[Lexicon graecum] ([Reprod.]) [Suidas]

32:22. 2°.

Suidas.

Lexicon graecum.

Milano, Johannes Bissolus et Benedictus Mangius, 15 nov. 1499.

Hain *15135. Proctor 6077.

Sebastianus Miegius.

Ex libris

Sebastiani Micyi

De noie Suidæ

De noie Suidæ monet Hertibon. in notis sup Laert. Anacharsi. mihi pag. 45.
cum non recte a qbusda Sudam qum et ppa ab alijs Sudinen nuncupari.
Est aut inter eos q Sudam nuncupant Hieron. Mercurial. var. lect. li. 4. cap. 14.
Iac. Cuiac. li. 8. obseru. ca. 28. in fi.

Quando vixerit vide apud Grot. in Epist. ad Gallos. p. 254.

Διάλογος Στεφάνου τοῦ Μέλανος.

Βιβλιοπώλης καὶ φιλομαθής.

Βι. Δεῦρ' ἴθι φιλομαθές, εἴπερ τῆς ἑλληνικῆς ἐρᾷς τάχα φωνῆς. Φιλ. Τί ποιήσων; εἰπέ μοι διὰ τάχους· οὐ γάρ μοι σχολή ἐστιν. Βι. Θεασόμενος τοιγαροῦν ταύτην τὴν βίβλον τὴν νεωστί, ὥσπερ ὁρᾷς, τετυπωμένην· καὶ μετέπειτα ὠνησόμενος· πολλῶν γάρ ἐστι ποικίλων καὶ παντοδαπῶν μεστή· ὁρᾷς δὲ τὸ πάχος αὐτῆς καὶ τὸ μέγεθος. οὐδὲν γάρ ἐστιν οὔτε παρὰ ποιηταῖς οὔτε παρ' ἱστορικοῖς καὶ λογογράφοις οὕτω δύσκολον καὶ σκοτεινόν, ὅπερ οὐκ εὐχερῶς καὶ σαφῶς ποιεῖ· ἑρμηνεύει γὰρ ὡς πλεῖστα καὶ χρησιμώτατα. Φιλ. Οὐκ οἶδα ὡς ἐμοὶ δοκεῖ τὸ πανταχῆ τεθρυλλημένον· ὁ πολλὰ λαλῶν πολλὰ καὶ σφάλλεται. Βι. Οἶδα πῶς γὰρ οὔ· ἀλλ' ἥκιστα καὶ τοῦ Σουίδα πολυφωνίᾳ ἐνέχεται τῇ παροιμίᾳ· τὸν γὰρ περὶ πολλῶν καὶ διαφόρων λέγοντα, πολλὰ καὶ λέγειν ἀναγκαῖον· καὶ δὴ καὶ Σουίδας πάμπολλα συντεμὼν ὀλίγοις περιείληφε· καὶ τὸ τῶν μελισσῶν μάλιστα ἐμιμήθη· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖναι ἐφ' ἅπαντα μὲν τὰ βλαστήματα καθίζουσιν, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρήσιμα λαμβάνουσιν, οὕτω καὶ Σουίδας, καὶ ἁπλῶς οἱ σπουδαῖοι καὶ ἐλλόγιμοι τῶν ἀνδρῶν πολλῶν μὲν ἀπόπειραν λαμβάνειν εἰώθασιν· ἐξ αὐτῶν δὲ τὰ χρήσιμα καὶ καλλίω συλλέγειν. Φιλ. Εὖ γε νὴ τὸν Ἀπόλλω καλῶς ἔφης· καί σοι χάριν ὁμολογῶ· ἡ οὖν τῆς βίβλου τιμὴ πόση τίς ἐστι; Βι. Χρυσῶν τριῶν. Φιλ. Λάμβανε δὴ καὶ δὸς τὴν βίβλον.

Antonius motta,

Dæmetri æternos debet tibi mundus honores,
Quod dignum quod tam nobile tradis opus,
Debet motta magis, Caro cui tanta resultat
Gloria discipulo te duce quanta datur,

Antonius motta,

Olim phocis erat doctis celebrata poetis
Vnde nouum exhausit fonditus ascra melos,
Proximus huic helicon, Riuo forte æmulus illi
In quo tam expræssit nobile smyrna sophos,
Cadmeas dircæus olor uolitare per arces
Dictus & immenso est perstrepuisse sono,
Dignius insubri suidæ decus exit ab urbe
In cuius lapsa est græcia tota sinum,

Clarissimo Viro . D. Alberto Pio Ioannes Maria Catancus . S . D.

In omni re gesta potissimum considerari solet, quid, per quos, & q̃ bene transacta sit: nam si horum unũ absit, nulla operi, nec auctoritas, nec pulchritudo relinquetur. Quis, n, post hanc diuinam imprimendi artem, librum aliquem suis undiq; numeris absolutum publicauit? nisi characteribus decoris insignitum? emẽdatore optimo illustratum? utilitate publica necessarium? Ego autem nõ negauerim iam plurima utriusq; linguæ uolumina per eruditos ĩ lucem uenisse quæ splẽdoris multũ & utilitatis secum attulere: sed qui eam quam Suidas græcus absolutionem sit consequutus, nullum facile contenderim. nam ut quædam de eo breuiter perstringã, si ordinem attẽderis, nihil facilius, si rem, nihil melius, si copiam, nihil fertilius. locis. n. suis necessaria cõplectitur quæcunq; fere ab orbe cõdito supra annos 5780 memoranda, hebræas, græcas, latinas, omniumq; historias compendiose tangens: philosophorum sectas & dicta, poetarum fabulas mirabili temperamento narrans. somniorum inuolucra, αἰνιγμάτων latebras, innumera pene prouerbia acri intẽtione dissoluens: opus profecto necessarium tam latine, q̃ græce scire uolentibus. Nam quid illam multiplicem uerborum electorum solutionem demirer? cum satis constet ex probatissimis diuersarũ rerum autorib⁹ excerpsisse diffusã ἀνθολογίαν: & eã tam facili dicendi genere complexũ: ut quiuis mediocriter græcis erudit⁹ per hunc summa breui cõsequi possit: cum alias nobis, ad hanc liguã perdiscendam, lõga uigilia cõtinuo admõitore, & magistro opus esset, latebat tamẽ in tenebris paucorũ factus tam preciosus autor: et ab oibus indies desiderabat. nullus opẽ ferebat, nec poterat. tandẽ ad hanc prouinciã reseruat⁹ uir atticæ facũdiæ princeps Demetrius Chalcondyles præceptor noster: nõ ut cæteri græcorũ studiosis tantã felicitatẽ inuidit: sed ducẽ se cõstituẽs: egregios huius artis & industrios artifices Ioannẽ bisolum & Benedictũ mangiũ Carpẽses accersiuit: per quos typis in meli⁹ reformatis, additis etiã plerisq;, & magnæ, & admirãdæ gratiæ: qppe qui in eo genere præstãtissimi sint: & præter conditionẽ, & ætatem suam plurib⁹ multocies collatis exemplaribus emendandũ, imo excolendũ, & renouãdũ Suidã aggreditur tanto studio & diligẽtia usus: ut obscura detexerit, inuersa correxerit, mãca suppleuerit, & ut demũ quod sentio dicã, in illo expoliendo autorẽ ipsum superauerit. Debes itaq; plurimũ illis Alberte uir Clarissime: nam post græca tot tibi dicata uolumina: quibus enixe oblectaris, nullũ, neq; maius, neq; utilius dicari potuit: cũ sit totius græciæ κέρας ἀμαλθείας: ad qđ necesse sit singulis horis: ut ad tuã liberalitatẽ doctrinãq; græcarum litterarũ studiosis, recurrere, confugere, & propter summas uirtutes probe cognitũ admirari Debet & doctorũ Iuuenũ studiosa cohors: ad quos, tã diffusũ, tã utile, politumq; uolumen deuenerit. Quare si ulla absq; contatione librũ hũc emerit: hi fortasse uicẽ repẽdere nõ putabũt: at illi sic cumulatã sibi restitui censebũt,

Κυρίου Δημητρίου τοῦ Χαλκονδύλου.

Τὸ παρὸν βιβλίον Σουίδα τετύπωται μὲν ὑπὸ Βενεδίκτου Μαΐζου καὶ Ἰωάννου Βισόλου τῶν Καρπαίων. ὧν ὁ μὲν εὐφυὴς ὢν καὶ πεῖραν οὐκ ὀλίγην ἐσχηκὼς ἐν τῇ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐναρμονίῳ συνθέσει, σπουδῇ τε καὶ προθυμίᾳ χρησάμενος, οὐδὲν παρῆκεν εἰς δύναμιν τῶν εἰς ὀρθὴν σύνταξιν καὶ συμμετρίαν τῶν πρὸς ἄλληλα στοιχείων καὶ συλλαβῶν συντεινόντων· εἰ μή πού τι ἐν τοσούτῳ συντάγματι παρεώραται. Ἰωάννης δὲ ἄριστος ὢν γραμματογλύφος, καὶ τὰ καίνιστα τῶν γραμμάτων καθόσον οἷόν τε ἦν εἰς ἄκρον ἐκμιμησάμενος τοιοῦτον χαρακτῆρα γραμμάτων ἀποτελέσας ἔχει, οἷόν ἐστιν ὁρᾶν ἐν τῷ βιβλίῳ. τοιοῦτοι μὲν οἱ τυπώσαντες. Ὁ δὲ τὴν διόρθωσιν τοῦ βιβλίου πεποιηκὼς Δημήτριός ἐστιν ὁ Χαλκονδύλης· ὃς πλείοσιν ἀντιγράφοις χρησάμενος καὶ ἐν τούτοις πᾶσιν οὐ σμικρὰ τὰ ἁμαρτήματα εὑρηκώς, ὧν τὰ πλείω ἐν ἅπασιν ὡσαύτως ἐτύγχανεν ὄντα, πολλὰ μὲν φιλοπονήσας καὶ διασκεψάμενος ἐπηνώρθωσεν. ἔστι δ᾽ ὧν οὐχ οἷός τε ἐγένετο τῆς προσηκούσης διορθώσεως τετυχηκέναι. ἀλλὰ τὴν μὲν τῆς λέξεως ἑρμηνείαν διὰ σπουδῆς ἔσχε διαφυλάξαι· τὴν μέντοι προσγεγραμμένην ῥῆσιν πρὸς σαφήνειαν τῆς λέξεως ἡμαρτημένην οὖσαν ὡς εἶχεν ἀφῆκεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ λέξεις ἐνίας αἵτινες τὸ παράπαν οὐχ ὑπῆρχον ἐν Σουίδᾳ ἀλλαχόθεν ποθὲν συλλέξας προσέθηκεν. ὡς ἂν οἱ ζητοῦντες τὸ σημαινόμενον αὐτῶν ἔχοιεν ἀπονώτερόν τε καὶ ἑτοιμότερον ἐντεῦθεν πορίζεσθαι· καὶ λέξεις δέ τινας ἀσημειώτους ἔνθα ἐνεχώρει ἐπισημῆναι αὐτῶν ἐπέγνω σαφηνίσαι. τὸ δὲ βιβλίον τουτὶ πολλαχῇ χρήσιμον οὐ μόνον τοῖς φιλομαθέσι καὶ φιλολόγοις τῶν νέων, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν οἱᾳδήποτε τῆς ἡλικίας καθεστῶσι πολλὴν τὴν ὠφέλειαν ἅμα καὶ τέρψιν παρέχοιτ᾽ ἄν. ἔτι δ᾽ οὐχ ὅτι τοῖς περὶ ποίησιν καὶ ῥητορείαν σπουδάζουσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς περὶ διαλεκτικὴν καὶ φυσικὴν θεωρίαν. ἔτι τε ἠθικὴν καὶ φυσικὴν φιλοσοφίαν. καὶ ὅλως τοῖς περὶ ἕν τι τῶν μαθημάτων σχολάζουσι σφόδρα ἂν συντελοίη μετ᾽ ἐπιστασίας ἀναγινωσκόμενον. οὐ γὰρ μόνον λέξεων ποιητικῶν τε καὶ ῥητορικῶν καὶ τῶν ὁπωσοῦν ἐν λόγοις εὐδοκιμησάντων ἀκριβεστάτην ἑρμηνείαν περιέχει, ὅπερ οὐχ ἥκιστα τὸ βιβλίον τοῦτο ἐπαγγέλλεται, ἀλλὰ καὶ ἱστορίας πολλὰς καὶ ποικίλας καὶ ἃς οὐκ ἄν τις ἀλλαχοῦ ῥᾳδίως εὕροι, διὰ τὸ πολλὰ τῶν βιβλίων ἀφ᾽ ὧν αὗται παρελήφθησαν, ἀπολωλέναι· ἑλληνικάς φημι καὶ ῥωμαϊκάς καὶ ἑβραϊκάς. πρὸς δὲ τούτοις δόγματα διάφορα φιλοσόφων. ἔτι δὲ προβλήματα τὰ μὲν φυσικά, τὰ δὲ διαλεκτικά, οὐκ ὀλίγα δὲ ἠθικὰ καὶ πρὸς πᾶσαν συντείνοντα ἀρετήν. καὶ μὴν καὶ βίους ἀνδρῶν ἄριστα καὶ ὁσιώτατα βεβιωκότων· καὶ τῶν ἄλλων πως καθ᾽ ἡδονὴν ἢ κακίαν βεβιωκέναι προῃρημένων, μετὰ πολλῆς πιθανότητος καὶ ἐναργείας διέξεισιν. ἐξ ὧν ἄν τις οὐ μόνον τοὺς ἀγαθοὺς καὶ γενναίους ἄνδρας μιμεῖσθαι δύναιτο, καὶ κατ᾽ ἴχνος βαίνειν αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς τὴν ἐναντίαν ὁδὸν τοῦ ζῆν βαδίσαντας παντὶ σθένει φεύγειν καὶ ἀποστρέφεσθαι. τούτοις δ᾽ ἅπασιν ὥσπερ ἡδύσματί τι καὶ πλῆθος παροιμιῶν δι᾽ ὅλου τοῦ βιβλίου ἐνέσπαρται. καὶ δὴ καὶ λύσεις ὀνείρων μετά τινος εὐρυθμίας. τὸ δὲ βιβλίον οὕτω τοι σπάνιον καὶ πολύτιμον ἦν ἔν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ὥστε τὸν τοῦτο κεκτημένον μέγα φρονεῖν ἐπ᾽ αὐτῷ, καὶ τὸ δὴ λεγόμενον κέρας ἀμαλθείας καρποῦσθαι. νῦν δὲ διὰ τῆς ἐντυπώσεως ἀφθονίας τῶν βιβλίων γεγονυίας ἔξεστι τοῖς φιλομαθέσιν ὀλίγου κτωμένοις ἀπολαύειν καὶ τῆς τε ποικιλίας καὶ τῆς ἐντεῦθεν πολυμαθείας γευσαμένους χάριν εἰδέναι τοῖς μετὰ πόνου πολλοῦ καὶ δαπάνης τοῦ τοιούτου καὶ τηλικούτου βιβλίου φροντίσασι γενέσθαι.

ΤΟ ΜΕΝ ΠΑΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ, ΣΟΥΙΔΑ· ΟΙ ΔΕ ΣΥΝΤΑΞΑΜΕΝΟΙ ΤΟΥΤΟ, ΑΝΔΡΕΣ ΣΟΦΟΙ· ΕΥΔΗΜΟΣ ΡΗΤΩΡ· ΠΕΡΙ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ· ΕΛΛΑΔΙΟΣ ΕΠΙ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΟΜΟΙΩΣ· ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝ ΦΡΥΓΙΑ ΟΜΟΙΩΣ· ΖΩΣΙΜΟΣ ΓΑΖΑΙΟΣ ΛΕΞΕΙΣ ΡΗΤΟΡΙΚΑΣ, ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ· ΚΕΚΙΛΙΟΣ ΣΙΚΕΛΙΩΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΝ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ· ΛΟΓΓΙΝΟΣ Ο ΚΑΣΙΜΟΣ, ΟΜΟΙΩΣ· ΛΟΥΠΕΡΚΟΣ ΒΗΡΥΤΙΟΣ, ΑΤΤΙΚΑΣ ΛΕΞΕΙΣ· ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΣ ΣΟΦΙΣΤΗΣ, ΕΠΙΤΟΜΗΝ ΤΩΝ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΓΛΩΣΣΩΝ· ΠΑΚΑΤΟΣ ΠΕΡΙ ΣΥΝΗΘΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ· ΠΑΜΦΙΛΟΣ, ΛΕΙΜΩΝΑ ΛΕΞΕΩΝ· ΕΣΤΙ ΔΕ ΑΠΟ ΤΟΥ Ε ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ ΕΩΣ ΤΟΥ Ω· ΤΑ ΓΑΡ ΑΠΟ ΤΟΥ Α, ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ Δ, ΖΩΠΥΡΙΩΝ ΠΕΠΟΙΗΚΕ· ΠΩΛΙΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ, ΑΤΤΙΚΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ·

ἈΡΧῊ ΤΟΥ͂ Α΄ ΣΤΟΙΧΕΊΟΥ·

Α· παρ' Ἀριστοφάνει, ἐπίρρημα μετ' ἐκπλήξεως καὶ παρακελεύσεως. ἆ ἆ. τὸ δᾶ δᾶ, μή μοι πρόσφερε. τὸ ἆ ἆ, κατὰ διαίρεσιν ἀναγνωστέον, οὐ καθ' ἕνωσιν. ἀλλὰ καὶ ψιλωτέον ἀμφότερα. εἰ γὰρ ἓν μέρος λόγου ἦν, καὶ κατὰ σύναψιν ἀνεγινώσκετο, οὐ χρείαν εἶχε τῶν δύο τόνων, ἤγουν τῶν δύο ὀξειῶν. καὶ τοῦτο μὲν ἐκπλήξεως ὄν, ψιλοῦται. τὸ δὲ ἃ ἅ, θαυμαστικόν, δασύνεται. ὡς ἐν ἐπιγράμματι φησὶν Ἀγαθίας. Ἃ μέγα τολμήεις κηρὸς ἀνεπλάσατο. Ἀαγὲς, ἄθραυστον. ἰσχυρόν. Ἀάδειν. ὀχλεῖν. ἀδικεῖσθαι. ἀπορεῖν. ἀσιτεῖν. Ἀάλιον. ἄτακτον. ἀκρατές. ἅλιον δὲ τὸ μάταιον. Ἄαπτος. ἀβλαβής. Ἡρωδιανός φησι περὶ τοῦ ἄαπτος ὅτι γίνεται ἀπὸ τοῦ ἰάπτω τὸ βλάπτω. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α καὶ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ι, ἄαπτος. ὃν οὐδεὶς δύναται βλάψαι. ἢ, οὐχὶ κατὰ στέρησιν ἐκληπτέον τὸ α. ἀλλὰ κατ' ἐπίτασιν. ἵν' ᾖ ὁ μεγάλα δυνάμενος βλάπτειν. ὥστε τὸ μὲν πρῶτον δηλοῖ πάθος. τὸ δὲ δεύτερον ἐνέργειαν. λέγεται δὲ καὶ ἄαπτος, κατὰ στέρησιν ὁ ἄψαυστος. Ἀαρών, ὄνομα κύριον. Ἀασάμην. ἥμαρτον. ἐσφάλην. ἐβλάβην. ἄτῃ περιέπεσον. Ἀᾶσαι. τέσσαρα σημαίνει. κορέσαι. καθυπνῶσαι. βλάψαι. λυπῆσαι. Ἀάσχετος. ἀκράτητος. Ἄατος. ἀβλαβής. Ἄβαι. πόλις φοινική. ἐκλήθη δὲ, ἀπὸ ἥρωος Ἄβα. Ἄβαζος ἥσυχος. ἢ ἐστερημένος τοῦ βάζειν ὅ ἐστι λέγειν. Ἀβακὴς ὁ λεπτός. Ἀβακήμων ὁ μωρός. Ἀβακαῖνον, πόλις Σικελίας. Ἀβάκησαν. ἠγνόησαν. ἠσυνέτησαν. Ἀββακούμ. πατὴρ ἐγέρσεως. τὸ μὲν γὰρ ἀββᾶ, σημαίνει πατήρ. τὸ δὲ κούμ, ἔγερσις. ὡς καὶ παρὰ τῷ θείῳ εὐαγγελίῳ. ταβηθὰ, κούμ. ἤγουν ἡ παῖς ἔγειρου. ὅθεν δῆλον ὅτι διὰ τῶν δύο, ββ, γραπτέον τὸ ἀββακούμ. Ἄβαλε. εἴθε ἄβαλε. Ἄββαλεν, ἀντὶ τοῦ ἀνέβαλεν. Ἀβάντειος ὁ τοῦ Ἄβαντος. καὶ Ἀβαντιάδης. Ἀβαντὶς ἡ Εὔβοια. Ἄβαξι, τοῖς παρ' ἡμῖν λεγομένοις ἀβακίοις. ὁ λογοθέτης ἐν τῷ τῆς ἁγίας Θέκλης μαρτυρίῳ. τεύφανα δὲ πάθει ληφθεῖσα, νεκροῖς ὁμοία πρὸς τοῖς ἄβαξιν ὡρᾶτο κειμένη. κυρίως δὲ ἄβαξ, ὁ μὴ βάσιν ἔχων. Ἀββᾶ, ὁ πατήρ. οἱ μὲν παλαιοί, ἐκάλουν πατέρα τὸν θεὸν ἐξ οἰκείας διανοίας. ὡς Μωϋσῆς. θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες. καὶ Μαλαχίας. ὁ θεὸς ὁ ἐγέννησεν ἡμᾶς καὶ πατήρ. οἱ δὲ ἐν χάριτι, ἀπὸ πνευματικῆς ἐνεργείας κινούμενοι, ὥσπερ τινὶ μακρᾶς σοφίας

ἆ

εἶναι, καθὸ σοφοὶ οἱ ἄσοφοι ἐγίνοντο. καὶ δηλοῦται τοῦτο ἀπὸ τῆς διδασκαλίας, καὶ πνεῦμα δυνάμεως
εἶναι, καθὸ καὶ ἀσθενεῖς καὶ νεκροὺς ἤγειρον. καὶ πνεῦμα προφητείας, καὶ πνεῦμα γλωσσῶν, οὕτω καὶ πνεῦ-
μα υἱοθεσίας. καὶ ὥσπερ ἴσμεν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας, ἀφ' ὧν ὁ ἔχων αὐτὸ λέγει τὰ μέλλοντα ὑπὸ
τῆς χάριτος κινούμενος, οὕτω δὴ καὶ πνεῦμα υἱοθεσίας, ἀφ' οὗ ὁ λαβὼν, πατέρα καλεῖ τὸν θεὸν ὑπὸ πνεύ-
ματος κινούμενος. ὁ δὴ βουλόμενος δεῖξαι γνησιότητα τοῦτον, καὶ τῇ τῶν ἑβραίων ἐχρήσατο γλώττῃ. οὐ γὰρ εἶπε μόνον,
ὁ πατήρ. ἀλλ' ἀββᾶ ὁ πατήρ. ὅπερ τῶν παίδων μάλιστά ἐστι τῶν γνησίων, πρὸς τοὺς πατέρας ῥῆμα.

Ἀβάπτιστος ἀστόμωτος. Ἄβαρις. σκύθης σεύθου υἱός. συνεγράψατο δὲ χρησμοὺς τοὺς καλουμένους
σκυθικούς. καὶ γάμον ἕβρου τοῦ ποταμοῦ. καὶ καθαρμούς. θεογονίαν καταλογάδην. καὶ ἀπόλλωνος ἄφιξιν
εἰς ὑπερβορέους, ἔμμετρον. ἦκε δὲ ἐκ σκυθῶν εἰς ἑλλάδα. τούτου ὁ μυθολογούμενος οἰστὸς τοῦ πετο-
μένου ἀπὸ τῆς ἑλλάδος μέχρι τῶν ὑπερβορείων σκυθῶν. ἐδόθη δὲ αὐτῷ παρὰ τοῦ ἀπόλλωνος. τοῦτου καὶ γρηγό-
ριος ὁ θεολόγος ἐν τοῖς εἰς τὸν μέγαν βασίλειον ἐπιταφίοις μνήμην πεποίηκε. φασὶ δὲ ὅτι λοιμοῦ κατὰ
πᾶσαν τὴν οἰκουμένην γενομένου, ἀνεῖλεν ὁ ἀπόλλων μαντευομένοις ἕλλησι καὶ βαρβάροις, τὸν ἀθη-
ναίων δῆμον ὑπὲρ πάντων εὐχὰς ποιήσασθαι. πρεσβευομένων δὲ πολλῶν ἐθνῶν πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἄβαριν
ἐξ ὑπερβορέων πρεσβευτὴν ἀφικέσθαι λέγουσι κατὰ τὴν ὀλυμπιάδα. Ὅτι τοὺς ἀβαρεῖς οἱ βούλ-
γαροι κατὰ κράτος ἄρδην ἠφάνισαν. Ὅτι οἱ ἀβαρεῖς οὗτοι ἐξήλασαν σαβίνους. μεταναστευόμε-
νοι ὑπὸ ἐθνῶν οἰκούντων μετὰ τὴν παρωκεανῖτιν ἀκτήν. τὴν δὲ χώραν ἀπολιπόντων διὰ τὸ ἐξ ἀναχύσεως
τοῦ ὠκεανοῦ ὁμιχλώδη γινόμενον, καὶ γρυπῶν δὲ πλῆθος ἀναφανέν. ὅπερ ἦν λόγος μὴ πρότερον παύ-
σασθαι πρὶν ἢ βορὰν ποιήσασθαι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. διὸ δὴ ὑπὸ τῶνδε ἐλαυνόμενοι τῶν δεινῶν, τοῖς πλησιο-
χώροις ἐνέβαλον. καὶ τῶν ἐπιόντων δυνατωτέρων ὄντων οἱ τὴν ἔφοδον ὑφιστάμενοι μετανίσταντο.
ὥσπερ καὶ οἱ σαράγουροι ἐλασθέντες πρὸς τοὺς ἀκατίρους οὔννους ἐγένοντο. κλίνεται δὲ ἄβαρις ἀβάριδος. τοὺς
ἀβάριδας καὶ κατὰ ἀποκοπὴν ἀβάρεις. ζήτει περὶ τῶν αὐτῶν, ἐν τῷ βούλγαροι. Ἀβαρνὶς, ὄνομα πό-
λεως. Ἄβας σοφιστής. ἱστορικὰ ὑπομνήματα καὶ τέχνην ῥητορικὴν καταλιπών. Ἀβασάνιστος. ἀνεξέ-
ταστος. ἢ ἀδοκίμαστος. καὶ ἀδοκίμαστος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς χρυσοχοϊκῆς λίθου. ἐν ᾗ δοκιμάζουσι τὸ
χρυσίον. ἐχρήσατο δὲ αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας. τὸ ἀβασάνιστος. ἀντὶ τοῦ ἀνώδυνος. Ἀβάσκανος. ἀ-
ψευδής. ἀνεπίφθονος. ὁ δὲ μάρτυς ἀβάσκανος γίνεται πρὸς καίρια τῶν ἀντιπάλου κατασκευασμάτων. Ἄ-
βατον. ἴσον. ἀπρόσιτον. ἐρῆμον. καὶ ὁδὸς ἄβατος καὶ ἄπειρος. Ἀβαχθανὶ λέξις ἑβραϊκή. ἐγκαταλελειμ-
μένος. Ἀβδέλυκτα. τὰ μὴ μιαίνοντα. ἀφ' ὧν ἄν τις βδελυχθείη καὶ δυσχεράνῃ. σαφηνεστέρα δὲ ἡ
λέξις. αἰσχύλος μυρμιδόσι. καὶ μὴν φίλος γε, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε. Ἄβδηρα. θάλασσα. καὶ ὄνο-
μα πόλεως. ὁ πολίτης, ἀβδηρίτης. καὶ φάληρα. καὶ κύθηρα διὰ τοῦ η. γάδειρα δὲ, καὶ στάγειρα. καὶ
τὸ πεῖρα. καὶ τὸ τεῖρα διὰ τῆς ει διφθόγγου. Ἀβδοῦ. ὄνομα κύριον. Ἀβέβαιος ὁ ἄστατος καὶ εὐμε-
τάτρεπτος. Ἀβέβηλα. τὰ μὴ βάσιμα χωρία. ἱερὰ δὲ καὶ ὅσια. βέβηλα γὰρ ἐλέγετο τὰ μὴ ὅσια μηδὲ
ἱερά. παντὶ δὲ, βάσιμα. καὶ βέβηλοι οἱ μὴ κεκοινωνηκότες ἱερῶν. καὶ λόγοι ἀβέβηλοι. οἱ ἀπόρρητοι. καὶ ἀ-
βέβηλος ὁ καθαρός. Ἄβελ υἱὸς ἀδάμ. οὗτος παρθένος καὶ δίκαιος ὑπῆρχε. καὶ ποιμὴν προβάτων. ἐξ ὧν
καὶ θυσίαν τῷ θεῷ προσαγαγὼν καὶ δεχθεὶς, ἀναιρεῖται φθονηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κάϊν. ὁ κάϊν δὲ γεωρ-
γὸς τυγχάνων. καὶ μετὰ τὴν δίκην χειρόνως βιώσας, στένων καὶ τρέμων ἦν. ὁ δὲ ἄβελ τὰ πρωτότοκα τῷ θεῷ
καθιερῶν, φιλόθεον μᾶλλον ἢ φίλαυτον ἑαυτὸν καθίστη. ὅθεν καὶ διὰ τὴν ἀγαθὴν αὐτοῦ προαίρεσιν ἀπεδέ-
χθη. ὁ δὲ κάϊν δυσσεβῶς ἑαυτῷ ἀπονέμων τὰ πρωτογενήματα. τῷ θεῷ δὲ τὰ δεύτερα εἰκότως καὶ ἀπεβλή-
θη. φησὶ γάρ. καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας τινάς. προσήνεγκε κάϊν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς. ὥστε διὰ τοῦτο κάϊν ἐ-
λέγχεται ὅτι μὴ τὰ ἀκροθίνια γεννήματα προσήνεγκε τῷ θεῷ. ἀλλὰ τὰ μεθ' ἡμέρας τινὰς καὶ δεύτερα.

Ἀβελτεροκόκκυξ. ὁ κενὸς καὶ ἀβέλτερος. Ἀβέλτερος. ἀνόητος. ἀσύνετος. ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων
ὡς δὲ παρὰ τὸ φρονῶ φρονέστερος, οὕτω παρὰ τὸ βαίνω βέλτερος. βέλτερος γὰρ ὁ φρόνιμος. οὐ μὰ δι' οὐχ ὁ πλεονέκ-
της καὶ ἀγνώμων. ἀλλ' ὁ ἀνόητος. καὶ εὐήθης μετὰ χαυνότητος. μὲν ἀνδρὸς ἐν προθυμίᾳ. ὅστις παραλα-
βὼν τὴν ἀπράγμονα καὶ κοῦφον ἐξαπατᾷ θεράπων, οἰόμενος ὅτι τοῦτο μεγαλεῖόν ἐστι διαπεπραγ-
μένος ἐπαβελτερώσατο περὶ ἀβέλτερον. λέγουσι δὲ καὶ ἀβελτήριον τὸ ἀβελτηρεῖ. ἀλεξανδρίδης ἐ-
λένῃ. ἄγκυρα. λέμβος. σκάφος. ὅτι βούλει λέγε ὦ ἡράκλεις. ἀβελτηρείου τεμένικου. ἀλλ' οὐδὲ ἂν, εἰ

περὶ ν

πεῖν τὸ μέγεθος δι' αὐτό τις. καὶ ἀβελτηρία ἡ ἀφροσύνη. ἡ ἀνοησία. μετ' ἀνδρός. εἰς τοῦτο ἀβελτη-
ρίας ἥκασιν αὐτοῖς ὄντες, ὥστε θάτερον μέρος, τὴν κατὰ θατέρου μᾶλλον ἢ τὴν κατὰ τῶν πολεμίων εὔχε-
σθαι νίκην. Ἀβελτερώτατος. Ἀριστοφάνης· πῶς δ' ἂν βελτερώτατοι κεχηνότες μαμμάκουθοι μελι-
τίδαι κάθηνται. Ἀβέλτερος νοῦς χαῦνος. εὐήθης. νέος. Ἀβέρβηλος. ὁ ἀκατάστατος. λέγεται δὲ καὶ
ἀβέρβηλον ἀναίσχυντον. ἀπεχθῆ. Ἀβεσαλών, ὄνομα κύριον. ὃς τοῦ ἰδίου πατρὸς Δαβὶδ κατεξα-
νέστη καὶ ἀνῃρέθη ἐν τῷ πολέμῳ. Ἀβδεών, ὄνομα κύριον. Ἀβηρωθαῖος, ὄνομα κύριον. Ἀβὴς ὁ
ἀσύνετος. Ἀβιά, ὄνομα κύριον. Ἀβιαδηνὸς ἀπὸ πόλεως Ἀβιαδηνῆς. Ἀβιάθαρ, ὄνομα κύριον.
Ἀβίας υἱὸς Ῥοβοὰμ τοῦ υἱοῦ Σολομῶντος. ὃς ἐπολέμησεν Ἱεροβοὰμ τὸν δοῦλον Σολομῶντος. καὶ ἐν
μιᾷ ἡμέρᾳ ἀνεῖλεν ἄνδρας δυνατοὺς ͵αφ. Ἀβίζας ποταμός. Ἀβιέζερ, ὄνομα κύριον.
Ἀβιμέλεχ, ὄνομα κύριον. υἱὸς Γεδεών. ἐπάταξε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐκ τοῦ Ἐλαθιέρ, ἄνδρας
ο̄ ἐπὶ λίθον ἕνα. ἐξ ὧν ἀπελείφθη πλὴν Ἰωάθαμ τοῦ νεωτέρου διαδράντος. ὃς καὶ παραπορευο-
μένου τοῦ Ἀβιμέλεχ μετὰ τοῦ λαοῦ, ἀνῆλθεν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους. καὶ ἐπάρας τὴν φωνὴν αὐτοῦ,
ἔφη πρὸς αὐτοὺς παραβολὴν τοιαύτην. Ἀκούσατέ μου ἄνδρες Σικίμων. καὶ ἀκούσει ὑμῶν ὁ θεός.
πορευόμενα ἐπορεύθησαν τὰ ξύλα, τοῦ χρῖσαι βασιλέα ἐφ' ἑαυτῶν. καὶ εἶπον τῇ ἐλαίᾳ. βασίλευ-
σον ἐφ' ἡμῶν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἐλαία. ἀφεῖσα τὴν πιότητά μου ἣν ἐδόξασεν ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς καὶ οἱ
ἄνθρωποι, πορευθῶ ἄρχειν τῶν ξύλων; καὶ εἶπον τὰ ξύλα τῇ συκῇ. δεῦρο βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ἡ συκῆ ἀφεῖσα τὴν γλυκύτητά μου καὶ τὸ γέννημά μου τὸ ἀγαθὸν πορευθῶ ἄρχειν τῶν ξύλων; καὶ εἶπον
τὰ ξύλα πρὸς τὴν ἄμπελον. δεῦρο βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἄμπελος. ἀφεῖσα τὸν
οἶνόν μου καὶ τὴν εὐφροσύνην τῶν ἀνθρώπων, πορευθῶ ἄρχειν τῶν ξύλων. καὶ εἶπον πάντα τὰ ξύλα τῇ ῥάμνῳ.
δεῦρο σὺ βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν. καὶ εἶπεν ἡ ῥάμνος πρὸς τὰ ξύλα. εἰ ἐν ἀληθείᾳ χρίετέ με ὑμεῖς τοῦ
βασιλεύειν ἐφ' ἡμῶν, δεῦτε ὑπόστητε ἐν τῇ σκιᾷ μου. καὶ εἰ μὴ ἐξέλθῃ πῦρ ἀπ' ἐμοῦ καὶ καταφάγῃ τὰς
κέδρους τοῦ Λιβάνου. καὶ νῦν εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ὁσιότητι ἐποιήσατε μετὰ τοῦ πατρός μου, καὶ μετὰ τοῦ οἴ-
κου αὐτοῦ. καὶ ἐβασιλεύσατε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν τῆς παιδίσκης αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Σικίμων. εὐφραν-
θείητε ἐν αὐτῷ. καὶ εὐφρανθείη γε καὶ αὐτὸς ἐν ὑμῖν. εἰ δὲ μή, ἐξέλθοι πῦρ ἐξ Ἀβιμέλεχ καὶ καταφά-
γοι τοὺς ἄρχοντας ὑμῶν καὶ τοὺς οἴκους αὐτῆς. καὶ ἐξέλθοι πῦρ ἐκ τῶν ἀνδρῶν Σικίμων καὶ καταφάγοι
τὸν Ἀβιμέλεχ. καὶ ἀπέδρα Ἰωάθαμ ἀπὸ προσώπου Ἀβιμέλεχ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἀβιμέλεχ ἦρ-
ξεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἔτη τρία. καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς πνεῦμα πονηρὸν ἀναμέσον Ἀβιμέλεχ καὶ ἀνα-
μέσον ἀνδρῶν Σικίμων. καὶ ἠθέτησαν οἱ ἄνδρες Σικίμων ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμέλεχ, τοῦ ἐπαγαγεῖν ἀδι-
κίαν. καὶ τὸ αἷμα τῶν ο̄ υἱῶν Γεδεών, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἀβιμέλεχ. καὶ μετὰ ἀπελθὼν πολεμῆσαι πύρ-
γον ὥστε καθελεῖν. καὶ προσεγγίσας τῇ θύρᾳ τοῦ πύργου ἐμπρῆσαι αὐτόν, συνέτριψε τὴν κεφαλὴν κλάσ-
μα μύλου γυναικὸς ἐπιρριψάσης κατ' αὐτοῦ. καὶ εἶπε πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ. σπάσον τὴν
ῥομφαίαν σου καὶ θανάτωσόν με. μήποτε εἴπωσι γυνὴ αὐτὸν ἀπέκτεινε. καὶ κεντήσαν αὐτὸν τὸ παι-
δάριον ἀνεῖλε. καὶ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς τὴν πονηρίαν Ἀβιμέλεχ ἣν ἐποίησε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀποκτεῖναι
ο̄ ἀδελφοὺς αὐτοῦ. καὶ πᾶσαν τὴν πονηρίαν ἀνδρῶν Σικίμων ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς εἰς τὴν κεφαλὴν
αὐτῶν κατὰ τὸν λόγον καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν Ἰωάθαμ. Ἀβίλα πόλις Φοινίκης ἐξ ἧς ἦν Διογένης ὁ διασημό-
τατος σοφιστής. τὸ ἐθνικὸν Ἀβιληνός. Ἀβίλυξ. Ἀβίλυκη. τὸ ἀντικείμενον ὄρος ἐκ τῆς Λιβύης τῇ
Κάλπῃ. ἥτις ἐστὶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ κατὰ τὸν πορθμὸν τῶν Γαδείρων. Ἄβιννα, ὄνομα πόλεως. Ἄβιος ἀν-
τιφῶν, τὸν ἄβιον ἐπὶ τοῦ πολὺν τὸν βίον τὸν κεκτημένου. ὥσπερ καὶ Ὅμηρος, τὸ ἄξυλον ἀντὶ τοῦ πο-
λύξυλον. Ἀβιούδ ὄνομα κύριον. Ἀβίωτον. κακόν. ἀηδές. ὀδυνηρόν. ὁ δὲ, ἀβιώτως εἶχεν
εἰ μὴ κρατήσει τῆς πόλεως. καὶ ἀβίωτος ὁ μὴ ζῶν. Ἀβισάκ, ὄνομα κύριον. Ἀβίσαρος, ὄνο-
μα τόπου. Ἄβιτος, ὄνομα κύριον. Ἄβιτος τὴν ἀσκητικὴν καλύβην ἐπήξατο. Ἀβλεμέως.
ἀφροντίστως. Ἀβλεμέως ἀφροντίστως παρὰ τὸ μέλειν ἀμελέως. καὶ ἐν ὑποθέσει καὶ
πλεονασμῷ τοῦ β΄. ἀβλεμέως. οὕτως Ὠρίων. Ἀβλεπτήματι. ἁμαρτήματι. ὁ δὲ, φθόνων ἐκαρ-
τέρει, τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀβλεπτήματα. τὰ δὲ τῶν λογικωτέρων, αὐτὸν ἐκίνει. καὶ ἀβλεπτοῦντες. οἱ δὲ,
ἀβλεπτοῦντες καὶ αἰδούμενοι ἀντοφθαλμεῖν πρὸς τὸν Φίλιππον, ἐβοήθουν. Ἄβληρος, ὄνομα

κύριον. Ἄβλητα βέλη· τὰ μὴ πεμφθέντα εἰς χρῶσιν. καὶ ἄβλητον ὁ ἴσον τῷ καινὸν βέλος· ἢ τὸν μὴ
πω βεβλημένον. κλίνεται δὲ ἀβλὴς ἀβλῆτος. ἀβλῆτα καινόν· ἢ τὸν καινὸν παρὰ τὸ βεβλημένον. ἢ τὸ καί-
νόν· καὶ μήπω βεβλημένον· ἀλλ' ἀνεοπαγῆ καὶ ἀκέραιον τὸν ἰὸν ἐν αὐτῷ ἔχοντα. κλίνεται δὲ διὰ τοῦ
τος. οἷον ἀβλὴς ἀβλῆτος. τὰ γὰρ εἰς σ λήγοντα ὀξύτονα σύνθετα ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα, μὴ
συλλαβὴν φυλάττοντα τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, διὰ καθαροῦ τοῦ τος κλίνονται. εἴπερ εἰς ως ὦσιν,
εἴπερ εἰς ης· εἴπερ εἰς ας. οἷον κέκραται χαλκοκρὰς χαλκοκρᾶτος. ὁ χαλκῷ κεκραμένος. νεοκρ-
άς. νεοκρᾶτος. ὁ νεωστὶ κεκραμένος. βέβληται ἀβλὴς ἀβλῆτος, ὁ μὴ βληθείς. τέτρωται ἄτρως ἄ-
τρωτος, ὁ μὴ τρωθείς. πέπτωται, ἀπτὼς ἄπτωτος, ὁ μὴ πεσών. ἔγνωσται, ἀγνὼς ἄγνωτος, ὁ ἄγνω-
στος. τέθνηκε, ἡμιθνὴς, ἡμιθνῆτος, ὁ ἡμιθανής. Ἀβληχρόν· ἀσθενές. βληχρὸν γὰρ τὸ ἰσχυρὸν
αἰολικῶς. κατέστρεψεν οὖν τὸν βίον πρᾴως καὶ σὺν γαλήνῃ. καὶ ἀβληχρῷ θανάτῳ. ὅν περ ἂν ἐπαιν-
καὶ ὅμηρος δοκεῖ μοι. Ἀβολήτωρ καὶ ἄβολις ἢ ἄβολος, ὄνος ὁ μηδέπω βεβληκὼς ὀδόντας. ἐξ οὗ
γνωρίζεται ἡ ἡλικία τοῦ ζώου. ἐκ δὲ τούτου, ὁ νέος οὐδέπω γνώμονα ἔχων. γνώμονα δὲ ἔλεγον, τὸν βαλλό-
μενον ὀδόντα, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηλυκότα ἔλεγον. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τε-
τραπόδων. καὶ ἀπογνώμονας, τοὺς ἀπεγηρακότας, οἷς ἐλλείπει τὸ γνώρισμα. καὶ ἀβόλους τοὺς
μηδέπω βεβληκότας ὀδόντας. Ἀβουλεί· ἀβούλως. ἀφόνως. ἀμαθῶς. ὁ δέ, σφόδρα στοχαζό-
μενος τοῦ τῆς βασιλέως γνώμης, ἀβουλεὶ διεπράξατο. Ἀβουλεῖν· μὴ βουλεύεσθαι. ἢ μὴ βούλε-
σθαι παλαιτῶν. Ἀβούλητον κακόν· ἀθέλητον. οὐ θελητός. καὶ ἀβούλητος, ὁ μὴ βουλόμενος. ἀβούλιτος
δὲ ὄνομα κύριον διὰ τοῦ ἰῶτα. Ἀβουλία· ἀπαιδευσία. ἄνοια. καὶ μωρία. Ἀβούλως· ἀφόνως. ἀ-
μαθῶς. κακῶς. ἀνὰ λόγου. Ἀβώνου τεῖχος· πόλις ἐν τῷ εὐξείνῳ πόντῳ. καὶ ἀβωνοτειχίτης, τὸ ἐθνι-
κόν. Ἄβωρα, ὄνομα τόπου. Ἀβοριγῖνες· ἔθνος ἰταλικόν. ἀβοριγῖνοι δέ. Ἄβρα οὔτε ἁπλῶς
θεράπαινα οὔτε ἡ ἄμορφος θεράπαινα λέγεται, ἀλλ' οἰκογενὴς γυναικὸς κόρη καὶ ἔντιμος εἴτε οἰκογενὴς εἴτε
μή. μένανδρος ψευδηρακλεῖ. πατὴρ τέθνηκε ταῖν ἀδελφαῖν ταῖν δυοῖν ταύταιν. τρέφει δὲ παλλακή τις
τοῦ παιδὸς αὐτάς, ἄβρα τὸ μῆκος αὐτοῦ γενομένη. σικυωνία. καὶ ἄβραν δ' αὐτοῦ σάμιος ἐωνημένην,
ταύτῃ μὲν οὐ παρέδωκ' ἔχειν. τρέφειν δὲ χωρὶς ὡς ἐλευθέρᾳ πρέπει ἀπίσω. ὤμην εἰ τὸ χρυσίον λάβοι
ὁ πέρων, θεράπαιναν αὐτοὺς ἠγορασμένην ἄβραν ἔσεσθαι. ἰάμβλιχος. ἐπειδὲ τοῦτο λεπτὸν ἦν καὶ ἀν-
ιόντι τὸ φῶς, οἰκουροῦ φυλαττούσης καὶ ἄβρας τινὸς ἄλλης συμπαρούσης, ἀναπείθει τὴν κόρην λα-
θοῦσαν τοὺς γονεῖς ἀποδρᾶναι. Ἀβραάμ ὁ πρῶτος ἐν πατριάρχαις. εἰς ὃν ἀποσεμνύνεται δῆμος
ὁ τῶν ἑβραίων τὸ πρότερον πρὶν ἤθους ἀποσκιρτῆσαι καὶ γενέσθαι τούτου ἀλλότριοι. καὶ τὸ τοῦ μονο-
γενοῦς αὐτοῦ υἱοῦ αἷμα ἐφ' ἑαυτοὺς ἐπισπάσασθαι. οὗτος ἐκ μὲν τῆς χαλδαίων γῆς ὑπῆρχεν ὁρμώ-
μενος τῶν περὶ τὰ μετέωρα καὶ τοὺς ἀστέρας τὸν βίον ὅλον καταναλισκόντων. ἀσκηθεὶς οὖν κατὰ τὸν
πάτριον νόμον τὰς τῶν οὐρανίων ἀστέρων κινήσεις, καὶ στοχασάμενος ὡς οὐκ ἐν τούτοις ἵσταται τὸ με-
γαλουργὸν τῆς φαινομένης ταύτης κτίσεως, ἀλλ' ἔχει τινὰ τὸν δημιουργὸν καὶ κινοῦντα καὶ διαθεύον-
τα τὴν ἐναρμόνιον τῶν ἀστέρων πορείαν καὶ τοῦ κόσμου παντὸς τὴν κατάστασιν. καὶ διὰ τοῦ μεγέθους καὶ
τῆς καλλονῆς τῶν κτισμάτων, τὸν γενεσιουργὸν αὐτῶν ὡς ἐν τῷ θεωρήσας, οὐκ ἔστη μέχρι τούτων. οὐδὲ τὴν ἔ-
φεσιν εἰς ταῦτα κατεδαπάνησεν. ἀλλὰ τῶν οὐρανίων ἀψίδων ὑπεραρθεὶς καὶ πᾶσαν διαβὰς τὴν
νοητήν τε καὶ ὑπερκόσμιον σύμπηξιν, οὐκ ἀπέστη τοῦ ζητουμένου ἕως οὗ ὁ ποθούμενος, ἑαυτὸν αὐτῷ ἐ-
φανέρωσε. τύποις τε καὶ μορφώμασιν. οἷς ἑαυτὸν ἐμφανίζει ὁ ἀφανὴς καὶ ἀόρατος. καὶ μετανά-
στην αὐτὸν ἐκ τῆς πατρίδος λαβὼν, ἐπὶ τὴν χαναναίων κατέστησε. τὸν ἐνενηκοστόν που καὶ ἔνατον ἤδη
χρόνον παρεληλυθότα. καὶ ἄπαιδα μέχρι τότε τυγχάνοντα, γεννήτορα τοῦ θαυμασίου καὶ μάκαρος
κατέστησεν ἰσαάκ. ἵν' ἔχοι μονογενῆ υἱὸν καὶ πρωτότοκον, τοῦ μονογενοῦς καὶ πρωτοτόκου μυστικὴν εἰκό-
να προδιαγράφοντα. τοῦτο γέρας αὐτῷ κατεξαίρετον χαρισάμενος τὸ δοῦλον καὶ φίλον καὶ πατέρα
χρηματίσαι τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ κατὰ σάρκα, τοῦ τὸν κόσμον ὅλον δημιουργήσαντος. οὗτος, ὡς ἐννοία
γράμματα καὶ γλῶσσαν ἐμηχανήσατο. ἧς ἑβραίων παῖδες ἐπισημότεροι τυγχάνοντες, τούτου μα-
θηταὶ καὶ ἀπόγονοι. ἐκ τούτου καὶ τὰ ἑλλήνων γράμματα τὰς ἀφορμὰς ἔλαβε. κἂν ἄλλως ἑαυτοὺς δι-
ασπάζοντες ἀναγράφουσιν ἕλληνες. καὶ τούτου μαρτύριον, ἡ τοῦ ἄλφα φωνὴ τοῦ πρώτου στοιχείου καὶ

ἄρχοντος

προέχοντος, ἀπὸ τοῦ ἄλεφ ἑβραϊκοῦ λαβόντος τὴν ἐπίκλησιν τοῦ μακαρίου καὶ πρώτου καὶ ἀθανά-
του ὀνόματος. ἐκ τούτου καὶ τὰ ὀνειρῶν βιβλία ἐσφετερίσαντο Ἕλληνες. καὶ μάρτυς Ἰωσὴφ ὁ παν-
θαύμαστος ὁ τούτου ἀπόγονος. ὁ τῷ Φαραὼ τὰ ἐνύπνια ὡς ἔμελλον ἀποβήσεσθαι διηγούμενος. τοῦ-
το μοι καὶ Φίλων ὁ ἐξ Ἑβραίων φιλόσοφος, ἐν τῷ τοῦ πολιτικοῦ βίου συνεπιμαρτυρήσεται Φίλων,
περὶ οὗ ἐρρέθη, Φίλων πλατωνίζει καὶ Πλάτων φιλωνίζει. Ὅτι ἤρξατο ἡ εἰδωλολατρεία, ἀ-
πὸ Σερούχ ἕως τῶν χρόνων Θάρα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ. ὁ δὲ Ἀβραὰμ ὑπάρχων ἐτῶν ιδ΄ καὶ θε-
ογνωσίας ἀξιωθεὶς ἐνουθέτει τὸν πατέρα αὐτοῦ λέγων· τί πλανᾷς τοὺς ἀνθρώπους διὰ κέρδος ἐ-
πιζήμιον; τουτέστι τὰ εἴδωλα. οὐκ ἔστιν ἄλλος θεὸς εἰ μὴ ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὁ καὶ πάντα τὸν κόσμον δη-
μιουργήσας. ὁρῶν γὰρ τοὺς ἀνθρώπους κτίσματα σεβάζοντας, διήρχετο διαπονούμενος. καὶ τὸν ὄντως ὄν-
τα θεὸν ἐκζητεῖ τῆς φιλοθέου καρδίας. ὁρῶν δὲ τὸν οὐρανὸν ποτὲ μὲν λαμπρὸν ποτὲ δὲ σκοτεινόν, ἔ-
λεγεν ἐν ἑαυτῷ· οὐκ ἔστιν οὗτος θεός. ὁμοίως καὶ τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην· τὸν μέν, ἀποκρυπτόμενον καὶ ἀμαυ-
ρούμενον· τὴν δέ, φθίνουσαν καὶ ἀπολήγουσαν, ἔφησεν οὐδ' οὗτοι εἰσὶ θεοί. καὶ μέντοι καὶ τὴν τῶν ἀστέρων
κίνησιν, ἐκ τοῦ πατρὸς δὲ ἐπαιδεύετο τὴν ἀστρονομίαν, ἀπορῶν ἐδυσχέραινεν. ὤφθη δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς καὶ
λέγει αὐτῷ· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου. καὶ λαβὼν τὰ εἴδωλα τοῦ πατρός, καὶ
τὰ μέν, κλάσας, τὰ δέ, ἐμπρήσας, ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ πατρὸς ἐκ γῆς Χαλδαίων. καὶ ἐλθόντων εἰς
Χαρράν, ἐτελεύτησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ἐν λόγῳ κυρίου, ἦλθε σὺν τῇ γυναικὶ Σάρρᾳ
καὶ τῷ ἀνεψιῷ Λώτ, μετὰ πάσης αὐτῶν τῆς ἀποσκευῆς, εἰς τὴν ὀφειλομένην γῆν Χαναάν. ἣν οἱ Χα-
ναναῖοι τυραννικῶς ἀφελόμενοι, ᾤκησαν. λιμοῦ δὲ γενομένου, καταλιπὼν τὴν Χαναναίων γῆν, εἰς
Αἴγυπτον ἀπῄει. οὗ καὶ τὴν γυναῖκα Σάρραν, Ἀβιμέλεχ ἥρπασεν ὁ βασιλεύς. τοῦτον ὁ θεὸς ἐκδειμα-
τώσας, καὶ πάρεσιν τῶν μελῶν ἐπάξας, ἀπόδος ἔφη τῷ ἀνθρώπῳ τὴν γυναῖκα ὅτι προφήτης ἐστί.
καὶ προσεύξεται περὶ σοῦ καὶ ζήσεις. εἰ δὲ μὴ ἀποδῷς, γνῶθι ὅτι ἀποθανῇ σὺ καὶ τὰ σὰ πάντα. καὶ οὕ-
τως ἀπολαβὼν τὴν γυναῖκα ἀμίαντον, καὶ προσευξάμενος, ἰαθῆναι ἐποίησε τόν τε Ἀβιμέλεχ.
καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἔκτοτε τιμῶν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς καὶ προσέχων ἦν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένοις. δι-
δάσκαλος γοῦν ὁ Ἀβραὰμ εὐσεβείας καὶ πολυπειρίας Αἰγυπτίοις ἐγένετο. ὁ αὐτὸς Ἀβραὰμ ἐπι-
στρέφων ἐκ τοῦ πολέμου, τῆς εὐλογίας τοῦ Μελχισεδὲκ κατηξίωται τοῦ βασιλέως Σαλήμ, ὃς ἐξήνεγ-
κεν αὐτῷ ἄρτους καὶ οἶνον. ἦν δὲ καὶ ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβραὰμ δεκάτην ἀπὸ πάν-
των. ἦν δὲ ὁ Μελχισεδὲκ ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, ἀφωμοιωμένος τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ. τῷ δὲ
Ἀβραὰμ ἀτεκνίαν ὀλοφυρομένῳ, καθ' ὕπνους ἐπιδείξας ὁ θεὸς τοὺς ἀστέρας, κατὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν
ἔσεσθαι οἱ τὸ σπέρμα προεδήλου. ὁ δέ, ἐπίστευσε τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. ἡ δὲ Σάρρα
στεῖρα οὖσα, συνεχώρησεν Ἀβραάμ, ἀπὸ τῆς παιδίσκης παιδοποιήσασθαι. καὶ ἔσχε τὸν Ἰσμαήλ. ἐν-
νενήκοντα δὲ καὶ ἐννέα ἐτῶν ὄντι τῷ Ἀβράμ, ἐπιφανεὶς ὁ θεὸς Ἀβραὰμ μετωνόμασεν. Ἀβρὰμ
γὰρ πρώην ὠνομάζετο. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Σάραν Σάρραν, προσθεὶς καὶ ἕτερον ρ. καὶ περιέτεμε τὸν Ἰσ-
μαὴλ καὶ πάντας τοὺς ἐξ αὐτοῦ. κύριος δὲ τῷ Ἀβραὰμ ἐπιξενωθείς, ἐπηγγείλατο τέξεσθαι Σάρραν
αὐτῷ παῖδα. ἡ δέ, ἐμειδίασε. καὶ Ἰσαὰκ δὲ γεννηθεὶς προσηγορεύθη, φερωνύμως τῷ μεθ' ἡδονῆς γέλω-
τι κατὰ τὴν ἑβραΐδα διάλεκτον. Ἀβραμιαῖος, ὁ ἀπόγονος Ἀβραάμ, ἢ γιγαντιαῖος. ἱεροπρεπής.
Ἀβραβαίνων. θρυπτόμενος. κολακευόμενος. ἐκεῖνος οὕτως ἀβραβαίνων ἐδόκει ἔχων τὰς ὀ-
φρῦς ὑπερηρμένας ἄνω. Ἀβρανῖτις. χώρα. Ἀβραῖς. ἁπαλαῖς. τρυφεραῖς. Αἰλιανὸς ἐπὶ κλί-
ναις μάλα ἁβραῖς καὶ στρωμναῖς ὑφῇ τινὶ ὑπερηφάνῳ κεκοσμημέναις ἐπιθέντες. Ἀβρέας
ὄνομα κύριον. Ἀβρεττανή χώρα ἡ λεγομένη Μυσία. ἀπὸ Βρεττίας νύμφης. Ἀβρηλία χώρα
καὶ ἀβρηλιανὸς καὶ ἀβρήλιος, ὀνόματα κύρια. Ἀβρεικέστερον, τὸ ἀληθέστερον. Ἄβρεικτον
τὸ δύσκωφον ἤτοι ἐκ μέρους ἀκοῦον. Ἀβρεῖξαι δὲ ἀπὸ βορᾶς νυστάξαι, ἢ κοιμηθῆναι. Ἀβριόριξ
ὄνομα κύριον. Ἀβρογάστης Φράγγος. ὃς κατά τε ἀλκὴν σώματος καὶ θυμοῦ ταχύτητα φλογώδης
ἦν, δευτεραγωνιστὴς τυγχάνων Βαύδωνος. ἄλλως τε ἦν καὶ πρὸς σωφροσύνην πεπηγώς τε καὶ διηρ-
θρωμένος, καὶ πρὸς χρήματα πόλεμον πολεμῶν ἄσπονδον. διέφερε γοῦν τῶν ἄλλων στρατιωτῶν ὅ-
σον τε εἰς πλοῦτον οὐδέν. καὶ διὰ τοῦτο ἐδόκει τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ χρήσιμος. ὅς γε πρὸς τὸν Οὐα-

λεντιανοῦ ξόανον ἀῤῥενωπὸν ὄντα καὶ δίκαιον, καὶ τὸ παρ᾽ αὐτῷ ῥάβδον ἐπετίθει καθάπερ ὀρ-
θὸν καὶ ἀστραβῆ τινα κίονα τοῖς βασιλείοις πρὸς τὸ μηδὲν τῆς περὶ τὴν αὐλὴν παραβλάπτεσθαι
ἢ ἁμαρτάνεσθαι. Ἁβροδίαιτα· τρυφερὰ ζωὴ καὶ ἁπαλή. καὶ ἁβροδίαιτος τρυφητής. τρυ-
φερόβιος. τοῖς δὲ ῥωμαίοις, οὐκ ἔστι ὁ ἁβροδίαιτον βίος. ἄλλως δὲ, ὡς φιλοπόλεμοι τέ εἰσι
καὶ φερέπονοι. σημαίνει δὲ, καὶ τὸν πλουσίως ζῶντα. καὶ ἁβρότητι, τρυφερότητι, ἁπαλό-
τητι. Ἀβροκόμας. οὗτος σατράπης ἦν ἀρταξέρξου τοῦ περσῶν βασιλέως. Ἀβρό-
μιος. χωρὶς οἴνου. ἦν ὁ λοιποῦ διακῦμα φύγω πυρὸς, εἰς ἑκατόμβοι ἠελίοιο δροσερὰν πίομαι ἐκ
λιβάδων. ἀβρόμιος. καὶ ἄοινος. ἐν ἐπιγράμματι. Ἄβρομος. ὁ θορυβώδης. Ἀβρόν. παρὰ
ἐρόδοτω καλόν. αὔθαδες. σεμνόν. τρυφερόν. Ἁβρός. λαμπρός. τρυφερός. ἁπαλός. ἐν ἐπι-
γράμματι. ἁβρὸν ἐπιψύζων κιθάρας ὑπερέζετο πέτριξ. ὁμῶς δὲ ὁ τρυφερὸς ἐκεῖνος καὶ ἁβρὸς
καὶ ὑπὸ μαλακίας τοῦ σώματος κατεαγὼς καὶ λελυγισμένος. καὶ τάς τε κόμας ἀναδούμενος ὥσπερ
αἱ τῶν ἑταιρίδων ἀσελγέστεραι. καὶ ἁβρὸς ἅπερ ἔχων ἀεὶ τὸ μέτωπον καὶ τοὺς βοστρύχους, λαβὼν χρυ-
σὸν ἐκ τῆς κοινῶν συμφορῶν ὅσον ἱκανὸν ἦν ἐμπλῆσαι καὶ τὸν ἐκ μύθου μίδαν, εἰσφέρει πρὸς
τὸν βασιλέα. Ἁβρὸς λειμών. καινότερος καὶ εὐθαλής. παῖδας δὲ ὡς ἁβρότατα τε καὶ ἁμαθεῖς
ἔκπληξιν κατὰ πλοῦτον. ἐπειδὴ πλοῦτον θαυμάζοντι, ἐσαλπίζουσι. Ἀβρὸς παροξυτόνως ἔθνος
πρὸς τῷ ἀδρίᾳ. Ἁβροσύνη. φαιδρότης. Ἁβρύνω. ἁμαρύνω. Ἁβρότερον. ἀλλ᾽ ἁβρότε-
ρον αὐτὴν ἔχον καὶ συβαρίδος μεστὸν ἦσαν. Ἀβρότη. νύξ. παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι βροτῶν. Ἀβροτή-
μων. ἁμαρτωλός. Ἄβροτον. ἄψυχον. ἀναίσθητον. Ἁβρότονον εἶδος βοτάνης θαμνώδους. ἔστι
δὲ πικρότατον. θερμαῖνον καὶ ξηραῖνον κατὰ τὴν τρίτην ἀπόστασιν. διαφορητικῆς τε καὶ τμητικῆς ὑ-
πάρχον δυνάμεως. ἀναδιδόμενον δὲ σὺν ἐλαίῳ δι᾽ ὅλου τοῦ σώματος τὰ κατὰ περιόδους ῥίγη ἀφανίζει
καὶ τὸ κεκαυμένον μᾶλλον τοῦ ἀκαύστου ἀλωπεκίας ἰᾶται σύν τινι τῶν λεπτομερῶν ἐλαίων.
Ἁβροχίτων. τρυφηλοφορῶν. Ἄβρων. φύξ ἢ ῥόδιος γραμματικός. μαθητὴς τρύφωνος. σοφι-
στεύσας ἐν ῥώμῃ. γεγονὼς δὲ ἐκ δούλων ὥς φησιν ἕρμιππος. Ἄβρωνος βίος. ἐπὶ τῶν πολυτε-
λῶν. ἄβρων γὰρ παρ᾽ ἀργείοις ἐγένετο πλούσιος. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἁβροῦ. καὶ ἁβρώνειος. Ἁβρύνεται.
κοσμεῖται. θρύπτεται. καυχᾶται. Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα. ὅταν ἀκαίρως ἐπιφανέντος τινὸς ἀη-
δίας τις ἦ, εἰώθαμεν λέγειν ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα. διὰ τὸ τοὺς ἀβυδηνοὺς ὅταν τινα τῶν πολιτῶν
ἢ ξένων ἑστιῶσι, μετὰ τὸ μύρον καὶ τοὺς στεφάνους, τὰ παιδία προσφέρειν φιληθησόμενα. τῶν τιτθευ-
νῶν θορυβουσῶν, τῶν τε παιδίων κεκραγότων, ἐνοχλεῖσθαι τοὺς παρόντας. ἀφ᾽ οὗ εἴθισται λέγειν τὸ προ-
κείμενον. Ἄβυδος, πόλις. ἐπὶ συκοφάντου τάττεται ἡ λέξις διὰ τὸ δοκεῖν συκοφάντας εἶναι
τοὺς ἀβυδηνούς, καὶ ἐπίρρημα ἀβυδόθι ἐν ἀβύδῳ. καὶ ἄβυδον φλυαρίαν τὴν πολλὴν, καὶ ἀβυδη-
νὸς ὁ ἀπὸ ἀβύδου. Ἀβυδών. ἀβυδῶνος. χωρίον μακεδονίας. ὡς στράβων. τηλόθεν ἐξ ἀβυδῶ-
νος ἀπ᾽ ἀξίου εὐρὺ ῥέοντος. Ἀβύρβηλον. ἀναίσχυντον. ἀπεχθές. καὶ ἀβύρβηλος, ὁ πολιὸς. ὁ μέ-
γας. ἢ ὁ καταπληκτικός. λέγεται δὲ καὶ ἀβρόβηλος ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου γέγραπται ὁ ἀκατάστατος. Ἀβυρτάκη
ὑπότριμμα βαρβαρικὸν, κατασκευαζόμενον διὰ πράσων καὶ καρδάμων καὶ ῥοιᾶς κόκκων καὶ ἑτέ-
ρων τοιούτων. δριμύ δηλονότι. θεόπομπος θησεῖ. ἥξει δὲ μήδων γαῖαν. ἔνθα καρδάμων πλείστων τρί-
βεται καὶ πράσων ἀβυρτάκη. ἔστι δὲ καὶ ἐν κεκρυφάλῳ μενάνδρου τοὔνομα. Ἄβυσσος ἣν οὐ
βυθὸς χωρῆσαι δύναται. ἴωνες δὲ τὸν βυθὸν, βυσσόν φασιν. ὅθεν δοκεῖ λέγεσθαι καὶ βυσσοδομεύειν
παρὰ τὸ δύνω τὸ ὑπέρχομαι. κατὰ τροπὴν βύω βύσσω βέβυσμαι. βυσσὸς καὶ ἄβυσσος. ὃ οὐδεὶς εἰσέρ-
χεται διὰ τὸ βάθος. ἀριστοφάνης βαβυλωνίοις. αὖθις δὲ ἐπὶ λίμνην ἥξεις μεγάλην πάνυ ἄβυσσον. καὶ αὖ-
θις ἑτέρως φησὶν ὁ αὐτὸς, ἕως ἂν ἢ τὸ ἀργύριον τὸ ἄβυσσον παρὰ τῇ θεῷ ἐν εἰρήνῃ εὕρωσιν. ἐν γὰρ τῇ
ἀκροπόλει χίλια τάλαντα ἀπέκειτο. Ἄβυσσον καλεῖ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ἡ θεία γραφή. ἐπεὶ γοῦν ἡ
γῆ πανταχόθεν ὕδασι περιέχεται μεγάλοις καὶ μικροῖς πελάγεσιν. εἰκότως ἄβυσσον περιβό-
λαιον αὐτῆς εἴρηκεν ὁ δαβίδ. καὶ ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται, ὁ αὐτὸς προφήτης φησίν. τὰ στρα-
τιωτικὰ λέγων τάγματα καὶ τὴν τοῦ πλήθους ὑπερβολὴν τροπικῶς. ὡς ἐν ἀβύσσῳ τινὶ ὑποβρυχίῳ
ἐγγινομένην. ἄβυσσος ἐστιν ὑδάτων πλῆθος πολύ. Ἄβυσσος. ἱερὸν ἦν τῆς περσεφόνης. πολὺν χρυ-

σὸν ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου παραφυλαττομένην ἄθικτον ἔχων. ἐν ᾧ χρυσός τις ἄβυσσος. ὁ ἄραβος τοῖς πολλοῖς καὶ γῆς κεκρυμμένος. Ἀγάγης. αὐθυπότακτον ἀγαγόμενον. Ἀγαζωγικῆ. Ἀγαθαὶ ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ εὐωχίαν ἐπιτηδείων καὶ ἀπὸ τοῦ. ἐχρήσατο ξενοφῶν τῇ λέξει. καὶ ἀγαθαὶ κιλίκων λέγεται τὸ ἔχει. κιλίκων δὲ ὄνομα κύριον. εὔπορος δὲ ἦν. Ἀγάθαρχος ὄνομα κύριον. ἦν δὲ ζωγράφος ἐπιφανής, εὐδήμου υἱός, τὸ δὲ γένος σάμιος. Ἀγαθὴ καὶ μᾶζα μετὰ ἄρτον. ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα διδόντων καὶ αἱρουμένων. Ἀγαθῆς τύχης νεώς. ὅτι πᾶσι δῆλον τὸ σημαινόμενον. Ἀγαθίας. σχολαστικὸς σμυρναῖος. ὁ γράψας τὴν μετὰ προκόπιον ἱστορίαν τὸν καισαρέα. τὰ κατὰ βελισάριον. καὶ τὰς ἐν ἰταλίᾳ καὶ ἐν λιβύῃ πράξεις. τουτέστι τὰ κατὰ ναρσῆν ἐν ἰταλίᾳ καὶ τὰ ἐν λαζικῇ καὶ βυζαντίῳ. οὗτος συνέταξε καὶ ἕτερα βιβλία ἔμμετρά τε καὶ καταλογάδην. τά τε καλούμενα δαφνιακά. καὶ τὸν κύκλον τῶν νέων ἐπιγραμμάτων. ὧν αὐτὸς συνῆξεν ἐκ τῶν κατὰ καιρὸν ποιητῶν. συνήκμαζε δὲ παύλῳ τῷ σιλεντιαρίῳ. καὶ μακεδονίῳ τῷ ὑπάτῳ. καὶ τῷ βουστιανῷ ἐπὶ τῶν ἰουστινιανοῦ χρόνων. Ἀγαθικὰ τὰ σπουδαῖα. Ἀγαθοεργία. δαμάσκιος. ὡς δὲ ἐν ἑνὶ λόγῳ τὸ πᾶν συλλαβεῖν, ὅπερ ἔφη ὁ πυθαγόρας ὁμοιότητα ἔχειν τῷ θεῷ τὸν ἄνθρωπον, τοῦτο σαφῶς ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτὸς ἐπεδείκνυτο, τὴν ἀγαθοεργὸν προθυμίαν. καὶ τὴν εἰς πάντας ἐπεκτεινομένην εὐεργεσίαν. μάλιστα μὲν τὴν ἀναγωγὸν τῶν ψυχῶν ἀπὸ τοῦ κάτω βορβόρου τῆς παντοίας κακίας. ἔπειτα καὶ τὴν σωτήριον τῶν σωμάτων ἐκ τῆς ἀδίκου καὶ ἀνοσίου ταλαιπωρίας. τὸ δ' αὖ εἰπεῖν, ἐπιμελεῖτο τῶν ἔξω πραγμάτων ὅση δύναμις. Ἀγαθοεργοί. αἱρετοὶ κατ' ἀνδραγαθίαν ἐκ τῶν ἐφόρων. Ἀγαθοθελία. ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐκλογή. οὐκ ἀρκεῖ τοῖς πράγμασιν ἡ ἀγαθοθελία μόνον. ἀλλὰ δεῖ καὶ ῥώμης καὶ ἐπιστρεφείας.

Ἀγαθοῦ δαίμονος. ἔθος εἶχον οἱ παλαιοί, μετὰ τὸ δεῖπνον πίνειν ἀγαθοῦ δαίμονος. ἐπιφέροντες ἄκρατον. καὶ τοῦτο λέγειν ἀγαθοῦ δαίμονος. ἄλλοι δέ φασι τὸ πρῶτον ποτήριον οὕτω λέγεσθαι. χωρίζεσθαι δὲ μέλλοντες, διὸς σωτῆρος. καὶ ἡμέραν δὲ τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς, οὕτως ἐκάλουν. καὶ ἐν θήβαις ἦν ἡρῷον ἀγαθοῦ δαίμονος. Ὅτι περὶ τἀγαθοῦ βιβλίον συντάξας ἀριστοτέλης τὰς ἀγράφους τοῦ πλάτωνος δόξας ἐν αὐτῷ κατατάττει. καὶ μέμνηται τοῦ συντάγματος, ἀριστοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ψυχῆς. ἐπονομάζων αὐτὸ περὶ φιλοσοφίας. Ἀγαθῶν ἀγαθίδες. τάττεται ἡ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν. καὶ ἀγαθῶν θάλασσα, ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν. καὶ ἀγαθῶν μυρμηκία, ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας. καὶ ἀγαθῶν σωρός, ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν καὶ πολλῆς εὐδαιμονίας. Ἀγάθων ὄνομα κύριον. ἦν δὲ τραγικός. διεβέβλητο δὲ ἐπὶ μαλακίᾳ. ἀριστοφάνης ἀγάθων ποῦ ἐστιν. ἀπολιπών μ' ἀποίχεται. ποιητὴς ἄριστος. ποθεινὸς τοῖς φίλοις. ἐς μακάρων εὐωχίαν. οὗτος ὁ ἀγάθων ἀγαθὸς ἦν τὸν τρόπον. ποθεινὸς τοῖς φίλοις. καὶ τὴν τράπεζαν λαμπρός. φασὶ δὲ ὅτι καὶ πλάτωνος συμπόσιον ἐν ἑστιάσει αὐτοῦ γέγραπται πολλῶν ἅμα φιλοσόφων παραχθέντων. κωμῳδεῖται ὡς σωκράτους διδασκάλου. ἐκωμῳδεῖτο δὲ εἰς θηλύτητα. Ἀγαθώνειος αὔλησις. ἡ μαλακὴ καὶ ἐκλελυμένη. ἢ ἡ μήτε χαλαρά, μήτε πικρά, ἀλλ' εὔκρατος καὶ ἡδίστη. Ἀγάθων ἦν ὄνομα κύριον, ὃς ἐρασιτὴς ἐλευθέρας τῆς τέχνης. Ἀγαθοὶ δ' ἀειδεῖ κρυβέντες ἀνδρῶν. ἐπὶ τῶν σφόδρα πρὸς ἐλευθέρων πόνων. Ἀγαθοκλῆς. οὗτος ἐγένετο τύραννος. καὶ ὥς φησι τίμαιος, κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν κοινὸς πόρνος ἕτοιμος τοῖς ἀκρατεστάτοις. κολοιός. τριόρχης. πάντων τῶν βουλομένων, τοῖς ὄπισθεν ἔμπροσθεν γενόμενος. ὃς ὅτε ἀπέθανε, τὴν γυναῖκα φασὶ κατακλαιομένην αὐτὸν οὕτω θρηνεῖν. τί δ' οὐκ ἐγὼ σέ, τί δ' οὐκ ἐμὲ σύ. ὅτι δὲ ἐκ φύσεως ἀνάγκη μεγάλα προτερήματα γέγονε περὶ τὸν ἀγαθοκλέα τοῦτον, δῆλον. εἰς γὰρ τὰς συρακούσας παραγενόμενος φεύγων τὸν τροχόν, τὸν καπνόν. τὸν πηλόν. περί τε τὴν ἡλικίαν ὀκτωκαίδεκα ἔτη γεγονὼς. καὶ μετά τινα χρόνον ὁρμηθεὶς ἀπὸ τοιαύτης ὑποθέσεως. κύριος μὲν ἐγένετο πάσης σικελίας. μεγίστοις δὲ κινδύνοις περιέστησε καρχηδονίους. τέλος ἐγγηράσας τῇ δυναστείᾳ κατέστρεψε τὸν βίον. βασιλεὺς προσαγορευόμενος. Ἀγαθὸν κοινῶς μέν, τό, τι ὄφελος. ἰδίως δὲ ἤτοι ταὐτὸν ἢ οὐχ ἕτερον ὠφελείας. ὅθεν αὐτήν τε τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ μετέχον αὐτῆς ἀγαθόν, διχῶς λέγεσθαι. οἷον τὸ ἀγαθόν, ἀφ' οὗ συμβαίνει ὡς τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν ἀρετήν. ὑφ' οὗ δέ, ὡς τὸν σπουδαῖον τὸν μετέχοντα τῆς ἀρετῆς. ἢ οὕτω. τὸ ἀγαθόν, τὸ τέλειον κατὰ φύσιν. λογικοῦ ἢ ὡς λογικοῦ. τοιοῦτο δὲ εἶναι τὴν ἀρετήν, ὡς μετέχοντα τάς τε πράξεις τὰς κατ' ἀρετὴν καὶ τὸ σπουδαῖος

εἶναι. ἐπιγεννήματα δὲ τήν τε χαρὰν καὶ τὴν εὐφροσύνην καὶ τὰ παραπλήσια. ἔτι τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν εἶναι περὶ ψυχήν, τὰ δὲ, ἐκτός. τὰ δὲ, οὔτε περὶ ψυχὴν οὔτε ἐκτός. τὰ μὲν περὶ ψυχήν, ἀρετὰς καὶ τὰς κατ' αὐτὰς πράξεις. τὰ δὲ ἐκτός, τό τε σπουδαίαν ἔχειν πατρίδα καὶ σπουδαῖον φίλον, καὶ τὴν τούτων εὐδαιμονίαν. τὰ δὲ οὔτε ἐκτὸς οὔτε περὶ ψυχήν, τὸ αὐτὸν ἑαυτῷ εἶναι σπουδαῖον καὶ εὐδαίμονα. ἔτι τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν εἶναι τελικά. τὰ δὲ, ποιητικά. τὰ δὲ, τελικὰ καὶ ποιητικά. τὸν μὲν οὖν φίλον καὶ τὰς ὑπ' αὐτοῦ περιγινομένας ὠφελείας, ποιητικὰ εἶναι ἀγαθά. θάρσος δὲ καὶ φρόνημα καὶ ἐλευθερίαν καὶ τέρψιν. καὶ εὐφροσύνην καὶ ἀλυπίαν καὶ πᾶσαν τὴν κατ' ἀρετὴν πρᾶξιν τελικά. ποιητικὰ δὲ καὶ τελικά. καθὸ μὲν γὰρ ἀπογεννῶσι τὴν εὐδαιμονίαν ποιητικά ἐστιν ἀγαθά. καθὸ δὲ συμπληροῦσιν αὐτά, ὥστε μέρη αὐτῆς γίνεσθαι τελικά. οἷον φίλος καὶ ἐλευθερία. καὶ τέρψις. ἔτι τῶν περὶ ψυχὴν ἀγαθῶν, τὰ μὲν εἰσὶν ἕξεις. τὰ δὲ, διαθέσεις. τὰ δὲ, οὔτε ἕξεις οὔτε διαθέσεις. διαθέσεις μὲν αἱ ἀρεταί. ἕξεις δὲ, τὰ ἐπιτηδεύματα. οὔτε δὲ ἕξεις οὔτε διαθέσεις αἱ ἐνέργειαι. κοινῶς δὲ τῶν ἀγαθῶν, μικτὰ μέν ἐστιν, εὐτεκνία καὶ εὐγηρία. ἁπλοῦν δέ ἐστιν ἀγαθόν, ἐπιστήμη. καὶ ἀεὶ μὲν παρόντα, αἱ ἀρεταί. οὐκ ἀεὶ δέ, οἷον χαρά. περιπάτησις. πᾶν δὲ ἀγαθόν, λυσιτελὲς εἶναι καὶ συμφέρον. καὶ δέον. καὶ χρήσιμον. καὶ εὔχρηστον. καὶ καλόν. καὶ ὠφέλιμον. καὶ δίκαιον. καὶ αἱρετόν. ἀγαθὸν δέ ἐστι τὸ πᾶσιν ἐφετόν. καὶ ἔτι ἀγαθόν ἐστιν εἰς ὃ πάντα ἀνήρτηται. αὐτὸ δὲ εἰς μηδέν.

Ἀγαθόν. ὁμώνυμός ἐστι φωνή. κατηγορεῖται δὲ κατὰ γένη τοῦ ἀγαθοῦ. τουτέστιν αἱ ι΄. κατηγορίαι. καὶ τὸ μὲν ποιεῖν, ἐπεί ἐστι τινὰ ἀγαθὰ ὡς ποιητικὰ λέγεται δὲ τὸ ἀγαθοῦ ποιητικὸν ἀγαθόν. οἷον τὸ ὑγείας ποιητικὸν ἢ ἡδονῆς. καὶ ὅλως ὠφέλιμον. τὸ δὲ ἐν τῷ ἐδέσματι ἀγαθὸν ὡς ποιητικὸν ἀγαθοῦ, ἀγαθόν. τὸ δὲ ποιόν, ὑπὸ τὴν τοῦ ποιοῦ κατηγορίαν. ποτὲ δὲ τὸ ποιὸν ἐπὶ ψυχῆς. ὅταν γὰρ κατηγορήσωμεν τὸ ἀγαθὸν τῆς ψυχῆς, λέγοντες αὐτὴν ἀγαθήν, τὸ ποιὰν αὐτὴν εἶναι σημαίνομεν. οἷον σώφρονα ἢ ἀνδρείαν ἢ δικαίαν. ποιότητος δὲ μετουσία τὰ ποιά, ὁμοίως καὶ ἀνθρώπου. ὅταν δὲ τὸ ἀγαθὸν κατηγορήσωμεν αὐτοῦ, τὸ ποιὸν αὐτὸν εἶναι σημαίνομεν. οἷον σώφρονα. ἀνδρεῖον. δίκαιον. φρόνιμον. ἐνίοτε δὲ τὸ ἀγαθόν, ὁπότε σημαίνει τὸ ἐν τῷ προσήκοντι καιρῷ γινόμενον, ἀγαθὸν λέγεται. σημαίνει δὲ ἀγαθόν, καὶ τὸ ποσόν. τὸ γὰρ μέτριον καὶ μήτε ὑπερβάλλον μήτε ἐνδέον, εἴκ(ε)ι ἂν ποσὸν καθόσον τοσοῦτόν τι λέγεται. καὶ ὡς οὐσία τι ἀγαθόν. ὡς θεὸς καὶ νοῦς. λέγεται δὲ καὶ ὡς πρός τι. ὅτι τὸ σύμμετρον, οὕτως ἀγαθόν. καὶ ἐν τῷ πάσχειν. ὡς τὸ θεραπεύεσθαι καὶ διδάσκεσθαι. ἔστι τι ἀγαθόν, καὶ ἐν τόπῳ. οἷον τὸ ἐν ... εἶναι. τὸ ἐν ὑγιεινοῖς χωρίοις εἶναι. τό, ἐν ἡσυχίᾳ ἔχουσιν ἢ εἰρήνῃ. εἴη δ' ἂν καὶ ἐν τῷ κεῖσθαι. ὅταν ᾧ μὲν λυσιτελεῖ τὸ καθέζεσθαι, καθέζηται. ᾧ δὲ τὸ ἀνακεῖσθαι, ἀνάκειται. τῷ πυρέττοντι φέρε εἰπεῖν. Ἀγαθὸς ὁ φρόνιμος. ὅτι ἐπίσης δὲ ὁ φρόνιμος καὶ ὁ ἀγαθός. ἐπιπλέον δὲ ὁ ἀγαθός. ἀγαθὸς γὰρ ὁ σώφρων. ὁ ἀνδρεῖος. καὶ οἱ λοιποὶ ἀγαθοὶ λέγονται. καὶ οἱ ἐπιστήμονες. τοὺς δὲ δαίους, ἀγαθοὺς μὲν ἀκοντιστάς. ἀγαθοὺς δέ, καὶ ἐν χερσὶ κρίνεσθαι μάχην. Ἀγάθυρσα πόλις Σικελίας ὡς Πολύβιος. Ἀγάθυρσοι. ἔθνος ἐν δεξιτέρῳ τοῦ Αἵμου. ἢ ἀπὸ Ἀγαθύρσου τοῦ Ἡρακλέους ἢ ὡς Πείσανδρος ἀπὸ τῶν θύρσων τοῦ Διονύσου. Ἀγακλειτὸς ὁ ἄγαν ἔνδοξος. καὶ ἀγακλυτή.

Ἀγάλακτες. ὁμογενεῖς. ὅμαιμοι. ἀδελφοί. ἄλλοι δὲ τοὺς ἱερείων κοινωνοὺς καὶ συγγενεῖς. οἱ δέ, συντρόφους. Ἀγαλέον ὄνομα ὄρους. Ἀγάλλει. ποιεῖ. σκαλίζει. κοσμεῖ. Ἄγαλμα, πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. καὶ δίδωσιν ἀργύριον ἵνα ἐκπονήσῃ τὸ ἄγαλμα, ἄκρας τέχνης. προαχθεὶς τῷ μεγέθει καὶ προσειπὼν τοῦ λίθου τὴν φύσιν. Ἄγαλμα Ἀθηνᾶς ἐστιν ἐν Ἀθήναις. καὶ ἔστιν ἄγαλμα βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἐν Ἀντιοχείᾳ. καὶ ἄγαλμα Ἀπόλλωνος ἐν τῷ Ἀπόλλωνος. καὶ ἄγαλμα Διονύσου ἐν τῷ Αὐξεντίου. Ἀγάλματα. τὰ τῶν θεῶν μιμήματα. καὶ πάντα τὰ κόσμου τινὸς μετέχοντα. Ὅμηρος βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα. καὶ Ἡσίοδος τὸν ὅρμον ἄγαλμα καλεῖ. Πίνδαρος δὲ τὴν ἐπὶ τὰ φουσκάλια οὕτω καλεῖ. Εὐριπίδης τὸν ἐπὶ νεκροῖς κόσμον. καὶ ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. καὶ τὸ εἴδωλον. βρέτας. χάρμα. καλλονή. κόσμος. καύχημα, θαλλοί. ἀνδριάντες. ἐπιγραφαί. ἀγάλματα δὲ καὶ τὰς γραφὰς καὶ τοὺς ἀνδριάντας λέγουσιν. ἀγαλμάτιον δὲ ὑποκοριστικῶς. Ἀγαλματοποιοὶ δ' εἰσὶ χειρουργοί. οὗτοι ἀκριβεῖς. Λύσιππος. Ἀπελλῆς. Πολύκλειτος. Φειδίας. Ἀγαλματοφορούμενος. ἀγάλματα ἤτοι τύπους τῶν νοηθέντων φέρων ἐν ἑαυτῷ τῶν φίλων. Ἀγάλλων ἑαυτὸν σεμνοποιῶν. Ἄγαμαι καρδίας ἀληθινῶς ἀντὶ τοῦ θαυμάζω. ἄγαμαι κατὰ ποιητικ

συνηθινὴ ἡ γενική· τὸν φίλον ἄγαμαι τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χρηστοῦ ἤθους ἕνεκα. αἰτιατικῇ δέ· οἶμαι δὲ τὸν πόλε-
μον θεῶν τινὰ ἀγασθῆναι. ὅταν ἔχῃ τὴν σύνταξιν αἰτιατικῇ· καὶ ὅταν ἐξ ἀκοῆς ᾖ, τὸ ἕνεκα γενικῇ συντάσ-
σεται. Αἰλιανός· ἐπεὶ καὶ τὴν τοῦ Μενέλεω πρὸς τὸν τοῦ Πριάμου πάλην οὔτε ἐπαινῶ οὔτε ἄγαμαι.
ἐγὼ δὲ ἄγαμαι καὶ τούσδε τοὺς ἄνδρας· τὸν δὲ Ἀκαρνᾶνα μέγιστον καὶ πρὸ τούτων. ἀγασθεὶς πεισο-
μένους ἐγίνωσκε, τούτων ἐπεθύμησε τοῖς ἀνδράσι κοινωνῆσαι. Ἀγαμέμνων ἀγαμέμνονος
ὦ ἀγάμεμνον. καὶ ἀγαμεμνόνειος οἶκος καὶ ἀγαμεμνονεία ναῦς. Ἀγάμενοι θαυμάζοντες. ἀγάμενοι τούτων τῆς εὐ-
ψυχίας ἐπαρχοῦσι τῷ ἵππῳ. Ἀγαμήδης ὄνομα κύριον καὶ θηλυκὸν ἀγαμήδη. ἄγαν ἐγκεῖ-
σθαι τῷδε· οἷον αἰτιᾶσθαι καὶ ἀποτείνεσθαι. Ἀγάννιφον, Ὅμηρος τὸ ὄρος τὸ λίαν χιονιζόμενον.

Ἄγανον προπαροξυτόνως τὸ κατεαγὸς ξύλον, ἢ τὸ φρυγανῶδες καὶ ἕτοιμον πρὸς τὸ κατεαγῆ-
ναι. οἱ δὲ, τὸ ἀπελέκητον. ἀγανὸν δὲ ὀξυτόνως καλόν, ἢ ἀγαθόν. ἢ ἱλαρόν. οἱ δὲ ἀθάνατον. ἔνθεν καὶ
ἀγανοφροσύνη. καὶ ἀγανοῦμεν ἀντὶ τοῦ κοσμήσομεν. καὶ αὖθις· ὡς ἂν βιρ εἴημεν ἀγανὸς ἀτθίδι
διαλέκτω κηρός, ἀποστεφάνοις δαὶ ἐνέχοις πλοκάμοις. Ἀγανόφρονος, τότε τῆς ἀγανόφρο-
νος ἡσυχίας τὸ ἥμερον πρόσωπον τῆς πραέου καὶ προσηνοῦς. Ἀγανοφροσύνη· προσήνεια. πρα-
ότης. Ἀγανώπιδος· πραεῖαρ βλεπούσης. Ἀγανώτερον· ποθεινότερον πραότερον. Ἀγα-
πᾶν· ἀποδέχεσθαι. Ἀγαπᾶν ἀρκεῖσθαι τινὶ καὶ μηδὲν πλέον ἐπιζητεῖν. Ἀγαπήνορος· τὴν
ἀνδρεῖαν ἀγαπῶντος. Ἀγαπησμός· ἀγαπησμὸν λέγουσι καὶ ἀγάπησιν τὴν φιλοφροσύνην. συναριστῶ-
σαις Μένανδρος καὶ τὸν ἐπὶ κακῷ γινόμενον ἀλλήλων ἀγαπησμὸν οἷος ἦν. Ἀγαπητὰ ἔθη τὰ
καλὰ καὶ ἀγαθά. Ἀγαπητὸς ὁ ἠγαπημένος ἢ τὸ μονογενές. καὶ ἀγαπητῶς. οὕτω δὲ ἄρα πολὺ
τὸ ἀνόκνον ἐν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτῶν ἦν, ὥστε ἀγαπητῶς εἶδον, εἰ μὴ μετὰ πάντων ἀγωνιοῦνται τῶν συ-
ναραμένων τῆς στρατείας, ἀγάπη οὐ περπερεύεται. ὁ ἀπόστολος Παῦλος φησί· τουτέστιν οὐ προπε-
τεύεται. Ἀγαπητὸς ἐπίσκοπος συνάδων ὃν ἐν ἐπαίνῳ πολλῷ τίθεται Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου·
καὶ θαυμάτων αὐτοῦ ἐξαισίων μνήμην ποιεῖται. ὀρῶν μεταστάσεις· καὶ ποταμῶν καὶ νεκρῶν ἐγέρ-
σεις. καὶ ὅτι στρατιώτην ὄντα ἠβουλήθη Μαξιμῖνος ὡς χριστιανὸν ἀποκτεῖναι· διὰ τὸ πυνθάνεσθαι
πολλούς, τὰ παρ᾽ αὐτοῦ τελούμενα ὑπεραγαμένους. Ἀγάπιος· Ἀθηναῖος φιλόσοφος μετὰ
Πρόκλον ἀποιχόμενον καὶ Μαρῖνον. ὃς ἐθαυμάζετο ἐπὶ φιλομαθίᾳ ἀπορειῶν προβολῇ δυσεπι-
βόλων. Ἀγάπιος· οὗτος ἦν Ἀλεξανδρεὺς μὲν τὸ γένος. ἐκ παίδων δὲ λόγοις ἐντραφεὶς ἑλλαδε-
ίοις· καὶ ἰατρικῶν μαθημάτων ἐξηγητὴς γεγονώς, ἀνελθὼν εἰς τὸ Βυζάντιον διατρίβων τε συνεπή-
ξατο μάλα διαπρεπῆ φύσεως τε μεγέθει καὶ δεξιότητι τύχης χρησάμενος. ἔνδοξός τε ἐπὶ τῇ τέ-
χνῃ γέγονε καὶ χρήματα μεγάλα συνείλοχεν. Ἀγαπῶ, αἰτιατικῶς. ἀγαπῶ ἐπὶ τοῦ ἀποδέ-
χεσθαι· ἀγαπᾶν δὲ καὶ τὸ ἀρκεῖσθαι. Ἀγαπῶ τὸ ἀρκοῦμαι δοτικῇ, ἀγαπῶ τοῖς παρέχουσιν αὐτῷ
ἀγαθοῖς. αἰτιατικῇ δέ· ἀγαπήσεις τὸν θεὸν ἐξ ὅλης ψυχῆς. Ἀγγαρεία καὶ ἄγγαρος· ἐργάτης· ὑ-
πηρέτης· ἀχθοφόρος. λείαν ἀγγαρεύων ἡμιόνων. ὅθεν ἀγγαρείαν ἀνάγκην ἀκούσιον λέγομεν καὶ
ἐκβίαιον γινομένην ὑπηρεσίαν. Ἄγγαρος· καὶ ἀγγαρεία ἡ δημοσία καὶ ἀναγκαία δουλεία. ὥσ-
περ γάρ τι αὐτῷ πάρεργον τὸ ἐσθίειν τῆς φύσεως αὐτὸν ἀγγαρευούσης περὶ τὰ βρώματα ἐφαί-
νετο εἶναι. Ἄγγαρος· οὕτως ἐκάλουν οἱ Πέρσαι τοὺς βασιλέων ἀγγέλους. ἔπεμπε τὸν πιστότατον
ἄγγαρον παρὰ τὸν Βαβυλώνιον διὰ Περσώνδην τὸν ἄριστον. Ἄγγαροι οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματο-
φόροι, οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἀστάνδαι. τὰ δὲ ὀνόματα περσικά. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. φρυκτὸς δὲ
φρυκτὸν δεῦρ᾽ ἀπ᾽ ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπε. τίθεται τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν φορτηγῶν καὶ ὅλως ἀ-
ναισθήτων καὶ ἀνδραποδωδῶν. καὶ τὸ ἀγγαροφορεῖν, ἐπὶ τοῦ τὰ φορτία φέρειν. καὶ ἀγγαρεύεσθαι κα-
λοῦσιν ὥσπερ ἡμεῖς νῦν, τὸ εἰς φορτηγίαν καὶ τοιαύτην τινὰ ὑπηρεσίαν ἄγεσθαι. Μένανδρος καὶ τοῦτο
ἐν τῷ Σικυωνίῳ παρέστησεν. ὁ πλέων κατηνέχθη. κεῖνε θοῦτος πολέμιος. ἐὰν ἔχῃ τι μαλακὸν ἀγ-
γαρεύεται. Ἀγαρικὸν ῥίζα ἐστὶν ἐπίφυσις πρέμνου χαύνην τὴν οὐσίαν σύνθετος ἐξ ἀερώδους
καὶ γεώδους οὐσίας διαφορητικήν τε τὴν δύναμιν καὶ παχέος τμητικὴ καὶ καθαρτικὴ μάλιστα τῶν ἐν
τοῖς σπλάγχνοις ἐμφράξεων. Ἀγάσαιτο· θαυμάσειε. καὶ ἄγασθαι παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐπὶ τοῦ θαυμάζειν
καὶ φθονεῖν. Ἀγασθέντος· ἐκπλαγέντος θαυμάσαντος. τῷ δὲ, ἀγασθέντος ἐπὶ τῇ προαιρέσει

καὶ ἀγασθείς· ὁ δὲ ἀγασθεὶς ἐπί τε τῇ πόλει καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐπέμενε ζ΄ ἡμέρας. Ἀγασ-
θῶ τινί, αἰτιατικῇ θαυμάσω τινά. ξενοφῶν· ὁ δὲ τινι ἀγασθῶ τῶν στρατιωτῶν. Ἀγασικλῆς ὄνομα
κύριον. ὃς λέγεται ἀλιμουσίνοις συνδικάσαι καὶ διὰ τοῦτο ξένος ὢν ἐγγραφῆναι τῇ πολιτείᾳ.
Ἀγάσματα· σεβάσματα. ἃ ἄν τις ἀγάσαιτο. σοφοκλῆς κέχρηται. Ἀγάσονος· πολυξένα-
κτος. Ἀγάστορες· ἀδελφοί· ὅμαιμοι· δίδυμοι. Ἀγαστός· θαυμαστός. Ἀγάσου· θανάτου·
Ἀγαυείαμα· ἔπαρμα. Ἀγαυρος· ὀνομαστός· οἱ δέ, κακός· ἀπὸ ἰώνων δὲ ἄπορος· ἀπὸ δὲ ἀτ-
τικῶν· ζυφερός. Ἄγβαρος ὄνομα κύριον ὁ τῆς ἐδέσσης βασιλεύς. ἔστιν ἐν τῷ αὔγαρος. Ἀγαίο-
μαι· φθονοῦμαι. καὶ ἀγαῖος ὁ ἐπίφθονος. Ἄγαιος ὄνομα κύριον. Ἄγε δή· τὰ φέρε, νόμιζε.
δεῦρο. καὶ ἐπίρρημα. εἰς διογένην τὸν κύνα· διόγενες ἄγε λέγε τίς ἔλαβέ σε μόρος εἰς ἀΐδος·
ἔλαβέ με κυνὸς ὀδάξ. τὸ δὲ ἐπίγραμμα, διὰ βραχέων. Ἀγέλαστα καὶ μὴ γέλωτος ἄξια ἀλ-
λ' ἀγανακτήσεως. Ἀγέλαος ὄνομα κύριον. Ἀγελάρχης ὁ τῆς ἀγέλης τῶν βοῶν ἄρχων.
Ἀγελαία σταφυλή· ἡ εὐτελὴς καὶ ἀγελαία καὶ ἀγοραία. Ἀγελαίη ἡ ἀθηνᾶ. Ἀγελαῖος
προπαροξυτόνως μέν, ὁ ἀμαθής· ἀγελαῖος δὲ ὁ ἐκ τῆς ἀγέλης. Ἀγελαῖος, ἰδιώτης· ἢ ὁ ἐν ἀγέλῃ
διάγων. καὶ ἀγελαίων ἰδιωτῶν· ῥεμβωδῶν. τῶν ἀγελαίων ἔοικεν ἀνθρώπων εἶναι ὁ τοιοῦτος ἀντὶ τοῦ
εὐτελῶν. καὶ ἀγελαίων τῶν πολλῶν καὶ τυχόντων. εἴη δ' ἂν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγελαίων ζώων. ἢ
ἀπὸ τῶν ἰχθύων οὓς βόσκεσθαι ῥύδην καὶ ἀγεληδὸν φασίν. Ἀγελαιὼν ὁ τόπος τῆς ἀγέλης.
Ἀγελαῖοι ἰχθύες οἱ εὐτελεῖς καὶ μικροί. Ἀγελείη ἡ ἀθηνᾶ. ἀπὸ τοῦ ἄγειν λείαν τουτέστι στρα-
τιωτικήν. Ἀγεληδὸν ἐπίρρημα. Ἀγελήτης βοῦς· ὁ ἐξ ἀγέλης. Ἀγεληφὶ ἐκ τῆς ἀγέλης. Ἀγ-
γελιαφόρος· πρεσβευτής. Ἀγγέλιος· οὗτος ἐπὶ οὐάλεντος ἦν κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος.
βίον δ' ἀποστολικὸν βιοὺς· ἀνυπόδητος διόλου διῆγεν· ἑνί τε χιτῶνι ἐκέχρητο τὸ τοῦ εὐαγγελίου φυλάττων
ῥητόν. Ἄγγελοι· οἱ ἄγγελοι μόνον, τῇ τοῦ νοὸς καταλήψει εἰσὶ περιγραπτοί· οὔτε γὰρ ἐν τόπῳ οὐδὲ ἐν σώ-
ματι οὐδὲ χρόνῳ. πρὸ γὰρ τοῦ ἡλίου ἡ γένεσις αὐτῶν. ἀγγέλους πονηροὺς τοὺς τῆς τιμωρίας ὑπουργοὺς
ἡ γραφὴ καλεῖ· ὡς παρ' ἡμέραν πονηράν, τὴν τῆς τιμωρίας. ὀργὴν δὲ καὶ θυμὸν καὶ θλῖψιν ἐπὶ θεοῦ, τὰς
πικρὰς τιμωρίας καλεῖ· οὐ τὴν φύσιν οὐδὲ προαίρεσιν φησίν. Ἄγλυφα ἡ δυσγλυφα. Ἀγεννῶς· ἀνάν-
δρως. καὶ ἀγεννής, ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς· καὶ ἐπὶ δυσγενοῦς. καὶ ἀγεννία ἡ ἀνανδρία. καὶ ἡ δειλία. ἔθεντο οὖν οἱ ῥω-
μαῖοι σπουδὰς ἀγεννεῖς διὰ δέος πρὸς οὔννους. Ἀγεννής· ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ ἄπαις. Ἀγέραστος· ἄτιμος.
Ἀγέρωπος ὁ πάνυ ἐρχόμενος. Ἀγερωχία· ὑπερηφανία. ὅτι οἱ σκύθαι εἰσὶν ὑπερόπται καὶ λίαν
ἀγέρωχοι. καὶ ἀγέρωχος ἔντιμος ἀνδρεῖος. ἀγαθίας· ἵππους ἐπιβὰς εὐηνίους τε καὶ ἀγερώχους καὶ
οἷς οὐκ ἀνεκτὰ τὰ ἐξάλλεσθαι καὶ σκιρτᾶν. καὶ αὖθις ὡς ἂν ἔσοιτο εὐκλεὴς τοῖς μετέπειτα καὶ ἀγέρωχος.
ἢ ἐγέρωχος· ὁ ἀλαζών. Ἄγεστα· πολεμικὸν μηχάνημα ἐκ λίθων καὶ ξύλων καὶ χοῦ ἐγειρόμενον. οἱ δὲ ἄγεστα
φασὶ τὸ τοιοῦτον μηχάνημα. Ἄγει· μνηστευθεῖσαν ἐπὶ γάμον λαμβάνει. αἰλιανός· τὸν δὲ ἀδελφὸν αὐτοῦ
ἰόβας ὁ μαυρούσιος ἀπῆγε. Ἄγετε· τό, ἡγεῖσθε καὶ οἴεσθε. Ἀγεὺς ὄνομα κύριον. Ἄγευστος οἶνος ὁ τῶν
ὀχῶν μὴ μετασχών. ἄγευστος οἶνος ἀστεῖον βίον ἔχων. καὶ ἄγευστοι ἄπειροι. ἄγευστον, διχῶς. ἢ τὸ ἀχύμωτον
μὲν τέως δυνάμενον δὲ χυμωθῆναι ὡς τὸ ὕδωρ. ἄποιον τὸ οὐ δύναται χυμωθῆναι, ἢ τὸ ταῖς ἄλλαις
αἰσθήσεσιν ὑποκείμενον ὡς ὁ ψόφος. ἢ τὸ μικρὰν ἔχον γεῦσιν ὡς τὰ ὑδαρῆ τῶν ῥοφημάτων. ἢ τὸ κακῶς
ἔχον γεῦσιν ὡς τὰ δηλητήρια. καὶ δῆλον τινῶν τούτων ἀντιλαμβάνεται ἡ γεῦσις καὶ τίνος μὲν καὶ ἐπὶ
τῶν ἄλλων δὲ αἰσθήσεων τὰ λ΄ ταῦτα γινώσκεται σημαινόμενα. ἀρχὰς δὲ τῶν γευστῶν, τὸ ποτὸν
φασὶ καὶ τὸ ἄποτον. εἰς ταῦτα τὸ πρότερον διαιρεῖται τὸ γευστόν. καὶ τὸ ἐν τῷ ὑγρῷ μάλιστα καὶ ὁ χυμὸς
ἐκ τῆς ἐπιμιξίας τῶν ξηρῶν προσγινόμενος. καὶ ὥσπερ τὸ ποτόν, πότιμον γίνεται διὰ τὴν ἐπιμιξίαν τοῦ χρη-
στοῦ χυμοῦ, οὕτω καὶ τὸ ἄποτον διὰ τὴν ἐπιμιξίαν τοῦ ἀτόπου χυμοῦ. ἀμφότερα δέ τό τε ἄποτον καὶ τὸ ποτὸν
γευστά. γευστὸν δὲ τὸ ἄποτον, οὐχ ὡς τελειωτικὸν ἀλλ' ὡς φθαρτικὸν τῆς γεύσεως διὰ μοχθηρίαν χυμοῦ.
τὸ δὲ ποτόν, ὡς σωστικόν τε καὶ τελειωτικὸν τοῦ κατὰ φύσιν γευστικοῦ. ἄρχει οὖν τῶν γευστῶν κατὰ τοῦτον
τὸν λόγον, τὸ ποτὸν καὶ τὸ ἄποτον. ἐπειδὴ τὸ ποτὸν ὑγρόν. τὸ δὲ ὑγρὸν τῇ ἁφῇ ἀντιληπτόν, ὡς μὲν ὑ-
γρὸν ἁπτόν. ὡς δὲ τοιόνδε χυμὸν ἔχον, γευστόν. διὸ τοῦτο κοινὸν ἁφῆς καὶ γεύσεως. τὸ μὲν ἁφῆς ὡς ἴδιον αἰ-
σθητόν. τὸ δὲ γεύσεως ὡς ὕλη καὶ ὄχημα τῶν γευστῶν. Ἀγγείδιον τὸ μικρὸν ἀγγεῖον. Ἄγειν

καὶ φέρειν· τὸ λῃστεύειν καὶ ἁρπάζειν. ἄγειν δὲ καὶ ἀπάγειν χρήματα· καὶ ἐπὶ ἀψύχων καὶ κομίζειν ἀδιαφόρως. ὁ δὲ, ἐπεὶ ἐδραιώθη εἰς τὸ κατὰ ὑπηρέτου ἔθος, τὰ χρήματα τὰς τε κώμας ἐνεπίμπλατο τῶν σκλαβηνῶν καὶ ἐγίνετο τοῦ ἀγροῦ· ἦγέ τε καὶ ἔφερεν ἅπαντα οὐδενός πω τῶν ἐκεῖσε βαρβάρων θαρρήσαντος εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, εἰς τὰ λάσια καὶ κατηρεφῆ τῆς ὕλης καταπεφευγότων.

Ἀγείρας· ὀχλώδης. Ἀγείρει· συνάγει καὶ ἀγείρουσιν. ὁ δὲ ζόης ἱερὸς ἦν καὶ οὐδὲν ἐοικὼς τοῖς ἀγείρουσιν. καὶ αὖθις· ὁ δὲ λαθεῖν θέλων, ξυρεῖται τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γένειον. καὶ στολὴν αἰγυπτίαν ἀναλαβὼν, ἣν οἱ τῆς Ἴσιδος θεραπευτῆρες ἤσθηνται. καὶ σεῖστρον ἐπισείων καὶ πόλιν ἐκ πόλεως ἀμείβων καὶ τῇ θεῷ ἀγείρων, καὶ ἀναγκαίας τροφὰς λιμοῦ φάρμακα ἀγαπητῶς λαμβάνων. Ἀγηθαῦμα· χαρὰ ἀπιστία. τὸ λ παρῄρηται· βασκανία παρ' Ὁμήρῳ, ἔκπληξις· πληγή· θραῦσις· κλάσις· ἀπώλεια. ἔνιοι, ἱερεῖα. ἄγη μὲν οὖν παροξυτόνως, ἡ ἔκπληξις, ἀγὴ δὲ ἡ κλάσις τοῦ κύματος. Ἀγήρατο· συνηθροίζοντο. Ἀγηλατεῖν· διώκειν· φυγαδεύειν· ἐπιτάττειν. Ἡρόδοτος· ὑβρίζειν.

Ἀγηλατεῖν· ὡς ἄγος καὶ ἐναγεῖς τινας ἀπελαύνειν. ἐὰν μὲν δασέως, τὸ τὰ ἅγη ἀπελαύνειν. ἐὰν δὲ ψιλῶς, ἀντὶ τοῦ ἀπελάσειν. κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χὼ συνθεὶς τάδε, ἀγηλατήσειν. καὶ Ἡρόδοτος. ὁ δὲ, σὺν μεγάλῃ χειρὶ ἀπικόμενος, ἀγηλατέει ἑπτακόσια ἐπίστια ἀθηναίων.

Ἀγηλατοί· οἱ κεραυνοί, ἀγηλατοῖ δὲ ῥῆμα ἄγει· κεραυνοῖ· ἢ διώκει. Ἀγήλαι τιμῆσαι θεὸν ἀγλαΐαις. οὕτως ἀπόλις· δήμοις ἀναθῶμεν νῷν χ' ἡμεῖς τούτοις, ἀπὸ θ' ἱλὰς εἰρεσιώνας καὶ προσαγήλωμεν ἐπελθόντες. χαίρετε πάντες. δεχόμεθα. Ἀριστοφάνης εἰρήνῃ. καὶ σὲ θυσίαισιν ἱεραῖσι προσόδοις τε μεγάλαις ἰδίᾳ πάντες ὦ πότνια ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί. Ἕρμιππος ἀρτοπώλισι· φέρε νυν ἀγήλω τοῖσι θεοῖσιν οἷσιν ἐγὼ καὶ θυμιάσω τοῦ τέκνου σεσωσμένου. Ἀγήλειεν· τιμήσειεν. ὅτι Μουκιανὸς ὁ ῥωμαῖος τιμᾶσθαι ὑφ' ἁπάντων ὑπὲρ πάντας ἤθελε καὶ ἤχθετο εἴ καὶ ὅστισοῦν οὐχ ὅτι ὑβρίσειεν αὐτὸν ἀλλ' ὅτι μὴ οὐ μεγάλως ἀγήλειεν. Ἄγημα· τὸ περὶ τὸν τοῦ βασιλέως τάγμα, ἐλεφάντων καὶ ἵππων καὶ πεζῶν. οἱ δὲ, τὸ ἄριστον τῆς μακεδονικῆς συντάξεως, κρατ. ὁπλίσει καὶ σώματος ἀξίᾳ. Ἀγηνορείη· αὐθάδεια. Ἀγηνόρειον· ὄνομα τόπου.

Ἀγήνωρ, ὁ ἄγαν ἀνδρεῖος. ἢ ἀγαστὸς ἐν ἀνδρείᾳ. παρὰ τὸ ἄγαν τῇ ἠνορέῃ, ὅ ἐστιν ἀνδρείᾳ χρῆσθαι. σημαίνει δὲ τὸν ὑπερήφανον καὶ αὐθάδη. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα. Ἀγηοχώς· ἐν τεχνικοῖς κανόσιν· ἴσον ἄγω ὁ μέλλων ἄξω ὁ παρακείμενος ἦχα. καὶ ἀττικῶς ἄγηχα. καὶ ἐπεὶ ὁ ἀττικὸς παρακείμενος ἐθέλει ἔχειν ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ συλλαβῇ τὸ αὐτὸ σύμφωνον, πλεονάζει ἡ γ συλλαβὴ καὶ γίνεται ἀγήγοχα καὶ ἀποβολῇ τοῦ γ ἀγήοχα. ἡ μετοχὴ ἀγηοχώς. Ἀγήρατον· ἄφθαρτον. Ἀγηρκναῖοι· ὄνομα ἔθνους. Ἀγήρω· τὰ μὴ γηρῶντα. καὶ σὺν τῷ ν ἀγήρων. οἱ δὲ, ἄνευ τοῦ ν θηλυκὴν φασὶν εἶναι. οἱ δὲ τὸ μὲν σὺν τῷ ν τὴν αἰτιατικὴν δηλοῦν πτῶσιν. τὸ δὲ ἄνευ τούτου τὴν γενικήν τε καὶ δοτικήν. καὶ ἀγήρως ὁ ἄφθαρτος ἀττικῶς. καὶ οὐδετέρως ἀγήρων. Ἀγησαγόρας· ὄνομα κύριον. Ἀγησίλαος· ὄνομα κύριον. ἦν δὲ λακεδαιμονίων ἐπιφανὴς καὶ γενναῖος βασιλεὺς καὶ ᾄδεται παρὰ πολλοῖς τῶν ῥητόρων. Ἀγήτας ὁ τῶν αἰτωλῶν στρατηγός. Ἀγητὸς· ὁ θαυμαστός. Ἁγιάσατε· προσευτρεπίσατε· κηρύξατε. Ἁγιάσαι· καρπῶσαι· καῦσαι· ἁγ. Ἁγίασμα· ὁ θεῖος ναός. Δαβίδ· ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ. καὶ ἁγιασία, ἡ ἁγιωσύνη. ἁγιστεία δὲ ἡ ἱεροτελεστία δίφθογγον. Ἁγίζων· ἁγιάζων· Ἀριστοφάνης· ἐπεὶ τὰ αὖθ' ἥγιζεν εἰς σάκκον τινά. βόθυνον ἐστὶν ἁγίζων ἵνα οὐ καὶ ἁγιασθέντος, ἀφιερωθέντος καὶ ἁγιάζω αἰτιατικῇ. Ἀγιναργεῖος ὄνομα κύριον. Ἀγίνευν· ἔφερον· ἀγινέω δὲ ὁ ἐνεστώς. Ἅγιος ἅγιος ἅγιος κύριος. ὅτι τρὶς λέγοντες μυριάκις ἐστὶν ἅγιος ὁ θεὸς ἐν τῷ τρισσὸν μηνῦσαι τοὺς τὸ λαμβάνοντας, λαμπρῶς ἐλέγχει τὸ ἐξεζήτησα τὸ πρόσωπόν σου· τὸ πρόσωπόν σου κύριε ζητήσω· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· τὴν ἁγίαν ἀνακηρύττει τριάδα καὶ τὸ θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως· καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου· καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ διὰ τούτων καὶ δι' ἄλλων πολλῶν ἡ παλαιὰ κηρύττει. ὅτι οὐχ ἑνὸς προσώπου δεσποτείαν σημαίνει ἀλλὰ τριῶν μὲν ὑποστάσεων, μιᾶς δὲ οὐσίας. οἱ δὲ λέγοντες ἅγιος ἀθάνατος ὁ σταυρωθεὶς, ἐπιστομιζέσθωσαν ἀπὸ τοῦ ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα. Ἆγις ἄγιδος ὁ Παυσανίου. οὗτος ἐμβαλὼν κατὰ εἰς τὴν μαντινέων αὐτοὺς μὲν κατέκλεισεν. τὸν δὲ παραρρέοντα ποταμὸν εἰς τὸ τεῖχος παρατρέψας, διέλυσεν. ἦν γὰρ ἐξ ὠμῆς πλίνθου. ἥτις πρὸς μὲν τὰς ἑλεπόλεις, ἀσφαλεστέρα ἐστὶ τῆς ὀπτῆς καὶ

τῶν λίθων οἱ μὲν, τὸ κατὰ γνώμην καὶ ἐκπηδῶσι τῆς ἁρμονίας. ἡ δὲ ὠμὴ πλίνθος, οὐχ ὁμοίως πνεῖ. δια-
λύεται δὲ ὑπὸ ὕδατος οὐχ ἧσσον ἢ ὑπὸ ἡλίου κηρός. Ἁγίσαι καὶ καθαγίσαι τὸ καρπῶσαι. ἁγί-
ζω δὲ ὁ ἐνεστώς. Ἁγιστεύειν ἁγιάζειν. καὶ ἁγιστεύσαντες. τὰς θυσίας ἐπιτελέσαντες. Ἁγιστείας
ἁγιωσύνης. καθαρότητος. λατρείας. Ἀγκαλίδα. μερίδα. Ἀγκαλίσασθαι ταῖς ἀγκάλαις βα-
στάσαι. Ἀγκειθῆ ἡφαίστῳ ἀνάκειται. Ἄγκη καὶ ἄγκεα οἱ φαραγγώδεις καὶ ἀγκυλώδεις τόποι καὶ κοῖ-
λοι. καὶ κατὰ δύσεις ἔχοντες. ἢ ἄγκη σύσκια δένδροις καὶ ὑλώδεις τόποι. ἐν ἐπιγράμματι. θηροβολεῖ τούτω
δ' ἄγκεσι θηροτόκοις. Ἀγκιστρεύει. δελεάζει. Ἀγκοπάνια. τὰ τῶν μελισσῶν κηρεῖα. Ἄγκος. ὑ-
ψηλὸς τόπος ὄρους. περὶ δ' αὖ ἐλθεῖν ἄγκος ὑπὸ ὑψικάρηνον ἐδίζετο. Ἀγκὼν ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ
τοῦ Γελίμερος, οἴκημα ἦν σκότους ἀνάπλεων. ὃ δὴ ἀγκῶνας ἐκάλουν οἱ Καρχηδόνιοι. ἔνθα ἐνεβάλλον-
το ἅπαντες οἷς ἂν χαλεπαίνοι ὁ τύραννος. ἐνταῦθα ἐπὶ Βελισαρίου, πολλοὶ καθειργμένοι ἐτύγχανον τῶν
ἑῴων ἐμπόρων, οὓς μέλλοντας κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἀναιρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ τυράννου, ὁ φύλαξ τοῦ δεσμωτη-
ρίου ἀπέλυσε. καὶ διετίθει τὰς μηχανὰς ὅ,τι μάλιστα ἐδόκει καίριον. ἀγκῶνάς τε καὶ τὰς φοῦς ἐβάλετο ἑκα-
τέρωθεν. καὶ ἀγκωνισμένος τὴν οἰκίαν. ἀγκῶνες δὲ καὶ πάντα τὰ προσπηγνύμενα κατὰ τὸν ναόν, τὸ κοσμη-
τηρίου σημαίνει. ἀγκῶνες δὲ, καὶ αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοχαὶ αἱ παρὰ ταῖς ὄχθαις. ἴσως οὐ δυνατὸν ἦν πρὸς ἐναν-
τίον οὖν ῥοῦν ἀναπλεῖν, διὰ τὸ μέγεθος τῶν προσπιπτόντων ἀγκώνων οὓς ἔδει κάμπτειν παρέλκον-
τας τὰς ναῦς. καὶ ἀγκῶνας τὰς ἄκρας τῶν ὀρῶν. οἱ δὲ περιεῖχον ἀγκῶνας οἱ δ' ἀντηλίους ζητοῦντες
τοῦ ἀνδρὸς ἔξοδον καιροῦ. καὶ περὶ τῷ ἀγκῶνι ἀπομυσσόμενοι. τοῦτό φησιν ὁ φιλόσοφος. ἐμοῦ ὁ πατὴρ μὲν ἦν
ἀπελεύθερος τῷ ἀγκῶνι ἀπομυσσόμενος. διεδήλου δέ, τὸν ταριχέμπορον. ἔστι καὶ ἄλλη παροιμία τό, γλυκὺς ἀγ-
κών. Ἀγκεράτους ἐλαύνοντα. ξενοφῶν. ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐλαύνοντα. Ἄγκρις κόδων. καὶ ἀγκρίζειν τὸ κωδωνίζειν.
Ἀγκύλη εἶδος ἀκοντίου. καὶ ἀγκυλωμένον, ἀγκύλην ἔχων. σημαίνει δὲ καὶ ἐργαλεῖον τι τῶν σκηνῶν τοῦ μωροῦ. Ἀγ-
κύλια οἱ κρίκοι τῶν ἁλύσεων. Ἀγκυλομήτης. καὶ ἀγκυλομῆται, οἱ σκολιόβουλοι. Ἀγκύλον. καμ-
πύλον ἐπικαμπές. Ἀγκυλοχείλης καὶ ἀγκυλόχειλος σκολιόχειλος. ἐπὶ θηρίου τοῦ ἀετοῦ ἐπικαμ-
πεῖς τὰς χηλὰς ἔχων τὰ χείλους. ἐπὶ δὲ κλέωνος, ἀγκύλας τὰς χεῖρας ἔχων πρὸς τὸ κλέπτειν
καὶ ἁρπάζειν. Ἄγκυραν. ὅτι Ἀνάχαρσις ὁ σκύθης φιλόσοφος εὗρεν ἄγκυραν καὶ τὸν κεραμεικὸν τρο-
χόν. ἦν δὲ ἐπὶ Κροίσου. Ἄγκυρα πόλις καὶ οἱ ἀπ' αὐτῆς ἀγκυρανοί. ὅτι οἱ νῦν ἀγκυρανοί, ἑλληνο-
γαλάται πάλαι ἐλέγοντο. Ἀγκυρηβόλιον τὸ σιδήριον τοῦ πλοίου. Ἀγκύρισμα εἶδος παλαίσματος. καὶ
ἀγκυρίσας, ἀντὶ τοῦ καταπαλαίσας. ἐπὶ ἀγκύρῃ καταβαλών. ἔστι δὲ ἀγκύρισμα καὶ σχῆμα ἀγωνιστικόν.
ἀριστοφάνης διαβαλών, ἀγκυρίσας εἶτ' ἀποστρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐγκολαβρίσας τουτέστι προσκρούσας. ἢ κα-
τέπωκ(?) ἀπὸ τοῦ ὤμου. ὁ νάκος(?). Ἀγκύρη πόλις Ἰταλίας. καὶ ὁ πολίτης ἀγκυρεὺς ἢ ἀγκυριάς. Ἀγ-
λαΐα. λαμπρότης. καὶ ἀγλαΐαις λαμπρότησιν. Ἀγλαΐεσθαι, καλλωπίζεσθαι δοτικῇ. ὁ ἐνεστὼς ἀγ-
λαΐζω. Ἀγλαόκοιτος. πάνυ τίμιος. Ἀγλαομητιάκη μεγάλη βουλή. Ἀγλαότιμον. λαμπρὸν
τετιμημένον. Ἀγλαοφῶν ὄνομα κύριον. Ἄγλαυρος θυγάτηρ Κέκροπος. ἔστι δὲ καὶ ἐπώνυμον Ἀθη-
νᾶς. Ἀγλευκὲς τὸ ἀηδές. ξενοφῶν εἴρηκεν ἐν τῷ οἰκονομικῷ. δοκεῖ δὲ ξενικὸν τὸ ὄνομα σικελικὸν
πολὺ γοῦν ἐστι πάλιν παρὰ τῷ Εἰνθῶνι(?). καὶ ἀγλευκέστερον ἀντὶ τοῦ ἀηδέστερον. ξενοφῶν ἱέρωνι. Ἄγλιθες
αἱ κεφαλαὶ τῶν σκορόδων. ἀριστοφάνης. ὡς ἀργυραῖοι μύες ὠρύσσετε πασσάλων τὰς ἄγλιθας. Ἀγλωττία. ἡ-
συχία. σιωπή. καὶ ἄγλωσσος ὁ ἄναυδος. ἄφωνος. νῦν εἰς γᾶν ἄγλωσσος ἀναυδήτος τε πεσοῦσα, κεῖ-
μαι μιμητὴν ζῆλον ἀνυσαμένη. Ἄγμασι κλάσμασι. τροπαῖς. ἄγματα ἀμφορέων εἰς τὰ ἑλώδη τῶν
χωρίων λαθραίως ἐβεβλήκεσαν. Ἀγμοῖς τοῖς ὀρεινοῖς καὶ κρημνώδεσι τόποις. Ἀγνάπτοις τοῖς ῥάκεσιν αὐτοῦ. ἐπὶ τοῦ
σκληροῦ καὶ αὐθάδους τὸν τρόπον. Ἁγνεία καθαρότης. ἐπίτασις σωφροσύνης. Ἁγνὴ ὄνομα κύριον.
Ἁγνῶς δ' ἑαυτῆς παιδὸς ὡς παιδὸς ἐκ(?). θρέψασα τό, τέθνηκε πρὸς τῆς φιλτάτου, ἐπὶ τῆς καθαρᾶς τῶν
τι πραγματευομένων. Ἀγνόημα. ἀγνόημα τοσοῦτον ἠγνοηκότας ὅσον οὐδεὶς ἄν, ἠγνόησεν ὀλίγα διαλε-
κτικῆς ἁψάμενος καὶ ὅσον ἐπαίδευε ὑπὲρ αὐτῆς ἔχει. Ἄγνος φυτόν. ὃν καὶ λύγον καλοῦσιν. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου
ἄγνου οὐ χλύγον καλοῦσι. καὶ ἀρσενικοῦ χιονίδης ἥρωσι. καὶ μὴ μὰ τὸν διὸς ἐνθέντι τέμοι δοκῶ ἄγνου διαφυ-
ἐν ἐν χαράδρα πεφυκότας. πλάτανος ἥτε γὰρ πλάτανος αὐτὴ μάλα ἀμφιλαφὴς καὶ ὑψηλή
καὶ τοῦ ἄγνου δὲ τὸ ὕψος καὶ τὸ σύσκιον, πάγκαλον. ἁγνὸς δὲ ὀξυτόνως ὁ καθαρός.

Ἀγνότερος

Ἀγνότερος πηδαλίου. ἐπὶ τῶν ἁγνῶς βεβιωκότων. παρόσον ἐν θαλάσσῃ διαπαντός ἐστι τὸ πηδάλιον. Ἀγνούσιος. Ἀγνοῦς δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος. ἧς ὁ φυλέτης Ἀγνούσιος. Ἀγνώμονες. ἐναντιογνώμονες. ἀσύγγνωστοι. Σοφοκλῆς. Φοίβῳ τε κἀμοὶ μὴ γένησθ' ἀγνώμονες. Ἀγνωμόνως. ἀνοήτως. ἢ ἀχαρίστως. λέγονται δὲ παρὰ Πλάτωνι ἀγνώμονες, οἱ ἀμαθεῖς. καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς, ἀντὶ τοῦ ἀλογίστως καὶ ἀβούλως. καὶ ὁ θεολόγος. ὦ καὶ Ἰουδαίων ἀγνωμονέστερε ἀντὶ τοῦ ἀνοητότερε. Ἁγνώνειος. ὁ τοῦ Ἅγνωνος παῖς. καὶ Ἁγνωνίδης. Ἀγνῶτα. ἀπὸ τοῦ ἄγνωτος. οὐ γὰρ παρασχηματίζεται ἀπὸ τοῦ ἀγνώς, εἰς οὐδέτερον γένος. ῥήματα ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. Ἀγνῶτας. μὴ ἐπιγινωσκομένους. ἀγνῶτα δέ μοι προσεκόμιζεν ἄνθρωπον. ὃς καὶ ἑαυτοῦ ἀγνὼς ἐτύγχανεν ὤν. οἱ δέ, ἄρτι τῆς γεωργίας ἀφέμενοι, τὸν κίνδυνον τοῦ πολέμου κατέστησαν. ἀγνῶτα σφίσι τὰ πρότερα ὄντα. καὶ αὖθις. φαίνηται οὖσα εἶναι μίασμα, τὸ ἑαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνῶτι. φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας. ἀγνὼς γὰρ ἀγνῶτος ὁ ἄγνωστος. Ἄγνοια. εἴ τις λέγει ἄγνοιαν εἶναι στέρησιν ἐπιστήμης, ἁμαρτάνει. ἔστι δὲ ἄγνοια ἕξις μοχθηρὰ καὶ ἠπατημένη. Ἀγνύθες, οἱ λίθοι τοῦ ἱστοῦ. Ἄγνυται. κλᾶται καὶ ἄγνυντο ὁμοίως. καὶ ἀγνυμένων, συντριβομένων. Ἀγλαῖος ὄνομα κύριον. Ἀγόμενοι διὰ ἀμφοτέρων κοινοῦ μαστιγοῦται. Ἀγομένων τῶν ἡμετέρων ἁρπαζομένων καὶ λῃστευομένων. ἄγοντες καὶ φέροντες, διαπάσης ἰδέας λεηλατοῦντες καὶ πορθοῦντες τὴν χώραν. καὶ αὖθις. ὁ δῆμος ἀμυνομένους, καὶ πολλὴν ἄδειαν ἄγοντες καὶ φέροντες διετέλεσαν. Ἀγόμφωτον, ἀνήλωτον. Ἀγονία. ἀτεκνία. ἀγεννησία. Αἰλιανός, διεφθείρετο ἡ νεολαία καὶ ἦν ἀγονία. καὶ μέντοι καὶ γυναικῶν καὶ τῶν ἀτελὴς τῶν τετραπόδων. Ἀγόνων χοῶν ὁ θεολόγος φησί. τουτέστι τῶν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς χεομένων. καὶ διὰ τοῦτο ἀγόνων. καὶ ἀγονία ἡ ἀφορία. τὴν Ἄρτεμιν μηνίσαι καὶ μετελθεῖν δικαιοῦσαν αὐτοὺς γῆς ἀγονίᾳ. Ἀγοστήνια. διὰ τῆς μελίσσης ἡ κεία. τουτέστιν ἀργεῖα ὑφαντά. ὡς διαχρυσοποίκιλα. Ἀγορὰ ἡ ἐκκλησία. ὅθεν ὁ Νέστωρ ἀγορητής. καὶ ὁ τόπος ἔνθα πιπράσκονται τὰ ὤνια. καὶ αὐτὰ τὰ ὤνια. Ἀγοράζειν. τὸ ὠνεῖσθαί τι. καὶ τὸ ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ, ἐπὶ τοῦ συνήθους ἡμῖν ἀντὶ τοῦ ὠνήσασθαι. καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον. Ἀγορὰ Κερκώπων. τοῦτο ἐν Ἐφέσῳ ἦσαν οὓς ἔδησεν Ἡρακλῆς Ὀμφάλης κελευούσης. οὓς ἀποκτεῖναι κωλυθείς, τῆς μητρὸς δεηθείσης. ἡ δὲ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν κακοήθων καὶ πονηρῶν ἀνδρῶν. Ἀγορανομῶ γενικῇ. Ἀγορανομίας. λογιστείας. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπισκοπούντων τὰ τῶν πόλεων ὤνια. καὶ ἀγορανόμοι, οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὤνια διοικοῦντες ἄρχοντες. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν. ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι τρεῖς τοὺς λαχόντας. τοὺς ἱμάντας, ἐκ Λεπρέων. τουτέστι λώρους. φαγγέλια τὸ παλαιόν, φαγγελίοις ἔτυπτον οἱ λογισταὶ τῆς ἀγορᾶς. Λεπρέων δέ, οἱ μέν, ἀπὸ τοῦ λέπειν ὅ ἐστι τύπτειν. οἱ δὲ ἀπὸ Λεπρείου πολίσματος τῆς Πελοποννήσου. οὗ μέμνηται καὶ Καλλίμαχος ἐν ὕμνοις. Καυκώνων πτολίεθρον ὃ Λέπρειον πεφάτισται. οἱ δέ, ἐκ λεπρῶν βοῶν. διὰ τὸ τὰ ἐκ λεπρῶν βοῶν δέρματα, ἰσχυρὰ εἶναι. οἱ δέ, ὅτι οἱ Μεγαρεῖς λεπροὶ τὸ σῶμα πρὸς οὓς ἀπένδεται. ἄμεινον δὲ λέγειν ὅτι τόπος ἔξω τοῦ ἄστεος Λεπροὺς καλούμενος, ἔνθα τὰ βυρσεῖα ἦν. οὗ καὶ ἐν Ὄρνισι μέμνηται. τί δ' οὐ τὸ κλεῖον Λέπρεον οἰκίζετε. Ἀγορᾶς. Ὑπερείδης ἀντὶ τοῦ συνόδου. λέγει γὰρ ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. οὗτοι πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται. δηλοῖ δὲ καὶ ἄλλα τὸ ὄνομα. Ἀγοράσαι. Ὑπερείδης τὸ ὠνήσασθαι, ἀγοράσαι λέγουσι. τὸ δ' ἀγορὰν βάρβαρον. παράδειγμα τὸ δὲ μεστὰ πάντα. εἰλήφθω δ' ὅμως Ἀριστοφάνους Αἰολοσίκωνος. ἀλλ' ἄνυσον. οὐ μέλλειν ἐχρῆν. ὡς ἀγοράσω ἅπαξ ἅπανθ' ὅσα κελεύεις ὦ γύναι. καὶ ἀγορὰς μάτην αὐτὰ τὰ ἠγορασμένα. Ἀγοράσω, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ διατρίψω. Ἀριστοφάνης. ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἑξῆς Ἀριστογείτονι. ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ διατρίψω μετὰ τοῦ Ἀριστογείτονος. ἔστι δ' ὁ Ἀριστογείτων. τουτέστιν ἐν μυρσίνῳ κλάδῳ τὸ ξίφος φορέσομεν ὡς παρὰ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων. οὗτοι γὰρ ἀπὸ τῶν μυρσίνων κλάδων τὰ ξίφη ἀνασπάσαντες, τὸν τύραννον κατέβαλον. Ἀγορᾶς ὥραν. οὐ τὴν πωλουμένων, ἀλλὰ τὴν ἄλλων πράξεων τὴν κατ' ἀγορὰν ἕωθεν. ἢ καὶ περὶ ἀγορὰν πεπληθυῖαν. Φερεκράτης. πίνειν ἀεὶ καὶ μεθύειν περὶ ἀγορὰν πεπληθυῖαν. Ἀγοραί. δίκαι τῶν δικαιολογιῶν. Ἀγοραῖος νοῦς ὁ παντελὴς καὶ συρφετώδης καὶ ἡ κατ' ἀπέρεισιν ἢ ἀπεφροντισμένος. καὶ ἀγοραῖος Ἑρμῆς. Ἀριστοφάνης. νὴ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον κἀπιορκῶ γε βλεπόντων. τουτέστιν ὁ ἐν ἀγορᾷ. Ἀγοραῖος προσπεπλασμένως ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενος ἄνθρωπος. δαματιμώμενος.

σκιος. ὁ δὲ παρείσατο. καὶ ἐξήτει τοῖς ἀποστεροῦσι μέχρι καὶ δικαστῶν ἀγρείων. προπαροξυτό-
νως δὲ ἄγρειος, ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἡ ἀγορὰ τελεῖται. Ἀγρῆθεν. ἐκ τῆς ἀγρέας. Ἀγρεῖν ἐκ-
κλησίαν. Ἀγρενταὶ σύμβουλοι. φόνιμοι. Ἄγος. μίασμα ἢ ἁγνῶν. λέγεται δὲ ἄγος, καὶ τὸ
τίμιον καὶ ἄξιον σεβάσματος. ἐξ οὗ καὶ αἱ ἱέρειαι, παναγεῖς. καὶ ἁμαρτήματα. θουκυδίδης. πέμψαντες οἱ
λακεδαιμόνιοι πρέσβεις, ἐκέλευον τοὺς ἀθηναίους τὸ ἄγος ἐλαύνειν τοῦ θεοῦ. ἦν δὲ τὸ κατὰ κύλωνα τὸν
ὀλυμπιονίκην τὸν ἀθηναῖον τὸ πάλαι. καὶ ἤλασαν τοὺς ἐναγεῖς. ἀγὸς δὲ ὀξυτόνως ὁ ἡγεμών.
Ἀγοστῷ. τῷ ἀγκῶνι. ἐν ἐπιγράμματι. ὅτι ἔλαθε χάριτας οὐδὲ καδημίαν πολυμαθέα. τὴν ἐν ἀ-
γοστῷ σὴν δ' ἐπεσίην τῷ προσιόντι λέγω. Ἄγουσαν. διόπερ κατασκευάσας ἰσοσταθμοῦσαν νίκην χρυ-
σῆν ἄγουσαν ὁλκὴν χρυσίων μυρίων, ἐξαπέστειλε πρέσβεις εἰς τὴν ῥώμην τοὺς ταύτην κομιοῦντας
τῷ δήμῳ. Ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται. χαριεστάτη ἡ σύνταξις καὶ ἱκανῶς πεπαιγμένη κατὰ τὴν
κωμῳδικὴν χάριν. σημαίνει δὲ τοὺς ἀδεῶς κλέπτοντας. Ἀγωγεύς. ὁ ἐν ἀγωγῇ τὴν δίκην. ὁ διώ-
κων. καὶ ἀγωγεὺς ὁ λῶρος. καὶ ἀγωγεῖ ἱμάντι ᾧ ἄγεται ὁ ἵππος. Ἀγωγὴ φορά τινων. ὃ καὶ πα-
ρακομίζειν λέγεται. ὡς λέγεται σίτου ἀγωγὴ ἢ οἴνου. Ἀγωγή. ἀναστροφή. τρόπος. ἡ κομιδὴ καὶ
τὸ ἀγόμενον βάρος. ἀγωγὴ λέγεται καὶ ἡ διὰ τῶν ἠθῶν τοῦ τρόπου κατακόσμησις. ὡς λέγεται παίδων ἀ-
γωγή. καὶ ἡ μεταβολή. ἐφ' οὗ σημαινομένου, ὁ ὁριζόμενος τὴν γένεσιν, κέχρηται τῷ τῆς ἀγωγῆς ὀ-
νόματι. πολύβιος. ἤγαγε ὁ ξενολόγος, καὶ λακεδαιμόνιον ἄνδρα τῆς λακωνικῆς ἀγωγῆς μετεσχη-
κότα καὶ τριβὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχοντα σύμμετρον. Ἀγώγιον τὸ ἀγόμενον βάρος ἐπὶ τῆς ἁμά-
ξης. οὕτω ξενοφῶν. Ἀγώγιμον. καὶ ἀγώγιμος. ἄγων. ἀγόμενος. φερόμενος. καὶ ἀγωγίμων φορ-
τίων ἐμπορείη. αὐτοὶ μὲν τοὶ ἐμπέροισι, ἀπαθεῖς κακῶν ἀποσῶσαι. τὰ δὲ ἀγώγιμα σφίσιν ἀ-
νασώσασθαι. Ἀγωγόν. ἐπακτικόν. καὶ πισίδης. πρὸς τοὺς ἀγωγοὺς ἔτρεπε τοῦ τίγρητος. περὶ χοσ-
ρόου ὁ λόγος. καὶ ἀγωγούς, πομπούς. Ἀγωγαῖος. ἐν ἐπιγράμματι. ἀγωγαῖον κυνάγχαν. Ἀγά-
μενος. θαυμαζόμενος. ἀγόμενος δὲ φερόμενος. Ἀγών. ἡ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἄσκησις. ἀγῶνα δὲ
ὅμηρος τὸν τόπον ἐν ᾧ ἀγωνίζονται φησί. θουκυδίδης πέμπτη. προελθὼν ἐς τὸν ἀγῶνα ἀνέδησε τὸν ἡ-
νίοχον. Ἀγωνάρχαι. ἀγωνοθέται. ἄρχοντες τῶν ἀγώνων. σοφοκλῆς. καὶ τἀμὰ τάχ' ἂν μὴ
τ' ἀγωνάρχαι τινὲς θήσουσ' ἀχαιοῖς. μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμός. καὶ παροιμία. ἀγὼν οὐ δέχεται σκή-
ψεις. τάττεται, ἐπὶ τῶν μηδὲν ὀνιναμένων εἰ σκήψαιντο. καὶ ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει. ἡ πα-
ροιμία ἐπὶ τῶν φύσει ῥαθύμων. ἢ ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τοὺς λόγους τῶν προφασιζομένων. Ἀγω-
νιδ. ἐπιχώρια ὄρεα παρὰ φαλίσκοις. Ἀγκωνίσκοι σκιαὶ ἢ τιμωρητικαί. Ἀγωνία. ξενοφῶν
ἀντὶ τοῦ ἀγῶνι. Ἀγωνιᾶν. ἰσοκράτης. ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι. Ἀγώνιος ὁ ἐν ἀγῶνι. καὶ θηλυκὸν ἀ-
γωνία ὁ φόβος. ἀγονία δὲ διὰ τοῦ ὀμικροῦ, ἡ στείρωσις. Ἀγωνιούμενοι. εἰς ἀγῶνας ἐμβαλοῦντες.
τοῖς πολεμίοις ἀγωνιούμενοι ἀπράκτως ποιοῖντο ἀμαχεί. Ἀγωνιῶ. κινδυνεύω. καὶ ὑποφοβοῦμαι. πο-
λύβιος. πολλαὶ δὲ πόλεις προσετίθεντο τῶν μεσογαίων τοῖς ῥωμαίοις ἀγωνιῶσαι τὰς περσικὰς δυνάμεις.
καὶ ἀγωνιῶν, δεδιώς. ἀγωνιῶν ἐς τὴν ἀθεσίαν τῶν κελτῶν. καὶ τὰς ἐπιβουλὰς τὰς περὶ τὸ σῶμα. ἡ ἀγω-
νία δὲ τοὺς στρατιώτας μὴ ἐπιλείπῃ τὰ ὀψώνια. καὶ ἀγωνιῶντες ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι ἰσοκράτης.
Ἀγωνίς, ὄνομα ἑταίρας. Ἀγώνισμα. σπουδή. ἐπιμέλειαν ἀγώνισμα τίθενται συλλαβεῖν
αὐτὸν ἀεὶ σοφοί. ἐγὼ δ' ἀξαίμην ἄν, ἐντυχεῖν τινι. λείπει θηρίῳ. λαβεῖν τἀγώνισμα ἐξιόντι τὸ ὁδοῦ
ἔπαθλον. Ἀγώνων ἐπιταφίων. ἀγώνων δὲ χοῶν. Ἀγωνοθέτης ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς. ἀθλοθέτης
δέ, ὁ ἐν τοῖς γυμνικοῖς. Ἄγρα δήμητρος. ἱερὸν ἔξω τῆς πόλεως πρὸς τῷ ἰλισσῷ. Ἄγραυ-
λοι, οἱ ἐν τῷ ἀγρῷ διανυκτερεύοντες ἢ αὐλιζόμενοι. Ἄγραφα ἀδικήματα, οἷον εἰ ὑπὸ τῶν νόμων
οὐ γέγραπται. Ἀγραφίου. εἶδος δίκης. κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῷ δημοσίῳ καὶ διὰ τοῦτο ἐγγρα-
φέντων. πρὶν ἢ δὲ ἐκτῖσαι ἐξαλειφθέντων. οὕτω δημοσθένης. καὶ δείναρχος. καὶ λυκοῦργος.
Ἀγραφίου δίκη. τῶν ἐκ καταδίκης ὠφληκότων τῷ δημοσίῳ, γράφουσι τὰ ὀνόματα ἐν σανίσιν
οἱ κατὰ καιρὸν περὶ τούτων διοικοῦντες. προστιθέντες ἀνὰ πόσον ἐστὶ τὸ ὄφλημα. ὅταν δὲ ἀποδι-
δῷ ἕκαστος, ἐξαλείφεται τῆς σανίδος τὸ ἐπίγραμμα. ἐὰν οὖν τις ἀναγραφῇ μὲν ὠφληκέναι.
δόξῃ δὲ μὴ ἀποδεδωκέναι, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξηλειμμένον ᾖ ἐκ τῆς σανίδος συγκεχώρηται τῷ βου-

λομένῳ

λημένω τῶν ἀστῶν, εἰσάγειν κατὰ τοῦ δίκην ἀγραφίου. Ἀγράφου μετάλλου δίκη. οἱ τὰ
ἀργύρεια μέταλλα ἐργαζόμενοι, ὅπου βούλοιντο καινοῦ ἔργου ἄρξασθαι, φανερὸν ἐποιοῦντο
τοῖς ἐπ' ἐκείνοις τεταγμένοις ὑπὸ τοῦ δήμου. καὶ ἀπεγράφοντο τοῦ τελεῖν ἕνεκα τῷ δήμῳ εἰκο-
στὴν τετάρτην τοῦ καινοῦ μετάλλου. εἴ τις οὖν ἐδόκει λάθρα ἐργάζεσθαι μέταλλον, τὸν μὴ ἀπο-
γεγραμμένον, ἐξῆν τῷ βουλομένῳ γράφεσθαι καὶ ἐλέγχειν. Ἀγρέμιος ὁ ἀπὸ τῆς ἄγρας. ἀγρέ-
μιον πολιᾶς ἐξ ἁλὸς εἰρεόμενος. Ἀγρεσία ἡ ἄγρα. ἐν ἐπιγράμματι. Οἱ βιοσσοί τοι ταῦτα τὰ
δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι. Ἀγρόται παῖ. ἅλμης ἅλιος ἀπ' ἀγρεσίης. Ἀγρὰς ὁ ἐπὶ τῆς θήρας.
Ἀγρετὰ λεπτά. Ἀγρεῖ· ἄπιθι. Ἀγρεία ἀοιδή. ἡ ἀγροικική. τοιοῦτος ἀγρεῖος εἵνεκα τοῦ
πλαγίου. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ἀγροῖος ὁ ἀγροῖκος. ὁ ἀμαθής. ἢ ὁ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ. Ἀριστοφάνης νε-
φέλαις. ὡς ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός. γράφεται δὲ ἀγροῖκος, ἤγουν ὁ ἄγροικος καὶ μέγαν πώγωνα ἔχων.
καὶ αὖθις. ἄλλως τὰ μουσικὰ ὅτι ποιητὴν δεῖν ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν. Ἀγρεῖφνα. πυργι-
κὸν ἐργαλεῖον. δι' οὗ συνάγουσι τὸν χόρτον. ἅλιμος. Ἀγρεῖφναν. καὶ κνοδόντιδα. καὶ φιλο-
δοῦπου φαρέτρας ἀμαστελέου χῆρον ἐλαινέου. Ἀγριαμηγῖτα. ἐπὶ τοῦ σφόδρα πονηρῶν καὶ ὠ-
μῶν. Ἀγρίας ὁ συνῆ. ζήτει ἐν τῷ ἀνσίνασος. Ἀγριᾶνες. τάξις στρατιωτική. Ἀγρίδιον.

Ἀγριόθυμος ὁ ἄγριος τῇ ψυχῇ. Ἄγριον ὑποβλέπει με μᾶλλον χρυσέου, ἢ ὑποβλέπεται.
οἱ δὲ ἐλέφαντες ἀνέτρεχον καὶ ἐβόων ἀγριαίνοντες καὶ ἄγριον ὑποβλέποντες. καὶ αὖθις. ὁ δὲ,
τὸ θηριῶδες καὶ ἄγριον ὑπεκίνει καὶ διηρέθιζεν εἴπου κύριος γένηται τοῦ χωρίου. Ἀγριοποι-
όν. ἀγρίους εἰσάγοντα τοὺς ἥρωας. Ἀριστοφάνης περὶ αἰσχύλου. ἐγῷδα τοῦτον καὶ ξέπισμαι καὶ
διέσκεμμαι πάλαι. ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν αὐθαδόστομον. ἔχοντα χάλινον ἀκρατὲς ἀθύρω-
τον στόμα. ἀπεριλάλητον. κομποφακελορήμονα. Ἄγριος ὄνομα κύριον. καὶ ἄγριος καὶ ἄμι-
κτος. ἀνήμερος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ μανίας ὑπερβολῇ. αἰλιανός. ἀποστείλας τοὺς ἀγριωτάτους τῶν
δορυφόρων, ἐξήρπασε τὴν γυναῖκα, καὶ πρὸς βίαν ἤσχυνε ποτνιωμένην καὶ θρηνοῦσαν. καὶ ὁ ἀ-
δης, δημιουργὸς ἄγριος. Ἀγρίους. αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ τιμάρχου τοὺς σφόδρα ἐπτοημένους
περὶ τὰ παιδικὰ οὕτως ὠνόμασε. καὶ μένανδρος δὲ, ἄγριον εἶπε κυβευτὴν, τὸν λίαν περὶ τὸ κυ-
βεύειν ἐσπουδακότα. ἀγρίους καὶ κελαποδῶντας ἐκάλουν οἱ παλαιοί, τοὺς παιδεραστάς.

Ἀγριότης. ἐρημία θαυμαστὴ γάρ τις κίνησις ὡς ἔοικε τῶν ὀρέων που πρὸς τοῦτο τὸ μέρος. ἀγριότα-
τος ὁ ἀνήμερος. Ἀγριωπός. τὴν ἀγριωπὸν ἀκρατῶς σειρουμένην. λέγει δὲ τὴν ἁμαρ-
τίαν. ἐκ τοῦ ὢψ ὠπὸς ὃ σημαίνει τὸν ὀφθαλμὸν τουτέστιν ἡ ἀναιδὴς καὶ ἄγριος. Ἀγρίππας
ὄνομα κύριον. Ἄγριππος. ἡ ἀγρία ἐλαία. καὶ παροιμία. ἀκαρπότερος ἀγρίππου. Ἀγρί-
φη, δίκελλα. σκεῦος γεωργικὸν πολύγομφον. Ἀγρολέτειρα. ἡ ἄρτεμις. Ἀγρόμενοι συνα-
θροιζόμενοι. ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος. σύνταξις πρὸς σχῆμα. ὁ δῆμος ἀγρόμενοι ἐπεὶ ὁ δῆμος πλῆ-
θος σημαίνει. Ἀγρόνομοι. οἱ ἐν ἀγροῖς διάγοντες. ἰχνάδος τέττιξ δροσεραῖς σταγόνεσσι μεθυσθείς,

Ἀγρόνομον μέλπει μοῦσαν ἐρημολάλον. ἐν ἐπιγράμματι. Ἀγρότας. ἀγροίκους. καὶ ἀγρό-
της ὁ ἐν ἀγρῷ διαιτώμενος. ἄλλως πάροινος ἀγρότης ἀνεκλίθης. θηλυκὸν δὲ ἀγρότις. ἐν ἐπι-
γράμματι. ἀνέθετο δὲ ἐμμαχλέοντος τᾶς κύπρος ἄραψ καὶ τὴν ἀγρότιν αἰγανέαν. Ἀγροτέρ.
ἀγρίου. ἐν ἐπιγράμματι. Τοῦτό σοι ἀγροτέρας διονύσιος αὐτὸς ἐλαίης θῆκε ῥόπαλον.

Ἀγρόφον. ὀρεινόν. Ἀγρώσσω τὸ ἀγρεύω. καὶ ἀγρῶται οἰκοῦνται ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσω ῥήματος.
Ὅμηρος ἰχθῦς ἀγρώσσων. Ἀγροῦ πηγή. ἐπὶ τῶν λιθώδων καὶ ἐπιμόνως. ὥ τινι οὐ ἔξω προσκαθη-
μένων. Ἀγρωνίδης ἄγρωνος παῖς. Ἄγρωστις εἶδος βοτάνης. Ἀγροικίζω. καὶ ἄγροικος. ἄ-
φρων. δύσκολος. σκληρός. καὶ ἀπαίδευτος. ἢ ὁ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν. κατὰ μεταφορὰν δὲ ὀνειδίζον-
ταί τινες τὴν ἀγροικίαν, σκληρότητα ἤθους. ἢ ἡ σκληρότης κυρίως ἐπὶ σωμάτων. Ἄγροικος
ἐξετάσεως. ἐκ πάσης τῇ παραθέσει νῦν ἐχρήσατο. οὐ τὸ ἐνδεῖξαι βουλόμενος, ἑαυτὸν ἄγροικον καλεῖ.
ἀνόητον γάρ ἐστι ἄγροικον παντάπασι διαβάλλειν ἑαυτόν. ἀλλὰ πρῶτον μὲν, διὰ τούτου λελήθεν τὸς
τὴν αὐτοῦ πρὸς ἐπίστασιν τὴν εὐτε. οὐ γὰρ ἦν, εἰ μὴ πάνυ τὴν πλοῦσι, ἐπεδικάσατο ἂν αὐτὴ ἡ γυνὴ
καὶ τῇ δόξῃ αἰσχύνεσθαι τοῦ γένους καὶ τῇ ἐν ἄστει διατριβῇ. ἀδοξεῖν γὰρ εἰώθασιν ἐπὶ τοῖς ἀγροίκοις.

ἔπειτα δὲ κἀκείνην θεραπεύει τὴν ἀντίθεσιν. τῷ ὑποπτεύεσθαι αὐτὸν τῇ γυναικί. διεπαίζειν δὲ εἰώθασιν οἱ ἄνδρες τῇ γυναικί. ὁ δὲ, τῇ ἀντιπαραθέσει καὶ τοῦ ἐπιστῶσαι. φήσας ἀγροικίαν αὐτῶν εἶναι. τῷ δὲ δύναιντο πολιτικὴν θαυμαστὸν γὰρ οὐδὲν, εἰ ὃν ἰδιοπραγμονα καὶ μέσον βίον ζῶντες διὰ τῆς ἐπὶ τῆς ἀγροικίας διαιτῶν, γυναῖκας ὑπέταξε πολιτικὴν καὶ κατεδουλώσατο. Ἀγροικος ὀργή. φιλόδικος. ἀκρόχολος εἰς ὀργὴν εὐκίνητος. Ἀριστοφάνης. νῷν γάρ ἐστι δεσπότης ἀγροῖκος ὀργήν. καὶ ἀγροίτης ὁ ἀγροῖκος.

Ἀγροίκου μὴ καταφρονεῖν ῥήτορος. ὅτι μὴ δεῖ τῶν ἁπλῶν χρὴ καταφρονεῖν. Ἀγρυλῆθεν. ἀγρυλὴ δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς ἐρεχθηΐδος. ὁ δὲ δημότης πάλαι ἐλέγετο ἀγρυλεύς. Ἀγροιώτης ὁ γεωργικὸς λαὸς. ὁ ἐν ἀγρῷ. ἀγροιῶται τῷ δὲ μονοστόρευθυνι πειθ πω. στόρευθυν ξύλον, τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος. ἢ τὸ τοῦ βήσου σιδήρειον. θηλυκῶς δὲ ἀγροιῶτις, διὰ τοῦ ι. Ἀγρει πολλὰ σημαίνει. ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ φέρειν καὶ ἐνάγειν καὶ λῆψιν ἔλαβεν. ἔβλαψε γάρ με φησὶ ξενοκλῆς ἀφελόμενος ἣν μαθὼν εἰς ἐλευθερίαν, ἄγοντός μου εἰς δουλείαν. ἀντιφῶν δὲ, τὸ ἄγρει, ἀντὶ τοῦ ᾐρεῖτο παρείληφε. φησὶ γοῦν ἐν τῷ περὶ ἀληθείας, τοὺς νόμους μεγάλως ἄγρει. Ἀγυιαί. ἄμφοδα. ῥῦμαι. ἢ ἐπιμήκεις ὁδοί. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πῶς γυῖα καὶ μέλη καὶ καμπάς. τὰ δὲ ἄμφοδα, ἔχουσιν ἑκατέρωθεν διεξόδους καὶ ταύτῃ διαφέρουσιν. ἀγυιὰς δὲ ἔνιοι μὲν ὀξυτονοῦσι. θηλυκῶς δὲ χρώμενοι. οἷον τὰς ὁδούς. βέλτιον δὲ περισπᾶν ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγυιέας. ἀγυιεὺς δέ ἐστι κίων εἰς ὀξὺ λήγων. ὃν ἱστᾶσι πρὸ τῶν θυρῶν. ἰδίους δέ φασιν αὐτοὺς εἶναι ἀπόλλωνος. οἱ δὲ, διονύσου. οἱ δὲ ἀμφοῖν. ἔστιν οὖν τὸ ὁλόκληρον ἀγυιεύς. καὶ αἰτιατικὴ ἀγυιέας. ἐν συναλοιφῇ δὲ ἀγυιᾶς. ἔστι δὲ ἴδιον δωριέων. εἶεν δ' ἂν οἱ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς λεγόμενοι ἀγυιεῖς οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοί. ὡς σοφοκλῆς μετάγων τὰ ἀθηναίων ἔθη εἰς τροίαν, φησί. λάμπει δ' ἀγυιεὺς βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ σμύρνης σταλαγμοὺς βαρβάρους εὐοσμίας. καὶ ἀγυιεὺς ὁ πρὸ τῶν αὐλίων θυρῶν κωνοειδὴς κίων. ἱερὸς ἀπόλλωνος. καὶ αὐτὸς θεός. φερεκράτης κραπατάλοις. ὦ δέσποτ' ἀγυιεῦ ταῦτα σὺ μέμνησό μου. Ἀγυιάν. τὸν στενωπόν. ξενοφῶν. καὶ ὅλως, πολλὰ τὰ γλωσσηματικὰ παρ' αὐτῷ. Ἀγύλαι, ὄνομα κύριον. Ἀγύρινα πόλις σικελίας. τὸ ἐθνικὸν ἀγυριναῖος. διονύσιος δὲ τὸ ἀγύριον φησί. Ἀγύριος, ὄνομα κύριον. ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβέβλητο ὡς καὶ πορνεύεσθαι αὐτόν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἐκωμῳδεῖτο δὲ καὶ εἰς θρασύτητα. καὶ ἀγύρριος, δημαγωγὸς ἀθηναίων οὐκ ἀφανής. Ἀγύρριος τὸν πρασονόμου πώγων' ἔχων, λέληθεν. ὁ ἀγύρριος, στρατηγὸς θηλυδριώδης. ἄρξας ἐν λήμνῳ. ὃς τὸν μισθὸν τῶν ποιητῶν συνέτεμεν. ὁ δὲ πρασόνομος αὐλητὴς ἦν μέγαν πώγωνα ἔχων. Ἀγυρις. ἄθροισις καὶ ἀγυρισμός. ὁ δὲ, ἐσπούδαζεν εἰς τὸ δυνατὸν, πρὸς ἀγυρισμὸν τῆς ἀπορρήτου τῶν θείων θεραπείας. καὶ ἀγυρμός, ἐκκλησία συναγωγή. Ἀγυρτείαν. ὁμιλίαν οἵαν ἐκεῖνος ἐθηρᾶτο πρὸς ἀγυρτείαν τινὰ θεραπευομένην.

Ἀγύρτης. πτωχός. ὀχλαγωγός. ἐπαίτης φιλοκερδής. ἢ συρφετώδης. ἔστι δὲ καὶ βόλος κυβευτικός. καὶ γάλλος. καὶ μάντις. ὡς ἀππίων ἐν ἐπιγράμματι. κειράμενος γονίμην τις ἀπὸ φλέβα μητρὸς ἀγύρτης. καὶ αὖθις. δόλιον ἀγύρτην. ὃς ἐν τοῖς κόλποις μόνον διέφερε. καὶ αὖθις. ἦν γὰρ αὐτὸς ἀγύρτης τῷ ὄντι καὶ φιλομαντευτής. Ἀγύρτης ὁ ἀλαζὼν καὶ ἀπατεών. τὸ δὲ ἀγείρειν καὶ τὸ περιάγειν, τὸ προσαιτεῖν καὶ προσαιτοσεῖν ἐπὶ νίκῃ, ἢ τινι ἑτέρῳ τοιούτῳ σημαίνει. ὁ δὲ ἀγύρτης, καὶ κυβευτικοῦ βόλου ὄνομά ἐστιν. ἐμέμφετο αὐτοῦ τὸ περὶ τὰς μαντείας ἐπτοημένον. καὶ βουλόμενον ἀεὶ τοῖς ἀγύρταις ἐπιτρέπειν τὰ οἰκεῖα πράγματα. καὶ ἀγυρτικά, χυδαῖα ψάσματα καὶ ἀγυρτώδη. συρφετώδη. Ἀγχαλάσας. ἀναχαλάσας. ἀνακουφίσας. ἀναπαύσας. Ἄγχαυρος ὁ παχνώδης ὄρθρος. παρὰ τὸ ἄγχου ἤδη πλησίον ἔχειν τὴν αὔραν. ὅμηρος, αὔρη δὲ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό. Ἀγχεῖος. ὁ πλησίον. Ἀγχίστειος. ὁ τοῦ ἀγχίστου. Ἀγχιστῖνοι. πυκνοί. καὶ ἀγχιστίνος ἡ ἀθεία. Ἀγχι. ἐγγύς. Ἀγχιάλεια πόλις. καὶ ἀγχίαλος. ἡ ἐγγὺς τῆς θαλάσσης. οὐ πάντως δὲ αἱ ἀγχίαλοι, καὶ ἀμφίαλοι εἰσίν. οἷά ἐστιν ἀλεξάνδρεια. ἀγχίαλος μὲν. οὐκ ἀμφίαλος δὲ, αἱ δὲ νῆσοι, ἀγχίαλοι καὶ ἀμφίαλοί εἰσι. σοφοκλῆς. τελαμῶνι παῖ τῆς ἀμφιρρύτου σαλαμῖνος. καὶ αὖθις. θεῖον ὅμηρος. Κλεινὸς ἐπ' ἀγχιάλῳ τύμβος ἔχει σκόπελῳ. Ἀγχιάλη. πόλις ἣν ἔκτισε μετὰ μιᾶς ἡμέρας σαρδανάπαλος ὁ τῶν ἀσσυρίων βασιλεύς. ὁμοίως ἔκτισε καὶ τὴν ταρσὸν ὁ αὐτός. Ἀγχιβαθύς. ὁ ἐγγὺς βαθύς. Ἀγχιβατεῖν τὸ ἀμφισβητεῖν. καὶ ἀγχιβασίην. κεφαλὴν. Ἀγχίθυος πλη-

σιαίτατος

σταῖσι γείτων. ἀγχίθυροι, τουτέστι γείτονες ἀλλήλων αἱ δυνάμεις ἐγένοντο. Ἀγχίμαχος· ἐπὶ τοῦ ἐγγύθεν μα-
χομένου. Ἀγχίμολον· ἐπισελθόν. Ἀγχίνους· συνετός. ὀξὺς τὸν νοῦν. δημηγορήσαντος τοῦ βασιλέως
τοῦτε ἴσον ξυλλόγου τὸ ἀγχίνουν τε καὶ βουλευτικὸν τοῦ βασιλέως ἐπῄνεσαν. Ὅτι διαφέρει
εὐμαθείας ἀγχίνοια. μνήμη. ὀξύτης. καὶ μνήμη μέν ἐστι, τήρησις ὧν ἔμαθέ τις. ὀξύτης δὲ
ἡ ταχύτης τῆς διανοίας. ἀγχίνοια δὲ, τὸ ἔξω ὧν ἔμαθε, θηρᾶσθαι καὶ ἃ μὴ ἔμαθεν. Ἀγχίνοια· σύνε-
σις. ἡ ἕξις εὑρετικὴ τοῦ καθήκοντος ἐν τῷ παραχρῆμα. ἢ εὐστοχία τις ἐν ἀσκέπτῳ χρόνῳ. καὶ ἀγχί-
νουν Δαμάσκιος. ὀξεῖαν δὲ καὶ ἀγχίνουν φύσεως δύναμιν. ἐπὶ πολλὰ δι᾽ ὀλίγου φέρεσθαι δυναμέ-
νην. ἑτοίμως τε τὴν συνιέναι καὶ γνωρίζειν τὰ ἴχνη τῶν θηραμάτων. περὶ Ἰσιδώρου ὁ λόγος. Ἀγχί-
σης. ἀγχίσου. καὶ ἀγχισίδης. Ἀγχίσπορος· ἐγγὺς γένους. Δαμάσκιος. ἀλλὰ ἐρωμένης γυναικὸς φύσε-
ως καὶ θεῶν ἀγχισπόρου. Ἀγχιστα· ἔγγιστα. Ἀγχιστεὺς καὶ ἀγχιστεία· συγγένεια. καὶ ἀγχιστεῖς, οἱ
ἀπὸ ἀδελφῶν καὶ ἀνεψιῶν καὶ θείων κατὰ πατέρα καὶ μητέρα ἐγγύτατα τοῦ τελευτήσαντος. οἱ
ἔξω τούτων, συγγενεῖς μόνον. οἱ δὲ κατ᾽ ἐπιγαμίαν μιχθέντες τοῖς οἴκοις, οἰκεῖοι λέγονται. Ἀγχι-
στεία· ἡ μετουσία τῆς οὐσίας. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. νόθῳ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν. καὶ ἀγχιστεύω ῥῆ-
μα γενικῇ. Ἀγχιστίνδην· τὸ κατὰ ἀγχιστείαν. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄριστος, ἀριστίνδην. καὶ πλοῦτος πλουτίν-
δην. Ἀγχίστροφοι· συστραφέντες. ἢ ταχὺ ἐπιστρεφόμενοι. προηγοῦ ἥ τε μάχη καρτερὰ ἐγίνετο
ἐν χειρὸς τῶν. ἀγχιστρόφους τε τὰς διώξεις ἐποιοῦντο ἀλλήλοις ἑκάτεροι. καὶ αὖθις. εἰ τὰς ἡμετέρας
φάλαγγας ἐξελίξαντες ἀγχίστροφοι γενόμενοι, ἀντιμέτωποι γίνεσθαι τοῖς διώκουσι. καὶ αὖθις. τῷ ἀγχι-
στρόφῳ τῆς τύχης. ὁ Θηραμένης ποικίλος τις ὢν καὶ ἀγχίστροφος, καθωμίλει τοῦ καιροῦ πρὸς τὸ κρεῖττον
ἀεὶ διαλλάξεσθαι αὐτοῦ. Ἀγχιτέρμων· ὅμορος. Ἀγχόνη· ὁ βρόχος. τὸ σχοινίον. παροξυτόνως. ἀγχονὴ δὲ
τὸ πρᾶγμα ὀξυτόνως. Ἀγχονήσας, πνίξας. Ἀγχότερον· ἐγγύτερον. Ἡρόδοτος. στεινοτέρη ἐφαίνετο καὶ
ἀγχοτέρη ἡ ἐσβολή. Ἀγχοῦ· ἐγγύς. Ἀγχούροις· πλησιοχώροις. παρὰ τὸ ἄγχι τοῦ ὅρου εἶναι.
Ἄγχουσα· εἶδος βοτάνης. ἧς ἡ ῥίζα ἐρυθρά. ᾗ ἐρυθραίνουσι τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες. ἢ ἄγχουσα δύ-
νησει καὶ τὸ σὸν ψιμμύθιον. Ἀγχώμαλον· καὶ ἀγχώμαλος. ἴσης. ἐπὶ τοῦ ὁμαλοῦ συμμίξαντος.
καὶ ἀγχώμαλα ἀγωνισάμενοι. καὶ μήτε ζωγρήσαντές τινα μήτε ἐπὶ τὸ πλέον ἔτι προχωρήσαν-
τες, διελύθησαν. καὶ αὖθις. ἰσομαχία γίνεται καρτερὰ καὶ πλῆθος τῶν ἀγωνιζομένων ἀγχώμα-
λος καὶ ἀρεταῖς ἐμφερής. Ἄγχων· περισφίγγων. θλίβων. ὁ δὲ, ἄγχων τὴν αὐτῆς δεξιὰν καὶ πειρά-
ζων, περιαιρεῖται τὸ ξίφος. Ἄγχω αἰτιατικῇ. Ἀδαήμονες· ἄπειροι. ὁ δὲ, τῆς τῶν Αἰγυπτίων σοφί-
ας ἀδαημονέστερος, ὁ Ἀσκληπιόδοτος. Ἀδαῆ· ἄπειρος. Ἀδακρυς πόλεμος· ἐπὶ τῶν ἔξω παν-
τὸς κινδύνου ὄντων. πράσσεται καὶ παρ᾽ ἐλπίδα τὰ πράγματα κατορθοῦντων. Ἀδακρυτί· ἀκλαυστί. Ἀδαυ-
λίδης, ὄνομα κύριον. Ἀδάμ· ὁ πρῶτος ἄνθρωπος. ὁ χειρὶ θεοῦ πλασθείς. καὶ κατὰ τὴν εἰκό-
να καὶ ὁμοίωσιν μορφωθεὶς τοῦ δημιουργοῦ τε καὶ κτίσαντος. ὁ καὶ τιμηθεὶς τὴν εἰς παράδεισον
οἴκησιν. οὗτος δικαίως ἂν, πρῶτος καλοῖτο σοφὸς, ὡς πρωτόκτιστον ἄγαλμα καὶ εἰκὼν οὖσα θεό-
γραφος· ὡς τῶν χειρῶν τῶν ὅλων ὑπάρχων ἀνάπλεως. καὶ πάντα καθαρὰ καὶ ἀκίβδηλα προ-
φέρων τά τε τῆς ψυχῆς τε καὶ σώματος αἰσθητήρια. μαρμαρυγαὶ γάρ τινες ὡς εἰπεῖν ἐν τῆς ἐ-
κείνου ψυχῆς ἀπαστράπτουσαι, καὶ θείων ἐννοιῶν τε καὶ ἐνεργειῶν πλήθουσαι, κατὰ πᾶσαν εἰσή-
χον φύσιν. εὐστόχως καὶ ἀναμαρτήτως τὸ οἰκεῖον ἑκάστης πλεονέκτημα φθάνουσαι. οὐ πα-
ρὰ ἀνθρώπων ἐδοκιμάσθη τῶν τὰς κλήσεις πολλάκις ἐπισφαλῶς ποιουμένων, ἀλλὰ παρὰ
τοῦ τῶν ὅλων θεοῦ τοῦ πᾶσαν γνῶσιν καὶ κρίσιν ὀρθῶς ποιουμένου. καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἐννοίας κινηθῆ-
ναι παρὰ τῆς ὠδινούσης τὰ τοιαῦτα ψυχῆς καὶ ἀποτικτούσης νοήματα. καὶ φησιν ἡ γραφή, ἐ-
ποίησεν ὁ θεὸς πάντα τὰ κτήνη καὶ τὰ θηρία. καὶ τὰ ἑρπετά. καὶ τὰ πετεινά. καὶ ἤγαγεν αὐτὰ
πρὸς τὸν Ἀδὰμ ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά. καὶ ὃ ἐκάλεσεν Ἀδάμ, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ. τί τῆς φωνῆς ταύ-
της καὶ μαρτυρίας, ἀριδηλότερον. τί τῆς σοφίας ταύτης καὶ διαγνώσεως, ὑψηλότερον. ἐκάλε-
σεν ὀνόματα· τὴν φύσιν αὐτὴν καὶ τὴν ὑπόστασιν ἑκάστου ζώου ὥσπερ ὑπογραφόμενος. οὐ με-
λετήσας· οὐ προσκεψάμενος. οὐδέν τι προπεπονθὼς ὧν ὅσα μεταμανθάνουσιν αὐτοί. καὶ πολλάκις ἀνα-
εἰθισμένων γὰρ τῶν ἀπὸ Ἀβραὰμ οὐκ ἴσχυσεν οὐδεὶς ὑπαλλάξαι καὶ τοῦ τυχόντος ζώου τὸ ὄνομα. οὐ γὰρ τὸ ἐκείνου

δράξασθαι μεγαλονοίας καὶ ἐπιγνώσεως· μᾶλλον μὲν οὖν μένουσιν ἅπαντες ἐπὶ πᾶσαν ἐσπαρμένοι τὴν γῆν αὐτοί, τῷ ἐκείνου στοιχοῦντες ἀμεταθέτοις θεσπίσμασι· καὶ οὐ μέχρι τούτων ἔστη τοῦ πρωτογόνου αὐτοῦ τὸ ὑπερβάλλον ἐν πᾶσιν ἀξίωμα· ἀλλὰ καὶ ὀνομάτων· καὶ φυτῶν διαφορὰς εἰδῶν τε καὶ βοτανῶν δυνάμεις· καὶ ὅσας εἰς ἀντίληψιν καὶ θεραπείαν ἡ φύσις ἑκάστῳ προσαρμόττει τῶν ζώων διέκρινέ τε καὶ διεσάφησεν· οὗτος καὶ τὴν γυναῖκα πρῶτος ἰδών, οὐχ ὡς παρ' ἐκ στόματος ἀνθρωπίνου περὶ ταύτης ἐφθέγξατο· ἀλλ' ὡς ἔκ τινος θείας ὀμφῆς ἐνηχούμενος, εὐστόχως τὸ πολυύμνητον ἐκεῖνο καὶ θαυμαστὸν ἀπεφοίβασε λόγιον· τοῦτο νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου· καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη· οὗτος τοίνυν ἐστὶν ὁ δοκιμάσας ἕκαστα· καὶ πᾶσιν κανόνας καὶ σταθμὰς ἀκριβεῖς καὶ ὅροις ἀναντιρρήτοις ἐναρμοσάμενος· τούτου τέχναι καὶ γράμματα· τούτου ἐπιστῆμαι λογικαί τε καὶ ἄλογοι· τούτου, προφητεῖαι· ἱερουργίαι καὶ καθαρμοί· καὶ νόμοι γραπτοί τε καὶ ἄγραφοι· τούτου πάντα εὑρήματα καὶ διδάγματα καὶ ὅσαι κατὰ τὸν βίον ἀναγκαῖαι χρεῖαί τε καὶ δίαιται· οὗτός ἐστιν ὁ πρῶτος ἀνδριάς· τὸ θεόκλητον ἄγαλμα ἀφ' οὗ περ ἀπευθύνονται πᾶσαι ἰνῶν ἀγαλματουργίαι· κἂν πρὸς τὸ ἧττον μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐκπίπτωσιν, ἐκείνου τοῦ μακαρίου καὶ θεοδέτου ἀπεικάσματος· μηδεμίαν ἔχοντος ἀφορμὴν ἄν, ἐπιλάβοιτο ὁ μετ' ἐκεῖνον διαπλαττόμενος ἢ ζωγραφούμενος· ἕως ὁ παλαμναῖος καὶ ἀποστάτης καὶ πλάνος διάβολος τοῦτον ἐξεκύλισεν τῆς οἰκείας ἱδρύσεώς τε καὶ στάσεως· καὶ κατὰ τοὺς προγόνους εἴασε φέρεσθαι καὶ πρὸς βαραθρώδεις τινὰς καὶ ἀλαμπεῖς χώρους· καὶ μέχρι τῶν ἀμυδρῶν τούτων ἀδυνάθμων ἐπιζῶντας· κἀντεῦθεν ἤρξατο φύσις ἡ τῶν ἀνθρώπων παραχαράττεσθαι καὶ διακιβδηλεύεσθαι καὶ τυποῦσθαι τοῖς τοῦ τυράννου μορφώμασί τε καὶ σχήμασιν· ἐντεῦθεν ἡ νόθος σοφία τὰς ἀφορμὰς ἔλαβε· τῆς θείας δραπετευσάσης· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀναπτάσης ὅθεν τὸ πρότερον ἦν ἀφορμήσασα· ὅθεν ὁ πλάνος τὸ τοῦ θεοῦ σφετερισάμενος ὄνομα, εἰς πολλὰ κατεμέρισε· κρόνους τε καὶ ζῆνας καὶ ποσειδῶνας ἑαυτὸν μετακαλῶν· καὶ τὸ δὴ πάντων ἀνοσιώτατον, εἰς ὀνόματα θήλεά τε καὶ ἄσεμνα τὴν μακαρίαν καὶ ἄρρητον συγκατασπάσαι φύσιν ὁ ἀλιτήριος κατετόλμησεν· εἴς τε τὰς ῥέας ἐκείνας καὶ ἀφροδίτας καὶ ἀθηνᾶς· καὶ εἰς ἄλλας μυρίας καὶ ἀλλοκότους ἀλόγων ἰδέας τε καὶ μορφὰς· ἃς ὁ κακίας δημιουργὸς καὶ τὴν ἀποστασίαν συστήσας ἐπεχρώσατό τε καὶ διεχάραξεν· ἐντεῦθεν αἰγυπτίων τὰ προθεώσειν καὶ τυφῶνα καὶ ἶσιν, μοχθηρὰ αἰνίγματα· καὶ περσῶν μαγικὰ μαγγανεύματα· καὶ βραχμάνων γυμνοσοφισταὶ καὶ ἄκαιροι φαντασίαι· καὶ ἡ θαυμαζομένη σκυθῶν ῥῆσις· καὶ τὰ θρᾳκῷ ὄργια καὶ οἱ φρυγῶν αὐλοὶ καὶ κορύβαντες· ἐντεῦθεν ἡ χαλδαίων ἀστρονομία ἡ σφαλερά τε καὶ πολυώδυνος· ἐντεῦθεν ἡ τοῦ ψεύδους λοχευθεῖσα ποίησις· ἡ τῶν ἑλληνικῶν ληρημάτων σεμνομυθία· ἐντεῦθεν ὀρφεύς τε καὶ ὅμηρος· καὶ ὁ τῶν ἀθεμίτων γονῶν ζωγράφος, ἡσίοδος· ἐντεῦθεν ἡ θάλητος δόξα· καὶ ὁ κλεινὸς πυθαγόρας· καὶ ὁ σοφὸς σωκράτης· καὶ πλάτωνος τὸ τῆς ἀθηναίων ἀκαδημίας πολυθρύλλητον σεμνολόγημα· ἐντεῦθεν οἱ παρμενίδαι· καὶ πρωταγόραι καὶ ζήνωνες· ἐντεῦθεν αἱ στοαὶ καὶ οἱ ἄρειοι πάγοι· καὶ ἐπίκουροι· ἐντεῦθεν οἱ τραγῳδῶν θρῆνοι· καὶ κωμῳδοί· καὶ τὰ κωμικὰ παίγνια καὶ τὰ θεάματα· ἐντεῦθεν τὰ δολερὰ τοῦ λοξίου καὶ ψευδηγόρου θεσπίσματα· καὶ ἡ λοιπὴ τῶν ἑλληνικῶν κομψευμάτων δυσχέλεια καὶ τερατεία· καὶ ἵνα μὴ μακρὸν ἀποτείνω τὸν λόγον, εἰς σαπρούς τε καὶ ὀδωδότας μύθους ἐνασχολούμενος, πᾶσαν εἰς ἑαυτὸν τὴν κτίσιν ὁ πλάνος ἐμφορτισάμενος καὶ λαβὼν ὑποχείριον ὡς ἀνδράποδον· καὶ διερχόμενος τὴν ὑπ' οὐρανὸν καὶ περιπατῶν τὴν γῆν· καὶ ὡς ὠὰ πάντα κατέχων· ὡς αὐτὸς ὑπερφρονῶν ἀλαζονευόμενος, ὤετο δεῖν τὸν ἑαυτοῦ θρόνον θήσειν ἐπάνω τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔσεσθαι ὅμοιος τῷ ὑψίστῳ· ἀλλ' ὁ τοῦ θεοῦ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος ὁ προαιώνιος, οἰκτείρας τὸν ἄνθρωπον ὡς ἐκπατημένον ὑπὸ τοῦ δράκοντος ἐκ τῶν τοῦ πατρὸς κόλπων ἑαυτὸν ἐκένωσεν· καὶ σαρκωθεὶς ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου καὶ θεοτόκου μαρίας· καὶ διὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ καταβαλὼν τὸν ἀντίπαλον· καὶ καταβὰς εἰς τὰ κατώτατα μέρη τῆς γῆς, ἐκεῖθεν εἵλκυσε τὸν παραπεσόντα πρωτόπλαστον· ἀπέδωκε τῇ εἰκόνι τὸ πρῶτον κάλλος· καὶ τῇ φύσει τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα· κἀντεῦθεν ἠφάνισται πᾶσα ἡ τοῦ τυράννου δυναστεία καὶ συμμορία· τοῦ τοῦ ἀστράπτοντος φωτὸς διαυγάσαντος πάσῃ τῇ κτίσει· τῶν ἡλιακῶν μαρμαρυγῶν τηλαυγέστερον· ἐκ τούτου τοῦ φωτὸς ἡ κατὰ θεὸν σοφία

πάλιν

πάλιν διέλαμψε. καὶ ἡλίωσας ἁλιέων ἐσόφωσε. καὶ τῶν σοφῶν διδασκάλους τοὺς ἀσόφους εἰργάσατο. ἐντεῦθεν ὁ τῆς βροντῆς γόνος τὸ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, ἐξ οὐρανίων νεφελῶν ἀπαστράψας, ἐβρόντησε. καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐλάμπρυνε. κἀκ τούτου τοῦ φωτὸς, παῦλος εἰς τρίτον οὐρανὸν ἀναφθεὶς καὶ θεᾶται τὰ ἀθέατα. καὶ τῶν ἀρρήτων ὑπακούει λογίων. καὶ διατρέχει πᾶσαν τὴν γῆν ὡς πτηνὸς καὶ ἀέριος, τὸν ἰησοῦν εὐαγγελιζόμενος. ἐντεῦθεν ὁ πέτρος ὃν χριστὸν υἱὸν θεοῦ τοῦ ζῶντος ὠνόμασε. καὶ τὰς κλεῖς τῆς τῶν οὐρανῶν πιστεύεται βασιλείας, ἵνα ἀνοίγῃ μὲν τοῖς πιστοῖς. ἀποκλείῃ δὲ τοῖς ἀπίστοις τῶν θείων ἀνακτόρων τὴν εἴσοδον. ἐντεῦθεν ἀπέλαμψε μαρτύρων καὶ παραβάλλουσιν εἴδωλα καὶ τρέχουσιν ἕτοιμοι πρὸς τὸν θάνατον. ὡς στεφάνους τὰς πληγὰς καὶ ὡς πορφύρας τὰ ἑαυτῶν αἵματα περιφέροντες οἱ καλλίνικοι. ἔστω γοῦν ὁ πρωτόπλαστος ἀρχηγὸς τοῦδε τοῦ γράμματος καὶ τὰ τοῦ ἐμοῦ ὅρον καὶ λόγου. ὡς κόσμος πηγή τε καὶ θάλαττα καὶ ῥίζα καὶ κλάδοι καὶ ὅρπηκες. καὶ πάσης ὑπάρχων τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀρχὴ καὶ πρωτόλειον. Ὅτι ἀπὸ ἀδὰμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ, ἔτη δισχίλια σ. τεσσαράκοντα δύο. ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τῆς πυργοποιίας ἔτη φκε. ἀπὸ δὲ τῆς πυργοποιίας ἕως τοῦ ἀβραὰμ ἔτη υκε. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀβραὰμ ἕως τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου, ἔτη υλα. ἀπὸ δὲ τῆς ἐξόδου ἕως τῆς οἰκοδομῆς τοῦ σολομωντείου ναοῦ, ἔτη ψνζ. ἀπὸ δὲ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ ἕως τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ ἰσραὴλ, υκε. ὁμοῦ ἔτη τετρακισχίλια ω ὀγδοήκοντα. ἀπὸ δὲ τῆς αἰχμαλωσίας ἕως ἀλεξάνδρου μακεδόνος τοῦ βασιλέως, τιη. ἀπὸ δὲ ἀλεξάνδρου ἕως χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, τγ. ὁμοῦ ἔτη ͵εφ. ἀπὸ δὲ τοῦ χριστοῦ ἕως τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου. τιη. ἀπὸ δὲ κωνσταντίνου μέχρι Μιχαὴλ υἱοῦ τοῦ θεοφίλου φνε. ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη ͵ϛτοε. ἀπὸ δὲ μιχαὴλ ἕως ῥωμανοῦ υἱοῦ κωνσταντίνου τοῦ πορφυρογεννήτου, ἔτη   ἀπὸ δὲ τοῦ πορφυρογεννήτου ἕως τῆς τελευτῆς ἰωάννου τοῦ τζιμισκῆ, ἔτη κε. καὶ ἀδαμιαῖος, ἀπὸ ἀδάμ. Ἀδάμας ὁ λίθος καὶ ἀδαμάντινα τὰ στερρά. ὁ δὲ ἀπολλώνιος ὡς πρὸς ἑαυτὸν διελέγετο, οἶδα ἔλεγε. καὶ δοκεῖ μοι. καὶ τί φρονεῖτε. καὶ χρὴ εἰδέναι. καὶ δόξαι βραχεῖαι καὶ ἀδαμάντιναι. Ἀδαμαστί. ἐπίρρημα. Ἀδάμαστος παρθένος. ἄζυξ. σοφοκλῆς. νῦν δὴ διὸς γοργῶπις παρθένος θεὰ ἔσφηλεν ἐμβαλοῦσα λυσσώδει νόσῳ.

Ἀδαμίθεος. Ἀδαξῆσαι, τὸ κνῆσαι. ὅθεν ἐν τῷ ὀδαξῆσαι. καὶ ἀδαχεῖν, τὸ κνήθειν. ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρα ἐν λέγεται. ἀριστοφάνης. Ἄδαιον, ἄκαυστον. καὶ ἀδαῖος, ὄνομα κύριον.

Ἄδαυτον. ἀμόλιστον. Ἀδεῖν. ἤρεσκεν ἐν μύθοις. οὐδέ οἱ οὐδ' ἄλλοθεν ἅδε πάρδαλις οὔνεκα θυμοῦ ἐμπλείη. Ἀδεές. ἀσφαλές. οὐ φοβερόν. ὡς ἡ παροιμία. ἀδεὲς δὲ Διὸς δέος. λεγόμενόν τι ἐστίν. ἐπὶ τῶν τὰ μὴ φοβερὰ φοβουμένων. Ἄδεκτος, ὁ μηδενὸς δεόμενος καὶ πάντα ἔχων. ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ἀληθείας. διὰ τοῦτο οὐδενὸς δεῖται. οὔτε προσδέχεται οὐδενός τι. ἀλλ' ἄπειρος καὶ ἄδεκτος.

Ἀδεκάστως. ἀμερίστως. δικαίως. ἀδωροδοκήτως. ὀρθῶς. Ἀδεκατεύτου. ἀριστοφάνης. ἀτελωνήτου. τὰς γὰρ δεκάτας τῶν κοιλίων τῶν θυομένων ἐδίδοσαν τὴν δεκάτην μοῖραν ἐν τῷ πρυτανείῳ.

Ἀδεκτῶ, ὄνομα δαίμονος. Ἀδελφά. οἰκεῖα. ἁρμόζοντα πρέποντα. Ἀδελφὶ, ὄνομα κύριον.

Ἀδελφιδοῦς ὁ ἀδελφός. ἀδελφιδοῦς δὲ, ὁ ἀνεψιός καὶ τὸν ἀδελφιδοῦν. καὶ ἀδελφίζειν ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν. οὕτως ἰσοκράτης. καὶ ὁ μιλήσιος ἑκαταῖος. καὶ ἀπολλοφάνης ἐχρήσαντο. καὶ τὸ θηλυκὸν, ἡ ἀδελφιδῆ. Ὅτι ἀλυάττης ὁ τῶν λυδῶν βασιλεὺς, ἤσχυνε τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν ἀδελφὸς παρών. Ὅτι προτιμητέον τοὺς οἰκείους εἰς βοήθειαν ἐν καιρῷ περιστάσεως. Ἀδένη. ἡ φλύαρος. ἡ δεῖνα. Ἄδερος, ὄνομα κύριον. Ἄδερ ὁ ἀλιτήριος. ὁ ἐπαναστὰς σολομῶντι. παῖς οὗτος ἦν ἰδουμαῖος. γένος ἐκ βασιλικοῦ σπέρματος. καταστρεψαμένου δὲ τὴν ἰδουμαίαν ἰωάβου τοῦ δαβὶδ στρατηγοῦ. καὶ πάντας τοὺς ἐν ἀκμῇ καὶ φέρειν ὅπλα δυναμένους διαφθείραντος μησὶν ἕξ, φυγὼν οὗτος ἧκε πρὸς φαραὼ τὸν αἰγύπτου βασιλέα. ὁ δὲ, φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξάμενος, οἶκόν τε αὐτῷ δίδωσι, καὶ χώραν εἰς διατροφήν. καὶ γενόμενον ἐν ἡλικίᾳ λίαν ἠγάπα. ὡς καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς αὐτῷ δοῦναι πρὸς γάμον τὴν ἀδελφήν. ὄνομα θαφίνην. ἐξ ἧς υἱὸς αὐτῷ γενόμενος, τοῖς τοῦ βασιλέως παισὶ συνανετράφη. ἀκούσας οὖν τὸν δαβὶδ θάνατον ἐν αἰγύπτῳ καὶ τὸν ἰωάβου, προσελθὼν ἐδεῖτο τοῦ φαραὼ ἐπιτρέπειν αὐτῷ βαδίζειν εἰς τὴν πατρίδα. τοῦ δὲ βασιλέως ἀνακρίνοντος τίνος ἐνδεὴς ὢν ἤ τι παθὼν ἐσπούδακε καταλείπειν αὐτὸν, τότε μὲν οὐκ ἀφείθη. ὕστερον δὲ

καθ' ὃν ἤδη καιρὸν Σολομῶνι τὰ πράγματα κακῶς εἶχε διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας καὶ παρανομίας, καὶ τὴν ὀργὴν τὴν ἐπ' αὐτοῖς τοῦ θεοῦ, συγχωρήσαντος τοῦ Φαραὼ ὁ Ἄδερος ἧκεν εἰς τὴν Ἰδουμαίαν. ὃς τῆς Συρίας βασιλεύσας, κατέτρεχε τὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν χώραν. ἐπιτίθεται δὲ Σολομῶντι.

Ἀδέρκων πόλις Ἰβηρίας. Ἀδέρκτως· οὐ προσβλέποντες· ἀλλ' ἢ καταμύοντες παραμειβόμεθα ἀδέρκτως. Ἀδέψητον τὸ ὠμόν. Ἄδεια, ἄνεσις, ἀφοβία. Ἰώσηπος· οἱ δὲ στασιασταὶ τοὺς Ῥωμαίους ὁρῶντες, κακῆς ὁμονοίας κατήρχοντο. καὶ λόγον ἀλλήλοις ἐδίδοσαν· τί μένοιεν· τί παθόντες ἀνέχοιντο. διὰ ταῖς ἀναπνοαῖς αὐτῶν ἀναφρασσόμενα τείχη. καὶ τοῦ πολέμου μετὰ ἀδείας ἀντιπολεμίζοντος ἑαυτόν. Ἄδεια ἡ ἀφοβία. ἐκέλευον αὐτὸν λέγειν ὅτι χρήζει μετὰ ἀδείας. ὁ δὲ τὸ μὲν ἀδεῶς χαίρειν ὡμολόγει. τὸ δὲ ἑαυτοῦ πάθος ἐπὶ μέγα ἐξάρας Ῥωμαίοις, ἐμέμφετο. Ἀδελφὰς εἶδες ἐσχάρας. Ἀδεής· ἄφοβος. καὶ ἄδεος ὁμοίως. Ἀδείμαντα· ἄφοβα. καὶ ἄδειμος, ὁ ἄφοβος. Ἀδείμαντος Κορινθίων στρατηγός· ὃς ἄπολιν εἶπε τὸν Θεμιστοκλέα· ὁ δὲ, τίς εἶπεν ἄπολις, ἔχων σ' τριήρεις. τούτου καὶ Πλάτων μέμνηται ἐν τῷ Πρωταγόρα. τῶν γὰρ τοῦ πολέμου καιροῦ τούτου στρατηγούντων ἐκωμῳδοῦντο ἐπὶ πονηρίᾳ, Κλέων· Μύρμηξ· καὶ Νικόμαχος. καὶ Ἀρχέμορος μετὰ Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου. Ἀδεῖν κελεύονθ' ὡς περὶ τέττιγα ἑστῶτα. διότι πολὺ λάλον ἐστὶ τὸ ζῷον. ἀδεῖν ἢ ἀρέσαι.

Ἀδεὴς ὥσπερ εἰς Δῆλον πλέων. ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου καὶ φιληδοῦντος. Ἀδηκότες· ταλαιπωρήσαντες. Ἀδήλητος· ἀσινής· ἀβλαβής· Ἀγαθίας. καὶ ἐπιδείκνυντο σῷοί τε καὶ ἀδήλητοι. δηλῶ τὸ βλάπτω. Ἀδηλία· ἀσεισία· ἀπειρία. τῷ δὲ, ὑπερηφανίᾳ χρωμένῳ, καὶ τὴν τοῦ πολέμου ἀδηλίαν ἥκιστα εἰς νοῦν βαλλομένῳ, ἤλπιζε ῥᾳδίως αἱρήσειν τὸν βάρβαρον. ἀδηλία δὲ καὶ ἡ κρυφιότης.

Ἀδηλώσας· ἀγνώριστον ποιήσας. ὁ δὲ, ἀδηλώσας ἑαυτὸν πιναρᾷ στολῇ καὶ λαβὼν δρέπανον ὡσὰν ἐργάτης. Ἀδημονία· ἡ φροντίς. Ἀδημονῶ· τὸ λίαν λυποῦμαι. ὁ δὲ, τὸ μὲν πρῶτον ἠδημόνει καὶ ἀτυχίαν εἶχεν ὑπὸ τοῦ παρόντος κακοῦ. καὶ ἀδημονούσης, ἀπορούσης. Ἀδημονῶν· ἀγωνιῶν· ἀκηδιῶν. καὶ ἀδημονέστερον ἀντὶ τοῦ ἀγωνιστικώτερος. ὁ δὲ τοῦ προσήκοντος ἀδημονέστερος, ἀντεῖχε τούτῳ. Ἄδην· ἅλις· ἢ εἰς κόρον· ἱκανῶς· ἀπλήστως· ἢ λάβρως· κατακόρως. ἐν Χαρμίδῃ. ἐπειδὴ τῶν τοιούτων ἄδην ἔχομεν. καὶ Ἡρόδοτος· ὡς δὲ ἄδην εἶχον κτείνοντες, τὰ λοιπὰ αὐτῶν ἤλαυνον. ἐπινεμομένου τε ἄδην τοῦ πυρὸς τὰς ἄγχου τειχῶν οἰκίας, ταραχῆς ἐπλήσθη ἡ πόλις. καὶ αὖθις· οἱ δὲ, οἴνῳ ἄδην ἐχρῶντο ἑσπέριοι καὶ ἐδύνυντο πλουτοῦντες. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ἄδην καὶ ἀπείρως σπῶσι τοῦ οἴνου. καὶ ἀναπεσόντες ἔκειντο ὡς ἔτυχον αὐτῶν ἕκαστος εἰκῇ. καὶ αὖθις· τοῦ δὲ οἴνου καὶ τῶν ἄλλων ἄδην ἐνεπίμπλαντο οἱ Κελτοί· τήν τε φύσιν ὄντες ἀκρατεῖς καὶ χώραν ἔχοντες. Ὅτι μὴ πρὸς δημηδιακοὺς καρποὺς τῶν ἄλλων ἄγονα καὶ ἀφυᾶ τά τε σώματα αὐτοῖς μεγάλα ὄντα. καὶ ὑψηλὰ καὶ σαρκῶν ὑγρῶν μεστὰ, καὶ ὑπὸ τῆς ἀδηφαγίας καὶ μέθης τὸν ὄγκον καὶ βάρος ἐξεχεῖτο. τοὺς δρόμους δὲ καὶ πόνους, ἀδύνατα πάμπαν. καὶ ὑπὸ ἱδρῶτος καὶ ἄσθματος ὁποῖοι δέοι, ἐξελύοντο ταχέως. καὶ αὖθις· οἱ δὲ βασιλικοὶ ἐν ἐξουσίᾳ γενόμενοι τοῦ ἄδην τὰ δημόσια καταναλίσκειν, συβαριτικῶς τὸν νέον κραιπαλᾶν ἐνῆγον. Ἀδηνέως· ἀπλῶς καὶ ἀταλαιπώρως. κατὰ στέρησιν τῶν δηνέων καὶ μεριμνῶν. Ἀδήριος· ἀνίκητος· ἄμαχος· ἀκαταπόνητος. τὴν λείαν τῶν πολεμίων ἢ λῃστῶν ἀδήριτον προαιρεῖν. ἀντὶ τοῦ ἄμαχον. καὶ ἀδηρίτως, ἀφιλονείκως. Ἄδης. Ἄδη δυσκίνητε· τί τὸν ἐπέραστον ἑταῖρον ἥρπασας. ἦ καὶ σὴν Κύπρις ἔμηνε φρένα; Ἀδήσεις· ἀρέσεις. Ἀδηφαγία, ἡ ἀπληστία. καὶ ἀδηφάγος, ἀθρόως ἐσθίων· πολυφάγος· γαστρίμαργος. ἀδηφάγοι ἵπποι λέγοιντ' ἂν, αἱ ἐντελόμισθοι καὶ πλεῖον ἀναλίσκουσαι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τελείων καὶ ἀγωνιστῶν ἵππων. Ἀλκαῖος δὲ ἐν τῇ κωμῳδοτραγῳδίᾳ τοὺς λύχνους ἀδηφάγους εἶπεν. Ἀδήωτον· ἀπόρθητον. οἱ δὲ, τὴν γῆν ἀδήωτον ἔχειν ἐθέλοντες, ὡμολόγησαν ἀργυρίου σταθμὰ δισχίλια δώσειν. Ἀδιαβηνή· αὕτη ἡ χώρα κεῖται πρὸ τῆς Μεσοποταμίας ὡς ἐπὶ ἀνατολὴν πέραν τοῦ Τίγρητος. ἐν αὐτῇ δὲ ἐστὶ καὶ ἡ ἄσφαλτος ἡ λεγομένη νάφθα. λέγεται δὲ Ἀδιαβηνὴ διὰ τὸ εἶναι πλείους ποταμοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ δυσχερεστέραν ποιεῖν τὴν διάβασιν. ἐκεῖ πού ἐστι καὶ ἡ Νινευΐ. τοσαύτην δὲ ἀσφάλειαν ποιεῖ τοῖς κτίσμασιν ἡ ἄσφαλτος, ὥστε τοῖς ὀπταῖς πλίνθοις καὶ τοῖς λεπτοῖς λίθοις συμμιγεῖσα, ἰσχυροτέρα γίνεται παντὸς σιδήρου. ἐκεῖσε δὲ ἐστὶ καὶ τὸ Χαρώνειον στόμιον. ἐξ οὗ ἀτμὸς ἀναδίδοται. ὥστε πᾶν μὲν ἐπίγειον ζῷον πᾶν δὲ πτηνὸν ἀποφθείρειν. εἰ πρὸς τὸ τυχὸν ὀσφρήσαιτο, καὶ εἰ

σκεδάννυντο

σκεδάννυτο, οὐκ ἂν ὠκίσθη ὁ χῶρος· ἀλλὰ κατευθεῖαν αὖθις. καὶ ὀλίγον ἀνασχόμενον, πάλιν αὐτὸν ἀνακλᾶται. καὶ ἐκ τούτου τότε ἐν ὑψηλοτέρῳ πετόμενον σώζει καὶ τὰ πέριξ νεμόμενα. καὶ ἀδιαρηγός. Ἀδιάδραστον· ἄφυκτον. καταπληγεὶς δ' ἄν τις τὸ ἀδιάδραστον τῆς δίκης ἐκ τῆς συμβάσης τούτῳ τιμωρίας. Ἀδιάκριτος· ἀδιαχώριστος. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μὴ γινωσκόντων τὰ δέοντα, ἢ ἀφρόνως φλυαρούντων. Ἀδιάληπτον· ἀδιαλώβητον, ἀβλαβές. Ἀδιάρθρωτον· ἄσημον, ἀξάνωτον. Ἀδιάσκευον· ἀκόσμητον. ἀνεπιμέλητον. ὁ δὲ, λαβὼν ἵππον ἀδιάσκευον καὶ καθοπλισμὸν ἀνεπίφαντον, βάδην προσήλαυνεν εἰς τοὺς πολεμίους. Ἀδιάστατον· τὸ μήπω διεστηκὸς μηδὲ διακεκριμένον ἀντιφωνεῖ εἰπεῖν. Ἀδιαφορία· ἀμέλεια. χωρὶς παρατηρήσεως. τὸ δὲ ἀδιάφορον, διχῶς λέγεται. ἅπαξ μὲν, τὸ μήτε πρὸς εὐδαιμονίαν μήτε πρὸς κακοδαιμονίαν συνεργοῦν. ὥσπερ ἔχει πλοῦτος. δόξα. ὑγεία. ἰσχύς. καὶ τὰ ὅμοια. ἐνδέχεται γὰρ καὶ χωρὶς τούτων εὐδαιμονεῖν. τῆς ποιᾶς αὐτῶν χρήσεως εὐδαιμονικῆς οὔσης ἢ κακοδαιμονικῆς. ἄλλως δὲ λέγεται ἀδιάφορον, τὸ μήτε ὁρμῆς μήτε ἀφορμῆς κινητικὸν, ὡς ἔχει τὸ ἀρτίας ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τρίχας ἢ περιττάς. ἢ ἐκτεῖναι τὸν δάκτυλον ἢ συστεῖλαι. τῶν προτέρων ἀδιαφόρων οὐκ ἔθ' οὕτως λεγομένων. ὁρμῆς γάρ ἐστιν ἐκεῖνα καὶ ἀφορμῆς κινητικά. διὸ τὰ μὲν, αὐτῶν ἐκλέγεται. τῶν δ' ἑτέρων ἐπίσης ἐχόντων πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγήν. τῶν ἀδιαφόρων, τὰ μὲν λέγουσι προηγούμενα. τὰ δὲ, ἀποπροηγούμενα. προηγούμενα μὲν, τὰ ἔχοντα ἀξίαν. ἀποπροηγούμενα δὲ, τὰ ἔχοντα ἀπαξίαν. ἀξίαν δὲ, τὴν μέν τινα σύμβλησιν πρὸς τὸν ὁμολογούμενον βίον. ἥτις ἐστὶ περὶ πᾶν ἀγαθόν. τὴν δὲ, εἶναι μέσην τινὰ δύναμιν ἢ χρείαν συμβαλλομένην πρὸς τὸν κατὰ φύσιν βίον. ὅμοιον εἰπεῖν, ἥντινα εἰσφέρεται εἰς τὸν κατὰ φύσιν βίον, πλοῦτος. ὑγεία. τὴν δὲ εὐεξίαν, ἀμοιβὴν δοκιμαστοῦ. ἣν ἂν, ὁ ἔμπειρος τῶν πραγμάτων τάξῃ. ὅμοιον εἰπεῖν ἀμείβεσθαι πυροὺς πρὸς τὰς σὺν ἡμιόνῳ κριθάς. προηγούμενα μὲν οὖν εἶναι ἃ καὶ ἀξίαν ἔχειν. οἷον ἐπὶ μὲν τῶν ψυχικῶν, εὐφυΐαν. τέχνην. προκοπήν. καὶ τὰ ὅμοια. ἐπὶ δὲ τῶν σωματικῶν, ζωήν. ὑγείαν. ῥώμην. εὐεξίαν. ἀρτιότητα. κάλλος. ἐπὶ δὲ τῶν ἐκτὸς, πλοῦτον. δόξαν. εὐγένειαν, καὶ τὰ ὅμοια. ἀποπροηγούμενα δὲ, ἐπὶ μὲν τῶν ψυχικῶν, ἀφυΐαν. ἀτεχνίαν. καὶ τὰ ὅμοια. ἐπὶ δὲ τῶν σωματικῶν, θάνατον. νόσον. ἀσθένειαν. καχεξίαν. πήρωσιν. αἶσχος, καὶ τὰ ὅμοια. ἐπὶ δὲ τῶν ἐκτὸς, πενίαν. ἀδοξίαν. δυσμένειαν. καὶ τὰ παραπλήσια. οὔτε δὲ προήχθη οὔτε ἀποπροήχθη, τὰ μηδετέρως ἔχοντα. ἔτι τῶν προηγουμένων. τὰ μὲν, δι' αὑτὰ προῆκται. τὰ δὲ, δι' ἕτερα. τὰ δὲ, καὶ δι' αὑτὰ καὶ δι' ἕτερα. δι' αὑτὰ μὲν, εὐφυΐα. προκοπή, καὶ τὰ ὅμοια. δι' ἕτερα δὲ, πλοῦτος. εὐγένεια. καὶ τὰ ὅμοια. δι' ἕτερα δὲ καὶ δι' αὑτὰ, ἰσχύς, εὐαισθησία. ἀρτιότης. δι' αὑτὰ μὲν, ὅτι κατὰ φύσιν ἐστί. δι' ἕτερα δὲ, ὅτι περιποιεῖ χρείας οὐκ ὀλίγας. ὁμοίως δ' ἔχει καὶ τὸ προηγούμενον κατὰ τὸν ἐναντίον λόγον. Ἀδιαίτητος· ἀλλότριος. ἀήθης. Ἀδιεξίτητον· ἀδιεξέλαστον. Ἀδιή· λύπη. Ἀδιήγητον· τὸ μὴ δυνάμενον δι' ὑπερβολὴν κακοῦ διηγηθῆναι. ὥστε τὸ διήγητον κακὸν γενέσθαι. Ἀδικεῖν αἰτιατική. τὸ βλάπτειν ἑκόντα. τὸ δὲ μὴ ἀδικεῖσθαι θεὸν, ἔνδοξον καὶ ἐναργές. ὑπ' οὐδενὸς ὁ θεὸς ἀδικηθήσεται. Ἀδικία, παρὰ τῷ ἀποστόλῳ, ἡ τῶν εἰδώλων ἀπάτη. ἐκεῖνοι οὖν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατέχουσιν, ὅσοι τὸ σέβας τοῦ θεοῦ παραπέμπουσιν εἰδώλοις. τὸ δὲ κατεχόντων, ἀντὶ τοῦ φυλαττόντων. Ἀδικίου· οἷον ἀδικήματος. ἔστι δὲ ὄνομα δίκης. ἀποτίννυται δὲ τοῦτο, ἁπλοῦν. ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάτης πρυτανείας ἀποδοθῇ. εἰ δὲ μὴ, διπλοῦν καταβάλλεται. Ἀδικία. Πλάτων φησὶ τὴν ἀδικίαν, νόσον ψυχῆς εἶναι. μηδεμία δὲ νόσος ψυχῆς ὠφέλιμός ἐστι. καὶ οὕτως πᾶσα κακία βλαβερά ἐστι τῷ ἔχοντι αὐτήν. ἡ δὲ ἀδικία κακία. οὐκοῦν βλαβερόν. ἡ γὰρ ἀδικία καὶ τὴν φύσιν αὐτὴν ἀδικεῖ, καθόσον αὐτῇ σφετερίζεται. ἔστι δὲ καὶ φθαρτική. τοῦτο μὲν, τῆς ἐν πόλει κοινωνίας. τοῦτο δὲ, τῆς πάσης συναλλαγῆς. ἐναντία δὲ καὶ παρὰ φύσιν τοῖς ἀνθρώποις. οἱ γὰρ ἄνθρωποι, φύσει κοινωνικοί. Ἀδικοδοξία· παράλογος λοιδορία. ὁ δὲ στρατηγὸς οὐ δυνάμενος ἐνεγκεῖν τὴν ἀδικοδοξίαν τῶν ταῦτα λεγόντων. Ἀδινοί· ἀντὶ τοῦ ἀθρόοι πάντες. ἢ ἀδινῶς οἰκτρῶς. καὶ ἀδινὸν τὸ ἀθρόον. ἢ γοερόν. Ἄδιον· τὸ πλάγιον. Ἀδίοπον· ἄναρχον. ἀφύλακτον. ἀπὸ τοῦ διέπω. διόποι γὰρ ἐλέγοντο οἱ τῶν νεῶν φύλακες. Ἀδιόριστον· τὸ ἀδιαχώριστον.

Ἀμάσιν· ὑγιαίνουσιν. Ἀδμήτης ὁ ἀδάμαστος. Ἀδμῆτις δὲ γυνὴ διὰ τοῦ ἰῶτα. Ἀδμῆτας ἐνο

μα κύριον. Ἀδμήτου μέλος καὶ ἁρμοδίου· ἐπὶ τῶν ῥᾳδίων καὶ ἁπλῶν. τοιαῦτα μὲν γὰρ τὰ σκο-
λια λεγόμενα. Ἀδμωλεῖν ἀγνοεῖν ἢ ἀγνωμονεῖν ἢ ἀκηδιᾶν. Ἀδμωλία ἡ ἄγνοια παρὰ καλλι-
μάχῳ. καὶ ἀδμωλεῖ, χωρὶς δόλου ἢ δουλείας καὶ ἀδμωλῶ τὸ ἀκηδιῶ. Ἀδμωνίδῳ μιτυλη-
ναίῳ. Ἀδνούμιον· ἀπογραφὴ ὀνομάτων παρὰ ῥωμαίοις. οἱ δὲ ἀνουμῖνον, τὸ ἀδνούμιον. Ἀδόκητον
διεφθασμένον· δεδιὼς μὴ ἀφυλάκτοις αὐτοῖς ἐπιπέσοιεν. ὃ δὴ καὶ ἀδόκητον ἐπεγένετο· ἐπεὶ καὶ λησα-
εἶον αὐτῶν προέβαινε. καὶ ἀδόκητον ἀπροσδόκητον. Ἀδοκίμαστος· δοκιμασθῆναι λέγεται τὸ εἰς ἄνδρας
ἐγγραφῆναι. ἀδοκίμαστος, ὁ μήπω ἐγγεγραμμένος. λυσίας οὕτω. Ἀδόκιμος· ἀδοκίμαστος. Ἀδο-
λεσχία· ἀκαιρία. φλυαρία. συνέχεια. ἀπὸ κοινοῦ ἐκτείνουσι τὸ α. ἀδολεσχία δὲ παρὰ τῇ γραφῇ,
ἡ συνεχὴς μελέτη. καὶ ἀδολεσχήσω ἀντὶ τοῦ διηνεκῶς μελετήσω. Ἀδόλως· ἁπλῶς. ἀληθῶς
τὸ δὲ ψεῦδος περιπεπλεγμένον καὶ δόλου μεστόν. Ἀδόνητον· ἀσάλευτον. Ἀδοξεῖται· οὐ τι-
μᾶται. ἢ καταδεικτόν ἐστι τὸ νικᾶν παρὰ ῥωμαίοις ἄνευ παραγγέλματος. ἀδοξεῖται γάρ. Ἀδοξό-
τατα· τὰ παράδοξα. τὰ ἀδύνατα παρ' ἀριστοτέλει. ἔστι δὲ παράδοξα τὰ τοῖς ἐνδόξοις ἐναντία ἃ οὐ-
πάντως ἤδη καὶ ἀδύνατά ἐστιν. Ἀδορατία· ἡ ἀστρατία. κυρίως δὲ ἡ ἀργία. Ἀδωρότατος ὁ
μὴ δωρολήπτης ὤν. Ἀδορεί· ἀνεκδαρτί. Ἄδορος κώρυκος. καὶ ἄδορον τὸ ἀνέκδαρτον. καὶ
ἀδόροις ἀνεκδάρτοις. Ἀδῶ ὄνομα κύριον. ἀδῶ δὲ ῥῆμα δοτική. Ἀδουκαῶν· ἐστὶν ἐν τῷ
κωμῇ. Ἀδωναὶ ἑβραϊστί. Ἀδωναῖος, ὁ ὑπὸ τὸν ἅδην. Ἀδώνειοι καρποὶ λέγονται οἱ μετέωροι
κῆποι. Ἀδωνία· συνεσταλμένως. ἀδωνίαν ἄγομεν καὶ τὸν ἄδωνιν κλάομεν, φερεκράτης. καλοῦ-
σι καὶ τὸ εἴδωλον τοῦ ἀδώνιδος, ἀδώνιον. καὶ ἀδώνιδος καρπός, ὁ τοῦ ἀδώνιδος. Ἄδωνις ἀδώ-
νιδος ὄνομα κύριον. καὶ πένθος ἦν ἱερὸν ἐν λιβάνῳ τὸ ἐπὶ ἀδώνιδι, καὶ βύβλῳ. Ἀδώνιδος κῆποι
ἐνθριδάκων καὶ μαράθρων. ἅπερ κατέσπειρον ἐν ὀστράκοις. χρῶνται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπιπολαίων καὶ κού-
φων, τῇ παροιμίᾳ. Ἀδώνιδος κῆποι, ἐπὶ τῶν ἀώρων καὶ ὀλιγοχρονίων καὶ μὴ ἐρριζωμένων. Ἀδων
τὴν στιθαμὴν τοῦ βίου πρὸς ἄνηθον. ἐπὶ τῶν γλίσχρων καὶ μικροψύχων. Ἄδωρα κακὰ δῶρα. τὰ
ἐπὶ κακῷ διδόμενα. σοφοκλῆς. ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα. ὁ δὲ νοῦς ὅτι μηδὲ τὰ μέγιστα
τῶν ἐχθρῶν ἐφίεσθαι ἔχειν. τῶν δὲ φίλων, καὶ τὰ ἐλάχιστα. καὶ αἰλιανός. λαβόντες ἑκάτερος τῆς στηθερῆς
τὴν ἄδωρον μοῖραν, τῷ ἑαυτῶν λέχει ξαγκῶς ἂν εἴποι ποιητής, ἑαυτοὺς κατέσφαξαν. Ἀδωρεός,
πόλις. Ἀδραμύττειον. οὕτως ἡ πόλις. καὶ ἀδραμυττηνός. καὶ θουκυδίδης ἀδραμυττειοῦ. Ἀδρα-
νές· ἀσθενές. καὶ ἀδρανία διὰ τοῦ ι ἀδυναμία. ἀσθένεια. ἐν ἐπιγράμματι. ἄνθετο δειμαίνων γῆ-
ρας ἀδρανίην. καὶ αὖθις. ἐπεὶ παρενήξατο τὸ πλεῖον ἥβης, ἐν γήρως δὲ ἀδρανίῃ δέδεται. σημαίνει
δὲ καὶ ὄνομα ποταμοῦ. ἀδράνεια δὲ δίφθογγον ἀπὸ τοῦ ἀδρανὴς ἀρσενικοῦ. Ἀδράστεια· νέμεσις
ἣν οὐκ ἄν τις ἀποδράσειεν. ἀδραστείας αὐτῶν νέμεσις. τιμωρὸς ὑπερόγκων καὶ ἀχαλίνων λόγων
ἠκολούθησεν. ἀδράστεια οὖν νέμεσις, ἀπὸ ἀδράστου. ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν εὐδαιμονησάντων. ὕστερον
δὲ δυστυχησάντων. τῶν γὰρ ἀρχηγῶν θηβαίοις ἐπιστρατευσάντων, μόνος αἰγιαλεὺς ἀπώλετο ἀδρά-
στου παῖς. Ἀδράστεια. οἱ μέν, ταυτὸν τῇ νεμέσει λέγουσι. λαβεῖν δὲ τοὔνομα ἀπὸ ἀδράστου τινὸς
βασιλέως. ἢ ἀπὸ ἀδράστου τοῦ παλαιοῦ. νεμεσηθέντος ἐφ' οἷς τῶν θηβαίων κατηλαζονεύσατο. ἱδρυ-
σαμένου ἱερὸν νεμέσεως. ὃ μετὰ ταῦτα προσηγορεύθη ἀδράστεια. δημήτριος δὲ ὁ σκήψιος, ἄρτεμιν
φησὶν εἶναι τὴν ἀδράστειαν ὡς ἀπὸ ἀδράστου τινὸς ἱδρυμένην. ὁ δὲ ἀντίμαχος, λέγει. ἔστι τις νέ-
μεσις μεγάλη θεός. ἣ τάδε πάντα. πρὸς μακάρων ἔλαχε. βωμὸν δὲ οἱ εἵσατο πρῶτος. Ἄδρηστος, ποτα-
μοῖο παρὰ ῥόον. ἔνιοι μέντοι, ὡς μὴ διαφέρουσαν συγκατατάττουσιν αὐτὴν τῇ νεμέσει. ὡς μὲν ἀνδρό-
καὶ νικόστρατος. Ἀδρασίδης ὄνομα κύριον. Ἀδρασίνη ἡ τοῦ ἀδράστου θυγάτηρ. Ἄδρησις ἡ
ἀπραξία. Ἀδριανός· βασιλεὺς ῥωμαίων. ἦν δὲ τὸ γένος, βουλευτοῦ πατρὸς ἐστρατηγηκότος ἀ-
φρου. οὕτω γὰρ ὠνομάζετο. φύσει δὲ φιλόλογος ἦν ἐν ἑκατέρᾳ τῇ γλώσσῃ. καί τινα πεζὰ καὶ ἐν ἔπεσι ποι-
ήματα παντοδαπὰ, κατέλιπε. φιλοτιμίᾳ τε γὰρ ἀπλείστως ἐχρῆτο. καὶ ἤδη τοῦτο καὶ τἆλλα πάντα
καὶ τὰ βραχύτατα ἐπετήδευε. καὶ γὰρ ἔπλασσε καὶ ἔγραφε. καὶ οὐδὲν ὅ τι οὐ καὶ εἰρηνικὸν καὶ πολεμι-
κὸν καὶ βασιλικὸν καὶ ἰδιωτικὸν εἰδέναι ἔλεγε. καὶ τοῦτο μέν, οὐδένα που τῶν ἀνθρώπων ἔβλαπτεν.
ὁ δὲ δὴ φθόνος αὐτοῦ δεινότατος ἐς πάντας τοὺς τινὶ προέχοντας ὢν πολλοὺς μὲν καθεῖλε. συχνοὺς

δὲ ἀπώλεσε. βουλόμενος γὰρ πάντων ἐν πᾶσι πρῶτος εἶναι, ἐμίσει τοὺς ἔν τινι ὑπεραίροντας. καὶ τοῦτον καὶ τὸν Γαλάτην Φαβωρῖνον τόν τε Διονύσιον τὸν Μιλήσιον τοὺς σοφούς, καταλύειν ἐπεχείρει. τοῖς τε ἄλλοις. καὶ μάλιστα τῷ τοὺς ἀνταγωνιστὰς σφῶν ἐξαίρειν. τοὺς μέν, μηδενός. τοὺς δέ, βραχυτάτου τινὸς ἀξίους ὄντας. οὗτος ἐν ἐπιστολῇ ἔγραψε ταῦτά τε ἄλλα μεγαλοφρονησάμενος, καὶ ἐπομόσας· μήτε τι τῶν δημοσίων συμφερόντων ποιήσειν, μήτε βουλευτήν τινα ἀποσφάξειν. καὶ ἐξώλειαν ἑαυτῷ ἂν καὶ ὁτιοῦν αὐτῶν ἐνέγκῃ, προσεπαρασάμενος. ἄλλως διεβλήθη εἰς τὰ ἄλλα. οὗτος ἦν ἡδὺς μὲν ἐντυχεῖν. καὶ ἐπήνθει τις αὐτῷ χάρις. τῇ τε Λατίνων καὶ Ἑλλήνων γλώττῃ ἄριστα χρώμενος. οὐ μὴν ἐπὶ πραότητι τρόπων ἀγανὲ ἐθαυμάζετο. περί τε τὴν τῶν δημοσίων χρημάτων ἐσπουδακὼς ἄθροισιν. οὗτος φύσει τοιοῦτος ἦν, ὥστε μὴ μόνον τοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τετελευτηκόσι φθονεῖν. τὸν γοῦν Ὅμηρον καταλύων, Ἀντίμαχον ἀντ' αὐτοῦ εἰσῆγεν. οὗ μηδὲ τοὔνομα πολλοὶ πρότερον ἠπίσταντο. ᾐτιῶντο μὲν δὴ ταῦτά τε αὐτοῦ, καὶ τὸ πάνυ ἀκριβές, τό τε περίεργον καὶ πολυπράγμον. ἐθεράπευε δὲ αὐτὰ καὶ ἀνελάμβανε, τῇ τε ἄλλῃ ἐπιμελείᾳ καὶ προνοίᾳ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ δεξιότητι. καὶ τῷ μήτε τινὰ πόλεμον ταράξαι. καὶ τοὺς ὄντας παῦσαι. μήτε τινὰ χρήματα ἀδίκως ἀφελέσθαι. καὶ πολλοῖς πολλὰ καὶ δήμοις καὶ ἰδιώταις χαρίσασθαι. ἦν δὲ περιεργότατος. καὶ μαντείαις καὶ καὶ μαγγανείαις παντοδαπαῖς ἐχρῆτο. παιδικά τε αὐτῷ ἐγένετο Ἀντίνοός τις. ἔκτισε δὲ πόλιν καὶ συνῴκισεν ἀπ' αὐτοῦ τε ὀνόματι. καί τινα ὁρῶντα Ἀντίνοον λέγειν. οὗτος ἐς Παννονίαν ἀφίκετο. καὶ τὸν Ἴστρον μετὰ τῶν ὅπλων διενήξατο. καὶ τοῦτο οἱ ὁρῶντες βάρβαροι ἐξεπλάγησαν. Ἀδριανός, σοφιστής, μαθητὴς Ἡρώδου. ἀκμάσας ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου. ἀντισχολαστὴς Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος ἐν Ἀθήναις γενόμενος. ἐσοφίστευσε δὲ καὶ κατὰ τὴν Ῥώμην. καὶ ἀντιγραφεὺς τῶν ἐπιστολῶν ὑπὸ Κομόδου ἐγένετο. ἔγραψε μελέτας καὶ μεταμορφώσεις ἐν βιβλίοις ἑπτά. περὶ ἰδεῶν λόγου, ἐν βιβλίοις πέντε. περὶ τῶν ἐν ταῖς στάσεσιν ἰδιωμάτων, ἐν βιβλίοις τρισίν. ἐπιστολὰς καὶ λόγους ἐπιδεικτικούς. Φάλαριν παραμυθητικὸν εἰς Κέλερα.

Ἀδριανοί, πόλις Μυσίας τῆς νῦν Βιθυνίας. Ἀδρίας· πέλαγος. ζήτει ἐν τῷ Ἀρέθουσα. Ἀδρόν· πολύ. μέγα. δασύ. ψιλόν. πλούσιον. καὶ ἁδρότης ἡ ὑψηλότης. ἁδροῖς μισθοῖς προαγαγὼν εἰς τὸ τόλμημα, τοῦτον ἀναιρεῖ. καὶ Αἰλιανός, τινὰς παραλαβὼν ἁδροῦ μισθοῦ ἐς Βυζάντιον ἐλθεῖν πείθει. καὶ αὖθις· ἑκάστου τὴν τέχνην ἐπιδεικνυμένου ἐπὶ μισθῷ ἁδρῷ. Ἁδρύνοιτο· αὐξάνοιτο. Ἀδὺ τό· ἡδύ. Θεόκριτος· ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τήνα. Ἀδύνατ' εἶεν· ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον. πληθυντικοῖς γὰρ κέχρηνται Θουκυδίδης τοῖς πληθυντικοῖς ἀντὶ ἑνικῶν. μάλιστα δὲ ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως. ἀδύνατον δέ ἐστιν, ὃ μή ἐστιν ἐπιδεικτικὸν τοῦ ἀληθὲς εἶναι. οἷον ἡ γῆ ἵπταται. ἀδύνατα ἔχοντες τοῦ στρατηγοῦ, κύριον ἀναρρίψαι πλέγματος τοσούτου. Ἀδύνατ' ἔθηκε· περὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐγχειρούντων μείζοσιν ἢ καθ' ἑαυτούς. Ἀδυνατεῖ· ἀδυνάτως. Ἀδύνατοι· οἱ πεπηρωμένοι τὸ σῶμα. ἐλάμβανον δὲ οὗτοι δοκιμασθέντες ὑπὸ τῆς βουλῆς, οἱ μὲν πεντακόσιοι ἑκάστης ἡμέρας ὀβολοὺς δύο. οἱ δέ, ὀβολόν. Φιλόχορος δέ φησιν, ἐννέα δραχμὰς κατὰ μῆνα. Ἀδυσώπητον· ἀπροσωπόληπτον. Ἄδυτον· σπήλαιον. ἢ τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ. Ἀεικήλια· οὐχ ἥσυχα. οὐδὲ εἰρηναῖα. ἀλλὰ ταραχώδη. κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἑκήλου, ἐφ' οἷς οὐχ οἷόν τε ἡσυχάζειν. ἀλλὰ τοὐναντίον ταράσσεσθαι. ἢ ἀεικούσια ἃ οὐκ ἄν τις ἑκὼν πάθοι. ἢ ἀεικέλια. οἷον ἀπρεπῆ τα. Ὅμηρος· ἀεικέλια ἔργα. Ἀεικητί· τῇ ἀβουλίᾳ. Ἀέλλα· ἀνέμων συστροφή. Ἀελλώδεις ἵπποι, αἱ ταχεῖαι καὶ τοῦτο σαγηνόν. Ἀελλόπους· ταχεῖα τοὺς πόδας. Ἀελπτέων· οὐκ ἐλπίζων. Ἀελπτέοντες· ἀνελπιστοῦντες ἢ προσδοκῶντες. ἀελπτέοντες τῇ γῇ ἢν ὑποβαλέσθαι. Ἄελπτον· ἀνέλπιστον. ἢ σκληρόν. δύσχερες. Σοφοκλῆς· οὐκ ἔστ' ἄελπτον οὐδέν. ἀλλὰ λίσηται χὤ δεινὸς ὅρκος καὶ περισκελεῖς φρένες. Αἴας λέγει. καὶ ἄελπτα, ἀνέλπιστα. ἀπροσδόκητα. Ἀριστοφάνης· ἦ πολλὰ ἄελπτ' ἔστιν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ. Ἀέναον τὸ ἄπαυστον. καὶ ἀέναος ὁ ἀειρέων. ἀπὸ τοῦ νάω ὅ ἐστι ῥέω. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ὥσπερ ποταμὸς ἀέναος ἐς ἡμέραν ἑκάστην ἐδῄου τε καὶ ἐληΐζετο τοὺς ὑπηκόους. Ἀέξετο· ηὐξάνετο. Ἀερέθοντο· λίαν προσξύνοντο. Ἀεραδαίερ. Ἀεργηλή· ἀργή, ἄπρακτος. ἐν ἐπιγράμματι. Δάφνις ὁ συριγκτὰς τρομερῷ ποδὶ γήραι καμὼν, χειρὸς ἀεργηλᾶς τάνδε βαρυνομέναν, Πανὶ φιλαγραύλῳ νομίαν ἀνέθηκε κορύναν. Ἀεργὸς ὁ ἀργός. Ἀέριον ὕδωρ.

τὸ ἐν τῷ ἀέρι. ἢ ἀέριε ὁ ἐν τῷ ἀέρι. Ἀέρινον· ἀντὶ τοῦ ἀφανῆ. ἢ πανταχόθεν ὁρώμενον. λυσι.
Ἀεροβατεῖν· εἰς τὸν ἀέρα περιπατεῖν. τῷ ἀέρι ἐπιβαίνειν. ὁ Σωκράτης ἔφη· ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. ἵνα μὴ ἕλκῃ τὴν ἰκμάδα εἰς τὰ κάρδαμα. Ἀεροειδὲς· τὸ μέγα. Ἀερονηχεῖς· τὰς ἐν τῷ ἀέρι νηχομένας νεφέλας. Ἀριστοφάνης. Ἀερόπη· ὄνομα κύριον. Ἀέροψ, ἀέροπος. Ἀερσίποδες· οἱ εἰς ὕψος αἴροντες τοὺς πόδας. Ἀεσάμεν· ἀνεπαυσάμεθα. ἐκοιμήθημεν. Ὅμηρος· νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες. Ἄεσις· πόνος τις. Ἀεσίφρων· ματαιόφρων, ἐπηρμένος. ἠβεβλαμμένος τὰς φρένας. παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω. ἢ ἄσαι τὸ βλάψαι. Ἀετασία· λύπη. Ἀέτειον πτερὸν καὶ κέρας. Ἀετιδεῖς οἱ ἀετῶν παῖδες. Αἰλιανός· καὶ πελαργιδεῖς οἱ τῶν πελαργῶν. Ἀέτιος· ἐξ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας διδάσκαλος Εὐνομίου. ἀπὸ πενιχρῶν καὶ ἀπελάδων γονέων τυγχάνων. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ τῶν ἐν στρατιᾷ δυσπραγέστερος ἐν ἐλέγχοις γενόμενος, ἐτεθνήκει κομιδῇ παῖδα τοῦτον ἀφείς. αὐτὸς δὲ εἰς ἔσχατον ἀπορίας ἥκων, ἐπὶ χρυσοχοΐαν ἐχώρησεν. ἀκρότατός τε ἐγένετο. ἐπεὶ δὲ ἡ φύσις αὐτοῦ, μειζόνων ὠρέγετο μαθημάτων, πρὸς λογικὰς θεωρίας ἐτράπετο. καὶ δὴ τὰ συντυχὼν Παυλίνῳ ἀρτίως ἀπὸ Τύρου εἰς Ἀντιόχειαν ἀφικομένῳ ἐπὶ τοὺς Κωνσταντίνου χρόνους. τούτου ἠκροᾶτο. πολλὴν ἐπιεικῶς φαίνων τῆς ἀσεβείας τὴν ῥώμην εἰς τὰς πρὸς τοὺς διαφερομένους ζητήσεις. καὶ οὐχ ὑποστατὸς ἤδη τοῖς πολλοῖς ἦν. ἐπεὶ δὲ Παυλῖνος ἐτεθνήκει. Εὐλαλίου τοίνυν καὶ εἰκοστοῦ ἀπὸ τῶν ἀποστόλων ἔχοντος τὸν θρόνον, πολλοὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀετίου ἐλεγχομένων δεινὸν ποιησάμενοι, πρὸς ἀνδρὸς δημιουργοῦ καὶ νέου κατὰ κράτος ἐλαύνεσθαι, συστάντες, ἐξήλασαν αὐτὸν τῆς Ἀντιοχείας. ἐξελαθεὶς δὲ, εἰς Ἀνάζαρβον ἀφικνεῖται. ὁ δὲ, ἤδη τάχιστα δυνάμεως πάσης ἐμπιπλάμενος, μείζους ἀεὶ τῶν διδομένων ἀφορμῶν εἰσέφερε τοὺς καρπούς. ὁ δὲ, οὐδὲν ἐπαύετο τοὺς μὲν, διελέγχων. φαύλως δὲ ἀμπεχόμενος καὶ ὡς ἔτυχε ζῶν. οὗτος αἱρεσιάρχης ἦν, ὃς καὶ ἄθεος ἐπεκλήθη ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. τὰ αὐτὰ μὲν οὖν ἐφρόνει Ἀρείῳ. καὶ τὴν αὐτοῦ συνεκρότει δόξαν. πρὸς δὲ ἀρειανίζοντας διεκρίνετο. ἦν δὲ καὶ πρότερον αἱρετικὸς ἄνθρωπος Ἀέτιος, καὶ τῷ Ἀρείου δόγματι διαπύρως συνηγορῶν ἔσπευδεν, ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ μικρὰ παιδευθεὶς, ἀναζώννυσι. καὶ καταλαβὼν τὴν ἐν Συρίᾳ Ἀντιόχειαν ἐντεῦθεν γὰρ ἦν, ὑπὸ Λεοντίου τοῦ τότε τῆς Ἀντιοχείας ἐπισκόπου χειροτονεῖται διάκονος. εὐθὺς οὖν συνεξεφώνει τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους κατηγοριῶν διαλεγόμενος τοὺς ἐριστικοὺς καθορθωκὼς λόγους. ἐπιστολάς τε συνεκρότησεν πρὸς βασιλέα Κωνστάντιον. ἀλλ' εἰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἀρειανίζουσιν ἔλεγεν. ὅμως ὑπὸ τῶν οἰκείων οὐ δυναμένων συνιέναι τὸ περισκελὲς τῶν λογισμῶν, ὡς αἱρετικὸς ὁ ὁμόφρων αὐτοῖς ἐνομίζετο. καὶ διὰ τοῦτο ἐκδιωχθεὶς τῆς αὐτῶν ἐκκλησίας, ἔδοξεν αὐτοὺς μὴ βούλεσθαι κοινωνεῖν αὐτοῖς. καὶ νῦν εἰσὶν ἐξ ἐκείνου, οἱ τότε μὲν Ἀετιανοὶ, νῦν δὲ Εὐνομιανοὶ λεγόμενοι. Εὐνόμιος γὰρ ταχυγράφος ὢν ἐκείνου, καὶ ὑπ' αὐτοῦ παιδευθεὶς τὴν αἱρετικὴν λέξιν, τοῦ στίφους τούτου προέστη. Ἀετίτης· εἶδος λίθου. ὡς καὶ ἀχάτης καὶ λυχνίτης.
Ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις· ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων διδάσκειν τινὰς ἃ ἐπίστανται μᾶλλον τῶν θελόντων διδάσκειν. Ἀετὸν κάνθαρος μαιεύσομαι· ἐπὶ τῶν τιμωρουμένων τοὺς μείζονας προκατάρξαντας κακοῦ. λέγεται γὰρ τὰ ὠὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζειν ὁ κάνθαρος. Ἀετὸς ἐν νεφέλαις· ἐπὶ τῶν δυσαλώτων. παρόσον ἀετὸς ἐν νεφέλαις ὢν οὐχ ἁλίσκεται. Ἀετὸς οἰκοδομημάτων· τὸ ἤγουν τὸν ὄροφον, ὅ τινες ἀέτωμα καλοῦσιν. Ἀετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης· παρόσον καὶ γηράσκων ὁ ἀετὸς ἀμείνων ἐστὶ παντὸς ὄρνιθος. Ἀετώματα· τὰ τῶν ἱερῶν στεγάσματα, πτέρυγας δὲ αὐτοὺς καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης· τὰς οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετὸν, ἀντὶ τοῦ στεγάσομεν. Ἀζαλέας δρυὸς· πρὸς τὸ σημαινόμενον. πότερον ὅτι φυλλορροεῖ κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν ξηραινόμενα τὰ δένδρα ἐκ ῥιζῶν ἀναβαλλόμενα ὑπὸ τῶν χειμάρρων. ἢ ὅτι δρυτόμοι εἰς τοὺς ποταμοὺς ἐμβάλλουσι διώρυχας κόπτοντες. ἵνα σύγκοπα φέρηται τῷ ὄμβρῳ ὁ πορυγός. Ἀζαλέη· ξηρά. Ἀζαρίας· ὄνομα κύριον.
Ἀζαίνεσθαι· ξηραίνεσθαι. Ἀζέμιλκος ὄνομα κύριον. Ἀζειάδης ὄνομα κύριον. καὶ πατρωνυμικῶς Ἀζείδας. Ἀζείδης ὄνομα κύριον. Ἄζει· τὸ ζέει. ἄζει δὲ τὸ ξηραίνει. Ἀζερόν· ἀποίκιλον. ζερὸν γὰρ τὸ ποικίλον. ἢ τὸ ἄχρωστον. Ἀζῶται· τρωικὸν ἔθνος. Ἀζήιος ὄνομα κύ-

ειον. Ἀζηλόσιν· τὸ μέλαν. Ἄζηλον· ὃ οὐκ ἄν τις ζηλώσειεν. Ἄζηλον οὕτως ἐργονεῖ ἐργάσθαι με-
φής. καὶ ἄζηλος βίος ὁ εὐτελής. ἐκ τῶν ὀλβίων ἄζηλον εὑροῦσαι βίον, χωροῦσι πρὸς σέ. Ἀζήμιθεον
ἀζήμιον. Ἀζήμιος· ἀβλαβής. κυρίως δὲ ζημία, ἡ τῆς ζωῆς μείωσις. ἢ τὸ ἐν ζωῇ ἡμῖν ἱερόν. Ἀριστο-
φάνης Πλούτῳ· πῶς ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι ἀζήμιος. ἢ ἀζήμιος ὁ ἀληθής. καὶ
μὴ ὑπέχων ζημίαν τοῦ πάθους. Ἄζωας ὄνομα κύριον. καὶ ἀζωάδης. Ἀζωιάδης· ἀζωία δῆ-
μος ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἱπποθοωντίδος. ἀφ᾽ ἧς ὁ φυλέτης ἀζηνιάδης. καὶ ἀζηνιεῖς. καὶ ἑρχιεῖς. καὶ
ἁλιεῖς. καὶ πάντα τὰ ὅμοια δασέως φασὶ φθέγγεσθαι τοὺς ἀττικοὺς τοὺς παλαιούς. Φιλήμων ἐν τῷ πρὸς
ἀδελφὸν καὶ αὐτῇ γοῦν. Ἀζῆρ· ὁ μὴ ξηρός. Ἄζει· τὸ ξηραίνει. ἀζαίνει δὲ τὸ ζέει. Ἀζησία· ἡ κόρη. ἀ-
μαία δὲ ἡ μήτηρ. καὶ παροιμία· ἡ ἀμαία τὴν ἀζησίαν μετῆλθεν. ἐπὶ τῶν πολυχρονίαις ζητήσεσι
χρωμένων. Ἀζήτητον· τὸ ζήτησιν καὶ κατηγορίαν ἔχειν κεκωλυμένον. οὕτως Αἰσχίνης. Ἄζη-
τος· ὁ σεβαστός. Ἀζηχές· ἀδιεχές, ἀδιαλείπτως. Ἀζιμὼθ ὄνομα κύριον. Ἄζουρός τις.
Ἄζωρος ὄνομα κύριον. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἄκρατον οἶνον. Ἄζυξ· ὁ μὴ συνεζευγμένος γάμῳ. καὶ
ὁ κέλης ἵππος. Ἀέ· πνέε. ἀεὶ δὲ ἀντὶ τοῦ ἕως καὶ ἀντὶ τοῦ μέχρι. Ἀεί· εἰώθασι τὸ ἀεί, καὶ ἐ-
πὶ ὀλίγου χρόνου τάττειν. ὡς καὶ Ὅμηρος· ἔχων ἦτορ ἐμμενὲς αἰεί. καὶ Σοφοκλῆς· ὡς λελοιπότα
κεῖνον τὸν ἀεὶ βίοτον ἐξεπίστασο. τουτέστι τὸ μακρὸν γῆρας τῆς ζωῆς. Ἀεὶ τούτου ια φωραί. ἀ-
εὶ δὲ χρὴ τὸν σοφὸν εἶναι ὅμοιον. ἐν ἀλγηδόσιν ὀξείαις. ἐν ἀποβολῇ τέκνων. ἐν μακραῖς νόσοις. οἷ-
ος ἦν Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς. καὶ παροιμία· ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι. ἐπὶ τῶν ἀξίως καὶ εἰς
πάντα εὐδαιμονούντων. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων. Ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος.
ἐπὶ τῶν ἐλπίδι μὲν ἀεὶ τρεφομένων ἀπαλλαγήσεσθαι τῶν δεινῶν. τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν περιπι-
πτόντων. Ἀειζαλώκησιν· ταῖς διηνεκέσι ῥυπαρίαις. Ἀειδάμνα ὄνομα κύριον. Ἀειδέ· ἀδε-
λέπ. Ἀείδελον· ἀόρατον καὶ ἀηδές. λυπηρόν. καὶ ἀειδέστερον, ἄμορφον. τὸν χαληνὸν ἄμορφον
παραλαβόντες καὶ ἀειδέστερον, εἰς μορφὴν ἐντείνουσι καὶ κατασχηματίζουσι. Ἀειδής· ὁ ἀφα-
νής. ἀειδὴς ψυχή. καὶ ἀειδία ἡ ἀμορφία. Ἀειδίνητος· ὁ πάντοτε στρεφόμενος. Ἀειδώνιος
ὄνομα κύριον. Ἀειεστώ· Ἀντιφῶν τὴν ἀϊδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀεὶ ἑστάναι. ὥσπερ καὶ εὐεστώ
ἡ εὐδαιμονία καλεῖται. ἡ λέξις παρὰ τῷ λογογράφῳ ἐν ἀληθείας δευτέρῳ. Ἀειθαλής, ἀειθαλῶν.
Ἀεικέλιος· ὁ εὐκαταφρόνητος. Ἀεικῆ· τὸ ἀνόμοιον. Ἀεικὲς· τὸ ἀπρεπές, ἐν ἐπιγράμματι· ὅτι ἀει-
κές. καὶ αὖθις εἰς ἅτας ἐμπίπτεις τὰς ἀεικεῖς. Ἀεικέστερον· ἀπρεπέστερον. Ἀεικεία· ἡ ἀπρέπεια.
Ἀεικέλιον· τὸ ἀπρεπές. Ἀεικίας· τὰς ὕβρεις σημαίνει. καὶ ὄνομα κύριον. Ἀεικίσουσιν· ὑ-
βρίσουσιν. Ἀεικῶς· ἀπρεπῶς. ἀσυνήθως. οὕτως ἀεικῶς οἰκτρῶς τεθανόντας. οἰκτρῶς μὲν διὰ τὸ
βίᾳ ἐπιβουλευθέντα, ἀεικῶς δὲ, διότι πελέκει αὐτὸν μεθ᾽ ὕβρεως ἐτίσαντο. Ἀειλογεῖς· ἀειλα-
λεῖς. καὶ ἀειλογία, πολυλογία ἢ ταυτολογία. ἢ τὸ διαπαντὸς ἐξεῖναι λέγειν. Ἀειλογία τὸ ἀ-
εὶ λόγον καὶ εὐθύνας ὑπέχειν. οὕτω Δημοσθένης καὶ Ἰσαῖος. Ἀεὶ μὲ τοιοῦτοι πόλεμοι διώκοιεν.
ἐπὶ τῶν ἀνάνδρων καὶ μηδενὸς λόγου ἀξίων. Ἀείμνηστος. Ἀεινὸν· τὸ ἀένναον. Ἀειπαρθέ-
νους τὰς ἐριννῦς. μυθικὸν δὲ ἐστὶ τοῦτο. ὑπονοεῖν δὲ χρή, τὰς ἀδωροδοκήτους. καὶ οὐχὶ χρανθῆναι δώ-
ροις δυναμένας ὑπὸ τῶν ἀδικούντων. Σοφοκλῆς· καλῶ δ᾽ ἀρωγοὺς τὰς ἀεί τε παρθένους σεμνάς τ᾽ ἐρι-
νῦς τανύποδας. Ἀείπλανα· πεπλανημένα. φλύαρα. πλήρη φλυαρίας. ἀείπλανα χείλεα γραός.
Ἀειρεκής· ἡ ἔλαφος παρὰ Κρήταις. Ἄειρε· προσφέρε. Ὅμηρος· μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα.
Ἄειρεν· ἔβαλε. καὶ ἵππια λύματα τἄειρεν. Ἄειρος· ὁ ἄπειρος. Ἀείρω· τὸ ἐπαίρω καὶ κουφί-
ζω καὶ βαστάζω. Ἀείρων· ἀθώπευτος. Ἀειρεύτης· ὁ ἀειρέων. Ἀείτης· ὁ ἑταῖρος.
Ἀεί τις ἐν Κύδωνι· ἐπὶ τῶν φιλοξένων καὶ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμων. παρόσον Κύδων Κορίνθιος, φιλο-
ξενώτατος ἐγένετο. Ἀεὶ τοῖς ἐρῶσιν σύνεσμεν. Ἀριστοφάνης περὶ ὀρνίθων. διὰ τὸ τοὺς ἐραστὰς
ὄρνιθας δωρεῖς χαρίζεσθαι τοῖς ἐρωμένοις. καὶ κοτίλη δὲ καὶ ἔτι τοιοῦτον ὄρνεον, δεξιαὶ πρὸς ἔ-
ρωτα φαίνεται. ἐγὼ μὲν ὦ λακίπαπη, δεξιὰ σίττη. κνῶ οἶμαι λεγομένη σίττις. Ἀείυπνος· ὁ ἀεὶ
κοιμώμενος. Ἀείφρουρος. Ἀειφυγία· κεῖσ᾽ ἀειφυγία. χωρήσειν διὰ τοῖς ἀπαῖδας ἦν γοῦν
εἰ τὸν αὐτόχειρα ἐλάσουσι τοῦ στρατοῦ. ἀειφυγία τουτέστιν ἐξορία. Ἀηδὴς ὁ ἀνεύφραντος. ὁ δυ-

σειδής, καὶ ἀηδὲς τὸ ἀνέραστον. Ἀηδία ἡ ἀνορεξία. ἀειδία δὲ ἡ ἀμορφία. Ἀηδίζομαι. δυσ-
φραίνομαι. Ἀηδόνιος ᾠδή, καὶ ἀηδόνειον μέλος. Ἀηδὼν καὶ ἀηδοῖ. ὡς Σαπφὼ ἡ μιτυ-
ληναίους. Σοφοκλ. οὐδ᾽ οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς ἄσει δύσμορος. ἀλλ᾽ ὀξυτόνους ᾠδὰς θρη-
νήσει. χερόπληκτοι δὲ στέρνοις πεσοῦνται δοῦποι. καὶ αὖθις. οὐδ᾽ ὅσον ἀηδόνος ὑπνώουσιν. ἐπὶ τῶν
ἀγρυπνούντων. καὶ αὖθις. Ἀλλ᾽ ἐμέ γ᾽ ἁ στονόεσσ᾽ ἄραρε φρένας, ἃ Ἴτυν αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται ὄρνις. ἀ-
τυζομένα Διὸς ἄγγελος. ἀττικῶς ἄραρέ με. αὕτη ἴση μοι ταῖς φρεσίν. ἀντὶ τοῦ σύμφωνα πεφάσο-
μεν ἐγώ τε καὶ ἡ ἀηδὼν ἕνεκα τοῦ θρηνεῖν. οἷον ἥρμοσταί μου ταῖς φρεσίν. τουτέστιν ἐκείνην ζηλῶ τὴν
ἀξίως τὸν Ἴτυν στενάζουσαν. Διὸς δὲ ἄγγελος ἡ ἀηδών, ὅτι τὸ ἔαρ σημαίνει. ἢ ὅτι τὴν ἡμέραν. καὶ Ὅ-
μηρος, χλωρηῒς ἀηδών. ἢ ὅτι τὰ ἑαυτῆς ἀγγέλλει κακὰ καὶ τὴν θρυλλουμένην ἀγγελίαν καὶ τὸ πάθος
ἢ ἄγγελος. οἷον τέρας. τὸ παρ᾽ αὐτῆς γινόμενον εἰς τερατείαν τῆς φύσεως. καὶ Σαπφώ. ἦρος ἄγγελος
ἱμερόφωνος ἀηδών. ἀηδὼν δὲ ἀηδόνος, συστέλλει. Ἀηδῶς. ἀνωφελῶς. Ἀήθεσσον. ἀήθεις ἦ-
σαν. καὶ ἀηθέσσουσιν, ἀσυνήθεις εἰσίν. ἀηθέσσω ἐνεστώς. ἀηδίζομαι. ἀΐω. ἄω. οὐ τρέπουσι τὸ α εἰς
η, κατὰ τὸν ἀττικόν. καὶ τὸ μὲν ἀήθεσσον καὶ ἀηδίζομαι, ἵνα μὴ εὑρεθῇ ἀλλεπάλληλον τὸ η.
τὸ δὲ ἄω τὸ πνέω καὶ ἀΐω τὸ ἀκούω, ἵνα μὴ συνεμπέσωσιν ἑτέρῳ σημαινομένῳ. τὸ γὰρ ἀΐω συνέ-
πεται τῷ ἤϊε ὃ ἐπορεύετο. τὸ δὲ ἄω, τῷ ἤτω ὃ ὑπῆρχεν. Ἀηκές. τὸ ἠκονημένον ξίφος. Ἀήμη.
ἡ πνοὴ τοῦ ἀνέμου. δεινόν τ᾽ ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε στένοντα πόντον. ὁ δὲ παγκρατὴς ὕπνος,
λύει πεδήσας. οὐδ᾽ ἀεὶ λαβὼν ἔχει. ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν. ἐγὼ δ᾽ ἐπίσταμαι γὰρ ἀρ-
τίως, ὅτι ὅ τ᾽ ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ᾽ ἐχθραντέος, ὡς καὶ φιλήσων αὖθις. ἔς τε τὸν φίλον τοσαῦθ᾽ ὑ-
πουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι. ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα. τοῖς πολλοῖσι γὰρ βροτῶν, ἄπιστος ἔσθ᾽ ἑταιρεί
λιμήν. Ἀήμασιν ἐν ἐπιγράμματι. Ἀσπὶς ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμάνορος, ἄημαι νηῷ ὑπερφιάλας
Παλλάδος ἀλκιμάχας ἀντ᾽ ἀνάκειμαι. Ἀήμεναι, πνεῦσαι. Ἀηνὲς δ᾽ ἀΐδιον. τὸ λαμπρόν.
Ἀηνόβαρβος. ὁ χαλκοπώγων. Ἀήπιον. τὸ μὴ πρᾶον. Ἀήσατος. ἀήττητος. ἐμμὶ δ᾽ ἀήσατος
πάμπαν ἀφ᾽ οὐ γνώμαν. Ἀήσυλον. τὸ ἄδικον. ἁμαρτωλόν. Ἀήσυρον. τὸ λεπτόν. τὸ μετέωρον καὶ
κοῦφον. τὸ ἐλαφρόν. παρὰ τὸ ἀέρι σύρεσθαι. ἐπὶ ὀρνέων. ἀήσυρον γόνυ κάμπτει. Ἀήτης. ὁ ἄνεμος
καὶ ὡς προηγήσω ἡγητής, νικήσω νικητής. οὕτως ἔδει ἀῶ ἀήσω ἀήτης. ἀλλ᾽ ἡμάρτηται. κατὰ πάθην
ὅτε νικητὸς ἀλαστρέψαντος ἀήτου. Ἀήττητος. ὁ ἀκαταπόνητος. Ἄηυ τὸ καταπνεόμενον.
Ἄητος ὁ ἀκόρεστος. Ἀηδᾶς. ὁ δεσπότης. Ἀΐδας, ὁ ζόφος. Ἀϊδὲς τὸ ἀκατάληπτον.
Ἀΐδηλον πῦρ τὸ ἀφανιστικόν, καὶ ἀϊδήλως, ἀφανιστικῶς. Ἀΐδης ὁ ᾅδης. κατὰ διάλυσιν. καὶ
ἀϊδωνεῖ. καὶ ἀϊδωνῆϊ τῷ ᾅδῃ. Ἀΐδιος. αἰώνιος. Ἀϊδνής ὁ μὴ βλεπόμενος. Ἄϊδος κυνῆ.
παροιμία. πρὸς τοὺς ἐπικρύπτοντας ἑαυτοὺς διά τινων μηχανημάτων. ταύτῃ γὰρ ἡ τοῦ ᾅδου κυ-
νῆ. ἡ Περσεὺς χρησάμενος, τὴν Γοργόνα ἐδειροτόμησεν. Ἄϊδος κυνῆ. Ἀριστοφάνης. λάβε δ᾽ ἐμοῦ
γ᾽ ἕνεκα παρ᾽ Ἱερωνύμου σκοτοδασυπυκνότριχα τὴν Ἄϊδος κυνῆν. ἐπὶ τῶν ἀφανῶν εἴρηται ἡ παροιμία.
νῦν δὲ ἐπὶ τῶν ἄγαν κομώντων. οὗτος γὰρ ὁ Ἱερώνυμος, μελῶν ἦν ποιητής. καὶ τραγῳδὸς ἀνώμαλος
καὶ ἀνοικονόμητος. διὰ τὸ ἄγαν ἐμπαθεῖς γράφειν ὑποθέσεις. καὶ φοβεροῖς προσωπείοις χρῆ-
σθαι, ἐδόκει κροτεῖσθαι. ἐκωμῳδεῖτο δὲ ὡς πάνυ κομῶν. διόπερ Ἄϊδος κυνῆν ἔφη αὐτὸν κωμῳδικῶς ὡς
κομῶντα. Ἀϊδρίη. ἡ ἀπειρία. Ἄϊδρις. ἀμαθὴς ἄπειρος. ἐγὼ δ᾽ ὁ πάντα κωφὸς ὁ πάντα ἴ-
δρις, κατημέλησα. ἀντὶ τοῦ ὁ ἀναίσθητος. ἴδρις γὰρ ὁ ἔμπειρος. ὁ θεολόγος. ἑτέρων μὲν εἰμὶ καὶ πολ-
λῶν κακῶν ἴδρις. Ἀϊδρόν, τὸ διαφανές. Ἀΐδηλος. ὁ θρασύς. Ἄϊεν. ἐξέπνεεν. Ἀΐειν,
ἀκούειν. αἰσθάνεσθαι. Ἄϊθες. ἐθνικόν. Ἄϊκες. αἱ ὁρμαί. Ἄϊνες, ἐθνικόν. Ἀΐω, ἀκούω.
Ἀΐξας. ὁρμήσας. Ἀΐξασ᾽ ἐν βαθυνεοσσοκόμοιο καλιῆς, νόσφισεν ὠδίνων τε ῥαέλικτος ὄφις.
Ἄϊρος ὄνομα κύριον. Ἀΐς ὁ μὴ βλεπόμενος. Ἀΐσθων, ἐκπνέων. Ἀΐσσουσιν. ὁρμῶσι. φοι-
τῶσι. Πολύβιος. ἐν γὰρ τῇ Ῥώμῃ μάρκον πόρκιον ἀκούσαντας τὰς ἀριστείας Σκιπίωνος, εἰπεῖν
πάλιν ἄλλον πρὸς ἐκεῖνον. τί ἀκήκοας. οἷος πέπνυται. τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν. Ἀΐστι. ἀφανῶς.
Ἄϊστος. ἀνιστόρητος. ἀφανής. Ἀϊστωθείη. ἀφανισθείη. Ἄϊστωρ ἄπειρος. ἀμαθής. Ἀϊστῶ-
σαι. ἀφανίσαι. Ἀΐτης ὁ ἐρμητικός. Ἀΐτια. ἡ χορδή. Ἄϊβος ὄνομα κύριον. Ἀΐχθη τὴν

ὡρμήθησαν. Ἀθαμαντίδης· πατρωνυμικόν. Ἀθάμας ὄνομα κύριον. εἰσάγεται ὁ Ἀθάμας ἐστεφανωμένος ὡς πρὸς ἱερεῖον σφαγιασθησόμενος διὰ Φρίξον. καὶ ῥύεται αὐτὸν Ἡρακλῆς, εἰπὼν ζῆν τὸν Φρίξον. παραδείγματι οὖν χρώμενος ὁ Στρεψιάδης, δεδιέναι φησὶ τῷ Ἀθάμαντι παραπλήσια μέλλοντι θύεσθαι. Ἀθαμβής· ἄφοβος. Ἀθανάριχος ὁ ἐβασάνισε τὸν ἅγιον Νικήταν καὶ μέγαν μάρτυρα Χριστοῦ ἀπεποίησεν. Ἀθάνατος· τὸ ἀθάνατον ἐστὶν ἔμψυχον. τὸ δὲ ἄφθιτον, ἐστὶν ἄψυχον. Φιλόσοφοι δέ φασιν. Ὅτι ὁ Πλάτων ἀθάνατον λέγων τὴν ψυχήν, ἀθανάτοις ὁμώνυμον εἶναι ἐπιφέρει. διότι τὸ μὲν κυρίως ἀθάνατον, καὶ κατ' οὐσίαν καὶ κατ' ἐνέργειαν ἐστὶν ἀμετάβλητον. τὴν δὲ ψυχήν, κατ' οὐσίαν μὲν οἶδεν ἀθάνατον. οὐκέτι δὲ καὶ κατ' ἐνέργειαν. οὕτω δ' ἂν εἴποις καὶ τὰ οὐράνια ἀθανάτοις ὁμώνυμα. μεταβάλλει γὰρ καὶ αὐτὰ εἰ καὶ μὴ κατ' οὐσίαν, ἀλλὰ κατὰ τόπον. ὅτι δὲ πάθος τῆς ζωῆς ἡ ἀθανασία καὶ σύμπτωμά τι ἐστί. προσθέσει γάρ τινι δείκνυται. ἐκ θνητοῦ ἀθάνατον γίνεσθαι οὐ μεταλήψει ἄλλης ζωῆς τὸ θνητὸν ἀθάνατον γίνεσθαι. ἔγραψε φησὶν ἐν τῷ Πισοιχείῳ περὶ πάθους. ὁ δὲ τὴν ἀθανασίαν ὁριζόμενος στέρησιν θανάτου, ἁμαρτάνει. οὐ γὰρ στέρησις θανάτου ἡ ἀθανασία, ἀλλ' ἐν ἕξει καὶ διαθέσει. Ἀθανὰς ὄνομα ἔθνους. Ἀθάνατοι· μύριοι Περσῶν ἐπίλεκτοι. οὓς Ἀρδαβούριος ἐπὶ Θεοδοσίου βασιλέως διέφθειρε καὶ ἠφάνισεν. οὓς εἶχε Ξέρξης ὁ Δαρείου.

Ἀθάρα, ἄλευρον ἡψημένον. κλίνεται δὲ παρὰ μὲν Ἀττικοῖς, διὰ τοῦ ἡ ἀθάρης. οἱ δὲ κοινοὶ διὰ τοῦ α ἀθάρας. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἀλλά με ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ γραϊδίου. ἀθάρην οὖν καὶ ἀθάραν τὴν ἑψητὴν καλοῦσι. κράτης ἥρωσιν· οὐκοῦν ἔτνους χρὴ διαφόρου τρυβλίον φέρειν. καὶ τῆς ἀθάρης. Ἀθαυμαστί· χωρὶς θαύματος. Ἀθε· ἀντὶ τοῦ χθὲς σημαντικὸν αἰτίου τοῦ εἴθε. Ἀθέατος· μὴ τεθεαμένος. ὢν δὲ εἰς τέλος ἀθέατος τῆς Ἑλλάδος διὰ τοὺς ἐν Ἰβηρίᾳ πολέμους καὶ τοὺς ἐν Λιγυστικοῖς, προῆγεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἀθεεί, χωρὶς θεοῦ. Ἀθέλιμνος ἱκανός. Ἀθέμιστα· ἄδικα. ἀθέμιστος· ἄνομος. λέγεται δὲ καὶ ἄθεσμος ὁ παράνομος. ἠράσθη Ἐπίασος Θετταλός, Λαρίσσης τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς ἔρωτα ἀθεσμόν τε καὶ δυστυχῆ. Ἀθέμιτον τὸ ἄδικον. καὶ ἀθεμιτώτατον διφορεῖται. Ἄθεον· ἄθεον ἐστὶ τὸ μὴ τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς διασώζειν καὶ ἀνάγειν εἰς τὸ θεοειδές. καὶ συνάγειν αὐτὴν πρὸς τὸ θεῖον, ἀρρήκτοις καὶ ἀλύτοις δεσμοῖς. ἡ τοὐναντίον τούτων. τὸ κατασπᾶν καὶ καθέλκειν τὸ ἐν ἡμῖν θεῖον, εἰς τὸ γηγενὲς καὶ ἀλιτήριον καὶ γιγαντῶδες, ἢ τιτανικὸν δεσμωτήριον. Ἀθεωρητί· χωρὶς θεωρίας. καὶ ἀθεώρητος ἀθέατος. Ἀθεραπευσία· ἡ παντελὴς καταφρόνησις. τὸ δὲ στρατόπεδον, τῇ τοῦ σώματος ἀθεραπευσίαις κακῶς ἀπήλλαττεν. Ἀθέρες· εἶδος σπέρματος. Ἀθέριζον· ἀπεδοκίμασαν.

Ἀθερώσσει· ἀγρυπνεῖ. Ἀθεσία· παράβασιν. ἀγωνιῶντες τὴν ἀθεσίαν τῶν Κελτῶν καὶ τὰς ἐπιβουλὰς τὰς καὶ ἐπισειομένας. Ὅτι Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς Ἀττικῆς. ἐστὶν ἐνδότερα ἱερὸς ... οἱ δὲ Ῥωμαῖοι συλλογισάμενοι τὴν τῶν Γαλατῶν ἀθεσίαν. καὶ αὖθις Πολύβιος. ἐπικηρύττειν ἅπασι τὴν ἀθεσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀβεβαιότητα. Ἀθέμιον· τὸ ἄδικον. Ἀθέτησις ἐκβολή. καὶ ἀθετῶ αἰτιατικῇ. γενικῇ δέ, ὡς ὁ κατάρχων μὲν καὶ ἀθετῶν τοῦ τολμήματος. Ἀθήλωτον· ἀδάμαστον. σκληρόν. Ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον· ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρινόντων τὰ κρείττονα τοῖς ἥττοσι διὰ μικρὰν ὁμοιότητα ἡ παροιμία εἴρηται. ὥς εἴ τις διὰ γλαυκότητα, τὸν αἴλουρον τῇ Ἀθηνᾷ συμβάλλει. Ἀθηνᾶς ἄγαλμα, δορυκρατεῖ. διὰ τὸ σταθερὸν καὶ ἀνδρεῖον. ὁμοίως καὶ ἀσπίδα. διὰ τὸ πᾶσαν ἐπιβουλὴν διὰ τῆς σοφίας ἀπωθεῖσθαι. ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι νοῦς. καὶ περικεφαλαίαν διδόασιν αὐτῇ. διὰ τὸ εἶναι τῆς σοφίας τὸ ἀκρότατον. ἀθέατον. καὶ ἐλαίαν, ὡς καθαρωτάτης οὐσίας οὔσης. φωτὸς γὰρ ὕλη ἡ ἐλαία. καὶ γοργόνα διδόασιν ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτῇ, διὰ τὸ τάχος τοῦ νοῦ. Ἀθηναία, ἡ θεά. ἡ δὲ γυνὴ ἀστή. Ἀθηναῖ, ὁ μὲν Φερεκλείδης, οὔ φησι καλεῖσθαι τὰς γυναῖκας Ἀθηναίας. ἀλλ' Ἀττικὰς ἐκ τοῦ προειρημένου. ἅμα καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδίδωσι. μόνους γάρ φησι τοὺς ἐκεῖθεν ἄνδρας μὲν Ἀθηναίους ὀνομάζουσι. γυναῖκας δὲ Ἀττικάς. ἵνα μὴ τὴν ἄγαμον αἱ γαμούμεναι, τῇ προσηγορίᾳ καταισχύνωσιν. ἀλλ' ἰδοὺ Φερεκράτης ἐν γραυσί φησιν, Ἀθηναίαις αὐταῖς τε καὶ ταῖς συμμάχοις. καὶ Κάνθαρος τηρεῖ γυναῖκα Ἀθηναίαν καλήν τε καὶ ἀγαθήν. καὶ Φιλήμων πτέρυγι. τὰς ... τὰς δὲ καὶ Λυσιστράτας καὶ Ναυσινίκας τὰς Ἀθηναίας λέγω. οἱ δὲ μὴ δεῖν φάσκον

τες ἀθηναίας λέγεσθαι τὰς ἀττικὰς, καὶ τὴν ὁμωνυμίαν αἰτιῶνται ἣν ἐπιδέχονται, πρὸς τὴν θε-
ὸν. ἀθηναία γὰρ καὶ ἡ θεὸς καλεῖται. ἀλλ' αὐτὶ τοῦ ἀθηναίας, αὐτάς φησι λέγεσθαι ἀττικάς. πολλὴ
λίαν ἡ χρῆσις τῆς φωνῆς ἐπὶ τῶν γυναικῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. ὡς οἵ τε προειρημένοι ποιηταὶ μαρτυ-
ροῦσι καὶ δίφιλος ἐν ἀμάστριδι. καὶ γὰρ καὶ τὴν θεμιστοκλέους θυγατέρα, ἀθηναίαν ξένην φησίν.
καὶ πίνδαρος ἐν χολῇ. ὁ μέντοι φρύνιχος αὐτὶ τοῦ ἀττικῶν φησὶν εἶναι τὴν φωνήν, θαυμάζω πῶς
ὁ φερεκράτης ἀττικώτατος ὤν, κέχρηται τῇ λέξει. Ἀθήναιον. ὅτι ἀπολλώνιον βραχέως, τὸ ἱερὸν
τοῦ ἀπόλλωνος. οὕτω καὶ παρὰ θουκυδίδῃ ἀναγνωστέον. καὶ ποσειδώνιον τὸ τοῦ ποσειδῶνος. ὡς ἀθήναιον
τὸ τῆς ἀθηνᾶς. καὶ διονύσιον καὶ δημήτριον. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμωνύμως τοῖς ἀνθρωπωνυμι-
κοῖς. τὸ δὲ ποσειδάνιον, δῆλον ὅτι δωρικόν ἐστιν. Ἀθήναιος. ναυκρατίτης, γραμματικός. γεγο-
νὼς ἐπὶ τῶν χρόνων μάρκου. ἔγραψε βιβλίον ὄνομα δειπνοσοφισταί. ἐν ᾧ μνημονεύει, ὅσοι τῶν πα-
λαιῶν μεγαλοψύχως ἔδοξαν ἑστιᾶν. ὁ μέγας ἀλέξανδρος καὶ κόνων νικήσας ναυμαχίαν λακε-
δαιμονίους, καὶ τειχίσας τὸν πειραιᾶ. καὶ ἑκατόμβην θύσας, πάντας εἱστίασεν ἀθηναίους. καὶ
ἀλκιβιάδης ὀλύμπια νικήσας, τὴν πανήγυριν ἅπασαν εἱστίασε. ὁ αὐτὸς καὶ λεώφρων ὀλυμπιο-
νίκης, καὶ ἐμπεδοκλῆς ὁ ἀκραγαντῖνος πυθαγορικὸς ὤν, καὶ ἐμψύχων ἀπεχόμενος, ὀλύμ-
πια νικήσας, ἐκ λιβανωτοῦ καὶ σμύρνης καὶ τῶν πολυτελῶν ἀρωμάτων βοῦν ἀναπλάσας, διένει-
με τοῖς εἰς τὴν πανήγυριν ἀπαντήσασι. καὶ ὁ χῖος ἴων τραγῳδίαν νικήσας ἀθήνησιν, ἑκάστῳ τῶν
ἀθηναίων ἔδωκε χῖον κεράμιον. καὶ ὁ ἀκραγαντῖνος τελλίας φιλόξενος ὤν, καταλύσασί ποτε
πεντακοσίοις ἱππεῦσιν ὥρᾳ χειμῶνος, ἔδωκεν ἑκάστῳ χιτῶνα καὶ κεράμιον. ὅτι χάρμος ὁ συρα-
κούσιος, εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς δείπνοις παρατιθεμένων, στιχίδια καὶ παροιμίας ἔλεγε. κλέαρχος δὲ
ὁ σολεὺς, δειπνολογίαν καλεῖ τὸ ποίημα. ἄλλοι ὀψολογίαν. χρύσιππος, γαστρονομίαν. ἄλλοι, ἡδυ-
πάθειαν. ὅτι ἐν τῷ συμποσίῳ πλάτωνος εἰκοσιοκτὼ ἦσαν δαιτυμόνες. Ἀθηναίων δυσβουλία. ἐπὶ
τῶν παρ' ἐλπίδας καὶ ἀναξίως εὐτυχούντων. τὸ γὰρ κακῶς βουλεύεσθαι, ἀθηναίοις ἦν σύνηθες. τὴν δὲ ἀθηνᾶν
παρασχεῖν τὸ κακῶς βουλευθὲν ἀποκλίναι καλῶς. καὶ ἦν τοῦτο λεγόμενον ἐπιχώριον. καὶ εὔπολις
ὡς εὐτυχεῖν μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖν. καὶ ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν τῇ-
δε τῇ πόλει προσεῖναι. ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς ἅττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητε, ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν. ὅτι αὐτό-
χθονες οἱ ἀθηναῖοι ἐλέγοντο καὶ ἀρκάδες καὶ αἰγινῆται καὶ θηβαῖοι. ἢ ἐπεὶ τὴν χθόνα ἤτοι τὴν γῆν ἀργὴν οὖ-
σαν πρῶτοι εἰργάσαντο. ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς ἐπήλυδας. Ἀθήνησιν ἐν ταῖς ἀθήναις. ἀθῆναι
δὲ πόλις καὶ τῆς λακωνικῆς. Ἀθηνόδωρος. οὗτος ἦν στρατιώτης ἀθηναῖος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος μαθη-
τὴς διονυσίου τοῦ ἀρεοπαγίτου. ἔγραψε δὲ διάφορα. καὶ ὑπὲρ σοφίας. ἀδελφὸς γρηγορίου τοῦ θαυ-
ματουργοῦ. Ἀθηνόδωρος στωϊκὸς φιλόσοφος ἐπὶ ὀκταβιανοῦ βασιλέως ῥωμαίων. ἐφ' οὗ πᾶσα
ἀνάγκη κοινὸν εἶναι δυστύχημα τὴν τοῦ κρατίστου ἄλογον ἐξουσίαν. ἐξ οὗ δὴ μάλιστα, ταῖς ἀθηνοδώ-
ρου ταύταις συμβουλίαις ἐπείθετο. καὶ διαδεξάμενος τιβέριος τὴν βασιλείαν. τότε δὲ οἱ κόλακες παρὰ τοῦ
βασιλέως δωρεῶν καὶ τιμῶν ἀξιούμενοι, μεγίστων ἀρχῶν ἐπέβαινον. οἵ τε ἐπιεικεῖς καὶ ἀπράγμο-
νες μὴ τὸν αὐτὸν ἐκείνοις αἱρούμενοι βίον, εἰκότως ἐσχετλίαζον. οὐδὲν αὐτῶν ἀπολαύοντες. ὥσ-
τε ἐκ τούτου τὰς μὲν πόλεις, στάσεων πληροῦσθαι καὶ ταραχῶν. τὰ δὲ πολιτικὰ κέρδη τοῖς ἥττοσιν
ἄρχουσιν ἐνδιδόμενα. ὃν μὲν ἐν εἰρήνῃ βίον λυπηρὸν καὶ ὀδυνηρὸν τοῖς χαριεστέροις ἐποίουν. τὴν
δὲ ἐν τοῖς πολέμοις προθυμίαν ἐξέλυον. κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς ἐκείνους καὶ ἡ παντόμιμος ὄρχησις
εἰσήχθη. οὔπω πρότερον οὖσα. καὶ προσέτι γε, ἕτερα πολλὰ κακῶν αἴτια γενόμενα. ὅτι τῷ ἀθηνοδώρῳ πάν-
τα παρεσκεύαστο πρὸς φιλοσοφίαν, τά τε ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἐπιεικοῦς προαιρέσεως.
ὅ τε πρόκλος ἔζη καὶ διαφανῶς ἐξηγεῖτο τοῖς πλησιάζουσιν. ὃν ὁ σαλούστιος θαυμάζων ἐπὶ σπουδῇ, ἤ-
γνω ὅτι πουεῖ ἄρα ἐῴκει ὁ ἄνθρωπος ἐξάπτοντι πάντα τὰ παρακείμενα. ἀλλ' ὅμως ἔπεισεν ἀθη-
νόδωρον μὴ φιλοσοφῆσαι. Ἀθηρηλοιγὸς τὸ πτύον ὅτι τοὺς ἀθέρας ὀλοθρεύει. Ἄθηρον, τὸ ἀ-
θέρατον. Ἀθησαύριστον. ἀνεπιτήδειον εἰς ἀπόθεσιν. Ἀθιμών. Ἀθλητάς. ἀγωνιστάς. ἀσκη-
τάς. αἰλιανός. τοιγαροῦν οὐ μόνον τοῦτ' εἶχεν αὐτοὺς παρεσκεύαζεν. ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης ἀδικί-
ας καὶ βδελυρίας ἀθλητὰς εἶναι. τί δὲ τῶν αἰσχρῶν καὶ δεινῶν αὐτοῖς οὐ προσῆν. ἢ τί τῶν καλῶν καὶ σπου-

δαίων

διαίτων οὐκ ἀπῆν. Ἀθλητής· ὁ τοῦ ἄθλου ἐξησκηκώς. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἄνδρα πολέμου ἀθλητὴν ὡς τὸν Ἀμβρίαν ἐκπέμπουσι. Ἆθλον· ἀγώνισμα. ἡ τιμή. ὁ μισθός. καὶ τὸ τοῦ ἀγῶνος βραβεῖον. καὶ ἆθλος ἀρσενικῶς τὸ ἔργον καὶ τὸ ἀγώνισμα. καὶ τὸ ἔπαθλον. διαφέρει δὲ τοῦτο τοῦ οὐδετέρου. ὅτι τὸ μὲν οὐδέτερον, δηλοῖ κυρίως τὸ ἔπαθλον. τοῦτο δὲ, τὸν ἀγῶνα. Ἀθμωνίς, ὄνομα κύριον.

Ἀθμωνία δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Κεκροπίδος. ἀφ' οὗ ὁ δημότης Ἀθμονεύς. Ἀθόλωτος· ὁ ἀτάραχος. Ἄθων τὸ ὄρος, οὗ Ἄθω νῦν λέγουσιν. Ἀθωνὶς πόλις. Ἀθῶος· ὁ ἀζήμιος. παροιμία· ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου. ἀντὶ τοῦ ἀθῶον ἐμαυτὸν ἐτήρησα. οὐκ ἐκοινώνησα τοῦ κακοῦ. ἀθῶος ἤγουν ἀναίτιος. Ἀθώπευτον· ἀκολάκευτον. ἄσπλαγχνον. ἐν ἐπιγράμματι. Θηρὸς ἀθωπεύτου πανὶ καθῆψε δέρας. ποδήκε προυφησι τοῦτο. Ἄθως καλύπτει πλευρὰ Λημνίας βοός. παροιμία ἐπὶ τῶν τινας λυπούντων ἢ βλαπτόντων. ἐπειδὴ τὴν βοῦν τὴν ἐν Λήμνῳ λευκοῦ λίθου πεποιημένην ὁ Ἄθως τὸ ὄρος ἐπισκιάζει. Ἄθραυστον· ἰσχυρόν. ἄκλαστον. Ἀθρέμβολα· ὄργανα τιμωρητικά. ἀθρόως ἔοικεν ἐμβαλλόμενα καὶ διασπῶντα καὶ πλήττοντα. Ἀθρεῖ· ὁρᾷ. βλέπει. καὶ ἀθρείοντες· ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες. Ἀθρεῖν τὸ περισκοπεῖν καὶ μετ' ἐπιστάσεως ὁρᾶν. παραδειγμάτων ὧν πάντα μεστά. Ἀθρήνη εἶδος μελίσσης. Ἀθρηνί· χωρὶς θρήνου. Ἀθρήνιον ὁ Μυσῶν τόπος. Ἀθρήσειεν, ἀπίδοι. Ἀθριβίς· πόλις Αἰγύπτου. Ἀθρίμματα· δῶρα πεμπόμενα ταῖς γεγαμημέναις. Ἀθρόως· ταχέως. Ἀθρόους· καὶ ἀθρόους λέγουσι δισυλλάβως. Ἀθρόους· εἰς ἅπαν συνηγμένους. ὁμοῦ. ἢ ἀθρόως. τοιαῦτα μὲν ἐποίκιλλεν ἀθρόους δεδιασόμενος.

Ἀθροίζει· συνάγει. τούτους ἀθροίζοντες, ἀλλήλους παρεκρότουν. Ἰώσηπος. Ἀθροίζω· ἀπὸ τοῦ θροῦς θρόος, θροΐζω. καὶ θροΐζω καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀθροίζω. Ἄθροι καταρρέοντες· ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. προπαροξύνειν δὲ δεῖ τὸ ὄνομα. καὶ δασύνειν τὴν πρώτην συλλαβὴν ἀττικῶς. καταρρέοντες δὲ ἀντὶ τοῦ ἀθρόως κατερχόμενοι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ποταμίων ῥευμάτων. Ὅμηρος· οἱ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν. Ἄθροισμα τὸ σώρευμα. Ἄθρυπτος· ἀνδρώδης. μὴ βλακεύουσα. μὴ δὲ μαλακιζομένη. μὴ δὲ χαυνουμένη. Δαμάσκιος. τὴν δὲ τροφὴν ἐκληρώσατο μετρίαν τινὰ καὶ ἄθρυπτον. οὔτε κακουργοῦσαν διὰ πενίαν, οὔτε διὰ πλοῦτον βλακεύουσαν. ἀλλὰ μέσην καὶ μουσικὴν καὶ τὸν δώριον τρόπον ὡς ἀληθῶς ἡρμοσμένην. Ἄθυμος· ἀντὶ τοῦ ἀθυμητής. Πλάτων πολιτείας ε'. ἢ ὁ λελυπημένος. οἱ δὲ στρατιῶται καίτοι ἄθυμοι ὄντες καὶ τὰ σώματα πονηθέντες ἐν τῇ προτέρᾳ μάχῃ παρεβάλοντο καὶ ἐνίκησαν. ἀντὶ τοῦ τὴν ψυχὴν κακοί. Ἀθυμότερος· ἀψυχότερος. κακοψυχότερος.

Ἄθυρμα· παίγνιον. Ἰώσηπος. ὃς ἦν τοῦ βασιλέως ἄθυρμα καὶ πρὸς τὰ σκώμματα καὶ τοὺς ἐν τοῖς πότοις γέλωτας ἐπεδείκνυτο. καὶ αὖθις. οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν ἀθύρμασιν ἐμφιλοχωρεῖν παιδίων. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. Πανὶ δέ μιν ξέσαντες ὁδῷ ἔπι, καλὸν ἄθυρμα κάτθεσαν· ἀντὶ τοῦ ἄγαλμα. Κρατῖνος ὁ Διονυσίου. νεοχμὸν ἐπεύχθαι ἄθυρμα. Ἀθύρειν· τὸ παίζειν. Πλάτων Νόμοις. ἡ δ' αὖ περὶ μὴν κόρη καὶ δέσποινα ἀφανθεῖσα τῇ τοῦ χοροῦ παιδιᾷ κεναῖς χερσὶν οὐκ ᾤηθη δεῖν ἀθύρειν. ἀθύρω ὁ ἐνεστώς. Ἀθύρμιον· παίγνιον. Ἀθυρογλωττία· ἡ ἀχαλίνωτος γλῶσσα. Ἀθύρου· ὄνομα κύριον. Ἀθύρωτον στόμα· ἀντὶ τοῦ ἀθύρωτον. οὐκ ἀπύλωτον. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. καὶ Φωνίχος. οἱ δὲ, γράφουσιν ἀπύλωτον· ἀντὶ τοῦ ἀνεῳγμένον καὶ πύλην μὴ ἔχον. τοῦτ' ἐστι μὴ χαλιναγωγούμενον, μὴ δὲ κρατούμενον. Ἀθύτου· ἀνιερεύτου. καὶ γάμου ἀθύτου τε καὶ ἀγάμου γάμου ἐκείνου. ἐφοίτα οἱ δ' ἐκ τοῦ θεοῦ σείσαντες καὶ διοσημίαι ἄγαν κατεῖνον, ἃς ὑφηλίῳ ἔτι καὶ τυράννου. ἐδεῖτο μὲν οἷον σῶμα κρεοφάγου. ἀθύτου δὲ οὐκ ἠνέσχετο μεταλαβεῖν. Δαμάσκιός φησιν.

Ἀκαδημία· γυμνάσιον ἦν ἐν Ἀθήναις. προάστειον ἀλσῶδες. ἐν ᾧ διέτριβε Πλάτων. ἀπὸ Ἑκαδήμου τινὸς ἥρωος ὀνομασθέν. πρότερον δὲ διὰ τοῦ ε Ἑκαδημία ἐκαλεῖτο. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ἀλλ' εἰς Ἑκαδημίαν κατιὼν, ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξεις στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου. μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης, ἦρος ἐν ὥρᾳ χαίρων. ὁπόταν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ. Ἀκαδημία· διὰ υ ἐπέχον γυμνάσια. Λύκειον. Κυνόσαργες. Ἀκαδημία ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ καθιερώσαντος αὐτὴν Ἀκαδήμου. καὶ οὐδετέρως Ἀκαδήμειον. λέγεται δὲ Ἀκαδημία, ἡ τῶν φίλων διατριβή. Ἀκάθαρτος· ἁμαρτητικός. ἀκάθαρτος γὰρ τὴν ψυχὴν ὁ πονηρός. καθαρὸς δὲ, ὁ ἐναντίος. Ἀκαθαίρετος· ἀκατάβλητος. πύργος ἀκαθαίρετος. Ἀκάθεκτος· ἀκατάσχετος. ἢ ἀνυπόστατος. ἀκάθεκτος ὁρμὴ προῆλθεν αὐτῷ διὰ τὰς τῶν προσόδων ἐπιδόσεις. Ἀκαθοσιώτου· ἀνόμου. ἀνοσίου. ἀπρόβλητον.

Ἀκακήσιος ὄνομα κύριον. Ἀκάκητος ὁ Ἑρμῆς. Ἀκακία ἡ ἀγαθωσύνη καὶ ἡ ἀκακία βοτάνη. Ἀκά-
κιος ὁ παιδιάρχης Κωνσταντινουπόλεως. αἰδέσιμος ἦν ὡς οὐκ ἄλλος τις. ὀρφανοτρόφος γεγενημένος καὶ κατά-
γε τῶν ὀρφανῶν διοίκησιν πᾶσιν ἐφαίνετο καθήκουσαν. καὶ δὴ καὶ τῷ βασιλεῖ Λέοντι συνήθης γεγονὼς, ὑπὲρ
τὰ τῶν ὀρφανῶν. καὶ τοῦτο πρὸς τὸ ἀεὶ πάντα ἀνεκοινοῦτο τά τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια. καὶ ὅτε τὴν σχολὴν ἠ-
φύδος ἠρεσκε. καὶ τοῦτο πρώτοις ἀεὶ πάντα ἀνεκοινοῦτο τά τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια. καὶ ὅτε τὴν σχολὴν ἠ-
θροιζε, συνεκάλει καὶ τοῦτον. καὶ τῆς σκέψεως ἀρχὴν ἐξ αὐτοῦ πάσης ἐτίθετο. ὃς Ἀκάκιος τὴν τοῦ Λέον-
τος τοῦ Μακέλλη ὠμότητα συνιδὼν πρός τινας τῇ λύπῃ σαντας καὶ τὸ ἦθος ἀκριβῶς ἐκείνου φωρά-
σας, ὅτι τοῖς ἐπαινοῦσι μόνον ὑπάρχει ἀπάλωτον, ἐπετήδευε πάντα τὰ ἐκείνου θαυμάζειν. τοιγαροῦν
πειθήνιον αὐτὸν εἶχεν ἑτοίμως. τόν τε θυμὸν αὐτοῦ ῥαδίως κατέστελλεν. καὶ πολλοῖς προσκεκρουκό-
σι τὴν σωτηρίαν ἐπραγματεύετο. καὶ τοὺς ἐξορίαν ἀΐδιον ἔχοντας, ἀνεκαλεῖτο πρὸς τὴν πατρίδα.
οὗτος μετὰ θάνατον Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, σπουδῇ Ζήνωνος ἱερᾶσθαι προεβλή-
θη. ὃς ὢν ἀρχικὸς καὶ πάσας τὰς ἐκκλησίας ὑφ' ἑαυτὸν ποιήσας, πεφροντισμένως τῶν ἐν αὐταῖς κε-
κληρωμένων ἐποιεῖτο τὴν ἡγεμονίαν. οἱ δὲ χαριζόμενοι ἐν γραφαῖς ἀνέθηκαν αὐτὸν καὶ τοὺς ἀντι-
θέτους οἰκείους. ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἀθρόον ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις ἐδείχθησαν αὐτοῦ εἰκόνες, ὠήθη-
σάν τινες κενοδοξοῦντα, τὴν ἀνάθεσιν προστεταχέναι, οὐ μικρὰν ἔχοντες τῆς ὑπονοίας πίστωσιν, τὴν
ἐκ ψηφιδωτῆς γραφὴν δημιουργηθεῖσαν ἐν τῇ πρὸς τῷ νεωρίῳ ἐκκλησίᾳ. τοῦ γὰρ ἔργου παντὸς ἐπιγεγονα-
μένου τε λεσθέντος, εἰς οὖν ἐπιφανῆ τόπον ἐξετύπωσαν αὐτὸν τοῦ νεώ. καὶ μεταξὺ τοῦδε, τὸν Ζήνωνα λέ-
γοντα τῷ Γενναδίῳ. λῦσον τὸν ναὸν τοῦτον καὶ ἐπὶ τοῦ, μετά σε ἐπ' ἐρῶ αὐτόν. ἐκ τῶν τοιούτων οὖν εἰκόνων Ἀ-
κάκιος εἰ καὶ τὰ μέγιστα δόξα ἦν καὶ προστατικός, ἀλλὰ δοξομανὴς ἔδοξεν ὑπάρχειν. Ἀκάκιος ῥή-
τωρ δεινότατος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ καὶ Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ. ὃς ἐπεκάλει τὸν Ἰουλιανὸν καὶ διεμέμφετο
τὰς κρίσεις αὐτοῦ σὺν τῇ συνοικίᾳ τῷ τῆς ἐκφυγίας καὶ αὐτῷ ῥήτορι ὄντι δεινῷ. Ἀκαλανθίς. εἶδος
ὀρνέου. ἢ ὀκυώνων. ἀπὸ τοῦ αἰκάλλειν ἴσως τοῖς γνωρίμοις, ὑλακτεῖν δὲ τοῖς ξένοις. Ἀκαλαρρείτης. ὁ
ἡσύχως ῥέων ποταμός. ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου ὠκεανοῖο. Ἀκαλὸς ἥσυχος. ἀπὸ τοῦ ἧκα ὃ ἠρέμα
καὶ ἡσύχως. ὅθεν παράγωγον ἀκαλὸς ὡς πέμπω πέμπελος καὶ κύριος τὸ ἄκαλος. Ἀκαλήφη. ἡ ἄκανθα. ἡ
κνίδη. παυσάμενος τοῦ δυσκόλου, ἀπὸ τοῦ ὀργῆς τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι. Ἀκαλήφη. ἡ κνίδη. ἐκ χερ-
σαία καὶ ἡ θαλαττία ἥτις ἐστὶ κογχυλίδιόν τι. Ἀριστοφάνης Φοινίσσαις. εἰκὸς δήπου πρῶτον ἁπάντων
φύλα φῦναι καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλήφας. Φερεκράτης Αὐτομόλοις. νὴ τὴν δήμητραν ἱερὸν ἦν ὁ κα-
κῶς ἀσβολος ἀκούειν. βουλοίμην σὺ καὶ ἀκαλήφαις τὸν ἴσον χρόνον ἐστεφανῶσθαι. τὰς θαλαττίας
καὶ Ἀριστοτέλης ἀκαλήφας φησὶν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ζώων. καὶ Θεόφραστος ἐν ζ΄ φυσικῶν. Ἀκαλλιέρητου θύ-
ματα ἀκόσμητον. Ἀκαλμαντα. ἀκαταπόνητον. βοτρύων ἀκαλμαντα φυτῶν λωβήτορα κάπρον. Ἀκα-
μαντίς. καὶ ἀκάμας. μία τῶν δέκα φυλῶν. ἀπὸ Ἀκάμαντος τοῦ Θησέως. Ἀκάματον ἀκάματον.
καὶ ἀδιαλείπτως ἢ οὐ κεκμηκότων. Σοφοκλῆς. ὃν ἔγωγ' ἀκάματον προσμένουσα τεκνοῦ τάλαινα. Ἀκαμά-
τιος. ὁ ἡλιουπολίτης. ἐπιεικέστερος τῶν ἄλλων πολιτῶν. οὗτος δὲ ἰδιωτικῶς εἶχεν, ὥστε οὐδὲν προμαθὼν
οὐδὲ ἐπιμαθὼν τῶν λογίων ἢ κοινῶν ὧν οἱ ἰσοδύναμοι, ἠξίου καλεῖσθαι φιλόσοφος. καὶ τῷ ὀνόματι τού-
τω προσάπαντας ἑαυτὸν κατεμήνυε. καὶ οὐ γὰρ τὴν ἡλιούπολιν τὴν ἄλλος οὐδεὶς αὐτὸν ἐπωνόμαζεν ἢ τὸν φι-
λόσοφον. τοῦτο μὲν τοίνυν ὄνειδος ἔστω τῆς ἀντίκρυς ἀπαιδευσίας. παραγενομένων δὲ ἡμῶν εἰς ἡλιούπολιν
ἀπέβη τοῦτο σχεδὸν τὸ πλάσμα τοῦ Ἀκαματίου φιλοσόφου. ἐβούλετο δέ τις εἶναι καὶ τῶν ἱεροσκόπων.
τοῦτο μὲν τοίνυν συγγνώμης ἄξιον. ὅτι καὶ ὁπωσοῦν ἠδυνάσθη τοιαῦτα περιλαβεῖν. ἄλλως τε καὶ προσιδιώτης.
Ἀκάματον πῦρ σφοδρόν. Ὅμηρος. δαῖε δέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ. Ἀκαμ-
πίας. ὁ εὐθύδρομος. καὶ ἀκάμπιος δρόμος ὁ μακρὸς καὶ διὰ θεῖ πόδας τοῖς. Ἄκανθα τὸ φυτὸν. καὶ
ἡ ῥάχις τοῦ κήτους. τὸ θηρεῖον ὁ ἐμβριαία προσπεσὸν διακόπτει τῇ ἀκάνθῃ τοῖς λευκοῖς. καὶ ἐπὶ τῶν ἀ-
φώνων καὶ ἀμούσων παροιμία ἀκανθὶς ἐν τέττιξ. Ἄκανθα, ἡ ἁμαρτία. διὰ τὰ ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθα.
ὡς ἄχρηστον βλάστημα. καὶ ὡς κεντεῖν πεφυκός. Ἀκανθίς. οὐκ εἶδος τέττιγος, ἀλλ' ἐπίθετον τέττιγος. ἀ-
πὸ τοῦ ἠχεῖν ἐν ἀκάνθαις. ὥσπερ καὶ ὁ ἀχέτας οὐκ εἶδος τέττιγος. ἀλλ' ἐπίθετον ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν. Ἀκαπήλευτον.
ἄδολον. καθαρὸν. ἀραδιούργητον. Ἀκαρ. ἀντὶ τοῦ μικροῦ. ἢ οὐδέν. οὐ τὸ ἀντίφατον Ἀκαρές. βραχύ. ὀξύ. οὐ χ
οἷόν τε κεῖραι. Ἀριστοφάνης. οὐκ οἶδ' ὅπη ἐστὶ κεκύκλησαι ὃς πολλὰ ἄρχων, οὐκ ἀπλαύης πάνυ τοῦ ὀφθαλμῶν ἀκα-
ρές. καὶ αὖτ' εἴρωνι ἐνστάζουσιν μικρὸν ἀεί, τοῦ ζῆν ἐνεχομένους ὑπὲρ ἑαυτόν. βούλομαι γάρ σε πεινητεῖν.

Ἀκαρῆ· ἀκαρῶς· ἐν βραχείᾳ ὥρᾳ. ἐν ἀτόμῳ. ἐπίρρημα. ἐν ἀκαρεῖ δέ, Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. γυμνὸς θύραζ' ἔπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ. ἤτοι ἐλαχίστῳ. οὗ οὐχ οἷόν τε διακεῖραι ἢ κόψαι διὰ τὸ βραχὺ τοῦ χρόνου. πεποίηται δὲ ἀπὸ τῶν μικρῶν τριχῶν τῶν διὰ βραχύτητα μὴ δυναμένων καρῆναι. ἔστι δὲ ἐπίρρημα τὸ ἀκαρῶς. ἀφ' οὗ τὸ ἀκαρὲς ἐπιρρηματικὸν ὄνομα. κεῖται δὲ ἐκ τῆς κουρᾶς.

Ἀκαρείδιος· ὁ βραχύτατος. ἀκαρείδιος ὁ ἀνθρώπινος βίος. καὶ μετ' ὀλίγον πάντες ἐξελάθημεν.

Ἀκαριαῖον· μικρόν. βραχύ. ῥοπή. καὶ ἀκαριαῖος, ὁ βραχὺς καιρός. Ἀκαριαῖον δὲ τὸ μὴ δυνάμενον καρῆναι. ἢ τὸ οἷον ἀκέφαλον διὰ σμικρότητα. ἢ ἀδιάστατον. καὶ τὸ μέγεθος καὶ οὐδὲ ἔχον ἔχον. ὅτι κάρα ἡ κεφαλὴ καταπλάσσουσι τινὰ ὅθεν καὶ κόρατα. Ἀκαρνᾶνα· ἐγὼ δὲ ἄγαμαι τοὺς ἄνδρας. τὸν δὲ Ἀκαρνᾶνα, μέγιστον καὶ πρὸ τούτων. καὶ Ἀκαρνᾶνες. ζήτει ἐν τῷ ἀπαλγοῦντες.

Ἀκαρπότερος ἀγριάδος· ἐπὶ τῶν πάνυ πενομένων. λέγουσι δὲ τὴν ἀγρίαν ἣν αἱ ἀγριάδες καλοῦσιν. Ἀκαρπότερος Ἀδώνιδος κήπου· ἐπὶ τῶν μηδὲν γόνιμον τεκεῖν δυναμένων. λέγονται δὲ καὶ εἰς τὰ ὄστρακα φυτευόμενα. Ἄκας· ποιητὴς ῥαψῳδίας. Ἄκαστος· ὁ δὲ Ἄκαστος λόχον ὑφήσας, ἐπεβούλευσε τῷ Πηλεῖ. καὶ ὃς αἰσθόμενος εἰς πόλεμον κατέστη. ζήτει ἐν τῷ Ἀταλάντη. Ἀκατάληπτον· ἀπρόσιτον. διαφέρει. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀπρόσιτον. Ἀκατάβλητον· ἀκίνητον. παρὰ τὸ μὴ καταβάλλειν. τουτέστι τὸν μηδὲν καταβάλλοντα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. οὐ γάρ πω τότε ἐξηπίστατο Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον. Ἀκαταλλήκτως· ἀκαταπαύστως. ἀκαταλλήλως· ἀναρμοδίως. Ἀκαταμάχητος· ἀκαταπόνητος. Ἀκαταῖος· ἵππος ὠνομασμένος. Ἀκαταιτίατος· ὁ ἀναίτιος. Ἀκατάδυναστος· ἀκοίμητος. Ἀκάτειρα, ὄνομα πόλεως. Ἀκάτιον· εἶδος πλοίου ἁλιευτικοῦ. Ἀκατίροις· ἐθνικόν. ὡς ἐπεὶ καὶ οἱ Σαράγουροι, ἐλασθέντες καὶ ζήτησιν πρὸς τοῖς Ἀκατίροις Οὔννοις ἐγένοντο. Ἀκατονόμαστος· ὁ μὴ ὠνομασμένος. Ἀκαχείατο· ἐλυποῦντο. καὶ ἀκαχίζεο, λυποῦ. Ἀκαχημένη· λυπουμένη. καὶ ἀκαχήμενον οὐδέτερον. Ἄκαψις, ὄνομα πόλεως. Ἀκαίη· ῥάβδος θαλασσία. Ἄκαινα· μέτρον δεκάπουν. ἔστι δὲ ῥάβδος δὴ ᾗ κεντοῦσι τοὺς βόας. ὡς τῶν Πελασγῶν τοῦτο εὑρόντων. Ἄκαιρος ὁ μὴ ἔχων καιρόν. καὶ ἄκαιρος εὔνοια, οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει. Ἱππόλυτον φασὶ τὴν εἰπεῖν πρὸς Φαίδραν. φάσκουσαν φιλεῖν τε καὶ στέργειν αὐτ. Ἀκέανος· εἶδος ὀσπρίου. Ἀκελιμᾶς. Ἀκενόσπουδον· παρὰ Διογένει ἔμαθον τὸ ἀκενόσπουδον. καὶ τὸ ἐπιστατικόν. φησὶ Μάρκος ὁ φιλόσοφος βασιλεύς.

Ἀκέων· ἡσυχάζων. παρὰ Ὁμήρῳ καὶ μεσότητα ἀξίαν ἐγκειμένην. ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἡσυχίας. καὶ ἐν ἄλλοις. ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι. Ἀκηδὴς χάρις· ἡ μὴ δεόντως διδομένη. ἧς φαῦλον τὸ κῆδος. μὴ δ' ἄλαστον ἀκηδεῖ χαίρειν ἀντιδοῦναι μετὰ σχοιμίπως. Ἀκήρατον· ἀκαινόν. ὁλόκληρον. καθαρόν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἔξω κῆρας ἢ ζόφου τοῦ κηρός. Ἀκέραιον συνήθως τὸ καθαρὸν καὶ εἰλικρινές. Δαμάσκιος φησίν. οὐδὲν δεῖ εἶναι τῶν αἰτίων ἀκεραίου συνήθους ἀντάξιον. δεῖ δὲ τὰ ἀσχήμονα ζητεῖν συνδιαιτᾶσθαι τοῖς πέλας. εἰ καὶ ἐναντίον εἴη τῷ φαινομένῳ τὸ ἀληθινὸν ἀγαθόν, μηδέ ποτε ἐκείνου τούτου ἐπιπροσθεῖν ἄγειν. μηδ' ἄλλο ὁτιοῦν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ἀληθείας. μήτε κίνδυνον ἀγῶνος ἐπιφερομένου. μήτε πόνον ἀποστρεφόμενον ἔργον ἐπίπονον. μηδὲ κέρδος ἐπαίνου ἀδίκου. μηδὲ συνήθειαν φιλίας. μηδὲ συγγενείας τινὸς ἀνάγκην. Ἀκέραιον· ἐκ τῆς Μάρκου αὐτοκράτορος συγγραφῆς. κἂν τρισχίλια ἔτη βιώσεσθαι μέλλῃς καὶ τοσαυτάκις μύρια, ὅμως μέμνησο ὅτι οὐδεὶς ἄλλον ἀποβάλλει βίον ἢ τοῦτον ὃν ζῇ. οὐδ' ἄλλον ζῇ ἢ ὃν ἀποβάλλει. εἰς ταὐτὸν οὖν καθίσταται τὸ μήκιστον τῷ βραχυτάτῳ. τὸ γὰρ παρόν, πᾶσιν ἴσον. καὶ τὸ ἀπολλύμενον, οὐκ ἴσον. καὶ τὸ ἀποβαλλόμενον, οὕτως ἀκαριαῖον ἀναφαίνεται. οὔτε γὰρ τὸ παρῳχηκὸς οὔτε τὸ μέλλον ἀποβάλλοι ἄν τις. ὃ γὰρ οὐκ ἔχει, πῶς ἄν τοῦτό τις αὐτοῦ ἀφέλοιτο. Ἀκέραιος· ὁ ὁλόκληρος. ἀκεραίοις τε καὶ οὐ προσδεχομένοις ἐπιγινόμενοι, τὴν γῆν ἔτεμνον. καὶ αὖθις. ὃ δὴ μέλι ἄπεστιν ἀκέραιόν τε ἀπὸ ἀκανθῶν, ἀλλὰ περιπεπτωκὸς συμπεπτωκὸς μὲν ἐν ἀνέστρεφε τὰ σπλάγχνα. πολὺ δὲ τὸ μὲν ἀντιλήψονται ἐξὸν ἀκεραίους διαγωνίσασθαι πρὸς αὐτούς. ἀντὶ τοῦ ἐξ ὁλοκλήρου θέλων ἀκεραίοις χρήσασθαι τοῖς καλ... ταῖς ὁρμαῖς, ἐξ ὁλοκλήρου. καὶ αὖθις. οὐ δυνάμενοι πείθειν ἐξ ἀκεραίου διὰ τὴν εὐλάβειαν καὶ ἀπειρίαν τοῦ προσδοκωμένου βασιλέως, ἠναγκάσθησαν φυλακὴν προτεῖναι. καὶ δὴ συνεκατέθεντο βοηθήσειν ὁ Σέλευκος. καὶ αὖθις. οὐ βουλόμενοι ἀκέραιον ἐπενεγκεῖν τὴν φήμην αὐτοῦ, ἢ ἐξ αὐτῶν διασύρ-

αὐτόν. Ἀκεραιοσύνη· ἀκακοζωΐα ἤδη. Ἄκερως βοῦς ὁ μὴ ἔχων κέρατα· καὶ ἀκέρων οὐδετέρως μονόπτωτον. Ἀκερσεκόμης ὁ καὶ ἀκειρεκόμης ὁ τὴν κόμην μὴ κειρόμενος. Ἄκεσα· ῥωμαϊκόν τι μηχάνημα ἐκ δενδροτομίας πρὸς ἐρυμνότητα μετασκευαζόμενον. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ξυνέθεσαν τὴν λεγομένην ἄκεσαν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ. δενδροτομήσαντες γὰρ ἀλλεπάλληλα στελέχη τῇ ξυνθήκῃ καταστορέσαντες, ἀπετείχισαν ὡς ἐν κύκλῳ τὴν ἐνθένδε πορείαν τῆς πόλεως. Ἀκέσασθαι καὶ ἀκέσαι, ἰάσασθαι· ὅθεν Ἀττικοὶ τὴν ἠπήτριαν ἀκέστριαν καλοῦσιν. Ἀκεσίας ἰάσατο· ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἰωμένων· ἔοικε δὲ ὁ Ἀκεσίας πρὸς τὸ χεῖρόν τι μαθητεῦσαι. Ἀκέσιος· Ναυατιανῶν ἐπίσκοπος· ὃς παρῆν ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου· καὶ ἠρώτα αὐτὸν εἰ δέχεται καὶ τὸν τῆς συνόδου. τόν τε ὅρον τῆς πίστεως καὶ τὸν ὁρισμὸν τῆς τοῦ πάσχα ἑορτῆς. ὁ δὲ, συγκατέθετο. ἐπανερομένου δὲ τοῦ βασιλέως, διατί οὖν χωρίζῃ ἐκεῖνος, καὶ ἐπὶ Δεκίου γενόμενα κατὰ τὸν διωγμὸν ἐδίδασκε· καὶ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ αὐστηροῦ κανόνος· ὡς ἄρα οὐ χρὴ τοὺς μετὰ τὸ βάπτισμα ἡμαρτηκότας ἁμαρτίαν ἣν πρὸς θάνατον καλοῦσιν αἱ θεῖαι γραφαὶ, τῆς κοινωνίας τῶν θείων μυστηρίων ἀξιοῦσθαι. ἀλλ' ἐπὶ μετάνοιαν μὲν αὐτοὺς προτρέπειν· ἐλπίδα δὲ τῆς ἀφέσεως μὴ παρὰ τῶν ἱερέων ἀλλὰ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐκδέχεσθαι· τοῦ δυναμένου συγχωρεῖν καὶ ἁμαρτήματα. ταῦτα εἰπόντος τοῦ Ἀκεσίου ἐπειπεῖν τὸν βασιλέα· θὲς ὦ Ἀκέσιε κλίμακα καὶ μόνος ἀνάβηθι εἰς τὸν οὐρανόν. τοῦτο οὔτε Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου οὔτε ἄλλος τις ἐμνημόνευσεν. ἐκεῖνοι τὰ πολλὰ παραλείπουσιν, ἢ πρὸς πάσχοντές τισιν, ἢ προσώποις χαριζόμενοι. οὕτω λέγει Σωκράτης ἐν ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ.

Ἀκεσίλαος, ὄνομα κύριον. Ἀκέσιμον· θεραπευτικόν. Ἄκεσιν· ἴασιν. Ἀκεσίπονον· θεραπευτικόν. Ἀκέσματα· ἰάματα· ὑγιάσματα· ἤδη, λαθοῦσα τὰς φυλακὰς, ἅμα τῇ θυγατρὶ ἀνέδραμεν. Ἄκεσμα· τῆς ἐσομένης ἐνδείας ἐπιφερομένη· ἀνήρ τις ἦν ἐν τῇ Γαλεώτιδι δεινὸς λύσεις τε νόσων εἰπεῖν, καὶ ὥραν ἀκαιρίας ἀκέσασθαι· ἀγονίαις καὶ ἀκαρπίαις διά τινων ἱερουργιῶν ἐπινοῆσαί τε καὶ δοῦναι μεταβολὰς καί τινας εἰς εὐπορίαν ἀγαθὰς ὁδούς· τοῦτον δὴ κρήτην Ὅμηρος καλεῖ φασιν ἐπὶ δώροις ἵνα τοῦ Γλαύκου τὴν ὑμνουμένην ἀπώλειαν ἀνιχνεύσῃ. καὶ ἀκεσμὸν ἰατρείαν. Ἀκεσὼ· ὄνομα κύριον θηλυκόν. Ἀκεσώδυνον· θεραπευτικὸν τῶν ὀδυνῶν. Ἀκέστας· ἰατρός· καὶ ἀκέστωρ ἀκέστορος, ὁ ἰατρός. Ἀκέφαλος· αἵρεσίς τις· ἧς ἦν Σευῆρος ἔξαρχος· ἔστιν ἐν τῷ, εὐτυχής. Ἀκέφαλος· ὁ ἄτιμος· καὶ παροιμία ἀκέφαλος μῦθος· ἐπὶ τῶν ἀτελῆ λεγόντων εἴρηται ἡ παροιμία. Ἀκειόμενος· θεραπευόμενος. Ἀκειρεκόμης· ὁ τὴν κόμην μὴ κειρόμενος. Ἀκεῖσθαι· θεραπεύειν. Ἀκή· ἀκμὴ σιδήρου· καὶ ἀκήν, ἡσυχίαν.

Ἄκη· πόλις ἐν Φοινίκῃ· ἣν οἱ μὲν, τὴν νῦν Πτολεμαΐδα καλουμένην οὕτω πάλαι φασὶν ὀνομάζεσθαι. Δημήτριος δὲ οὐ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν ταύτης ἀκρόπολιν. Ἀκήδεστοι· μηδεμιᾶς ταφῆς τυχόντες· ἢ ἀκήδευτοι καὶ ἄταφοι καὶ ἀκήδεστοι ὁμοίως. Ἀκηδής· ἄταφος· ἀμελής. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς ἑαυτῶν πολεμίους ἀκηδεῖς οὐχ ὑπέμειναν περιιδεῖν. καὶ ἀκηδῶς ἀντὶ τοῦ ἀτάφως. ἰδὼν ναυηγοῦ σῶμα ἐρριμμένον ἀκηδῶς καὶ ὀλιγώρως, παρελθεῖν οὐκ ἐτόλμησεν. ἀλλ' ἔθαψε τὸν τεθνεῶτα· θέαμα τῷ ἡλίῳ οὐδαμῶς φίλον, ἀποκρύπτων ἀνθρωπίνῳ θεσμῷ. λέγεται καὶ ἀκηδὲς ἐν μυθικοῖς· ἐπεὶ ἤμεν τε λύκοις ἀταρχμάροισιν ἀκηδής. καὶ αὖθις· διαλύει τὸν τάφον ἀκηδῶς καὶ ἀνοίκτως. καὶ ἀπὸ τῶν δὲ τῶν λίθων ἀνίστησι πύργον· ἐκεῖθεν ἑάλω ἡ πόλις. Ἀκήδεσεν· οὐκ ἐφρόντισεν.

Ἀκηδία· ῥαθυμία· ἀχθηδών· λύπη. Δαβίδ· ἐκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου. Ἀκήκοα· αἰτιατικῇ· ἠνωτίσθην· καὶ εἰσακήκοα. Ἀκήλητον· ἀθέλκτον· ἀπαθῆ· ἐν ἐπιγράμματι περὶ Ὀρφέως· ὃς καὶ ἀμειλίκτοιο βαρὺ κλυμένοιο νόημα, καὶ τὸν ἀκήλητον θυμὸν ἔθελξε λύρᾳ. Ἀκηλίδωτον· ἄσπιλον· ἀκέραιον· ἀκηλιδώτερον. Ἀκήματα· ἰάματα· καὶ ἀκηπόνων τὰ λουτρά· καὶ κόπων, θάλαττα λύουσιν· ἢ μάλιστα τοῖς ναύταις ἐστὶ πρόσφορος· ἀναχαλῶντες γὰρ τῶν μυῶν συστάσεις. εἶτα τε παραλειφθέντων λίπα πρὸς τῷ μὴ κερανθέντος τοῦ ὕδατος, ἀπεσκληρημένα γίνεσθαι τὰ σώματα. Ἀκὴν· ἡσυχῶς.

Ἀκήρατον· ἀκέραιον· ἄφθαρτον· ἀθάνατον· καὶ Ὅμηρος· ἢ αὐτὰρ ἀκηράσιον θεῖον ποτόν. Ἀκήρατος· ἄφθαρτος· ἀπαθής· ἀκέραιος· ἀκήρατος διὰ τὸ δίχα κηρός. Ἀκηρυκτεί· ἄνευ κήρυκος. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τῶν αἰχμαλώτων λαβόντων, ἀκηρυκτεὶ πόλεμον αὐτοῖς ἐψηφίσαντο. ἀκηρύκτως ἐμίγνυντο παρὰ Θουκυδίδῃ.

κυδίδη. τουτέστιν ἀντὶ τοῦ κηρυκείου. ὡς πρὸς φίλους δῆθεν. οἱ δὲ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἀπιόντες, ἀσφαλείας ἕνεκεν ὅ-
σοι ἐβούλοντο μετὰ κηρυκείου ἀπῄεσαν. οἷος ἀνόσιον κηρύττω καὶ ἀστεροῦ κακουργεῖν. Ἀκηχέ-
δαται. λυποῦνται. Ἀκήχετος. ἀκατάληπτος. Ἀκίβδηλον. καθαρόν. καὶ ἀκιβδήλους φα-
σὶν εἶναι τοὺς σπουδαίους. φυλακτικούς τε εἶναι τοὺς ἐπὶ τὸ βέλτιον τὰ περὶ αὐτοὺς παριστά-
ναι διὰ παρασκευῆς δυναμένους. τῆς τὰ φαῦλα μὲν ἀποκρυπτούσης. τὰ δὲ ὑπάρχοντα ἀγαθὰ
φαίνεσθαι ποιούσης ἀπλάστως. περιῃρηκέναι γὰρ ἐν τῇ φωνῇ τὸ πλάσμα καὶ τῷ εἴδει. Ἀκι-
δαλία. ὄνομα κρήνης. Ἀκίδας. τῶν βελῶν τὰς ὀξύτητας. καὶ ἀκιδωτὸν τὸ ἔχον ἀκίδας.

Ἀκιδνὸν τὸ ἀσθενές. καὶ ἀκιδνότερον, ὁμοίως. οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο.

Ἀκκιζόμενος. προσποιούμενος. γυναικιζόμενος. ἢ μωραίνων. ἀπὸ τινὸς γυναικὸς μωρᾶς. ἥτις ἐκα-
λεῖτο Ἀκκώ. σημαίνει δὲ καὶ τὸν λέγοντα τι προσποιεῖσθαι μὴ ἐθέλειν. καὶ Αἰλιανός. οὐδενός τε τῶν ἐπὶ σώ-
μασι θαυμαζομένων ἐκείνη δεύτερα. ἅτε δὴ οὖν ἄπειρος ἐρωτικῆς περιεργίας. ἀκκιζομένη καὶ σὺν
καιρῷ. καὶ πρὸς ζηλοτυπίαν ἀφυῶς ἄγουσα τὸν ἄνδρα. καὶ παροιμία. ἀκκιζόμενος σκύθης τὸν ὄ-
νον. ἐπὶ τῶν βδελυττομένων λόγῳ μὲν, ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων. ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν ὄνον, ἔφη πρὸς σκύ-
θην ἀπὸ τοῦ. δεῖ πινόντι τῷ σκύθᾳ. ὁ δὲ ἐμυσάξατο μὲν, ὕστερον δὲ ἐχρῆτο. καὶ ἀκισμὸς, προσποίησις. ἀκισμὸς δὲ
καὶ μωρία. Ἄκικυς. ὁ μὴ ἄξιος. καὶ ἐστερημένος δυνάμεως. Ἄκιμον. ἀθεράπευτον. Ἀκιμὼ, ὄνομα
κύριον. Ἀκινάκης. μικρὸν δόρυ περσικόν. Ἀκίνασις, ὄνομα τόπου. Ἀκινδυνὶ. χωρὶς
κινδύνου. καὶ ἀκινδυνότατος. Ἀκίναιδος. ὁ μὴ κινῶν τὰ αἰδοῖα. ὁ σώφρων. καὶ ἀκίναιδα.

Ἀκινησία. ἠρεμία. καὶ τοὺς ἵππους ἐξελαύνειν προσέταξεν ὡς διαλύοιτο αὐτοῖς τὸ ὑπὸ τοῦ πα-
ράπλου νεναρκηκὸς ὑπὸ ἀκινησίας. Ἀκινητίζω. μὴ κινεῖσθαι ἐπιθυμῶ. Ἀκίνητα κινεῖν.
ἐπὶ τῆς καθ᾽ ὑπερβολήν. ὅτι μηδὲ μηδὲ βωμοὺς κινεῖν ἢ τάφους. Ἄκιτιν. ἐν ἐπιγράμματι.
καὶ ψήκτρην ἄκιτιν ἀπέπλυσεν. Ἀκίχητα. ἀκατάληπτα. Ἀκλαυστί. χωρὶς κλαυθμοῦ.

Ἀκλείδης, ὄνομα κύριον. Ἀκλεῶς. ἀδόξως. Ἀκληρεῖ. οὐ μετέχει. οὐ κεκλήρωται.

Ἀκληρήμασι. συμφοραῖς. δυστυχίαις. διὰ τοῦτο δοκεῖ μοι μάλιστα περιπεσεῖν τοῖς ἀκληρή-
μασι. διὰ τὸ πάντων βούλεσθαι στοχάζεσθαι καὶ μερίζεσθαι εἰς διαφορά. Ἀκληρίας. δυστυχίας. ὁ δὲ,
ὥσπερ πόρον ἐξευρεῖν τοῦ διώσασθαι τὰς ἀκληρίας. Ἀκληρούντων. δυστυχούντων. τῶν ἐν τῷ συνεδρίῳ, ἀχα-
νεῖς γενέσθαι. καὶ παρεκστῆναι ταῖς διανοίαις. συμπάσχοντας τῇ τῶν ἀκληρούντων [illegible].

Ἀκλητί. χωρὶς κλήσεως. καὶ παροιμία. ἀκλητὶ κωμάζουσιν εἰς φίλους φίλοι. ὁμοία τῇ αὐτό-
ματοι ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἵενται. Ἄκλητον. ἀνώνυμον. δέδωκας σεαυτὸν ἀκλητὸν τῷ
δευτέρῳ. ἀντὶ τοῦ ἀνώνυμον. Ἄκλητος ὁ θεὸς καὶ καλούμενος παρέσται. οὐ παρορᾷ τὸ θεῖον τοὺς ἀ-
ρετῆς ἀντιποιουμένους. οὕτω γὰρ ἐδόθη χρησμὸς τοῖς Λακεδαιμονίοις. καλούμενός τε κἄκλητος θε-
ὸς παρέσται ἔξω πάσης αἰσθήσεως. οὐ γὰρ φωνῆς δεῖται πρὸς τὸ διδάξαι τὰ δέοντα. οὐδὲ ἀκοῆς
πρὸς τὸ μαθεῖν. Ἀκλόνητον. ἄσειστον. ἀδόνητον. Ἀκμάζει. νεάζει. ἀκμάζεις τὰ νέων πρᾶτ-
τεις. οὕτως Ὑπερείδης καὶ Λυσίας. Ἀκμαῖος. νεανίσκος. σφριγῶν. ἀκμάζων. καίριος. κατὰ και-
ρόν. περὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ καιροῦ. ἀπὸ τοῦ Ἴακρος. ὡς ἀκμαῖος εἰσβαίη μόλοι. τουτέστιν εὐκαιρότα-
τος ἐν ἀκμῇ καιροῦ. ἐν ἀκμῇ καὶ ὀξύτητι κινδύνου. καὶ ἀκμαιότατος καιρὸς ὁ πρωϊνός. καὶ ἀκμαί-
ων. ἰσχυρῶν. ἀνδρείων. γενναίων. Ἀκμαιονίδαι, ὄνομα ἔθνους. Ἀκμή. ὀξύτης. αὐτὴ ἡ κο-
ρυφὴ τῆς τοῦ πράγματος ἐπιτάσεως. καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ νεότης. ἀκμὴ δὲ καιροῦ, ἡ εὐτυχία. οὕτως Ἰσο-
κράτης. κράτιστον μὲν, τὸ ἀκμῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἔτι. οὕτως Ὑπερείδης
καὶ Σοφοκλῆς. ἀκμὴν γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων, μὴ καὶ μάθῃ μ᾽ ἐκεῖνος καὶ ἀκχέω τὸ πᾶν σόφισμα.
ἀντὶ τοῦ ἔτι. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. Ἄσπιλον ἀρευτίδων ἰσόχροον ἀρτιγόνοισιν. ἀκμὴν εὐπέτα-
λον συμφυὲς ἀκρεμόσι. καὶ αὖθις Ὄσσος ἐνὶ κρωσσοῖσι τὸ τῆς χολῆς, τὸ μέρος ἀκμὴν ἐχθροῦ ἐν ἀψύχοις
σώζεται ἀκρεμόσιν. ἀντὶ τοῦ ἔτι. Ἀκμὴ καλεῖ. καιρὸς καλεῖ. ἐπὶ τοῦ ὀξύτητος, Αἰλιανός φησιν. ἐν ἀκ-
μῇ δὲ ὢν τῆς ὑπὸ τε ὀδύνης καὶ ὧν ἤλγει, οὐκ ᾔδει τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν εἰς αὐτοῦ. εἰ δέ τινι καὶ θύσαι
ἐξ ἐνυπνίου ἐκέλευε, καὶ τούτων ὀλίγωρος ἦν. φύσει τε ἀμαθὴς ὢν καὶ φιλοχρήματος. ἐν ἀκμῇ τοῦ
κακοῦ, μὴ νή μη τίς εἰσῆλθε τῶν Σαμοθρᾴκων. καὶ γνοὺς, τετελεσμένων αὐτοῖς ἦσαν. ἀντὶ τοῦ ὑπερέχων. δυϊκῶς.

καὶ αὖθις· ὑπὸ πολλοῦ δακρύου τὴν ἀκμὴν τῶν ὀμμάτων ἀφῄρημαι. καὶ αὖθις· Αἰλιανός· καὶ αὐτὸ δὲ κρατεῖ
ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς τὴν ἀκμὴν ἔτι. τὰς δὲ ἀκμὰς ἀνασειομένας πολλὰς πρὸς τῶν Ῥωμαίων ἐχ-
θρῶν, τῷ φόβῳ κατασβεννύων. Προκόπιος. ὁ δὲ τοῦ καιροῦ τὴν ἀκμὴν, ἐν τῷ παραυτίκα μεθήκεν.
ἐπεὶ οὐκέτι ἄν τι λαβέσθαι οἷός τε ἐγεγόνει. Ἄκμηνος. ἄγευστος. ἀκμήνους δὲ ἔφη τοῖς. Ἀκμῆ-
τες. μὴ κάμνοντες καὶ ἀκμὴς ὁ μὴ κοπιῶν. Ἀκμητί. ἀκαμάτως. ζήτει ἐν τῷ ἀπονητί. Ἄκμο-
νος. Ἀκνῆστις. ἡ ῥάχις ἣν οὐδ᾽ ἄν τις εὐκόλως κνήθεσθαι. Ἀκοὴ τὸ μέρος τοῦ σώματος. ἔστι δὲ καὶ
ἡ φήμη. ὅτι ἀγαθὴ ἡ ἀκοὴ ἣν ἀκούω περὶ ὑμῶν. ὁ Κλεόβουλος φησὶ πρὸς τοὺς αὐτοῦ υἱούς. ζήτει περὶ
ἀκοῆς ἐν τῷ αἰσθήσεις ε. Ἀκολασία καὶ ἀκολασταίνω τὸ μωραίνω. Ἀκόλαστον. ἀκρατῆ. θρα-
σύν. ἀκόλαστον καὶ ὑβριστικὸν πρᾶγμα. ὁ ἄνθρωπος. λέγοι δ᾽ ἄν τις, καὶ ὑβριστικόν. Ἀκόλαστος. κο-
λάσεως ἄξιος. Ἀριστοφάνης πλούτῳ. οὐκ. ἀλλ᾽ ἀκόλαστός ἐστιν ἀεὶ τοιοῦτος ὤν. λέγεται καὶ ὁ ὅ-
μηρος. καὶ Ἰάμβλιχος. ὁ δέ, ἐγέλα. νῦν μὲν ἰταμόν τε καὶ ἀκόλαστον γέλωτα. νῦν δὲ ἐφθέγγετο ῥήμα-
τα αὐθάδη. καὶ Αἰλιανός. ἀνὴρ Ἀρκὰς Ἀπελλίδας τοὔνομα. ἀκολάστῳ γλώττῃ καὶ ἀκρατεῖ,
κακῶς πάντας ἀγορεύειν ἀρρώστημα ἔσχεν. ἐμίσει δὲ καὶ τοὺς εὖ πράττοντας. Ἄκολος ὁ μι-
κρὸς ψωμός. καὶ ἀκόλους, κλάσματα καὶ θραύσματα ἄρτων. παρὰ τὸ μὴ κολλᾶσθαι. αἰτίζων ἀ-
κόλους οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας. Ὅμηρος καὶ αὖθις. τὸν κηώδεις ζῶντα πάλιν ἠπίου ἄξω-
ξηρὰς εἰς ἀκόλους ξυνὸν ἔχειν ἕταρον. Ἀκόλῳ τὰ χείλη οὔ σύνω βύσαι. παροιμία ὁ λόγος ἐπὶ
ἐρωμένως χρῆσθαι τοῖς πράγμασιν. Ἀκόλουθον. ὅμοιον. ἀκόλουθον ἀπέβη τὸ τέλος ταῖς προτέ-
ραις ἐνεργείαις. καὶ ἀκολουθήσας, ὁμοίως διαπραξάμενος. ὁ δὲ Ῥωμαῖος ἔτι μετεωρίζοντος τοῦ
Κελτοῦ τὸ ὅπλον ἀκολουθήσας κάτωθεν ὑποφέρει τὸ ξίφος. καὶ διακείρει πᾶσαν ἀπὸ τοῦ βουβῶνος
ἕως ὀμφαλοῦ τὴν λαγόνα. καὶ Πολύβιος. τοὺς δέ, ἐτίμησε χρυσοῖς ὑφάσμασι καὶ λόγχαις. βουλό-
μενος ἀκόλουθον εἶναι τοῖς ἔργοις τὴν διὰ τῶν λόγων ἐπαγγελίαν. ἀκόλουθόν ἐστιν ὃ ἀναγκαῖον εἶ-
ναι τοῦ ἑτέρου εἶναι. μαχόμενον δὲ ὃ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι. Ἄκομψον. εὐτελές. ἀπανοῦργον.
ἄνδρα τὸν τοῦ πραίτορος ἐπιβαίνοντα βημάτων. ἀρχὴ δέ τις αὕτη παρὰ Ῥωμαίοις οὐκ ἄκομψος.

Ἀκόνη. λίθος. καὶ παροιμία ἀκόνην σιτίζεις. ἐπὶ τῶν σοφῶν μὲν χρωμένων μηδὲν δὲ εἰς τὸ σῶμα
ἐπιδιδόντων. Ἀκονιτί. χωρὶς κόνεως. ἄνευ ἀγῶνος καὶ μάχης. ἢ ἀμαρῶς. ἀπὸ μεταφορᾶς
τῶν ἀθλητῶν τοῦ οὕτως ἀμαρῶς ποιεῖν γινομένων, ὥστε μηδὲ κονίσασθαι. Ἀκόνιτον. εἶδος βο-
τάνης φαρμακώδους. ἀλλὰ πιὼν ἀκόνιτον ὑπέκφυγε τοῦτ᾽ ἀκονιτί. τουτέστι χωρὶς κόπου. Ἀκοντί.
ἀκουσίως. Ἀκοντίζω. ἀκόντιον βάλλω. Ἀκοντιστύς, ἡ ἀκόντισις. Ἄκεστος ἀνήρ. ἀντὶ
τοῦ οὐδέπω ἐνοχλημένος ὑπό τινος. οὕτως Ἀμψίας. Ἀκόρεστος. ἀπλήρωτος. Ἀκόρητος. ἀ-
καλλώπιστος. ἀκόσμητος. κορεῖν γὰρ τὸ καλλωπίζειν. ἔτος δέ ἐστιν ἀκόρητος οἱονεὶ πολιὸς καὶ μηκο-
ρούμενος. αὔξων καὶ πληθύων καὶ τεθηλώς. ἀπὸ δὲ τοῦ συμβεβηκότος παρείληφε πάντα. παρ᾽ οἷς τὸ
ἀνῆστε ἔμφυλα καὶ πρόβατα, ἐξανάγκης ἐστὶ πολλὰ πάντα. Ἀκορεσία. ἀδηνεῖα. Ἀκόρυμ-
βοι οἱ ἐπὶ τῶν ἀκρεμόνων βοτρυδὸν μετέωροι κόκκοι. ὡς ἐπὶ τοῦ κισσοῦ ἔχει. Ἄκος. ἴασις. θεραπεία.
δέονται δὴ παρὰ θεοῦ ἄκους. καὶ αὖθις ἐν τῷ πε χρησμός. λέγων, δεῖν χοὰς τοῖς ἐν Δίνως τῶν αἰτωλῶν
τεθνεῶσιν ἐπάγειν. Ἄκοσμα. ἀπρεπῆ. ἄτακτα. Ἀκοσμήσας κεβιάσας. ἢ ἀκολαστήσας ἢ ἀσυγκο-
πῶν. ἢ ἐν ἄχει γινόμενος διὰ τὴν στάσιν. ἢ ἄκος τι καὶ βοήθημα τῆς στάσεως ζητῶν. καὶ ἐν ἐπιγράμματι.
Τῶν δ᾽ ἦν τῶς δόνακας καὶ ἀκοστὰν σειοκορώναν Ὦ Πὰν δέχνυσθω ἐργάτιδα φρύγες. Ἀκοστώσας ἡ-
μιόνοις διὰ τὴν γῆ καὶ πλησμονήν. οἱ μὲν γλωσσογράφοι, κριθιώσας. ἀκοστὰς γὰρ λέγειν τὰς κριθάς, ἀ-
πὸ τοῦ ἄκος λαμβάνειν τουτέστιν ἀνάπαυσιν λιμοῦ καὶ δίψης. ὁ δὲ Ἀριστόνικος ἐν ἄχει γινομέναις. εἰς
ἐπιφορὰν. δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων. τινὲς δέ, ἄδην πληρωθείς. Ἀκουάζεσθε. ἀπὸ ὁ-
μήρου. ἀντὶ αἰσθάνεσθε. ἐπειδὴ ἀκοὴ ὁδός ἐστι τῆς αἰσθήσεως. ὡς τὸ, οἱ ἦ πληγῆς ἀΐοντες. Ἀκουὰς κα-
λῶς ἀντὶ ἐφημεῖται. οὕτως Ἡρόδοτος. Ὅτι τὸ ἀκούειν γίνεται διὰ τοῦ συνδεῖσθαι τὸν ἀέρα εἰς τὰ ὦτα. ἀλ-
λὰ τὴν ἀφὴν πρὸς τὸν ἐγκατῳκοδομημένον ἀέρα ἐν τοῖς ὠσί. τούτου ἢ τεκμήριον. τὸ ἐν ὕδατι ἀκούειν
ἧττον διὰ εἰσιόντος τοῦ ὕδατος εἰς τὸ οὖς. εἰ γὰρ εἰσέλθῃ, φθείρει μὲν καὶ ἐξωθεῖ τὸν ἐγκατῳκο-
δομημένον ἀέρα, ὃς ὑπηρετεῖ τῇ ἀκοῇ. ἀμέσως δὲ τοῦ μήνιγγος ἁπτόμενον, βλάπτει αὐτὴν τῇ πληγῇ.

καὶ προσέτι

καὶ προσέτι ἐναπτόμενον ἐν ταῖς κοιλότησι, φθείρει καὶ βλάπτει τὸ αἰσθητήριον. πολλοὶ γοῦν ἐντεῦθεν ἐβλάβησαν. Ἀκυλία· ὄνομα τόπου. Ἀκούω· γενικῇ. αἰτιατικῇ δὲ, πᾶς ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους. καὶ ὁ ἀκούων τὸν λόγον μου καὶ μὴ πιστεύων· τουτέστι διδασκόμενος. Ὅτι τὸ ἀκούω εἰ μὲν σημαίνει τὸ πυνθάνομαι καὶ μανθάνω, μετὰ αἰτιατικῆς συντάσσεται. εἰ δὲ τὸ ἐνωτίζομαι τοῖς ὠσὶ μόνοις, μετὰ γενικῆς. καὶ τοῦ μὲν μανθάνω, παράδειγμα τὸ τοῦ θεολόγου Γρηγορίου· ἀκούσατε λόγον ἀνδρὸς, οὐ μετρίως τὰ τοιαῦτα πεπαιδευμένου. καὶ ἐν τῷ ἥττημαι· τοῦτό με ἴσως καὶ τῷ καὶ εἶναι βέλτιον ἔπειθε, φωνὴν ἀκούειν αἰνέσεως ἢ ἐξηγητὴν εἶναι τῆς ὑπὲρ δύναμιν. τοῦ δὲ ἐνωτίζομαι παράδειγμα τοῦ αὐτοῦ· ὡς ἐγώ ποτ᾽ ἤκουσα ἀνδρὸς οὐ μετρίου τά τε ἄλλα καὶ ἄλλα πλεῖστα. ἔστιν ἐν τῷ μὴν ιγ' πλατύτερον περὶ τῆς ἀκοῆς. Ἄκουρον· μισόδημε, μοναρχίας ἐραστὰ, καὶ φορῶν κράσπεδα στεμμάτων, τὴν θ᾽ ὑπήνην ἄκουρον τρέφων. Ἀριστοφάνης φησί. Ἀκουσίθεον· τὸ εἰς θεὸν ἀκεσάμενον. τὴν δὲ μανάψας εὐχὴν, λάμψω φέγγος ἀκουσίθεον. Ἀκουσίλαος· Κάβα υἱὸς, Ἀργεῖος, ἀπὸ Κερκάδος πόλεως οὔσης Αὐλίδος πλησίον. ἱστορικὸς πρεσβύτατος. ἔγραψε δὲ γενεαλογίας ἐκ δέλτων χαλκῶν ἃς λόγος εὑρεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ ὀρύξαντά τινα τόπον τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

Ἀκουσίλαος Ἀθηναῖος ὢν ἀγαθοκλείας· οὗτος ἠράσθη λόγων ἐν Ἀθήναις. καὶ ἐλθὼν εἰς Ῥώμην, ἐπὶ Γάλβα διέλεψεν ἐν λόγοις ῥητορικοῖς. καὶ χρηματισάμενος, ἐνταῦθα τελευτῶν, κατέλιπεν Ἀθηναίοις δέκα μυριάδας ἐκ τόκων. Ἀκουτίσαι· διδάξαι. Ἄκουφις ὄνομα κύριον.

Ἀκκώ· γυνὴ ἐπὶ μωρίᾳ διαβαλλομένη. ἥν φασιν ἐνοπτριζομένην τῇ ἰδίᾳ εἰκόνι ὡς ἑτέρᾳ διαλέγεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ ἀκκίζεσθαι. ταύτην φασὶ καὶ ἀποσθῶ πάτταλον κρούειν. Ἀκωδώνιστον· ἀντὶ τοῦ ἀπείραστον, ἀβασάνιστον. κωδωνίσαι γὰρ, τὸ διαπειραθῆναι. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν περιπολούντων καὶ κώδωσι διαπειρωμένων εἰ ἐγρηγόρασιν οἱ ἐπὶ ταῖς φυλακαῖς τεταγμένοι. οἱ δὲ ὑπομνηματισταὶ, ἀπὸ τῶν ὀρτύγων φασὶ μετῆχθαι τὴν λέξιν. Ἀκωκή· ἡ ὀξύτης τοῦ δόρατος. τὸ ὀξὺ τῆς λόγχης. Ἀρριανός· λόγχας δὲ εἶχον πάχος ἐξαπήχεας. ἀκωκὴ δὲ οὐχὶ πᾶν σιδηρεῆ ἀλλὰ τὸ ὀξὺ αὐτῶν πεπυρακτωμένον ταὐτὸ ἐποίησεν. Ἄκρα τελεία· ἥκει παρὰ βασιλέως παῖς αἰγάρες καλὸς καὶ μέγας. καὶ ἐν ὥρᾳ ἄκρα. Ἀκραγαλεῖς, ὄνομα ἔθνους. Ἀκράδαντον· ἀσάλευτον. ἀκίνητον. Ἀκρακόρυμβα· τὰ ἀκροστόλια τῶν νεῶν τὰ ἐξέχοντα κατὰ πρύμναν ἢ πρῷραν ἐν οἷς τὰ σεβόμενα ἐνέγραφον. Ἄκραν ἐπὶ γύαλον· ἐπ᾽ ἄκραν πέζαν. Ἄκραντον· ἀπλήρωτον, ἀτελείωτον. τὸν δ᾽ ἔτι μῦθον ἄκραντον ἐνὶ στομάτεσσιν ἔχοντ᾽, Πτελεὸς δ᾽ ἀθανάτοιο ἐπασσεύε καδόναξ. Ἀκρασίας· ἀνωμαλίας. παρὰ τὸ μὴ συγκεκρᾶσθαι. Ἰώσηπος. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διὰ χειρῶν ἀκρασίαν ἁλίσκονται. Ἀκρασία καὶ ἀκολασία διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ κατὰ προαίρεσιν παρὰ τῇ εἶναι σκληρὰ ἡ ἀκολασία. ἡ δὲ, παρὰ προαίρεσιν. λέγεται δὲ καὶ ἀκράσιος. οὐ τότε δὲ πᾶσαν ἀκρασίην ἐκπεπλωκυῖα γίβον. Ἄκρας νυκτός· περὶ τὸν πρῶτον ὕπνον. κεῖνος δ᾽ ἄκρας νυκτὸς ἡνίκ᾽ ἔσπεροι λαμπτῆρες οὐκέτ᾽ ᾖθον. ὅτε οὐκ ἔφαινον ἔτι οἱ ἑσπέριοι. ἢ ὅτε ἐσβέσθησαν οἱ λύχνοι. καιρὸς δ᾽ ἐπιβουλῆς καὶ ἐπιθέσεως τότε. Ἀκρατεία· ἀκρατιεῖσθε. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. τράγοι δ᾽ ἀκρατιεῖσθε. τουτέστιν ἀπεψωλημένοι ἀκρατιεῖσθε. ἀντὶ τοῦ ὡς τράγοι ἀκρατῆ πράξετε. ἐπεὶ μετὰ τὴν συνουσίαν οἱ τράγοι λείχουσι τὸ αἰδοῖον, τὸ ἴκρον λείξετε ὡς τράγοι. Ἀκρατίζω· τὸ ἄκρατον πίνω. καὶ ἀκρατισαμένη, ἀκράτου σπάσασα. ἡ δὲ Θεοδώρα ἀκρατισαμένη ἡσυχίαν ἦγεν. Ὅτι δεῖπνον τὸ πρωϊνὸν ἄριστον, ἀκρατισμὸς λέγεται. ζήτει ἐν τῷ δεῖπνῳ. Ἀκράτισμα· ἔμβρωμα. Ἀκρατοπότης ὁ μέθυσος. ὁ τὸν ἄκρατον οἶνον ἀπλήστως πίνων. Ἄκρατον· ἀμιγῆ. ἀκραιφνῆ. διαφέρει δὲ λόγος ἐκ Μακεδόνων. ὃς λέγει ἀετὸν ἐπιφοιτῶντα καὶ τὰς πτέρυγας ὑποτείνοντα ἀποστέγειν αὐτοῦ καὶ τὴν ἄκρατον ἀκτῖνα ἑαυτὸν ἀπαιωροῦντα. καὶ ὅτε ὕοι τὸν πολὺν ὑετόν. Ἄκρατος· Ξενοφῶν. πάνυ δὲ ἦν ὁ οἶνος ἄκρατος εἰ μή τις ὕδωρ ἐπιχέοι. καὶ αὖθις. ἢ τρεῖς ἐφεξῆς εἶτα ἀκρήτου χειλοποτεῖν κύλικα. Ἄκρατος ἡλίου ἀκτίς. τὸν δὲ ἀετὸν τὰς πτέρυγας ὑποτείνοντα καὶ ἑαυτὸν αἰωροῦντα ὡς στέγειν τὴν ἄκρατον ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου. Ἄκρατος οἶνος, ἀγαθοῦ δαίμονος. αἰρομένης τῆς τραπέζης μετὰ τὸ δεῖπνον, ἄκρατος οἶνος περιεφέρετο καὶ ἐκαλεῖτο ἀγαθοῦ δαίμονος. οἱ δὲ φασὶ τὸ πρῶτον ποτήριον οὕτω λέγεσθαι. καὶ ἀκρατώτερον. Ἀκρατευ·

ὑποβρέξουσης· μήποτε ἀλόγιστος ὄχλος διὸ ἐγὼ ἀκράτου λάβῃ τὴν εὐτυχίαν. Ἀκράτωρ·
ὁ ἀκρατής. τὴν δὲ οἴνου τε ἀκράτωρ καὶ τῶν ἄλλων ἡδονῶν. καὶ αὖθις· ἀκράτωρ ἑαυτοῦ ὤν, ἐστὶ λα-
το δὲ τὸν νεών. Φιλοξένῃ μάτῳ τε ἤσθην, ἐν ἡδονῶν ἀκράτορι· ἀκράτωρ ὁ ἀκράτωρ συστέλλει. Ἀκρα-
τῶς· ἐκτεταμένως· συντόνως· ἱππεῖς ἤλαυνον ἀκρατῶς· καὶ ἅμα ἀνεβόων. Ἀκραιβατι-
νή· ὄνομα πόλεως. Ἀκραιφνές· καθαρόν· ὑψηλόν· τέλειον. φάβιος δὲ κατατιθέμενος τὴν
ἀρχήν, παρέδωκε τοῖς περὶ τὸν αἰμύλιον, ταῖς τοῦ πολέμου μακραῖς τὸ ἀκραιφνὲς καὶ ἀκμά-
ζον τῆς τοῦ ἀννίβου καταναλίσκειν φύσεως. Ἀκραιφνῆ· ἀκραιφνῶς ἐπίρρημα. Ἀκραι-
φνής· βοήθειά τις παραγίγνεται καὶ ἀκραιφνὴς γενομένη, πολλὴν ἐποίησε τὴν ῥοπήν. τοῖς μὲν
ῥωμαίοις, ἐπὶ τὸ ἀθυμότερον, τοῖς δὲ βαρβάροις ἐπὶ τὸ εὐθυμότερον. τουτέστι δύναται. ὁ λόγος ἀκή-
ρατος. Ἀκραιφνοῦς· ἀπροφανοῦς· οἱονεὶ ἀβλαβοῦς· ἦκε γὰρ ὁ θάνατος. Ἐκπεπνευκὼς οἷα
ἀκραιφνέος. ἀλλὰ δικαίης Κύπρις ταῦτα δέχευ δῶρα Λεωνίδεω ἐν ἐπιγράμματι. Ἀκραί-
φνιον, ὄνομα πόλεως. Ἀκρεμόνες· βλαστοί. κλάδοι. ἰσόχνοον ἀκμὴν ἀπεπταλοῖς συμφυὴς
ἀκρέμοσιν. ὀξύνεται ἀκρεμὼν ὡς ἡγεμών. Ἀκρήβης· ὄνειος. Ἀκρησία· ἡ ἀκρασία. Ἀκρι-
βής· δοκεῖ ἀκριβές, καὶ τὸ ἀναγκαῖον σημαίνειν. καὶ εἰ κατασκευάσαι βουλόμεθα ὅτι πᾶσα ὑπό-
ληψις τοῦ σπουδαίου ἀκριβής. ἀκριβὴς γὰρ δοκεῖ εἶναι ἡ διὰ ἀναγκαίων γενομένη. ἐὰν πᾶσα σπουδαίου ὑ-
πόληψις ἔχει. γίνονται γὰρ ὑπολήψεις τοῦ σπουδαίου, καὶ περὶ τῶν ἐνδεχομένων. μεταλαμβάνον-
τες δὲ τὸ ἀκριβὲς εἰς τὸ σαφὲς ἢ εἰς τὸ ἀληθές, εὐκολώτερον τὸ προκείμενον δείξομεν. πᾶσα γὰρ ἡ
τοῦ σπουδαίου ὑπόληψις, σαφής τε καὶ διηρθρωμένη καὶ ἀληθής. ὁμοίως καὶ πρὸς τὴν οἰκείαν τινὰ
ὑπόληψιν περί τινος ἐκτιθέμενον. οἷον περὶ ἡδονῆς ὁποίαν αὐτῷ εἶναι δοκεῖ. ὁ μὲν λέγων ἀ-
κριβῆ αὐτοῦ τὴν ὑπόληψιν εἶναι, οὐδέπω γνωρίμως λέγει. εἰ δὲ τὸ ἀκριβὲς εἰς τὸ σαφὲς μετα-
λάβοι, γνώριμον ἂν, ὃ λέγει ποιήσειεν. δεῖ δὲ τὸν μὲν σπουδαῖον φιλοπράγμονα δεῖξαι, μεταλα-
βόντα τὴν φιλοπραγμοσύνην, εἰς πολυπραγμοσύνην. τὸ γὰρ περὶ τῶν οὐρανίων τε καὶ φύ-
σει συνεστώτων ἐτάζειν τε καὶ ζητεῖν, πολυπραγμονεῖν ἐστί. τοιοῦτος δὲ ὁ σπουδαῖος. τὴν δὲ τοῦ
σπουδαίου ὑπόληψιν οὐ σαφῆ μεταλαμβάνοντας τὸ σαφὲς εἰς τὸ ἀκριβές. εἰ γὰρ τὸ μὲν ἀ-
κριβὲς ἀναγκαῖον, οὐ πᾶσα δὲ ὑπόληψις τοῦ σπουδαίου ἀκριβὴς ἦ. ὥστε οὐδὲ σαφής. Ἀκρι-
βής· βέβαιος. ἐλέγετο γὰρ καὶ ἀκριβὴς ζηλωτὴς τῆς τοῦ μάνεντος δόξης. καὶ ἀκριβοῦς ἐγνωκέ-
ναι τὸ ἀκριβὲς δυναμένου. καὶ ἀκριβῶν ὁμοίως. καὶ ἀκριβῶς θεοῦ τὴν οἷα δὴ ἀκριβῶς ἠκριβωμέ-
νων ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. Ἀκριβῶ· αἰτιατικῇ. ἀκριβωθήσεται, ἀκριβῶς μελετηθήσεται. ἀριστο-
φάνης· οὐδ' ἂν προβαίη τὸν ἕτερον πόδα εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβωθήσεται. Ἀκρίζω· τὸ ἄκρον κό-
πτω. Ἀκρίς· εἶδος ζωυφίου. καλεῖται δὲ ἀκρίδας ὁ πρόδρομος καὶ μέλι ἄγριον. ὑπὸ τῶν
δένδρων ἐπισυναγόμενον, μάννα τοῖς πολλοῖς προσαγορεύεται. Ἀκρισία ἡ διακρισία. καὶ
ἡ κρίσις. καὶ λιβάνιος· οὐκοῦν ἀκρισία μὲν ἐν ἀμφοῖν. ἔχει δέ τινα τὸ μὲν φιλανθρωπίαν. καὶ
ἄλλο κατὰ μερισμόν. γυναικός τινος δανάης ὄνομα, δυσπειθῶς πρός τινα δίκην ἀπαντώσης, σο-
φός τις πρὸς αὐτὴν ἀπεφθέγξατο. πείθητι καὶ σύ· ἐπεὶ δανάη ἡ ἀκρισίου θυγάτηρ. Ἀκρίσιος, ὄ-
νομα κύριον. ὁ ἡμίθεος ἀνήρ. Ἀκρισιώνη, ὄνομα πατρωνυμικόν. Ἄκριτα· ἀχώριστα. Ἀκριτί·
ἄνευ κρίσεως. Ἀκριτόμυθος· πολύλογος. ἀκρίτους ἔχων τοὺς λόγους. Ἄκριτος ἀντὶ τοῦ
ἀδιάκριτος. οὕτω δημοσθένης. Ἀκριτόφυλλον· σύμφυτον πολλοῖς δένδροις. ὥστε μὴ δια-
κρῖναι αὐτῶν τὰ φύλλα ἀφ' ἑτέρων. ἢ κατάσκιον. Ἀκροᾶσθαι· γενικῇ. ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν. οὕτως ἀν-
τιφῶν. Ἀκροατής· καὶ ἀκροᾶσθαι. ὁ μαθητὴς καὶ τὸ μανθάνειν. δαμάσκιος. ὁ δέ, ἠκροᾶτο λό-
γων τε γηραιῶν καὶ σοφίᾳ τινὶ κεκραμένων. καὶ ἀκροαμάτων, τουτέστιν ᾀσμάτων. καὶ διαμένει καὶ νῦν
παρ' αὐτοῖς πολιτευόμενον τὸ πρᾶγμα ὡς παραγόντι τῶν ἀκροωμένων αὐλὸς ἢ κιθάρα τέρψεως ἕνε-
κα καὶ ψυχαγωγίας. Ἀκροβελίς· εἶδος ἀκοντίου. Ἀκροβηλίζω· τὰ ἄκρα τοῦ σώματος βαλεῖν.
ἀκροβολίζω δέ. Ἀκροβολισμός· ἐθισμός. καὶ τὸ ἄκρον βάλλειν. ὁ δὲ τῶν βαρβάρων ἡγούμενος,
ἐγνωμάτευσεν τῷ ἀδελφῷ. καὶ ἔλεξεν. ἐγὼ μὲν ἐνέδραν ποιήσομαι σὺ δὲ χρῶ ἀκροβολισμοῖς
καὶ τοξεύμασιν. ἀντὶ τοῦ βουλὰς ἐδίδου καὶ γνώμας. Ἀκρόβολοι· ἀκοντισταί τοξόται. Ἀκρο-
βυστία

βυστία τὸ μὴ περιτετμῆσθαι. περιτομὴ δέ, τὸ περιτετμῆσθαι τὸ ἄκρον. Ἀκρογωνιαῖος. Ἀκρό
δρυα. καρποὶ δενδρικοὶ πάντες οἱ τῶν δένδρων καρποί. ἐπερρίπτουν γὰρ αὐτῷ οἱ μὲν κάρυα, οἱ δὲ, ἀκρόδρυα.

Ἀκροθίνια· αἱ τῶν ἐνιαυσιαίων καρπῶν ἀπαρχαί. ἀκροθίνια δὲ κυρίως καλοῦσι τὰς ἀπαρχὰς
ἃς ἀνατιθέασιν οἱ ἐξ ἐμπορίας, παρὰ τὸ ἀπὸ τοῦ θινός, τουτέστι τοῦ αἰγιαλοῦ σεσῶσθαι αὐτά.
ἄλλοι δέ, τὰ ἀπὸ τῶν πολέμων. παρὰ τὸ σινέσθαι ἐν τῷ πολέμῳ πολλούς, τουτέστι βλάπτεσθαι. ἢ τὰ
ἄκρα τῶν σωρῶν. ἢ τὰ λάφυρα. ὅτι Ἡρακλείδης ὁ Λύκιος σοφιστής, ἔφη· νικήτης ὁ κεκαθαρμένος
ἀγνοήσας ἀκροθίνια πυγμαίων κολοσσῷ ἐφαρμόζειν. παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην κοπιώντων.

Ἀκροκορίνθεια· ἔοικας χοιροπωλήσειν. ζήτει ἐν τῷ χοῖρος. Ἀκροκελαινιόων· τὸ ἄκρον τοῦ κύ
ματος μελαίνων. Ἀκρόκομοι· μετρίως κομῶντες. ἢ λίαν. ἢ τὰ ἄκρα τῆς κεφαλῆς κομῶντες.

Ἀκροκώλια. Ἀκρόλειον· ἀπαρχή. ὥσπερ πρωτόλειον. Πολυξένην καταθῦσαι τοὺς Ἕλλη
νας ἀκρόλειον. καὶ αὖθις· ὅσα ἦν θεοῖς ἀναθήματα καὶ ἀκρόλεια. Ἀκρολοφία· ἡ κορυφὴ τοῦ λό
φου. τουτέστι τοῦ βουνοῦ. Ἄκρον ἐπιλίγδην· μεσότητος ἐπίρρημα· ἀντὶ τοῦ ἐπιψαύδην·
ὅσον ἐπιψαῦσαι μόνον. καὶ ὅτι ἐν Ἰλιάδι ἅπαξ καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἅπαξ. Ἀκρόνηον· τὸ τῆς νεὼς
ἄκρον. Ἄκρον λάβε καὶ μέσον ἕξεις· παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφράστων καὶ δυσνοήτων. Ἀκρόνυξ·
τὸ ἄκρον τῆς νυκτός. καὶ ἀκρονυχία ὁμοίως διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἀκρώνυξ δὲ καὶ ἀκρωνυχία τὸ
ἄκρον τοῦ ὄνυχος καὶ τοῦ ὄρους, διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ἀκροποδητί· ἄκροις ποσίν. Ἀκρόπολις.
Δαμάσκιος. τὰ γὰρ ἐπιφανέστατα τῶν ὀχυρωμάτων ὡς ἐπίπαν κοινὴν ἔχει τὴν φύσιν. γνοίη δ᾽ ἄν
τις τὸ λεγόμενον ἐκ τῶν περὶ τὰς ἀκροπόλεις συμβαινόντων. αὗται γὰρ δοκοῦσι μὲν μεγάλα
συμβάλλεσθαι πρὸς τὴν ἀσφάλειαν τῶν πολεμίων ἐν οἷς ἂν ὦσι. καὶ πρὸς τὴν τῆς ἐλευθερίας φυ
λακήν. γίνονται δὲ πολλάκις αἰτίαι δουλείας καὶ κακῶν ὁμολογουμένων. ὥς φησι Πολύβιος.

Ἀκροπόλοισιν· ἀκρωρείαις. Ἀκροστόλια· τὰ ἄκρα τῆς νηός. τὰ δὲ ἐμπρόσθια τῆς σχεδί
ας ἠρέμα πρὸς τὸ μετέωρον ἐς πρῴρας τύπον προαγαγόντες καὶ ἀποκάμψαντες, ὥσπερ ἀ
κροστόλια νηὸς καὶ προέμβολα ἐκμιμησάμενοι. καὶ Ἀρριανός· τά τε ἀκροστόλια τῆς βασιλίδος
νηὸς χρυσᾶ. Ἀκροσφαλεῖς· ἄκρως ἐσφαλμένους. ὁ δὲ ἐκέλευσε χωρεῖν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας καὶ ἀ
κροσφαλεῖς ὄντας. ἀλλὰ τὸ ἵππων, οὐ ῥᾳδίως ἄν, οὔνμος τὴν γῆν πατήσειεν. Ἀκροσφαλεῖς·
ἐν τῷ βαδίζειν σφαλλόμενοι. τουτέστι φιλόκιττοι οἱ οἶνοι. ὡς πάνυ τε δεινὰ καὶ ἐπικίνδυνα ὥσπερ τοῖς
κεῖται. παθεῖν μὲν ἄν, παθεῖν δὲ θάτερα. χρὴ δὲ ἡμᾶς ὄντα πράγματα τὰ δεῖν ὁρᾶν χωρίζοντας ἀζη
τεῖν καὶ ταῦτα τὸν βίον σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ. Ἀκροτελεύτιον ἔπος· κυρίως
τὸ ἔσχατον κεφαλαίου τινὸς ποιητικοῦ. χρῶνται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πεζοῦ. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, τὸ ἄκρον
τοῦ τέλους τοῦ στίχου. καλεῖται δὲ ἄκρον, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ στίχου. Ἀκρότομος· σκληρός. ὑψηλός.
ἢ ὀξὺς τμητικὸς λίθος ὁ τέμνων. καὶ ἀκρότομος πέτρα ἡ σκληρὰ καὶ ἄτμητος. ἀκρότομον δὲ ἱερὸς τὸ δυ
νατὸν παρὰ τῷ Ἰώβ. ἐν Αὐρασίῳ τῷ ὄρει, πέτρα ἀκρότομος ἦν. κρημνῶν μέσον ἀνέχουσα. ὃ δὴ πύρ
γον οἱ πάλαι ἄνθρωποι βραχὺν κομιδῇ ποιησάμενοι. καταφυγητήρια ἰσχυρὰν καὶ ἀμήχανον
τῆς τοῦ χωρίου φύσεως σφίσι ξυλλαμβανούσης ἐδείμαντο. Ἀκροφυσίων λόγιον· ὅστιν ἐν τῷ
ἀπὸ ἀκροφυσίων λόγιον ἐνδείκνυσθαι. Ἀκροχειρίζεσθαι· πυκτεύειν. ἢ παγκρατιάζειν πρὸς ἕτε
ρον ἄνευ συμπλοκῆς. ἢ ὅλως ἄκραις ταῖς χερσὶ μετ᾽ ἄλλου γυμνάζεσθαι. καὶ ἀκροχερσίτης οὕτω
καλούμενος. λαμβανόμενος τῶν ἄκρων τῶν χειρῶν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, ἔκλα. καὶ οὐ πρότερον ἠφίει, πρὶν
αἴσθοιτο ἀπαγορεύσαντος. ἦν δὲ καὶ Λεοντίσκος Μεσσήνιος ἐν Σικελίᾳ παγκρατιαστὴς ἀγωνιζόμενος. οὗτος ἦν ἐπὶ πά
λαι. καὶ ἀκροχειρὶς τὸ ἄκρον τῆς χειρός. Ἀκρόχολος· ὁ πρὸς ὀλίγον ὀργιζόμενος. ἀκρόχωλος δὲ ὁ πρὸς ὀλί
γον χωλεύων. Ἀκρωλένιον· τὸ ἄκρον τῆς χειρός. Ἄκρων· ἀκραγαντῖνος. ἰατρός. υἱὸς Ξένω
νος. ἐσοφίστευσεν ἐν ταῖς Ἀθήναις ἅμα Ἐμπεδοκλεῖ. ὅστιν οὖν πρεσβύτερος Ἱπποκράτους. ἔγρα
ψε περὶ ἰατρικῆς δωρίδι διαλέκτῳ. περὶ τροφῆς ὑγιεινῶν βιβλίον α. ἔστι δὲ καὶ οὗτος τῶν [illegible]
σημειωσαμένων. εἰς τοῦτον ἐποίησεν Ἐμπεδοκλῆς τωθαστικὸν ἐπίγραμμα. ἄκρον ἰατρὸν ἄκρον ἀκρα
γαντῖνον. πατρὸς ἄκρου. κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης. τινὲς δέ, τὸ δεύτερον στί
χον οὕτω προφέρονται· ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει. τοῦτο τινὲς Σιμωνίδου φασίν.

ἐστίν. Ἀκρώνυξ τὸ ἄκρον τοῦ ὄνυχος, καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὄρους. καὶ ἀκρωνυχία ὁμοίως. ὁ δὲ φυλακῇ τινι ἐπὶ τῆς ἀκρωνυχίας ἐντυχὼν, ταύτην αἰφνιδίῳ προσβολῇ, ἐξέψαλε. ἔστι δὲ ἀκρωνυχία, καὶ ἀκρώρεια τοῦ ὄρους. καὶ Ξενοφῶν· ἐπεὶ δὲ ἑώρα ὁ Χειρίσοφος προκατειλημμένην τὴν ἀκρωνυχίαν τοῦ ὄρους, ἀφ' ἧς ἡ κατάβασις ἦν εἰς τὸ πεδίον, ἐνδοτέρω χωρεῖν τὴν ἀκρωνυχίαν τοῦ ὄρους ἐπορίσατο. Ἀκρώρεια ἐξοχή. κορυφή. εἰς τρία διήρητο τὸ ὄρος. εἰς ἀκρώρειαν. εἰς ὑπώρειαν. εἰς τέρμα. ἀκρώρεια μέν ἐστιν ἡ κορυφή. ὑπώρεια δὲ τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους. τέρμα δὲ τὰ τελευταῖα. καὶ πόδες. Ἄκρος. ἀντὶ τοῦ τέλειος. εἰς ἄκρον ἑλληνικῶς. ἄκρως δὲ ἐπιρρηματικῶς. Ἀκρωτηριάζω αἰτιατικῇ. τέμνω τὰ ἄκρα. καὶ ἀκρωτηριασμός. Ἀκρωτήριον. Ἀκταίη παραθαλασσία ἐν ἐπιγράμματι. δῶρα παρ' ἀκταίης σοὶ τάδε πωφελίης. καὶ αὖθις. καὶ βατράχων ὅμιλον εἶδον ἀκταίων. Ἀκταίνειν. ἀκολασταίνειν. γαυριᾶν καὶ ἀτάκτως πηδᾶν. ἢ πρὸς συνουσίαν ὁρμᾶν. Ἀκταίων ἀκταίωνος ὄνομα κύριον. καὶ ἀκταιονιδῶν. τῶν ἀκταιονιδῶν ἐστὶ μία σκυλάκων. ἐν ἐπιγράμματι. συνέστειλε δὲ τὸ ω, διὰ τὸ μέτρον. Ἀκτή. αἰγιαλὸς παραθαλάσσιος. Ἀκτὴ ἰδίως ἐπιθαλάττιός τις μοῖρα τῆς Ἀττικῆς. ὅθεν καὶ ὁ ἀκτίτης λίθος. ἐκάλουν δὲ οὕτως καὶ τὴν Ἀττικὴν, οἱ μὲν, ἀπό τινος Ἀκταίωνος βασιλέως. οἱ δὲ, διὰ τὸ τὴν πλείω τῆς χώρας ἐπιθαλάττιον εἶναι. Ἀκτία. ἀγὼν παλαιός. ὡς Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ τῶν ἀγώνων δῆλον ποιεῖ. Ἀκτίτης λίθος. ἄνω ἐν τῷ ἀκτή.

Ἀκοινώνητος. ὁ ἀκριβής. Ἀκοίτης ἀρσενικῶς, ὁ ἀνήρ. ἄκοιτις δὲ θηλυκῶς, ἡ γυνή. καὶ τὸ πληθυντικὸν τὰς ἀκοίτις. Ἀκύλας. φιλόσοφος. σχόλια λογικὰ ἔγραψε ὡς περὶ συλλογισμῶν.

Ἀκύλας. γραμματικὸς. μουσικός. Ἀκυλήια. πόλις Ἰταλίας πολυάνθρωπος. προκειμένη κὲν θαλάττῃ. καὶ ἀκυλήσιοι, οἱ πολῖται. Ἀκύλλιος ὄνομα κύριον. Ἀκυλοστῆς πρίνου ὁ καρπός. ἄκυλος δὲ, εἶδος βοτάνης. Ἀκύμονα. ἀτάραχον. καὶ ἀκύμων, μὴ γεννῶσα. ὡς ἐγκύμων, ἡ συνειληφυῖα. καὶ ἀκυμότερος. Ἅλα. θάλασσαν. Ἀλλά. ἀντὶ τοῦ ὅμως δὲ, καὶ ἀντὶ τοῦ π.

Ἅλα καὶ ὁ ποιητὴς ἐν Ὀδυσσείᾳ. οὐ σύ γ' ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἅλα δοίης. Ἀλαβαστοθῆκαι. θῆκαι τῶν ἀλαβαστῶν. Δημοσθένης λέγει. ἐν τῇ συνηθείᾳ μυροθήκας καλοῦσιν. ἀλάβαστοι δέ εἰσι, λήκυθοι ὧν οὐκ ἔστι λαβέσθαι διὰ λειότητα. Ἀριστοφάνης. ἐς τὸν ἀλάβαστον, κύαθον εἰρώνης ἕνα. ὡσεὶ ἔλεγε κοχλιάριον ἕν. Ἀλάβαστρον. ἄγγος μύρου μὴ ἔχον λαβάς, λίθινον. ἢ λίθινος μυροθήκη. Ἀλλὰ γὰρ, ἀντὶ τοῦ δὲ, Εὔπολις. ἀλλὰ γὰρ ἀθυμοῦντες ἄνδρες οὔποτε τρόπαιον ἔστησαν τό. ἡ παροιμία. ἐπὶ τῶν διὰ ἀθυμίαν μηδὲν γενναῖον πράττειν δυναμένων. ἄλλα δ' ἀλλαχοῦ καλά. παρόσον τὰς Εὐμενίδας ἄλλοι ἄλλως καλοῦσιν. ἄλλα οὖν ὀνόματα παρ' ἄλλοις καλὰ νομίζονται. παρ' ἡμῖν δὲ ταῦτα τὸ ὀνομάζειν αὐτὰς Εὐμενίδας κατ' εὐφημισμὸν τὰς ἐρινύας. Ἄλλαγμα ὁ προφήτης φησί. καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλλάγμασιν ἡμῶν. Ἀλαζονεύεσθαι γενικῇ. Ἀλαζονεία. ὑπερηφανία. Πολύβιος. τοῖς γὰρ πλείστοις, ὑπεγίνετό τις ζῆλος οὐκ εὐτυχὴς ἐκ τῆς τῶν ἄλλων ἀλαζονείας καὶ ἀκαιρίας. παρὰ δὲ τῷ ἀποστόλῳ τοὺς ἐφ' οἷς οὐκ ἔχουσιν αὐχοῦντας ὡς ἔχοντας ἀλαζόνας νοητέον. καὶ Ἰώσηπος. ἦν γὰρ αὐτοῖς ἀλαζονεία ὡς ἐπ' ἀγαθοῖς καιομένης τῆς πόλεως. Ἀλαζών. πλάνος. ὑπερήφανος. ψεύδης. παρὰ τὸ ἐν ἄλῃ ζῆν. καὶ ἀλαζονογαυνοφλύαρος, ὁ μέθυσος καὶ λῆρος. ἢ ἀλαζὼν ἄλλως ζῶν. ὅ ἐστι ματαίως. ἰδίως δὲ, ἀλαζόνας τοὺς ψεύστας ἐκάλουν. ἐπεὶ λέγειν ἐπαγγέλλονται περὶ ὧν μὴ ἴσασιν. Ἀλαζὼν, ὁ ἀλώμενος. οὕτως Ἀλκαῖος. Πλάτων δὲ ἀλαζόσιν ἀντὶ τοῦ ψεύσταις. ἢ ἀλαζὼν, ὁ μείζονα τῆς ἑαυτοῦ ἀξίας κομπάζων καὶ φρονῶν. ὁ δὲ πρὸς ἕκαστον τῶν προσιόντων ἠλαζονεύετο. συμπλάττων ἀπὸ τῶν εἰκότων. Ἀλαλαγμός. ἐπινίκιος ὕμνος. ἢ φωνὴ ὑπὸ τῶν θαρραλεωτέρων κατὰ τῶν δειλιώντων. ἀλαλαγμὸς οὖν ὕψωμα φωνῆς. καὶ ἀλαλάξατε κροτήσατε. Ἀλαλαὶ ἰὴ παιήων. ἐπιφώνημα χοροῦ. Ἀλάλημαι. τεθορύβημαι. πεπλάνημαι. καὶ ἀλαλύκτημαι ὁμοίως.

Ἀλαλητὸν, θόρυβον. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α ἐπιτατικοῦ. Ἀλαλκεῖν. ἀποδιῶξαι, ἀποσοβῆσαι. τί φθιμένοις στοναχεῦμεν ἐφήδαισιν ἣν ἵνα ἀλαλκεῖν τῶν παίδων Ἀΐδην οὐδὲ θεοῖς δύναμις. Ἀλκμὴν ὁ Λάκωνος ὄνος ἀγαθῶν Λακώνων φέρει. Ἀλλ' αὖ τε πεσεῖν τὴν ἐπ' ἄγκυραν θεός. ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα γινομένων. παρόσον οἱ ναῦται πολλάκις ἡγούμενοι ἄγκυραν βαλεῖν ἢ προσορμίζεσθαι,

ὅτι τοὺ ἀπίσω ἐπάλευσαν. Ἀλάνεια· ἡ ἀλαζονεία. παροιμία. Ἀλλαντοπώλης· ὁ εἴδη ἐντέρων πωλῶν. ἐντεροπώλης. ἀλλᾶς γὰρ τὸ ἔντερον. ἀλλᾶντες. ἀντὶ τοῦ ἐποίησαν τοῦ στρατηγοῦ σημεῖον. ἀλλᾶντας τε αὐτοὶ ἀποκρεμάσαντες, τοῖς πολεμίοις συντελῶντι ἐπετώθαζον. Ἀριστοφάνης. ἔρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων. Ἀπατούρια δὲ ἑορτὴ δημοτελὴς ἀγομένη παρ' Ἀθηναίοις.

Ἀλλά μ' ὦ θεοὶ πατρῷοι συγγένεσθε. ἀλλὰ νῦν. ἀντὶ τοῦ διὰ τάχους ἡ τραγῳδία φησί. Ἀλλαξάμενος. Ἀππιανός. ὅτι περὶ δὲ καὶ γένος ἀλλαξάμενος εἴη, τὸ μηδὲν ἡγησάμενος, ἢ τὰ τῶν οὐ ὀλίγων ἀντὶ τῆς πατρίδος αἱρεῖσθαι βουληθείς. Ἀλλαξάμενος· προτιμήσας. ὑπὲρ τοῦ κέρδους ὁ κακοδαίμων τὴν σωτηρίαν ἀλλαξάμενος. καὶ αὖθις. παράδειγμα καὶ παίδευμα πᾶσιν ὥστε μὴ τολμᾶν μηδὲ κερδαίνειν παραπλήσια. Ἀλαός, ὁ τυφλός. ἢ στερήσιμον τοῦ λάμψαι, ὅ ἐστι βλέπειν. καὶ ἀλαοσκοπιήν, ὅμηρος. οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε. παροιμιακῶς. ἀντὶ τοῦ οὐ τυφλῶς ἐσκοπίαζεν. Ἀλαοτόκος· ὁ τυφλὰ γεννῶν. Ἀλλὰ πᾶν γένοιτ' ἂν ἤδη. τὴν παροιμίαν ἐπαινῶ τὴν παλαιάν. ὑπὸ λίθῳ γὰρ παντί που χρὴ μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀθρεῖν. ἡ δὲ παροιμία, ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος εὕδει φυλάσσεο. Ἀλαπάξαι· πορθῆσαι. κενῶσαι. ὁμαλίσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς λαπάττειν βολβίνης κενωτικῆς γαστρός. Ἀλαλείοις· στηρεσίοις. ὁ δὲ Μακεδόνιος συνέταξεν ἐκκλησιαστικοῖς ἀγγαρείοις ἀποτρέφεσθαι. Ἀλλᾶς· ἀλλᾶντος εἶδος ἐντέρου κατεσκευασμένου. καὶ ἀλλαντοπώλης ὁ ταῦτα πωλῶν. Ἅλας ἄγων καθεύδεις. ἐπὶ τῶν ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ καθευδόντων καὶ ῥᾳστωνευομένων. ἐμπόρου γάρ τινος τὴν ναῦν ἁλῶν πληρώσαντος τὴν ἀντλίαν ἐπαναβῆναι καὶ ἐκτῆξαι τοὺς ἅλας. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία. ἁλῶν δὲ φόρτος ὅθεν ἦλθεν ἐν θέρει. Ἀλαθυμίτας· ἐν θύμῳ κατασκευασθέντας. καὶ ἑτέρα παροιμία. ἅλασιν ὕεια. ἐπὶ τῆς ἄγαν εὐηθείας. Ἄλαστε· ἀνεπίληστε. τέκνον ἐμὸν ἄλαστε. Ἀλαστήσειεν· ἀνεπιλήστως δεινοπαθήσειεν. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν μεγαλεική τις μηχανή. ἀντὶ τοῦ πονηρά. καὶ πανοῦργος μηχανή. διεβάλλοντο δὲ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ Μεγαρεῖς. ἄλλα μὲν λέγοντες ἄλλα δὲ ποιοῦντες. Ἀλάστωρ· πικρὸς καὶ φονικὸς δαίμων. τιμωρῶν καὶ ἀνεπίληστα ἔργα ποιῶν. ὁ δὲ ἔγραφε πικρῶς καὶ παραστατικῶς. ἀλάστορας ἀποκαλῶν καὶ παλαμναίους διὰ τῆς ἐπιστολῆς. εἰ οὕτως αἰσχρῶς περιόψονται τοὺς μηδὲν ποθοῦντες. ἢ ἰδόντες κακόν. ἢ ἀλάστωρ, ὁ τοιαῦτα τολμήσας, ὧν μή ἐστιν ἐπιλαθέσθαι. Ἀλᾶται· πλανᾶται. ῥέμβεται. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ῥεῖ τῷ κατὰ τὸν ὕπνον. σοὶ δ' ἐγὼ φράζω, καὶ πρὸς ἀγγελεῖν πρὸς δὲ μὴ ψεύδειν αἰεί. Ἀλλαχῆ· ἀλλαχοῦ. Ἀλλάχθητι· ἀντὶ τοῦ διαλλάχθητι. Σοφοκλῆς. Ἀλλὰ χρή· ἔσω. τοῦτο δηλοῖ συγκατάθεσιν. οἷον, καὶ μάλα. Ἀλλαχῆ καὶ ἀλλαχόσε, τὸ εἰς ἄλλον τόπον. ἀλλαχοῦ δὲ καὶ ἀλλαχόθι, τὸ ἐν τόπῳ. Ἀλβα· οἱ μάγειροι. Ἀλβανοὶ ὄνομα ἔθνους Γαλατῶν. τούτων φασὶ τὴν γῆν εὐδαίμονα καὶ καρπὸς ἐνεῖν οὖσαν ἀγαθὴν οἶνον ἡδὺν καὶ πολλὴν ἔχουσαν. Ἄλβιος ὄνομα κύριον. Ἄλβιος ἐς τὴν ἱππάδα τελῶν τὴν Ἀντωνίου θεραπεύων καὶ ὑπηκόων ἅμα φάτνην. Ἀλγεινά· κακά. λυπηρά.

Ἀλγινόεις· ὁ λυπηρὸς καὶ ἀλγεινός. Ἀλγεῖν τοῦ πονεῖν διαφέρει. ἀλγεῖν μὲν ἐστὶ τὸ σαρκὸς πάσχειν. πονεῖν δὲ, τὸ ἐνεργεῖν. Ἀλγηδών· ἡ λύπη. Ἀλγεινά· τὰ λυπηρά. Ἄλγησις· ἡ λύπη καὶ ἀλγηδών. Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. ὦ πρέσβυ πρέσβυ τοῦ φθόνου τὸν ψόγον ἤκουσα. τὴν δὲ ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλυπήθην. Ἀλγητὸν καὶ ἀνάλγητον. Ἀλγίστατον. τοῦτο δεῖ σ' ἀλγίστατον ἡμῖν. Ἀλγμῷ ὀδυνηρῷ. Ἀλδήσκος ὄνομα πόλεως καὶ ποταμοῦ. Ἀλδίσκω· τὸ αὐξάνω. Ἀλαιεὺς ὄνομα δήμου. Ἀλαίρης ὁ μαινόμενος. Ἀλέα· θέρμη, ἔκλαμψις. πυρὰ δὲ ἀνεκαίετο ὡς ἅμα μὲν φῶς ἅμα δὲ ἀλέα παρεῖσιν· κρυμὸς γὰρ ἦν. Ἀλεάζειν· ἐκκλίνειν. Ἀλέας πόλις Θεσσαλική. οἱ δὲ πολῖται Ἀλεεῖς. Ἀλέγεις· ἀρήγεις. βοηθεῖς. ἀλέγεις δ' ἀντὶ ἐρεῖ καὶ πονεῖς.

Ἀλέγω σημαίνει καὶ τὸ φροντίζω. ὅμηρος. οὐκ ἀλέγω ὡς εἴ με γυνὴ βάλοι. Ἀλεαίνοιμι· θερμαινοίμην. ἔπειθ' ἵν' ἀλεαίνοιμι τοῦ τοῦ χειμῶνος. Ἀριστοφάνης. ἀλέαι μὲν, ἀπὸ τοῦ ἀολλίζεσθαι ἡμᾶς ἐν ταῖς ἡμέραις. καὶ ἐν Ἀθήναις ἡ λιαία δικαστήριον ἦν, ἀπὸ τῆς συναγωγῆς τῶν ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλεαίνειν, ὅ ἐστι θερμαίνειν καὶ διαχεῖν. τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς γινομένης διαπνεύσεως ἐκ τοῦ στόματος πρὸς τοὺς δακτύλους. ὃ λέγεται αὔειν καὶ ἄζειν. κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς τῆς ἐκ τοῦ στόματος. Ἀλεαίνωσιν· ἀντὶ τοῦ θερμαίνοιντο. πῦρ ἀνέκαυσαν ὅπως αὐτοί τε ἀλεαίνωσι. καὶ τοῖς Ῥωμαίοις κατὰ χώ-

ραν μὲν ἐμποδὼν ἐξὰν παράσχωσιν. Ἀλεεινὸς θερινὸς θερμός. Ξενοφῶν. χιόνος δὲ πεπτωκυίας, ὅπη ἦν ἀλεειν-
ὸν ἵστασθαι. ἐν χειμῶνι δέ, ἀλεεινὸς ἦν ὁ χειμὼν ὅτῳ μὴ παρεσκευασμένη ἦν χιών. Ἀλεείνω. ἐκκλίνω.
Ἀλεκῖνος ὁ δυνατὸς ὁ καὶ ἄλκιμος. Ἀλεκτορίδες, αἱ θήλειαι ὄρνεις. καὶ τὰς ἀλεκτορίδας δ' αὐτὰς
ἀπέκτειναν. τὰς μὲν κλαδούσας καὶ ᾀδούσας ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς μηνῦσαι τὸν μοιχὸν. καὶ ἀλεκτορίδευς ὁ τοῦ
ἀλέκτορος. Ὅτι περσικὸς ὄρνις ὁ ἀλέκτωρ λέγεται διὰ τὴν λοφίαν. καὶ ζήτει ἐν τῷ περσικὸς
ὄρνις. Ἀλέκτωρ πίνει καὶ οὐκ οὐρεῖ. μύξος οὐ πίνει καὶ οὐρεῖ. λέγεται ἡ ἐπῳδὴ αὕτη εἰς δυσουρί-
αν ὄνου. Ἄλεκτρα καὶ ἄνυμφα ἀντὶ τοῦ παράνομα καὶ οὐ νενομισμένα διὰ τὴν μοιχείαν. τουτέστι
δύσλεκτρα καὶ κακόνυμφα. Σοφοκλῆς. ἄλεκτρ' ἄνυμφα γὰρ ἐπέρχομαι φόνων γάμων ἁμιλ-
λήματα. Ἀλεκτρυόνα ἀθλητὴν ταναγραῖον. ᾄδονται δὲ εὐγενεῖς οὗτοι. ἀφίησι δὲ ἀσκληπι-
ῷ ἀνάθημά τε καὶ ἄθυρμα εἶναι. οἱονεὶ θεράποντα καὶ οἰκέτην προσκαλοῦντα δὲ νέον τὸν ὄρνιν. ὁ
ἀπόσπονδος ἐκεῖνος. καὶ παροιμία. ἀλεκτρυόνος μὲ φασὶ κοιλίαν ἔχειν. ταχὺ γὰρ κατεψεῖς τὰ ἐ-
γύειον. καὶ ἀλεκτρυόνος πλῆκτρον ζήτει ἐν τῷ αἶρε πλῆκτρον. Ἀλλ' ἐμὸς γοῦν ἄν, ἐκτὸς ἔλ-
θοι πόνων προσποιησάμενος. ὁ ἐμός φησιν ἀνήρ. οἷον προσποιησάμενος. ἀντὶ τοῦ ἀποβαλὼν τὴν ἀσπί-
δα. ἅμα δὲ παρεῖναι ἄπεισιν εἰς τὸν πόλεμον καὶ οὐκ ἂν ἀπέλθοι τῆς μάχης. Ἀλεξάνδρεια
ὄνομα πόλεως. καὶ ὁ πολίτης ἀλεξανδρεύς. καὶ ἀλεξάνδρειος. Ἀλεξανδρέων φονοκτονία. ζήτει
ἐν τῷ ἀντωνῖνος. Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου καὶ Ὀλυμπιάδος. βασιλεύσας μακεδόνων ἀπὸ ἐ-
νιαυτῶν ικ´. τελευτήσας δὲ ἐτῶν λγ´. οὗτος ἦν τό τε σῶμα κάλλιστος, καὶ φιλοπονώτατος καὶ ὀ-
ξύτατος τὴν γνώμην καὶ ἀνδρειότατος. καὶ φιλοτιμότατος. καὶ φιλοκινδυνότατος. καὶ τοῦ θείου ἐπιμε-
λέστατος. ἡδονῶν τε τῶν μὲν τοῦ σώματος ἐγκρατέστατος. τῶν δὲ τῆς γνώμης ἐπαινουμένων, ἀπληστό-
τατος. ξυνιδεῖν δὲ τὸ δέον ἔτι ἐν τῷ ἀφανεῖ ὄν, δεινότατος. καὶ ἐκ τῶν φαινομένων τὸ εἰκὸς ξυμβα-
λεῖν ἐπιτυχέστατος. καὶ τάξαι στρατιὰν δαημονέστατος. καὶ πρὸς πᾶν καλὸν ἐπιτηδειότατος. πρὸς
τούτοις ἦν ἐπιεικής. καὶ θεοσεβής. ὀργισθεὶς γάρ ποτε θηβαίοις ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε τοὺς μὲν οἰκήτο-
ρας ἐξανδραποδίσασθαι. τὴν δὲ πόλιν εἰς ἔδαφος κατασκάψαι. τῆς περὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβείας
οὐκ ὠλιγώρησε περὶ τὴν κατάληψιν τῆς πόλεως. ἀλλὰ πλείστην ἐποιήσατο πρόνοιαν ὑπὲρ τοῦ μὴ
δ' ἀκούσιον ἁμάρτημα γενέσθαι περὶ τὰ ἱερὰ καὶ καθόλου τὰ τεμένη. Ὅτι τὸ μεγαλήγορον τοῦ ἀλε-
ξάνδρου, οὐχ ὑπέρογκον μᾶλλον ἢ εὐθαρσὲς ἐν τοῖς κινδύνοις ἐφαίνετο. ῥωξάνης δὲ ἠράσθη τῆς
ὀξυάρτου τοῦ βακτριανοῦ. ἣν δὴ καλλίστην τῶν ἀσιανῶν γυναικῶν λέγουσιν ὀφθῆναι, οἱ ξὺν ἀλεξάνδρῳ
στρατεύσαντες, μετά γε τὴν δαρείου γυναῖκα. καὶ ταύτην ἰδόντα ἀλέξανδρον εἰς ἔρωτα ἐλθεῖν αὐ-
τῆς. ἐρασθέντα δὲ οὐκ ἐθελῆσαι ὑβρίσαι καθάπερ αἰχμάλωτον. ἀλλὰ γῆμαι γὰρ οὐκ ἀπαξι-
ῶσαι. καὶ τοῦτο δὲ ἐγὼ ἀλεξάνδρου ἐπαινῶ μᾶλλον ἢ μέμφομαι. καίτοι τῆς δαρείου γυναικός, ἣ
καλλίστη δὴ ἐλέγετο τῶν ἐν τῇ ἀσίᾳ γυναικῶν ἢ οὐκ ἦλθεν εἰς ἐπιθυμίαν, ἢ καρτερὸς αὐτοῦ ἐγένετο.
νέος τε ὢν καὶ τὰ μάλιστα ἐν ἀκμῇ τῆς εὐτυχίας ὁπότε ὑβρίζουσιν ἄνθρωποι. ὁ δὲ κατῃδέσθη τε καὶ
ἐφείσατο. σωφροσύνῃ τε πολλῇ διαχρώμενος, καὶ δόξης ἅμα ἀγαθῆς οὐκ ἀτόπως ἐφιέμενος. καὶ τοί-
νυν καὶ λόγος κατέχει ἀποδράντα, ἐλθεῖν πρὸς δαρεῖον τὸν εὐνοῦχον τὸν φύλακα αὐτῷ τῆς γυναι-
κός. καὶ τοῦτον ὡς εἶδεν ὁ δαρεῖος, πρῶτα μὲν πυθέσθαι εἰ ζῶσιν αὐτῷ αἱ παῖδες καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ μήτηρ. ὡς
δὲ ζώσας τε ἐπύθετο, καὶ βασίλισσαι ὅτι καλοῦνται. καὶ περὶ τῆς θεραπείας. καὶ ὡς σωφρονεῖ ἡ γυνὴ αὐτοῦ.
ἀνατεῖναι τὸν δαρεῖον εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας, καὶ εὔξασθαι ὧδε. ἀλλ' ὦ ζεῦ βασιλεῦ ὅτῳ ἐπιτέτραπται τὰ
βασιλέων πράγματα νέμειν ἐν ἀνθρώποις. σὺ νῦν μάλιστα μὲν ἐμοὶ φύλαξον περσῶν τε καὶ μήδων
τὴν ἀρχὴν ὥσπερ οὖν καὶ ἔδωκας. εἰ δὲ δὴ ἐγὼ οὐκ ἔτι σοι βασιλεὺς τῆς ἀσίας, σὺ δὲ μηδενὶ ἄλλῳ
ὅτι μὴ ἀλεξάνδρῳ παραδοῦναι τὸ ἐμὸν κράτος. οὕτως οὐδὲ παρὰ τῶν πολεμίων ἄρα ἀμελεῖται ὅ-
σα σώφρονα ἔργα. οὕτω φησὶν ἀρριανός. νέαρχος δὲ φησὶν ὅτι χαλεποὶ αὐτῷ τῶν φίλων ἐγένοντο
ὅσοι ἐκόμιζον αὐτὸν ἀρρωστοῦντα. ὅτι αὐτὸς πρὸ τῆς στρατιᾶς κινδυνεύοι. οὐ τοῦ στρατηγοῦ ταῦτα ἀλλὰ
στρατιώτου εἶναι. καί μοι δοκεῖ ἄχθεσθαι ἀλέξανδρος τοῖσδε τοῖς λόγοις. ὅτι ἀληθεῖς τε ὄντας ἐγί-
νωσκε, καὶ αὐτὸν ὑπαίτιον τῇ ἐπιτιμήσει. καὶ ὅμως ὑπὸ μένους τε τοῦ ἐν ταῖς μάχαις καὶ τοῦ ἔρωτος τῆς
δόξης καθάπερ οἱ ἄλλης τινὸς ἡδονῆς ἡττώμενοι, οὐ καρτερὸς ἦν ἀπέχεσθαι τῶν κινδύνων. Ὅτι ἀ-

λέξανδρος ὁ μακεδὼν, θαυμαστὸν βίον ἐβίωσε. πίστιν δὲ τοῖς εἰρημένοις ἐχέγγυον, ἡ τῶν ἀγώνων ἐπέσχε πρᾶξις. οὐδὲ γάρ ἐστιν εὑρεῖν ἐν παντὶ τῷ τοῦ κόσμου κύκλῳ ἕνα ἄνδρα τοσούτοις κατορθώμασι πλεονεκτοῦντα. τοῖς τε γὰρ ἀρίστοις συμφοιτήσας ἀνδράσιν εἴς τε λόγους οὐ μεῖον τῶν εἰς ἄκρον ἐπαινουμένων εὑρέθη. πρός τε τὰ πολέμια διελθὼν, θαυμαστὰ μᾶλλον ἢ πειθοῦς ἄξια διεπράξατο. καὶ πρὸς δαρεῖον τὸν περσῶν βασιλέα συνάψας πόλεμον, τοῦτον κατακράτος νικᾷ. κἀκεῖνον αἰτεῖται εἰς διαλλαγὰς ἐλθεῖν. καὶ δοῦναι αὐτῷ καὶ τὴν θυγατέρα ῥωξάνην πρὸς γάμου κοινωνίαν. Ὁ αὐτὸς πάντα τὰ ἔθνη καταστρεψάμενος, διεφθάρη τὸν νοῦν. καὶ πρὸς τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς διωλίσθησε. περσικὴν στολὴν ἐνδυσάμενος. μυρίοις δὲ νέοις δορυφορούμενος. διακοσίαις τε παλλακαῖς χρώμενος ὥστε τὴν μακεδονικὴν πᾶσαν τῶν βασιλέων συνήθειαν ἐς πέρσας μεταρυθμίσαι. καὶ τῶν ἰδίων τινὰς διαβληθέντας, ἀνελεῖν. ὕστερον δὲ εἰς ἰνδίαν ἀφικόμενος, ὑπὸ κανδάκης τῆς βασιλίσσης συνελήφθη ἐν ἰδιώτου σχήματι. καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀλέξανδρε βασιλεῦ. τὸν κόσμον περιέλαβες καὶ ὑπὸ γυναικὸς συνεσχέθης. καὶ εἰρήνην πρὸς αὐτὴν ἐποιήσατο. καὶ τὴν χώραν αὐτῆς ἀβλαβῆ διεφύλαξεν. Ὁ αὐτὸς ὀκτακοσίοις ἀνδράσιν ἐνέτυχεν ὑπὸ περσῶν πάλαι ἐν ἑλλάδι ληφθεῖσιν. ἠκρωτηριασμένοις τὰς χεῖρας. οὓς μεγάλαις δωρεαῖς ἐφιλοφρονήσατο. καὶ παρεμυθήσατο. εἰς δὲ τὴν λίμνην τὴν ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἀφικόμενος, τὸ διάδημα ἀπέβαλεν ὄμβρου καταρραγέντος. καὶ μόλις ἐπὶ τὴν γῆν διενήξατο. καὶ ὑπὸ κασάνδρου τοῦ ἰδίου στρατηγοῦ φάρμακον δεξάμενος, ἐταράχθη. καὶ οὕτως ἐπὶ τοσούτοις κατορθώμασι τὸν βίον μετήλλαξεν. Ὅτι ἀλέξανδρος φιλήκοος ἦν εἴπερ τις ἄλλος τῶν μουσικῶν. τιμόθεος δὲ ὁ αὐλητὴς ἔτι πρόσθεν αὐτοῦ ὄντι τε αὐλοῦντα λέγουσι τῆς ἀθηνᾶς τὸν ὄρθιον νόμον ἐπικαλούμενον, τοσόνδε ἐκπλῆξαι ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν, ὡς μεταξὺ ἀκούσαντα ἀναΐξαι ἐπὶ τὰ ὅπλα. τὸν δὲ φάναι, ὅτι τοιαῦτα χρὴ εἶναι τὰ βασιλικὰ αὐλήματα. οὗτός τε δὴ ὁ τιμόθεος ἀνεληλύθει πρὸς αὐτὸν σπουδῇ μετάπεμπτος γενόμενος. Ὅτι οὗτος ὁ μέγας ἀλέξανδρος νικήσας ναυμαχίᾳ λακεδαιμονίους. καὶ τειχίσας τὸν πειραιᾶ. καὶ ἑκατόμβην θύσας, πάντας εἱστίασεν ἀθηναίους.

Ἀλέξανδρος ὁ μαμαίας, σὺν τῇ μητρὶ ἄρξας, ὑπείκειν πάντα διώκει. ἥτις πανταχόθεν ἐφρούρει τὴν ἀρχήν. δικάζειν τε οὖν αὐτὸν ἔπειθεν ἐπὶ πλεῖστον. ὡς ἂν ἐν τούτοις ἀσχολούμενος, μὴ ἔχοι καιρὸν ἐς τὸ ἐπιτηδεύειν τι τῶν ἁμαρτημάτων. ὑπῆρχε δὲ αὐτῷ καὶ φυσικὸν ἦθος πρᾶον καὶ ἥμερον. ἔς τε τὸ φιλάνθρωπον πάνυ ἐπιρρεπές. ἐς τεσσαρεσκαιδέκατον οὖν ἔτος ἄρξας τῆς βασιλείας, ἀναιμωτὶ ἦρξε. καίτοι τινῶν μεγίσταις αἰτίαις ὑποπεσόντων. ὡς μετὰ τὴν μάρκου τελευτὴν τὸν βασιλέα θαυμάζειν ἀλέξανδρον. ᾐτιᾶτο δὲ καὶ τὴν μητέρα καὶ πάνυ ἤσχαλλεν ὁρῶν αὐτὴν φιλοχρηματοῦσαν. καὶ πολλὰ ἐξ ἐπηρειῶν θησαυρίζουσαν. πολλὰ δὲ ὑπ' αὐτῆς ἠναγκάζετο πράττειν. ἦρχε γὰρ αὐτοῦ ὑπερβαλλόντως ἡ μήτηρ. ἥτις ἀπῆγε τῶν αἰσχρῶν καὶ ἀπρεπῶν τοῖς βασιλεῦσιν ἔργων. διδασκάλους τε πάσης παιδείας λάθρα μετεπέμπετο. ὁ δὲ παλαίστραις τε καὶ γυμνασίοις πάνυ ἔχαιρε. καὶ τοὺς διδασκάλους ἀπεσόβει. ἐς τοσοῦτον δὲ ἐξώκειλεν, ὥστε δὴ πάντα τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ τῶν δημοσίων θεάτρων μεταγαγεῖν ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τὰς μεγίστας. διὰ τοῦτο ἐμυσάττοντο αὐτόν.

Ἀλέξανδρος ὁ μιλήσιος. ὃς πολυΐστωρ ἐπεκλήθη καὶ κορνήλιος. διότι κορνηλίῳ λεντούλῳ αἰχμαλωτισθεὶς, ἐπράθη. καὶ αὐτοῦ παιδαγωγὸς ἐγένετο. εἶτα ἠλευθερώθη. ἦν δὲ ἐν ῥώμῃ ἐπὶ τῶν σύλλα χρόνων. καὶ ἐπὶ τάδε. ἀνῃρέθη δὲ ἐν λαυρεντοῖς ὑπὸ πυρὸς τῆς οἰκίας φθαρείσης. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἑλένη μαθοῦσα τὸ συμβὰν ἀπήγξατο. ἦν δὲ γραμματικὸς τῶν κράτητος μαθητῶν. οὗτος συνέγραψε βιβλία, ἀριθμοῦ κρείττω. καὶ περὶ ῥώμης βιβλία πέντε. ἐν τούτοις λέγει ὡς γυνὴ γέγονεν ἑβραία μωσώ. ἧς ἐστι σύγγραμμα ὁ παρ' ἑβραίοις νόμος. Ἀλέξανδρος ἱεραπόλεως ἐπίσκοπος καὶ μάρτυς. ἔγραψε, τί καινὸν εἰσήνεγκε χριστὸς εἰς τὸν κόσμον, κεφάλαια θ΄. λόγου νοήματα τέμοντα.

Ἀλέξανδρος ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ἐπὶ ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου. ὃς συμβαίνουσαν εἶχε τῇ ἀρχιερωσύνῃ τὴν πολιτείαν. ἐν ἀσκητικῇ δὲ παλαίστρᾳ τὸν πρὸ τῆς ἐπισκοπῆς διατελέσας χρόνον καὶ γυμνασάμενος ἐπὶ πλεῖστον, ὡς γενναῖος ἀγωνιστής. καὶ λόγοις παιδεύων καὶ βεβαιῶν τῷ βίῳ τὸν λόγον. ὃς πορφύριον διεδέξατο. ἐκεῖνος μὲν οὖν τῇ πυκνότητι διέπρεπε τῶν φρενῶν. ὁ δὲ ἀλέξανδρος ἀσκήσει

καὶ φιλοσοφία. καὶ ἀντιμονιρίῳ καὶ τῷ ῥήματι τοῦ κλώπης. καὶ μυθείοις ἑτέροις πλεονεκτήμασι χάρι-ζε. Ἀλέξανδρος Αἰτωλὸς. ἐκ πόλεως Πλευρῶνος, υἱὸς Σατύρου καὶ Στρατοκλείας, γραμματικός. οὗτος καὶ τραγῳδίας ἔγραψεν. ὡς καὶ τῶν ἑπτὰ τραγικῶν ἀνακριθῆναι. οἳ ἐπεκλήθησαν πλειάς. Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος φιλόσοφος περιπατητικὸς. διδάσκαλος Νέρωνος τοῦ βασιλέως ἅμα Χαιρήμονι τῷ φιλοσόφῳ. ἢ οὖν δὲ ἔσχε Καίλιον ὄνομα. οὗτος ἐκάλει τὸν Νέρωνα πηλὸν αἵματι πεφυρμένον. κακῶν μαθητῶν ὡς οἶμαι κακίονες οἱ διδάσκαλοι. διδακτὴ γὰρ ἀρετή. καὶ κακία ἀσκητή. ὅρα. καὶ ἕτερος Ἀλέξανδρος Ἀφροδισιεὺς φιλόσοφος. καὶ ἄλλος ὁ Νουμηνίου σοφιστής. καὶ ἄλλος Κλαύδιος χρηματίσας σοφιστής. καὶ ἕτερος ὁ Κασίλωνος σοφιστὴς ἀδελφὸς Διοσερίου τοῦ σοφιστοῦ. μαθητὴς δὲ Ἰουλιανοῦ. καὶ ἄλλος Ἀλέξανδρος, Ἀλεξάνδρου, δικηγόρου, Κίλιξ Σελευκεύς, σοφιστής. ὃς ἐπεκλήθη Πηλοπλάτων. Ἀλέξασθαι. ἐπαμύνειν. Ξενοφῶν· πολὺ δὲ διέφερεν ἐκ χώρας ὁρμωμένους, ἀλέξασθαι ἢ προπορευομένους ἐπιοῦσι τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι. Ἀλέξαι. βοηθῆσαι. ἀλέξαι δὲ ἐπαλέξαι. Ἀλέξειν. ἀποσείειν. Ἀλεξήσοντα. βοηθήσοντα. Ἀλεξητῆρα. βοηθόν. Ἀλεξιάρη. ἡ τοῖς ἀνδράσι βοηθοῦσα. Ἀλεξιβέλεμνον τὸν τὰ βέλη ἀπερύκοντα. ἐν ἐπιγράμματι· Καὶ τὸν ἀλεξιβέλεμνον ἀπὸ στέρνοιο χιτῶνα. Ἀλεξίκακον. ἀλεξιφάρμακον. ἀντιφάρμακον. κακοῦ καθαρτικὸν ἢ ἀπολυτικόν. καὶ ἀλεξίκακε τουτέστιν ἀποτρόπαιε. ὁ τὰ δεινὰ ἀπείργων. Ἄλεξις Θούριος. ὅστις πρότερον Συβαρὶς ἐκαλεῖτο. κωμικός. ἐδίδαξε δράματα σμέ, γέγονε δὲ πάτρως Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ. ἔσχε δὲ υἱὸν Στέφανον. καὶ αὐτὸν κωμικόν. Ἀλεξιφάρμακα. ἀλεξιτήρια φαρμάκων. Μένανδρος παιδὶ ἐφέσια τοῖς γαμοῦσιν. οὕτω περιπατεῖ λέγων ἀλεξιφάρμακα. Ἀλεξόμενον. ἀμυνούμενον. τὸν κακῶς ἄρξαντα κακῶσαι θέλειν. καθάπερ ἐπὶ τῶν κατ᾽ ἰδίαν ἀδικημάτων οἱ νομοθέται καὶ δικασταὶ πάσας τὰς τῶν συμβαινόντων βλάβας οὐκ ἐπὶ τὸν ἀλεξόμενον, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὸν ἄρξαντα χειρῶν ἀδίκων ἀναφέρουσι. καὶ ἀλεξομένους παρὰ Ἡροδότῳ. ἀντὶ τοῦ ἀμυνουμένους. ἢ ἐπιβοηθοῦντας. ἐπιτιμωρεῖς δὲ τῶν Μασσαγετῶν τοὺς περιληφθέντας τῆς Κύρου στρατιᾶς ἀλεξομένους, ἐφόνευε. καὶ ἀλέξασθαι, κωλύειν ἀπείργειν. οἱ δὲ ἵπποι ὤνησαν αὐτῷ χρήσιμοι ἐς τὸ φεύγειν σὺν αὐτοῖς. ἢ ἀπελαύνοντας ἀλέξασθαι τοὺς πολεμίους. καὶ αὖθις. Ἦρχε δὲ ὁ Κῦρος τούτου ὑπερζῶν ἔς τε νικῶν τοὺς εὖ καὶ κακῶς ποιοῦντας ἀλεξόμενος. Ἀλεωρή. ἔκκλισις καὶ φυλακή. πολλοὶ δὲ ἀπὸ χιόνος ἀπέθανον. καὶ οὐδέ τις σφίσιν ἀλεωρὴ ἦν ἑκάστων ἑαυτοὺς διασώζειν ἱκανῶς ἡγουμένων. Ἀλλ᾽ εἴπου χώρας τόποις. ὅτι δεῖ χώρας ἑκάστης ἐν ᾗ ἄν τις γίνηται, μιμεῖσθαι τὰ ἔθη. Ἀλλ᾽ ἔσθι ἐλθὼν τοὺς μεγακλέους κίονας. ὡσεὶ ἔπε τὸν πλοῦτον ἐμφαίνει διὰ τούτων. ὅτι οὐδὲν αὐτῶν κατελείφθη, εἰ μὴ αὐλή. ἀντὶ τοῦ τοὺς λίθους τῆς μεγακλέους οἰκίας. οὗτοι γὰρ μόνοι κατελείφθησαν αὐτῷ πάντα φαγόντι. λέγει δὲ ὁ πρεσβύτης πρὸς τὸν υἱόν. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις. ἐπὶ τῶν ἀνειμένως διαιτωμένων ὁ λόγος. Ἀλλ᾽ ἔστ᾽ ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία. ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα. Αἴας φησίν. Ἀλέθουσιν. ἀλήθουσιν. Ἀλετρίβανος. οἱ μὲν δασέως παρὰ τὸ τοὺς ἅλας τρίβειν. οἱ δέ, ψιλῶς. παρὰ τὸ ἀλεῖν. καὶ δοίδυξ μὲν ἀττικόν. ἀλετρίβανος δὲ ἀσιανόν. λέγεται δὲ καὶ ἀλοτρίψ. καὶ τοῦτον δικάρανον ἀλοτρίβα. καὶ ἀλετρίς. ἡ μυλωθρὸς παρὰ Καλλιμάχῳ. Ἀλέοιμι. ἀντὶ τοῦ θερμαίνοιμι. Ἀριστοφάνης. Ἀλεύατο. ἐξέφυγεν. Ἄλευ ἰὼν τὸ φυλάξαι οὕτως λέγουσι. καὶ παροιμία. ἄλευ ἀπὸ μείζονος ἀνδρός. Ἀλευάδαι. οἱ ἐν Λαρίσσῃ τῆς Θετταλίας εὐγενέστατοι. ἀπὸ Ἀλεύου βασιλέως τὸ γένος ἔχοντες. Ἀλευρότησις. τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλεύρου. ἡ παιπάλη παρὰ πολλοῖς λεγομένη. Ἀλεία. ἡ ἄγρευσις. Ἀλείατα. τὰ ἄλευρα.

Ἄλειμμα ἐκ τοῦ ἀλείφω. ἄλιμα δὲ βοτάνη. Ἄλειον τὸ τοῦ ἡλίου ἱερὸν ἐν Ῥόδῳ. σημαίνει ὕδωρ. καὶ ἄλειος ὁ Ζεύς. Ἀλεπαῖς πηγὴ ἐν Ἐφέσῳ. Ἀλεῖπται οἱ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐπασκοῦντες. ὁ θεολόγος λέγει ἀλεῖπται τῆς ἀρετῆς. καὶ ἀλείπτης ὁ ἀγωνοθέτης. Ἀλειπτὸν ἐσκευασμένον θυμίαμα. Ἀλεὶς ἀντὶ τοῦ συσταλείς. καὶ ἀλεῖς ἀντὶ τοῦ ἁλιεῖς. ἀλεῖς σοφισταί. Ἄλεισον τὸ ποτήριον. Ἀλεῖται πηδήσει. καὶ χωλὸς, ὡς ἔλαφος ἀλεῖται. Ἀλειτεία. ἡ ἁμαρτία.

Ἀλείτης. τὸ μὲν διὰ διφθόγγου σημαίνει τὸν ἁμαρτωλόν. τὸ δὲ διὰ τοῦ ι σημαίνει τὸν πλανώ-

τὴν. ἀλιτρὸς δὲ, διὰ τοῦ ι. Ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ μεμυημένος ἐστὶ, νῦν εὔξασθαι καλὸν ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε. ἐν Σαμοθρᾴκῃ ἦσαν τελεταί τινες, ἃς ἐδόκουν τελεῖσθαι πρὸς ἀλεξιφάρμακον κινδύνων τινῶν. ἦν δὲ ἐκεῖσε καὶ τὰ τῶν κορυβάντων μυστήρια. καὶ τὰ τῆς ἑκάτης. καὶ τὸ ζήρινθον ἄντρον. ἧ κύνας ἔθυον. ἐδόκουν δὲ ταῦτα οἱ μεμυημένοι, ἐκ τῶν δεινῶν σώζεσθαι καὶ ἐκ χειμώνων. ἀποστραφῆναι δὲ ἀντὶ τοῦ διαστραφῆναι καὶ κλασθῆναι τοῦ μετιόντος τὸν ὁδί-δυνα. ἐναντίαν αὐτῷ τὴν εἰς τὸ δεύτερον γίνεσθαι ὁδὸν, ὥστε μηκέτι αὐτὸν ἀποστρέψαι.

Ἀλείφατι. ἐλαίῳ ἢ ἑτέρῳ ἀλείμματι. κανών. ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἀλείφω, εἰ μὲν διὰ τοῦ π ἐκφέρεται καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται. οἷον ἀλειπτόν. ἀλείπτης. εἰ δὲ διὰ τοῦ φ, εἰ μὲν ὦσι σύνθετα διὰ τοῦ ι. οἷον ἀλιφὴς ἀνηλιφής. εἰ δὲ ἁπλᾶ διὰ, τῆς ει διφθόγγου. οἷον ἄλειφαρ. Ἀλείψας. αἰτιατικῇ διεγείρας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν. εἰς καρτερίαν ἀλείφων τοὺς ἀδικουμένους. καὶ ἀριστοφάνης. ἀλείψασθαι ἀπὸ τῶν ταῖς νουμηνίαις διὰ τὸ ταύτας εἶναι τιμίας τῶν ἡμερῶν.

Ἄλη. ἡ πλάνη. ὁ δὲ οὐδένα αὐτοῦ ὤετο διοίσειν ἐπ' ἀνδρείᾳ. καὶ τοσοῦτον αὐτοῦ ἤδη ἡ ἄλη ἐπεκράτει, ὡς ἐκείνην ἀναλαβεῖν ἀχιλλέως. οὕτω τε περιβαίνειν εἰς ἵππον. καὶ κατὰ τὸν ἱππόδρομον φυσιᾶσθαι τοῦ ἵππου. καὶ ἀλώμενος ἀντὶ τοῦ πλανώμενος. ἐν ἐπιγράμματι. ἀλὸς τύραννε σοὶ ποσειδὸν ἀρχικλῆς ἔθηκε λήξας τῆς ἀπόνος ἄλης. καὶ ἀλήτης βίος διὰ τοῦ η. Ἄλλῃ ἀντὶ τοῦ ἄλλως ἢ κατὰ τὸ ἄλλο. θουκυδίδης. Ἀλλ' ἢ. ἀντὶ τοῦ εἰ μή. καὶ ἀντὶ ἁπλοῦ τοῦ ἤ. τίθεται δὲ ἐνίοτε, καὶ ἀντὶ τοῦ ἆρα. καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ τοῦ ἄρα. πλάτων. ἀλλ' ἢ τὸ λεγόμενον κατόπιν ἑορτῆς ἥκομεν καὶ ὑστεροῦμεν. ἀντὶ τοῦ ἄρα. Ἀλληγορία. ἡ μεταφορά. ἄλλο λέγον τὸ γράμμα καὶ ἄλλο τὸ νόημα. καὶ ἀλληγορικοὶ ὄνειροι, οἱ ἄλλα δι' ἄλλων ἀγορεύοντες. θεωρηματικοὶ δὲ, οἱ τῇ ἑαυτῶν θέᾳ προσεοικότες. Ἄλλη δόξα ἡλίου. ἥλιον λέγει τὴν νέαν διαθήκην ὡς τελειότερον φῶς ἔχουσαν ἀπὸ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης. Ἀληθὲς ἀντὶ τοῦ ὄντως. ἀξιοῦσι δὲ ὀξύνειν τὴν πρώτην, ὅταν τοῦτο δηλοῖ τὸ ἐν ἐπερωτήσει λεγόμενον. οἷον. ὄντως. ἀληθῶς. ἄληθες ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ. αἰσχύλος φησὶ πρὸς εὐριπίδην. σὺ δή με ταῦτα στωμυλιοσυλλεκτάδη. καὶ πτωχοποιὲ καὶ ῥακιοσυρραπτάδη. ἀληθὲς δὲ τὸ ἀντιδιαστελλόμενον τῷ ψεύδει. ἀλήθεια δὲ ἐστὶ θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων ἡγεμών. Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ σάγρᾳ. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀληθῶν μὲν, οὐ πιστευομένων δέ. σάγρα γὰρ τόπος τῆς λοκρίδος. μέμνηται τῆς παροιμίας μένανδρος ἐν ἀνατιθεμένῃ. λοκροὺς δέ φασι τοὺς ἐπιζεφυρίους πόλεμον ἔχοντας πρὸς τοὺς πλησιοχώρους κροτωνιάτας, αἰτῆσαι συμμαχίαν τοὺς λακεδαιμονίους. τοὺς δὲ, στρατὸν μὲν οὐκ ἔχειν φῆσαι ἔνδον. διδόναι δὲ αὐτοῖς τοὺς διοσκούρους. τοὺς λοκροὺς οἰωνισαμένους τὸ κατομηθὲν, τὴν ναῦν ἀποστρέψαι, καὶ δεηθῆναι τῶν διοσκούρων συμπλεῖν αὐτοῖς. νικησάντων δὲ αὐτῶν αὐθημερὸν, καὶ τῆς φήμης διαγγελθείσης εἰς σπάρτην, τὸ μὲν πρῶτον ἀπιστηθῆναι. ἐπεὶ δὲ εὑρέθη ἀληθῆ, ἐπιλέγειν τοῖς ἀληθεστάτοις μὲν οὐ πιστευομένοις δέ. ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ σάγρᾳ. ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθευόντων. λέγεται γὰρ τὴν περὶ τῆς νίκης φήμην αὐθημερὸν ἀπὸ ἰταλίας ἐλθεῖν εἰς τὴν σπάρτην. ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν ἐξενεχθῆναι τὸν λόγον, ἐπὶ τῶν ἀληθινῶν πραγμάτων. Ἀλήθεια. καὶ ἀληθής. ἀληθῆ τὰ τῆς ἀληθείας πληθυντικῶς λέγουσι. μένανδρος ἀφροδισίῳ. εἰ τὰς ἀληθείας ἁπάσας τίς σοι λέγει. Ἀληθίζω τὸ ἀληθῆ λέγω. καὶ ἀληθινὸς ὁ ἀληθής. Ἀληθινὸς ἔρως. ὁ μὴ περὶ κάλλος σώματος ἐπτοημένος. ἀληθινὸς ἔρως ἐμφύεται ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας. καὶ πάντα γὰρ γηγενῆ δεσμὰ ἀπορρήξας, ἐλπίδας τε πάσας τιμῶν τε καὶ χρημάτων καταπατήσας, ἀφικνεῖται πρὸς πρόκλον. Ἀλήθω τὸ σῖτον ἢ ἄλευρον ποιῶ, ἢ ἄλλο τι. Ἀλήιον τὸ πεδίον. καὶ ἀλήιος ὁ πλανητικός. Ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι τὸν εὐγενῆ χρή. πάντα ἀκήκοας λόγον. σοφοκλῆς. Ἄληκτος πόλεμος. Ἄληκτα τὰ ἀμέριστα μέν. κοινὰ δὲ πρός τινα ὄντα, πρὶν ἢ διανεμηθῆναι ἄληκτα λέγεται. Ἀλήκτου ἀκαταπαύστου. Ἀληλεσμένου. θουκυδίδης. σῖτόν τε ἀληλεσμένον, τὸν βουλόμενον ἀργυρίου πωλούντων ὠνήσασθαι. καὶ ἀληλεσμένον βίον. οἱ μὲν ἐπὶ τῶν βαλανιτηρίῳ χρωμένων ἐδέξαντο. οἱ δὲ, ἐπὶ τῶν ἀταλαιπώρως βιούντων. οἷον κατειργασμένον πρὸς τροφὴν ἕτοιμον. καὶ ἀληλεσμένος βίος. ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων. ἄλλη δὲ παροιμία φησίν. οὐ γὰρ ἄκανθαι. ἔοικε δὲ ὑπομιμνήσκειν τὴν τοῦ βίου μεταβολήν, ἀγρίου καὶ ἀκανθώδους πρότερον ὄντος, πρὶν

ἐπιμέλειαν τῆς γῆς καὶ τὸ ἀπερμέριμνον γίνεσθαι. ὅθεν ἀπὸ τῆς ὕστερον ἐπιμελείας, ῥηθῆναι τὸν
ἀληλεσμένον βίον. Ἀληλιμμένος. ἐν τῷ ἀλείφω. Ἀλληλουΐα. αἰνεῖτε τὸν κύριον παρέ-
Ἀλλήλων. ἀντὶ τοῦ
βραίοις ἤτοι τὸν ὄντα. Ἀλληλουχία. ἡ ἀλλήλων κράτησις καὶ κληρονομία. Ἀλλήλων. ἀντὶ τοῦ
ἑαυτοῦ. οὕτως εὐριπίδης καὶ θουκυδίδης. καὶ πού τινα δ' ἀλλήλων ἐγώ σ' ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ. Ἀλ-
λήλοιιν λυκηδόν. ὁρῶσιν ἐν τῇ λάρνακι σώματα ἀλλήλοιιν προσκείμενα. Ἄλημα. περίτριμμα
πανούργημα. ἢ ἐπίτριμμα. πῶς ἄν, τὸν αἱμυλώτατον ἐχθρὸν ἄλημα στρατοῦ. τοὺς διδύμους θ' ἅμα βασιλεῖς ὀλέσας τέλος θάνοιμι καὐτός. ὦ τέκνον λαερτίου καὶ κακοπινέστατον τοῦτ' ἄλημα στρατοῦ. ἢ του-
πολυτέλων ὑφ' ἧς δορῆς ἄγεις. ἀντὶ τοῦ πανοῦργε καὶ περίτριμμα. κακοπινέστατον δέ, κακοήθες.
Ἀλήμεναι συναθροισθῆναι. Ἄλλην μὲν ἐξαντλοῦμεν. ἡ δὲ πεισρεῖ. ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ
πλέον οὐδὲν ἀνυόντων. ὡς ἐπὶ ἀντλίας νεώς. Ἀλληνάλως. ὡς ἔτυχεν. Ἄλλην δρῦν βαλά-
νιζε. ἐπὶ τῶν ἐνδελεχῶς αἰτούντων τι. ἢ παρὰ τῶν αὐτῶν ἀεὶ δανειζομένων. καὶ ἑτέρα παροιμία. ἅλις
δρυός. ἐπὶ τῶν δυσχερῶν μέν τι καὶ ἀηδῶς ἐσθιόντων. ἕτερον δὲ βέλτιον εὑρόντων. Ἀληξ. ὄ-
νομα τόπου. Ἄληπτος. ἀκράτητος. εἰπὼν τὴν αἰτίαν ἀφῆς ἄληπτός ἐστι τοῖς ἐχθροῖς. ἀει-
φανής. Ἄληπτος. ὁ ἀκατάληπτος. ἀλήπτως δὲ ἀκαταγνώστως. Ἄλησος. ἀλάθητος.
Ἀλητεύω πλανητεύω. καὶ ἀλητεία ἡ πλάνη. Ἀλῆται πλανῆται. αἰλιανός. οἱ δέ, ὑπὸ ῥωμαίων
ἐκτριβέντες διεξανέθησαν. ἀλῆται δεῦρο καὶ ἐκεῖσε τὸ ζῆν τι λοῦντες. Ἀλήτης ὁ πλανήτης.
ἀλήτην βίον ζήσοντες ἠθροίσθη. καὶ αὖθις. ἀλήτας καὶ φυγάδας ἀποφήναντες. ἀλῆτις δὲ θη-
λυκόν, ἡ πλανῆτις. Ἀλία. ἡ πορεία. Ἀλιάδας. μικρὰ ἀσπίδια. Ἀλιακή. ἁλιευτική.
Ἀλίαρος. ὁ ἠρτυμένος ἅλατι. Ἀλιάρτας. ἀπὸ ἀλιαρτίας χώρας. Ἀλλίας. ὄνομα κύρι-
ον. Ἀλίαστος. ὁ μὴ ἐκφεύγων. Ἀλίβας. ὁ νεκρός, ἢ ποταμὸς ἐν ἅδου λέγεται. ἢ ἀλίβας καὶ
τὸ ὄξος ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι ὅτι νενεκρωμένος οἶνός ἐστιν. Ἀλιβδύειν. κρύπτειν. Ἀλιβδύειν,
τὸ καταδύειν εἰς τὴν θάλασσαν. μεταφορικῶς δὲ καὶ τὸ κρύπτειν καὶ ἀφανίζειν παρὰ τὴν ἅλα
καὶ τὸ δύειν. πλεονασμῷ τοῦ β αἰολικῶς. ὡς σίδη σίβδη. οὕτως καὶ ἀλιδύειν, ἀλιβδύειν. Ἀλιβρώ-
τος ὁ ἅλας ἐσθίων. Ἀλίρυες. ζυγῖται ὅτι κατὰ τὸ παλαιόν, ἐλέγοντο δύο ἵπποι συνεζευ-
γμένοι τῷ τραχήλῳ ἁμίπποι. ἦν δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ἑτέρου, ἡνίοχος. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ὁπλίτης. καὶ νῦν
δὲ χρῶνται πρὸς ἀρχῆς ἀλίβυες οἱ προσαγορευόμενοι ζυγῖται. Ἀλιγενής, ὁ ἐν θαλάσσῃ γεν-
νηθείς. Ἀλιπέρνης ὄνομα κύριον. τούτου τοῦ γότθου βέλη ἀφιέμενα ῥοίζῳ τε πολλῷ καὶ ταχυτῆ-
τι οὐ σταθμητῇ ἐφέρετο. ὥστε εἴπερ ἐς λίθον τινὰ ἐμπέσοιεν ἢ ἑτέρου τινὸς σκληρὸν καὶ ἀπέραντον,
διαρρήγνυσθαι ἅπαντι ῥᾳδίως τῆς ῥύμης. ῥωμαῖον οὖν τινα ἰδὼν τεθωρακισμένον ἀφίησι βέλος
αὐτῷ ἐκ τοῦ μετεώρου. καὶ αὐτίκα διεπόρησε τὸν ἄνδρα αὐτῷ θώρακι καὶ ἀσπίδι. οὕτω δὴ τῇ δυ-
νάμει τε τῶν πολλῶν περιῆν. καὶ καρτερὰ αὐτῷ ἐρύσαι τὸξα ἀμφὶ χεῖρας. ἀγαθίας φησίν. Ἀλί-
γκιος ὅμοιος. Ἀλιεύεσθαι τὸ ἁλιεύειν. λέγουσι δὲ ὡς ἡμεῖς. Ἁλιεύς. ἁλιέως. καὶ ἁλιεῖς.
καὶ ἐπὶ ποταμῶν. ἐκ τῆς περὶ ξήρλεων δὲ τὴν τεταγμένην τῇ ἀναγωγῇ ἡμέραν ἠθροισμένοι ἁλιεῖς
ἐφεστήκεσαν. αἰλιανός φησι καὶ παροιμία. ἁλιεὺς πληγεὶς νοῦν οἴσει. ἁλιεύς τις ἁλισκομένους
ἰχθύας μεταχειρίζετο. καί ποτε ὑπὸ τοῦ πληγεὶς νοῦν οἴσειν φησίν. ὁμοία ἐστὶ τῷ ῥεχθὲν δέ τε νήπιος
ἔγνω. Ἀλιζώνου. τῆς ὑπὸ θαλάσσης περιεζωσμένης. Λαΐδι ἔχω κλεινὴν ἀλιζώνοιο κορίνθου.
Ἀλιζῶνες οἱ βιθυνοί. ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν τῇ θαλάσσῃ διέζωσται. καὶ οἱονεὶ χερσόνησός ἐστιν. ἀπὸ γὰρ ξείνου τοῦ
προποντίδος διεζωσμένη. Ἀλίζωσις. εἶδος βοτάνης θαλασσίας. Ἀλίη. ἡ θαλασσία. Ἀλιῆ-
τορες. οἱ ἁλιεῖς. Ἄλιθον. ἦν γὰρ τῇ φύσει ἄλιθον οὐδὲ ἄγειον τὸ πεδίον. αἰλιανός φησιν. Ἄλ-
λικα χλαμύδα κατὰ θεσσαλούς. ἄλλικα χρυσείῃσιν ἐεργμένην ἐν ἐτήσιν. οἱ ἰδιῶται γὰρ ἄλλικα
ταύτην φασί. Ἁλικαρνασσεύς. ἀπὸ ἀλικαρνασσοῦ πόλεως. Ἀλικρεῦδα παρὰ ῥωμαίοις ἡ σ-
χεδία σοφή καὶ ἄπυρος. κρεῦδον γὰρ τὸ ἀνέψητον. Ἀλίμενον. θάλασσαν τὴν τέλος. οὐ κέ-
χουσαν. τοῦ δὲ ὅρμον. Ἄλιμον. βοτάνη δενδροειδὴς παρὰ θάλασσαν. πληθυντικῶς δὲ τὰ ἄλιμα. ἔστι
δὲ γεννητικὸν γάλακτος καὶ σπέρματος. Ἀλιμενώτης τόπος λιμένα μὴ ἔχων. Ἀλίμικτον
τὸ ἀπηρασμένον. Ἁλιμούσιος ἁλιμοῦς δῆμος ἐστὶ τῆς λεοντίδος. λέγεται ἀγασικλῆς τοῖς ἁλι-
μουσίοις

μηδ' οἷς συνδυνάσαι. καὶ διὰ τοῦτο ξένος ὢν, ἐνεγράφη αὐτῇ πολιτείᾳ. Ἁλιμυρήεις· ὁ εἰς θάλασσαν ῥέων. Ἀλινδεῖσθαι· κυλίεσθαι. καὶ ἀλινδήθρα· κυλίστρα. τόπος ἐν ᾧ οἱ ἵπποι κονίονται. Ἀριστοφάνης· οὐκ ἐπαύσω πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν. καὶ αὖθις· τὸν δ' ἀγαθὸν αὐτοῖς παρειμένοις τῶν λογίων ἐμπεσόντας συσκεδᾶν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν. πολλαῖς σχολαῖς φησίν. Ἁλινήκτειραν· τὴν ἐν ἁλὶ νηχομένην. καὶ ταύτην ἀπέτηλον ἁλινήκτειραν ἐλαίην. Ἁλινηχέος· ἐν θαλάσσῃ νηχομένης. ἐν ἐπιγράμματι· ἁλινηχέος ὄργανα τέχνης ἀνέθετο. Ἁλιξάντοις· τοῖς ὑπὸ τῆς ἁλὸς ξηραινομέναις. ἐν ἐπιγράμματι· ἀκταίης νηπίδος ἁλιξάντοισι χοιράσιν. Ἁλιοθάλασσι ὀνομάζεται· ὁ ἥλιος παρὰ ἰνδοῖς. Ἁλίωσε· μάταιον ἐποίησεν. Ἀλιπαρῆ· ἀντὶ αὐχμηρὰν ἢ λιπαρήν. δέξαι σαυτὸν λιπανθησόμενον. σοφοκλῆς· καὶ μου ταλαίνης μικρὰ μὲν τάδ' ἀλλ' ὅμως ἄσχω, δὸς αὐτῷ τήνδ' ἀλιπαρῆ τρίχα. καὶ ζῶμα τοὐμὸν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον. Ἁλίπεδον· τὸ ποτὲ μὲν θάλασσα αὖθις δὲ πεδίον γεγονός, ἢ προσχωσθέν. κυρίως μὲν οὖν τὸ παραθαλάσσιον πεδίον. κατὰ χρῆσιν δὲ καὶ πᾶν πεδίον. Ἁλίπεδον· ὁμαλὸν ἔδαφος παρὰ τῇ θαλάσσῃ. τινὲς δὲ τὸν πειραιᾶ φασίν. ἔστι δὲ καὶ κοινὸς τόπος ὃς πάλαι μὲν ἦν θάλασσα, αὖθις δὲ γέγονε πεδίον. διὸ καὶ δασυντέον τὴν πρώτην. ἔστι γὰρ οἷον ἁλὸς πεδίον. οἱ δὲ, τὸ παραθαλάσσιον πεδίον οὕτω καλοῦσιν. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ δύνασθαι ἐν αὐτῷ ἵππους ἀλινδεῖσθαι τουτέστι κονίεσθαι, τὴν ὀνομασίαν λαβεῖν. Ἁλίπλαγκτος· οὕτω καλεῖται ὁ πάν. ἢ ὅτι ἐβοήθησε τοῖς ἀθηναίοις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. ἢ ὅτι τὸν τυφῶνα δικτύοις ἤγρευσεν. ἢ ὅτι οἱ ἁλιεῖς τιμῶσι τὸν πᾶνα ὡς νόμιον θεόν. ἢ ὅτι μεγαλόφωνος ἐν τῇ χορείᾳ. ὡς ἁλίρροθος. ἢ ὅτι τὸ ἠχοῦν πολύηχος δὲ ἡ θάλασσα. ἔστι δὲ ὁ πὰν, χορῶν προέξων. Ἁλίπλοα· τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ πλέοντα. Ἁλιρρόθιον κῦμα θαλάσσης. ἀκήρατον ὁμαιμήτρου παντὸς, ἁλιρροθίᾳ ξεῖνε κέκευθε κόνις. περὶ ὁμήρου ὁ λόγος. Ἁλιρρόθιος δὲ υἱὸς ποσειδῶνος. Ἅλις· δαψιλῶς. ἱκανῶς ἀρκούντως. ὡς δὲ ἅλις εἶχε ταύτης τῆς τιμωρίας, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἄγειν εἰς τὴν πόλιν ὀπίσω τὼ χεῖρε δεδεμένον. Ἀριστοφάνης· ἅλις ἀφύης· παρατέταμαι τοὐσθίων ἐν ἀνταγωνισταῖς φησί. καὶ αὖθις· ἡ δὲ γυνὴ λέγει ἑαυτῇ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ ἔρωτος ἅλις ἔχειν. Ἁλίσαι· συναθροῖσαι ἢ κυλίσαι. καὶ ἁλίσασα, συναθροίσασα. ἢ ὅτε μὴ ἔχω μίας ἁλίσασα τὴν δύναμιν, τὴν πόλιν αἱρεῖ κατὰ κράτος. Ἀλισγηθέν· ἐστιαθὲν ἢ μιανθὲν ἢ λυπηθέν. καὶ ἀλισγηθεὶς, σπιλωθείς. Ἀλισγημάτων· τῶν μιασμάτων. ἐκ μυσαρᾶς τῶν εἰδώλων θυσίας. Ἁλισθεῖεν· συναθροισθεῖεν. ὁ δὲ πεισίστρατος ἐπιτεχνᾶται ὅπως ἁλισθεῖεν ἔτι οἱ ἀθηναῖοι. Ἁλισθείσης· συναθροισθείσης. Ἁλίσκει· νικᾷ. καὶ ἁλίσκεται καταλαμβάνεται ἢ κρατεῖται. Ἁλισμένοι παρ' ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ συνηθροισμένοι. ἀκηκοὼς δὲ ὡς ἁλισμένη εἴη ταύτῃ στρατιή. Ἀλιτενής· ἀπόγειος. οἱ δὲ καρχηδόνιοι ἐξέδραμον ἐπὶ τὰ τῶν ῥωμαίων μηχανήματα, οὐ κατὰ γῆν. οὐ γὰρ ἦν δίοδος. οὐδὲ ναυσίν. ἀλιτενὴς γὰρ ἦν ἡ θάλασσα. ἀλλὰ γυμνοὶ οἱ μὲν, ἄχρι τῶν μαζῶν βρεχόμενοι οἱ δὲ, διενήχοντο.

Ἀλιταίνω· τὸ ἁμαρτάνω. Ἀλίτημα· ἁμάρτημα. καὶ ἀλιτήμων· ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ σύστελλε.

Ἀλιτήμερος· παρὰ φων γεγονώς. Ἀλιτήριος· ἀνόσιος. ὁ ἐνεχόμενος μιάσματα καὶ ἐξαμαρτητικῶς εἰς θεούς. Ἀριστοφάνης ἱππεῦσιν. ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σε φημὶ γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ. Ἀλιτήριος· ἁμαρτωλός. ἀλιτήριοι δὲ ἐν ἀθήναις ἐκαλοῦντο. λιμὸς κατέλαβέ ποτε τοὺς ἀθηναίους. καὶ οἱ πένητες τῶν ἀλούντων ἄλευρα διήρπαζον. ἀπὸ γοῦν ἐκείνων, κατὰ χρῆσιν τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν. παρέτεινε δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας, τι ποιούντων ἀπὸ σιτοδείας τῆς κατὰ τὸν αἰτωλικὸν πόλεμον γενομένης. ἔστι δὲ καὶ παραγώγως ἀπὸ τοῦ ἀλιταίνειν ὅ ἐστιν ἁμαρτάνειν. ἢ ἀπὸ τοῦ τοὺς ἀλοῦντας τηρεῖν. Ἀλιτηρίους· ἀποτυχόντας. ἁμαρτόντας, ἀστοχήσαντας. οὐ μόνον ἀπράκτους παρεσκεύασας ἐπανελθεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀλιτηρίους πάντων τῶν αὐτοῖς ἐντεταλμένων ἀπέδειξας. καὶ αὖθις· ἢ πῶς ἂν ἔμελλεν ὅδε αὐτὸς δαίμων τις ἀλιτήριος εἶναι. Ἀλιτροῦ· ἁμαρτωλοῦ μιαροῦ. νῦν δ' ἐκ θεῶν τοῦ κἀξ ἀλιτροῦ φανείς. Ἀλιτόμηνος· ὁ τοῦ τελείου μηνὸς διημαρτηκώς. ἢ ὁ ἀλιτόμηνος. Ἀλιτρία· ἀντὶ τοῦ ἁμαρτία. Ἀριστοφάνης· καὶ ἀλιτρὸς ὁ ἁμαρτωλός. Ἀλίφειρα, ὄνομα πόλεως. καὶ ἀλιφειρεὺς, ὄνομα ποταμοῦ. Ἀλιφῆναι· ἀντὶ τοῦ ἀλείψασθαι β ἀόριστος.

Ἀλθαία, ὄνομα κύριον. καὶ εἶδος ἀγρίας μαλάχης. διαφορητικὴ καὶ πεπτικὴ φυμάτων. ἔστι δὲ καὶ ἀλφοῦ ῥυπτική. τὸ δὲ σπέρμα λίθοις εὔθετον. καὶ ἀλθαία πόλις ὁλκάδων. οἱ δὲ ὁλκάδες ἔθνος ἰβηρικόν. ἀλθαίνοντα· ἰώμενα θεραπεύοντα. νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα. Ἀλθαίνω ὄνομα ποταμοῦ. Ἀλθη

φιας ἢ ἄμπελος. ἀπὸ ἀλκιφίου τινός. καὶ ἀνθηδονιὰς καὶ ὑπερειάς, ἀπὸ ὑπέρου καὶ ἀνθηδόνου. χρησμός. Πῖν' οἶνον τρυγίαν, ἐπεὶ οὐκ ἀνθηδόνα ναίεις. Οὐδ' ἱερὰν ὑπέραν, ὅθι τὰ τρύγου οἶνον ἔπινες.

Ἀλκαμένης ὄνομα κύριον ὁ λήμνιος. Ἀλκανῆς ἀνὴρ τῶν ἐν μέσῳ πολιτῶν τῆς ἐφραὶμ κληρουχίας. Ὅτι ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς βίβλου τῶν ζ΄ βασιλειῶν ἐρικανᾶς κεῖται τὸ ὄνομα. ἀρμαθὲμ πόλιν κατοικῶν. γαμεῖ δύο γυναῖκας. ἄνναν τε καὶ φενάνναν. ἐκ δὴ ταύτης παῖδες αὐτῷ γίνονται. τὴν δ' ἑτέραν ἄτεκνον οὖσαν, ἀγαπῶν διετέλει. ἀφικομένου δὲ μετὰ τῶν γυναικῶν τοῦ ἀλκανοῦ εἰς σιλὼμ πόλιν θῦσαι, ἐνταῦθα γὰρ ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ ἐπεπήγει. καὶ πάλιν κατὰ τὴν εὐωχίαν νέμοντος μοίρας κρεῶν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις, ἡ ἄννα θεασαμένη τοὺς τῆς ἑτέρας παῖδας τῇ μητρὶ περικαθημένους, εἰς δάκρυά τε προὔπεσε. καὶ τῆς ἀπαιδίας αὑτὴν ὠλοφύρετο καὶ τῆς μονώσεως. καὶ τοῦ ἀνδρὸς παραμυθίᾳ τῇ λύπῃ κρατήσασα, εἰς τὴν σκηνὴν ᾤχετο τὸν θεὸν ἱκετεύουσα δοῦναι γονὴν αὐτῇ. καὶ ποιῆσαι μητέρα. ἐπαγγελλομένη, τὸ πρῶτον αὐτῇ γεννησόμενον, καθιερώσειν ἐπὶ διακονίᾳ θεοῦ. δίαιταν οὐχ ὁμοίαν τοῖς ἰδιώταις ποιησόμενον. ἀρχομένης δὲ ἦλθεν ἠλεὶ ὁ ἀρχιερεύς. καὶ ὡς παροινοῦσαν αὐτὴν ἐκέλευσεν ἀπιέναι. τῆς δὲ, πιεῖν ὕδωρ φαμένης. λυπουμένη δὲ ἐπὶ παίδων ἀπορίᾳ, τὸν θεὸν ἱκετεύειν, θαρρεῖν παρεκελεύετο παρέξειν αὐτῇ παῖδα τὸν θεὸν καταγγέλλων. καὶ γίνεται αὐτῇ παιδίον ὃν σαμουὴλ ἐκάλεσε. θεαίτητον ὥς ἄν τις εἴποι. Ἀλκαία. αὐτὸς μὲν δράκων μετέθει μέγιστος ὢν τοῦ οὐραίου τοῦ λέοντος κατηκίζετο. ὁ δὲ λέων, ἤλγει μέν. καὶ τῇ ἀλκαίᾳ πρὸς ἄμυναν διηγείρετο ὁ λογοθέτης φησὶν ἐν τῷ τοῦ ὁσίου μαρκέλλου βίῳ. Ἀλκαῖος. ὀμφάλης καὶ ἡρακλέους ἐγένετο μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ τὰ πολέμια γενναῖος. Ἀλκαῖος. ἀθηναῖος τραγικός. ὅν τινες θέλουσι πρῶτον τραγικὸν γεγονέναι. Ἀλκαῖος μιτυληναῖος. εἶτα ἀθηναῖος. κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας πέμπτος. υἱὸς δὲ μίκκου. ἔγραψε δράματα δέκα. Ἀλκέτας. μολοττῶν βασιλεύς. ἀλλὰ καὶ ὑποστράτηγος ἄλλος ἀλεξάνδρου.

Ἀλκείδης ὁ ἡρακλῆς παππωνυμικῶς. ἀλκέως γὰρ παῖς ἀμφιτρύων. Ἀλκή. ἰσχύς. δύναμις. ἡσίοδος. Ἀλκὴν μὲν γὰρ ἔδωκεν ὀλύμπιος αἰακίδῃσι. Νοῦν δ' ἀμυθαονίδαις. πλοῦτον δ' ἔπορ' ἀτρείδῃσι. καὶ πολύβιος. οἱ δὲ γὰρ καὶ λόγου ἀλκὴ θανάτου καταφρονεῖν. Ἀλκήεντας. ἀνδρείους δυνατούς. Ἄρτεμι τόξα λαχοῦσα καὶ ἀλκήεντας ὀϊστούς. Ἄλκησις ὄνομα κύριον. Ἀλκιβιάδης. υἱὸς κλεινίου καὶ τῆς ἀδελφῆς περικλέους. ἀθηναῖος φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ. μαθητὴς πρῶτον σοφίλου, εἶτα σωκράτους. οὗ καὶ ἐρώμενος ὥς τινες. καὶ ἐν δούλων δὲ τεχθέντα τινὲς ἱστορήκασιν. οὗτος ἐστρατήγησεν ἀθηναίων. καὶ λυπηθεὶς διὰ τὸ ἐκπεσεῖν αὐτὸν τῆς στρατηγίας, τῆς τῶν ἑρμῶν ἀκρωτηριασμοῦ ἕνεκα, καὶ ἀποστὰς πρὸς τισσαφέρνην τὸν πέρσην, καὶ πολέμου αἴτιος γενόμενος ἀθηναίοις, πάλιν αὖθις εὔνους ἐγένετο. μέλλοντα δὲ λυσάνδρου αὐτὸν ἀναιρεῖν παρ' ὧ δὲ ἔφευγεν εἰς κώμην τῆς φρυγίας ἑταίρᾳ συνών, ὄναρ ἦν τεθεαμένος τοιόνδε. ἐδόκει τὴν ἐσθῆτα τῆς ἑταίρας ἔχων, καὶ κεῖσθαι δίχα τῆς κεφαλῆς. οἱ δορυφόροι δὲ περιστάντες, ὑφῆψαν τὴν σκηνήν. ὁ δὲ, ἐξελθὼν βίᾳ τιτρώσκεται διωχθείς. οἱ δὲ, τὴν κεφαλὴν ἀφελόντες αὐτοῦ, φαρναβάζῳ κομίζουσιν. οὗτος ὀλύμπια νικήσας, τὴν πανήγυριν πᾶσαν εἱστίασεν. Ἀλκιμάχη ἡ ἀθηνᾶ ἡ ἐν πολέμῳ κραταιά. Νηὸν ὑπωροφίας παλλάδος ἀλκιμάχας. Ἀλκιδάμας ἀπὸ ἐλαίας τῆς ἀσίας. φιλόσοφος. διοκλέους υἱός. μουσικὰ γεγραφότος. μαθητὴς γοργίου τοῦ λεοντίνου. Ἀλκίμαχος. στρατηγός ἐστιν οὗτος, ἀναγκεραίσιος τὸν δῆμον. ἕτερος δέ ἐστιν ὁ μακεδὼν οὗ μνημονεύει ὑπερίδης.

Ἀλκιμένης. μεγαρεύς. τραγικός. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ἀλκιμένης ἀθηναῖος, κωμικός. Ἄλκιμος. ἰσχυρός. Ἀλκίνοος δυνατὸς καὶ ὄνομα κύριον. Ἀλκίππα. μία τῶν ἀλκυονίδων. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀλκυονίδες. Ἀλκίφρων. μάγνης τῶν ἀπὸ μαιάνδρῳ μαγνήτων φιλόσοφος. Ἀλκμάν. λάκων ἀπὸ μεσσόας. κατὰ δὲ τὸν κράτητα πταίοντα λυδὸς ἐκ σάρδεων λυρικός, υἱὸς δάμαντος ἢ τιτάρου. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς κζ΄ ὀλυμπιάδος. βασιλεύοντος λυδῶν, ἄρδιος τοῦ ἀλυάττου πατρός. καὶ ὢν ἐρωτικὸς πάνυ, εὑρετὴς γέγονε τῶν ἐρωτικῶν μελῶν. ἀπὸ οἰκετῶν δέ. ἔγραψε βιβλία ς΄ μέλη καὶ κολυμβώσας. πρῶτος δὲ εἰσήγαγε τὸ μὴ ἑξαμέτροις μελῳδεῖν. κέχρηται δὲ δωρίδι διαλέκτῳ. καθάπερ λακεδαιμόνιοι. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ἀλκμὰν εἷς τῶν λυρικῶν, ὃν ἤνεγκεν ἡ μεσσήνη. Ἀλκμανικὸν εἶδος. ὅπερ πεπλεόνακε παρὰ ἀλκμᾶνι. τὸ κατ' ἀμφότερα ῥῆμα μεταξὺ τῶν ὀνομάτων τετάχεναι. καὶ παρ' ὁμήρῳ. Ἧχι ῥοὰς σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ σκάμανδρος. Ἀλκμαιωνίδαι. γένος ἐπιφανὲς ἀθήνησιν. ἀπὸ ἀλκμαίωνος. Ἀλκμαιωνίδαι. λαμπροί τινες ἀθήνησιν. ἀπὸ ἀλκμαίωνος τοῦ κατὰ θησέα. καὶ ἀκαταιωνί-

δαι Ν

δων ἀκταιωνίδος. τῶν ἀκταιονίδων. ἔστι μία σκυλάκων. ἐν ἐπιγράμματι. Ἀλκμαιώνη, ὀνο-
μα κύριον. Ἀλκταιωνίδες. Ἀλιτήριοι. οἱ φύλακες θείας ἀλιτήριοι. μισηταὶ τῆς φιλότητος.
Ἀλιτήρια λιμοῦ. τὰ δυνάμενα ἀλαλκεῖν καὶ ἀπείργειν τὸν λιμόν. Ἀλκυονίδες ἡμέραι. αἱ
ἀδιάφοροι. περὶ τοῦ ἀριθμοῦ διαφέρονται. σιμωνίδης μὲν ἐν πεντάθλοις, ια φησὶν αὐτάς. καὶ ἀριστοτέλης ἐν
τοῖς περὶ ζώων. δημαγόρας δὲ ὁ σάμιος, ζ. καὶ φιλόχορος θ. τὸν δὲ ἐπ' αὐταῖς μῦθον ἠγήσανδρος ἐν τῷ πε-
ρὶ ὑπομνημάτων, λέγει οὕτως. ἀλκυονεῖ τοῦ γίγαντος θυγατέρες ἦσαν, φωσθονία, ἄνθη, μεθώνη, ἀλ-
κίππα, παλλήνη, δριμώ, ἀστερίη. αὗται μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν ἀπὸ κανάστραιου ὅ ἐστιν ἄκρα τῆς
παλλήνης, ἔρριψαν αὑτὰς εἰς τὴν θάλασσαν. ἀμφιτρίτη δ' αὐτὰς ὄρνιθας ἐποίησε. καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς
ἀλκυόνες ἐκλήθησαν. αἱ δὲ νήνεμοι καὶ γαλήνην ἔχουσαι ἡμέραι, ἀλκυονίδες καλοῦνται. καὶ ἀλ-
κυόνειος ἡμέρα. Ἀλκυονίς. καὶ ἀλκυονῖτις ἡ τῆς ἀλκυόνος μήτηρ. Ἀλκυὼν ὄρνεον θαλάσ-
σιον. Ἀλμα. πήδημα. Ἀλμάδες. κολυμβάδες ἐλαῖαι. Ἀλμη. ὅτι κεῖται ἐν αὐτῷ. ἐπὶ τοῦ ἐγλύ-
κου καὶ ἀηδοῦς. Ἄλμυρόν. τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ τοῦ γλυκέος θερμότερον. Ἀλοάων. καὶ ἀλοάσαντες. ἀ-
λοάσαντες εἶπεν φερεκράτης ἐν τῷ ἀλφαῖ. ἵππον ὑποζύγιον ἀλοάσαντες τὰ θυσιαστήρια ἐκχρῆσαι. τὸ δ' ὅμοι-
ον καὶ παλαιγαῖς ἀλοῆσαι ἐν τῷ η. Ἀλεγεῖν γενικῇ. ἀφροντιστεῖν. ὁ δὲ τάλιστις ὅπλων μὲν ἐμα-
χέμων ἀνδρῶν ἔκρινεν ἀλεγεῖν. πόρναις δὲ καὶ ἀθυρογλώττοις, ὁμοδίαιτος ὑπάρχειν. Ἀλογῆσαι
ἀφροντίσαι. παραλογίσασθαι καὶ ἀλογήσει ἀμελήσει, οὐ φροντίσει. Ἀλογία, ἡ ἀφροντιστία. ἡρόδοτος
ὁ δὲ καταστήσας ἔρετο τοὺς λακεδαιμονίους κτενιζομένους καὶ ἐθαύμαζεν. ἀλογίης τι ἐν ἐκύρησε πολ-
λῆς. ὁ δὲ ξέρξης ἀκούων ταῦτα, οὐκ εἶχε συμβαλέσθαι τὸ ἐόν. Ἀλογία, ἀταξία. οἱ δὲ παῖδες ἅμα ἀ-
νακραγόντες ἐξ αὐτῆς, οἷον εἰ παρεληλύθεσαν. ταχὺ δὲ τοῦ λόγου διαδοθέντος εἰς τὸ πλῆθος οὐκέτι συ-
νέβαινε γίνεσθαι τὴν ἀλογίαν. ἄλλοι μὲν, ἐπὶ τοὺς πρεσβύτας ὥρμων ὡς αἰτίους σφίσι τῶν κακῶν ὄντας τού-
των. οἱ δὲ, ἐπὶ τοὺς κατειλημμένους τῶν ἰταλικῶν. καὶ εἰς τούτους ἀπερείσαντες τὸν θυμὸν. οἱ δὲ πρὸς τὰς πύ-
λας τῆς πόλεως. λέγεται δὲ καὶ ἀλογιστία παρὰ πολυβίῳ. Ἀλογία τὸ μηδένα λόγον ἔχειν. ἀλογιστὶ δὲ παρέ-
τεινε. οὕτως δημοσθένης καὶ πλάτων. Ἀλόγιστα παθοῦμεν. ἀδίκηγμα κακὰ βάσταζομεν. σοφοκλῆς.
ἐν ποιμένι τὸ δὲ ἀλόγιστα παθοῦμεν. Ἀλογιστία παρὰ πολυβίῳ. οἱ δὲ πλείονες αὐτὲ πάθος. ὧν οἱ μὲν
ἀλογιστίαν. οἱ δὲ, μανίαν ἔφασαν εἶναι. τὸ παραβάλλεσθαι ἐν κυβευτηρίῳ. καὶ αὖθις. τὸ δὲ τῶν αἰωνίων
οὐχ ἧττον διὰ τὴν ἀλογιστίαν ἢ διὰ τὴν φύσιν ἁμαρτάνειν. Ἀλογίου δίκη. ἣν φεύγουσιν οἱ ἀρχόντων λό-
γον οὐ διδόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων. Ἀλλογλαῦξ, ἀλλοκορώνη φθέγγεται. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλ-
λήλοις οὐ συμφωνούντων. Ἄλογοι ἐρανισταί. οἱ μήπω εἰληχότες τὸ ἐπιβάλλον ἑαυτοῖς. καὶ ἄλο-
γοι τῆς ψυχῆς δυνάμεις ζήτει ἐν τῷ βούλησις. Ἀλλοδαπά. ξένα. παντοῖα. καὶ ἀλλοδαπὴς ἀλ-
λοδαπῆς κλίνεται. Ἄλλο ἕτερον. ἐκ παραλλήλου λέγουσι. μὲν ἀνδρὸς μέθη. εἴτουν εἶχεν οὐ πῦρ
οὐ λίθον. ὅτι ἄλλο τι οὐθέτερον. κρατῖνος παιδιαῖς. τῶν δὲ ῥαψῳδῶν ἕτερος σεμνὸς πᾶσι λόγος. ἀλ-
λος λέξιν. Ἄλλως. μάτην. Ἀλλοειδής. ὁ ξένον ἔχων εἶδος. καὶ θηλυκὸν ἀλλοειδεία. Ἀλόκ.
εἶδος μυρεψικόν. θερμαίνει μὲν κατὰ τὴν πρώτην ἀπόστασιν. ξηραίνει δὲ, κατὰ τὴν τρίτην. ἔστι δὲ καὶ εὐστόμαχον
καὶ ῥυπτικόν. καὶ διαφορητικόν. καὶ γαστρὸς ἐκκοπρωτικόν. πλυθεῖσα δὲ, ἧττον μὲν ῥύπτει. εὐστόμαχος δὲ
μᾶλλον. Ἀλοιηός. καὶ ἀλοαῖ. καὶ ἀλοητός, ὁ καιρὸς τοῦ θέρους. Ἀλλόθροοι ἀλλόφωνοι. Ἀλο-
κι. αὔλακι. τομῇ ἀρότρου. Ἀλοκίζειν ἀρόσω τι μυκὼ αὔλακα. ἀριστοφάνης. ἐγὼ δὲ ἀλοκίζειν ἐδιδόμην
τὸ χωρίον. Ἀλλόκοτον. ἐναντίον. ξένον. ἀλλοφυές. ἐξ ἀλλήλων ἀσυνάρτητον. ἀηδές. ποταπόν. ταῖς γὰρ τι-
συναγηοκόσι καὶ εἴζαις χρώμενοι διὰ τὸν λιμὸν, ἐπεπονήκεσαν. ἀππιανός. οἱ μέντοι ὕπατοι καὶ
ὤκνουν μὴ ἐπιχειρεῖν ἐς ἔργον ἀλλόκοτον. ἔτι δὲ καὶ τὴν πόλιν ἀκολουθοῦσαν λήψεσθαι ἡγοῦντο.
Ἀλλόμενον ὕδωρ. καὶ ἀλλόμενοι πηδῶντες. Ἀλόννησος. νησύδριον ἐν τῷ αἰγαίῳ πελάγει. Ἀλόν-
τες. ληφθέντες. Ἀλοξ. καὶ αὖλαξ. Ἀλοῶ. τὸ κλῶ. καὶ ἀλοῶν. ἔξωθεν ἐν κύκλῳ περιάγων ὡς οἱ ἐν
ταῖς ἅλωσι. ἢ τύπτων. ἀπὸ τῶν κοπτόντων τὰς στάχυας. ἀριστοφάνης. ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν αὐτὸς ἐξ ἑωθινοῦ. αἰ-
λιανός. οἱ μέν τινες πυγμαῖς. οἱ δὲ, κορύναις. οἱ δὲ, λίθοις. οἱ δὲ, ὅτι, ποτὲ παρέπιπτεν αὐτοῖς ὑπο-
χείριον, ἀλοῶντες αὐτὸν, ἀπορρήγνυσαι τὴν ψυχὴν ἠνάγκασαν. καὶ ἀλοώμενος. πατούμε-
νος. συντριβόμενος. ἐλέφαντι κἀμοὶ ὑπέκλιναν αὐτὸν ἵνα δεδιὼς ὡς μέλλων ὑπὸ τοῦ θη-

ρος ἀλώμενος ἀποθνήσκει ἐν ὕπνου μὴ τυχών. Ἀλόπη. Κερκυόνος θυγάτηρ. ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος, Ἱπποθόων. ὅθεν ἡ Ἱπποθοωντίδος φυλῆς ἐπώνυμος. Ἀλόπην. ἴσως ἀπιστόν, ἐπὶ τῆς ἀμόργης τῆς ἀλοπὴν ἐξεῖχε. Ἀλλοπρόσαλλος. ὁ μεταβλητός. ὁ ποτὲ μὲν ἑτέρῳ ποτὲ δὲ ἄλλῳ προσκείμενος. οὐ τὸ μόνον δειλὸς ἦν ὁ Προυσίας βασιλεὺς, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς κακοπαθείας ἀλλοπρόσαλλος.

Ἄλλος. ἀντὶ τοῦ ἕτερος. Ὅμηρος. ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ. καὶ ὡς ἢ ἐγὼ ἀντί τις. ὅτ' ἔτεκεν καὶ ἄλλος. καὶ ἄλλως ἀντὶ τοῦ μάλιστα. καὶ αὖθις. οἴσετε δ' ἄρν' ἕτερον λευκὸν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν γῇ τε καὶ ἠελίῳ. Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον. ἰδιωτικῶς ἐπὶ μὲν τοῖν δυοῖν, τὸ ἕτερον ὅπερ ἑτέρῳ ἀντιδιέσταλκεν. ἐπὶ δὲ τοῦ εἴτου, ἄλλον εἴρηκεν. Ἄλλος ἄλλον. ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους. Ἁλὸς ἄχνη. ὁ ἀφρὸς θαλάσσης. Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαιτα. παροιμία. ἐπὶ τῶν εἰς ἀμείνονα βίον μεταβαλόντων. Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς. ἐπὶ τῶν βίᾳ τι πραττόντων. παροιμιῶδες. ἐπὶ Θησέως λεχθὲν τὸ πρῶτον ἢ ἀπὸ τῶν Ἰδαίων δακτύλων Ἡρακλέους. ἢ ἀπὸ τοῦ Ἀλκμήνης διὰ τοὺς παλαιοτέρους. Ἀλλοστρατεῖ. στρατεύεται. Ἁλοσύδνης. τῆς θαλάσσης. Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη ἄλλοτε μήτηρ. ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν δυσπραγούντων ποτὲ δὲ εὐπραγούντων. Ἀλλοτόσον. Ὅμηρος. τοῦ δὲ καὶ ἀλλοτόσον. οὕτως εἴωθε λέγειν ἀλλοτόσον, ἐπειδὰν ἐκκλίνῃ τι τοῦ ὅλου μικρὸν ἀπελθόν. Ἀλλότρια βάλλειν. ἐπὶ τῶν ἐν τῷ κύβῳ διαμαρτανόντων.

Ἀλλότριον ἀμᾶσθαι θέρος. ἐπὶ τῶν τὰ ἀλλότρια καρπουμένων. Ἀλλοτριονομοῦντες. ἐναλλαγὴν ὀνομάτων ποιοῦντες. ἢ ὅλως, τισὶ τινὰ μὴ προσηκόντως διανέμοντες. Ἀλλοτριοπραγεῖν. ἐχθρῶς βουλεύεσθαι. ἐσημειοῦτο μηδένα αὐτὸν ἀλλοτριοπραγεῖν μήτε καινοτομεῖν. Ἀλλοτριῶσαι. Ἀττικοί. Ἀλλοτρίως. πολεμίως. καὶ ὁ Δαβίδ. καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου. τουτέστι τῶν δυσμενῶν. Ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα πλὴν ἄλλαι γυναῖκες. τουτέστιν εἰ μὴ ἄλλη γυνή. Ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσών γε κατακείσομαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. τουτέστιν οὐ μὴ ἀθυμήσω. οἷον οὐκ ἐπιδώσω ἐμαυτὸν ταῖς λύπαις. ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα δ' αὖ ἐστιν ἃ μὴ δρᾶν ἠκολ.

Ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ἐν ποσὶ πρὸς τὴν λύραν ἁμαρτίαν. παροιμία. ἐπὶ τῶν ὑπὲρ ἄλλης αἰτίας ὀφλόντων τιμωρίαν ἢ ἐφ' οἷς αὐτοὶ πρὸ ἄλλων εἰσὶ κατηγορούμενοι. Ἀλλ' οὐ θέμις. ἀλλ' οὐ δυνατόν. ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖς λέγειν. ἐπὶ διασυρμῷ καὶ διαβολῇ ταῦτα παρεισάγει. ἀλλότριον τοῦ φιλοσόφου τὸ βασκαίνειν καὶ φθονεῖν. οἷς τὸ κοινωνεῖν πάντων ἀφθόνως. Ἀλλ' οὐ καὖθις ἀλώπηξ. λείπει πρὸς πάγην. καὶ ἅπαξ ἀλώπηξ εἰς πάγην. Ἀλλ' οὐκ ἔστι συκοφάντου δήγματος. ἐπὶ τῶν ἀνηκέστων. λείπει δὲ τὸ φάρμακον. λέγει δὲ ἐν ἤθει ὁ θεράπων. ὅτι οὐκ ἔστι τις ἐν τῷ δακτυλίῳ ἐπῳδή. ὁ φάρμακον πρὸς δῆγμα συκοφάντου. ἐπεὶ εἰώθασι λέγειν οἱ τὰ τοιαῦτα πωλοῦντες, ὅτι χρήσιμον εἰς τόδε πρὸς τόδε. ἄλλως. ἀλεξιτήριον τῆς δηλητηρίας δείκνυσιν αὐτῷ. καὶ Ἐρασινίδης ἀπεδείκνυε δακτύλιον ὃν καὶ φαρμακίτην φησὶν οὖν, ὡς ἂν ἔχοι φαρμακίτην δακτύλιον ἄλλον πρὸς δῆγμα τοῦ συκοφάντου. ὡς τούτων χειρόνων ὄντων καὶ θηρίων πρὸς ἃ ὁ δακτύλιος περιῆν. Ἀλλ' οὐ λαχοῦσα πρῶτον ἐν τῷ γράμματι. Ἀριστοφάνης. ἐδίκαζον οἱ Ἀθηναῖοι, κληρούμενοι γράμματα ἐκ κλήρου ἀπὸ τῶν ι φυλῶν. οἷον ἡ πρώτη, τὸ ἄλφα εἶχε σημεῖον. ἡ δευτέρα τὸ β. καὶ ἐφεξῆς μέχρι τοῦ κ. δέκα γὰρ φυλαὶ οὖσαι, δέκα ἐγένοντο δικαστήρια. ὁ οὖν λαχὼν τὸ ἄλφα, πρῶτος ἐδίκαζε. καὶ ἄλλοι ὁμοίως. τὸ γὰρ οὐ, φησι λαχοῦσα οὐκ ἐδίκαζες. ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ.

Ἀλουργά. θαλασσοπόρφυρα. Ἀμίσται. ὅθεν ἀλουργὲς ἐνδύματα οἱ Τελχῖνες παλαιοί. Ἀλουργιαῖον. ἀντὶ τοῦ ἀλουργές. Ἀντιφάνης. Ἀλουργίς. πορφυρᾶ χλανίς. ἐπειδὴ δὲ τὸ ῥόδον πορφυροῦν ἐστι, στεφάνῳ τῶν ῥόδων τὴν ἀλουργίδα ἐπέταξεν. Ἀριστοφάνης. ἁλουργὴς δὲ ἐσθής. τὸ ἀλουργοῦς. τῇ ἀλουργεῖ ἐσθῆτι. τῇ ἀλουργῇ. Ἀλουργοπωλική. ἡ πορφυροπωλική λεγομένη. οὕτως Ἰσαῖος. Ἀλοῦς. χωρὶς τοῦ σ. ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦς. ἐξ οὗ τὸ ἁλοῦς. Ἀλλ' οὐ τοῦτο ζητεῖ τις ἀλφεὸν ποτέ. Ἀριστοφάνης. ὀλυμπιονίκης σταδιοδρόμος. ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ. Ἀλοφάζω. σκιρτῶ. παροινῶ. Ἀλλόφωνος. Ἀλλόφυλος. ὁ ἀπὸ ἄλλης φυλῆς. ὁ ἀλλογενής. Ἀλοχεύτως. ἀγεννήτως ἐξ ἀσπορᾶς. ἐξ ἀλοχεύτου προελθών. καὶ λοχευθεὶς τὴν πλευράν. Ἄλοχος. γαμετή. ἦ εἰ ποίου ἐξ ἀνδρομέδας. ἀγρῷ μὲν ὧξεν· εἶπε δαμοῖ δ' οὐ θέλει πρὸς τὰ λέχη. Ἀλλῶ. ἡ ἀλήθεια ἢ ἀλῶ. τὸ ἀλᾶσθαι, παίσμα νεωτερικόν.

Ἀλῶ. ἀντὶ τοῦ ἀλεῖς. Φιλύλλιος. Ἀλῷ. ἐπιλαθῆ ἢ καταγνωσθῇ. Ἀλῶ. κατὰ περίκλησιν γενική. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπαχθοῦς τὸν γυναικὸς ἀλοὺς. καὶ ἐάν δέ τις ἀλῷ παρανόμων ἢ κλοπῆς. Ἀλῶα

ἑορτή ἐστιν

ἑορτή ἐστιν Ἀττική. Φιλόχορος δέ φησιν ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς διατρι-
βὰς περὶ τὰς ἅλως ποιεῖσθαι. Ἀλωάς. ἀλωνίας. τόπος ἔνθα ὁ σῖτος ἀλοᾶται. ἔστι δὲ
καὶ ἡ δενδροφόρος γῆ. ἀπὸ τοῦ ἀλοιῶ, ἐστὶν ἀλωὴ σὺν τῷ ι. ἔθων οἶνος ἀλωήν. τὸ δὲ ἀλωάς, ἀπὸ
τοῦ ἅλως. ἄνευ τοῦ ι. Ἀππιανός. τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ θέρους, ἀμφότεροι περὶ σιτολογίαν ἐγίνοντο.
Περσεὺς μὲν ἐν τοῖς πεδίοις ἀλωνιζόμενος. Ῥωμαῖοι δὲ ἐν τῷ στρατοπέδῳ. ὁ δὲ Περσεὺς ἐμπρῆ-
σαι ἐβούλετο διὰ τὴν ἀχυρέαν. Ἀλώβητον. ἄμωμον. ἀβλαβές. Ἀλωαί. ἀλωνίαι ἢ παρά-
δεισοι. Ἁλοῦσαν. ληφθεῖσαν. πορθηθεῖσαν. Ἀλωεύς, ὄνομα κύριον. Ἀλωή. σιτοφόρος χώρα,
ἀλωὴ δὲ τὸ μυρσινικόν. Ἀλώμενος. πλανώμενος. οἱ δὲ γηπαῖδες συνεχῶς ἀλώμενοι, προσε-
χώρουν αὐτῷ κατ' ὀλίγους. καὶ αὖθις. ὁ δὲ Θεοσούλης, λιπὼν τὴν πατρίδα καὶ ἀλώμενος ἐτελ. καὶ
αὖθις. ἀλώμενος δ' ἐγὼ μετὰ τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων, ἦλθον εἰς Φαραάν. Ἁλῶν δὲ Φόρβας,
ἔνθεν ἦλθεν ἐνθένδε βῆ. ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτοὺς χρωμένων τοῖς οὖσι καὶ μηδενὶ μεταδιδόντων. Ἁλῶναι.
ληφθῆναι. σωθῆναι. καὶ ἐπιορκήσας ἁλῶναι μάλιστα φυλαττόμενος. λέγεται δὲ ἁλῶ. Ἀλωνιζόμενος καὶ ἅ-
λωνι ἡ δοτική. Αὐτόθι παρ' ἅλωνι δυσπαθὲς ἐργάτι μύρμηξ, ἤριον ἐκ βώλου διψάδος ἐκτίσα-
μην. Ἀππιανός. τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ θέρους ἀμφότεροι περὶ σιτολογίαν ἐγίνοντο. Περσεὺς μὲν ἐν
τοῖς πεδίοις ἀλωνιζόμενος. Ῥωμαῖοι δὲ ἐν τῷ στρατοπέδῳ. Ἀλώνητον. τὸ ὑπὸ ἁλῶν ἐωνημέ-
νον. ἴσον τῷ, βάρβαρον. καὶ παροιμία. ἁλώνητον ἀνδράποδον. ἐπὶ τῶν οὐδενὸς λόγου ἀξίων. παρό-
σον οἱ ἔμποροι κομίζοντες εἰς τὴν μεσόγαιαν ἅλας ἀντὶ τούτου οἰκέτας ἐλάμβανον. καὶ ἁ-
λώνητος, ὁμοίως βάρβαρος. οἱ γὰρ Θρᾷκες ἀνδράποδα ἁλῶν ἀπεδίδοντο. Ἀλωνία. ἡ τῆς ἅ-
λωνος. καὶ ἀλωνοτριβῶ ἐπὶ τῆς ἅλωνος διατρίβω. Ἀλωπεκῆθεν. δῆμός ἐστιν ἡ Ἀλωπεκὴ τῆς Ἀντιο-
χίδος. καὶ ὁ δημότης, Ἀλωπεκεύς. Ἀλωπεκιανός. καὶ ἀλωπεκία ἡ περικεφαλαία. Ἀλωπεκί-
ζων. ἐπὶ τῶν ἐξαπατᾶν ἐγχειρούντων. Ἀλωπεκόννησος πόλις ἐστὶ μία τῶν ἐν Χερρονήσῳ. Ὅτι
Αἶνος πόλις ἐστὶ τῆς Θρᾴκης. ἣν Ἴωνες τὰ πρῶτα, Ἀλωπεκοννησίοις κατῴκισαν. ὕστερον δὲ ἐκ Μι-
τυλήνης καὶ Κύμης ἐπηγάγοντο ἐποίκους. Ἀλώπηξ, ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία. ἀλώπηξ οὐ
δωροδοκεῖται. ἐπὶ τῶν μὴ ῥᾳδίως δώροις πειθομένων. Κρατῖνος Νόμοις. ὑμῶν εἷς μὲν ἕκαστος, ἀ-
λώπηξ οὐ δωροδοκεῖται. Ἀλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει. τάττεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ λόγον
ἀποβαινόντων. κορδύλη συνῶντε. κορδύλην προσδόκα. Ἀλωπόχροος ὁ πολιός. Ἀλω-
ρῆται. οἱ τοὺς ἅλας φυλάσσοντες. Ἄλλως. μάτην. ἢ μάλιστα. ἢ κατ' ἄλλον τρόπον. εἴρηται δὲ
καὶ τὴν ἄλλως μετὰ τοῦ ἄρθρου. καὶ ἄλλως τε. τὸ δὲ ὦ λῷστον ἄλλως αἱ λαχαί. αἱ κατὰ τοῦ θεοῦ ἐχθροῦ ἀραί.
Ἄλλως ματαίως. ἐπὶ τοῦ δὲ ἄλλως. Ἅλως τῆς ἅλω κλίνεται Ἀττικῶς. Ἄλλως οἰόμενοι
τοῦτο δυνατὸν εἴτε ἄλλως εἴτε καὶ δυνατὸν φανείη συμφέρον αὐτῷ γενέσθαι. ἀντὶ τοῦ ἀλόγου τρόπου. ἢ μά-
την ἢ μάλιστα. καὶ αὖθις. ὑπὸ δὴ τούτων, τί φατε οἱ τὴν πρόνοιαν ἀλᾶσθαι ἄλλως καὶ μῦθον εἶναι λέ-
γοντες. καὶ αὖθις. τὰ δὲ ἄλλα τοῖς φιλοσόφοις ἐπήρκουν καὶ τοῖς δεομένοις. ἄλλως δὲ ἐπιείκειαν καὶ ἐλευ-
θέραν προαίρεσιν. Ἄλλως ἀδεής. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. Ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ. ἐπὶ τῶν
μάτην ἐν λόγοις πονούντων. μετήνεκται δὲ, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρὸς ὕδωρ λεγόντων.
Ἁλώσιμα. ληπτά. Αὐρηλιανός. ἀπὸ τῶν φρουρίων ὁρμώμενος, ᾔει τε καὶ ἔφερε τῆς ὑπηκό-
ου οὐκ ὀλίγα. καὶ αὐτὸς οὐδαμῆ ἦν ἁλώσιμος. Ἅλωσις Ἱερουσαλήμ. ζήτει, ἐν τῷ Ἀντίοχος.
Ἄλλως τε. μάλιστα. Ἁλωτὸν τὸ ληφθῆναι δυνάμενον, πᾶν τὸ ζητούμενον ἁλωτόν. ἐκφεύγει δὲ τὸ ἀμε-
λούμενον. καὶ ἁλωτοί, ληπτοί. χειρωτοί. καὶ Εὐριπίδης. οὐ μὴ ποθ' ἁλῶ κακὰ πράσσων. Ἀλω
τῷ ῥῆμα. Ἀλλώττω ἀντὶ τοῦ ἀλλω τινί. Ἄλπειον, ὄνομα ὄρους. καὶ Ἄλπεις, ὄρη ἐπι-
μήκη. ἃ ὥσπερ τεῖχος Ἰταλίας ἡ φύσις ἤγειρεν. ὑπερυψηλὰ μὲν τὸ ὕψος. ἐπιμηκέστατα δέ, ὡς
πᾶσαν Ἰταλίαν διειληφότα καθήκειν. ἃς εἰς βολὰς καλοῦσι. καὶ Ἄλπεις ὄρη διορίζοντα Γάλλους καὶ
Αἰλούρους. ἔνθα ξυνέβαινε φρούρια συχνὰ εἶναι. οὐδὲ γὰρ τοῖς ἐκ παλαιοῦ ᾠκημένοι φυλακὴν εἶχον.
Ἁλσὶ πεμμένη. Ἁλσὶ διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὐδέν. ἐπὶ τῶν παραπαιόντων μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν
[illegible] καὶ τοῦ οἴνου ὅσοι ἅλες βάλλοιντο ὑπὸ τοῦ μὴ ὀξίζεσθαι μηδὲ ὀξίζειν ἀχρεῖος. ἐπειδὴ τοὺς παραμε-
θεῖς ὥσπερ παραφρονοῦντας ἀποβρέχειν εἰώθαμεν ἐλαίῳ ἁλσὶ μεμιγμένῳ. ὥστε τοῦ στερ-

δου μὴ καθεστηκότας ἀλλὰ καὶ παραφρονοῦντας. ὡς ἐπὶ ὁμολογουμένοις ἐξαρνός ἐστιν, ἢ οὗτος τῇ μετα-
φορᾷ ἐχρήσατο. φησὶ γοῦν ὅτι οὐ τὰ τυχόντα ὅστις ὠφελήθη καὶ διαβρεχθεὶς ἁλσίν. ὡς ἐπὶ ἀσκῶν τῶν
λόγον ποιούμενος. οἵτινες σμηχόμενοι ἁλσὶ, βελτίονες γίνονται. ἅμα δὲ καὶ παραφρονοῦντας
βρεχόμενοι ἐλαίῳ καὶ ἁλσὶ καὶ ὠφελοῦνται. πῶς παχύδερμον αὐτὸν χλευάζει. τὰ γὰρ παχέα ὑ-
πὸ σμήξεως τῶν δερμάτων ἁλσὶ μαλαττόμενα, εὐρύτερα γίνεται. ὃ καὶ τοῦτόν φησιν, ἀποκαθαρθεὶς
τὴν παχύτητα. Ἀλσίνη βοτάνης εἶδος. ψύχουσά τε καὶ ὑγραίνουσα. παραπλησίως τῇ ἀλξίνῃ. ἔ-
θεν πρὸς τὰς ζεούσας ἁρμόζει φλεγμονάς. Ἄλσος. ὁ σύνδενδρος τόπος. αἵτινες αὐτὰς ἐπῆξαν
τὸ ἐν τῇ ὀλυμπιακῇ ἄλσει καὶ τοῦ χώρου τοῦ τῶν διικομένοντος, καταπιστεύσαν. Ἄλτειον, ὄνο-
μα ὄρους. Ἀλλοιῶσαι ἢ τύψουσι. καὶ ἀλλοιᾶν τύπτειν. Ἀλοίη. κρατηθείη. καὶ ἀλοιᾶν. λη-
φθείη. Ἀλλοιικὰ μὲν· ἄλλοι ὤναντο. ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα κληρονομησάντων. Ἀλλοῖος. ὁ πα-
ρηλλαγμένος. ἢ ἀλλοδαπός. Ἀλλοιοφανής. Ἀλοιῶν. τύπτων. κρούων. ὁ δὲ, ῥόπαλον ἀλοι-
ῶν. εἰ δ' ἑτέρῳ ῥόπαλῳ τοῦτον ἐκτεινεν. ἔνθεν καὶ πατραλοίας ὁ τὸν πατέρα τύπτων. καὶ ἀλοιῶσαι ἢ τύψου-
σαι. καὶ Ὅμηρος. ἀλλ' εἴς ἀπηλοίησεν. ἀλόω δὲ τὸ χαίρω. καὶ ἀλύω τὸ λυποῦμαι βαρυτόνως. Ἀλ-
λοίωσις. ἀλλοίωσίς ἐστι μεταβολὴ ἐξ εἴδους πεποιημένου εἰς εἶδος πεποιημένον τοῦ αὐτοῦ ὑποκει-
μένου μένοντος. δῆλον δὲ τοῦ πάθους λεγομένου. τὸ μὲν εἰς φθορὰν ἄγον κυρίως λέγεται πάθος
τε καὶ ἀλλοίωσις. τὸ δὲ εἰς πλειότητα οὐ κυρίως λέγεται πάθος. οὐδὲ ἀλλοίωσις. ἀλλὰ γέ-
νεσις μᾶλλον. καὶ παροιμία. ἄλλοις μὲν, γλῶττα. ἄλλοις δὲ γόμφοι. παρ' ὅσον οἱ μὲν, λάλοι.
οἱ δὲ, φάγοι. Ἀλοίτης. Ἄλοιτο. κινοῖτο. ὁρμῷτο. αἰεί τοι λιπαρῷ ἐπὶ σήματι δῖε σο-
φόκλεις, σκηνίτης μελαγκισσὸς ἄλοιτο πόδας. Ἀλοιφή. τὸ λίπος. καὶ ᾗ ἀλείφουσιν.

Ἀλυάττης. Λυδῶν βασιλεύς. ὃς ἦν μὲν τὰ πολέμια γενναῖος. ἄλλως δὲ, ἀκόλαστος. καὶ τόν ποτε
τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν, ᾔσχυνεν. ἐγέννησε δὲ Ἀλυάττην. ὅστις ἕως μὲν νέος ἦν, ὑβριστὴς ἦν καὶ ἀκόλαστος.
ἐπεὶ δὲ ἦν ἀνὴρ, σωφρονέστατος καὶ δικαιότατος καὶ ἀνδρικώτατος. ἐπολέμησε σμυρναίοις καὶ εἷλε τὸ
ἄστυ. οὗτος γεννᾷ τὸν Κροῖσον. στρατεύσας δὲ ἐπὶ Καρίαν, παρήγγειλε τοῖς ἑαυτοῦ στρατὸν ἄγειν ἐς σάρ-
δεις. ἐν οἷς καὶ Κροίσῳ. ὅστις ἦν αὐτῶν πρεσβύτατος τῶν παίδων. ἄρχων ἀποδεδειγμένος ἀδρα-
μυττείου τε καὶ θήβης πεδίου. Ἀλυάττου πολιορκοῦντος πριήνην φησίν. Ἀλύβη. ὄνομα στή-
λης. Ἀλύδαινος. ὁ κακὸς ἄνεμος. Ἀλύδιμος. ἡ οἰκουρός. Ἀλύει, ἀδημονεῖ. δυσχεραί-
νει. ἀθυμεῖ. ἀπορεῖ. ἀλύουσα καὶ ἀσχάλλουσα παῦσαι. καὶ ἀλύω τὸ χαίρω ἐνίοτε. Ἀλύειν τὸ
ἐν ἄλῃ δυσφορεῖν. σημαίνει δὲ ἐνίοτε, καὶ τὸ κεχυθῆναι ἀπὸ τῆς ἄλης καὶ διαχύσεως. Ὅμηρος. ἢ
ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην. ὅθεν καὶ δασύνεται. Σοφοκλῆς. ἐᾶτε μ' ὧδε ἀλύειν. ἐπὶ δὲ
τοῦ δυσφορεῖν καὶ ψιλοῦται. ἀγαθίας φησίν. ἀλύοντι δέ οἱ καὶ γνώματα ἐντετύχηκα, ἔδοξε χρῆν
ἀποπειρᾶσθαι ἀμήχανα τοῦ φρουρίου. Δίδυμος δὲ, ἀμφότερα ψιλῶς. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλεαί-
νεσθαί φησι. τὸ δὲ, ἀπὸ τῆς ἄλης. ἀττικώτερον δὲ τὸ, ἀμφότερα δασύνειν. καὶ γὰρ τὸ ἀλεαίνεσθαι,
δασύνουσιν οἱ ἀττικοί. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. Ἀλυκόν. δριμύ. ἀλυκὸν δέ οἱ ἐκ πίσσης δάκρυ.

Ἀλυκρά. χλιαρά. γίνεται δὲ ἀλυκρά. Ἀλυκτεῖν. δυσφορεῖν. ἀγανακτεῖν. Ἀλυκτόν. τὸ
ἄφυκτον. Ἀλυκτοπέδη. ἡ χαλεπὴ πέδη. Ἀλυκτοσύνη. ἡ ἔκκλισις. Ἀλύξαι. ἐκφυγεῖν. ἢ
κατοξύσαι. Ἀλυπότερος. ὁ μὴ λυπούμενος. Ἀλυσίδιον καὶ ἀλυσιδωτὸς θώραξ. Ἄ-
λυσις. ἀλύσεως. Ἀλύσιον. πλοκίου γένος περὶ τὸν τράχηλον. Μένανδρος κἀκείνῳ περὶ τὸν τρά-
χηλον ἀλύσιον τι σοι δότω. Ἀλυσιτελές. ἀσύμφορον. Ἀλυσκάζειν. παρίστασθαι. ἐκκλί-
νειν. φεύγειν. Εἰ τὸ φέρτος ἔλιπεν ἀλυσκάζουσαι ἰάμβων. Ἄγριον Ἀρχιλόχου φθέγμα Λυκαμβί-
δες. Ἄλυτα. ὄνομα πόλεως. Ἄλυτος. δυσχερῶς λυόμενος. ἐν ἐπιγράμματι. κακοῦ δὲ
τοῦ γήραος ἡμῖν. Ἄλυτος ἠβάσκοι, γηροβίκης πενίη. Ἄλφα. ὅτι τὰ ἄκλιτα. οἷον τὸ ἄλ-
φα χωρὶς ἄρθρου, δίδωσιν ὑπόνοιαν εὐθείας. εἰ δὲ σὺν ἄρθρῳ, πλαγίας πτώσεως. Ὅτι ἡ τοῦ ἄλφα φω-
νὴ τοῦ πρώτου στοιχείου καὶ ἄρχοντος, ἀπὸ τοῦ ἄλεφ ἑβραϊκοῦ τὴν ἐπίκλησιν ἔλαβεν. ὥστε τὰ ἱερὰ γράμ-
ματα εὑρήματα εἶναι τοῦ Ἀβραάμ. κἂν ἄλλως καὶ ἄλλως ἑαυτοὺς διαπαίζοντες, ἀναγράφουσιν Ἕλληνες.

Ἀλφάνει. εὑρίσκει. Μένανδρος ὁμοπατρίοις. ἣν δῆλον οὔτι νυμφίος τε ἀλφάνει. Ἀριστοφ. Θεσμο-
φοριαζούσαις.

φορειαζούσαις. οἴμοι κακοδαίμων, τοῦ τὸ θηρίον μέρος ὅτι εἶπε μῶν κήρυξ οὗτος ἀλφάνει. ἡ πόλις ταξι-
αρχίας· οὐ θᾶττον αὐτὴν διώρομοι τοῦ τόξου τοῦ ἀποκηρύξεις τις ἐὰν ἀλφάνῃ. καὶ ὁ ποιητής· ἑκα-
τόμβοιον ὅς τ' ἀλφάνει. Ἀλφεσίβοια. εὑρετικὴ βοῶν. Ἀλφειός. ποταμός. Ὅμηρος· ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης. ὃς ἐκ τῆς πηγῆς εὐθέως κρύπτεται, καὶ πολλὴν ἐκχυθεὶς τὸ πρὶν ὑπὸ γῆς, ἐμ-
βάλλει περὶ Λυκόαν τῆς Ἀρκαδίας. ὁ δὲ ποταμὸς οὐ πλεῖον τὸ πρὶν ἀποσχὼν τῆς πηγῆς καὶ κρυ-
φθεὶς ἐπὶ δέκα σταδίους, πάλιν ἐκπίπτει. καὶ τὸ λοιπὸν φερόμενος διὰ τῆς Μεγαλοπολίτιδος, τὰς μὲν ἀρχὰς ἐλαφρός. εἶτα λαμβάνων αὔξησιν. καὶ διανύσας ἐπιφανῶς πᾶσαν τὴν προειρημέ-
νην χώραν ἐπὶ δέκα σταδίους ἐκφανεὶς γίνεται πρὸς Λυκόαν. ἤδη προσειληφὼς καὶ τὸ τοῦ Λουσίου ῥεῦμα. παντελῶς ἄβατος ὤν, καὶ βαρύς. Ἀλφειός ποταμὸς τῆς Ἀρκαδικῆς πόλεως. ἥκει-
ται κατὰ τὴν Πελοπόννησον. δυόμενος δὲ διὰ τοῦ Ἀδριάδος θαλάσσης εἰς τὸ πέλαγος, μηδαμῶς τε τῇ ἁλμυρίδι μιγνύμενος κατὰ τὴν νῆσον ἀναδίδοται Σικελίας. περὶ τὴν πηγὴν τὴν λεγομέ-
νην Ἀρέθουσαν. ὡς ἂν ταύτης ἐρώμενος. ἀλλ' οὔ τοι τρέχει τις ἀλφειὸν πνέων. οὕτω συντόμως τρέ-
χει, ὥσπερ ὁ Ὀλυμπιακὸς σταδιοδρόμος ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ. Ἀλφησίς. εὑρετής.

Ἄλφι. ἄλφιτον. τοῦτο δὲ καλεῖται ἀπὸ ζώντου. ὅ φασι πρῶτον εὑρεῖν ἐπίχαρμον. Ἄλφιτα· ἀπὸ νέας κριθῆς ἄλευρα. Πολλὰ μὲν ἄλφιτα ἀπέκειτο πεφυρμένα. πολλαὶ δὲ κριθαὶ ἀλεῖν· μύλη δέ τις ἦν αὐτόθι. Ἀλφιταμοιβοῦ. Ἀριστοφάνης· ἢν δ' ἀποκλίνῃ τὴν θύραν, τῷ ἀλφιταμοιβῷ τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν. ἢ κλαίειν μακρά. Ἀλφιτεῖς. οἱ τὰ ἄλφιτα ποιοῦντες. Ὑπερείδης. Ἀλφιτόπωλις. ἡ τὰ ἄλφιτα πωλοῦσα. Ἀλφιτοσιτῶ. καὶ ὅστις ἀλφιτοσιτεῖ, ὕδατι μεμιγμένην ἀεὶ τὴν μᾶζαν ἐσθίει. Ξενοφῶν. Ἀλφοῦ. λευκοῦ. ἢ λευκοῦ.

Ἅμα δ' ἦν τῇ. Δημοσθένης. ἐπὶ τοῦ εὐθὺς καὶ παραχρῆμα εἶπε. καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ ῥητόρων λόγῳ εἰπών. ὁ δὲ θάνατος τοῖς εὖ φρονοῦσιν οἰκεῖος. τοῦτο δ' ἅμα τῷ γενέσθαι παντὸς κατέγνωσται. Αἰσχίνης δὲ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ὡς ἀπέδοτο διακονίας μνῶν. ἅμα τήν τε εἰς αὐτὸν ὕβριν, καὶ τὴν τοῦ δήμου χειροτονίαν. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. καὶ παρὰ τῷ Ἀντιφῶντι δέ, τὸ ἅμα κεῖται ἐπὶ τοῦ αὐτό. φησὶ δὲ ἐν προοιμίοις. ἀγεῖ τό τε, πρᾶγμά μοι κρεῖττον φαίνεται. ἅμα τε μαρτυρία ἀρετῆς περιέξομαι. καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ στεφάνου. πάσαις δὲ λοιδορίαις καὶ βλασφημίαις ἅμα τούτου κεχρημένου. Ἄμματα. ἐπὶ τῶν σκολιῶν τοῦ τρόπου. ἀπὸ τῶν ἐν Κασίῳ πλευσιωτῶν. οἳ φύσει κἂν τέχνῃ ἄμματα ἔπλεκον, δοκοῦσι ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες. Ἅμα δίδου καὶ λάμβανε. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγνωμόνων καὶ ἀπίστων. Ἀμάδοκος. δύο γεγόνασι. πατὴρ καὶ υἱός. ὧν ὁ Φιλίππῳ συμμαχήσων ἦλθεν εἰς τὸν κινδυνοβλέπτου πόλεμον. Ἅμα ἔπος. ἅμα ἔργον. παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ἀνυομένων. Ἀμάλη. ὁ καρπός. καὶ παροιμία. αὐταῖς ἀμάλαις. ἐπὶ τῶν πανωλεθρίᾳ διαφθειρομένων. οἱονεὶ αὐτοῖς βάθροις. Ἀμήλεκται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις. παροιμία ἐπὶ τῶν εὐεργετουμένων καὶ ταχὺ ἐπιλανθανομένων. Ἀμαζόνειον ἱερόν. ὃ Ἀμαζόνες ἱδρύσαντο. οὕτως Ἰσαῖος. καὶ Ἀμαζόνειον [illegible]. Ἀμαθέσιν. ἀνοήτοις. ὁ δὲ ἤλαυνε νυκτὸς ἀμαθέσι τοῖς πο-λεμίοις χρήζων τοῖς πολεμίοις ἐπιπεσεῖν. Ἀμαθέστερος. καὶ ἀμαθής. ἀντὶ τοῦ ἀπαίδευτος. καὶ ἀκόσμητος. Πλάτων. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δυσμαθοῦς. καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ μαθόντος. φύσει δὲ ἐπισταμένου. Ἀμαθεῖ. ἀδιδάκτῳ. ἀμυήτῳ. ὁ δὲ ἀνοήτως ζῶντα. καὶ μὴ ὢν ἀμαθὴς οἷον τοῦ παιδεύεσθαι πανάγει καὶ ἐκτρέφεσθαι γνησίου.

Ἀμάθητος. ἀδίδακτος. ὁ δὲ Ἰουστῖνος ἀμάθητος ἦν γραμμάτων. ἁπάντων καὶ τὸ δὴ λεγόμενον, ἀναλφάβητος. καὶ ἀμαθὴς ἔφυ καὶ οὐ πολυπράγμων. οὐδὲ τὸν Αἰσώπειον πεπάτηκας. ἐπὶ τοῦ ἰδιώτου. τὸ δὲ πατῆσαι, ἴσον ἐστὶ τῷ ἐνδιατρίψαι. ὡς δ' ἀφικέσθαι που λεγόμενον. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης. ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον παρὰ τὴν παροιμίαν. σαφέστερόν μοι καὶ μαθέστερον φράσον.

Ἀμαθία. ἀντὶ τοῦ ἀναισθησία. Πλάτων. Ἄμαθος. ἡ τῆς πεδιάδος κόνις. ψάμαθος δὲ ἡ τῆς θαλάσσης. Ἀμαθοῦς. πόλις Κύπρου. Ἀμανὲς φέρ' ὄρθρου. καὶ ἠμέφεον λέγουσι τὸν ὄρθιον. Ἀμαλασούνθα. αὕτη μήτηρ Ἀταλαρίχου. ἡ τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ πλεῖστον ἐλθοῦσα, τῆς τε φύσεως ἐς τὰ μάλιστα ἀρρενωπὸν ἐπιδεικνυμένη, ὅσον χρόνον τῆς πόλεως προὔστη, οὐδένα τῶν πάντων Ῥωμαίων ἐς τὸ σῶμα ἐκόλασεν. ἢ χρήμασιν ἐζημίωσεν. οὐ μὴν οὐδὲ Γότθοις ξυνεχώρησεν ἐς τὴν ἐκείνων ἀδικίαν

ὀργῶσιν. ἐβούλετο δὲ καὶ τὸν παῖδα τοῖς Ῥωμαίων ἄρχουσι τὴν δίαιταν, ὁμοιότατον καταστήσασθαι. καὶ
φοιτᾶν ἐς γραμματιστοῦ ἤδη ἠνάγκαζε. τρεῖς τε ἀπολεξαμένη τῶν ἐν Γότθοις γερόντων οὕς περ ἠ-
πίστατο μᾶλλον ἁπάντων ξυνετούς τε καὶ ἐπιεικεῖς εἶναι, ξυνδιαιτᾶσθαι Ἀταλαρίχῳ ἐκέλευ-
σε. Γότθοις δὲ ταῦτα οὐδαμῆ ἤρεσκε. τῇ γὰρ ἐς τοὺς ὑπηκόους ἀδικίας ἐπιθυμίᾳ βαρβαρικώτε-
ρον πρὸς αὐτοῦ ἄρχεσθαι ἤθελον. καί ποτε ἡ μήτηρ ἁμαρτάνοντά τι ἐν τῷ κοιτῶνι τὸν παῖδα λαβοῦσα,
ἐρράπισε. καὶ ὃς δεδακρυμένος ἐς τὴν ἀνδρωνῖτιν ἐνθένδε ἀπῆλθε. Γότθοι δὲ αὐτῷ ἐντυχόντες,
δεινὰ ἐποιοῦντο. καὶ τῇ Ἀμαλασούνθῃ λοιδορούμενοι, ἰσχυρίζοντο βούλεσθαί τε αὐτὴν τὸν παῖδα
ἐξ ἀνθρώπων ἀφανίζειν ὅτι τάχιστα. ὅπως αὐτὴ ἑτέρῳ ἀνδρὶ ἐς κοίτην ἐλθοῦσα, ξὺν αὐτῷ ἄρχοι.
ξυλλεγέντες δὲ, ἐκίνουν τε οὐκ ὀρθῶς σφίσιν, οὐδὲ ᾗ τὸν βασιλέα παιδεύεσθαι. γράμματά τε γὰρ πο-
λὺ κεχωρίσθαι ἀνδρίας, καὶ διδασκαλίας γερόντων ἀνθρώπων ἔς τε τὸ δειλὸν καὶ τὸ ταπεινὸν ἀπο-
κρίνεσθαι ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον. δεῖν τοίνυν τὸν ἔν τινι ἔργῳ τολμητήν τε καὶ δόξῃ μέγαν ἐσόμενον,
φόβου τοῦ ἐκ διδασκάλων ἀπαλλαγέντα, τὰς ἐν τοῖς ὅπλοις μελέτας ποιεῖσθαι. ἔλεγον δὲ καὶ ὡς
ἄνπερ αὐτῷ τὸ ἀπὸ τοῦ σκύτους ἐπήρτηται δέος, οὐ μή ποτε ξίφους ἢ δόρατος ὑπερφρονεῖν ἀξι-
ώσουσιν. οὐκοῦν ὦ δέσποινα ἔφασαν, παιδαγωγοὺς μὲν τούτους, χαίρειν ἔα. σὺ δὲ Ἀταλαρίχῳ παῖδας
ὁμοτίμους τῆς ἡλικίας δίδου. οἵπερ αὐτῷ τὴν ἐς τὴν ἡλικίαν ξυνακμάζοντες ἐς τὴν ἀρετὴν κατὰ τὸν βαρ-
βάρων νόμον ὁρμήσουσιν. ἡ δὲ, ἐπεὶ ἤκουσε ταῦτα, δείσασα τὴν ἐξ αὐτῶν ἐπιβουλὴν ξυγχωρήσασα πάντα ὅσα οἱ
βάρβαροι ἤθελον. Ἀμαλὴ, ὄνομα κύριον. καὶ ἐξ αὐτοῦ Ἀμαλικίτης. Ἀμάλθακτον, ἀνένδοτον.
ἑδραῖον. Ἀμαλθείας κέρας. ἐπὶ τῶν ἀφθόνως ζώντων καὶ εὐθυνόντων καὶ εὐπραγούντων.
ἔνθ' ἵνα μοιβίος ἐστὶν Ἀμαλθείας κέρας αἰγός. Ἀμάλθεια γὰρ ἡ τροφὸς τοῦ Διός. παρὰ τὸ μὴ μα-
λάσσεσθαι. Ἀμαλδυνθήσομαι. ἀφανισθήσομαι. καὶ ἀμαλδύνεσθαι, ἀφανίζεσθαι. Ἀμαλλεί-
δης. Ἀμαλλοδετήρ. ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Ἀμάμυξις. σταφυλῆς γένος. οἱ δὲ, τὴν ἀνα-
δενδράδα οὕτως καλεῖσθαι. ἔστι δὲ καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ. καὶ παρὰ Σαπφοῖ τὸ ὄνομα. Ἀμάν.
οὗτος πρωτεύων τῷ βασιλικῷ πράγματι τοῦ Δαρείου, ὑπέσχετο τῷ βασιλεῖ μύρια τάλαντα εἰσοίσειν
εἰ ἀπολέσοι Ἰουδαίους. ὡς δὲ ἔπεισεν, ἐπεστάλη τοῖς ἔθνεσιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ πάντας ἐξαφανίσαι.
πρὶν δὲ συντελεσθῆναι ταῦτα, Μαρδοχαῖος τὴν κατ' αὐτοῦ ἐπίθεσιν διὰ τῆς Ἐσθὴρ ἐδήλωσε τῷ βασι-
λεῖ. ὁ δὲ, τὰ ἐπισταλέντα ἀνεκαλεῖτο. τόν τε Ἀμὰν ἀνεσταύρωσε μέλλοντα σταυροῦν τὸν Μαρδοχαῖον.
πλεῖστοί τε τῶν ἐχθρῶν ὑπὸ Ἰουδαίων ἀπώλοντο. καὶ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἑορτάζουσιν Ἰουδαῖοι.

Ἀμᾶν. θερίζειν. παρὰ τὸ ἅμα. βάθειος. νῦν ἔστιν ὄντως παῖδες ἐκ τόπων φεύγειν ὅτ' αὐτὸς ἀ-
μᾷ κοὐ φίλοισι πιστεύει. Ἀμμανῖται. ὄνομα ἔθνους. σημαίνει δὲ καὶ τοὺς μύκητας. Ἀμανόν
ὄρος πρὸς τῇ Κιλικίᾳ. ἐκλήθη δὲ Ἀμανὸν ἀπὸ τοιαύτης ἱστορίας. Ὀρέστης ἀπὸ Ταύρων σὺν Ἰφι-
γενείᾳ τὴν Ἄρτεμιν κομίσας ἐν τῷ τοιούτῳ ὄρει τῆς μανίας τὴν λύσιν εὗρε. Ἄμαξα
τὸν βοῦν ἕλκει. παροιμία ὅταν τὸ κρεῖττον ὑπὸ τοῦ χείρονος ἄγηται. Ἀμαξεία ὁδὸς ἁμαξῶν
φόρος. Ἀμαξίς. εἶδος πλακοῦντος. ἣν νῦν κοπτὴν φαμέν. σύμμαχος δὲ, καὶ τὸ μικρὸν ἀμά-
ξιον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ὅτ' ἐπριάμην σοι διασίοις ἁμαξίδα. Ἀμαξιτόν. ὁδὸν δημοσίαν
Μάλχος. ἡ δὲ εἰς Βολὴν τῆς Κιλικίας, ἁμαξιτὸς ἦν ὁδὸς. ὀρθία ἰσχυρά. καὶ ἀμήχανος εἰσελθεῖν στρα-
τεύματι εἴ τις ἐκώλυεν. Ἀμαξουργοί. ἁμαξουργοὺς λέγουσι τοὺς ἀγριοπηγούς. εἶδος δὲ οἱ ἀγριο-
πηγοί, τεκτόνων. οἳ τὰς ἁμάξας κατασκευάζουσι. καὶ παντὶ τῶν ἀγρίων ξύλων εἰσὶν ἐργάται. Ἀμά-
ρη. ὑδρορρόα. Ἁμαρτάδας. ἀπὸ τοῦ ἁμαρτὰς εὐθείας προπαροξυτόνως. αἱ τῶν γυναικῶν ἁμαρτάδες οὐκ ἐ-
πὶ τοὺς ἄνδρας ἴδια μόνον. ἀλλὰ καὶ παίδων ἅπτονται μᾶλλον. ὥστε καὶ δόξαν τινὰ φέρεσθαι ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖ-
στον συμβαίνει, ὡς φύσει ζόφου ταῖς γειναμέναις ἐοίκασιν. Ἁμαρτεῖν γενικῇ καὶ δοτικῇ ἀπο-
τυχεῖν. Ἁμαρτῆ. αὐθυπότακτον. ἁμαρτῆ δὲ ἐπίρρημα. ἁμαρτάνω δὲ δοτικῇ. Ἁμαρτήσει.
οὐχ ὑποτάσσεται. ἐὰν ἁμαρτήσει, διὰ διφθόγγου. Ἁμαρτία. ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἀποτυχία. πα-
ρὰ τὸ μάρπτω τὸ καταλαμβάνω. ἁμαρτία τίς οὖσα. Ἁμαρτίαν. οἱ Ἀττικοί. ἁμαρτάδα Ἡρό-
δοτος καὶ οἱ ἄλλοι Ἴωνες. Ἁμαρτωλοί. οἱ παρανομίᾳ συζῆν προαιρούμενοι. καὶ βίον διεφθαρμένον ἀ-
σπαζόμενοι. Ἁμαρτεῖν. εἴρηκε τὸ ἁμάρτοιμι. Κρατῖνος Δραπέτισι. ποδαπὰς ὑμᾶς εἶναι

φάσκων

φάσκων ὦ μείρακες, οὐκ ἂν ἁμαρτεῖν. καὶ ὅλως, συνήθης αὐτῷ τοῦτο ἦν. Ἀμαρτυρήτους ἀντὶ τοῦ ἀμαρ-
τύρους. οὕτως Ἀντιφάνης. Ἀμαρυγάς. ὄψεις. οἱ δὲ ἀκτῖνας ὄψεως. καὶ ἀμαρυγὴ λαμπηδών. καὶ παρὰ
Ἀριστοφάνει ἡ κίνησις. ὡς ὠκεῖα μουσοφάτις. οἱ ἀπὸ ἵππων ἀμαρυγαί. τουτέστιν ἡ τῶν μουσῶν
φάτις, ταχεῖά ἐστιν ὡς ἵππων ὠκεῖα. ἐπεὶ πτερόεντες οἱ λόγοι. Ἀμαρυγκεὺς ὄνομα κύριον. καὶ ἀ-
μαρυγκείδης. Ἀμάρυγμα. φόρημα. εἴδωλον. κίνησις. οἱ δὲ, λαμπηδόνα. Ἀμᾶς ἀπὸ τοῦ οἶδα.
παρενοῦντος ἀφ. περὶ τῶν ἐπὶ τῇ ἄγα μὲν αἰτιῶντων, ἄγαν δὲ τῷ αἰτουμένῳ ἐκεῖνα ἐπινοουμένων. Ἀμάσεια
πόλις Ποντική. ὁ πολίτης Ἀμασεύς. Ἄμασις δὲ ὄνομα κύριον. ὃς ἐλεκύπτρον τρωτὸς
αὐτῶν. καὶ κατεστρέψατο τὴν ἐσφόρου ἀπαγωγήν. ἔστι δὲ καὶ Ἄμαστρις πόλις ἐν Πόντῳ κληθεῖσα ἀπὸ γυναι-
κὸς Περσίδος Ἀμάστριδος. τὸ ἐθνικὸν Ἀμαστριανός. Ἀμάστης. πείθουσιν ἄνδρα γενναῖόν τε καὶ
ἀμάστην εἰσελθόντα ἀποπνῖξαι τὸν Κόμοδον. ὄνομα Νάρκισσον. Ἄμαστος ὁ ἀμάσητος. ὡς ἄπα-
στος, ὁ ἄγευστος. Ἀμαξοχία. ἡ ἁρματοξοχία. Ἅμματα. ἐπὶ τῶν σκολιῶν τοὺς τρόπους. ἀπὸ τῶν
ἐν Κασίῳ Πηλουσιωτῶν. οἱ φυσικῇ τέχνῃ ἅμματα ἔπλεκον, δυσλύτους ἐπὶ δίκῃ συμπλέκοντες. καὶ σιώ-
τη ἴσον. Ἅμματα. δεσμά. ἐν ἐπιγράμματι. Χρυσοῦ ἀψαύστοιο διέτμαγεν ἅμμα κορείης, ζώνης δια
δὺς δάμασε χαλκελάτου θαλάμους. καὶ αὖθις. ἀβρῶν καὶ στρεπτῶν ἅμματι κεκρυφάλων. καὶ Ἡσίοδος
περὶ χοιρέου. ἐπεὶ δὲ λοιπὸν ἐν τοῖς ἦν τῶν ἁμμάτων, δεσμοῦσιν αὐτὸν ἀσφαλεστέρᾳ δέσει. Ἀμαυ-
ρά σκοτεινά. ὅθεν καὶ ἀμαυρὸν τὸ μὴ διαφανές. καὶ Ἀρριανός. ἀξιῶν καὶ τὰ ὑπόλοιπα διελπί-
δας ἔχω οὐκ ἀμαυρᾶς, ὅτι καλῶς μοι ἕξει. Ἀμαχεί, ἀμάχως. Ἀμάχιος. οὗτος ἐπὶ Ἰουλια-
νοῦ τοῦ παραβάτου ἄρχων ἦν μικρᾶς πόλεως Φρυγίας Ἕλλην. γενομένου τῶν ἱερῶν ἀνοιγομένων. Μακε-
δόνιός τις καὶ Θεόδουλος καὶ Τατιανὸς ζήλῳ τοῦ χριστιανισμοῦ, νυκτὸς εἰσπηδήσαντες, συντρίβουσι
τὰ ἀγάλματα. οἳ πολλὰς αἰκίας καὶ τιμωρίας διὰ τοῦτο ὑπομείναντες, ἐσχάραις τε ἐπιτεθέντες
καὶ πυρὶ τιμωρούμενοι. τὴν δὲ ἀνδρείαν ὑπέδειξαν τὴν αὐτοὶ εἰπόντες. εἰ ἐπεθύμησας ὦ Ἀμά-
χιε ὀπτῶν κρεῶν ἀπογεύσασθαι, στρέψον ἡμᾶς καὶ εἰς ἑτέρας πλευράς ἵνα μὴ εἰς τὴν γεῦσιν ἡ-
μίοπτοι ὀφθῶμεν. καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν. Ἄμαχον. δυσκαταμάχητον. Πίνδαρος, ἄμαχον δὲ
κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος. Αἰλιανός. ἰχθύων δὲ ἀπηνέγκαντο πλῆθος ἄμαχον ἢ μέγα. καὶ ἀνέστησαν τρό-
παιον καὶ βωμοὺς ὤρθωσαν. καὶ αὖθις. ἐτίθετο ἕκαστος, τὸ ἔργον ἑαυτοῦ ἀποδεῖξαι. ἑώρων γὰρ τὸν
βασιλέα σπεύδοντα τοῦτο ἀμάχως. καὶ αὖθις. ἦν δὲ ἰδέσθαι θεῷ κάλλος ἄμαχος. καὶ αὖθις.
ἀδήκτου χειμῶνος καταρρήγνυται πλῆθος ἄμαχον. καὶ αὖθις. οὐ δυναστεία ἄμαχος. καὶ αὖ-
θις. ἐς ὑπεροψίαν δὲ ἐξαφθεὶς ἄμαχον, τοῦ μὴ ἔτι ἄνθρωπος εἶναι κατεφρόνει. Ἄμαχος
ἀντὶ μὴ μαχόμενος. Ξενοφῶν. καὶ ἀμάχητοι οἱ μήπω μεμαχημένοι. Ἀμβακούμ. ζήτει ἐν τῷ Ἀβ-
βακοὺμ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου. Ἄμβασις. ἀνάβασις. καὶ ἄμβασις. οὔ νύ τις ἔστιν. Ἀμβάτας.
ἀναβάτας. οἱ δὲ ἵπποι θνήσκοντες, οὐκ ἔλυπον τοὺς ἀμβάτας. ἤσθιον γὰρ αὐτούς. καὶ αὖθις.
οἱ δὲ, καὶ τοὺς ἀμβάτας διὰ κατάπληξιν ἀποσεισάμενοι. Ἄμβενα. ὄνομα πόλεως. Ἄμβιξ ἡ τῆς πε-
ζασοφείου. Ἀμβλήδην βοῶσα, ἀντὶ τοῦ μεγάλως. Ἀμβλίζω. ῥῆμα. Ἀμβλίσιον τὸ μάννα. Ἀμ-
βλίσκουσιν. ἀποβάλλουσιν. ὃ συμβαίνει ταῖς διαφθειρούσαις καὶ προβαλλούσαις τὰ κυήματα. πα-
ρὰ τῷ Θεαιτήτῳ. καὶ ἀμβλίσκειν καὶ ἐξαμβλοῦν, τὸ διαφθείρειν καὶ ἀφανίζειν. Ἀμβλωθείδια
ἐκτρώματα. τὰ ἐξημβλωμένα ἔμβρυα. καὶ ἀμβλωθρίδιον, αὐτό τε τὸ φθόριον φάρμακον. καὶ δὴ
καὶ τὸ διαφθαρέν. Ἀμβλώσκειν τὸ ἀμβλῶσαι. καὶ ἐξαμβλῶσαι τὸ ἀτελὲς γεννῆσαι. τὸ φθεῖραι
βρέφος. Ἀμβλὺ ἀσθενές. ἐν ἐπιγράμματι. ἀλλὰ καὶ αὖτις ἐκ καλαμητομίης ἀμβλὺ
φέροι δρέπανον. Ἀμβλυωπίας καὶ ἀμβλυωπὸς ὁ ἀμυδρῶς ὁρῶν. Ἀμβλύνω τὸ ἐκλύω. ὁ δὲ
ἐπικλύδην τὸν πόλεμον, ἀμβλύνοντι τοῦ πολέμου ὀξύτητι χρονίαις τε καὶ μακροῦ τοῦ ἔργου τριβῆς. καὶ ἀμ-
βλύνεσθαι μήθ' ὑπὸ νεότητος θρασύνεσθαι. μήτε ὑπὸ γήρως ἀμβλύνεσθαι. Ἀμβλυωπεῖ τυφ-
λώττει καὶ ἀμβλυωπέστερον. Ἀμβλὺς ὁ μὴ ὀξύς. σκοτεινός. Ἀμβολάδην ἀναβάλλων. κύ-
ρεσδος καθ' ὑποβολήν. Ἀμβολὰς γῆς. ἣν ἀπὸ τοῦ ὀρύγματος ὑψωθεῖσα. Ξενοφῶν. ὁ δὲ Κῦρος
πύργους ἐποίει ἐπὶ τῆς ἀμβολάδος γῆς ὅπως ὅτι πλεῖστα φυλακτήρια εἴη. ἔστιν ἐν τῷ δακνό-
μενος. Ὅτι δ' οἰκοδομεῖν καὶ ἵππους τρέφειν καὶ ἀμβολὰς ποιεῖν, ἐδόκει τοῖς λακωνίζουσι δαπανη

ρᾶσθαι. Ἀμβολία ἡ ὑπέρθεσις ἐν ἐπιγράμματι. Ἠθάδος ἀμβολίης αἰὲν ἀλεξομένης. καὶ ἀμβο-
λιεργὸς ἀνὴρ ὁ τὸ ἔργον ἀναβαλλόμενος. Ἀμβούλιος ὄνομα κύριον. Ἀμβωμοῖσι. περὶ
τοῖς βωμοῖς. Ἀμβρακία πόλις ἐστὶν ἐν τῷ ἀμβρακικῷ κόλπῳ ἄποικος κορινθίων. Ἀμβρο-
σία ξηρὰ τροφή. Ἀλλὰ τὸ γὰρ ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἐστὶν ἀπορρώξ. νέκταρ δὲ τουτέστι νεόκταρ
τὸ νέους ποιοῦν τοὺς πίνοντας. Ἀμβρόσιαι. ἃς οὐδεὶς δύναται βροτῶν ἔχειν. ὅμηρος. Ἀμβρόσιαι
δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο. Ἀμβρόσιον, θεῖον ἢ ἀθάνατον. ἢ θαυ-
μαστὸν ἢ ἀκήρατον ἢ ἄφθαρτον. ἢ νῦν δὲ ἐρώτων καὶ χαρίτων ἀπαῖς ἀμβρόσιόν τι θάλος. Ἀμβροτα.
θεῖα. ἄφθαρτα. Ἀμαία, ἡ δημήτηρ. ἀζησία δὲ ἡ κόρη. καὶ παροιμία ἡ ἀμαία τὴν ἀζησίαν με-
τῆλθεν. ἐπὶ τῶν πολυχρονίαις ζητήσεσι χρωμένων. Ἀμαιμακέτου. ἀκαταπονήτου. ἐν ἐπιγράμμα-
τι. αὐδίχα βύρσας θῆκεν ἀμαιμακέτου κρατὸς ἔρεισμα κέρα. Ἀμεβώνη ὄνομα κύριον. Ἀμέλ-
γειν. ἰδίως λέγεται ἀμέλγειν, τὸ παρὰ τὸν προσήκοντα καιρόν, ἀώρους τοὺς καρποὺς ἀποσπᾶν.
ὅπερ οἱ κλέπτοντες ποιοῦσιν. ἀριστοφάνης. ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους. Ἀμελεϊστί.
χωρὶς βραδυτῆτος. διαμελεϊστί δὲ μεληδόν, κατὰ μέλος. Ἀμέλει. τοιγαροῦν. ἀντὶ τοῦ μή σοι με-
λέτω διὰ τοῦτο. Ἀμέλεια καὶ ἀμελία. ἀμφότερα ἑλληνικά. καὶ γὰρ διὰ διφθόγγου. καὶ διὰ
τοῦ ἰ γράφεται. Ἀμελητί. ἀνυπερθέτως. ταχέως. καὶ ἀμελητέα ἰωνή. Ἀμέλιος. ἀπαμεύς. φι-
λόσοφος. μαθητὴς πλωτίνου. διδάσκαλος πορφυρίου. συγχρονίσας ἀμμωνίῳ καὶ ὠριγένῃ.

Ἀμελῶ σου. Ἀμενηνός. ἀσθενής. ὅμηρος. ἀμενηνῶν ὀνείρων. καὶ ὁ καπνὸς ἀμενηνός. καὶ παροι-
μία. καπνὸν εἶναι ἡγοῦμαι. ἐπὶ τῶν οὐδαμινῶν καὶ οὐδενὸς ἀξίων. Ἀμενήνωσεν. ἀσθενῆ ἐποί-
ησεν. Ἀμενητὶ χωρὶς τοῦ ἐπιμεῖναι. Ἀμερβεύς τὸ μεσονύκτιον παρὰ τοῦ ὀρφέως. ἀμορφῆς καὶ ἐκλεί-
ψεως τοῦ ν καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β ἀμερβές. Ἀμεργῆ σώματα. ζήτει ἐν τῷ ἄτμα. Ἀμεριμνία ἡ ἄ-
νεσις. Ἀμεριμνεῖ, χωρὶς φροντίδος. Ἀμεταμέλητον. ἀμεταμέλητον ὁρμὴν ἔσχε τὸ πλῆθος,
εἰς τὸ μὴ μόνον ἀλλότρια φρονεῖν τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν βουλεῦσαι παρ' αὐτοῦ λαμ-
βάνειν. Ἀμετάπτωτον. κυρίως ἐπὶ σωμάτων λέγεται τῶν δι' ἰσχὺν μὴ τρεπομένων. ἢ διὰ τὸ διότη-
τα μὴ μεταβαλλόντων. κατὰ μεταφορὰν δὲ λέγεται ἡ ἐπιστήμη ἀμετάπτωτος. Ἀμεταποίητον.
ἀμετάθετον. Ἀμεταστρεπτί. ἀμελητί. μὴ ἐπιστρεφόμενον εἰς τοὐπίσω. ζήτει ἐν τῷ ἀπονητί.

Ἀμεσί. χωρὶς μέσου. καὶ παροιμία. ἀμεσὶ μᾶζαν ἔδοντες. Ἀμεζονεκής. πλεῖστον πληθυνοῦ-
σης πλεονεξίας. ἐς τοσοῦτον δὲ ἐχώρησεν ἀμεζονεκοῦς πλεονεξίας, ὥστε καὶ ἀνδράποδα δημο-
σίᾳ ἀπεμπόλει. Ἀμείβεσθαι αἰτιατικῇ. ἀποκρίνεσθαι. καταβάλλεσθαι. λεόντιος μὲν τοσαῦτα
εἶπε. θεόδιβαλδος δὲ ἀμείβεται ὧδε. ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνεται. Ἀμείβομαί σε τόδε. τοῦ βίου ὡς ὑπὲρ
τῆς εὐσεβείας ὁ θεὸς ἀμειβόμενος. Ἀμείβων. ἀλλάσσων. καὶ ἀμοιβὴ ἡ ἀντέκτισις. Ἀμοιβη-
δὶς ὁ ἀντικαταλλάσσων. Ἀμειδὲς σκυθρωπόν. καὶ ἀμειδὲς σκοτεινόν. καὶ κλίνεται εἰς
τος. ὀργὴν τὸν χείρω ἀμειδέα. μηδὲ ἐπιτείνειν κακόν. Ἀμείδητος. σκυθρωπός. καὶ ἀμειδή-
των, σκυθρωπῶν. ἀπλάστων ἐν ἐπιγράμματι. Εἰ καὶ ἀμειδήτων νεκύων ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσεις περ-
σεφόνη. Ἀμείλικτον. ἀπηνῆ. ἀκαμπῆ καὶ ἀμείλικτος. ἀπάνθρωπος. ἀνόητος. οὕτως ἀμείλικτοι
ἦσαν ἄμφω κατὰ τὴν ἀλήθειαν. καὶ τὸ ἔργον ἐχώρει περιφανέστερον. Ἀμείλιχος. σκληρός. ἀ-
κολάκευτος. Ἀμεινίας ὄνομα κύριον. Ἀμειψίας ἀθηναῖος. κωμικός. Ἀμειψόμεθα.
ἀνταποδώσομεν. ἀμειψιευσμεῖν μεταμορφοῦσθαι. Ἄμη. τεκτονικὸν ἐργαλεῖον ὃ ἡμεῖς πτυ-
άριν λέγομεν οὐκ ὀρθῶς. καὶ παροιμία. ἄμας ἀπήτουν. οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας. ἐπὶ τῶν ἄλ-
λα μὲν ἀπαιτουμένων. ἕτερα δὲ μὴ ἔχειν ἰσχυριζομένων. Ἀμηγέπη. ὁπωσδήποτε. καθ' ὁτιοῦν. λέγεται
δὲ καὶ ἀμωσγέπως. καὶ ἀμόθεν. καὶ ἀμωγέπου. καὶ ἀμηγέπῃ καὶ ἀμωσγέπῃ. ἀριστοφάνης. ὑμᾶς μὲν ἀεὶ
μισθοφορεῖν ἀμηγέπῃ. ἀντὶ τοῦ ἁπανταχοῦ. ὅπως ἂν τύχοι. καθ' οἱονδήποτε τρόπον. καὶ αὖθις. ἀλλ' ἀμη-
γέπῃ τῶν παρατεθέντων ἀπογευσάμενοι ἀνείνυντο, περιείχετο τὴν βασιλικὴν αὐλήν. καὶ ἀμηγέ-
πῃ ἀγαθίας φησίν. ἀλύοντι δὲ καὶ ἕκαστα γνωματεύοντι, ἔδοξεν οἱ ἀμηγέπῃ ἀποπειρᾶσθαι τοῦ
φρουρίου. Ἀμήν. πεπιστωμένως. ἀληθῶς. Ἀμήριον πόλις ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν ἀμη-
ρῖνος. Ἀμήρυτον. πολύ. ἐκτεταμένον. ἀτέλεστον. τουτέστι διηνεκῶς ἐπιμένον. ἀπέραντον.

Ἀμησάμενος· ἀνορύξας. ὁ δέ, τὸ χῶμα σείσας καὶ τὴν γῆν ἀμησάμενος, ἐζήτει τὸν νεκρόν. καὶ αὐτὸν χερσὶ σωρεύσας. Πολλὰ τιθηνήτηρ ὀλοφύρατο χερσὶν ἀμήσας. Ἀνδρομάχης ἀνοφθαλ κρατὸς ὑπερθεν ἐόντιν. Ἀμήσαντες· ἀντὶ τοῦ μὴ ἀποτεμόντες. καὶ ἀμήσαντι, ἀντὶ τοῦ ἰσάσαντι. ἐν ἐπιγράμματι· οὐδὲ ποτ' ἀμήσαντι κορινθιακόν, ὅ ποτε πικρᾶς ἰσωσαμένῳ πενίης. Ἀμησὸς καὶ ἀμινσὸς. ἀμινσὸς δὲ καὶ ἀμινσηνός. Ἄμητα· ἄμης, εἶδος πλακοῦντος γαλακτώδους. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἄμητα προσέπεμψεν ἡμῖν τουτονί. οὐ μόνον ὅτι δὴ ἐδέξατο τὰ δῶρα, ἀλλὰ καὶ οἴκοθεν ἔπεμψέ μοι ἄλλο πλακούντιον πρὸς τούτῳ. ὡσανεὶ λέγων μηκέτι πατῆσαι ἐκεῖ με. ἄμης οὖν ὁ πλακοῦς· οὐχ ὁ ἴπνος. Ἀμητῆρες· θερισταί. Ἀμητός, αὐτὰ τὰ τεθερισμένα ὀξυτόνως. οἷον ὁ στάχυς. καὶ τρυγητὸς βότρυς ὁ τρυγώμενος. προπαροξυτόνως δὲ ἄμητος ὁ καιρὸς τοῦ θέρους ἐν ᾧ δεῖ ἀμᾶν. ὡς καὶ τρύγητος ὁ καιρὸς τοῦ τρυγᾶν. ὅτι φρονίμη θυγάτηρ ἐπάρχου ἀμήτωρ ἐλέγετο. καὶ ζήτει ἐν τῷ βάτιος. Ἀμήχανα· οἱ δέ, ἐπεὶ τὰ ἀμήχανα τῷ λιμῷ ἔπασχον, ἐκεχειρίαν ὀλίγων τινῶν ἡμερῶν ἤτουν διαπράξασθαι. Ἀμηχάνητοι· ἀντὶ τοῦ πολλοί. ξενοφῶν. Ἀμηχανία· ἀπορία. Ἀμήχανον ὑπὲρ λόγον. ἢ ἀνεπιχείρητον, ἀδύνατον. τοῖς δὲ ῥωμαίοις ἀμήχανος ἡ χαρὰ παρέστη πρὸς τὸ πάθος. καὶ ἀμήχανος, πρὸς ὃν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι. δαμάσκιος, ἤθωτι ἀμηχάνῳ τῆς περὶ τὸ θεῖον βακχείας. οἷον ἀπομαντευομένῳ ἐῴκει τὴν τῆς ἀληθείας εὕρεσιν. Ἄμμιγα· ἀναμεμιγμένως. Εἵνεκεν ἀμαθίης πινυτόφρονος ἣν ὁ μελιχρὸς Ἡσίοδος, μουσῶν ἄμμιγα καὶ χαρίτων. Ἀμίδα· οὐρηθίδα. οὐρηρὸν ἀγγεῖον. καὶ ἀμίδας τὰς ὑπηρέσια. σοφόν τοῦτο καὶ γέροντι πρόσφορον ἐξεῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας. ἀριστοφάνης. ἀμὶς μὲν γὰρ οὐρητιάσης, αὕτη παρέσται σοι κρεμαμένη ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ πατάλου. Ἀμίδης ὄνομα κύριον.

Ἀμιθρῆσαι· μετρῆσαι, ἀριθμῆσαι παρὰ καλλιμάχῳ. Ἄμικτος ὁ μὴ μιγνύμενος. Ἅμιλλα· ἀνταγώνισμα φιλονεικία ἐξίσωσις. καί ποτε ἀγῶνα ἐπιτελοῦντες τούτῳ τῷ μειρακίῳ ἐς ἅμιλλαν ἀκοντίσεως ἀποδυσαμένω. εἶτα μέντοι τῆς σπουδῆς θερμότερον ὑπεπλήσθησαν. καί πως ὁ ἀρτέου υἱὸς ἀλλαχόσε βουλόμενος βαλεῖν τὰ δὲ λαφοῦ δυστυχῶς τοῦ στέρνου τυγχάνει καὶ ἀναιρεῖ αὐτόν. Ἀμιλλητήριον τὸ πῶς ἐν ᾧ ἁμιλλῶνται. Ἀμίλκας ὁ καὶ βαρκέας καρχηδονίων στρατηγός. ὃς ὑπῆρχε κατὰ μὲν τὴν ἡλικίαν ἀκμάζων. καὶ κατὰ τὴν ἕξιν ἐρρωμένος. τὸ δὲ μέγιστον ἐφόδιον πρὸς πολεμικὴν χρείαν, ἱππεύς ἀγαθὸς καὶ τολμηρός. τούτου τοῦ ἀμίλκου παῖδα γεγονέναι φασὶν ἀννίβαν. τὸν χρόνοις ὕστερον μακρῷ πολέμῳ τὴν ἰταλίαν κακώσαντα. ῥωμαίοις τε φοβερὸν ἐς τὰ μάλιστα γενόμενον. Ἀμιλλῶμαί σοι· ἀνταγωνίζομαί σοι. Ἀμινάδας ὄνομα κύριον. Ἀμινσὸς ὄνομα τόπου. οἱ δὲ ἀμησὸς διὰ τοῦ η καὶ ἀμησηνός. Ἅμιπποι· ξυνωρίς φασὶν ἣν τὸ παλαιὸν ἐλέγετο. δύο ἵπποι συνεζευγμένοι τῶν τραχήλων. ὧν δὲ ἐπὶ μὲν ἑνὸς ἡνίοχος ἐστὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ὁπλίτης. καὶ νῦν δὲ χρῶνται περὶ ἀρχῆς ἀλίβυες οἱ προσαγορευόμενοι ζευγῖται. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἄμιππον καλεῖται. οὕτω θουκυδίδης. Ἅμιπποι· κατὰ τὸν ἰσαῖον, οἱ σὺν ἵπποις στρατευόμενοι. οἱ δέ φασιν ὅτι ζεύγνυνται μέν τινες ἵπποι. καὶ ὁ ἐπελαύνων αὐτούς, τοῦ μὲν ἐποχεῖται. τὸν δὲ παρέλκεται. καὶ καλοῦνται οὗτοι ἅμιπποι. πεζοὺς δὲ τοὺς ἁμίππους θουκυδίδης καὶ ξενοφῶν ὑποδηλοῦσι. καὶ μήποτε πρόδρομοί τινές εἰσιν, οἱ ἅμα τοῖς ἱππεῦσι τεταγμένοι. Ἀμισηνὸς ἀπὸ τόπου. Ἀμίσγαλος ὁ δυσάρεστος. ὁ μὴ ἀνέχων μισγόμενος. καὶ ἀμίσαλος. οἷον ἀμίσαλος τινὶ ἑτέρου τοῦ κατενᾶξαι τοῦ γ. Ἀμισθὶ χωρὶς μισθοῦ. Ἀμισώδαρος ὄνομα κύριον. Ἀμιξοχίτων· ὁ μὴ χρώμενος μίξα. Ἄμναμος· ἀπόγονος. κυρίως ἐστὶ τῆς προβάτων. παρὰ τὸ ἀμνός. Ἀμνημονῶ σου. Ἀμνίος ὁ πταρμὸς καὶ ὁ ἀμνός. Ἀμνημονῶ σου γενικῇ. Ἀμνησὸς ὄνομα ὄρους.

Ἀμνηστεῖ· ἀμνημονεῖ. σοφοκλῆς. οὐ γάρ ποτ' ἀμνηστεῖ γε ὁ φύσας ἑλλήνων ἄναξ. Ἀμνηστία· ἡ λήθη. καὶ ὄνομα κύριον. Ἀμνίον τὸ αἱμοδόχον ἀγγεῖον. Ἀμνισὸς ποταμὸς κρήτης διὰ τοῦ ι. τὰ εἰς σος ὑπὲρ δισύλλαβα ἐπὶ ποταμῶν ὀξύτονα εἰ μὴ καθαρεύουσι διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται. ἄλφος. ἄλμφος, εἰ δὲ μὴ διὰ τοῦ ι. οἷον ἀμνισός. κηφισσός. ἰλισσός. Ἀμνοκῶν· προβατώδης. μωρός. εὐήθης. τοιαῦτα καὶ τὰ πρόβατα. ἀριστοφάνης. καὶ σκόπει ἐκ τῆς ἡλικίας ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν πλούσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ δεόμενος τὰ πράγματα. τουτέστιν εὐλαβούμενος καὶ φοβούμενος καταστῆναι εἰς πράγματα. πολλοὶ γὰρ διὰ δεῖ

λοι καὶ τόπων ἐπείχθησαν, αἱροῦνται ζημιωθῆναι μᾶλλον ἢ συγχωρῆσαι διαδίκης. καὶ τοιούτοις φησί· συνεπιλεγόμενος ὁ Καλλικράτης εἰς φόβον τοῦ ἐπεξιέναι πραγματείας ἐπηρεάζεσθαι. Ἀμνοῦ. τὸν ἐνιαύσιον ἄρνα Ἴστρος ἐν ταῖς Ἀττικαῖς. ἄρνα εἶναι ἀμνὸν εἶναι ἀρνειόν. εἶναι λιπογνώμονα. μοσχίονα δὲ τὸν προβάτων. καὶ ἀμνὸς ἀρσενικῶς πρόβατον τὸ μέσον τὴν ἡλικίαν. καὶ ἀμνή, τὸ θῆλυ. τρεῖς γὰρ ἡλικίαι ἀρνός. ἀμνός. ἀρνειός. καὶ ἀμνὰς ἀμνὴ Ἀττικῶς ὄνομα κύριον. Ἀμνοὶ τυτθοὶ τρόπον. αἱ προβατεῖς ἤθεις. ἁπλοῖ. ὡς οἰκεῖοι ἢ μαλακοί. τὸ δὲ ἄρρεν πρόβατον ὅταν ἔχῃ τὸ μέσον τῆς ἡλικίας, ἀμνὸς καλεῖται. οἱ δὲ τὸν ἐνιαύσιον ἄρνα ἀμνὸν καλοῦσιν. Ἀμμοδύτην εἶδος ὄφεως. Ἀμογητί. ἀκόπως. Ἀμόργιοι. ἀμνοὶ πρᾶοι. Ἀμόθεν. ποθέν. Ἀμολγός, τὸ μεσονύκτιον. ἤτοι καθ' ἣν ὥραν ζῶα οὐκ ἀμέλγουσι. ἢ ἀφαιρέσει τοῦ γ καθ' ἣν οὐδεὶς μολεῖ. ἢ ἀφαιρέσει τοῦ λ, καθ' ἣν οὐδεὶς μογεῖ. Ἄμμον μετρεῖν ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνηνύτων. Ἄμορβος. ὁ ἅμα τινὶ ὁρμῶν, ἀμορμὸς καὶ ἄμορβος.

Ἀμόργεια. χρώματος εἶδος ἀπὸ νήσου Ἀμοργοῦ τος. ὡς θήρεια, ἀπὸ Θήρας νήσου. Ἀμόργη ἡ τρυγία. Ἀμόργινον. ὅμοιον βύσσῳ καὶ πολυτελές. λέγεται καὶ ἀμοργίνα θηλυκῶς. Ἀμοργὶς κυρίως ἡ λινοκαλάμη. ἐξ ἧς γίνεται ἐνδύματα ἀμόργινα λεγόμενα. ἢ ἡ τοῦ ἐλαίου ὑπόστασις. καὶ ἡ τρὺξ τοῦ οἴνου. ἔστι δὲ ἡ ἀμοργίς, ὅμοιον λεπτοτάτῳ λίνῳ. ποδιλεπίζουσι δὲ αὐτὸ καὶ ἐργάζονται. ἔστι δὲ σφόδρα λεπτὸν ὑπὸ τὴν βύσσον ἢ τὴν κάρπασον. Ἀμοργοί, πόλεως ὄλεθρος. Κρατῖνος Σερίφιοις. καλοῦσι δὲ καὶ μοργοὺς τὸ α ἀφαιροῦντες. ὡς περ καὶ ἐπ' ἄλλων. μαυρὸν τὸ ἀμαυρὸν καὶ σφόδελον τὸ ἀσφόδελον καλοῦσιν. Ἀμορραῖος. τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων. Ἀμώριον δὲ καὶ ὁ ἐκεῖθεν Ἀμωραῖος διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ἀμορῖτις θηλυκὸν ὄνομα πόλεως.

Ἄμμορος ὁ κακόμορος. Ἀμοτον ἀμότως. ἀκορέστως. Ἀμοῦς Αἰγύπτιος. οὗτος νέος ὢν παρῃτεῖτο τὸν γάμον. ὡς δέ τινες τῶν προσηκόντων παρῄνουν μὴ καθυβρίζειν τὸν γάμον, ἀλλὰ γυναῖκα ἄγεσθαι πείθεται. καὶ ἔρχεται ἐπὶ γάμον. καὶ πολλὰ ἐπαινέσας τὴν παρθενίαν, πείθει αὐτὴν πρὸ τοῦ συνελθεῖν ἀποτάξασθαι τῷ βίῳ τῷ κοσμικῷ. καὶ ἀποταξάμενοι ἄμφω, ἐπὶ τὸ ὄρος τῆς Νιτρίας χωροῦσι. καὶ βραχὺν χρόνον συνασκοῦντες, ἰδίᾳ τὴν ἄσκησιν ἐποιήσαντο. τούτου τοῦ Ἀμοῦν τὴν ψυχὴν ἀναλαμβανομένην ὁ Ἀντώνιος ἐθεάσατο. οὗτος οὔτε ἑαυτὸν γυμνὸν οὐκ ἐθεάσατο. λέγων ἀπρεπὲς εἶναι τῷ μοναχῷ καὶ τὸ ἑαυτοῦ σῶμα γυμνὸν θεάσασθαι. ἐγένετο δὲ καὶ Δίδυμος ἅγιος μοναχός, ὃς ϙ ἔτη βιοὺς, οὐδενὶ ἀνθρώπων συνέμιξεν ἄχρι τοῦ τέλους. Ἀμουργοί. λαμπτῆρες. Ἄμουσα. ἀτερπῆ. ἀηδῆ. ἀπαίδευτα. Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. ἄλλως τὰ μουσῶν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν. σκέψαι δ' ὅτι Ἴβυκος ἐκεῖνος καὶ Ἀνακρέων ὁ Τήιος καὶ τὰ ἑξῆς. Ἀμοχθεὶ χωρὶς κόπου. Ἀμώμενοι. θερίζοντες καὶ ἀμῶσιν ὁμοίως. Ἀριστοφάνης. τοὺς ἀλλοτρίους ἀμῶν στάχυας οὗτος, ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει καὶ ἀποδόσθαι λέγεται. τοῦτ' ἔστιν ὁ Κλέων. τοὺς ἀλλοτρίους καμάτους αὐτὸς καρπούμενος. Ἄμωμον. Αἰλιανός. πέμπει παρὰ βασιλέα ἵππον χρυσοχάλινον. καὶ ψέλια καὶ ἀκινάκας. καὶ ἄμωμον. Ἄμωμος. ὁ καθαρός, καὶ ἀναίτιος. Δαβὶδ. τοῦ καταβῆξαι σε ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον. Ἄμμων. ὄνομα θεοῦ ἑλληνικοῦ. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν. ἐσμὲν δ' ὑμῖν, Ἄμμων, Δελφοί. Δωδώνη. Φοῖβος. Ἀπόλλων. ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις οὕτω πρὸς ἔργα τράπεσθε. Ἀμμωνιανὸς γραμματικὸς κοσμούμενος τῇ συγγενείᾳ Συριανοῦ. καὶ ἅμα τῇ συμφύτῳ ὁμοιότητι τῶν τε ἠθῶν καὶ τοῦ σώματος, κατὰ τὸν Ὅμηρον. εἶδός τε μέγεθός τε φυὴν τ' ἄγχιστα ἐῴκει. τό τε γὰρ σῶμα καλός τε καὶ μέγας ἦν ἑκάτερος. ἔτι πρὸς ὑγείᾳ καὶ ἰσχὺς οὐδὲν ἀποδέουσα τῆς ἄλλης εὐφυΐας τοῦ τε ὅλου καὶ τῶν μερῶν. ἥ τε ψυχὴ ἔρρωτο πρὸς τὸ βέλτιστον αὖθις τὸ ὁμοιότροπον. ἀλλ' ὁ μὲν θεοφιλέστερος ἦν ὁ Συριανὸς καὶ τῷ ὄντι φιλόσοφος. ὁ δὲ ἠγάπα τὴν ἐπὶ ποιητῶν ἐξηγήσει καὶ διορθώσει τῆς ἑλληνικῆς λέξεως καθειμένην τέχνην. οὗτος ἦν ὁ Ἀμμωνιανὸς ᾧ κεκτῆσθαι συμβέβηκεν ὄνον, σοφίας ἀκροατήν. Ἀμμώνιος. φιλόσοφος. Ἀλεξανδρεύς. ὁ ἐπικληθεὶς Σακκᾶς. οὗτος ἀπὸ Χριστιανῶν γέγονεν Ἕλλην. ὥς φησι Πορφύριος. Ἀμμωνίου Ἀλεξάνδρου γνώριμος. ὃς καὶ διεδέξατο τὴν σχολὴν ἄριστα ἔχουσαν, πρὸ τοῦ μοναρχῆσαι τὸν Αὐγουστον. Ἀμωντιανὸς Ῥωμαῖος συγκλητικὸς γεγονώς. Ἀμωρίκης. Πισαίου νόθος υἱός. Ἀμώριον καὶ Ἀμώριον πόλις. τῆς μεγάλης Φρυγίας. ὁ πολίτης Ἀμωριανός. Ἀμωσγέπως. ὁπωσδήποτε. ἔν γέ τινι. καθ' ὅντινα οὖν τρόπον.

Ἀμπαλίνωρος· ἀναστρέφων τὴν αὐτὴν ὁδόν. Φιλέταιρος Μελεάγρῳ· ὑπὲρ γυναικὸς ὁ κόρος εἰκάδων ἤγερ' ἄψ πάλιν ἀμπαλίνωρος. Ἀμπαύσας· ἀναπαύσας. ὁ δὲ ἀμπαύσας αὐτοὺς ὅσον τὸν πρὸ τῆς φυλακῆς ὕπνον τοῦ προελθεῖν. Ἀμπελεών, ἡ ἀμπελόφυτος γῆ. λίβυς δ' ὅς χεδὰ ἀμπελεῶν. ζήτει ἐν τῷ αἶγα. ἐχθρὸν γὰρ εἶναι δοκεῖ τὸ ζῷον τῇ ἀμπέλῳ. ἀμπέλειος βότρυς. ἀμπέλιος δὲ ὄνομα κύριον καὶ θηλυκὸν ἀμπελόεσσα γῆ. ἀμπελόφυτος καὶ ἀμπελουργεῖον. Ἀμπελὼν ὁ οἰνόφυτος γῆ. Ἀμπεχόμενος· περιβαλλόμενος. καὶ ἀμπέχει ἀντὶ τοῦ περιβέβληται. ὦ κακόδαιμον εἶτα λαικὸν ἀμπέχει· ἐπεί φησι τοὺς ῥόας ἀπώλεσας καὶ λαχειμονεῖς. Ἀμπεχόνη ἀμφιὸν ἱμάτιον. καὶ ἀμπεχόνιον, λεπτὸν ἱμάτιον. παλλίον. καὶ ἀμπίσχω ἐνδύω. Ἀμπλάκημα ἁμάρτημα. καὶ ἀμπλακίαις ἁμαρτίαις. ὅτι ἀρέσκει τοῖς στωϊκοῖς ἴσα ἡγεῖσθαι τὰ ἁμαρτήματα. εἰ γὰρ ἀληθὲς ἀληθοῦς μᾶλλον οὐκ ἔστιν οὐδὲ ψεῦδος ψεύδους, οὕτως οὐδὲ ἀπάτη ἀπάτης. οὐδὲ ἁμάρτημα ἁμαρτήματος. ὁ γὰρ ἑκατὸν σταδίους ἀπέχων κανώβου. καὶ ὁ ἕνα ἐπίσης οὐκ εἰσὶν ἐν κανώβῳ. οὕτω καὶ πλέον καὶ ἔλαττον ἁμάρτημα ἐπίσης οὐκ εἰσὶν ἐν τῷ κατορθοῦν. οἱ δέ φασιν ὧν καὶ ἡρακλείδης ὁ ταρσεύς, ἄνισα εἶναι τὰ ἁμαρτήματα. καὶ ἀμπλακὼν ἁμαρτήσας. ἀλλὰ τὸ ἰβύκου ἔπος αὐτὸν ἐπῄει μή τι παρὰ θεοῖς ἀμπλακὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω. ἔστι δὲ πρὸς ἱερωσύνην συνᾷδον τὸ ἰβύκειον τουτὶ ἐπικάδιον. Ἀμπνοὰς ἔχοντες· ζῶντα. ἀναπνέοντα. Ἄμπωτις· λῆξις ἢ ξηρασία. ἢ πλημμύρα. τὸν σπουδαῖον οὐδὲν θαυμάζειν τῶν δοκούντων τι παραδόξων. οἷον χαρώνεια. καὶ ἀμπώτεις. καὶ πηγὰς θερμῶν ὑδάτων. καὶ πυρὸς ἀναφυσήματα. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ἐν ἐρημίᾳ βιώσεται ὁ σπουδαῖος κοινωνικὸς ὢν φύσει καὶ πρακτικός. Ἀμπρεύοντες· διακομίζοντες. ἄμπρον γὰρ σχοινός τις μεθ' οὗ εἰώθασιν ἕλκειν ἢ τὰ διακομίζειν μεγάλα φορτία. ἀμπρεύειν δὲ κυρίως, τὸ μετὰ ἁμάξης πορεύεσθαι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νωτοφόρων ζῴων λαμβάνεται. ἢ ἀμπρεύειν τὸ τῷ ἕλκοντι ζεύγει βοηθεῖν. καὶ ἄμπρον σχοινίον ὅπερ διὰ τῶν ζυγῶν διατείνουσι καὶ φορτία ἐφ' ἁμάξης κομίζουσιν. ὥστε ὁμοτόνως ἀπὸ τῶν ζυγῶν ἕλκεσθαι. ἄμπρον τι ὄν. ὃ διὰ πρώρων τὸν ζυγὸν δεδεμένον. καὶ ἐξαμπρεύσομεν ἄνευ κανθηλίου. ἀντὶ τοῦ ἑλξόμεθα τὸ ξύλον ἄνευ ὄνου. Ἀμπυκὴ χαλινοῦ δεσμός. ἄμπυξ δέ, δεσμὸς τῶν τριχῶν. ἢ κόσμος κεφαλῆς. οὕτως ὅμηρος. Ἀμοιβαδόν, διὰ ἀμοιβῆς. ἐφεξῆς. Ἀμοιβαία ἔκτισις. ἀνταπόδοσις ἢ ἐκ διαδοχῆς ὁμοία. ὅρκοι δὲ ἐπὶ τῇ ἀμοιβαίᾳ σφῶν ἐδίδοντο πίστει. οὐ μόνον αὐτοῖς ἀλλὰ καὶ τοῖς παραγινομένοις ἐκ τῶν βασιλέων τῆς ῥωμαίων διαλλαγῆς ἕνεκα τῶν ἀνδρῶν. πρίσκος φησίν.

Ἀμοιβή, ἀντέκτισις. ἀνταπόδοσις. ἀμοιβὴν τοῦ θεοειδεστάτου τρόπου θαυμασίαν ἐφέρετο. ἑρεῖ γὰρ οἱ καὶ τὰ πρεύμενα τὰ ἐκ τῆς τύχης. καὶ πᾶσιν οἷς ἐπέθετο τούτων ἥμαρτεν οὐδενός. Ἀμοιβηδὶς ὁ ἀντικαταλλάσσων. ἀμοιβαδὶς δέ, κατὰ ἐναλλαγήν. Ἀμοιβὸν οὐδέτερον ἀνταποδοτικόν. περὶ κακῶν ἔργων ἀμοιβὸν τιμωρίαν ἐκτίσαι. Ἀμοιρῆσαι γενικῇ. ἀποτυχεῖν. ἀμοιρῶ γὰρ τὸ οὐ μετέχω. καὶ ἄμοιροι, ἀμέτοχοι. ἢ κακόμοιροι. κακὸν κακῶς νιν ἄμοιρον ἐκτρίψαι βίον. ἀντὶ τοῦ κακόμοιρον ἢ μηδενὸς τῶν νενομισμένων μετειληφότα ἀλλ' ἄταφον ἐκβληθῆναι. Ἀμυγδαλῆ τὸ δένδρον. ἀμυγδάλη δὲ ὁ καρπός. καὶ δειλαὶ δάκνεσθε ἀμυγδαλαί.

Ἀμυγὸν τὸ μὴ μυσαρόν. ἀλλ' ἁγνὸν καὶ καθαρόν. οὕτω σοφοκλῆς. Ἀμυδίς· ὁμοῦ. Ἀμυδρά· ἀφανῆ. σκοτεινά. καὶ ἀμυδρῶς σκοτεινῶς. λεπτῶς. ἀσαφῶς. Ἀμύειν τὸ σπεύδειν παρὰ ἀττικοῖς καὶ δασύνεται. Ἄμυκτος· ἄπειρος. ἀτέλεστος. Ἀμύκλαι· κόσμιόν τι ὅπερ ἐν ποσὶν εἶχεν ἐμπεδοκλῆς. εἶχε γὰρ χρυσοῦν στέμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. καὶ ἀμύκλας ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς. καὶ στέμματα δελφικὰ ἐν ταῖς χερσίν. καὶ οὕτως ἐπῄει τὰς πόλεις. δόξαν περὶ αὐτοῦ κατασχεῖν ὡς περὶ θεοῦ βουλόμενος. ὃς ἔρριψεν ἑαυτὸν νύκτωρ εἰς τοὺς κρατῆρας τοῦ αἰτναίου πυρός, ὡς μὴ φανῆναι αὐτοῦ τὸ σῶμα. τοῦ δὲ σανδαλίου αὐτοῦ ἐκβρασθέντος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ λυσανέμας. διὰ τὸ πολλοὺς ἀνέμους ἐπιθεμένους τῇ ἀκράγαντι. ἐξελάσαι αὐτούς. δρακόντων περιθέντα τῇ πόλει. Ἀμυκλαῖος ἀπὸ τόπου. Ἀμύμων· ἄψογος. ἄμεμπτος.
Ἀμυμώνει καὶ ἀμυμώνη ὄνομα κύριον. Ἄμυνα· καὶ ἐπὶ ἀμοιβῆς. καὶ ἐπὶ εἰσπράξεως δίκης. Ἀμύνασθαι· θουκυδίδης μὲν ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι. σιμωνίδης δὲ ἀντὶ τοῦ χάριτας ἀποδι-

δύναι. σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαλεξῆσαι. ἐπὶ τῶν προαδικησάντων τάσσουσιν οἱ ῥήτορες τὸ ἀμύνα-
σθαι. ὅτε οἱ κακόν τι παθόντες ἀντιπεράσουσι τοὺς προδιαθέντας. καὶ ἀμύναιντο. κρατῖνος πυ-
λαίοις. αὐτοὺς ἐπαίδευσεν ἐθρέψατέ τε δημοσίοις χρήμασιν εἰς ἥβην. ἵνα οἱ πατρὶ λοιγὸν ἀμύναιντο.
καὶ ἀμύνειν παρὰ θουκυδίδῃ τὸ βοηθεῖν. ἀμύνεσθαι δὲ τὸ κολάζειν. Ἀμυνίας. ὄνομα κύριον.
ὁ δ᾽ ἕτοιμος ἀμύνεσθαι. ἀλλ᾽ ἀμυνίας ὁ σέλλου, μᾶλλον οὐκ ἐκ τῶν κρωβύλων. ἀριστοφάνης. οὗτος
ὃν ἐγώ ποτ᾽ εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ ῥοιᾶς, δειπνοῦντα μετὰ λεωγόρου. πεινῇ γὰρ εἴπερ ἀντιφῶν.
ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ εἰς φάρσαλον ᾤχετ᾽ ἐκεῖ μόνος μόνοις τοῖς πενέσταισι ξυνὼν τοῖς θετταλοῖς
αὐτὸς πενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός. Ἀμυνόμενοι τοὺς κακόν τι πράξαντας. ἀντὶ τοῦ διατιθέν-
τες. οἱ δὲ ῥωμαῖοι ἔθος εἶχον μὴ ἄρχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων. ἀλλὰ δοκεῖν ἀμυνόμενοι
λέμβοις τε καὶ τὴν ἀγκύλην ἐμβαίνειν εἰς τοὺς αὖθις. ὁρῶσι καὶ μὲ καὶ σέ. καὶ φρονοῦσί τι ἔργοις πικρῶς,
ῥήμασιν ἀμυνοῦμαι. Ἀμυνῶσι. βοηθῶσι. ἀμυνοῦμαί σε, ἀντὶ τοῦ τιμωρῶ σε. καὶ τῷ ὀνόματι
κυρίως ἠμυνάμην αὐτούς. Ἀμύντης καὶ ἀλκέτης βασιλικὰ καὶ αἰσχυλικὰ τὰ ὀνόματα.

Ἀμύντωρ. βοηθός. Ἀμύξεις. λυπήσεις. τρώσεις. πλήξεις. καὶ παροιμία. μὴ δ᾽ ἄκανθα ἀμύ-
ξῃ τῶν ἀγαθῶν. καὶ ἄμυξις, ἀμυχίς. σπάραξις. ξέσις. ἀμύσσω δὲ παρὰ τὸ αἷμα αἱμύσσω. καὶ ἀμύσσω.
ὡς ἐπὶ καλὸν ἄμυξε κατὰ ῥέθος ἀφρογλύφα. ἀντὶ τοῦ ἐσπάραξεν. ἔξεσε. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. ἴσα σοι
καὶ σκοπίαζε με. τὴν δὲ σὺ νῆτορ ἀμύσσου. Ἄμυρις μαίνεται. ἐπὶ τῶν φρενήρους λέγεται ἡ παροι-
μία. θεωρὸς γὰρ ὑπὸ συβαριτῶν πεμφθεὶς εἰς δελφοὺς περὶ εὐδαιμονίας, καὶ τοῦ θεοῦ χρήσαντος ἀ-
πώλειαν συβαρίταις ἔσεσθαι τότε ὅταν ἀνθρώπους θεῶν προτιμήσωσι. θεασάμενος δοῦλον πρὸς ἱε-
ρῷ μαστιγούμενον καὶ προσφυγόντα τῷ ἱερῷ καὶ μὴ ἀπολυόμενον, ὕστερον δὲ εἰς τὸ τοῦ μαστιγοῦν-
τος πατρὸς μνῆμα καταφυγόντα ἀπολυθῆναι, συνεὶς τὸ λόγιον, ἐξαργυρισάμενος τὰ ἴδια, ἀ-
πῆρεν εἰς πελοπόννησον. ὃ γοῦν λογισμῷ πεποίηκεν ἄμυρις, τοῦτο εἰς μανίαν συβαρῖται μετέζε-
ψιν ὁμοῦ. ὁ δὲ τῷ χρόνῳ διὰ τὴν προσποίητον μανίαν ἐθαυμάσθη. Ἀμύσσειν. ταράσσειν. ἑλ-
κοῦν. ξέειν. σπαράσσειν. ποτὲ μὲν τοῖς ὄνυξιν ἀμύττων τὰς παρειάς. ὅτε δὲ τῷ ῥύγχει τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς ἐκκόπτων. ἐπεὶ δὲ προῆλθε τοῦ οἰκείου σώματος κόραξ ἐφιζάνει τῷ δεξιῷ τοῦ ἀνδρὸς βραχίονι
ἀντιπρόσωπος τοῦ κελτοῦ κατὰ τὸν ἀγῶνα φερόμενος. καὶ τοῖς τε ὄνυξιν ἀμύττων τὸ πρόσω-
πον καὶ ταῖς πτέρυξιν ἐπικαλύπτων τοὺς ὀφθαλμούς, ἀφύλακτον τῷ βαλερίῳ τὸν πολέ-
μιον παρέδωκεν. τήν τε νίκην καὶ ἐπωνυμίαν χαρισάμενος. κόρβιος γὰρ ἐντεῦθεν ἐκλήθη.

Ἀμύσκαρον. τὸ ἁγνόν. Ἀμυστὶ πιεῖν. ἐπίρρημα. λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ ἀπνευστὶ καὶ ἄνευ τοῦ ἀνα-
παύεσθαι πινόντων. οἱονεὶ μὴ δὲ μυσάντων. τοῦ αὐτοῦ ἔχεται καὶ τὸ ἐξαμυστίσαι. λέγεται καὶ ἀμυ-
στίζειν καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. καὶ ἀμυστί. φερεκράτης εἶπεν. Ὅτι κόμμοδος ὁ βασιλεὺς ῥωμαίων ἔπιεν ἐν τῇ
ἀγωνίᾳ κάμνων, κύλικι ῥοπάλῳ, τῇ παρὰ γυναικὸς γλυκὺν οἶνον ἐψυγμένον λαβὼν ἀμυστί. ἐ-
φ᾽ οὗ παραχρῆμα πάντες τοῦτο δὴ τὸ ἐν τοῖς συμποσίοις εἰωθὸς λέγεσθαι, ἐξεβόησαν. ζήσειας. τὸ ζήσειας
ἐπὶ τοῦ πλειώσειας τὴν ζωήν φασιν οἱ γραμματικοί. κινδυνεύει γοῦν, ὁ τοῦτο λέγων ἀντὶ τοῦ εὔχεσθαι
καταρᾶσθαι καὶ ἀριστοφάνης. ἄμυστιν ἐξέλαψα οἴνου ὁμοῦ καὶ ἀθρόως ἔπιον. ἢ παρὰ τὸ ἀπνευστὶ
ἐκπιεῖν. ἢ παρὰ τὸ μὴ μύειν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ποτηρίου φιαλῶδες. ἄμυστις γὰρ ἡ ἀπνευστὶ πόσις.

Ἀμυχή. ἐπιπόλαιον ἕλκος. Ἀμυχνόν. τὸ μὴ μυσαρὸν ἀλλ᾽ ἁγνὸν καὶ καθαρόν. οὕτω σοφο-
κλῆς. γράφεται δὲ καὶ ἀμυχρόν. Ἀμφάρης. ὄνομα κύριον. Ἀμφασία. ἀφωνία. ἀλαλία.

Ἀμφ᾽ αὐτούς, περὶ αὐτούς. Ἀμφέχανε. κατέπιε. τὸ δ᾽ ὁ μέλας ἀμφέχανε θάνατος. Ἀμ-
φήκης, ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον. ἀπὸ τῆς ἀμφήκης εὐθείας. οἷος ἐμοὶ γέ φησι παῖς ἀμφήκει
γλώττῃ λάμπων. ἀριστοφάνης νεφέλαις. Ἀμφήμερον. τὸ ἀμφημερινὸν πυρετόν. σοφοκλῆς. ποι-
μέσι κρυμὸν φέρων γράφουσι δὲ ἀμφημέρου. Ἀμφιρεφές. τὸ ἀμφοτέρωθεν ἐστεγασμένον.
ἢ κατάσκιον. Ἀμφηκινόν. πέμπει δὲ σκαφίδιον ἀμφηκινόν. καὶ θουκυδίδης. ἀκάτιον ἀμφηκι-
νὸν ὡς λῃσταὶ ἐκ πολλοῦ τεθεραπευκότες τὴν ἄνοιξιν τῶν πυλῶν ἐκόμιζον τὸ πλοῖον ἁμάξῃ. Ἀμ-
φήριστον. ἄνισον. ἀμφίβολον. ἐπιφιλόνεικον κλίτης ἀμφήριστος ἐν εὐβοίᾳ τῷ προεμένῳ κροίσου
ἐπὶ πονηρίᾳ. καὶ αὖθις. ἤτοι ὄνειαρ ἢ τὸ μὴ ληφθῆναι. ἀλλ᾽ ἀμφήριστον ἀγκλιτὸν τὸ κράτος ἀφαιρε-

θέντος. ἀμφήκεσιν ἰσχὺν καὶ μέγεθος. φρονήσει δὲ καὶ ἀνδρείᾳ πολὺ ὑπερφέρων. Ἀμφὶ. περὶ. ἐξ ἑκατέρου μέρους. Ἀμφιανακτίζειν. τὸ προοιμιάζειν. διὰ τὸ οὕτω προοιμιάζεσθαι. περί ἀνδρ. ἦ ἀμφί μοι αὖθις ἄναξ. καὶ ἀεισθ. νεφέλαις. ἀμφί μοι αὖτε φοῖβε ἄναξ δήλιε. ἀμφιάνακτας ἔλεγον δὲ τοὺς διθυραμβοποιούς. συνεχῶς γὰρ ἐκεῖνοι ταύτῃ ἐχρῶντο τῇ λέξει. Ἀμφιανακτίζειν. ᾄδειν τὸν τερπάνδρου νόμον τὸν καλούμενον ὄρθιον. ὃ αὐτοῦ προοίμιον ταύτην τὴν ἀρχὴν εἶχεν. ἀμφί μοι αὖτον ἄναχθ' ἑκατηβόλον ἀδέτω φρήν. ἔστι δὲ καὶ ἐν ὠναίᾳ καὶ ἐν ἀργύρῳ. Ἀμφιάρεων ἀττικῶς. ἀμφιαρεῖον δέ. Ἀμφίας. μέσιος οἶνος. νικόστρατος οἰνοποιῷ. καὶ σωσικράτης.

Ἀμφίβιον. ἐν ἀμφοτέραις δυνάμενον βιοῦν καὶ θαλάσσῃ καὶ γῇ. καὶ ἀμφίβια ζῷα, ὅσα καὶ ἐν τῷ ὑγρῷ καὶ ἐπὶ τῆς χέρσου βιοῖ. οἷον ἵππος ποτάμιος. κροκόδειλος. δύναται δὲ καὶ ἄνθρωπος. ἔστι δὲ οἷα ἅμα καὶ ἐν τῷ ὑγρῷ καὶ ἐν τῷ ξηρῷ διαιτᾶσθαι. ὡς ἐν αἰγύπτῳ καὶ ἄλλῃ πολλαχῇ. Ἀμφίβληστρον τὸ δίκτυον. Ἀμφιβολία. λέξις δύο ἢ καὶ πλείονα πράγματα σημαίνουσα λεκτικῶς καὶ κυρίως. ὥστε ἅμα πλείονα ἐνδέξασθαι κατὰ τὴν αὐτὴν λέξιν. οἷον αὐλητρὶς πέπτωκε. δηλοῦται γὰρ δι' αὐτῆς, καὶ ὅτι οἰκία δὶς πέπτωκε. καὶ ὅτι ἡ κιθαρῳδὸς ἡ αὐλοῦσα. Ἀμφίβολοι. πανταχόθεν βαλλόμενοι. ἢ ἀπορούμενοι. διαφόροις συνεχόμενοι λογισμοῖς ἀγνοίᾳ τοῦ αἱρετοῦ. καὶ εἴτε τοῦτο εἴτε ἐκεῖνο ποιήσουσιν. ἀρριανός. οἱ δὲ μαρδοὶ ἑκατέρωθεν ἤδη ἀμφίβολοι γιγνόμενοι καὶ ὑπὸ τῶν ἀκαρνανόντων παιόμενοι. καὶ ὑπὸ τῶν κατὰ νώτου ἐπιθεμένων ὠθούμενοι, ἀπέθνησκον. καὶ αὖθις. ὁ δὲ παμπρεπέστατος τούτοις ἀμφίβολος ὀφθεὶς, βραχὺ ἐπεωρᾶτο. Ἀμφίβροχος. πανταχόθεν βεβρεγμένος. τουτέστι μεθύων. Ἡδὺ μέθυ βλύζων ἀμφίβροχος εἵματα βάκχῳ.

Ἀμφιγνοεῖ. ἀμφιβάλλει. ἀγνοεῖ. καὶ ὅπου δὴ ἐν ἕνεκα τούτου δράσειεν ἀμφιγνοούντων ἂν ἀμφιβαλόντων. ἀμφιγνοῶ τὸ ἀγνοῶ ἢ ἐνδοιάζειν. Ἀμφιγυήεις. ὁ ἥφαιστος. ὁ ἀμφοτέρωθεν βεβλαμμένος τὰ γυῖα ἢ ὁ δεξιὸς ἑκατέρου μέρους πλῆξαι καὶ τρῶσαι δυνάμενος. Ἀμφιδαής. ἡ ἀμφοτέρωθεν κόπτουσα μάχαιρα. Ἀμφίδεα. ψέλια. Ἀμφιδέαι. ἁλύσεις τοῦ ἱεροδότου. οἱ δὲ ψέλια. ἀμφιδέαι. περισκελίδες τινές εἰσιν. ἰδίως δὲ λυσίας ἐν τῷ κατ' εὐθυδίκου φησὶν οὐ δυνάμενος ἐκβαλεῖν διὰ τὸ ἀμφιδέας δεδέσθαι τὰς θύρας. Ἀμφιδέδηεν. ἐξῆπτο. διεγείρετο. Ἀμφιδεδέν. περιδεδέν. Ἀμφιδείκελον. ἀμφίδηλον δέ. Ἀμφιδήριτον. ἀμφίδοξον ἰσοστάσιον. συνέβη γενέσθαι τὴν μάχην ἀμφιδήριτον. Ἀμφίδοξον, ἀμφίβολον. οἱ δὲ ᾤοντο δεῖν εἰς ἀμφίδοξον ἀγῶνα συγκαταβαίνειν δυνάμενοι προδήλως νικᾶν. καὶ ἀμφιδοξούμενα βιβλία, τουτέστιν ἀμφιβαλλόμενα. Ἀμφίδωρον, τὸ πανταχόθεν περιέχον. ἐν ἐπιγράμματι. Καὶ σκύτος ἀμφιδόρου στικτὸν ἀχαίνεοντε τέσιν. ἐλάφου δέρμα. ἀχαίνη γὰρ ἡ ἔλαφος. Ἀμφιδρομία. ἣν πέμπτην ἄγουσιν ἐπὶ τοῖς βρέφεσιν. ἐν ᾗ καθαίρονται τὰς χεῖρας αἱ συναψάμεναι τῆς μαιώσεως. τὸ βρέφος περιφέρουσι τὴν ἑστίαν τρέχοντες. καὶ δῶρα πέμπουσιν οἱ προσήκοντες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολύποδας καὶ σηπίας. τῇ δεκάτῃ δὲ τοὔνομα τίθενται. Ἀμφίδρομον. ἑλικοειδές. ἴδεσθε μοῖον ἄρτι κῦμα φοινίου ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται. ἑλικοειδὲς ὃ ῥαπίζει τὰς ναῦς. Ἀμφιεγνώσκων ἐζήτει. ἴσως ὑπὸ τῶν ἀναλεγόμενον καὶ ἀναμιμνησκόμενον καὶ κατὰ τὸ ἔθος τὸν προσκυνητέον τὸν ἀμφιε. ἔστι δὲ εἰς ἑκάτερον ἑαυτοῦ μέρος. Ἀμφιέννυμι. αἰτιατικῇ. τὸ ἐνδύω. Ἀμφιέτει. ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει. Ἀμφιετηρίς, ἑορτὴ κατ' ἔτος γινομένη. Ἀμφιθαλής. ἑκατέρωθεν θάλλων. ἀμφιθαλὴς ἔρως ὁ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς γένεσι θάλλων. μηδενὸς ὠρφανισμένος. Ἀμφιθέατρον. τόπος πανταχόθεν περιεσκοπούμενος. ἀγαθίας. ὁ δὲ τῶν φραδίων ἡγεμὼν τῷ ἀμφιθεάζοντι. ἀνεῖτο δὲ τοῦτο ἀνδράσιν, οἷς ὄβριος θεωμένου τοῦ δήμου, πρὸς θηρία διαγωνίζεσθαι. Ἀμφίθετον φιάλην. κατὰ πᾶν μέρος αὐτῆς τιθεμένην ἀπύθμενον. οὐ τὸ ἡμῖν ποτήριον. ἀλλ' ἀγγεῖος λέβητος ἐκ παντὸς μέρους δυνάμενον ἕδραν ἔχειν. Ἀμφίκλαστον. πάντοθεν κεκλασμένον. Λείψανον ἀμφίκλαστον ἁλιπλανέος σκολοπένδρης. Ἀμφίκορος. ὁ μέσος τῶν τριῶν ἀδελφῶν. Ἀμφίκουρος δὲ ἡ ἑκατέρωθεν ἀνδρῶν περιειλάβωσιν. Ἀμφίκρημνος. περίκρημνος ἢ βραχύβατος. Ἀμφικτύονες, οἱ ἐκ πόλεων καὶ ἐθνῶν αἱρετοὶ δικασταί. οἷον ἀμφικτύονες καὶ περίοικοι. Ἀμφικτυὼν ἀμφικτύονος. ἀμφικτύων δὲ ἀμφικτύωνος. Ἀμφικτύονες. συνέδριόν ἐστιν ὁ ἀμφικτυών, ἑλληνικὸν συνα

γενόμενον ἐν Θερμοπύλαις ὠνομάσθη· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἀμφικτύονος τοῦ Δευκαλίωνος· αὐτὸς γὰρ συνήγαγε
τὰ ἔθνη βασιλεύων. ταῦτα δὲ ἦν δώδεκα· Ἴωνες· Δωριεῖς· Περραιβοί· Βοιωτοί· Μάγνητες· Ἀχαιοί· Φθι
ῶται· Μηλιεῖς· Δόλοπες· Αἰνιᾶνες· Δελφοί, Φωκεῖς. οἱ δέ, φασὶν ὀνομάζεσθαι ἀπὸ τοῦ περιοίκους εἶ
ναι τῶν Δελφῶν τοὺς συναχθέντας. καὶ Ἀμφικτυόνειος χώρα, Ἀμφικτυόνειος δὲ μάχη. Ἀμφι
κτύων δὲ Ἀμφικτύωνος. Ἀμφίκοιτος ὁ γαμέτης. Ἀμφίκοιλον ξύλον. ἀνάφορον ἐν ᾧ τὰ φορ
τία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται βαστάζουσιν. Ἀμφίκυρτον οὖν γραπτέον ὅπερ καὶ ἀληθές. Ἀμ
φιλαφές. καὶ τακτικόν. ἀμφοτέρωθεν βοηθούμενον. οἷον ἀμφιλαφές τι ὂν τὸ ἑκατέρωθεν ληπτόν.
καὶ θηλυκῶς ἀμφιλάφεια. ἀμφοτέρωθεν βοήθεια. Ἀμφιλαφῆ. διπλοῦν. τεχνικόν τε καὶ πε
φυσικόν. ἐμοὶ δὲ ἐξηγεῖτο λόγους Ἰσοκρατείους. ὅτε καὶ εἶδον ἄνθρωπον λέγοντα ἅμα καὶ ἀμ-
φιλαφῆ τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐξηγήσεις. καὶ ἀμφιλαφὴς μεγάλη. οἷον ἀμφιλαβής,
ὅτι ἀμφοτέραις χερσὶ λαμβάνεσθαι αὐτὴν ἔστιν. οὐχὶ μαστιγοῦται δὲ ὑπὸ ἀμφιλαφοῦς περιουσίας. ἐν ἐπι
γράμματι. ἰτέαι ἠδ' ἱερὰ κἀμφιλαφὴς πλατάνων. Ἀμφιλεξάντων. ἀντὶ ἀμφισβητησάντων καὶ δι
ενεχθέντων. οὕτω Ξενοφῶν. ἀμφιλεξάντων δέ τι ἐνταῦθα τῶν πεμπομένων στρατιωτῶν καὶ τοῦ Κλεάρχου.
Ἀμφιλόγου. ἀμφιβαλλομένου. ἐνδοιαζομένου. Αἰλιανός. ἀξιόδωρον ὅτι ἄρχειν χρηματισμένοι οὐ μοιδικεῖ εἶ
ναι σε ἀμφίλογον. Ἀμφιλύκη. ἡ νύξ. ἐν ἐπιγράμματι. ἀμάθυνε δὲ χαίτην μόλις δὲ ξίφος τὴν
παρεξάμενον ἀμφιλύκην. ἀμφιλύκη δὲ τὸ τέλος τῆς νυκτός. ἡμέρα δὲ ὑπέφαινεν οὔπω λαμ-
πρά, ἀλλ' ἔτι πρὸς ἀμφιλύκην ἦν ἡ νὺξ καὶ ἀπέληγεν. Ἀμφιμάσχαλος. χειριδωτὸν ἱμά
τιον. οἱ δέ, δουλικὸν ἢ μικρὸν χιτωνίσκον. ἦν γὰρ ἑτερομάσχαλος ὁ τῶν ἐργατῶν ὁ τὴν μίαν μασχά
λην ἔρραπτον. Ἀριστοφάνης· οὐπώποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν δῆμον ἠξίωσας. Ἀμφιμάτορας. ἀμφο-
τέρους τοὺς γονεῖς ἔχοντας. Ἀμφιματῶσαι. ἀποδῦσαι. Ἀμφιμήτορ. ὁ ἑτερομήτωρ. Αἰσχύ
λος. Ἀμφίξουν ἐν ἐπιγράμματι. ἀμφίξουν τε σκέπαρνον. τὸ καλῶς ξέον. Ἀμφίον. ἱμάτιον
ἔνδυμα. καὶ ἄμφιος ὄνομα κύριον. Ἀμφιορκία. ἐπειδὰν ὅτε διώκων καὶ ὁ φεύγων ὀμνύω
σι κλοπῆς ἐγκλήμασί τισιν ἐπιφέροντες. τοῦτο δέ, πολλάκις ὤφθη μάτην γινόμενον. ἔθεντο οὖν Ἀ
θηναῖοι νόμον κατὰ τῶν ἀπαγόντων εἰς δεσμωτήριόν τινας ἐπὶ δίκῃ κλοπῆς, χιλίας διδόναι δραχ
μὰς τοὺς ἁλόντας. ἀλλὰ καὶ τοὺς οὐσίας ἀπογράψαντας τῶν πολιτῶν τινας, ὡς τῷ δήμῳ προσή-
κουσαν, εἰ συκοφαντοῦντές τις ἁλοῖεν, καὶ οὗτοι χιλίαις ἐζημιοῦντο. Ἀμφίων. οὗτος παλαιᾶς μουσικῆς
ἀρετῆς. περὶ οὗ λέγει ὁ παραβάτης ἐν ἐπιστολῇ. περίεστι γάρ σοι καὶ σχολή. καὶ φύσεως ἔχεις εὖ. καὶ
φιλοσοφίας ἐρᾷς εἴπερ τις ἄλλος τῶν πώποτε. ἴα δὲ ἅμα ταῦτα ξυνελθόντα ἤρκεσεν ἀποφῆναι
σε ἂν ἀμφίονα, τῆς παλαιᾶς μουσικῆς ἀρετήν. χρόνος θεσπιῶ μα. ἔρως ὑμνῳδίας. οὐδὲ γὰρ
ἡ τῶν ὀργάνων ἔνδεια πρὸς ταῦτα πέφυκεν ἀντιτίθεσθαι. καὶ ταῦτα ῥᾳδίως ἂν ὁ τῶν ζῴων τούτων
μέτοχος ἐξεύροι. ἡ γὰρ οὐχὶ τοῦτον αὐτὸν ἀκηκόαμεν παραδεδέγμεθα, οὐ ταῖς ἁρμονίαις μόνον. αὐτὸν δὲ καὶ
πάντας ἐξευρεῖν τὴν λύραν, εἴτε δαιμονιωτέρᾳ χρησάμενον ἐπινοίᾳ. εἰ δέ τινι θείᾳ δόσει διά τι
να συμμαχίαν ἀμήχανον. καὶ τῶν παλαιῶν οἱ πλεῖστοι, τοῖς ζῴοις τούτοις ἐοίκασι μάλιστα προσχόν
τες οὔτι πλαστῶς φιλοσοφῆσαι οὐδενὸς ἄλλου δεόμενοι. Ἀμφιπάτορες. οἱ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς
ἑτέρας δὲ μητρός. Ἀμφιπλήξ. ἡ ἀμφοτέρωθεν ἐλασία. ἢ ἑκατέρωθεν πλήττουσα ἔκ τε πατρὸς καὶ
μητρός. Σοφοκλῆς. καί σ' ἀμφιπλὴξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά. τουτέστιν ἡ
διὰ τῶν ποδῶν δέος ἐμποιοῦσα. Ἀμφίπολις πόλις ἐστὶ τῆς Θρᾴκης. πρότερον δὲ ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο.
φασὶ δέ τινες αὐτὴν ἀμφίπολιν ὀνομάζεσθαι, διὰ τὸ περιοικεῖσθαι τὸν τόπον. κλίνεται δὲ ἀμφίπολις
ἀμφιπόλεως. Ἀμφίπολος. θεράπαινα. δούλη. ἀμφίπολοι εἴρηνται οὕτως ἀπὸ πρόσθεν. οὕτως ὡς
ἔχετε. ἐστήθουσθε ἐμὲ ἀπάνευθε τραπέζης. Ἀμφιπρύμναις. εἶδος πλοίου. ἔμπαλιν διελθεῖν πα
ρεσκεύασεν ἐν Ἴστρῳ ἐν ταῖς ἀμφιπρύμναις τῶν νεῶν. Ἀμφίπυρον. πανταχόθεν πυρούμενον.
Σοφοκλῆς. τὸν δ' ὑψίρατον ζῆ ποδ' ἀμφίπυρον λαβὼν ὁ σίωνθέος ἐπίκαιρον. Ἀμφιρρῶγας.
πάντοθεν διερρωγότας. ἐνεωσμένους. κλωβοὺς τοὺς ἀμφιρρῶγας. Ἀμφιρρύτη. περιρρεομένη κύκλῳ
ἐν ἐπιγράμματι. ἀμφιρύτη κῶος ἠκῶς. καὶ πάλιν πένθος ἔχεις οἷον ἐφ' Ἱπποκράτει. Ἄμφις
κωμικὸς Ἀθηναῖος. ἀμφὶς δὲ χωρίς. Ἄμφισσα πόλις ἐστὶ τῆς Λοκρίδος. Ἄμφισσα δὲ ὠνομά-
σθη, διὰ τὸ

σθαι, διὰ τὸ περιέχεσθαι τὸν τόπον ὄρεσιν. Ἀμφισβατεῖν. ἀντὶ τοῦ ἀμφισβητεῖν. Ἰωνικῶς, καὶ ἀγχιβατεῖν. καὶ ἀγχιβασίην Ἡράκλειτος. Ἀμφισβητεῖν. μὴ συμφωνεῖν. ἀλλ' οἷον χωρὶς βαίνειν καὶ ἀμφιβάλλειν. ὁ δὲ Πτολεμαῖος εἰδὼς τοὺς ἑαυτοῦ προγόνους ἐσχηκότας τὴν Κοίλην Συρίαν, παρασκευὰς ἐποιεῖτο μεγάλας ἀμφισβητῶν ταύτης. ἤλπιζε γὰρ τὴν ἀδίκῳ πολέμῳ πρότερον ἀνῃρημένην, τότε δικαίως τοῖς αὐτοῖς νόμοις ἀνακτήσασθαι. καὶ Αἰλιανός. ἠμφισβήτουν γὰρ τοῖς ἑτέροις ἕτεροι προβαλλόμενοι. οὐκ ἔτι οὖν ἦν ἀμφισβητήσιμα τὸ μὴ οὐ τοῦτον ἐκεῖνον εἶναι τὸν τεθνηκότα. ἀμφισβητεῖν καὶ τὸ παρακαταβάλλειν. εἰ τὸν κλῆρον ἐπιδικαζόμενοι. ἀμφισβητεῖν ἢ παρακαταβάλλειν λέγονται. οἱ μὲν φάσκοντες ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον ὡς ὄντος παιδὸς τῷ τε τελευτηκότι ἢ γόνῳ ἢ ποιήσει. οἱ δέ, ὡς ἄπαιδος τελευτήσαντος, δικαιότερον λέγοντες ἔχειν αὐτοὶ τὸν κλῆρον τοῦ λαβόντος. ἢ συγγενεῖς ὄντες ἢ κατὰ διαθήκας κληρονόμοι. οὕτω Δημοσθένης καὶ Ὑπερίδης περὶ τοῦ καταβάλλειν δίκας φησίν. Ἀμφισβητεῖν καὶ παρακαταβάλλειν. λέγεται ὅταν τελευτήσας τις ἄπαις εἶναι δοκῇ. φάσκῃ δέ τις ἑαυτὸν ἐκείνου υἱόν, οὗτος ἀμφισβητεῖν τοῦ κλήρου λέγεται. εἰ δὲ παῖδα μὲν τοῦ θανόντος ἑαυτὸν μὴ εἰσάγοι. λέγει δὲ ἄλλως κατὰ γένος αὐτῷ προσήκειν τὸν κλῆρον. παρακαταβάλλειν αὐτὸν οἱ νόμοι κελεύουσι. περὶ ἀμφότερα ἐπ' αὐτῇ λογίας ἔσονται. Ἀμφισβήτησις. οἱ ἔξω φασίν, ἡ ἀμφισβήτησις, κρίσει ἀναιρείσθω. ἡ δὲ κρίσις ἐλέγχοις βασανιζέσθω. ἡ δὲ βάσανος, τὸ δέον δεικνύσθω. ὁ δὲ ὅρος, γεγράφθω. τὰ δὲ γεγραμμένα, κυρούσθω. τὰ δὲ κυρωθέντα, βεβαιούσθω τοῖς ἔργοις. καὶ πᾶσα ἀψιμαχία οἰχέσθω. καὶ πάλιν φιλία χορευέτω. καὶ οὐ δεῖ ἀπροθύμως πως ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις. Ἀμφισβητῶ καὶ σοὶ καὶ σοῦ. Ἀμφίσκω. ἐνδύω. Ἀμφίσματα. τὰ ἀμφισβητήσιμα ἑλληνικῶς. Ἀμφίσταται. περιΐσταται. ἀμφίσταται διαπρύσιος ὁ ψόφος. Ἀμφιστεφέες. πάντοθεν πλήρεις. περιπεπλεγμέναι ἀλλήλαις. Ἀμφιστείδης ὄνομα κύριον. ζήτει περὶ ζύγων ἐν τῷ πλοίῳ. Ἀμφίστομος. αὕτη ἡ φάλαγξ καλεῖται ἡ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν τοῖς λόχοις ἀνδρῶν ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα ὡς ἀντιπρώρους εἶναι. Ἀμφίταποι. τάπητες ἀμφίμαλλοι. Ἀμφὶ τὸ λυκόφως. περὶ τὴν αὐγήν. Ἀμφίτρητον. τὸ ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τετρημένον ἄντρον. ἀμφιτρίτη δὲ ἡ θάλασσα. Ἀμφιτρύων παῖς Ἀλκέως. Ἀμφίζυγα. κατερρωγότα. Ἀμφιφορεῦσιν. κεραμείοις. ἀμφορεῦσιν. Ἀμφιφορῆα. ἀγγεῖον. ἐν ἐπιγράμματι. Τίς με Διωνύσῳ πεπλασμένην ἀμφιφορῆα. τίς με τὸν ἀνδρεικοῦ νέκταρος οἰνοδόκον δνοφοῖς ἐπλήρωσε. τίς ὁ φθόνος εἰς ἐμὲ Βάκχου. ἢ σαπαῖς οἰκεῖον τεῦχος ἀσταχύων. Ἀμφοτέρους ἤσχυνε. σκύλων μὲν ὁ Βάκχος. Δημήτηρ δὲ μέθην σώφρον οὐ δέχεται. Ἀμφιφῶντες. πλακοῦντος εἶδος οἵτινες ἐγίνοντο ὅτε ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη πρωῒ ὑπὸ γῆς φαίνονται. ἢ ὅτι ἐκόμιζον αὐτόν, δᾳδία ἡμμένα περιπηγνύντες ἐπ' αὐτῷ. ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος. Ἀμφίχυτον. περικεχωσμένον.

Ἄμφοδον. δίοδον. ῥύμην. Ἀμφόδοντα ζῷα. οἷον ἄνθρωπος. ἵππος. ὄνος. καὶ ὅσα οὐκ ἐνηλλαγμένους τοὺς ὀδόντας ἔχει. οἷς συμβέβηκε πιμελήν, ἀλλ' οὔτε ἀρ' ἔχειν. Ἀμφορεαφόροις. τοὺς μισθίους. τοὺς τὰ κεράμια φέροντας. καὶ ἀμφορεαφόρος, ὁ κεράμια μισθοῦ φέρων. εἶτα ἀμφορεαφόρος τις ἀποφορὰν φέρων. Μένανδρος ῥαπιζομένῃ. καὶ Ἀριστοφάνης ἥρωσι. ζέχεις τὸν οἶνον ἀμφορέα κενὸν λαβὼν τὸν ἔνδοθεν. καὶ γάμμα καὶ ταμιεῖον. καὶ περὶ ἃ μισθοῦσαι τὸν ἀμφορεαφορεῖν. ἡ πόλις μακρυνεῖ. καὶ περιηλθόμην καὶ φίλον ἀμφορεαφορῶν. ἀμφορεὺς ὤν, ἀγγεῖον. μεῖζον κεράμιον μεγαρικόν. οἷον τὸ ἀμφιφορῆα ἀγγεῖα διὰ τὸ μέγεθος. καὶ ἀσκίον. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον. καὶ ἀμφορεῖς, κέραμοι. καὶ θάσια ἀμφορείδια. τὰ κεράμια. Ἰώσηπος. συνωνούμενος τοῦτο εἰς νομίσματος. ὁ τέσσαρας ἀττικὰς δύναται, τέσσαρας ἀμφορεῖς ἐπιπράσκε τιμῆς ἡμιαμφόριον. καὶ πλῆθος συνῆγε χρημάτων. καὶ Ἀριστοφάνης. ἀμφορεῖς λέγει, τὰ μέγα. χυτρίδια καὶ σανίδια καὶ ἀμφορείδια. καὶ ἀμφορεῖς νενησμένοι. κέραμοι σεσωρευμένοι. Ἀριστοφάνης. τί καὶ θηκαθ' ἀβέλτεροι πρόβατ' ἄλλως ἀμφορεῖς νενησμένοι. καὶ ἀμφορῆας. καὶ ἀμφορείδια τὰ κεράμια.

Ἀμφότερα. αὐτί τε καὶ τὰ ἀμφότερα. Θουκυδίδης ἀμφοτεροδέξιος. ὁ δὲ τὴν λαιὰν ἀντὶ δεξι-

αὐχῶν, ἀρρωστοτέραν ἔχει αὐτήν. ζήτει ἐν τῷ δύσεργος. Ἀμφοτερόπλοια. ὅταν τις ναυτικὸν δανείσῃ ἐπὶ τῷ ἐνθένδε πλεῦσαι κἀκεῖθεν ἐνθάδε, τοῦτο ἀμφοτερόπλοια καλεῖται. οὕτω δημοσθένης. Ἀμφότεροι. ἀπρόσληπτόν ἐστιν ἄρθρου. ἐπειδὴ τὰ ἄρθρα ἀναπόλησιν δηλοῦσιν ἀγνοουμένου πράγματος. τὸ δὲ ἀμφότεροι, ὡρισμένα σημαίνει δύο. Ἀμφοῦδις, ὄνομα κύριον. Ἄμφω. ἀμφότεροι. καὶ ἀμφοτέρους. καὶ αἱ πλάγιαι, ἀμφοῖν. καὶ ἄμφω τὼ χεῖρε. ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας δυϊκῶς. οὐ χειρὶ δωρούμενος ἀλλ᾽ ἀμφοῖν. ἐπὶ τοῦ ἀφθόνως καὶ δαψιλῶς μεταδιδόντων τοῖς πᾶσιν. Ἀμφωδόν. καὶ ἀμφώτιδες. καὶ ἀμφωτίδων. τῶν δύο ὦτα ἐχουσῶν. καὶ παροιμία μέχρι τῶν ἀμφωτίδων, ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων. ἀντὶ τοῦ μέχρι τῶν ὤτων. Ἀμφοῖν. ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν. οὐ μιᾷ χειρὶ δωρούμενος. ἀλλ᾽ ἀμφοῖν. Ἀμφοῖν. ἀμφοτέρων. μέσοι δὲ ληφθέντες ἀμφοῖν, πολλοὶ διεφθάρησαν. καὶ ἀμφοῖν ποδοῖν, ἀντὶ τοῦ παντὶ σθένει. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἀντιπαλαμηθέντες παισὶν ἀμφοῖν ποδοῖν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων τὰ ἀμφοῖν πτεροῖν. ἢ ἐκ τῶν νεῶν αἳ οὐριοδρομοῦσαι ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν πλέουσιν. ἢ ἀντὶ τοῦ τελέως. προληπτικῶς τῇ τῶν ὀρνέων χρώμενος μεταφορᾷ. Ἄν. σύνδεσμος συνδετικός. ἀρριανός. καὶ ἂν ἤδη ἀφῖχθαι αὐτὸν παρὰ βασιλέως, εἰ μὴ ἐδεδοίκει παρελθεῖν. Ἄνα. ἀνάστηθι. ὅμηρος καὶ σοφοκλῆς. ἀλλ᾽ ἄνα ἐξ ἑδράνων. ἀντὶ τοῦ ἀλλ᾽ ἀνάστηθι ἐκ τῶν θρόνων. καὶ ἄνα ἀντὶ τοῦ ἄναξ κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ξ. Ἀναβάδην. ἀφ᾽ ὕψους. ἄνω τοὺς πόδας ἔχειν καὶ κοιμᾶσθαι. ἀριστοφάνης. νῦν δὲ πεινῶν, ἀναβάδην ἀναπαύομαι. ἢ ἐφ᾽ ὑψηλοῦ τόπου καθήμενος. καὶ αὖθις. πῶς ἔνδον εἶτ᾽ οὐκ ἔνδον. ὁ νοῦς μὲν, ἔξω συλλέγων ἐπύλλια, οὐκ ἔνδον. αὐτὸς δ᾽ ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ τραγῳδίαν. σκώπτει τὸν εὐριπίδην ὡς συλλογιστικόν. καὶ ὅταν λέγῃ, τὸ ἐναντίον πάλιν κατασκευάζοντα. οἷον ἡ μὲν γλῶσσ᾽ ὀμώμοχ᾽, ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. οἷον αὐτὸς μὲν ἔσω ἐστίν. ὁ δὲ νοῦς αὐτοῦ συλλογίζεται τὰ ἔξω τι καὶ μετεωρίζεται ὁ μιμικῶς. ὅμηρος δὲ διώρισε τὰς ψυχὰς πρὸς τὰ σώματα εἰπών. πολλὰς δ᾽ ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν. οὕτω καὶ ἀριστοφάνης. ὁ νοῦς μὲν ἔξω. αὐτὸς δ᾽ ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ τραγῳδίας. καὶ ἀναβάδην καθῆσθαι, μετέωρον καθίζεσθαι. Ἀναβαθμοί. ἀναβάσεις. λέγουσι δὲ τὴν ἀπὸ βαβυλῶνος τοῦ λαοῦ ἐπάνοδον. Ἀναβάλλει. ἀντὶ τοῦ εἰς ἀναβολὰς καθίστησιν. ἀναβάλλεσθαι δὲ τὸ ἱμάτιον οἱ ἀττικοί. οὐ περιβάλλεσθαι λέγουσιν. Ἀναβαλλόμενος. αἰτιατικῇ. ὑποτιθέμενος. ἀναβαλλόμενος δὲ διονύσιος λέγει, ἀντὶ τοῦ προοιμιασάμενος. ἀναβαλλόμενος οὖν ὥσπερ εἰώθει, βραχὺν διεξῆλθεν ὕμνον. καὶ ἀναβολὰς τὰ προοίμια. Ἀναβαλοῦ. προαναῴδουσιν οἱ ἀττικοί. Ἀναβάλλομαι. αἰτιατικῇ. Ἀναβάσεις. αἱ προκοπαί. εἰς τὸ ἐναντίον δὲ, καταβάσεις. καὶ ἀναβάσεις καρδίας, οἱ ἀστραφεῖς περὶ θεοῦ λογισμοί. δαβίδ. ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο. Ἀνάβαινε. ἰστέον ὅτι ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸ ἐπὶ λογεῖον εἰσιέναι, ἀναβαίνειν. καταβαίνειν δὲ, τὸ ἀπαλλάττεσθαι. ἐν τῶν ἐκ παλαιοῦ ἔθους, ἀριστοφάνης. ἀλλαντοπῶλα δεῦρο δεῦρο φίλτατε ἀνάβαινε. σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῷν φανείς. Ἀναβεβαμένοι. ἀντὶ τοῦ ἀναβάτην ἔχοντες. οὕτω ξενοφῶν. Ἀναβιβάζω. αἰτιατικῇ. Ἀναβιβῶμαι. ἀντὶ τοῦ ἀναβιβάσομαι. ἀμειψίας. Ἀναβιῶναι. ἀναζῆσαι. ἤδη δέ τινες φασὶν ὡς τοσοῦτον ἄρα τὸν αἴσωπον θεοφιλῆ γενέσθαι, ὡς καὶ ἀναβιῶναι αὐτόν. καθάπερ οὖν τὸν τυνδάρεων καὶ τὸν ἡρακλέα καὶ τὸν γλαῦκον. καὶ πλάτων φησὶν ὁ κωμικός. καὶ νῦν ὀμόσω μοι μὴ τεθνάναι τὸ σῶμα ἐγώ. ψυχὴ δὲ ἀνεβίω ὥσπερ αἰσώπου ποτέ. Ἀναβιώσκεσθαι. ἀναζῆν. Ἀναβλυστονῆσαι. τὸ ἀναβλύσαι. εὔπολις δήμοις. πάντα δὲ τοιαῦτα οἰκουμένοι κριοῦ σιτοῦντες. καὶ ἀναβλυστονῆσαι ἀναβλαστῆσαι. Ἀναβοθρεύουσιν. ἀναμοχλεύουσιν. Ἀναβολὰς τὰ προοίμια. καὶ μὰς ἀναβολὰς θέλω λαβεῖν. ἢ τὰς ἀρχὰς τῶν ᾀσμάτων. ὅμηρος. ἤτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν. καὶ ἀριστοφάνης. ξυνέλεγον τὰς ἀναβολὰς πεποιημέναι. περὶ ψυχῶν λέγων διθυραμβοδιδασκάλων. Ἀναβολεύς. ὁ ἐπὶ τῶν ἵππων ἀνάγων. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν ἀναβολέα προσκαλεσάμενος καὶ ταχέως ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον, ἤτησε πιεῖν. καὶ ἀκράτου σπασάμενος πλεονάκις, ἐνέφαινεν ὡς τι μέγα προσθεὶς πράξων. ἀνα-

βολάς, ἃς οἱ παρὰ ῥωμαίοις λεγόμενοι σκάλαι. καὶ αὖθις· ὁ δὲ μέχρι τοῦ γηράσαι, ἰσοῦ χωρεῖ ταῖς ἀναβολαῖς
ἐπέραινεν. Ἀναβολή· ἀνοχή. αἰλιανός· λοξίας δὲ καὶ Ζεὺς πατὴρ, ἀναβολὴν θανάτου ἐψη-
φίσαντο φαλαρίδι ἔτη δύο, ἀνθ' ὧν ἡμέρως χαρίτωνι καὶ μελανίππῳ προσηνέχθη. Ἀνα-
βράσσουσιν· ἀναδιδοῦσιν. Ἀναβραστά· ἑψημένα. ζεστά. ἀριστοφάνης βατράχοις· καὶ κρέα
πρὸς τούτοις ἀνάβραστ' εἴκοσιν. Ἀναβρυχώμενοι· ἀλλήλοισιν παραπλήσιοι καθήμενοί τε, καὶ ἀνα-
βρυχώμενοι τὸ πάθος, τοῖς ἐπὶ θέα κυνηγεσίων κατακεκλεισμένοις θηρίοις. ὧν ὁ μὲν θυμὸς φλο-
γώδης καὶ ταχὺς ὑφ' ὧν πάσχουσιν. ἡ δὲ ἐνέργεια τῷ κατέχοντι τῆς βίας ἀσθενεστέρα. Ἀναγα-
γὼν ἀντὶ τοῦ ἀπαγαγών. ξενοφῶν. Ἀναγαλλίς· ἡ κερκυραία γραμματική. ἥτις τὴν τῆς σφαί-
ρας εὕρεσιν ναυσικάᾳ τῇ ἀλκινόου θυγατρὶ ἀνατίθησι. Ἀναγαλλίς. εἶδος βοτάνης. ἔστι δὲ
διττή. ἑκατέρα ῥυπτικῆς ἐστὶ δυνάμεως. ἔχουσά τι καὶ ὑπόθερμον. καὶ ἑλκτικόν. ὥστε σκόλοπας ἐ-
πισπᾶσθαι καὶ ἐκείνων καθαίρειν τὸν χυλὸν αὐτῆς. Ἀναγάστης ὄνομα κύριον. ζήτει ἐν τῷ ὑ-
ποστάς. Ἀνώγαιον· τὸ οἴκημα. ἀνώγαιον καὶ κατώγαιον, διὰ διφθόγγου καὶ μικροῦ. καὶ ζήτει ἐν
τῷ ἀνώγεων σαφέστερον. Ἀναγγέλλω δοτικῇ. Ἀναγγελήσεται· διηγηθήσεται. Ἀνάγγελον·
μὴ δὲ ἄγγελον καταλειφθῆναι. ἔνθα μέχρις Ἰλλυριῶν ἀνάγγελον ἄλλος ἐπ' ἄλλον ἐπιπορτής.

Ἀνάγεσθαι τὸ ἐκ βυζαντίου ἀπαίρειν. πολύβιος. οὐ γὰρ θέμις τινὰ ἐκ βυζαντίου ἀνάγεσθαι
πρὸς τῶν ἀνδρῶν. καὶ ἀνάγειν, τὸ μηνύειν τὸν πεπραχότα, καὶ ἐπ' ἐκεῖνον ἰέναι. οὕτω λυσίας καὶ δεί-
ναρχος. Ἀναγεῖς. διὰ μὲν τοῦ α τοὺς ἀνάγνους. διὰ δὲ τοῦ ε, τοὺς ἐνόχους ἄγει καὶ μιάσμα-
τι. οὕτως αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. Ἀναγιγνωσκομένου ἀντὶ τοῦ ἀναπειθομένου. οὕτως
ἀντιφῶν καὶ ἰσαῖος. καὶ ἡρόδοτος. Ἀναγκαία τράπεζα. ἡ λιτὴ καὶ πενιχρά. καὶ σοφο-
κλῆς φησιν. ὦ δέσποτ' ἄν, τῆς ἀναγκαίας τύχης οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν. διπλῶς
φασὶ τὸ ἀναγκαῖον. ποτὲ μὲν ἐπὶ τῶν κατὰ φύσιν ἀκολουθίαν τινὰ ἐχόντων. ὡς εἰ εἴποιμεν
ἀναγκαίως τὸ πῦρ ξανθόν. καὶ τὸ γάλα λευκόν. ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐξ ἀνάγκης γινομένου. ὡς καὶ νῦν
ἀναγκαίας τύχης τῆς βίας φησί. τουτέστι τῆς δυστυχίας. καὶ ἰάμβλιχος. τὴν δὲ ἄλυσιν οὐ γὰρ
ἐστὶν ἡμῖν ἀναγκαία, προσέπεμψά σοι. Ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται. Ἀναγκαῖον, οὕτως καλεῖ-
ται τὸ αἰδοῖον. ἐπεὶ τῆς ἀνάγκης ἐστὶ σύμβολον. οἱ δὲ, πρὸς ἀλκὴν ἐσπάσαντο ἐκ τοῦ ἀναγκαί-
ου. ἀντὶ τοῦ δι' ἀνάγκης. ἰσαῖος δὲ ἀναγκαῖον τὸ δεσμωτήριον καλεῖ. καλλισθένης δὲ, ἀνώγε-
ων εἶπε. καὶ ὅτου δεῖ μᾶλλον λέγεσθαι. ἀναγκαῖόν ἐστιν, ὃ παρ' ἀληθὲς ὄν, οὐκ ἔστιν ἐπιδεκτικὸν τοῦ
ψεῦδος εἶναι. ἢ ἐπιδεκτικὸν μέν ἐστι. τὰ δὲ ἐκτὸς αὐτῷ ἐναντιοῦται πρὸς τὸ ψεῦδος εἶναι. οἷον
ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ. οὐκ ἀναγκαῖον δέ ἐστιν. ὃ καὶ ἀληθές ἐστι. καὶ ψεῦδος οἷόν τε αὐτὸ εἶναι. τῶν ἐκτὸς
μηδὲν ἐναντιουμένων. οἷον περιπατεῖ δίων. Ὅτι δημόκριτος ὁ ἀβδηρίτης φησὶ μηδὲν ἐκ τοῦ μὴ
ὄντος γίνεσθαι. μηδὲ εἰς τὸ μηδὲν ὂν φθείρεσθαι. καὶ τὰς ἀτόμους δὲ, ἀπείρους εἶναι κατὰ μέγε-
θος καὶ πλῆθος. φέρεσθαι δὲ ἐν τῷ ὅλῳ δινουμένους. καὶ οὕτω πάντα τὰ συγκρίματα γεννᾶν. πῦρ
ὕδωρ. ἀέρα. γῆν. εἶναι γὰρ καὶ ταῦτα ἐξ ἀτόμων τινὰ συστήματα. ἅπερ εἶναι ἀπαθῆ καὶ ἀναλλοί-
ωτα διὰ στερρότητα. πάντα δὲ κατ' ἀνάγκην γίνεσθαι. τῆς δίνης αἰτίας οὔσης τῆς γενέσε-
ως πάντων. ἣν, ἀνάγκην λέγει. διαιρεῖ δὲ τὰ ὄντα, εἰς τὸ εἶναι ἢ ἐξ ἀνάγκης εἶναι. ὡς τὸν ἄνθρω-
πον ζῷον εἶναι. ὃ γὰρ παντί τε καὶ ἀεὶ ὑπάρχει, τοῦτο ἐξ ἀνάγκης ἐστίν. ὁμοίως ἀναγκαῖον καὶ τὸ
τὸν θεὸν ἄφθαρτον εἶναι. τὰ δὲ, ἐνδεχόμενα. καὶ τούτων τῶν ἐνδεχομένων τὰ μὲν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
ὡς τὸ τὸν ἄνθρωπον πεντεδάκτυλον εἶναι. καὶ γηράσκοντα, πολιοῦσθαι. τὰ δὲ, ἐπ' ἔλαττον. ὡς τὰ τού-
τοις ἀντικείμενα. τὸ τὸν ἄνθρωπον τετραδάκτυλον ἢ ἑξαδάκτυλον εἶναι. ἔστι δὲ ἐν τούτοις οὕτω καὶ ταῦ-
τα. ἢ τὸ μὴ πολιοῦσθαι γηρῶντα τὸν αὐτόν, ἢ μὴ ἀποδημεῖν. ἢ λούεσθαι, ἢ μή. Ἀνάγκη. ἐν ἐπιγράμ-
ματι. ἰδὼς ἐδίδαξεν ἀνάγκα πάντοφρ', ἐξαιρεῖν ἔκλυσιν ἀΐδεω. καὶ ποιμ. ἀνάγκη. οὐδὲ θεοὶ μάχονται.
παροιμία. ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι. ὅμοιον τῷ ἂν μὴ παρῇ κρέα, ταρίχῳ στερκτέον. Ἀναγκαῖον
τοῦ ἐκ παρέργου διαφέρει. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἐκ παρέργου. Ἀνάγκης ἄξονα. τὸν ἄξονα λέγει. Ἀναγι-
μιαρός. ἀρεῖ χεῖρ πᾶς ἀναγὴς εἶμι. ξενοφῶν. Ἀναγνωσθείς. ἀναπεισθείς. καὶ ἀναγνωσθεὶς ὑπὸ τῆς
γυναικός, ἔργον ἐχόμενον μηχανᾶται ἐπὶ τὴν θυγατέρα. ἣν δὲ θεμιστωνάτης θηραῖος. Ἀνάγνωσις. ἀναγνώ-

εἰσιν ἢ ἀνάπειστος· Ἡρόδοτος. καὶ ἀναγνώσεσθαι παρὰ ῥήτορσιν, ἐπὶ τοῦ ἀναπείθειν. ἔστι δὲ ἀναγνῶσαι καὶ τὸ γνῶναι διαλεχθέντα. Ἀναγωγή· ὁ τῶν νεῶν ἔκπλους. καὶ γίνεται ἀναγωγὴ τῶν νεῶν, οὐ καθ᾽ ἃ τὸ πλῆθος εἶχε τῆς ἐπιβαινούσης αὐτὰς στρατιᾶς, ἢ καθ᾽ ἃ τῶν ὅπλων λαμπρότητα, ἢ τὴν ἄλλην ὑπὲρ τὸ ἀναγκαῖον εὐκόσμως παρασκευήν. καὶ αὖθις· οἱ δέ, κατασκεψάμενοι τὴν κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐπὶ Κύπρου, κἀκεῖθεν ἐπισιτείας τὴν ἀναγωγὴν ἐποιήσαντο. Ἀναγωγία. ὁ δέ, δι᾽ ἀναγωγίαν ταῦτα ἔπασχε. τουτέστιν ἀπαιδευσίαν. ἔχων στρατόν, ὑπὸ μέθης καὶ ἀναγωγίας ἠμελημένον καὶ διεφθαρμένον. Ἀνάγωγος· ὁ μὴ τυχὼν τῆς δεούσης ἀγωγῆς. Ἀναγωγότερον· ἁμαρτητικώτερον· ἀτακτότερον. Ἀναγώγῳ· φιληδόνῳ· ἐκλελυμένῳ. Ἀναγώνιστος· ὁ μὴ ἀγωνισάμενος. Ξενοφῶν. Ἀνάγραπτον· τὸ ἀναγεγραμμένον. ἢ τὸ φανερῶς γεγραμμένον. ἢ τὸ πᾶσιν ἐγνωσμένον. Φράστευ ὑπαυγάζειν κελεύω ἀβαλέροις. καὶ εὔφορα ἀπαγωγὴν ἔσεσθαι ἀναγράπτους. Ἀναγυράσιος· δῆμός ἐστιν Ἀναγυροῦς τῆς Ἐρεχθηΐδος φυλῆς. ἧς ὁ δημότης Ἀναγυράσιος καὶ Ἀναγυράσιος δαίμων. καὶ τέμενος Ἀναγύρου ἐν τῷ δήμῳ τῶν Ἀναγυρασίων. Ἀναγυράσιος δαίμων, ἐπεὶ τὸν παροικοῦντα πρεσβύτην καὶ ἐκτέμνοντα τὸ ἄλσος, ἐτιμωρήσατο Ἀνάγυρος ἥρως. Ἀναγυράσιοι δέ, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. τούτου δέ τις ἐξέκοψε τὸ ἄλσος. ὁ δέ, τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐπέμηνε τὴν παλλακήν. ἥτις μὴ δυναμένη συμπεῖσαι τὸν παῖδα, διέβαλεν ὡς ἀσελγῆ τῷ πατρί. ὁ δέ, ἐπήρωσεν αὐτὸν καὶ ἐγκατῳκοδόμησεν. ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ πατὴρ ἑαυτὸν ἀνῄρτησεν. ἡ δὲ παλλακή, εἰς φρέαρ ἑαυτὴν ἔρριψεν. ἱστορεῖ δὲ Ἱερώνυμος ἐν τῷ περὶ τραγῳδοποιῶν ἀπεικάζων τούτοις τὸν Εὐριπίδου Φοίνικα. Ἀνάγυρος· δῆμος τῆς Ἀττικῆς. καὶ ἄνθος ὃ θλιβόμενον ὄζει. καὶ παροιμία ἐντεῦθεν· κινεῖς τὸν ἀνάγυρον. ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. ἔστι δὲ τὸ φυτὸν ὁ ἀνάγυρος, ἀλεξίκακον καὶ δυσῶδες. καὶ δριμύ. θερμῆς τε καὶ διαφορητικῆς δυνάμεως. τὸ δὲ σπέρμα, λεπτομερέστερόν τε ἐστὶ καὶ ἐμετικόν. οἱ δέ, ὀνόγυρον αὐτό φασιν.

Ἀναγκιππεῖν· ἀντὶ τοῦ μετὰ ἀνάγκης ἱππάζειν. Εὔπολις. Ἀναδάσασθαι· ἀναμερίσασθαι.

Ἀναδενδράδα· σταφυλῆς γένος. οἱ δέ, τὴν ἀνάμιξιν οὕτω καλεῖσθαι. εἴρηται δὲ καὶ παρ᾽ Ἐπιχάρμῳ καὶ Σαπφοῖ, τὸ ὄνομα. Ἀναδέξασθαι· ἀναλαβεῖν. ἐκδέξασθαι. ὁ δέ, κατεσκήνωσεν εἰς τὸ τέμενος. βουλόμενος ἀναδέξασθαι τοὺς μέλλοντας διακομίζειν αὐτὸν πορθμεῖα. καὶ Πολύβιος· οὗτος κατὰ πλοῦν ἀφυστεροῦντας ἐκ τῆς Μεσσήνης ἀναδεχόμενος. καὶ αὖθις· πρὶν ἀναδέξασθαι τοὺς ἐσκεδασμένους ἐν τῇ προνομῇ. Ἀναδέξασθαι· ὑπενεγκεῖν· ὑπομεῖναι. Πολύβιος· πᾶν ἐβουλήθη ἂν τι Φίλιππον ἀναδέξασθαι, ἢ καταφανὴ γενέσθαι Ῥοδίοις τὴν ἐν τούτοις αὐτοῦ προαίρεσιν. ἢ καὶ τὸν Ἡρακλείδην ἀπέλυσε τῆς ὑποψίας. καὶ ἀναδέχομαι ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνω. καὶ ἀναδέχεσθαι τὴν παρουσίαν τῶν πολεμίων ἀντὶ τοῦ προσδοκᾶν. Ἀναδέρω· ὑποτίθεμαι· ἀναβάλλομαι. Ἀνάδεσμος· ὅμοιόν τι διαδήματι ἢ μίτρα κεφαλῆς. Ἀναδεύειν· φυρᾶν. ἀναδεύσει· φυράσει. μαλάξει. Αἰλιανός· εἶθ᾽ ὥσπερ τὰ Ἐπικούρου βιβλία καταφλέξας καὶ τῶν ἀθέων τε καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐκτεθηλυμμένων στιγμάτων τὴν σποδὸν ἀναδεύσει κηρῷ ὑγρῷ. καὶ ἐπιπλασάμενος τὴν νηδὺν καὶ τὸν θώρακα, πάντα καταδήσει ταινίαις. Ἀναδεῖ· ἀναπλέκει· στέφει. καὶ ἀναδεῖσθαι· στεφανοῦσθαι. καὶ ἀναδήσασθαι· στεφανώσασθαι. καὶ ἀναδῆσαι, τὸ ταινιῶσαι νικῶντα. καὶ ἀναδήσοντες, στέψοντες. ἀναδήσειν στεφάνῳ χρυσοῦ πεποιημένῳ. καὶ οἱ Σαμοθρᾷκες, κηρύττουσι κήρυγμα· τὸν ζῶντα αὐτὸν ἀγαγόντα δύο τάλαντα ἔχειν. Ἀναδιδάξαι· ἀντὶ τοῦ πάνυ διδάξαι. ἐπιτατικὸν γάρ ἐστι νῦν ἡ ἀνά. Ἀναδιδοῦσαν· ἀντὶ τοῦ ἀναδιδομένην. Ἀνάδικα· τὰ ἤδη κριθέντα. Ἀνάδικα τὰ δεδικασμένα ποιῶν· αἰσχροκερδείας ἡττώμενος. Ἀναδικάσασθαι· τὸ ἄνωθεν δικάσασθαι. οὕτως Ἰσαῖος. ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἀνάδικοι κινήσεις, αἱ ἄνωθεν δικαζόμεναι ὅταν ἁλῶσιν οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυριῶν. Ἀναδομή· ἀναδασμός. Ἀναδούμενος· στέφανον τιθέμενος. καὶ ἀναδουμένην στεφανουμένην. Προκόπιος· αἶσχος ἀναδουμένην οὕτω μέγα πρὸς πάντων ἀνθρώπων. Ἀναδούμενος. ὁ δὲ Σίφνιος ἐκεῖνος καὶ ἁβρὸς καὶ ὑπὸ μαλακίας τοῦ σώματος κατεαγὼς καὶ λελυγισμένος. καὶ τὰς κόμας ἀναδούμενος ὥσπερ αἱ τῶν ἑταιρίδων ἀσελγέστεραι. καὶ μυροσταγὲς ἔχων ἀεὶ τὸ μέτωπον καὶ τοὺς βοστρύχους. Ἀνάδοχον· οὕτως ἀναδοχέα λέγουσιν· μὲν ἀνδρὸς χεῖρα· πρὸς τὴν ἀδελφὴν ἀνάδοχον τῶν χρημάτων. Ἀναδρομαί· ἀναβάσεις. ἀναδρομὴ γίνοιτο ἢ σφαλλόμεθα. δεῖ προχεί-

ρου ἔχειν

ρὸν ἔχειν ἀεὶ τὸν ἰσχυρότερον. τοῦτο μὴ ποιήσας Λάκι ὁ Ῥωμαῖος, μεγάλως ἐσφάλη. οὕτω παρ' ὀλίγον σφάλλεται τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων ἀγνοουμένων ἀκρισία. ἱκανὰ τῶν τοιούτων ὑποδείγματα τοῖς εὖ φρονοῦσιν, ἥ τε Πύρρου τοῦ τῶν Ἠπειρωτῶν βασιλέως βία καὶ πάροδος εἰς Ἄργος. ἥ τε Λυσιμάχου στρατιὰ διὰ τῆς Θρᾴκης, ἐπὶ Δρομοχαίτην τὸν βασιλέα τῶν Ὀδρυσῶν. καὶ πολλὰ δὴ τούτοις ἕτερα παραπλήσια. Ἀναδῦναι. ἀναχωρῆσαι. Ἀναδυόμενος. φεύγων. ἀναβαλλόμενος. καὶ ἀναδύομαι, μεταβουλεύομαι. Ἀνάζαρβος πόλις Κιλικίας ἀπὸ Ζαζάρβα τοῦ κτίσαντος. ὁ πολίτης Ἀναζαρβεύς. Ὅτι Νέρβας βασιλεὺς Ῥωμαίων κατενεχθείσης ὑπὸ σεισμοῦ Διοκαισαρείας τῆς ἐν Κιλικίᾳ κειμένης, ἔπεμψε συγκλητικὸν ὀνόματι Ἀνάζαρβον. ὃς ἀνοικοδομήσας αὐτὴν πάλαι λεγομένην Κύϊνδαν. εἶτα Διοκαισάρειαν, ἐκ τοῦ ἰδίου ὀνόματος ἐκάλεσεν Ἀνάζαρβον. Ἀναζωπυρῆσαι. ἀνανεῶσαι. ἀνεγεῖραι. ζωῶσαι. Ἀναζυγαῖς. ἀναστροφαῖς. στρατοπεδείαις. Πολύβιος. ὁ δὲ Φίλιππος οὐδενὶ κόσμῳ χρησάμενος τὴν ἀναζυγὴν καὶ τὸν ἀνάπλουν, δευτεραῖος εἰς Κεφαλληνίαν κατῆρεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τῶν γεγονότων οὐδενὸς ὅλως εἰδότες, περὶ ἀναζυγὴν ἐγένοντο. Ἀνάθεμα. καὶ τὸ ἀνατιθέμενον τῷ θεῷ. καὶ τὸ εἰς ἀφανισμὸν ἐσόμενον. ἀμφότερα σημαίνει. λέγεται δὲ καὶ ἀνάθημα τὸ θεῷ ἀνατεθειμένον. καὶ ἀναθεματίζω αἰτιατικῇ. Ἀναθέντας, ἀντὶ τοῦ ἐπιθέντας. Ξενοφῶν. Ἀναθεώρησις. μεγάλης δὲ οὔσης κατὰ τὴν νομοθεσίαν ἀναθεωρήσεως, μισοπόνηρος φαίνεται ὁ ἀνήρ. διὰ τὸ πάντων τῶν νομοθετῶν, πικρότατα τὰ πρόστιμα θεῖναι. Ἀναθέσθαι. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας φησίν. ἀναθέσθαι ὥσπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν. ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν βιῶναι μετανοήσαντας ἐν τῷ προτέρῳ βίῳ.

Ἀναθέσθαι. τὸ μεταθέσθαι. ἀπὸ τῶν πεττευόντων καὶ τὰς κεκινημένας ἤδη ψήφους διορθουμένων. οὔτε δὲ τὸ ὑποθέσθαι σημαίνει ἡ λέξις, οὔτε τὸ ἀνακοινώσασθαι. ἀλλὰ τὸ μεταβουλεύσασθαι καὶ μεταγνῶναι. πολύ ἐστι παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ. Μένανδρος Ἀφροδισίῳ. ἐκφυγοῦσα δ' ἣν εἶχε νόσον, ὑπέσχε τοὺς ῥηθέντας ἀναθέσθαι λόγους. Ἀνάθεσις ἡ ὑπόθεσις. τὰ χρήματα δώσειν ὑπέσχοντο τριῶν ἡμερῶν αἰτήσαντες ἀνάθεσιν. Ἀναθεῖναι καὶ ἐπαναθεῖναι τὸ αὐτό. ἀραρῶς ὑμεναίῳ. ὅπως τε τὴν νύμφην ἐὰν καιρὸς ᾖ μετέωρον ἐπὶ τὸ ζεῦγος ἀναθήσει συμφράδην.

Ὅτι τὸ ἀραρῶς ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ πρεπόντως. ἀραρὼς δὲ ἁρμόσας. Ἀναθείς. ἐπιβλέψας. ἐπ' ἀψύχων τάττεται τὸ ἀναθείς. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Πλούτῳ, ἐπὶ ἐμψύχων ἐχρήσατο αὐτῷ. ἀπολῶ σ' ἄνθρωπον ἐπὶ κρημνόν τιν' ἀναθείς. Ἀναθηλήσει. ἀναβλαστήσει. Ἀνάθημα. πᾶν τὸ ἀφιέρωμα θεῷ. αἱ τουῦτι τῷ Πέλοπι ἀνάθημα τὴν ἄρναν τὴν χρυσῆν. ἕτερα παρέχοντι κειμήλια, ἔχρησεν. ὃ βούλομαι δός. μὴ δίδου δ' ὃ μὴ θέλω. λέγεται δὲ καὶ ἀνάθεμα. Ἀναθολώσει. ἀναταράξει. Πλάτων νόμων ἑβδόμῳ. ὅπως ἀναθολώσει. κυρίως δὲ ἐπὶ τῆς σηπίας. ἐπεὶ τὸ μέλαν αὐτοῖς θολὸς καλεῖται. Ἀναθορόντος. ἀναπηδῶντος. Ἀναθρούμενα. ἀνασκοπούμενα. ἀναθρώσκει. ἀναπηδᾷ. Ἀναθύειν τὸ ἀναλαμβάνειν τὸ πρᾶγμα διὰ χρόνου. Φερεκράτης. πάλιν αὖθις ἀναθύουσιν αἱ γεραίτεραι. Ἀνακαγχάσας μεγάλως γελάσας, καὶ οὐχὶ ἀνακακχάσας. Ἀνακάθαρσις. ἐπίλυσις. διευκρίνησις. καὶ ἀνακαθαίρω αἰτιατικῇ. Ἀνακαθιζήσομαι καὶ ἀνακαθίσω αἰτιατικῇ. Ἀνακαλούμενοι. αἰτιατικῇ. ἀνακτώμενοι πρὸς τὴν προτέραν διάθεσιν ἐπανάγοντες. ὁ δὲ, ἐσπούδαζεν ἀνακαλεῖσθαι τὰς τῶν ὑποτεταγμένων εὐνοίας καὶ προθυμίας ἐκ τοῦ γεγονότος ἐλαττώματος. Ἀνακαλυπτήρια. δῶρα διδόμενα ταῖς νύμφαις παρά τε τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῶν οἰκείων καὶ φίλων. ὅταν τὸ πρῶτον ἀνακαλύπτωνται ἀνδράσιν ὁρᾶσθαι. ἔστι δὲ ταῦτα καὶ ἐπαύλια. Ἀνακάμψαι. καταφυγεῖν. ὑποστρέψαι. Ἀνακαιᾶσιν. δῆμος φυλῆς Ἱπποθοωντίδος ἡ Ἀνάκαια.

Ἀνακαίνισις. ἡ ἀνανέωσις. λέγεται δὲ καὶ ἀνακαίνωσις. καὶ ἀνακαινιῶ. αἰτιατικῇ. Ἀνάκαιον τὸ δεσμωτήριον εἰς ὃ κατετίθεντο τοὺς πονηροὺς δούλους καὶ τῶν ἀπελευθέρων τοὺς ἀφισταμένους. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἕρμωνα περὶ ἐγγύης. Ἑρμοκράτην δὲ εἰς τὸ ἀνάκαιον ἐνέβαλε. φάσκων ἀπελεύθερον εἶναι. καὶ οὐ πρότερον ἀφῆκε πρὶν λ δραχμὰς ἐπράξατο. Ἀνακεκώφηκας. ἀναπληρώσας βοῆς. τὰς ἀκοὰς ἡμῶν κωφὰς εἰργάσω. Ἀριστοφάνης. Ἀνακεφαλαιοῦται. ἀναπληροῦται. ἀνακτίζει. καὶ ἀνακεφαλαίωσις, ἡ ἐξ ἀρχῆς ἔρευνα. Ἀνακεχωρηκότων. ὁ δὲ, ἐν τῷ

τὰ βιβλία μυριάδας ἕξ. καὶ τούτων σπουδῇ καὶ ἀνακεχωρηκότων. ἀντὶ ἀποκρύφων. λέγει δὲ περὶ Ἐ-
παφροδίτου τοῦ Χαιρωνέως. Ἀνακεχυμένη. ἀνειμένη. κεχαυνωμένη. ἀνετή. Ἀνακεῖ. ὄρος. ἢ τὸ τῶν Διο-
σκούρων ἱερόν. Ἀνακεῖσθαι. ἐπὶ ἀνδριάντων. κατακεῖσθαι δὲ καὶ καθανακλίνεσθαι, ἐπὶ τῆς τρα-
πέζης. καὶ ἀνακεῖσθαι πολλάκις, ἀντὶ τοῦ κατακεῖσθαι. Ἀνακήκιε. σκώμασιν. ἀνακήκιε λοι-
δορίαις. ἀνακήκιε πόρνοις. κύβοις. συμποσίοις. σημαίνει δὲ τὸ οἷον προσκήκιε ἰσχυρῶς. Ἀνα-
κηκίει, ἀναπηδᾷ. καὶ ἀνακηκίει. Ἀνακηρύττω. αἰτιατικῇ. Ἀνάκλησις. ἡ προσφώνησις. ἀ-
νάκλισις δὲ διὰ τοῦ ι ἡ ἀνάπαυσις. Ἀνακλητικόν. μέλος σάλπιγγος ἀνακαλοῦντος τοὺς ἐκ-
θύμους εἰς πόλεμον. καὶ Μάρκος Ἀντωνῖνός φησιν. ἔσω ἀναμένων τὸ ἀνακλητικόν, ἐκ τοῦ βίου ἀ-
λύτως. μήτε ὅρκου δεόμενος μήτε ἀνθρώπου τινὸς μάρτυρος. Ἀνακλῖναι. ἀνοῖξαι. Ὅμηρος. οὕτως
δὲ καὶ Προδότης. οἱ δέ, ἀνακλῖναι μὲν τὴν θύραν οὐκ ἐπετόλμησαν. οὐδὲ εἴσω παρελθεῖν ἴσχυσαν.
Ἀνακλώμενον τὸ ἀπηχούμενον. ὡς ἐπὶ τοῦ κυρίου Ῥωμανοῦ τοῦ μελῳδοῦ. σὺ δ' ὕπατε ἔχεις τὸ φῶς
τὸ ἀπρόσιτον. Ἀνακλῶνται. κρύθονται καὶ ἰάζουσι. Ἀνακογχυλιάσαι. ἀναγαργαρίσασθαι.
Ἀνακομιδή. ἀναγωγή. ἐπάνοδος. ἀναφορά. Ἀνακοῖ. οἱ Διόσκουροι. παρὰ τὸ ἀνάσσω ἄνακος. ὡς
φυλάσσω φύλακος. Ἀνακομίζω. τὸ ἀναφύω. Ἀνακῶς. παρὰ Ἡροδότῳ. ἀντὶ ἐπιμελῶς. φυλακ-
τικῶς. ἢ βασιλικῶς. καὶ ἀνακῶς ἔχειν, φροντίζειν. προσέρχομαι τούτοις ὅπως ἀνακῶς ἕξουσιν. εἴ τι ἐκ τῶν πολε-
μίων καὶ τὸ ἀφανέστατον πειράζοιτο. Ἀνακωχεύειν. παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ ἀνασειράζειν. καὶ ἀνακωχεύ-
ειν τὸ ἐν πελάγει χειμῶνος ὄντος στείλαντας τὰ ὀθόνια σαλεύειν. ἀνακωχεύειν δὲ κυρίως λέγεται, ὅ-
ταν χειμῶνος ὄντος ἐν πελάγει στείλαντες τὰ ἄρμενα σαλεύουσιν αὐτόθι μὴ διαμαχόμενοι οἰδοῦντι.
μεταφορικῶς οὖν ἐπὶ τοῦ ἅρματος εἴρηκεν, ὅτι οὐ διημιλλήσατο. ἀλλὰ φθῆναι τὸν τῶν ἵππων κλύδω-
να καὶ ἠρέμα ἤλαυνεν. Ἀνακωχή. ἀνάπαυσις. ἢ εἰρήνη πρὸς καιρόν, πόλεμον ὠδίνουσα. Ἀνα-
κωχῆς ἀναπαύσεως. ἐνδόσεως τῆς πρὸς μικρὸν ἐν τῷ πολέμῳ εἰρήνης. ἀνακωχὴ δὲ εἴρηται, πα-
ρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκωκὰς ἔχειν. Ἀνάκρατος. ἐπίρρημα. μετὰ πάσης σπουδῆς. οἱ δέ, ἔφευγον ἀνα-
κράτος. Ἀνακρέων. Τήιος λυρικός. Σκυθίνου υἱός. οἱ δέ, Εὐμήλου. οἱ δέ, Παρθενίου. οἱ δέ, Ἀριστοκρί-
του ἐδόξασαν. ἔγραψεν ἐλεγεῖα καὶ ἰάμβους, ἰάδι πάντα διαλέκτῳ. γέγονε κατὰ Πολυκράτην τὸν Σ-
άμου τύραννον ὀλυμπιάδι νβ. οἱ δέ, ἐπὶ Κύρου καὶ Καμβύσου τάττουσιν αὐτὸν κατὰ τὴν κε ὀλυμπι-
άδα. ἐκπεσὼν δὲ Τέω διὰ τὴν Ἱστιαίου ἐπανάστασιν, ᾤκησεν Ἄβδηρα ἐν Θρᾴκῃ. βίος δὲ ἦν αὐτῷ, πρὸς
ἔρωτας παίδων καὶ γυναικῶν. καὶ ᾠδάς. καὶ συνέγραψε παροίνιά τε μέλη καὶ ἰάμβους. καὶ τὰ καλούμε-
να ἀνακρεόντεια. Ἀνάκρισις. ἐξέτασις ἐφ' ἑκάστης ἀρχῆς γινομένη, πρὸ τῆς δίκης, περὶ τῶν συν-
τεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα. ἐξετάζουσι δὲ καὶ εἰ ὅλως εἰσάγειν χρὴ ταύτας. Ἀνακρίνω. αἰτιατι-
κῇ. Ἀνακροτῆσαι. ἐπαινέσαι. ὑμνῆσαι. ὁ δὲ Πτολεμαῖος, πάντας ἐκέλευσεν ἀνακροτῆσαι. τὸ
ὡς ἀγγελίας ἀποδεχόμενος αὐτόν. Ἀνακρουόμεθα. οἷον ἀναπροοιμιαζόμεθα. Ἀνακρούσα-
σθαι ἐπὶ ναυμαχίας τὸ συμβαλεῖν καὶ πάλιν ἀναδύεσθαι. Ἀνακτᾶσθαι. Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ θερα-
πεύειν. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ τὸ πρότερον ἀπολωλὸς αὖθις κτήσασθαι καὶ ἀπολαύειν. Ἄνα-
κτες οἱ θεοί. καὶ ἀνάκτορα τὰ ἱερά. Ἄνακτες. καὶ ἄνασσαι Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ
φησί. καλοῦνται δὲ οἱ μὲν υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τοῦ βασιλέως, ἄνακτες. αἱ δὲ ἀδελφαὶ καὶ γυναῖκες, ἄνασ-
σαι. καὶ ἀνάκτορα τὰ ἱερά. ἢ τὰ βασίλεια. καὶ ἀνακτεῖ. δεσποτεῖ. καὶ ἀνακτόριον, ἱερόν. καὶ ἀνακτορεῖ, ἱερα-
τεῖ. Ἀνακοινώσασθαι. καὶ ἀνακοινῶσαι ἄμφω λέγουσι. Ξενοφῶν δέ, καὶ ἀνεκοινοῦντο εἴρηκεν ἐν ταῖς Ἑλληνι-
καῖς. Ἀνακυνδάραξος. βασιλεὺς Νίνου περσικῆς χώρας. Ἀνακυκλήσιον τὸν ὀρθόν. Ἀνα-
λαβεῖν. ἐνθυμηθῆναι. μηδεὶς ἐσχάτην ἀναλαβεῖν ἐλπίδα. μήποτε διὰ ταύτης πολέμιος ἐπ' αὐ-
τοὺς ἀναβῇ στρατός. Ἀναλαμβάνειν. αἰτιατικῇ. ἐπὶ τοῦ ἀρέσκειν. ἔμελλε τοῖς φιλοσόφοις καὶ
τοῦ κοσμίως ἀναλαμβάνειν τὴν ἐσθῆτα καὶ τοὺς μὴ τοῦτο ποιοῦντας, ἔσκωπτον. Πλάτων ἐν Θεαι-
τήτῳ. πάντων δυναμένους ὀξέως τε καὶ τορῶς διακονεῖν. ἀναβαλέσθαι δ' οὐκ ἐπισταμένους ἐπιδέξια
ἐλευθέρως. οὐδέ γ' ἁρμονίαν λόγων λαβόντας ὑμνῆσαι θεῶν. ἡ λέξις δέ φησι περὶ ἐσθῆ-
τος, οὕτως. ἓν γὰρ νομίζω τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων εἶναι, τὸ βαδίζειν ἀρρύθμως ἐν ταῖς ὁδοῖς.
ἐξὸν καλῶς οὐ μήποτε περὶ τὴν στολήν. μηδὲν ἀμαθῶς. μήτε δι' ἑτέρων λαβεῖν τιμὴν δόξας. φέρειν δὲ

τοῖς μὲν

τοῖς μὲν χρωμένοις δόξης τινὸς ἡγούμενοι τῆς δωρεᾶς, ἡδονήν· κόσμον δὲ τῷ βίῳ τοῦ βίου τὸ πέρας. τίς οὐκ ἂν αὐτὸν ἐκ τούτων φαίη σὺν νῷ ἔχειν. Ἀναλαμβάνειν ἀντὶ τοῦ ἀνακτᾶσθαι. Ἀππιανός· τὸ πεζὸν ἔθει ἐς δρόμῳ δηλώσων τῷ Περσεῖ λουομένῳ καὶ τὸ σῶμα ἀναλαμβάνοντι. ὁ δέ, ἐξήλλατο τοῦ ὕδατος βοῶν, ὅτι ἑαλώκοι πρὸ τῆς μάχης. Ἀναλγήσιον. Ἀναλγησία. ἀναισθησία. Ἀνάλγητος καὶ δυσανάλγητος παρὰ Σοφοκλεῖ· τουτέστι δυσμετάβλητος. ἀναλγής. ἀπαθής. ἀνηλεής. σκληρός. δυσανάλγητος γὰρ ἂν εἴην, τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἕδραν. καὶ ἀναλγήτως. ἀναισθήτως. ἀπόνως. καὶ ἀναλγήτων. ἀσυμπαθῶν. ἢ τῶν μηδόλως ἀλγούντων ἐπί τινι. ἢ πολυαλγήτων. τῶν εἰς πολλαχῇ ἡμᾶς ἐμβεβληκότων. Σοφοκλῆς· ὤμοι ἀναλγήτων δισσῶν ἐθρόησας ἄναυδον ἔργον Ἀτρειδῶν τῷδ' ἄχει. τουτέστι τῇ παρούσῃ συμφορᾷ. Ἀναλέγεται αἰτιατικῇ. ἀναμφιβόλως ἔχει. ἐννοεῖται. εἰ μέν τις ἀναλέγεται τοῦτο ὅτι κρατήσομεν ἐξ ἐφόδου τῶν πολεμίων. Ἀναλεξάμενος. ἀναγνούς. νοήσας. ὁ δέ, ἀναλεξάμενος τὴν ἐπιστολήν. καὶ ἀναλεξαμένων ἑαυτοὺς συναγαγόντων. μόλις δὲ τῶν Καρχηδονίων ἀπὸ τῆς καταπλήξεως ἀναλεξαμένων, μόνος ὁ Βλάνων καλούμενος οἰκείαν τῆς προστάσεως φωνὴν προϊέμενος, εἶπε. καὶ αὖθις. ἐπὶ τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου μνημεῖον συνέκλεισεν. ἵνα μηδεὶς ἔτι μήτε τὸ τούτου σῶμα ἴδῃ, μήτε τὰ ἐν ἐκείνοις γεγραμμένα ἀναλέξηται. Ἀνάλημμα. ὕψωμα. στήριγμα. κατανοήσας τὸ βάρος τῶν ἀναλημμάτων. καὶ ὡς ἀδύνατόν ἐστι σαλεῦσαι τὰ τείχη, ἐκ χειρὸς τὴν μάχην ἔκρινεν. Ἀναλήψεσθαι. αἰτιατικῇ. ἤγουν ἀνακτήσεσθαι. ὁ δέ, ἔλεγεν ἀναλήψεσθαι τὸ πρότερον πταῖσμα ταῖς εἰς τὸ μέλλον ἀρεταῖς. Ἀνάληψις. ἀνάρρωσις. σπουδὴν ἐποιεῖτο ὑπὲρ ἀναλήψεως καὶ θεραπείας τῶν ἀνδρῶν. οὐχ ἧττον δὲ τῶν ἵππων. Ἀναλιβόζωρα, ὄνομα τόπου. Ἀναλίσκειν καὶ ἀναλοῦν αἰτιατικῇ. ἑκάτερα. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς οὐδεὶς ἄλλος. πάλιν τ' ἀναλῶν ἡνίκ' ἂν τούτου δέῃ. ταμιεύειν εἰς τὰς ὑπηρεσίας. δεῖ μὲν ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τείχη. ἐν δὲ τῷ παρεληλυθότι, καὶ διὰ τοῦ η ἀδιαφόρως. οἷον ἀνήλισκον καὶ ἀνάλισκον. καὶ αὖθις. εἰς οἷα ἀνάλουν οἱ πρὸ τοῦ, τὰ χρήματα. Ἄναλκις. ἀδύνατος. ἀσθενής. οὐ γὰρ μόνον ὁ μέγας κίνδυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει ὥς λέγει Πίνδαρος. ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας ἀνὴρ οὐδένα μικρὸν ἀγῶνα προσίεται. ἀλλ' ὅπου φυγάδες ἄλλοι δι' ἀνανδρείαν ἀποδιδράσκουσιν, ἐνταῦθα καταβαίνει πειρώμενος. καὶ αὖθις ἡ τραγῳδία φησὶ περὶ Αἰγίσθου. ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος ἡ πᾶσα βλάβη. ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος. συνεργούσης γὰρ τῆς Κλυταιμνήστρας, ἀνεῖλε τὸν Ἀγαμέμνονα. Ἀναλογεῖον. ἐν ᾧ τίθενται τὰ βιβλία. Ἀνάλογον. ἀναλόγου ὁ ὁρισμός ἐστιν οὗτος. ἀνάλογον ἔχει μεγέθη πρὸς ἄλληλα, ὧν ἡ αὐτὴ ἀνθυφαίρεσις. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης τὴν ἀνθυφαίρεσιν εἴρηκεν. τὸ ἀνάλογον ἔχοντα πρὸς ἄλληλα. καὶ ὁμοίως ἔχειν πρὸς ἄλληλα λέγεται. ἀνάλογον δέ, ἀντὶ τοῦ ὁμοίως. καὶ αὖθις. οἱ δὲ στρατιῶται γενναῖοι ὀφθῆναι καὶ τῷ ἴσῳ ἀξιώματι ἀναλογοῦντες. καὶ ἀναλόγως, ἴσως. καὶ ἀναλογώτερον, τὸ ὑψηλότερον. τὸ σοφώτερον. τὸ ἀναλογικώτερον. Ἀναλογῶ. ἐπὶ τοῦ ἁρμόζω, δοτικῇ. οἰκοδόμοι μεγέθη δομάτων ἐφ' ὕψους αἴροντες, τῶν ὑπὲρ τοὺς θεμελίους ἀναλογοῦντας ὑποβάλλουσι. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπεικάζω καὶ ὁμοιῶ. ὃ αὐλαίαν εἶχεν ἀναλογοῦσαν σκηνῇ οὐρανίῳ. Ἀναλώθησαν. ἠφανίσθησαν. οὐδὲ γὰρ ἀνηλώθησαν ἄλλως αἱ ψυχαί. θεῖον γάρ τι αὐτοῖς σωμάτων κρείττονι ἐντυγχάνει. καὶ ἀνάλωμα καὶ προανάλωμα. Ἀναλοῦντες. ἀντὶ τοῦ ἀναιροῦντες. Θουκυδίδης. καὶ ἀναλῶν. καὶ ἀναλοῦν τὸ ἀναιροῦν. Ἄναλτον Ὅμηρος καὶ Κρατῖνος ἀντὶ τοῦ ἀναπλήρωτον. Δείναρχος δὲ ἀντὶ τοῦ χωρὶς ἁλῶν. Ἀναλλοίωτος. ὁ ἀεὶ αὐτὸς ὢν καὶ μὴ δεχόμενος ἀλλοίωσιν. Ἀναλύζουσα. στενάζουσα. λυγμαίνουσα. ἔστι δέ τι πάθος γινόμενον τοῖς μετὰ συμπαθείας πολλῆς κλαίουσιν.

Ἀναλυθῆναι. τὸ καθαρῷ τινι χρήσασθαι φαρμάκῳ. Μένανδρος Ἥρωσιν. ἐπιφαρμακεύσων λυκύβα τε ἀναλυθεὶς μόλις. Ἀνάλυσις. ἐξάπλωσις. ὅρος γάρ ἐστι λόγος κατὰ ἀνάλυσιν ἀπαρτιζόντως ἐκφερόμενος τοῦ ὁριστοῦ καὶ κεφαλαιωδῶς. ἀνάλυσις ἡ ἀπὸ σχήματος ἐπὶ σχῆμα τῶν προτάσεων ἀνάλυσις. ἀναλύειν γὰρ λέγεται τὸ τοὺς συνθέτους συλλογισμοὺς ἀνάγειν εἰς τοὺς ἁπλοῦς. καὶ εἰς τὰς προτάσεις ἐξ ὧν αὐτοῖς τὸ εἶναι. κατὰ τοῦτο τὸ σημαινόμενον τῆς ἀναλύσεως, Ἀναλυτικὰ ἐπιγράφεται τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους. Ἀναλφάβητος. ἀμαθὴς γραμμάτων ἀπαίδευτος. καὶ τὸ δὴ λεγόμενον. ἀναλ

φάρβιδος. Ἀνάλφιτον· φιλύλλιος αἰγεῖ. Ἀναμάθω· ἐξ ἀρχῆς μάθω. Ἀναμαλάττεσθαι· ἀναφυρᾶν. καὶ ἀναμάττεσθαί μοι. Ἄναμμα· ξενοφῶν δὲ τὰ ἔμπυρα καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα, τὸ μὲν ἥλιον ἐκ μεγάλης θαλάττης νοτερὸν ὄντα ἄναμμα, τὴν δὲ σελήνην, ἐκ ποτίμων ὑδάτων ἀπομιγῆ τυγχάνουσαν καὶ πρόσγειον οὖσαν. Ἀναμασσώμενοι· ἀντὶ τοῦ ἀνερευνῶντες. μόλις τὸ πρᾶγμα ἔγνωσαν ἀναμασσώμενοι εἴκεται. ἀεὶ σοφοὶ καὶ ἀναματτώμεναι, ἀναμασσώμεναι. Ἀναμαχούμενον. ἐκ δευτέρου μαχεσόμενον. ὁ δὲ ἐκέλευεν αὐτὸν αὖθις ἥκειν ἀναμαχούμενον τὴν πρώτην ἧσσαν. Ἀναμέλποντες· ἀνυμνοῦντες. Ἀναμετρήσαιμι· διαπεράσαιμι. μή ποτε εἰς ῥῆγμον ἐκπλεῖν μήτε τὴν πολλὴν θάλασσαν ἀναμετρεῖν. Ἀναμείνω· αἰτιατικῇ. Ἀναμηρύσασθαι· ἀνατεῖναι. Ἀναμίλλητον· ἀφιλόνεικον. Ἀναμίξ, ἀναμίγδην· ἀναμεμιγμένως. Ἀνάμνησις· ἀνάμνησίς ἐστι φαντάσματος ἀνέγερσις. ἀρξαμένη δὲ ἀπὸ τῆς ψυχῆς, διαβαίνει ἐπὶ τὸ ἐζωωμένον σῶμα. ἀναμνησθέντες γὰρ φοβεροῦ τινος ἡμῖν γενομένου, ὠχριάσαμεν. καὶ τοῦ πλοῦ ἀναμνησθέντες, ἐναυτιάσαμεν. πῶς δὲ λέγομεν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἄρξασθαι τὴν κίνησιν ἐπὶ τῆς ἀναμνήσεως. ἢ, οὐχ ὡς ἐκείνης αὐτῆς ἀναμιμνησκομένης. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ τῶν αἰσθήσεων λέγομεν. ἀρξαμένην καὶ τὴν κίνησιν ἀπὸ τοῦ αἰσθητοῦ, διέβη μέχρις ἐκείνου ἐν ᾧ ἡ κριτικὴ καὶ αἰσθητικὴ δύναμις. τοῦτο δέ ἐστι τὸ πνεῦμα. οὕτω δὲ ἐπὶ τῆς ἀναμνήσεως λέγομεν ὅτι ἀπὸ τοῦ πνεύματος ἐν ᾧ ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς κατὰ τὴν ἀνάμνησιν κινήσεως γέγονεν ἀνάπαλιν ἢ ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως. εἰς ὃ γὰρ τελευτᾷ ἡ αἴσθησις, ἐκεῖθεν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναμνήσεως. ἡ γὰρ ἀνάμνησις, φαντάσματός ἐστιν ἀνέγερσις ὅ ποτε ἐγένετο ἐν τῷ πνεύματι. ἐν τούτῳ γὰρ γίνεται τὰ φαντάσματα ἐν ᾧ καὶ ἡ αἰσθητικὴ ψυχὴ ἵδρυται. ἀπὸ τούτου οὖν τοῦ ἐν τῷ πνεύματι ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ψυχὴ ἐγκαταλείμματα ἅπερ φαντάσματα καλοῦμεν ἐγκαταλείμματα. ἐκ τῆς κατὰ τὰς αἰσθήσεις ἀντιλήψεων ἔσχεν. ἀπὸ τούτων ἡ ἀρχὴ τῆς κατὰ τὴν ἀνάμνησιν κινήσεως γίνεται. ἐπιβάλλουσα οὖν πάλιν τῷ φαντάσματι ὃ πρὶν ἔσχε, τουτέστι τῷ ἐγκειμένῳ πρότερον ἐν τῷ πνεύματι τύπῳ ἀναμιμνήσκεται. καὶ διὰ τοῦ αἰσθητηρίου ᾔσθετο αὐτό. καὶ οὕτω συνδιατίθεται τῷ αἰσθητηρίῳ τὸ σῶμα. Ἀναμοχλευόντων· ἀνορυττόντων. ἀνακινούντων. βιαζομένων δὲ αὐτῶν καὶ τὰς θύρας ἀναμοχλευόντων, δράκοντες ἄρα μέγιστοι τὸ μέγεθος ἀνέστελλον αὐτούς. Ἀναμύειν· ἀναβλέπειν. Ἀναμφήριστον· ἀναμφίβολον. καὶ ἀναμφήριστος, ὁ ἀναμφισβήτητος. Ἀνάμφων. εἰς τὸ τέλος τοῦ βίου τοῦ ὁσίου ἀβραμίου ἐν τῇ μεταφράσει. Ἀνανέμειν· ἴσον τῷ ἀναγινώσκειν, ἐπίχαρμος. ἡρόδοτος δὲ, ἀνανέμεσθαι ἐπὶ τοῦ καταλέγειν τέθεικεν. Ἀνανεῦσθαι· ὡς ἡμεῖς. θουκυδίδης ε. καὶ πλούταρχος, κρατίνου. Ἀνανεωσάμενος· ἀνακαινίσας καὶ ἀνεγείρας. ἢ ἀναμνησθεὶς. εἰς ἔννοιαν ἐλθών. ὁ δὲ μάρκος προσανανεωσάμενος τὴν τοῦ τείχους στενότητα, ἐπεβάλλετο καταπειράζειν τῆς ἐλπίδος. Ἄνανος, ὄνομα κύριον. ἀποκλείσας τοὺς ζηλωτὰς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ φρουρὰν αὐτοῖς ἐπιστήσας, παρεσκεύαστο. Ἄναντα· ἀνωφερῆ· δυσχερῆ. Ἀνανταγώνιστος· ἀκαταμάχητος. ἀνανταγώνιστος ἦν ἡ ῥωμαίων ὁρμὴ καὶ δυσάντητος τοῖς ἐντυγχάνουσιν. Ἄναντες· ἀνωφερές. ὅτι ταυτόν ἐστιν ἄναντες. καὶ ἔτι μὲν ἄναντες τοῦτο καὶ πρόσαντες. ἔτι δὲ τὸ ἀνάπαλιν. τὸ γὰρ πρόσαντες, ἀπότομον καὶ μὴ ὁμαλὲς μηδὲ προσδεχόμενον τὸν ἀναβαίνειν βουλόμενον. τῷ δὲ ἀνάντει, καὶ προσάντει ἐναντίον τὸ κατάντες. καὶ τὰ μὲν ἡδέα καὶ τερπνὰ, λέγομεν ῥᾶστα καὶ ῥᾴω. τὰ δὲ λυπηρὰ, προσάντη καὶ ἀνάντη καὶ δυσχερῆ. καὶ ἀνάντης ἡ δύσβατος ὁδὸς, ἐκκλινθεὶς οὗς. Ἀναντίρρητον· τὸ ἀντιλογίαν μὴ δεχόμενον. Ἄναξ· θηλυκῶς. οὕτως αἰσχύλος. Ἀναξαγόρας· σοφιστὴς. ἡγησιβούλου υἱός. κλαζομένιος. νοῦς δὲ ἐπεκαλεῖτο. ἐπειδὴ ὕλην καὶ νοῦν παντὸς φθορὸν εἶπεν. οὗτός ἐστιν ὁ τὸν ἥλιον εἰπὼν μύδρον διάπυρον. τουτέστι πύρινον λίθον. ἔφυγε δὲ ἐξ ἀθηνῶν, περικλέους αὐτῷ συνειπόντος. καὶ ἐλθὼν εἰς λάμψακον, ἐκεῖ κατέστρεψε τὸν βίον ἀποκαρτερήσας. ἐξήγαγε δὲ τοῦ ζῆν ἑαυτὸν, ἐτῶν ο. διότι ὑπὸ ἀθηναίων ἐνεβλήθη εἰς δεσμωτήριον διά τινα καινὴν δόξαν τοῦ θεοῦ παρεισφέρων. Ὅτι ἀναξαγόρας ὀλυμπιάσιν ὁπότε ἥκιστα ὗε προσελθὼν ὑπὸ κωδίῳ εἰς τὸ στάδιον. ἐπὶ προρρήσει ὄμβρου λέγεται τοῦτο πεπραχέναι. καὶ ἄλλα δὲ πλεῖστα προλέγων. οὗτος κλαζομένιος ὤν, ἀπέλαυσέ τε καὶ μήλοις τὰ ἑαυτοῦ ἀνῆκε. περὶ τούτου ἔφη ἀπολλώνιος ὁ τυανεὺς, προβάτοις μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις φιλοσοφῆσαι. ὁ δὲ θηβαῖος κράτης, καταποντώσας τὴν οὐσίαν. οὔτε προβάτοις ποιήσας ἐπιτήδειον οὔτε ἀνθρώποις. Ἀναξανδρίδης

ἀναξάνδρου

ἀναξάνδρου. ῥόδιος ἐκ καμείρου. ἐγένετο ἐν τοῖς ἀγῶσι φιλίππου τοῦ μακεδόνος. ὀλυμπιάδι ἑκατοστῇ πρώτῃ. κατὰ δέ τινας κολοφώνιος. ἔγραψε δὲ δράματα ἑξήκοντα πέντε. ἐνίκησε δὲ ι. καὶ πρῶτος οὗτος ἔρωτας καὶ παρθένων φθορὰς εἰσήγαγεν. Ἀναξία. ἀξίαν οὐκ ἔχουσα. ἀλλ' ἄτιμος. ἀλλ' ἄπορ' ἤ τις ἔποικος ἀναξία οἰκονομοῦσα λάμυρος παρ' ἔκποινος ἢ ἀντὶ τοῦ μέτοικος. οἰκονομοῦσα δὲ ἀντὶ τοῦ διαιτωμένη. καὶ ἀναξιοπαθοῦντες. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἄξιον ἡγούμενοι. Ἀναξίβιος. λακεδαιμονίων στρατηγός. Ἀναξίλας. κωμικὸς ποιητής. Ἀναξίμανδρος. πραξιάδου. μιλήσιος φιλόσοφος. συγγενὴς καὶ μαθητὴς καὶ διάδοχος θάλητος. πρῶτος δὲ ἰσημερίαν εὗρε. καὶ τροπάς. καὶ ὡρολογεῖα. καὶ τὴν γῆν ἐν μεσαιτάτῳ κεῖσθαι. γνώμονά τε εἰσήγαγε. καὶ ὅλως γεωμετρίας ὑποτύπωσιν ἔδειξεν. ἔγραψε περὶ φύσεως. γῆς περίοδον. περὶ τῶν ἀπλανῶν. καὶ σφαῖραν. καὶ ἄλλα τινά. Ἀναξίμανδρος ἀναξιμάνδρου. μιλήσιος ὁ νεώτερος ἱστορικός. γέγονε δὲ κατὰ τοὺς ἀρταξέρξου χρόνους τοῦ μνήμονος κληθέντος. ἔγραψε συμβόλων πυθαγορείων ἐξήγησιν. οἷον ἐστὶ τό, ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν. μάχαιραν πῦρ μὴ σκαλεύειν. ἀπὸ ὁλοκλήρου ἄρτου μὴ ἐσθίειν. καὶ τὰ λοιπά. Ἀναξιμένης, εὐρυστράτου. μιλήσιος φιλόσοφος. μαθητὴς καὶ διάδοχος ἀναξιμάνδρου τοῦ μιλησίου. οἱ δέ, καὶ παρμενίδου ἔφασαν. γέγονεν ἐν τῇ νε ὀλυμπιάδι ἐν τῇ σάρδεων ἁλώσει. ὅτε κῦρος ὁ πέρσης κροῖσον καθεῖλεν. Ἀναξιμένης ἀριστοκλέους. λαμψακηνὸς ῥήτωρ. μαθητὴς διογένους τοῦ κυνός. καὶ ζωΐλου τοῦ ἀμφιπολίτου τοῦ γραμματικοῦ τοῦ κακίζοντος ὅμηρον. διδάσκαλος δέ, ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος. εἵπετο δὲ αὐτῷ ἐν τοῖς πολέμοις. οὗτος βασιλέα ἀλέξανδρον θυμῷ χρώμενον εἰς λαμψακηνούς, τέχνῃ περιεῖλε τοιᾷδε. φρονούντων λαμψακηνῶν τὰ περσῶν, ὑπερζέων τῷ θυμῷ ἀλέξανδρος, ἠπείλει τὰ μέγιστα κακὰ ἐργάσασθαι. οἱ δὲ ἅτε περὶ γυναικῶν καὶ παίδων καὶ τῆς πατρίδος θέοντες, ἀποστέλλουσιν ἀναξιμένην ἱκετεύσοντα. ἀλέξανδρος δὲ γνοὺς καθ' ἥντινα αἰτίαν ἥκει, κατωμόσατο θεούς, ἦ μὴν αὐτοῦ ταῖς δεήσεσι τἀναντία ἐργάσεσθαι. ἀναξιμένης δέ, χάρισαί μοι ἔφη ὦ βασιλεῦ τήνδε τὴν χάριν. γυναῖκας καὶ τέκνα λαμψακηνῶν ἐξανδραποδίσασθαι. καὶ τὰ ἱερὰ ἐμπρῆσαι. καὶ τὴν πόλιν εἰς ἔδαφος καταβαλεῖν. ἀλέξανδρος δὲ οὐκ ἔχων τι πρὸς τοῦτο σοφίσασθαι ἢ ἀντιμηχανήσασθαι. καὶ ἐνεχόμενος τῇ ἀνάγκῃ τοῦ ὅρκου, συγγνώμην ἔνειμεν οὐκ ἐθέλων λαμψακηνοῖς. ἠμύνατο δὲ θεόπομπον τὸν δαμοστράτου ἐχθρὸν ὄντα ἀναξιμένους. οὐκ ἀμαθέστατα ἀλλ' ἐπιφθονώτατα. σοφιστὴς γὰρ ὢν καὶ σοφιστῶν λόγους μιμούμενος γράφει βιβλίον εἰς ἀθηναίους καὶ ἐπὶ λακεδαιμονίους. συντρέφων λοίδορον εἰς τὸ ἀκριβέστατον μιμησάμενος. καὶ ἐπιγράψας θεοπόμπου τὸ ὄνομα. ἔπεμπεν ἐς τὰς πόλεις. καὶ συντύπτου τὸ ἔχθος τὸ ἐς θεόπομπον ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἑλλάδα ηὔξετο. οὐ μὴν οὐδὲ εἰπεῖν τις αὐτοσχεδίως ἀναξιμένους πρότερος ἐστὶν εὑρηκώς. Ἀναξιοπαθοῦντες. οὐκ ἄξιον ἡγούμενοι. οἱ δὲ κρῆτες ἀναξιοπαθοῦντες οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν ὡς μοιχογενῆ ὄντα. Ἀνάξιππος. κωμικός. τῆς νέας κωμῳδίας. ἤκμασεν ἐπὶ ἀντιγόνου καὶ δημητρίου τοῦ πολιορκητοῦ. Ἀνάξοιτο. ἀνασχοίατο. ξενοφῶν.

Ἀναξυρίδας. φιμινάλια. βρακία. ἢ τὰ βαθέα καὶ ἄβαλτα ὑποδήματα. καὶ παρὰ θεοδοσίῳ ἐκλελυμένον ἐπιμαίνεται τὸν ἀμφὶ τὰ αἰδοῖα τὰς ἀναξυρίδας διέργε. Ἀνάολαμον, κατὰ τὸ ἄθροισμα. Ἀναπάλλει. ἀναπηδᾷ, ἀνασείει. Ἀναπαυδήτως. Ἀναπαύεσθαι. τὸ κατακλίνεσθαι ὡς πρὸς ὕπνον. Ἀνάπαυλαν. ἀνάπαυσιν. ἀνάπαυσις δὲ ὁ μέλλων βίος. σὺν ἑτέροις ἀξιολογωτάτοις ἀνδράσι τῷ πολέμῳ δοὺς τὴν ἀνάπαυλαν. μένανδρος. ᾧ δ' ἦν τὸ κοινωνικὸν μόνον μέγιστος ἔτυχεν ἀναπαύλης. τουτέστιν ἀπέθανε. καὶ ἀναπαύλας πέμψεις πρὸς τοὺς νεκρούς. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων. κηρύσσει ὁ χάρων καὶ ὥς τὸ ποῦ καταλέγει. τίς εἰς τὸ λήθης πεδίον. λήθης πεδίον, χωρίον διατετυπωμένον ἐν ᾅδου οὕτω λεγόμενον. ὡς καὶ αὐαίνου λίθον. τίς εἰς ὄνου πόκας. οὕτω λέγουσι τὸ ἄχρηστον. οὐδὲ γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκαι χρεῦσι μάλυσιν. ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων. Ἀνάπαιστοι, κυρίως τὰ ἐν ταῖς παραβάσεσι τῶν χορῶν ᾄσματα. ἰδίως δὲ τὰ τῶν ῥυθμῶν. πᾶσαν δὲ παράβασιν ἀναπαίστους καλοῦσιν. αὐτὸν ἐπαινεῖ πρότερον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις φησὶν ἀριστοφάνης ἐν εἰρήνῃ. γραφαί τε παιγνιώδεις εἰς τοῦτο καὶ ἀνάπαιστοι ᾠδαί καὶ τὰ ῥωμαίων. σημαίνει δὲ καὶ ἀνάπαιστος καὶ εἶδος μουσικῶν. Ἀναπεμπάζειν. ἀνανεοῦσθαι. ἀναμιμνήσκε-

σθαι. πεποίηται ἀπὸ τῶν τοῖς πέντε δακτύλοις τῆς χειρὸς συνεχὲς ἀριθμούντων καὶ ἐπαναλαμβανόντων. οἷον εἰ καὶ τὰ πέντε ἀριθμούντων. καὶ ἀναπεμπαζόμενοι. ἀναριθμούμενοι. σκεπτόμενοι. Ἀναπεπταμένα χωρία. πεδία. κάμποι. Ἀναπεπτωκώς. ῥᾳθυμῶν. ἀφροντιστῶν. ἀμελῶν. ὁ δὲ ἐν τῷ πολέμῳ ἀναπεπτωκώς τε καὶ οὐδενὶ λόγῳ. καὶ ὁ τὴν τῶν ἔργων παρασκευὴν ὀκνηρῶς ἄγαν διὰ φιλοχρηματίαν ποιούμενος. Ἀναπεπηγμένης. ἀναπεφυρμένης. ἀνεζυμωμένης. Ἀναπετῶ ἀναπετάσω. μὲν ἀνδρὸς ἄλλοις ἀναπετῶ τουτὶ προσελθών. καὶ οὐκ ἀνέξομαι μὲν οὐκέτι. καὶ ἐν συνωρίσι καὶ ἑταίραις. Ἀναπέφηνα. ἀπεδείχθην. καὶ οὐχὶ ἀναπέφηνα. Ἀνάπειρα. κατὰ πᾶσαν τὰς ναῦς. τὰς ὑπηρεσίας ἐμβιβάζειν. καὶ τῆς εἰρεσίας ἀνάπειραν λαμβάνειν προελθόντα τὸν χρόνον ἐπὶ τῆσδε, ἕως τὰ παρὰ Ῥωμαίων αὐτοῦ γίνηται φανερά. Ἀναπείρατε. ἀναπείρατε τὰς κίχλας. τουτέστι πήξατε. κεντήσατε. Ἀριστοφάνης. φέρετε τοὺς ὀβελίσκους ἵν᾽ ἀναπείρω τὰς κίχλας. Ἀναπείραις. Πολύβιος. τῶν δὲ ναυτικῶν δυνάμεων κατὰ θάλατταν ταῖς ἀναπείραις καὶ ταῖς εἰρεσίαις ἐγύμναζον. Ἀναπείσετε. ἀντὶ τοῦ δώροις πείσετε. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς δωροδοκούμενον. Ἀριστοφάνης. εἰ μὴ μ᾽ ἀναπείσετε ἀποθανεῖσθε τήμερον.

Ἀναπειστηρίαν δύναμιν πείθειν τοὺς ἀκούοντας. Ἀριστοφάνης. πῶς ἂν μάθοι ποθοῦντος ἀποφεύξειν δίκης κλῆσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν. καὶ τοι ταλαίπου τοῦτ᾽ ἔμαθεν Ὑπέρβολος. κλῆσιν. τουτέστι μαρτυρίαν. χαύνωσιν λύσιν τῶν δικῶν. οἷον ἀπάτην καὶ κενῶν ῥημάτων ἀναπειθόντων τοὺς ἀκούοντας. ἢ ἀναπειστηρίαν ὥστε χαυνῶσαι καὶ ἀναπεῖσαι τοὺς ἀντιδίκους. παρὰ τὸ πείθειν τὴν δίκην. ὁ δὲ Ὑπέρβολος ἐκωμῳδεῖτο ὡς ἀπαίδευτος καὶ ὀψιμαθής. ἀξιοπιστεύονται δὲ οἱ διδάσκαλοι λέγοντες. ἔλαττον σοῦ δὲ οὐ λαμβάνω ἐπὶ τούτῳ τῷ ἀναγνώσματι. καὶ ἐπαγγέλλονται προνοήσασθαι τῶν κακῶν μαθημάτων ὅσων προνοοῦσι μάλιστα. Ἀναπηδῶν. καὶ οὐδετέρως διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ἀναπήλας. ἀνακινήσας. ὁ δέ, διὰ τοῦ κοντοῦ ὅσον πρὸς τῇ ἀκωκῇ ἀναπήλας δὲ ὕψος καὶ προενεγκὼν ὥσπερ ἄν τις δόρυ τὸ κουφότατον προφέρῃ, τῇ αἰχμῇ διαπείρων τὸ μετάφρενον κατεργάζεται. Ἀναπηνίζω. ἀναλέγομαι. ἐκλύω. ἀνακυκλίω. Ἀναπηρίαν. οὕτως Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Ἀνάπηρον ψυχήν, τὴν ἐπιβλαβῆ μὴ ὑγιαίνουσαν. ἀλλὰ διεσινωμένην καὶ ἀχρείαν. καὶ ἀνάπηρος ὁ χωλός. ὁ καθ᾽ ὑπερβολὴν πεπηρωμένος μέλει τινὶ τοῦ σώματος. Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ διδομένου τοῖς ἀδυνάτοις ὀβολοῦ. καὶ τί κωλύει ὑμᾶς μὲν ὠφελεῖσθαι τοῦ ὀβολοῦ ὡς ὑγιεῖς ὄντας. τοῦτον δὲ ψηφίσασθαι ἐάσαντας ὡς ἀνάπηρον. ὁ δέ, δέσμιος ἐσμένου παραγίνεται εἶναι καὶ ὥστε ἀνάπηρος παιγνίων τετεχνὼς παρανάλωμα. Ἀναπιδύει τὸ ὕδωρ.

Ἀναπίμπλαται. ἀναπληροῦται. Ἀναπίπτειν. οὐ τὸ κλίνεσθαι. ἀλλὰ τὸ μεταμέλεσθαι. καὶ μετατίθεσθαι καὶ ἀποκνεῖν. Θουκυδίδης α. καὶ νικώμενοι ἐλάχιστον ἀναπίπτουσιν. Ἀναπίπτειν τὸ ἀθυμεῖν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἀναπίπτειν ἐπὶ ψυχῆς ἐστιν. οἷον ἀθυμεῖν. ὀλιγωρεῖν. Κρατῖνος δὲ ἐπὶ τῶν ἐρετῶν κέχρηται τῇ λέξει. ἐρεσσόντων καὶ ἀνακλινομένων. καὶ ἀναπεσεῖν. ἀνακλιθῆναι. Ἀναμπλάκητοι. αἱ εἰς μηδὲν ἁμαρτάνουσαι ἀλλὰ πάντων κρατοῦσαι. ἢ ἄφυκτοι. ἀπλάκητοι. αἱ πρὸς τέλεσοι, ἀφανεῖς. ἃς οὐκ ἔστιν ἀποφυγεῖν. Σοφοκλῆς. δειναὶ γὰρ ἅμ᾽ ἕπονται κῆρες ἀναμπλάκητοι. τουτέστι τοῦ Λαΐου. Ἀνάπλασμα. σχῆμα. Ἀνάπλεως. ἔμπλεως. Ἀναπλήσας ἀναπληρώσας. ὁ δὲ Πλάτων ἀντὶ τοῦ μολύνας. Ἀναπλάττομαι. καὶ ἀναπλάττω αἰτιατικῇ.

Ἀναπνέοντες ἐνδὼ ἔχοντες. καὶ οἱ μὲν ἀναπνέοντες τὰ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὰ σήματα διέβαινον. οἱ δὲ βάρβαροι καὶ παρὰ σιγῇ προσιόντας ᾔσθοντο. Ἀναποδίζειν τὸ ἐξετάζειν. ὥσπερ εἰ συγκρούειν τοὺς ἐρόδους. καὶ ἀναποδιζόμενα ἀντὶ τοῦ ἐξεταζόμενα. ἢ ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν πολλάκις τὰ αὐτὰ λεγόμενα ἢ πραττόμενα. Ἀναπόδοτος. ὅτι ἡ δωρεὰ δόσις ἐστὶν ἀναπόδοτος. ἡ δὲ δόσις, γένος τῆς δωρεᾶς. Ἀναπόδρασον ἄφυκτον. καὶ ἀναποδράσους τοὺς μὴ δυναμένους φεύγειν. Ἀναποθήσεται. καταποθήσεται. Ἀναπολεῖ. ἀναμιμνήσκεται. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μηρυκίζεσθαι. Αἰλιανός. μόνος ὁ θαλάσσιος σκάρος τὴν τροφὴν ἀναπολεῖ. ὥσπερ καὶ τὰ βληχητὰ ἃ δὴ μηρυκᾶται. Ἀναπολεῖ ἀναπλύσσει. καὶ παροιμία. ἀναπολεῖς τοὺς ὤμους ὕδωρ πτίσσων. ὁμοίως ὕδωρ μετρεῖς. ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα πονούντων. Ἀναπληκηθῶ. τὸ εἴδωλον κροτοῦντες δακτύ

λοις ἀνακροταλοῦν· ὥστε τὰ μάλα πολλὰ ἠχοῦν τοῖς δακτύλοις. καὶ ἔστιν ἐν τῷ σαρδανάπαλλος. Ἀναπόμπιμα· μαθήματα τὰ ἀποστρεφόμενα. Ἀναπόνιπτος· μὴ νιψάμενος. μηδὲ πλυνάμενος τὰς χεῖρας. ἀλλ' ἀκάθαρτος ἅπτει· πιπιῶν τὸν ζωμόν, ἀναπόνιπτος λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας. καὶ ἀναπόνιπτον· ἀνεξάλειπτον. Ἀναπρήσας· ἀνακαύσας, ἀναφυσήσας. Ἀναπταί· δημοσιεύεται.

Ἀνάπταιστον· τὸ μὴ πταῖον. Ἀνάπτειν· προστιθέναι ἢ ἀνατιθέναι. Ἀναπτήτω· πετασθήτω. Ἀνάπτυξις· ἑρμηνεία, διασάφησις. καὶ ἀναπτύξω, ἀντὶ τοῦ ἐπιδείξω. εὐριπίδης. Ἀνάποινος· ἄνευ λύτρων. Ἀνάπυστα· ἔκπυστα, δῆλα. θάνατος ἀσθενροίας ἀνάπυστος ἐγένετο. ἀντὶ τοῦ φανερός. ἀνάπυστον δὲ τὸ ἀνήκοον. Ἀναρᾶσθαι· ἀντὶ τοῦ διαλύειν τὴν γενομένην ἀράν, οὕτω καλλισθένης. Ἀνάργυρος· ὁ ἀργύριον μὴ κεκτημένος. εἰ καὶ εἴη αὐτῷ ἱκανὴ οὐσία ἐξ ἑτέρων κτημάτων. λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς ἐπιγόνους διαθήκης. ἐπειδὴ τοίνυν ἐπιγόνης ἀσθενὴς ὑπάρχειν ἠναγκάζετο ἀνάργυρος ὤν, καὶ τῆς γῆς τῶν πολεμίων κρατούντων. Ἀναρρηγνύς· πλάττων κατασκευάζων, συντιθείς, ἀριστοφάνης· ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη. λέγεται δὲ καὶ τοῦτο ἐμφάσεως τινὸς μείζονος. Ἀναρρηθῆναι· ἀνακηρυχθῆναι. καὶ ἀνάρρημα κήρυγμα. καὶ ἀνάρρησις ἀναγόρευσις. τοὺς μὲν ἀναρρήσεων καὶ στεφάνων ἀξιοῖ. τοὺς δέ, διώκει παρὰ τε μετὰ τιμωρίας.

Ἀναρίθμητος· ἄπειρος. σοφοκλῆς· ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται. καὶ ἀνάριθμοι, πλεῖστοι, ἄπειροι. εἷς ἐμοὶ ἄνθρωπος τρισμύριοι. οἱ δ' ἀνάριθμοι, οὐδεὶς τοῦτ' αὐτό. καὶ παρὰ ἀπορρίφονη φησὶν ἡράκλειτος. Ἀναρριπτεῖν· καὶ ἀναρρίψαι· ἀναλαμβάνειν. ὥστε πρὸς τὴν αἰσχύνην τὴν πρὸς τὸ καταλιπεῖν τὸν χάρακα ἠνάγκασε. καὶ κίνδυνον οὐ τὸν ἐλάχιστον αὐτοὺς ἀναρρίψαι, σκοποὺς ἀπιόντας διὰ τῆς πολεμίας. καὶ ἀναρριπτεῖν μεταμελεῖσθαι μετατίθεσθαι. Ἀνάριστος μᾶλλον δὲ ἀναρίστητος. ἀριστοφάνης πολυείδῳ· διὰ τῆς ἀγορᾶς τρέχω ἀνάριστος ὤν. ἄλεξις καταψευδομένῳ· πάντως ἀνάριστος οὐ δυνήσομαι διακαρτερῆσαι τηλικαύτην ἡμέραν. ἀντιφάνης λάκωσι· ἐνταῦθα ἀνάριστος αὐθοὺς κιθαριστοῦ. τιμοκλῆς νεαρᾷ· ἐπεὶ τὸ διατελεῖν αὐτὸν ἀνάριστος ὤν. μένανδρος δέ, ἀνάριστος καὶ ἀναρίστους, μήπω ἠριστηκότας· βουλόμενος ἀναρίστους. καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἀπαρασκεύους λαβεῖν τοὺς ὑπεναντίους. Ἀναρριχᾶσθαι· τὸ πρὸς ἄναντες ἐμβαίνειν ἅμα ταῖς χερσὶν ἀντιλαμβανόμενον καὶ σπευδόμενον. ἀριστοφάνης εἰρήνῃ· ἔπειτα λεπτὰ καὶ μακρὰ ποιούμενος πρὸς τοὺς θεοὺς ἀνερριχᾶτ' ἂν εἰς τὸν οὐρανὸν. καὶ ἀναρριχώμενος, δρασσόμενος. Ἄναρθρα· ἀτύπωτα, ἀτράνωτα. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ συλλαβῆς λειπούσης στοιχεῖον ἢ λόγου λείποντος συλλαβήν. Ἄναρκτον· τὸ ἀνυπότακτον. Ἀνάρμοστος· ἀνακόλουθος. μηδενὶ ἁρμοζόμενος. Ἀνάρροπον· ὁ ἐπισθόρμητον. ἡ δὲ φραγγικὴ δύναμις τοῖς ῥωμαίοις ξυρραγεῖσα, ἐξωθεῖ τε καὶ ἀνάρροπον τίθησι τὴν πεζικὴν στρατιάν. καὶ μὲν ἀνδρὸς κατιόντων τῶν ἀράβων κατ' ὀλίγους, οἱ στρατηγοὶ γνώμῃ ἐχρῶντο παραχρῆμα ἐπιθέσθαι σφίσι. καὶ κατὰ τοῦτο ἀνάρροπον τιθέναι τὴν τῶν ἀβάρων καταπέρασιν. Ἀνάρπαστοι, οἱ ἀμύητοι, οἷς τελεταὶ καὶ ὄργια οὐκ ἐγένοντο. Ἀνάρσια· ἃ οὐκ ἄν τις ἄροιτο. ἄδικα. ὃς ἦν κατεψευσμένος ἐν ἀρχαῖς καὶ μεγάλα ἀνάρσια ἀνηρημένος ἐνδίκως. Ἀνάρσιοι· ἐχθροί, ἄδικοι. ἀνάρμοστοι. παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω. Ἀνάρτησις· ἡ ἐπὶ ξύλου καθήλωσις. καὶ ἀνάρτησον, κρέμασον. καὶ ἀναρτώμενος κρεμάμενος. προκόπιος· ὁ δέ, ἐπανῆκεν ἐπιστολὴν ἔχων ταῖς ὁμοίαις ἐλπίσιν αὐτοὺς ἀναρτῶσαν.

Ἀναρροιβδεῖν· ἀναρροφεῖν. Ἀναρρύει· ἀντὶ τοῦ θύει καὶ σφάττει. εὔπολις. καὶ ἡ θυσία δέ, ἐπανάρρυσις καὶ ἀνάρρυσις. καὶ κυρία τῶν ἀπατουρίων ἡμέρα. ἀπατούρια δέ, ἑορτὴ παρὰ ἀθηναίοις τὸ συμβὰν δηλοῦσα τῇ προσηγορίᾳ. καὶ ἀναρρύειν, τὸ ἐπιθύειν. ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἐπιτελεῖν. τρεῖς δὲ ἦσαν αἱ ἡμέραι τῶν ἀπατουρίων. δορπεία. κουρεῶτις. ἀνάρρυσις. Ἀναρρύπτειν· ἀναντλεῖν ἀπὸ τοῦ ἀρύεσθαι. κρατῖνος διδασκαλίαις· ὅτι σὺ τοὺς καλοὺς θριάμβους ἀναρρύπτουσα, ἀπεχθάνου.

Ἄνασσα, βασίλισσα. Ἀνασεσυρμένην· ἀκόσμου. ἀπρεπῆ. κωμῳδίαν ἀνασεσυρμένην καὶ πλημμελῆ. καλοῦσι δὲ τὸν μὲν σκωπτικόν, ἐπίχαριν. τὸν δὲ εὐτράπελον ἐπιδέξιον. τὸν δ' ἀνασεσυρμένον ἄπλαστον καὶ ἁπλοῦν οἷς ἐπακολουθεῖ. καὶ τὸν αὐστηρὸν ἄγροικον ἡγεῖσθαι. τὸν δὲ δίκαιον, οὐ πολιτικὸν ἀλλ' ἥμερον. Ἀνασείειν· ἐκτινάσσειν. ὡς καὶ ἡμεῖς· οὐ γὰρ ἀνασείων ἠκολούθει.

καλαμίδης. καὶ ἀνασείω ἀναπείθω. ἢ πρὸς μάχην ἐρεθίζω. ὁ δὲ τοὺς συρακουσίους ἐρεθίζων καὶ
τὴν ἐλευθερίαν ἀποκατάστασιν ἐπαγγελλόμενος. καὶ ἀνασείσας, ἀπειλησάμενος. δημοσθένης
κατὰ ἀριστογείτονος. Ἀνασειράζει. ἀνθέλκει. ἀνατρέπει. ἐν ἐπιγράμματι· ἂψ ἀνασειράζουσα
πάλιν ἀρχομένῳ. Ἀνασειράζω. ἀναχαλινῶ. ἀνακόπτω. Ἀνασκηνῶσαι. ἐνστρατοπεδεῦσαι. ἢ ἀνα-
λαβεῖν. ὥσπερ οἱ ἱστάντες. οἷον ἐξισῶσαι τῷ λείποντι ἢ πλεονάζοντι. οὕτως ἀριστοφάνης. Ἀνασημαίνει
καὶ τὸν κατὰ ξενοφῶντα. ἐλαύνων ἀνακράτος ἱδροῦντι τῷ ἵππῳ. Ἀνάσιλλος. ἀναφαλαντίας.
ἀκόσμιος τὴν κεφαλήν. φάλαι γὰρ κόσμος τις. Ἀνάσιμον. ἄμορφον. καὶ μηδὲν πρότερον ἀνα-
ποδῆσαι ἀνάσιμον ἢ πρεσβύτερον. οὐ γὰρ ἀνάσχετον τοῦτο τῷ ἐλευθέρῳ. Ἀνασκαλεύων, ἀνα-
κινῶν ἀδημονῶν ἀναλογιζόμενος. Ἀνασκευασάμενοι. ἀπάραντες. ἀνασκευασθείσης τῆς τρα-
πέζης φησὶ δημοσθένης οἷον ἀναστάτου γενομένης. Ἀνασκινδαλευθῆναι. ἀνασκολοπισθῆ-
ναι. ἀνασταυρωθῆναι. ὁ ἐνεστὼς ἀνασκολοπίζω. Ἀνασοβηθείς. διαταραχθείς. ὁ δὲ πρὸς τὴν ἀγ-
γελίαν ἀνασοβηθεὶς μετρίως ἀνίσταται λίθου. καὶ αὖθις. τοὺς δὲ ἵππους εἶναι ἀγρίους ὑπό τε τοῦ
ἄχθει τοῦ δεσμοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀπηρτημένου βάρους ἔτι μᾶλλον ἀνασοβηθέντας διαφορῆσαι αὐτόν.
Ἀνασώσων. ἀνακτησόμενος. τὴν τε χώραν καὶ τὰς πόλεις ἃς ἀπὸ ῥωμαίων ἀπολωλεκό-
τες ἕκαστοι τυγχάνουσιν, ἀνασώσων. τουτέστιν ἀναλαβών. καὶ αἰλιανός. ὅτι προσδοκῶν τὸν τό-
πον τὸν προῃρημένον δυνήσεσθαι τοὺς ἀνασῶσαι καὶ κομίσασθαι πόθεν. ἀλλ᾽ ἵνα ὑπὲρ ὧν ἐ-
πλημμέλησαν κακίᾳ φθάνοντες, ἐν τῷ δευτέρῳ κινδύνῳ τε ἰσωθῶσι κολασθέντες. Ἀνα-
σπᾷ ἀντὶ τοῦ καταλύει. ἢ ἀναιρεῖ. θουκυδίδης. ἢ ἀνασπᾶν. τὸ ἀντλεῖν ὕδωρ. κάδδιον ἀνα-
σπῶν. φησὶ φερεκράτης. καὶ ἀνασπῶν, ὀρθοτέρως διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ἀνασπουδῆσαι. ὅ ἐστιν εἰς
τὸ ἀνέσιμον. Ἀνασταδόν, ἀνιστάμενοι. Ἀναστάσιος. ῥωμαίων βασιλεύς. οὗτος ἐπὶ τὸ χεῖρον
τραπείς, πᾶσαν ὁμοῦ τὴν βασιλείαν εἰς ἀριστοκρατίαν μετέστησε. τὰς μὲν ἀρχὰς ἁπάσας ἀπεμ-
πολῶν. καὶ τοῖς ἀδικοῦσι συγχωρῶν. καὶ πρὸς χρημάτων ἀκόρεστον ἐπιθυμίαν τραπείς. ὡς κἀκ
ἐντεῦθεν καταλέγων τὰς ἐπαρχίας. καὶ πρὸς τὸ ἀηδὲς καὶ ξένον καταπεπλῆχθαι τοὺς ἄνδρας.
οὐδὲ γὰρ ὅπλοις τοὺς ἐπιόντας βαρβάρους ἠμύνετο, ἀλλὰ χρήμασι τὴν εἰρήνην ἐξωνούμενος διε-
τέλει. πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὰς τῶν τελευτώντων οὐσίας ἐπολυπραγμόνει. κοινὴν ἅπασι δωρούμενος
τὴν πενίαν. ὧν γὰρ αὐτὸς ἐλάμβανε τὰς οὐσίας, τούτοις μετὰ λόγου διεδίδου τῆς στερείας
τρόπῳ. ἐπὶ ὧν ἐζύμνου πόλει τοὺς ἐνοικοῦντας, τὰς οἰκοδομὰς ἀνενίου. ὡς καὶ τὴν ἐν ἐγκαμείῳ, ἐπι-
μελῶς κοσμῆσαι. καὶ ἔτι προσβαλεῖν στεφάνοις. ἐπὶ δὲ τούτου δεινὰ τοὺς κατὰ λιβύην πόλεσιν
ἐπέσκηψεν θλίψις ὑπὸ τῆς καλουμένης λαζικῆς. ἐδίδοντο γὰρ θυγατιδῷ μαρίνου εἰς ἡγεμονί-
ᾳ ἀνδρείῳ καὶ πολὺ τὸ κοῦφον κεκτημένῳ. καὶ μετ᾽ ἐκεῖνον αὖθις βασιλεύοντι τῷ παιδί. ὁ δέ, οἷς ἔπρα-
ξε, παντοίως τοὺς τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἄρξαντος ὑπερβαλλόμενος ἀσελγείας, ἔδωκε λίβυσιν αἱρεῖσθαι
τὰ πρότερα. καὶ ταῦτα τοῖς μὲν πενίας. τοῖς δὲ θανάτου μνήμην καταλείψαντα. οὕτως εἰδέναι
εἰπεῖν, οἵ γε ἀφαίμαστε τὴν μακεῖνου ἐντυχήσαντες εὔνοιαν τοῖς λιβύων διαφερόντως καὶ αἰ-
γυπτίων ἐνεφορήθησαν κτήμασιν. Ἀναστάσιος σιλεντιάριος ὁ μετὰ ταῦτα βασιλεύς. ὅστις ἐν τῇ φα-
ζίᾳ πρὸ τῆς ἐπιμέρου ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ ἐν τῷ αὐτῷ. Ὅτι ἐπὶ ἀναστασίου τοῦ βασιλέως ἦν ὁ ἅ-
γιος θεοδόσιος ὁ κοινοβιάρχης. αἱρετικὸς δὲ ἦν οὗτος ὁ ἀναστάσιος. Ὅτι ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς ἔκ-
τισε τὸ μακρὸν τεῖχος, πρὸ μιλίων τῆς πόλεως ξ΄ διατείνας ἐκ τῆς κατὰ ἄρκτον θαλάσσης.
ἐς μεσημβρίαν μῆκος μιλίων μ΄. εὖρος δὲ ποδῶν, εἴκοσι. καὶ τῷ ἰουλιανοῦ λιμένι προβολὰς τί-
θησιν. ὁ αὐτὸς κτίζει καὶ τὸν μέγαν ἔμβολον τὸν ἐν βλαχέρναις. ὁ ἀναστασιακὸς μέχρι τῆς δεῦ-
ρο λέγεται. καὶ τὴν κινστέρναν τὴν μωκισίαν. Ἀνάστασις. ἐπειδὴ ὁ θάνατος παρὰ φύσιν εἰσῆλθεν.
ἡ δὲ ἀνάστασις κατὰ φύσιν. ὁ γὰρ πρωτόπλαστος πρὸ τῆς παραβάσεως ἀθάνατος ἦν. ἀνάστασις δὲ
λέγεται, ἐπειδὴ τὸ φθαρὲν πλάσμα διὰ τῆς ἁμαρτίας, ὀρθοῦται διὰ δικαιοσύνης. εἰ γὰρ παρέ-
μεινεν ὁ ἀδὰμ τῇ ἐντολῇ, ἔμενεν ἂν ζῶν. ἀνάστασις οὖν ἡ δευτέρα στάσις. καὶ ἡ τῆς μακροθυμίας
τοῦ θεοῦ παῦλα. Ἀνάστασις. ἀντὶ τοῦ ἀνάστατος. πολύβιος· μάστανα δὲ καρχηδόνι αἴτιον τῆς
ἀναστάσεως γενέσθαι πάμπαν τὴν ἀθηνῶν ῥωμαίοις ὑπολείπειν. Ἀνάστατοι κατεστραμμένοι

καὶ ἀναστάτους πεπορθημένους. ὁ διά τινα συμφορὰν ἢ δίκην καταλιπὼν τὴν οἰκείαν καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πλαζόμενος. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ πόλεων ἑαλωκυιῶν καὶ οἴκων ἐξηρημωθέντων τὸ ἀνάστατον. Ἀνάστατοι πλανώντων εἶδος. οὗτοι δὲ αὐταῖς ταῖς σαρκοφόροις ἐγίνοντο. ἐλέγοντο δέ τινες πλανῆτες καὶ χαρίσιοι. οὗτοι δὲ ἀπὸ τῶν καταλιπομένων συμμιγνύμενοι ἐγίνοντο. καὶ δημιουργοὶ πλάσσουσιν. ἀριστοφάνης δαιταλεῦσι. πέμψω πλανῆτας ἀνδρας χαρισίους. οἱ δὲ ἀμφιφῶντες γίνονται μουνυχιῶνος μηνὸς ἕκτῃ ἐπὶ δέκα. ἢ εἰς τὸ μουνυχίας ἱερὸν τῆς ἀρτέμιδος κομίζονται. ὀνομάζονται δὲ ἀμφιφῶντες ὡς μέν τινες, ὅτι τότε γίνονται ὅτε ἥλιος τε καὶ σελήνη περὶ ὑπὲρ γῆς φαίνονται. ὡς δὲ ἀπολλόδωρος, ὅτι κομίζουσιν αὐτοὺς δᾳδία ἡμμένα περιστήσαντες ἐπ' αὐτῶν. φθοῖς δέ εἰσι πέμματα ἃ τοῖς θεοῖς καὶ μετὰ τῶν σπλάγχνων ἔθυον. αἱ δὲ σελῆναι, πέμματά εἰσι πλατέα κυκλοτερῆ. πέλανοι δὲ τὰ εἰς θεοὺς πέμματα. ἀπόπανα δέ. καὶ ἐν ἐρεχθεῖ τὰς σελήνας πελάνους εἴρηκεν εὐριπίδης. καί μοι πολὺν γὰρ πέλανον ἐν πέμπεις δόμων. φερέσσων σελήνας τάσδε πυρείμου χλόης. ἐπὶ δὲ ἓξ σελήναις, βοῦν ἕβδομον ἐπετίθουν κέρατα ἔχοντα, μίμησιν τῆς πρωτοφυοῦς σελήνης. ἔθυον μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τέσσαρσι πόποις τοῖς τῶν βοῶν. καὶ ἐνάλλην αὐτῶν πέμπτον βοῶν. μάλιστα δὲ ἐπὶ τοῖς ἕξ, ἕβδομον βοῦν ἐπὶ τῶν ἀναιθεῖ. Ἀναστέλλω αἰτιατικῇ. Ἀναστεῖλαι. ἀντὶ τοῦ ἀνασχέσθαι. Ἀνάσιμα ἡλικίας. λυσίας. θαυμαστὸν ὅτι ἐπὶ δῶμα ἀπουσεῖ τὸ τῆς ἡλικίας ἐξῆρεν ἀνάσιμα. καὶ ἀνάσιμα ψυχῆς, τὸ πρὸς ἀρετὰς ἐπιτεταμένον καὶ συντονώτερον ἰδίωμα. Ἀναστήσας. ἀναστάτους ποιήσας καὶ μεθοικίσας. ἀναστήσασα ἐν τοῦ ἱεροῦ τὸν ἄνθρωπον αἰκίαις καθυπέβαλε. καὶ αὖθις. τὴν δὲ, καταφυγοῦσαν ἐς τὸ ἱερὸν ἀναστῆσαι οὐκ ἐτόλμησε. καὶ ἀναστήτω ὅς. Ἀναστροφάδην φασὶν ὅταν ὁ ἐγκαλῶν τῷ ἠδικημένῳ ἐγκαλῇ. καὶ ἀναστροφῇ, ἢ ἀποκαταστάσει τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν προτέραν χώραν. λέγεται καὶ ἡ ἀνταπόδοσις. καὶ μὴν ἀναστροφὴν εἶναι αὐτοῖς ἐπαίσμασι τινος γινομένου κατ' ἐκείνους ἀνημῶς πλανευομένου.

Ἀνάστρῳ. ἀφεῖσθαι. ἄρα τε ὀρθῶς ζῶμεν. καὶ ἐπὶ φωτὶ δὲ, ἢ ἐν ἀσελήνῳ καὶ ἀνάστρῳ πλεόμεν.

Ἀναστοιχειοῖ. ἀναπλάττει. ὡς μεταστοιχειοῖ μεταπλάττει. Ἀναστύψαι. ἀνασπάσαι. σιμωνίδης. ἀνάσοιτα δὲ πάντα λέγεσθε. ἐπὶ τῶν οὐδὲ μετὰ τὸν κόμπον ἀνιεμένων. ἐν μεταφορᾶς τῶν βοῶν. ἐπειδὰν γὰρ ἀπολυθῶσι τοῦ ἔργου, εἰώθασιν οἱ γεωργοὶ τὸ δύνατον περιτιθέναι τὸν ζυγὸν καὶ τὰ ζεύγη. Ἀνασυντάξας ἀντὶ τοῦ ἀνασυντάξας. ὑπερείδης κατὰ πολυεύκτου. Ἀνασύνταξις. τὰ διατεταγμένα τιμήματα ταῖς συμμορίαις. ὅταν δόξῃ τῷ δήμῳ χρῆναι προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως, καὶ ἑλῶνται τοὺς τοῦτο πράξοντας. τοῦτο ἀνασύνταξιν καλοῦσιν. Ἀνασφήλας. ἀνανήψας. ἑαυτὸν ἀναστήσας. ἢ ἀναλαβὼν ἢ ἀνενεγκών. Ἀνασχοῦσα. ἀναδῦσα. καὶ ἀνασχών. ἀνατείνας. φανεὶς. ἐξελών. ἀναδὺς. ὁ δὲ πρῶτος ἀνασχὼν ἐκ τοῦ ὀρύγματος, ὑπὸ μάγνης ἀνδρώδης τε καὶ διαφέροντως τολμητής. Ἀνατεθεικὼς ἐπαπειλήσας. οἷς δὲ ἀναθεὶς ἐς τὸ ἔξω τοῦ φόβου ἐπηρμένας. καὶ ἀνατατικῶς κελεύων, ἀντὶ τοῦ προστακτικῶς ἐμβριθῶς. Ἀνατάξασθαι. ἐπιγράψασθαι. Ἀνατάσεις ὑπερηφάνους. τὰ μὲν φιλανθρωπότερα ἐπεσπῶν. τὰς δὲ ἀνατάσεις καὶ ἀπειλήσεις ἔλεγον. καὶ ἀνάτασις, ἡ μετὰ ἀπειλῆς καὶ θρασύτητος ἀπειλή. πολύβιος. οἱ μὲν οὖν περὶ μηνόδωρον καταπλαγέντες τὴν ἀνάτασιν φιλίππου τοῦ βασιλέως, ἐπανῆλθον.

Ἀνατετυρβανώς. ἀνασταράξας. τυρβάσαι δὲ κυρίως λέγεται, τὸ τὸν πηλὸν ταράξαι. ἀριστοφάνης. τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακώς. Ἀνατεῖλαι. δοτικῇ. ἀνθῆσαι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοτανῶν. Ἀνατεινάμενος. ἐπαπειλήσας. ὁ δὲ βασιλεὺς πολλοῖς τοῖς εἰς τὴν πρᾶξιν ὑπουργήσασιν ἀνατεινάμενος, οὐδὲν ἔδρασεν. καὶ αὖθις. οἱ δὲ αἰγύπτιοι ἀνατεινάμενοι καὶ κατεργασάμενοι ἐν ὀλίγῳ βουλὴν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, εἴκοσιν ἀποδίοντας πεντακοσίους ἀπέκτειναν. ἀνατεινάμενοι οὖν, ἤγουν μεθ' ὕβρεως ἀπειλήσαντες. ὁ ἀνατείνας τὴν ψυχὴν ἐπὶ τὰ ἄνω, ζητήσας καὶ ἐπὶ τὴν τῶν θεῶν θέαν. Ἀνατί. ἀβλαβῶς. καὶ ἄνευ τίσεως καὶ τιμωρίας. ὡς ἐπὶ καὶ τὸ ἀνατί. Ἀνατίθεμαι. ἀθετῶ. Ἀνατιναγμός. Ἀνατλάντες. ὑπομείναντες. καὶ ἀνάτλημα ὑπομονή. καὶ ἀνατλῆναι ὑπομεῖναι. Ἀνατολή. ἡ ἀκαβολή. λέγεται ἡ καὶ ἀντολή. Ἀνατόλιος. μάγιστρος θεοδοσίου τοῦ βασιλέως. ὃς ἦν φιλότιμος. πρόσεστι δὲ αὐτῷ καὶ τὸ μὴ φείδεσθαι χρημάτων.

των. τὸ πρᾶον διατεθεῖναι ἑαυτοῦ δὴ ὅτι. Ἀναξαπέντες· ἐκλιασθέντες· συμπεσόντες. οἱ δέ, ὑπὸ
τοῦ οἴνου ἄδην καὶ ἀπείρως. καὶ ἀναξαπέντες ἔκειντο ὡς ἔτυχον αὐτῶν ἕκαστος εἰκῇ. Ἀναξέχω·
ἀναλύω. Μένανδρος. Ἀναξήτους ἐμβάδας· τὰς διακεκομμένας καὶ τετρυπημένας ὑποδή-
ματα. τὰ δὲ ἐμβάδια καὶ ταῦτα συνεχεῖ μείζω. Ἀριστοφάνης. Ἀνατί με πείθεις, ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπω
λέγεις· ἀντὶ τοῦ ἀναπείθεις τοιγαροῦν με. Ἀνατυπῶσαι· ἀντὶ τοῦ ἀναξέσαι. Ἀντίμαχος. καὶ ἀ-
νατύπωσις· διανόησις. Ἄναυδος· ἄφωνος. καὶ ἀναύδητον, ἄλεκτον· ἄρρητον· ἀπόρρητον· ἀνέλπιστον.
καὶ οὐδὲν ἀναύδητον φατίξαι μ' ἄν. ὃς ὑπ' αἰσχύνης τοῦ πάθους προῃρεῖτο μὲν δάκρυσιν, ἄναυδος ἦν.
ἐξειπεῖν αἰδούμενος τὸ πάθος. Ἀναυλεί· χωρὶς ναύλου. Ἀναυμαχίου· ὡς τοῦ μὴ στρατεύεσθαι
καὶ τοῦ μὴ λείπειν τὴν τάξιν καὶ τοῦ τὰ ὅπλα ἀποβαλεῖν ζημίαι ἦσαν ὡρισμέναι ἐν τοῖς νόμοις. οὕτω
καὶ τοῦ μὴ ναυμαχῆσαι. τοῦτο τὸ ὄφλημα, ἀναυμαχίου ἐκάλει. ὡς Ἀνδοκίδης. τοῦτο δέ, δεῖ καὶ αὐτοὺς
καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν ἀτίμους εἶναι. Ἀναυσία· τὸ μὴ ναυτιᾶν. Ἀναφαλαντίαν· ἣν καὶ ἀναφάλαν-
τον λέγουσι καὶ ἀνάσιλλον, τὸ αὐτό. Ἀναφανδόν· φανερῶς. Ἀναφαίνεις· φανερὰ ποιεῖς.
Ἀναφαιρέτους· μὴ ἀφαιρουμένους. Ἀναφλῶσαι· ἐκφλῶσαι. Ἀναφλασμοί· τὰ ἀφροδίσια.
Εὔπολις Αὐτολύκῳ. καὶ ἀναφλᾶν ἔλεγον τὸ μαλάττειν τὸ αἰδοῖον. Ἀναφλύστιος· Ἀναφλύ-
στιος δῆμος τῆς Ἀττικῆς φυλῆς Ἀντιοχίδος. ἔνιοι μέντοι τῶν ἱστορικῶν, ὡς πόλεως τῆς Ἀναφλύ-
στου μνημονεύουσιν. Ἀναφοράν, τὸ ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν τῶν ἁμαρτηθέντων ἐπ' ἄλλους. Δη-
μοσθένης κατὰ Κτησιφῶντος. καὶ ἀναφορᾶς τὸ κελευόμενον ὑφ' ἑκατέρου κοινοῦ δοκεῖν κελεύ-
εσθαι μηδεμιᾶς εἰς τὸν ἕτερον ὑπολειπομένης ἀναφορᾶς ἤτοι συμβουλίας. Ἀναφορεύς· ὁ
ἀλωρός. καὶ πληθυντικὸν ἀναφορεῖς οἱ ἀνέχοντες· οἱ ἀναβαστάζοντες. Ἀνάφορον· ξύλον ἀμ-
φίκοιλον. ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται βαστάζουσιν. Ἀριστοφάνης. φέρουσι τὸ ἀνάφορον ὀ-
παῖς ἢ ἀμφίκυρτον γεωργίον. ὅπου καὶ ἀληθές. Ἀναφρονήσαντες· ἀνανήψαντες· μεταγνόν-
τες. οὐκοῦν οἱ πλεῖστοι ἀναφρονήσαντες, ἐγνωσιμάχουν καὶ μετεβάλλοντο. Ἀναφοιτῆσαι· ἀνελ-
θεῖν. Ἀναχάζοντες· ἀναχωροῦντες. Ξενοφῶν. ἐπιδιώκοντες. καὶ πάλιν ἀναχάζοντες. ὀπίσω
πορευόμενοι. Ἀνάχαρσις· γένει μιξοσ δέ, ἑλληνίδος, Σκύθης. φιλόσοφος. ἀδελφὸς Καδουίδα
τοῦ Σκυθῶν βασιλέως. ἔγραψε νόμιμα Σκυθῶν δι' ἐπῶν. περὶ εὐτελείας τῶν εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον
ἔπη πάντα ὀκτακόσια. εὗρε δὲ οὗτος ἄγκυραν καὶ τὸν κεραμικὸν τροχόν. ἦν δὲ ἐπὶ Κροίσου. τε-
τελεύτηκεν Ἑλληνικὰς τελετὰς ἐπιτελῶν ἐν Σκύθαις. ἐπιβουλεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἀδελφοῦ. κατὰ
δέ τινας, ἐν γήρᾳ βαθεῖ καὶ μέχρις ἑκατόν. Ἀναχάσκει· ὁ κἀμεῖς ἀνέχασκεν. Ἀναχαυνῶ·
ἀνελύω. Ἀναχαιτίζει· ἀναποδίζει. ἐγκόπτει. ἀναχαιτίζειν Σοφοκλῆς, τὸ ἀπειθεῖν καὶ ἀντι-
τείνειν. Ἀναχθόνα· ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνοχλίζω· τὸ ἀνακινῶ. Ἀναχωρίζει· ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖν
ποιεῖ. Ξενοφῶν. Ἀναχωματισμὸς· ζήτει ἐν τῷ χῶμα. Ἀναχρέμπτω· τὸ ἀναπέμπω. Ἀνά-
χυσιν· βλακείαν· ἔκλυσιν. Ἀναψηφίσασθαι· τὸ μεταψηφίσασθαι. δούλῳ διδασκάλῳ Φερεκρά-
της. κἀναψηφίσας δὲ ἀποδοῦναι πάλιν τὰ χρυσία. καὶ ἐκπεταμένως λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. Ἀ-
ναψυχῆναι· τὸ ἀναψύξαι λέγουσιν. Ἀμειψίας Μοιχοῖς. καὶ σὺ μὲν ἦλθες κἄβαλες ὀβολόν.
καί τι που κατεμαρτύρησας ψεῦδος ὡς τὸ ἀνεψύχεις. Ἀναψύχου· ἀντὶ τοῦ ἀνάπνοιαν δίδου. καὶ
ἀναψυχομένη, ἀντὶ τοῦ ἀναπαυομένη. Ἀνδάνει· ἀρέσκει. μέλλει ἵππων χρεμετισμὸς ἀνδά-
νει. Ἄνδηρα· τὰ χείλη τῶν ποταμῶν. ἄνδηρα λέγουσι διὰ τὸ εἶναι ἔνικμα καὶ διερά. Ὑπερίδης
δὲ τὰ ἀναχώματα λέγει. διὰ τὸ ὑπεράνω εἶναι τῶν διερῶν. Ἄνδηρα· μέρος τι τοῦ κήπου. ὥσπερ ἡ
πρασιά. καὶ ὁ ὀχετός. Δίδυμος φησὶν ὅπως τὸ ἀνώμαλον τοῦ χωρίου τῇ τῶν ἀνδήρων καὶ ὀχετῶν ἀ-
φαιροῖτο κατασκευῇ. Ἀνδίκτης· εἶδος παγίδος παρὰ τὸ δικεῖν ὅ ἐστι βάλλειν ἔνθεν καὶ δίσκος
ὁ ῥιπτούμενος. Ἄνδιχα· διχῶς. Ὅμηρος. ἢ διαπραθέειν ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι. ἰστέον ὅτι
οἱ πολιορκούμενοι ἐδίδοσαν τοῖς πολεμίους ἐπιμεριζόμενοι τὰ χρήματα. καὶ ἀντὶ τοῦ χωρίς. Εἰ-
κεῖν μακάρεσσιν ἀνάκρεον ἄχος ἰὼν μήτερα τῶν κώμων ἄνδιχα μήτε λύρης. Ἀνδοκίδης· Ἀθη-
ναῖος ῥήτωρ τῶν πρωτευόντων δέκα εἷς· υἱὸς Λεωγόρου· ἀπὸ γένους Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσέως καὶ
Ναυσικάας ὥς φησιν Ἑλλάνικος. Ἄνδρα τὸν φύσει. Ἀρριανός. ἄνδρα ἤδη, νεότητι θρασεῖαν ἀπ-

ἐν πράγματι ἀγόντων· καὶ διερρωμένοι σώματα, καὶ τόλμας ταῖς μάχαις πρὸς τὸ σύμπαν πλήθει πιθανοί. οὐ γὰρ
ταῖς ὑπὸ τῶν μεγίστων βουλαῖς ἐν ὀλίγοις τοῖς μάλιστα προσιοῦσιν αὐτῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ τῷ πλήθει
γίνεσθαι. τὸ παρὰ δὲ ἀντιτείνοντας, ξυνδεῖν· καὶ δεδιμένους, μηδὲν μεῖον ἔχεσθαι. Ἀνδραγα-
θιζομένη. ἀνδριζομένη. ἀνδραγαθοῦσα. Ἀνδράγρια. σκῦλα ἐξ ἀνδρῶν. Ἄνδραρχος. ἀντὶ τοῦ
δήμιος. ὁ τοὺς ἄνδρας ἄρχων. Ἀνδρακάς. κατ' ἄνδρα χωρεῖς. Κρατῖνος βουκόλοις. τὸ ἴσον καὶ ἀν-
τικείμενον καλεῖ Θουκυδίδης. ἢ ἀνδρακὰς, καθ' ἕνα ἄνδρα. Ἀνδραποδίζω. τὰς συνθήκας
συνέχεον οἱ βάρβαροι. τήν τε ὁμαιχμίαν εἰς τὸ φανερὸν ἀνδραποδίζοντες. καὶ ἀνδραποδισμὸς
ἡ αἰχμαλωσία. καὶ ἀνδραποδιστής. διαβάλλονται δὲ οἱ Θετταλοὶ ὡς ἀνδραποδισταὶ καὶ ἄπιστοι. δηλοῦσι δὲ καὶ
ἀπὸ Ἰάσονος τὸν ἀνδραποδίσαντα τὴν Μήδειαν. Εὐριπίδης. πολλοὶ περὶ συναγῆ ἄπιστοι Θετταλοί. εἴρηται
δὲ ἀνδραποδιστὴς παρὰ τὸ ἀποδίδοσθαι ἄνδρα τοῦτ' ἔστι πωλεῖν. ὁ τοὺς ἐλευθέρους καταδουλούμενος.

Ἀνδραποδοκάπηλος. μεταβολεὺς ἀνδραπόδων. ἀνδράποδον δὲ εἴρηται ὁ ποὺς ὁ ἐν ἀνδρά-
σιν. ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου μέρους τὸ ὅλον. ὑπόκειται γὰρ τῷ δεσπότῃ, ὁ οἰκέτης καθάπερ ὁ ποὺς
τῷ ὅλῳ καὶ ἀνωτέρῳ σώματι. ὡς περὶ οἶμαι τὰ τῶν ἀνδραπόδων ἀπιστότερα ἐν χρόνῳ καιροφυ-
λακοῦντες πολλοῦ. δραπετεῦσαι μὲν τῆς τῶν κεκτημένων χειρός. νέους δέ τινας καὶ ἀγνῶτας
αὐτοῖς δεσπότας εὑρεῖν. ἀνδραποδοκάπηλος οὖν, ὁ σωματέμπορος, παρὰ τὸ καπηλεύειν τὰ ἀν-
δράποδα ὅ ἐστι πιπράσκειν. Ἀνδραποδώδεις. δουλοπρεπεῖς. δουλογνώμονας. καὶ ἀνδραπο-
δώδης θρίξ. ἐπὶ τῶν ἠλιθίων Πλάτων φησίν. ἔχων τὰς ἀνδραποδώδεις ἐπὶ τῆς ψυχῆς τρίχας ὑ-
πὸ ἀμουσίας. Ἀνδραποδώδη τρίχα. τὴν τῶν ἀνδραπόδων ἰδίως κουράν. ἣν ἀπελευθερωθέντες
ἤλλασσον ἄθλιοι οἱ δοῦλοι. καὶ ἣν ταῦτα ἀκούειν πολλῶν συνειλεγμένων ἀνδρῶν οὐδὲ τὰ πά-
θη κατεσταλμένων. ἀλλ' ἔτι τὴν ἀνδραποδώδη τρίχα φασὶν ἐπιδεικνυμένων. Ἀνδράριον. ὑπο-
κοριστικῶς ἄνδρα. θαυμάζειν γὰρ τοὺς γείτονας εἰ περιφέρει καὶ σὺ ἀνδράριόν τι θαλαμηπόλον. σκια-
τραφές τε καὶ ἁβροδίαιτον. καὶ πόρρω τοῦ ἀρρενωποῦ τεθειμένον. Ἄνδρα Τιθωνὸν ἀπαραίτ-
των, καὶ ταρίχων. καὶ κυνῶν. τοῦτ' ἔστιν ὑπεράγαν γεγηρακότα. ἀπὸ Τιθωνοῦ τοῦ πάνυ γηράσαντος καὶ
μεταβληθέντος εἰς τέττιγα. Ἀνδράχλη. διὰ τοῦ λ' ἐν ἰκῶς. ἀντὶ τοῦ αἴθρανος. γυναιξὶν ἐπικαθί-
ζειν ἀνδράχλης. Ἀνδράχνη. βοτάνη. ψύχει μὲν κατὰ τὴν τρίτην ἀπόστασιν. ὑγραίνει δὲ κατὰ τὴν δευτέραν. διὸ
καὶ ἀποκρούεται τὰ ῥεύματα. τῇ τε γλισχρότητι ἰᾶται ἐκ τῶν ἔξω αἱμωδίας καὶ λεαίνει. διὰ δὲ τὴν στύψιν, καὶ
δυσεντερίας καὶ αἱμορραγίας ὀνίνησιν. Ἀνδραιμονίδης. ὁ Ἀνδραίμονος παῖς. Ἀνδρέας ὄνομα κύριον.

Ἀνδρεών. ὁ μέγας οἶκος παρ' Ἡροδότῳ. Ἀνδρία. ἡ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμο-
νοίας. καλεῖται δὲ πρός τινων ἀνδρία καὶ τὸ αἰδοῖον. Ὅτι διαφέρει ἀνδρία καὶ δικαιοσύνη.
ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος οὖσαι τὴν ἀρετήν. καὶ ζήτει ἐν τῷ δικαιοσύνη. Ἀνδρείκελον. ὅμοιον ἀν-
δρί. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μίγμα τῶν ζωγράφων. ὃ καλεῖται χρωμάτων κρῖσις. Ἀνδρεῖος ἀνήρ.
ὁ ἄφοβος. ἁμαρτάνουσιν οὖν ὁ λέγων τὴν ἀνδρίαν ἐγκράτειαν φόβων. καὶ ἀνδρειφόντης, ὁ ἀνδρο-
φόνος. Ἀνδρηλατεῖν. ἄνδρας ἐξελαύνειν. καὶ φυγαδεύειν. Ἀνδρεία. οὐχὶ πολιτικὴ ἀρετὴ ἀλλ' ἡ
μείζων ταύτης τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρωμένη. προσγινομένη τοῦ θυμουμένου τῆς ψυχῆς. ἀνδρεία
δὲ ψυχή, διὰ διφθόγγου ἀπὸ τοῦ ἀνδρεῖος. Ἀνδρείζω. τὸ ἀνδρεῖός τι ποιῶ. ἀνδριάντα γαργαλί-
ζειν ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Ἀνδρεικῶς ἐμβάλλετον. καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν τοῖν γνάθοιν. οὐδὲν τὸ
ὑπονηρὸν λάβῃ ὀδόντων ἔργον ἐστὶν, ἢν μή τι καὶ μασῶνται. καὶ ἀνδρικώτερος. Ἀνδρειλυ-
δῶ ζαύματου κλῶ. ὁ δὲ, ἐξελθὼν ἐπρίατο. ἐπὶ τῶν κακῶς ἑαυτοὺς ἐπισπωμένων. Ἀνδρὶ πεινῶν-
τι κλέπτειν ἐστὶν ἀναγκαίως ἔχον. ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης τι ποιούντων. Ἄνδριοι. ἐκ τῆς Ἄνδρου. Ἀν-
δροβόρων. ἀνθρωποφάγων. Ἀνδροβόρων ὁμότεχνε κυνῶν αἰλουροκανίσκη. τῶν Ἀκταιονιδῶν ἐς
μίαν σκυλάκων. Ἀνδρόπεως. καὶ ἀνδρόπεων οὐδετέρως. Ἀνδρόγυνος καὶ ὁ Διόνυσος. ὡς τὰ ἀνδρῶν
καὶ τὰ γυναικῶν πάσχων. ἢ ἄνανδρος καὶ ἑρμαφρόδιτος. καὶ ἀνδρόγυνοι ἀσθενεῖς. γυναικῶν καρδίας
ἐχόντων. Ἀνδρόδρομος ὁ ἐκλινος. Ἀνδρόκλειος. Ἀνδροκλείδης. ὁ τοῦ Σωσιγένους τοῦ Λυδοῦ
τοῦ Φιλαδελφέως υἱός. οὗτος δὲ ἐπὶ Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου, ἐδίδασκεν. ἐπειδὴ μέμνηται αὐτοῦ
ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐμπεδῶν τεχνολογῶν. Ἀνδρόκμητος. ξίφος. Ἀνδροκόβαλος ὁ κακοῦργος.

Ἀνδροκτασιάων· ἀνδροφονιῶν. Ἀνδρολήψια καὶ ἀνδρολήψιον. ἐάν τις ἔξω τῆς Ἀττικῆς ἀνὴρ Ἀθηναῖος ἐπιβλώτισε, καὶ μὴ ἐκδιδῶσιν οἱ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἐν ᾗ τὸ ἔργον ἐπράχθη τὸν δοκοῦντα ἐν τῇ αἰτίᾳ εἶναι, ἐφίησιν ἐν τῷ νόμῳ ἐξεῖναι τῶν ἐκείνης πολιτῶν ἄγειν τοὺς Ἀθηναίους δίκην ὑφέξοντας τοῦ φόνου. καὶ τοῦτο ἀνδρολήψιον ἐκαλεῖτο. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. πρὸς δὲ τούτοις ὁ νόμος· ἐὰν μήτε δίκας ὑπόσχωσι παρ᾽ οἷς ἂν τὸ πάθος γένηται, μήτε τοὺς δεδρακότας ἐκδιδῶσι, κελεύει κατὰ τούτων εἶναι μέχρι τριῶν τὸ ἀνδρολήψιον. ἀνδρολήψια οὖν, τὸ ἁρπάζειν ἄνδρας ἔκ τινος πόλεως. ἐνεχύραζον γὰρ τὴν ἔχουσαν πόλιν τὸν ἀνδροφόνον καὶ μὴ παριεμένην αὐτὸν εἰς τιμωρίαν. καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο ἀνδρολήψια. Ἀνδρόμαχος Νεαπολίτης ἐκ Συρίας. σοφιστής. υἱὸς Ζωναίου Σαβίνου. παιδεύσας κατὰ Νικομήδειαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως.

Ἀνδρομέοιο· ἀνθρωπείου κρέατος. Ἀνδρόπαις· ὁ ἤδη ἀνδρούμενος παῖς. Ἀνδροπλήθεια· πλῆθος ἀνδρῶν. Ἀνδροσάθων· μεγάλα ἔχων αἰδοῖα. Ἀνδρὸς γέροντος ἀσπὶς τὸ κρανίον· ἀπὸ μέρους ἐπὶ τῶν μηδαμῶς χρησιμευόντων. ἀπὸ τοῦ ὅλον τὸ σῶμα ἀσθενές. καὶ ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρίαι. ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας πολλὰ ἐσθιόντων. καὶ ἀνδρὸς γέροντος μήποτ᾽ ἐς πυγὴν ὁρᾶν. ἐπὶ τῶν πρὸς ἔνια μὴ χρησίμων. καὶ ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι. ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς κακοῖς μηδεμίαν εὑρισκομένων παρὰ τῶν φίλων ὠφέλειαν. Ἀνδροτίων· Ἄνδρωνος. Ἀθηναῖος ῥήτωρ καὶ δημαγωγός. μαθητὴς Ἰσοκράτους. Ἀνδροφόνος· οὕτω λέγεται κἂν γυναῖκά τις κτείνῃ. Ἀνδρών· εἰς ἣν τῶν ν. Ἀνδρῶνα· οἴκημα ἔνθα οἱ ἄνδρες εἰώθασιν ἀθροίζεσθαι. Ἀριστοφάνης· τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοάς, ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω. Ἀνδρώνιος ὄνος· ἐπὶ τῶν παμμεγέθη καὶ νωθρὰ σώματα ἐχόντων. ἢ διὰ τὸ ἐκεῖσε παμμεγέθεις καὶ νωθροὺς ὄνους γίνεσθαι. Ἀνδρωνῖτις· καὶ τὸ λεγόμενον ἐκλύσας τὴν ἀνδρωνῖτιν εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κωμάσαι διὰ τὸ δοκεῖν τὸν στρατηγὸν βραχὺν χρόνον πρότερον ὑπὸ τῶν λυσιζωνῶν ἡττῆσθαι. Ἀναία· πόλις ἀντικρὺ Σάμου. κληθεῖσα ἀπὸ Ἀναίας μιᾶς γυναικὸς τῶν Ἀμαζόνων. Ἀναιδές· τὸ θρασὺ βλέπειν. καὶ ἀναιδῆν· ἀθρόως. σφοδρῶς. ἀπηρυθριασμένως. καὶ ἀναιδῶς· ἀναισχύντως. καὶ ἀναιδής. καὶ ἀναίδεια ἡ ἀναισχυντία. Ἀνεμάξατο· πάντα ὅσα ἔδρασεν ἀνεμάξατο. καὶ ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς. οὕτως Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ θείων ἐναργειῶν. Ἀναίμονες· ἀναίμακτοι. καὶ ἄναιμος ὁ μὴ ἔχων αἷμα. καὶ ἀναιμωτὶ ἀντὶ ἄνευ αἵματος. καὶ ἀναίμονι δίψῃ, τουτέστιν ἀπηλικῆ. αἷμα γὰρ οὐκ ἔχουσιν οἱ ἀστέλοι καθὸ οὐδὲ ἐσθίουσι. περὶ τοῦ ἁγίου Δανιὴλ φησὶν ὁ λογοθέτης εἰς ἐπίγραμμα δῆθεν τοῦ κίονος αὐτοῦ. Ἀναίνεσθαι· κοινῶς μὲν τὸ ἀρνεῖσθαι. ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἀφροδίσια. καὶ ἀναίνομαι, ἀπαρνοῦμαι περὶ ἐμοῦ. Ἀναιρεθείς· ἀντὶ τοῦ ἀναληφθείς. οὕτως Ἰσοκράτης. καὶ ἀναιρεῖν τὸ ἐν γαστρὶ συλλαβεῖν. καὶ τὸ τεχθὲν ἀναθρέψειν. καὶ τὸ φονεῦσαι. καὶ τὸ ἀναλαβεῖν. ὁ δέ, καθεὶς τὴν χεῖρα εἰς τὴν πήραν ἀναιρεῖται τὴν ἐπιστολήν. καὶ ἔτι τὸ ἀπολλύναι καὶ τὸ αἴρειν ἢ προσενέγκασθαι. καὶ ἀναίρεσις ἡ ἀνάληψις. ὁ δέ, τὴν πανοπλίαν ἔρριψεν εἰς ἀναίρεσιν τῷ βουλομένῳ. καὶ ἀναιρεῖται λαμβάνει. ὁ δὲ ἀναιρεῖται τὸ μεῖζον μέρος τοῦ κρεαδίου. καὶ ἀναιρεῖσθαι, ἀναδέχεσθαι. ἀναλαμβάνειν. τῷ Σκηπίωνι τὴν διομολογημένην πρὸς Καρχηδονίους. ὁ μὴ ἐφόδια δοῦναι. καὶ τοὺς ἐλέφαντας. καὶ τὰς τριήρεις. καὶ μήτε τῷ λόγῳ ποιεῖσθαι μήτε μισθοφόροις χρῆσθαι. μήτε πολεμεῖν πρὸς μηδένα παρὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων γνώμην ἀναιρεῖσθαι. καὶ αὖθις. οὐ τὴν τυχοῦσαν πρόνοιαν ἐποιοῦντο Ῥωμαῖοι, τοῦ μὴ κατάρχοντες φαίνεσθαι μηδ᾽ ἀναιρούμενοι τοὺς πολέμους. καὶ ἡ πρόσοδος. ἀναιρεόμενοι ἀντὶ τοῦ ἐν γαστρὶ συλλαμβανόμενοι. καὶ ἀναιρούμενοι· ἀναλαμβανόμενοι. ἐπιχειροῦντες. Ἀναισιμοῦ· ἀναλίσκει. κατεδαπάνα. καὶ ἀναισιμοῦν παρ᾽ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ δαπανᾶν. ἀναλίσκειν. ἀναισιμοῦσι· καταναλίσκουσι. τὰς δὲ γυναῖκας ἀπέπνιξαν ἵνα μὴ τὸν σῖτον ἀναισιμῶσι. Ἀναίσχυντος. καὶ σιδηροῦς ἄνθρωπος. ἐπὶ τῶν ἀπηρυθριακότων καὶ μηδεμίαν μεταβολὴν τοῦ τρόπου ποιουμένων.

Ἀναίτιος παρ᾽ ἀφροσύνῃ· ἀντὶ τοῦ ἀνέγκλητος ἐπ᾽ ἀφροσύνῃ. Ἄναιτος· ἀβλαβής. καὶ ἀναίτιος. Σοφοκλῆς· πόλις δέ σοι, κακῶν ἄναιτος τῶν δὲ παμμάχη χθονός. Ἀνέβαλεν· Ξενοφῶν. ὁ δὲ Τιρίβαζος, φίλος ὢν τῷ βασιλεῖ. καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν, ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβαζεν. Ἀνέβαλλεν· ἀναβολὴν ἐδίδου. Ἀνεβάλλετο· προοιμια

ζετο· ἀνεκρούετο· ἠνείχετο· καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπερετίθετο. ἀρριανός· ἀνεβάλλετο τὴν τῆς ἄλλης χώ-
ρας δῄωσιν· εἰ ὅπως ἐνδῶσιν ἀθηναίους. ἀναβολὰς δὲ τὰς ἀνακρούσεις καὶ τὰς ἀρχάς. ὅθεν καὶ
τὸ ἤρχετο καὶ ἀπήρχετο. καὶ ἀνεβάλλοντο, ἀντὶ τοῦ ἐσχηματίζοντο. Ἀνέβησεν· ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβασεν. ἡρόδοτος.
Ἀνεβίω· ἀνέζησεν. καὶ ἀνεβιωσάμην, ἀντὶ τοῦ ἀναβιῶναι ἐποίησα. κράτης. Ἀναβιώσκεσθαι. καὶ ἀναβιώ-
σκεσθαι μᾶλλον ἢ ἀναβιοῦν λέγουσιν ἢ καὶ ἀναζῆν. Ἀνεβόησαν οὐρανῷ· ἀντὶ τοῦ μέγα καὶ μέχρι τοῦ οὐρανοῦ ἀφι-
κνούμενον. Ἀνεβορβόρυξαν· ἀνέκραγον. Ἀνεβρύαξαν· ἀνεθορυβήθησαν· ἀνέκραγον· ἐκβαλ. ἢ λέ-
γουσιν κυρίως τὸ κροῦσαι τὴν ναυσίν. Ἀνεγνάμφθη· ἀνεκάμφθη. Ἀνέγνωσαν· ἀνέπεισαν· ἀνεδίδα-
ξαν· ἐκρατήθησαν. ἡρόδοτος· τοὺς ὀνειροπόλους ἀνεσκολόπισεν· οἵ μιν ἀνέγνωσαν μετεῖναι τὸν κῦρον.

Ἀνέγρετον· ἀνυπόστροφον. Ἀνεδέχετο· προσεδέχετο· ἐξυπεμένεν. ὁ δέ, ἀνεδέχετο τὴν ἀσδρούβου
παρουσίαν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐξηγγύησεν. ὁ δέ, τούτοις πιστεύων ἀνεδέχετο τὸν πρὸς ἀριαράθην πόλεμον.
Ἀνεδείματο· ἀνῆλθεν· ἀνῳκοδόμησε· κατεσκεύασεν. Ἀνέδην· διαψιλῶς· ἀκωλύτως· κυρίως. ὡς
ἔτυχεν. ἀρριανός· οἱ δέ, τοῖς φρέασι φύλακας ἐπέστησαν ὡς μὴ ἀνέδην ὅπως τις ἐθέλοι ὑδρεύεσθαι,
ἀλλ' εἰς τὸ κοινὸν ξυλλέγεσθαι πᾶν ὅσον περ ἀνιμῷτο τοῦ ὕδατος· ἐκεῖθεν δὲ διανομὴν γίνεσθαι τὴν ἴσην
ἑκάστοις. καὶ αὖθις. καὶ τὸ δίθυρσον τοῦτο τὸ λογχωτὸν καὶ τὸ πολυφυές. Οἷς ἀνέδην βακχεύειν ὁ τῆς
διόνυσον ἐφοίτα. καὶ αὖθις τὸ ἱερὸν περιστοιχήσαντες, ἐπειδὴ ὡς τοῦ βαλλομένοις καὶ διωκομένοις τοῦ πυ-
θίου, ἀνέδην ἐπιέναι· ἀντὶ τοῦ ἀκωλύτως. καὶ αὖθις· ἀνέδην ἐξέθεον μετὰ ἀγριότητος ἅπαντες. καὶ
αὖθις· ὁ δ', ἀνέδην διὰ τοῦτο. Ἀνεδήσατο· ἀπηνέγκατο. ὁ δέ, τὰ πρακτέα ὀρθῶς διατάττων, πολ-
λὰς ἀνεδήσατο νίκας. Ἀνεδίδοτο· ἀνεπέμπετο. καὶ ἀνεδίδου συμβούλιον· ὁ δέ, συνα-
θροίσας τοὺς φίλους, ἀνεδίδου διαβούλιον τί δέον εἴη πράττειν. Ἀνέδουν· ἐστεφάνουν. ἀνε-
δέσμουν. προσιόντες δὲ αὐτῷ ἐταινίαζον οἱ νικῶντες καὶ ἀνέδουν. Ἀνεδράμομεν· ἀντὶ τοῦ ηὐ-
ξήθη. ἡρόδοτος. Ἀνεζεύγνυ· ἀνέστρεφεν. ἀππιανός· ὁ δέ, μετὰ πολλῆς λείας ἀνεζεύγνυ.
Ἀνεζωπυρήθη· διεθερμάνθη. Ἀνέηκεν· ἀνέπεισεν. Ἀνέθει· ἀνέτρεχε. καὶ ἀνέθορε.
Ἀνεθουσία· ἐμαίνετο. Ἀνεθυμιᾶτο· ἀνενεοῦτο. καὶ πρῶτον μὲν ἀρτῦσαι φόνον λυσιμάχῳ
ἐπὶ τὸν υἱὸν ἀρσινόης· μετὰ ταῦτα πολλῆς ἐπαγομένης ὕβρεως, ἀνεθυμιᾶτο πάλιν ἐν τοῖς πολ-
λοῖς τὸ πρὶν ὑπάρχον μῖσος. Ἀνέκαθεν· κατὰ τὴν ἄνωθεν ἀκολουθίαν. ἢ ἀνέκαθεν, μακρόθεν.
τοιοῦτος οὖν εἰς ἡμᾶς κατήντησε λόγος· ἀνέκαθεν ἐκ πατρὸς παισὶ παραδεδομένος. περὶ τοῦ
ἁγίου διονυσίου. ὡς ὅτι κατὰ τὸν τοῦ σωτηρίου πάθους καιρὸν ἡνίκα μεσούσης ἡμέρας ὁ ἥλιος ἐκρύ-
πτετο· ἐν τῷ παραδόξῳ σφόδρα τεθηπώς· καὶ τὴν ἀνθρωπίαν ὑπερβεβηκὼς γνῶσιν· κατανοῶν
τὸ γεγονός, ἄγνωστος ἔφη θεὸς πάσχει· δι' ὃν τόδε τὸ πᾶν ἐζόφωται καὶ σεσάλευται. Ἀνεκαλα-
μήσατο· ἀντὶ τοῦ ἀνεκαλέσατο. Ἀνεκαλοῦντο· εἰς δίκην ἦγον. οἱ δὲ ἔφοροι ἀνεκαλοῦντο αὐτὸν
εἰς τὰς συναρχίας ὡς ἂν τὰ ἀπολωλότα τοῖς μεσσηνίοις ἀποκαταστήσῃ. Ἀνεκάς· ψιλῶς τὸ
ἄνω λέγουσι. καὶ ἀνέκαθεν τὸ ἄνωθεν. ἡ πόλις αὐτολύκῳ. ἀνεκὰς τε παίρω καὶ βδελυρὸς σὺ τὸ
σκέλος. κρατῖνος ἥρωσι· τὸν αὐχένα γῆς ἀνεκὰς εἰς αὐτοὺς βλέπων. Ἀνεκάστην· καθ' ἑκάστην. ὅτι
φανέας τις καρχηδόνιος, δεινὰ διατίθησι ῥωμαίους ἀνεκάστην ἡμέραν. Ἀνεκήκιεν· ἀνεφέρετο.
ἀνεπήδα. ἀνεκλίδου· ἀπὸ τοῦ κίω τὸ πορεύομαι. Ἀνεκλίθη· ἀνέπεσεν ἐν τῇ τραπέζῃ. Ἀνεκώχευ-
ον· ἀνεχώρουν. ἡρόδοτος· ἀνεκώχευον τὰς νέας καραδοκέοντες καὶ οὗτοι τὸν πόλεμον ᾗ πεσέεται.
ἀντὶ τοῦ ὀθόνια στήσαντες ἐσάλευον. Ἀνεκεκράγμεν· ἀντὶ ἀνακεκράγασιν. καὶ ἀνακραγεῖν. καὶ πάντα
τὰ ὅμοια οὕτως. Ἀνεκρούετο· ἀνεκόπτεν· ἀνέστελλεν. Ἀνεκτά· ἀγαθίας φησὶ πολλὰ δὲ
εἶχον· πρόσοικα ἔθνη συνέλεξεν. οὐ γὰρ ᾤετο ἀνεκτὰ εἶναι· ἀντὶ τοῦ ἀνέσεως ἄξια. καὶ πολύβι-
ος· διόπερ οὔτε τὸ λαθεῖν οὔτε κατὰ τούτους τοὺς καιροὺς εἰσβάλλοντας εἰς μακεδονίαν τοὺς
ῥωμαίους ἀνεκτὸν ἦν· ἀντὶ τοῦ δυνατόν. καὶ αὖθις· ὅτι ἦν ἀνεκτὴ τοῖς παροίκοις ἡ βλάβη· ἀντὶ τοῦ
ὑπομονῆς ἄξια. Ἀνέλεγκτον· μὴ δυνάμενον ἐλεγχθῆναι. Ἀνεκτησάμην· ἀνωρθωσάμην· ἀνε-
λαβόμην. Ἀνεκυμβαλίαζον· ἡ τύχη ἐκεῖθεν ἐκρότουν. Ἀνελέγετο· ἀνεπόλει· ἐξήτασε τὸ ἀ-
πὸ σιμωνίδης διαμνημονικός τις ἦν εἴπερ τις ἄλλος. τούτῳ δ' ἦν ἐοικὼς ἀπολλώνιος ὁ τυανεύς·
ὃς τὴν μὲν φωνὴν σιωπῇ κατεῖχε· πλεῖστα δὲ ἀνελέγετο. καὶ τὸ μνημονικὸν ἑκατοντούτης γενόμε-

νον, ἔρρωται ὑπὸ τὸν Σιμωνίδην. καὶ ὕμνος αὐτῶν τίς ἐστιν εἰς μνημοσύνην. ὁ μὴ δεῖν. ἐν ᾧ παῖδα μὲν ὑπὸ τοῦ χρόνου μαραίνεσθαι φησίν. αὐτὸν δὲ μὴ τὸν χρόνον ἀγήρω τε καὶ ἀθάνατον ὑπὸ τῆς μνημοσύνης εἶναι. Ἀνηλεήμων. Ὅτι ἀστόργους τοὺς ἀπηνεῖς καὶ ἀφίλους φασίν. ἀσπόνδους δὲ, τοὺς ἀδιαλλάκτους καὶ μνησικάκους. καὶ ἀνελεήμονας δὲ, τοὺς ἀκαμπεῖς καὶ ἀνενδότους πρὸς ἔλεον.

Ἀνελεύθερος. ὁ μικρολόγος. ἢ ὁ ἐν τοῖς τῆς ἀληθείας κρίνοντι. οἱ δὲ, τὴν ἀταξίαν ἰδόντες καὶ ἀνάστατοι γενόμενοι, ἀγεννῆ καὶ ἀνελεύθερον ἐποιήσαντο τὴν ἀναχώρησιν οἴκαδε ἀπονοστήσαντες. Ἀνελεῖν. ἀναρπάσαι. πρεσβεύοντες πρῶτον τὸ τῶν Μεγαρέων ψήφισμα ἀνελεῖν κελεύοντες. καὶ τοὺς Ἕλληνας αὐτονόμους ἀφιέναι. λέγεται δὲ ἀνελεῖν καὶ τὸ ἀναλαβεῖν τὰ ἔκθετα βρέφη καὶ θρέψαι. καὶ ἀπαλλάσσω ἀπ' αὐτῆς ἀναλαμβάνοιτο. ἀνελοῦσα τὸν νόμον ἐχειροτόνησεν αὐτήν. τοῦτο τὸ χωρίον, Δημοσθένους μέν ἐστι κατ' Ἀνδροτίωνος εἶπε. διττὴ δὲ φέρεται ἡ γραφή. ἡ μὲν, ὡς προγέγραπται. ἡ δὲ, ἀντὶ τοῦ αὐτῇ. καὶ ἡ μὲν κατ' αἰτιατικὴν προαγομένη, τοιοῦτον ἔχει τὸν νοῦν. ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον κατὰ παράβασιν διὰ χειροτονίαν, πρὸ ἑαυτῆς ἔδωκεν ὅτι χρὴ στεφανοῦν αὐτήν. ἡ δὲ κατὰ δοτικὴν, ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον ἐχειροτόνησεν ἐκεῖνον ἑαυτῇ. Ἀνεῖλεν. παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ χρήσει. καὶ ἀνεῖλεν ἀντὶ τοῦ ἔχρησεν ὅ ἐστιν ἐχρησμοδότησεν. Ἀνελλιπής. ἀνενδεής. Ἀνελκυσθῆναι. ἀναχθῆναι εἰς ὕψος. ὑπέρ τε πρὸς τοῦτο ἱστίον μετὰ τείχους ἀνελκυσθῆναι ἐγκελευσάμενος.

Ἀνελίνυον. ἀνεδίδουν ἀνεπαύοντο διέτριβον. ἀνεστρέφοντο. δηρὸν γὰρ ἀνελίνυον αὖθι μένοντες. Ἀνέλπιστον βίον τὸν κάκιστον εἰρήκασιν Ἀττικοί. ἐν ᾧ οὐκ εἰσὶν ἐλπίδες ἔτι οὖν. ἀλλὰ πάρεστιν ἤδη τὰ ἀγαθά. Ἀνεμάξατο. πάντα ὅσα ἔδρασεν ἀνεμάξατο. καὶ ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ. Ἀνέμβατος. δυσχερῶς δεχόμενος. δυσπειθής. γυιοβόροις βελέεσσιν ἀνέμβατος ὁ περὶ νεκρῶν. Ἀνεμεστώθη. ἀντὶ τοῦ ἀνεπληρώθη. τὸ γραμματεύειν βουλόμενον καὶ μὴ στρατεύεσθαι. ἢ ἐπὶ κακῷ πλησμονὴν τοὺς γραμματεῖς διαβάλλει Ἀριστοφάνης [illegible]. ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν ὑπὸ γραμματέων ἀνεμεστώθη. Ἀνέμητα. ἀμέριστα. Ἀνεμοκοῖται. οἱ ἀνέμους κοιμίζοντες. γένος δέ φασι τοιοῦτον ὑπάρχειν ἐν Κορίνθῳ. Ἄνεμος. τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνέμου. καὶ τὸ στοιχεῖον ἐν ᾧ πνεῖ ὁ ἄνεμος. καὶ ἀνεμίδιον. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ. γόνιμον ἀνεμίδιον τυγχάνει. Ἀνεμοτρεφές. τὸ ἐν τοῖς ἀνέμοις τόποις τεθραμμένον. εὔτονον γὰρ τοῦτο καὶ εὐαυξές. ἢ ἀνεμοτρεφὲς τὸ ὑπὸ ἀνέμων τρεφόμενον. Ἀνέμου πεδίον. ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κούφων. Ἀνέμους γεωργεῖς. ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ μηδὲν μετεχόντων. καὶ γὰρ ὁ ἄνεμος πάντα μὲν φύει καὶ αὔξει. οὐδὲν δὲ ἕτερον ἢ μόνην ἄχνην ἀποφέρει. ὥστε οὐδενὸς μεταλαμβάνει. Ἀνεμοφθορία. ἡ πληγὴ τῶν ἀνέμων. Ἀνέμῳ διαλέγῃ. ἐπὶ τῶν ἀνηκούστων. Ἀνεμώκεος. ὁ ταχύς. Ἀνεμώλιος. ὁ μάταιος. Ἀνεμώνη. εἶδος βοτάνης. Ἀνέμων στάσεις. ἐγχώριοι γὰρ οὐ μόνον τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἤθη κάλλιστα γινώσκουσι. Ἀνεμώνη βοτάνη. δύο δὲ αὐτῆς εἴδη. ἀγρία. καὶ κηπευτική. καὶ ἡ μὲν κηπαία φέρει ἄνθος ἐρυθρόν. ἡ δὲ ἀγρία φοινικοῦν. ἑκατέρα δὲ δριμείας καὶ ῥυπτικῆς ἐστιν ἐπισπαστικῆς τε καὶ ἀναστομωτικῆς δυνάμεως. ὅθεν φλέγματι προκαλεῖται. καὶ λέπρας ἀφιστᾶσι προστιθέμεναι. καὶ γάλα κατασπῶσιν.

Ἀνεμύτας. Θηβαῖος τὸ γένος. Ἀνενδοίαστον. τὸ ἀναμφίβολον. Ἀνενεγκών. ἀνανήψας. ὁ δὲ, ἀνενεγκὼν ἠρώτα πόθεν ἥκοι. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ἐλειποψύχησεν. ἀνενεγκόντα δὲ αὐτὸν ἀράμενοι οἱ φύλακες, παρὰ τὸν βασιλέα φέρουσιν ἐκ τῆς νόσου περισωθέντα. καὶ ἀνενείκατο. καὶ ἀνένεικεν ὁμοίως ἀνήνεγκεν. Ἀνενεοῦτο. ἀνεμιμνήσκετο. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπήνει τε αὐτοὺς καὶ ἀνενεοῦτο τὸ μέγεθος τοῦ κατειργασμένου πολέμου. Ἀνενεχθείσας. ἀνενεγκούσας. Ἀνεννόητον. ἀδίδακτον. ἀμελέτητον. ἀναίσθητον. οὐ δεῖ παραβάλλεσθαι καὶ κυβεύειν τῷ βίῳ, τὸ παράπαν ἀνεννόητον ὄντα τῆς μάχης καὶ τῆς βαρβαρικῆς χρείας. ἢ ἀνεννόητοι. μηδεμίαν ἔννοιαν περὶ τούτου ἔχοντες. Πολύβιος. πάντων δὲ ἦσαν τούτων οἱ στρατηγοὶ ἀνεννόητοι. Ἀνέντες. ἐνδόντες. ἀνατείναντες. οἱ δὲ, ἔπλεον τὰ ἱστία τοῖς ἀνέμοις ἐνδόντες. Ἀνεξάλειπτος. ὁ μὴ ἐξαλειφόμενος. ὁ μὴ ἐπιλείπων. Ἀνεξέλεγκτος. ἀβασάνιστος. ἀγύμναστος. ἀδόκιμος. Ἀνεξεπίμονον. τὸ μὴ ὑπομένον. Ἀνεξεραύνητον. τὸ μὴ ἐπιδεχόμενον ἔρευναν. Ἀνεξίτητον. ἀνεξέλαστον. ἀδιόδευτον. Ἀνεξιχνίαστον. ἀνεξερεύνητον. οὗ μηδὲ ἴχνος ἐστίν

ἀνορεῖν. Ἀνεξεύρετο· ἀνεκοινοῦτο. Ξενοφῶν. Ἀνεῴγεσαν· ἠνοίχθησαν. καὶ ἀνέῳγεν ἐχήναιξε. καὶ ἀνεῴγετο. λέγει καὶ Ἀμειψίας Μοιχοῖς· καὶ οἱ νεώτεροι πολλαχοῦ· ἤδη δ' ἀνέῳγε τὴν θύραν. Θεόπομπος. καὶ τὸ κεράμιον ἀνέῳγεν. Εὔπολις Πόλεσιν· ἤδη ἀνέῳξα τὼ ποδῶν θερμοπόλεις ἐγώ. καὶ Φερεκράτης Κραπατάλλοις· οὐδεὶς ἐδέχετο, ἀλλ' ἀνέῳγέ μοι θύραν. Ἀνεῳγμέναι Μουσῶν θύραι· ἐπὶ τῶν ἀξιοτίμου μεταδιδόντων ἢ λαμβανόντων τῆς καλλίστης ἐν παιδείᾳ. Ἄνεως· ὁ ἄφωνος. ἐν μυθικοῖς· ὣς φάσαν· οὐδέ ἂν ἄξ ἄνεως ἦν. Ἀνεπάγγελτος· ἄκλητος. Κρατῖνος Διονυσαλεξάνδρῳ. τῶν βδελλολαρευόντων ἀνεπαγγέλτων αὐτῶν φοιτήσας ἐπὶ δεῖπνον. Ἀνέπαλτο· ἀνεπήδησεν. Ἀνέπαισαν· εἰς μετάμελον ἦλθον. ἐπειδὴ οἱ Πάριοι πολεμούμενοι ὑπὸ Ἀθηναίων, ἀνοχὰς τὸ πρῶτον αἰτήσαντες ἐπὶ τῷ δοῦναι τὴν πόλιν. εἶτα συμμαχίαν ἐλθεῖν προσδοκήσαντες, ἔλυσαν τὰ ὁμολογηθέντα. Ἀνεπάτησας· ἀντὶ τοῦ κατεπάτησας. Ἀνέπαφον· ἀθῷον. καθαρόν. ἀθιγές. ἀψηλάφητον. μηδ' ἀνδρὸς πειραθεῖσα. καὶ τὰ ἄλλα ἀνέπαφα σώματα. οὐδὲ ἄλλη. Ἀνεπαφρόδιτος· ὁ μὴ ἐπίχαρις καὶ ἀηδής. Ἀνεπαίσθητος· ἢ αἴσθησις οὐκ ἔνεστιν. Ἀνεπίδικα· τὰ μὴ θέμενα διαθήκας, ἐπιδικάζεσθαι τοῖς κλήροις ὁ νόμος συγχωρεῖ τοῖς ἐγγυτάτω γένους. ὅσα ὡς υἱός τις ἢ ἴδιος τοῦ τετελευτηκότος ἀξιοῖ κατέχειν. ταῦτα ἀνεπίδικα λέγεται. Ἀνεπιεικές· ἀνοίκειον. ἀπρεπές. Ἀρριανός· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος τοῦτο δὴ αὖ ἐδόκει ἀνεπιεικές τι ἐν τούτοις ἐργάσασθαι ἢ ἀποδείξασθαι, ὥστε καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον ἐκείνῳ ἐπιτρέψαι. Ἀνεπικλήτως· μηδὲν ἐγκληθέντες. Θουκυδίδης· οἵ τε πρέσβεις ἑκατέρων ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου ἀνεπικλήτως. καὶ Ἰώσηπος· ἄξιον δέ μοι τυγχάνειν σου χρηστοῦ ἀνεπικλήτονι παρασχόμενος τὴν ἐμαυτοῦ πίστιν. Ἀνεπίληπτον· ἄμεμπτον. καὶ ἀνεπιλήπτως. ἀκαταγνώστως. ἢ ἀνεπιλήστως. Ἀνεπίπληκτος· ᾧ οὐδεὶς ἐπιπλήττει ἁμαρτάνοντι. ἡ πόλις. Ἀνεπισήμαντον· ἀκλεᾶ. ἄδοξον. Πολύβιος· ὅτι ἄξιον ἀνεπισήμαντον παραλιπεῖν τὸν Ἀσδρούβαν ἄνδρα ἀγαθὸν γενόμενον. Ἀνεπισταθμεύτους· σταθμὸν μὴ δεχομένους ἤτοι ἀπαρεῖ. Πολύβιος· συγχωρεῖ τὸν βασιλέα Φίλιππον Θασίους, ἀφρουρήτους ἀφορολογήτους ἀνεπισταθμεύτους. ὃ σταθμὸν μὴ δεχομένους. τουτέστι ζυγοστατουμένους. Ἀνεπιστάτητον· ἀφύλακτον. καὶ ἀνεπιστάτως, ἀντὶ ἐπιστασίας. ὅτι ἄξιον ἀνεπιστάτως παραδραμεῖν περὶ τῶν τοιούτων. Ἀνεπίτροπος· ὅ τε γὰρ Ἀγαμέμνων ἴδας παῖς ἀνεπίτροπος, οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων. Ἀνεπιφάντως· ἀπροσδοκήτως. ἀμιγῶς. κατὰ μόνας. ἐντειλάμενος ἀνεπιφάντως ἐντυχεῖν τῷ βασιλεῖ καὶ ἀναδοῦναι τὴν ἐπιστολήν, ἢ ἀφθόνως. Ἀνεπόλει· ἀνέπεμπεν. ἀνέστρεφεν εἰς ἑαυτὸν τὰ μαθήματα. Ἀνεπόπτευτον· τὸ μὴ ἐποπτευθέν. οὕτως Ὑπερείδης. τὸ δὲ ἐποπτεῦσαι, δηλοῖ Φιλόχορος λέγων· ᾄδει πάντα τά τε μυστικὰ καὶ τὰ ἐποπτικά. καὶ πάλιν· Δημητρίῳ μὲν οὖν ἴδιόν τι γέγονε παρὰ τοὺς ἄλλους. τὸ μόνον μυηθῆναι ἅμα καὶ ἐποπτεῦσαι καὶ τὸν πάτριον χρόνον τῆς τελετῆς μεταμυηθῆναι. Ἀνεπόψιος· ὁ ἀθεώρητος. Ἀνεπτοοῦτο· ἐλπίσι χρησταῖς ἤρετο. ὁ δὲ νομισθεὶς ἀνεπτοοῦτο καὶ μετέωρος ἦν ταῖς ἐλπίσι. καὶ ἐδόκει ἑρμαίῳ ἐντετυχηκέναι ἐμοὶ περιτυχὼν καὶ ἀνεπτερῶσθαι τὴν ψυχὴν οἷον ἀνασεσοβῆσθαι. Κρατῖνος. Ἄνερ· παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ· φίλτατε ἄνερ. χρῆσις τοῦ ἄνερ, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς τῆς γυναικὸς εἴρηται κλητικῶς. πρὸ ἐκεῖ ἔστι παρὰ τῷ ποιητῇ· ἄνερ ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο. Ἀνεργήσει· ἀναρτήσει καὶ οἷον κολάσει. Ἀνερείνασος· τόποι ἐπὶ τῶν ἀπορ ἂν λάβωσι μὴ διακατεχόντων. καὶ ἀνερείνασος συκῆ, ἢ μὴ προβέβληνται οἱ ἐρινεοί. ἐρινεὸς δέ ἐστι, τῆς ἀγρίας συκῆς ὄνομα. ὅμως ἀπαρτῶσι ταῖς ἡμέραις· ὡς ἂν οἱ ὄζαι τῶν καλουμένων ψηνῶν, εἰς τοὺς ὀλύνθους μεταστάντες, τελεσφορηθῆναι τούτους παρασκευάσωσι. τοῦ τε δὲ ῥινάζειν λέγεται. οἱ δέ, τὸ ἀνερείνασος, ἀντὶ τοῦ μαλακὸς καὶ ἄγονος. Ἀνερρίπιζεν· ἀνεκίνει. ἐπτέρωσεν. ἀνήγειρεν. Ἀνέρριπτον· ἀνελάμβανον. καὶ ἀνέρριπται κύβος. οἷον ἀποκεκινδύνευται. φράζε τὴν νῦν ὡς ἐγώ σοι πᾶς ἀνέρριμαι κύβος. Ἀνέρριψαν· ἀνέβαλον. ἢ ἀπηνύσαντο. ἢ ἀνεβάλοντο. οἱ δ' ἅμα πάντες ἀναρρίψαντες ὄλεθρον. Ἀνέρεισα· ἀφιλονείκητα.

Ἀνερριχῶντο· χερσὶ καὶ ποσὶ δρασσόμενοι ἀνήρχοντο. κυρίως τὸ τοῖς ποσὶ καὶ χερσὶ βιαζόμενον εἰς ὕψος ἀναβαίνειν, ἀναρριχᾶσθαι ἔλεγον. ἑλληνικῶς· ἀναρριχᾶται ἤδη ὥσπερ πίθηκος ἐπὶ τὰ κρατὰ δένδρα. τουτέστι πρὸς ὕψος ἀνέβαινε πρὸς δένδρα καὶ τοίχους. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀρρίχου. εἶδος δέ ἐστι κο

φίνων. ὡς εἰώθασι διὰ σχοινίων ἀνιμᾶν. ἢ ἀπὸ τῶν ἀραχνῶν. καὶ ἔστιν οἷον ἀναραχνιᾶσθαι. αἱ δὲ ἀράχναι ὑφαίνουσι καὶ τὰς ἐναερίους ὁδούς. Ἀριστοφάνης· πρὸς ταῦτα ἀνηρίχᾶτ' ἂν πρὸς τὸν οὐρανόν. περὶ τοῦ κανθάρου λέγων. Ἀνεμμέτιστον. ἀπέραντον. ἄπλετον. ἀπαρασάλευτον. Ἀνήρρωσεν. ὑγιᾶ εἰργάσατο. ὁ δὲ Νικηφόρος ἐν ὀσίᾳ. καὶ πολλάκις ὁ θεὸς ἀνερρώσεν αὐτόν. Ἀνθυδοτικῇ. Ἀνέσαντες. ἀνακαθίσαντες. Ἀνέσαιμι. ἀναπαύσαιμι. Ἀνέσειον. ἀνετάραττον. ἀνεκίνουν. οἱ δὲ Κρῆτες φοβούμενοι μή τι τιμωρίας τύχωσιν, ἀνέσειον τὰ πλήθη παρακαλοῦντες τὴν ἐξ αἰῶνος παραδεδομένην ἐλευθερίαν διαφυλάττειν. Ἀνεσίαν. τὴν ἄνεσιν. καὶ τὴν ἄδειαν. Κρατῖνος Βουκόλοις. Ἀνεσκευάσαντο. τὸ ἀνάστατοι γενέσθαι καὶ οἷον ἀποικίσασθαι. καὶ ἀνεσκευασμένοι, καὶ ὅπλα ἐνδεδυμένοι. Ἀνεσκολοπισμένον. ἀνεσταυρωμένον. σκόλοπες γὰρ τὰ ὀρθὰ ξύλα ἢ κάλαμοι. Ἀνεσόβησαν. διήγειραν. οἱ δὲ Ἄβαροι τῷ σκληρῷ τε καὶ ὀγκώδει φρονήματα ἔχειν, τὴν ὡς ἀλλήλους ἀνεσόβησαν ἔριν. Ἀνεσώσατο. ἀνεκτήσατο. ὁ δὲ, ἐν στρατείαις χρώμενος, φρερία ἀνεσώσατο τοῖς Ῥωμαίοις. Ἀνέσπασεν. Θουκυδίδης. ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλκε. μὴ ἀνδρὸς ἀρπαζομένου κατὰ πόνθ' γὰρ ὡς φίλοι θεοὶ τούτους ἀνέσπασαν οὗτοι τοῦ λόγου. Ἀνεστάλη. ἐστάθη. μετεκινήθη. Ἀνεσταυρώθη. Ἀνεσκολοπίσθη. Ἀνέστελλον. ἀπεῖργον. ἐκώλυον. δρῶντες ἄρα μέγιστον τὸ μέγεθος, ἀνέστελλον αὐτούς. Ἀνεστηκώς. ἀνάστημα ἔχων. Ἀνάπιος. ἐλεύθερος δὲ ὢν καὶ ἀνεστηκώς, ἐκ παιδὸς τὴν τύχην γενόμενος. Ἀνέστησαν, μετῴκισαν. νεμεσᾷ τε καὶ ἀγανακτεῖ ὁ Καῖσαρ ὅτι μὴ ἀνέστησαν ἅπαξ ἅπαντας σαββείρους περὶ Ἀλβανούς. Ἀνέστιος. ἄοικος μηδὲν εἰς Λυσίστρατον μηδὲ θουμάντιν ὃν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν, ἑκοῦσι καρδία. οὗτοι ὡς πένητες διεβάλλοντο. Ἀνεστομώθησαν. ἀνεκρούσθησαν ἢ ἐπληρώθησαν. Ἀνεσύρετο. ἐξύμνωσεν. Ἀνέσφηλεν. ἀνέζησεν. Ἀνέσχετο. ἀνέτεινεν. Ἀνεσχήκει. ἀνέτειλε. ἐπὶ σελήνης ἀνεσχήκει λαμπρά. οἷα δὴ πανσελήνου ἀπολαύουσα. Ἄνετέ μ' ἄνετε παράγοροι. τάδε γὰρ ἄλυτα κεκλήσεται. οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι ἀνάριθμος ὧδε θρήνων. Σοφοκλέους Ἠλέκτρας πρὸς τὸν χορόν. ἐάσατε. παύσασθέ με παραμυθούμεναι. ὅ ἐστιν, ἐπιτρέπετε ὀδύρεσθαι. αὔξετέ μου διὰ τῆς παραμυθίας τὸν ὀδυρμόν. τὸ γὰρ θρηνεῖν τὸν πατέρα, ἄλυτόν μοι ἔσται. ὅ ἐστιν οὐδέ ποτε παύσομαι. ἀλλ' ἀεὶ ἐν τῷ θρηνεῖν ἔσομαι. οἷον οὐκ ἀριθμοῦσα αὐτούς. ἀλλὰ δαψιλῶς χρωμένη. ἐν ὑπονοίᾳ δὲ κεῖται ἀνάνομος. οἷον ἀεὶ νεμομένη ἐν αὐτοῖς καὶ οὐδέ ποτε χωρὶς οὖσα τῆς τῶν δακρύων νομῆς. κεῖται δὲ καὶ ἀνάριθμος. τουτέστιν ἐν θρήνοις ἀριθμηθήσομαι ἀεὶ θρηνοῦσα.

Ἀνετίμων. τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Ἀντώνιον ἐσόμενον ὑπετόπουν καὶ διὰ τοῦθ' ἑαυτοὺς ἀνετίμων οἱ στρατιῶται. Ἀνέτλη. ἔπαθεν. ὑπέμεινεν. παραβὰς δὲ τὰς ἀρὰς ἀνέτλη. καὶ αὖθις. ἀνέτλησαν γοῦν πολλὰ καὶ ποικίλα καὶ πανδημεὶ καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος. Ἄνετον. Ὑπερείδης. τὸ ἀνειμένον θεῷ ἱερόν. λέγεται δὲ καὶ ἄνετος βίος ὁ ἀνειμένος καὶ μαλακός. Ἄνεται. τελοῦται. Ἀνετύφετο. ὑπεκαίετο. διηγείρετο. καὶ γὰρ ἀπαραίτητόν τι μέγεθος αὐτοῖς ὑπετύφετο φιλοτιμίας, λαβεῖν τὴν ἀρχιλησίαν. Ἀνευάσαι. τὸ εὐοῖ ᾆσαι. ἔστι δὲ τοῦτο, ὕμνος εἰς Διόνυσον. Ἀνευθέτου. ἀχρήστου. Ἀνεύθυνος. ἀκατάκριτος. ὁ δὲ, ἀνεύθυνον ἐπ' αὐτοῖς τὴν ἐξουσίαν λαβών.

Ἀνὰ ξύλου μὴ βαδίζων. ἀπειλουμένοις λέγει. ὁ στρατηγὸς ὢν Ἀθηναῖος, προσεποιεῖτο πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ μανίαν. εἰδὼς ὅτι μισεῖται παρὰ τῶν πολιτῶν. διὸ καὶ βακτηρίαν ἔχων περιῄει δι' ἧς ἠμύνετο τοὺς ἐπερχομένους αὐτῷ. Ἀνεῦρον. καὶ ἀνεῦρον τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσήφ. ὅτι ἡ ἀνὰ πρόθεσις, χάριν κόσμου κεῖται. ὥσπερ καὶ τὸ κινδυνεύω. παρακινδυνεύω. ἐκληρονόμου ἀνεκληρονόμου. τὸ αὐτό ἐστι νοήσεως ἐπὶ τὸ ἐξύγκωσε ἀνεξύγκωσε. Ἀνευφήμησαν. ἀντὶ τοῦ ἐθρήνησαν. παλαιόν. Ἀνέφαπτον. ἀψηλάφητον. ἀλλ' ὥσπερ τι ἐξ οὐρανοῦ πάθος ὅλῳ τῷ γένει ἐπιπεσόν, ἀνέφαπτον οὐδένα παντελῶς εἴασεν. Ἀνέφαινεν. φανερὸν ἐποίουν. Ἀνέφελον. ὑπὸ μηδεμιᾶς νεφέλης κρυβῆναι δυνάμενον. Σοφοκλῆς. ἀνέφελον ἐπέβαλεν οὔποτε καταλύσιμον οὐδέ ποτε λησόμενον ἀμέτερον οἷον ἔφυ κακόν. ἀντὶ τοῦ οὐ καταλυόμενον. λήθης τυχεῖν μὴ δυνάμενον. Ἀνέφηνε. διεδείκνυε. ἀνῆπτε. ὁ δὲ, περὶ τοὺς εἰσελάσεις θρασὺν ἵππον ἔχων καὶ γενναῖον. καὶ μόλις ἀνέφερεν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος. καὶ αὖθις.

τὰ μὲν αὐτὸς ἦν ὑπὸ τοῦ φόβου· τὰ δὲ, ἀνέφερεν αὐτὸν ἡ ἐκ τοῦ θεοῦ πρόσταξις. Ἀνέφερεν αὐτὸ
περιπατεῖν· ὅς γε οὐ πρὸς τὴν περιέχουσαν καὶ κενὴν δόξαν ἀνέφερεν τὸν ἑαυτοῦ βίον· ἀλλὰ πάν-
τα εἰς τὸ θεῖον ὑποτιθεὶς, ἐκεῖθεν πάντα ἐπέτρεπεν. Ἀνέφερε· παρεμυθεῖτο· παρεκάλει.
Ἀνέφερον· ἀνεμιμνήσκοντο. ἀνέφερον τὰ ἐπιτηδείους ὅπου τις ἂν εἴη. ἢ ἀνέφερον ἑαυτὸν αἰ-
κτώμην· διὰ ταῦτα ἐρῶν ἦν. καὶ ἀνέφερεν· ἀντὶ τοῦ ᾔμην. καὶ αὖθις. διὰ δὲ τὸ βάρος τῶν ὅ-
πλων ἐκ τῶν καταδυομένων ἀνέφερεν οὐδείς. Ἀνέφικτον· ἀκατάληπτον. Ἀνεφρόνη-
σεν· ἐκ τῆς μέθης ἀνένηψεν. ἐπεὶ δὲ ἀνεφρόνησε καὶ τὸ τολμηθὲν ἐσκοπεῖτο. καὶ ἐννενόει τὸ ἀσέβη-
μα, διπλαῖ ἔννοιαι τοῦτον εἰσῄεσαν. Ἀνέφυ· ἀνέζησεν. Ἀνεφυσῶντο· ἀντὶ τοῦ μετεωρί-
ζοντο. Ἀνεχαίτισεν· ἀντὶ τοῦ ἀνέκοψεν ἢ ἀνέτρεψεν. Ἄνεχε· ἀντὶ τοῦ παρέχε. θεόπομ-
πος. ἄνεχέ μοι τὴν χεῖρα. Ἀνέχει· σώζει. οὐχ ὥς τινες ἀντὶ τοῦ ἐπέχει. καὶ θουκυδίδης. αἱ πε-
ριουσίαι τῶν χρημάτων τοὺς πολέμους ἀνέχουσιν ἀντὶ τοῦ σώζουσι. καὶ αὖθις. τὴν πενθουμένην
ἀνέχονται σιγήν. ἢ ἀνέχειν βαστάζειν. ὡς τὸν πηλὸν διὰ ἀχανὲς ἐκ πάσης βάθος καὶ μηδὲν ἐπὶ πο-
λὺ ἀνέχειν δύνασθαι. Ἀνέχει· ἀνυψοῖ· τιμᾷ. σοφοκλῆς. ἐπεί σε λέχος δουριάλωτον στέρξας ἀ-
νέχει θούριος αἴας. ἀντὶ τοῦ ἐπεί σε τιμᾷ ὁ αἴας δουριάλωτον, στέρξας τὸ λέχος σου. ἢ οὕτως. ἀλ-
λ' ἐπεί σε ἀνέχει ὁ αἴας δουριάλωτον λέχος σου στέρξας. πρὸς τέκμησσαν δὲ ὁ λόγος γυναῖκα αἴαν-
τος αἰχμάλωτον. ἢ ἀνέχει, ἀντὶ τοῦ ὑπερῆρται. μέχρις ἐς δ' ὄρος ὃ ταύτης ἀνέχει. καὶ πόνοις τε
ἀνέχων ῥᾷστα. καὶ σκληροδιαίτῳ καὶ τραχεῖ ἐνεθισμένος. καὶ σοφοκλῆς. οὐκ ἀνέχουσι τῶν πόνων ἀν-
τὶ τοῦ ὑπεργίνονται τῶν πόνων. ἢ ἀνέχειν ἀντὶ τοῦ ἐπέχειν· κωλύειν. ἀνέχειν τε αὐτοῖς τὰς ἐπὶ πλεῖ-
στον ὁρμὰς καὶ ἐκδρομάς. καὶ πρὸς ἑαυτὸν τὴν σχολὴν ἄγειν. Ἀνέχομαι· μετὰ γενικῆς. ἀνέχο-
μαί σου τοῦ θράσους. καὶ ἀνεχόμενοι ἀντὶ τοῦ αὐξανόμενοι. καὶ ἀριστοφάνης. ὅπως ὄργια σεμνὰ θεαῖν ὧν
ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν. ὅπως τὰ μυστήριά φησιν αὔξωμεν τῶν θεῶν δήμητρος καὶ περσεφόνης. ὅ-
πως ταῖς τελεταῖς αὔξωμεν. τοῖς γὰρ ὕμνοις ἐπαιρόμενοι αὐτάς, τοῦτό ἐστι τὸ ἀνέχωμεν. τὸ ἀνέχο-
μαι αὐτοῦ καὶ φέρω, μετὰ γενικῆς. τὸ δὲ ὑπομένω. μετὰ αἰτιατικῆς. οὐ γὰρ ἀνέχομαι τὸν ἥλιον γυμνῇ τῇ
κεφαλῇ. ἀνέχομαί σου τοῦ θράσους. ὁ ἴακχος δυσωδίας ἀνέχεται. εἰ μή πως ἐστὶ φανερὸν τὸν λόγον
ὡς ψευδῆ ἀνέσχετο. Ἀνεχρήσαντο· διέφθειραν. οὕτω θουκυδίδης. σημαίνει δὲ καὶ τὸ εἰς χρείαν τινὲς
παρειλήφασιν. Ἀνεχύθη· μετοχετεύθη. καὶ χάλαζα ἰσχυρὰ ἐπέρρευσε. καὶ διὰ πάσης ἡμέρας σκό-
τος ἦν βαθύτατος ἀρρενικῶς. καὶ ἀνεχύθησαν, ἐπλήμμυραν. καὶ οἱ ποταμοὶ πληρωθέντες ἀνεχύ-
θησαν. Ἀνεψύχησεν· ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἀνέψυξεν. Ἀνείδεος· ὁ ἀσχημάτιστος. Ἀνεικά-
σατε· ἀνασκώψατε. δρᾶτέ τι. κρατῖνος. Ἀνείκαστος· ὁ εἰκασμῷ τινι μὴ ὑποβαλλόμενος.

Ἀνεῖλεν· ἀντὶ τοῦ ἐμαντεύσατο. διαφορεῖται γὰρ ἡ λέξις. λακεδαιμόνιοι ἐτείχιζον τὸν ἰσθμόν.
ἀθηναίοις δὲ ὁ θεὸς, τότε μὲν προσδεχομένοις, ἀνεῖλε φεύγειν. λιπαροῦσι δὲ, ἔχρησε. Τεῖχος δὲ
τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα ζεύς, μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν. τό σε τέκνα τ' ὀνήσει. μηδὲ σύ γ' ἱπ-
ποσύνην τε μένειν καὶ πεζὸν ἐόντα πολλὸν ἀπ' ἠπείρου στρατὸν ἥσυχος. ἀλλ' ὑποχωρεῖν νῶτον
ἐπιστρέψας. ἔτι τοι ποτε κἀντίος ἔσσῃ. ὦ θεία σαλαμὶς. ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν. ἤ που σκι-
δναμένης δημήτερος ἢ συνιούσης. ταῦτα ἐξηγήσατο θεμιστοκλῆς ὁ νεοκλέους. ὃς δι' ἐλευθερότητα
ἀπεκηρύχθη. τεῖχος μὲν ξύλινον τὰς ναῦς εἰπών. τὴν δὲ σαλαμῖνα, θείαν οὐκ ἂν ὀνομάσειν τὸν θε-
όν, εἰ τὰ τέκνα τῶν ἑλλήνων ἔμελλεν ἀπολέσειν. συνεβούλευσέ τε περὶ τὴν σαλαμῖνα ναυμαχῆσαι. καὶ σο-
φὸς ἐκλήθη διὰ τοῦτο. καὶ στρατηγὸς ἀπεδείχθη. καὶ τὴν πρὸς αἰγινήτας ἔχθραν ἀποθέσθαι. καὶ
τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν. καὶ τὰ γύναια τροιζηνίοις καὶ αἰγινήταις παρακαταθέσθαι. καὶ αὖθις. ἔπεμ-
ψαν οἱ σπαρτιᾶται χρησόμενοι τῆς μὲν ἰδίας ἄκος λαβεῖν γλιχόμενοι. καὶ ἀνεῖλεν οὕτως. Ἴσον
τοι δὴ λύτε κα λαβεῖ κ' ἥ κα τίθημι. Πυθῶ τῇ ἀγαθέῃ καὶ ταίναρον ᾐνεμόεσσαν. ἔστι δὲ ὅτι τὸ ἀνεῖ-
λεν, ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσε λαμβάνεται. ἀνελεῖν δὲ τὸ μαντεύεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνειν
τὸ πνεῦμα καὶ πληροῦσθαι τοῦ θεοῦ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν ἄγνοιαν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ φο-
νεύειν φαμὲν ἀνελεῖν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνω λαμβάνειν τὸ ἐμβαθὲς πνεῦμα τοῦ ἀνδρός. ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου
ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν γνῶσιν. λέγεται δὲ ἀνελεῖν, καὶ τὸ ἀναλαβεῖν τὸ ἐκτεθὲν βρέφ. καὶ τρέφειν.

καὶ ἁπλῶς ὁ πρὸ αὖθις ἀναλαμβάνοιτο. Ἀνείλλεσθαι· συστρέφεσθαι. καὶ ἀνειλοῦσι τοῖς δόρασι τὸ πλῆθυν. καὶ ἀνείλλεται, ἀνέλκεται. καὶ ἀνείλετο, ἀνέλαβεν. Ἀνειλήθυιαν· ἄτοπον. Εὐριπίδης.

Ἀνείλαπτος· ὅτι τὸ ἑλληνικὸν οὐχὶ ἀνάληπτος. οὐδὲ ἕτερον τοιοῦτον οὐδέν. Ἀνήλιπος ὁ ἀνυπόδητος. Ἀνείλιξε τὴν τυραννίδα. Ἀνειλόμην· δύο δηλοῖ· τό τε ἔθρεψα, καὶ τὸ ἐβάστασα. Ἀνειλύσπω· ἀνέβαινον. Ἀνειμέναι· ἐκλελυμέναι, παρειμέναι. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ. ἀνειμένη, ἀντὶ τοῦ ἄνεσιν ἔχουσα πανταχόθεν. ἀνειμένη μὲν ὡς ἔοικας αὖ στρέφῃ. ὃ γὰρ παρεῖς ἄγιον. καὶ ἀνειμένον ἄλσος, τὸ τῷ θεῷ ἀφιερωμένον. καὶ τὸ ἠνεωγμένον. καὶ ἀνειμένως τὸ ῥαθύμως τι ποιεῖν. ἀδύνατόν τε ἦν αὐτοῖς. καὶ οὕτως ἀνειμένως πως καὶ πονουμένοις ἐπικρατήσειν. καὶ ἀνειμένων πολλοῖο παμφαδῶν πτυχῶν. ἀντὶ τοῦ ἀνεῳγμένων. Ἀνείμονες· ἀνίματοι. ἀνιμάτιον. Ἀνεῖμων τοῖς δόρασιν· ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλκον. Ἀνεῖν· Ξενοφῶν. οὐ γὰρ τοῖς τοιούτοις οἱ ἀγαθοὶ ἔτι πονεῖν ἐθέλουσι καὶ ἀνεῖν. Ἀνεῖναι· ἀφεῖναι. καὶ ἀνεῖναι κύβον ἀντὶ τοῦ ἀναρρῖψαι κύβον.

Ἀνεῖπεν· ἀνεκήρυξεν, ἀνηγόρευσεν. Ἀριστοφάνης. ὅδ᾽ ἀνεῖπεν εἴσαγ᾽ ὦ Θέογνι τὸν χορόν. Ἀνεῖργεν· ἀπεκώλυε. καὶ ἀνεῖρξεν, ἀπεκώλυσεν. ἀργύριον αἰτοῦντα ἀπειλοῦντά τε πολεμήσειν εἰ μὴ λάβοι, οἱ Ῥωμαῖοι ἀνεῖρξαν. Ἀνείρηκε τὸν χρησμόν. καὶ τὸν κήρυκα ἀνειπεῖν λέγουσι.

Ἀνείρπεν· ἐσύρετο. Ἀνειρύσω· ἀνελκύσω. ἣν δέ με χῶς ἐκ νόσου ἀνειρύσω ὧδε καὶ ἐχθρᾶς ἐκ πενίης ῥύσῃ δὲ ξοχιμαιροθύτην. Ἀνεὶς· ἀφείς. καὶ ἀνεῖσα, ἀφεῖσα. Ἀνεῖσθαι· λελύσθαι. Ἀνεισιν· ἀνέχεται. Ἀνείσθω· συγχωρείσθω. Ἀνεῖται· παρεῖται. καὶ ἀνεῖται· ἀπολέλυται. Ἀνεῖτο δὲ αὐτῷ ἡ κόμη καὶ ποτὸν ὕδωρ ἦν. ἀντὶ τοῦ ἀπολελυμένη ἦν. περὶ Σαμουὴλ τοῦ προφήτου φησίν. Ἀνεῖτο ἀντὶ τοῦ ἀνείκετο. ἐπειδὴ δὲ Ὀνάρσης ὁ τῆς Ἰταλίας στρατηγὸς ἐς πάντα ξυγκατεμίγνυε τῷ μεγαλουργῷ τὸ νουνεχές, καὶ ἐκοινώνει αὐτῷ τῆς φρονήσεως ἡ ῥώμη. καὶ ἅπας τῷ κρείττονι ἀνεῖτο, ταύτῃ τοι ἐπὶ τὸ ἐμμελὲς ἐκκλίνας, αὐτίκα καὶ ὅπῃ ἐπωραιώθη τὸ ῥεῖθρον σὺν τῷ ῥείθρῳ. Ἀνεῖχεν· ἐκώλυε. χαλεπτῶν μὲν οὖν, καὶ πρὸ τούτου φανερός τις ὢν καὶ ἀνυπόστατος, τῷ τε πλεονάζοντι τοῦ θρασείου φοβῶν, ἀνεῖχεν ἀπὸ λῃστείας ἅπαντας. ἢ ἀνεῖχε, παρεδέχετο. τὸ μὲν πρῶτον, οὐδεὶς ἐπίστευεν. οὐδ᾽ ἀνεῖχε τὸν λόγον.

Ἀνηβητηρίαν· πάλιν ἀνελθὼν νεότητος. Ἄνηβος ὁ ἀνήλικος. ὁ μήπω τὴν ὀφειλομένην ἡλικίαν ἐπιβάσας. ἤγουν ἀκμήν. καὶ ἀνηβῶν· ἀνανεάζων. προσετέθη ἔξωθεν. ὥστε τὸ μὲν ἄνηβος, κατὰ στέρησιν νοητέον ἐπεντιθεμένου τοῦ ν διὰ τὴν εὐφωνίαν. ὡς τὸ ἀνέγκλητος. τὸ δὲ ἀνηβῶν, κατὰ πρόσθεσιν τῆς ἀνὰ δηλούσης τὸ πάλιν. ὡς καὶ τὸ ἀναδασμός, ὁ ἐκ δευτέρου δασμός. καὶ ποιητικώτερον, ἄμπαλος, ὁ ἐκ δευτέρου κλῆρος. Ἀνηγμένος· ηὐξημένος. Ἀνῆγον· οἱ δέ, ἐπὶ μεγίστην ἑορτὴν ἣν τότε ἀνῆγον, συνεληλύθεσαν αὐτοὶ ἕκαστος. Ἀνήειμεν· ἀνηρχόμεθα.

Ἀνήιξεν· ἀνώρμησεν. Ἄνηθον· εἶδος βοτάνης ἀρτυματικῆς. Ἀνῆκεν· ἀφῆκεν.

Ἀνήκεστον· ἀνίατον, ἀθεράπευτον. ἐς τί μοι βλέψασα θάλπῃ τῷδ᾽ ἀνηκέστῳ πυρί. ἀντὶ τοῦ παρακόπτει τὰς φρένας ὡς ἐν τῷ πυρετῷ. ἀνηκέστῳ ἢ πυρί, ἀνελπίστῳ προσδοκίᾳ. Ἀνήκει· ἀντὶ τοῦ καθήκει. Ἀμειψίας δέ, ἀνῆκα ἀντὶ τοῦ ἀναβέβηκα ἔφη. Θουκυδίδης δέ, ἀνήκουσιν ἀντὶ τοῦ τελευτῶσι λέγουσι. καὶ Δημοσθένης, ἀνήκοντος ἀντὶ τοῦ διαφέροντος. καὶ ἀνήκοντες ἀνελθόντες. τῆς μὲν ἐν τῷ λέγειν δυνάμεως, ἐπὶ τοσοῦτον ἀνήκοντες ὥστε μέγα τι καὶ λαμπρὸν ἅπασι δυνηθῆναι εἰς ὄχλων προσαγωγήν. τῷ τε μὴν κατεσκληκότι τοῦ βίου. καὶ τῇ εἰς μετριότητα πλάσει τῶν ἠθῶν μέγα δυνηθέντες, οὐκ ἐλάχιστα καὶ οὗτοι πλήθη περιεβάλλοντο. ἀνῆκον δὲ τὸ πρέπον. Ἀνηκόντιζεν· ἀνεφέρετο. Ἀνήκοος· λόγων ἐλευθερίων καὶ παιδείας ἀνήκοος ἦν. οὐ γὰρ ἄλλο οὐδὲν ἐς γραμματιστοῦ φοιτῶν ἔμαθεν, ὅτι μὴ γράμματα. καὶ ταῦτα κακὰ κακῶς γράψαι. Ἀνηκούστησεν· οὐκ εἰσήκουσεν· παρήκουσεν. ὁ δὲ μὴ ἀνηκουστῆσαι τοῦ ὑπάτου κατατολμήσας, ἀφίκετο. καὶ Ἡρόδοτος. οἱ δέ, ἐμάχοντο ἀνηκουστήσαντες τοῖσι στρατηγοῖσιν. Ἀνήλατος· ὁ μηδέπω δαμασθείς. Ἀνηλεής, ὁ ὠμός. Ἀνηλεοντὴ μὴ ἐξικνῆται, πρόσαπτε καὶ τὴν ἀλωπεκῆν. ὁ νοῦς, ἐὰν μὴ φανερῶς ἀμυνόμενος ἀντέχῃς, πανουργίᾳ χρῆσαι. καὶ Ὅμηρος. ἢ δόλῳ ἠὲ βίηφι. ἢ ἀμφαδὸν ἠὲ κρυφηδόν. Ἀνήλιπος ὁ

ἀνυπόδητος

ἀνυπόδητος. Ἀνήλωται· πεφόνευται. κ(αὶ) χρηστικῶς. Ἀνημμένος· ἐξηρτημένος. ἡψάμενος. Ἀνήμερος· ἄγριος. Ἀνημιωβολιαῖα· τὰ ἕκαστον αὐτῶν ἡμίσεος ὀβολοῦ ἄξια. ἤτοι ἡμιωβολίου. ἀπὸ δ' οὖν τάξεως ὀνόματα γίνεται, καλὸς καὶ ἀγαθὸς, καλοκαγαθία. θεὸς ἐχθρὸς θεοεχθρία. οὕτω τὸ ἀνὰ ἡμιωβόλιον ἀνημιωβολιαῖα. Ἀνήνασθαι· ἀπαρνήσασθαι. Ὅμηρος· αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι. καὶ Αἰλιανός· οἱ δὲ, οὐδὲ γὰρ ἔσχον ἀνήνασθαι τὸ πρόσταγμα, ἐπεὶ πανταχόθεν τίθενται τὴν κρίσιν. ὑπό τε τινὰ χειρὶ λοιπὸν εἶναι τὴν πόλιν πέμπειν δασμόν. Ἀνηνέγκατο· ἐκ βάθους ἐβόησεν. Αἰλιανὸς περὶ Κροίσου· ὁ δὲ ἀνενέγκατο ἀναστενάξας καὶ τρὶς ἐκάλεσε τὸν Σόλωνα. Ἀνήνεικαν τὸ γλῶσσημα ἢ καί τι τῶν ἀνεμήκυσαν. Ἀνήνιος· ἀνίας καὶ λύπης. Ἀνήνοθεν· ἀνήρχετο. Ἀνήνυτον· ἄμετρον, πολύ. Πολύβιος· μεγίστης προφαινομένης δυσχρηστίας περί τε τὰς τροφὰς ἅτε καὶ διὰ τὸ μῆκος ἀνήνυτον ἔχειν δοκούσης τῆς ὁδοῦ. καὶ ἀνήνυτα τὴν ἀρετὴν μετιόντων. διὸ δυσχερέστατον ὅτι μάλιστα τὸν ἀνήνυτον οἶτον ἔχουσα καὶ τὸν ἀτελείωτον βίον. ἢ λίχνα φησί. καὶ ἀνήνυτος ἀναρίθμητος, πολὺς, ἀπλήρωτος, ἄπειρος, ἀτέλεστος. ὅπλα τε χαλκευόμενος καὶ βελῶν ἀνήνυτον ἀριθμὸν κατασκευάζειν πρὸς ταῦτα. Ἀνῆπται· ἐξῆπται. Ἀνὴρ δὲ φεύγων, οὐ μένει λύρας κτύπον. παροιμία. ἐπὶ τῶν ὀξέως φευγόντων ἕνεκα φυγῆς. Ἀνήρεις· ἀνάνδρους.

Εὔχρηστον ἀνδρεῖ συμπλακῆναι φιλοτίμῳ. Ἀνὴρ ἀνδρὸς διαφέρει. τὸ γὰρ Λευκόλλου στρατιωτικὸν στασιάζον ἀεί, τοῦτο παραλαβὼν ὁ Πομπήιος οὐδ' ὅπως ποιοῦν στασιάζοντας ἔσχεν.

Ἀνήρεαι· ποιητικῶς ἀνερωτᾷς. Ἀνηρέθιζεν· ἐπί τι παρώξυνε καὶ παρεθήγετο. ὁ δὲ, τό τε φρόνημα καὶ τὸ θυμοειδὲς τῶν στρατιωτῶν ἀνηρέθιζεν. Ἀνήρετο· ἀνέλαβεν ἐρώτησιν. Ἀνήρ ἔοικε ναῦς ἱκέσθαι πέτραν. παροιμία. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἐποκελλούσης νεὼς πρὸς τὴν πέτραν. Ἀνηρείψαντο· ἀνήρπασαν. Ἀνήρηκεν· ἀντὶ τοῦ ἐκ ποδῶν ἐποίησατο. δημοσθένης. καὶ ἀνεφόνευσεν. Ἀνῃρημένος· πεφονευμένος· ἀναλαβὼν. ἑλόμενος. ἀπενεγκάμενος. ὁ δ' ὁ βασιλεὺς τοσαύτην νίκην ἀδακρυτὶ καὶ ἀναίμακτον ἀνῃρημένος τὰς σπονδὰς ὑπέστρεψεν. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἀναρσίᾳ ἀνῃρημένος ἐκδίκως. Ἀνήρεικον· ἀνατέφθαρκεν. ὡς μόλις ἀνήρεικεν. οὐδὲ νῦν μὲν οἱ σατραπαί. ἀπὸ πόλεις πόλεσιν. Ἀνῃρῆσθαι· πεφονεῦσθαι. Ἀνήριθμος· ὁ ἐν οὐδενὶ ἀριθμῷ τασσόμενος. ἀλλὰ παρεωραμένος. Ἀνηρόποτος ὡς ἀπόδημος. λέγει δὲ τὸν κόπρον λόγον. ἢ κηπωρὸν παρὰ τὴν κόπρον. Ἀνήροτον· ἀγεώργητον. Ἀνηρώτιζεν ἀντὶ τοῦ ἀνηρώτα. Τηλεκλείδης. Ἀνηρτημένοι· ἐξηρτημένοι. οἱ δὲ, ταῖς ψυχαῖς ἀνηρτημένοι, κατεφρόνησαν μὲν τῶν κοινῶν τῆς ἱκεσίας νόμων. παρ' οὐδὲν δὲ ἡγήσαντο τὴν τῶν συγγενικῶν ἀφιδρυμάτων θεῶν ἀσέβειαν. Ἀνήρτησαν· ἀνεποίησαν. ἀνεκαίνισαν. Ἀνήσει· καταλείψει. Ἄνησις ὁ πεπανμένος. καὶ ἄνησις ἡ νῆσις. λέγεται παρὰ Κρατίνῳ ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ. ἰδοὺ σὺ πρῶτος ἀνηλιτὸς φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνησις. Ἀννίσιον· τὸ ἄννισον. διὰ δύο ν καὶ δύο σ. Ἀνήφθη· ἐξήφθη. ἐκρεμάσθη. ἢ ἀνεφλέχθη ὑπὸ πυρός. Ἀνήχθημεν· ἀνεπλεύσαμεν. Ἀνῆψεν· ἀνεκρέμασε τοῖς θεοῖς. Ἀνάπιος. Ἀνία λύπη. τὸ νι μακρόν. ἀνίας γὰρ αὐτοῖς οὐκ ἔτι ἐστίν. ἀλλ' ἐμοὶ λιπὼν ἀνίας καὶ γόους οἴχεται. Ἀνιαθείς· λυπηθείς. Ἀνιάκκας· ᾠδῆς ὄνομα. ὃ ποιμανῶς καὶ μανέρως. Ἀβέλλος καὶ Μπυλίωνι. Ἀνιαρὸν λυπηρόν. καὶ ἀνιαρώτερον. λέγεται καὶ ἀνιγρόν. Ἀννίβας ὁ Καρχηδόνιος. οὕτως ἐκαλεῖτο. οἱ γὰρ Καρχηδόνιοι στρατηγὸν ἀπέφηναν Ἀσδρούβαν τὸν τῆς βαρβάρου κηδεστήν. ὁ δὲ Ἀννίβαν τὸν οὐ πολὺ ὕστερον ἀοίδιμον ἐπὶ στρατηγίαις. παῖδα τε ὄντα τοῦ Βάρκα καὶ τῆς γυναικὸς οἰκειούμενον ἀδελφὸν ἔχων ἐν Ἰβηρίᾳ νέον ὄντα καὶ φιλοπόλεμον. καὶ ἀρέσκοντα τῷ στρατῷ, ὑποστράτηγον ἀπέφηνε καὶ τῆς τε Ἰβηρίας τὰ πολλὰ προσηγάγετο. πιθανὸς ὢν ὁμιλῆσαι, τὰ τῆς βίας δεόμενα τῷ μειρακίῳ χρώμενος. φύσει δὲ φιλοπόλεμος ἦν ὁ Ἀννίβας. καὶ οὔποτε ἀργίαν ἔφερεν. ὕστερον δὲ ἐπὶ τρυφῆς ἦν οὐ συνήθους. ῥωμένην τε εἶχεν ἄγριος ἀνήρ. καὶ εὐθὺς αὐτῷ κατὰ τὸ ὀλίγον ἐξέπεσε ταῦτα. φησὶ δὲ καὶ Πολύβιος· ὡς Ἀννίβας, νέος μὲν ὢν, πλήρης δὲ πολεμικῆς ὁρμῆς. ἐπιτυχὴς δὲ ἐν ταῖς βουλαῖς. πάλαι δὲ παρωρμημένος πρὸς τὴν κατὰ τῶν Ῥωμαίων ἔχθραν. Ὅτι Ἀννίβα τῷ Καρχηδονίων στρατηγῷ, ἐδηλώθη παρὰ Ἄμμωνι, ὡς ἀποθανὼν γῆ καλυφθήσεται Λιβύσσῃ. καὶ ὁ μὲν, ἤλπισεν ἀρχὴν τῶν Ῥωμαίων καθαιρήσειν καὶ ἐν Λιβύῃ τελευ-

πήσειν. Φλαμινίου δὲ τοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ σπουδὴν ποιουμένου λαβεῖν αὐτὸν ζῶντα, ἀφί-
κετο παρὰ Προυσίαν ἱκέτης. καὶ ἀπωσθεὶς ἀπ' αὐτοῦ, ἀνεπήδα ἐπὶ τὸν ἵππον. καὶ γυμνωθέν-
τος τοῦ ξίφους, τιτρώσκεται τὸν δάκτυλον. προελθόντι δὲ οὐ στάδια πολλά, πυρετὸς ἀπὸ τοῦ τραύ-
ματος ἐκ τελευτὴ τοῦ βίου συνέβη. τὸ δὲ χωρίον ἔνθα συνέβη ἀποθανεῖν, ἐν ἁλεῶν οἱ Νικομηδεῖς Λίβυ-
σσαν. καὶ ἀθλίως αὐτοῖς ἤ μαντευμα ἦλθεν ἐκ Δωδώνης Σικελίαν οἰκίζειν. καὶ ὕστερον ἔγνωσαν ὅτι λόφος ἐστὶ νησιώτης
λίαν οὐ μέγας. οἱ δὲ, οὐ συμφρονήσαντες τὸ εἰρημένον, οὔτε ὑπὸ τρείσσεις στρατιᾷ προσεχώρησαν. καὶ τὸν
Συρακουσίων πόλεμον. Ὅτι θαυμαστόν ἐστι καὶ μέγιστον σημεῖον γεγονέναι τῇ φύσει τὸν ἄνδρα τοῦτον
ἡγεμονικὸν καὶ πολύ τι διαφέροντα τῶν ἄλλων πρὸς τὸν πραγματικὸν τρόπον. ιζ' γὰρ ἔτη μεί-
νας ἐν τοῖς ὑπαίθροις, πλεῖστα τε ἔθνη καὶ βάρβαρα διεξελθὼν καὶ πλείστοις ἀνδράσιν ἀλλοφύ-
λοις χρησάμενος συνεργοῖς πρὸς ἀπηλπισμένας καὶ παραδόξους ἐπιβολάς, ὑπ' οὐδενὸς ἑκου-
σίως ἐγκατελείφθη τῶν ἅπαξ αὐτῷ κοινωνησάντων καὶ δόντων ἑαυτοὺς εἰς χεῖρας. ὅθεν καὶ
ζυγῶν ἐμπεπλίζεται. Ὅτι τὸ μέγεθος τοῦ Ἀννίβου νίκης τῆς πρὸς Ῥωμαίους καὶ τὸ τῶν ἐναντίων
συμφορᾶς ὑπερβολὴν ἀγαγεῖν τοῖς Καρχηδονίοις μηχανώμενος, τρεῖς μεδίμνους Ἀττικοὺς πλήρεις χρυ-
σῶν δακτυλίων εἰς τὴν Λιβύην ἀπέπεμψεν. οὓς ἄρα τοῖς ἱππικοῖς καὶ βουλευτικοῖς ἀνδράσι σκυλεύσας
Ἀννίβας. Ὅτι ἄνδρες τινὲς Καρχηδονίων ἐπὶ κατασκοπῇ τῶν ἐναντίων σταλέντες ὑπὸ Ἀννίβου, τοῖς Ῥωμαί-
οις περιέπιπτουσιν. οὓς ἀχθέντας ὡς αὐτὸν ὁ Πόπλιος, κακὸν μὲν οὐδὲν εἰργάσατο. προενόησε σαυ-
δὲ κελεύσας τὸ στρατόπεδον. καὶ δεῖπνον ἑλομένους, ἀποχωρεῖν σώους, ἀπαγγελοῦντας Ἀννίβᾳ
τὰ περὶ τῆς στρατιᾶς ὡς ἔχει Ῥωμαίοις. Ἄνιγρος, ὁ φαῦλος λέγεται. καὶ ἀνιγρόν, τὸ ἀνιαρόν. Ἀνιδιτί.
καὶ ἀνιδρωτί. χωρὶς ἱδρῶτος. οὐ γὰρ ἀνιδρωτὶ καὶ ἀπεριμερίμνως ταῦτα παρεσκευάσαντο τὰ πολί-
σματα. καὶ αὖθις. ἀνιδρωτὶ πρὸς τὸ ἄριστον ἐν ἤρχοντο οἱ τοῦ Κύρου στρατιῶται. διὰ τὸ ἡδέως ἐσθίειν
καὶ ὑγιαίνειν. καὶ ἄλλα πλεῖστα. Ἀνίδρυτοι. ἄστατοι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος.
ἀντὶ τοῦ ἀνεξίλαστοι. Ἀνιεμένη κόλπον. ἀνέλκουσα καὶ ἀναχαλῶσα τὸν πέπλον ἀπογυμνοῦ-
σα τὸ κατὰ τοὺς μαστοὺς κόλπωμα. καὶ αἶγας ἀνιεμένους. Ἀνιέντα. ἐνδόντα. Ἀνίερος.
ᾧ ἱερεῖα μὴ θύεται. καὶ ἀνίερος, ὁ ἱερῶν μὴ μετέχων. Ἀνιδρώσαντες. ἀναθέντες. Ἀνίει. ἐνε-
δίδου. ἐχαυνοῦτο. οὐδέν τι πλέον ἀνίει ὁ νεανίας. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, οὐκ ἀνίει τοῦ δρόμου. καὶ ἀντὶ τοῦ ἔλη-
γεν. ὁ δὲ, ἱκετεύων ὑπὲρ πάντων. οὐκέτι ἀνίει. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ζητῶν οὐκ ἀνίει. καὶ λαμβάνων οὐκ ἐνεπίμ-
πλατο. καὶ αὖθις. οἱ δὲ, τὸ πολὺ τῆς τόλμης παρεληλύθεισαν. οὐ μὴν ἀνίεσάν γε. ἀλλὰ παρακελευ-
όμενοι σφίσιν αὐτοῖς, πάσῃ δυνάμει προσέκειντο τῇ πολιορκίᾳ. καὶ αὖθις. μήτε νύκτωρ μήτε με-
θ' ἡμέραν ἐπανιέντι τοῦ πλοῦ. Ἀνιείς, ἀφιείς. ἢ παρορμῶν. Ἀνιηθέντα. λυπηθέντα.
Ἀνιηρέστερος. λυπηρότερος. Ἀνίησι. καταλιμπάνει. Ἀννίκερις. Κυρηναῖος φιλόσοφος.
ὃς ἐπικρεφὸς ἐγένετο. καίτοι ὢν Παραιβάτου γνώριμος τοῦ Ἀριστίππου ἀκηκοότος. ἦν δὲ τῷ Ἀννι-
κέριδι καὶ ἀδελφὸς Νικοτέλης ὄνομα φιλόσοφος. μαθητὴς δὲ αὐτοῦ Ἐπιφάνης, Ποσειδώνιος. ἐκ
τούτου αἵρεσις ἡ καλουμένη Ἀννικέρειος. ἦν δὲ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου. Ἄνιθι. ἀνέλθε. Ἀνιλλομένη. κατευ-
τελιζομένη. κυρίως δὲ ἀνίλλεσθαι, τὸ ἀπαξιοῦν. Ἀνιλυαστῷ. ἀνέβαινες. Ἀνιμᾶσθαι. ἀνέλκειν. ἀρύε-
σθαι ἀναφέρειν. καὶ ἀνιμώμενος, ἀνέλκων. ἀνέλκων. ἱμονιὰ γὰρ τὸ ἀντλητήριον ἀπὸ τοῦ ἱμάς. καὶ ἱμη-
τὸν τὸ ἀντλητόν. καὶ ἀνιμῆσθαι διὰ τοῦ η. Ἀνίμων τοῦ ὕδατος, ἀντὶ ἀνεῖλκον. Ἀνιώμενος. λυπού-
μενος. Ἀνιππασία. καὶ διιππασία, ἡ τῶν ἵππων ἅμιλλα. ὥσπερ διωμοσία καὶ ἀντωμοσία τὸ αὐτὸ ἀμ-
φότερα δηλοῦσιν. Ἀνισῶσαι. τιαστική. Ἀνιοχμὸς ἡ μάχη. Ἀνίππων. ἵππων ἐστερημένων. ἀεὶ τοῦ νεφέ-
λαις. αἰεὶ ὑπὸ τοῦ ποδὸς ἔτεμε τετράμοθεῖος μεγακλέης ἀνίππου. Ἀνίπτοις ποσίν. ἀντὶ ἀνεπιτηδείοις καὶ χωρὶς τί-
νος παρασκευῆς. ὅθεν. ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ τέγος. ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπί τινα ἔργα καὶ πρά-
ξεις ἀφικνουμένων. ὁ μὲν ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι. Ἀνίεισιν. ἐνδίδωσιν. Ἄνισον τὸ μὴ ὂν ἴσον. ση-
μαίνει δὲ καὶ εἶδος βολβῶν. καὶ ἀνισοφυές, ἀνόμοιον. Ἰστέον ὡς ἔνια τῶν ἐναντίων, στερήσει θατέρου λέ-
γεται οἷον ἄνισον. ἐναντίον μὲν ἐστὶ τῷ ἴσῳ. στερητικὸν δὲ ὄνομα οὐ διοικείαν τινα φύσιν σημαίνει. ὡς-
περ τὸ κακὸν τὸ ἐναντίον τῷ ἀγαθῷ. ἀλλὰ σημαίνει ἀπόφασιν τοῦ ἐναντίου ἐν τῷ πεφυκότι
δέχεσθαι ἀμφότερα. τὸ γὰρ ἄνισον οὐκ ἴσον ἐστὶν ἐν τῷ ποσῷ ἀπέφυκε δέχεσθαι καὶ ἰσότητα. ὁμοί-

ως καὶ

ὡς καὶ τὸ ἀνόμοιον. οὐχ ὅμοιον ἐν τοῖς ὁμοιότησι δεικτικοῖς. τοιοῦτον δὴ στέρησις. ἀπόφασις δέ ἐστιν ἐν τοῖς τὴν ἕξιν πεφυκόσι δέχεσθαι. ἡ μὲν ἄντικρυς στέρησις καὶ τὸ ἀνόμοιον. ἀνίσῳ ἀντὶ α. τὸ μὲν, ἀνίσῳ. τὸ δὲ, ἀνομοίῳ. διαφορὰ δὲ αὐτῶν, πρὸς τὰς κυρίως στερήσεις. ὅτι ἀπὸ μὲν τῆς στερήσεως, οὐκ ἔστιν ἐπάνοδος πρὸς τὴν ἕξιν. ταῦτα δὲ μεταβάλλειν οἷά τε ἐστὶ τὰ ἀντικείμενα. καὶ τὸ γὰρ ἄνισον ἴσον, ἀνάγεται. καὶ τὸ ἀνόμοιον ὅμοιον. Ἀνιστάμεναι. αἰχμαλωτιζόμεναι. Ἀνίστη. ἀντὶ τοῦ ἐφίστη. καὶ ἀνίστω ἀντὶ τοῦ ἀνίστασο ἀμειψίας. Ἀνισχάδον. ὁ ἄτηκτον. καὶ ἀθίλαστον. Ἀνίσχων, ἀνατέλλων. καὶ ἀνίσχουσα, ἀναδύουσα. Ἀνίτω. ἀνασιδόσθω. Ἀνιχνεύουσα. Ἀνθεμίδων. ἄλσος ἀρτέμιδος. καὶ ἐν χαρίτεσσι θεούσαις ἐπὶ ἐπανθεμίδων συμβολικοῦ φαβαλεῖν. ἀντὶ τοῦ ἀνθέων. καὶ ἀνθεμίδης παρωνυμικόν. Ἀνθέμιον. τὸ ἐκλεκτὸν χρυσίον. καὶ ἀνθέμιον ὄνομα κύριον.

Ἀνθεμόεντα. ἀναθεματικόν. διηνθισμένον. ποικίλον. καὶ ἀνθεμόεις λειμών, ὁ ἔχων ἄνθη. καὶ ἀνθεμοείσιος ὄνομα κύριον. Ἀνθεμόκριτος. ἀθηναῖος μὲν ἦν κῆρυξ. ἀποσφαγῆ δὲ ὑπὸ μεγαρέων ἀπαγορεύων αὐτοῖς τὴν ἱερὰν ὀργάδα μὴ ἐργάζεσθαι. Ἀνθεμοῦς, πόλις ἐστὶ μακεδονική. καὶ ἀνθεμουσία γῆ. ὁ δὲ ζαιανὸς ἐξελαύνει ὡς ἐπὶ τὴν ἀνθεμουσίαν γῆν. ἐπὶ ταύτην γὰρ καὶ αὐγαρος ὑφηγεῖτο ἰέναι. Ἀνθέμων. ῥόδων. ἀριστοφάνης. πῶς ἄν ἐμὲ καὶ σέ τις ἔρως ξυναγάγη λαβὼν ὥσπερ ὁ γεγραμμένος φησί. καὶ αὖθις. ἔχων στέφανον ἀνθέμων. τουτέστι ῥόδων. ζεῦξις ὁ ζωγράφος ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀφροδίτης ἔγραψεν ἔρωτα ὡραιότατον ἐστεμμένον ῥόδοις.

Ἀνθεμωνίδης παρωνυμικόν. Ἀνθέων. τὴν γενικὴν ὁμοίως τοῖς ἴωσιν οἱ ἀττικοί. ἑρμιππος ἀθηναῖς γυναιξί. κηρόπαστον ἀνθέων ὕφασμα καινὸν ὁρῶν. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς. λεπτοὺς διαψαίρουσα πετάλους ἀνθέων ἡμόντας. καὶ ἀναξαγόρας μαμμακύθῳ. οὗτος δὲ καὶ βελέων καὶ ὀρέων καὶ ἕτερα πλείονα ξενοφῶν διαιρεῖ. Ἀνθέξεται. ἀντιλήψεται. καὶ ἀνθέξεται κρίματος ὑπὲρ μου. Ἀνθερεών. ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος. λάρυγξ. Ἀνθέρικοι αἱ τῶν σταχύων προβολαί. τὰ ἄκρα. ἀνθέρικοι δὲ τοὺς καυλούς φησι τῶν ἀσφοδέλων. εἰσὶ δὲ ἄθραυστοι. ἢ ἀνθερίκων, ἀνθηρῶν. ἢ λαμπρῶν.

Ἀνθέρματος. πολλάκις κατὰ τὰ πεπωκὸς δίκας ἀντὶ λίθου. ἐπεὶ αἱ γέρανοι πετόμεναι ἐν τῷ στόματι ψήφους φέρουσιν ἐρείσματος ἕνεκα πρὸς τὸ μὴ παραφέρεσθαι ἀνέμοις. Ἀνθερμίωνος. ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἱερὰ διασωζόντων. ἑρμιόνη γὰρ ἐν πελοποννήσῳ πόλις, ἱερὰ καὶ δήμητρος ἄσυλος. ὥς τε σκέπην παρέχειν τοῖς ἱκετεύουσιν. Ἀνθεστηριών ὄγδοος μήν ἐστι παρὰ ἀθηναίοις. ἱερὸς διονύσου. κεκλῆσθαι δὲ αὐτὸν οὕτω διὰ τὸ πλεῖστα τῶν ἐκ γῆς ἀνθεῖν τότε. Ἄνθεια. πόλις καὶ ὄνομα ἑταίρας. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ θῆτα διὰ τοῦ τ ἄντεια γράφουσιν. Ἀνθείλοντο. προέκριναν. Ἀνθεινὸς, ὁ ἐξ ἀνθέων. καὶ ὁ καιρός. Ἄνθεια. ἐπίθετον ἥρας. Ἀνθη. μία τῶν ἀλκυονίδων. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀλκυονίδες. Ἀνθηδόνιος ἀπὸ ἀνθηδόνος οἶνος. Ἀνθηδὼν ὄνομα πόλεως βοιωτίας. ὅμηρος ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν. Ἀνθήλιος ἡ σελήνη. καὶ τὸ ἀποσκίασμα τῆς τοῦ ἡλίου ἀνταυγείας. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μίμημα ἢ ἀντάλλαγμα. ὡς θεόπομπος. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἐπισκοτοῦντα τῷ ἡλίῳ νέφη. ἃ καὶ ἀνθήλια καλεῖται. Ἀνθηρὰ ξενοφῶν ὥσπερ ἐν τοῖς μουσικοῖς τὰ νέα καὶ τὰ ἀνθηρὰ εὐδοκιμεῖν. τῶν ὀρνέων τὰ μὲν χρήσιμα καὶ ἀνθηρά, κατὰ τοὺς οἴκους ἀνατρέφομεν. τὰ δὲ μὴ ἀνθηρά, ἐσθίομεν. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. εἶδες ὦ πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα τὸν ὑπέρσοφον οἷον ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν. ὧν τὰ μὲν ἐνοικία χρήσιμα. τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ κατεσθίειν. Ἀνθηρημένος. ἀντιλαμβανόμενος. ἢ προκείμενος. Ἀνθης. ἀνθήσεως. Ἀνθίας ὄνομα ἰχθύος. Ἀνθήνη πόλις. καὶ ἡ ἐπωμίς. καὶ ἄνθινον, ἀνθηρὸν. βαπτὸν. καὶ ἄνθινος χιτών. καὶ ἡ ζοφή. Ἀνθιππασία ὁ ἱππικὸς ἀγών.

Ἀνθίσασθαι μουσικῆς. καὶ ἠνθισμένοι μουσικῆς οἱ ἠθροικότες τὰ ἄνθη τῆς μουσικῆς. Ἀνθίστα μαι δοτικῇ. Ἀνθομολογησόμεθα. ἀντὶ τοῦ εὐχαριστήσομεν. δαβίδ. ἀνθομολογησόμεθά σοι ὁ θεός. ὑπὲρ τῆς εὐεργεσίας ὁμολογοῦμεν χάριτας. καὶ ἀναγράπτους ταύτας ποιήσομεν. καὶ ἀνθωμολογεῖτο. διήρτηντο δὲ ἀνθομολογεῖσθαι πρὸς τινὰς τῶν ἐν ῥώμῃ μεγάλων, μηδὲν ἑωρακέναι φοβερώτερον καὶ δεινότερον φαλαγγος τῆς μακεδονικῆς. καὶ αὖθις. ταῦτα μὲν οὖν ἀνθωμολογήσαντο πρὸς ἀλλήλας ἀντὶ τοῦ συνέθεντο συνεφώνησαν. καὶ αὖθις. πολυσωκράτης τὰ δὲ ἐγράψατο καὶ ἀνθωμολογήσατο

μέλιτος. Ἀνθοσμίας. εὐώδης οἶνος εὔοσμος. ἀπὸ τοῦ κυανθοσμίου. ἤγουν ἀπὸ εἴδους ἀμπέλου. ἢ ὁ
ἡδὺς καὶ παλαιόσμος. καὶ ἀνθηρός. ἀνθοσμίας. εὐώδης οἶνος ἐγκειμένου τοῦ ἄνθους καὶ τῆς ὀσμῆς.
παρ' ἀγωγως, ἀνθόσμιος. ἀνθοσμίας. τὸν δὲ χυδαῖον οἶνον, καπνίαν τὴν ἔλεγον. Ἀριστοφάνης βα-
τράχοις. Διόνυσε πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν. ἀντὶ τοῦ μεθύεις κραιπαλᾷς σκληρὸν οἶνον πίνων. Ἄν-
θος λέγεται καὶ ἡ λευκὴ θρίξ. ὅθεν καὶ φάλανθος ὁ φαλακρός. Ἀνθ' ὅτου. ἀνθ' οὗτινος. Ἀνθῶ
ἀεί. Ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς ἦσαν. παροιμία. ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων μὲν ἀγαθά. κακουμένων δὲ ἀφ' ὧν
ἦν αὐτοῖς ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐλπίς. Ἀνθραξιραίνεται. ἐχθρικὴν δηλοῖ βλάβην. Ἀνθρακιά. πεπυ-
ρακτωμένοι ἄνθρακες. ὅμηρος. ἀνθρακιὴν στορέσας, ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσε. καὶ ἐν ἐπιγράμ-
ματι. σίγλανά τ' ἀνθρακιῆς καὶ φυκίδας οἱ λιμενῖται ἀρτεμιδώρῳ εἰμαι. καὶ ἀνθρακίδες, λεπτοὶ
ἰχθύες ὀπτοί. καὶ πάντα τὰ ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενα οὕτω λέγονται. καὶ ἀνθρακίτης βραχὺ ἐν ποδίσκῳ
παρὰ λέξιδι. Ἀνθρήνη εἶδος σφηκὸς ἢ ἀνθρηνή. κατακέχρηνται δὲ οἱ ποιηταὶ καὶ ἐπὶ μελισσῶν.
καὶ ἀνθρήνια. ἐξελεῖν ἡμῶν πρὸς βίαν τὰ ἀνθρήνια τὰς μελίσσας δηλονότι. τὸ ὀφθαλμῶκεν τοὺ
μένος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν ἀπὸ τῆς γνώμης ἀπολεῖται. συγγενὴς ἐστὶ τῇ μελίσσῃ ἡ ἀνθρήνη. σφη-
κὶ παραπλησία. καὶ τὸ πλάσμα, ἀνθρήνιον. Ἀνθρωπαρέσκεια, ἡ πρὸς ἀνθρώπους σπουδή. Ἀνθρωπεία
φύσις. Ἀνθρωπίζω. τὰ τῶν ἀνθρώπων φρονῶ. Ἀνθρώπινον. δῆθεν διωκομένην ὑπό τινων τὴν ἑταίραν
καὶ φυγεῖν εἰς τὸ οἰκίδιον. τοῦ δὲ ἕνεκα τοῦ ἀνθρωπίνου εἰσδέξασθαι αὐτήν. καὶ ἀνθρωπινώτερον. Ἀνθρω-
πίνως ἀντὶ τοῦ συμμέτρως παρὰ ἀριστοφάνει ἐν βατράχοις. καὶ ἀνθρωπίνως ἀντὶ τοῦ καρτερικῶς ὑπομονητι-
κῶς. πολύβιος. καὶ συμβέβηκε τοὺς μὲν ἐν ταῖς ἐπιτυχίαις ἐξουσίας μὴ δύνασθαι φέρειν ἀνθρωπί-
νως. ἐν δὲ ταῖς περιπετείαις, εὐλαβῶς ἵστασθαι καὶ νουνεχῶς. Ἀνθρωποδαίμονες. δαίμονες
ὄντες ἀνθρωποειδοῦς μετέχοντες σώματος. καὶ ἀνθρωποδαίμονες κεκινημένοι τὸν τρόπον τοῦτον, ξύμ-
πασαν κατέσεισαν τὴν οἰκουμένην. Ἀνθρωπολέθρος ὁ φονεύς. Ἄνθρωπος τὸ προσηγορικόν.
καὶ ἄνθρωπος ἴδιον ὄνομα τοῦ ὀλυμπιονίκου πύκτου. οὗ ἐν ἠθικοῖς ἀριστοτέλης μνημονεύει.
ἀλλ' ἔγωγε ἔφην ταύτης μόνης ἐπιδεῖσθαι νομίζω τῆς μαντικῆς τοὺς ἀνδρὸς εἶναι βουλομένους
καὶ μὴ δίκην θηρίων ἔξω κεχηνέναι τὰς προνομὰς ἀπ' αὐτούς. οὕτω φησὶ δαμάσκιος ὁ φιλόσο-
φος. Ἀνθρώπου αὐτοῦ δαιμόνιον. παροιμία. ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως ὑπ' αὐτῶν σωζομένων καὶ δι'
αὐτῶν εὐδαιμονούντων. καὶ ἄνθρωπος εὔριπος. τύχη εὔριπος. διάνοια εὔριπος. ἐπὶ τῶν ῥᾷστα μεταβαλ-
λομένων καὶ ἀσταθμήτων ἀνθρώπων. Ἄνθρωπος λυπησολόγος. σημαίνει μὲν, ὁ λυπῶν διὰ τὸ
λέγειν κακῶς τοὺς πέλας. κρατῖνος. Ἄνθρωπος πρόδοξος. ὁ πρὶν ἢ σαφῶς ἐξετάσαι δοξά-
ζων. Ἄνθρωπος φιλοπραγματίας. ἐπὶ πολυπράγμονος. Ἄνθρωπος αὐτὸς ἑαυτοῦ βελτί-
ων γίνεται κατὰ πέντε τρόπους. πρῶτον μὲν, ὁμιλία τῇ πρὸς θεόν. ἀνάγκη γὰρ τὸν προσιόντα αὐ-
τῷ, κατ' ἐκεῖνον καιρὸν χωρίζεσθαι πάσης κακίας εἰς δύναμιν ὁμοιοῦντα ἑαυτὸν τῷ θεῷ. δεύτε-
ρον, ἐν τῷ εὖ ποιεῖν. θεοῦ γὰρ τοῦτο καὶ θείας μιμήσεως. τρίτον. ἐν τῷ ἀποθνήσκειν. εἰ γὰρ κατὰ ποσόν
τι ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος ἐν τῷ ζῆν τὸ ζῶον χωριζομένη βελτίων γίνεται ἑαυτῆς. ἐν τε τοῖς ὕπνοις
κατὰ τοὺς ὀνείρους καὶ ἐν ταῖς ἐκστάσεσι τῶν νόσων μαντικὴ γίνεται, πολλῷ μᾶλλον βελτιοῦται
ὅταν τέλεον χωρισθῇ ἀπὸ τοῦ σώματος. Ἄνθρωπος οὐκ ἔχων εἰπεῖν ὄνομα πάππου ἀλλ' οὐ-
δὲ πρὸς. πλὴν ὅσον εἰκάσαι, ἀπὸ θωμοσκοπείου ἐπὶ τὴν ἡγεμονικὴν ἀπήνην ἀλάμενος.

Ἄνθρωπος τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. δοκοῦν πανουργότατον εἶναι τῶν ζώων πλὴν ὅτι ἔχει λόγον τὸ φαῦ-
λον τοῦτο ὑπέχειν. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ζῷα ταῖς τοῦ σώματος αὐτῶν ἐπιθυμίαις δουλεύοντα, διὰ
μόνας ταύτας σφάλλεται. τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος, καὶ πρὸς δόξας ἐπτοημένον οὐχ ἧττον διὰ τὴν
ἀλογιστίαν ἢ διὰ τὴν φύσιν ἁμαρτάνει. Ἀνθροίσματα. ἄγρια λάχανα παραπλήσια ἀνήθοις. οἷα
καὶ τὰ μάλαθρα. Ἀνθυπωμοσία ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὴν ὑπωμοσίαν. οὕτω δημοσθένης κατὰ ὀλυμ-
πιοδώρου. Ἀνθυπουργῆσαι χάριν. τὸ ἀνταποδοῦναι. σοφοκλῆς κόλχισιν. ἢ φὺς ὑπο-
μνησ' ἀνθυπουργῆσαι χάριν. Ὅτι ὁ ἀριστοτέλης τὴν ἀνθυφαίρεσιν ἀνταναίρεσιν εἴρηκεν.

Ἀνακράτος ἐλαύνοντα. ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐλαύνοντα. Ἂν μὴ παρῇ κρέα τάριχος στερ-
κτέον. παραινεῖ ἡ παροιμία, ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι. Ἀνοδία. ἐπίρρημα τοπικόν.

οἱ δὲ πλείους, ἀνοδία ἐστὶ κατὰ τῆς νήσου διεσπάρησαν. Ἄνοδον· ἀδιέξοδον. Ξενοφῶν. τὴν μὲν γὰρ ἄνοδον. τὴν δὲ κάθοδον εὑρίσκομεν τοῦ ὄρους. καὶ ἄνοδον τὴν ἀνέλασιν. Ἀνόδοντον· κορώναις. Φερεκράτης. ἀνὴρ γερόντων ἀνόδοντας ἀλήθει. Ἀνόητα τὰ ἀφροδίσια. ἢ ἡ λατρεία τοῦ ἐστι μωρά. μωραίνειν τὸ ἀφροδισιάζειν ἔλεγον. ἀριστοφάνης· οἱ νῦν τὰ πέρυσι καὶ ἐγυμνάσω. καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων. τουτέστι μωρῶν. ἢ ἀνοήτων. ἀνεπιστημόνων, Ἀνόθευτον· γνήσιον. ἀπαραποίητον. καθαρόν. Ἀνώγεων· τὸ ὑπερῷον οἴκημα. Ξενοφῶν. ἐν Κύρου ἀναβάσει. καὶ τῶν κωμωδουμένων οἱ πολλοὶ. ἀριστοφάνης. Ἀνομβρῆσαι· ἀναβλύζουσαι.

Ἀνομένης· παυομένης. ἀνυομένης. Ἀνομείτω· παρανομείτω. Ἀνομιλητον· χωρὶς τὸ πλῆθος. Ἄνομος· ὁ παράνομος. ἄνωμος δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου ὁ μὴ ἔχων ὦμον. ἔξου καὶ ἄνωμοι πελωτίδαι οὕτω καλούμενοι. Ἀνόνητα· ἀνωφελῆ. ἔστι τὸ πολυτελεῖ καὶ ἀνόνητα σώματα, ἐπὶ ταῖς βαρβαρίαις πρὸς θεοὺς δυσσεβείαις. οἷον ὁ αἴας. Ἀνωνόμαστος ὁ μὴ ἔχων ὄνομα. Ἄνοντος· ἀνύοντος. Ἀνόπαια· εἶδος ὀρνίθος. Ἀνόπιν εἰς πρόσωπον. Ἀνόπλοι· ἀθέατοι. οἱ δὲ ἕλληνες ἐπιθαττεῖς τῆς νήσου ὥρμησαν ἄνοπλοι τοῖς πολεμίοις. Ἀνοργίαστος· ἀμυήτοις. ὄργια γὰρ τὰ μυστήρια. καὶ ἀνοργιάστοις. τῶν μυστηρίων ἀπείροις. ἔστι τῆς ἀφροδίτης ἀνοργίαστα σοι ἐστὶν. ἀντὶ τοῦ οὐκ ὠργίασας τῇ ἀφροδίτῃ ἀτέλεστά σοι ἐστὶν. Ἀνοργοι· ἀντὶ τοῦ αὐτῶν ὀργῆς κρατήμος. Ἀνόρεκτος· ὁ μὴ ὀρεγόμενός τινος. ὁ πρός τε πρὸς φερόμενα βρώματα ἀηδῶς διακείμενος. Ἀνορθοῖ· αἰτιατικῇ. Ἀνορον· τὸ ὀξύ. Ἀνορωρυγμένον λέγουσιν οὐχὶ ἀνορωρυγμένον μὲν ἀνδρὸς ὕβρεια. ἐπίθυσ καὶ χρῆσθαι οὖν ἀνορωρυγμένον ταύτην ἰδόντα. Ἀνορταλίζειν· καὶ ἀνωρταλίζει· κοῦφος ὀρχοῦ. ἐπαίρου. καὶ ταχέως ἐπὶ σκιρτᾶν δυνήσεσθαι. ὀρταλίζειν δὲ λέγεται, ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ἀναπτεροῦσθαι ὀρνέων. ἀριστοφάνης. τούτοις ὁ ἀπεχρήσατό τις προοιμίοις, ἀνωρταλίζει κακεροῦτιας. ἀντὶ τοῦ μετεωρίζου καὶ μέγα ἐφρόνει. ἀπὸ δὲ τῶν κερασφορούντων ἡ λέξις. Ἀνόσιον· βέβηλον. ἀνίερον. ἄθυτον. αἰλιανός. ὁ δὲ ταλλαῶν ἀνόσιος. τοῦτο γοῦν πείθεται τῷ θεῷ. καὶ ἀνοσιώτατος ὁμοίως. Ἄνθρωπος κείβανον· παροιμία ἐπὶ τῶν καινόν τι ἐφευρηκότων. ἄνθρωπος γὰρ αἰγύπτιος, ὃς τὴν τῶν ἄρτων ὄπτησιν ἐπενόησε τὸν κείβανον. Ἀννόνα ῥωμαϊκὴ λέξις. Ἄνοσος· ἀνυποστρέπτους. νόστος γάρ ἡ εἰς τὰ οἰκεῖα ἐπάνοδος. παρὰ τὸ τῆς πατρίδος ἡδύ. αἰλιανὸς ὁ δὲ τοὺς θεοσύλας ἀπέκτεινε καὶ ἔθηκεν ἀνόστους. τοῦτο δὴ τὸ ὁμηρικόν. Ἀνουβείδιον· τόπος τις. βενδίδειον δέ. Ἀννούμινος· ἀπογραφὴ ὀνομάτων παρὰ ῥωμαίοις. οἱ δέ, ἀννούμιον φασίν. Ἀν οὖς ἔχων ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὖς ἔχων. καὶ σοφοκλῆς. τὸν οἰνωπὰν ἔχουσα κισσὸν. ἀντὶ τοῦ ἄνω ἔχουσα. Ἀνουτητί· ἀντρώτως. Ἀνοχὴ ἡ ὑπομονή. ἀνακωχὴ δέ. Ἀνοχλήσας· ἀνακινήσας. Ἀνοψία· σπάνις τῶν ὄψων. Ἄνω· ἀντὶ τοῦ ἀνά. ὅμηρος. ἠδ᾽ ὅσα λέσβος ἄνω μακάρων ἕδος ἐντὸς ἐέργει. καὶ τὴν πρόθεσιν κολλητέον τῷ ἐέργει. ἵνα ᾖ ἀνείργει ἀναστέλλει. ὁ κατασρέφει εἰς τὸ προσορίζει. Ἄνω κάτω τὸ πάντα λίθον κινεῖν. Ἄνωγε· παρεκελεύσατο. Ἀνώγεον οἴκημα. ἀνώγεων δέ. ὅτι καλλισθένης τὸ δεσμωτήριον ἀνώγεων εἶπεν. ἀνάγαιον καὶ κατάγαιον διὰ διφθόγγου καὶ ο μικροῦ. τὸ δὲ ἀνώγεων εἶτα καὶ κατώγεων διὰ τοῦ ω μεγάλου καὶ ψιλοῦ γράφουσιν, ἀλλ᾽ οὐκ ὁ τῶν λέξεων θηρατὴς καὶ τῶν τούτων ἀντιστοίχων ἀκριβὴς ὀρθογράφος κατοργηγὸς ὁ μαΐστωρ. διὰ τοῦ ε ψιλοῦ καὶ ο μικροῦ ἐξέδοτο ταῦτα γράφεσθαι. τὸ δὲ μεσόγαιον μόνον διὰ διφθόγγου εἶπεν ἐπειδὴ εὕρηται μεσογεία γῆ. καὶ μεσόγειος γῆ. Ἀνωγή· παρακέλευσις. Ἀνωδύρετο· ἐθρήνει ἔκλαιεν. ὁ δὲ ἀνωδύρετο τὴν συμφορὰν ἐπιδακρύων τῷ πάθει. Ἄνωθεν· ἐκ τόπου. ἢ χρόνου. βαρεῖ. τίνες ἄνωθεν φρονιμώτατοι οἰωνοὺς ἐστρωμένοι ζοφ κηδομένους ἀφ᾽ ὧν ὑπερβλαστῶσιν ἀφ᾽ ὧν τὸ νῆσιν εὕρωσι. τὰ δὲ οὐκ ἐπί σης τελουμένα. τοῦ τε εἶναι ἄνωθεν ἐκ φύσεως. ἢ τοῖς ἐν τῷ ἀέρι. Ἀνωθήσαι ἐπὶ τὸ ἀνωκινῆσαι. ἀνωθήσαι δὲ ἑαυτὸ τὸ θηρίον καὶ ἔξαλον γενόμενον, ἀπεσείσατο ὃν τὴν ὑπεξιν ἀπολῦσαι τὸν ἄνθρωπον. Ἀνώϊστος ὁ ἀνυπονόητος. καὶ ἀνωϊστὶ, ἀντὶ τοῦ ἀνυπονοήτως.

Ἀνωνισμένος· ἐνθεὶς ἀνωτάτω γενηθεὶς, ἢ ἄνω ὢν καὶ ἀνωκίσθαι. Ἀνωμαλία· ἡ τραχύτης

Ἄνωμος ὁ μὴ ἔχων ὦμον. ἔξου καὶ ἄνωμοι πελωτίδαι οὕτω καλούμενοι. καὶ ἀνωμότερος.

Ἀνώμοτος· χωρὶς ὅρκου. ὁ δὲ ἀνὴρ καὶ ἀνώμοτος πιστεύειν ἄξιος. καὶ αὖθις. ἡ γλῶσσ᾽ ὀμώμοχ᾽ ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. Ἀνώμωξεν· ἐστέναξεν. Ἀνωνόμαστος· ὁ μὴ ἔχων ὄνομα. Ἀννώνων· μέτρον

δή. ἡ δὲ λέξις ῥωμαϊκή. Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι παγαί. ἐπὶ τῶν ὑπεναντίως γινομένων ἢ
λεγομένων. οἷον ὁ πόρνος τὸν σώφρονα εἰ λέγει πόρνον. ἐπειδὴ οἱ ποταμοὶ ἄνωθεν κάτω ῥέουσι.
τουτέστιν ἐπὶ τῶν τὰ ἑαυτοῖς προσόντα ἐλαττώματα, ἑτέροις προσανατιθεμένων. Ἀνωρθιασμένον
τὸ ὀρθότατον. καὶ ἀνωρθωσάμην τὸ ἀνωρθείαζον. ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ ὄρθιοι βοῶντες ἔλεγον.
Ἀνώφλιον. τὸ ὑπέρθυρον. Ἄνωχθι. κέλευσον. Ἀντ᾽ ἀγαθῶν ἀγαθίδες. παροιμία. ἐπὶ τῶν
εὖ παθόντων ἀνθ᾽ ὧν εὐηργέτησαν πρότερον. Ἀνταγωνιστής, πολέμῳ καὶ μάχῃ ἰσοστάσιος. ἀφ᾽ οὗ δὴ
καὶ ἀνταγωνιστὴς ἀξιόμαχος ἐπὶ πολὺ τοῖς ῥωμαίοις ἐγένετο. Ἀντάλλαγμα οἱ κατὰ σάρ-
κα πρόγονοι τοῦ χριστοῦ οὐκ εἶχον καὶ ἀντάλλαγμα ἐκάλεσαν οἱ ἑβδομήκοντα ἑρμηνευταί. Ἀντα-
λλαγὴν καλοῦσι τὸν ἀντὶ ἄλλου καταλλαγμένον. οὐχὶ ἀντάλλου. μηδὲ ἀνδρὸς κηνηφόρου. ἔδει τοίνυν ἐῆσαι
τὴν σεαυτῆς θυγατέρα ἀντάλλαγον χήραν ἐκοῦσαν ἢ ἀδελφὴν ποιήσει τούτοις οἷ ἀντάλλαγον τέ-
ξεις ὅ τι οὐ τὸ δεδομένον. καὶ ἐν ἀλιεῦ. ἐν λελάκτηκεν ὁ χρηστὸς ἡμῖν μοιχὸς ἀλλ᾽ ἀντάλλαγος.
Ἀνταλλὰς ἀρχῆς ἐστι τοῦ δρᾶν. τουτέστιν ἀντὶ τοῦ ἄρχειν τὸ καινοτομεῖν. τῶν δὲ ἀρχαίων ἀμε-
λεῖν. Ἀνταμείρομαι. Ἀνάκλασιν. κατὰ ἀνάκλασιν ἀπό τινος μεταγομένη. γίνεται δὲ τοῦτο
ἀπὸ φωνῆς, ὅταν ἀντηχῇ. καὶ ἐπὶ φωτὸς ἡλιακοῦ ὅταν λείῳ τινὶ ἐλλάμπῃ οἷον τῷ ὕδατι προσπέσοι.
Ἀντάμειψιν. ἀνταπόδοσιν. Ἀνταναιρεῖται. κτείνεται. καὶ ἀντανῃρέθη, ἀντεφονεύθη.
Ἀνταξιηγοῦντο. οἱ δὲ ἐνταῦθα ὑπερελασθεῖς ἀποθανόντες, ἀντανήγοντο τῇ οἴτῃ. Ἀντανίσχο-
μεν προσαλλόμεθα. καὶ ἀντανίσχοντο. ἀντὶ τοῦ ἀντετάσσοντο. Ἀνταπαιτῆσαι, καὶ παιτῆσαι. θου-
κυδίδης, ἕκτῃ καὶ τετάρτῃ. καὶ ἀνταποδοῦναι καὶ ἀνταπολαμβάνειν. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ
λεπτίνου. Ἀντάρης. νυκτερὶς ὅ ψεπφηπσοριλῆς. Ἀνταυγεῖς κόρας. στρέψον ἀνταυγεῖς κό-
ρας ἀντὶ τοῦ τὰς κόρας σου ἀντιπρόσωπον μοι στρέψον καὶ διὰ ἀνταύγειαν χιόνος καὶ σκληρότη-
τα τῆς ἀναβαλλομένης ἀνακλάσεως, ἐφθείροντο. Ἀνταία. ἱερέα. καὶ ἀνταῖος ὄνομα κύριον.
Ἀνταίῳ. φιλονεικῶ. Ἀνταίας ὄνομα κύριον. Ἀντεγκλήμασι ταὐτὸ καὶ τοῖς ἀντεγκλήμασι
τὸ περὶ τῶν δώρων οὐκ ἀπεκρινάμην. καὶ ἀντέγκλημα τῶν ἀντιθετικῶν στάσεων. Ἀντελάμβανεν τό.
ὕπνοι τε αὐτῆς ἀεὶ μακρότεροι ἀντελαμβάνοντο. ἀντὶ τοῦ διεδέχοντο. ἡμέρινοι μὲν ἄχρι πρὸς τῆς νυκτός.
νυκτερινοὶ δὲ ἄχρι τοῦ ἡλίου ἀνίσχοντος. Ἀντεμήνισαν. ἀντωργίσθη. ὁ δὲ, παθὼν ἀνήκεστα καὶ
τῆς περιουσίας διωχθεὶς παρὰ τὴν δίκην, ὅμως οὐκ ἀντεμήνισεν. Ἀντεμπλήσαντες. ἀνταπο-
δόντες. ξενοφῶν. οἱ δὲ, θαρρεῖν ἐκέλευον λέγοντες ὅτι οὔτε τέκνων στερήσοιτο, τήν τε οἰκίαν αὐτοῦ
ἀντεμπλήσαντες τῶν ἐπιτηδείων. Ἀντεξάγειν. ἀντιπαρατάσσεσθαι. ἀντεπιέναι. Ἀντεπεί-
ἀντεπήρχετο. Ἀντεπεξελθεῖν δοτική. καὶ ἀντεπεξέρχομαι. Ἀντεπιτίθησι. ἀντὶ τοῦ ἀντεπιστέλ-
λει. ἰσαῖος. Ἀντεπιχειρεῖν. παρὰ ἀριστοτέλει ἀντεπιχειρεῖν λέγεται. ἔστι δὲ ἀντεπιχειρεῖν, τὸ πρὸς
τὰ λεγόμενα μὲν, μὴ φέρειν ἔνστασιν. ἐπιχειρεῖν δὲ δι᾽ ἄλλων τινῶν. καὶ αὐτὸν πάλιν μὲν συλλο-
γίζεσθαι, ὅτι μὴ ἀληθὲς τὸ δεικνύμενον. ὁ δὲ πρὸς μὲν τὸ δεικνύναι λόγος ὅτι ἡ ψυχὴ οὐκ ἀθάνατος διὰ
τὸ εἶδος αὐτοῦ ἐν ὕλῃ εἶναι μηδὲν δὲ ἔνυλον εἶδος χωριστὸν εἶναι τῆς ὕλης, μὴ ἐνιστάμενον. δεικνύναι πειρώ-
μενος δι᾽ ἄλλων τινῶν πάλιν αὐτὸ ὅτι ἐστὶν ἄφθαρτος ἤτοι διὰ τοῦ λαμβάνειν ὅτι αἱ μαθήσεις ἀναμνή-
σεις. ἢ ὅτι αὐτοκίνητος ἀντεπιχειρεῖ. οὐκ ἐνίσταται. Ἀντερεῖ. ἀντιλέξει. Ἀντερείδει. ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑπείκει.
Ἀντερῶμεν. ἀντεπιθυμοῦμεν. Ἀντέρως. ὁ καὶ ἀπολλώνιος. ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς παιδεύσας ἐν ῥώ-
μῃ ἐπὶ κλαυδίου τοῦ μετὰ γάϊον βασιλεύσαντος. ἀφ᾽ οὗ περὶ καὶ ἡρακλείδης ὁ ποντικὸς ἐγένετο. ἀκου-
στὴς δὲ ἦν ἀππίωνος τοῦ μόχθου. φέρονται αὐτοῦ βιβλία περὶ γραμματικῆς δύο. καὶ τοῦτο δὴ τὸ ὑ-
μνούμενον ὄνομα ἀντέρως ἐν τοῖς δεξιοῖς γυναίοις ἐσώζετο. ἀντὶ τούτου ἀλλήλους ἠγάπων. χαρίτων
δὲ καὶ μελανίππος εἰς ἔρωτα ἀλλήλοιν συνεπεσέτην. καὶ ὁ μὲν χαρίτων ἐραστὴς ἦν. μελάνιππος
δὲ τὴν ψυχὴν ἐρώμενος ἐς τὸν φίλον τὸν ἔνθεον ἀναφλεχθείς, ἰσότιμον τὸ τοῦ πόθου κέντρον ἐνε-
δείκνυτο. Ἀντέσχε. γενναίως ἔφερεν. καὶ πρότερον ληφθείς τις ὑπὸ τῶν ἰουδαίων, πρὸς πᾶσαν
αἰκίαν ἀντέσχεν. Ἀντέβρησαν. εἰς τὸ ἐναντίον ἦλθε τιτρώσκων. διεπέρασε. τορῶς
ὑπὸ τὸ ζυγόν. Ἀντευεργέτης ἀγαμέμνων ἀπετίσαν ἀχαιοί. ἡ παροιμία. ἐπὶ τῶν ἀντευεργέτας προσπη-
λακιζόντων ἢ ὑβριζόντων. Ἀντίφρασμα. τὸ ἐναντίον τῇ ἀφροσύνῃ ἀγαθόν. Ἀντεφέροντο.

ἐναντιοῦνται. Ἀντιφιλοτιμουμένου· ἀντὶ τοῦ ἁμιλλωμένου. καὶ ἐρίζοντος καὶ ἀνταγωνιζομένου. τοῦτο δὲ
τὸ ἀντιφιλοτιμεῖσθαι πρώτης ἐστὶ συζυγίας τῶν περισπωμένων. καὶ μόνον. ἔστι δέ τινα ῥήματα, ἃ
δύο συζυγιῶν εὑρέθη. οἷον σκηνῶ σκηνεῖς καὶ σκηνᾷς. καὶ ἀτολμῶ ἀτολμεῖς καὶ ἀτολμᾷς. Ἀν-
τιπεφόδῶ. ἀντιπεφώδηκα, ἀντὶ τοῦ ἀντιπέπειχον. Ἀντέχομαι· γενικῇ. Ἀντέχει· ἀντὶ τοῦ ἐξαρ-
κεῖ. Δείναρχος δὲ ἀντὶ τοῦ σώζεται. Δημοσθένης καὶ Ὑπερείδης, ἀντὶ τοῦ ἀντιλαμβάνεται. καὶ οἱ
ἵπποι αὐτοῖς μηδὲ πρὸς τὸ φεύγειν ἀπὸ τοῦ πλήθους ἔτι ἀντεῖχον. καὶ αὖθις· ἀμελετήτους ὄντας
κρύει ἀντέχειν· ἀντὶ τοῦ ὑπομονητικῶς ἔχειν. καὶ αὖθις ταῖς ἐπιθυμίαις ἀντέχων. καὶ αὖθις. ἡ
σύγκλητος ὑπολαβοῦσα τοὺς αἰτωλοὺς ἀντέχειν ταῖς κατὰ τὸν ἀντίοχον ἐλπίσιν ἀπέκτους
ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἑλλάδα. καὶ ἀντεχόμενος ἀντιλαμβανόμενος. Ἀντεχειροτόνησεν· ἀν-
τέλεγεν. εἰ δὲ κἀκεῖνα προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν. Ἄντεια· ὄνομα κύριον ἑταί-
ρας. τινὲς δὲ ἄνθεια γράφουσιν. Ἀντήλιος ἐν τῷ η. καὶ ἀπηλιώτης. καὶ πάντα τὰ ὅμοια, ψι-
λῶς. καὶ ἡ ἔπηλυς ἐστὶ παρὰ ἡσιόδῳ. Ἀντήνωρ· ὄνομα κύριον. καὶ συστέλλει. ἐπὶ γενικῆς. καὶ ἀντηνο-
ρίδης ὁ τοῦ ἀντήνορος παῖς. Ἀντήρεις· αἱ τιθέμεναι ἀντὶ τοῦ ἴσας ταῖς θρήνοις. μετῆκται δὲ
ἀπὸ τῶν ἐρειδόντων ὅλην κατ' ἴσον ἐρείσωσι. καὶ μὴ εἰς θάτερον περιωθῆται ἡ ναῦς. ἀντήρεις οὖν ἀν-
τιτυπούσας τοῖς θρήνοις. θρηνοῦσαι γὰρ ἔτυπτον τὸ στῆθος πρὸς ἕκαστον ἤλεκτρα. πολλὰς δ' ἀν-
τήρεις ἤσθου στέρνων πληγὰς αἱμασσομένων. ἀντήρεις δὲ ἀντήρειδος καὶ σημαίνει τὴν θυρίδα.
Ἀντήρκουν· ἀντίσχυον. ἠδύναντο. πρὸς τὰς παρατάξεις ἀντήρκουν μόλις. Ἀντιάζει· ἐναντι-
οῦται. Ἀντιάνειραι· ἰσάνδροι. ἐναντιούμεναι τοῖς ἀνδράσιν. Ἀντιάσας· μετασχών. ἐν ἐπι-
γράμματι. δῶρα φέρει ζ' ὁμήρου γήραος ἀντιάσας. καὶ αὖθις σοφοκλῆς. ἀλλ' ἀντιάζω περὶ πα-
νωλέθρους τὸ πᾶν ἡμᾶς τοῦ λέσθαι καὶ ἐξερημῶσαι γένος. Ἀντιάτας· τοὺς ἀπὸ ἀντίου πόλεως.
ἣ ἀπέχει ῥώμης τ' σταδίους. Ἀντιβοληθέντος ἀντὶ τοῦ παρακληθέντος. Δείναρχος λέγει. Ἀν-
τιβόλησις. καὶ ἀντιβολία. παράκλησις ἱκετηρία. Θουκυδίδης. πρὸς τὴν ἀντιβολίαν καὶ ὀλοφυρ-
μὸν τρεπόμενοι, εἰς ἀπορίαν καθιστᾶσι συνάγειν τὸ σφᾶς ἀξιοῦντες. καὶ ἀντιβολῆσαι, ἀπαντῆσαι.
μετασχεῖν. καὶ ἀντιβολῶ τὸ ἱκετεύω. πεποίηται δὲ παρὰ τὸ ἄντομαι καὶ βάλλω. Ἀντιβολῶ·
δοτικῇ. φωναὶ δὲ παρὰ πάντων εἰκῇ αὐτιβολοῦσαι καὶ ἀντηχοῦσαι αὐτοῖς. αἰτιατικῇ δέ. ὑμεῖς
δὲ τοὺς νόμους ἔχοντα με πλησίον ἢ γενέσθαι παρεστάναι, καὶ τὸν ὅρκον ὃν ὀμωμόκατε, τοὺς
ἀξιοῦντας καὶ ἀντιβολοῦντας ἕκαστον ὑμῶν. Ἀντιγενίδης· σατύρου θηβαῖος μουσικὸς αὐλῳ-
δὸς φιλοξένου. οὗτος ὑποδήμασι μιλησίοις πρῶτος ἐχρήσατο. καὶ κροκωτὸν ἐν τῷ κώμῳ περιεβάλ-
λετο ἱμάτιον. ἔγραψε μέλη. Ἀντιγόνη· ὄνομα κύριον. καὶ ἀντιγόνειος. καὶ ἀντιγόνειος
κλίνη τοῦ ἀντιγόνου. Ἀντίγονος· οὗτος ἐκλήθη εὐεργέτης παρὰ πᾶσι τοῖς ἕλλησι. νικήσας τὴν μάχην
κλεομένην τὸν τῶν λακεδαιμονίων βασιλέα ἐκράτησεν ἐντεῦθεν καὶ τῆς σπάρτης. αὐτός τε ὢν κύριος ὅ
βούλοιτο χρῆσθαι καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς ἐμπολιτευομένοις, τοσοῦτον ἀπεῖχε τοῦ κακῶς ποιεῖν τοὺς ἐγ-
νότας. ὑποχειρίους ὡς ἐκ τῶν ἐναντίων ἀποδοὺς τὸ πάτριον πολίτευμα καὶ τὴν ἐλευθερίαν. καὶ τῶν
μεγίστων ἀγαθῶν αἴτιος γενόμενος. καὶ κοινῇ καὶ κατ' ἰδίαν λακεδαιμονίοις. καὶ οὐ μόνον ἐκεῖθεν παρ' αὐ-
τὸν τὸν καιρὸν εὐεργέτης. ἀλλὰ καὶ μεταλλάξας, σωτήρ. Ἀντύγονοι(?) οἱ ζοχοὶ τοῦ ἅρματος. Ἀντιγρα-
φεύς· ὁ καθιστάμενος ἐπὶ τῶν καταβαλλόντων τινὰ τῇ πόλει χρήματα ὥστε ἀντιγράφεσθαι αὐτά.
οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ἀνδροτίωνος. ἀλλὰ καὶ αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. δύο δὲ ἦσαν.
ὁ μὲν τῆς διοικήσεως. ὁ δέ, τῆς βουλῆς. ἰδίως μὲν ἐπὶ ταῖς τῶν κλήρων δικασίαις ὅταν τις ὡς ἄ-
παιδος ὄντος τοῦ τετελευτηκότος ἑαυτῷ φάσκῃ προσήκειν τὸν κλῆρον. ἐπὶ τῶν τοιούτων λέγεται
ἀντιγραφή. κοινῶς δέ, τὰ ἐν ταῖς δημοσίαις δίκαις τῶν δικαζομένων γράμματα. καὶ λέγεται ὁμοίως
τά τε τοῦ διώκοντος καὶ τὰ τοῦ φεύγοντος ἀντιγραφή. λέγεται δὲ οὕτω καὶ τὰ μαρτύρια. πλάτων μέν-
τοι ἐν τῇ σωκράτους ἀπολογίᾳ, ἀντωμοσίαν καὶ ἀντιγραφὴν τὸ αὐτὸ λέγει. Ἀντιδιαστέλλεται· ἀν-
τιδιίστησιν ἢ χωρίζει. Ἀντίδορον, τὸ τοῦ δέρματος δέρμα. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ καρύου χλωρὸν ἀντίδο-
ρον λεπίδος. Ἀντίδοσις· τοὺς εἰς λειτουργίαν τινὰ χειροτονουμένους καὶ μὴ βουλομένους λειτουρ-
γεῖν, ἐπὶ προφάσει πενίας, ἀντιδιδόναι ἑτέροις τὰς ἑαυτῶν οὐσίας. λέγοντες, ἐκλάβωσι τὰς ἐκείνων

λειτουργεῖν· ἐξ ὧν ἠναγκάζοντο, ἢ διδόναι τὰς οὐσίας οἱ προστεταγμένοι, ἢ λειτουργεῖν. τὸ οὖν ἀντιδι-
δόναι τινὰ τὰς ἑαυτοῦ οὐσίας, καὶ λαμβάνειν τὰς ἑτέρου τῶν προστεταγμένων λειτουργεῖν, ἔλεγε τὸ ἀν-
τίδοσις. Ἀντίθεσις σχῆμα λέξεώς ἐστι καθ' ἣν ἀντιτιθέασιν ἀλλήλοις τὰ ἐναντία ἢ κατὰ μέ-
ρος ἢ ἀθρόως. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ. Ἀντικαθίσταται· ἀντ' ἐναντίου τάττεται. καὶ ἀντικαθίστα-
σθαι ὁμοίως. οὐ δυνάμενος τῷ πλήθει ἀντικαθίστασθαι. Ἀντικακούργως ἀπαιτεῖς· παροι-
μία ἐστὶ τῶν κακὰ ἀντὶ καλῶν ἀπαιτούντων. Ἀντικαταλλαττόμενος οὐ μόνον ὁ τὴν ἀπέχθειαν διαλύων τις
ἢ εἰς φιλίαν ἔρχεται πρὸς ὃν ἐγένετο αὐτῷ διαφορά· ὁ καταλλαττόμενος ἐχρήσαντο οἱ ῥήτο-
ρες. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀμείβοντος χρυσίον ἐν τῷ δήμῳ πολλάκις. Δημοσθένης· ἀλλὰ καὶ ἐδείκνυ-
εν ὑμᾶς τυροπωλ. οἰκοδομῶν. βαδιεῖσθαι φάσκων καὶ μὴ χειροτονοῦντες ὑμεῖς. ξυλλήψων. τὸ χρυσίον
ἀντικαταλλαττόμενος ἐπὶ τῶν τραπεζῶν. Ἀντικατέστησαν· ἠναντιώθησαν. Διόδωρος· οἱ δὲ ὑπολειφθέντες
ἀντικατέστησαν ἀλλήλοις. Ἀντικατηγορεῖσθαι· τὸ ἴδιον ἀντικατηγορεῖται τοῦ πράγματος ὃ καὶ
μόνῳ ὑπάρχει καὶ ἀεί. ὡς τοῦ ἀνθρώπου τὸ γελαστικόν. καὶ τοῦτό ἐστιν ἀντικατηγορεῖσθαι τὸ μόνῳ καὶ παντὶ ὑ-
πάρχειν. Ἀντικείμενα· τὸ ἀντικείμενον τετραχῶς ἀντίκειται. ἢ ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις ἢ ὡς
τὰ ἐναντία. ἢ ὡς ἕξις καὶ στέρησις. ἢ ὡς τὰ πρός τι. καὶ καθ' ἑκάστην ἀντίθεσιν οἰκεία τίς ἀκολουθία. ἀ-
φ' ἧς ἀκολουθίας ὑπογράφει πῶς οἱ ὁρμώμενοι κατασκευάζειν τι καὶ ἀνασκευάζειν. ἀλ-
λ' οὐκ ἐπὶ πασῶν τῶν ἀντιθέσεων ἡ ἀκολούθησις ὁμοίως. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῆς ἀντιφάσεως, ἀνάπαλιν
γινομένη ἀκολούθησις ἔχει. εἰ γὰρ τὸ καλὸν ἡδύ, τὸ οὐχ ἡδὺ οὐ καλόν, ἀλλ' οὐχὶ τὸ οὐ καλὸν οὐχ ἡ-
δύ. καὶ τὰ λοιπὰ ἐπὶ τοῖς τόποις. Ἀντικλείδης· οὗτος ἔγραψε περὶ νόστων. αἰτιῶντος γὰρ τοῦ
Πυθίου ἀναθεῖναι τὴν ἄρνα τὴν χρυσῆν καὶ ἕτερα περιέχοντος κειμήλια, εἰπεῖν τὴν Πυθίαν ὅ
βούλεσθαι δὸς μὴ δίδου δ' ὃ μὴ θέλω. Ἀντίκρισις· ἀντὶ τοῦ ἀπόκρισις οὕτως Ἀναξίλας.

Ἀντικρύ· κατέναντι. ἐξεναντίας. ἀντικρὺς δὲ διόλου. ἢ παντελῶς ἢ φανερῶς. δι' ἐναντίας. ὁ δὲ
ποιητὴς ἐκτεταμένως λέγει καὶ δίχα τοῦ σ. ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα. ἢ ἄντι-
κρυς, ἀντὶ τοῦ αὐτίκα φανερῶς. ὑποβλήτους ἂν εἶπέ τις αὐτοὺς εἶναι καὶ νόθους ἄντικρυς. ἀντὶ τοῦ ἀ-
ληθοῦς. εἶδον δὲ καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἄντικρυς ἀπαγγέλλουσαν τὴν τοῦ ἀνδρὸς ὄψιν οἷος ἦν τὴν φύ-
σιν. καὶ ὁ κανών. τὰ εἰς υ ἐπιρρήματα εἰ λήγοι διὰ τοῦ σ, ἰσοχρονεῖν θέλει. μεσηγὺς μεσηγύ. τὸ μέντοι
ἄντικρυ μεταβαλὸν τὸν τόνον, μετέβαλε καὶ τὸν χρόνον. Ἀντικρύς· κατέναντι. ἐξεναντίας. οἱ γλωσ-
σογράφοι καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος, καὶ ἕτερα φασὶ δηλοῦν. καὶ τὸ διαμπερές. καὶ ἰθὺς καὶ αὐτὸ
καὶ ἐπευθύ. καὶ ἰσχυρῶς καὶ σαφῶς. καὶ ἀκριβῶς. καὶ ἁπλῶς. οἱ δέ φασιν ἀκριβέστερον οἶμαι λέγοντες ὅτι με-
τὰ τοῦ σίγμα λεγόμενον τὰ εἰρημένα δηλοῖ. ἄνευ δὲ τοῦ σ. οἷον ἄντικρυ. τὸ κατέναντι μόνον καὶ
ἐξεναντίας. Ἀντίκυρα ὄνομα χωρίου τινός. Ἀντικυείας σοι δεῖ. ἀντὶ τοῦ ἐξουσίας. Ἀν-
τιλαμβανόμενοι· κρατοῦντες. ἐρχόμενοι. μεῖναί τε αὐτοὺς ἠξίου, καὶ κατέχειν ἀντιλαμβανόμενοι
ἐτόλμων. Ἀντιλέγειν· ἀντὶ τοῦ ἴσα λέγειν. Πλάτων. Ἀντίληψις ἀντὶ τοῦ ἐπίληψις. Πλά-
των. ἀντιλήπτωρ δὲ ὁ ἀντιλαμβανόμενος. Ἀντιλογιῶν· Θουκυδίδης α. καὶ ἀντιλογῆσαι. νε-
φέλαις Ἀριστοφάνης. Ἀντίμαχος· Κολοφώνιος υἱὸς Ὑπάρχου. γραμματικὸς καὶ ποιητής. τινὲς δὲ
καὶ οἰκέτην αὐτὸν ἀνέγραψαν Πανυάσιδος τοῦ ποιητοῦ παν...ψάμενοι. ἦν γὰρ αὐτοῦ ἀκουστὴς καὶ
Στησιμβρότου. γέγονε δὲ πρὸ Πλάτωνος. Ἀντίμαχος ἕτερος Ἡλιοπολίτης Αἰγύπτιος. ὃς ἔγρα-
ψε Κοσμοποιίαν ἐν ἔπεσιν ἡρωικοῖς ςψπ'. Ἀντίμαχος ὁ Ψεκάδος· οὗτος μελῶν ἦν ποιητής.
Ψεκὰς δὲ ἐκλήθη. ἐπειδὴ προσέραινε τοὺς ὁμιλοῦντας διαλεγόμενος. ἦν δέ τις καὶ Ὀλυμπικὸς
καλούμενος Ψεκὰς διὰ τοῦτο. ἐδόκει δὲ ὁ Ἀντίμαχος οὗτος ψήφισμα πεποιηκέναι ὅτι μὴ δεῖν
κωμῳδεῖν ἐξ ὀνόματος. καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ τῶν ποιητῶν οὐ προσῆλθον λυψάμενοι τὸν χορόν. καὶ δῆ-
λον ὅτι πολλοὶ τῶν χορευτῶν ἐπείνων. οἱ δὲ, λέγουσιν ὅτι ποιητὴς ὤν. καλὸς ὢν χορηγός, μικρολο-
γωτάτοις χορηγοῖς ἐχρήσατο. Ἀντιμάχου κἀπὶ πυγοσμύκης ἀναπλήσει. ἀντὶ τοῦ μαλακοῦ ἀναισχυντ.
οὗτος γὰρ εἰς θηλύτητα καὶ ἀμορφίαν ἐκωμῳδεῖτο. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος.
καὶ οὗτος ὁ Ψεκάδος λεγόμενος. καὶ τέταρτος, τραπεζίτης. οὗ μνημονεύει καὶ Εὔπολις ἐν Δήμοις. ἑ-
ἱστοριογράφος. Ἀντιμίσιον παρὰ Ῥωμαίοις, τράπεζα πρὸ τοῦ δικαστηρίου κειμένη. Ἀντινο-

μῳδητικῇ. Ἀντί νυ πολλῶν λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ ὅν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ· ἴσος ἐστὶν ὁ εἷς ἀνὴρ πολ-
λοῖς, ὅταν ᾖ θεοφιλής. Ἀντίξοον· ἐναντίον. πολέμιον. Ἡρόδοτος· καὶ στρατὸν συλλέγειν ἀντί-
ξοον παρόντι. καὶ ἀντίξουν ἐναντίον. Ἀγαθίας· ὁ δέ, ἐχώρει οὐδὲν ἀντίξουν ἔσεσθαι ὑποτοπήσας.
Ἀντιόπη· θυγάτηρ Νυκτέως· ἣν ἔφθειρέ τις τῆς πόλεως· ὁ δὲ πατὴρ ἐπέμπει αὐτὴν τῷ ἀδελφῷ κολά-
σαι· ὁ δὲ ἔγκυον αὐτὴν θεασάμενος, ᾤκτειρεν. ἡ δὲ γεννᾷ Ζῆθον καὶ Ἀμφίονα. οὓς εἰς ὄρος ἔρριψεν
ὁ θεῖος. εἶχε δὲ γυναῖκα ὀνόματι Δίρκην· ἥτις ὑπονοήσασα τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα Λύκον φιλεῖν τὴν
Ἀντιόπην, ἀνάγει αὐτὴν εἰς ὄρος· καὶ δήσασα αὐτὴν ἀπὸ τραχήλου ταύρου· καὶ ἀνάψασα δᾷδας
ἀπὸ τῶν αὐτοῦ κεράτων ἔμελλεν αὐτὴν ἀπολύειν· ἡ δὲ ἐθρήνει. καὶ θορύβου γινομένου ἠθροίσθη
πλῆθος γεωργῶν. σὺν οἷς καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. καὶ γνωρίσαντες τὴν μητέρα ἐρρύσαντο αὐτήν. τὴν δὲ
Δίρκην τῇ προκειμένῃ παρέδωκαν τιμωρίᾳ. Ζῆθος δὲ καὶ Ἀμφίων κτίζουσι Θήβας. καὶ βασιλεύουσι.
καὶ τούτων οἱ ἀπόγονοι μέχρι Λαΐου καὶ Ἰοκάσου τοῦ μετακληθέντος Οἰδίποδος. Ἀντίος· ὁ κατέ-
ναντι. ἢ κεδαῦτοῦ αἴτιος. Ἀντίου πόλις· ἥτις ἀπέχει Ῥώμης τ΄ σταδίους. Ἀντιόχεια ἡ πό-
λις· πεποίηται μὲν ὑπὸ Σελεύκου. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ παιδὸς Ἀντιόχου. καὶ Ἀντιοχὶς ὄνομα
φυλῆς. Ἀντίοχος ὁ βασιλεύς. οὗτος ἐδόκει κατὰ τὰς ἀρχὰς γεγονέναι μεγαλεπήβολος καὶ τολ-
μηρός. καὶ τοῦ προτεθέντος ἐξεργαστικός. προβαίνων δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν, ἐφάνη πολὺ καταδεέ-
στερος αὐτοῦ. καὶ τῆς τῶν ἐκτὸς προσδοκίας. ἐκ τῶν τῶν παίδων τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, ἐξῆλθε
ῥίζα ἁμαρτωλὸς οὗτος ὁ Ἐπιφανὴς υἱὸς Σελεύκου τοῦ Φιλοπάτορος. ὃς ὑπάρχων δεινὸς ἀνὴρ καὶ
πολεμικὸς τῆς· καὶ πολλὰς ἁρπαγὰς καὶ λεηλασίας ποιήσας, συνῆξε χρήματα πολλὰ καὶ ἐκ πολλῆς ἀκολασίας
καὶ ὀρχηστίας εἰς μίμους ἑαυτὸν καθείς, ἐν ὄψει πάντων ταῖς γυναιξὶν ἐπεμαίνετο. καὶ κατα-
λαβὼν τὴν Αἴγυπτον ἐν ὄχλῳ βαρεῖ καὶ ἅρμασι καὶ ἐλέφασι καὶ στόλῳ μεγάλῳ ταύτης ἐκράτη-
σεν. ὑποστρέψας δὲ μετὰ ἀπονοίας εἷλε καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ δοριάλωτον. καὶ κατέσφαξε μυριά-
δας ιά. κατατολμήσας οὖν, καὶ εἰς τὸ ἁγίασμα εἰσελθὼν καὶ στήσας βωμὸν καὶ εἴδωλον βδελύγματος
ἐρημώσεως καὶ τὸν ναὸν μιάνας διὰ καθάρτων θυσιῶν, ἱερὸν Διὸς Ὀλυμπίου προσηγόρευσεν. οὕτω
τε ἐφ᾽ ὑψηλοῦ καθίσας. καὶ τῶν στρατιωτῶν αὐτοῦ κύκλῳ περιεστηκότων ἐν ὅπλοις, ἐκέλευσε τοῖς δορυ-
φόροις ἕνα ἕκαστον Ἑβραῖον ἐπισπᾶσθαι. καὶ κρεῶν χοιρείων καὶ εἰδωλοθύτων ἀναγκάζειν ἀπο-
γεύεσθαι. εἰ δὲ μὴ θέλοιεν μιαροφαγῆσαι, ἀναιρεῖσθαι τροχισθέντας. πολλῶν οὖν συναρπασθέντων.
καὶ Ἐλεάζαρ τις τῶν πρώτων γραμματέων ἤδη προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν μὴ μιαροφαγήσας μα-
στιγωθεὶς ἀναιρεῖται. σὺν ἑπτὰ παισὶ μετὰ μητρὸς Σολομωνίδος. περὶ ὧν καὶ ὁ θεολόγος ἐν τῷ, Τί δαὶ οἱ
Μακαββαῖοι μνημονεύει. ἐκπλαγεὶς δὲ ὁ τύραννος καὶ μᾶλλον ἐκμανεὶς καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη πάν-
τα λαβὼν καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν λαφυραγωγήσας. καὶ τὰ κτήνη κρεουργήσας. καὶ φονοκτονίαν
ποιήσας, καὶ μεγαληγορήσας, ἀνεχώρησεν εἰς Ἀντιόχειαν. καὶ μετὰ δύο ἔτη κατὰ Περσῶν ἐπιστρα-
τεύσας, ἀπέστειλεν ἄρχοντα φορολογῆσαι τὰς πόλεις Ἱερουσαλήμ. ὃς παραγενόμενος καὶ λα-
λήσας εἰρηνικοὺς λόγους πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ. καὶ εἰσελθὼν ἐπάταξεν αὐτὴν πληγῇ μεγάλῃ. καὶ κα-
θελὼν τὰ τείχη πᾶσαν αὐτὴν ἐνέπρησε. καὶ τὸ ἱερὸν ἐκμιάνας. καὶ πολλοὺς ἀνελὼν καὶ αἰχ-
μαλωτεύσας, ἀπῄει. ἄρχοντα καταλιπὼν εἰς τὸ βασανίζειν τοὺς Ἰουδαίους. Ματθίας δέ τις ἱε-
ρεύς, ἔχων υἱοὺς πέντε. ἀφ᾽ ὧν Ἰούδας ὁ Μακαββαῖος ἐτύγχανε. ζήλου πλησθείς. καὶ ὁρμήσας κα-
τὰ τοῦ ἄρχοντος ἀνεῖλεν αὐτόν. καὶ σκάπτει τοὺς τῶν Ἑλλήνων βωμούς. ἐπέρχεται οὖν αὐτῷ Ἀντίο-
χος μετὰ πολλῆς δυνάμεως. ὥστε ἐπέτεινεν ὁ πόλεμος. Ἐλεάζαρ ἀδελφὸς Ἰούδα ἀριστεύσας,
συντρίβεται ὑπὸ ἐλέφαντος. ὑπεισελθὼν γὰρ τὸν ἐλέφαντα καὶ ξίφει τὴν γαστέρα αὐτοῦ ἔτυψεν.
ἐλπίσας ἐπ᾽ αὐτῷ τὸν τύραννον φέρεσθαι. ἐκστρατεύσας οὖν ὁ Ἀντίοχος κατὰ Περσῶν ὑπέστρε-
ψεν ἡττημένος. καὶ κακῶς τὸν βίον ἀπαλλάττει. Ὅτι αὐτὸς Ἀντίοχος τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος στασι-
άσαν πρὸς τὸν συνήθη φόρον αὖθις κατεδουλώσατο. συλήσας τε τὰ τοῦ ἱεροῦ ἀναθήματα καὶ διερευ-
νήσας ἅπαντα, εὗρεν ἀγαλμάτιον βυβλίον ἐν ταῖς χερσὶ κατέχον πώγωνά τε ἐπιφερόμενον βα-
θύν. ᾧ δὴ καὶ λυχνίδιον περιέστηκε διάχρυσον. τοῦτό τε χοιρείοις αἵμασιν ἀναλαβὼν ἐν τῷ ἱερῷ κατέλιπε.
καὶ πολλοῖς τε ἄλλοις ζημιώσας πρὸς ὑπαγωγὴν φόρου τοὺς ἐνοικοῦντας Ἰουδαίους. ἐπὶ τὴν Συρίαν

ἐπανῆλθεν. Ἀντίοχος ὁ πραιπόσιτος. οὗτος διαβληθεὶς Θεοδοσίῳ τῷ μικρῷ καθῃρέθη τῆς τιμῆς.
καὶ δημοσιωθεὶς, ἐν τοῖς ἱερωμένοις κατελέγη. διατάξεως ἐκφωνηθείσης παρὰ τοῦ βασιλέως, εὐνούχους
ἐν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν. Ἀντίοχος ὁ αὐτόμολος. Κίλιξ μὲν ἦν τὸ γένος. ὃς φιλοσοφεῖν κυ-
νικὸν τὰ πρῶτα ἐπλάττετο. καὶ πλεῖστά γε ἐν τούτῳ τοὺς στρατιώτας ἐν τῷ πολέμῳ ὠφέλησεν.
ἀπαλγοῦντας γὰρ αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κρύους, ἐπερρώννυεν ἔστε τὴν χιόνα εἰσιὼν καὶ ἐν αὐ-
τῇ καλινδούμενος. ὅθεν καὶ χρημάτων καὶ τιμῶν παρὰ τοῦ Σευήρου καὶ Ἀντωνίνου ἔτυχεν. ἐ-
παρθεὶς δὲ ἐπὶ τούτοις τῷ Τηριδάτῃ συνεξητάζετο. καὶ μετ᾽ αὐτοῦ πρὸς τοὺς Πάρθους ηὐτομόλησεν. Ἀμ-
πώντων. ἀπαντώντων. Ἀντιωρήσας. Ἀντιπάθεια. Ἀντίπαλον. δύο σημαίνει. τὸ ἐναντίον
καὶ τὸ ἰσόπαλον καὶ τὸ ἰσόρροπον. οὐ γὰρ ἀντίπαλος τῆς δυνάμεως ὁ ἀγὼν ἔσται. Ἀντιπαρά-
κλησις. εἰς τοιαύτην προθυμίαν προέστη τὸ πλῆθος ὥστε παραπλησίαν ἐνθουσιασμῷ τὴν ἀντιπαρά-
κλησιν γενέσθαι τῶν δυνάμεων. Ἀντιπαράτορα ἢ ἀντικόσμησις ἢ ἄλλη τις παρέπεια. παρὰ τὸ γὰρ,
ἡ παρασκευὴ παρὰ Ῥωμαίοις. Ἀντιπαρέξειν. ἀντιδοῦναι ἀντιτάσσειν. Ἀντίπατρος. Ἰολάου. Τρ-
λεως δὲ παλιούρας τῆς Μακεδονίας στρατηγὸς Φιλίππου. εἶτα Ἀλεξάνδρου. καὶ διάδοχος βασιλείας.
μαθητὴς Ἀριστοτέλους. κατέλιπεν ἐπιστολῶν σύγγραμμα ἐν βιβλίοις δυσί. καὶ ἱστορίαν τὰς Περδίκ-
κου πράξεις Ἰλλυρικάς. καὶ ἐπέσπευσε καὶ τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου τὸν Ἡρακλέα λυθέντα. μό-
νος δὲ τῶν διαδόχων θεὸν καλέσαι Ἀλέξανδρον οὐκ ἠθέλησεν. ἀσεβὲς τοῦτο κρίνας. ἐβίω δὲ ἔτη οθ.
καὶ κατέλιπεν υἱὸν διάδοχον Κάσανδρον τὸν τῶν μετὰ Ἀλεξάνδρου ἀνελόντα Ὀλυμπιάδα. ὅτι τῶν Ἀ-
θηναίων τὰς Ἀθήνας Ἀντιπάτρῳ τῷ Μακεδόνι παραδόντων ἐνδεεῖς ὄντες οἱ δημαγωγοὶ πρὸς τὴν
ἐπανάστασιν τοὺς Ἀθηναίους ἐπάραντες, μὴ τὴν αἰτίαν ἐπ᾽ αὐτοὺς ἐνέγκωσιν, ἔφυγον. οἱ δὲ Ἀθη-
ναῖοι θανάτῳ ἐρήμην τούτους κατεδίκασαν. ὧν ἦν Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ καὶ Ὑπερείδης. καὶ Ἱμεραῖ-
ος. τὴν τοῦ θανάτου εἰσήγησιν εἰσενεγκόντων. ἐπεγένετο γὰρ εἰς οὐδὲν μετριώτερος τὴν γνώμην. διότι μηδὲ
τῆς φύσεως μεταβολὴ κακία συνελθούσης ἡττᾶται δὲ αὐτῆς. καὶ νόμος ἐπίταξις μὴ παντελῶς
κολάζουσα. καὶ ἰσχὺς αὐτῇ ἀνταγωνιστὸς ἐφ᾽ ὅπερ ἂν ῥέψῃ. καὶ οὔτε φόβῳ ἀποτρέπεται τὸ θρασύ-
νεσθαι, οὔτε αἰδὼς ἐξείργουσα παραπεῖσαι ἱκανή ἐστιν ὑπὸ τῷ νόμῳ ὑπήκοον. Ἀντίπατρος.
οὗτος ἐπεὶ διεδέξατο τὴν ἀρχὴν τῶν Μακεδόνων ἐπολιορκήθη μὲν ἐν Λαμίᾳ τῆς Θεσσαλίας ὑφ᾽ Ἑλ-
λήνων. ἀναχωρησάντων δὲ τῶν Αἰτωλῶν, εἶτα τῶν ἄλλων ἐσώθη. νικήσας δὲ, ᾔτει τοὺς δέκα ῥήτο-
ρας. οὓς ἐξέδοσαν Ἀθηναῖοι. Δημοσθένην. Ὑπερείδην. Λυκοῦργον. Πολύευκτον. Ἐφιάλτην. Θρασύβου-
λον. Χάρητα. Χαρίδημον. Διότιμον. Πατροκλέα. Κάσανδρον. Ἀντίπατρος. Νικολάου τοῦ Δαμασκηνοῦ
πατὴρ τοῦ ἱστορικοῦ. ὃς ἔσχε Στρατονίκην γυναῖκα τὴν μητέρα Νικολάου. οἱ διαφανεῖς ἦσαν ἐν Δαμασκῷ
κατά τε σωφροσύνην καὶ ἄλλην λαμπρότητα. πλούτῳ τε γὰρ πολλῷ διαφέροντες ἥκιστα ἐπ᾽ αὐ-
τῷ ἐμεγαλύνοντο. ἀδοξίας τε οὐ τὰ δεύτερα φερόμενοι, βραχὺ τοῦτο ἐλογίζοντο. ὁ δὲ δὴ Ἀντίπα-
τρος καὶ λόγου δεινότητι προέχων, ἔβλαψε μὲν οὐδ᾽ ὁντινοῦν. ὤνησε δὲ μυρία τούτῳ οὐ τῶν κοινῶν μό-
νον ἀλλὰ καὶ τῶν ἀστῶν συχνούς. δικαιοσύνην γὰρ ἀσκῶν εἴπερ τις ἕτερος πλεῖστα μὲν διῄτησε μείκη
τοῖς πολίταις πρὸς ἀλλήλους. πλεῖστα δὲ τῇ πατρίδι πρὸς τοὺς ἐν κύκλῳ δυνάστας. καὶ ἐτιμᾶτο ὑ-
πὸ πάντων διὰ τοῦτο. πλείστας δὲ ἐπιστεύθη πρεσβείας καὶ ἐπιτροπὰς, ἀρχάς τε πάσας διεξῆλθε
τὰς ἐγχωρίους. τελευτῶν τε τὸν βίον, δῆλόν ἐστιν ὅτι οὐκ ἐπέσκηψε Νικολάῳ τῷ υἱεῖ καὶ Πτολεμαίῳ τῷ
τούτου ἀδελφῷ ἢ τὸ δὲ θυμιατήριον ὅπερ ἔφθη αὐτὸς προϋπεσχημένος τῷ θεῷ καθοσιῶσαι
ἐπειδὰν τελευτήσῃ. δηλῶν οἶμαι ὅτι τὸ πρὸς θεοὺς ὅσιον δεῖ καὶ τελευτῶντας φυλάττειν. καὶ μηδὲν
ἔτι ἀπολαύσεσθαι τοῦ βίου μέλλοντας. Ἀντίπαις ὁ ἐπὶ τοῦ ὢν τοῦ ἴουλος γενέσθαι. ὁ τὸν πώγωνα ἐκ-
φύων. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης τὸν πρέσβυν καὶ ἀνδρόπαιδα εἴρηκεν. Ἀντιπελαργεῖν. παροιμία ἐπὶ τῶν
τὰς χάριτας ἀντιδιδόντων. καὶ ἀντιπελάργωσις. φησὶν Ἀριστοτέλης ἀληθὲς εἶναι τὸν περὶ τῶν πελαρ-
γῶν λόγον ὁμοίως δὲ αὐτοῖς ποιεῖν φησὶ καὶ τοὺς ἀερόποδας. διὸ ἐν τοῖς σκήπτροις ἀνωτέρω μὲν
πελαργὸν τυποῦσι. κατωτέρω δὲ ποτάμιον ἵππον. δηλοῦντες ὡς ὑποτέτακται ἡ βία τῇ δικαιο-
πραγίᾳ. οἱ γὰρ πελαργοὶ δικαιοπραγεῖς ὄντες, ἐπὶ τῶν πτερύγων βαστάζουσι τοὺς γεγηρακότας. οἱ δὲ ἱππο-
ποτάμοι ζῷον ἀδικώτατον. Ἀντιπέρηθεν. ἀντικρὺ μὲν ὡς ἐναντίον. Ἀντιπεποιημένοι. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι

ἀντιπεποιημένοι

ἀντιπεποιημένοι τῆς κατὰ θάλατταν ἐλπίδος διπλασίως τοῖς ὁρμαῖς πρὸς τὸν πόλεμον ἐχρῶν-
το. Ἀντίπατρας· παροξυτόνως ἀναγνωστέον. ὄνομα γάρ ἐστι θηλυκὸν γενικῆς πτώσεως συνθέ-
τον. ἀντιπέρας θάσου μέταλλά ἐστι χρυσοῦ. Ἀντιπερίσπασμα· ἐμπόδιον. ἐξαπέστειλαν στρα-
τηγὸν βουλόμενοι ἀντιπερίσπασμα ποιεῖν τοῖς Κελτοῖς τοῖς μετὰ Ἀννίβου. Ἀντὶ πόρνης σκορ-
πίον· ἐπὶ τῶν τὰ χείρω αἱρουμένων ἀντὶ τῶν βελτιόνων. Ἀντιπεζία, ὄνομα πόλεως. Ἀντιπέζου
βήματος· ἀντὶ τοῦ πέζας χαλκοῦς ἢν χαλκὸς ἡ ὕλη· χαλκοῦ ἢ ἀνδριάντος τὸ μετουσιαστικόν· ὡς χρυσό-
ος χρυσοῦ. ἢ ἰσοπετέρου βήματος τοῦ κατ' ἴσον βεβηκότος τῷ πέζῳ. χαλκοῦς δὲ ἦν ὁ οὐδός. Σοφοκλῆς.
μηκέτι τοῦδ' αὐτοπέτρου βήματος ἔξω πόδα κλίνης. Ἀντίπηξ· τὸ κιβώτιον παρὰ τὸ ἀντὶ πρόθεσιν καὶ τὸ
πήσσω τὸ πηγνύω. Ἀντιπίπτω· δοτικῇ. Ἀντιπνέω· δοτικῇ. Ἀντιπολεμῶ· δοτικῇ. Ἀντιπρο-
κλήσεις· ἀντιλογίας· ἀντεγκλήματα. Ἀντίπρῳρα· ὅμοια. ἀντίπρῳρα ὁ δῆμος ἠγανάκτησε
καὶ θροῦς ὑπεξήφθη. Ἀντιποιηθέντα· φιλονεικήσαντα. δεῖ γὰρ ἀντιποιηθέντας, οὐ πρότε-
ρον χαρίσασθαι θελήσαντι. καὶ ἀντιποιούμενον· ἐπιμελῶς διακείμενον. Πολύβιος. ὁ δὲ Ἄρα-
τος κατανοῶν τὸν Ἀντίγονον πρᾶξιν ἔχοντα καὶ σύνεσιν καὶ πίστεως ἀντιποιούμενον. τοὺς δὲ
βασιλεῖς φύσει μὲν οὐδένα νομίζοντας οὔτε ἐχθρὸν οὔτε πολέμιον, ἐπειρᾶτο λαλεῖν πρὸς
τῶν εἰρημένων βασιλέων καὶ συμπλέκειν τὰς χεῖρας. ἀντιποιούμενοι τῆς ἀρχῆς τοῦ βασιλέως.
Ξενοφῶν. καὶ αὖθις· οὐδὲν ἀντιποιησάμενοι τῆς ἐκείνου δεήσεως. Ἀντίρροπον· ἰσόρροπον. τῇ τε ἀκρά-
σει καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν φθορᾷ ἀντίρροπον γενέσθαι τὴν πανήγυριν. Ἀντισήκωσις· ἀνταπό-
δοσις. Ἀντισηκοῦντες· ἐξισάζοντες ζυγοστατοῦντες. Ἀντισθένης· Ἀθηναῖος. διπλοῦς ἑκατέρων φιλόσο-
φος Σωκρατικός. ὅστις περιπατητικὸς ἐκλήθη πρῶτον. εἶτα ἐκύνισεν. ἦν δὲ ὢν ὁμώνυμος πα-
τρός. μήτηρ δὲ τὸ γένος Θρᾷσσα. οὗτος συνέγραψε τόμους δέκα. πρῶτον μαγικόν. ἀφηγεῖται
δὲ περὶ Ζωροάστρου τινὸς μάγου εὑρόντος τὴν σοφίαν. τοῦτο δέ τινες Ἀριστοτέλει, οἱ δὲ, Ῥόδωνι
ἀνατιθέασιν. οὗτος οὖν καὶ τῆς κυνικῆς κατήρξατο φιλοσοφίας. ἥτις οὕτως ἐκλήθη διὰ τὸ ἐν
Κυνοσάργει τῷ γυμνασίῳ διδάξαι αὐτόν. καὶ Διογένους δὲ καθηγητὴς γέγονε τοῦ κυνὸς καὶ τῶν λοι-
πῶν. Ὅτι ἀρρωστοῦντι Ἀντισθένει μακρὰν καὶ δυσαπάλλακτον ἀρρωστίαν, ὁ Διογένης ξιφίδιον ἐ-
πιδέδωκεν εἰπών. εἰ φίλου χρήζεις ὑπουργίας. οὕτως ᾤετο ἐκεῖνος οὐδὲν ἀλγεινὸν τὸν θά-
νατον, ὥστε γίνεσθαι τὴν ἀρρωστίαν ξυμφορὰν αὐτὸ χρῆμα ἀντὶ τοῦ παντελῶς ὅμοιον. Ἀντισκη-
ρίζει· ἀντιλαμβάνεται. Ἀντισπᾶν· ἐναντιοῦσθαι. Ἄντισσα· μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ.

Ἀντιστρόφους· ἀντὶ τοῦ ἰσοστρόφους. καὶ Ἀριστοτέλης, τὴν διαλεκτικὴν ἀντίστροφόν φησιν
εἶναι τῇ ῥητορικῇ. ἐπειδὴ κἀκείνη περὶ τὰ πιθανὰ τῷ ἐνδόξῳ εἶναι, καὶ αὕτη ἐστὶ τοιαῦτα. τὸ δὲ
ἀντίστροφον, ἀντὶ τοῦ ἰσόστροφον. καὶ περὶ τὰ αὐτὰ στρεφομένην καὶ καταγινομένην λέγει.

Ἀντιστοιχοῦντες· ἕστησαν ὡς ὅτι μάλιστα χοροὶ ἀντιστοιχοῦντες ἀλλήλοις. ἔχοντες κέρα πάν-
τες βουκολικῶν. Ἀντισχεῖν· ὑπομεῖναι. ἀντισχεῖν τῷ δίψει μὴ δυνηθέντες ἐπεκηρυκεύ-
σαντο. καὶ ἀντίσχωμαι· αὐθυποτακτικὸν ἀντιλάβωμαι. Ἀντισχυρίζομαι· δοτικῇ. Ἀντιτείνω
δοτικῇ. Ἀντιτορήσας· διατρήσας. τοιχωρυχήσας. ἐπειδὰν ἀντιτορήσαντες κατά τι μέρος ἑ-
ώρων τὸν λόφον, δέος εἰσῄει σφᾶς. Ἀντιτυπῆσαι· ἀντιπαθῆσαι. καὶ ἀντιτυπία, ἐναντίω-
σις. σκληρότης. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ὁμοιότητος ἐν ἐπιγράμματι. καὶ λίθον ἀντιτύπῳ κρού-
ματι πυρσοτόκον. καὶ ἀντίτυπον. πάσης αἰσθήσεως περὶ ἕν τι γένος ἐχούσης, ἡ ἁφὴ οὐκ ἔ-
χει περὶ ἓν κοινὸν γένος τῶν ἁπτῶν, φησὶν Ἀριστοτέλης. ὅτι καὶ αὐτὴ κατὰ γίνεται, περὶ ἕν τι γέ-
νος τῶν ἁπτῶν. ἀλλ' οὐκ ἔστιν εὔδηλον τὸ ἓν γένος τὸ τῇ ἁφῇ ὑποκείμενον. διὰ δὲ τούτου ἐσήμα-
νεν, ὅτι ἔστι μὲν, οὐ φανερὸν δέ. τί οὖν τοῦτό ἐστι; λέγομεν ὅτι τὸ ἀντίτυπον. ἀντίτυπον δὲ λέγω,
οὐ τὸ ἀντικείμενον τῷ μαλακῷ καὶ μὴ ὑπεῖκον τῇ ἁφῇ. ἀλλὰ πᾶν φυσικὸν σῶμα τὸ προς-
πῖπτον καὶ θιγγάνον τῆς ἁφῆς, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν μαθηματικῶν σωμάτων. ἃ οὐ θιγγά-
νει οὐδὲ ἀντιβαίνει τῇ ἁφῇ. τὸ οὖν ὁπωσοῦν ἀντιβαῖνον τῇ ἁφῇ, τοῦτό φαμεν ἀντίτυπον.
καὶ κοινὸν εἶναι τὸ γένος τῶν ἁπτῶν. καὶ ἀντιτύποις ἀνθρώποις, σκληροῖς καὶ ἀνενδότοις. με-
ταφορικῶς ἀπὸ τοῦ ἄκμονος καὶ τῆς σφύρας. καὶ τύπος ἀντίτυπος φησὶν ὁ χρησμός.

Ἀντιφάνης· Ἀθηναῖος κωμικός· νεώτερος τοῦ Παναιτίου. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Ἀντιφάνης Καρύστιος ξανός. κατὰ θέασιν ἐγγὺς τοῖς χρόνοις. καὶ Ἀντιφάνης δὲ κωμῳδία. τοῦ Ἀντιφάνους. Ἀντιφάνης· Δημοφάνους· οἱ δὲ, Στεφάνου. ἐκ μητρὸς Οἰνόης, Κιανός· ὡς δέ τινες, Σμυρναῖος. οἱ δὲ Διονύσιος Ῥόδιος. κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας· ἀπὸ δούλων ὥς τινες. γέγονε δὲ κατὰ τὴν ϟγʹ ὀλυμπιάδα. καὶ ἔγραψε κωμῳδίας τξεʹ. οἱ δὲ, σπʹ. νίκας δὲ εἷλε ιγʹ. παῖδα τε ἔσχε, Στέφανον. καὶ αὐτὸν κωμικόν. τελευτᾷ δὲ ἐν Χίῳ οδʹ ἐτῶν ὑπάρχων κατά τινα τύχην ἀπίῳ βληθείς. Ἀντιφάτης· ὄνομα κύριον. Ἀντιφερίζειν· ἐρίζειν. ἐξισοῦσθαι. ἀντιφερίζεις σὺ, Θεμιστοκλεῖ, ὅς γε ἐπὶ κοινὴν πόλιν ἡμῖν μεστὴν, ἀρῶν ἐπιχειλῆ. Ἀριστοφάνης φησίν. Ἀντιφέρου· ἐναντιοῦ. Ἀντιφῇς· ἀντιλέγεις. Ἀντιφιλοτιμεῖται· ἀντιθωπάζει. Ἀντιφθέγγομαι· δοτικῇ. Ἀντίφθογγον· ὅμοιον. ἢ ἕτερος ἀντίφθογγον ἀποκλάγξασα νομάσι πολλάκι καὶ δρυτόμοις κίσσα καὶ ἰχθυβόλοις. Ἀντίφος· ὄνομα κύριον. Ἀντιφῶν· Ἀθηναῖος· τερατοσκόπος· καὶ ἐποποιὸς καὶ σοφιστής. ἐκαλεῖτο δὲ λογομάγειρος. Ἀντιφῶν, Σοφίλου. Ἀθηναῖος. τὸν δῆμον Ῥαμνούσιος. διδάσκαλος δὲ αὐτοῦ οὐδεὶς προγινώσκεται. ἀλλ' ὅμως ἦρξε τοῦ δικανικοῦ χαρακτῆρος μετὰ Γοργίαν. λέγεται δὲ δὲ Θουκυδίδου γενέσθαι διδάσκαλος. ἐκαλεῖτο δὲ, Νέστωρ. Ἀντιφῶν· Ἀθηναῖος· ὀνειροκρίτης. περὶ κρίσεως ὀνείρων ἔγραψεν. Ἀντιφωνοῦσιν· ἐπιθυμοῦμαί σοι. σημαίνει καὶ τὸ ἀντιλέγουσι. Ἀντίχορδα· σύμφωνα. Ἀντλ' ἀμφοτέραις· λείπει χερσί. παροιμία ἐπὶ τῶν σπουδῇ τι ποιούντων. Ἀντλήσατε ὕδωρ· ἀττικῇ. ἀντλῶσι δὲ ὕδωρ. Ἀντλία· τὸ τοῦ πλοίου εἰσρέον ὕδωρ. Ἀριστοφάνης. οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τε εἰμὶ περιανέχειν τῆς ἀντλίας. ἀντὶ τοῦ ἀντέχειν καὶ περιγίνεσθαι τοῦ πράγματος. Ἀντλία ἡ σκαφή. αὐτὴν ἀγροίσω συλλαβὼν τὴν ἀντλίαν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων. λέγεται γὰρ ἀντλία καὶ ἡ τοῦ πλοίου ἐκροή. καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς δυσώδεις ἀντλίας. καὶ ἄντλος ἡ συγκομιδὴ τῶν ἀσταχύων ἐν τῇ ἅλῳ. καὶ ταύτας ἐφ' ἅλωνος. ἐφ' ἃ πολλὴν ἔβρασεν ἄντλον κεῖθεν καὶ λιπαρὰν εἶδε κωμοείλω. Ἀντιομένη· συναντήσασα. καὶ ἀντιόμενοι, συμβαλόντες. Ἀντονομάζει· ὀνόματα ἀντὶ ὀνομάτων τίθησι.

Ἄντου· ἀντί τινος. οἱ δὲ τοῦ συνεδρίου, τὰ μὲν, ἀκούσαντες. τὰ δὲ, παρακούσαντες ἀπέστειλαν φήσαντες αὐτοῦ δεῖσθαι, πέμψειν πρὸς αὐτούς. Ἀντοφθαλμῶ· ἀντιβλέπω ἐξ ἐναντίας. Ἀντῳδὴ παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ἡ ἀντιστροφή. καὶ ἀντῳδὸν, κατ' ἀλλήλων. πολλάκι γηρύσασα πολύθροον οἷά τις ἠχὼ κόπτομαι ἀντῳδοῖς χείλεσιν ἁρμονίην, νῦν δὲ γλῶσσα ἀναυδής τις πεσοῦσα, κεῖμαι μιμηλὸν ζῆλον ἀνυσαμένα. Ἀντωμοσία· γραφὴ κατά τινος ἐν ὅρκῳ, περὶ ὧν ἠδικῆσθαί φησι. διωμοσία δὲ, ὅτε καθ' ἑκατέρωθεν γινόμενοι ὅρκοι ὑπὸ τῶν δικαζομένων· τοῦ μὲν, ὡς ἔπραξαν διώκειν. τοῦ δὲ, ὡς οὐκ ἔπραξεν. ἐξωμοσία δὲ, ἄρνησις σὺν ὅρκῳ. ὡς ἀδυνατοῦντος ἢ ἀπόρως ἔχοντος αὐτῶν τοῦ λειτουργεῖν. ὡς περὶ διωμοσία καὶ ἀντωμοσία τὸ αὐτὸ ἄμφω δηλοῖ, οὕτω καὶ ἀντιπαρασία καὶ διπαρασία κατὰ τὴν ἰσοπαρίαν ἅμιλλα. ἀντωμοσία· γράμματά τινα γράψαντες περὶ ὧν ἡ δίκη. ὅ τε κατηγορούμενος καὶ ὁ κατηγορῶν ἀποφέρουσι πρὸς τὴν ἀρχήν. καλεῖται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ ἑκάτερος αὐτῶν ἀντόμνυσιν ὁ μὲν τὰ ἀληθῆ κατηγορήσειν. ὁ δὲ, τὰ ἀληθῆ ἀπολογήσεσθαι. Ἀντωμοσία· ἡ τοῦ ἀντιδίκου. ὑπωμοσία δὲ, οἷον ὅταν τις σκήπτηται κατὰ μυξὴν ἤ τι τοιοῦτον. παράστασις δὲ, ἡ διδομένη ἴσως τῷ γραμματιδίῳ ἐν ᾧ τὸ ἔγκλημα γέγραπται. ὅπως ἐπιγραφῇ εἰς τὰ ἐγκλήματα. πρυτανεῖα δὲ τὰ ταμεῖα ἃ καταβάλλει ἕκαστος ὅπως εἰσαχθῇ ἡ δίκη. οἱ δὲ ἀντωμοσίαν, τὴν ἐπὶ πράγμασιν ἀμαρτύροις καὶ ἀνεπίγραφον εἰς ὅρκον πλεῖστα μὲν ἦν δίκην. ἐφ' οἷς οἰκεῖται δικάζουσιν. ἔνιοι δὲ ὅταν ἐπὶ δημοσίῳ ἀγῶνι σκηπτομένου τινὸς κατὰ μυξὴν, ὁ ἀντίδικος ἀντομνύηται φάσκων προσποιεῖσθαι αὐτόν. περὶ τούτου διαλαμβάνουσιν οἱ δικασταί. ἢ ὁ τοῦ κατηγορουμένου ὅρκος ἐπὶ τὸ τὰ ἀληθῆ ἀπολογήσασθαι. ὥσπερ τοῦ κατηγοροῦντος πρότερον διωμοσία ἐπὶ τῷ τὰ ἀληθῆ κατηγορήσειν. Ἀντωνία πόλις. Ἀντωνῖνος. βασιλεὺς Ῥωμαίων ὁ συνήργει πρὸς τοὺς ἀνοσίους καὶ τοῖς μιαιφονίαις χαίρων. καὶ οἱ στρατιῶται τὸ βιάζεσθαι καὶ ἁρπάζειν λαβόντες ἐξουσίαν, οὐκέτι κατ' οὐδὲν διεκρίνοντο. βιαιότεροι δὲ πολεμίων ὑπὸ τῶν ἔργων ἐλαυνόμενοι καὶ πρὸς τὴν ἐν πόλει διατριβὴν ἀπεχθῶς ἔχων ἀπεδήμει τῆς Ῥώμης. ὡς δὴ καὶ τὰ στρατόπεδα διοικήσων καὶ τὰ ἔθνη ἐπισκοψόμενος. ἐπεὶ δὲ τὸν Ἴστρον κατέλαβε καὶ τοὺς ἐκεῖσε Ῥωμαίους

ἐφιλοποιήσατο ὡς καὶ συμμάχοις παρ' αὐτῶν λαβεῖν καὶ τοῦ σώματος φρουροὺς καὶ ταῖς φορεσίαις αὐτῶν χρῆσθαι. οὕτω τε καὶ ὑπὸ τῶν βαρβάρων καὶ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἠγαπᾶτο, κοινὸς ὢν πρὸς ἅπαντας, ὡς συστρατιώτης μᾶλλον ἢ βασιλεὺς παρ' αὐτῶν λεγόμενος. ἐπειδὴ δὲ καὶ εἰς τὴν Μακεδονίαν ἀφίκετο, Ἀλέξανδρον ἑαυτὸν ὠνόμασεν. ἐκεῖθέν τε εἰς Πέργαμον παραγίνεται. καὶ ἐπὶ τὸν Ἀχιλλέως τάφον. καὶ στεφάνοις κοσμήσας καὶ ἄνθεσι, τὸν Ἀχιλλέα ἐμιμεῖτο. καὶ διὰ τῆς Ἀσίας καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, εἰς Ἀντιόχειαν ἀφίκετο. καὶ διατρίψας χρόνον τινά, ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐστέλλετο. πρόφασιν ποιούμενος τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν ποθεῖν. ὡς δὲ εἰσήλασεν ἐν αὐτῇ σὺν παντὶ τῷ στρατῷ, ὑπεδέχθη παρὰ τῶν Ἀλεξανδρέων ὡς οὔπω τις βασιλέων πρότερον. καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ Ἀλεξάνδρου μνῆμα, τήν τε χλαμύδα ἣν ἐφόρει καὶ τὸν δακτύλιον καὶ τὴν ζώνην καὶ εἴ τι πολυτελὲς περιελόμενος, ἐπέθηκε τῇ ἐκείνου σορῷ. ὁ δὲ δῆμος ἔχαιρεν οὐκ εἰδὼς τὴν τούτου λανθάνουσαν γνώμην. ἔγνω γὰρ ὅτι πολλὰ εἰς αὐτόν τε καὶ τὴν μητέρα ἀπέσκωψαν. διὰ δὲ προγράμματος τὴν νεολαίαν εἴς τι πεδίον ἐκέλευσε συνελθεῖν. φήσας εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου τιμὴν φάλαγγας συστήσασθαι. οἱ δέ, συνῆλθον ἀγαθαῖς ἐλπίσι. στιχηδὸν δὲ ἑστῶτας ἰδὼν αὐτὸς μετεξῆλθεν. ἐπαφῆκε δὲ τοὺς στρατιώτας. καὶ πάντας συνέκοψαν. τοσοῦτος δὲ ἐγένετο φόνος, ὥστε τὸν Νεῖλον ἅπαντα φοινιχθῆναι.

Ὅτι Σευῆρος καὶ πάνυ πᾶσι τοῖς εἰς ἀρετὴν τείνουσι καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ ψυχήν, ἤσκησε τὸν Ἀντωνῖνον. ὥστε καὶ αὐτοκράτορα ἤδη ὄντα, καὶ διδασκάλοις συνεῖναι, καὶ τὸ πολὺ τῆς ἡμέρας φιλοσοφεῖν. ἐξηραλοιφεῖ τε καὶ ἵππευε καὶ ἐν καὶ ψ σταδίοις. καὶ προσέτι καὶ νήχεσθαι καὶ ἐν κλύδωνι ἤσκειτο. ὁ δέ, ἐκ μὲν τούτων, ῥώμην τινὰ ἐρρώσθη. τῆς δὲ δὴ παιδεύσεως, ὡς οὐδὲ τὸ ὄνομα αὐτῆς πώποτε ἀκηκοώς, ἐπελάθετο. οὐ μήν τοι καὶ κακορρήμων ἢ κακογνώμων ἦν. ἀλλὰ καὶ συνίει πολλὰ ὀξύτατα, καὶ ἔφραζεν ἑτοιμότατα. τῇ τε γὰρ ἐξουσίᾳ καὶ τῇ προπετείᾳ τὸ πᾶν ὁμοίως τὰ προϊστάμενά οἱ ἀπερισκέπτως ἐκλαλεῖν. καὶ τῷ μηδὲν αὐτῶν ἐκφαίνειν αἰσχύνεσθαι, ἐπιτυχίᾳ τινὶ πολλάκις περιέπιπτεν.

Ὅτι Ἀντωνῖνος ὁ βασιλεὺς ἄριστος ἦν καὶ μάλιστα Νουμᾷ κατὰ τὸ τῆς ἡγεμονίας ὁμοιότροπον, ἄξιος παραβάλλεσθαι καθάπερ δὴ Ῥωμύλῳ Τραϊανὸς ὤφθη παραπλήσιος. τόν τε γὰρ ἰδιώτην ὁ Ἀντωνῖνος ἄριστα καὶ ἐντιμότατα διετέλεσε βίον. καὶ κατὰ τὴν ἡγεμονίαν ἀμείνων ἔδοξεν εἶναι καὶ σωφρονέστερος. οὐδενὶ τραχὺς οὐδὲ φορτικός. ἀλλὰ πρὸς ἅπαντας χρηστός τε καὶ ἤπιος ἦν. ἔν τε μὴν τοῖς πολεμικοῖς ἀπὸ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ τοῦ κοσδελέου δόξαν θηρώμενος, φυλάττειν σώους, ἐπὶ ὑπερεὶς μέγεθος ἐκφέρειν τῆς ἀρχῆς ἐγίνωσκεν ἄνδρας. ὡς ἔνι μάλιστα πλείστην τοῦ δικαίου ποιούμενος ἐπιμέλειαν. ταῖς τῶν δημοσίων ἐφιστὰς διοικήσεσι, τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τὴν ἡγεμονίαν, ταῖς παρ' αὐτοῦ τιμαῖς ἀμειβόμενος. τούς τε μὴν φαύλους δίχα πικρὸς τραχύτητος τῶν κοινῶν ἀπελαύνων πραγμάτων. οὐκοῦν ὑπὸ τῶν οἰκείων μόνων ἀλλ' ἤδη καὶ πρὸς τῶν ἀλλοφύλων ἐθαυμάζετο. ὡς τῶν προσοίκων τινὰς βαρβάρων τὰ ὅπλα κατατιθεμένους ἐπιτρέποντας τῷ βασιλεῖ τὰς δίκας διαλύεσθαι ταῖς ἐκείνου ψήφοις. αὐτὸς δὲ παρὰ τὸν ἰδιώτην βίον πολύ τι πλῆθος χρημάτων κεκτημένος, ἐπειδὴ παρῆλθεν εἰς τὴν ἡγεμονίαν, τὴν μὲν ἑαυτοῦ περιουσίαν εἴς τε τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν φίλων ἀπανάλωσε δωρεάς. τῶν τε δημοσίων θησαυρῶν πλῆθος παντοδαπῶν ἀπέλιπε χρημάτων. τήν τε τοῦ εὐσεβοῦς ἐπίκλησιν, ἐκ τοῦ ἤθους πρῶτος ἀπηνέγκατο.

Ὅτι Ἀντώνιος Σατουρνῖνος, ἐπίρρητος καὶ βδελυρός, παρὰ τοῦ Ἀσπασιανοῦ ἐς τὴν βουλὴν ἐνεγράφη. τοῦ Ἀσπασιανοῦ σοφισαμένου τελειότατα τοῦτο. ἀξιώσει γὰρ αὐτὸν περιέβαλε κακίας διό. ἀκερδὲς μὲν. σεμνὸν δὲ ὅμως τὸ δίαθλον. Ἀντώνιος Ἀλέξανδρος ὁ ἐνδεέστερον εἶχε πρὸς τοὺς λόγους, οὐ πάνυ τις ὢν ἀκριβής. πρὸς δὲ ἀλήθειαν ἱερώτατος ἐπεγένετο καὶ λίαν ἐρρωμένην τὴν ψυχὴν πρὸς εὐθύτητα εἶχε. τήν τε δημοτελῆ καὶ ἀπορρητοτέραν. ὥστε καὶ τὴν γάζαν ἀπέφηνεν ἱερωτέραν τοῦ δ' ὁμαλοῦ ἢ πρότερον ἦν. ἐμβὰς δὲ εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις καὶ δικασάμενος ὑπὲρ τῆς ἀδελφῆς, προέστη αὐτῆς ἐκθυμότερον τοῦ μετρίου. καὶ ὑπερεδικάσατο καλῶς τὸ καρτερώτατον. οὔτε χρόνου φειδόμενος εἰς οὐδὲν δέον δαπανωμένου, οὔτε δόξης ἀμείνονος ἐπιστροφήν τινα ποιησάμενος. ἤκουσε γὰρ κακῶς ὑπὸ τῶν τότε ἀνθρώπων, οὐχ ὡς ἀδικῶν, ἀλλ' ὡς φιλοδικῶν. ἀνέβη δὲ καὶ εἰς τὸ Βυζάντιον ἐπὶ τῇ δίκῃ καὶ σφόδρα φι-

λόγιμος ἔδοξέ τις εἶναι, προειλόμενος δὲ τῶν ἀντιδίκων, ταύτην μὲν ἐξέδωκεν ἑτέρῳ ἀνδρί, αὐτὸς δὲ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἀπραγμοσύνῃ τὸν λοιπὸν τοῦ βίου διετέλει. ὀλίγα μὲν ἐν φιλοσοφίᾳ, τὰ δὲ πλείω διαιτώμενος ἐν τοῖς ἱεροῖς. ἁπλοῦς δὲ ἦν τὸ ἦθος. καὶ ἕτοιμος εἰς τὰς ἑστιάσεις. ἄλλως τε, καὶ τὰς τῶν ἱερῶν. ἔτυχε οὖν καὶ αὐτὸς ὁμολογουμένως ἀνδρὶ μεγίστην ἀτεχνῶς τὴν χάριν ἣν ἀμείψασθαι αὐτὸν εὔχομαι τοὺς θεοὺς ἐν μακάρων νήσοις ἤδη συζῆν ἠξιωμένον. καὶ Ἀντωνίδος κλίνη τοῦ Ἀντωνίου. Ἀντωπεῖ. δοτικῇ. ἀντοφθαλμεῖ. δὲ καὶ ἀντώπησαν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ ἀντωπόν, ἀντὶ τοῦ κατὰ πρόσωπον. ἀπέναντι. ἀγαθίας. ὁ δέ, ὅτι ἀνίσχνων μὲν ἀθρόον ἐπιών, νῦν δὲ ἀντωπὸν ἠρέμα εἰς τοὐπίσω ὑποχαζόμενος. καὶ αὖθις. τὸ δὲ ὑπέμεινε κλύζεσθαι ἀντωπὸν βοσπόρειον πέλαγος. Ἄντρα νύχια. σκοτεινὰ σπήλαια. Ἀντριάσι. ταῖς τοῖς ἄντροις φιλοχωρούσαις. ἴφρειλω λιπαρὸν παίγνιον ἀντριάδων. Ἄντρον. σπήλαιον. καὶ ἀντρώδη σπηλαιώδη. Ἀντρῶνες. πόλις ἐν Θετταλίᾳ. καὶ ἀντρώνιος ὄνος. ὡς μεγίστων γινομένων ἐν Ἀντρῶνι. Ἄντυγες αἱ περιφέρειαι τῶν ἁρμάτων. ἕκτορα μὲν ὁ δὴ τότε δωρηθεὶς παρὰ, ζωστῆρι περισθεὶς ἵππων ἐξ ἀντύγων, ἐκνάπτεται ἐν τοῖς τὰ περιψυξεσί.

Ἀντυγωτός. συνδεδεμένος. ἐπειδὴ αἱ ἄντυγες κατεδέοντο. ἀπὸ τοῦ ἀντυγῶ ῥῆμα. Ἄντυλλος ῥήτωρ. Ἄνοια. ἡ ἀναισθησία. Ἀνοίγει. δοτικῇ καὶ ἀνοιγνύει. διχῶς. ἀνοίγω τὸ διαχωρίζω. καὶ μετὰ αἰτιατικῆς. ὡς τὸ ἀνοιγέντος τὸ στόμα λόγῳ ἰοῦ καὶ ἀνοιγομένοις τοῖς κτήνεσιν. ἀντὶ τοῦ σχιζομένοις. ἡρόδοτος. ἀνοιγνυμένου δὲ τοῦ τάφου ὑφ' ἡλίου μαρτυρεῖ τοὺς ἀτίμως ἐκκομιζομένους ταῖς ταφαῖς διώτιδας. Ἀνοιδήσας. ἀναφλεγμήνας. ἀναφυσηθείς. ὁ δέ, ἀνοιδήσας ὀργῇ, εἶπε κακοὺς κακῶς ὑμᾶς διολῶ. Ἀνοίκιος ἀντὶ τοῦ ἀπρεπής. Ἀνοικίσαι πόλιν. ἀντὶ τοῦ ἀνακτίσαι. Ἀνοίκτως. σκληρῶς. ἀνελεημόνως. Ἀνοιμωτί. ἀστενάκτως. καὶ ἀνοιμώξατε ἀλλάξατε. Ἀνοιναρίος ὡς κοινῆς συνηθείας. καὶ παροιμία. ἀντὶ τοῦ αἰτοῦντι δύ' ἀντῶ δίδου. ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰτούντων. κακὰ δὲ λαμβανόντων. φερένικος ἡ ἱστορία ἀπὸ τοῦ κύκλωπος οἶνον αἰτήσαντος καὶ τυφλωθέντος. Ἄνοις. ἀντὶ τοῦ ἀνύοις. Ἀνοίσαι κομίσαι. καὶ ἀνοιστέον, δεῖ κομίζειν. καὶ ἀνοίσωσι ἰδοὺ. ἀνενέγκω. φέρω. Ἄνοισις. ἀνακόμισις. Ἀνυμνῶ αἰτιατικῇ. Ἀνυδρεύσασθαι. ἀντλῆσαι. ὕδωρ κατέχεεν αὐτῆς. καὶ ὑδρεύσαιτο ἐν κάδῳ. κοθείνοις φερεκράτης. Ἀνύειν. τελειοῦν. πράττειν. Ἄνυμφαι. αἱ μὴ ἔχουσαι ἄνδρα. ἄνυμφος δέ, ὁ μὴ ἔχων γυναῖκα. Ἀνυπαρκτον. τὸ μὴ ὑπάρχον. πρὸς τὸ πινδαρικόν. τί δέ τις τί δ' οὔ τις σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι. ἀντὶ ἀνυπαρκτον ἀνυπόστατον. ἐνταῦθα δὲ ἐστὶν ὁ λόγος εὐκτικὸς τὸ ὑπερωτικὸν ἀληθεῖ ἢ περὶ τὸ πινδαρικόν. ὁ μὲν γὰρ πίνδαρος ἐν τοῖς ἀσυστάτοις πεποίηκε τὴν ὑπερβολήν. ὁ δέ, ἐν τοῖς φαινομένοις καὶ δοκοῦσιν οὐχ ὑπάρχουσι δὲ τὴν ἀλήθειαν. καὶ ὅμηρος δὲ ἐνὸς αὐταρκῶς τοῦτο δεδήλωκεν. οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο. Ἀνυπαίτιος. ἀναίτιος. Ἀνύπεικτον τὸ ἀνένδοτον. ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὑποτάσσομαι. Ἄνυπνος. ὁ ἄγρυπνος. Ἀνυπόβλητον. περιοῦχον. Ἀνυπόδητος γυμνόπους. ἐν τῷ κ λέγεται οὐχὶ ἀνυπόδετος. Ἀνυπόστατον. ἀντὶ τοῦ ἀφόρητον. Ἀνύποιστον. ἀβάστακτον ἀνυπομόνητον. Ἀνύσασθαί τι. παρὰ τοῖς ἄρχουσι διαπράξασθαι. καὶ ὁμοίως πάλιν τὸ τοὺς ἄρχοντας προστάξαι τοῖς ὑπηκόοις. καὶ ἀνύσαι. τελειῶσαι. Ἀνυσίμως. ἐνεργῶς. πρακτικῶς. τελείως. καὶ ἀνυσιμώτατος. ἄνυσις γὰρ ἡ τελείωσις. Ἄνυσαι. ἤνυσαι. καὶ ἀνυστέον. δεῖ ἀνύειν. Ἀνυστικωτέρα. ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικωτάτη. πολύβιος. μία ψυχὴ τῆς ἁπάσης πολυχειρίας ἐν ἐνίοις καιροῖς ἀνυστικωτέρα. ὡς ἀρχιμήδης ἐν συρακούσαις μόνος πολλῶν ῥωμαίων.

Ἀνύτειν. πληροῦν. ἐνεργεῖν. ἐπειδὲ οὐδὲν τι πλέον εἶχον ἀνύτειν οἱ βάρβαροι οὔτε ὡς ἐν πολιορκίᾳ ἐφεδρεύοντες τῷ ἐρύματι, οὔτε πρὸς τειχομαχίαν ἐγχειρούμενοι, ἔγνωσαν ὅποι ἑτέρωσε αὐθάδους τε καὶ γενναίου καὶ φιλοκινδύνου ἀποπειραθῆναι. ὁ δὲ τίνος ἐν ἀμηχανίᾳ ἦν μηδὲν δυνάμενος ἀνύτειν, τουτέστι πράττειν. Ἀνύειν. ἀνύτειν οἱ ἀττικοί, ὅπερ ἡμεῖς ἀνύειν. ἀνύειν δὲ τὸ συνδεῖν δασεῖα ἡ πρώτη. καὶ ἀνύτουσι τελειοῦσιν, ἀνύουσι. καὶ ὅμηρος δέ, τὸ ἀνύεσθαι ὡς ἡμεῖς. ὅτι ἀνύω φθονοῦσα. καὶ αἴνυτο ἀφῃρεῖτο. ἐλάμβανε. καὶ ἀνύοις ἀττικῶς. Ἄνυτος ἀνθεμίωνος. ἀθηναῖος ῥήτωρ. Ἄξεινος ἡ χρονία ἄξενοι λυθρωτὲ καὶ ἀρεῖ πεπλήθωσι. Ἄξεστος. ξενοκλῆς ὁ καρκίνου ἐκωμῳδεῖτο ὡς ἄξεστος ποιητὴς καὶ ἀλληγορικός. Ἀξιάγαστος. ἀξιοθαύμαστος. ἀξιόχρεως. Ἀξία ἡ κύων τοῦ βρώματος. ἐπὶ τῶν κατ' ἀξίαν τινὸς τυγχανόντων.

Ἀξιαπήγητό τε

Ἀξιαφηγητότατα· ἀντὶ τοῦ ἀξία τοῦ ἀφηγεῖσθαι. Ἀξιδάρης· ὄνομα κύριον. ἀξιδάρην
δὲ ὅτι χρὴ ἀρμενίας, οὔ μοι δοκεῖ εἶναί σε ἀμφίλογον. Ἀξιεπαίνετος· ὁ ἄξιος ἐπαίνων.
Ἀξιέραστον· ἄξιον ἐρασμοῦ· ἐπέραστον. Ἀξινάριον· ἡ ἀξίνη. καὶ ἀξινίδιον ὑποκοριστικῶς. ἀξι-
οζήλως· ἐπαινετῶς. ὁ δὲ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν ἁπάντων ἑαυτὸν διεχρήσατο ὅτι ἀξιοζήλως. καὶ ἀξιοζή-
λωτος ὁ ἄξιος ζηλοῦσθαι. Ἀξιόλογα βάρη· ὡς ἂν ἀπὸ τῶν πύργων πεμπόμενα ἐκηβολώτατα
ἀξιόλογα λίθων βάρη. καὶ ἀξιολόγοις καταστρώσας λίθοις τὰς ὁδούς. καὶ εἰλήμασιν ἀξιολόγοις
τοὺς ὑδροστάτου μὲν οὓς πεφυρώσας. τουτέστιν ὑπερπεσὶ μεγίστοις. καὶ αὖθις· τὸν μερμηρόλην ἡ-
μῖν σημᾶναι ὡς οὐκ ἔστιν ἀξιόλογος ἡ χώρα οὐδὲ μὴν περιμάχητος. οὐδὲ βασιλικῆς ἔργον ἐκστρα-
τείας. ἀλλ' ἐνυπάρχει τῶν ἐθνῶν τῶν περὶ τὸν καύκασον. Ἀξιόμαχος· δυνατὸς μάχεσθαι. ἰσοδύνα-
μος. οὔτε ἀνδρῶν πλήθει οὔτε ἄλλῳ τῶν ἁπάντων οὐδενὶ ἀξιόμαχοι πρὸς ἡμᾶς ὄντες. Ἄξι-
ον· οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ εὐλόγου καὶ δικαίου ἐκλαμβάνουσι, δημοσθένης. διὰ γὰρ τοῦτο μάλιστα
ἄξιόν ἐστι σιωπᾶν. ὅ τουτέστιν ὁ κατὰ πλήσιον ἀβοηθήτων ἡμᾶς. τάσσουσι δὲ τὸ ἄξιον, καὶ ἐπὶ τῶν
ὠνίων ὀλίγου εὐωνοῦντι παρατίθεται. λυσίας ἐν τῷ κατὰ τῶν σιτοπωλῶν. φασὶν ὡς ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς
πόλεως ὠνοῦνται τὸν σῖτον ἵν' ὡς ἀξιώτατον ἡμῖν πωλῶσιν. καὶ πάλιν. ἐὰν οὖν αὐτῶν καταψη-
φίσησθε, τά τε δίκαια ποιήσετε, καὶ ἀξιώτερον τὸν σῖτον ὠνήσεσθε. εἰ δὲ μή, τιμιώτερον. Ἄξι-
ος ὁ εὔωνος. φερεκράτης ἰσοῦ. ὁ δὲ σέφους πετεινὸς πυρὸς ἄξιος. Ἄξιον· ἐπὶ τοῦ δικαίου τέ-
τακται. οὕτω δημοσθένης. καὶ ἄξιον ξύλον εὔωνον καὶ καλῶς εἰργασμένον. εὐθὲς καλόν. ἀριστο-
φάνης. κἄν τε σφαλῇ τε ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου. ἡ τὴν παροιμίαν ἀπὸ καλοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξα-
σθαι. θέλει οὖν λέγειν βέλτιόν ἐστι χρῆσθαι τοῖς γενναίοις στρατηγοῖς καὶ δεδοκιμασμένοις ἢ τοῖς
φαύλοις. κἂν γὰρ δέῃ παθεῖν, κρεῖττον ἀπὸ ἀγαθοῦ ἢ φαύλου πάσχειν. ἄξιον δὲ παρὰ ἀττικοῖς
τὸν εὔωνον καὶ λόγου σιλφίου. ὃν ἄξιον τουτέστι τὸν εὔωνον. Ἀξιοπιστία· ἡ πίστωσις. καὶ ἀξιόπιστος
οὐχ ὁ κατάπλαστος λέγεται ὑπὸ τῶν παλαιῶν. καὶ τερατείᾳ χρώμενος. ἀλλ' ὁ πιστὸς καὶ δόκι-
μος. Ἀξιόχρεως· ἀξιόπιστος. πιθανός. ἦν δὲ ἀξιόπιστος σφόδρα. ὥστε μηδὲ ζῶν ἂν ὁμότονον μαρ-
τυρεῖν, τούτῳ μόνῳ συνεχώρουν ἀθηναῖοι. Ἄξιος· ὄνομα κύριον. Ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός.
τοῦτο τῶν εἰς κάλλος ἠσκημένων. σημαῖνον τοιόνδε τι. ἄξιός ἐστιν ὁ μισθὸς ὥστε λαβεῖν αὐτόν.
ἔστι δὲ παρὰ κρατίνῳ. ὅμηρος δὲ πρῶτον ἐχρήσατο τῷ σχήματι τούτῳ. ἠΐτεροι γὰρ ἔσεσθε κεί-
νου τεθνειῶτος ἐναιρέμεν. καὶ πάλιν. ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν. σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ. καὶ σο-
φοκλῆς. γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος ὡς δ' αὔτως ἀνὴρ. ῥᾴων φυλάσσειν ἢ σιωπηλὸς ἀνήρ. ὁ δὲ νοῦς. ῥᾷ-
ον ἄν τις φυλάξαιτο τὸν ὀξύθυμον ἢ τὸν κρύπτοντα διὰ σιγὴν τὴν ὀργήν. καὶ ἄξιος τριχός, ἐπὶ
τοῦ εὐτελοῦς καὶ τυχόντος παρόσον ἡ θρίξ, οὐδενὸς ἀξία ἐστίν. ἀριστοφάνης. εἴκλεψα τῶν σῶν ἄξι-
όν τι καὶ τριχός. ἀντὶ τοῦ τυχόν. καὶ ἄξιος οὐδὲ μόνου. ἀντὶ τοῦ οὐδενός. ἔστι δὲ ἀπὸ τῶν κύβων εἰ-
ρημένον. καὶ παροιμία. ἄξιος ὀβελίσκου. καὶ ἀπὸ ὀβελίσκου. παροιμία. ἐπὶ τῶν σφόδρα τι-
μίων. καὶ ἄξιος τοῦ παντός. Ἀξιοῦμαι γυναικί. Ἀξιουμένου. τυγχάνοντος ἀνδρὸς τὰ πρῶ-
τα παρ' αὐτοῦ ἀξιουμένου. ἀξιοῦσι δὲ αὐτὸν παρακαλοῦσι. ἢ ἀξιοῦν κρίνουσι πολύβιος. οἱ δὲ πέρσαι ἀξιοῦ-
σι τὸν βασιλέα μὴ καταλῦσαι τὰ παρὰ τῶν θεῶν αὐτοῦ δεδομένα. τουτέστιν ἀΐδιον εἰρήνην καὶ ἐ-
λευθερίαν. ὁ δέ, ἑρμηνευθείσης οἱ τῆς ἐπιστολῆς, ἔφη συγχωρεῖν τοῖς ἀξιουμένοις. πλάτωνος
ἐπιγέγραπται. Ἀξίοχος· αἰσχίνου τοῦ σωκρατικοῦ διάλογος ἐπιγράφη ἀξίοχος καὶ ἄλλοι. Ἀξιό-
χρεως· ἐν τῷ μεγάλῳ λέγουσι. καὶ οὐδέτερος ὁμοίως. τὸ δὲ ἀξιόχρεον βάρβαρον. ἀξιόχρεως ὤν, ἱκα-
νός. ἐχέγγυος. ἀξιόπιστος. Ἀξιῶ· ὑπολαμβάνω. ἀριστοφάνης. οὐκ ἀξιῶ γ' ἐμαυτὸν ἰσχύειν
μέγα ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑπολαμβάνω. οὐκ ἄξιον νομίζω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἱκετεύω. αἰτιατικῇ. ἀξιῶσαι.
Ἀξίωμα· βούλημα. τί δ' ἔστι τἀξίωμα ἐφ' ᾧ καλεῖς μὴ δηλωθεῖσθαι τὴν παρ' ἐμὴν ἐπίταξιν.
μὴ δὲ τὸ τοῦ πλάτωνος ἀξίωμα ἀτιμάζειν. τουτέστι τὸ βούλημα. ὁ δὲ ἀρκεσίλαος ἦν ἀξιωματι-
κώτατος καὶ συνηγμένος. Ἀξίωμα· ἱκετεία. δαβίδ. εἰσελθέτω τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου
κύριε. Ἀξίωμα· τοῦτο ἐκ κατηγορήματος ὀρθοῦ ἢ πλαγίου ἔχει τὴν γένεσιν. ἀξίωμα δέ ἐστιν ὅ ἐστιν
ἀληθὲς ἢ ψευδές. ἢ πρᾶγμα αὐτοτελὲς ἀποφαντὸν ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ ἢ καταφαντόν. οἷον ἡμέρα

ἐστι· δι' ὧν περιπατεῖ. ὠνόμασται δὲ ἀξίωμα παρὰ φιλοσόφοις, ἀπὸ τοῦ ἀξιοῦσθαι ἢ ἀθετεῖσθαι. ὁ γὰρ λέ-
γων ἡμέρα ἐστὶν, ἀξιοῦν δοκεῖ τὴν ἡμέραν εἶναι. οὔσης μὲν οὖν ἡμέρας, ἀληθὲς γίνεται τὸ προκείμενον ἀξίω-
μα. μὴ οὔσης δὲ, ψεῦδος. διαφέρει δὲ ἀξίωμα καὶ ἐρώτημα καὶ πύσμα. ἔστι δὲ προστακτικόν. ὁρκικόν.
ἀρατικόν. ὑποθετικόν. προσαγορευτικόν. ἀξίωμα μὲν γάρ ἐστιν, ὃ λέγοντες ἀποφαινόμεθα ἢ ἀλη-
θὲς ἢ ψευδές. ἐρώτημα δέ ἐστι, πρᾶγμα αὐτοτελὲς μὲν ὡς καὶ τὸ ἀξίωμα, αἰτητικὸν δὲ ἀποκρίσεως.
οἷον ἆρά γε ἡμέρα ἐστί. τοῦτο δ' οὔτε ἀληθές ἐστιν οὔτε ψευδές, ὥστε τὸ μὲν ἡμέρα ἐστὶν, ἀξίωμα. τὸ δὲ ἆ-
ρά γε ἡμέρα, ἐρώτημα. πύσμα δέ ἐστι, πρᾶγμα πρὸς ὃ συμβολικῶς οὐκ ἔστιν ἀποκρίνασθαι ὡς ἐπὶ τοῦ
ἐρωτήματος ναί, ἀλλὰ εἰπεῖν οἰκεῖν ἐν τῷδε τῷ τόπῳ. τὰ δὲ λοιπὰ δῆλα. ἀξιώματα. οὕτω λέγει ἀρι-
στοτέλης καὶ τὰς δεομένας ἀποδείξεως προτάσεις καὶ τὰς ἀναποδείκτους ὡς ἔθος αὐτῷ. Ἀξιῶν.
ἀντὶ τοῦ νομίζων. ὑπολαμβάνων. λυσίας καὶ πλάτων. καὶ ἀντὶ τοῦ παρακαλῶν. λιπαρῶν. ἢ καὶ ἀντὶ τοῦ
νομίζων. Ἀξίωσιν τιμήν. αὐτὸν δὲ βασιλέα ὄντα κατὰ ἀξίωσιν μὲν τῆς ἐπὶ τῆς μοίρας μετέχειν τῆς
χώρας καὶ πλήθους τῶν ὑπηκόων. ἀπό τε δὲ αὐτῶν τῆς δίκης, καὶ τῆς πλάσεως σωφροσύνη. καὶ ἀξίωσις ὑπό ο-
γκος. καὶ ἡ τῶν συναδικούντων παρασκευή. καὶ ἀξιώσει τοῦτο περιέβαλε κἀνιᾶσθαι. ἀνιαρὸς μέν.
σεμνὸν δ' ὅμως τόδε ἆθλον. αἰλιανός φησιν ἀντὶ τοῦ τιμή. Ἀξιώτερος. εὐωνότερος. καὶ ἀξιω-
τέρας ὁ μοι εὐωνοτέρας. οὐ πώποτε τὰς φύσας εἶδον ἀξιωτέρας τῆς ἀξίας τιμῆς. ἄξιον δὲ παρὰ ἀττικοῖς,
τὸ εὔωνον. Ἀξιοῖ. ἀντιφῶν καὶ λυσίας ἀντὶ τοῦ νομίζει. Ἄξοσιν. οὕτως ἐκάλεσαν ἀθηναῖοι τοὺς
σόλωνος νόμους διὰ τὸ ἐγγραφῆναι αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν. ἦσαν δὲ τετράγωνοι τὸ σχῆμα. μέμνηται
τῆς λέξεως δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ἀριστοκράτους. ἄξονας δὲ καὶ κύρβεις διαφέρει. ἄξονα δὲ λέγει ὅμηρος
τὸν τῆς ἁμάξης. Ἄξοον τὸ ἄτμητον. Ἄξω. καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖσε. ἀπάξω δὲ τὸ ὀπίσω ἄξω.
Ἀξυλία. ἡ ἔνδεια τῶν ξύλων. ἀξύλῳ δὲ ὕλῃ ἀντὶ πολυξύλῳ. Ἀξύμμετρον τὸ ὑπὲρ τὸ μέτρον. ὅτι δ' ἐξ-
ικνεῖται δὲ τὰ βέλη διὰ τὸ τοῦ ποταμοῦ ῥεῦμα ἀξύμμετρον ὂν αὐτοῖς ἐς τὰς βολάς. Ἀξυνεσία. θουκυδί-
δης. γ. ἄνοια. Ἀξυνώ. ἀκοινώνητος. Ἀξύστατον. καὶ ἀστατοῦν παρὰ αἰσχύλου λέγει ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ οὐ
ξυνετόν τε οὐδὲ πυκνόν. ἀλλ' ἀραιὸν ἐν τῇ ποιήσει καὶ κομπώδη. ἢ ἀδιάθετον ἢ ἀπιθάνως συντιθέντα.
Ἀοζήσω. διακονήσω. ὑπηρετήσω. ὑπουργήσω. Ἄοζοι. πολύοζοι. πολλὰ ξύλα καίοντες. ἢ γοῦν
οἱ μάγειροι. Ἀολλεῖ. ποιεῖ. συνάγει. καὶ ἀολλήσασα. ἀθροίσασα. καὶ ἀολληθῆναι, ἀθροισθῆναι. ὃ καὶ ἀ-
ολλισθῆναι λέγεται. Ἄοπτα. ἀντιφῶν. ἀντὶ τοῦ ἀόρατα. καὶ ὑποφθέντα μὲν δόξαντα δὲ ἑωρᾶσθαι.
Ἄορ τὸ ξίφος. καὶ κλίνεται ἄορος. ἄορι. ὑπαντιάσασα δὲ μήτηρ, εἶπε κατὰ στέρνων ἄορ ἀνασχο-
μένη. Ἀόρατον. τετραχῶς λέγεται. ἢ τὸ καθάπαξ ἀδύνατον ὁραθῆναι οἷον ὡς καὶ τὰ ἀπεκρίμε-
να ἀνῃ αἰσθήσει. καὶ ἡ φωνὴ ἀόρατος καὶ ἡ ὀσμὴ καὶ τὰ ὅμοια. ἢ τὸ πεφυκὸς μὲν εἶναι ὁρατὸν μὴ ὁ-
ρώμενον δέ. ὅπερ ἐστὶ τὸ ἐν στερήσει. ὡς ὕδωρ διαφανές. φωτὸς μὴ παρόντος. ἢ τὸ οὕτω λεγόμενον
ἀόρατον, ὡς φαύλως ὁρατόν. τοιοῦτον δέ ἐστιν, ἢ τὸ διὰ ὑπερβολὴν λαμπρότητος φθαρτικὸν τῆς ὄ-
ψεως. ἢ τὸ ἀμυδρότητα μὴ κινοῦν εἰς τὴν αἴσθησιν. ἀντιλαμβάνεσθαι ἐκείνου τοῦ ἀοράτου ἡ ὄψις, οὐ
τοῦ μὴ πεφυκότος ὁρᾶσθαι. τοῦτο γὰρ ὅτε μὴ ὁρᾶται, ὁ λόγος ἐστὶν ὁ κρίνων διὰ ὀργάνου τῆς αἰσθήσεως.
οὐ μέντοι γε ἡ αἴσθησις. ἀλλὰ τοῦ κατὰ στέρησιν ὁρατοῦ, ἡ αἴσθησίς ἐστιν ἡ ἀντιληπτική. κεῖνται δὲ καὶ τὰ ἄ-
λογα ταῖς ὄψεσιν ὅτι σκότος κατὰ συμβεβηκὸς τοῦ μὴ πάσχειν ὑπὸ τοῦ ὁρατοῦ. διὸ καὶ εἰς τοὺς φω-
λεοὺς ἠρεμεῖ. μήποτε δὲ καὶ κατὰ στέρησιν ἀόρατον ἡ φαντασία ἐστὶν ἡ κρίνουσα καὶ οὐχ ἡ ὄψις. εἴ-
γε αἱ μὲν αἰσθήσεις ἐν τοῖς πάσχουσι τὴν κρίσιν ἴσχουσι. μὴ πάσχουσαι δὲ ἐν τῷ σκότῳ ἀνενέργη-
τοι εἰσί. διὸ κατὰ τὴν ἕξιν μόνην θεωροῦνται. μὴ ἐνεργοῦσαι δὲ πῶς ἂν κρίνοιεν. Ἀόργητος. ὁ μὴ ὀργιζό-
μενος. Ἄορες. αἱ γυναῖκες. Ἀόριστος γῆ ἡ μὴ ἔχουσα ὅρους μηδὲ ἀφορισμένη. ἢ ἡ ἀφορισμένη ὅρους
ἔχει. ἅτε οὖσα μεμερισμένη ἕως ἐστὶν ἑκάστῳ τὸ δίκαιον τῆς διακρατήσεως. Ἀοριστύν. ὁμιλίαν.
συναναστροφήν. Ἄορνος πέτρα ἐν τῇ ἰνδικῇ. ἀρριανός. μέγα γάρ τι χρῆμα πέτρας ἐν τῇ χώρᾳ
ταύτῃ ἐστίν. ἔστι δὲ καὶ λίμνη οὕτω καλουμένη. ταύτην ἀλέξανδρος εἷλεν. ἣν τῷ ἡρακλεῖ ἄπορ' ἐγένε-
το ἡ πέτρα. Ἀορτῆ. λέγουσιν οἱ πολλοὶ νῦν ἀβερτῆ. μακεδονικὸν δὲ καὶ τὸ σκεῦος καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἀορτὴ
φλὲψ ἡ μεγάλη. Ἀορτὴρ ὁ λῶρος τῆς σπάθης. καὶ ἀορτῆρσιν. Ἀοσσητήρ. ὁ βοηθός. ὁ ἀνὰ ὄσσας καὶ
κληδόνας καὶ αὐτομάτως βοηθῶν. Ἀώρησις ἡ ἠρέμησις. Ἀωρία. ἀντὶ ἀκαίρως. καὶ παρὰ τὸν δέοντα καιρ-

ἄωρα δὲ τὰ παρὰ τὸν καιρὸν γινόμενα. καὶ ἀριστοφάνης· οἱ δὲ περιυβρίζοντες ἥκουσιν. ἀλλ' ἀωρία. ὅτι ἔξεστι τοῖς βαβυλωνίοις ἀωρίᾳ τὸν φόνον ὑπερβῆναι· σημαίνει δὲ καὶ τὴν σκοτίαν. καὶ αἰλιανός, ἐπειδὴ ἀωρία ἦν ὀψέ, ἐπὶ τὸν φόνον ὑπερθήκατο. καὶ ἀωρὶ τῆς νυκτός. Ἀωρόλειος ὁ παρὰ τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡλικίαν ἀφαιρούμενος. καὶ Φαλαικρίων. τὸ αὐτὸ καὶ ὠμογέρων. ὁ παρ' ἡλικίαν γηράσας. Ἄωρον. ἀπρεπές. ἄχαρι. ἄκαιρον. ἔνιοι δὲ ἀνοίκειον. καὶ ἀσύμφορον. καὶ ἄωρος ὠμὸς ὁ ἀπὸ παντός. καὶ ἀωρότερον. Ἀωρῶ τὸ ἀλογῶ. Ἄωρτο. ἐκρέματο. ὄρω. ὄρσω. ὦρκα. ὦρμαι. ὦρσο. ὦρτο καὶ ἄωρτο. Ἀωτεῖν. ὑφαίνειν. Ἄωτον. ἄνθος. κόσμος. στέφανος. περιβόλαιον ἐξ ἁπαλῶν ἐρίων. καὶ ἀώτῳ ἡ δοτική. ἄωτον δὲ ἄριστον, τὸ μὴ ἔχον ὦτα. καὶ ῥῆμα ἀωτῶ τὸ ἀπανθίζω. Ἄπαγε γυμνική. παῦσαι μὴ γένοιτο. ἢ ἄπαγε ἀντὶ τοῦ χρῶ τῇ ἀπαγωγῇ. οὕτω Δημοσθένης. καὶ παροιμία. ἄπαγε ξένον ἐν χειμῶνι. ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν.

Ἄπαγέ με εἰς τὰς λατομίας. παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ ὑποφερόντων τὰ ἀνάξια. φασὶ γὰρ ὅτι Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιός, Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ συνών, ὡς δὲ αὐτοῦ τὰ ποιήματα ἀναγινώσκοντος, ὅτι ἐπῄνει· ἐφ' οἷς ὀργισθείς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀπαχθῆναι εἰς τὰς λατομίας. εἶτα πάλιν μετεκαλέσατο αὐτὸν ἐλπίζων ἐπαινέσαι αὐτοῦ τὰ ποιήματα. ὁ δὲ μὴ ἐθέλων ἐπαινεῖν, ἔλεγε τὸ προκείμενον. Ἄπαγε μόθον ἀπὸ κώπης. παροιμία. ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν καὶ παρὰ καιρὸν τοῖς σπουδάζουσιν ἐνοχλούντων.

Ἀπάγεια. ἡ μήπω συμπαγεῖσα. Ἀπάγειν. ἐφηγεῖσθαι. γράφεσθαι. δικάζεσθαι. τούτων ἕκαστον, ἐπὶ τῶν ἑτέρως κατηγορούντων λέγεται. ἀλλ' ἐὰν μὲν πρὸς διαιτητὴν ἡ δικασία γένηται, καλεῖται δικάζεσθαι. καὶ ἀπάγοντες, ἀπωθοῦντες. ἀπελαύνοντες. τὸν ἄνδρα ἀπάγοντες. Ἀπαγορεύει. ἀπολέγει. ἀρνεῖται. ἀπαγορεύουσι τῷ Φιλίππῳ. καὶ τὸν Δέκιον ἀναγορεύουσιν. καὶ αὖθις. Ἀννίβας. πρός τε τὸ ἀφανὲς καὶ ἀόριστον τῆς χώρας ἐκπεσόντες, πρὸς τοὺς φόνους καὶ πρὸς τὴν λείαν ἀπαγορεύοντες. καὶ ἀπαγορεύεις αἰτιατικῇ σίμων πέρ τε. ἢ ἀπαγορεύειν ἀντὶ τοῦ κάμνειν, καὶ ἀδυνάτως ἔχειν. ἀπαγορεύων τοῖς ἄρχουσι διαρρήδην τῆς φιλαργυρίας ἀπέχεσθαι. Ἀπαγορεύω δοτικῇ. ἐγὼ μὲν ἀπαγορεύω τῷ νόμῳ. ἀλλὰ μόναις ταύταις ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι ταῖς γυναιξίν. αἰτιατικῇ δέ, ἀπηγόρευσας ἡμᾶς τῆς ἀπωλείας. καὶ ἀπαγορεύεις σίμων περί τε ὅπερ πείσῃ τὸ χ.

Ἀπάγου. ἀντὶ τοῦ πρὸς αὐτὸν ἄπαγε. Εὐριπίδης. καὶ ἀπάγω αἰτιατικῇ. Ἀπαγωγάς. αἰχμαλωσίας. ἀδυνατίας. καὶ ἀπαγωγή. μήνυσις ἔγγραφος διδομένη τῷ ἄρχοντι, περὶ τοῦ δεῖν ἀπαχθῆναι τὸν δεῖνα. ἐνταῦθα ὁ Λικίνιος ἧκε πρόφασιν ἀπαγωγῆς ἀφικόμενος. τὸ οὖν ἀπαγωγή, δίκης ἐστὶν εἶδος. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν. ἀπήγοντο δὲ οἱ κακοῦργοι πρὸς τοὺς ἕνδεκα. Ἀπαγχονίσαι. πνῖξαι. ἀγχονῶ δὲ καὶ λιμαγχονῶ. Ἀπᾴδει. ἀπαρέσκει. καὶ ἀπᾷδον. οὐ συνᾷδον. ἀπαρέσκον. τὰς σπονδὰς ἀποπέμπεσθαι ὡς ἀπᾳδούσας τῆς Ῥωμαίων μεγαλειότητος. ἀντὶ τοῦ ἀναξίους οὔσας. καὶ στίχος δὲ ὅτι ἀπᾴδει αὐτῷ. Ἀπαθέστατα. ἐκτὸς πάθους. εὐμενῆ δεῖ εἶναι καὶ αὐθεντικὸν τῶν ἰδιωτῶν. καὶ ἀθεώρητον. ὁρώμενον πρὸς πάντας ἀνάρμοστον. ὡς τὴν κολακείας πάσης προσηνεστέραν εἶναι τὴν ὁμιλίαν. προσηνῆ καὶ αἰδέσιμον πᾶσι. μηδὲ ἔμφασιν ποτὲ ὀργῆς παρασχεῖν. ἀστοργότατον καὶ εὐφημότατον ἀψοφητί. Ἀπαθῆ. ἄλυπον. ὁ δὲ Ἀντιφῶν, ἀπαθῆ πληθυντικῶς, τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγονότα πάθη. καὶ ἀπαθής. ἀπαθῆ φασιν εἶναι τὸν σοφὸν διὰ τὸ ἀνέμπτωτον εἶναι. εἶναι δὲ καὶ ἄλλον ἀπαθῆ, τὸν φαῦλον. ἐν ἴσῳ λεγόμενον τῷ σκληρῷ καὶ ἀτέγκτῳ. καὶ ἀπαθής, ὁ μὴ πεῖραν κακοῦ εἰληφώς. οἱ δέ, κακῶν πάντων ἀπαθεῖς ἔμενον. καὶ ἀπαθὲς τὸ ὑγιαίνειν ἐν τῷ τεθνάναι μᾶλλον ἢ ἐν τῷ ζῆν. Ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους ἐνδεικνύναι. οἱονεὶ καινούς. καινοποιήτους. Ἀριστοφάνης. ῥήματά τε κομψὰ καὶ παίγνια ἐπιδεικνύναι πάντα ἀπ' ἀκροφυσίων. καὶ τῶν ἀπὸ κινναβευμάτων. λέγει γὰρ διὰ μὲν τοῦ ἀπ' ἀκροφυσίων, καινῶς εἰργασμένα. καὶ οἷον ἐκ πυρός. διὰ δὲ τοῦ ἀπὸ κινναβευμάτων, οἷον καινῶς πεπλασμένα. διάθεσιν ἔχοντα. κίνναβος γὰρ τὸ εἴδωλον πρὸς ὃ οἱ πλάσται καὶ οἱ ζωγράφοι βλέποντες, διατίθενται. πλάττοντες καὶ γράφοντες κέχρηνται πολλάκις. Ἀπάκτου. Σοφοκλῆς. ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου καὶ δῶμ' ἀπάκτου. Ἀπάλαμνος. ἄπειρος. Ἀπαλλάξας. ἀντὶ τοῦ πείσας ἀποστῆναι. Κρατῖνος καὶ Δημοσθένης. καὶ ἄλλοι ἀπαλλάξαι. καὶ ἀπαλλάξωμεν ἀντὶ τοῦ ἀφανίσωμεν. καὶ Ξενοφῶν. τῶν ἄλλων σκυλάκων τὰ πλείονα ἀπαλλάξωμεν. καὶ ἀπαλλάξαι ἀντὶ τοῦ φυγαδεῦσαι. ἐδεῖτο

δὲ τὸ πλῆθος, προσωπεῖον τῆς ἁρμονίας ἀπαλλάξαι ἰωτόμην. ὡς οὐ πώποτ' ἂν ἀποσχόμενοι τῶν νεωτε-
ρίζειν εἰ τύχοιεν ὄντες ἐν δήμῳ. Ἀπαλλάξειεν. μεταγινώσκειεν. ἀριστοφάνης. πῶς καλῶς αὐτὸν ἀπαλ-
λάξειεν ἄν, μετόρχιον. καὶ ἀπαλλαξείοντες, ἐπιθυμίαν ἔχοντες ἀπαλλαγῆναι. Ἀπαλγή-
σαντας παραθηκυῖα δὴ ἂν παυσαμένους ἀλγεῖν. ὥσπερ τὸ ἀπολοφυρόμενοι. Ἀπαλγοῦν-
τες. ἀπογνώσοντες. πολύβιος. οἱ δὲ ἀκαρνᾶνες πυνθανόμενοι τὴν τῶν αἰτωλῶν ἔφοδον ἐπὶ
σφᾶς. τὰ μὲν, ἀπαλγοῦντες ταῖς ἐλπίσι. τὰ δὲ καὶ θυμομαχοῦντες, ἐπί τινα παράστασιν συνήν-
τησαν. καὶ αὖθις. ἀπαλγοῦντας δὲ αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ πολλοῦ ῥίγους ἀπερρώννυεν. Ἀπαλέξασθαι ἀν-
τιτάξασθαι. σοφοκλῆς. χἠμεῖς οὐδὲν ἀσθενόμενοι πρὸς τοῦτ' ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρὶς ἄν. ἀξ. καὶ ἀ-
παλεξῆσαι κωλῦσαι. καὶ ἀπαλέξοντες ὁμοίως. Ἀπάλλης. ἀποπέμψεις. Ἀπαληθάζειν
τὸ τὰ λησθέντα ἐξευρίσκειν. καὶ ἀπαληθάζω τὸ τὴν ἀλήθειαν ἐμφαίνω. ὃ δὴ χρόνῳ ὕστερον ἐφωράθη τῷ
πάντα ἐκκαλύπτοντι. καὶ ἀπαληθάζοντι, τοῦτο τὸ δόλιον ἀναφαίνεται. Ἀπαλθήσεσθαι. θε-
ραπευθήσεσθαι. Ἀπαλοιθωμολουσίαις. ἁβροῖς μαλθακευνοίαις. ἐπὶ τῆς ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἁβρότη-
τος διαρρεόντων. Ἀπαλώτερος τεύχους. ἤτοι ἐν τῷ τεύχους. Ἀπαμβλυνεῖ. ἐκκαθαίρει
σκότους καὶ ἀλλοιώσεως. Ἀπάμφα πόλις. Ἀπαμείρεται. ἀποστερεῖ. Ἀπαμμωεῖ. ἀπορρέ-
ψει. Ἀπαμφιέσαντες. ἐνδύσαντες. καὶ ἀπαμφιεῖ, ἀποκαλύπτει μισουμένῳ. ἀπαμφιεῖ τὸ ὄκ-
ταπλασον τοῦτό μου καὶ λανθάνειν βουλόμενον, ἡ μέθη πρὸς τέ. καὶ ἀπαμφίσκων, ἀποκαλύπτων. Ἄπαν.
οἱ μὲν ἴωνες συστέλλουσι καὶ ὁ ποιητής. τὸ δὲ ἅπαν ἐπαλέσθη ἀπεδίου. οἱ δὲ ἀττικοί, ἐκτείνουσι τὴν
ὑστέραν. καὶ τὸ ἐπάπαν ὁμοίως καὶ ἅπαν καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀπανάστασις. ἀπονικία. μετάστασις.

Ἀπαναίνομαι. ἀρνοῦμαι. Ἀπανθήσαντα. ξηρανθέντα. μακαρίω τῇ ἐγὼ ἥτις μεμύρωμαι
τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν ἀγαθοῖς. ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον. τὰ δ' ἄλλα ἀπανθή-
σαντα πάντα ἐκπέπτωκε. ἀριστοφάνης φησίν. ἀπανθῶ γὰρ τὸ ἀποβάλλω καὶ ὁ θεολόγος. τῆς ἐγγείου τοῖς
ἀπανθήσασιν. ἀπανθίζω δὲ τὸ τὰ ἄνθη συλλέγω. Ἀπανθόμοια. καὶ ῥοδόπις ἡ καλή. σημαίνει
δὲ ὅτι ταῖς τύχαις ὁμοίως ἀποπεπτώκασιν οἱ θνητοί. ζήτει περὶ τοῦ ῥοδόπιδος, ἐν τῷ ῥοδόπιδος
ἀνάθημα. Ἀπανθρακίζομεν. ἀντὶ τοῦ ἄνθρακας ἐσθίομεν. ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύων. ὅπερ ὀπτῶν
τῶν ἐσθίουσιν. ἢ ὀπτὰς ἐσθίομεν. ἢ ἄνθρακας ζωπυροῦμεν. Ἀπάνται. ἡ κακία. ὅταν τις μὴ κακίαν οὖν
ποιῇ, τοῦτο ἀπαντᾶ λέγεται. Ἅπαντα γὰρ βιβρωτὰ τοῖς πολιορκουμένοις. ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου ὁ λόγος.
οἱ γὰρ πολιορκούμενοι, πολλάκις καὶ ὧν οὐδεὶς ἅπτοιτο. Ἀπαντᾶν καὶ συναντᾶν. λέγουσιν ἑκα-
τέρως, τὸ παραγίνεσθαι εἴς τινα τόπον. καὶ ἀπαντήσαντος, γενέσθαι φθάσαντος. αἰλιανός. ἀνεσταύρω-
σε δὲ ὁ πολιορκῶν. καὶ οὗτοι ὑπὸ τοῦ χειμῶνος τοῦ μὴ κατὰ ὥραν ὑπαντήσαντος, τὸ τέλος ὥρμησαν.
καὶ ἀπαντῶσιν, ἀντὶ τοῦ παραγίνονται. ἅμα τῷ περὶ ὄρθρον εἰς τοὺς τῶν δεσποτῶν οἴκους ἀπαντῶσι.
καὶ ἀπαντωμένων, ἀντὶ τοῦ συμβαινόντων. γινομένων. οὐ μὴν, ἀλλὰ τούτων ἀπαντωμένων, οὐδὲν ἱκα-
νὸν ἦν πρὸς τὸ κωλύειν τὴν ὁρμὴν τῶν ῥωμαίων. Ἅπαντα τόλμης πλέα κἀναισχυντίας. ἐπὶ τῶν
ἰταμῶν καὶ ἀναιδῶν. Ἀπαντῶ ἐπὶ δικαστηρίου. ἀπαντῶ δὲ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Ἅπαξ. ἐπειδὴ δὲ ἅπαξ
ἐν τοῖς φρουρίοις αὐτοὺς ἐμπεπτωκέναι ἔμαθεν, ἀφικνεῖται πρὸς αὐτούς. καὶ ἰώσηπος. ἅπαξ δὲ κατα-
στάντες εἰς ταραχάς, ἀντὶ τοῦ δι' ὅλου. ὁλοσχερῶς. Ἁπαξάπαντα ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου. καὶ
τὰ χρήματα ἁπαξάπαντα λόγῳ οὐδενὶ λογιζόμενος. τὴν δίκην ὀρθῶς καὶ δικαίως τῆς οὖν τὴν
δίκην παρανομίας ἐξέτισε. καὶ ἁπαξάπαντες ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ πάντες. τὸ γὰρ ἁπαξάπαντες, ἐ-
πὶ ἐπιτάσεως λαμβάνεται. ὁ δὴ καὶ νεμεσᾷ καὶ ἀγανακτεῖ ὅτι ἁπαξάπαντες μὴ ἐνέστησαν. ἁ-
παξάπαντα. οὐδὲν πλέον σημαίνει τοῦ ἅπαξ προσκειμένου. καὶ ἅπαξ ἁπλῶς, ἀντὶ τοῦ καὶ ὡς εἰπεῖν.

Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεός. ἀντὶ τοῦ ἀποφαντικῶς. ἢ παντελῶς. τὸ ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεός, οὐκ ἐπὶ τοῦ
ἀριθμοῦ. ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πάντως ἐσομένου. καὶ παροιμία. ἅπαξ πυρρὸς καὶ δὶς καὶ τρὶς χλωρός. ἐπὶ τῶν δια-
νεζόντων. Ἅπαξ ἀλώπηξ εἰς πάγην. ὁμοία τῇ, οὐκ αὖθις ἀλώπηξ. λείπει τὸ εἰς πάγην.

Ἀπαξιῶν. ἀνάξιον ἡγούμενος. ἀππιανός. ὁ δὲ δῆμος τὸν μάρκιον μετιόντα τὴν ὑπατείαν, οὐκ ἐχειρο-
τόνησεν. οὐ τὸν ἄνδρα ἀπαξιῶν. ἀλλὰ τὸ φρόνημα δεδιὼς αὐτοῦ. Ἀπαξιώσειν. πολύβιος. ὁ δὲ
φίλιππος ἐδυσχέραινεν ἐπὶ τῇ τῶν κορκυραίων ἀπαξιώσει. τουτέστι καταφρονήσει.

Ἀπάξω

Ἀπάξω· ἐκεῖθεν ἄξω. Ἀππαπαί· συγκαταθετικὸν ἐπίρρημα. εἴρηκε δὲ τοῦ Ἡρακλέους, ἀνδρὸς ἐραστῆς· καὶ τοῦτο ἐπεφθέγξατο. Ἀπαράβλητος· ἀσύγκριτος· ἀνόμοιος. Ἀπαραπέλτως· ἀκωλύτως. Πολύβιος· καὶ πανταχόθεν ἀπαραπέλτως ἠθροίζοντο. Ἀπαραπόδισα· ἀπλανῆ. Ἀπαρακλήτῳ· αὐτομάτῳ. Θουκυδίδης· τῶν αὐτονόμων θεραπῶν ἀπαρακλήτῳ ἐφ' ἅπαξ γῆν ἠκολούθουν. Ἀπαράκτητος· ἀσύγκριτος· ἀνόμοιος. Ἀπαρράξειεν· ἀποσπάσειεν· ἀποχωρήσειεν. ὥστε εἰ τούτους ἀπαρράξειε τοῦ λόφου, καὶ γένοιτο τῶν ἄκρων ἐπικρατὴς, θᾶττον κατεργασόμενος τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ. Ἀπαραποίητον· ἄπλαστον. Ἀπαράτιλτος· ἀντὶ τοῦ δασὺς καὶ ἀκόσμητος τὰς τρίχας· ἐξ ἐτῶν ἄλουτος. Ἀπαργμάτων ὡραίων καιριωτέρων. φησὶν ὁ θεολόγος ἐν τῷ, χθὲς τῇ λαμπρᾷ. ἀντὶ τοῦ ἐναγισμάτων. ἃ εἰς τοὺς τάφους ἔβαλλον. τὸ δὲ καιριώτερον ἀναγκαιότερον. Ἀπαραιτήτως· ἀσυγγνώστως. πάντας δὲ τοὺς προστυγχάνοντας, ἀπαραιτήτως ἀπέκτεινον διὰ τὴν ὀργήν. Ἀπαριθμησόμενος· ἀποδώσων· καταβαλούμενος. ὁ δὲ ᾔτει ἀφικέσθαι ὡς ἀπαριθμησόμενός τι τῶν ἐν Λουσιαίων χρημάτων πρὸς τὸν στρατηγὸν τῶν Ῥωμαίων. καὶ ἀπαριθμῶν ἀντὶ τοῦ ἀποπληρῶν. ἀπαρίθμων Ἰσοκράτης. καὶ ἀπαριθμῶ αἰτιατικῇ. Ἄπαρνος· ὁ ἀρνούμενος καθόλου. καὶ ἀπαρνοῦμαι αἰτιατικῇ. Ἀπαροῦντα· ἀποχωρήσοντα. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι προσεδόκων ἀνὰ ἑκάστην ἡμέραν ἀπαροῦντα τὸν στόλον εἰς τὴν οἰκείαν. Ἀπάρσεως· ἀναχωρήσεως. τῆς δὲ ἀλόγου ταύτης ἀπάρσεως ἢ φυγῆς τὸ πρὸς τὸν ἡγεμόνα ἐκ τοῦ δήμου μῖσος αἴτιον ἦν. Ἀπαρτῆσαι· τὸ κρεμάσαι. ἀπαρτίσαι δὲ τὸ τελειῶσαι. Ἀπαρτὶ ἐπίρρημα ἐστὶν ὡς ἀμογητί. παρὰ τὸ ἀπηρτισμένον καὶ πλῆρες. Ἡρόδοτος· ἀπὸ τούτου εἰσὶ στάδιοι ὀ ἀπαρτί. καὶ Φερεκράτης ἐν Κραπατάλοις· φράσον μοι ἀπαρτὶ δήπου προλαβεῖν. καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· τοὺς δεξιοὺς καὶ σώφρονας ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. Ἀπαρτίαν· ἀποσκευήν. τέλος ἀπαρτισμοῦ καὶ ἀπαρτίζοντος, τὸ μήτε ὑπερβάλλειν μήτε ἐνδεῖν. ὅρος γάρ ἐστι λόγος κατὰ ἀνάλυσιν ἀπαρτιζόντως ἐκφερόμενος. καὶ ἀπαρτιλογία· ἀπηρτισμένος καὶ πλήρης ἀριθμὸς καὶ λόγος. οὕτω Λυσίας. Ἡρόδοτος δὲ ζ΄. λέγει δὲ καὶ Ξέρξης πρὸς Πύθιον τὸν Λυδόν· ἵνα μή τι ἐπιδεεῖς ὦσιν αἱ μυριάδες ἑπτὰ χιλιάδων. Ἀπαρυστέον· ἀφαιρετέον ἀπὸ τοῦ ἀρύω. Ἀπάρχεσθαι· τὸ τοῖς ἀγύρταις ἀργύριον ἐμβάλλειν. καὶ ἀπάρχου· ἀρχὴν βάλλε· ἢ ἀπαρχὰς πρόσφερε. καὶ ἀπαρξόμεθα ἀντὶ τοῦ ἀπαρχὰς προσοίσομεν. εἰμὶ δὲ ἐξ ὀλίγων ὀλίγα καὶ εἰς· εἰ δὲ διδοίης πλείονα, καὶ πολλῶν δαῖμον ἀπαρξόμεθα. Ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἠμφίασαι· ἐπὶ τοῦ μηδ' ὁτιοῦν ἄλλο κεκτημένου, ἢ ὅπερ ἀμπίσχεται. Ἅπας ἐχῖνος τραχύς· ἐπὶ τῶν δυσκόλων καὶ δυστρόπων. Ἀπασκαρίζειν· Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. ἀπασκαρίζειν ὥσπερ πέρκην χαμαί. μὴ ἄνδρος· ἀπασκαριῶ σε γὼ τελωπιτήμερον. Ἀπαστία· ἀσιτία· νηστεία. παρὰ τὸ πάσασθαι. καὶ ἄπαστος ἄγευστος. οἷον ἄμαστος ἀμάσητος. Ἀπάταγος· ἀνάψοφος. Ἀπατεῶνος· ψεύστου. Ἀπατηλὸς· ἀπατητικός. Ἀπατήσει· αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ παραλογιεῖται. Τηλεκλείδης. Ἀπατούρια· ἑορτὴ δημοτελής. ἤγετο δὲ παρὰ Ἀθηναίοις ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. ἐν ᾗ ἐνεγράφοντο τῇ πολιτείᾳ ὁ υἱὸς Σιτάλκου τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως. καλοῦσι τὴν μὲν πρώτην δόρπειαν· ἐπειδὴ φράτορες ὀψίας συνελθόντες εὐωχοῦντο. τὴν δὲ δευτέραν ἀνάρρυσιν ἀπὸ τοῦ θύειν. ἔθυον δὲ Διῒ Φρατρίῳ καὶ Ἀθηνᾷ. τὴν δὲ τρίτην κουρεῶτιν ἀπὸ τοῦ τοὺς κούρους καὶ τὰς κόρας ἐγγράφειν εἰς τὰς φρατρίας. ἡ δὲ αἰτία· πόλεμος ἦν Ἀθηναίοις πρὸς Βοιωτοὺς περὶ Κελαινῶν ὁ τὸ χωρίον ἐν μεθορίοις. Ξάνθιος ὁ Βοιωτὸς προσεκαλέσατο τὸν Ἀθηναίων βασιλέα Θυμοίτην. οὐ δεξαμένου δὲ, Μέλανθος ἐπιδημῶν Μεσσήνιος, τὸ γένος ἀπὸ Περικλυμένου τοῦ Νηλέως, ὑπέστη ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ. μονομαχούντων δὲ ἐφάνη τῷ Μελάνθῳ τις ὄπισθεν τοῦ Ξανθίου τραγῆν ἐνημμένος μέλαιναν. ἔφη οὖν ἀδικεῖν αὐτὸν δεύτερον ἥκοντα. ὁ δὲ ἐπεστράφη. ὁ δὲ, παίσας ἀπέκτεινεν αὐτόν. ἐκ δὲ τούτου ἥ τε ἑορτὴ Ἀπατούρια καὶ Διονύσου Μελαναίγιδος ἱδρύσαντο. οἱ δέ φασιν ὅτι τῶν πρώην ὁμοῦ συνερχομένων διὰ τὰς τῶν παίδων ἐγγραφάς, οἷον ὁμοπατόρια λέγεσθαι τὴν ἑορτήν. ὃν τρόπον λεγόμενον ἄλοχον τὴν ὁμόκοιτον καὶ ἄκοιτιν, οὕτω καὶ ὁμοπατούρια ἀπατούρια. καὶ Ἀριστοφάνης· ἢ ῥάφα γεννᾷ ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων. Ἀπαύγασμα· καὶ ἀπαυγάζω καὶ ἀπαυγὴ ἡ ἔκλαμψις.

Ἀπαυδῶ· ἀπαγορεύω· ἀπολέγομαι. Ἀριστοφάνης· τούτοις ἀπαυδῶ· καὶ αὖθις ἀπαυδῶ· καὶ καὖθις τὸ τρίτον μάλ' ἀπαυδῶ. Ἀπαυθαδιάζοντ'· μεγαλοφρονοῦντες. Ἀπαυθαδίζω γενικῇ. ἀπαυθίζω δὲ τὸ ἀποραίνω, αἰτιατικῇ. ὡς ὅτ' ἀπηυθαδίσατο, τὸν τοῦ Σωκράτους νόμον. Ἀπαυθημερίζειν· αὐθημερὸν ἐπανέρχεσθαι. Ξενοφῶν. ἐπεὶ δὲ τὰ ἐπιτήδεια οὐκ ἦν λαμβάνειν, ὥστε ἀπαυθημερίζειν ἐπὶ τὸ στράτευμα. Ἀπαυστί· ἀκαταπαύστως. Ἀπαυτοματισθεῖσα· οὐκ ἀφ' ἑαυτῆς τελειωθεῖσα. Ἀπαυτομολῆσαι· ἀναχωρῆσαι. Φλάξασθαι. ἔφερον δὲ τὰ σφέτερα αὐτῶν σιτία· οἱ μὲν ἐπὶ θεωρία ἀκολούθων. οἱ δὲ ἀπιστία· ἀπηυτομολήκεισαν δὲ οἱ πλεῖστοι. Ἀπαφίσκω· ἀπατῶ. Ἀπαυχενίζειν· ἀφηνιᾶν· ἀτακτεῖν. ἢ τὸν αὐχένα συντρίβειν. Ἀπαχθῆναι· ἀπεχθῆναι. ἢ ἀναιρεθῆναι. Ἀπαιγειρουθέα. καὶ ἐπαίγειρον. ἡ ἀπὸ τῆς ἐσχάτων αἰγείρου· γὰρ ἐπάνω ἦν τοῦ θεάτρου· ἀφ' ἧς οἱ μὴ ἔχοντες τόπον ἐθεώρουν. Ἀπαιγίλιπος πέτρης· ἀπὸ ὑψηλῆς πέτρας. Ἀπαίδευτοι· ἀνόητοι· ἄτακτοι. καὶ ἀπαιδευτότερος Φιλωνίδου τοῦ Μελιτέως. οὗτος ὁ Φιλωνίδης οὐ μόνον μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ ἀμαθής· καὶ ὑώδης. κωμῳδεῖ δὲ αὐτὸν Ἀριστοφάνης ὡς παράσιτον ἔχοντα. καὶ διὰ τὸν Λαΐδος ἔρωτα, ἐν Κορίνθῳ διάγοντα. κωμῳδεῖται δὲ καὶ ὡς ὑώδης ἐν τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ· ὃς ὗς καὶ ὄνος εἶπε. τὴν δὲ Λαΐδα Νικίαν· ἐπεὶ τοὺς ἐραστὰς ἐφαρμάκευεν.

Ἀπαιδία· ἡ λικία· ἐλάσσονι χρόνῳ τοῦ συμπληροῦντος τὸν παῖδα. ἡ ἀγονία. καὶ ἄπαιδος ὁμοίως τοῦ μὴ ἔχοντος παῖδα. Ἀπαιδοτρίβητοι· ἀγύμναστοι· ἀπαίδευτοι. Ἀπαιθριάζει· ἀντὶ τοῦ αἰθρίαν ἄγει. εὐπαιθριάζει· συννεφεῖ δέ, συνάγει τὰ νέφη. Ἀριστοφάνης. τί τοῦ ὄζεις; ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας ἢ ξυννεφεῖ. Ἀπαινύμενον· ἀφαιρούμενον. Ἀπαιόλημα· ἀπάτημα. Ἀπαιωρούμενον· κρεμάμενον. Ἀπαίρε, ὃ οἱ πολλοὶ ἄπαιρον λέγουσι. καὶ ἀπαίρειν ἀντὶ τοῦ ἀπαγγέλεσθαι. Ἀριστοφάνης. καὶ ἀπαίροντες μεθιστάμενοι. Ἀπαίσιον· ἀπρεπὲς βλάσφημον. ἀσύμβολον ἀσυνθετ'· δυσοιώνιστον. ἀνεφάνησαν δὲ τοῦ αὐτοῦ φύλου τῶν τυράννων οὓς ἔφασαν τῶν ἀπαισίων ἐλατῆρας εἶναι. Ἀπαισός· ὄνομα πόλεως. Ἀπαιτοῦμαι αἰτιατικῇ. καὶ ἀπαιτητέα. καὶ ἀπαιτητέον ἀντὶ τοῦ δεῖ ἀπαιτεῖν. Ἀπαιτέων ἀπαιτῶν. Φωκυλίδης. χρήστης κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρὸς φεῦγε. μή σε γ' ἀκ-σειεσδιδοῖ παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων. Ἀπέβη· ἀπέθανε. καὶ ἀπεβίω ὁμοίως. Ἀπέβλισεν· ἀφείλετο. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κηρίων. ἢ ἀπὸ τῶν τὸ γάλα ἀμελγόντων. Ἀριστοφάνης ὄρνισι. λωποδύτης παῖς Προπάλωμε, τὸ μοῦτυς καὶ γῶ ἀπ' ... μέλλω τε βοᾶν. ὅδε ἀπέβλισε θοἰμάτιόν μου. Ἀπέρειξεν· ἀφύπνωσεν. Ἀπεγεγόνει· ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης. Ἀπεγνωκὼς γενικῇ· ἀντὶ τοῦ ἀποδοκιμάσας. Δημοσθένης. καὶ ἀπέγνωσαν τὸ ἐναντίον τοῦ κατέγνωσαν.

Ἀπέδα· τὰ ἰσόπεδα. Κλείδημος. καὶ ἠπέδιζον τὴν ἀκρόπολιν. περιέβαλλον δὲ ἐννεάπυλον τὸ πελασγικόν. Ἀπέδει· ἐνέλιπεν. ὁ δὲ Φιλοποίμην ὁ Ἀρκάς, μέγεθος μὲν δὴ καὶ σώματος ῥώμην ἀπέδει πολυνικήτων οὐδενός. τὸ δὲ εἶδος ἦν τοῦ προσώπου κακός. Ἀπεδειλία· ἐδεδίει. Πολύβιος. ὁ γὰρ Ἀπορέστος μίαν ἔχων πρόληψιν ἣν ἡνίκα ἂν ηὐτύχησεν· ἀντὶ τοῦ ἔννοιαν, τότε οὐχ ὑπέμεινε τῇ ψυχῇ. ἀλλὰ ἀπεδειλία καθάπερ οἱ πρόοπται τῶν ἱππέων. Ἀπέδειξεν· ἀντὶ τοῦ παρέδωκε. Ξενοφῶν.

Ἀπεδήδοκε κατέφαγε. Ἀπεδημηκότες ἀντὶ τοῦ ἀποδεδημηκότες. Ἕρμιππος Φορμοφόροις. Ἀπεδοκίμαζεν· ἀτίμως ὕβριζεν. ἐξεφαύλιζε. καὶ καθόλου τοὺς μὲν κοσμίους τοῖς ἤθεσι καὶ τῶν ἰδίων βίων ἐπιμελουμένους ἀπεδοκίμαζεν. τοὺς δὲ πολυτελεῖς καὶ ζῶντας ἐν μέθαις καὶ κύβοις, ἐτίμα καὶ προῆγεν. Ἀπέδου τὸ γενικῇ. Ἄπεδον· τὸ ἰσόπεδον καὶ τὸ ὁμαλόν. Θουκυδίδης. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι κατέβησαν εἰς χωρίον ἄπεδον τι καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο βουλόμενοι ἐκ τῶν οἰκείων λαβεῖν τι ἐδώδιμον. ἀνώμαλον ἢ ἰσόπεδον. Ἀπέδοξεν· ἀντὶ τοῦ πῶς οὐκ ἔδοξεν. Ἀπέδοσθε· ἀπημπολήσατε. καὶ ἀπέδοτο, ἐξέδωκε. παρέδωκεν. Ἀπέδραν. καὶ τὸ προσωποῦν προσώπῳ ἀπέδρων· ἀντὶ τοῦ ἐπανεχώρησαν. δεῦρο κἀπέδραν. Φερεκράτης Ἰπνῷ. μὲν ἀνδρὸς Θετταλοῦσιν. εἶτ' ἀπέδρα μόνος. Ἀπέθανεν· ἀπῆλθεν ὅθεν ἦν. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀποθανεῖν. Ἀπέθρισεν· ἀπέκειρεν ἀπέκοψε. σὴν κεφαλὴν ἀλτῆρος ἀπέθρισεν ἄλλα τε πάντα κέρασι καὶ φθονερὴν δὴ ἐκ ὀρέος ἐγγύων. καὶ ἀπέθρισε τὸ αὐτό. Ἀπεκάθητο· ἐκαθέζετο. ὁ δὲ Σκηπίων ἀπεκάθητο πρός τινα πυραμίδα θεωρῶν τοὺς αὐτομόλους καὶ τὴν τούτων ἀπόνοιαν. Ἀπέκλει· ἀντὶ τοῦ ἀνέκλει.

μετεπέμπετο. ξενοφῶν. Ἀπεκαρτέρησεν. ἑαυτὸν διεχρήσατο. ὁ δὲ λυκοῦργος ἐλθὼν εἰς κρήτην, ἀ-
πεκαρτέρησεν, ἵνα μὴ λύσῃ τοὺς νόμους οὓς ἔθηκεν. Ἀπεκαύθησαν. πολλοὶ δὲ ὑπὸ κρύους ἀ-
πεκαύθησαν χεῖρας καὶ πόδας. Ἀπεκαίνυτο. ἐνίκα. Ἀπέκειντο ἐν ταμιείοις. αἱ δὲ βα-
λάνοι τῶν φοινίκων οἵας μὲν ἐν τοῖς ἕλλησιν ἔστιν ἰδεῖν τοῖς οἰκέταις ἀπέκειντο, αἱ δὲ τοῖς δεσπό-
ταις ἀποκείμεναι, ἦσαν ἀπόλεκτοι. Ἀπέκνισε. ξύλον ἀπέκοψεν. Ἀπεκομίσθη. ἀπηνέχθη.
Ἀπεκόμπασεν. ἐν ἐπιγράμματι. βρόχον τε καὶ τᾶς ἀλύρας ἀπεκόμπασε χορδά. Ἀπεκόπησαν
ἀντὶ τοῦ ἀνεβλήθησαν. ξενοφῶν. Ἀπεκορύφου. προφανῶς ἔλεγεν. ἡρόδοτος. ἀρταφέρνης ὁ ὑστά-
σπεος σαρδίων ὕπαρχος ἀπεκορύφου σφι λέγων. εἰ μὲν διδοῦσι βασιλεῖ δαρείῳ ἀθηναῖοι γῆν τε καὶ
ὕδωρ, ὁ δὲ συμμαχίην σφίσι συνετίθετο. εἰ δὲ μὴ διδοῦσιν, ἀπαλλάσσεσθαι αὐτοὺς ἐκέλευεν. Ἀπε-
κράνιξε. τῆς κέρας ἀπεχώρισεν, ἀπέκοψεν. ὁ δὲ, ῥοπάλῳ συρὸν ἀπεκράνιξε βοὸς κέρας.
Ἀπεκλείσθη. ἀφωρίσθη. Ἀπεκτήτου. ἀκτενίστου. ἐν ἐπιγράμματι. οὐδὲ κομίζει χρυσὸς ἀ-
πεκτήτου σπέτειχος ἀγλαΐην. Ἀπεκτήκασι. καὶ ἀπεκτόνασι. μισοῦσι μὲν ὦ πρὸς θεῶν σῶμα. ἀ-
πεκτήκασι δ' οὔ. Ἀπέλα. ἀντὶ τοῦ ἀπέλαυνεν. Ἀπελέκητος. ὁ ἠγαπημένος, ἀντὶ τοῦ ἀπεσχίε
τησεν. Ἀπελαύνομαι γενικῇ. αἰτιατικῇ δέ. ὡς εἰ τὸ ἀκάθαρτον καὶ ὑλικὸν πνεῦμα τῶν ψυ-
χῶν ἀπελάσαντες. Ἀπέλαυσε. καὶ ἐπαπέλαυσεν. Ἀπελλαῖος. παρὰ μακεδόσιν ὁ δεκέμ-
βριος μήν. Ἀπέλεθρον. πολλήν, ἀμέτρητον. Ἀπελεύθερος. ὁ ἐλευθερωθείς. Ἀπελη-
λαμένος. ἀποφεύγων. Ἀπελλῆς. κολοφώνιος. θέσει δὲ, ἐφέσιος ζωγράφος. μαθητὴς παμφί-
λου τοῦ ἀμφιπολίτου. πρότερον δὲ ἐφόρου τοῦ ἐφεσίου. υἱὸς πυθίου ἀδελφὸς κτησιόχου. καὶ αὐτοῦ
ζωγράφου. Ἀπέλθῃ. ἀντὶ τοῦ ἐπανέλθῃ. θουκυδίδης. δημοσθένης δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀποδρᾶναι.
Ἀπελλικῶν. ἐστὶ τὸ ἀπελλικῶντος τοῦ τηΐου καταλαβὼν ὅσας βιβλιοθήκας. σημαίνει δὲ ὄνομα
κύριον. Ἀπελείπετο ἀεὶ διὰ διφθόγγου. ἀπέλιπε δὲ ἄνευ τοῦ ι ἀπέλειψεν ὡς ὁ παρεληλυθὼς σημαίνουσι, διὰ
τοῦ ι. μεγίστην παρὰ τοῖς βαρβάροις, δικαιοσύνης ἀπέλιπε δόξαν. ἀπέλειπε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπελίμπανε,
διὰ διφθόγγου ὡς παρῳχημένου. Ἀπελογίζετο. ἀπηριθμεῖτο. ὁ δὲ, εἰσελθὼν ἀπελογίζετο τὰς αἰτίας δι'
ἃς πεφευγὼς εἴη τὸν φίλιππον. Ἀπελπίζω. τὸ ἐλπίζω διὰ τὸ μὴ ἀπελπίζειν ἀναδιίστασθαι. Ἀπελπί-
ζω αἰτιατικῇ. Ἀπελωβήθη. ἐφυβρίσθη. εἴργασται. ἢ οὕτως. ἐνυβρίσθη καὶ λωβητὸς γέγονε. σοφο-
κλῆς. μανίᾳ γὰρ ἁλοὺς ἡμῖν ὁ κλεινὸς νύκτερος αἴας ἀπελωβήθη. Ἀπελυμαίνοντο. ἀπε-
καθαίροντο. Ἀπέλυσαν. ἐλυτρώσαντο. πολύβιος. ἢ καὶ τὸν ἡρακλείδην ἀπέλυσε τῆς ὑποψίας.
Ἀπεμορξάμην. ἀπεψησάμην. ἐδάκρυσα. ὡς τε γὰρ μὲν ἠλέησα κἀπεμορξάμην, ἰδὼν ἄνδρα
πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κοιμώμενον ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. παρέπεσθαι τοῖς δάκρυ
σιν, ἀπομάττεσθαι. ἢ ἀπεμόρξατο, ἴσως δ' ἐμάξατο. ἐξωμοιώσατο. ὑετὸν ἀρτηκόμης ἀπεμόρξατο.
ὁ δὲ, κατ' ἴχνος βουφάγος εἰς κοίλην ἄξαπον ἵκτο λέων. καὶ ἀπεμόρξατο, ἀπεβάλετο. ἀπε-
σμήξατο. Ἀπεμπολή. ἀπόστασις. ἡ μετὰ ἀπάτης πρᾶσις. καὶ ἐμπορεία. καὶ ἀπεμπολήσας
πεπρακώς. ἀποκτησάμενος. Ἀπεμυθήσω. ἀντὶ τοῦ ἀπελογήσω. στράττις. Ἀπεμφαίνει
ἀπέοικεν. Ἀπεναντίας γενικῇ. Ἀπενεγκάμενοι. κτησάμενοι. Ἀπενιαυτῆσαι. ἐνιαυτὸν φυ-
γεῖν τὴν πατρίδα ἐπί τισιν ἀδικήμασιν. ἀπολλώνιόν φασι τὸν τυανέα ἀπενιαυτῆσαι εἰς τὸ σκυ-
θῶν ἔθνος διαμαρτίᾳ ἐρωτικῇ χρησάμενον. καὶ αὖθις. περὶ ἡρακλέους ἀπενιαυτίσαντα ὡς νό-
μος ἔξω καὶ καθηράμενον, ἐπανελθεῖν εἰς ἀθήνας. Ἀπέννυνα ὄρη. Ἀπεξεσμένον. ἠκρι-
βωμένον. Ἀπεώσατο, ἀπετινάξατο. καὶ ἀπεωσμένον καὶ ἀπωσμένον ὁμοίως. ἀπέωστο δὲ, ἐτρ
θεῖτο. Ἀπέπαρδε. καὶ ἀποπαρδεῖν. ἐπαρδεῖν δὲ προτεταγμένου τοῦ ρ. Ἀπεπίστευον ἢ λακτί-
ζον. οἱ δὲ ῥωμαῖοι πρὸς τοὺς ὑλώδεις τόπους ὑπόπτως εἶχον πρὸς ἐνέδρας. ἐν δὲ τοῖς ἐπιπέδοις
καὶ ψιλοῖς ἀπεπίστευον. Ἀπεπλίξατο. ἀντὶ τοῦ ἀνέχεως καὶ μετὰ ῥαστώνης ἀπεσείσατο καὶ ἀ-
πέφυγε. πλὶξ δὲ τὸ βῆμα. καὶ πλίγματα τὰ πηδήματα. ὅθεν καὶ τὸ περιβάδην, ἀμφιπλὶξ πα-
ρὰ σοφοκλεῖ ἐν δὶς ἐπιπολέμῳ. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. οὐκ ἂν ἐλαφρῶς ἀπεπλίξατο. καὶ ὁ μηρός.
αἱ δ' αἱ μὲν τρέχον αἱ δ' ἐπλίσσοντο πόδεσσιν. ἔλεγον δὲ πλὶξ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀντίχειρος εἰς τὸν λι-
χανὸν δάκτυλον διάστημα. καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὀστοῦν. Ἀπέπονον. τοῦ πόνου ἔληγεν. ἀλ

λό τε οἱ Ῥωμαῖοι ἀπεπόνουν ἐρεβοδιφῶντες τὰ ὑποχθόνια, στρατοπεδεύουσιν ἀμφὶ τὸ Φρούριον τὸ Χλωμάρων. Ἀπεπυδάρισεν· Ἀριστοφάνης. μόθωνα προσεκίνησεν· ἀντὶ τοῦ ἀπέπαρδεν. μόθων δὲ εἶδος ὀρχήσεως φορτικῆς. προσεκίνησεν οὖν κόρδακα ὠρχησάμην. Ἀπεράπισεν· ἀπεφίμωσεν· ἀπεστόμισεν. Ἀπέρατον· ἄπειρον· μέγα. οὗ πέρας οὐκ ἔστιν. οἱ δὲ μετὰ τοῦ νῦ γράφοντες, ἁμαρτάνουσιν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τὸ χρῆμα τῆς νυκτὸς ὅσον ἀπέρατον. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Χοσρόης τὴν ἀπέρατον καλουμένην εἰρήνην λαμπρῶς διέλυσεν. Ἀπεργασάμενος· ἀντὶ τοῦ ἀποδοὺς τῶν ἔργων ἐργάσασθαι. οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀπολλόδωρον. καὶ ἀπεργάσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἀποπληρῶσαι. Ἀριστοφάνης. Ἄπερρε· ἀντὶ τοῦ φθείρου. πορεύου μετὰ φθορᾶς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· οὐ θλεῖς; ἄπερρε. ἄπερρε οὖν, ἀντὶ φθάρηθι. καὶ ἔρρων φθειρόμενος. ζητεῖ περὶ ἔρρων αὐτὸν ἐξεωθεῖτο. Κραπατάλοις, Φερεκράτης. Ἀπερείδομαι τὸν πόνον· ἀντὶ τοῦ ἀποτίθημι. ἀκουμβίζω. καὶ ἀπερείσασθαι, ἐκβαλεῖν. ἐκκενῶσαι. ὡς ἐπ' εἰς ἐκείνους βουλόμενοι ἀπερείσασθαι τὸν θυμόν. καὶ Ἰώσηπος· πρὸς τὸν αἴτιον ἔλεγχον ἀπερείσασθαι τὴν ὀργήν. ἀπερείσασθαι οὖν, ἐκκενῶσαι. καταθαρρῆσαι. ἐπιβῆναι. πρὸς ἕνα καιρὸν ἀπερείσασθαι τὰς ἐλπίδας, οὐδαμῶς ἔκρινε συμφέρειν. Ἀπερείσια· ἀπειρόδωρα. Ὅμηρος· ἀπερείσι' ἄποινα. καὶ ἀπερείσιος, ἄπειρος. πολύς.

Ἀπεργάζομαι· αἰτιατικῇ. Ἀπερίβλεπτον· ἀνυπονόητον. Ἀπερίγραπτον· ἀπερίοριστον. ὅτι τὸ ἀπερίγραπτον, ἄληπτον τόπῳ χρόνῳ καταλήψει. ὁ μὲν θεὸς κατὰ πᾶν εἶδος ἀπερίγραπτος. τὰ δὲ αἰσθήσει καταληπτὰ καὶ περιγραπτά. καὶ ἀπερίγραπτοι, ἀπερίσκοποι. Ἀπερικτύπητον· ἀτάραχον. ἀνενόχλητον. Ἀπερίλαλοι· ἤτοι οὐκ εἰδότα λαλεῖν. ἢ οἷς οὐκ ἄν τις περιλαλήσοι. Ἀπερισάλπιγκτοι· ἀπερίηχοι ἀκατήχητοι. Ἀπερίτροπος· ἀνεπίστροφος. οὔτε ὁ Ἀγαμεμνονίδης παῖς ἀνεπίστροφος, οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων. ἀπὸ κοινοῦ, τὸ ἀνεπίστροφος. τὸ τοὺς ἐχθροὺς μετελθεῖν ἀλλ' ἔχει ἐπιστροφὴν καὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖται. ἢ ἀνεπέλαστος. ἔνθεν καὶ τὸ περιτροπέων ἐνιαυτός. Ἀπορεῖ· φθογγικῇ. ἐξηπορήθη. ἀπορεῖ τῷ δὲ, αἰτιατικῇ. Ἀπέρριψεν· ὁ δὲ ἐπιτηρήσας τῷ δοκεῖν ὑπὲρ τούτων ἀπέρριψε λόγιον. τουτέστι παρενέβαλεν ἢ ἀπέρριψεν. ἐφλυάρησεν. ὁ δὲ Σωμύλος τε ὢν καὶ Ὑψαγόρας, ἀπέρριψε ῥήματα ὑπερήφανά πως καὶ θρασύτερα. Ἀπερῦντα· κωλύοντα. ἀπείργοντα. στέλλεται ἐκ βασιλέως γράμματα ἀπερῦντα τὴν τῶν βαρβάρων ἐπίθεσιν. καὶ ἀπερῦσιν, ἀπαγορεύσει. καὶ παύσονται τοῦ πολέμου ἀμελεῖ. ταχέως πάνυ ἀπεροῦσιν. Ἀπέρρωγεν· οὐκ ἀπέρρηκται. καὶ ἀπερρώγει καὶ σὺν τῷ νῦ. ἀπερρώγη τὸ τρίτον πρόσωπον. καὶ τὸ ἀπερρώγην ὁ πρῶτος. καὶ ἀπερρωγότες κατεσχισμένοι. ἢ ἀπεσχισμένοι τῆς φίλης ἀπερρωγὼς συζυγίας. Ἀπερωεύς· κωλυτής. Ὅμηρος· ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.

Ἀπερεῖ· ἀντὶ τοῦ ὡς ἀπερεῖ. Ἀπερυθριάσαι, ἀπαναισχυντῆσαι. Ἀριστοφάνης· κρεῖττον ἦν τότ' εὐθὺς ἀπερυθριάσαι. ἢ χρῆσαι τὰ μὴ σχεῖν πράγματα. τὸ, πράγματα οὐκ ἐπὶ κακοῦ χρῶνται. ὁ δὲ λόγος εἴρηται ἐπὶ τῶν δανειζόντων. καὶ αὖθις· ἅπαξ πυρρὸς καὶ μηδέποτε χλωρός. Ἀπερύκει· ἀπεκωλύθη. Ἀπέσβη· ὁ βίος ἢ ἐπαύσατο. τέθνηκεν. ἀπεσβηκέναι λέγουσι τὸ ἀποσβέσαι οἵ τε ἄλλοι καὶ Πλάτων Πολιτικῷ. Ἀπεσείσατο· ἀπέβαλεν. Ἀπεσκέδασε· διεσκόρπισεν.

Ἀπεσκευάζετο τὴν στολὴν· ἀπετίθετο. καὶ ἀπεσκευασάμεθα, ἀπεβαλόμεθα. κυρίως δὲ ἀποσκευάσασθαι ἐστὶ τὸ ἀρρίψαι τὰ σκεύη καὶ τοῖς πολεμίοις ἀκολουθεῖν. τὰ δὲ πολλοῦ ἄξια μετὰ πλείστων ἀνθρώπων ἐκεῖσε ἀπεσκευάσατο. ἀντὶ τοῦ ἀπέθηκεν. Ἀπεσκληκὼς· ἀναίσθητος ἔχων καὶ ἀπεσκληρυμμένος, ἐξηραμμένως. Ἀπεσκολυμμένος· ἐκτεταμένος. κόλλυς δὲ ἐπὶ τοῦ ἄκρου θρίξ. ἣν ἐφύλαττον ἀκούρευτον θεοῖς ἀνατιθέντες. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπογεγυμνωμένου.

Ἀπεσκοτωμένα· ἐσκιαγραφημένα. κεχρωσμένα. τὰς δὲ χρίσεις, σκότη καλοῦσι ζωγράφοι. οὕτως Ἀριστοφάνης. Ἀπέσομαι· ἀπέχομαι. ἀναχωρῶ. παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις. Ἀπεσκύθιζον· κυρίως τὸ ἀποτεμεῖν τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δέρμα σὺν θριξί. καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἀποκεῖραι. Ἀπέσπασε· μετὰ βίας ἐξελεῖν. οἱ δὲ ἀσπασάμενοι, ἐκαθέζοντο τοῦ θεοῦ ἱκέται εἰς τὸν ναὸν καὶ ἱκετείαν. οἱ δὲ ἀπέσπασαν ἀφειδῶς καὶ μάλα ἀπέκτειναν αὐτούς. Ἀπεσπούδαζεν· ἠμέλει. κατεφρόνει. ὁ δὲ τῶν ἐπικούρων λόγων ἀπεσπούδαζεν. Ἀπολλώνιος. Ἀπεστάτει· ἀπεῖχεν.

ἀπεχωρίζετο. ἀνάξιος. καὶ γὰρ οὐκ ἀπεστάτει τῆς τοῦ λέοντος ἐπωνυμίας. οὕτω δὲ καὶ τὸ ζῷον
ποιεῖν εἴωθεν. ἀπεστάτει οὐ παρήλλαττεν. σοφοκλῆς. μέγας χρεάζων ἀντιλαμπάδ' οὐ κέρα-
μος, φλὸξ δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολύ. περὶ λαΐου φησὶν ἰοκάστη. Ἀπεσταύρωσαν. ἐφράττον. θου-
κυδίδης λίθοις δὲ καὶ πλίνθοις χρώμενοι, καὶ κόπτοντες τὰ δένδρα καὶ ὕλην ἐπιφέροντες ἀπεσταύρουν εἴ πη
δέοιτό τι. Ἀπέστησεν. ἐκώλυσεν. ἀπέσχε. πολύβιος. ἐκεῖνον δὲ οὔτε σκότος οὔτε χειμὼν μετέωρον ἀπέ-
στησεν οὐδέποτε τῆς προθέσεως. ἀλλὰ καὶ τοῦτο διωθούμενος καὶ τὰς ἀερώσεις ἐν κοινῷ καθῆστο. καὶ διατυχὼν καὶ
πάντα τὸν χρόνον. καὶ αὖθις πολύβιος. ἀποσχόντες τῆς ἰδίας παρεμβολῆς ἐφ' ἱκανόν τινα τό-
πον, οἱ μὲν πλείους ἀπέστησαν. δύο δὲ ἐπὶ πολὺ προῆλθον αὐτῶν ἀπέχοντες τὸν δρόμον. Ἀπέστην. αὐτοῦ.
ἀφέστηκεν μακράν ἐστιν. ἀριστοφάνης. ἀπέστην ἐπὶ θράκης φυλάττων. εὐκράτης οὗτος ἦν στρατηγὸς
ἀθηναίων ὁ καλούμενος στύππαξ. δωροδόκος καὶ προδότης. ὃς ἀπώλετο ὑπὸ τῶν τριάκοντα. οἱ δὲ.
ὡς πιὼν κώνειον ἀκόνιτον δέ. Ἀπεστομάτισαν. ἀπεφθέγξαντο. Ἀπεστώ. ὡς ἀποστραφῶ. παρὰ
καλλιμάχῳ ἡ ἀποδημία. Ἀπέστω. οἰχέσθω. διωκέσθω. ὕπνος δὲ ἀπέστω λυσίθυμος ὀμμά-
των. ἐπὶ τῶν ἐθελόντων φιλοσοφεῖν ὁ σωκράτης φησίν. Ἀπεσφέλιξεν. ἐκίνησεν. ἔσεισεν.

Ἀπέσσυτο. ἐξέλιπε. σεύω τὸ ὁρμῶ καὶ σύω ἀφοῦ τοῦ σ. ἔνθεν τὸ ἔσσυτο. καὶ ἀπέσσυτο. καὶ ἀπό-
συτος. Ἀπεσφακέλισεν, οἱ μὲν γραμματικοί. ἐσάπη. ἀπεσφενδόνησε. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπε-
κάκισεν ἔτι τὸ ἐξαίφνης ἀπέθανεν. ὁ δὲ ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀπεσπάσθη. Ἀπέσφηλεν. ἀ-
τυχεῖν ἐποίησεν. Ἀπέσχαζεν. πλατὺ παρέσβεσε. καὶ σχᾶν τὸ σχίζειν σχάζειν δέ. Ἀπεσχεδιάζε-
το. ἡτοιμάζετο. Ἀπεσχοίνισεν. ἀπεχώρισε. καὶ ἀπεσχοινισμένος ἀπεστερημένος. δημοσθένης
ἐν τῷ κατὰ ἀριστογείτονος ἀντὶ τοῦ ἀποκεκλεισμένος. Ἀπέταφρον. μένανδρος. οἱ ῥωμαῖοι
δὲ οὐκ ἀπέταφρον τὸ πρότερον ὅτε μὴν ἐν ἐπισήμῳ πάμπαν τὸ τοιόνδε εἶχον πρότερον ἢ μαυ-
ρίκιον τὸν παύλου ἡγήσασθαι τοῦ ἑῴου πολέμου. ἐπειδὴ δὲ ὅτε τὴν στρατηγίαν εἶχεν ἡγεμονεύουσαν
αὐτῷ τῆς ἐπὶ τὴν βασιλείαν ἀναβάσεως, τὸ τοιόνδε προθυμία προφθέν, ὃ τὸ δέον ἐπανήγαγε. ῥωμαί-
οις δὲ μὴ βουλομένοις ἦν τὸ χρῆμα καὶ εἰς λήθην καθόλου ᾤχετο. γένος δὲ ὄκνῳ πολέμιος. Ἀπε-
τέμετο προσεκτήσατο. διεχώρισε καὶ ἀνύσας ἐπὶ τὸν ἰσθμὸν τῆς σινώπης, ἀπετέμετο τὰ ἐν τῇ χώρᾳ πάν-
τα. Ἀπετείχιζον. ἀπεχώριζον. ἀπεκώλυον. Ἀπετιμήσαντο αὐτῶν. ἀποτίμημα ἔλαβον. οὕτω δη-
μοσθένης. καὶ ἀποτίμησις τὸ ἀποτίμημα. Ἀπετίνυον. ἀπεδίδουν. Ἀπέτισεν. ἀπέδωκεν.
μοσχίων δὲ ἀπέτισεν ὁ θὴρ ἀνθ' αἵματος αἷμα βληθείς. Ἀπέτηλον. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὴν
ἀπέτηλον ἀλινήκτειραν ἐλαίην. Ἀπετμήθη. ἀπεκόπη. Ἀπετρίψαντο. ἀπελογήσαντο.
οἱ δὲ πρὸς ἕκαστον τῶν ἐγκαλουμένων οὐ μόνον ἀπετρίψαντο τὰς διαβολάς, ἀλλὰ καὶ τιμηθέντες
ἐπανῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν. Ἀπετρύετο. κατεδαπανᾶτο. καὶ αὖθις. εἰ τοῦτον τὸν ἆθλον προὔ-
τεινεν εὐρυσθεὺς ἡρακλεῖ σφόδρα ἂν αὐτὸν ἀπέτρυσεν. Ἀπεοικός. ἀπρεπές. Ἀπῴκα-
σιν. ἀπεξηραμμέναι εἰσίν. Ἀπευθέες. ἄπειροι ἀπαίδευτοι. καὶ ἀπευθής. ἄφημος. Ἀπευθύνει.
κολάζει. καὶ ἀπευθύνοντα τιμωρίαν ἀπαιτοῦντα. σοφοκλῆς. δεσμοῖς ἀπευθύνοντα. Ἀπεύ-
χομαι αἰτιατικῇ καὶ ἀπευκταῖον καὶ εὐκταῖον διὰ διφθόγγου. ἀπευκτὸν δὲ μισητόν. Ἀπέφη-
νεν ἀντὶ τοῦ ἀνεῖπε. μένανδρος. Ἀπέφθου χρυσίου. τοῦ τετηγμένου πολλάκις ἑψηθέντος. ὥστε γε-
νέσθαι ἔβρυζον. χρυσία ἀπεφθά τε τοῖς πατρικοῖς ἐμφερῆ. Ἀπεφλαύριζεν. ἐκάκιζεν. ὁ δὲ τούτοις
αὐτίκα παρ' αὐτῆς καὶ ἀπεφλαύριζε τὰ λεγόμενα. καὶ αὖθις. προσεφρόνησε δὲ ὅμως αὐτὸν καὶ ἀπεφλαύ-
ριζεν. Ἀπέφρησαν. ἀφεῖσαν. Ἀπεφρύγοντο. οἱ δὲ ὑφ' ἡδονῆς ἀπεφρύγοντο. πρός τε τὸ μέ-
λος καὶ τὴν συνθήκην κακῶς ἑαυτοὺς ἐπιτρίβοντες. φληνάφους διαπλέκοντες καὶ ἀποπαραι-
ροῦντες, ὑφ' ἡδονῆς ἀπεφρύγοντο. Ἀπεχειρίσθη. τὴν χεῖρα ἀφῃρέθη ὃς μετὰ πολλὰς αἰκί-
ας καὶ στρεβλώσεις, ἀπεχειρίσθη τὴν δεξιάν. Ἀπεχθάνομαί σοι καὶ ἀπεχθάνοντο, ἐμισοῦντο. καὶ ἀπέ-
χθεσθαι. λέγουσι δὲ καὶ ἀπεχθάνεσθαι. Ἀπέχθεια μῖσος καὶ ἀπεχθής, ἐχθρὸς μισητός. καὶ ἀπε-
χθησόμενος, ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸς γενησόμενος. ᾔδει δὲ ὁ ἀντήνωρ ἀπεχθησόμενος τῷ τοῦ βασιλέως υἱεῖ.
καὶ ἀπεχθαίρω, μισήσω. Ἀπ' ἐχθρῶν πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί. ἡ δ' εὐλάβεια σώζει πάντας. πα-
ρὰ μὲν φίλου, οὐ μάθοις ἂν τοῦτο. ὁ δὲ ἐχθρὸς αὐτὸς ἐξηνάγκασε. καὶ μένανδρος. οὐχ ἕνα πλὴν μεθά

σωθείημεν ἂν παρὰ τῶν ἐχθρῶν. φοβούμενοι γὰρ τοὺς ἐχθρούς, ὠφελούμεθα παρ' αὐτῶν. ἔκ τε τῶν ἐ-
χθρῶν πολλὰ χρήσιμα διδασκόμεθα πρὸς φυλακὴν καὶ πρόνοιαν. αὐτίκα αἱ πόλεις, παρ' ἀνδρῶν
ἔμαθον ἐχθρῶν καὶ οὐ φίλων ἐκπονεῖν ὑψηλὰ τείχη· ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς. τὸ δὲ μάθημα τοῦτο,
σώζει παῖδας, οἴκους, χρήματα. Ἀπέχω αἰτιατικῇ ἀντὶ τοῦ ἀπέλαβον. ὡς ἀπέχομεν ἤδη τὴν χά-
ριν, εἰ δή τις ὀφείλει. καὶ νεωτέρῳ παρὰ ἀδελφοῦ πρεσβυτέρου, τοῦ πείθεσθαι χάρις. καὶ αὖθις ἐν τῷ
γράμματι τὸ χρέος ἀπέχεις ἀσκληπιὲ τὸ πρὸς γυναικὸς δημοσίης. καὶ ἀπέχω τὰ τροφεῖα. ἀ-
πέχομαι δὲ γενικῇ. εἶτα ὁ Ἀδὰμ ἀπέσχετο τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως. Ἀπεχώρησεν. ὁ δέ, παρὰ μὲν
οὖν ἀπεχώρησε δεξιάς τε παραβὰς ἃς βασιλεῖ ἔδωκε, καὶ ὅρκους πατήσας οὓς ὤμοσεν. Ἀπε-
χρᾶτο. Ἡρόδοτος μὲν ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν ἡγεῖτο. Θουκυδίδης δὲ ἀπεχρῶντο ἀντὶ τοῦ ἀνῄρουν. Ἀπέ-
χρη. ἤρκει. Ἀπεχρήσατο. ἀπέκτεινε. καὶ ἀπεχρήσαντο διεχρήσαντο. καὶ ἀπέκτειναν. Λημνίαις ἀεισόφι.
τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο τοὺς παιδοφόρους. ἀπέχρησε δέ, ἐχρησμοδότησεν. καὶ εἰς οὐχ ἅπαξ ἀ-
πέχρησεν οἱ Τυρίοις εἰπεῖν ἀποστῆναι τῶν ἀμφιδαρείων. εἶτα ὡς ἀπέχρησεν οἱ κρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν
ἀλλὰ καὶ τὸν νεὼν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐσύλησε. καὶ αὖθις. ἀπέχρησε μὲν οὖν καὶ ταῦτα κάκιστα ἀν-
θρώπων ἀπολέσαι αὐτόν. σημαίνει δὲ τὸ ἀπέχρησε καὶ τὸ ἐξήρκεσεν. Ἀπεψησάμην. κατεμα-
ξάμην. ἀποψᾶν γὰρ λέγουσι τὸ ἐκμάσσειν. καὶ ἀπέψησαν. ἀπετίναξαν. εἰ δέ που πέσοιεν εἰς τὸν
ἐν μονομαχίᾳ τινὶ τοῦτο ἀπέψησαν τὰ ἀντὶ τοῦ ψαῦσαι παραλείπεται. ὅταν οἱ πεσόντες, ἐξαναστάντες
ἀποψῶσι τὴν κόνιν ἵνα μὴ ἔλεγχον τοῦ πτώματος ἔχοιεν. καὶ ἐν ἄλλοις. ἀποψώμεθα δ' οὐ λί-
θοις ἔτι. καὶ ἀπεψήσας, ἑφθὸν ποιήσας. ἢ ἀντὶ τοῦ καινουργήσας Ἀριστοφάνης. τὸν δῆμον ἀπεψήσας
ὑμῖν, καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκας ἀντὶ ἐκαινούργησας. ὡς παρὰ Μήδεια λέγεται τὰς τροφοὺς τοῦ Διονύσου
ἀπεψήσασα ἀνανεῶσαι ποιήσασα. Ἀπεψηφίσατο. τουτέστι κατεδίκασεν. ἡ δὲ βουλὴ τὴν διάγνωσιν
ποιουμένη τῶν πεπραγμένων ἀπεψηφίσατο τοῦ ἀνθρώπου. ἐπεὶ αὐτοῦ οὐκ ἀπελθόντος ἀναμιμνησκομένου
τὸ μίασμα γέγονε. καὶ αὖθις. τῶν δὲ στρατηγῶν δύο μὲν ἔφυγον πρὸ κρίσεως. Κόνωνος δὲ ἀπεψηφί-
σαντο, τοὺς δ' ἄλλους ἀπεδοκίμασαν. καὶ ἀπεψηφισμένοι. ἐπὶ τῶν δήμοις ἀποψηφίσεις ἐγένοντο τῶν γεγραμμέ-
νων εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. οὐκ ὄντων δὲ ἀστῶν ἀλλὰ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πο-
λιτείαν, καὶ οὗτοι ἐλέγοντο ἀπεψηφισμένοι. ἐπειδὴ ψήφου περὶ αὐτῆς ἐπαχθείσης, οὐκ ἔτι μετεῖ-
χον τῆς πολιτείας. Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα. ὅπως πρῶτον μὲν μυριάδας πλείους
ἢ δεκαπέντε τοὺς ἐκ τῶν ἔργων τῶν ἀργυρείων καὶ τοὺς κατὰ τὴν ἄλλην χώραν. ἔπειτα τοὺς ὀφείλον-
τας τῷ δημοσίῳ. καὶ τοὺς ἀτίμους, καὶ τοὺς ἀπεψηφισμένους καὶ τοὺς ἀποίκους. Ἀπέψον τὸ ἕ-
ψιον, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἀπέψων δὲ τὸ ἀπεσπόγγιζον διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ἀπεψωλημένοις. Ἀρι-
στοφάνης Πλούτῳ. ἀπεψωλημένοι ἀκρατιεῖσθε. ἀντὶ τοῦ ὡς λάγνοι ἀκρατῆ πράξετε. καὶ ἔστιν ἐν τῷ
ἀκρατιεῖσθε. Ἀπεὶ. ἀντὶ τοῦ ἀπελάσει. Σοφοκλῆς. Ἀπεῖδεν. ὁ δὲ στρατηγὸς ἐπεὶ ἀπεῖ-
δεν εἰς αὐτὸν ὀργῇ διακεκαυμένος, θανάτῳ τὸν ἀτὴν ἐκόλασεν. ἀντὶ τοῦ μετὰ δριμύτητος ἐθεά-
σατο. Ἀπειθεῖν δοτικῇ. ἀπιστεῖν. καὶ ἀπειθής. οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ δυσπειθοῦς ἀνθρώπου ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
τόπου. Αἰλιανός. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἔνθα ἂν τοῖς ἐχθροῖς ἐνέτυχον, ἐνταῦθα δή που καὶ ἠγωνίζοντο. εἴτε
εἶεν ἀπειθεῖς οἱ τόποι καὶ τραχεῖς. εἴτε καὶ ἀφυεῖς δέξασθαι ὁπλίτας καὶ ἵππους. Ἀπειθῶ δοτικῇ δί-
φθογγον. ἀπιθῶ δὲ περισπωμένως ὡς τό, ὡ δρῦς οὐκ ἀπίθησαν. ὅτῳ συνάμ' ἕσπετο πρὸς ἄψυχος.
Ἀπείκασμα. ὁμοίωμα. Ἀπεικάζω δοτικῇ. Ἀπεικὸς ἄτοπον. ἀπρεπές. ἀπεικότως δέ. Ἀπει-
λή. ἡ ὀργή. Ἀπειλημμένου. κεκρατημένου. Ἀπειλητῆρες. καυχηταί. καὶ ἀπειλῶ δοτικῇ καυχῶμαι.
Ἀπείπατο. ἀπηρνήσατο. ὁ δέ, τὴν πατρίδα ἀπείπατο. καὶ θεῖος ἀνερρήθη. καὶ ἀπεῖπεν ἀπηγό-
ρευσεν. ἀπεφήνατο. ὁ δέ, ἀπεῖπεν ἅπασι μήτε ἄριστον αἱρεῖσθαι μήτε ἀποδαρθεῖν μήτε ἀνθω-
ρακίζεσθαι τῶν πάντων οὐδένα. καὶ ἀπειπεῖν ἀντὶ τοῦ κελεῦσαι μὴ πράττειν. Λυσίας ἐν τῷ κατὰ
Κτησιφῶντος. καὶ τοὺς μὲν τῶν ἄλλων Ἀθηναίων παῖδας ὧν οἱ πατέρες βοηθήσαντες ὑμῖν ἔτι ζῶσιν ἀ-
πειπεῖν ἐν τοῖς νόμοις μήτε ἄδικον μήτε δίκαιον λέγειν. καὶ ἀπειπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν καὶ ἀ-
δυνατῆσαι. ἢ ἀπειπεῖν ἀπαρνήσασθαι. ἀνεπαποιήσασθαι φιλίαν. καὶ ἀπειπάμενοι τὴν χάριν καὶ τὴν
δωρεὰν διὰ τὸ γένος παρὰ ἀπόνδημα. Ἀπειπών. ἐντειλάμενος. ἀπειπὼν μηδενὶ φράζειν τὸ π

γνος. καὶ αἰλιανός· ὀλίγοι μὲν ἀπεῖπον πεμφθῆναι οἱ τὸν θρίαμβον. ἢ ἀπειπὼν. ἀποκάμων. ἀ-
παγγείλας. ὀρρωδοῦντες μή τις αὐτῶν ἀπειπὼν τοῖς παροῦσι, κίνδυνον ἀναρρίψαι συναφθῆ-
ναι δυνηθῆ ἐν ἴσῳ ὧν ὁ στρατηγὸς ἔμελλε δικαιώσειν αὐτούς. Ἀπειπὼν ἀπαρνησάμενος. παραιτησάμενος.
οὐκ ἂν ἔφησεν ἅψεσθαι τροφῆς, εἰ μὴ τὸν φόνον τὸν βαρβαρικὸν ἱστορήσειεν. ὁ δὲ, ἀπειπὼν τὴν
ἀρχὴν συνηπείγετο πρὸς τὴν θέαν. Ἀπείραστον. ἀπείρατον. ἀδοκίμαστον. οὐκ ἀπείρατον αὐ-
τῷ ἔδοξεν ἐκλιπεῖν. εἰ ἐπὶ ὁ χοσρόης γνωσιμαχήσας ἀποδύσεται τοῖς ἐκ ῥωμαίων τε καὶ αὐτοῦ ξυν-
δίκοις ἀξιουμένοις. Ἀπειργάσθαι. ἀντὶ τοῦ ἀποδεδεῖχθαι. ξενοφῶν. Ἀπειραίη. ἡ ἄπωθεν πα-
ροῦσα ἢ ἠπειρωτική. Ἀπειρεσία. ἄπειρα πλήθει. Ἀπείρηκε. δοτική. κέκμηκε. ὁ δὲ,
ἀμφὶ τὴν ἐσχάτην πορείαν τοῦ βίου ὢν, ἐγγηράσκει. καὶ ἀπειρηκέναι τοῖς πόνοις ἐδόκει. καὶ αὖ-
θις. διὰ τοιοῦτο, ἀπειρήκασι μηδὲ τῶν εἰρηναίων σπονδῶν. καὶ πάλιν αὖθις ἀναζωπυροῦται τὸ
φιλοπόλεμον. καὶ ἀπειρήκει. ἔστι δὲ καὶ πρῶτον πρόσωπον ἀπειρήκειν. καὶ ἀπειρηκυῖα, ἀπαγο-
ρεύσασα. καὶ ἀπειρήκεσαν. Ἀπείρητος ὁ ἀπείραστος ὁ ἄπειρος. ἀπείριτος δὲ ἢ ἄπειρος καὶ πολ-
λή. Ἀπεῖρξεν. ἐκώλυσεν. Ἀπειροκαλία. ἡ ἀμετρία τοῦ καλοῦ. οἱ δὲ ῥωμαῖοι ἤδη κεκρατηκότες
ἐπηρμένοι ἦσαν εἰς ἀπειροκαλίαν καὶ τὰς σφῶν αὐτῶν ἐξέτειναν δυνάμεις ἀνὰ τὴν ἐκείνου λι-
βύην. καὶ αὖθις. ἀλλ᾽ εἰ μὴ λίαν ἀπειρόκαλος ὡς διαβεβοημένα ἐπιλεγόμενος. Ἀπειρ. ὁ ἀμαθής. ἢ ὁ
ἀθαλάττωτος. ἀσαλαμίνιος. ἀριστοφάνης. διὰ τὴν περὶ σαλαμῖνα ναυμαχίαν. ἢ ὅτι ἡ ἑτέρα τῶν
ὑπηρετίδων νεῶν ἐκαλεῖτο σαλαμινία. ἡ δὲ ἑτέρα πάραλος. Ἀπειροιγύπες. ἐπὶ τῶν διὰ
κληρονομίαν ἢ διὰ κέρδος προσεδρευόντων τινὶ παρόσον οἱ γύπες τοῖς θνησιμαίοις ἐφεδρεύου-
σιν. Ἄπεισιν. ἀπέρχεται. Ἀπείσομαι. ἀντὶ τοῦ ἄπειμι. Ἀπεῖχε. πόρρω ἦν. ὅσον
δὴ ἀπεῖχε τοῦ ἐκπεπλῆχθαι βασιλέα τε καὶ ὄγκον ἐδήλου τῷ μηδὲν ὀφθαλμῶν ἄξια ἡγεῖσθαι
τὰ τοιαῦτα. Ἀπηγέλη. ἐμιάνθη. Ἀπῆγεν. ἐκώλυεν. ἀπέτρεπε. ὁ δὲ σαλούστιος ἀπῆγε
τοὺς νέους τῆς φιλοσοφίας. δυοῖν θάτερα πεπονθώς. ἢ προσκρούσων τοῖς καθηγουμένοις ἔχθρας
τῇ πρὸς ἐκείνους ἐπιβουλεύων ταῖς φιλοσόφοις διατριβαῖς, ἢ τὸ μέγεθος τοῦ ἐπιτηδεύματος λο-
γιζόμενος οἴεσθαι πάντας ἀνθρώπους ἀξίους εἶναι αὐτοῦ. Ἀπηγμένος. ἀπαγομένους.
Ἀπήγξατο. βρόχον ἧψεν. Ἀπηγόρευον. ἀπέκαμνον. ἐταλαιπώρουν. ἡνίκα γὰρ ἀπηγόρευον
τῷ ῥήνῳ πάλιν ἑαυτοὺς ἀνελάμβανον. Ἀπηγορήσομαι, ἀντὶ τοῦ ἀπολογήσομαι. Ἀπῄεσαν. ἀπήρχοντο.
καὶ ἀπῄει, ἀπήρχετο. ἀνεχώρει. εἶμι τὸ πορεύομαι. κανὼν. διαλύσει ἤιον. ἤιες. ἤιε. ἤια. ἤιεν
καὶ ἐν συνθέσει, ἀπήιεν. καὶ ἐν συναιρέσει ἀπῄειν. Ἀπῆκτο. ἀπῆλθε. καὶ ἀπηκτὸς ὁ πορευό-
μενος. Ἀπηλλάγησαν. ἐτελεύτησαν. ἢ τινὸς ἐστερήθησαν. ἀπηλλάγη μὲν πολυνόσου νοσήμα-
τος. Ἀπήλαυσε. μετέσχεν. οὔτε κλέων οὔτε βρασίδας ὁ τῆς συμφορᾶς αἴτιος, ἀπήλαυσε λοι-
δορίας ὡς ἂν τοῦ συγγραφέως ὀργιζομένου. μαρκελλῖνος φησὶ περὶ θουκυδίδου. Ἀπήλγησαν.
ὁ δὲ δῆμος ἅπας ἀπήλγησαν τὸ πάθος αὐτοῦ. καὶ ξὺν οἰμωγῇ ἀνέκραγον οὐράνιον ὅσον. ἀντὶ τοῦ
ᾠκτίσαντο. Ἀπηλεγὴς ὁ ἀπότομος. καὶ ἀπηλεγέως σκληρῶς. Ἀπηλιανὸς ὄνομα κύ-
ριον. Ἀπηλιαστὴς μισόδικος. παρὰ ἀριστοφάνει. Ἀπηλιώτης ὁ ἄνεμος ἐν τῷ κ. καὶ ἀν-
τήλιος καὶ πάντα τὰ ὅμοια ψιλῶς. καὶ ἡ ἔπηλις ἐστὶ παρὰ ποσειδίππῳ. Ἀπηλοκημένος.
ὁ ἀπὸ τῆς ἅλω συγκεκομισμένος μετὰ τὸ ἀλοηθῆναι. ὅ ἐστι πατηθῆναι. οὕτω δημοσθένης ἐν τῷ
πρὸς φαίνιππον. Ἀπηλλοίωσεν ἀπέκοψεν. ἀπηλλοίωσε δὲ ἀλλοῖον ἐποίησεν. Ἀπήμαν-
τον. ἀβλαβῆ. Ἀπήμαρτεν. ἀπέτυχεν. Ἀπημείφθη. ἀντὶ τοῦ ἀπεκρίνατο. Ἀπήμονα.
ἀβλαβῆ. ὅμηρος. τοὺς δ᾽ εὖ ἄρ᾽ ἔτι πάμπαν ἀπήμονας. οὐδ᾽ ἀνολέθρους. συλληπτικῶς εἴρηκεν.
ἀντὶ τοῦ τοὺς μὲν μὴ ἀπήμονας, τοὺς τετρωμένους. τοὺς δὲ μὴ ἀνωλέθρους, τοὺς ἀνωλέθρους. πῆμα
δὲ ἡ βλάβη παρὰ τὸ πάθω τὸ πάσχω. τὰ δὲ εἰς α λήγοντα οὐδέτερα, τετραχῶς συντίθενται. ἢ γὰρ φυλάσ-
σουσι τὸ αὐτὸ τέλος ὡς τὸ δῆμα διάδημα, ἢ ἀπὸ γενικῆς παράγονται. ὡς γράμμα γράμματος ἀγράμματος.
τρέπουσι τὸ τέλος εἰς ος. ὡς στόμα χρυσόστομος. ἢ τρέπουσι τὸ τέλος εἰς ων. ὡς τὸ εἷμα λευχείμων. καὶ πῆμα
ἀπήμων. Ἀπηνέμους. μὴ ἔχοντας ἀνέμους. Ἀπηνέως. ὠμὸς ἐγεγόνει. Ἀπηνέστερον. ἀτιμώτε-
ρον. ἐπεὶ ἐστὶν ἀπηνὲς οὐδὲ μὴν σφαλερὸν ἐφ᾽ ἑαυτοῦ τὸ πήδημα καὶ ἔδρασεν ὅπερ εἶπεν. Ἀπήνη.

ἢ ἀπανθρωπία. Ἀπήνη· ἡ ἅμαξα. Ἀπήνη· χωρὶς γὰρ τοῦ περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ἀπήνην κό-
σμου, καὶ τὰ κανᾶ καὶ τὰ ποτήρια καὶ τἆλλα τὰ πρὸς θυσίαν ἀργυρᾶ πάντα καὶ χρυσᾶ συνεξή-
κολούθει κατὰ τὰς ἐπιφανεῖς ἐξόδους, αἰμιλίᾳ τῇ τοῦ σκιπίωνος γαμετῇ. Ἀπηνήνατο· ἀ-
πηρνήσατο· παρῃτήσατο· οὐκ ἠθέλησεν. Ἀπηνθηκώς· τῶν ἑλλήνων ἀπηνθηκότων τὰ τῶν χριστια-
νῶν περικόπτειν. Ἀπηνὴς ὁ σκληρός. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀπόθεν τοῦ αἰνεῖσθαι. Ἀπηνθράκιζον·
ὤπτα· τὰ ἐξ ἀνθράκων γινόμενα, καλεῖ γίνεται. ἀριστοφάνης βοῦν δ' ἀπηνθράκιζον ὅλον. Ἀπήν-
τα· καὶ ἀπήντηκα, πέφθακα. καὶ ἀπήντησεν, ἐτελέσθη, ἐξέβη. πάντα αὐτῷ κατὰ τὰς προφη-
τείας ἀπήντησεν. ἀντὶ τοῦ ἐγένετο. ὁ δὲ θεολόγος ὅτε λέγει, εἰ δὲ τοσοῦτον ἀπήντηκα τοῦ καιροῦ
ὕστερος, καὶ μετὰ τοσούτους ἐπαινέτας. ἀντὶ τοῦ ἥκον εἰς τὸ ἐγκωμιάζειν. καὶ αἰλιανός· περὶ τῆς
ἐν κάνναις τῶν ῥωμαίων ἥττης τοσοῦτον ἄρα αὐτοῖς ἀπήντησε τὸ πταῖσμα. καὶ αὖθις· μέγιστον δὲ
πάθος τῷ λακεδαιμονίῳ τοῦτο ἀπήντησε. καὶ αὖθις· οὐ μὴν ἀπήντησεν οἱ τὰ τῆς ἐλπίδος. Ἀπή-
ξεν· ἐφώρμησεν. Ἀπηξιωμένων· ἀτίμων. ἀναξίων. τηλεφάνης ὄνομα τῶν οὐκ ἀπηξιωμένων μετὰ
θεῶν. ἀμοῦχος δὲ καὶ ἀπαξιώσας, ἀντὶ τοῦ τὴν ἀξίωσιν ἀπωσάμενος τοῦ χοσρόου. ὁ δὲ ὑδέρας οὐκ ἀ-
παξιώσαντος ἀποκαταστῆσαι ῥωμαίοις. καὶ ἀπηξίωσεν, οὐχ ἡγήσατο ἄξιον. καὶ αὖθις τὸ γὰρ
πρὸς ἀλλήλους τε ἀπέχεσθαι πρὸς πάντων τῶν μετασχόντων, τῆς βουλῆς ἀπηξιοῦτο. Ἀπή-
ορος· ὁ ὑψηλός, καὶ ἀπηρτημένος ἀπὸ τοῦ ἀείρω. Ἀπηρά· τὰ ἀβλαβῆ. Ἀπήραξεν·
ἀπέκοψεν. Ἀπῆρεν· ὕψωσεν. Ἀπηρείσατο· ἐκύμβισεν. ἀπετινάξατο. ἔπηξεν. ἀπέ-
θετο. πολύβιος· ὁ δέ, ἀπορῶν τοῖς ὅλοις, πέρας ἐπί τινα τοιαύτην ἐλπίδα κατὰ τὸ πα-
ρὸν ἀπηρείσατο τὴν ἐνεστῶσαν ἀπορίαν. ἀπηρείσατο δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφιλονείκησε. διὰ τοῦ ι. Ἀπηρ-
κότες· ἀναχωρήσαντες. ἄρτι δὲ ἀπηρκότες τοῦ στρατοπέδου ἡ συνωνὶς ἐφίσταται. Ἄπηρος· ὁ μὴ ἔ-
χων μαρσίπιον. Ἀπήροσεν· ἀπηρόσιασεν. Ἀπήρετα ἐκώλυε· διαβῆναι περιεῖχεν. ἀγείρα-
νος ὁ δὲ ναυτικὸς στρατὸς ἵνα περὶ μὴ ἄκρα ἐπὶ πολὺ ἀνέχουσα τοῦ ποταμοῦ, ἀπήρετα τὸν πλοῦν
τῆς ὁδοῦ. ξυμπεριέπλει τῇ στρατιᾷ. Ἀπηρτισμένας· ἀπηωρημένας. Ἀπήρυκεν· ἀπεκώ-
λυεν. ὁ δὲ μόνος ὑφίστατο καὶ ἀπήρυκε τὸ θηρίον. καὶ αὖθις· καὶ βάρη συνεχῆ ἐπιβάλλοντες, ἀ-
πήρυκον τοῦ λυμαίνεσθαι τὸ τεῖχος. Ἀπήστραψεν· ἀπέλαμψεν. Ἀπήτει· ἐζήτει. Ἀπηύ-
ρα· ἀφείλετο. ἀπέλαυσεν. Ἀπηυτομόλησε· προσέφυγε τοῖς ἐναντίοις. Ἀπηχές· κυρί-
ως τὸ σκληρὸν καὶ ψαθές. δύσφορον. ἀηδές. ἐχθρόν. οὗ καὶ τὸν ἦχον ἀποστρεφόμεθα. μὴ ὀνειδιστικῶς ἐπι-
λαμβάνεσθαι τῶν βαρβάρων ἢ σολοικόν τι ἢ ἀπηχὲς προενεγκαμένων. καινότατον δὴ περὶ μὲν
καὶ ἀπηχῆ θάνατον. Ἀπήχεια· ἀντὶ τοῦ ἀπέχθεια. οὕτω λυσίας καὶ δείναρχος. Ἀπηχημένον·
ἀπόβλητον. ξένον τοῦ κατὰ πάντων ἤχου. Ἀπήχθετο· ἐμισεῖτο. Ἀπήχθη· ἀπεκομίσθη·
ἢ ἐπεστράφη. ὁ δὲ ἀπολλώνιος τὴν γλῶτταν ἀττικῶς εἶχεν. οὐδὲ ἀπήχθη τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ ἔθνους
ἐν μέσοις τῆς κιλικίας ἀναστρεφόμενος. Ἀπηχθημένον· ἀπόβλητον. ἀπηχθισμένον δέ, βεβα-
ρημένον. Ἀπία· εἶδος ὀπώρας. ἀπίους εἴρηκε πλάτων ἐν νόμοις. ἔστι καὶ παρὰ ἀλέξιδι. καὶ ἐν
ἀγρίοις φερεκράτους· πρὶν ἀνακυκῆσαι τὰς ἀπίους ἁρπάζετε. Ἄπιον· οὐδέτερον. ἄπιος δὲ θη-
λυκόν. Ἄπιν κρατοῦντες ἀστοχεῖ τῶν ἐλπίδων. Ἀπία· εἶδος ὀπώρας. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀντιφά-
νης. ἑτέρωθι γέγραφε ὅτι ἀπία ἡ ὀπώρα· ἡ ἄπιος δὲ καὶ ἄπιοι, τὰ δένδρα. Ἀππιανός, ὄνομα κύ-
ριον. οὗτος ὁ ἀππιανὸς ἔγραψε ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν τῶν καλουμένων βασιλικῶν. καὶ αἱ μὲν εἰς βίβλοι ἀππιανοῦ
αὗται περιλαμβάνουσιν ὅσα ῥωμαίοις ἀγωνιζομένοις πρὸς ἰταλιώτας ἐπὶ περιοχῆς καὶ ἡγεμονίας ἐ-
πράχθη. ὅσα τε ἀμφὶ τὴν ἰταλίαν ἄλλα κελτοί τε καὶ λίβυες ἔδρασάν τε καὶ ἔπαθον. καὶ ἔτι πρὸς καὶ τὴν ἰταλί-
ας μέρος ἀνάγκαις ἢ ἐνέδραις ἢ πλάναις πρὸς αὐτοὺς μετέθετο, ἐν τῇ περὶ κελτῶν καὶ λιβύων συγγέγραπται δὲ
φ' αὐτῶν ὅσα καὶ πρὸς τὰς ἐμφυλίους ῥωμαίων στάσεις ἡ ἰταλία διῃρεῖτο. Ὅτι τοὺς πρὸς κελτοὺς τοὺς
τε νῦν γερμανούς, οἳ ἀμφὶ τὸν ῥῆνον ποταμὸν εἰσίν, καὶ τοὺς γαλάτας τοὺς νῦν γάλλους, πολέμους καὶ
τὰς αἰτίας αὐτῶν. ὅσαι τε συνθῆκαι καὶ συνθηκῶν παραβάσεις ἢ ἐπαναστάσεις ἐγένοντο κελτῶν ἕως
ἐπὶ τοῦ γαΐου καίσαρος ἡ τελευταία βίβλος περιέχει συλλαβοῦσα. εἰ δέ τι που κελτοὶ μὴ κατὰ πρόφασιν οἰκείαν
ἀλλὰ συμμαχοῦντες ἰταλιώταις ἢ μισθοφοροῦντες ἔπραξαν, ἐν τούτοις περιέχεται.

καὶ ὅσου

ἐστιν εἰς γνώρισμα μόνον, αὐτοῦ μέμνηται Ἀππιανός. ἔγραψε δὲ Ῥωμαϊκοὺς λόγους ἐννέα. οἱ
δὲ, διὰ τοῦ ἑνὸς π γράφουσιν Ἀπιανός. Ἀπία ὁδὸς οὕτως ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀππίου Ῥωμαίου τι-
μητοῦ. ὃς λιθομυλίαις ταύτην κατέστρωσεν. καὶ ὕδατος ὀχετοὺς κατεσκεύασεν. Ἀπίδων ὀρέων.
ἀπὸ τῆς Ἴδης ὀρῶν. Ἄπιδες. θεοὶ ἦσαν τιμώμενοι παρ' Αἰγυπτίοις. σημεῖον ἔχοντες περὶ τὴν οὐ-
ρὰν καὶ τὴν γλῶσσαν δηλοῦν εἶναι αὐτοὺς Ἄπιδας. οἷς γινομένοις διὰ χρόνου ὥς ἔλεγον ἐκ τοῦ σέλα-
ος τῆς σελήνης, ἑορτὴν μεγάλην ἦγον. καὶ ἐνθέντες τινὲς περὶ τὸν τράχηλον τοῦ βοὸς ἱερῶν τι παρατιθέν-
τες πανδαισίαν ὡς εὐωχοῦντες αὐτούς. Ἆπις. οὗτος ὁ Ἆπις θεὸς Αἰγύπτιος. τοῦτον Αἰγύπτιοι
σελήνῃ τιμῶσι. καὶ ἱερὸς ἦν ὁ δὲ βοῦς τῆς σελήνης ὥσπερ ὁ Μέμφις τοῦ ἡλίου. Ὦχος τὸν Ἆπιν ἀπο-
κτείνας, ἐβούλετο αὐτὸν τοῖς μαγείροις παραβαλεῖν. ἵνα αὐτὸν κρεουργήσωσι καὶ παρασκευάσωσιν ἐπὶ δεῖ-
πνον. Ἀπίδω. θεάσομαι. Ἀπίη. ἡ ἀλλοδαπή. Ἀπίθανον. ἄπιστον. καὶ ἀπίθησαν διὰ τοῦ ι
ἀπὸ τοῦ πιθῶ περισπωμένου. ὡς δρῦς οὐκ ἀπίθησεν. ὅτῳ συνάμ' ἕσπετο πεῖθε καὶ ἄψυχος. Ἀπι-
θὴς ὁ δυσχερὴς καὶ δυσανάβατος τοῖς βαίνειν ἐθέλουσιν. ἀλαλκομεναί, πόλις ἐστί. καὶ ἀκούω
αὐτὴν μήτε φύσει φυλάττεσθαι καὶ ἀπειθοῦς λόφου. μήτε τειχῶν περίβολον ἔχειν. Ἀπιθοῦγ'.
ἀντὶ τοῦ καὶ γάρ. Ἀπίκιος. Ῥωμαῖος ἱκανὰς μυριάδας ἀργυρίου καταναλώσας εἰς τὴν γα-
στέρα, ἐν Μιντούρναις τῆς Γαλατίας πολλὰς καρίδας ἐσθίων. μέγισται γάρ εἰσι τῶν ἐν Σμύρνῃ.
καὶ τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀστακούς. ἀκούσας οὖν ἐν Λιβύῃ γίνεσθαι καρίδας, ἐξέπλευσεν οὐδε-
μίαν ἡμέραν ἀναμείνας. θεασάμενος δὲ αὐτὰς μικράς, ἐκέλευσε τῷ κυβερνήτῃ, τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖ-
θις ἐπ' Ἰταλίαν ἀναπλεῖν μὴ δὲ προσπελάσαι τῇ γῇ. Ἀπίκιος Μάρκος. οὗ διαρρεῖ μυ-
ρίον ὄνομα ἐπί τε ἀσωτίᾳ καὶ πολυτελείᾳ καὶ ῥᾳστώνῃ τε βίου. καὶ κακοδαιμοσύνῃ λοιπῇ. ὑ-
πάτω δὲ ἤστην Ἰούνιος Βλαῖσος καὶ Λούκιος. ὁ τοίνυν Βλαῖσος, ἐπὶ τὴν θοίνην κληθείς, οἷον ἐφολ-
κίδα ἄκλητον ἐπάγεται Ἀσκώνιον Παιδιανόν. ἐξῆν γὰρ καὶ ἐπικλήτους οἱονεὶ σκιὰς ἑαυτοῖς πα-
ρακαλεῖν τινάς. καὶ ἔδει τὸν Ἀπίκιον καὶ φίλοις καὶ ἀγνῶσι τὴν οὐσίαν εἰπεῖν τὴν ἑαυτοῦ. πέ-
πυσμαι δή, ἐν τῷ δὲ τῷ συνδείπνῳ γενέσθαι καὶ Ἰσίδωρον ὄνομα τὸν ἐκ παλαίστρας κατὰ Τιβρίτων.
ἄνδρα παλαιὸν μὲν ἤδη. καὶ πολὺν μὲν τῷ χρόνῳ. ἐν δὲ καὶ ϟ΄ ἔτη γεγονότα. εὐπαγῆ τε καὶ εὐμε-
λῆ. καὶ βαθὺν μὲν τὰς πλευράς. γενναῖον δὲ τὼ βραχίονε καὶ τὼ χεῖρε ἄκρω. βλέπειν τε ὀξὺ καὶ
ἀκούειν ῥᾷστα. ὡς μὴ ἂν πιστεύειν πέρα ξ΄ ἐτῶν εἶναι αὐτόν. σκύφον δὲ ἐπὶ τύλοις, ἁμιλλᾶσθαι.
διαπίνοντα πρὸς τοὺς νέους. καὶ μέντοι καὶ ὑπὸ πολυδαισίας καὶ πολυποσίας ἐρείσαι καὶ νε-
ανίζειν ταῦτα. ἐνίοι δὲ ἠπιθήλην φασὶν αὐτόν. ἀπελθεῖν γὰρ τοῦ συνδείπνου θᾶττον. ἐρεύντες ἢ ἄλ-
λοι τε ἔλεγον ἐπιτεχνῇ παλαιστρικῇ. καὶ μέντοι καὶ Ἰούνιος Βλαῖσος. καὶ ὅτε ταῦτα ἔλεγεν. ἔτη
γεγονὼς ἑξήκοντα φασί. μακρὸν δὲ τὸν ζῶντα γενέσθαι, πέπυσμαι στρουθίον ὑπὸ τοῦτον. ἔτεσι δὲ τοῖς ϛ ὁμοῦ
τε ἐβίωσε καὶ πάντα ὡς λόγος τό τε σῶμα τούς ἀπαθὴς ἦν. καὶ μέντοι καὶ διεσώσατο τὰς αἰσθή-
σεις ἁπάσας. εὐμοιρία ἀξιοζήλωτέ καὶ σοβαρά. Ἀπιμεν. ἀπερχόμεθα. Ἀπίμελος. ὁ
μὴ ἔχων πιμελήν. Ἀπίναιος. Ἀπινής. ὁ καθαρός. Ἀπινύσσω. ἐκπνέω. πινῶ πινύσσω.
πνέω πνύω. ἀπὸ τοῦ πνύω, πεπνυμένος. καὶ ἀμπνυνθῆναι. ἀπὸ τοῦ πνέω, πνευστός. καὶ ἄμπνευ-
σις. τὸ πνύω κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, πινύω. ἔνθεν πινυτή. κατὰ δὲ μεταπλασμόν, πινύσσω. ὃν τρόπον
ἀπὸ τοῦ ἀφύω, ἀφύσσω. ὀδύω ὀδύσσω, οὕτως τὸ πινύω πινύσσω. Ἀππίφορος. ὄνομα τόπου, ἀ-
πὸ Ἀππίου Ῥωμαίου. Ἀπίκιος. ὀψοφάγος. ζήτει ἐν τῷ ἀφύα. Ἀπίων. ὁ Πλειστονίκου.
ὁ ἐπικληθεὶς μόχθος. Αἰγύπτιος. κατὰ δὲ Ἑλικώνιον Κρὴς γραμματικός. μαθητὴς Ἀπολ-
λωνίου τοῦ Ἀρχιβίου. ἠκηκόει δὲ καὶ Εὐφράνορος γηραιοῦ καὶ ὑπὲρ ἑκατὸν ἔτη γεγονότος. Διδύ-
μου δὲ τοῦ μεγάλου θρεπτός. ἐπαίδευσε δὲ ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος καὶ Κλαυδίου ἐν Ῥώμῃ. ἦν
δὲ διάδοχος Θέωνος τοῦ γραμματικοῦ. καὶ σύγχρονος Διονυσίου τοῦ Ἁλικαρνασέως. ἔγραψεν ἱ-
στορίαν κατ' ἔθνος καὶ ἄλλα τινά. Ἀπιὼν ᾤχετο. φεύγων. ἀποδιδράσκων. ὁ δὲ τὴν Πε-
λοπόννησον καὶ λιπὼν εἰς Ἰταλίαν ᾤχετο ἀπιών. συνήθης ὁ πλεονασμὸς τοῖς Ἀττικοῖς.

Ἆπις. θεὸς Αἰγυπτίων. καὶ ἔστιν ὄπισθεν ἐν τῷ Ἄπιδες. ὅτι ὁ Ἆπις ὁ Αἰγύπτιος τὴν ἰατρικὴν
πρῶτος εἰς τὴν Ἑλλάδα μετακομίσαι λέγεται. Ἀπιτέον. δεῖ ἀπέρχεσθαι. καὶ ἄπιτε. ἀ-
πέλθετε. Ἀπιστεῖν. δοτικῇ τὸ ἀπειθεῖν. λέγουσι δὲ καὶ ἀπιστίαν, τὴν ἀπείθειαν. καὶ ἀ-

πιστος ὁ μὴ πειθόμενος. οὕτω πλάτων. Ἄπιτυς. ἡ πίτυς. θεόκριτος. ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα. καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τήνα. Ἁπλᾶ. καὶ διπλᾶ. καὶ πολλαπλᾶ. καὶ πάντα περισπῶσι τὰ τοιαῦτα. ἀργυρᾶ. καὶ χρυσᾶ καὶ κεραμεᾶ. ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν. καὶ φοινικᾶ ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν.

Ἀπλανῆ. καὶ ἡ ἀπλανὴς τῆς ἀπλανοῦς. Ἁπλᾶς. καλλίστρατός φησι τὰ μονόπελμα τῶν ὑποδημάτων οὕτω καλεῖσθαι. Ἄπλαστος. ἀληθινός. ἄδολος. καὶ ἅμα αὐτοῖς ἐπιθέουσα σεμνότης ἠθεῖα καὶ ἄπλαστος. αἰδὼς ἐπέτρεχεν ἱκανῶς τὸν φιλόσοφον καὶ ἤδη γνώριμον ἐποίει αὐτῶν τὸν νεανίσκον. ἄπλαστος δὲ, ἡ μεγάλη. ὅν, αἷσ' ἄπλαστος, ἴσχει. τουτέστι μανία. Ἄπλετον. ἄπειρον. ἀχώρητον. Ἁπλῆ. μονοειδής. Ἁπλήγιος δασέως. ἁπλοῦς. καὶ δίπολις πόλεσιν. οὔτ' ἂν πολυπράγμων ἐστὶν ἀλλ' ἁπλήγιος. καὶ ἁπληγὶς ἱματίδιον σύμμετρον. ἀναγύρῳ ἀριστοφάνης. ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος δύ' ἁπληγίδας ποιῶν. Ἀπληκεύω. καὶ ἄπληκτον. τόπος ἔνθα καταλύουσι τῆς ὁδοιπορίας τὰ στρατόπεδα. Ἀπλήξ. ὁ μὴ πεπληγμένος.

Ἀπληστία. ἡ ἀδηφαγία. καὶ παροιμία. ἄπληστος πίθος ὁ ἐν ᾅδου. ὁ τετρημένος. ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐσθιόντων, ἀπὸ τοῦ περὶ τὰς δαναΐδας μύθου. παρ' ὅσον αἱ ἱμῶσαι ἐνεῖναι ὕδωρ εἰς πίθον ἔβαλλον. πάσχουσι δὲ περὶ τοῦτον τὸν πίθον αἱ τῶν ἀμυήτων ψυχαί. Ἄπλητον. ἀπλήρωτον.

Ἁπλοΐδας. ἁπλᾶς χλανίδας. ἐν ἐπιγράμματι. οἷα, δὲ πυρὶ ἔσκεπε τὴν κόρην ἁπλοῖς ἐκτάδι. καὶ ἁπλοϊκός, ὁ ἁπλοῦς καὶ ἀπέριττος. καὶ ἁπλοϊκώτερος. Ἄπλοοι. ἀδύνατοι πλέειν. Ἁπλοῦν θύλακον πατεῖ. ἐπὶ τῶν καταφρονούντων. Ἁπλότης διττή, ἡ μὲν, ἔμφρων καὶ δικαία. ἡ δὲ ἀνόητος καὶ ἄδικος. ἔπειτα καὶ τὴν νῦν ποικιλίαν ἐμφύεσθαι τοῖς μὲν, μετὰ δικαιοσύνης καὶ φρονήσεως. τοῖς δὲ, μετὰ ἀδικίας καὶ ἀμαθίας. εἶναι γὰρ δὴ πάλαι καὶ τὰ κατὰ τὸν θνητὸν τοῦτον περιπολοῦντα ἐξ ἀνάγκης ὥς φησι πλάτων. ἀλλ' ἧττον κακοήθης ὡς νῦν ἐστι. καὶ ἁπλούστερα καὶ οὐκ ἐν βάθει τινὶ ταῖς ψυχαῖς ἐγκεκαυμένα ἀνίατα. πολλὴ γὰρ ἐστὶν ἡ μεταφορὰ τῶν πάλαι κακῶν πρὸς τὰ νέα. καὶ οὐ ποσότητι μόνον κρειττόνων τε καὶ χειρόνων, ἀλλὰ καὶ ποιότητι τρόπων. Ἁπλοῦς καὶ ἁπλοῖ. καὶ πολλαπλοῖ. Ἁπλοῦν ἀπερίεργον. ἢ ὃ μηδὲν ἐκ τῶν ἑαυτοῦ ἐπινοεῖ πλάττον. Ἁπλουστέρας. θουκυδίδης λέγει. ναῦς οὐ τὰς ἁπλῶς παντελῶς ἀλλὰ τὰς διὰ πληρώματος ἔνδειαν καὶ ἁπλόας ἱσταμένας. Ἁπλῷ λόγῳ τῷ χωρὶς προσθήκης. καὶ ἁπλῶς παρὰ ἀριστοτέλει λέγεται. ὁ χωρὶς προσθήκης λεγόμενον, ἀληθές ἐστιν. ὁ γὰρ αἰθίοψ, ἐπὶ λευκὸς ὤν κατὰ γὰρ τοὺς ὀδόντας, οὐκ ἔτι καὶ ἁπλῶς ἐστὶ λευκός. ὁ δὲ δεῖται προσθήκης πρὸς τὸ ἀληθὲς εἶναι. τοῦτο οὐκ ἔστιν ἁπλῶς. ὁ γὰρ αἰθίοψ οὐκ ἔστι λευκὸς διότι χωρὶς προσθήκης. προστεθέντος δὲ τοῦ κατά τι, ἀληθὲς γίνεται. κατὰ γὰρ τοὺς ὀδόντας. ἀλλὰ καὶ σπουδαῖοί τινες, κατά τι. λέγεται δὲ καὶ οὕτως, οὐ τὸν ἁπλοῦν τρόπον. ἀντὶ τοῦ παραυτίκα παρὰ τοῖς παλαιοῖς. καὶ αὖθις. οὐδὲ γὰρ ἁπλῶς λόγους τινὰς ἐποιήσαντο. ἀλλὰ καὶ βῆμα ὑψηλὸν ἠγέρθη. καὶ ἐπ' αὐτοῦ εἰκόνες τοῦ νέρωνος ἐτέθησαν. Ἁπλῶς ἐξ ἀνάγκης. ἤγουν πρῶτον καὶ μὴ κατ' ἄλλο. ἁπλῶς δὲ, οὐδὲν εἶδος τῶν μελλόντων ἔγνωσαν. ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς ἐμφάσεως τῶν [illegible] οἱ ἰδόμενοι εἰς παντοδαπὰς οἰμωγὰς ἐνέπιπτον. Ἁπλῶς. χωρὶς προσθήκης. πολύβιος. οὐ καιρὸς ἀφυέστερος οὐκ ἐγένετο ἁπλῶς. ἀντὶ τοῦ ἐξ ἀνάγκης. ἤγουν πρῶτον. Ἁπλωτὰ πελάγη τὰ ἀτλαντικά. καὶ ἑσπέρια ὠκεανοῦ. καὶ ἔδος ἁπλωτὸν γῆς τὸ ἄπλυστον. Ἄπλυτον πώγωνα. σκώπτων εἶπε. Ἄπνους. φασὶν ἐμπεδοκλέα παυσανίᾳ ὑφηγήσασθαι τὸν ἄπνουν. εἶναι δὲ τ' ἄπνουν τοιοῦτον ὡς λ' ἡμέρας σώζειν ἄπνουν καὶ ἄσιτον τὸ σῶμα. ὅθεν εἶπεν, καὶ γόης. καί φησι περὶ αὐτοῦ. φάρμακα δ' ὅσσα γεγᾶσι κακῶν καὶ γήραος ἄλκαρ, πεύσῃ. ἐπεὶ μούνῳ σοὶ ἐγὼ κρανέω τάδε πάντα. παύσεις δ' ἀκαμάτων ἀνέμων βίας οἵ τ' ἐπὶ γαῖαν ὀρνύμενοι πνοιαῖσι καταφθινύθουσιν ἄρουραν. καὶ πάλιν ἢν ἐθέλῃσθα παλίντονα πνεύματ' ἐπάξεις. στήσεις δ' ἐξ ὄμβροιο κελαινοῦ ῥόον καίριον αὐχμὸν ἀνθρώποις. θήσεις δὲ καὶ ἐξ αὐχμοῖο ῥεύματα. δενδρεόθρεπτα τά τ' ἐν θέρει ἔσσονται. ἄξεις δ' ἐξ ἀΐδαο καταφθιμένου μένος ἀνδρός. καί ποτ' ἐτησίων σφοδρῶς πνευσάντων ὡς τοὺς καρποὺς λυμῆναι. κελεύσας ὄνους ἐκδαρῆναι καὶ ἀσκοὺς ποιῆσαι. περὶ τοὺς λόφους καὶ τὰς ἀκρωρείας διέτεινε πρὸς τὸ συλλαβεῖν τὸ πνεῦμα. λήξαντος δὲ, καὶ λυσάνεμον κληθῆναι. Ἀπνευστί. ἀπονητί.

Ἀπὸ καὶ ἄποθεν διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἀπωτάτω δέ. Ἀποβαλεῖν αἰτιατική. Ἀποβαλο-

μένου δὲ ἑνὸς λάμβδα. ἀντὶ τοῦ ἀποβαλοῦσα. Ἄπο. πόρρω. μακράν. ἐν τοῖς, οὐ σκαιὸς τοῦ κιν-
δύνου ἄπο ἐγένετο ἀποδράσας τὰ ξίφη. Ἀποβαδίζειν. οὐδὲν πλέον τοῦ βαδίζειν δηλοῖ.

Ἀποβάθρας, καὶ τὰ λεγόμενα ἃ λέγονται οἱ χυτρόποδες. καὶ τὰ μαγειρεῖα ὅπου τῆς βουλῆς σκευά-
ζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα. Ἀπὸ βαλβίδος. ἀπαρχῆς. Ἀποβάτης. καὶ ἀποβαίνειν. καὶ
ἀποβατικοὶ τροχοί. Ἀποβάτης μὲν, ἱππικόν τι ἀγώνισμά ἐστι. καὶ ἀποβῆναι τὸ ἀγωνίσασθαι
τὸν ἀποβάτην. ἀκρατικοὶ τροχοί. οἱ ἀπὸ τούτου τοῦ ἀγωνίσματος. Ἀποβαίνει καὶ ἀποβαίνειν, γενικῇ.
ὥστε τὸ ἀκραιφνὲς τῶν ἵππων. Ἀποβεβιωκέναι. ἀποθανεῖν. ἀναγκαῖα μὲν ἀποκρύπτειν ὡς ἂν μὴ ὑπόνοια
γένηται σφίσι τοῦ ἀποβεβιωκέναι αὐτόν. Ἀποβλεπόμενοι ἀντὶ τοῦ θαυμάζοντες. οὕτως Αἰσχίνης.

Ἀπόβλεπτον. ἔνδοξον. ἄνδρα τῇ προσηκούσῃ πολιτείᾳ διὰ τὴν ἀξίαν ἀπόβλεπτον. Ἀποβλίσαι.
ἀποπιέσαι. Ἀριστοφάνης. λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον. κἀγὼ πίπτω. μέλλω τὸ βοᾶν ὁ
δ' ἀπέβλισε θοἰμάτιόν μου. ἀντὶ τοῦ ἐξέδρασεν. Ἀποβλύζων. ἀναβλύζων. ἐξεμῶν. Ἀποβου-
κολίσας. ἐξαπατήσας. ἐκβαλών. ἀποδιώξας. ἀποπλανήσας. οἱ δέ, τοὺς ἁλῶντας ἀποβου-
κολίζουσιν. ἀποσκεδάζονταί τε τὸν κίνδυνον. Ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων ἵππους. ἐπὶ τῶν ἀ-
πὸ τῶν ἐλαττόνων ἐπὶ μείζονα μεταπηδώντων. Ἀποβρέγματα τὰ ἀποτυρεύματα παρὰ Καλλιμάχῳ. οὐ-
δὲν ἀπέβρασε φαῦλον ἀλετρίς. Ἀποβύσαντες. ἀποκλείσαντες. Ἀπογαλακτίζω.
γενικῇ. ἀντὶ τοῦ ἀφιστῶ τοῦ γάλακτος ἢ ἀποπαύω. ἡ γὰρ ἀπὸ ἐνταῦθα ἀπόπαυσιν καὶ ἀπο-
πλήρωσιν σημαίνει τοῦ γάλακτος. Ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι. ὑπερβατόν. ἀπολοῦμαι γάρ. Ἀ-
ριστοφάνης. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν. Ἀπογεγενῆσθαι. ἢ ὑστερῆσαι σημαί-
νει, ἢ ἀποθανεῖν. ἄμφω Θουκυδίδης. Ἀπογεύομαι γενικῇ. Ἀπογεισῶσαι. ἀποθεμελιῶσαι.

Ἀπογνούς. Δημοσθένης μὲν ἀντὶ τοῦ ἀπελπίσας. Δείναρχος δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποψηφισάμενος. Ἀπογνω-
στέον. δεῖ ἀπογνῶναι. Ἀπογινώσκω γενικῇ. καὶ αἰτιατικῇ. ὡς ἀπέγνω τὰ τῶν Καρχηδονίων
πράγματα ὁ Φαίδων. καὶ τέλεον. ἀπογνοὺς τὸν Φιλήμονα. καὶ ἀπογνόντες τὴν σωτηρίαν. Ἀπό-
γνοια. ἀπόγνωσις. Θουκυδίδης. ἐνέπρησαν δὲ τὰ πλοῖα ὅπως ἀπόγνοια ᾖ τοῦ ἄλλο τι ἢ κρατεῖν τῆς
γῆς. Ἀπόγονοι. οἱ ἔκγονοι. ἀπώγωνες δὲ οἱ μὴ ἔχοντες πώγωνα. Ἀπὸ γραμμῆς. οἷον ἀπαρχῆς.
ἐκ μεταφορᾶς τῆς τοῦ δρόμου ἀφετηρίας καὶ γραμμῆς. ἣν ἄφεσιν καὶ βαλβίδα καλοῦσιν. Ἀπογράφειν
καὶ ἀπογραφή. οἱ τῷ δημοσίῳ χρήματα ὀφείλοντες ἐκ καταδίκης καὶ μὴ ἀποδιδόντες μέχρι τῆς ἐνάτης πρυ-
τανείας, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπεκλείοντο. μήτε συντάξας καταθῆσαι δυνάμενοι τὰ ὀφλήματα. Ἀπο-
γραφή. ἐπειδάν τις λέγῃ τινὰ ἔχειν τι τῶν τῆς πόλεως. ὁ ἐναγόμενος ἀπογραφὴν ποιεῖται δηλῶν
ὅσα τε ἔχει καὶ ὅθεν τὰ χρήματα. μήποτε καὶ εἶδός τινός ἐστι δίκης ἡ ἀπογραφή. εἰ γὰρ ἠρνεῖτό τις
μὴ ἔχειν, ἀπογραφῆς ἐκρίνετο. ὡς δηλοῦσι ὀρθῶς εἰρημένης τῆς ἀπογραφῆς. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ κα-
τὰ Ἀνδροτίωνος. καὶ ἀπογραφὴ ἡ ἀπαρίθμησις. ὁ δὲ Καῖσαρ Αὔγουστος ὁ μοναρχήσας, εἴκοσιν ἄνδρας
τοὺς ἀρίστους τὸν βίον καὶ τὸν τρόπον ἐπιλεξάμενος, ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν ὑπηκόων ἐξέπεμψε. δι'
ὧν ἀπογραφὰς ἐποιήσατο τῶν τε ἀνθρώπων καὶ τῶν οὐσιῶν, αὐτάρκη τινὰ προστάξας τῷ δημοσίῳ μοῖραν
ἐκ τούτων εἰσφέρεσθαι. αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο, τῶν πρὸ αὐτοῦ τοῖς κεκτημένοις τι μὴ ἀφαι-
ρουμένων. ὡς εἶναι τοῖς εὐπόροις δημόσιον ἔγκλημα τὸν πλοῦτον. ἀπόγραφος δὲ ὀνησίκειτος ὡς
ἀπόγραφος ἐξάρχετό που Λαμπρᾷ. τουτέστι τοῦ Ξενοφῶντος. Ἀπογράφω αἰτιατικῇ. σὺ δὲ ἀπό-
γραφε δικαίως ἡμᾶς. Ἀπογράψαι τὸ γράψασθαι. καὶ οἷον σημειώσασθαι δηλοῖ. Ἀποδαρθεῖν. ἀ-
ποκοιμηθῆναι. Ἀπόδασμον μοῖραν τινά. ὁ δὲ στρατηγὸς ἀπόδασμόν τινα τοῦ στρατοῦ ἀπο-
λέξας ἐκέλευε προπορεύεσθαι. καὶ αὖθις ἐκ τῶν Σαρακηνῶν, ἀπόδασμον ἐς τὴν Περσίδα χωρή-
σας, μέρη τινὰ τῆς Βαβυλωνίας προενομάσατο. Ἀποδάσομαι. ἀπομερίσομαι. Ἄποδας
τοὺς ἄνους φασί. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀκροσφαλεῖς. Ἀπόδικτος. Ἀποδέκται. ἄρχοντες κληρωτοὶ
δέκα τὸν ἀριθμὸν κατὰ φυλήν. οἵτινες παρελάμβανον καὶ ἀπεδέχοντο τὰ γραμματεῖα τῶν
ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ. εἶτα ἐξήταζον τὰ ὀφειλόμενα, καὶ τὰ ἀποδιδόμενα χρήματα σὺν τῇ βουλῇ ἐ-
μέριζον εἰς ἃ χρὴ ἀναλίσκειν. καὶ γενομένης τῆς καταβολῆς τῶν ὀφειλομένων χρημάτων, ἀπήλειφον τὰ γραμ-
ματεῖα δημόσια. Ἀπόδιον τὸ ἀπαρέσκον. καὶ ἀποδιόντων, λυπούντων. ἀπολειπομένων. καὶ ἀπ-

δεῖν τὸ ἀπολείπεσθαι. Ἰώσηπος· ὡς ὀλίγου ἀποδεῖν τῶν ἀχθοφορούντων ζώων ἢ τριορέων. ὄντα
ζὸν ἄνδρα τοσοῦτον δὲ ἀποδεῖν τοῦ τὴν πεπρωμένην ἤδη αὐτῷ καὶ ἀπὸ γένους προσήκουσαν βασιλεί-
αν ἀφελέσθαι. Ἀποδέχομαι. ὁμολογῶ. ἀποδέχομαί σε τῶν τρόπων. καὶ ἀποδέχομαί σου τοῦ
τρόπου. Ἀποδείκνυμί σοι χελιδόνα. ἴσον τῷ μαρτύρομαι. Ἀποδείξασθαι τὰ ἐν διδασκα-
λίῳ μαθήματα ἅτις ἔμαθε λέγειν. Ἀπόδειξις, ὅρου διαφέρει. δεῖ πρῶτον ζητῆσαι περὶ
ὅρου. ἆρα μία ἐστὶ μέθοδος καθ' ἣν πάντων τῶν ὄντων δυνατὸν τοὺς ὅρους ἀποδοῦναι, ἢ πολ-
λαί. καὶ εἰ μία, τίς αὕτη. εἰ δὲ πολλαί, πόσαι τὸν ἀριθμόν. καὶ ποῖαι. καὶ ὁ τούτων εὑρομένων ποσάς δὲ καὶ
ποίας δε, ὑπογραφῇ, ἢ ὁρισμῷ, ἄλλη πάλιν ἡμᾶς διαδέχεται ζήτησις. ποίαις τῶν μεθόδων ἐ-
πὶ ποίων πραγμάτων χρηστέον. καὶ ὅταν εὕρωμεν τοῦτο, ἐπειδὴ ὁ ὁρισμὸς ἐκ γενῶν ἐστι καὶ διαφο-
ρῶν, τί τοῦ προκειμένου πράγματος τὸ γένος καὶ τίνες αἱ διαφοραί. ἵνα συμπλέξαντες τὰς συστατι-
κὰς διαφορὰς τῷ γένει, ἀποδῶμεν αὐτοῦ τὸν ὁρισμόν. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα χαλεπότης. ᾧτινι γὰρ
πρώτως τι ἐνυπάρχει, τοῦτο καὶ καθ' ἑαυτὸ ὑπάρχει. καθ' αὑτὸ δέ ἐστι τὸ κατ' οὐσίαν. οὐκέτι δὲ καὶ
εἴ τι καθ' αὑτὸ ὑπάρχει, τοῦτο καὶ πρώτως ὑπάρχει. τὸ γὰρ ζῷον τῷ ἀνθρώπῳ, καθ' αὑτὸ μὲν ὑπάρ-
χει. οὐ πρώτως δέ. διὸ καὶ μὴ ἦν ἄνθρωπος, ζῷόν ἐστιν. ὥστε οὐ πρώτως τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ζῷον ὑπάρ-
χει. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῷ τριγώνῳ. καθ' αὑτὸ μέν, οὐ μέντοι πρώτως. ἡ δὲ κυρίως ἀπόδει-
ξις, ἐκ τῶν καθ' αὑτὸ καὶ πρώτως ὑπαρχόντων γίνεται. καὶ ἁπλῶς ἡ ἐκ τῶν αἰτίων τὰ αἴτια
πιστουμένη. καὶ ἐκ τῶν καθόλου τὰ μερικώτερα. ἡ δὲ ἐκ τῶν αἰτιατῶν τὰ αἴτια πιστουμένη, τεκμη-
ριώδης ἀπόδειξις λέγεται. οἷον τὸ δεῖξαι ἐκ τῶν φωτισμῶν τῆς σελήνης ὅτι σφαιρική. εἰ γὰρ ἐ-
δείκνυτο διότι σφαιρικὴ διὰ τοῦ φωτίζεσθαι οὕτως, τοῦτο ἂν εἴη κυρίως ἀπόδειξις. ἐκ τοῦ αἰ-
τίου τὸ αἰτιατὸν ἐδείκνυτο ἄν. οὐκ ἐχρησάμεθα δὲ ἐνταῦθα τῇ δείξει ταύτῃ. διότι τὸ αἰτιατὸν πρὸς
ἡμᾶς σαφέστερόν ἐστι φύσει τοῦ αἰτίου. τεκμηριώδης ἡ ἀπόδειξις καὶ τὸ ἐκ τοῦ καπνοῦ τὸ πῦρ εὑρεῖν καὶ
κατανοῆσαι. καὶ ἂν μὲν πάντως ἕπηται τὸ αἰτιατὸν τῷ αἰτίῳ τεκμήριον τοῦτο λέγεται. τεκμήρι-
ον δέ ἐστι, τὸ ἄλυτον σημεῖον. ἂν δὲ μὴ πάντως ἕποιτο, σημεῖον μὲν ἂν λέγοιτο. τεκμήριον δὲ οὐκ
ἔστιν. διότι μὴ δὲ ἄλυτόν ἐστι. οἷον ὡς τὸ ὠχρά ἐστιν, ἐπειδὴ τέτοκεν. οὐ πάντας γὰρ τῇ ὠχρότητι
παρακολουθεῖ τὸ τετοκέναι. ἀπόδειξις δέ ἐστι μέθοδος διὰ συλλογισμῶν συλλογιστικὴ ὅταν ἐξ ἀ-
ληθῶν καὶ πρώτων ὁ συλλογισμὸς γίνηται. Ἀποδειροτομεῖ. ἀποκόπτει τοὺς αὐχένας.

Ἀποδημεῖν. γενικῇ. μὴ παρεῖναι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ἐχρῆν αἰθρίας οὔσης, ὕειν αὐτόν. ταύ-
τας δ' ἀποδημεῖν. Ἀπὸ δή. ἀπὸ δὴ τούτων πάντων ἀναπειθόμενος τῶν πλεονεκτημάτων, πάν-
τα τὸν ἀνθιστάμενον τιθεὶς ἐν δευτέρῳ, εὐθαρσῶς ἐπῄει. συνεχὲς τὸν δὴ ἄμφω ἀλλήλοιν. Δέ-
ξιππος. Ἀποδιατρίψουσιν, ἐγχρονίσουσι. χρονοτριβήσουσιν. Ἀποδιδόμενοι. Ἀντιφῶν. ἀντὶ
τοῦ ἀποδιδόντες. καὶ ἀποδιδόμεθα ἀντὶ τοῦ ἀποδίδομεν. ἢ πιπράσκομεν. Ἀποδιδρά-
σκω. αἰτιατικῇ. Ἀποδικεῖν. ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι. οὕτως Ἀντιφάνης. Ἀποδιοπομ-
πεῖσθαι αἰτιατικῇ ἀποπέμπεσθαι πρὸς τὸν προστρόπαιον δία καὶ οἱονεὶ καθαίρεσθαι ἢ ἱλάσκεσθαι.
τοὺς νυκτικόρακας εἰς τοὺς ὄρνεις ἀποδιοπομποῦνται. καὶ ἀποδιοπομπείσθω ἀποδιωκέσθω.

Ἀπὸ δὶς ἑπτὰ κυμάτων. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπὶ φόνοις καθαιρομένων. οὗτοι γὰρ δὶς ἑπτὰ
κύμασι πλύνουσι τὰ ἱμάτια. Ἀποδοκιμάσας ὡς ἄχρηστον ἐκφαυλίσας. ὁ δὲ Ἀννίβας ἀ-
ποδοκιμάσας τὸν ἐξ ἀρχῆς ὑπάρχοντα αὐτοῖς καθοπλισμόν, ἅμα τῷ νικῆσαι τῇ πρώτῃ μά-
χῃ, παραχρῆμα τοῖς Ῥωμαίων ὅπλοις καθώπλισε τὰς δυνάμεις. Ἀπὸ δόξης. ἀπὸ εἰκασμοῦ.

Ἀποδόσθαι. πωλῆσαι. καὶ ἀπόδου. Ἀπόλυσον. ἀποδρᾶς, ἀποφυγών. καὶ ἀποδρᾶναι.

Ἀποδρέψεσθε. ἀποτρυγήσετε. οὖν καὶ πίονα τυρὸν ἀποδρέψεσθε. Ἀποδρύφω. ἐκδέρω.

Ἀποδύντες. ἀντὶ τοῦ ἀποδυσάμενοι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν οἳ ἀποδύονται τὴν ἔ-
ξωθεν στολὴν ἵνα εὐτόνως χορεύσωσιν. Ἀριστοφάνης ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίω-
μεν. Ἀποδυσπετεῖ. ἀποδύρεται, δυσθετούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν. ἀποδυσπετεῖν ἀ-
ναγκάζονται. Ἀπὸ ἕθεν. ἀπὸ ἑαυτοῦ. Ἀποζῆν. τὸ εὐτελῶς ζῆν. ζῆν δὲ τὸ με-
τὰ τρυφῆς καὶ πολυτελείας. τοσαῦτα ἀγαθὰ ἀγαπῶν κεκτῆσθαι ὅσα ἀποζῆν ἀπ' αὐτῶν

μέτρια

μέτρια. Ἀπόζων· γυναικί. ἀποπνέων. Ἀπόειπε· ἀπάρνησαι. Ἀποθανεῖν· ἐάν τις αὐτὸ μό-
νον εἰδῇ καὶ τῷ μερισμῷ τῆς ἐννοίας διαλύσῃ τὰ ἐμφανταζόμενα αὐτῷ, οὐκέτι ἄλλο τι ὑπο-
λήψεται αὐτὸ εἶναι, ἢ φύσεως ἔργον. φύσεως δὲ ἔργον εἴ τις φοβεῖται, παιδίον ἐστί. τοῦτο μέν-
τοι οὐ μόνον φύσεως ἔργον ἐστίν, ἀλλὰ καὶ συμφέρον αὐτῇ. πῶς ἅπτεται θεοῦ ἄνθρωπος καὶ κα-
τὰ τί ἑαυτοῦ μέρος. Ἀποθανὼ αὐθυπόστατον. καὶ ἀποθανούμενον ὁμοίως. καὶ σύνταξις. ἀποθα-
νόντος αὐτῷ τοῦ πατρός, ἀπέτισε πολλὰ χρήματα. Ἄπωθεν· χωρίς. ἢ πόρρωθεν. εἶνου χερ-
μαστῆρος εὔστροφα κωλαπτάινων ἀλκιμάχης. πτηνῶν εἴργων ἄπωθε νέφος. καὶ αὖθις. ῥουφῖ-
νος δὲ ἐν μεταξὺ ἐπανήκων, ἐνέτυχε πόλεως νισίβιδος οὐ μακρὰν ἄπωθεν. καὶ ἄποθεν τε ποθεν,
ἀπό τινος μέρους ἢ σημείου. Ἀποθέμενος· αἰτιατικῇ. Ἀποθέσθαι· ἀποθησαυρίσαι. ἀπο-
ταμιεῦσαι. ὁ δὲ βουλόμενος μηδένα χρόνον ἀργὸν ποιεῖν, προὔθετο τὸ τοῦ χειμῶνος ἀπέραντον
εἴς τινας χρείας ἀποθέσθαι. Ἀποθεσπίσαι· δογματίσαι. ἐκθέσθαι. εἰπεῖν. Ἀπόθετον· τὸ ἀ-
ποτεθησαυρισμένον. Ἀποθήκην· ἀντὶ τοῦ ἀποστροφήν. Φίλιστος. Ἀποθλίβειν· ἐν τῷ βλι-
μάζειν. Ἀπόθητος· ὁ μὴ ποθούμενος. Ἀποθνήσκοντας ἐν πολέμῳ ὁρῶ τοὺς πλεί-
στου ποιουμένους τὸ ζῆν. καὶ ζῶντας ὅσοι τοῦ ζῆν ἀπεγνώκασιν. κἀγὼ μαχήσομαι ὡς ἀποθανού-
μενος καὶ οἶδα ὅτι περιέσομαι. λάκων γάρ εἰμι ἄνωθεν. καὶ οἶδα τὴν πρὸς λεωνίδην ἐπιστολὴν
τῶν τελῶν. μαχέσθων ὡς τεθναξόμενοι καὶ οὐ τεθνάξονται. Ἀπόθου· ἀπόβαλε. ἀποθοῦ δὲ,
ὤθησον. Ἀπωθώμεθα αὐθυπότακτον. ἀντὶ τοῦ ἀποβάλλωμεν. Ἀποθρασυνθῇς· ἐν ἐπιστ. μη-
δεὶς ὀρχηστρίδος εἰσάγῃς τοῦτ' ἐστιν εἰσέλθῃς. μήποτε τῆς ἀκλείας ἀποθρασυνθῇς. Ἀπο-
θρέξεις· συναποζοιάσεις. οὕτω πλάτων. Ἀποθρώσκοντα· ἀναπηδῶντα. Ἀθυμία λυπηρὰ
ἢ μὴ ἐπιθυμία. Ἀποθυμοῦ γενήσεσθαι τῷ βασιλεῖ. δείσας οὖν μὴ ἀποθυμοῦ γένηται τῷ βασιλεῖ. μὴ θαρσή-
σας αὐτόν, ἐπιβαίνει τοῦ πορθμείου. καὶ αὖθις. τοῖς μὲν ὀλίγοις τε καὶ ὧν ὄφελός τι ἐν παντὶ
ἔθνει, ἀπόθυμον εἶναι τῆς ἐκκλησίας. καὶ ἀποθύμιον ἦν αὐτοῖς ἄρχων ὁ αἰγαῖος ἢ μισητός. Ἀπο-
θωΐζω τὸ ἀποτίμομαι καὶ παραλογίζομαι. Ἀποϊππῶν ἐπόνους· ἐπιβὸν καὶ τὸ χεῖ-
ρον ξεσομένων. Ἄποικα· πρόβατα ἄκουρα. Ἀποκαθεύδουσιν· ἀντὶ τοῦ ἀποκοιτοῦσιν.
Ἀπόλεις· τοῦτ' ἐστι γυναῖκα χωρίζεσθαι ἀνδρὸς καὶ ἀφίστασθαι. Ἀποκαθιστῶν· διδούς. χαριζό-
μενος. σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί. τοῦτ' ἐστι τὴν τῶν ἐθνῶν βασιλείαν, τὴν
πρότερον δεσποτείαν ἀποδιδούς. Ἀποκακήσαντες· ἀφροντιστήσαντες. παρὰ δὲ σώφρονι ἀ-
ποκακήσαντες. Ἀπὸ καλοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξασθαι. θέλει λέγειν ὅτι βέλτιόν ἐστι χρῆσθαι
τοῖς γενναίοις στρατηγοῖς καὶ δεδοκιμασμένοις, ἢ τοῖς φαύλοις. κἂν γὰρ δέῃ παθεῖν, κρεῖττον ἀ-
πὸ ἀγαθοῦ ἢ φαύλου πάσχειν. καὶ ἀριστοφάνης. κἄν τι σφαλῇ τι ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου. Ἀπο-
καραδοκία· προσδοκία. καὶ ἀποκαραδοκῶν. ὁ δὲ, καθῆστο ἐν τῇ παρεμβολῇ. ἀποκαραδοκῶν
ὅποι καὶ τύχης χωρήσοι τὰ πράγματα. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀνελπιστίαν. Ἀποκαρτερήσαν-
τα· ἑαυτὸν λιμῷ ἢ ἀγχόνῃ τοῦ βίου ἐξαγαγόντα. λυκοῦργον τὸν λακεδαιμόνιον νομοθέτην,
μετὰ τὸ θεῖναι τοὺς νόμους, ἐλθόντα εἰς κρήτην, ἀποκαρτερῆσαι ὅπως μὴ αὐτοὺς ἀναγκα-
σθείη λῦσαι. καὶ αὖθις. ὁ δὲ ἀναξαγόρας ἐλθὼν ἐν λαμψάκῳ καὶ ἀποκαρτερήσας, τὸν βίον
κατέστρεψε. Ἀποκαταδυομένης· λείπει ὅτι ἂν λάβῃς κέρδος, ἀπὸ τῶν ἐμπόρων ἡ μετα-
φορά. οἷον καταδυομένης τῆς νεὼς ὅτι ἂν λάβωσι κέρδος ἡγοῦνται. Ἀποκαταλλάξαι· φί-
λον ποιῆσαι. Ἀποκατέστη τοῖς περὶ τὸν ζιχ', τὰ ὀφειλόμενα χρήματα τῶν ζ' ἐνιαυτῶν.
Ἀποκαυλίζεσθαι τὸν μηχανικὸν κειόν. Ἀποκαίνυμι· νικῶ. ἀπὸ τοῦ καίνω τὸ φονεύω κάνυ-
μι. ἐκαινύμην. μεταφορικὴ δὲ ἡ λέξις. κυρίως γὰρ ἐπὶ τῶν φονευόντων καὶ νικώντων λαμ-
βάνεται. ἢ παρὰ τὸ αἴνυμαι τὸ λαμβάνω. ἀπὸ τοῦ αἴνυσθαι καὶ λαμβάνειν ἄεθλον τοὺς νι-
κῶντας. Ἀποκεκλήκαμεν· ἀπηγορεύσαμεν. καὶ ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἀποκεκλήκαμεν
διογενεῖς θεοὺς μηκέτι τὴν πόλιν διαπερᾶν. Ἀποκεκραιπαλισμένος· τῆς κραιπάλης ἀ-
παλλαγεὶς καὶ μέθης. Ἀποκεκερουσμένον· οἷον· κεκρωτηριασμένον. ἀποκεκλασμένον.

καὶ κεκολοβωμένον. δέσμοι κυλίκιον. τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον ποτήριον. Ἀριστοφάνης
Ἀχαρνεῦσιν. Ἀποκεκύφαμεν. Ἀριστοφάνης. οἱ γὰρ ἄνδρες ὡς πρὸ λαμπροφόροι ὄν-
τες, ἀποκεκύφαμεν. οἱ γὰρ λυχνοφοροῦντες κεκύφασι διὰ τὸν ἄνεμον. Ἀποκείλαντες.
ἀποκλίναντες. Ἀποκείραντες καὶ κείραντες. ἑκατέρως λέγουσιν. Ἀποκέχρημαι δοτικῇ.
Ἀποκεῖσθαι πόρρω. ἀτιμάζεσθαι. οὕτω Κρατῖνος. Ἀποκηδήσαντες Ὅμηρος. παρὰ δὲ Σοφο-
κλεῖ ἀποκακήσαντες, ἀφροντιστήσαντες. καὶ ἀποκηδήσονται, τὴν λύπην ἀφαιρήσονται. Ἀπο-
κήρυκτον. ἀλλόκοτον. ὅτι ὁ λέγων τοὺς ἀποκηρύκτους φαύλους εἶναι, ἁπλῶς δόξαι ἂν λέγειν δὲ
ἐξ ἀνάγκης τοιούτους αὐτοὺς εἶναι, οὐ μὴν οὕτως ἔχει. ἐνδέχεται γάρ τινα μὴ τοιοῦτον εἶναι ἀπο-
κήρυκτον γενόμενον. Θεμιστοκλέα γοῦν ἀποκήρυκτόν φασι γενέσθαι. οὐ μὴν φαῦλος ἦν. καὶ ἀ-
ποκηρύττοντες ἀντὶ τοῦ ἀποπέμποντες. οὕτω Δημοσθένης καὶ Πλάτων. οἱ δέ φασι διαφέρειν ἐκ-
ποίητον ἀποκηρύκτου. ὅτι ὁ μὲν ἀποκήρυκτος, ἐπὶ κολάσει ἐκβάλλεται. ὁ δὲ ἐκποίητος, ὑπὸ
τοῦ φύσει πατρὸς εἰς ἕτερον οἶκον δίδοται πρὸς θέσιν. Ἀποκρύπτω αἰτιατικῇ. Ἀποκιν-
δυνεύοντες, ἀποτολμῶντες. ἀποδειλιῶντες. ὁ δὲ Σεβῆρος ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς καὶ πρὸ θε-
σέως τῶν Ἰβήρων ἐκ τοῦ τὰ πλείω κατορθοῦν ἐχόντων, ἦν ἀποκινδυνεῦσαί ποτε ἐτόλμησεν.

Ἀποκινεῖν. τὸ ἀπέρχεσθαι καὶ ἀποτρέχειν. λέγεται καὶ ἐπὶ πλοίων κατὰ γενομένων καὶ ὁρμιζομέ-
νων, ἀποκινεῖν ταῖς κώπαις. Ἀπόκινος. εἶδος ὀρχήσεως. Ἀποκλέομαι. αἰτιατικῇ. καὶ
ἀποκλείω αἰτιατικῇ. Ἀποκλήρωσις. μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν. ἀποκληρῶσαι θεοπειθῶ φο-
τὶ δὲ οὐδὲν ὤκνησε. λῆξις δὲ ἐπιμερίς. παῦσις. κληρονομία. Ἀπόκλητοι. κεκλημένοι. ἐπὶ τὴν
κοινὴν προσδεξάμενοι σύνοδον. οὔτε τοῖς ἀποκλήτοις συμμεταδόντες τὰς αὑτῶν κρίσεις δια-
λαβόντες, πόλεμον ἐξήνεγκαν. καὶ αὖθις Πολύβιος. τριάκοντα τῶν ἀποκλήτων προχειρι-
σάντων τοὺς συνεδρεύοντας μετὰ τοῦ βασιλέως. καὶ αὖθις. ὁ δέ, συνῆγε τοὺς ἀποκλήτους καὶ διαβού-
λιον ἀνεδίδου περὶ τῶν ἐνεστώτων. Ἀπόκλιμα τοῦ ὄρους ἀπόρρωμα. Ἀποκλίνω αἰτιατικῇ. Ἀπο-
κναίει. διαφθείρει. ἀποκόπτει. Ἀποκνίζει. λυπεῖ. ὀδυνᾷ. Ἀποκναίειν, ἐνοχλεῖν. παρεκτείνειν.
τί οὖν κάθῃ δέος. σύ μ' ἀποκναίεις περὶ παίδων. μὲν ἀνδρὸς μισουμένου. οὐ γὰρ ἀποκναίω τῶν μετέθει
τῆς ἀρετῆς τὸν ἄνδρα. λέγω δὴ τὸν Ἡρακλέα, ἐν δευτέρῳ τιθείς. εἰ καὶ τῶν παραλλήλων λει-
πόμεθα. φησὶ Τιμοκράτης θεοφύλακτος. καὶ αὖθις. οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ὑπὸ τῶν φορολό-
γων ἀγχόμενοι καὶ ἀποκναιόμενοι τόκοις ὀφλημάτων, ἀφερύβιστοι δυσθανατοῦντες ἀκού-
σιοι διεβίωσαν. Ἀπόκμυζε. ἀπόσκαλλε. ἢ ἀπότιλλε. Ἀποκοπῆναι τῶν ἰχνῶν τὴν κύνα
λέγουσιν. ὅταν μηκέτι δύνηται ἰχνεῖν. Ἀπόκοπος. ἐκτομίας καὶ ἀντὶ τοῦ ἀσθενὴς δεῖκται.
Ἀποκραιπαλισμός. κραιπάλης ἀπαλλαγὴ καὶ μέθης. Ἀπόκειμαι. κατάκειμαι. Ἀποκρίνω
δοτικῇ. Ἀποκρίθητι. Δημοσθένης. [illegible]. ἀποκρινεῖσθαι δὲ λέγουσι μᾶλλον
ἢ ἀποκριθήσεσθαι. Μένανδρος κανηφόρῳ. ὁ δὲ ἀποκρινεῖται, καὶ, ἐγὼ λέγοι μίσοι ἀπορολιμαῖα.
ὡς μηδὲν ἀποκρινόμενα δοῦλον λαλεῖν. καὶ ἀπόκρισις ἡ ἀπολογία. οὕτω Λυσίας ἐν Ἀντιφῶν-
τι. καὶ Δημοσθένης λέγει ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. ὡς προείρηται. Ἀπόκροτα. τραχεῖα. οἱ δέ, ἀποχω-
λοῦντο ἐν γῇ ἀποκρότῳ τε καὶ συνεχῶς ταλαιπωροῦντες. Ἀποκρύπτομαι. αἰτιατικῇ.

Ἀποκρούεσθαι αἰτιατικῇ. ἀποβάλλεσθαι. Ἀποκτείνω αἰτιατικῇ. φονεύω. καὶ ἀποκτεῖ-
ναι φονεῦσαι. καὶ ἀποκτείνης αὐθυποτακτικῶς. Ἀποκτιννύναι. φονεῦσαι. ἀποκτίννυσι λέγουσι
μᾶλλον ἢ ἀποκτιννύει. Κρατῖνος Βουκόλοις. καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν σκιαμαχῶν ἀποκτίννυσι ταῖς
ἀπειλαῖς. καὶ ἀπεκτόνασιν οὐκ ἀπεκτάκασι. μισοῦσι μὲν ὡς περιεργότερον. ἀπεκτάκασι-
δ' οὖν. Ἀπόκοιτος. πόρρω τῆς κοίτης. ὁ δὲ τῇ δοκήσει κατεπαννυχίζετο τῆς δειλίας ἀπό-
κοιτος. Ἀποκυηθέν. τεχθέν. ἐκ τοῦ ἀποκυΐσκω. Ἀπολαβόντες. ἐναποκλείσαντες. οἱ δέ, τὴν στρα-
τιὰν αὐλῶσι στενοῖς τε δυσεμβόλοις ἀπολαβόντες ἐς διαγωγὰς ἐλθεῖν ἠνάγκασαν. εἰωθό-
τως. διώξαντες, ἀπολαμβάνουσι τοὺς πολεμίους ἐν κοίλῳ χωρίῳ. καὶ πάντας κτείνουσι. καὶ αὖ-
θις. τὸ γὰρ χωρίον ἀμφοτέροις ἤρεσε. τοῖς μέν, ὅτι ἀπολαβόντες εἰς αὐτὸ τοὺς Ῥωμαίους, ὑπο-

σπόνδους

σπονδὰς ἀφῆκαν, πρὸς ἔνδειξιν ὧν παρ' ἀκρίτων. Ἀπλακτίζω· καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπη-
μένος· τουτέστιν ἀπεσκίρτησεν. Ἀπολαύειν γενικῇ. ἀπολαύειν ἐπὶ τῶν ἡδέων· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἐ-
ναντίων τάττουσι. ὡς Ἰσοκράτης· δέδοικα μή τι κακὸν ἀπολαύσαιμι. καὶ Μαρκελλῖνος περὶ Θουκυδί-
δου φησὶν ὅτι Κλέων ὅτι Βρασίδας ὁ αἴτιος τῆς συμφορᾶς, ἀπέλαυσε λοιδορίας ὡς ἂν τοῦ συγ-
γραφέως ὀργιζομένου. Ἀπολαχεῖν· τὸ διανείμασθαι τὰ πατρῷα καὶ ἄλλα τινὰ δόντα πρός
τινας· καὶ ἀπολαχεῖν. διαλαχεῖν δὲ τὸ διανεμεῖσθαι οἱ ῥήτορες εἰρήκασι. Ἀντιφῶν· ὁπότερον ἂν θέλω-
σι βούλοιντο χρήματα διαλαγχάνειν. ἀπολαχεῖν ἀντὶ τοῦ διαλαχεῖν. οὕτω Λυσίας καὶ Ἀριστοφά-
νης καὶ Ἀντιφῶν. Ἀπολέψῃς· ἐὰν διὰ τοῦ ε ἀπολέψῃς, τουτέστιν ἀπολεπίσῃς. ἀπολέψαν-
τα τὸ λέμμα. ἀπολεπίσαντα ὥσπερ ὠοῦ. ἐὰν δὲ ἀπολάψῃς, ἐκπίῃς. ἀπὸ τῶν κυνῶν ἡ μεταφο-
ρὰ καὶ ὅσα λάπτοντα πίνει. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἀποκναδαλεῖς. ἀφαρπάσεις. ἀποσπάσεις. Ὅ-
μηρος· λάψαντες γλώσσῃσι. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· γνοὺς ἀπολάψῃς ὅτι πλεῖστον δύνασαι τα-
χέως. Ἀπολεγόμενος· παραιτούμενος. Πολύβιος. ὁ δὲ, παρῃτεῖτο τοὺς Ἀχαιοὺς ἀπολεγόμενος τὴν ἀρ-
χήν. καὶ ἀπολέγοντα· ἀπαγορεύοντα. ἀποβλέποντα. γράμματά τε αὖ τινος ἀπολέγοντα τοῖς
πρεσβύτεσιν ἔγραφε, μηδαμῶς προΐεσθαι τὰ φρούρια παρ' αὐτοῖς. Ἀπόλεκτοι· ἐξαίρετοι. ἔκκρι-
τοι. ἐκλελεγμένοι. Ξενοφῶν· αἱ δὲ εἰς τοὺς δεσπότας ἀνηκείμεναι, ἀπόλεκτοι ἦσαν. Ἀπολω-
λεκὼς ἀπολέσας. Ἀπολελοιπότες· ἀντὶ τοῦ νενικηκότες. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δρομέων. οἱ γὰρ νικῶν-
τες, ἀπολείπουσι τοὺς ἡττωμένους. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν Παναθηναϊκῷ καὶ Πανηγυρικῷ. Ἀπλέ-
μητον· ἀνενόχλητον. κατάραντες εἰς χώραν εὐδαίμονα καὶ πολλῶν χρόνων ἀπολέμητον. Ἀπό-
λεμος· ὁ μὴ ἰσχύων ἢ ὁ μὴ εἰδὼς πολεμεῖν. ἀπόλεμος ἦν. καὶ ὑπὸ νόσου ποδάγρας οὔτε αἰχεῖρον ὄντε
οἱ ἀπὸ Λευκτρῶν ἄρτιοι. τίθεσθαι δὲ ἐπὶ τοῦ μηδεμίαν πρόφασιν ἐχόντων πολέμου, δρασάντων δὲ τὰ
πολεμίων. Ἀπολέξαι· ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν κρέμασθαι. τοῖς οὖν ἐν τοιῷδε πλέουσιν, ἀ-
πὸ λεπτοῦ μίτου φασὶν κρέμασθαι τὸ ζῆν. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάτοις κινδύνοις. Ἀπολεί-
πομαι· καὶ ἀπολειπόμεθα, γενικῇ. ἀπελιπόμεθα ἢ ἰῶτα. Ἀπολείπουσιν· ἀλλὰ καὶ ἀπο-
λιμπάνουσι παρὰ Λυσίᾳ. Ἀπόληκε· παῦε. Ἀπολιβάξῃς· συντόμως ἀναχωρήσεις. λιβὰς
γὰρ ἡ σταγών. ἧς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν. Ἀριστοφάνης· ἢν ἀπολιβάξῃς οὖν ὡς τάχιστα ἀπολού-
μενε. Ἀπολιγαίνει· θορυβεῖ. ὀξέως βοᾷ. παρὰ τὸ λιγύ. Ἀριστοφάνης· ἢν δὲ ἀπολιγαίνῃ τοὺς ἀγο-
ρανόμους καλῶ. ἀντὶ τοῦ ἱμάντας οἱ ἀγορανόμοι ἔχοντες, ἔτυπτον. Ἀπόλιδας· ἀγγενεῖς. ὡς μὴ οἰ-
κοῦντας ἐν πόλει. ἀπαιδεύτους. Ἀπόλις· ἐν τῷ, γενέθλιον. Ἀπολιμπάνομαι γενικῇ. ἀπολιμ-
πάνω δὲ αἰτιατικῇ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ. Ἀπολινάριος· Λαοδικεὺς τῆς Συρίας. γεγονὼς ἐν ἡμέραις Κων-
σταντίνου καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. καὶ ἕως τῆς ἀρχῆς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. σύγχρονος Βασιλείου καὶ
Γρηγορίου τῶν ἐν Καππαδοκίᾳ θαυμαζομένων. ἐγένετο δὲ γνώριμος ἀμφοτέρων καὶ Λιβανίου τοῦ σοφι-
στοῦ καὶ ἄλλων τινῶν. οὗτος οὐ μόνον γραμματικὸς καὶ τὴν ποίησιν δεξιός. ἀλλὰ πολλῷ πλείω
καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἐξήσκητο. καὶ ῥήτωρ ἦν ἀμφιδέξιος. οὗτος ἔγραψε κατὰ λογάδην, κατὰ Πορ-
φυρίου τοῦ δυσσεβοῦς τόμους λ'. καὶ δι' ἡρώων ἐπῶν, πᾶσαν τὴν τῶν Ἑβραίων γραφήν. ἔγραψε δὲ καὶ
ἐπιστολάς, καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς τὴν γραφὴν ὑπομνήματα. τοῦδέ τε Ἀπολιναρίου, καὶ Φιλοστόργιος μνή-
μην πεποίηται ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἱστορίᾳ. καί φησιν. Ἀπολινάριος ἤκμαζε κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐν τῇ Λα-
οδικείᾳ τῆς Συρίας. καὶ Βασίλειος ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας. καὶ Γρηγόριος ἐν τῇ Ναζιανζῷ. σταθμὸς δ' οὗ-
τος ὁ τόπος ἐστὶ τῆς αὐτῆς Καππαδοκίας. τρεῖς δὲ οὗτοι ἄνδρες τότε τοῦ ὁμοουσίου προὐμάχουν κατὰ τοῦ ἑ-
τεροουσίου μακρῷ πάντας παρενεγκόντες τοὺς πρότερον καὶ ὕστερον ἄχρις ἐμοῦ τῆς αἱρέσεως προστάν-
τας. ὡς παῖδα παρ' αὐτοῖς κριθῆναι τὸν Ἀθανάσιον. τῆς τε γὰρ ἔξωθεν καλουμένης παιδεύσεως
ἐπὶ πλεῖστον οὗτοι προεληλύθεισαν. καὶ τῶν ἱερῶν γραφῶν ὅσα εἰς ἀνάγνωσιν καὶ τὴν πρόχειρον
μνήμην ἔτεινε πολλὴν εἶχον τὴν ἐμπειρίαν. καὶ μάλιστά γε αὐτῶν, ὁ Ἀπολινάριος. οὗτος γὰρ δὴ καὶ
τῆς Ἑβραΐδος διαλέκτου ἐπαΐειν οἷός τε ἦν. καὶ μὴν καὶ συνέγραφεν ἕκαστος κατὰ τὸν αὐτοῦ τρόπον,
ἦν ἱκανώτατος. τῷ μέν γε Ἀπολιναρίῳ, τὸ ὑπομνηματικὸν εἶδος τῆς λέξεως, μακρῷ ἄριστα εἶχε. Βα-
σίλειος δὲ πανηγυρίσαι λαμπρότατος ἦν. τῷ δέ γε Γρηγορίῳ καὶ παρ' ἀμφοτέροις ἐξεταζομένῳ

μείζω βάσιν εἰς συγγραφὴν εἶχεν ὁ λόγος. καὶ ἦν εἰπεῖν Ἀπολιναρίου μὲν ἁδρότερος Βασίλειος δὲ σαθρώτερος. τοσαύτης δὲ αὐτοῖς ἐν τῷ λέγειν καὶ γράφειν δυνάμεως οὔσης, καὶ τὸ ἦθος οὐδὲν ἧττον οἱ ἄνδρες παρείχοντο πρὸς τὴν τῶν πολλῶν θέαν ἐπαγωγότατον. ὥστε καὶ οἷς ὁρῷντο καὶ οἷς ἔλεγον. καὶ ὅσα συγγράφοντες διεδίδοσαν, διὰ πάντων ἤρουν εἰς τὴν ἑαυτῶν κοινωνίαν τοὺς καθοτιοῦν αὐτῶν ἀμαθέστερον ἁλίσκεσθαι δυναμένους. τοσαῦτα περὶ αὐτῶν ὡς ἐν παραδρομῇ Φιλοστόργιος ὁ ἀρειανὸς ἔγραψεν. Ἀπολινάριος. οὗτος ἀνεφάνη μετὰ Παῦλον τὸν Σαμοσατέα πρόεδρος Λαοδικείας τῆς Συρίας. ματαιοφροσύνης ἐπέρασε γνωσάμενος. τῶν γὰρ ἀρειανῶν ἄψυχον πάντη λεγόντων τὴν τοῦ κυρίου σάρκα. αὐτὸς ἔφη ὅτι σάρκα μὲν ἐμψυχωμένην ψυχῇ ζωτικῇ ἀνέλαβεν ὁ κύριος. νοῦν δὲ τὸν ἡμέτερον οὐ προσήκατο. μὴ δεηθῆναι γάρ φησι τὴν σάρκα ἐκείνην ἀνθρωπίνου νοός. ἡγεμονευομένην ὑπὸ τοῦ αὐτὴν ἐνδεδυκότος θεοῦ λόγου. ἀλλὰ μηδὲ χωρεῖν αὐτῇ ἄλλην δύναμιν παρὰ τὴν θείαν. ταῦτα ὑποθέμενος, διατείνεται μίαν εἶναι τὴν φύσιν τοῦ λόγου καὶ τῆς σαρκὸς ἅτε ἀτελοῦς οὔσης εἰς τὸ εἶναι ἄνθρωπον διὰ τοῦτο μὴ ἄξιον φύσιν ὀνομάζεσθαι. μεθ' ὃν ἀναφαίνεται Θεόδωρος Μοψουεστίας πρόεδρος τῆς Κιλικίας. ἐγένοντο δὲ Ἀπολινάριοι δύο. πατὴρ καὶ υἱός. ὁ μὲν πατὴρ Ἀλεξανδρεύς, γήμας δὲ εἰς Λαοδίκειαν τῆς Συρίας, ἴσχει υἱὸν Ἀπολινάριον. ἄμφω δὲ συνήκμαζον Ἐπιφανίῳ τῷ σοφιστῇ. ὃν ἀκμάζοντα τότε ἠσπάζοντο. Θεόδοτος δὲ ὁ τῆς Λαοδικείας ἐπίσκοπος μηδενὶ τρόπῳ ἀποσπάσαι αὐτοὺς ἐξ αὐτοῦ δυνηθείς, ἄμφω τῆς κοινωνίας ἐζημίωσεν. ὕβριν τε ἡγεῖται ὁ παῖς Ἀπολινάριος τὰ γινόμενα καὶ τῇ ἐννοίᾳ τοῦ σοφιστοῦ θαρρῶν, καινοτομεῖ καὶ αὐτὸς αἵρεσιν. ἣ νῦν ἐπιπολάζει τὸ ὄνομα τοῦ εὑρόντος ἔχουσα. οἱ δέ φασι, διενεχθῆναι αὐτοὺς πρὸς Γεώργιον. ἑώρων γὰρ αὐτὸν ἀλλόκοτα δογματίζοντα. οὗτος δὲ ὁ Ἀπολινάριος βαθμοὺς ἐπὶ τῆς θείας φύσεως δοξάζειν ἐτόλμησε, καὶ μύθους τινὰς ταῖς θείαις ἐπαγγελίαις συνέταξεν. Ἀπολιταργιεῖς. ἀποδραμῇ ἀποσκιρτήσειας ἀπὸ τῆς θύρας. ἔνεστι δὲ ἐν τῇ λέξει τὸ ἀργόν, ὅπερ ἐστὶ τὸ ταχὺ καὶ τὸ λίαν. οὐ ταχέως οὖν φησιν ἀποδραμῇ. λιταργισμοὺς δὲ ἐκάλουν, καὶ τὰ σκιρτήματα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. οὔκουν ἀνύσας τι θᾶττον ἀπολιταργιεῖς ἀπὸ τῆς θύρας; ἔστι καὶ ἀπολιταργεῖν. Ἀπολογίζω. τὸ ἀποδιώκω καὶ ἀποβάλλω ὅπερ οὐ προσδέχομαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπολογαριάζω. καὶ τὸ ἀπολογίσασθαι τὸ ἐπεξελθεῖν ἕκαστα Δημοσθένης. Ἀπολογισμός. Πολύβιος. ὁ δὲ Ξάνθιππος παραγενόμενος, εἰς χεῖρας ἔφασκε τοῖς ἄρχουσι τοὺς ἀπολογισμοὺς παρὰ τί νῦν σφαλείησαν καὶ πῶς δύναιντο τοὺς ἐναντίους νικᾶν. Ἀπόλογος Ἀλκίνου. ἐπὶ τῶν φλυαρούντων καὶ μακρὸν ἀποτεινόντων λόγον.

Ἀπολογοῦμαί σοι δοτικῇ. Ἀπολλόδωρος Ἀθηναῖος. κωμικός. ἐποίησε δράματα μζ΄. ἐνίκησεν ε΄. Ἀπολλόδωρος. Γελῷος. κωμικός. σύγχρονος τοῦ κωμικοῦ Μενάνδρου. δράματα αὐτοῦ ἀποκαρτερῶν ἢ φιλάδελφοι. δευσοποιοί. ἱέρεια. γραμματόδειπνος. ψευδίας. σίσυφος. αἰσχίων. Ἀπολλόδωρος. Ταρσεύς. τραγικός. δράματα αὐτοῦ ἀκανθοπλήξ. [illegible]. ἕλληνες. θυέστης. ἱκέτιδες. ὀδυσσεύς. Ἀπολλόδωρος Ἀσκληπιάδου. γραμματικός. εἷς τῶν Παναιτίου τοῦ Ῥοδίου φιλοσόφου καὶ Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν. Ἀθηναῖος τὸ γένος. ἦρξε δὲ πρῶτος τῶν καλουμένων τραγιάμβων. Ἀπολλοκράτης. ὄνομα κύριον. Ἀπολλοφάνης. Ἀθηναῖος. κωμικός. ἀρχαῖος. δράματα αὐτοῦ, δάλις. ἰφιγέρων. κρῆτες. δανάη. κένταυροι. Ἀπολώλαμεν καὶ ἀπολώλασιν ἀττικῶς. ἀπολώλεσαν δὲ ὑπερσυντέλικος. Ἀπόλλων ἀπόλλωνος καὶ κλητική, ὦ ἄπολλον. Ἀπολωλεκώς. ἀπολέσας. καὶ ἀπολώλεκεν. Ἀπολωλὼς ἀρσενικὸν καὶ ἀπολωλὸς οὐδέτερον. Ὅτι ὁ Ἀπόλλων ὑποφήτης ἐστὶ τοῦ πατρός. καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνει τὰς μαντείας καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐκφέρει. καὶ ζήτει ἐν τῷ Διὸς φήμη. Ἀπολλώνεια ἱερὰ τὰ τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ἀπολλωνιάς. Ἀττάλου πατρὸς Εὐμενοῦς τοῦ βασιλέως γαμετή. ἥτις δημότις οὖσα, βασίλισσα ἐγένετο καὶ ταύτην διεφύλαξε τὴν ὑπεροχὴν μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας. οὐχ ἑταιρικὴν προσφερομένη πιθανότητα. σωφρονικὴν δὲ καὶ πολιτικὴν σεμνότητα καὶ καλοκαγαθίαν. τέτταρας γὰρ υἱοὺς γεννήσασα πρὸς πάντας τούτους ἀνυπέρβλητον ἐφύλαξεν εὔνοιαν καὶ φιλοστοργίαν μέχρι τελευτῆς. καίτοι χρόνον οὐκ ὀλίγον ὑπερβιώσασα τἀνδρός. πλὴν οἱ περὶ τὸν Ἄτταλον ἐν

τῇ

τῇ ἐπιδημίᾳ καλὴν ποιησάμενοι τὴν φήμην, ἀποδιδόντες τῇ μητρὶ τὴν καθήκουσαν χάριν τε καὶ τι-
μήν· ἄγοντες δ' ἐξ ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν μέσην αὐτῶν τὴν μητέρα, ἐπί τε τὰ ἱερὰ καὶ τὴν πόλιν
μετὰ τῆς θεραπείας. ἐφ' οἷς οἱ θεώμενοι, μεγάλως τοὺς νεανίσκους ἀπεδέχοντο· καὶ κατηξίουν,
καὶ μνημονεύοντες τὸν κλέοβιν καὶ βίτωνα, συνέκρινον τὰς αἱρέσεις αὐτῶν. καὶ τὸ τῆς προ-
θυμίας τῆς ἐκείνων λαμπρὸν, τῷ τῆς ὑπεροχῆς τοῦ βασιλέως ἀξιώματι συναναπληροῦντες. ταῦτα
ἐτελέσθη ἐν κυζίκῳ μετὰ τὴν διάλυσιν τὴν πρὸς περσέα τὸν βασιλέα. Ἀπολλωνιὰς λίμνη.
ὅτι ἄτταλος ὁ τῆς ἀσίας βασιλεὺς νικομήδει τῷ μονόδοντι πολεμήσας, ἐκράτησε τῆς αὐτοῦ χώρας.
ἀλλ' ὁ μὲν ῥωμαίους ἐπικαλεσάμενος, ἀνέλαβε τὴν ἀρχήν. ἄτταλος δὲ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα ἀπολλω-
νιάδα μεταλλάξασαν κατὰ τὸ μέγιστον ἱερὸν περγάμου κατέθετο, ὅπερ αὐτὸς ἐδείματο. τήν τε
γείτονα λίμνην αὐτῇ προσωνόμασεν. Ἀπολλωνιάτης. καὶ ἀπολλωνῖτις χώρα. Ἀπολ-
λώνιον. βραχέως τὸ ἱερὸν τοῦ ἀπόλλωνος. οὕτω καὶ παρὰ θουκυδίδῃ ἀναγνωστέον. ποσειδώνιον τὸ τοῦ
ποσειδῶνος. ὡς ἀθήναιον τὸ τῆς ἀθηνᾶς. καὶ διονύσιον. καὶ δημήτριον. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμώ-
νυμα τοῖς ἀνθρωπωνυμικοῖς. τὸ δὲ ποσειδάνειον δῆλον ὅτι δωριέων. Ἀπολλώνιος ἀλεξαν-
δρεὺς ἐπῶν ποιητής. διατρίψας ἐν ῥόδῳ· υἱὸς σιλλέως. μαθητὴς καλλιμάχου. σύγχρονος ἐρατο-
σθένους. καὶ εὐφορίωνος καὶ τιμάρχου. ἐπὶ πτολεμαίου τοῦ εὐεργέτου ἐπικληθέντος. καὶ διάδοχος ἐ-
ρατοσθένους γενόμενος ἐν τῇ προστασίᾳ τῆς ἐν ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκης. Ἀπολλώνιος
τυανεὺς φιλόσοφος. υἱὸς ἀπολλωνίου καὶ μητρὸς πολίτιδος τῶν ἐπιφανῶν. ὃν κύουσα ἡ μήτηρ, ἐπιστάν-
τα δαίμονα ἐθεάσατο λέγοντα ὡς αὐτὸς εἴη ὃν κύει. εἶναι δὲ πρωτέα τὸν αἰγύπτιον. ὅθεν ὑπει-
λῆφθαι αὐτὸν, πρωτέως εἶναι υἱόν. καὶ ἤκμαζε μὲν ἐπὶ κλαυδίου καὶ γαΐου καὶ νέρωνος. καὶ μέχρι
νέρβα. ἐφ' οὗ καὶ μετήλλαξεν. ἐσιώπησε δὲ κατὰ πυθαγόραν πέντε ἔτη. εἶτα ἀπῆρεν εἰς αἴγυπτον.
ἔπειτα εἰς βαβυλῶνα πρὸς τοὺς μάγους. κἀκεῖθεν ἐπὶ τοὺς ἄραβας. καὶ συνῆξεν ἐκ πάντων τὰ
μυρία καὶ περὶ αὐτοῦ θρυλλούμενα μαγγανεύματα. συνέταξε δὲ, τοσαῦτα. τελετὰς ἢ περὶ θυσιῶν. διαθή-
κην. χρησμούς. ἐπιστολάς. πυθαγόρου βίον. εἰς τοῦτον ἔγραψε φιλόστρατος ὁ λήμνιος τὸν φιλοσόφου
περὶ τούτου βίον. ὅτι ἀπολλώνιος ὁ τυανεὺς τὴν σωφροσύνην ὑπερέβαλε τὸ τοῦ σοφοκλέους. ὁ μὲν
γὰρ λυττῶντά τε ἔφη καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγεῖν, ἐλθόντα εἰς γῆρας. ὁ δὲ ἀπολλώνιος, ὑ-
π' ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης οὐδὲ ἐν μειρακίῳ ἡττήθη τούτου. ὅτι φιλόστρατος λέγει περὶ ἀπολλω-
νίου θειότερον ἢ πυθαγόραν τῇ σοφίᾳ προσελθεῖν. τυραννίδων τε ὑπεράραντα καὶ γενόμενον κατὰ
χρόνους οὔτε ἀρχαίους, οὔτ' αὖ νέους. ὃν οὔπω οἱ ἄνθρωποι γινώσκουσιν ἀπὸ τῆς ἀληθινῆς φιλοσοφίας.
ἣν φιλοσόφως τε καὶ ὑγιῶς ἐπήσκησεν. ἀλλ' ὁ μὲν τὸ, ὁ δὲ τὸ, ἐπαινεῖ τἀνδρός. οἱ δὲ, ἐπειδὴ μάγοις
βαβυλωνίων καὶ ἰνδῶν βραχμᾶσι καὶ τοῖς ἐν αἰγύπτῳ γυμνοῖς συνεγένετο μάγον ἡγοῦνται αὐτὸν καὶ
διαβάλλουσιν ὡς μὴ σοφόν. κακῶς γινώσκοντες. ἐμπεδοκλῆς τε γὰρ αὐτὸς καὶ πυθαγόρας καὶ δη-
μόκριτος ὁμιλήσαντες μάγοις καὶ πολλὰ δαιμόνια εἰπόντες οὔπω ὑπήχθησαν τῇ τέχνῃ. πλά-
των δὲ βαδίσας ἐς αἴγυπτον, καὶ πολλὰ τῶν ἐκεῖ προφητῶν τε καὶ ἱερέων ἐγκαταμίξας τοῖς ἑαυτοῦ λόγοις.
καὶ καθάπερ ζωγράφος ἐσκιαγραφημένοις ἐπιβαλὼν χρώματα, οὔπω μαγεύειν ἔδοξε. καίτοι πλεῖ-
στα ἀνθρώπων φθονηθεὶς ἐπὶ σοφίᾳ. οὐδὲ τὸ αἰσθέσθαι πολλὰ καὶ προγνῶναι διαβάλλοι ἂν τὸν ἀπολ-
λώνιον ἐφ' οἷς προὔλεγεν ἐς τὴν σοφίαν ταύτην. ἢ οὕτω διαβεβλήσεται καὶ σωκράτης ἐφ' οἷς προὔλεγε.
καὶ ἀναξαγόρας. ὃς ὀλυμπίασιν ὁπότε ἥκιστα ὗοι προελθὼν ὑπὸ κωδίῳ ἐς τὸ στάδιον ἐπὶ προρρήσει
ὄμβρου. καὶ ἄλλα τινὰ ὑπὲρ ἀναξαγόρου προτιθέντες, ἀφαιροῦνται τὸν ἀπολλώνιον τὸ κατὰ σο-
φίαν προγινώσκειν. δοκεῖ οὖν μοι μὴ περιιδεῖν τὴν τῶν πολλῶν ἄγνοιαν. ἀλλ' ἐξακριβῶσαι τὸν ἄν-
δρα τοῖς τε χρόνοις καθ' οὓς εἶπέ τι καὶ ἔπραξε. τοῖς τε σοφίας τρόποις ὑφ' ὧν ἔψαυσε τοῦ δαιμόνιός
τε καὶ θεῖος νομισθῆναι. ξυνείλεκται δέ μοι τὰ μὲν, ἐκ πόλεων ὁπόσαι αὐτοῦ ἤρων. τὰ δὲ ἐξ ἱερῶν ὁ-
πόσα ὑπ' αὐτοῦ ἐπανήχθη παραλελυμένα τοὺς θεσμοὺς ἤδη. τὰ δὲ, ἐξ ὧν ἕτεροι πρὸς αὐτὸν ἢ αὐτὸς
πρὸς ἄλλους ἔγραφεν. ἐπέστελλε δὲ βασιλεῦσι. σοφισταῖς. φιλοσόφοις. ἠλείοις. δελφοῖς. ἰνδοῖς.
αἰγυπτίοις. ὑπὲρ θεῶν ὑπὲρ ἠθῶν ὑπὲρ νόμων περὶ οἷς ὅτι ἂν παράπτοι. τὰ δὲ ἀκριβέστερα περὶ δά-
μιδος ἀκηκοώς. οὗτος ἀπολλώνιος ὁ τυανεὺς, διαμνημονευτικός τις ἦν εἴπερ τις ἄλλος. ὃς τὴν μὲν

φωνὴν σιωπῇ κατεῖχε. πλεῖστα δὲ ἀνελέγετο. καὶ τὸ μνημονικὸν ἐκ τούτου τῆς γυμνούμενος, ἔ-
ρρωτο ὑπὲρ τὸν σιμωνίδην, καὶ ὕμνος αὐτῷ τίς ἐστιν εἰς μνημοσύνην ὃν ᾖδεν. ἐν ᾧ πάντα μὲν ὑπὸ
τοῦ χρόνου μαραίνεσθαί φησιν. αὐτὸν μὲν τὸν χρόνον ἀγήρω τε καὶ ἀθάνατον ὑπὸ τῆς μνημοσύ-
νης εἶναι. ζήτει περὶ ἀπολλωνίου καὶ ἕτερα αὐτοῦ προγνωστικὰ ἐν τῷ τιμασί. Ὅτι ὁ ἀπολλώνιος οὗτος
καὶ περὶ ἀναξαγόρου ἔφη. καὶ ὁ κλαζομένιος οὗτος καὶ ἀγέλαις καὶ μήλοις τὰ ἑαυτοῦ ἀνεὶς εἰ π-
προβάτοις μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις φιλοσοφῆσαι. ὁ δὲ θηβαῖος κράτης, καταποντώσας τὴν οὐσίαν
οὔτε προβάτοις ποιήσας ἐπιτήδειον, οὔτε ἀνθρώποις. Ἀπολλώνιος ἕτερος. τυανεὺς φιλόσοφ-
νεώτερος. γεγονὼς ἐπὶ ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως ὡς ἀνέγραψεν ἐν τῷ περὶ ὁμωνύμων. Ἀπολλώ-
νιος ἀλεξανδρεύς. ὁ κληθεὶς δύσκολος. πατὴρ ἡρωδιανοῦ τοῦ τεχνογράφου γραμματικοῦ. ὃς ἔγραψε
τάδε. περὶ μερισμοῦ τῶν τοῦ λόγου μερῶν βιβλία τέσσαρα. περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν, δ.
περὶ ῥήματος ἤτοι ῥηματικῶν ἐν βιβλίοις πέντε. περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων παραγωγῶν
βιβλίον ἕν. περὶ ῥημάτων ἤτοι ὀνοματικῶν ἕν. περὶ ὀνομάτων καὶ διαλέκτων. περὶ τῆς ἐν θη-
λυκοῖς ὀνόμασιν εὐθείας, ἕν. περὶ παρωνύμων ἕν. περὶ συγκριτικῶν καὶ περὶ διαλέκτων δωρίδος
ἰάδος. αἰολίδος. ἀτθίδος. περὶ σχημάτων ὁμηρικῶν. περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας. περὶ πα-
θῶν. περὶ τόνων κατηναγκασμένων βιβλία δύο. περὶ τόνων σκολιῶν βιβλίον ἕν. περὶ προσῳδι-
ῶν, ε. περὶ στοιχείων. περὶ προθέσεων. περὶ τῶν διδύμως πιθανῶν. περὶ συνθέσεως. περὶ διαφορουμέ-
νων. περὶ τοῦ τίς. περὶ γενῶν. περὶ πνευμάτων. περὶ κτητικῶν. περὶ συζυγίας. Ἀπολλώνιος.
ἀρχεβούλου ἢ ἀρχιβίου. ἔγραψε περὶ λέξεων ὁμηρικῶν κατὰ στοιχεῖον. Ἀπολλώνιος. ἀφρο-
δισιεὺς ἀρχιερεὺς καὶ ἱστορικός. ἔγραψε καρικὰ περὶ τραλλέων. περὶ ὀρφέως καὶ τῶν τελετῶν αὐ-
τοῦ. Ἀπόλλωνος ἄγαλμα κιθάραν ἐπιχειρῶν ἔχον πλάττουσι. τοῦ ἀπόλλωνος ἄγαλμα οἱ-
ονεὶ δὲ ἥλιον τὴν τοῦ παντὸς ἁρμονίαν. κινούμενος γὰρ τοῖς λοιποῖς ἄστρασι, καὶ κτίζει καὶ ζωο-
γονεῖ. Ἀπολλῶς ἀπολλῶ. ὄνομα κύριον ἀττικῶς. Ἀπολοίμην εὐκτικῶς. καὶ ἀπό-
λοιτο. ὡς ἀπόλοι κακία. Ἀπολλύειν. καὶ ἀπολλῦσαι διττῶς λέγουσι. καὶ ἀποδεικνύειν καὶ ἀ-
ποδεικνύναι. καὶ τὰ τούτοις ὅμοια. Ἀπολύκου θυγάτηρ. ἐπὶ τῶν ἀπράκτως ἀπιόντων. οἱ δὲ, ἐπὶ τῶν
ἀπηνῶν καὶ ἀγρίων. Ἀπολυμαίνεσθαι. ἀποκαθαίρεσθαι. λύματα γὰρ τὰ καθάρσια λέγουσι.
ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ῥύπος. ἐπειδὴ τὸ λυμαινόμενον τὸ ἀπολειπόμενον. ἀπὸ τοῦ τὸ λῦμα. λυμαίνω. καὶ ἀπο-
λυμαίνω. φύσει δὲ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καθαρτικόν. ὅτι καὶ τὰ περιττώματα εἰς τὴν ἀπείρ-
τον θάλασσαν βάλλομεν. τὸ δὲ λῦμα ἐκ τοῦ ῥύπου αἰολικῶς. ῥύπω ἔρρυμμαι ῥῦμμα καὶ λῦμα.

Ἀπολυόμενος. ὑπεραπολογούμενος. ὁ δὲ πρεσβείας διεπέμπετο ἀπολυόμενος τὰς διαβο-
λὰς ἃς κατ' αὐτοῦ γενέσθαι ἐπυνθάνετο. Ἀπολύων. τῷ θανάτῳ παραπέμπων δαβίδ. ἢ ἀπο-
λύων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν. ἄλλος δὲ ἑρμηνευτὴς ἀπ' ὀλίγων φησίν. Ἀπομαγ-
δαλία. τὸ σταῖς ᾧ ἀπομάττονται οἱ μάγειροι. ὃ πρὶν ἐκάλουν χειρόμακτρον. καὶ μετὰ τὴν ἐργασίαν ἀ-
πέρριπτον τοῖς κυσίν. ἢ ἐκ τῶν κυνῶν τροφή. ἥτις ἦν σταῖς καὶ λίπος ὡς καὶ ὁ ποιητής. αἰεὶ γάρ τε φέ-
ρει μειλίγματα θυμοῦ. μετὰ γὰρ τὸ δειπνεῖν εἰς τὸ σταῖς ἀπεψῶντο τὸ λίπος καὶ τοῖς κυσὶν ἐρρίπτουν.
καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. πλὴν ὑπερβαλεῖσθαι σ' οἴομαι τούτοισιν ἤματι τὴν γὰρ ἀπομαγδαλίας
σιτούμενος, ὥσπερ οὗτος ἐκτραφείς. Ἀπομακτᾶσιν ὑλῶν, ἀπεσκοτημένα δέ, εὐσκιογραφημέ-
να. Ἀπομάττεσθαι. ἀναλαβεῖν. μιμεῖσθαι. καὶ ἀποτυποῦν, καὶ ἀπομάττων δημοσθένης ἐν τῷ ὑ-
πὲρ κτησιφῶντος. οἱ μὲν, ἀντὶ τοῦ ἀποψῶν. ἄλλοι δέ, ἀντὶ τοῦ περιπλάττων τὸν πηλὸν καὶ τὰ πίτυ-
ρα τοῖς τελουμένοις. ἀπομάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα τῷ πηλῷ. Ἀπόμαχος, ὁ ἐκτὸς τοῦ πολέμου
γεγονώς. ὁ δέ, πλήττεται βέλει τὸν μηρὸν ὡς μικροῦ δεῖν μελλῆσαι ἀπόμαχος ἔσεσθαι. καὶ αὖθις ὁ δὲ
ὑπὸ τῆς λύπης κατακλυζόμενος, ἀπόμαχος ἦν. καὶ ἀπόμαχοι ἑαυτοὺς κατεχρήσαντο οἱ δὲ ἐν
τῇ ἡλικίᾳ ὄντες ἐναντίους ἀθρόοι ὥρμησαν καὶ προθύμως κατεκόπησαν. ἢ οἱ ἔξω τῆς μάχης.
ὁ δὲ αὐτῷ ἠπείλλετο ὡς ἔσοιτο ὁ θεοδόσιος ἠπατημένος ἀπόμαχος ὀπίσω ἀναχωρεῖ. καὶ ἀ-
πομαχομένου αὐθισταμένου. παραιτουμένου. ἀπομαχομένου δὲ τοῦ φαβίου καὶ πολλὰ ἀρνουμένου
δεήσεις ἵνα τῆς ἀρχῆς ἀπολυθείη. Ἀπομάχομαι. δοτικῇ. Ἀπομηνίσας. ἀποχωρήσας.

διὸ ὀργήν. ἢ παυσάμενος τῆς ὀργῆς. Ἀπὸ μηχανῆς. ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ παραλόγων. οἱ γὰρ τῶν
τραγῳδιῶν ποιηταὶ θεὸν εἰσάγειν εἰς τὴν σκηνὴν ἐτόλμων ὥστε συγχυθῆναι αὐτοὺς θεατὰς πρὸς
τὰ εἰρημένα, καὶ ἐλεεῖν τοὺς ἠτυχηκέναι δόξαντας ὡς ἀνάξια πεπονθότας. ἢ μισῆσαι τοὺς πε-
ποιηκότας, ἢ παρανομήσαντας, εἰώθασι θεοὺς εἰσάγειν. οὐκ ἀπὸ τῆς σκηνῆς ὁρμωμένους.
ἀλλ' ἐξ ὕψους ἀπό τινος μηχανῆς. ἣν ἔβλεπον μὲν πρότερον οἱ θεαταί, κατ' ἐκείνην δὲ τὴν ἡμέραν
στρεφομένη ἐδείκνυε τὸ τοῦ θεοῦ πρόσωπον. καὶ τοῦτο κατάστασιν εἶναι τοῦ δράματος. ἐλέγετο δὲ θεὸς
ἀπὸ μηχανῆς. Ἀπόμισθος. ἄμισθος. ὁ μισθῷ ἔργον τι διαπραξάμενος. καὶ ἄμισθος ἀφει-
μένος. κεῖται δὲ ἡ λέξις παρὰ λυσίᾳ ἐν τῷ πρὸς καπηλέα. ἀπόμισθοι δὲ παρὰ δημοσθένει οἱ μι-
σθὸν μὴ λαβόντες. Ἀπομώμοκα. ἀντὶ τοῦ ὁρκωμοσίαν πρὸς τὰς γυναῖκας πεποίηκα. καὶ
ἀπομωμοκότας ἀποταξαμένους. πολλοὺς δὲ ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς τέρμασιν ὥρας διε-
μήρισαν ἄνδρες ἐρασταί. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. Ἀπομιμοῦμαι αἰτιατικῇ. Ἀπομνημονεύω αἰ-
τιατικῇ. Ἀπομορξάμενος. ἀποπαυσάμενος. Ἀπομόσαι καὶ κατομόσαι. τὸ μὲν, ἀρνητι-
κόν. τὸ δὲ καταφατικόν. Ἀπόμοιρα μέρος. ἀπόμοιρα δὲ τῆς στρατιᾶς ἀσκοὺς ἐπιφερόμενοι
ἐφοδίων καὶ τάφρας ἀναπληρουμένους, ξιφιδίοις τούτους διέρρηξαν. καὶ τὸν ἀέρα εἴθ' ὅλωσαν. ἀγα-
θίας. ἀπόμοιρα δὲ ἦν τῶν φράγκων. καὶ αὖ τὰ τῆδε πεδία ἐφοίτα χιλοῦ ἕνεκα. Ἀπομυζῶ. ἀ-
ποστομίζω. Ἀπὸν, ἀπρεπές. σημαίνει καὶ τὸ μὴ παρόν. Ἀπὸ νανάκου. ἐπὶ τῶν σφόδρα
παλαιῶν καὶ ἀρχαίων. Ἀπόνασθαι. κατατρυφᾶν. ἢ ὠφελεῖσθαι. οὐ μὴν ἀπόνασθαι τῆς ὑπερβολῆς τῆς
βασιλείας αὐτῶν. τελευτᾷ τῇ νόσῳ ἐπὶ ταῖς πάσαις ἡμέραις. Ἀπονέμου τῆς ἁμάξης. τῶν γὰρ
ὄνων οὐδὲν μέλει. παροιμία, ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα τιμελούντων, τῶν δὲ ἀλλοτρίων ἀμελούντων. παρόσον οἱ
ἰδίαν ἔχοντες ἅμαξαν. ὄνους δὲ μισθούμενοι ἀμελοῦσιν αὐτῶν. Ἀπονεύειν. ἐκκλίνειν. τὸ παρεῖσθαι.
συνέβαινε τοὺς αἰγίους πάλαι μὲν στασιάζειν. προσφάτως δὲ ἀπονεύειν. τοὺς μὲν, πρὸς ῥωμαίους.
τοὺς δὲ πρὸς μακεδόνας. Ἀπόνειμε. ἀπόδος. ἀπονέμεσθε. Ἀπονητί. ἀνωδύνως. ἀπόνως, ἀνιδρωτί.
ἀκμητί. ἀμεταστρεπτὶ παρὰ τὸ τοῦτο καὶ ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται. λέγεται δὲ καὶ ἀπονητότατα. Ἀπόνιπτρον.
ἀριστοφάνης. ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἑσπέρας. εἰώθασι δὲ οἱ ἀρχαῖοι εἴποτε ἐκχέοιτο ἀπόνι-
πτρον ἀπὸ τῶν θυρίδων ἵνα μή τις βραχῇ. λέγειν τῶν παριόντων ἔξιτω. καὶ ἀπονίψασθαι μετὰ τὸ
δεῖπνον, ὃ λέγομεν. πρὸ τοῦ δείπνου δὲ κατὰ χειρός. Ἀπονομὴ καὶ ἀπόμοιρα. ὡς μέρος τι τῶν προσγινο-
μένων ἐκ τῶν μετάλλων λαμβανούσης τῆς πόλεως. ἢ ὡς διῃρημένων εἰς πλείους μισθωτὰς ἵν' ἕκαστος
λάβοι τι μέρος. Ἀπονοήσει. ἐπανελεύσῃ. Ἀπονοσφίζεσθαι. ἀποχωρίζεσθαι. Ἀπὸ νοῦ καὶ πα-
σῶν. παροιμία. ἐπὶ τῶν ἱππικὴν ἐπιχειρούντων μὴ δυναμένων δὲ μηδὲ ὄνοις χρῆσθαι. ἀριστοφάνης νε-
φέλαις. τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπὸ νοῦ καταπεσών. ὁ δὲ φιλόσοφος πλάτων ὥστε οὐκ ἀπὸ τοῦ ὄνου τὴν
παροιμίαν λέγεσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ νοῦ. οὕτως καὶ μὴ καθάπερ ἀχάλινον κεκτημένον τὸ στόμα βίᾳ ὑπὸ
τοῦ λόγου φερόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν ἀπό τινος νοῦ καταπεσεῖν. Ἀπόνοια. ἄνοια. ὕβρεις. προ-
κόπιος. ἀδικούμενοι εἰώθασιν εἰς ἀπόνοιαν τρέπεσθαι οἱ ἄνθρωποι ὅπερ ἔπαθον καὶ οἱ βένετοι ἐπὶ
ἰουστινιανοῦ. καὶ πρῶτον μὲν τοῖς στασιώταις τὰ ἀμφὶ τὴν κόμην ἐς νεώτερόν τινα παραβέβλητο
τρόπον. ἀπεκείροντο γὰρ αὐτὴν οὐδὲν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις. τοῦ μὲν γὰρ μύστακος καὶ τοῦ γενείου οὐδα-
μῆ ἥπτοντο. ἀλλ' αὐτὸν κατακομᾶν ἐπὶ πλεῖστον ὥσπερ οἱ πέρσαι ἀεὶ ἤθελον. τῶν δὲ ἐν τῇ κεφαλῇ
τριχῶν τὰ ἔμπροσθεν ἄχρις ἐς τοὺς κροτάφους ἀποτεμνόμενοι, τὰ ὄπισθεν ἀποκρέμασθαι σφί-
σιν ἐπὶ μακρότατον. λόγῳ οὐδενὶ εἴων ὥσπερ οἱ μασαγέται. διὸ καὶ οὖννιον ἐκάλει τοῦτο αὐτὸ εἶδος. καὶ
τὰ ἱμάτια δὲ πάρυφα ἠξίουν εἶναι. καὶ αὖθις ἰουλιανὸς τὸ μὴ προσδέχεσθαι τό τε δυνατὸν καὶ τὸ ἀδύ-
νατον ἐν πράγματι τῆς ἐσχάτης ἀπονοίας ἐστὶ σημεῖον. Ἀπονυχιῶ σου τὴν πρυτανικὴν σιτίαν. ἀντὶ τοῦ
ἀφαιρήσομαι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὀνυχιζομένων. ἀφαιρήσομαι γάρ φησι τὴν σίτησιν. ἀπονυχίσαι
μᾶλλον λέγουσιν ἢ ὀνυχίσαι. Ἀποξενοῖσιν. ἀπὸ τοῖς ξένοις. Ἀποξύονται. ἀποτίθενται.
Ἀπόξυσον. ὁ δὲ ὅμηρος ἀπόξυσον εἶπεν. Ἀποξυστροῦνται. ἐπικάμπτονται. ἐπιστρέφονται
πολύβιος. αἱ γὰρ μάχαιραι τῶν γαλατῶν τὰς καταφορὰς μίαν ἔχουσι τὴν πρώτην καταφορὰν
καιρίαν. ἀπὸ δὲ ταύτης εὐθέως ἀποξυστροῦνται. καμπτόμεναι κατὰ μῆκος καὶ πλάτος ἐπὶ τοσοῦτον

του, ὥστε καὶ μηδῶ τις ἀναστροφὴν τοῖς χρωμένοις ἐρείσαντες, πρὸς τὴν γῆν ἀπευθύναι ὑπο-
δι, ταχέως ἀπέραντον εἶναι τὴν διαπέραν αὐτῶν πληγήν. Ἀποπάλλω γενική. Ἀπὸ παραγ-
γέλσεως. οἱ δέ, ἀπὸ παραγγέλσεως πορευόμενοι, ἀφικνοῦνται ἅμα ἡμέρᾳ πρὸς τὸ ὄρος. Ἀπο-
πάτημα. αὐτὸ τὸ σκύβαλον. ὦ πόλις χρυσογλώττε. τί γὰρ ἔστ' ἐκεῖνος ἀποπατήματος λωπεκός. κερα-
τῖνος δρᾶται τισι. τὸν Κερκυόνα τε, ἔωθεν ἀποπατοῦντ' ἐπὶ τοῖς λαχάνοις εὑρὼν ἀπέπνιξε. καὶ ἀ-
ποπατησόμενοι, τὴν κόπρον κενώσαντες. πάτος δὲ ἡ ὁδός. Ἀριστοφάνης. οὐδεὶς θύει τῷ ἀπαυ-
οὐ λεῖ στέχεται πλὴν ἀποπατησόμενοι ἐκπλεῖν ἢ μύειν. ἀπόπατος δὲ ἡ κένωσις τῆς γαστρός. καὶ
Ἀριστοφάνης Ποικιλεωνύμου φησίν. εἰς ἀπόπατον ᾤχετο στρατιὰν λαβών. καὶ χέζειν ὅ, τι μῆνας
ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν. πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγε τῇ πανσελήνῳ. Ἀπὸ παρτῶν καὶ πρόσωπα
λέγουσιν. ὁ δὲ Φαίδρων καὶ Λυτρώνων, βάρβαρα. Ἀποπέμψαι τε φενδόνας κώπαις ἀπὸ τῶν
ναυτικῶν. κέλευσμα γάρ ἐστι ναυτικὸν ἐφ' ἑνδόνας κώπαις λεγόμενον. Ἀριστοφάνης φησίν. Ἀπὸ
πέντε ἅλλεσθαι πρὸς ἓν κῦμα. ἐπὶ τῶν διὰ πάσχουσιν αἱρουμένων μᾶλλον ἑαυτοὺς ἐμβαλ-
λειν εἴς τινα δυσκολίαν. Ἀποπεπιστευκότες. εἰς πίστιν ἐλθόντες. ἤδη πάντα ἀναπεπλώκασι
διὰ τὴν προκειμένην ἑορτὴν ἀποπεπιστευκότες τοῖς εἰσιοῦσιν. ἀντὶ τοῦ θαρρήσαντες βεβαιω-
θέντες. Ἀποπεπόνηκας τῶν πόνων ἔληξας. Ἀποπερατοῦσαν. συμπληροῦσαν. καὶ ἀπο-
περαίνοντες τελειοῦντες. παιδαρίων τε καὶ γυναικῶν φλυνάφους διαπλέκοντες καὶ ἀποπε-
ραίνοντες. Ἀποπεφασμένον. ἀπειρημένον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀποδεδειγμένον καὶ πεφανερωμένον.
οὕτω Δείναρχος καὶ Λυσίας καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. Ἀποπεφοίτηκεν. ἀπῆλθεν.

Ἀπόπειρα. δοκιμασία. δοκιμάσει. ὃ δὴ ὄντι συνέβαινε τῷ ὄντι φιλοσόφῳ ἐρῶντι τῶν νέων ὡς
πυρὶ ἐν χρυσὸν δοκιμάζεσθαι. εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖται ἀπόπειραν, αὐτὸ τοῦτο μάλιστα δὴ ἦν ἡ ἀπό-
πειρα, σπουδή τις εἶναι προσποιουμένη καὶ ἐλλοχῶσα τὰς νεωτέρας ἀπάσας κινήσεις. ἐμέμφου δὲ
κώλυεν ὡς χαλεπωτάτου ὄντος τοῦ πράγματος. καὶ ἀποπειρῶμαι γενική. Ἀποπηδῶ γενική.
καὶ αἰτιατικῇ δέ, ἀποπηδᾶν λόγον σοφὸν μὴ δυνάμενον παρὰ δήμου. Ἀποπλανῶ γενική.

Ἀποπληξία. θλίψις. μανία. ἄνοια. ὅτι μαρηρὲ αὐτονίνου ἀλγῆφος. βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀδο-
κητὶ διαφθείρεται. πλήθους ἰχῶρος τε ἐπὶ πνεύματος ἐπισχόντος οἱ τῶν πνοήν. ὁ δὴ πάθος, ἀποπλη-
ξίαν παῖδες ἰατρῶν ὀνομάζουσι. καὶ ἀπόπληκτος ὁ πεπονθώς. Ἀποπλήσας. ἐν ἴσῳ τρόπῳ τὸν
προσδιαλεγόμενον ἀποπλήσας, ἐξέπεμψεν. Ἀποπνέω γενική. ἀποπνεῖ τε διαπνεῖ τὸ πέρδεσθαι. εὐ-
σχημονέστερον τοῦ ἀποψοφεῖν. Ἀποπομπαῖος. ὁ χίμαρος ὁ τράγος. καὶ ἀποπομπαῖοι θεοί τινες
οὕτως ἐκαλοῦντο. καὶ ἀποπομπή, ἀντὶ τοῦ ἀποτροπή. Ἀποπορευτέα. ἀγαθοί. τίγα-
ροῦν ἀποπορευτέα αὐτῶν ἐδόκει τῶν ἐπιφανῶν ποταμῶν καὶ τῆς ἐκείνης δυσχωρίων. ἀντὶ τοῦ ἐ-
παρκητέον. ὑποστρεπτέον. Ἀποπορεία ἡ ἀναχώρησις. ἐνεκελεύσαντο δὲ τοῖς ἑπομένοις
οἰκέταις ἐπιταχῦναι τὴν ἀποπορείαν. τὴν ἀποστροφήν, τὴν ἐπάνοδον. Προκόπιος. ὁ δὲ Χοσρόης
οὐκ ἐβούλετο τὴν ἀποπορείαν ἣ περ ἐληλύθει ποιήσασθαι. τουτέστι τὴν ἐπάνοδον. Ἀπο-
πρεσβεύει, ἀπαγγέλλει πρεσβείαν. Ἀποπρίω. ἀντὶ τοῦ ὤνησαι. καὶ ἀπόδος ἀντὶ τῆς ἀπο-
λωλύας. Ἀποπταίη. πέταται. Ἀπόπτολις. ἔρημος ἄπολις. Ἀπόπτον. πόρρωθεν ὁ-
ρώμενον ἢ ἀθεώρητον ὑψηλότατον. ἀπόπτος δ' ἐκκέτευσε τῆς ἐμῆς χερὸς θιγών. ἀγρούς σφε πέμ-
ψαι καὶ ποιμνίων νομάς, ὡς πλεῖστον εἴη τοῦδ' ἄποπτος ἄστεος. ἄποπτος δὲ ὁ ἀθεώρητος. Σοφοκλῆς.
ὡς εὖ μαθοῦσα, κἂν ἄποπτος ᾖς ὅμως, φώνημα ποῦ τε ξυναρπάζω φρενί. Ἀποπτύω αἰτιατι-
κῇ. Ἀποπυργίζοντας. λόγους τε ἔγραψε διαγορεύοντας ἀθεότητα. ἀναχωρήσει ναῦ τοῖς ἐκπλέουσι πρὸς τὸ
θεῖον δόξης ἔχοντας. Ἀπορραγείς. ἀποκοπείς. καὶ παροιμία. ἀπορραγήσεται τεινόμενον τὸ κα-
λώδιον. ἐπὶ τῶν βίᾳ τι καὶ ἀνάγκῃ ποιούντων. Ἀπορρέξαντες. ἀπομερίσαντες ἀπόμοιραν
δόντες. Ἀπορρεῖν καὶ σφακελίζειν διαφέρει. τὸ μὲν σφακελίζειν, φλεγμαίνειν ἐστὶ καὶ δια-
τοῦτο πάσχειν. Κρατῖνος. Ἀπορρήγνυμι γενική. Ἀπορρηθὲν ἀπαγορευθέν. ἐπὶ τοῦ κελεύειν
τι μὴ γίνεσθαι. καὶ ἀπορρηθῆ. ἀντὶ τοῦ ἀποκηρυχθῆ πάλαι τῶν. Ἀπορρῆξαι. τὴν ψυχὴν ἐκπνεῦ-
σαι. Ἀπορρῆξαι τὴν ψυχὴν διψῶντα μόλις. καὶ ὀψὲ τούτου τυχόντα. καὶ ἀπορρήξουσι. λαλή-

σουσι. Σοφοκλῆς· τοὺς ἐν σιωπῇ σοι μὲν οἱ λίθοι τὰς φωνὰς ἀπορρήξουσι τῶν πεπειραμένων. Ἀπορρησία· ἀντὶ τοῦ ἀπειθεία. οὕτως Εὔβουλος. καὶ ἀπόρρησιν· ἀπαγόρευσιν. ὁ δὲ ἐπήνεγκε τὴν ἀπόρρησιν. ἀλλ' ἀθυμοῦ πληρωθεὶς ἔφη. καὶ αὖθις τὴν γενομένην ἀπόρρησιν τοῦ γάμου. σημαίνει δὲ καὶ ἀποκήρυξιν παιδός. Ἀπόρρητα· ἀνεκλάλητα. ἀπόκρυφα. ἀπόρρητα ἔλεγον, τὰ ἀπειρημένα λέγεσθαι, οὐ μόνον τὰ ἀπηγορευμένα. ἀπόρρητά τε τοῖσιν ἐχθροῖσι τοῖς ἡμετέροισι λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. ἀπόρρητα τὰ ἀπειρημένα ἐν τοῖς νόμοις. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πάντα τὰ ἀπειρημένα καὶ ἀπηγορευμένα λέγουσιν. Ἀριστοφάνης. αὐτό, τὸ ἀπόρρητα δρᾶν ἔτι μέλλει. διὸ περὶ τὰ μὴ ἐξαγόρευτα ὀνομάζουσιν οὕτως. Ἀπορριπτεῖ· αἰτιατικῇ. ἀποβάλλει. καὶ ἀπορρίπτεσθαι αἰτιατικῇ. Ἀπὸ ῥοῆς σταγόνος. Ἄπορος χώρα. ἀντὶ τοῦ ἀπόρευτος. λέγεται δὲ ἄπορος καὶ ὁ μηχανήν τινα μὴ δυνάμενος εὑρεῖν. ὁ ἐνδεής. Ἀπορῶντι· ἐρωτῶντι. ἀπορῶντι δὲ αὐτῷ τίνι μηχανῇ ἀνευρίσκοι τὸν διαφανέντα. Ἀπορῶ· γράφω· ἀποτίλλομαι. λογίζομαι ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρόν. γράφομεν ἀντὶ τοῦ καταγράφω καὶ ζωγραφῶ ἐπὶ τῆς γῆς ξύων τῷ δακτύλῳ καί τινι τοιούτῳ παιδιάς τινας. ἀποτίλλομαι δὲ τὰς ἐκ τῶν μυκτήρων τρίχας ἢ τῶν μασχαλῶν. πάντα δὲ ταῦτα ποιοῦσιν οἱ προσδεχόμενοι μέν τι, τὸν δὲ χρόνον δαπανῶντες εἰς ἀπορίαν καὶ ἀμηχανίας μὴ τυγχάνοντες τοῦ προσδοκωμένου λογισμοῦ. ὅτι δὲ αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν διατίθενται ἀλύοντες ἐπιγράφουσιν εἰς τὸν ἀγρὸν δὲ ἀποβλέπουσιν· ἐπιθυμοῦντες ἐν αὐτῷ εἶναι.

Ἀπορῶ πλούτου καὶ χρημάτων γενικῇ. Ἀπορρῶγας· ἐξοχάς. ἀπεσχισμένας. ἐπειδή τινας ἀπορρῶγας εὗρε τῶν ὁδὸν διδούσας καὶ αὐτὰς ἀπέκλεισεν ὁ Διοκλητιανός. καὶ ἀπορρώξ, ἀπόσπασμα ὄρους καὶ γῆς ἀπορρωγή. οὔτις δὲ ἦν ἄρα Ἐρινύων ἀπορρώξ. πᾶσαι δ' ἀπορρῶγες ἐπὶ ἦν ὑπένερθε. καὶ ἄμβασις οὔ νύ τις ἦεν. Τίμων. ἥντινα αἱ δρύες ἀβάτοισιν ἐν σκώλοισι περιειργμένος Ἐρινύων ἀπορρώξ. ὁ λεγόμενος μισάνθρωπος. ὅν φησιν ὁ Νεάνθης ἀπὸ ἀχράδος πεσόντα, χωλὸν γενέσθαι. μὴ προσιέμενον δὲ ἰατροὺς ἀποθανεῖν σαπέντα. καὶ κατὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ τὸν τάφον ἄβατον γενέσθαι, τῆς θαλάσσης περιρραγείσης καὶ ἐν ὁδῷ τῇ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σούνιον ἀγούσῃ. ἀβάτοις δὲ ἀντὶ τοῦ ἄβατος καὶ ἄστατος. καὶ οἷον ἀκάνθαις περιτετειχωμένος. καὶ σκληρὸς ἢ σκόλοψι καὶ πασσάλοις ἠφανισμένος ἀντὶ τοῦ σκυθρωπὸς καὶ μισάνθρωπος. Ἀπορώτατος· ἀντὶ τοῦ πρὸς ὃν οὐδὲν εὔπορόν ἐστιν εὑρεῖν. οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Μνησαίου θυγατρός. Ἀπόρροια καὶ ἀπορροὴ τοῦ ὕδατος. Ἀπορρύει· ἀπορρύπτει. ἀπονίπτει. καὶ ἀπορρυήσεται. ἀντὶ τοῦ ἀποπεσεῖται. Ἀπορρυφθείς· ἀντὶ τοῦ ἀπονιφθείς. Ἀπορρύψαι καὶ ἀπορρυφθῆναι. Ἀποσαλεύσας· παρὰ Θουκυδίδῃ ἀντὶ τοῦ ἀποφυγὼν ἐκ τοῦ λιμένος καὶ σάλῳ ὁμιλήσας. τουτέστι τῷ ἀλιμένῳ τόπῳ ἐνθαλασσεύσας κινδύνῳ. Ἀποσάξαντες· Δείναρχος· ἀντὶ τοῦ φράξαντες τὸ στόμα. Ἀποσαφοῦντες· διαρρήδην κηρύττοντες. οἵ τε ὀφθαλμοὶ Ἰσιδώρου τὸ τῆς διανοίας εὔστοχον ἀπεσαφοῦντο. Ἀποσεμνύνω· αἰτιατικῇ. τερατεύεται. ἀποσεμνύνεται ἢ ἀπονοεῖται. σιωπῶν ὑπερηφανεῖ. σεμνότητος ἕνεκα ἐπικαλύπτεται σιωπᾷ Αἰσχύλος ἐν τοῖς θεάτροις ἐσιώπα καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν δραμάτων ἐτερατεύετο. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. ἀποσεμνύνεται πρῶτον ἅπερ ἑκάστοτε ἐν ταῖς τραγῳδίαις ἐτερατεύετο. Ἀποσείομαι· αἰτιατικῇ. Ἀποσημήνασθαι· ἀφομοιοῦσθαι. καὶ ἀποσημῆναι, φανερῶσαι. δηλοῦσαι. Ἰώσηπος. ἀποσημήνασαι δὲ τοῖς ἄρχουσι τῶν παλαιστρῶν ἐν ἰδίᾳ ἑταιρείᾳ τῶν ἔνδον τινάς. Ἀποσιμῶσαι· τὸ ἐπικύψαι καὶ τὴν πυγὴν προσθεῖναι γυμνήν, Φίλιππος. Θουκυδίδης δέ, τὸ μετεωρίσαι τὰς ναῦς. Ἀποσιώπησις· σχήματος εἶδος. ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει. ὦ μηδαμῶς. ἔστι δὲ καὶ παρὰ Δημοσθένει τὸ ὅμοιον. ἀλλ' ὦ τί ἄν τις σε προσειπὼν ὀρθῶς προσείποι. εἰρηκότος γὰρ αὐτοῦ μηδαμῶς, εἶπεν· ὦ μηδαμῶς. Ἀπόσιτος· ἄσιτος. ἄζοφος. ὁ δὲ ἀπόσιτος ἡμέρας καὶ νύκτας δύο πολλάκις ἔμενε καὶ τῇ τοῦ πάσχα ἡμέρᾳ ἀπόσιτος ἦν ὕδατι βραχεῖ διαζῶν. καὶ ἀποσιτῶ τὸ ὑπὸ λιμοῦ πάνυ τὸν σῖτον ἀποσκαρίζειν διακεχυμένην γαστέρα. Ἀποσκευαζόμενοι· ἀποβαλλόμενοι. ἀπορρίπτων. ἀπογυμνῶν. ὁ δέ, γράφει παντὶ τρόπῳ τὸν Ἀλκιβιάδην ἀποσκευάσασθαι. καὶ ἀποσκευαζόμενοι, ἀποτιθέμενοι βάρος καὶ ἀποβάλλοντες, ἐκ μεταφορᾶς τῶν διὰ τὴν ζάλην τῆς θαλάσσης ναυτῶν τὰ σκεύη τῆς νηὸς ἀπορριπτούντων. καὶ αὖθις· ἀποσκευάζοιντο τόν τε κίνδυνον, εἶναι Ῥωμαῖοι βεβαιωσάμενοι. Ἀποσκευάζον

πες. ἀποφέροντες. καὶ ἐκινδύνευσεν ἂν ἡ μῆλον, εἰ μὴ φθάσας τὸ μειράκιον ἀποκλάσαιτο αὐτῶν. ἀπό-θοιτ' ἂν ἐλῶν. καὶ ἀποκλείζομαι αἰτιατικῇ. καὶ ἀποκλάσαι τὴν γαστέρα, καθαρὰν ποιῆσαι. Ἀπο-κλεισθεὶς τῶν ἐπιτηδείων κομιδῇ τὸ μὲν πρῶτον λεγόμενον τέρθρον. καὶ σαμάρεια. μετὰ δὲ ταῦτα δυνάμεις πα-ρασκευάσας ἔταξε τούτοις καὶ τῶν ἀποκλειόντων ἵνα πρὸς τὸ παρὸν ἀπορῶσι τῶν ἐπιτηδείων. πρὸς δὲ τὸ μέλ-λον ἀφροντίστως εἶχε περὶ τῶν σκευοφόρων λογιζόμενος. ὡς ἐὰν ἅψηται τῆς πολεμίας, ἡττηθεὶς μὲν οὐ προσδεήσεται τῶν ἀναγκαίων. κρατῶν δὲ τῶν ὑπαίθρων, οὐκ ἀπορήσει τῶν ἐπιτηδείων. Ἀπο-κλαίοι. ἀποθνήσκοι. καὶ ἀποκλῖναι, ἀποθανεῖν. Ἀποκιρτᾷ. ἀποπηδᾷ. Ἀποσκοπεῖσθαι λέ-γουσιν. οὐ σκοπεύειν. Ἀπὸ σκοποῦ. μετὰ τοῦ ἢ περιττῶς ἢ ἐναντίως. Ἀποσκορακίζει. ἀπελαύνει. ἐξορίζει. διώκει. οἱ δέ, εἴ που ἄν τι τῶν ἀπορρίπτει. βασιλ. βοηθός μου γενοῦ. μὴ ἀποσκορακίσῃς με. καὶ ἀποστερείας. δὲ πρὸς ἐς κόρακας, ὕβρεις ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ἀποσκυδμαίνω. ὀργίζο-μαι. σκύζω γίγνεται ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ῥηματικὸν σκύδμος ἡ λοιδορία. ὥσπερ παρὰ τὸ ὄζω γίγνεται ὀ-ζαίνω. οὕτω καὶ παρὰ τὸ σκύζω σκυζαίνω. σκυδαίνω, τροπῇ τοῦ ζ εἰς δ, καὶ ἐπενθέσει τοῦ μ σκυδμαίνω. Ἀποσκυθίσαι. κυρίως μὲν τὸ ἐπιτεμεῖν τὸ ἐπικεφάλαιον δέρμα σὺν θριξί. κα-ταχρηστικῶς δὲ τὸ ἀποκεῖραι. Ἀπομύττει αἰτιατικῇ, ἀποκαθαίρει. Ἀποσμιλεύουσι. τῇ σμί-λῃ ξέουσιν ἐκκαθαίρουσι. καὶ ἀποσμιλεύματα τὰ τῇ σμίλῃ ἐκβαλλόμενα ἀποξύσματα. ἵνα μὴ ἀθώας ἀπόσχωσι τοῖς πανδέκταις τοῖς ἀποσμιλεύουσι τὰ ὀνόματα. Ἀποσοβεῖ αἰτια-τικῇ ἀποδιώκει. ὁ δέ, ἀνέστη ὡς ἀποσοβήσων τῆς κεφαλῆς αὐτὸν ἐπιπετόμενον. καὶ ἀποσοβούμενος. ἀ-ποτρεχόμενος. μὲν ἀνδρός. Ἄποσον τὸ ἄμετρον. ἄπωσον δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, τὸ ἔκπεμψον. Ἀπο-σπάδας καὶ ἀποσπάδοντες. ἀποσπάδες μὲν, τὰ ἀποσπασθέντα. ἀποσπάδοντες, ἤτοι ἀποκοπέντα.

Ἀποσπάσας. ὁ δὲ καὶ ἐντεῦθεν ἀποσπάσας ἐξαίνειν αὐτοῦ τὰς πληγάς. καὶ ἀποσπάσαι. Ἀ-ποσπεύδοντας. κωλύοντας. καὶ ἀποσπευδούσης, κωλυούσης. ἐμποδιζούσης. ἀποσπευδούσης. καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν παίδων. καὶ γὰρ ἐβιάσατο συνοικεῖν αὐτῷ. ὁ δέ, τὴν Ἑλένην ἀπεσπούδασε τοὺς Τρῶας ἀποδοῦναι. Ἀποσποδῆσαι. ἀφανίσαι. ἀπὸ τῆς σποδοῦ. αὕτη δὲ ἀφανίζει τὴν προϋπάρξα-σαν ὕλην τῶν ξύλων. ἢ ἀποκροῦσαι ἀφανίσαι καὶ τυπτόμενον ἐκβαλεῖν. ἀεὶ τοῦ φιλοῦ ὄρνισιν. ἀποσπο-δῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων. Ἀπόσπονδον. ἐχθρὰν μισητήν, παρόσον αὐτὴν ἀφέντες τὴν ἀπὸ σπονδῶν μέθην. καὶ πᾶσαν ἰλὺν ἀλλοφύλων ᾀσμάτων. Ἀποσπουδάζων. παυόμενος τῆς σπουδῆς. ἀμελῶν. Ἀποσπώντων. βιαίως ἑλκόντων. αἱ δὲ καταφεύγουσιν ἐπὶ τὴν Ἄρτε-μιν, βαρβάρου τῶν ἱερέως ἐγκειμένου. καὶ τῶν δορυφορούντων ἀποσπώντων. κἀκείνων ἀντεχομέ-νων διασπᾶται ὁ κατὰ τοῦ τραχήλου ὅρμος. Ἀπόστα οὐ μόνον ἀπόστηθι λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ πα-ράστα. μὲν ἀνδρὸς παιδίῳ. ἐνταῦθ' ἀπόστα μικρὸν δὶς ἐξ ἀπάτης. ἐμοὶ παράστα τὴν θύραν κόψας ἐγὼ καλῶ τιν' αὐτῶν. Ἀπόστασις. ἀποχώρησις ἐκ διαστήματος. Πολύβιος. οὐδενὸς ἐπεγνωκότος τῶν πολιτῶν τὸ συμβαῖνον διὰ τὴν ἀπόστασιν ἅτε μεγάλης οὔσης τῆς πόλεως. ἀπόστασις. καὶ ἡ ἀποστασία ἀπό τινος πρός τινα. ὁ δέ, ἀμείβεται τὸν Λυκέρτην ἀποστάσει. καὶ ἀποστασίου δίκη, ἡ κατὰ τῶν ἀπελευθέρων ὅταν ἀποστῶσι τῶν ἀπελευθέρων. Ἀποστασίου δίκη τίς ἐστι; τῶν ἀπελευθερωθέντων δεδομένη κατὰ ἀπελευθερωσάντων, ἐὰν ἀφιστῶνται ἀπ' αὐτῶν, ἢ προστάτην ἕτερον ἐπιγράφωνται, καὶ ἃ κελεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιῶσι. καὶ τοὺς μὲν ἁλόντας δεῖ δούλους εἶναι. τοὺς δὲ νικήσαντας τελέως λοιπὸν ἐλευθέρους. Ἀποστασίου δίκη ὅταν δοῦλος ὑπὸ ἐλευθέρου ἐνίσταται φάσκων μὴ προσήκειν τοῖς δούλοις αὐτὸν ἐν τοῖς πεπραμένοις. μὴ ἀποστασίου δέ, τῶν μετοίκων ἕκαστος προστάτην ἔχουσι κατὰ νόμον ἕνα τῶν ἀστῶν. καὶ δι' αὐτοῦ τό τε μετοίκιον τίθεται κατὰ ἔτος καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖται. ὁ τοίνυν τις δοκῶν εἶναι μέτοικος προστάτην μὴ ἔχειν ἢ μὴ δοῦναι τὸ μετοίκιον ἢ ἀστὸς εἶναι φάσκει παρεγγεγραμμένος εἰς τὴν πολιτείαν, ὁ βουλόμενος δίκην εἰσάγει πρὸς αὐτόν. ἥτις λέγεται ἀποστασίου. Ἀποστατήσω γυναικὰ ἀποχωρήσω. Ἀρριανός. ἀποστατήσω οὐδὲ ἐγὼ τοῦ ἔργου. καὶ αὖθις οὐκ ἔστιν ὅστις ἀποστατήσας τοῦ τείχους ἐλείπετο. Ἀποσταυροῦντες. σταυροῖς περικλείοντες κύκλῳ τὸ νησίζον τῆς χερρονήσου ὀχύρου. ἀποσταυροῦντες καὶ περιχαρακοῦντες. Ἀποσταίην μακρὰν γενοίμην. Ἀπο-στέγειν. μήτε μὴν τειχῶν ἔχειν περιβόλων οἷον ἀποστέγειν καὶ ἀναστέγειν τοὺς πολεμίους κατὰ τε.

θιον ἀπερύκειν κωλύειν. Ἀποστέλλω δοτικῇ. ἀποστεροῦμαι γενικῇ. ἔστι δὲ καὶ αἰτιατικῇ ἀπο-
στερῶ. Ἀποστέρησις. τὸ τὰ ἀλλότρια λαβόντας κατέχειν. καὶ ὅτι ἐλεημοσύνην μὴ παρέχωμεν,
ἐν ἴσῳ τοῖς ἀποστεροῦσι κολαζόμεθα. Ἀποστέρξας. αἰτιατικῇ. καρτερικῶς ὑπομείνας. ὁ δὲ,
Σοφίνου προσιέμενος ἀλλ' ἀποστέρξας, ἀγεννῶς τὸν βίον κατέστρεψεν. Ἀποστερητίδα. ἀριστο-
φάνης νεφέλαις. οἴμοι. τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλλοι ἐξαρνακίδων γνώμην ἀποστερητίδα. ἔπαιξε δὲ
πρὸς τὸ ἀρνεῖσθαι παρονομάσας ἀπὸ τῶν ἀρνῶν καὶ τοῦ ἀρνεῖσθαι τοὺς δανειστάς. τὸ δὲ ἀποστερητίδα,
ἅμα μὲν ἀπὸ τοῦ ἀποστερεῖν ἅμα δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ περιβόλαιον. Ἀπέστη. ἀπεχώρει. καὶ ἀποστῆναι
ἀποχωρισθῆναι. τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν ἀεὶ φύσεως ἣν ἔχει τις ἀεί. καὶ οἱ πολλοὶ τοῦτο πάθον.
ξυνόντες γνώμαις ἑτέρων μετέβαλλον τοὺς τρόπους. Ἀποστῆναι γενικῇ. Ἀποστησάμενον ἀντὶ τοῦ
πρὸς σταθμὸν παραλαβόντα. δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς τιμόθεον. καὶ ἀποστήσονται οἷον σταθμῷ λά-
βωσιν ἴσον. καὶ ἀποστήσεσθαι. ἀποδώσειν χρέος. Ἀποστολεῖς. ἀποπέμψεις. δῶρα. καὶ ἀποστελλό-
μενος μετὰ στρατιᾶς εἰς πόλεμον παρασκευῆς. τῶν δὲ πλοίων τὰ μὲν συντριβόμενα ταῖς ἀποστολαῖς
τοῦτ' ἔστι ταῖς ἀποπέμψεσι. καὶ ἀποστελλόμενοι, οὐ μόνον οἱ πεμπόμενοι ἐκ προστάγματος τῶν ἀ-
πολυόντων, ἀλλὰ καὶ οἱ παραπεμπόμενοι ἀποδημεῖν μέλλοντες, ἀποστελλόμενοι ἐλέχθησαν.
καὶ ἀποστολεῖς, οἱ ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν τριήρων ἀποδεδειγμένοι. ἀπόστολοι δὲ, αἱ τῶν νεῶν ἐκπομ-
παί. οὕτω δημοσθένης. τὸ μὲν ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. τὸ δὲ, ἐν πρώτῳ φιλιππικῶν. Ἀποστο-
λικὴ πολιτεία. τοῦτ' ἔστιν ὀφθαλμῶν ἀκρίβεια. γλώσσης ἐγκράτεια. σώματος δουλαγωγία. φρό-
νημα ταπεινὸν. ἐννοιῶν καθαρότης. ὀργῆς ἀφανισμός. ἀγγαρευόμενος προστίθει. τυπτόμενος, ἐπίβαλλε. ἀ-
ποστερούμενος, μὴ δικάζου. μισούμενος, ἀγάπα. διωκόμενος, ἀνέχου. βλασφημούμενος παρακάλει. νεκρώ-
θητι τῇ ἁμαρτίᾳ. συσταυρώθητι τῷ χριστῷ. ὅλην τὴν ἀγάπην μετάθες ἐπὶ τὸν κύριον. Ἀποστοματίζειν
ἀπὸ μνήμης λέγειν. καὶ ἀπὸ στόματος ἄνευ γραμμάτων. ὁ δὲ, κελεύει ἀπὸ στόματος φράζειν τοῖς
ἡγεμόσι τῶν μάρδων. καὶ ἀπὸ στόματος ὡς ἡμεῖς οὐ μὴ διὰ γραμμάτων, ἀλλ' ἀπὸ μνήμης. φιλή-
μων νεμομένοις ἀπὸ στόματος ἅπαντ' ἂν βούλησθ' ἐρῶ. κράτιστος δὲ τοῦτο τοῦ τὰ ἀπὸ γλώττης νό-
μοις. ἀλλὰ μὰ δί' οὐκ οἶδα ἔγωγε γράμματ' οὐδ' ἐπίσταμαι τὰ ἀλλ' ἀπὸ γλώττης φράσουσι. μνημο-
νεύω γὰρ καλῶς. θουκυδίδης ζ'. καὶ ἥκοντες ἐς τὰς ἀθήνας οἱ ἀπὸ τοῦ νικίου ὅσα τε ἀπὸ γλώττης
αὐτοῖς εἴρητο εἶπον. πλάτων θεαιτήτῳ. ἀτὰρ τίνες ἦσαν οἱ λόγοι, ἔχοις ἂν διηγήσασθαι, οὐ μὰ τὸν
δί' οὔκουν οὕτως ἀπὸ στόματος. ἀλλ' ἐγραψάμην μὲν τότ' εὐθὺς οἴκαδ' ἐλθὼν ὑπομνήματα.
καὶ ἀποστοματίζειν φασὶ τὸν διδάσκαλον. ὅταν κελεύει τὸν παῖδα λέγειν ἄττα ἀπὸ στόματος.

Ἀποστομοῦν. ἀποφράττειν. προὔθετο τὰς διώρυγας ἀποστομοῦν τὰς ἐπιφανεστάτας. Ἀπο-
στρακισθῆναι αἰτιατικῇ. ἐξορισθῆναι. ἐν ὀστράκοις γὰρ τὸ πρὶν ἐγράφοντο αἱ ἐξορίαι. ὅτι
ἀπεστρακίσθη κίμων φασὶν ὅτι τῇ ἀδελφῇ ἐλπινίκῃ συγκοιμηθέντα ὑπὸ ἀθηναίων. ἀντὶ τοῦ ἐξορι-
σθῆναι. Ἀποστρέφομαι αἰτιατικῇ. Ἀποστροφὴ ἀντὶ τοῦ καταστροφή. Ἀποσυγοῦντες. μισοῦντες.
ἰώσηπος. ἀντίοχος ἀποσυγηθείς. φαβρίκιος ἡγεμὼν καθίστατο τοῦ πρὸς τὸν πύρρον πολέμου. ἀντικαθε-
ζομένων γὰρ τῶν στρατοπέδων ἀλλήλοις, νυκτὸς φυλάξας τις ὡς τὸν φαβρίκιον ἀφικνεῖται. δηλη-
τηρίῳ φαρμάκῳ ἀνελεῖν τὸν πύρρον ὑφιστάμενος. εἴ τις δοθείη πρὸς αὐτοῦ χρημάτων ὠφέλεια.
ὃν ὁ φαβρίκιος ἀποσυγήσας τῆς ἐπιχειρήσεως ἀποπέμπει τῷ πύρρῳ δέσμιον. ἀγασθεὶς δὲ τὸ πρα-
χθὲν ὁ πύρρος, ἀναβοῆσαι λέγεται. οὗτός ἐστι καὶ οὐκ ἄλλος φαβρίκιος. ὃν δυσχερέστερον ἄν τις
παρατρέψοι τῆς οἰκείας ἀρετῆς, ἢ τῆς συνήθους πορείας τὸν ἥλιον. Ἀποσυκάζεις. συκοφαν-
τεῖς. δοκιμάζεις. ἀποσυκάζειν δὲ τὸ τὰ ἀπέπειρα σῦκα διαλέγειν. διὸ καὶ προσέθηκε πιέζων. ἐνθλί-
βοντες γὰρ δοκιμάζομεν τὰ σῦκα εἰ πέπειρά ἐστιν ἢ μή. ἐπεὶ τοίνυν συκάζειν λέγεται καὶ τὸ συκο-
φαντεῖν καὶ τὸ σῦκα κλέπτειν, ἅπαξ εἰπὼν τὸ συκάζειν ἐπήνεγκε τὸ πιέζων. ἅμα μὲν ὡς ἐπὶ σύ-
κων. ἅμα δὲ, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς θλίβει τοὺς συκοφαντουμένους. καὶ πιέζει δωροδοκῶν καὶ διασείων τοὺς ὑ-
πευθύνους τοῦτ' ἔστι τοὺς μὴ λογισμοῖς προσεσχηκότας τῆς ἀρχῆς ἧς ἐπιστεύθησαν. ἐζήτησα οὖν τὴν
λέξιν. ἀφ' οὗ καὶ συκοφάντης κέκληται. τὸ γὰρ παλαιὸν τιμιώτατα τοῖς ἀθηναίοις ἦν τὰ σῦκα. καὶ
εἴ τις διεβλήθη κλέπτων σῦκα, ἐκολάζετο. φαίνειν δὲ ἔλεγον καὶ τὸ κατηγορεῖν. Ἀποσυστῆσαι οὐ

δὲν πλέον τοῦ συστῆσαι σημαίνει. Ἀπόσυτος καὶ ἀπέσυτο· σύω τὸ ὁρμῶ. καὶ σύω ἀφ᾽ οὗ
τὸ σῦμι. ὅθεν καὶ τὸ ἔσυτο. καὶ ἀπόσυτος. Ἀποσφαλεὶς, παρατραπεὶς. ὀλισθήσας. τῆς ὁ-
δείας ἐκτραπείς. Ἀποσφαλμήσας. ἀποπηδήσας. ἀποσκιρτήσας. πολύβιος. ὁ δὲ ἵππος
ἀπὸ τῆς πληγῆς ἀποσφαλμήσας, ἐφέρετο ῥύδην διὰ τοῦ μεταξὺ τόπου τοῦ στρατοπέδου.
ἢ ἀντὶ τοῦ σφαλεὶς. καὶ ἀλλαχοῦ. ὁ δὲ ἵππος ὁ τοῦ σκιπίωνος, ἐδυσχέρηνε μὲν ἀπὸ τῆς
πληγῆς. οὐ μὴν ὁλοσχερῶς ἐσφάλμησε. διόπερ ὀρθὸς ἀπέπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν ὁ σκιπίων. πο-
λύβιος. Ἀποσφείων ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. Ἀποσφήλωσις ἡ ἀποτυχία. Ἀποσφύδου καρτε-
ρεῖν. Ἀποσχεδιάζειν. εἰκῆ καὶ πρόχειρα λέγειν. καὶ ἀποσχεδιάσας. συνθέμενος. ἢ ψευσά-
μενος. καὶ ἀποσχεδιάζουσιν ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγουσιν. καὶ μέντοι ὡς μετὰ τὴν ἧτ-
ταν τῶν αἰχμαλώτων ἀποσχεδιάζουσι ψῆφον. καὶ πάντας ἀνεῖλον ἄρρενάς τε καὶ θηλείας. τοὺς δὲ παῖ-
δας διέσωζον διὰ τὸ ἄωρον τῆς ἡλικίας. Ἀπόσχη. αὐθυπότακτον ἀντὶ τοῦ ἀποσχέσθαι ποι-
ήσεις. καὶ ἀπόσχωμαι γενικῇ. Ἀποσχίζω γενικῇ. Ἀποσχῆναι. ἀπενεχθῆναι. Ἀποσχοι-
νίσαντες. ἀποστερήσαντες. Ἀποταμιεύεται. ἀποκλείει. Ἀπόταξις. τὸ χωρὶς τετάχθαι
τοὺς πρότερον ἀλλήλοις συντεταγμένους εἰς τὸ ὑπηρετεῖν τὸν ὡρισμένον φόρον. ἀντιφῶν ἐν τῷ
ὑπὲρ τοῦ σαμοθρακῶν φόρου. Ἀποτάσσομαι δοτικῇ. Ἀποταυρούμενος. θρασυνόμενος.
Ἀπόταφος. ὁ ἀπεστερημένος τῶν προγονικῶν τάφων. οὕτω δείναρχος. Ἀποτάτω.
πορρωτάτω. διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ἀποτεθρίακεν ἀντὶ τοῦ ἔτιλεν ψιλὸν εἰργάσα-
το. κυρίως δὲ ἀπεφύλλισε συκῆν. θρῖα γὰρ τὰ φύλλα τῆς συκῆς. ἀριστοφάνης τίς τῶν ὀδο-
μάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν. ὀδόμαντες δὲ ἔθνος θρακικόν. ἐλεαίνοντο δὲ καὶ ἀπετίλλοντο
οἱ θρᾷκες τὰ αἰδοῖα. καὶ ἀποσεσυρμένα εἶχον αὐτά. φασὶ δὲ αὐτοὺς ἰουδαίους εἶναι. καὶ ἀποτεθρι-
ωμένοι. ἀπηγριωμένοι. εἴρηται δὲ κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν τεθρίων ἅπερ ἐστὶν ἄγρια καὶ ἄ-
γονα φυτά. Ἀποτέλειοι. οἱ κατὰ πόλεις ἡγεμόνες τῶν ἰουδαίων. Ἀποτέμνω αἰτιατικῇ. τὸ
ἀποκόπτω. Ἀποτεμεῖται. ἀποχωρήσειεν. Ἀποτετικέναι. ἀποδοῦναι. Ἀποτεύξα-
σθαι. ἀποτυχεῖν. Ἀποτείνεται. ἐκτείνεται. φιλονεικεῖ. Ἀποτειχίζων. ἀποφράσσων. ἀπο-
τειχίσας δὲ τὴν γαστέρα, οὐδενὶ τῶν φαρμάκων ἔτι εἰμὶ ἁλώσιμος. οὐ γὰρ ἀδεῶς ἐμφορῶμαι
τοῦ φαρμάκου. καὶ ἀποτειχίσαι, τὸ λαβεῖν τείχιον. καὶ ἀποτειχίσαι ἀποκλεῖσαι τῆς ἐξόδου καὶ ἀ-
πειλημμένον. καὶ ἀποτετειχισμένος ὁ ἀποκεκλεισμένος τῷ τείχει. οὕτως ἀντιφῶν καὶ θουκυδίδης. καὶ ἀ-
ποτείχισις ἡ τῶν τειχῶν ἀφαίρεσις. Ἀπὸ τῆς ἴσης. θουκυδίδης. οὐδ᾽ αὐτοὶ ἀπὸ τῆς ἴσης, κοινὰς
στρατιὰς ἐποιοῦντο. οἷον ἀπὸ τῆς ἰδίας ἕκαστος οὐσίας τὸ φθάνον. Ἀποτίθημι καὶ ἀποτίθε-
μαι, αἰτιατικῇ. Ἀποτίμησιν. τέλος. ἢ φόρον. Ἀποτιμηταί. καὶ ἀποτιμᾶν καὶ τὰ ἀπ᾽ αὐ-
τῶν. οἱ μισθούμενοι τοὺς τῶν ὀρφανῶν οἴκους παρὰ τοῦ ἄρχοντος, ἐνέχυρα τῆς μισθώσεως παρεί-
χοντο. ἔδει δὲ τὸν ἄρχοντα πέμπειν τινὰς ἀποτιμησομένους τὰ ἐνέχυρα. καὶ ἐλέγοντο τὰ μὲν ἐνέ-
χυρα ἀποτιμήματα. οἱ δὲ ἀποτιμησάμενοι ἀποτιμηταί. τὸ δὲ ἔργον ἀποτιμᾶν. καὶ οἱ προῖκα γυ-
ναικὶ γαμουμένῃ διδόντες, ᾔτουν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ὑπὲρ τῆς προικὸς ἐνέχυρον οἰκίαν ἢ χωρίον αὐ-
τῆς ἄξιον. ἐλέγετο δὲ ὁ μὲν διδοὺς τὸ ἀποτίμημα, ἐνεργητικῶς ἀποτιμᾶν. ὁ δὲ λαβὼν, ἀποτι-
μᾶσθαι. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὀφλημάτων ὡς καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ὀνήτορος
δευτέρῳ. Ἀπότιμος. οὕτω φησὶ σοφοκλῆς. ἀπότιμον θεὸν τὸν λιμὸν τοῦτ᾽ ἔστι τὸν μὴ μετέχον-
τα τῆς τιμῆς. θεῶν γάρ ἐστι τὸ εὐεργετεῖν τοὺς ἀνθρώπους. ὁ δὲ φθείρει καὶ ἀπόλλυσιν. Ἀπο-
τίς. ἀπότισις. Ἀποτίσεις χοῖρε γίγαρτα. οἷον ὠνητέφανες ἀποδώσεις πλείονα. ἐπὶ τῶν μεί-
ζονα τιμωρίαν ὧν ἥμαρτον διδόντων. Ἀποτολμᾷ αἰτιατικῇ. Ἀποτομία. τραχύτης. ἐναν-
τίωσις. οἱ δὲ διὰ τὴν ἀποτομίαν τῆς ἀποκρίσεως, ὃ τὸ τυχὸν δέος εἶχον περὶ αὐτούς, καὶ ἀπότο-
μον. σκληρόν. Ἀποτοῦ. ζητεῖν τῶν ἄκυρος θοίνης. Ἀπὸ τοῦ δή. ἀπὸ τοῦ νῦν ἀριστοφάνης νεφέλαις. Ἀπὸ
τοῦ κρατίστου. μετὰ δυνάμεως ἅτε πεπειραρχηκότων καρχηδονίων. ἀπὸ τοῦ κρατίστου πᾶσι τοῖς ἐπι-
τεθειμένοις. καὶ πολύβιος. καὶ τὸ μὲν παλαιὸν ἀπὸ τοῦ κρατίστου ἐγίνετο παρὰ ῥωμαίοις ἡ μονο-
μαχία. ἐν δὲ τοῖς καθ᾽ ἡμᾶς πολλαὶ ὁδοὶ εὕρηνται. Ἀπὸ τοῦ πράγματος. ἀντὶ τοῦ ἄπωθεν.

Ἀπὸ τοῦ

Ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας· τουτέστι τὴν φρόνησιν αὐτοῦ ἀφελόμενος. Ἀπὸ τῶν ἐχομένων
ἐξανομοίων ἀμυνόμενοι· ἀπὸ τῶν ἐχομένων ὅπλων. ὅμως τῇ οἰκείᾳ ἀλκῇ θαρροῦντες. Ἀπο-
τραχηλίζοντες· ἀπάγχοντες. Ἀππιανός· καὶ οἱ μέν, αὐτοὺς διέφθειρον σχοινίοις ἀποτραχηλίζον-
τες· καὶ αὖθις, οὐ μὴ παύσεσθε τοῦ ψηφισματοπωλεῖν αὐ ὑμᾶς τοῖς σκέλεσι λαβόντες ἐκτραχηλί-
σει. Ἀποτραχύνεται· θρασύνεται. Ἀποτρέπω· αἰτιατικῇ. Ἀποτρέχει· τοῦ ἐπιτρέχειν δια-
φέρει. Ἀποτρίβω· αἰτιατικῇ. καὶ ἀποτρίβεσθαι. Ἀπότριψις· μέλλησις· ἀπάρ-
νησις· ἀγώνισις· προσάγγελσις· τέκμαρσις· κάθεξις· πλάνησις· διάφυξις· ἐφόρμησις· ὅπλισις· ξέ-
νισις· κούφισις· βλέψις· ἐπαίνεσις· ψόφησις· διάρπασις· γυναίκισις· κόλασις· ὁμοιοκατάληκτα
ὀνόματα. καὶ ἀποσειρόμενος, ἀντὶ τοῦ ἐμποδίζων· ἀπείργων. ὁ δὲ Ἀννίβας ἐν κακοῖς ὢν ἔμενε
τοὺς πολεμίους ἀποσειρόμενος. Ἀποτρόπαιοι· φευκτοί· μισεῖσθαι ἄξιοι. ἢ ἀποτρέποντες τὰ
κακά. οὕτω γὰρ ἐδόκουν ἀποτρόπαιοι τινὲς εἶναι καὶ ἀλεξίκακοι. Ἀποτροπιαζόμενοι· ἀ-
ποτρεπόμενοι. καὶ ἀποστρεφόμενοι. καὶ μισοῦντες, εἰώθασι τῶν ἀναιρουμένων εἰς τὰς κεφα-
λάς, ἀπομάττειν τὰ ξίφη· ὥσπερ ἀποτροπιαζόμενοι τὸ μύσος τὸ ἐν τῷ φόνῳ. καὶ ἀποτροπίασμα
ἐξίλασμα. ἀποτρέπον τὰ μὴ προσήκοντα· ἢ τὸ ἀποτροπῆς ἄξιον. οἷον ἀποτρόπαιον. Ἀπο-
τρόφους· τοὺς μὴ ὄντας τροφίμους τῆς φιλοσοφίας. Ἀπότρωκτον ἄλφιτον· τοῦτο δέ φασι τὸ
ἀπότρωκτον, πρῶτον εὑρεῖν Ἐπίχαρμον. Ἀποτρύειν· Σοφοκλῆς· οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὴν ἀ-
γαθὴν χρῆναί σε· ἀνάλγητα γάρ, οὐδ᾽ ὁ πάντα κραίνων βασιλεὺς ἀπέβαλε θνητοῖσι Ζεύς. Ἀπο-
τυμπάνισον· ἀνηλεῶς τι φόνευσον. ἔστιν ἐν τῷ τυμπανίζεσθαι. Ἀπούατος ἄγγελος ἔλθοι πα-
ρὰ Καλλιμάχῳ· τουτέστι δύσφημος. μὴ ἄξιος τοῦ ἀκουσθῆναι. Ἀπουργὶ γωνίαι ἀτελεῖς.
εἰς ἃ τὰ σαρώματα συνῆγον. Ἀπουρία· ἡ ἐξ ἀνίσων γάμων σπορά. ἀπὸ δούλης ἢ δούλου γεν-
νωμένη. Ἀπουρώσαντας· Πολύβιος· τό τε μὲν οὖν τὴν μυωδίαν ἀπουρώσαντες καθορμι-
σθῆναι μὴ χρωμένους οὐρίῳ πνεύματι. Ἀπουσιάσει· ὁ δὲ εἰς τὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἀπουσιά-
σει· τῆς οὐσίας μέρος δώσει. Ἀποφαντικός· σημαίνει κυρίως τὸν ἐκφαίνοντά τι νόημα. εἴ-
τε διὰ καταφάσεως, εἴτε δι᾽ ἀποφάσεως· σημαίνει δὲ ἰδικῶς· καὶ τὸν μὴ συγκατατιθέμενον.
Ἀποφαντόν, ἢ καταφαντόν ἐστιν ἐν τῷ ἀξίωμα. Ἀπόφασις· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιπ-
πον. τὸ ἀποφαίνειν διὰ γραμμάτων καθ᾽ ἃ μέρος ὅπερ οὐσίαν ἔχει· ὅπερ ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι
μάλιστα γίνεται. καλεῖται δὲ αὐτὸ καὶ ἀπογραφή. Ἀποφάσκει· ἀπαγορεύει. ἢ ἀποφαντι-
κῶς λέγει τι. Ἀποφαίνει· φανεροποιεῖ. ἀποφαίνει δὲ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ ἀντὶ τοῦ φονεύει.
Ἀποφέρειν ἀποδιδόναι Ἀριστοφάνης καὶ ταῦτ᾽ ἀποφέρειν πάντα κοὐκ ἀποστερεῖν τὰ δεδανεισμένα
Ἀποφεύγειν αἰτιατικῇ καὶ ἀποφυγάνειν· ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους Δημοσθένης. Ἀπο-
φηλικίζει· βιάζεται ἀπὸ τῶν ὠμῶν συγκαταζωγόντων. καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα μετῆκται. ἀπὸ τοῦ φῆληξ φή-
ληκος. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ σφάλλω σφῆληξ. καὶ φῆληξ ἢ παρὰ τὸ φῶ τὸ ἀπατῶ. Ἀπόφημι·
ἀποφαίνομαι. καὶ ἀποφῆναι· ἀποδεῖξαι. Ἀπόφημον· δύσφημον. ἡ γλῶττα ἡ ἀπαίδευτος καὶ
ἀμαθής· τῇ τε ἄλλῃ καὶ ταύτῃ ἐπίπαστα παλαμᾶται. καὶ μέντοι καὶ εὖ τὸ ἀπόφημόν τε καὶ βλάσ-
φημον κατολισθαίνει. Ἀποφθεγγόμενος· μαντευόμενος. Ἀποφθέγματα· Χρυσίππου ἀ-
πόρρητα. ἔστι δ᾽ ἐν τῷ Χρύσιππος. Ἀποφθίμενον· ἀποθανόντα. δέξαι μ᾽ ἀποφθίμενον τὸν κύ-
να διογενῆ. καὶ ἀποφθίσειν, ἀνελεῖν. θανατῶσαι. Τεῦκρος φησὶ πρὸς τὸν νεκρὸν τοῦ Αἴαντος· εἶ-
δες ὡς χρόνῳ ἔμελλέ σε Ἕκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθίσειν. Ἀποφλαυρίζοντες· ἐπιτωθάζοντες.
ἐξευτελίζοντες. ἢ ὡς πονηρὸν ἀποστρεφόμενοι. ἀεὶ γὰρ τὸ φλαῦρον ἐπὶ τοῦ πονηροῦ τάττεται.
καὶ ἀπεφλαύριζεν ἐκάκιζεν. ὁ δὲ τούτοις ἀντέπραττε καὶ ἀπεφλαύριζε τὰ λεγόμενα. Ἀπο-
φορὰν· τῶν ἀπεργμένων. καὶ διάσημά τι ἦσαν μεταξύ. οὕτως Ἰσαῖος. καὶ ἀποφορὰ ἡ παρὰ κέρδος ἢ τε-
λουμένη παρὰ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις. Ἀποφορτίσασθαι· ἀποβαλεῖν φορτίον. Ἀποφώλιοι· ξένοι.
οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες. ὥσπερ Αἰσχύλος. ἢ ἀπαίδευτοι. φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια ὥς φασιν οἱ Ἴωνες.
Ἀποφράδες· ἡμέραι ἐν αἷς τοῖς κατοιχομένοις χοὰς ἐπιφέρουσιν, ἢ αἱ πρὸς πρᾶξιν ἀνεπιτήδειοι. ἀπὸ
ὅτε μέγα τοῖς Ῥωμαίοις πάθος ἐγένετο καὶ πλῆθος ἀνῃρέθη καὶ ἀξιωματικοὶ ἄλλοι οἳ καὶ πανωλε-
θρίᾳ. καὶ τὴν ἡμέραν ἀποφράδα τιθέασιν. ἢ ἀποφράδες μιαραὶ ἡμέραι μάλιστα ἐν αἷς τὰ ἐναγίσματα.

Ἀποφοιβάζων· ἀποκαθαίρων. ἢ χρησμῳδῶν. μαντευόμενος. Ἀποφοιτᾷν· ἀποπηδᾷν. ἀνα-
χωρεῖν. Ἀποφροντίζω· αἰτιατικῇ. Ἀποφυσήσας τὴν σποδὸν τῶν ἐγκρυβομένων ὠπτημένων σφιξίν·
Ἀριστοφάνης· καὶ περιελὼν μετ' ἀποφυσήσας, εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμήν. Ἀποχετευόμενον· μεταφερόμενον.
Ἀποχειροβίων· τῶν ἐκ χειρῶν ζώντων, καὶ ταῖς τέχναις προσκαθημένων. Ἀποχειροτονηθῆναι· γενικῇ.
ἀποστερηθῆναι. ἀποδοκιμασθῆναι. Ἀριστοφάνης· σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν ἀποχει-
ροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐπὶ Κλεωνύμου τὸ πρεσβευσάμενον Λακεδαιμονίων, ἐστασίασαν ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ ἀντειπόντος Κλέωνος. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀποχειροτονεῖται παραυτίκα. καὶ Κομάν
πόλεν ὁ βασιλεὺς στρατηγὸν ἀνίστησιν. Ἀποχώρησις· ἀντὶ τοῦ ἀποστροφή. Ἀποχωρίζομαι· γε-
νικῇ. καὶ ἀποχωρῶ· γενικῇ. Ἀποχρᾷν· ἐξαρκεῖν. Ἡρόδοτος. καὶ ἀποχρῶν· ἐξαρκοῦν. τοῖς τε ἄλλοις
ἑταίροις καὶ ὅτι ἀποχρῶν ἔσται τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῆς ξυμβαινούσης τιμῆς. καὶ
ἀποχρώσης· ἀρκούσης. Ἀπόχρη, δοτικῇ· ἀρκεῖ. Ἀποχρησάμενος· τῶν βαρβάρων ἐξαίτησιν σπον-
δῶν ποιησαμένων· ὧν μεταδοῦναι οὐκ ἀποχρησάμενος τοῖς προτερήμασι, μεγίστην παρὰ τοῖς βαρβά-
ροις δικαιοσύνης ἀπέλιπε δόξαν. ἀντὶ τοῦ οὐ κατεπαρθείς. καὶ αὖθις· οἱ δὲ περὶ τὸ πάλιον, ἠπείγοντο παρα-
δύντες συνάψαι καὶ συναποχρήσασθαι ταῖς τῶν βαρβάρων ὁρμαῖς. Ἀποχρώντως· αὐτάρκως. ἱκα-
νῶς. Ἀριστοφάνης [illegible]· ἀλλὰ στεφανῶσαι. καὶ τὴν ἡλικίαν ἔχεις ἀποχρῶσαν ἤδη. ὁ δὲ, ἦν δει-
νὸς ἀνὴρ καὶ παιδείᾳ ἀποχρώντως ἔχων. Ἀποψηφίζω· γενικῇ. ἀλλὰ νομίζεις ἡμᾶς ἀποψηφιεῖ-
σθαί σου. Ἀποψηφίζονται· Δείναρχος ἐν τῷ κατ' Ἀρχεστράτου. ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσιν αὐτὸν μὴ εἶναι
πολίτην. καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ Δημοσθένης ἀποψήφισιν καλεῖ. Ἀποψηφισθέντα· εἴ τις ξένος
ἔδοξεν εἶναι καὶ οὐ πολίτης, τοῦτον ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δήμων ἀπεψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ
ἐλέγετο ἀπεψηφισμένος. εἶτα εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον. καὶ ἐκείνου ξενίας. καὶ εἰ μὲν ἑάλω, ἐπεπρά-
σκετο ὡς ξένος. εἰ δὲ ἐκράτει, ἀνελαμβάνετο εἰς τὴν πολιτείαν. οὕτως Δημοσθένης. τίς γὰρ ὑμῶν
οὐκ οἶδεν ἀποψηφισθέντα Ἀντιφῶντα. ζήτει ἐν τῷ διαψήφισις. Ἀποψοφεῖ· τὸ πέρδεσθαι. εὐσχημό-
νως λέγων. εὐσχημονέστερον δὲ, διαπνεῖν. καὶ ἀποπνεῖν. Ἀποψώμενοι καὶ ἀποψώμεθα· καθαιρόμενοι
τὴν πυγήν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἀποψώμεθα δ' οὐ λίθοις ἔτι. ἀλλὰ σκοροδίοις. τουτέστι τοῖς τῶν
σκορόδων φύλλοις. Ἀποψύχειν· τὸ ἀποθνήσκειν ἐν πρώτῃ. Θουκυδίδης. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραί-
νειν. ὡς τὸ ἀποψύχειν ἐνθάδε ἠλισανῷ λῖνα τὰ ὑγρανθέντα. Ἀπώγωνες· οἱ μὴ ἔχοντες πώγωνα. Ἀ-
πῳδὸν μέλος. τὸ μὴ ἀρέσκον. τὸ τῆς ᾠδῆς ἀλλότριον. καὶ ἀπῳδὸς, ὁ κακόηχος. ὁ ἀπὸ τῆς ᾠδῆς. Ἄπω-
θεν· χωρὶς ἢ πόρρωθεν. Ῥουφῖνος δὲ οἱ μετὰ ξὺν ἐπανήκων, ἐνέτυχε πόλεως Νισίβιδος οὐ μακρὰν ἄ-
πωθεν. Ἀπώθησαν· ἐξέβαλον. Ἀπωθητὸν· τὸ ἐξωθούμενον. καὶ ἀπωθοῦ προειλασωμένων ἂν ὤθησαν. ἀ-
πώθου δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποβαλοῦ, διὰ τοῦ ο μικροῦ. Ἀπώνισμαι· γενικῇ. Ἀπωλέσας τὸν οἶνον ἐπιχέας
ὕδωρ. ἐπὶ τῶν τὰ καλῶς πρότερον γενόμενα ὕστερον μικροῦ τινος ἕνεκεν ἀνατρεπόντων. ἢ ἐπὶ
τῶν ἀχρειούντων· δηλούντων. καὶ μὴ ἀκαίρια παρεχομένων. αὕτη δὲ ἡ παροιμία κεῖται ἐν τῷ Ἀριστοκύ-
κλωπι. ὥς φησι Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Σατύρων. Ἀπωλάτων· ἀντὶ τοῦ πώλων τὰ τέκνα αὐτῶν ἀ-
θροίσαντες, εἴς τινα ἅλω καὶ ἱππασίαν ἐπελάσαντες ἀπωλάτων, μάλα ἀνοίκτως ἀλοῶν-
τες διέφθειραν. Ἀπώλεια· ἡ διαφθορά. Ἀπωλλύμην· παρατατικός. Ἀπωλωλέκειν. Ἀπώ-
μοτον· ἀπηγορευμένον. φαυκτὸν. ἔξω ὅρκου γινόμενον καὶ ἄρρητον. τί δ' ἔστ' ἀθλίοισι πρᾶγμ' ἀπώμοτον.
ἐν πόλεσιν ἐν ταῖς πόλεσι. καὶ ἀπώμοτον, ἀπὸ ὠμότητος μὴ γίνεσθαι καὶ ἐξόμνυσθαι. Ἀπώμοιεν· ἀ-
πὸ τῶν ὤμων. Ἀπώνατο· ὤνησε τοῦ ὠφελεῖτο. Ἀγαθίας. ἀπώνατο οὖν τῆς προπετείας οὐκ ἐν καλῷ
τοῖς θρασυτέροις λέγων τὰ φαῦλα βασιλεῦ. καὶ ἀπώνητο, ὠφελείας ἔτυχεν. ἀπήλαυσεν. ὠφελήθη. Αἰλια-
νός· οὐ μὴν ἀπώνητο οὐδὲν, ἀλλ' ἐξέζεσε ζῶν καὶ νόσοις θηρείοις. οἱ μὲν, ὡς λαῖς. οἱ δὲ, ὅτι οὐ τούτοις. φθερ-
σὶ μέν. Ἀπωξύνθαι. Ἄπωσον· τὸ δίωξον ὤθησον. καὶ ἀπῶσμαι. κἀγὼ εἴπου ἀπῶσμαι. Ἀπω-
στός· ἐκδεδιωγμένος. καὶ ἀποστὸν· τὸ ἀπωθητόν. Ἀπωτέρω· πόρρω μακράν. ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ
τῶν ἀπωτέρω φίλων. ἀλλ' αὐτὸς αὑτοῦ τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος. ὅστις γὰρ ἦν ἐκεῖνος ὁ κτανὼν, τά-
χ' ἂν κἀμ' ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι. τουτέστιν οὐ μόνον ὑπὲρ τοῦ ἀνῃρημένου βασιλέως ἀξιῶ ποιήσα-
σθαι τὴν ἀναζήτησιν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ. ὁ γὰρ ἐκεῖνον ἐπιχειρήσας, ἴσως καὶ μοι ἐπιβουλεύσει. καὶ ἀπωτέ-

ρος. ὁ μακρότερος. Ἄπυστος. ἐνδεδιωγμένος. Σοφοκλῆς· τέλος δ' ἄπυστος γῆς ἀπορριφθήσομαι. Τὰ
κρος φησιν αἱ ἄντες ἂν αἱρεθέντες, δοῦλος λόγιον ἂν τ' [illegible] φανείς. καὶ αὖθις· ἄπυστος πρότερον
ὑποθέσεως ἐξ ἀθλίων γινόμενος. καὶ ἄπυστον, τὸ ἀπόθητον. Ἀπραγμόνευτον· ἀνεπινόητον. δεῖ σὺν τοῦ-
το ὂν τὸ ἀπραγμάτευτον λυπρᾶς οὔσης αὐτοῖς τῆς γῆς. καὶ πάσης ἀθρόον ἀγρεαῦ διακλασθέντες ἐν ὀ-
καρεῖ χρόνῳ, κινδυνεύουσι διαφθαρῆναι. Ἀπραγμόνως· ἐλευθέρως. ἀντὶ τοῦ ἐξετάσεως. Ἰάμ-
βλιχος· εἴτε ἐάσαντες οὕτως ἀπραγμόνως ἀποθανεῖν. Ἀπραγμοσύνη· ἡ κατὰ φρόνησις. ἡ ἀμέλεια.
ὁ δὲ Ἰουστινιανός, ἄδηλον αὐτὸν ἀπεκάλει τὸν ἡσυχίαν ἐχυροῦ ἀπραγμοσύνην. καὶ ἀπραγμοσύνη, εἶ-
δος ἄνθους. ἀεὶ στρέφνεφέλαις. μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης. ἀντὶ τοῦ πάσης εὐωδίας ὄζων καὶ ἀσφα-
λείας. ἢ τῆς πολυπραγμοσύνης. οἱ δέ, ὅτι ἀπραγμοσύνη φυτὸν ἐν ἀκαδημίᾳ φυόμενον. Ἀπράγμων. ἀπην·
ἀπράγμονας δεῖ εἶναι τοὺς σπουδαίους. ἐκκλίνειν γάρ, τὸ πράττειν τι παρὰ τὸ καθῆκον. καὶ οἰνωθήσεσθαι
μέν, οὐ μεθυσθήσεσθαι δέ, ἔτι οὐδὲ μανήσεσθαι. προσπεσεῖσθαι μέντοι αὐτῷ φαντασίας ἀλλοκότους διὰ
μελαγχολίαν ἢ λήρησιν. οὐ κατὰ τὸν τῶν αἱρετῶν λόγον. ἀλλὰ παρὰ φύσιν. ἀπράγμων οὖν ἐπὶ ψυχῆς. μέσοι
τοῦ τρόπου. οἷον οὐ φιλόδικος, ἢ φιλοπράγμων, ἢ ἀνδρεῖος, ἢ μωρός. Ἀπραγούντων. μηδὲν ἐ-
νεργούντων. καὶ τὴν ἡσυχίαν ἀναγκαζομένων ἄγειν ἀλλὰ καινοτομήσειν τι πάλιν κατέχειν. Ἄπρα-
κτα. ἀνεκδίκητα. ἀτιμώρητα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐχ οἷά τε εἶναι ἄπρακτα γίνεσθαι. ἐπεὶ τοι οἱ θεοὶ
ἀτιμώρητα αὐτὰ ποιοῦσιν εἶδον ἐκ σοφῶν γινόμενα. Ἀπραξίαν. ἀντὶ τοῦ πράξεως. Ἀπρίξ.
ὅλῃ δυνάμει. ἰσχυρῶς ἀσφαλῶς. ἀπρὶξ προσπεφυκότως. ὃ οὐχ οἷόν τε πρίσαι διὰ τὴν σύμ-
φυσιν. Ἀπροβούλευτον. τὸ μὴ πρότερον εἰς τὴν βουλὴν ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὸν δῆμον εἰσαχθὲν ψή-
φισμα. οὕτω Δημοσθένης. Ἀπροθέτως. ἀντὶ τοῦ προθέσεως. Πολύβιος. τὰ μὲν οὖν ἀπροθέτως ἐν
τοῖς πολεμικοῖς συμβαίνοντα, πράξεις μὲν οὐδαμῶς ἁρμόζει λέγειν. προσπτώματα δὲ καὶ συγκυρή-
σεις μᾶλλον. Ἀπροϊδής. ἀπρόορατος. Ἄϊδος ἀπροϊδὴς ἀμφεκάλυψε μυχός. λέγεται δὲ καὶ ἀπρο-
ϊδής, ὁ ἀπρόοπτος. ἐν ἐπιγράμματι. ἀγρονόμῳ δ' ἀγρῶσα καὶ ἔδρακεν. ἀπροϊδὴς δὲ ἐγκέφα-
λον πλήξας, ἐξεκύλισε λίθῳ. Ἀπροΐτος. ὁ τῆς οἰκίας μὴ ἐξερχόμενος. Ἀπροόπτως. ἀ-
προοράτως. ἀπροσδοκήτως. οἱ δὲ κατασκοποι ὑπὸ τοῦ ἀπροόπτου ἁλίσκονται. Ἀπρόσβλητον
γενναῖον. ᾧ οὐδεὶς δύναται προσβαλεῖν. οὐκ ἔχοντα λόγον μεθοδικόν. Ἀπροσδεής. ὁ μηδενὸς ἐνδεής.
Ἀπροσέλαστος. ἀπροσπέλαστος. ἀδιεξίτητος. τὸ δ' ἐξόπισθεν, καὶ ἀπροσέλαστον ἦν διὰ τὸν
παραρρέοντα ποταμόν. Ἀπροσήγοροι ἄνθρωποι. οὓς οὐχ οἷόν τε προσαγορεῦσαι διὰ [illegible] τραχύτητα.
Ἀπρόσιτος ἀπροσπέλαστος. Ἀπρόσιτον καὶ ἀκατάληπτον διαφέρει. ἀκατάληπτον μὲν ἐστίν, ὅ τι ἐρευ-
νηθὲν καὶ ζητηθέν, μὴ καταληφθῇ παρὰ τῶν ζητούντων αὐτό. ἀπρόσιτον δέ ἐστιν, ὃ μηδὲ ὅλως τινὰς ἀνέ-
χεται τὴν ἀρχήν. ἀκατάληπτον τὸ πέλαγος, καὶ τὸ βάθος. ἀπρόσιτον δὲ τὴν ἀρχὴν δυνατὸν ἐπινοηθῆναι.
οἷον περὶ θείας οὐσίας. Ἀπρόσκλητον. τὴν οὐ προσκεκλημένην. ἀπρόσκλιτον ἢ τὸ ἀπροσπαθές.
Ἀπρόσκοπος. ἀσκανδάλιστος. Ἀπρόσμαχοι. ἀκαταγώνιστοι. καὶ Ῥωμαίοις ἐν πεδίοις ἀ-
ναπεπταμένοις. καὶ ἐν τῇ ἐκείνων οἰκείᾳ γῇ αἰσθέσθαι ὅτι οὐκ ἀπρόσμαχοι εἶεν Πάρθοι. Ἀπρό-
σωπον. δυσειδές. κακόμορφον. ὁ δὲ πρὸς τὸ κέρδος ἀποβλέπων καὶ τυφλώττων πρὸς τὸ σεβεῖν. ἀπρόσω-
πον μὲν ὅσα ἰδεῖν. μικρὸν δὲ τὸ μέγεθος. λίθου ἡμῖν κειμένης τὸ ἄγαλμα ποιεῖν. Ἀπροστα-
σίου εἶδος ἐστὶ δίκης κατὰ τῶν μὴ νεμόντων προστάτην ἐν οἴκῳ. καὶ τὸ ἕκαστος αὐτῶν ᾑρεῖτο τινὰ τῶν πολι-
τῶν τὸν προστησόμενον αὐτοῦ. περὶ πάντων τῶν ἰδίων καὶ τῶν κοινῶν. ζήτει ἐν τῷ ἀποστασίου. Ἀπρότον, Δεί-
ναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου. ἐμπεπηδηκότων τῶν ῥητόρων ὥσπερ ἀπρότων εἰς τὸ ἐμπόριον. ἐν τισὶ δὲ
ὥσπερ παρνόπων γέγραπται. οἱ δὲ πάρνοπες εἶδος ἀκρίδος. Ἄπροικον. τῇ προσῳδίᾳ ὡς ἄν-
θρωπον οἱ Ἀττικοί. Ἄπταιστος. Ἀπτέα. ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρητέον. τοῦτο δ' ἐστὶν ἁπτέα τοῦ ἔργου. πρὶν
καὶ τὸ λοιπὸν ἐπαρθῆναι εἰς τὸ νεωτερίζειν τὰς γνώμας. Ἄπτερα πόλις Κρήτης ἀπὸ τῶν μου-
σῶν καὶ σειρήνων εἶδος τῆς ἐν τῷ μουσείῳ πλησίον τῆς πόλεως καὶ τῆς θαλάττης τόπῳ τοι-
ᾶσδε καλουμένῳ γινομένης. ἐν ᾧ κατὰ τὴν ἐν μουσικῇ νίκην τῶν μουσῶν, αἱ σειρῆνες δυσφορή-
σαι, τὰ πτερὰ τῶν ὤμων ἀπέβαλον. καὶ λευκαὶ γινόμεναι, εἰς τὴν θάλασσαν ἐνέβαλον ἑαυτάς.
ὅθεν ἡ πόλις Ἄπτερα. αἱ δὲ πλησίον νῆσοι λευκαί. οἱ δέ, ἀπὸ Πτεραίου τοῦ Κυρηναίου. ὁ πολίτης ἀ-

πτόμαιος. Ἅπτεσθαι· γενικῇ. λαμβάνεσθαι. ἅπτει. καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου διὰ τοῦ ει λεγόμενα τῶν νεωτέρων μᾶλλον Ἀττικῶν ἐστιν. Ἀπτῆσι· τοῖς μὴ πετομένοις. Ἀπτοεπής· ἀπτόητος ἐν τῷ λέγειν. Ἅπτον· ψηλαφητόν. ἅπτων ἡδύσματα κρέατος. ζήτει ἐν τῷ ἀναπτυσθῆσαι. Ἄπτωτος ἄφοβος. Ἀπῴκησεν· μετῴκησεν. ἀποικίζω τὸ ῥῆμα. καὶ ἀποικίσαι· κτίσαι πόλιν ἐν ἐρήμῳ. καὶ ἄποικοι, οἱ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενοι οἰκῆσαι. ἔποικοι δὲ οἱ ἐν πόλει. παρὰ Θουκυδίδῃ. Ἀποικοδομεῖς· ἀντὶ τοῦ ἀποφράττεις. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. Ἀποίμωξον μετὰ τριωβόλου τὸν ζῶντα μᾶλλον. τὰ μάτια διοίχεται. ἀντὶ τοῦ ἀπόλωλε. καὶ Αἰσχύλος ἐν Μυρμιδόσι. αὐτίλοχον ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος τὸν ζῶντα μᾶλλον. Ἄποινα· λύτρα. ἃ δίδωσί τις ὑπὲρ φόνου ἢ σώματος. οὕτω Σόλων ἐν νόμοις. ἢ ἐκ τῆς ποινῆς ἡ τιμωρία γίνεται ἄποινον. Ἄποιος· ὁ δίχα ποιοῦ. ἄπυος δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ, ὁ δίχα ἕλκους. Ἀποίσετε· ἀπενέγκατε. Ἀποιχόμενα· παρερχόμενα. Ἀριστοφάνης· παῦε παῦε· νεκρὸν γὰρ ὄντα λοιδορεῖ. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀρχαίοις, τοὺς ἀποιχομένους μὴ λοιδορεῖν. Ἀπύλωτον στόμα· ἀθύρωτον. ἀλλ᾽ ἢ ἀπύλωτον. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. καὶ Φρύνιχος. οἱ δὲ γράφουσιν ἀπύλωτον ἀντὶ τοῦ ἀνεῳγμένον, καὶ πάλιν μὴ ἔχον τουτέστι μὴ χαλιναγωγούμενον μηδὲ κρατούμενον. Ἄπυος· ὁ δίχα ἕλκους. Ἄπυρα σιτία. ὁ δέ, ἐπειδὴ πλεῖστοις Μακεδόσι ζ´ ἡμερῶν σιτία παρασκευάζειν ἄπυρα. καὶ ἄπυρος ζωμὴ ἡ διὰ ὀπώρας καὶ λαχάνων. ὁ δὲ ζωμὸς ἀπύρῳ ζωμῇ ἐκέχρητο. καὶ ξίβωνι λεπτῷ. καὶ ἄπυρος οἶνος ὁ μὴ ἑφθός. καὶ ὁ ἀναδενδρίτης.

Ἄπυστα· ἀνήκουστα. καὶ ἄπυστοι οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Θησέως. Ἀπφά· ἀδελφῆς καὶ ἀδελφοῦ καὶ ὑποκόρισμα. καὶ ἀπφίον ὑποκοριστικῶς ὁ πατήρ. παπύστης ὠνόμασται ἀπφίου. Ἀπφῶ· ἀντὶ τοῦ ἐνῶ.

Ἀπφῶ· ὃ σημαίνει τὰ ἀποκρυφθέν. ἢ τὸ ἀποκρυβέντα. Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης φησί· ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς Ἠλιοῦ ἀπφώ· ἐπάταξε τὰ ὕδατα τῇ τοῦ Ἠλιοῦ μηλωτῇ καὶ οὐ διῃρέθη. Ἆρα· συλλογιστικὸς σύνδεσμος. καὶ ἀντὶ τοῦ δή. καὶ ὡς ἔοικεν. καὶ ὡς φαίνεται. οὕτω Πλάτων. Ἄρα. Ἄραβες, ὄνομα ἔθνους. οἱ δὲ Ἀράβιοι ἀρετῇ πολλῇ τῶν ἄλλων διαφέρουσιν. οἳ βέλεσιν ἀνδρομήκεσι χρώμενοι. ἀντὶ τῶν χειρῶν τῷ ποδὶ ἐμβαίνοντες τὴν νευρὰν κυκλοῦσι τὸ τόξον. καὶ ἀραβίζω, διὰ τῶν Ἀράβων φωνῶ. ἀράβησε ἀντὶ τοῦ ἤχησεν. Ἀράβιος ἄγγελος· Μένανδρος ἀνατιθεμένῃ ἢ Μεσηνίᾳ. παρὰ τὴν παροιμίαν Ἀράβιος αὐλητής. Ἀράβιον ἆρ᾽ ἐγὼ κεκίνηκα αὐλόν. τίθεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀπαυστὶ διαλεγομένων. τὸ παλαιὸν δέ φασι τοὺς ἐλευθέρους μὴ μανθάνειν αὐλεῖν διὰ τὸ βάναυσον. τῶν δὲ ἀνδραπόδων τὰ πολλὰ εἶναι βάρβαρα καὶ ἀράβια. ἐφ᾽ ὧν ἐλέχθη παροιμία. δραχμῆς μὲν αὐλεῖ, τεττάρων δὲ παύεται. καὶ Ἀράβιος αὐλητὴς ἐπὶ τῶν ἀκαταπαύστων. Κάνθαρος Μηδείᾳ. κιθαρῳδὸν ἐξήγειρας Ἀράβιον τὸν χορὸν τοῦτον. Ἀρραβών· ἡ ταῖς ὠναῖς περὶ τῶν ὠνουμένων διδομένη πρώτη καταβολὴ ὑπὲρ ἀσφαλείας. Ἀράπτου τ᾽ ἂρ ἐγὼ ποτὲ ἀπόψομαι, ἀντὶ τοῦ ὦ δαιμόνιε. Ἀρα πε γρυπτόν· ἐστιν οὐ μήν. ἀρα πε γρύξαι ὀφείλετε, ἢ παρρησίαν ἄγειν. Ἀράμενοι· ἐπάραντες. καὶ ἀράμενοι, ἀντὶ τοῦ ἐπάρασαι τὴν ὑδρίαν. Ἄραντες· παρὰ Θουκυδίδῃ ἐπὶ θαλάσσης εἴρηται. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ γῆς. Ἀράξης· Ἀράξου ὄνομα ποταμοῦ. καὶ ἀράξαι, συντρίψαι. Ἄραρέ με· ἤρεσέ μου τῇ φρενί. ἀντὶ τοῦ σύμφωνα πραττόμενα ἐγώ τε καὶ ἡ ἀηδὼν ἕνεκα τοῦ θρηνεῖν. οἷον ἥρμοσταί μου τῇ φρενί. Ἄραρε· κέκειται. οἷον βεβαίως οὕτως ἔχει καὶ ἀμετακινήτως. καὶ ἄραρον· ἥρμοσαν. καὶ ἀραρίσκω, ἁρμόζω. καὶ ἀραρυῖαν, ἡρμοσμένην. Ἀραρώς· καὶ κλίνεται, ἀραρῶ. ὡς ὑπὸ ἀμνώς, ἀμνῶ. καὶ Τυφώς, Τυφῶ. Ἀθηναῖος. υἱὸς Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. καὶ αὐτὸς κωμικός. διδάξας τὸ πρῶτον ὀλυμπιάδι ρα. ἔστι δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ, Καινεύς. Καμπυλίων. Πανὸς γοναί. Ὑμέναιος. Ἄδωνις. Παρθενίδιον.

Ἀραρώς· πάγιος, ἢ βέβαιος. Ἀράσιμος· ὁ καταράσιμος. Ἄρασθαι· ἀπενέγκασθαι. ἢ λαβεῖν. φορτίσασθαι. ὅσῳ δὲ ηὔξετο τῆς διαδοχῆς τὸ μέγεθος ἐν τῷ λόγῳ, τοσούτῳ μᾶλλον οὗτος πρὸς τὴν πειθὼ συνεστέλλετο. μεῖζόν τε ὂν ἢ καθ᾽ ἑαυτὸν ἄρασθαι φορτίον. καὶ τὸ εἴ τις μὲ ἔφη πρὸς ἱερωσύνην ἐκάλει, ὁμολογῶν εἶναι τὸ χρῆμα θεοφιλέστατόν τε καὶ σῶζον, ὅμως τὸ ἐμαυτοῦ δέος ὡμολόγησα ἄν, τὴν ἀσθένειαν. ὑποκατακλινόμενός τε καὶ δυσωπούμενος πρὸς τὸ μέγα τοῦτο καὶ πάμμεγα τῆς ἱερωσύνης, ἀφίσταμαι τοῖς πίνδαρος. ὁ μέντοι τοῦ χείρονος ὡς ἐκεῖνος, ἀλλὰ τοῦ κρείττονος κατ᾽ ἐμαυτόν. Ἀρασσόμενα· προσρηγνύμενα. προσκρουόμενα. ἐν ἐπιγράμματι. νῶι θαμινὰ παγίοισι μάτην πρόσωπον ἀράσσεις. Ἀρᾶται· εὔχεται. ἢ καταρᾶται. ἢ ἐπιθειάζει ἀπὸ τοῦ. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις. ὕστερον ἀρᾶται. καὶ ἐπιθειάζει.

πᾶσι. Ἄρατος· στρατηγός· ὥς φησι Πολύβιος. ὃς ἦν τὰ μὲν ἄλλα τέλειος ἀνὴρ εἰς τὸν πραγ-
ματικὸν τρόπον. καὶ γὰρ εἰπεῖν καὶ διανοηθῆναι καὶ στέρξαι τὸ κριθὲν, δυνατός. καὶ μὴν ἐνεγκεῖν τὰς πο-
λιτικὰς διαφορὰς, πρᾶος. καὶ φίλους ἐνδύσασθαι καὶ συμμάχους προσλαβεῖν, οὐδενὸς δεύτερος.
ἔτι δὲ πρᾶξις· ἀπάτας· ἐπιβουλὰς συστήσασθαι κατὰ τῶν πολεμίων, καὶ ταύτας ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν διὰ
τῆς αὐτοῦ κακοπαθείας καὶ τόλμης, δεινότατος. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος, ὁπότε τῶν ὑπαίθρων ἀντιποιήσα-
σθαι βουληθείη, νωθρὸς μὲν ἐν ταῖς ἐπινοίαις. ἄτολμος δὲ ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς. ἐν ὄψει δ' οὐ μένων τὸ
δεινόν. διὸ καὶ τροπαίων ἐπ' αὐτὸν βλεπόντων, ἐπλήρωσε τὴν Πελοπόννησον. καὶ τῇδέ πῃ τοῖς πολε-
μίοις ἀεὶ ποτὲ ἦν εὐχείρωτος. οὕτως αἱ τῶν ἀνθρώπων φύσεις οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἔχουσί τι πολυ-
ειδές. ἔτι δὲ μᾶλλον τῶν ψυχῶν. ὥστε τὸν αὐτὸν ἄνδρα μὴ μόνον ἐν τῇ διαφορᾷ οὖσι τῶν ἐνεργημάτων πρὸς ἃ μὲν
εὐφυῶς ἔχειν. πρὸς ἃ δὲ ἐναντίως. ἀλλὰ πολλάκις τῶν ὁμοειδῶν, πολλάκις τὸν αὐτὸν καὶ συνετώτα-
τον εἶναι καὶ βραδύτατον. ὁμοίως δὲ καὶ τολμηρότατον καὶ δειλότατον. οὐ παράδοξα ταῦτά γε. συ-
νήθη δὲ καὶ γνώριμα τοῖς βουλομένοις συνεφιστάνειν. τινὲς μὲν γὰρ ἐν ταῖς κυνηγεσίαις εἰσὶ τολμη-
ροὶ πρὸς τὰς τῶν θηρίων συγκαταστάσεις. οἱ δ' αὐτοὶ πρὸς ὅπλα καὶ πολεμίους ἀγεννεῖς. καὶ τῶν πολεμι-
κῶν χρειῶν κατὰ τὰ ἄνδρα μὲν καὶ κατ' ἰδίαν εὐχερεῖς καὶ πρακτικοί. κοινῇ δὲ καὶ μετὰ πολεμικῆς ἐ-
νίων συντάξεως ἄπρακτοι. Ἄρατος· Σολεὺς τῆς Κιλικίας. ἔστι γὰρ καὶ ἐν Κύπρῳ πόλις Σόλοι.
υἱὸς Ἀθηνοδώρου. ἀδελφοὶ δὲ αὐτοῦ. Μύρις. Καλώνδας. Ἀθηνόδωρος. ἀκουστὴς δὲ ἐγένετο γραμμα-
τικοῦ μὲν τοῦ Ἐφεσίου Μενεκράτους. φιλοσόφου δὲ Τίμωνος. καὶ Μενεδήμου. γεγονὼς ἐν τῇ ρκδ' Ὀλυμ-
πιάδι. ὅτε ἦν Ἀντίγονος βασιλεὺς Μακεδονίας. υἱὸς Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ ὁ Γονατᾶς κλη-
θείς. καὶ συνῆν τε αὐτῷ. καὶ παρ' αὐτῷ ἐτελεύτησε σύγχρονος Ἀνταγόρᾳ τῷ Ῥοδίῳ. καὶ Ἀλεξάνδρῳ
τῷ Αἰτωλῷ ἐποποιός. συνέταξε δὲ βιβλία ταῦτα. τὰ Φαινόμενα. ὧν θαυμάσιος ἡ εἰσβολή. καὶ ὁ ζῆ-
λος Ὁμηρικός. ὕμνον εἰς Πᾶνα. σπονδοφόρους. παίγνια. ἀστρολογίαν καὶ ἀστροθεσίαν. σύνθεσιν φαρμάκων θη-
ριακῶν ἐπιτηδείαν. ἀνθρωπογονίαν. ἐπικήδειον εἰς Θεόπροπον. εἰς Ἀντίγονον. ἠθοποιΐας. ἐπιστο-
λάς. ἐπιγράμματα εἰς Φίλαν τὴν θυγατέρα Ἀντιπάτρου. γυναῖκα δὲ Ἀντιγόνου. κατατομὴν εἰς
Παυσανίαν τὸν Μακεδόνα. ἐπικήδειον τὸν Κλεομβρότου. διόρθωσιν Ὀδυσσείας. ἐπιστολὰς ὁμοίως
καταλογάδην. Ἀράτου ἰσχυρὸν. στερεόν. οὕτως Πλάτων. ἀράτων δὲ παλαιῶν ἡρώων. Ἀραφή-
νιος δῆμος Αἰγηίδος. Ἀραχιὰς ἀρχὴ ἐπαρχίας ἐπιρρήματα. Ἀραχίων, ὄνομα κύριον. Ἀράχνειον
νῆμα. καὶ ἀραχναῖος μίτος ὁ λεπτότατος. ἐν ἐπιγράμματι. ἀραχναίοιο μίτου πολυδινέα λά-
θεν ἄρξαντοι. Ἀράχνη θηλυκῶς τὸ ὕφασμα. ἀράχνης δὲ ἀρσενικῶς τὸ ζωΰφιον. παρὰ τὸ ἀραιὰ
ἴχνη ἔχειν. ἐῶσαι θέσαν ἀλίγκιον εἶσον ἀράχναι. τάξαι λεπταλέον μίτον ἐπιστάμεναι. εἴρηται
δὲ ἀράχνης καὶ παρ' Ἡσιόδῳ. καὶ παρὰ Πινδάρῳ. καὶ παρὰ Καλλίᾳ. λέγουσι δὲ καὶ ἀραχνιᾶν ἀπὸ
τῆς ἀράχνης ὀρθῶς. Καλλίας Κύκλωψιν. ὥσπερ ἀραχνιῶσαν τὴν ὁδὸν προφερόμενα. θηλυκῶς
δὲ Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ. πάντα δ' ἐρείθων ἀράχναν βρίθει. Καλλίμαχος. ἔργον ἀράχνα. Κρατῖνος
δὲ Πυτίνῃ. ἀραχνίων μεστὴν ἔχεις τὴν γαστέρα. Φερεκράτης Τυραννίδι. ἀράχνια ὥσπερ ταῖς συ-
κυαῖσι ταῖς κεναῖς. Νικοφῶν Ἀφροδίτης γοναῖς. ἄρα ἀραχνιοῦντι φαίνεται ἐμπεφυκέναι.

Ἀραχώσιοι ἐθνικόν. καὶ Ἀραχωσία χώρα. Ἀρβαζάκιος· Ἴσαυρος ἐπὶ Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέ-
ως ὃν Ἀρπαζάκιον ἐκάλουν διὰ τὸ πλεονεκτικόν. ἦν μὲν γὰρ ἐξάρμενος τῶν ἐθνῶν ἅμα συγκατει-
λημμένος πᾶσι θέσιν ὥσπερ ἡφαιστείοις δεσμοῖς ἀρρήκτοις. καὶ ἔμενέ γε ἐν αὐτοῖς ἔμπεδον. ταῦτα
δὲ ἦν γυναικομανία καὶ μέθη καὶ πλεονεξία. οὕτω δὲ εἰς ἔσχατον ὅρον τὰς ἑαυτοῦ δοκήσεις ἀρετὰς ἐπετή-
δευεν, ὥστε οὐκ ἄν τις ἐπίστευσε πειραθείς. Ὅτι τοὺς ξένους ἐκείνους τοὺς εἰς ἀκρότητα δεξιότητος μουσουργοὺς μετὰ τοῦ
συνέζησε τοσαύταις, ὅσας οὔτε ἐκεῖνος ἀριθμεῖν εἶχεν, οὔτε ἕτερός τις τῶν διακονουμένων. καὶ εἴ γε πρόσ-
ήκοντες αὐτῷ λογισταὶ τῶν στρατιωτικῶν ἔργων, τὸν μὲν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν ᾔδεσαν. τὸ δὲ πλῆ-
θος τῶν ἑταιρῶν καὶ τὸν ἐκ τῶν χειρῶν ἀριθμὸν αὐτοῦ διέφυγεν. ὥσπερ οὐδὲ ὁρῶντα τὸν περὶ σὴν φασὶ
εἶναι. ὅτι τῶν δακτύλων ὁ μικρότατος καὶ μυρία σημαίνει καὶ ἕνα ἀριθμόν, οὕτω καὶ κἀκεῖνοι τὰς ἑ-
ταίρας καθ' ἃ μονάδας καὶ μυριάδας ἠρίθμουν. Ἀρβάκης βασιλεὺς Μήδων, ἐπὶ Σαρδανα-
πάλου. ἀνήρ, τό τε περὶ σώφρων. καὶ πραγμάτων, εἴ δή τις ἔμπειρος. τεθραμμένος τε ἐν κυνηγεσίοις.
καὶ πολέμοις. καὶ πολλὰ μὲν πάλαι γενναῖα ἐξειργασμένος. μείζω δὲ τότε διανοούμενος. οὗτος ἀ-

κηκοὼς τὸν τούτου βίον, καὶ τὰ ἤθη οἷς χρῆται βασιλεὺς, νοῦν ἐνεβάλετο. καὶ ἐνεθυμήθη ἄρα, ὅτι ἀπο-ρείᾳ γυναίου ἀνδρὸς οὗτος ἐξ ἑαυτοῦ τῆς ἀσίας κρατεῖ. καὶ βουλὴν συντίθεται περὶ ὅλης ἀρχῆς. Ἀρβέ-λαι. πόλισμα σικελικὸν ἢ ἀρβέλη. οἱ δὲ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ, ἐδόκουν ἀνεξαπάτητοι εἶναι. καὶ παροι-μία. τί οὐ γυκ' ἐς ἰὼν ἐς ἀρβέλα. Ἀρβύλα, ὄνομα τόπου. καὶ ἀρβύλαις. ἀθηναίοις. ἀρβύλη δὲ τὸ ὑπόδημα. Ἀργαλέον φρονέουσι παρὲξ φρεσὶ ἀλλ' ἀγγελίην. ἀντὶ τοῦ λόγοις βαλὴ χαῖς. καὶ ἀργαλέ-ον, χαλεπόν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄλγος ἀλγαλέον. καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς τὸ ρ. ἔργον ἢ παρὰ τὸ παλαιόν, τὸ δυσχε-ρές. ἐκ τοῦ παρέγωγον, ἀγαλέον. καὶ τροπῇ ὡς ἀπὸ τοῦ ἔπω ἀπύω τὸ φωνῶ. ἀργαλέον ἢ δύσκολον, δυσχερές. καὶ ἀργαλέως ἐπίρρημα. καὶ ἀργαλεώτερον. Ἀργὰ ῥήματα, ὅσα ὄνησιν οὐ φέρει ψυ-χῆς. Ἀργανθώνη, ὄνομα κύριον. καὶ ἀργανθώνειος κλίνη. καὶ ἀργανθώνιον ὄρος τῆς κίου νήσου. ἀμφ' ἀργανθώνιον ὄρος προχοαῖσί τε κίοιο. Ἀργαρίζιν, ὄνομα ἔθνους. Ἀργᾶς. ὁ δεινότατος πα-ρ' ἡλικίαν, ἀργᾶς καλεῖται. τοῦτο ἀφομοιοῦσθαι ὑπὸ αἰσχίνου τὸν δημοσθένην. ἄλλοι δὲ τὸν δεινό-τατον καὶ θηριώδη τὸν τρόπον. καὶ μάλιστα ἀργεῖοι τὸν ὄφιν, ἀργᾶν ἐκάλουν. τίμαρχος δὲ ὁ ῥόδιος, οὐχ ἁπλῶς ἅπαντα οὕτω καλεῖσθαί φησιν, ἀλλὰ γένος εἶναι ὄφεων τοὺς ἀργᾶς. Ἀργαῖον. ὃ καισαρείας ὄρος.

Ἄργελλα. οἴκημα μακεδονικόν. ὅπου θερμαίνοντες λούονται. Ἀργελόφοις. ἀριστοφάνης. σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς ἀργελόφους περιτρώγων. Ἄργεμον τὸ κατὰ τὸ πάθος γινόμενον λεύ-κωμα ἐν τῷ ὀφθαλμῷ. Ἀρέστιος. καί πως ὁ ἀρέστιος ἀλλαχόσε βουλόμενος βαλεῖν τὰ δελ-φοῦ δυστυχῶς τῶν στέρνων τυγχάνει. καὶ ἀναιρεῖ αὐτόν. ὅτι ὁ θηραμένης ὁ τοῦ ἰσοκράτους διδάσκαλος πα-λαιὰ μὲν καὶ ἄλλα παρανομῶν. δύο δὲ τὰ μέγιστα καὶ σχετλιώτατα. ἥ τε τῶν ἐν ἀργινούσαις στρατηγῶν ἀπαγω-γή, οὓς αὐτοῖς συνεστήσατο μετὰ καλλιξένους, ἥ τε τῶν λ' ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου κατάστασις. ζήτει ἐν τῷ δεξιός. Ἀργήεσσι. λευκαῖς. Ἀργεία ἡ ἥρα. ἢ ἡ τῶν ἀργείων γῆ. Ἀργείων, ὄνομα κύριον. καὶ ἀργεῖοι οἱ ἕλληνες. Ἀργεννὸς ὁ λαμπρός. ἀργεννόεις. Ἀργιόδους. ὁ λευκοὺς ὀδόντας ἔχων.

Ἀργείους ὁρᾷς. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀτενῶς καὶ καταπληκτικῶς ὁρώντων. Ἀργεῖοι φῶρες. ἐπὶ τῶν προδήλως πονηρῶν. οἱ γὰρ ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ κωμῳδοῦνται. ἀριστοφάνης ἀναγύρῳ. Ἀργειφόν-της ὁ ἑρμῆς. Ἀργέτης. ὁ λευκός. Ἀργῆς ὁ κιθαρῳδός. καὶ ἀργῆσιος, ὄνομα κύριον. Ἀργιλ-λώδης. ὁ ῥυπαρός. ἢ ἀργιλλώδης, γῆ λευκὴ καὶ καθαρά. ἀκείδα δημοκρίτου μελέσιππον ἀδεθα-νοῦσαν, ἄργιλος ὀλίγη ἀμφικέλαθον ἔχει. Ἀργίλη, ὄνομα πόλεως. Ἀργινόεις, ἀργινό-εντος λευκοῦ. παῖς αἰδώς ἀργινόεντος ἀναθλίβοιντο γάλακτος. Ἀργινοῦσαι νῆσος. Ἀργιόδον-τα. λευκόν. ἢ ὀξυόδοντα. Ἀργίποδες. ταχεῖς. ὀξύποδες. Ἀργόλαι εἶδος ὄφεων. οὓς ἤνεγ-κε μακεδὼν ὁ ἀλέξανδρος ἐκ τοῦ ἄργους τοῦ πελασγικοῦ, εἰς ἀλεξάνδρειαν. καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἀσπίδων. ὅτε μετέθηκε τὰ ὀστᾶ ἱερεμίου τοῦ προφήτου ἐξ αἰγύπτου εἰς ἀλεξάνδρειαν. οὓς ὁ αὐτὸς προφήτης ἀπέκτεινεν. ἀργόλαι οὖν ἐκ τοῦ ἄργους λαοί. Ἀργώ. ναῦς. καὶ ἀργοναῦται. καὶ τῇ ἀργοῖ δοτική. Ἀργοναῦται, οἱ ἐν τῇ ἀργοῖ νηὶ πλέοντες. Ἀργὸν ἔτος. ἣν ἑπταετίαν ἤγετο παρὰ ἰουδαίοις, ὁμοίως ταῖς ἑβδομάσιν ἡμέραις. καὶ ἀργὸς ἐπὶ θηλυκοῦ. ἀρι-στοφάνης νεφέλαις. οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν. ἀλλ' ἐσπάθα. Ἀργῶς κινεῖσθαι, δυστυχεῖς ποιεῖ βίους. Ἄργουσα πόλις τῆς εὐβοίας ἐν τῇ χαλκιδικῇ κειμένη. Ἀργυραμοιβός. ὁ κατὰ μέρος ἀν-τὶ ἀργύρου ἀλλασσόμενος. ὁ τραπεζίτης. ὁ ἀργυροπράτης κολλεκτεῖος. Ἀργυρέα. ἀργυρᾶ. καὶ παροιμία. ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου καὶ πάντα νικήσεις. ἐπὶ τῶν δώροις τινὰ πείθειν πρὸς τὰ δυσ-κατόρθωτα παραινούντων. τοῦτον δὲ τὸν χρησμὸν ἡ πυθία ἔχρησε φιλίππῳ αἰνιττομένη διὰ προδοσίας περιέσεσθαι τῆς ἑλλάδος. Ἀργυρίδιος στρ. ἀργυρίδιον δέ, ὡς ἡμεῖς. ἐν περιλισδήμοις. ἐγὼ ὁ συμ-ψήσασα τἀργυρίδιον. ἀργύριον δὲ τὸ λεπτὸν νόμισμα καλοῦσιν. ὡς ἀριστοφάνης δαναΐσιν.

Ἀργυρῖνοι, ὄνομα ἔθνους. Ἀργυρίππη πόλις, ἣν ἔκτισε διομήδης. Ἀργυρὶς θήκη. καὶ ἀρ-γυρῖτις γῆ. καὶ χρυσῖτις ἡ ἐργαζομένη χρυσὸν καὶ ἄργυρον. διπλᾶ ἦν γραμματίδια. οἷς ἐχρῶντο ἀ-θηναῖοι. τὰ μὲν, ὥστε γράφειν μόνον ἑαυτοῖς. τὰ δέ, ὥστε καὶ ἀργυρίδιον κατατίθεσθαι. ἃ καὶ κιβώ-τια ἐκάλουν. τὰ δ' ἄλλα μαρτύρια. καὶ ἀργυρῖται ἐλέγοντο. οἱ ἀργυρίου εὐποροῦντες.

Ἀργυρογνώμων δοκιμαστής. Ἀργυροδίνης. ὁ καλὰς δίνας ἔχων. δῖναι δὲ αἱ τῶν ὑδά-των συστροφαί. Ἀργυρόηλον τὸ ἀργυροῦς ἥλους ἔχον. Ἀργυροκοπεῖον ἐν ᾧ κόπτεται τὸ νόμισμα.

οὕτω πρότερον ἡ μαντεῖον καλοῦσιν. Ἀργυρόπεζα· ἡ ἀργυροῦς πόδας ἔχουσα. πέζα γὰρ ὁ πούς, καὶ ἀργυρόποδα δίφρον. ὁ ξέρξου δὲ δίφρος ὃς αἰχμάλωτος ἐπεκαλεῖτο, ἀνέκειτο δὲ εἰς τὸν παρθενῶνα τῆς ἀθηνᾶς. Ἀργύρου κρῆναι καλοῦσιν. ἐπὶ τῶν ἀπεράντων μέν, διὰ δὲ τὸ πολὺ ὑπέρβολον, παρρησιαζομένων καὶ λαλούντων. Ἀργυροῦν καὶ χρυσοῦν. τὸ δὲ ἀργύρεον καὶ χρύσεον, ἰωνικά. τὸ δὲ χρύσειον, κτητικόν. θουκυδίδης α΄. χρῆσιν ἔχει τῶν χρυσείων μετάλλων. ὡς ὅπερ καὶ ἀργύρεια λέγεται διὰ τὸ περί· μέχρι λαυρείου τὰ ἀργύρεια μέταλλά ἐστιν ἀθηναίοις. Ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα. ὁμοίως ἡμεῖς. λυσίας. Ἀργυρώνητος καὶ ἀργυρώνητος δοῦλος. Ἀργύφεον· τὸ μέλαν ἢ τὸ λαμπρόν. Ἀρδαβούριος. υἱὸς ἄσπαρος. γενναῖος τὸν θυμόν. καὶ τοὺς τὴν θρᾴκην πολλάκις καταδραμόντας βαρβάρους, ἀνδρείως ἀπωσάμενος. τούτῳ οὖν γέρα ἀριστείων ὁ βασιλεὺς μαρκιανὸς παρέσχετο, τὴν ἑῴαν στρατοπεδαρχίαν. καταλαβὼν δὲ ἐν εἰρήνῃ ταύτην ὁ στρατηγὸς πρὸς ἄνεσιν ἐτράπη. καὶ ῥαστώνην θηλυδριώδη. ἔχαιρε γὰρ μίμοις καὶ θαυματοποιοῖς. καὶ πᾶσι σκηνικοῖς ἀθύρμασι. καὶ τοῖς τοιούτοις διημερεύων αἰσχροῖς, ἢ λόγοις πάμπαν τῶν πρὸς εὔκλειαν τεινόντων. μαρκιανοῦ δὲ τοῦ βασιλέως στρατηγοῦ μὲν γεγονότος, θᾶττον δὲ ἐκβεβιωκότος, αὐτοκελεύστῳ γνώμῃ ἄσπαρ, λέοντα διάδοχον αὐτοῦ γενέσθαι παρεσκεύασεν. Ἀρδαλῶσαι· μολῦναι. οἷον ἐμπεπλώκασι τὸν ἄρδαλον. Ἀρδάνιον. κωθώνιον. γάστρα. ὅθεν τὰ θρέμματα πίνει. καὶ εἴρηται παρὰ τὸ ἄρδειν. ἐτίθετο δὲ καὶ πρὸ τῆς θύρας ὄντος τετελευτηκότος τοῖς εἰσιοῦσι καὶ ἐξιοῦσιν ἵνα περιρραίνωνται. ἐχρῶντο δὲ καὶ αἱ γυναῖκες τῷ ἀρδανίῳ διὰ τὴν κόνιν τρίβουσαι ἐπ᾿ αὐτοῦ. Ἀρδιαῖοι, ὄνομα ἔθνους. Ἄρδην. ἡ δύναμις τῆς λέξεως ἀντὶ τοῦ ἀθρόους. τὸ γὰρ ἄρδην, ὅμοιόν ἐστι τῷ φοράδην ἐν ἔγκαιρῳ. ἡ γὰρ ἄρσις τοῦτο δηλοῖ. ἀντὶ τοῦ πάντας ὁμοῦ αἴρω. Ἀρδήττης ἀρδήττου ὄνομα κύριον. καὶ ἀρδηττός, τόπος ἐστὶν ἀθήνησιν ἐν ᾧ πάντες ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ὤμνυον τὸν ὅρκον τὸν ἡλιαστικόν. θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ νόμων, καταλελύσθαι τὸ ἔθος τοῦτο λέγει.

Ἀρδιαῖος. ὄνομα ἔθνους. Ἄρδις· ἀκὶς βέλους. ἢ τὰ ἐν χειρὶ ὅπλα. ἢ ῥάβδος. καὶ ἄρδις πληθυντικῶς ἀντὶ φαρέτρας. Ἀρδομένην ποτιζομένην. καὶ ἀρδεύω αἰτιατικῇ. Ἄρδυς ἄρδυος. ζήτει ἐν τῷ γύγης. Ἀρεῖ· τὸ ῥῆμα αἴρω καὶ διαρεῖ. Ἀραιὴν χεῖρα· τὴν ἀσθενῆ. καὶ ἀδύνατον. Ἀραῖνος ὄνομα ποταμοῦ. Ἀραιός. ἀραιὰ ὑποκείμενον. μὴ νομίζοιμεν ἀλλὰ ἀραιός εἰσί τι δέδρακε καὶ λοιμόν. καὶ σοφοκλῆς. εἰ δὴ μὴ μόνος γὰρ ἐνθένδε ἀραῖος εἰσαεὶ βαρύς. ὁ κρεακλῆς φησὶ τὰ λόγια πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἀραιὸς δὲ ὁ ἀσθενής. ἀραιῶς δὲ ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ μὴ ἡρμοσμένως. ἄκρον δὲ τὴν θύραν τοῦ μνήματος ἀραιῶς ἐπικειμένην. Ἀραῖς. κατάραις. οὕτω μὲν ἔμελλον αἱ ἀραὶ λήθη δοθήσεσθαι. λοιμὸς γὰρ τὴν τῶν ἐφεσίων πόλιν ἤκμαζεν οἷος βαρύτατος. καὶ αὖθις. ἐν ἀραῖς ἔθηκε μέρος συνειπεῖν ὡς ἐκεῖνος. Ἀραί· ἡ οἰχομένων. ζήτει ἐν τῷ τοία συγγραφεῖ μελανκόρυφος πέτρα.

Ἄρραιστος. ὁ ἄφθαρτος. Ἀραιτο. λάβοι. κομίσαιτο. εὐριπίδης. οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ᾿ εἰπεῖν ἔπος οὐδὲ πάθος οὐδὲ ξυμφορὰ θεήλατος, ἧς οὐκ ἂν ἄραιτο ἄχθος ἀνθρώπου φύσις. καὶ αὖθις. οὐ γὰρ ἂν ἄραιντο οὐδὲν κατὰ τὸν αἰγύπτιοι. πολλαχοῦ δὴ ὡς ἀχθοφορούντων αἰγυπτίων μέμνηται. Ἀρεάδνη. ὄνομα κύριον. Ἀρέθουσα. πηγή κατὰ τὴν νῆσον σικελίαν. εἰς ἣν εἰσβάλλει ἀλφειὸς ποταμὸς τῆς ἀρκαδικῆς πόλεως. δυόμενος διὰ τοῦ ἀδριάδος θαλάσσης εἰς τὸ πέλαγος. καὶ μηδαμῶς τῇ ἁλμυρᾷ μιγνύμενος. ὡς ἂν τῆς τοιαύτης πηγῆς ἐρώμενος. Ἄρρεν. καὶ ἀρρενικῶς. καὶ ἡμίανδρος. καὶ ἡμιγύναιξ. καὶ διγενής. καὶ θηλυδρίας. καὶ ἑρμαφρόδιτος. καὶ ἴθεις οὐ ἰσχὺς τεθέωσται. καὶ ἀρρενωπὸς ὁ ἀνδρόγυνος. καὶ ὁ ἀνδρεῖος. ὁ στερρός. λέγουσι δὲ οὕτω, τὰ μὲν ἄλλα. γυναῖκας. ἔχοντας δέ τι ἀνδρόμορφον. ἵππωναξ δὲ ἡμίανδρον οἷον ἡμιγύναικα. λέγεται δὲ καὶ ἀπόκοπος. καὶ βάκηλος καὶ ἀνδρόγυνος. καὶ γάλλος. καὶ γύννις. καὶ ἄττις. καὶ ἀνανδρώδης. Ἀρεόβινδος ὄνομα κύριον. Ἀρεοπαγίτης. διφορεῖται. καὶ παροιμία. ἀρεοπαγίτης. ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ὑποστυγνῶν καὶ σεμνῶν. καὶ ἀρεοσκοπὸς. καὶ ἄρειος πεδίον. ἐπὶ τοῦ θρασυτάτου. κέχρηται τῷ μὲν πρώτῳ πλάτων πεισάνδρῳ. τῷ δὲ δευτέρῳ, ἀλεξανδρίδης πεισάνδρῳ. Ἀρρεπής. κοῦφος. Ἀρέσαι. δοτικῇ. καὶ ἀρέσαι τῷ θεῷ ὑπομένοντι νέον. Ἀρεῦ. ἄρεον δέ. Ἀρέσκεια. καὶ ἀρέσκω. πρὸς αἰτιατικὴν συντάξιν. καὶ σοφοκλῆς. καὶ ἀρεσθῆναι ἐν δὲ τοῦ πα ἀρέσκω. Ἀρεστὴρ πόπανον τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ἐπιτιθέμενον. παρὰ τὸ ἀρεστόν. Ἀρεστύ

ὅκαι ἔστιν ἡ γνώμη πλανᾷ. καὶ φημὶ καὶ οὐ φημὶ ἔχω τί φῶ. Ἀρετή· διάθεσις ὁμολογουμένη. καὶ
αὐτὴν δι' αὑτὴν εἶναι αἱρετὴν, οὐ διά τινα φόβον ἢ ἐλπίδα, ἤ τι τῶν ἔξωθεν. ἐν αὐτῇ τε εἶναι τὴν εὐδαιμονία
ἅτε οὔσῃ ψυχῇ πεποιημένῃ πρὸς τὴν ὁμολογίαν παντὸς βίου. καὶ διαστρέφεσθαι δὲ τὸ λογικὸν
ζῶον. ὁτὲ μὲν διὰ τὰς τῶν ἔξωθεν πραγματειῶν πιθανότητας, ὁτὲ δὲ διὰ τὴν κατήχησιν τῶν συνόν-
των. ἐπεὶ ἡ φύσις ἀφορμὰς δίδωσιν ἀδιαστρόφους. καὶ ἀρετὴ δὲ τέλειός ἐστιν ὥσπερ ἀνδρεία. καὶ ἡ ἀθε-
ώρητος ὥσπερ ὑγεία. ἢ θεωρηματική, ὡς φρόνησις. καὶ ἐπιστημονικαὶ μέν εἰσι καὶ θεωρηματικαὶ αἱ
ἔχουσαι σύστασιν ἐκ θεωρημάτων. ὡς φρόνησις, καὶ δικαιοσύνη. ἀθεώρητοι δὲ, αἱ κατὰ παρέκτασιν θεω-
ρούμεναι ταῖς ἐκ τῶν θεωρημάτων συνεστηκυίαις καθάπερ ὑγεία καὶ ἰσχύς. τῇ γὰρ σωφροσύνῃ τεθεω-
ρημένῃ ὑπαρχούσῃ συμβαίνει ἀκολουθεῖν καὶ παρεκτείνεσθαι τὴν ὑγείαν. καθάπερ τῇ ψαλίδος οἰ-
κοδομίᾳ τὴν ἰσχὺν ἐπιγίνεσθαι. καλοῦνται δὲ ἀθεώρητοι, ὅτι μὴ ἔχουσι συγκαταθέσεις ἀλλ' ἐπι-
γίνονται ὡς ὑγεία καὶ ἀνδρεία. τεκμήριον δὲ τοῦ ὑπαρκτὴν εἶναι τὴν ἀρετὴν, τὸ γενέσθαι ἐν προ-
κοπῇ τοὺς περὶ Σωκράτην. Διογένην. Ἀντισθένην. εἶναι δὲ καὶ τὴν κακίαν ὑπαρκτὴν, διὰ τὸ ἀν-
τικεῖσθαι τῇ ἀρετῇ. διδακτήν τε εἶναι τὴν ἀρετὴν. καὶ δῆλον ἐκ τοῦ γίνεσθαι ἀγαθοὺς ἐκ φαύλων. εἰσὶ δὲ δύο ἀ-
ρεταί. θεωρητική. καὶ πρακτική. οἱ δὲ, τρεῖς. λογικὴν. φυσικὴν. ἠθικήν. οἱ δὲ, περὶ Ποσειδώνιον δ'.
οἱ δὲ πλείονας. οἱ δὲ, μίαν τὴν φρόνησιν. πρώτας δὲ ἀνδρείαν. φρόνησιν. δικαιοσύνην. σωφροσύνην.
τὰς δὲ λοιπὰς, ὑποτεταγμένας ταύταις. μεγαλοψυχίαν. ἐγκράτειαν. καρτερίαν. ἀγχίνοιαν. εὐ-
βουλίαν. ἀνάλογοι δὲ καὶ αἱ κακίαι. τὸν δὲ ἐνάρετον χρὴ θεωρητικὸν εἶναι. καὶ πρακτικὸν τῶν ποιητέων.
τὰ δὲ ποιητέα καὶ αἱρετέα ἐστί. καὶ ὑπομενετέα. καὶ ἐμμενετέα. ὥστε εἶναι τὰ μὲν, αἱρετῶς ποιεῖ. τὰ δὲ, ὑ-
πομονητικῶς. τὰ δὲ, ἐμμενετικῶς. φρόνιμός τε ἐστὶ καὶ ἀνδρεῖος. καὶ δίκαιος. καὶ σώφρων. κεφα-
λαιοῦσθαι δὲ ἑκάστην τῶν ἀρετῶν, περί τι ἴδιον κεφάλαιον. οἷον τὴν ἀνδρείαν, περὶ τὰ ὑπομονητέα.
τὴν φρόνησιν περὶ τὰ ποιητέα καὶ μή. καὶ οὐδέτερα. ὁμοίως καὶ τὰς ἄλλας, περὶ τὰ οἰκεῖα στρέφεσθαι. ἀρετὴ
δέ ἐστι, βελτίστη ἕξις. ἢ ἕξις ἀφ' ἧς αὐτό τε τὸ ἔχον ἄριστόν ἐστι, καὶ τὰς ἐνεργείας οἰκείας ἄριστα ἀπο-
δίδωσιν. ἀρετὴ κατὰ φύσιν. κακία παρὰ φύσιν. ὅτι οὐ πᾶσα ἀρετὴ ἐπιστήμη ἐστὶν, ἡ μὲν, διανοητι-
κή. ἡ δὲ, ἠθική. αἱ δὲ ἠθικαὶ, οὐκ ἔχουσιν ἐν τῇ γνώσει τὸ εἶναι. ὅτι φασὶν οἱ στωϊκοὶ μηδὲν μεταξὺ εἶναι
ἀρετῆς καὶ κακίας. οἱ δὲ περιπατητικοὶ μεταξὺ λέγουσιν εἶναι τὴν προκοπήν. ὡς γὰρ δεῖν φασιν οἱ
στωϊκοὶ ἢ ὀρθὸν εἶναι ξύλον ἢ στρεβλὸν, οὕτως ἢ δίκαιον ἢ ἄδικον. οὔτε δὲ δικαιότερον οὔτε ἀδικώτερον.
καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Ὅτι αἱ πολιτικαὶ ἀρεταὶ κατακοσμοῦσιν ἡμᾶς καὶ ἀμείνους ποιοῦσιν.
ὁρίζουσαι καὶ μετροῦσαι τὰς ἐπιθυμίας καὶ ὅλως τὰ πάθη μετροῦσαι. καὶ ψευδεῖς δόξας ἀφαιροῦσαι.
τῷ ὅλως ἀμείνονι καὶ τῷ ὡρίσθαι καὶ τοῦ ἀμέτρου καὶ ἀορίστου ἔξω εἶναι. τὰς δὲ πολιτικὰς ἀρετὰς ὁ
Πλάτων, ἀλλαχοῦ καθάρσεις λέγει. τέσσαρες ἀρεταί. Ὅτι ἕπεται τῇ φρονήσει εὐβουλία καὶ
σύνεσις. τῇ δὲ σωφροσύνῃ εὐταξία, καὶ κοσμιότης. τῇ δὲ δικαιοσύνῃ ἰσότης καὶ εὐγνωμοσύνη.
τῇ δὲ ἀνδρείᾳ ἀπαραλλαξία. καὶ εὐτονία. Ἀρετή· ζήτει ἐν τῷ Ὑπερείφανος Ἀνδοκίδης
καὶ Θουκυδίδης, ἀντὶ τοῦ εὐδοξία. Ὅτι ἀποβλητὴ ἡ ἀρετὴ διὰ μέθην ἢ μελαγχολίαν. ἀνα-
πόβλητος δὲ διὰ βεβαίαν κατάληψιν. καὶ αὐτάρκη δὲ αὐτήν φασιν εἶναι. οἱ δὲ, οὐκ αὐτάρκη
εἶναι. ἀλλὰ χρήζειν ἰσχύος καὶ ὑγείας. καὶ χορηγίας. Ὅτι ἡ ἀρετὴ τῶν ἀντικειμένων ἐστίν. ἀντικεί-
μενα δέ εἰσιν ὅσα τῇ ἀναιρέσει τῶν ἐναντίων συνίσταται. τυφλότης. ὄψις. κατάφασις. ἀπόφα-
σις. καὶ τὰ ὅμοια. Ὅτι ἀρετῆς κτῆμα, ὅταν ἀποδοῖ τις εἰς τὴν Ῥωμαίων εὐταξίαν. ἐπιγνώσεται
εἶναι ἀρετῆς κτῆμα οὐ τύχης δῶρον. Ἀρετῶ· τὸ ἀρετῆς ἐπιμελοῦμαι. προκόπτω. ἀμφότε-
ροι. ἢ, οἱ μὲν, θανατῶντες. οἱ δὲ, ἀρετῶντες. ἐπὶ τοὺς πέλας πολλοὶ ἵεντο. Ἀρζαρηνὴ τόπος.
Ἀρειανοί· ἰστέον ὅτι ἐγένοντο καὶ Ἀρειανοῖς διαιρέσεις, δι' αἰτίαν τοιαύτην. καθεστηκυίας παρ' αὐ-
τοῖς ἤδη εἰσὶ καὶ ζητήσεις εἰς ἄτοπα τινὰ τῶν λόγων αὐτῶν προήγαγον. ἐπεὶ γὰρ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πιστεύεται
ὁ θεὸς πατὴρ εἶναι τοῦ υἱοῦ τοῦ λόγου, ζήτημα ἐνέπεσεν εἰς αὐτοὺς εἰ δύναται καὶ πρὸ τοῦ ὑποστῆναι τὸν υἱὸν ὁ
θεὸς καλεῖσθαι πατήρ. ἐπεὶ γὰρ τὸν τοῦ θεοῦ λόγον οὐκ ἐκ πατρὸς γεγεννῆσθαι ἀλλ' ἐξ οὐκ ὄντων ὑποστῆναι ἐδό-
ξαζον, περὶ τὸ πρῶτον καὶ ἀνωτάτω κεφάλαιον σφαλέντες, εἰκότως περὶ ψιλοῦ ὀνόματος εἰς ἄτο-
πον φιλονεικίαν ἐξέπεσον. δωρόθεος μὲν ἐκ τῆς Ἀντιοχείας ὑπ' αὐτῶν μετασταλεὶς, ἔλεγε μὴ δύνασθαι
πατέρα

πατέρα εἶναι ἢ καλεῖσθαι μὴ ὑφεστῶτος υἱοῦ. Μαρῖνος δέ, ὃν ἐκ Θρᾴκης πρὸς Δωρόθεον κεκλήκεσαν, καιροῦ δραξάμενος ἀφορμῆς· ἐλυπεῖτο γὰρ ὅτι αὐτοῦ Δωρόθεος προεκέκριτο, τοῦ ἐναντίου λόγου προΐστατο. καὶ γίνεται εἰς αὐτοὺς διαίρεσις διὰ τὸ προλεχθὲν λεξείδιον. καὶ καθ' ἰδίαν ἑκάτεροι τὰς συναγωγὰς ἐποιοῦντο. λέγοντες τὸν πατέρα εἶναι πατέρα μὴ ὑφεστῶτος υἱοῦ. ἐκαλοῦντο δὲ οὗτοι ψαθυριανοί. ὅτι Θεόκτιστός τις ψαθυροπώλης Σύρος διαπύρως δὲ τῷ λόγῳ συνίστατο. ἐπηκολούθησε δὲ αὐτοῖς καὶ Σελινᾶς ὁ τῶν Γότθων ἐπίσκοπος. καὶ οὗτοι μικρὸν ὕστερον διῃρέθησαν. Μαρῖνος πρὸς Ἀγάπιον διενεχθέντες. ὃν αὐτὸς εἰς ἐπίσκοπον Ἐφέσου προβέβλητο. οὗτοι δὲ οὐ περὶ θρησκείας, ἀλλὰ περὶ προεδρίας μικροψυχήσαντες, ἐπολέμουν ἀλλήλοις. ἐχωρίζοντο δὲ ἀλλήλων ἐπὶ ἔτη λε΄. ἕως τοῦ νέου Θεοδοσίου. Ἀρειανοὶ καὶ ἀρειανίζω, καὶ ἀρειανισταί. καὶ τὰ τούτοις ὅμοια. ἀπὸ Ἀρείου τοῦ αἱρεσιάρχου. ὃς ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐν τοῖς ἱερωμένοις πρεσβυτέροις τεταγμένος, ἐπειδὴ τὰ πάντα συγχεῖν ἐβούλετο, καταδικασθεὶς ὑπὸ τῆς ἐν Νικαίᾳ τιη΄ ἁγίων πατέρων συνόδου, διεφθάρη ἀθλίως καὶ καινῷ τῷ θανάτου τρόπῳ. ἐν γὰρ τῷ τῆς πόλεως φόρῳ ἐπισχεθείσης οἱ τῆς γαστρός, ἀποκλίνας εἰς ἀπόπατον ἅμα σὺν τοῖς διαφορήμασι, πάντων τῶν ἔνδοθεν ἐντὸς ἀναγκαίων· καὶ ὅσα αὐτοῦ καὶ ἀρειόφρονες. Ἀρειή. ἡ ἀπειλή. ἢ ἀσθενής. ὃ καὶ δασύνεται. Ἀρειμάνιος. ὁ ἐν τῷ ἄρει μαινόμενος. ἀρειμένης δὲ ὄνομα κύριον.

Ἄρειος πάγος. δικαστήριον Ἀθήνησιν. ἐν αὐταῖς βουλαὶ δύο. ἡ μὲν τῶν φ΄ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν κληρουμένη βουλεύειν. ἡ δέ, εἰς μίαν τῶν ἀρεοπαγιτῶν. ἐδίκαζε δὲ καὶ τὰ φονικά. καὶ τὰ ἄλλα πολιτικὰ διῴκει σεμνῶς. ἐκλήθη δὲ καὶ ἄρειος πάγος, ἤτοι ὅτι ἐν πάγῳ ἐστὶ καὶ ἐν ὕψει τὸ δικαστήριον. ἄρειος δὲ ἐπεὶ τὰ φονικὰ δικάζει. ὁ δὲ ἄρης, ἐπὶ τῶν φόνων. ἢ ὅτι ἔπηξε τὸ δόρυ ἐκεῖ ἐν τῇ πρὸς Ποσειδῶνα ὑπὲρ Ἁλιρροθίου δίκῃ. ὅτε ἀπέκτεινεν αὐτὸν βιασάμενον Ἀλκίππην τὴν αὐτοῦ καὶ Ἀγραύλου τῆς Κέκροπος θυγατέρα ὥς φησιν Ἑλλάνικος ἐν α΄. καὶ ἄρειον, τεῖχος καὶ ἀρειοπαγίτης. Ἀρήγω. τὸ βοηθῶ. Ἀρηΐδηλος. ὁ φανερός. Ἀρηΐθοος. ὁ ἐν πολέμῳ ταχύς. Ἀρηΐλυκος. ὄνομα κύριον. καὶ ἀρηϊλύκοιο. Ἀρήϊος, ὁ πολεμικός. καὶ ἀρήϊοι. Ἀλκαῖος. ἄνδρες γὰρ πόλεως πύργοι ἀρήϊοι. καὶ ἀρηΐοις τοῖς τοῦ πολέμου εἶναι. ἔλεγε νεότητα ἐπίλεκτον καὶ ἀρηΐοις ὅπλοις πεφράχθαι. Ἀρηΐφατος. ὁ ἐν πολέμῳ ἀνῃρημένος. Ἀρηΐφιλος. ὁ φίλος τοῦ ἄρεος. Ἀρημένος. ὁ βεβλαμμένος. καὶ ἀρημέναι. Ἀρήνη. ὄνομα πηγῆς. Ἀρρηφορεῖν. τέσσαρες μὲν ἐχειροτονοῦντο τῶν εὐγενῶν. δύο δὲ ἐκρίνοντο. αἵτινες ἦρχον τῆς ὑφῆς τοῦ πέπλου καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτήν. λευκὴν δὲ ἐσθῆτα ἐφόρουν. εἰ δὲ χρυσία περιέθεντο, ἱερὰ ταῦτα ἐγίνετο. Ἀρήνωρ. ὁ φύλαξ. Ἀρήρει. ἥρμοστο. καὶ ἀρηρὸς τὸ ἡρμοσμένον. καὶ ἀρηρὼς δὲ ὁ ἡρμοσμένος. Ἀρηρομένη. ἠροτριασμένη. Ἄρης. κυρίως ὁ σίδηρος. ῥαψαμένη κοίλων ἐντὸς ἄρηα γυίων. σημαίνει δὲ καὶ τὸν πόλεμον. παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω. ὁ μέλλων ῥήσω ῥῆς. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄρης. ἐν γὰρ τῷ πολέμῳ, οὐ τῶν λόγων, ἀλλ' ἔργων χρεία. καὶ Ὅμηρος. ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου. ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ. τὸ α καὶ μακρὸν καὶ βραχύ. Ὅμηρος. ἄρες ἄρες βροτολοιγέ. κλίνεται δὲ ἄρης ἄρου. καὶ ἄρης ἄρητος καὶ ἄρης ἄρεως. ἄρης γάρ ἐστι καὶ τετράκλιτος τὴν κλίσιν. Ἀρηστύραν. ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι διαπραττομένων. Ἀρήσιος μοναχός. ὃς τοὺς νέους πταίσαντας οὐκ ἀφώριζεν. ἀλλὰ τοὺς προκόψαντας. λέγων ὅτι ὁ νέος ἀφορισθείς, καταφρονητὴς γίνεται. ὁ δὲ προκόψας τῆς ἐκ τοῦ ἀφορισμοῦ ὀδύνης ταχεῖαν λαμβάνει τὴν συναίσθησιν. Ἀρήτη. ὄνομα κύριον. ἀρήτιον. Ἀρητῖνοι. ὄνομα ἔθνους. Ἀρήσασθαι. εὔξασθαι. Ἀρητήσιον πεδίον. Ἀρητὸν τὸ βλαβερόν. ἄρρητον δὲ λόγον κακόφημον. μὴ ῥηθῆναι ὀφείλοντα. Σοφοκλῆς. πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον, ἀρρήτων ἀρρητότερον. καὶ κακῶν πέρα. περισσῶς ἢ καὶ παραχῶς. τίς ἂν οὖν μισήσειεν ὑπερβολὴν ἀρρητουργίας, ἑτέροις μὴ ἀπολελεῖφθαι. λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ ἀκαταληψίας ὡς τὸ ἄρρητον τὸ θαῦμα τῆς σῆς κυήσεως μῆτερ παρθένε. Ἀρρητοποιΐα. ἀσέλγεια. αἰσχρουργία. Ἀρήτα. ὄνομα κύριον. Ἀρρηφορία. θυσία. εἰ μὲν διὰ τοῦ α, ἀρρηφορία. ἐπειδὴ τὰ ἄρρητα ἐν κίσταις ἔφερον τῇ θεῷ αἱ παρθένοι. εἰ δὲ διὰ τοῦ ε, ἑρσηφορία. τῇ γὰρ Ἕρσῃ ἐπόμπευον τῇ Κέκροπος θυγατρί. καὶ ἀρρηφόροις. καὶ ἀρρηφόροι. αἱ τὰ ἄρρητα φέρουσαι μυστήρια. ἀρρηφόροι καὶ πανάγεις γυναῖκες.

Ἀρία· ὄνομα πόλεως. Ἀριάδνη· γυνὴ τοῦ Θησέως· καὶ ζήτει ἐν τῷ Αἰγαῖον πέλαγος. Ἀριαμένης· ὄνομα κύριον. Ἀριανός· ἐποποιός· μετάφρασιν τῶν γεωργικῶν τοῦ Βιργιλλίου ἐπικῶς ποιήσας· Ἀλεξανδριάδα· ἔστι δὲ εἰς τὸν Μακεδόνα, ἐν ῥαψῳδίαις εἴκοσι καὶ τέσσαρσιν· εἰς Ἄτταλον τὸν Περγαμηνὸν ποιήματα. Ἀρριανὸς Νικομηδεύς· φιλόσοφος Ἐπικτήτειος· ὁ ἐπικληθεὶς νέος Ξενοφῶν. ἦν δὲ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀδριανοῦ καὶ Μάρκου καὶ Ἀντωνίνου τῶν βασιλέων· καὶ ἀξιωμάτων μεταλαβὼν καὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ ὑπατεῦσαι, καθά φησιν Ἑλικώνιος διὰ τὴν τῆς παιδείας δεξιότητα. ἔγραψε δὲ βιβλία παμπληθῆ. Ἀριαράθης· ὄνομα κύριον. Ἀρίβαλος· οὐ μόνον παρὰ Στησιχόρῳ καὶ ἄλλοις Δωριεῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἱππεῦσιν Ἀριστοφάνης. εἶτα κατασπένδει κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀριβάλλῳ. Ἀριβαρζάνης· ὄνομα κύριον. Ἀριγνώτη· μαθήτρια Πυθαγόρου τοῦ μεγάλου καὶ Θεανοῦς Σαμία· φιλόσοφος Πυθαγορική. συνέταξε τάδε· Βακχικά· ἔστι δὲ περὶ τῶν τῆς Δήμητρος μυστηρίων ἐπιγράμματα. γράφεται δὲ καὶ Ἱερὸς λόγος. ἔγραψε δὲ καὶ τελετὰς Διονύσου· καὶ ἄλλα φιλόσοφα. Ἀρίγνωτος· ὁ εὐδιάγνωστος. Ἀριδαῖος· ὄνομα κύριον. Ἀρίδες· ἡ εὐθεῖα ἀρίς· τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. καὶ γυρεὰς(?) ἀμφιδέτους ἀρίδας. καὶ αὖθις· αἵ τ᾿ ἀρίδες ξυστῆρές τε. ἀρὶς δὲ ὁ μὴ ἔχων ῥῖνα. Ἀριδείκετος· ὁ διάδηλος· καὶ ἔνδοξος. ἀρίδηλος δὲ ὁ διάδηλος καὶ φανερός. Ἀριαῖος· ὄνομα κύριον. Ἀριζήλη· ἡ διάδηλος καὶ φανερά. καὶ ἀρίζηλος ἀρσενικόν.

Ἀρίκηρον· ὀξύκηρον εὐπειθῆ. Ἀριθμῷ· αἰτιατικῇ. καὶ ἀριθμοῦντα· καὶ τάττοντα καὶ ἀριθμοῦντα τινὰς τοῖς δορυφόροις. Ὅτι οἱ Πυθαγόρειοι πάντα ἀριθμὸν προσηγόρευον. ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπληροῦται τοῖς δέκα. ὁ γὰρ δέκα σύνθεσις τῶν τεσσάρων. καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀριθμὸν πάντα τετρακτὺν ἔλεγον.

Ἄριμα· ὄρη. καὶ Ἀριμάνιος θεὸς παρ᾿ Αἰγυπτίοις. Ἀριμάσπειος, τόπος· καὶ Ἀριμασπός, ἐθνικόν.

Ἀριμαθὲμ ὄνομα τόπου. καὶ Ἀριμαθαῖος ὁ ἀπὸ τούτου. Ἀρίμνη· ὄνομα πόλεως. καὶ ἀριμηνοῖον ὄνομα ἐθνικόν. Ἀρίον· τὸ ἵππου. Ἀριοβαρζάνης ὄνομα κύριον. Ἀρίων Μηθυμναῖος· λυρικός· Κυκλέως υἱός· γέγονε κατὰ τὴν λη΄ ὀλυμπιάδα· τινὲς δὲ καὶ μαθητὴν Ἀλκμᾶνος ἱστόρησαν αὐτόν. ἔγραψε δὲ ᾄσματα· προοίμια εἰς ἔπη β΄. λέγεται καὶ τραγικοῦ τρόπου εὑρετὴς γενέσθαι· καὶ πρῶτος χορὸν στῆσαι· καὶ διθύραμβον ᾆσαι· καὶ ὀνομάσαι τὸ ᾀδόμενον ὑπὸ τοῦ χοροῦ. καὶ σατύρους εἰσενεγκεῖν ἔμμετρα λέγοντας. Φυλάσσει γὰρ τὸ ι καὶ ἐπὶ γενικῆς. Ἀριπρεπής· ὁ διάδηλος. Ἀρίς· ὁ μὴ ἔχων ῥῖνα. Ἀρίσβη· πόλις τῆς Βοιωτίας. Ἀρίσημος· φανερὸς ἐν πολέμοις. Ἄριστα· κάλλιστα· καὶ ἑτοιμία. ἄριστα χωλὸς ὑφεῖ(?)· ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα κακὰ μᾶλλον αἱρουμένων, ἢ τὰ ἀλλότρια ἀγαθά. Ἀρίσταρχος· Ἀλεξανδρεὺς θέσει· τῇ δὲ φύσει Σαμοθρᾷξ. πατρὸς Ἀριστάρχου. γέγονε δὲ κατὰ τὴν ρνς΄(?) ὀλυμπιάδα. ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος· οὗ καὶ τὸν υἱὸν ἐπαίδευσεν. λέγεται δὲ γράψαι ὑπὲρ ω΄ βιβλία ὑπομνημάτων μόνων. μαθητὴς δὲ γέγονε Ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ· καὶ κρατῆ(?) τῶν γραμματικῶν Περγαμηνῶν πλεῖστα διημιλλήσατο ἐν Περγάμῳ. μαθηταὶ γὰρ αὐτοῦ γραμματικοὶ περὶ τοὺς μ΄ ἐγένοντο. τελευτᾷ δὲ ἐν Κύπρῳ ἑαυτὸν ὑπεξαγαγὼν ἐνδείᾳ τροφῆς· νόσῳ τῇ ὕδρωπι ληφθείς. ἔτη δὲ αὐτοῦ τῆς ζωῆς οβ΄. καὶ παῖδας μὲν κατέλιπεν, Ἀρίσταρχον καὶ Ἀρισταγόραν· ἄμφω δὲ ἐγένοντο εὐήθεις· ὥστε καὶ ἐπράθη ὁ Ἀρίσταρχος. Ἀθηναῖοι δὲ ἐλθόντες παρ᾿ αὐτοῖς ἐξωνήσαντο. Ἀρίσταρχος Τεγεάτης· ὁ τῶν τραγῳδῶν ποιητής· νοσεῖ τινα νόσον. εἶτα δὲ αὐτὸν ἰᾶται Ἀσκληπιὸς καὶ προστάσσει χαριστήρια τῆς ὑγείας. ὁ δὲ ποιητὴς τὸ δρᾶμα τὸ ὁμώνυμον οἱ νέμει. θεοὶ γὰρ ὑγεῖ μὲν οὐκ ἄν ποτε μισθὸν αἰτήσαιεν· ἀλλ᾿ ἂν λάβοιεν. ἢ πῶς ἄν; εἴ γε τὰ μέγιστα ἡμῖν φρενὶ φιλανθρώπῳ καὶ ἀγαθῇ παρέχουσι προῖκα ἥλιόν τε ὁρᾶν καὶ τοῦ θεοῦ τοῦ τοσούτου τῆς πανάρκους ἀμισθὶ λαμβάνειν ἀκτῖνος· καὶ χρῆσιν ὕδατος καὶ πυρὸς συντέχνου μυρίας ἐπιγορὰς(?) καὶ ποικίλας ἅμα καὶ συνεργοὺς ἐπικουρίας· καὶ ἀέρος σπᾶν· καὶ ἔχειν τροφὴν ζωῆς τὸ ἔξω τοῦ πνεῦμα. ἐθέλουσι δὲ ἄρα ἐν τοῖς δὲ τοῖς μικροῖς, μήτε ἀχαρίστους εἶναι μήτε ἀμνήμονας ἡμᾶς· καὶ ἐν τούτοις ἀμείνονας ἀποφαίνοντες. οὗτος δὲ ὁ Ἀρίσταρχος σύγχρονος ἦν Εὐριπίδῃ. ὃς πρῶτος εἰς τὸ νῦν αὐτῶν μῆκος τὰ δράματα κατέστησεν. καὶ ἐδίδαξε μὲν τραγῳδίας ἑβδομήκοντα· ἐνίκησε δὲ δύο. βιοὺς ὑπὲρ ἔτη ρ΄. Ἀρίσταρχος· οὗτος τὴν ἐν Ἐφέσῳ μόναρχον εἶχεν ἐξουσίαν ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἥκων κλητός. ἐκάλουν δὲ αὐτὸν ἄρα οἱ προσήκοντες, ὅτι ἐμμελῶς τε καὶ σὺν κηδεμονίᾳ αὐτῶν ἦρξεν ἔτεσι ε΄. ὑπανέστη δὲ ἐκ τῶν ἀ

θηναίων, ὅτι ἅρπαγος κῦρον τὸν καμβύσου παῖδα ἐπὶ τὴν σὺν αὐτοῖς ἀπόστασιν, ἐπάρας ἔτυχεν. Ἀρίσταιχμος· ὄνομα κύριον. Ἀρισταίνετος· ὄνομα κύριον. Ἀρίσταινος· Φιλοποίμην καὶ ἀρίσταινος· οἱ ἀχαιοὶ συνέβησαν οὔτε φύσιν μίαν ἔχειν, οὔτε τὴν αἵρεσιν τῆς πολιτείας. ἦν γὰρ ὁ μὲν φιλοποίμην, εὖ πεφυκὼς εἰς τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας, ὁ δ' ἕτερος πρὸς τὰ πολιτικὰ καὶ λογικὰ τῶν διαβουλίων. τῇ δ' αἱρέσει κατὰ τὴν πολιτείαν τοῦτο διέφερον ἀλλήλων. τῆς γὰρ ῥωμαίων ὑπεροχῆς ἤδη τοῖς ἑλληνικοῖς πράγμασιν ἐμπλεκομένης ὁλοσχερῶς κατά τε τοὺς φιλιππικοὺς καὶ ἀντιοχικοὺς καιροὺς ἀρισταίνετος ἦγε τὴν ἀγωγὴν τῆς πολιτείας, οὕτως, ὥστε πᾶν τὸ πρόσφορον μὲν ῥωμαίοις ἐξ ἑτοίμου ποιεῖν. ἔνια δὲ καὶ πρὶν ἢ προστάξαι ἐκείνους. ἐπειρᾶτο μέντοι γε τῶν νόμων ἔχεσθαι δοκεῖν καὶ τὴν τοιαύτην ἐφείλκετο φαντασίαν. εἴκων ὁπότε τούτων ἀντιπίπτοι τις προδήλως τοῖς ὑπὸ ῥωμαίων γραφομένοις. ὁ δὲ φιλοποίμην ὅσα μὲν εἴη τῶν παρακαλουμένων ἀκόλουθα τοῖς νόμοις καὶ τῇ συμμαχίᾳ πάντα συγκατῄνει καὶ συνέπραττεν ἀπροφασίστως. ὅσα δὲ τούτων ἐκτὸς ἐπιτάττοιεν, οὐχ οἷός τ' ἦν ἐθελοντὴς συνυπακούειν. ἀλλὰ τὰς μὲν ἀρχὰς ἔφη δεῖν δίκαιον ἡγεῖσθαι. μετὰ δὲ ταῦτα, πάλιν ἀξιοῦν. εἰ δὲ μηδ' οὕτως πείθοιεν τέλος οἷον ἐπιμαρτυρομένους εἴκειν καὶ τότε ποιεῖν τὸ παραγγελλόμενον. Ἀρισταῖος· εἷς τῶν γιγάντων. ὃς περιεσώθη. ἀρισταῖος δὲ ἀριστεὺς καὶ ἀριστίων οὗτοι. ἦσαν δὲ σάμιος μὲν ἢ πλαταιεύς. ἐκ μεγαρικυλλίου δὲ ἑταῖρος δημοσθένους. ἐπέμφθη δὲ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ἡφαιστίωνα ἕνεκα διαλλαγῶν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ δημοσθένους. ὅτι ἐν τῷ ὄρει τῷ σικελικῷ τῷ λεγομένῳ αἴτνη, ἀρισταῖον μόνον τὸν γίγαντα περισωθῆναι φασὶ καὶ οὔτε πῦρ οὐράνιον ἐπ' αὐτὸν ἦλθεν οὔτε αἴτνη πιέζει αὐτόν. Ἀρίσταιχμος· ὄνομα κύριον. Ἀριστέας· δημοχάριδος ἢ καυστροβίου· προκοννήσιος ἐποποιός. τὰ ἀριμάσπεια καλούμενα ἔπη. ἔστι δὲ ἱστορία τῶν ὑπερβορέων ἀριμασπῶν, βιβλία γ΄. τούτου φασὶ τὴν ψυχὴν ὅτε ἐβούλετο ἐξιέναι καὶ ἐπανιέναι πάλιν. γέγονε δὲ κατὰ κροῖσον καὶ κῦρον ὀλυμπιάδι ν΄. ἔγραψε δὲ οὗτος καὶ καταλογάδην θεογονίαν, εἰς ἔπη ,α΄. Ἀριστερά· τὰ μωρά. δεξιὰ δὲ τὰ συνετά. σοφοκλῆς· πρὸς αἴαντος φησίν· οὔποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ παῖ τελαμῶνος ἔβης. Ἀριστείδης· ἀδριανεύς· σοφιστής. ἀδριανοὶ δὲ πόλις μυσίας τῆς νῦν βιθυνίας. πολέμωνος τοῦ σμυρναίου ῥήτορος μαθητής. υἱὸς εὐδαίμονος φιλοσόφου τε καὶ ἱερέως γενομένου τοῦ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ἱεροῦ τοῦ διός. οἱ δὲ, εὐδαίμονα τὸν πατέρα αὐτοῦ γράφουσιν. ἤκουσε δὲ ἡρώδου, κατὰ τὰς ἀθήνας. καὶ ἐν περγάμῳ ἀριστοκλέους γεγονὼς. ἐπὶ τῶν ἀντωνίνου τοῦ καίσαρος καὶ διατείνας μέχρι κομόδου. τῶν δὲ λόγων αὐτοῦ οὐδενὶ πέρας ὥρισται, ἀλλ' ἢ ἀήθοις ἐπιτυχόντας. Ἀριστείδης ὁ λυσιμάχου· πένης ὢν διὰ τὸν τρόπον ἄνευ ὅρκων ἐπιστεύετο. καλλίου ποτὲ κρινομένου παρελθὼν, εἶπεν ἐμοὶ τὸν ἄνδρα χαρίσασθε. καὶ ἔτυχε. τοῦ δὲ χρυσίον ἀντιπέμψαντος, ἐπικτήσατο εἰπών. ὁ μὲν καλλίου βίος, τῆς ἀριστείδου χρῄζει πενίας. ἡ δὲ ἀριστείδου πενία, καταφρονεῖ τοῦ καλλίου πλούτου. τοῦτον θεμιστοκλῆς ποτὲ ἀντεπολιτεύσατο. συμπρεσβεύων δὲ αὐτῷ, τὴν ἔχθραν εἶπεν ἔσω τῶν ὁρίων ἀφῶμεν. ὁμονοῶμεν δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως. οὕτω δὲ ἦν δίκαιος, ὡς μέλλοντος αὐτοῦ ἐξοστρακίζεσθαι, ἀπὸ τῆς ἀγροικίας τις ὄστρακον αὐτῷ ἐπιδιδοὺς, ἠγνόει δὲ τὸν ἄνδρα, γράφειν ἠξίου τὸν ἐξοστρακισμόν. τοῦ δὲ, ἐρωτήσαντος, τί ἀριστείδης αὐτὸν λυποίη, πάνυ δίκαιος ὢν ἔφη. καὶ γελάσας ὁ ἀριστείδης, ἔγραψε ψῆφον. ὁ αὐτὸς διέζησεν ἐν αἰγίνῃ φυγών. ξέρξου δὲ ὡς αὐτὸν ἐν τῇ φυγῇ πρεσβευσαμένου καὶ δισχιλίους δαρεικοὺς ὅτε ἐπῄει τὴν ἑλλάδα διδόντος, οὐδὲν ἐπιστρέφεσθαι ἔφη τοῦ περσικοῦ πλούτου τοιαύτῃ χρώμενος διαίτῃ. ἔτυχε δὲ οὖν ἐπιμελῆ τὸν ἆθλον προσφερόμενος ἀριστείδης. καὶ μιλτιάδῃ μάλιστα ἐῴκει. ἑκάτερος τούτων ἄριστος ἐγένετο. ἀριστείδης μὲν δίκαιος. ὁ δὲ μιλτιάδης ἐν μαραθῶνι ἐστρατήγησε. τοῦ δὲ ἐν μαραθῶνι πολέμου μέμνηται, διότι τὰ μὲν ἄλλα κατορθώματα κοινὴ πᾶσα ἡ ἑλλὰς πεποίηκε. τοῦ δὲ ἐν μαραθῶνι, μόνοι οἱ ἀθηναῖοι. Ἀριστεῖον· τὸ τοῖς ἀριστεύσασι διδόμενον ἔπαθλον. καὶ ἀριστεῖ ἐν τῷ ἀριστεύω. Ἀριστικύκλωψ· μέμνηται τούτου χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ σατύρων. Ἀριστήσασθε· γεύσασθε. ἀρίστησον δὲ διὰ τοῦ ι. ἀριστοφάνης ὄρνισι. τούτους μὲν ἀγαγὼν μετὰ σοῦ ἀρίστησον λαβών. Ἀριστίνδην· κατ' ἐκλογὴν καὶ αἵρεσιν τῶν ἀρίστων νομοθετῶν. Ἀρίστιππος· ἀριστάδου ἀπὸ κυρήνης· φιλόσοφος· σωκράτους

ἀκουστὴς. ἀφ' οὗ περ ἡ κυρηναϊκὴ κληθεῖσα αἵρεσις ἤρξατο. πρῶτος δὲ τῶν σωκρατικῶν μισθοὺς ἐ-
πράξατο. ξενοφῶντι δὲ εἶχε δυσμενῶς. καὶ ἦν ἱκανὸς ἁρμόσασθαι καὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ. καὶ τῶν μὲν
παρόντων ἀπέλαυε. καὶ ἡδονὴν μετεδίωκε. πόνων δὲ ἀπόλαυσιν οὐδεμίαν ἐθήρα τῶν οὐ παρόντων.
ὅθεν διογένης βασιλικὸν κύνα αὐτὸν ἐκάλει. ἀποφθέγματα δὲ αὐτοῦ πλεῖστα καὶ ἄριστα. διή-
κουσε δὲ αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ ἀρήτη. ἀφ' ἧς ὁ παῖς αὐτῆς ὁ νέος ἀρίστιππος ὁ ἐπικληθεὶς μητροδίδακ-
τος. οὗ θεόδωρος ὁ ἄθεος ἐπικληθεὶς. εἶτα θεός. τοῦ δὲ, ἀντίπατρος. τοῦ δὲ, ἐπιτιμήδης ὁ κυρηναῖος.
τοῦ δὲ, παραιβάτης. τοῦ δὲ, ἡγησίας ὁ πεισιθάνατος. τοῦ δὲ ἀννίκερις ὁ πλάτωνα λυτρωσάμενος. Ἀρί-
στιππος. σωκράτους ὁμιλητής. ἐν πᾶσι τὴν ἡδονὴν ἀσπασάμενος. καὶ ἐπιχαρής. λέγεται δὲ ὅτι
καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ φέροντος ἀργύριον καὶ ἀχθομένου τῷ βάρει, τὸ βαροῦν ἀπόβαλε ἔφη. ἐπιβουλευό-
μενος δὲ ἐν πλῷ δι' ἃ ἐπήπετο, εἰς τὴν θάλασσαν ἐξέβαλεν αὐτά. ἡ γὰρ τούτων ἔφη ἀπώλεια
ἐμοὶ σωτηρία. ἐπεσκώπτετο δὲ ὑπ' ἀθηναίων ἀεὶ διὰ τὴν τρυφνότητα. καὶ πρὸς διονύσιον τὸν σικελίας
τύραννον ἐλθὼν καὶ οἰνωμένων ἵνα καὶ ὀρχήσεως τῆς ἀλλῆς κατῆρξεν, ἐνδὺς ἐσθῆτα ἁλουργῆ.
πλάτωνος δὲ πρὸς κομιζομένης αὐτῷ τῆς στολῆς εἶπεν τὸ εὐριπίδου ἰαμβικόν. οὐκ ἂν δυναίμην θῆ-
λυν ἐνδῦναι στολὴν, ἄρρην πεφυκὼς καὶ γένους ἐξ ἄρρενος. ἀρίστιππος δὲ δεξάμενος καὶ γελά-
σας εἶπε τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ. καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν οὖσ' ἥ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται. ὑπὲρ φί-
λου δὲ ἀξιῶν καὶ μὴ τυγχάνων, τῶν ποδῶν ἥψατο καὶ ἔπεισε. καὶ οὐ ταύτης ἐγὼ τῆς κο-
λακείας αἴτιος εἶπεν, ἀλλὰ διονύσιος ὁ ἐν γόνασι τὰς ἀκοὰς ἔχων. Ἀριστογένης. θάσιος ἰα-
τρὸς ἔγραψε βιβλία κδ. ἐκεῖθεν δὲ περὶ διαίτης ἕν. περὶ δυνάμεως ἕν. περὶ δακετῶν ἕν. περὶ
σπέρματος ἕν. ὑγιεινὸν ἕν. ἐπιστολικά. ἐπιτομὴ φυσικῶν βοηθημάτων πρὸς ἀντίγονον. Ἀριστογένης
κνίδιος. ἰατρός. δοῦλος χρυσίππου τοῦ φιλοσόφου. ἰάσατο ἀντιγόνῳ τῷ ἐπικληθέντι γονατᾶ.

Ἀριστογείτων κυδιμάχου ἢ λυσιμάχου. ἀθηναῖος ῥήτωρ. μέσης δὲ ἀπελευθερικῆς. ὅστις ἐπε-
κλεῖτο κύων διὰ τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ. ἐφονεύθη δὲ ὑπὸ ἀθηναίων. λόγους ποιήσας ἀπολογίαν πρὸς δη-
μοσθένην τὸν στρατηγόν. πρὸς λυκοῦργον κατὰ τιμοθέου. κατὰ τιμάρχου. κατὰ ὑπερίδου. κατὰ θρα-
σύλλου. ὀρφανικόν. ζήτει περὶ τοῦ δὲ τοῦ ἀριστογείτονος. μή ποτέ ἐστιν οὗτος ὁ ἁρμοδίου ἑταῖρος. Ἀρι-
στογείτων. σκυδίμου. συκοφάντης. τούτου ὁ πατὴρ ὀφλήσας τῷ δημοσίῳ τελευτᾷ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ
καὶ αὐτὸς ἀριστογείτων μετὰ ταῦτα ὡς κληρονόμος τοῦ ὀφλήματος ἐδέθη. ἤδη δὲ μὴ προεθὴ ὑπὸ
τοῦ δήμου. ἐν δὲ τῷ δεσμωτηρίῳ κλέψας γραμματεῖον, κατεγνώσθη ὑπὸ τῶν δεσμωτῶν. καὶ τὴν ῥῖ-
να οὗ τὸ γραμματεῖον ἔκλεψεν ἔφαγεν καὶ ζωβίαν ὑποδεξαμένην αὐτὸν φυγόντα, ἀξιοῦσαν τῶν
παθεῖν ὅτι ἴσχυεν ἐπὶ τὸ τοῦ μετοικίου πωλητήριον ἤγαγεν. καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ πέπρα-
κεν. ὑπερίδην δὲ ἐγράψατο παρανόμων ἐπὶ τῷ μετὰ χαιρώνειαν ψηφίσματι. καὶ οὐχ εἷλεν.
Ἀριστόδημος. ἀριστοκράτους. κύμης τῆς ἰταλιώτιδος τύραννος. ἀνὴρ τῶν ἐπιτυχόντων ἕνεκα
γένους. ὃς ἐκαλεῖτο μαλακὸς ὑπὸ τῶν ἀστῶν. καὶ σὺν χρόνῳ γνωριμωτέραν τοῦ ὀνόματος ἔσχε τὴν
κλῆσιν. εἴθ' ὅτι θηλυδρίας ἐγένετο παῖς ὢν καὶ τὰ γυναιξὶν ἁρμόττοντα ἔπασχεν. εἴθ' ὅτι πρᾶος
ἦν φύσει καὶ μαλακὸς εἰς ὀργήν. Ἀριστόδημος. ἐπιτομὴν τῆς καθόλου ἡρωδιανοῦ ἔγραψε πρὸς δα-
ναόν. Ἀριστοκλῆς μεσσήνης τῆς ἰταλίας. φιλόσοφος περιπατητικός. συνέταξε δὲ περὶ φιλοσο-
φίας βιβλία δέκα. πότερον σπουδαιότερος ὅμηρος ἢ πλάτων. καθ' ἃ λέγει δὲ ἐν τούτοις πάντας
φιλοσόφους καὶ δόξας αὐτῶν. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥητορικάς, περὶ σαράπιδος, ἠθικὰ βιβλία θ'.

Ἀριστοκλῆς λαμψακηνὸς φιλόσοφος. στωικὸς ἔγραψεν ἐξήγησιν τῶν χρυσίππου περὶ τοῦ πῶς
ἕκαστα λέγομεν καὶ διανοούμεθα βιβλία δ'. Ἀριστοκλῆς. περγαμηνὸς σοφιστής. γεγονὼς ἐ-
πὶ τραϊανοῦ καὶ ἀδριανοῦ. τέχνην ῥητορικὴν ἐπιστολάς. περὶ ῥητορικῆς βιβλία ε'. μελέτας πρὸς τὸν
βασιλέα ἐπὶ τῇ διανεμήσει τοῦ χρυσίου. Ἀριστοκράτης ῥόδιος στρατηγός. ὃς ἦν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν
ἀξιωματικὸς καὶ καταπληκτικός. διόπερ ἐν πάντων τούτων ὑπέλαβον οἱ ῥόδιοι τελέως ἀξι-
όχρεων ἡγεμόνα καὶ προστάτην ἕξειν τοῦ πολέμου. διεψεύσθησαν δὲ τῶν ἐλπίδων. ἐλθὼν γὰρ εἰς
τὰς πράξεις ὥσπερ εἰς πῦρ, καθάπερ τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων ἀλλοῖος ἐφάνη. Ἀριστοκρα-
τία. ἡ κράτησις τῶν ἀρίστων. Ἄριστον περὶ ὥραν τρίτην παρὰ τοῖς ἀρίστοις προέρχεσθαι. ζήτει

ἐν τῷ δείπνῳ. Ἀριστομάχη ὄνομα κύριον. Ἀριστομένης Ἀθηναῖος κωμικὸς, τῶν ἐπιδευτέρων τῆς
ἀρχαίας κωμῳδίας. οἳ ἦσαν ἐπὶ τῆς πελοποννησιακῆς ὀλυμπιάδων πζʹ. ἐπεκλήθη θυροπιός. Ἀρι-
στόνικος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. ἔγραψε περὶ τῶν σημείων τῶν ἐν τῇ θεογονίᾳ Ἡσιόδου. καὶ τῶν
τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας. ἀσυντάκτων ὀνομάτων βιβλία ϛʹ. Ἄριστον περὶ ὥραν ϛʹ ἤτοι· ἐπεὶ τὸ εἰς
ἀριστίαν προέρχεσθαι. καὶ ἔστιν ἐν τῷ δείπνῳ. Ἀριστόνικος ὁ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως Αἰγύ-
πτου. εὐνοῦχος μὲν ἦν. ἐκ παιδίου δὲ ἐγένετο σύντροφος τῷ βασιλεῖ. τῆς δὲ ἡλικίας προβαινούσης,
ἀνδρωδεστέραν εἶχεν ἢ κατ' εὐνοῦχον τόλμαν καὶ προαίρεσιν. καὶ γὰρ φύσει στρατιωτικὸς ἦν. καὶ
τὴν πλείστην διατριβὴν ἐποιεῖτο ἐν τούτοις καὶ περὶ ταῦτα. παραπλησίως καὶ κατὰ τὰς ἐντεύ-
ξεις ἱκανὸς ὑπῆρχεν. καὶ τὸν κοινὸν νοῦν εἶχεν. ὃ σπάνιόν ἐστι. πρὸς δὲ τούτοις, πρὸς εὐεργεσίαν ἀν-
θρώπων ἐπεφύκει καλός. Ἀριστονομία. ἡ διανομὴ τῶν ἀρίστων. Ἀριστόξενος. υἱὸς Μνησίου τοῦ
καὶ Σπινθάρου μουσικοῦ. ἀπὸ Τάραντος τῆς Ἰταλίας. διατρίψας δὲ ἐν Μαντινείᾳ, φιλόσοφος γέγο-
νε. καὶ μουσικῇ ἐπιθέμενος. οὐκ ἠστόχησεν. ἀκουστὴς τοῦ τε πατρὸς καὶ Λαμπροῦ τοῦ Ἐρυθραίου. εἶτα Ξενο-
φίλου τοῦ Πυθαγορείου. καὶ τέλος Ἀριστοτέλους. εἰς ὃν ἀποθανόντα ὕβρισε διότι κατέλιπε τῆς σχο-
λῆς διάδοχον Θεόφραστον. αὐτοῦ δόξαν μεγάλην ἐν τοῖς ἀκροαταῖς τοῦ Ἀριστοτέλους ἔχοντος.
γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν μετέπειτα χρόνων. ὡς εἶναι ἀπὸ τῆς ριαʹ ὀλυμπιάδος. σύγ-
χρονος Δικαιάρχῳ τῷ Μεσσηνίῳ. συνετάξατο δὲ μουσικά τε καὶ φιλόσοφα. καὶ ἱστορίας. καὶ παν-
τὸς εἴδους καὶ παιδείας. καὶ ἀριθμοῦνται αὐτοῦ τὰ βιβλία εἰς υνγʹ. Ἀριστόξενος Κυρηναῖος. ὅστις ὑ-
πὸ τῆς ἀνυπερβλήτου τρυφῆς τὰς ἐν τῷ κήπῳ θριδακίνας οἴνῳ, μέλιτι ἑσπέρας ἐπότιζε. καὶ χλω-
ρὰς πλέον οὔσας ἔλεγεν ἀναπέμπεσθαι αὐτῷ. Ἀριστοτέλης. υἱὸς Νικομάχου. καὶ Φαιστιάδος.
ὁ δὲ Νικόμαχος ἰατρὸς ἦν τοῦ τῶν Ἀσκληπιαδῶν γένους ἀπὸ Νικομάχου τοῦ Μαχάονος. ἐκ Σταγεί-
ρων πόλεως τῆς Θρᾴκης. φιλόσοφος. μαθητὴς Πλάτωνος. τραυλὸς τὴν φωνήν. καὶ ἀδελφοὺς
μὲν ἔσχεν. Ἀρίμνηστον καὶ Ἀριμνήστην. θυγατέρα δὲ ἀπὸ Πυθιάδος τῆς θυγατρὸς Ἑρμείου τοῦ
εὐνούχου. ὃς καὶ θλαδίας ὤν, αὐτὴν ἔστεργε. γαμουμένη δὲ Πυθιὰς ἡ Ἀριστοτέλους θυγάτηρ τεκνώ-
σασα, προετελεύτησεν Ἀριστοτέλους τοῦ πατρός. ἔσχε δὲ καὶ υἱὸν Νικόμαχον ἐξ Ἑρπυλλίδος παλ-
λακῆς. ἣν ἠγάγετο μετὰ Πυθιάδα παρ' Ἑρμείου τοῦ εὐνούχου. ὅστις ἦν ἄρχων Ἀταρνέως. χώρα δὲ
αὕτη Τρῳάδος. Εὐβούλου δὲ τοῦ Βιθυνοῦ δοῦλος γεγονὼς ἔλαβε καὶ αὐτοῦ Ἑρμείου παιδικὰ γενο-
μένου Ἀριστοτέλους. ἦρξε δὲ ἔτη ιγʹ τῆς περιπατητικῆς κληθείσης φιλοσοφίας διὰ τὸ ἐν περι-
πάτῳ ἤτοι κήπῳ διδάξαι ἀναχωρήσαντα τῆς Ἀκαδημίας ἐν ᾗ Πλάτων ἐδίδαξεν. ἐγεννήθη δὲ ἐν
τῇ ϙθʹ ὀλυμπιάδι. καὶ ἀπέθανεν, ἀκόνιτον πιὼν ἐν Χαλκίδι. διότι ἐκαλεῖτο πρὸς Ἀθηναίους. ἐ-
πειδὴ ἔγραψε παιᾶνα εἰς Ἑρμείαν τὸν εὐνοῦχον. οἱ δέ φασι νόσῳ αὐτὸν τελευτῆσαι βιώσαντα ἔτη οʹ.

Ἀριστοτέλης. Τίμαιός φησι κατὰ Ἀριστοτέλους, εἶναι αὐτὸν εὐχερῆ. θρασύν. προπετῆ. ἀλλ' οὖν σο-
φιστήν. ὀψιμαθῆ. μισητὸν ὑπάρχοντα καὶ τὸ πολυτίμητον ἰατρεῖον ἀποκεκλεικότα. καὶ πρὸς
πᾶσαν αὐλὴν καὶ σκηνὴν ἐμπεπηδηκότα. πρὸς δὲ, γαστρίμαργον. ὀψαρτυτὴν. ἐπὶ στόμα φερόμενον
ἐν πᾶσι. δοκεῖ δή μοι τὰ τοιαῦτα μόλις ἄνθρωπος ἀγύρτης καὶ προπετὴς, ἐπὶ δικαστηρίου ῥιψο-
λογῶν ἀνεκτὸς φανῆναι. ὅτι Ἀριστοτέλης τῆς φύσεως γραμματεὺς ἦν. τὸν κάλαμον ἀποβρέχων εἰς
νοῦν. ὃν οὐδὲν ἴσως ἐχρῆν τῶν χρησίμων εἰ καὶ τεχνικώτερόν ἐστι καὶ περιττότερον ἐξειργασμένον παραι-
τεῖσθαι. καὶ Ἀριστοτέλειος λόγος. Ἀριστοτόκεια. ἡ ἀρίστους γεννῶσα. Ἀριστοφάνης. Ῥόδιος ἤτοι
Λίνδιος. οἱ δὲ Αἰγύπτιον ἔφασαν. οἱ δὲ, Καμειρέα. θέσει δὲ Ἀθηναῖος. ἐπολιτογραφήθη γὰρ παρ' αὐ-
τοῖς. κωμικός. υἱὸς Φιλίππου. γεγονὼς ἐν τοῖς ἀγῶσι κατὰ τὴν ριδʹ ὀλυμπιάδα. εὑρετὴς τοῦ
τετραμέτρου καὶ ὀκταμέτρου. παῖδας ἔσχε, Ἀραρότα. Φίλιππον. Φιλέταιρον. κωμικούς. τινὲς δὲ αὐ-
τὸν καὶ ἀπὸ δούλων ἱστορήκασι. δράματα δὲ αὐτοῦ μδʹ. ἅπερ δὲ πεπράγαμεν Ἀριστοφάνους δρά-
ματα, ταῦτα. Ἀχαρνεῖς. Βάτραχοι. Εἰρήνη. Ἐκκλησιάζουσαι. Θεσμοφοριάζουσαι. Ἱππεῖς. Λυσιστρά-
τη. Νεφέλαι. Ὄρνιθες. Πλοῦτος. Σφῆκες. Ἀριστοφάνης. Βυζάντιος γραμματικός, υἱὸς Ἀπελλοῦ ἡγουμέ-
νου στρατιωτῶν. μαθητὴς Καλλιμάχου καὶ Ζηνοδότου. ἀλλὰ τοῦ μὲν, νέος. τοῦ δὲ παῖς ἤκουσε. πρὸς
δὲ τούτοις καὶ Διονυσίου τοῦ Ἰάμβου, καὶ Εὐφρονίδα τοῦ Κορινθίου ἢ Σικυωνίου. γέγονε δὲ κατὰ τὴν μ

ὀλυμπιάδα. Ἀριστόχειρ. ὁ γενναῖος περὶ τὰ ἀριστεῖα. καὶ ἀριστόχειρ ἀγών. Ἀρίστων. ὁ πλά-
τωνος πατήρ. ἢ τὸ Πλάτωνος τοῦ Ἀρίστωνος ἀναπεπλῆσθαι δογμάτων. καὶ οὔτε ὁ Τίμαιος αὐτὸν ἀπο-
δράσειεν ἂν εἰ καὶ σφόδρα γραμματικῇ θεωρίᾳ πεποίκιλται. καὶ τὰς τῆς φύσεως ἀνιχνεύει κι-
νήσεις, οὔτε ὁ Φαίδων. οὔτε ὁ Γοργίας. οὐ μὴν οὐδὲ ἄλλος τις τῶν γλαφυρῶν καὶ ἀγκυλωτέρων δια-
λόγων ὁποῖος ὁ Παρμενίδης. Ἀριστώνυμος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἥλιος ῥιγῶν. ὡς Ἀ-
θηναῖος ἐν Δειπνοσοφισταῖς. βασιλεύοντος Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου. καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν τοῦ Φιλοπά-
τορος. καὶ προέστη τῆς τοῦ βασιλέως βιβλιοθήκης μετὰ Ἀπολλώνιον. ἔτος ἄγων ξβ'. διαβλη-
θεὶς δὲ ὡς βουλόμενος πρὸς Εὐμένη φυγεῖν, ἐφυλάχθη ἐν εἱρκτῇ χρόνον τινά. ἐξαφείθη δέ. καὶ ὑ-
πὸ στραγγουρίας τελευτᾷ. ἐπιβεβιωκὼς ἔτη οζ'. συγγράμματα δὲ αὐτοῦ πάνυ πολλά. Ἀριστα-
τος ὄνομα κύριον. Ἀρίστυλλος. αἰσχροποιὸς ἦν. Ἀριστοφάνης τοῦτο δὴ δεινὸν ἀκοῦσαι. εἶτα φι-
λήσειεν Ἀρίστυλλος. φάσκων αὐτοῦ πατέρ' εἶναι. καὶ Ἀρίστυλλος κεχηνὼς Ἀριστοφάνης. οὐδῶς Ἀρί-
στυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς ἔπειθε μεῖ χοῖρον. οὗτος αἰσχρὸς ποιητὴς ὃς διὰ τὴν αἰσχρουργίαν αὐ-
τοῦ ἀεὶ ἐκέχηνει. Ἀρίστοιχος ὄνομα κύριον. Ἀριφράδης. οὗτος λοιδορεῖται ἀεὶ γυναιξὶ
συνών. κιθαρῳδὸς δὲ ἦν. Ἀριστοφάνης. Ἀριφράδης ἐστὶ μὲν πονηρός. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται.
ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρός. οὐδ' οὐ γὰρ ἂν ᾐσθόμην. οὐδὲ παμπόνηρος. ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι. τὴν γὰρ
αὑτοῦ γλῶτταν, αἰσχροῖς ἡδοναῖς. τοῦ ἔστι τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ σπέρμα. Ἀριφράδης δὲ πο-
λύμνηστος καὶ Οἰώνιχος ἀρρητοποιοί. καὶ Πολυμνήστεια καὶ αὐτὴ κωμῳδεῖται ἐπ' αἰσχρότητι. εἴ-
τις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα φυλάττεται μήποτε κοινοῦ αὐτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου. καὶ
αὖθις. Ἀρίφραδες. παῦσαι ληρῶν. Ἀρίφρων. ὁ κακῶς φρονῶν. Ἀρρίχους. θηλυκὸν τὰς
ἀρρίχους. ἡ ἀρρίχη. ἐξηγοῦνται δέ τινες κόφινοι. ἡγητέον οὖν ἐκ μὲν τοῦ αὐτοῦ γένους εἶναι. διάφο-
ρον δέ τι. λέγουσι δὲ καὶ νῦν ἔτι Σωρακῶν τι εἶδος ἀρρίχους. ὅτι αἱ ἄρριχοι εἶδος κοφίνων.
οὓς εἰώθασι διὰ σχοινίων ἀνιμᾶν. Ἄρθμια. φίλια. Ἡρόδοτος. Ἀθηναίων μὴ ἐόντων ἄμ-
μιν ἀρθμίων. τῶν δὲ βαρβάρων συμμάχων. καὶ ἀρθμήσαντες φίλοι γενόμενοι. Ἀρθρέμ-
βολα ὀνόματα βασανιστηρίων. παρὰ τὸ ἐξαρθροῦν τὸν ἐμβαλλόμενον. Ἀρθροπέδαν. ἀρ-
θροπέδαν σεῖράν τε καὶ ὠλεσίβωλον ἀρουρῆς σφῦραν. Ἀρκάδας μιμούμενοι. παροιμία ἐπὶ τῶν
ἑτέροις πονούντων. οἱ γὰρ Ἀρκάδες μαχιμώτατοι τῶν Ἑλλήνων γενόμενοι, ἰδίᾳ ἐνίκησαν μὲν οὐδένα. ἑτέροις
δὲ συμμαχοῦντες, πολλούς. ταύτῃ δὲ τῇ παροιμίᾳ κέχρηται Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ. διὰ γὰρ τὸ τὰς κω-
μῳδίας αὐτὸς ποιῶν ἄλλοις παρέχειν διὰ πενίαν, Ἀρκάδας μιμεῖσθαι ἔφη. Ἀρκάς οὖν Ἀρκάδος
Ἀρκάδι. Ἀρκαδία χώρα καὶ ὄνομα κύριον. ὅτι Ἀρκαδίας τῆς δευτέρας γυναικὸς Ζήνωνος, στή-
λη ἐστὶν ἐν Ἀρκαδιανῶν. ἐν τοῖς πλησίον μέρεσι τοῦ βάθρου τοῦ λεγομένου τόπων. ἐν ᾧ τοῦ ἀρχιστρατήγου. ἔν-
θα Ζήνων ἔκρινε τοὺς μετὰ Βασιλίσκον. καὶ σεκρετὸν τὸν τόπον ἐποίησεν. τῆς δὲ ἑτέρας αὐτοῦ γυ-
ναικὸς πρώτης Ἀριάδνης καὶ αὐτοῦ Ζήνωνος ἐν τῇ βασιλικῇ πύλῃ. καὶ παροιμία. Ἀρκαδίαν μ' αἰ-
τεῖς μέγα μ' αἰτεῖς οὔ τι δώσω. ἐπὶ τῶν τὰ μεγάλα καὶ μὴ συμφέροντα αἰτούντων. Ἀρκάδιος. γραμ-
ματικὸς Ἀντιοχεύς. ἔγραψε περὶ ὀρθογραφίας. περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν. ὀνοματικὸν
θαυμάσιον. Ἀρκαῖος ὄνομα κύριον. Ἀρκεσίλαος ὄνομα κύριον. ὁ φιλόσοφος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ
φι. Ἄρκευθος εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους. οὗ τὴν ὀσμὴν, πάντα τὰ ἑρπετὰ ἀποστρέ-
φονται. Ἀρκεῖν βοηθεῖν. λέγομεν τὸ οὐ τοῖς οὐδαμῶς ἐπαναφέροντος. ἀλλ' ἱκανὸς ἀρκεῖν καὶ προ-
στατεῖν πραγμάτων. Ἄρκιος κεφαλή. καὶ ἀρκείου κρέας. ἄρκιον δὲ τὸ ἱκανὸν καὶ ὠφέλιμον.
Ἀρκούντως ἔχει. ἀπηρτισμένως εἶναι. Ἄρκου παρούσης τὰ ἴχνη ζητεῖς. ἐπὶ τῶν τὰ παρόντα
ζητεῖν προσποιουμένων. Ἄρκος φιλεῖν ἄνθρωπον ἐκ τόπως ἥκει. εἶθ' οὐ στερον ἔρασθ' εἴσω αὐτοῦ
ἐν παραβύστῳ. ἀντὶ τοῦ ἐν ἀποκρύφῳ. ἐν μυχείῳ. Ἀρκῶ δοτική. ἀρκῶ ἰσχύω. ὑπομένω, δύναμαι.
ὁ πολὺς ἤδη βίοτος ἀπολέλοιπεν. οὐδὲ τἀρκῶ. Ἀρκτέον. δεῖ ἄρχεσθαι. Ἄρκτος. ἡ βραυρω-
νίοις. ἀρκτευόμεναι γυναῖκες τῇ Ἀρτέμιδι ἑορτὴν ἐτέλουν. κροκωτὸν ἠμφιεσμέναι. οὔτε πρεσβύ-
τιδες ἢ ἐτῶν ι' οὔτε ἐλάττους ε' ἀπομειλισσόμεναι τὴν θεόν. ἐπειδὴ ἄρκτος ἀγρία ἐπιφοιτῶσα δι-
έτριβεν ἐν τῷ δήμῳ Φλαυιδῶν. καὶ ἡμερωθεῖσαν αὐτὴν τοῖς ἀνθρώποις σύντροφον γενέσθαι. παρθένον

διὰ τὴν προσπαίζειν αὐτῇ· καὶ ἀσελγαινούσης τῆς παιδίσκης, παροξυνθῆναι τὴν ἄρκτον· καὶ κατα-
ξέσαι τῆς παρθένου· ἐφ' ᾧ ὀργισθέντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς κατακοντίσαι τὴν ἄρκτον· καὶ διὰ τοῦτο
λοιμώδη νόσον τοῖς Ἀθηναίοις ἐμπεσεῖν. χρηστηριαζομένοις δὲ τοῖς Ἀθηναίοις εἶπε λύσιν τῶν κακῶν
ἔσεσθαι, εἰ τῆς τελευτησάσης ἄρκτου τινὰς ἀρκτεύειν τὰς ἑαυτῶν παρθένους ἀναγκάσουσι. καὶ ἐ-
ψηφίσαντο οἱ Ἀθηναῖοι μὴ πρότερον συνοικίζεσθαι ἀνδρὶ παρθένον, εἰ μὴ ἀρκτεύσειε τῇ θεῷ. Ἀρ-
κτεῦσαι. Λυσίας· τὸ καθιερωθῆναι πρὸ γάμων τὰς παρθένους τῇ Ἀρτέμιδι, ἀρκτεύειν ἔλεγον. καὶ
αἱ ἀρκτευόμεναι, παρθένοι καλοῦνται· ὡς Εὐριπίδης καὶ Ἀριστοφάνης δηλοῖ. Ἀρκτῖνος Τήλεω
τοῦ Ναύτεω ἀπόγονος· Μιλήσιος ἐποποιὸς μαθητὴς Ὁμήρου, ὡς λέγει ὁ Κλαζομένιος Ἀρτέμων ἐν
τῷ περὶ Ὁμήρου· γεγονὼς κατὰ τὴν θ' ὀλυμπιάδα, μετὰ τετρακόσια ἔτη τῶν Τρωικῶν. Ἄρκτος
τὸ ζῶον καὶ τὸ ἀκίνητον ἀστροθέτημα. ἀρκτοῦρος δὲ λέγεται καὶ αὐτὸς ὅλος ὁ βοώτης. ἰδίως
δὲ ὁ ὑπὸ τὴν ζώνην αὐτοῦ ἀστὴρ ἐλέγετο· καὶ ἀρκτοφύλαξ καὶ ἀρκτῷος ὁ ἀνατολικός. Ἄρκυς τὸ θηρατι-
κὸν δίκτυον, τὰ λῖνα αἷς ἱστᾶσι πρὸς ἄγραν τῶν λεόντων· παρὰ τὸ ἕλκω· τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ. ἢ παρὰ τὸ ἀγρά-
ειν. ἢ παρὰ τὸ εἴργειν τὸ κωλύειν. τοῦ δὲ ἄρκυς ἐκτείνεται ἡ ὑστέρα συλλαβὴ ὁμοίως ἐπί τε τῆς ὀρθῆς
καὶ τῆς αἰτιατικῆς πτώσεως. καὶ ἄρκυς γὰρ καὶ τὰς ἄρκυς. καὶ ἀρκυωρὸς ὁ φύλαξ· ὁ τὰς ἄρκυς
τουτέστιν ὁ τὰ λῖνα φυλάττων. ἔστι δὲ ταῦτα τὰ κυνηγετικὰ πάντα λῖνα. καὶ ἀρκυωρεῖν τὰς ἄρκυς
τηρεῖν αἵ εἰσι θηρατικὰ λῖνα καὶ ἄρκυσιν. Ἅρμα τόπος τῆς Ἀττικῆς. καὶ παροιμία· ὁπόταν δι' Ἅρμα-
τος ἀστράψῃ· ἐπὶ τῶν χρονίως γινομένων. Ἁρμαθέμ· τόπος. Ἁρμαλιὰ ἡ τροφή· ὧν ἀποπλ
οτέρην οἴσεται ἁρμαλιήν. τὸ ἁρμάμαξα, τινὲς ψιλοῦσι παραλόγως. ἁρμαμαξητεία. Ἁρμα-
τεῖ τροχός. ἁρμάτιος δὲ νόμος καὶ ἁρμάτιον μέλος ἀπὸ ἅρματος· ὅπερ ἐποίησεν ἐφ' Ἕκτορι ἑλκο-
μένῳ ὑφ' ἅρματος. Ἁρμάτιος· οὗτος μέγιστον ἴσχυσε παρὰ τῇ Ζηνωνίδι τῇ βασιλίσσῃ καὶ αὐτῷ βασι-
λίσκῳ· ἐσφάγη δὲ ὑπὸ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως. καὶ ὑπερήσθησαν οἱ πολλοὶ τῇ τούτου σφαγῇ ἐπὶ τῷ λέοντος
πρὸς τοὺς στασιάζοντας ὅσους λάβοι τῶν θεραπόντων τὰς χεῖρας ἐκτέμνων ἀπέπεμπεν. ὁ δὲ οὐλ ἦ αὐτοῦ διεχρή-
σατο. ὅτι ἦν ὁ Ἁρμάτιος πένης καὶ ἄρτι ἐκ βαρβάρων ἥκοντα πρὸς Λέοντα φιλόφρονα, τὸ μὲν πρῶτον
κόμητα ἐποίησεν· ἔπειτα, καὶ στρατηγὸν Ἰλλυριῶν. καὶ εἰς ἑστίασιν ἔχειν πολλὴν ἄργυρον παρέσχεν· ἀντέ-
δωκε δὲ τούτῳ τὴν βαρβαρικὴν ἀπιστίαν μετὰ χειρὸς μιαιφόνου. Ἁρματηλάτης ὁ ἡνίοχος.
Ἁρμάτιος ὁ τῆς βασιλίσσης ὁ Βασιλίσκου ἐπεὶ γὰρ ὡς συνῄει τῷ Ἁρματίῳ ἀδεῶς ἐπείγετο ἐντυγ-
χάνειν Ζηνωνίδι τῇ βασιλίδι, γινομένης σφίσι τῆς ὁμιλίας καὶ τοῦ κάλλους αὐτῶν ἐκείνῳ παρόδου
τυχόντος, ἄμφω ἀλλήλων ἐκτόπως ἤρων. εἶτ' οὖν ὀμμάτων ἐπ' ἀλλήλους ἐγίνοντο· καὶ παρεκ-
στροφαὶ συνεχεῖς προσώπων· καὶ μειδιαμάτων μεταδόσεις. πόνος τε μετὰ ταῦτα ἔρωτος ὑπὸ ψυ-
στεγομένου· ἐπεὶ δὲ κοινωσάμενοι τὸ πάθος Δανιὴλ εὐνούχῳ, καὶ Μαρίᾳ μαίᾳ ἰάσαντο τοῦτο μό-
λις τῇ τῆς μίξεως ἰατρείᾳ. Ζηνωνὶς Βασιλίσκον διὰ θωπείας ἤγετο, τὸν ἐραστὴν ἔχειν ἐν τῇ πόλει
τὰ πρωτεῖα. ὁρῶν δὲ Θεοδέριχος τιμώμενον ἐκ πάντων Ἁρμάτιον ἤσχαλλεν ὡς παρευδοκιμού-
μενος ἐκ νέου. τριχῶν μόνον καὶ τῆς ἄλλης φροντίζοντος σωμασκίας. ὁ δ' Ἁρμάτιος ἐκ τε φο-
ρᾶς χρημάτων καὶ τιμῆς ἀπλέτου τυφωθεὶς οὐδένα αὐτοῦ ᾤετο διοίσειν ἐπ' ἀνδρείᾳ. καὶ τοσοῦτον αὐ-
τοῦ ἤδη ἡ ἄλη ἐπεκράτει ὥστε σκευὴν ἀναλαμβάνειν Ἀχιλλέως. οὕτω τε περιβαίνειν εἰς ἵππον καὶ
κατὰ τὸν ἱππόδρομον φρυάττεσθαι τοῦ οἴκου. ἐξῆρε δὲ τοῦτον πλείω πρὸς ταύτην δόξαν μαίνεσθαι
τὸ ὑπὸ δήμου συρφακὸς ἐν εὐφημίαις ἀνακαλεῖσθαι Πύρρον. ὃς εἰ μὲν οὕτως ἐβόα διὰ τὸ ἐρυθρο-
πρόσωπον εἶναι, ἔλεγον εἰκότως. εἰ δὲ ὡς πρὸς ἔπαινον ἀνδρείας, ἔθελγον ὡς τέον. οὐ γὰρ ἥρωας ἔβαλ-
λεν ὡς Πύρρος· ἀλλὰ γυναιμανὴς ἦν ὡς Πάρις. Ἁρματωλία· ἡ τῶν ἁρμάτων ἡνιοχεία. καὶ τοῦ
κύκλου παρέτραγον ὑφ' ἁρματωλίας· ἀντὶ τοῦ φειδόμενοι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν. ἁρματοτροχιὰ δὲ ἡ ἐκ-
χάραξις τοῦ ἅρματος· ἔστι καὶ ἁμαξοτροχιά. Ἅρμενα· οἱ ἐνδότεροι Ἰνδοὶ καὶ Ἴβηρες καὶ Ἁρμένιοι. ἐπὶ
τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐβαπτίσθησαν. Ἅρμενα· ἁρμόδια. ἐπιτήδεια. ἐν ἐπιγράμματι· πά-
ντα δ' αὐθαίμονες οἱ σοὶ θέσαν ἅρμενα τέχνας. καὶ ἅρμενον τὸ ἱστίον. Ἁρμογή, ἡ τάξις. μαθόν-
τες δὲ τὴν τῶν πολεμίων ἁρμογὴν τῆς πορείας. ἁρμογὴ ὡς ἡμεῖς. ἡ πόλις αἰξί. ταύτην ἐγὼ ἐζήτουν
πάλαι τὴν ἁρμογήν. Ἁρμόδιοι· ἀρεστοί. καὶ παροιμία· Ἁρμοδίου μέλος· ἐπὶ τῶν δυσκόλων.

τὸ εἰς Ἁρμόδιον μέλος. τοιοῦτόν ἐστιν· Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἐπέθεντο τοῖς τυράννοις· καὶ
τὸν Ἱππίαν ἀπέκτειναν Ἀθηναῖοι. Ἁρμοζόμενος· ἐπιτηδείως διατιθέμενος. ὁ δὲ, κυνηγὸς ἐ-
πὶ τὰς εἰσόδους ἁρμοζόμενος πρὸς τὴν ὑποκειμένην πρόθεσιν. Ἁρμονίαν· τὸ ὂν καὶ ἐπι-
σταμένως εἶναι τὴν νευρὰν ἐν τοῖς κρούμασι τῶν ᾀσμάτων. ὅτι ἡ ἁρμονία ἐπιγίνεται τοῖς ἡρμοσμέ-
νοις. δεῖ γὰρ εἶναι τὰς χορδάς. εἶτα τοιῶσδε ἐπιταθῆναι καὶ οὕτως ἐπιγίνεσθαι τὴν ἁρμονίαν,
οὐ μάχεται δὲ τοῖς ἡρμοσμένοις ἀλλ' ἑπομένως ἔχουσα, ὡς ἂν ἔχῃ τὰ ἡρμοσμένα. ἔστι δὲ ἁρμο-
νία συμφωνία τῶν χορδῶν. ἀναρμοστία δέ ἐστι τοῦ ἐμψύχου σώματος, νόσος καὶ ἀσθένεια καὶ
αἶσχος. ὧν τὸ μὲν ἀσυμμετρία ἐστὶ τῶν στοιχείων ἡ νόσος. τὸ δὲ τῶν ὁμοιομερῶν ἡ ἀσθένεια. τὸ δὲ τῶν ὀρ-
γανικῶν τὸ αἶσχος. ἁρμονία δέ ἐστι λόγος τῶν μιχθέντων ἢ σύνθεσις. λέγεται δὲ διχῶς κατὰ τὸ πρῶ-
τον μὲν λόγον ἡ σύνθεσις τῶν σωμάτων. ὅταν οὕτω παρατεθῇ, ὡς μὴ δύνασθαι ἄλλον ἐμβληθῆ-
ναι μεταξὺ λίθον ἢ τι τῶν συγγενῶν βαρέων σωμάτων. ἐκ δὲ τούτου μεταφερόμενοι τὸ τῆς ἁρμονίας
ὄνομα, καὶ ἐπὶ τὸν λόγον τῶν μεμιγμένων οἷον ἔν τε τοῖς κεκραμένοις, καὶ ἐν τοῖς κατὰ μουσι-
κήν. τὸν γὰρ λόγον τῶν μιχθέντων. τὸν ἡμιόλιον ἢ τὸν ἐπίτριτον ἢ τινὰ ἄλλον λέγομεν ἐκ τῶν συν-
θέτων κατὰ μεταφοράν. ἁρμονίαν κατὰ β' οὖν δὲ λόγον ἡ ἁρμονίαν ἐπὶ τῆς παραθέσεως λέγεται. ἐπειδὴ γνωρι-
μωτέρα ἡμῖν ἐστιν. οὔτε οὖν σύνθεσιν. οὔτε μίξιν ὁ λόγος ποιεῖ τὴν ψυχήν. ἐπὶ οὖν τῶν ποιητικῶν δεῖ καὶ
ποιᾶς ὕλης, ἤγουν οὐσίας. ἄλλως γὰρ χαλκὸς ἠχεῖ. καὶ ἄλλως σίδηρος καὶ ἄλλως μόλυβδος καὶ
ξύλον. διὸ καὶ τὰ ὀψόραφα εἰώθασιν ἐκ διαφόρου κατασκευάζειν ὕλης ἵνα τῇ διαφορᾷ τῶν ἀπη-
χήσεων τὴν ἁρμονίαν ἀποτελέσωσιν. ἡ γὰρ ἁρμονία πολυμιγέων ἐστὶ καὶ δίχα φρονεόντων ἕνω-
σις. διὸ καὶ ἀδύνατον ἑνὸς ὄντος γίνεσθαι ψόφον. ἁρμονίαι δὲ λέγονται. καὶ τὰ συμπτυσσόμενα
τῶν κραββάτων μέρη. τῶν ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν. τροπικῶς δὲ τὰ ποιήματα Ἀριστοφάνης.

Ἁρμονίδης· ὄνομα κύριον. Ἁρμοσταί· οἱ ἀπὸ βασιλέως στελλόμενοι εἰς ἔθνη. ἢ δὲ φαλίσκοι
οἱ δημ... προσεῖχον τῶν ἐπιχωρίων ἁρμοστῇ πάντας ὑφορώμενοι. ἁρμοσταὶ οὖν οἱ ὑπὸ Λακεδαιμονίων
εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις στελλόμενοι ἄρχοντες. Ἁρμόττων· δοτικῇ συνάπτων καὶ ἁρμόζων δο-
τικῇ. Ἁρμοῖ· που ἀρτίως νεωστί. οὕτω που Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ. ἁρμοῖ που κἀκείνῳ ἐπέ-
τρεχεν ἁβρὸς ἴουλος. Ἀρνακίδα· ἀρνακὶς τὸ τοῦ ἀρνοῦ κώδιον τὸ μετὰ τῶν ἐρίων δέρμα. Ἀριστοφάνης Νε-
φέλαις. εἰ μοί τις αὐδὴ τῇ παραλοιδ' ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητίδα. ἔπαιξε πρὸς τὸ ἀρνεῖσθαι
παρονομάσας ἀπὸ τῶν ἀρνῶν. καὶ τοῦ ἀρνεῖσθαι τοὺς δανειστάς. τὸ δὲ ἀποστερητίδα. ἅμα μὲν ἀπὸ
τοῦ ἀποστερεῖν. ἅμα δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ περιβόλαιον. Ἀρναῖος· ὄνομα κύριον. Ἀρνευτήρ· κυβιστη-
τήρ. Ἄρνη· πόλις Βοιωτίας. Ἀρνίον τι λελάληκεν ἐν Αἰγύπτῳ. ὥς φησιν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ἐ-
λάλησεν. εὑρέθη δὲ ἔχον βασίλειον δράκοντα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. πτερωτὸν ἔχοντα μῆκος πήχεων
δ'. καὶ τινὶ λελάληκε τὰ μέλλοντα. Ἀρνοῦφις· οὗτος Αἰγύπτιος ἦν φιλόσοφος. ὃς συνὼν Μάρκῳ τῷ βασι-
λεῖ Ῥωμαίων τῷ φιλοσόφῳ, λέγεται ποτὲ καμνόντων τῶν Ῥωμαίων ἐξαίφνης ποιῆσαι νέφη τε ἐπι-
θῆναι ζοφώδη καὶ ὄμβρον ἀφεῖναι λάβρον ἅμα βρονταῖς τε καὶ σέλασιν ἐπαλλήλοις. καὶ τοῦ-
το σοφίαν τινὰ ἐργάσασθαι Ἀρνοῦφιν. οἱ δέ φασιν Ἰουλιανὸν τὸν Χαλδαῖον τοῦτο πεποιηκέναι τὸ θαυ-
μάσιον. Ἀρνυμένη· ἀντικαταλλασσομένη. ζωὴν γὰρ δίχα παντὸς ὀνείδους ἤθελε κατὰ ξεῖνε
τὸν ἐγχειρῶν ἀρνυμένη βίοτον. καὶ ἄρνυσθαι ἀντὶ τοῦ καταλλάσσεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ μισθαρνεῖν, τὸ
μισθὸν ἀντί τινος λαμβάνειν λέγεται. λαμβάνεται δὲ ἀντὶ τοῦ περιποιούμενος καὶ ἀντὶ τοῦ φυ-
λάττων. οὕτω Πλάτων. Ἄρομα· τὸ ἀροξίασμα· ἄρωμα δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου τὸ μυρεψικὸν
καὶ ἀρόσιμον κλῆμα τὸ ἀροξιούμενον. Ἀρουραία μάντις· ἐπὶ τῶν νωθρῶν, καὶ ἀπραγμόνων. ἔστι ἡ
ἀκρὶς δυσκίνητος χλωρὰ καλουμένη μάντις. ἢ ὅτι ὥς τινες προσέχοντες ταῖς κινήσεσι μαντεύονται. ὅ-
τι ἡ ἄρουρα πόδας ἔχει ν'. Ἀρῶσιν· ἐπαίρουσιν. ὑψοῦσιν. Ἄρον· ἆρες δέ. Ἀρωγή· βοή-
θεια. καὶ ἀρωγὸς βοηθὸς ὠφέλιμος. Ἀρρωδία· ὁ φόβος. ὑπὸ δέους. ἀρρωδία ἦν τὸ πεῖθον.

Ἄρρωλος· ὄνομα πόλεως. Ἄρωμα· θυμίαμα ἥδυσμα μυρεψικόν. ἀρώματα οὖν τὰ
θυμιάματα οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν. ἀλλὰ τὰ σπειρόμενα. Ἀρρώστημα νοσήματος διαφέρει. ἀρ-
ρώστημα μὲν γάρ ἐστι νόσημα μετὰ ἀσθενείας. τὸ δὲ νόσημα εἴη σφοδρὰ διὰ τοῦτο ἀρρωστοῦ καὶ

ὡς ἐπὶ

ὡς ἐπὶ σωμάτων ἐμπτώσεις τινὲς λέγονται· οἷον κατάρρους· διάρροια, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς εἰσὶ καταφορεῖαι· οἷον φθονερία· ἐλεημοσύνη· καὶ τὰ παραπλήσια. Ἀρρωστία· ἡ ἀσθένεια. ἀρρωστία δὲ τοῦ στρατοῦ, ἀντὶ τοῦ ἀπροθυμία. θουκυδίδης. Ἁρπάζω· αἰτιατικῇ. Ἁρπαλέος· ὁ ἐπιθυμητικός. καὶ ἁρπαλέα χρήματα. Ἁρπάλυκη· ὄνομα κύριον. Ἁρπαστὸν· ἡ σφαῖρα. εἶδος παιδιᾶς. Ἁρπεδόνες· τὰ σχοινία. ἁρπεδόνη ἡ διὰ σπάρτου θήρα. ἐν ἐπιγράμματι· καὶ πολλοὺς οἰστοὺς τόξου περιφυγὼν ἥκει ἀφ' ἁρπεδόνης. Ἁρπεδόσι· τοῖς ἱστοῖς. καλύπτει δ' ἐπ' ἀνδρὸς προσώπου ἔργον ἀραχναίοις νήμασιν ἰσόμορον. καὶ αὖθις. τὸ δὲ προτυχὸν ἀραχναίης εἴκελον ἁρπεδόσιν. Ἅρπη· τὸ δρέπανον. καὶ κλίνεται ἅρπης. ἅρπις δὲ διὰ τοῦ ι, τὸ ὑπόδημα. καὶ κλίνεται ἅρπιδος. καὶ ἁρπηφόρος ὁ δρεπανηφόρος. καὶ ἁρπήνη. Ἁρπήνουσα· ὄνομα νήσου. Ἁρπίζον· τὸ ἐκ χαλίκων ᾠκοδομημένον τειχίον ἀλλὰ ἁπλῶς παρὰ ἡροδότῳ. ὅτι τινὲς ἁρπάζον καλοῦσι. Ἁρπὶς· ἁρπίδος. Ἅρπυιαι· ἁρπακτικαὶ δαίμονες. Ἁρποκρᾶς· οὗτος συνήθης ἦν ἀμμωνίῳ. ἀνὴρ αἰγύπτιος. ἐπὶ ζήνωνος τοῦ βασιλέως. ὃν ἀκούσας ὁ νικομήδης τὰ ἀμφὶ τὸν ἀμμώνιον ἐπίστασθαι, συλλαβεῖν ἠπείγετο. ὁ δὲ, τὰ μέλλοντα ἀπ' ἀρχῆς εἰκάσας ἢ καὶ προπυθόμενος, αὖθις ἀφανὴς ἐγένετο. Ἁρποκρατίων· ἀργεῖος. πλατωνικὸς φιλόσοφος. συμβιωτὴς καίσαρος. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς πλάτωνα ἐν βιβλίοις κδ. λέξεις πλάτωνος, ἐν βιβλίοις δυσίν. Ἁρποκρατίων ὁ γάϊος χρηματίσας σοφιστὴς, ἔγραψε περὶ τῶν ἀντιθέτων σχημάτων. περὶ τῶν ὑπερείδου καὶ λυσίου λόγων. καὶ ἕτερα. Ἁρποκρατίων ὁ αἴλιος χρηματίσας σοφιστής. ἔγραψε περὶ τῶν δοκούντων τοῖς ῥήτορσιν ἠγνοῆσθαι. καὶ ὑποθέσεις τῶν λόγων ὑπερείδου. περὶ τοῦ κατεψεῦσθαι τὴν ἡροδότου ἱστορίαν. περὶ τῶν παρὰ ξενοφῶντι τάξεων. περὶ τέχνης ἐκβολικῆς. περὶ ἰδεῶν. Ἁρποκρατίων ὁ βαλέριος χρηματίσας ῥήτωρ ἀλεξανδρεύς, λέξεις τῶν ι ῥητόρων. ἀνθηρῶν συναγωγήν. Ἀρσάκης· πάρθων βασιλεύς. ὃς δόρατι πληγεὶς ἐν τῇ μάχῃ κατὰ τὴν πλευρὰν, ἀπέθανεν. ἀνὴρ γενόμενος τό τε σῶμα κάλλιστος καὶ περιβλεπτότατος. καὶ τὴν ψυχὴν βασιλικώτατος. καὶ τὰ εἰς πόλεμον ἔργα, δαιμονιώτατος. καὶ τὸ μὲν πρὸς τὸ ὑπήκοον πρᾶον, πραότατος. εἰς καθαίρεσιν δὲ τῶν ἀνθισταμένων ἐρρωμενέστατος. καὶ τοῦτον παρθυαῖοι τεθνεῶτα μάλιστα ἐπόθησαν. καὶ ἀρσακίδαι οἱ περσῶν βασιλεῖς. ἀρσάκης ὁ παρθυαῖος, τοὺς μακεδόνας κρατήσας τῆς περσῶν ἀρχῆς ἔτη σνγ, ἐκβαλὼν, πάρθοις τὴν βασιλείαν παραδέδωκεν. ὅθεν ἀρσακίδαι ἐκλήθησαν οἱ περσῶν βασιλεῖς. Ἀρσινιβοᾶ δοκίμου. τὴν θαυμαστὴν φωνὴν καὶ δεδοκιμασμένην. Ἄρσεων· βασταγμάτων. φορτίων. Ἀρσινόη, ὄνομα κύριον. Ἀρτᾷ· ἐπικρέμαται. Ἀρτάβη· μέτρον μηδικὸν σίτου. ἀττικὸς μέδιμνος. Ἄρταμος· ὁ μάγειρος. παρὰ τὸ διαρτᾶσαι, ὅ ἐστι μερίσαι ἢ συναρμόσαι. Ἀρτασίρας, ὄνομα κύριον. Ἀρταφέρνης· ἡγεμὼν περσῶν. ἔστιν ἐν τῷ ἀποκρύφῳ καὶ ἐν τῷ δάτις. Ἀρτέμεια· ἑορτὴ μέν ἐστι τῶν ἠλείων. ἄλλοι. Ἀρτεμὴς· ὁ ὁλόκληρος. σῶος. ὑγιής. ἄρτεμις δὲ ἡ θεός. Ἀρτεμίδωρος δαλδιανός. πόλις δέ ἐστι λυδίας ἡ δάλδις. φιλόσοφος. ἔγραψεν ὀνειροκριτικὰ ἐν βιβλίοις τέσσαρσιν. οἰωνοσκοπικὰ καὶ χειροσκοπικά. Ἀρτεμίδωρος· ὁ ψευδαριστοφάνειος ὁ ὀψαρτυτικὰς λέξεις συναγαγών. Ἀρτέμιος· ὁ καὶ ἀναστάσιος. βασιλεὺς ῥωμαίων αἰσθόμενος στόλον σαρακηνῶν ἔρχεσθαι κατὰ τῆς πόλεως, ἰωάννην ἐφίστησιν ἡγεμόνα τοῦ πολέμου. διάκονον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. καὶ λογιστὴν τῶν φόρων. ὃν γενικὸν καλοῦσιν. ὃς πρὸς τῇ ῥόδῳ γενόμενος, καταστασιασθεὶς ὑπὸ τοῦ πλήθους, ἀναιρεῖται. Ἄρτεμις λαφρία.

Ἀρτεμισία· αὕτη ἠρίστευσε μετὰ περσῶν. δι' ἣν εἶπεν ὁ βασιλεύς, ὡς οἱ ἄνδρες, γυναῖκες γεγόνασιν. αἱ δὲ γυναῖκες, ἄνδρες. ἀρτεμισίαι δύο γεγόνασι καρικαὶ γένος. καὶ βασίλισσαι ἀμφότεραι. ὧν ἡ μὲν πρώτη γέγονε μετὰ περσίδα. ἡ δὲ, νεωτέρα. ἧς καὶ δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς ῥοδίων ἐλευθερίας μνημονεύει. θυγάτηρ μὲν ἦν ἑκατόμνου, γυνὴ δὲ καὶ ἀδελφὴ μαυσώλου. Ἀρτεμίσιος· παρὰ μακεδόσιν ὁ μάϊος. καὶ ἀρτεμίσιον, ἰδίως μὲν ὑπερίδης πολλάκις ὠνόμασε, τὸ τῆς ἀρτέμιδος ἄγαλμα. λέγεται δὲ καὶ ἀκρωτήριον τῆς εὐβοίας. οὗ δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος μνημονεύει. Ἀρτὴρ· ὑπόδημα γυναικεῖον. φερεκράτης γραυσίν. Ἀρτησάμενος· κρεμάσας. καὶ ἀρτῆσαι, ὁμοίως. ἀρτίσαι δὲ τὸ τελειῶσαι καὶ ἀπαρτίσαι, διὰ τοῦ ι. Ἄρτι· τὸ μὲν τὸ παρεληλυθότος συνάπτον τῷ νῦν. ἐναντίως ἔχον τῷ αὐτίκα. τὸ δὲ τὸ μέλλον συνάπτον τῷ νῦν. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἀνὴρ ἐστ' ἄρτι. ἀντὶ τοῦ ἐξ ὑπνοῦ. ἵνα

αὐτοσχεδιάζειν δοκῶ πη. καὶ παίζειν ἐξ ὑπογύου λέγειν. Ἄρτι. τὸ ἄρτι διαφέρει παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. ἄρτι μὲν γὰρ ἀντὶ τοῦ νῦν. ἄρτι δὲ ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου. ἐκεῖνο ἔφη ὃ ἄρτι εἰσήγαγες. ὁ στρεψιάδης φησὶ πρὸς σωκράτην. καὶ ἀντὶ τοῦ νῦν τὸ ἀρτίως. ἔτι ὑστεραιουμένοις καὶ ἀρτίως ἀποφαίνουσιν ἐπιτίθεσθαι. κεῖται ἐν τῷ πι. Ἄρτια. ἡρμοσμένα τέλεια. ὑγιῆ. λέγεται δὲ ταῦτα καὶ ἄρμενα. καὶ ἀρτιάζειν, τὸ παίζειν ἄρτια ἢ περιττά. στατῆρσι δ' ἀρτιάζομεν. ἀριστοφάνης. καὶ ἀρτιάκις. ἄρτιος ἀριθμὸς ὁ λβ. ὁ ἀρτιοπέριττος δὲ ὁ διχοτομούμενος εὐθέως εἰς περιττὸν ἀριθμόν. οἷον ὁ τῶν ιδ. τούτου γὰρ τὸ ἥμισυ, ἑπτά. Ἀρτιδαεῖ. ἀρτιμαθεῖ. ἀργύρεόν σοι τόνδε γενέθλιον ἐς τεὸν ἦμαρ πέμπω. ἀρτιδαεῖ σύμπνοον ὀργανικῷ. Ἀρτίδιον. μικρὸς ἄρτος. ὁ δέ, τινὰ τῶν βασιλικῶν παίδων αἰτήσας ἀρτίδιον κατεχρήσατο.

Ἀρτιεπής. ἀπηρτισμένος ἐν τῷ λέγειν. ὃ καὶ ἐν ἐπαίνῳ τὸ ἀρτιεπὴς κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ ἁμαρτάνειν. ἄλλως λάλος καὶ ἀπηρτισμένος τῷ λόγῳ. Ἀρτιζόμενοι. οἱ δὲ ἀρτιζόμενοι, διεῖλον τὴν δύναμιν. ὁ δέ, πανοῦργος ὤν. καὶ πρὸς τὸ τῆς τύχης ἄδηλον ἀρτισάμενος. Ἀρτιθαλῆ. νεόφυτα. Ἀρτικροτεῖσθαι. συμφωνεῖσθαι. ἀρτικροτοῦσθαί μοι φησὶ μὲν ἀνδρός. Ἄρτι μοῦ ἀπίης εἰδ. ἐπὶ τὸ ψευδὲς αἴσθησιν ἔχομεν ὧν ἐν οἷς εἰσίν. Ἄρτιος. καὶ ἄρτιοι. τέλειοι. ὑγιεῖς. ὑπὸ νόσου ἢ δάγρας. ὅτε αἱ χεῖρες οὔτε οἱ πόδες ἄρτιοι ἐτύγχανον οὖσαι. Ἀρτί. τελείως. ὑγιῶς. οὐ μόνον ἀρτί. τὸ πρὸ ὀλίγου. φερεκράτης μυρμηκανθρώποις. ξένη καινὴ γραῦς ἀρτίως ἀφιγμένη. καὶ ἀντὶ τοῦ γνησίου. τοῦ οὐδ' ἀποβλαφθεὶς ἀρτίως φίλου. Ἀρτίπους. ὑγιεῖς τοὺς πόδας ἔχων. Ἀρτίστομος. ὁ σαφής. καὶ ὁ ἤδη φθεγγόμενος. οὕτω διονύσιος. ὁ δέ, ἦν καίτοι νέος ἤδη καὶ οὐκ ἀρτίστομος ἔτι. Ἀρτίτομος προπαροξυτόνως, ὅτε μνόμεθα νεωστί. ἀρτιτόμος δὲ ὁ νεωστὶ τέμνων. Ἀρτιχανὴς ἐοικαντι καὶ ἀρτίχνου τόδε μῆλον. ἐν ἐπιγράμματι. Ἀρτοπωλεῖον. τὸ μαγειρεῖον. ἐν ᾧ οἱ ἄρτοι γίνονται. ἀρτοπώλιον δὲ ὁ τόπος ἔνθα οἱ ἄρτοι πιπράσκονται. Ἄρτος. ὁ ψωμός. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα τυράννου. μεσσαπίων καὶ πρόξενον ἀθηναίους ποιήσασθαί φησι πολέμων. Ἄρτος. παροιμία. ἄνθρωπος κρίβανον. ἐπὶ τῶν καινόν τι φρενηκότων. ἄννος γὰρ αἰγύπτιος εἰς τὴν τῶν ἄρτων ὄπτησιν ἐπενόησε τὸν κρίβανον. Ἀρτοσιτεῖ. ἄρτον ἐσθίει. ξενοφῶν. ὅστις δὲ ἀρτοσιτεῖ ὕδατι διαλυομένου τοῦ ἄρτου.

Ἀρτῶ. τὸ κρεμῶ. Ἀρτώριος, ὄνομα κύριον. Ἀρτύειν. σκευάζειν. καὶ ἀρτύοντες, παρασκευάζοντες. καὶ ἀρτύσαντες. Ἀρτυλία ἡ διαθήκη. Ἀρύβαλλος. πλεκτόν τι βαλάντιον. ὁ ἀρύβαλλος. ὁ περιελκόμενος κλείεται καὶ ἀνοίγεται. παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ βάλλειν. ἢ μαρσίππιον. λέγεσθαι δὲ λέγεται, οὐ μόνον τὰ ὑγρά, ἀλλὰ καὶ τὰ στερεά. ὡς πρόσφυον ἐπὶ τῆς ἀμβροσίας. εἶτα κατ' αὐτὸν δεῖν κατὰ κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ ἀμβροσίαν. κατὰ τοῦτο δὲ σκοροδάλμην. Ἀρύβας. ἀλκέτου μὲν ἦν υἱός. μολοττῶν δὲ βασιλεύς. Ἄρρυθμος. ἀδιατύπωτος. ἀκανόνιστος. μὴ ἔχων ῥυθμόν. ῥυθμὸς γὰρ ὁ τύπος. καὶ ἀρρύθμως. καὶ ἀρύομαι. Ἀρυώτης, ὄνομα κύριον. Ἀρυπότος. Ἀρυσάμενος ἀντλήσας. Ἀρύστιχος. σκευάριόν τι. Ἀρυστρίς. ζωμοῦ τὰ ἐμφερῆ λέγουσιν ἀρυστρίδα. Ἀρύταινα. χαλκοῦν σκεῦος. ᾧ τὸ ἔλαιον ἐγχέουσιν εἰς τοὺς λύχνους. Ἀρυταινοφόρος. ζήτει ἐν τῷ φάρυγξ. Ἀρύτεσθαι. σὺν τῷ τ λέγουσιν. οὐκ ἀρύεσθαι. ἀριστοφάνης νεφέλαις. εἶτ' ἆρ' ἐν νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύτεσθε προχοῦσιν. καὶ πλάτων νόμοις. ὧν ὁ μέν, ἀρυτόμενος. ὅθεν τε δεῖ καὶ ὁπόσα καὶ ὁπότε. Ἀρρυτίδωτον. τὸ μὴ ἔχον ῥυτίδας. αἵ εἰσι γραμμαὶ γήρως σημαντικαί. Ἀρχαῖα τὰ κεφάλαια τῶν χρεῶν. ἀριστοφάνης νεφέλαις. αὐτοί τε καὶ τὰ ἀρχαῖα καὶ τόκοι τόκων. Ἀρχαιόγονοι. ἀρχέγονοι. Ἀρχαῖον ἐχρήσαντο οἱ ῥήτορες τῷ ἀρχαίῳ. ἐπὶ τοῦ δανειζομένου τὸ ἀργύριον. ὅπερ ἔνιοι κατά τινα συνήθειαν, κεφάλαιον ὀνομάζουσι. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ νικοστράτου. δανείσας ἀργύριον ἄτοκον, οὐχ οἷός τε ἦν αὐτὸ ἀπολαβεῖν, ὅτε τόκου. ὅτε τὸ ἀρχαῖον. παρείληπται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ. αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ τιμάρχου. ὁ δὲ σόλων ὁ τῶν νομοθετῶν μάλιστα εὐδοκιμῶν, γέγραφεν ἀρχαίως. καὶ πάλιν οὕτως ἦσαν σώφρονες. οἱ ἀρχαῖοι ἐκεῖνοι ῥήτορες ὁ περικλῆς. ὁ θεμιστοκλῆς. ὁ ἀριστείδης. τάττεται δὲ παρὰ κωμικοῖς, καὶ ἐπὶ τοῦ εὐήθους. Ἀρχαῖον τὸ κιθαρίζειν. τουτέστιν οὐδενὸς λόγου ἄξιον. ληρῶδες. ἀνόητον. παλαιὸς γάρ τις λόγος ἀρχαΐζων. ἤγουν ἁπλοῦς καὶ ἀποίκιλος. Ἀρχαϊκόν. οἱ δὲ τοῦ μὲν σοῦ τῆς εὐσεβείας τὸ ἁπλοῦν τὸ ἀνειδώλον καὶ ἀρχαϊκὸν συνειδότες, προσέτι δὲ καὶ τὸ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας καθαρῶς ἄγευστον, ἀκώλυτον εἰς

μέσον

μέσον ἐλθεῖν καὶ τῷ σοφιστῇ συμβαλεῖν ἐπὶ συνόδου. Ἀρχαῖος. ὁ παλαιός. Ἰσοκράτης μὲν ἐν τῷ πανηγυρικῷ τὸ ἀρχαιοτρόπως εἰπεῖν. τουτέστιν ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι χρῆσθαι. Δημοσθένης δὲ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς εἰπών. οὐ γὰρ δὲ ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς. ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἔλαβον. Ἀρχαῖος. ἀντὶ τοῦ εὐήθης παλαιῶν ἢ λῆρος. ἀρχαίως δέ, ἀπραγμόνως. ἀπαρατηρήτως. ἢ καὶ ἠλιθίως, εὐήθως. μινυρίζοντες μέλη ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα. Ἀρχαιότερα τῶν διφθερῶν λέγεις. ἐπὶ τῶν σαθρῶν καὶ παλαιὰ λεγόντων. ἡ γὰρ διφθέρα παμπάλαιον. ἐν ᾗ ἐδόκει ὁ Ζεὺς ἀπογράφεσθαι τὰ γινόμενα. Ἀρχαιότυπος. ὁ παλαιὸς νόμος. Ἀρχαιρεσία. περὶ ἀρχῶν ἐκλογή. καὶ ἀρχαιρεσίη, τὸ πρὸς χάριν πολλῶν ζῆν. ἢ τὸ ἐπιδόσεις χρημάτων ποιεῖσθαι. Ἡρόδοτος.

Ἀρχαιρεσιάζειν. Δείναρχος. τὸ ἀξιοῦν ἑαυτὸν αἱρεθῆναι ἄρχοντα. Ἄρχε. σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος. πολέμου γὰρ ἄρχεσθαι δίκαιοι τὸν νέον. φιλοφροσύνης δὲ τὸν πρεσβύτην. Ἀρχέγονος. ὃν ἠξίωσεν τῆς φύσεως. ἣν ἡ ἀρχέγονος φύσις νομοθετεῖ. Ἀρχέδικος. κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι θησαυρός. καὶ διαμαρτάνων. ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς. Ἀρχέδικος. κωμῳδιογράφος. ὃς κατὰ Δημοχάρους ἔγραψε τοῦ ἀνεψιοῦ Δημοσθένους. Ἀρχέλαος. Ἀπολλοδώρου ἢ Μίδωνος. Μιλήσιος φιλόσοφος. φυσικὸς τὴν αἵρεσιν κληθείς. ἀπὸ Ἰωνίας πρῶτος τὴν φυσιολογίαν ἤγαγεν. Ἀναξαγόρου μαθητὴς τοῦ Κλαζομενίου. τοῦ δέ, μαθητὴς Σωκράτης. οἱ δέ, καὶ Εὐριπίδην φασίν. συνέταξε δὲ φυσιολογίαν. καὶ ἐδόξαζε τὸ δίκαιον καὶ αἰσχρόν, οὐ φύσει εἶναι. ἀλλὰ νόμῳ. συνέταξε καὶ ἄλλα τινά. ὅτι Βασίλειος ἐπίσκοπος Εἰρηνοπόλεως, τὴν φρένα καὶ τὴν ἄσκησιν τῷ ὁμωνύμῳ Βασιλείῳ Καισαρείας ἐοικώς, ἔγραψε κατὰ Ἀρχελάου πρεσβυτέρου Κολωνίας. Ἀρχέμορος, ὄνομα κύριον. Ἀρχέπλουτον. ἄρχοντα πλούτου. καὶ τὴν ἀρχαίαν τύχην ἀποληψόμενον. Σοφοκλῆς. καὶ μή μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς. ἀλλ' ἀρχέπλουτον.

Ἀρχέστρατος. καὶ Ἀρχεστράτειος. Ἀρχέτυπον. πρωτότυπον. καὶ ἀρχέτυπος, ὁ τὴν ἀρχὴν διδούς. ἀρχαιότυπον δέ. Ἀρχεῖα. ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται ἀπόκεινται. χαρτοφυλάκια. ἢ τὰ χωρία τῶν κριτῶν, ἢ ἀρχαῖα, ὡς Ξενοφῶν ἱστορεῖ ἤ. ἀκούω δὲ νέας περιεῖναι ἐς τὴν ἐς τάχος γράφουσαν μοῖραν τῶν περὶ τὰ ἀρχεῖα διακονίας. Ἄρχειν. κοινότερον. καὶ τὰς μικρὰς ἐπιστασίας καὶ λειτουργίας ἀρχὰς ἔλεγον. καὶ τὸ βουλεῦσαι, ἄρξαι. ψιλὴ γὰρ ἐπιστασία. Ἀριστοφάνης. οὐκοῦν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις ἄρχειν καθίστησιν. Ἀρχή, ἡ μὲν φυσικῶς λέοντος ἐν ζώοις καὶ ἀετοῦ ἐν ὀρνέοις. ἡ δέ, χειροτονητή. ὡς ἐπὶ βασιλέως ἀνθρώπων. Μαρῖνός φησι. γέγονε δὲ ἡμῖν ἡ ἀρχὴ οὐκ ἀρχὴ μόνον. οὐδὲ κατὰ τὴν παροιμίαν ἥμισυ τοῦ παντός. ἀλλὰ δὲ ὅλου τὸ πᾶν. Ἀρχή. ἀρχαὶ τῶν ὅλων δύο. τὸ ποιοῦν καὶ τὸ πάσχον. τὸ μὲν οὖν πάσχον εἶναι τὴν ἄποιον οὐσίαν. τὴν ὕλην. τὸ ποιοῦν δὲ τὸν ἐν αὐτῇ λόγον τὸν θεόν. διαφέρειν δὲ ἀρχὰς καὶ στοιχεῖα. τὰς μέν, εἶναι ἀγενήτους, καὶ ἀφθάρτους. τὰ δὲ στοιχεῖα, κατὰ τὴν ἐκπύρωσιν φθείρεσθαι. ἀλλὰ καὶ τῷ ἀσωμάτους μὲν εἶναι τὰς ἀρχάς, καὶ ἀμόρφους. τὰ δέ, μεμορφῶσθαι. Ἀρχὴ ποιητική. εἰδική. τελική. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης φησίν. ὅτι ἡ ψυχή, οἷον ἀρχὴ τοῦ ζώου ἐστίν. ὡς ποιητική. τελική. εἰδική. αὗται γάρ εἰσιν αἱ κυρίως ἀρχαί. ὡς μὲν οὖν ποιητική, ὅτι αὐτὴ κινεῖ τὸ ζῷον μόνῃ τῇ βουλήσει. καὶ οὐ δεῖται μοχλείας τινός. ὡς εἰδικὴ δέ, ὅτι αὐτή ἐστιν ἡ εἰδοποιοῦσα τὸ ζῷον. καὶ ἁπλῶς τὰ ἔμψυχα. λέγεται γὰρ τὰ ἔμψυχα εἴδη αὐτὸ τοῦτο εἶναι κατὰ τὴν ψυχήν. τὸ γὰρ κρεῖττον ἐν ἑκάστῳ τῶν φυσικῶν, εἶδος ἐστὶν ἑκάστου. κρεῖττον δὲ ἐν τοῖς ἐμψύχοις, ἡ ψυχή. ὡς τελικὴ δέ, ὅτι αὐτῆς ἕνεκα τὸ σῶμα. ἔστι γὰρ τὸ μὲν σῶμα, ἕνεκά του. αὐτὴ δέ, οὗ ἕνεκα. ὅθεν καὶ ἡ διοργάνωσις τῶν ζῴων ἄλλη καὶ ἄλλη πρὸς τὴν ἰδιότητα τῆς ἐν ἑκάστῳ ψυχῆς. ἀλλ' ἡ μὲν ψυχὴ τῶν ζώων, πορρωτέρω ἀρχή. ἡ δὲ φύσις, προσεχής. τῶν δὲ ἐξ ἀνάγκης ἑπομένων τῇ ψυχῇ, τὰ μέν, αὐτῇ ἀκολουθεῖ. τὰ δέ, ὅλῳ τῷ ζῴῳ. λέγω δὴ τὸ ἐκ τῆς ζωῆς καὶ σώματος. καὶ τὰ μὲν τῆς ψυχῆς πάθη, ἡ νόησις. τοῦτο γὰρ αὐτῆς ἴδιον. τὰ δ' ἄλλα πάθη, τὸ αἰσθάνεσθαι. τὸ φαντασιοῦσθαι. θυμοῦσθαι. ἐπιθυμεῖν καὶ εἴ τι τοιοῦτον, κοινά ἐστι τοῦ συναμφοτέρου. ὅτι πέντε γένη ἔλεγεν εἶναι ἀρχὰς πάντων τῶν ὄντων. οὐσίαν. ταυτότητα. ἑτερότητα. κίνησιν. στάσιν. γένη δὲ ταῦτα ἔλεγεν, οὐχ οὕτως ὥσπερ τὰ παρὰ τοῖς περιπατητικοῖς. ἅτινα διῄρηται ὑπ' ἀλλήλων. καὶ ἐφ' ἑκάστου σειρᾶς τις ἐνδίδοται τῶν ὑπαλλήλων γενῶν τε καὶ εἰδῶν, ἀλλ' ὡς διὰ πάντων τῶν ὄντων διήκοντα. ἔστι γὰρ ἐν πα-

σι καὶ οὐσία. καθ' ἣν ἑκάστου ἐστὶ τὸ εἶναι. καὶ ἔστι ταυτότης, καθὸ ἐκ μιᾶς τῶν ὄντων ἐστὶν ἀρχῆς.
ἐχομένη δὲ καὶ ἑτερότητα. ἐπειδὴ καὶ πλῆθος ἐστὶ τὰ ὄντα. ὅπου δὲ πλῆθος, ἐκεῖ ἑτερότης. ἔστι
δὲ καὶ κίνησις ἐν πᾶσι τοῖς οὖσι. κίνησιν δὲ λέγω, οὐ τὴν ἀτελῆ ἐνέργειαν. ἀλλὰ τὴν ἐν ἐνεργείᾳ. τὴν ἑκά-
στου. πάντα δὲ ἔχει οἰκείαν ἐνέργειαν. καὶ αὐτὰ τὰ ἄψυχα. ἢ γὰρ θερμαίνουσιν ἢ ψύχουσι τὰ παρακείμενα. ἢ ὑ-
γραίνουσιν ἢ ξηραίνουσιν. ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ποιοῦσι. καὶ στάσις δὲ, ἐπὶ πάντων θεωρεῖται. καὶ γὰρ τὰ ἀκίνη-
τα, στάσεως μετέχει. οὐ μόνον τὸ τὴν ὁλότητα ἑστάναι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ μένειν ἐπὶ τῆς ἀεικινησίας, στά-
σις ἐστί. καθὸ οὖν μένουσι τὰ κινούμενα ἢ ἀεὶ ἢ ἐπί τινα χρόνον, κατὰ τοῦτο, στάσεως μετέχει. Ἀρ-
χὴν τὰ πρῶτα παραδοῦναι. ὑποσχὴν μὲν τὸ δὲ τὴν ἀρχὴν ἀποστήσασθαι ᾤοντο. Ἀρχηγέτης. ἡγεμών. Ἀρ-
χὴ ἄνδρα δείκνυσιν. ἐπὶ τῶν πρὸ μὲν τῆς ἀρχῆς ἐπιεικῶν. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ἀρχῇ βιαίων γινομένων. σόλωνος
δ' εἶναί φασιν αὐτὸ ἀπόφθεγμα. ἀριστοτέλης δὲ καὶ θεόφραστος, βίαντος. Ἀρχὴ ἥμισυ παντός. ἐ-
πὶ τῶν τινος ἀρχομένων καὶ προκοπτόντων. Ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολὺ λῷον, ἢ τελευτήν. δηλοῖ δὲ ἡ πα-
ροιμία ὡς ἀρχομένου τινὸς καὶ πάθους καὶ ἄλλου τινὸς δεινοῦ μᾶλλον ἐστὶ κωλύειν, ἢ ἐν ἀκμῇ ὄντος
καὶ τελεσθέντος. Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον. μηδ' ἐσιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἠελίοιο.
φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας ἀΐδαο περῆσαι. ἐπὶ τῶν δυστυχῶς βεβιωκότων. Ἀρχήσαντος. ἄρ-
ξαντος. Ἀρχηγενεία. ἐπὶ τῶν ἀτελῶν καὶ μηδὲν λυσιτελὲς ἐχόντων. παρόσον πεζώδης καὶ λυ-
πρά. καὶ διὰ τοῦτο πενιχρὰ ἡ σκῦρος. οὐδὲν φέρουσα λόγου ἄξιον. οἱ δὲ, ἀπὸ θησέως. ὅτι ἐπιθέμενος τῇ
λυκομήδους ἀρχῇ καὶ περὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, κατεκρημνίσθη. ὀστρακισθῆναι δὲ πρῶτον ἀ-
θήνησι θησέα, ἱστορεῖ θεόφραστος ἐν τοῖς πρὸς τοὺς καιρούς. Ἀρχιάδας. οὗτος οἷος ἦν τὴν ψυχὴν
ἀπεδείκνυτο. πλείστων γὰρ αὐτῷ χρημάτων διηρπασμένων. ἐπειδὴ ᾔσθετο θεαγένη ἔτι παιδίον ὄν-
τα λυπούμενον ἐπὶ τοῖς ἀπολωλόσι καὶ πεπορθημένοις, ὦ θεάγενες [illegible] ἐρεῖν ἤδη σε χρὴ καὶ τοῖς θε-
οῖς ὁμολογεῖν σωτηρίους χάριτας. ὑπὲρ δὲ τῶν χρημάτων, οὐκ ἀθυμητέον. εἰ γὰρ ἀθηνᾶ ἡ πολιὰς ἐκέ-
λευσεν αὐτὰ ἀναλῶσαι παναθηναίοις, πόσου ἂν ἐπριάμεθα τὴν δαπάνην ταύτην. ἀλλὰ τὸν πα-
ρόντα ἀγῶνα καὶ παναθηναίων ἡγεῖσθαι δεῖ καὶ παντὸς ἑτέρου λαμπρότερόν τε καὶ ὡσιβέστερον.

Ἀρχίας, οὗτος βουλόμενος τὴν κύπρον προδοῦναι δημητρίῳ καὶ φωραθεὶς, καὶ συνεισαχθεὶς,
καλωδίῳ τῶν ἐκ τῆς αὐλαίας παραπετασμάτων, ἑαυτὸν ἀπεκρέμασε. τῷ γ' ὄντι διὰ τὰς ἐπιθυ-
μίας, κενοὶ κενὰ λογιζόμεθα κατὰ τὴν παροιμίαν. καὶ γὰρ ἐκεῖνος δόξας φ' τάλαντα προσλήψεσθαι, καὶ τὰ προ-
ϋπάρχοντα χρήματα καὶ τὸ πνεῦμα προσαπέβαλεν. Ἀρχίας. συρακούσιος. καὶ μύσκελος ἀχαιός.
ἧκον εἰς δελφοὺς ἐν τῷ αὐτῷ τοῦ χρόνου. καὶ ἤτουν ἄρα ὑπὲρ ὧν ἔμελλον οἰκίζειν πόλεων, φήμην ἀ-
γαθὴν λαβεῖν. τὸν ἐπιγνόντα αὐτοῖς τε καὶ ταῖς πόλεσι τὸν βίον. λέγει δὲ ἡ πυθία. χώ-
ρας καὶ πόλεως οἰκήτορα λαὸν ἔχοντες, ἤλθετε πευσόμενοι φοῖβον. τίνα γαῖαν ἵκησθε. ἀλλ' ἄγε δὴ
φράζεσθ' ἀγαθῶν πότερον κεν ἕλοισθε. πλοῦτον ἔχειν κτεάνων, ἢ τερπνοτάτην ὑγίειαν. ἐπεὶ τοίνυν
ταῦτα ἤκουσαν, ἀρχίας ὢν φιλοχρήματος, πλούτου περιβολὴν αἱρεῖται. ὁ δὲ ἐψιάσθη τῆς ἐλ-
πίδος. παμπλούσιος γοῦν ἡ πόλις συρακοῦσαι κατὰ τὴν φήμην τὴν πυθιάδα ἐγένετο. μύσκελος ᾑρεῖ-
το, αὐτός τε ὑγιαίνειν καὶ ἡ πόλις. καὶ ἀπώνητο ὧν ᾔτησε. δεῖγμα δὲ ὦν τῆς ἐν κρότωνι ὑγιείας. ῥωμα-
λέοι τέ εἰσιν οἱ οἰκήτορες. καὶ ἀθλητῶν ἡ πόλις πολλῶν καὶ ἀγαθῶν μήτηρ ἐγένετο. πλοῦτος ἄρα
καὶ ὑγίεια, δῶρα ἄμφω ἐστόν. αἵρεσις δὲ ἀνθρωπίνη διάνοια ὑγιαίνουσα, αἱρεῖται τὰ βελτίω. καὶ ἀ-
πέφηναν καὶ οὗτοι. ὁ μὲν, συνετώτερος ὤν. ὁ δὲ οὐ πάντη ἐλευθέριος. τῶν οὖν ἀγαθῶν τῶν ἀνθρωπί-
νων, τὸ μὲν, πρεσβύτερον τὸ δὲ δεύτερον. ὡς καὶ πλάτων φησί. καὶ τὸ σκολιὸν ᾆδε. Ἀρχίβιος. ἀπολλωνίου
γραμματικός. τῶν καλλιμάχου ἐπιγραμμάτων, ἐξήγησιν. Ἀρχίβιος. πτολεμαίου. λακεδαιμόνιος ἢ ἀ-
λεξανδρεύς. γραμματικὸς ὢν ἕως τραϊανοῦ τοῦ καίσαρος ἐν ῥώμῃ παιδεύσαντος. Ἀρχιγέ-
νης. φιλίππου. ἀπαμεύς. συρίας ἰατρός. μαθητὴς ἀγαθίνου. ἐπὶ τραϊανοῦ ἰατρεύσας ἐν ῥώ-
μῃ. βιοὺς ἔτη ξγ'. καὶ συγγράψας πολλὰ ἰατρικά τε καὶ φυσικά. Ἀρχιδάμειος πόλεμος. τοῦ πελοποννη-
σιακοῦ πολέμου τὰ πρῶτα ἔτη ἀρχιδάμειος ἐκλήθη πόλεμος ἀπὸ τοῦ ἀρχιδάμου εἰς τὴν ἀττικὴν ἐμβαλεῖν.

Ἀρχίδιον. ὑποκοριστικῶς ἡ ἀρχή. ἀριστοφάνης. κἂν λαχόντες ἀρχίδιον, εἶτα βούλησθ' ἁρπάσαι τι. Ἀρ-
χιερεσία. κωπηλασία. Ἀρχικλὼψ ὁ ἀρχαῖος κλέπτης. Ἀρχίλοχος, ὅτι τῶν σπουδαίων οὐδὲ θα-
νόντων

ρου τῶν οἱ θεοὶ λήθουσι τιθέντες. Ἀρχίλοχον γοῦν καὶ τὸν γενναῖον τἆλλα, εἴ τις αὐτοῦ τὸ αἰσχροεπὲς καὶ τὸ κα-
κορρῆμον ἀφέλοι, καὶ οἷον εἰ κηλῖδα ἀπορρύψαι, ὁ Πύθιος ἠλέησε τεθνεῶτα. καὶ ταῦτα ἐν τῷ πολέμῳ. ἔνθα δή
που ξυνὸς Ἐνυάλιος. καὶ ὅτε ἧκεν ὁ ἀποκτείνας αὐτόν, Καλώνδας μὲν ὄνομα, Κόραξ δὲ ἐπώνυμον, τοῦ θεοῦ δεό-
μενος ὑπὲρ ὧν ἐδεῖτο, οὐ προσίετο αὐτὸν ἡ Πυθία ὡς ἐναγῆ. ἀλλὰ ταῦτα δή που τὰ θρυλλούμενα ἀνεῖ-
πεν. ὁ δὲ ἄρα προεβάλλετο τὰς τοῦ πολέμου τύχας, καὶ ἔλεγεν ὡς ἧκεν εἰς ἀμφίβολον ἢ δρᾶ-
σαι ἢ παθεῖν ὅσα ἔπραξε. καὶ ἠξίου μὴ ἀπεχθάνεσθαι τῷ θεῷ, εἰ τὸν ἑαυτοῦ δαίμονι ζῇ. καὶ ἐπηρᾶτο ὅτι
μὴ τέθνηκε μᾶλλον ἢ ἀπέκτεινε. καὶ ταῦτα ὁ θεὸς οἰκτείρει. καὶ αὐτὸν κελεύει ἐλθεῖν εἰς Ταίναρον ἔνθα
Τέττιξ τέθαπται· καὶ μειλίξασθαι τὴν τοῦ Τελεσικλέους παιδὸς ψυχήν· καὶ πραΰναι χοαῖς. καὶ
ἐπείσθη. καὶ τῆς μήνιδος τῆς ἐκ τοῦ θεοῦ ἔξαντης ἐγένετο. καὶ παροιμία· Ἀρχίλοχον πατεῖς· ἐπὶ
τῶν κακηγόρων καὶ λοιδόρων. Ἀρχιμήδης· Ζαλλιανός· φιλόσοφος. ὑπόμνημα εἰς Ὅμηρον καὶ
μηχανικά. Ἀρχίου τοῦ ἐπικληθέντος φυγαδοθήρα. Ἄρχιππος· Ἀθηναῖος κωμικὸς ἀρχαῖος·
ἐνίκησεν ἅπαξ ἐπὶ τῆς ϙα΄ ὀλυμπιάδος. Ἀρχισυνάγωγος· ὁ ἀρχηγός. Ἀρχιτεκτονικὴ· δια-
τακτική. Ἄρχωσου γυνική. Ἄρχων. ἄρχοντες οἱ ἐννέα τινές. θεσμοθέται ἕξ. ἄρχων. βασιλεύς.
πολέμαρχος. καὶ πρὸ μὲν τῶν Σόλωνος νόμων, οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς ἅμα δικάζειν. ἀλλ' ὁ μὲν βασιλεύς, κα-
θῆστο παρὰ τῷ καλουμένῳ βουκολείῳ. τὸ δὲ ἦν πλησίον τοῦ πρυτανείου. ὁ δὲ πολέμαρχος, ἐν Λυκείῳ.
καὶ ὁ ἄρχων, παρὰ τοὺς ἐπωνύμους. οἱ θεσμοθέται, παρὰ τὸ θεσμοθέσιον. κύριοί τε ἦσαν ὥστε τὰς δί-
κας αὐτοτελεῖς ποιεῖσθαι. ὕστερον δὲ Σόλωνος αὐτοῖς νομοθετήσαντος, οὐδὲν ἕτερον αὐτοῖς ἐπελείπετο, ἢ μόνον ἀνα-
κρίνειν τοὺς ἀντιδίκους. Ἄρχων χρόνιος. Ἀρχηγός· πρωτηγός· ἄρχων χρόνου σημάτων. τὸν ἄρχον-
τα τῶν ἀρχομένων εἵνεκα, πάντα διαπράττεσθαι δεῖν. ὁ δὲ Ἠλίας ἠξίου οὐ μόνον τὸν ἄρχοντα τῶν ἀρχομένων τί-
θεσθαι πρόνοιαν. ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ πρὸς ἐκείνων. ἐκ δὲ τοῦτο δεῖναι τὴν ἔφεσιν τοῦ ἀγαθοῦ πρὸς ἑαυτὸν μᾶλλον
ἢ πρὸς ἕτερον. ὁ δὲ Ἰσίδωρος φησὶ τὸν ἄρχοντα ἢ ἄρχοντος ἀκούειν. εἰ δὴ καὶ ἑαυτοῦ φροντίδα ποιοῖ-
το, ὡς ἑνός τε καὶ ἑαυτοῦ τῶν ἀρχομένων καὶ δεομένων προνοίας. τὸν γάρ τοι ἄρχοντα τῷ ἀκριβεῖ λόγῳ
δεῖσθαι μηδενός. ἢ δὲ ἄν ἐστιν ὁ τεχνίτης δέοιτο ἄν. οἷον ἰατρὸς τῆς ἰατρικῆς εἰ νοσήσειεν. ἰατρικῇ, οὐκ
ἄν ποτε νοσήσειεν. οὐ τοίνυν οὐδὲ ὅτι τὴν ἰατρικὴν ἔστιν ἰατρός. οὐ τοίνυν οὐδὲ ὅτι τὴν ἀρχικὴν ἐ-
πιστήμης ἄρχων ὁρώμενος. λογικώτερον δὲ εἰπεῖν ἐπιχειρητέον ὡς τὰ πρός τι οὐ λέγεται μόνον·
ἀλλὰ καὶ ἔστι πρὸς ἄλληλα. ἄρχων ἄρα, πρὸς ἀρχομένους. καὶ ἀρχόμενος πρὸς ἄρχοντα καὶ
λέγονται καὶ εἰσίν. ὥστε εἴ τι τὸ ἄρχειν ὠφελεῖ τοὺς ἀρχομένους ὠφελήσει πρὸς οὓς καὶ τὸ ἄρ-
χειν προβέβληται. Ἀρχύτας· Ταραντῖνος Ἑστιαίου υἱός. ἢ Μνησάρχου. ἢ Μνασαγέτου. φιλόσοφος
Πυθαγορικός. οὗτος Πλάτωνα ἔσωσε μὴ φονευθῆναι ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου. τοῦ κοινοῦ δὲ τῶν Ἰτα-
λιωτῶν προέστη. στρατηγὸς αἱρεθεὶς αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν περὶ ἐκεῖνον τὸν τόπον Ἑλλή-
νων. ἅμα δὲ καὶ φιλοσοφίαν ἐκπαιδεύων. μαθητάς τε ἐνδόξους ἔσχε. καὶ βιβλία συνέγραψε πολ-
λά. τοῦτον φανερῶς γίνεσθαι διδάσκαλον Ἐμπεδοκλέους. καὶ παροιμία Ἀρχύτου πλαταγή. ἐπεὶ
Ἀρχύτας πλαταγὴν εὗρεν. ἥτις ἐστὶν εἶδος ὀργάνου, ἦχον ἢ ψόφον ἀποτελοῦντος. ὁ δὲ πλα-
ταγὴν χαλκωσάμενος, ἐπλατάγει. Ἄσσα· ὅτε σημαίνει τὸ ὅσα καὶ ἅτινα, δασύνεται. ὅτε δὲ τὸ τινά, ψι-
λοῦται. τῶν ἄσσα θυμῷ καὶ διὰ μνήμης ἔχω. καὶ ἄσσα πελώρια ποιεῖν. ἀντὶ τινὰ σκώπτειν. Ἀσάμινθος.
ἡ πύελος. ἢ σκάφη. ἐν αἷς οἱ ἀρχαῖοι ἐλούοντο. οὐκ ἦσαν τὰ βαλανεῖα. παρὰ τὸ τὴν ἄσην μινύθειν.
Ἀσαμωναῖος ὄνομα κύριον. Ἄσαρ εἶδος λαχάνου. ᾧ κέχρηνται οἱ ἰατροὶ εἰς θεραπείαν τῶν νοσούν-
των. Ἀσσάρια. οἱ ὀβολοί. νούμμας ὁ πρῶτος βασιλεὺς μετὰ Ῥωμύλον Ῥωμαίων γενόμενος. ἀπὸ σιδή-
ρου καὶ χαλκοῦ πεποιημένα, πρῶτος ἐχαρίσατο Ῥωμαίοις. τῶν πρὸ αὐτοῦ πάντων διὰ σκυτίνων καὶ ὀ-
στρακίνων τὰς χρείας πληρούντων. ἅπερ ὠνόμασεν ἐκ τοῦ ἰδίου ὀνόματος νουμμία. ὥς φησι Τραγκύλι.
Ἄσατο· ἐκορέσθη. ἐνεφορήθη. περὶ Ὤχου τοῦ Πέρσου. τὸν ἐν Μένδῃ τράγον Πανὸς ἱερὸν κατέθυσέ τε, καὶ σκε-
δάσας φιλικῶς ταῦτα ὁ δυστυχὴς ἄρα τὸ δεῖπνον ἄσατο. Αἰγυπτίων τε λεὼν πάμπολυν ἀπεσάσατο γαμε-
τῶν καὶ τέκνων, δι' ἅπερ τὰς ἤγαγον ἀνοίκτως. Ἀσαφές· ἀνόητον. ἄδηλον. Ἀσάφεια νυκτὸς ἀπολλύ-
μενος. ὑπὸ σκοτεινότητος δηλαδὴ νυκτός. καθ' ἣν τις τινὰ ἀναγνωρίσαι οὐ δύναται. ὅθεν καὶ σελή-
νης τὸν ζόφον διασαφούσης οὕτω γέγραπται ἐν τῇ μαρτυρίᾳ τῶν ἁγίων δισμυρίων. Ἀσβα-

μαῖον ὕδωρ οὕτω καλούμενον. Ἄσβεστος· ἀκατάπαυστος. Ἀσβόλη καὶ ἄσβολος· ἡ αἰθάλη
τοῦ πυρός. Ἀριστοφάνης· φεῦ ἰοὺ τῆς ἀσβόλου. καὶ ἐπὶ δοτικῆς τῇ ἀσβόλῳ. Ἀσδρούβας· ὁ Καρχηδόνιος στρα-
τηγός. κενόδοξος ἦν καὶ ἀλαζὼν καὶ πολὺ κεχωρισμένος τῆς πραγματικῆς καὶ στρατηγικῆς δυνάμεως. ση-
μεῖα δὲ τῆς ἀκρισίας αὐτοῦ, ὅτι παρῆν ποτε ἐν πανοπλίᾳ πορφυρίδα θαλαττίαν ἐμπεπορπημένος. καὶ
ὅτε Γολόσσῃ συνεγίνετο τῷ Νομάδων βασιλεῖ μετὰ μαχαιροφόρων δέκα· καὶ ὅσον εἴκοσι πόδας ἀ-
πέστη προβεβλημένος τάφρον καὶ χάρακα. καὶ κατένευε τῷ βασιλεῖ προσιέναι πρὸς αὐτόν, καθῆκον
γίνεσθαι τοὐναντίον. οὐ μὴν ἀλλ᾽ ὁ Γολόσσης ἀφελῶς ἔχων νομαδικῷ τινὶ τρόπῳ, μόνος προσῄει πρὸς
αὐτόν. καὶ προσεγγίσας ἤρετο τίνα φοβούμενος τὴν πανοπλίαν ἔχων ἥκει. τοῦ δὲ εἰπόντος Ῥωμαίους,
οὐκ ἂν ἄρ᾽ ἔφησεν ὁ Γολόσσης ἔδωκας σαυτὸν εἰς τὴν πόλιν μηδεμίαν ἔχων ἀνάγκην. ἦν μὲν οὖν
καὶ φύσει σαρκινός. βαλὼν δὲ τὴν πανοπλίαν καὶ κοιλίαν εἰλήφει καὶ τῷ χρώματι παραφύσιν ἐ-
πικεκαυμένος ἦν. ὥστε δοκεῖν ἐν πανηγύρει που διαιτᾶσθαι παραπλησίως τοῖς σιτευτοῖς βουσίν. ἀλ-
λὰ μὴ τηλικούτων καὶ τοιούτων κακῶν προστατεῖν. ὧν οὐδ᾽ ἂν ἐφίκοιτο τῷ λόγῳ διεξιὼν οὐδείς. ὥστε ὅ-
τε μὲν εἰς τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ τις βλέψειε, θαυμάζειν τὸν ἄνδρα καὶ τὸ μεγαλόψυχον τῶν λόγων. ὅ-
τε δὲ εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν πραγμάτων, τὴν ἀγνοίαν ἐκπλήττεσθαι καὶ τὴν ἀνανδρίαν. Ἀσδρού-
βας· Καρχηδονίων στρατηγός. οὗτος ἤδη τὴν τοῦ πολέμου συμβολὴν χαλεπῶς ἔχων τῆς ἐπὶ τὰ μεγά-
λα ἐπιχειρήσεως, ὅσα Ῥωμαίων εἶχεν αἰχμάλωτα ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀγαγών, ὅθεν ἔσεσθαι σύνοπτα Ῥωμαί-
οις ἔμελλε τὰ δρώμενα ἔσεσθαι, τῶν μὲν ὀφθαλμοὺς ἢ γλώττας ἢ νεῦρα ἢ αἰδοῖα σιδηρείοις ἐξεῖλ-
κε καμπύλοις. τῶν δὲ ὑπέτεμνε τὰ πέλματα καὶ δακτύλους ἐξέκοπτεν. ἢ τὸ δέρμα τοῦ λοιποῦ σώ-
ματος ἀπέσπα. καὶ πάντας ἐμπνόους ἔτι κατεκρήμνιζεν. ἀδιαλλάκτους Καρχηδονίοις τὰς Ῥω-
μαίοις ἐπινοῶν. καὶ ὁ μὲν αὐτοὺς οὕτως ἠρέθιζε τὴν σωτηρίαν ἔχειν ἐν μόνῃ τῇ μάχῃ. περιέστη δ᾽ αὐ-
τῷ ἐς τὸ ἐναντίον ὧν ἐπενόει. ὑπὸ γὰρ τοῦ συνειδότος οἱ Καρχηδόνιοι τῶνδε τῶν ἀθεμίστων ἔργων, πε-
ριδεεῖς ἀντὶ προθύμων ἐγίγνοντο. καὶ τὸν Ἀσδρούβαν ὡς τὴν συγγνώμην σφῶν ἀφῃρημένον, ἐμί-
σουν. καὶ μάλιστα ἡ βουλὴ αὐτοῦ κατεβόα· ὡς ὠμὰ καὶ ὑπερήφανα δεδρακότος, ἐν συμφοραῖς οἰκεί-
αις τοσαῖσδε. ὁ δὲ τῶν βουλευτῶν τινας ἔκτεινε. καὶ ἐς πάντα ὢν ἤδη περιδεής, ἐς τυραννίδα μᾶλλον
ἢ στρατηγίαν περιῆλθεν. ὡς ἐν τῷδε μόνῳ τὸ ἀσφαλὲς ἕξων εἰ φοβερὸς αὐτοῖς εἴη καὶ διὰ τοῦτο δυσε-
πιχείρητος. Ἆσαι· κορέσαι. ἢ ψᾶλαι. Ἀσαία, ὄνομα ὄρους. καὶ Ἀσαῖος, ὄνομα κύριον.
Ἀσεβεῖς· οἱ πολυθεΐαν ἢ ἀθεΐαν ἀνθρησκεύοντες. Ἀσεβῶν· παρὰ τῷ Δαβὶδ τῶν τὸν θεὸν ἀγνοούν-
των. Ἀσεβῶ· αἰτιατικῇ. Ἀσέλγεια· ἡ πολυτέλεια. ὕβρις αἰσχύνης. ἢ ἀσέλγεια· πορνεία.
ἀκαθαρσία· μιαρία. παρῆκται δὲ ὥς φασιν, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Σέλγη πόλις ἐστὶ τῆς Πισιδίας·
ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι. καὶ ἀλλήλοις ἐκοινώνουν. κατεπλάτυνον τὸ ἀσελγαίνειν καὶ ἀσελγές.
οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀκολάστου ἔταττον οἱ παλαιοί, ἀλλ᾽ ἔστιν ὅτε καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. καὶ γὰρ ἄνεμον
ἀσελγῆ λέγουσι. καὶ ἀσελγόκερως τράγος, ὁ μέγας. ἢ ἀσελγόκερως, ὁ κυρίττων. τὸ ἐνεστὼς ἀσελ-
γῶ. Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Πλούτῳ. ἀντὶ τοῦ κατορθοῖς. θρυβούμενοι καὶ κεκραγότες μετὰ ἀσελ-
γείας. οἷον οἱ κόρακες λαρυγγίζουσιν. ἀντὶ τοῦ μεγάλως φωνοῦσι. καὶ ἀσελγὴς ἐπ᾽ ἀνέμου, ὁ σφο-
δρῶς πνέων. πολὺς δὲ καὶ ἀσελγὴς τίκτεται ἐν ἤθει. φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ ποικίλης ἀφη-
γήσεως. γένεσις δὲ αὐτῷ, αὐλῶνες βαθεῖς. καὶ φάραγγες. δι᾽ ὧν ὠθούμενος, ἐκτείνει λαβρότατα.
Ἀσηρύπος· καὶ κλίνεται ἄσης. ἡ λύπη. καὶ τοσαύτης ἄσης ὑποπίμπλαμαι καὶ ναυτίας σῶμά τε
καὶ ψυχήν, ὥστε καὶ εἴς με τοὺς ἐμοὶ τὴν ἀχθηδόνα περιπίπτειν. τουτέστι ῥύπου. Ἀσκήδερος· ὁ ἀ-
κηδεστής. Ἀσήμαντα· τὰ λεγόμενα ἀσφράγιστα. καὶ γὰρ σημεῖα τὰς σφραγῖδας ἔλεγον. καὶ ἀ-
σημάντοις ἀφυλάκτοις οὐκ ἔχουσι σημάντορας τοὺς ἐπιστάτας. ἡ δὲ μεταφορά, ἀπὸ τῶν σφραγίδων.
Ἄσημοι· τὸ δυσγενές. καὶ τὸ μηδὲν σημαῖνον. καὶ ἄσημος ὁ ἀγενής. Ἀσηπῆ· ἀκάθαρτα. Ἄση-
ρος· ὁ μὴ ἔχων σκώληκας. Ἀσηρὼθ, ὄνομα κύριον. Ἀσία χώρα ἡ τῆς ἀνατολῆς. καὶ ἀσιάδος
κρούματα, τῆς κιθάρας. οὕτως Ἀριστοφάνης. ἀσιάτιδος κρούματα. εἴρηται ἀσιάτις τὶ εἶδος χορδῆς κιθάρας. ὅτι ἐν
τῇ Ἀσίᾳ πλησίον τῆς Λυδίας κειμένῃ ἐν Τμώλῳ τῆς Λυδίας ὄρει πρῶτον εὑρέθη. ἢ ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Λυδοῦ. καὶ
ἀσιῆτις γῆ, ἡ τῆς Ἀσίας. Ἀσίννιος Πωλίων· Ῥωμαῖος. ἱστορίας Ῥωμαϊκὰς συνέταξεν ἐν βι-
βλίοις.

βλίοις ιζ'. οὗτος πρῶτος Ἑλληνικὴν ἱστορίαν Ῥωμαϊκῶς συνεγράψατο. Ἄσιος, ὄνομα κύριον.
Ἀσιάς τὸ ὄρος. Ἀσιῶ· ἄρτι συνεσθίω. Ἀσχίνη, ὄνομα κύριον. Ἀσθένεια· ταλαιπωρία.
νόσος. ἀδυναμία. καὶ ἀσθενοῦντες, ἀντὶ τοῦ ἐν ἐνδείᾳ ὄντες. τὴν γὰρ πτωχείαν ἰδίως νόσον φασίν. Ἀρι-
στοφάνης τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας. Ἀσθήσεται· ἐν τῷ ᾄδω τὸ ψάλλω. Ἆσθμα· πνοή.
καὶ ἀσθμάζειν, ἀντὶ τοῦ ἀσθμαίνειν. τουτέστι πνευστιᾶν. Βάβριος· ὁ δ' αὖτις νόσῳ κάμνων ἐβέβλητο οὐκ
ἀληθῶς ἀσθμαίνων. Ἀσκαλαβώτης· ὁ γαλεώτης. οὐχὶ καλαβώτην λέγουσι. μᾶλλον δὲ γα-
λεώτην. Μένανδρος. οὗτος δὲ γαλεώτης τέρας. ἔστι δὲ ζωΰφιον ἐοικὸς σαύρᾳ ἐν τοῖς τοίχοις τῶν
οἰκημάτων ἀνέρπον ὃ καὶ ὁ ποντικὸς καὶ ἡ κοινῶς λεγομένη νυμφίτζα. Ἀσκάλαφος· πα-
ρὰ τὸ ἀσκαλεύτης ἀφῆς. ὁ λίαν σκληρός. Ἀσκάλων· πόλις Συρίας ἀπὸ ἀδελφοῦ τοῦ
Ταντάλου, ὁ πολίτης Ἀσκαλωνίτης. Ἀσκαμωνία· εἶδος βοτάνης ἰατρικῆς. Ἀσκα-
νία· λίμνη ἐν Νικαίᾳ. Ἄσκαντες· ἡ μικρὰ κλίνη. τὸ πτωχὸν κλινίδιον. ἢ ἀσκάντης κλίνη μὴ ἔχου-
σα κάνυντα. καὶ ἡ σκίμπους ἢ ὁ ψίαθος. ἢ ὁ σκίμπους. ἢ δίφρου τι εἶδος. οἱ δὲ, τὸν κράβατον. Ἀριστοφάνης Νε-
φέλαις· ἔξει σὺ ἀσκάντην λαβών. Ἀσκαρδαμυκτί· χωρὶς τοῦ μύειν. ὅ ἐστιν ἀγρίως βλέπειν. καὶ
ἀσκαρδάμυκτον. Ἀριστοφάνης· βλέψον εἰς ἐμὲ ἀσκαρδαμυκτί. τουτέστι μὴ μύσας τοὺς ὀφθαλ-
μούς. τὸ δὲ σκαίρειν καὶ μύειν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πυκνῶς βλεφαρίζειν σκαρδαμύσ-
σειν λέγεται καὶ ἰλλώπτειν. ἀσκαρδαμυκτεῖν οὖν, τὸ ἄνω βλέπειν. οἷον ἀτενὲς βλέψον
εἰς ἐμέ. Ἀσκελές· ἀδιαλείπτως. Ἀσκέπαρνον· ἄξεστον. ἄγλυφον. ἀπελέ-
κητον. ἀνειργασμένον. Σοφοκλῆς· κἀπὶ στομὸν ἑζόμην βάθρου τόδ' ἀσκέπαρνον. Ἀσκέραι· ὑ-
ποδήματα Ἀττικά. ἢ ἄσκεια ἀσκέρα. Ἄσκευον· ἀντὶ ἀπαράσκευον. ἄνευ ὅπλων. καὶ ὁ Θεολόγος·
βίον ἄσκευον καὶ ἀπέριττον. Ἀσκηθής· ἀβλαβής. ὑγιής. Ἀσκήσασα· κοσμήσασα. μετὰ ἐπιμε-
λείας ὑφάνασα. Ἄσκησις· ἐγκράτεια. ἄσκησιν· ἀγωνίαν. καὶ ὡς ἡμεῖς τὸ δεδιέναι καὶ προσδο-
κᾶν ὃ μέλλον λέγουσιν οἱ παλαιοὶ καὶ Πλάτων. καὶ ἀσκητὰς καὶ ἀθλητὰς λέγουσιν. Ἀσκητικὸν
μέγα Ἀριστοφάνης. καὶ μὴν ὁρῶ τοὺς Ἀθηναίους ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων τὰ ἱ-
μάτια ἀποστέλλοντας. ὥστε φαίνεσθαι ἀσκητικὸν τὸ σχῆμα τοῦ νοσήματος. καὶ ἀσκητικός· φιλομα-
θής. φιλόσοφος. Ἀσκητὸς· μετὰ ἐπιμελείας κεκοσμημένος. θηλυχίτων ἀσκητὸς ἀπείροσι κο-
ρύμβοις. Ἀσκληπιάδης· Διοτίμου Μυρλεανός. πόλις δέ ἐστι Βιθυνίας ἡ νῦν Ἀπάμεια καλου-
μένη. τὸ δὲ ἄνωθεν, γένος Νικαεύς. γραμματικός. μαθητὴς Ἀπολλωνίου. γέγονε δὲ ἐπὶ τοῦ Ἀττά-
λου καὶ Εὐμένους τῶν ἐν Περγάμῳ βασιλέων. ἔγραψε φιλοσόφων βιβλίων διορθωτικά. ἐπαίδευ-
σε δὲ καὶ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Πομπηΐου τοῦ μεγάλου. καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τοῦ δ' Πτολεμαίου νέος διέ-
τριψεν. ἔγραψε πολλά. καὶ ἀσκληπιάδειον φάρμακον. ἀσκληπιεῖον δὲ ἱερόν. καὶ ἀσκληπιάδαι οἱ ἰα-
τροί. ἀπὸ Ἀσκληπιοῦ. οὗτος δὲ παρὰ τὸ ἀσκελῆ καὶ ἠπία φυλάσσειν τὰ σώματα. ὅτι Ἀσκληπιὸς εὗρε τὴν
ἰατρικήν. Παυσανίαν καὶ ἱερὸν καὶ ἄλλον τινὰ τῶν ἀρρώστων ἰάσατο. καὶ Αἰλιανός. ὁ δὲ, ἀθλίως νόσῳ
περί τι πνευμονίαν καλοῦσιν Ἀσκληπιαδῶν παῖδες αὐτήν, πιεζόμενος, τὰ μὲν πρῶτα ἐδεῖτο τῆς
ἀνθρώπων ἰατρικῆς. Ἀσκληπιόδοτος· οὗτος ἐκ παίδων εὐθὺς ὡμολογεῖτο ὀξύτατος καὶ πολυμα-
θέστατος εἶναι τῶν ἡλικιωτῶν. ὥστε καὶ πολυπραγμονῶν, οὐδὲν ἐπαύετο περὶ ἑκάστου τῶν παραπι-
πτόντων. ὧν ἥ τε φύσις ἀπεργάζεται θαυμαστῶν. καὶ τέχνη ἑκάστη παρέχεται δημιουργημάτων. ἐν
γοῦν ὀλίγῳ χρόνῳ πάντα ἐπᾶσι κατενόηκε, τῶν τε βαφικῶν χρωμάτων τὰς μίξεις ἁπάσας. καὶ τῶν πε-
ριεσθήτων κοσμουμένων βαμμάτων παντοδαπῶν. ἔτι δὲ τῶν ξύλων τὰς μυρίας διαφορότητας. ὅ-
πως αὐτῶν αἱ μὲν ἔχουσιν εὐθύτητος πέρι, καὶ διαπλοκῆς. ἀλλὰ μέντοι λίθων καὶ βοτανῶν αἱ ποι-
κίλαι δυνάμεις τε καὶ ἰδέαι, ὧν τε ἐν χρῷ κειμένων καὶ τῶν ἀφανιστάτων, ἀνεζήτου ταῦτα καὶ εὑρίσκοντο
πάσῃ μηχανῇ. ὄχλον δὲ παρείχετο πολὺν τοῖς περὶ ἕκαστα διατρίβουσι. παρεσκευασμένος τε συ-
χνὰ καὶ περὶ ἑκάστου αἰτίων τῶν εἰς τὸ ἀκριβέστατον. τὴν δὲ περὶ φυτῶν ἱστορίαν, ἐπὶ μείζονος ἠγά-
πα τιμῆς. καὶ ἔτι μᾶλλον τὴν περὶ ζώων. τά τε ἐνόντα διὰ τῆς ὄψεως ἀνακρίνων καὶ τὰ μὴ δυνατὰ διὰ
τῆς ἀκοῆς ἐξετάζων ἐπὶ τὸ μακρότατον. ὅσα τε τοῖς πρεσβυτέροις ἀναγέγραπται περὶ τούτων ἀνα-
λεγόμενος. ἦν δὲ Ἀλεξανδρεὺς τὸ γένος. τοῦτον οὖν ἐπίσταμαι διὰ πείρας συχνῆς εὖ μάλα τήν τε γα-

σοφὴν προαίρεσιν προβεβλημένον καὶ τοῦ πατρὸς οὐ πολύ τι λειπόμενον κατὰ τὴν ὥσπερ προθυμίαν καὶ τὴν πρὸς τὸ θεῖον ἀναγομένην ἐλπίδα συντονοῦντι καὶ ἐρωτικήν. φιλοσοφοῦντα μέντοι ὑπὸ ἐκεῖνον καὶ τῇ ἄλλῃ προπαιδείᾳ κεκοσμημένον. τοιγαροῦν ἀνέθηλεν ὑπ' αὐτοῦ ἡ πάλαι τῆς Ἀφροδίτης εἰς τὸ ἱερὸν φοίτησις. ἤδη δέ, καὶ τοὺς ὑπορείους ἀπώκισε τὴν ἀπόρρητον θέμιν. ἔστι Ἀλεξάνδρειαν τὴν ὀργάζουσαν καὶ τὴν ἔω πολλαχῇ τὴν μαρμαίρουσαν. γενόμενος δὲ πρὸς τῶν σεμνῶν, καὶ αὐτὸς ἁπλοῦς ἤδη σκηνὴν παρεῖχε τοῖς ἐν Τυρσανίᾳ τῆς αὐτοῦ συνδιαιτήσεως. εὐφυὴς δὲ ἐκ παίδων γεγονὼς ἀρχιγένους πολλὰ συνεισηνεγμένα εἰς τὰ ἐπὶ τῆς οἰκείας φύσεως ἔργα μηχανήματα. ἀγάλματά τε διακοσμῶν καὶ ὕμνους προστιθεὶς τοῖς θεοῖς. οἰκονομικὸς δὲ ὢν καὶ γεωργικός, ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς ἀπέτισε χρέα πολλά. ἐν χρηματισμῷ δὲ δικαίῳ καὶ τακτικῷ, ὅμως ἐν δαπανήμασι μεγάλοις ἐγένετο. τὸ γὰρ πιστὸν εἶναι προαιρέσεως καὶ τῆς ἄλλης πολιτικῆς φιλοτιμίας ἀναγκαῖον εἶναι δοκούσης. καὶ τῷ οἴκῳ τὸν μισθόν. ὥστε ἠναγκάσθη καὶ αὐτὸς ὕστερον ὑπὸ χρεῶν τὴν οὐσίαν καταλιπεῖν ταῖς θυγατράσι. ταύτας ἵνα ἀπελευθερωσῃ χαρίσαιτο ὀλίγα ἀντὶ πολλῶν ἀποδιδόντι. ἔστιν ἐν τῷ δεισιδαιμονία. Ἀσκὸν δέρειν. ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν ἀπειλουμένων παραπλῆξαί τι. τὸ δέρμα μου εἰς ἀσκὸν ἐκδερματίζειν. ὑπὲρ τοῦ πιστευθῆναι αὐτὸν ἐμμένειν τοῖς ὑπισχνουμένοις, προσέθηκε πλέον ἢ ἐκεῖνοι ἐπέταξαν, καὶ λέγει φρονεῖν ἐκδερομένου τοῦ δέρματος. ὁ δὲ τὰ μείζω ἀπειλούμενος ὑπομένειν, ἃ χείρονα ταῦτα ἢ τὰ ὑπ' ἐκείνων ὑπενεγκεῖν. Ἀσκὸς ἐν πάχνῃ. Θεοδώρητος ἑρμηνεύων ὁ Δαβὶδ λέγει ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ. ὁ ἀσκὸς θερμαινόμενος χαυνοῦται καὶ φυσώμενος, τείνεται. ἐν δὲ τῇ πάχνῃ σκληρὸς γίνεται καὶ πήγνυται. οὕτω καὶ τοῦ σώματος ἡ φύσις χαυνοῦται μὲν τῇ τρυφῇ καὶ ὀργᾶται. τῇ δὲ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ, ταπεινοῦται καὶ πιέζεται. καὶ τούτου μάρτυς ὁ Παῦλος βοῶν. ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ. μή πως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι. τοιγαροῦν καὶ ὁ προφήτης. ἐπειδὴ διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ, κρείττων ἦν τῶν παθῶν. εἰρήνης δὲ ἀπολαύσας, τοῖς ἀπὸ τῆς τρυφῆς ἐβλαβήσκετο. τήκματι ταπεινώσας τὸ σῶμα, τῶν θείων νόμων τὴν μνήμην ἀνενεώσατο. Ἀσκὸν τίλλειν. ἐπὶ τῶν ἀνιώντων καὶ μηκόντων, λέγεται ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν ἀττικῶν. Ἀσκὸς Κτησιφῶντος. Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσι. κατὰ τὰς χοὰς πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος, ὃς ἂν ἐκπίῃ πρώτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται. ἐν γὰρ ταῖς χοαῖς ἀγὼν ἦν περὶ τοῦ ἐκπιεῖν πρῶτον τινὰ χοᾶ. καὶ ὁ νικῶν, ἐστέφετο φυλλίνῳ καὶ ἀσκὸν οἴνου ἐλάμβανε. πρὸς σάλπιγγας δὲ ἔπινον. ὁ δὲ Κτησιφῶν ὡς παχὺς καὶ προγάστωρ ἐσκώπτετο. ἐτίθετο δὲ ἀσκὸς πεφυσημένος ἐν τῇ τῶν χοῶν ἑορτῇ. ἐφ' οὗ τοὺς πίνοντας πρὸς ἀγῶνας ἑστάναι. τὸν προπιόντα δὲ ὡς νικήσαντα λαμβάνειν ἀσκόν. ἔπινεν δὲ μέτρον τι οἶνον χοᾶ. καὶ ἀσκοφορεῖν ἐν ταῖς διονυσιακαῖς πομπαῖς, τὰ μὲν ὑπὸ τῶν ἀστῶν ἐπετέτακτο. τὰ δὲ, τοῖς μετοίκοις ποιεῖν ὑπὸ τῶν νομοθετησάντων προστέτακτο. οἱ μὲν οὖν μέτοικοι, χιτῶνας ἐνεδύοντο χρώματα ἔχοντας φοινικοῦ. καὶ σκάφος ἔφερον. ὅθεν σκαφοφόροι προσηγορεύοντο. οἱ δὲ ἀστοί, ἐσθῆτας εἶχον ἣν ἐβούλοντο. καὶ ἀσκοὺς ἐπ' ὤμων ἔφερον. ὅθεν ἀσκοφόροι ἐκαλοῦντο. παροιμία. ἀσκῷ μορμολύττεσθαι. ἐπὶ τῶν εἰκῇ καὶ διακενῆς δεδιττομένων. καὶ ἀσκωλιάζειν. ἑορτὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἦγον τὰ ἀσκώλια. ἐνήλλοντο τοῖς ἀσκοῖς εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου. δοκεῖ δὲ ἐχθρὸν εἶναι τῇ ἀμπέλῳ τὸ ζῶον. ἀμέλει γοῦν καὶ ἐπίγραμμα φέρεται πρὸς τὴν αἶγα οὕτως ἔχον. κἤν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω ὅσσον ἐπισπεῖσαι σοὶ τράγε θυομένῳ. ἀσκωλιάζειν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγοῦ. κυρίως ἀσκωλιάζειν ἔλεγον τὸ ἐπὶ τῶν ἀσκῶν ἅλλεσθαι ἕνεκα τοῦ γελωτοποιεῖν. ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θεάτρου ἐτίθεντο ἀσκοὺς πεφυσημένους καὶ ἀληλιμμένους. εἰς οὓς ἐναλλόμενοι, ὠλίσθαινον. καθάπερ Εὔβουλος ἐν Δαμαλίᾳ φησίν οὕτω. καὶ πρὸς τούτοις ἀσκοὺς εἰς μέσον καταθέντες ἐνάλλεσθε. καὶ καγχάζετε ἐπὶ τοῖς καταρρέουσιν ἀπὸ κελεύσματος. καὶ ἀσκωλιάζοντες, ἐφ' ἑνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενοι. ὑστερούμενοι τῶν κατὰ φύσιν. ὁ δέ, ἐμοὶ δοκεῖν ὁρμῇ τῇ παρὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὸν διὰ τοῦ τὴν ἀσκωλιάζων θᾶττον τῶν πολλῶν ἔχειν. καὶ ὄρθριον ᾀδομένου τοῦ παιᾶνος τῷ Ἀσκληπιῷ, ἑαυτὸν ἀποφαίνει τὸν χορευτὴν ἕνα. καὶ ἐν τάξει στὰς ὥσπερ οὖν παρά τινος λαβὼν χοροδιδασκάλου τὴν στάσιν ὡς οἷός τε ἦν συνᾴδειν ἐπειρᾶτο τῷ ὀρνιθείῳ μέλει. καὶ ἀσκωλιασμὸς ὁμοίως, τὸ ἐφ' ἑνὸς ποδὸς βαίνειν.

Ἀκεσπὴρ, τὸ μαρσίπιον. ἤτοι τὸ σακκοπάθιον. Ἀσκοπιν. ἀντὶ ἀπροσδόκητον. καὶ ἄσκοπος λόγος.

πος λώβη, ἀπροόρατος τουτέστιν ὁ θάνατος. Ἀσκούμενος κατασκευάζων κοσμῶν. Ἀσκῶ αἰτιατικῇ. Ἀσκωλον τὸ λεῖον. Ἀσκώματα. τὰ ἐν ταῖς κώπαις σκεπάσματα ἐκ δέρματος οἷς χρῶνται ἐν τῇ τριήρει. καθ' ὃ τρῆμα ἡ κώπη βάλλεται. εἰς διφθέρας τὰ τῆς διανοίας τῆς ἑαυτοῦ γράψας ὁ Θωρυκίων, ἔπεμπε τοῖς πολεμίοις ἐν τῇ Λακωνικῇ. Ἀσκώνιος Παιδιανὸς ὁ τοῖν ὑπὸ Βλαίσου ἐπὶ τὴν θοίνην κληθεὶς οἷον ἐφολκίδα ἄκλητον, ἐπαίζεται ἀσκώνιον Παιδιανόν. ἐξ οὗ καὶ ἐπικλήτους οἱ ἐν ταῖς σκιάς ἑαυτοῖς παρακαλεῖν τινας. Ἀσκραῖος· ὁ Ἡσίοδος. Ἆσμα τὸ μέλος ᾠδή. σημαίνει δὲ καὶ τὸ δίασμα. καὶ Σώφρων. καὶ ἄττεσθαι ἡμεῖς διάζεσθαι μεταβολῇ τῶν δύο σσ εἰς δ' ζ' ἐγένετο. Ἀσῶ δοτικῇ. Ἀσμενίζω δοτικῇ. οἱ μὲν οὖν ὄλεθρον ἀσμενίσαντες καὶ παρακρουσθέντες ὑπὸ τῆς ὑποσχέσεως ἡλώσαν ὑπὸ τοῦ Περσικοῦ. Ἀσμένως· χαίρων ἡδέως. προθύμως καὶ ἀσμενέστατα. Ἀσολοίκως τὸ ἀφελῶς. Ἀσώματον· δηλοῖ τὸ μὲν τῷ ἀριθμῷ. ὡς οἱ ἄγγελοι οἷον Μιχαήλ. Γαβριήλ. ἀριθμῷ γάρ. τὰ δέ, οὔ· ὡς τὰ καθόλου. Ἀσωπός· ποταμὸς Θηβῶν. Ἀσωπόδωρος καὶ Διδύμαχος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐπὶ σμικρότητι σώματος διεβέβληντο. Ἀσωτία ἡ ἁμαρτία. ἑκάτερον ὁμοίως ἀποστρέφεσθαι τό, τε δέον μὴ ποιεῖσθαι ἀνάλωμα. καὶ τὸ μὴ δέον ποιεῖσθαι. ὥστε τοῦτο μὲν ἀσωτίαν οὖσαν εἴτε μείζω εἴτε φαυλοτέραν. ἐκεῖνο δὲ σμικρολογίαν. καὶ ἄσωτος ὁ ἐξώλης. ὁ σώζεσθαι μὴ ὀφείλων. Σοφοκλῆς· ἦ τὸ ἀσώτου συφεδῶν γέμει. καὶ ἀσώτως αἰσχρῶς. Ἀσωχαῖος ὄνομα κύριον. καὶ θηλυκὸν Ἀσωχὶ ὄνομα πόλεως. καὶ Ἀσωχὶς ὄνομα κύριον. καὶ Ἀσωχρὶς ὄνομα πόλεως.

Ἀσπάζεσθαι αἰτιατικῇ καὶ τὸ προσκυνεῖν ὡς ἡμεῖς. καὶ τὸ χαίρειν τινὶ ἁπλῶς καὶ ἀγαπᾶν. καὶ φιλοφρονεῖσθαι. καὶ ἀσπαζόμεσθα σὺν σοί. ἀσπαζόμεσθα ἐρετμὰ καὶ σκαλμίδια, φησὶν ὁ κωμικός. καὶ πάντα τὰ ὅμοια δηλῶς λέγουσιν. Ἀσπάζου· Ἀριστοφάνης· ἄνοιξον ἀσπαζομένῳ διάτοι σὸν ἔχω.

Ἀσπάλαθος φυτὸν ἀκανθῶδες. ἐν τοῖς ῥάμνοις τε καὶ ἀσπάλαθοι. Ἀσπάλακος τυφλότερος ἐστιν. ἐν τῷ τυφλότερος. ἔστι γὰρ ὁ ἀσπάλαξ ζῶον μυῒ ἐμφερὲς ὑπὸ γῆν διάγον· τῶν ὀφθαλμῶν ἐστερημένον.

Ἀσπαλιεία ἁλιευτικὴ ἐργασία. καὶ ἀσπαλιεὺς ὁ ἁλιεύς, ἀπὸ τοῦ σπᾶν τὸ ἄγρευμα. καὶ ἀσπαλιεύεσθαι παρὰ ῥήτορσι τὸ ἁλιεύσασθαι παρ' ἡμῖν. Ἀσπάραγος· ἐν τοῖς ἀσφάραγος. Ἄσπαρ πατὴρ Ἀρδαβουρίου. ὅτι Μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως χρηστοῦ μὲν γενομένου θᾶττον δὲ ἐκ βεβιωκότος, αὐτὸν κελεύσω γνώμῃ Ἄσπαρ Λέοντι διάδοχον αὐτοῦ γενέσθαι παρεσκεύασεν. Ἀσπασία ἐλευθέρα μὲν τὸ γένος αὐτῇ, ἦν δὲ γένος Μιλησία. δεινὴ δὲ περὶ λόγους. Περικλέους δέ φασιν αὐτὴν διδάσκαλον ἅμα καὶ ἐρωμένην εἶναι. δοκεῖ δὲ δυοῖν πολέμων αἰτία γενέσθαι τοῦ Σαμιακοῦ, καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ. δοκεῖ δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς ἐσχηκέναι Περικλῆς τὸν ὁμώνυμον αὐτοῦ Περικλέα τὸν νόθον. Ἀσπασίαι δύο ἑταῖραι. τῆς δὲ μιᾶς τούτων, ἐπεὶ ἐρᾶν Περικλῆς. διὸ ὀργισθείς, ἔγραψε τὸ κατὰ Μεγαρέων ψήφισμα. ἀπαγορεῦον δέχεσθαι αὐτοὺς εἰς τὰς Ἀθήνας. ὅθεν ἐκεῖνοι εἰργόμενοι τῶν Ἀθηναίων τοῖς Λακεδαιμονίοις προσέφυγον. ἡ δὲ Ἀσπασία, σοφίστρια ἦν. καὶ διδάσκαλος λόγων ῥητορικῶν. ὕστερον δὲ καὶ γαμετὴ αὐτοῦ γέγονεν. Ἀσπάσιος Βύβλιος σοφιστὴς συγχρονῶν Ἀριστείδῃ καὶ Ἀδριανῷ. ἔγραψε περὶ Βύβλου. περὶ στάσεων ἐσχηματισμένων μελέτας, τέχνας. ὑπομνήματα. λαλιάς. ἐγκώμιον εἰς Ἀδριανὸν τὸν βασιλέα καὶ εἰς ἄλλους τινάς. Ἀσπάσιος Τύριος σοφιστὴς ἱστορικός. ἔγραψε περὶ Ἠπείρου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἱστορίας σύμμικτον ἐν βιβλίοις κ'. περὶ τέχνης ῥητορικῆς καὶ ἄλλα. Ἀσπάσιος· Δημητριανοῦ τοῦ κριτικοῦ μαθητὴς Ῥαβενναῖος σοφιστὴς γεγονὼς ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας. πρὸς τοὺς φιλολοιδόρους καὶ πρὸς Ἀριστείδην λόγους διαφόρους. ἠκροάσατο δὲ Παυσανίου καὶ Ἱπποδρόμου. καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ διαπρέψας μέχρι πολλοῦ. Ἀσπασίως, ἡδέως. προσηνῶς φιλοφρόνως.

Ἀσπασμὸς ἡ εὐχὴ παρὰ τῷ ἀποστόλῳ Παύλῳ. ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρί. Ἀσπαστοί, ἄσμενοι θεοειδεῖς. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ ἀσπαστὺς ἀσπαστύος τοῦ ἐστι προσφιλεία φιλία. Ἀσπαίροντες σκαρίζοντες κινοῦντες. Ἄσπειστον ἔχθραν· ἄσπονδον μῖσος. Ἀσπιδηφόροι· οἱ πολεμισταί. καὶ ἀσπιδιώτης ὁ ἀσπίδα κινῶν. καὶ ἀσπιδὸν ἐπίρρημα, δίκην συνασπισμοῦ. καὶ ἀσπιδοπηγεῖον ἐν ᾧ αἱ ἀσπίδες πήγνυνται. ὅπερ ἐστὶν ὅπλων σκευοθήκιον καὶ ἡ λέξις. Ἀριστοφάνης· ἵστασθ' ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας. καὶ ἀσπιστῆρες φυλακτῆρες. Σοφοκλῆς· ἀλλ' ἄνδρες ἀσπιστῆρες ἐνάλιος λεώς ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν. Ἄσπιλος καὶ ἀσπίλωτος ὁ μὴ ἔχων σπῖλον

τινά. ἐν ἐπιγράμματι· μῆλον ἐγὼ στρουθίον ἄσπιλον, ἀρρυτίδωτον. Ἄσπλαγχνος· ἄτολμος·
ταπεινός· δειλὸς· ψυχρὸς· Σοφοκλῆς· μήτοι φύσιν ἄσπλαγχνος ἐκείνου γεγώς· φύσιν δὲ ἀσθενῆ
καὶ ἀλλοίαν παρὰ τὴν τοῦ πατρός. Ἀσπονδεί· ἀντὶ τοῦ φιλίας ἢ χωρὶς θυσίας καὶ ἄσπονδοι ἐχθροί·
ἀδιάλλακτοι. Θουκυδίδης· οἱ δὲ τοὺς νεκροὺς ἀσπόνδους ἀπέδοσαν. ἀστόργους βίους ἀπηνεῖς καὶ ἀ-
φίλους φασίν. ἀσπόνδους δὲ βίους ἀδιαλλάκτους καὶ μνησικάκους· ἀνελεήμονας ἢ τοὺς ἀκαμ-
πεῖς καὶ ἀνενδότους πρὸς ἔλεον. Ἀσπουδεί· χωρὶς σπουδῆς. ἀσπουδὴ ἢ διὰ τοῦ η· χωρὶς κατασπασθεί·
ὡς τὸ μὴ μὰν ἀσπουδί γε. Ἀσταγὲς ὕδωρ· τὸ πολυσταγές. Ἀσταθμᾶ τοὺς συγχωρεῖν τὸν βα-
σιλέα θυσίας ἀφερεγγύους, ἀφορολογήτους ἀνεπισταθμεύτους· νόμοις χρῆσθαι τοῖς ἰδίοις. Ἀστάθ-
μητος· τὸ ἄδηλόν τε καὶ ἀστάθμητον τῆς τύχης οὐχ ὑφορώμενοι· καὶ ἀστάθμητος ἄνισος ἄστατος. καὶ
δὴ καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀστάθμητος ὡς εἰπεῖν ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦν. οἱ δὲ ἐπετόλμησαν τῇ θα-
λάττῃ διὰ τὴν ἀνάγκην· τέως ἀστάθμητον στοιχεῖον ἡγούμενοι τῆς γῆς πιστότερον ἔσεσθαι σφίσιν
ἐν τῷ βίῳ τῷ τότε· καὶ τὸ ποιητικὸν εἰπεῖν· ἔσσεται ἦμαρ ὅταν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή, καὶ τοῦτο εἰ-
πεῖν τὸ τῶν ἀνθρώπων ἀστάθμητον εἶναι λογιζόμενος· καὶ ἀστάθμητα τὰ τούτων· πόθεν οὐδεὶς ἂν δύναι-
το τεκμήρασθαι οὐδὲ σταθμήσασθαι, τί ποτε διανοεῖται ἢ τί πρᾶξαι. Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρε-
σβείᾳ. Ἀστακτί· πολυστακτί· πολυδακρύτως. τὸν νεκρὸν παραπέμπων, ἔκλαιεν ἀστακτί. καὶ αὖθις
ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις στένοντες ὁμαρτοῦμεν. Ἀστάνδαι· οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφό-
ροι. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἄγγαροι· τὰ δὲ ὀνόματα περσικά. Ἀστάρτη· ἡ παρ' Ἕλλησιν Ἀφροδίτη λεγομένη κ-
ἐκ τοῦ ἄστρου τὴν ἐπωνυμίαν πεποιηκόσιν. αὐτῆς γὰρ εἶναι τὸν ἑωσφόρον μυθολογοῦσιν. ἀστάρτη·
θεὸς Σιδωνίων. καὶ Χαμὼς θεὸς Ἀμμανιτῶν. οἷς ἐλάτρευσε Σολομών. ὃς ἠγάπησε γυναῖκας ἐξ ἐθνῶν αἳ
ἦσαν σὺν ταῖς Ἰσραηλίτισιν, ἑπτακόσιαι καὶ παλλακαὶ τριακόσιαι. ἐκ τούτων πασῶν ἐγένετο
αὐτῷ ὁ Ἱεροβοὰμ μέγας ἀλλοφύλων ἀνάξιος τῆς ἀρχῆς. οὕτω ἡ πολυγαμία τὴν ἀτεκνίαν ποιεῖ.

Ἀσταφὶς καὶ σταφυλὴ γραῖ ἢ χῶ μελίπνους λίβανος. καὶ παροιμία ἀνδρὸς γέροντος ἀσταφὶς τὸ
κρανίον. Ἄσταχυς καὶ ἀσταφὶς καὶ ὅλως τὸ πλεονάζειν τὸ α ἐν ἀρχῇ τῶν τοιούτων ὀνομάτων
ἀττικόν. ἐπὶ τῇ μὺς ἀσταχύεσσιν. Ἄστα· πόλεις. καὶ ἀστεῖ δοτικὴ καὶ ἄστεον καὶ τὸ πληθυντι-
κὸν τῶν ἄστεων καὶ ἄστεος στέφανος· τὸ τεῖχος. χωρίον τὸ μὴ ὑποκείμενον
δανειστῇ· ὅταν γὰρ ὑποκέηται αὐτὸ τοῦτο ὁ δανείσας διὰ γραμμάτων δηλοῖ ἐπικειμένων τῷ χωρίῳ· τὸ δὲ
αὐτὸ καὶ ἐποικίας γίνεται. Ἄστεγος· ὁ μὴ ἔχων στέγην· λέγεται δὲ καὶ φλύαρος καὶ ἀνυπο-
μόνητος. Ἀστειζόμενος· ἀγλαϊζόμενος κομψευόμενος· καὶ ἀστεισμὸς τὸ συμπολιτεύεσθαι.

Ἀστεμφέα· ἀμετακίνητον· βέβαιον. Ἀστελέβη· πόλις Λυδίας· οἱ οἰκοῦντες ἀστολεβαῖοι. οἱ
δὲ ἀστεμφῆ ποδάγραν καὶ δόνακας ἀντετήρασ· καὶ αὖθις· οἱ δὲ ἀστεμφεῖς οὗτοι καὶ ὑπερόπται
ῥητορικῆς καὶ ποιήσεως οὔ μοι δοκοῦσιν ἐοικότες εἶναι συνέσεσθαι θεῷ καὶ ἀνθρώποις· πενία δὲ φύ-
σεως μὴ δὲ πρὸς μικρὰ ἱκανός. Ἀστενακτί· ἀντὶ τοῦ στεναγμοῦ. Ἀριστοφάνης· οὐδὲ στενακτὶ περιοδό-
μενος, οἴκοι μενεῖς. Ἀστερία μία τῶν ἀλκυονίδων. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀλκυονίδες. καὶ ἀστερία πό-
λις Λυδίας λέγεται καὶ ἀστερίς. ὁ πολίτης ἀστεριώτης καὶ ἀστέριος. Ἀστέρειος· κτητι-
κὸν καὶ ἀστερόεντα ἤτοι ἀστέρας ἐμπεποικιλμένους ἔχοντα. καὶ ἀστέρων τέθριππος· ἅρμα τοῦ ἡ-
λίου καὶ ἀστεροπητὴς ὁ ἀστραπτικός. Ἀστεροπαῖος· ὄνομα κύριον. Ἀστεῖα λέξις. καὶ ἀστεῖον
τὸ πολιτικὸν ἀστεῖόν τι καὶ κατερρινημένον εἰπεῖν· κωμικὴ ἡ συμπλοκή. σημαίνει δὲ τὸ κατερρι-
νημένον τὸ ἄκρως διειργασμένον ἐν συνουσίᾳ χρῶ. Ἀστεῖος· ὁ συνετὸς ὁ πρόσωπος χαρίεις· κα-
λὸς γελοιώδης. καὶ ἀστειοτέρῳ ἀντὶ τοῦ συνετωτέρῳ. ὁ δὲ καιρὸς ἐρῶν τῷ ἀστειοτέρῳ δράματι πλανῆ-
σαι τὸν κατηκόοντα περὶ τὸν Εὐριπίδου φησὶν Ἀριστοφάνης. καὶ ἀστείους ἀστειζομένους· πολιτευομέ-
νους εὐφημότερον ἀστείζεσθαι τὸ ὡραΐζεσθαι γέλωτα ποιεῖν ἵνα τινὰ σκώπτειν καὶ ἀστείως πρεπόν-
τως· φρονίμως. Ἄστηνοι· οἱ δυστυχεῖς. οἱ πένητες. οἱ στάσιν καὶ οἴκησιν μὴ ἔχοντες. Ἀστήρ· ἀστέ-
ρος· ἐν τῷ ὁρατόν. Ἀστήρ· τοῦ ἀστέρος τῆς αἰγὸς λάμψαντος σφοδροὶ πνέουσιν ἄνεμοι. ἔνθεν καὶ
Ὅμηρος λαίβρος ἐπαιγίζων. Ἀστὴρ ἄστρου διαφέρει. ὁ μὲν ἀστήρ ἐστιν εἷς. τὸ δὲ ἄστρον ἐκ πολ-
λῶν συνέστηκεν. ὃ καὶ ἀστροθέτημα καλεῖται. Ἀστιβὲς ἄλσος· ἀδιόδευτον. ἀκαταμάχητον,

ἃ πρὸς πλεῖστον Αἴας φησί· μολὼν πρὸς χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχω, κρύψω τόδ' ἔγχος τοὐμὸν, ἔχθιστον βελῶν γαίας ὀρύξας ἔνθα μή τις ὄψεται· ἀλλ' αὐτὸ νὺξ ᾅδης τε σῳζόντων κάτω. ἀντὶ τοῦ ἐρήμῳ φησὶ τόπον οὗ οὐδεὶς ἐπιβήσεται ὁ Αἴας φησίν, ἵνα μή τις αὐτῷ ἀκολουθήσῃ. καὶ ἀστιβῆ ἄβατον ποσί. καὶ ἀστιβὴς ὁ ἄβατος ἢ ἀσφαλής. καὶ δυστιβὴς ὁ κακὴν βάσιν ἔχων. δυστιβέσιν αἰθυίαις ἰχθυβόλοισι λέγω· ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ἀστίβητος, ἀδιόδευτος τόπος. Ἀστικῶς· ἀνοήτως. ἀφρόνως. ὁ δὲ, πάντων ἀστικῶς τὴν πρόθεσιν κατανοήσας διχῆ διεῖλε τοὺς προσχωρήσαντας. λέγεται δὲ ἀστικὸς, καὶ ὁ πολιτικός. καὶ τοὺς ἀστικοὺς ὁ ἄγροικος, ὁ θεολόγος φησί. Ἄστιπτος· ἄβατος. ἀδιόδευτος. Σοφοκλῆς· ἀκτὴ μὲν ἥδε τῆς περιρρύτου χθονὸς Λήμνου βροτοῖς ἄστιπτος οὐδ' οἰκουμένη.

Ἀστισμός· πιθανολογία. ἀποστῆναι ῥητορικῆς καὶ πολιτικῆς καὶ ἀστισμῶν. Ἄστομοι ἵπποι· σκληρόστομοι. ἄστομοι πῶλοι βία φέρουσιν. Ἀστόργους· τοὺς ἀπηνεῖς καὶ ἀφίλους. ἀσπόνδους δὲ τοὺς ἀδιαλλάκτους καὶ μνησικάκους. ἀνελεήμονας δὲ, τοὺς ἀκαμπεῖς καὶ ἀνενδότους πρὸς ἔλεον. Ἀστός· πολίτης. Ἀστοχῶ· ἀγνοῶ. Ἀστράβη· ὄνος. ἢ ἡμίονος. ὡς Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. τάχα δὲ καὶ πᾶν ὑποζύγιον ἐφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ὀχοῦνται, οὕτως ἐκαλεῖτο. ἢ ἀστράβη τὸ ἐπὶ τῶν ἐφιππίων ξύλον ὃ κρατοῦσιν οἱ καθεζόμενοι. καὶ ἀστραβηλάτης ὁ ἡνίοχος. ἢ καὶ αὐτὸ τὸ νωτοφόρον ὑποζύγιον. οἱ δὲ, τὸν σωματηγὸν ἡμίονον ἀστράβην λέγουσιν. ὁ δὲ, τῆς ἡμιόνου ἀποτυχούσης τόν τε φόρτον καὶ τὴν ἀστράβην διάρας ἐπὶ τῶν ὤμων, εἰς τὴν μονὴν τοῦ θείου σάββα ἔρχεται. λύσις ὀνείρου. Ἀστραβλέπειν κάλλιστον ἀνθρώποις τελεῖ. Ἀστράγαλος· κυρίως τὸ σύνηθες λεγόμενον καὶ ὁ σπόνδυλος τοῦ τραχήλου. καὶ ὁ πετεινός. καὶ βοϊδίνη δὲ οὕτω καλεῖται. καὶ ἀστράγαλος· ὃν ἐθεάσατο Βαλτάσαρ ὁ υἱὸς Ναβουχοδονόσορ ἐν τῷ δείπνῳ ἀνακείμενος κατέναντι τοῦ τοίχου ὡς ἀστράγαλον χειρὸς ἀνθρώπου γράφοντα τῇ ἑβραΐδι γλώττῃ, ἅπερ μηδεὶς ἠδύνατο γνῶναι. μεταστειλάμενος δὲ τὸν Δανιήλ, παρεκάλει ἑρμηνεῦσαι αὐτῷ ταῦτα. ὁ δὲ, εἶπεν αὐτῷ· τὸν ἀστράγαλον ὃν εἶδες χείρ ἐστι θεοῦ ζῶντος καὶ ἔγραψεν ὅτι ἐμέτρησε καὶ ἐπλήρωσε τὴν βασιλείαν σου. ἀκούσας οὖν ὁ Βαλτάσαρ ἐθλίβη καὶ μετ' ὀλίγον ὑπὸ Δαρείου τοῦ Μήδου ἀνῃρέθη, καὶ ἀστραγαλίζω. Ἀστράμψυχος· ὃς βιβλίον ἰατρικὸν εἰς ὄνων θεραπείαν, πεποίηκε. καὶ ὀνειροκριτικόν. Ἀστραπή· ἔξαψις νεφῶν παρατριβομένων ἢ ῥηγνυμένων ὑπὸ πνευμάτων. καὶ παροιμία· ἀστραπὴ ἐκ πυέλου ἐπὶ τῆς οὐθενείας. παρόσον οὐδὲν δύνανται αἱ ἐκ τῶν κρηνῶν καὶ πυέλων μαρμαρυγαί. Ἀστράπτω· δοτικῇ. Ἀστρατεία· ἡ εἰρήνη. ἐπεὶ ἐν εἰρήνῃ οὐ στρατεύονται. Ἄστρια· οἱ ἀστράγαλοι. δεκάδα ἄστρια ἄμυτο λύζον παρὰ Καλλιμάχῳ. Ἀστρόβανος· ὁ ἀστρονόμος. Ἀστρονομία· ἡ τῶν ἄστρων διανομή. πρῶτοι Βαβυλώνιοι ταύτην ἐφεῦρον διὰ Ζωροάστρου. μεθ' ὃν καὶ Ὀστάνης. οἳ ἐπέστησαν τῇ οὐρανίᾳ κινήσει, τὰ περὶ τῶν τικτομένους συμβαίνειν. ἀφ' ὧν Αἰγύπτιοι καὶ Ἕλληνες ἐδέξαντο. καὶ τοὺς γινομένους, ἀναφέρουσιν εἰς τὴν τῶν ἀστέρων κίνησιν. καὶ ἄστροις τεκμαίρεσθαι. ἐπὶ τῶν μακρὰν καὶ ἔρημον ὁδὸν πορευομένων καὶ ἄστροις σημειουμένων τὰς θέσεις τῶν πεδίων. καὶ ἀστρῷος ὁ ἐκ τῶν ἄστρων. ὅτι μαγεία καὶ ἀστρολογία, ἀπὸ Μαγουσαίων ἤρξαντο. οἱ τότε Πέρσαι μάγοι ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζονται. καὶ Μαγουσαῖοι οἱ αὐτοί. Ἄστυ· ἄστεος. οὐκ ἔστι δὲ ἀνάλογον ἥμισυ ἡμίσεος. ἀλλὰ καὶ ἡμίσεως. Ἀστυάγης γραμματικός. τέχνην γραμματικὴν πρὸς διαλέκτων περὶ μέτρων κανόνων ὀνοματικῶν καὶ εἰς Καλλιμάχου τὸν ποιητὴν ὑπόμνημα. Ἀστυάναξ· ὄνομα κύριον καὶ ἀστυανάκτειος. Ἀστυάνασσα· Ἑλένης τῆς Μενελάου θεράπαινα. ἥτις πρώτη τὰς ἐν τῇ συνουσίᾳ κατακλίσεις εὗρεν. καὶ ἔγραψε περὶ σχημάτων συνουσιαστικῶν. ἣν ὕστερον παρεζήλωσαν Φιλαινὶς καὶ Ἐλεφαντίνη αἱ τὰ τοιαῦτα ἐξορχησάμεναι ἀσελγήματα. Ἀστυβοώτης· ὁ κῆρυξ ἐπιθετικῶς, ἀπὸ τοῦ ἐν ἄστει βοᾶν. καλήτορα δὲ τὸν αὐτὸν, ἀπὸ τοῦ καλεῖν φασί.

Ἀστυγείτων· πλησιόχωρος. Ἀστυδάμας· ὁ πρεσβύτης υἱὸς Μορσίμου τοῦ Φιλοκλέους τραγικοῦ ἀμφοτέρων Ἀθηναῖος τραγικός. ἔγραψε τραγῳδίας σμ΄. ἐνίκησε ιε΄. ἀκροασάμενος δὲ ἦν Ἰσοκράτους. καὶ ἦρξατο ἐπὶ τραγῳδίαν. Ἀστυδάμας ὁ νέος· υἱὸς τοῦ προτέρου τραγικὸς καὶ αὐτός. δράματα αὐτοῦ Ἡρακλῆς σατυρικός. Ἐπίγονοι. Αἴας μαινόμενος. Βελλεροφόντης. Τυρώ. Ἀλκμήνη. Φοῖνιξ. Παλαμήδης. Ἀστυδρομία· παρὰ Λίβυσιν οἱονεὶ τῆς πόλεως γενέθλια.

καὶ θεοδαίσια ἑορτή, ἐν ᾗ ἐτίμων Διόνυσον καὶ τὰς νύμφας. ἐμοὶ δοκεῖν νηφάλιον τε καὶ τὴν ἀγα-
θὴν κρᾶσιν αἰνιττόμενοι. Ἀστύνιον. Ἀστύνοος ὄνομα κύριον. Ἀστύνομοι. δέκα ἦσαν ἀστύνομοι.
πέντε μὲν ἐν Πειραιεῖ. πέντε δὲ ἐν ἄστει. οἷς ἔμελε περί τε τῶν αὐλητρίδων καὶ ψαλτριῶν καὶ κοπρολόγων.
καὶ τῶν τοιούτων. Ἀστυόχεια ὄνομα πόλεως. Ἀστυπαλαιεύς. ὄνομα κύριον. Ἄστυρον.
πόλιν. οἱ τῷ Κισσοῖο δὲ Ἄστυρον ἀτελιώτης(?) Καλλίμαχος. Ἀστυφέλικτον. ἀτίνακτον. Ἄσυ-
λον ἱερὸν τὸ τίμιον καὶ τηροῦν τοὺς οἰκέτας. καὶ ἀσυλία τὸ πρᾶγμα. τοῦ δὲ ἀγῶνος ὄντος δη-
μοσίου καὶ μεγάλου διὰ τῆς πρεσβείας τῆς ἀσυλίαν καὶ τὴν συνήθη παρὰ τῶν Ῥωμαίων ὑπὲρ τῶν πρε-
σβειῶν μισοπονηρίαν. συλλῶ(?) δὲ τὸ σοῦ μακρόν. Ἀσύγχυτον. ἡ γὰρ φύσις τοῦ ἀσυγχύτου, οὔτε σι-
δήρου ὑφίσταται κατάλυσιν. οὔτε μὴν πάλιν τὴν διὰ πυρὸς λύσιν. Ἀσύμβατον. ἀφιλίωτον.
Ἀσυμφανῶς. ἐπικεκαλυμμένως. ἀδήλως. Ἀσυμφυῆ. ἀνοίκεια. ἀνόμοια. ἢ πεζῶδες τὸ ἔδαφος τοῦ
ῥείθρου ἦν. ὑπό τε ἀνωμαλίας καὶ τοῦ ἀσυμφυοῦς τὰ ὑποκείμενα ἔσεσθαι τοῖς ὑποτιθεμένοις.
Ἀσυνάρτητον. ἀσυνάρμοστον. Ἀσυνδίαστος. ἀσύμπλοκος ἀσύζευκτος. Ἀσυνέτους. τοὺς
ἀσυνειδήτους. ὧν οὐδὲν ἀφρονέστερον παρὰ τῷ ἀποστόλῳ νοητέον. καὶ ἀσυνετῶ τὸ μωραίνω. Ἀσυ-
νήθης ἀσυνήθους κλίνεται. Ἀσυνθεσία. παράβασις συνθηκῶν. Ἀσύνθετος. ἀσύμφωνος. ἄμι-
κτος. ἀσυνθέτους δέ, τοὺς ταῖς συνθήκαις μὴ ἐμμένοντας ἃς ἂν πρός τινας συνθῶνται. Ἀσύγχυτον. ἡ δὲ φύ-
σις τοῦ ἀσυγχύτου οὔτε σιδήρου ὑφίσταται κατάλυσιν, οὔτε μὴν πάλιν τὴν διὰ πυρὸς λύσιν. Ἀσυνθε-
τώτατον. Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας. ἐπὶ τοῦ ὄχλου ταῦτ᾽ εἶπε τὸ νόημα. ἀντὶ τοῦ ἀπιστότατον
καὶ ἀβεβαιότατον καὶ πίστεις διὰ τὸ ἀβέβαιον οὐ τιθέμενον. ἢ ἀνωμόλογον καὶ ἀσύμφωνον. ὁμολο-
γίαι δ᾽ αἱ συνθῆκαι. ἢ τῶν ἀσυνετωτάτων. Ὅμηρος δὲ ἂν ὁ μηδὲν αὐταῖς συνιεὶς ἀντὶ τοῦ ἀποπεφρονεῖ. φησὶ δὲ
σὺ δὲ συνθεσιάων ἄκουσον. Ἀσύντακτον. μὴ συντεταγμένον μὴ συμφραζόμενον. Ἀσυντελής,
ἀσύμφορος. ἀχρήσιμος. Ἀσσυρίηθεν. ἀπὸ τῆς Ἀσσυρίας. Ἀσσυρίων ἀρχὴ παλαιὰ καὶ εἰς τοὺς
τοὺς μυθικοὺς ἀναγομένη χρόνους. ὀλίγου τινὸς ἐκράτησε τῆς Ἀσίας μέρους. εἶτα ἡ Μηδικὴ κα-
θελοῦσα τὴν Ἀσσυρίων χρόνον οὐ πολὺν κατέσχεν ἀλλὰ κατελύθη ἐπὶ τῆς δ᾽ γενεᾶς. Πέρσαι
δὲ Μήδους καταγωνισάμενοι χρόνον πολλῷ πλείονα σ᾽ ἔμειναν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ Μακεδόνων
δυναστεία τὴν Περσῶν καθελοῦσα μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτήν, ἐπὶ τὸ χεῖρον ἤρξατο φέρεσθαι
καὶ ἐπὶ τῶν διαδόχων αὐτὴν καθ᾽ αὑτὴν δεκαδέκνοσεν ὑπὸ Ῥωμαίων κατελύθη. τὰς δὲ Ἑλληνικὰς δυνά-
μεις οὐκ ἄξιον αὐταῖς ἀντιπαρεξετάζειν. Ἀθηναῖοι δὲ μόνης ἦρξαν τῆς παραλίου ἑβδομήκοντα δυοῖν δέον-
τα ἔτη. Λακεδαιμόνιοι δὲ Πελοποννήσου καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος κρατοῦντες ὅλα λ᾽ ἔτη, ἐ-
παύθησαν ὑπὸ Θηβαίων. ἡ δὲ Ῥωμαίων πόλις ἁπάσης ὅση μὴ ἀνέμβατός ἐστι, ἐ καὶ μ᾽ πρὸς τοῖς
ψ᾽ ἔτεσιν εἰς ὑπάτους Κλαύδιον Νέρωνα τὸ δεύτερον καὶ Πίσωνα Καλπουρνίου οὐδὲν ἀντίπαλον
ἔχουσα. Ἀσσύριοι οὗτοι ἐκλήθησαν ἀπό τινος γίγαντος ὀνόματι Σύρου, ἐξ οὗ παρέλαβε τὴν ἐ-
πωνυμίαν ἡ χώρα. ἀπὸ δὲ Ἀσσυρίων(?) καὶ Σύροι προσηγορεύθησαν. ἢ ἀπὸ τοῦ Ἀσσοὺρ τοῦ υἱοῦ Σήμ. τοῦ υἱοῦ Νῶε ὅστις
Ἀσσοὺρ ἔκτισε πρῶτος πόλιν μεγάλην τὴν μετονομασθεῖσαν Νινευή. οἱ δέ, Ἀσσυρίους φασὶ τοὺς Πέρσας.
Ἀσσύριοι τὸ ἔθνος ἀζεμούντων(?) πάντων οὐδὲν ἐμποδὼν ἦν αὐξηθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ πλεῖστον.
μετὰ δὲ ταῦτα πολλοὶ καὶ συνεχεῖς πόλεμοι γενόμενοι, ἐπαναστάσεις τε ἑτέρων ἐφ᾽ ἑτέροις μυρίαι.
καὶ πόλεμοι πρὸς ἀλλήλους συνερράγησαν. ταῦτα ἐπὶ Καίσαρος. Ἀσύστατον. οὐ συνεστῶτα. οὐ
δὲ πυκνὸν ἀλλὰ ἀραιὸν ἐν τῇ ποιήσει καὶ κομπῶδες. ἢ ἀδιάθετον. ἀπιθάνως συντεθέντα. Ἀσύφη-
λον. ἀπαίδευτον ἀνόητον. Ἀσφαδάστω. ἀσκαρίστω(?) σπασμὸν μὴ ἔχοντι. ἀντὶ τοῦ συντόμως. ὅπως
καιρίας πληγῆς γενομένης, μὴ προσγένηται σπασμὸν μηδὲ πολλὴν ἐν τῷ θανάτῳ διατριβήν. σφα-
δάζειν λέγεται τὸ σπᾶσθαι καὶ σφακελίζειν Σοφοκλῆς. πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον, ὡς μ᾽ εὐνήσαι(?)
ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ. παραδεδομένον δὲ
καθ᾽ ἱστορίαν. ὅτι τὸ ἄλλο σῶμα ἄτρωτος ἦν ὁ Αἴας. τὴν δὲ μασχάλην μόνην τρωτός, διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα
λεοντῇ τὰ ἄλλα μέρη τοῦ σώματος σκεπάσαντα τοῦτο τὸ μέρος ἀσκέπαστον ἐᾶσαι. διὰ τὸ περικεῖσθαι ἐ-
κεῖσε τὸν γωρυτόν. Ἀσφάλιος. εἰς ζαθεμέλια νέρθε φυλάσσων. πελάγαιος(?) οὗτος. τοῦ ἐκ
τῶν Ἁλιευτικῶν Ὀππιανοῦ. Ἀσφάλιος Ποσειδῶν. Ἀσφάλισαι. φύλαξαι σεαυτόν. ἀσφα-

λίζων τοῦ φυλάττω. Ἀσφαλτῖτις λίμνη· ἔνθα ἡ ἄσφαλτος γίνεται. ἄσφαλτός ἐστι, ξηρεῖον ὅτι ἐπὶ τὰ ὁ
μοῦ κεχωρισμένα ταύτῃ, καὶ οἱ ἰατροί. καὶ ἀσφάλτωσις. ἡ ἐπίσωσις ζήτει ἐν τῷ ἀδιάβατον. Ἀσφάραγον. φά
ρυγγα τὸ μακεδόνες. λαιμόν. λέγεται καὶ τὸ ἀκανθῶδες ἀποφυόμενον βλάστημα. ἔστι δέ τι καὶ βοτάνης εἶδος ἀσπάρα
γος. πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτήδειον. οὕτω μὲν οἱ ἀττικοὶ διὰ τοῦ φ τὴν λέξιν προφέρουσιν. οἱ δὲ πολ
λοὶ μὴ ἀκριβοῦντες διὰ τοῦ π λέγουσι. καὶ ἀπὸ τῶν τῶν λαχάνων ὁρμωμένων πρώτων ἀσπαράγους καλοῦσι.

Ἀσφόδελος ὁ φυτὸν ἀσφοδελὸς δὲ ὁ λειμών. Ἀσφόδελος. σκιλλῶδες φυτὸν φύλλα ἔ
χον μακρά, καὶ ἀνθέρικον ἐσθιόμενον. καὶ τὸ σπέρμα δὲ αὐτοῦ φρυγόμενον. καὶ ἡ ῥίζα κοπτομέ
νη μετὰ σύκων πλείστην ὄνησιν ἔχει. περσεφόνης καὶ χθονίων ἱερόν καὶ ῥόδιοι τὴν κόρην καὶ τὴν ἄρ
τεμιν ἀσφοδέλῳ στέφουσι. προπαροξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον οὐδέτερον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέ
λῳ μέγ' ὄνειαρ. τὸν δὲ τόπον ἐν ᾧ φύεται, ὀξυτονητέον ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ. κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.
Ἀσχαλίδασμα. ἀσχάλλων ἀδημονῶν λυπούμενος χαλεπαίνων. ὁ δέ, ἤσχαλλεν ὡς ἠδικη
μένος ἐκ νέου ξιχῶν μόνων καὶ τῆς ἄλλης φροντίζοντος σωμασκίας. καὶ αὖθις ὁ δὲ ἀσχάλ
λων τῇ ἀτιμίᾳ καὶ ἀπαυδήσας ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις, ἣν ᾔδει εἶχεν ἀνέθορε. καὶ ἀσχαλόωντα ἀ
δημονοῦντα. Ἄσχετον ἀκράτητον. καὶ ἀσχέτως ἀμέτρως. Ἄσχολος ὁ μὴ εὐκαιρῶν. σχολὴ δὲ
ἡ ἐν τῇ λεγομένῃ συνηθείᾳ εὐκαιρία. μὴ δεῖν χωρεῖσαν ἄγνης λέγειν πρός τινα. ἢ ἐν ἐπιστολῇ γράφειν.
ὅτι ἄσχολός εἰμι. μηδὲ διὰ τοιούτου τρόπου, συνεχῶς παραιτεῖσθαι τὰς ἐντεύξεις τὰς πρὸς τοὺς συμβιοῦν
τας σχέσεις καθήκοντα. προβαλλόμενον τὰ περὶ ἑαυτοῦ πράγματα. καὶ ἀσχολοῦμαι αἰτιατικῇ καὶ ἀ
σχολεῖσθαι. ταῦτα τοῦτο μὲν ἄνδρος λέγει. φιλήμων δὲ καὶ ἀσχολεῖ. Ἄττα δύο σημαίνει ἀντὶ
μὲν τοῦ ὅσα ἢ ἅτινα, παρὰ ἀντιφῶντι. ἀντὶ δὲ τοῦ τινὰ ἢ ποῖα τινὰ παρὰ δημοσθένει ἐν φιλιππικοῖς.
ἐν ἰσαίου δὲ παρέλκει τὸ ἄττα. ἐν δὲ τῷ παραπρεσβείας δημοσθένης ἐπὶ τοῦ ὅσα ἔλαβε τὴν λέ-
ξιν. τῶν δὲ κωμικῶν τις τὸ ἄττα, ἐπὶ ἀριθμοῦ ἔταξεν. ἕτερος δὲ ἐπὶ χρόνου. ἄττα τινὰ ἢ ἅτινα ἢ παρα-
πλήσια ὀλίγα. ἀντιφῶν. ἄττα κέχρηται ἀντὶ τοῦ ἅτινα ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τοῦ μύρου. οὐ γὰρ ἐγὼ ἐ
πεπόνθειν τοιαῦτα ἄττα νυνὶ πέπονθα ὑπὸ τούτου. καὶ αὖθις, οἱ γὰρ ἄνθρωποι ἅττα ἂν ὁρῶσι τῇ ὄψει
πιστότερα ἡγοῦνται ἢ οἷς εἰς ἀφανὲς ἥκει ὁ ἔλεγχος τῆς ἀληθείας. δαμάσκιος. ὁ δὲ ἰσίδωρος
ἐμελέτα ἄττα τῶν ποιητικῶν οὐχ ὅσον δυνάμεως ἀλλ' ὅσον ὀρέξεως εἶχεν. εἶχε δὲ ἐπ' ἐλάχιστον τὸ
πρὸς αὐτὰ συμπαθείας ἅτε οὐχ ἁπτόμενα τῆς ψυχῆς ἀλλὰ μέχρι φαντασίας καὶ γλώττης
ἱστάμενα. Ἄττα, προσφώνησις νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον. ἄττα γέρον δοιός με καλεῖ γάμος. ἡ
μία μὲν δὴ νύμφη, καὶ πλούτῳ καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ. ἡ δ' ἑτέρη προβέβηκε. τί λώιον. εἰ δ' ἄγε σύ μοι
βούλευσον ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω. Ἀτταγᾶς νουμηνία. παροιμία. ἐπὶ τῶν

Ἀτταγᾶς εἶδος ὀρνέου. ὃ τὰ λιμνώδη καὶ λεῖα χωρία καταβόσκεται. διὸ καὶ μαραθῶνα φη
σὶν αὐτὸν ἔχειν ἀριστοφάνης. ἐκεῖ γὰρ πολὺ τὸ ὄρνεον. καὶ ὁ ἀτταγᾶς ἴτω ὁ ἔχων τὸν λειμῶνα
τοῦ μαραθῶνος. ἔστι δὲ ὁ ἀτταγᾶς κατάστικτον ποικίλοις πτεροῖς. λέγεται δὲ ἐπὶ δούλων κατεστιγμέ
νων. ἐπειδὴ καὶ τὸ ὄρνεον κατάστικτον. τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων. τοῦτον τὸν
ἀτταγᾶν ἡ συνήθεια ταγηνάριον καλεῖ. Ἀτάκτημα. ἀταξία. τὸ μηδὲν ἀτάκτημα γενέσθαι
περὶ τὴν ἀρχήν. καὶ ἄτακτοι ἐν τῇ τῶν πλειόνων συνηθείᾳ οἱ περίεργοι καὶ παρὰ τὸ προσῆκόν τι-
ποιοῦντες, ἄτακτοι προσαγορεύονται. οἱ ῥήτορες δὲ καὶ τῆς ἐν πολέμῳ συμβουλῆς γινομένης, μὴ
παρὰ τάξιν τὴν συμβουλὴν ποιήσαντες ἀλλ' ὡς ἔτυχεν εἰκῇ καὶ φύρδην. Ἀταλάντη ἀκάστου γυνὴ
ἥτις πηλέως ἐρασθεῖσα, λόγους ὑπὲρ μίξεως εἰσφέρει. ἀναινομένου δὲ δείσασα μή μιν κατεί-
πῃ πρὸς τὸν ἄνδρα ὑποφθάσασα αὐτὸν προσδιαβάλλει τὸν ἄνδρα. ὡς βιασθῆναί οἱ ἐθέλοντα. ὁ δὲ
λόχον ὑφείσας ἐπεβούλευσε πηλεῖ. καὶ ὃς αἰσθόμενος εἰς πόλεμον κατέστη πρὸς αὐτόν. ἐπικαλε
σάμενος βοηθοὺς τούς τε τυνδαρίδας καὶ ἰάσονα, ἐχθρὸν ὄντα ἐκείνῳ φίλος αὐτὸς ὢν διὰ τὸ σύμ
πλους ἐν τῇ ἀργοῖ γεγονέναι. καὶ τήν τε ἰωλκὸν αἱρεῖ. καὶ τὴν ἀκάστου γυναῖκα σφάττει. Ἀτα
λάντῳ. ἴσον. παραπλήσιον. Ἀταλὰ φρονέων. νήπια. ἁπαλά. Ἀταλάριχος υἱὸς μὲν
ἀμαλασούνθης. βασιλεὺς δὲ τῶν γότθων. Ἀταλαίπωρον. ἄπονον, ἢ τὸ ἐξ ἑτοίμου λεγόμενον καὶ
οὐ μετὰ ἀποδείξεως. ἢ τὸ εὐχερὲς καὶ φανερόν. αἰλιανὸς εἴ τι τοῦ προτέρου λόγου ὑγιὲς ἦν. ἀλλ' ἐκεῖ

νος τε ἀβασανίστῳ γραφῇ ἀταλαιπώρῳ τῆς ἀληθείας ἀκοῇ διεσπασμένος εἰς τὸ πλῆθος, ἀλᾶται
ἄλλως ὁ δέ μοι ἀληθὴς ὤν. καὶ ἀταλαιπώρως· ῥαθύμως ὀλιγώρως. ἀριστοφάνης δαναΐσιν. οὕ
τως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἡ ποίησις διέκειτο. Ἀταλῆσιν· ἁπαλαῖς. νεογιαῖς. καὶ ἀταλόψυ
χος ἐν ἐπιγράμματι. ἢ ἠιθέοις οὐκ ἔστι τόσος πόνος ὁππόσος ἡμῖν ταῖς ἀταλοψύχοις ἔχρησε θη
λυτέραις. Ἀττάλεια· ἰταλία δέ. Ἄτταλος· βασιλεύς. ἀδελφὸς εὐμένους. ᾧ ἄλλο οὐδὲν ἐ
φόδιον ὑπῆρξε πρὸς βασιλείαν τῶν ἐκτός. πλοῦτος δὲ μόνον. ὃς μετὰ νοῦ μὲν καὶ τόλμης χειριζόμε
νος ἀληθῶς, μεγάλην παρέχεται χρείαν πρὸς πᾶσαν ἐπιβολήν. ἄνευ δὲ τῶν προειρημένων τοῖς
πλείστοις κακῶν παραίτιος πέφυκε γίνεσθαι. καὶ συλλήβδην ἀπωλείας. καὶ γὰρ φθόνους γεννᾷ
καὶ ἐπιβουλάς. καὶ πρὸς διαφθορὰν σώματος καὶ ψυχῆς μεγάλας ἔχει ῥοπάς. ὀλίγαι δέ τινές
εἰσι ψυχαὶ αἱ ταῦτα δυνάμεναι διωθεῖσθαι τῇ τοῦ πλούτου δυνάμει. ὅθεν πρὸς οὐδὲν ἄλλο ἐπεβάλ
λετο χρήσασθαι τοῖς χορηγίοις, ἀλλ᾽ ἢ πρὸς βασιλικὴν ἀνάκτησιν. οὗ μεῖζον οὐδὲ κάλλιον οὐ-
δὲν οἷόν τέ ἐστιν εἰπεῖν. ὃς τὴν ἀρχὴν ἐνεστήσατο τῆς προειρημένης ἐπιβολῆς οὐ μόνον διὰ τῆς εἰς
τοὺς φίλους εὐεργεσίας καὶ χάριτος, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων. βασιλεύσας γὰρ καὶ
βιώσας ἔτη δύο πρὸς τοῖς ἑβδομήκοντα. τούτων δὲ βασιλεύσας μ΄ καὶ δ΄ σωφρονέστατα μὲν ἐβίωσε
καὶ σεμνότατα πρὸς γυναῖκα καὶ τέκνα. διεφύλαξε δὲ τὴν πρὸς πάντας συμμάχους καὶ φίλους πίστιν. ἐνα
πέθανε δέ, ἐν αὐτοῖς τοῖς καλλίστοις ἔργοις. καὶ οὕτως ἡρμόσατο τὴν ἀρχὴν ὡς παισὶ παίδων ἀστασία
στον παραδοθῆναι τὴν βασιλείαν. οὗτος ὁ Ἄτταλος παραλαβὼν τὴν ἐξουσίαν πρῶτον μὲν ἐξήνεγκε δεῖγμα τῆς αὐτοῦ
προαιρέσεως καὶ πράξεως τὴν ἀριαράθου καταγωγὴν ἐπὶ τὴν βασιλείαν. ὅτι Ἄτταλος ὁ ἀπολλωνίου
ἀνὴρ βασιλεὺς ἀσίας μετήλλαξε τὸν βίον πληρωθείσης ἐπ᾽ αὐτῷ τῆς πυθίας ἥτις χρησμειάζο
μένη ἀττάλῳ τῷ μεγάλῳ ἔφη. θάρσει ταυρόκερως ἕξεις βασιληΐδα τιμήν. καὶ παίδων παῖδες
τούτων γε μὲν οὐκέτι παῖδες. Ἀτάλλων· τρέφων σοφοκλῆς κούφοις πνεύμασι βόσκου νέαν ψυ-
χὴν ἀτάλλων αἴας φησὶ πρὸς τὸ ἴδιον τέκνον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σκιρτᾷ. Ἀταμίευτον· ἀδιοί-
κητον καὶ ἀφύλακτον ἢ τοῦ οὐκ ἔστι ταμιεῖον. λέγεται δὲ οὕτως καὶ τὸ πρόχειρον καὶ ἐν ἑτοίμῳ.
Ἀτὰρ καὶ δὴ πάλιν, αὖτε δή, ὅμως. ἢ ἀντὶ τοῦ δέ. Ἀτάρβητος· ἄφοβος ἄτρομος. καὶ ἀταρβή-
τως, ἀντὶ τοῦ ἀφόβως παρὰ σοφοκλεῖ. ἐχθρῶν δ᾽ ὕβρεις ἀταρβήτως ὁρμᾷ. Ἀτὰρ δὲ πάλιν
ὅμως. Ἀτάρμυκτον· τὸ ἄφοβον κυρίως δὲ τὸ μὴ μύον. εὐφορίων ἀτάρμυκτον τρέπεν ὄμ
μα. Ἀταρνεύς· πολίχνιον τι κατ᾽ ἀντικρὺ λέσβου κείμενον καὶ ἀταρνείτης. Ἀτὰρ οὖν· δια-
τοῦτο οὖν. Ἀτὰρ ὡς· εἶτα δή. ὅμως. Ἀτάσθαλα· ἄδικα ἁμαρτωλά. καὶ ἀτασθαλία. ὁ δὲ τραϊα
νὸς ἔγνω μὲν εἰ παρείη, ἐξελεῖν τὸ ἔθνος. εἰ δὲ μή, ἀλλὰ συνθλίψας γε παῦσαι τῆς ἄγαν ἀτα-
σθαλίας. καὶ ἀτάσθαλον· ἄδικον παράνομον. εὐνάπιος γυναικῶν δὲ ὕβρεις καὶ τὸ ἀτάσθαλον
εἰς παῖδας εὐπεγνότας συνεκυρώθη καὶ νόμος εἶναι. Ἀτασθαλία· ἡ φρενοβλάβεια. τῆς νεω
στὶ καταλεγέντων στρατιωτῶν ὑπὸ νεότητος καὶ ἀτασθαλίας ἐπιθυμεῖ τῶν ἄρτων. αἰλιανός. ὁ δὲ στερχή
λιος πολλὰ καὶ ἀτάσθαλα ἐθρασύνετο κατὰ τοῦ παύλου. Ἀταυρώτη· ἀντὶ τοῦ ἁγνὴ καὶ ἀμι-
γής. ταῦρος γὰρ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. καὶ διὰ τοῦτο ἀταυρώτη ἡ ἁγνὴ ἡ ἄζευκτος γάμου καὶ ἀζυ-
γής. καὶ βοῶπις ἥρα. καὶ ζυγία. καὶ γαμηλία. ἐπειδὴ οἱ ταῦροι κατωφερεῖς. οἷα δὲ ταυρώτη δι
αξουρίον. Ἀτέ· ὥσαν. Ἄτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν. ὁ μὴ βρεχόμενος μήτε
προσιέμενος παραμυθίαν. ἀλλὰ σκληρὸς ὢν ὡς ἡ πέτρα ἢ ἄλλο τι τῶν σκληρῶν ὡς μηδὲ ὑπὸ
ὕδατος βρέχεσθαι σοφοκλῆς. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἄτεγκτος καὶ ἀπλάτητος φανεῖς. ἀντὶ τοῦ ἀσυμπαθής. ἀ
δάκρυτος. τέγγειν γὰρ τὸ βρέχειν. ἀπλάτητος δὲ δυσαξίωτος δυσπαράκλητος ἀμείλιχος. καὶ αὖθις
ὁ δὲ μάρκος ἄτεγκτος ὢν καὶ στερρὸς οἷος ἅπασι τοῖς ἰατροῖς ἀντέχειν, ᾤχετο φερόμενος ὑπὸ
τῶν παθῶν ἐπὶ τὸ ἀνθρώπινον. καὶ αὖθις λίθους τῶν ποδῶν ἐξαρτήσαντες ἔρριψαν εἰς τὸ πέλα-
γος ἀτέγκτως καὶ ἀφειδῶς. ἀτέγκτοις τοῖς μήτε δάκρυσι μήτε ἱδρῶσιν ἀβρόχοις. αἰλιανὸς
οἰκτρὸν τε μὴν καὶ δάκρυα ἐμβαλοῦσα πάντας ὡς καὶ τοὺς ἀτεγκτοτάτους τε καὶ ἀτεράμονας τέγξαι. καὶ
ἀτέγκτως ἐσχάτως. καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἱέρειαι ἐπειρῶντο αὐτὸν πραΰνειν καὶ ἀντέχειν τῆς ὁρμῆς.
βιαίως δὲ καὶ ἀτέγκτως διακειμένου, τῶν μὲν ἀπορρήτων καὶ ἃ μὴ ἰδεῖν λῷον ἦν τούτων οὐκ ἐκοινώνουν

αι. τῶν δὲ προώτων καὶ ἀζῶν οὔτε τοῖς βιασαμένοις ὅτι ποτὲ ἔδειξαν ἔμελλεν ἀπαντήσεσθαι δεινὸν
παρεῖχον οἱ βλέποντες ταῦτα. καὶ αὖθις· ἱκανὰ πείθειν καὶ δυσωπεῖν τὰς ψυχὰς τῶν μὴ πάντη πάσιν
ἀτέγκτους καὶ ἀτεράμονας τὰς ἐχόντων. αἰλιανός· ἦν δὲ ἄτεγκτος οὐδὲ ὁ παῖς καὶ ἀμείλικ-
τος. καὶ οἱ ἐπέταττεν ἐπίπονα καὶ κινδύνων ἐχόμενα τῶν ἐσχάτων. ἀτέγκτου ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροι-
κοτέρας τε καὶ ἀτέγκτου μοίρας. Ἀτεδή, ὡς δή. Ἀτέκμαρτον ἀτελείωτον ἀκατάστοχαστον.
ἀριστοφάνης· ὄρνισιν ἄνθρωπος ἀστάθμητος πετόμενος ἀτέκμαρτος. οἷον σημεῖον διὰ τῆς πτή-
σεως οὐκ ἐμφαίνων περὶ τοῦ τελείου φησίν. ἰωάννης δὲ λέγει· ὥστε ἀξιώματι τῶν συνιόντων ἐθνῶν
καὶ τοῖς μετέθεσι τῶν παρασκευῶν ἐπὶ μέγα προβήσεσθαι πολυτρόπων συμφορῶν καὶ ἀτεκμάρ-
του τύχης προσδοκηθείσης ἀκαταλήπτου. Ἀτεκνία· ἡ λήθη. δαβίδ· ἀνταπεδίδοσάν μοι πονη-
ρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου ὡς διὰ τῶν τέκνων φυλαττομένης τῆς μνήμης. Ἀτε-
κνῶ· αἰτιατικῇ. Ἀτέλεστος ἀμύητος. βέβηλος ἀνοργίαστος τελετὰς μὴ πεποιημένος. αἰλιανός·
μυστηρίων τελουμένων τοῖν θεοῖν ἀτέλεστος μὲν ἀνθρώποις, ἀνόσιος δὲ, οὐκ ἐβουλήθη μυηθῆναι κατὰ
τοὺς νόμους. ἀλλὰ διὰ πολυπραγμοσύνης δυστυχοῦς ἀρρωστήματος χάριν. καὶ ἐπί τινος ἀνελ-
θὼν λίθου ἑώρα τὰ γινόμενα. ἐκ γὰρ τοῦ λίθου κατωλισθε. καὶ βιαίᾳ τῇ πληγῇ περιπεσὼν, ἀ-
πέθανεν. Ἀτέλεστος· ἀκείστης. Ἀτελεύτητον· ἀτελείωτον. Ἀτέλεια· ἀλειτουργησία.
Ἀτελῆ· ἀδάπανα· ὡς πολυτελῆ, τὰ πολυδάπανα. Ἀτενὲς εὐθύ· συνεχὲς παντελῶς. καθό-
λου. τὸ χρῆμα ἄγαν. ἰσχυρῶς ἀφελῶς ἢ πάνυ προσεχῶς. Ἀτενίζω αἰτιατικῇ. ἐνατενίζω δὲ
δοτικῇ. Ἄτερ· ἐκτός· χωρίς. καὶ ἄτερα· θάτερα. Ἀτέραμνον σκληρὸν δυσμετά-
βλητον. ἀτεράμονες, οὐχὶ ἀτέραμνοι. καὶ τὸ ἑνικὸν ἀτεράμων. οὐχὶ ἀτέραμνος. καὶ ὄσ-
πρια ἀτεράμονα οὐχὶ ἀτέραμνα. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. ἀτεράμονες μαραθωνομάχοι
σφενδάμνινοι. καὶ ἀτεράμων, ἀκατάπονος· σκληρός. αἰλιανός· ὁ δὲ ἀτεράμων ὤν. ἀπεώσατο
ἄρα τὸ δῶρον. οὐδεὶς δὲ ἦν οὕτως ἀτεράμων καὶ βάρβαρος τὴν ψυχὴν, ὃς οὐκ ἐπείθετο καὶ κα-
τεκηλεῖτο τοῖς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ στόματος ἐκείνου ῥέουσι λόγοις. Ἀτεράμων· λίαν σκληρός. μὴ τει-
ρόμενος ἀνένδοτος. κυρίως δὲ τὰ μὴ ἑψόμενα τῶν ὀσπρίων ἀτεράμονα λέγονται εἶεν οὐ χά-
λα. Ἀτερμάτιος ἀβέβαιος. ἀθεμελίωτος. Ἄτερος· ὁ ἕτερος. καὶ τούτων ἄτερος τῶν ἀν-
δρῶν. ὁ δὲ ἰουλιανὸς τῶν πρέσβεων ἄτερος ἀπεῖπεν ἅπασι μὴ διδόναι χρήματα τοῖς πολεμί-
οις. Ἀτευκτῶ· γενικῇ. ἀποτυγχάνω. Ἀτέχνοις· πανουργίαις ἢ ἀπείροις. καὶ ἀτέχνως βα-
ρυτόνως, ἀντὶ τοῦ ἄνευ τέχνης ἀμαθῶς ἀμελῶς. ἐπὶ δὲ τοῦ περισπωμένου ἀτεχνῶς ἀντὶ τοῦ ἀλη-
θῶς. τέχνη γὰρ ὁ δόλος. δεῖται τοῦ θεοῦ συμβουλὴν ἀτεχνῶς ἱερὰν παρασχεῖν αὐτῇ. καὶ διδάξαι περὶ
τῶν πρακτέων. ἀτεχνῶς περισπωμένως ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς ἁπλῶς χωρὶς πανουργίας. σαφῶς ἢ βε-
βαίως ἢ ἀσφαλῶς ἢ φανερῶς οἱονεὶ ἀτενῶς περισσοῦ ὄντος τοῦ χ. ἢ ἀντὶ τοῦ τελείως καὶ ἀντὶ τοῦ
ἰσχυρῶς. καὶ ἀντὶ τοῦ καθάπαξ. καὶ ἀντὶ τοῦ παντελῶς. οὕτω πλάτων εὐδαιμονῶν ἀτεχνῶς τὴν
ἀριστοτέλους εὐδαιμονίαν. καὶ αὖθις· οὐκ ἂν διαλεχθείην τοῖς ἄλλοις ἀτεχνῶς οὐδὲ ἂν ἅπαν τῶν.
ἢ ἀτεχνῶς ἀντὶ τοῦ ὅλως καὶ συνόλως οἷον ἀδόλως. τέχνας γὰρ ἔλεγον τοὺς δόλους. ὅμηρος· ἀμ-
φὶ δὲ δεσμοὶ τεχνήεντες ἔχυντο. Ἄττει· ὁρμᾷ. βαδίζει. ἐπείγει. τὸ δὲ ἄττω ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω. ἀΐττω.
ἄττω. Ἀτὴ ἡ βλάβη. ὅμηρος· αὐτίκα δ' εἷλε τὴν κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο. ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ
κεφαλῆς εἷλε τὴν ἄτην ἣ κατὰ τῶν ἀνδρῶν κράατα βαίνει. ἄτη δὲ ὁ διάβολος ὁ ἀντικείμενος. σοφο-
κλῆς· ἀλλ' οὖν εὐνοίᾳ γ' αὐδῶ μήτηρ ὡσεί τις πιστὴ μὴ τίκτειν σ' ἄτην ἄταις. καὶ αὖθις σοφοκλῆς· ἐ-
γὼ μὲν οὐδὲν εἶδε, ποιητέρω δ' ἐνὶν δύστηνον ἔμπης καὶ πρόσω δυσμενῆ. ὅθεν ὦ κατάτῃ συγκατε-
ζεύνται κακῇ. Ἄττηλας ὁ τῶν σκυθῶν ἡγεμών. Ἀτημελία· ἡ καταφρόνησις ἢ ἀμέλεια. ἀ-
γαθίας. τὰ δὲ μακρὰ τείχη πολλαχοῦ ὑπὸ χρόνου καὶ ἀτημελίας ἐπεπτώκει. καὶ διελύετο ἡ
τοῦ μεγίστου κτίσματος οἰκοδομία. καὶ ἀτημελήτους. ἀπρονοήτους. λίαν ἠμελημένους. Ἀτηρό-
τατον σφίγξι παλαιστῶν ξενοφῶντι. ἀτηρὲ. καὶ ἀτηρέ. ἀριστοφάνης· ὦ πονηρὲ κἀτηρὲ κυνακὸν καὶ αὖθις οἱ δ' ἐ-
κέλων γέλων ἀτηρὸν βλαβερόν. Ἀτίζω εἰ μὲν σημαίνει τὸ ὑπερορῶ, γίνεται παρὰ τὸ τίω τὸ τιμῶ. καὶ
ἀτίζω πλεονασμῷ τοῦ ζ. εἰ δὲ σημαίνει τὸ βλάπτω, παρὰ τὸ ἄτη ἀτίζω. Ἄτης· παράφευξι μάλιστα

τιμᾶται ὥσπερ καὶ ἡ μήτηρ τῶν θεῶν. ἄττην. ὄχλος ἄττα. δημοσθένης κατὰ ... ἔχεις τῶν σέβοις. ἄττις υἱὸς ἄττα.
ἄττις. θεόπομπος καπηλίσι κολάσομαί τε καὶ τὸν σὸν ἄττιν. Ἀτίθασον. ἀνήμερον. Ἀτ-
τικαί. ἀντὶ τοῦ ὑστερίζουσαι τοῦ καιροῦ βραδύνουσαι. ἀριστοφάνης ἀλλ' ὄψει σφόδρα αὐτὰς ἀττικὰς
οἷον μελλούσας ἐν τῷ πράγματι. Ἀττική. ὅτι ποσειδῶν καὶ ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς
ἀττικῆς· καὶ ἔστιν ἐν τῷ περαίτερος. Ἀττικὴ πίστις. ἐπὶ τῶν βεβαίαν φυλαττόντων πίστιν. καὶ ἀ-
ττικὸς μάρτυς. Ἀττικισμὸς ἡ πρὸς τοὺς ἀττικοὺς οἰκειότης καὶ εὔνοια ὡς λακωνισμὸς ἡ πρὸς
τοὺς λάκωνας. καὶ ἀττικοῖς γράμμασι δημοσθένης κατὰ νεαίρας, ἀντὶ τοῦ παλαιοῖς. τὴν γὰρ
τῶν κδ' στοιχείων γραμματικὴν, ὀψέ ποτε παρὰ τοῖς ἴωσιν εὑρεθῆναι. Ἀττικὸς ἐπίσκοπος
κωνσταντινουπόλεως μετὰ ἀρσάκιον τὸν ἀπὸ τοῦ χρυσοστόμου ἐπισκοπεύσαντα. τὸ μὲν γένος ἦν ἐκ
σεβαστείας τῆς ἀρμενίας. ἐκ νέου δὲ φιλοσοφεῖν ἐπαιδεύθη ὑπὸ μοναχοῦ τῆς μακεδονιανῆς αἱ-
ρέσεως. οἱ δὲ τότε ἐν φιλοσοφίᾳ διαπρέποντες ἀνὰ τὴν σεβάστειαν, ἐκ τῆς εὐσταθίου διατριβῆς ἦ-
σαν. ὃν ἐπίσκοπον καὶ ἡγεμόνα τῶν ἐνθάδε ἀρίστων μοναχῶν ἔγνωμεν. ἤδη δὲ εἰς ἄνδρας τελῶν
πρὸς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν μετέθετο. φύσει δὲ μᾶλλον ἢ μαθήσει φρόνιμος ὤν, ἐγένετο τῶν
πρακτέων ἐπήβολος ἐπιβουλεῦσαί τε καὶ πρὸς ἐπιβουλὰς ἀντισχεῖν ἱκανός. τὸ δὲ ἦθος ἐπαγω-
γὸς ὡς πολλοῖς κεχαρισμένος εἶναι. μέτριος δὲ πρὸς τοὺς ἐπ' ἐκκλησίας λόγους. ὡς μήτε γρα-
φῆς ἀξίους νομίζεσθαι τοῖς ἀκροαταῖς. μήτε παιδείας παντελῶς ἀμοίρους. ἐμμελὴς δὲ ὢν
εἰ ἐπὶ καιροῦ ἦ τοὺς παρ' ἕλλησιν εὐδοκιμοῦντας τοὺς συγγραφέας ἠσκεῖτο. καὶ τῷ δοκεῖν ἰδιώτης
εἶναι περὶ τούτων διαλεγόμενος καὶ τοὺς ἐπιστήμονας πολλάκις ἐλάνθανεν. ἐλέγετο δὲ πρὸς
τοὺς ὁμοδόξους σπουδαῖος εἶναι. τοῖς δὲ ἑτεροδόξοις φοβερός. καὶ ῥᾳδίως μὲν αὐτοῖς ἡνίκα
βούλοιτο, δέος ἐμποιεῖν αὖθις δὲ μεταβαλλόμενος πρᾶος φαίνεσθαι. καὶ τοῦτον μὲν τοιόνδε γενέ-
σθαι φασίν. οὗτος ὁ ἀττικὸς μετὰ τὸ πεπαιδεῦσθαι, εὐλαβής τε καὶ φρόνιμος ἦν. διό. καὶ τὰς ἐκ-
κλησίας ἐπ' αὐτοῦ συνέβη εἰς μέγα ἐπιδοῦναι. οὐ γὰρ μόνον τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως συνεκρότει,
ἀλλὰ καὶ τοὺς αἱρεσιώτας τῇ φρονήσει κατέπληττε. καὶ σκύλλειν μὲν αὐτοὺς οὐδαμῶς ᾑρεῖτο.
φοβῶν δὲ πάλιν ἐπράϋνεν. ἀλλὰ μὴν οὔτε λόγων ἠμέλει, ἐπόνει γὰρ περὶ τὰ τῶν παλαιῶν ἀνα-
γνώσματα διανυκτερεύων ἐν αὐτοῖς. διὸ καὶ οὐκ ἐξεφωνεῖτο παρὰ τῶν φιλοσόφων σοφιστῶν. ἦν δὲ
τοῖς ἐντυγχάνουσι χαρίεις καὶ ἐπαγωγὸς καὶ τοῖς λυπουμένοις συνεστύγναζε. καὶ κατὰ τὸν ἀπό-
στολον τοῖς πᾶσι τὰ πάντα ἐγίνετο. ὁ πρεσβύτης μὲν ὢν ἐκμαθὼν οὓς καὶ ἐπόνει λόγους, ἐπ' ἐκ-
κλησίας ἐδίδασκε. μετὰ δὲ ταῦτα σὺν τῇ φιλοπονίᾳ καὶ παρρησίαν κτησάμενος ἐξ αὐτοσχε-
δίου καὶ πανηγυρικώτατα ἐδίδασκε. καὶ χαίρειν τῇ γραφῇ φράσας, ἐπὶ τὸν ἀσκητικὸν ἐτράπη βί-
ον. οὐ μὴν τοιοῦτοι ἦσαν οἱ λόγοι ὡς παρὰ τῶν ἀκροατῶν σπουδάζεσθαι ἢ γραφῇ παραδίδοσθαι. Ἀτι-
μαγέλου. μὴ συναγελαζομένου. κέρας βουμολγὸς ταύρου κλάσειεν ἀτιμαγέλου. Ἀτιμάζω. τὸ κατα-
φρονῶ. τὸ ἀναδύομαι. αἰλιανός. ταῦτά τοι οἱ διόσκουροι οὐκ ἠτίμασαν οἱ φανῆναι πάλιν. καὶ ἀτι-
μῆσαι ἀτίμως ὑβρίσαι. ὁ δὲ δημοσθένης ἐδέετο συγγνῶναι τῷ παιδὶ καὶ μὴ αὐτὸν ἀτιμῆσαι. Ἀ-
τίμητος ἀγών. ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τῶν νόμων οὐ κεῖται. ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτίμων τί δεῖ
παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. ὁ δὲ τιμητὸς ὥσπερ ὅσ' ἐστιν ἀπὸ τῶν νόμων ὡρισμένον τίμημα. Ἄτιμος ἀνή-
κουστος καὶ μὴ φοῖβος ἄτιμον ἐξέπεμψεν. περὶ ὧν γὰρ ἀπῆλθεν, οὐκ ἤκουσεν. ἰδία δημοσθένης ἐν φι-
λιππικοῖς, τὸν ἀτιμώρητον λέγει. τουτέστιν ὃν ἄν τις ἀποκτείνῃ οὐχ ὑπόκειται ἐπιτιμίῳ. ἀλλ'
ἔστι καθαρὸς αἰτίας. οἷον ὁ τὸν ἄτιμον ἑλών. Ἀτιμότερον. ἀντὶ τοῦ εὐτελέστερον ἀτεχνό-
τερον. μηδένα μηδοτιοῦν τῶν ἐρέσθαι δεομένων εἴπῃς μηδὲν, ἕως ἂν ἀφίκωμαι. εἰ δὲ μή μοι προσσε-
ξοις· ἐρεῖς γ' ἄλλους ἀτιμότερον μεθήσεις. εἶναι δὲ γάρ μιν ὁ θερσίτης οὐδὲν ἀτιμότερος. Ἀτι-
μώρητος. ἀβοήθητος, ἢ θαυμαστός. ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁ κακός. ἐπὶ οὖν τοῦ ἀβοηθήτου, αἰλιανός. οὐ μὴν ἀ-
τιμωρήτους ἐγένετο μεῖναι τοὺς παῖδας τοὺς ἁλόντας. ἐπιραλκὴς γὰρ ἡ νίκη γενομένη, τῶν
πλησίον ἦν. Ἄτλας ὁ μυθευόμενος τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανὸν βαστάζειν καὶ σιδηρέους ἄτλαντος ὤ-
μους. καὶ παροιμία ἄτλας τὸν οὐρανόν. λέγει ὑποδέξω ἐπὶ τῶν μεγάλοις πράγμασιν ὑποβαλλο-
μένων καὶ κακοῖς περιπιπτόντων. Ἀτλήτω. ἀνυπομονήτω. ἐν ἐπιγράμματι. παίγνιον ἀτλή-
του θηρός

τοῦ θηρὸς ἔχουσα κάρη. καὶ ἄτλητον μὴ καρτερῶν. μὴ φέρων. δυσανάσχετον. πάρει μὲν ἄτλητον.
Ἀτλαντικὰ πελάγη. ἑσπέριος ὠκεανὸς καὶ ἑῷος. καὶ πάντα τὰ ἄπλωτα πελάγη. καὶ Ἀτλαν-
τὶς θάλαττα, ὁ ὠκεανός. Ἀτμὴν ὁ δοῦλος παρὰ τὸ τιμὴ ἀτιμὴν καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀτμήν.
Ἀτμίς. ἀναθυμίασις. ἄκρον πυρός. καὶ ἀτμῶν, ἀναθυμιάσεων. Ἄτολμοι. δειλοὶ καὶ πε-
πληχότες. ὁ δ' οὖν ἐκεῖσιν ἀδρανέστατοι ζώων. ψυχὰς ἄτολμοι. μᾶλλον εἰδότες φεύγειν. καὶ αὖθις.
ἐπεὶ τοίνυν ὑπ' ἀτολμίας οὔτε τῶν θεῶν ἐπείθοντο. τῶν παρόντων παίδων οἱ φασὶ τὸν πρεσβύτην, ἔρ-
γον τῆς παρούσης νόσου γίνεσθαι. Ἄτομα. λεπτότατα. τὰ μὴ δυνάμενα διὰ τὴν ἄκραν λε-
πτότητα τέμνεσθαι. ὅτι ἄτομα ὠνόμασαν οἱ [illegible] τὰ ἀμερῆ σώματα, διὰ τὸ ἀπαθῆ ἢ σμικρὰ ἄ-
γαν. ἅτε μὴ τομὴν ἢ διαίρεσιν δέξασθαι δυνάμενα. οὕτω δὲ καλοῦσι τὰ λεπτότατα καὶ σμικρότα-
τα σώματα. ἃ διὰ τῆς φωταγωγῶν εἰσβαλλόμενα ὁ ἥλιος δείκνυσιν ἐν ἑαυτῷ ἄνω καὶ κάτω παλ-
λόμενα. Ἀτοπώτερον πλέον πρᾶγμα τοῦ θαύματος. δελεάσαντος αὐτὸν δὲ τοῦ ἀτόπου ἐλθεῖν χορεύου.
ἀντὶ τοῦ ἀλογίας. ἀβουλίας. καὶ αὖθις. θαυμάσαι ἄν τις τὴν ἀτοπίαν τοῦ ἀνδρός. ὃς ἐπεχώρει σάλ-
λων, τετόλμηκε τοῦτο λέγειν. καὶ αὖθις. ἐπεὶ δὲ ἀνεφάνη ὕδωρ, δίψους μὴ ἀρεσθέντα παρέχειν, ὑπὸ
ἀτοπίας ἦν, τουτέστι καινοῦ. καὶ ἄτοπον ἀντὶ τοῦ ἄλογον. θαυμάσιον. παράδοξον. ξένον. κακόν. μοχθηρόν.
καὶ ὁ μὴ ἔχει τόπον. καὶ τὸ ἀνυπονόητον. οἷον ὁ μὴ ἔστι τοπάσαι. Ἀριστοφάνης. ἄτοπος δ' ἐγένε-
ταί μοι τὶς ἦθος. ὅς με διακναίσας ἔχει. καὶ αὖθις. ἀτοπίαν ὑποτοπάσας τινά. Ἄτοσσα. ἡ Κύρου
μὲν θυγάτηρ. Δαρείου δὲ γυνή. ἰατρεύθη ἐν τέχνῃ ὑπὸ Δημοκήδου ἰατροῦ. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Δημοκήδης.
Ἀτώμενος. ἄτης πεπληρωμένος. ἴδοιμί νιν ὧδ' ἀτώμενος. Σοφοκλῆς. Ἀτραβατικάς. ἐν ταῖς ἑορ-
ταῖς καὶ τοῖς ἐπινικίοις, καὶ ἀπὸ τῶν πρέσβεων ἐνεδύοντο χιτῶνας καὶ χλαμύδας ποικίλας. ἀπὸ χρυ-
σοῦ καὶ πορφύρας. καὶ ἄλλως πως πολυτελεῖς. ἐν δὲ ταῖς κοιναῖς συνόδοις ξηραμπελίνας τὸ χρῶμα. ἃς ἐ-
κάλουν ἀτραβατικὰς ἀπὸ τοῦ χρώματος. τὸ δὲ μέλαν, ἄτρον καλοῦσιν. ἢ ὅτι μετὰ τραβαίων ταύταις εἰώ-
θασι χρῆσθαι. τραβαῖαι γὰρ λέγονται, αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες. Ἄτρακτον. βέλος. μεταφορικῶς. Σοφο-
κλῆς. πρὸς δὲ τούτοις ὑμῖν βάλλοι ἀνδροσπαδὴς ἄτρακτος αὐτὸς ἂν τάλας, εἰλυομένην δύστηνον ἐξέλ-
κων πόδα. καὶ Προκόπιος. τινὸς τῶν ἐν ταῖς ἐπάλξεσιν ἀμυνομένων εὐστόχως τε ἀφιέντος οὖν ἄτρακ-
τον ἀνῄρηται βλαβείς. καὶ Μένανδρος. ὁ δὲ, ἐπετόξαζέ τε κατὰ τοῦ βαρβάρου. καὶ μάλα εὐστόχως τὸ κέρας ἐν-
τείνας, ἀφίησι τὸν ἄτρακτον κατὰ τοῦ κώχ. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. θημῶνα ἐπιθερμὸ διαλλεὶ ἄτρακτον. ἄ-
τρακτος καὶ τὸ γυναικεῖον ἐργαλεῖον. ἀραχναίοιο μίτου πολυδίνεα λάτριν ἄτρακτον. δολιχάς τ' ἠλακά-
τας. καὶ αὖθις. καὶ δακτυλότριπτον ἄτρακτον σφονδυλοδινήτῳ νήματι νηχόμενον. καὶ αὖθις. τόν
τε κερησφόρον τὸν πολυρρόιβδητον ἄτρακτον κλωστῆρα στρεπτὰ εὔδρομον ἀρπεδόνας. Ἀτραμύτ-
τειον Θουκυδίδης. ἀτραμυττηνοὺς δέ. Ἀτραπὸς ἡ ὁδός. καὶ ἀτραπούς, ὁδοὺς τετριμμένας. Ἀτρά-
φαξις εἶδος λαχάνου. ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὔξεται. Ἀτρέα. καὶ καθόλου Ἰάδα ἀπὸ τῶν εἰς ευς συμ-
φώνῳ παραληγομένων, αἰτιατικὰς μηκύνουσι. Ἰάδα ἢ καθαρὰς τὰ ας συναιροῦσι. χοᾶ. καὶ μηλιᾶ. καὶ συ-
νιᾶ. Ἴωνες δὲ συστέλλουσι τὰς προτέρας. ἀτρέα. καὶ πλέα βραχέως λέγοντες. διὸ καὶ παρὰ τοῖς τραγικοῖς
ἦν ἀναγκαῖον ἐκτείνεσθαι. εἰ μὴ μέτρον ἀναγκάζει. καὶ Ἰάδα ἀπὸ τῶν εἰς ευς ὁμοίως. τὸ δὲ συστέλλειν ἰακόν.
Ἀριστοφάνης. πωργῖς. Ἀτρεκές. ἀληθές. ἀκριβές. καὶ ἀτρεκεῖ. ἀ-
ληθεῖ. ἀκριβεῖ. Ἀτρέμας. ἠρέμα. καὶ ἀτρεμία. ἡσυχία. καὶ ἀτρεμίζων, ἑδράζων. Ἀτρέως ὄμ-
ματα. οἷον ἄτρεπτα καὶ σκληρά. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς Ἀτρέως παρανομίας. ὃς ὑπονοήσας ἐκ
διαβολῆς τὸν ἀδελφὸν Θυέστην μοιχεύειν Ἀερόπην τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, τὰ τέκνα τοῦ Θυέστου συγκό-
ψας καὶ ἑψήσας, δειπνοῦντι παρέθηκε τῷ πατρί. αἴσθησιν παρασχὼν τῆς συμφορᾶς, ἐκ τοῦ τελευ-
ταῖα τὰ ἄκρα παραθεῖναι. Ἀτρέπτως. ὀρθῶς. Αἰλιανός. ὑπὲρ τῶν μελλόντων ἀτρέπτως τε καὶ πα-
ναληθῶς προθεσπίζουσα. Ἄτρεστος. ἐν ἠθλήσω δὲ προνοίᾳ αἵρεσιν ἀτρέστου μητρὸς ἐλαυνεῖς. καὶ
ἀτρέστως, ἀφόβως. ἀνελεημόνως. οἱ δὲ, ἀτρέστως παῖδας ἐφόνευσαν. Ἀτρείδης. καὶ ἀτρείδας. καὶ ἀ-
τρείδαιν. τὴν γενικὴν προπερισπᾶν ἀξιοῦσιν οἱ ἀναλογικοί. τὴν δὲ δοτικὴν βαρυτονεῖν. Ἄτριψ. ἀμα-
θής. ἀτριβής. οὐδὲ γὰρ ἦν οὐδὲ τούτων ἄτριψ ὁ Παπίειος. καὶ αὖθις. ἄτριψ γὰρ ἦν τῆς ὁδοῦ ταύ-
της. Ἀτρόμητος. ὄνομα κύριον. καὶ ὁ ἄφοβος. ἐν ἐπιγράμματι. τοὺς ὑπὸ βαθὺν πένητας καὶ σιδηρέους

ἀγλαὸν ὤμους· καὶ κόμαν Ἡρακλέους ἐμνάσθη σὺν αὐτοῖς. καὶ λέοντος ὄμματα Μιλησίου γίγαν
τος. οὐ γὰρ ὁ Ὀλύμπιος Ζεὺς ἀτρόμητος εἰδεν. καὶ ἀτρόμως, ἀφόβως. φθέγγων ἀτρόμως καὶ τρέχων
ἀποστρέφει. περὶ τοῦ ἀτρόμου πιθήκου. Ἄτρον τὸ μέλαν παρὰ Ῥωμαίοις. Ἀτροφῆσαν ἐμαράν
θη. μὴ τραφέν. Ἄτρωτος. ἀσινής. ἀπαθής. ἀλλ' ἔμενεν ἄτρωτος ὑπὸ τῶν τοιούτων παθῶν. ἢ ὁ αἰ-
εὶ ὑπὸ σιδήρου. Ἄτρυτος. ἀκαταπόνητος. φιλολογία τε καὶ ἀτρύτοις πόνοις ἐγκείμενος. ἀ-
φυεστέρων καὶ πρεσβυτέρων κατέχωσε δόξας τῷ ἑαυτοῦ ὀνόματι. καὶ αὖθις. ταῖς δὲ ἡμέραις ἀ-
τρύτοις πόνοις ἑαυτὸν πρὸς γεωργίαν ἐξεδίδου. δίκη γὰρ πάντα ἐφορῶσα ἄγρυπνός ἐστι φύσει καὶ
θεία καὶ ἄτρυτος. καὶ αὖθις. φιλοπονίαν ἔχειν ἄτρυτον. Ἀτρυτώνη ὄνομα. Ἀτρύφερος. ἡ λέ
ξις ἐν Βάπταις Εὐπόλιδος. ὅτι ἦν ἀτρύφερος οὗτος ἀνήρ. Ἀτυζόμενος αἰολικόν ἐστιν. ἤ-
γουν λυπούμενος θορυβούμενος. ταρασσόμενος. καὶ ἀτυζομένη. ἐκπληττομένη τοῖς συμβεβη-
κόσι. καὶ ὀδυρομένη. ἡ λέξις Φησί. Ῥήγιος ὃς τῶν οἴκοθεν οἰχομένων γονέων ἐπιλανθάνεται. ἀλλ' ἐμὲ
ἀστονόεσσα ἀραρε φρένας αἰὲν Ἴτυν αἰὲν ὀλοφύρεται ὄρνις ἀτυζομένα Διὸς ἄγγελος. τὸ δὲ ἄρα
ρεν, ἀντὶ τοῦ ἤρεσέ μου ταῖς φρεσί. τουτέστιν ἐν εἰρήνῃ ζηλῶ τὴν ἀεὶ τὸν Ἴτυν στενάζουσαν. Ἀτυ
φία. ταπεινοφροσύνη. καὶ ἄτυφον ἐν Φαίδρῳ. τὸ ἀβλαβὲς ἐπεὶ τὸ τῦφος βλάπτει. καὶ τὸ ἐπιτεθυμ
μένον ὁμοίως. τὸ γὰρ θύψαι ἐπικαῦσαι. καὶ θυμώλωπες, οἱ ἀπολελειμμένοι τῆς θύψεως ἄνθρα-
κες. οἱ ἡμίκαυστοι. καὶ ἀτύφου μοίρας. τῆς ἀβλαβοῦς ὑπὸ τύφου. ἄτυφον φασὶν εἶναι τὸν σο
φόν. ἴσως γὰρ ἔχει πρός τε τὸν ἔνδοξον καὶ ἄδοξον. εἶναι δὲ καὶ ἄλλον ἄτυφον κατὰ τὸν εἰκαῖ-
ον τεταγμένον. ὅ ἐστι φαῦλον. οἱ δὲ εἰρωναίως ἐσταλμένοι ἀντὶ δορυφόρων ἄγοντες τὴν ἱερουρ
γίαν ἤκον ἀτυφότατα ἐκεῖνοι. Αἰλιανός φησι. Ἀτυχῆσαι. μὴ τυχεῖν. Ἀοιδή. ᾠδή. Ἀοί-
διμος. ὑμνητός. Ἀοιδός. ὁ μελῳδός. καὶ ὁ ποιητής. ὅτι καὶ τὸ τῶν ἀοιδῶν γένος, σώφρον ἦν τὸ παλαι
όν. καὶ φιλοσόφων διάθεσιν ἔχον. Ἀγαμέμνων γὰρ τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, σωφρονιστῆρα τοῦτον ἀφί-
ησιν. ὃς πρῶτον ἀρετὰς γυναικῶν διεξερχόμενος, ἐνέβαλλέ τινα φιλοτιμίαν εἰς καλοκαγαθίαν. εἶτα
διατριβὴν παρέχων ἡδεῖαν, ἀπεπλάνα τῆς διανοίας φαύλας ἐννοίας. διόπερ Αἴγισθος, οὐ πρότερον διέφθειρε
τὴν γυναῖκα πρὶν τὸν ἀοιδὸν ἀποκτεῖναι. ὁ δὲ Δημόδοκος ᾄδει τὴν Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος συνου
σίαν. οὐ διὰ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ ἀποδέχεσθαι τοῦτο τὸ πάθος. ἀλλ' ἀποτρέπων αὐτοὺς παρανόμων ὀρέ-
ξεων. εἰδὼς ἐν τρυφῇ διαβίῳ τεθραμμένους. ἀεὶ γὰρ ἀνάγκη τῶν δαιτὸς τε φίλη κίθαρις ὁμοιότητα τοῖς
τρόποις αὐτοῦ τὰ πρὸς ἀνάπαυσιν φέρων. καὶ τὸν Φήμιον ποιεῖ ᾄδοντα πρὸς τὴν βουλὴν αὐτῶν.
καὶ αἱ σειρῆνες δὲ ᾄδουσι τὸν Ὀδυσσέα μάλιστα αὐτὸν τέρψοντα. καὶ τὰ οἰκεῖα τῇ φιλοτιμίᾳ
αὐτοῦ καὶ πολυμαθείᾳ. λέγουσι δὲ ὅτι πᾶς ὁ τῆς ᾠδῆς αὐτῶν κατακούσας τερψάμενος νεῖται καὶ πλεί
ονα εἰδώς. Ἀοινοι. ἐπὶ τῶν μὴ πινομένων οἶνον. καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων οἶνον. Ἄοιον. ἑῷον ἀστέρα
ἤγουν ἀεὶ φαινῆς. Αὖ. δή. ἢ πάλιν. Αὖ ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ πάλιν. ποτὲ δὲ καὶ ἐκ περιττοῦ τί
θεασιν. Αὐαλέος καὶ κάξηρος παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω αὖος καὶ αὐαλέος. Αὐάνθη. ἐξηράν
θη. Αὔγαρος. ἐδέσσης βασιλεύς. ὅστις ἐπὶ τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως ἦν. καὶ δῶρα αὐτῷ προσῆξεν ἐ
κεῖσε ἀφικομένῳ. ζήτει ἐν τῷ φύλαρχος. Αὐγάζω. αἰτιατική. Αὐγέας. ἀθηναῖος. κωμικὸς τῶν
δραμάτων αὐτοῦ, ἄγροικος πορφύρα. δὶς κατηγορούμενος. ἔστι δὲ τῆς μέσης κωμῳδίας. Αὐ
γοειδής ἔφασκε δεῖν παρ' ἐκείνου καὶ ἐκεῖνο ἀκηκοέναι ὁ Ἰσίδωρος. ὡς ἔχει τι ἡ ψυχὴ αὐγοειδὲς ὄ
χημα λεγόμενον ἀστροειδές τι καὶ ἀΐδιον. καὶ τοῦτο μέντοι τῷ ἀστροειδεῖ σώματι τῷδε ἀποκέκλειται
ἐνίοις μὲν εἴσω τῆς κεφαλῆς. ἐνίοις δὲ εἴσω τοῦ δεξιοῦ ὤμου. ὅπερ οὐδεὶς φαίνεται ἄλλος ἱστορήσας.
Αὔγουστος καῖσαρ. ὀκταυιανὸς ὁ καὶ σεβαστὸς ἐπικληθείς. περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῶν πράξεων,
βιβλία ιγ. καὶ τραγῳδίαν αἴαντος καὶ ἀχιλλέως. ὅτι αὔγουστος καῖσαρ δόξαν αὐτῷ πάντας
τοὺς ὑπηκόους ῥωμαίων κατὰ πρόσωπον ἀριθμεῖ. βουλόμενος γνῶναι πόσον ἐστὶ πλῆθος καὶ
εὑρίσκονται οἱ τὴν ῥωμαίων οἰκοῦντες υι μυριάδες. καὶ χίλιοι ιζ ἄνδρες. Αὔγουστος
ὁ καῖσαρ. ἀνεψιὸς ἰουλίου καίσαρος. ἀφ' οὗ καὶ ὁ μὴν αὔγουστος ἐπικέκληται. αὔγουστα δὲ λέ-
γονται, τὰ τίμια καὶ μεγάλα. καὶ ἐπίσημα. ἐπ' αὐτοῦ γὰρ ὁ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ
ἡμῶν τὴν σάρκα ἀνείληφεν ἐκ τῆς ἁγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας. ὅτι αὐγουστεῖον ἐκλήθη

διότι

διότι τῇ ιέ τοῦ ὀκτωβρίου οἱ ρ΄ κένταρχοι καὶ σεβαστοφόροι ἐχόρευον ἐν τῷ αὐγουστείῳ οἷον ἐν τῷ ὀψο-
πωλίῳ εἰς τιμὴν τιβερίου. τὸν δὲ τοιοῦτον τόπον οὕτως ἐκάλεσαν, ἀπὸ τοῦ αὐγούστου. ἔστησε δὲ
καὶ ὁ μέγας κωνσταντῖνος εἰς τὸ ἀσκεπὲς τῆς ἀγορᾶς στήλην τῆς ἑαυτοῦ μητρός. ἐξ ἧς ὠνό-
μασε τὸν τόπον αὐγουστεῖον. καὶ ὅτι αὐγούστου καίσαρος ἀποθανόντος, τιβέριος καὶ δροῦσος προ-
ηγοῦντο τοῦ πένθους τοῦ νεκροῦ παντελῶς μὴ ἁπτόμενοι. οὐ γὰρ ἐξῆν τοῖς μοναρχοῦσιν. τὰς δὲ δι-
αθήκας αἱ ἑστιάδες εἶχον ἃς διέθετο. ὅτι αὔγουστος καῖσαρ θυσιάσας, ἤρετο τὴν πυθίαν, τίς μετ' αὐτὸν
βασιλεύσει. ἡ δὲ εἶπε. παῖς ἑβραῖος κέλεταί με θεοῖς μακάρεσσιν ἀνάσσων τόνδε δόμον προλιπεῖν.
καὶ ἀΐδην αὖθις ἱκέσθαι. λοιπὸν ἄπιθι σιγῶν ἐκ βωμῶν ἡμετέρων. καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ μαντείου ὁ
αὔγουστος, ἔστησεν ἐν τῷ καπιτωλίῳ βωμόν. ἐν ᾧ ἐπέγραψε ῥωμαϊκοῖς γράμμασιν, ὁ βωμὸς οὗ-
τός ἐστι τοῦ πρωτογόνου θεοῦ. Αὐδᾷ. λέγει. καὶ αὐδήσας, βοήσας. φωνήσας. Αὐδὴ. ἡ φωνή.
καὶ αὐδήεσσα. φωνητική. ὀνομαστή. ἔνδοξος. ἢ αὐδωμένη, εἰς ὁμιλίαν καὶ φωνὴν ἀνθρώπων ἀφικνουμένη.
καὶ αὐδήεις, φωνητικός. Αὐδηναῖος. ὄνομα μηνὸς παρὰ μακεδόσιν, ὁ ἰαννουάριος. Αὐδὼλ. ἀ-
κείτης τοῦ ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων. ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν τῇ ἀροτροπόδῃ τῶν βοῶν, ἐπάταξεν
ἄνδρας χ΄. Αὐαίνεται. ξηραίνεται. αὖοι γὰρ οἱ ξηροί. καὶ αὐασμός, ξηρασία. ἡ πρώτη δασύνε-
ται. καὶ ἀριστοφάνης ἐν ταῦθα δὴ παιδάριον ἐξαυαίνεται. καὶ ἑτέρωθι. ὥστε γογγυλαινομένη θεώμε-
νος. καὶ αὐαίνοιτο. ξηραίνοιτο ἐν ἐπιγράμματι. ὁ φθόνος αὐαίνοιτο. τεὸν δέ τοι κῦδος ἀέξοι.
καὶ αὐαίνου λίθος. ἀπὸ τοῦ, αὔους τοὺς νεκροὺς εἶναι. αὐαίνου λίθος ἦν ἀθήνησιν. Αὐέ-
ρυσαι. εἰς τὸ ὀπίσω ἑλκύσαι. ἐν ἐπιγράμματι. ἀπεὶ ξ δραξαμένη κρόσσυχον αὐερύσαι. Αὔ-
δις. φωνεῖς, λαλεῖς. ζῶν γὰρ ὁ κιτίλας, ἐκ τῆς σχολῆς ἀπιών, προσέπταισε. καὶ τὸν δάκτυλον
περιέρρηξε. παίσας δὲ τὴν γῆν τῇ χειρί, φησὶ τὸ ἐκ τῆς νιόβης. ἔρχομαι. τί μ' αὔεις. καὶ παραχρῆμα
ἐτελεύτησεν ἀποπνίξας ἑαυτόν. βιοὺς ἔτη η΄ ἄνοσος. οἱ δὲ. δυοῖν δέοντα ξ΄ ἔτη ζῆσαι αὐτόν
φασιν. Αὐήνας. ξηράνας. αὐήνας δ' ἀνέθηκε φιλοκράτης διονύσῳ. τὸν τοῦ διονύσου δῶρα λα-
ϊζόμενον. παρ' ἐκείνου φησίν. ἐκ τοῦ αὐαίνω ῥήματος. εἰ γὰρ μόνος νῦν λιβάδα πᾶσαν αὐήνει-
τί μὴ πάθωμεν τῆς καὶ ὅλον γε μας ὅμοιον αὐτῷ παιδίον γεννήσῃ. Αὐθάδεια. καὶ αὐθαδία διὰ
τοῦ ι. καὶ αὐθάδης. αὐτάρεσκος. θυμώδης. θρασύς. ὑπερόπτης. καὶ κλίνεται αὐθάδους. ὡς ὀξώ-
δης ὀξώδους. καὶ αὔθαδες κλητική. παράλογον δὲ τὸ αὔθαδες. Αὔθαιμοι. οἱ ἀδελφοί. ἐν ἐ-
πιγράμματι. πανὶ τὰ δ' αὔθαιμοι τρισσοὶ θέσαν ἄρμενα τέχνης. Αὐθαίρετος. αὐτεπάγγελ-
τος. Αὐθέκαστα. αὐτὰ τὰ γινόμενα οἷον ἀκριβῶς καὶ συντόμως καὶ ἀποτόμως. ἤγουν ἁπλᾶ
καὶ ἀληθῆ. αὐτοακριβῶς καὶ αὐθέκαστος. ἀκριβὴς καὶ αὐστηρὸς τῷ λόγῳ. καὶ ἀπαρέγκλιτος
τῷ τρόπῳ. ἀπαραίτητος. οἱ τοίνυν ἀπεχθανόμενοι πρὸς αὐτὸν διὰ τὸ αὐθέκαστον τῶν νόμων
καὶ ἄμικτον, λαμβάνοντάς τε καὶ ἐπαυτοφώρῳ ἁλόντα, παρανομοῦντα ἐδείκνυσαν.

Αὐθέντης. ὁ αὐτόχειρ ἢ ὁ αὐτὸν ἀναιρῶν. διὸ παρεῖσκρατεῖ αὐθέντης. λυσίας ἰδίως αὐτὸ ἔ-
ταξεν ἐπὶ τῶν λ΄. καίτοι δι' ἑτέρων εἰργάζοντο τοὺς φόνους. ὁ γὰρ αὐθέντης ἀεὶ τὸν αὐτόχει-
ρα σημαίνει. καὶ αὐθεντήσαντα, κύριον γενόμενον. μὴ ὀφείλειν αὐτὸν αὐθεντήσαντα τοῦ ὑπὸ
ζώνην συνέχειν. ὅτι μιθριδάτης διετάξατο τοὺς ῥωμαίους ἀναιρεῖν. καὶ ἔπεμψε γράμματα εἰς
τὰς πόλεις. τὸ βασιλικὸν σφράγισμα ἔχοντα μιᾷ τε ἡμέρᾳ ταῦτα ἀναγνῶναι. καὶ παραχρῆμα
τὰ γεγραμμένα πρᾶξαι. ὅπως μὴ προμαθόντες τινές, φυλάξωνται. ἀποκτεῖναι γὰρ αὐτοῖς ἐ-
κέλευσε πάνθ' ὅντινα ῥωμαῖον εὕρωσι. καὶ ἆθλα οὐ μόνον τοῖς αὐθένταις σφῶν ἐσομένοις, ἀλ-
λὰ καὶ τοῖς δήμοις παρ' οἷς ἂν ἀποθάνωσι, πρὸς τὸ πλῆθος τῶν τελευτησάντων ἔθηκε. τιμωρεῖ τε τοῖς
φεισομένοις τινὸς αὐτῶν μεγάλην ὥρισεν. παρὰ τί δὲ αὐθέντης; οὕτως. ἔστι ῥῆμα φῶ, τὸ φονεύω. ἐξ οὗ καὶ
φόνος. ἐκ τούτου κατὰ παραγωγήν, φένω. διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. ἀφαιρέσει τοῦ φ, ἔνω. ἐξ αὐτοῦ ἔντης. καὶ μετὰ τῆς
αὐτὸ ἀντωνυμίας, αὐτοέντης. καὶ ἐπειδὴ ψιλὰ ψιλῶν ἡγεῖται καὶ δασέα δασέων, τροπῇ τοῦ τ εἰς
θ. αὐθέντης ὁ αὐτόχειρ. ἐπεκράτησε δὲ ἡ συνήθεια καὶ κέχρηται τῷ ὀνόματι ἀντὶ τοῦ δεσπότης. ὅπερ
ἐστὶν ἀκυρολεξία. Αὐθημερόν. ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Αὐθι. αὐτόθι. αὐθιγενής. αὐτόχθων
γνήσιος. πρόσκειμαι. ἐκ πατέρων. πρόσκειμαι αὐθιγενὴς. καὶ διὰ το... πυρὶ ὁμιλῶ αἱ, ἡ μὴν τοῦ χαλκοῦ

πικρότερον θανάτου. Αὖθις· ἐξ ἀρχῆς. πάλιν ἐκ δευτέρου. ἐν παραλλήλου τινὶ θέσει καὶ ταῦτα καὶ πάλιν. σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ μὲν αὖθις ἀττικόν. τὸ δὲ αὖτις, ὁμηρικόν. αὖτις· εἰς τὸ ὑπίσω. αὖθις· χρονικόν. ὡς σχῆμα πέζας διπύλου. αὖθις αὖ πάλιν εἶσαμι πρὸς σὲ ψιλὸς, οὐκ ἔχων σοφίαν. αὖθις αὖ πάλιν· ἐξ ἀρχῆς δὴ πάλιν. ἢ ἐκ δευτέρου δὴ πάλιν. Αὐθωρὶ τοῦ συντόμου. Αὐθωρόν· αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Αὖλαξ· ἡ ἐπιμήκης τομὴ τῆς γῆς ἐξ ἀρότρου. Αὐλαία· τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα. κέχρηται δὲ αὐτῷ Ὑπερείδης, ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. Πολύβιος· ἀκούων ταῦτα διὰ τῆς αὐλαίας, ἐτέλει ὁ βασιλεύς. καὶ αὖθις· ὁ δὲ λαβὼν ἐκ τῆς παραπετασμένης αὐλαίας καλώδιον, ἑαυτὸν ἀπεκρέμασε. Αὐλαὶ· ἐπίνειον Κιλικίας πλησίον Ταρσοῦ. οἱ οἰκοῦντες Αὐλαιῶται. Αὐλητὴς ἐπέπτωκεν· ἀμφιβολία λέξεως δύο ἢ καὶ πλείονα πράγματα σημαίνουσα λεκτικῶς καὶ κυρίως. δηλοῦται δὲ δι' αὐτῆς ὅτι καὶ οἰκία εἰς ἐπέπτωκε. καὶ ὅτι ἡ κιθαρῳδὸς ἢ αὐλοῦσα. ἔστιν οὖν ἀμφιβολία. Αὔλειος θύρα· καὶ προαύλειος. Αὐλὴ· τὸ νῦν ἀρχεῖον λεγόμενον. ὅπου ἀπήγοντο οἱ κατακείμενοι. καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὑπηρέτας, αὐλικοὺς ὠνόμαζον. καὶ παροιμία· ἐστὼς τὰ εἰκαστὰ παρὰ τῇ αὐλῇ. καὶ αὖθις· ἐξ ὧν ἅπαντας δεδιὼς τοὺς περὶ τὴν αὐλήν, μάλιστα δὲ τὸν Φίλιππον, ὥστε περιποιῆσαι τὴν ἀποχώρησιν. καὶ αὐλὴ, ἡ τοῦ βασιλέως οἰκία. Αὐλητοῦ βίον ζῇς· ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτρίων βιούντων. παρόσον ἐπιτηροῦντες οἱ αὐληταὶ τοὺς θύοντας, ἐξ ἀπλείας ζῶσιν. Αὔλεια θύρα· πυλών. καὶ ὁ αὔλιος. τῶν τε αὐλείων καὶ σταθμῶν τὰς θύρας ἐξέκοψαν. Αὐλία· ἀντὶ τοῦ ἔπαυλις. ἢ μικρὰ αὐλή. οὕτως Λυσίας καὶ Αἰσχίνης. Αὐλίζεται· κοιμᾶται. φυλάττει. παρεμβάλλει. καὶ αὐλιζόμενοι Ἀντιφῶν, ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι. Αὐλικοὶ· φύλακες. καὶ αὐλικοὺς κιθαρῳδούς. Αὔλειος· ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας. καὶ αὐλείους θύρας. καὶ ἐνικὸν αὔλειον λέγουσιν ὡς ἡμεῖς. αὔλειον δὲ καὶ προαύλειον οὐδετέρως. Ἀριστοφάνης Δαναΐσι· πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας ἐχῖνον κεφαλῆς κατορύττειν. Αὖλις· ἡ κοίτη. αὐλὶς δὲ πόλις Βοιωτίας. Αὐλίσκος. Αὖλος Ποστούμιος· οἰκίας μὲν ἦν καὶ γένους πρώτου. κατὰ τὴν δὲ φύσιν στωμύλος καὶ λάλος καὶ πέρπερος διαφερόντως. ἐπιθυμήσας δ' εὐθέως ἐκ παίδων τῆς ἑλληνικῆς ἀγωγῆς καὶ διαλέκτου, πολὺς μὲν ἦν ἐν τούτοις καὶ κατακορής. ὥστε δι' ἐκεῖνον καὶ τὴν αἵρεσιν τὴν ἑλληνικὴν προσκόψαι τοῖς πρεσβυτέροις καὶ τοῖς ἀξιολογωτάτοις τῶν Ῥωμαίων. τέλος δὲ καὶ ποίημα γράφων καὶ πραγματικὴν ἱστορίαν ἐνεχείρησεν. ἐν ᾗ διὰ τοῦ προοιμίου παρεκάλει τοὺς ἐντυγχάνοντας συγγνώμην ἔχειν εἰ Ῥωμαῖος ὢν μὴ δύναται κατακρατεῖν τῆς ἑλληνικῆς διαλέκτου καὶ τοῦ κατὰ χειρισμὸν οἰκονομίας. ὅπερ ἐστὶ πάσης ἀτοπίας σημεῖον. καὶ παραπλήσιον ὡς ἂν εἴ τις εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἀπογραψάμενος πυγμὴν ἢ παγκράτιον παρελθὼν εἰς τὸ στάδιον ὅτε δέοι μάχεσθαι παραιτοῖτο τοὺς θεωμένους συγγνώμην ἔχειν ἐὰν μὴ δύνηται τοὺς πόνους ὑπομένειν μήτε τὰς πληγάς. δῆλον γὰρ ὡς εἰκὸς τὸν τοιοῦτον γέλωτα ὀφλεῖν καὶ τὴν δίκην ἐγχειρολαμβάνειν. ὅπερ ἔδει καὶ τοὺς τοιούτους ἱστοριογράφους, ἵνα μὴ κατετόλμων τοῦ καλῶς ἔχοντος. ἦν δὲ καὶ φιλήδονος καὶ φιλόπονος. Αὐλός· τὸ φωνητικὸν ὄργανον καὶ αὐλός· ὁ εἰς εὐθὺ ἐξακοντισμὸς τοῦ αἵματος. καὶ περόνης μέρος. καὶ μουσικῆς τι ὄργανον. καὶ αὐλὸς ὁ ἐπιμήκης φυσητὴρ ἐν ἐπιγράμματι. καὶ αὖθις· αὐλὸν καμινευτῆρα τὸν φιλήνεμον. Αὐλῷ· δοτική. Αὐλῶνα· φάραγγα. ἢ τόπον πλατεῖς πρὸς τῷ ὄρει. ὁ δὲ, κατεστρατοπέδευσε λαβὼν αὐλῶνά τινα μεταξὺ τοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς τῶν πολεμίων στρατοπεδείας. καὶ αὐλωνίζουσα, ἐν αὐλῶνι διάγουσα. Αὐξέντιος· Μοψουεστίας ἐπίσκοπος. ὃς ἦν τῶν ὁμολογητῶν ὀνομαζομένων. ἦν δὲ ἐκ τῶν ἐπιφανῶν τῷ βασιλεῖ Λικιννίῳ στρατευσαμένων. τῶν ὑπογραφέων τούτου γενόμενος. οὓς δὴ νοταρίους Ῥωμαῖοι καλοῦσι. τὸ δὲ τῆς ὁμολογίας, τοιόνδε τι γέγονεν εἶδος. ἦν ἔν τινι τῆς βασιλικῆς ἑστίας αὐλῇ, κρήνη τε ὕδατος καὶ ἐπ' αὐτῇ Διονύσου ἄγαλμα. καὶ ἄμπελος μεγάλη περικειμένη. καὶ σκιὰν ἐπιεικῶς καὶ συνηρεφῆ τὸ ἅπαν τὸ ὑπὸ ἐργαζομένη. ἐνταῦθα ὁ Λικίννιος κατὰ πρόφασιν ἀπαγωγῆς ἀφικόμενος σὺν τῷ Αὐξεντίῳ αὐτῷ καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἐκ τῆς θεραπείας ἑπομένων εἰς τὴν ἄμπελον ἀνιδὼν, ἐθεάσατο βότρυν ὡραῖόν τινα καὶ μέγαν τῶν κλημάτων ἀπαιωρούμενον. τοῦτον προσέταξε τῷ Αὐξεντίῳ τεμεῖν. ὁ δὲ, αὐτίκα προσηρ-

τημένον

τιμὴν τῆς ἀναξυρίδος αὐτοῦ μαχαίρᾳ ἀφελόμενος, ἔπεμψε μηδὲν ὑποπτευόμενος. ὁ δὲ Λικίνιος πρὸς αὐτὸν θεό-
τιμον τὸν σοφιστὴν ἔφη πρὸς τοὺς τοῦ Διονύσου ποιητάς. ὁ δὲ, μὴ, ὦ βασιλεῦ, ἀπεκρίνατο. χριστιανὸς
γάρ εἰμι. κἀκεῖνος οὐκοῦν ἐκποδὼν οἴχεσθαι τῆς στρατείας ἀποπαυσάμενος. θάτερον γὰρ τοῖν δυοῖν ἀ-
ναγκη ποιεῖν. ὁ δὲ μηδὲν μελλήσας τὴν τε ζώνην ἑαυτοῦ λύεται καὶ ἄσμενος ἀπεχώρησεν ὡς εἶχε τῶν βα-
σιλείων. καὶ αὐτὸν οἱ ἔφοροι μετά τινα χρόνον ὕστερον ἐπίσκοπον ἐστήσαντο τῆς Μοψουεστίας. τού-
του δὲ ἀδελφὸς νεώτερος Θεόδωρος ἦν ἀνὴρ τῶν ἀθλίων καὶ παιδευθέντων. ὃς καὶ αὐτὸς χρόνον ὕ-
στερον ἐπισκοπὴν τῆς Ταρσοῦ ἐκκλησίας ἔτυχε κληρωσάμενος. ὁ γὰρ δὴ Ἀέτιος τὰ πρότερα δι-
εαυτοῦ τοῦ τε Αὐξέντιον αὐτὸν καὶ ἄλλους τοὺς πλείστου λόγου ἀξίους διδάσκων, ἐπειδὴ τὸν Αὐξέντιον
εἰς τὸ τῆς διδασκαλίας προὐβίβασεν ἔργον, τούτῳ ἤδη κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνθ' ἑαυτοῦ διδασκάλῳ
ἐχρῆτο πρὸς τοὺς ἄλλους, καὶ τοὺς μάλιστα τελεωτέρας μαθήσεως δεομένους. καὶ ἦν ἐκεῖνος μὲν
τὴν ἀρχὰς παρασχεῖν ἄριστος. οὗτος δὲ τὰς δοθείσας ἐργάσασθαι καὶ σαφῶς τε ἅμα καὶ μεγαλοπρε-
πῶς ἑρμηνεῦσαι παρασκευαστότερος. Αὔξη. αὔξησις. μὴ ἐφιεμένων αὐτῶν ἐπὶ μεγάλα δυνάμεως
αἰρομένοις ἀλλὰ παντὶ σθένει τὴν αὔξην αὐτῶν κωλύειν. αὔξη ἢ βλάστησις. τρέφεσθαι καὶ αὔξε-
σθαι λέγεται ἐκεῖνα τὰ κατὰ πᾶν μόριον τρεφόμενα καὶ αὐξόμενα. τὰ δὲ κατὰ πρόσθεσιν αὔξεσθαι
δοκοῦντα, οὐ κατὰ πᾶν μόριον ἑαυτῶν αὔξονται. διό, οὐδὲ αὔξησις ἐπ' ἐκείνων λέγεται. ἀλλὰ
πρόσθεσις. ἐὰν γὰρ ἐπὶ σωρὸν σίτου προσθήσω ἕτερον σῖτον οὐ διὰ ὅλων τῶν μορίων τοῦ σωροῦ ἡ πρό-
σθεσις γέγονεν. ἀλλ' ἐφ' ἑνὸς καθὸ ἡ πρόσθεσις ἐγένετο. λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ λίθων, ὥσπερ ἄν,
εἰ καὶ τὸ πῦρ αὔξεσθαι λέγοι τις. ξύλων πλειόνων προστιθεμένων, οὕτω καὶ τὰ μέταλλα αὔξε-
ται. ὑγρᾶς οὐσίας ἔξωθεν παρεισαγείσης διὰ τῆς συνεστηκυίας. καὶ ταύτης μεταβαλλούσης ἐπὶ τὴν
αὐτὴν οὐσίαν ὑπὸ τῆς ἐν τῇ γῇ φυσικῆς δυνάμεως ἐκ τοῦ παντός. ὥστε ἐπὶ τῶν ἐμψύχων καὶ
ἐχόντων μόρια λέγεται τὸ αὔξεσθαι. Αὐξίλια. ἔστιν ἐν τῷ ψιλῷ. Αὐξητική. ἔστιν ἐν τῷ γεννητική.
Αὐξῶ αἰτιατική. Αὖον ξηρόν. Ἡσίοδος. αὖον ἀπὸ χλωροῦ τέμνειν. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. καὶ
τρύφος ἄρτου αὖον ἐπιθρεύσας τὴν πενιχρὰν θυσίαν. καὶ αὖθις. καὶ τὰ μὲν, αὖος ὑπὸ τοῦ φό-
βου ἦν. τὰ δέ, ἀνέφερεν ἡ ἐκ τοῦ θεοῦ πρόσταξις τὸν ἄνδρα. αὔω γὰρ τὸ ξηραίνω παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέ-
χω. αὔω μετὰ τοῦ στερητικοῦ α. καὶ κράσει αὔω. Αὔραν πνοήν. ὁ δὲ Χαγάνος τοὺς ὅρκους ταῖς
αὔραις φέρειν ἐδίδου. ἀθρόον τε τῷ πολέμῳ φιλοπραγμοσύνῃ ἄλπιστα, τὰς δυνάμεις ἤθροιζεν. Αὐ-
ρόσχη ἡ ἄμπελος. Αὐροιλαγωοί. Αὐρηλιανὸς βασιλεὺς ῥωμαίων. τὰ πολέμια δεινὸς ἦν σκημμένος. ἀ-
κάθεκτος δὲ περὶ τὴν γνώμην. καὶ πολὺ πρὸς ὠμότητα ῥέπων τὸ πρῶτον. πόλιν ἐπισημοτάτην, θανάτοις πολλοῖς ἐ-
ζημίωσεν ὑπὸ Ζηνοβίας ἐλεγχθέντας. χαλεπός τις καὶ φονικὸς ὑπάρχων. καὶ μᾶλλον ἀναγ-
καῖος στρατηγός, ἢ περιαίρετος βασιλεύς. ἐν παντὶ δὲ καιρῷ δυσχερὴς καὶ ἀπρόσιτος, ὡς μηδὲ
τῶν οἰκείων αἵματος διαμεῖναι καθαρός. τὴν γὰρ τοῦ παιδὸς γαμετὴν καὶ ἀνεγκλήτως διεχειρίσα-
το. τοῦ δὲ τῶν στρατιωτῶν τάγματος καὶ τῶν διεστηλωμένων καὶ διαλελυμένων ἠθῶν ὡς ἐπίπαν γενναῖ-
ος ἦν ἐπανορθωτής. Αὐσάντων. βοησάντων. φωνησάντων κηρυξάντων. Αὐσόνιος. σοφι-
στής. ἔγραψε ἐπιστολὰς καὶ ἄλλα τινά, πρὸς Νόννον. Αὐσονίων. ἰταλῶν. καὶ αὐσόνιοι βα-
σιλεῖς παρὰ τὸ αὖ στεῦτο λαμβάνειν. οἱ πάντα ἐπιλαμβάνοντες τῷ προστάγματι. καὶ Αὐσόνιος πόντος. ἡ σικε-
λικὴ θάλασσα. ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Καλυψοῦς υἱοῦ ἐκεῖ βασιλεύσαντος. Αὐστηρός.
αὐστηροὺς εἶναί φασι πάντας τοὺς σοφοὺς καὶ σπουδαίους. τῷ μήτε αὐτοὺς καθ' ἡδονὴν ὁμιλεῖν,
μήτε παρ' ἄλλοις τὰ καθ' ἡδονὴν παραδέχεσθαι. καὶ ἄλλον δὲ εἶναι αὐστηρόν, παραπλησίως λε-
γόμενον τῷ αὐστηρῷ οἴνῳ, ᾧ κατὰ μὲν φαρμακοποσίας χρῶνται. πρὸς δὲ πρόποσιν; οὐ πάνυ.
ὅτι τὸν αὐστηρὸν ἡ κωμῳδία ἄγροικον ἡγεῖται. Αὐτάγγελος. ἡ ἀφ' ἑαυτῆς ἀπαγγέλλουσα. αὐ-
τάγγελος γὰρ ἡ δέλτος, αὐτή σοι φράσει. ἔχει γὰρ γράμματα. καὶ αὖθις. ἦλθεν ἂν παρὰ βασι-
λέως αὐτάγγελος τοῦ Ἴωνος, εἰ μὴ νόσῳ μακρᾷ καὶ χαλεπῇ ἔκαμνε. καὶ αὖθις. ξυλληφθέντα
δέ, εἱρχθῆναι κελεύει. ὡς μὴ ἐπανελθόντα εἰς τὸ στρατόπεδον, αὐτάγγελον γενέσθαι τῶν ξυ-
μφορωτέρων ἂν κρυπτομένων. Αὐτάγγελοι· ἑαυτὰς ἀγγέλλουσαι. Αὐτάρκεια. Πολύβιος. ἀλλ'
ἕως μὲν ὁ ἀνὴρ ἐπῃνεῖτό τε καὶ ἐθαυμάζετο. μάλιστα δὲ ἐπὶ τῆς αὐταρκείας τοῦ βίου ἢ φιλοσοφίας τις αὐ-

τοὺς δανοὺς ἐγένετο. πρὸ δὲ αὐτὸν, ἣν ἐν ἄλλοις ἐπεδείξατο πράγμασι. καὶ αὐτερκωδεστικῆ. Αὐταῖς ἁμάλλαις. ἐπὶ τῆς πανωλεθρίας διαφθειρομένων. οἱονεὶ αὐτοῖς βάθροις. αὐταῖς ῥίζαις. ἀμάλλη γὰρ ὁ καρπός. Αὐταῖσι διαβολαῖς. ἀττικὴ σύνταξις. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπεὶ διαβάλλων ὁ κλέων τοὺς ἄλλους στρατηγοὺς καὶ προεστῶτας τοῦ δήμου, εἰς ἑαυτὸν βλέπειν τοὺς ἀθηναίους ἔπεισεν ὡς εἰ λέγοιμεν, αὐτοῖς ὅπλοις, καὶ ἅρματα αὐτοῖς ἵπποις. λείπει ἡ πρόθεσις. τῶν ἄλλων δὲ παφλαγόνων, ὡς πάντων μὲν ὄντων πονηρῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ κλέωνος. Αὖτε. μετὰ ταῦτα. Αὐτερέται. οἱ ἐλαύνοντες καὶ μαχόμενοι. οἱ αὐτοὶ καὶ ἐρέται καὶ ὁπλῖται. Αὐτή. ἐν εἶναι. αὕτη δὲ δεικτικῶς. καὶ αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος. αὕτη ἐστὶ τὸ κυριακὸν πάσχα μαρτίου κε. εἰ οὖν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ὁ χριστὸς ὡς αὐτὸς ἔλεγε, δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι, διὰ τί ὀγδόη λέγεται ἡ ἀνάστασις τοῦ κυρίου. καὶ τρίτη μὲν εἴρηται, ὡς ἀπὸ τοῦ πάθους καὶ τοῦ σταυροῦ. ὀγδόη δὲ ὡς ἀπὸ τῆς δημιουργίας καὶ τῆς ἀναστάσεως. ἡ ἀρχὴ γὰρ τοῦ φαινομένου κόσμου, ἐν αὐτῇ γέγονεν. καὶ τὸ ἀληθινὸν φῶς ὁ χριστὸς, ἐν αὐτῇ ἀνέστη. Αὕτη τε χρηστῶν ἐστὶν ἀνδρῶν ἡ νόσος. ἐπὶ τῶν ἐν ψόγου τάξει λεγόντων καὶ τὰ τινος, ὅπερ ἐστὶν ἄξιον ἐπαινεῖσθαι. Αὐτηΐ. ἀεισοφάνης. ἀμὶς μὲν ἣν οὐρήσεις, αὐτηῒ παρὰ σοὶ κρεμήσεται. ἤγουν ἐπὶ τοῦ πασσάλου.

Αὐτὴ κάμινος. αὐτὸς εἰ λιγνὺς καπνός. ἤγουν ἐπὶ τῶν ὅμοια καὶ παραπλήσια διαπραττομένων. Αὐτήκοοι. οἱ μὴ ἐπιτασσόμενοι. αὐτοὶ δὲ ἑαυτῶν ἀκούοντες. Αὐτῆμαρ. αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Αὐτὴ μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν. εἴρηται ἐπὶ τῶν μηδενὸς τυγχανόντων. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἁλιέων. Αὐτήν. ζήτει ἐν τῷ αὐλοῦ σαφὲς τὸ ὄνομα, ἐχειροτόνησεν αὐτήν. Αὐτῇ. βοῇ. μάχῃ.

Αὐτὴ νῦν ἡ σοφία ζῆ. ἐπί τινος εὐδοκιμοῦντος. καὶ αὐτὴ νῦν ἀνθεῖ ἡ μοῦσα. ὅμοιον τῷ πρωτέρῳ καὶ πολιτικωτέρῳ. Αὐτίκα. μετ' οὐ πολύ. εὐθέως. παραχρῆμα. συντόμως. πρὸς ὀλίγον. ἢ μικρὸν ὕστερον. τὸ δὲ αὐτίκα μάλα, ἀντὶ τοῦ εὐθύ. καὶ παροιμία. αὐτίκα καὶ φυτὰ δῆλα ἃ μέλλει καρπιμεύεσθαι. ἐπὶ τῶν εὐθὺ ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς πρὸς ἀγαθὸν τέλος ἀποβλεπόντων. Αὖτις. καὶ αὖθις. ἑκατέρως λέγουσιν. Αὐτίτην τὸν αὐθιγενῆ οἶνον. ἀμφικτύοσι τηλεκλείδης. Αὐτό. αὐτὸ ἔλεγον οἱ φιλόσοφοι τὸ κυρίως λεγόμενον. καὶ τὴν ἰδέαν διὰ τοῦ αὐτὸ ἐδήλουν. αὐτοάνθρωπος λέγοντες. καὶ αὐτοδόξαστον, τὸ κυρίως καὶ μᾶλλον δοξαστόν. καὶ μᾶλλον δόξα καὶ αὐτοαληθῶς. ἢ ἐστι μᾶλλον ἀκριβῶς. ὥσπερ ἐστὶν αὐτοδόξα. ἐν ᾧ γὰρ τὸ αὐτὸ, ἐν τούτῳ μάλιστα καὶ ἀκριβέστερον. Αὐτοαπλότης. ἀλλ' ὅτε βασιλεὺς τὸν τρόπον ἣν αὐτοαπλότης. καὶ σιωπῶσά τις ἐπιείκεια. καὶ πρὸς τὰς δωρεὰς ὑγρὸς καὶ καταφερής. καὶ πρὸς τὰς πράξεις βαρὺς καὶ συντεταμένος. Αὐτοβοεί. ὅμοιος ὢν τῷ δεῖ. ἀττικῶς πάνυ συμπέπλεκται. σημαίνει δὲ οἷον αὐτὸς ἑαυτῷ μαρτυρεῖς κεκραγὼς ὅμοιος εἶναι τῷ δεῖ. Αὐτοβοεί. ἐν αὐτῇ τῇ μάχῃ ἀγαθίας. πῶς γὰρ ἐνῆν αὐτοὺς ὀλίγους ὄντας, ἐνεγκεῖν τὰ πλήθη τῶν πολεμίων καὶ μὴ οὐχὶ αὐτοβοεὶ διαφθαρῆναι ὑπὸ δέους. καὶ αὖθις ἐν ἐκκλησίᾳ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐδοκίμαζον αὐτοβοεὶ παραδοῦναι τὴν πόλιν. ἀντὶ τοῦ αὐθημερόν. οἱονεὶ ἔναυλον. ἢ ἔτι τῶν βοῶν ἐν ζυγῷ ὄντων. Αὐτοβοεί. παραχρῆμα συντετελεσθῆναι ἐν πολεμικοῖς ἔργοις οἷον ταχέως καὶ ἅμα τῷ πολεμικῷ ἀλαλάγματι. οὕτω θουκυδίδης. παρὰ θεοπόμπῳ, δὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ κράτος. Αὐτογένεθλον. αὐτογέννητον. Αὐτοδαῆ. τὰ ἐκ φύσεως. καὶ μὴ ἐκ διδαχῆς, αὐτοδαῆ ὀρχήματα. Αὐτόδαξον τρόπον. τουτέστι τὸν δάκνοντα. τὸν ἐμπεσόντα. ἢ αὐθάδη καὶ ὀργίλον. ἐπεὶ οἱ ὀργίλοι δάκνουσι τοῖς ὀδοῦσιν. ἀεισοφάνης. τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικὼς καὶ τὸν αὐτόδαξον τρόπον. καὶ αὖθις. ἐνόζομεν γυναῖκες αὐτοδὰξ ὠργισμένως ἀντὶ τοῦ πάνυ. αὐτοδὰξ καὶ τὸ παραχρῆμα ἀποδεδώκασιν. Αὐτὸ δείξει. παροιμία. ἐλλείπει τὸ ἔργον. Αὐτοδίκη. ὅταν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ τις δικάζηται καὶ αὐτομαχεῖ. καὶ αὐτοδικεῖν δείναρχος. ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὁρίζειν. Αὐτόετες. συν αὐτῷ τῷ ἔτει. Αὐτόθεν. ἀντὶ τοῦ ἐντεῦθεν. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθάδ' αὐτόθεν. ἀεισοφάνης ἀχαρνεῦσι. καὶ αὖθις. ἀλλὰ χρὴ αἱ παρ' αὐτόθεν ὡς ἔχουσιν αὐτεπεξελθόντας, ἐνκαρτερήσασθαι τὸ τέλος τοῦ πολέμου. ἢ αὐτόθεν, ἀντὶ τοῦ οἴκοθεν, ἔνδοθεν. ὁ δὲ, αὐτόθεν πρὸς τὰ δικαιώματα. καὶ ἰώσηπος. δῶρα δὲ αὐτόθεν μὴ πέμπειν τῷ βασιλεῖ αὐτῶν οἴκοθεν ἢ αὐτόθεν, ἐκεῖ-

θεν ἢ ἀπὸ

θεν· ἢ ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι αὐτόθεν ἐλπίσαντες ἤδη τὴν παρεμβολὴν αἱρήσειν· ἀντὶ τοῦ παραχρῆμα. καὶ Θουκυδίδης· χειμὼν ἦν· καὶ τοῖς Ἀθηναίοις τὸν πόλεμον αὐτόθεν ποιεῖσθαι, οὕτως ἐδόκει. Αὐτοκάγαθον· ἔοικε τῷδε· ἄκρως καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἔοικε τῷδε τινός. Αὐτοκάρδαλος ναῦς· ἢ αὐτοκάρδαλον σκάφος· αὐτοσχέδιον. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἀλφίτων εἴρηται. ὅτε τὸ ὡς ἔτυχε φυραθὲν ἄλευρον αὐτοκάρδαλον λέγεται. Αὐτοκέλευστος· αὐθόρμητος. Ἀρριανός· κρότος ἀθρόος οὐκ ἐκ παραγγέλματος· ἀλλ' αὐτοκέλευστος ὡρμήθη. Αὐτοκέραστον· οἷον αὐτοκέραστον συμμέτρως κεκραμένον. Αὐτοκίνητον· αὐτοφυές. τῷ δὲ Ἑρμείᾳ τῷ φιλοσόφῳ τὸ αὐτοκίνητον οὐ προσυνθεῖ τῇ πολυμαθείᾳ. Αὐτοκλείδης· Κνιδωνίδης καὶ Αὐτοκλείδης· καὶ Θέρσανδρος ὡς παιδερασταὶ σφοδροὶ διεσύροντο. Αὐτοκόμου· Ἀριστοφάνης Βατράχοις περὶ Αἰσχύλου· φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιᾶς λασιαύχενα χαίτην. ὡς εἰ παρ' ὀργισθεὶς ὥσπερ σῦς, πᾶν τὸ ἐπισκύνιον κατέλκεται. Αὐτοκράτης· Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Τυμπανισταί. ἔγραψε καὶ τραγῳδίας πολλάς. Αὐτοκράτωρ· δεσπότης, ἄρχων, ἑλληνικὴ φωνή. λέγεται δὲ ἐπὶ παντὸς τοῦ καταπολεμήσαντος καὶ κρατήσαντος τῶν ἐναντίων· καὶ ἦν κοινὸν πρόσρημα ἐπί τε στρατηγῶν καὶ ὑπάτων. Αὐτοκράτορα· πάντα τὸν ἀνυπεύθυνον. αὐτοκράτορες ἀντὶ τοῦ τῶν δογμάτων κρατοῦντες. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι· τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν. Αὐτόκτονα· οὕτως ἐξ ἐχθρῶν αὐτόκτονα πέμπετο δῶρα. ἐν χάριτος προφάσει μοῖραν ἔχοντα μόρου. περὶ Αἴαντος καὶ Ἕκτορος.

Αὐτολήκυθοι· Δημοσθένης κατὰ Κόνωνος. εἶτ' ἀντὶ τοῦ ἀλαζόνως τινὰς καὶ ἑτοίμως πᾶν ὁτιοῦν ποιεῖν καὶ ὑπομένειν. ἢ ἀντὶ τοῦ πένητας· μηδὲν ἄλλο κεκτημένους ἢ ληκύθους ἢ αὐτουργούς. ἢ ἀντὶ τοῦ τοὺς εἰς πληγὰς ἑτοίμους. καὶ οἷον τύπτοντας καὶ μαστιγοῦντας καὶ ὑβρίζοντας. ἢ τοὺς ἐν προχείρῳ διδόντας ἀργύριον καὶ ἑτοίμους πρὸς τὰς μίξεις. καὶ γὰρ εἶχον ἐν ταῖς ληκύθοις ἀργύρια. καὶ λύσαντες δὲ πολλάκις τὴν λήκυθον ἐχρῶντο τῷ ἱμάντι πρὸς τὸ μαστιγοῦν. Αὐτολόχευτος· αὐτογέννητος. ὁ θεὸς ἀγέννητος. Αὐτόλυκος· Ἀρεοπαγίτης οὗτος ἦν. καὶ τοὺς οἰκείους ὑπεκτιθέμενος ἐν τοῖς Χαιρωνικοῖς ἑάλω καὶ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ οἱ δικασταί. αὐτόλυκοι πένητες. οἷον αὐτοδιάκονοι. Αὐτοματίζουσιν· αὐτόματοι παραγίνονται. αὐτοματίζουσι δύο τινές. ἀδελφὼ δὲ ἤστην καὶ γυιός. καὶ πρὸς ἔρεισιν καὶ χώρους τινὰς ἀσύλους ὑποδεικνύουσι διὰ τὸ ἔρυμα τοῦ ὀχυρώματος. Αὐτομαχεῖν· τὸ δι' αὐτοῦ δικάζεσθαι, ἀλλὰ μὴ δι' ἑτέρου. καὶ αὐτομαχῆσαι, ὅταν ἀντιποιῆταί τις οἰκίας ἢ χωρίου. καὶ εἴη ὁ πεπρακὼς μὲν ἀξιόχρεως, ὥστε δοκεῖν ἀποτῖσαι τὴν ζημίαν καὶ συνίστασθαι τὴν δίκην πρὸς τὸν ἀντιποιούμενον. βούλοιτο δὲ ὁ κατέχων τὴν οἰκίαν ἢ τὸ χωρίον ἴδιον αὐτῷ γίνεσθαι ἀγῶνα πρὸς τὸν ἀμφισβητοῦντα, τοῦτο αὐτομαχῆσαι καλεῖται. Αὐτόμολος· προδότης. καὶ αὐτομολῆσαι δεῖ· τὸ προδοῦναι τοὺς ἰδίους καὶ ἐᾶσαι καὶ ἀπελθεῖν πρὸς τοὺς ὑπεναντίους ἐπὶ συμμαχίᾳ. αὐτόμολος δὲ ὁ πρόσφυξ. Αὐτὸν κέκρουκας τὸν ῥατῆρα τῆς θύρας· ἐπὶ τῶν ἀληθευόντων. οἷον ἐπ' αὐτὴν ἐλήλυθας τὴν ἀλήθειαν. Αὐτονομουμένη πόλις· ἡ τοῖς αὐτοῖς νόμοις χρωμένη καὶ οὐχ ὑπακούουσα ἑτέροις. Αὐτοὺς οὐ τρέφων, κύνας τρέφεις· ἐπὶ τῶν ἀπορούντων μὲν, ἑτέρους δὲ τρέφειν ἐπαγγελλομένων. Αὐτονυχί· αὐτῇ τῇ νυκτί. Αὐτοπαθῶς· Πολύβιος. ὁ δὲ, ἀνακρινόμενος ὑπὲρ ἑκάστου ἀπεδίδου λόγον. οὐ μὴν ἀλλ' αὐτοπαθῶς καὶ γενναίως ὑπέμενε τοὺς ἐλέγχους. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Ἀννίβας δόξας αὐτοπαθῶς ἅμα καὶ ἀληθῶς εἰρηκέναι πιστεύεται. αὐτοπαθῶς οὖν οἴκοθεν ἐξ ἰδίας προαιρέσεως. ὁ μὲν οὖν Ἀντίοχος δόξας αὐτοπαθῶς ἅμα καὶ ἀληθῶς εἰρῆσθαι παρὰ τοῦ Ἀννίβου κατὰ Ῥωμαίων, πάσης τῆς προϋπαρχούσης ὑποψίας ἀπέστη. Αὐτόπρεμνον· δύσκολον. πρόρριζον. ἢ μέγα. Ἀριστοφάνης περὶ Αἰσχύλου· αὐτοπρέμνοις τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα, συσκεδᾶν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν. Αὐτός· ἀντὶ τοῦ ἐγώ. καὶ ἦλθον ἡμέραις αὐτὸς μὲν μ'· ἀντὶ τοῦ ἐγὼ ἀττικῶς. αὐτός· ἐπὶ σώματος. διορίζουσι γὰρ τὰς ψυχὰς πρὸς τὰ σώματα. Ὅμηρος· πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχάς. εἶτα αὐτοὺς δ' ἑλώρια. καὶ Ἀριστοφάνης, ὁ νοῦς μὲν ἔξω, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ τραγῳδίαν. Αὐτός· ἀντὶ τοῦ ὁ δεσπότης. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· φράσον ταῖς ὀρχηστρίσιν ὅτι αὐτὸς εἰσέρχομαι. Αὐτὸς αὑτὸν αὐλεῖ· ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς δεικνυόντων ἐν τοῖς πράγμασιν ὁποῖοί τινές εἰσιν. Αὐτὸς σὺ δ' αἴρει τοῦ κακοῦ τὴν αἰτίαν, ἤτοι τὴν

πηγὴν ἐπὶ τῶν ἑαυτῶν κακὰ ἐπισπωμένων. Αὐτόσε. ἐκεῖσε. λέγεται δὲ καὶ αὐτοῦσε. διάφρασις δὲ οὐκ ἔ-
στιν αὐτοῦσε ὅτι μὴ τῷ σχήματι. Αὐτὸς ἔφα. τοῦτο παροιμιακόν. ἐπὶ πυθαγόρου τοῦ
φιλοσόφου εἰς τὴν ἀλήθειαν εἰς τὸν βίον. οὗτος γὰρ ἀποσεμνύνων τὸν ἑαυτοῦ λόγον καὶ βίον ἐν ταῖς ὁμι-
λίαις ἔλεγεν. αὐτὸς ἔφα. ἀντὶ τοῦ εἶπεν. οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος φησὶν. ἀλλὰ τοῦ θεοῦ. Αὐτόσιτος. ὁ οἰκό-
σιτος. Αὐτοστινῶν δρῶν, εἴτε τινὸς θεοὺς κέλευε. ὅμοια τῇ σὺν ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει. ἐπὶ τοῦ μὴ
χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἀργεῖν. τίθεται δὲ ἐπὶ γυναικῶν καὶ μάλιστα ὀφλουσῶν
ἐργάζεσθαι. Αὐτόστοιχος. αὐτὸς ἑαυτῷ προσέχων ὁ βουλόμενος ἐν τῷδε τῷ βίῳ, ἀβέβηλον βί-
ον τελειοῦσθαι, αὐτόστιχος ἐθέλει εἶναι. Αὐτοσφαγῆ. τὸν ὑφ' ἑαυτοῦ ἀναιρούμενον. αἴας φησὶ. καὶ
σφᾶς κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους ξυναρπάσειεν. ὡς περ εἰσορῶσι με αὐτοσφαγῆ πίπτοντα,
τὼς αὐτοσφαγεῖς πρὸς τῶν φιλτάτων ἐκγόνων ὀλοίατο. σοφοκλῆς φησίν. Αὐτοσχέδιον. ἐκ τοῦ
σύνεγγυς τόπου. ἢ τὸ ἐκ τοῦ συντόμου. καὶ αὐτοσχεδίως. αὐτομάτως. συντόμως. καὶ αὐτοσχεδιάζωσιν,
αὐτονόμως πράττωσιν. αἰλιανός. ῥωμαῖοι δὲ ἄρα περιγὰρ παρανομοῦντα τε νίκην τελεσθεῖσαν ἢ σὸ ἄρ-
χων μὴ ἐκοινώνησεν, ἢ κωλύοντα ἵνα μὴ αὐτοσχεδιάζωσιν ἐν τῇ πράξει οἱ ὑπήκοοι. καὶ αὖθις. ὑπὸ
μεγάλων ἥκειν καὶ ἀδυνάτων αὐτοσχεδιασθῆναι. Αὐτότατος. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἐκεῖνος αὐτός.
αὐτότατος. ἀντωνυμία. πέπαικται δὲ κωμικῶς. τὰ γὰρ ἀόριστα τῶν παραπεμπτῶν ἀνεπίτατα. εἰ δὲ
ἀντωνυμία ἐπὶ οὐσίας παραλαμβάνεται. καὶ τοῦτο ἐπίτασιν οὐ δέχεται ὡς τὰ ἄλλα μόρια.

Αὐτοτελὴς. ἱκανὸς. τέλειος. πολύβιος. ταῦτα εἰρήσθω χάριν τῆς ῥωμαίων ἀβουλίας. καὶ τῆς ἀ-
νοίας τῶν ὀλιγωρούντων τῆς τῶν ἐκτὸς συγκαταθέσεως. αὐτοτελεῖς δὲ νομιζόντων εἶναι. πρὸς τὸ κα-
τορθοῦν τὰς σφετέρας δυνάμεις. καὶ αὐτοτελὴς δίκη, ἀφ' ἧς οὐκ ἔστιν ἐκκαλέσασθαι ἑτέραν. καὶ
αὐτὸ τὸ κύριον ἁπλῶς. Αὐτοῦ. ἐπὶ τόπου. ὅμηρος. στῆ δ' αὐτοῦ καὶ λαὸν ἐπικέκετο πρὸ πυλάων. καὶ
αὖθις. αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ ἀγγελέων παριοῦσι. μίδας ὅτι τῇδε τέθα-
πται. Αὐτουργὸν. αὐτοφυές. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ αὐτουργήτου ἐπὶ εἰκῆς βάθρον. Αὐτοφό-
νῳ. ἑαυτὸν ἀνελόντι. τόσσης γὰρ χρόνος ἄλλον ἐπάξιον ἀντὶ τόλμης οὐχ ἀρῶν παλάμη θῆκεν.
ἐπ' αὐτοφόνῳ. περὶ αἴαντος ὁ λόγος. Αὐτοφυέστατον. μὴ ἐπίπλαστον ἔχουσαν κάλλος. αὐτοφυ-
έστατον. καὶ οἷον γνήσιον φιλοτύρου κόρης. Αὐτόχειρες. οἱ ἑαυτοὺς φονεύοντες αὐτοχειρία.

Αὐτόχθονες οἱ ἀθηναῖοι. ἢ ἐπεὶ τὴν χθόνα τουτέστι τὴν γῆν ἀργὴν οὖσαν, πρῶτοι εἰργάσαντο. ἢ
διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς ἐπήλυδας. αὐτόχθονες δὲ καὶ ἀρκάδες καὶ αἰγινῆται καὶ ἀθηναῖοι ἐκαλοῦν-
το. καὶ αὐτόχθων ὁ τῆς αὐτῆς πόλεως. Αὐτόχρημα. ὅμοιον. παντελῶς ὅμοιον. αἰλιανός. αὐτό-
χρημα ἀηδόνων ὑπὸ τὰ ἐσκαμμένα. τὴν αὖ ἀσδρούβα φάγειν ἐπειγομένην. τὰς χεῖρας ἐπι-
βαλὼν, εἶχε τὸ ἐρωμένης τῆς πρύμνης ὁ κλαύτιος ὄνομα. καὶ ἀριστοφάνης. τὸν παφλαγόνα λαθεῖν
οὐχ οἷόν τε. ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἔχει γὰρ τὸ σκέλος τὸ μὲν, ἐν πύλῳ. τὸ δ' ἕτερον, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
τόσον αὐτοῦ τὸ βῆμα διαβεβηκότος, ὁ πρωκτὸς ἐστὶν αὐτόχρημ' ἐν χάοσιν. ἀντὶ τοῦ πάνυ ἀληθῶς. ἀψευ-
δῶς. χάονες δὲ ἔθνος ἠπειρωτικόν. Αὔτως. ὡς ἔτυχεν. ἢ ματαίως. Αὐτῷ στεφάνῳ. σὺν αὐ-
τῷ τῷ στεφάνῳ ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ, πᾶς τις ἄπεισι τὴν δᾷδα λαβών. Αὖθις ταλα-
ροῖς ἐσθίεις τὸν τυρόν. σύνηθες ἀθηναίοις ἀντὶ τῆς συνθέσεως λέγειν. αὐτοῖς ὅπλοις. αὐτοῖς
ταλάροις. Αὐχεῖ. καυχᾶται. καὶ αὐχεῖ καυχῶ. Αὔχημα. σεμνολόγημα. ὕψωμα. καὶ ὅτι οὔτε
αὐχήματος ἐφ' οὐ νῦν εἰσὶν ἥκοντες ἀπορήσουσι. καὶ νικήσουσιν ἐξουσίαν σοι παρέχειν. ὅτι ἂν αὐτοῖς ὑπο-
λαμβάνῃς συνοίσειν. καὶ αὖθις. διὰ τοσαύτης λαμπρότητος καὶ αὐχήματος τοῦ πρώτου εἰς οἵαν τελευτὴν
καὶ ταπεινοφροσύνην ἀφῖκται. Αὐχμηρὰ τράπεζα. ἡ ξηρὰ καὶ πενιχρά. καὶ αὐχμηρόν. στυγνόν.
ἢ σκοτεινόν. Αὐχμεῖς αἰσχρῶς. ῥυπαρὸς εἶναι δοκεῖς. ὡς τοῦ δικαίου παρεωραμένου. ὁ δ',
ἀντεῖπε. οὐδέν σοι πράττεις. καὶ αὐχμοί. ἀνομβρίαι. καὶ ἀριστοφάνης. αὐχμὸς γὰρ ὢν ἤδη τῶν σκα-
ρίων ἀπώλεσεν. ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσέ με, ὁ ὢν αὐχμὸς τῶν σκαρίων. μετωνυμικῶς καὶ αὐχμώ-
δους ξηροῦ ῥυπῶντος. καὶ αὐχμῶντες. σύννοι. ἢ σκοτεινοί. Αὐχὸς τὸ ὄσπριον ἀρσενικόν. Αὐχοῦντες καυ-
χώμενοι. Ἀφαγνίσαι. ἀποδοῦναι. καθοσιῶσαι. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀπολῦσαι. Ἀφαδίου. ὁ μὴ ἀρέσκων ἀδι-
ου ἀρέσκει. Ἄφακα. ἐν τῷ χρυσοδώρῳ. Ἀφαλοῦντι τὸ λόφου ἵνα λανθάνοι. φαλοὶ δὲ τὰ ἐπὶ τῆς περικε-

φαλαίας

φάλαι λαμπρὰ ἀσπιδίσκια. λόφοι ἢ αἱ ἐξοχώσεις. Ἀφαμαρτοῦσα· ἀποτυχοῦσα. στερηθεῖσα. Ἀφανές· τὸ σκοτεινόν. καὶ ἀφανέστερα. τότε δὴ καὶ μεσημβρίας ἐπεχούσης, παντελῶς τῆς νυκτὸς ἀφανέστερα. ἀφανὴς οὐσία λέγεται, ἡ ἐν χρήμασι καὶ σώμασι καὶ σκεύεσι. φανερὰ δέ, ἡ ἔγγειος. οὕτω Λυσίας.

Ἀφανίσαι· οὐ τὸ μολῦναι καὶ χρᾶναι δηλοῖ. ἀλλὰ ὅλως τὸ ἀνελεῖν καὶ ἀφανὲς ποιῆσαι.

Ἄφαντον φῶς· τὸ ἐκ πυρείου λίθου. Σοφοκλῆς Φιλοκτήτῃ. ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων μόλις ἔφην' ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σώζει μ' ἀεί. οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μέτα πάντ' ἐκπορίζει πλὴν τοῦ μὴ νοσεῖν ἐμέ. Ἀφαπτεῖν· Ἀρριανός· ἵστη δὲ προμάχους ξύλα παχέα ἔχοντας διὰ χειρὸς ἐσιδηρωμένα ἃ ἔμελλον ὡς κατὰ τὰ πέλτας ἐκ χειρὸς ἐς τοὺς ἐλέφαντας ἀφαπτεῖν. τουτέστι προσκολλᾶν. Ἀφαρεύς· Ἀθηναῖος ῥήτωρ, υἱὸς τοῦ σοφιστοῦ Ἱππίου καὶ Πλαθάνης, πρόγονος δὲ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος. ἀκμάσας κατὰ τὴν ϟέ ὀλυμπιάδα. ὅτε καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος. Ἀφαρεί· ἐσπουδασμένως καὶ ἀπερισκέπτως τι ποιεῖν. Ἄφαρον· τὴν λιπαρὰν γῆν τὴν πολλὰ μήπω ἀροτριωθεῖσαν. Ἀφαρόωσι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀροτριῶσιν. Ἀφαρπάζω· αἰτιατικῇ. Ἀφάρτεροι· ταχύτεροι. ἀπὸ τοῦ ἄφαρ ὃ σημαίνει τὸ εὐθέως. ἵπποι δέ τοι ἔασιν ἀφάρτεροι τὸ πρόσθ. ὅμηρ. Ἀφασία· ἀφωνία. Ἀφὴ μία τῶν πέντε αἰσθήσεων. ἀπὸ τοῦ ἄφω ῥήματος δευτέρας συζυγίας ἐξ οὗ παράγωγον γέγονε τὸ ἀφάσσω. ἡ δὲ ἀφὴ δασύνεται. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφῶ περισπωμένου γεγονέναι. καὶ ἀπὸ τοῦ ἄφω βαρυτόνου. Ἀφὰς λύχνων· Ἡρόδοτος λέγει. Ἀφάσσων· ψηλαφῶν. Ἡρόδοτος.

Ἄφατοι· μεγάλαι ἢ καταπληκτικαί. ἐν ἐπιγράμματι. τρεῖς ἀφάτοι κεραοῖσιν ὑπαιθούσας τὰ ἄγραυλ' ἔγκειται κεφαλαὶ μαινάσιν ἐλάφων. Ἀφαυανθήσομαι· ξηρανθήσομαι καὶ ἀφαύει. ἀφ' εἰς τοὺς ἀλλοτρίους ἀμῶν στάχυς. τούτους ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει καὶ ἀποδόσθαι βούλεται. τουτέστιν ὁ Κλέων τοὺς ἀλλοτρίους καμάτους αὐτὸς τρυγῶν καὶ καρπούμενος. αἰνίττεται δὲ πρὸς τὴν Πύλον ὅτι τοῦ Δημοσθένους προπεπονηκότος αὐτὸς τὴν νίκην ἐπιγράφεται περὶ τῆς ἐν Σφακτηρίᾳ. νῦν δὲ στάχυς ἐκείνους τοὺς ἐκεῖθεν ἤγαγεν, ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει καὶ ἀποδόσθαι βούλεται. ἐπὶ τῶν αἰχμαλώτων. ἀπὸ τοῦ ἀμητοῦ στάχυς εἶπεν τοὺς ζῶντας ἄξειν καταπεπειλημένος ὁ Κλέων, ἐμπροθέσμως ἤγαγε. φησὶν οὖν. ἐκείνους οὓς δήσας ἤγαγεν, ἀπολῦσαι διανοεῖται. καὶ ἀφαύειν καίειν. ἀποξυρεῖν τὰ δὶ, τὰ κάτω δ' ἀφαύει. Ἀφαυροτέροις· ἀσθενεστέροις. οὐ γὰρ ἀφαυρὸς ἐκ Διὸς ἰθείης οἶδε τάλαντα δίκης. καὶ ἀφαυροῦ ἀσθενοῦς. Ἀφάψαι· προσκολλῆσαι. Ἀφ' αἵματος· τουτέστι συγγενῶν. ὁ δὲ συχνοὺς ἐφόνευσεν. ἐφείδετο δέ, οὐδὲ τῶν ἀφ' αἵματος. Ἀφαίρεμα· ἀνάθημα δῶρον ἢ ξένιον. καὶ ἀφαίρεσις Ὑπερίδης ἰδίως τὴν εἰς ἐλευθερίαν λέγει. Ἀφαιρεῖν κροκύδας· ἐπὶ τῶν πάντα ποιούντων ἕνεκεν κολακείας ἄλλοι τε χρῶνται καὶ Ἀριστοφάνης. εἴ τις κολακεύει παρὼν καὶ τὰς κροκύδας ἀφαιρῶν. καὶ ἀφαιρεῖ οὗτος ἐκεῖνος ἀττικῶς ἡ σύνταξις.

Ἀφαιροῦμαι γενικῇ. ἔστι δὲ καὶ αἰτιατικῇ. καὶ τὸ φρονεῖν ὑπὸ τῆς ἐξουσίας ἀφῃρημένος. Ἀφαῖς· πληγαῖς ἢ χερσίν. Ἀφεδρείας· ὁ δὲ Ὀνήραισκος ἐπειδὴ ᾔσθετο φθειρομένης γυναικὸς ἀκαθάρτου, ἔλεγε παραχρῆμα τὴν κεφαλήν. καὶ τοῦτο σημεῖον ἐποιεῖτο τῆς ἀφεδρείας. Ἀφεδρῶν· ἀπὸ τῆς ἕδρας. ἕδραι γὰρ λέγονται αἱ σέλλαι. σελλάρια σεῖα. ἔστι δὲ καὶ ἀθεία ὁ ἀφεδρὼν καὶ σημαίνει τὸ μέρος τοῦ σώματος τὸ περὶ τὴν ἔξοδον. ὅτι ὁ ἀφεδρὼν καὶ λυζῶν βάρβαρα. Ἀφεκτέον γενικῇ.

Ἀφελές· ὁ δὲ ἐπιφθέγγεται βαρβαρικὸν μέν τι καὶ ἀφελές. ἐνεργὸν δὲ ὅμως χρήσιμον. ὡς δεῖ πρότερον ἀποσβεῖν τὰς μελίττας. καὶ ἔπειτα τὸ μέλι χολαίτερον ἀναιρεῖσθαι. καὶ ἀφελής. Ἀφέλεια καὶ Δαμάσκιος φησὶν ὡς Ἰσίδωρος πρὸς τὴν ἀφέλειαν καὶ ἀψευδίαν ἠγαπᾶ διαφερόντως καὶ ἀπεδέχετο. ὥστε καὶ εὐθύγλωττος εἶναι πέρα τοῦ δέοντος. καὶ οὐδὲ ποτε οὖν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ προσποιούμενον. καὶ ἀφελής. ἐπὶ τοῦ ὑγιὴς καὶ ὁλόκληρος ἢ μέγας καὶ ἀνεπικώλυτος. καὶ ἀφελὲς ὁμοίως. μισῶ τὴν ἀφελῆ. μισῶ τὴν σώφρονα λίαν. ἐπὶ τῆς ἀπονήρου καὶ ἀδιαπτύκτου καὶ τὰς ἐπιστολὰς ἀφελῶς γράφειν. καὶ ἀφελῶν πεδίων Ἀριστοφάνης περὶ Κρατίνου. ὃς πολλῷ ῥεύσας ἐπαίνῳ, διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει. καὶ τῆς στάσεως παρασύρων ἐφόρει τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους. ᾆσαι δ' οὐκ ἦν ἐν συμποσίοις πλὴν Δωροῖ συκοπέδιλε. καὶ τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων. οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος. νῦν δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὁρῶντες παραληροῦντα

ἢ λεῖ τε ἐν ἐπιπέδῳ σύρων τῶν ἠλέκτρων καὶ τούτου ἐκ τόνδε τῶν δαιμονίων διαχασμῶν. ἀλλὰ περῶν ὧν προέφερεν ὡς προηγουμένας. στέφανον μὲν ἔχων διὰ ψυχὰς ἀπολωλώς. ὃν ἔχειν διὰ τὰς προτέρας νίκας σιτεῖν ἐν τῷ πρυτανείῳ. τουτέστιν εὐδοκιμήσας πολλάκις. ὁ γὰρ κρατῖνος ἑαυτὸν ἐπῄνεσεν ἐν πυτίνῃ λέγων· ἄναξ ἄπολλον τῶν ἐπῶν τοῦ ῥεύματος. καναχοῦσι πηγαί, δωδεκάκρουνον στόμα. ἰλισσὸς ἐν τῇ φάρυγγι. τί ἂν εἴποιμι. εἰ μή τε ἐπιβύσει τις αὐτοῦ τὸ στόμα, κατακλύσει τοῖς στόμασιν. Ἀφελής. αὐθυπότακτον. καὶ ἀφέλωνται αἰτιατικῇ. Ἀφελχθείη. κωλυθείη. ξυμβουλεύειν ἐδόκει εἴπῃ ἀφελχθείη τῆς ὁρμῆς ταύτης. Ἄφεμα. ἓν καὶ τὸ ἄφεμα μετὰ ῥώμης ἦν. Ἀφέμενον γενικῇ ἀναχωρήσαντα, ἀποστάντα ἀντιλέγοντα. Ἄφενος πλούσιος. τὸ ἄφενος οὐδετέρως. Ἀφέντες τὴν ὕδραν τὸν πόδα διώκουσιν. ἐπὶ τῶν τὰ ἀναγκαῖα μὲν παραλιμπανόντων τὰ περιττὰ δὲ προτιμωμένων παρὰ ὑπερείδῃ. Ἀφέξει. ἀποκωλύσει. ἀποστήσει. καὶ ἀφέξομαι παύσομαι. ἀποστήσομαι. Ἀφέωκα. δωρικόν. ἀφεῖκα δὲ τὸ ἀττικόν. κέχρηνται δὲ καὶ ἴωνες ὡς ἡρόδοτος. Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου αὐθυπότακτον. Ἀφερπύσαι. βαδίσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἑρπετῶν ἐκδύτου δὲ τὴν ἴσχον ἢ λοπὴν τὴν ἐπὶ τὴν χύτραν δηλοῖ. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἀφερπύσαι. Ἀφ' οὗ ἀπὸ βαλβίδων. ἤμετε καὶ τοῦτον τουτέστιν ἀπὸ κανόνων βαλβὶς γὰρ ἡ ἄφεσις τῶν δρόμων. Ἀφίεσθαι ἀποσχέσθαι. Ἀφεστίας ἀπὸ τῆς οἰκίας καὶ ἀφεστίας μυεῖσθαι ἀφεστίας μυούμενος, ἀθηναῖος ἦν. Ἀφέται τόπος ἀθήνησιν ἔνθα ὁ στόλος ξέρξου τὸ πρῶτον ἐδυστύχησε. διὰ λιμένων ἀνεπιτηδειότητα. ὅθεν τὸν βορέαν ἀθηναίων σύμμαχον εἶναι νομίζουσι. χρήσας δ' αὐτοῖς ὁ θεὸς καὶ ἀνέμῳ συγγενεῖ θύειν. εἶναι δὲ συγγενὴς λέγεται διὰ τὴν ὠρείθυιαν. Ἀφετηρία. ἀρχή. θύρα τοῦ ἱπποδρόμου. ἀφετήρια δὲ ὄργανα, τὰ πολιορκητικά. τὰ δὲ ἀφετήρια ὄργανα, δι' ἵστησιν ἐπὶ τοῦ τείχους. Ἀφαὶ τῶν φασήλων ὠγύαι, τρεῖς χοίνικες. Ἀφαυθεὶς τὸν πρωκτόν, ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ φλογωθείς. Ἀφειδήσας γενικῇ. ἀμελήσας. καὶ τὸν τρόπον ἀφειδέστατον ἤσκει καὶ φονικώτατον. καὶ ἀφειδία. καρτερία. καὶ ἀφειδῶς ἀπρομηθῶς. ἀφρόνως. ἀγαθίας. ὁ δέ, νεώτερος ὢν καὶ οὔπω ἐντελῶς τὰς τῆς φύσεως ὁρμὰς ἐπέχειν καὶ ἐγκαθείργειν δυνάμενος. ἀλλὰ πλέον τοῦ προμηθοῦς καὶ βεβηκότος τῷ φιλοδοξοῦντι τοῦ τρόπου ἐπέρατο μέχρι οὐ ἐγκείμενος, ἀφειδῶς ἐπῄει τοῖς πολεμίοις. Ἀφεῖκα τὸ ἀττικόν. τὸ δὲ ἀφέωκα δώριον. κέχρηνται δὲ καὶ ἴωνες ὡς ἡρόδοτος. Ἀφείλετο αἰτιατικῇ. ἥρπασεν. ἀνέσπασε. λέγεται δὲ καὶ ἀφείλατο διὰ διφθόγγου. Ἀφεῖνται προΐενται. ἢ μέλλονται. ἀποφέρομαι. πάντη δὲ φρενῶν οἱ ἀφεῖνται. Ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας. τὸ μὲν ἀφεὶς ἐστὶν ὅταν ἀπολύσῃ τις τῶν ἐγκλημάτων ὧν ἕνεκα λέγει αὐτοῦ. τὸ δὲ ἀπαλλάξας, ὅταν πείσῃ τὸν ἐγκαλοῦντα ἀποστῆναι καὶ μηκέτι ἐγκαλεῖν. οὕτω δημοσθένης καὶ ἰσαῖος. ἔστι δὲ καὶ οὕτως εἰπεῖν ὡς ἀφίησί τις μὲν οὓς ἐκεῖνος ἐγκαλεῖ. ἀπαλλάττει δέ, ὅταν μηδὲ ἄλλον τινὰ ὑπολείπηται αὐτῷ λόγον πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο παρὰ τῷ δημοσθένει. καὶ παροιμία. ἀφεὶς τὴν ὕδραν, τὸν πόδα διώκεις. ἡ παροιμία παρὰ ὑπερείδῃ. ἐπὶ τῶν παριέντων μὲν τὰ σπουδαιότερα. περὶ δὲ τὰ φαῦλα διατριβόντων. ὕπεραι δέ εἰσι ναυτικαὶ σχοῖνοι αἷς μετάγεται τὸ κέρας. καὶ ἀφεῖσθαι παίζειν λέγεται ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς ἀργούντων καὶ πρὸς παιδιὰν ἀφειμένων. μάλιστα δὲ ἐπὶ παίδων ἀφειμένων παίζειν. Ἀφή. χροιά λέπρας. λέγεται δὲ καὶ ἡ ψηλάφησις. καὶ αὐτὴ ἡ αἴσθησις ἐστὶν ἓν τῶν αἰσθήσεων. Ἀφηβηκότι γηράσαντι. ὑπερβεβηκότι τὴν ἥβην. τουτέστι τὴν νεότητα. Ἀφηγοῦμαι γενικῇ. Ἀφηλικέστερος. ὁ δὲ καὶ σαρδιανῶν μὲν ἀφηλικεστέρους ἀφῆκε τῶν στρατιωτῶν. τοὺς δὲ τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν ἔχουσι θέατρον τέθεικεν. ἀρριανός. παιδὸς ἐκείνου ἀφήλικος ἐπιτροπεύσειν τε αὐτοῖς μέλλον καὶ ὑπὸ τῷ ἐκείνου προσχήματι, πᾶν ὅ τι περ καθηδομένην σφίσι πράξειν ἐς τοὺς ὑπηκόους. καὶ αὖθις τὸν μέν, νεανίαν. τὸν δέ, ἀφηλικέστερον. καὶ ἀφήλικα τὸν πρεσβύτην. τινὲς δὲ χρῶνται τῇ λέξει, ἐπὶ τοῦ μηδέπω τῆς ἐννόμου ἡλικίας παιδός. ὅπερ δεῖ φυλάττεσθαι. ἐπὶ δὲ τοῦ πρεσβύτου λέγεται. Ἄφηβος. ἀπευθής. Ἀφηνιάζω γενικῇ. Ἀφῃρημένος αἰτιατικῇ. Ἀφηνιαστὴς ἀνυπότακτος ὑπερήφανος. οἱ δέ, ἀφηνίασαν μὲν αὐτὸν τῆς φιλίας ἐβουλήθησαν δὲ διαμαρτύρεσθαι τῷ τρόπῳ τινά. τὴν γοῦν εἰκόνα φιλίππου ὡς ἀνάθημα κα-

μένην κατέπαυσαν. Ἀφήτορος· οὐ κοινότερον. ἀλλὰ τοῦ πυθίου οἷον ὁμοφήτορος διὰ τὸ οἷον
εἰς λόγους ἔρχεσθαι τοῖς χρησμῳδουμένοις. Ἀφιᾶσι· καταλιμπάνουσιν. Ἀφίξομαι· παρα-
γίνομαι· ἀφίξομαι ὑμῖν δύο ἡμερῶν ὕστερον, οὐδὲ ἐψεύσατο. καὶ αὖθις Αἰλιανός· ὁ δὲ, ὄναρ εἶδε τὼ
ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεσθαι. καὶ ἠντιβόλει δεόμενος τὴν πήρωσιν τῆς ὄψεως. λέγει ἀφίξομαι ὑμῖν
δύο ἡμερῶν ὕστερον. ἀνῃρέθη γοῦν μετὰ τοσαύτας ἡμέρας. Ἀφιδρύματα· τὰ τῶν θεῶν ἀγάλ-
ματα. ὁ δ' οὖν ἱκετηρίαν ἐκόμιζον οἱ πρεσβύτεροι τὰ παλαιότατα τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἀφιδρυ-
μάτων. Ἀφίεμαι· γενικῇ. ἐπὶ τῶν παθητικῶν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐνεργητικῶν δοτικῶς. καὶ ἡμεῖς ἀ-
φίεμεν τοῖς ὀφειλέταις. Ἀφ' ἱερᾶς· παροιμία. κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς. λέγεται δέ τις παρὰ τοῖς
πεττεύουσιν ἱερὰ γραμμή. ὅτι Ἐπίχαρμος· ζήτει τὸ κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς. Ἀφιζάνει· ἀπανίστα-
ται τῆς καθέδρας. Ἀφίει· ἀπέπεμπεν. Ἀφίημι· δοτικῇ. καὶ μετὰ αἰτιατικῆς ἀντί τινων ἀ-
φίημι τὰς ἁμαρτίας. Ἀφικνοῦμαι· ἐφικνοῦμαι δέ. καὶ ἐφικόμην γενικῇ. Ἀφίκετο· ἐ-
λήλυθεν ἦλθεν. ὁ δὲ στρατὸς ἀφίκετο τῆς Ἀττικῆς εἰς Οἰνόην ᾗπερ ἔμελλον ἐσβαλεῖν. οὕτω φη-
σὶ Θουκυδίδης τὴν σύνταξιν. καὶ ἀφῖκται· παραγέγονε. καὶ ἀφῖκτο. Ἀφιλότιμος· ταπεινός. πα-
ρὰ τὸ μὴ φιλεῖν τιμὴν ἢ ἐπαίρεσθαι δόξης ἢ ὁ πρὸς μηδὲν ἀξιόλογον ἐπεστραμμένος. καὶ ὁ φειδω-
λὸς παρ' ἐνίοις. οὐδεὶς ἦν ἀφιλότιμος οὕτως, ὡς μουσικὴν θεασάμενος μὴ ἐκπλαγεὶς τῆς εὐμορ-
φίας. Ἀφιμάσασθαι· ἀποδύσασθαι. Ἀφιπποχωρία· ἐν οἷς ἂν μὴ ἔστιν ἱππάσασθαι. ὁ δὲ, ἐκκλί-
νει πρὸς τὰ δύσχωρά τε καὶ ἀνάντη καὶ ἄφιππα. καὶ ἄφιπποι χωρεῖς ἵππων. πρὸς δὲ εἰς ἣν ὥσπερ
ὡς ἐν ἐρημίᾳ τά τε ἄλλα καὶ ἄφιπποι γινόμενοι ἀντὶ τοῦ πεζοί. Ἀφίπταμαι· γενικῇ. Ἀφί-
στασθαι αὐτοῖς τῆς ἀρχῆς· γενικῇ σύνταξις. ἀποχωρίζεσθαι. ἀλλοτριοῦσθαι. βουλομένοις ἦν τῶν κι-
νδύνων ἀφίστασθαι. Ἀφίστων· ἀπέστησαν ἀπεκώλυον. τοὺς δὲ βαρβάρους τῆς πολιορκίας
ἀφίστων οἱ Ῥωμαῖοι. Ἀφίχθαι. Ἀφθαρτοδοκηταί· ἀπὸ αἱρέσεώς τινος. Ἀφθὰς ὁ Διόνυ-
σος. τὸ ἀ ἐπιτατικόν. ὡς ἄσταχυς. καὶ παροιμία ὁ ἀφθάς σοι λελάληκεν. ἦν δὲ χρησμολόγος. Ἄφ-
θιτον ἄφθαρτον. ὅτι τὸ ἄφθιτον ἐπὶ ἀψύχων φιλόσοφοι τάττουσι. τὸ δὲ ἀθάνατον ἐπὶ ἐμψύχων.
Ἄφθονα· πολλά. Ἀφθόνιος σοφιστὴς ἔγραψεν εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην προγυμνάσματα.
Ἄφλαστον· τὸ ἄκρον τῆς πρύμνης. ἢ τὸ ἀκροστόλιον τῆς νηός. κατὰ ἀντίφρασιν τὸ θλασθὲν τὸ
ἢ μετάθεσιν τοῦ θ εἰς φ. Ἀφλυσμός· ἀφρός. Ἀφνειὸς ὁ πλούσιος καὶ ὁ ἐξ ἑνὸς ἐνιαυ-
τοῦ λέγεται ἄφενος. πλοῦτος δὲ, ὁ ἐκ πολλῶν χρόνων. Ὅμηρος· ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν. καὶ ἀλλα-
χοῦ φησιν ὁ αὐτός. οἳ σιτεύουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται. ὡς μόνων αὐτῶν καλουμένων ἀφνειῶν.
ἀντὶ τούτων δὲ κατὰ ἀλήθειαν. Ἀφοβόσπλαγχνος ὁ τολμηρός. καὶ ἀφόβοις τοῖς μὴ φόβον ἐμ-
ποιοῦσι τουτέστι τοῖς προβάτοις τὸν ἐνδαΐοις ἄζεστον μάχαις ἐν ἀφόβοις μεθῆκε σίδηρον χέρας.
Ἀφοδεῦσαι· Πλάτων Ἀδώνισι. καὶ ἄφοδος ὁ ἀπὸ παντὸς ἐξοῦ καὶ ἀφοδεύειν. καὶ ἄφοδον· ἀναχώ-
ρησιν. ὥσπερ καὶ ἔφοδον τὴν ἐπέλευσιν. Ἀφοπλίζειν· τὸ ὅπλα ἀφαιρεῖσθαι αὐτὸν δὲ τρόπου
τινὰ ἀφοπλίζειν τῶν ἀναγκαίων ἀνδρῶν ὑπέβαλλον. καὶ ἀφωπλίζοντο. ἀπετίθεντο τὰ ὅπλα.
Ἀφόρδιον ἡ ἀκαθαρσία. καὶ τὸ ἄξιον ἀπελασίας. παρὰ τὸ ἀφορίζω ἀφορίζιον καὶ ἀφορίδιον
καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀφόρδιον τὸ ἀφορίζεσθαι ἄξιον. Ἀφόρητον· ἀβάστακτον. Ἀφορμὴ ἀφ' ἧς
ὁρμώμενός τις σῴζεται. ἰδίως δὲ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὅταν τις ἀργύριον δώσει ἐν θήκῃ, ἀφορ-
μὴ καλεῖται. Ἀφορολόγητον· τὸ μὴ τελοῦν φόρον. Ἀφοσιούμενοι· τὸ ὅσιον προσποιούμε-
νοι δῆθεν. καὶ ἀφοσιούμενος· πληροφορῶν, ποιήσας τὴν ὁσίαν. ὁ δὲ ἀφοσιούμενος τὴν ἐξόρκωσιν
τοῦ ἐπάρχου, ἐμηχανᾶτο τοιάδε. καὶ ἀφοσιούμενοι ἀντὶ τοῦ τιμῶντες. ἢ τὸ ὅσιον ποιοῦντες καὶ κα-
θαρὸν καὶ τὸ ὀφειλόμενον. διὰ τοῦτο καὶ τὴν ὁσίαν, ἐπὶ τῶν ἀπελθόντων φαμέν. τουτέστιν τὸ δέον ὀ-
φειλόμενον αὐτοῖς λοιπόν. οὐκ ἐσμὲν ὑπεύθυνοι. οὕτως ἡμῖν ἔθος λέγειν καὶ τὸ ἀφοσιώσασθαι καὶ ὅσα
τοιαῦτα. τουτέστιν οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος. καὶ ἀφοσιῶ ἀντὶ τοῦ ἀποκαθαίρω. ἀφαγνίζω αἰσχύνης. τὸ δὲ
μὴ ἐντελῶς τι ποιῆσαι. ἀλλ' οἷον ἀπάρξασθαι ἢ σχηματίσασθαι, Ἰσαῖος λέγει. καὶ ἀφοσιώσας· κα-
θάρας. ἢ ξενώσας. ἢ τὴν ὁσίαν ποιῶν. τουτέστι κηδείαν. ἢ τὴν ἐπιθανάτιον μνήμην. καὶ ἀφοσιῶσαι
καθαίρειν. καὶ ἀφοσιώσεται, ἀπάρξεται. καὶ ἀφοσιοῦσθαι, ἀποκαθαίρεσθαι ὁσίας. καὶ τὸ μὴ πρό-

ἐργάζεσθαι μὴ δὲ φιλοτιμεῖσθαι. ὁμοίως δὲ λέγεται ἄλφιτα δεδευμένα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ. καὶ κύρια
καὶ δίκαια. καὶ ἀφοσίωσις, ἀνάθεσις. καὶ ἀφοσιωσάμενοι, δικαιωσάμενοι. καὶ ἀφοσιωμένοι, τιμῶν-
τες ἢ ἀπαρχόμενοι. ὡς δὲ ἦν ἀτεχνῶς σαφῶς ἀποσειόμενον καὶ μόνον ἀφοσιούμενον τὸν σίδηρον. ὤ-
χετο ἀπιὼν καὶ οὐκέτι προσῄει. Ἀφυσία νῆσος τῆς ἐν ᾗ ὑπερόριοι ἐγένοντο ὁ κύριος Θεοφάνης
ὁ ποιητὴς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Θεόδωρος ὁ γραπτός. ἀμφότεροι ὁμολογηταί. Ἀφώρισται. πε-
περάτωται ἐνταῦθά που τῆς συγγραφῆς ἀφώρισται τὸ πραχθέν. Ἀφραδέως ἀνοήτως. ἀπείρως.
Ἄφρακτος φίλων. ὁ ἀπεφραγμένος καὶ τετειχισμένος τοῖς φίλοις διὰ τὸ ἀπατηθέντα(?) κατα-
λιπεῖν. Ἄφραστον ἄλεκτον(?). Ἀφρασύναι. ἀσυνεσίαι. σχέτλιαι ἀνθρώπων ἀφρασύναι.
Ἀφραίνει. παρανομεῖ. μωραίνει παραφρονεῖ. Ἀφρικανὸς ὁ Σέξτος χρηματίσας φιλόσοφος
Λίβυς ὁ τοὺς κεστοὺς γεγραφὼς ἐν βιβλίοις κδ΄. εἰσὶ δὲ οἱονεὶ φυσικὰ ἔχοντα ἐκ λόγων τε καὶ ἐπα-
οιδῶν, καὶ γραπτῶν τινῶν χαρακτήρων, ἰάσεις τε καὶ ἀλλοίων ἐνεργειῶν. κατὰ τούτου ἔγραψεν
Ὠριγένης ἔνστασιν ποιησάμενος περὶ τοῦ τῆς Σωσάννης βιβλίου τοῦ εἰς τὸν Δανιήλ. Ἀφρικα-
νός. Καρχηδών. ἣ καὶ Ἀφρικὴ καὶ Βύρσα λεγομένη, μετὰ τὸν πρῶτον ἀνοικισμὸν κρατήσασα ἔτη ψ΄
τῶν περιοίκων Λιβύων ἀνῃρέθη. Σκιπίων δὲ ὁ καὶ τὴν Σκιπίωνι τῷ Ἀφρικανῷ πάππῳ λαβὼν ἐπίκλην
Ἀφρικανὸς τὸ ἐντεῦθεν διά τε τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ τῶν κατορθωμάτων ὁμοιότροπον ἐπωνομάσθη.
Ἀφριόεν ἀφρῶδες. ἀφριόωντα βησσὸν(?) ἐπιπείρουσα γένειον. Ἄφριτις. εἶδος ἀφύας. ἐν τῷ
ἀφύα. Ἀφροδίσιον ἔργον ἀφροδίτης. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν λάγνων τῶν ἐρωτικῶν περὶ τὰς συνουσίας καὶ
σφοδρῶς διακειμένων. καὶ ἀφροδίσιον ἰδίως τὸ τῆς ἀφροδίτης εἶδος. ὃ δὴ λαθεῖν τῷ λόγῳ φιλοτιμεῖται καὶ σὺν
ἀφροδίτῃ οὐ μάλα πρέπει(?). Αἰλιανὸς καὶ παροιμία ἀφροδίσιος ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος. ἐπὶ
τῶν δι᾽ ἔρωτα ὀμνυόντων πολλάκις καὶ ἐπιορκούντων. Ἀφροδίτη. ταύτης τὸ ἄγαλμα
πλάττουσι κτένα φέρον. ἐπειδὴ συνέβη ποτὲ ταῖς τῶν Ῥωμαίων γυναιξὶ κνήφην λοιμώδη γενέ-
σθαι. καὶ ξυρουμένων πασῶν γεγόνασιν αὐταῖς οἱ κτένες ἀχρεῖοι. εὐξαμένας δὲ τῇ ἀφροδίτῃ ἀνα-
τριχωθῆναι. τιμῆσαί τε αὐτὴν ἄγαλμα κτένα φέρουσαν καὶ γένειον ἔχουσαν. διότι καὶ ἄρρενα καὶ
θήλεα ἔχει ὄργανα. ταύτην γὰρ λέγουσιν ἔφορον γενέσεως πάσης. καὶ ἀπὸ τῆς ὀσφύος καὶ ἄνω
λέγουσιν αὐτὴν ἄρρενα. τὰ δὲ κάτω θήλειαν. πλάττουσι δὲ αὐτὴν καὶ ἔφιππον ὅτι Αἰνείας ὁ υἱὸς
αὐτῆς πλεύσας μέχρι τῆς δύσεως μετὰ τοῦτο ἵππῳ ἐπέβη. καὶ τὴν μητέρα ἐτίμησε τοιούτῳ ἀγάλ-
ματι. Ἄφροι ὄνομα ἔθνους. οἱ Καρχηδόνιοι. ἀπὸ Ἄφρου τοῦ τῆς Λιβύης βασιλεύσαντος. τοῦ υἱοῦ τοῦ
Κρόνου ἐκ Φιλύρας γενομένου. ὅθεν ὁ ἀφρὸς λευκός. ἔστιν ἐν τῷ χιών. Ἀφροντιστῶ γενική. Ἀφου-
ρήτου. θαρσοῖεν που πρὸς Μηνόδωρον τὸν Φιλίππου στρατηγὸν παραδοῦναι τὴν πόλιν. εἰ διατη-
ρήσει αὐτοὺς ἀφρουρήτους. ἀφορολογήτους. ἀνεπιστάθμους. νόμοις χρῆσθαι τοῖς ἰδίοις. ἐπισημη-
ναμένων δὲ μετὰ κραυγῆς πάντων τὰ ῥηθέντα. παρήγαγον τὸν Φίλιππον εἰς τὴν πόλιν. ἀντὶ
τοῦ βεβαιωσάντων. Ἄφρων καὶ ἄνους. διαφέρει ἄφρων καὶ ἄνους. ἀνόητον φασὶ τὸν καλούμενον(?)
σπουδὸν(?) ὡς συνιέναι τὸ δέον οὐκ ἐθελήσαντα. ἀμαθῆ δὲ τὸν τῆς σοφίας ἀμύητον. κακία δὲ ὁμοίως
συζήσαντα. ὁ δαβρία(?) δὲ ἔφησαν. ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται. Ἀφοιτοῦ(?) γενική
Ἀφύας. ὄνομα κύριον ἑταίρων ἀδελφῶν δύο παρὰ Ὑπερείδῃ. Ἀφύα δὲ πῦρ. ἐπὶ τῶν τέλος ὀξὺ λαμ-
βανόντων ἡ παροιμία. παρόσον καὶ τὴν ἀφύαν τάχιστα ἕψεσθαι συμβαίνει. εἰκότως δὲ παρὰ ἀρι-
στοφάνει λέγεται οὐχ ἑνικῶς(?) ἀφύη. ἀλλ᾽ ἀεὶ πληθυντικῶς τὰς ἀφύας. λέγεται δὲ καὶ ἀφρὸς
διὰ τὴν λευκότητα. ἔστι δὲ ἡ παρὰ πολλῶν λεγομένη ἐστραυλίς(?). καὶ ἀφύων τι μὴ, τὸ ἔλαιον. ἐπεὶ
ἐν αὐτῷ ἕψονται. καὶ ἀφύας φαληρικάς, τὰς μεγάλας. φαληρεὺς δὲ λιμὴν Ἀττικῆς. πληθυν-
τικῶς δὲ λέγεται. σπανιώτατα δὲ ἀφύην. Ἀριστοφάνης. ηὔχετο πανδίῳ τὰς λιπαρὰς ἀφύας
τιμὴν περιάψαι. ἔστι δὲ γένη πλείονα. ἡ μὲν, ἄφριτις λεγομένη. ἥτις οὐ γίνεται ἀπὸ γόνου. ἀλλ᾽ ἐκ
τοῦ ἐπιπολάζοντος τῇ θαλάσσῃ ἀφροῦ. ἑτέρα δὲ ἐστὶν ἡ λεγομένη κωβῖτις ἣ γίνεται ἐκ τῶν μι-
κρῶν καὶ φαύλων τῶν ἐν τῇ ἄμμῳ φερομένων κωβιῶν. ἐξ αὐτῆς δὲ ἕτεραι αἳ ἐγκρασίχολοι καλοῦνται. καὶ ἄλλη
ἥτις ἐστὶ γόνος μαινίδων. καὶ ἄλλη ἐκ τῆς μεμβράδος. καὶ ἄλλη ἐκ τῶν μικρῶν κεστρέων. ἔστι δὲ προειρημένη
ἄφριτις. ὅτι Νικομήδει τῷ Βιθυνῶν βασιλεῖ ἀφύης ἐπιθυμήσαντι καὶ μακρὰν ὄντι τῆς θαλάσσης.

ἀπίκιος ὁ ὀψοφάγος μιμησάμενος τὸ ἰχθύδιον, ἐπιθυμοῦντι ὡς ἀφύας. ἡ δὲ κατασκευὴ αὐτῇ·
θήλειαν λαβὼν γογγυλίδα ταύτην ἔτεμεν εἰς μακρὰ καὶ λεπτὰ τὴν ὄψιν τῆς ἀφύης μιμού-
μενος· ἐπιζέσας ἔλαιον, ἐπιχέας ἅλας, μήκωνας ἐπιπάσας, ἔλυσε τὴν ἐπιθυμίαν. Ἀφυὴς
ἀμαθὴς ἄπειρος. ὁ δὲ ἦν οὐκ ἀφυὴς συνιδεῖν πράγματα στρατηγίας. καὶ Πολύβιος· οὐ καιρὸς
ἀφυέστερος οὐ γέγονεν ἁπλῶς. Ἀφυΐα. ἡ πρὸς τὰ προκείμενα μαθήματα σκληρότης. Ἄφυ
κα. ἀκαλλώπιστον. Ἄφυκτα ἀναπόδραστα. ἀναγκαῖα. καὶ ἄφυκτον ὃ οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν.
Ἀφύστετον τὸ ἰλυῶδες καὶ συρφετόν. Ἀφυσμὸς ἀπάντλησις. Ἀφύσσων. ἀπαντλῶν.
ἀρυόμενος. Ἀφυψηλοῦμεν καταπλαγέντες. οἱονεὶ πάνυ μέγα φρονεῖς. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀ
φ' ὕψους διαλεγομένων. Ἀχαράβ. ὄνομα κυνός. Ἀχάζ. βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ. οὗτος τὸ ἐν τοῖς
θησαυροῖς ἀργύριον ἔπεμψε Θελγαφελλασὰρ τῷ Ἀσσυρίων βασιλεῖ. δεόμενος ῥυσθῆναι Σύρων
τε καὶ Ἰσραηλιτῶν. κἀκεῖνος αὐτῷ βοηθῶν ἐπεστράτευσε Δαμασκῷ. ἐνταῦθα αὐτῷ συντυχὼν Ἀχὰζ
ἐθεάσατο θυσιαστήριον. ᾧ ἀρεσθεὶς αὐτοῦ μέτρα τε αὐτοῦ λαβὼν ἀπέστειλεν εἰς Ἱερουσαλήμ. κελεύ-
σας Οὐρίᾳ τῷ ἱερεῖ τοιοῦτον αὐτόθι οἰκοδομῆσαι. ἐπανάξας, ἔθυσεν ἐπ' αὐτῷ τοῖς Σύρων θεοῖς. τὸν
ναὸν ἀποκλείσας τοῦ θεοῦ. τούτου δὲ τελευτήσαντος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἐζεκίας ἐκ Ἀβουα τῆς Ζαχαρίου
θυγατρὸς, βασιλεὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ ἁπάντων εὐσεβέστερος. Ἀχαΐα. ἡ Ἑλλάς. Μέμμιος γὰρ ὕπα-
τος ἐπὶ τοὺς Κορινθίους σταλεὶς τὸν Μέτελλον ἐν χερσὶν οὖσαν τὴν νίκην ἀφείλετο. ἐπιγενόμενος
δὲ πεπονηκόσι τοῖς Ἀχαιοῖς περὶ τὸν Ἰσθμὸν κατηγωνίσατο. καὶ τὴν Κόρινθον εἷλεν αὐτοβοεί. πρω-
τεύουσαν πάντων τότε τοῦ Ἑλληνικοῦ. ὅθεν δοκοῦσι καὶ νῦν Ἀχαΐαν ὀνομάζειν τὴν Ἑλλάδα. Ῥω-
μαῖοι δὲ ἐς τὸ χειρωθὲν ἔθνος ὃ προεστὼς ἦν τότε τῆς Ἑλλάδος τὴν ὅλην μεταβαλόντες τῆς χώ-
ρας ἐπωνυμίαν ἀφίκοντο. καὶ Ἀχαϊκὸν βέλος ἐπὶ τῶν εὐστόχως βαλλόντων. διότι πάντων ἐπι-
τηδειότατόν ἐστι τοῦτο βέλος πρὸς πολιορκίαν τὸ τῆς Ἀχαΐας σφενδόνης βέλος. Ἀχα-
ΐνη. ἡ ἔλαφος καὶ σκύτος ἀμφιδόρου στικτὸν Ἀχαίνεω. Ἀχανὲς πέλαγος καὶ πεδίον τὸ ἐπὶ-
πολὺ κεχηνός. τέλματα δύσπορα διαδέχεται. καὶ ἐπὶ τούτοις ἀχανὲς καὶ ἀνέξοδον πεδίου βά-
θος. ἐν ᾧ μυρίκαι τε δένδρων μείζους ἐπεπήγεσαν. καὶ τὸ συνεχὲς τῆς ὕλης φοβερώτατον. καὶ ἀ-
χανεῖς ἀφανεῖς ἀφεγγεῖς. καὶ ἀχανὴς ὁ μὴ κεχηνώς. καὶ ἄφωνος ὁ ἐν φεός ἐκπεπληγμένος σιω-
πῶν. Ἀχάνη. μέτρον ἐστὶ Περσικόν. ὥσπερ ἡ ἀρτάβη παρὰ Αἰγυπτίοις. ἐχώρει δὲ μεδίμνους Ἀττικοὺς
με. ὡς μαρτυρεῖ Ἀριστοτέλης. οἱ δέ φασιν ὅτι κίστη ἐστὶν εἰς ἣν κατετίθεντο τὰ ἐπισιτισμοῦ οἱ ἐπὶ τὰς
θεωρίας στελλόμενοι. Ἄχαρι. χαλεπὸν κακόν. Ἀρριανὸς δέ, πίστιν ἔδωκε τοῦ καταβῆναι, μηδὲν ἄχαρι
πείσεσθαι ἐκ βασιλέως. καὶ αὖθις· οὐδὲν πείσεσθαι ἄχαρι πρὸς αὐτοῦ. Ἄχαρι. λυπηρόν. ὁ δὲ τοὺς
αἰχμαλώτους ἀφεὶς ἐξιόντας τοῦ τείχους, ἐπεφύλαττεν ἐφεστηκὼς μή τι ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν πάθω-
σιν ἄχαρι μάλιστα τῶν πρὸς παρθένους. καὶ αὖθις· ὁ δὴ, ἔδει τὸ μηδὲν ποιεῖν ἄχαρι πιστεύειν βασιλέα τοῖς
ἑαυτοῦ ἐχθροῖς. καὶ αὖθις ὁ Περσῶν βασιλεὺς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ῥωμαίων γῆν. οὐδὲν δὲ ἔδρασεν ἄ-
χαρι. ἀχαρίστῳ νοσήματι τῷ θυμῷ χαριζόμενος λύμαις ὅσαις ἐδύνατο παντοδαπαῖς τὸ σῶμα λυ-
μηνάμενος. Ἀχαριστεῖν μὴ χαρίζεσθαι. καὶ ἀχαρίστως μὴ εὐχαρίστως. Ξενοφῶν. οἶμαι γὰρ ὅτι
οὐκ ἂν ἀχαρίστως ἐμοὶ ἔχειν οὔτε πρὸς ὑμῶν οὔτε πρὸς τῆς ἄλλης πάσης Ἑλλάδος. ἀχαριστεῖν
ἀντὶ τοῦ μὴ χαρίζεσθαι. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ ἀχαριστῆσαι, τὸ μὴ χαρίσασθαι μηδὲ ὑπουργῆσαι. Ἀχα-
ρίστως. Ξενοφῶν. Κῦρος δὲ ἦν πολλῶν αἰχμαλώτων. καὶ οὓς μὲν ἑώρα καλλωπιζομένους καὶ
πειρωμένους αὐτῷ χαρίζεσθαι, τούτους εἴα σὺν τοῖς ὅπλοις. οὓς δὲ ἑώρα ἀχαρίστως ἐπιμένοντας,
τούτων τοὺς ἵππους παρέδωκε τοῖς Πέρσαις. τὰ δὲ ὅπλα κατέκαυσεν. ἀχαρίστως οὖν ἀντὶ τοῦ ἀχάρι-
τος. Ἀχαρνείτης Ἀθήνηθεν. πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τεθηλὼς βλαισὸς Ἀχαρ-
νείτης κισσὸς ἐρεψάμενον. Ἀχάτης λίθος καὶ λυχνίτης καὶ ἀετίτης. Ἀχαία ἡ Δημήτηρ. ἀ εἰσο·
ὑλ αὐτὴν ἀχαιοὶ κατεδέξατο. οὕτω δὲ αὐτὴν ἐκάλουν ἀπὸ τοῦ κτύπου τῶν κυμβάλων καὶ τυμπάνων τῶν γινο-
μένων ἐν τῇ ζητήσει τῆς κόρης. ἢ ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν θυγατέρα ἄχους. ἢ ἀπὸ τοῦ ἤχου ὃν ἐπεῖχον ἐν τῷ περὶ τὸ
φυρὰν εἰς Ἀθήνας ἀπιοῦσαν. ὁ δὲ νοῦς οὐκ ἠνέσχετο ἀντὶ τοῦ δὲ τὴν Ἀχαίαν αὐτήν. Ἀχαιίδα. Ἑλλη-
νίδα. Ἀχαΐνη. ἡ ἔλαφος ἐν ἐπιγράμματι. καὶ σκύτος ἀμφιδόρου στικτὸν Ἀχαίνεω. καὶ βάρβει

φι

τοιαῦτα κωτίλλουσαν τὴν ἀχαΐνην ἔπεισεν ἐλθεῖν διὰ τὸν αὐτὸν εἰς ᾅδην. Ἀχαιὸς συρακούσιος τραγικός· νεώτερος· ἔγραψε τραγῳδίας ι. Ἀχαιὸς πυθοδώρου ἢ πυθοδώρου εἶδος· ἐρετριεὺς τραγικός· γέγονε κατὰ τὴν οα ὀλυμπιάδα. καὶ δράματα ἐδίδαξε μδ. οἱ δέ, τριάκοντα ἴσως καὶ σιν· ἄλλοι κδ. ἐνίκησε δὲ ἕν. ἦν δὲ νεώτερος σοφοκλέους ὀλίγῳ τινί. ἐπεδείκνυντο δὲ κοινῇ σὺν εὐριπίδῃ ἀπὸ τῆς πγ ὀλυμπιάδος. Ἀχέων μετοχή ἐστιν· ἀντὶ τοῦ δυσφορῶν ἐπὶ τῷ κεκρύφθαι. σοφοκλῆς κρυπτά τ' ἀχέων ἐνῆβα. ἀντὶ τοῦ ἐνήβη κρυπτῇ λυπούμενος. Ἀχέρδος σοφοκλῆς κοίλης τ' ἀχέρδου καὶ ἀπὸ λαΐνου τάφου. Ἀχερουσία ἐστὶ λίμνη ἐν ᾅδου. ἣν διαπορθμεύονται οἱ τελευτῶντες τὸ νόμισμα ὃ περ δανάκη καλεῖται, τὸ πορθμεῖον διδόντες. Ἀχερωΐς· ἡ λεύκη. Ἀχέρων· ποταμὸς ἐν ᾅδου, μεμυθευμένος· παρὰ τὸ ἄχη ῥεῖν. καὶ ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις ἐκφοβῆσαι θέλων φησίν· ἀχερόντειός τε σκόπελος αἱματοσταγής. διὰ τὸν διόνυσον. Ἀχέρων· τόπος τις μέσος τοῦ παντὸς ἐν ᾧ αἱ ἱκμάς ἐστιν ὑδάτων καὶ κατὰ ἀπόστασις· μέχρι τοῦ τέρματος τοῦ παντός· σκοτεινός τε καὶ ἀφεγγής. ὁ δὲ ἀχέρων καθαρσίῳ ἔοικε καὶ οὐκ ἠθ λασκείῳ ῥύπων καὶ σμήχων τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἀνθρώπων. Ἀχέτας οὐκ εἶδος τέττιγος· ἀλλ' ἐπίθετον τέττιγος ὥσπερ καὶ ὁ ἀκανθίας. ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν ἐν ἀκάνθαις. Ἄχειρος ὁ χειρὸς ἐστερημένος καὶ τὰ μετὰ πλασμοῦ· ἐπίδησα ἀποι. ἄχειρος, οὐ βαρεῖ τὸν αὐχένα· πλήρεις ἔκαστον τῶν μελῶν αἱ συνθέσεις. περὶ τῆς χορευομένης ὁμότητος φησί. Ἀχείρωτον· ἄμωμον. Ἀχνία ἀπορία· πενία ἀριστοφάνης ἀμφιαράῳ· ὅσω βιασθεὶς ἢ φίλων ἀχνίᾳ. Ἄχνης ὁ πένης. Ἄχνος πτωχὸς καὶ ἄχνες οἱ μηδὲν ἔχοντες. Ἀχήρας ὄνομα κύριον καὶ ὁ σκώληξ. καὶ ἀχώρας ὁμοίως.

Ἀχθεὶς ὁ λυπηρὸς ἐν τάσει τοῦ α εἰς η. Ἀχί· ἀντὶ τοῦ ῥᾳδίως. Ἀχίας· προφήτης οὗτος ἐπὶ ἱεροβοὰμ βασιλέως τῶν ἑβραίων ἦν. κάμνοντος δ' αὐτῷ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τοῦ παιδὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ προσέταξεν ἥκειν ἔνθα διέτριβεν ὁ ἀχίας περὶ τῆς τοῦ παιδὸς ὑγείας μετασχηματισαμένη τὴν στολήν. μελλούσης δὲ αὐτῆς εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι τὰς ὄψεις ἠμαυρωμένου διὰ τὸ γῆρας, ἐπιφανεὶς ὁ θεός, ἀμφότερα αὐτῷ μηνύει· τήν τε τοῦ ἱεροβοὰμ γυναῖκα, καὶ τί μέλλει λέγειν αὐτῇ. καὶ εἰσιούσης ὡς ξένης ἀνεβόησεν· εἴσελθε ὦ γύναι τί κρύπτεις σαυτήν. τὸν γὰρ θεὸν οὐ λανθάνεις. ἄπελθε οὖν πρὸς τὸν ἄνδρα τάδε λέγει κύριος· ἐπεί σε μέγαν ἐκ μικροῦ καὶ μηδενὸς ὄντος ἐποίησα, καὶ ἀποσχίσας τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ δαβιδ γένους σοὶ ταύτην ἔδωκα, σὺ δὲ τούτων ἠμνημόνησας καὶ τὴν ἐμὴν θρησκείαν καταλιπὼν χωνευτοὺς θεοὺς κατεσκεύασας καὶ τούτους τιμᾷς, σὲ πάλιν καθαιρήσω καὶ πᾶν ἐξολοθρεύσω σου τὸ γένος· καὶ κυσὶ καὶ ὄρνισι βορὰν γενέσθαι ποιήσω. μεθέξει δὲ τῆς τιμωρίας καὶ τὸ πλῆθος ἐκπεσὸν τῆς ἀγαθῆς γῆς διασπαρὲν εἰς τὴν πέραν εὐφράτου, ὅτι διότι τοῖς σοῖς ἀσεβήμασι κατηκολούθησε. τὸν δὲ σὸν υἱὸν καταλήψεται τεθνηκότα ὅπερ καὶ γέγονεν. Ἀχιλλεύς· στάτιος ἀλεξανδρεὺς ὁ γράψας τὰ κατὰ λευκίππην καὶ κλειτοφῶντα. καὶ ἄλλα ἐρωτικὰ ἐν βιβλίοις η. γέγονεν ἔσχατον χριστιανὸς καὶ ἐπίσκοπος. ἔγραψε δὲ περὶ σφαίρας καὶ ἐτυμολογίας. καὶ ἱστορίαν σύμμικτον πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ θαυμασίων ἀνδρῶν μνημονεύουσαν. ὁ δὲ λόγος αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅμοιος τοῖς ἐρωτικοῖς. Ἀχίλλειος αὐχήν· ἡ ποτὲ ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας ἀχαιῶν. ὁ κάμιλλος ὁ ῥωμαίων στρατηγὸς εὔξατο τὴν ἀχιλλέως αὐχένα ἐπιποθῆσαι ῥωμαίους κάμιλλον ἐν καιρῷ. ἀπήντησε δὲ αὐτῷ οὐ πολὺ ὕστερον. κελτῶν γὰρ τὴν πόλιν καταλαβόντων, ὁ δῆμος ἐπὶ κάμιλλον κατέφυγε. καὶ δικτάτωρ αὖθις ᾑρεῖτο. ὡς ἐν ταῖς κελτικαῖς πράξεσιν ἀναγέγραπται. Ἀχιλλείων τουτέστι κριθῶν καθαρῶν καὶ εὐγενῶν οὕτω καλουμένων. ἀριστοφάνης· ἀχιλλείων ἀπομάττῃ. ἀντὶ τοῦ σιτήσεως τῆς ἐν πρυτανείῳ μετέχεις. ἢ ἀχίλλειοι κριθαί, αἱ εὐτελεῖς. Ἀχθέσῃ· λυπηθήσῃ. τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσῃ. ἀντὶ τοῦ λυπηθήσῃ ποτὲ τοῦ δεινοῦ πράγματος γενομένου. Ἄχθεται· λυπεῖται. καὶ ἀχθεσθεὶς λυπηθείς. ὁ δ' ἀχθεσθεὶς τοῖς ἐπιτάγμασι, πολλὰ καὶ δεινὰ ἀπειλεῖ. Ἀχθεινὴ λυπηρά. ἐπὶ ὁ λευθεία ἀχθεινὴ δεῖ δὲ βοοκτασίαν. καὶ ἀχθεινὸς ὁ ἐπίπονος. Ἀχθηδών· λύπη. ἄχθομαι· βαροῦμαι· ἀγανακτῶ. ἀριστοφάνης· ἄχθομαι τοῖς τοῦ σοῦ τοῖς τὰ ἀλαζονεύμασιν. ἀντὶ τοῦ τοῖς κόλποις τοῖς πεποικιλμέναις ἐπειδὴ ὁ ταὼς ποικίλος ἢ ὅτι πορφύραις ἐχρῶντο καὶ τιάραις. καὶ ἄχθομαι αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ, ἀντὶ τοῦ

τῇ ἀνελευθερίᾳ καὶ μικρολογίᾳ· τὸν γὰρ ῥύπον. ἐπὶ τῶν αἰσχρῶν καὶ ἀνελευθέρων ἐτίθεσαν. τὸ γοῦν ῥυποκονδύλους λέγουσι τοὺς τοιούτους. καὶ Ἀριστοφάνης· κρομμύοις τὸ ἄχθομαι. καὶ Ἰώσηπος· ὁ δὲ θεὸς ἄχθεται τῇ τε τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμαληκιτῶν σωτηρίᾳ, καὶ τῇ τῶν βοσκημάτων διαρπαγῇ τοῦ πλήθους ὅτι μὴ συγχωρήσαντος αὐτοῦ ταῦτ' ἐπράχθη. καὶ ἀχθόμενοι, βαρούμενοι, πιεζόμενοι. ἀμφί τε ἡμέραν μέσην τῷ ἡλίῳ ἀχθόμενοι, τὰ ὅπλα κατέθεντο. καὶ ἄχθος, βάρος. λύπη.

Ἀχθοφόρον βαστάζοντα. καὶ παροιμία· οὓς οὐκ ἂν ἄραιντο δέκα Αἰγύπτιοι. πολλαχοῦ τοὺς ἀχθοφοροῦντας τοὺς Αἰγυπτίους μέμνηται. Ἄχλαξ· ἡ λιθώδης καὶ ψαμμώδης ἄμμος. ἢ ὁ μικρὸς λίθος. Ἀχλύς· σκότος. ὁμίχλη. ζόφος. ἀμβλυωπία. καὶ ἤερος ἀχλύσαντος. ἀντὶ τοῦ σκοτιασθέντος. Ἄχναι· λεπτὰ ἄχυρα. ἢ ἀκαθαρσίαι. καὶ ἄχνη ἁλὸς τὸ λεπτότατον τοῦ ὕδατος ὁ ἀφρὸς τῆς θαλάσσης. ἐν ἐπιγράμματι· μῆλον θ' ἡδύπνουν λεπτῇ πεπονωμένον ἄχνῃ. καὶ ἄχνη πυρὸς ὁ καπνός. καὶ ἄχνη ὕπνου, ὁ Ἱπποκράτης φησί. καὶ ἄχνη λιμοῦ. δηλοῖ δὲ καὶ λεπτὸν ξύσμα. Ἄχνυς ἀγρόθιός τις· τὸν ἄχνυν Ἑρμῆ σοι παρ' ὑλήεσσιν ἔθηκεν. Ἀχνύμενος· λυπούμενος. Ἄχος· λύπη σιωπὴν ἐπιφέρουσα. παρὰ τὸ ζ. καὶ ἀχνύμενος. τουτέστι λυπούμενος. λήγετε τοῦ δ' ἄχους· κακῶν γὰρ δυσάλωτος οὐδείς. ἀντὶ τοῦ δύσληπτος. ἀλλ' ἀάλωτος. ἡ δὲ εὐγηλῆς ὥσπερ ἄχει τινὶ πεπληγμένη ἐξηπορεῖτο. Ἄχω· ἀντὶ τοῦ ἔχω. Σοφοκλῆς· καὶ μοῦ ταλαίνης σμικρὰ μὲν τὰ δ' ἄλλ' ὅμως ἄχω. Ἀχὼν ἄμπελος. Ἀχώρ, τὸ πιτυρῶδες τῆς κεφαλῆς πάθος. ἄχνη ἀχώρ καὶ ἀποβολὴ τοῦ ν· ἀχώρ. κλίνεται δὲ ἀχῶρος διὰ τοῦ ω μεγάλου ὡς ἰχῶρος τοῦ σεσηπότος αἵματος. Ἄχραντον· ἄψαυστον. κυρίως οὗ χεὶρ οὐχ ἥψατο. ἀμόλυντον. Ἀχράς· εἶδος ἀπίου. Ἀριστοφάνης· ἀχράς τις ἐγκλείσασ' ἔχει τὰ σιτία. μῶν ἦν Θρασύβουλος εἶτ' ἐπ' αὐτοῖς λακωνικοῖς ἢ ἀχρὰς ἐπέχει τὴν γαστέρα. οὗτος δὲ ὁ Θρασύβουλος ἀντιλέγειν μέλλων τοῖς Λακεδαιμονίοις πρέσβεσι, περὶ σπονδῶν ἐληλυθόσιν εἶτα δωροδοκήσας ἀχράδας προσποιήσασθαι βεβρωκέναι καὶ μὴ δύνασθαι λέγειν. Ἀχρειόγελως ἄνθρωπος· ὁ ἐπὶ τοῖς ἀχρήστοις καὶ μὴ σπουδαίοις γελῶν καὶ χαίρων. Ἀχρεῖον ὥσπερ τὸ μωρῶς ἄμεινον. Ἄχρηστα. καὶ παροιμία· εἰς ἄχρηστα μὴ ἀναλίσκειν μὴ ποτε εὖ ἔρδειν γέροντα. μὴ παῖδα βάσκανον. μήτε γυναῖκα λάλον. μήτε παῖδα νήπιον. μήτε γείτονος κύνα. μὴ λάλον κωπηλάτην. μὴ δεῖ σ' ὀρχηστρίδος εἰσάλλεσθαι. τουτέστιν εἰσπηδῆσαι. ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνὼς μὴ λωβηθεὶς ὑπὸ κενίδιος τῆς ἀνακλεῖ ἀποθεχυσθῇς. τουτέστιν ἐκπέσῃς. μὴ δι' ἄπειρον καλέσαντα μνηστικεῦσαι τὴν ἡλικίαν δέξῃς ἐν ὁπλοσοφήθης. τουτέστι· λῆρον μωρ. ἰατρὸς ἢ εἷς τῶν γιγάντων. ἐν ὁπλοσοφήθης ἤ, οἷον ἐγράφης. μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας κακουργεῖν· ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις ἄγαλμα καταλύσειν. μηδ' ἄπαιδας τινὰς ποιήσῃς περὶ τοὺς σαυτοῦ γονεῖς. ὅπερ μέλλεις τῆς αἰδοῦς τὸ ἄγαλμα τὸ πληρῶσαι. Ἀχρηστία· Ἀππιανός· ὁ γοῦν ὥρα τι λελωβημένος ἦν τὰ σκέλη ὑπό τε τῆς ἔτυχεν ὑπὲρ τοῦ πολέμου τε ἐνειργηκὼς διὰ τὴν ἀχρηστίαν τῶν ποδῶν. Ἀχριγωνική· ἄχρις ἂν μέχρις ἕως. ἔστι δὲ καὶ ἄχρις, ἂν καθόλου δι' ὅλου. καὶ Ὅμηρος· ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδὴς ἄχρις ἀπηλοίησε. καὶ ἄχρι κόρου παροιμία ἦν. ὅτι ἄχρι κόρου ἐκεῖνος ἀναισθητός ἐστι. καὶ οὗτος ἄχρι κόρου ἐφευνάκισεν. Ἀχρίρη· βαθυτάτη. Ἄχρωμος ἦν δὲ ἡ ἐργασία αὐτοῦ, ἄχρωμος τουτέστιν ἀναιδής. ἐπὶ πορνείου γὰρ ἐκαθέζετο. καὶ ἀχρώματος ἀναιδής. Ἀχρυλίς· ἡ φρυγία. Ἀχυρμιαί· οἱ τόποι εἰς οὓς τὰ ἄχυρα ἀποφέρεται λικμώμενα. καὶ ἐν ἐπιγράμματι καὶ ζιβόλους ὀξεῖς ἀχυρόδιτας. Ἄψ· πάλιν. Ἀψ ἀνασειράζω. καὶ πάλιν ἀγχομένω ἐν ἐπιγράμματι· ἀντὶ τοῦ ἀναθήκω ἀναστρέπω. Ἀψάλακτος· ἀπαθὴς ἀτιμώρητος. ψάλακτον γὰρ τὸ ἄθικτον. Ἱπποκράτης· ἀψαμένη· ἐξαρτήσασα. καὶ ἅψασθαι παρὰ πᾶσιν ἐπὶ τοῦ προσάψασθαι καὶ θιγεῖν τάσσεται. καὶ ἅψαι προσάψαι. Ἀψαύστως· ἀνεπάφως. Ἀππιανός· ὁ δὲ τοῖς σώμασι τῶν Κιμβρέων ἀψαυστεῖν ἐκέλευεν, ἕως ἡμέρα γένηται πολύχρυσα εἶναι δοκῶν. Ἄψεα· κυρίως αἱ συναφαὶ τῶν μελῶν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ μέλη παρὰ τὸ ἅπτω ἅψω ἅψον καὶ ἅψεα ἀπὸ τοῦ ἐφάπτεσθαι ἀλλήλων. Ἀψεύδεια· ἡ ἀλήθεια. λέγεται δὲ καὶ ἀψευδεῖν. καὶ ἀψευδής. Ἀψήκτῳ κοθόρνῳ· ἀκμαίῳ. σκληρῷ ἀμαλάκτῳ ὑποδήματι πατάξω τὴν γνάθον. Ἀψήφιστον· ὁ κατέχων τὸ ἀψήφιστον ἐν γνώσει, ἐπιτελεῖ πᾶσαν

τὴν γραφήν. Ἀψῖδες· καμάραι. Ἀψικόρως· εἰ δὲ ἰδιωτικὸν παράδειγμα ἀψικορ-
ίδιον ἐθέλεις, ἐρήσεται αὐτὰ ταχέως τῆς καρδίας ἁπτόμενον. Ἀψίκορος· ἀμετάβλητος. ἢ
ὁ ταχέως καὶ ἅμα τῷ ἅψασθαι κορεννύμενος. εἰδὼς τῶν νομάδων τὴν ἀψικορείαν καὶ τὴν ἀθε
σίαν τὴν πρὸς ἀνθρώπους. καὶ αὖθις συντηρητικὸν δεῖ εἶναι πρὸς τοὺς φίλους καὶ μηδαμοῦ ἀ-
ψίκορον. Ἀψιμαχία· συναφὴ μάχης. Ἀππιανός· τὸ μὲν πρῶτον, ἐς ἀδὲς ἦν ἢ ἀψιμαχίαις μι
κραῖς. μετὰ δέ, συμβολαῖς τε δὲ τὴν ἀλλήλων. Ἀψιμισία· πρὸς ὀλίγον διαφορά. Ἀψίνης·
ἀξιόλογος σοφιστὴς ὀνασίμου πατὴρ τοῦ σοφιστοῦ τοῦ πατρὸς ἀψίνου. Ἀψίνης γαδαρεύς· σοφι-
στής, σπαρτιάτης ὡς λόγος ἐκ πατρός. μαθητεύσας δὲ ἐν σμύρνῃ, ἡρακλείδῃ τῷ λυκίῳ. εἶτα βασιλικῷ
ἐν νικομηδείᾳ. ἐσοφίστευσεν ἀθήνησι βασιλεύοντος μαξιμιανοῦ ὑπατικοῦ λαβὼν ἀξίωμα. Ἀψί-
νης· ὀνασίμου τοῦ σοφιστοῦ ἀθηναίου. σοφιστὴς νεώτερος τοῦ γαδαρέως ἀψίνου. Ἄψινθος πό-
λις θρᾳκικῆς· ἀψινθὶς δὲ ἡ χώρα. Ἀψίνθιον· εἶδος βοτάνης. τινὲς δὲ τῶν κωμικῶν λέγουσιν αὐ-
τὸ ἀπίνθιον ὅτι οὐκ ἄν τις πίοι. Ἄψορρος· ὀπισθόρμητος. οὐκ ἐντὸς οὐκ ἄψορρον ἐκνεμῆ πόδα,
Αἴας λέγει πρὸς Τέκμησσαν τὴν αἰχμάλωτον γυναῖκα. Ἀψοφητί· ἠρέμα. Ἄψυρτος· πρου
σαεὺς νικομηδεὺς στρατιώτης. στρατευσάμενος ἐπὶ κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως ἐν σκυθίᾳ παρὰ τὸν
ἴστρον ἱππιατρικὸν βιβλίον οὗτος ἔγραψεν καὶ φυσικὸν περὶ τῶν ἀλόγων. καὶ ἕτερα. ἔγρα
ψε καὶ Σίμων ἀθηναῖος ἱπποσκοπικὸν βιβλίον θαυμάσιον. Ἄψυχος· τὰς προφυλακὰς βλέ
πων ὁ φαρμέας ὢν οὐκ ἄψυχος, ἐξέκλινε τὰς πρὸς τὸν σκιπίωνα συμπλοκάς. καί ποτε συνεπί-
σας ταῖς ἐφεδρείαις, περιβαλόμενος ὀφρὺν ἀπότομον, ἀπέστη ἐπὶ πλείω χρόνον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α· ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β· ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

Ἀαλ· τυρίων ἦν θεός. Βάαξ· μαλακός. Βαβάκαζω· βάρβαρος ἐστὶ φωνὴ σύγκειται. τίθεται δὲ ὁ βάρβαρος θεός. Βαβάκινος· εἶδος χύ
ξας. Βαβάκτης· ὁ ὀργισθείς. Βάβαξ· λάλος φλύαρος. παρὰ τὸ βάζω βάξ καὶ κα
τὰ ἀναδιπλασιασμὸν βάβαξ. Βαβαί· θαυμαστικὴ φωνή. Βαβαὶ μύξος· ἐπὶ
τῶν κομπαζόντων καὶ μεγαλαυχούντων. μύξος δὲ ἐγένετο τῆς ἀρτέμιδος ἱερεὺς
ἀστεῖός τις καὶ μεγάλαυχος. Βαβείας· ἢ βάβειος· μύθους ἤτοι μυθιάμβους εἰσὶ γὰρ διὰ χο
λιάμβων ἐν βιβλίοις ι. οὗτος ἐκ τῶν αἰσωπείων μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιΐας
εἰς ἔμμετρα ἤγουν διὰ χωλιάμβους. Βαβάς· ἰνομηκύειον. Βαβύλας· πηλὸς βάθρον. βῆμα.
Βαβυλᾶς· ἐπίσκοπος ἀντιοχείας. οὗτος φασίνου μεριανῷ· οἱ δέ δε, κίω, κατά δή τινα δαίμονα
εἰσελθεῖν δὲ πληθυούσαν τὴν ἐκκλησίαν προθυμούμενω, στάς δὲ πρὸ τῆς θύρας ἀντισχεῖν φάσκων εἰς δύ
ναμιν μὴ περιόψεσθαι λύκον τῷ ποιμνίῳ ἐπεισερχόμενον. τὸν δὲ παραυτίκα μὲν ἀνακεχωρῆσθαι
τῆς εἰσόδου εἴτε στάσιν τοῦ ὄχλου ὑπειδόμενον εἴτε καὶ ἄλλως αὐτῷ μεταβουλευθέν. ἐν χαλεπῷ
μέντοι τὴν ἀντίστασιν τοῦ ἐπισκόπου ποιησάμενον, ἐπειδὴ ὡς ἑαυτὸν ἐπὶ τὰ βασίλεια ἀπήλλαξ
γε, μεταστάσασθαί τε αὐτὸν καὶ πρῶτα μὲν τὴν αἰτίαν τῆς κωλύσεως ἐγκαλεῖν. ἔπειτα μέντοι κε-
λεύειν αὐτὸν τοῖς δαίμοσι θύειν. εἰ βούλοιτο τὴν ἐπὶ τῷ ἐγκλήματι δίκην διαφυγεῖν. τὸν δὲ πρὸς
τὴν ἐπίκλησιν ἀπολογήσασθαι καὶ τὴν πρόκλησιν διακρούσασθαι. τὴν μὲν φήσαντα ποιμένι
ὄντι ἑαυτῷ πάντα προσήκειν ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου προθυμεῖσθαι. τὴν δὲ, μὴ ἂν ἑλέσθαι τοῦ ὄντως ἀπο
στάντα θεοῦ ψευδωνύμοις ὀλετῆρσι δαίμοσι θύειν. εἶθ' ὁ μὲν, ὡς ἑώρα μὴ πειθόμενον, προσέταξεν αὐ
τὸν ἁλύσεσι καὶ πέδαις ἐνδυσαμένους, τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἄγειν. τῆς κεφαλῆς ἀφαιρήσοντας.
ὁ δὲ ἐπειδὴ ἤδη τεθνηξόμενος ταύτας ἀναλαβὼν ἤδη τὰς τοῦ ψαλμοῦ ῥήσεις. ἐπίστρεψον ψυχή
μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου ὅτι κύριος εὐεργέτησέ σε. φασὶ δὲ καὶ τρεῖς παῖδας ἀδελφοὺς τὸ γένος κο
μιδῇ νέους ὑπ' αὐτοῦ ἀναστρεφομένους ἁρπαγῆναί τε αὐτίκα ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ ὡς οὐδ' οὗτοι

θύειν

θύειν ἤθελον, καίτοι παντοίας ἀνάγκας αὐτοῖς προσαγομένας, καὶ αὐτὸς ἐκέλευσε τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖν. ὃς ἐπειδὴ ἧκεν εἰς τὸ προκείμενον χωρίον, ὁ βαβύλας ἑαυτοῦ προστησάμενος, προτέρους προστάττει τῷ ξίφει τοὺς μή τινα ζέσαντα αὐτῶν ἀναδῦναι τὸν θάνατον. καὶ ἀποτεμνομένων τούτων εἰπεῖν φωνῇ. ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἅ μοι ἔδωκεν ὁ θεός. ἔπειτα αὐτὸς προὔτεινε τὸν αὐχένα τῷ ξίφει. ἐντειλάμενος τοῖς τὸ σῶμα αὐτοῦ συλλεξομένοις, τὰς ἁλύσεις καὶ τὰς πέδας αὐτῷ συνθάψαι. ἵνα μοι ταῦτά φησι κειμένῳ κόσμος, καὶ νῦν μετ᾽ αὐτοῦ ὥς φασι ταῦτα τυγχάνει κείμενα.

Βαβυλωνία κάμινος. καὶ βαβυλώνιοι παῖδες. Βαγαῖος ὄνομα κύριον. παλλομένων δὲ, λαγχάνει ἐν πᾶσι τοῖς βαγαῖος. Βαγδαονία. μοῖρα καππαδοκίας νοτιωτάτη. Βαγάζει. πλανκτάζει. Βάγιον. μέγα. Βαγώας, ὄνομα κύριον ὃς ἦν εὐνοῦχος. Βάδην. πεζῇ, πάτῳ ἐρχόμενος, τοὺς μὲν προαπέστειλεν. αὐτὸς δὲ ἐν πλινθίῳ τὴν στρατιὰν ἐπαγόμενος, ἐχώρει βάδην. καὶ αὖθις. βάδην καὶ σχολαίως ἀκολουθῶν. ἀριστοφάνης. μεγαρεῖς ὅτε πεινῶν βάδην, λακεδαιμονίων ἐδέοντο. ἀντὶ τοῦ ἐλιμώττον. ὑπὸ λιμοῦ διεφθείροντο. βάδην ἀντὶ τοῦ κατὰ βραχὺ αὐξανομένου τοῦ λιμοῦ. καὶ ἐπίδοσιν λαμβάνοντος. προϊόντος ἐπὶ τὸ μεῖζον. Βαδδίν. στολὴ ἁγία. δανιήλ. ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐνδεδυμένος βαδδίν. Βάδιζε καὶ βαδίζου. ἀντὶ τοῦ βάδιζε. κρατῖνος. Βαδιστέα. ἀντὶ τοῦ πορευτέον. ἐμοὶ βαδιστέα. οἷον σοφία καὶ δαίμων με ἄγει. Βαδιστικοῦ. ὀξύποδος. ἀριστοφάνης. ὡς ὄντος τι μὴ βαδιστικοῦ. Βάδιλλος. Βάδιος. ἵππος. σημαίνει δὲ καὶ ἵππου χροιάν. Βάδος. ἡ βάδισις. ἀριστοφάνης ὄρνισι. διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν. ἐν παιδιᾷ παρεσχημάτισται. ὡς τὸ ἀπὸ τοῦ πατεῖν πάτος. ὅμηρος. πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων. οὕτως ἀπὸ τοῦ βαδίζειν βάδος. Βαήλ. Βαθάλη, ὄνομα κύριον. Βαθεῖα κόμη. ἡ δασεῖα. ἀπεκείραντο τὴν κόμην. ἦν δὲ πολλὴ καὶ ξανθὴ καὶ βαθεῖα. βαθεῖα ἐκκομῶντα καὶ γηραιὸν ἡλικίᾳ. πλοῦτον εἶναι τὴν λαφρίαν ἄρτεμιν.

Βαθεῖαν αὔλακα. ὅπερ ἐστὶ στίχος γῆς ὑπὸ ἀρότρου. μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ βαθείας φρένας καὶ κεκρυμμένας σημαίνει. Βάθος. βάθος ἐστὶ θαλάσσης τὸ μέγιστον ὃ μὴ τὸ κατάπαν. καὶ ὁ ἀπὸ λογάρου ἐπὶ οὐρανὸν στίχος, καὶ βάθος λέγεται. Βαθμίδος. Βάθρα. χθὲς μὲν καὶ πρώην διεδρακότες τὰ καπηλεῖα καὶ τὰ βάθρα καλλωπίων καὶ τὸ ἔδαφος κορεῖν. ἄρτι δὲ χλαμύδας τὰς ἁλιπορφύρους ἐνδεδυκότες, καὶ περόναις χρυσαῖς διαπεπερονημένοι καὶ σφραγῖσι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι. καὶ βάθρον. θεμέλιον. καὶ βάθρα ἀγάλματα. ἀπολυομένου δὲ αὐτοῦ τοῦ πλαυτίου, καὶ πρὸς βάθρον προσειρηκότος τὸν ἕτερον πόδα, προσδραμών τις τῶν στρατιωτῶν, μετ᾽ ἐγχειριδίου τοῦτον ἀπέτεμεν. καὶ σοφοκλῆς. σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου. τουτέστι τὸ θεμέλιον. τὸ ἕδρασμα. διὸ οὖν ἴσα ταῖς ἡ σαλαμίς. βάθρον. καὶ ἐφ᾽ οὗ καθῶσιν ἐν τοῖς συλλόγοις. Βαθυγνώμων ἀνὴρ καὶ κρυψίνους. ῥουφῖνον καὶ στιλίχωνα. ἐπιτρόπους θεοδοσίου τοῦ βασιλέως. Βαθύγλωσσοι. ἐλλόγιμοι. εὔγλωττοι. Βαθυδίνης. ἐν βάθει ἔχων τὰ ῥεύματα. Βαθυκαμπῆ. ἐπὶ πολὺ καμπτόμενον. καὶ βαθυκαμπῆ κλεῖδα συῶν. Βαθυλήιον. σιτοφόρον πεδίον. Βαθυπέπλων. μεγάλων. ἐκ τοῦ ἐπακολουθοῦντος. Βαθύπλουτος. πολὺν πλοῦτον ἔχουσα. εὐδαίμονα. καὶ βαθύπλουτον εἶναι τὴν λαφρίαν ἄρτεμιν. Βαθυρρείτης. ὁ βαθέα ῥεύματα ἔχων. Βαθύς. ἀντὶ τοῦ πονηρός. οὗτος μὲν ἀνδρός. Βαθύστρωτος κοίτη. τὸν δὲ, τὴν βαθύστρωτον κατὰ πᾶσαν κοίτης, ἐπεδίωκεν ἡ νύμφη, ἀντὶ τοῦ πολυτελοῦς. Βαθύσχοινον. ὑψηλὰς σχοίνους φέροντα. Βαθύτατα. παχέα. αἰλιανός. αἰθρίας δὲ οὔσης καὶ παμπηλίῳ ἡμέρα, ἄφνω καὶ ἀδοκήτως νέφη συνδραμεῖν οἷα δή που βαθύτατα. καὶ καταρρῆξαι πάμπολυν ὑετόν. Βακαύτης. ὁ σχετλιαστής. Βακαύτιρος. σχολαστὴς μὴ παραμένων τῷ πράγματι αὐτοῦ. Βακκαῖοι. ὡς πορισταῖοι. ἔστι δὲ ἔθνος ἰβηρικόν. Βάκκηλος. μέγας μὲν, ἀνόητος δὲ καὶ γυναικώδης. βάκκηλος εὐνοῦχος. ἀπόκοπος. καὶ παροιμία. βάκκηλος εἶ. κατὰ τῶν ἐκλύτων καὶ ἀνάνδρων. τοιοῦτοι γάρ οἱ ἀπόκοποι. Βάκις. ἐπίθετον πεισιστράτου. ἦν δὲ χρησμολόγος. φιλητᾶς δὲ ὁ ἐφέσιος, φησὶ τρεῖς βάκιδας. ὁ μὲν, ἐξ ἐλεῶνος τῆς βοιωτίας. ὁ δὲ, ἀθηναῖος. ὁ δὲ, ἀρκὰς ἐκ πόλεως καφύης. ὃς καὶ κύδας ἐκαλεῖτο καὶ ἀλήτης. θεόπομπος δ᾽ ἐν τῇ θ᾽ τῶν φιλιππικῶν, ἄλλα τε πολλὰ περὶ τούτου τοῦ βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα. καὶ ὅτι ποτὲ τῶν λακεδαιμονίων τὰς γυναῖκας μανείσας ἐκάθηρεν. ἀπόλλωνος τοῦτον τούτοις καθαρτὴν δόντος. Βακτηρεύειν. στηρίζεσθαι. Βακτηρία. καὶ σύμβολον. οἱ λα

χοῦντες δικάζειν ἐλάμβανον παρὰ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν, σύμβολον καὶ βακτηρίαν. καὶ οὕτως
ἐδίκαζον. τῷ χρόνῳ ὕστερον δ' ὁμοῦ εἶχε τὴν βακτηρίαν τὸ δικαστήριον. τὸ μέντοι σύμβολον τὴν κεῖσιν ἀποδιδόν-
τες, ἐκομίζοντο τριώβολον. ὅθεν καὶ δικαστικὸν εἴρηκεν. Βάκτρον. ῥάβδος. γεραλέον νῶϊ αὐτί-
κα νοσπλίκης βάκτρον ἀμφιέμενος. λέγεται καὶ σκηπάνιον. ἀντὶ δὲ πλήκτρου, σκηπανίῳ.
τὸ μὲν ἐπὶ χεῖρας ἐρεισάμεθα. Βακύλιον. κύμβαλον. Βάκχαι. καὶ σάτυροι. καὶ πᾶνες. καὶ
σιληνοί, ὁ παιδεία Διονύσου. Βακχέβακχον ᾆσαι. ἀντὶ τοῦ εὐφημῆσαι τὸν Διόνυσον. βάκχος γὰρ
ὁ Διόνυσος. Βακχειούσας σὺν τῷ μέλει. τῶν βακχείων τε καὶ ἐνθέων. Βακχεύων. μαινόμενος. ἐ-
κατεβακχεύοντο τουτέστιν ἐνθουσίων. ἐπιπνοίας τινὸς πληρωθέντες. ἐπαῦ τὴν ποῦ τὴν πλεῖσ-
ον ἔργον κατεβακχεύοντο πρᾶξιν. χωρεῖν, σωφρονικῇ μανίᾳ δὲ συμπλοκὴν ἐξοιστρούμενοι. Βακ-
χεία ποιμαντικὴ καὶ βακχεῖος. Βάκχης τρόπον. ἐπὶ τῶν ἀεὶ συννοῶν καὶ σιωπηλῶν. παρόσον αἱ
βάκχαι σιγῶσιν. Βάκχος. οὕτως οὐ μόνον τὸν Διόνυσον ἐκάλουν, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς τε-
λοῦντας τὰ ὄργια. οὐ μὴν καὶ τοὺς κλάδους οἱ μύσται φέρουσιν. ἔστι δὲ καὶ στεφάνου εἶδος. βακ-
χοῖσι κεφαλὰς πολυανθέσιν ἐστέψαντο. καὶ ἐπὶ δῆς. πολλοὺς δὲ βάκχους ἦν ὁρᾶν ἀκουσίως τῶν
ἔσχατον ὄρχησιν ἐξορχουμένους. Βακχίδης. ὁ τοῦ Διονύσου υἱός. Βακχυλίδης.
ἀπὸ Κέω τῆς νήσου. πόλεως δὲ Ἰουλίδος. ἔχει γὰρ πόλεις τέσσαρας. Ἰουλίδα. Καρθαίαν. Κορησσί-
αν. Ποιήεσσαν. Μέδωνος υἱὸς τοῦ Βακχυλίδου τοῦ ἀθλητοῦ παιδὸς. συγγενὴς Σιμωνίδου τοῦ λυρικοῦ
καὶ αὐτὸς λυρικός. Βάκχυρις. ἐπὶ τῶν δικαιοτάτων. τοιοῦτος γὰρ οὗτος βασιλεὺς Αἰγύπτου.

Βαλανάγρα. ἡ κλεῖς. παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον. βάλανος δέ ἐστι τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδή-
ρεον. ὃ καλοῦμεν μάγγανον. καὶ βάλανοι τὰ μάγγανα τῆς κλειδώσεως. καὶ βεβαλάνωται, ἀντὶ τοῦ
κεκλείδωται. Βαλανειώτης. βαλανεὺς ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος καὶ περιέργου. Βαλανεύσω
διακονήσω ἐμαυτὸν βαλανεύσω. Βαλανόμφαλος. τὰς φιάλας οἱ κωμικοὶ καλοῦσι. βαλα-
νεῖον δὲ ἐκλήθη, διότι τὰς βαλάνους ἐσθίοντες, τὰ κελύφη ἔκαιον. λέγουσι δὲ ὅτι οἱ πολλοὶ ἐ-
λαττοῦσι τὸν ἀπὸ τῶν λουτρῶν. εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἕλκοντες. καὶ βαλανείτης, ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς
καλούμενος προχύτης. ἔστι δὲ τὸ βαλανεῖον ὅδος ἐπὶ τρυφήν. ὅτι τὸ καθεκάς μὴ ὄντων βαλα-
νείων ἐν ταῖς σκάφαις καὶ πυέλοις οἱ ἀρχαῖοι ἐλούοντο. Βαλανὶς. ἡ τοῦ βαλανέως γυνή. Βά-
λανος. τὸ αἰδοῖον καὶ τὸ ψέλιον. καὶ βάλανοι φοινίκων. οἶνον ἔπινον ἀπὸ τῆς βαλάνου τῆς
ἀπὸ τοῦ φοίνικος. καὶ αὖθις. αἱ βάλανοι τῶν φοινίκων οἵας μὲν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἔστιν ἰδεῖν, τοῖς οἰκέ-
ταις ἀπέκειντο. αἱ δὲ τοῖς δεσπόταις ἀποκείμεναι, ἦσαν ἀπόλεκτοι. Βαλάντιον. μάρσιππος.
Ἀνάπιος. εἴτε φιλοχρήματος εἴη καὶ δοῦλος τῶν βαλαντίων. καὶ ταῦτα σαφῶς ἐκπυνθανό-
μενοι, πρὸς ταῦτα διεστρατήγουν τὸν πόλεμον. Βαλαντιοτόμος. κλέπτης. καὶ βαλαντιοτό-
μοι. χρηματίζοντες μεγάλων ἐωνημένοι, ἤγουν τοιχωρύχοι. πόρνοι. τοιχωρύχοι. βαλαντιοτόμοι ἀνδρα-
ποδισταί. ἐκ τούτων τὰ ἔθνη. βαλαντιοτόμοι ἤγουν, οἱ τὰς ἀγορὰς βαλάντια τέμνοντες ἤτοι κλέπτοντες.
Βαλβὶς. βαλβῖδες βάσις στενή. καὶ ἀφετηρία ἢ καμπτός. ὥσπερ ἐκ βαλβῖδός τινος οἱ τὰ τέ-
θριππα ἀφιέντες, ἵνα πέτασθεν ἐκ τῆς πύλης. καὶ βαλβῖσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς. εἴρηται δὲ
ἀπὸ τῶν δρομέων. ἡ γὰρ ἐπὶ τὴν ὕσπληγγα γινομένη γραμμὴ, διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς βεβηκέναι τοὺς δρο-
μεῖς, βαλβὶς καλεῖται. ἀπὸ τοῦ ἅλλομαι ἁλμὶς. ἀλβὶς. ἐν πλεονασμῷ βαλβὶς. ἢ ἀπὸ τοῦ βαί-
νω. Βάλε. βάλε τὸ εἴπον εἴη. ἀντὶ τοῦ εἴθε μοι. Βάλλ' ἐς κόρακας. τουτέστιν ἀπιθι εἰς ἀπώλει-
αν καὶ φθόρον. ἀπὸ ἱστορίας ἐν ταῖς παροιμίαις κειμένης. Βαλεντινιανὸς βασιλεὺς ῥω-
μαίων. οἱ δὲ, οὐαλεντινιανός. καὶ ἐν τῷ σαλούστιος. Βαλεριανὸς. βασιλεὺς. ῥωμαί-
ων. Βάλλ' ἐς μακαρίαν, οἷον εἰς ᾅδου. ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κίνδυνον καταρρεῖν διδόν-
των. μακαρία γὰρ ἡ Ἡρακλέους. ὁπηνίκα ἐπεστράτευσεν ὁ Εὐρυσθεὺς ταῖς Ἀθήναις, ἑαυτὴν
ἐπέδωκε σφάγιον ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οὕτω λέγουσιν εἰς
μακαρίαν καὶ εἰς μακαρίαν. Βάλλεται. πλήττεται. πυρπολεῖται. βάλλεται δὲ ναῦς σκη-
πτῷ. καὶ ἦν ξίφος ἐξαφθῆναί τε καὶ καταδῦσαι τὸ σκάφος. Βαλεῖν. τὸ ἤρρωσεν πέμψαι οὐ
τὰ ὦτα δὲ καὶ νύξαι καὶ τύψαι, τὸ ἐγχειρὸς δῶσαι. βάλλειν παρ' Ὁμήρῳ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιτυχεῖν.

κύριον

ειν. βάλλειν ἄγρια πάντα. Βάλλειν μήλοις. ἐπὶ τῶν τυγχανόντων ὧν ἐρῶσι. καὶ βάλλω αἰτιατικῇ. τοὺς πρόσθεν βαλὼν τοῖς ξύσμασι τοῖς ἐκ μέλανος. καὶ τὸν δ᾽ οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.
Βαλλεῖς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην. ἐπὶ τῶν λοιδορούντων τοὺς ὁμοτέχνους. Βαλλεῖς ὕδωρ. κατήντησον. Βαντηεία καὶ σχῆμα καὶ διωβώνιον ἢ διώβολον. τοῦτο ἐπὶ τῶν σκωπτόντων τοὺς δικαστὰς ἀθηναίων. Βαλίαν. τὴν ἔλαφον τὴν κατάστικτον. καὶ βαλίων ἀνέμων. τουτέστι σφοδρῶς πνεόντων. παρὰ συνεστίῳ τῷ κυρηναίῳ. καὶ αὖθις. θηρῶν βαλίοις ζωομίλημας ἐννομάδ᾽ ὕλης. ᾤχετο γὰρ πύματ᾽ εἰς ἀχέροντος ὁδόν. Βαλιαρίδων νήσων, σφενδονῆται εὔστοχοι. Βαλλίζειν. τὸ κύμβαλα κτυπεῖν. καὶ πρὸς τὸν ἐκείνων ἦχον ὀρχεῖσθαι. Βάλιος ἵππος. Βαλμός. στῆθος. Βάλλων σωκράτην καὶ ζήνωνα τοῖς ἐκ διονυσίων σκώμμασι. καὶ τοὺς ὑπ᾽ αὐτῶν ἀξιῶν, πάσης ἐλαύνεσθαι γῆς καὶ θαλάττης ὡς ὄντας κῆρας τῷ λεῷ τε καὶ πολιτείας. νῦν δὲ στεφανοῖ αὐτοὺς καὶ παράδειγμα τιθέμενος βίου γενναίου καὶ σώφρονος. Βαλὼν φάξεσθαι πρὸς τοῦτο καί ὅρμη δράσαντας καὶ διομένους ἐκφύγειν. Βαλτάσαρ. οὗτος ἐπεκλήθη ὁ δανιὴλ εἰς τιμὴν τοῦ τῆς ἀρρήτου σαφηνείας. Βάμμα κυζικηνόν. τὴν ἀκάθαρτον ἀσχημοσύνην ἀττικοὶ λέγουσι. καὶ ἑτέρα παροιμία. βάμμα σαρδιανικόν. ἀντὶ τοῦ μήποτε ἐρυθρὸν ποιήσω. οἷον ἵνα μήποτε φοινίξω. νῆσος γάρ ἐστι μεγίστη ἡ σαρδὼ πρὸς τῇ ἰταλίᾳ. ἐν ᾗ γίνονται πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύταται. βούλεται οὖν δηλοῦν ἵνα μήποτε πληγὰς ἐντρίψω. Βάμβαξ. ἢ πάμβαξ. καὶ παμβακὶς τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον βαμβάκιον. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὴν ξυνοδόκην κοιτίδα παμβακίδων. Βαμβαίνει. διστάζει. τρέμει τοῖς ποσί. καὶ τῇ γλώττῃ ἀσήμως φθέγγεται. Βάναυσος πᾶς τεχνίτης διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος. βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος. καὶ τοῖς ἐκ τῶν ἀγρῶν βαναύσοις, φησὶν προσέταξε βέλη. καὶ παραβάλλειν ἔξω παρὰ τὸν θεμέλιον τοῦ τείχους. Βάναυσος. ἐπὶ τούτοις σεμνύνεται κατὰ τὴν πολιτείαν. ἐφ᾽ οἷς ἂν καὶ τελώνης σεμνυνθείη βάναυσος. ἐπὶ γὰρ τῷ πολλὰ καὶ λυσιτελῶς πωλεῖσθαι τὴν κλίνην καὶ δαψιλῆ κατὰ πρὸς βίον ὑπάρχειν πᾶσιν, ἐπὶ τούτοις μεγαλαυχεῖ. Βάνδον. οὕτω καλοῦσι ῥωμαῖοι τὸ σημεῖον τὸ ἐν πολέμῳ. Βάξιν. φήμην. σοφοκλῆς. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς ταῖς νῦν νομίζεις πρός γε μοῦ πεπονθέναι λόγοισιν εἴπερ ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον, οὔτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος φέροντι τήνδε βάξιν. ἀντὶ τοῦ οὐ βούλομαι ζῆν ἐπὶ ταύτῃ τῇ φήμῃ.
Βαπτά. βαπτὰ ἱμάτια ἐφόρουν οἱ νυμφίοι πρὸς τὸ φαίνεσθαι τεκμήριον τῆς φθορᾶς. ἀριστοφάνης. πλούτου οὔθ᾽ ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων. ἀντὶ τοῦ ἑτεροχρόων.
Βαπτίζω αἰτιατικῇ. Βάπτουσι. πλύνουσιν. ἀριστοφάνης. πρῶτα μὲν τὰ ἔρια βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν καινοτομοῦσι. Βάραθρον. χάσματι φρεατῶδες καὶ σκοτεινὸν ἐν τῇ ἀττικῇ. ἐν ᾧ τοὺς κακούργους ἔβαλλον. ἐν δὲ τῷ χάσματι τούτῳ, ὑπέχουσιν οἱ μέν, ἄνω οἱ δέ, κάτω. ἐνταῦθα τὸν φρύγα τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ἐνέβαλον ὡς μεμηνότα. ἐπειδὴ προέλεγεν ὅτι ἔρχεται ἡ μήτηρ εἰς ἐπιζήτησιν τῆς κόρης. ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα, ἀκαρπίαν ἔπεμψε τῇ χώρᾳ καὶ γνόντες τὴν αἰτίαν διὰ χρησμοῦ, τὸ μὲν χάσμα κατέχωσαν. τὴν δὲ θεόν, θυσίαις ἵλεων ἐποίησαν. Βάραθρον. τόπος βαθύς. ὅπου οἱ κακοῦργοι ἐμβάλλονται ἀθήνησι καὶ οἱ ἐπὶ θανάτῳ. ὥσπερ εἰς τὸν καιάδαν οἱ λακεδαιμόνιοι. Βάραθρον. ὄρυγμά ἐστιν εἰς ὃ ὁ τῆς ἱπποθοωντίδος δῆμος τοὺς ἐπιθανατίους κατακρίτους ἐνέβαλλον. ἐν δὲ φιλιππικοῖς ὁ δημοσθένης τὴν λέξιν ἐκίνει ὡς εἶπεν. ἀλλ᾽ ἐκ μεταφορᾶς, οἷον ἐν τῷ ὀλέθρῳ. Βαρακλωΐς. ἡ ἄκανθα. Βαράμης. Βαρδῆος. ὡς τὸ βαρβιτωνᾶ. Βαρβαρίζει. ἀντὶ τοῦ τὰ τῶν βαρβάρων φρονεῖ. οὕτω πλάτων. ἔστι δὲ βαρβαρισμὸς ἐν τῶν κοινῶν λέξις παρὰ τὸ ἔθος τῶν εὐδοκιμούντων ἑλλήνων. σολοικισμὸς δέ ἐστι λόγος ἀκαταλλήλως συντεταγμένος. ὡς τὸ ἐγὼ περιπατῶν ὁ τοῖχος ἔπεσεν. Βαρβάρους. ἀντὶ τοῦ ἀφώνους ἢ ἀνηκόους ἀνθρώπων. καὶ μὴ εἰδότας αὐτῶν τὴν φωνήν. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ, ἐδίδαξα τὴν φωνήν. συνὼν πολὺν χρόνον περὶ τῶν ὀρνέων λέγει ὁ ἔποψ. Βαρδίνης πόλεμος. παρὰ τὸ βαρείας καὶ ἐπαχθεῖς δίνας ἔχειν. βαρυδίνης τις ὤν. Βαρδίσαγος. ὁ τὰς γυναῖκας βιαζόμενος. Βάρβιτος εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. Βάρδιστοι. βραδύτατοι. Βάρβος. φιλιππικός. οὗτος ἐπὶ τῶν τριῶν τυράννων ἦρχε. θέραψ δὲ ἦν τὸν τρόπον. καὶ κολακικός. καὶ μέντοι

καὶ τὸ πρὸς τὸν ἀντώνιον εἰάσω, κατελείπετο. καὶ ταύτην τὴν ἀρχὴν ἦρχε τὴν ἐκείνου γάρ ἦν. τό
τε οὖν τὸν τότε σοβαρὸν καὶ περιφυροῦν τῇ τιμῇ καὶ ἐν ἀγορᾷ τῇ ῥωμαίων ὑψηλὸν διάγοντα
καὶ δικάζοντα, ὁ δεσπότης ἀνέγνω ἐλθών. πρότερον μὲν ἀποδρὰς ἐν ἐκείνῳ δίῳ τοῦ καιροῦ πομ-
πεύοντα ἁβρὸν καὶ κυδρούμενον, καὶ σὺν τῇ ἀρχῇ θρυπτόμενον. καὶ προσελθὼν ἡσυχῇ κατὰ τοῦ ἱ-
ματίου λαβόμενος, χαῖρε εἶπε τὸ ὄνομα προσθεὶς τὸ ἀρχαῖον ὄντι καὶ δοῦλον. καὶ ἐκεῖνος ἐκπλήτ-
τεται ῥᾳδίως τὸν δεσπότην γνωρίσας. καὶ δεῖται σιωπᾶν. καὶ εἰς τὰ οἰκεῖα ἄγει. καὶ καταβαλὼν
πάμπολλα. εἶτα μέντοι ἑαυτὸν ἐλύσατο. καὶ αἰδοῖ αὐτῶν ἐς τῇ κλίνῃ τῇ δὲ σιγῇ κατηχύνθη ἀρ-
γυρώνητος. ἐκεῖνος δὴ καὶ ταύτην τῆς τύχης μὴ σιγῆσαι τὴν παιδιάν. Βάρβιτον. ψαλτήριον κ-
ιθάρα. εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. ὦ τὸ φίλτρον στέρξας φιλοβάρβιτον. πρὸς ἀνακρέοντος ὁ λό-
γος. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων. ἀριστοφάνης. τίς ἡ στολή. τίς ἡ τάξις τοῦ βίου. τί βάρβιτος λα-
λεῖ κροκωτῷ. τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ. τί λήκυθος καὶ στρόφιον. ὡς ἀξύμφορον. τίς δὲ κατόπτρου
καὶ ξίφους κοινωνία. Βαργαδὼθ. υἱὸς λύπης. Βαρέων. βασταγμάτων. Βαρεῖα χείρ. ἡ
δυνατή. συνέστη δὲ πλῆθος ἱκανὸν καὶ βαρεῖα χεὶρ καὶ παράδοξος. Βάρις. πλοῖα. τείχη. στοαί.
αὐλαί. πύργοι. σφαῖραι. ὁ δέ, ἐπεμέλετο βαρέων. τουτέστι τειχῶν. δέξαι μὲν καὶ σοὶ μέγα βείθε-
ται, ἀκειόεσσα βάρεις, ἀποφθίμενον τὸν κυνάδογγύλην. Βάρις. ἐλεφάντιναι. αἱ πανταχοῦ
τῆς γῆς ἐκκλησίαι. μία δὲ τῇ πίστει ἐν αἷς περαίρεται ὁ θεός. καὶ βάρεαν ἡ γλυκὴ τῶν πληθυντικῶν
βάρεις ἤ, στοὰ καὶ πόλις. Βαρθολομαῖος ὄνομα κύριον. Βαρκαίοις. λιβυκοῖς. βάρκη
γὰρ πόλις λιβύης. ἡ νῦν πτολεμαῒς καλουμένη. Βαρκάζειν. τὸ βαρβαρίζειν. Βάρνη. υἱὸς ἀλ-
λόμενος. Βαρόθ. Βάρος. ἐπὶ τῶν μεγίστων πόλεων. ἡ δὲ καταπύκνα μεταθεμένη πρὸς τοὺς καρ-
χηδονίους, τῶν βάρεων συνεπεσπάσατο καὶ τὰς ἄλλας πόλεις. Βάρος πρὸς ἐκλέμαν. λέγεται καὶ τὸ βάρος οἱονεὶ
δώρειός τις οἰκονομία. πρότερον μὲν δὲ καὶ κατορρωδοῦντο τὸ βάρος καὶ τὸ φιλόνεικον τῶν αἰνῶν. ἀντὶ τοῦ τὸ πλῆ-
θος. τὴν ἰσχύν. πολύβιος φησί. καὶ αὖθις. ἐπισημηνάμενος δὲ τοῦ σικυῶνος τὴν ὀχυρότητα καὶ τὸ
βάρος τῆς τῶν ἀργείων πόλεως ἦλθεν εἰς ἐπίδαυρον. καὶ αὖθις. ἐπολυπραγμόνησαν ἀκριβῶς
τῆς πόλεως τὴν θέσιν καὶ τὸ βάρος. βάρος δὲ ἡ μᾶς οὐδὲν ἐν τούτῳ ἔχει. οὐ δὲ λόγοισι τὸν βίον σπουδά-
ζομεν λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις. Βάρος, ὄνομα κύριον. ὃν ἦν ἰουδαῖος. καὶ ζήτει
περὶ τούτου ἱστορίαν ἐν τῷ ἔμβαρος εἰμί. Βάρων. ἱστορικός. ἐπιτομὴν τῶν κατὰ ἀλέξανδρον τὸν
μακεδόνα. Βαρῶ. αἰτιατική. Βαρῶν. τειχῶν. Βαρσύμης πέρσος. ἔστιν ἐν τῷ διεξιός. Βαρύβρο-
μος. βαρύηχος. καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον. διὰ τὸν τῶν κυμάτων ψόφον. Βαρυδαίμων.
ἀτυχής. ὁ δὲ κρὴς ὑπάρχων καὶ φύσει ποικίλος, πᾶν ἐβάσταζε πρᾶγμα. καὶ πᾶσαν ἐπίνοιαν ἐ-
ψηλάφα. ἀντὶ τοῦ διεσκέπτετο. Βαρυηχέος. τοῦ μέγα ἠχοῦντος. οἱ γὰρ βαρεῖς ποταμοὶ ῥέ-
οντες, μέγαν ἦχον ἀπεργάζονται. ἀριστοφάνης νεφέλαις. πατρὸς ἀπ᾽ ὠκεανοῦ βαρυηχέος. Βαρύμηνις.
μνησίκακος. Βαρυνόμενος καταχθόμενος. πολύβιος. ὁ δ', ἰσανασάς, πρότερον τὰ μέν, ὑπὸ τοῦ ἄρρεως. τὰ
δέ, ὑπὸ τῆς ἡλικίας βαρυνόμενος. εἶχε γὰρ ἑβδομηκοστὸν ἔτος. Βαρυνῶ. αἰτιατική. Βαρυπότ-
μων. ἄθλιος. βεβαρημένος. κακός. Βαρυπρεπής. πολυτελής. καὶ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, ἡ ὠχρία
περικέχυτο βαρυπρεπὴς τῷ λέοντι καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἐκάλει. Βαρυσυμφορώτατος. δυστυχής.
νομίζων ἑαυτὸν βαρυσυμφορώτατον γεγονέναι πάντων ἀνθρώπων. Βασάν. αἰσχύνη. εἶπε κύ-
ριος ἐκ βασὰν ἐπιστρέψω. ὁ δαβὶδ φησί. Βασανίζειν τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι καὶ μαστιγοῦν ση-
μαίνει παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. ἀλλὰ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν καὶ ἐλέγχειν τὰ λεχθέντα διὰ λόγων. ἀ-
πὸ τῆς βασάνου τῆς χρυσοχοϊκῆς λίθου μεταφορικῶς. καὶ πολύβιος. τότε νομίσας τὴν ἐκ πυρὸς ἔ-
χειν βάσανον, ἀπελύθη τῆς ὑποψίας. καὶ βασανίσας, ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας κέκρινται ἅπαντες οἱ
ἀξιόλογοι. ὁ δὲ ἀριστοφάνης, οὕτως βασάνιζε τουτονὶ λαβών. κἄν ποτέ μ' ἁλῷς ἀδικοῦντα. ἀπόκ-
τεινόν με ἄγων. καὶ πῶς βασανίζω. πάντα τρόπον ἐν κλίμακι δήσας. κρεμάσας. ὑστριχίδι μαστιγῶν. δαί-
ρων. στρεβλῶν. ἔτι δ' εἰς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων. πλίνθους ἐπιτιθείς. πάντα τἄλλα πλὴν πρά-
σῳ μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητείῳ νέῳ. ἐπειδὴ οἱ ἐλεύθεροι, πρὸ τούτου ἐδαίροντο πράσοις καὶ
σκορόδοις. βασανιάζει αὐτὸν πανταχῶς. μὴ ἐν παιδιᾷ μηδὲ ὡς τοὺς ἐλευθέρους παῖδας τῷ ἐν καυ-
λήματι.

λήματι τοῦ πεδίου ἢ τοῦ γητείου· τουτέστιν ἀμπελοπεδίου. ἢ ὅς τινος πεδίου φύλλῳ. Βασανίτης χώ-
ρα. Βάσανος, λίθος ἐστὶν ᾧ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζεται. οὕτως ἀντιφῶν. καὶ πίνδαρος. καὶ σο-
φοκλῆς. ὕστερον δὲ καὶ ἐν ταῖς βασάνοις εἰρημένα ἀπὸ τῶν βασανιζομένων καὶ ἀναγραφομένων,
βασάνους ὠνόμασε. καὶ παροιμία, βάσανος λίθος ἐπὶ τῶν ἐξεταζόντων ἐν λόγοις ἢ ἔργοις. παρόσον ἡ
λυδία λίθος τὸν χρυσὸν δοκιμάζει. ὅ ποιοῦσι ἔξω φασίν, ἡ ἀμφισβήτησις κρίσει ἀναστείσθω. ἡ δὲ κρίσις
τοῖς ἐλέγχοις βασανιζέσθω. ἡ δὲ βάσανος, τὸ δέον δειξάτω. ὁ δὲ ὅρος περιγραφέσθω. τὰ δὲ γεγραμμέ-
να, κυρούσθω. τὰ δὲ κυρωθέντα, βεβαιούσθω τοῖς ἔργοις. καὶ πᾶσα ἀντιμαχία, οἰχέσθω. καὶ πά-
λιν φιλία χορευέτω. καὶ οὐδεὶς ἀποδίδωσι ἑτέρως ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις. Βασσαρικοῦ· ἤτοι διονυσι-
ακοῦ. ἔγραψε στίχος, γνωστῶς ἐπὶ διονυσιακοῦ καὶ βασσαρικοῦ. ἐν ἐπιγράμματι. στρεπτὸν βασ-
σαρικοῦ ῥόμβον θιάσοιο μύωπα. τουτέστι ποιμενικοῦ. Βασσαρίς· ἑταίρα. πόρνη. ἐν ἐπιγράμ-
ματι. βασσαρὶς εὐρυνόμη σκοπελοδρόμος. ἡ ποτὲ ταύρων πολλὰ τανυκραίρων στέρνα χαραξα-
μένη. Βασσάρος· ἀλώπηξ κατὰ ἡρόδοτον. Βασιλεύω ὅταν σημαίνῃ τὸ ἐξουσιάζω καὶ ἄρ-
χω, μετὰ γενικῆς συντάσσεται. ὅταν δὲ σημαίνῃ τὸ, ποιῶ βασιλέα, αἰτιατικῇ. καὶ τοῦτον μόνον τῶν
ἁπάντων οὐ καλῶς ἐφιλανθρωπεύσατο. καὶ σῶσαι καὶ βασιλεῦσαι τὸν κακῶς καὶ σωθέντα καὶ
βασιλεύσαντα. Βασιλεὺς μέγας ὁ τῶν περσῶν. τοὺς δὲ ἄλλους προστίθεσαν καὶ τῶν ἀρχομένων
τὰ ὀνόματα. οἷον λακεδαιμονίων. μακεδόνων. διαφέρει δὲ βασιλεὺς τυράννου. βασιλεὺς μὲν γὰρ, ὁ ἀπὸ
προγόνων κατὰ διαδοχὴν τὴν ἀρχὴν ἐπὶ ῥητοῖς λαβὼν γέρασι. τύραννος δὲ, ὃς βιαίως τὴν ἀρ-
χὴν σφετερίζεται. χρῶνται δὲ ἀδιαφόρως ἑκατέροις ὀνόμασιν. ἱέρωνα γὰρ βασιλέα πίνδαρος
καλεῖ τύραννον ὄντα. καὶ διονύσιος καὶ ἡ πόλις πεισίστρατον βασιλέα καλεῖ. καὶ τοὺς βασιλεῖς τυ-
ράννους. βασιλέως ἐγκέφαλος. ἐν τῷ διὸς ἐγκέφαλος. Βασιλεία τὸ ἀξίωμα. καὶ τὸ ἔθνος
τὸ βασιλευόμενον. οἷον περσῶν ἰνδῶν. ἀράβων. βασιλεία ἐστὶν, ἀνυπεύθυνος ἀρχή. οὐ μόνον ἐξ-
ελευθέρους εἶναι τοὺς σπουδαίους. ἀλλὰ καὶ βασιλείας. ἡ γὰρ βασιλεία, ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος. ἥτις
περὶ μόνους ἂν τοὺς σοφοὺς συσταίη. Βασιλεία. οὔτε φύσις οὔτε τὸ δίκαιον ἀποδιδοῦσι τοῖς ἁ-
πλῶς ἀνθρώποις τὰς βασιλείας. ἀλλὰ τοῖς δυναμένοις ἡγεῖσθαι στρατοπέδου καὶ χειρίζειν πράγ-
ματα νουνεχῶς. οἷος ἦν φίλιππος καὶ οἱ διάδοχοι ἀλεξάνδρου. τὸν γὰρ υἱὸν κατὰ φύσιν οὐδὲν ὠ-
φέλησεν ἡ συγγένεια διὰ τὴν τῆς ψυχῆς ἀδυναμίαν. τοὺς δὲ μηδὲν προσήκοντας, βασιλεῖς γενέ-
σθαι σχεδὸν ἁπάσης τῆς οἰκουμένης. Βασιλεία. ὅτι ἡ βασιλεία κτῆμα τῶν κοινῶν. ἀλλ' οὐ τὰ δημό-
σια τῆς βασιλείας κτήματα. διὸ τὰς ἐξ ἀνάγκης καὶ μεθ' ὕβρεως εἰσπράξεις, ὥσπερ τυραννικὰς ἀ-
κολασίας μισεῖν δεῖ. τὰς δὲ σὺν λόγῳ καὶ φιλανθρωπίᾳ τῶν εἰσφορῶν ἀπαιτήσεις, ὥσπερ κηδεμονίαν τι-
μᾶν. Βασιλείδης. ὁ τοῦ βασιλέως. Βασίλειος. καισαρείας τῆς καππαδοκίας ἐπίσκοπος. ἥτις πρό-
τερον μάζακα ἐκαλεῖτο. ἑταῖρος γρηγορίου τοῦ ναζιανζηνοῦ ἐπισκόπου. γέγονε δὲ γονέων περιφανῶν. βα-
σιλείου τε καὶ ἐμμελείας. ὧν ἄνωθεν ἡ συγγένεια. ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος καὶ πάσης παιδείας εἰς
ἄκρον ἐληλακώς. οὗτος ἔγραψε πλεῖστα. ἐν οἷς θαυμάζεται τὰ εἰς τὴν ἑξαήμερον. καὶ κατὰ εὐνο-
μίου δὲ ἐξαιρέτους συνέταξε λόγους. καὶ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος τεῦχος. καὶ τὰς εἰς τὴν ἑξαήμε-
ρον ὁμιλίας ἐννέα. ἕτερον τεῦχος ἀσκητικόν. περὶ παρθενίας ἄλλο. ἔπαινον εἰς τοὺς μ' μάρτυ-
ρας. ἕτερον εἰς γόρδιον. ἄλλον εἰς βαρλαάμ. ἕτερον εἰς ἰουλίτταν. εἰς διαφόρους ψαλμοὺς ἠθι-
κοὶ λόγοι, διάφοροι. ἐπιστολαὶ ὧν οὐδὲν ἄμεινον πρός τε τὸν σοφιστὴν λιβάνιον. καὶ πρὸς τὸν φίλον γρη-
γόριον. καὶ εἰς ἄλλους πλείονας. τοῦδέ γε βασιλείου, καὶ φιλοστόργιος μνήμην πεποίηται ἐν τῇ κατ' αὐτὸν
ἱστορίᾳ γράφων οὕτως. βασίλειος γὰρ ἤκμαζε κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐν καισαρείᾳ τῆς καπ-
παδοκίας. καὶ γρηγόριος ἐν τῇ ναζιανζῶν. σταθμοὺς δὲ οὗτος καππαδοκίας. καὶ ἀπολινάριος ἐν
τῇ λαοδικείᾳ τῆς συρίας. τρεῖς δ' οὗτοι ἄνδρες τότε τοῦ ὁμοουσίου προύμαχουν κατὰ τοῦ ἑτερου-
σίου. μακρῷ πάντας παρενεγκόντες τοὺς πρότερον καὶ ὕστερον ἄχρις ἐμοῦ, τῆς αὐτῆς αἱρέ-
σεως προστάντας, ὡς παῖδα παρ' αὐτοῖς κριθῆναι τὸν ἀθανάσιον. τῆς τε γὰρ ἔξωθεν καλουμένης
παιδεύσεως ἐπὶ πλεῖστον οὗτοι προεληλύθεισαν. καὶ τῶν ἱερῶν γραφῶν ὁπόσα εἰς ἀνάγνωσιν καὶ τὴν
πρόχειρον μνήμην ἔτελε, πολλὴν εἶχον τὴν ἐμπειρίαν. καὶ μάλιστά γε αὐτῶν, ὁ βασίλειος. καὶ

μὴν καὶ συγγράφειν ἕκαστος αὐτῶν διὰ τὸν ἑαυτοῦ τρόπον ἦν ἱκανώτατος. τῷ μέν γε Βασιλείῳ τὸ
πανηγυρικὸν εἶδος τοῦ λόγου μακρῷ ἄριστα εἶχεν. ἦν γὰρ πανηγυρίσαι λαμπρότατος. ὁ δέ γε Ἀ-
πολινάριος ἐν τῷ ὑπομνηματικῷ εἴδει τῆς λέξεως, καὶ αὐτὸς ἄριστα εἶχε. τῷ δέ γε Γρηγορίῳ καὶ
παρ' ἀμφότερα ἐξεταζομένῳ, μείζω βάσιν εἰς συγγραφὴν εἶχεν ὁ λόγος. ταῦτα περὶ αὐτῶν
ὡς ἐν παραδρομῇ Φιλοστόργιος ὁ Ἀρειανὸς ἔγραψε. τελευτᾷ δὲ Βασίλειος Γρατιανοῦ τὰ Ῥωμαί-
ων σκῆπτρα διέποντος. ὅτι ὁ μέγας Βασίλειος, ἀδελφοὺς εἶχε β΄. τόν τε Γρηγόριον τὸν Νύσσης ἐ-
πίσκοπον. καὶ Πέτρον, καὶ αὐτὸν ἐπίσκοπον. καὶ ἑτέρους δύο μονάσαντας. Βασίλειος Ἀγκυ-
ρανός. ἐπίσκοπος τῆς αὐτῆς πόλεως. ἰατρὸς τὴν τέχνην. οὗτος ἔγραψε κατὰ Μαρκέλλου.
καὶ περὶ παρθενίας. καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα ἄλλα. βασιλεύοντος Κωνσταντίου Μακεδονιανῆς θρη-
σκείας ἅμα Εὐσταθίῳ Σεβαστιανῷ ἦρξε. Βασίλειος ἕτερος. ἐπίσκοπος Εἰρηνουπόλεως τῆς Κι-
λικίας. ἐπὶ Ἀναστασίου βασιλέως. τὴν φρένα καὶ τὴν ἄσκησιν, τῷ ὁμωνύμῳ Βασιλείῳ Καισα-
ρείας ἐοικώς. ἔγραψε κατὰ Ἀρχελάου πρεσβυτέρου Κολωνείας. Βασίλειος. τὰ διὰ τοῦ ειος ὀ-
νοματικά, διὰ τοῦ ι γράφεται. πλὴν β΄. Ἄρειος. Ἡράκλειος. Βασίλειος. καὶ Βασίλειος στοά. δύο
εἰσὶ στοαὶ παρ' ἀλλήλας. ἥ τε τοῦ Ἐλευθερίου Διός, καὶ ἡ Βασίλειος. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα. ἡ πάλαι μὲν
Πεισιανάκτιος ἐκαλεῖτο. νῦν δὲ μετωνομάσθη Ποικίλη. Βασίλειοι. παῖδες ἑξακισχίλιοι. οἵ-
τινες κατὰ πρόσταξιν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, τὰ πολέμια ἐξήσκουν ἐν Αἰγύπτῳ. Βα-
σιλειῶντα. κτεῖναι. ἐπιθυμοῦντα βασιλεῦσαι. Βασιλήιος. Βασιλική. ἐν τῇ Βασιλικῇ ὀπί-
σω τοῦ μιλίου ἵσταται ἀνδρείκελον ἄγαλμα χρυσέμβαφον. ἔνθα ἦν καὶ τὸ ἑξάμμον ἕως Ἡρακλεί-
ου τοῦ βασιλέως. γυναικῶν Ἰουστίνου τοῦ τυράννου. ἐκεῖ ὁ Τέρβελις ἐδημηγόρησεν ἐν οἷς ἐλέφας
ἵστατο παμμεγέθης ὑπὸ Σευήρου κατεσκευασμένος. ἔνθα ἦν καὶ σχολὴ φυλαττόντων πολλή. ἔ-
μενε δὲ ἐκεῖσε ἀργυροκόπος ἐν πλαστοῖς ζυγοῖς τὴν πρᾶσιν ποιούμενος. καὶ τοῦ οἰκήματος αὐ-
τοῦ πορθουμένου, ἠπείλει τῷ τὸν ἐλέφαντα φυλάττοντι θάνατον, εἰ μὴ τοῦτον κρατήσειεν. ὁ δὲ
θηροκόμος οὐκ ἐνεδίδου. ὃν φονεύσας ὁ ζυγοπλάστης δέδωκε βορὰν τῷ ἐλέφαντι. τὸ δὲ θηρίον ἀ-
τίθασον ὄν, καὶ αὐτὸν ἀνεῖλε. καὶ ὁ Σευῆρος ἀκούσας, τῷ θηρίῳ θυσίαν ἤνεγκεν. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ τό-
πῳ παρὰ θύραν ἐτυπώθησαν τό τε θηρίον καὶ ὁ θηροκόμος. ἔνθα καὶ Ἡρακλῆς ἐλατρεύθη. πολλὰς
θυσίας δεξάμενος. ὃς ἐν τῷ Ἱπποδρόμῳ μετετέθη. ἐπὶ δὲ Ἰουλιανοῦ ὑπατικοῦ, ἀπὸ Ῥώμης ἦλ-
θεν εἰς τὸ Βυζάντιον. καὶ εἰσήχθη ἐν ἀπήνῃ καὶ μηνί. καὶ στῆλαι δέκα. Βασιλικὴ διαδρομή. ἡ γι-
νομένη τοῦ βασιλέως παρόντος διαδρομή. ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν Ἀθήνησιν ἐννέα ἀρχόντων. ὃς βα-
σιλικὴ διαδρομὴ καλεῖται. Βασιλικός. σοφιστὴς περὶ τῶν διὰ τῶν λέξεων σχημάτων. περὶ ῥητο-
ρικῆς παρασκευῆς ἤτοι περὶ ἀσκήσεως. περὶ μεταποιήσεως καὶ ἄλλα τινά. Βασιλίνδα τὴν
βασιλείαν. καὶ βασιλίνδα εἶδος παιδιᾶς. Βασιλίς. ἡ τοῦ βασιλέως γυνή. ὡς καὶ βαλανὶς ἡ τοῦ
βαλανέως. Βασιλίσκος. Βηρίνης ἀδελφὸς τῆς βασιλίδος. ἐπὶ Λέοντος τοῦ βασιλέως ἀντὶ Ῥου-
στικίου στρατοπεδάρχου ᾑρέθη. εὐεπίτευκτος μὲν ὢν ἐν μάχαις. βραδύνους δέ. καὶ φενακίζουσι
ῥᾳδίως ὑπαγόμενος. Βασιλίσκος. Βασιλίσκος ὁ Ῥωμαίων τῶν ἑῴων βασιλεύς. τῶν ἐκκλησι-
ῶν τοῖς ἐπισκόποις εἰσέπραττε χρήματα. καὶ Ἀκάκιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπον μι-
κροῦ δεῖν ἀπώσατο, εἰ μὴ τῷ πλήθει τῶν λεγομένων μοναχῶν ἀπεκρούσθη. πολύς τε ἦν εἰς ἐπιθυμί-
αν χρημάτων. ὡς μηδὲ αὐτῶν τῶν Ἰας ἀτελεῖς καὶ βαναύσους μετιόντων ἐπιστήμας, ἀπέχεσθαι. καὶ
ἦν ἅπαντα μεστὰ δακρύων τῇ τῶν τοιούτων εἰσφορῶν πράξει. ἐν τῷ ἅρματος. Βάσι-
μος. πορευτική. εὐεπίβατος. καὶ βάσιμοι τόποι, οἱ πορεύσιμοι. Βάσις. βάδισις. κοινὸς λα-
καίνης ὥστις εὔγενος βάσις. Βασκανία. καὶ βάσκανος. τὸ βάσκανος ἁπλῶς ἐπὶ λοιδορίας
τιθέασιν. ὁ ψάλτης, καί περ σφόδρα βάσκανος ὤν. Βασκαίνει. δοτικῇ. αἰτιᾶται. καὶ
μέμφεται. καὶ συκοφαντεῖ. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς.
βάσκανοι δὲ καὶ πικροὶ καὶ κακοήθεις, οὐδὲν ὅτι πολίτευμα ἐμόν φησιν ἀντὶ τοῦ φιλαιτί-
ων καὶ συκοφαντικόν. Βασκαίνουσι ἀεί. ὁ δὲ Λιβάνιος, αἰτιατικῇ. τὸν προσήκοντα βα-
σκαίνουσι. Βασμοί. βαθμοί. Βάσσος. Κορίνθιος Ἀπολλώνιος. πρὸς τοῦτον διηνέχθη πα-

ραλοίας

γελοίας μὲν γὰρ οὗτος ἔδοξε καὶ ἐπεπίστευτο· σοφίαν δὲ ἑαυτοῦ κατεψεύδετο. καὶ χαλινὸς οὐκ ἦν ἐπὶ τῇ γλώττῃ. λοιδορούμενον δὲ αὐτὸν ἐπέσχεν ὁ Ἀπολλώνιος. οἷς τε ἐπέστειλεν. οἷς τε διελέχθη κατ' αὐτοῦ. πᾶν γὰρ ὁ σοφὸς ἐς γελοίαν ἔλεγχον, ἀληθὲς ἔδοξε. μὴ γὰρ ἄν ποτε τοιόνδε ἄνδρα ἐς λοιδορίαν ἐκπεσεῖν μηδὲ ἀνειπεῖν τὸ μὴ ὄν. Βαστάζω: αἰτιατικῇ. Βαστάσας: ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας. ἡ πόλις. ἅπερ δὴ νῦν ἕτερα βούλεσθε τὴν διάθεσιν ᾠδῆς ἀκούειν. ἢ τὸν ἀρχαῖον τρόπον. ἀμφότερ' ἐρεῖς. ἐγὼ δ' ἀκούσας τὸν τρόπον ὃν ἂν δοκῇ μοι βαστάσας, αἱρήσομαι. πᾶν τὸ συμφερόμενον ἐπὶ λόγου ἄγων. καὶ βαστάζων ἀντὶ τοῦ δοκιμάζων. καὶ βάστασμα δῆλον ἐγένετο. διότι μέγα τὸ βάστασμα τῆς πόλεως ἦν. πλείονα τῶν κ' μυριάδων ὅπλα παρέδωκαν Ῥωμαίοις. καὶ καταπέλτας δύο. καὶ βαστάσαι, οὐ τὸ ἆραι δηλοῖ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ἀλλὰ τὸ ψηλαφῆσαι καὶ διασκοπῆσαι καὶ διασκέψασθαι τῇ χειρὶ τὴν ὁλκήν. Βασταχθείη: ἀρθείη. κλαπείη. ὁ δὲ Λακύδης σφραγισάμενος διὰ τῆς ὀπῆς τὸν δακτύλιον, ἐρρίπτει ὡς μηδέ ποτε αὐτοῦ περιαιρεθείη. καί τι βασταχθείη τῶν ἀποκειμένων.

Βαστραγαλῆσαι: τραχηλιάσαι. βαστράγας γὰρ τοὺς τραχήλους λέγουσι. Βατακάρας: ἐστὶ τῶν παχέων καὶ δυνατῶν. κατὰ διαστολὴν δὲ ἀναγνωστέον. Βατέα: βάσιμα. Ἀρριανός· πάντα δὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ βατέα τε καὶ ἐξαιρετέα εἶναι ἐδόκει. Βατταλίζεσθαι: μαλακῶς καὶ αἰσχρῶς διάγειν. Βάταλος: βδελυρός. αἰσχρὸς Βάταλος. οὕτως ἐκλήθη Δημοσθένης νέος ὤν, ὡς γυναικώδης. γηράσας δέ, Ἀργᾶς, ἀπὸ ὄφεως οὕτω καλουμένου. Βαταναία: χώρα. Βατταρίζειν: μόγις λαλεῖν, ἀπὸ Βάττου Θηραίου ἰσχνοφωνοῦντος. Βατταρισμός: φλυαρία. Βατήρ: ἡ ἀρχὴ τοῦ τῶν πεντάθλων σκάμματος. αὐτὸν κέκρουκε τὸν βατῆρα τοῦ λόγου, φησί τις. οἷον, τὸ ἐπικαιρότατον καὶ τὸ πρῶτον. Βατίς: εἶδος ἰχθύος. καὶ βατιδοσκόποι, οἱ ὀψοφάγοι. Βαττολογία: ἡ πολυλογία. ἀπὸ Βάττου τινός, μακροὺς καὶ πολυστίχους ὕμνους ποιήσαντος, ταυτολογίας ἔχοντας.

Βατός: ὁ βάσιμος τόπος. Βάττος, ὄνομα κύριον. ἰσχνόφωνος καὶ τραυλός. πόλις ἦν Κρητικὴ Ὄαξος. ἐν ταύτῃ Ἐτέαρχος βασιλεύς. ὃς ἐπὶ θυγατρὶ ἀμήτορι τῇ ὄνομα ἦν Φρονίμη ἐπέχουσά τε καὶ πάντα ἐπ' αὐτῇ μηχανωμένη. καὶ τέλος μαχλοσύνην ἐπενεγκοῦσα οἱ, πείθει τὸν ἄνδρα ταῦτα ἔχειν οὕτως. ὁ δέ, ἀναπεισθεὶς ὑπὸ τῆς γυναικός, ἔργον οὐχ ὅσιον ἐμηχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρί. ἦν γὰρ δὴ Θεμίσων ἀνὴρ Θηραῖος ἔμπορος ἐν τῇ Ὀάξῳ. τοῦτον ὁ Ἐτέαρχος παραλαβὼν ἐπὶ ξείνια, ἐξορκοῖ ἦ μέν οἱ διακονήσειν ὅ τι ἂν δεηθείη. ἐπείτε δὴ ἐξώρκωσεν, ἀγαγὼν οἱ παραδιδοῖ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα. καὶ ταύτην ἐκέλευε καταποντῶσαι ἀπαγαγόντα. ὁ δὲ Θεμίσων περιημεκτήσας ἐν τῷ πελάγει. καὶ ἀφοσιούμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ Ἐτεάρχου, σχοινίοις αὐτὴν διαδήσας, καθῆκεν εἰς τὸ πέλαγος. ἀνασπάσας δὲ ἀφίκετο εἰς τὴν Θήραν. ἐνταῦθα δὲ τὴν Φρονίμην παραλαβὼν Πολύμνηστος, ἐὼν τῶν Θηραίων ἀνὴρ δόκιμος, ἐπαλλακεύετο. χρόνου δὲ περιιόντος, ἐξεγένετό οἱ παῖς ἰσχνόφωνος καὶ τραυλός. τῷ ὄνομα ἐτέθη Βάττος. Βάττου σίλφιον: ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμὰς λαμβανόντων. οἱ γὰρ Κυρηναῖοι ἐν τιμῇ τῶν Βάττων, ἐξαίρετον ἔδοσαν τὸ σίλφιον. καὶ τοῦ νομίσματος, ἐπὶ μὲν θατέρου, Ἄμμωνα. ἐπὶ δὲ θατέρου, σίλφιον ἐτύπωσαν. οἱ δὲ ἐπὶ Λιβύης Ἀμπελιῶται, εἰς Δελφοὺς ἀνέθεσαν καυλὸν σιλφίου. Βάττου σίλφιον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι καὶ τὸ Βάττου σίλφιον. τὸ ἐν τῇ Λιβύῃ. ὅθεν ἀπεστάλη πολλά. ἡδύοσμον δέ ἐστι καὶ πολύτιμον. Βάττος γὰρ τὴν Κυρήνην ἔκτισε.

Βάττων: κωμικός. δράματα αὐτοῦ Συνεξαπατῶν. Ἀνδροφόνος. ὡς ἕπεται. Βατράχειον: εἶδος χρώματος. ἀπὸ τούτου καὶ βατραχὶς ἱμάτιον. ἐχρίοντο γὰρ τῷ βατραχείῳ τὰ πρόσωπα πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα. καὶ βατραχὶς εἶδος ἐσθῆτος ἀνθινῆς. ὅμοιον τῷ ὀνόματι ἐχούσης τὸ χρῶμα. καὶ Βατράχειος μοῖρα. Βάτραχος ἐκ Σερίφου: ἐπὶ τῶν ἀφώνων. παρόσον οἱ ἐν Σερίφῳ βάτραχοι κομισθέντες εἰς Σκύρον, οὐκ ἐφθέγγοντο. Βατράχῳ ὕδωρ· ὡς γαλῇ στέαρ: ἐπὶ τῶν ταῦτα διδόντων, οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες. καὶ βατράχοις οἰνοχοεῖς: ἐπὶ τῶν ταῦτα παρεχόντων, ὧν οὐ χρῄζουσιν οἱ λαμβάνοντες. Βαΰζων: ὑλακτῶν. Ἀριστοφάνης. βαΰζων καὶ σὺ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν, ἀντὶ τοῦ ἤμην. Βαυκαλᾶν: τιθηνεῖσθαι μετ' ᾠδῆς τὰ παιδία. Βαυκίζεσθαι: θρύπτεσθαι. Βαῦνος: κάμινος. ἐξ οὗ καὶ βάναυσοι, οἱ διὰ πυρὸς ἐργαζόμενοι τεχνῖται. Βαβὼ καὶ Δημώ: ὀνόματα σοφῶν γυναικῶν. ἐξ εἰσῶν ἡ Βαβὼ τῆς Δημῶ. Βάψας τὴν κώπην, ἔπλευσας ἐλθὼν πρὸς τὸ ναυτοδίκ(αιον). οἱ τὰ τῆς ξενίας ἐδίκαζον. ἢ ἀπὸ

τῶν φαρμακοποιούντων. λέγουσι γὰρ τὸ βδέλλας ποιῆσαι μέλαν. Βδέλλα. ὁ σολομών φησί·
τῇ βδέλλῃ ἦσαν τρεῖς θυγατέρες ἀγαπήσει ἀγαπώμεναι. καὶ αἱ τρεῖς αὗται οὐκ ἐνεπίμπλαντο. καὶ
ἡ τετάρτη οὐκ ἠρκέσθη εἰπεῖν ἱκανόν. βδέλλα ἡ ἁμαρτία. θυγατέρες αὐτῆς, πορνεία. φθόνος. εἰδω
λολατρεία. αἱ οὐκ ἐνεπίμπλαντο διὰ τῶν ἀτόπων πράξεων. ἡ τετάρτη ἡ πονηρὰ ἐπιθυμία. Βδέλ
λεται. ἀμέλγει. ἀπαιτῶν εἰς τὸν θεαίτητον, βδέλλεται λέγει. Βδέλυγμα. πᾶν εἴδωλον. καὶ πᾶν
ἐκτύπωμα ἀνθρώπου, οὕτως ἐκαλεῖτο παρὰ ἰουδαίοις. Βδέλυγμα ἐρημώσεως. τὸν ἀδρια
νοῦ τοῦ βασιλέως ἀνδριάντα. ὁ γὰρ ἀδριανὸς καθεῖλε τὴν πόλιν ἄρδην. μετὰ γὰρ τὴν οὐεσπασια
νοῦ καὶ τίτου γενομένην ἐρήμωσιν ἐπὶ ἀδριανοῦ συστάντες οἱ ἰουδαῖοι, ἐσπούδαζον ἐπὶ τὴν προτέ
ραν ἐπανελθεῖν πολιτείαν. στασιάσαντες οὖν, εἰς παντελῆ ἐρήμωσιν ἑαυτοὺς κατέστησαν. καὶ τὸ
ἑαυτοῦ ὄνομα ἐπέθηκε τοῖς λειψάνοις τῆς πόλεως. αἰλίαν αὐτὴν προσαγορεύσας. αἴλιος γὰρ
ἀδριανὸς ἐκαλεῖτο. Βδέλυγμα ἐρημώσεως. σημεῖον τῆς ἐρημώσεως. ἦσαν δὲ εἰκόνες τινὲς
ἀπηγορευμέναι τῷ νόμῳ, εἰς τοῦτον εἰσκομιζόμεναι. ὁ δὴ πιλάτος πεποίηκε νύκτωρ εἰς τὸν ναὸν
τοῦ βασιλέως εἰκόνα εἰσαγαγών. Βδέλυγμα ἐρημώσεως. ἀντίοχος ὁ ἐπιφανὴς υἱὸς σελεύκου
τοῦ φιλοπάτορος ἀνὴρ ὑπάρχων δεινὸς καὶ πλεονέκτης. ὃς παραλαβὼν τὴν πόλιν δοριάλω
τον, ἀνεῖλε μυριάδας ιη. κατατολμήσας οὖν, καὶ εἰς τὸ ἁγίασμα εἰσελθὼν ἐν ὑπερηφανείᾳ
πολλῇ. ἔστησε βωμὸν καὶ εἴδωλον βδέλυγμα ἐρημώσεως καὶ τὸν ναὸν μιάνας δι' ἀκαθάρτων θυ
σιῶν, ἱερὸν διὸς ὀλυμπίου προσηγόρευσεν. καὶ τοὺς μὴ ἀπογευομένους τῶν χοιρείων κρεῶν, ἀνῄρει. ἐφ' οὗ
καὶ οἱ ἅγιοι μακκαβαῖοι ἀνῃρέθησαν. οἱ δὲ λέγουσιν, ἀδριανὸν στῆσαι τὸν ἀνδριάντα. τὴν κατασκευ
ὴν τοῦ τοιούτου ἀγάλματος. ἐν τῷ ἀντίοχος. Βδελυγμία. ὁ χρυσόστομος ἐχρήσατο τῇ λέξει ταύ
τῃ ἐν τῷ κατὰ ἰωάννου ὁμιλίᾳ τοῦ εὐαγγελίου. Βδελυρός. αἰσχρουργός. αἰλιανός. καὶ ἦν ἁπασῶν
βδελυρωτέρα. καὶ τὸν πανάπιστον παρθενῶνα τῶν ἑαυτῆς ἐνέπλησε κακῶν. καὶ βδελυρία ἡ ἀκο
λασία. Βδελύσσω. αἰτιατικῇ. καὶ βδελύττεσθαι αἰτιατικῇ. μυσάττεσθαι. ναυτιᾶν. ἀποστρέφεσθαι. ἀ
πολλόδωρος κυρηναῖος. μισεῖν. ἀπὸ τούτου καὶ ἡ βδελυγμία ἀπὸ τοῦ μίσους. καὶ ἡ βδελυρία. καὶ βδε
λυττόμενον τὸν λέπρεον ἀπὸ μελανθίου. οὗτος εἶχε λέπραν. ἐκωμῳδεῖτο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν.
ἦν δὲ καὶ κακοπράγμων. καὶ ὀψοφάγος. καὶ λάλος. νὴ τοὺς θεοὺς οὓς οὐκ εἰδὼν βδελύττομαι τὸν
λέπρεον ἀπὸ μελανθίου. Βδέννυσθαι. ἐκκενοῦσθαι τὴν κοιλίαν σημαίνει τὸ ἀποπέρδεσθαι. ὃ καὶ
ἐπιχωριάζει μέχρι τοῦ νῦν. βδεῖν γὰρ λέγομεν. Βδύλλετε. ὑπλίζετε. φοβεῖσθε. καὶ τρέμετε. ἀ
ριστοφάνης. τί βδύλλεθ' ἡμᾶς. οὔτι που πολλοὶ δοκοῦμεν εἶναι. καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν οὔτι τὸ μυ
ριοστόν. Βδύλλει. καταπέπληκται. βδελύττεται. μισεῖ. ὅτε πένης βδύλλει λεώς. Βαιαὶ μικραί.
καὶ βαιὸς ἰδίως ἀντὶ τοῦ εἷς. σοφοκλῆς. πότερον ἐχώρει βαιὸς, ἢ πολλοὺς ἔχων λοχίτας ἄνδρας. καὶ ἐν
αἰχμαλώτισιν. ἔπεισα βαιὰς κύλικας ὥστε δύπερα. καὶ αὖθις. ὁ δ' εἶπε πρός με βαιά. ἀεὶ δ' ὑμνούμενα.
γύναι γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει. κἀγὼ μαθοῦσ' ἔληξ'. ὁ δ' ἐσσύθη μόνος. Βαιθήλ. θεῖος ναός. Βαί
τη. διφθέρα. βαίτη δὲ κἀν θέρει καὶ ἐν χειμῶνι ἀγαθόν. ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν χρείαν προσφόρου. Βαιτικὴ ἡ
ἤπειρος. Βαιτύκη τὸ τύμπανον. Βεβαλανωμένον ἀντὶ τοῦ κατεχόμενον ὑπὸ τῆς κόπρου. ἀριστοφά
νης. μή με περιίδης διαρραγέντα. μηδὲ βεβαλανωμένον. Βεβαιῶ αἰτιατικῇ. Βεβαιώσεως
δίκης ἐστὶν ὄνομα ἣν δικάζουσιν οἱ ὠνησάμενοί τι. Βέβηκεν. ἕστηκεν. ἐπέπηκτο. Βέβηλος
τόπος. ὁ βατὸς πᾶσι καὶ ἀκάθαρτος. καὶ βέβηλος ἀνὴρ, ὁ ἀμύητος καὶ μιαρός. εὐριπίδης. οὐ θέμις
βεβήλοις ἅπτεσθαι δόμων καὶ ἀίδα ξυνέβησι. θύρας δ' ἐπίθεσθε βεβήλοις. καὶ βεβηλοῦται, μιαίνεται.
Βεβηκὸς. ἀσφαλές. Βέβιος κείωσος. περὶ δείπνου ἐν τῷ βιτέλλιος. Βέβριθε. βαρεῖται.
Βεβριθυῖα. βαρεῖα. ἰσχυρά. Βέβρυχεν. ἤχει. Βεβυσμένα. λαθραῖα ἢ πεπηρωμένα. καὶ βεβυσ-
μένον, πεπληρωμένον. κεκαλυμμένον. ἀριστοφάνης. δός μοι χυτρίδιον σπογγίῳ βεβυσμένον.
ἢ ὅτι χύτραν ἔφερον ἐν ᾗ ἦν σπόγγος πεπληρωμένος μέλιτος. ἣν ἐτίθεσαν ἐν τῷ στόματι τῶν παί
δων διὰ τὸ ἐκμυζᾶν. ἢ ὅτι οἱ πένητες τὰ τρήματα τῆς χύτρας, σφηνοῦσι σπόγγοις, ἢ τετρη
μένα πανταχοῦ. Βέβυστο. ἐπεπλήρωτο. βέβυστο δὲ πᾶσα χόλοιο. Βεελφεγὼρ. βεελ
ὁ κρόνος. φεγὼρ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο. ἐτελέσθησαν οὖν τῷ βεελφεγὼρ. ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ τό

πω τοῦ Φρυγὸς εἰδώλου. Βεζὴκ ἀστραπή. Ἰεζεκιήλ. ἀνέκαμπτον δὲ ὡς εἶδος τοῦ βεζέκ. ὅ ἐστι τῆς ἀστραπῆς. Βεκκεσέληνε. ἤτοι ἀπόπληκτε καὶ σεληνόπληκτε. ἢ τὰ δύο σύγκειται ὡς ἐν τὸ βέκος καὶ ἡ σελήνη. ἀρχαῖα δὲ ἀμφότερα. ἢ ὅτι οἱ Λυδοὶ τὸν ἄρτον βέκος ἐκάλουν ἢ Φρύγες. διεβάλλοντο δὲ ὡς ἀνόητοι. ἀπὸ τῆς τῶν διαλέκτων σκώπτει αὐτούς. ἡ δὲ περὶ τοῦ βέκους ἱστορία ἣ ἐστι φωνὴ Φρυγῶν σημαίνουσα τὸν ἄρτον παρὰ Ἡροδότῳ φανερά ἐστιν ἐν δευτέρᾳ.

Βεκκεσέληνε. ἀρχαῖε. τουτέστιν ἀνόητε. παρῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ προσέληνε. τοὺς γὰρ Ἀρκάδας ἀρχαιοτάτους καὶ πρὸ τῆς σελήνης φάσκοντας γεγονέναι, προσελήνους ἐκάλουν. βεκκεσέληνε οὖν ὡς προσέληνε. ἔχεται δὲ καὶ αὐτὸ καθ' αὑτὸ τὸ βεκκεσέληνε, ἱστορίας τοιαύτης. Ψαμμίτιχος Αἰγυπτίων βασιλεύσας, ἠθέλησε γνῶναι τίνες πάντων ἀνθρώπων πρεσβύτεροι καὶ πρῶτοι γεγόνασιν. ὡς δὲ πάνυ πολυπραγμονῶν οὐχ οἷός τε ἦν ἀνευρεῖν τὸ ἀκριβὲς διὰ τὸ πολλοὺς περὶ τούτου φιλονεικεῖν, μηχανᾶταί τι τοιοῦτον. λαβὼν ἀρτίτοκα δύο παιδία εἰς οἴκημα κατέκλεισεν ἀνακεχωρηκὼς πάντα τὰ πᾶσι. καὶ οἱ μὲν λέγουσιν ὡς αἶγας ὑπέπεμπεν αὐτοῖς ἃς θηλάζοντα ἐτρέφετο τὰ παιδία. οἱ δὲ ὡς τροφοὺς ἐπέστησε τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκτεμών. ὥστε τῆς φωνῆς αὐτῶν μὴ ἀκούειν τὰ παιδία. ταῦτα δὲ ὁ Ψαμμίτιχος ἐποίει βουλόμενος εἰδέναι τίνα ποτὲ τὰ παιδία πρώτην ποιήσουσι φωνὴν ἀπαλλαγέντα τῶν ἀσήμων κνυζημάτων. ὡς δὲ διετὴς αὐτοῖς διεγεγόνει χρόνος τῆς τοιαύτης τροφῆς εἰσέπεμψεν εἰς τὸν οἶκον τινὰ τῶν φιλτάτων ἐντειλάμενος σιωπῇ ἐπελθεῖν. τῷ δ', ἀνεῴξαντι τὰς θύρας ὀρέγοντά τε χεῖρας τὰ παιδία, βέκος ἐκάλουν. Φρύγας δὲ τὸν ἄρτον οὕτω καλεῖν. καὶ οὕτω μὲν Ψαμμίτιχον εὑρεῖν τε καὶ πιστεῦσαι γεγονέναι πρώτους Φρύγας. εἰ δὲ ὁ πρῶτος λόγος ἀληθὴς ὅτι ἐξεθρέψαντο τὰ παιδία αἱ αἶγες οὐ γινώσκω, θαυμαστὸν οὐδέν. κατακούσαντα τῆς αἰγὸς μιμήσασθαι τὴν ἐκείνης φωνήν. συμπεσεῖν δὲ καὶ παρὰ Φρυξὶ τὸ τοιοῦτον ῥῆμα. οὕτως οὖν καὶ τὸ βεκκεσέληνε τὸ ἀρχαῖον δηλοῖ. συγκειμένης τῆς λέξεως ἐκ τοῦ βέκος. διὰ τὴν εἰρημένην ἱστορίαν. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ προσέληνε. διὸ καὶ τοὺς Ἀρκάδας ὡς ἀρχαίους προσελήνους καλεῖσθαι. Βέκυλος. προβατώδης. Βέλεκος. ὄσπριον. ἔοικε δὲ τοῖς λαθύροις. Βελέμνα. βέλη. Βελίαρ. τῇ ἑβραίων φωνῇ τὸν ἀποστάτην δηλοῖ. ὁ ἀπόστολος. τίς ἡ συμφώνησις Χριστῷ πρὸς Βελίαρ. Βελλεροφόντης. ὃν ὁ Προῖτος ἐβούλετο διὰ γραμμάτων αὐτοῦ τῶν πρὸς Ἰοβάτην ἀνελεῖν.

Βελεσίχη. Βελισάριος ὁ στρατηγὸς ἦν μὲν τὸ σῶμα καλός τε καὶ μέγας καὶ εὐπρόσωπος πάντων μάλιστα. οὕτω δὲ πρᾶόν τε καὶ εὐπρόσοδον ἑαυτὸν παρεῖχε τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὥστε ἀνθρώπῳ πένητι τελείᾳ καὶ ἀδόξῳ ἐμφερὴς εἶναι. ἔρως δὲ αὐτοῦ τῆς ἀρχῆς πρός τε στρατιωτῶν ἀεὶ καὶ ἀγροίκων ἄμαχός τις ἐγίνετο. ὅτι δὴ ἐς μὲν τοὺς στρατιώτας φιλοδωρότατος ἐγεγόνει ἀνθρώπων ἁπάντων. τῶν τε γὰρ ἐν ξυμβολῇ ἠτυχηκότων, χρήμασι μεγάλοις παρεμυθεῖτο τὰ τραύματα. καὶ τοῖς εὐδοκιμήσασι, ψέλιά τε καὶ στρεπτοὺς ἆθλα παρείχετο. ἵππον δὲ ἢ τόξον ἢ ἄλλο ὁτιοῦν στρατιώτου ἐν τῇ μάχῃ ἀπολωλότος, ἕτερος ἀντ' αὐτοῦ πρὸς Βελισαρίου αὐτίκα ὑπῆρχεν. ἐς δὲ τοὺς ἀγροίκους. ὅτι δὴ τοσαύτῃ φειδοῖ τε καὶ προνοίᾳ ἐχρῆτο. ὥστε βιασθῆναι μὲν αὐτοὺς οὐδὲν πώποτε στρατηγοῦντος Βελισαρίου τετύχηκεν. ἀπεδίδοντο δὲ αὐτοῖς κατὰ γνώμην τὰ ὤνια πάντα. καὶ ἡνίκα ἀκμάζοι τὰ λήια, ἐς τὸ ἀκριβὲς διεφυλάσσετο μή τινι ἐπιοῦσα ἡ ἵππος λυμήνηται. τῶν δὲ ὡραίων ἐν τοῖς δένδροις ὄντων ἅψασθαι αὐτῶν οὐδενὶ τὸ παράπαν ἐξῆν. ἦν δὲ καὶ σώφρων τε λίαν ἐνάρετος. Βέλος καὶ τὸ τραῦμα ὁμωνύμως τῷ τιτρώσκοντι παρ' Ὁμήρῳ. Βελονοπώλης. οὗτος ἐπ' ἀσπίδος ἦν ὥς φησιν Ἀριστοφάνης. Βελυσίνα πόλις Λακεδαιμονίων. Βέμβιξ. ὀξύλινον στρόμβιον. οἱ δὲ ῥύμβον πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες στρέφουσιν εὑρεῖν παῖδες ἐν Ἡσιόδῳ. Ἀριστοφάνης. βέμβηκος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. αὐτὸν ἀκίνητον τε ἄστροφον εἶναι δεῖ. ἔστι δὲ βέμβιξ ἐργαλεῖον ὃ μάστιγι στρέφουσιν οἱ παῖδες, ἢ παίγνιον τῶν παίδων ὡς τροχός. ὃς μάστιγι διωκόμενος, στρέφεται. καὶ βεμβικιᾶν τὸ περιστρέφεσθαι καὶ βεμβικίζειν, Ἀριστοφάνης. ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυτοὺς βέμβιξιν.

Βενεβεντὸς ὄνομα πόλεως Καλαβρίας ἣν κτίζει Διομήδης. εἰς τὸν ἀπόπλουν καταχθεὶς εἰς τὰ ἴδια. οὐκ ἐδέχθη. ἀλλὰ διωχθεὶς ἀπῆλθεν εἰς Καλαβρίαν καὶ κτίζει πόλιν ἣν ἐκάλεσεν Ἀργυρίππην τὴν μετονομασθεῖσαν Βενεβεντόν. Βενεβεντὸν λέγουσι πνευμάτων ῥίψιν. Βενετι-

ανὸς ὄνομα κύριον. Βενιαμὶν. ἐπὶ Σαμψὼν κείνου τοῦ Ἰησοῦ λ' διὰ τὴν παράνομον μῖξιν τοῦ Βε-
νιαμὶν, π' καὶ ζ' κατηναλώθησαν χιλιάδες. ἔστιν ἐν τοῖς Σαμψών. Βερεθρον. Βέρεθρον, βάθος κοιλω-
τὸν, ἢ τὸ παρ' οἷς θεῶν πύλας κρατεροῖο βερέθρου. ὄμμασιν ἀγρύπνοις διαφυλάσσων ἐκεῖνον. Βερε-
θρόν ἢ τὸ περὶ οἰκεῖν πύλας κρατεροῖο βερέθρου. ὄμμασιν ἀγρύπνοις διεφύλασσεν ἐκεῖνον. Βερε-
κύντας ὁ δὲ, ἐν βερεκύντῃ ἐχειμέριζεν αὐτὶ τοῦ ἐχείμαζεν. Βερέσχεθοι. οἱ ἀνόητοι. παρέπλασται ἡ
ἡ λέξις παρὰ Ἀριστοφάνει. Βέρροια πόλις. Βεσπασιανὸς βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος ἦν ἥπιος τε
πρόσηνής. ὡς μὴ δὲ τὰς εἰς αὐτόν τε καὶ τὴν βασιλείαν γινομένας ἁμαρτίας προαιρεῖσθαι τιμωρεῖσθαι φυ-
γῆς. τάς τε γὰρ ἀπεχθείας καὶ τὰ προσκρούματα τῆς διανοίας, ταχέως ἀπεσείετο. καὶ σκώμματα
τὰ ῥητόρων ὑφῶν ἠφίετο καὶ δήμων ἐς αὐτὸν ἀπορριπτούμενα κούφως τε καὶ γαληνῶς ἔφερεν. ταῖς
τε τὰς ἐντεύξεις κοινὸς καὶ δημοτικὸς ὢν ἀπεσκηνωμένος τὰ πολλὰ τῆς βασιλείας. οὗτος τοῖς
ἀρίστοις τῶν πώποτε βασιλέων παραβάλλεσθαι ἄξιος ἦν. ὅς γε καὶ τὸν ἰδιώτην αὐτοῦ βίον, ἐπί-
δοξον πολλοῖς τε καὶ μεγάλοις ἀπετέλεσε κατορθώμασι. Κλαυδίῳ γὰρ τῷ βασιλεῖ, στρατηγῶν
ἐπὶ Γερμανοὺς καὶ Βρεττανοὺς λ' μάχας καρτερὰς πρὸς τοὺς πολεμίους ἀντιπαρετάξατο. εἰς δὲ
τὴν ἡγεμονίαν παρελθὼν, μετρίως τε καὶ σωφρόνως τὴν ἀρχὴν διῴκει. ἐπιθυμητικῶς μὲν δὴ
ἔχειν χρημάτων. οὐ μὴν ὥστε παρὰ δίκην ἀφαιρεῖσθαί τινα τῶν οἰκείων. καὶ τὸν πλοῦτον οὐκ εἰς τὰς ἡ-
δονὰς, ἀλλ' εἰς τὰς δημοσίας χρείας ἐποιεῖτο. οὔκουν εὕροι τις ἂν ἕτερον πρὸ τοῦ δε βασιλέα οὔτε
δαψιλέστερον οὔτε πρὸς τὸ ἴσον τε καὶ δίκαιον ἐξητασμένον τὴν πρὸς τὰς δωρεὰς ἐλευθεριό-
τητα. Βεσίδειον. παρὰ Ῥωμαίοις τόπος. ἔνθα ἡ ἀναγκαία ἀπόκειται ἐσθής. Βέστινοι ἔθνος
ἐν Ἰταλίᾳ θηριώδες τὸν τρόπον. Βετερανὸς παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ἀπολυθεὶς τῆς στρατείας. ἐπὶ εἰ-
κοσαετίαν δὲ οὗτοι ἐδούλευον. Βέτων ὁ πάνυ εὐτελής. Βεχερες ἔθνος Σκυθικόν. Βέδιος. ὁ ἔνδοξος.
Βεέλοπες, οἱ λῶροι. Βῆ τὸ μιμητικὸν τῆς τῶν προβάτων φωνῆς. οὐχὶ βαὶ λέγουσιν Ἀττικοί.
Κρατῖνος. Διονυσαλεξάνδρῳ. ὁ δ' ἠλίθιος ὥσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίζει. Βῆ ἔβη. ἐ-
πορεύθη. καὶ βῆ ῥ' ἐπορεύθη. Βηθσαϊδά. ὄνομα πόλεως. Βηθφαγή. ὁμοίως. Βηθύλος εἶδος ὀρνέ-
ου. Βηθανία. πόλις Παλαιστίνης περὶ ἧς λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὅτι ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ
ἐγένετο. ὅπερ ἐσφαλμένως γέγραπται. ἡ γὰρ Βηθανία, ἔνθεν ἐστὶ τοῦ Ἰορδάνου. ἡ δὲ Θαβαραὰ ὅπου ἦν Ἰω-
άννης βαπτίζων πέραν ἐστὶ τοῦ Ἰορδάνου. γραπτέον οὖν ὀρθῶς οὕτως. ὅτι ταῦτα ἐν Θαβαραᾷ ἐγένε-
το ἀλλ' οὐκ ἐν Βηθανίᾳ. Βηλὸς. βαθμὸς θύρας. ἢ οὐδός. Βῆμα. ὁ λίθος τοῦ δικαστηρίου καὶ
Ἀριστοφάνης. τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται. τοὺς κρατῆρας καθίσω καὶ τὰς ὑδρίας. Βῆμα.
δικαστικὴ τράπεζα. μακρὰν δὲ τῶν πυλῶν τὸ δικαστικὸν βῆμα προσέταξε δοθῆναι, Βημάρχιος
Καισαρεὺς ἐκ Καππαδοκίας σοφιστής. οὗτος ἔγραψε τὰς Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως πράξεις ἐν
βιβλίοις δέκα. μελέτας τε καὶ λόγους διαφόρους. Βήνη. ὄνομα κύριον. Βῆξ ἀντὶ πορδῆς
ἐπὶ τῶν ἐν ἀπορίᾳ προσποιουμένων τι πράττειν παρ' ὅσον οἱ πορδῶντες, λανθάνειν πειρώμενοι,
προσποιοῦνται βήττειν. καὶ παροιμία νέα. ἀπορία ψάλτου βήξ. Βηρεία πόλις. Βηρείνη. Βη-
ρείνης τῆς γυναικὸς τοῦ μεγάλου Λέοντος δύο στῆλαι ἦσαν μία μὲν βορειοτάτη τοῦ ἁγίου Ἀγαθο-
νίκου μετὰ τὴν ἄνοδον τῶν βαθμῶν. ἑτέρα δὲ ἦν πρὸ μέρους τῆς ἁγίας Βαρβάρας. ἐν ἡ μὲν τοῦ ἁγίου Ἀγα-
θονίκου, γέγονεν ἔτι ζῶντος τοῦ Λέοντος. ἡ δὲ ἄλλη μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἡνίκα Βασιλίσκον τὸν
ἀδελφὸν αὐτῆς ἔστεψε φυγόντος Ζήνωνος τοῦ γαμβροῦ αὐτῆς. Βῆρος στρατηγὸς Ῥωμαίων. οὗτος οὐκ
ἦν κατεσπουδασμένος ἀλλὰ μέθης νόσῳ ἀνειμένος. ἐν τοῖς ἐπὶ πλεῖστον. καὶ ἀπαυτοῦ θράσει ἀ-
πειροκάλῳ ἐς ἀεὶ εἴχετο. Βηρυτὸς. ὄνομα πόλεως. Νωρικοὶ δὲ ἔθνος ἔνθα συὸς χρῆμα θεό-
πεμπτον τὴν χώραν ἐλυμαίνετο. καὶ αὐτῶν πάντες ἐπιχειροῦντες οὐδὲν ἤνυον. μέχρι τις ἀνὴρ τὸν
σῦν περιδεδησάμενος ἐπὶ τοὺς ὤμους ἀνέθετο. οἷόν τι καὶ περὶ Καλυδῶνος μυθεύεται. οἱ δὲ Νωρικοὶ ἐβ-
βόησαν. εἷς ἀνὴρ τῇ ἰδίᾳ φωνῇ τουτέστι βηρούνης. ὅθεν ἡ πόλις Βηρυτὸς ἐκλήθη. Βήρυλλος εἶδος
λίθου. Βηρυτὶ ὁ ἀπὸ πόλεως Βηρυτοῦ. Βησαέστηκεν. οἷον ἀχανὴς οὗτος ἕστηκεν ἀχανὴς καὶ παραγώδης καὶ ὑπό-
μωρος. Βησσηνὶς δῆμος ἐστὶ τῆς Ἀντιοχίδος Βῆσσα. Βία. ὁρμή. ἡ ῥύμη. ὁ δὲ, τῇ βίᾳ τοῦ σώματος
ἐξωθεῖ τὰς πύλας τὸ ἔσω. Βιάζω αἰτιατική. Βίας πρειηνεὺς δικαστὴς οὗτος εἷς τῶν ἑπτὰ
σοφῶν. λέγεται γὰρ εἰς τὰς δίκας δεινότατος γενέσθαι εἰπεῖν. ἐπ' ἀγαθῷ μέντοι τῇ τῶν λόγων ἰ-

σχοινὶ ἐχρῆτο. ἱππῶναξ· δηιάζεσθαι βίαντος τοῦ πριηνέως κρέσσων. Βιαρκέος· τῆς εἰς τὸ ζῆν ἐπαρκούσης. ἐν ἐπιγράμματι· βιαρκέος ἄλλος ἀπ' ἄλκης αὖθι μοιρίδιον ὥρα λινοστασίης.

Βιβάζει· συζῇ· ὀχεύει. Βιβάξαντες· ἐμβιβάσαντες. Βιβλιοφόρος· γραμματοφόρος. ὁ δὲ, τὸν μὲν βιβλιοφόρον μὴ θορυβεῖσθαι παρακελευόμενος καὶ πᾶσα γραφὴ βιβλιαφόρος λέγεται. Βίβλινος οἶνος· αὐστηρὸς ἀπὸ βιβλίνης οὕτω καλουμένης θρᾳκίας ἀμπέλου. οἷον· ὕδωρ δὲ πίνειν ἢ βίβλινον συγχεῖ. Βιβλίον· ἡ ἐπιστολή. Βίβλοι θεοῦ· ἡ γνῶσις αὐτοῦ. καὶ ἡ χάλκη τῆς μνήμης δαβίδ. καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον συμπάντες γραφήσονται. Βιδύνη· πόλις σκυθίας. Βιαιότερον· ἐπικρατέστερον. τῆς τῶν ἰατρῶν ἐπιστήμης βιαιότερον ἦν τὸ νόσημα. Βίαιοι ἐγένοντο· φάλαρις ἔχετος· διονύσιος καὶ ὁ κασσανδρέων τύραννος. ὑπερβαλὼν παρανομίᾳ. καὶ λίσις ἀδελφοῦ ἴλλου νόθος· καὶ οὗτος βίαιος. Βιαίων· ὄνομα δίκης ἐστὶ κατὰ τῶν βίᾳ πραττόντων ὁτιοῦν. ὁ δὲ ἁλοὺς ἀποτίνει εἰς τὸ δημόσιον ἴσον τῷ ἑλόντι. δημοσθένης κατὰ μειδίου. εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς λυσιακοῖς φερόμενοι λόγοι βίαιοι. καὶ δῆλον ὅτι οὐκ ἐπὶ φθορᾷ παρθένων οὕτε τὸ ὄνομα τῆς δίκης ἐλέγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων. Βιζανίων· μικρῶν λίθων. Βιζύη· πόλις θρᾳκική. Βιθίας· ὄνομα κύριον. καὶ ἡ μὲν κατὰ τὸν βιθίαν ἐλπὶς τοῦτον τὸν τρόπον διέπεσεν. Βικάριος· παρὰ ῥωμαίοις διάδοχος. Βῖκος· ἀγγεῖον καὶ βικίδιον διὰ τοῦ ῖ ἡ παράδοσις. ξενοφ. κῦρος δὲ πέμπων βίκους ἡμιδεεῖς οἴνου. καὶ βικὴ τὸ σπέρμα. Βίκτορα. Βιμβινίζεσθαι· σπαράττεσθαι. Βινεῖν· τὸ συνουσιάζειν. ἢ τὸ πιπίζειν ἐν ἐπιγράμματι. ἀντὶ τοῦ βινεῖν ἐστὶ τίς οὐ λέγει· ἀλλ' ὅμως αἱ γυναῖκες τὸ χαλκοῦν πικρότερον γίνεται ἐλλεβόρου. βινεῖν περαίνειν. καὶ βινεῖν μεταλελημμένον. καὶ βινήσομεν ἀριστοφάνης. εἶτα βινήσας, ἐκεῖθεν αὖθις αὖ κατέπτατο. ὥστε εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχὺ, οὐκ ἔστιν ὅπως μὴ κλεισθένην βινήσομεν. οὗτος ἐπὶ θηλύτητι ἐκωμῳδεῖτο. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης· ἔπαυσα τοὺς βινουμένους τὴν γρῖ πρῶτον ἐξαλείψας. Βῖνος· ὄνομα θεᾶς. Βιοδώρα· ἡ γῆ. Βιόλα· πέδιλα. ὑποδήματα. Βίος σημαίνει δύο παροξυτόνως. βιὸς δὲ τοῦ τόξου ἡ νευρά. Βίος ποτὲ μὲν ἡ οὐσία τῶν κτημάτων· ποτὲ δὲ αὖ τὸ τὸ ζῆν. καὶ παροιμία βίον μεμαγμένον· ἐπὶ τῶν εὐδαιμονιζόντων ἐπὶ πολυτελεῖ καὶ ἡδεῖ βίῳ. καὶ παροιμία· βίον ἀληλεσμένον. ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων. Βίος ἐκ τῶν φίλωνος· ὅτι ἡ τοῦ χριστοῦ ἐκκλησία δύο βίους νομοθετεῖ καὶ τρόπους· τὸν μὲν ὑπερφυῆ καὶ τῆς κοινῆς καὶ τῆς ἀνθρωπίνης πολιτείας ἐπέκεινα. οὐ γάμους· οὐ παιδοποιίας· οὐ κτήσεως ὕπαρξιν παραδεχόμενος· ἀλλ' ὅλον δι' ὅλου τῆς κοινῆς συνηθείας τῶν βιωτικῶν ἀνθρώπων ἀγωγῆς παρηλλαγμένος. καὶ μετ' ὀλίγα· ὁ δὲ δεύτερος καὶ ὑποβεβηκὼς ἀνθρωπινώτατος καὶ τοῦ προτέρου λίαν ἀσύγκριτος· ὃς καὶ γάμοις συγκατανεύει σώφροσι καὶ παιδοποιίαις· οἰκονομίας τε τῆς κατὰ τὸ δίκαιον ἐπιμελεῖσθαι· καὶ στρατευομένοις τὰ πρακτέα ὑποτίθεσθαι· ἀγρῶν τε καὶ ἐμπορίας καὶ τῆς ἄλλης πολιτικωτάτης ἀγωγῆς μετὰ τοῦ θεοσεβοῦς φροντίζειν. οἷς καὶ ἀσκήσεως καιροὺς· μαθητείας τε καὶ τῶν θείων λογίων ἀκροάσεως ἀφωρίσθησαν. καὶ δεύτερος δὲ εὐσεβείας ἀπονενέμηται βαθμός· κατάλληλον τοῖς τοιοῖσδε βίοις παρέχων τὴν ὠφέλειαν. τοῦ ἁγίου ἀθανασίου· δύο εἰσὶν ὁδοὶ ἐν τῷ βίῳ· καὶ δύο πολιτεῖαι. ἡ μὲν, μετριωτέρα καὶ βιωτική· φέρουσα καρπὸν ἐν λ' καὶ ξ'· ἡ δὲ ἀγγελικὴ καὶ ἀποκόσμιος· φέρουσα καρπὸν τὸν τέλειον ἐν ρ'. ὡσαύτως καὶ ὁ παλαιὸς βίος, εἰς δύο διῃρεῖτο· εἰς τὸν φαρισαϊκὸν καὶ ὑψηλόν· καὶ εἰς τὸν ὑποδεέστερον τὸν κοσμικόν. κατὰ δὲ φιλοσόφους βίων αἱρέσεις τρεῖς· ἠθική. θεωρητική πρακτική λογική. Βίος ἀκανθώδης· ὁ τραχὺς καὶ σκληρὸς καὶ παλαιός. καὶ βίος ἀληλεσμένος· ὁ εὐχερὴς καὶ ἡδύς· ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων. καὶ βίος ἐξηκυλημένος ἐπὶ τῶν ἀχρήστων· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀχρείων αὐλῶν. καὶ βίος μεμαγμένος ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου καὶ ἀπόνως τρεφομένων. Βιοστερὴς ἐνδεὴς κατὰ τὸ πρὸς πολεμίας βιοστερῆ χωρεῦντα. Βιοτή· δὲ καὶ βίοτος· ζωή. καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. καὶ ἡ οὐσία. ἐν ἐπιγράμμασι· ἑλλήνων βιοτὴ δεύτερον ἥλιον. Βιοτεύω· βιοτεία. καὶ συμβιοτεύω. Βιῶται· ἀντὶ τοῦ ζῇ. ἢ ζήσεται. οὕτως ἡρόδοτος. Βιώην· ἀντὶ τοῦ βιοίην. ὡς ἀπὸ καὶ τὸ δῴην ἀντὶ τοῦ δοίην κατὰ εἴκασιν τοῦ ο μικροῦ εἰς ω. δωρικῶς. Βιῶναι· ζῆσαι. Βιώνης· ὁ τὰ δημόσια ἀγοράζων. Βιῶνται· μετὰ βίας εἰσελαύνονται. προδηλοῦσα δ' οὖσα τῆς καλχηδόνος τῆς ἐπιβουλῆς τῶν ἐχθρῶν ὅτι βιῶνται διὰ τὸ πλῶμα τοῦ

τείχους παρεσκευάζοντο πρὸς τὴν χρείαν. Βιώσιμος· ἐλπίδα ἔχων τοῦ ζῆσαι. ὁ δὲ, ἀνέβλε-
ψέ πως καὶ ἔφη ὅτι βιώσιμος εἴη. βιώσιμος· ὁ ζῆσαι δυνάμενος. Βιώτω· ζησάτω. Βί-
ερον· ἱμάτιον ῥωμαϊκόν. Βισαλτία· πόλις καὶ χώρα μακεδονίας· ἀπὸ βισάλτου τοῦ ἡλίου καὶ
γῆς. περὶ ταύτην οἱ λαγωοὶ πάντες ἁλίσκονται δύο ἥπατα ἔχοντες. ὁ πολίτης βισάλτιος.
Βισάκια· τὰ παρ' ἡμῖν πισάκια λεγόμενα. Βισονία· ἐπίθετον τῆς περιουσ. ἀπὸ τῆς ἰδέας ἱερ-
μων σπέρματος ὑψοῦν τὴν βισονίαν πρῶτον. Βιτέλλι· βασιλεὺς ῥωμαίων ὁ γάλβαν διαδεξάμενος παν
αἶσχος ἀναδεδεγμένος ἔν τε τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ τὸν βίον καὶ οὐχ ἥκιστα τῷ τῆς γαστρὸς ἀκρατῶς τε καὶ
ἀκορέστως ἔχειν. πολλάκις γὰρ οὐ μόνον τῆς ἡμέρας ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτὸς σιτον ᾑρεῖτο καὶ
ταῖς τῶν δείπνων παρασκευαῖς τὸ πολὺ τῶν δημοσίων ἀπετρύετο. δέκα τοι δὴ μυριάδας ἀργυ-
ρίου ἐπὶ χιλίαις καὶ πεντακοσίαις εἰς τὰ δεῖπνα δεδαπανηκέναι ἱστόρηται. συνεχῶς μὲν καὶ
ἀπλήστως ἐμφορούμενος. συνεχῶς δὲ ἅπαντα ἀπερευγόμενός τε καὶ ἐξεμῶν ᾔδη καὶ μόνῳ δὲ
γεύεται. ἐπεὶ οἱ συσσιτοῦντες αὐτῷ καὶ πάνυ κακῶς εἶχον. βέβιος γουϊνκίανος διὰ νόσον χρόνου τινὸς
ἀπολειφθεὶς τοῦ συμποσίου· μάλα γε σωμύλως ἔφη· εἰ μὴ ἐνενοσήκειν ἀπωλόμην ἄν. τὸ δὲ γοῦν καὶ
τὸ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ δεῖπνον τῷ βιτελλίῳ ἐπίσημον γενόμενος διαμνημονεύεται. καθ' ὅ φασι δίχα τῆς
λοιπῆς πολυτελείας δισχιλίους μὲν ἰχθῦς ἑπτακισχιλίους δὲ ὄρνις ἐπὶ τὴν θοίνην παρενε-
χθῆναι. ἐπῄνει δὲ καὶ τὰ νέρωνος. καὶ τὸν νεκρὸν τοῦ νέρωνος ἐσκοίλοντινα καὶ ἀφανῆ τὰ φονικὰ
κατακείμενον ἀπεσόμνυε. πρὸς δὲ τῶν στρατιωτῶν οὐκ ἀπασπασανοῦ μεταποιουμένου τῆς βασιλείας
ἤδη κατατείρεται. Βίτιννα· σάνδαλα μὲν τὰ ποδῶν θαλπτικά. ταῦτα βίτιννα ἐπι-
χων ἔργα τῶν σκυτοτόμων καμάτων. Βιττίον· τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιά, βιττίον εἰργά-
σατο. πέζα γὰρ ὕφασμα. Βιοῖο· τῆς τοῦ τόξου νευρᾶς. Βλάβη· καὶ βλάβος, οὐδετέρως τὸ ἁ-
μάρτημα. ἀριστοφάνης βατράχοις. Βλάξ· μαλακὸς χαῦνος, ἐκλελυμένος ἢ μωρός. Βλά-
κα αἰτιατικὴ τὸν ἠλίθιον καὶ ἀνόητον. εἴρηται δὲ ἀπὸ ἰχθύος τινὸς ὁμοίου σιλούρῳ ἀχρήστου δὲ ὄντος, ὡς
μηδὲ κυσὶν αὐτὸν χρῆσθαι. πολιτείας Δ. βλακικόν τε ἡμῶν τὸ πάθος ὡς εἰ λέγοι τις στυμονίαν
ἀπὸ τοῦ θαλαττίου ζώου ὄντος ἀναισθήτου. οἶδα τὸ τοῦ πρὸς τὴν ὑπερβολὴν τῆς βλακείας. οὐ μὴν
μονωδεῖ καὶ ἀριστοτέλης. καὶ ἐν ἀλεξανδρείᾳ δὲ τέλος τι βλακεννόμιον οἱ ἀστρολόγοι τελοῦσι. διὰ
τὸ τοὺς μωροὺς εἰσιέναι πρὸς αὐτούς. ἐλινύοντας καὶ βλακεύοντας καλεῖν ἐῶσι. καὶ ἡ αἰτιατικὴ τῶν
πληθυντικῶν βλάκας. ὅτι δὲ μωρός τις μὴ εἰδὼς τὰ πράγματα διοικεῖναι. Βλακεύω· καὶ βλα-
κεύει. μαλακίζεται. δαμάσκιος. καὶ παροξύνων τῷ λόγῳ τοὺς ἐν ἔργῳ βλακεύοντας. οὐδεμιᾶς
γὰρ ἐπιθετέον κακίας ἐλάττω τὴν ῥᾳθυμίαν. ἁπασῶν δὲ σχεδὸν τὴν μεγίστην. καὶ ξενοφῶν. εἴ τις αὐ-
τῶν δοκοίη τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων βλακεύειν ἐκλεγόμενος τὸν ἐπιτήδειον ἔπαιεν ἂν τῇ βακτηρίᾳ.
Βλακεία· ὑποψία. μωρία. οἱ στρατιῶται τριώβολον ἐλάμβανον βλακείας χάριν. Βλακεία·
ῥᾳστώνη. ἔκλυσις χαυνότης. οὐ γὰρ στρατηγῶν βλακείαις ἢ φιλοψυχίαις τὰ πράγματα ἐπέτρε-
ψεν. ἀλλ' αὐτὸς ἐπὶ τὸν πόλεμον ἑαυτὸν ἀναδείξας στρατηγὸν ἐξώρμησε. Βλακικῶς· ἀντὶ τοῦ
ῥᾳθύμως. ὡς βλακικῶς διακειμένος. Βλάνων· ὄνομα κύριον. μόλις δὲ τῶν καλχηδονίων ἀπὸ τῆς
καταπλήξεως ἀναλεξάμενον μόνος ὁ βλάνων καλούμενος, οἰκείαν τῆς προστάσεως φωνὴν προϊ-
έμενος εἶπεν. Βλάπτω· αἰτιατικῇ. Βλάστη· καὶ ἡ αἰτιατικὴ τὴν βλάστην. Βλάσφημος·
ὁ εἰς θεὸν ἐξυβρίζων. καὶ βλασφημῶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἀππιανός. οἱ δὲ, ἐβλασφήμουν αὐ-
τὸν ὡς κακῶς ἐπὶ δυσὶν ἀνδράσι τὰ πάντα θέμενον. Βλαύτη· εἶδος ὑποδήματος. σοφοκλῆς. σαν-
δεῖν ἀπ' εὐτῆρος. τουτέστιν ἀπὸ βλαύτης. ὡς ἕκαστος ἔχει σχήματος. καὶ αὖθις ὁ σκίπων. καὶ ταῦτα
τὰ βλαυτία παντιακὰ πέρι, ἔγκειται κυνικὰ σκῦλα προσωγάρεος. βλαυτίοις· σανδαλίοις. ἀριστοφά-
νης. ὁ πρὸ σίμων ἀνὴρ περιπατεῖ ὅλον χεσάντοις προτισινσοῖσιν, ὡς περιβλαυτίοις χρῆσθαι. ἐπειδὴ οἱ
οἱ θασιοὶ πίνοντες, τοῖς τῶν ἀνθ᾽ ὑποδήμασι χρῆσθαι. εἰ ἐπεὶ τοῖν τοῖς πρὸς λαισαῖν. λαισανα δὲ οἱ χυτρόποδες.
τὰ μαγειρεῖα ἔνθα τὴν βουλὴν σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα. Βλαῖσος· ὄνομα κύριον. ὕπατος ὢν
ἰούνιος βλαῖσος καὶ λαίνιος. καὶ εἰσὶν ἕτεροι ἀπίκιος μάρκος. Βλαισός· παραλυτικός. διαφέ-
ρει βλαισὸς καὶ ῥαιβός. ὁ μὲν, ἀπὸ τῶν κνημῶν διεστραμμένος τοὺς πόδας. ὁ δὲ, αὐτὰ τὰ σκέλη-

μας. πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τεθηλὼς βλαισὸς ἀχαρνεύτης κισσὸς ἐρεψάμενος.
καὶ βλαισοπόδης βάτραχος. Βλέμμυες. ἔθνος λιβυκόν. Βλεπεδαίμων. ὁ διεστραμμένος
τοὺς ὄψεις. καὶ οἷον ὑπὸ δαίμονος πληγείς. Βλέπειν γὰρ ἀντικρὺς δόξεις μάρκ. ἐπὶ τῶν ὑ-
πισχνουμένων παντὶ σθένει πράττειν καὶ συναίρεσθαι πρὸς βοήθειαν. δόξεις μὲν φησὶν ἄντα ὁρᾶν
κατορθωτικὸν καὶ πρακτικόν. Βλέποντες. ἀντὶ τοῦ ζῶντες. οὕτω σοφοκλῆς. οἱ δ᾽ οὖν τελευτώντων
καὶ ἐπιχαιρόντων κακοῖς τοῖς τοῦδε ἴσως κεἰ βλέποντα μὴ ᾽πόθουν θανόντ᾽ ἂν οἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δο-
ρός. Βλέπος ἀριστοφάνης νεφέλαις ἐπὶ τοῦ προσώπου. τουτέστιν ἀττικὸν βλέπος ἀντὶ τοῦ κακοῦρ-
γον βλέμμα καὶ δραστικόν. οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἐπὶ ἀναιδείᾳ διεβάλλοντο. Βλέπος ἀντὶ τοῦ βλέμ-
μα. οὕτως ἀριστοφάνης. Βλεφαρ... Βλειοειδητικῶς. καὶ ζήτει τὸν κανόνα ἐν τῷ ἐμπλείμην. Βλήδας ὄ-
νομα σκύθου. Βλήτυρι οὕτω λέγουσι καὶ σκινδαψόν. εἰσὶ δὲ παραπλήρωμα λόγων μὴ ἐχόντων
λόγον. ἰόβας δὲ τὸν σκινδαψὸν ὄργανον μουσικὸν ἀποδίδωσι. τὸ δὲ βλήτυρι, χορδῆς μίμημα.

Βληρόν τὸ δέλεαρ. Βλῆζον. τὸ σύμβλημα. Βληχή. καὶ βληχήματα φωναὶ προβάτων
καὶ βληχώμενοι παρὰ ἀριστοφάνει ἐν πλούτῳ. τουτέστι κριῷ φωνῇ χρώμενοι. καὶ βληχᾶσθαι γὰρ
τὸ τὰ προβάτια κριᾶ κεχρῆσθαι φωνῇ. καὶ αὖθις. βληχὴ τὰ τέκνα καὶ οὐδαμῶς τοῦ τόπου. Βλη-
χώδης. προβάτοις τὸν νοῦν ὅμοιος μωρὸς δὲ κριμὴν καὶ τὰ πάντα βληχώδης πέμπειν ἔμελλεν.

Βλήχων. ὁ γλήχων. οὕτως λέγεται παρὰ ἀττικοῖς. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης καὶ τὸν ἐφήβαιον ἀριστο-
φάνης οὕτως ὀνομάζει. Βληχωνία. ἀριστοφάνης. ἀλλ᾽ οὖν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ. ὧδε
ἀποθέρνης τῆς ὀπώρας κατελάσας. οὐκ εἴπε κυκεῶνος ἐπιπίοις βληχωνίαν. καὶ τὸ οἱ διὰ χρόνου
ἐσθίοντες ὀπώραν πολλήν, βλάπτονται. καὶ οἱ συνουσιάζοντες συνεχῶς. ἐπεὶ οὖν ἐδόκει καὶ ἡ ὀ-
πώρα πόρνη, πρὸς ἀμφότερα ἔπαιξε. διὰ τοῦ β βληχωνίαν. οἱ δὲ πολλὴν ὀπώραν ἐσθίοντες ἐὰν
βληχωνίαν πίνωσιν, οὐ βλάπτονται. διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ὀπὼν κατασθίεσθαι τὴν καρδίαν. ἵνα οὖν ἡ δρι-
μύτης ἀποσμηχθῇ ὁ πῦρ βλήχωνα ἐλάμβανον. καὶ βληχωνίας κυκεών. Βληχρόν. ἀσθενὲς παρὰ ὁ-
μήρῳ καὶ ἀλκαίῳ. πίνδαρος δέ, ἀντὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ λέγει. Βλίκανος ὁ βάτραχος. Βλι-
μάζειν. κυρίως τὸ τοῦ ὑπογαστρίου καὶ τοῦ στήθους ἅπτεσθαι. ὅπερ ἐποίουν οἱ τὰς ὄρνιθας ὠνούμενοι.
οἱονεὶ θλιμάζειν. οἱ δέ, βλιμάζοντες. ἀντὶ τοῦ κακοῦντες. ἀποτίλλουσι δὲ καὶ κατεσθίουσι. βλιμά-
ζειν τὸ ταῖς χερσὶ διαθλίβειν καὶ τὸ τὰ κηρία θλίψαι, βλίσαι λέγεται. καὶ βλιμάζων ἀποσάζων τὸ
μέλι τοῦ κηρίου. καὶ βλιμαζόμενοι ψηλαφώμενοι ἐπιθυμοῦμεν. Βλίνος εἶδος ἰχθύος. Βλιτά-
δας οἱ παλαιοὶ τὰς ἀτελεῖς γυναῖκας ἔλεγον. Βλιαρφύλλου σκηνὴ ὅθεν καὶ βλίφυλλον ἀντὶ τοῦ σύ-
κινον. Βλίττειν. ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων. πειράζειν. καὶ τὸ ψηλαφᾶν, καὶ τὸ ἐκπιέζειν
τὰ κηρία τῶν μελισσῶν. θλίβειν ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις. οὕτως ἀριστοφάνης. Βλιττο-
μάμμας. καὶ σεσκελωμένη βλιττομάμμαν. τουτέστι μωρόν. καὶ τὸ βλίτον μωρόν ἐστι λάχανον.

Βλίττος. εἶδος βοτάνης. Βλίτυρι. χορδῆς μίμημα. Βλοσυρός. ἀξιωματικὸς καταπλη-
κτικὸς φοβερὸς σεμνός. Βλωθρή. χλωρά. ἁπαλή. ὑψηλή. καὶ αὖθις. οὐκέτι συμφώνου μέλος αἰ-
χθεῖ ταύτας ἁρμόσει βλωθρὰς ἐκεῖ μακεδονικοῦ. Βλωμός τὸ κλάσμα τοῦ ἄρτου ἡσίοδος.
ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον ὀκτάβλωμον. Βλύδιον ὑγρόν. Βοαδρόμος. ὁ βοηθός.
ὧδε περ ἀμβρακίας ὁ βοαδρόμος ἀντιδώσει ἐρασιτευνάμενον ἠφάνιζειν ἤθελεν. Βοανεργές ἤ-
οι βρονταί.
Βόας ἐκ νεώρεων εἰς κακὴν πρᾶξιν φέρει. νεκροὶ

βόες δηλοῦσι τοὺς λιμοῦ χρόνους. Βοάσομαι. ἀντὶ τοῦ ὑπέρβαλλον βοᾶν. ἀριστοφάνης εἰ οὕτω φησὶ στρε-
ψιάδης ὁ παῖς ἐκπεπαίδευται, μέγιστον ἀπὸ τῆς χαρᾶς βοήσομαι. Βόεια. μεγάλα. ῥήματ᾽ ἂν
βόεια δώδεκ᾽ εἶπεν. ἀριστοφάνης βατράχοις. Βοέας. βύρσας. Βοηδρομεῖν. μετὰ σπου-
δῆς παραγίνεσθαι. κάρδει δὲ ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν. καὶ βοηδρομούντων ἐπὶ τούτῳ τῶν δημοτῶν
ἄλλος τις παρὼν βάρβαρος ἔτρωσε τὸν ἕτερον ἐπιόντα. καὶ διεκέκειτο οὐδέν. Βοηδρο-
μία. βοηδρομεῖν μὲν τὸ βοηθεῖν ὠνομάζετο τουτέστιν ἐπὶ μάχην δραμεῖν. ἔστι δὲ ἡ βοηδρομία, ἑ-
ορτή τις ἀθήνησι καλουμένη καθ᾽ ἣν ἡμέραν ἐβοήθησεν ὁ ξοῦθος πολλοῦ ποτε δὴ πολέμου μὲν οἷς
ἀθηναίοις ὑπὸ εὐμόλπου τοῦ ποσειδῶνος. ἐρεχθεύς τότε, ἀθηνῶν ἐβασίλευεν. Βοήθειον. ἀν-

τί τοῦ ἐν μάχῃ ἔξεχον. ἀλλ' οὐ γὰρ ἐβοήθουν τουτέστι συνεμάχουν. καὶ βοηθεῖ δοτικῇ ἀντὶ τοῦ μάχεται
ἐσμὸς γυναικῶν ὃς τοῖσι θυρέτροισι βοηθεῖ. Βοηθῶ δοτικῇ. καὶ βοηθοίης αἰτιατικῶς. Βόθυνος εἶδος
ἀστέρος ζήτει ἐν τῷ κομήτης. Βολβός. Ἀριστοφάνης· καταφαγὼν βολβῶν χύτραν ἐπὶ τῶν λαγνιστά-
των. ἐπιτήδειοι γὰρ εἰς συνουσίαν οἱ βολβοί. ἔστι δὲ εἶδος ὀσπρίου. ἢ καὶ κρομμύου. καὶ βολβός τὸ ὕ-
δνον. Βολεῶνας. οὕτως οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσι. τοὺς κόπρους τῶν βοῶν καὶ τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν προ-
βάτων ῥιπτομένων. Βοῶ. μάχην. καὶ μεγάλην φωνήν. Βόθυνος. τόπος τις ἰδίως οὕτω καλούμενος
ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ. οὗ μνημονεύει Ἰσαῖος καὶ Καλλισθένης ποιεῖται. Βολίς. βέλος. ἀκόντιον. λογ-
χάριον. καὶ βόλος τὸ βαλλόμενον εἰς ἄγραν ἰχθύων. ἐν ἐπιγράμματι. τίγρις μὲν πλανοῖσιν ἐ-
φεὶς βόλον. ἐν δ' ἁλίοισι Κλείτωρος ἐν θηρσὶ δάμνις ἐρημονόμοις. καὶ αὖθις Λυσιβίδαι θύαις ἰχθυ-
βόλοισι λέπας. καὶ βόλος ἐν ἐπιγράμματι. καὶ φελλῶν κρυφίων σῆμα λαχόντα βόλων. Βό-
λιτος Ἀττικοὶ οὕτω λέγουσι χωρὶς τοῦ β' ὅπερ ἡμεῖς βόλβιτον. Ἀριστοφάνης. ἐξέφερεν ἐν πᾶ-
σι βολίτοις. τουτέστιν ἐν πάσῃ τρυφῇ καὶ πᾶσιν ἀγαθοῖς. βολίτοις δὲ ὅτι περὶ βοῶν ὁ λόγος. οὕτω γὰρ
λέγονται οἱ ἀφόδευμα τῶν βοῶν. Βολίτου δίκην. πρὸς τοὺς ἐπὶ μικροῖς δίκας ὑπέχοντας. ὁ γὰρ Σόλω-
νος νόμος καὶ τοὺς βόλιτον ὑφελομένους κολάζει. Βόλιχος δρόσος. Βόλος. ὁ κυβευτικὸς ἀγύρτης λέγεται.
ἔστι καὶ ἐν τῷ ἀγύρτης. Βομβάζειν. φθέγμα ἐπὶ τῶν διασυρόντων καὶ τωθάζειν λεγόμενον. Βομβάλιοι. αὐ-
λητοί. τὸ δὲ βομβύλιος, ἐν προσθήκῃ τοῦ α' εἴπερ βομβαύλιος. παίζων παρὰ τὸν αὐλόν. Βομ-
βεῖ. καὶ περιβομβεῖ. Σιμοκράτης ὡς δὲ τὸ πολεμικὸν περιβόμβει ξανέστερον, παρεδρεύειν μὲν ἔτι τὸν
πολέμιον. βόμβος δὲ, ὁ ἦχος τῶν μελισσῶν. βόμβος ψόφος τις. Βόμβησεν. ἐψόφησέ πως.
Βομβοῦσιν αἱ μέλισσαι. ὁ δὲ αὐτῆς περὶ Κ. μύρου ὄζων. πολιτείας θ' καὶ οἱ περὶ τὸν Διονύσου βομ-
βοῦντες ξαπέζαν. καὶ περὶ τὸν Ἀλέξανδρον μεμηνότες δῶτα καὶ χεῖρα. καὶ ἄλλοι ὠνεῖ πω. Ὀρέστης
Μαρψίας. Καλλίου τοῦ Ἀθηναίου κόλακες σὺν ἑτέροις. καὶ ὁ δὲ παρὰ Ῥωμαίοις ἄλβιος ὄνομα.
Βομβυλιός ζῶον, ἢ τὸ βησίον λεγόμενον. καὶ εἶδος μελίσσης. παρὰ τὸ βομβεῖν. ἐκ πηλοῦ τὰ κηρία
πλαττούσης. βομβυλιός ζῶον ἐστι παραπλήσιον μελίττῃ ὠνομασμένον ἀπὸ τοῦ βόμβου ὃν ἐκεῖ-
νο βομβεῖ. Βομβυλιός. εἶδος μελίσσης. καὶ εἴρηται παρὰ τὸ βομβεῖν καὶ παροιμία. βομβυλι-
ὸς ἀνθρώπους ἐπὶ τοῦ ἀκάρπου παρόσον καὶ βομβυλιός ἐστι μελίσσης εἶδος ἐκ πηλοῦ πλαττούσης
τὰ κηρία. Βομβύλιον. σκεῦος στρογγυλοειδές. Βόμβυξ. Βονιφάτιος ὄνομα κύριον. Βοοβοσκός.
Βοοθύτης. ὁ τοὺς βόας βάλλων πελέκει. Βοὸς κέρας. Ὅμηρος. ἥ τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμ-
βεβαυῖα. κατεσκεύαζον γὰρ σωλῆνα ἐκ κέρατος βοείου καὶ περιετίθεσαν τῇ ὁρμιᾷ. ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες
ἀποτρώγωσι τὸν λίνον. Βοοσφόρειον. Βοῶμεν δοτικῇ. ὀμόσωμεν καὶ βοῶμεν. ἐπικαλοῦμεν.
Βοώνης. οὗτος παρὰ τῆς πόλεως ᾑρεῖτο ἵνα βοῦς αὐτῇ πρίηται πρὸς τὰς θυσίας. ἦν δὲ λαμ-
πρὸν τὸ βοώνην γενέσθαι. ἐπειδὴ στρατηγούς φασι βοώνας μάλιστα χειροτονεῖσθαι. Βοῶπις. μεγα-
λόφθαλμος. Βοώτης. ἄστρον. πλησίον τῶν ἄστρων, ὁ δ' αὐτὸς καὶ ἀρκτοφύλαξ καλεῖται. ἐν τῷ ἄρκ-
τος. Βούτης αἱ μέγισται ἀρχαὶ παρὰ Ἀθηναίοις ἀπὸ τούτων ἐχειροτονοῦντο. Βοωτίαις. καί-
τινων βοωτίαις ἐφεστώτων. τῶν δὲ ἄλλων τῶν περὶ βασιλέα τοῖς ἐρύμασιν ἐνεμημένων κρότων
ἐν τοῖς τεχνικοῖς. Βοπόρους. τὰ ἀκρόδρυα ὀβολοὺς μεγάλους. Βορᾶς. βρώσεως ἢ τροφῆς. βορρᾶς
δὲ ὁ ἄνεμος καὶ κλίνεται βορρᾶ. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν βορραί. σκληροὶ βορραὶ ἐπιπνεύσαν-
τες καὶ βορέας βορέου καὶ βορραίη. λαίλαπι βορραίη, κλασθὲν ἐπέλκης. Βορβόρωπιν. κηπον.
σημαίνει δὲ καὶ τὸ μόριον. βορβοροτάραξις. Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ταραχώδης τις. τὸν ταράττοντα ἡμῶν
τὴν πόλιν καὶ θορυβῶν ὥσπερ βόρβορον. θορύβου πληρώσας τὴν πόλιν καὶ βορβόρου. καὶ παροι-
μία βορβόρῳ ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων οὔποτ' εὑρήσεις ποτόν. ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μιγνυόντων αἰ-
σχίστοις. ἔνδηλος ἐστι βόρβορος ψυχῆς ῥύπος. ἰλυῶ πηλωδῶς, τοῦ νοὸς νόθ βλάβην. Βορβο-
ρυγμός ὁ ἦχος τοῦ ὕδατος ἐπιφερόμενος. ἡ φάρυγξ ἐκ λάρυγξ. καὶ πολλοῦ ἐν τῷ στόματι ἦν βορ-
βορυγμός. ὁ ἦχος ἐκ τοῦ στόματος. σύνθημα δέ ἐστι τοῖς καμήλοις προκαθέζεσθαι ὁ τοιοῦτος ἦχος. Βορ-
ρᾶς ἐστιν ὄπισθεν ἐν τῷ βορρᾶ. Βορείανθος. ὅτι βάρβαροι τινὲς κτείνουσι βορείανθον τυραννήσαντα. ταύ-
την προσποιεῖσθαι τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν ἡγούμενοι εὔνοιαν. καὶ διαφικόμενοι τῶν βορειάνθου

ὅθεν τῶν περὶ ἄθλα τῶν περὶ τὸν ἄνδρα πεπραγμένων ἠξίουν παρὰ Σκιπίωνος κομίζεσθαι. ὁ δὲ
Σκιπίων ἀποκρίνεται· μηδαμῶς εἶναι Ῥωμαίοις ἔννομον ἐν ἐπαίνῳ ποιεῖσθαι τὰς κατὰ τῶν στρα-
τηγῶν τοῖς ἀρχομένοις ἐπιχειρουμένας ἐπιβουλάς. Βορὸν βρωτικὸν ὀξυτόνως. Ἀριστοφάνης
μιαρὸν τὸ χρῆμα κἀναίσχυντον καὶ βορόν. καὶ ὕδωρ βορόν· ἀγρυπνίας βορόν. ζήτει ἐν τῷ ὕδωρ βορόν. Βό-
σιν· τροφήν. Βοσκήσομεν θρέψομεν. καὶ βόσκουσαν· τρέφουσαν. Σοφοκλῆς περὶ Οἰδίποδος· ἀλ-
λ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἡλίου
τοιόνδ' ἄγος ἀκάλυπτον. οὕτω δείκνυται τὸ μήτε γῆ μήτε ὄμβρος ἱερὸς μήτε φῶς προσδέξεται.

Βοσὲρ· τὸ ἱμάτιον τὸ ἀπὸ κόκκου βεβαμμένον κατὰ Ἑβραΐδα διάλεκτον. Βόσπορος· πό-
λις περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἣν Βωζάνος ὁ τύραννος ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ βασιλέως ἐπόρθησε. Βόσποροι
δύο· ὁ μὲν κατὰ τὴν Προποντίδα· ὁ δὲ Θρᾳκικός· ὥς φησι Φιλέας. Βόστρυχος· πλέγμα τριχῶν γυ-
ναικείων ἐν ἐπιγράμματι· εἰ πέτεινι πλέξεις ἐπὶ βόστρυχον. Ἀριστοφάνης· πάνυ γάρ τις ἔρως με
δονεῖ. τῶν δὲ βοστρύχων ἐναλείφειν τὰς ῥίζας καὶ διατιθέναι κατὰ βοστρύχους αὐτοὺς ἅπασι πρό-
χειρον, ὅτι ἄνθρωπος οὗτος τῇ Χίων θεῷ καὶ τοῖς ἰθυφάλλοις ὤργιακεν. Βοτά· βοσκήματα. καὶ
βοτανικὸς χόρτος. καὶ ἀμείων τινὲς ἱπποβοσκοὶ περὶ βοτάνης πρός τινας τῶν Μινύων ἤριζον. τοὺς
πλησίον ὑπερβάλλοντες λόφους μέσον εὑρήσουσι τὸ πεδίον παντοίων βοτῶν. Βοτηειμάκύ-
πελλα· ἐν ἐπιγράμματι. καὶ βοτῆρες ποιμένες. Βοτήρ· καὶ δοτήρ· δώτωρ δὲ καὶ βώτωρ.

Βοτός· τροφή. ἡ βοσκή. καὶ βροτὸς ὁ ἄνθρωπος. Βοτρυδόν· ἐπαλλήλως· ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας
ἐχομένη. ὡς ἔχεται τῶν βοτρύων. Βότρυν· τὴν ὀπώραν. οὐχὶ τὴν σταφυλὴν μόνον καὶ μήποτε τὴν
βοτρυϊκὴν ὀπώραν. Βότρυς κατεσθίειν ὀμβρικὴν δηλοῖ λύσιν. Βοτρυόδωρος· ἡ εἰρήνη. ἐπεὶ αἱ ἄμ-
πελοι ἐν εἰρήνῃ φύονται. Ἀριστοφάνης· ὦ πότνια βοτρυόδωρε. καὶ παροιμία· βότρυς πρὸς βότρυν πε-
παίνεται· ἐπὶ τῶν ἐξισοῦσθαι φιλονεικούντων. Βότρυος ἀγρίου εὑρηκέναι δὲ τοῖς ἐπιτηδεύ-
μασι τὰ Βότρυος ὑπομνήματα καὶ τὰ Φιλαινίδος καὶ τῶν ἄλλων ἀναισχυντότερον γραφῶν.

Βούβοτον ὄρβηλοῖο παρὰ σφυρόν. καὶ βούβοτος ἡ πολλὴν τροφὴν ἔχουσα. Βουβὼν τὸ πάθος
βουβῶνι ἐπήρθη τῷ γέροντι. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐπαίρεσθαι. καὶ μεγάλως βαίνειν εἰς οἴδημα. Βουβωνιῶ·
φλεγμαίνω τοὺς βουβῶνας. ἐγὼ μὲν οὖν εἰς τὸ βαλανεῖον βούλομαι λιπεῖν ἀπελθεῖν. βουβωνιῶ
γὰρ τῶν νεφρῶν ὑπὸ τῶν κόπων. Βούβρωστις ὁ μέγας λιμός. εἴρηται δὲ ὅτι βοῦς λυμαίνεται καὶ
τοὺς βοῦς βρῶσιν ποιεῖ. Βουγάϊος· τὸ βοῦ κατ' ἐπίτασιν ὡς ἐν τῷ βούπεινα ἡ μεγάλη πεῖνα. καὶ βου-
γλωσσοι. Βουδόρῳ νόμῳ· ἐπὶ τῶν ἀξίων οὕτω δέρεσθαι ὡς οἱ βόες. Βουζύγης ὁ Ἡρακλῆς. Βου-
θία πόλις Ἰωνίας· ὁ πολίτης Βουθαῖος. Βούθος περιφοιτᾷ· ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων καὶ παχυφρό-
νων εἴρηται. καὶ Βουθοίνας ὁ Ἡρακλῆς. Ὕλλου γὰρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πεινάσαντος, ἕνα τῶν ἀροτήρων βοῶν Θεο-
δάμαντος θοινήσας ἔφαγεν. Βουθυτεῖ δοτικῇ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὁ δεσπότης ἔνδον βουθυτεῖ.
καταχρηστικῶς εἴρηται ἡ βουθυσία· δηλοῦσα τὸν τοῦ ὄγκον τοῦ μεγέθους. καὶ δ' ἐν τελευτῇ τῆς θυσίας.
ἣν ἑκατόμβην κελεῦσαι καὶ ζητεῖν. Βούκαια πόλις Φωκίδος. Βουκεφάλειοι οἱ ἵπποι ἀπὸ χαράγματος ὀνομά-
ζονται. ἐκ τῶν Βουκελλαρίων χώρα Γαλογραικία. Βουκολήσας ἀπατήσας. βουκόλημα τὸ θέλγητρον. καὶ
ὅπως ἔχῃ τι βουκόλημα τῆς λύπης, ἐνέθηκε τοῖς τοίχοις ποικίλας γραφὰς ζώων. Βουκάρας.
ποταμός. Πολύβιος κατὰ τὴν εἰς θάλασσαν ἐκβολὴν τοῦ Βουκάρα ποταμοῦ. Βουκόρυζαν· τὴν
μεγάλην κόρυζαν. ἐκόρυζαν δὲ ἰσχυρῶς κορύζου μὲν ἄνδρες. Βούλγαροι· ὅτι οἱ Βούλγαροι ἠρέ-
θισαν εἰς τὴν στολὴν τῶν Ἀβάρων καὶ μετημφίασαν ταύτην καὶ ἕως νῦν περιβέβληνται. ὅτι ἐπὶ Ἰου-
στινιανοῦ τοῦ ῥινοτμήτου ἤκμαζεν ὁ Τέρβελις ὁ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγός. καὶ ὁ αὐτὸς Ἰουστινιανὸς, καὶ
Κωνσταντῖνος ὁ Ἡρακλείου υἱὸς ὑπόφοροι τούτῳ ἦσαν. τὴν γὰρ ἀσπίδα ἣν εἶχεν ἐν πολέμῳ, ὑπτί-
αν ἔθηκε. καὶ τὴν ἑαυτοῦ μάστιγα ἐπέχεε τὴν ἐπὶ τοῦ ἵππου. καὶ ἕως οὗ ἐσκέπασεν ἀμφότερα χρήματα
ἐνετίθει. καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ γῇ παρεντείνας μέχρι τῶν περάτων καὶ ἐς ὕψος πολύ, σηρικὴν ἐσθῆτα ἐ-
τίθει. καὶ κιβώτια πλήσας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου τοῖς στρατιώταις ἐδίδου. τὴν μὲν δεξιὰν χρυσοῦ πληρῶν,
τὴν δὲ λαιὰν ἀργυρίου. ὅτι τοὺς Ἀβάρεις κατὰ κράτος ἄρδην ἠφάνισαν οἱ αὐτοὶ Βούλγαροι. ἠρώτησε
δὲ Κρέμμος τοὺς τῶν Ἀβάρων αἰχμαλώτους· πόθεν οἴεσθε ὅτι ἀπώλετο ὁ ἄρχων ὑμῶν καὶ τὸ ἔθνος.

[illegible] κατὰ ἀλλήλων [illegible]

[illegible] Βουλαία [illegible] τὴν βουλαίαν [illegible] Βούλομαι [illegible]

[illegible] Βουλεύομαι [illegible]

Βουλεύεται [illegible] Βουλεύσας [illegible] βουλεύσας [illegible] Βουλεύματος [illegible]

[illegible] Βουλευτικόν [illegible] βουλῆς [illegible]

[illegible] τῆς ψυχῆς [illegible] λογικῆς ψυχῆς [illegible]

[illegible] Βουλιμία [illegible]

[illegible] Βουλιμιῶ [illegible] βουλιμιῶ [illegible]

λιμὸς [illegible]

λιμοῦ. ἐπεὶ γὰρ ὁ ὀδοὺς ἢ ἄλλοι ἔπεσον ὑπὸ τοῦ βουλίμου καὶ ἐχειρίζετο, καὶ ἡ δὲ ἀπεκαύθησαν. συμβαίνει δέ ποτε τὸ βου-
λιμιᾶν ὡς πάθος χιόνος οὔσης πολλῆς καὶ κτήνεσι καὶ ἀνθρώποις, εἴτε τοῦ θερμοῦ διὰ περίψυξιν καὶ
πύκνωσιν ὄντος ἐντὸς ἅπαν καθεχθῆναι τὴν τροφὴν ἀθρόως ἀναλίσκοντος. εἴτε δριμεῖα καὶ λεπτὴ
τῆς χιόνος διαδιδομένης ἰοῦσα ἡ πνοὴ τέμνει τὸ σῶμα καὶ διαφθείρει τὸ θερμὸν ἔξω αὖθις διαδιδό-
μενον. Βουλιμώττει· πεινηλίαν. παρὰ τὸ βοῦ ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τὸ λιμώττω. Βου-
λίνη πόλις περὶ Ἰλλυρίαν. τὸ ἐθνικὸν βουλινός. Βοῦλις καὶ σπέρχις. ἀθηναῖοι οἱ αὐθαίρετοι ὑποστάν-
τες ἀνῆλθον δώσοντες δίκας ὑπὲρ τῶν κηρύκων Ξέρξου. Βουλομένῳ. λιχομένῳ. ἐπιθυμοῦντι.
ὁ δὲ ἔφη θαυμάζων. ἐθελήσεις τί μοι μαντεύσασθαι; πάνυ γε ἔφη. εἴ σοι βουλομένῳ ἐστίν. Ἀριστο-
φάνης. βούλομαι δ᾽ ὦναξ καλῶς δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾶν κακῶς. Βουλυτός. ἡ δειλι-
νὴ ὀψία. ὅτι οἱ βόες ἀπολύονται τῶν ἔργων. Ἀρριανός. γίνεται μάχη καρτερὰ ἔστε ἐπὶ βουλυτὸν ἀρ-
χόμενος. καὶ αὖθις Αἰλιανός. καὶ ὁ μὲν ἔδρασε τὸ προσταχθέν. ὁ δὲ ὄρνις περὶ βουλυτὸν ἐπ᾽ ἀμφοῖν βα-
δίζων, καὶ τὼ πτέρυγε κροτῶν. καὶ βαίνων μακρά. καὶ αἴρων τὸν τράχηλον. καὶ τὸν λόφον ἐπισείων, οἷον ὁ
πολίτης ταῦρος τὴν δὲ τὰ ἄλογα προμήθειαν ἀπεδείκνυτο. Βουμολγός. ὁ τὰς βοῦς ἀμέλ-
γων. κέρας βουμολγὸς ταύρου κλάσειεν ἀτημελής. Βοῦν ἐν γνάθοις φέρει. ἐπὶ τῶν πολυφάγων.
Βουνίτησι. τοῖς βουκόλοις. τοῖς βοηλάταις. βουνόμοι ἐπιστροφαί. ὑπὸ βοῶν, ἢ κατανεμόμεναι.
Βουνόμον. τὴν βοῶν θρεπτικήν. βουνόμον ἔχον ἀκτήν. Βουνός. ὄρει προσέρπειν, πραγ-
μάτων δηλοῖ βίαν. Βουολοῦσκοι. ἔθνος. οὗτοι πόλεμον κατὰ Ῥωμαίων ἐξήγειραν, καὶ πολλοῖς
ζημιοῦνται σώμασι. καὶ πόλεις ἐπιφανεστάτας τῆς σφετέρου γῆς ἀποβάλλουσι. Μαρκίου
νέου παρὰ Ῥωμαίοις ἐπιφανοῦς ὠσαμένου ἐς μέσους τοὺς πολεμίους. συνεισπεσόντος δὲ πολ-
λῶν ἐντὸς τοῖς φεύγουσι καὶ ἀναπετάσαντες τοῖς οἰκείοις τὴν εἴσοδον. ἐφ᾽ οἷς πολλοῖς μὲν χρή-
μασι, πολλοῖς δὲ σώμασιν αἰχμαλώτοις πρὸς τοῦ μονάρχου τιμώμενος, τὰ μὲν ἄλλα διωθήσα-
το. ἠρκέσθη δὲ στεφάνῳ τε ἀριστείῳ καὶ ἵππῳ πολεμιστηρίῳ. καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἕνα τῶν αὐ-
τοῦ φίλων αἰτήσας, ἀφῆκεν ἐλεύθερον. Βούπαλος. ὄνομα. Ἀριστοφάνης. εἰ νὴ Δία τις τὰς γνά-
θους τούτων δὶς ἢ τρὶς ἔκοψεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ εἶχον. παρὰ τὸ Ἱππώνακτι. λά-
βετέ μου θοιμάτιον. κόψω Βουπάλου τὸν ὀφθαλμόν. Βούπαις. ὁ νέος ἔφηλιξ βουκόλος καὶ αἱ
μέλισσαι. ὅτι βουγενεῖς εἰσιν. αἰεί τοι. Βούπαισι περισσάζοιτο μελίσσαις τύμβος ὑμηττείῳ λει-
βόμενος μέλιτι. ἵπποι γὰρ σφηκῶν γενέσεις. ταῦροι δὲ μελισσῶν. Βούπεινα. ἡ μεγάλη πεῖνα.
Βουπλήξ. πέλεκυς. μάστιξ. βούκεντρον. καὶ αὖθις. καὶ κέντρον ὀπισθονυχῆ καὶ βουστρόφα δεσμὰ
τενόντων. Βουργάων. ὄρος περὶ τὴν ἑσπέραν. Βουρδίγαλα πόλις Κελτογαλατίας. ἐν-
θα Βελισάριος διαφόρους πολέμους διήνεγκεν. Βοῦς ἕβδομος. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. οἱ γὰρ
πένητες ἔμψυχον μὴ ἔχοντες θῦσαι, ἔπλαττον ἐξ ἀλεύρου. θυομένων δὲ τῶν ἐμψύχων. προβά-
του. ὑός. αἰγός. βοός. ὄρνιθος. χηνός, ἐθύετο ἕβδομος ὁ ἐξ ἀλεύρου. καὶ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἄψυ-
χον, ἐξεδόθη εἰς παροιμίαν. Ἐπίγραμμα εἰς βοῦν καὶ τράγον ἐπὶ πίνακος ἀργυροῦ ἐγκεκο-
λαμμένου. Πῶς βοῦς ὑπάρχων αὔλακας γῆς οὐ τέμνεις. ἀλλ᾽ ὡς πάροινος ἀγρότης ἀνε-
κλίθης. Πῶς οὐχὶ καὶ σὺ πρὸς νομὰς ἀποτρέχεις. ἀλλ᾽ ἀργυροῦν εἴδωλον ἕστηκας τάλαν ἕστηκα τὴν
σὴν ἐξελέγχων ἀργίαν. Βοῦς ἕβδομος. πέμματα κέρατα ἔχοντα. κατὰ μίμησιν τῆς πρω-
τοφανοῦς σελήνης. ἐκάλουν δὲ αὐτὸν βοῦν προστιθέντες καὶ τὸ ἕβδομον, ὅτι ἐπὶ ἓξ ταῖς σελή-
ναις ἐπεθύετο οὗτος ἕβδομος. ὡς τὰ θυηλῆς ἐν Ἀταλάντῃ. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ σελῆναι πέμματα
πλατέα κυκλοτερῆ. ἃ καὶ οὕτως ἐκάλουν. ἔστι δὲ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Ἐρεχθεῖ. καὶ παρὰ χαι-
ῶ ἐν Ἰεῖδι. τάττεται δὲ ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀναισθήτων. καὶ βοῦς ἐνάλιος. ἐπὶ τῶν
μηδὲν χρησιμευόντων. Βοῦς ἐν αὐλίῳ κάθη. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχρήστων. Βοῦς ἐπὶ γλώτ-
της. ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθαι. ἢ διὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ζώου. ἢ διὰ τὸ τῶν ἀθηναίων νόμισ-
μα βοῦν ἔχειν ἐγκεχαραγμένον. ὅπερ ἐκτίνειν ἔδει τοὺς παρρησιαζομένους. Βοῦς ἐπὶ σωρῷ. ἐ-
πὶ τῶν ἤδη παθόντων. ἢ ἐπὶ τῶν ἁλόντων. καὶ διαφημοῦσθαι κωλυομένων. καὶ βοῦς εἰς ἀμηδόν. ἐπὶ τῶν
διὰ ὠφελείας καμνόντων. Βοῦς κύπριος. ἐπὶ τοῦ χυδαίου καὶ ἀναισθήτου. φασὶ γὰρ τοὺς κυ-

[illegible] Βουσόμολοι· [illegible] εἰς πολλὰ διαιρουμένων [illegible] [illegible] μικρὰ [illegible]

[illegible] Βουπειος [illegible]

[illegible] Βουθ[illegible] [illegible] βουπία [illegible]

[illegible] Βουτης [illegible] Βουταλίων· καὶ κόρυδος [illegible]

[illegible] Βουζυγος [illegible]

[illegible]

λέγονται

λοχῶντων περὶ τοὺς βωμούς. καὶ βουλομένων τι λαβεῖν, μετήνεκται ἡ λέξις. οὗτοι γὰρ ἐπὶ τῶν βωμῶν πολλὰ ἐλιπάρουν κολακεύοντες λαβεῖν τι τῶν θυομένων. Ἀγαθίας. οὐ διὰ συνήθειαν ἀρεστόν ἐστί μοι πέφηνε. βωμολοχίαις τε καὶ αἰσχραῖς ἐλπίσιν ἐγκαλλωπίζεσθαι. καὶ περὶ Ἰσιδώρου Δαμάσκιος. ὁ δὲ, ἐπίχαρις ἦν, ἀστελίας μὲν καὶ βωμολοχίας ὅτι πορρωτάτω. Βωμόν. στιβάδα λέγουσι.
Βωμός. τέμενος καὶ τὸ προσανάβασιν ἔχων πρὸς τὸ λέγειν ἐπήκοος. ἐφ' οὗ κρατήσαν ἀρᾶς, κρατῆς ἀπολύεσθαι κρατήσας εἴρηκε. καὶ Ἀριστοφάνης. ὁ δὲ βωμὸς θύρασι καὶ δή. ἂν δέξηταί μου ἐπὶ παρεστηκὼς ἀσμένος. Βωμοί. οὕτως λέγονται αἱ βάσεις στιβάδες. Βῶν. ἀσπίδα. Ἀργεῖοι ἀπὸ βοῶν ἤτοι βυρσῶν.
Βῶμος. στρατηγὸς τῶν Μυσῶν τῶν παρὰ τῷ Ἴστρῳ ποταμῷ παρατεταγμένης. ἀνὴρ συνέσεως εἰς ἄκρον ἥκων. καὶ λίαν ἀγαθὸς τά τε πολιτικὰ καὶ πολέμια. ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ. Βώνυσοι. ἄποικοι. βουκόλοι. Βῶξ. Βῶρος ὄνομα κύριον. Βῶροι. ὀφθαλμοί. Βῶς. βύρσα. ἀσπίς. Βωσόμεθα. καλεσόμεθα. μαρτυρούμεθα. Βῶσον. βοήθησον. Κρατῖνος. Βωστρεῖν. καλεῖν. βοᾶν. Ἀριστοφάνης. ποίησον τοὺς δημότας βωστρεῖν σε γὰρ ἀπεκτουμένον. Βώτιον. τόπος. Βωτεῖν. ἀροῦν. λαχαίνειν. Βωτιάνειρα. ἡ βόσκουσα τοὺς ἄνδρας. Βώτορες. βοήτορες. νομεῖς. καὶ δώτορες. ἐν ἐπιγράμματι. τὸν νομίην καὶ ἔπαυλα βοῶν. καὶ βώτορας ἄνδρας σινόμενοι κλαίουσι χιτέσσαι κωδῶν, περιφυεῖ. καὶ ἐν ταύτης ἐν ἐρέμασσι πίτυος. Βώχανος, ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Οὔννων ἀρχηγός. ὃς ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τὸν Βόσπορον ἐπολιόρκησε. ζητεῖ ἐν τῷ Βόσπορος. Βραβεύει. διοικεῖ. ἐπιψηφίζεται. διανέμει. καὶ τὸ σοφίστου δαιμονίου βραβεύοντος τὸν πλοῦν. Βραβευτής. διοικητής. κριτής. ὁ εἰστής. καὶ βραβεῖον. ἐπινίκιος ἀμοιβή. Βραβῆς. οἱ ἐν τοῖς ἀγῶσι κήρυκες. Σοφοκλῆς. ὅσον γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς δρόμων διαύλων πένταθλ' ἃ νομίζεται. Βράβυλα. τὰ καλούμενα δαμάσκηνα. Θεόκριτος. ὄρπακες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔραζε. Ἀθήναιος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν, φησὶ Σέλευκον ὀνομάζειν κοκκύμηλα καὶ βράβυλα καὶ μάδρυα. εἴρηται δὲ βράβυλα τινὰ ὄντα ὡς τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα. ἔστι δὲ μαλακτικὰ τῆς γαστρός. εἴρηται δὲ καὶ μάδρυα οἱονεὶ μαλόδρυα τινὰ ὄντα. δαμασκηνὰ δὲ λέγεται κατ' ἐξοχὴν διὰ τὸ ἐν Δαμασκῷ τῇ πόλει γεωργούμενα, ἃ θαλερώτερα καὶ καλλίονα εἶναι. Βραγχίδαι. οἱ ἐν Διδύμοις τῆς Μιλησίας οἰκοῦντες, Ξέρξῃ χαριζόμενοι, τὸν νεὼν τοῦ ἐπιχωρίου Ἀπόλλωνος τοῖς βαρβάροις προὔδοσαν. καὶ ἐσυλήθη τὰ ἀναθήματα πάμπλειστα ὄντα. δεδιότες οὖν οἱ προδόται τὴν ἐκ τῶν νόμων καὶ τῶν ἐν ἄστει τιμωρίαν, ἐδεήθησαν Ξέρξου μισθὸν λαβεῖν τῆς κακίστης ἐκείνης προδοσίας, μετοικισθῆναι ἐν χώρᾳ τινὶ Ἀσιανῇ. ὁ δὲ, πείθεται. καὶ ἀνθ' ὧν εἶχε κακῶς καὶ ἀσεβῶς, ἔδωκεν αὐτοῖς οἰκεῖν ἔνθεν οὐκ ἔμελλον ἐπιβήσεσθαι τῆς Ἑλλάδος ἔτι. ἀλλ' ἔξω τοῦ δέους ἔσεσθαι τοῦ κατειληφότος, αὐτός τε καὶ τὸ ἐκείνων γένος. καὶ τὰ λαχόντες τὸν χῶρον, ἐν οἰωνοῖς οὐδὲ μὴ χρηστοῖς, πόλιν ἐγείρουσι. καὶ τίθενται Βραγχίδας ὄνομα αὐτῇ. καὶ ᾤοντο μὴ μόνους ἀποδρᾶναι Μιλησίους, ἀλλὰ καὶ τὴν δίκην αὐτήν. οὐ μὴν ἐκάθευδεν ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια. Ἀλέξανδρος γὰρ ὅτε τὸν Δαρεῖον νικήσας τῆς Περσῶν ἀρχῆς ἐγκρατὴς ἐγένετο. ἀκούσας τὰ τολμηθέντα καὶ μισήσας αὐτῶν τὴν τοῦ γένους διαδοχήν, ἀπέκτεινε πάντας. κακοὺς εἶναι κρίνων τοὺς τῶν κακῶν ἐκγόνους. καὶ τὴν ἐπώνυμον πόλιν κατέσκαψε καὶ ἠφάνισε. Βραδύς. ὁ μὴ ἀγχίνους. καὶ ἐπιλήσμων καὶ βραδύς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. οὐ γὰρ ἐπὶ τοῦ σωματικῆς κινήσεως παρείληπται νῦν. ἀλλὰ τὸ μὴ ἀγχίνουν καὶ νωθὲς τῆς διανοίας θέλει δηλοῦν. Βράκανα. ἄγρια. καὶ δύσπλυτα λάχανα. Βραστάζει. ἀναβάλλει. Βρασίδας. ὁ Τέλλιδος. Λακεδαιμόνιος στρατηγός. Μεθώνην ἀποστᾶσαν πρὸς Ἀθηναίους, πολεμήσας ἀνεκαλέσατο. κατέστευσε δὲ καὶ περὶ Πύλον, στρατηγῶν. πρῶτος τῆς νηὸς ἐκπηδήσας. οὗ καὶ ἐσώθη καὶ τὴν ἀσπίδα ἀπώλεσεν. ἐπὶ τούτοις σπονδαὶ ἐγένοντο ἐνιαύσιοι. ἃς Ἀθηναῖοι λύειν ἤρξαντο. τὴν δὲ Ἀμφίπολιν καὶ Θρᾴκην ἐνδημοῦντα αὐτόν, οἱ κτίστην ἀντὶ Ἅγνωνος ἐπεγράψαντο. ὁ δὲ πόλεμος ὁ μέχρι τῆς Βρασίδου καὶ Κλέωνος τελευτῆς, ἔτη ἑπτὰ σχεδὸν καί. ἐκλήθη δὲ Ἀρχιδάμιος. αἰτίας δὲ περὶ αὐτοῦ προστιθέντες, ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδα αὐτῷ τῷ Λακεδαιμονίῳ. Βρασμὸς γῆς. ὅταν καχλάζῃ μετὰ κινήματος. ἐκτιναγμός ἢ ὅταν ἀναρρίπτηται. Βραυρών. τόπος τῆς Ἀττικῆς. ἐν ᾧ τὰ Διονύσια ἦγον. καὶ μεθύοντες πολλὰς πόρνας ἥρπαζον. καὶ Ἀριστοφάνης ὧδε ἀπό. ὅσην ἔχεις τὴν πρωκτετηρίδα. εἴρηται δὲ διὰ τὸ διὰ πενταετηροῦς χρόνου ἄγεσθαι

τῆς θεωρίας τοῦ Διονυσίου. ἐστὶ δὲ τὸ ἄρρητος. ὅτι τὰς ὑπὸ πολλῶν μὲν βραχιόλια χελιδόνων ὀνομάζουσι. Βρα-
χιόνων ζωτικὸς ἡ δύναμις. ἐπειδὴ διὰ τῶν ἐνεργάζεσθαι πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι. Δαβίδ. ὅτι βραχί-
ονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται. Βραχμάν. βασιλεύς. ὁ κατὰ τὴν χώραν διὰ τὴν προσηγορίαν. ὁ
γεγραμμένος Βραχμάνων. καὶ πολιτείαν τοῦ αὐτοῦ ἔθνους ἰδίᾳ διαλέκτῳ. Βραχμᾶνες. ἔθνος
ἐστὶν εὐσεβέστατον. καὶ βίον ἀκτήμονα σφόδρα κεκτημένον. οἳ νῆσον τοῦ ὠκεανοῦ κατοικοῦν. καὶ
τὸν κλῆρον τοῦτον ἐκ τοῦ θεοῦ κειμήλιον κληρωσάμενον. ἐν ᾧ τότε παραγενόμενος Ἀλέξανδρος,
ὁ Μακεδὼν καὶ στήσας στήλην, ἐπέγραψεν. ἐγὼ μέγας Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεύς, ἔφθασα μέχρι τού-
του. ἐν ᾗ νήσῳ κατοικοῦσιν οἱ μακρόβιοι. ζῶσι γὰρ ρν´ ἔτη διὰ τὴν πολλὴν καθαρότητα καὶ εὐκρασίαν
τοῦ ἀέρος. παρ' οἷς οὐδὲν τετράποδόν ἐστιν. οὐ γεώργιον. οὐ σίδηρος. οὐκ οἰκοδομή. οὐ πῦρ. οὐ χρυσός. οὐκ ἄρ-
γυρος. οὐκ ἄρτος. οὐκ οἶνος. οὐ κρεωφαγία. ἀλλὰ ἔχοντες τὸν ὑγρὸν καὶ γλυκὺν καὶ εὔκρατον ἀέρα
καὶ πάσης ἀρρωστίας καὶ φθορᾶς ἀπηλλαγμένον καὶ σμικρᾶς ὀπώρας καὶ διειδεστάτου ὕδατος
ἀπολαύοντες, σέβονται γνησίως θεὸν καὶ ἀδιαλείπτως προσεύχονται. καὶ οἱ μὲν ἄνδρες, πρὸς τὸ
μέρος τοῦ ὠκεανοῦ προσπαροικοῦσιν. αἱ δὲ γυναῖκες ἐν τῷ ἔνθεν εἰσὶ τοῦ Γάγγου παραρρέοντος εἰς τὸν
ὠκεανὸν ἐπὶ τὸ μέρος τῆς Ἰνδίας. οἱ οὖν ἄνδρες περῶσι πρὸς τὰς γυναῖκας Ἰουλίῳ καὶ Αὐγούστῳ μη-
νί. παρ' οἷς ὑπάρχουσι ψυχρότεροι, τοῦ ἡλίου πρὸς ἡμᾶς καὶ βορρᾶν ὑψωθέντος. οἵτε καὶ εὐκαρπό-
τεροι γινόμενοι, πρὸς οἶστρον αὐτοὺς κινεῖν λέγουσιν. ὅπερ δὴ καὶ τὸν Νεῖλόν φασιν οὐ κατὰ ταυτὸν
τοῖς ἄλλοις ποταμοῖς πλημμυρεῖν. ἀλλὰ μεσοῦντος τοῦ θέρους, ἐπικλύζειν τὴν Αἴγυπτον. ὡς
τε παντὸς ἡλίου τὴν βορειοτέραν διαθέοντος ζώνην, καὶ τοῖς ἄλλοις μὲν παρενοχλοῦντος πο-
ταμοῖς καὶ συγκρύπτοντος, τούτου δὲ πλεῖστον ἀπέχοντος. καὶ ποιήσαντες μετὰ τῶν γυναικῶν αὐ-
τῶν ἡμέρας μ´, πάλιν ἀντιπερῶσι. τῆς δὲ γυναικὸς δύο παῖδας γεννησάσης. οὐκέτι ὁ ἀνὴρ αὐτῇ
πρόσεισι πρὸς αὐτήν. οὔτε μὴν ἐκείνη πλησιάζει ἄλλῳ διὰ πολλὴν εὐλάβειαν. εἰ δὲ συμβῇ στεῖραν
ἐν αὐταῖς εὑρεθῆναι, μέχρι πενταετοῦς διαπορθμεύων ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ συγγινόμενος αὐτῇ ἐὰν οὐ τέ-
κῃ, οὐκέτι πλησιάζει αὐτῇ. διὰ τοῦτο οὐδὲ πολυάνθρωπός ἐστιν αὐτῶν ἡ χώρα. διὰ τὴν ὀλιγογονίαν.
καὶ τὸ πληθυντικὸν Βραχμᾶνες καὶ Βραχμᾶσι. Βραχυμυθίας. βραχυλογίας. καὶ βραχέσιν,
ἀντὶ τοῦ ἀτελέσι. Βραχυτελῆ. σύντομον. μικρόν. Βραχυφεγγίτης ὁ ὀλιγοφαής. καὶ βραχυ-
φεγγίτου λύχνου σέλας. Βρέβιον. βραβεῖον δέ. Βρέγμα καὶ βρεγμόν. τὸ ὑπομέτωπον
μέρος. πλήξας αἰγανέα βρέγμα κυνάπτιδι. ἐν ἐπιγράμματι. Βρεκεκεκὲξ κοὰξ. κοὰξ ἐξ ὕμνιον
παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Βατράχοις. μίμημα φωνῆς βατράχων. Βρέμει. ταράσσει. ἦχον ποιεῖ.

Βρενθύεσθαι. αἰτιατικῇ. διὰ θυμὸν μετεωρίζεσθαι ἢ προσποιεῖσθαι ὀργίζεσθαι. ὁ δέ, σπαραττόμε-
νος, πολλῷ μᾶλλον κατεβρενθύετο. καὶ βρενθύεται, ἐπαίρεται. βρένθος δὲ εἶδος μύρου. ᾧ χριό-
μεναι αἱ γυναῖκες, μέγα φρονοῦσι. καὶ βρενθύῃ, σεμνύνῃ. καὶ μέγα φρονεῖς ἐφ' ἑαυτῷ. οἱ γὰρ ἀ-
ποσεσοβηκότες ἑαυτοῖς, σοβαρώτερον βαδίζουσιν ὡς τοῦ μὲν προδήλου ὄντος σοφοῦ. τοῦ δὲ σωκρατικοῦ
κενὴν ἡμῖν ἐπὶ σοφίᾳ δόξαν καρπουμένου. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ὅτι βρενθύῃ ἐν ταῖσιν ὁδοῖσι. καὶ
τὼ ὀφθαλμὼ παραβάλλεις. ἀποσεμνύνεις σεαυτὸν τῷ σχήματι καὶ γαυρηδὸν ὁρᾷς. ἢ ἀλαζονι-
κῶς. ἡ μεταφορά, ἀπὸ βρενθείου μύρου. καὶ βρενθυόμενος. ἐπαιρόμενος. μέγα φρονῶν. ἀ-
γαθίας. οἱ δέ, μειζόνως ἢ περιέχειν ἐπὶ τοῖς φθάσασι βρενθυόμενοι, τῶν ἐν ποσὶ κατωλιγώρουν.
καὶ αὖθις. ὁ δέ, εἰς τὴν βασιλίδα ἐπορεύετο ὀγκούμενος καὶ μάλα βρενθυόμενος.

Βρέτας. εἴδωλον. ἄγαλμα. παρὰ τὸ βροτῷ ἐοικέναι. προσπεσεῖν ποι πρὸς βρέτας. πρὸς τέ-
μενος, ἢ πρὸς ἕδος ἢ πρὸς ἄγαλμα θεῶν ἱκέτας γενέσθαι. Βρεττήσιον. χώρα τῆς Ἰταλίας. εἴρη-
ται οὕτως ὅτι λιμένας ἔχει κέρασιν ἐλάφου παραπλησίους. βρέντιον δὲ καλοῦσι τὴν ἔλαφον Μεσσά-
πιοι. Βρέχειν. ἐπὶ τοῦ πίνειν λέγεται. εὖ ὑποβεβρεγμένος ὁ μεμεθυσμένος. Βρῶ. ὥσπερ με-
τὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ῥώμης ἐπανῆλθεν ὁ Κάμιλλος καὶ διὰ τοῦ πρὸς τὸν Βρῶ βαρβάρους ἀνεῖλεν εἰς
κλεῖσιν ἀγαγὼν τὴν ὑπόθεσιν, ἀπέδειξε πάντων γεγονέναι τῶν πεπραγμένων αἴτιον. τοῦ Φιβερναλίου.
Βριαρεῖ. βριαροί. βαρεῖς. ἄγριοι. στερεοί. φοβεροί. ἐν ἐπιγράμματι. γέρα ἰυσσοφόρῳ βριθο-
μένης παλάμης. Βριθομένη. βαρυνομένη. διὰ πλῆθος ὧν ἔφερεν. Βρῖθος. βάρος. τοῦ

πύργιος

ὑπὸ ἔργων ἀμηχάνους ἑλεῖν μή τε ἂν ἀξαχθῆναι ῥαδίως διὰ τὸ βρῖθος, μή τε μετενεχθῆναι διὰ τὸν σίδηρον. καὶ αὖθις· σιδηροβριθές τε λάβε δεξιᾷ ξύλον. Βρῖθον· ἀντὶ τοῦ ἔβριθον· τεῖχος ἀνδρῶν τε καὶ ὅπλων βρῖθον. Βρίθων· γενικὴ καὶ δοτικὴ [illegible]. Βριμάζων· τῇ τοῦ λέοντος χρώμενος φωνῇ. Βριμήσαιο· ὀργισθείης. ὥστε εἰ σύ βριμήσαιο· ὁ σφαγείδα νύκτωρ καταδαρθάνοντες ἄν, τὰς ἀσπίδας τὰς εἰς βολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν· ἀντὶ τοῦ εἰ βουληθείης αὐτὸν ὀργίσαι, τὰς στοφυλακείας κατάσχοιεν. Βριμούμενος· ὀργιζόμενος. οὐ μὴν ἐθέλει τοῦ ὕπατος τοῖς ὑπηρέταις σὺν ὀργῇ βριμούμενος. καὶ βριμοῦται· ἀπειλεῖ. καὶ βριμουμέναις, ἦχον ἀποτελούσαις· μύλη γάρ τις ἦν αὐτόθι. ὁ πότε δ' οὖν οἱ ἀνωστρατιῶται τὸ αὐτὸ ποιεῖν ἤρχοντο, τότε κἀκεῖνοι ἔσειον τὴν μύλην· ὑπὸ γὰρ ταῖς πολλαῖς μύλαις βριμουμέναις, ὁ τῆς μιᾶς ψόφος ῥαδίως ἐλάνθανεν. Βρόγχος· κατάποτης. ὁ λάρυγξ. Βρόμιος· ὁ διόνυσος. ὁ χορηγὸς τῶν καρπῶν. παρὰ τὸ βορὰ βόειμος· καὶ ὑπερθέσει βρόμιος. Βρόμος· ἦχος πυρὸς κυρίως. καὶ καὶ ψόφοις βαρὺν ὑπὸ πάντας βρόμον. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ αὖθις· οὐκέτι κοιμίσαις ἀνέμων βρόμον οὔτε χαλάζης. Βροντή· νεφῶν ψόφος. ἐκ παρατρίψεως ἢ ῥήξεως. ἔστι δὲ καὶ μηχάνημά τι ὃ καλεῖται βροντεῖον. ὑπὸ τὴν σκηνὴν ὄπισθεν ἀμφορεῖς, ψηφίδας ἔχων θαλαττίους. ἦν δὲ λέβης χαλκοῦς, εἰς ὃν αἱ ψῆφοι κατῆγον. καὶ κυλιόμεναι ἦχον ἀπετέλουν ἐοικότα βροντῇ. Βρονταὶ καθ' ὕπνους ἄδηλον εἰ σπλόγοι. Βρονταί· ἐν ἔχεσι ἀσβρονταῖς. καὶ ἐν τῷ ψόφος. Βροντήεντα ἠμαγμένα. Βροτόεσσιν ἀνθρωπίναις. Βροτολοιγός· ὁ ὀλέθριος τοῖς βροτοῖς ὀλοθρεύων. ὡς παρὰ οἱ ποιηταὶ λέγουσι. βροτολοιγῷ ἶσος ἄρηϊ. Βροτός· φθαρτὸς καὶ ὁ βρότος. ἤτοι μετὰ κονιορτοῦ αἷμα. Βρουμάλια. ταῦτα ἐπενόησε ῥῶμος. ἐπειδὴ αὐτός τε ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ῥῆμος ἐν πορνείας γενόμενοι, δέχεσθαι φασιν καὶ παρὰ γυναικὸς ἀνατραφῆναι. ὄνομα δ' ἦν ὃ τὴν ῥωμαίοις, τὸ δὲ ἀλλοδίων ἐσθίειν, ἕκαστος ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ ἰδιορρεῦμα καὶ ῥῆμα ἐκόμιζεν πρὸς τὸ μὴ ἀναλίσκειν ἀλλοδιοφαγεῖς. οὐδὲ κατ' ἐπενόησε ῥῶμος τὰ βρουμάλια. εἰρηκὼς ἀναγκαῖον εἶναι τρέφειν τὸν βασιλέα τὴν ἑαυτοῦ σύγκλητον ἐν τῷ χειμῶνι ὅτι ἠρεμοῦσιν ἐκ τοῦ πολέμου. ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ α ἕως τοῦ ω. κελεύσας καὶ τὴν σύγκλητον καλεῖν τοὺς στρατιώτας. καὶ μέλλοντες οἱ στρατιῶται ἀπιέναι, ηὔλουν ἑσπέρας πρὸς τὸ γυναικὸς ὅπου τρέφονται. καὶ τοῦτο ἐπενόησε πρὸς τὸ ἀπαλλάγηναι τῆς ὕβρεως αὐτοῦ ὁρῶμεν. καλέσας δ' ὄνομα τοῦ ἀείσου. βρουμαλισμὸς ὅ ἐστι ῥωμαϊστὶ ἐκ τῶν ἀλλοδίων τραφῆναι. Βροχθίζει· τὸ πτερὸν μὲν ἐπὶ τοῦ περικήσει ἀναξαγόρου γενομένου. ἐν τῷ ἀναξαγόρας. Βρόχος· τὸ τῆς ἀγχόνης σχοινίον. ὁ δὲ ἤδη μεμηχανημένος ἀγχόνην τὸν βρόχον ἐνδεδυμένος. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ὑπὸ τῆς ἀστρους μίξεως ἀμαξαμένη βρόχοι. Βρόχοις· σχοινίοις. οἱ μὲν οὖν βρόχοις τισὶν ἐναψάντες νύκτωρ, ἀπὸ τοῦ περιβόλου κατέβαιναν. καὶ αὖθις διὰ τῶν βρόχων τοὺς τὰς ἐπάλξεις ἀνήρεαινον. καὶ βρόχον ἀψάμενοι αἰτία τινί. εἰ καὶ τὸ ἅπτομαι μετὰ γενικῆς συντάσσεται. Βρουτίδες· γυναῖκες τῶν καλουμένων οἰονεὶ σπύλλαι καὶ προφήτιδες. πάσας δὲ τὰς ἐν τοιαύτας, σιβύλλας ἐκάλουν. Βροῦτος· στρατηγὸς ῥωμαίων. ἔγραψεν ἐπιστολὰς καὶ τῶν πολυβίου τοῦ ἱστορικοῦ βιβλίων, ἐπιτομήν. θαυμάζεται δὲ εἰς τὴν τῶν ἐπιστολῶν ἰδέαν. ἤγουν χαρακτῆρα. ἐν τῷ δήμαρχοι. Βροῦχος· ἀκρίδων. Βρωμᾶσθαι· τὸ ὀγκᾶσθαι πεινῶντα ὄνον. καὶ βρῶμα ἡ φωνή. καὶ βρωματίζω αἰτιατικῇ. Βρώμης· βρώσεως. βοφῆς. Βρωτὸν· βρώσιν. τροφήν. ξενοφῶν. ὁ δὲ, πλεῖον ἐπὶ τὰ ὑποζύγια, εἴ τί που ὁρῴη βρωτόν, ἐδίδου τοῖς βουλιμιῶσι. Βρύσος, ὄνομα πόλεως. Βρύαζε· πάλλεται· τρυφερῶς διάκειται. βρύαζε· εὐφραίνεται. Βρυγμὸς· βρισμὸς ὀδόντων. ἢ μυλῶν ἀνόνησις. Βρύει· δοτικῇ. δίδωσι καὶ μὴ βρύων ἑλκέσιν. καὶ σάγεις τοῖς ἀνικᾶσι. καὶ μετὰ γενικῆς. βρύω φυτῶν καὶ ἀνθέων. Βρύει· ἀνθεῖ. τέθηλε. ὁ δὲ, τοῦ λιβάνου τοῦ ὄρους ἀνέδραμεν καὶ τὸ ὑποκείμενον πεδίον σάχυσι βρύον, τοῦ δὲ καὶ πυρὶ καὶ τὸ λήϊον πᾶν τε φέρον ὑπὸ πυρὸς ἐν αἰ. Βρύκοντα· ζῶντα. κατεσθίοντα. ἄρτι καὶ βρύκοντα τὸν ἀθλήμονα μόσχον. Βρύκουσα τοὺς ὀδόντας. βρύζουσα. ἔπειτα ὀδόντες ὀξὺν ἐπὶ βρύκουσαι λαίναινα γυνή. Βρύκουσα· ἐσθίουσα. δάκνουσα. παρὰ τὴν βορὰν, οἱονεὶ βορύκουσα. βρύκουσα ἀπ' ἑδραίου φησὶ τοὺς δακτύλους. ἀεὶ σοφαίνης ὄγκοσι. καὶ ἄλλαχοῦ. βρύκουσα τοὺς πλεύμονας καὶ τὰ ἐντὸς ἐξαλμῦσαι. Βρύλλων· ὑποπίνων. ἀπὸ τοῦ τοῖς παιδίοις λεγομένου.

ἀριστοφάνης· βρύλλων τὸ καθήμενον κλέπτον δέ τι βούλομαι τρέφειν ἐν ἀπραγμοσύνῃ. τοῦτον δ' ὃ
τὸν ἢ πόλεως, ταπεινώσας ἐπράξατο. ἀντὶ τοῦ ὅτ' ἂν γίνηται φαῦνος· τουτέστι πλήρης· ὅταν κοῦ ἐξάθαι
δοκῇ καὶ μέγας εἶναι, τοῦτον ταπεινὸν ἐποίησα· τουτέστιν ἐάσας πλουτῆσαι, δημεύσω. Βυρώδης
δυσώδης. Βρύσις· πηγὴ διαυγὴς τὰς μὲν ὀχλήσεις λύουσα. Βρύτια· τὰ τῆς σταφυλῆς πιέσμα-
τα· ἅ τινες στέμφυλα λέγουσιν. Βρυτίδαι· ὄνομα γένους ἀττικοῦ. Βρύχιος· βυθιζόμενος
ὕδατι. καὶ ἐμβρύοικος ἡ ἄγκυρα ἡ τὸν βυθὸν οἰκοῦσα. καὶ ἔμβρυον τὸ ἐν γαστρὶ βρέφος. ἐν ἐπιγράμ-
ματι· ἄγκυραν ἐμβρύοικον ἐρυσινῆίδα. ἐπὶ ἡρακλείου τοῦ βασιλέως σ' χιλιάδες ἀνδρῶν διεφθάρη-
σαν ἐν τῷ πρὸς ἰσαύρους πολέμῳ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἡράκλειος χρήματα πλεῖστα καὶ χρυσὸν καὶ ἄρ-
γυρον καὶ λίθους πολυτελεῖς πέμπει. ἅπερ βρύχια γέγονεν ἐπὶ σεργίου πατριάρχου. Βρύχων
τοὺς ὀδόντας ὁ λέων. Βοίδιον· βοΐδιον· βοίδιον δὲ καλεῖ μὴν τὸ τεῖχος· νῦν δὲ χάρητος ἀμέτις
ζητεῖσθαι τὸ, βοίβη καὶ βοιβηΐς λίμνη. Βοιωτία καὶ βοιώτιος νόμος· ἐπὶ τῶν τὰς ἀρχὰς μὲν ἠρέμα ἐ-
χόντων· αὖθις δὲ σφοδρῶς ἐπιγινομένων. Βοῖος ἢ βουνώδης γωνία. Βοιωτία· ὗς· ἐπὶ τῶν ἀναι-
σθήτων καὶ ἀπαιδεύτων. Βύας· εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ. καὶ βύας ὤφθη. δίων ἐν ῥωμα-
ϊκοῖς ἐν τετάρτῳ λόγῳ τοῖς ῥωμαίοις τοῦτο ἐπιφαίνεσθαι πολλάκις λέγει· σημαίνει δὲ συμφοράς.
Βύβλις· ὄνομα κυρίου. ἀδελφοὶ καύνου· ἀμφότεροι δυστυχήσαντες. Βύβλινος οἶνος ἐκ βύβλου λέγεται. Βύ-
βλου παρὰ τοῦ ποταμοῦ· αἰλιανός· κελεύει τὴν μ', ἀποδίδοσθαι τῷ νικήσαντι φανῆ βύβλου τετράκις χρυσοῦ. ἐ-
ὰν δὲ μὴ κἂν ἐθέλῃ, ἀεὶ προσεπιτιμᾶν καὶ ἐπαυτὸ τοῦ χρυσίου προστιθέντες, ἕως ἂν ἀπειπὼν δῶ ὅσον ἂν αἱ
τηθεὶς τύχῃ τῇ ἐπὶ πάσαις φωνῇ. καὶ παροιμία· βύβλου ἢ καρποῦ καὶ τεῖσα χύν μέγαν. ἐπὶ τῶν οὐ
δυναμένων τοῖς ἰδίοις χρῆσθαι καλοῖς παρόσον ἀσθενὴς οὖσα ἡ βύβλος, οὐ δύναται μέγαν φέ-
ρειν καρπόν. Βυζάντιον· τὸ βυζάντιον ἐπὶ σεβήρου τοῦ βασιλέως ῥωμαίων τετείχιστο γενναίῳ τεί-
χει πεποιημένῳ μυλίτῃ λίθῳ εὖ τετραγώνου εἰργασμένῳ. ἑπτὰ μὲν γὰρ ἦσαν ἀπὸ τῶν θρᾳκί-
ων πυλῶν πύργοι πρὸς τὴν θάλασσαν καθήκοντες. τούτων δὲ εἴ τις πρώτῳ ἐνεβόησε ἢ λίθον
ἔρρηξεν, αὐτός τε ἤχει καὶ ἐλάλει. καὶ τῷ δευτέρῳ τοῦτο ποιεῖν παρεδίδου. καὶ οὕτως διὰ πάντων
ἐχώρει. ἐν τῷ σεβήρος τὸ βυζαντίου πλατύτερον. Βύζην· ἀθρόως· πυκνῶς· ἐπαλλήλως· πε-
πυκνομένως. ἀρριανός· κατὰ στόμα τοῦ λιμένος ἢ στενότατον ἦν βύζην τὰς εἰσόδους ὁρμίζοντες. ὁ
δὲ τὰ φρέατα φορυτοῦ καὶ τῇ ἐπιτυχούσῃ, βύζην ἐνέπλησε. Βυθίζω αἰτιατικῇ. Βυκάνη·
ὄργανον μουσικόν. καὶ βυκάνην ἐξ ἀργυροῦ τε χρυσοῦ· ἐγένοντο δύο. καὶ τῇ μὲν, πρὸς παρακέλευ-
σιν καὶ συλλογὴν ἐχρῶντο. τῇ δὲ, συνελθεῖν ἀρχάς. Βύουσι· φράττουσι. καλύπτουσιν ἔνθεν καὶ ἀ-
κρόβυστος, ὁ τὸ ἄκρον βεβυσμένον ἔχων. πισίδης· ἐρῶ δέ σοι νῦν εἴπερ οὐ βύειν θέλεις. Βυρσαίε-
τος ὁ κλέων. συντέθειται δὲ ἡ λέξις, ἀπὸ τῆς βύρσης καὶ τοῦ αἰετοῦ. ἅμα μὲν ὡς βυρσοδέψην κωμῳ-
δῶν τὸν κλέωνα. καὶ ὡς κλέπτην καὶ ἅρπαγα τῶν κοινῶν. ἁρπακτικὸν γὰρ τὸ ζῶον ὁ αἰετός. συν-
θέτως, ἀττικόν. βυρσοδέψης δὲ ἀσιανόν. ἢ παφλαγὼν βυρσεύς. σημαίνει δὲ τὸ ἐν τῷ ἐμβρέχειν
τὰ δέρματα. καὶ πλείοσιν ἡμέραις ἐᾶν αὐτὰ εἰς τὸ φάρμακον· ἵνα διαλάβοιεν ἀπὸ τῆς ὀσμῆς
τοῦ ὕδατος καὶ τῶν δερμάτων μολυνομένων ἄχρις ὀδωδέναι. διαβάλλει οὖν ὡς δύσοσμον. ἄλλως τε
καὶ τὴν ἀτέλειαν δεικνὺς κλέωνος ἀφοίας τύχης ὁρμώμενος πρωτεύει τῶν ἀθηναίων. ἡ καρχηδὼν
ἡ καὶ ἀφρική, βύρσα λέγεται. καὶ ἔστιν ἐνθάδε ἀφρικανός. Βυρσοδέψης· σκυτοτόμος. ὁ τὰς βύρσας
θεραπεύων. Βυσαύχην· ὁ τοὺς ὤμους συνέλκων ἐπὶ τὸν τράχηλον. Βύσσινον· βύσσῳ βεβαμ-
μένον. δέξαι βύσσινον εἷμα, τότοι μετὰ παισὸς ἀγαυὰς ὕφαινε. Βυσσοδομοῦντες· ἐν βα-
θεῖ σκεπτόμενοι. καὶ βύσσωμα. θυίων ἀνηλώσοιο λίνου βυσσώμασι ὄμβρον φράξαντες γλαυκαῖς
ἐν παρόδοις πελάγους. Βυσσόν· βάθος. ὀξυτόνως. βαρυτόνως δὲ σημαίνει βαφὴν ἐκ πορφύρας.
καὶ βυσσὸς βυθὸς παρὰ ἡροδότῳ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β· ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ἈΡΧῊ ΤΟΥ͂ Γ΄ ΣΤΟΙΧΕΊΟΥ.

ΑΒαὼ πόλις. καὶ γαβαωνῖται, οἱ ἀπὸ τῆς χώρας. Γαβίνιος, ὄνομα κύριον ῥωμαϊκόν. Γάβιοι πόλις λατίνων. τὸ ἐθνικὸν γαβῖνοι καὶ γάβιοι. Γαβειὴλ ὄνομα κύριον. καὶ γαβειήλας ὄνομα. Γάγης βασιλεὺς αἰθιόπων. ὃν ἀπέκτεινεν ἀλέξανδρος δεκάπηχυς τὸ μῆκος. τὸ δὲ ὡραῖος οἷος οὔπω τις ἀνθρώπων. ποταμοῦ δὲ γάγγου π. ὃν δὲ πατέρα τὸν ἑαυτοῦ τὴν ἰνδικὴν ἐπικλύζοντα, αὐτὸς εἰς τὴν ἐρυθρὰν ἔτρεψε. καὶ διήλλαξεν αὐτοῦ τὴν γῆν. ὅθεν ἡ γῆ ζῶντι μὲν ἄφθονα ἔφερεν. ἀποθανόντα δὲ, ἐτιμωρεῖτο. ἐπειδὴ τὸν ἀχιλλέα ὅμηρος ἄγει μὲν ὑπὲρ ἑλένης ἐς τροίαν. φησὶ δὲ αὐτὸν δώδεκα μὲν πόλεις ἐκ θαλάττης ᾑρηκέναι, πεζῇ δὲ ἕνδεκα. γυναῖκα δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀφαιρεθέντα, εἰς μῆνιν ἀπενεχθῆναι. ὅτε δὲ ἀτεράμονα καὶ ὠμὸν δόξαι, σκεψώμεθα τὸν ἰνδὸν πρὸς ταῦτα. πόλεων μὲν τοίνυν ἑξήκοντα οἰκιστὴς ἐγένετο. αἳ πλεῖσται δοκιμώταται τῶν τῇδε. τὸ δὲ πορθεῖν πόλεις οὔτις εὐκλεέστερον ἡγεῖται τοῦ ἀνοικίζειν πόλιν, ὅπερ ἐστί. σκύθας δὲ τοὺς ὑπὲρ καύκασον στρατεύσαντάς ποτε ἐπὶ τήνδε τὴν γῆν ἀπώσατο. τὸ δὲ ἐλευθεροῦντα τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἄνδρα ἀγαθὸν φαίνεσθαι, πολλῷ βέλτιον τοῦ δουλείαν ἐπάγειν τῇ πόλει.

Γάγγρα πόλις. γάγγραινα, εἶδος πάθους. Γάδαρα πόλις, κοίλης συρίας ἥτις καὶ ἀντιόχεια καὶ σελεύκεια ἐκλήθη. τὸ ἐθνικὸν γαδαρεὺς καὶ γαδαρεῖς καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ χώρα. Γάδειρα τόπος. κατὰ τὴν ἑσπερίαν μοῖραν. ἀπὸ τελευτήσεως τῆς θαλάσσης. καὶ οἷον ἐκροὴ ἀπὸ τῆς πρὸς ἡμᾶς. καὶ τὴν ἀτλαντίδα θάλασσαν, τὸν ὠκεανὸν ὃν διεκπλεῦσαι ὅτι ἐν βραχεῖ δὴ καὶ στενοῖς δὴ τυγχάνουσαν. γάδειρα δὲ παρὰ τὴν γῆν καὶ τὴν δειρὴν ὅ ἐστι τράχηλος. μέχρι τούτων ἐλθὼν ὁ ἡρακλῆς καὶ μὴ δυνάμενος διελθεῖν, στήλας ἐπὶ τοῦ ἐγχωρίου λαβὼν, ἱδρύσατο. δηλῶν διὰ τοῦ ἄχρι τῆσδε βατὴν εἶναι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν. Γαδαρηνὸς, ἀπὸ τόπου. Γάζα. καὶ γαζοφυλάκιον. θησαυροφυλάκιον. γάζα τὸ θησαυρός. πολλὴν δὲ εὗρεν ἀφθονίαν τροφῆς καὶ γάζαν βαρβαρικήν. ἀργυρίου δὲ τάλαντα, ͵γ. ὁ δὲ πτολεμαῖος τὰ βασίλεια περιάγων, ἐπεδείκνυτο καὶ τὴν ἄλλην τὴν βασιλικὴν γάζαν. διόδωρός φησι. Γάζα πόλις φοινίκης. ὁ πολίτης γαζαῖος. Γάζακα πόλις μεγίστη τῆς μηδίας. τὸ ἐθνικὸν γαζακηνός. ὡς μάζακα μαζακηνός. Γαιανὸς. ἀράβιος σοφιστής. μαθητὴς ἀψίνου τοῦ γαδαρέως. ἦν δὲ ἐπί τε μαξίμου καὶ γορδιανοῦ. περὶ συντάξεως. βιβλία ε΄. τέχνην ῥητορικήν. μελέτας. ἐσοφίστευσεν ἐν βηρυτῷ. Γάιος ἰούλιος καῖσαρ. ὁ πρῶτος μοναρχήσας. οὗτος ἔγραψε μετάφρασιν τῶν ἀράτου φαινομένων. καὶ τέχνην γραμματικὴν ῥωμαϊκῶς. καὶ περὶ τοῦ ἰδίου βίου. Γάιος καῖσαρ. ὃς ἐπεκλήθη καλλιγόλας. ῥητορικὴν τέχνην ῥωμαϊκῶς. Γάιος. ῥωμαίων βασιλεύς. ὃς μὲν πρῶτον μεγαλοφρόνως διεῖπε τῆς βασιλείας τὰ πράγματα. καὶ πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις καθηκόντως ἐχρῆτο. μετὰ δὲ δύο χρόνους, ἐκστὰς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως κατὰ μίμησιν τοῦ διὸς ἑαυτὸν ἀπεθέωσε. καὶ ἀνδριάντας ἑαυτοῦ κατὰ πόλιν ἐν τοῖς ναοῖς ἀπέστειλε καθιδρύσασθαι. καὶ εἰς τὸν τῶν ἱεροσολύμων ναὸν θεσπίσας, νέου διὸς ἱερὸν προσέταξεν ὀνομάζεσθαι. καὶ δουλοκρατίαν νομοθετήσας, ἐπέτρεψε κατηγορεῖν τῶν δεσποτῶν εἴ τι ἂν αὐτοῖς εἰδεῖεν πλημμέλημα. κἀντεῦθεν δεινὴ συμφορὰ κατέλαβε τὴν οἰκουμένην πᾶσαν. τῶν οἰκετῶν μεγάλαις τιμωρίαις περιβαλλόντων τοὺς δεσπότας. ἕκαστος γὰρ ἀμύνεσθαι ἐβούλετο τὸν ἴδιον δεσπότην ὑπὲρ ὧν παρ' αὐτοῦ βασάνων προέπασχεν. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ εἰς μανίαν ἐκπεσὼν ἄθεσμον, στολὰς γυναικείας ἠμφιέννυτο. καὶ τὴν κόμην πλοκάμοις καὶ πλοκῇ τινι περιστέλλων καὶ γυναικιζόμενος καὶ πᾶσαν αἰσχρουργίαν διαπραττόμενος, τελετὰς ἐπενόει καὶ ξένα μυστήρια ἐπετέλει. καὶ δὴ λαβών ποτε τὴν ἰδίαν θυγατέρα καὶ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ἀγάλματος θέμενος αὐτὴν, ἔφη. σὺ ταύτην ἐγέννησας. καὶ πατὴρ αὐτῆς ἔννομος ὑπάρχεις. οὕτω μιαρώτατός τε καὶ ἀνοσιώτατος ἐγένετο. καὶ τοσοῦτον ὁρμαθὸν κακῶν συνειληφὼς, ἐπεκάλυψε τὰ τοῦ τιβερίου μιαρονεκτήματα. ὅσα γὰρ ἐκεῖνος ἐν πολλῷ χρόνῳ προσεποιήθη, οὗτος ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀπεκτήσατο. μοιχικώτατός τε ἀνθρώπων γενόμενος. καὶ γυναῖκας ἡρμοσμένας καὶ γεγαμημένας ἐλάμβανε. τήν τε ἑαυτοῦ τιθήνην ἐπιτιμήσασαν ἀνοίας, ὡς ἂν ἀγήνορι ἑκουσίου θανάτου κατέστησεν. ἐχρῆτο δὲ καὶ ταῖς ἀδελφαῖς καὶ τῶν

παρεχόμενον ἐν κοινωνίᾳ μίξεων· ὡς καὶ πατὴρ ἀνοσίας καταστῆναι γονῆς ἐκ μιᾶς τῶν ἀδελφῶν ἀπο-
γεννήσας· καὶ ὅσοι τε ἐθυσίασαν ὡς ἡμιθέῳ γίνεσθαι ἐπεσκίαζε. διὸ τοῦτο αὐτὸν ῥαδίως οἱ ῥωμαῖοι ἐπι-
βουλεύσαντες ἀνεῖλον. ὥστε ταῦτα τὰ πρὸ εἰς ἔργα καὶ ἐπὶ γαλεπῶς τὰ δόξαν [illegible] τοσοῦτον ταῦτα, ὅσον τὸ
τοῦ αὐγούστου ἐπ' ἐκείνῳ [illegible] ὅτι μετὰ τιβέριον ἐβασίλευσε καλλιγόλας ὀνομαζόμενος.

Γάιος Λουτέριος· μάρκου ἐπίκλησιν. ἐν τούτῳ δείκνυται τὸ μισοπόνηρον τῶν ῥωμαίων καὶ πρὸς
τοὺς παραβαίνοντας τὰ νόμιμα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἀμείλικτον. οὗτος γὰρ χιλίαρ-
χος ἀποδειχθεὶς ἐν τῷ σαυνιτικῷ πολέμῳ νεανίαν τινὰ τῶν ὁμοσκήνων διαφέροντα τὴν ὄψιν ἐπι-
[illegible] μέν τινος ἔπειθεν ἑκοῦσαν χαρίσασθαι τὴν τοῦ σώματος ὥραν ἑκόντα. ὡς δ' οὔτε δωρεαῖς
[illegible] ἡλίσκετο, κατέχειν τὴν ἐπιθυμίαν ἀδύνατος ὤν, βίαν προσφέ-
ρειν ἐπεβάλετο. [illegible] δὲ τῆς ἀκοσμίας τοῦ ἀνδρὸς ἅπασι τοῖς ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου γενομένης
κοινὸν ἀδίκημα τὴν πλεονεξίαν νομίσαντες οἱ δήμαρχοι, γραφὴν ἀποφέρουσι κατ' αὐτοῦ δημοσίᾳ. καὶ ὁ
δῆμος ἁπάσαις ταῖς ψήφοις τοῦ ἀνδρὸς κατέγνω· τίμημα ὁρίσας θάνατον. οὐκ ἀξιῶν εἰς ἐλευθέ-
ρα σώματα καὶ προπολεμοῦντα τῶν ἄλλων ἐλευθερίας, τοὺς ἐν ταῖς ἀγέλαις ὄντας ἀρχαίους ὑβρίζειν τὰς
ἀνηκέστους καὶ παρὰ φύσιν τοῖς ἄρρεσιν ὕβρεις. ἀλλὰ θαυμαστότατον καίτοι περὶ δούλου σώματι γε-
νομένης τῆς ὕβρεως. ἑνὸς δὲ τῶν ἐπαδόντων σαυνίταις τὸ στρατόπεδον χιλιαρχίαν ἔχοντος καὶ ὑπὸ ζυγὸν ὑπελ-
θόντων. ποπλίου υἱὸς ἄμμιν ἐν πολλοῖς καταληφθεὶς πενίᾳ, δάνειον ἠναγκάσθη λαβεῖν. ὡς ἐρανισθη-
σόμενος ὑπὸ τῶν συγγενῶν. διαψευσθεὶς δὲ τῶν ἐλπίδων, ἀπήχθη πρὸς τὸ χρέος τῆς προθεσμίας πα-
ρελθούσης. κομιδῇ νέος ὢν καὶ τὴν ὄψιν ὡραῖος. οὗτος τὰ μὲν ἄλλα ὑπηρετεῖ ὅσα δούλους δεσπόταις
νόμος ἦν, ὑπήκουε. τὴν δὲ τοῦ σώματος ὥραν χαρίσασθαι κελευόμενος, ἠγανάκτει καὶ μέχρι παν-
τὸς ἀπεμάχετο. πολλὰς δὲ διὰ τοῦτο μαστίγων λαβὼν πληγάς, ἐξέδραμεν εἰς τὴν ἀγοράν. καὶ στὰς ἐ-
πί τινος μετεώρου τήν τε ἀκολασίαν τοῦ δανειστοῦ ἐξηγήσατο. καὶ μαστίγων τοὺς μώλωπας ὑπέδει-
ξεν. ἀγανακτήσαντος δὲ τοῦ δήμου καὶ δημοσίας ὀργῆς ἄξιον ἡγησαμένου τὸ πρᾶγμα, κατηγορούν-
των τὴν εἰσαγγελίαν τῶν δημάρχων, ὦφλε θανάτου δίκην. καὶ διὰ ἐκεῖνο τὸ πάθος ἅπαντες οἱ δουλω-
θέντες πρὸς τὰ χρέα ῥωμαῖοι, νόμῳ κυρωθέντι, ἀρχαίαν ἐλευθερίαν ἐκομίσαντο. Γαλααδῖ-
τις χώρα. Γαλαθηνός· ὁ ὑποτίτθιος. ἤγουν ὁ ὑπομάζιος. Γαλακτίων, ὄνομα κύριον. Γαλα-
κτοπότης· ὁ γάλα πίνων. Γαλαξίας· ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ φωτὸς [illegible] ἐστιν ἀνάκλασις φωτὸς ἡ-
λιακοῦ μὴ καθαρευομένων τῶν ἀστέρων. Γάλα ὀρνίθων· ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων καὶ πάντα
κεκτημένων. ἢ ἐπὶ τῶν σπανίων. ἀριστοφάνης φησὶ καὶ δυσεύρετα τῶν ἀγαθῶν παρέξομεν. ὥστε [illegible]
[illegible] ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν. τοῦτ' ἔστιν ἐν πλησμονῇ γενόμενοι τῶν ἀγαθῶν ἀπειρηκέναι μέλλετε. ὅτι πλου-
τήσετε πάντες. ἀριστοφάνης ὄρνισι· δώσομεν ὑμῖν πλουθυγίειαν. εὐδαιμονίαν. εἰρήνην. νεότητα. γέλωτα.
χορούς. θαλίας. γάλα τ' ὀρνίθων. ὥστε παρέσται ὑμῖν κοπιᾶν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν. Γαλασκευάζει·
δυσμενῶν συμβουλίαν. Γαλαγαλῶν· πρόξενον [illegible]. Γαλάται· ἐπὶ τοῦ σκηπίωνος
τοῦ ῥωμαίων στρατηγοῦ. καὶ γναίου τοῦ καρχηδονίου, ῥωμαῖοι γαλάτας, τοὺς ἐν τῇ ἀσίᾳ κατεστρέψαν-
το. οὗτοι δὲ ἦσαν τῶν ἑσπερίων γαλατῶν μοῖρα. ἀναστάντες γὰρ ἐκ τῆς οἰκείας οἱ γαλάται. ἅμα βρεν-
νῳ στρατηγῷ, πλῆθος εἰς λ' μυριάδας ἀριθμούμενοι. ἐν ἰταλίᾳ διακριθέντες, οἱ μὲν, ἐπὶ τὴν εἴ-
σω πυλῶν ἑλλάδα. οἱ δὲ, ἐπὶ θρᾴκην καὶ τὴν ἀσίαν ἐβάδιζον. ἀμφὶ τοὺς δύο μάλιστα ἦσαν καὶ αὐτοὶ μυ-
ριάδες ὄντες. καὶ κρατήσαντες τῷ πολέμῳ πάντων μικροῦ τῶν ἐπὶ τάδε τοῦ ταύρου ἀσιανῶν ἡγεμόνων, τοὺς
μὲν ἄλλους ὑποτελεῖς ἐποιήσαντο φόρου. αὐτοὶ δὲ τὰ περὶ τὸν ἅλυν ποταμὸν χωρία κατασχόντες, ἐ-
νέμοντο τὰ μεταξὺ ἐθνῶν τε καὶ [illegible] κείμενα. ἐφ' οὓς ἐστράτευσαν ῥωμαῖοι, κοινωνήσαν-
τας αὐτοῖς ἀντιόχου τῆς ἐπὶ θερμοπύλαις μάχης. καὶ συμπεσόντες αὐτοῖς περὶ πόλιν ἄγκυραν μάλιστα τῶν
ἡγουμένων, [illegible] μάχιμου ἡλικίας κατέβαλον. τοὺς δὲ λοιποὺς [illegible] ἀπέστησαν
[illegible] ἐθνῶν, καὶ τὴν [illegible]. Γαλάτεια, ὄνομα θεᾶς. Γαλατία δὲ χώρα. καὶ Γαλατίας, ὄνο-
μα κύριον. Γαλλαίῳ· τῷ τῶν γάλλων. γαλλαίῳ κυβέλης ὀλολύγματι [illegible] εἰς
[illegible]. τὰς δὲ θεῖν χαίτας περιδινεῖ [illegible] ὀρεία [illegible] ἐπεὶ λύσσα [illegible]
[illegible]. Γαλέα· ὁ ἰχθύς. καὶ γαλεὸς ὁμοίως. Γαλεάγρα· ὄργανον τιμωρητικόν. καὶ πλανῶντες εἰς

γαλεάγραν

Γαλεάγρα· ἐμβαλόντες περόναις σιδηραῖς διειρμένην πᾶσαν, ἐνδυσχωρίαις ἐκύλιον. καὶ αὖθις ὁ δ' ἐν
γαλεάγρα σιδηρᾶ βαλὼν ἀπέκτεινεν. Γαλεώτης· ὄνομα κύριον. Γαλεώτης καὶ ἀσκαλαβώτης ὥ-
σπερ ἐνωτῶ ἀσκαλαβώτης. Γαλερόν· φαιδρόν. Γαλῆ τὸ ζῶον· καλεῖται δὲ πρός τινων κτιδέη. καὶ ἰλα-
ρία. ἔστι δὲ τὸ ὄνομα ἰσόψηφον. δίκη. Γαλῆ. ἀρδή. ἀπὸ τῶν αὐτῶν σύγκειται γραμμάτων. καὶ γα-
λῆ ταρτησία. ἡ ταρτησσὸς πόλις· ἔξω τῶν ἡρακλείων στηλῶν πρὸς τῶ ὠκεανῶ· ἔνθα μέγισται
γίνονται γαλαῖ. Γαληνῶ. ἢ γαληνιῶ. Γαληνιᾶν· γάννυσθαι. χαίρειν. διαχεῖσθαι. Γαληνὸς
ὁ διασημότατος ἰατρὸς περγαμηνὸς γένος ἐστὶ μαρκου καὶ κομόδου καὶ περτίνακος τῶν καί-
σαρος ἐν ῥώμῃ υἱὸς νίκωνος γεωμέτρου καὶ ἀρχιτέκτονος. πολλὰ συντεταχὼς ἰατρικά τε καὶ φι-
λόσοφα. ἔτι τε γραμματικὰ καὶ ῥητορικά. ἅτινα διὰ τὸ πᾶσιν εἶναι γνώριμα καταλέγειν ἄκαι-
ρον ἡγησάμην ἐν τῶ παρόντι. ἐβίω ἔτη ο. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἡσύχιον. Γαλήσιον ὄνομα τό-
που. Γαληχιτῶν· αὕτη ἐστὶ τῶν ἀδίνων τέμνεται. καὶ μηδὲν ἀνιέντων. ὁμοία ἐστὶ, τῆ οὖν περὶ
πτε γαλῆ ἡ κροκωτός. Γαλῆ κροκωτὸν· ἐν τῶ κροκωτός. Γαλιλαία· κατὰ κυλίσκη τῆ γῆ ἀδιπλῶ τῆ κ.
διὸ καὶ ὁ λόχος ὀνομάζεται καὶ γαλιλαῖοι. οἱ ἀπὸ ταύτης ἀπεμετωνομάσθησαν χριστιανοί· ζήτει εὐ
τῶ ναζιραῖοι. Γαληψὸς ὄνομα κύριον· ἔστι δὲ καὶ πόλις τῆς θρᾴκης. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ γαλήψου τοῦ
ἐκ θάσου καὶ τηλέφης. Γαλλογραικία ἡ τῶν βουκελλαρίων χώρα οἱ αὐτοὶ καὶ ἑλληνογαλά-
ται ὀνομάζονται. Γάλλος· ὄνομα ποταμοῦ. Γάλλος· ἀπόκοπος. ἐν ἐπιγράμματι.
γάλλος ὁ χαιτήεις ὁ νεήτομος ὁ ἀπὸ τμώλου λυδιὸς ὀρχηστὰς μάκαρος ὀλολυζόμενος. καὶ γάλλοι
οἱ ἀπόκοποι. Γνάϊος ὁ ὕπατος ῥωμαίων διερχόμενος, ἐπεφύρωσε τὸν σαγγάριον ποταμὸν τε-
λέως κοῖλον ὄντα καὶ δύσβατον. καὶ παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν στρατοπεδευσάμενος, παραγίνον-
ται γάλλοι παρὰ ἀττιδος καὶ βαττάκου τῶν ἐκ πεσινοῦντος ἱερέων τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ἔχοντες πρὸς
τῆ ἰδέα καὶ τύπους. φάσκοντες προσαγγέλλειν τὴν θεὸν νίκην καὶ κράτος. οὓς ὁ γναῖος φιλαν-
θρώπως ὑπεδέξατο. καὶ αὖθις ἀπέστειλεν εἰς νεανίσκους διασκευάσας εἰς γάλλους μετὰ αὐλητῶν ἐν
γυναικείαις στολαῖς ἔχοντας τύμπανα. καὶ τὸ παλαιὸν ἐπὶ τῶν προκαθημένων τῆς χώρας. ὅτι γάλλοι μὲν γί-
νονται δὲ ἀνδρῶν ἐκ δὲ γάλλων ἄνδρες οὐ γίνονται. Γάνος τι τεμ. γάνοι δοίας πένησι ἐπὶ τῶν. Γαλόω
γάλως γάλω πλεονασμῶ τοῦ ο. γαλόω ἀνδραδέλφω καὶ γαλοώνη ὁμοίως ἡ ἀνδραδέλφος.
Γαμβρεῖος στολή. Γάμβορος ὁ ἀμέτοχος. Γαμβρὸς ἐρεχθῆος ὁ βορέας τὴν γὰρ ὠρεί-
θυιαν θυγατέρα αὐτοῦ ἔγημεν. ἐξῆς τίκτει ζήτης καὶ κάλαϊς. Γαμέτης ὁ ἀνὴρ ὁ σύζυγος. ἡ δὲ, σὺν
τῶ κουριδίω γαμέτη ἐς ἔφεσον ἦλθεν. Γαμηλία· ἡ διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις ἢ τῶν
γυναικῶν ἡ εἰς τοὺς φράτερας εἰσαγωγή. οὕτως δίδυμος ὁ γραμματικός. καὶ παροιμία. γαμηλίαν
εἰσενεγκεῖν ὅταν τις ἠγάγετο γυναῖκα πρὶν γενέσθαι παῖδα. οὕτως μαρτυράμενος περὶ τοῦ γάμου
κατὰ τοὺς γάμους ἀπεδίδου τοῖς φράτερσιν εἰς λόγον εὐωχίας. καὶ τοῦ τὸ ἐστὶ γαμηλίαν εἰσενε-
γκεῖν μέμνηται τοῦ λόγου δημοσθένης ἐν τῶ πρὸς εὐβουλίδην λόγω. καὶ γὰρ ὅτι ὁ πατὴρ μου κατὰ
τοὺς νόμους ἔγημε. καὶ γαμηλίαν τοῖς φράτερσιν εἰσήνεγκε μεμαρτύρηται. Γαμηλιῶνος· τοῦ
μηνὸς τοῦ ἰανουαρίου. Γαμησείειν ἀττικοὶ φασί. Γαμφηλή, ἡ σιαγών. Γαμψώλη· ἡ ἐπικαμψις.
Γαμψώνυχος· ἐπικαμπεῖς ἔχοντος τοὺς ὄνυχας. καὶ γαμψώνυχα ζῶα. ὅσα τῶν πτερωτῶν τὴν
ἐπιρρυγχίδα κεκάμφωκεν ἀπὸ τῆς γένυος. οἷός ἐστιν ἀετὸς ἱέραξ. κερχνής. ἄλλα τε τὰ μὴ πίνοντα.
Γαμψόν· ἐπικαμπές. καὶ γαμψὸν χαίτησιν ἐφ' ἁπάσι πεδηθὲν ἄγκιστρον κρυφίην εἰνα-
λίοισι πάγην. ἐν ἐπιγράμματι. γαμψόν τε δρέπανον σταχυητόμον ὅπλον ἀρούρης. καὶ αὖθις.
γαμψὰς πυρολόγους δρεπάνας. Γαμψοὺς τὰς καμπύλας καὶ πλαγίους νεφέλας. ἢ τὰς ὀρ-
νίθων ὄψεσιν εἰκασμένας. γαμψοὺς γὰρ ἐκάλουν τοὺς ὄρνιθας. ἀριστοφάνης νεφέλαις. Γαν-
δεῖρον ὄνομα ποταμοῦ. Γάνιος. Γανόων· λελαμπρυσμένος. Γάνος ὁ οἶνος παναέλλω
νυμφαίων δακρύων σε γάνος. καὶ γάνος ἀμπέλου ὁ οἶνος. βότρυος ἕλικα παυσίπονον. γάνος δὲ
θηλυκῶς, τὸ πρὸς τῆ θρᾴκη ὄρος ἡ γάνος. γάνος καὶ γανιάδα. χωρία ἐστὶ θρᾳκικά. Γαννυμέ-
νη· χαίρουσα. γάννυμι γὰρ ὁ ἐνεστώς καὶ γάννυσθαι φαιδρύνεσθαι. χαίρειν. καὶ διαχεῖσθαι. Γαργητ-
τὸς ὄνομα κύριον. Γαργαλίζει δοτικῆ. κινεῖ. ὑποσημαίνει προτρέπει. ἐρεθίζει. ὥς τε μοῦ γά-

κεραμωμένου τοῦ μέλιτος ὑπὸ τὴν ἕδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος. Ἀριστοφάνης. γαργαρίζει δὲ, ὁ ἐρεθίζει ἀπὸ τοῦ στόματος ὥστε ἐμέσαι. Γαργαλισμός. Γαργαιρεύεν(?) τὸ ψάμμον ἢ ὅσον γάργαρα. Γάργαρα πόλις Τρωάδος ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ τῆς Ἴδης ὠνομάσθη ἢ ἀπὸ Γαργάρου τοῦ Διὸς καὶ Λαρίσσης τῆς ἐνοικ(?) καὶ τὸ ἐθνικὸν Γαργαρεύς. Γαρμός ὄνομα κύριον ὅσπερ ἐπὶ τοῦ λυπηροῦ ἐμυκήσατο κακὴν φώνημα τὸ μυ. Γαρίζειν. ὄρος. Γάρος ἀρσενικῶς λέγεται. ἔστι δὲ οὐδὲν ἄλλο ὁ γάρος, ἢ σηπεδών. Γαστήρ, ἡ κοιλία. Ὅμηρος διὰ παντὸς γαστέρας καλεῖ τὰς κοιλίας καὶ παροιμία γαστέρα μοι προφέρεις κάλλιστον ὄνειδος ἁπάντων ἡ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρα κενὴ δὲ βαρεῖα. ἐπὶ τῶν γαστριμάργων. γαστέρα δὲ ὁ Δαβίδ τὸ τῶν λογισμῶν ταμεῖον ἐκάλεσεν. ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου. Γαστρίζεσθαι λαμπρότερον τρέφεσθαι. Γαστρίζομαι τύπτομαι εἰς τὴν γαστέρα. Ἀριστοφάνης ὦ πόλις ὑφ' οἵων θηρίων γαστρίζομαι. Γαστριμαργία. καὶ γαστρίμαργος ὁ ἄπληστος καὶ γαστριμάργως ἀπλήστως. Γάστρις. ὁ περὶ γαστέρα ἀκρατής. καλοῦσι δὲ οὕτω καὶ τὸν ἕλμινθας ἔχοντα. Γαῦλος ὁ βαλλάντιον(?) ζωνὴ ὁ ἀπ᾽ αὐτῆς ... ἢ πλοῖον τι φορτηγὸν φοινικικόν ἢ ἄκατος. γαυλὸς δὲ ὀξυτόνως τὸ ποιμενικὸν ἀγγεῖον ὃ δέχεται τὸ γάλα. Ἡρόδοτος. γαυλούς τε ἐνταῦθα καταδύσας. ἢ γαυλὸς ὁ τοῦ φρέατος ἀντλητήρ. ἢ οἰνηρὸν ἀγγεῖον ἐκ ξύλων κατεσκευασμένον. ἢ ὃν Ἰταλοὶ μαστὶν ἀνονομάζουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν γαλακτοδόχων ἀγγείων, γαυλούς τε γλαγοπήδας ἐν ἐπιγράμματι. Γαύνακες ἀμπεχόμενον. Γαυριᾷ δοτικῇ. ἀγάλλεται. ἐπαίρεται θρασύνεται. Γαυροειδής ὁ ὑπερήφανος. Γαῦρον. στερρὸν μέγα ἀκλινὲς ἀκατάπληκτον. Ἀριστοφάνης βατράχοις οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ἔσθ᾽ ὡς Ἡρακλῆς. Ἀγαθίας. ὁ δὲ Βελισάριος τὴν ἐγχείρησιν μείζονα ἔδειξε καὶ γαυροτέραν. καὶ προσχαρὴς ἐπὶ τὴν ἵππον. καὶ αὖθις ὁ δὲ γαῦρος ὡς ὑπερεικινούμενος. Γαῦρος, ὁ δὲ, Γαῦρος τις ὢν ἀνὴρ καὶ ἀγέρωχος καὶ στρατείαις ὡμιληκὼς καὶ τὸ πρῶτον ἀγαθὸν ἡγούμενος τὸ ἐν ἀνθρώποις τιμὴν καὶ δόξαν καὶ πλοῦτον ἐπικλύζοντα. καὶ τὸ ἔχειν ἑαυτὸν ὅ τι βούλοιτο κεχρῆσθαι καὶ ἀδεῶς διὰ μέθην νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ εἰδέναι ὅτε ἀνατέλλοντα καὶ δυόμενον ἥλιον, ἴσα καὶ ὁμοῦ εἶναι νομίσας τὴν μετάκλησιν ἐκ τῶν ἀλύπων καὶ διακεχυμένων εἰς ὀλιγωρίαν διατριβῶν. ἀπορρήξας ἑαυτὸν καὶ κατατείνας τὴν ψυχὴν εἰς φιλοδοξίαν. βαρὺς ἀναστὰς ἐκ Παμφυλίας ἀνέστρεφε. Τιμάσιος. οὗτος ἦν ὁ ἐν Λυκία στρατηγὸς ἤγαγε. Γαῖα χανοι. καταπίοι αὐτὸν ἡ γῆ. Γαίειος ὄνομα κύριον ὁ τῆς γῆς υἱός. Γαιήιος ὁ γήινος. Γαιήοχος ὁ Ποσειδῶν τοῦ ὄχος δὲ, Γαιοδότης. ὁ ἀπεμπολῶν γῆν.

Γαιὼν ὄνομα ποταμοῦ. γαιὼν καὶ Φισὼν ὀνόματα ποταμῶν καὶ γαιῶν γηΐνων πραγμάτων. Γαιήοχος ὁ τὴν γῆν ὀχῶν. Γαῖσα καὶ γαισὸς κοντός. εἶδος ἀκοντίου οἷον δόρατος. Γεγανωμένον ἐλαμπρυσμένον ἐσκεπασμένον. τὸ περιέχον τοῦ κονιορτοῦ γεγανωμένον ἐν χώρῳ βοτανώδει. τουτέστι λελαμπρυσμένον. Γεγαννυμένος ἐπαγαλλόμενος. πῶς δὲ ἀνὴρ βασιλείῳ τύφῳ ἐκ παίδων καὶ κολακείᾳ πολλῇ γεγανυμένος διαιτᾶν τε λαχὼν βαρβαρωτάτην οὕτω διαπεισθῆναι. γέγηθε χαίρει. γεγηροτροφηκώς. ἐγηροβοσκηκώς. Γέγηθε χαίρει. Γεγηροτροφηκώς. ἐν γήρᾳ θρέψας. Γέγονεν ἐν καλῷ. καλλίστως ἔσχε. Γεγράψομαι δικάσομαι. ὡς τοῦ κρέοντος προστάτου γεγράψομαι. Σοφοκλῆς φησί. Γεγωνέναι καὶ γεγωνεῖν. ἐξάκουστον βοῆσαι. Γεγωνοῦμαι. γυναῖκες αἱ τοὺς κώμας ἐμπιπλῶσαι βοήσεων. Γεγωνόν. ἐξάκουστον λαμπρὸν φθέγμα καὶ γεγωνίσκειν τὸ φθέγγεσθαι ἐξάκουστον καὶ γεγωνότερον. ἀκουότερον καὶ γεγωνώς, βοήσας γεγωνός τις. Γεδεὼν. στρατηγὸς τῶν Ἑβραίων. Μαδιηνίταις σὺν τοῖς Ἄραψι καὶ Ἀμαληκίταις μέλλοντος πολεμεῖν, ὁ θεὸς συνεβούλευεν ἐπὶ τὰς περὶ μέσην ἡμέραν ἐν ἀκμῇ τοῦ καύματος ὄντος ἀγαγεῖν τὸν στρατὸν εἰς τὸν ποταμόν. καὶ τοὺς μὲν κατακλιθέντας καὶ οὕτω πίνοντας εὐψύχους εἶναι ὑπολαμβάνειν. ὅσοι δ᾽ ἂν ἐσπουδασμένως καὶ μετὰ θορύβου πίνοιεν. τούτους δὴ νομίζειν ὑπὸ δειλίας τοῦτο πάσχειν καταπεπληγότας τοὺς πολεμίους. καὶ εὑρέθησαν τ΄ τῇ χειρὶ τεταραγμένως πίνοντες. Γεδεὼν κριτὴς τοῦ Ἰσραήλ. ἐπάταξε τὸν Μαδιὰμ μετὰ τῶν λαμψάντων ἐν τῷ πίνειν. καὶ τὸν Ὠρὴβ καὶ Ζὴβ καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν. τόν τε πύργον τοῦ Φανουὴλ κατέστρεψε. καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ἠλόησεν ἐν ταῖς ἀκάνθαις. θλίψαντες τοὺς Ἰσραὴλ ἔτη ζ΄. Γέεννα. ἡ κατακρίσις. Γεζίτης τοπικόν. Γεηρόν τὸ γήϊνον. Γεθσημανῆ. Γελάω. ὁ γελ

χὸς ὀνομάζεται. καθάπερ τὸ ὄρος ὑψηλοῦ τοῦ σείοντος σώματος περιενεχθέντα ταῦτα τὰ ῥήματα δίκην τροχοῦ κατὰ τὴν οἰκουμένην ἐκυλίσθη. καὶ πᾶσαν ἐπέδραμε. καὶ ἐβράντισθησαν πάντες κατὰ ἔθνη καὶ πόλεις. διὸ καὶ γαλιλαία κατὰ κύκλον λέγεται τῇ ἑλλάδι διαλέκτῳ. Γελάδας. ἀγαλματοποιὸς διδάσκαλος Φειδίου. Γέλα πόλις σικελίας καλεῖται δὲ ἀπὸ ποταμοῦ γέλα. ἐν ᾧ παράκειται ἡ πόλις. ὁ δὲ ποταμὸς ὀνομάζεται οὕτως ὅτι πολλὴν πάχνην γεννᾷ. ταύτην γὰρ τῇ ὀπικῶν φωνῇ καὶ σικελῶν γέλαν λέγεσθαι. ἢ ἀπὸ γέλωνος τοῦ αἴτνης καὶ ὑμάρου. τὸ ἐθνικὸν γελαῖος οὐ γελῶος. Γελασείοντα. γελαστικῶς ἔχοντα. γελάσαι θέλοντα. Γελασείω. ἐπιθυμητικῶς ἔχω τοῦ γελᾶν. δαμάσκιος. νῦν δὲ καὶ τὸ μὴ πάνυ γελασείοντι γέλωτα παρέξειν γενναῖον, ἢ τοῦ ἔργου διέξοδος. Γελασίνοις. γράμμασι ταῖς ἐν τῷ γελᾶν γινομέναις. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ῥήτωρ τροχαλοῖς σφραγιζόμενος ἢ γελασίνοις. λευκὴ ἀπὸ χείλους τῶν ἤνθεεν ἡ βαφίκη. δημόκριτος ὁ αὐδηρίτης ἐπεκλήθη γελασῖνος διὰ τὸ γελᾶν πρὸς τὸ κενόσπουδον τῶν ἀνθρώπων. Γελαστής. ὁ ἐπιγελῶν. οὐ θεὸς γελαστὴς οἷ δι᾽ ὁποῖ᾽ ἐλήλυθα, οὐ θεὸς ὀνειδίζοντι τῶν πάρος κακῶν ἐχθρῶν φησί.

Γέλγιθες. σκορόδων κεφαλαί. καὶ ὀπότι μοι γέλγιθες. ἢ δὲ τε ὄχναι δεψιλῆ οἰνοπόταις, γαστρὸς ἐπεισόδια. Γελίμερις ὄνομα κύριον. Γελλοῦς παιδοφιλωτέρα. αὕτη ἄωρος ἐτελεύτησε. καὶ τὸ φάντασμα αὐτῆς ἐδόκουν ἐπὶ τὰ παιδία καὶ τοὺς ἀώρους θανάτους ἰέναι. Γέλων. ὄνομα κύριον. γέλων δὲ τὸν γέλωτα. καὶ γελῶσι. Γελῶν καθ᾽ ὕπνους, δυσφόρους ἕξεις πόνους.

Γελῷος. ἐθνικόν. καὶ γελῴων. ἐθνῶν. καὶ γέλως. ἡ χαρμονή. Γέλως μεγαρικός. ἤκμασε γὰρ ἡ μεγαρικὴ κωμῳδία ἀώρως. ἣν ἀθηναῖοι κατακωμῳδούμενοι ἐγέλων. Γέλως πλατύς. ὁ δὲ πέρσης δὲ τοσοῦτον ἐληλάκει φρυάγματος ὥστε γέλωτα τῶν ἀπαλλόντων καταχέειν πλατύν. σιμοκάττης φησί. Γέλως συγκροτούσιος. ὁ ἄτακτος καὶ ἄσεμνος, ἐκ μετα φορᾶς τοῦ μετὰ κρότου χειρῶν καὶ ποδῶν γινομένου γέλωτος. Γελοῖος. ὁ καταγέλαστος. τοῦτο προπαροξυτόνως. γέλοιος δὲ ὁ γελωτοποιός. καὶ παροιμία. γελοιότερον ἀπεργάζεσθαι τὰς κέγχρους ἀτρυπάτους ἐπιχειροῦντων ἢ καθάπερ μυρμηκίδην ἀντιπαρατιθέμενον τῇ φειδίου τέχνῃ. καὶ ἑτέρα παροιμία γελοιότερον μελιτίδου. ἐπὶ τῶν ἐπὶ μωρίᾳ διαβεβλημένων. μελιτίδης γὰρ ἀνὴρ κωμῳδούμενος ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἐπὶ μωρίᾳ. ἢ τάχα τῷ ἀμφιστείδῃ. τοῦτον δέ φασιν ἀριθμῆσαι μὲν πολλὰ παθόντα μέχρι τῶν πέντε καὶ πέρα μηκέτι δύνασθαι. γήμαντα δὲ τῆς νύμφης μὴ ἅψασθαι. φοβεῖσθαι γὰρ μὴ αὐτὸν ἡ παῖς τῇ μητρὶ διαβάλλῃ. ὁ δὲ ἀμφιστείδης ἠγνόει ἐξ ὁποτέρου γονέων ἐτέχθη. Γελοῖον. γέλωτος ἄξιον. Γεμίζω γενικῇ. ἔστι δὲ καὶ αἰτιατικῇ τὸ ἀντλῶ. Γεμίνιος ὄνομα κύριον. Γέμω γενικῇ τὸ πλήθω. ὁ δὲ σκιπίων πυνθανόμενος τὸν ἀδελφιδοῦν γέμειν ἀργίας καὶ στάσεως καὶ τρυφῆς ἔφη. μὴ κρατήσειν πολεμίων πρὶν καταστχεῖν τῶν ἰδίων ἐγκρατῶς. Γεννάδας γενναῖος. ὁ εὐγενέστατος.

Γεννάδιος πατριάρχης κωνσταντινουπόλεως νύκτωρ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἅγιον θυσιαστήριον προσεύξασθαι, εἶδέ τι φάσμα δαιμόνιον. καὶ ἤκουσε κράζοντος ὡς αὐτοῦ μὲν ζῶντος ἐνδίδωσιν ὕστερον δὲ κρατήσει πάντως τῆς ἐκκλησίας. Γεννάρχου παιδός. Γενναῖος ὁ εὐγενής. καὶ γενναῖος εἰς ἐκβαλαντίου ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐγενῶν εἶναι δοκούντων. ὅτι χρημάτων κρείττων ὁ γενναῖος ἀνήρ.

Γενναιότατος. ὤμοι τάλαινα. ὡς κακῶς διάκεισαι γενναιότατος περὶ ἐμὲ γενόμενος. καὶ θανάτου μεγρυσάμενος. Γενεά. κατὰ τινὰς μὲν ἔτη ζ´. ὅθεν καὶ λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι τῶν δύο γενεῶν μηδεὶν φλεβοτομεῖν τὸν τεσσαρεσκαιδέκατον λέγοντες. ὡς ἔτι προσδεόμενον αἵματος. καὶ οὐδέ πω ἔχοντα περιοσσὸν αἷμα. κατὰ τινὰς δὲ λ´. ὅθεν καὶ τὸν νέστορα βούλονται ἐνενήκοντα ἔτη γεγονέναι. καὶ τριγέρων ὁ τρεῖς γενεὰς βιοὺς τουτέστιν ἐνενήκοντα ἔτη. νέστωρ ἐν πύλῃ ἠγαθέῃ τύμβον ἔχει τριγέρων. Γενεᾶς γενεῶν. τουτέστιν ἀπείροις ταῖς γενεαῖς. Γένεθλα. γεννήματα. Γενέθλια ἤδη ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος ἑορτή. καὶ γενεθλιαλογία. μαντεία περὶ τῆς γενέσεως. Γενέθλιος. γενεθλίου. παλαιστῖνος ἐκ πετρῶν. σοφιστής. μαθητὴς μινουκιανοῦ καὶ ἀγαπητοῦ. ἀντιπαιδεύσας τοῖς ἀθήνησι καλλινίκῳ τῷ διασήμῳ. δεξιὸς τὴν φύσιν καὶ ὅλην μελέτην ἀπομνημονεύσας ἐν ἀκροάσει. τελευτᾷ δὲ νέος ἐτῶν κη´. ἔγραψε δὲ λαλιὰς ἤτοι διαλέξεις καὶ μελέτας, ὧν ἐστιν ὁ πόλις ἑαυτὸν ἀποκηρύττων μετὰ τὴν τῶν θυρῶν κατασκαφήν. προπεμπτικὸν πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ ἑ

ταῖρους δαδούχοις καὶ ἀσκληπιάδην πανηγυρικούς. Γενέσια. ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέν-
τος μνήμη. Γένεσις ὁ κόσμος περὶ τὴν γένεσιν πεπλανᾶται λήθῃ βαρούμενος καὶ κακίᾳ. Γέ-
νεσις. ἡ τοῦ παντὸς διακόσμησις. ὁ δὲ ἰσίδωρος διαπτύων τὴν γένεσιν, ἀεὶ πρὸς θεὸν ἐτέτατο τὴν ψυχήν. καὶ
οὐδὲν ἦν ἰδεῖν ἢ ἀκοῦσαι φθεγγόμενον ἢ καὶ αὐτὰ περὶ τὸ αὐτὸ ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας. Γένεσις.
ἡ γένεσις λέγεται καὶ εἱμαρμένη. ἔστι δὲ πρεσβύτερον τῆς γενέσεως, ἔννοια καὶ αὐτεξουσιότης, ἡ γέ-
νεσις καὶ ἀρχή. αἰλιανός. ἔνθεν οἱ καὶ τὸ ἀρρώστημα ἦν τὴν γένεσιν λαβόν. Γενέτειραν. μητέρα. ἢ τιτθήν.
Γενετή. παρθενία. ἡ γενέσια. Γενέτης ὁ πατήρ. Γενητικόν. ἡ γέννησις. Γενετυλλὶς δαίμων
περὶ τὴν ἀφροδίτην γενέσεως αἴτιος ἀπὸ τῆς γενέσεως τῶν παίδων ὠνομασμένος. πεποίηται
δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τὴν γένεσιν. οἱ δὲ περὶ τὴν ἄρτεμιν φασὶ τὸ τῶν τοκετῶν ἔφορος καὶ πάλιν περὶ
τὴν γένεσιν ἀριστοφάνης. ἡδὺ τὸ μέλος ὦ πότνιαι γενετυλλίδες· καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωτ-
τισμένον, καὶ μανδαλωτόν. Γενειάς αἱ θρίχες. Γένειον ὁ τόπος τὸ μέρος τοῦ σώματος. ἐν δὲ δασκίοις
γενειάσιν κρουνοὶ διεφραίνοντο κρηναίου ποτοῦ. ζήτει ἐν τῷ ἀπόνοια. ὅτι ἡ τοῦ ἀνωχείλους τρίχωσις,
λέγεται μύσταξ. τὸ δὲ κάτω. πάππος. Γεννητική. κρείσσων πασῶν καὶ τιμιωτέρα τῶν τῆς ψυ-
χῆς φυσικῶν δυνάμεων, ἡ γεννητική. δεύτερον δὲ ἡ αὐξητική. καὶ τρίτον ἡ θρεπτική. τῆς μὲν γὰρ θρε-
πτικῆς ἔργον ἐστὶ τὸ σώζειν τὸ εἶδος. μέχρι γὰρ τοσούτου σωζόμεθα ἕως ἂν τρεφώμεθα. τῆς δὲ αὐ-
ξητικῆς τὸ εἰς τέλειον καὶ κατὰ φύσιν μέτρον ἀγαγεῖν. εἰς ὃ γενόμενα τά τε ζῶα καὶ τὰ φυτά, ἐπὶ
τὸν σκοπιμώτατον τῆς φύσεως τέλος λέγω δὴ τὴν γεννητικὴν δύναμιν παραγίνεται. οὗτος γὰρ τῆς
φύσεως ὁ τελικώτατος σκοπός, διὰ τὴν ἔφεσιν τῆς ἀϊδιότητος τοῖς θνητοῖς ζώοις ἐπισκευα-
σθείσης τῇ διαδοχῇ γινομένης. ὥστε ἡ μὲν αὐξητική, ὕλης ἐπέχει λόγον πρὸς τὴν γεννητικήν. πρὸς δὲ
τὴν αὐξητικήν, ἡ θρεπτική. ὅτι μέλισσος ᾤετο τὸ μὴ γενόμενον οὐκ ἔχειν ἀρχήν. ψεῦδος δέ
ἐστι. πολλὰ γὰρ ἀγέννητα ὄντα ἀρχὰς ἔχει. Γεννησαρέτ. ὄνομα τόπου. Γέννησιν. τὴν τῶν
ἀφροδισίων μίξιν. Γεννῆται. οὐχ οἱ ἐκ γένους καὶ ἀφ' αἵματος προσήκοντες. ἀλλ' οἱ ἐκ τῶν γενῶν τῶν συ-
νενεμημένων εἰς τὰς φατρίας. οὗτοι δὲ εἰσὶ καθάπερ οἱ δημόται καὶ φράτορες νόμῳ τινὶ ἔχοντες κοινω-
νίαν. τὸ δὲ γένος ἔχει ἄνδρας λ΄. αἱ δὲ φατρίαι ἐκαλοῦντο τριττύς. ὅτι τεσσάρων φυλῶν οὐσῶν, εἰς
τρία ἑκάστην διεῖλον μέρη. τὰς μὲν φυλὰς τέσσαρας ποιήσαντες. ἀπομιμησάμενοι τὰς τοῦ ἐνιαυ-
τοῦ ὥρας. τὰς δὲ φατρίας καὶ τριττῦς, ιβ΄. καθάπερ οἱ μῆνες. τὰ δὲ γένη λ΄ ἑκάστῃ φατρίᾳ καθά-
περ αἱ ἡμέραι τῶν ξε. Γεννῆται. οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους κοινωνοῦντες. καὶ διῄρηντο κατὰ μέρη οἱ τῶν
ἀθηναίων πολῖται. καὶ τὰ μὲν μέγιστα μέρη φυλαὶ ὠνομάζοντο. ἑκάστη δὲ φυλὴ πάλιν εἰς τρία
διῄρητο. ὧν ἕκαστον μέρος, τριττὺς καὶ φατρία ὠνομάζετο. πάλιν δὲ τῶν φατριῶν ἑκάστη, εἰς γένη διῄρητο
τριάκοντα. ἐξ ὧν αἱ ἱερωσύναι ἑκάστοις προσήκουσαι ἐκληροῦντο. καὶ γεννῆται οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ πρώτου
γένους τῶν τριάκοντα γενῶν. οὓς καὶ πρότερον. φησὶ φιλόχορος, ὁμογάλακτας καλεῖσθαι. ἰσαῖος
μέντοι τοὺς γεννήτας ἁπλῶς τοὺς ἐξ αἵματος, συγγενεῖς ὀνομάζει. Γενικαὶ ἀρεταί. δ΄. φρόνη-
σις. ἀνδρία, σωφροσύνη. δικαιοσύνη καὶ ζήτει τὰς ἀντικειμένας αὐταῖς ἐν τῷ ὑπερήφανος. Γενικὸς. ἀρτέμι-
ος καὶ ἀναστάσιος. βασιλεὺς ῥωμαίων αἰσθόμενος στόλον σαρακηνῶν ἔρχεσθαι κατὰ τῆς πόλεως, ἰ-
ωάννην ἐφίστησιν ἡγεμόνα τοῦ πολέμου διάκονον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ λογιστὴν τῶν φόρων. ὃν
γενικὸν καλοῦσιν. ὃς πρὸς τῇ ῥόδῳ γενόμενος καταστασιασθεὶς ὑπὸ τοῦ πλήθους ἀναιρεῖται. Γενικῶς
γενναίως ἰσχυρῶς. Γενόμενα καὶ γινόμενα, διαφέρει. τὰ μὲν γενόμενα, πάντα ἀπέβη. τὰ δὲ γινό-
μενα, ἤτοι ἀποβαίνει ἢ οὔ. Γενόμενος ἐξ ὀφθαλμῶν. αὐτὸς εἶχε τὰ ἐπίχειρα τῆς ἀγνοίας. Γεννώ-
μενος δὲ διὰ δύο νν, ὁ τικτόμενος. Γεννούστης. οἷον γεννήτης ἤγουν συγγενής. ἢ ἔκγονος. τὸ παλαιὸν. ἐκ-
δέχεσθαι ἄμεινον. Γένωμαι γενικῇ. αὐθυπότακτον γεννῶ δὲ αἰτιατικῇ. Γέντα. τὰ μέλη. γέν-
τα βοὸς μέλδοντες καλλίμαχος. Γέντο ἀντὶ τοῦ ἔλαβεν ἕλω. ἑλῶ. εἷλον. ὁ β΄ ἀόριστος εἱλόμην
εἵλου. εἵλετο καὶ ἕλετο. καὶ κατὰ συγκοπὴν ἕλτο. καὶ βοιωτικῶς τοῦ λ εἰς ν. ἕντο ὡς ἦλθε ἦνθε. καὶ πλε-
ονασμῷ τοῦ γ΄ γέντο. Γένυς τὰ γένεια. Γένυς εἶδος πελέκεως ὅπου παγχάλκων ἀντίαι γενύ-
ων ὁρμάθη πολλά. Γένυσι. σιαγόσιν ἐν ἐπιγράμματι. χῶ μὲν ἐνέκλεισε φονίαν γένυν. ἐν δὲ
πεσόντων ἔνθους ῥόμβην τὴν ἐστροφάλιζε φόβην. Γεοῦχος. ὁ ποσειδῶν. ὁ τὴν γῆν ἔχων. γαιήοχος.

δι. Γεωγραφία. ἡ περιήγησις. Γεώδης. ὁ ἐκ τῆς γῆς. Γεώλοφον. ὀρεινὸν ὄρος. ὕψω μα-
γῆς καλοῦσι δοῦτως καὶ τὸν παχὺν καὶ ἀναίσθητον ἄνθρωπον. περιπατοῦντα γὰρ οὐ μέγα τὸ κλεῖον
ἐν λυπηρῇ τῇ δὲ γεωλοφίῃ. Γεωμέτρης. ὁ τὴν γῆν μετρῶν. Γεωμετρία ἐστὶν ἐπιστήμη τῶν ἐπιστητῶν ἢ
ὑποληπτοῦ. ἐπιστητὰ δὲ καὶ ὑποληπτά, καὶ τῶν ἐστὶν ἡ γεωμετρία ἐπιστήμη. ταύτην δὲ τὴν ἐπιστήμην ἐ-
φεύρον αἰγύπτιοι. ἐκ τοῦ ἀπολέσθαι τοὺς ὅρους τῆς γῆς καὶ τῆς διαιρέσεως τῶν χωρῶν προσδεχθέντες. εἶτα καὶ
συγγράψαντες. Γεωμόριον γεώργιον. ἐν ἐπιγράμματι. ἐφ' αἷς πολλὰ ἔβρασεν ἀντλοῦν κριθῶν καὶ
λιπαρὰν εἶδε γεωμορίαν. Γεωμόρος. ὁ περὶ τὴν γῆν κοπιῶν. Γεωπεῖναι. οἱ μικρὰν καὶ λυπρὰν
ἔχοντες γῆν. παρὰ δὲ ἡροδότῳ οἱ γῆς πεινῶντες καὶ ἀπορούμενοι. γεωπείνης καὶ γεωπόνος ὁ τὴν
γῆν πονῶν καὶ ἐργαζόμενος. Γεωπός. ὁ γεωργός. Γεώργιος ὁ ἀλλόγλωσσος δογματίσας καὶ ζητήσας
ἐν τῷ ἀπολιναρίῳ. Γεώργιος διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ χαρτοφύλαξ. τὸ ἐπί-
κλην πισίδης. ἐξαμέτρων διιάμβων εἰς ἔπη δισχίλια. εἰς ἡράκλειον τὸν βασιλέα καὶ εἰς τ' κς' περ
σῶν πολέμων. εἶτα ἀβαρικὰ κς' λογάδην. ἐγκώμιον εἰς τὸν μάρτυρα ἀναστάσιον. Γεωργῶ. αἰτιατική.
Γεῶρες. οἱ γεωφύλακες. Γεωφάνιον χωρίον ἐν ᾧ μέταλλον. Γεράνεια πόλις καὶ βιστονία
ἐπίθετον τῆς γεράνου. καὶ ἔστιν ἐν τῷ βιστονίᾳ. Γέρα. οὐ δὲ τέρως τιμαί. καὶ ἐπειδὴ κεκάθαρτο ὁ βασι-
λέως στρατός. καὶ τὰ γέρα συνδιενενέμηντο ἑκάστοις, τηνικαῦτα ἔγνω ἐξελαύνειν ἐπὶ πόλεμον.
Γέρρα. παρὰ σικελοῖς τὰ γυναικεῖα καὶ ἀνδρεῖα αἰδοῖα. Γέρρα. περσικὰ μέν ἐστι κυρίως
ὅπλα τὰ γέρρα. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἅπαν σκέπασμα. εἴτε δερμάτινον, εἴτε ἄλλης τινὸς ὕ-
λης γέρρον ἐλέγετο. διὸ καὶ δημοσθένης τὰ τῶν σκηνῶν σκεπάσματα καὶ περικαλύμματα ἐν τῷ
ὑπὲρ κτησιφῶντος γέρρα καλῶν ἐμπίμπρασθαι λέγει. λέγει τ' ἀνομοίως γέρρα, καὶ τὰ τῶν
σκηνῶν περιφράγματα. Γερράδια. στρωτήρια. Γεράνδρυον. παλαιὸν φυτὸν
καὶ γεγηρακός. ἤτοι ἐν τῇ ῥίζῃ συμφυὲς καὶ ἐξηραμμένον. εἴρηται παρὰ τὴν δρῦν. δοκεῖ
γὰρ πρῶτον φυτὸν γενέσθαι δρῦς. ὅθεν δρυμοὺς ἐκάλουν τοὺς δασεῖς τόπους. ἐφ' οἵων δή ποτε
ὄντας φυτῶν καὶ δρυφάκτους τοὺς ἀπὸ ξύλων περιωρισμένους. Γεράνδρυον. πᾶν φυτευό-
μενον ἐπὶ τὸ ἀδύνατον. παρ' ἐνθάδε ὅτι μηδὲν τοῦ παρηβηκότος προσάγειν εἰς τὰ τῶν ἀκμαζόντων
ἔργα. Γερανία ὄρος τῆς μεγαρίδος. Γέρανος. τὸ ὄρνεον ἐπίκοινον τῷ γένει. βάρβαρος. λί-
βυσσα γέρανος. ὁ δὲ ταὼς ἀπὸ λήξ χλωρὴν ἀειβόσκοιτο χείματος πέρι. Γέρανοι. λίθους
καταπεπωκυῖαι. ἐπὶ τῶν προνοητικῶς τι ποιούντων. αἱ γὰρ γέρανοι διὰ τὸ εὔυψες πέτασθαι καὶ τῇ εἰς
τὸ εὐθὺ ὁρμῇ τὴν ἐπὶ τὰ κάτω θέαν ἐμποδίζεσθαι λίθους βαστάζουσιν. ὅπως κάμνουσαι τῇ πτήσει εἰ
ἀφοῖεν καὶ αἴσθοιντο πότερον ἐπὶ γῆς ἢ θαλάττης φέρονται. καὶ εἰ μὲν ἐπὶ θαλάττης ἠχοῖ ὁ λίθος,
ἀνύουσι τὴν ὁδόν. εἰ δὲ ἐπὶ γῆς ἀναπαύονται. τοῦτό φησιν ἀριστοφάνης. γέρανοι λίθους καταπεπω-
κυῖαι. Γεραρὸν ἔντιμον ἢ πρεσβύτερον. Γέρας. ἀμοιβαὶ τιμαί. ἀνταποδόσεις. Γέρασα
πόλις τῆς κοίλης συρίας ὁ πολίτης γερασηνός. Γερδίειμον τὴν ἐν τῷ δένδρῳ πεπανθεῖσαν ἐ-
λαίαν, πιτυρίντε καὶ ἢν ἀπεθήκατο λαμπὴν τουτέστι τὴν συνθλασθεῖσαν, καὶ ὅλως ἀποτεθεῖσαν ἐ-
λαίαν. εἰνάλιδε νήχεσθαι φθινοπωρίδα τὴν κολυμβάδα λέγει. Γερησαῖος ἀπὸ τόπου. καὶ
γερησηνός. Γέργηθες. ὄνομα πόλεως ἢ κτύρβη καὶ οἰκειρώνακτες. οὕτω καλοῦνται παρὰ τοῖς μι-
λησίοις τοῖς ἐν περιβολῇ. τουτέστι τοῖς πλουσίοις. Γέρδιος. ὑφάντης. καὶ παρ' ἡμῖν ἡ γερδία.
Γεραὶ ἡ γεραιὰς καὶ γεραιαὶ αἱ τῷ διονύσῳ ἱερωμέναι γυναῖκες. Γεραιὸς ἔντιμος. καὶ ὁ ῥυτίδων
ἀνάπλεως. ἐν ἐπιγράμματι. ῥοιὴν ξανθοχίτωνα γεραιόφλοιά τε σῦκα. καὶ αὖθις οἱ σὸς γηραιὸς λα-
ρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων. Γεραίρειν τιμᾶν δοξάζειν καὶ γέραιρε. δόξαζε. τίμα. καὶ
παροιμία. γέραιρε σαυτόν. ἀντὶ τοῦ εὔφραινε σαυτὸν μεγαλορρημονῶν. Γεραιστός. ὄνομα λιμένος
Γεραίτερος. παλαιότερος. λόγος γέ τις ἐστὶ τῶν γεραιτέρων. ὅσα ἂν νοοῦντα χεῖρον μωρὰ βουλευσώ-
μεθα ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν. ποσειδῶν γὰρ καὶ ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς
ἀττικῆς. καὶ ἐνίκησεν ἡ ἀθηνᾶ. ἡττηθέντα δὲ τὸν ποσειδῶνα καὶ λυπηθέντα καταρᾶσθαι τῇ πόλει καὶ
λέγειν αὐτὴν ὅτι γένοιτο τοὺς ἀθηναίους ἀεὶ κακῶς βουλεύεσθαι. ἀκούσασαν δὲ τὴν ἀθηνᾶν τῆς
κατάρας, προσθεῖναι ὅτι κακῶς βουλευσαμένους καὶ ἐπιτυγχάνειν. Γερήνιος. ἔντιμος γέρων. ἢ ἐν τῇ

περκνή. Γέρης· ὄνομα κύριον· πένητος καὶ φαλακροῦ. ἔθνους χαόνων· διεβάλλετο δὲ εἰς μαλακίαν καὶ πενίαν. ἀριστοφάνης· σοὶ δὲ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ γέρης; οὐκ ἔστι δὲ παρὰ τὸ γῆρας. Γερμανικός· ὁ φράγγος· οἱ γερμανοὶ κελτοὶ λέγονται οἱ ἀμφὶ τὸν ῥῆνον ποταμὸν εἰσί. Γέρρον· ὅπλον. ξενοφῶν· γέρρον δὲ τὴν ἀριστερὰν καὶ ἡ σάγαρις εἰς τὴν δεξιάν. καὶ αὖθις· οἱ δὲ, γέρρα ἔλαβον δασέων βοῶν ὠμοβόινα, ἀμφιδασέα. Γέροντα σαυτὸν εἰ βλέπεις, ἕξεις γέρας. ἡ κλητικὴ ὦ γέρον καὶ ὦ γέρου. Γέροντι μηδὲν μήποτε χρηστὸν ποίει· ἐπεὶ ἵνα μὴ ἀκείτ' εὐεργετεῖν. Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται πάγῃ· ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου πλῆθος ἐμπείρων καὶ δυσαλώτων. καὶ γέρων βοῦς ἀπένθητος δόμοισιν, ἐπὶ τῶν καθαρῶς τελευτησάντων. Γέρων· πίθηκος ἁλίσκεται μέν· μετὰ χρόνον δὲ ἁλίσκεται· ἐπὶ τῶν ἅπαξ δυστυχησάντων. Γερούσιον· ἔντιμον. Γερροῖν· ἀριστοφάνης· ὥσπερ λισ καὶ δημοσθένης· τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν καὶ οἱ τόποι οἱ περιπεφραγμένοι καὶ ἀσπίδες περσικαὶ ἐκ λύγων. καὶ γέρρα, τὰ σκεπάσματα πάντα τὰ ἠθικά. τινὲς δὲ δέρματά τινα σκεπάσματα τὰ περσικά, οἷς ἀντὶ ἀσπίδων ἐχρῶντο. σημαίνει δὲ καὶ πᾶν αἰδοῖον. καὶ αὖθις ἡρόδοτος· κῦρος προσελῶν τὰ πολλὰ τῶν πολεμίων, κατέλιπε μόνον τὸ σὺν τοῖς στρατιώταις· μαχαίρᾳ καὶ γέρρῳ καὶ θώρακι μάχεσθαι. καὶ γερροφόροι ὁπλῖται ἐχόμενοι τούτων. σὺν ποδήρεσι καὶ ξυλίναις ἀσπίσιν· αἰγύπτιοι δὲ οὗτοι ἐλέγοντο. Γεσάται· ἐθνικόν. Γέσιος ἐπὶ ζήνωνος ἦν λαμπρυνόμενος ἐπὶ τέχνῃ ἰατρικῇ. πετραῖος τὸ γένος. καθελὼν δὲ τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον δόμνον τὸν ἰουδαῖον, καὶ τοὺς ἑταίρους πρὸς ἑαυτὸν μετασπασάμενος ὀλίγου πάντας, πανταχοῦ ἐγνωρίζετο καὶ μέγα κλέος εἶχεν. οὐ μόνον ἰατρικῆς ἕνεκα πάσης τῆς τε διδασκαλικῆς καὶ τῆς ἐργάτιδος. ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης ἁπάσης παιδείας· φιλότιμος γὰρ καὶ φιλόπονος ὢν ὁ ἀνὴρ, ἄλλως τε πολλὴν ἐν πολλῷ χρόνῳ μελέτῃ καὶ οὐ φύσει πρὸς προσεβάλετο δόξαν σοφίαν καὶ τὴν τῶν ἰατρικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀκριβεστέραν τῶν καθ' ἑαυτὸν πάντων ἰατρῶν τε καὶ ἰατροσοφιστῶν κατορθώσεως τέχνην. βραδέως δ' ἀρξάμενος ἐπιδεικνύναι δημοσίᾳ τὴν ἐπιστήμην, ταχέως ἀνέδραμέ τε καὶ ἀθήνησιν ἐπ' αὐτῇ πομπικὸς ὢν καὶ ἐπιδεικτικός. φιλοσοφίας μὲν ἐπ' ὀλίγον ἥκων ἰατρικῆς δὲ ἐπὶ πλεῖστον, ὅθεν καὶ χρημάτων μεγάλων ἐγένετο κύριος. καὶ ῥωμαϊκῶν ἔτυχεν ἀξιωμάτων οὐ τῶν τυχόντων. ἀπόδειγμα δὲ τὸ ἀνδρεῖον παράσημα τῆς ἀγαθῆς ψυχῆς· τόν τε γὰρ ἡραΐσκον ἐπιζητούμενον ὑπὸ ζήνωνος βασιλέως οἴκῳ ἰδίῳ κατέκρυψε παραβαλλόμενος πρὸς τὸν κίνδυνον. καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ φυγῇ νοσήσας ἀπηλλάγη τοῦ σώματος, ὥσπερ ἐπιστείλας καὶ τὰ νομιζόμενα θεραπεύσας· ὁ δὲ ἀποσταλεὶς βασιλικὸς ἀγάπιον καὶ τοὺς ἄλλους φιλοσόφους κατασχὼν, ἐς τὸ χρεῖον ἀπήγαγε. Γέσοι· οἱ ῥωμαῖοι πήξαντες τοὺς γέσσους καὶ τὰς περικεφαλαίας ἐπ' αὐτοῖς ἐπιθέντες· φαντασίας παρεῖχον τοῖς ἐν διαστήμασιν ὡς μένοντες ἐπὶ τοῦ λόφου. ἔστι δὲ, ὅπλον ἀκοντός· μακρόθεν κεντοῦν ἢ κυντὸς κείτων ἔγραψεν ἐν τοῖς ἱππικοῖς. Γεύομαι· αἰτιατικῇ. Γεῦσις· ζήτει περὶ ποιοτήτων γεύσεων. ἐν τῷ φαιὸν καὶ ἐν τῷ αἰσθήσεις πέντε. Γευστὰ πλῶτα· ζήτει ἐν τῷ πλῶτα. Γεφυρίζων· χλευάζων· ἐξευτελίζων. πολύβιος· ὁ δὲ σύλλας πορθήσας τὰς ἀθήνας, ἐδέησε μικροῦ διαφθεῖραι τὴν πόλιν θυμῷ, διὰ τὰ σκώμματα ἃ δὴ πολλὰ κατ' αὐτοῦ γεφυρίζων καὶ ἐπικερτομῶν ὁ ἀρίστων, ἀπὸ λ' ἀπέρριπτε τὴν πλισερκίαν. Γεφυρεῖς· ξένοι καὶ ἐπείσακτοι· οἱ γὰρ γεφυραῖοι ξένοι καὶ ἐπήλυδες ὄντες ἀθήνησιν ᾤκησαν. οὕτως ἡρόδοτος. Γειναμέναις· γεννηθείσαις· δάκρυα μὲν ἑκάβῃ τε καὶ ἰλιάδεσσι γυναιξί, μοῖραι ἐπεκλώσαντο δή τοτε γειναμέναις. Γείνατο· ἐγέννησε. καὶ γείνατο· γεννᾷ. Γειτονόμιον· τὸ γειτνίαμα. Γεῶραι· οἱ τὴν γῆν φυλάσσοντες. Γειωρεῖσαι. Γειότομον· τὸ ἄροτρον. Γεῖσον· καὶ γεῖσος· τὸ ἄκρον τοῦ τείχους ἢ στεφάνωμα οἴκου, καὶ γεῖσα τειχῶν ἄκρα. ἢ γεῖσος ὁ γεωργός. Γεισίπους καὶ γεισιπόδισμα καὶ γεισιποδίζειν, τὸ ἐξέχον τῆς οἰκίας ἐφ' οὗ τὸ γεῖσόν ἐστι. γεισίπους καλεῖται καὶ γεισιπόδισμα. γεισιποδίζειν δὲ, τὸ ποιεῖν τοῦτο. Γειτνιάζω· δοτικῇ. Γῆ· ἐπεὶ ἑδραστάσης πόλεως ἐστὶν ἡ γῆ ὡς βαστάζουσα τὰς πόλεις, πλάττεται πυργοφόρος. Γηγενέτης· ὁ γηγενής. Γηγενεῖς· οἱ ἐκ τῆς γῆς γεγονότες· ἀδὰμ καὶ εὔα. ἐπεὶ οὐκ ἐκ συνουσίας ἐγένοντο κυρίως, καταχρηστικῶς δὲ πᾶς ἄνθρωπος. Γηγενεῖς· ὠχροὺς καὶ νεκρώδεις ἢ ἀσεβεῖς· καὶ θεομάχους διὰ τοὺς γίγαντας οὕτω διαβάλλει τοὺς φιλοσόφους. ἀριστοφάνης νεφέλαις· ταυτὶ μαθεῖν τὰ δὲ

ξίαν, εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τῆς. γηγενεῖς. καὶ γηγενεῖ φυσήματι ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ· ὥσπερ σεισμῷ τινί. ἀρχαῖα
τὸ παρόνοια τὸ ὑπὸ πνεύματος κατεχομένην σείεσθαι τὴν γῆν. ἀριστοφάνης. λέγονται καὶ γηγενεῖς οἱ τὰ γή-
ινα φρονοῦντες. Γήδιον μικρὰ γῆ. γήδιον οὖν παρεδέξατο αὐτὸ ἄγροικος πένης. γήδιον λεπτὸν κα-
κῶς γεωργῶν. Γῆ ζώντων ὁ προσδοκώμενος βίος ὡς τοῦ θανάτου κεχωρισμένος καὶ ἐλεύθερος
λύπης. δαβὶδ. ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν. Γῆ θάλατταν συναναμίγνυσιν. ἐπὶ τῶν
σφόδρα ὀργιζομένων ἡ παροιμία. Γηθεῖν. χαίρειν. Γηθοσύνη. χαρά. καὶ γηθοσύνως μετὰ χαρᾶς.
Γηθόσυνοι χαίροντες καὶ γηθῶ ῥῆμα. Γήθουσα πόλις λιβύης. τὸ ἐθνικὸν γηθουσαῖος. ἢ γηθου-
σιος. ἢ γηθουσίτης. Γηθυλλίς. λάχανον πράσω ὅμοιον ὅ τινες ἀμπελόπρασον λέγουσιν. Γή-
ινος ὁ φθαρτός. Γῆ κληρουχική. οἱ ἀθηναῖοι λαμβάνοντες πολεμίαν πόλιν καὶ τοὺς ἐνοικοῦν-
τας ἐκβάλλοντες πολίτας ἑαυτῶν ἀποστέλλοντες κλήρῳ τὴν γῆν αὐτῶν διένεμον. Γηλό-
φος, οὐ ψηλὸς τόπος. Γήμας ὁ γυναῖκα λαβὼν ἀνήρ. καὶ γήμω αἰτιατική. Γῆμ᾽ ὑπῆρξε. ἀντὶ τοῦ γήμας ἀνέ-
πεισε. κυρίως δὲ τὸ ἐπῆρεν. ἀντὶ τοῦ ἐχαύνωσε καὶ ἀνεκούφισεν ἐπαγγελλομένη προῖκα μεγάλην εἰσοί-
σειν τὴν γυναῖκα οἰκουρὸν φάσκουσα εἶναι μὴ οὕτως ἐχούσης. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἥτις μεγά-
λως ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα. Γῆν ἰλλομένην. συγκεκλεισμένην. καὶ περιειλημμένην ἰλλάδες γὰρ
οἱ δεσμοί. Γηών. ποταμός. Γηώρας ὁ ἀλλότριος. τοῦ ψελλοῦ. γηώρας ὁ ἀλλότριος καὶ πέρδης
ὁ ὑφάντης. Γηῶραι. ἐπιμικτοι. τηρηταὶ τόπων. Γήπαιδες ὄνομα ἔθνους. γήπεδον δὲ χωρίον.
ὥσπερ καὶ οἱ κηπεδον τὸ γῆ καὶ οἰκήμασιν ἀπαρτιζόμενον. Γηραλέα. ἡ γραῖα. καὶ γηραλαῖος
ὁ γέρων. καὶ γηραλέον οὐδετέρως. νῦν γηραλέαι ἐναγκαλίζονται. Γηρᾶναι. γηράσαι. καὶ παροι-
μία γηράσκω δ᾽ αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος. ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἐμπειροτέρων. Γηραιός, παλαιός
πρεσβευτικῶς. ὁ δέ, γηραιὸς τε ὢν ἤδη καὶ ἐκ πλείστου ἀμφοτέρων ὁ δὲ πεπηρωμένος. καὶ οἷος μὴ ἐφί-
ππου ὀχεῖσθαι, ὅμως ὥσπερ τις νεανίας ῥωμαλεώτατος, οὐκ ἀπηγόρευε πρὸς τοὺς πόνους ἀλ-
λὰ φοράδην εἰς τὰς παρατάξεις ἐφοίτα. Γήρειον τὸ πάπος καὶ γήρειον ἔτος τὸ παλαιόν. Γηρεί-
νιος. βοῦς. Γηροβοσκῶ γηροβοσκῶ. γηροβοσκῶ. σοφοκλῆς. ὅπως γένηται γηροβοσκός αὐτῆς εἰς ἀεὶ. μέ-
χρις ἂν μυχοὺς κίχωσι τοὺς κάτω θεοῦ. Γηροκομεῖον. γηροτροφεῖον δέ, Γῆρυν φωνήν. ἐν ἐπι-
γράμματι. σὺν καλάμοις ἄπος τε μελανδόκον οἷς ἀφυλάσσαιον ἐρσομένοις γῆρυν ἀποιχομένην.
Γηρυόνεια δένδρα καὶ γηρυόνειον νῆμα. Γηρυόνης ὄνομα κύριον. ἀριστοφάνους. βούλει διαμάχεσθαι γη-
ρυόνη τετραπτίλῳ. ἀντὶ τοῦ τετρακεφάλῳ. αἰνίττεται δὲ τὸν λάμαχον τρικέφαλοι τρεῖς λόφους ἔχουσαν ἀ-
πὸ τοῦ περικειμένου αὐτῇ πίλου. ὃ λέγει, τοῦτό ἐστι. βούλει πρὸς τινα ἀκαταμάχητον μάχεσθαι ὁ γὰρ γηρυ-
όνης τρικέφαλος ὢν ἧκε ὡς ἀγῶνα παρέσχεν ἡρακλεῖ. Γηρυῶνος ὄνομα κύριον. Γηρυς φωνή.
Γῆς ἄγαλμα. γυναῖκα πλάττουσι τὴν ἑστίαν οἱ ὁρεῖ τὴν γῆν τυμπάνων βαστάζουσαν. ἐπειδὴ τοὺς
ἀνέμους ἡ γῆ ὑφ᾽ ἑαυτὴν συγκλείει. Γῆς βάρος ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων καὶ ἑτέρα παροι-
μία. γῆς ἔντερα. ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. Γῆς ὀμφαλός. ὁ ναὸς τοῦ ἀπόλλωνος. εἶτα αἱ τοιαίδε
πράξεις τίμιαι. τί δεῖ με χορεύειν. οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι γῆς ἐπ᾽ ὀμφαλὸν σέβων. τουτέστιν οὐ-
κέτι ἄπειμι πρὸς τὸν ἀπόλλωνα. οὐδὲ πρὸς τὸν ἄχραντον καὶ σεβάσμιον καὶ ἀπρόσπελαστον αὐ-
τοῦ ναόν. Γήσεια. κρόμμυα. Γήτεια. εἶδος βοτάνης παρεοικὸς πράσῳ. γήτειον ἀμπελόπρα-
σον. ἀριστοφάνης. τύπτε τοῦτον γητείῳ. δῶρα δέ σοι, γήτειον ἀειθαλὲς ὀρθεινὰ δώσω. καὶ δροσερὰς
στόμασι σχιζομένας ψεκάδας. καὶ αὖθις. ἀριστοφάνης. ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασα φησὶ θα-
τέρῳ, εἰ παρεμοιχητεύσαιτ᾽ ἀπότερον ἐπὶ τυραννίδι. ἔστιν ἐν τῷ βασανίσαι. Γιγαντιᾷ. τὰ τῶν γιγάν-
των φρονεῖ. ποσείδης περὶ χρυσέου. γιγαντιᾷ δὲ τυραννῆσαι θέλει. καὶ γιγαντιαῖον ὄνομα τὸ μέγα
καὶ γιγαντολέτειρα. ἡ τοὺς γίγαντας ὀλέσασα. καὶ γιγαντολέτις ὁμοίως θηλυκῶς καὶ γιγαντο-
λέτωρ. Γιγαντώδης. ἐδόκει γὰρ τό τε σῶμα γιγαντώδης εἶναι καὶ τὸν θυμὸν θηριώδης. καὶ δὲ
ἀγνοίᾳ τῶν συλληστευόντων ἁπάντων πολυπλοκώτερος. Γίγαρτα. τῶν σταφυλῶν ὁ καρ-
πός. ἀριστοφάνης. ὧν ἂν ἀγίγαρτον καὶ φίλων τὰς ἰσχάδας. οἱ δὲ ἄγροικοι κόπτοντες τὰ γίγαρτα μετὰ τῶν
ἰσχάδων ἤσθιον. Γίγις γίγιδος ὄνομα κύριον. Γιγλισμός. καὶ κιγχλισμὸς ἀπὸ χειρῶν γέ-
λως γαργαλισμός. Γίγλυμα. ἀντεμβολαί τινῶν ἐξοχῶν πρὸς κοιλότητας οἷα περὶ καὶ τὸν

πῆχυν πρὸς τὸν βραχίονα συμβολή. Γιγνόμενος καὶ γίνομαί σοι. μωσῆς δοτικῇ. Γιεζῆ ὄνομα
κύριον. Γίνεται. ἐπὶ τοῦ τελειοῦται διὰ τοῦ ι. ἐπὶ δὲ τοῦ γεννᾶσθαι διφθόγγου. τὰ δὲ γινόμενα. κα-
τὰ τρεῖς τρόπους γίνεται κατ᾽ οἰκονομίαν. κατ᾽ εὐδοκίαν. καὶ κατὰ συγχώρησιν. γινόμενα καὶ γενό-
μενα διαφέρει. τὰ μὲν γὰρ γενόμενα πάντως ἀπέβη. τὰ δὲ γινόμενα ἤτοι ἀποβαίνει ἢ οὔ. Γινώ-
σκω. αἱ πατρικῇ γνωρίζω. ἤδη γάρ σε γινώσκω καὶ ὧν εἶπας ἀκούσασα, καὶ τὴν ὄψιν ἰδοῦσα. Γί-
ωρας ὄνομα κύριον. Γίσχαλα ὄνομα τόπου. Γλάγος. γάλα. καὶ γλαγερόν. ἀντὶ τοῦ λευκή.
ἐν ἐπιγράμματι. ἄρνιν τε γλαγερῶν λαιμοπέδαν περανῶν. Γλάμων. ὁ λημῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς
καὶ διύγρους αὐτοὺς ἔχων. ὡς χαίρων. Γλάμων ὁ ἀκάθαρτος σοφοκλῆς. ἐπὶ ὀργέου τοὺς γλαμυ-
ροὺς καὶ τὰ φορβαῖα. ἀριστοφάνης βατράχοις. καὶ ἀρχέδημος ὁ γλάμων. σκορόδων ὁ μὲν δίψαν τὸ πῶ-
τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ λακωνικοῦ σαυτοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας. εἰώ-
θασιν οἱ ἰατροὶ καὶ πατρίδας τῶν βοτανῶν ὑπαλλαζομένας ὀνομάζειν οἷον κυρηναϊκὸν ὀπόν. σμυρ-
ναικόν. διαβόητος δὲ ἦν ὁ λακωνικὸς τιθύμαλλος. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης δριμυτάτης παρὰ λά-
κωσιν εὑρισκόμενον. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς ὀφθαλμούς. τί δ᾽ ἦν νεοκλείδης ὁ γλάμων
σε λοιδορεῖ. οὗτος ἐκωμωδεῖτο ὡς συκοφάντης καὶ ξένος καὶ κλέπτης. γλάμων δὲ ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς μεστοὺς ἀκαθαρσίας. Γλάνις. εἶδος ἰχθύος. καὶ χρησμολόγος βάκιδος ἀδελφός. Γλαῦ-
κα εἰς ἀθήνας. ἐπὶ τῶν ἀχρήστου ἐμπορείας ἀγόντων. ἐπειδὴ τὸ ζῷον τοῦτο σφόδρα ἐπιχωριάζει
ταῖς ἀθήναις. καὶ γλαύκειον ᾠόν. Γλαυκὸς λευκὸς κυάνεος. γλαῦκος δὲ ὄνομα κύριον. γένος
καρύστιος πύκτης πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ ὀλυμπιάδι στεφανωθείς. καὶ πύθια δίς. ἴσθμια δεκά-
κις. γενναῖος ὅλῳ τῷ σώματι. Γλαῦκος. καρύστιος. τοῦτον γῆν ἐργαζόμενον ἐπειδὴ συνέβη τὴν
ὕνιν ἐκ τοῦ ἀρότρου ἐκπεσεῖν, καθήρμοσε τῇ χειρὶ ἀντὶ σφύρας. ἰδὼν δὲ τὸ ποιηθὲν ὁ πατήρ, ἤγαγεν αὐ-
τὸν εἰς ὀλυμπίαν πυκτεύσοντα. ὁ δέ, ἅτε οὐκ ἔμπειρος ἔχων, ἐτιτρώσκετο ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν
καὶ ἀπαγορεύειν ἔμελλεν ὑπὸ τῶν πληγῶν. φασὶ δὲ τὸν πατέρα βοῆσαι παῖ τὴν ἐπ᾽ ἀρότρου. ὁ δέ, βιαιό-
τερον ἐπενεγκὼν πρὸς τὸν ἀνταγωνιζόμενον εἶχε τὴν νίκην. σκιαμαχοῦντος δὲ ὁ ἀνδριὰς παρεῖ-
χε σχῆμα. ὅτι ὁ γλαῦκος ἦν ἐπιτηδειότερος χειρονομεῖν. Γλαὺξ ἵπταται. ἡ πτῆσις τῆς γλαυ-
κὸς εἰς νίκης σύμβολον ἐλογίζετο. καὶ ἑτέρα παροιμία. γλαῦκες λαυριωτικαί. ἐπὶ τῶν πολλὰ
χρήματα ἐχόντων. παρόσον ἐν λαυρείῳ τῆς ἀττικῆς γίνονται χρύσεια μέταλλα. ἐνεχάραττον
δὲ γλαῦκας ἐν τοῖς χρυσοῖς νομίσμασι. καὶ ἑτέρα παροιμία. γλαύκου τέχνη. ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως κα-
τεργαζομένων. ἀπὸ γλαύκου τινὸς σαμίου. ὃς πρῶτος σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρεν. λέγεται δὲ ἡ
γλαὺξ. χαλκίς. Γλαφυρόν. ἡδύ. κοῖλον. βαθύ. σοφόν. ἔμπειρον. ἀκριβὲς λαμπρόν. Γλαῦ-
κος τὸ ἀποστάλαγμα τῆς σταφυλῆς πρὶν πατηθῆ. καὶ ἡ τραγῳδία φησὶ περὶ αἴαντος. ἐμοὶ πι-
κρὸς τέθνηκεν, ἢ κείνοις γλυκύς. Γλήναια. ἀξιοθέατα. Γλήνη. κόρη ὀφθαλμοῦ. ἡ ὀρή.
παρὰ τὸ ὁρᾶν. γλίνη δὲ ὄρνις διὰ τοῦ ι. Γληχώ. θηλυκῶς ἀττικοὶ τὸ ὀρίγανον. οἱ δὲ βληχώ φα-
σι λέγεσθαι. ἔστι δὲ καὶ γλήχων γλήχωνος. ἐν τῷ βληχωνία βοτάνη. γλίχωνος δὲ ὄνομα κύριον διὰ τοῦ ι.
Γλία ἡ κόλλα. Γλίσχρον. τὸ λαίμαργον καὶ ἡδὺ ἢ κολλῶδες. καὶ γλίσχρος φειδωλός. σκῖφος
πανυρύπαρος. ἀνὴρ γάρ τις ἄρα δυσπάλαιστος ἦν ἀπὸ τῶν τοιούτων. καὶ γλίσχρως ἔτι εἰχόμην
τῆς αὐτῆς ἀληθείας ἀτεχνῶς ἀληθῶς ὄναρ πλουτήσας κατέβη ἐκ χωρίων γλίσχρων. καὶ μὴ
δ᾽ ἐν εἰρήνῃ δέφειν ἱκανῶν ὄντων. τουτέστι ζοφῆς σπανιζόντων. τὸ γλίσχρον, ἐπὶ δυστυχίᾳ ἔλεγον
οἱ ἀττικοί. ἀριστοφάνης εἰρήνῃ. ὦ γλίσχρων ὁρᾷς ὡς οὐκ ἐτεῖναί σοι δοκῶ μιαρώτατος ἂν πάντων ὢ ἐπι-
θυμητὴς παρὰ τὸ γλίχεσθαι. πρὸς ἑρμῆν ὁ λόγος. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης εἰρήνῃ. ἕλκουσι δ᾽ ὅμως γλι-
σχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια. καὶ ἀρριανὸς τὰ ἐπιτήδεια γλίσχρως τῇ στρατιᾷ ἐπορί-
ζοντο. ἀντὶ τοῦ φειδόμενος. Γλίσχρος. ταπεινὸς κόλαξ. γίνου γλίσχρος πρόσαιτ᾽ ἢ λιπαρέων τε ὑ-
πεισιν. λιπαρόν. τὸ λιμαηρόν. καὶ γλίσχρων, ὁ ἐπιθυμητὴς παρὰ τὸ γλίχεσθαι. καὶ γλίσχρως ὁ λι-
θηρῶς. Γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου. ἐκ τοῦ γλίσχρου καὶ ἀντιλογίαν ἔχοντος καὶ ἐπιτρίπτου σύγ-
κειται. οἷον τοῦ δυναμένου ἐπιτρίψαι. ἀριστοφάνης νεφέλαις. οὐδ᾽ ἑλκόμενος γραμματίου γλι-
σχραντιλογεξεπιτρίπτου. Γλίχεται. ἐπιθυμεῖ γενικῇ. λίαν ἔχεται. ἐπιθυμεῖ. καὶ γλιχόμενος ἐπιθυμῶν.

κατὰ τὴν ἀττικὴν δὲ καὶ ταύτην ἀνεπλίχετο. Γλουτόν· τὸ σφαίρωμα τῆς κοτύλης. Γλώνιος, ὄνομα κύριον. Γλωσσαλγίαν· ἀεργολογίαν. Γλῶσσαν μὲν ἀεργόν· χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν. νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν, ὁρῶ βροτοῖς γλῶσσαν οὐχὶ τἄργα πάνθ' ἡγουμένην. οὕτω γράπτεον. ἐστὶ λόγος παρ' Εὐριπίδῃ· παῖ Θησέως, ἔσθλὸς ὢν νέος ποτὲ γλῶσσαν μὲν ἀεργόν· καὶ τὰ ἑξῆς. Γλῶσσα ποῖ πορεύῃ· πόλιν κατασρέψουσα. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων. Γλωσσαργον ἦθος· ἀντὶ τοῦ ταχὺ καὶ στωμύλον. Γλωσσοταμιείου· ἣν ἔσχε κυρεῖνος ὁ σοφιστὴς ἐκ βασιλέως.

Γλωσσηματικὸν· εἶδος διαλέκτου. γλώσσῃ οὐ δεινός· ἄνδρα δ' οὐδὲν οἶδ' ἐγὼ δίκαιον ὅστις ἐξ ἁπάντων εὖ λέγει. οἷον βουλόμενος ἐκ παντὸς δοκεῖν δίκαια λέγειν. Γλωσσόκομον ἐκκλείψανον ξυλίνη. ὁ δὲ Φῆσος ὁ ἀνθύπατος, πέμπεται εἰς Ἀσίαν. ὃς τὴν βασιλικὴν γλῶσσαν ἐπεπίστευτο. ἤκμαζεν ἐπὶ τοῖς χρόνοις Οὐάλεντος. Γλῶττα· αὕτη ὑπὸ μὲν τῶν πλειόνων χυμῶν ὑγραίνεται· ὑπ' ἐνίων δὲ, καὶ ξηροτέρα γίνεται· ὡς ὑπὸ πεπέρεως καὶ ταρίχου καὶ μυρίων ἄλλων καίτοι ὑγρῶν ὄντων ξηραίνεται. οὐχ ὡς ἔγχυμα· ἀλλὰ διά τινα ἄλλην ποιότητα. οἷον ξηρότητα· οὐδὲ γὰρ ὁ ξηρὸς ἄρτος ξηραίνει· ἢ εἰ τύχοι γογγύλια, καὶ τὰ ὅμοια. ἀλλὰ τὸ ξηρὰ εἶναι ἢ θερμὰ, ὀξεῖ, κινεῖ τὴν ἐν τῇ γλώττῃ ὑγρότητα. σημεῖον δὲ τοῦ δεῖν τὴν γλῶτταν δυνάμει μὲν ὑγρὰν εἶναι. ἐνεργείᾳ δὲ οὔ, ὅσοι τὴν γλῶτταν ἀμέτρως ἢ ξηρὰν ἔχουσιν ἢ ὑγρὰν, οὗτοι οὐκ ἀντιλαμβάνονται τῶν γευστῶν. καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀντιλαμβάνεται ἡ λίαν ὑγρὰ γλῶττα τῶν χυμῶν. διότι ἡ ἐν αὐτῇ ὑγρότης ἔγχυμος οὖσα καὶ πρώτη αὐτῇ προσβάλλουσα, γίνεται γλώττης ἀφή. αὐτὴ ἑαυτῆς ἀντίληψιν παρέχουσα. καὶ ταύτῃ οὐκ ἐῶσα ἀντιλαβέσθαι τῶν ἔξωθεν. σημεῖον δὲ τούτου, ὅτι οἱ πυρεσσόμενοι ἀηδοῦς χυμοῦ καὶ μάλιστα σφοδροτέρου, οὐκ ἔτι τῶν ἀλλοτρίων αἰσθάνονται. ὅτι τὴν γλῶτταν ἐποίησεν ἡ φύσις πρὸς δύο ἔργα· ὧν τὸ μὲν, εἰς τὸ εἶναι συμβάλλεται τοῖς ἔχουσιν ὅπερ ἐστὶν ἡ γεῦσις καὶ κρίσις ἡ περὶ τοὺς χυμούς. τὸ δὲ, εἰς τὸ εὖ εἶναι. οἷον πρὸς τὴν διάλεκτον. οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ἀναπνοῆς δύο ἐποίησεν ἔργα· τὸ μὲν πρῶτον πρὸς τὸ εἶναι· πρὸς γὰρ τὴν τοῦ ἐντὸς θερμοῦ κατάψυξιν συμβάλλεται. τὸ δὲ λοιπὸν πρὸς τὸ εὖ εἶναι. οἷον διάλεκτον. τὸ δὲ, ὅπερ ἐστὶν ἀναγκαῖον ἔργον τῆς φύσεως, καὶ διὰ μόνης αἴτιον φωνῆς ὕλη ὁ ἐκπνεόμενος ἀήρ. ποιητικὸν δὲ αἴτιον, φύσις. ὀργανικὸν δὲ, τραχεῖα ἀρτηρία. οἷον γάργαλος ἐστίν. ἀμέλει οἱ μὲν νέοι εὐφωνότεροί εἰσιν, ὡς λίαν ἔχοντες αὐτήν. οἱ δὲ γέροντες, κακοφωνότεροι· ὡς τραχεῖαν αὐτὴν ἔχοντες. τελικὸν δὲ καὶ ἡ σημασία. τέλος γὰρ τοῖς ζώοις τῆς φωνῆς, τὸ σημαίνειν δι' αὐτῆς τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις. τῆς διαλέκτου ὕλη μὲν ἡ φωνή. ποιητικὸν δὲ αἴτιον, ἡ λογικὴ ψυχή. ὀργανικὸν δὲ, γλῶττα καὶ ὑπερῴα καὶ ὀδόντες. τελικὸν δὲ ἡ σημασία τῶν νοημάτων. ὄργανον δὲ τῆς φωνῆς, ὁ φάρυγξ. τῶν πτηνῶν ὅσα παραπλησίαν ἔχει τὴν γλῶτταν καὶ τὴν τοῦ πνεύματος διάθεσιν τῶν ἀνθρώπων. δύναται μιμεῖσθαι τὴν τούτων διάλεκτον. οἷον κίτται· ψιττακοί· καὶ τὰ ὅμοια. Γλώττῃ πλεμίζων. οὐκ αὐτῇ τῇ γλώττῃ πλεμίζων· ἀλλὰ τῇ γλώττῃ καθάπερ ὅπλῳ χρώμενος. Γλωχίν· γωνία· ὑπὸ τὸ ἔνδον παρατεινομένην τῆς θαλάσσης γλωχῖνα· ὡς εἰς ἐνέδραν καθορμίσας τὰς ἑπτακαίδεκα ἐνέκρυψε. καὶ τὸ πτερὰ γλωχῖν μηλοσσόμαια δδοσερμα. ὅς τε τὸν αἰγιβότην κατέχεις σκόπελον.

Γλωττοστροφεῖν· τὴν γλῶτταν στρέφειν καὶ ποικίλον ἐν τῷ λέγειν καθεστηκέναι. ἢ ἐκστρέφειν τὰ πράγματα καὶ ψηφεῖν ἐν τῷ λέγειν. Ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν. Γλοιάζειν· τὸ τοῖς ὄμμασιν ἐπιμύοντα μυκτηρίζειν. Γλοιός· τὸ αὐτὸ δηλοῖ τῷ μάσθλης. εἴρηται δὲ ἡ μεταφορὰ, ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς βαλανείοις ἐλαίου πεπηγότος· ὅπερ ποιοῦ ἐπιλαμβανομένους διολισθαίνειν πέφυκε. τοιούτους οὖν καὶ τούτους ἀεὶ χρὴ γίνεσθαι τοὺς πόρνους. ἵνα ὥσπερ διολισθαίνειν καὶ φεύγειν δύνωνται τοὺς διώκοντας. καὶ μέχρι θανάτου δὲ τοῖς τῇ γνώμῃ σκάζοντας καὶ μηδὲν σταθερὸν φρονοῦντας καὶ ἄλλα μὲν ἐπαγγελλομένους, ἄλλα δὲ φρονοῦντας καὶ πράττοντας. διὰ τὸ τῆς γνώμης ὀλισθηρὸν καὶ ἄπιστον, γλοιοὺς καλοῦμεν. ἄλλως. ἐπὶ τοῦ μιαροῦ καὶ ῥυπαροῦ καὶ μικρολόγου παραλαμβάνεται. καὶ γὰρ ὁ ῥύπος διὰ τὴν ἄσκησιν, συνεστὼς πως ἐστὶ γλοιός. ἐπὶ δὲ τὸ ἦθος μετενεχθὲν, τὸν μοχθηρὸν δηλοῖ. ἢ ὀλισθηρὸν καὶ εὐμετάβολον. Γλοιώδης· ῥυπαρός. Γλυκαινόμενον· δοτική. Γλυκέρα· ἑταιρα τίς. Γλυκεῖαν ὠδήν. Γλυκεῖ ὅ τε πῶρος φυλακοὶ ἐκλελείποντες. ἐπὶ τῶν αὐλῶν μόχλου καὶ ἀηδόνια καταπυκνουμένων. τρώγων γλυκερὰ, ταῖς πυρὸς ἐξῆς ζοαῖς. Γλυκίδιον· τὸ γλυκύ. καὶ γλυκὺ, τὸ αὐτὸ ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπιτατικῶς

Γλυκυδωκής· ἡδὺς ἐν τῷ ὁρᾶν. Γλυκύθυμος· ἁπαλόψυχος. Γλυκὺ μέλι καὶ πνῖξαι τῷ. Τερπάνδρου ᾄδοντος καὶ κεχηνότος πρὸς τὴν ᾠδήν, ἐμβαλών τις εἰς τὸν φάρυγγα σῦκον ἀπέπνιξε. Γλυκὺς ἀγκὼν ὁ κατ' ἐναντίωσιν ἡ παροιμία. ἀλλὰ βουλόμενος εἰπεῖν, ὦ γλυκεῖα ἥβη. ἐπὶ δὲ παροιμίας ὡς ἐπιφωνούμενον. οὕτως ἐχρήσατο Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Φάωνι. γέρων δ' αὖ τοῦ ἀπόκειται ἐν ὧν αὖ λυτρίδος. ὦ χρυσοῦν ἀνάθημα. ὦ τοῖσιν ἐμοῖς ξυμφοραῖσι σώτειρα. ὦ γλυκὺς ἀγκών. ὡς εἴ τις λέγοι, ὦ γλυκὺς πῆχυς. Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος. ἐπὶ τῶν ἀπὸ ἀπειρίας πρὸς τὰ ἐπικίνδυνα προθυμουμένων. Γλυκυσίδη ἥτις καὶ παιωνία καλεῖται. ἔστι δὲ ῥίζα φαρμακώδης ἡ ἰαζοὺς χαλαστική. τὸ γλυκὺ ὕδωρ τοῦ ἁλμυροῦ ψυχρότερον. Γλυπτὸν παρὰ τῷ Δαβίδ, τὸ εἴδωλον.

Γλυφεῖον· ἐν ᾧ γλύφω. Γλυφίδας· τὰς χηλὰς τῆς ἀκίδος, αἷς τὴν νευρὰν προσάγομεν. παρὰ τὸ ἐγγλύφεσθαι. ὅ ἐστι κεκοιλᾶνθαι. Γναθαινία, ὄνομα κύριον. καὶ Γναθαίνη ὄνομα κύριον. Γνάθους. ἀλλ' ἐκεῖνο μοι δοκεῖ πεπονθέναι ὅπερ ὁ ποτὲ φάγων ἔπαθε. καὶ Θουκυδίδης. ἀπὸ πληκτὰς ἐκνενευκότας γνάθους. Γναθωνίδης· παρωνυμικόν. Γνάϊος ὕπατος Ῥωμαίων. καὶ ἕτερος ἐν τῷ Γάλλος.

Γραπτή· ἡ καμπτή. Γνάφαλοι· ἔδοξέ τις ἐν τῇ Ἰτύλῃ πυροὺς ἔχειν ἀντὶ γναφάλων. καὶ παιδάριον ἐγέννησεν ἄρρεν. πίλων τῶν ἀπὸ γνάθοις κειμένων. Γναφεύς· κοινῶς διὰ τοῦ γ. ἀττικῶς δὲ διὰ τοῦ κ. κνάφος δέ ἐστιν, ἄκανθα ᾗ ξύουσι τὰ ἱμάτια. παρὰ τὸ κνῶ ὅ ἐστι ξύω. καὶ ἐν τούτῳ κναφεύς. Γνάψις τὸ αὐτό. παρὰ τὸ γανὸν ὅ ἐστι λαμπρόν. Γνόφος· σκότος βαθύ. συννεφία ἢ ζοφώδης ἀήρ. παρὰ τὸ κενὸν φάους εἶναι. κνόφος καὶ γνόφος. Γνόντες· γνωρίσαντες.

Γνῶθι σαυτόν· ἀπόφθεγμα Χίλωνος. τάττεται δὲ ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν ὑπὲρ ὅ εἰσι κομπαζόντων. Γνῶθι σαυτόν· καὶ τὸ νόμισμα παραχάραξον. παραγγέλματα πυθικά. τουτέστι τῆς τῶν πολλῶν δόξης ὑπερόρα, καὶ παραχάραττε μὴ τὴν ἀλήθειαν. ἀλλὰ τὸ νόμισμα. Γνῶμα· ὀλίγον ἐξωτέρω τῆς στρατηγίδος σκηνῆς, χωρίον τι. ὥσπερ ἀγορὰ ἀπεδέδεικτο. ὃ δὴ γνῶμα προσηγορεύετο. ἐνταῦθα δὲ αἵ τε πρεσβεῖαι καὶ αἱ ἀπελίαι καὶ ὅλα ἐγίνοντο. γνώμας ἔλεγον, καὶ τὰς δημηγορίας ἀπὸ τοίνυν ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σοῦ. Γνωματεύων· διακρίνων. διαγινώσκων ἀκριβῶς. ἢ γνωματεύω τὸ βουλεύομαι. ἕτερα διαλεγόμενοι, ἕτερα γνωματεύουσι.

Γνώμη ἡ συνείδησις. Γνώμη· σύνεψις ποιά τις διάθεσις. καὶ γνώμων, ὁ συνετός. λέγεται δὲ καὶ γνώμων, κανόνιόν τι μηχανικόν. καὶ δὴ καί τι σχῆμα γεωμετρικόν. καὶ διοπτρικοῦ ὀργάνου μέρος. καὶ δὴ καὶ ἀστρονομικοῦ. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν τοῖς γνωμονικοῖς ὀργάνοις μάλιστα λαμβανόμενον. Γνώμη ἡ βουλὴ καὶ ἡ προαίρεσις. ὅτι τὰ θεῖα μὲν ἡ γνώμη πελοῦντι εἰς θεοὺς ἢ ἡ μεταχώρησις. Ἀρριανός. γνώμη, καὶ τὸ σκέμμα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. περὶ ὧν δὲ γνώμην μεγάλην ἀφήρηκα ὑπὸ ἀσκαλαβώτου. καὶ τὴν δημηγορίαν ὁ αὐτό. Γνώμη· οὐδὲν δικαίωμα τῶν ὅπλων ἰσχυρότερον. πᾶς γὰρ ὁ δύναμιν προέχων, δικαιότερα ἀεὶ καὶ λέγειν καὶ πράττειν δοκεῖ. Γνώμην ἐμήν· ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην καὶ οἴκησιν. Γνώμη παρὰ Σοφοκλεῖ. γνώμη ἐν Αἴαντι μαστιγοφόρῳ. γνώμας βαλοῦσα τὰς ἀνηκέστους χαρᾶς ἐπ' ὄμμασι. χαράν φησι τὴν ἐπὶ τῷ δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας ἀνῃρῆσθαι. ταύτης οὖν τῆς χαρᾶς ἀπεῖρξα, δυσφόρους γνώμας ἐμβαλοῦσα τοῖς ὄμμασιν. οὐκ ἐκλέψα φησὶ τὴν ὄψιν ὥστε μὴ ὁρᾶν. ἀλλ' ἐπ' αὐτῇ δύσφορον γνώμην ἐπέβαλον. ὡς οἴεσθαι ἰδεῖν τιμωροῦντα. τοῦτο δὲ οὐ τῶν ὀφθαλμῶν ἁμάρτημα. ἀλλὰ πολὺ πρότερον τῆς διανοίας. Γνώμην ἐμοί, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. Γνωμίδιον· τὸ μικρὸν ἐνθύμημα. Γνωμοδοτῶ· γνώμην δίδωμι. Γνωμοτυπικοῦ· γνωμολογικοῦ. Γνώμων· τὸ ἐν τοῖς ἡλιοτροπίοις πηγνύμενον. ὅπερ ἐφεῦρεν Ἀναξίμανδρος. καὶ ἔστησεν ἐπὶ τῶν σκιοθήρων.

Γνώμονα ἔλεγον, τὸν βαλλόμενον ὀδόντα τῷ ὄνῳ. δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατεγνωκότα ἔλεγον. Γνωρίζω· δοτικῇ. αἰτιατικῇ δέ, ἵνα μή τι ἄλλο δεξιῶν ἐπιτῷ γνωρίσῃς θεόν. Γνωρίζω· γινώσκω. ἱστορῶ. καὶ γὰρ ἐγώ σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας. τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος. Γνωριμώτερον· τοῦτο διχῶς λέγεται. ἢ ἁπλῶς οἷον τὸ πρότερον τοῦ ὑστέρου, ἢ ἡμῖν. ὅ ἐστι τῇ φύσει ἔσχατον. τουτέστι τὸ σύνθετον. Γνώριμοι· φοιτηταί. Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, γνωρίμους ἔσχε πλείους, ἢ ἑξακοσίους. Γνῶσιν δὲ τοῦ τοῦτον τὴν μοῦ καθηγητὰς. τοῦτον μὲν Φορμίων. μισαίνετο στόμα ὁ μάνης δούλων ὀνόματα. Γνῶσις· ὅτι πάντων ἡ γνῶσις, ἡ ὁμοιότητί τινι

τητί τινι καὶ ταυτότητι γίνεται, ἢ ἀνομοιότητι καὶ ἑτερότητι. τὸ δὲ λευκὸν καὶ τῇ τοῦ λευκοῦ παραθέσει γνωρίζομεν, διότι ὅμοιον. καὶ τῇ τοῦ μέλανος, τὸ γὰρ ἐναντίον τῷ μέλανι λευκόν. καὶ τήν τε φύσιν τοῦ ταυτοῦ καὶ τοῦ ἑτέρου ἐν τῇ συστάσει ταύτης μεμῖχθαί φασι. Γνῶσις· ἀντὶ τοῦ κρίσις. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος. Γνῶσις. Αἰλιανός· ἐν δὲ ἠθικοῖς περὶ τὰ ῥεθυμαρσίου. οὐχ ἃ ἐξ ἀδείας εἶναι, ἀλλὰ τῆς ἑαυτοῦ γνώσεως πρεσβευτὰς παραβαίνων τὰ ξυγκείμενα ἔτυχε τῆς δίκης. ἀντὶ τοῦ τὴν αἰτίαν. τὴν ἀφορμήν.

Γνωσιμαχῆσαι· αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ μετανοῆσαι. μετὰ τὸ γνῶναι τὸ δίκαιον καὶ πρέπον, ἢ τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν καὶ τῶν ἐναντίων τὴν ἰσχύν. οὐκοῦν οἱ πλεῖστοι ἐγνωσιμάχουν καὶ μετεβάλλοντο. Ἀρριανός. ἐπειδὴ Χοσρόης γνωσιμαχήσας, ὑποδύεται τοῖς ἐκ Ῥωμαίων ξυνθήκας ἀξιουμένοις. Γνωστοί· φίλοι. Γνωτός· ἀδελφός. καὶ γνωτοί, ἀδελφοί. ὦ φίλοι δῆτα. γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτά μοι προσήλθεθ' ἱμείροντες. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι νοσεῖτε πάντες. καὶ νοσοῦντες ὡς ἐγώ, οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ. τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος, εἰς ἕν' ἔρχεται μόνον καθ' αὑτὸν κοὐδέν' ἄλλον. ἡ δ' ἐμὴ ψυχή, πόλιν τε κἀμὲ καὶ σ' ὁμοῦ στένει. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. γνωστῶν τριοπατίων. ἐκ Τριοπατίης λῖνα θήρης δέχνυσο πᾶν. Γνύξ· ἐπὶ γόνατα. Γνύρου· Ἀνάχαρσις υἱὸς ἦν Γνύρου. μητρὸς δὲ ἑλληνίδος. Γόγγρος· εἶδος ἰχθύος ὃς ἐσθίει τῶν πολυπόδων τοὺς πλοκάμους. Γογγύλιον· στρογγύλον. καὶ γογγυλίζειν, ἀντὶ τοῦ μεταστρέφειν. Ἀριστοφάνης. ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην. αἱ γὰρ γυναῖκες ἵνα μὴ δοκοῖεν πολυφάγοι εἶναι, ὀλιγοφαγίας δόξαν ἐμφαίνουσι στρογγύλας ποιοῦσαι τὰς μάζας. Γοδολίας· ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται. Γοερόν· θρηνῶδες. λυπηρόν. κατανυκτικόν. καὶ γοεροῖο μόνοιο. Γόης· γόητος. κόλαξ. περίεργος. πλάνος. ἀπατεών. Γοητεία· μαγεία, καὶ φαρμακεία, διαφέρει· ἅπερ ἐφεῦρον Μῆδοι καὶ Πέρσαι. μαγεία μὲν οὖν ἐστιν ἐπίκλησις δαιμόνων ἀγαθοποιῶν δῆθεν πρὸς ἀγαθοῦ τινος σύστασιν. ὥσπερ τὰ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως θεσπίσματα. γοητεία δὲ ἐπὶ τῷ ἀνάγειν νεκροὺς διὰ ἐπικλήσεως. ὅθεν εἴρηται ἀπὸ τῶν γόων καὶ τῶν θρήνων τῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένων. φαρμακεία δέ, ὅταν διά τινος σκευαστοῦ θανατηφόρου πρὸς φίλτρον δοθῇ τινι διὰ στόματος. μαγεία δὲ καὶ ἀστρολογία, ἀπὸ Μαγουσαίων ἤρξατο. οἱ γὰρ Πέρσαι, μάγους τοὺς ἐγχωρίους ὀνομάζουσι. καὶ Μαγουσαῖοι οἱ αὐτοί. καὶ γοητεύω αἰτιατικῇ. Γολγοθά· τόπος. Γολιάθης· οὗτος Παλαιστῖνος ἦν ἀνὴρ παμμεγέθης τὸ μέγεθος· πηχῶν τεσσάρων καὶ σπιθαμῆς. ὅπλα τῆς φύσεως τοῦ σώματος ἀναλογοῦντα περικείμενος. ὁ αὐτός, Γολιὰθ ἑβραΐδι διαλέκτῳ.

Γολόη, ὄνομα τόπου. Γολόασης· ὁ Νομάδων βασιλεύς. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀσδρούβας. Γομόρ· εἶδος μέτρου ἑβραϊκοῦ. Γόμορα· τόπος τῶν Σοδόμων. Γομφιασμός· ὁ συγκλασμός. Γομφίους ὀδόντας· κλειδώσεις. καὶ γομφιοδουπὰ χαλινά. ἐν ἐπιγράμματι. ταῖς εἰς τοὺς γομφίους κτυποῦντα. τουτέστι τὰς σιαγόνας. Γομφίους· τοὺς προσθίους ὀδόντας. ὀδὼξ χειάσας, γομφίους τε συγκρούσας, μή μοι χαρίζου φησί. Γομφοπαγῆ ῥήματα· ἀντὶ τοῦ ἀκριβέστατα. πλυζώθετα. περὶ Αἰσχύλου. Ἀριστοφ. Γόμφοι· μύλοι. σφῆνες. δεσμὰ ἄρθρα. σύνδεσμοι ὀδόντων. Γόνατα· καὶ κάλαμοι ἐν ἐκφύσει τῶν κρατήρων ἃ ἔχοντα γόνατα. Γονεῦσιν ἀπειθεῖς, τοῦτ' ἔστι μέχρι γονέων ἀγνώμονες. ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου. Γονεία, ἡ γέννησις. Γονορροϊκός· ὁ νοσῶν. οὗ ἡ γονὴ ἐκφέρεται ἄκοντι καὶ ἑκόντι. Γόνυ γόνυ. Γονυκλινής· ἐπὶ γόνυ πεσών. τήν τε γυναῖκα τοῦ βαρβάρου γονυκλινὴς ὤν, ἐθεράπευσεν. Γόνυ κνήμης ἔγγιον· ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον ἑτέρων ἀγαπώντων. ἔνιοι δέ, ἐπὶ τῶν τὸ φίλον ὄντων ἐπέχειν τὴν προσήκουσαν. ἐπεὶ ἐγγύτερον τὸ γόνυ. Γουνοῦ· γονάτων. Ξενοφῶν. ἐνῆσαν δὲ καὶ κάλαμοι γόνατα οὐκ ἔχοντες.

Γονυπετῆσαι· αἰτιατικῇ. προσκυνῆσαι. Γόον· θρῆνον. Γόρβορα· τόπος τίς. Γοργίας Χαρμαντίδου. Λεοντῖνος ῥήτωρ. μαθητὴς Ἐμπεδοκλέους. διδάσκαλος Πώλου Ἀκραγαντίνου καὶ Περικλέους καὶ Ἰσοκράτους καὶ Ἀλκιδάμαντος τοῦ Ἐλαΐτου. ὃς αὐτοῦ καὶ τὴν σχολὴν διεδέξατο. ἀδελφὸς δ' ἦν τοῦ ἰατροῦ Ἡροδίκου. Πορφύριος δ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς π' ὀλυμπιάδος τίθησιν. ἀλλὰ χρὴ νοεῖν πρεσβύτερον αὐτὸν εἶναι. οὗτος τῷ ῥητορικῷ εἴδει τῆς παιδείας δύναμίν τε φραστικὴν καὶ τέχνης ἔδωκε. τροπαῖς τε καὶ μεταφοραῖς καὶ ἀλληγορίαις καὶ ὑπαλλαγαῖς καὶ καταχρήσεσι καὶ ὑπερβάσεσι καὶ ἀναδιπλώσεσι καὶ ἐπαναλήψεσι καὶ ἀποστροφαῖς καὶ παρισώσεσιν ἐχρήσατο. ἐπράττετο δὲ τῶν μαθητῶν ἕκαστον, μνᾶς ρ'. ἐβίω δὲ ἔτη, ρθ'. καὶ συνέγραψε πολλά. Γόργια· παρὰ Δωριεῦσι τὰ τῶν ὑποκριτῶν προσωπεῖα. τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τραγῳδῶν. Γοργόνες· τρεῖς γυναῖκες.

καὶ τοσοῦτον εἶχον φοβερὰ τὰ πρόσωπα ὡς τοὺς ὁρῶντας θνήσκειν, ὧν μίαν ἀνελεῖν λογχοδρεπά-
νῳ τὸν Περσέα. Γοργόνες Τιθράσιαι. Τίθρασος ποταμὸς ἢ τόπος Λιβύης, ἔνθα αἱ Γοργόνες διέ-
τριβον. Γοργόνη. Ἀριστοφάνης. καὶ γοργόνην ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος. ὥσπερ ἔλεγον οἱ δῆμοι ἐποίησαν
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. παρ᾽ ὑπόνοιαν. θέλων γὰρ εἰπεῖν καὶ ἀπὸ τῆς πλήνης κορδύλην ἐποίησεν, ἔ-
φη. γοργόνα ἐξήγειρε, καὶ αἴλινος. καὶ ἐνέκειτο τὴν ἐξαυτοῦ προφέροντες καὶ προσιόντες ὡς εἰ-
πεῖν γοργόνα κατεσίγασαν. ἀλλ᾽ ὡς πρόλαλον ὄντα καὶ ἰταμόν. λέγει δὲ τὸ διὸ περὶ θοῦ τοῦ ἀθηναί-
ου. ὃς νόμον εἰσάγει τὸν ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἐν πειραιεῖ μείναντα τοῦτον τεθνάναι. οὗτος οὖν ὀψίου ποτὲ
ἄκων καὶ κατέμεινεν ἐν τῷ πειραιεῖ. καὶ αὐτὸν οἱ ἐχθροὶ εἰς δίκην ὑπάγουσι. διὰ τοῦτο λέγει προσι-
όντες Γοργόνα, καὶ σιωπῶν ὁ αὐτὸς μόρσιμον καὶ μὴ αἴθιον, φησί. γοργόνες. ἀντὶ φοβεροὶ εἰς γαστρι-
μαργίαν. Γοργόνειον. προσωπεῖον. καὶ γοργόνη ἢ γοργώ. Γοργολόφας. ἡ ἐν τῇ κεφαλῇ τῆς
γοργοῦς τῆς περικεφαλαίας ἔχουσα ἡ ἀθηνᾶ. Γοργόνωτου. περιφραστικῶς τὴν γοργόνα τὴν ἀσπίδα τὴν ἔ-
χουσαν γοργόναν. Γοργός. ἀντὶ φοβερός. ἀμάχητος. ἐπὶ ἰουλιανοῦ ἤκμαζεν. ἄρχων μικρᾶς πόλεως. ἐλλ γορ-
γός. Γόργος ὁ μεσσήνιος. οὗτος δὲ ὕστερος μεσσηνίων πλούτῳ καὶ γένει. διὰ δὲ τὴν ἄθλησιν καὶ τὴν
ἀκμήν, πάντων ἐνδοξότατος ἐγένετο περὶ γυμνικοὺς ἀγῶνας φιλοστεφανούντων. καὶ δὴ καὶ τὸ ἐ-
πιφανὲς καὶ τὴν τοῦ λοιποῦ βίου προστασίαν. ἔτι δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν στεφάνων, οὗτος ἔλαβε περὶ
τὸν καθαυτόν. καὶ μὴν ὅτε καταλύσας τὴν ἄθλησιν ἐπὶ τὸ πολιτεύεσθαι καὶ τὸ πράττειν τὰ τῆς πατρί-
δος ὥρμησε, καὶ περὶ τοῦτο τὸ μέρος οὐκ ἐλάττω δόξαν ἐφέρετο τῆς πρότερον ὑπαρχούσης αὐτῷ. πλεῖ-
στον μὲν ἀπέχειν δοκῶν τοῖς ἀθληταῖς παρεπομένης ἀγροικίας. πρακτικώτατος δὲ καὶ συνετώτατος
εἶναι νομιζόμενος περὶ τὴν πολιτείαν. Γοργώπις. γοργόφθαλμος. Γοργωπὸν ἕδραν. φο-
βερὰν καθέδραν. Γοργυρὰ δεσμωτήριον ὑπόγειον ἢ ἀπὸ δήμου τῆς ἀττικῆς κακοπραγμονος.
ὄρυγμα. τὸ κατὰ γῆς ὄρυγμα. οὕτως Δείναρχος καὶ Ἡρόδοτος καὶ ἄλλοι. Γορδίον πόλις. καὶ Γορδι-
ανὸς ὄνομα κύριον. Γορδιαῖος. μὴν ὁ σεπτέμβριος κατὰ μακεδόνας. Γορτύνη πόλις κρήτης ἀπὸ
ἥρωος Γόρτυνος καὶ Γορτύνιος ἀπὸ τόπου. Γόρτυς. ὄνομα νήσου. Γόττοι. ζήτει τὴν σωματο-
φύν. Γουνάσομαι. λιτανεύσω. παρακαλέσω. οὐκ ἔτι γουνάσομαι τὴν βάρβαρον οὐδὲ πεῖ μαυτῷ
κλαύσομαι. Γουνδας. τὸ παροιμιακῶς λεγόμενον γουνίδιον. γουνῶ ἀλωῆς. ἐν τῷ γονιμωτάτῳ καὶ
καρπιμωτάτῳ χωρίῳ τῆς γῆς. Γώβαεις, ὄνομα κύριον. Γωβρύας. ὄνομα κύριον. Γωνία ἡ τοῦ οἴκου.
καὶ γωνιασμός. Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Λυσιθέου εἰ γνήσιος. καὶ μὴ ἀντιφησι τοῦ τείχους ὑβριλλέ. ἔστι γωνι-
ασμὸς ἐν ἀριστερᾷ καὶ εὐρυχωρία πάνυ πολλή. καὶ γωνιασμοὺς ἀποφυγάς. ἀπαγωγάς. Ἀριστοφά-
νης. ἔδειξα τουτοισὶ λεπτῶν κανόνων εἰσβολὰς. ἐπῶν τε γωνιασμούς. Γωνία ἀπεθῶσαι. τὸ ἐν γω-
νίᾳ ὑπό τινος ἀπωθῆναι. Γώνυμος. ὁ φερώνυμος. Γωρυτός. θήκη τόξων. καὶ κατὰ γωρυτοῦ πα-
ρηρτημένοι τρεῖς ἢ πλείους ἄκοντες. πλατεῖς μὲν αἰχμὰς. οὐκ ἀποδέοντες δὲ δοράτων μέγεθος. καὶ
αὖθις. καὶ γωρυτοὺς πλήρεις ὀϊστῶν. Γράμματα. τὰ γράμματα Φοίνικες εὗρον πρῶτοι. ἔν-
θεν καὶ φοινικήια ἐκλήθησαν. καὶ τὸν Κάδμον φασὶ πρῶτον εἰς τὴν ἑλλάδα κομίσαι. ἰατρικὴν δὲ,
ὁ Ἄπις ὁ αἰγύπτιος. ὁ δὲ ἀσκληπιὸς, ηὔξησε τὴν τέχνην. Γραμματεύς. οὗτος πράξεως μὲν οὐ-
δεμιᾶς ἦν κύριος. ὑπανεγίνωσκε δὲ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τὰ πραττόμενα. ὁ δὲ ὑπογραφεὺς καὶ
οὗτος ἀπὸ τοῦ γράφειν τὰ παρὰ τῇ βουλῇ ὠνόμασται. Γραμματεὺς ὁ νοτάριος. τὸν τῶν ἀπορ-
ρήτων γραμματέα. ἃ σηκρῆτις καλοῦσι τὸ ἀξίωμα ῥωμαῖοι. κληρωτοὶ δὲ ἦσαν τὸν ἀριθμὸν τρεῖς. γρά-
φοντες τὰ δημόσια. οὐδενὸς δὲ ἦσαν οἱ γραμματεῖς οὗτοι κύριοι ἀλλ᾽ ἢ τοῦ γράψαι καὶ ἀναγνῶναι.
Γραμματεῖδιον. καὶ γραμματεῖον. τὸ συμβόλαιον. γραμμάτιον δὲ, τὸ μικρὸν γράμμα. ἔνθεν
μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον καὶ γραμματεῖα βασιλικὰ τὴν τῶν πατρικίων τιμὴν δωρούμενα.
Γραμματεῖου διδασκαλείου. ἅτε προσηρτημένος ἀνελπίστως ἐν τῷ γραμματείῳ καὶ τῆς τοιαύτης
διαθέσεως, πλὴν οὐ ἐπέπνει. Γραμματεῦ ἐξαριθμήσεις. Δαβίδ. ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματεῖ. ὅμως
εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ κυρίου. Γραμματιστής. ὁ τὰ πρῶτα στοιχεῖα διδάσκων. γραμματικὴ
δὲ ἐστιν, ἐπιστήμη τοῦ ἀναγινώσκειν καὶ γράφειν. ὁ δὲ, εἰς γραμματιστοῦ ἐφοίτησε παρὰ ἀντιοχεῦ-
σιν καὶ αὖθις. οὐδὲ τὰ πρῶτα παρὰ τοῖς γραμματισταῖς ἐκμεμαθηκὼς στοιχεῖα. καὶ αὖθις. οὐ γὰρ
ἄλλο οὐδὲν εἰς γραμματιστοῦ φοιτῶν ἔμαθεν, ὅτι μὴ γράμματα καὶ ταῦτα κακῶς γράψαι.

Γραμματ-

Γραμματοκύφων· ἀντὶ τοῦ ταπεινὲ γραμματεῦ. κυρίως γὰρ κύφων, τὸ ξύλον καλεῖται. Δημοσθένης ἐν ἄλλοις σκώπτει τὸν Αἰσχίνην. καὶ γραμματοκύφωνα αὐτὸν καλεῖ· ὃν υἱὸν εἶναί φησιν, ὄνομα Τρόμητος. διδασκάλου δὲ τῶν πρώτων γραμμάτων. Γραμμή. γραμμή ἐστιν, ἐπιφανείας πέρας. ἢ μῆκος ἀπλατές. τὸ μῆκος μόνον ἔχον. καὶ ἡ ἀρχή. ἡ ἀφετηρία. ἡ βαλβίς. Ἀριστοφάνης. γραμμὴ δ' αὑτηί. ἀντὶ τοῦ ἀρχή. ἀφετηρία. ἡ λεγομένη βαλβίς. ἐκ μεταφορᾶς τῶν δρομέων. πρόβαινε μὲν ὦ θυμέ. γραμμὴ δ' αὑτηί. Γρασός. γράσος. ἡ δυσοσμία τῶν τράγων. καὶ γράσων αἶγος, ὁ δύσοσμος. τῷ γράσωνι μὴ ὀργίζου. Γρατιανός. οὗτος ὡς ἐπύθετο τὴν τοῦ Οὐάλεντος τοῦ θείου τελευτήν, αὐτίκα πρὸς τὴν ἑῴαν Ῥώμην διέβη. καὶ καταγνοὺς τῆς τοῦ θείου Οὐάλεντος τῆς περὶ τοὺς Χριστιανοὺς ὠμότητος, τοὺς μὲν ὑπ' ἐκείνου ἐξορισθέντας διὰ ταχέων ἀνεκαλεῖτο. οὐσίας τε αὐτοῖς ἀποδιδοὺς καὶ θεραπεύων τὰς βλάβας. πᾶσι δὲ νόμον παρεῖχεν ἀδεῶς καὶ ἀδηρίτως ἐν ταῖς ἰδίαις ἐκκλησίαις συνάγεσθαι. μόνους δὲ τῆς ἐκκλησίας εἴργεσθαι Εὐνομιανούς. Φωτεινιανούς. Μανιχαίους. ὅτι ἐν τῷ ποδαπάτῳ ἔφιπποι στῆλαι ἵστανται Γρατιανοῦ. Οὐαλεντινιανοῦ. καὶ Θεοδοσίου καὶ κυρτοῦ Φιρμιλιανοῦ πρὸς πέλωσι. Γραῦς. καὶ ἡ ἄνθρωπος. καὶ ὁ ἀνώτατος ἀφρός. ἐν τῷ ὑποζέειν τὰ ὄσπρεια γινόμενος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τἀναντία αὗται ποιοῦσι. ποιητικῶς δὲ γρηῢς λέγεται ἡ γρηῢς ἡ χερνῆτις. ἡ δ' ὑγρὴ πόδας. ὕσιν κατέχουσα τὴν ὕδατος Παιωνίου, ἦλθε ποθέρπυζουσα σὺν δρυὸς ξύλῳ. Γραῦς ἀνακροτήσασα. πολὺν κονιορτὸν ἐγείρει. ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίας, πολλὰ πράγματα κινούντων. Γραῦς. ὥσπερ ἵππος τὸν χαραδραῖον. ἐφ' ἑξῆς. ἐπὶ τῶν ἀξίως τὰ ἔσχατα πασχόντων. παρόσον οἱ γεγηρακότες ἵπποι, εἰς τὰς χαράδρας κρημνίζονται καὶ ἐμβάλλονται.

Γραῦς σέριφος. ἡ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀρουραίας ἀκρίδος. ἣν καλοῦσι γραῦν σέριφον καὶ μάντιν. Γραῦς χορεύει. ἐπὶ τῶν παρ' ὥραν τι διαπραττομένων. ταῖς γὰρ νέαις πρέπει τὸ χορεύειν. καὶ γραῶν ὕθλον. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην ληρούντων. Γραφάς. δικαστήρια. κατηγορίας. Γραφή τε καὶ Λιναῖος οὐ ταυτόν. ἐπὶ τῶν ἀνόμοια γραφόντων.

Γράφεται. ἀντὶ τοῦ γράφει. ἢ κατηγορεῖ. Γραφεύς. ὁ ζωγράφος. ὡς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους. τοιαῦτα δὲ ἐν τοῖς μνήμασιν ἔγραφον. καὶ Δημοσθένης. γράφειν τὸ ζωγραφεῖν. Γραφεῖδιον καὶ γραφεῖον. Γράφειν δὲ τάχος. οὕτω λέγεται κατὰ διαστολήν. Προκόπιος. τὴν δὲ τάχος γράφουσαν μοῖραν. Γραφή. ἡ περὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων κατηγορία. καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁμαρτημάτων. γίνονται δὲ γραφαὶ καὶ νόμων καὶ ψηφισμάτων οὐκ ἐπιτηδείων εἰσκομίζεσθαι δοκούντων. αἵτινες γραφαὶ παρανόμων καλοῦνται. Γραφή. δημοσίου τινὸς ἐγκλήματος ὄνομα. οὐ μόνον ὅταν ψήφισμα ἢ νόμου κατηγορῇ τις, παρανόμων γραφὴν ἀπογράφεσθαι καὶ γράφεσθαι λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλοις πολλοῖς δημοσίοις ἀδικήμασι. πολλὴ δὲ ἡ χρῆσις τοῖς ῥήτορσιν. Γραφή. ζωγραφία. κατηγορία. καὶ ἡ ἐπιγράμμασιν. ἀπορῶ. γράφω. γράφω μὲν, ἀντὶ τοῦ καταγράφω ἢ ζωγραφῶ ἐπὶ τῆς γῆς ξὺν τῷ δακτύλῳ καί τινι ξυστῷ, παιδιᾷ τινι. Γραφὴ καὶ ἔγκλημα. κατηγορία καὶ ἔγκλημα. γράφω τὸ ἐπιστέλλω, δοτικῇ. ἰστέον ὅτι τὸ γράφω πρὸς διάφορον σημασίαν, διάφορον ἔχει καὶ τὴν σύνταξιν. καὶ εἰ μὲν γράφω σοι ἐστί, δοκεῖ σημαίνειν τὸ ἐπιστέλλω σοι. εἰ δὲ γράφω σε, σημαίνει τὸ ἐκτύπωσιν μέσου ποιῶ, ὡς τὸ, οἱ τὰς μορφὰς γράψαντες καὶ τὰ γράμματα. εἰ δὲ γράφομαί σε, σημαίνει τὸ κατὰ σοῦ γραφὰς ποιῶ. εἰς δικαστήρια ἐκτίθεμαι. ὡς τὸ γράφομαί σε φόνου. καὶ παρανόμων. ἐπὶ τοῦ Ῥαδαμάνθυος. Γράψαι. κοιλᾶναι. διασκάψαι. Γράψωμαι, κατηγορήσω. Ἀριστοφάνης. γράψομαι μὴ διδόναι αὐτὸν προδιδόναι τὴν ἰσχάδα. Γραῖα. ἡ παλαιά. Γραικοί. οἱ Ἕλληνες ἀπὸ κώμης τινός. ἢ ἀπὸ Γραικοῦ τινος. ἐκ τοῦ γραῖξ γραικός. Γραιοσόβαι. ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἀποσοβοῦντες τὰς γραίας, ὡς μὴ ἀγοράζειν. ἡ γραῖς συγκοιμωμένη. σοβάδες τὸ ἀπέρναι. Γραιύλλια. οἱ ἐπὶ μὴν ἐφθοὶ ὄμφακες. Γρηγόριος. Ναζιανζοῦ ἐπίσκοπος. σταθμὸς δέ ἐστιν οὗτος Καππαδοκίας. ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος. Ἀθηναῖος φίλος Βασιλείου τοῦ Καισαρείας ἐπισκόπου τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ. οὗτος οὐ μόνον γραμματικὸς καὶ τὰ ἐς τὴν ποίησιν δεξιός, ἀλλὰ πολλῷ πλεῖον καὶ εἰς φιλοσοφίαν ἐξήσκητο. καὶ ῥήτωρ ἦν ἀμφιδέξιος. οὗτος ἔγραψε καταλογάδην πολλά. εἰς γὰρ τρεῖς μυριάδας στίχων τὰ συντάγματα αὐτοῦ συνέθηκεν. ἀφ' ὧν εἰσὶ ταῦτα. περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ ἀ-

δελφὸν καισαρίου· ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα· ἕτερος εἰς τὴν ἀδελφὴν γοργονίαν· περὶ φι-
λοπτωχίας· ἐπαίνους τῶν μακκαβαίων· ἐπαίνους κυπριανοῦ· ἐπαίνους ἀθανασίου· ἐπαίνους ἥρω-
νος φιλοσόφου· κατὰ ἰουλιανοῦ τοῦ βασιλέως λόγοι δύο· περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος λόγος εἷς·
πανηγυρικοὶ λόγοι δέκα· καὶ ἕτεροι πλεῖστοι. καὶ πᾶσι γνώριμοι. ἀκολούθως δὲ τῷ πολέμωνος χα-
ρακτῆρι τοῦ λαοδικέως τοῦ σοφιστεύσαντος ἐν σμύρνῃ, ὃς ἐπεγέγραπτο διδάσκαλος ἀριστείδου τοῦ ῥή-
τορος. ἔγραψε δὲ αὐτῶν καὶ ἑτέρα βίβλος δι' ἑξαμέτρων· παρθενίας καὶ γάμου καθ' ἑαυτοὺς δι-
αλεγόμενος. καὶ εἰς ἑτέρας ὑποθέσεις ἐν παντοίοις καὶ διαφόροις μέτροις. ἅτινα συνάγονται
εἰς ἐπῶν μυριάδας τρεῖς. τοῦ δὲ γρηγορίου τούτου καὶ φιλοστόργιος ὁ ἀρειανὸς ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἱστο-
ρίᾳ, μνήμην πεποίηται. καὶ φησί· γρηγόριος γὰρ ἤκμαζε κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐν τῇ ναζι-
ανζῷ. σταθμὸς δὲ οὗτος ὁ τόπος καππαδοκίας. καὶ βασίλειος ἐν καισαρείᾳ τῆς καππαδοκίας.
καὶ ἀπολινάριος ἐν τῇ λαοδικείᾳ τῆς συρίας. τρεῖς δὴ οὗτοι τότε ἄνδρες τοῦ ὁμοουσίου προὐμά-
χουν κατὰ τοῦ ἑτερουσίου μακρῷ πάντας παρενεγκόντες τοὺς πρότερον καὶ ὕστερον. ἄχρις ἐ-
μοῦ τῆς αὐτῆς αἱρέσεως προστάντας, ὡς παῖδας παρ' αὐτοῖς κριθῆναι τὸν ἀθανάσιον. τῆς τε γὰρ
ἔξωθεν καλουμένης παιδεύσεως ἐπὶ πλεῖστον οὗτοι προεληλύθεσαν. καὶ τῶν ἱερῶν γραφῶν ὁπόσα
εἰς ἀνάγνωσιν καὶ τὴν πρόχειρον μνήμην ἔτεινε, πολλὴν εἶχον τὴν ἐμπειρίαν. καὶ μάλιστά γε
αὐτῶν ὁ γρηγόριος. καὶ μὴν καὶ συγγράφειν ἕκαστος αὐτῶν εἰς τὸν αὐτοῦ τρόπον ἦν ἱκανώτατος. τῷ
μέν γε ἀπολιναρίῳ τὸ ὑπομνηματικὸν εἶδος τῆς λέξεως, μακρῷ ἄριστα εἶχε. βασίλειος δὲ πανη-
γυρίσαι λαμπρότατος ἦν. τῷ δέ γε γρηγορίῳ καὶ παρ' ἀμφοτέροις ἐξεταζομένῳ, μείζω βάσιν εἰς
συγγραφὴν εἶχεν ὁ λόγος. καὶ ἦν εἰπεῖν ἀπολιναρίου μὲν ἁδρότερος. βασιλείου δὲ σταθερώτερος.
τοσαύτης δὲ αὐτῆς ἐν τῷ λέγειν καὶ γράφειν δυνάμεως οὔσης. καὶ τὸ ἦθος οὐδὲν ἧττον οἱ ἄνδρες πα-
ρείχοντο πρὸς τὴν τῶν πολλῶν θέαν ἐπαγωγότατον. ὥστε καὶ οἷς ἑώρωντο, καὶ οἷς ἔλεγον καὶ ὅ-
σα γράφοντες διεδίδοσαν, διὰ πάντων ἥρουν εἰς τὴν ἑαυτῶν κοινωνίαν τοὺς καθ' ὁτιοῦν αὐτῶν ἀ-
μαθέστερον ἁλίσκεσθαι δυναμένους. τοσαῦτα περὶ αὐτοῦ ὡς ἐν παραδρομῇ φιλοστόργιος καὶ ταῦτα
ἀρειανὸς ὢν ἔγραψεν. ἔτι γοῦν περιὼν εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον ὁ γρηγόριος ἐπίσκοπον ἐπιστήσας ἐν τῇ λαχού-
σῃ αὐτὸν ἐκκλησίᾳ, αὐτὸς ἐν ἀγρῷ τινι βίον μοναδικὸν ἀπηνέγκατο ἐλάσαι ἢ περὶ τὰ ϛ' ἔτη καὶ
ἐπέκεινα. θεοδοσίου δὲ τὸ δέκατον ἔτος ἄγοντος κατέλυσε τὸν βίον. ἀνάξιον τοῦτο τῶν αὐτοῦ παθῶν ἀ-
ρετῆς. καὶ τῆς καθέδρας ἀποκριθῆναι τῆς βασιλευούσης τῶν πόλεων καὶ προκριθῆναι μᾶλλον τοὺς φαυλο-
τέρους ἢ τὸν ἐπ' ἀρετῇ καὶ λαμπρότητι βίου πάντων μᾶλλον ὑπερέχοντα. Γρηγόριος. νύσσης
ἐπίσκοπος. ἀδελφὸς βασιλείου τοῦ καισαρέως. ἀνὴρ καὶ αὐτὸς ἐλλογιμώτατος καὶ πάσης ὑ-
πάρχων παιδείας ἀνάπλεως. προσκείμενος δὲ μᾶλλον τοῖς τῇ ῥητορικῇ χαίρουσι. καὶ τοσοῦτον ἀοίδι-
μος ἐν ταύτῃ γεγένηται. καὶ λαμπρὸς εἴ τις ἄλλος τῶν πάλαι ταύτῃ γεγονημένων. οὗτος συνέταξε κα-
τὰ εὐνομίου λόγους ἐξαιρέτους. καὶ τεῦχος θαυμάσιον εἰς τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευήν. ἀγῶνάς τε πυκνὰς
καὶ συνεχεῖς ὁμιλίας εἴς τε τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων. καὶ εἰς τὸν ἐκκλησιαστήν. καὶ πρὸς τὴν ἀδελφὴν
μακρίναν, μακρόν τινα καὶ περικαλλῆ περὶ ψυχῆς συνέθηκε λόγον. ἄλλα τε πολλά τε γραφικά. καὶ τὸν
πολυθαύμαστον ἔπαινον τοῦ πρώτου τῶν μαρτύρων στεφάνου. καὶ βίον δὲ συνέταξε γρηγορίου τοῦ ἐν
θαύμασι διαλάμψαντος. Γρηγόριος ὁ καὶ θεόδωρος ὁ θαυματουργός. νεοκαισαρείας τῆς ἐν τῷ πόν-
τῳ ἐπίσκοπος. νέος κομιδῇ. διὰ τὴν παίδευσιν ἑλληνικῶν τε καὶ ῥωμαϊκῶν γραμμάτων ἀπὸ τῆς
καππαδοκίας εἰς βηρυτὸν. κἀκεῖθεν εἰς καισάρειαν τὴν τῆς παλαιστίνης διέβη. ἅμα ἀθηνοδώρῳ
ἀδελφῷ. οὓς καὶ ἥμερος εἰς τὴν τοῦ χριστοῦ πίστιν εἰσάγων ὠριγένης, ζηλωτὰς ἰδίους κατέστησεν. ἐ-
πὶ πέντε τοίνυν παρ' αὐτῷ παιδευθέντες ἐνιαυτοὺς, πρὸς τὴν πατρίδα ἀνεπέμφθησαν. ἀφ' οὗ ὁ γρη-
γόριος ἀποδημῶν, πανηγυρικὸν εὐχαριστίας τῷ ὠριγένει ἔγραψε λόγον. καὶ συγκαλεσάμενος
πάντας τοὺς ἐπιχωρίους, αὐτοῦ τε τοῦ ὠριγένους παρόντος, τοῦτον ἀνέγνω τὸν λόγον. ὅστις καὶ ἄ-
χρι τοῦ παρόντος ὑπάρχει. ἔγραψε δὲ μετάφρασιν εἰς τὸν ἐκκλησιαστήν. ἐλάχιστον μὲν, πάνυ θαυ-
μαστὸν λόγον. καὶ ἄλλας τε πολλὰς καὶ ποικίλας ἐπιστολὰς καὶ λόγους συνεγράψατο. ποιήσας τε
σημεῖα καὶ θαύματα ὑπὲρ ἄνθρωπον, ἡνίκα ἐπίσκοπος ἐτύγχανεν. ἐτελεύτησεν ἐπὶ ἰουλιανοῦ.

Γρηγόριος

Γρηγόριος καὶ Ἀθηνόδωρος, συναίμονες· ἀλλ' ὁ μὲν, πρεσβύτερος· ὁ δέ, σοφιστής· ἔγραψε δὲ καὶ περὶ σαρκώσεως καὶ πίστεως λόγον. Γρηγόριος ἀδελφὸς Ἑρμείου τοῦ φιλοσόφου· οὐκ ἄπαν ἦν τοὐναντίον τοῦ Ἑρμείου· ὀξύτατος μὲν εἰς ὑποβολήν· καὶ εὐκίνητος ἐπί τε τὰς ζητήσεις καὶ τὰς μαθήσεις· ἄλλως δὲ ταχὺ σύγχυτος· οὐδὲ γαλήνην ἐν τοῖς ἤθεσι φέρων τινά· ἀλλά τι καὶ παρακεκινημένος. ἐπεὶ δὲ Ἀθήνηθεν ἧκεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ὕστερον ὁ Γρηγόριος ἑάλω τῇ νόσῳ ἐπὶ τὸ πλέον· ὥστε δύσχρηστον αὐτῷ καὶ πολλαχῇ παραλλακτὸν γενέσθαι τὸ ὄργανον. οὕτω φησὶ Δαμάσκιος εἰς τὴν φιλόσοφον ἱστορίαν. Γρηνῖκος· ποταμός. Γρῆτις· ὁ βυρσεύς. Γρῖος· ὄνομα κύριον. Γριπεύς· ἰχθύων θηρευτής. γριπεὺς Εἰρωνίης σοὶ τάδε δῶρα φέρει. καὶ γριπηῒς τέχνη. Ἑρμῶναξ Δηνίζαιον ὅτε γριπηΐδι τέχνῃ εἷλκε τὸν ἐκ πελάγους ἰχθυόεντα βόλον. Γρῖφος· τὸ δίκτυον. λέγεται δὲ καὶ ὁ δύσκολος καὶ συμπεπλεγμένος λόγος ὁ ἔχων πάθος ἐν ἑαυτῷ μὴ φαινόμενον. Γρῖφος ὁ ἀσαφὴς λόγος· ἴω ἐνὶ παῖδες Ὅμηρον ἤκαχον ἐκ μουσῶν γρῖφον ὑφηνάμενοι. καὶ γριφώδης λόγος. Γρομφὶς ἡ ὗς· ἡ παλαιὰ σκρόφα. τὰς ὗς δὲ πληθυντικῶς. Γρώνη· πέτρα.

Γρώνεια πόλις Φωκίδος· τὸ ἐθνικὸν Γρωνεύς. Γρῦ· βραχύ. ἔνιοι δὲ τὸν ἀπὸ τῶν ὀνύχων ῥύπον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· καὶ ταῦτα προκειμένου τὸ παράπαν οὐδὲ γρῦ. τινὲς παρὰ τὸν γρυλλισμόν· τουτέστι τὴν φωνὴν τῶν χοίρων. ἢ εἶδος μικροῦ νομίσματος. ἢ τὸ τυχόν. τὸ μικρότατον· ὅθεν καὶ γρύτη. καὶ γρυτόπωλις. ὅπερ οὐκ εἴρηται· ἀλλὰ γρυτοπώλης. καὶ παροιμία τὸ Δίωνος γρῦ· ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ τυχόντος. Γρύζω· θρηνώδη φωνῶ. Γρύλλος· Ξενοφῶντος τοῦ Σωκρατικοῦ υἱὸς Γρύλλος. καὶ Διόδωρος. καὶ γρύλλος ὁ χοῖρος. Γρυμοὶ κορμοὶ δρύινοι κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ λ εἰς ρ. ἢ τὰ τῶν γεράνδρυων ξύλα. Γρυκτόν· ἆρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; τουτέστιν ἆρα γρύξαι ὀφείλετε; ἢ παρρησίαν ἄγειν; Γρυμαία· ἡ σκευοθήκη. Γρύξαι· φθέγξασθαι. κρᾶξαι.

Γρύπος· τῶν ἐπὶ μελαγχολίᾳ διαβαλλομένων οὗτος ἦν. οἱ δὲ, γρύπος λέγουσι διὰ τοῦ π. ὃς ἦν κατὰ Πύγων. Ἀριστοφάνης· ἔπαυσα τοὺς ῥινωμένους τὸν γρύπον ἐξαλείψας. Γρυπάνιον· Γρυπαίνειν τὸ γρυποῦσθαι λέγουσιν· οἷον ἐπὶ τῶν ἁπαλῶν ξυλιφίων ὅταν κάμψαντες, ἀφῶμεν αὐτά. Ἀντιφῶν δέ φησιν ἐν Ἀληθείας δευτέρῳ· καίων γὰρ ἦν τὴν γῆν. καὶ συντήκων γρυπάνιον ποιεῖ. καὶ Μελάνθιος· σεισμός φησι γέγονε καὶ ἐγρύπανεν ἡ γῆ. Γρυπός· ὁ καμπυλόρριν. Γυαμέλη· οἱ πόδες τοῦ σώματος. γηροτακὴς δὲ λιπὼν τάδε σύμβολα κώμων, μέμφεται ἀστρέπτου καὶ λειθηλυτέρης. Γύαλον· τὸ κοῖλον. Γύαρος νῆσος μία τῶν Σποράδων· λέγεται δὲ ὅτι ἐν ταύτῃ διατρώγουσιν οἱ μύες τὸν σίδηρον. Γύγης· Λυδός· ἐσέβαλε μὲν ὦν στρατιὴν καὶ οὗτος ἐπεί τε ἦρξεν ἔς τε Μίλητον καὶ Σμύρνην· καὶ Κολοφῶνος τὸ ἄστυ εἷλεν. ἀλλ' οὐδὲν μέγα ἀπ' αὐτοῦ ἄλλο ἔργον ἐγένετο βασιλεύσαντος, δυοῖν δέοντα μ' ἔτεα. τοῦτον μὲν παρήσομεν ἐπιμνησθέντες. Ἄρδυος δὲ τοῦ Γύγεω μετὰ Γύγην βασιλεύσαντος μνήμην ποιήσομαι. οὗτος δὲ Πριηνέας τε εἷλεν, ἐς τε Μίλητον ἐσέβαλεν. ἐπὶ τούτου τυραννεύοντος, Σαρδίων Κιμμέριοι ἐξ ἠθέων, ὑπὸ Σκυθέων τῶν νομάδων ἐξαναστάντες, ἀφίκοντο ἐς τὴν Ἀσίην. καὶ Σάρδεις πλὴν τῆς ἀκροπόλεως εἷλον. Ἄρδυος δὲ βασιλεύσαντος ἑνὸς δέοντα πεντήκοντα ἔτεα, ἐξεδέξατο Σαδυάττης ὁ Ἄρδυος τὴν ἀρχὴν καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ιβ'. Σαδυάττεω δὲ Ἀλυάττης. οὗτος δὲ Κυαξάρῃ τε τῷ Δηϊόκεω ἀπογόνῳ ἐπολέμησε καὶ Μήδοισι. Κιμμερίους τε ἐκ τῆς Ἀσίης ἐξήλασε. Σμύρνην τε τὴν ἀπὸ Κολοφῶνος κτισθεῖσαν, ἐξεῖλεν, ἐς Κλαζομενάς τε ἐσέβαλεν. ἀπὸ μέν νυν τούτων, οὐκ ὡς ἤθελεν ἀπήλλαξεν· ἀλλὰ προσπταίσας μεγάλως. ἄλλα δὲ ἔργα ἀπεδέξατο ἐὼν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀξιαπηγητότατα τάδε. ἐπολέμησε Μιλησίοισι· παραδεξάμενος τὸν πόλεμον ἀπὸ τοῦ πατρός. ἐπελαύνων γὰρ ἐπολιόρκεε τὴν Μίλητον τρόπῳ τοιῷδε. ὅκως μὲν εἴη ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἁδρός, τηνικαῦτα ἐσέβαλε τὴν στρατιήν. ἐστρατεύετο δὲ ὑπὸ συρίγγων τε καὶ πηκτίδων καὶ αὐλοῦ γυναικηΐου τε καὶ ἀνδρηΐου. ὡς δὲ ἐς τὴν Μιλησίην ἀφίκοιτο, οἰκήματα μὲν τὰ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν οὔτε κατέβαλλεν, οὔτε ἐνεπίμπρη, οὔτε θύρας ἀπέσπα. ἔα δὲ κατὰ χώρην ἑστάναι. ὁ δὲ τά τε δένδρεα καὶ τὸν καρπὸν ἐν τῇ γῇ ὅκως διαφθείρειεν, ἀπαλλάσσετο ὀπίσω. τῆς γὰρ θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἐπεκράτεον· ὥστε καὶ ἐπέδρης μὴ εἶναι τὸ ἔργον τῇ στρατιῇ. τὰς δὲ οἰκίας οὐ κατέβαλλεν ὁ Λυδὸς τῶνδε εἵνεκα· ὅκως ἐντεῦθεν ὁρμώμενοι τὴν γῆν σπείρειν τε καὶ

ἐργάζεσθαι ἔχοιεν οἱ Μιλήσιοι. αὐτὸς δὲ ἐκείνων ἐργαζομένων, ἔχοι τι ἐσινέεσθαι ὑβραχίων. ταῦτα ποι-
έων, ἐπολέμεεν ἔτεα ἕνδεκα. ἐν τοῖσι τρώματα μεγάλα διφάσια Μιλησίων ἐγένετο. ἔν τε ἐν Λι-
μενηίῳ χώρης σφετέρης μαχεσαμένων, καὶ ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ. Γύγου δακτύλιος. ἐπὶ τῶν πο-
λυμηχάνων καὶ πανούργων. Γύγης γὰρ βουκόλος ὤν, τῆς γῆς ὑπὸ σεισμοῦ ῥαγείσης, νεκρὸν εὑρὼν
φοροῦντα δακτύλιον, τοῦτον περιεῖλεν. ὁ δὲ, εἶχε φύσιν ὥστε κατὰ τὰς στροφὰς τῆς σφενδόνης,
ὁρᾶσθαι καὶ μή. δι' αὐτοῦ κτείνας τὸν πρὸ αὐτοῦ, ἐβασίλευσεν. Γύης. μέρος ἀρότρου. καὶ παροιμία
γύης ἀκινέεσται. ἐπὶ τῶν ἔν τινι ἀχρήστων. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἀρότρου. Γυλιαύχενας. τοὺς μα-
κροτραχήλους. Γύλιος. πλέγμα στρατιωτικὸν. σιτοφόρον. ἐπιμηκὲς. εἰς ὀξὺ λῆγον, πρὸς τὸ
μὴ καταγνυσθαι. ἐν ᾧ κατετίθεντο τυρὸν καὶ ἐλαίας καὶ κρόμμυα. ἡ λεγομένη στρατιωτικὴ ὀψοθήκη.
ἔστι δὲ καὶ ζῶον ὁ καλούμενος χοιρογρύλλιος. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἡρακλῆς γύλιος. καὶ γύλιον. ἀγγεῖ-
ον πλεκτόν. Γύλιππος, ὄνομα κύριον. Γύλων. οὗτος αἰτίαν ἔχων ἐπὶ τῇ τοῦ Νυμφαίου τοῦ
ἐν Πόντῳ χωρίου προδοσίᾳ, ἔφυγεν. ἐλθὼν δὲ εἰς Σκυθίαν, ἔγημε. δύο δὲ ἔχων θυγατέρας, ἔπεμ-
ψεν εἰς τὴν πατρίδα. ὧν τὴν μὲν μίαν ἔγημε Φιλοχάρης, τὴν δὲ ἑτέραν Κλεόβουλος. Γυμνα-
σία. ἡ εἴρηται. ὅτι ἡ διαλεκτική, πρὸς τρία ἐστὶ χρήσιμος. πρὸς γυμνασίαν. πρὸς τὰς ἐντεύξεις. πρὸς τὰς κατὰ
φιλοσοφίαν ἐπιστήμας. γυμνασίαν δὲ λέγει, ἤτοι τὴν γινομένην ἐν τῷ διαλέγεσθαι πρός τινας. δε-
χόμενοι γάρ τινα προβλήματα παρὰ τῶν προσδιαλεγομένων, πειρῶνται τούτοις, συμπαρίστα-
σθαι δι' ἐνδόξων τὰς ἐπιχειρήσεις ποιούμενοι. ἢ γυμνασίαν λέγοι ἄν, τὴν εἰς ἑκάτερον μέρος ἐπι-
χείρησιν. ἣν δὲ συνήθης τοῖς τὸ εἶδος τῶν λόγων, τοῖς ἀρχαίοις. καὶ τὰς συνουσίας τὰς πλείστας, τοῦ-
τον ἐποιοῦντο τὸν τρόπον. οὐκ ἐπὶ βιβλίων ὥσπερ νῦν. οὐ γὰρ ἦν τότε τοιαῦτα βιβλία. ἀλλὰ θέ-
σεως τινὸς τεθείσης, εἰς ταύτην γυμνάζοντες, αὐτῶν τὸ πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις εὑρετικὸν, ἐπεχεί-
ρουν κατασκευάζοντες δι' ἐνδόξων τὸ κείμενον. καὶ ἔστι βιβλία τοιαῦτα Ἀριστοτέλους τε καὶ Θεο-
φράστου γεγραμμένα. ἔχοντα τὴν εἰς τὰ ἀντικείμενα δι' ἐνδόξων ἐπιχείρησιν. πρὸς δὴ τὴν τοιαύ-
την γυμνασίαν, χρήσιμον εἶναί φησι τὴν διαλεκτικήν. μέθοδον γάρ τινα εὑρετικὴν τῶν ἐπιχει-
ρημάτων ἔχοντες. αὕτη δέ ἐστιν ἡ τῶν τόπων γνῶσις, ῥᾷον ἐπιχειρεῖν δυνησόμεθα. ὡς γὰρ ἐν τοῖς ῥη-
τορικοῖς γυμνάσμασιν οἱ διαιρεῖν δυνάμενοι τὰ προβλήματα. καὶ τὴν τάξιν τῶν κεφαλαίων συνο-
ρῶντες, ῥᾷον ἐπιχειροῦσιν. οὕτω καὶ ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς οἱ τὴν μέθοδον εἰδότες, ῥᾷον ἐπιχειρη-
μάτων εὐποροῦσι, πρὸς τὰ προκείμενα. χρήσιμος δὲ ἡ τοιαύτη γυμνασία ἡ κατὰ τοὺς λόγους, πρὸς
εὕρεσιν τῶν ζητουμένων τε καὶ ἀληθῶν. παρασκευάζει τὴν ψυχὴν, πρὸς φιλοσοφίαν. ὥσπερ τὰ
τοῦ σώματος γυμνάσια γινόμενα κατὰ τέχνην, εὐεξίαν περιποιεῖν τῷ σώματι. οὕτω καὶ τὰ τῆς ψυ-
χῆς ἐν λόγοις γυμνάσια κατὰ μέθοδον γινόμενα τὴν οἰκείαν εὐεξίαν τῆς ψυχῆς περιποιεῖ. οἰ-
κεία δὲ εὐεξία ψυχῆς λογικῆς, ἡ δύναμις. καθ' ἣν εὐεξίαν, εὑρετική τε τοῦ ἀληθοῦς καὶ κριτικὴ γί-
νεται. δεύτερον τρόπον τῆς ὠφελείας ἐκτίθεται πρὸς τὰς ἐντεύξεις. ὃ ἔστιν ἐν τῷ ε στοιχείῳ περὶ ἐντεύ-
ξεως. Γυμνάσια. ἀλειπτήρια. ἢ βαλανεῖα. ἢ λουτρά. τρία γυμνάσια τῆς Ἀττικῆς. ἀκαδημία.
λύκειον. κυνόσαργες. Γυμνάσιος. Σιδώνιος. σοφιστής. ἐπὶ τῶν Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέ-
ως χρόνων. ἔγραψε μελέτας. καὶ εἰς Δημοσθένην ὑπόμνημα. καὶ ἄλλα τινά. Γυμνῆ-
ται. ἡ εὐθεῖα ὁ γυμνήτης. καὶ οἱ γυμνῆται. ἡ δὲ τάξις πεζῶν. Ξενοφῶν. ὁ δὲ Χειρίσοφος. ἡγεῖ-
το τοῦ στρατεύματος. λαβὼν τὸ ἀμφ' αὐτὸν τοὺς γυμνῆτας ἅπαντας. οὐδεὶς γὰρ κίνδυ-
νος ἐδόκει εἶναι. καὶ γυμνήτης ὁ γεγυμνωμένος. ὅς ποτε θυμῷ ἄρσενι, γυμνήτην ἐξεπόνει βί-
οτον. λέγεται καὶ γυμνὴς γυμνῆτος ὁπλίτου. καὶ αὖθις. εἵποντο δὲ καὶ γυμνῆτες ἐκ τῶν ἀποκε-
κριμένοι, ὡς ὁδηγεῖν τὰ ἄραβα. Γυμνητεύω. γυμνὸς διατελῶ. Γυμνικοὶ ἀγῶνες. ὁ δὲ Ἰσχόλ-
αος ἐν Πέρσαις ὤν, γυμνικοὺς ἀγῶνας ἦγε. τουτέστιν ὅσους γυμνούς. Γύμνις ὄνομα κύριον.
καὶ κλίνεται γύμνιδος. Γυμνοπαιδεία ἡ παλαίστρα. ἣν τοὺς ἐφήβους Λυκοῦργος ἠνάγκαζε.
καὶ γυμνοποδία. χοροὶ ἐκ παίδων ἐν Σπάρτῃ τῆς Λακωνικῆς. εἰς θεοὺς ὕμνους ᾄδοντες. εἰς τιμὴν
τῶν ἐν Θυρέαις ἀποθανόντων Σπαρτιατῶν. καὶ Ἰώσηπος. τότε δὲ ἐπὶ τῆς πόλεως οὐδεὶς γυμνὸς ἦν ἀλλ' ἀ-
πᾶς λιμοῦ νεκρὸν εἶχεν ἢ στάσεως. Γυμνοπόδης. ὁ ἀνυπόδητος καὶ γυμνοποδῶ. Γυμνοβαίνω.

Γυμνορεύ-

Γυμνοῤῥυπαροί· οἱ σοφισταὶ ἤσαν περὶ αὐτὸν γυμνοῤῥυπαροί τινες. Γυμνὸς καθεσθεὶς, σῶν ὑπεκστὰς πραγμάτων. Γυμνοσοφισταί· παρὰ βαβυλωνίοις οἱ φιλόσοφοι καὶ παρὰ ἀσσυρίοις. Γυμνότερος ἰαλέμου· ὁ ἰάλεμος, ἐστὶ ῥῆμα θρηνοῦ. λέγεται δὲ, ἐπὶ τῶν οἰκτρῶν. καὶ γυμνότερος ὑπέρου καὶ λεβηρίδος· ἀριστοφάνης δὲ τυφλότερος. ἔστι δὲ τὸ σῦφαρ, καὶ ἔνδυμα τοῦ ὄφεως καὶ γυμνὸν τῆς ὕπτιγος· παρὰ τὴν λεπίδα. κυρίως δὲ ὁ περιέχεται τὸ ἔμβρυον τοῦ βοός. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ τυφλόν. τὰς γὰρ ὀπὰς μόνας ἔχει τῶν ὀφθαλμῶν· τρίχας δὲ ἀναγράφουσι τὴν παροιμίαν τυφλότερος κενότερος. καὶ γυμνότερος. Γυμνότερος πατταλου. ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπορουμένων. Γυμνῶ φυλακὴν ἐπιτάττεις. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτως ἐχόντων τὰ προστεταγμένα πληροῦν, διὰ τὰ ἀναγκαῖα. τὸ γυμνῶ, μετὰ γενικῆς· μετὰ αἰτιατικῆς δὲ, τὸ γυμνώσαντες αὐτὸν ἐλέγχων τε ἔξω καὶ γυμνῶν τὰ ἀπεφραγισμένα. Γύνανδρος. κίναιδος ὁ γύνανδρός τε καὶ μάλθων, τύραννος. ἀντὶ τοῦ ἔκλυτος. Γυναικεία φύσις· γυναικίας δὲ ἀνὴρ ὁ θηλυμανὴς διὰ τοῦ ι. καὶ γυναικιζόμενος θηλυνόμενος. Γυναίκισις ἡ γυναικεία μίμησις· περὶ ἐν τῆς ἑτέρας γυναικίσεως δίκην δοῦναι. Γυναικοῖς ἔρανοι· οἱ περὶ ἔρωτας ἐπτοημένοι. δεινοὶ γὰρ οἱ γυναικοῖς ἔρανοι. ἃ περὶ τοῖς αἰτίας ἂν εἴσηξιν ἐσάγειαν τῶν θηλειῶν. Γυναικὸς ἀραιὰν τε τέτυξο· ἀντὶ τοῦ ἴσος γυναικὶ κατεσκευάσθης. παρ᾽ ὁμήρῳ. Γυναικὸς ὄλεθρος· ἐπὶ τῶν οἰκτρῶς ἀναιρουμένων. παρόσον πολλοὶ δεινῶς ὑπὸ γυναικῶν ἀπώλοντο. καὶ γυναικὸς πυγὴ ἐπὶ τῶν ἀργῶν. ἢ ὅτι χρὴ τὰς γυναῖκας οἰκουρεῖν. Γυναικωνῖτις· οἰκία τῶν γυναικῶν. γυναικωνῖτιν φάλαγγα τῶν εὐνούχων ἐκάλεσε. Γυναιμανὴς ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενος ὁ ἀκόλαστος. Γυνὴ εἰς ἡρακλέους ἐφοίτα. πρὸς τοὺς ἀναξίους τῶν πράξεων. παρόσον ἡρακλῆς ἐδούλευσεν ὀμφάλῃ. καὶ γυνὴ στρατηγεῖ. καὶ ἐπὶ τοῦ παραδόξου.

Γυνὴ μεγάλη· διαβάλλει ἀριστοφάνης τὸν παναίτιον μάγειρον μικροφυῆ ὄντα. ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχευομένην· ἐδυναστεύετο γὰρ ὑπ᾽ αὐτῆς μεγάλης οὔσης. Γύννις ἀνδρόγυνος μαλακός. ποδαπὸς ὁ γύννις. τίς πατρίς ἡ κατὰ τὴν σοφίαν μετιών. καὶ τοιοῦτοι ἀθῶοι ἐστὶ κόρας λόγοις καὶ γύννιδας ἐπασκῶν καὶ τῆς ἡδονῆς ἦν ἐκεῖνος ὑμνῳδός χλούνης τε καὶ γύννις. Γυῶ· βλάπτω. χωλώσω δὲ καὶ ὁ γυώσει μὲν σφῶιν. Γυπαρίοις· ἀντὶ ἐν φωλεοῖς καὶ καλιαῖς καὶ στενοῖς χωρίοις· κρατῆς δέ φησιν ὅτι πᾶσαν στενὴν κατάδυσιν γύπας ὠνόμαζον. ἀριστοφάνης οἰκοῦντα τοῦτον ἐν πιθάκναισι καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις καὶ γεγονέναι. Γυπὸς σκιά· ἐπὶ τῶν μηδενὸς λόγου ἀξίων. Γύργαθος· καὶ παροιμία. γύργαθον φυσᾶς ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. γύργαθος οὖν κηλινικὸν ἦ τοιοῦτο παρέπτον καὶ δαιμονιώδεις στροβοῦσι. Γυρῖνος· πετροφορεῦς. ἐπειδὴ λίμνης ἐξ ὕδατος ἦλθον γυρίνες. καὶ ὅμηρος γυρὸς ἐν ὤμοισι μελανόχροος. οὐλοκάρηνος περὶ ὀδυσσέως. γυρῖνοι οἱ μικροὶ βάτραχοι. ἀριστοφάνης οἷον πατέρες βοῶσι γυρίνων. Γυρὸν κυρτὸν στρογγύλον. ἐν ἐπιγράμματι γυρὸν κυανέης μόλιβον σημάντορα γραμμῆς. Γυρῶν· περιφερῶν. ἐν ἐπιγράμματι γυρῶν τὰ γηίστρων λαιμοδακεῖς ἀκίδας. Γυρῶσαι· φιαλῶσαι περιφράξαι περὶ τὸ γύρον κύκλον περιφράσαι.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Γ· ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ·ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

Δα. Δάβαινα· ὄνομα τόπου. τὸ ἐθνικὸν δαβαινίτης. Δαβὴρ· τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. Δαγαιθὶ ὄνομα κύριον. Δαγὼν εἴδωλον ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων θεραπευόμενον ὅτε τὴν κιβωτὸν λαμβάνοντες, ἀνέθεσαν. Δᾷδες· λαμπάδες. καὶ δᾳδίον παρὰ πολλοῖς. Δᾳδουχεῖ· φαίνει. καὶ δᾳδουχήσας ἀθήνησιν. ὡς ἀθηναίων φασὶν οἱ ταῦτα ἀκριβοῦντες δήμοι. ἀνέξαντο δὲ καὶ τῇ βουλῇ καὶ τῇ κόρῃ διά τε τῶν ἱεροφαντῶν καὶ τοῦ δᾳδούχου στεφανοῦσαι αὐτὸν καὶ δᾳδουχήσας λαμπαδηφορήσας. ὁ πρὸς στρατοκλέους ἀθήνησι δᾳδουχήσας. ἐν τῆς ἡδονῆς ἦν ἐκεῖνος ὑμνῳδὸς χλούνης τε καὶ γύννις. Δαὴρ· ἀνδράδελφος καὶ ἐπὶ κλητικῆς. δᾶερ ἐμὸν αὖ θεῖα δᾶερ. Δάειρα ὄνομα κύριον. Δαημονέστεροι· ἐμπειρότεροι. Δαημονέστατος· ἐμπειρότατος. ἢ

δὲ ὁ ἀλέξανδρος τὰ τάξαι στρατείαν καὶ ὁπλίσαι δαημονέστατος ἦσαν δὲ καὶ τελευτῶν ἀμφότεροι
δαημονέστατοι. καὶ δαημονέστατον ἐμπείρων καὶ ἐπιστημόνων. οἷα δὴ δαημονέστατοι τῶν τὰ πολέμια.
ἐπιμελεῖ δὲ πρεσβεύειν τῆς τε ἑλλήνων φωνῆς δαήμονα. καὶ τῆς ῥωμαίων ἐπ' αὐτῇ ἀνήκουστον,
ὡς καὶ τοῦ πολίτην ῥωμαίων κατὰ ποίησιν γενέσθαι μὴ δόξαι ἀνάξιον. Δαΐ. τῇ μάχῃ. ἐν ἐπι-
γράμματι. ἀτάρ ὅς αἱματόεν μέλος πολέμου ἐν δαῒ σάλπιγξ. καὶ γλυκὺν ὠρέασσεν ἐκ προχέ-
ουσα νόμον. Δαΐ ἂν ὁ δὲ ἀγωνιστικὴν ἢ ἔμπειρον ἀπὸ τοῦ δαῆναι ὃ ἐστι μαθεῖν, ἢ ἀντὶ τοῦ φι-
λόνεικον. ὁ δὲ καί τοι δράσας κακὸν δάϊον ἐλεγχόμενος ὅμως ἦγε τὴν ἡσυχίαν. Δαΐζων. δια-
κόπτων ἢ παρὰ τὴν δαΐ τὴν μάχην καταμαχόμενος. Δαϊκταμένοις ἀναιρουμένοις. Δαίμονος.
τοῦ δαίμονος. Δαΐξας. διακόψας φθείρας. Δαΐς. ἡ μάχη. Δαΐς. ἐν ἀγρεάτου θεοῦ δαὶς καίεται.
Δαῒς ἡ δᾴς. δαῒς δὴ τοῦ χεροῖν ἐστι μικρὰν. τὸ δὲ τὸ μέλαν τοῦ τε στιν αὐτῆς ἐν μέσῳ ἢ ἐπιπαδῆ που
καιομένης ἐξέρχεται. Δαΐφρονος συνετοῦ ἢ πολεμικοῦ. Δάκαι οἱ νῦν πατζινακῖται λε-
γόμενοι ἢ ἀθεὶ ἀδάκνος τῶν δάκει δάκη καὶ δάκετα. θηρία ἰοβόλα ἑρπετά. Δακέτας ὁμοίως.
Δάκης αἰτιατική εὐθυπόταντον. Δακνόμενος αἰτιατική ἐνοχλούμενος. ὑπὸ τῶν τῆς ἱπ-
ποτροφίας ἀναλωμάτων κατεσθιόμενος. δοκεῖ γὰρ δαπανηρὸν εἶναι τὸ ἵππους τρέφειν. ὅ-
περ καὶ τῇ λακωνικῇ προσέζευκται καθότερα. καὶ γὰρ δὴ τοὺς λακεδαιμονίους ἐν κατάρας ἔθε-
σαν μέρει. ἔστι δὲ αὕτη. οἰκοδομάς τε λάβοι καὶ ἀμβολάς. ὁ δὲ ἵππος καὶ ἀγύματοι μοιχὸν ἔχοι. ὡς
τούτων πάντων δαπανηρῶν ὄντων καὶ ἐπιζημίων. τὸ δὲ δακνόμενος εἶπεν. ἀπὸ τοῦ αὐτὸν κατα-
κεκλεῖσθαι ἔσω τῶν στρωμάτων. Δακία χώρα ἣν ὁ τραϊανὸς ἐν τοῖς πέραν τοῦ ἴστρου χωρίοις
κατῴκισε καὶ ταύτην αὐρηλιανὸς ἀπέλιπε. κεκακωμένης τῆς ἰλλυριῶν τε καὶ μυσῶν χώ-
ρας. ἡγούμενος ἀδύνατος ἔσεσθαι τὴν πέραν ἐν μέσοις τοῖς πολεμίοις ἀπειλημμένην διασώζε-
σθαι. ἐξαγαγὼν οὖν τοὺς ἐκεῖ ῥωμαίους ἀπῳκισμένους ἔκ τε τῶν πόλεων καὶ τῶν ἀγρῶν ἐν μέσῃ τῇ
μυσίᾳ καθίδρυσε. τὴν χώραν ὀνομάσας δακίαν. ἣ νῦν ἐν μέσῳ τῶν δύο μυσιῶν κειμένη διαιρεῖ
αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων. Δακρυόεντα μετὰ δακρύων. Δακρῦσαι αἰτιατική. Δακτυλή-
θρα ἡ τοῦ δακτύλου σφενδόνη. καὶ δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον ἵν' ὡς θερμότα-
τον ἀναδιδῷ τῇ γλώττῃ. Δακτύλιος. ἡ σφραγίς. ὁ δὲ ἀννίβας ὁ καρχηδονίων στρατηγὸς μαρ-
κέλλου τοῦ ὑπάτου ἀποθανόντος ἐπιστὰς τῷ σώματι αὐτοῦ, ὡς εἶδε τὰ τραύματα πάντα ἐπὶ τοῦ στέρνου,
ἐπῄνεσε μὲν ὡς στρατιώτην. ἐμέμψατο δὲ ὡς στρατηγόν. καὶ τὸν δακτύλιον αὐτοῦ περιελὼν ἐτύπωσεν ἐπιστο-
λάς. οὐ κἂν ἐλεφάντινοι δακτύλιοι, γυναιξὶν εἰσὶ σύμφοροι. Δάκτυλοι. παρὰ πολλοῖς οἱ βάλανοι
τῆς φοίνικος. καὶ παροιμία δακτύλου ἡμέρα. ἐπὶ τῶν εὐημερούντων. δάκτυλος γάρ τις ἀνὴρ
γέγονεν ἀθήνῃσι μεγίστων λαχὼν τιμῶν. Δάλδις πόλις λυδίας. Δαλίον οὗτος εἰκῶμι-
κοὶ διὰ τοῦ λ. φέρε δὴ τὸ δαλίον τὸ λαμπάδιον. ἐδόκουν γὰρ καθαίρειν ἀποβάπτοντες τοῦ πυ-
ρός. οἱ δὲ δάδιον γράφουσι. Δαλός. λαμπὰς ἢ ξύλου ἀπόκαυμα ἢ δαδίον ἡμίφλεκτον. καὶ πα-
ροιμία. δαλὸς εἰς πῦρ. ἐπὶ Δαμάγητος ὄνομα κύριον. Δαμαλίτης ὄνομα κύ-
ριον. Δάμαλις ζῷον. Δάμαρτος γυναικός. Δαμασίφρων ὁ ἀπατῆσαι δυνάμενος.
πίνδαρος δαμασίφρονα χρυσόν. Δαμασκηνὸς ἀπὸ τόπου. Δαμάσκιος. στωϊκὸς φιλό-
σοφος σύρος σιμπλικίου καὶ εὐλαμίου τοῦ φρυγῶν ὁμιλητής. ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν ἰουστινιανοῦ χρό-
νων. γέγραπται αὐτῷ ὑπομνήματα εἰς πλάτωνα καὶ περὶ ἀρχῶν. καὶ φιλόσοφος ἱστορία. Δάμα-
σος ῥώμης ἐπίσκοπος εἰς ἐποποιίαν εὐφυής. πολλὰ καὶ σύντομα ἡρωικῷ μέτρῳ ἐξέδωκε. καὶ
ὀγδοηκοντούτης ἐπὶ θεοδοσίου βασιλέως ἐτελεύτησεν. ἔγραψε καὶ ἄλλα πολλά. Δαμάστης.
σιγειεύς. ἀπὸ σιγείου τῆς τρῳάδος διωξίππου υἱὸς γέγονε πρὸ τῶν πελοποννησιακῶν σύγχρονος ἡ-
ροδότου τοῦ πλουσιωτάτου. ἱστορικός. γέγραφε περὶ τῶν ἐν ἑλλάδι γενομένων. περὶ γονέων καὶ προ-
γόνων. τῶν εἰς ἴλιον στρατευσαμένων βιβλία δύο. ἐθνῶν κατάλογον καὶ πόλεων. περὶ ποιητῶν καὶ σοφιστῶν καὶ ἀλ-
λα τυχά. γέγονε δὲ ἑλλανίκου μαθητής. Δαμάτειρα. ἡ δαμάστειρα. Δαμαίων κύριον.
Δαμέντα δαμασθέντα. ἢ φονευθέντα. καὶ δαμῆναι δαμασθῆναι. Δαμιανός, ἐφέσιος. σο-
φιστής. ὃς καὶ ἐν ὑπάτοις ἐνεγράφη ὑπὸ τοῦ βασιλέως σευήρου. καὶ βιθυνίας ἦρξε. καὶ τὴν στοὰν τὴν ἐκ

τῆς ἐφέσου ἀποτεινομένην εἰς τὸ ἱερόν. Ἰολικὴν κατεσκεύασε. Δάμις. ἀνὴρ οὐκ ἄσοφος.
τὴν ἀρχαίαν οἰκῶν νίνον. οὗτος τῷ ἀπολλωνίῳ προσφιλοσοφήσας ἀποδημίας τε αὐτοῦ ἀναγέγρα-
φεν. ὧν κοινωνῆσαι καὶ αὐτός φησι καὶ γνώμας καὶ λόγους καὶ ὁπόσα ἐς πρόγνωσιν εἶπεν. ὁ γὰρ ἀ-
πολλώνιος ἀπὸ ἀντιοχείας ἧκεν εἰς νίνον. προσεφοίτησε δὲ αὐτῷ δάμις ὁ νίνιος καὶ συνὼν αὐ-
τῷ ὅ τι μάθοι μνημονεύων. φωνὴ δὲ ἦν αὐτῷ ἀστείῳ ξυμμέτρως πεπαίδευτο. τὸ γὰρ λογοειδὲς οὐκ εἶ-
χεν ἅτε παιδευθεὶς ἐν βαρβάροις. διατριβὴν δὲ ἀναγράψας καὶ ξυνουσίαν καὶ ὅ τι ἤκουσεν ἢ εἶδεν
ἀνατυπῶσαι καὶ ὑπομνήματα τοιάδε ξυνθεῖναι, σφόδρα ἱκανὸς ἦν. τὸ μὲν ὡς δυνατὸν ἀμελῆσαι τοῦ-
του τῆς τε ἀνδρείας ᾗ χρώμενος ἀπολλώνιος διεπορεύθη βάρβαρα ἔθνη καὶ λῃστρικά. οὐδὲ ὑπὸ ῥω-
μαίους πω ὄντα. τῆς τε σοφίας ᾗ τὸν ἀράβιον τρόπον ἐς ξύνεσιν τῆς τῶν ζώων φωνῆς ἦλθεν. ἔμα-
θε δὲ τοῦτο, διὰ τουτωνὶ τῶν ἀράβων πορευόμενος. Δάμνα. ἐδάμαζε. Δάμνημι. δαμάζω.

Δαμόκριτος ἱστορικός. τακτικὰ ἐν βιβλίοις β΄. περὶ ἰουδαίων ἐν ᾧ φησὶν ὅτι χρυσῆν ὄνου κε-
φαλὴν προσεκύνουν καὶ κατὰ ἑπταετίαν ξένον ἀγρεύοντες προσέφερον καὶ κατὰ λεπτὰ τὰς σάρ-
κας διέξαινον καὶ οὕτως ἀνῄρουν. Δαμόξενος ἀθηναῖος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ σύν-
τροφοι ὥς ἀθήναιος λέγει ἐν τρίτῳ δειπνοσοφιστῶν. καὶ ἑαυτὸν πενθῶν ὡς πάλιν. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ἐν-
δεκάτῳ. Δαμόστρατος ἱστορικός. ἁλιευτικὰ ἐν βιβλίοις εἴκοσι καὶ περὶ τῆς ἐν ὕδρου μαντι-
κῆς καὶ ἕτερα σύμμικτα ἐχόμενα ἱστορίας. Δαμόφιλος. φιλόσοφος σοφιστής. ὃν ἀνεθρέψατο
ἰουλιανὸς ὁ ἐπὶ μάρκου τοῦ βασιλέως ὕπατος. γέγραφε πάμπολλα. ἐξ ὧν ταῦτά μοι εὕρηται. ἐπὶ
ταῖς τῶν βιβλίων θήκαις. φιλόβιβλος πρῶτος. περὶ ἀξιοκτήτων βιβλίων. πρὸς λόλλιον μάξιμον.
περὶ βίων ἀρχαίων καὶ ἕτερα πάμπολλα. Δαμώματα. τὰ δημόσια ᾀδόμενα. ἀριστοφάνης.
τοιάδε χρὴ χαρίτων δαμώματα καλλικόμων τὸν σοφὸν ποιητὴν ὑμνεῖν. Δάμων. ὄνομα κύριον.

Δαμοίτης κύριον. Δανὰ τὰ ξηρὰ ξύλα. τὸ δα μακρόν. καλλίμαχος. δανὰ ξύλα κεάσαι
τουτέστι σχίσαι. Δανάη ὄνομα κύριον ἡ ἀκρισίου. κλίνεται καὶ σοῦ. οὐκ εἶ δανάη ἡ ἀκρισίου. ταύτης γὰρ
δυστυχῶς πρός τινα δίκην ἀπαντώσης σοφός τις πρὸς αὐτὴν ἀπεφθέγξατο. κρίθητι καὶ σὺ καὶ ἑξῆς
καὶ δανάης ἐλύγωσεν ὁ δὲ φρένα τουτέστιν ὁ χρυσός. Δαναΐς δαναΐδος καὶ δαναΐδων ἐστὶ
παροιμία ἐν τῷ ἀπληστία. Δανάκη. τοῦ νομίσματος ἐστὶν ὄνομα ὃ τοῖς νεκροῖς ἐδίδοσαν
πάλαι. συγκατθάπτοντες ὡς ἀχερουσίας ἐπίβαθρον. ἀχερουσία δέ ἐστι λίμνη ἐν ᾅδου. ἣν διαπορ-
θμεύονται οἱ τελευτῶντες τὸ προειρημένον νόμισμα τῷ πορθμεῖ διδόντες. ἐπιχωριάζει τῇ με-
γάλῃ ἀντιοχείᾳ τοῦ συνεχῶς τὸ δάνικον ὠνομασμένον ἀποχρῶνται εἰς μικρὰς πραγματείας. Δανεῖσαι τοῦτο τὸ χρῆ-
σαι αἱρετώτερον. τὸ μὲν γὰρ χρῆσαι ἐπὶ φίλου. τὸ δὲ δανεῖσαι πρὸς τὸν τυχόντα, καὶ δανειστὴς ὁ δανείζων. Δα-
νόστα. ξύλα ξηρότατα. Δαξισμός. ὑπὸ τοῦ πόνου τινὸς δαξισμοῦ τῆς καρδίας παύσασθαι ἱπτά-
μενον. Δάοχος εἷς ἐστὶν οὗτος τῶν προειρημένων φιλίππῳ τὰ θετταλῶν πράγματα. Δαπανᾶν
αἰτιατικῇ. οὐ τὸ ἀναλίσκειν ἁπλῶς ἀλλὰ τὸ λαμπρῶς ζῆν καὶ σπαθᾶν καὶ δαπανᾶν τὴν οὐσίαν
οὕτω δημοσθένης καὶ οἱ ἄλλοι δικανικοί, οὕτω χρῶνται τῷ ὀνόματι. θουκυδίδης δὲ τὴν πό-
λιν δαπανᾶν φησίν. ἀντὶ τοῦ εἰς ἀναλώματα μεγάλα ἐμβάλλειν. Δάπεδον ἔδαφος. ὅ-
μηρος. οἱ δὲ θεοὶ πὰρ ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ. Δάπιδας. τὰς ψιλὰς καὶ
μὴ μαλλωτὰς δάπιδας λέγουσι. καὶ τάπισι, τοῖς τάπησιν οὕτω γὰρ ἀττικοί. ἀριστοφά-
νης ἐν πλούτῳ. οὐ τἀν τάπισιν ἔσται καταδαρθεῖν. Δάπτω. τὸ μετὰ σπαραγμοῦ ἐσθίω.
ὅθεν καὶ δαρδάπτω λέγεται. βάρβαρος καὶ σπλάγχνα δαρδάπτων. Δάρας. προκόπι-
ος. ῥωμαίων δὲ ἱππεῖς ἦσαν ἄρχοντες ἱππέων οἱ τὰ πρότερα τὴν ἐς δάρας μάχην διήνε-
γκαν. Δαρδανεὺς ὄνομα ἔθνους. καὶ δαρδάνειοι. Δαρετίου. τὸν δὲ πολλὰ δ᾽ ἀνθέμεναι
δέξεται τὸν λιτρῶν καὶ πεντήκοντα ταλάντων δαρετίου χρυσοῦ, τὰς δεκάδας. Δαρεικός. νόμι-
σμά τι ἦν χρυσοῦν. ὅπερ δαρεῖος πρῶτος ἐπενόησεν. ξέρξης ὡς αὐτὸν πρεσβευσαμένου ἀριστείδου
καὶ τρισχιλίους δαρεικοὺς αὐτῷ διδόντος, οὐ δὲ ἐπιστρέφεσθαι ἔφη τοῦ πορισμοῦ πλούτου. τοιαύτῃ χρώ-
μενος διαίτῃ. ἔτυχε δὲ οὐκ ἐπιμελῆ τὸν ἄρτον προσφερόμενος. τούτου τοῦ δαρείου κλεομήδης στρατός
καὶ εὑρέθησαν μυριάδες χωρὶς τῶν αὐτικῶν σὺν ἱππεῦσιν, ἑβδομήκοντα νῆες δὲ ἑξακόσιαι συνελ-

γήσαιεν ἐπὶ σκύθας. Δαρεικούς· εἰσὶ μὲν χρυσοῖ στατῆρες οἱ δαρεικοί. ἠδύναντο δὲ ἕκαστος αὐτῶν ὅπερ καὶ ὁ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς ὀνομαζόμενος χρυσοῦς. οὐχ ὡς ἀπὸ δαρείου τοῦ ξέρξου πατρός· ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου τινὸς παλαιοτέρου βασιλέως ὠνομάσθησαν. λέγουσι δέ τινες δύνασθαι τὸν δαρεικὸν δραχμὰς ἀργυρίου εἴκοσι ὡς τοὺς πέντε δαρεικοὺς δύνασθαι μνᾶν ἀργυρίου. Δαρεῖος. ἀλέξανδρος ὁ τῶν μακεδόνων βασιλεὺς πρὸς δαρεῖον τὸν περσῶν βασιλέα συνάψας πόλεμον, τοῦτον κατὰ κράτος νικᾷ. καὶ αἰτεῖται εἰς διαλλαγὴν ἐλθεῖν καὶ δοῦναι αὐτῷ καὶ τὴν θυγατέρα ῥωξάνην πρὸς γάμου κοινωνίαν. ὁ αὐτός. δαρεῖος ὁ ἀπὸ τοῦ ἰδίου σατράπου ἀναιρεῖται. ᾧ βῆσσος ὄνομα καὶ προσάγει τὴν κεφαλὴν ἀλεξάνδρῳ τῷ μακεδόνι. Δᾶς. λαμπὰς πῦρ ἔτι ἐν δασί. καὶ φακέλους πίσσῃ κεχρισμένους κομίζοντες, τὴν πλάτην ἀνάπτουσι. καὶ αὖθις τὰ ἱματισμα ἐπὶ κλίναις βεβλημένα μάλα ἀβραῖς καὶ στρωμναῖς ὑφεστιν ὑπερηφάνως κεκοσμημέναις. ἐπιθέντες ἀπὸ δασὶν ἐπακμαζούσαις τῷ πυρί. καὶ τὸν ὑμέναιον ᾀδουσῶν γυναικῶν, κομισθῆναι μετὰ χορείας γαμηλίου τε καὶ κρότου. Δάσασθαι· διαμερίσασθαι. ἡρόδοτος. ἐς τρεῖς μοίρας ὁ ξέρξης δασάμενος πάντα τὸν πεζὸν στρατόν. Δάσιος καὶ δασεῖα. Δάσιος· ὁ δασύς. Δάσκιος· ὁ πολύσκιος. Δασμολογία· φορολογία. καὶ δασμολόγοι, φορολόγοι. Δασμολογῶ αἰτιατικῇ. συνάγω δασμούς. πλάτων μὲν ἀτελεῖς φόρων τοὺς παρ' αὐτὸν φοιτῶντας ἐποίει. σὺ δὲ δασμολογεῖς καὶ παρ' ἑκόντων καὶ ἀκόντων λαμβάνεις. Δασμός· μερισμός. φόρου ἀπαγωγή. ξενοφῶν. εὗρον δὲ καὶ πόλεις εἰς δασμὸν βασιλεῖ τρεφομένους, δικαετία. καὶ αὖθις. ἀθηναῖοι δὲ δείσαντες τὸν μίνωος στόλον, ὑπέστησαν δασμὸν οἴσειν εἰς κρήτην, ὅντινα ἂν ἐκεῖνος δικαιώσειεν. Δασμοφορῶ δοτικῇ. Δάσονται· διασπάσονται. κατὰ μέρη φάγωνται καὶ μερίσονται. Δασπλῆτα· τὴν ἐπὶ κακῷ πελάζουσαν. ἐν ἐπιγράμματι. σὴν γὰρ ἐγὼ δασπλῆτα διάστασιν οἶκτε πονηρὴν νύκτα κατεπλήσσω τὴν ἀχερουντιάδα. δασπλῆτις γὰρ ἐριννύς. Δασύπους· λαγωός. καὶ παροιμία. πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Δασύποδος κρεῶν ἐπιθυμεῖ. λέγεται ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμοῦντος παρ' ἄλλῳ γενέσθαι τὰ ὄντα παρ' αὐτῷ. Δατεῖσθαι καὶ δατηταί. δατεῖσθαι μὲν τὸ μερίζεσθαι. δατηταὶ δὲ οἱ μερισταί. τὸ δὲ εἰς δατητῶν αἵρεσιν, δίκης ἐστὶν εἶδος. ὁπότε γὰρ κοινωνοῖεν τινὲς ἀλλήλοις καὶ οἱ μὲν βούλοιντο διανέμεσθαι τὰ κοινά. οἱ δὲ μή, ἐδικάζοντο οἱ βουλόμενοι τοῖς μὴ βουλομένοις εἰς δατητῶν αἵρεσιν. οὕτω λυσίας καὶ ἀριστοτέλης. δατηταὶ κυρίως, οἱ τὰ κοινὰ διανέμοντες τοῖς μὴ βουλομένοις. Δᾶτις· πέρσης. ὃς ἐπετήδευσεν ἑλληνίζειν. ὃν λέγουσι φάναι χαίρομαι, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν χαίρω. καὶ ἔστι δατισμός. Δᾶτις. οὗτος δὲ εἶδεν ὄψιν ὀνείρου. καὶ ἥτις ἦν ἡ ὄψις οὐ λέγεται. ὁ δὲ ὡς ἡμέρη τάχιστα ἐπέλαμψε, ζήτησιν ἐποίεε τῶν νεῶν. εὑρὼν δὲ ἐν φοινίσσῃ ἄγαλμα ἀπόλλωνος κεχρυσωμένον, ἐπυνθάνετο ὁκόθεν εἴη σεσυλημένον. πυθόμενος δὲ ἐξ οἵου ἦν ἱεροῦ, ἔπλεε τῇ ἑαυτοῦ νηῒ ἐς δῆλον. καὶ κατατίθεται εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἄγαλμα. καὶ ἐντέλλεται τοῖσι δηλίοισιν ἀπαγαγεῖν τὸ ἄγαλμα. ὃς ἑλληνίζειν βουλόμενος εἶπεν ἥδομαι, καὶ χαίρομαι καὶ εὐφραίνομαι. Δᾶτις καὶ ἀρταφέρνης περσῶν καθηγεμόνες. στρατηγοὶ δαρείου μετὰ τὴν καθαίρεσιν μαρδονίου. ἀπεσταλέντες ἐπὶ τὴν ἑλλάδα κατεπείρασαν τὰς πόλεις. καὶ γῆν καὶ ὕδωρ αἰτήσοντες. οἱ δὲ νησιῶται πάντες ἔδωκαν. ἀθηναῖοι δὲ βαρέως ἐνεγκόντες τοὺς πρέσβεις ἀπεκήρυξαν. οἱ λακεδαιμόνιοι δὲ ἀμφότερα δώσειν ἐπηγγείλαντο. καὶ ἐμβαλόντες αὐτοὺς εἰς φρέατα καὶ καταχώσαντες ἀπεφήναντο δεδωκέναι τὴν τῶν ἀπαιτουμένων χάριν. Δατὸν παρὰ ῥωμαίοις σημασία τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ καιροῦ. ὅτε τις ἢ ἐκ πόλεως ἢ ἔκ τινος τόπου ἀποσταλῇ. μήποτε τοῦτό ἐστιν ὃ καὶ νῦν συνήθως λέγεται. τίδα τὸν ἔχεις οἶδε, ζάκανον. Δάτος· πόλεως ὄνομα. καὶ δάτος ἀγαθῶν ἐνῆν καὶ χρύσεια μέταλλα. Δάτος· πόλις θρᾴκης. σφόδρα εὐδαίμων. ἀφ' ἧς καὶ ἡ παροιμία δάτος ἀγαθῶν. ταύτην δὲ τὴν πόλιν καὶ τὴν ἐπικειμένην χώραν καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς ὀνομάζουσι. Δάτοις δόλοις πανουργεύμασιν ἐσκόπησαν ἐγγράφοις προσρήμασι διαμαρτύρασθαι αὐτούς. ἀλλ' ἐπεὶ τοῦτο οὐ καλῶς καὶ ὡς ἔθος ἐνεχώρει γνώσεσθαι διὰ τὸν τοῦ βασιλέως φόβον δάτοις οὐκ ἐξ ὠδεινότητος τεχνασθεῖσιν ἐχρήσαντο. Δαβὶδ. προφήτης. προπάτωρ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ. ὃς μετὰ τὸ βασιλεῦσαι, ἐπειδὴ εὖ μεγαλυνόμενος

καὶ κς΄ πανδηρὰ τορεῖν μετ' αὐτοῦ. εἶχε δὲ δυνατοὺς ἄνδρας λζ΄. ὥστε τὸν μικρὸν αὐτῶν ποιεῖν πρὸς ρ΄. τὸν δὲ μέγαν πρὸς χιλίους ἄνδρας. δυνατοὶ δὲ καὶ ἀκαταγώνιστοι ἦσαν πρὸς τὰς ἐναντίας. θυρεοὺς αἴροντες καὶ δόρατα μέγιστα. κοῦφοι τοῖς ποσίν. ὡς δορκάδες ἐπὶ τῶν ὀρέων τρέχοντες. ἡ κατάστασις ἦν αὐτῶν ἐκπληκτικός. τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς λεόντων. τοὺς δὲ πολεμιστὰς οὓς εἶχε Δαυὶδ μετ' αὐτοῦ μυριάδες τλβ΄. καθὼς ἠριθμήθη ὑπὸ Ἰωάβ τοῦ ἀρχιστρατήγου αὐτοῦ. καὶ τοῦτο πονηρὸν ἐφάνη ἐναντίον κυρίου. καὶ ἀπέστειλε κύριος Γὰδ τὸν προφήτην πρὸς Δαβὶδ καὶ εἶπε. τάδε λέγει κύριος ὁ θεός. ἔκλεξαι σεαυτῷ γενέσθαι σοι ἓν τῶν τριῶν. ἢ τρία ἔτη λιμὸν ἐν τῇ γῇ. ἢ μῆνας τρεῖς φεύγειν ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου. ἢ τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ γῇ σου. καὶ εἶπε Δαβίδ. στενά μοι πάντοθεν σφόδρα. πλὴν ἐμπέσοιμι εἰς χεῖρας κυρίου. καὶ ἐξελέξατο τὸν θάνατον καὶ ἀπέθανον ἀπὸ πρωΐθεν μέχρις ὥρας ἀρίστου, χιλιάδες ο΄. καὶ εἶπε Δαβίδ. ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ κακοποιήσας. οὗτοι τὰ πρόβατα. γενέσθω δὴ ἡ χείρ σου ἐπ' ἐμοί. καὶ παρακληθεὶς ὁ κύριος ἀπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ συνέσχεν ἡ θραῦσις. καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Δαβὶδ θυσιαστήριον. Δαβίδ. βασιλεὺς Ἰσραήλ. διώκοντος αὐτὸν τοῦ Σαοὺλ καὶ ἐμπεσόντος δὲ τοῦ Σαοὺλ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Δαβὶδ καὶ ἅπαξ καὶ δίς, καὶ μηδὲν ἀδικηθέντος, ἔφη Δαβὶδ ὁ πρᾳότατος πρὸς Σαοὺλ τὸν ἀπανθρωπότατον. ἵνα τί καταδιώκεις ὦ βασιλεῦ τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου. δικάσαι κύριος ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. καὶ ἐκδικήσει με ἐκ χειρός σου. καὶ ἡ χείρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ. καθὼς λέγεται ἐν τῇ ἀρχαίᾳ παραβολῇ, ὅτι ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται πλημμέλεια. καὶ ὁ μὲν οἶκος Δαβὶδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο. ὁ δὲ οἶκος Σαοὺλ ἐπορεύετο καὶ ἐξησθένει. εἶτα τῶν ἀλλοφύλων κατὰ Σαοὺλ ἐστρατοπεδευκότων, τοῦ δὲ πρὸς τὴν ἐπ' Ἀσερίμυθον ἀπελθόντος καὶ τὴν ἀπόφασιν δεξαμένου, προθύμως ἐξῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον. καὶ τρωθεὶς τὰ ὑποχόνδρια, ἐτελεύτησεν. οὗτος ἐν πολέμοις ἄριστος ἦν καὶ τῶν νόμων ἀκριβὴς φύλαξ. καὶ πάντας πολεμίους ἐχειρώσατο. ὀλίγοις τέ τισι πταίσμασι τὸ σῶμα πιεσθείς. θείαις ἐπαιδεύετο μάστιξι. πρὸς γὰρ τῶν ἑαυτοῦ παίδων μικροῦ δεῖν τῆς βασιλείας ἐξέπεσε. τέλος τε τοῖς πολεμίοις ἀπεδείχθη. καὶ ταῦτα μετανοίαις καὶ δάκρυσιν ἐθεράπευσεν. ἦν δὲ ὁ Δαβὶδ ἐνάρετος καὶ ἀνδρεῖος ὡς οὐκ ἄλλος τις. ἐν δὲ τοῖς ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων ἀγῶσι, πρῶτος ἐπὶ τοὺς κινδύνους ὥρμα τῷ κινεῖν καὶ μάχεσθαι παρακελευόμενος τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὰς πράξεις. ἀλλ' οὐχὶ τῷ προστάττειν ὡς δεσπότης. νοῆσαί τε καὶ συνιδεῖν περὶ τὰς τῶν μελλόντων καὶ ἐνεστηκότων οἰκονομίας, ἱκανώτατος. σώφρων. ἐπιεικής. χρηστὸς πρὸς τοὺς ἐν ταῖς συμφοραῖς ὑπάρχοντας. μὴ ἐξαμαρτὼν εἰ μὴ περὶ τὴν τοῦ Οὐρίου γυναῖκα. κατέλιπε δὲ πλοῦτον ὅσον οὐκ ἄλλος βασιλεύς. οὔτε Ἑβραίων οὔτε τῶν ἐθνῶν. ὅτι Δαβὶδ εἰς βασιλέα τρίτον ἐχρίσθη. Δαυίδειος στρος καὶ Δαυίδειον μέλος τὸ τοῦ Δαβίδ. Δαυίδης ὄνομα κύριον. Δαυλὸν τὸ δασύ. καὶ δαυλία κορώνη ἡ ἀηδών. τουτέστιν ἡ δασεῖα. Δαφίδας. Τελμισσεὺς γραμματικὸς γεγραφὼς περὶ Ὁμήρου καὶ τῆς αὐτοῦ ποιήσεως ὅτι ἐψεύσατο. Ἀθηναῖοι γὰρ οὐκ ἐστράτευσαν ἐπὶ Ἴλιον. ἦν δὲ οὗτος λοιδορούμενος πάντα καὶ μέχρις αὐτῶν μὴ φειδόμενος τῶν θεῶν. καὶ Ἄτταλον μὲν τὸν βασιλέα πειρώμενος διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα. εἰς δὲ τὴν Πυθίαν ἐλθόντα κατέσκωπτεν εἰς τὸ μαντεῖον καὶ ἐπιτελῶντα ἐρέσθαι εἰ τὸν ἵππον εὑρήσει. ἐχρήσθη καὶ αὐτῷ εὑρήσειν ταχέως. εἶτα ἐκεῖνον διαθρυλλῆσαι τοῦτο ὅτι μήτε ἦν αὐτῷ ἵππος μήτε ἀπώλετο. ἀναχωρήσαντα δὲ συλλαβόμενος Ἄτταλος ἐπέταξε κρημνισθῆναι. ἔνθα δὲ τόπῳ τούτῳ ἐτύγχανε, ἐκαλεῖτο ἵππος ὁ τόπος. καὶ ἔγνω πρὸς τῷ θανάτῳ μὴ ἐψεῦσθαι τὸ λόγιον. οὕτως οὖν ἐφυβρίσας, κακῶς ἀπώλετο. Δαφνίνην φορῶ βακτηρίαν. τοῦτο λέγειν εἰώθασιν οἱ ὑπό τινων ἐπιβουλευόμενοι. παρόσον ἀλεξίκακον φάρμακον ἡ δάφνη. Δαφοινόν. τὸ πάνυ φοινίσσον. σῶμα τόδε φθιμένου μὲν ἰδοὺ εἴσατο Δάμις ἵππου. ἐπεὶ στέρνου τοῦδε δαφοινὸς Ἄρης τύψε. Δάψατο. ἡ μεγάλα δ' Αἴγυπτος ἑαυτῶν ἐδάψατο χαίτην. Δαψίδων. Πολύβιος. οἵων ἂν δέκα συμβαίνῃ τὸ τοῦ τείχους ὕψος τοιούτων δώδεκα δεήσει τὰς κλίμακας δαψίδων ὑπάρχειν. τουτέστιν

Δαψιλέστατος. πολυτελέστατος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ τῶν μεγαλοψυχούντων. Δαψίλεια. ἡ πολυτέλεια. καὶ δαψιλής. ὁ πολυτελής. Δαιδάλλει. τὴν κατασκευὴν ποικίλλει. κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν σαμύθας. δαιδάλεός τε γάρ ἐστι καὶ ἁδύ τι νέκταρος ὄζει. καὶ δαιδαλέοις ὁ ποι

κίλος. Δαίδαλον· ποικίλον κατασκεύασμα ἀπὸ Δαιδάλου τινὸς μηχανοποιοῦ. ὃς κατασκευάσας διάφορα μηχανήματα γέγονε περιβόητος. οὗτος διαλαθὼν ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων κατέπηξε τὰ δαίδαλα τῶν ποδῶν ἀλλ' ἀπέπτη. Δαιδαλόχειρ· ὁ ποικίλα καὶ ἐξαίσια ταῖς χερσὶν ἐργαζόμενος. Δηρισὼ δαιδαλόχειρ τῇ Παλλάδι πῆχυν ἀκαμπῆ ἀνέθετο. καὶ αὖθις Αἰλιανός· ἦν δὲ τὰ λυχνία ἀργυροῦ τε πεποιημένα καὶ τέχνης θαυμαστῆς δαίδαλα. καὶ Ἀριστοφάνης· ὦ χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα κύπριδος ἔρνος. Δαιδάλου πτερά· ἐπὶ τῶν διὰ σοφίαν χρωμένων παρελκύσει. Δαιδάλου ποιήματα· ἐπὶ τῶν ἀκριβούντων τὰς τέχνας. ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ δημιουργοί, συμμεμυκότας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐποίουν. ὁ δὲ Δαίδαλος ἀναπετάσας αὐτοὺς καὶ τοὺς πόδας διέστησε. καὶ ὅμηρος φησὶν ὃς χερσὶν ἠπίστατο δαίδαλα πάντα τεύχειν. ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη. ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐΐσας. Δαιμονᾶν· ὑπὸ δαίμονος κατέχεσθαι καὶ μαίνεσθαι. καὶ δαιμονίσας. ὁ δὲ ἐξέλιπε τὸν βίον δαιμονίσας διὰ τὸ γενέσθαι τινὰς ἐπισημασίας τοῦ δαιμονίου διὰ τὴν περὶ τὸ ἱερὸν παρανομίαν. Δαιμόνιε μακάρειε. Δαιμονία. Δαιμονίας ἀδελφῆς υἱὸς ἔτη ιη´ γεγονὼς ἐπιδειξάμενος αὐτοῦ ἐν νέῳ φύσεως τινὰ ἐρωμὴν δαιμονίαν. ὃς ἀπὸ τέγους πεσὼν, παραχρῆμα ἐτελεύτα τὸν βίον. Δαιμόνιος ὁρμή· τοῦ δαίμονος ἢ τοῦ θεοῦ. Δαιμονίως· παραδόξως. ἐθεραπεύθη δὲ ἔρη δαιμονίῳ τρόπῳ. ὁ δὲ εὖ τὰ ἀφροδίσια δαιμονίως ἐσπουδακώς. ἀντὶ τοῦ παραδόξως, ὑπερφυῶς. Δαίμων· ἡ ἑκάστου τύχη. Ἀριστοφάνης. ἐν Πλούτῳ. τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον. καὶ Σοφοκλῆς· γενναῖος ὡς ἰδόντι πλὴν τοῦ δαίμονος. τουτέστι τῆς τύχης. οὐδὲν ἀθλιώτερον τοῦ παντὸς κύκλῳ περιερχομένου καὶ τὰ νέρθεν γῆς ἐρευνῶντος. καὶ τὰ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν πλησίον διὰ τεκμάρσεως ζητοῦντος, μὴ αἰσθανομένου δὲ ὅτι ἀρκεῖ πρὸς μόνῳ τῷ ἔνδον ἑαυτοῦ δαίμονι εἶναι. καὶ τοῦτον γνησίως θεραπεύειν. θεραπεία δὲ αὐτοῦ καθαρὸν πάθους διατηρεῖν καὶ εἰκαιότητος καὶ δυσαρεστήσεως τῆς πρὸς τὰ ἐκ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γινόμενα. τὰ μὲν γὰρ ἐκ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, φίλια διὰ συγγένειαν. ἔστι δ' ὅτε καὶ τρόπον τινὰ δι' ἄγνοιαν ἀγαθῶν καὶ κακῶν. ἐλάττων ἡ πήρωσις αὕτη τῆς στερισκούσης τὰ λευκὰ καὶ μέλανα. Δαίνυ· εὐώχει. ὅμηρος. δαίνυ δαῖτα γέρουσι. καὶ δαινύμενος, εὐωχούμενος. Δαῖον τέρας· πολεμικόν. Δαίω τὸ μανθάνω. δαίσω δαίσκω καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι δάσκω. ἐπειδὴ τὰ εἰς σκω κοινολεκτούμενα, θέλουσι δίφθογγον ἔχειν ἀναδιπλασιασμῷ διδάσκω καὶ ἐξ αὐτοῦ διδάσκαλος. Δαίρω τὸ τύπτω. δέρω δὲ τὸ ἐκδέρω. Δαὶς ἡ εὐωχία. καὶ δαῖτα θάλειαν ὅπερ φησὶ στοιχείου μεταθέσει Αἰολεῖς φασὶ λέγεσθαι. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ δαίσασθαι λέγειν βιαιότερον. δαισάνη ἡ πτισάνη ἀπὸ τοῦ σίτου ἑψημένου ἑψηθεῖσα. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ δαίσασθαι τὴν τῶν πρώτων τροφὴν πρὸ τῆς εὑρέσεως τῶν ἄρτων οὕτως ἐχρῶντο. Δαιταλεῖς· δαιτυμόνες. καὶ θιασῶται. καὶ συμπόται καὶ οἷον συνδαιταλεῖς. οὕτως Ἀριστοφάνης ἐπιδείκνυσι βασιλεὺς θέαν τοῖς δαιταλεῦσιν ὥσπερ ἀξιόλογον γαργαριζόμενος τοῦ τε δείκνυε. Δαῖτες· εὐωχίας. Φοῖβε δέξαι πλωτήρων μάζης χειροφυρέα δαῖτα. καὶ οἴκου ἡ σποδὸς παρεισάγει τοὺς Αἰακίδας. πολέμῳ κεχαρηότας ἠΰτε δαιτί.

Δαιτὶς τόπος ἐν Ἐφέσῳ· εἴρηται ἀπὸ τοῦ Λυδοῦ τὸν κάπηλον αὐτόθι καθίσαντα παρέχειν τὰ πρὸς δαῖτα τοῖς ἐπιξενουμένοις. ἦν δὲ τὸ κύριον αὐτοῦ ὄνομα Ἔφεσος. ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις. Δαιτὴ ἐπεύθεια τοῦ ι. ἡ εὐωχία. ἐπὶ δὲ δοτικῆς δαιτί τῇ εὐωχίᾳ ἐκ τοῦ δαὶς δαιτὸς δαιτί. δαιτὸς ἐΐσης· τῆς ἴσου μεριζομένης εὐωχίας. Ζηνόδοτος δὲ τῆς ἀγαθῆς φησί. ἐπειδὴ ἡ τροφὴ τῷ ἀνθρώπῳ ἀγαθόν. ἐπειδὴ οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι οἷς δὴ οὐ παρῆν ἄφθονος ἡ τροφή, βίᾳ ἥρπαζον καὶ ἀφῄρουν τοὺς ἔχοντας. καὶ μετὰ τῆς ἀκοσμίας ἐγίνοντο καὶ φόνοι. ἐξὸν λεχθῆναι τὴν ἀτασθαλίαν ἐν ταῖς θαλείαις ἣ μάρναντο πρῶτα οἱ ἄνθρωποι. ὕστερον δὲ διένεμον. καὶ ἦλθον εἰς κόσμον τὰ δεῖπνα. ἔνθεν καὶ δαιτρὸς καὶ δαὶς ἡ εὐωχία καὶ δαιτυμόνες. ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεται δαίς. ἐπὶ θηρίων δὲ οὔ. ἀγνοῶν δὲ Ζηνόδοτος τῆς φωνῆς ταύτης τὴν δύναμιν ἔφη· ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσί τε δαῖτα.

Δαιτρὸν μεριστὸν μάγειρον. Δαιτυμόνες ἀρισταί· εὐωχούμενοι. Δαιτρεύειν μερίζειν.

Δαιτρός· προσδιαιρῶν ἐλάχιστα τοῖς ἑστιωμένοις. οὕτως γὰρ ἑστιῶντο μεριζόμενοι τά τε πρόβατα καὶ τὸν τόπον· παρὸ καὶ λέγει· δαιτὸς ἐΐσης ἰσομοίρου τροφῆς. ἢ δαιτρὸς ὁ διαιρῶν καὶ διανέμων τὰ κρέα.

τίμαιος φησὶ τοὺς ποιητὰς καὶ τοὺς συγγραφέας διὰ τῶν ὑπεράγαν πλεονασμῶν ἐμφαίνειν τὰς ἑαυ-
τῶν φύσεις λέγων ἐν τῷ διασύρειν τὸν ποιητὴν πολλαχοῦ τῆς ποιήσεως γαστρίμαργον παρεμφαί-
νειν. τὸν δὲ ἀριστοτέλην, ὀψαρτύοντα ὀψοφάγον εἶναι. καὶ λύχνον. τὸν δὲ διονύσιον τύραννον.
κλινοκοσμοῦντα καὶ τὰς τῶν ὑφασμάτων ἰδιότητας καὶ ποικιλίας ἐξεργαζόμενον συνεχῶς ἀνάγκη τὴν ἀ-
κόλουθον ποιεῖσθαι διάληψιν καὶ δυσαρεστεῖσθαι κατὰ τὴν προαίρεσιν. Δέ αὖ τι τῶν γὰρ μισθο-
φορεῖ δὲ, περὶ ἀπόλλωνος φησὶν ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισι. Δεβελτός· πόλις θρᾳκική. Δε-
βώρα ὄνομα κύριον ἡ προφῆτις καὶ ἀρρενόφρων. Δεδαϊγμένος· ἀνῃρημένος. Δέδασαι·
μεμέρισαι. καὶ δεδαίαται· μεμέρισται. Δέδειμαι· δέδοικα. Δέδηε· φλέγει. ἢ φλέγει. Δέ-
δευκε· πεφύρακε. Δεδειχότας· δείξαντας. δεδηχότας δὲ, δακόντας. Δέδηγμαι τὴν καρ-
δίαν· ἠνίαμαι λελύπημαι. καὶ ὅμηρος δάκε δὲ φρένας ἕκτορι μῦθος. καὶ θυμοδακὴς μῦθος. καρδί-
ῃ ἔπει παρόσον περὶ τὴν καρδίαν συνίσταται τὰ τοῦ θυμοῦ καὶ τὰ τῆς ἡδονῆς. παρὰ ὁμήρῳ. ὁ δυσ-
σεὺς στῆθος πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ. τέτλαθι κραδίη φάσκων. Δεδημευμέναι· ἀπηγ-
ρευμέναι. Δέδηε· φλέγει. Δεδήσεται· δεθήσεται. Δέδια· φοβοῦμαι. Δέδιθι· φο-
βήθητι. Δεδιξάμενοι· φοβηθέντες. Δεδίξεσθαι· ἐκφοβῆσαι. δεῖξαι ἦχον ἐγεῖραι συμμιγῆ τε
καὶ ἄγριον καὶ σὺν τῷ ἀλαλάγματι ἐπιδουπῆσαι τοῖς τυμπάνοις ὥσπερ ἐκπλῆξαι. καὶ δεδίξεσθαι
τὸ ῥωμαϊκόν. Δεδιότες καὶ δεδιώς· φοβούμενος. οἱ δὲ ἀμφὶ τοῖς οἰκείοις δεδιότες, ἐνταῦθα
πρῶτον ἠξίουν ἰέναι. Δεδίσσω· τὸ ἐκφοβῶ. τὰ δὲ δύο σσ ῥήματα ἐξ φωνηέντων παραλαμβάνει. ά·
ἄλλος ἀλλάσσω. έ· πῦρ πυρὸς πυρέσσω. ή· πτήσσω. ί· δεδίσσω καὶ δηδίσσω, καὶ δεδίττω. καὶ δε-
διττόμενος, ἐκφοβῶν. ύ· ἀφύσσω τὸ ἀπαντλῶ. ό· τὸ γὰρ ὄσσω ἐκ τοῦ ὄπτω ἐστὶ μετηλλαγμένον
ὀνειρώσσω, ἀγρώσσω. Δεδιττόμενος· ἐκφοβῶν. Δεδμήμεθα· ὑποτετάγμεθα. Δεδμη-
μέναι· δεδαμασμέναι καὶ δέδμηνται, ἐν ἐπιγράμματι. οἱ δὲ χαλινοῖσι χηδὸν ξεστοῖ τ' ἀμφίβο-
λοι μάκαρος, δέδμηνται ὁμῶς ποθέουσαι ἵππους τε καὶ ἄνδρας. παλλαδίου. Δεδεγμέ-
νος, ἐκδεχόμενος. ἐνεδρεύων. δοκεύων καὶ ἐπιτηρῶν. Δεδοκιμασμένα· κεκριμένα. ἔγραψε
δὲ εὐσέβιος καὶ ἄλλα ὑπομνήματα δεδοκιμασμένα. Δεδοξοποιημένον· δοξοκοσμούμενον·
πολύβιος. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ζῶα, ταῖς τοῦ σώματος ἐπιθυμίαις δουλεύει. τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων
γένος, καὶ προσδεδοξασμένον οὐχ ἧττον διὰ τὴν ἀλογιστίαν ἢ διὰ τὴν φύσιν ἁμαρτάνει. Δέ-
δορκεν· ὁρᾷ. βλέπει. Δέδοται καὶ κενοῖσιν ἄγρα. ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐπραγούντων. Δε-
δουπώς· πεπτωκώς. τεθνηκώς. Δεδραγμένος· πεπραγμένος. Δέδοικα· φοβοῦμαι. δέδοι-
κα μὴ ἐκ θεοῦ πληγή τις ἥκῃ. πῶς γὰρ εἰ πεπαυμένος μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται. ἀλ-
λὰ πῶς γὰρ οὐ θεῖόν τι εἴη τὸ κατὰ τὸν αἴαντα εἰ πεπαυμένος τοῦ κακοῦ, μᾶλλον ἐν ἀνίᾳ διάγει. ὡς
ὧδε ἐχόντων τῶν δ' ἐπίστασθαί σε χρὴ ὅτι κάκιον νῦν ἐκεῖνος ἔχει. Δέδομι· οἰκοδομία. οἰκίαν
ἀπὸ τοῦ δέδομι. Δέδυκα· ὑπεισῆλθον. δέδυκε δὲ, εἰσῆλθε. Δέει· τὸ δεῖ τὸ ὁριστικὸν δηλοῖ ὅτι. δέος
δὲ· φόβῳ. ὁ δὲ νικόμαχος ὡς πεφωραμένος ἐν παντὶ ἦν δέει. Δειμός· ὁ δεινός. Δέημα· ὡς
κλοῖον ὦ θεοὶ τὸ δέημα τῆς νύμφης. ὁ δεῖται μου σφόδρα. Δεῆσαν· χρείας γενομένης. Δεή-
σεις· ἀντὶ τοῦ ἐνδείας. ἀντιφῶν ἀληθείας πρώτῳ. Δέκα καὶ δεκαδοῦχος. δέκα μὲν ἦρχον με-
τὰ τοὺς τριάκοντα καταστάντες. ἐκαλεῖτο μέντοι τούτων ἕκαστος τῶν ἀρχόντων δεκαδοῦχος. ὡς
δηλοῖ λυσίας. Δεκαρχίαι. ἃς ὑπὸ λακεδαιμονίων καταστάσας ἐν ταῖς πόλεσι δεκαρχίας
συνεχῶς ὀνομάζουσιν οἱ ἱστορικοὶ καὶ φίλιππος μέντοι παρὰ θετταλοῖς δεκαρχίαν κατέστησεν. ὡς
δημοσθένης ἐν ἕκτῳ φιλιππικῶν. Δεκάζεσθαι· εἴρηται μὲν, ἀπὸ τοῦ κατὰ δέκα φθείρεσθαι δώ-
ροις· ὅτε οἱ βούλοιντό τινες ἀρχῆς τυχεῖν ἢ ἄλλο τι ἀνύσασθαι κατὰ δέκα ἀνθρώπους ἐδίδο-
σαν τινά. ὅπως συμπράττωσιν αὐτοῖς. ἐξ ἐκείνου δὲ ἤδη τὸν λαμβάνοντα ἕνεκα τοῦ συμπράττειν
μὴ ἀπαντῶντος τοῦ βελτίστου, δεκάζεσθαί φασιν. ὅμοιον καὶ τὸ ἐριθεύεσθαι τῷ δικάζεσθαί ἐστιν
καὶ ἡ ἐρίθεια εἴρηται, ἀπὸ τῆς τοῦ μισθοῦ δόσεως. Δεκάζεσθαι· δωροδοκεῖσθαι. καὶ δεκάζειν
διαφθείρειν χρήμασιν ἢ δώροις. αἰλιανός. πολλοὺς διέφθειρε νομάδων. δεκάσας εἰς προδοσίαν
καὶ δεκάζων. τὸ σημαινόμενον δῆλον. ἡ ποίησις τὸ ὄνομα ἐντεῦθεν. λύκος μὲν ἐστιν ἥρως; μορφὴν

ἔχων τοῦ ἐκείνου. πρὸς δὲ τοῖς ἐν ἀθήναις ἀνεστάλωται δικαστηρίοις. πρὸς ὃν οἱ δωροδοκήσαντες κατὰ
δέκα γινόμενοι ἀνεστρέφοντο. ἔνθα καὶ ἡ παροιμία λύκου δεκάς. ἀντὶ τοῦ τῆς δεκάδος, τὸ δεκάζε-
σθαι. Δεκαμναιαῖον. δεκαμναῖς. ὁπόταν αἱ τῶν πολλῶν στρατηγὸς. ὃς ἀποτυχὼν τῆς στρατείας, νό-
μους ἔγραφε, καὶ ὀψώνιον αὐτῷ ἐξέθηκεν ὁ βασιλεὺς ἑκάστης ἡμέρας δεκαμναιαῖον. τοῖς δὲ ἐπί-
τινος ἡγεμονίας τεταγμένοις μναιαῖον. ἀλλ' ὅμως οὐκ ἤρκεσθη τούτοις. καὶ φθονηθεὶς. τὸ νόμισ-
μα προσεπέθηκε τῷ χρυσίῳ. ἑκατὸν δὲ δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν. Δεκάπαλαι. τὸ πρὸ πολλοῦ
πάνυ λέγουσιν ἀττικοί. Δεκάπους σκιά. τὸ παλαιὸν οἱ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον καὶ καλούμενοι
παρεσημαίνοντο τὴν σκιάν. καὶ οὕτως οἱ μὲν, ἔμενον τοὺς κληθέντας. οἱ δὲ ἀπήεσαν ἐπὶ τὰς ἑστιά-
σεις οὐ διὰ ὑποτηρήσεως οὔσης αἰτίας. ἐφ᾽ οἷς οἷόν τε ἦν τεκμαίρεσθαι εἰς πόσας ὥρας προήκει.

Δεκάπουν σκιάν. ἀριστοφάνης σοὶ δὲ μελήσει ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον λιπαρῶς χωρεῖν
εἰς δεῖπνον. πόδας ἡλίου φασί. τουτέστι τὸ ἡλιακὸν σκιάν ὅταν ᾖ δέκα ποδῶν ἤγουν ὅτε γίνεται
ὀψινόν. Δεκάσκαλμος ναῦς. Δεκαταῖος. δέκατος. Δεκατεύειν. δεκάτην διδόναι. ἐφ᾽
οἷς οἱ ἕλληνες ὤμοσαν εἰ νικήσειαν, στρατεύσειν καὶ δεκατεύσειν ἅπαντας τῷ πυθίῳ. ἐς δεκάτην
παιδαρίου κληθείς. ὑπέπινον ἐν ἄστει. τὴν δεκάτην τῶν θυσιῶν ἐπὶ τοῖς τικτομένοις καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνό-
ματα ἐτίθεντο τοῖς παισίν. εὐριπίδης αἰγεῖ. τίς σε μάτηρ ἐν δεκάτᾳ. τοῦτο ἐκ ὠνόμαζεν. ὁ δὲ ἀριστο-
τέλης ἐν ταῖς ζ᾽ φησὶν ἐπιτίθεσθαι τὰ ὀνόματα. γράφων οὕτως. πλεῖστα δὲ ἀναιρεῖται πρὸ τῆς ζ᾽
διὸ καὶ τὰ ὀνόματα τότε τίθενται. Δεκατεύειν ἀντὶ τοῦ δεκάτην εἰσπράττεσθαι καὶ λαφυ-
ραγωγεῖν. τὰ δὲ ἐκ τῶν πολεμίων ληφθέντα ἐδεκάτευον τοῖς θεοῖς. διὸ κυρίως δεκατεῦσαι, τὸ καθιε-
ρῶσαι. κατὰ μεταφορὰν δὲ καὶ τὸ δεκάτην ἀπὸ σοῦ λαβεῖν καὶ ἀπαιτῆσαι. Δεκατευτάς. τοὺς
τελώνας. τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας. οὕτως ἀντιφῶν καὶ δεκατηλόγοι, οἱ αὐτοί. εἴρηται δὲ καὶ
θηλυκῶς τὴν δεκατηλόγον. Δεκατευτήριον. τὸ ἐν τῇ ἀβύδῳ πορθμεῖον. ὡς αὐτοῦ τὴν ἀβυ-
δον λυμαίνεται. καὶ τὸ ἐν αὐτῇ δεκατευτήριον. Δεκατηλόγους. τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγον-
τας. ταὐτὸν ἄρα τοῖς δεκατευταῖς. Δεκάτην ἑστιᾶσαι. ἔθος ἦν παίδων γεννωμένων τοῖς ἀθη-
ναίων ἀστοῖς, τῇ δεκάτῃ τῶν νυκτῶν ἀπὸ τῆς γενέσεως συγκαλεῖσθαι τοὺς πρὸς πατρὸς καὶ μητρὸς
οἰκείους καὶ τοὺς ἔγγιστα φίλους. καὶ παρόντων ἐκείνων τά τε ὀνόματα τοῖς παισὶ τίθεσθαι. καὶ
καλλιερεῖσθαι τοῖς θεοῖς. ἔπειτα εὐωχεῖσθαι τοὺς συνεληλυθότας. καὶ τοῦτο ἦν ἡ δεκάτη. καὶ δε-
κατῶ ῥῆμα. ὡς τὸ ὁ λαμβάνων δεκάτας δεδεκάτωται. Δεκασμός. δωροδοκία. Δε-
κάχοα δεκαπλάσια. Δεκέβαλος. ὁ τῶν δακῶν βασιλεὺς ἔστιν ἐν τῷ δεινός. Δεκέλεια τόπος.

Δεκελεικὸς πελοποννησιακὸς πόλεμος. ἀπὸ μέρους τοῦ τελευταίου. Δεκέτης. ὁ δεκαετής
θηλυκῶς δὲ δεκέτις διὰ τοῦ ι. Δέκιος. ῥωμαίων βασιλεὺς φιλίππου διάδοχος ὃς βασιλι-
κῶ θεσπίσματι τοὺς τὰ χριστιανῶν δοξάζοντας ἐθανάτου. καὶ τοὺς θεοὺς προσκυνεῖν ἠνάγκαζε.

Δεκτέον. δεῖ δέχεσθαι. Δεκτῆρες. ὑποδοχεῖς. Δελεάζοντες ἐπικρύπτοντες οἱ δὲ σκυθο-
πολῖται. δύο ἡμέρας ἠρέμησαν τὴν πίστιν αὐτῶν δελεάζοντες. τῇ δ᾽ ἐπιτηνυκτὶ παρατηρήσαντες κοιμωμένους
ἀνεῖλον. Δέλεαρ. ἀπάτη. δόλος. τοῦ δὲ, προθύμως συγκαταθεμένου δελέατος. προστίθει τὸ
ἀκόλουθον παρακαλῶν πλεῦσαι πρὸς τὸν δημήτριον. Δελεασμὸς καὶ δελεάσμασι. Δε-
λέαστρα. παγίδες. Δελεάζω αἰτιατικῇ καὶ δελκτήριον τὸ δέλεαρ. Δέλτα τὸ τέταρτον στοι-
χεῖον σημαίνει δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. δέλται παρατετιλμέναι. Δέλιθες τὰ σφηκία. καὶ αἱ-
δέλιθοι. Δέλτος. πινακίδιον πτυχίον σχεδάριον. ζητῶ ἐκείνους κλεάνθην τὸν αὐτοῦ διάδοχον ἀφω-
μοίου ταῖς σκληροκήροις δέλτοις. αἳ μόλις μὲν γράφονται. διατηροῦσι δὲ τὰ γραφέντα. Δελ-
τωτόν. ἔνθα ἔμβολον. Δέλφακας καὶ δελφάκιον. τοὺς μεγάλους χοίρους. οἱ δὲ καὶ τοὺς μι-
κρούς. ὅμηρος. ἔσθιε νῦν ὦ ξεῖνε τά τε δμώεσσι πάρεστι χοίρεα ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες
ἔδουσι. δέλφακος ἀρρενος λίθῳ τὴν κεφαλὴν παίοντες ἀγῶνται νέα γὰρ οὖσα ἀλλὰ δελφακου-
μένη ἤδη μεγάλη ἦν τε καὶ παχεῖαν κέρκον. Δελφάκιον ὁ μικρὸς χοῖρος. ἀριστοφάνης. οἴμοι κακοδαίμων.
δελφάκιον τέ μοι. τοῦτο εἴρηκεν. ἀφαιρεθεὶς τὸν πρωκτόν. μετὰ τὸ τυθῆναι τὰ δελφάκια, φλογί-
ζονται ἵνα ψιλωθῶσι. Δελφίνιον. τοῦτο μὲν τειχῶδές ἐστιν ἐν χίῳ. ἔστι δὲ καὶ ἀθήνησιν ἱερὸν ἀπόλλωνος

οὕτω

οὕτω καλούμενον· ἔνθα ἦν τὸ ἐν δελφινίῳ δικαστήριον. Δελφὶς περὶ ναυμαχίαν πολεμικὸν ὄργανον. ὅθεν
καὶ δελφινοφόροι ναῦς. Θουκυδίδης ἐν τῇ ζ' φησίν. ἔπειτα αἱ κεραῖαι ὑπὲρ τῶν ἔσπλων αἱ ἀπὸ τῶν ὁλ-
κάδων δελφινοφόροι ἠρμέναι ἐκώλυον. Δελφὶς· ὁ ἰχθύς. καὶ ὄργανον ναυτικὸν σιδηροῦν ἢ μολύβ-
δινον. Ἀριστοφάνης· περὶ ἐκεῖνον προσηκέσθαι σου πρότερον τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἄ-
κατον παραβαλοῦ. Δελφίν· σιδηροῦν κατασκεύασμα ἢ μολύβδινον· εἰς δελφῖνα ἐσχημα-
τισμένον. τοῦτο δὲ ἐκ τῆς κεραίας τοῦ ἱστοῦ ἠφίεσαν εἰς τὰς τῶν πολεμίων. καὶ κατεδύοντο. δελφινοφό-
ρος τῆς ναῦς. τὴν ἄκατον δὲ παραβαλοῦ ἀντὶ τοῦ ἕτοιμον ποίει. ὡς εἴ τις κίνδυνος ἐκ τοῦ ἀνέμου ᾖ,
αὐτὴν ἐμβησομένοις. Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει· δίψει δὲ ἀπόλλυται. ἐπειδὴ διὰ τὸ ἱε-
ρᾶσθαι τῷ θεῷ ἐστεφανωμένοι. τῶν δ' ἐπιτηδείων ἀποροῦντες οὐκ ἀπαλλάσσουσι. Δελφοί· τὸ ἱερὸν
τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτω δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ τὸν δελφύνην δράκοντα ἐκεῖ ἀναιρεθῆναι. ὃν ἀπέκτεινεν ὁ
Ἀπόλλων. Πυθὼ δέ, διὰ τὸ ἐκεῖσε σαπῆναι. καὶ Δελφὶς, ἡ Δελφικὴ τοῦ Ἀπόλλωνος. Δελφὸς γὰρ φάσ-
μα τὸ λιθέασισεν. ὁ φραγμοὶ μὰν τὰς ἐκείνου νύμφας, σῆμα καὶ ἱστορίη. Δελφύς· ἡ μήτρα. ἔνθα
ἀδελφὸς, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς μήτρας. Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις. ἐπὶ τῶν ἐν ἐκείνοις τινὰ παιδευ-
όντων. ἐν οἷς ἤσκηνται. καὶ δελφῖνα πρὸς τὸν οὐρανὸν σῦς. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. διὰ τὸ εὐκίνητον καὶ
ὀλισθηρόν. Δελφύς· ἡ μήτρα ἤγουν ἡ γαστὴρ ἔνθεν ἀδελφὸς ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος. Δέμνια·
ἐγκοίτια στρώματα. καὶ Φυγοδέμνιος ἡ παρθένος. Δέμας· σῶμα. δέμας πυρός. λείπει τὸ ὡς
ἵν' ᾖ ὡς πῦρ. Δέμω· αἰτιατικῇ. οἰκοδομῶ. ἐξ οὗ καὶ ἐδήματα. Δεννάζων· βλασφημῶν. καὶ
δεννάζων ῥήματα. Δενδίλλων· τοῖς ὄμμασι ῥαίνων. Δένδρει· τῷ δένδρῳ. ξηρῶν φανέντων
δένδρων, κενοὶ κόποι. Δενδροκόμους· τὰς κομώσας τοῖς δένδροις. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· δεν-
δροκόμους κορυφάς. Δενδρότης· ἡ τῶν δένδρων αὔξησις. Δενδρυάζειν· εἰς δρυοὺς καταδύε-
σθαι. κυρίως ἀπὸ τῶν παλαιῶν τοῖς δρυσὶ σκέπῃ χρωμένων περὶ τὰς οἰκήσεις ἀνευρεθῆναι. καὶ τὸ κα-
θ' ὕδατος δύεσθαι καὶ ἀποκρύπτειν ἑαυτόν. Δέντατος, ὄνομα κύριον. Δεξαμενή· εἰς τὸ ἱε-
ρὸν τῆς σοφίας ἥκων. ἣν αὐτὴν ἤπου τὴν θείαν δεξαμενὴν, ἐξαπιναίως ἐκάθισεν. ἀλλ' ἀκάνθεν λε-
αφθῆναι αὐτὴν ἰσχύσει. τουτέστιν ἡ βασιλεία ἡ θεία δεχομένη. Δεξάμενος· ἀντὶ τοῦ λαβών.
Ἡρόδοτος. Δεξιά· κυρίως ἡ ἄνωθεν ῥοπή. καὶ ἡ ἀγαθὴ ἐνέργεια παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. δεξιὰ δὲ ἔλε-
γον οἱ παλαιοὶ καὶ τὰ συνετά. ἀριστερὰ δὲ τὰ μωρά. Σοφοκλῆς· οὔποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ παῖ Τε-
λαμῶνος ἔβης. Δεξιάς· συνθήκας. ὁ δὲ, πέμπει Χιλίαρχον δεξιὰς τῷ Ἰωσήπῳ δοῦναι κελεύ-
σας. Δεξιδῶροι· δωροδόκοι. δεξιάν τε ἐνέβαλεν αὐτῷ σύντομα. Δεξικράτης· οὗτος Ἀθηναῖ-
ος κωμικὸς· δράματα αὐτοῦ εἰσιν ὑφ' ἑαυτῶν πλανώμενοι. ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν γ' τῷ τῶν δειπνοσοφι-
στῶν. Δεξιμήλων· θεῶν. ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα. Δεξιόλαβος· παραφύλαξ. Δεξι-
ὸν εἰς ὑπόδημα. ἀριστερὸν εἰς ποδονίπτραν. Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν ἁρμοδίως τοῖς πράγμασι κεχρη-
μένων. Δεξιός· συνετός. ἀγαθός. ἐπιτήδειος. καὶ δεξιώτερος, ἀντὶ τοῦ ἀγαθός. καὶ τούτων ὅσ-
τις δεξιώτερος καὶ φιλοικτίρμων, θαρρεῖν ἐκέλευε. δεξιοὺς δὲ τοὺς ἐπιταλευμένους ἔλεγον.
ζητῶ δεξιὸς εἶναι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ὁ δέ, φίλος ἐγένετο τούτῳ. καὶ δεξιάν τε ἐπέβαλεν αὐ-
τῷ καὶ ἐπανέμησεν. καὶ Ἰώσηπος. ὁ δέ, ἐζήτει ἐπὶ δεξιᾷ καταβῆναι. τουτέστιν ἐπὶ συνθήκῃ. Δεξι-
οὺς ἔλεγον οἱ παλαιοὶ καὶ τοὺς ἐστρατευμένους καὶ ἐπαίνου ἀξίους. τοὺς δὲ διαδιδράσκοντας στρα-
τιώτας, φιλοδίκους καὶ συκοφάντας. Δεξιὸς καὶ ὁ εὐχερής. ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ πρέσβος τις ἦν Βαρσύμης
οὕτω καλούμενος. ὃς ἐπὶ τῆς τραπέζης τῶν χαλκῶν καθήμενος, κέρδη αἰσχρὰ ἐπορίζετο. ἐκ ταύτης τῆς ἐργα-
σίας τὴν περὶ τοὺς ὀβολοὺς κλοπὴν ἄλλα μάλα τεχνάζων τοὺς αὐτῷ ξυμβάλλοντας ἀεὶ τάχει ἐκηρύ-
ων. δεξιὸς τὴν κλέψαι καὶ αὖθις. ὁ δὲ δεξιᾷ χρησάμενος τύχῃ ἐκυρίευσε Ῥώμης. ὅτι πρώτῳ Πωλίω-
νι ἐλλογίμως ἀμοιβῆς δεξιῶν γενομένης ὑπὸ Ῥωμαίων ἐδόθη στέφανος ἀγρώστεως χλωρᾶς ἀντὶ ἁρμο-
δίου. καὶ Ἀρειανός· ὁ δὲ ἐπὶ ἀμάνου ἀποχωρῶν. δεξιάς τε παρ' αὐτοῦ Βασιλίδου καὶ ὅρκους πατρί-
ους ὤμοσε. Δεξιός· ὁ ἐπιδέξιος. καὶ δεξιοὶ οἱ ἐπιδέξιοι. Ἀριστοφάνης. ὅτε μὴ στρέφεσθαι ἀεὶ πρὸς
τὸ μαλθακώτερον, δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι καὶ φύσει Θηραμένους. οὗτος ὁ Θηραμένης τὰ πολιτικὰ πρὸς τὸν
Ἴωνα. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς μετάβολον ὄντα. καὶ πρὸς τὸν καιρὸν ἁρμόζοντα. ὁ δὲ Θηραμένης οὗτος

διδάσκαλος. ἐστρατήγησεν ἀθηναίοις. περὶ δὲ τῶν δήμων. τούτῳ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα φαίνεται. δύο δὲ ταῦτα μέγιστα καὶ σχετλιώτατα. ἥ τε τῶν ἐν ἀργινούσαις στρατηγῶν ἀπαγωγὴν αὐτὸς συνεστήσατο μετὰ καλλιξένου. καὶ ἡ τῶν λ' ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου κατάστασις. τοιγάρτοι τῆς τοῦ βίου προαιρέσεως, ἐπαξίως τῆς τελευτῆς ἔτυχεν. ὑπὸ γὰρ αὐτῶν τῶν διακονησάντων ἀνῃρέθη κριτίου κτείναντος αὐτόν. ἔνιοι δέ φασι καὶ καταφυγόντα ἐπὶ τὴν ἑστίαν, ἀποσπασθῆναι. τοῦτον διὰ τὴν ποικιλίαν τοῦ ἤθους κόθορνον ἐπεκάλουν. ἐπειδὴ ἑκατέρᾳ στάσει τῶν ἀντιπολιτευομένων, ἑαυτὸν ἐπετίθει καθομιλῶν πρὸς τοὺς καιρούς. καὶ τὸ συμφέρον ἑαυτοῦ τοῦ πιστοῦ προτιμήσων. ἐπειδὴ καὶ ὁ κόθορνος ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ πρὸς τὰς ὑποδέσεις ἁρμόττει. δοκεῖ δὲ οὗτος καὶ τὸ διαψηφίσασθαι ἐπιζήμια. ἢ δημεύεσθαι. ἐν τῷ ξύλῳ ἢ πιεῖν κώνειον ἢ ἐκφυγεῖν. δοκεῖ δὲ οὗτος, ἀπὸ κέω τῆς νήσου εἶναι. οὐκ εἶναι δὲ γνήσιος ἀλλὰ ποιητὸς υἱὸς τοῦ ἄγνωνος. ὁ δὲ θουκυδίδης αὐτὸν ἐπαινεῖ καὶ διαβάλλει αὐτοὺς ὡς ἁρπάσαντας.

Δεξιοῦται· προσάγεται. φιλοφρονεῖ. Δεξίωσις· ὑποδοχή. Δέξιππος δεξίππου. ὁ ἑρέννιος χρηματίσας. ἀθηναῖος ῥήτωρ. γεγονὼς ἐπὶ βαλλεριανοῦ καὶ γαλιήνου καὶ κλαυδίου δευτέρου. καὶ αὐρηλιανοῦ τῶν βασιλέων ῥωμαίων. Δέξιππος. κῷος ἰατρός. ἱπποκράτους μαθητής. ὃς μεταπεμφθεὶς ὑπὸ ἑκατόμνου τοῦ καρῶν βασιλέως, ἰάσασθαι αὐτοῦ τοὺς παῖδας ἀπογνωσθέντας μαύσωλον καὶ πιξώδαρον, ἐπὶ ὑποσχέσει ἰάσατο. τοῦ παῦσαι τὸν πρὸς κάρας τότε αὐτῷ ἐνεστῶτα πόλεμον. ἔγραψεν ἰατρικὸν βιβλίον α'. καὶ περὶ προγνώσεων β'. Δεξιοὶ· οἱ εὐπαίδευτοι. Δέμος· νόμος. ἢ δεσμός. Δέομαι· γενικῇ. αἰτιατικῇ δὲ τοῦτον τίνα ἐροῦμεν. ἃ δὴ δέομαί τινος καὶ ἀντιβολῶ. Δέον· ὅτι κείμενον οὐδὲ τὸν σπουδαῖον πολιτεύεσθαι χρὴ διειλεγμένους τὸ δέον περὶ ἑαυτοῖς. ὃ περισημαίνει καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον καὶ τὸ ἀναγκαῖον. τὸ μὲν ἀναγκαῖον, ὅταν λέγωμεν πᾶν τὸ γενόμενον δέον εἶναι καὶ φθαρῆναι. τὸ δὲ συμφέρον ὅταν λέγωμεν, δέον εἶναι περιπάτοις χρῆσθαι. ἢ διαίτῃ τοιαύτῃ. τὸ δὲ καλὸν ὅταν λέγωμεν δέον εἶναι τὰ δίκαια ποιεῖν ἢ πείθεσθαι τοῖς νόμοις ἢ τοῖς γονεῦσι. ταῦτα οὖν σημαίνει. δέον δὲ λέγεται, ὅτι συνέχει ἐν οἷς χρή. Δέον· ὡς περὶ περικλέους εἰς τὸ δέον ἀνάλωσα. περικλῆς ἀθηναίων στρατηγός, λόγον ἀπαιτούμενος ὑπὲρ χρημάτων κλεάνδρῳ τῷ ἁρμοστῇ λακεδαιμονίων, ἐπὶ προδοσίᾳ τοῦτο οὐκ ἐδήλου. ἀλλ' εἰς τὸ δέον ἔλεγεν ἀναλῶσαι αὐτά. οἱ δὲ, ἄλλως φασί. πολλῶν ὄντων χρημάτων ἐν τῇ ἀκροπόλει, εἰς τὸν πόλεμον τὰ πλεῖστα ἀνάλωσε. φασὶ δὲ ὅτι καὶ λογισμοὺς πεντήκοντα ταλάντων ἁπλῶς εἰπεῖν εἰς τὸ δέον ἀνηλωκέναι. μετὰ δὲ ταῦτα μαθόντες λακεδαιμόνιοι, κλέανδρον μὲν ἐδήμευσαν. πλειστοάνακτα δὲ πεντεταλάντοις ἐζημίωσαν. ὑπολαβόντες δωροδοκήσαντας αὐτοὺς φείσασθαι τῆς λοιπῆς ἀθηναίων γῆς. καὶ τὸν περικλέα ἵνα μὴ γυμνῶς εἴπῃ ὅτι δέδωκα τοῖς λακεδαιμονίων βασιλεῦσι ταῦτα οὕτως αἰνίξασθαι. Δέον τὸ πρέπον· ὅτι συνέχει ἐν οἷς χρή. προκόπιος· μίαν περιγινοῦσαν, οὐδέον αὐτὴν ἐκ πεπονηκότων, ἀποξηρανθῆναι. Δέοντο· ἐδεσμεύοντο. Δέος· φόβος. Δέω· μικροῦ. μικροῦ τε ἔχομαι. Δέπας· τὸ ποτήριον. καὶ δέπα ἐστί, σὺν τοῖς ποτηρίοις. Δεραγχέα πάγας, τὰς τὴν δέρην ἀγχούσας. Δέρας· τὸ χρυσόμαλλον δέρας. ὅπερ ὁ ἰάσων διὰ τῆς ποντικῆς θαλάσσης σὺν τοῖς ἀργοναύταις εἰς τὴν κολχίδα παραγενόμενοι ἔλαβον. καὶ τὴν μήδειαν τὴν αἰήτου τοῦ βασιλέως θυγατέρα. τοῦτο δὲ οὐχ ὡς ποιητικῶς φέρεται. ἀλλὰ βιβλίον ἦν ἐν δέρμασι γεγραμμένον. περιέχον ὅπως δεῖ γίνεσθαι διὰ χημείας χρυσόν. εἰκότως οὖν οἱ τότε χρυσοῦν ὠνόμαζον αὐτὸ δέρας, διὰ τὴν ἐνέργειαν τὴν ἐξ αὐτοῦ. Δερβιστήρ· τὸ δέρμα. παρὰ τὸ δέρος δερεστήρ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ β' δερβιστήρ. πλεονάζουσι δὲ τὸ β'. οἱ συρακούσιοι ὡς ἐπὶ τοῦ ὀλβάχνιον. ἀντὶ ὀλάχνιον. τὸ τὰς οὐλὰς ἔχον. σημαίνει δὲ τὸ κανοῦν ἐν ᾧ ἀπετίθουν τὰς οὐλάς. Δέργμα· τὸ βλέμμα. ἐκ τοῦ δέρκω ὃ βλέπω. Δέραια· ἐπιτραχήλιος κόσμος. Δεραιοπέδη· τὸ ἱμαντικὸν λίνον. ἐν ἐπιγράμματι· τήν τε περιττὴν ἀρρήκτων πάγρης. τήν τε δεραιοπέδην. λέγεται δὲ καὶ λαιμοπέδην. Δέρκ. ζαλχηλος, λέγεται καὶ δερκή. Δερρίδιον, σκεπάδιον δέρματος. Δέρρις· δέρμα. βύρσα. ἢ τρίχινον παραπέτασμα. Δερκανέος τοῦ λαγωοῦ. ἐπειδὴ δοκεῖ κοιμώμενος βλέπειν. νίκανδρος εἰς τὸ ἀντιφάρμακον· ὅτε ἂν ὑπὸ φάρυγγος χεύῃ πάντα δὲ ἔργα ἀπέπτα δ' ὅππα πάμμακι δὴ σκύλακι δερκανέος. Δέρκειν· βλέπειν. καὶ δερκομένων, βλεπόντων. Δερκυλλίδας, ὄνομα κυρίου. καὶ ἀπαλλὰς λακω

δαιμονίου. Δερματικόν. Λυκοῦργος λέγει. ὃ ἐκ τῶν δερμάτων τῶν ἐπιπρασκομένων προσγινόμενον ἀργύριον. Δέρμη, πόλις. Δερμηστής. Λυσίας μὲν τὸν σκώληκά φησιν οὕτω λέγεσθαι. Ἀρίσταρχος δὲ τὸν ὄφιν. εἴη δ᾽ ἂν μᾶλλον ὁ δέρματα ἐσθίων. ἐτυμώτερον οὕτω καλούμενος. Δερμόπτερα ζῶα. οἷον νυκτερίς. ἥτις μόνη τῶν πτηνῶν ζώων, καὶ γάλα ἔχει ἐν μαστοῖς. καὶ θηλάζει τὸ γεννώμενον. Δερμύλλοντα. αἱ μοχθοῦντες. ἢ ἐν δέρρεσι. Δέρος. αἱ διφθέραι. ἤτοι ἰωνικαὶ εἰσίν, ἢ δωρικαί. δέρος κῶδος. ἀπὸ γὰρ τοῦ δέρας καὶ κῶας πεποίηνται. Δέρτρον. ἐπίπλουν. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, τὸ δέρμα καὶ πάντα τὸν χρῶτα τὸν περὶ τοῦ ἥπατος. ἄμεινον δὲ τὸ ῥάμφος δέρτρον, ἀπὸ τοῦ δέρειν ὅ ἐστι κρούειν. τοῦτο γὰρ διαρρήσσοντες ἀνεσθίουσιν οἱ γῦπες τῇ κρούσει τοῦ ῥάμφους. καὶ ἔστι τὸ ὄνομα ῥηματικόν. ὡς παρὰ τὸ πλήσσω πλῆκτρον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ δέρω δέρτρον. Δέρτρου τοῦ ἐντέρου τὸ λεπτὸν λέγει ὁ ἱππηγέτης φησὶ καὶ ὁ Ψελλός. τοῦ γὰρ ἐντέρου τὸ λεπτὸν κατονομάζει δέρτρον. Δερῶσαι θύλακον κλοπῆς. ἀντὶ τοῦ ἐκδερῶσαι. ὥστε ἀπὸ τοῦ δέρματος θύλακον ποιῆσαι εἰς ὑποδοχὴν τῶν κλεμμάτων. Δέσιος παρὰ Μακεδόσιν, ὁ μὴν Ἰούνιος. Δεσμὰ τῆς ψυχῆς, αἱ φλέβες καὶ αἱ ἀρτηρίαι. καὶ τὰ νεῦρα. ὅταν δὲ καθαρῶς τὴν ἠρεμῇ. δεσμὰ γίνεσθαι αὐτῆς πρὸς τὸ λόγου ἔργα. Δεσμεύω αἰτιατικῇ. καὶ δεσμῶ αἰτιατικῇ. Δεσμωτήριον ἡ φυλακή.

Δεσμώτης. καὶ αὐτὸς ὁ δέσμιος καὶ ὁ δεσμώτης Προμηθεύς, καὶ ὁ δεσμῶν. Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ ἐπὶ τῶν δεσμοφυλάκων. ὄψει γὰρ αὐτὴν ἐκδοῦσαν πολλοῦ χρόνου πρὸς τοῖσι δεσμώταισι κατατετουμένην. δεσμοὶ τυρρηνοί. οἷς ἐχρῶντο κατ᾽ ἐκεῖνο καιροῦ εἰς τὰς τῶν δεσμωτῶν κακουχίας. Δεσπόζω γενικῇ. Δεσποτεία. ἡ κυρίευσις. Δεσπότου κεκαρμένου. ἀποπενθοῦντος. Δεσπόσυνος παῖς τοῦ δεσπότου. ἔστιν ἐν τῷ. Δεύοιτο. χρήζοι. Δέδευκε. πεφύρακε. Δεύειν. φυρᾶν. ἔστι δὲ καὶ τὸ φυρᾶν ἑλληνικόν. Δευθέντα. βραχέντα. καὶ δευόμενος βρεχόμενος. Αἰλιανός. αἵματί τε δευόμενοι οἱ τοῖχοι τῶν δωματίων, καὶ ἐκ τῶν ἐδάφων ἀνέβρυε λύθρον. καὶ παύων τὰς διανοίας ἐξέπληττον. καὶ δεύομαι, ὃ στερίσκομαι. Δευκαλίων, ὄνομα κύριον. Δεῦρ᾽ ἀεί. ἀντὶ τοῦ ἕως τούτου. Πλάτων νόμων ζ. πρὸς τοὺς λόγους οὓς ἐξ ἕω μέχρι δεῦρο ἀεὶ διεληλύθαμεν. τινὲς ἀντὶ τοῦ τοῦ ὧδε τιθέασιν. Δεῦρ᾽ ἢ ἐξαθ᾽ ὅσον. ἢ καθῆσθαι ποδός. ἀντὶ τοῦ ταχύτερον, ἢ ὡς ἔδει βαδίζειν. Δεῦρ᾽ ἴθι. Ἀριστοφάνης. δεῦρ᾽ ἴθ᾽ ἵνα κλάῃς. ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ τινα ἐπισπωμένων. τὸν παῖδά φησιν ἐλθεῖν πλησίον τῆς κλίνης ἐφ᾽ ἧς ἀνέκειτο ὁ δεσπότης, τύπτειν αὐτὸν ἀπειλῶν. Δεῦρο. ἐνθάδε ἐπὶ τοῦ παρόντος. καὶ δεῦρο ἀεί. ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ παρόντος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐλθέ. δεῦρο νῦν πρόσελθε. ἀντὶ τοῦ πλησίον. ἐγγὺς ἐλθέ. καὶ παρὰ Ὁμήρῳ δεῦρ᾽ ἴθι. λέγεται δὲ καὶ δευεὶ παρὰ Ἀριστοφάνει. ταχέως ἥκειν ὡς ἐμὲ δευεὶ καὶ μὴ μέλλειν. κἂν μὴ ταχέως ἥκωσιν, ἐγὼ μὲν ὅν᾽ ἂν Ἀπόλλωνα, κ᾽ γῆς ἀποπέμψω. Δεῦρο. τοῦτο τὸ ἐπίρρημα. τινὲς ἐπὶ χρόνου τετάχθαι νομίζουσιν. οἱ δὲ ῥήτορες, ἐπὶ τόπου πάντες αὐτῷ χρῶνται. ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. καὶ παρασχεῖν τῷ μὴ φεύγοντι θαρρεῖν. ὅταν αὐτὸς δεῦρο παρέλθῃ. καὶ Ἀντιφῶν ἐν τῇ περὶ ἀνόμων κατηγορίᾳ. ναυμάχου ὡς προεῖδον ἐρῶν μὲν εἰπεῖν κατάγειν δεῦρο. καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Λεωχάρους. περὶ τοῦ ταλαιπώρου Διδύμου. νῦν πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ. καί μοι δεῦρο αὐτοῦ τὸ παιδίον κάλεσον. καὶ Δημοσθένης. ἀπόκειναι γάρ. δεῦρο ἀναστάς μοι. καὶ ἄλλοι ἕτεροι. Δεύσας. βρέξας. ὁ δέ, δεύσας τοῦ αἵματος τοῦ δακτύλου, προσέγραψεν.

Δευσοποιός. βαφεύς. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἔμμονον καὶ δυσαπόπλυτον. δευσοποιὸς κυρίως μὲν ἐπὶ τῆς πορφύρας λέγεται τοὔνομα τῆς ἐμμόνου καὶ ἀνεκπλύτου ἐχούσης τὸ ἄνθος τῆς βαφῆς. ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ἐχόντων τὸ χρῶμα ἔμμονόν τε καὶ πολυχρόνιον. καὶ δευσοποιὸς πονηρία μετῆκται ἡ λέξις ἀπὸ τῶν καταβεβαμμένων ἐρίων. σημαίνει δὲ τὸ βέβαιον καὶ ἀνέκπλυτον τοῦ χρώματος. οἱ συγγραφεῖς δὲ ὅταν ἀμετακίνητόν τι δηλῶσαι βούλονται, καταχρῶνται τῇ λέξει καὶ ἐπ᾽ ἄλλων. δασύνεται οὖν ἡ δευσοποιὸς πονηρία ὑποβραχοῦσα εἶναι, καὶ ἧς οὐχ οἷόν τε περιγενέσθαι. Δεύτατος. ὁ ἔσχατος. ἀπὸ τοῦ δεύεσθαι καὶ ἐνδεῖν. Δεῦτε. παρακελεύσεως ἐπίρρημα. Δευτεριάζειν. ἐγὼ ἤδη διαπραξάμενος, παραδώσω σοι δευτεριάζειν. τό, ὕστερον διαπράττεσθαι. Δεύτερος πλοῦς. ὅτι ἀποτυχών τις οὐρίου, κώπαις πλεῖ. Δέφεσθαι. Ἀριστοφάνης. ὑμᾶς δ᾽ ἐθρία λαβόντας διαφόρους συκῆς, ἐν τοῖς προθύροις δέφεσθαι. ἵνα κνήσμην αὐτοῖς τὸ φύλλον ἐμποιῇ. Δέφειν. τὸ τοῦ αἰδοίου τινὰ ἅπτεσθαι. καὶ δεφόμενος ὑπ᾽ ἀνδρὸς ἑτέρου τὸ αἰδοῖον.

Δέχεται καὶ βάλλειν ἀλίτης· αἰτιατικῇ. ἐπὶ δὲ τοῦ πάντα πρὸς τὸ κρεῖττον ἐνδεχομένων τίθεται. ἢ ἁπλῶς ἐπὶ τῶν μηδένα προσιεμένων. Δέψω ἐκβύρσα. Δεψῆσαι· ἀπαλῦναι. Δεῖ παρὰ πᾶσι. δ' ἔχει τὰ σημαινόμενα. ἀντὶ τοῦ χρή. καὶ ἀντὶ τοῦ χρεία ἐστί. δεῖ δὴ χρημάτων καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῶν δεόντων. καὶ ἀντὶ τοῦ δεσμεῖ καὶ δεῖ ἐν διαλύσει, ἀντὶ ἀπέχει. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει δεῖ. ἀντὶ τοῦ δῆσον. ὀπίσω τὼ χεῖρε δεῖ. Δεῖγμα· κυρίως μὲν τὸ δεικνύμενον ἐφ' ἑκάστου τῶν πωλουμένων. ἔστι δὲ καὶ τόπος τις ἐν ταῖς Ἀθήνησιν ἐμπορείῳ εἰς ὃν τὰ δείγματα ἐκόμιζον. καλούμενος δ' οὕτως. Ἀττικὸν δὲ τὸ ἔθος ἐστί, τὸ καλεῖν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ τόπῳ καὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους. Δεῖγμα τόπος ἦν ἐν Πειραιεῖ ἔνθα πολλοὶ συνήγοντο ξένοι καὶ πολῖται καὶ ἐλογοποίουν. τὸ δὲ τῶν δικῶν προσέθηκεν Ἀριστοφάνης ἵνα δείξῃ καὶ διαβάλλῃ τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους. οἷον ἀργαλέως τὸ ἤκουσεν ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν ἀντιλεγόντων. δεῖγμα καὶ κοινῶς δεῖξις. Ἀριστοφάνης. τοῦ βίου δ' ἐξέβαλλε δεῖγμα πρὸ τῶν θυρῶν πτερά. οἷον τὸ παρ' αὐτοῖς ἔνδον τρυφῆς σημεῖον καὶ ἀπόδειξις πρὸ τῶν θυρῶν αὐτοὺς τὰ τῶν ὀρνίθων πτερά, τυθέντων καὶ τυθέντων πρὸς εὐωχίαν προέβαλλε. Δειδέχατ' ἀλλήλους. Ὅμηρος.
Δειδία ἡ σκοτία νύξ. δείδια· ἢ φοβοῦμαι. καὶ δείδιεν, ἐφοβεῖτο. δείδω δεδίω· ὡς πείθω πεπίθω· δεδίω. δεδία. πλεονασμῷ τοῦ ι δείδια. καὶ δείδιθι φοβήθητι. καὶ δειδιὼς φοβούμενος. Δειδίσκω· δεικνύω. Δειδίσσω· ἐκφοβῶ. Δείδω· τὸ φοβοῦμαι. Δειελινόν· τὸ δειλινόν. καὶ δείελον τὸ δειλινόν. Δείκελον· εἴδωλον· ἄγαλμα· ἢ ὁμοίωμα. ἐν ἐπιγράμματι. ῥείης πυργοφόρου δείκελον εἰσορόων. Δείκνυμί σοι. καὶ δεικνύουσι δοτικῇ. δεικνῦντα καὶ δεικνύναι καὶ δεικνῦσαι. Δείκηλα· μιμήματα· εἰκάσματα. τὸ δεῖ δίφθογγον. κυρίως τὸ ὁμοίωμα. καὶ δείκελον τὸ δικαστικῶς δὲ πᾶν ὁμοίωμα. Δειλάκρα· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἐγὼ δὲ καταπέπεισμαι δειλάκρα σκώπτει κατὰ πρᾶσιν τὴν γραῦν. δειλάκρα δέ, ἄκρως ἀθλία. καὶ δειλακρίων ὁ ἄκρως δειλός. ὁ ἐλεεινός. ὁ ταλαίπωρος. ἢ ὁ ἐπίπονος. ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης· ὦ δειλακρίων. ὦ γλίσχρων. ὁ ῥᾳδίως οὐ κατετείναι δοκῶ μιαρώτατος. Δειλακρίων, ὁ Ἑρμῆς ἐλέγετο ὡς λίχνος. κρεάδιον τὸ ἐπιδεικνυμένων αὐτῷ κατείχετο αὐτίκα. Δειλανδρία. καὶ δειλανδρῶ. Δείλαιος· ἄθλιος. Δείλη ὀψία· ἡ περὶ δύσιν ἡλίου. δείλη πρωΐα· ἡ πρὸ ἀρίστου ὥρα. ἡ μετὰ τὸ ἄριστον. Ξενοφῶν. ἡνίκα δὲ δείλη ἐγένετο, ἐφάνη κονιορτός. καὶ κλίνεται δείλης. Δείλης πρωΐ. καὶ δείλης ἑσπέρας. οὕτω λέγουσιν Ἀττικοί. Δειλία· ὁ φόβος. δειλία ἐστὶ κακία ἐν ἐνδείᾳ τῇ περὶ τὰ δεινὰ τὰ πάθη. ἐναντία τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῇ θρασύτητι. καὶ κατὰ μὲν τὸ κακία εἶναι, καὶ ἀσυμμετρία περὶ ἢ τὰ πάθη. ἐναντία ἐστὶ τῇ ἀνδρείᾳ. κατὰ δὲ τὸ μὴ ἐνδείᾳ περὶ τὰ δεινὰ εἶναι τῇ θρασύτητι. οὔτε τῇ θρασύτητι ἐναντία ἡ δειλία κατὰ τὸ κακία εἶναι, κοινωνεῖ γὰρ αὐτῇ τούτου. οὔτε τῇ ἀνδρείᾳ κατὰ τὸ ἐνδείᾳ εἶναι περὶ τὰ δεινά. οὐ γάρ ἐστιν ἐναντίον τὸ περὶ τὰ δεινὰ ἐνδεές, τῷ περὶ τὰ αὐτὰ μέσῳ. Δειλιάσας· δειλὸς τοῦτο ποιήσας καὶ δειλινόν. δείλης. Δειλοκοπήσας· ἐξαπατήσας. Ἕρμιππος. Δειλότερος τοῦ ὑποκύπτοντος. ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν. ἀνὴρ γάρ τις ἐγένετο δειλός. ὃς παρακύψας ἐκ σπηλαίου καὶ ἰδὼν τὸν Ἡρακλέα, ἀπελιθώθη. καὶ διέμεινεν ἔτι καὶ νῦν ὁ λίθος ἀνθρωποειδής. φοβούμενος γὰρ τὸν Ἡρακλέα, κατέδυ εἰς τὸ σπήλαιον. καὶ διὰ δειλίαν ἀπέθανεν. καὶ ἑτέρα παροιμία. δειλότερος Πεισάνδρου. ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ ζῶντα ἐκεῖνον προὔλιπε. δειλὸς γὰρ ἦν καθ' ὑπερβολήν. Δείλοψ· ὄνομα ἔθνους. Δεῖμα· φόβος. Ἀρριανός. τοσόνδε αὐτοὺς δεῖμα ὡς προσαγόντων δεινῶν κατέσχεν. ὥστε μὴ δύνασθαι ἀποστῆναι τῆς ἐκπλήξεως. Δειμαλέος· ὁ δειλός. καὶ ὁ δειλίας καὶ φόβου ἐμποιητικός. κύβρει δειμαλέῳ ὑλακῇ νεκύεσσιν ἰαύων. ἤδη φιμαλέον δείδιθι καὶ σύνεκυν. Δειμάμενοι· οἰκοδομήσαντες. καὶ δείμασθαι οἰκοδομεῖν. καὶ δειμάμενοι. Δειματώδης· ὁ φοβερός. Δειμάτων· φόβων. καὶ δειματοῦντων· φοβεῖται. Δειμαίνειν· φοβεῖσθαι. προκόπτοντος οὐδέ τι πρὸς τοὺς ξυνοικοῦντας δειμαίνουσα δέος. οὔτε αἰδῶ τινα ἔργου ἐλάμβανε πώποτε. πάντες δειμαίνοντες τοῦ ἀνόχου τὴν ἀκοὴν ἐξεστήκεσαν, καθάπερ οἱ μνηστῆρες τὸν Ὀδυσσέα, γυμνωθέντα τῶν ῥακίων ἰδόντες. καὶ δειμαίνοντα φοβούμενον. οἱ δὲ μάλιστα μὲν καὶ ὡς ἀμφὶ τῷ περιβόλῳ δειμαίνοντες, χώραν περιβεβλημένῳ πολλήν. Δεῖμος καὶ φόβος καὶ κυδοιμὸς ὑπηρέται τοῦ Ἄρεος. ἢ οἱ τοῦ πολέμου. οἳ καὶ αὐτοὶ συμπεπόνθασι τῷ Ἄρει. τοῦ Ἡφαίστου αὐτοὺς μὴ φοβηθέντες. Δειμόμενοι· δειμάμενοι· οἰκοδομούμενοι. Δεῖν· δεσμεύειν. καὶ δεῖ Ἀριστοφάνης.

ἀντὶ τοῦ δεῖσθαι. δεῖν δ' ἔοικε· καὶ ἀντὶ τοῦ ὀφείλειν. καὶ μικροῦ δεῖν, ἀντὶ τοῦ παρ' ὀλίγον. Δεῖν ᾠήθην· δέον ὑπέλαβον· ἀναγκαῖον ἐνόμισα. Δεινά· οὐχὶ δεινὰ ταῦτα τύπτειν τουτονί; ἀντὶ τοῦ μεγάλα. καὶ Σοφοκλῆς· γνοὺς δ' ὁ ἐξ ἀθηνῶν δεινὸς ἡνιοστρόφος ἔξω παρασπᾷ κἀνακωχεύει. ἀντὶ τοῦ ἔμπειρος. Δεινὰ μὲν οὖν δεινὰ ταράσσομαι. σοφὸς οἰωνοθέτας· οὔτε δοκοῦντ' οὔτ' ἀποφάσκονθ' ὅτι λέξω δ' ἀπορῶ. πέτομαι δ' ἐλπίσιν, οὔτ' ἐνθάδ' ὁρῶν, οὔτ' ὀπίσω δοκοῦντα δὲ καὶ ἀποφάσκοντα, οὔτε πιστὰ οὔτε ἄπιστα. Δείναρχος· Κορίνθιος ῥήτωρ· τῶν μετὰ Δημοσθένην ἐγκριθέντων εἷς. υἱὸς τίνος ἐστὶν οὐχ ἱστόρηται. γέγραφε δὲ κατὰ μέν τινας λόγους τοὺς πάντας, ξδ'· κατὰ δὲ τὸ ἀληθέστερον, μόνους ξ' τοὺς πάντας δικανικούς. ὧν οἱ μέν εἰσι δημόσιοι· οἱ δέ, ἰδιωτικοί. ἐτελεύτησε δὲ οὗτος, ἐπιμελητὴς Πελοποννήσου κατασταθεὶς ὑπὸ Ἀντιπάτρου. μετὰ τὸ τελευτῆσαι Ἀντίπατρον. Πολυσπέρχοντος αὐτῷ ἐπιβουλεύσαντος. Δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχυρότερον. ἀνάγκη γὰρ καὶ θεοὺς βιάζεται. καὶ Πλάτων φησί· ἀνάγκην δέ, οὐδὲ θεοὺς βιάζεσθαι. Δεινιάδαι, ὄνομα πόλεως ἢ τόπου. Δεινίας, ὄνομα κύριον. Δεινοκράτης· Μεσσήνιος· οὐ μόνον κατὰ τὴν τριβὴν ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν φύσιν αὐλικὸς καὶ στρατιωτικὸς ἄνθρωπος. τὸν δὲ πραγματικὸν τρόπον, ὑπεφαίνετο μὲν τέλειον. ἦν δὲ ψευδεπίγραφος. καὶ ῥωπικός. ἔν τε γὰρ τοῖς πολεμικοῖς κατὰ μὲν τὴν εὐχέρειαν καὶ τὴν τόλμαν, πολὺ διέφερε τῶν ἄλλων. καὶ λαμπρὸς ἦν ἐν τοῖς κατ' ἰδίαν κινδύνοις. ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην διάθεσιν· ἐν μὲν ταῖς ὁμιλίαις, εὔχαρις καὶ πρόθυμος ἦν περί τε τὰς συνουσίας εὐτράπελος καὶ ἐρωτικός. ἅμα δὲ τούτοις φιλέραστος περὶ κοινῶν ἢ πολιτικῶν πραγμάτων. ἀτενίσαι δὲ καὶ προϊδέσθαι τὸ μέλλον ἐμφρόνως. ἔτι δὲ παρασκευάσασθαι καὶ διαλεχθῆναι πρὸς πλῆθος, εἰς τέλος ἀδύνατος. καὶ ὅτε κεκινηκὼς ἀρχὴν μεγάλων κακῶν τῇ πατρίδι, τελείως οὐδὲν ᾤετο ποιεῖν. ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν ἦγε τοῦ βίου. προορώμενος οὐδὲν τῶν μελλόντων. ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνιζόμενος ἀφ' ἡμέρας καὶ τοῖς ἀκροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀνατεθεικώς, βραχεῖαν τέ τινα τῆς περιστάσεως ἔμφασιν ὁ Τίτος αὐτὸν ἠνάγκασε λαβεῖν. ἰδὼν γὰρ αὐτὸν παρὰ πότον ἐν μακροῖς ἱματίοις ὀρχούμενον, παραυτίκα μὲν ἐσιώπησε. τῇ δ' αὔριον ἐντυγχάνοντος αὐτοῦ καὶ τί ποτε τῆς πατρίδος ἀξιοῦντος, ἐγὼ μὲν ὦ Δεινόκρατες, φησί, ποιήσω τὸ δυνατόν. ἐπὶ δὲ σοῦ θαυμάζω πῶς δύνῃ παρὰ πότον ὀρχεῖσθαι. τηλικούτων πραγμάτων ἀρχὴν κεκινηκὼς ἐν τοῖς Ἕλλησι. δοκεῖ δὲ τότε βραχύ τι συσταλῆναι καὶ μαθεῖν ὡς ἀνοίκειον ὑπόθεσιν τῆς ἰδίας αἱρέσεως καὶ φύσεως ἀποδέδωκε. πλὴν τότε παρεῖναι εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τοῦ Τίτου, πεπεισμένος ἐξ ἐφόδου τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην χειρωθήσεσθαι κατὰ τὴν αὐτοῦ βούλησιν. Δεινόλοχος· Συρακούσιος ἢ Ἀκραγαντῖνος· κωμικός. ἦν ογ' ὀλυμπιάδι· υἱὸς Ἐπιχάρμου· ὡς δέ τινες, μαθητής. ἐδίδαξε δράματα ιδ' δωρίδι διαλέκτῳ. Δεινομάχη, ὄνομα κύριον. καὶ Δεινόμαχος ὄνομα κύριον. Δεινόν· δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν ὦ ξεῖν' ἐπεγείρειν. τουτέστι τὸ ἐπεγείρειν καὶ ἀνακινεῖν τὰ πάλαι συμβάντα, δυσχερές. ὅμως δὲ μαθεῖν ἐπιθυμῶ τὴν αἰτίαν τῆς πηρώσεως. καὶ Καλλίμαχος· τί δάκρυον εὕδον ἐγείρεις. Ἀριστοφάνης· δεινὸν μὲν γὰρ οὗτος ὀμφακίαν πέφυκεν αὐτὸν θυμὸν ἀνδρῶν ὥστε ῥαγῆναι καὶ βοᾶν. ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φρονοῦν. ἀντὶ τοῦ ὠμὸν καὶ σκληρόν. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὀμφάκων. οὕτω δὲ αἱ σταφυλαὶ δριμεῖαι οὖσαι καὶ οὔπω πέπειροι, καλοῦνται. ἐκ γὰρ τοῦ ἐναντίου πέπανον τὸ ὥριμον καὶ ἡδύ. θηλυκῶς δὲ τὰς ὄμφακας. καὶ Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν δράματι ἑορταῖς. καὶ τὰς ὀφρῦς σχάσασθαι καὶ τὰς ὄμφακας. ἴσον δὲ ἴσῳ φρονοῦν ἀντὶ τοῦ δίκαιον καὶ ἐξ ἴσου. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κιρναμένου οἴνου πρὸς ἴσον ὕδωρ. λέγει δὲ κατ' ἴσον εἰπεῖν καὶ ἀκοῦσαι. καὶ αὖθις ἂν οὓς ἐσθίειν βλέποντας καὶ δεινοὺς κατὰ γαστέρα. λέγω δὴ Κλεισόφους τε καὶ Θήρωνας καὶ Στρουθίας καὶ Χαιρεφῶντας. Δεινοπαθεῖ· δεινῶς ἔχει, χαλεπὰ πάσχει. Δεινόπους ἀρά· ἡ διὰ τῶν ποδῶν δέος ἐμποιοῦσα. Δεινός· πανοῦργος· ἱκανός· ἀκολάκευτος· σοφός· ἔμπειρος. λέγειν σὺ δεινός· μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς σοῦ. δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' εὕρηκ' ἐμοί. ὅμως· σὺ μὲν δεινὸς ἐν τῷ λέγειν. ἐγὼ δὲ οὐ μετ' εὐνοίας σου ἀκούω διὰ τὴν δυσμένειαν. Δεινός· ὁ Τιδικέρανος· ὁ τῶν [illegible] βασιλεύς, δεινὸς μὲν ἦν συνεῖναι τὰ πολέμια. δεινὸς δὲ καὶ πρᾶξαι καὶ ἐπελθεῖν εὔστοχος· ἀναχωρῆσαι καὶ ῥεῖος ἐνέδρας τεχνίτης. μάχης ἐργάτης. καὶ καλῶς μὲν νίκῃ χρήσασθαι, καλῶς δὲ ἧτταν διαθέσθαι ἐπίσταται. ἀφ' οὗ δὴ καὶ ἀνταγωνιστὴς ἀξιόμαχος ἐπὶ πολὺ τοῖς Ῥωμαίοις ἐγένετο. Δεινός· λέγεται καὶ κατὰ τὴν

τῶν λόγων δύναμιν. Δεῖνος· περισπωμένως ὁ ψυκτήρ. ὃ παρ' ἡμῖν ψυκτήριον λέγεται.
Δεῖν ᾠήθησαν δέον εἶναι ὑπέλαβον. Δεινότητα· τήν τε τῶν λόγων δύναμιν δηλοῖ, τήν τε πανουρ-γίαν. Δεινουμένην· ταραττομένην. δεινουμένην τὴν ἀπόρρησιν ἐμὴν ἐφύλαξας ὄν ἄλλα. Δείνων· ὄνομα κύριον. Δείνωσις· δεινότης. σκότωσις. Δεινωποὶ, δειματώδεις· φοβεροὶ. ἔμπειροι. σοφοί. διὸ ἄμφω ἅπαντες ἀλλήλοιν ὤμοσαν τήν. ὅσοι δὴ ἐν Χριστιανοῖς δεινότατοι ὅρκοι, εἴ τέ που καὶ ὀνομάζονται, μή ποτε ἀλλήλων κατὰ προήσεσθαι ἄχρι ἐς τὸν ὄλεθρον φρόντων κινδύνων.
Δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι. ἐπὶ τῶν σφόδρα κακουργούντων. τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι. καὶ Ὅμηρος· δεινὸς ἀήτης ὡς κλυτὸς Ἱπποδάμεια. Δείξαντες· οἱ δὲ, αἰφνιδίως ἐπιθέουσι τῷ στίγματι. καὶ διὰ τῆς φάραγγος δείξαντες, προσέπιπτον τοῖς Ῥωμαίοις. Δείξης· ὁ γὰρ Ἀρκεσίλαος τὰς ἀργυρικὰς δείξης, ἃ πάντα πρῶτος. συχνοῖς τε ἐπήρκει καὶ συνεράνιζε. Δειπνη-γὸς· ὁ καθ' ἡμᾶς ἀρίστου καιρός. Δειπνίζω ἕτερον. δειπνῶ δὲ ἐγὼ αὐτός. καὶ δειπνεῖν. καί τινα Ἀγα-μέμνονα ἐποίησεν Ὅμηρος δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους. καὶ αὖθις· ὑποδέξαι ἡμᾶς καὶ δείπνισον.
Δειπνολόχον· κλεπτοτρόφον. Δειπνοῦντι ὥσκυθα· ζήτει ἐν τῷ ἀκκιζόμενος. Δεῖπνον· τὸ πρω-ϊνὸν ἄριστον. ὃ παρ' ἡμῖν ἀκρατισμὸς λέγεται. εἶτα περὶ ὥραν ἕκτην, ἄριστον. παρὰ τὸ εἰς ἀριστείαν προέρχεσθαι. καὶ δεῖπνος. μεθ' ὃν δειπνεῖν. εἶτα τὸ ἑσπερινὸν, δόρπος. παρὰ τὸ δόρυ παύειν. καὶ Ἀριστοφάνης· δειπνεῖν μεδίδασκε. ἐπὶ τῶν ἀδηφάγων. περὶ πολυτελῶν δείπνων. ἐν τῷ Βιτέ-λιος. Δειπνοσοφισταί. βιβλίον ἐστὶν οὕτως ἐπιγραφόμενον. Ἀθήναιος δὲ ὁ γράφας ὄνομα. ὅ ἐστιν ἐπωφελές. Οὐλπιανὸς, εἷς τῶν δειπνοσοφιστῶν, ὁ Δειτούκειτος ἐκλήθη διὰ τὸ συνεχῶς προ-βάλλειν, κεῖται ἐπὶ τῆς ἡμέρας μορίου. καὶ εἰ ὁ μέθυσος ἐπ' ἀνδρός, καὶ μήτρα ἐπὶ τοῦ ἐδωδίμου βρώματος. σύαγρός τε εἴκειται ἐπὶ τοῦ συός. καὶ νόμον εἶχεν ἴδιον μηδενὸς ἀπογεύειν πρὶν εἰ-πεῖν κεῖται ἢ οὐ κεῖται. τὸ δὲ Δειτούκειτος· ζήτει ἐν τῷ Ἀθήναιος. περὶ ὧν μνημονεύει ἀνδρῶν παλαιῶν μεγαλοψύ-χως δεξαμένων ἑστιάσει. περί τε Ἀλεξάνδρου. καὶ Ἀλκιβιάδου καὶ Ἐμπεδοκλέους. Ἀκραγαντίνων καὶ τῶν λοιπῶν. Δειπνοφόροι. αἱ φέρουσαι τοῖς κατακεκλεισμένοις ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερῷ τὰ δεῖ-πνα. Δειρὰ καὶ δειράδες. οἱ τραχώδεις τόποι τῶν ὀρῶν. ὁ δὲ, δείσας μὴ περὶ τῶν ὅλων τὴν χώ-ραν ἐκλείπειν, ἔγνω. καὶ αὖθις τὸν πάρος ὀρβηλοῖο μεμνηότα δειράσι ταῦρον. Δειραιώτης. δῆμός ἐστι τῆς Λεοντίδος Δειράδες. ἀφ' οὗ ὁ δημότης, Δειραδιώτης. Δειραχθέν· τὸ τὴν δει-ρὴν ἀγχόμενον. δειραχθὲν ἀβρόχου ὄμμα πετεινῶν. Δειρή. ὁ τράχηλος. Δεῖσα. ἡ ὑγρασία.
Δεισαλέα. κοπρώδη. δεῖσα γὰρ ἡ κόπρος. Δείσαντες· φοβηθέντες. καὶ δείσας, φοβηθείς. Ἡρόδοτος. ὁ δὲ, δείσας περὶ τοῖς Ἕλλησι μὴ οὐ δύνωνται τὸν βάρβαρον ὑπερβαλέσθαι. καὶ Ἀππι-ανός. δείσας ὁ Καῖσαρ περὶ τῷ κινδύνῳ, ὑπέστρεφεν εἰς τὸ ὀπίσω. καὶ αὖθις. ὁ δὲ δείσας περὶ σοί αὐτῷ καὶ τῇ πόλει. Δεισιδαιμονία. εὐλάβεια περὶ τὸ θεῖον. δειλία. ἀμφιβολία περὶ τὴν πίστιν. καὶ δεισιδαίμων οἱονεὶ δεδοικώς. ὁ ἀπόστολος. ἄνδρες Ἀθηναῖοι ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑ-μᾶς θεωρῶ. ἀντὶ τοῦ θεοσεβεῖς. καὶ κείμενον ἐν τοῖς τακτικοῖς φησιν. οἱ δὲ βασιλεῖς τῶν Κελτῶν ἀπάτῃ καὶ γοητείᾳ δεισιδαιμονίαν ἐνεργασάμενοι αὐτοῖς καὶ ὁμόνοιαν, μεγάλων ἤδη ἐφίενται. καὶ Πο-λύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης περὶ Τιμαίου φησίν. οὗτος γὰρ ἐν μὲν ταῖς τῶν πέλας κατηγορίαις, πολλὴν ἐπιφαίνει δεινότητα καὶ τόλμαν. ἐν δὲ ταῖς ἰδίαις ἀποφάσεσιν, ἐνυπνίων καὶ τεράτων καὶ μύθων ἀπιθάνων. καὶ συλλήβδην, δεισιδαιμονίας ἀγεννοῦς καὶ τερατείας γυναικώδους ἐστὶ πλή-ρης. Ἀσκληπιόδοτος. ὅσιος ἦν καὶ εὐσεβής. καὶ τὰ μὲν πρῶτα δεισιδαίμων ἐγεγόνει καὶ εὐλαβὴς οὕ-τως σφόδρα, ὥστε μήτε θύειν ἀνέχεσθαι, μήτε τινὸς ἀπορρήτου μηδενὸς ἀκούειν. οὐ γὰρ εἶναι ταῦτα τῆς γενέσεως ἄξια. ἀλλὰ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῶν ἐν Ὀλύμπῳ διαζῆν ἡγουμένων. ἡ εὐσέβεια μέση τυγχάνει ἀσεβείας καὶ δεισιδαιμονίας. ὅτι δεισιδαιμονία, ἡ ἄκαιρος περιεργία. ὅπερ τὰ συληθέντα χρή-ματα τῆς Περσεφόνης, ἐπισκώψας ἔφη. ἡ ἄκαιρος θεοσέβεια, δεισιδαιμονία ἐστί. καὶ τὸ συλ-λέξαι πλοῦτον ἄπονον, ἀβουλία. Δεισιδαίμων. θεοσεβής. ἢ ἀμφίβολος περὶ τὴν πίστιν. καὶ οἱονεὶ δεδοικώς. καὶ δεισιδαιμονίας. ἀντὶ τοῦ θεοσεβείας. εὐλαβείας περὶ τὸ θεῖον. ἢ δειλίας. ὁ-ρῶν δὲ τοὺς στρατιώτας δεισιδαιμονοῦντας ἐπὶ τοῖς σημείοις, ἐφιλοτιμεῖτο διὰ τῆς ἰδίας ἐπινοίας καὶ

στρατηγίας

στρατηγίας, μηδὲ εἶναι τὰς τοῦ πλήθους εὐλαβείας. Δέισοι· περὶ σοῦ. Δεῖται· προσδέεται, ἢ χρήζει. Δὴ ἀλλὰ νῦν· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει. Σωκράτης λέγει πρὸς τὸν πρεσβύτην· τὸ δή· ἰσοδύναμον τῷ, νῦν. Δηβελτὸς· πόλις θρᾳκική. Δήγηροι· οἱ στρατοί. Δήετε· εὑρήσετε. Δηθά· ἐπὶ πολὺν χρόνον. Δηθάκις· πολλάκις. Δηθαίων βιοί· μακρόβια. Δῆθεν· ὡς δή φησι. τοῦτο δὲ πρὸς ποίησιν ἀληθείας ἔχει δύναμιν δὲ ψεύδους. λαμβάνεται δὲ τὸ δῆθεν, ὡς παραπληρωματικόν. ὁ δὲ σερτώριος παρῄνει ὡς δῆθεν αὐτοῖς παραδοῦναι τὴν πόλιν. ὁ δὲ κῦρος ὡς ἐπὶ πισιδίας δῆθεν ἐπορεύετο, ἐφ' οὓς στρατεύειν προὐφασίζετο. καὶ αὖθις· προέτεινε τὰς χεῖρας ἱκετεύων δῆθεν. καὶ αὖθις· ἄλλως δὲ τῇ καθ' ἡμᾶς πολιτείᾳ χαίρειν ἐθέλοντα δῆθεν. Δηθύνω· ἐγχρονίζω, βραδύνω. Δήεις· εὑρήσεις. ἐν ἐπιγράμματι. γεγραμμένος δήεις.

Δηΐα· καταπεπολεμημένη, κατακεκαυμένη. ἢ δηΐα, πεπονθυῖα. κοινῶς πολέμια. ἀττικῶς δυσμενῆ. σοφοκλῆς· ὦ δαΐα τέκν' ἥκουσα δύσμορον γένος. Δηϊάνειρα, ὄνομα κύριον. Δηϊδάμεια, ὄνομα κύριον. Δηϊόκης· ὅτι ἀλυάττης κυαξάρει τῷ Δηϊόκου ἀπογόνῳ ἐπολέμησε καὶ μήδοις. κιμμερίους τε ἐκ τῆς ἀσίας ἐξήλασε. Δηϊονεύς, ὄνομα κύριον. Δηϊοπίτης, ὄνομα κύριον. Δήϊος, ὄνομα κύριον. Δηϊοτῆτος· μάχης. Δηϊώ, ὄνομα κύριον. Δηΐων· διακόπτων. Δηΐπυλος, ὄνομα κύριον. Δηΐπυρος, ὄνομα κύριον. Δηΐφοβος, ὄνομα κύριον. Δηλαδή· φανερῶς. Δηλαιστή· ἐλεεινὴ ἀθλία. Δηλάτωρ ὁ κατήγορος. καὶ δηλάτορες· ἀνάστασιν ὁ βασιλεὺς ῥωμαίων τὸ τῆς δηλατωρίας πάθος τιμωρεῖται πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔργοις. Δηλατωρίαι· αἱ τῆς κατασχέσεως τοῦ δημοσίου φόρου ἀποδείξεις· παρὰ ῥωμαίοις αἱ εἰσαγγελίαι. Δῆλα· καὶ δηλιακά. Δηλίου κολυμβητοῦ· τοῦτο ἐρρήθη εἰς βίον ἡρακλείτου, διὰ τὸ δυσνόητον. δηλίου τινὸς δεῖσθαι κολυμβητοῦ, ὃς οὐκ ἀποπνιγήσεται ἐν αὐτῷ. ἐπιγράφουσι δὲ αὐτὸ, οἱ μὲν, μούσας. οἱ δὲ, περὶ φύσεως. διόδοτος δὲ, ἀκριβὲς οἰάκισμα πρὸς στάθμην βίου. ἄλλοι γνώμην ἠθῶν, κόσμον τρόπων ἑνὸς τῶν ξυμπάντων. ἢ οὕτως δηλίου κολυμβητοῦ· ἐπὶ τῶν ἄκρως νηχομένων. σωκράτει γὰρ δόντος τοῦ εὐριπίδου ἡρακλείτου τοῦ σκοτεινοῦ σύγγραμμα, ἐρέσθαι τί δοκεῖ. τὸν δὲ, φάναι, ἃ μὲν συνῆκα γενναῖα. οἶμαι δὲ καὶ ἃ μὴ συνῆκα. πλὴν δηλίου δεῖται κολυμβητοῦ εἰς τὸ μὴ ἀποπνιγῆναι ἐν αὐτῷ. καὶ παροιμία· δήλιος κολυμβητής. ἐπὶ τῶν πάνυ ἐμπείρων νήχεσθαι. Δηλιγάτιον· παρὰ ῥωμαίοις ἡ ἐνταγὴ τοῦ σιτομετρείου. καὶ ἡ ἀννόνων μετακομιδή. Δήλημα· βλάβη. Δηλήμων· ὁ βλαπτικός. Δηλήσεται· βλάψει, διαφθερεῖ. καὶ Δήλησις ἡ βλάβη. ληστὰς ἐπελθόντας ἐπὶ δηλήσει τῶν βοῶν θεασαμένου. Δηλητήριον· φάρμακον. Δηλιάς· ἡ ναῦς. καὶ ἡ δημήτηρ καὶ κύριον ὄνομα. Δηλιασταί· οἱ εἰς δῆλον ἐξιόντες θεωροί. οὕτω λυκοῦργος. Δήλιος· ὁ ἀπὸ τῆς δήλου. δῆλος γὰρ νῆσος τοῦ ἀπόλλωνος. Δηλονότι. Δήλων ὁραμάτων· καὶ δῆλοι ὁράσεις ἐνύπνια. Δημαγωγεῖ· στρατηγεῖ· ἄρχει τοῦ δήμου. ὃς ἑπτέτης ὢν οὐκ ἔφυσε φράτορας. νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ· τουτέστιν οὐκ ἐνεγράφη εἰς τοὺς φράτορας. καὶ αὖθις· ἐκδημαγωγηθέντας εἰς παρρησίαν. Δημαγωγικός· στρατηγικός. πολύβιος· μολπαγόρας ἀνὴρ λέγειν καὶ πράττειν ἱκανός. κατὰ δὲ τὴν αἵρεσιν δημαγωγικὸς καὶ πλεονέκτης. ὃς μοναρχικὴν ἐξουσίαν ἑαυτῷ περιποιησάμενος, ἀνῃρέθη παρά τινων. καὶ αὖθις· ἡ δημαγωγία δ' οὐ πρὸς μουσικοῦ ἐστιν ἀνδρός. οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους. ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν. ἀριστοφάνης φησί. Δημαγωγός· ἀνδρὸς δημαγωγοῦ μετὰ πείσαντος αὐτόν. τουτέστι τοῦ δήμου ἄρχοντος. ὁ φλαμίνιος ὀχλοκόπος καὶ δημαγωγὸς τέλειος. πρὸς ἀληθινῶν δὲ καὶ πολεμικῶν πραγμάτων χειρισμὸν, οὐκ εὐφυής. Δημάδης· ἀθηναῖος ῥήτωρ καὶ δημαγωγός· πανοῦργος καὶ εὐτυχής. πρότερον ναύτης ὤν, ἔγραψεν ἀπολογισμὸν πρὸς ὀλυμπιάδα τῆς ἑαυτοῦ δωδεκαετίας. ἱστορίαν περὶ δήλου καὶ τῆς γενέσεως τῶν τῆς λητοῦς παίδων. οὗτος κατέλυσε τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς ῥητορικοὺς ἀγῶνας. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ ἀντιπάτρου. Δημάδης· μετὰ ἀντίπατρον βασιλέως, θὴρ ἀνέστησε. δημάδου ναύτου ναύτης καὶ αὐτὸς ναυπηγός, καὶ κρθμ... δὲ τούτου, ἐπιλιπὼν, καὶ ἦν προδότης, καὶ ἐν τούτοις πρὸ παντός. καὶ κτῆμα ἐν βοιωτίᾳ παρὰ φιλίππου δωρεὰν ἔλαβεν. οὗτος δημοσθένει λέγοντι ὑπὲρ ὀλυνθίων ἀντέλεγεν. εὐθυκράτει δὲ τῷ ὀλυνθίῳ ἀτιμωθέντα παρὰ ἀθηναίοις, ἐψηφίσατο ἐπίτιμον εἶναι καὶ πρό-

ξενον Ἀθηναίοις. λέγουσι δὲ διδοὺς ἀρχῆς θορυβηθεὶς ἀπεδήμησεν· ὅτι ἑαυτῶν εἰπὼν ἐστὲ κύριοι ὅτε ἐμοῦ. ἐπέστελλε δὲ Φιλίππῳ. καὶ τὸν υἱὸν ἔπεμπε πρὸς αὐτόν. ἱσταστρόφῃ δ᾽ ἐκ ἠγωνίζετο ὀ-λυμπιάσι καὶ ἐνίκα. ἔγραψε δὲ καὶ ψήφισμα τῷ Φιλίππῳ τοὺς Ἕλληνας ὑπακούειν. ἐν Χαιρω-νείᾳ δὲ αἰχμάλωτος γενόμενος, ἀφείθη. καὶ πρεσβευτὴς ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων ἀπεστάλη. ὅτε ἀνῄει Φίλιππος. δὶς δὲ παρανόμων ἑάλω. ἐπολιτεύσατο δὲ καὶ ἐπ᾽ Ἀλεξάνδρου. Δημά-δης. Λεωκιάδης. Ἀθηναῖος ῥήτωρ. τοῦτον εἰσεποίησεν ὁ πρότερος Δημάδης ὁ καὶ δημαγωγὸς ἀ-πὸ αὐλητρίδος τεχθέντα. πατὴρ δὲ καὶ αὐτὸς Δημέου τοῦ ῥήτορος γέγονε. καὶ ἀπώλετο ῥιφεὶς εἰς τὴν Ἀμφιπόλεως λίμνην ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ Κασάνδρου πατρὸς καὶ διαδόχου.

Δημάρατος. Πατροκλέους ἀπόγονος. ὑποκλεομένους τοῦ Εὐρυσθένους ἀπογόνου. ὃς ἐπί-αν καθεῖλε συμβασιλεύων. ἐκβέβληται ὡς νόθος. διότι τεχθέντος αὐτοῦ καὶ ἀγγελθέντος Ἀ-ρίστωνι τῷ πατρί, λογισάμενος ὁ πατὴρ τὸν ἀπὸ γάμου χρόνου ἐλάττονα δέκα μηνῶν ὄντα, οὐκ ἐμὸς παῖς, ὅτι οὗτός ἐστιν ἔφη. ἐκπεσὼν δὲ εἰς Πέρσας ἀνῆλθε. καὶ τελευτήσαντος Δαρείου, συμπρά-ξας εἰς τὴν βασιλείαν τῷ Ξέρξῃ. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύειν αὐτὸν ἔπεισεν. Δημάρητος. ὄνο-μα κύριον. οἱονεὶ Δημάρατος. Δημαρχία. ὅτε δῆμος ἄρχει. καὶ ὄνομα ἀξιώματος. Δή-μαρχος. ἑκάστου δήμου τῶν ἐν Ἀθήναις ὁ κατάρχων, δήμαρχος ἐλέγετο. οὗτοι δὲ τὰς ἀπογρα-φὰς ἐποιοῦντο τῶν προσόντων ἑκάστῳ δήμῳ χωρίων. ἔτι δὲ καὶ τὰ ληξιαρχικὰ γραμματεῖα, πα-ρ᾽ αὐτοῖς ἦν. ἀλλὰ καὶ συνῆγον τοὺς δήμους ὁπότε δεήσειε. καὶ ψῆφον αὐτοῖς ἐδίδοσαν. καὶ ἐνε-χυρίαζον δ᾽ οὗτοι. Δήμαρχοι. ὁ δῆμος εἰς τὴν προτέραν ἐπανελθὼν εὐκοσμίαν, δημάρχους εἵλε-το, Σικίννιον καὶ Βροῦτον. οἳ τοῖς ὑπάτοις εἰς τὸ αὐτὸ τῆς δυνάμεως καθιστάμενοι ἐνιαυτῷ τε ταύτην καρπούμενοι τὴν ἐξουσίαν, ἐδημαγώγουν τὸ πλῆθος τοῖς καθήκουσιν πολιτεύμασιν. ὄ-νομα δὲ πολιτείας οἱ δήμαρχοι παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, οἱ πρότερον ναύκραροι καλούμενοι. οἷς ἐξῆν ἐνεχυράζειν. καὶ Φερεκράτης. ὑπέλυσε δήμαρχός τις ἐλθὼν εἰς χθ· οἱ κατὰ δῆμον ἄρχον-τες. οὗτοι δὲ διεκόσμουν τὴν ἑορτὴν τῶν Παναθηναίων. Δημαίνετος, ὄνομα κύριον. Δημε-λένδες. ἐλεεινός. Δημεύσας. δημοσιεύσας. Δημηγόρος. ὁ ἐπὶ τοῦ δήμου λαλῶν. Δημή-τηρ. ἡ γῆ. οἱονεὶ γημήτηρ τις οὖσα. ἐπειδὴ ἕδρα πάσης πόλεως ἡ γῆ ἐστὶν ὡς βαστάζουσα τὰς πό-λεις, πλάττεται πυργοφόρος. καὶ αὖθις. ᾤκουν δὲ γῆν εὐδαίμονα μάλιστα καὶ καρποὺς ἐνεγκεῖν ὅσην ἀγαθήν. οἷον ἰλὺν καὶ πολὺν ἔχουσαν. Δήμητρα. ὄνομα θεᾶς. Δημήτριος κατ᾽ ἔτ. ὁ τοῦ Δημήτρος. ὅτι Ἀπολλώνιον βραχέως τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, οὕτω παρὰ Θουκυδίδῃ ἀναγνω-στέον. καὶ Ποσειδώνιον τὸ τοῦ Ποσειδῶνος. ὡς Ἀθήναιον τὸ τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ Διονύσιον. καὶ Δημή-τριον. καὶ πάντα ταῦτα ὁμώνυμα τοῖς ἀνθρωπικοῖς. τὸ δὲ Ποσειδώνιον, δῆλον ὅτι δαει-έων. Δημήτριος. Φανοστράτου. Φαληρεύς. Φάληρον δὲ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς. ὃς τὸ πρῶτον Φα-νὸς ἐκαλεῖτο. φιλόσοφος περιπατητικός. ἔγραφε φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικὰ καὶ πολιτικὰ καὶ περὶ ποιητῶν. ἠκροάσατο δέ, Θεοφράστου. καὶ δημαγωγὸς Ἀθήνησι γέγονε. συνέγραψε δὲ συχνὰ βιβλία. οὗτος δὲ ἦν σφόδρα εὐπρεπής, ὡς καὶ διαβολὴν λαβεῖν ὅτι γέγονεν ἐρώμενος νέ-ος ὤν. καὶ προσαγορευθῆναι ὑπό τινων αὐτὸν Λαμπετὼ καὶ Χαριτοβλέφαρον. εἰς μέγα δὲ ἀρ-θεὶς δόξης καὶ ἐπικρατείας, ὑπὸ τοῦ φθόνου κατεστρατηγήθη. καὶ ἐξελαθεὶς ὑπὸ Ἀθηναίων, εἰς Αἴγυπτον ἦλθεν. καὶ παρὰ τῷ Σωτῆρι Πτολεμαίῳ διατρίβων δηχθεὶς ὑπὸ ἀσπίδος, ἀπέ-θανε. καὶ ἐτάφη ἐν τῷ Βουσιρίτῃ νομῷ πλησίον Διοσπόλεως τῆς ἐν τοῖς ἕλεσι. ὅτι τοῦ πατρὸς ἤδη γεγηρακότος Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ, αἱ τῆς βασιλείας ἐλπίδες εἰς τὴν τούτου διαδοχὴν, ἦ-γον ἅμα τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν τῶν ὄχλων εὔνοιαν. ἦν δὲ τῷ κάλλει καὶ μεγέθει διάφορος. ἔτι δὲ κεκοσμημένος ὅπλοις βασιλικοῖς, εἶχε πολλὴν ὑπεροχὴν καὶ καταπλῆξιν. διὸ εἰς ἐλπί-δας ἁδρὰς ἦγε τοὺς πολλούς. πρὸς δὲ τούτοις πρᾳότης τις ἦν περὶ αὐτὸν ἁρμόζουσα νέῳ βα-σιλεῖ. διὸ εἰς προθυμίαν ἐξεκαλεῖτο πάντας ὥστε καὶ τοὺς ἐκτὸς τάξεως συνδραμεῖν ἐπὶ τὴν ἀ-κρόασιν. συναγωνιῶντας τῇ νεότητι καὶ τῷ μέλλουσιν γίνεσθαι κρίσει διὰ τῆς παρατάξεως. Δη

μήτριος ὁ ἐπικληθεὶς ἰξίων· γραμματικὸς ἀδραμυττηνός. γεγονὼς κατὰ τοὺς αὐγούστου τοῦ καίσαρος
χρόνους. ὃς διέτριψεν ἐν περγάμῳ. ἐπεκλήθη δὲ τοῦτο ὡς μέν τινες διότι λεπίδας χρυσᾶς κλέ-
ψας ἐκ τῶν ἐν ἀλεξανδρείᾳ τῆς ἥρας ἀγάλματος ἐφωράθη· ὡς δὲ ἄλλοι ὅτι πάλιν ἀπούλησεν τὴν εἰπεῖν δέον
φιλότιμον τὸ δρᾶμα ἔχον τὸν ἰξίονα. ἕτεροι δὲ ὅτι τῷ διδασκάλῳ ἀριστάρχῳ ἀντήρισεν ὥσπερ
ὁ ἰξίων τὴν εὐεργετήσασαν αὐτὸν τοῖς θεοῖς ἀχαριστεῖν ἐπεχείρησεν. ἔγραψε δὲ περὶ τῶν εἰς μι ληγόν-
των ῥημάτων· καὶ ἄλλα περὶ ἀντωνυμιῶν· εἰς ὅμηρον ἐξήγησιν· εἰς ἡσίοδον ὁμοίως. Δημή
τριος ὁ ἀντιγόνου καὶ πτολεμαῖος ὡμολόγησαν φιλίαν σφίσιν ἐνσπόνδους εἶναι ἐπ᾽ ἐλευθερώσει
τῆς πάσης ἑλλάδος· καὶ ἐπὶ τῷ τὴν ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν. καὶ ἅμιλλα ἦν αὐτοῖς ὁπότερος μᾶλλον
τὰ δόξαντα ἔργῳ ἐμπεδώσει. καὶ ὁ μακεδονικὸς ἄρχων οὐ διὰ σχολαιότητος ἀφικνεῖται. καὶ τήν
τε ἐς μουνυχίαν οὖσαν φρουρὰν ἐκβάλλει. καὶ διονύσιον τὸν ἐπιτεταγμένον αὐτῇ κτείνει. καὶ δη-
μήτριον τὸν φαληρέα μεθίστησιν. ὃς δὴ τὰς ἀθήνησιν ἦγεν εἰς ὀλιγαρχίαν καὶ αὐτονομεῖσθαι κα-
θότι πρότερον ἀθηναίοις τε καὶ μεγαρεῦσιν ἔδωκε. φυλάττειν τε ὅσα ἦν σφίσιν ἐκ τοῦ εἰς τὸ ἀρχαῖον
πολιτείας νόμιμα. ὁ δὲ πτολεμαῖος ἅτε διαφερόντως τρόπου πραότητι καὶ φιλανθρωπίαν
ἔργοις δηλώσας, ἐπῆρε τοὺς ἕλληνας τῇ τοῦ ἐλευθεροῦσθαι ἐλπίδι ἐνδιδόναι σφᾶς ἐπὶ μᾶλλον.
ἐπεὶ καὶ τὰ ἐφολκὰ τῶν λόγων, καὶ ὧν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν ἐποίει πιστεύοντας ὡς ἐπὶ σαφεῖ τῇ ἑλ-
λήνων ἐλευθερώσει. καὶ οὐκ ἀρχῆς ἐπιθυμίᾳ τὰ πραττόμενα γίγνοιτο. αὐτονόμους τε δὴ τὰς πλεί-
στας τῶν ἑλληνίδων πόλεων ἀφίησι. καὶ τὰς ἰσθμιάδας σπονδὰς ἐπέστελλε. κελεύων οἷα ἐπ᾽
ἐλευθερώσει θαλλοφοροῦντας θεωρεῖν ἐς τὰ ἴσθμια. ἄρας δὲ ἐντεῦθεν ἀπέπλευσεν ἐπ᾽ αἰγύ-
πτου λεωνίδην ἐπὶ τῇ ἑλληνικῇ ἀρχῇ ἐπιστήσας. ἐν λιβύῃ δὲ πάσης ἐκράτησεν. ὀφέλλα τοῦ κυρηναίου
δυνάστου πρὸς ἀγαθοκλέους κατὰ σικελίαν ἀναιρεθέντος δόλῳ. διέμεινε δὲ ἄρα οὐκ ἐπὶ πολὺ
πτολεμαίῳ καὶ δημητρίῳ ἡ ὁμολογία τῆς ξυμβάσεως πέρι. Δήμιον· δημόσιον. Δημι
όπρατα· ἃ ὁ δῆμος πιπράσκει· τὰ δημόσια πιπρασκόμενα ἐκ δημεύσεως καὶ τῶν δημοσιουμέ
νων διὰ κλέωνα. ἀριστοφάνης· ἐπιπάσας λείξας δημιόπραθ᾽ ὁ βάσκανος. Δήμιος· ὁ κολά-
ζων τοὺς παρανόμους. Δημιουργεῖ· αἰτιατικῇ τὰ μὴ ὄντα ποιεῖ. καὶ δημιουργία. Δημιουρ-
γὸς χειροτέχνης· ὁ τὰ μὴ ὄντα ποιῶν δημώδη ἐργαζόμενος εἴδη. δημιουργὸς ἄγριος καὶ μηκέτι
δέχεσθαι τοὺς κατ᾽ ἔτος ἐκπεμπομένους κορινθίων ἐπιδημιουργοὺς κελεύοντες ἑαυτόν τε παρέ-
χων ὑπόδειγμα ὥσπερ οἱ πλαστικώτεροι τῶν δημιουργῶν τὸν χαλκὸν ἄμορφον παραλαβόντες καὶ
ἀειδέστερον εἰς μορφὴν ἐκτείνουσι καὶ κατασχηματίζουσι. Δημιουργοὶ οἱ κεραμεῖς οἱ σκευοποι
οί. δημιουργοὺς ἐκάλουν καὶ τὰς νῦν λεγομένας ὑπονυμφίδας τουτέστι τὴν παρεστῶσαν τῇ νύμ
φῃ γυναῖκα. ὅθεν ἐστὶ καὶ μενάνδρῳ δημιουργός. κοινῶς δὲ ἔλεγον δημιουργοὺς τοὺς τὰ δημόσια ἐρ
γαζομένους. ποτὲ δὲ καὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας. ἀριστοφάνης εἰρήνῃ. καὶ δημιουργικῶς· ἀντὶ τοῦ τεχνο
νικῶς. Δημιουργοὶ γάρ οἱ τέκτονες· οἱ παλαιοὶ δημιουργοὶ συμμεμυκότας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐποίουν.
ὁ δὲ δαίδαλος ἀνεπέτασεν αὐτοὺς καὶ τοὺς πόδας διέστησε. καὶ ὅμηρός φησιν· ὃς χερσὶν ἠπίστατο
δαίδαλα πάντα τεύχειν. Δημοβόρος· ὁ τὰ δημόσια ἐσθίων. Δημογέροντες· οἱ τοῦ δήμου
ἐντιμότατοι. Δημοδόκος· ἀοιδός. ζήτει ἐν τῷ ἀοιδός. Δημόθοινα καὶ δημοθοινία ἡ τοῦ δήμου εὐω
χία καὶ θυσία. Δημοκήδης καλλιφῶντος ἱερέως ἐν κνίδῳ γενομένου ἀσκληπιοῦ κροτωνιάτης
ἰατρός· ὃς ἐν αἰγίνῃ ἰάσατό τε καὶ ἔγημε. καὶ πολυκράτην τὸν σάμου τύραννον ἰάσατο ἐπὶ χρυ
σίου ταλάντοις δύο. καὶ ὑπὸ δαρείου τοῦ πέρσου μετεπέμφθη. καὶ συνεγένετο αὐτῷ χρόνον ἱκανόν. ἔ
γραψεν ἰατρικὸν βιβλίον. ὅτι δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἐν ἄγρῃ θηρῶν ἀποθρώσκων ἀπὸ ἵππου, ἐστράφη τὸν
πόδα. καὶ κως ἰσχυροτέρως, ὁ γάρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησεν ἐκ τῶν ἄρθρων. νομίζων δὲ καὶ πρότερον
περὶ ἑωυτὸν ἔχειν τοὺς δοκέοντας αἰγυπτίων εἶναι πρώτους τὴν ἰατρικήν, τούτοισιν ἐχρῆτο. οἱ δέ,
στρεβλοῦντες καὶ βιώμενοι τὸν πόδα, κακὸν μεῖζον ἐργάζοντο. ἐφ᾽ ἑπτὰ μὲν δὴ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ
νύκτας ὑπὸ τοῦ παρεόντος κακοῦ ὁ δαρεῖος ἀγρυπνίῃσι συνείχετο. τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρῃ ἔχοντί οἱ
φλαύρως παρακούσας τις πρότερον ἔτι ἐν σάρδισι τοῦ κροτωνιήτεω δημοκήδεος τὴν τέχνην, ἀγγέλ
λει τῷ δαρείῳ. ὁ δέ, ἄγειν μιν τὴν ταχίστην παρ᾽ ἑωυτὸν ἐκέλευε. τὸν δὲ ὡς ἐξεῦρον ἐν τοῖσιν ὀροίτεω

ἀνδραποδίοισιν ὅκου δὴ ἀπημελημένον, παρῆγον ἐς μέσον πέδας τε ἕλκοντα καὶ ῥάκεσιν ἐσθημένον. σταθέντα δὲ ἐς μέσον ἠρώτα ὁ Δαρεῖος τὴν τέχνην εἰ ἐπίσταιτο. ὁ δὲ οὐκ ὑπεδέχετο, ὀρρωδέων μὴ ἑωυτὸν ἐκφήνας τὸ παράπαν τῆς Ἑλλάδος ᾖ ἀπεστερημένος. κατεφάνη τε τῷ Δαρείῳ τεχνάζειν ἐπιστάμενος. καὶ τοὺς ἀγαγόντας αὐτὸν ἐκέλευσε μάστιγάς τε καὶ κέντρα παραφέρειν εἰς τὸ μέσον. ὁ δὲ ἐνθαῦτα δὴ ὦν ἐκφαίνει φάς, ἀτρεκέως μὲν οὐκ ἐπίστασθαι, ὁμιλήσας δὲ ἰητρῷ φλαύρως ἔχειν τὴν τέχνην. μετὰ δέ, ὡς ἐπέτρεψεν Ἑλληνικοῖσι ἰήμασι χρεώμενος, καὶ φάρμακα ἰσχυρὰ προσάγων ὕπνου τε μεταλαγχάνειν ἐποίεε. καὶ ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ ὑγιέα μιν ἐόντα ἀπέδεξεν. οὐδαμὰ ἔτι ἐλπίζοντα ἀρτίπουν ἔσεσθαι. τοῦτό φησιν Ἡρόδοτος ὁ λογοποιός, ἔτι καὶ Ἀτόσσῃ τῇ Κύρου μὲν θυγατρί, Δαρείου δὲ γυναικὶ ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἔσχε φῦμα. μετὰ δὲ ἐκραγὲν ἐνέμετο πρόσω. ὅσον μὲν δὴ χρόνον ἦν ἔλασσον, ἡ δὲ κρύπτουσα καὶ αἰσχυνομένη, ἔφραζεν οὐδενί. ἐπείτε δὴ ἐν κακῷ ἦν, μετεπέμψατο τὸν Δημοκήδην. καὶ οἱ ἐπέδεξεν. ὁ δὲ φὰς ὑγιέα ποιήσειν ἐξορκοῖ μιν ἦ μήν οἱ ἀντυπουργήσειν ἐκείνην τοῦτο ὃ ἂν αὐτῆς δεηθῇ. δεήσεσθαι δὲ οὐδενὸς τῶν ὅσα ἐς αἰσχύνην φέρει. καὶ ᾐτήσατο τὴν εἰς Ἑλλάδα ἄφιξιν. Δημοκλείδας. ξένους καὶ μοιχούς. τοιοῦτος ὁ Δημοκλῆς. Δημοκοπεῖν καὶ ἑλληνοκοπεῖν. Πολύβιος. ὁ δὲ Περσεὺς τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν ἀνανεωσάμενος ἑλληνοκοπεῖν ἐπεβάλλετο. λέγεται καὶ δημοκοπία ἡ δοξοκοπία. ὑφ' ἧς τοὺς αἱροῦνται ἐκ δόξης πολεμικῆς λώϊον ἢ ἐκ δὲ δημοκοπίας πρύτανιν. Δημόκηρυξ ὁ στωμύλος. Δημοκρατία. ὅτι Πολύβιός φησιν ὡς δημοκρατία ἐπανελομένη τοὺς ἐπιβουλεύοντας οὐκ ἔτι μισθοφόροις τηρεῖ τὴν ἑαυτῆς ἐλευθερίαν. Δημόκριτος Ἡγησιστράτου. οἱ δέ, Ἀθηνοκρίτου. ἢ Δαμασίππου. γεγονὼς ὅτε καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος κατὰ τὴν οζ' ὀλυμπιάδα. οἱ δὲ κατὰ τὴν π' φασίν. Ἀβδηρίτης ἐκ Θρᾴκης φιλόσοφος μαθητὴς κατὰ τινὰς Ἀναξαγόρου καὶ Λευκίππου. ὡς δέ τινες καὶ μάγων καὶ Χαλδαίων Περσῶν. ἦλθε γὰρ καὶ εἰς Πέρσας καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰγυπτίους. καὶ παρ' ἑκάστοις ἐπαιδεύθη σοφά. εἶτα ἐπανῆλθε καὶ τοῖς ἀδελφοῖς συνῆν Ἡροδότῳ καὶ Δαμάστῃ. ἦρξε δὲ καὶ ἐν Ἀβδήροις διὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν τιμηθείς. μαθητὴς δὲ αὐτοῦ διαφανὴς ἐγένετο Μητρόδωρος ὁ Χῖος. οὗ πάλιν ἀκροαταὶ Ἀνάξαρχος καὶ Ἱπποκράτης ὁ ἰατρός. ἐπεκλήθη δὲ σοφία ὁ Δημόκριτος καὶ γελασῖνος διὰ τὸ γελᾶν πρὸς τὸ κενόσπουδον τῶν ἀνθρώπων. γνήσια δὲ αὐτοῦ βιβλία εἰσὶ δύο. ὅ τε μέγας διάκοσμος. καὶ τὸ περὶ φύσεως κόσμου. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιστολάς.

Δημόκριτος. Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης οὐκ ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. ἀλλὰ τοσαύτης πόλεως ὑπερεφρόνησεν. οὐκ ἐκ τοῦ τόπου λαβεῖν δόξαν βουλόμενος. ἀλλὰ τῷ τόπῳ δόξαν περιθεῖναι προελόμενος, ἐλθόντα Ἱπποκράτην πρὸς Δημόκριτον κελεῦσαι κομισθῆναι γάλα. καὶ θεασάμενον τὸ γάλα, εἰπεῖν αἰγὸς εἶναι πρωτοτόκου καὶ μελαίνης. καὶ τὴν ἀκρίβειαν αὐτοῦ θαυμάσαι τὸν Ἱπποκράτην. ἀλλὰ καὶ τὴν κόρην τὴν μετὰ Ἱπποκράτους, πρὸς αὐτὸν ἐλθοῦσαν. τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἀσπάσασθαι οὕτω. χαῖρε κόρη. τῇ δὲ ἐχομένῃ χαῖρε γύναι. καὶ ἦν ἡ κόρη τῆς νυκτὸς διεφθαρμένη. ἤδη δὲ ὑπεργήρων ὄντα πρὸς τῷ καταστρέφειν εἶναι. τὴν οὖν ἀδελφὴν λυπεῖσθαι ὅτι ἐν τῇ τῶν θεσμοφορίων ἑορτῇ μέλλει τεθνήξεσθαι. καὶ τῇ θεῷ τὸ καθῆκον αὐτὴν οὐ ποιήσαι. τὸν δὲ θαρρεῖν εἰπεῖν. καὶ κελεῦσαι αὐτῷ προσφέρειν ἄρτους θερμοὺς ὁσημέραι. τούτους δὴ τοῖς ῥισὶ προσφέρων διεκράτησεν ἑαυτὸν εἰς τὴν ἑορτήν. ἐπεὶ δ' παρῆλθον αἱ ἡμέραι, τρεῖς δὲ ἦσαν, ἀλυπότατα τὸν βίον προήκατο.

Δημόκοινον δημόσιον. τὸ τοῦ δημοσίου. καὶ δημόκοινος δημόσιος βασανιστής. ἢ ὁ δήμιος. Δημονικάδης ὄνομα κύριον. Δημοποίητος ὁ ὑπὸ τοῦ δήμου εἰσποιηθεὶς καὶ γεγονὼς πολίτης. Περικλῆς γὰρ ὁ Ξανθίππου νόμον γράψας τὸν μὴ ἐξ ἀμφοῖν ἀστῶν πολίτην μὴ εἶναι, οὐ μετὰ μακρὸν τοὺς γνησίους ἀποβαλὼν, ἄκων δὲ στένων καὶ λύσας τὸν ἑαυτοῦ νόμον καὶ ἀσχημονήσας, ἐλεεινῶς ἅμα καὶ μισητῶς ἔτυχεν ὧν ἠβούλετο. ὅμως γε μὴν ἀντιβολοῦντος καὶ δικάσαντος τοὺς ἐντεῦθεν ζῶντας, ὀψὲ καὶ μόλις τὸν νόθον οἱ παῖδα τὸν ἐξ Ἀσπασίας τῆς Μιλησίας, ἐποίησε δημοποίητον. δημοποίητος οὖν ὁ φύσει ξένος. ὑπὸ τοῦ δήμου δέ, πολίτης γεγονώς. Δῆμος. παρὰ Ἀριστοφάνει, ἡ κώμη. ἢ νῆσος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον. ἔκτοσθε τειχέων προσέπιπτον ἐς τὸν δῆμον ἐλθών. Δημὸς τὸ λίπος. δημοῦ βοείου θεῖον ἐξωπτημένον. σκεπάσματι μετὰ ἐγκεφάλου

γινόμενον ἐν τοῖς θρίοις, τουτέστι τοῖς φύλλοις τῆς συκῆς. Δημοσθένης Ἀθηναῖος, υἱὸς Δημο-
σθένους καὶ Κλεοβούλης, ῥήτωρ, τὸν δῆμον Παιανιεύς. ἐπιμελὴς μᾶλλον ἢ εὐφυής, ὡς Ἕρμιπ-
πος ἱστορεῖ. καὶ τὰς ἡδονὰς ἀκόλαστος, ὡς αὐτός φησιν. ὅθεν καὶ νέος μὲν ὢν Βάταλος ἐ-
κλήθη, ὡς γυναικείᾳ ἐσθῆτι πολλάκις χρησάμενος. Ἀργᾶς δὲ μετὰ τὸ εἰς ἄνδρας τελέσαι. ὅ
ἐστιν ὄνομα ὄφεως. ἐπεθύμησε δὲ ῥητορικῆς, Καλλίστρατον θεασάμενος τὸν ῥήτορα ὑπὸ ὡ-
ρωπίων λέγοντα. διήκουσε δὲ τοῦ Ἰσαίου τοῦ Ἰσοκράτους μαθητοῦ. καὶ τοῖς λόγοις ἐχρῆτο Ζωΐλου τοῦ
Ἀμφιπολίτου σοφιστεύοντος ἐν Ἀθήναις καὶ Πολυκράτους καὶ Ἀλκιδάμαντος τοῦ Γοργίου μαθη-
τοῦ. καὶ αὐτοῦ μέντοι Ἰσοκράτους. συνεφιλολόγησε δὲ Αἰσίωνι τῷ Ἀθηναίῳ καὶ Θεοπόμπῳ τῷ Χίῳ φι-
λοσόφῳ. διηκροάσατο δὲ καὶ Εὐβουλίδου τοῦ διαλεκτικοῦ καὶ Πλάτωνος. ἐτελεύτησε φυγὼν εἰς Κα-
λαυρείαν ἐν τῷ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερῷ διὰ τὸν Μακεδόνα Ἀντίπατρον. προσενεγκάμενος φάρμακον
τὸ ἐν τῷ δακτυλίῳ, ἔτη βιώσας δύο καὶ ἑξήκοντα. Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ. ἀνὴρ ἦν γνῶναί τε καὶ
εἰπεῖν ὅσα ἐνθυμηθείη δυνατώτατος γενόμενος. ὅθεν καὶ δεινότατος ἔδοξε τῶν καθ' αὐτόν. οἷα δὴ
ἱκανώτατος τὸ ἀφανὲς εἰκάσαι καὶ τὸ γνωσθὲν ἐξηγήσασθαι. καὶ ἐν οἷς ὑπὲρ τῶν κοινῶν λέγειν τι
ἢ πράττειν ἐπεχείρησε καιρῷ μὲν ἐπιτηδείῳ οὐ μάλα ἐχρήσατο ἐς δόξαν τῶν δημαγωγούντων.
πλεῖστα δὲ εἷς ἀνὴρ οὗτος τῶν καθ' αὐτὸν Ἀθηναίων, καὶ τοῖς Μακεδόνων τυράννοις σὺν παρρησίᾳ ἀν-
τειπών. παρὰ τοῖς δὲ ἀδωρότατος ἔδοξεν εἶναι. ὅτε δὴ συνέβαινε τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν οἷ-
α δὴ τῶν κερδῶν ἐφιεμένους μᾶλλον τοῦ ὑπὲρ τὸ κοινὸν λυσιτελοῦντος, ἐξωνηθέντας χρημάτων
δόσεσι τὸ κατὰ σφᾶς ὡς ἐδόκουν ἐν τῷ παραυτίκα κέρδους τοῦ σφετέρου εἵνεκα πρὸ τοῦ ἐς τὰ κοι-
νὰ συμφέροντος τίθεσθαι. ὅθεν αὐτῷ καὶ ἐφ' οἷς ὕστερον ᾐτιάθη συνιόντες οἱ Ἀθηναῖοι, κατεδέξαν-
τό τε αὖθις καὶ ἐν πᾶσι τῷ συμβούλῳ ἐχρήσαντο. καὶ αὐτῷ ἡ τελευτὴ γενναία ἐπιγενομένη μάλιστα ἐς
μεταμέλειαν ἤγαγεν αὐτοὺς οὐκ ἀφανῆ τῶν γνωσθέντων. οὐ πολλῷ γοῦν ὕστερον ἢ ἐξαγγελθῆναι
τεθνηκότα Δημοσθένην μετεγίνωσκον ἐφ' οἷς δέει τῶν Μακεδόνων μᾶλλον ἢ γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ ἐ-
κεῖνον. καὶ ἀτέλειάν τε τῷ πρεσβυτάτῳ γένει τοῦ Δημοσθένους ψηφίζονται καὶ χαλκοῦν εἶναι αὐ-
τὸν ἐν ἀγορᾷ. καὶ ἐλεγεῖα τῇ βάσει τοῦ ἀνδριάντος ἐπέγραψαν. εἴπερ ἴσην ῥώμην γνώμῃ Δημόσθε-
νες εἶχες, οὔποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν Ἄρης Μακεδών. Δημοσθένης μαχαιροποιὸς Παιανιεύς. οὗ
Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ. ὀρφανὸς καταλειφθεὶς ἐπιτρόπους ἔσχε τρεῖς, Ἄφοβον, Δημοφῶντα, Θηρι-
πίδην. ὧν ἀμελούντων αὐτοῦ καὶ τῆς οὐσίας, αὐτὸς αὑτὸν ἐνεχείρισε διδασκάλῳ Ἰσαίῳ. φιλόπονος
δὲ οὕτως ἦν ὥστε φασὶν ἑαυτὸν οἴκοι καθείρξαντα, ἑαυτοῦ ξυρῆσαι τῆς κεφαλῆς μέρος, ἵνα μή-
τε προΐοι μήτε δέχοιτό τινα. παιδευθεὶς δὲ εἷλε τῆς ἐπιτροπῆς τοὺς ἐπιτρόπους. σοφιστεύειν βουλη-
θεὶς ἀπέστη διαβληθεὶς ἐπὶ Μόσχῳ μειρακίῳ τῶν εὐγενῶν. λογογραφεῖν δὲ ἀρξάμενος διεβλή-
θη πάλιν ὡς ἐναντίους λόγους ἐκδοὺς Ἀπολλοδώρῳ καὶ Φορμίωνι. καὶ τούτου οὖν ἀποστὰς ἤρξατο
πολιτεύεσθαι. τραυλὸς δὲ ὢν καὶ τὸν ὦμον ἀπρεπῶς ἐκίνει καὶ τὴν ἀκοὴν ἀσθενὴς καὶ τὸ πνεῦμα
οὐ διαρκής. ἅπερ ἀσκήσει διωρθώσατο. τήν τε ὑπόκρισιν οὐκ ὢν ἄκρος ὑπ' Ἀνδρονίκῳ καὶ ταύτην ἐξή-
σκησεν. ἐχορήγησε δὲ καὶ ἐτριηράρχησε καὶ αἰχμαλώτους ἐλύσατο καὶ θυγατέρας συνεξέδωκεν. ὅτε δὲ
ἐχορήγει τυπτηθεὶς ὑπὸ Μειδίου τρισχιλίαις ὥς φασιν ἐπείσθη. καὶ Δημαίνετον ἀνεψιὸν γραψά-
μενος τραύματος ὥς φασι, διελύσατο. αἰτησάμενος δὲ Χαυρίου τοῦ στρατηγοῦ γυναῖκα. Χαυρίου τελευ-
τήσαντος, Κτησίππου θυγατέρα ἔγημεν. ἐπολιτεύσατο δὲ ἐπὶ Φιλίππου. οὗ Θηβαίοις ἐπιόντος, πείθει συμ-
μαχῆσαι. καὶ ἐπὶ Χαιρώνειαν ἡττῶνται, χιλίων ἀποθανόντων καὶ δισχιλίων αἰχμαλώτων. ἀγαπητὴν
δὲ σχὼν θυγατέρα τελευτήσασαν ἐπένθησε. καὶ ἑβδομαίου τοῦ πάθους ὄντος, ἀπελθόντος ἀνῃρῆσθαι
Φίλιππον ὑπὸ Παυσανίου, μετημφιάσατο καὶ τοῖς θεοῖς ἔθυσεν. ἐπολιτεύσατο δὲ καὶ κατὰ Ἀλεξάν-
δρου τοῦ Φιλίππου. οὗ Ἅρπαλος πολλὰ νοσφισάμενος χρήματα ὡς Ἀθηναίους κατέφυγεν. ὧν καὶ δὴ
Δημοσθένης εἰληφέναι μέρος ἔδοξε. καὶ ἔφυγεν εἰς Τροιζῆνα. Ἀλεξάνδρου δὲ ἐν Βαβυλῶνι τελευτή-
σαντος, ὁ Δημοσθένης κατῆλθε κληθείς. Ἀντίπατρος δὲ ἄρξας τῶν Ἑλλήνων, πέμψας ἐξαιτεῖ τοὺς
δέκα ῥήτορας, ἐκδόντων Ἀθηναίων. ὁ Δημοσθένης εἰς Καλαυρείαν ἔφυγεν. Ἀρχίας δὲ ὁ ὑποκριτὴς ἀπο-
σταλεὶς ἐπ' αὐτὸν ὑπ' Ἀντιπάτρου, βίᾳ ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Ποσειδῶνος οὐκ ἄσυλον. ὁ δὲ ὑπὸ τῆς φρε-

γιδι φάρμακον ἔχων μυζήσας ἀπέθανε. Δημοσθένης Θρᾷξ· οὗτος ἔγραψε μετάφρασιν Ἰλιάδος πεζῷ λόγῳ. καὶ ἐπιτομὴν τῆς διαμάχης τοῦ Ἡρακλεώτου περὶ διθυραμβοποιῶν. μετάφρασιν εἰς τὴν Ἡσιόδου θεογονίαν. Δημοσίᾳ αἰτιατικῇ. δωρεὰν ἐργάζομαι. Ἀριστοφάνης, ἀλλ' ὦ πόνηρ' οὐ δημοσιεύων τυγχάνω. οἱ τὰ δημόσια χειροτονούμενοι ἰατροὶ καὶ δημόσιοι, προῖκα ἐθεράπευον. οἷον οὐ κοινῇ ἐπιστάμενος ἀλλ' ἐμαυτῷ καὶ μόνῳ καὶ ἀμισθὶ οὐ μεταδίδωμί σοι. Δημόσιον τὸ τοῦ δήμου. Δημόσιος. δημοσίους ἔλεγον τοὺς τῆς πόλεως δούλους. ἡ βασιλεία κτῆμα τῶν κοινῶν. ἀλλ' οὐ τὰ δημόσια τῆς βασιλείας κτήματα. διὸ τὰς ἐξ ἀνάγκης καὶ μεθ' ὕβρεως εἰσπράξεις ὥσπερ τυραννικὰς ἀκολασίας μισεῖν δεῖ. τὰς δὲ σὺν λόγῳ καὶ φιλανθρωπίᾳ τῶν εἰσφορῶν ἀπαιτήσεις ὥσπερ κηδεμονίας τιμᾶν. Δημοσίων πραγμάτων διοικητής. οἷον φροντιστὴς χορηγίας, τριηραρχίας καὶ τῶν τοιούτων. ἰδίως δέ. οἷον εἰ ἀδικοῖτό τις καὶ δικάζοιτο πρός τινα, αὐτὸς ἐφρόντιζεν. ἀπεχθάνη δὲ διότι ἀλλοτρίοις πράγμασιν ἐπιχειροῦντες μισοῦνται. Δημοσιώνης. ὁ τελώνης. οἱ μὲν ἄλλοι ἀποδοχῆς ἐτύγχανον. οὗτος δὲ δοκῶν εἶναι δημοσιώνης παρεθεωρεῖτο. Δημοτελῆ. δημοσίαν. δημοτελῆ καὶ δημοτικὰ ἱερὰ διέφερον ἀλλήλων καὶ τῶν ὀργεωνικῶν καὶ τῶν γεννικῶν. Δημοτελῶς. παντὶ τῷ δήμῳ. Δημοτευόμενος μετὰ τῶν δημοτῶν φησὶ Δημοσθένης. Δημοτεύεσθαι ἐστὶ τὸ τοῦ δεῖνος δήμου κοινωνεῖν καὶ χρηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ.

Δημότης. πολίτης. Δημοτικὰ τὰ τοῖς πολλοῖς ἐμπρέποντα. ὁ δὲ ἔλεξε δημοτικὰ τοῦ λόγου. ὁρᾷ τε μὲν μεσιτείας δεόμενον. Δημοῦσθαι. δημοκοπεῖν. καὶ ἀντιπαίζειν. Δημοφάνης ὄνομα κύριον. Δημόφιλος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως. οἷος ἐμπεσὼν ὁ μῦς σύμπαν φύρειν ἐν κόσμῳ φέρεσθαι ὥσπερ ἄτακτος χειμάρρους πολλὴν ἐν τοῖς λόγοις τὸν συρφετὸν ἄγων ὥσπερ εἴποι τις. ἐν γοῦν τοῖς σωζομένοις ὑπομνήμασιν αὐτοῦ τῆς γεγονυίας δημηγορίας ἔνθα καὶ μᾶλλον εἰκὸς ἦν ἀσφαλείας αὐτὸν φροντίδα θέσθαι τινά. ὡς ἐπιγράφοις ἀναλαμβανομένων τῶν λεγομένων, ἐν τούτοις γοῦν ἄλλα τε πολλὰ διέλκεται ἄναρθρα. διαρρήδην τε ἐν τοῖς περὶ πατρὸς καὶ υἱοῦ λόγοις. φησὶ γὰρ υἱὸς μὲν πατρὸς θελήσει γεγένηται μόνος ἀχρόνως. ἀμεσιτεύτως. ἵνα διάκονος γένηται καὶ ὑπηρέτης βουλημάτων τοῦ πατρός. ἐπειδὴ γὰρ ὁ προγνώστης ὢν θεὸς ἀεὶ ἔμελλε πράττειν ἀδύνατα ἦν τῆς ἀκράτου τάξεως τὸ μέλλον ἐξ αὐτῆς ποιεῖν θεοῦ ἐν τῷ γίνεσθαι μέλλοντα. ἢ γὰρ ἔδει αὐτὰ πάντα θεοὺς γίνεσθαι πρὸς ἀξίαν τοῦ ποιοῦντος καὶ ἐκ τούτων ἔμελλον εἶναι θεοί, ἔδει καὶ τὰ γινόμενα λύεσθαι ὥσπερ κηρὸν πυρὶ θερμῷ προσαγόμενα. γέγονε μὲν οὖν μεσίτης τῶν τε ἐσομένων καὶ τοῦ γεγεννηκότος αὐτὸν θεοῦ, ὁ υἱὸς ἵνα συντάξας ἑαυτὸν καὶ συγκαταβαίνων τοῖς γινομένοις ἀποτελέσειε τὸ βούλημα τοῦ πατρὸς καὶ μεσίτης γένηται τοῦ θεοῦ καὶ ἡμῶν τῶν δι' αὐτοῦ γινομένων. ἐλάνθανε διὰ τούτων θεοῦ τὸν ὅλον ἀσθένειαν καὶ βασκανίαν καταψευδόμενος. καὶ τὸν υἱὸν πάντων τῶν κτισμάτων ἀποφαίνων καταδεέστερον. ὁ μὲν γὰρ ἀσθενὴς ἂν ἦν κατὰ Δημόφιλον εἰ βουληθεὶς. ἔπειτα ἀπόρως εἶχε τοῖς πᾶσι τὸ εἶναι δωρήσασθαι. φθόνου δ' οὐκ ἀπήλλακτο ἄν. εἰ ἐξὸν αὐτῷ θεοὺς τὰ πάντα ποιεῖν. ὁ δέ, ἐφαίνετο μηχανώμενος ὅπως μὴ τῶν αὐτῷ τύχῃ τὰ γινόμενα τῆς ἀξίας. τοῦ δέ γε υἱοῦ παιδὸς οὐκ ἦν τῶν κτισμάτων οὐδὲν ὃ μὴ ἄμεινον ὑπάρχειν ἐλέγχθη ἄν, εἴπερ γε καὶ δι' αὐτοῦ ἐκεῖνον ἔτυχε γεγονός, ἀλλὰ διακονοῦν καὶ χρεία τῆς τούτου γενέσεως. ἅπαν γὰρ τὸ διά τινος γινόμενον χρείᾳ, ἔλαττον ὑπάρχει ἐκείνου ἂν ἀνάγκη δι' ἃ πρὸς εἶναι τυγχάνει. καὶ ἄλλα δὲ ληρώδη πολλά. Δημοφῶν ὄνομα κύριον. Δημοχάρης ἀδελφιδοῦς Δημοσθένους. περὶ οὗ Τίμαιος φησὶν ἡταιρηκέναι μὲν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος. οὐκ εἶναι δὲ ἄξιον τὸ ἱερὸν πῦρ φυσᾶν. ὑπερβεβηκέναι δὲ τοῖς ἐπιτηδεύμασι τὰ Βότρυος ὑπομνήματα καὶ Φιλαινίδος καὶ τῶν ἄλλων ἀναισχυντογράφων. Πολύβιος δὲ λέγει πρὸς Τίμαιον. ταύτην δὲ τὴν λοιδορίαν καὶ τὰς ἐμφάσεις, οὐχ οἷον ἄν τις διέθετο πεπαιδευμένος ἀνήρ, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἀπὸ τέλους ἀκριβοῦς σώματος εἰργασμένων οὐδεὶς. οὐδ' ἵνα πιστὸς φανῇ κατὰ τὴν αἰσχρολογίαν καὶ τὴν ἄλλην ἀναισχυντίαν. καὶ προσκατεψεύσατο τἀνδρός, κωμικόν τινα μάρτυρα προσεπισπασάμενος ἀνώνυμον. ἠξιώθη δὲ Δημοχάρης καὶ στρατηγίας παρ' Ἀθηναίοις καὶ τῶν ἄλλων τιμῶν. ὧν οὐδὲν ἂν αὐτῷ συνεξέδραμε ταῖς αὐταῖς ἀτυχίαις παλαίοντι. Δημώ. ὄνομα κύριον. ἐξένισεν ἡ παθὼ τὴν Δημώ. Δημῶ δὲ τῷ λίπει. Δημοδέστερος. ἀσχημονέστερος. διὰ τὸ

ἐν ᾧ ἐλαττοῦται γινόμενον διὰ τὸν δῆμον. Δημῶναξ ὄνομα κύριον. Δημοφελὴς, δήμου ὠφελῶν. Δὴν ἐπίρρημα ἐπὶ πολὺν χρόνον. Δηνάριον· εἶδος ἀργυρίου. ὁ λῃστὴς ἴσην ἔχων ἰσχύν. Δηναδίπλεα, ἃ Ῥωμαῖοι δωρεὰ βασιλικὴ στρατιώταις διδόμενα. Δηναιὸν δ' ἐνιαύσιον· τὸ μακροχρόνιον καὶ δηναιὸν ἐπὶ πολὺν χρόνον. Δῆνος· βούλευμα. Δηόμενος· ἐρειπόμενος. Δηοῦν· πολεμεῖν· πορθεῖν. δηιοῦν δέ, διέκοπτον· ἐπιζωσικόν. Δηὼ δηοῦς κλίνεται· ἡ δημήτηρ. Δηώσας· πραιδεύσας ἀνελὼν κατεπιτονως(?). Δῆπου· ὡς δή. Δήπουθεν· δηλονότι. ἢ ἔκ τινος τόπου.

Δηριάασθον. Δηρινώμενος, ὁ ψινώμενος(?). ἔστι δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκή. Δῆρις δήριος· δηρεισθαι μάχην ἢ φιλονεικίαν. ἐν ἐπιγράμματι· μέλλον ἄρα στυγερὰν καὶ ἐγώ ποτε δῆριν ἀρκ... ἐκπρολιποῦσα χερῶν παρθενίων ἀίειν. καὶ αὖθις· φωτὸς ἀλεξήνωρ ποτὶ δῆριν. ὑπαντιάσας δὲ μάτηρ. Δηρὸν· ἐπὶ πολύ. Δήσαντες· δεσμεύσαντες. Δῆτα· οὕτως. Δηφενσίων· ὁ ἐκδικος χάρτης. καὶ δηφένσωρ, ὁ ἔκδικος. Δήφελα· πόλις περὶ Ἰωνίαν. Δὶ· ἐπίτασις.

Δία· τὸν δία. δῖα δὲ ἡ ἔνδοξος. καὶ δῖος ὁ ἔνδοξος. Διαβάλλεται· χρῶνται ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν. ἀρχίππος· τὸν γαστέροντα διαβαλοῦμεν τήμερον. διαβάλλεταί σου θεῖος ὦ πόνηρε σύ. Διαβάλλειν τὸ ἐξαπατᾶν καὶ παραλογίζεσθαι. θουκυδίδης α΄. καὶ ἡ κρατῆς(?). καὶ διαβάλλειν τὸ πέλαγος τὸ διαπερᾶν. ἐντεῦθεν ἐνόει διαβάλλειν τὸ ἐν μέσῳ πέλαγος καὶ ληστεύειν τὰς νήσους. καὶ ἀρριανός· αὐτόν τε κυβερνῶντα τὴν στρατηγίδα ναῦν διαβάλλειν ἐπιχειροῦντι ἀλεξάνδρῳ τὸν ὦξον ποταμόν. ἀντὶ τοῦ περᾶν. καὶ διαβάλλω αἰτιατικῇ. διαβάλλει τὸν ἀεὶ προτετιμημένον. Διαβάσης· ἐπελθούσης. ῥωμαϊκῆς δυνάμεως ἐπ' αὐτοὺς διαβάσης. Διαβασιλίζεται· τῆς βασιλείας ἀντιποιεῖται. Διαβάσκει· περιέρχεται. περιέπει. Διάβηνος ὄνομα κύριον. Διαβησείοντας· ἐρωτικῶς ἔχοντας διαβῆναι. ἀγαθίας· ὁ δὲ παρ' ἔργου ἐποίησεν ἀπερύκειν τοὺς ῥωμαίους διαβησείοντας. Διαβήτης· ἐργαλεῖον ὁ διαβήτης· ᾧ χρῶνται τέχναις πολλαῖς. τῷ λάμβδα στοιχείῳ παρεοικώς. τούτου τὸ ἓν τιθέντες τὸ δὲ ἕτερον περιάγοντες κύκλους ποιοῦσι. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα καιροῦ παραστατικόν. Διάβολος· ἐν διαστάσει(?). Διάβολος· διὰ τὸ ὡς δυνάμενος βαλεῖν καὶ ἐχθροὺς ποιεῖν τοὺς φίλους. καὶ ἔστιν ἐν τῷ δύναμις. Διαβούλιον· ὁ διαλογισμός. διαβούλια συλλαμβάνουσιν ἐν διαβουλίοις οἱ διαλογισμοί. καὶ οἷον διαβούλια τὰ ἐκ λογισμοῦ ἀτόπου πλάσματα. Διαβούλομαι· ἀναπείσω. θουκυδίδης. Διαβραχέος· ἐν συντόμῳ. Διάβροχος· οἰνωμένος. ὡς δὲ ἐμέθυεν ὁ πορνοβοσκὸς καὶ διάβροχος ἦν πάνυ, τί μέλλομεν ἔφη. Διαβιασάμενος· ἀναγκασθεὶς πολύβιος. διαβιασάμενος δὲ τὴν ἀσθένειαν τῇ συνηθείᾳ τῇ πρὸ τοῦ, παρῆν ὑπ' ἀγῶν εἰς μεγαλόπολιν αὐθημερόν. Διὰ γὰρ μαχαιρῶν καὶ πυρὸς εἰπεῖν δεῖ. ἐπὶ τῶν παραβαλλομένων καὶ ἐπικίνδυνα ποιούντων. Διαγεγονότες· διελθόντες μετὰ τὸν πρῶτον οἰκισμὸν τῆς πόλεως τοὺς διαγεγονότας. διαγινώσκειν δέ ἐστι, τὸ δι' ἀκριβείας ἐπιστημονικῆς, τὸ πρᾶγμα εἴσεσθαι μετὰ προλαβοῦσαν γνῶσιν. Διαγέγραπται· κατέξυσται. ἀνῄρηται. ἀπὸ τῆς τοῦ γραμματείου δέλτου ὅπου αἱ δίκαι ἀνεγράφοντο καὶ αἱ εἰσαγωγαὶ τῶν δικῶν. ἀριστοφάνης νεφέλαις· εἴδομεν ὅτι πεντετάλαντός μοι διαγέγραπται δίκη. Διαγγελῶ· δοτικῇ. καὶ διαγγελλομένους παραγγελλομένους. ξενοφῶν· ἐγίνωσκον αὐτοὺς ἀπιέναι βουλομένους καὶ διαγγελλομένους. ἢ ἀντὶ τοῦ φανερουμένους. δήλους γινομένους. Διαγγελῶ αἰτιατικῇ. Διάγειν· τὸ ἢ δίκην τοὺς λόγους. τὸ δὲ λεπτολογία ἐλαίδου(?). οὐδὲ ἐρωτωμένου τις ἤκουσε περὶ ἀπολλωνίου φησὶ φιλόστρατος ὁ λήμνιος. Διαγωνισάμενος· ἐπαγωνισάμενος καθίσας. ὁ δὲ διαγωνισάμενος ἐπὶ τοῦ σκίμποδος ἀποβλεψάμενος εἰς τὸ ἄγαλμα τοῦ ἀσκληπιοῦ εἶπεν. ὦ δέσποτα τί ἐκέλευσας. Διαγνώμη· διάγνωσις. καὶ διάκρισις. ὥσπερ καὶ καταβολή. ἡ λέξις ἰδικὴ θουκυδίδου. Διαγνώμων· διακρίνων. διαγνώμων. ὁ μὲν ἡραΐσκος αὐτοφυὴς ἐγένετο διαγνώμων τῶν τε ζώντων καὶ τῶν μὴ ζώντων ἀγαλμάτων. εὐθὺς γὰρ ἐμβλέπων ἐτιτρώσκετο τὴν καρδίαν ὑπὸ τοῦ θεασμοῦ καὶ ἀνεπήδα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ὥσπερ ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατάσχετος. εἰ δὲ μὴ κινοῖτο τοιοῦτον, ἄψυχον ἦν ἐκεῖνο τὸ ἄγαλμα καὶ ἄμοιρον θείας ἐπιπνοίας. οὕτω διέγνω τὸ ἄρρητον ἄγαλμα τοῦ αἰῶνος ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατεχόμενον ὃ ἀλεξανδρεῖς ἐτίμησαν ὄσιριν ὄντα καὶ ἄδωνιν ὁμοῦ κατὰ μυστικὴν θεοκρασίαν. ἐπὶ δὲ

τῷ Ἡραΐσκου τῇ φύσει καὶ τὸ τοῦ μολυσμοῦ τῆς φύσεως ἀναινόμενον. εἰ γοῦν αἴσθοιτο φθειρο-
μένης ὅπως δὴ καὶ ὅθεν γυναικὸς ἀκαθάρτου τινός, ἤλγει παραχρῆμα τὴν κεφαλήν· καὶ τοῦτο
σημεῖον ἐποιεῖτο τῆς ἀφεδρείας. ἦν δὲ καὶ ἡ πρώτη αὐτοῦ γένεσις μυστική. λέγεται γὰρ κατελ-
θεῖν ἀπὸ τῆς μητρὸς τοῖς χείλεσιν ἔχων τὸν κατασιγάζοντα δάκτυλον· οἷον Αἰγύπτιοι μυθολογοῦ-
σι ὧρον καὶ ἥλιον. τοιγαροῦν ἐπεί οἱ συνεπεφύκει τοῖς χείλεσιν ὁ δάκτυλος, ἐδεήθη τομῆς· καὶ διέ-
μεινεν ἀεὶ τὸ χεῖλος ὑποτετμημένος. Διαγόρας· Τηλεκλείδου ἢ Τηλεκλύτου, Μιλήσιος· φι-
λόσοφος καὶ ᾀσμάτων ποιητής. ὃν εὐφυᾶ θεασάμενος Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης ὠνήσατο αὐ-
τὸν δοῦλον ὄντα μυρίων δραχμῶν· καὶ μαθητὴν ἐποιήσατο. ὁ δὲ καὶ τῇ λυρικῇ ἐπέθετο, τοῖς χρό-
νοις ὢν μετὰ Πίνδαρον καὶ Βακχυλίδην. ἐπεκλήθη δὲ ἄθεος. ἔγραψε τοὺς ἀποπυργίζοντας λό-
γους, ἔκπτωσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης. κατοικήσας δὲ Κόρινθον Διαγόρας, αὐτόθι τὸν βί-
ον κατέστρεψε. Διαγόρας ὁ Μήλιος· ἐπὶ τῶν ἀθέων καὶ ἀπίστων καὶ ἀσεβῶν. οὗτος δὲ μετὰ τὴν
ἅλωσιν Μήλου ᾤκει ἐν Ἀθήναις. τὰ δὲ μυστήρια οὕτως ηὐτέλιζεν, ὡς πολλοὺς ἐκτρέπειν τῆς τελε-
τῆς. τοιγαροῦν ἐκήρυξαν κατ' αὐτοῦ Ἀθηναῖοι καὶ ἐν χαλκῇ στήλῃ ἔγραψαν τῷ μὲν ἀποκτείναντι, τά-
λαντον λαμβάνειν· τῷ δ' ἀγαγόντι, δύο. ἐκηρύχθη δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ. ἐπεὶ τὰ μυστήρια πᾶσι διη-
γεῖτο, κοινοποιῶν αὐτὰ καὶ μικρὰ ποιῶν, καὶ τοὺς βουλομένους μυεῖσθαι ἀποτρέπων. φησὶν οὖν Ἀ-
ριστοφάνης ἐν Ὄρνισι· τῇδε μέντοι θἠμέρᾳ μάλιστ' ἐπαναγορεύεται. ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Δι-
αγόραν τὸν Μήλιον, λαμβάνειν τάλαντον. ἤν τε τῶν τυράννων τις τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαν-
τον λαμβάνειν. ἐπὶ τεθνηκότι· τουτέστι τῶν ἐπὶ θανάτῳ φευγόντων. ἐν ὑπερβολῇ δὲ εἴρηται τοὺς τεθνηκό-
τας ἀποκτείνειν. Διαγρεύων· ἀντὶ τοῦ διάφορα καὶ οὐ τὰ αὐτὰ λέγων. οὕτως Ἰσαῖος. τὸ δὲ ἐ-
ναντίον συναγορεύειν· ὥσπερ ἐναντίον καὶ τὸ συμφέρεσθαι πρὸς τὸ διαφέρεσθαι· καὶ τὸ συμφω-
νεῖν πρὸς τὸ διαφωνεῖν. Διαγωνιάσαντες· διενθυμηθέντες. οἱ δὲ διαγωνιάσαντες μὴ διὰ τὸ
προσπτᾶσθαι δόξωσι καταπεπλῆχθαι τοῖς ὅλοις, ἐξῆγον ἅμα φωτί· ἀντὶ τοῦ ἀλαρηθέντες. καὶ
διαγωνίζω αἰτιατικῇ. Διάγραμμα· τὸ μίσθωμα. διέγραφον δὲ οἱ ἀγορανόμοι, ὅσην ἔδει λαμ-
βάνειν τὴν ἑταίραν ἑκάστην. Διάγραμμα· τὸ τακτόμενον ἐν ταῖς συμμορίαις ὁπόσον ἕκαστον
εἰσφέρειν δεῖ. ἐτάττετο δὲ οὐ τὸ αὐτὸ πᾶσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν τιμὴν τῆς οὐσίας. διαγραφεὺς μέν τοι
ἐστὶν ὁ καθιστάμενος ἐν ταῖς συμμορίαις ἐπὶ τῷ διακρῖναι ὁπόσον ἕκαστος εἰσενεγκεῖν ὀφείλει.
διαγράμματα· ὅταν εἰσφορὰς δεήσειεν εἰς τὸν κοινὸν πολέμου ὄντος, τὸ ἑκάστῳ ἐπιγραφόμενον ἀρ-
γύριον διάγραμμα καλεῖται. Διαγραφεύς· ὁ καθιστάμενος ἐν ταῖς συμμορίαις· ἐπὶ τῷ δια-
κρῖναι ὁπόσον ἕκαστος εἰσενεγκεῖν ὀφείλει. Διαγραφή· ἡ διατύπωσις τῶν ἀποτελεσομένων με-
τάλλων. δηλοῦσα διαγραμμάτων ἀπὸ ποίας ἀρχῆς μέχρι πόσου πέρατος ἀποτελεσθήσεται.
Διαγραφή· καὶ τοῦ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἐγένετο ζημίαις πολλαῖς καθυποβάλλεσθαι τὴν πόλιν. Δι-
αγραφὴ δίκης· ὅταν ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φεύγων· ἢ κατὰ συγχώρησιν τοῦ διώκοντος ἢ κατὰ
διάγνωσιν τυχόντος καὶ μηκέτι παρὰ μηδενὸς ἐγκαλῆται, διαγραφὴ δίκης λέγεται. Δια-
γράψαντες· τινὲς μὲν ἀντὶ τοῦ καταβαλόντες καὶ καταθέντες. ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ τραπέζης ἀριθ-
μήσαντες, ὡς λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ. Διαγράψασθαι· ἀντὶ τοῦ ἀνελέσθαι τὸ ἔγκλημα. καὶ δια-
γράφουσιν αἰτιατικῇ. Διαδακτυλίου δεῖ σε ἑλκυσθῆναι, ἐπὶ τῶν διὰ νόσον ἢ λύπην λεπτῶν
καὶ ἰσχνῶν γινομένων. Διαδέχομαι αἰτιατικῇ. Διάδημα· τὸ βασιλικὸν ἔνδυμα. τάχα
δὲ καὶ ἔνδυμα, τὸ στέμμα. Διαδιδράσκει· αἰτιατικῇ. διαφεύγει. καὶ διαδρᾶναι. Διαδι-
κασάμενος· ὀνειδίσας, ἐλέγξας. ὁ δὲ διαδικασάμενος αὐτῷ περὶ τῆς ἀποστασίας, ἀπέκτει-
νεν αὐτοῦ τοὺς παῖδας. Διαδικασία· διαδικασία ἐστὶν ἣν ποιοῦνται τινὲς τοῖς μέλλουσι χορη-
γεῖν, ὡς ἂν ὁρισθῆναι βούλωνται πότερον λειτουργεῖν αὐτούς. Διαδρατίζω. Διαδόσεις·
τὰς ἐκ διαιρέσεως ἴσας ἐπιβαλλούσας δόσεις. Λυσίας. Διαδρᾶναι· διαφυγεῖν. Δια-
δραπολίτας· ἀντὶ τοῦ δειλούς. ἀποδιδράσκοντας τὴν πολιτείαν. Διαδρομαί· ἐπὶ τῶν
ἐπὶ παρατάξει κινημάτων. καὶ οἱ ἵπποι παρήλασαν πρῶτα ἀτάκτως τε καὶ σὺν κόσμῳ· εἶτα διη-
ρέθησαν· καὶ ἀλλήλοις ἀντιπρόσωποι στάντες, μαχομένων σχήματα ἐπεδείξαντο. κατὰ τὰ ἔνοπ-

πλοι διαδρομαί τινες ἐγίνοντο καὶ ἐξελίξεις καὶ περίοδοι. Διαζεύγνυμι γενικῇ. Διαζηλοτυπούμενοι· φθονερῶς διακείμενοι. οἱ δὲ διαζηλοτυπούμενοι πρὸς τὸν σκιπίωνα, ἐπεβάλοντο διασύρειν τὰς πράξεις αὐτοῦ. Διάζομαι τὸν στήμονα. Διάζωμα· τὸ περὶ τὰ αἰδοῖα σκέπασμα.

Διαζωννύω· αἰτιατικῇ. Διαείδεται· γνωρίζεται. φαίνεται. ἐν δ' ἀρετῇ διαείδεται ἀνδρῶν ἑκάστου τὸν ποιητὴν μᾶλλον δὲ ὅπου ζητεῖ τὸ μέγεθος τῆς ἀρετῆς. Διακήσει· διαπέμψει. διάκει δὲ διέρχεται. παρ' ἡσιόδῳ. Διαθέουσα· διατρέχουσα. Διαθέσθαι· ἀντὶ τοῦ ἀποδόσθαι. Διάθεσις· ἐπειδὴ οὐκ ἄσχετός ἐστιν ὁ δεσμὸς τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ σῶμα, ἀλλὰ συμπαθής. διαβαίνει γοῦν ἐκ τῶν τῆς ψυχῆς κινημάτων ἴχνη πρὸς τὸ σῶμα καὶ ἐκ τοῦ σώματος πρὸς τὴν ψυχήν. ἄλλο γοῦν τὸ εἶδος τοῦ διανοουμένου, καὶ ἄλλο τοῦ λυπουμένου. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐμφαίνεται ἴχνος ἐν τῷ σώματι τῆς κινήσεως τῆς ψυχῆς. ὅθεν καὶ οἱ φυσιογνώμονες ἐκ τῆς τοῦ σώματος ἰδέας, τεκμαίρονται τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις. ὅτι δὲ ἐκ τῶν παθῶν τοῦ σώματος διαβαίνει τι καὶ πρὸς τὴν ψυχήν, πρόδηλον. ἀλγοῦντι γὰρ συναλγεῖ. καὶ εὐθυμοῦντι, συνήδεται. ὅτι δὲ καὶ ἐμποδίζει αὐτῇ τὸ σῶμα. τοῖς ἰδίως διακειμένοις οὐδεὶς ἀγνοεῖ. ὅπερ οὐκ ἂν ἐγίνετο τὸ ἐμποδίζεσθαι αὐτὴν ὑπ' αὐτοῦ, εἰ μὴ διέβαινεν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ σχέσεως συμπάθειά τις ἐπὶ τὴν ψυχήν, οὕτως ὡς τοῦ ἐγκεφάλου κοιλίας μὲν παθούσης τῆς ὄπισθεν, τὸ μνημονευτικὸν πάσχειν. ἄλλως δὲ αὐτοῦ τὸ λογιστικόν. καὶ ὡδὶ ὡς μὲν διακειμένου ἀφάντασον εἶναι τὴν ψυχήν. ὡδὶ δέ, δυσφάντασον. καὶ αἱ διάφοροι δὲ τῶν ψυχῶν ἐπιτηδειότητες. καὶ τὸ εἰς τάδε ἢ τάδε πάθη ἐπιρρεπῶς ἔχειν, ἐκ τῆς πρὸς σῶμα σχέσεως καὶ συμπαθείας παραγίνεται. ὅθεν καὶ νενομίκασί τινες, ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν ἕπεσθαι τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις. Διάθεσις· καὶ διατίθεσθαι· ἑκάτερον αὐτῶν κεῖται ἐπὶ τοῦ διαθήκας γράφειν. ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς ἀριστογείτονα. μετὰ ταύτην τὴν ἀπόκλισιν ἑτέραν ἐκόμισαν διαθήκην. ἣν ἔφασαν ἀρχέπολιν ἐν λήμνῳ διαθέσθαι. καὶ λυσίας ἐν τῷ πρὸς τιμωνίδην. πῶς δ' αὖ τῆς διαθέσεως τοῦ τε τελευτηκότος ἀμελῆσαι μὲν ἣν ἐκεῖνος διέθετο. οὐ παρανοῶν οὐδὲ γυναικὶ πειθείς. ἐχρήσαντο δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πωλεῖν ἑκατέρῳ αὐτῶν. παρεισηκρέτει δὲ ἐπὶ τοῦ πάσχειν κεῖται τὸ διατίθεσθαι. ὅς φησιν ἐν ἑλένης ἐγκωμίῳ. γνοίη δ' ἄν τις κἀκεῖθεν ὅσον διαφέρει τῶν ὄντων. ἐξ ὧν αὐτοὶ διατιθέμεθα πρὸς ἕκαστον τῶν καλῶν. ἀντιφῶν δὲ τῇ διαθέσει ἐχρήσατο ἐπὶ γνώμης ἢ διανοίας. ὁ αὐτὸς καὶ ἐπὶ τοῦ διαθεῖναι λόγον, τουτέστιν ἐπὶ τοῦ ἐξαγγεῖλαι τι. ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς ἀληθείας ὁ αὐτὸς κέχρηται αὐτῷ, καὶ ἐπὶ τῆς διακοσμήσεως. Διάθεσις· ἰσοκράτης· ἀντὶ τοῦ πρᾶσις. ἀντιφῶν δὲ ἀντὶ τοῦ διοίκησις. καὶ διαθέσθαι, ἐπὶ τοῦ διοικῆσαι. παραλαμβάνεται δὲ τὸ διαθέσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ συνθέσθαι ὡς ὑπερίδης καὶ δημοσθένης. Διαθέσεις οὐ μόνον αἱ ἐπιστῆμαι καὶ αἱ τέχναι. ἀλλὰ καὶ αἱ ἀρεταί. ὑπάρχει δὲ τῇ τέχνῃ, τὸ φαῦλον καὶ σπουδαῖον. τῶν γὰρ τεχνῶν, αἱ μὲν εἰσὶ φαῦλαι. αἱ δέ, σπουδαῖαι. τῷ δὲ τῆς ἐπιστήμης ὀνόματι ἀριστοτέλης ἀντὶ τῆς τέχνης χρῆται κοινότερον. ὑπάρχοι δ' ἂν καὶ τῇ διαθέσει γένος οὔσῃ τέχνης, τὸ φαῦλόν τε καὶ σπουδαῖον. Διαθέσεις λέγονται. ἅ ἐστιν εὐκίνητα. καὶ ταχὺ μεταβάλλονται. οἷον θερμότης. καὶ ψύξις. καὶ νόσος. καὶ ὑγεία. διατίθεται μὲν γάρ πως κατὰ ταύτην ὁ ἄνθρωπος. ταχὺ δὲ μεταβάλλει ἐκ θερμοῦ εἰς ψυχρὸν καὶ ἐκ τοῦ ὑγιαίνειν εἰς τὸ νοσεῖν. εἰ μή τις διὰ χρόνου πλῆθος ἤδη πεφυσιωμένη καὶ ἀνίατός ἐστιν ἢ δυσκίνητος ἣν ἄν τις ἴσως ἕξιν ἤδη προσαγορεύσοι. καὶ διαφέρει ἕξις διαθέσεως. ἡ μὲν γὰρ ἕξις, δυσκίνητος. ἡ δὲ διάθεσις, εὐκίνητος. Διαθέτης· διοικητής. ἐπιμελητής. ἦν δὲ καὶ τἄλλα σοφὸς οἰκοδιαθέτης. καὶ πολύ τι τῆς ἡμέρας μέρος εἰς ταῦτα ἀνήλισκε. τὰ μέν, αὐτουργῶν. τὰ δέ, διατάττων. Διαθείη· διαπράξοι. Διαθηγή. Διαθήκη· διχῶς ἐκφωνεῖται. ἡ μέν, ἐπὶ θνησκόντων διατάξεως. καὶ ἐν γράμμασι χαρακτῆρα φέρουσα. θατέρα δὲ διαθήκη καὶ ἡ θεοῦ πρὸς ἀβραὰμ καὶ τοὺς λοιποὺς προπάτορας γενομένη ἐπαγγελία. ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἀνάστασιν τὸν κύριον ἡμῶν καὶ θεὸν ἰησοῦν χριστόν. καὶ παρὰ ἀριστοφάνει διαθήκη ἡ συνθήκη. ἢν μὴ διάθωνται διαθήκην ἐμοί καὶ διατίθεμαι ἀντὶ τοῦ συντίθεμαι. Διαθήκη καὶ ὁ νόμος. διὰ δ' ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ εἰρηνεύοντας ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν. οἱ δὲ οὐκ ἤκουσαν αὐτοῦ. Διαθήκην διαθώμεθα. ἣν διέθετο πίθηκος τῇ γυναικί, ἀντὶ συνθήκην. αἰσχρὸς γάρ τις τὴν ὄψιν συνεχῶς διαπληκτιζόμενος τῇ γυναικί

διαπληκτιζόμενοι. διέθετο τοὺς φίλους μήτε τύπτειν. μήτε τύπτεσθαι. μήτε δάκνειν ὥσαυτον φιλοῦντα. μήτε δάκνεσθαι. οἷον σὺ μὲν οὐ χελώνη ... τῶν ὀρχιπέδων. οὐδ' ἐγὼ τῶν τειχῶν. ἔοικε δὲ τὸν παναίτιον κωμῳδεῖν ὡς καὶ ἐν νήσοις καταλιπὼν ἀναίτιον ἀπέθηκεν. ἔνθα καὶ μαγείρου παῖδος εἶναι λέγει αὐτόν. ἀπέθηκε μὲν διὰ τὸ πανοῦργον. μαχαιροποιὸν δὲ τὸ μαχαίραις ἐργαζόμενον ὡς μάγειρος. αὐτόθεν δὲ ἐμφαίνουσιν αὐτὸν μαχαιροποιόν. ὁ γὰρ παναίτιος μάγειρος μικροφυὴς ἦν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ἀριστοφάνης ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχευομένην. ἐδυναστεύετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὔσης.

Διαθλίβειν. ἔστιν ἐν τῷ βλιμάζειν. Διαθλοῦντες πονοῦντες. καὶ διαθλῶ αἰτιατικῇ. Διαθρυπτεῖ. Διαθρύπτεται. χαυνοῦται. διαλύεται. Διακαυνίσασθαι. διακληρώσασθαι. καῦνος γὰρ ὁ κλῆρος. Διακεκαυμένον. πυρεῖον ἑαυτῷ ἔχων. ἀριστοφάνης. δός μοι πρὸς θεῶν ἀνθρώποι διακεκαυμένον λύχνον. τί δὲ σύ γε λάχανα τὸ λοιπὸν ἔχεις τὸ πλείονος χρέος. χρέος μὲν οὐδέν. βούλομαι δὲ ὅμως λαβεῖν. οἱ δὲ πρεσβύτεροι διὰ τὸ μόλις βαδίζειν ἐν πυρὶ διέκρυπτον τὸν λύχνον ὥστε σώζειν τὸ πῦρ.

Διακεκναισμένη. διεφθαρμένη. καὶ διακεκναισμένος. ἠμαυρωμένος. ἐγνοίμην ὠχρὸς ὡς οἱ περὶ τὸν σωκράτην καὶ ἀνυπόδετος καὶ ῥυπῶν. οἱ δὲ ἱππεῖς λευκοὶ καὶ ὑποδεδεμένοι. καὶ ἐν γυμνασίοις ἐξεταζόμενοι καὶ παλαίστραις. καὶ ἐν ἵπποις. μὴ φθονεῖτε κόμην κομῶσι. μηδὲ ἀπεστλεγγισμένοις τουτέστι λιπῶσι. τοῦτο γὰρ καὶ νῦν ὁ νεανίσκος δεδοικέναι φησί. τὸ ἀπέχεσθαι τοῖς περὶ τὴν ἱππικὴν ἔχουσιν εἶναι καὶ λιπῶν καὶ κοσμεῖν τὸ σῶμα καὶ μετιέναι τὰ τῶν ἱππέων ἐπιτηδεύματα. τῶν φιλοσόφων μετελθὼν καὶ ἐν νεφέλαις. οὐ γὰρ αὐτὴν λαίλαπα ἰδεῖν τοιούτους ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος. Διακέκοπται. οἷον ἀδόκιμόν ἐστι. διέκοπτον δὲ τὸ ἀδόκιμον νόμισμα οἱ παλαιοί. Διακεκορῆσθαι. διαπεπορθεῖσθαι. τετμῆσθαι τῇ μίξει. Διακεκριμένη διακεχωρισμένη. Διακελεύω δοτικῇ. Διακενῆς. ἀντὶ τοῦ τινὸς προφάσεως. διὰ βίαν αἰσχυνθεὶς τοσαῦτα ἀνόμοντες διακενῆς. Διάκενος ἡ κενή. Διακεχαραγμένος. ξίφεσι πεπληγμένος. ὁ δὲ διασωθεὶς τὸν ναρθηκὰ διακεχαραγμένος τὸ σῶμα. Διακεχείρικε. γενικῇ. ὥσθ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνον εἶναι ὁμολογῶν ὧν διακεχείρικεν ἢ πεπολίτευται παρ' ὑμῶν. διαχειρίζω δὲ αἰτιατικῇ καὶ αὐτοὺς ἑαυτοὺς διεχειρίσαντο. καὶ διαχειρίσας ὀρθῶς τὴν οὐσίαν παρέδωκε τοῖς υἱέσιν. Διακεχρημένον ἀντὶ τοῦ κατὰ μέρος διαδεδανεισμένον. δημοσθένης. Διακεχυμένοι. ἐκλελυμένοι τὴν ψυχὴν ὑπὸ χαρᾶς. τινὲς δὲ τῶν νεανίσκων ἀπήντων πρὸς γάιον διακεχυμένοι καί τι καὶ προσπαίζοντες ἀλλήλοις. Διακλιμακίσας. διαπαλαίσας. κλῖμαξ δὲ καὶ κλιμακισμός. πάλαισμα ποιόν.

Διακλεισθέντες, ἐξαπορήσαντες. κωλυθέντες. εἰρχθέντες. καὶ πάσης ἀθρόον ἀγορᾶς διακλεισθέντες ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, ἐκινδύνευον διαφθαρῆναι. Διακλῶν. διαθρύπτων. Διακναιόμενος. ξεόμενος. ἢ λυπούμενος. ἀριστοφάνης. ἄτοπος δέ γ' ἥκει ταῖς μοιταῖς πόθος. ὅς με διακναίσας ἔχει. Διακναισθήσεται. διαφθαρήσεται. διακναίειν ἐστὶ κυρίως, τὸ ξύειν τυρὸν τῇ κνήστει. Διακνημισθεὶς. διελθών. Διακόνιον. οἱ μὲν τὴν τοῦ πλακοῦντος κρηπῖδα. μένεκλῆς δὲ ἐν τῷ γλωσσοκόμῳ ταῦτα εἴρηκε περὶ αὐτοῦ. ἀθηναῖοι τῷ ἀπόλλωνι τῶν καλουμένων εἰρεσιωνῶν ὅταν ποιῶσι πλάττοντες λύραν τε καὶ κοτύλην καὶ κλῆμα καὶ ἄλλα τὰ κυκλοτερῆ πέμματα, ταῦτα καλοῦσι διακόνιον. λέγεται δὲ ἐπί τινος ἐγκρατοῦς. ὁμοίως δὲ καὶ ἀμειψίας διακόνια τὰ ἐκ τῶν εἰρεσιωνῶν τῷ ἀπόλλωνι πλασσόμενα πέμματα. τινὲς δὲ λέγουσι ζωμὸν ποιόν. τινὲς δὲ μάζαν. Διάκονος. μακρὸν τὸ ᾱ. ὁ δὲ καὶ ἰωνικῶς διήκονος τὴν τιμήν. καὶ φιλοκτήτης ἀλλ' ἦ τότε θνητὸς ἦν τῶν διακόνων ὡς εἰκὸς οἶμαι τοῦ μὲν ἐν σμικρῷ μέρει ποιούμενος, τῶν οἴκαδ' ἢ πειγνόλον. καὶ διακονῶ. Διακορεῦσαι. διαπαρθενεῦσαι, οἱονεὶ διατεμεῖν. Διακορεῖς. πεπληρωμένους. ἰδὼν αὐτοὺς διακορεῖς μέθης ὄντας. Διακορεῖς μεμεστωμένοι. Διακορῶ. κόρην διαφθείρω. Διακόσμησις. τοῦ παντὸς ἡ διάθεσις μέση ἡ γῆ κέντρου λόγον ἔχουσα. μεθ' ἣν τὸ ὕδωρ σφαιροειδὲς ἔχον τὸ αὐτὸ σχῆμα τῇ γῇ, ὥστε τὴν γῆν ἐν ὕδατι εἶναι. μετὰ τὸ ὕδωρ δὲ, ἀέρα ἐσφαιρωμένον κύκλους δὲ εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ πέντε. Διακούω γενικῇ. διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν καὶ κρίνετε δικαίως. ὁ μωυσῆς φησὶν ἐν τῷ δευτερονομίῳ, τουτέστι

Διακορίζεσθαι ἀτενὲς βλέπειν, διὰ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς κόρας λέγεσθαι. Διακωδωνίζω

διαφημίζω

διαφημίζω. καὶ διακωδωνισθέντες διαφημισθέντες. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ, ἐπὶ τῶν ἐμπαιζομένων λαμβάνεται. Διακωδωνίσαντες. δοκιμάσαντες. διακωδωνίσας δὲ ὁ παιδευτὴς τὰ μειράκια, λέγει ὅφρα ὅτι βούλει. πρὸς ἱππόδρομον διαλεγόμενος τὸν σοφιστήν. Διακωδωνίσω. οἷον δοκιμάσω. Ἀριστοφάνης. διότι τινὰ τῶν ὀρνέων δοκιμάζεται τῷ τοὺς κώδωνας ψόφῳ. καὶ τοὺς ἵππους εἰ οὕτως ἐδοκίμαζον κώδωσιν εἰ ψοφοδεεῖς εἰσιν. ἢ ἀπὸ τῶν ὀρτύγων. οἱ γὰρ ὑπομένοντες ἐπιτηδείως τὸν ἦχον τοῦ κώδωνος, ἐπιτηδείως ἔχουσι πρὸς μάχην. τινὲς δὲ, ἀπὸ τῶν ἀγγείων τῶν σαθρῶν. ἐπεὶ οὕτως δοκιμάζουσι διακρούοντες. τινὲς δὲ, ἀπὸ τῶν φυλακῶν. βέλτιον δὲ, τὸ ἐπὶ τῶν ἵππων καὶ τῶν ἀγγείων. τὰ δ' ἄλλα ἐσχεδίασται. τὸ δὲ τοὺς φύλακας ἐγρηγορέναι, κώδωσι διεσήμαινον, ὅπως ἀντιφθέγγονται. καὶ Ἰάμβλιχος. ἐπειδὴ διακωδωνίζων ἕκαστον τῶν ποιμένων, οὐχ οἷός τε ἦν ἀκοῦσαι καὶ μαθεῖν οἵτινες ἦσαν οἱ παῖδες. Διακωχή. διάληψις. Διακωλύω. αἰτιατικῇ. Διακραδαίνων. σείων. Διακριδόν. διακεκριμένως. Διακριθέν. διαχωρισθέν. διαλυθέν. καὶ μέντοι διακριθὲν πρότερον ὑπὸ τοῦ λεγομένου ἰσθμοῦ. Διακρίνεται. ἀμφιβάλλει. ἀπιστεῖ. διαχωρίζεται. καὶ διακρίνομαι τὸ χωρίζω, δοτικῇ. Διακρούεσθαι. ἔξωθεν ὑποτίθεσθαι καὶ ἄλλοτε ἄλλως διαναβάλλεσθαι. καὶ διακρούω αἰτιατικῇ. Διάκτωρ. διάκονος. ἄγγελος ἀπαγγέλλων. Διακυβιστῶ. αἰτιατικῇ. Διακυκῶσι. διαταράττουσι.

Διαλαβών. διαδεξάμενος. διαλαβόντες ὅσα χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου εἶχε, τὸ συγχωνεύσαντες. καὶ διαλαβόντες, ἐξῆλθον νυκτός. Διαλαβών. περικατασχών. ὁ δὲ διαλαβὼν τὰς ὁδοὺς φυλακαῖς. Διαλλαγή. εἰρήνη. ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ χάρισι ταῖς φίλαις ξύντροφε Διαλλαγή. ἐπειδὴ γάμοι καὶ ἑορταὶ ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης ἄγονται. ἢ ὅτι ἡδίστη καὶ ἐπίχαρίς ἐστι. Διαλλαγῆναι. τὸ δίκην τοῦ ἐχθροῦ παρακληθῆναι καὶ φιλιωθῆναι. ἐναλλαγῆναι δὲ, τὸ ἀπὸ φιλίας εἰς φιλίαν ἄλλου μεταπηδῆσαι τινὸς ἐχθροῦ ὄντος τὸ πρότερον. Διαλαγχάνειν. διαμερίζεσθαι. διακληροῦσθαι. τὸ διαιρεῖσθαι κλήρῳ. διάληξις δὲ, τὸ πρᾶγμα. Διαλλακτής. φιλιωτής. Ἀριστοφάνης. διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε. ἤγουν φιλιοῦσθε. Διαλαμβάνει αἰτιατικῇ. ὑπονοεῖται. ἡ δὲ, ἀμηχάνως διαλαμβάνει καὶ δεῖται τῶν κρειττόνων τιμωρῆσαι αὐτῇ καὶ μετελθεῖν τὸν ἐπίορκον. Διαλαμβάνων. ὑπομνηματίζων. συγγράφων. Διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσι Λακωνικοῖς οἷσι πιστὸν οὐδὲν, εἰ μὴ περ λύκῳ κεχηνότι. ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν τὰ ἀλλότρια διαρπαζόντων. ὃν γὰρ τρόπον λύκοις οὐκ ἔστι πίστις, οὐδὲ τούτοις. τὸ δὲ κεχηνότι, ἐπὶ τῶν μάτην χαιρόντων. Διαλλάττω. δοτικῇ. ὕπαγε πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου. αἰτιατικῇ δὲ, διαλλάξαντες τὰ ὅπλα πρὸς ἀλλήλους. Διαλαχεῖν τὸ διανέμεσθαι οἱ ῥήτορες εἰρήκασιν. ἀπολαχεῖν δὲ, τὸ διανέμεσθαι τὰ περὶ ὧν ἔστιν ἐν τῷ ἀπολαχεῖν. Διάλαιλαπς. Διαλέγεσθαι τὸ συνουσιάζειν. καὶ διαλέγομαι. δοτικῇ. Διαλέγουσαν. διοικοδομοῦσαν. λέγειν γὰρ τὸ οἰκοδομεῖν. καὶ διαλέγου. διόρυττε. Θουκυδίδης. Διαλέγοιντο γυναιξίν. ὁμιλοῖεν ἢ συνουσιάζοιεν. οὕτως Ἱπποκλῆς. Διαλεκτική. ἡ ἀποδεικτική. ὀλίγα διαλεκτικῆς ἁψάμενος. διαλεκτική ἐστιν, ἐπιστήμη ἀληθῶν καὶ ψευδῶν καὶ οὐδετέρων. τυγχάνει δὲ αὕτη ἐπὶ σημαίνοντα καὶ σημαινόμενα. ἢ οὕτως. μέθοδος δι' ἐνδόξων περὶ παντὸς τοῦ προκειμένου συλλογιστική. καλεῖται δὲ διαλεκτική. ἀπὸ τοῦ διαλέγεσθαι. τὸ δὲ διαλέγεσθαι, ἐν ἐρωτήσει τε καὶ ἀποκρίσει. διαφέρει ἡ διαλεκτικὴ τῆς ῥητορικῆς. καὶ ἔστιν ἐν τῷ διεξοδικοῦς. Διάλογος. λόγος ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως συγκείμενος περί τινος τῶν φιλοσοφουμένων καὶ πολιτικῶν μετὰ τῆς πρεπούσης ἠθοποιίας τῶν παραλαμβανομένων προσώπων καὶ τῆς κατὰ τὴν λέξιν κατασκευῆς. διαλεκτικὴ δέ ἐστι τέχνη λόγων. δι' ἧς ἀνασκευάζομέν τι ἢ κατασκευάζομεν ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως τῶν προσδιαλεγομένων. τοῦ δὴ λόγου τοῦ Πλάτωνος, δύο εἰσὶ χαρακτῆρες. οἱ ἀνωτάτω. Διάλεξις. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. διάλεξιν ἡμῖν παρέχουσι. τουτέστι λόγων ἐμπειρίαν καὶ νοῦν. τουτέστι τὸ νοηθὲν τὸ φράζειν. διαφέρει δὲ διάλεξις διαλέκτου. ὅτι διάλεκτος μέν ἐστι, φωνῆς χαρακτὴρ ἐθνικός. διάλεξις δὲ τῆς συνήθους φωνῆς ἐκτροπὴ ἐπὶ τὸ σεμνότερον καὶ ἀγροικότερον. Διαλεπτολογοῦμαι. διαλέγομαι. ὥσπερ καὶ Σωκράτης ἔφη. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον ἵνα μὴ ἕλκῃ τὴν ἰκμάδα τὰ κάρδαμα. οὕτω καὶ

ὁ πρεσβύτης, διαλεπτολογοῦμαι τοῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας. Διαλεῖμμα. διάστημα. καὶ διαλείποντα τὰ διαχωρήματα. Ἀρριανός. φυλακαὶ δὲ ἐπὶ τὰ διαλείποντα τῆς τάφρου ἐπετάχατο. Διαλείμματος. διαχωρισμοῦ. Διαλείπουσαι. ἀλλήλων ἀπέχουσαι. Ἀρριανός. διαλείπουσαι ὅσον ξύμμετρον εἰς τὸ συνορᾶν τε ἀλλήλους καὶ κατακούειν ἐν ταῖς βοαῖς. Διαλείπουσι. διακοπτόμεναι. ὑφειμένη οὖν καὶ διαλείπουσι πολλαχῆ τῇ φωνῇ. ἐδέετο οἱ ξυγγνῶναι βασιλέα. Διάλληξις. διαλλαγῆναι μέν ἐστι, τὸ διαιρεῖσθαι κλήρῳ. διάλληξις δὲ τὸ πρᾶγμα.

Διάληψις. ἐνθύμησις. ἡ γνῶσις. Πολύβιος. διὰ γὰρ τὴν ὑπερβαίνουσαν ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος ἐπιθυμίαν, ἣν ὑπὲρ αὐτῶν διάληψις. ὡς οὐδὲν προὔργου ποιουμένων οὐκέτι τὸν βίον τὸν κοινὸν ποτε εἶχον. οἱ γὰρ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ἀγαθοὶ ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις τὰς τοῦ νοὸς ὁρμάς. ἄρτι γὰρ διὰ τὸ τοῦτο προκεχειρισμένοι τὸν πεισίστρατον. διὰ τὸ πράξιν ἔχειν τινὰ καὶ τόλμαν, παραχρῆμα μετέπιπτον εἰς τὰ ἐναντία ταῖς γνώμαις διὰ τὴν ἀποτείαν. καὶ αὖθις. παραπλησίως καὶ τὰ πλήθη ὁμοίως τούτοις ἔχει τὰς διαλήψεις. ὑπὸ τῆς κοινῶν τῆς φύσεως αὐτοὺς διδασκούσης. καὶ Πολύβιος. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι, ἐκ τῆς καταφορᾶς ἀλλ' ἐκ διαλήψεως χρώμενοι ταῖς μαχαίραις. πρακτικοῦ τοῦ κεντήματος προσόντος αὐτοῖς ὑπάρχοντος. τύπτοντες εἰς τὰ στέρνα καὶ εἰς τὰ πρόσωπα, διέφθειραν πάντας. Διαλογή. διάλεξις. ὁμιλία. Δαβὶδ. ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου. Διαλοιδορεῖται. ἀττικὴ σύνταξις. ὁ γὰρ Ἀριστοφάνης οὐ φιλῶν Πρόδικον, ταῦτά φησιν. ὅσον μισῶν συνεκρότησεν. ἐν γὰρ τοῖς Ὄρνισι διαλοιδορεῖται Προδίκῳ.

Διαλύω αἰτιατικῇ. τινὰ μέν ἐστιν. ἀλλὰ διαλύων ὀργή. Διαμαδῶντες. διαβρέχοντες.

Διαμαρτία. ἡ ἀποτυχία. καὶ διαμάρτοι. ἀποτύχοι. μέλλοντος σημασία. καὶ διαμαρτάνω γενικῇ. καὶ τοῦ σκοποῦ δοκοῦσιν ἔμοιγε διαμαρτάνειν. Διαμαρτύρασθαι. βεβαιῶσαι. καὶ διαμαρτυρεῖν τὸ προλέγειν τῆς ἀπειθείας τὴν τιμωρίαν. καὶ τῆς εὐπειθείας τὴν ὠφέλειαν. Διαμαρτυρία. καὶ διαμαρτυρεῖν. τρόπος τίς ἦν ἡ μαρτυρία παραγραφῆς. πρὸ γὰρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην εἰς τὸ δικαστήριον, ἐξῆν τῷ βουλομένῳ διαμαρτυρῆσαι, ὡς εἰσαγώγιμός ἐστιν ἡ δίκη. ἢ οὐκ εἰσαγώγιμος. διαφέρει δὲ τῆς παραγραφῆς. τῷ τὴν μὲν διαμαρτυρίαν γίνεσθαι, οὐ μόνον ὑπὸ τῶν φευγόντων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν διωκόντων. καὶ προτεροῦντες ὁ διώκων, προὔβαλλέ τινα μαρτυροῦντα εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. καὶ ἐπεὶ τούτου πρῶτον ἐγίνετο ἡ κρίσις πρὸς αὐτὸν τὸν διαμαρτυρήσαντα οὐ πρὸς τὸν ἐξ ἀρχῆς δικαζόμενον. εἰ δὲ μὴ προβάλλοιτο μάρτυρα ὁ διώκων. τότε ἐξῆν τῷ φεύγοντι προσαγαγεῖν τινὰ μαρτυροῦντα, μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. καὶ πάλιν πρὸς τὸν διαμαρτυρήσαντα ὁ ἀγὼν ἐγίνετο. ἐπεσκήπτοντο δὲ ψευδομαρτυριῶν. καὶ ταῖς διαμαρτυρίαις ὥσπερ ταῖς μαρτυρίαις. τάχα δὲ ἐπὶ ταῖς τοῦ ἀποστασίου δίκαις ἐκώλυτο διαμαρτυρεῖν. ἐν δὲ ταῖς τοῦ ἀποστασίου, οὐκέτι. Διαμαρτάνω γενικῇ. καὶ τοῦ σκοποῦ δοκοῦσιν ἔμοιγε διαμαρτάνειν. Διαμάρτῃ ἐκεῖνος. αὐθυπότακτον. Διαμαρτύρομαί σοι ἀντὶ τοῦ βεβαιώσω σοι. μέλλοντα σημαίνει. ἐπὶ δὲ ἐνεστῶτος, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ὡς ἐν τῷ ἄκουσον λαός μου καὶ λαλήσω σοι Ἰσραὴλ. καὶ διαμαρτύρομαί σοι. Διαμαρτυρομένους. προλέγοντας. ἀποτρέποντας. ἀπέστειλε πρέσβεις διαμαρτυρομένους. μήτε τὴν πόλιν οἰκίζειν. μήτε παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν μηδέν. καὶ διαμαρτύρασθαι. βεβαιῶσαι. ἐβουλήθησαν ἂν καὶ διαμαρτύρασθαι τοῦτο τρόπον τινά. Διὰ μαχαιρῶν καὶ πυρὸς εἰπεῖν ἐπὶ τῶν παραβόλως τι ποιούντων. Διὰ μάχης ἐλθεῖν. οὐδενὸς τὸ παράπαν θαρρήσαντος διὰ μάχης αὐτοῖς ἐλθεῖν, ὅτι μὴν ἀντιτάξασθαι εἰς τὸ παντελές. Διαμέλλει. ἀναβολῇ χρῆται. ὁ δὲ, πρὸς ὀργὴν ὑπειδὼν. καὶ μὴ πάνυ πιστεύσας, διεμέλλησεν. Διαμεμετρημένη ἡμέρα. μέτρον τί ἐστιν ὕδατος πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνί. ὡς δή που ταῖς ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. διενέμετο δὲ τρία μέρη τοῦ ὕδατος τὸ μὲν τῷ διώκοντι. τὸ δὲ, τῷ φεύγοντι. τὸ δὲ τρίτον, τῷ δικάζουσιν. ἐπισημειωτέον δὲ τὸ παρ' Ἰσαίῳ. διαμεμετρημένης ἡμέρας, ὅτε μὴ χωρὶς ὕδατός φησι γίνεσθαι τοὺς ἀγῶνας. ὁ τε δὲ, πρὸς ὕδωρ. Διὰ μέσου τείχους. ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, τοῦ τε βορείου, καὶ τοῦ νοτίου, καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέσου τῶν ἑκατέρων τὸ μέσον ἐλέγετο, οὗ μνημονεύει καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ. Διαμεσοκώρηγος ἔστι εἶδος ἐν ναυτι·

ὡς κατά τινας διαμέζους κεραίας κεχρῆσθαι τὴν γλῶτταν ταῖς ἀντιτύποις συμβολαῖς τῶν ἀκί-
δων. Δείναρχος δὲ διάμεζον λέγει, τὸ ἔλλειπον ἀπὸ τοῦ δικαίως μετρηθέντος. Διαμησάμενος·
διορύξας. διαμησάμενος γὰρ πᾶσαν τὴν ὑπὸ τὰ κράσπεδα τοῦ Ὀλύμπου ἄμμον, ὕδωρ πολὺ καὶ πότι-
μον εὗρε. καὶ αὖθις· διαμησάμενος τὴν χιόνα τὴν ἐπ' αὐτῇ, ἐξῳκοδόμει τὸν κρημνόν. Διαμεί-
νης· αὐθυπότακτον. Διαμῆσαι· διακόψαι. Διαμώμενος· θερίζων. καὶ διαμώμενοι· διασκά-
πτοντες· ζητοῦντες. Θουκυδίδης· διαμώμενοι τὸν κάχληκα ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, ἔπινον οἷον εἰκὸς ὕ-
δωρ. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ἐσκήνουν ἐπὶ τῆς χιόνος διαμώμενοι καὶ μεταξὺ ἐκκαθαίροντες. Δια-
μνημονεύω· αἰτιατικῇ συντάσσεται. οὓς καὶ διαμνημονεῦσαι καθέκαστον ὁ λόγος διὰ τὸ πλῆθος καὶ
πρὸς ὄνομα διελθεῖν, ἀπεκτήσατο. Διαμπάξ· διόλου. διαπαντός. Διαμπερέως· διαμπε-
ρές· διόλου διηνεκῶς. ὁ δέ, διῆγεν αὐτοὺς ἐπί τι ὄρυγμα. ὃ διαμπερὲς μὲν ἦν ὀρωρυγμένον ἐπὶ σταδί-
ους λ. εἶχε δὲ ἔξοδον ἐπὶ θάτερα τοῦ ὀρύγματος. Διαμοιρωμένη· διαιροῦσα. καὶ μερίζουσα. ἢ τὰς
μοίρας μεμφομένη. Διαμυδαίνεται· ἀντὶ τοῦ διασήπεται. καὶ διαρρεῖ καὶ διικθεῖ. Διαμυλλαίνει·
αἰσχρῶς πράττεις. καὶ οὗτος δὴ διεμύλλαινεν ὡς δὴ δεξιός. καὶ διαμυλλαίνειν τὸ διαμωκᾶσθαι τοῖς
χείλεσιν ἢ τὸ ἐσθίειν καὶ διακόπτειν καὶ διαστρέφειν τὰ χείλη. Ἀριστοφάνης φησί. Διάνδιχα· διχῶς.
Διανενευκαμένη· ἀντὶ τοῦ ἐπερεωθημένη. Διανεῦσαι· διακολυμβῆσαι. καὶ διανεῦσαι ἐθελήσαντες,
ἐβαπτίζοντο ὑπὸ τῆς πανοπλίας. Διανεῖμαι· μερίσαι. Διανείμης· αὐθυπότακτον.
Διανηξάμενος· διακολυμβήσας. Διανίζεται· διανίπτεται καθαρίζει. Διανθίζω· τὰ ἄν-
θη συλλέγω. καὶ διηνθισμένας. Διανοεῖσθαι· τοῦτο ἐνέργειά ἐστι καὶ διέξοδος τῆς ψυχῆς. ἐπίστα-
σθαι μὲν τὰ πολλά, δυνατόν ἐστιν. διανοεῖσθαι δὲ ἅμα πολλά, ἀδύνατον. πᾶς γὰρ ὁ διανοούμενος, ἕν τι διανο-
εῖται. ὡς γὰρ ἀδύνατον ἅμα λέγειν πολλοὺς λόγους, οὕτω διανοεῖσθαι ἅμα πολλά. λόγος γάρ
τις, ἡ διάνοια αὐτῆς τῆς ψυχῆς, ἐφ' ἑαυτῆς λεγούσης. Διάνοια ὕβριος· ἐπὶ τῶν ῥᾷστα μεταβαλ-
λομένων καὶ ἀσταθμήτων ἀνθρώπων. Διάνοια· ἐστὶν ἐνταῦθα δόξα. Διανταία πληγή· τὸ δὲ περὶ τὸν βρα-
χίονα τραύματος διανταία πληγὴ καταβαροῦντος, κατεξανίστη τῶν ἀλγηδόνων. Διανυσθῆναι·
τελειωθῆναι. Διαξαίνειν· ἀναιρεῖν. διακόπτειν. ὁ δέ, ἑάλω. καὶ ἔμελλεν ὁ δῆμος διαξαίνειν αὐ-
τόν. ὁ δέ, ἀφῆκεν. ἀλλ' εἴασεν αὐτὸν γῆν πρὸ γῆς ἀπιέναι. καὶ αὖθις· ὁ δέ, φόνους ἐργασάμενος
ἐναγεῖς, καὶ διαρρήξας καὶ διαξήνας τοὺς νόμους. καὶ τὴν ἀνδρῶν ἀπειπάμενος φύσιν, καὶ γήμας
ἀθυβίστῳ καὶ ἀγάμῳ ἐκείνῳ γάμους. Διαξῆναι· διαλῦσαι. Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῶν ἀρχαίων διαξῆναι. τὸ δὲ
εἰ οἱ μαλλοὶ ἔχουσι τὰς ἄκρας καὶ τὰς κορυφὰς πεπιλημένας. καὶ ἐπὰν πιλῶσι, διαλύεται ὁ μαλλός.
πρὸς ἑκάτερον οὖν καὶ τὰς κορυφὰς τοῦ ἐρίου πεπιλημένας ἐν τῷ πόκῳ, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν πονηρῶν
συνισταμένων τοῖς πράγμασι, διαλῦσαι χρή. Διαπαλαίω· δοτικῇ. Διαπαρατριβαί· ἐνδε-
λέχειαι. Διαπαρθενεῦσαι· μιγῆναι παρθένῳ. ἐλέγετο δὲ οὕτως, καὶ τὸ παρθενοσοφῆσαι. καὶ δια-
φυλάξαι παρθένον. Διαπατταλωθήσῃ χαμαί· ἀπὸ τῶν τὰς βύρσας διατεινόντων. σημαίνει δὲ
τὸ διαρραγῆναι καὶ ζητεῖν ἐπιμελῶς. ἢ διαπατταλωθήσῃ ἀντὶ τοῦ ἐκταθήσῃ χαμαί. τὰς γὰρ βύρσας ἐκτείνον-
τες ἐπὶ τῆς γῆς ἵνα μὴ συνάγοιντο καὶ συστέλλοιντο ἐκ τῆς τοῦ ἡλίου καύσεως, κατὰ τὰ ἄκρα παττάλοις κα-
τακρούοντες, ἐκτείνουσι. Διαπαίζω· δοτικῇ. Διαπαρθενεῦσθαι· τετμῆσθαι τῇ μίξει. Διαπε-
πραγμένης· κατορθωθείσης. Διαπείραντες· διακεντήσαντες. Διαπεραίναι· τελειῶσαι. Δια-
πεσούσης· ἀποτυχούσης. ἔδοξεν οὖν ἐπισφαλὲς ἔχον τι κοινωνῆσαι αὐτοῖς τῆς πράξεως. καὶ διαπεσούσης
καὶ συντελεσθείσης τῆς ἐπιβουλῆς. καὶ διαπίπτων· ἀποτυγχάνων. Διαπέσοιμι· οἷον διαμαρτήσαι-
μι τῆς ἐλπίδος. Ἀριστοφάνης· μὴ σὲ ἀπολέσαι μὲν εἴ τι τῶν ἐμῶν ψηφισμάτων ἐνείη, διαπέσοιμι πάντα-
χῇ. Διαπεφώνηκεν· ἀντὶ τοῦ ἐσχάτην καὶ τελευταίαν φωνὴν ἀφῆκε. τουτέστιν ἀπέθανεν. ὅτε δὲ λέ-
γει ὅτι διαπεφώνηκε δὲ τούτων οὐδὲ εἷς πρὸς τῆς ὁμονοίας τῶν τεσσάρων εὐαγγελιστῶν φησὶν ὁ Χρυ-
σόστομος. Διαπεινῶμεν ἀεὶ πρὸς τὸ πῦρ· παρὰ προσδοκίαν. ὥσπερ ἔφη, διαπίνομεν ἀεὶ πρὸς τὸ
πῦρ, ὁ δὲ εἶπε διαπεινῶμεν. οἱ γὰρ πότοι χειμῶνος πρὸς τὸ πῦρ γίνονται. εἴρηκε δὲ τοῦτο διὰ τὸν
λιμόν. τουτέστιν ἐσχάτως πεινῶμεν. ὥστε καὶ τὰ ἱμάτια ἀποδυόμεναι, καθεζόμεθα πρὸς τὸ πῦρ
διὰ τὸ ῥῖγος. ἢ διαπύρως καὶ ἐντόνως πεινῶμεν. ὃ καὶ βέλτιον. Διάπειρας συχνῆς· ἀντὶ τοῦ

ἀνείβεαν. τούτων ἐπίσταμαι διὰ πείρας συχνῆς μάλα. τήν τε ἀγαθοειδῆ προαίρεσιν προβεβλημένον καὶ τὸ πάθος, οὐ πολύ τι λειπόμενον κατὰ τὴν εὐσεβῆ προθυμίαν. ἀπόπειραν ποιουμένη. ὁ δέ, ἐξώρμησεν αὐτὴν εἰ ταῦτα οὕτως ἐγνωκυῖα λέγει. ἢ διαπειρωμένη αὐτοῦ. ὁ δέ, ὤμοσεν, ἦ μὴν τῷ ὄντι φρονεῖν ταῦτα καὶ λέγειν περὶ αὐτοῦ. Διαπηδῶ. αἰτιατικῇ. Διαπηνηκίσαι. ἐξαπατῆσαι. πηνήκην γὰρ οἱ ἀρχαῖοι Ἀττικοὶ, τὴν ἐκ τῶν τριχῶν παραθετὴν κόμην. καὶ τὸ φενακίσαι, τινὲς ἀπὸ τούτου εἰρῆσθαι λέγουσιν. Διαπιθηκίσαι. τὸ διαπαῖξαι. ἀπὸ τῶν πιθήκων. φιλοπαιγμονέστατον γὰρ τὸ ζῶον. Διαπίνωμεν ἀεὶ πρὸς τὸ πῦρ. Διαπίπτω γενικῇ.

Διαπλέκειν. διαποικίλλειν. διάγειν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. εἴ μετὰ τῶν ὀρνίθων τις ὑμῶν βούλεται διαπλέκειν ζῶν, ὁ δὲ τὸ λοιπὸν ὡς ἡμᾶς ἴτω. Διαπληκτίζονται. διαμάχονται. Διαπλώσας. διαπλεύσας. διελθών. σοῦ ἐγὼ οἶδα πάντα διαπλώσας τοῦ ἔρωτι βίου.

Διαπνεῖν τὸ ἀποπνεῖν καὶ ἀποψύχεσθαι, εὐσχημονέστερον τοῦ ἀποψοφεῖν. Διαπολεμῶ δοτικῇ. Διὰ πολλοῦ χρόνου. ὁ γὰρ γέρων ὡς ἔπος διὰ πολλοῦ χρόνου ἤκουσε τοῦ λόγου περιχαρεὶς τῷ πράγματι, ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται τὰ ἀρχαῖ' ἐκεῖνα οἷς Θέσπις ἠγωνίζετο. Διαπονεῖν. ἀρκεῖσθαι. Διαπορηθέντες. διαποροῦντες. Διαπορῶ. διαπορήσω. ζητῶ. ἀμφιβάλλω. Διαπορεία. ἡ διαπόρευσις. διαπορία δὲ ἡ ἀμφιβολία. Διαπορθμεύω. διακομίζω. διαπορῶ. Διαπορθμεύσων. διαπεράσων. διακομίσων. Διαπραξάμενοι ἐλθεῖν. ἤγουν κατεργασάμενοι. Διαπρέπειν. διαφαίνεσθαι. διαφέρειν. Διαπρεπής. ἔκδηλος. ἐπίσημος.

Διαπρῆσαι. διανύσαι. τελέσαι. Διαπρύσιον. διαπαντὸς διεξιόν. μέγα. ἐξάκουστον. διαβόητον. Διαπτύω. αἰτιατικῇ. Διαπυνθάνεται. ἐρωτᾷ. Διαπυρώτατος ὁ θερμός. Διάρας. διατείνας τὸ ὄμμα εἰς οὐρανόν. Διαράμενον. ὡς δὴ εἰκός τε αὐτὸν διαράμενον βλοσυροῖς ὀφθαλμοῖς ἀντιβλέψαι χρυσίῳ. τοὐναντίον μὲν οὖν. Διάργεμοι. αἱ μὲν λευκοί. αἱ δὲ μέλανες. ἄλλοι μὲν, ὑμῶν μέλανες. οἱ δὲ, τεφρώδεις. ἕτεροι ξανθοὶ καὶ διάργεμοι στήθη. Διαρραῖσαι. διαφθεῖραι. Διαρρεῦσα. ζυφηλή. Διαρρεῖν. διαχεῖσθαι. χαυνοῦσθαι. οὐ διαρρεῖ πολὺ καὶ κλεινὸν ὄνομα. ἀντὶ τοῦ εὐφημία περιρρεῖ. Διαρρήδην. σαφῶς. φανερῶς. διαρρήδην ἀπειπών. μήτε μάχην συνάπτειν. μήτε πορρωτέρω ἰέναι. μήτε ἄλλο πράττειν μηδέν. Διαρρήξομεν αἰτιατικῇ. διακόψομεν. Διαρθρώσας. διατυπώσας. Διαρκῶς. καρτερῶς. δαψιλῶς. Αἰλιανός. ὁ δὲ, οὐ γὰρ ἐληλύθει τὰ ἔνδον, ὑπώπτευε. καὶ τὴν ἐλπίδα ὑπὸ τῶν παρόντων ἐλάμβανεν εἰς τὸ κρεῖττον. καὶ ἔτι μᾶλλον τῇ πολιορκίᾳ διαρκῶς ἐνεκαρτέρει. Δίαρμα. Πολύβιος. ἅμα δὲ πρὸς τὸν ἀπὸ Λιβύης πλοῦν καὶ πελάγιον δίαρμα λίαν εὐφυῶς ἔκειτο τοῖς Καρχηδονίοις ἡ πόλις. καὶ αὖθις ἦν μὲν τὸ ἀπὸ τοῦ χάρακος ἐπὶ θαλάττης, ἑκατὸν εἴκοσι στάδια. τὸ δὲ δίαρμα, βραχὺ πλεῖον ζ. καὶ διὰ τοῦτο ἦν ἀδηλότης καὶ συνέχεια τῆς ἐπιφύσεως. καὶ αὖθις. εἶδον ὄψιν πεφυρωμένου τοῦ θαλαττίου διάρματος ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου ἕως Καρχηδόνος. Διαρπακτία. τὰ παρ' ἡμῖν ῥωπάκια. Δίαρσις. ἔπαρσις. εἰς ὕψος. Πολύβιος. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι συνδραμόντες εἰς τὰς χεῖρας, τοὺς Κελτοὺς ἀπράκτους ἐποίησαν. ἀφελόμενοι τὴν ἐκ διάρσεως αὐτῶν μάχην. ὅπερ ἐστὶν ἴδιον Γαλατικῆς χρείας. διὰ τὸ μηδαμῶς κέντημα τὸ ξίφος ἔχειν. Διαρταμεῖ. ἀντὶ τοῦ διαιρεῖ. καὶ τὸ ἀρτῆσαι ἐπὶ τοῦ ἀνακρεμάσαι. Διαρτῆσαι. τὸ ἐξαπατῆσαι. οὕτω Μένανδρος. διαρτίσαι δὲ διὰ τοῦ ι, ἀναπλάσαι. καταρτίσαι. διαρτίζω δὲ. πλάττω καὶ τελειῶ. διαρτῶ δὲ τὸ κρεμῶ. Διαρτία ἡ διάπλασις. ἀτελοῦς διαρτίας γεγονώς. Διαρτίζεται. ὁρμᾷ. Διαρτώμενος. ὁ δὲ Ἡρακλῆς τοῖς μὲν ἴχνεσι διαρτώμενος, τουτέστιν ἐξαπατώμενος. οὐδὲν δὲ ἧττον οἰόμενος εἶναι διευθυνήσεσθαι τὸν χῶρον. καὶ αὖθις, ἀλλαχόθεν ἀκροβολισμοῖς χρώμενοι, ἵνα διαρτώμενοι τῇ ὀδυνήσει τῶν κατὰ πρόσωπον ἐπιόντων μηδεμίαν αἴσθησιν λάβωσι τῶν ὑπὸ κεφαλῆς. καὶ διαρτῶ, τὸ κρεμῶ. καὶ διαρτωμένων. καταρτιζομένων. Διάρροια, πάθος περὶ τὰς [illegible] γινόμενον. τρία δὲ εἰσὶ πάθη βράγχη, κραῦρα, διάρροια. ἡ μὲν οὖν βράγχη, μέρους τινός τοῦ σώματος. ἡ δὲ κραῦρα πυρετὸς σὺν κεφαλῆς πόνῳ. σημειοῦται δὲ τοῦτο, τὸ καταβεβλῆσθαι τὰ ὦτα καὶ κατηφῆ εἶναι τὰ ὄμματα. ἡ μὲν οὖν διάρροια ἐστιν ἀθεράπευτος. τὴν δὲ κραῦραν

σινομεθα

οἰνομεῖς ἐγχυματίζουσι. τῆς δὲ βράγχης, περιτέμνουσι τὰ σκεπάσματα τῶν σαρκιδίων. Διαρρυ-ῆναι· φθαρῆναι. Διασαλακωνίσαι· διαθρύψαι. Ἀριστοφάνης· ὡδὶ περιβὰς τρυφερόν τι διασα-λακώνισον. σαλάκωνας γὰρ ἐκάλουν τοὺς διαθρυπτομένους ἀπὸ τοῦ σαυλοῦσθαι· ὅ ἐστιν ἁβρύ-νειν. καὶ οἱ ὀνειδίζεσθαι παρὰ τὸν σάλον. οἱ δὲ νεώτεροι διαφθείρεσθαι καὶ βιάζεσθαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τιθέασιν ἀδιαφόρως. Διασαφηνίζειν· τὸ τὴν γνώμην ἀκριβοῦν. Διασαφῆσαι· ἑρμηνεῦσαι. Δι-ασαφούσης· ἀντὶ τοῦ φωτιζούσης. σελήνης τὸν ζόφον διασαφούσης. Διασείων τοὺς ὑπευθύνους· εἰ πέπων ἢ μὴ πέπων. αἰτιατικῇ. ἐστὶν ἁπλῶς καὶ ῥᾳδίως διασεισθῆναι δυνάμενος. μεταφορικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ συκάζειν κέχρηται τοῖς ὀνόμασιν Ἀριστοφάνης. ὥσπερ οὖν ἐπὶ τῶν καρπῶν ἐν μὲν τῶν πε-πόνων ἔστι δρέψασθαι καὶ φαγεῖν. ἐν δὲ τῶν ἀώρων οὐκέτι, οὕτω φασὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. ὁ Κλέ-ων διελογίζετο καὶ διέκρινε, τίς ἐστιν ἐπιτήδειος διασεισθῆναι. καὶ τίς σκληρὸς καὶ δυσκατάμαχος, ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν πένης ἢ πλούσιος, ἐνέμεινε τῇ μεταφορᾷ ὡς ἐπὶ σύκων. Διασείστους· ἐοίκα-σιν ὀνομάζεσθαι οἱ διάσειστοι, παρὰ τὸ κινεῖσθαι καὶ διασείεσθαι πρότερον. εἶτα βάλλεσθαι. ἵνα ἀνα-κεργῶσι μᾶλλον ὦσι. Διασήθειν· διαξύειν. ἀπαλείφειν. παραπτέσθαι. Διασηκῶσαι· βαστά-σαι. οὐ τὸ ἆραι δηλοῖ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. ἀλλὰ τὸ ψηλαφῆσαι. καὶ διασηκῶσαι καὶ διασκέψασθαι τῇ χειρὶ τὴν ὁλκήν. Διάσημος· ὁ λαμπρός. καὶ διασημότατος. Διάσια· ἑορτὴ Ἀθήνησι Μει-λιχίου Διός. προσαγορεύεται δὲ Διάσια, ἀπὸ τοῦ διαφυγεῖν αὐτοὺς τὰς ἄτας. καὶ Ἀριστοφά-νης· ὅτ᾽ ἐπριάμην σοι Διασίοις ἁμαξίδα. Διασκανδικήσης· μὴ ἀποδειλιάσης. μὴ ἀπελπίσης. μὴ ἀμελήσης. σκώπτει δὲ τὸν Εὐριπίδην ὡς λαχανοπωλίδος υἱόν. σκάνδιξ γὰρ εἶδος λαχάνου λε-πτοῦ. καὶ ἀλλαχοῦ· σκάνδικά μοι δὸς μητρόθεν δεδεγμένος. Διασκεδαννύουσι· διασκορπίζουσι. λέγεται δὲ καὶ διασκίδνησιν. Ἰώσηπος· οὔτε γὰρ ἀταξία διασκίδνησιν αὐτοὺς τῆς συντάξεως τῆς ἐν ἔθει. Διασκευαζόμενα· ἡ πόλις. Ἀθηναῖος κωμικός. ἔγραψε τόσα καὶ ἄλλα δια-σκευαζόμενος. Διασκευάσασθαι· ἀντὶ τοῦ συσκευάσασθαι ἴσως. Διασκευή· ἀπὸ τῆς κλίνης σοι γέγραφα μόλις ἀνεχόμενος εἰς διασκευὴν τῶν γραμμάτων. τουτέστι σύνθεσιν. Διασκη-νητέον· καταλυτέον. Ξενοφῶν· ἐδόκει διασκηνητέον εἶναι εἰς τὰς κώμας εἰς στέγας. Διασ-μώμενος· ἐρευνῶν. Διασμύχων· διαξύων. διακαίων. Διασπαθᾶν· ἀφειδῶς δαπανᾶν.

Διασπεύσας· διεγείρας. παρορμήσας. τοὺς μὲν στρατιώτας διασπεύσας. τοὺς δὲ χιλιάρχους πα-ρακαλέσας ἅψασθαι τῆς πράξεως. Διασπείρω· αἰτιατικῇ. Διὰ ἀσπιδέος πεδίοιο. οἱ μὲν, διὰ τὸ πολλὰς ἀσπίδας ἐν αὐτῷ ἐρρῖφθαι. οἱ δέ, ἀσπιδοειδοῦς. διὰ τὸ τοῦ πεδίου περιφερές. οἱ δέ, ἀπὸ μήκους. Διασπώμενος· συντρίβων καὶ κατακλῶν. Διάστασις· Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ δι-ακόσμησις. Διαστελλόμενος· διαχωριζόμενος. Διαστῆσαι· ἀντὶ τοῦ διαταράξαι καὶ οἷον ἀδύνατον ποιῆσαι. Διαστήτην· ἐχωρίσθησαν. Διαστείχειν· διέρχεσθαι. Διαστείχοντας· διαπορευομένους. καὶ διαστείχουσαν, διερχομένην. Διαστολή· διαχώρησις. ἐξοχή. οὐ χρὴ θαυ-μάζειν εἰ φιλοτιμότερον ἐξηγούμεθα τὰ κατὰ τὸν Σκιπίωνα. καὶ πᾶν τὸ ῥηθὲν ὑπ᾽ αὐτοῦ μετὰ δια-στολῆς ἐξαγγέλλομεν. Διασφάξ· διατομὴ ὄρους. καὶ διασφάγες. διεστῶσαι πέτραι. Δια-σχών· διελθών. διαστήσας. Πολύβιος· ὁ δέ, διασχὼν τῶν πολεμίων ὡς δέκα στάδια, κατεστρατοπέ-δευσε μεταξὺ λαβὼν τὸν ποταμόν. Διατάγματα· ὁ δέ, διατάγματα προθείς, ἐκέλευε τὸν δῆμον εἰς διαλλαγὰς ἐλθεῖν. καὶ αὐτοῖς ἀμνηστίαν ὑπισχνεῖτο. ἀντὶ τοῦ λήθην τῶν ἐπταισμέ-νων. Διαττᾶν· σήθειν. Διατακτικώτερον· Πολύβιος. τοῦτο μόνον ὑπολαμβάνοντες εἶναι καὶ διατακτικώτερον, τὸ μήτε τῷ καιρῷ μήτε ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς καὶ παραστατικαῖς διαθέ-σεσι παραγίνεσθαι τῶν ἐναντίων. Διαταφρεύει· διασκάπτει. Διατάχους· ἐπίρρη-μα. διαταχέων δέ. Διατεθώκηται· τεθρόνισται. διεχώρισται. Διατεθρυλλημένος τὰ ὦτα. οἷον κατησδολεσχημένος. ἢ οἷον πολλάκις καὶ περὶ τῶν αὐτῶν πλεῖστα ἀκηκοώς. Διατεθρυμ-μένος· διακεκλασμένος. Διατεκμαίρεται· στοχάζεται. Διατερσαίνω· ξηραίνω. Διάττειν, ὁρμᾶν, διατρέχειν ἢ διακινεῖν. Διατείνεται· διαβεβαιοῦται. Διατίθεται· πωλεῖ. Δια-τιμᾶται· δοκιμάζει. Διατιμητικός, δοκιμαστικός. Διατιτρᾶν· διατρυπᾶν, ὅτι τὰ ἀπηρημνότατα

ἄνω διαπηδῶντες, καὶ αὖθις, μαχαιρίδας διαπηδᾶν τοὺς ἀσκούς. Διαβρεχθῆναι, δύο δὲ τῶν ὀρυγμάτων ὑπόρρευσε καὶ κατωτέρω τοῦ χάρακος διατορηθῆναι τὴν γῆν. ὑπὸ τὸν περίβολον αὐτὸν ἐξενεχθῆ τὴν. διατορηθῆναι οὖν· ἀντὶ τοῦ διακοπῆναι. διατρυπηθῆναι. Διάτορον· ἐξάκουστον. ὀξύτερον. μεγαλόφωνον. Διατρώγατον· ξανώσατον. διὰ τοῦ τείχους λαλεῖν. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτως τι διαπραττομένων. Διατρέχοντες· οἱ διαπλέοντες οἱ ἀποσινθηκίζοντες. Διατριβή· τόπος ἐν ᾧ τινὲς μανθάνουσιν. ἢ καιρὸς καθ' ὃν ἀναστρεφόμεθα περί τι. ἢ διάλεξις φιλοσόφου. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐπιτήδευμα. καὶ τὸ ἀσχόλημα. Διατριβὴν· διαγωγήν. πρόφασιν. ἀφ' ἧς μέλλομεν περὶ τὰ πράγματα διατρίβειν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις ἐν τῷ βίῳ. καὶ τὴν ἀργίαν. ἐγίνετο δὲ αὐτῶν ἑκούσιος ἡ διατριβή. ἐπὶ τῆς ἐφόδου ἡ σχολαιότης. τοῦτ' ἔστιν ἀτάκτου ἕνεκα, καὶ τοῦ τὸ ἀπορησόμενον προμηθοῦς. Διαβοή· συμπάθεια. οὕτως. τῶν δὲ Καρχηδονίων πολλὴν κλαυθμὸν μετὰ δακρύων ποιουμένων, διαβοὴ μεγάλη τὸ συνέδριον κατέσχεν. Διατοιχεῖ· ἀντὶ τοῦ ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τοίχου τοῦ πλοίου. ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ γίνεται. Διατυπῶν· διατιθέμενος ἐπὶ τὸ βέλτιον. καὶ διατυπῶν τὸ ἀτύπωτον. καὶ μεταπλάττων πρὸς εὐσχημοσύνην τὸ ἄτακτον. Διαυανθῆναι· ξηρανθῆναι. Διαύγεια· ἡ ἔλλαμψις. Διαυγία ἡ θεολόγος. μὴ λίθων διαυγίαις. τοῦτο, διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ παροξύνεται. προπαροξύνεται δὲ ἐν τῷ ἀττικίζειν. εἰ δὲ ὁ παρὼν λόγος ἀττικίζει, προπαροξύνειν ὀφείλομεν. διαύγειαν λέγων τις ὡς ἀμέλγειν. Διαύλειον προσαυλεῖ τις. τοῦτο παρεπιγραφή. φασὶ δὲ διαύλειον λέγεσθαι, ὅταν ἡσυχίας πάντων γινομένης, ἔνδον ὁ αὐλητὴς ᾄσῃ. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. Διαυλίζων· βαθυνῶν. ἢ μηκύνων. Δίαυλος· ὁ διστάδιος τόπος. ἢ μέτρον πηχέων σ'. δίαυλος καὶ ἡ μακρὰ περίοδος. τοὺς δὴ τῆς μακρᾶς διαύλου ποιεῖσθαι. Δίαυλος· ὁ διπλοῦν ἔχων τὸν δρόμον ἐν τῇ πορείᾳ. τὸ πληρῶσαι τὸ στάδιον καὶ ὑποστρέψαι. δολιχοδρόμοι δὲ οἱ ζ' τρέχοντες. διὸ καὶ δολιχοδρόμοι. οἱ γὰρ σταδιοδρόμοι, διπλοῦν ἐποίουν τὸν δρόμον. ὁπλίτης δὲ δρόμος, ὅταν μεθ' ὅπλων ἀγωνίζωνται. ὀκτὼ δέ εἰσιν ἀγωνίσματα. στάδιον. δίαυλος. δόλιχος. ὁπλίτης. πυγμή. παγκράτιον, πάλη. καὶ ἅλμα. Διαυλωνίζειν τὸ διαστενουρεῖν. Διαυχενίζεσθαι· ὁ δὲ, τὰ φρονήματα καὶ τοὺς θυμοὺς τῶν στρατιωτῶν ἀνηρέθιζε. καὶ διαυχενίζεσθαι πρὸς τὸ ἀπέραντον ταῖς μελέταις ἐξεκάλει καὶ φιλοκίνδυνον. ἀντὶ τοῦ ὑψοῦ τὸν αὐχένα ἔχειν. Διαφανές· διαφανὲς φησὶν εἶναι φύσιν ἐν πλείοσιν ὑπάρχουσαν δεκτικὴν τῶν χρωμάτων. ἥτις φωτὸς μὲν μὴ παρόντος, δυνάμει ἐστὶν αὐτὸ τοῦτο διαφανής. ἐνεργείᾳ δὲ γίνεται διαφανὲς, φωτὸς παρόντος. ἔστι δὲ διαφανὴς οὐκ ἀὴρ μόνον καὶ ὕδωρ. ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν στερεῶν σωμάτων. οἷον φεγγῖται λίθοι. κρύσταλα. ὕελος. τύφος. καὶ ἕτερα. ἔστιν οὖν τοῦ διαφανοῦς ἡ φύσις, ἥτις ἐν πλείοσιν οὐσίαις ὑποκειμέναις ἔχει τὸ εἶναι. ἑτέρα αὐτῶν οὖσα, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἑτέρων ποιοτήτων ὁρῶμεν. μετέχει δὲ τῆς διαφανείας, καὶ τὸ ἀΐδιον τὸ ἄνω σῶμα. οἷον τὸ κῦμα τῶν σφαιρῶν. διαφανὲς γὰρ ἅπαν. καὶ γὰρ ὁρῶμεν τὰ ἐν τῇ ἀπλανεῖ ἄστρα διὰ τούτου. καὶ αἱ μὲν σφαῖραι, διαφανεῖς εἰσί. τὰ ἄστρα δὲ οὐκέτι. ὅθεν καὶ ἐπιπροσθοῦσιν ἀλλήλοις. ἐντεῦθεν γοῦν ἡ τοῦ ἡλίου ἔκλειψις ἐπιπροσθουμένου ὑπὸ τῆς σελήνης. ἐναργῶς φαίνεται γίνεσθαι. Διαφανῆ χιτώνια. οὐ τὰ λαμπρά. ἀλλὰ τὰ ἰσχνά, δι' ὧν διαφαίνεται τὰ σώματα τῶν γυναικῶν. καὶ Ἡσαΐας ὁ προφήτης, καὶ τὰ διαφανῆ λακωνικά. Διαφανῶς, σαφῶς. ἢ συμφώνως. Διαφαίνει, διαδείκνυσιν. Διαφορεῖσθαι, ἐρίζειν, φιλονεικεῖν. τοῦτον οὖν ὁ μόδουλος κύων ὑπό τινος παραπεσόντος ἐδέσματος οἰηθεῖσα οἱ διαφέρεσθαι προσπαίζοντος ἄλλως, ὁ δὲ, ἠγανάκτησεν. Διαφορεῖμοι, ἀντὶ τοῦ μόνον ἐστί, Διαφερόντως, ἐξαιρέτως. Διαφερώμεθα, φιλονεικήσωμεν. Διαφέρων, ὑπερασπίζων, ὑπερόχως τὰ πρότερα τὸν πόλεμον διαφέρων. Ἰουστινιανὸς, ἀξιολογώτατα τὴν αὐτοῦ περιΐπτατο τὴν ὑπερασπισιν. καὶ διαφερόντων, ὧν ἐπιλέκτων. πυνθανόμενος τὴν πόλιν ὀχυροῦσθαι καὶ πλῆθος αὐτῶν διαφερόντων εἰς αὐτὴν ἠθροῖσθαι. Διαφέρω, διαλλάσσω, γενικῇ. τοσοῦτον διαφέρομεν τῶν προγόνων. δοτικῇ δὲ, ἐπὶ τοῦ ἐχθραίνω, ὑπὲρ τοῦ ἔτι τότε καινῷ καὶ ἀειομολόγῳ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις. καὶ τινὶ διαφέρει στιγμὴ ἀποστιγμῆς, χρόνῳ. Διαφέρουσι, πληθύνουσι, ὁ δὲ

ἐστρατ

ἐστρατοπέδευσεν ἐν χώρᾳ πάντα τὰ γεννήματα διαφερούσῃ. Διαφεύγω. αἰτιατικῇ. Διαφεῖναι. διαλῦσαι. καὶ διαφεὶς. ἀντὶ τοῦ ἀπολύσας. ὁ δὲ ἰού(?), διαφεὶς τὸν ἡγεμόν, ἐκ(?)ρινε τὴν προσ χρεί. Διαφημίζω. αἰτιατικῇ. Διαφθείρω. αἰτιατικῇ. Διαφθονούμενος. ὁ δὲ, διαφθονούμενος ζηλώσαντι, ἐν ἡσυχίᾳ ἔμενεν. Διαφθορά. θάνατος. διάλυσις τοῦ συντεθειμένου σώματος. Διαφορά. ἀνάλωμα. θουκυδίδης. Διαφορά. ἔχθρα. διαφορά, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἡ παραλλαγὴ καὶ ἀνομοιότης. Διαφορηθῆναι. διασπασθῆναι. καὶ διαφορηθῆναι. ἀντὶ τοῦ διασπασθῆναι. Διαφόρημα. τὸ παίγνιον. καὶ διαφορήσει. διάφορος γενήσεται. Διαφορῆσαι. τοὺς ἵππους εἶναι ἀγρίους ὑπό τε τοῦ ἀήθους τοῦ δεσμοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀπηρτημένου βάρους ἔτι μᾶλλον ἀνασοβηθέντας διαφορῆσαι αὐτόν. Διαφορότης. ἡ διαφορά. παρ' αἰλιανῷ. Διάφοροι. ἐχθροί. παρὰ τὸ διαφορεῖσθαι ταῖς γνώμαις. λέγεται δὲ καὶ διάφορον πρᾶγμα τὸ τίμιον. ἐστρέβλωσαν δὲ πολλοὺς τούτων οἷς ἠπίστησαν ἔχειν κεκρυμμένον διάφορον ἢ κατασκεύασμα ἢ ἄλλο τι τῶν πλείονος ἀξίων. Διαφορουμένης τῆς κρόκης ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων. ἀντὶ τοῦ διασπωμένης. ἀρριανός. τοὺς δὲ ἵππους ἀνασοβηθέντας, διαφορῆσαι αὐτόν. Διαφορήσετε. διαπέμψετε. Διὰ φροντίδος ἦν αὐτῷ. ἀντὶ τοῦ ἐβουλεύετο. ἐσκέπτετο. αἰλιανός. ὁ δὲ θεὸς λέγει ἐκείνους μὴ πολυπραγμονεῖν. αὐτῷ γὰρ εἶναι διὰ φροντίδος. Διαφρυκτοῦν. διαψηφίζειν. διακληροῦν. τὸν γὰρ κύαμον ἐκάλουν φρυκτόν. ἀντὶ δὲ ψήφων, κυάμους ἐφόρουν οἱ τῶν ἀθηναίων δικασταί. Διαχειρίσαι. φονεῦσαι. διαχειροτονία. διάκρισις τῆς χειροτονίας ἐν πλήθει γινομένης. τοῦ δημοσθένους. Διαχεῖται. χαίρει. διαχεῖσθαι. Διαχωρήματα. τὰ διαλείποντα. ἀρριανός. φυλακαὶ δὲ ἐπὶ τὰ διαλείποντα τῆς τάφρου ἐπετετάχατο. Διαχώρους. τὰ διαστήματα τῶν λόχων. οὕτω τε ἀνεπλήρωσε τῇ πυκνότητι τοῦ στρατοῦ τοὺς διαχώρους. Διαχρόνου. ἀντὶ τοῦ μετὰ πολὺν χρόνον. ἄρ' ἂν βλαβεῖεν διὰ πολλοῦ χρόνου τί σοι δοκῶ ὧδε ἀποθέρμη τῆς ὀπώρας κατελάσας. οὐκ εἴ τι κυκεῶνα ἐπιπίοις γληχωνίαν. καὶ γὰρ διὰ χρόνου ἐσθίοντες ὀπώραν πολλήν, βλάπτονται. καὶ οἱ συνουσιάζοντες συνεχῶς. οἱ οὖν πολλὴν ὀπώραν ἐσθίοντες ἐὰν γλήχωνα πίωσιν, οὐ βλάπτονται. διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ οἴνου κατεσθίεσθαι τὴν καρδίαν. ἵνα οὖν ἡ δριμύτης ἀποσύφῃ, γλήχωνα πίνουσιν. Διάχυσις, χαρά. τέρψις. Διαψαλάττεσθαι. τὸ διαστέλλεσθαι εἰς ἔρευναν. τὸ γὰρ ἀψάλακτον, ἄθικτον. οὕτω κράτης. Διάψαλμα. μέλους ἐναλλαγή.

Διαψᾶν. διορύττειν. διασκαλεύειν. κελεῦσαι πάντας διαψᾶν τὴν ἄμμον καὶ ποιεῖν βοθύνους ἐν μεγέθει. Διαψαίρουσι. διαπνέουσι. ψαίρειν γὰρ τὸ πνεῖν οἱ ναυτικοὶ λέγουσι. Διαψεύδονται. ἐν ἐλπίσιν ἀποτυγχάνουσιν. διὸ τοὺς μὴ καλοῦ διαψεύδονται. τὸ δὲ παρ' αὐτοῖς συμφέροντος ὡς ἐπίπαν οὐκ ἐπιτυγχάνουσι. Διαψήφισις. καὶ ἀποψήφισις. οἱ πολῖται συνιόντες κατὰ δήμους ψῆφον φέρουσι διὰ τοῦ δήμου. καὶ περὶ τῶν αἰτίαν ἐχόντων ἢ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν ψῆφον φέρουσι κρύβδην. οἷον ἀχαρνεῖς περὶ ἀχαρνέων. καὶ περὶ ἐλευσινίων οἱ ἐλευσίνιοι. καὶ οἱ λοιποὶ δημόται παραπλησίως. καὶ τοῦτο διαψήφισις καλεῖται. οἱ μὲν οὖν πλειόνων ψήφων τυγχάνοντες, ἀναμφισβήτητον τὴν πολιτείαν ἔχουσιν. ὅσοι δ' ἂν ἐλάττονας ψήφους λάβωσιν, οὐκέτι νομίζονται. καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ ἀποψήφισις. Διαψήφισις. ἰδίως ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἐξετάσεων. αἳ γίνονται περὶ ἑκάστου τῶν δημοτευομένων, εἴτε ὄντως πολίτης καὶ δημότης ἐστὶν ἢ ξένος ὢν παρεγγέγραπται. Διβητήσια. διαβήνια(?). Διγῆρες. οἱ λαμπροί. ἢ οἱ στερεοί. Δίγλωσσος. ὁ δύο γλώσσας ἐπιστάμενος. ἀνάχαρσις σκύθης ἦν. μητρὸς δὲ ἑλληνίδος. διὸ καὶ δίγλωττος ἦν. ὃς ἐθηκε νόμους σκύθαις.

Δίγνωμος. ὁ ἐπαμφοτερίζων τῇ γνώμῃ. Διδαξάμενος. πείσας τινὰ ὑπὲρ ἑτέρου διδασκάλῳ. Διδάξομαι. ἀεισθ' νεφέλαις ἀλλὰ ξάμενος τοῖσι θεοῖσι διδάξομαι ἀντὶ τοῦ διδαχθήσομαι. νῦν μὲν παθητικὸν ἀποδεκτέον. τουτέστι διδαχθήσομαι. ἔστι δὲ τῶν μέσων. παθητικὸν μὲν ἔχει τὸν σχηματισμόν. ἐνέργειαν δὲ δηλοῖ. εἴπερ γὰρ ἂν διδάξομαι τὸν υἱὸν φιλοσοφεῖν κυριώτερον ἢ διδάξω. διδάξω μὲν γάρ, ὁ διδάσκαλος ἐρεῖ. διδάξομαι δὲ ὁ πατήρ. καὶ πᾶς ὁ παραδιδοὺς ἕτερον μανθάνειν. δυνατὸν οὖν καὶ νῦν μὲν εἶναι τὸ αὐτό. ἵν' ᾖ νοούμενον διδάξομαι, ἐπεὶ οὐ τὸν υἱὸν ἐμαυτόν. τοῦ μέτρου οὐκ ἐπιτρέποντος εἰπεῖν ἐμαυτὸν διδάξας, ἔφη καὶ αὐτὸς βαδίζειν εἰς τὸ φροντιστήριον. Διδασκαλεῖον. τὸ σχολεῖον. διδασκάλιον δὲ αὐτὸ τὸ μά-

θημα. Διδάσκαλον. ἰδίως διδασκάλους λέγουσι τοὺς ποιητὰς τῶν διθυράμβων ἢ τῶν κωμῳδιῶν ἢ τῶν τραγῳδιῶν. καὶ Σοφοκλῆς. οἱ δ᾽ ἀκοσμοῦντες βροτῶν διδασκάλων λόγοισι γίνονται κακοί. Διδάσκαλος. δάω τὸ μανθάνω. δάσω. δάσκω. καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, δάσκω. ἐπειδὴ τὰ εἰς κω κοινολεκτούμενα θέλουσι δίφθογγον ἔχειν. ἀναδιπλασιασμῷ, διδάσκω. καὶ ἐξ αὐτοῦ διδάσκαλος.

Διδαχή. ἀντὶ τοῦ διδασκαλία. ἢ πρόσοδος. ε. Δίδημι, τὸ δεσμεύω. Διδίας, ὄνομα κύριον. Διδοῦς διδόντος. ἢ καὶ διδοῦντος. Δίδραχμον. συντέλεσις. εἰσφορά. λειτουργία. ἔχει δὲ τὸ δίδραχμον οὐγγίας ς. ἢ ὀβολοὺς. γράμματα ς. Διδῶμι σοι. παρέχωσι. Διδυμαχίας, ὄνομα κύριον. ὅτι Ἀσωπόδωρος καὶ Διδυμαχίας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐπὶ σμικρότητι σώματος διεβέβληντο. Διδυμαῖος. Δίδυμον ξύλον. ἡ παρὰ Ῥωμαίοις φοῦρκα. Κικέρων δὲ Ἰλλοῦστον φθορέα, ἐκρέμασεν ἐπὶ διδύμου ξύλου. τοὺς ζῶντας ἐκ διδύμων ξύλων ἀπαρτᾷ. Δίδυμος. ἀττικὸς ἢ ἄττιος χρηματίσας. φιλόσοφος ἀκαδημαϊκός. πιθανῶν καὶ σοφισμάτων λύσεις ἐν βιβλίοις β. καὶ ἄλλα πολλά. Δίδυμος. Διδύμου ταριχοπώλου. γραμματικὸς ἀριστάρχειος. ἀλεξανδρεύς. γεγονὼς ἐπὶ Ἀντωνίου καὶ Κικέρωνος καὶ ἕως Αὐγούστου. χαλκέντερος κληθεὶς διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν. φασὶ γὰρ αὐτὸν συγγεγραφέναι ὑπὲρ τὰ τρισχίλια πεντακόσια βιβλία. Δίδυμος. νέος ἀλεξανδρεύς γραμματικός. ὃς ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε πιθανὰ περὶ ὀρθογραφίας. καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ ἄριστα. Δίδυμος ὁ Κλαύδιος χρηματίσας γραμματικός. περὶ τῶν ἡμαρτημένων παρὰ τὴν ἀναλογίαν Θουκυδίδῃ. περὶ τῆς παρὰ Ῥωμαίοις ἀναλογίας. ἐπιτομὴν τῶν Ἡρακλέωνος καὶ ἄλλα τινά. Δίδυμος ὁ τοῦ Ἡρακλείδου. γραμματικός. ὃς διέτριψε παρὰ Νέρωνι καὶ ἐχρηματίσατο. μουσικός τε τὴν λίαν καὶ πρὸς μέλη ἐπιτήδειος. Δίδυμος. ἀλεξανδρεύς. γεωργικὰ ἐν βιβλίοις ιε. Δίδυμος καὶ ὁ ἀπόστολος Θωμᾶς. Δίδυμοι. συνήθως ἡμῖν καὶ οἱ συμφυεῖς. ἰδίως οἱ μόνοι. ἢ διοσ. καὶ αὐλοῖσι διδύμοισι. Διδυμοτεῖχος. πόλις καὶ οἱ πολῖται διδυμοτειχῖται. Δίδυμος ὁ μεθ᾽ ἑτέρου τεχθεὶς ἐκ μιᾶς συλλήψεως. Διαίνεσθαι. βρέχεσθαι. διαίνω δὲ τὸ ὑγραίνω. Διαίρεσις ἡ διαχώρισις. Διαιωνιεῖ. διαιωνίως παραμενεῖ. Διαιρῶν. αἰτιατικῇ. ἀναπτύσσων. δοκιμάζων. καὶ διακρίνων τὸ πρᾶγμα. καὶ οἷον διαίρεσιν αὐτοῦ ποιῶν. Δίαιτα. ἡ καθεστηκυῖα ἡμῶν τροφή. καὶ ἡ κρίσις τὴν τῶν ἐγκλημάτων διαιτᾶν ἐπιτρέψον ἄλλοις. Διαίταις. ταῖς χωρὶς δικαστηρίου κρίσεσι. διαίτης οὖν ἐν ἡδονῇ, καὶ τύφῳ τιθεμένης τὸ καλὸν ἐθαςενόμενον καὶ τὴν ὑποτυφομένην ἀλαζονείαν ἐπὶ τῇ βασιλικῇ καρδίᾳ διὰ τῶν προσώπων ἀπεμφαίνων, ἀκροβατεῖν τι ἤρξατο. καὶ μετέωρον τὸν αὐχένα αἴρειν. καὶ συλλήβδην φαίνεσθαι προσέχων πᾶσιν ὡς ὑπὲρ οἰκέταις ἀνθρώποις. Διαιτῆσαι. κρῖναι. γνῶναι. καὶ διαιτητὴς ὁ κριτής. Διαιτητὰς δὲ ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότας καὶ καθαροὺς πάσης αἰτίας ὑπειλημμένους ἀπὸ τοῦ ληξιαρχικοῦ γραμματείου κληρώσαντες τὰ τῆς πόλεως διαιτᾶν ἐκέλευον. ξένοις μὲν οὖν ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν οὐ συνεχωρεῖτο. ἔξεστι δὲ καὶ τοῖς μεμφομένοις διαιτᾶν, ἐκκαλεῖσθαι τὸ δημόσιον δικαστήριον.

Διαιτηταὶ ἕτεροι παρὰ τοὺς δικαστάς εἰσιν οἱ διαιτηταί. οἱ μὲν γὰρ ἐν δικαστηρίοις ἐδίκαζον. καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ διαιτητοῦ ἀφεσίμους ἐκείνου. οἱ δὲ διαιτηταὶ πρότερον κλήρῳ λαχόντες ἢ ἐπιτρεψάντων αὐτοῖς τοῖς κρινομένοις δικάζοντων. καὶ εἰ μὲν ἤρεσκεν τοῖς ἀντιδίκοις, τέλος εἶχεν ἡ δίκη. εἰ δὲ μή, τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰς προκλήσεις καὶ μαρτυρίας, ἔτι δὲ καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰς ἄλλας πίστεις ἑκατέρων ἐμβαλόντες εἰς καδίσκους, καὶ σημηνάμενοι, παρεδίδοσαν τοῖς εἰσαγωγεῦσι τῆς δίκης. Διαιτητήριον. ἐν ᾧ διαιτῶνται. Διαιτᾷ. δικάζων. καὶ διαιτᾷ τὸ ἴσον νέμων. δοτικῇ. Διαρνιαίου ὀργῆς. τουτέστι τῆς ἐνθουσιαστικῆς. Διέβαλεν. ἐξηπάτησεν. καὶ Θουκυδίδης οὕτω κέχρηται. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. καὶ διέβαλέ με γραῦς ἀντὶ τοῦ ἐξηπάτησεν. Διεγείρωμεν. παροξύνωμεν. Διέγνωκα. κέκρικα. Διεδίκησαν. ἀντὶ τοῦ κατέστασαν ἐν δίκῃ. Δημοσθένης. Διέδρων. ἢ καθέδρων. ὡς δ᾽ οὐκ ἴσχυον τῇ εἰσόδῳ χρήσασθαι, ἄραντες αὐτὸν διεδρίων τοῦ οἴκου τοῦ λεγομένου σχολῶν εἰσεκόμιζον. Διέδρος. Διεδοιδύκησε. διέγραψε τῇ χειρί. στρογγύλην αὐτὴν τὴν ποίησιν ὡς δοίδυκα. Διέζωσε. διεχώρισε. καὶ παρὰ τοῖς μουσικοῖς διεζωσμένον λέγεται, τὸ τετράχορδον. καὶ συνεζεῦχθαι λέγουσι τὸ ἐν ᾧ αὐτῷ εἶναι. Διέθει. διέτρεχε. Διεθρόησε. Θουκυδίδης. οἱ δὲ πρέσβεις τῶν

Ἀθηναίων

ἀθηναίων διεθρόησαν, ὡς χρήματα πολλὰ ἴδοιεν. ἀντὶ τοῦ διελάλησαν. διεθορύβησαν. Διεκδῦσιν. διεξέλθωσιν. τοῦ δεσμωτηρίου εἷς ἀπορρήξας τὰ δεσμὰ καὶ διεκδύς, εἶτα καταφυγὼν ἐπὶ τὰ τῆς Δήμητρος πρόθυρα. ἀντὶ τοῦ ὑπεξελθὼν. ἐκφυγών. Διεκωμάτισε τὴν δραχμὴν ἐν τοῖς ἰχθύσιν. ἀντὶ τοῦ   Διεκόρησας τὴν παῖδα. διεπαρθένευσας. Διεκορκορύγησεν. κορκορυγὴν λέγουσι, τὸ λαλεῖν τὴν γαστέρα. ἐμιμήσαντο δὲ τῇ φωνῇ, τὸν ἐντέρων τὸν ἦχον. ἀριστοφάνης νεφέλαις. εἶτα ταράττει τὴν γαστέρα. καὶ κλόνος αὐτὴν διαί φησι διεκορκορύγησι. κλόνος δὲ στρόφος. ἴλιγξ. Διεκοσμήθησαν, διετάχθησαν. διεκωδώνισεν. ἀντὶ τοῦ διεπείρασε καὶ ἐξήτασεν. ἡ δὲ μεταφορά. ἢ ἀπὸ τῶν περιπολούντων τοῖς κώδωσι νύκτωρ τὰς φυλακάς. ἢ ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τοὺς μαχίμους ὄρτυγας τῷ ἤχῳ τοῦ κώδωνος. Διεκπατῆσαι. τοῦ πάτου παρεξελθεῖν. λέγουσιν ἐπιμενίδην χρόνον ἕνα διεκπατῆσαι ἀσχολούμενον περὶ ῥιζοτομίαν. Διεκπαίσαντες. διεκτρυπήσαντες. διεκδραμόντες. Διέκπλοι. τὸ ἐμβάλλειν καὶ διασχίζειν τὴν τῶν ἐναντίων τάξιν καὶ πάλιν ἀποστρέφειν. καὶ αὖθις ἐμβάλλειν. ἀναστροφαὶ δέ εἰσιν, αἱ εἰς τοὐπίσω ὑποχωρήσεις. Διεκπορδιῆσαι. διαδρᾶναι. ἐκφυγεῖν. ἐξαπατῆσαι. ἀπὸ τοῦ πέρδικος παντὸς ἐρυγόντος καὶ ἀποδιδράσκοντος. Διέκυψαν. χρῆται παραπλησίως ἀπὸ τῆς γῆς διακύψαντες, ἤνθησαν. Διελέσθαι. διαμερίσαι. διέλιπεν. ἀφῆκε. Διεμήρισαν ἄνδρες δικασταί. καὶ διαμηρίζοιμι ἀντὶ τοῦ συνουσιάζοιμι. ἀριστοφάνης. τῆς διακόρου πρώτης ἀνατείνας τὰ σκέλη διαμηριῶ. Διεμπολᾶν. τὰ πρὸς πραγματείαν ἐπιτήδεια ἀγοράζειν. Διενέγκαντες. ὑπερενέγκαντες. πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα διήνεγκαν μεθ' ἡμῶν εἰσβολάς τε καὶ μάχας. καὶ αὖθις. ὅπως δὲ διενεγκαντός μου ἐπὶ μῆνα ἡμερῶν. Διενεγκεῖν. ἀγαγεῖν. ἀππιανός. καὶ τοὺς τοσούτους χρόνους ὑπὸ τῆς ἀνδρώδους γυναικός, ὅτι γε τὶ κατετολμήθη καὶ συνεπράχθη γυναῖον οὕτω καὶ ἀνδρῶδες. ὥστε ἄπιστον εἶναι διενεγκεῖν εἰς τὴν διήγησιν. καὶ διενέγκης αὐθυπότακτον. καὶ διενεγκὼν δοτικῇ. Διενήνοχα. διαφέρω. Διενιαυτοῦ. ἀντὶ τοῦ διόλου τοῦ ἐνιαυτοῦ. καὶ διημέρας. ἀντὶ τοῦ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Διενοχλῶ σοι. καὶ αἰτιατικῇ. Διεντέρευμα. τὸ ἐρώτημα.

Διεξάγονται. διοικοῦνται μεθυσκομένους καὶ ῥᾳδίως διεξάγοντας τὰ κατὰ τὴν φυλακήν. Διεξέπεσε. τὸ ὁ παλαιὸν ἑλόμενος, διεξέπεσε διὰ τοῦ πολέμου τουτέστι διήλασε, διῆλθε. διέφυγε. Διέξειν. ἀπείρξειν. οὕτω δὲ διέξειν τὰς χεῖρας καὶ φροντιεῖν τοῦ μηδένα ἀδίκημα ποιήσειν τὴν παρουσίαν εἰς αὐτούς. Διεξήεσαν. Διέξοδον. διεξέλθωσιν. Διεξιφίσω. διεμαχέσω περὶ τῆς χώρας. ἐν μαραθῶνι πολεμήσας πρὸς τοὺς μήδους τοῖς ξίφεσι καὶ τοῖς ἐγχειρίσω. μαραθὼν δέ, τόπος τῆς ἀττικῆς εἰς ὃν ἐνώρμισαν δάτις καὶ ἀρταβάζος μηδικοὶ σατράπαι. πεμφθέντες ὑπὸ δαρείου βασιλέως καταδουλώσασθαι τὴν ἑλλάδα. ἔνθα συμβαλόντες αὐτοῖς οἱ ἀθηναῖοι μιλτιάδου στρατηγοῦντος, μόνων πλαταιέων συμμαχησάντων αὐτῷ χιλίοις ἀνδράσι. καὶ οὕτω πληρωθέντες τοῦ ἀριθμοῦ τῆς περσικῆς δυνάμεως περιεγένοντο. καὶ τοῖς ἕλλησι τῆς ἐλευθερίας αἴτιοι κατέστησαν. μόνοι ἐξ ἁπάντων ἑλλήνων πρῶτοι τῶν περσῶν διαφθείραντες. Διεξοδικούς. περὶ διαλεκτικῆς φησὶν ὁ ἀφροδισιεὺς ἀλέξανδρος. ὅτι διαφέρει ἡ διαλεκτικὴ τῆς ῥητορικῆς τῷ τὴν διαλεκτικὴν περὶ πᾶσαν ὕλην τῇ δυνάμει χρῆσθαι καὶ μὴ διεξοδικοὺς ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. ἀλλ' ἐν ἐρωτήσει καὶ ἀποκρίσει. ἀπὸ γὰρ τούτου καὶ ὅλον τὸ ὄνομα αὐτῇ. καὶ καθολικωτέρας καὶ κοινοτέρας τὰς ἀποφάσεις ποιεῖσθαι. τὴν δὲ ῥητορικὴν μήτε περὶ πᾶσαν ὕλην ὁμοίαν εἶναι τῇ διαλεκτικῇ. περὶ δὲ τὴν πολιτικὴν μᾶλλον ὁρίζεσθαι. καὶ διεξοδικῶς πως ἐπὶ τὸ πλεῖστον χρῆσθαι λόγῳ. καὶ περὶ τῶν καθέκαστα μᾶλλον λέγειν πρὸς περιστάσεις καὶ τύχας καὶ καιροὺς καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς τόπους. καὶ τὰ τοιαῦτα τοὺς λόγους σχηματίζει. ἅπερ ἐν τοῖς καθέκαστά ἐστι. περὶ τοῦτο δὲ αἵ τε συμβουλαὶ καὶ τὰ ἐγκώμια καὶ αἱ δίκαι. διεξοδικῶν, ἀντὶ πλατυτέρων καὶ καθολικωτέρων. διεξωδικὸς δὲ τὸ διωγκωμένον. Διεξοδικῶς. λεπτομερῶς. καὶ διεξοδικώτερον λεπτομερέστερον. Διέξοδοι. ἐκπνοαί, ἐκβάσεις. λέγουσι γὰρ τὰς τῶν ἀνέμων διεξόδους. θήλειαν ὄρνιν πολλὴν ὅταν τὸ κωπαρόν. ἔστι δὲ ταῦτα ἐν τοῦ οἰνομάου σοφοκλέους. Διεξόδους ὑδάτων. ἀντὶ τοῦ δακρύων. ὅδ' ἐφέροντο τὰ δάκρυα. δαβίδ. διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου. διέξο-

δοι οὖν ὑδάτων, οἱ ὀχετοί. Διεπεραιώθη ξίφη· ἀντὶ τοῦ ἐγυμνώθη. εἰ μὴ γὰρ εἰς πέρας ἐλη-
λύθει ἤδη ἐξέρχεται. Διέπεσεν· ἀπέτυχε. καὶ ἡ μὲν ἐπὶ τὴν βιθυνίαν ἐλπὶς, τούτῳ δὲ τὸ πῶς διέπε-
σεν. Διέπει· ἐνεργεῖ· διοικεῖ· καθίσταται· διαπράττει· διακοσμεῖ. Διεπέμψατο. Διέπτυξε.
διεσαφήνισε. Διεπυνθάνετο· ἠρώτα. Διέρα· τὰ χείλη τῶν ποταμῶν ἃ καὶ ἄνδηρα λέγουσι· διὰ
τὸ εἶναι ἔνικμα καὶ διερά. Διεργάζεται· ἀναιρεῖ· κτείνει· ἰώσηπος· πλήξας δὲ αὐτὸν κάτωθεν
ἐπὶ τὸν βουβῶνα δόρατι παραχρῆμα διεργάζεται. καὶ διεργασθεὶς· ἀναλωθείς. Δι-
ερέσσοντα· διακωπηλατοῦντα. Διερυνῶ· αἰτιατικῇ. Διέρρει· δύο σημαίνει· τὸ διεφθείρετο
καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεφήμιστο. καὶ διέρρει δὲ φήμη λέγουσα καὶ ὡς [illegible] αὐτὸν εἶναι. Διερειδό-
μεθα· στηριζόμεθα. Διερῶ· δίυγρον. καὶ διερὸς, ὁ δίυγρος. Διερινοῦντο· διεκαμπυλοῦντο.
Διέρριψαν, τήν τε οὐσίαν, καὶ τὰ ὄντα αὐτοῦ. ἐπειδὴ φθάσας ἑαυτὸν προαπεχρήσατο, διέρριψαν.
Διερρωγώς· διεσχισμένος. καὶ διερρωγότα. Διερρύη· διέδραμε· διῆλθε. τὸ γάρ τοι κλέος
τῶν τεθλιμμένων διερρύη πολύ. λέγεται καὶ διερρεῖ· αἰλιανός, διέρρει τοίνυν ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώ-
που κλέος σοβαρώτατον· ἀντὶ τοῦ λαμπρόν· ἐπηρμένον. Διερρυηκόσιν· ἠλίθιον ἐφθέγξατο καὶ
τοῖς χείλεσι διερρυηκόσι. τουτέστι, μωρῶς καὶ ἀνοήτως καὶ ἀπαιδεύτως. ἢ τοῖς χείλεσι κεχαλα-
σμένως. καὶ κεχηνόσιν· ἀντὶ τοῦ οὐ συνεστραμμένοις. Δίεσθαι· ἀντὶ τοῦ διώκειν ἀπὸ τοῦ δίω τὸ διώκω
γίνεται παράγωγον δίημι τὸ παθητικὸν δίεμαι καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δίεσθαι. οἷον. αἶψα δ' ἐρυ-
σσάμενος μέγα φάσγανον ὦρτο δίεσθαι. Διεσαρδάνισε· διεγέλασεν· οὐκ ἐπὶ διαλύσει· ἀλ-
λ' οἷον σαρδάνιον γέλωτα. Δίεσιν· διαχωρισμόν. ἢ περὶ μουσικῆς ᾠδῆς κίνησις. δίεσις λέγε-
ται τὸ ἐλάχιστον μέτρον τῶν ἐναρμονίων διαστημάτων. ὅπερ ἀπολωλὸς ἐκ τῆς ἡμετέρας αἰσθή-
σεως καὶ τὸ ἐναρμόνιον προσαπώλεσας· ἀγυμνάστου πρὸς αὐτὸ τῆς ἀκοῆς ἀπολελειμμένης.

Δίεσις· τὸ χώρισμα. ἢ ἄνεσις. Διεσκελιφησάμεθα· ἀντὶ τοῦ διελυσάμεθα. σκέλιφον γάρ ἐστι
τὸ κάρφος καὶ φρύγανον. ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα εὐδιάλυτα καὶ εὐφύσητα. οὕτως ἰσοκράτης. σκε-
λιφήσασθαι ἐστὶ τὸ ἐπισπευσμένως τι ποιεῖν. ἢ μήκει τὰ τὴν προσήκουσαν ἀνείρξαν. Διεσκεδασ-
μένον· διατετυπωμένον. καὶ διεσκέδασε· διεσκόρπισεν. Διεσκευασμένην· μετὰ δόλου πε-
γραμμένην. πολύβιος· ἐκπέμπουσι τῶν κρητῶν τινας ὡς ἐπὶ λῃστείαν· δόντες ἐπιστολὴν διεσκευα-
σμένην. Διεσκήνιπτεν· ἐπεσκήνιζεν· ἦλθε παρθένος πύζουσα σὺν δρυὸς ξύλῳ· ᾗ μιν διεσκήνιπτε
τὴν τεθωμένην. Διεσκίασται· ἀποκέκρυπται. Διεσμιλωμένον· διεσχισμένον. ἠκριβω-
μένον· ἐξεσμένον· περικεκαθαρμένον. Διεσπαθηκότα· διερριφότα. Διεσπουδασάμην· ἀντὶ τοῦ
διὰ σπουδῆς ἐποιησάμην. ἢ ἀντὶ τοῦ διεπραξάμην. Διεσπεκλωμένην· ἀριστοφάνης πλούτῳ·
οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπεκλωμένη ὑπὸ μυρίων ἐτῶν καὶ τρισχιλίων. τὸ παίκειν ἐπὶ τοῦ συνου-
σιάζειν τάττουσιν· οὐχ ὡς προηγουμένως τοῦ σημαινομένου. ἀλλ' ὁμοίως πολλοῖς συμβολικοῖς ὀνο-
ματοποιοῦντες καὶ μάλιστα ἐν οἷς τὸ εὐθυρημονεῖν ἐνίσταται. Διέστειλεν· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀμφι-
βόλως ἐχρήσατο τοῖς λόγοις. περὶ μωσέως δὲ ὁ λόγος· δαβὶδ. καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ.

Διεσφαιρώθη· ὥσπερ σφαῖρα κατηνέχθη. Διεσφηκωμένον· διαδεδεμένον. Διέσχε· δι-
ῆλθεν. ἀρριανός, οἱ μὲν γὰρ διέσχον τὴν φάλαγγα· ἀντὶ τοῦ διεχώρισαν. τῶν δὲ ὑπερκυλισθεῖσαι αἱ ἅ-
μαξαι, ὀλίγα ἔβλαψαν. Διατέταται· ἀλλ' οὐ διετέταται. ξύλοις τέσσαρσι διατέταται. Δίεται·
διώκεται. Διέτεινε· διαρρήδην εἶπεν. Διετείνοντο· ἰδίως ἀντιφῶν· ἀντὶ τοῦ διὰ συντό-
νου σπουδῆς ἀπηρείσαντο. Διετοῦς· ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω ὁ δὲ ἀφελιστής. Διετίθη·
τῶν λιβύων τὰ σκάφη μικρὰ ὄντα ταῖς ῥωμαϊκαῖς ναυσὶν ὑποτρέχοντα διετίθη τὰς πρύμνας
ἢ τὰ πηδάλια ἐξέκοπτεν. Διευθετῶ· τὸ καλῶς διατίθεμαι. Διευκρινῆ· σαφῆ. ἢ διευ-
κρίνησις ἢ σαφήνεια. Διευκρινημένοι· διακρίνοντες. καὶ διευκρινήσας, καλῶς διαχωρίσας
τοὺς ἀλκιμωτάτους τοῦ πλήθους διευκρινήσας. Διευφημῶ· διευφημίζω δέ. Διέφερον·
ἀππιανός. οἱ δὲ κελτοὶ τοῖς ῥωμαίοις τι μήνιμα ἐκ πολλοῦ διέφερον· ἀντὶ τοῦ εἶχον· ἐνεκότουν.

Διέφερον· παρὰ θουκυδίδῃ· ἀντὶ τοῦ διήνυον. ἢ ὑπέμενον. ἢ ἐπιμελῶς ἐξήνυον. οἱ δὲ ἀθηναῖοι τὸν
πόλεμον διέφερον. Διεφθαρμένος τοῦ παρόντος παραβλαβεὶς τὸν νοῦν. ἤδη γὰρ αὐτῶν ν

τὸ ἠλεόπαζας ἔσω τι διεφθαρμένος, ἢ πλῶν ἢ κενὸν πᾶσι τῆς ἐπιθυμίας. Διεφορήθη. χρημάτων δὲ ἄπιστον πλῆθος διεφορήθη. ἀντὶ τοῦ διηνέχθη. ἐξεκομίσθη. Διεφόρησαν. μετεκόμισαν. ὥστε καταληφθείσας ἐν τῷ χάρακι κατασκευὰς, πολλαὶ δ' ἦσαν ὡς εἰς χρόνιον πολιορκίαν, διεφόρησαν. Διέχθρας γενήσομαι. ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸς ἔσομαι, ἀριστοφάνης· οὐδὲ διέχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι. τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφόν. τῷ δ' ἥδομαι. τὸν αἰσχύλον σοφόν. ἥδομαι τῷ εὐριπίδῃ. Διεχέοντο. αἰτιατικῇ. Διέχουσαν ἀπῳκισμένην οὖσαν. τὴν σελεύκειαν πόλιν ἐπιθαλασσίαν ἀφίκετο ἀντιοχείας ρ' καὶ λ' σταδίους διέχουσαν. Διεψευσμένοι. ἠγνοηκότες. πολύβιος. πάντων τούτων ἦσαν διεψευσμένοι οἱ αἰτωλοί. καὶ αὖθις. διεψεύσθησαν δὲ τοῖς λογισμοῖς. κατεστράτευσε γὰρ αὐτοὺς ἀννίβας, ἐξελὼν τὴν πόλιν. Δίζημαι. καὶ διζήμενος. ζητῶν. Διειδὲς λαμπρὸν διαυγὲς καὶ καθαρὸν ὕδωρ. Διεῖλεν. ἐχώρισε. Δίειμι. διέρχομαι. Διεῖπε. διῴκει. προῗστατο. Διειργάσατο. ἐφόνευσεν. ἀπέκτεινεν. ὁ δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἑκάτερον διειργάσατο. Διείργω γενικῇ. ὅτε ἡ ἀρχὴ τῷ ἀρχῇ εἶναι τοῦ ἀνάρχου διείργεται. αἰτιατικῇ δὲ μόνον. παρὰ τοῦ διείργων τῶν ὀρεινῶν κόλπων τοῦ ἀβραάμ. Διείρετο. Διείργουσι. τὸ ἐπιβάλλουσι. Διειρωνόξενοι. ἐξαπατῶντες τοὺς ξένους καὶ ψευδόμενοι διείρωνες καὶ ὑποκρίσεως οἱ λάκωνες. παροῖς καὶ ὁ τῆς ξενηλασίας ἔκειτο νόμος. ὅτι δὲ αἰσχροκερδεῖς καὶ μικρολόγοι οἱ λάκωνες, δηλοῖ ὁ χρησμός. ἀφιλοχρηματία σπάρτην ὀλεῖ. ἄλλο δὲ οὐδέν. ἦσαν γὰρ καὶ πρὸς τοὺς ξένους ἀπηνοῖ. καὶ οὐκ ἐξῆν ξένῳ τινὶ ἀεὶ τῆς σπάρτης ἐπιβαίνειν. ἀλλ' ὡρισμέναις ἡμέραις. Διεὶς. ἐκτείνας. ἁπλώσας. διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτούς. Δίεισι. διέρχεται. Διῆκε. παρεξέτεινεν ἰωάννης ἀντίοχος. ὁ δὲ ἐρυμνοχωρίᾳ κατειληφὼς ἐπὶ πολὺ διῆκε τὸν πόλεμον. ἀμβλύνων τὴν τοῦ ἀννίβου ὀξύτητα χρονίαις διατριβαῖς. Διηγκυλημένοι τὸ ἀκόντιον μεταχειριζόμενον. ἀντὶ τοῦ ἐναγκαλισάμενοι τὸ δόρυ. ξενοφῶν. ὁ δὲ πᾶσι παρήγγελλε διηγκυλωμένους ἰέναι. ὡς ὁπότε σημαίνοι ἀκοντίζειν δέοι. καὶ τοὺς τοξότας ἐπιβεβλῆσθαι ἐπὶ ταῖς νευραῖς οἰστούς. ὡς ὁπότε σημήνειε τοξεύειν δέοι. καὶ τοὺς γυμνῆτας λίθων ἔχειν μεστὰς τὰς διφθέρας. Διηθεῖν διυλίζειν καὶ διηθεῖται, ἀφυλίζεται. διήθησις καὶ ἡ διύλισις. Διῆκαν. διέπεμψαν. Διήκει. διέρχεται. ὁ δὲ εἶπεν, ἀλλὰ πιστεύω πάνυ γὰρ σου κλέος ἐπ' ἀρετῇ διήκει. Διήκουσαν διελθοῦσαν διερχομένην. Διήκουσεν ἠκροάσατο. Διήλλαξεν. ἀντὶ τοῦ μετήλλαξεν. ἐτελεύτησεν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἤμειψεν. Διήλυσις. ὀχωρισμός. Διηνέγκαν. γενικῇ. ὑπέμειναν. ἐκαρτέρησαν προκόπιος. ῥωμαίων δὲ ἱππεῖς, ἦσαν ἄρχοντες ἱππέων οἳ τὴν πρότερον τὴν ἐσπέρας μάχην διηνέγκαν. τουτέστιν ὑπήνεγκαν ἢ διεπράξαντο. καὶ αὖθις. ἐπ' ἐννέα. διήνεγκε τὴν πολιορκίαν ἔτη. Διηνεχθέ. ἐμαχέσατο. Διηνθισμένη. ἐκ τοῦ διανθίζω τοῦ ἐπανθοῦν λέγω. Διηρέθιζεν. ἀνεκίνησεν. ἐστράτευεν ἀνερέθιζεν. ὁ γὰρ τὸ θηριῶδες καὶ ἄγριον ὑπεκίνει καὶ διηρέθιζεν εἴπου κύριος γένοιτο τοῦ χωρίου. Διῆρες πλοῖον. Διῄρει. διέτεμε. διεμέριζεν. ὁ δὲ πρεσβύτης ὢν διῄρει τὰς μοίρας τῶν κρεῶν. Διῄρηκε. διεχώρισεν. Διήρης ναῦς. ὑπὸ δύο ἐρετῶν ἐλαυνομένη, Διηρῆσθαι. δέδεσται διῃρημένος εἶ. Διηρθρωμένον δεδηλωμένον ἠκριβωμένον,

Διήρκεσε, διέμεινε παρέμεινεν. αἱ δὲ ἐντολαὶ ἃς τοῖς βασιλεῦσιν ἐνετείλατο, καὶ τὰ ἐπεσταλμένα τοῖς κελτοῖς εἰς τοσόνδε διήρκεσεν εἰς ἐπανόρθωσιν τῶν ἀδικημάτων. ὥστε ἀπέδοσαν μὲν τὰ ἁρπασθέντα καὶ τὰ λοιπά. Διῆρξα, ἀντὶ τοῦ διατέλους ἦρξα λυσίας. Διιπόλια ἑορτὴ ἀθηναίων ἐπιτελουμένη διΐ, Διήρτησεν, ἐξηπάτησεν ἐπλάνησεν. Διήσειν διαφήσειν οὓς οὔτε δέξασθαι οὔτε διήσειν διὰ τῆς χώρας ὀμωμόκεσαν, Διηύθυνεν ἐκώλυσε. Διηυχένιζε ὑψαυχένει. ἕτερα δὲ οὐ πολύ τι μείω ἀνωρθοῦτο. καὶ διηυχένιζετο. ἀλλὰ τούτων βαρύτερα καὶ κεραυνῶν προσεμφερῆ Διήφυσεν. διέκοψεν ἀπὸ τοῦ διαφύσσειν ἢ ἀπὸ τοῦ ἀφύσσεσθαι, ὅ ἐστιν ἀπαντλεῖν ὁ γὰρ ἀντλῶν διακόπτει τὸ ἀντλούμενον, Διηυχένιζετο τὸν αὐχένα ὄρθιον εἶχεν ἀππιανός. ὁ δὲ, ἐπὶ τὰ λειπόμενα τῶν πραγμάτων διεξανιστάμενος, ἀνωρθοῦτο καὶ διηυχένιζετο πρὸς τὸν λεγόμενον λέοντα ὅπως αὐτὸν φονεύσειεν Διηχεῖ, ἤτοι ἠχῶν διαπορθμευτικὴ δύναμις. ἢ διὰ τῶν μηνίγγων καὶ τοῦ ἔνδοθεν πνεύματος ἐνεργεῖται. Δι

θυραμβοδιδάσκαλοι περὶ τῶν μετεώρων καὶ τῶν νεφελῶν λέγουσι πολλὰ καὶ συνθέτους δὲ λέξεις ἐποίουν καὶ ἔλεγον ἐν διαέριαι. ἐκείνης ἔτυχε Κινησίας ὁ Χῖος ποιητής. ἐποίησε δὲ ποίημα οὗ ἡ ἀρχὴ ἀοῖον ἠεροφοίταν ἀστέρα μίμνομεν ἀελίου λευκοπτέρυγα πρόδρομον. παίζων δὲ Ἀριστοφάνης ἀοῖον αὐτὸν ἀστέρα φησὶ κληθῆναι. περιφρονοῦντος δὲ ἐγένετο. ἔγραψε δὲ κωμῳδίαν καὶ ἐπιγράμματα καταλογάδην καὶ πρεσβευτικὸν λεγόμενον. καὶ Σωκράτους τοῦ φιλοσόφου ἐστὶ λόγος εἰς αὐτὸν καὶ Καλλίμαχος ἐν χωλιάμβοις μέμνηται αὐτοῦ ὅτι πολλὰ ἔγραψε. Διθύραμβος. ὕμνος εἰς Διόνυσον. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος λόγων ἰδέαν ἀποδίδωσι. οὐ τὴν διθυραμβώδη καὶ φλεγμαίνουσαν ποιητικοῖς ὀνόμασι. καὶ Διθύραμβος ὁ Διόνυσος παρὰ τὸ δύο θύρας βιῶσαι τήν τε τῆς μητρὸς Σεμέλης καὶ τὴν τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. Διθυράμβων νοῦν ἔχεις ἐλάττονα. ἐπὶ τῶν ἀδιανοήτων. Δίθυροις. διπτύχοις διπλαῖς θύραις. Δίθυρσον ἀρριανὸς τὸ δίθυρσον τὸ λογχωτὸν καὶ τὸ περισφύριον. οἷς ἀνέδην ἐβάκχευεν ὅτε ἐς Διόνυσον ἐφοίτα. Διϊέναι. διέρχεσθαι. Διϊέντα. ἐκπέμψαντα. Διΐεται. διέρχεται. Διϊθύτης. ὁ διὰ θυῶν. Διϊεὶς διαπέμψας. Διΐημι. διέρχομαι. καὶ δίεισι. Διικνείσθω. γενικῇ φθασάτω. καὶ διικνούμενος. διερχόμενος.

Διϊσοεργὴ καὶ διϊσοσβωμός. Διΐχθαι. διϊέχεσθαι. Διϊπλασία καὶ ἀντιπλασία. τῶν ἰσοπαλῶν ἅμιλλα. ὥσπερ δὴ διωμοσία καὶ ἀντωμοσία τὸ αὐτὸ ἄμφω δηλοῦσι. Διϊπετέος. τοῦ ἀπὸ Διὸς πληρουμένου. Διϊπόλια. ἑορτή τις Ἀθήνησι καὶ διπόλια. καὶ διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα. διπόλια καὶ λεγόμενα διάσια. ἑορτὴ αὕτη ἐλέγετο. διότι τῷ Πολιεῖ Διῒ ἔθυον. διϊπετής. αἰτιατική. Διϊσθμήσαντα τὸν ἰσθμὸν διαβιβάσαντα. παρεκάλει αὐτὸν βοηθεῖν τοὺς λέμβους διϊσθμήσαντα.

Διϊσθμονίσαι. τὸ διὰ τοῦ ἰσθμοῦ ἕλκειν τὴν ναῦν. ὅπερ ἐποίουν ἐν τῷ ἰσθμῷ οἱ Κορίνθιοι.

Διϊστάς. διαχωρίζων. Διΐσταται γενικῇ. διαχωρίζεται. Διϊσχωσου. καὶ διϊσχύω γενικῇ τὸ κρατοῦσου καὶ ἄρχουσου. Διϊσχυρίζομαι ἀνθίσταμαι ἀμφιβάλλω. περὶ τούτων οὐδὲν διϊσχυρίζομαι. Διϊτρέφης ἀνεπτέρωκεν. ἐπὶ τῶν ἀναπειθόντων ἐπί τι πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης. δεινότε μου τὸ μειράκιον ἀνεπτέρωκεν ὥστε ἱππηλατεῖν. οὗτος γὰρ πρότερον πυτινοπλόκος ἦν. ἔπειτα ἐγένετο φύλαρχος καὶ ἵππαρχος. Διϊτρέφης πυτιναῖα ἔχων πτερά. οὗτος πολυπραγμων ἐγένετο ὃς θάλλινα ποιῶν ἀγγεῖα, ἐπλούτησε καὶ ἱππάρχησε καὶ ἐφυλάρχησε. Εὐφρόνιος δὲ τὰ περὶ τὸν τράχηλον τῆς πυτίνης κρεμώμενα ἱμαντέλεια ἑκατέρωθεν, πτερὰ καλεῖσθαι. καὶ ὅτι οὗτος πυτίνας ἔπλεκε. τινὲς δὲ ἐς τέχνην εἰρῆσθαι διὰ τὸ ἀνυπόκριτον. ὡς Διϊτρέφη μηδὲν ἄλλο ἔχων ἀλλ᾽ ἢ πίθου πόδας καὶ χύτρας ὀμφαλούς. οὗτος δὲ ἦν νεόπλουτος καὶ ἅρπαξ καὶ πονηρὸς πλάττων ἐν ἑορταῖς. καὶ ξένον. τὸν μαινόμενον τὸν Κρῆτα. τὸν μόγις Ἀττικόν. πυτίων δὲ ἐστὶ πλέγμα ὃς ᾑρέθη φύλαρχος ἵππαρχος. εἶτ᾽ ἐξ οὐδενὸς μεγάλα πράττει κἄστιν νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών. ἀντὶ τοῦ ἤδη μέγας ὄρνις γέγονε καὶ οὐχ ὁ τυχὼν. ἢ βουλευτής. ὁ γὰρ ἀλεκτρυὼν ἐν τοῖς ὄρνισιν ἐντιμότερος. Δικάζεσθαι βίαντος τοῦ πριηνέως κρείσσων. καὶ πριηνὴ δίκη ἐπὶ τῶν ἰσχὺν ἐχόντων ἐν τῷ δικάζεσθαι. Δικάζω αἰτιατικῇ τὸ ἐγκαλῶ καὶ στρατηγῷ δικάζομαι. δικαίου λέγε ἐπὶ τὸ σεαυτοῦ ἡγεμονικόν. ἵνα δικαϊκὸν αὐτὸ ποιήσῃς. Δικασπόλοι. δικασταί. Δίκας πραττόμενοι. ἀντὶ τοῦ τιμωρίαν ἐπιζητοῦντες. Δικασταὶ αἱρετοὶ ἐν τοῖς ἀμφικτυόσι. Δικαιαρχεία πόλις. Δικαιαρχία δὲ ἡ δικαίως ἄρχουσα. Δικαίαρχος. Φειδίου. Σικελιώτης. ἐκ πόλεως Μεσσήνης. Ἀριστοτέλους ἀκουστὴς φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ καὶ γεωμέτρης. καταμετρήσεις τῶν ἐν Πελοποννήσῳ ὀρῶν. Ἑλλάδος βίον ἐν βιβλίοις γ΄. οὗτος ἔγραψε τὴν πολιτείαν Σπαρτιατῶν. καὶ νόμος ἐτέθη ἐν Λακεδαίμονι καθ᾽ ἕκαστον ἔτος, ἀναγινώσκεσθαι τὸν λόγον εἰς τὸ τῶν ἐφόρων ἀρχεῖον. τοὺς δὲ τὴν ἡβητικὴν ἔχοντας ἡλικίαν ἀκροᾶσθαι. καὶ τοῦτο ἐκράτησε μέχρι πολλοῦ. Δικαίαρχος. Λακεδαιμόνιος γραμματικὸς ἀκροατὴς Ἀριστάρχου. Δικαιογένης. ὄνομα κύριον. ὃς τραγῳδίας καὶ διθυράμβους ἔγραψεν, Δικαιοδοσία Πολύβιος, ὅταν ἢ τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν ἀδικησάντων ἢ κατὰ νόμους ἢ κατά τινας ἄλλας ὑποκειμένας δικαιοδοσίας ἀντὶ τοῦ λόγου ἀφορμάς, Δικαιοδότης ὁ δικαστής Δικαιόπολις πόλις ἐνθρᾴκη πλησίον Ἀβδήρων

Δικαιοπραγεῖν καὶ μηδενὶ δικαιοπραγεῖν παρὲξ τῶν προσταττομένων. Δίκαιον πρᾶγμα, ὅτι

τῷ νόμῳ ἐστὶ σύμφωνον καὶ κοινωνίας ποιητικόν. Δίκαιος· κατὰ τὸν αἰσχύλον οὐ δοκεῖν δίκαιος
ἀλλ' εἶναι θέλων βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενῶν καρπούμενος. ἡ κωμῳδία τὸν
δίκαιον καὶ πολιτικὸν οὐκ ἄδημον καλεῖ. Δίκαιος· δοκῶ δὲ ἐγὼ τοῦτον δειλιᾶν, τῷ ξυνειδέναι
οὐ δίκαιον ὃν περιβασιλέα ὧν ἐπάξιος ἦν τυχεῖν ταῦτα ὡς καὶ πεισόμενος ἤδη δειμαίνει. Δί-
καιος· ἐφήτης τῶν ὁσίων. ἄλλους γὰρ οὐ πάντες ἀπαιτοῦμεν θᾶσσον σαι, ἑαυτοὺς δὲ πάντες, πάντως.
καὶ ἄγιος. σώζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχήν. καὶ ὁ προφήτης ὡς ἐκ θεοῦ ἐν ᾧ ἀποστρέψαι δίκαιον ἐκ
τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ ποιήσαι ἀδικίαν. πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν, οὐ μὴ μνησθῶ-
σιν. ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται. καὶ δικαιοσύνη δικαίου, οὐ μὴ ἐξέληται αὐτὸν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ
πλανηθῇ. Δικαιοσύνη· ἐπιστήμη ὧν αἱρετέον. καὶ ὧν ληπτέον καὶ οὐδετέρων. δικαιοσύνη οὐχ ἡ κοινὴ
ἀρετὴ καὶ πᾶν τὸ δίκαιον μὲν ἡ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς ὁμωνύμως. διαφέρει δὲ ἀνδρία καὶ δικαιοσύνη. ὁμογε-
νεῖς οὖσαι ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος τὴν ἀρετήν. οἷον ἄλλως μὲν ἡ ἀνδρία μεσότης ἀλλ' ἡ δικαιοσύνη.
ἡ μέν, τῶν δύο κακιῶν θρασύτητος καὶ δειλίας. ἡ δέ, πλεονεξίας καὶ μειονεξίας. ἐξ ὧν ἡ ἀδικία. ἐν-
αντίον τοῖς τῇ ἀδικίᾳ τὸ εἶναι. καὶ περὶ ἄλλα μὲν ἡ ἀνδρία. περὶ γὰρ τὰς τῶν κινδύνων ὑπομονάς. περὶ
ἄλλα δὲ ἡ δικαιοσύνη. περὶ γὰρ τὸ ἴσον τό, τε ἐν τῇ διανομῇ. καὶ ἐν τοῖς συναλλάγμασι. καὶ οὕτω
μὲν ταῦτα ὁμογενῆ. Δικαιοσύνη οὐχ ἡ πολιτικὴ ἀρετή. ἀλλ' ἡ μείζων. τῷ δὲ αὐτῷ ὀνόματι χρωμένη.
δικαιοσύνην δὲ τὴν ἑκάστη τῶν λοιπῶν ἀρετῶν οἰκειοπραγίαν ἀρχῆς πέρι καὶ τοῦ ἄρχεσθαι. καὶ δικαιο-
σύνη, ἀποχὴ τῶν κερδῶν. Δικαιοσύνη καὶ ἡ τελεία ἀρετὴ καὶ ἡ δικαία αἴτησις ὡς ὁ ψάλλων. εἰσά-
κουσον κύριε δικαιοσύνης μου. Δικαιότερον σταγόνος. ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων. σταγόνα τὸ
οἱ δωριεῖς, τὴν ζυγὴν καλοῦσιν ἴσως παρὰ τὴν στάσιν. καὶ ἑτέρα παροιμία δικαιότερος ζυγῆς.
Δικαιούμενος κολαζόμενος· δίκης τυγχάνων. Δικαιοῦν δύο δηλοῖ. τό τε, κολάζειν καὶ τὸ
δίκαιον νομίζειν. οὕτως ἡρόδοτος. δικαιῶν τοῖς αὐτοῖς τοὺς σκύθας ἀμύνεσθαι οἷς δὴ καὶ αὐτοὶ
ὑπ' ἀθηναίων τοῖς ἐνδόντες τὴν ἄκραν ὑπῆρξαν προσαπονδήσαντες. καὶ αὖθις. ἀπ' ἀπεικὸς ξυμβά-
σεις ποιεῖν, ἐφ' οἷς ἂν γάβιοι δικαιῶσιν ἂν δίκαιον εἶναι νομίζωσι. καὶ ἰώσηπος. οἱ δέ, ἐφ' ὕβρει τὴν δι-
καίωσιν λογιζόμενοι, καταπασάσαντες τῶν ὅπλων πολλά, ᾤχοντο εἰς τὸ χωρίον. Δικαιοῦσαν. αἰ-
τιατική. καταδικάζουσαν. ὑπὸ ὀρθοδότου, τὴν ἄρτεμιν μηνίσαι καὶ μετελθεῖν αὐτοὺς τῆς γῆς
ἀγρίᾳ. Δικαίωμα. ὅτι οὐδὲν δικαίωμα τῶν ὅπλων ἰσχυρότερον. πᾶς γὰρ ὁ δυνάμενος περιέχων δικαιότε-
ρα ἀεὶ καὶ πράττειν καὶ λέγειν δοκεῖ. ἀρχέλαος ὁ φυσικὸς τὴν αἵρεσιν ἐπικληθεὶς ἔδοξασε τὸ δίκαιον καὶ αἰ-
σχρὸν οὐ φύσει εἶναι. ἀλλὰ νόμῳ. Δικαιώματα. νόμος ἐντολαὶ κρίματα. νόμον καλεῖ, τὸν
ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ μωσέως δεδομένον. ἐντολὰς δὲ καὶ προστάγματα πάλιν δι' αὐτόν. ὡς βασιλικῶς
ἐνταλθέντα καὶ προσταχθέντα. δικαιώματα, ὡς δικαιοῦντα τὸν κατορθοῦντα δυνάμενα. κρίματα δὲ
ὡς τὰς θείας ψήφους ὑποδεικνύντα καὶ τὰς ἀξίας ἀντιδόσεις τῶν τε ἐννόμως καὶ παρανόμως βι-
ούντων. μαρτύρια δὲ ὡς διαμαρτυρούμενον καὶ ὑποδεικνύντα οἷαις ὑποβληθήσονται ποινῆς οἱ ταῦτα
παραβαίνοντες. δικαιώματα δὲ καὶ αἱ κατακρίσεις. Δικαιώματα ὁ λόγιος ἀφορ-
μάς, ἐάν τε γὰρ νικῶμεν ἡμεῖς, ἕξεις πρὸς ἐμὲ δικαιώματα μεγάλα διότι κεκοινώνηκας
ἡμῖν τῶν μεγίστων κινδύνων. Δικαίως καὶ δίκως. ἀντὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ. ἀριστοφάνης.
πλούτῳ. ἡ γὰρ οἰκία αὐτή ἐστιν ἣν δεῖ χρημάτων τήμερον μεστὴν ποιῆσαι καὶ δικαίως, καὶ δίκως
τουτέστι πάσῃ τέχνῃ. Δικαίωσις. κατάκρισις. οὐδέ τι που μηδὲ μικρὸν ἐκολάσθη ἡ δικαιώσει
δικαιωθέντων παίδων τῶν ἀδελφῶν ἀριστίου τοῦ γίγαντος. δικαίωσιν τὴν περιποίησιν τήν. Δι-
καιώσεις. λύσεις τῆς δικαιολογίας. θουκυδίδης δὲ τὰς κολάσεις λέγει. Δικαιωτήρια. ἤγουν δι-
καστήρια. Δίκελλα. γεωργικὸν ἐργαλεῖον οὐρανοῦ καὶ δικέλλη πορίζομένοις τὸν βίον. ἀλλ' ἵπ-
πῳ καὶ μαχαίρᾳ. καὶ δικελλίτης. Δικέραιον. δύο κέρατα ἔχουσαν ἐν ἐπιγράμματι. δέρμα δὲ
καὶ δικέραιον ἀπορθυσάμενος τὸ πῶυ ἀνασάμενον κεραθέντο παρ' ἀγρώταις. Δίκη. ἡ ὑπὲρ ἰδι-
ωτικῶν ἀδικημάτων συνισταμένη κατηγορία καὶ ἧς τὸ τίμημα ὥρισται τοῖς νόμοις. ὁ δέ, δικηνά-
δικον δικάσας καὶ διαφυγὼν μὴ ἀπολέσθαι πρότερος οὗτος ὑπεριῆν. καὶ δίκην γίνεσθαι ἀδικον.
αἱ τοιαῦται δίκαι ἔξωλοι λέγονται. αἱ εἰς ἄκαιρον ἀποκαθιστάμεναι ἤτοι διὰ πολιτικὴν αἰτίαν

ἢ τῶν μαρτύρων ἁλόντων ψευδοκατηγόρων. Δίκης κρίσις· σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα. ἰδίως δὲ ἐ-
πὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐγκλημάτων λέγεται. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ κόνωνος δῆλον ποιεῖ. Δί-
κη δίκην ἔτικτε καὶ βλάβη βλάβην. ἐπὶ τῶν φιλοδίκων καὶ συνειρόντων δίκας δίκαις, καὶ δί-
κην ὑφέξει καὶ ὄνος δάκνων. ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικροῖς συκοφαντουμένων. Δίκην· τρόπον. καὶ
ὁ μὲν ἐξέτριψε πίτυος δίκην ἐριφεὶς εἰς θάλασσαν. καὶ δίδωσι δίκας αὐτῷ γένει. Δίκης δι-
καιοσύνης ἢ τιμωρίας ἐχόμενοι κομιούμενοι παρ᾽ ἀνδρῶν ἀνοσίων καὶ ψευδόρκων δίκας. ὅτι τὴν
δίκην φασὶν οἱ παλαιοὶ παρθένον τε εἶναι καὶ ἀκλινῆ καὶ ἄτρεπτον. καὶ ταῦτα ᾄδουσι μὲν πλεῖστοι. ἤ-
δη δὲ καὶ ἀνάγκη. φύσιν γὰρ δήπου τὸ δίκαιον τοιαύτην εἴληχεν. ἡσίοδος δὲ αὐτὴν λέγει καὶ
παρθένον καὶ ἀδιάφθορον. τῇ τε ἄλλῃ καὶ μέντοι καὶ ὑπ᾽ εὐνῆς ἀφροδισίου. αἰνιττόμενος ὅτι μὴ χρὴ
διαλῦσαι τὸ δίκαιον. μήτε ἄλλως πεισθέντα, μήτε λέγει παραπεισθέντα. φησὶ δὲ καὶ μετιέναι αὐ-
τὴν τιμωρουμένην τούτοις οἳ πόρσω ὕβρεις μέμηλεν καὶ σχέτλια ἔργα. τοῖς δὲ τιμὴν ἐκεί-
νην σέβουσι. τήν τε γῆν καὶ τὰ οἰκεῖα βρύειν φησὶν ἀγαθὰ καὶ τὴν θάλατταν χορηγεῖν ὅσα τί-
κτει. καὶ δὲ φιλομελὴς ἀφθόνως ἀκούσας αὐτῆς καὶ παρ᾽ αὐτῷ διὸς καθῆσθαι θρόνῳ καὶ κοινωνὸν τῶν ἀεί-
ζων βουλευμάτων εἶναι. καὶ ὅμηρος δὲ μέγα αὐτῆς τὸ κράτος ὑμνεῖ καὶ λέγει τοῖς ἀτιμάζουσιν
αὐτὴν μηνιεῖν τὸν θεὸν καὶ λάβρως καταντλεῖν ὑετοῖς αὐτὴν καὶ χειμάρρους ἐπαυξήσεσθαι
καὶ ἀφανίζειν πόλεις αὐτῶν καὶ ἔργα καὶ ποίμνας. καὶ ταύτῃ κολάζεσθαι τῇ τιμωρίᾳ ὕβρεως
καὶ ἀτασθαλίας ἔργα ποιουμένους τε ποθέστερα καὶ ἕτερα ἄττα. Δίκης ἀνάκρισις·
οὐ πάσας δίκας κελεύουσιν οἱ νόμοι εἰσάγεσθαι. ἀλλ᾽ ἐὰν ὁ φεύγων ἀντιλέγῃ καὶ παραγράφηται λέ-
γων εἰσαγώγιμον μὴ εἶναι αὐτὴν πρότερον, ἐπὶ τούτῳ γίνεται κρίσις. ἥτις δίκης ἀνάκρισις λέ-
γεται. Δίκης δικαιότερος· καθ᾽ ὑπερβολὴν ἐπὶ τῶν σφόδρα δικαίων. Δίκης ὀφθαλμός·
ὥστε καὶ πάντας ἀνθρώπους ὁμολογῆσαι διότι κατὰ τὴν παροιμίαν ἔστι δίκης ὀφθαλμὸς ἧς μη-
δέποτε καταφρονεῖν ἀνθρώπους ὑπάρχοντας. Δίκηλα· μιμήματα. εἰκάσματα. οἱ δὲ δι-
φθόγγου κυρίως τὸ ὁμοίωμα καὶ εἴκελον τῷ δι· καταχρηστικῶς δέ, πᾶν ὁμοίωμα. Δικηλι-
στῶν· καὶ μιμηλῶν. εἶδος ἐστὶ κωμῳδίας ὥς φησι σωσίβιος ὁ λάκων. Δικοβολεῖ· φυγοδικεῖ. ἀλ-
λ᾽ ἔστιν ἔνθα χρὴ δίκην βλάβην φέρει. ἀντὶ τοῦ κατὰ δίκην. Δικαίοις· ὑποκοριστικῶς ταῖς δί-
καις. Δικλὶς δικλίδος καὶ δικλίδας· δίθυρον. ἐν ἐπιγράμματι. δικλίδας ἀμφετίνα-
ξεν ἐμοῖς γαλάτεια προσώποις. Δικογραφεῖν· δίκας συγγράφειν, ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀνα-
στρέφεσθαι. Δίκορος· ἔτι ἀναστάσιος ὁ τῶν ῥωμαίων βασιλεὺς δίκορος ἐλέγετο. Δίκορσον· δι-
κόρυφον. Δικραές· δικέφαλον. Δίκρανα· παρεσκεύαστο δὲ καὶ δίκρανα ὥστε ἀπωθεῖ-
σθαι τὴν τῶν λεγομένων σκαλῶν προσαγωγήν. Δίκραιρος· δικεραίρῳ δικέρωτα δασυκνάμω
δὲ πωχαίταν. ἐν ἐπιγράμματι. Δίκροτα· δίκροτα πλοῖα μονήρη. εἰσὶ δὲ καὶ δίκροτα κατεσκευα-
σμένα. τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς πρύμνης καὶ ἐκ τῆς πρώρας ἑκατέρωθεν πηδαλίοις ἡ σκευή, ὅπως αὐτοί τε μὴ μετα-
στρεφόμενοι καὶ ἐπιπλέωσι καὶ ἀναχωρῶσι καὶ τοὺς ἐναντίους ἐν τῷ πρόσπλῳ καὶ ἀπόπλῳ αὐτῶν σφάλ-
λωσιν. Δικροῖς· διφυέσι ξύλοις. δικρανίοις. ἀριστοφάνης. δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκρά-
γμασι τὴν εἰρήνην λέγων. ἔδει δὲ εἰπεῖν ξύλοις καὶ εἶπε κεκράγμασι. ἐπειδὴ οἱ ῥήτορες δημηγοροῦν-
τες τῇ κραυγῇ ἔπειθον μὴ ποιῆσαι εἰρήνην. Δικτατορεία· ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος. Δικτάτωρ·
ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων. ὃς παρὰ ῥωμαίοις καὶ δισύπατος καλεῖται. ἀρχὴ δὲ ἦν πρόσκαιρος
αὐθαίρετος καὶ ἀνεύθυνος ἢ μοναρχῆς πάντων κρατῶν. Δικτάτωρ· ἐπειδὴ μάλλιος ἀνήρ, λα-
τῖνος μὲν γένος καὶ μέγα παρὰ τοῖς ὁμοφύλοις δυνάμενος, ἀναστήσας πανδημεὶ τὸ λατίνων ἔ-
θνος χεῖρά τε μισθοφόρον πολλὴν ἀγείρας τιμωρεῖν τοῖς κηδεσταῖς ἀτίμως παρεωσμένοις, ἠξίου
τῆς δυναστείας ἡ βουλὴ καταδείσασα τὸ πλῆθος τοῦ πολέμου νέφους καινὸν ἡγεμονίας εἶδος εἰσηγεῖ-
ται. προειρημένη τότε πρῶτον δικτάτωρα ὃς καθ᾽ ἑλλάδα γλῶτταν κληθείη ἂν εἰσηγητὴς τῶν
λυσιτελῶν. ὑπερέχων μὲν τῆς τῶν ὑπάτων ἀρχῆς τοῖς δὲ βασιλεῦσι προσφερὴς ταύτης. ἀνυπεύ-
θυνόν τε τῶν ὅλων εἶχε τὸ κράτος καὶ ἰσοτύραννον ἐν τῷ καθεστηκότι χρόνῳ τὴν ἐξουσίαν. τοιγαροῦν
γάϊος καῖσαρ πρότερος καὶ μετὰ τοῦτον αὔγουστος ὀκτάβιος ὢν ὕστερον κατὰ τοὺς οἰκείους χρόνους

μνημονεύσομεν ὑπὸ τῷ δὲ ὀνόματι τῆς μοναρχίας ἀντιλαμβάνεσθαι διέγνωσαν. Δικταῖον
σπήλαιον. Δικτυάς· ὁ ἁλιεύς. Δίκτυον· καὶ παροιμία. δικτύῳ ἄνεμον θηρᾷς· ἐπὶ
τῶν ματαίων καὶ ἀνοήτως τι ποιούντων. καὶ δίκτυον φυσᾷς· ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἀνοήτων. Δικτυ-
ωτή· καγκελωτή. καὶ δικτυωτός ὁ πολύπλοκος. Δίκτυς· ἱστορικός. ἔγραψεν ἐφημερίδα.
ἔστι δὲ τὰ μεθ' Ὅμηρον καταλογάδην ἐν βιβλίοις θ'. Ἰταλικά. Τρωικοῦ διακόσμου. οὗτος ἔγραψε τὰ
περὶ τῆς ἁρπαγῆς Ἑλένης καὶ περὶ Μενελάου καὶ πάσης Ἰλιακῆς ὑποθέσεως. Δίκτυς· ἐπὶ
Κλαυδίου τῆς Κρήτης ὑπὸ σεισμοῦ κατενεχθείσης καὶ πολλῶν τάφων ἀνεῳχθέντων, εὑρέθη ἐν ἑνὶ
τούτων τὸ σύνταγμα τῆς ἱστορίας Δίκτυος τὸν Τρωικὸν περιέχων πόλεμον. ὅπερ λαβὼν Κλαύ-
διος, ἐξέδωκε γράφεσθαι. Δικύμα· τὰ διδυμοτόκα πρόβατα. Δίλημμα· τὸ διττῶς λαμ-
βανόμενον φρόνημα. Διλήμματον· διχῶς νοούμενον. Διλιμνίτης. Διλοχία· δύο λόχοι. καὶ ὁ ἡγούμενος
αὐτῶν διλοχίτης. Διμήτωρ ὁ Διόνυσος. Δημήτριον ὄνομα κύριον. διμοιρίτης δὲ διὰ τοῦ ι. ὁ ἔχων δύο μι-
σθούς. Διμοιρίτης· τούτοις ἐνίοτε τριώβολον ἀποδεδώκασιν. ἐπειδὴ τοῦτο δίμοιρόν ἐστι τῆς δραχμῆς.
ὁ οὖν τοῦτο λαμβάνων στρατιώτης, διμοιρίτης ἐλέγετο. ἔστι δέ τις καὶ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ὡς λο-
χαγὸς διὰ τὸ παρ' ἄλλους στρατιώτας δύο μοίρας λαμβάνειν. οἱ δέ, διμοιρίαν καὶ ἡμιλοχίαν
ταὐτό φασι. καὶ διμοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς διμοιρίας καὶ τῆς ἡμιλοχίας. Διν-
δύμοις. οἱ ἐν Διδύμοις τῆς Μιλησίας οἰκοῦντες ξενηγειζόμενοι τὸν νεὼν τοῦ ἐπιχωρίου Ἀ-
πόλλωνος τοῖς βαρβάροις προὔδοσαν. καί εἰσιν ἐν τοῖς Βραγχίδαις. Δῖναι· αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί.
καὶ δίνης τῆς συστροφῆς τῶν ὑδάτων. Δινάοντες· στρέφοντες. Δινήεντος· δίνας ἔχοντος. συ-
στροφὰς ὕδατος περιφερεῖς τινας πεποιημένας. Δινήσας· στρέψας. Ἀρριανός· δῖναί τε εἰσιν ὅ-
τῃ ἀτόπως ἐπιστρέφουσαι. ὡς μὴ πρόσθεν ἐμπίπτειν χρῆναι τὴν ἑπομένην τῇ προπλεούσῃ νηΐ τὴν
φθάνουσαν τὴν ἄγαν εἰρεσίαν ἐκ τῆς δίνης ἐξελαθεῖσαν εἰς εὐθὺ τοῦ πλοῦ καταστῆναι. Δῖνος· ἡ
περιδίνησις. ἡ αἰθερία ἡ συστροφή. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ἀλλ' αἰθέριος Δῖνος. οἱ δὲ ὅτι κεραμε-
οῦν ἐστιν ἀγγεῖον τουτέστι βαθὺ ποτήριον ὃ καλεῖται Δῖνος. Δῖνον φησὶν Ἀριστοφάνης, καὶ τὰς νε-
φέλας θεάς. Δινωτήν· περιφερῆ. Δινωτοῖς· λιθοστρώτοις. Διὸς σύνδεσμος. Διόβλητος· ὁ
ὑπὸ κεραυνοῦ βληθείς. ὁ δὲ τοῦ τάγματος ἡγεμὼν διόβλητος γενόμενος εἶτα κατεπρήσθη. Διό-
βλητοι· ὁμοῦ ὅθεν βαλλόμενοι. σκηπτοῖς τε κατωλίσθανον καὶ ἐγίνοντο διόβλητοι ἅπαντες.
Διογένους ἀγενέστατον. Διογενιανός· Ἡρακλείας Πόντου γραμματικὸς γεγονὼς αὐτὸς
ἐπὶ Ἀδριανοῦ βασιλέως. ἐπιζητητέον δὲ μήποτε ἐστὶν ὁ ἐκ τῆς Ἀβράκης Ἡρακλείας τῆς ἐν Καρίᾳ.
ἰατρός. ἡ γὰρ ἦν οὗτος παντοίοις λόγοις. ἔτι δ' ἄρον ῥητῶς τὸ ἐξ Ἡρακλείας αὐτὸν εἶναι τῆς ἐν Πόν-
τῳ. ἀλλ' οὕτω παρά τισι δεδόξασται. ἔστι δὲ αὐτοῦ βιβλία ταῦτα. λέξις παντοδαπὴ κατὰ στοιχεῖον
ἐν βιβλίοις ε'. ἐπιτομὴ δέ ἐστι τῶν Παμφίλου λέξεων βιβλίων ε' καὶ τετρακοσίων. καὶ τῶν Ζωπυ-
ρίωνος ἐπιγραμμάτων ἀνθολόγιον. περὶ ποταμῶν. λιμνῶν. κρημνῶν. ὀρῶν. ἀκρωρειῶν. περὶ πα-
ροιμιῶν κατὰ στοιχεῖον ἐπίτομον ἀναγραφήν. συναγωγήν. καὶ πίνακα τῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ πόλεων. καὶ τὰ
λοιπά. Διογένης ὄνομα φιλοσόφου τοῦ κυνικοῦ, ὅτι χρὴ περὶ τῶν ἀνδρείων Διογένους λέγειν τοῦ παρὰ
τοῦ Ξενοκράτους τοῦ Ἀριστοτέλους μέσου τοῦ Θεοφράστου βαρύτητος Ζήνωνος τοῦ αὐστηροῦ καὶ γενναίου τό-
πον Πλάτωνος σεμνότητος Πολέμωνος ἐγκρατείας. τούτων γὰρ οὐκ ἔστιν ὅστις οὐ πάντα ἀγα-
θὸς ὤν, διέφερεν ὅμως τοῦ πλησίον κατὰ πολύ. φέρεται καὶ ἐπίγραμμα εἰς αὐτόν. Διόγενες ἄγε λέγε
τίς ἔλαβέ σε μόρος εἰς Ἀΐδος. ἔλαβέ με κυνὸς ὀδάξ. τὸ δὲ ἐπίγραμμα διὰ βραχέων. Διο-
γένης ἢ Οἰνόμαος. Ἀθηναῖος τραγικός. γέγονεν ἐπὶ τῆς λ' καταλύσεως. δράματα αὐτοῦ, Ἀχιλλεύς. Ἑ-
λένη. Ἡρακλῆς. Θυέστης. Μήδεια. Οἰδίπους. Χρύσιππος. Σεμέλη. Διογένης· Ἱκεσίου υἱὸς τραπε-
ζίτου Σινωπεύς. ὃς φυγὼν τὴν πατρίδα διὰ τὸ παρακόψαι νόμισμα, ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. καὶ Ἀντι-
σθένει παραβαλὼν τῷ κυνικῷ, ἠράσθη τοῦ ἐκείνου βίου. καὶ τὴν κυνικὴν φιλοσοφίαν ἠσπάσατο.
πολλῆς οὔσης αὐτῷ ὑπεροψίας οὐσίας. γηραιὸς δὲ ὤν, ὑπὸ πειρατῶν Σκιρτάλου ἐλήφθη. καὶ πραθεὶς
ἐν Κορίνθῳ Ξενιάδῃ τινί, παρὰ τῷ πριαμένῳ διέμεινεν οὐ θέλων λυθῆναι ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων
ἢ τῶν οἰκείων φίλων. ἐπὶ δὲ τῆς ριγ' ὀλυμπιάδος κατέστρεψε τὸν βίον δηχθεὶς ὑπὸ κυνὸς τὸ σκέλος.

καὶ θεραπείας ὑπεριδὼν, κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, ὅτε καὶ ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος ἐν Βαβυλῶνι ἀπέ-
θανεν. Διογένης· Ἀντισθένους ὁμιλητής. ὃς πρῶτος ἠλέων ἐπεκλήθη. ἐν πίθῳ δὲ διῆγεν. ἐ-
ρομένῳ δὲ αὐτῷ πῶς ἂν πρωτεύσειεν. ἐπολιτεύετο δὲ, ὁ θεὸς ἀνεῖλεν εἰ παραχαράξειεν. ὁ δὲ, τὸ νόμι-
σμα παρεχάραξεν. καὶ φυγὼν ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. ἐντυχὼν δὲ Ἀντισθένει, καὶ δόξης διαλεγο-
μένῳ ἐφιλοσόφησε. πλέων δὲ ὑπὸ καταποντιστῶν ληφθεὶς, ἐπράθη. κηρυττόμενος δὲ καὶ ἐρωτώ-
μενος τί οἶδεν, ἄρχειν ἀνθρώπων ἔφη. καὶ θεασάμενος Κορίνθιον πλούσιον ἀνόητον ἄσωτον, τούτῳ με ἔφη
πώλησον· δεσπότου γὰρ δεῖται. ὁ δὲ ὠνεῖται καὶ εἰς Κόρινθον ἄγει. καὶ τῶν παίδων ἀποδείκνυσι παι-
δαγωγόν. ἔλεγε δὲ δαίμονα ἀγαθὸν εἰς τὴν οἰκίαν εἰσεληλυθέναι. Διογένης· ὅτι Διογένης εἶχεν
ἐρῶντα παῖδα. καὶ πικρὸς ὢν πατὴρ, οὐ συνεγίνωσκεν ἐκείνου ῥᾳθυμίαν. ἀλλὰ ἀνεῖργεν αὐτὸν καὶ
ἀνέστελλεν τοῦ πόθου μᾶλλον εἰς τὸ πάθος παροξύνων. καὶ ἦν τοῦ κακοῦ δεινὴ ἐπίτασις. ἐξεῤῥιπί-
ζετο γὰρ ὁ ἔρως ἐμποδὼν ἱσταμένου τοῦ Διογένους. καὶ ἐς τὴν παροῦσαν νόσον μᾶλλον ἐξέπιπτεν
ὁ νέος. ἧκεν οὖν εἰς Δελφοὺς ὡς ἑώρα φιλονεικοῦν τὸ κακόν. καὶ δυσανασχετοῦντι ἅμα καὶ πόθῳ
ἀλγῶν. ἐρωτᾷ εἰ οἱ πέπαυται νοσῶν ποτὲ ὁ παῖς. ὁ δὲ, ὡς εἶδεν οὐ πάνυ φρενηρέστερον, οὐδὲ ἐρωτι-
καῖς σύμφωνα ἀνάγκαις, λέγει ταῦτα. λήξει παῖς σὸς ἔρωτος ὅταν κούφῃ νεότητι Κύπριδος ἱ-
μερόεντι καταφλεχθῇ φρένας οἴστρῳ. ὀργὴν δ' οὖν πρηεῖαν ἀμφοτέρα μὴ δ' ἐπιτείνειν κωλύων. πρά-
σεις γὰρ ἐναντία σοῖσι λογισμοῖς. ἢν δὲ φρὴν ἡσυχίην ἔλθῃς, λήθην τάχος ἕξεις φίλτρων. καὶ νήψας
αἰσχρᾶς καταπαύσεται ὁρμῆς. ἀκούσας τοίνυν ὁ Διογένης ταῦτα, τὸν μὲν θυμὸν κατεστόρεσεν.
ἐλπίδος δὲ ὑποπλησθεὶς χρηστῆς, ἔχων τῆς τοῦ παιδὸς σωφροσύνης ἐγγύας ἀξιοχρέως. καὶ ἐν-
ταῦθα βελτίων ἐγένετο ὁ πατὴρ ἡμερωθείς τε καὶ πραϋνθεὶς τὸν τρόπον. τοῦτοι καὶ ὁ ἀρχαῖος Αἵ-
μων ὁ τοῦ Σοφοκλέους ἀπεδείξατο ἀντιγενὴς ἐρῶν καὶ πικρῶς ζυγομαχῶν παρὰ τῷ Κρέοντι. καὶ γάρ τοι
ἐκεῖνος ὁμοίως ἐλαυνόμενος, ξίφει πρὸς τὸν ἔρωτα καὶ τὸν πατέρα τὴν νόσον διελύσατο. Διογέ-
νης· ἢ Διογενιανὸς, Κυζικηνὸς, γραμματικός. ἔγραψε περὶ Κυζίκου. περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημεί-
ων. περὶ ποιητικῆς. περὶ στοιχείων. Διόγνητος, ὄνομα κύριον. Διοδεία, ἡ διέλασις. Διό-
δωρος μοναχὸς ἐν τοῖς χρόνοις Ἰουλιανοῦ καὶ Οὐάλεντος. ἐπισκοπήσας Ταρσῶν τῆς Κιλικίας. οὗ-
τος ἔγραψεν, ὥς φησι Θεόδωρος ἀναγνώστης ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ, διάφορα. εἰσὶ δὲ ταῦτα. ἑρμη-
νεῖαι εἰς τὴν παλαιὰν πᾶσαν. γένεσιν. ἔξοδον καὶ ἐφεξῆς. καὶ εἰς ψαλμοὺς. καὶ εἰς τὰς δ' βασι-
λείας. εἰς τὰ ζητούμενα τῶν παραλειπομένων. εἰς τὰς παροιμίας. τίς διαφορὰ θεωρίας καὶ ἀλληγο-
ρίας. εἰς τὸν Ἐκκλησιαστήν. εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων. εἰς τοὺς προφήτας. χρονικὸν διορθούμενον τὸ
σφάλμα Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου περὶ τῶν χρόνων. εἰς τὰ δ' εὐαγγέλια. εἰς τὰς πράξεις τῶν ἀπο-
στόλων. εἰς τὴν ἐπιστολὴν Ἰωάννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ. περὶ τοῦ εἷς θεὸς ἐν Τριάδι. κατὰ Μελχισεδεκιτῶν.
κατὰ Ἰουδαίων. περὶ νεκρῶν ἀναστάσεως. περὶ ψυχῆς. κατὰ διαφόρων περὶ αὐτῆς αἱρέσεων. πρὸς
γραπτικὸν κεφάλαια. κατὰ ἀστρονόμων καὶ ἀστρολόγων καὶ εἱμαρμένης. περὶ σφαίρας καὶ τῶν ζ'
ζωνῶν. καὶ τῆς ἐναντίας τῶν ἀστέρων πορείας. περὶ τῆς Ἱππάρχου σφαίρας. περὶ προνοίας. κατὰ Πλά-
τωνος περὶ θεοῦ καὶ θεῶν. περὶ φύσεως καὶ ὕλης. ἐν ᾧ τί τὸ δίκαιόν ἐστι περὶ θεοῦ καὶ ὕλης Ἑλληνικῆς πε-
πλανημένης. ὅτι αἱ ἀόρατοι φύσεις οὐκ ἐκ τῶν στοιχείων, ἀλλ' ἐκ μηδενὸς μετὰ τῶν στοιχείων ἐδημι-
ουργήθησαν. πρὸς Εὐφρόνιον φιλόσοφον κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. κατὰ Ἀριστοτέλους περὶ σώματος οὐρανοῦ.
πῶς ὁ κόσμος ὅλος. κατὰ τῶν λεγόντων ζῶον τὸν οὐρανόν. περὶ τοῦ πῶς ἀεὶ μὲν ὁ δημιουργὸς, οὐκ ἀεὶ δὲ τὰ δημιουρ-
γήματα. πῶς τὸ θέλειν καὶ τὸ μὴ θέλειν ἐπὶ θεοῦ ἀϊδίου ὄντος. κατὰ Πορφυρίου περὶ ζώων καὶ θυσιῶν.
Διόδωρος ὁ Οὐαλέριος ἐπικληθεὶς, φιλόσοφος. μαθητὴς Τηλεκλέους. Ἀλεξανδρεύς. υἱὸς Πο-
λίωνος τοῦ φιλοσόφου τοῦ γράψαντος τὴν Ἀττικὴν λέξιν. γεγονὼς ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Ἀδριανοῦ. Διό-
δωρος Σικελιώτης, ἱστορικός. ἔγραψε βιβλιοθήκην. ἔστι δὲ ἱστορία Ῥωμαϊκή τε καὶ ποικίλη. ἐν βι-
βλίοις μ'. γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Αὐγούστου Καίσαρος καὶ ἐπάνω. Διόδωρος. καὶ αὐτὸς κωμι-
κός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, αὐλητρὶς, ὡς Ἀθήναιος ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν λέγει. ἐν δὲ
τῷ ιβ' φησὶν, ὅτι ἐπίκληρος καὶ πανηγυρισταί. Διόδοι· αἱ ὁδοὶ ἀπὸ τοῦ διοδεύειν. Ἀριστοφ. αἱ δὲ γυναῖ-
κες κατὰ τὰς διόδους προσπίπτουσι τοῖς ἀπὸ τοῦ δείπνου ταῦτα λέξουσι. δεῦρο παρ' ἡμᾶς ἐνθάδε μεῖ-

ραξ

ῥάξ ἐστιν ὡραία. Διοκαισάρεια· ἡ νῦν λεγομένη Ἀνάζαρβα πόλις ἐν Κιλικίᾳ. πρότερον δὲ Κύ-
ινδα ἐλέγετο. καὶ ἔστιν ἐν τῇ Ἀναζάρβα. Διοκλῆς· Ἀθηναῖος ἢ Φλιάσιος· ἀρχαῖος κωμικός. σύγχρο-
νος Σαννυρίωνι καὶ Φιλυλλίῳ. δράματα αὐτοῦ, Θάλαττα. Μέλιτται. Ὄνειροι. Βάκχαι. Θυέστης β'.
τοῦτον δέ φασιν εὑρεῖν, καὶ τὴν ἐν τοῖς ὀξυβάφοις ἁρμονίαν ἐν ὀστρακίνοις ἀγγείοις. ἅπερ ἔκρουεν ἐν ξυλυ-
φίῳ. τὸ δὲ Θάλαττα, ἑταίρας ὄνομά ἐστιν ὥς Ἀθήναιός φησι. Διοκλητιανός· καὶ Μαξιμιανὸς βασι-
λεῖς Ῥωμαίων. ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ, διωγμὸς κατὰ χριστιανῶν ἐκινήθη φρικωδέ-
στατος. προσέταξε γὰρ κατὰ χώραν καὶ πόλιν τὰς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας καταστρέφεσθαι. καὶ τὰς
θείας αὐτῶν γραφὰς κατακαίεσθαι. τοὺς δὲ χριστιανοὺς εὑρισκομένους ἀναγκάζεσθαι θύειν τοῖς
δαίμοσιν. ἡττηθέντες δὲ τῷ πλήθει τῶν ἀναιρουμένων χριστιανῶν, ἐξέθεντο δόγμα ὥστε τοὺς εὑρισκομέ-
νους χριστιανοὺς ἐξορύττεσθαι τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν. οὐ μόνον διὰ τὸ ὀδυνηρὸν αὐτοῦ, καὶ διὰ τὸ ἄτιμον τε καὶ πρόδη-
λον. καὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων πολιτείας ἀλλότριον. οὓς ἡ θεία δίκη ἐνδίκως μετελθοῦσα δικαί-
ως ἐξέκοψε. καὶ ὁ μὲν, ἐσφάγη ὑπὸ τῆς συγκλήτου. ὁ δὲ, ἀπήγξατο. οὗτος ὁ αὐτὸς καὶ μισόχριστος
μνήμῃ καὶ ὀργῇ τῶν πρὸς τὴν ἀρχὴν νεωτερισάντων περὶ τὴν Αἴγυπτον, οὐ μετρίως οὐδὲ ἡμέρως
τῷ κρατεῖν ἀπεχρήσατο. ἀλλὰ προγραφαῖς τε καὶ φόνοις τῶν ἐπισήμων μιαίνων ἐπῆλθε τὴν
Αἴγυπτον. ὅτε δὴ καὶ τὰ περὶ χυμείας ἀργύρου καὶ χρυσοῦ τοῖς παλαιοῖς αὐτῶν γεγραμμένα βι-
βλία διερευνησάμενος, ἔκαυσε πρὸς τὸ μηκέτι πλοῦτον Αἰγυπτίοις ἐκ τῆς τοιαύτης περιγίνε-
σθαι τέχνης. μηδὲ χρημάτων αὐτοὺς θαρροῦντας περιουσίᾳ, τοῦ λοιποῦ Ῥωμαίοις ἀνταίρειν. ἦν δὲ τὸ ἦ-
θος ποικίλος τις καὶ πανοῦργος. τῷ δὲ λίαν συνετῷ καὶ ὀξεῖ τῆς γνώμης ἐπεκάλυπτε πολλάκις
τὰ τῆς οἰκείας φύσεως ἐλαττώματα. πᾶσαν σκληρὰν πρᾶξιν ἑτέροις ἀνατιθείς. ἐπιμελὴς δὲ ὅμως
καὶ ταχὺς ἐν ταῖς τῶν πρακτέων ἐπιβολαῖς. καὶ πολλὰ τῶν τῆς βασιλικῆς θεραπείας ἐπὶ τὸ αὐ-
θαδέστερον παρὰ τὰ καθεστηκότα Ῥωμαίοις πάτρια μετεσκεύασεν. Ὅτι Διοκλητιανὸς καὶ Μα-
ξιμιανὸς τὴν βασιλείαν ἀφέντες, τὸν ἰδιώτην μετῆλθον. καὶ ὁ μὲν, εἰς Σάλωνας πόλιν Ἰλλυρι-
κήν. ὁ δὲ, εἰς τὴν Λυκανῶν, ἀφίκετο. καὶ ὁ μὲν Μαξιμιανὸς πόθῳ τῆς ἀρχῆς εἰς μεταμέλειαν
ἦλθε. Διοκλητιανὸς δὲ ἐν ἡσυχίᾳ κατεγήρασεν ἔτεσι τρισὶν ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν ἐνδειξάμε-
νος. τῆς δὲ ἑλληνικῆς θρησκείας οὐδαμῶς ἀποστάς. Διακωχή· ἀνακωχὴ χρόνου ἐν μάχαις τισὶ καὶ
τοὺς νικήσαντας, καὶ διακωχὴν αἰτήσασιν ἔδωκε. Διολισθαίνω· καὶ διολισθεῖν ἐκφυγεῖν. ὥσ-
τε τοὺς κρατήσαντας διολισθεῖν. τουτέστι τοὺς διαφεύξαντας ἐκφυγεῖν. Διολκή. Διόλου ἐπίρρημα.
διόλου δὲ καιροῦ. Διόμεια· δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς ἀπὸ Διόμου τοῦ Ἡρακλέους. Ἀριστοφάνης. ἐ-
φρόντισα ὅπου τὰ Ἡράκλεια τὰ ἐν Διομείοις γίνεται. τὸ δὲ Ἡράκλειον, ἱερὸν Ἡρακλέους καὶ Διομειαλα-
ζόνας λέγει, ἀπὸ Διομείων τοῦ δήμου. ὃς ὠνόμασται οὕτως ἀπό τινος Διόμου. Διομήδεια κῦκος.
Διομήδειος ὄνος τὸ τοῦ Διομήδους. Διομήδειος ἀνάγκη· παροιμία. ἀπὸ τοῦ Τυδέως ἢ ἀπὸ τοῦ Θρᾳκός. ὃς ἠνάγ-
καζε τοὺς ξένους αἰσχραῖς οὔσαις ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ μίγνυσθαι ἃς καὶ ἵππους ἀλληγορεῖ. εἶτα
ἀνῄρει. οἱ δὲ, ὅτι Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τὸ παλλάδιον κλέψαντες, νυκτὸς ἐπανῄεσαν. ἑπόμενος δὲ
ὁ Ὀδυσσεὺς τὸν Διομήδην ἐβουλήθη ἀποκτεῖναι. ἐν τῇ σελήνῃ δ' ἰδὼν τὴν σκιὰν τοῦ ξίφους ὁ Διομή-
δης δείσας, τὸν Ὀδυσσέα ἐποίησε προάγειν παίων αὐτοῦ τῷ ξίφει τὸ μετάφρενον. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν
κατὰ ἀνάγκην τι πραττόντων. διὰ τοῦτο λέγει ὅτι ἵππους ἀνθρωποφάγους εἶχεν ὁ Διομήδης. Διομή-
δης εἰς τὸν ἀπόπλουν κατενεχθεὶς εἰς τὰ ἴδια, ἐξεδιώχθη. ἀλλὰ διωχθεὶς ἀπῆλθεν εἰς Καλαβρί-
αν καὶ ἔκτισε πόλιν ἣν ἐκάλεσεν Ἀργυρίππαν τὴν μετονομασθεῖσαν Βενεβεντόν. Διόμνυμι· ὀμνύω.
Διομολογοῦμαι· αἰτιατικῇ. Δῖον· ἔνδοξον. Διονύσια· ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις. καὶ παροιμία. ἐξ αὐ-
τοῦ σχεδὸν τοσούτων ὅσων ἐκ Διονυσίων. ἔθος ἦν Ἀττικοῖς λέγειν τὰ ἔτη καὶ τὸν ὑπερεπιπλοῦντα ἀριθμὸν
ἀπὸ τῶν Διονυσίων. καὶ αὖθις. ὦ Διονύσια. αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος. εἴρηται ἐπὶ τῶν ἀποδοχῆς ἀξίων.
προσδοκῶν εἰρήνης. Διονύσιος· ὁ Ἀρεοπαγίτης. ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν
ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος. καὶ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας εἰς ἄκρον ἐληλακώς. ἀκουστὴς Παύλου καὶ ὑπ' αὐ-
τοῦ κατασταθεὶς εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπίσκοπος. οὗτος ὁ Ἀρεοπαγίτης κατὰ τὴν ἀρχὴν Τιβερίου Καίσαρος ἀ-
πῆρεν εἰς Αἴγυπτον τοῖς ἐκεῖσε σοφοῖς ὁμιλήσων. σὺν ἦν δὲ αὐτῷ καὶ Ἀπολλοφάνης ὁ σοφιστής. οὗτο-

λέμων ὁ λαοδικεὺς ἐν σμύρνῃ διήκουσεν ὁ διδάσκαλος ἀεὶ εἰσιόντι. κατὰ γοῦν τὸν καιρὸν τοῦ σωτη-
ρίου πάθους, ἄμφω ὄντες ἐν ἡλιουπόλει τῆς αἰγύπτου. καὶ δὴ τῆς ἡλιακῆς ἐκλείψεως οὐ κατὰ φύ-
σιν γεγενημένης, οὐ γὰρ ἦν συνόδου καιρός, ἀλλὰ παραδόξως τῷ ἡλίῳ τῆς σελήνης συμπιπτούσης,
καὶ ἀπὸ ἕκτης ὥρας ἄχρι τῆς ἑσπέρας εἰς τὸ τοῦ ἡλίου διάμετρον ὑπερφυῶς ἀντικατασταί-
σης. ἦν γὰρ ἡ ἔμπτωσις αὐτῆς ἐξ ἀνατολῶν ἀρξαμένη καὶ μέχρι τοῦ ἡλιακοῦ πέρατος ἐλθοῦσα.
εἶτα ἀναποδίσασα. καὶ αὖθις οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἡ ἔκπτωσις καὶ ἡ ἀνακάθαρσις. ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ κατὰ
διάμετρον ἐναντίου γεγονημένη. ἃ δὴ οὐκ ἔξεστιν ἄλλως γίνεσθαι εἰ μὴ ὁρισμῷ καὶ οἰκονομίᾳ μόνου τοῦ
παντοδυνάμου. τούτων τῶν ὑπερφυῶν οὕτω τότε καινουργηθέντων, ἔφη ὁ σοφιστὴς ἀπολλοφάνης
ὥσπερ προφητευσάμενος. ὦ καλὲ διονύσιε, ἀμοιβαὶ θείων πραγμάτων. ὁ αὐτὸς διονύσιος ἔφη. ἢ
τὸ θεῖον πάσχει ἢ τῷ πάσχοντι συμπάσχει. ἔγραψε δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ταῦτα. πρὸς τιμόθεον ἐπίσκοπον
ἐφέσου καὶ αὐτὸν μαθητὴν παύλου, περὶ θείων ὀνομάτων βιβλία ιβ΄. περὶ ὑμνουμένης καὶ δια-
κεκριμένης θεολογίας. περὶ τοῦ τίς ἡ τῆς ἀρχῆς δύναμις. περὶ τοῦ μακαρίου ἱεροθέου. περὶ εὐ-
λαβείας καὶ συγγραφῆς θεολογικῆς. περὶ ἀγαθοῦ φωτός. καλοῦ ἔρωτος. ἐκστάσεως ζήλου. καὶ
ὅτι τὸ κακὸν οὔτε ὂν οὔτε ἐξ ὄντων. περὶ τοῦ ὄντος. περὶ ζωῆς. περὶ σοφίας. νοῦ λόγου. ἀληθείας.
πίστεως. περὶ δυνάμεως. δικαιοσύνης. σωτηρίας. ἀπολυτρώσεως. περὶ μεγάλου καὶ μικροῦ. ταὐτοῦ. ἑτέρου. ὁ-
μοίου. ἀνομοίου. στάσεως. κινήσεως. ἰσότητος. περὶ παντοκράτορος. παλαιοῦ ἡμερῶν. περὶ αἰῶνος καὶ χρόνου. περὶ
εἰρήνης. περὶ ἁγίου ἁγίων. βασιλέως. κυρίου κυρίων. θεοῦ θεῶν. περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας. περὶ τῆς
οὐρανίου ἱεραρχίας. περὶ μυστικῆς θεολογίας. περὶ τῶν οὐρανίων ταγμάτων. καὶ ὅσα τῷ ἀριθμῷ. οὗ-
τος πλήρης ἡμερῶν γενόμενος τῶν τοῦ πνεύματος, μαρτυρίῳ τελειοῦται ἐπὶ τραϊανοῦ καίσαρος. ὅ-
τε καὶ ὁ θεοφόρος ἰγνάτιος. οὗτος ἡνίκα ἐν τῷ καιρῷ τοῦ σωτηρίου πάθους μεσούσης ἡμέρας ὁ ἥλιος
ἐκρύπτετο, ἔφη. ἄγνωστος πάσχει θεός. διὸ καὶ τὸ πᾶν ἐζόφωται καὶ σεσάλευται. ὃ καὶ ἐπεσημειώ-
σατο σημειωσάμενος τὸν καιρόν. Διονύσιος. ἀλεξανδρεύς. ὁ γλαύκου υἱός. γραμματικός. ὅσ-
τις ἀπὸ νέρωνος συνῆν, καὶ τοῖς μέχρι τραϊανοῦ. καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν προύστη. καὶ τῶν ἐπιστολῶν
καὶ πρεσβειῶν ἐγένετο καὶ ἀποκριμάτων. ἦν δὲ καὶ διδάσκαλος παρθενίου τοῦ γραμματικοῦ. μα-
θητὴς δὲ χαιρήμονος τοῦ φιλοσόφου. ὃν καὶ διεδέξατο ἐν ἀλεξανδρείᾳ. Διονύσιος ἀλεξάνδρου.
ἁλικαρνασεύς. ῥήτωρ. καὶ παντοῖος λόγιος. γέγονεν ἐπὶ καίσαρος τοῦ σεβαστοῦ. πρόγονος τοῦ ἐπὶ
ἀδριανοῦ γενομένου ἀττικιστοῦ. Διονύσιος. μιτυληναῖος. ἐποποιός. οὗτος ἐκλήθη σκυτο-
βραχίων καὶ σκυτεύς. τὴν διονύσου καὶ ἀθηνᾶς στρατιάν. ἀργοναῦται ἐν βιβλίοις ἕξ. ταῦτα δέ ἐστι
πεζὰ καὶ μυθικὰ πρὸς παρμένοντα. Διονύσιος βυζάντιος. ἐποποιός. περιήγησιν τοῦ ἐν τῷ βο-
σπόρῳ ἀνάπλου. περὶ θρήνων. ἔστι δὲ ποίημα μεστὸν ἐπικηδείων. Διονύσιος κορίνθιος. ἐπο-
ποιός. ὑποθήκας. αἴτια ἐν βιβλίῳ α΄. μετεωρολογούμενα. καὶ κατὰ λογάδην ὑπόμνημα εἰς
ἡσίοδον. οἰκουμένης περιήγησιν δι᾽ ἐπῶν. ταῦτα δὲ εὗρον καὶ ἐν διονυσίῳ τῷ καὶ λιθιακὰ γράψαντι.
πότερος δ᾽ ἦν αὐτῶν οὐκ οἶδα. Διονύσιος. σικελίας τύραννος. ἔγραψε τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας
καὶ ἱστορικά. ὅτι καὶ ἕτεροι ἐτυράννησαν. ἀλλ᾽ ἡ πλατυτάτη καὶ μεγίστη κάκωσις πάσαις ταῖς πόλεσιν,
ἡ διονυσίου τυραννὶς ἐγένετο. Διονύσιος. υἱὸς τοῦ σικελίας τυράννου. καὶ αὐτὸς τύραννος καὶ φι-
λόσοφος. ἐπιστολαὶ καὶ περὶ τῶν ποιημάτων ἐπιχάρμου. Διονύσιος ἱστορικὸς καὶ μετὰ δαρεῖ-
ον ἐν βιβλίοις ε΄. περιήγησιν οἰκουμένης. περσικὰ ἰάδι διαλέκτῳ. τρωικῶν βιβλία γ΄. μυθικά. κύ-
κλον ἱστορικὸν ἐν βιβλίοις ζ΄. Διονύσιος μουσωνίου ῥόδιος ἢ σάμιος ἱστορικός. ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ ἐκεῖσε ἱ-
εροῦ τοῦ ἡλίου. ἱστορίαν ἐπικὰ βιβλία ἕξ. οἰκουμένης περιήγησιν. ἱστορίαν παιδευτικὴν βιβλία ι΄. ὑπολαμ-
βάνω ὅτι διονύσιος ὁ περιηγητὴς βυζάντιος ἦν διὰ τὸν ποταμὸν ῥῆβαν. Διονύσιος δὲ ἀλε-
ξανδρείας. εὗρον ὑπόμνημα εἰς τὸν ἐκκλησιαστὴν σολομῶντος, λίαν ὠφελές. Διονυσίου σκωμ-
μάτων. ποτὲ μὲν βάλλων. καὶ σκώπτων τοῖς ἐκ διονυσίων σκώμμασιν. ἑορτὴ δὲ ἦν τὰ διονύσια. ὃς
λοξὰ βλέπων καὶ δεδορκώς, ἄλλο μὲν ἐνθάδε φρονῶν. ἄλλο δὲ ἔφασκεν. οὗ ἀρᾶς καὶ πικρίας
καὶ δόλου τὸ στόμα γέμον. ὃν ἐνδίκως ἡ δίκη δικάσασα, κατεδίκασεν. ὃς κατὰ τὸν ποιητὴν ἐ-
τώσιον ἄχθος ἀρούρης ἐτύγχανεν ὤν. ἀλλ᾽ ἐς κόρακας βέβληται καὶ οἴχεται ἄϊστος ἄπυστος. γενό-

μου πολυ

μου πολυστροφώτερος ἐν τοῖς περαντέοις ἀποδεικνύμενος. ἐρρώσθω, οἰχέσθω. μηδὲν περὶ δεί-
πνου ἐπαινεθησόμενος ὁ Διὸς βδέλυρος καὶ κυνώδης καὶ φύρδην καὶ μίγδην ἅπαντα ποιῶν. τὸ κυκλώ-
πειον τέρας. ὁ εἰς δὲ χθὲς καὶ ἐμβρόντητος καὶ πλουτίνδην ἠρημένος βιῶναι. θεοῦ ὄπιν οὐκ ἀ-
λέγων οὐδὲ κατεπτηχὼς ἀδράστειαν ἄφυκτον. ὁ βωμολοχεύων ἀεὶ καὶ περὶ πότρα γλισχρευόμε-
νος. ὁ κυνῶν κυνότερος καὶ δαιμόνων ἀργαλεώτερος. Διόνυσος. ὁ Σεμέλης υἱός. παρὰ τὸ δια-
νύειν ἑκάστοις τὸν ἄγριον βίον ζῶσιν. ἢ παρὰ τὸ διανοεῖν ἕκαστα τοῖς τὸν ἄγριον βίον ζῶσι.

Διὸ ὀξείας δραμεῖν. ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων. ὀξεῖαν γὰρ λέγουσι τὴν λόγχην. Διοπε-
τές. ἐξ οὐρανοῦ κατερχόμενον. οἱ παρ' Ἕλλησι τὰ ξόανα κατασκευάζοντες φόβον ἐμποιῆσαι βου-
λόμενοι τοῖς ὁρῶσιν, ἔφασκον ὅτι τὸ ἄγαλμα παρὰ τοῦ Διὸς ἐπέμφθη καὶ κατέπεσε κρεῖττον
ὑπάρχον πάσης ἀνθρωπίνης χειρός. εἶναι ἀλωτόν. ὅθεν καὶ διοπετὲς αὐτὸ ἐξ οὐρανοῦ βρέτας ἐκάλουν,
παρὰ τὸ βροτῷ ἐοικέναι. τοῦτο δὲ οὕτως ἐκήρυττον τοὺς τοῦ ἀγάλματος ποιητὰς ἀποκτείνοντες ἢ φυγα-
δεύοντες, ἵνα μὴ λέγοιεν ὅτι χειροποίητον τὸ ξόανον. φήμην πλάσαντες ἐν ταῖς ἀκοαῖς τῶν
πεφενακισμένων ἣ ἀφίεσαν ἥτις καὶ τὴν Ἐφεσίων ἐπλάνα πόλιν. καὶ μαρτυρεῖ τοῦτο τὸ ἐν Ἀλε-
ξανδρείᾳ ἄγαλμα. Πτολεμαῖος γὰρ συναγαγὼν τεχνίτας ὥστε τὸν τῆς Ἀρτέμιδος ἀνδρι-
άντα ποιῆσαι, μετὰ τὸ ἔργον βόθρον μέγαν ὀρύξας καὶ τὸν δόλον κρύψας, ἐκέλευσε τοὺς τεχνίτας
ἐν αὐτῷ δειπνῆσαι. οἵτινες δειπνοῦντες ἐκεῖσε, κατεχώσθησαν καὶ ἀπέθανον. ἄξιον μισθὸν κο-
μισάμενοι. Διοπείθης. κύριον. καὶ κλίνεται εἰς ους. Αἰλιανὸς περὶ Διοπείθους. οὗτος νόμον
εἰσάγει τὸν ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἐν Πειραιεῖ μείναντα, τοῦτον τεθνάναι. οὗτος οὖν ὠψίσθη ποτὲ ἄκων
καὶ κατέμεινεν ἐν τῷ Πειραιεῖ. καὶ αὐτὸν οἱ ἐχθροὶ εἰς δίκην ὑπάγουσι. Διοπομπεῖσθαι, ἀποσο-
παίζεσθαι. καὶ ἀποκαθαίρεσθαι. καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι. Δίοπος. ὁ διέπων καὶ ἐποπτεύων. ὁ
τῆς νεὼς ἐπιμελητής. καὶ διοποὶ οἱ βασιλεῖς. παρὰ τὸ διέπειν ἢ διοπτεύειν. Διοπτεύσων. διο-
ψόμενος. κατασκοπήσας. Διοπτῆρα. κατάσκοπον. οἰκονόμον. διοπτὴρ καὶ μηχανικόν τι ὄρ-
γανον. δι' οὗ ἐστοχάζοντο ὕψος ἐπάλξεων. ἢ διόπτρα. Διοπτῆρες. οἱ ἐπιτηρηταί. οἱ προφύλα-
κες. καταχεομένου δὲ ἐξ ἐπιτεχνήσεως ὄμβρου τῶν ἀβαρέων καὶ συννεφοῦς ὄντος τοῦ ἀέρος καὶ ἐπι-
σκοτουμένου. οὐχ οἷοί τε ἐγίνοντο οἱ διοπτῆρες διαγνῶναι ἐπιόντας τοὺς δυσμενεῖς. Διόπτης.
ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῆ. ταῦτά φησιν ἐπειδὴ πολύτρητα ἦν τὰ ῥάκη δι' ὧν ἦν πάν-
τα ἐπισκοπῆσαι. ἀντὶ τοῦ παντεπόπτα. Διόπτρα. μηχανικὸν τεχνούργημα. δι' οὗ οἱ γεωμέτραι
ἀπηκρίβουν τὴν τῶν ἐπάλξεων ἐκ διαστήματος ἀναμέτρησιν. Ἡσίοδος ταῦτα πρὸ πολλοῦ τῆς δι-
όπτρας οὐ βλέπεις. Διορθοῦμαι. αἰτιατικῇ. Διορίζω. δοτικῇ. διορῶ δὲ αἰτιατικῇ. Δι-
ορία. προθεσμία. εἰ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, καιρὸν δηλοῖ. διωρία γραφόμενον. Διορίσκος.
Διοριστέον. διαχωριστέον. Διορυγή. ἡ ὄρυξις. διῶρυξ δὲ διώρυγος. καὶ διορωρυγμένος.
Δῖος, ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδόσιν. ὁ νέος δὲ καὶ ὁ ἔνδοξος. ἡ κλητική, ὦ δῖε. σημαίνει δὲ καὶ ὄ-
νομα τόπου. Διὸς ἄνθος. φυτὸν ἀκανθῶδες. Διὸς ἐγκέφαλος. τὸ κάλλιστον βρῶμα. οὕτω
λέγουσιν οἱ Πέρσαι ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων. ἢ βασιλέως ἐγκέφαλος. Διοσημία. θεομηνία.
παρῆσαν δὲ οἱ δισχίλιοι Σκύθαι, πάσης ὀξύτεροι διοσημίας ἤτοι ἀστραπῆς ἢ πρηστῆρος ἢ κεραυ-
νοῦ ἢ σκηπτοῦ. ἢ διάττοντος ἀστέρος. ἢ διοσημία ἐστὶν ὁ παράκαιρος χειμών. Ἀριστοφάνης· διοσημία ἐστὶ
καὶ ῥανὶς βέβληκέ με. τοὺς Θρᾷκας ἀπιέναι. παρεῖναι δ' εἰς ἔνην. οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκ-
κλησίαν ἐπὶ τῶν ἀναβαλλομένων. παρεφύλαττον δὲ Ἀθηναῖοι τὰς διοσημίας καὶ διέλυον τὰς ἐκ-
κλησίας. διοσημίας γινομένης. ἢ ἀλλ' ὅτι μέλλοντες ἀνύειν. καὶ Ἀππιός φησι περὶ ἐκείνου τοῦ βασι-
λέως. καὶ πάντα ἦν αὐτοῦ βαρύτερα διοσημίας. καὶ ἐλύττα ἐν μέσοις τοῖς ὑπηκόοις. Διοσκουρίδης
Ἀναζαρβεὺς ἰατρός. ὁ ἐπικληθεὶς Φακᾶς διὰ τοὺς ἐπὶ τοῦ ὄψεως φακούς. συνῆν Κλεοπάτρᾳ ἐπὶ
Ἀντωνίου. γέγραπται αὐτῷ βιβλία κδʹ. τὰ πάντα ἰατρικὰ περιφέρονται. Διὸς Κόρινθος. ἐπὶ
τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων. παροιμία. ἐρρέθη δὲ διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Μεγαρεῖς ὑπακούοντες Κορινθίοις,
ἐβαρύνοντο τοῖς ἐπιτάγμασι. καὶ φανεροὶ δυσανασχετοῦντες ἦσαν ἐπὶ τούτῳ. Κορίνθιοι δὲ πρέσβεις ἦλθον
εἰς τὰ Μέγαρα. καὶ τοῦ δήμου προσέχοντος αὐτοῖς, ἀγανακτοῦντες ἐβόων. οὐκ ἀνέξεται ταῦτα

ὁ Διὸς κόρινθος. φασὶν οὖν τοὺς μεγαρεῖς ἐκβάλλοντας αὐτοὺς παίειν καὶ λέγειν· παῖε τὸν Διὸς κό-
ρινθον. Διοσκορίδης· μυραῖος γραμματικός· ὕπαρχος πόλεως καὶ πραιτωρίων· ὁ διδάξας τὰς
θυγατέρας Λέοντος τοῦ βασιλέως ἐν Βυζαντίῳ. Διόσκουροι· Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης· αἰλια-
νός. καὶ μέντοι καὶ Διοσκούρων ἦν ἀγάλματα δύο· νεανίαι μεγάλοι· γυμνοὶ τὰς παρειάς· ἑκά-
τεροι· ὅμοιοι τὸ εἶδος· καὶ χλαμύδας ἔχοντες ἐπὶ τῶν ὤμων ἐφημμένην ἑκατέραν· καὶ ξίφη ἐφ' ἑτέ-
ρου τῶν χλαμύδων ἠρτημένα. καὶ λόγχας εἶχον παρεστώσας ἐν αἷς ἠρείδοντο ὁ μέν, κατὰ δε-
ξιόν· ὁ δ', εἰς λαιάν. Διὸς κῴδιον· τὸ ἱερεῖον Διῒ τέθυται· θύουσι τῷ μειλιχίῳ καὶ τῷ κτησίῳ Διΐ. τὰ δὲ κώ-
δια τούτων φυλάσσουσι, Δία προσαγορεύοντες. χρῶνται δ' αὐτοῖς, οἵ τε σκιροφορίων τὴν πομπὴν
στέλλοντες, καὶ ὁ δᾳδοῦχος ἐν Ἐλευσῖνι. καὶ ἄλλοι τινὲς πρὸς τοὺς καθαρμοὺς ὑποστρωννύοντες
αὐτὰ τοῖς ποσὶ τῶν ἐναγῶν. Δίοσμος· ἡ διαπορθμευτικὴ δύναμις τῶν ὀσφραντῶν· παρὰ
Θεοφράστῳ. ἔστι δὲ καὶ εἰς τὸ αἰσθητήριον. ἀλλ' ἡ μαστοειδὴς τοῦ ἐγκεφάλου ἀπόθεσις. Διὸς
φήμη· ἡ μαντεία. ὁ γὰρ Ἀπόλλων ὑποφήτης τοῦ πατρός· καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνει τὰς μαν-
τείας καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐκφράζει. καὶ Ὅμηρος· Διὸς ἄγγελος ὅσσα δεδήει. Διὸς ψῆφος. οὕ-
τως καλεῖται ἐν ᾧ Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν ἐκρίθησαν. Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις· ἔνθα Διὸς μεγάλου θῶ-
κος πεσσοί τε καλοῦνται. ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἐκρίθησαν, Διὸς ψῆφος καλεῖται. τάττεται δὲ ἡ παροι-
μία, ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθίκτων. Διότι· ἔσθ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι λαμβάνεται. οὕτως γὰρ ἄλ-
λοι τε πολλοὶ καὶ Ἰσοκλῆς. κατὰ λέξεις δὲ ὁ τρόπος τὸ σαφέστερον ἡμῖν θεωρεῖται. καθ' ἕνα μὲν τὸ ὅ-
τι τοῦ διότι· σαφέστερον μὲν γὰρ καὶ πρῶτον εἰς γνῶσιν. καὶ γὰρ ὅτι ἔχομεν ψυχήν· καὶ ὅτι ἀθά-
νατος, προχειρότερον εἰς νόησιν τοῖς πολλοῖς μᾶλλον, ἢ τὸ παραχωρῆσαι καὶ ἐπιβάλλειν τῷ λό-
γῳ τῷ ταῦτα κατασκευάζοντι. δεύτερον τὸ καθόλου καὶ συγκεχυμένον τοῦ μερικοῦ καὶ διῃρημένου.
οἷον τὸ εἰδέναι ἁπλῶς, ὅτι σῶμα ἢ ὅτι τοιόνδε σῶμα· τουτέστιν οὐράνιον ἢ γήϊνον· ἢ τοιῶσδε ἢ τοιῶσ-
δε κεκραμένον. τρίτον, τὸ ὡς πρὸς ἡμᾶς μὲν πρῶτον· ὕστερον δὲ τῇ φύσει. τῶν γὰρ ἁπλουστέρων ἅ-
περ ἐστὶ τῇ φύσει πρῶτα ἡμῖν, τὰ συνθετώτερα γνωριμώτερα. Διότιμος, ὄνομα κύριον.

Διοτρεφής· ἀπὸ Διὸς τεθραμμένος. Διοφάνης· οὗτος μεγαλοπολίτης ἦν. ὃς μεγάλην ἕξιν
εἶχεν ἐν τοῖς πολεμικοῖς διὰ τὸ πολυχρονίου γεγονότος τοῦ πρὸς Νάβιν πολέμου τοῖς μεγαλοπο-
λίταις ἀστυγείτονος, πάντα συνεχῶς τὸν χρόνον ὑπὸ τὸν Φιλοποίμενα τεταγμένος ζηλωτὴν ἐ-
σχηκέναι τὴν κατὰ πόλεμον ἔργων ἀληθινήν. χωρίς τε τούτων κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ κατὰ
τὴν σωματικὴν χρείαν ἦν ὁ ἀνὴρ δυνατὸς καὶ καταπληκτικός. τὸ δὲ κυριώτερον, πρὸς πόλεμον ὑ-
πῆρχεν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ τοῖς ὅπλοις ἐχρῆτο διαφερόντως. Διόφαντος· ὄνομα κύριον. Διό-
χλου· ἐπὶ βαρέων. Ἀριστοφάνης. κεἰ διοχλοῦ τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις, ὅμως ἔχει τι τερπνὸν καὶ κωμῳ-
δικόν. Διοχλῶ· δοτική. διοχλοῦμαι δὲ αἰτιατική. Διώβολον· καὶ τριώβολον· καὶ ἡμιωβόλιον
ὁμοίως. Διωγκωμένον· πεφυσημένον. Διῴδει· ἐφλέγμαινε. Διῳδηκότα· ἐξωγ-
κωμένον. ὅσοι γὰρ ἐκ τῆς αὐτῆς σπορᾶς γεγόνασι, κατὰ τὸν πόδα τὸν δεξιόν, ἔχουσι διῳδηκότα. καὶ
βάλλουσιν ἀσθενῆ τε καὶ νωθῆ. καὶ διῳδηκὼς ὁμοίως. Διωθεῖτε· ἀποστρέφετε. καὶ διωθούμενοι, ἀνα-
ζεόμενοι· ἐκβιαζόμενοι. Διώκει ἀρετήν· ζηλοῖ. ἐπὶ τῇ δοτικῇ. Διώκειν· εἰσαγγελίαν ἄγειν. τοῦ-
το λέγεται, ὅταν πρὸ ὑποφύγῃ τις. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συντόμως ἐλαύνειν. καὶ διωκόμεθα· ἀντὶ τοῦ κατηγο-
ρούμεθα. Διώκειν· ἀντὶ τοῦ ἄγειν εἰς κρίσιν καὶ κατηγορεῖν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμεῖν καὶ ὀρέγε-
σθαι. διώκειν γὰρ φαμὲν ἀρετήν. καὶ ἐπὶ τοῦ διελθεῖν. αἱ δὲ νῆες τὴν φυγὴν κατασπεῦσαι, πλοῖα με-
τεδίωξαν τόπους· αἱ μὲν γάρ, εἰς Ἰόνιον κόλπον ἐξέπλευσαν. αἱ δέ, ἄλλῃ. Διῳκίσατο· διεχώρι-
σεν. ἀπ' ἀλλήλων ἐποίησε. καὶ διῳκίσατο τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ θεῶν ἡ ἀνοσιότης. ὅστις δὲ δι' ἀρετῆς καὶ ὁ-
σιότητος ἀπάγων ἑαυτὸν ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καὶ σπουδασμάτων, ἐπαύσατο τὸν θεὸν καὶ ζῶν τὴν
χάριν παρόντος. καὶ τελευτήσας, μετῳκίσατο πρὸς αὐτόν. Διῳκισμένος· γυναικὶ κεχωρισμένος.
Διώκωσι· ἐλαύνωσι. τὸ δὲ κατηγορῶ, γενική. ὁ δὲ Διώκων τοῦ ψηφίσματος. καὶ ἅμα διώκειν τοῦ ψη-
φίσματος ταῦτά ἐστι. Διωλύγιον· μέγα. καὶ παροιμία· Διωλύγιον κακόν. ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ δεινοῦ
ὑφισταμένου. Διωλύγιον γάρ ἐστι, τὸ μέγα καὶ ἐπὶ πολὺ διῆκον. οὕτως ἀποπαλίζεις διωλυγίῳ φλυαρίᾳ

πλάτων

πλάτωνι καὶ διάματι. ταῦτα οὐ δι' ὠλύγιος φλυαρία δόξειεν ἂν εἶναι. καὶ δικαίως οὐ κατὰ γραῶν ὕθλον λεγόμενον. ἀλλὰ πέρα τοῦ μεγίστου φλυάφου. Διωμοσία· ὅρκοι οἱ ὑπὸ τῶν δικαζομένων γινόμενοι. τοῦ μὲν, ὀμνύντος, ὅτι παθὼν ἐγκαλεῖ. τοῦ δὲ, ἄρα ὅτι οὐκ ἐποίησα. Διωμοσία καὶ ἀντωμοσία. ὅταν οἱ κατηγοροῦντες ὀμνύωσιν ὡς ἀληθῶς κατηγοροῦσι. τοῦτο διωμοσία. ὅταν δὲ οἱ κατηγορούμενοι ὀμνύωσι τὸν αὐτὸν ὅρκον διαλυόμενοι τὰ ἐγκλήματα, τοῦτο ἀντωμοσία. ὡς δὲ διϊππασία καὶ ἀνθιππασία ἡ τῶν ἵππων ἅμιλλα, οὕτω καὶ διϊππασία καὶ ἀνθιππασία τὸ αὐτὸ δηλοῖ. Διώμοτος· διωμότους συνίστασθαι τοῖς διαφερομένοις ἐκέλευε τοὺς ῥήτορας. τουτέστι τοὺς συνηγόρους. ὅτι ὁ σιμόκατος ἐπὶ τοῦ ὅρκου ἐχρήσατο τῇ διωμοσίᾳ. λέγων. οἱ μαυρούσιοι διωμοσίαν κατὰ τῶν ῥωμαίων ἐποιήσαντο. Διώμνυτο· παρατατικός. Δίων· ἱππαρίνου. συρακούσιος. φιλόσοφος πλατωνικός. τοῦ σικελίας τυράννου διονυσίου τοῦ προτέρου τῆς γαμετῆς ἀριστομάχης ἀδελφός. ὃς καὶ ἐκράτησε τῆς σικελίας τυραννίδος. καὶ ἐκβαλὼν τὸν τοῦ προτέρου διονυσίου υἱὸν διονύσιον, οὗ πάλιν ἀδελφὸς νυσαῖος ἐξέβαλε δίωνα τοῦτον. ἔγραψεν ἐπιστολὰς πρὸς πλάτωνα καὶ ἄλλους τινάς. Δίων ὁ κάσσιος χρηματίσας. ὁ ἐπίκλην κοκκήιος. οἱ δὲ κοκκηϊανός. νικαεύς. ἱστορικός. γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων ἀλεξάνδρου τοῦ μαμαίας. ἔγραψε ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις π΄. διαιροῦνται δὲ κατὰ δεκάδας. περσικά. ἐνόδια τὰ κατὰ τραιανόν. βίον ἀρριανοῦ τοῦ φιλοσόφου. Δίων ὁ πασικράτους. προυσαεύς. σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος. ὃν χρυσόστομον ἐκάλεσαν. ἀντεποιεῖτο δὲ, σεμνότητος. ὡς καὶ λεοντὴν φοροῦντα, προϊέναι. ἦν δὲ λεπτὸς τὸ σῶμα. καὶ διέτριψε τὸ πλεῖστον παρὰ τραιανῷ καίσαρι ὡς καὶ συγκαθέζεσθαι ἐν τῷ βασιλικῷ ὀχήματι. ἔγραψεν εἰ φθαρτὸς ὁ κόσμος. ἐγκώμιον ἡρακλέους καὶ πλάτωνος. ὑπὲρ ὁμήρου πρὸς πλάτωνα δ΄. περὶ τῶν ἀλεξάνδρου ἀρετῶν, η΄. Διώνασα, ὄνομα κύριον. Διωναία ἡ ἀφροδίτη. καὶ διώνη ἡ αὐτή. Διώνυμον· διαβόητον· ὄνομα. ὡς περίφημον. διώνυμοι ἐν τῇ νήσῳ διώνυμοι κόλακες περιηχοῦσιν ἡμᾶς. κλεισοφοί τε καὶ στρουθίαι καὶ θήρωνες καὶ οἱ περὶ τὸν διονύσιον βομβοῦντες παρέζαν. καὶ οἱ περὶ τὸν δεῖνα ἀλεξάνδρου μεμνημένοι. Διωξικέλευθα κέντρα. Διώξιππος· ἀθηναῖος κωμικός. δράματα αὐτοῦ ἀντιπορνοβοσκός. φιλάργυρος. ἱστοριογράφος. διαδικαζόμενοι. Διωξόμεθα δειλίας. ἀντὶ τοῦ κατηγορήσομεν. οἱ δικασταὶ αὐτὸν ἀγαγόντες, ἐδίωξαν κατηγορήσαντα τυραννίδος. Διώρης, ὄνομα κύριον. Διωρία. ἀνακωχή. δόξαν δὲ ἐπανεῖναι τὴν πολιορκίαν καὶ διωρίαν βουλῆς τοῖς στασιασταῖς παρασχεῖν. Διώρθου πρὸς τὴν γελίας διώρθου ἐκεῖνος τὰ πράγματα. Διώροφον τὸ οἴκημα τὸ δύο ἔχον στέγας. Διώρυξ διώρυγος. Διωρυχή. διάνοιξις τοίχων ἢ χωμάτων. διορυγὴ ἢ ὀρυξις. Διωσόμεθα. ἀπωσόμεθα. καὶ ἀποπεμψόμεθα. Διωστῆρσιν. ἀναφορεῦσι. τοῖς ἀναβαστάζουσι. Δίπαλτος. ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν. οἷον περιδεξίοις. παντὶ σθένει. σοφοκλῆς. πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἂν μεχειρὶ φονεύοι. κἀκεῖνος. ὁ στρατὸς με φονεύοι λαβὼν τὰ δίπαλτα δόρατα. Διπλασιάσαι. διχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡ φάλαγξ μένοντος τοῦ πλήθους τῶν ἀνδρῶν, ἢ τὸν ἀριθμὸν αὐτόν. γίνεται δὲ ἑκάτερον διχῶς. ἢ κατὰ λόχους. ἢ κατὰ ζυγά. ταυτὸν δ' εἰπεῖν κατὰ μῆκος ἢ κατὰ βάθος. κατὰ μῆκος μὲν οὖν γίνεται διπλασιασμὸς ἀνδρῶν, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων λόχων παρεμβάλωμεν ἢ παραπλέκωμεν, ἄλλους αὐτοὺς ἀριθμούς. τὸ μῆκος φυλάττοντες τὸ αὐτὸ τῆς φάλαγγος. ὥστε πύκνωσιν γίνεσθαι μόνον ἐκ τοῦ τῶν ἀνδρῶν διπλασιασμοῦ. κατὰ βάθος δὲ, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων ζυγῶν παρεμβάλωμεν ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτοῖς ἰσάριθμα. ὥστε κατὰ βάθος, πύκνωσιν εἶναι μόνον. κατὰ μῆκος δὲ τόπου γίνεται διπλασιασμὸς, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ μῆκος πύκνωσιν, μανότητι μεταθῶμεν. ἢ οἱ παρεντιθέντες ἐξελίξωσι κατὰ βάθος. ἔνιοι δὲ τοὺς τοιούτους ἀποδοκιμάζουσι. καὶ μάλιστα ἐγγὺς ὄντων τῶν πολεμίων. ἐμφαίνουσι δὲ ἑκάτερα δὲ τῶν κινήματων τοὺς πολεμίους καὶ τοὺς ἵππους ἐπεκτείναντες τὸν ὄψιν τοῦ διπλασιασμοῦ, χωρὶς ταραχῆς τῆς φάλαγγος ἀποδιδόασι. Διπλαῖ· τὸ θηλυκὸν ἁπλῶς· ὅτι τὰ ἁπλᾶ καὶ διπλᾶ καὶ τὰ ἄλλα ἁπλᾶ καὶ πάντα τὰ διὰ τοῦ εα, περισπῶνται. οἷα ἀργυρᾶ χρυσᾶ. κεραμεᾶ. ἀπὸ τοῦ κεραμέου. καὶ φοινικᾶ ἀπὸ τοῦ φοινικοῦ. Διπλόη· ἡ ἀπάτη. Διπλόη ἡ

ἔξωθεν ἀρετῇ φαινόμενοι· ἔσωθεν δὲ γέμουσαι κακίας. καὶ οἱ φιλίαν μὲν ὑπισχνούμενοι, προϊέμενοι δὲ αὐτὸν τοῖς πολεμίοις. Θουκυδίδης. ἐπέσχεν ὑμῶν τὴν βολὴν ὑπηρετικὴν ἥτου χιτῶνος ἐμπεσοῦσα διπλόη. λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ σκολιοῦ τοῦ τρόπου. Διπλοῦν κακὰ πάσχω. ἀντὶ τοῦ κακῶς, καὶ διπλῶς ἑορτή. Διπλοῦν ἂν διπλοῦν κακὸν καὶ εἰ ἀνάγκη πάσχω κάκιστα· κατὰ παροιμίαν· κρητικός καὶ κιλικία. Διπτύχια. δύο περιβόλαια ἔχοντα. ὡς τὸ μὲν ὑποστρώννυσθαι. τὸ δὲ ἕτερον ἐπιβάλλεσθαι. Δίπυρος ἄρτος. ὁ παρὰ ῥωμαίοις λεγόμενος παξαμᾶς. σιτίας ἐπὶ τῶν ὤμων φέροντες. ἐν αἷς δὴ ἄλλο οὐδὲν, ὅτι μὴ διπύρους ἄρτους οἴκοθεν ἐμβεβλημένοι ἀφίκοντο. Δίρκη. ἡ πηγή· καὶ κύριον ὄνομα. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀντιόπῃ. Δὶς ἐπὶ ἀπληστίαις πολυπόσιος παραλαμβανόμενος. ἐπὶ τῶν κολάσεως ἀξίων. παρόσον ὁ πολυπόσιος θηρευθεὶς, τύπτεται πολλάκις πρὸς τὸ λαλεῖν γενέσθαι. καὶ ἑτέρα παροιμία. δὶς καὶ τρὶς τὸ καλόν. οὐ χρὴ τὸ καλὸν πολλάκις λέγειν. καὶ δὶς παῖδες οἱ γέροντες. ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας εὐηθεστέρων εἶναι δοκούντων. καὶ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προσκρούειν λίθον. ἐπὶ τῶν ἐκ δευτέρου τοῖς αὐτοῖς ἁμαρτήμασι περιπιπτόντων. Δισκεύων. ἐκδεχόμενος. ἀκυλίων. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· καὶ νῦν δίσκος ἐμοὶ κρόταλον. Δίσκος, ὁ σόλος. Διποδία. εἶδος ὀρχήσεως. ἀριστοφάνης. ἵν' ἐγὼ διποδιάξω ποτὲ καὶ εἴσω κάλλιστα εἰς τοὺς ἀσαναίους τε καὶ ἡμᾶς ἅμα, καὶ ἀθηναίους. Διστάζω. αἰτιατικῇ. Διτάλαντον. κατασκευάσαντες διτάλαντον πετρόβολον· τὰ μὲν κατέβαλλον τῶν τειχῶν, τὰ δὲ, διέσειον. Δὶς κράμβη θάνατος. Διοιγνῦντες, ἀνοιγνύντες. Διοιδούντων ἐκφυσώντων. Διοιδοῦσα. ἀντὶ τοῦ ὀγκουμένη. Διοικεῖν. ἀντὶ τοῦ διαιρῆσαι. ὥστε μὴ ἐν ταὐτῷ πάντας οἰκεῖν. ἀλλὰ χωρὶς καὶ καθ' αὑτοὺς μόνας. Διοικίζω. τὸ διαχωρίζω. καὶ διοικίζεσθαι. χωρίζεσθαι. διοικῶ δὲ τὸ τελῶ. Διοιμώζειν. Διοίσασα. διαπεράσασα. Διοίσεται. διαφορὰν ἕξει. Διοίσεται. σοφοκλῆς. τροφηθεὶς στερηθεὶς σοῦ διοίσομαι πῶς ἂν διάξειν βιώσειν. Διοίσειν. διαφέρειν ἢ διαφορὰν ἕξειν. πίστεις τε ἔδοσαν. ὡς καὶ προθύμως σφίσι τὸν πόλεμον διοίσοντες. ἀντὶ τοῦ συνδιενεγκόντες. τὸν λίθον. οὔτε τὴν φύσιν διοίσειν. οὔτε ἀσφαλὲς ἱκανὸν ὄντα, ἀντὶ τοῦ ἀνοῖξαι. καὶ παροιμία. οὐδὲν διοίσεις χαιρεφῶντος τὴν φύσιν. ἐπὶ τῶν ὠχρῶν καὶ ἰσχνῶν. ἐπεὶ τοιοῦτος ὁ χαιρεφῶν τὴν φύσιν καὶ τὴν ἰδέαν. ἅτε σοφίᾳ συντετηκώς. ὅθεν καὶ νυκτερὶς ἐκαλεῖτο. καὶ ἀριστοφάνης. οὐδὲν διοίσουσι ἀντὶ κηρύκων τῶν ἡρακλειδῶν, τοῦ ἀδιανοίου τοῦ παμφίλου. οὗτος ζωγράφος ἐγένετο. καὶ ἔγραψε τὰ συμβάντα τοῖς ἡρακλείδαις.

Διοίσομαι. ἀμφιβαλῶ. οὐ μὴν ἀλλὰ τοῦ διοίσομαι οὐδέν. Δίυγρος. ὁ ἀσθενής, Διύλησις ἡ δίηθησις.

Διυπνίζω. ἐξανιστῶ. καὶ διύπνισεν ἐξύπνισεν. Διφαλαγγία. ἀντίστομος. ἥτις μὲν ἡγεμόνας ἔχει μέσους τεταγμένους. τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔξω ἔχουσα ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους. οὓς μὲν, ἐν δεξιᾷ. οὓς δὲ ἐν εὐωνύμῳ. τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἐν μέσῳ τεταγμένους. καὶ διφαλαγγίαι αἱ δύο φαλαγγαρχίαι, ἀνδρῶν ͵δρκβ. τοῦτο δὲ καὶ μέρος ὑπὸ ἐνίων καλεῖται. ἀλλὰ καὶ κέρας. καὶ ὁ ἡγούμενος κεράρχης. Διφασία. ἡ δικαιολογία καὶ δικαιοσύνη. Διφασία. ἐν τοῖς τρώμασι μεγάλα διφασία μιλησίων ἐγένετο. ἐν τε λιμενικῷ χώρας τῆς σφετέρας μαχεσαμένων καὶ ἐν μαιάνδρου πεδίῳ. Διφθέρα. ποιμενικὸν περιβόλαιον ἐκ δερμάτων. ὅτι ἀσκώματα λέγεται ἐν ταῖς κώπαις σκεπαστήρια ἐκ δερμάτων οἷς χρῶνται ἐν ταῖς τριήρεσι καθ' ὃ τρῆμα ἡ κώπη βάλλεται. εἰς διφθέρας γὰρ τὰς διανοίας ἑαυτῶν γράψας ὁ ἑρμίων ἔπεμπε τοῖς πολεμίοις ἐν τῇ λακωνικῇ. Διφρεία. ἡ τοῦ ἅρματος περιφέρεια. Διφρηλατῶν. ἁρματηλατῶν. σοφοκλῆς. οὐ δῶτον αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν ἥλιε πρώταν τὴν ἐμὴν ὅταν ἐσίδῃς, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν, ἄγγελον ἄτας ἐμάς, μόρον τ' ἐμόν. ὁ αἴας φησί. καὶ διφρηλάτης.

Διφρίσκος. τὸ σκεῦος. ἐν ᾧ ἐφεστῶτες οἱ ἡνίοχοι ἐλαύνουσιν. ὑποκοριστικῶς δὲ εἶπε. διὰ τὸ κούφους εἶναι καὶ μικροὺς τοὺς ἀγωνιστικούς. Δίφρον. σελλίον. ἅρμα. ἢ καθιστήριον. καὶ διφροφόρος ἡ τὸ σελλίον βαστάζουσα. ἀριστοφάνης. δίφρων διφροφόρους. ταῖς γὰρ κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἠκολούθει τις ἔχουσα. καὶ διφροφορουμένους. φορείοις φερομένους.

Διφροφόροι. στρατηγίς. ἐν ἄλλαις ταλάντοις διφροφορουμένους. ἡρόδοτος. παρὰ πᾶσι φορείοις φερομένους. καὶ τιθέντος αὐτοῦ διφρεύειν ἰζήσας, κήρυκας διεπέμπετο τοῖς ἐν τῷ τείχει σφᾶς ἐκδιδόναι

δόμαι παραινῶν. Δίφρος καὶ τὸ ἅρμα. παρὰ τὸ δύο φέρειν. τὸν παραβάτην καὶ τὸν ἡνίοχον. ἐξ οὗ καὶ διφρηλάτης. Διφυᾶ. δύο φύσεις ἔχοντα. Διφῶν. ζητῶν. ἐρευνῶν. Δίχα. διχῶς.

Διχαζούσης. κλινούσης. ἤδη δὲ τοῦ καύματος ἀκμάζοντος, καὶ διχαζούσης τῆς ἡμέρας. Διχῆ. διχῶς. Διχηλάζοντα. βοῦς. ἔλαφος. δορκῶν. οἷς συμβέβηκεν ἐν τοῖς ὀπισθίοις ποσὶν ἀστραγάλους ἔχειν. Διχομηνία. τοῦ μηνὸς τὸ ἥμισυ. καὶ διχομηνιαῖα. πεντεκαιδεκαταῖα τοῦ μηνὸς ἢ τῆς σελήνης. Διχόθεν. ἀπὸ τῶν δύο μερῶν. Διχοτομία φάλαγγος. ἡ εἰς δύο ἴσα τομή. ταύτης δὲ τὰ μέρη καλεῖται κέρατα. ὧν τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας λέγεται καὶ οὐρά. τὸ δὲ ἕτερον, δεξιὸν κέρας. καὶ κεφαλή. καὶ δεξιὸν ἀκρωτήριον καὶ δεξιὰ ἀρχή. ἄρχηγος. καὶ ὀμφαλός. καὶ ζωοχή. φράγμα ὡς ἔνιοι καὶ στόμα ὡς ἕτεροι ἡ διχοτομία καλεῖται. καὶ διχοτομῶ αἰτιατικῇ.

Δίψα. τοῦ δίψους. καὶ τὸ δίψος καταχρηστικώτερον εἴρηται ὅπερ ἡ δίψα. δίψη δὲ τό τε γεγράφθαι ἢ. ὅταν ἔχῃ ἐπαγόμενον θηλυκὸν ἐπισημαῖνον αὐτό. ὡς ἂν δίψη τῇ ἐπιγινομένῃ. εἰ δὲ μὴ οὕτως εἴη, διὰ διφθόγγου τοῦ δίψει. Διψάς. εἶδος ὄφεως. ἔστι δὲ ἔχεως ὀλιγοτέρα. ἀποκτεῖναι δὲ, ὀξυτέρα. οἱ δὲ δηχθέντες ἐξ αὐτῆς, ἐξάπτονται εἰς δίψος ὥσπερ κίγνυσθαι. λευκὴ δέ ἐστι, καὶ ἔχει ἐν τῇ οὐρᾷ γράμματα β'. πρηστῆρα δὲ αὐτὴν τινὲς καλοῦσιν. καύσωνα δὲ ἄλλοι. γίνεται δὲ ἐν λιβύῃ καὶ ἀραβίᾳ μᾶλλον. καλοῦσι δὲ αὐτὴν καὶ μελάνουρον. καὶ ἀμμοδύτην καὶ κενχρίδα. Διψῶ. αἰτιατικῇ. τὸ ἐπιθυμῶ. θεῷ γὰρ βούλομαι ἀρέσκειν καὶ πρὸς ἐκεῖνον ὁρᾶν. καὶ τῇ ἐκείνου βουλήσει ἕπεσθαι τῷ οἴακι τῷ ἐκείνου. Διψῶν. καὶ δίψα ἡ ἐπιθυμία. δημοσθένης δίψω τοῦ κανείου.

Διψώης. ἀττικῶν. Δμηθέντα. ὑπείξαντα. Δεδμηκότες. δαμάσαντες. Δμῆσις. ἡ δάμασις. Δμωῒς ἡ δούλη. Δμὼς ὁ δοῦλος καὶ δμωός. Δνοπαλίζω. οὕτως δνοπαλίζεις διωλύγιος φλυαρία. Δνοπαλίξεις. τουτέστι διὰ τῶν χειρῶν κινήσεις καὶ ἐκτινάξεις. ἢ ἀθεῖα ἡ δνοπάλιξις. Δνοφερόν. μέλαν. σκοτεινόν. ὠλοφύρατο χερσὶν ἀμήσας ἀνδροφόνοις δνοφερὴν κραδὸς ὕπερθε κόνιν. Δοάξω. ἀμφιδοξῶ. Δόβηρα, ὄνομα πόλεως. Δογματίζει. θεολογεῖ. φυσιοῦται. δογματίζειν ἐστὶ, τὸ δόξαν τιθέναι. ὡς τὸ νομοθετεῖν. νόμους τιθέναι. δόγματα δὲ ἑκατέρως καλεῖται, τό τε δοξαζόμενον καὶ ἡ δόξα αὐτή. τούτων δὲ τὸ μὲν δοξαζόμενον, πρότασίς ἐστιν. ἡ δὲ δόξα ὑπόληψις. [illegible] πλάτων, περὶ μὲν ὧν κατείληφεν ἀποφαίνεται. τὰ δὲ ψευδῆ διελέγχει. περὶ δὲ τῶν ἀδήλων, ἐπέχει. καὶ περὶ τῶν αὐτῷ δοκούντων, ἀποφαίνεται διὰ τεσσάρων προσώπων. σωκράτους τιμαίου. ξένου. εἰσὶ δὲ οἱ ξένοι οὐχ ὥς τινες ὑπέλαβον πλάτων καὶ παρμενίδης. ἀλλὰ πλάσματά ἐστιν ἀνώνυμα περὶ δογμάτων. οἱ μὲν, γεννητὸν, οἱ δὲ, ἀγέννητον. καὶ οἱ μὲν, ἔμψυχον. οἱ δὲ, ἄψυχον. ἀναξαγόρας δὲ καὶ πυθαγόρας εἰς αἴγυπτον ἀφικόμενοι καὶ τοῖς αἰγυπτίων καὶ ἑβραίων αὐτόθι σοφοῖς ὁμιλήσαντες, τὴν περὶ τῶν ὄντων γνῶσιν ἠκουτίσθησαν. ὕστερον δὲ καὶ πλάτων ὡς πλούταρχος ἐν τοῖς παραλλήλοις φησίν. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ θεοὺς αἰγύπτιοι πρῶτοι, τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ὠνόμασαν. καλέσαντες τὸν μὲν ἥλιον, ὄσιριν. τὴν δὲ σελήνην ἶσιν. ἅτε ὁρῶντες αὐτοὺς δρόμῳ ἰόντας. θεοὺς ἐκ τοῦ θέειν καὶ ἰέναι, ὠνόμασαν. Δοθιῆνι. σκορόδῳ ἠμφιεσμένῳ ἔοικεν. Δοθιών. φῦμα. φλυκταίνῃ ἐοικός. ἔχουσα δοθιῶνα ὑποφυόμενον ἀεί. Δόκανα τάφοι τινὲς ἐν λακεδαιμονίᾳ. παρὰ τὸ δέξασθαι τοὺς τυνδαρίδας.

Δοκεύει. ἐπιτηρεῖ. Δόκησις. ὑπόνοια. ἢ τὸ μὴ ὂν νομιζόμενον. ὅ ἐστι φαντασία. καὶ σκιὰ καὶ ὄναρ. Δόκησις ἀληθείας περιφραστικῶς. ἡ ἀλήθεια παρὰ θουκυδίδῃ. Δοκησίσοφος. ἀντὶ τοῦ φρόνιμος. ἀριστοφάνης. νεανίας δοκησίσοφος. Δοκίδες. ἀστέρων ὀνόματα. Δοκιμάσας. ἀντὶ τοῦ κρίνας. καὶ δοκιμασθείσαις. κριθείσαις. βεβαιωθείσαις. μαθὼν ὡς ταῖς ἤδη ὑπὸ ζαχαρίου δοκιμασθείσαις σπονδαῖς, οὐ στέργουσι ῥωμαῖοι. ἐπαφίησι [illegible] κατὰ τῆς ῥωμαίων ἐπικρατείας. καὶ αἰσχύλος φησίν. οὐ γὰρ δὴ δοκεῖν δίκαιος ἀλλ' εἶναι θέλων. Δοκιμασθεὶς. δημοσθένης μὲν ἀντὶ τοῦ εἰς ἄνδρας ἐγγραφείς. λέγει γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τὸ δοκιμασθῆναι. ἐλέγετο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πολιτευομένων τὸ δοκιμασθῆναι εἰ καὶ μὴ ἥντινα εἶχεν ἀρχήν. ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτῶν ἐξετάζετο ὁ βίος. λυκοῦργος δὲ τρεῖς δοκιμασίας φησὶ κατὰ τὸν νόμον γίνεσθαι. καὶ γὰρ μία μέν ἐστιν, ἣν οἱ ἐννέα ἄρχοντες δοκιμάζονται. ἄλλην δὲ, ἣν οἱ ῥήτορες. τρί-

τι δὲ, ἣν οἱ στρατηγοί. λέγει δὲ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ ἱππέων δοκιμασίαν. Δοκιμασίαν ἐπαγ-
γεῖλαι. τὸ δίκην ἑταιρήσεως τινὰ καταγγεῖλαι. γίνεται δὲ ἡ τῆς ἑταιρήσεως δοκιμασία, οὐ πᾶσιν,
ἀλλὰ πολιτευομένοις ῥήτορσι καὶ ψηφίσματα γράφουσι. Δοκιμαστῆρες. οἱ ἐτασταί. ὁ δὲ, ὢν
καὶ πρότερον ἐν Ἰταλιώταις πᾶσι δόκιμος. μεῖζον ὡς τὸ εἰκὸς ἐπὶ φιλανθρωπίᾳ κλέος ἀπήνεγ-
κε. Δόκιμος. καὶ δοκίμων. Δοκιμώτατοι τῶν πόλεων. Δοκός. τὸ μέγα ξύλον.

Δοκοῦντα ἀντὶ ἀρέσκοντα. πολλὰ λέγει παράδοξα καὶ δοκοῦντα τοῖς φιλοσόφοις πολλὰ τοῦ
καθ' ᾅδου, οὔπω τινὰ ἀκολουθοῦντι τῷ Ἴσαι τοσούτων ἀκουσμάτων. Δολίωνος. ὄνομα
κύριον. Δολιχά. μακρά. πολλά. δόλιχος τὸ ἱπποδρόμιον. ἀπὸ τοῦ κάμπτειν. στάδιον δὲ, ὁ ὀρ-
θὸς δρόμος. Δολιχεύουσι. περιοδεύουσιν. Αἰλιανός. Διονύσιος τοὔνομα. ἔμπορος τὸ ἐπιτήδευ-
μα. δολιχεύσας πολλοὺς πολλάκις πλοῦς. περιβάλλεται πλοῦτον εὖ μάλα ἁδρόν. Δο-
λιχόν. μακρόν. ἢ πολύ. ἔχειν δὲ δεῦρο, οὐ κατὰ τὸν ἐξ ἵππου μαχόμενον δολιχόν. ἀλλ' ὥστε μό-
νον τὴν ἐπιδορατίδα ὑπερέχειν τοῦ ξίφους. Δόλιχος. ὁ ἀπείρου. καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δρόμου προπαρο-
ξυτόνως. δολιχὸς δὲ τὸ ἐπίθετον, ὁ μακρὸς ὀξυτόνως. ἔστι δὲ ὁ δόλιχος κδ' στάδια. Δολι-
χόσκιον. τὸ μακροπόρευτον. Δολλοβέλλας, ὄνομα κύριον. Δολόμητις. δολιόβουλος.

Δόλος ἡ ἐπιλύμη τῶν ἀδελφῶν ἐπιβουλή τε καὶ μηχανὴ παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. Δόλοψ, ὄ-
νομα κύριον. Δόλοπες. ἔθνος θετταλικόν. Δόλων. οὕτω καλεῖται ὁ παρὰ τοῖς Κυζικηνοῖς
τὴν Ἄρτεμιν θεραπεύων γυναικεῖος θίασος. ὥς φησιν Αἰλιανός. καὶ Δόλων ὁ παρὰ Ὁμήρῳ. καὶ
φύλαξ. Δόλωνες. τὰ μικρὰ ἱστία. χαλάσαντες τὰ μεγάλα ἄρμενα τοῖς μικροῖς ἃ δὴ δό-
λωνες καλοῦσιν ἔπεσθαι. καὶ αὖθις Δόλωνες. προβαλόμενος τοῦ παντὸς στόλου ναῦς ὀλίγας.
ταύταις τοὺς δόλωνας ἐπαράμενος, ἔπλει. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πλησίον γενόμενοι, καθεῖλον τοὺς
δόλωνας. Δολώνεια. πόλις. Δόμα τὸ διδόμενον δῶρον. Δόμεν ὅστις κεν δῷ ἢ μὴ
δόμεν ὅς κεν μὴ δῷ. ἡ σύνοδος φησὶν ἀντὶ δόμεναι ἢ μὴ δόμεναι. Δομέστικοι. οἱ τῇ Ῥωμαϊκῇ παρεισοίκοι· Ῥω-
μαίοις οἱ ἱκανοὶ στρατιῶται. Δομετιανός. βασιλεὺς Ῥωμαίων. ἀδελφὸς Τίτου νεώτερος. Νέρωνι τε
καλλιγόλᾳ καὶ Τιβερίῳ τοῖς αἴσχιστα καὶ φαυλότατα προστᾶσι τῆς ἡγεμονίας ἤπερ τῷ πα-
τρὶ καὶ τἀδελφῷ προσεοικὼς τὸν τρόπον. μετρίοις γὰρ δὴ τῆς ἀρχῆς προοιμίοις χρησάμενος
αὖθις εἰς πλείονά τε καὶ ἄτοπα γνώμης ἐν ἐπιπλεῖ μειονεκτήματα πλεονεξίαν τε νοσῶν ἄμε-
τρον καὶ ἀσέλγειαν. θυμοῦ τε ἀκρατὴς ὢν καὶ ἀπαραίτητος ἐν ταῖς κολάσεσι. φιλαπεχθήμων
τε καὶ φιλάργυρος εἰ καί τις ἕτερος, ταχέως γοῦν πρὸς ἁπάντων μῖσος ἐφειλκύσατο. ὥστε τό
τε τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τοῦ πατρὸς ἀποσβέσαι κλέος. σφαγαῖς τε γὰρ τῶν ἐπισήμων τῆς βουλῆς ἑκά-
στης ἡμέρας ἐμίαινε τὴν πόλιν. τάς τε ἴσας τοῖς κρείττοσι μετὰ Διώνων τιμὰς οὐχ ὑπέμενεν ἑ-
τέρων αὐτοῦ γενέσθαι ἢ τὸ δὲ Καπιτώλιον ἀνδριάντων στάσιν ἐν χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου πεποιημένων. ἀπεῖ-
χε τοῦ δὲ οὐδὲ τοῦ συγγενῶν φόνου. ἀλλ' ἐπὶ πάντας τοὺς ἀφ' αἵματος τὴν ἀνοσίαν ἦγε δεξιάν. οὔτε θεοὺς
ὁμογνίους οὔτε δίκην αἰδούμενος. ἀλλ' ὁμοῦ τά τε θεῖα περιφρονῶν καὶ τὰ ἀνθρώπινα. Δο-
μετιανός. βασιλεὺς Ῥωμαίων. ἀδελφὸς Τίτου. οὐ διάδοχος γενόμενος. οὐ τὴν πατρικὴν καὶ ἀ-
δελφικὴν ἐζήλωσεν ἀρίστην πολιτείαν. ἀλλὰ τὴν Τιβερίου καὶ Νέρωνος ἀνοσιουργίαν ἐν διαμέ-
τρου. καὶ δὴ πᾶν εἶδος κακίας ἐπελθών. μιαιφονίας τε καὶ γυναικομανίας ἅμα καὶ ἀνδρομανίας
ἀνάπλεως γενόμενος, ἑαυτὸν ὁ ἄθεος τελευταῖον ἀπεθέωσε. κἀντεῦθεν οὖν ἔχθιστον ἅπασι καὶ ἀ-
πόβλητον διὰ τὸ φονικόν τε καὶ θηριῶδες τῆς μιαρᾶς γνώμης ἑαυτὸν ὅλως ἀποφήνας, εἰκό-
τως μάλα τὰ ἐπίχειρα τῆς οἰκείας δυσμενείας κομισάμενος, αἰσχίστῳ μόρῳ τὸν μυσαρὸν καὶ
βέβηλον κατέστρεψε βίον. οὗτος σὺν τῷ βασκάνῳ δαίμονι νεμεσήσας τῷ ἀδελφῷ, τοῦτον ἀναιρεῖ φαρ-
μάκῳ ἔρωτι τῆς ἀρχῆς. καὶ πονηρῶς τὰ πράγματα Ῥωμαίων διαθείς. οὐδὲν ὠμότητος οὐδὲ πλε-
ονεξίας. οὐδὲ φονικῆς ἐνεργείας ἢ ἑτέρου τινὸς παραλέλοιπεν εἶδος ἢ σπούδασμα. μετὰ καὶ τοῦ ἀ-
κρατὴς εἶναι καὶ ἀκόλαστος τὰ περὶ τὸ σῶμα. οὗτος καὶ Νέρβαν μετέστησεν ὡς ἐπιβουλεύοντα τῇ
βασιλείᾳ καὶ Ἀπολλώνιον τὸν Τυανέα. ὡς φίλον Νέρβα συλλαβὼν, ἀπῆγε καὶ δέσμιον εἰς δικα-
στήριον ἤγαγεν. καὶ ἐπεὶ ὁ φιλόσοφος οὐκ ἐνεδίδου ἐπαγγέλλων τὰ γινόμενα περὶ αὐτοῦ, αἰσχυνθεὶς ἀ-

φῆκεν

φῆκεν αὐτόν. τότε φασὶ καὶ τὸ πολυθρύλλητον ἔπος εἰπεῖν τὸν ἀπολλώνιον· οὐ μέν με κτενέεις, ἐπεὶ οὔτι μόρσιμός εἰμι. καὶ ἄφαντον γενέσθαι παραχρῆμα. οὗτος καὶ τοὺς φιλοσόφους καὶ μαθηματικοὺς φυγαδεύσειν ἀπὸ ῥώμης. ἐπὶ τούτου καὶ ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς, εἰς πάτμον ἐξορίζεται. καὶ τοὺς ἀπὸ γένους δαβὶδ ἀναιρεῖσθαι προσέταξε. καὶ χριστιανοὶ πολλοὶ ἐπ' αὐτοῦ μαρτυροῦσι. νέρβας δὲ ἀπέλυσε τῆς ἐξορίας τὸν θεολόγον ἰωάννην. ἀδριανὸς δὲ πολλὰ ἀνορθώσας καὶ λαζοῖς ἤτοι κόλχοις βασιλέα ἐπέστησεν. οὐκ ἀβούλως δὲ τῆς μεσοποταμίας παραχωρεῖ πέρσαις δεχθεῖσαν αὐτοῖς κτηθείσης ὑπὸ τραϊανοῦ ῥωμαίων. καὶ τὸν εὐφράτην ὅρον ποιεῖται τῆς ἀρχῆς. οὗτος διὰ τὸ φονικὸν καὶ τὸ θηριῶδες ἔχθιστος ὢν πρὸς τῶν οἰκείων συστάντων ἐπ' αὐτῷ κατακτείνεται. καὶ παρασκευασαμένους εἰσπέμψαι σὺν ξιφιδίῳ στέφανον τὸν ἀπελεύθερον καὶ τοῦτον προσπεσόντα δομετιανῷ καθεύδοντι τὸ μεθημερινὸν, πατάξαι μὲν. οὐ μὴν καιρίαν. ἀναπηδήσαντος ἐκείνου. Δομήτιος ὄνομα κύριον. Δομιτία. ὄνομα κύριον. Δομνῖνος. φιλόσοφος. σύρος τὸ γένος. ἀπὸ λαοδικείας καὶ λαρίσσης πόλεως συρίας. μαθητὴς συριανοῦ καὶ τοῦ πρόκλου συμφοιτητής ὥς φησι δαμάσκιος. ἐν μὲν τοῖς μαθήμασιν, ἱκανὸς ἀνήρ. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις φιλοσοφήμασιν ἐπιπαλαιότερος. διὸ καὶ πολλὰ τῶν πλάτωνος δόξασμασιν οἰκείοις, ἀνέτρεψε. καὶ διαλυμηνάμενος, ἀποχρώσας ὅμως εὐθύνας τῷ πρόκλῳ δέδωκε. γράψαντι πρὸς αὐτὸν, ὅλην πραγματείαν καθαρτικὴν. ὥς φησιν ἡ ἐπιγραφὴ τῶν δογμάτων τοῦ πλάτωνος. ἦν δὲ οὐδὲ τὴν ζωὴν ἄκρος οἷον ἀληθῶς φιλόσοφον εἰπεῖν. ὁ γὰρ ἀθήνησιν ἀσκληπιὸς τὴν αὐτὴν ἴασιν ἐχρησμῴδει πλουτάρχῳ τε τῷ ἀθηναίῳ καὶ τῷ σύρῳ δομνίνῳ. τούτῳ μὲν αἷμα ἀποπτύοντι πολλάκις. καὶ τοῦτο φέροντι τῆς νόσου τὸ ὄνομα. ἐκείνῳ δὲ οὐκ οἶδα ὅτι νενοσηκότι. ἡ δὲ ἴασις ἦν ἐμπίπλασθαι χοιρείων κρεῶν. ὁ μὲν δὴ πλούταρχος, οὐκ ἠνέσχετο τῆς τοιαύτης ὑγείας. καίτοι οὐκ οὔσης αὐτῷ παρανόμου κατὰ τὰ πάτρια. ἀλλ' ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ ὕπνου καὶ διαγκωνισάμενος ἐπὶ τοῦ σκίμποδος ἀποβλέπων εἰς τὸ ἄγαλμα τοῦ ἀσκληπιοῦ. καὶ γὰρ ἐτύγχανεν ἐγκαθεύδων τῷ προδόμῳ τοῦ ἱεροῦ, ὦ δέσποτα ἔφη. τί δὲ ἂν προσέταξας ἰουδαίῳ νοσοῦντι ταύτην τὴν νόσον. οὐ γὰρ ἂν ἐκείνῳ ἐμφορεῖσθαι χοιρείων κρεῶν προσέταξας. ταῦτα εἰπεῖν. ὁ δὲ ἀσκληπιὸς αὐτίκα ἀπὸ τοῦ ἀγάλματος ἐμμελέστατον δή τινα φθόγγον ἑτέραν ὑπεγράψατο θεραπείαν τῷ πάθει. δομνῖνος δὲ οὐ κατὰ θέμιν πεισθεὶς τῷ ὀνείρῳ θέμιν τοῖς σύροις πάτριον, οὐδὲ παραδείγματι τῷ πλουτάρχῳ χρησάμενος ἔφαγέ τότε, καὶ ἤσθιεν ἀεὶ τῶν κρεῶν. λέγεται γοῦν μίαν εἰ διέλειπεν ἡμέραν ἄγευστος, ἐπιτίθεσθαι τὸ πάθημα πάντως ἕως ἀνεπλήσθη. τούτῳ οὖν ἤδη προσγεγηρακότι, νεώτερος ὤν, ἐντυχεῖν ὁ ἀσκληπιάδης λέγεται. ἰδεῖν δὲ ἄνθρωπον ἔχοντά τι ποδαπὸν καὶ ἀσεμφὲς οὐκ ἀξιοῦντα λόγου πολλοῦ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἰδιώτας ἢ ξένους. ἄλλως τε καὶ τοὺς ἐπὶ τῇ διαφορᾷ αὐχοῦντας. ἀμέλει καὶ αὐτὸν προσενεχθῆναι τραχύτερον. ἐπειδὴ περὶ ἀριθμητικοῦ ὁτουδὴ θεωρήματος οὐκ ἠξίου ὁμολογεῖν πρὸς αὐτόν. οἷα δὲ νέος ὢν, οὐδὲ ἐνδιδόναι τι μαλθακὸν. ἀλλὰ διελέγχειν τὸν λόγον οὕτω θρασέως, ὥστε τὸν δομνῖνον μηκέτι προσίεσθαι αὐτοὺς εἰς ὁμιλίαν. Δόμνος ὄνομα κύριον. Δόμος. Δόμος. οἶκος.

Δόνακες. κάλαμοι ἁλιευτικοὶ ἢ αὐλοὶ ἢ εὐθεῖα δόναξ. Δονάκης ὄνομα κύριον. Δονεῖται κλονεῖται. σαλεύεται. ἀριστοφάνης πάνυ γάρ τις ἔρως με δονεῖ τῶν δὲ βοστρύχων. ἀντὶ τοῦ κινεῖ ἐρεθίζει. Δόξα. ὑπόνοια. ὑπόληψις. δόξα δέ ἐστιν, ὁ παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινος, εἰ δὲ τῶν πολλῶν. ὅτι τῶν οὐκ εἰδότων. Δόξα. τὸ λογικὸν καὶ γνωστικὸν μέρος τῆς ψυχῆς. διαιρεῖται εἰς νοῦν. διάνοιαν, δόξαν. ἡ μὲν οὖν δόξα καταγίνεται τὸ καθόλου, ἐν τοῖς αἰσθητοῖς. οἶδε γὰρ ὅτι τὸ λευκὸν διακριτικὸν ὄψεως καὶ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος δίπους. ἔτι μὴν τῶν διανοητῶν, οἶδεν ἄνευ λόγου τὰ συμπεράσματα. οἷον ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, οἶδε. διατί δὲ, οὐκέτι. ὥστε δόξα ἐστὶ τό τε ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καθόλου καὶ τῶν διανοητῶν τὰ συμπεράσματα. καὶ ταῦτ' ἐστιν ἡ δόξα γνῶσις. διατὶ δὲ ἀθάνατος ἡ ψυχὴ οὐκέτι οἶδεν ἡ δόξα. διανοίας γὰρ ἔργον ἐστὶ τοῦτο. ὅθεν καὶ καλῶς ὁρίζεται τὴν δόξαν πλάτων ἐν τῷ σοφιστῇ διανοίας λόγων ἀποτελεύτησιν. τῆς γὰρ διανοίας συλλογισαμένης ὅτι ἀθάνατος ἡ ψυχὴ τὸ συμπέρασμα μόνον οἶδεν ἡ δόξα. διανοίας δέ ἐστι τὸ οἷον ὁδόν τινα διανύειν μεταβαίνουσαν ἀπὸ προτάσεως εἰς συμπέρασμα. ἐξ οὗ καὶ τὴν κλῆσιν εἴληφε. Δόξα. σοφοκλῆς. τί δῆτα

δόξης ἦν καλῆς μοι κληδόνος μετὰ τὴν ῥεούσης ὠφέλιμα γίνεται. εἰς τὰς θηλείας φασὶ θεοσε-
βεστάτας εἶναι. μόνας δὲ τὸν ἱκανούμενον ξένον σώζειν. οἵας τε καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν. καὶ μοῖραν
τοῦτ' ἐστι. Δόξα. ἔπαινος. Δόξα θεοῦ. παρὰ τῷ ἀποστόλῳ τὸ δημιουργικὸν καὶ προνοητικόν. ταύ-
την τοίγαρ οὖν προσεκύνησαν εἰδώλοις ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων καὶ πετεινῶν καὶ τῶν λοιπῶν.
Δόξαν. ἀρέσαν. βεβουλευμένον. δόξαν δὲ τοῖς αἰγυπτίοις τὸν μὲν ἕτερον αὐτόθι μένειν. τὸν
δὲ ἕτερον εἰς τὰς προσχώρους πόλεις ἀφικόμενον. ἐφ' οἷς ποιήσεται εἰρήνην ὁρίσαι. καὶ αὖθις
δοξάζων ἑαυτὸν ὑπὸ τῶν ἐναντίων καταφρονεῖσθαι. σοφοκλῆς. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἐστίν. ἐμοὶ δ' ἄ-
γαν φρονεῖν. οἷον σοὶ μὲν ταῦτα ἐν δόξῃ καταλαμβάνεται. ἐγὼ δὲ σαφῶς ἐπίσταμαι. Δο-
ξάριον. δόξα. ὑποκοριστικῶς. Δοξάσαι. ὑπονοῆσαι. εἰκάσαι. ἀριστοφάνης. δοξάσαι ἔστι κόραι
τὸ δ' ἐτήτυμον οὐκ ἔχω εἰπεῖν. καὶ σοφοκλῆς. δόξα μοι παρεστάθη ναοὺς ἱκέσθαι δαιμόνων τε δ' εὐχε-
ροῖν τε φιλαρεύσῃ. τὸν σπουδαῖον οὐ δεῖ δοξάσαι. τουτέστι ψευδεῖ μὴ συγκατατίθεσθαι. Δο-
ξασίας. δόξης ὑπολήψεως. δίων ἐν ῥωμαϊκῶν νγ΄. προσέσται δὲ καὶ τῆς ἐμῆς δοξασίας. Δό-
ξης. οἱ δέ, σὺν τῷ φαβίῳ μέγα ἐμβοήσαντες, οὐκέτι δόξης ἀλλὰ πολέμου ἔργα παρεῖχον. Δο-
ξοκοπία. κενοδοξία. ἀππιανός. ὁ δὲ φλαμίνιος τὴν ἀρχὴν ἀπὸ δοξοκοπίας ᾑρημένος ἠπείγετο
ἀννίβᾳ συμπλακῆναι. λέγεται δὲ καὶ δημοκοπία καὶ δοξοκοπία. ὑπάτους αἱροῦνται ἐκ δόξης
πολεμικῆς, λεύκιον. ἐκ δὲ δημοκοπίας τερέντιον. Δοξολογῶσι. ὑμνῶσι. Δοξολογούμενος.
Δορά. τὸ δέρμα. καὶ δορὰ ὄνων. ὁ ἐμπεδοκλῆς κωλυσανέμας ἐπεκλήθη. διὰ τὸ ἀνέμου πολ-
λοῦ ἐπιτεινομένου τῷ ἀκράγαντι ἐξελάσαι αὐτὸν δορὰς ὄνων περιθέντα τῇ πόλει. Δόρατα λογ-
χεῖα. Δοράτιον. μικρὸν δόρυ. Δορί. τῷ δόρατι. Δοριάλωτον. αἰχμάλωτον. Δο-
ρύκλυτος. παρὰ τὸ δόρυ ἔνδοξος. Δορίκτητος πλοῦτος. ὁ ἀπὸ πολέμου. Δόριλλος. τὸ γυ-
ναικεῖον αἰδοῖον. ἐφ' ὕβρει τραγῳδοποιοῦ δορίλλου. Δορίσκος. χωρίον θρᾳκικόν. Δορκα-
λίδες. ὄργανόν ἐστι κολαστικόν τι. ἢ μάστιγες αἱ ἀπὸ ἱμάντων δορκάδων. Δορκάς. καὶ παροι-
μία. μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψωμαι μάχης. ἐπὶ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίσων. Δόρκων. ὄνομα τό-
που. καὶ ὁ ἔλαφος. Δοροδόκος. τὸ ὑποδεχόμενον τῆς οἰκίας τὸν ὄροφον. Δορός. δόρα-
τος. ἴσως τοι κεἰ βλέποντά με μὴ ποθοῦν θανόντ' ἂν οἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δορός. τέκμησσά φησι γυνὴ
αἴαντος πρὸς ἀγαμέμνονος. Δορπήσας. δειπνήσας. Δόρπεια. ἡ πρώτη ἡμέρα τῶν ἀ-
πατουρίων. ἡ δ' ἑξῆς. ἀνάρρυσις. κουρεῶτις δέ, ἡ τρίτη. καὶ πλατύτερον ἐν τῷ ἀπατούρια. Δόρ-
πηστος. δείπνου ὥρα. Δόρπος. ὁ δεῖπνος. καὶ δορπηρὸν αὐτός. δόρπος οὖν τὸ ἑσπερινὸν
δεῖπνον. παρὰ τὸ δορυπαύειν. ἐν τῷ δείπνῳ. Δορυδάκοντι. Δορυκηρυκείου. πολέμου. ἐπὶ τῶν ἅμα
παρακαλούντων καὶ ἀπειλούντων. οἱ δὲ κατευθύντες εἰς δελφοὺς ὑπαθλοῦ τεφυραῖοι λαβόντες χρησμὸν ἀν-
δρὶ τεφυραίῳ φιλοδίκῳ, ἀκολουθοῦντες βουσὶν ἕως ἂν οὗ ἐκεῖνοι κοπιάσωσιν ὡς ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔχρησεν. ὅ-
πως ἐκεῖ καταμείνωσι πολεμουμένων ἀθηναίων ὑπὸ ἀμόλπου, ὑπὸ τὴν τάναγραν καλουμένην ᾤ-
κισαν. δόντες μὲν τῷ προηγουμένῳ κηρύκιον. καθοπλίσαντες δὲ κατόπιν τοὺς μέσους. Δορυ-
άλιον τόπος. καὶ δορύλαιον. τόπος. Δορυμέδων ὄνομα κύριον. Δορυμήστορος. τοῦ ἐπιστημό-
νως πολεμοῦντος. Δορύξενος. ὁ ἐκ τῶν πολεμίων φίλος. ὁ πρεσβεύων περὶ λύτρων, εἰ ζωγρηθεῖ-
εν τινές, ὡς γλαῦκος καὶ διομήδης. δορυξένους ἐκάλουν καὶ τοὺς ὁπωσοῦν ἐπιξενωθέντας ἀνδρός
τοιοῦδ' ὅτῳ πρῶτον μὲν ἡ δορύξενος κοινὴ παρῆ μὴν αἰὲν ἔστιν ἑστία. ἡ ἐπιτατικῶς νῦν ἀντὶ τοῦ ἡ
καὶ πολεμίοις φίλη. Δορυξόος. ἀριστοφάνης. κεἴ τις δορυξόος ἢ κάπηλος ἀσπίδων ἵν' ἐμ-
πολῶν βέλτιον ἐπιθυμεῖ μαχῶν. ληφθεὶς ὑπὸ λῃστῶν, ἐσθίοι κριθὰς μόνας. Δορυσσόντων
μόχθων. τουτέστι τῶν κατὰ πόλεμον μόχθων ἢ τοῦ πολεμικοῦ. Δορυφορεῖ. αἰτιατικῇ. τιμὴν περιέπει.
Δορυφόροι. φύλακες. ὑπηρέται βασιλέως. ὁπλοφόροι ὑπασπισταί. Δορύχνιον. καὶ δορύκνιον.
ἔστι δὲ πόα τις. γινόμενον δ' ὑπάρχει τῶν θανασίμων. ἔστι δὲ κατὰ τὴν ὀσμὴν καὶ τὴν γεῦσιν γάλακτι
παραπλήσιον. ὅθεν δυσδιάκριτον τῷ πίνοντι διὰ τὸ εἶναι γάλακτι παραπλήσιον. δημόφων δὲ
ἐτυμολογεῖ αὐτὸ οὕτω κεκλῆσθαι διὰ τὸ δόρατι ἴσον εἶναι κατὰ τὴν ἀναίρεσιν. Δὸς δ' ὅτε. καὶ
δὸς πᾶς ὅριος. λέγε δ' οὐδ' ἐπὶ νηυσὶν ἀκούσαις. Δοσίθεος ὄνομα κύριον. Δόσις. ἰδίως

λέγεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν· συμβόλαιον γραφόμενον, ὅταν τις τὰ αὐτοῦ διαδῷ διὰ τῶν ἀρχόντων.
Δοσοληψία. Δότε μοι λεκάνην· ἐπὶ τῶν ὀργιζομένων καὶ προσποιουμένων ὑπὸ χολῆς ἐμεῖν.
Δότειρα· δοτήρ· δότης· δώτωρ δέ. Δότης· δότου. Δουλαγωγῶ· αἰτιατικῇ. Δουλά-
ωσοι. Δουλεία· κατὰ τρεῖς τρόπους τὴν κατὰ τὴν δημιουργίαν· καθάπερ φησὶν ὅτι τὰ σύμπαντα δεδου-
λῶσθαι· τὸν παρὰ τῆς πίστεως ὡς εἴρηται· ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε
τῇ δικαιοσύνῃ· τρίτον, ἀπὸ τῆς πολιτείας κατὰ τὸ εἰρημένον Μωσῆς ὁ θεράπων νόμου. Δού-
λειον ἦμαρ. Δουλίχιος· νῆσος. Δουλιχοδείρων· μακροτραχήλων. Δουλοκρατίαν· Γάϊος
Ῥωμαίων βασιλεύς· δουλοκρατίαν νομοθετήσας ἐπέτρεψε κατηγορεῖν τῶν δεσποτῶν, εἴ τι ἂν εἰδοῖεν
αὐτοῖς πλημμέλημα· τὰ λοιπὰ ἐν τῷ Γάϊος. Δοῦλος· δύναλίς τις ὤν· δύνη γὰρ ἡ κακοπάθεια καὶ
δυστυχία. Δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις. ἐπὶ τῶν παραλόγως τι πραττόντων· παρόσον ἐλευθέρων
τὸ κομᾶν. λέγεται δὲ καὶ δουλότερος κατὰ σύγκρισιν. Δουλοσύνη· οἱ δὲ φωνῆεν περισπαστέον
τῇ δουλοσύνῃ· ἀντὶ τοῦ ἐδυσφόρουν. Δουλωτική. Δούλων πόλις· παροιμία ἐν Λιβύῃ ἔ-
φορος ἢ ἑτέρα ἱεροδούλων· ἐν ᾗ εἷς ἐλεύθερός ἐστιν. ἔστι δὲ καὶ ἐν Κρήτῃ δουλόπολις· ὡς Σωσι-
κράτης ἐν τῇ α' τῶν Κρητικῶν. ἔστι δέ τις καὶ περὶ Θράκην πονηρόπολις· ἣν Φίλιππον φασὶν οἰ-
κίσαι· τοὺς ἐπὶ πονηρίᾳ διαβαλλομένους αὐτόθι συναγαγόντα συκοφάντας ψευδομάρτυρας
καὶ τοὺς συνηγόρους καὶ τοὺς ἄλλους πονηρούς, ὡς δισχιλίους· ὡς Θεόπομπος ἐν τῇ ις' τῶν Φιλιπ-
πικῶν φησί. Δοῦλοι· πάντες μὲν φύσει θεοῦ· διαθέσει δὲ οἱ τὴν δεσποτείαν ἀπαισίως αἱ-
ρούμενοι. καὶ δοῦλοι οἱ φαῦλοι τῶν κακῶν· οἱ δὲ σπουδαῖοι ἐλεύθεροι. εἶναι δὲ καὶ ἄλλην δουλείαν τὴν ἐν
ὑποτάξει· καὶ τρίτην ἐν κτήσει καὶ ὑποτάξει· ᾗ ἀντιτίθεται ἡ δεσποτεία φαύλη οὖσα καὶ αὐτή. οὐ μόνον δὲ ἐλευ-
θέρους εἶναι τοὺς σπουδαίους ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς· ὁ γὰρ βασιλεύς, ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος· ἥτις περὶ μόνους
ἂν τοὺς σοφοὺς συσταίη. Δούπησεν· ἔπεσεν ὥστε ψόφον τινὰ ἀποτελέσαι. Δοῦπον· ψόφον. καὶ δοῦ-
πος, θάνατος μετὰ ψόφου. Δούπων· ὄνομα κύριον. Δουράτειος ἵππος· καὶ δουράτεος.
Δούριος ὁ ξύλινος ἵππος τῶν Ἑλλήνων· Ἀριστοφάνης· μέγεθος ὅσον ὁ δούρειος· ὑπὸ τοῦ πλάτους
ἂν παρελάσαι τήν. τὸ δὲ μῆκος ἑκατοντόργυιον. Δουρηνεκές, ὅσον δόρατος βολή· ὅσον δορυδια-
τεῖναι ἢ μῆκος δόρατος. Δουρί· καὶ δορί· τῷ δόρατι. Δουρίληπτος· αἰχμάλωτος. Δοῦρις
ὄνομα ποιητοῦ. Δουροδόκης· τῆς τὰ δόρατα δεχομένης. Δοχμή· σπιθαμή. Ἀριστοφάνης·
πρὶν ἡμέραν φορῆσαι· μεῖζον ἢ δυοῖν δοχμαῖν. Δοχμὴ παλαιστή. λέγει δὲ πρὸς βυρσοδέψην
περὶ τοῦ δέρματος. Δόχμιον· πλάγιον. Δῶ· κατὰ ἀποκοπὴν δῶμα ὁ οἶκος. Δωδεκάβοιον·
δώδεκα βοῶν ἄξιον. Δωδεκαδώρω· δώδεκα παλαιστῶν ὄντι. δῶρον γὰρ ἡ παλαιστή. ἐν ἐπι-
γράμματι· κυλλήνιων ἀνερύσαντες ὤρεξαν· καὶ οἱ δωδεκάδωρα κέρα ἄλλω μακροτένοντί τινι
πλατὺν ἱστὸν ἐπάξαι. Δωδεκάκρουνος· κρήνη Ἀθήνησιν ἡ νῦν Ἐννεάκρουνον. Δωδε-
κάκρουνον στόμα. ὁ γὰρ Κρατῖνος ἑαυτὸν ἐπήνεσεν ἐν Πυτίνῃ λέγων· ἄναξ Ἄπολλον τῶν ἐπῶν τῶν
ῥευμάτων, καναχοῦσι πηγαί· δωδεκάκρουνον στόμα, Ἰλισσὸς ἐν τῇ φάρυγι· ἂν εἴποιμι· εἰ μὴ ἐπιβύ-
σει τις αὐτοῦ τὸ στόμα κατακλύσει ταῖς λόγοισιν. Δωδεκαμήχανον· ἐπὶ τῶν παντοδαποῖς καὶ
ποικίλοις ἤθεσι χρωμένων. Κυρήνη γάρ τις ἐπίσημος γέγονεν ἑταίρα δωδεκαμήχανος ἐπικα-
λουμένη· διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα ἐν τῇ συνουσίᾳ ποιεῖν. ἔστι δὲ παρὰ τὸ ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπί-
δου· ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄστρον. καὶ δωδεκαμήχανος πόρνη· ιβ' σχήμασι χρωμένη Κυρήνη
τοὔνομα. Δωδεκατημόριον· ἡ δωδεκάτη μοῖρα. Δωδεκηΐδα· θυσία δώδεκα ἱερείων· ὡς
ἐπὶ τοῦ ἢ ἐν τοῖς. Δωδωναῖον χαλκεῖον· ἐπὶ τῶν μακρολογούντων· Δήμων γάρ φησιν, ὅτι τὸ τοῦ Διὸς μαντεῖ-
ον ἐν Δωδώνῃ, λέβησιν ἐν κύκλῳ περιείληπται. τούτους δὲ ψαύειν ἀλλήλοις· καὶ κρουσθέντος τοῦ ἑνός,
ἠχεῖν ἐκ διαδοχῆς πάντας· ὡς διὰ πολλοῦ χρόνου γίνεσθαι τῆς ἠχῆς τὴν περίοδον. Ἀριστοτέλης δὲ
ὡς πλάσμα διελέγχων· δύο φησὶ στύλους εἶναι· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἑτέρου λέβητα· ἐπὶ θατέρου δέ, παῖ-
δα κρατοῦντα μάστιγα· ἧς τοὺς ἱμάντας χαλκοῦς ὄντας σειομένους ὑπὸ ἀνέμου τῷ λέβητι προσκρού-
ειν· τὸν δὲ τυπτόμενον ἠχεῖν. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος ἐν Λυβιδίῳ πρὸς Δήμωνα. εἰ δὲ πολλοὶ
ἦσαν· ἐπὶ ἂν δῆλον ὡς ἐλέγετο ἡ παροιμία. Δωδωναῖος ὁ Ζεύς· παρόσον ἐν Δωδώνῃ τῆς Θεσπρωτίας

ἐτιμᾶτο. Δωδώνη· πόλις ἐν τῇ Θεσπρωτίδι Πελασγία. ἐν ᾗ ἵστατο δρῦς. ἐν ᾗ μαντεῖον ἦν γυναικῶν προφητίδων. καὶ εἰσιόντων τῶν μαντευομένων, ἐκινεῖτο δῆθεν ἡ δρῦς ἠχοῦσα. αἱ δὲ ἐφθέγγοντο ὅτι τάδε λέγει ὁ Ζεύς. καὶ ἀνδριὰς ἵστατο ἐν ὕψει ῥάβδον κατέχων. καὶ παρ' αὐτὸν λέβης ἵστατο. καὶ ἔπαιεν ὁ ἀνδριὰς τὸν λέβητα. ἐξ οὗ ἦχός τις ἐναρμόνιος ἀπετελεῖτο. αἱ δὲ τῶν δαιμόνων φωναὶ ἀνάρθροι εἰσί. Δωκὸς ὄνομα κύριον οὔρεος. Δῶμα ὁ οἶκος. καὶ δωμάτιον οἰκημάτιον.

Δωνατιβὴ διάδοσις ἡ διδομένη παρὰ τοῦ βασιλέως τοῖς στρατεύμασι. Δῶρα θεοὺς πείθει, καὶ αἰδοίους βασιλῆας. οἱ μὲν, Ἡσιόδειον οἴονται τὸν στίχον. εἴρηται δὲ καὶ Πλάτωνος ἐν γ' τῆς Πολιτείας.

Δῶρα καὶ δωρεαὶ, διαφέρει. δωρεαὶ μὲν γὰρ αἱ σιτήσεις καὶ αἱ προεδρίαι καὶ αἱ ἀτέλειαι καὶ τὸ ἰσοῦσθαι καὶ ὅσα ἄλλα λαμπρύνει ἄνδρας. δῶρα δὲ χρυσὸς, ἄργυρος, ἵπποι, ἀνδράποδα. καὶ ὅσα ἐμηνύει πλοῦτον. ἀπὸ τοῦ δῶρα γίνεται δωρεά. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε δωρεά. ἢ ὅτι δῶρα μὲν τὰ ἐπὶ δωροδοκίᾳ διδόμενα. δωρεαὶ δὲ, ἐπὶ τιμῆς. Δωρεὰ δόσις ἀναπόδοτος. ἐπεὶ δὲ ἡ δόσις, γένος τῆς δωρεᾶς.

Δωρὴ ὄνομα κύριον. Δωρησάμενος χρήμασι μεγάλοις ἀντὶ τοῦ δωροδοκήσας. Δωρητόν· τὸ ὡς δῶρον διδόμενον. ἡ ῥαψῳδία. ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται. οἷον τῆς δ' ἀρχῆς οὕνεκ' ἣν ἐμοὶ πόλις δωρητὸν, οὐκ αἰτητὸν εἰσεχείρισε. ταύτης Κρέων ὁ πιστὸς οὐξ ἀρχῆς φίλος λάθρᾳ μ' ὑπελθὼν, ἐκβαλεῖν ἱμείρεται. Δωρητός· ὁ δῶρα λαμβάνων. Δωριάζειν· παραγυμνοῦσθαι. δωρικὸν γάρ ἐστι τὸ παραφαίνειν τὸ σῶμα διὰ τὸ μηδὲ ζώνας ἔχειν. τὸ πολὺ δὲ χιτῶνας φορεῖν. ἐν Σπάρτῃ δὲ καὶ τὰς κόρας γυμνὰς φαίνεσθαι. Δωριάς. καὶ Δωριεῖς. Δωρικόν. Δώριος. αὔλησις μουσικὴ ὥσπερ καὶ Λύδιος καὶ Φρύγιος. τὴν δὲ σοφίαν ἐκληρώσατο μεσαίαν τινὰ καὶ ἄθρυπτον. οὔτε κατεστρύφησαν διὰ πενίαν, οὔτε διὰ πλοῦτον ἐβλάκευσαν. ἀλλὰ μέσην καὶ μουσικὴν τὸν Δώριον τρόπον τῆς τύχης ἀληθῶς ἡρμοσμένην. καὶ παροιμία ἀπὸ Δωρίου ἐπὶ Φρύγιον. οὐ φανοῦμαι στροφύλων λογάρια, αὐτὰς δὲ τὰς θέσεις τῶν νοημάτων εἰς μέσον τιθέμενος. μόνον εἰ τὸ γλώττης τὸν τόνον ἀπὸ τῆς διαλέξεως εἰς ἐπιστροφὴν μεθαρμόσαιμι. ἀπὸ Δωρίου φασὶν ἐπὶ Φρύγιον.

Δώριος· ὄνομα κύριον. καὶ Δώριος οἰκονομία. τήν τε ἀκακίαν καὶ τὸν αὐχμὸν ὁ πολέμων ἐν δὲ Αὐτοξενοκράτους καὶ ὁ Θέβαιος οἱ ἐνεῖ. Δώριος οἰκονομία καὶ Δώριον μέλος. Δωρὶς Δωρίδος. ἡ Δωρί. Δωρίσκος ὄνομα τόπου. Δωριστί· τουτέστι δωροδοκιστί. Ἀριστοφάνης. τὴν δωριστὶ μόνην ἁρμονίαν ἁρμόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν. ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν λαβεῖν. Δωρίχα· ὄνομα κύριον. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ῥοδώπιδος ἀνάθημα. Δωρογραφή· ὅταν τις αἰτίαν ἔχοι τῶν πολιτευομένων δῶρα λαβεῖν. τὸ ἔγκλημα δ' οὖν καὶ ταύτῃ τῇ δίκῃ ἐλέγετο δωροδοκία τε καὶ δώρων γραφή. Δωροδοκήσαντα· οὐ μόνον δῶρα διδόναι καὶ ἀναπείθειν. ἀλλὰ καὶ τὸ λαμβάνειν. δωροδοκήσαντες Μιτυληναῖοι πλεῖν ἢ μνᾶς ἕξ. Δωροδοκήσας· αἰτιατική. δῶρα λαβών.

Δωροδόκος δῶρα δεχόμενος. Δῶρον ἡ παλαιστή. καὶ Ὅμηρος. ἑκκαιδεκάδωρα δῶρα πεφύκει.

Δώρων δόκησιν τὴν δωροδοκίαν. Θουκυδίδης. Δῶρον· ὃ δίδωσί τις. ἐπαινεῖ. Δωροξενία· ἐάν τις γραφῇ ξενίας καὶ δῶρα δοὺς ἐκφύγῃ τὴν συκοφαντίαν. δωροξενία λέγεται. Δωρόθεος ἀπὸ τῆς Ἀραβίας, ὥς φησι Δαμάσκιος εἰς τὴν φιλόσοφον ἱστορίαν, δεινότατον εἶναι ζητητὴν ἀληθείας. τοῦτον Ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος καθαιρεῖ μὲν τὴν ἀρχὴν ἐπὶ ταῖς Ἀριστοτέλους ὑποθέσεσιν. ἐνδεδεμένου ἀτεχνῶς ἐκ παίδων ἐν αὐτῇ τεθραμμένου. πρεσβυτέρου τὴν ἡλικίαν καὶ διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν πλάτωνος μεγαλοπρεποῦς ἐπιστήμης οὐ δυναμένου ἀναπτῆναι πρὸς τὰ ὑψηλὰ καὶ λαμπρὰ τῶν νοημάτων. ὕστερον τοῦ ἔχοντα καταμαθὼν, ἀνεκαλέσατο κατὰ βραχὺ καὶ ἀνεπέτασεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν εἰς μέγα πέλαγος τῆς ἀληθείας. ὥστε ἀποσκευασάμενον τὴν τὰ μικρὰ διαλογιζομένην ἀκρίβειαν περιπατητικὴν εἰς τὴν διὰ Προμηθέως τινὸς ἀμαφανότητα πυρὶ καταπεμφθεῖσαν διαλεκτικὴν αὐτὸ ψιλὸν καθαρὸν τοῦ πέρατος νοῦ καὶ φρονήσεως ἀναδραμεῖν τε καὶ ἐν αὐτῇ εἰσοικίσαι τὰς τοῦ βίου φιλοσόφου ἐλπίδας. Δωροῦμαι· δοτική. αἰτιατικῇ δωροῦμαί σε χρήμασι. Δώς· ἡ δόσις. ἡ δωρεά, δὼς ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή θανάτοιο δότειρα. καὶ Αἰλιανὸς ἐν ποικίλῃ ἱστορίᾳ περὶ τῶν Ῥωμαίων γυναικῶν. αἱ δεξάμεναι παρὰ Πύρρου τὰ δῶρα, ἔφασαν ἰδεῖν μὲν αὐτὰ πρέπειν καὶ ἄξια εἶναι τοῦ πέμψαντος Πύρρου. ἀνόσιον δὲ αὐταῖς εἶναι φορεῖν. Δωσιάδης ὄνομα κύριον. καὶ Δωσίας

Δωσιδίκους. ἐν λόγοις τῇ δίκῃ. περὶ δὲ τῶν τεθνεώτων δωσιδίκους παρὰ χοίρους ἢ δικηγόρας.
Δωσίπυγος. μισῶ τὴν ἀφελῆ. μισῶ τὴν σώφρονα λίαν, ἐπὶ τῆς ἀνηκέστου δωσιπύγου. Δώσων
ὄνομα κύριον. Δωτίνη. ἡ δωρεά. Δωτοῖς. Δώτωρ. ὄνομα κύριον καὶ ῥήτωρ. Δω
τύς. δωτύος. τῆς τροφῆς. Δρᾶ, ποίει ἢ ποιεῖ. Δρᾶ. ἀντὶ τοῦ πρᾶττε. προστακτικῶς. ἀρι
στοφάνης ὄρνισιν· οὐδ᾽ αὐτὸς ἤδη τἀλλὰ δρᾶ. Δράγματα. ἀπαρχαί. ἡρῶναξ πρῶτα δράγματα
φυταλιῆς. εἰσ σῶν οἰνοπέδων εἰσ σοῦ σιρώσατο τοῖσδε κάδοις. Δραχμὴ χαλαζῶσα. ἐπὶ διο-
φάντου τὸ θεωρητικὸν ἐγένετο δραχμή. ἐπεὶ δὲ ἐπέσχε χάλαζα τότε ἀπὸ τοῦ ἀέρος, δραχμὴν αὐ
τὴν χαλαζῶν ἐπέσκωπτε. Δράκαυλος σοφοκλῆς τυμπανισταῖς. ἐπεὶ ἡ ἀθηνᾶ δοκεῖ παραι τοῖς
αὐλίσαι τὸν δράκοντα ταῖς κέκροπος θυγατράσι. συναυλίζονται κατὰ τὸ εἰκὸς κέκροπι ὄν
τι διφυεῖ. συναυλίζεται μία τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει, δράκοντι προσκαρτεροῦσα τῷ θεῷ. Δράκαι
να. δρακοντίδης. εἰς τὸν διάκοντα. Δράκων ἀθηναῖος νομοθέτης. οὗτος εἰς αἴγιναν ἐπὶ νο-
μοθεσίαις εὐφημούμενος ἐν τῷ θεάτρῳ ἐπιρριψάντων αὐτῷ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πετάσους πλείονας
καὶ χιτῶνας καὶ ἱμάτια ἀπεπνίγη καὶ ἐν αὐτῷ ἐτάφη τῷ θεάτρῳ. γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις κατὰ τοὺς
ἑπτὰ σοφοὺς ἢ μᾶλλον καὶ πρεσβύτερος. τῇ γοῦν λθ ὀλυμπιάδι τοὺς νόμους ἔθετο τοῖς ἀθη-
ναίοις γηραιὸς ὤν. ἔγραψεν ὑποθήκας εἰς ἔπη τρισχίλια. Δράκων στρατονικεὺς γραμματικός
τέχνην ὀρθογραφίαν. περὶ τῆς κατὰ συζυγίαν ὀνομάτων. περὶ ἀντωνυμιῶν. περὶ μέτρων. περὶ
σατύρων. περὶ τῶν πινδάρου μελῶν. περὶ τῶν σαπφοῦς μέτρων. περὶ τῶν ἀλκαίου μελῶν. Δρά
κων. υἱὸς θεσσαλοῦ ἱπποκράτους τοῦ διασήμου ἰατροῦ. ἀπὸ θεσσαλοῦ πατρὸς δὲ ἱπποκράτους. ἔπαλιν γέ
γονε δράκων ἰατρὸς καὶ αὐτὸς ὃς ῥωξάνην ἰάσατο συνοικοῦσαν ἀλεξάνδρῳ τῷ μακεδόνι. δράκων
τὸ θήλειον διπλῆν ἔχει τὴν γλῶσσαν. καὶ ὁ ῥήτωρ ὁμοίως φασὶν ὅτι δράκων ἐὰν ἁλῷ εἰς τὴν κεφα-
λὴν παιόμενος ἀποθνήσκει. δράκων ἐν τῷ ἰὼβ ὁ διάβολος λέγεται. ψελλίῳ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ.
Δρᾶμα. ποίημα. πρᾶγμα. ὡς καὶ δρᾶσαι, πρᾶξαι. λέγεται δρᾶμα καὶ τὸ ὑπὸ τῶν θεατρικῶν
μιμηλῶς γινόμενον ὡς ἐν ὑποκρίσει. ὁ δὲ, ἐβουλεύσατο ἀστειοτέρῳ δράματι πλανῆσαι τὸν ἠπα
τηκότα. τουτέστι πράξει. ἀνάπιος καὶ τοῦτο ὥσπερ δράματι μεγάλῳ καὶ βαρεῖ τὸ κατὰ μασσώνιον
ἐπεισόδιον, οὐκ ἔλαττον ὀδυρμὸν ἐπήνεγκε. Δραματουργήσας. συνθείς. Δραίμης. αὐθυπότακτον
Δράος. καὶ σάος. ποταμοὶ περιλαμβάνοντες τὴν δευτέραν παιονίαν εἰς τὸν ποντὶ ἵστρον κατα
φέρονται. Δραπετεύσας. φυγών. Δραπέτης. ὁ ἀποδρὰς τῆς δουλείας ὁ τὸ δρᾶν πετεύ
ων ὅ ἐστι φεύγων. δραπέτης τὸ δρᾶ μακρόν. Δραπέτης κλῆρος ὁ μετὰ πανουργίας γινόμενος.
τοῦτο δὲ ἱστόρηται περὶ κρεσφόντου καὶ τῶν ἀριστοδήμου παίδων. ὅτι πανοῦργος ὁ κρεσφόντης. βῶλον
ὑγρὰν εἰς τὴν ὑδρίαν ἐνέβαλε κληρουμένων περὶ μεσήνης. σοφοκλῆς. οὐ δραπέτην τὸν κλῆ-
ρον ἐς μέσον καθείς. ἀλλ᾽ ὃς εὐλόφου κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν. καὶ δραπέτιδι θυ
λακῷ παρὰ κρατίνῳ. Δραπετίνδα. εἶδος παιδιᾶς. Δράπων ὄνομα κύριον. Δράσας τι
ήσας καὶ δρᾶσαι. Δρασείεις. δρᾶν διανοῇ. ὦ ζῷ τί δρασείεις ποθῶν τὸν λεών; ἀριστοφάνης. καὶ δρα
σείοντες. ἐπιθυμοῦντες πρᾶξαί τι. Δρασμός. ἡ φυγή. Δράσομαι γλοική. Δρᾶσον. ἀ-
ριστοφάνης ὄρνισιν. ἀλλ᾽ οἶσθ᾽ ὃ δρᾶσον; ἀττικῶς τὸ σκέλος θένε τὴν πέτραν. Δραστήριον τὸ κό-
σμιον. καὶ ἥσυχον μετὰ τοῦ δραστηρίου αὐτῷ ἐπίτακτο καὶ τοῦ ἀνδρώδους. ἐπιεικὴς γὰρ ὢν καὶ πρὸς
ἔτι ἀπράγμων, ὅμως εἰς ἀγῶνα πραγμάτων ἐμβεβηκὼς ὑπ᾽ ἀνάγκης οὐδενὸς ἐλείπετο τῶν περὶ
ταῦτα καλινδουμένων. Δραστήριος. ὁ περίεργος. Δραστηρίοις πρακτικοῖς. Δρα
χαρνεῦ. δρύινε ἀχαρνεῦ ἀντὶ τοῦ κωμῳδοῦνται γὰρ οἱ ἀχαρνεῖς ὡς ἄγροικοι καὶ σκληροί. πολέ-
μιοι δὲ ὥσπερ ἐδίως δεχόμενοι τοὺς ἐπιγράφους θυμοὶ καὶ ἀδεῖς καὶ πρόσαλτοι, ὡς δικαστικοί. Δρα
χμή. ἔστιν ἐν τῷ τάλαντα. αἱ ρ δραχμαί, ποιοῦσι μίαν μνᾶν. δραχμὴ δὲ, ὁλκὴ νομίσματος εἰς ἀρ
γυρίου δραχμὰς ι. δραχμὴ ἐξ ὀβολῶν. καὶ ἀριστοφάνης εἰς χοιρίδιον δάνεισόν μοι τρεῖς δρα
χμάς. ἐπὶ τῶν μελλόντων ἀποθνήσκειν ἢ μυεῖσθαι. ἐπεὶ οἱ μυούμενοι χοῖρον ἔθυον. ἐδόκουν δὲ οἱ μυού
μενοι, ὑπὸ τοὺς εὐσεβεῖς τετάχθαι. Δραχμῆς μὲν αὐλεῖ τεττάρων δὲ παύεται. ἐν τῷ ἀραβίος
ἄτηλος. Δρεπανηφόρα τέθριππα. ἦν δὲ τῷ δαρείῳ ὑπ᾽ ἀλεξάνδρου πολεμουμένῳ τέθρι

ματα δρεπανηφόρα κατεσκευασμένα, τὸ δὲ τῷ τρόπῳ τῶν ὀχῶν ἡ συνεχὴς τοῦ κύκλου προσεκέκλ-
κλωμένα δρέπανα. συνέβαινέ τε τῶν ἐρχομένων τοὺς μὲν ἐξῆς ἀναιρεῖσθαι· καὶ τοὺς ἐμπίπτοντας οἱ-
κτρῶς ἀπόλλυσθαι. ἐλαυνομένων γὰρ τῶν δρεπάνων οἱ μὲν, τῶν ποδῶν· οἱ δὲ τῶν χειρῶν· οἱ δὲ, ἐκ τῶν ὁ-
πλων κρατούμενοι ἐσύροντο ἐπὶ πολὺ καὶ ἀνῃροῦντο. Δρεπανηφόρος. ξιφηφόρος καὶ δρε-
πανηφόροι. Ξενοφῶν· τὰ δὲ δρεπανηφόρα καλούμενα, εἶχον δρέπανα ἐκ τῶν ἀξόνων εἰς πλάγιον
ἀποτεταμένα. καὶ ὑπὸ τοῖς δίφροις εἰς γῆν βλέποντα· ὡς διακόπτειν ὅτῳ ἐντύγχανον. Δρέ-
πει. θερίζει· δρεπανίζει. συνάπτεται· ἐφ' ἧς μνηστῆρες ἀγαυοὶ πλείονες ἢ νύμφης εἵνεκα τοῦ δαείδος
δρεπόμενοι χάριτάς τε καὶ ὠνητὴν ἀφροδίτην. Δρέπομαι. γενικῇ. τῶν αὐτῶν λόγων ἐδρε-
ψάμην καὶ γὰρ· αἰτιατικῇ δὲ, πολυκερδοῦς δόξης καρπὸν δρεπόμενος. καὶ τὰ κάλλιστα δρεπόμενος
τῆς φιλίας ἄνθη. Δρέπου. ξύγα κρόδδες. τῶν δένδρων τὸν φλοιὸν περιλέποντες καὶ τὰ
φύλλα καταδρέποντες ἤσθιον. Δρεφθῆναι. ἀποδρεπανισθῆναι. Δρῆσος. ὄνομα κύριον
καὶ ὄνομα ποταμοῦ. Δρησμός. Δρῆσται. οἱ οἰκέται. Δρησοσύνη. Δριμέα. τὰ δρι-
μύττεται. καὶ δριμεῖα ἡ δριμύτης. Δριξίπος. πόλις τῆς θρᾴκης. Δριμὼ. μία τῶν ἀλ-
κυονίδων. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀλκυονίδες. Δρῖος. σύνδενδρος τόπος. οὐκέτ' ἀνὰ ὕλην δρῖος ὤ-
σκιον ἀγρόται πὸρ διεξήχήσεις ἀνεὶς γῆρυν ἀπὸ στόματος. Δροιτύλον. χωρίον θρᾳκικόν.

Δρομαῖος ἐπιρρηματικόν. ἐπικοινοῦ. δρομαίως δὲ ἐπιρρηματικῶς πληθυντικῶς ὡς τὸ δρο-
μαίως ἦλθον οἱ ἄνδρες. δρομαῖος δὲ ἦλθεν ὁ ἀνήρ. δρομὰς δὲ δρομέως. Δρομιχαίτης. ὄνο-
μα κύριον ὁ βασιλεὺς τῶν ὀδρυσῶν. Δρομοκήρυκες. οἱ ἀγγελιαφόροι σταδίων. Δρόμοις.
τοῖς γυμνασίοις. κατὰ κρῆτας. δρόμῳ δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα. νίκης ἔχων ἐξῆλθε
πάντιμον γέρας. περὶ ὀρέστου φησὶν οἷον δὴ ἐλλείπων κατὰ τὰ τέρματα. ἀλλ' ἴσος φανεὶς τοῖς τέρ-
μασιν. ἀντὶ τοῦ ἴσος καὶ τεθαυμασμένος ἐν τῷ ἀγωνίσματι ὡς ἐπὶ τῇ μορφῇ τουτέστιν ὡς θαυμαστὸς
ἐπὶ τῇ μορφῇ, οὕτω καὶ ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἐφάνη. ὡς ἐπὶ τῷ εἴδει, οὕτω καὶ ἐπὶ τῷ ἔργῳ. ἀργῶς
κινεῖσθαι, δυσυγεῖς ποιεῖ βίους. ῥέγχειν καθ' ὕπνους, ἀσθενεῖς ποιεῖ τύχας. Δρώμενα. πραττ-
τόμενα. ἐνεργούμενα. καὶ δρωμένου πραττομένου. Δράτων. ἀντὶ τοῦ δράτωσαν. χρήσθων ἀντὶ τοῦ χρήσθωσαν.
ἀττικὴ δέ ἐστιν ἡ σύνταξις. ὡς τὸ ποιούντων ἐκεῖνοι ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν. φρονούντων ἀντὶ τοῦ
φρονείτωσαν. καὶ νοούντων νοείτωσαν. Δρωπακίζειν. σημαίνει μὲν τὸ μετὰ λοιφῆς τινὸς χρίε-
σθαι τὸ σῶμα πρὸς ψίλωσιν τῶν τῆς σαρκὸς τριχῶν. καὶ μετρίαν τινὰ κίνωσιν τῶν ταύτῃ προσγινομέ-
νων αἰτιῶν. ἀπὸ τοῦ μυζᾶν αὐτάς. Δρωπακίζω. συνάγω. ξυγῶ. δρωπάκια τὰ δρέπανα. Δρώ-
παξ ὁ κεκαλλωπισμένος ἀνήρ. πολλοὺς ὁρῶ διὰ τὴν ὑγείαν ἐπὶ τὸν ξυρὸν καὶ δρώπακα καὶ τὰ
φάρυγγας. Δρώπης. πλανήτης πτωχός. Δρωπίδης. ὄνομα κύριον. Δρύινος. ξύλινος
ὥσαν τις εἴποι λίθινος. πᾶν γὰρ ξύλον δρῦς καλεῖται καὶ τὸ γενικὸν ἀπὸ τούτου καὶ τὰ ἀκρό-
δρυα. καὶ δρύφακτοι καὶ δρυμὼν καὶ δόρατα καὶ δούρειος ἵππος. καὶ δρυπετεῖς ἐλαῖαι. Δρυΐδαι.
παρὰ γαλάταις, οἱ φιλόσοφοι καὶ σεμνόθεοι. Δρυμὸς ἐν τῷ παραπρεσβείας δημοσθένης. πόλις δέ ἐστι
μεταξὺ βοιωτίας καὶ τῆς ἀττικῆς. Δρυμὸς ὁ σύνδενδρος τόπος. ἐν τοῖς δρυμοῖς αὐτόματος
ἐξάπτεται φλὸξ τῶν δένδρων ὑπὸ σφοδροῦ τινὸς πνεύματος κινουμένων καὶ ἀλλήλοις ἐντριβομένων.

Δρυοκοίτης. ἀκρίδι τῇ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι καὶ δρυοκοίτῃ τέττιγι ξυνὸν τύμβον ἔτευξε μυ-
ρὼ παρθένιον στάξασα κόρη δάκρυ. Δρύοπες. ἔθνος περὶ τὴν πυθῶνα ἄδικον, οὓς ἡρακλῆς με-
τῴκισεν. ὅτι γὰρ τὸν ἐρυμάνθιον κάπρον ἔφερεν ἐζήτει αὐτοὺς τροφήν. οἱ δὲ, οὐκ ἔδωκαν. Δρύο-
χοι. πάτταλοι. οἱ ἐντιθέμενοι ναυπηγουμένης νεώς. καταχρηστικῶς δὲ τὰ προοίμια, ἀριστοφάνης. ἀ-
γάθων ἔρχεται δρυόχους τιθέναι δραμάτων ἀρχάς. κάμπτει δὲ νέας ἁψῖδας ἐπῶν. τὰ δὲ τορνεύει
τὰ δὲ κολλομελεῖ καὶ γνωμοτυπεῖ καὶ ὀνομάζει καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγύλλει καὶ χοανεύει καὶ λαικάζει.
ἐν ἐπιγράμματι τὸν δ' ἐπιθεὶς ἄστοχον ἐμπόντῳ· ὃν δὲ καὶ δρυόχους. δρυόχους πλάτων ἐν
τιμαίῳ καλεῖ τὰ ἐρείσματα τῆς πηγνυμένης νεώς. σόλου δὲ ἢ δρυόχων ναυπηγουμένου καθ' ἕνα
καιρὸν λαθεῖν ἀδύνατον. Δρύπτα. ἅπερ φιλλὶς δρύπτα καὶ τυροῦ δρύψια κυκλιάδων.
τουτέστιν ἐλαῖα καὶ τυροῦ ξύσματα περιφεροῦς. Δρυπέτης. ὁ πέπειρος καρπὸς τῶν δέν-

δρῶν ἢ ἐπὶ τῶν δένδρων πεπανθεῖσα ἐλαία. ὡσαύτως καὶ ἡ ἰσχάς, καὶ δρύπεπα. τὴν θ᾽ ἁλίπαστον δρύπεπα. τουτέστιν ἐλαίαν. Δρυπολεῖν· τὸ ξύλοις πολιορκεῖν. Δρῦς· ἔστι μὲν πόλις ἐν Ἠπείρῳ· ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἐν Θρᾴκῃ. δρῦς τὸ δένδρον. τὸ δρῦς βραχύ. οὐκέτι θελγομένας ὀρφεὺς δρῦς οὐκέτι πέτραις ἄξεις. καὶ Ὅμηρος· ἢ δρυὸς ἢ πεύκης. τὸ μὲν οὖν κατὰ σύνθεται ὄμβρῳ. Δρυτόμος· ὑλοτόμος, δενδροτόμος. Δρύφακτοι· ξύλινοι θώρακες. τὰ διαφράγματα ἢ τὰ προτειχίσματα ἢ κιγκλίδες, περιφράγματα. τὰ νῦν τὰ ξυλωτὰ καλούμενα τὰ τῶν οἰκοδομημάτων ἐξέχοντα ξύλα. ὁ δὲ πεντακοσίας φορτίδας νῆας συσχὼν, δρυφάκτοις τε ταύταις περιξάμενος ἐν κύκλῳ. Δρύφη· ξέσματα. Δρύψαι· ἀποξέσαι. Δοιαί· δύο. δοιὰ δὲ θέσθαι ἀποβαχνυκσάμενος. Δοιδυκοποιὸς· ὁ τὰ κοχλιάρια ποιῶν. Δοῖδυξ· κοχλιάριον, παρὰ τὸ δαδύσσω τὸ ταράσσω. καὶ δοιδυκοποιός. Δοῖδυξ· ὁ ἀλετρίβανος. Ἀριστοφάνης· ὡς εἰ μὴ ᾽χοι θ᾽ οὗτος ἐν τῇ πόλει μέγας οὐκ ἂν ἦν σκάφη. ἢ δύο χρησίμω δοῖδυξ καὶ ἀλετρίβανος. ἔστιν ἐν τῷ ἀλετρίβανος.

Δοίημεν· παράσχοιμεν. Δοιοί· ἀντὶ τοῦ δύο. ὡς τὸ δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει.

Διάζει· φλυαρεῖ, ἀλογεῖ. Δυεῖν· Πολύβιος· ἀπελθεῖν εἰς πόλιν ἢ δυεῖν μὲν ἢ μηδὲν ἀπεῖχε. καὶ αὖθις· δυεῖν προελέσθαι θάτερον ἢ τὸ ἢ τό. Δύερον· βλαβερόν, ἐπιβλαβές. Δύη· ἡ κακοπάθεια. ἡ δυστυχία. ὅθεν καὶ δύσδηλος. δυηλός τις ὢν Καλλίμαχος. δύην ἄηθεν τὰ χάλκιοι ἣν οὐδεὶς ποιεῖ ἐν μύθοις. τοῦ ἕνεκα τὴν ἰδίην οὔτις ὅπω πεδύλω. Δυηπαθής· ὁ καρτερικός. αὐτοῖσι παρ᾽ ἀλωνι δυηπαθὲς ἔργα τε μύρμηξ ἥειον ἐκ βώλου δ᾽ ἴψ ἄδος ἐκπισάμαν. Δῦθι· ἔνδυσαι.

Δύμας· ὁ Φρύξ, ὁ πατὴρ Ἑκάβης. εἰς Ἴλιον Πριάμῳ τὴν ἑαυτοῦ ἐξέδοτο θυγατέρα. ὁ δὲ Πρίαμος καὶ Φρυξὶ συμμαχεῖ. ἤδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν. Ὅμηρος. Δύμη· πόλις, καὶ Δυμαῖος ὁ πολίτης. Δύναμις· ὁ στρατός. συναχθείσης δυνάμεως θαυμαστῆς ἡλίκης τὸ μέγεθος. καὶ αὖθις· πλείστης ὅσης κατ᾽ Ἀττικὴν συνταξιν τῶν πολλῶν τὸ πλῆθος. δύναμις λέγεται καὶ ἰσχὺς καὶ ὁ στρατὸς τῶν ἀνθρώπων πολεμίων καὶ στρωμαί γεγράφθαι δυνάμεις. Δύναμις καὶ ἰσχύς. Δαμάσκιος περὶ Ἰσιδώρου· ὁ δὲ μηδὲ ταῦτα τῆς κριτικῆς οὐχ ὅσον δυνάμεως ἀλλ᾽ ὅσον ὀρέξεως εἶχε. Δύναμις· εἴ τις τῆς φαύλης τινὸς τὴν δύναμιν ἀποδοίη. οἷον ἄν τις τὸν κλέπτην ἢ σοφιστὴν ἢ διάβολον ὁριζόμενος λέγοι, τὸν μὲν διάβολον τὸν δυνάμενον βάλλειν καὶ ἐχθροὺς ποιεῖν τοὺς φίλους· τὸν δὲ κλέπτην τὸν δυνάμενον λάθρα τὰ ἀλλότρια ἀφαιρεῖσθαι· τὸν δὲ σοφιστὴν, τὸν δυνάμενον ἀπὸ φαινομένης σοφίας χρηματίζεσθαι. οὐδεὶς γὰρ τοιοῦτος ἐστι τῷ δύνασθαι, ἀλλὰ τῷ προαιρεῖσθαι τοιαῦτα. δύναμιν γὰρ οἱ ἀγαθοὶ ἔχουσι τὰ φαῦλα δρᾶν, ἀλλ᾽ οὐ δρῶσιν αὐτὰ τῷ μὴ προαιρεῖσθαι. ἔστι δὲ δύναμις, ὀργανικὸν ἀγαθὸν δι᾽ ἄλλο αἱρετόν. δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ ἢ ἐντελεχείᾳ. ἀντὶ μὲν τοῦ σώματος ἐχρήσατο ὁ Ἀριστοτέλης τῇ δυνάμει. ἀντὶ δὲ τοῦ ἀσωμάτου τῷ ἐντελεχείᾳ. περὶ ψυχῆς τὸν λόγον διαιρῶν. καὶ γὰρ τῶν σωμάτων τὰ μὲν ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ, δυνάμει ἐστὶ καὶ κατ᾽ οὐσίαν· καὶ κατὰ ποιότητα καὶ κατὰ ποσότητα· καὶ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον μεταβολήν. δυνάμει γὰρ εἰσὶ μὲν ἄνθρωποι ἐν τῷ σπέρματι καὶ ἐν τῷ καταμηνίῳ. καὶ δυνάμει παῖδες ὄντες ἔχομεν τὸ τοῦ ἀνδρὸς μέγεθος. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ ποιοῦ. δυνάμει ψυχροὶ θερμοί εἰσι. καὶ δυνάμει κινούμεθα καθήμενοι. τὰ δὲ ἀΐδια ἐν τῇ κατὰ τόπον μεταβολῇ μόνον ἔχουσι τὸ δυνάμει. ἀνατέλλει τὸ ἡλίου, δυνάμει μεσουρανεῖ. καὶ μεσουρανῶν δυνάμει δύνει. καὶ ἐπὶ τῆς σελήνης αὐτὸ κινήσεως καὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων ἐν τῇ κατὰ τόπον μεταβολῇ, τὸ δυνάμει ἐστὶ θεωρεῖν ὅτι αἱ δυνάμεις τῷ χρόνῳ μὲν τῶν ἐνεργειῶν πρότεραι. τῷ δὲ λόγῳ δεύτεραι. πρότεραι μὲν γὰρ τῇ διδασκαλίᾳ καὶ σαφέστεραι ἡμῖν εἰσὶν εἰς γνῶσιν αἱ ἐνέργειαι τῶν δυνάμεων τῇ τελειότητι. τελειότης γὰρ τῷ δυνάμει, ἡ ἐνέργεια. ταύτης γὰρ ἕνεκα ἡ δύναμις. τὸ δὲ οὗ ἕνεκα, πρότερον τοῦ ἕνεκά του. καὶ παντὸς δὲ τὸ μὲν τέλος τῷ χρόνῳ ὕστερον. τῷ δὲ λόγῳ πρότερον. προτιθέμενοι γὰρ τῷ λόγῳ τὸ τέλος οὕτω πρὸς αὐτὸ ζητοῦμεν καὶ ἐπιχειροῦμεν· Δυνάμεις τεωμετρικαὶ πέντε. ἐπὶ δὲ τὰς πέντε. δυνάμεις ἀρχιμήδους εἰς μίαν συνάψασθαι ὅλην εἰς τὸ κινῆσαι μόλις τῶν δισχιλίων ἐξοχῶν τὰ φορτία ἐπὶ φίλων ἔφη. δύο δυνάμεις εἰς πᾶσαν ψυχὴν συνέχεσθαι. σεῖον τε καὶ φθοροποιόν. οὐδ᾽ ὄναρ οὗτος τῆς σείου ἐπάσχετο ἀλλ᾽ ὅλος ἀκρατὴς ἐκ τῆς φθοροποιοῦ πέσεν. Δυναστεύω τὸ ἄρχω, γενικῇ. Δυναστεία· ἡ ἰσχύς. Δυνάστην ἡ θεία γραφὴ τὸν διάβολον ἐκάλεσε. φησὶ γὰρ ὁ Δαβὶδ ὅτι ἐρύσατο πτωχὸν

ἐκ δυνάστου· τουτέστι παρὰ εἰαν φύσιν ὡς ἔρημον τεχνωμένην τὴν ἰκάδα θεοῦ. Δυνατήν· ἐνδεχομένην. Ξενοφῶν ἔφη· ἡγήσασθαι δυνατὴν ὑποζυγίοις πορεύεσθαι ὁδόν. Δῦναι· κατελθεῖν ἢ εἰς δύσιν ἀπελθεῖν. Δύνωμαι· γίνεται ἐκ τοῦ δύνημι, δύναμαι τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν δύνωμαι. πᾶν δὲ ὑποτακτικὸν ἔχον ἐνεργητικὸν προπαροξυνόμενον, προπερισπᾶται· ἱστῶ· ἐὰν ἱστῶ· ἐὰν δὲ οὐκ ἔχει ἐνεργητικὸν προπαροξύνεται· δύνωμαι δύνωνται. καὶ Ὅμηρος εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί. περιώρισε δὲ τὸν ἐπιδεχόμενον τελέσαι δυνατὸν εἶναι δεῖν. καὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δυνατὸν εἶναι πρὸς τὴν τελείωσιν. Δυοκαιδεκέτη· καὶ δυοκαιδεκέτος. δυωδεκέτη δέ, καὶ δυώδεκα. Δυοτείχους ἀλειφάς· λέγεται ἐπὶ τῶν ἑκατέρων ἀμφοτεριζόντων καὶ διὰ μέσου χωρούντων ἐν μάχαις ἢ φιλίαις. εἴρηται δὲ ἴσως ἀπὸ τῶν δύο τοίχους ἀλειφὰς ποιούντων. Δυοῖν τῶν ἐν τοῖς ἐλλιπῆ καταμείνας τῆς ἀδιηκφυγῆς ὠνικῶ. Δυωδεκάτη· καὶ δυωδέκατον. Δυοῖν· ἀντὶ τοῦ δύο. δυοῖν ἀποκείνας κακοῖν· ἀντὶ τοῦ ἐν τῶν δύο ποιήσας· ἢ γῆς ἀπῶσαι πρὶν ὅδος ἢ κτεῖναι. Δυρράχιον πόλις· τὸ πάλαι Ἐπίδαμνος καλουμένη· νῦν δὲ πάλιν καλουμένη Δυρράχιον καλεῖται. τὸν τόπον προεχούσης ἄκρας κολόφου τὸ κῦμα προσπῖπτον καὶ σχιζόμενον, ῥαχίαν ποιεῖ μεγάλην· ὅθεν καὶ διὰ τὴν ῥαχίαν, δύσορμον Δυρράχιον ὀνόμασαν τὸν τόπον. Δυσάλγητος· ἀσυμπαθής. Δυσαλθές· δυσίατον. Δυσάλωτον· δυσάληπτον. Δυσανάγωγος· δυσχερής· ἀπειθής. Δυσανασχετοῦσι· βαρέως οἴσουσι· παραιτοῦνται. δυσανασχετῶν δὲ τῇ συμφορᾷ ἐκ Καλυδῶνος ἐξεχώρει μετὰ τῆς Δηιανείρας. Δυσανασχέτως· ὀκνηρῶς· ἀπειθῶς. ὁ δὲ δυσανασχετῶν εἶχε δέξασθαι τὰ βασιλικὰ δῶρα. Δυσάντιος· ἀντιφῶν· ὁ ἐπὶ παντὶ ἀντιούμενος· καὶ μικρὸν καὶ καταφρονητοῦ ἤ. Δυσαῶν ἀνέμων· τῶν σφοδρῶς πνεόντων· πνευμάτων ἐπιλαυνόντων δυσαῶν αὐτοῖς ἀνδράσι κατὰ δυσαν. Δυσάντητον· δυσχερές· δυσαπάντητον. Δυσαρεστούμενοι· μὴ ἀρεσκόμενοι. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἔφασαν τὴν σύγκλητον δυσαρεστεῖσθαι τῇ τῶν Λακεδαιμονίων τεχνικῇ αἱρέσει. καὶ αὖθις χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν· εἰ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους ἐστὶ δίκαιοι τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιπολεῖσθαι ἑκάστοτε. Δυσαριστοτόκεια· δυστυχῶς ἄριστον τεκοῦσα· ἢ διὰ τὴν ἀριστείαν δύστηνον. Δυσαύλης· οὗτος αὐτόχθων μὲν ἦν σὺν κήδει βαβοῖ· καὶ ἔσχε παῖδας Τριπτόλεμον καὶ Εὔβουλον? ... ἔσχε παῖδας πρωτονόηντε καὶ νῆσαν. Δυσαχθές· βαρύ· ἀβάστακτον. Δυσήρεις· οἱ δυσβάβιστοι. Δυσβουλία· κακοβουλία. Δυσβράκανος· δυσκατανόητος· βράκανα γάρ· ἄγρια λάχανα δύσπλυτα. Δυσγάργαλις· δυσυπότακτος· γαργαλίζειν γὰρ τὸ ἐπιτέλλεσθαι ἢ ὑπείκειν. Δυσγλωσσος· ὁ ἐκ κακοῦ γλώσσης καὶ δυσγλωσσία ὁμοίως. Δυσδιάγνωστον· δυσθεώρητον. Δυσδιάφευκτον· δυσχερῶς λανθάνον. Δυσδιόρθωτος· ὁ ἀδιόρθωτος. Δυσειάκτου· δυσθεώρητου. Δυσέκβατον. Δυσεκλογίστων· δυσδιαγνώστων· ἀδήλων δὲ ὄντων καὶ δυσεκλογίστων τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων. Δυσέκλυτα· δυσχερῶς λυόμενα. Δυσέκτων· δυσγνώμων. Δυσέμβολος· δυσεπιχείρητος· καὶ δυσεμβολώτατον φρούριον Ἀρμενίας ἀπόρθητον ὑπάρχον διὰ τὸ δυσεμβολώτατον· πρὸς ἄφιππα χωρία καὶ δυσεμβόλωτα πολὺ προελθόντες ἐξ εὐκολίας κωλύοντες τῶν πολεμίων, ἀπενόστησαν πολλοὶ τῶν ὁμαλῶν καὶ ὑπτίων. Δυσεντευκτος· δυσομίλητος. Δυσέξιτος τόπος· ἀδιόδευτος. Δυσέξοιστον· δυσεκκόμιστον. Δυσεπήβολος· ὁ γάρ τις φιλόσοφος ἐθαυμάζετο ἐπὶ φιλομαθίᾳ καὶ ἀπείρων προσβολῇ δυσεπηβόλων. Δυσεριον· δυσχερὲς δύσκολον· ἐπ' ἀμφοτέρα πλευρὰ τοῦ δέρατος μεταλαμβανομένου ὁ δὴ δυσεργονὴν τῶν ἀρρωστοτέρων ἔχουσι τὴν ἑτέραν. Δύσεριν· φιλόνεικον· παρὰ τὸ δυς ὅ ἐστι κακὸν καὶ τὴν ἔριν. Δυσεργίας· κακῆς ἀποτυχίας. ὥσπερ ἀν τὶ τὴν ἐπιτυχίαν καλοῦσι. Δύσερμος· ὁ δύσελπις. Δύσερως· ὁ σφόδρα κακῶς ἐρῶν· ἢ ὁ ἐπὶ κακῷ ἐρῶν· ἀποσφαγεῖσαν γὰρ αὐτὴν ὑπὸ ἐραστοῦ δυσέρωτος. Δύσζηλοι· φθονερώτατοι. Δυσειδής· ὁ ἄμορφος. Δυσείκαστον· ἀπρεπῶς εἰκασθέν. Δυσείμων· ὁ ἄχιτων. Δυσηρεσία· τὸ κακῶς ἐρέττειν. Δυσηλεγής· κακόηχος χαλεπός. Δυσήνεμον· τὸ κακοὺς ἀνέμους ἔχον· δυσάεραον. Δυσηρεσία· τὸ κακῶς ἐρέττειν. Δυσηνίους· δυσπειθεῖς· ἀντὶ τοῦ ἀνυποτάκτους· δυσαγώγους· δυσμετόχους τῆς ἐν μεταφορᾷ τῶν ἵππων· ἡνία γὰρ τὰ λῶρα. Δυσήνυκτον· δυσκατόρθωτον. Δυσηρές· δυσχερές. Δυσηχής· ὁ κακόηχος ἐν ἐπιγράμματι,

ῥυσαμένη

ῥυσάμενον· ἢ πῶ θεμα δυσηχέος ἐκ πτολέμοιο ἀστοῖς ἀθηναίης ἐν τεμένει κρέμασαι. Δυσίατον· ἀθεράπευτον. καὶ δυσιατώτερον ὁμοίως. Δυσιθάλασσα· τὰ εἰς τὴν θάλασσαν ἐμβαλλόμενα. καὶ δίκτυα δυσιθάλασσα. Δυσίτητος. Δυσθανατοῦντα· βιαίως τὸν βίον καταστρέφοντα. ἐν δέ τινι μοίρᾳ τῆς ἀζανίας δυσθανατοῦντα στρατιώτην ῥωμαῖοι περιεβλέψαντο τε ζασιβολαῖς τὸ σῶμα κοσμούμενον.

Δύσθεος· ἀσεβής. ὦ δύσθεον μίσημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ τέθνηκε. Δυσθετήσας· ὁ γαμβρὸς δυσθετήσας ταῖς συνθήκαις, οὐ προσέσχε τῇ γραφῇ τῇ σῇ. ἀντὶ τοῦ μὴ στέρξας ταῖς συνθήκαις, μὴ ἐμμείνας. καὶ δυσθετούμενοι, ἀντὶ τοῦ κακῶς διατιθέμενοι. καὶ δυσθετούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν, ἀπὸ τοῦ δυσπετοῦσι. Δυσθήρατος· ὁ δυσεύρετος. Δύσθυμος· κακόβουλος. σοφοκλῆς. ἐγὼ μὲν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις δύσθυμος. εἰ δέ σοι δοκῶ φρονεῖν κακῶς, γνώμην δικαίαν σχοῦσα, τοὐμὸν πέλας ψέγε. Δυσκάθεκτον· δυσνόητον· ἀκατάληπτον. Δυσκελάδου· κακοήχου. Δυσκίνητε· ἀμείλικτε· δυσμετάθετε. ἀλλὰ δυσκίνητε, τί τὴν ἀπέρασον ἑταίρην ἥρπασας; ἢ καὶ σὴν κύπρις ἔμηνε φρένα. Δυσκλέα· ὅμηρος. ἤτοι συσσολὼν ἐκ φρενὸς τὰ τοιαῦτα. Δυσκλέα ἄργος ἱκέσθαι. καὶ ἀκλέα, ἀντὶ τοῦ ἄδοξον. οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἐκτείνουσι.

Δυσκλεοῦς· ἄδοξον· ἄτιμον· ἀπρεπές. μὴ τοσοῦτος ἐφήλιος δυσκλεὴς εἴην ὥστε τὸ ἐμὲ σώσαντα μὴ ἀντισῶσαι. Δυσκληδόνιστον· δυσφήμιστον. δυσκληδόνιστον δὲ, δυσέκβατον διὰ τὸ ὕψιλον.

Δυσκολαίνει· λέγει ἀριστοτέλης. δυσκολαίνειν τὸ μὴ διὰ προσήκουσαν ἀπόκρισιν φθείρειν καὶ κωλύειν γίνεσθαι συλλογισμόν. δυσκολία δ᾽ ἐστὶν, ἀπόκρισις περὶ τὰς διαλεκτικὰς ἀποκρίσεις συλλογισμοῦ φθαρτική. Δυσκολοκάμπτους ᾠδάς· τὰς κεκλασμένας. ἀριστοφάνης. εἰ δέ τις ἐπικάμψειέ τινα καμπὴν, οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους, ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς μούσας ἀφανίζων. Δύσκωφος· ὁ ἐκ μέρους ἀκούων. Δυσλόγιστον· ὅμοιον τῷ περιγράσκον.

Δύσλοφα· χαλεπῶς φερόμενα. Δυσλυτώτατος· ὁ πάνυ δύσλυτος. Δυσμαῖς βίου· τῷ τέλει τῆς ζωῆς. Δυσμεναίνω· δοτικῇ. Δυσμένεια· ἔχθρα· κακόνοια. καὶ δυσμενὴς ὁ πολέμιος. Δύσμηνις· βαρύθυμος· ὀργίλος· μνησίκακος. Δύσμητις· ὁ κακόβουλος. Δυσμικοῦ· τοῦ πρὸς δύσεως. προνοήσας δὲ καὶ τὰς τοῦ δυσμικοῦ ὁ μάξιμος, ἐπείσε κοινοπραγῆσαι τινὰς τῶν δυναστῶν. Δυσμίσητος· ὁ πάνυ ἀπεχθανόμενος. δένδρεα δυσμίσητα καὶ ἦν ὅτε τεῖχος ἴδασι ζώιον, αὐαλέαν φυλλοχοεῦσι κόμην. Δύσμορος· δυστυχής· κακοθάνατος. ἣν δὲ θάνης παλάμῃσιν ἐμαῖς, μήτηρ με ἀκούσω δύσμορος ἀλλ᾽ ἐν ἐμοὶ πατρὶ διασωζομένη. Δύσνους· ἐχθρός. ὁ δὲ ἦν διονυσίῳ βασιλεῖ καὶ ῥωμαίοις.

Δυσξύμβολα· δυσνόητα. Δυσοδία· ἡ κακὴ ὁδός. Δύσοδος. καὶ δυσώδης ὁδὸς, τραχεῖα. δυσχερῆ διάβασιν ἔχουσα. Δυσόμοια· ἀνόμοια. στράττις. Δύσοργος· ὀξύχολος. σοφοκλῆς. τοιαῦτ᾽ ἀνὴρ δύσοργος ἐν γήρᾳ βαρὺς ἐρεῖ πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος. πρὸς οὐδὲν, ἀντὶ τοῦ ἀληθοῦς. καί τι ἐμοί. καὶ αὖθις. ὁ δ᾽ ἐνθάδ᾽ ἥκων καί περ οὐ δύσοργος ὤν, δηχθεὶς πρὸς ἀξίωσιν ὧδ᾽ ἠμείψατο. Δυσόριστον. Δυσόρφναια· μέλαινα. Δύσοσμος· δυσώδης. Δυσωδία· ἡ φαύλη ὀσμὴ καὶ κακὴ πνοή.

Δυσωδίαν νόμιζε τὴν ἀηδίαν. Δυσώνυμος· κακώνυμος. Δυσωπεῖσθαι· ὑφορᾶσθαι καὶ ὑπόπτως ἔχειν. φοβεῖσθαι μεθ᾽ ὑπονοίας. ὁρῶν δὲ τὸν ἀδελφὸν πάντα δυσωπούμενον, καὶ οὐδὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως οὐχ ὑφορώμενον. καὶ ἐπὶ τοῦ κακῶς πάσχειν ἀπὸ τοῦ ἡλίου τὰς ὄψεις. ὡς ἂν καταλάμποντος ἡλίου, δυσωποῦντος ἐχθρούς. ἔνιοι γὰρ καὶ μὴ τῆς ἀτιμίας ἀντὶ τοῦ αἰδεῖσθαι. ἡ δὲ συνήθεια καὶ ἐπὶ τοῦ ἱκετεύειν καὶ παρακαλεῖν κέχρηται. Δυσωπία. Δυσωποῦμαι· δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. καὶ ξενοφῶν ἐν ἀπομνημονεύμασιν, ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι. Δυσωπῶ· αἰτιατικῇ. ἱκετεύω. δυσωπῶ καὶ ἐπὶ τοῦ παρακαλῶ. καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ζητήμασι. τοὺς ἰουδαίους ὑπὸ πίστεως δυσωπήσειν ἐν τῷ κακοῦ δέον μὴ θέλειν. Δυσωρήσουσι· δυσφυλακτήσουσι. Δύσωρον, ὄνομα ὄρους. Δυσπάλαιστος· δυσκαταγώνιστος. οὕτως εὐριπίδης. καὶ δυσπαλές, δυσχερές. δυσκαταγώνιστον. Δύσπαρι· ἐπὶ κακῷ ὠνομασμένε. οἷον ζήσας ὡς πάρις δυσώνυμε. Δυσπαρίτου· δυσπορεύτου. ξενοφῶν. ὅπως τὸ μὲν δέοι εἴη δυσπάριτον τοῦ χωρίου τοῖς βαρβάροις, Δυσπεμφέλου, δυσταράχου. Δυσπαίπαλος, τραχεῖα. Δυσπετής, δυσχερής. Δυσπετοῦντα· κακῶς πάσχοντα. Δυσπειθής. καὶ δυσπείθεια. Δυσπινῆ, τὰ ἐρρυπωμένα, τὰ ῥυπαρά, ἀπὸ τοῦ ῥύπος. ἀριστοφάνης. ἀλλ᾽ ἤδη τὰ δυσπινῆ θέλεις περιβλώματα. καὶ αὖθις. ἐν τοῖς ἔνδυσι δυσπινέσι στολαῖς. Δυσπλανής. Δυσπόριστον· δυσεύρετον. Δυσποτμότερον· ἀθλιώτερον. καὶ δυσπότ

μία οἱ δῆμοι, ἡ δυστυχία. καὶ Πολύβιος· οὐ παραπλήσιαι διαθέσεις ἦλθον τοῖς ἐν ταῖς πολιορκίαις, ἀρρωστίαις δυσπότμοις. Δυσπρόσιτα· δυσχερῆ ἐπιστῆναι. Δυσπρόσπελασος.

Δυσειδέστερος· ὀφειλωδέστατος. Δυσέριστα. Δυστέκμαρτον· δυσκατάληπτον· δυσζήτητον· δυσεύρετον· δυσκατάληπτον. πού δ' ἄρ' εὑρεθήσεται ἴχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας. καὶ δυστεκμαρτότερον. Δυσκαταληπτότερον. Δύστηνος· ταλαίπωρος. δυστυχής. ἄθλιος λέγεται δὲ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ δυστηνοτάτη, ἐπὶ τοῦ ἐξωλεστάτη. οὐκ ἐπὶ τοῦ οἰκτροῦ ἐν οἷς φησιν. ἰὼ παῖ δυστανοτάτης Ἠλέκτρα ματρός. οὐ γάρ ἐστιν νῦν ἐπὶ οἴκτου. Δύστηνος· ἐπὶ τοῦ ἀθλιωτάτου παρὰ Σοφοκλεῖ. τῇ τε δυστήνῳ ζοφῶ. ἤ που τὴν μέλαιναν τὴν δ' ὁ ἐγκαλύπτει φάτιν, ἥ σε μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει. Δυστόπαστος· κακοῦ πονοῦντος. παρὰ τὸ τοπάζω. Δυστοπώτατα· δυσχερέστατα. Δυσζαπελία. καὶ δυσζάπελος. Δύσζοπος· ἄμορφος· δυσμετάθετος.

Δυσζάπελος· δυσκίνητος· ἀμετάτρεπτος· δυσμετάθετος· ὅς οὐ χεῦρεν ἐκφυγεῖν τὸ πάθος. οὕτως λέγουσι καὶ δυσζάπελον ὄρυγμα, τὸ δὴ δυσδιάλυτον. ἢ ἡ ἀμετακίνητος ὀργή. ἢ διαθέσει ἢ φιλαργυρία. τὸν αὐτὸν ἢ καὶ ἀζάπελον. Σοφοκλῆς. κεῖται ὁ δυσζάπελος. τουτέστιν ὁ δύσκολος. ὁ δυσώνυμος Αἴας. ὡς καὶ αὐτὸς εἶπεν ὁ Αἴας. αἰαῖ· τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοί. τρίτοις τοῖς κακοῖς ἐντυγχάνω. Δύσζωος ὁ ἀρχαῖος Μαργαρίτης. Δυσζωΐα· κινητέρους γνώμη. Δύσζοην· σκολιόν· δυσάρεστον· οἷκε τὴν δύστροπον δεσμοῖς περιβαλών. ἄγριος ὢν καὶ ἀπαραίτητος τὴν ὀργήν. Δύστρος ὁ μάρτιος μὴν παρὰ Μακεδόσιν. Δυσοίκτου· δυσθεραπεύτου. Δύσοιμος· δύσοδος οἷον ἐπὶ κακῷ ἄγουσα. Δυσύποιστος· ὁ δυσυποχώρητος. Δύσοιστος· δυσφόρητος. Δυσφημία· ἡ κακή ἀγγελία. ὁ δὲ στρατηγὸς θεωρῶν τὴν περὶ τὸ στρατόπεδον δυσφημίαν ἐταράττετο. Δύσφορα· χαλεπά· δυσύποιστα. λέγω γάρ σοι, καὶ δυσφορεῖ τύχοι κατ' ὀρθὸν ἐξιόντα πάντ' ἂν εὐτυχεῖν. ὅ ἐστι καὶ τὰ χαλεπὰ κατ' ὀρθὸν προϊόντα εὐτυχεῖν ἡμᾶς λέγω. καὶ αὖθις. ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπάμενον ἄλγος ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι. ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία. τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίεσαι ἐπιθυμεῖς. τί μοι φησὶ τούτων γλίχῃ. ἅπερ ἐστὶν ἀνίατα καὶ ὅλως φέρει θεραπείας καὶ πένθους. Δυσφόραστος. δυσκόλως ἐλεγχόμενος. ἢ ὁ κακῶς ὑφορώμενος καὶ ὑπονοῶν. Δυσφώρατος· μόλις φωραθῆναι δυνάμενος. Δυσχερασμάτων· ἀτυχημάτων. ὁ δέ, ἐπὶ τὸν ἀπράγμονα βίον ἐτράπετο μίσει τῶν ἐν πολιτείᾳ δυσχερασμάτων. Δυσχέραινε· δοτική. λυποῦ. Δυσχέρεια. εἰ γὰρ ποῦ τι καὶ εὑρίσκετο ὕδωρ ἄποτον, ὑπὸ δυσχερείας ἦν. καὶ δυσχερής. Δυσχείμερος. Δυσχεραινόμενος· κακῶς διατιθέμενος. ὁ δ' Ἀννίβας δυσχεραινόμενος ἤδη τοῖς πράγμασι, διέπεμπετο εἰς Καρχηδόνα ταύτην τὴν περίστασιν διασαφῶν. ΤΈΛΟΣ ΤΟΥ͂ Δ

ἈΡΧῊ ΤΟΥ͂ ἈΙ· ΣΤΟΙΧΕΊΟΥ·

Ἶ· ψιλούμενον καὶ περισπώμενον, τὸ ὄφελον σημαίνει. ἤγουν ἀπὸ κοινοῦ τοῦ αἴθε. δασυνόμενον δέ, ἄρθρον θηλυκὸν καὶ ἀναφορικόν. σημαίνει δὲ καὶ ἐπίρρημα θελητικόν. περισπώμενον καὶ ψιλούμενον. καὶ ὁ διπλασιάζεται. αἰαῖ τάλαινα θηλαμῶν ἠ καυμένη. Αἶα ἡ γῆ. Αἴαγμα· θρῆνος καὶ στεναγμός. Αἰάζειν· θρηνεῖν. ἢ τὸ νικᾶν τὸ ἐκτεῖναι. Αἰακίδης· ὁ τοῦ Αἰακοῦ υἱός. Αἰακὶξ εἶδος κύλικος. Αἰανὴς κύκλος· σκοτεινὸς· ἀδιάλειπτος. Σοφοκλῆς. νυκτὸς αἰανὴς κύκλος. ἢ αἰανής· θελητικῆς. παρὰ τὸ αἰάζω τὸ θρηνῶ. Αἰανὴ πόλις Μακεδονίας ἀπὸ Αἰανοῦ παιδὸς Ἐλύμου τοῦ βασιλέως Τυρρηνῶν μετοικήσαντος εἰς Μακεδονίαν. τὸ ἐθνικὸν Αἰαναῖος. Αἰαντεῖ τέλως· ἐπὶ τῶν διαφόρως τελούντων. καὶ Αἰαντεῖ οἶκοι ὁ τοῦ Αἴαντος. καὶ Αἰαντὶς φυλὴ ἡ τοῦ Αἴαντος. Αἴαξ· ὄνομα κύριον. Αἴαψος ὄνομα κύριον. Αἰβέλη· ἡ θύρα. Αἴβηλος ὄνομα κύριον. Αἰβιωναῖος· ὄνομα κύριον. Αἰβοῖ· σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἡδονῆς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισιν. αἰβοῖ. ὅτι ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον. Αἴγαγρος εἶδος ζώου. Αἰγαλέως· ἐπιγεννήτης αὐτίτου. Αἰγανέα ἀκόντιον ὁλοσίδηρον. ἐν ἐπιγράμματι· ἀνέθετο δέρμα λέοντος Ἰάκχος ἄρα τ' ἢ καὶ τὴν ἀγροτιν αἰγανέαν. ἔστι δὲ ἀκόντιον μικρὸν ἡ αἰγανέα παρὰ τὸ ἄγαν ῥεῖσθαι ὅ ἐστι πορεύεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀγανίζεσθαι. ἢ διὰ τὰς αἶγας. ἐπ' αὐτὰς γὰρ μάλιστα ἵεται. ἢ διὰ τὸ ἐνθετεῖν αὐτὴν εἰς ἄγραν αἰγῶν

Αἶθε· εἴθε γάρ. Αἶγας ἀνιεμένας· ἐν τῷ ἀνιεμένη κόλπον. Αἰγάσερ. Αἰγαῖον πέλαγος· οὕτω καλούμενον ἀπὸ ἱστορίας. Θησεὺς ὁ Αἰγέως υἱὸς βασιλεὺς τῆς Ἀττικῆς, βασιλεύοντος Κρητῶν καὶ διώκων τὸν Μινώταυρον ἐν τῷ λαβυρίνθῳ χωρίῳ· καὶ κρυπτόμενον αὐτὸν ἐν σπηλαίῳ ἀνεῖλε· καὶ λαμβάνει τὴν Ἀριάδνην γυναῖκα τὴν ἀπὸ τοῦ Μίνωος τεχθεῖσαν τῇ Πασιφάῃ· καὶ οὕτως κρατεῖ τῆς Κρήτης. εἶτα ᾔτησεν ἀπελθεῖν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα τὸν Αἰγέα· καὶ τὴν ἑαυτοῦ νίκην τὴν κατὰ τοῦ Μινωταύρου ἀπαγγεῖλαι· ὡς οὖν ἔπλει ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν χώραν, προλαβόντες τινὲς τῶν διὰ θαλάσσης πορευομένων, ἐψεύσαντο τὸν τούτου πατέρα, εἰρηκότες αὐτῷ ὅτι παρέρρησαν οἱ Κρῆτες τὸν Θησέα. ἔχουσι γὰρ καὶ ψευδομένων ὑπόληψιν· καὶ προδεδώκασι τῷ Μίνωι τοῦτον εἰς θυσίαν. πιστεύσας δὲ ὁ Αἰγεὺς καὶ κατολιγωρήσας, ἔρριψεν ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀκρωρείας εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπεπνίγη. διὸ ἀπ' ἐκείνου τὸ πέλαγος μέχρι τῆς σήμερον, Αἰγαῖον ἐκλήθη. ἐλθὼν οὖν ὁ Θησεὺς εὗρεν αὐτὸν τελευτήσαντα· καὶ καταφρονήσας τῆς βασιλείας Κρήτης καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς Ἀριάδνης, ἐβασίλευσεν ἀντὶ τοῦ πατρὸς ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ Αἰγαῖος ὁ κόλπος. Αἰγαῖον οὖν πέλαγος τὸ φοβερώτατον. Ἀττικώτερον δὲ τὸ αἴγαιον. Αἰγαῖος κόλπος. Αἰγαίωνος ὄνομα κύριον. Αἰγέα τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. αἰγέα καὶ ἐρεχθέα καὶ πάντων τῶν τοιούτων ἐν ἑνὶ τὸ τελευταῖον ἄλφα. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι· τὸν Ἐρεχθέα μοι καὶ τὸν Αἰγέα κάλει. Αἶγες· τὰ μεγάλα κύματα· ἐν τῇ συνηθείᾳ. καὶ ἐπαιγίζω· ἐπὶ τοῦ σφοδρῶς πνέω. καὶ Αἰγαῖον πέλαγος τὸ φοβερώτατον. Αἰγεσταῖος, ὄνομα κύριον. καὶ Αἰγεστεύς Αἰγεστέως. Αἰγεία θάλασσα. Αἰγεῖδαι· Δημοσθένης ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ εἰ γνήσιός ἐστιν. ἔστι δὲ Αἰγηῒς φυλὴ ἀπὸ Αἰγέως τοῦ Πανδίονος· ἧς οἱ φυλέται, Αἰγεῖδαι. καὶ Αἰγείδης, ὁ τοῦ Αἰγέως παῖς. Αἰγεῖον τὸ τοῦ Αἰγέως μαντεῖον. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. Αἰγεῖον ἐστὶν Αἰγέως ἡρῷον ἐν Ἀθήναις. Αἴγειον μέλος· καὶ τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. καὶ αἴγειος ἀσκός. Αἴγειρος· ἡ λεύκη· εἶδος φυτοῦ. Αἰγείρου θέα. αἴγειρος ἦν Ἀθήνησι πλησίον τοῦ ἱεροῦ· ἔνθα πρὶν γενέσθαι θέατρον τὰ ἴκρια ἐπήγνυον. ἀφ' ἧς αἰγείρου, οἱ μὴ ἔχοντες τόπον ἐθεώρουν. Αἴγειρος δέ, ὄνομα πόλεως. Αἰγηῒς· ἡ τοῦ Αἰγέως φυλή. Αἰγιάζειν· σὺ δ' αἰγιάζεις ἐν θαλάσσῃ καθήμενος. Αἰγιαλεύς, ὄνομα κύριον. Αἰγιάλεια, ὄνομα κύριον.

Αἰγιάλη, ὄνομα κύριον. Αἰγιαλὸν καλεῖς· ἐπὶ τῶν ἀνηκόων. καὶ ἀνέμῳ διαλέγῃ. ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἀνηκόων. Αἰγίβοτος· γῆ ἐπιτηδεία αἶγας βόσκειν. Αἴγικες, ὄνομα ἔθνους. Αἰγίζειν· διασπᾶν. ἐκ μεταφορᾶς παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι, ἀπὸ τῶν καταιγίδων. Αἰσχύλος δ' αὐτὸς ἐν Ἠδωνοῖς καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω καλεῖ. Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι. ἀλλ' οὐδὲ δωδέκατοι. ἐπὶ τῶν ἄγαν εὐτελῶν. οἱ γὰρ ἐν Ἄργει Αἰγιεῖς νικήσαντες Αἰτωλούς, ἠρώτων τὴν Πυθίαν τίνες εἶεν· ἡ δ' εἶπεν αὐτοῖς· Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι. ἀλλ' οὐδὲ δωδέκατοι. Αἰγίθαλος τὸ ζῷον καὶ ἡ ὄρχησις. Αἰγιλία· δῆμος Ἀντιοχίδος· ἧς ὁ δημότης Αἰγιλιεύς. Αἰγιλιεύς.

Αἰγίλιψ πόλις Κεφαλληνίας. σημαίνει δὲ καὶ πέτραν ὑψηλήν. Ὅμηρος· ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ. ὥστε ἀπὸ τοῦ ὕψους, καὶ τὰς αἶγας λείπεσθαι αὐτῆς ἐπιβαίνειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις Κεφαλληνίας οὕτω καλουμένη. Αἰγίλλος· εἶδος βοτάνης. Αἰγίλωψ· κόρης πάθος. Αἰγίλωρος. Αἰγιμίος, ὄνομα κύριον. Αἰγιμῷ, ὄνομα πόλεως. Αἴγινα πόλις· καὶ αἰγιναία ναῦς· καὶ Αἰγινήτης, ὁ ἀπὸ τῆς Αἰγίνης. Αἴγινθος, ὄνομα κύριον. Αἰγίνουν ὄνομα τόπου. Αἰγίοχος ὁ Ζεύς. Αἰγίπλαγκτος. Αἰγιρός, ὄνομα πόλεως. Αἰγὶς ἣν Λίβυσσαι φοροῦσι δοράν. Αἰγὶς· τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων πλέγμα· καὶ τὸ διὰ στεμμάτων πεπλεγμένον δίκτυον· ὡς Λυκοῦργος καὶ Ἡρόδοτος. ἡ δὲ ἱέρεια Ἀθήνησι τὴν ἱερὰν αἰγίδα φέρουσα, πρὸς τοὺς νεογάμους εἰσήρχετο. ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν ἦν ποιούντων ταῦτα ἡ παροιμία. καὶ ὁ θώραξ. καὶ ἡ ἐν ταῖς πτέρναις οὐλότης. Νυμφόδωρος δὲ ταῦτα ὑπὸ Λιβύων αἰγέας φησὶ καλεῖσθαι. Αἰγὶς· καταιγίς. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις· οἴμοι κακοδαίμων, αἰγὶς ἔρχεται. Αἴγισθος, ὄνομα κύριον. Αἰγισλεύς αἰγισσεύς, ὄνομα κύριον. Αἴγλη· βολὴ κυβευτικός. λαμπηδών. αὐγή. κρατὴρ καὶ ποτηρίου εἶδος. δηλοῖ καὶ θυσίαν. ὥς φησι Λεαγόρας. ἔστι καὶ παιδιά τις. ἀλλὰ καὶ ἡ σελήνη οὕτω καλεῖται καὶ ὁ Ἀσκληπιός. Αἰγλήεντος· λαμπροῦ. ἡ δὲ θεία αἰγλήεσσα. Αἰγλῆς χαίρετε· πιθανῶς ἐγελαλόγησε τὰς χάριτας. ἐπεὶ τὰς χάριτας λαμπρὰς εἶναι δοκεῖ. Αἰγόκερως· εἶδος ζῴου. Αἰγὸς ἀστήρ· ἐν τῷ ἀστήρ. Αἰγὸς γόνυ· ἐπὶ τῶν ἑαυτῶν ἐπιφε-

ρόντων καί· ἀπὸ κορινθιακῆς παροιμίας· καὶ ἐξάγουσα τὴν μάχαιραν. Αἰγοφάγος. Αἰγώνη, ὄνομα πό-
λεως καὶ αἰγωνίτης ὁμοίως. Αἰγῶν. ὀνόματα· οἷον ἀχερουσία παρὰ γράμματα· ὅμοιαι γὰρ αἱ πτε-
πὶ ἐν τῇ διαφέρουσιν ὡς χαρακτηριστικὰ τίθεται τὰ ὀνόματα. Αἰγυπιόν. οὕτω οἱ παλαιοί· ἀπὸ γύπα.
αἰγυπιῶν δὲ πληθυντικῶς, γυπῶν. ἡρόδοτος. ἡ εὐθεῖα αἰγυπιός. ὄρνεον. Αἰγυπτιάζειν· τὸ πανουρ-
γεῖν καὶ κακοτροπεύεσθαι. διότι τοιοῦτοι οἱ αἰγύπτιοι. καὶ παροιμία· αἰγύπτιος πλινθοφόρος. οὕτω δια-
βάλλονται ὡς ἀεὶ ἀχθοφόροι ὄντες. περὶ δὲ αἰγυπτίων, ζήτει ἐν τῷ δέλτα εἰς τὸ δογματίζει.

Αἰγυπτία κληματίς. ἐπὶ τῶν ἰσχνῶν καὶ ὑπομήκων. ὁποῖος ἦν ζήνων ὁ κιτιεύς. ὅν φασι χρηστηρια-
ζόμενον πῶς ἄριστα βιώσεται, ἀποκρίνασθαι τὸν θεόν, εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς. ὅθεν ξυνιέντα τὰ τῶν ἀρ-
χαίων ἀναγινώσκειν. Αἴγυπτος. ὄνομα κύριον. καὶ ἡ χώρα τῶν αἰγυπτίων. ὅτι ἀφίκετο ὁ ἑρμῆς
ὁ υἱὸς πίκου τοῦ καὶ διός, μεστρὲμ βασιλεύσαντος ἐκεῖ. ὃν μετωνόμασαν αἴγυπτον. ἀφ' οὗ καὶ αἴγυ-
πτος ἡ χώρα ἕως τοῦ νῦν. ἐν ταῖς τεσσαράκοντα ἡμέραις γεγόνασιν αἱ κατ' αἴγυπτον πληγαί.

Αἰδέσασθαι. ἀντὶ τοῦ μεταπεισθῆναι. οὕτως λυσίας καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ἀριστοκράτους. ἀντὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι
καὶ πεῖσαι. Αἰδεσία. ἑρμείου γυνή. αὕτη μὲν ἦν προσήκουσα γένος τῷ μεγάλῳ συριανῷ. καλλίστη δὲ
καὶ ἀρίστη γυναικῶν τῶν ἐν ἀλεξανδρείᾳ. τά τε ἤθη τῷ ἀνδρὶ παραπλησία. ἁπλῆ καὶ γενναία καὶ δικαιο-
σύνης οὐδὲν ἧττον ἢ σωφροσύνης ἐπιμεληθεῖσα διὰ βίου παντός. τὸ δὲ ἐξαίρετον αὐτῆς φιλόθεον καὶ
φιλάνθρωπον. διὰ τοῦτο καὶ παρὰ δύναμιν εὖ ποιεῖν ἐπεχείρει τοὺς δεομένους. ὥστε καὶ τοῦ ἑρμείου τελευ-
τήσαντος ἐπὶ παισὶν ὀρφανοῖς ἀπολειφθεῖσα, τῆς αὐτῆς εἴχετο δαπάνης μάλιστα εἰς τὰς χρείας. τοι-
γάρτοι καὶ ὑπὸ χρεῶν τὸν υἱὸν ἐπὶ τὸν βίον ἔκρινεν. ἔφασκε μέμψασθαι τινὲς αὐτὴν ἐπεχείρουν. ἡ δέ, ἐν ἀ-
θησαυρὸν ἡγουμένη τῆς ἀμείνονος ἐλπίδος εἴ τις ἐθέλοι τὴν ἱερὰν καὶ ἐπιεικέσιν αὐτοῖς ἐπικουρίζειν
τὰ ἄχρι τῆς χρηστοσύνης, οὐδενὸς ἐφείδετο διὰ τὸν ἔλεον τῆς κατὰ τὴν ἔνδειαν τύχης. τοιγαροῦν ἠγά-
πων αὐτὴν καὶ τῶν πολιτῶν οἱ πονηρότατοι. μάλιστα δὲ τῶν υἱέων ἐπεμελεῖτο τὰ περὶ φιλοσοφίαν.
ὀρεγομένη τὴν τοῦ πατρὸς ἐπιστήμην αὐτοῖς παραδοῦναι καθάπερ κλῆρόν τινα πατρῴας οὐσίας. ἥτε
καὶ τὴν δημοσίαν παρὰ τῶν αἴτησιν διδομένην τοῖς παισὶ διεφύλαξε νέοις ἔτι οὖσιν ὡς ἐφιλοσόφη-
σαν. ὅπερ οὐκ ἴσμεν οὐδὲ ἀνδρῶν ἕτερον πεποιηκότα μήτι γυναικῶν. ἦν δὲ πᾶσι τιμὴ καὶ αἰδὼς
οὐκ ὀλίγη τῆς αἰδεσίας. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ συνέπλευσε τοῖς υἱέσιν ἀθήναζε στελλομένοις ἐπὶ φιλοσοφίαν
ἐθαύμασαν αὐτῆς τὴν ἀρετὴν ὅ τε ἄλλος ὁ χορὸς τῶν φιλοσόφων καὶ ὁ κορυφαῖος πρόκλος. αὕτη,
ἐστὶν αἰδεσία, ἣν κόρην οὖσαν ἔτι, τῷ πρόκλῳ κατεγγυήσειν ἔμελλεν ὁ συριανός. εἰ μὴ θεῶν τις ἀπε-
κώλυσεν ἐπὶ γάμον ὁρμήσειν τὸν πρόκλον. τὰ δὲ πρὸς θεὸν εὐσεβὴς οὖσα καὶ ἱερὰ καὶ τὸ ὅλον φα-
ναι θεοσεβής, ὥστε πολλῶν ἐπιφανειῶν ἀξιοῦσθαι. ἡ δὲ αἰδεσία, τοιαύτη. καὶ διεβίω πάντα τὸν βί-
ον ὑπό θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων ἀγαπωμένη καὶ ἐπαινουμένη. καὶ ταύτην ἐπίσταμαι γραῦν γυναῖκα, καὶ ἐ-
π' αὐτῇ τεθνεώσῃ, τὸν ἐπιτάφιον λέγεσθαι νομιζόμενον ἔπαινον ἐπεδειξάμην ἡρωϊκοῖς ἔ-
πεσι κεκοσμημένον ἔτι νέος ὢν καὶ κομιδῇ μειράκιον. ταύτης δὲ παῖδες ἀπὸ τοῦ ἑρμείου· νεώ-
τερος μὲν ἡλιόδωρος. πρεσβύτης δὲ ἀμμώνιος. οὗτος μὲν οὖν εὐφυέστερος ἦν καὶ φιλομα-
θέστερος. ὁ δέ, ἁπλούστερος καὶ ἔτι παλαιότερος. ἔν τε τοῖς ἤθεσιν ἔν τε τοῖς λόγοις. ἄμφω
μὲν γὰρ ἐφιλοσοφησάτην ὑπὸ πρόκλῳ. μετὰ τῆς μητρὸς αὐτῶν ἀφικομένω παιδαγωγούσης. καὶ
ὁ πρόκλος αὐτοῖς παρεῖχε τὸν νοῦν ἐπιμελέστερον. ὡς παισὶν ἑρμείου φίλου τε καὶ ἑταίρου ἀνδρός.
παισὶ δὲ αἰδεσίας τῷ γένει συριανῷ προσηκούσης καὶ ἅμα σοφιστοῦ ἰωνικοῦ τε παρούσης, ἀφίκετο μὲν δὴ
σὺν αὐτοῖς ἀθήναζε καὶ ἱέραξ ὁ συνεσίου ἀδελφός. Αἰδέσιμον. ἀξιοτίμητον. καλὸν ἢ λαμπρόν.
Αἰδημόνως. αἰδεσίμως. Αἰδήμων. αἰδέσιμος. Αἰδοῦν ἡ ἐπὶ τῶν ἀποκεκρυμμένων καὶ ἀφανῶν καὶ λαν-
θάνειν βουλομένων. Αἰδοῦμαι. αἰτιατικῇ. Αἰδῶ. τὸ αἰδοῖον. καὶ ἡ σελήνη παρὰ χαλδαίοις. καὶ ἡ εἰρήνη
παρ' ἕλλησι. καὶ ἡ τροφὸς τῆς ἀθηνᾶς. καὶ ὁ βωμὸς ὁ ἐν τῇ ἀκροπόλει. Αἰδὼς ἡ ἐπιτιμία. καὶ παροιμία. αἰ-
δὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ προΐκτῃ. ἐπὶ τῶν διὰ ἐπιείκειαν βλαπτομένων. ὁ μὲν ἡσίοδος. αἰδὼς
δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει. καὶ ἑτέρα παροιμία. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς. παρόσον οἱ ἐνοικώ-
μενοι τοῖς ὀφθαλμοῖς αἰδοῦνται. ἢ ὅτι τοὺς παρόντας αἰδοῦνται μᾶλλον οἱ ἄνθρωποι ἢ τοὺς ἀπόντας. καὶ αἰτιατική
τὴν αἰδῶ. Αἰδοίων. αἰδούμενοι καὶ χρυσοῦν στέφανον ἐπέβαλον. αἰδοῖ τῶν δρώντων τῶν περὶ τὸν μάρκελ-
λον ἀρετῆς. Αἰδοῖον. τὸ μόριον. ὃ καὶ ἀναγκαῖον πρός τινων καλεῖται. ἐπειδὴ τῆς ἀνάγκης ἐστὶ σύμβολον.

μεγάλα τε ἔχοντα αἰδοῖα ἀνδροφάγων ἔλεγε. Αἰδοῖ· ὁ αἰδοῦς καὶ ἐντροπῆς ἄξιος. δαμάσκιος. ὁ γὰρ ἰσί-
δωρος ἐξεπλήττετο ὁρῶν τὸ περικαλλὲς αἰδοῖόν τε καὶ δεινὸν ἰδεῖν· αὐτὸ τὸ δοκοῦν ἐκεῖνο ὁρᾶν τὸ φιλοσοφί-
ας ὄντι πρόσωπον. Αἴδυλος· ὁ θρασύς. Αἲ αἴ· αἲ αἴ, τίς ἄν ποτε ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον τοὐμὸν ξυ-
νοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς· ὁ αἴας φησί. νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοὶ καὶ τρίς. τοῦτο ἀρ-
χαιότροπόν ἐστι τὸ πρὸς τὰς ὀνομασίας ἐκφέρειν τὰς συμφοράς, καλῶς μὲν οὖν περὶ τῶν, οὐκ ἂν ἐμνή-
σθη τοῦ ὀνόματος ἐν συμφορᾷ, δέων. Αἰαία νῆσος. Αἰαλοὶ οἱ σύγγαμβροι. Αἰ ἐμοῦ πόλεις·
αἱ πόλεις μου. Αἰένυπνος ὁ θάνατος ὁ ἀεὶ κοιμώμενος. ὑφὲν δ' ἂν ἀναγνωστέον. σοφοκλῆς. σέ τοι
κικλήσκω τὸν αἰένυπνον. ἀείυπνος ὁ ἀεὶ κοιμώμενος. Αἰέσχος· ὁ τῆς δάφνης κλάδος.
Αἰετὸς τὸ ὄρνεον. ἡσίοδός φησιν· οἷς οὔτε δίψης ἐστὶν ἥττων ἡ φύσις, οὐ τἀκ κονίστρας ἐνδεὴς ἡ στε-
ρότης· ἀλλ' εἰσὶ δίψης καὶ κρύους ἀνώτεροι. Αἰετὸς ἐν νεφέλαις· ἐπὶ τῶν δυσαλώτων. παρόσον
αἰετὸς ἐν νεφέλαις ὤν, οὐχ ἁλίσκεται. Αἰζηός· ὁ ἀκμάζων. Αἰζήρ, ὄνομα κύριον. Αἰ-
εί· ἀντὶ τοῦ ἀεί. ἀεί με τοιοῦτοι πολέμιοι διώκοιεν. ἐπὶ τῶν λίαν καταφρονήτων. καὶ αὖθις. αἰεὶ γὰρ ἡ γυνὴ
ἔχει διὰ στόμα. ἀντὶ τοῦ διὰ στόματος. κἂν ᾠὸν ἢ μῆλον λάβοι. κινησία τουτὶ γένοιτο. Αἰεὶ δὲ περον-
τινέαν περιβάλλεο κούρην. Αἰεὶ ἔσω· ἀντιφῶν τὴν ἀϊδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀεὶ ἑστάναι. ὡς-
περ καὶ ἀεὶ ἔσω· ἡ ἀϊδιμονία καλεῖται. ἡ λέξις διογενιανοῦ. ἐν ἀληθείας δευτέρῳ τῶν ἀντιφῶντος.
Αἰεὶ φέρει τι λιβύη κακόν. ἐπὶ τῶν κακούργων καὶ ἀεί τι κακὸν ἐξευρισκόντων νεώτερον. παρόσον
ἡ λιβύη πολυποίκιλα ταῦτα εἴωθε φέρειν θηρία. Αἰήτης· ὄνομα κύριον. καὶ αἰήτειον ἔπος.
Αἰθάλη· σποδός. τέφρα. τὸ ἐκ καμίνου μέλαν. ἡ αἰθάλη, εἶδος καπνοῦ πεπυκνωμένου. αἰθάλη
λεπτὴ καὶ κονιορτός. ἀσκοὺς πληρώσας κονιορτοῦ, κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐκέλευσε τὰ ταμιεῖα τῆς αἰθά-
λης, μαχαιριδίοις διατρυπᾶν ἤτουν διατρεῖν. διακόπτειν. Αἰθαλείδης· δῆμός ἐστιν αἰθαλεῖδαι
τῆς λεοντίδος φυλῆς· ἧς ὁ φυλέτης αἰθαλείδης. Αἰθαλόεν· κεκαυμένον. Αἰθαλόεις
θεός· ὁ ἥφαιστος. ὡς χαλκεύς. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ κλυτοτέχνης λέγεται ὡς ἔχων ἔνδοξον τὴν χαλκευτι-
κήν. Αἰθαλοκαμπίαις· καπνοῖς καὶ ψυχρολογίαις. Αἴθαλος, ὄνομα κύριον καὶ τόπου
Αἰθαλώδης· σποδώδης. Αἶθε· εἴθε. Αἰθέρα νήνεμον ἐρέσσειν· ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.
Αἰθέριον ὕψος. ὅπερ αἰθέριος ὁ ἐν τῷ αἰθέρι. Αἰθέρι· ὑπὸ πνευματικῆς ἔχεται διαφορᾶς καὶ ἐπιθαλά-
μιον δὲ ἔπων εἰς συμπλίκιον τὸν ἴδιον ἀδελφόν. Αἰθεροβατεῖν· εἰς τὸν αἰθέρα βαίνειν. καὶ ὁ λουκ.
αἰθεροβατεῖν. καὶ αὐτοῦ ἅπτεσθαι τῆς οὐρανίας ἁψῖδος. καὶ συμπεριπολεῖν τοῖς ἄστροις, ἢ γνόντες τὸ κρεουργη-
θῆναι καὶ ὡς μύσος ἐκριφῆναι. Αἴθεσι· λαμπροῖς. Αἴθειν· καίειν. ὡς δὲ ἐνέβαλεν εἰς τὴν πο-
λεμίαν, ἐκέλευε αἴθειν καὶ φθείρειν τὴν χώραν. Αἴθη, ὄνομα θηλείας ἵππου. ὅμηρος· αἴθην τὴν
ἀγαμεμνονέην. Αἰθήρ· ὁ ἐν ὕψει ἀήρ. ὁ ἐπάνω τοῦ ἀέρος καιόμενος ἐκ τοῦ ἡλίου αἰθήρ. θηλυκῶς ὅ-
μηρος. αἰθέρος ἐκ δίης. καὶ πίνδαρος, ὠνόμασται αἰθήρ. διότι πυρώδης ὢν στρέφεται. καὶ αὖθις. ἀστέρων
δὲ ἀναβὰς διαφρᾶσαι αἰθέρος. Αἰθικοί, ὄνομα ἔθνους. Αἰθιόλας, ὄνομα κύριον. Αἰθίοπα
σμήχειν· ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. Αἰθιοπίς, καὶ αἰθιοπίας. Αἰθιοπία χώρα. Αἰθιόπιον·
τῆς ἀβοίας ἐστὶ χωρίον. Αἰθίοψ· ὁ μέλας. καὶ ἐν τῷ ἁπλῷ λόγῳ. Αἴθλη· ἥλιος. Αἰθόμενος·
καιόμενος. Αἴθουσα· ἀντὶ τοῦ διάπυρον φλεγμαίνουσαν. ἐν ἐπιγράμματι. μέχρι καὶ αὐτοῦ βλέμμα-
τος ἐνστήσας αἴθοπα βασκανίην. Αἴθοπος· διαπύρου. θερμοῦ ἐν ταῖς μάχαις. ὁ δὲ σοφοκλῆς
ἐπὶ τοῦ παρακεκινηκότος ἐχρήσατο. οἵαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἴθοπος ἀγγελίαν ἄτλατον οὐδὲ φευ-
κτόν. Αἶθος· ὁ ἔγκαυσις, Αἰθός, ὁ καιόμενος. Αἴθ' ὄφελε, παραλλήλως τὰ τοιαῦτα
κείμενα μόρια, κατὰ τοῦτο διαφέρουσιν. ὅτι τὸ μὲν ἐστὶν ἀπαρέμφατον προσώπου, τὸ δὲ ὄφελον, τὰ
πρόσωπα ἐμφαίνει. Αἴθ' ὄφελον θανεῖν ἢ πανύστατον ὀρχήσασθαι, ἐπειδὴ τὴν γλαῦκα ὅταν λά-
βωσι τὰ παιδία, περιάγουσιν. ἡ δέ, μὴ βλέπουσα δι' ἡμέρας ὡς ὑπορχεῖται, ἢ ὅταν πλήγῃ πελ-
τῶσα στρέφεται ὡς ὑπορχουμένη. καλλίμαχος ἐν ἑκάλῃ λέγει περὶ αὐτῆς. Αἴθοψ· ὁ
μέλας. Αἴθρανος τὸ γυναικεῖον ὑποπόδιον. ἐν ᾧ ὡς διὰ τῆς αὐτῶν θερμαίνονται τοῖς κά-
ρβωσιν. Αἴθουσα· ἡ στοά. Αἴθω· τὸ καίω. Αἰθώ, ὄνομα πόλεως. Αἴθων ὁ βίαιος λιμός·
ἀπὸ αἴθωνος ἡλίου τινός· ὃς τὸ δήμητρος ἄλσος κατέκοψε. καὶ τιμωρίαν ὑπέστη ἀξίαν καὶ διατε-

τὸ ἐλλίμωττεν αἰεί. Αἰθωνίδης, ὄνομα κύριον. Αἴθρει· χειμάζει. Αἴθρη, ὄνομα κύριον.
Αἰθρηγενέτης. Αἰθρία· ἔξω ὑπὸ τὸν ἀέρα. λέγεται δὲ καὶ ὕπαιθρον καὶ αἰθρία. Ξενοφῶν· εἰ δὲ τὰς
οἰκίας ἐμπρήσαντες, δίκην ἔδοσαν ὑπὸ τῆς αἰθρίας κακῶς σκηνοῦντες. Αἰθρία σίφων· τὰ ὑ-
περβόρεια νομιζόμενα· ὡς ἀεὶ ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα. Αἰθριαίρης, ὄνομα κύριον. Αἴθριξ, ὄνομα κύριον.
Αἰθρεῖ· καὶ αἴθρει ὁ ὑπὸ τὸν ἀέρα. Αἰθριώπος· ὁ ταχύς. Αἴθρον· τὸ καῦμα. Αἴθυια· ἡ ἴτδη. καὶ ἡ
θαλαττία ὄρνις. αἰθυίης ὑπὸ πτερύγεσσιν ἔλυσαν πείσματα νηός. αἱ γὰρ αἴθυιαι ὅταν δύωσι, κα-
κὸς οἰωνὸς ὑπάρχει τοῖς πλέουσι. τὴν δὲ αἰτίαν λέγουσιν ὅτι γαλήνης οὔσης οὐ τολμᾷ περιϊέναι.
φοβουμένη τὰ θαλάσσια ζῶα. χειμῶνα δὲ προορωμένη, περιέχεται τῶν ἄλλων ζῴων ἐν ταῖς κατα-
δύσεσιν ὄντων. Αἴθυγμα· ὅρμημα. ὁ δὲ βασιλείαν ὠνειροπόλει. καὶ αἴθυγμα ἀμήχανον. καὶ φαν-
τασίαν τινὰ ἀπέπλει μοναρχίας. ταύτῃ καὶ ἐκποδὼν ἐγένετο τοῦ ἀνδρὶ ὑπάτῳ γενέσθαι. Αἴ-
θυγμα ἐπὶ πυρός. Αἰθύξασα· κινήσασα αὐτόθεν. δεξιῶν ἧς ὀλίγον ῥάκος αἰθύξασα. Αἰ-
θύσσω· θερμαίνω. ἐκτείνω. οὐδὲ τὸ μαρμαρυγαῖς θαλπωρῷ πόδας ἠεριγενέης ἄκρα παραιθύσσεις
θαλπομένων πτερύγων. καὶ αἰθύσσων διαλάμπων. εἰς ἀνακρέοντος ἐπίγραμμα. αἰθύσσων λι-
παρῆς ἄνθος ὑπὸ θεηδόμης. Αἰκάλλει· θωπεύει. κινεῖ. προσσαίνεται. τὴν βασιλέως θεραπεύου-
σιν καὶ ὑποκάλλων διὰ φίλων. λέγεται καὶ ὑποκάλλειν. τὴν ἀντωνίου θεραπεύων καὶ ὑποκάλλων ἅμα
Φαλτίνην. Αἰκάλλει· σαίνει. αἰκάλλει τὴν καρδίαν ἐμήν. Αἰκανός, ὄνομα ὄρους. Αἰκα-
τερίνα, ὄνομα κύριον. Αἴκεν πως· ἐάν πως. αἴκε πάθοι τὰ κέρεξε. δίκη δ᾽ ἰθεῖα γένοιτο. χρη-
σμὸς δοθεὶς περὶ τῶν αὐρηλιανοῦ φόνων καὶ ἀδικιῶν. Ἀριστοφάνης· ἀθηναίων πᾶς τις εἰσιὼν, κέ-
κραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας· ζητεῖτε ποῦ στι μοι χύτρα. τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκε τῆς μαινίδος.
τὸ τρύβλιον τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι. ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθεσινόν. τίς τὰς ἐλάας παρέτραγε. ταῦ-
τα μικροπρεπῆ πάντα. τὸ δὲ τέθνηκεν, ἀντὶ τοῦ κέκλασται. Αἴκε ποθι· ἐάν ποτε. Αἰκία· ὕβρις
ἐμπληγος. καὶ μὴν ἡ ἄλλη αἰκία καὶ ἰσομοιρία τῶν κακῶν ἔχουσα τινα, ὅμως τὸ μετὰ πολλῶν κουφί-
σαι. οὐ πῶς ῥᾳδία οὐδ᾽ ἐν τῷ παρόντι ἐδόξαζε. Αἰκία· ἡ τρῶσις. αἰκίας εἶδος δίκης ἐστὶν ἰ-
διωτικῆς ἐπὶ πληγαῖς λαγχανομένης. ἧς τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις οὐκ ἔστιν ὡρισμένον. ἀλλ᾽ ὁ μὲν
κατήγορος τίμημα ἐπιγράφει ὁπόσου δοκεῖ ἄξιον εἶναι τὸ ἀδίκημα. οἱ δὲ δικασταὶ ἐπικρίνουσιν.
Αἰκίζει· κακοῖ. τύπτει. καθυβρίζει. Αἰκισμός. Αἰκίστρια· ἡ αἰκίζουσα. καὶ αἰκίστριος.
Αἴκλος, ὄνομα κύριον. Αἴκνον· τὸ σύνδειπνον. Αἰκόλος, ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα ὄρους.
Αἰλαιάνων περιθῆκαι. ἐπὶ τῶν μηδὲ μίαν ὄνησιν ἐμποιούντων. Αἰλία, ὄνομα πόλεως.
ἡ ἱλήμ. Αἰλιανός· ἀπὸ πραινέστου τῆς ἰταλίας, ἀρχιερεὺς καὶ σοφιστής. ὁ χρηματίσας κλαυδίῳ. ὃς
ἐπεκλήθη μελίγλωσσος ἢ μελίφθογγος. καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν ῥώμῃ αὐτῇ ἐπὶ τῶν μετὰ ἀδριανὸν χρόνων.
Αἰλιανός· οὗτος ἐπὶ οὐάλεντος ἐστρατήγησεν. ἦν δὲ ἐκ συνέδρων ἐλεύθερος ἄγαν καὶ ἀνεστηκὼς ἐκ
παιδὸς τὴν ψυχὴν γενόμενος, ἀφθόνως ἐχορηγήθη τὰ περὶ τοῦ σώματος. τὰ δὲ ὄργανα συνεπεπήγει. καὶ
ἐνέπρεπε τοῖς τῆς ψυχῆς κινήμασιν. ὥστε ἅμα τι πρᾶξαι ἐδίδου. καὶ ἐπεπέρανε. καὶ παιδείας οὔτε ἐκτὸς
ἦν οὔτε ἄμοιρος. ἀλλ᾽ ἦν ἀγροικότερος. ὅσον θυμοειδέστερος. καὶ τὸ θηριῶδες τοῦ θυμοῦ καὶ ἄγριον ἐξημέ-
ρωτο καὶ κατείργαστο ὑπὸ τοῦ λόγου. Αἴλινον· εἶδος θρήνου. καὶ ᾠδῆς. ὠκυμόρῳ μελεχοῖ δὶς τοῦ-
το κεκόφθαι τῆς διοδώρου γράμμα λέγει σοφίης. Αἴλινον· κοινῶς καὶ ἐπὶ θρήνου καὶ ἐπὶ ὕμ-
νου ἐστίν. ἀπὸ αἰλίνου τοῦ καλλιόπης. Αἴλινος· ὀδυρτική. θρηνητική. οὐκ ἐμάλαξε τὸν θράσος
αἴλινος αὐδή. Αἴλιος· ἀδριανὸς ἐν τῷ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως. Αἴλιος, ὄνομα ἐθνι-
κόν. Αἴλουρος· τὸ ζῷον. Αἷμα· τὸ ζωτικὸν τοῦ ἀνθρώπου. Αἷμα· τὸ γένος. ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵ-
ματος εὔχομαι εἶναι. καὶ τὸ ἐν ὑμῖν τεσσάρων χυμῶν οἰκειότατον. Σοφοκλῆς δ᾽ ἐνὶ λέκτρα τὴν μά-
χαιραν αἱμάφυκτον. Αἱμαλέας· ἐκ τοῦ θώρακος. τὰς δ᾽ αἱμαλέας κηλῖδας. Αἱμασιά· τὸ
ἐκ χάλικος ᾠκοδομημένον τειχίον. αὐτῶν πλησίον τῶν ἀκροδρύων. ἦν τινες ἥρπαζον. καὶ ἰωνοῦ τοῦ τραχέων. δῆ-
λοι δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ. φυλάσσεσθαι. πολλοὶ δὲ χωρίον τὸ ὑπὸ αἱμασιῶν περιεχόμενον, αἱμασιὰν καλοῦ-
σι. Αἱμάσσαις· τῶν φασμάτων· κυρίως τοῖς κνισθωμένοις. Αἱμάτη. Αἵματι κλαίειν· καθυπερβολὴν τοῦ
δακρύειν. ἐφ᾽ ὧν μὴ δύναιντο πεῖσαι παῦ περαίνοντος. οὔτε γὰρ οἱ ἀρχαῖοι. οὐδὲ ἀναπείσῃ αὐτούς. οὐδὲ αἵ-

ματι

ματι κλαίων. λέγουσι δὲ καὶ οὐδ᾽ ἂν αἵματι στεῦ πείσειεν. Αἱματόεντα· αἱματώδη. Αἱματο-
πότης· ὁ φονεύς. οἰκεῖος δὲ ἐπὶ τοῦ δράκοντος· αἱματοποτεῖ γὰρ τὸ ζῶον. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλλαντοπώ-
λου. τὰ γὰρ ἔντερα καὶ τοὺς ἀλλᾶντας μετὰ αἵματος καὶ ἐπιμελῆς καὶ ἀλφίτων φυρῶντες πληροῦ-
σιν. αἱματοπότην οὖν τὸ αἷμα καταναλίσκοντα καὶ ὥσπερ ἐκροφοῦντα. Αἵματ᾽ ἆσαι· αἵματος αἷμα
τοῦ κορέσαι. ἢ αἵματι μολῦναι καὶ χρῶσαι. ἄση δὲ ἡ ῥυπαρία. ὅθεν καὶ ἀσάμινθος ἐν ᾗ τὴν ἄσιν μινύθουσι τοῦ
ἐλαίου ὅ ἐστι τὴν ῥυπαρίαν μειοῦντες. Αἱματωπός· ὁ τοὺς ὦπας ᾑμαγμένους ἔχων. Αἱ-
μηρόν· αἵματος πλῆρες. Αἰμιλία· Σκιπίωνος τοῦ μεγάλου γυνή. ἣ συνέβαινε μεγαλοπρεπῆ
τὴν περίστασιν ἔχειν ἐν ταῖς γυναικείαις ἐξόδοις. ἅτε συνηκμακυῖα τὸν βίον καὶ τὴν τύχην τοῦ Σκι-
πίωνος. χωρὶς γὰρ τοῦ περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ἀπήνην κόσμου, καὶ τὰ κανᾶ καὶ τὰ ποτήρια καὶ τἄλ-
λα τὰ πρὸς θυσίαν ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ πάντα συνεξηκολούθει κατὰ τὰς ἐπιφανεῖς ἐξόδους αὐτῆς. τό-
τε τῶν παιδισκῶν καὶ τῶν οἰκετῶν παρεπομένων πλῆθος, ἀκόλουθον ἦν τούτοις. ταύτην δὲ τὴν περικο-
πὴν ἅπασαν τουτέστι τὴν ὕπαρξιν, εὐθέως μετὰ τὸν Αἰμιλίας τάφον ἐδωρήσατο τῇ μητρί. ἣ συνέ-
βαινε κεχωρίσθαι μὲν ἀπὸ τοῦ Λευκίου πρότερον ἤδη πολλοῖς χρόνοις. τὴν δὲ τοῦ βίου χορηγίαν ἐλ-
λειπεστέραν ἔχειν τῆς κατὰ τὴν εὐγένειαν φαντασίας. διὸ δὴ πρὸ τοῦ χρόνου ἀνακεχωρηκυίας αὐτῆς
ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐξόδων. τότε κατὰ τύχην οὔσης ἐπιφανοῦς καὶ πανδήμου θυσίας ἐκπορευομένης αὐ-
τῆς ἐν τῇ τῆς Αἰμιλίας περικοπῇ καὶ χορηγίᾳ, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τῶν ὀρεωκόμων καὶ τοῦ ζεύγους
καὶ τῆς ἀπήνης τῆς αὐτῆς ὑπαρχούσης συνέβη τὰς γυναῖκας θεωμένας τὸ γινόμενον, ἐκπλήττεσθαι
τὴν Σκιπίωνος χρηστότητα καὶ μεγαλοψυχίαν. Αἰμιλιανὸς, ὄνομα κύριον. Αἰμίλιος ὕ-
πατος· ὁ τὸν Περσέα τὸν τῶν Μακεδόνων βασιλέα χειρωσάμενος. οὗτος ἀνὴρ ἦν σώφρων καὶ φειδὼ
ἀνδραγαθίας εἰδώς. καὶ ἱκανὸς ὤν. ἅμα γὰρ βασιλικῇ θεραπείᾳ τὸν ἄνδρα ὑπεδέξατο πεσεῖν τε βου-
ληθέντα πρὸς τοῖς γόνασιν αὐτοῦ ἀναστήσας, καὶ ἐπειπὼν ἀνέτι μου καταβάλλεις τὸ κατόρθωμα, ἐ-
πί τινος βασιλικοῦ θρόνου παρεδρεύειν ἑαυτῷ κατέστησε. Μακεδόνας δὲ καὶ Ἰλλυριοὺς τῆς πρόσθεν δου-
λείας ἀπηλλαγμένους, ἐλευθέρους εἶναι καὶ αὐτονόμους πρὸς τὰ τῆς τὸ συνέδριον. δασμόν τε φέ-
ρειν βραχὺν καὶ πολλῷ τινι τοῦ πάλαι κομιζομένου τοῖς ἑκατέρων βασιλεῦσι καταδεέστερον. ὡς ἂν
ὁμολογεῖ τὸ πρὸς ἁπάντων Ῥωμαίους τῶν ὑπαρξάντων εἰς αὐτοὺς ἀδικημάτων ἢ ἀποφέρεσθαι
τῆς Μακεδονικῆς ἡγεμονίας ἐξενηνοχέναι τὸν πόλεμον. ὁ γὰρ Αἰμίλιος διὰ τὴν ἁπάντων τῶν πα-
ρόντων ἀκοήν. ἦσαν δὲ πολλοὶ ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συνειλεγμένοι, τὸ τῆς βουλῆς ἐξενεγκὼν δόγμα,
ἐλευθέρους εἶναι τοὺς ἄνδρας ἀπεφήνατο. τούς τε πρὸς αὐτὸν ἀφικομένους τῶν Εὐρωπαίων πρέσ-
βεις, εἱστία πολυτελῶς τῇ λαμπρότητι τοῦ συμποσίου φιλοτιμούμενος. ἔλεγε δὲ τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν
εἶναι τῷ τε πολέμῳ κρατεῖν, καὶ ταῖς παρασκευαῖς τῶν συμποσίων ἐπιμελεῖς τε καὶ φιλοτίμους φαί-
νεσθαι. Αἴμιλλος, ὄνομα κύριον. Αἴμνιον τὸ ἀγγεῖον τὸ αἱμοδόχον. Αἱμοβόρος· ὁ αἷμα
ἐσθίων. Αἷμος ὄρος Θρᾴκης. αἷμος ὁ υἱὸς Βορέου ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ὄρος. Αἱμονία, ὄνομα κύριον. Αἱμόνιος Ῥω-
μαῖος κατὰ τῶν Περσῶν πρὸς Ἀθηναίους τὸν πόλεμον αἱματὶ δραμὼν εἰς Ἀθήνας. καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐλ-
θὼν, εἶπεν αὐτοῖς χαίρετε καὶ χαίρωμεν. καὶ πεσὼν ἀπέθανεν. Αἱμόρροια γυνή· ἔχεως ἐν τοῖς πεζο-
δεσι χηραμοῖς ἔχουσα τὰς διατριβάς. Αἱμοπότης ὁ φονεύς. Αἱμοὺς τὰς δρόσους φησὶν ὁ Αἰσχύ-
λος. Αἱμωδεῖν· τὸ αἱμωδιᾶν καὶ τοὺς ὀδόντας ὀδυνᾶσθαι. αἱμώδεις. Αἱμωπούς· αἱ-
ματηρεῖς. αἵπαρος αἱμωποὺς ἐς Φέλιξαν λύκους καὶ αἱμύλος· κόλαξ. ἀπατεών, ἐὰν
μέν τινες αἱμύλων καὶ κομψῶν ἐκγήσονταί με παίζειν. παροξυτόνως τὸ αἱμύλος. πετύλος. ῥω-
μύλος. αἰσχύλος. Αἰμίλιος, ὄνομα κύριον. Αἰναρέτη. καὶ αἰναρέτης, ὁ ἐπαινετὴν ἀ-
ρετὴν κεκτημένος. Αἰνέας, ὄνομα κύριον. Αἰνείας· οὗτος ἔγραψε περὶ πυρσῶν ὥς φησι
Πολύβιος. καὶ περὶ στρατηγημάτων ὑπόμνημα. Αἰνειάδες οἱ ἐκ τοῦ Αἰνείου καταγόμενοι. Αἰνι-
άνες δὲ ὄνομα ἔθνους. καὶ ἐνιεῖς πληθυντικόν. Αἰνὴ ἡ δεινή. αἴνη δὲ τὸ τῆς Σικελίας ὄρος. Αἰ-
νίξασθαι· αἰνῆσαι. αἰνίττεται δὲ οἷα ἀπὸ τοῦ αἴνου. Αἰνίζω καὶ αἰνίσσω τὸ ἐν παραβολαῖς λαλῶ. Αἰνίγ-
ματα· ζητήματα. Αἴνικος Ἀθηναῖος κωμικός. ἔστι δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. δράματα αὐ-
τοῦ ἀντεια. ἔστι δὲ καὶ αἴνιδος σοφιστῆς. οὗ τινος βιβλία αἱ μεταβολαί. Αἰνικτά· ἄγνωστα, κεκρυμ-

μένα· ὡς πάντα γ' αἰνικτὰ κοὐ σαφῆ μοι λέγεις. Αἴνιον· καὶ αἰνία πόλις. συνέβαινε δὲ τοὺς αἰνίους πάλαι μὲν στασιάζειν. προσφάτως δὲ καταζυγῆναι τοὺς μὲν πρὸς ῥωμαίους, τοὺς δὲ πρὸς μακεδονίαν. Αἶνος· πόλις ἐστὶ τῆς θρᾴκης. ἣν οἱ ἕλληνες τὰ πρῶτα ἀλωπεκοννησίοις κατῴκισαν· ὕστερον δὲ ἐκ μιτυλήνης καὶ κύμης ἐπηγάγοντο ἐποίκους. καὶ ἐξ αὐτῆς αἰνίτης ὁ πολίτης.

Αἰνίττεται· ἀντὶ τοῦ δηλοῖ. ἀριστοφάνης· δοκέω μὲν ὡς κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται. καὶ αἰνίττεσθαι τὸ λεληθότως περί τινος λέγειν. Αἰνορίας· πολεμικός. αὐδήσω προθανόντα καὶ τὸν αἰνορίην ἀγάθωνα, ὃν σὲ ἐπὶ πυρκαϊῆς ἡ δὲ βόησε πόλις. Αἰνόθεν· αἰνῶς· λίαν δεινῶς. ὡς ἐκ δεινοῦ. ὅ ἐστιν αἰνόθεν, γενική. Αἰνόμορος· ὁ κακόμορος. Αἶνος· λόγος παροιμιώδης. ἢ ἔπαινος καὶ ἐγκώμιον. αἶνός τίς ἐστιν ὡς ἀνήρ τε κοὐκ ἀνήρ· ὄρνιθα κοὐκ ὄρνιθα· ὄρνιθα δ' ὅμως· ἐπὶ ξύλου κοὐ ξύλου καθημένην· λίθῳ τε κοὐ λίθῳ μὲν βαλὼν διώλεσεν. Αἶνος διαφέρει μύθου· τῷ τὸν αἶνον μὴ πρὸς παῖδας ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας πεποιῆσθαι· καὶ μὴ πρὸς ψυχαγωγίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ παραίνεσιν ἔχειν τινά. βούλεται γὰρ ἐπικρυπτόμενος παραινεῖν τι καὶ διδάσκειν. ὅπερ ἡσίοδος φαίνεται πεποιηκώς. αἰνὸς δὲ ὀξυτόνως· ὁ δεινὸς ἀντὶ τοῦ. καὶ αἶνος· ἔπαινος. ὕμνος. δόξα. Αἶνος· πόλις θρᾴκης ἄψινθος καλουμένη. ἑτέρα δέ ἐστιν ἀπὸ τοῦ αἴνου τοῦ γονίως ἀδελφοῦ. Αἰνῶ· παραιτοῦμαι. σοφοκλῆς. καὶ ἐπαινῶ καὶ αἰνῶ. Αἰνοίην· ἀντὶ συγκατένευσα. Αἴνυτο· ἀφῄρει. ἐλάμβανε. καὶ αἴνυσθαι ὁμοῦ. Αἲξ αἰγός. καὶ παροιμία· ἡ αἲξ δοῦσα τὴν μάχαιραν. κορινθίοι τὴν ἥραν ἀκραίαν θυόντων, ἣν λέγεται ἱδρύσαι μήδειαν, οἱ ἐν τῷ παρόχῳ μεμισθωμένοι γῆ κρύψαντες τὴν μάχαιραν ἐσκήπτοντο ἐπιλελῆσθαι. ἡ δὲ αἲξ αὐτὴν τοῖς ποσὶν ἀνεσκάλευσεν. Αἲξ τὴν μάχαιραν. Αἲξ οὐρανία. ἐπὶ τοῦ λακωνικοῦ μου γυμνικῶς ἐπεψήφιζον καὶ ἐχειροτόνουν. ὁ δὲ κρατῖνος καθάπερ τοῦ διὸς αἶγα ἀμάλθειαν σοφὴν τὸν ὡς καὶ τὴν δωροδοκοῦντα αἶγα οὐρανίαν. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς εἰς τὸ ἀργυρίζεσθαι τισὶν ἀφθόνως ἀφορμὴν παρέχοντα. οὕτως εἰώθασι λέγειν κωμῳδοῦντες καὶ καταλαμβάνειν. αἲξ οὖν ὠνητά, ἐπὶ τῶν τυγχανόντων ὅσων βούλεται. τὴν δ' αἶγα τοῦ διὸς σοφὸν κατηστερίσθαι φασί. καὶ φασὶ τὸν ἐπιφθασάμενον ἐπιτέλλουσαν αὐτὴν ἐπιτυγχάνειν ὅσα ἂν εὔξηται. Αἲξ σκυθία ἐπὶ τῶν ἰατρῶν ἀπεσίας ἀναξεπάντων. φασὶ γὰρ αὐτὰς πολὺ γάλα ἐχούσας ἐπειδὰν ἀμέλξωσιν, ἀνατρέπειν τὸ ἀγγεῖον. Αἰξωνεύεσθαι· τὸ κατηγορεῖν βλασφημοῦντα. μετῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ δήμου τῶν αἰξωνέων. βλάσφημοι γὰρ κωμῳδοῦνται. Αἰξωνεύς· ὁ βλάσφημος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν τὰς αἶγας ὠνούμενον. Αἰξωνεία· ἡ βλασφημία. Αἰξωνῆς· δῆμός ἐστι φυλῆς κεκροπίδος. ἐκωμῳδοῦντο δὲ ὡς βλάσφημοι. ἀφ' οὗ καὶ τὸ κακῶς λέγεσθαι αἰξωνεύεσθαι ἔλεγον. Αἰξωνίδα τρίγλην· δοκοῦσιν αὗται κάλλισται εἶναι. καὶ τῶν ἄλλων διαφέρειν ταύτῃ. Αἰόλαν· ποικίλην. αἰόλαν χρείαν ἐφθεγξάμεθα βρεκεκέξ. Αἰόλαν· σκοτεινήν. Αἰόλλει· ποικίλλει· στρέφει· πλανᾷ. Αἰόλη νύξ· ἤτοι μέλαινα· ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα. Αἰόλιος, ὄνομα κύριον.

Αἰολοκέντωρος. Αἰολομίτρης· ποικίλην ἔχων μίτραν. Αἰολόπωλος· ποικίλους ἵππους ἔχων. Αἰόλος, ὄνομα κύριον. Αἰόλος· εὐκίνητος· ποικίλος. ἢ ταχὺς παρὰ τὴν ἄελλαν. ἤ τις ἀπὸ τοῦ ἄειν καὶ εἱλεῖν. Αἰονῶ· τὸ βρέχω. Αἰών· ὁ νωτιαῖος μυελός. ἢ χρόνος ἀΐδιος. σημαίνει δὲ ε. αἰὼν δὲ καὶ ὁ παρὼν βίος. δαβὶδ. ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

Αἰῶνα· ζωήν· βίον. σοφοκλῆς· ὡς ἂν καὶ αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν. πρὶν ἂν θάνοι τις, οὔτ' εἰ χρηστὸς οὔτ' εἰ κακός. ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν καὶ πρὶν εἰς ᾅδου μολεῖν, ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῆ τε καὶ βαρύν.

Αἰωνίζει· διὰ παντὸς μένει. Αἰωνίου μακαριότητος. Αἰωνοάδειος. ὁ ἰαννοάδειος ὁ μὲν οὕτως λόγιος αὐτὸν ἐρμηνεῦσαι βιάζεται· ὡσανεὶ αἰῶνος πατέρα. Αἰῶνος ἄγαλμα· ἐν τῶν διαγνώμων.

Αἰώρα· ἀγχόνη. ὕψωσις. ἔπαρσις. ὡς δ' οὐκ ἐφικνεῖτο, ἐπενόησε τρόπον τὸν τῆς αἰώρας· ὥστε ἀπάγξασθαι ἑαυτόν. Αἰωρηθέντες· ἀντὶ μετεωρισθέντες. Αἰώρημα. Αἰωρήσεις, κρεμάσεις. Αἰωροῦνται, κρέμανται. εἰς ὃν ἐπὶ τῇ καρχηδόνι αἰωρεῖται πρᾶγμα. Αἶπος· ὥσπερ. Αἶπος· τῶν ὑψηλῶν. ἢ ἀλήθεια αἶπος τοῦ δευτέρως. Αἴπεια, ὄνομα κύριον. Αἰπεινή· ὑψηλή. αἰπεινὴν ἐλατῆρες ὡς ὦρσεν αἴσυλα φάσθαι. καὶ αἰπειναῖς· ὑψηλαῖς· μακραῖς ἐν μύθῳ· αἰπεινὴ ἐλάταις ἔθεισε βάθος. ἡ μὲν ἔσω τε καὶ αὐτὸς ἐνὶ νηυσὶ τεμνομένην πλέειν. Αἰπεινός· ὁ χαλεπός.

Αἰπήεσσα

Αἰπήεσσαν· ὑψηλήν. Αἰπόλια· αἰπόλια, αἰγονομία. καὶ αἰπόλος· αἰγονόμος. καὶ αἰπολῶ δοτικῇ. Αἰπύ· ὑψηλὸν, μέγα. λανκέδος· αἰπὺν ἔχων καὐτὰς τηλέσκοπον ὄχθον. οὐδ' ὅσον ὁμῶν διφρηλατῶν ἥλιε, πρὶν ἂν τὴν ἐμὴν ὅλην χθόνα ἴδῃς, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν, ἀπέλθοι ἀκτὰς τὰς ἐμάς.

Αἰπύκερως ἔλαφος· ὑψηλὰ κέρατα ἔχων. Αἰπύς· ὁ ὀλέθριος. Αἰπύ οἱ ἐσσεῖται μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι. μεταφορικῶς· ἀντὶ τοῦ δυσπέρατον, δυσχερές. Αἶρα· ἡ τοῦ σίτου διαφθορὰ διαδιφθόπου. ἔρα δὲ ἡ γῆ ψιλὸν σημαίνει δὲ καὶ τὴν σφαῖραν. καὶ ὄνομα πόλεως. Αἰρεῖσθαι· προσενέγκασθαι. κρατῖνος βουφόνῳ. οὐ σὺ τὸν αἴρεσθ' ὕπνου λαχεῖν μέρος. Αἶρε πρόσφερε· ὅμηρος. μή μοι οἶνον ἄειρε. καὶ ἀριστοφάνης· αἶρ' αἶρε μάζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ. Αἶρε δάκτυλον· τίθεται ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων ἐν τῇ γωνίᾳ. ἐπαίρεται γὰρ τὴν χεῖρα σύμβολον τοῦ νενικῆσθαι. καὶ πολύβιος, ὁ δὲ προσπεσὼν, αἴρεται νίκην ἀτυχεστάτην. Αἰρεθὲν· θεληθέν.

Αἶρε μασχάλην· ἐπὶ τοῦ ὀρχήσασθαι. Αἶρε πλῆκτρον· τουτέστιν ὅπλον ἀμυντήριον. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων. κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα ἐν οἷς μάχονται. ἃ ἡμεῖς κέντρα λέγομεν τῶν ὀρνίθων. οἱ δὲ πλῆκτρα, πλῆκτρα δέ εἰσι, τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλήκτροις τῶν ἀλεκτρυόνων τὰ χαλκᾶ. Αἵρεσις· καταστροφή. καὶ ἡ λύσις. διὸ καὶ πρώτῳ τῶν ἄλλων ἐπέθεντο διὰ τὴν βουλῆς ἵνα σφίσι τὸ λεγόμενον ἐξ ἄκρας ἡ αἵρεσις γένηται τῶν θεοφιλῶν. καὶ ἀρχαιονόμων ἐθῶν τε καὶ ἐπιτηδευμάτων. Αἵρεσις ἡ λόγῳ τινὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀκολουθοῦσα, ἢ δοκοῦσα ἀκολουθεῖν. ἱππόβοτος δὲ θ' φησὶν αἱρέσεις εἶναι τῶν φιλοσόφων καὶ ἀγωγάς. α' μεγαρικήν. ἐρετριακήν. κυρηναϊκήν. ἐπικούρειον. ἀννικέρειον. θεοδώρειον. ζηνώνειον. τὴν καὶ στωϊκήν. ἀκαδημαϊκήν. περιπατητικήν. οὔτε δὲ κυνικὴν οὔτε ἠλιακήν, οὔτε διαλεκτικήν. τὴν δὲ πυρρώνειον οὐδ' οἱ πλείους προσποιοῦνται διὰ τὴν ἀσάφειαν. εἰ γὰρ αἵρεσιν νοοῦμεν, πρόσκλησιν ἐν δόγμασιν ἀκολουθίαν ἔχουσαν, οὐκέτ' ἂν προσαγορεύοιτο αἵρεσις ἡ πυρρώνειος. οὐ γὰρ ἔχει δόγματα. ἔτι δὲ καὶ ἐκλεκτική τις εἰσήχθη ὑπὸ ποτάμωνος τοῦ ἀλεξανδρέως. ἐκλεξαμένου τὰ ἀρέσαντα ἐξ ἑκάστης τῶν αἱρέσεων. κριτήρια δὲ φησὶν εἶναι τἀληθοῦς τὸ μὲν ὡς ὑφ' οὗ γίνεται ἡ κρίσις τουτέστι τὸ ἡγεμονικόν. τὸ δὲ, ὡς δι' οὗ, οἷον τὴν ἀκριβεστάτην φαντασίαν. ἀρχάς τε τῶν ὅλων τήν τε ὕλην καὶ τὸ ποιοῦν. ποιότητά τε καὶ τόπον. ἐξ οὗ γὰρ καὶ ὑφ' οὗ καὶ ποιῷ καὶ ἐν ᾧ. τέλος δὲ εἶναι ἐφ' ὃ πάντα ἀναφέρεται. ζωὴν κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν τελείαν, οὐκ ἄνευ τῶν τοῦ σώματος κατὰ φύσιν καὶ τῶν ἐκτός. Αἱρέσιος· ὄνομα κύριον. Αἱρεσιώτης· πολιτεία ἡ τῶν αἱρετικῶν. Αἱρετίζω· τὰ τῶν αἱρετικῶν φρονῶ. αἰτιατικῇ. σημαίνει τὸ προαιροῦμαι δέ. καὶ αἱρετισάμενος. καὶ ᾑρέτισα. Αἱρετικοί· ἐστιν ἐν τῷ ἀπολιναρίος. Αἱρετὸν ἐπιθυμητόν. τοῦτο τριχῶς λέγεται τὸ καλὸν τὸ ἡδύ. καὶ τὸ συμφέρον. ᾧ δὴ ταῦτα πάντα ὑπάρχει καὶ διαπαντὸς αἱρετὸν τοῦτο τῶν μὴ πάντα ἐχόντων αἱρετώτερον οἷον ἡ φρόνησις. καὶ αὖθις. ὁ δὲ αὐρηλιανὸς ὁ βασιλεὺς μᾶλλον ἀναγκαῖος ἢ στρατηγός. ὅπερ ὁ αἱρετὸς βασιλεὺς ἐν παντὶ καιρῷ δυσχερὴς ὢν καὶ ἀπρόσιτος ὡς μηδὲ τῶν οἰκείων αἵματος διαμεῖναι καθαρός. Αἱρετώτερος· προκριτότερος. οὐκ ἐπ' ἀλλήλου κεῖται τὸ αἱρετώτερον τοῦ βελτίονος ἀλλ' ἐπὶ πλεῖον τὸ βέλτιον τοῦ αἱρετωτέρου. τὸ μὲν γὰρ αἱρετώτερον, ἐν τοῖς αἱρετοῖς καὶ μόνοις. τὸ δὲ βέλτιον, καὶ ἐν ἄλλοις καὶ γὰρ θεωρητικοῖς καὶ φυσικοῖς καὶ λογικοῖς ἡ ζήτησις ἡ τοῦ βελτίονος. ὁ γὰρ ζητῶν πότερα βελτίων οὐσία ἡ κινουμένη ἢ ἡ ἀκίνητος φυσικὸν μεταχειρίζεται πρόβλημα. λογικὸς δὲ ὁ ζητῶν πότερον βέλτιον ἐπαγωγὴ ἢ συλλογισμός. θεωρητικὸς δὲ ὁ ζητῶν πότερον ἡ φρόνησις πρακτικώτερον, ἢ θεωρητικώτερον. Αἱρεύμενοι· ἀφαιρούμενοι. Αἰραὶ πόλις μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν αἰρεύς. Αἱρεῖ· ἀναιρεῖ. φονεύει. σοφοκλῆς. πόλεμος γὰρ οὐδέν' ἄνδρ' ἑκὼν αἱρεῖ πονηρὸν. ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί. Αἱρεῖ· καταλαμβάνει. καὶ αἱρεῖν. κατακρατῶς τι λαμβάνειν καὶ καταλαμβάνειν. Αἴρειν· αὔξειν, ἢ τράπεζαν παρατιθέναι ἢ αἴρειν. Αἴρειν ἔξω πόδα πηλοῦ· ἐπὶ τῶν βουλομένων μὴ ἐν πράγμασιν εἶναι. λέγεται δὲ καὶ αἴρειν ἔξω πόδα αἰτίας. Αἴρειν· καὶ τὸ προσφέρειν δηλοῖ. αἶρ' αἶρε μάζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ. ἀριστοφάνης εἰρήνῃ. καὶ μετὰ τῆς προθέσεως. φερεκράτης πετάλη. πρόσαιρε τὸ κανοῦν ἢ εἰ δὲ βούλει πρόσφερε. ἐτίθεσαν δὲ τὴν λέξιν ὡς καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῆς παρακειμένης ἀφελεῖν τὴν τράπεζαν. μένανδρος κεκρυφάλῳ. εἶ τοῦ θεοῦ τὴν τράπεζαν αἴρετε. μύρα στεφάνους ἑτοίμασον. σπονδὰς ποίει. καὶ συναριστώσαις

αὐτὸν ἔτι πιεῖν μονῳδῶν τις. ἀλλ᾽ ἢ βάρβαρος ἅμα τῇ βαπτίζῃ καὶ τὸν οἶνον ὤχετο ἀράσσων ἀφ᾽ ἡμῶν. Αἱ-
ρεῖ δοξάζεις ἢ γῇ. Αἱρεῖσθαι. ἐργάζεσθαι. Αἱρεῖ βουλεύεται. ἐπεὶ περὶ αὐτὸς αἱρεῖ λέγειν, Αἱ-
ρησαμένων. βουλευσαμένων. Αἱρήσεσθαι λαβεῖν. Αἱρήσεται. λήψει. Αἱρήσειν. κρατήσειν
συλλαβεῖν. ἑλκύσαι χειρώσασθαι. πορθῆσαι. Αἱρήσω τάχα. οἱ πειρώμενοι μετελθεῖν τινὰ εἰώ-
θασι τοῦτο λέγειν. καὶ αἱροῦντες ᾑρήμεθα. ἐπὶ τῶν ἐλπισάντων κρατήσειν τινῶν. καὶ ὑπ᾽ ἐκείνων ἁ-
λόντων. αἱροῦντες οὖν ᾑρήμεθα δοκοῦντες κρατεῖν ἐλήφθημεν. Αἱρήσομαι. λήψομαι. σκέ-
ψομαι βουλεύσομαι. Αἱρείτω κατασχέτω. Αἱρεσιῶν ὄνομα ἔθνους. καὶ αἱρισεύς.

Αἱρόμενος φερόμενος. Αἰρόπινον. σκοτεινὸν καὶ τὸ κόσκινον ἐν ᾧ πυροὶ σήθονται ὑπὲρ τοῦ
τὰς αἴρας διελθεῖν. Αἱρούμενος βουλόμενος. καὶ δεῖπνον αἱρουμένοις ἄν τι τοῖς αἱρουμένοις δει-
πνεῖν. καὶ αἱρεῖ. ἀντὶ τοῦ λαμβάνεις μετέχεις σίτου τε αἱρεῖ δ᾽ ἂν αὐτὸν ἐκείνοις. καὶ πόμα παραπλή-
σιον. Αἴρω καὶ ἐπαίρω αἰτιατικῇ. Αἶσα. ἡ μοῖρα. ἐν ἐπιγράμματι. οὐ φθονέω τὴν σὴν ἤθε-
λον αἶσαν ἔχειν. καὶ αἰσακὴ μανία. τὸν αἰσακὸν πλάβος ἴσχει. τουτέστι μανία. Αἴσακος. ὁ κλάδος
τῆς δάφνης. ὃν κατέχοντες ὕμνουν τοὺς θεούς. Αἰσαλῶν εἶδος ζώου. Αἴσηπος ὄνομα ποταμοῦ.

Αἴσιμα τὰ προσήκοντα παρὰ τὴν αἶσαν. ἐνίοτε δὲ τὰ καθήκοντα ἢ τὰ ἀγαθά. ἔσθ᾽ ὅτε δὲ τὰ εἰ-
μαρμένα. Αἰσιμία. ἡ μαντεία. Αἴσιμος ὁ χωλός. καὶ ἄτιμος καὶ ἀμαθής. Ἀριστοφάνης
σκοπεῖσθ᾽ ἕκαστος ὅ τι κερδανεῖ. τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ αἴσιμος κυλίνδεται. Αἰσιμῶ. τὸ καταναλίσκω.

Αἴσιον. τὸ καλὸν μέτριον δίκαιον. καὶ ὑπεραίσιον τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν ὑπὲρ τὸ προσῆκον. Αἴ-
σιος. ὁ καθήκων ἀληθής. μὲν ἀνδρὸς Ἕλληνος καὶ αἰσίως αὖθις ἀπέπνευσεν ἡ τύχη. οἱ γὰρ ἐθελοκακοῦν-
τες οὐχ ὑπεστάλησαν. καὶ αὖθις καὶ τοῦτο οὐκ αἴσιον ἔδοξε τῷ βασιλεῖ. ὅτι δημοσθένης συνεφιλολόγησεν
αἰσίως τοῖς ἀθηναίοις. Αἰσθάνεσθαι. γενικῇ. τοῦτο δύο σημαίνει, τό τε ἐν δυνάμει καὶ τὸ κατ᾽ ἐνέργειαν. αἰσθάνε-
σθαι τινὰ λέγομεν οἱ κοιμώμενοι δύναμιν ἔχοντες τοῦ αἰσθάνεσθαι. Αἰσθέσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι
διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ αἰσθέσθαι ἐπὶ τοῦ ἀκριβῶς εἰδέναι τι. τὸ δὲ αἰσθάνεσθαι, ἐπὶ τοῦ ὑπονοεῖν τι. καὶ πε-
ρὶ μὲν τοῦ αἰσθάνεσθαι, ἀντιφῶν ἐν προοιμίοις. ἐγραψάμην ταύτην τὴν γραφὴν ἠδικημένος ὑπὸ τοῦ συνή-
γορου πολλά. ἔτι δὲ καὶ πλείω ὑμᾶς αἰσθανόμενος ἠδικημένους. καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας. τὸ δὲ αἰ-
σθάνεσθαι. ἐπὶ τοῦ ὑποπτεύειν καὶ οὐκ ἐπὶ τοῦ βεβαίως εἰδέναι. λυσίας ἐν τῷ πρὸς ἀλκιβιάδην φη-
σίν. οἶμαι μὲν τοίνυν καὶ ἐκεῖνο ὑμᾶς αἰσθάνεσθαι ὅτι ἀλκιβιάδης οὐκ ἄλλο τι ἐζήτει νομίσασθαι
ἀλλ᾽ ἢ τῶν ἐμῶν ἠμφισβήτει. ἔταξαν δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδέναι. ἰσαῖος. τὰ δὲ τοιούτων δὴ μαρτυ-
ριῶν οἱ δικάζοντες, τὰ μὲν αὐτοὶ συνειδότες ὅτι ὑγίαινεν ὁ παῖς τῶν ἑωρακότων αἰσθανόμενοι μαρ-
τυρούντων. τὰ δὲ ἀκοῇ πυνθανόμενοι. Αἰσθήσεις ε΄. ὅτι σαφεστέρα ἡ ὄψις τῆς ἀκοῆς. καὶ αὕτη τῆς
ὀσφρήσεως. ἡ ὄσφρησις, τῆς γεύσεως καὶ τῆς ἀφῆς. ἡ μέντοι ἀφὴ δοκεῖ μηδὲ αἴσθησις εἶναι. ἑκάστη γὰρ
τῶν ἄλλων αἰσθήσεων, περὶ μίαν τινὰ τῶν αἰσθητῶν τὴν ἀντίθεσιν ἐνεργεῖ καὶ ταύτης μεταξύ. οἷον ὄ-
ψις μὲν περὶ τὸ μέλαν καὶ τὸ λευκὸν καὶ τὰ τούτου μεταξὺ χρώματα. ἀκοὴ δὲ περὶ τὸν βαρὺν καὶ
τὸν ὀξὺν φθόγγον καὶ τὸν μεταξύ. ὄσφρησις περὶ τὸ εὐῶδες καὶ τὸ δυσῶδες. γεῦσις περὶ τὸ γλυκὺ
καὶ τὸ πικρὸν καὶ τὰ τούτων μεταξύ. ἡ μέντοι ἀφή, περὶ πλείους ἀντιθέσεις ἔχει, οὐκ οὔσας ὑπ᾽ ἀλ-
λήλας. περί τε γὰρ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρόν. καὶ τὸ ὑγρὸν καὶ τὸ ξηρόν. καὶ τὸ σκληρὸν καὶ μαλακόν, τὸ
βαρὺ καὶ τὸ κοῦφον. τὸ μανὸν καὶ τὸ πυκνὸν ἅπερ ὑπ᾽ ἄλληλα εἶναι οὐ δύναται. ὅτι αἱ αἰσθήσεις τῶν
μειζόνων αἰσθητῶν ἀντιλαμβανόμεναι, οὐκ ἔτι μετ᾽ ἐκεῖνα τῶν ἡττόνων ἀντιλαμβάνεσθαι δύνανται. ὁ γὰρ πλη-
κτικωτέρων χυμῶν γευσάμενος, τῶν ἠρεμαιοτέρων οὐκ ἐπαισθάνεται. καὶ ὁ μεγάλων ψόφων ἀκη-
κοὼς πρὸς τοὺς ἥττους ἐστὶν ἀνεπαίσθητος. καὶ ὁ πρὸς ἥλιον ἀτενίσας, ἀναγνῶναι οὐ δύναται οὐ-
δὲ τῶν ἄλλων ἀκριβῶς ὁρατῶν ἀντιλαμβάνεσθαι. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς ἀφῆς. ὁ δὲ νοῦς τούτοις ἐ-
ναντίως ἔχει. ὅσῳ γὰρ τῶν μειζόνων νοητῶν ἀντιλαμβάνεται, τοσούτῳ καὶ ἀκριβέστερός ἐστι πρὸς τὴν
ἀντίληψιν τῶν ἡττόνων. καὶ τὰς μὲν αἰσθήσεις ὑπερβολαὶ τῶν αἰσθητῶν φθείρουσιν. ὑπερβολὴ γὰρ
φωτὸς ἢ ζόφου, ἔφθειρε τὴν ὄψιν. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. τὸν δὲ νοῦν ἡ τῶν μειζόνων νοητῶν ἀντί-
ληψις ὀξυδερκέστερον ποιεῖ. ὅτι κοινὰ αἰσθητὰ ε΄. α΄ κίνησις. β΄ ἠρεμία. γ΄ ἀριθμός. δ΄ σχῆμα.
ε΄ μέγεθος. κοινὰ δὲ ταῦτα εἶναι λέγονται, οὐχ ὅτι ἓν ἕκαστον αὐτῶν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν ὑποπί-

πτει. ἀλλ' ὅτι ἕκαστον πλείοσι καὶ οὐ μιᾷ. τινὰ δὲ καὶ πάσαις ἅμα. τὸ μὲν γὰρ μέγεθος κοινὸν εἶναι ἀκοῆς ὄψεως καὶ ἁφῆς. ὁρῶμεν μὲν γὰρ ὅτι μέγας ἐστὶ τυχὸν ὁ ἄνθρωπος. καὶ ἁπτόμενοι αἰσθανόμεθα ὅτι μέγας ἢ μικρός. ὁ πρὸς πτῶσιν ὄγκος καὶ τὸ διάστημα. ἤδη δὲ καὶ ψόφου λεγομένου σθῆναι μεγάλου ἢ μικροῦ. ἀλλ' ἐνταῦθα τὸ μέγεθος, κατ' ἀναλογίαν εἴληπται οὐ κυρίως. μέγεθος τὸ λεγόμενον τὸ συνεχὲς τῶν κοινῶν ἐστὶν αἰσθητῶν. ὁ μέντοι μέγας ψόφος, ποιότης ἐστὶν ἐπιτεταμένης καὶ ἀνειμένης δηλωτικός. διὸ τὸ ἀμυδρὸν ἢ σφοδρὸν κυριώτερον ἐπὶ τῶν ψόφων ἁρμόζει λέγειν. τὸ δὲ σχῆμα κοινὸν ὄψεως καὶ ἁφῆς. σχῆμα δὲ οὐ τὸ τετράγωνον ἢ ὀκτάγωνον. τοῦτο γὰρ λέγουσιν εἶναι τὸ εἰπεῖν ὅτι σχῆμά ἐστι τὸ ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον ἢ ὑπὸ δύο ἢ ὅσων δήποτε. ἀλλ' ὅτι ἀπὸ τούτων περιγέγραπται. πᾶσα δὲ περιγραφὴ κατά τι τῶν σχημάτων γίνεται. καὶ τὰ ἄλογα γοῦν, ὅσων ἐστὶ μικρὸν ὕψος καὶ ἐπανάστημα γῆς ἐμπεσόντα ἐπιβαίνουσι διελθεῖν. ἅτε δὴ ἐπιστάμενα ὡς περιγέγραπται τὸ μέγεθος καὶ οἷά τέ ἐστι διελθεῖν. εἰς δὲ ὑψηλὸν καὶ ἀπόκρημνον ἐμπεσόντα οὐκ ἐπιχειρεῖ διελθεῖν συναισθόμενα τοῦ μεγέθους τοῦ σχήματος. ὁ δὲ ἀριθμός, κοινόν ἐστιν αἰσθητὸν πασῶν. ὁρῶμεν μὲν γὰρ ὅτι ε' τυχὸν ἄνθρωποι ἀλλὰ καὶ ψηλαφῶντες, τοῦτο αὐτὸ ἴσμεν καὶ μὴν ἀκούοντες. Αἰσθητήριον. καὶ αἰσθητόν. Αἰσθόμενοι γνόντες. Αἰσθομαί σου. τῆς αἰσθήσεως ἐπιλαμβάνομαι. Αἰσθόμενοι νοήσαντες. οἱ δὲ τὴν προθυμίαν τοῦ Καίσαρος ἰδόντες καὶ τὰ ἔργα ὁμολογοῦντα ταῖς ἐλπίσιν αἰσθόμενοι. Αἴσθων. αἰσθόμενος καὶ βασανιζόμενος ἢ ἐκπνέων. Αἰσυὲρ ὄνομα κύριον.

Αἰσώπειον αἷμα. ἐπὶ τῶν ἀδίκως ἀναιρουμένων. οὐ γὰρ ἐνδίκως ἀπέκτειναν τὸν Αἴσωπον οἱ Δελφοί. Αἰσώπειον οὖν αἷμα ἐπὶ τῶν δυσαπορρίπτοις ὀνείδεσι καὶ κακοῖς συνεχομένων. Δελφοῖς γὰρ συνέβη τὸ δαιμόνιον ὀργισθῆναι ἀδίκως ἀνελοῦσιν Αἴσωπον. Αἴσωπος Μιθριδάτου ἀναγνώστης. ἔγραψε περὶ Ἑλένης. ἐν ᾧ φησὶ πᾶνα ἰχθὺν καλεῖσθαι κηλίδη. ἐν τούτῳ γὰρ εἶ τὴν λίθον εὑρίσκεσθαι, ὃς ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀνάπτεται. ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα, ἔγραψε καὶ Μιθριδάτου ἐγκώμιον. Αἴσωπος Σάμιος ἢ Σαρδιανός. Λυγεῖ τον δὲ Μεσημβριανὸς εἶπεν, ἄλλοι Κοτιαεὺς Φρύγα. ἐγένετο δὲ λογοποιός, ὅ ἐστιν εὑρετὴς λόγων καὶ ἀποκειμάτων. διέρριψε δὲ παρὰ Κροίσῳ φιλούμενος τοῖς χρόνοις πρὸ Πυθαγόρου. ὡς μέσον ἐπὶ τῆς μ' ὀλυμπιάδος. ἔγραψε τὰ ἐν Δελφοῖς αὐτῷ συμβάντα ἐν βιβλίοις β'. μᾶλλον δέ τινές φασι τὸν Αἴσωπον ἀποκείματα γεγραφέναι μόνον. ἐν γὰρ Δελφοῖς, ἀδίκως ἀπολέσθαι ὑπ' αὐτῶν κατακρημνισθέντα ἀπὸ τῶν Φαιδριάδων καλουμένων πετρῶν. κατὰ τὴν νδ' ὀλυμπιάδα. οἰκέτην δὲ γενέσθαι Ξάνθου τοῦ Λυδοῦ. ἄλλοι ἀνδρός τινος Σαμίου Ἰάδμονος. οὗτινος καὶ ἡ Ῥοδῶπις δούλη ἦν. ἣν ἑταίραν γενομένην θερᾶσαν τὸ γένος Χάραξος ὁ ἀδελφὸς Σαπφοῦς ἔλαβε γυναῖκα. καὶ ἐξ αὐτῆς γυναῖ. Αἴσωπος ὁ τῶν μύθων ποιητὴς οὐ τὴν τύχην μᾶλλον ἢ τὴν προαίρεσιν οὐκ ἀφορμοῦ, οὐδὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἀνήρ. ὁ γὰρ νόμος οὐ μετεδίδου παρρησίας τούτῳ προσῆκον ἢ νέοις καὶ γεγραφυμένας τὰς συμβουλὰς καὶ πεποικιλμένας ἡδονῇ καὶ χάριτι προσέφερεν. ὥσπερ καὶ τῶν ἰατρῶν οἱ μὲν ἐλεύθεροι τὸ δέον ἐπιτάττουσι. ἐὰν δέ τις οἰκέτης γένηται καὶ τὴν τέχνην ἰατρὸς πράγματα ἔχει. κολακεύειν ἅμα καὶ θεραπεύειν τὸν δεσπότην ἀναγκαζόμενος. Αἴσωπον ἀποδέκ πτω βαδίζοντα εἰς πόδας θρασεῖα καὶ μεθύσκτις ὑλακτεῖ κύων. κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν ὦ κύον κύον εἰ ἡ δι' ἄντι τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν πυροὺς πρίαιο σωφρονεῖν ἄν μοι δοκοῖς. τὸν Αἴσωπον φασί τινες ὡς τοσοῦτον ἄρα θεοφιλῆ γενέσθαι ὡς καὶ ἀναβιῶναι αὐτόν. καθάπερ οὖν τὸν Τυνδάρεων καὶ τὸν Ἡρακλέα καὶ τὸν Γλαῦκον. καὶ Πλάτων φησὶν ὁ κωμικὸς καὶ νῦν ὀμόσονμοι μὴ τεθνάναι τὸ σῶμα. ἐγὼ ψυχὴ δ' ἀπόνικης ὥσπερ Αἰσώπου ποτέ. Αἴσωρ. ὁ ἀγνός. Αἰσυῆται. τοῦ αἰσυήτου. Αἰσυητῆρι. χοιροβοσκῷ. Αἴσυλα. παράνομα ἄδικα. ἐν μύθοις αἰπεινὴν ἐλάτην εἴς ὤρορεν αἰσυλοφᾶσθαι.

Αἰσύμη πόλις. καὶ αἰσύμνη πόλις. Αἰσυμνητήρ. ὁ βασιλεύς. Αἰσυμνῆται οἱ ἀγωνοθέται. οἱ τοῦ ἀγῶνος προεστῶτες. ἢ οἱ νεανίαι ἢ οἱ νεμηταί ὅ ἐστι βραβευταί. Αἰσυμνῆτις, ἡ δέσποινα.

Αἴσυμνος ὄνομα κύριον. Αἰσύφηλος ὁ δειλός. Αἰσχίνης Χαρίνου ἀλλαντοποιοῦ φιλόσοφος Σωκρατικός. τινὲς δὲ Λυσανίου πατέρα φασίν, Ἀθηναῖον Σφήττιον. διάλογοι δὲ αὐτοῦ. Μιλτιάδης. Καλλίας. Ῥίνων. Ἀσπασία. Ἀξίοχος. Τηλαύγης. Ἀλκιβιάδης. οἱ καλούμενοι ἀκέφαλοι

Φαίδων· Πολύαινος· Δράκων· Ἐρυξίας· περὶ ἀρετῆς· Ἀσπασία· Σκυθικοί. Αἰσχίνης Ἀθηναῖος
ῥήτωρ· υἱὸς Ἀτρομήτου καὶ Γλαυκοθέας· μαθητὴς κατὰ τὴν ῥητορικὴν Ἀλκιδάμαντος τοῦ Ἐλεά-
του· τινὲς δὲ καὶ δούλους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ γεγράφασιν. οὗτος ἐπειδὴ συναίρων ἐν δίκῃ τινὶ διέ-
φθειρε τοὺς δικαστάς, ἐμβληθεὶς ἅμα αὐτοῖς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ καὶ κώνειον πιὼν ἀπέθανε. καὶ τὰ
πράγματα αὐτοῦ ὡς ἀτέκνου ἐδημοσιώθη. ᾤκησε μέντοι ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐπαίδευσεν. ἡσσηθεὶς ὑπὸ Δη-
μοσθένους τὸν περὶ τοῦ στεφάνου ἀγῶνα. πρῶτος δὲ πάντων τό, θείως λέγειν, ηὗρε διὰ τὸ σχεδιάζειν
ὥσπερ ἐνθουσιῶν. Αἰσχίνης· Ἀθηναῖος· Ἀτρομήτου γραμματοδιδασκάλου καὶ Γλαυκοθέας τῆς τε-
λεστρίας αὐτὸς ὑποκριτής· εἶτα γραμματεύς· εἶτα ῥήτωρ· προδότης Κερσοβλέπτου καὶ Φω-
κέας προδούς. γραψάμενος δὲ παρανόμων Κτησιφῶντα στεφανοῦν γράψαντα Δημοσθένην, ἡττη-
θεὶς καὶ ἔφυγεν εἰς Ῥόδον καὶ ἐπαίδευσεν ἐκεῖ. Αἰσχίνης ὁ Λυσανίου· οὗτος παρὰ Διονύσιον εἰς Σικε-
λίαν ὑπὸ χρημάτων ᾤχετο. Πλάτων δὲ τρὶς ἀναμετρῆσαι λέγεται τὴν Χάρυβδιν ὑπὸ πλούτου Σι-
κελικοῦ· Ἀρίστιππος δὲ ὁ Κυρηναῖος καὶ Ἑλίκων ὁ Κυζικηνὸς καὶ Φοίτων ὁ πέφανε Ῥήγιον οὗτοι
ἐς τοὺς Διονυσίου κατέδυσαν θησαυρούς ὡς μόγις ἀνασχεῖν ἐκεῖθεν. καὶ μὴν καὶ τὸν Κνίδιον φασὶν
Εὔδοξον ἐς Αἴγυπτόν ποτε ἀφικόμενον ὑπὲρ χρημάτων τε ὁμολογεῖν νικηθῆναι καὶ διαλέγεσθαι τῷ βα-
σιλεῖ ὑπὲρ τούτου. καὶ ἵνα μὴ πλείους διαβάλλω, ἀλλ' αὐτὸν τὸν Ἀθηναῖον ὅτι ποτὲ ἐρασιχρήματον γε-
νέσθαι φασὶν ὡς ἐπὶ τὸν Κασσάνδρου γάμον ἐς Μακεδονίαν κωμάσαι καὶ ποίημα ψυχρὰ ξυνθέντα
δημόσια ταῦτα ὑπὲρ χρημάτων ᾆσαι. Αἰσχίους ἄνδρας ἀμόρφους. Αἰσχίων· χείρων. Αἶ-
σχος· ἀτιμία. Αἰσχρὰ γυνή· ἄμορφος. καὶ αἰσχρόν ἐστι κακοῦ ταῦτα αἰσχρὰ μὲν οἱ ἄμ-
φω τὸν ἐγίνωσκον καὶ τὴν ἀποχώρησιν οὔτε ἐν τῷ παραυτίκα εὐπρεπῆ οὔτε ἀσφαλῆ ἐς τὰ
μέλλοντα. Αἰσχρίων· Μιτυληναῖος ἐποποιὸς ὃς συνεξεδήμει Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου.
ἦν δὲ Ἀριστοτέλους γνώριμος καὶ ἐρώμενος ὡς Νίκανδρος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀριστοτέ-
λους μαθητῶν. Αἰσχροκερδής· καὶ θηλυκῶς αἰσχροκέρδεια· αἰσχρόν. Σοφοκλῆς· αἰσχρὸν γάρ ἐστι
τὸ μακροῦ χρῄζειν βίου κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται. τουτέστιν ὅστις ἀεὶ ἐν κακοῖς ἐξετά-
ζεται. αἰσχροῦ εἴδη δ΄. ἄδικον· δειλόν· ἄκοσμον· ἄμορφον. Αἰσχύλος· Ἀθηναῖος τραγικός, υἱὸς
μὲν Εὐφορίωνος καὶ Κυναιγείρου τῶν εἰς Μαραθῶνα ἀριστευσάντων ἅμα αὐτῷ. ἔσχε δὲ καὶ υἱοὺς τρα-
γικοὺς δύο, Εὐφορίωνα καὶ Βίωνα. ἠγωνίζετο δὲ αὐτὸς ἐν τῇ ο΄ ὀλυμπιάδι ἐτῶν ὢν κε΄. οὗτος πρῶ-
τος εὗρε προσωπεῖα δεινὰ κεχρισμένα ἔχειν τοὺς τραγικοὺς καὶ ταῖς ἀρβύλαις τοῖς καλου-
μένοις ἐμβάταις κεχρῆσθαι. ἔγραψε δὲ ἐλεγεῖα καὶ τραγῳδίας ϙ΄, νίκας δὲ εἷλεν κη΄. φυγὼν δὲ ἐπὶ
Σικελίαν διὰ τὸ πεσεῖν τὰ ἰκρία ἐπιδεικνυμένου αὐτοῦ, χελώνης ἐπιρριφείσης αὐτῷ ὑπὸ ἀετοῦ
φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀπώλετο ἐτῶν νη΄ γενόμενος. Αἰσχύνει· αἰκίζεται· λυμαίνεται·
αἶσχος περιτίθησιν. Αἰσχύνη πόλεως· πολίτου ἁμαρτία. Αἰσχύνομαι· αἰτιατικῇ καὶ αἰ-
σχύναι. Αἰσχυνῶμαι ταῖς προτέραις ἁμαρτίαις. Αἰσχυνόμενος περιπλεκεῖς τὴν συμ-
φορὰν ἐν κωμῳδίᾳ. Αἴτημα ἡ ἐπιθυμία. Δαβίδ. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν. Αἰ-
τήσασθαι· τὸ χρήσασθαι. ἄνδρες τίτθην ἄν τις ὑμῶν παιδίον ᾐτήσατο ἢ κέχρηκεν ἄνδρες γλυκύ-
ταται ἐν ὕμνισι. οὔπερ γὰρ αἰτῶ οὐδὲ λεπάδα αἰτούμενος. Αἴτησις παρὰ Ἀριστοτέλει· αἴτη-
σίς ἐστι τὸ ἐναντίου ἢ ἐν λόγοις παραγωγὴ τὸ λαμβάνειν τι παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου. καὶ μετὰ ταῦτα
πειρᾶσθαι τὸ ἀντικείμενον αὐτῷ παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν. καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου δεῖξαι τὴν ἐ-
ναντιλογίαν τῶν ἀποκρίσεων. Αἰτήσιος· ὁ αἰτῶν. Αἰτηταί· οἱ παρὰ ἀτίμως τι αἰτοῦντες· οἱ δὲ
Ῥόδιοι τῷ Περσεῖ οὐκ αἰτηταὶ τῆς εἰρήνης μᾶλλον ἢ δόται ὄντες ὑπερηφάνως τοῖς Ῥωμαίοις διελέ-
χθησαν. Αἰτία· ἡ παναιτία. Αἰτίζων· ποιητικῶς· αἰτίζων ἀκόλους οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβη-
τας. Αἴτιον· τετραχῶς τὰ αἴτια· ὡς ὕλη· ὡς εἶδος· ὡς τέλος· ὡς ποιητικόν. καὶ τῶν αἰτίων τὰ
μὲν προκαταρκτικά· τὰ δὲ συνεργὰ ἢ συναίτια· τὰ δὲ τελικά. Αἰτιῶδες ψεῦδος· ἤτοι ὁ ἀπὸ
ψεύδους ἄρχεται· ἢ μηκέτι ἀκόλουθον λέγει ἢ ἔχει τῷ λέγοντι τὸ ἀρχόμενον ἀκόλουθον· οἷον διότι
νύξ ἐστι, διὰ περιπατεῖ. οἱ δὲ πεφασμένοι ἦσαν ἀπὸ τῶν μυστῶν αἰτίαις ταῖσδε. Αἰτιῶμαι· δοτικῇ τι-
μῖν αἰτιῶ αἰτίοις· αἰτιατικῇ δὲ εἰ μὴ καὶ τὸν Ἰάσονα αἰτιῷτό τις. Αἰτναῖα πῶλος· ἡ μεγάλη. αἰ

γυναίας ἐπὶ πώλου βεβῶσαν. Αἰτναῖον πῦρ· τὸ σικελικὸν πῦρ ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ λεγομένου αἴτνα καὶ αἰτνίζοντες. Αἴτνη ὄρος σικελίας. Αἰτναῖος κάνθαρος ὁ μέγας· διὸ καὶ τὸ ὄρος μέγα ἀριστεῖον μόνον τὸν γίγαντα πιεσθῆναι φασί· καὶ οὔτε πῦρ ὅμοιον ἐνταῦθα τὸν ἥλιον ὅτε αἴτνη πιέζει αὐτόν. Αἰτούμενος κιχράμενος· μένανδρος ὑμνίδι· οὐ πῦρ γὰρ αἰτεῖ, ἀλλὰ λοπάδα αἰτούμενος· τὸ μὲν αἰτεῖ εἰσαεὶ ἕξων· τὸ δὲ αἰτούμενος λαβὼν αὖθις ἀποδώσων. Αἰτῶ αἰτιατικῇ αἰτοῦμαι. Αἰτωλία χώρα· αἰτώλιος αἰτωλὸς ὁ ἀπὸ αἰτωλίας· οἱ δὲ πόδες ἀραὶ ἐπὶ τῶν μεγάλως δυστυχούντων. Αἰφνηστιάδης· παρωνυμικόν. Αἴφνης· ἐξαίφνης. Αἰφνίδιον· αἰφνιδίως. Αἰχάρειτες γυμναί· ἀεὶ ἀφελῶς καὶ φανερῶς χαρίζεσθαι· ἢ ὅτι οἱ ἀχάρειστοι τὸν ἑαυτοῦ κόσμον περιῄρηνται. Αἰχμαλωτίζω καὶ αἰχμαλωτεύω αἰτιατικῇ. Αἰχμάλωτος. Αἰχμάσσουσι δόρατα μαχήσουσιν. Αἰχμή, ἡ ἐπιδορατὶς ὁ σίδηρος τοῦ δόρατος. Αἰχμητής· πολεμικός. Αἶψα· θᾶττον· λάζεο τιμήεσσα κυθηρείας ὑμνοπόλοιο αἶψα τάδε κλυτὰ δῶρα λεωνίδεω. Αἶψα· ἀντὶ τοῦ ταχέως, καὶ ὅμηρος· αἶψα δ᾽ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν. Αἰψηρήν· ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς ταχέως· λῦσεν δ᾽ ἀγορὴν αἰψηρὴν οὐκ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς· καὶ αἰψηρὸς ὁ ταχύς· ἀπὸ τοῦ ψαίρειν ὃ σημαίνει ταχύνειν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ͂ ΑΙ΄· ΣΤΟΙΧΕΙ΄ΟΥ

ἈΡΧῊ ΤΟΥ͂ Ε΄· ΣΤΟΙΧΕΙ΄ΟΥ·

Ἔα· συγχώρει. Ἐάγη· ἐθραύσθη· ἐκλάσθη. Ἕαδε, ἄρεσε. Ἑαδότα· ἀρέσκοντα· ἥδω, ἥσω· ἧδα· διαλύσει ἕαδα· ἑαδώς· ἑαδότος· ἑαδότα κλίνεται· ἡρόδοτος, τοῖσι δὲ ἕαδε μὲν βοηθέειν· ἀδύνατα δὲ ὄφιν. Ἐακότες· παρητημένοι καὶ πεπαυκότες. Ἐάλη· συνεστράφη· παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ συγκλίνω καὶ πλανῶ. Ἑάλω· ἡ ἁλῶ· ἐκρατήθη καὶ ἑάλωκεν ἐλήφθη· καὶ ἑαλωκὼς καὶ ἑαλωκότων· καὶ ἑάλωσαν. Ἐάν· ὁ λογικὸς ἀκλήρως οἱ περὶ θουκυδίδην λέγουσιν ὅτε προτακτικός· ὅταν δὲ μὴ οὕτως ἔχῃ τὰ ξένως, συνηρημένως λέγει ἐν δευτέρᾳ· ἢ ἐὰν οἱ πολέμιοι γνῶτε στρατῷ ἐπιπλέωσιν, ἢ ἐὰν βιασθῇ ὑπάρχει τοῖς ἀποστατήσασι πολεμίοις. Ἐὰν τὸ λεπτὸν καὶ ψιλόν. Ἑανῷ λιτί· οὕτω κέκληκε τὸν λεπτὸν καὶ αὖθις ἀμεγάλα δ᾽ αἰγυπιὸς ἑανῷ δ᾽ ἔψατο χαίταν. Ἔαρ· ἡ κρᾶσις τοῦ ἀέρος ὥρα τοῦ ἔτους· κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ ἡλίου πορείαν· κλίνεται δὲ ἔαρος· καὶ κράσει ἦρος· καὶ ἡ δοτικὴ ἔαρι καὶ κράσει ἦρι· ἔαρ λέγεται καὶ τὸ αἷμα διὰ τὸ ἐν τῷ ἔαρι πλεονάζειν· ἦχι κονίστραι ἄξεινοι· λύθρῳ τε καὶ εἴαρι πεπλήθασι πλεονασμῷ τοῦ ι. Ἔαρος χρήζει· ἐπειδὴ παλαιὸν χιτῶνα ἔχει· καὶ ἀριστοφάνης· δεῖσθαι ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων· μία γὰρ χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ. Ἐαρινὴ καὶ ἐαρινῇσιν. Ἐαρινὸς ὁ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος. Ἕαται· ἑῶ, ἧμαι· ἕσμαι ἧμαι καὶ θῆμαι· ἧνται· ἕαται ἰωνικῶς καὶ πλεονασμῷ εἴαται· ὡς μέμνηται μεμνέαται. Ἑαυτοῦ· ἐπὶ γ΄ προσώπου· οἱ ἀττικοὶ δὲ καὶ ἐπὶ β΄ προσώπου κέχρηνται. Ἑαυτοὺς ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους οἱ ἀττικοὶ λέγουσιν. Ἑάφθη· ἐπηκολούθησεν· ἕπω ἕψω ἧφα· ἧμμαι ἥφθην· καὶ ἐν διαλύσει ἑάφθην· τὸ τρίτον ἑάφθη. Ἔβαμεν· καὶ τέλος λαβέ με ἀριστοφάνης νεφέλαις· τί χρέος ἔβαμεν μετὰ τὸν πασίαν. Ἐβαρύνετο· κυριώτερον· οὐ δεῖ γὰρ λέγειν ἐβαροῦτο, ἢ βαροῦμαι ἢ βαρούμενος· οὐδὲ ἄλλην τινὰ κλίσιν ποιεῖσθαι τοῦ βαροῦμαι ῥήματος ἀλλὰ βαρύνομαι· καὶ βαρυνόμενος· καὶ αὖθις· ὁρῶν δὲ τοῦτο βαρυνομένην τὴν πύγην λαχτου. Ἐβαρυώπησαν, βαρεῖς ἔσχον τοὺς ὀφθαλμούς. Ἔβασον· ἔασον. Ἐβάστασεν· ἀνεδοκίμασεν· πάσας ἰδέας ἐξέτασε· πάντα δ᾽ ἐβάστασε φρενὶ πυκνῶς τε καὶ ποικίλως τοὺς λόγους ἀνῶρεν. Ἐβδελύχθησαν· ἀπεστράφησαν. Ἑβδομάτῃ· ἑβδόμῃ. Ἑβδομαῖος· ἕβδομος. Ἑβδομευόμενα τοῖς ἀποτεχθεῖσι παιδίοις τὰς ἑβδομάδας καὶ τὰς δεκάδας ἦγον· καὶ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο αὐτοῖς· οἱ μὲν, τῇ ἑβδόμῃ· οἱ δὲ, τῇ δεκάτῃ· ἐπὶ ἑξασελήναις βοῦν ἕβδομον ἔπεττον κέρατα ἔχοντα κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφανοῦς σελήνης· ἕβδομον οὖν βοῦν ἐπὶ τοῦ ἀναισθήτου τὸν

ἕβδομον βοῦν ἡ σοφὴ παροιμία. Ἔβενος τὸ μέλαν ξύλον καὶ ἔβελος ὁμοίως. Ἐβιάζον-
το καὶ ἐπὶ τῶν παχόντων Θουκυδίδης. Ἐβλήχοντο· ἐπὶ τῶν προβάτων. Ἐβόησεν· ἐφώνη-
σεν· ἐβόμβησεν ἢ ἤχησεν. Ἐβίσκος· ἡ ἰαβὸς ἢ μαλάχη· ἢ ἡ ἀλθαία λεγομένη. Ἐβόων· ἔκραζον·
ἢ ἐβώστρεν· ἔκραγεν· ἔκραξεν. Ἐβουλιμίασαν· λίαν ἐπείνασαν· ἢ ἔστιν ἐν τῷ βουλιμιᾶν. Ἐβραγ-
χίασε· κεκοπίακεν· ἐβρόντησεν. Ἔβρασεν ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν γῆν ἐξέρριψεν. μυελόπλω σκολό-
πενδραν ὑπὸ πλείονι κυκηθεὶς πόντος Ἰαπυγ ἔβρασε πὰρ σκοπέλοις. Ἑβραῖοι ἀπὸ Ἐβὲρ οὕτω λεγόμε-
νοι τοῖς ἔθνεσι τὴν γῆν τοῦ προσοίκους ὀνομάσας Ἑβραίους. οὗτος οὐ συνετοὶ τοῖς πυργοποι-
οῖς καὶ διέμεινεν ἀδιάλεκτος αὐτῷ ἀμετάβλητος. Ἐβρόμησεν ἤχησεν. Ἐβρόντησεν ἤχη-
σεν. Ἕβρος, ποταμὸς Θρᾴκης τὰ ῥεύματα ἔχων ἐκ ῥοδόπης τοῦ Θρᾳκικοῦ ὄρους. Ἐβρυάζ-
οντο· ηὐφραίνοντο. Ἐβρύουν· ἐπλήρουν ἔφραττον. Ἀριστοφάνης χρυσίῳ τούτων ἐβρύουν τὸ στό-
μα τουτέστι τῶν ῥητόρων. Ἐγανώθην· ἐχάρην· ηὐφράνθην ἀπὸ τοῦ γάνυμαι. Ὅμηρος γάνυται
δέ τε φρένα ποιμὴν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λαμπρυνομένων χαλκωμάτων. Ἐγγαστρίμυθος· ἐγ-
γαστρίμαντις ὃν νῦν τινὲς πύθωνα. Σοφοκλῆς δὲ στερνόμαντιν. Πλάτων ὁ φιλόσοφος Εὐρυκλέα.
ἀπὸ Εὐρυκλέους τοῦ μάντεως Ἀριστοφάνης σφηξὶ μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν
καὶ διάνοιαν. Φιλόχορος δὲ ἐν γ΄ περὶ μαντικῆς καὶ γυναῖκας ἐγγαστριμύθους. αὗται τὰς τῶν τεθνη-
κότων ψυχὰς ἐξεκαλοῦντο. μία δὲ αὐτῶν ἐχρήσατο Σαοὺλ. ἥτις ἐξεκαλέσατο τὴν ψυχὴν Σαμου-
ὴλ τοῦ προφήτου. Ἐγεγήθει ἔχαιρεν. Ἐγελῶν· πλάσσοι. Ἐγγύετο· ἐπηγύει· ἐπηγύει δὲ διὰ
τοῦ ω μεγάλου ἀντὶ τοῦ ἐβόησεν. Ἐγγύετο καὶ Μανδρωνὶ συνίστασθαι λέγεται ἐπὶ τῶν παρελ-
θόντα καὶ πρᾶξιν ἀτυχησάντων εἶτα θεραπευομένων ἐπὶ τοῖς παροῦσιν. ὁ γὰρ ναυαρχος ἐρεθεὶς ἂν
ἄξιος ὢν τῆς ἀρχῆς ἣν δὲ συνίστασθαι τὸ ἀτελὲς δηλοῖ. Ἐγγωνήθη· ἐπὶ τῆς ποιήσεως διὰ τοῦ ν.
ἐπὶ δὲ τῆς κινήσεως διὰ δύο· καὶ Δαβίδ. ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος τουτέστιν οἱονεὶ
να τροφὴν ποιοῦμαι τὰ δάκρυα. Ἔγεον τὸ ἀσφαλὲς. Ἐγέστα· πολεμικὸν μηχάνημα
ἐκ λίθων ἢ ξύλων καὶ χοὸς ἐγειρόμενον· τοῦτο δὲ οἱ ἐργαζόμενοι προκαλύμματι θέασιν. δεδαι γείων
διχῶν τῶν λεγομένων κιλικίων ἃ δὴ πάχους τε καὶ μήκους διαρκῶς ἔχοντα ἀναρτήσαντες ἐκ ξύ-
λων μακρῶν, ἐπίπροσθεν ἐτίθεντο. ἐνταῦθα γὰρ οὔτε πυρφόροι οἰστοὶ οὔτε ἄλλα βέλη δεικνεῖ-
σθαι εἶχον. ἀλλ' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν προκαλυμμάτων ἐμένον. οἱ δὲ διὰ τοῦ α ἄγεστα φασὶ τὸ τοιοῦτον μηχά-
νημα. Ἐγεύσαντο καὶ παρὰ τὴν τῶν ἀλλήλων ἐγεύσαντο ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. οὕτως Εὐριπίδης ἢ Θουκυδίδης
Ἐγγίνωνται γιγνώσκωσιν Ὅμηρος ἀλλ' ὡς ἐγγίνωνται αἰκίσσωσι δὲ νεκρόν. Ἔγγειον χέρσον· ξη-
ρὸν πεδίας. ταύτην κράτιστε τὴν ἀπεξενωμένην ὁδὸν πράσσας ὥσπερ ἐγγειονδρόμον. Ἔγγειον, ὁ δὲ
κατεκληρούχει τὴν χώραν δίδωσι ἑκάστῳ τὰ λάχειον κλῆρον οὕτως ὑπολαμβάνων εἶναι τὰ καὶ
τὴν πόλιν προσδεθέντων τῶν ἀνθρώπων ταῖς ἐγγείοις κτήσεσι. τινὲς ἐπὶ τῶν ἐγγυτέρω οὐχ οὕτως οἱ
οἱ ῥήτορες ἔτασσον. ἀλλ' ὅταν τὸ ἐν γῇ θέλωσι δηλῶσαι. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀπατούριον δὴ
οὗτος ἐμοὶ πρὸς τούτων οὔτε ναυτικοῦ οὔτε ἐγγείου συμβολαίου. ἢ Λυσίας τὸν νόμον κελεύοντας τοὺς
ἐπιτρόπους τοῖς ὀρφανοῖς ἔγγειον τὴν οὐσίαν καθιστάναι. οὗτος δὲ ναυτικοὺς ἡμᾶς ἀποφαίνει. ἐγ-
γίον δὲ διὰ τοῦ ι, τὸ ἐγγύτερον. Ἔγγειον κτῆσιν τὴν ἐπὶ γῆς. Ἐγεῖραι· ἔγειραι σὺ αὐτὸς διὰ
δίφθογγου ἀντὶ τοῦ ἐπέρθητι. ἔγειρε δὲ τὸν λίθον διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. ἐνέργειαν γάρ τινα σημαίνει.
Ἐγείρεται τῆς νυκτὸς. οὕτως οἱ ἀττικοί. Ἐγείρω αἰτιατικῇ. Ἐγκάρετος ὁ ἐπιχαρής. Ἐγ-
κεκομμένος διανιστάμενος. Ἔγγιζωσι· δοτικῇ ἔγγιον ἐγγύτερον διὰ τοῦ ι. Ἐγκάθετος δόλιος
κατάσκοπος. ἢ ἐγκάθηνται ἀντὶ τοῦ ἐγκεκρυμμένοι εἰσὶ οἱ ἐγκρυπτόμενοι ὑποκάθηνται. μὴ τοῖς
διδῶσιν ἐγκάθηνταί που λίθοι. καὶ ἐγκάθηται ἐνεδρεύει. Ἐγκαθειργνύντες ἀποκλείοντες.
Ἐγκάθηται· ἐνεδρεύει Δαβὶδ. ἐγκάθηται ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων ἢ ἐν ἕδρᾳ. Ἐγκαθιέμενοι· ἀ-
φιέντες. Ἐγκαθίζουσιν· ἐνεδρεύουσι. οἱ δὲ ἐγκαθίζουσι λόχους ἐν τοῖς ἐπικαίροις τῶν χωρίων
τόποις. Ἔγκαλιν δεῖσθαι σωματικοῖς παθήμασιν. Ἐγκαλῶ δοτικῇ. ἐγκαλῶ σοι ῥᾳθυμίαν.
ἐγκαλοῦμαι δὲ, αἰτιατικῇ. ἡμεῖς τὰς αἰσχίστας σχεδὸν ὡς πράξεις ἐγκαλούμεθα. Ἐγκα-
λωπισαμένου ἐναμβρυνομένου. εἶτε τοῦ βασιλέως τῷ ψαύσματι ἐγκαλλωπισαμένου. Ἐγκάναξον.

ἐν σεισμῷ πρὸς τὸν ἦχον. ἔγχεον. πεποίηται δὲ ἡ λέξις. Ἀριστοφάνης, ἰθὺ νῦν ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολύν· ἕλκυσον ἐκροφήσον, ἢ κῆπε. Ἔγκαρπον· ἔγκυον. ὁ δὲ Φίλιππος ἀρσινόῃ ὁμιλήσας εἶτα ἐξ αὐτοῦ κατέλιπεν ἔγκαρπον καὶ ὅτι τὴν ὀλυμπιάδα ἅπτεται. Ἐγκάρσιον· πλάγιον.
Ἔγκασιν· ἐγκάτοις ἐντέροις. Ἐγκατελέγησαν λίθοι· ἀντὶ τοῦ ἐγκατῳκοδομήθησαν. καὶ Ὅμηρος· αἱμασιάς τε λέγων. Ἐγκατῳκοδόμησεν· ὁ δὲ πατὴρ μηνίσας τὸν παῖδα ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ παλλακῇ ἐπήρωσεν αὐτὸν καὶ ἐγκατῳκοδόμησεν. ἱστορεῖ Ἱερώνυμος ἐν τῷ περὶ τραγῳδιοποιῶν.
Ἐγκαταζεύξας· συνθεὶς, συναρμόσας. νέας βουλὰς νέοις ἐγκαταζεύξας τρόποις. Σοφοκλῆς.
Ἐγκατέσκηψαν· ἐφόρμησαν. ἐπέδραμον. ἐπεδράξαντο τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ πόλεως. ἐγκατέσκηψε τῇ ῥώμῃ [illegible] φησίν. Ἐγκατειλημμένην· ληφθεῖσαν. Ἐγκαυχῶμαι· δοτικῇ. Ἐγκαταλεγμοῦ· τεκμηρίου. Ἔγκαφον· τὸ ἥ ἀγχιστοῦ ἄμπελος. τὸ δὲ λέλειπται. τοῦ ἐμοῦ δεῖ ἔγκαφον. παρὰ τὸ ἔγκαψαι· ἔγκαφον τὸ μὴ ἐγκάψαι ἀρκοῦν. Ἐγκαίνια· ἑορτὴ καθ' ἣν ἐκαινουργήθη τι. Ἐγκαινίδες μέρη τι τοῦ πλοίου· ξύλα ἰθυντήρια καθ' ἃ που ζυγὰ ἐπὶ ἐγκαινίδας ὑποτίθεται. καὶ τὸ ἐγκάρσιον ἐνθέντες οὐ διὰ παντὸς· ἀλλὰ μόνον ἀμφὶ τὰ ἄκρα καὶ τὸ μεσαίτατον τοῖς δεσμοῖς περιορίξαντες.
Ἐγκεκορδυλημένος· ἐντετυλιγμένος. ἐγκεκαλυμμένος ἢ συνεστραμμένος ὥστε μηδὲ ἓν τοῦ σχῆμα δηλοῦν. ἀπὸ ἐξοχὴν φαίνεσθαι τῶν στρωμάτων. κορδύλη γὰρ ἰδίως λέγεται τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ ἐξέχον οἴδημα ὑπὸ πληγῆς εἰς ὕψος καὶ ὄγκον ἀρθὲν ὃ καλοῦμεν κόνδυλον. κρέων δὲ ἐν τῷ ά τῶν ῥηθειῶν, κορδύλην φησὶ καλεῖσθαι παρὰ Κυπρίοις τὸ περικεφάλαιον πρόσειλημα. ὃ δὴ παρὰ Ἀθηναίοις καλεῖται κρώβυλον. ἀντὶ τοῦ ἐνειλημμένος καὶ ἐγκρύψας ἑαυτὸν δηλονότι τῷ ἐπιφορήματι. ἀλλ' ἐδόκει ἐγκωμεῖν ἐγκεκαλυμμένοι. ψῦχος γὰρ ἦν ὡς εἰκὸς καὶ περιεκαλύπτοντο. ὅθεν καὶ πέντε περιβόλαια περιβεβλῆσθαι τὸν [illegible]. Ἐγκεκοισυρωμένην· ἀντὶ τοῦ περιττῶς κεκοσμημένην. τὴν Κοισύραν φρονοῦσαν. ἔστι δὲ ὀνειδιστικὸν τὸ ὄνομα. οὗτοι δὲ εἰς τῦφον διαβάλλονται. αὕτη γὰρ ἐγαμήθη Πεισιστράτῳ ἐπιχειρήσαντι τυραννεῖν. λέγει δὲ τὴν περιουσίαν τῆς κομμωτικῆς. πολλοῖς γὰρ ἐκεῖνος ἐχρῆτο καλλωπίσμασιν. ἐγκεκοισυρωμένη ἦν, οἷον τυφῶσα ἀπὸ Κοισύρας γυναικὸς πλουσίας Ἀλκμαιωνοῦ. Ἐγκεκύκλησαι· ἀνέστραψαι. Ἀριστοφάνης· οὐκ οἶδ' ὅπως ἐγκεκύκλησαι. Ἐγκέλευστοι· μετὰ προστάξεως. Ξενοφῶν· προσῆγον τῷ Κυαξάρῃ δῶρα. οἱ μὲν καθ' ἑαυτούς, οἱ δὲ ὑπὸ Κύρου ἐγκέλευστοι. Ἐγκεντρωθεὶς· ἀσφαλισθείς. Ἐγκέχοδα· ἀποπατῶ διὰ φόβον τινὰ γαμετῆς ἔχεσον. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· κάλει θεὸν εἰς βοήθειαν. Ἐγκέχεα· ἐνέχεα. καὶ πάντα Τιμολέοντι. Ἔγκειται· ἐπίκειται. λίαν ἐπιθυμητικῶς ἔχει. Λαχάρης δὲ ὁ τηνίκα ἀποδρᾶ, ἁλώσεσθαι μέλλων τῶν δυσρειθρῶν κατὰ λίγον τοῦ ἐγκειμένου καὶ μεθεὶς τελεώτατος τῷ δελεάσματι διέφυγε τὸ δυσμενές. Ἐγκιλικίζεται· κακοηθεύεται. κακοποιεῖ. διεβέβλητο γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ Κίλικες. ἐντεῦθεν λέγεται Κιλίκιος ὄλεθρος. ἐγκιλικίζειν τὸ κακοηθίζεσθαι. Ἐγκισσήσωσι· συλλάβωσιν. ἐπιθυμήσουσιν. ἐγκίσσωσις ἡ ὄχλωσις. Ἔγκλητον λέγοντες δικαστήριον ἐπὶ δίκης ἐγκλητοῦ ἐγκαλέσασθαι οὐ λέγουσι. Ἐγκλιμάτισιν. Ἔγκλισιν· Ἀναξαγόρας φησὶν ὥστε κατὰ κορυφὴν τῆς γῆς τὸν ἀεὶ φαινόμενον εἶναι πόλον ὕστερον δὲ τὴν ἔγκλισιν λαβεῖν τουτέστι παραγωγήν.
Ἐγκλῖναι· αἰτιατικῇ. Ἐγκολεάσαντες· καθήκοντες εἰς τὸν κολεὸν τὸ ξίφος. Ἐγκολπίζονται οἱ βάρβαροι ὑπὸ λιμοῦ ἐγκολπίζονται προσχωρήσειν Ῥωμαίοις ὑποκρινάμενοι οἱ ὑπὸ τὸν ἀριθμόν. Ἔγκομμα· τὸ πρόσκομμα. Ἐγκομβώσασθαι· Ἀπολλόδωρος Καρυστίοις· ἀπὸ λινοῦ δὲ τὴν ἐπωμίδα πτύξασα διπλῆν ἄνωθεν ἐνεκομβωσάμην. Ἐπίχαρμος εἶπε μὲν ὅτι κεκόμβωται καὶ ἀμύνω. Ἐγκονοῦσαι· κυσὶ διεγείρουσαι ἐποτρύνουσαι. δεινὸν μαιμώσαις ἐγκονέουσα κυσίν. Ἐγκόνει· ἀντὶ τοῦ σπεῦδε. μέλλον τοῦ δέεσθαι ἐπέχεις δεῖ πνεῖν· τί κωλύεις πάλαι. καὶ ἐγκονεῖν ἐνεργεῖν. Ἐγκονεῖτε· ἐνεργεῖτε ταχύνατε. ἢ ἐπεὶ οἱ διακονοῦντες κόνεως πληροῦνται ἀπὸ τῶν ἄθλων. ἐγκονεῖν δὲ ἐκεῖνο τὸ ἔργον ὅτι περὶ τοῦτον κόνεως ἅπτεσθαι νικῶσιν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἐγκονεῖτε σπεύδετε, ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν, ἀλλ' ἔστιν αὐτῆς τῆς ἀκμῆς. Ἔγκοννι. Ἐγκονίδες· αἱ ὑπηρέτιδες. Ἐγκοπεύς· ἐργαλεῖον λιθοξόον.
Ἐγκοπή· ἔνεδρον, ἐμπόδιον. χωρὶς ἐγκοπῶν καὶ λυμαντήρων, ἤγουν ἐπιβῆναι τῆς πέτρας.
Ἐγκορδυλῶ· δοτικῇ. Ἐγκοτῶσι· ἐνεκότει Ἠσαῦ Ἰακὼβ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. Ἐγκώμιον· ἐν-

δῆμοι κῶμαι· γὰρ τὰ τοῦ δήμου συστήματα. Ἐγκώμιον ἐπαίνου διαφέρει· ἔπαινος μὲν γάρ ἐστι,
λόγος ἐπαινετικὸς μίαν πρᾶξιν ἐπαινῶν· ἐγκώμιον δὲ λόγος ἐγκωμιαστικὸς πολλὰς ἐν ἑαυτῷ
πράξεις περιλαμβάνων. καὶ ἐπιστολὴ, ἡ μίαν πρᾶξιν ἐπαινοῦσα τινὸς ἐπαινετικὴ καλεῖται· ἡ δὲ
πολλὰς, ἐγκωμιαστική. Ἔγκοτον ἐχθρὸν ἐνδιάθετον· καὶ ἔγκοτος ὀργίλος. τίς φθόνος αἰεὶ
Θησείδας ἀγαθῶν ἔγκοτος ἐν ἔχει. ἔγκοτος οὖν ἐπίμονος ὀργή. Ἐγκωμάσασθαι, στολίσασθαι. Ἐγκώ
πια τὰ ποδιστέρραια. Ἐγκρασίαν· φιν· ἔμβοιαν. Ἐγκρατεῖ· λόγοις κατεξαναστὰς διαλοιδορεῖσθαι μὲ
δοτικῆς πτώσεως. Ἐγκρατέστερον· Θουκυδίδης τήν τε ἀρχὴν ἐγκρατεστέραν ἐπὶ ἰσχὺν τε κατεστήσαντο.
ἐν ᾧ ἐπὶ μέγα δυνάμεως ἐχώρησαν. Ἐγκράτεια. διάθεσις ἀνυπέρβατος τοῦ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον. καὶ ἕξις
ἀνήττητος ἡδονῶν. ὅτι ἐστὶ δεικνύουσι μεταλαβόντες ὡς ποτὲ μὲν ὁ σπουδαῖος οὐ σώφρων μετελάβοντο τὸν σώ
φρονα εἰς τὸν ἐγκρατῆ. εἰ τοῦ μὲν ἐγκρατοῦς οὐ συμφωνεῖ τὰ μέρη τῆς ψυχῆς πρὸς ἄλληλα. τοῦ δὲ
σπουδαίου συμφωνεῖ· οὐκ ἂν εἴη ὁ σπουδαῖος ἐγκρατὴς, ὥστε οὐδ' ὁ σώφρων. εἰ ταυτὸν ἡ σωφροσύνη τῇ
ἐγκρατείᾳ πάλιν δ' αὖ διὰ ταύτης δεικνύουσι τὸν σπουδαῖον ἐγκρατῆ. μεταλαβὼν τὴν ἐγκρά-
τειαν εἰς τὴν σωφροσύνην. εἰ γὰρ ὁ μὲν σπουδαῖος ἐν ὁμολογίᾳ τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων πρὸς ἀλλήλας
ἐστὶ· ἡ δὲ τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων πρὸς ἄλληλα σωφροσύνη. οὕτω καὶ ὁ Δημοσθένης κατασκευ
άσαι βουληθεὶς, μηδὲν ἰσχύειν ἔχειν Φίλιππον ὑπὲρ ὧν ἔδωκεν. μετέλαβε τὸ ἔδωκεν εἰς τὸ ἀποδέδω
κεν. καὶ ὁ Θουκυδίδης βουληθεὶς παρέξαι τοὺς Ἀθηναίους πρὸς τοὺς Μιτυληναίους τὴν ἀπόστασιν
αὐτῶν εἰς τὴν ἐπανάστασιν μετέλαβε. καὶ συνήθεια δὲ πλήρης τῆς τοιαύτης χρήσεως μεταλαμβά
νοντες ἀεὶ τὰ ὀνόματα πρὸς τὰ ἐμφαντικώτερα. τὸ πέμψον. τὸ ἐλθεῖν εἰς τὸ κινῆσαι. πέμψον καὶ πελθεῖν.
τὸ μέλλειν εἰς τὸ πλεῖν. μεταλαμβάνουσι δὲ καὶ τὸν πανοῦργον εἰς τὸν φρόνιμον· τὸν δὲ τολμηρὸν, εἰς
τὸν ἀνδρεῖον τὸν πρᾶον εἰς τὸν ἀργὸν καὶ ἀκίνητον· τὸν ἐλευθέριον εἰς τὸν ἄσωτον· τὸν οἰκονομικὸν
εἰς τὸν ἀνελεύθερον. οὕτω καὶ Καλλικλῆς ἐν τῷ Γοργίᾳ παρὰ Πλάτωνι τοὺς σώφρονας εἰς ἠλιθί
ους μεταλαμβάνει. δεῖξαι δὲ θέλοντες ὅτι ὁ σώφρων οὐκ ἔστιν ἐγκρατὴς μεταληψόμεθα τὸν ἐγ-
κρατῆ εἰς τὸν αὐτοκρατοῦντα. τοῦτο δὲ σημαίνει τὸ ὄνομα. καὶ δείξαντες ὅτι ἔνθα τὸ κρατοῦν ἐνταῦ
θα καὶ κρατούμενον τί ἐστι. τὸ δὲ κρατούμενον ἀντισπῶν καὶ μαχόμενον κρατεῖται. ἔνθα τὸ μὲν
κρατοῦν τὸ δὲ, κρατούμενον ἔστι τῆς ψυχῆς, οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα ὁμολογία. ὁ δὲ σώφρων ὁμολο-
γοῦντα ἔχει τὰ τῆς ψυχῆς μέρη πρὸς ἄλληλα. ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ ἀκρατοῦς καὶ ἀκολάστου.
Ἐγκράτεια σωφροσύνης διαφέρει· ἡ μὲν γὰρ σωφροσύνη, ἠρεμαίας ἔχει τὰς ἐπιθυμίας. ἡ δὲ ἐγ
κράτεια σφοδράς. ἐγκρατὴς λέγεται, οὐ κατὰ ἀπάθειαν. ἀλλὰ διὰ τὸ πάσχειν μὲν, μὴ ἀπάγεσθαι δ'
ὑπὸ τῶν παθῶν. καὶ ἐγκρατὴς ὁ ἐπικρατέστερος. Ἐγκράτεια· ἡ τῶν κακῶν ἀποχή. Ἐγκρατής.
ὁ δὲ πολλάκις ἐν νόσοις. καὶ ἀνερρώσθη αὐτὸν ὁ θεὸς ἐπειδὴ ἐγκρατὴς ἐγένετο ἑαυτοῦ καὶ τῆς ὑγι-
είας τοῦ σώματος οὐδὲ μίαν ὥραν ἐπέθετο. καὶ αὖθις ἔλεγεν ὁ λεωργὸς τῶν φθανόντων ἰάσεων τύχῃ μᾶλ
λον ἢ βουλήσει θεοῦ ἐγκρατὴς γεγονέναι. Ἐγκρίνω, συντάσσεται τῇ αἰτιατικῇ· τοῦτον μὲν ἐγκρίνει· τοῦτον δὲ ἀπο
κρίνει. Ἐγκρὶς γλύκασμα ἐξ ἐλαίου ὑδαρές. Ἔγκρισις· ἱερὸς ἀγών. Ἐγκρυφῆ. Ἐγ-
κρυφίας ἄρτος ἐν σποδῷ κεκρυμμένος τὰ δὲ γ' μέρη τῆς σεμιδάλεως. ἐξ ὧν ὁ ἐγκρυφίας ἐγέ
νετο τὴν ἡμέραν τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς ταφὴν ὑπαινίττεται. Ἐγκυκλήθητι. εἰ μὴ χολὴν ἔχεις
κατελθεῖν ἐγκυκλήθητι· τουτέστι συστράφηθι. Ἐγκύκλημα δὲ λέγεται μηχάνημα ξύλινον τροχοὺς
ἔχον, ὅπερ περιστρεφόμενον τὰ δοκοῦντα ἔνδον ὡς ἐν οἰκίᾳ πράττεσθαι καὶ τοῖς θεαταῖς ἐδείκνυεν.
λέγει οὖν, ὅτι καὶ φανερὸς ἐγένου. Ἐγκύκλιον· ἁπανταχοῦ· καθολικόν. Ἀναστάσιος περὶ Μαρίνου
φησὶν ἀλλ' ἦν ἐγκύκλιον αὐτῷ καὶ πρόχειρον τὸ τὰ τοιαῦτα μανθάνειν. τουτέστιν εἰς παῖδας ὑβρίζειν.
οἱ δ' ἀξιώματος ἄν τι ποιούμενοι τὴν ἐγκύκλιον ἐπαιδεύοντο παιδείαν. ἡ δὲ ἐγκύκλιος παιδεία διὰ
τὸ πάσης ἐχώρει παιδεύσεως καὶ ῥυθμοῦ καὶ παντὸς κινήματος. Ἐγκύκλιος· ἡ ἐτήσιος τῶν χρη-
μάτων δόσις. τοῦ δὲ χαγάνου τοῦ ἡγεμόνος τῶν Ἀβάρων ἐξαιτοῦντος τὴν ἐγκύκλιον πλεῖστον ὃν ἀνέτος
ἕκαστον παρὰ Ῥωμαίων ἐλάμβανον. καὶ αὖθις· ὁ δὲ στρατηγὸς τὰς ἐγκυκλίους διανομὰς τῶν χρημά
των αὐτοῖς ἐποιήσατο, Θεοφυλάκτου Σιμοκάττου. καὶ αὖθις ἡ ἐγκύκλιος τῶν χρημάτων ἐπίδοσις.
παρὰ Ῥωμαίοις δὲ ἔχει τοῦ σὺν τῷ σχήματι ἐγκύκλια λέγεται καὶ τὰ ποιητικά. Ἔγκυκλον ἱμάτιον ἀεὶ στο

φάνης· ἐγὼ γὰρ εἴ μοι χρεία τοῦ ἐγκυκλίου τουτὶ καθεύδειν. καὶ ἀλλαχοῦ· φέρ᾽ ἔγκυκλον τουτὶ λάμβα-
ν᾽ ἀπὸ τῆς κλινίδος. καὶ δῆλον ὡς τὸ μὲν ἔγκυκλον ἐστὶν ἱμάτιον. ὁ δὲ κροκωτὸς ἔνδυμα.
Ἐγκύμονος. ἐγκύου οὔσης. καὶ ἔγκυος γυνή. Ἐγκυρῆσαι. ἀντὶ τοῦ ἐντυχεῖν. οὗτος κρατῖνος.
Ἐγκύρτια. τὰ ἐν τοῖς κύρτοις ἐνυφάσματα. πλάτων δὲ κέχρηται ἐν τιμαίῳ, ἐπὶ τοῦ φάρυγγος τῇ
λέξει. Ἐγκαρσίχολοι. ὀξύχολοι. χολὴν ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχοντες. οἱ γὰρ ἰχθύες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
τὴν χολὴν ἔχουσιν. Ἐγκυσίχωλος. εἴρηται παρὰ τὸν κύσον. ὁ ἀπὸ τοῦ κύσου χωλὸς ἢ τῆς κοτύλης. κύ-
σον γὰρ εἰώθασιν οἱ κωμικοὶ τὸν πρωκτὸν καλεῖν. περὶ ὃν ἡ κοτύλη ἐστίν. Ἐγκυτί. ἀντὶ τοῦ ἐγ-
γύς. οὕτω καλλίμαχος. Ἐγλιξάμην. ἐπεθύμησα. οὕτως πλάτων. Ἐγλωττογάστωρ. ἐγλωτ-
τογάστορες, οἱ ἀπὸ τῆς γλώττης βιοτεύοντες. ὡς ἐγχειρογάστορες, οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν. Ἐγλωττο-
τυπεῖν. τὴν γλῶτταν ψοφεῖν τὰ κατορθώματα. καὶ σεμνολογεῖν τὰ ἐκείνων κατορθώματα. ἢ ἀεὶ
ἐπὶ τῆς γλώττης ἔχειν. Ἔγνω. ἀντὶ τοῦ ἔκρινεν. ἔγνω οὖν ὁ βασιλεὺς αὐτοὺς ἀδικεῖν. οἱ δὲ, φεύ-
γουσιν. καὶ ἔγνωσαν ἀντὶ τοῦ ἔκριναν. καὶ τὸν μάγκινον ἐκδοθῆναι τοῖς νομαντίνοις ἔγνωσαν. Ἐγ-
νώκατε. Ἐγνωμάτευσεν. ὁ δὲ τῶν βαρβάρων ἡγούμενος ἐγνωμάτευε ξὺν τῷ ἀδελφῷ. καὶ ἔλεξεν.
ὡς ἐγὼ μὲν ἐνέδραν ποιήσομαι. σὺ δὲ χρῶ ἀκροβολισμοῖς καὶ τοξεύμασιν. ἀντὶ τοῦ βουλὰς ἐδίδου
καὶ γνώμας. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ἐγνωμάτευε πάντῃ ἀξύμφορον εἶναι πέρσαις φιλίαν θέσθαι ὡς πρὸς
τούρκους. Ἐγνωσμένον. βεβουλημένον. ὁ δὲ φράζει ὡς ἐγνωσμένον αὐτῷ εἴη, ἐπὶ νυκτὸς ἐμβα-
λεῖν εἰς τοὺς πολεμίους. Ἐγνωσμένον. κεκριμένον. ἀρριανός. ἐγνωσμένον δὲ εἶναι σφίσιν, ἐπει-
δὰν ἐλάσωσιν οἱ μαυρούσιοι εἰς αὐτοὺς, τοὺς μὲν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν φεύγειν ὡς πεφοβημένους.
τοὺς δὲ ἐφ᾽ ἑκάτερα τεταγμένους, ἐς τὰ πλάγια ἐμβάλλειν τῶν διωκόντων. Ἔγωγε. κατὰ ε΄ τρό-
πους διαιρεῖται σύνθεσις. ἀπὸ παραθέσεως. ἢ τόνον. κατὰ γραφήν. ἢ πνεῦμα. ἢ εἰσβολὴν μορίου.
κατὰ διάλεκτον. κατὰ τόνον, ὡς παρὰ τὸ πάροδος. κατὰ γραφήν, ὡς παρὰ τὸ δισχίλιοι. κατὰ πνεῦμα.
ὡς ἔνεστι καὶ ἔξεστι. κατὰ εἰσβολὴν μορίου. ὡς τὸ ὡσεὶ χρυσοῦς. κατὰ διάλεκτον, ὡς παρὰ τὸ ἔγωγε. Ἐγώ-
γυον. ἀρχαῖον. ὠγύγιον. τὸ ἀρχαῖον. Ἐγῷδα. ἐγὼ γινώσκω. πρόβαι σκύλαξ. ἐγῷδα τοῦτον καὶ διέ-
σκεμμαι πάλαι. ἄνθρωπον ἀγελοποιόν. Ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταὐτὸν ἑλκόμεν ζυγόν. ἐπὶ τῶν ὅμοια
καὶ παραπλήσια πασχόντων. Ἐγὼ δ᾽ ὁ παντὸς κωφὸς ὁ πάντα ἴδρις, κατημέλησα. ἀντὶ τοῦ ὁ ἀ-
ναίσθητος. Ἐγῶμαι. ἀντὶ τοῦ ἐγὼ οἶμαι. Ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ καλοῦ εἰς καλὸν μετελήλυθα. ἐκ τοῦ
κιθαρῳδικοῦ καλοῦντος εἰς τὸ σαγηνόν. ἐπὶ τῶν ὁμοίως τι πραττόντων. Ἐγὼ ποιήσω πάντα
κατὰ νικόστρατον. ὁ νικόστρατος οὗτος, κωμῳδίας ἦν ὑποκριτής, δοκῶν κάλλιστα ὑποκρίνεσθαι.
Ἐγώ σου ὀναίμην. ἐγώ σου ἀπολαύσω. Ἐγγώνιος τράπεζα ἡ μὴ στρογγύλη. καὶ μὴ ἄγαν περι-
φερής. ἐν τῷ συνδείπνῳ τοῦ μαικήνα τράπεζα ἐγγώνιος ἦν ὑπὸ τῇ κλισίᾳ. τὸ μέγεθος μεγίστη. καὶ
κάλλος ἄμαχος. καὶ οἷα εἰκὸς ἐπῄνουν ἄλλοι ἄλλως αὐτήν. ὁ δὲ ἴορτιος οὐκ ἔχων ὅτι παρ᾽ ἑαυ-
τοῦ τερατεύσασθαι, σιγῆς γενομένης. ἐκεῖνο δὲ οὐκ ἐννοεῖτε ὦ φίλοι συμπόται ὡς στρογγύλη ἐστὶ καὶ ἄ-
γαν περιφερής. ἐπὶ τοίνυν τῇ ἀκράτῳ κολακείᾳ, ὡς τὸ εἰκὸς, γέλως κατερράγη. πολύ τι ἔχος.
Ἐγρήγορεν. ἔνηφεν. ἐγρήγορος. ὁ νηφάλεος. Ἐγρήγοροι. ἄγγελοι οἱ τοῦ ἐνθέου. Ἐγρηγορώς. ἀ-
γρυπνῶν διατελῶν. Ἔγρυπε. σεισμὸς φησὶ γέγονεν ἢ ἔγρυπεν ἡ γῆ. μεμάνθηκα. καὶ ἔστιν εὐθὺ γρυπανοῦ.
Ἐγγύη. ἡ ἀσφαλὴς ἀντιποίησις καὶ σταθηρά. καὶ ἀπὸ τοῦ γῆ γύη καὶ ἐγγύη. καὶ γὰρ ἡ γῆ τῶν ἄλλων
στοιχείων παγιωτέρα. Ἐγγύη. ἡ περί τινος ἀναδοχή. Ἐγγυήσασθαι. αἰτιατικῇ. μνηστεύσασθαι.
καὶ ἐγγυητὴ γυνὴ ἡ μεμνηστευμένη. προκόπιος. ἡ δὲ, ἐγγυητὴ ὕστερον βελισαρίῳ γυνὴ γέγονεν. ἤδη παί-
δων μήτηρ γενομένη πολλῶν. εὐθὺς οὖν ἠξίου μοιχεύτρια δ᾽ ἐξῆς εἶναι. Ἐγγύθετος. ὁ προσεδρά-
ων τόπος. Ἐγγυθήκη. σκεῦός τι πρὸς τὸ κρατῆρας ἢ λέβητας. ἤ τι τοιοῦτον οὐκ ἀλλότριον
ἐπικεῖσθαι, ἐπιτήδειον εἶναι. Ἔγγυον. ἀσφαλές. καὶ ἔγγυος, ὁ ἐγγυητής. καὶ ἐγγυωμένη, ἀ-
σφαλιζομένη. πισίδης. νῦν πανσέληνος ἡ σελήνη λαμπέτω, τοῦ χοσρόου λέγοντος ἐγγυωμένη
πέρσας τὸ λοιπὸν μὴ θεουργεῖν τὴν κτίσιν. Ἐγγυοδοτικῇ. ἐκδίδωμι. Ἐγγυώμεθα. ἀντὶ
φωνοῦμεν, Ἐγχανὼν τῷ καταπελάσας. ἀεισοφάνης νεφέλαις, σὺ δ᾽ ἐγχανὼν τέθνηξε. καὶ αὖθις,
οὐδ᾽ ἡμῶν στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει, ἀλλὰ πλεῖστον χωρὶς αὐτὸς οὐ κέρανας. Ἐγχέα-

δέρατα. Ἐγχέλεις θηρώμενος. ἐπὶ τῶν διὰ κέρδος ἴδιον ταραχὰς ποιούντων. ὅταν μὲν τὸ ὕδωρ καταστῇ, οὐδὲν λαμβάνουσιν· ὅτε δὲ ἄνω καὶ κάτω τὸ ὕδωρ ταράξωσι, κινοῦσι καὶ λαμβάνουσιν, οὕτω καὶ οὗτοι ταράττοντες τὴν πόλιν. Ἔγχελυς ἀττικῶς. παρὰ βοιωτοῖς δὲ, ἐγχέλις.

Ἐγχεσίμωρος ὁ πολεμιστής. Ἔγχει. ἔμβαλε. Ἔγχεια. ἀντὶ τοῦ πολλάκις ἐγχείην γευσαμένην χολάδων. Ἐγχεῖν. ἐγκεράσαι. ξενοφῶν. ὁ δὲ, τοῖς νεανίσκοις ἐγχεῖν ἐκέλευσεν εὔχεσθαί τε τοῖς θεοῖς. καὶ ἀντὶ τοῦ σπεῖσαι. Ἐγχειρίδιον. ξίφος. ὄργανον τμητικὸν ὀργάνου. Ἐγχειρογάστορες. οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν ζῶντες. Ἐγχειρῶ ἐγὼ δοτική. ἐγχειρίζω δὲ ἕτερον. καὶ ἐγχειρίζω, δοτική. Ἔγχος δόρυ ὅμηρος. ἔγχος ἑνδεκάπηχυ. τὸ γὰρ διπλάσιον, δύο καὶ εἴκοσι πήχυ.

Ἔγχος. ἀλληγορικῶς ἐπὶ σοφοκλεῖ ἡ βοήθεια. παρὰ τὸ ἔχεσθαι. οὐδὲ νῷ φροντίδος ἔγχος. οἷον οὐκ ἔστι τῶν ὠφροντίδος ἔγχος. τουτέστι βουλῆς καὶ προμηθείας ἔργον. Ἐγχώριον. οἰκεῖον. ἐγχώριοι γὰρ οὐ μόνον τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις κατὰ τὴν παροιμίαν ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἤθη μάλιστα γινώσκουσιν. Ἐγχρίπτεται. ἐπιτίθεται. τοῖς δὲ κειοῖς ὁ ποτὲ ἐπιφέροιντο ἐπέβαλλον βαρῆ. ὡς ἐγχριπτομένοις ὁ λύοιτο ἡ βία. Ἐγχρίπτων. προσπελάζων. προσείρων. Ἐγχριμφθεῖσα. προσπελασθεῖσα. καὶ ἐγχρίψαι παρῆ ἐρωδιὸν ἐμπεσεῖν παραπλεῦσαι. Ἐγχρονῶν. τῶν πρὸ πολλοῦ χρόνου συντεθεισῶν. ἀππιανός. κατεφόνευσεν τῶν σπονδῶν ἔτι ἐγχρονουσῶν. Ἐγχυτρίστριαι. αἱ τὰς χοὰς τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφέρουσαι. μίνως, ἢ περὶ νόμου. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι καταχυτρίσαι. ὡς ἀριστοφάνης. ἐγχυτρίστριαι δὲ λέγονται. καὶ ὅσαι τοὺς ἐναγεῖς καθαίρουσιν. αἷμα ἐπιχέουσαι ἱερείου. καὶ τὰς θρηνητρίας. ἔτι μὴν καὶ τὰς ἐκτιθείσας ἐν χύτραις τὰ βρέφη. ὅθεν καὶ ἐγχυτρίζειν τὸ ἀποκτείνειν. Ἐδάισαν. ἐμέρισαν. Ἐδάμη. ἐδαμάσθη. Ἐδανόν. ἡδὺ εὐῶδες. ἀμβροσίῳ ἑδανῷ παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνω ἡδανὸν καὶ συστολῇ ἑδανόν. Ἐδάσαντο. διεμερίσαντο. Ἔδαφος. γῆ. Ἔδαισεν. εὐώχησεν. Ἐδάσατο. κατέφαγεν. Ἐδέατρος. τὸ μὲν ὄνομα ἑλληνικόν. ἡ δὲ χρεία περσική. ἦν δὲ προγεύστης τὸ πρῶτον καὶ προκαθίει τοῦ βασιλέως εἰς ἀσφάλειαν. ὕστερον δὲ ἐνομίσθη, ἐδέατρον καλεῖν τὸν ἐπιστάτην τῆς ὅλης διακονίας καὶ παρασκευῆς. Ἐδεδίεσαν. ἐφοβήθησαν. καὶ ἐδεδίζεν. Ἐδεδίσκετο. ἐξεφόβει. Ἐδεδίξατο. ἐφοβήθη. Ἐδέδμητο. ᾠκοδόμητο. Ἔδεθλον. ἕδρασμα. Ἐδέκαζε πολλούς. ἐδωροδόκει πολλούς. Ἐδὲμ τρυφὴ ἑρμηνεύεται. Ἔδεσσα. πόλις συρίας. εἰς ἣν ἀφικομένῳ τραιανῷ, ὑπαντιάζει πρὸ τῆς πόλεως αὔγαρος ἵππους τε δωρεὰν ἄγων ν' καὶ σ' καὶ τοὺς παραφράκτους θώρακας ἵπποις τε καὶ ἵπποις ν' καὶ σ'. καὶ βέλη ἑξακισμύρια. ὁ δὲ τραιανὸς τρεῖς λαβὼν θώρακας, τὰ ἄλλα ξύμπαντα αὐτὸν ἔχειν ἐκέλευσεν. Ἐδεσηνός. ἀπὸ πόλεως ἐδέσης. Ἕδεσιν. ἱεροῖς ἐκ τῆς ἕδρας εὐθείας. Ἐδεστὰ κρέατα τὰ τρωγόμενα. Ἐδεστή. βρωτή. Ἐδεύετο. ἐνδεὴς ἐγένετο. ἐν ἑτέρῳ ἐκορέννυτο. εὐφραίνετο. ἐβρέχετο. Ἔδει. ἔπρεπεν. Ἐδείματο. κατεσκεύασεν. Ἐδείμαντο ἐκ τοῦ δέμω τὸ κατασκευάζω. ᾠκοδόμησαν. καὶ ἐδειμάτουν. ἀντὶ τοῦ ἐξεφόβουν. εἰς ποίαν ἦγον καὶ δέος. δράκοντες δὲ μεγέθει μέγιστοι, συνέστελλον αὐτούς. καὶ ἐδειμάτουν τὰ οὐραῖα μέρη εἰς σπείρας ἑλίξαντες. Ἐδείναζον. δεινῶς ἔφερον. ἐδεινολόγουν. ἐσχετλίαζον. οἱ δὲ, ἐδεινολόγουν ἐπὶ τῇ τοῦ βασιλέως ῥαθυμίᾳ καὶ ἐδεινοπάθουν. ἀντὶ τοῦ δεινὰ πεπονθέναι ἔλεγον. διὸ πρὸς ἀλλήλους ἐδεινοπάθουν εἰ γυναικὸς τρόπον γυμνώσουσιν ἑαυτοὺς ὅπλων. Ἔδειξεν. ὑπέδειξεν. Ἔδειραν. ἐξέδειραν. ἔδηραν δὲ ἀντὶ τοῦ ἔτυψαν, διὰ τοῦ η. Ἔδεισα. ἐφοβήθην. Ἐδεῖτο. ἐδέετο τοῦ θεοῦ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐδεσμεῖτο. Ἔδη. τὰ ἵδρα, τὰ ἐδάφη, ἐκ τοῦ ἕδους. Ἐδηδοκώς, καταφαγών, ἐκ τοῦ ἐδήδοκα καὶ ἐδηδώς. Ἐδηλήσαντο, ἔβλαψαν. Ἐδήμευσαν, δημόσιον ἐποίησαν, καὶ ἐκράτησεν ὁ φθόνος, καὶ τὴν οὐσίαν ἐδήμευσαν αὐτοῦ. ὁ δὲ, ὑπεξαιρεῖται χρυσοῦ δέκα τάλαντα.

Ἐδημοσίωσαν. δημόσιον ἐποίησαν. ὁ δὲ θευδέριχος ἐπὶ ζήνωνος ἐδημοσιώθη. χιλίας καμήλους προπέμψας, χρυσίου καὶ ἀργυρίου. Ἐδημώθη. ἐν τῷ δήμῳ διεδόθη. δῆλος πᾶσιν ἐγένετο. οὕτω δίων ἐν ῥωμαϊκῶν ἑπτακαιδεκάτῳ. καί τις λόγος περὶ αὐτῶν τοιόσδε ἐδημώθη. Ἔδηξεν. ἔδακεν.

Ἐδῄουν. παρὰ θουκυδίδῃ ἀντὶ τοῦ διέκοπτον. διέφθειρον. ἅπασαν κατεδῄουν τὴν ἀνατολικὴν χώραν. καὶ ἐδῄωσαν ὁμοίως. Ἔδησα. ἐδέσμευσα. Ἐδητύος. βρώσεως. Ἐδιδαξάμην. ἐπαιδευσάμην. δι' ἑτέρου

ἑτέρου αὐτὸς ἐπιμεληθεὶς τούτου. τὸ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ. δύο δεῖν μεσότητας ἀτίμως, ἀντὶ τοῦ ἐξεπαίδευσε. Ἐδίδαξεν. ἔπεισεν. ἠρέθισεν. ἐδίδαξεν αὐτοὺς ἀνάγκη κατασημῶσαι, οὗ πρῶτον εἶδον κώμην. Ἐδίδη. ἐδέσμευεν. Ἐδίδοσαν. Ἐδικαιοῦντο. ἐδεξιοῦντο. Ἐδικαίου. δίκαιον εἶναι ἔλεγεν. καὶ μὴ τὴν βασιλείαν ἑαυτῷ ἀποδίδωσί τις, ἀλλὰ τοῦ γε ἀπαλλάσσεσθαι κύριος, ἐδικαίου εἶναι αὐτός. Ἀππιανός. Σύφαξ δὲ τῶν γινομένων πυνθανόμενος, ἐπεχείρει διαιτᾶν διαλύσεις. καὶ ἐδικαίου μήτε Ῥωμαίους Λιβύης μήτε Καρχηδονίους Ἰταλίας ἐπιβαίνειν ἐπὶ πολέμῳ. ἢν δέ τις ἀπειθῇ, τοῖς πειθομένοις ἔφη συμμαχήσειν. καὶ αὖθις. ὁ δὲ Μάρκιος ἀντιλέγειν μὲν πρὸς οὐδὲν τῶν ἐδικαίου. ἐδικαίου τοίνυν ἀντὶ τοῦ ἐκέλευε. δίκαιον εἶναι ἐνόμιζεν. Ἐδικαιώθησαν. δίκαιοι ἐκρίθησαν δικαίως. Δίων ἐν Ῥωμαϊκοῖς ιε'. ἔκ τε γὰρ τῆς ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου ἀξιώσεως καὶ ἐκ τῆς παλαιᾶς πρὸς τοὺς Ῥωμαίους φιλίας, συνήνεγκαν δικαιωθέντες. ἀλλ' ἐπεχείρησαν καὶ οἱ Καμπανοὶ τοῦ Φλάκκου, καὶ οἱ Συρακούσιοι τοῦ Μαρκέλλου κατηγορῆσαι. καὶ ἐδικαιώθησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. πολλαχοῦ δὲ οὕτως κέχρηνται τῇ λέξει ταύτῃ ἐπὶ τοῦ εἰρημένου σημαινομένου. ὡς καὶ ἐν τῷ ιε'. πάντες ἀποθανεῖν ἐστε ἄξιοι. οὐ μέντοι καὶ ἐγὼ πάντας ὑμᾶς θανατώσω. ἀλλ' ὀλίγους μὲν οὓς καὶ συνείληφα ἤδη δικαιώσω, τοὺς δὲ ἄλλους ἀφίημι. καὶ ἀλλαχοῦ δὲ πολλαχοῦ ὁμοίως. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐναντίον, κατεδικάσθησαν. Ἐδικαίωσαν ἀντὶ τοῦ κατέκριναν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι καταγαγόντες αὐτὸν ἐδικαίωσαν θανάτῳ. Ἐδίνευον. κύκλῳ περιήεσαν ὠρχοῦντο. Ἐδίωσεν. ἐξέωσεν. ἐδίωξεν. Ἐδίψησαν. ἐπεθύμησαν. ὁ δέ, ἐλευθερῶσαι τὴν παῖδα ἐδίψησεν. Ἕδνα. τὰ διδόμενα δῶρα ὑπὸ τοῦ γαμοῦντος τῇ γαμουμένῃ. Ἐδναῖα ἡ καθέδρα. Ἐδοκίμαζεν. ἔκρινε. σιωπηλὸς ἦν. ἐπὶ τούτοις ἀποκρύπτων ἐδοκίμαζεν. καὶ Ἀππιανός. ὁ δέ, ἐπὶ τὰς οἰκίας χωρῶν συνελάμβανεν ὅσους ἐδοκίμαζεν. ἀντὶ τοῦ ἔκρινεν ἑτοίμως εἶναι ἀξίους. Ἐδοκίμασαν. προέκριναν. ἐκύρωσαν. πολλῶν δὲ ῥηθέντων εἰς ἑκάτερα λόγων, οἱ πλείους γνῶναι τὴν προτέραν ἐδοκίμασαν. Ἔδοξεν. εἰς ὑπόληψιν ἦλθε. Ἕδος τὸ ἄγαλμα. καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἵδρυται. Ἕδος. ἔδαφος. ἕδρασμα. ἱερόν. ναός. τό τε τῆς Τύχης ἕδος. τὸ ὡραῖον προσκυνήσας, τὴν ἐπάνοδον αἰτεῖ. Ἐδὸς. ὀφαγᾶς. Ἔδοσαν δίκην. Ἐδοῦνοι. ὄνομα ἔθνους. Ἐδωδή. βρῶσις. τροφή. Ἐδωδίμων. βρωσίμων. ἐπεὶ πορθοῦν τὴν προπαρασκευὴν αὐτοὶ ἀγνοοῦντες οὐδὲν ἐδώδιμον ἐποίησαν ἵνα ποθέτω λυπηθῶσι τῆς αὐτῶν τῆς γῆς καὶ πάσης ἀθρόον ἀγορᾶς διακλασθέντες. Ἑδώλια. τὰ σανιδώματα κυρίως τῶν πλοίων ἐφ' ὧν οἱ ἐρέται καθέζονται. καθέδραι. ἑδράσματα. Σοφοκλῆς. ἀρχαιόπλουτα πατρὸς ἑδώλια. ἀντὶ τοῦ ἀρχαῖα οἰκήματα. καὶ ἑδωλίοισι. παρὰ κεράσατο ὑποστρωματικός. Σοφοκλῆς Αἴαντι. ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἑδωλίοις πυρὸς φλέγοντος. Ἑδωλιάσαι. συγκαθίσαι. Ἑδωλιάσαι καὶ ἰκριῶσαι. ἑκατέρῳ αὐτῶν ἐχρήσαντο. τὸ μὲν οὖν ἑδωλιάσαι, οἷον συνθεῖναι ἔκ τινων ξύλων ἁπλῶς πρὸς τόπον τινὰ συντιθέντων. τὸ δὲ ἰκριῶσαι δύναται καὶ ὡς κοινότερον λεχθὲν νοεῖσθαι. πολλοὶ γὰρ τῶν ἰδιωτῶν ἰκρίας μακρῶν ξύλων συντιθεμένας στέγας ὑπὸ στέγαις ἑτέραις καλοῦσι, τὰς ἐκ τῶν Ἐδώμ, ὄνομα κύριον. ἑρμηνεύεται δὲ θερμασία. Ἕδων. ἐσθίων. Ἐδωρεῖτο. δώροις ἐτίμα. ἐδωρεῖτο ἐσθῆτι. καὶ τοῖς ἄλλοις κειμηλίοις. Ἐδωρήσατο. ἐφιλοφρονήσατο. τὰ πολλὰ τῶν ὅπλων τοῖς ἐπιτηδείοις προσανέδωκε. τισὶ δὲ τῶν ἡγεμόνων σκηνὰς ἐδωρήσατο τῶν ἐπιτηδείων. καθόλου δὲ πᾶν τὸ πρόσφορον ἐπειρᾶτο ποιεῖν ἑκάστοις. Ἕδρα. βάσις. καθέδρα. ἕδρα καὶ ἡ προεδρία παρὰ Ἀριστοφάνει. κἂν σᾶν τι τούτων εἰς τὸ πρυτανεῖον καλῶ εἰς τὴν ἕδραν θ' ἵν' ἐκεῖνος ἦν ὁ Φαρμακός. καὶ Ἀρειανὸς ὅτι με καὶ ὄμμασι καὶ φωνῇ καὶ ἕδρᾳ ἐτίμησας ἂν καθέδρᾳ. Ἕδρα. καὶ ὁ σφιγκτὴρ τῶν ἀνῶν. καὶ τοῦτό φησιν ὁ προφήτης καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω τῆς ἕδρας τὸ πάθος σημαίνουσα. σεμνότερον δὲ τοῦτο εἴρηκεν εἰπὼν εἰς τὰ ὀπίσω. Ἕδραι λέγονται καὶ αἱ στάλαι. ἀσφάλεια. σωτηρία. Ἕδραν. τὴν μονὴν εἴρηκεν ὁ Θουκυδίδης. καλοῦσι δὲ καὶ τὸ μέρος ὡς ἡμεῖς ἕδραν. Ἑδράνων, θρόνων. Σοφοκλῆς. ἀλλ' ἄναξ ἑδράνων ὅπου μακραίωνι κλείζῃ σχολῇ. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. νηῶν ἕδρανον ἀσταθέων ἄγκυραν, ἀντὶ τοῦ ἕδρασμα. Ἕδρασεν, ἔπηξεν, ἐκάθισεν. Ἑδραῖος, καὶ ἑδραίωμα στήριγμα. Ἑδριόωντο. ἐκαθέζοντο. Ἑδρῖται, οἱ κεῖται ἀπὸ τοῦ καθέζω.

γειν ἐπὶ τὴν ἑστίαν. Ἒ ἒ. ἐπίρρημα σχετλιαστικόν. Ἐθελοντής. ὁ προικτής. ὁ πενθερός.
Ἐέλδωρ. ἐπιθύμημα. βούλημα. Ἔεστο. ἐνεδέδυτο. Ἐέσχατος. ὁ ἔσχατος. Ἐετῶς. ἀληθῶς.
Ἐζεκίας βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ. υἱὸς Ἄχαζ. ἁπάντων εὐσεβέστερος. οὐ μόνον τὰ εἴδωλα κατέσκα-
ψεν καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συνέτριψεν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καθεῖλε καὶ τὰ ἄλση κατέκοψε.
καὶ τὸν ὄφιν ὃν ἐκρέμασε Μωϋσῆς, ἔτι γὰρ αὐτῷ παῖδες ἐθυμίων, μετὰ τῶν λοιπῶν βδελυγμάτων
ἠφάνισε. τοὺς τε Ἰουδαίους εἰδωλολατροῦντας ἐτιμωρεῖτο. ἐκκόπτων τὰ μνημόσυνα καὶ λείψα-
να τῆς ἀθεότητος. τοσοῦτον δὲ θεοσεβείας ἀφεστήκεσαν, ὡς ὄπισθεν τῶν θυρωμάτων, ζωγραφεῖν τὰ
εἴδωλα καὶ προσκυνεῖν. ἵνα εἴ τινες τῶν παρὰ Ἐζεκίου ἐρευνῷεν, ἀνοιγνυμένων τῶν θυρῶν, σκέποιτο
τὰ βδελύγματα. καὶ μόνος ἐβασίλευσεν Ἰουδαίας κατὰ προαίρεσιν θεοῦ. Φέρεται δέ τι καὶ τοιοῦ-
τον. ὡς Σολομῶντος βίβλος ἰαμάτων πάθους παντὸς ἐγκεκολαμμένη τῇ πύλῃ τοῦ ναοῦ φλιᾷ. ταύτην ἐξεκό-
λαψεν Ἐζεκίας οὐ προσέχοντος τοῦ λαοῦ τῷ θεῷ. διὰ τὸ τῆς θεραπείας τῶν παθῶν ἐνθένδε τοὺς πά-
σχοντας αὐτοὺς κομίζεσθαι, περιορῶντας αἰτεῖν τὸν θεόν. ἐπολέμησε δὲ μέχρι Γάζης τοῖς ἀλλο-
φύλοις ἀσυμφώνοις ἀρεστὰς πρότερον ὑπήκοος ὤν. Ἕζεσθαι. καθέζεσθαι. καὶ ἕζετο. Ἔζε. ἔβρα-
ζεν. ἔζη δὲ διὰ τοῦ η, ἀντὶ τοῦ ζῶν ἦν. Ἐζήλωσεν. ἐπεθύμησεν. Ἐζημίωσεν. ἀνεῖλεν. ὁ δὲ Αὐ-
ρηλιανὸς ὁ βασιλεύς, τῷ πολιτῶν θανάτῳ πολλοὺς ἐζημίωσεν. ἀντὶ τοῦ κατέκρινε. κατεδίκασεν. Ἔζων
ἀντὶ τοῦ ζῶν ἦν. Ἐζωσμένοι. ἐνδεδυμένοι. Ἐζυγοστατεῖτο. ἐφ' ἑκατέρω ῥοπὰς ἐλάμβανε. Πο-
λύβιος. ἐζυγοστατεῖτο τοῖς Ῥωμαίοις ὁ πόλεμος. Ἐήκοσορος ναῦς. καὶ ἐήκοσόρου νηός τῆς εἰ-
κοσακώπου. Ἐεισάμενος. ὁμοιωθείς. Ἔηκε. συνεχώρησε. Ἐήλακεν. ἐλήφθη. Ἔηος.
τοῦ ἀγαθοῦ ἀνδρός. ἐῆος Ὅμηρος φησίν. Ἐϊκτόν. τὸ ὅμοιον. Ἐΐσκε. ἴσκε. καὶ ἐΐσας νηῦς. Ἐΐ-
σκω. τὸ ὁμοιῶ. αἰτιατικῇ. Ἐθαγενής. ὁ ἐγχώριος, ὁ ἐν τόπῳ ἰδίῳ γεγενημένος. Ἐθάδας. συνήθεις.
φίλους. ἐθὰς ἡ ἀλήθεια. Ἐθανατώθη. ὡς ἔνοχος θανάτου ἐκρίθη. Ἐθέλγετο. ἐκηλεῖτο. Αἰ-
λιανός. οὐ μὴν ἐθέλγετο οὐδ' ὑπὸ τούτων τοῖς ὑπηρέταις τὴν ὀργὴν ἐμβριμούμενος. Ἐθέλημος. ἥσυχος.
Ἐθελῆσαι. ἀντὶ τοῦ ἐθελήσειεν. Ἐθελήσει. δυνηθείη. Ὅμηρος. οὐδ' ἔθελε προρέειν. καὶ Ἀριστοφάνης. οὐδ' ἐθε-
λήσει μαθεῖν. ἀντὶ τοῦ οὐ δυνηθῇ. Ἐθελοδουλεία. Ἐθελοθρησκεῖ. ἰδίῳ θελήματι σέβει τὸ δοκοῦν.
Ἐθελοκακῆσαι. ἑκουσίως ἐλέσθαι τὸ κακόν. καὶ ἐθελοκακοῦντα, ἑκουσίως τὸ κακὸν αἱρούμενον. ἐθε-
λοκακοῦντα αὐτὸν περὶ τὴν πορείαν καὶ καταληφθῆναι παραμένοντα. Ἐθελοκακία.
Ἐθελοκάκως. ἑκουσίως τὸ κακὸν ἐκλεγόμενον. Ἀππιανός. ὁ δὲ στρατηγοῦ στρατὸς ἦν δυσπειθὴς
ὑπομνήσει κακίας. ἐθελοκάκως τε ἠγωνίζοντο καὶ ἔφυγον. ἐπιδησάμενοι τὰ σώματα ὡς τετρω-
μένοι καὶ τὰς σκηνὰς διέλυον. καὶ ἀναχωρεῖν ἐπεχείρουν. ἀπειθείαν ἐπικαλοῦντες τῷ στρατη-
γῷ. καὶ αὖθις. ἐθελοκακοῦντες αὐτῷ διὰ πλείους αἰτίας. Ἐθελοκωφῶν. μὴ βουλομένων ἀκούειν.
θελήσει παρακουόντων. Ἐθελονταί φερωνύμως ἐκλήθησαν οἱ δοῦλοι οἱ στρατευθέντες ἑκουσί-
ως ὑπὸ τῶν δεσποτῶν τῶν ἐν Κάνναις τελευτησάντων. Ἐθελοντηδόν. Θουκυδίδης διὰ τοῦ η.
Ἐθελοντήν. ἐπίρρημα. τοὺς παραβόλους κινδύνους ἐθελοντὴν ἀναδεδεγμένος. καὶ Πολύ-
βιος. τοῖς βουλομένοις πάντα κίνδυνον ἐθελοντὴν ὑπομένειν. καὶ αὖθις ἐκ παντὸς ἐπέλεξε τοῦ στρα-
τεύματος ἐθελοντὴν τοὺς ἀρίστους. Ἐθελοντής. βουλόμενος. ἢ χορηγός. Ξενοφῶν. δίδωμι τῶ εἴ-
πε δεῖν ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐθέλει ἂν γενέσθαι ὑπόσας ἐθελοντὰς πράττεσθαι προσλαβὼν ἐθε-
λοντὰς ἐκ παντὸς τοῦ στρατεύματος. λέγεται καὶ ἐθελοντίους. προσεδόκησεν ἐθελοντίους τοὺς Ἀ-
ραβίους ὁμολογήσειν. Ἐθελοντί. ἐπίρρημα. Ἐθελοπρόξενος. ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ γενόμενος
καὶ μὴ κελευσθεὶς ἐκ τῆς πόλεως. οἱ γὰρ πρόξενοι κελευόμενοι, ἐκ τῆς ἑαυτῶν πόλεως ἐγίνοντο.
Ἐθελουργός. ἐργάτης. Ἐθελυμνοί. πυκνοί. Ἐθέμην. ἐκεῖνα. ἐνόμισα. κἀγὼ ταύτην γνώμην
ἐθέμην. οἷον κἀμοὶ τοῦτο δοκεῖ σύμφορον τὸ μὴ εἶναι δικαστήριον. καὶ Ἀριστοφάνης. Ἔθεσαν. ἐποίησαν.
Ἔθει. ἔτρεχεν. ὁ δὲ ἐξελθὼν ἐκ τῆς πόλεως, ἔθει δρόμῳ. Ἔθει. ἔτρεχεν. ἔπλεεν, ὁ δὲ ἄνεμος τὰ
ἱστία ἐπλήρου, ἡ δὲ ναῦς ἔθει καλῶς. Ἔθειρ, ἡ θρίξ, ἡ αἰτιατικὴ ἔθειραν· οἱ δὲ ἔθειραι· θρὶξ φασί. Ἔθειραι
αἱ ἐξ ἔθους ἐπιμηκυνόμεναι τρίχες πρὸς τὸ ὀπίσω. ἐπεξεναλαὰς ὁ ἔνδοξος ἐθείρας ἀντὶ τοῦ ἐκτένισε, καὶ ἐν ἐ-
πιγράμματι. χρυσῆς εἰρύσασα μίαν τρίχα δαιὶς ἐθείρης. Ἐθείρας, ἐξ ἔθους ἐπιμελεῖται.
Ἐθήσαντο.

Ἐθηήσατο· ἐθαύμασε. Ἔθηκεν· ἐποίησεν· καὶ κυρίως. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ἱππικὸν ἀγῶνα ἔθηκεν.
Ἐθηλώθη· ἐκλήθη. βαφῇ σίδηρος ὡς ἐθηλώθη στόμα. ἐν τῇ βαφῇ οὐκ ἀνίεται ὁ σίδηρος ἀλλὰ σκληρύνεται. οὕτως οὖν φησι διασταλτέον. καὶ γάρ φησιν ὁ ποιητὴς πέλεκυν ἔζεον καὶ ὑβρὸν ὡς ἐν βαφῇ σίδηρος, νῦν ἐθηλώθην ὑπὸ τῶν λόγων τῆς γυναικός. ἢ ὅτι διττῶς βάπτεται ὁ σίδηρος. εἰ μὲν τὸ μαλθακὸν βούλονται αὐτὸν εἶναι, ἐλαίῳ βάπτουσιν. εἰ δὲ σκληρὸν ὕδατι. Ἐθημοσύνη· συνήθεια. ἐθισμός. καὶ ἔθιμος, συνήθης καὶ ἐθάς. Ἐθνῖται· οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. Ἐθνοπάκτου· ὁ Ἰώσηππος λέγει ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν Μακκαβαίων. Ἔθνος· τὸ πλῆθος. ἢ γοῦν τὸ, μοιχοὶ, πόρνοι, τοιχωρύχοι, βαλαντιοτόμοι. καὶ τὰ τούτων ἔθνη. Ἔθνος· οὐ μόνον τὸ μέγα καὶ πολυάνθρωπον γένος, ἀλλὰ καὶ ἰδίως μέρος τι τῆς πόλεως. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. καὶ ἐν τῷ θ' τῶν Φιλιππικῶν. Ἔθος· ἀντὶ τοῦ σημεῖον. ἢ νόμος ἄγραφος. νόμος δὲ, ἔθος ἔγγραφον. τὸ ἔθος οὐκ ἔστιν ἔρεισμα αἰῶνι. ἀλλὰ βίου καὶ χρόνου. καὶ ὁ μὲν νόμος εἴκασται τυραννίδι. φόβῳ γὰρ ἕκαστα καὶ μετὰ προστάγματος διαπράττεται. τὸ δὲ ἔθος μᾶλλον τῇ φιλανθρωπίᾳ τῆς βασιλείας. βουλόμενοι γὰρ αὐτῷ πάντες δίχα ἀνάγκης ἕπονται. καὶ ὁ νόμος τοσαύτης δικαιοσύνης καὶ φιλανθρωπίας μεστὸς, ὥστε καὶ τοῖς ἀτυχοῦσι χρησιμώτερος καθέστηκε τῶν γένει προσηκόντων. καὶ τοῖς ἀδικουμένοις ἰσχυρότερος τῆς αὐτῆς ἐκείνων ῥώμης. καὶ πατράσιν υἱέων εὐνούστερος. καὶ παισὶ γονέων. καὶ ἀδελφοῖς ἀδελφῶν. πολλοὶ τῶν ὑπὸ φίλων ἀδικούμενοι, πρὸς τοὺς νόμους καταφεύγουσι. καὶ ἄλλα πλείονα εἰσὶ προσινόμου. Ἔθω· τὸ ἐξ ἔθους τι διαπράττομαι. ὡς τὸ ἔθων οἰνῆος ἀλωήν. Ἐθώπευον· ἐκολάκευον. Ἐθαύμαζον· ἀντὶ τοῦ ἐθαυμάζον. Ἐθείγκωσι· περιεξόχωσι· περιεχαράκωσι. Ἔθεισεν· ἐκ τοῦ θείζω. Ἐθρυλλίχθη· ἐτρύχθη. Ἐθοινήσαντο· εὐωχήθησαν. Ἔθυσας· ἀντὶ τοῦ θύσεις. τοῦτο παρὰ Φιλοξένῳ ὁ Κύκλωψ λέγει πρὸς τὸν Ὀδυσσέα. ἀπενδέχου γῆ τὸ ἐνθάδε πῦρ κείαντες, ἐθύσαμεν. παρὰ τῷ ποιητῇ εἴρηται ἐπὶ τῶν ἀρνῶν· οὐχὶ δὲ τὸ ἀπεθύσαμεν νοεῖσθαι. Ἐθνέσαι· ἔθνος Θεσσαλίας. Ἑκάβη· ἡ ἐκεῖθεν βεβηκυῖα πρὸς τὸν ἄνδρα. ὁ γὰρ πατὴρ Δύμας ὁ Φρὺξ, εἰς Ἴλιον Πριάμῳ ἐξέδοτο. ὅθεν Πρίαμος Φρυξὶ συμμαχεῖ. ἤδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν. Ὅμηρος. Ἑκαδημία· οὕτω. πρότερον ἐκαλεῖτο ἡ Ἀκαδημία, ἀπὸ Ἑκαδήμου τινὸς ἥρωος. Ἕκαθεν· πόρρωθεν. Ἐκκακῶ· ἀπειροκακῶ· πλειστάκις τοῦ ζῆν. Ἐκκαλαμᾶται· ἡ θυγάτηρ παππίζουσά με τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται.

Ἐκκαλαμήσαντο· ἀπεθέρισαν. Ἐκκαλέσασθαι· παραθῆξαι· παρορμῆσαι. ἐκκαλέσασθαι σπουδάζοντες ἐπὶ πράγματα τεταγμένους πρὸς τὰς τῶν Ῥωμαίων ἐλπίδας. Ἐκκαλεῖται· προκαλεῖται. ὁ δὲ Κεκίλιος θεωρῶν αὐτὸν καὶ τεθαρρηκότα, βουλόμενος ἐκκαλεῖσθαι τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ, συνεῖχε τοὺς στρατιώτας ἐντὸς τῶν πυλῶν. ἀντὶ τοῦ προκαλεῖσθαι. καὶ ἐκκαλούμενοι, προκαλούμενοι, ἢ προμηθούμενοι. τῆς βουλῆς οὐδὲν προθυμουμένης, εἴτε τὴν κάθοδον τῶν ἐκκαλουμένων διαβολὴν. ἵνα μὴ δοκοῖεν αὐτοὶ μαρτύριον ἐπάγειν ἐπὶ τὴν πόλιν, εἴτε τῷ δήμῳ φιλονεικοῦντες καὶ ἐθίζοντες αὐτὸν, μὴ ῥᾳδίως ἀνδρὸς παρεινίου καταδικάζειν. Ἐκάλη, ὄνομα κύριον. ἡ ἡρωῒς ἡ παρὰ Καλλιμάχῳ, ἡ πρὸς ἑαυτὴν καλοῦσα. εἶχε τὸ τεῖχος ἀκλήϊστον. Ἐκαλλίστρουν· ἱκανὸν ἦν. Ἑκαμήδη· Νέστορος παλλακίς. παρὰ τὸ ἑκὰς μήδεσθαι, ὅ ἐστι βουλεύεσθαι. Ἐκάμον· ἐκοπίασαν. Ἐκκαπηλεύειν· δολοῦν· παιγνεύειν. Ἐκάπυσεν· ἐξέπνευσεν. ἐκ τοῦ κάπω τὸ πνέω. ἀφ' οὗ καπύω. Ἐκαραδόκησεν· ἀπέβλεψεν. ἢ ἐμοὶ προσέθετο τὴν κεφαλὴν μετεωρίσας παρὰ τὸ ὀμικρόν. καὶ τὸ εἴωθα δοκεύειν, ἀντὶ τοῦ ἐκαραδόκησε προσεδόκα ἐκαρτέρει. ἀπεσκόπει. Ἐκκαρπωσάμενοι· προσόδους μεγάλας λαβόντες. Ἐκαρπώσαντο· μετειλήφασιν. οἱ κωσκηθέντες φυγῇ ἐκαρπώσαντο εἶναι. Ἑκάς· πόρρω. μέντοι οὐχ ἑκὰς· οὐ γὰρ ἀπὸ σφῶν τὸν κίνδυνον ἡγοῦντο εἰ οἱ πολέμιοι κρατήσειαν. συνηγείροντο ἑκούσιοι καὶ οὐκ ἐπὶ κλήσει.

Ἑκαστάτω· πορρωτάτω. Προκόπιος. ἑκαστάτω τῆς τοῦ βαρβάρου ἐπιβουλῆς ὄντες.

Ἑκασταχῆ· ἀντὶ τοῦ πανταχοῦ. ταῦτα μὲν οὖν ἑκασταχῆ ἐπράσσετο. Ἑκάστοτε· ἀντὶ τοῦ ἀεί. οὐ δὲ γὰρ λέγεται πάντοτε. βάρβαρος. τῶν οὖν τειχῶν ἑκάστοθι μὲν ἀκμαῖα ἔτεμνον ἀεὶ σκελακανθιζούσας. καὶ αὖθις· τοὺς μὲν φιλεῖν βουλομένους δεδοίκατε. τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας, ἀντιβολεῖσθε ἑκάστοτε ἀντὶ τοῦ ἀεί. Ἐκκαταλόγου· τῶν εἰς στρατιώτας τελούντων. τὴν γάρ τοι πληθὺν καὶ τοὺς ἐκ καταλόγου, ἐῶ νῦν. Αἰλιανός φησιν. Ἑκαταῖος· Ἀβδηρίτης

φιλόσοφος. ὃς ἐπεκλήθη καὶ κριτικὸς γραμματικός. διὰ γραμματικὴν ἔχων παράστασιν. ἐ-
γένετο δὲ ἐπὶ τῶν διαδόχων. βιβλία αὐτοῦ ταῦτα. περὶ τῆς ποιήσεως Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου. Ἑκαταῖ-
ος. Ἡγησάνδρου Μιλήσιος. γέγονε κατὰ τοὺς Δαρείου χρόνους τοῦ μετὰ Καμβύσην βασιλεύσαντος,
ὅτε καὶ Διονύσιος ἦν ὁ Μιλήσιος. ἐπὶ τῆς ξε΄ ὀλυμπιάδος. ἱστοριογράφος. Ἡρόδοτος δὲ ὁ Ἁλικαρνασεὺς
ὠφέληται τούτου νεώτερος ὤν. καὶ ἦν ἀκουστὴς Πρωταγόρου. ὁ δὲ Ἑκαταῖος πρῶτος δὲ ἱστορίαν πε-
ζῶς ἐξήνεγκε. συγγραφὴν δὲ Φερεκύδης. τὰ γὰρ Ἀκουσιλάου νοθεύεται. Ἑκάτειον. Ἑκάτης ἄ-
γαλμα. καὶ παροιμία. θεαγένους Ἑκάτειον. οὗ ἐπυνθάνετο πανταχοῦ ἀπιών. ὃς καπνὸς ἐκαλεῖ-
το. ἦσαν δὲ θεαγένεις ἄλλοι β΄. ὁ περὶ Ὁμήρου γράψας, καὶ ὁ ἐπὶ μαλακίᾳ διαβεβλημένος.

Ἑκατηβελέτης ὁ Ἀπόλλων. ὁ αὐτὸς καὶ ἑκατηβόλος. Ἑκάτην. ἀπὸ ταύτης ἔστι μαθεῖν εἴ-
τε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πένεσθαι ἐστὶ βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας,
δεῖπνον κατὰ μῆνα ἀποπέμπειν. τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.
ἔθος γὰρ ἦν ἄρτους καὶ ἄλλα τινὰ κατὰ μῆνα τιθέναι τῇ Ἑκάτῃ τοὺς πλουσίους. καὶ λαμβάνειν
ἐξ αὐτῶν τοὺς πένητας. Ἑκάτην. οἱ μὲν, τὴν Ἄρτεμιν. οἱ δὲ τὴν σελήνην ἐν φάσμασιν ἐκτό-
ποις φαινομένην τοῖς καταρωμένοις. τὰ δὲ φάσματα αὐτοῖς δρακοντοκέφαλοι ἄνθρωποι καὶ
ὑπερμεγέθεις. ὥστε τὴν θέαν ἐκπλήττειν τοὺς ὁρῶντας. Ἑκάτης νήσου. πρὸ τῆς Δήλου κεῖταί τι
νησύδριον. οὗ ἐνίων ψαμμίτη καλεῖται. καλεῖσθαι δὲ οὕτως φασὶν αὐτὴν διὰ τὸ τοῖς ψαμμί-
τοις τιμᾶσθαι τὴν θεόν. ψάμμιτον δέ ἐστι, ψαιστῶν τις ἰδέα. Ἑκατομβαιών. μὴν Ἀθηναί-
ος. ἐκλήθη δὲ οὕτως, ἀπὸ τοῦ πλείστας ἑκατόμβας θύεσθαι ἐν μηνὶ τούτῳ. Ἑκατόμνος. ὄνο-
μα κύριον. Ἑκατόμπεδος. νεὼς ὁ Ἀθήνησι παρθενῶν. καὶ ἑκατόμπεδον. Λυκοῦργος ὁ παρθε-
νὼν ὑπό τινων, ἑκατόμπεδος ἐκαλεῖτο. διὰ κάλλος καὶ εὐρυθμίαν οὐ διὰ μέγεθος. Ἑκατο-
στὸς ὁ ἀριθμός. Ἐκβακχευθεὶς. ἐκμανείς. ὁ δ' οὖν ἀλλ' ἧς ἐκβακχευθεὶς, ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἀθρόαν ἐπήγ-
γειλεν ἔξοδον. Ἐκκαυλίζεις. ἐκκαυλίζων. ἀποκλῶν. ἀνασπῶν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τὰ λάχανα ἀ-
νασπώντων. Ἐκβαλεῖν λέγουσιν ἰδίως τὸ κρατῆσαι ταῖς ναυσίν. Ἐκβάλλω αἰτιατικῇ. τὸν ἀ-
δὰμ ἐξέβαλε τοῦ παραδείσου. ἐκβάλλομαι δὲ γενικῇ. ἐξεβλήθη ἀδὰμ τοῦ παραδείσου. Ἐκβεβό-
λισται. ἐξορώρυκται. Ἐκβιαστὴς. ἄμφω γὰρ εἰσὶν ἐκβιασταὶ τῆς δίκης νύττουσιν ἡμᾶς πρὸς ὃ τῆς
δίκης πόρας. περὶ γεωργείου καὶ βασιλείου φησίν. ἐκβαίνω αἰτιατικῇ. καὶ ἐκβῆς ἐξέλθῃς.

Ἐκβιβάσας. ἐξαγαγών. τὴν ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα μούσαις κατάλειφ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβιβάσας
ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης. ἀντὶ τοῦ χορεύσωμεν. Ἐκβρασθῇ. ἐκβληθῇ. ἐκριφῇ. λέγεται δὲ καὶ ἐ-
πὶ τῶν ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐκριπτομένων. λέγεται δὲ καὶ ἐξεπτύσθη ὑπὸ τῆς θαλάσσης. Ἐκ-
γαμηθῆναι. ὅταν εἰς ἕτερον γένος ἐκδοθῇ παρθένος, οἷον εἰ τοῖς μὴ προσήκουσι, τοῦτο ἐκγαμεῖσθαι
λέγεται. Ἐκγεγάμεν. Ὅμηρος εὔχεται ἐκγεγάμεν. ἀντὶ τοῦ γεγενῆσθαι. ἀπὸ τοῦ γῶ γήσω γέγημι.
ἀπαρεμφάτως γεγάναι. καὶ δωρικῶς γεγάμεν. ὡς τιθέναι τιθέμεν. Ἐκγλοετής. τυφλός.

Ἐκγειτόνων. ἐκ γειτόνων τῆς μεγαλοφροσύνης παροικοῦσαν τὴν ἀλαζονείαν ἐκφεύγει. ἀντὶ τοῦ
γειτνιῶσαν. Ἐκδεδαρμένον δέρας. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. Ἐκδεές. ἀτελές. ἐλλιπές. ἔ-
δοξε δὲ αὐτοῖς πρότερον ὡς μηδὲν ἐκδεὲς εἴη τῶν θείων λογίων, εἰς τὴν πόλιν εἰσελθεῖν ὅπως τὸ ἄγαλμα
εἰσῴαν τὴν κλέψαν τῶν Ἀθηνῶν. Ἐνδέξασθαι. οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀναμεῖναι. ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀναδέξασθαι καὶ
ἀναλαβεῖν. ἐνδέξασθαί ἐστι τὸ, παρ' ἑτέρου λαβόντα αὐτὸν εἰσχειρεῖν τὸ δεύτερον. ἐπισκε-
πτέον δὲ τὸ ἐν τῷ ε΄. Φιλιππικῷ ληφθέν. καὶ τὸ δοκεῖν ἐκδέχεσθαι τῶν ἐκείνῳ πεπραγμέ-
νων. Ἐνδέξαι. ἂν ἀληθεύων οὐ ψεύδομαι πίστευσιν ὑποσχομένῳ τοῦ δούλου. αὐτὸς ἐπιτυχὴς γε-
νοῦ τῆς ἐμῆς ὑποσχέσεως. Ἐνδέχεσθαι. ἀπείργειν. κωλύειν. ἕτερα τὰ παρατεταγμένα ἦν.
εἰς τὸ ἐνδέχεσθαι τὰ τῶν βαρβάρων τάγματα. Ἐνδέχῃ. νοεῖς. ὑπολαμβάνεις. Πολύβιος. οὐκ ὀρ-
θῶς ὦ στρατηγὲ τοὺς ἡμετέρους ἐνδέχῃ λόγους. καὶ ἐνδέχομαι αἰτιατικῇ. Ἔνδεια. ἡ κεχρε-
ωστημένη λοιπάς. ἔνδεια γάρ ἐστι, τὸ μέρος καταβαλεῖν ὧν ὀφειλέτης τις, εἰ καὶ μὴ πάντα. ἔνδεια
δὲ, τὸ μηδὲν ὅλως καταβαλεῖν. ἢ ἔνδεια μέν ἐστι τὸ ἔχοντα μὴ καταβαλεῖν. ἔνδεια δὲ, τὸ μηδὲν ἔ-
χειν. ὡς εἶναι τὸ μὲν, ἑκούσιον. ὃ δὲ ἀκούσιον. ἔνδεια μέν ἐστιν, ἑκούσιος στέρησις χρημάτων. ἔνδεια

δὲ, ἐκ

δὲ ἐν διαμέτρῳ. Ἐνδιαιτηθῆναι· διατραφῆναι. Ἐνδιήτησε· καλῶς διῴκησεν. Ἐν-
διαίτησις ἡ τρυφή. ὁ δὲ, τρυφαῖς μαλακαῖς καὶ ἐνδιαιτήσεσι διαλυθεὶς ἐπανῄει· ῥᾳθυμία τε καὶ
μαλακία καὶ ἀβουλία τὰς τῆς ἀρχῆς ἡνίας ἀφίησι. καὶ αὖθις· ἀπαγορεύει πρὸς τοὺς πόνους
πόθῳ τῆς ἐν συνεχεία ἐνδιαιτήσεως. καὶ αὖθις· τὴν νέρωνος εἰς τρυφὴν ἐνδιήτησιν. Ἐνδικάσασθαι
ἰσαῖος. ἀντὶ τοῦ ἀνάδικον ἐκπρᾶξαι διὰ τοῦ δικάσασθαι. Ἔνδικον· τὸ ἔξω τοῦ δικαίου. αἰλιανός· τε-
τόλμηται μὲν αὐτῷ τὸ ἔνδικον ἐκεῖνο καὶ παράνομον ἔργον. Ἐνδίκους· ἀδίκους καὶ ἔξω τοῦ δι-
καίου ὄντας. ὁ δὲ, ἦν ἔνδικός τε καὶ ἔννομος. ἀντὶ τοῦ ἄδικος. σοφοκλῆς· θύραι δ' οὐκ ἐπαίδευσαν
κακόν. οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐνδίκους τρέφειν. οὐδ' ἄξια ἂν οὐκ ἦσαν αἰσχύνεις πόλιν τὴν αὐτοῦ
αὐτοῦ. καί σε πληθύων χρόνος γεροντόμου, τίθησι καὶ τοῦ νῦν κενόν. Ἐνδίκως· δεῖν χοὰς τοῖς ἐν-
δίκως τῶν αἰτωλῶν τεθνεῶσιν ἐπάγειν. καὶ αὖθις. καὶ μεγάλα ἀναίρεσια ἀνηρημένος ἐνδίκως.
Ἔνδιος· ἔνδοσις· τὸ ναυτικὸν ἐνδόσιμα. οἱονεὶ ἔξω δόσις. οὕτω δημοσθένης κατὰ ἀφόβου πρώ-
του. Ἔνδοτος· προδεδομένος. Ἐνδοχεῖον· τὸ ταμιεῖον. Ἐνδυεῖν εἰς ἀβλέπεις· ἐστὶ τὸ διὰ γῆ-
ρας ἢ ἄλλο τι πάθος ὑπὸ ξυνδρεκούντων. οὐδὲ εἰλικρινεῖς ἐχόντων τὰς ὁράσεις. Ἐννεακαιδεκά-
δωρα· ἐννεακαίδεκα παλαιστῶν. δῶρον γὰρ καλεῖται ἡ παλαιστή. ὅμηρος· τοῦ κέρα ἐκκαιδεκάδω-
ρα πεφύκει. Ἔκαινον· ἔκοπτον. Ἐκκαιομαίσου· γυναικῆ· ἐρῶσου. Ἐκκέκοφθε μουσική· φασὶ δ'
ὅτι τῶν παλαιῶν ἐν τοῖς συμποσίοις φιλολογίᾳ ζητήσει χρωμένων· οἱ ὕστερον τὰς μουσουργοὺς καὶ
κιθαριστρίας ἐπεισήγαγον. ὅθεν τὴν καινοτομίαν τινὲς αἰτιώμενοι, τῇ παροιμίᾳ ἐχρῶντο.
Ἐκεκράγεισαν· ἔκραζον. Ἐκκεκριμένως· ἐκκεχωρικῶς. Ἐκκεκυμασμένους· ὑπὸ τῶν κυμά-
των ἐκβρασθέντας. ὁ δὲ, κατέλαβε τοὺς περὶ τὸν ἀδελφὸν νεκροὺς παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἐκκεκυ-
μασμένους. Ἐκκέλαστος· καὶ κατήγορος. ἐκκέλαστος ὃς ἂν μὴ γράψηται, παρανόμων ἑάλω-
κεν. Ἐκενώθησαν· ἠρημώθησαν. Ἐκεράιζον· κατέτρεχον· ἐλῄζοντο· ἐπόρθουν. Ἐκερουτι-
ας· τὴν κεφαλὴν ἀνατείνεις δίκην τῶν κερατοφορούντων ζώων. ὅτι ἐπειδὴ γίνεται μετεωρίζοντα
τὴν κορυφήν. δηλοῖ δὲ τὸ γαυριᾶν. ὡς ἔλαφος φησὶν ἢ ἄλλου τοῖς κέρασιν ἀνωρθιάζεις κἀκε-
ρουτιᾶς. Ἐκεύθαινον· ἔκρυπτον. Ἐκεχειρία· ἄνεσις· ἀργία. συνθήκη. ἔνδοσις. ἀνοχὴ πολέ-
μου. ἢ πρὸς ὀλίγον χρόνον τοῦ πολέμου ἀναβολὴ καὶ ἡσυχία. παρὰ τὸ ἔχειν τὰς χεῖρας. ἐκεχειρία
τίς οὖσα ἰώσηπος· ὥσπερ τοῖς ὅπλοις συμπεφυκότες. οὐδέποτε τῆς ἀσκήσεως λαμβάνουσιν
ἐκεχειρίαν. Ἐκκεχιλωμένην· ἐψιλωμένην. ἢ κεχερσωμένην. ὅτι ὁ χιλὸς ἐν χέρσῳ φύεται. τοῦ-
το δέ ἐστι χόρτος. οἷον ἠμελημένην. Ἔκζεσις· ἐκβρασμός. φασὶ δὲ αὐτὴν φθέρσιν ἐκζέσαι.
Ἐκζωπυρῆσαι. Ἐκζητεῖται πρακτικῶς. ἀναψαινομένως τὸ ἐκ μικροῦ φυσῶντα, μεγάλην φλό-
γα κινῆσαι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀνθράκων. Ἐκεῖ· ἐκεῖσε· ἐκεῖθεν· ἐκεῖνοθι· ἐκεῖνοθεν. καὶ
κατὰ συγκοπὴν ἐκεῖθεν τὴν ἐν τόπῳ σχέσιν δηλοῖ. Ἐκκείμεθα· μόνῳ σοὶ τῶν ζώντων ἐκκεί-
μεθα. οὐ γάρ ἐστιν ἡ ἀλήθεια πέρασμα ἐκκείμενον. οὐδὲ καταβεβλημένον. οὐδὲ θήρα λειπτέον.
ἀντὶ τοῦ καταπεφρονημένον. Ἐκείρη· ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ τοὺς αὐτόθι. τὰς ἐκείνῃ νάπας δι-
εξελθών. καὶ αὖθις, τοῖς τε, γέταις καὶ τοῖς ἐκείνῃ βαρβάροις. Ἐκείνῃ· τὰ ἐκεῖσε εἰς παρ-
θυαίαν ἐμβάλλειν. καὶ τὰ ἐκεῖθεν ἄγειν καὶ φέρειν. καὶ τῇ στρατιᾷ σῖτα παρέχειν. Ἐκεῖ-
νος. καὶ κεῖνος καὶ τὸ αὐτὸς, ἀντὶ τοῦ ὀνόματος λαμβάνουσιν οἱ ποιηταί. ἀριστοφάνης νεφέλαις·
ἀλλ' εἴσιθ' ἵνα μὴ κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχῃ. καὶ ὅμηρος τὴν θέτιν παρεισάγει λέγουσαν· τί πέ με
κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός. καὶ τὸ αὐτὸς ἔφα παρὰ τοῖς πυθαγορείοις. Ἔκηαν, ἔκαυσαν.
Ἐκβολία. Ἐκηβόλιος, σοφιστὴς κωνσταντινουπόλεως [illegible]ς ἐπὶ κωνσταντίνου διαπύρως
χριστιανίζειν ὑποκρινόμενος, ἐπὶ ἰουλιανοῦ ἄλογος ἕλλην ἐφα[ίνε]το· ῥίψας γὰρ ἑαυτὸν πρὸ
τῆς πύλης τοῦ εὐκτηρίου οἴκου, πατήσατέ με ἐβόα τὸ ἅλας τὸ ἀναίσθητον. τοιοῦτος ἦν κοῦφος
καὶ ἀχερὴς ἐκηβόλιος, καὶ πρότερον καὶ ὕστερον. Ἐκηβόλος, ὁ ἀπόλλων. Ἐκήδευσαν,
κατ' ἐπιγαμίαν συνήφθησαν. ἐκκλασάντες αὐτοῖς δόντες γυναῖκας, καὶ αὐτοὶ παρ' ἐκείνων λα-
βόντες. Ἐκήκιεν· ἀνεφέρετο. Ἐκήλει· σὺν ἡδονῇ ἔτερπε. κηλῶ γὰρ τὸ ὑπαλλοῦ ἥδομαι.
οὕτω μὲν ὁ κατάρατος συνήθως τὸν ἄνθρωπον ἐκήλει. καὶ αὖθις. ὁ δέ, διηγεῖτο μυρία ὅσα δι' ὧν ἐ-

κηλεῖ τὰ ἀκούοντας. Ἐκκλ. ἥσυχος. Ἐκκειώθην ἀντὶ τοῦ ἐκωθύν. ἢ διὰ τὸ δέος, ἢ κεῖν ἐγγιόμενος. Ἐκκή-
ρυκτον. ἀπόβλητον, καὶ ἐξεκήρυξαν αὐτὸν ἀπεσκοράκισαν. Ἐκτὶ αὐτοῦ ἐν ἑκα. σημαίνει δὲ καὶ χωρίς.
Ἐκίσσησεν. ἐν γαστρὶ ἔσχε. μεθ' ἣν ὠδῖνας συνέλαβεν. ἐγέννησεν. Ἐκθαμβῶ τὴν ἐνθαμβεῖ καὶ ἐκπλήξει
τῶν. Ἐκθαν. ἀπὸ θεῶν. Ἐκθεατρίζουσιν. ἐκπομπεύουσιν. ἐκφαυλίζουσιν. ἐξελέγχουσιν. οἱ δὲ πολλοὶ τὰ
μὲν ἔργα τῶν ἀτυχούντων, οὐ πειρῶνται μιμεῖσθαι τὰ δὲ πάρεργα ζηλοῦντες, ἐκθεατρίζουσι τὴν ἑ-
αυτῶν ἀκειρίαν. Ἔκθεσμον. παράνομον. Ἔκθετα. ἐκκριπτόμενα. Ἐκθεῖ. ἐξεισιν. ἐξέρχεται. Ἀριστοφάνης. ἐκδραμὼν ἐκ τὸ πρυτανεῖον κενῇ τῇ κοιλίᾳ, ἐκθεῖ πλέα. τουτέστιν
ἐξέσιν ἐκ τῆς πόλεως γενόμενος πλούσιος προσελθὼν τῇ πολιτείᾳ. ἐμφαντικὴ δὲ λέξις κέ-
χρηται. ἵνα δείξῃ αὐτὸν ἐπιπεπηδηκότα ἀναισχύντως τῇ πολιτείᾳ. Ἐκθλίβω. αἰτιατικῇ.
Ἐκθειάσαι. θεοποιῆσαι. Ἔκθορεν. ἐξεπήδησεν. βάβριος. φρίξας δὲ χαίτην ἔκθορε φωλά-
δος κοίλης. Ἐκθορεῖν. ἐκδραμεῖν. ἐκφυγεῖν. Ἐκθρώσκειν. ἐκπηδᾶν. Ἐκθυμία. ἡ προ-
θυμία. ἐπεὶ δ' ἔλαβε καιρὸν τῆς ἐκείνων ἐκθυμίας κατὰ τὴν μάχην πρὸς τοὺς πολεμίους,
διέφαξεν αὐτούς. Ἐκθύμως. προθύμως. ὁ δ' ἠγωνίζετο πεζὸς ἐκθύμως. Ἐκθύσασθαι. τὸ ἐξιλά-
σασθαι καὶ ἐκμειλίξασθαι. Ἐκκυκλήθητι. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν. ἀλλ' ἐκκυκλήθητι. ἐκκύκλημα λέ-
γεται μηχάνημα τι ξύλον τροχοὺς ἔχον, ὅπερ περιστρεφόμενον καὶ τὰ δοκοῦντα ἔνδον ὡς ἐν οἰ-
κίᾳ διαπράττεσθαι τοῖς ἔξω ἐδείκνυε τοῖς θεαταῖς. Ἐκλαβεῖν. ἀντὶ τοῦ λαβεῖν. Πολύβιος. ὁ μὲν ἦν τὸ δί-
καιον ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν ἀδικησάντων, ἢ κατὰ νόμους ἢ κατά τινας ὑποκειμένας δικαιο-
δοσίας. Ἐκλάγξεν. ἤχησαν. Ἐκλεγόμενος. αἰτιατικῇ. προκρίνων. προτιμῶν. ὁ δὲ, κατα-
πιστεύων τοῖς πράγμασιν ἐπὶ ὧδε διὰ τὸ κεῖναι τὰ ὅλα. διόπερ οὐ τὸν πραγμάτων ἐκλεγόμε-
νος καιρόν, ἀλλὰ τὸν ἴδιον, ἔμελλε τοῦ δέοντος σφαλήσεσθαι. Ἐκλέγοντες. ἀπαιτοῦντες.
Ἐκλεκτός. ὀξυτόνως. ἐπίλεκτος δὲ προπαροξυτόνως, διότι τὸ μὲν, ἐκ τοῦ ῥήματος, τὸ δὲ, ἐκ
τοῦ ὀνόματος συντέθειται. ὁ δὲ σολομῶν φησὶ χεὶρ ἐκλεκτῶν κρατήσει εὐχερῶς. τὸ μὲν γὰρ κρατεῖν
ἴσως ἐστὶ καὶ τῶν ἐπὶ πλεῖστον φαύλων ἢ φόβῳ ἢ αἰσχύνῃ τὴν διὰ τοῦ σώματος ἐνέργειαν κωλυ-
όντων μετὰ πολλῆς τῆς ἀνάγκης. τὸ δὲ ἔρωτι τῶν ἄνω μὴ ἡττηθῆναι τοῖς κάτω μόνων ἐστὶ τῶν
φιλοθέων. καὶ οὓς ἡ γραφὴ ἐκλεκτοὺς ὀνόμασεν. Ἐκλελάκτικεν. ἀποβέβληκεν. ἀπέφυ-
γεν. Ἐκκλείεται. ἐμποδίζεται. ἐκκλείεται ἡ πάροδος ἡ εἰς τὴν Χερρόνησον διὰ τῆς πόλε-
ως ταύτης. Ἐκκλείουσι. κωλύουσιν. εἴργουσιν. Πολύβιος. ἐπεὶ τὸν Φίλιππον ἐκκλείου-
σιν οἱ καιροί. βούλεσθαι τὸν βασιλέα τὴν ἐπιγραφὴν τῆς πράξεως ἐκείνῳ περιποιῆσαι ὡς ἐν εὐ-
εργεσίᾳ προφέρων τοῦτο τοὺς λόγους. Ἐκλειπία. ἡ συγχώρησις. ἄδικον ἡγεῖτο τὴν ἐκλειπίαν
τῆς πρὸς τοὺς ὁμωμοκότας πίστεως. καὶ σφάζει ἑαυτόν. Ἔκλειψις. καὶ ἐξέλιπεν. ἑκάτε-
ρον αὐτῶν τέτακται ἐπὶ τῶν διαψηφίσεων τῶν γινομένων ἐν τοῖς δήμοις. περὶ τῶν γινομένων
εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. ὅσοι μὲν ἐγκαλούμενοι ὅτι μή εἰσιν αὐτοί, ἀπαντῶσι πρὸς τὰ
ἐγκλήματα περὶ τούτων οἱ δημόται ψῆφον φέρουσιν. ὅστις δὲ μὴ παρεγένετο κριθησόμενος, ἐξέ-
λιπεν οὗτος τὴν περὶ αὐτοῦ διάγνωσιν. καὶ τοῦτο ἔκλειψις καλεῖται. ὅτι ἡ τοῦ ἡλίου ἔκλειψις ἐπιπρο-
σθουμένου ὑπὸ τῆς σελήνης, ἐναργῶς φαίνεται γίνεσθαι. ἔστι ἐν τῷ διαφανεῖ. Ἐκλειπέτωσαν.
Ἐκληδονίζετο. ἐμαντεύετο. Ἐκληπτέον. δεῖ λαμβάνειν. Ἐκκλήσεις. πρόδηλος γὰρ ἐπὶ
νεότης ἡ φυγή. καὶ τῶν ὑπεναντίων ἐκκλίσεις πρὸς ἐπίθεσιν. Ἐκκλησιάζων. εἰς ἐκκλησίαν συγκαλῶν.
ἡνίκα ἐκκλησιάζων ἐδίδου τὸ παράγγελμα. Ἐκκλησία κυρία. οὕτω λέγεται. κυρία, ἐν ἧ ἐκύρουν
τὰ ψηφίσματα. εἰσὶ δὲ νόμιμοι ἐκκλησίαι αἱ λεγόμεναι κύριαι, δὶς τοῦ μηνὸς ἀθροίζονται. ἡ πρώτη
καὶ ἡ ι. καὶ ἡ τριακάς. εἰσὶ δὲ καὶ προσκλητοὶ ἀναγόμεναι κατά τινα ἐπείγοντα πράγματα. αἱ
μὲν οὖν νόμιμοι, καὶ ὡρισμέναι, κύριαι καλοῦνται. αἱ δὲ πρὸς τὸ κατεπεῖγον συναγόμεναι, σύγκλη-
τοι. Ἐκκλησίαν. συναγωγὴν ὄχλου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦ γίνεται. ἐκκλησι-
άζομεν γὰρ ἢ τῶν ἰδίων τι σῶσαι βουλόμενοι, ἢ τῶν ἀλλοτρίων τι ἀφαιρεῖσθαι. διαβάλλει δὲ τὸ
ἐπὶ φιλοδικίᾳ τῶν Ἀθηναίων τριώβολον. Ἐκκλησίαν, σῶμα καὶ αὐτὸ τὴν ἐκκλησίαν καλεῖ ὄχλος
καὶ διὰ ταύτης ἱερατεύει ὡς ἄνθρωπος. δέχεται δὲ τὰ προσφερόμενα ὡς θεός. προσφέρεται ἢ ἐκ-

κλησία

κλησία δὲ τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ τοῦ αἵματος σύμβολα πᾶν τὸ φύραμα διὰ τῆς ἀπαρχῆς ἁγιά-
ζουσα. Ἐκκλησίαις ἐσῶσιν ἔγκλησιν φέρῃ. Ἐκκλητεύειν τὸ εἰς κρίσιν ἄγειν. ἵνα ἐπὰν ἀσ-
κνῇ τις μαρτυρεῖν. οὕτως Αἰσχίνης. Ἐκκλητευθῆναι. τῶν ἐγκαταλιπόντων μαρτυρίαν τὰ ὀ-
νόματα ἐν τῷ δικαστηρίῳ κηρύσσεται. ὅπερ ἔλεγον ἐκκλητευθῆναι καὶ ἐκκλητεύοι. Ἐκκλήτευ-
σεν. ἐκάλεσεν. Ἐκκλητικῶς ἐκκαλούμενος. καὶ ἐκκλήσεις. πρόδηλος γὰρ ἐγίνετο φυγὴ καὶ
τῶν ὑπεναντίων ἐκκλήσεις πρὸς ἐπίθεσιν. Ἔκκλητον τὴν ἐπὶ σύνοδον παραίτησιν. Ἐκκλίνω
αἰτιατικῇ. Ἐκλιπαρεῖ. παρακαλεῖ. Ἐκλογισίαν. ἀρίθμησιν. καὶ ἐκλογιζόμενος τὸ πλῆθος
τοῦ στρατοῦ ἀντὶ τοῦ ἀριθμῶν καὶ ἀντὶ τοῦ διανοούμενος. ἐμπείρως καὶ φρονίμως ἐκλογιζόμενος. ὁ δὲ
καὶ ἐκλογισμοῖς καθυπεβάλλετο. Ἐκλογεῖον. ἡ ἐκλογάς. Ἐκλογεῖς οἱ ἐκλέγοντες καὶ
εἰσπράττοντες τὰ ὀφειλόμενα τῷ δημοσίῳ ἐκλογεῖς. ὁπότε δέοι χρήματα τοὺς πολίτας εἰ-
σφέρειν τούτους κατὰ δύναμιν οἱ καλούμενοι ἐκλογεῖς διέγραφον. ἀλλὰ καὶ οἱ τοὺς φόρους ἀπὸ
τῶν ὑπηκόων ἀθροίζοντες πόλεων οὕτως ἐλέγοντο. Ἐκλόνησεν ἐτάραξεν. Ἐκκλώζεται.
κλωσμὸν ἔλεγον τὸν γινόμενον ἐν τῷ στόματι ψόφον. ᾧ πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐχρῶντο τῶν ἀκροα-
μάτων ὧν οὐχ ἡδέως ἤκουον. ἐκλώνισεν δὲ κλῶνας ἔκοψεν. Ἐκλώπιον. ἀντὶ τοῦ ἐκλέπτον. ξε-
νοφῶν ἐν τῇ ἀναβάσει. Ἐκλωπίζω. ἐκδέρω. Ἔκλυεν ὑπήκουσεν ἐκέλευσεν. Ἐκλύσαι.
Ἐκλύκου στόματος. ἐπὶ τῶν ἀνελπίστως παρά τινων τι λαμβανόντων κατὰ τὸν μῦθον τοῦ λύκου καὶ
τοῦ γεράνου. Ἐκμαγεῖον ἐκτύπωμα καὶ ἐκσφράγισμα. ξυλληφθέντα τε καὶ κατασφαλισθέν-
τα ἐκμαγείοις ἐκείνοις καὶ ἐκτυπώμασι δακτυλίων, ἐπεδόθη. Ἐκμαγῆσαι ἐκτυπῶσαι.
Ἐκμαλθακῶσαι. ἐκμαλάξαι χαυνῶσαι ἀλλ' ἀπεπλεῖστα ἐκμαλθακῶσαι. οἷα στέοντα ἀλαζο-
νείας καὶ ἄπλεα φρονήματα. Ἐκμαρτυρεῖν. φασὶ τὸ λέγειν οὐχ ἅπερ αὐτὸς εἶδεν ἀλλ' ἅπερ ἑτέ-
ρων ἤκουσε λεγόντων. ἐκμαρτυρία δὲ γεγραμμένη ἀναγινώσκεται, ὅταν τις ἢ τελευτήσας ἢ ὑπερό-
ριος. Ἐκμαρτυρία. διαφέρει τῆς μαρτυρίας ὅτι ἡ μὲν τῶν παρόντων ἐστίν. ἡ δὲ ἐκμαρτυρία τῶν
ἀπόντων. Ἐκμαρτυρίῳ. διαμαρτυρίῳ. οὐκ ὤκνησαν δὲ δευτέρῳ ἐκμαρτυρίῳ χρήσασθαι. Ἐκ-
μαίνω. αἰτιατικῇ. Ἐκμελὲς ἠμελημένον. ὁ δὲ δὴ βῖνος οὐκ εἴα τὸ ἐκμελὲς αὐτῷ οὐδὲ τὸ ἐρρᾳθυ-
μότερον ἐρᾳστωνοῦς. ἀλλὰ συντόνως τὰ χεῖρα πρὸς τὴν σειρὰν ἐχρῆτο. καὶ τἄλλα παθήματα τῶν
ἐμμελῆ λύραν ἐθεραπεύετο φησὶν [illegible]. ἐκμελὴς οὖν ἡ κακόηχος. ὅτι καὶ θεοδόσιος ὁ βασι-
λεὺς ἐκμελὴς ἦν καὶ πάσῃ ῥᾳθυμίᾳ ἐκκείμενος. Ἐκμασσαλίας ἥκεις. ἐπὶ τῶν θηλυδριῶν καὶ
τεθρυμμένων. πρόσσω ἐκείνους φασὶ θηλύτερον στολίζεσθαι μεμυρισμένους. καὶ τὰς ῥίχας ἀνα-
δεδεμένους καὶ διὰ ταύτην τὴν μαλακίαν ἀσχημονεῖν. Ἐκμέσων νυκτῶν λέγουσι καὶ ἐκμε-
σημβρίας. Ἐκμεταβολῆς. οἱ δὲ, μετὰ ταῦτα ἐκμεταβολῆς ὡς ἐπὶ λυμπίας τουτέστι μεταμελείᾳ
τῆς προτέρας ὁρμῆς. Ἐκμειλίσσεσθαι καταπραΰνειν. Ἐκμήνου τῶν ἐξ μηνῶν. τῆς δὲ ἐπι-
φερομένης ἐκμήνου παρείλετο. Ἐκμήνων. μηνῶν ἕξ. λαβὼν δούλους σὺν τροφῇ ἐκμήνων ἠλευθέ-
ρωσεν. Ἐκμηρυομένους. δυσχερῶς ἐκμηρυομένους καὶ μακρῶς τὰς δυσχωρίας ἀντὶ τοῦ ἀναλε-
γομένους. Ἐκμηρυσάμενος. ἐξελκύσας ἐκτείνας ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μηρυμάτων. ὁ δὲ, ἐκ-
μηρυσάμενος τὴν δύναμιν ἐκ τῶν δυσχωριῶν κατεστρατοπέδευσε. καὶ αὖθις ὁ δὲ ἐκμηρυσάμενος
τῷ πλῷ, τὸν ποταμὸν πάντα καταχαλδαῖος ἦν. ἀντὶ τοῦ διαπλεύσας. Ἐκμηχανώμενος κατα-
σκευάζων. Ἐκμυζήσας ἐκπιέσας. ἐκθλίψας. Ἐκμυκτηριεῖ. βδελύσσεται. Ἐκνάπτετο. ἐ-
ξύετο. ἐδαπανᾶτο διαμεμέρισται. Ἐκνενέμηκε. ἐξῆλθεν. Ἐκνευρισθῆναι ἀδυνατῆσαι. ὁ δέ, ἀπε-
κείνατο κατακόψας πάντας. ἵνα πολλὴν δύναμιν τῆς ῥώμης ἐκνευρίσῃ. καὶ αὖθις εἰδὼς ἡμῶν αὐ-
τὸν ἄνδρα εἶναι διὰ τῶν ἐπικούρου λόγων τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς καὶ θῆλυς γινόμενος. Ἐκνε-
φίας. ἐκνεφῶν ἄνεμος. Ἔκνιζεν. ἔδακνεν ἀπὸ τῆς πόας ἡρόδοτος. Ἔκνισεν ἐκίνησε. κατέ-
ψατο. ἀππιανὸς σύφακα δ' αὖ ἐς τὸν δυνάστην ἔρως ἔκνιζε τῆς παιδὸς οἱ δ' ἐπαρχηδόνιοι ἔδωκαν αὐ-
τήν. Ἐκνομίως. ἀντὶ τοῦ μεγάλως ὑπερβαλλόντως. κυρίως δὲ τὸ ὑπὲρ τὸν νενομισμένον. ἀρι-
στοφάνης πλούτῳ. καὶ γὰρ ἐκνομίως μὴ συγχύνετο. λέγεται δὲ καὶ ἐκνόμως. Ἐκνόμοις παρανόμοις
Ἔκνοον παρανενοημένον. ἔξω τοῦ νοός. σαλόν. Ἐκνοσηλεύων. ἐκθεραπεύων Ἔκνυεν. ἔξυεν

ἠρέμα. παρὰ τὸ κνύειν. ἀριστοφ. οὗτος πόθ' ὁμοῦ ἔκνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν. Ἐκ ξυγκλύδων· ἔστιν ἐν τῷ συγκλύδων. Ἐκνῆστιν· ἐν ὀκνῇ· ἰακῶς παρὰ καλλιμάχῳ. Ἐκκοκκίσας· ἐρημώσας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥοιῶν τῶν τοὺς κόκκους ἐκβαλλουσῶν. ὥσπερ γὰρ αἱ πόλεις σκέπαι τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν οὕτω καὶ αἱ ῥοιαὶ τῶν κόκκων. ἐχρήσατο δὲ τῇ μεταφορᾷ ὁ ἄγροικος ἀριστοφάνης. ὦ ζῶ λκήσεις σε- αὐτῶν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας. Ἐκολάβησας· προσεκρούσας· τὸ δὲ ὅλον κατεπάλαισας αὐτὸν καὶ ἐκπροσελθὼν καὶ διασείσας ἀγυείζῃ. παρὰ τὸ ἐπὶ κόλαις βαίνειν. κόλα δὲ ἡ γαστὴρ ἢ ἕδραι· ἔκλασας· κατέπεσες ἀπὸ τοῦ κολλάβου ὅ ἐστι ψωμός. βούλεται δὲ λέγειν ὅτι ὃν ἂν παραλάβῃσας ἄρδην ἀπὸ λύπην. Ἐκκοβαλικεύεται. ἔστιν ἐν τῷ ἐπορχεῖσθαι. Ἐκολάφισαν· ἐβασάνισαν. ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς πανίον ἐπέθηκαν. Ἐκολλόπωσε· κόλλῃ συνεκέμοσεν. ἀπὸ γὰρ τῶν νωτιαίων κολλόπος καὶ δέρματος ἑψομένου ἐγίνετο ἡ κόλλα τῶν βοῶν. ὅθεν καὶ ᾧ ἐπιτείνουσι τὰς χορδὰς κόλλοψ λέγεται. Ἐκολῴα· ἐθορύβει. Ἐκκομιδήν· ἐκφοράν. Ἐκομπάσθη· ἠπάτηται εἰς οὐδὲν διετέθη. Ἐκομπαλάκουν· κομπώδεσιν ἐχρῶντο λόγοις. Ἐκονδύλιζον· τοῖς δακτύλοις ἔκοπτον. Ἑκοντὴν ἀρριανὸς τὴν μέσην τῶν ποταμῶν γῆν ἑκοντὴν ἐνδιδόντων τῶν ἐποικούντων κατέσχεν. Ἑκοντὶ· ἐθελοντί. καὶ παροιμία· ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ. Ἑκόντων εἶναι βουλομένων οἱ δὲ ἐπεραιώσαντο τὸ ἱερόν. δόντων ἑκόντων εἶναι τὴν δίοδον ἰουδαίων ἔχθει τῷ πρὸς ῥωμαίους. καὶ ἑκόντι εἶναι. ὁ δὲ ἐξηπάτητο πρὸς τῆς γυναικὸς ἑκόντι εἶναι. Ἐκόπασεν· ἐπαύσατο.

Ἐκκόπτω αἰτιατικῇ. Ἔκκοπος καὶ ἔγκοπος. ὁ δὲ διανύσας τετρακοσίους σταδίους καὶ γενόμενος ἔκκοπος ἐπέμεινεν. Ἐκκορακίζειν· ἀποδιώκειν. Ἐκκορηθείης· παντελῶς ἀφανισθείης. μὴ ἀνδρὸς ἐκκορηθείης σύ γε. Ἐκορίζετο· ὑποκορίζετο. εὐφημοτέροις ἐχρῆτο λόγοις.

Ἐκορίζετο· ἐκολάκευεν. οἷα τοῖς μικροῖς παιδίοις ἔθος χαριεντιζομένους προσπαίζειν τοὺς γονεῖς. ἀριστοφάνης νεφέλαις· οὗτος τὸν υἱὸν λαμβάνουσα ἐκορίζετο. Ἐκορωνία· ἐγαυρία. τὸ μειράκιον μετέωρον ὂν τῇ φύσει καὶ πάσης πονηρίας ἔμπλεων ἐκορώνια καὶ παρεδύετο πρὸς τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας. Ἐκουρία· ἐδεῖτο κουρᾶς. Ἑκούσια· ἃ οὐχ ὑπόκειται νόμῳ. ἀλλὰ προαιρέσει. Ἐκουσιάζομαι· προσφέρω. καὶ βροχὴν ἑκούσιον. οὕτως οἱ ό. ὁ δὲ ἀκύλας ὄμβρον ἑκούσιον. ὁ δὲ σύμμαχος ὑετὸν ἑκούσιον. τὸ θηλυκὸν ἡ ἑκούσιος. Ἐκκόψαντες αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς τουτέστι πηρώσαντες τυφλώσαντες. Ἐκκόψαι· ἀντὶ τοῦ νικῆσαι. οὕτως ἄλεξις. καὶ ἐπὶ τοῦ πηρῶσαι τὸν ὀφθαλμόν. καὶ ἐξεκόπη ἐπὶ τοῦ ἐπηρώθη. Ἐκωδωνίζοντο· προσδόκιμοι ἐγίνοντο. τέτακται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπηρώθησαν. οὕτω λυσίας. Ἐκωθώνιζον· ἔπινον. Ἐκώμασε· μεθ' ἡδονῆς ἦλθε. θρῆνος δ' ὑμέναιον ἐκώμασεν. Ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ. ἔστω γὰρ μοι νῦν τῆς ἐκείνου γνώμης ζωγράφος ἡ μηνύουσα γλῶττα. Ἐκπαγλούμενος· ἐκπληττόμενος. ῥωμαίοις μὲν γὰρ ἐκπαγλούμενος ὁ πύρρος ταῦτά φησιν. ἢ ἀντὶ τοῦ σεμνυνόμενος. ἐκπαγλούμενοι· θαυμάζοντες ἐκπληττόμενοι. ἐν εἰρήνῃ ἔνεμον ἐκπαγλούμενοι τὸν ἡρακλέα. Ἐκπαθεῖς· ὑγιεῖς· ἐκτὸς πάθους. ἵνα μὴ ὦσιν ἔνδιψοι καὶ προκατειλημμένοι ἀλλ' ἐκπαθεῖς καὶ κεκαινοποιημένοι. Ἐκπαθὴς αἰλινός. ἐκπαθῆ δὲ γεγονότα καὶ πρὸς τὰς ἀκρατοποσίας. ὥστε καὶ μεθημέραν πλεονάκις μεθύοντα, καταφανῆ γενέσθαι τοῖς φίλοις. Ἐκ παντός· δι' ὅλου. εἴτε οὖν τοῦτο καταμαθόντες οἱ πολέμιοι ἐκ παντὸς ἀπίασιν, οὐδὲν ἂν ἐκώλυσεν ἀπολωλέναι τὴν στρατιὰν πᾶσαν. Ἐκ παντὸς ξύλου ἐλλείπει τό, κοῦφον γένοιτ' ἄν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὁραθῆναι μὲν καταφρονητῶν. ἀναγκαίων δέ. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν δόξαν περιεχόντων ὡς ἀγαθῶν, εὑρεθέντων δὲ ἑτέρων. Ἐκπαραμήλου· ἐξ ὁμοίου. Ἐκ παραλόγου. ὁ δὲ διασωθεὶς ἐκ παραλόγου θαλασσίου κλύδωνος ἀντὶ τοῦ παρ' ἐλπίδα. Ἐκπελασθῆναι· ἐκβληθῆναι. Ἐκπελμάσασθαι. Ἐκπεπολέμωται· ἐχθρωδῶς διάκειται. Ἐκπερδικίσαι· τὸ διαδρᾶναι ἐκ μεταφορᾶς τῶν περδίκων πανούργων ὄντων. Ἐκ περιουσίας· ἐκ περιουσοῦ. ἐκ περιουσίας λέγει ὁ ἀριστοτέλης μεταπεμψάμενοι ἐκ περιουσίας καὶ πάμπρεπον. ἐκ περιουσίας οὖν ἀντὶ τοῦ ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος. Ἐκπορφάναι ἔστιν ἐν τῷ ἐκπεπόνηθ,

Ἐκ περιουσίας τοῦ ἀναγκαίου διαφέρει. ἀναγκαῖον μὲν οὖν ἐστιν ὧν χωρὶς ἀδύνατον εἶναι. ἐκ περιουσίας δὲ ὧν ἡ περιουσία οὐκ οὖσα ἀναγκαία ὡς ἀριστοτέλης λέγει ὁ ἐπιτυχόντων τῶν ἀναγκαίων

ἀλλά τινα προσκτᾶσθαι δεῖ, ζητεῖται τῶν καλῶν. οἷον τὸ μὲν ζῆν ἀναγκαῖον· ἐκ περιουσίας δὲ τὸ εὖ ζῆν. τῇ
γὰρ τοῦ εὖ προσθήκῃ οὐκοῦν ἡ πρὸς τὸ εἶναι ἀναγκαία ἐπικοσμεῖται τὸ ζῆν ἀναγκαῖον· βελτίω δὲ
τὰ ἐκ περιουσίας τῶν ἀναγκαίων φησί. βέλτιον γάρ ἐστι τὸ εὖ ζῆν τοῦ ζῆν. τὸ δὲ εὖ λέγειν τοῦ λέγειν. οὐκ
εἰ μὲν αἱρετώτερα ταῦτα βελτίω εἰσὶ καὶ ἁπλῶς αἱρετώτερα ταῦτα γνῶναι ἡμῖν ἀδύνατα. εἰ καὶ βελτίω
εἴη τῶν δυνατῶν, ἀλλ᾽ οὐχ αἱρετώτερα. βέλτιον μὲν γὰρ ἀθανασία μακροβιότητος. ἀλλ᾽ ἡμῖν οὐχ αἱ-
ρετωτέρα. καὶ τῶν ἐκ περιουσίας δή, τὰ μέν, πρὸς τῷ βελτίω εἶναι καὶ αἱρετώτερά ἐστιν. ὥσπερ τοῦ
λέγειν τὸ εὖ λέγειν· τὰ δὲ βελτίω ἐστίν. οὐ μὴν καὶ αἱρετώτερα. τὸ γὰρ φιλοσοφεῖν τε καὶ θεωρεῖν, βέλ-
τιον μέν ἐστι τοῦ χρηματίζεσθαι. οὐ μὴν καὶ αἱρετώτερον τοῖς ἐν ἐνδείᾳ οὖσι καὶ μὴ δυναμένοις ἄλ-
λως εἶναι. οὕτω δὴ καὶ τοῦ ὑγιαίνειν τὸ φιλοσοφεῖν τῷ νοσοῦντι αἱρετώτερον. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑ-
πὲρ Κτησιφῶντος· ἐγὼ μὲν περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύω. οὗτος δὲ ἐκ περιουσίας κατηγορεῖ. ἀντὶ τοῦ ἐκ
πολλοῦ τοῦ περιόντος. Ἐκπερισπωμένης· ὀξυτόνου περισπωμένης· ἑνικῆς. Ἐκπέρσαι· ἐκπορθῆσαι.
Ἐκπεσών· ῥηθείς· δοθείς· χρησμὸς δὲ ἐκπεσὼν περὶ αὐτὸν [illegible]. Ἐκπεφυσημένον· φιλοτίμως
διατεθειμένον. ὁρῶν δὲ τὸν Μάρκον ἐκπεφυσημένον. Ἐκπήγνυσθαι· τὸ ἐκπλήττεσθαι. Ἐκπη-
δῶσι· γενική. Ἐκπηνιεῖται· ἐξελκύσει. ἀπὸ τῶν τὴν κρόκην μηρυομένων εἰς πηνία. Ὅμηρος·
πηνίον ἐξέλκουσα. Ἐκπλαγεὶς ἐκπλήξεως πλέοι. Πολύβιος· ἐκπλαγεῖς γενόμενοι οἱ Λί-
βυες διὰ τὸ παράδοξον ἐκκλίναντες ἔφυγον. καὶ αὖθις· οὕτως ἐκπλαγεῖς ἦσαν καὶ περίφοβοι τὸ
μέλλον. καὶ ἐκπλαγεῖς θηλυκῶς ἀντὶ τοῦ θαυμασταί. ποιμένες ἀγραυλοῦντες ἐκπλαγοῦς φω-
τοφανείας ἔτυχον. Ἔκπλεα· πλήρη. ἐσθῆτας δὲ καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔκπλεα περιεῖχεν. ἀντὶ τοῦ
αὐτάρκη. καὶ αὖθις Αἰλιανός· οἱ δὲ κατάραντες εἰς αὐτὸν καὶ φιλοφροσύνης ἔκπλεως ἀπολαύ-
σαντες. Ἐκπλεύσαντες· ἔξω γενόμενοι. οἱ δὲ ἐκπλεύσαντες τῶν φρενῶν εἶτα ἐν οἷς ἐγένοντο.
Ἐκπλεύσειν· ἔξω γενέσθαι. μὴ γὰρ ἂν ἐκπλεύσειν ποτὲ τῶν φρενῶν ἐς τοσοῦτον, ὥστ᾽ ἀνθρώπους προ-
τιμῆσαι θεοῦ. Ἐκπλήκτην· ἐκπληκτικόν. Ἔκπληξις· φόβος. Ἐκπλήξας· γενική. Ἐκπλήσει·
πληρώσει. Ἐκπλινθώσας· ἰσόπεδον ἂν διαλύσας καὶ ἐξελὼν τὰς πλίνθους. Ἔκπλυτον· ἐξίτηλον.
Ἐκποδὼν εἰπεῖν κατόπιν· ἀντὶ τοῦ συνέσεως. Ἐκποδών· τὸ πρὸς ὀλίγον χρόνον ὑποστέλλεσθαι.
Ἀριστοφάνης· οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς ἐκποδών. καὶ αὖθις· Ἀργεῖοι καὶ Θηβαῖοι ἐκ
ποδῶν ἔστησαν. καὶ παροιμία· ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι. Ἐκποδὼν γενέ-
σθαι· φυγεῖν ἢ ἐξαλείφεσθαι ἢ ἐκ τοῦ μέσου γενέσθαι. Ἐκπονιῶ· τὰς τρίχας ἐκσπάσω. Ἀριστο-
φάνης ἐκτίλου ὥσπερ τὰς τριάδας ἐπιγινώσκει ἐκ χῶνος τὸ πλοῦ. ἐτυμολογεῖ δὲ τὸν τρίχα. Λυκό-
φρων ἢ ἁπλῶς τὰς τρίχας. ἐμπλοκὴ δέ τις φαίνεται καὶ πλοκαμίδες. σπανίως ἐπὶ ἀνδρῶν
λέγεται. Ἐκπολεμῶσαι, αἰτιατικῇ· ἀντὶ τοῦ εἰς πόλεμον καταστῆσαι. γράφεται δὲ τὸ ἐκπολε-
μῆσαι διὰ τοῦ η. ὡς καὶ παρὰ Ξενοφῶντι. ἐκπολεμῆσαι συντάσσεται μετὰ αἰτιατικῆς. ἐκπολε-
μῶσαι δὲ τὸ πολεμίους ποιῆσαι. οἷον ἐπὶ πόλεμόν τινας παροξῦναι. Ἐκ πολλοῦ· ἐκ παλαιῶν
τῶν χρόνων ἄγαλμα ἦν τιμώμενον ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐκ πολλοῦ. Ἐκ πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν συ-
νάγειν. ἐπὶ τῶν πολλὰ μὲν πονούντων, ὀλίγα δὲ καρπουμένων. Ἐκπορίζομεν· ἐξευρίσκομεν.
Ἐκπορίσας· συλλέξας. Ἐκπορποῦσθαι· ἐκφιβλοῦσθαι. Ἐκπρεπεῖς· ἐπίσημοι. Ἐκ προνοίας·
ἐκ προμηθείας, ἑκουσίως. Ἐκ προσαγωγῆς· ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀνάγκην καὶ οὐκ ἐκ φύσεως διάπαλοι. Σ. Ἔκ-
πωμα, φιάλη. ποτήριον. δῶρα τε λαμβάνει ἄλλα τε καὶ ἐκπώματα ἀπὸ ἀργυρίου. Ἐκποίητον
γενέσθαι· ἀποκηρυχθῆναι τοὺς γόνους. οἱ δέ φασι διαφέρειν ἐκποίητον ἀποκηρύκτου. ὅτι ὁ μὲν ἀποκή-
ρυκτος ἐπὶ κολάσει ἐκβάλλεται. ὁ δὲ ἐκποίητος ὑπὸ τοῦ φύσει πατρὸς εἰς ἕτερον οἶκον δίδοται τῇ
προθέσει. Ἔκπυστα· ἐξάκουστα. ἔκπυστα. καὶ ἐκπύστου αὐτῇ γενομένης τάχιστα ἀκουσθείσης. φαί-
νεται δὲ ἐκπύστου τῆς πράξεως γεγενημένης. καὶ αὖθις· ὁ δὲ παραστὰς τῇ τοῦ ζῆν ἀντιδόσει ἔκπυστον μὴ
ποιῆσαι τὴν πρᾶξιν, ἀφῆκε πρὸς τὸν Σίλανον φοιτῆσαι. Ἐκκραγαζομένων· μετὰ κραυγῆς
λεγομένων. Ἔκρεεν· ἀντὶ τοῦ ἦκεν. Ἐκραίνεν· ἐτελεῖτο. Ἐκκρεμαννύμενοι· ἀπηρτημέ-
νοι. Θουκυδίδης· τῶν πεζῶν ἤδη τῷ πλοίῳ τῶν ἐκκρεμαννύμενοι. Ἐκρήγματα· τὰ ἐκ τῶν χειμάρρων
γινόμενα ἐν τοῖς πεδίοις κοιλώματα. Ἐκρήμνισε· κατεκρήμνισεν. Ἔκρηξις, ἡ ῥῆξις. Ἐκκηρυκῶς. κ

μυχωρικῶς. Ἐκεῖνον ἐκχώρισεν. ἐπιλέξας. Ἐκκείσθω· ἐκκείσθω· ἐκκεῖσθαι· λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀν-
θρωπίνης γονῆς ἐπιτεμεῖν καὶ τῆς τῶν κτηνῶν. Ἐκκρίνειν· δοκιμάζειν. Ἐκκρινόμεθα· ἐπὶ πολὺν χρό-
νον διεφερόμεθα. καὶ διημφισβητοῦμεν. ἀριστοφάνης νεφέλαις. πῶς μὲν οὖν ἐκρινόμεθα. Ἐκ-
κρουόμενος· παρεκτείνων· παρατρέπων. ὁ δὲ ἔστη ἐν μεταιχμίῳ τοῦ μονομαχήσων. ἀλλὰ τὸν καιρὸν
τοῦτον τοῖς ἐναντίοις ἐκκρουόμενος. Ἐκπιασθέντες· ἐξαφθέντες. ἐπιάζειν γὰρ τὸ ὀπτᾶν ἀπὸ
τῶν ἐπιασίων. Ἔκκριτον· ἐπίλεκτον· προκεκριμένον. οὐδενὶ δὲ ὅπλων διαλλάττουσιν οἱ περὶ τὸν
στρατηγὸν ἔκκριτοι, τῶν ἐν ταῖς ἴλαις ἱππέων. Ἐκκρούομαι· αἰτιατική. Ἐκσάλασσον αὐτὸ
ἐξενεγκοῦν ἦν δὲ ἐμπαὶς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ. Ἐκσφωρισθείη· ἐκκενωθείη· ἐκρυῇ διασκορπι-
σθείη. Ἐκσκέπτωρ· ἐκσκέπτωρος. Ἔκσπονδος· ὁ τὰς σπονδὰς μὴ φυλάττων. ὁ τοίνυν τοὺς
ὅρκους ἐκσπόνδους μὴ ποιήσας καλῶς μὲν ἐβίωσεν. ἐπὶ πολὺ δὲ ἤλασε δόξης. Ἔκστασις· θαυ-
μασμὸς καὶ ἀλλοίωσις. Ἔκστασις καὶ ἡ ἁμαρτία. δαβὶδ· ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου ἀπέρ-
ριμμαι. ὥσπερ φησὶ τῇ ἁμαρτίᾳ περιπεσὼν πόρρω τῆς σῆς γενέσθαι κηδεμονίας. τὴν γὰρ τῆς
δικαιοσύνης ὁδεύων ὁδὸν ἐξέστη μὲν ἐκείνης καὶ ἐξετράπη. προσέπταισε καὶ περιέπεσε τοῖς ὠμο-
βόροις γενέσθαι. Ἐκστῆναι· παραχωρῆσαι τῆς ἐπὶ τοῖς ἥττοσι ταλαιπωρίας ἑτέροις ἐκστῆναι. καὶ
αὖθις μιθριδάτην ἐκστῆναι βιθυνίας νικομήδει. Ἐκστρατεία. Ἔκστρεψον· μετάβαλε. ἀπὸ
μεταφορᾶς τῶν ῥυπουμένων καὶ ἐκστρεφομένων ἱματίων. ἐκστρέψαι τὸ ἱμάτιον λέγεται, τὸ ἀλ-
λάξαι τὸ πρὸς τὸ σῶμα μέρος ἔξω. ἄλλαξον φησὶ τοὺς τρόπους συμμετάβαλε. ἀριστοφάνης νεφέ-
λαις· ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τὸν σαυτοῦ τρόπον. Ἐκσυγκειμένου· προσυπηρετημένου· προγεγυμνασμένου·
τότε δὴ καὶ τάξιν τινὰ ὡς περὶ ἐκσυγκειμένου κατέστησαν. καὶ ἐν κόσμῳ τὸν ἀγῶνα ἐποίησαν.
Ἐκσφενδονῶ. Ἐκταδὸν· ἐκτεινόμενον. Ἐκτάδην· ἐκτεταμένως ἡπλωμένως. Ἔκτακτοι.
τούτους τὸ μὲν παλαιὸν ἡ τάξις εἶχεν. ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ. διότι τῆς τάξεως ἐξαριθμοὶ ἦσαν εἰσὶ
δὲ πέντε. στρατοκῆρυξ. σαλπιγκτής. σημειοφόρος. ὑπηρέτης. οὐραγός. νῦν δὲ καὶ τοῦ συντάγματος
λέγονται καὶ τῶν ἄλλων. ἔχειν δὲ δεῖ τοῦτον τὴν τάξιν, ἣ καὶ τὸ σύνθημα. τὸ μὲν, ὅπως τῇ φωνῇ σημαίνῃ
τὸ προσταττόμενον. τὸν δὲ ὅπως τῷ σημείῳ εἰ μὴ ἡ φωνὴ κατακούοιτο διὰ θόρυβον. τὸν δὲ σαλπιγκτὴν
ὁ ποτὲ μηδὲ σημεῖον βλέπομεν διὰ κονιορτὸν καὶ τὸν ὑπηρέτην, ὥστε τῶν εἰς τὴν χρείαν παρακομί-
σαι. τὸν ἐπὶ μὲν ἔσχατον οὐραγὸν πρὸς τὸ ἐπανάγειν τὸν λειπόμενον ἐπὶ τὴν τάξιν. ὡς τῶν τεσσάρων
ἀνωτυπουμένων, κατὰ μέτωπον κατατάσσεται. Ἑκταῖος· ὁ ἕκτος. Ἐκτεθνεῶτα. οἷον τὸν ἐν
ἐσχάταις ὄντα. Ἐκτενὲς· ἐπιμελὲς ἔργον δὴν αὐτοῖς ἐκτενές. Ἐκτενέστερος· ἐνεργητικώτε-
ρος· ἐπιμελέστερος. ὁ δὲ ἔλεγεν ἔσεσθαι αὐτῷ σύμβουλος καὶ συναγωνιστὴς ἐκτενέστατος. Ἐκ-
τένεια· ἡ συνέχεια. Ἐκτενῶς· ὁλοψύχως. προθύμως. πολύβιος· ὁ δὲ ἀχαιὸς προσδεξάμενος
ἐκτενῶς καὶ φιλανθρώπως τὸν βῶλον ἀνέκρινε διὰ πλειόνων ὑπὲρ ἑκάστου τῶν κατὰ μέρος. Ἐκτέον·
κρατητέον. Ἐκτετηκυῖα· ἀπερρυηκυῖα. ἐκτετηκυῖα τὰς ὁράσεις ὑπὸ τῶν δακρύων. Ἐκτετι-
κότες· ἀποδεδωκότες. Ἐκτετιναγμένων· υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων οἱ σφόδρα ταλαιπωρούμενοι ἐν
τῷ ὑοῖ θεοῦ. Ἐκτετοξεῦσθαι· ἐκκεκενῶσθαι· ἀνηλῶσθαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ τοξείᾳ ἀναλισκομένων
βελῶν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. τὸν ἐμὸν ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον. Ἐκτεθλιμμένης κύλι-
κος πιεῖν. ἐπὶ τῶν διημαρτημένων ἐν πίστει. Ἐκτεὺς μέτρον ἐστὶν ὃ ταυτὸν εἶναι λέγουσι τῇ χοίνικι
ἀριστοφάνης. οἶδα ὅτι ἀπολώλεκα πυρῶν ἑκτέα τουτέστι διώβολον. Ἐκτείνω. Ἐκτει-
χίσαι· τειχοποιῆσαι. ἐν ἐπικαίρῳ χωρίῳ ἐδόκει ἐκτειχίσαι τὴν πόλιν. Ἐκτῆνοι· οἱ βοιωτοὶ οὕ-
τως ὠνομάζοντο. Ἐκτιθέναι τὰ βρέφη· ἀντὶ τοῦ εἰς βορὰν θηρίοις, ἢ καὶ ἄλλως εἰς διαφθορὰν πα-
ρατιθέναι ἐπ᾽ ἐρημίαις. Ἐκτικὸς· σχετικός. Ἐκτικῶς· ἐπίρρημα σχετικῶς. Ἐκτίλαι,
ἀποσπάσαι. Ἐκτιλούμενοι· συνήθεις. ἐπειδὴ ὁ κτίλος ἡγούμενος τῆς ποίμνης κριὸς συνήθης
τῷ ποιμένι. Ἐκτιμᾶται· ἀντὶ τοῦ ἐπιτέλλεται, ηὔξηται κατὰ τιμήν. Ἐκτιμημάτων, δ' ἀθή-
νησι τιμήματα ὑπὸ σόλωνος ἐγένετο, πεντακοσιομεδίμνων. ἱππέων. ζευγιτῶν. θητῶν. Ἔκτιμος
καὶ ἐκτίμους, ἔξω καὶ ἐκτὸς τῆς τιμῆς ἴσχουσα πτέρυγας ὀξυτόνων γόων. Ἐκτίνων· δοτῆ, ἀποδι-
δούς τῇ μητρὶ γηροτρόφος ἐκτίνων, τὸν ναυηγὸν θάπτε καὶ ἐκτίνων ἀποδιδούς. Ἐκτιναγμὸς καὶ ἀνα

βρασμὸς μὲν γῆς ὅταν καὶ χάλαζα μετὰ κινήματος. ἐκτιναγμὸς δὲ ὅταν ἀναρρίπτηται. Ἐκτῖσαι· ἀποδοῦναι. Ἔκτισε· κατέστησε· κατέταξεν. Ἐκτίσει, ἀποδώσει, ὃ δὴ καθ' ἡμᾶς βασιλεὺς ἐκτίσειν μοι δίκας ἐρδέοντι. Ἐκτιτθοῦ· ἐκ μικρᾶς ἡλικίας. Ἐκτολυπεύσας· ἐργασάμενος. καὶ ἐκτολυπευσάντων, πληρωσάντων. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τολύπας τῶν κατειργασμένων ἐρίων. Ἔκτομος· ἄνορχος. Ἔκτοπα· ξένα. Ἐκτόπια· τὰ ἐκκεχωρισμένα. ἐκτόπια πλάσματα τῶν γραφομένων καὶ παραλλαττομένων. Ἐκτοπίζω· περιορίζω. τὸν πολιτισμὸν ἐκτοπίζων ἐν ἀκαδημίᾳ διέτριβεν. Ἐκτόπιος· ἀπὸ ξένου τόπου. ἐκτόπιος συθεὶς, τουτέστιν ὁρμήσας. Ἐκτοπίσαι· μακρὰν καταστῆσαι ἀεὶ διὰ τοῦ ι. Ἐκτοπισμός· πόρρω διαγωγή. οἱ δὲ φοβούμενοι τὸν εἰς Ἰταλίαν ἐκτοπισμὸν ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις διεδίδρασκον.

Ἐκτόπιον· παρηλλαγμένον. βίαιον. μέγα. Ἀριστοφάνης. ἔστι τι δένδρον πεφυκὸς ἐκτόπιόν τι καρδίας ἀπωτέρω κλεώνυμος. χρήσιμον μὲν οὐδέν. ἄλλως δὲ δειλὸν καὶ μέγα. τοῦτο μὲν οὖν ἦρος ἀεὶ βλαστάνει. καὶ συκοφαντεῖ. τοῦτο δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς ἀσπίδας φυλλορροεῖ. δένδρῳ ἀπείκαζε τὸν κλέωνα ὡς μέγαν ὄντα, ὡς ἂν αἰσθητὸν παρὰ τὸ ὁμώνυμον. καρδία δὲ πόλις. καὶ καρδιανοὶ οἱ πολῖται. διὰ τὸ ἀκάρδιον δὲ τοῦτό φησιν. Ἔκτοπος· παρηλλαγμένη. ἀφόρητος τοῖς δὲ κελτοῖς παρέστη ἔκτοπος ἡλίκη πρὸς τὸ παράδοξον ὀργὴ ἀντὶ τοῦ μεγίστη ὅση. Ἐκτόπως· μεγάλως. ἀπρεπῶς. παρηλλαγμένως. ἀφορήτως. ἀρχὴ φιλεῖν ἀνθρώπῳ ἐκτόπως ἤρχει. εἶθ' ὕστερον ἐρασθεῖσα αὐτοῦ ἐν παραβύστῳ. Ἐκτόπως· ὑπερβαλλόντως. πρὸς τὴν ἐπιπλοκὴν τῆς κόρης ἔχαιρεν ἐκτόπως. Ἐκτοπώτατον· ἐξεστραμμένον. Ἐκτρεμεῖν· τὸ ἐκτὸς τοῦ καθήκοντος δρόμου ἐμβαίνειν. Ἐκτὸς ἐόντας· ἐξερχομένους. Ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχειν· ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνου καθεστώτων. ὅμοιόν ἐστι καὶ τὸ ἐπὶ ξυροῦ. Ἐκ τοῦ πνεύματος γινώσκω· ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ πολλὰ καταλαμβανόντων. Ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον. Ἐκ τοὔμπαλιν· ἐκ τοῦ ἐναντίου. Ἐκ τοῦ παραχρῆμα· ἐκ τοῦ αὐτομάτου. Ἐκ τοῦ παρείκοντος· ἐκ τοῦ ἐνδιδόντος. ἐκ τοῦ ἐπιτυγχάνοντος. Ἐκ τῶν παρόντων· ἐκ τῶν φθασάντων γενέσθαι. νικώμενοι οὖν ἐκ τῶν παρόντων ἄκος αἰτοῦσι παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἐρωτῶσι τὴν πυθίαν. Ἐκ τῶν παρόντων· ὡς ἐκ τῶν παρόντων ἐκ τῶν ὑπαρχόντων καὶ ἐνεστηκότων καὶ ἀπορουμένων. Ἐκτὰρ· ὁ ἕκτωρ. ἐχέτορ τις ὢν καὶ ἐκτορίδης ὁ υἱὸς τοῦ ἕκτορος καὶ ἐπικλητικῶς ἕκτορ διὰ τὸ μικρόν. Ἐκτραορδιναρίους ῥωμαϊκὴ λέξις. δηλοῖ ἐπιλέκτους. Ἐκτραγῳδῶ· αἰτιατικῇ. Ἐκτραχηλίζω· καὶ ἐκτραχηλισθῶσι. τοὺς τραχήλους συγκλασθῶσι. ἵππων μετὰ θορύβου γινομένης. πολλοὶ μὲν τῶν ἱππέων ἐκτραχηλισθῶσι. πλείους δὲ τῶν ἵππων ἐξαδυνατήσουσιν. οἱ μὲν ὑπερπηγεῖς γινόμενοι. οἱ δὲ, ὑπότονοι. Ἐκτρέπω· αἰτιατικῇ. Ἐκτρίβω· αἰτιατικῇ. Ἐκτριβήσεται· διαφθαρήσεται ἐν τοῖς κακοῖς. ἢ ἀπολεῖται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σμηχομένων ἀργυρῶν ἢ χαλκῶν ἢ ἄλλων τοιούτων σκευῶν. ἅπερ ἐν τῷ πλύνεσθαι σφόδρα τριβόμενα ἐλαττοῦται. σοφοκλῆς. οὐ γὰρ οὐκ ἔστι βροτῶν κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε. Ἐκ τριχὸς κρέμαται· παροιμία. ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνευόντων. Ἐκτρυπῆσαι· ἐξελθεῖν μετὰ βίας. Ἐκτριχωθεὶς· ἐκπιασθεὶς. ἐκφθαρεὶς. Ἐκτυπώτερον· φανερώτερον. Ἐκτυποῖ· ἐξομοιοῖ. Ἐκκυβεύειν· ῥιπτεῖν ἑαυτὸν εἰς κίνδυνον. οἰσάμενος κατὰ τὸν ποιητὴν δόλον εἶναι οὐδαμῶς ἔκρινεν ἐκκυβεύειν οὐδὲ παραβάλλεσθαι τοῖς ὅλοις. ἤτε δὴ τὴν ἡσυχίαν ἐπὶ τῷ χάρακι. καὶ αὖθις. ἔδοξε τοῖς καρχηδονίοις ἐκκυβεύειν καὶ παραβάλλεσθαι. ἔστι δὲ καὶ παροιμία. ἐρείφθω κύβος. Ἐκύει· ἐνεκυμόνει. ἐν γαστρὶ εἶχεν, ὃ δὴ ἔκρυπτεν. καὶ ἐξειπεῖν τὴν ὠδῖνα ἣν ἐκύει, οὐκ ἐτόλμα. Ἐκύησεν· ἐγέννησε. Ἐκύκα· ἐτάραξεν. Ἐκκυκλεῖ· ἐκκαλύπτει καὶ ἐκκυκλούμενος ἐκκύκλημα ἔχων. Ἐκύλιν δεῖ τὸ πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἔκυλος· εἶδος βοτάνης. ἄκυλος ἢ πρίνου ὁ καρπός. Ἐκκυμανθῆναι· ἐκ τοῦ κύματος τῷ λιμένι προσορμισθῆναι. Ἑκυρὰ· πενθερά. καὶ ἑκυρὸς ὁ πενθερός. Ἑκυροῦ ἐτύγχανεν τῷ μωαβιτῶν ἑκυρὸν ἢ κυροῦ ἢ ἀντὶ τοῦ ἀβέβαια ἐποίει. Ἐκφανέστατος· πάνυ λαμπρὸς. πολύβιος, τὸ γὰρ μάλιστα λυποῦν ἀεὶ τῶν ἐν χερσὶν ὄντων ἐκφανεστάτας ἔχει τὰς χαράς. Ἐκφαντικεῖ· ἐκφανῶς φαιρῶσαι. Ἐκφαυλίζων· ἀτελίζων. Ἐκφέρεται· λέγεται ἢ ἐκκομίζεται. Ἐκφλέγω· αἰτιατικῇ. Ἐκφθαρεὶς ἐξελθὼν οὕτω λέγεται τὸ ἐπὶ κακῷ ἐξελθεῖν. εἰσφθαρεὶς δὲ τὸ ἐπὶ κακῷ εἰσελθεῖν που. Ἐκφοβῶ· αἰτιατικῇ. Ἐκφορὰ· ταφὴ ἐκ τοῦ ἐπὶ μνήματος ἐκφέρεσθαι. Ἐκφο-

ρος. αἰσθάνομαι νομιζόμενος ὑπὸ τοῦ πάθους ἔκφορος· τουτέστι παράφορος. Ἐκφορούμενοι, ἐκ-
κενούμενοι. Ἐκφρενωθέντων· ἐκβληθέντων. ἐκφρενωθέντων δὲ τῶν ἐπικούρων ἐκ τῆς πόλεως,
τοὺς ἱερέας ἐκκαθῆραι τὰ ἱερά. οἱ δὲ, περιχαρείας αὐτίκα ὑπεπλήσθησαν τῷ μὴ ἐκφρενωθῆναι
ἐκφαυλισθέντα καὶ ἀτιμασθέντα ὑπὸ τοῦ θεοῦ αὐτόν. Ἐκφρόνως· ἀνοήτως. Ἔκφρων· ἐ-
ξεστηκώς. παρὰ τὰ παιῶν ἔξω φρενῶν. ὁ δὲ ἀπὸ μέθης ἔκφρων γενόμενος. Ἔκφυλον, ἀλλόφυλον καὶ
ἔθνος· ξένον ὀθνεῖον καὶ παντῇ ἔκφυλον. Ἔκφυλος· ξένος· παρηλλαγμένος. Αἰλιανός, ἑκάτε-
ρος δι' ὑπερβολὴν τῆς κόρης ἐρᾶν (?) ἐπικρίνασθαι ἐμαίνοντο. πόλεμος οὖν ἔκφυλος ἐγένετο καὶ ἀνεμίγη· καὶ μά-
λα ἀδόκητος. οὐκ ἔχων οὔτε γῆμαι ἂν οὔτε ἀπρεπῆ τὴν ὑπόθεσιν. Ἐκφυλλοχορεῖν· οἱ ἄρχην
τινὰ ἄρξαντες, ἂν εὐθυνόμενοι ὑπὸ τῆς βουλῆς ἁλῶσιν, ἐν φύλλοις ἐλαίας τὰ ὀνόματα αὐτῶν
ἔγραφον οἱ βουλευταί, καὶ καθίασιν εἰς τοὺς ἐχίνους· ἅμα τε ἡ περὶ αὐτῶν ψῆφις προσεπεγράφετο
τοῖς φύλλοις. Ἐκφυλλοφορῆσαι. καὶ ἐκφυλλοφορία εἴ ποτέ τις τῶν πολιτῶν ἀδικεῖν ἐδόκει
καὶ ἀνάξιος εἶναι τοῦ συνεδρίου τῶν φ΄ ἐσκόπει ἡ βουλὴ περὶ αὐτοῦ εἰ χρὴ αὐτὸν μηκέτι
συνεδρεύειν ἀλλ' ἐξελαθῆναι καὶ τοῦ συνεδρίου. ἀντὶ δὲ τῆς ψήφου. φύλλοις ἐπεσήμαινε τὴν αὐτοῦ γνώ-
μην ἕκαστος ὥσπερ ὀστράκῳ ἐπὶ τοῦ ὀστρακισμοῦ. καὶ ἐλέγετο τοῦτο ἐκφυλλοφορῆσαι. καὶ ἐκφυλ-
λοφορία οὕτω δημοσθένης ἐν τῷ κατ' νεαίρας. Ἐκφῦναι· γεννηθῆναι. Ἐκφύς· ἐκγεννηθείς. Ἐκφύ-
σιν· βλάστησιν ἢ γονήν. Ἐκφοιτᾷ· ἐξέρχεται. Ἐκχειρος βοηθεῖν τοῖς πράγμασι. πολύβιος. αὐ-
τὶ τοῦ μετὰ πάσης ἐπιμελείας ἐπιτεταγμένως συντόμως. Ἐκχοΐζω· τὸ σκέπω. Ἐλάα· ὁ
καρπός. ἐλαία δὲ τὸ δένδρον. τὴν ἐν τῷ δένδρῳ πεπανθεῖσαν ἐλαίαν γεργέριμον ἔλεγον παρὰ τὸ μὴ ἰνδε-
ρουπάζειν. Ἐλάαν· ἐλαύνειν. καὶ ἐλᾶν ὁμοίως. Ἐλαιοθέσιον· ἐκκωμεῖται. λαγγιούς ἐθήρα.
Ἑλλάδιος ἀλεξανδρεύς γραμματικὸς γεγονὼς κατὰ θεοδόσιον τὸν βασιλέα τὸν νέον. λέξεως
παντοίας χρῆσιν κατὰ στοιχεῖον. ἔκφρασιν φιλοτιμίας. διόνυσον. ἢ μοῦσαν ἔκφρασιν τοῦ λουτροῦ
κωνσταντιανῶν. ἔπαινον θεοδοσίου τοῦ βασιλέως. Ἐλαΐδας· ἐλαίας δένδρα. Ἐλαιτὴ πόλις
Ἐλάκησε μέσον· ἐσχίσθη. ἐλάκησε καὶ ἐκτύπησε ναυκηρὸς τὰ λήκυθον. ἐλάκισε λάκκους ὤρυξεν
Ἐλακωνομάνουν· τῆς τῶν λακώνων ἤρων πολιτείας. ἐμνήσθη δὲ αὐτῶν διὰ τὸ ὑπερέχειν τότε τοὺς
λάκωνας τῷ πολέμῳ. Ἔλαμψαν αὐτῶν τὰ ἔργα. ἀντὶ τοῦ φανεροὺς αὐτοὺς ἐποίησαν. Ἑλ-
λάνικος μιλήσιος· ἱστορικός. περίοδον γῆς καὶ ἱστορίας. Ἑλλάνικος μιτυληναῖος ἱστορικὸς
υἱὸς ἀνδρομένους. οἱ δὲ ἀριστομένους· οἱ δὲ, σκάμωνος, ὁμώνυμον ἔσχεν υἱόν. διέτριψε δὲ ἑλλάνικος σὺν
ἡροδότῳ παρὰ ἀμύντᾳ τῷ μακεδόνων βασιλεῖ κατὰ τοὺς χρόνους εὐριπίδου καὶ σοφοκλέους.
καὶ ἑκαταίῳ τῷ μιλησίῳ ἐπέβαλε. γεγονότι κατὰ τὰ περσικὰ καὶ μικρῷ πρός. ἐξέτεινε δὲ καὶ μέ-
χρι τῶν περδίκκου χρόνων. καὶ ἐτελεύτησεν ἐν περπερήνῃ τῇ κατ' ἀντικρὺ λέσβου. συνεγράψατο δὲ
πλεῖστα πεζῶς τε καὶ ἐπικῶς. Ἑλλανοδίκαι· οἱ κριταὶ οἱ καθήμενοι εἰς τοὺς ἀγῶνας. ἀνάπιος
οὕτω. καὶ τό τε ὁ μέγιστος ἑλλανοδίκης γαϊνᾶς τὸν ῥωμαίων ὄλεθρον ἠθλοθέτει. Ἑλλανοδίκαι· τὸ
μὲν πρῶτον ἕνα καθίστων ἑλλανοδίκην οἱ ἠλεῖοι. εἶτα δύο. τελευταῖον δὲ θ΄. ἀριστόδημος δὲ ὁ ἠλεῖος
τοὺς τελευταίους τιθέντας τὸν ἀγῶνα δέκα εἶναι ἑλλανοδίκας ἐφ' ἑκάστης φυλῆς α΄. Ἐλαο-
λόγοι ὥσπερ ἐλαολόγοι χωρεῖ θ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι. Ἐλᾶσαι καὶ εἰσελάσαι. Ἐλα-
σίβροντα τῶν ἀρχηγῶν ἔπη. ἀριστοφάνης τῆς ἀρχῆς πινδάρου ἐλασίβροντε παῖ ῥέας. ἀντὶ τοῦ ὡς ὑπὸ
βροντῆς ἐλαυνόμενα. τουτέστι μεγαληγορῶν καὶ ὑπερόγκοις χρώμενος ῥήμασι καὶ πέμουσι ψό-
φου ἤτοι διὰ τὴν φωνὴν σκώπτει τὸν κλέωνα ὅτι τραχέως ἐφθέγγετο. ἢ ὡς ταχέως. Ἐλαολόγοι
οἱ τὰς ἐλαίας συλλέγοντες. Ἐλασμὸς μολίβδου. εἰς ἐλασμοὺς μολίβδων γράφοντες.
Ἐλάσσων ἀπὸ τοῦ ἐλαχύς ἐλαχύτερος ἐλαχίων ἐλάσσων. Ἐλαστρηθεὶς βιασθεὶς κινηθείς
ζανὸς ἐλαστρηθεὶς συσπαγείη φάλης. Ἐλάτεια. πόλις μεγίστη τῶν ἐν φωκεῦσιν. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ ρ προ-
φέρουσιν. ἐλάτειαν δοκοῦντες ἄμεινον γράφειν. Ἐλάτειραν· ἀπελαστικήν. Ἐλατήρ· πλακοῦ-
ντώδες πέμμα πλατύ. ὅθεν καὶ ἡ ἐπωνυμία. παρὰ τὸ ταῖς χερσὶν ἐλαύνεσθαι εἰς πλάτος. ἢ ἀπὸ τοῦ
πλατύς, ἐν ᾧ τὸ ἔτυμος ἐτίθεσαν καὶ προσῆγον τοῖς βωμοῖς. εἰδήσεις ἀλκμὰν ἁλύρης ἐλατῆρα
λακαίνης ἔξοχον ὃν μουσῶν ἐννέα ἀριθμὸς ἔχει. εἰσὶ δὲ καὶ λαγαρώδεις παρὰ τὸ λάγαρον πέλα

νον παρὰ τὸ εἰσπίδη· καὶ ἐλατῆρος πέμματος εἶδος ἀζύμου. τὸ εἰσπίδης ἢ ἐπίπλα. Ἐλατῆρι·
ἡνιόχῳ. Ἐλαύνουσιν αἰτιατικῇ. ὅμοιον ἐλαύνουσι. τύπτουσι. τιθέασιν. ἐπὶ τῆς ἐκ χειρὸς πληγῆς
τὸ ἐλάσαι. Ὅμηρος. Ἐλάφειον, ὃ τῆς ἐλάφου κέρας. καὶ κρέας καὶ ἐλάφειος ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ
δειλοῦ ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ζώου. δειλὸν γὰρ ἡ ἔλαφος. Ἐλαφηβόλος ὁ κυνηγὸς καταχρηστι-
κῶς. Ἐλαφρία· ἡ ὀλιγότης. Ἐλαφρίζω, ἀνασηκῶ. Ἐλαφρογάστοις· ἐν ἐπαίνῳ λέγουσι
τὸ ὄνομα οἱ παλαιοί. ἀντὶ τοῦ προσγάστου καὶ τὸ ἐναντίον τοῦ βαρυγάστου καὶ φορτικογάστου.
Ἐλαχεία ἐλάχιστος. οὕτως ἐκάλεσε τὸν ἐπίγειον πλοῦτον. φησὶ γὰρ ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ.
τουτέστιν ὁ καλῶς εἰδὼς βιοῦν καὶ τὸν πλοῦτον τὸν ἐπίγειον. ὃν καὶ μαμωνᾶν ἐκάλεσεν εἰς τοὺς ἐν
δεεῖς δαπανῶν, ὁ τοιοῦτος ὁ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ πιστὸς εὑρισκόμενος, καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς ἔσται. τουτέστιν
ἐν τοῖς θείοις χαρίσμασιν. ὁ δὲ ἐν τῷ πλούτῳ τούτῳ ἄδικος γινόμενος, καὶ εἰς ἑαυτὸν μόνον σωτη
ρῶν αὐτόν, δηλονότι καὶ ἐν τοῖς θείοις χαρίσμασιν ἄδικος εὑρεθήσεται. ἀλλότριον δὲ τὴν τῶν χρημά
των προσουσίαν ὠνόμασεν. ἐπειδὴ οὐ μετὰ πλούτου γεννώμεθα. γυμνοὶ δὲ μᾶλλον καὶ ὡς ἀληθῶς οὐ
δὲν εἰσηνέγκαμεν. καὶ οὐδὲν ἐξενεγκεῖν δυνάμεθα. Ἔλγη· πόλις. Ἐλδωομένους· πρωΐοις ἰούλοις
ἐλδωομένους καὶ γενείοις ταχέσι. Ἐλαία· διεγείρεται. καὶ ἐλαιωμένη· διεγειρομένη. ἐλαία τὸ δένδρον. ἐ
λάα δὲ ὁ καρπός. Ἐλαιοδευτὴς ἢ ἐλαίῳ διάβροχος. Ἐλαίου ἀγρίου· τὸ ἀγριέλαιον. Ἐλαιῶν ἐ
λαιῶνος τὸ περιεκτικόν. ὁρῶν ἔλαιον ἐκφύγῃς πᾶσαν βλάβην. Ἐλέα ὄνομα πόλεως ἡ περὶ
ζήνωνος. αὕτη πρότερον ὕλη ἐκαλεῖτο. φωκέων οὖσα ἀποικία. πόλις οὖσα εὐτελής. καὶ μόνον ἀγα
θοὺς ἄνδρας τρέφειν δυναμένη, ἣν οὐκ ἠγάπησε μᾶλλον τῆς ἀθηναίων μεγαλαυχίας. οὐκ ἐπιδημήσας
γε πολλὰ πρὸς αὐτοὺς ἀλλ᾽ αὐτόθι καταβιούς. λέγεται δὲ καὶ ἑτέρα πόλις ἐλαία διὰ διφθόγγου.
ἧς ὁ πολίτης ἐλαΐτης. καὶ ὁ κόλπος οὕτω καλούμενος. Ἐλεάτας· πόλεις τὰς ἱδρυμένας ἐ
φ᾽ ἕλεσι. καὶ ἐλεάτης ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως. Ἐλλεβοριᾶν τὸ ἐλλεβόρου δεῖσθαι ὡς φαρμάκου. οὕτω
καί γε καὶ ἐλλεβορίζω αἰτιατικῇ. ἐλλεβορίζειν δὲ τὸ δι᾽ ἐλλεβόρου καθαίρειν. Ἐλλέβορος εἶδος βοτάνης
φαρμακοῦ· τὸ παρὰ τοῖς ἰατροῖς καθαρτὴρ λεγόμενον. Ἐλεγαίρειν· τὸ παραφερόμενον τινὸς τῶν παλαιῶν. καὶ τὸ ἐλεγεῖ
ον μέτρον, ἀπὸ τούτου τινὲς κληθῆναι νομίζουσιν. θεοκλῆς νάξιος ἢ ἐρετριεὺς πρῶτος αὐτὸ ἀνεφθέγξατο
μανείς. Ἐλεγεῖον· μέτρον τί. καὶ ἐλεγείαν θηλυκῶς. Ἔλεγος θρῆνος ἀπὸ τοῦ ἒ ἒ λέγειν. ἢ οἱ
πρὸς αὐλὸν ᾀδόμενοι θρῆνοι. τὸν γὰρ αὐλὸν πένθιμον ὑπειλῆφθαι. ἢ ὅτι πρὸς αὐτὸν ᾖδοντο οἱ
θρῆνοι. τουτέστιν οἱ ἔλεγοι. τὸν δὲ αὐλὸν ὕστερον ἐπικήδειον, μίδαν φασὶ τὸν γορδίου βασιλεύοντα, πε
ριβώμιον ποιῆσαι, βουλόμενον τὴν ἑαυτοῦ μητέρα ἀποθεῶσαι τελευτήσασαν. Ἐλέγχεια. Ἐλέγ
χιστος· ἐπονείδιστος. Ἐλέγχομεν, ἀντὶ τοῦ κακολογοῦμεν. νυκτὶ δ᾽ ὅλῃ βασιλῆας ἐλέγχομεν. καὶ
ἔργα ἢ χεῖρας ἐλέγχει. Ἔλεγχος αἰσχύνη. καὶ ἐλέγχουσι. Ἐλεδανὸς ὁ δεσμός. Ἐλεδώ
νη εἶδος πολύποδος. ἥτις ἔχει μίαν κοτυληδόνα καὶ ἐστὶν ἑπτάπους ὥς φησιν αἰλιανός. ἔστι δὲ τὸ λ
πρόσωπον καλεῖται δὲ ἐλεδώνη ἀπὸ τοῦ ἑαυτὴν ἔδειν. ὅ ἐστιν ἐσθίειν. καὶ ἡσίοδος. ὅτ᾽ ἀνόστεος ὃν πό
δα τένδει. Ἐλεεινὸς ὁ ἐλέους ἄξιος. ἐλεεινοὶ τοῦ πάθους ἀξιέπαινοι τῆς ἀρετῆς γινόμενοι.
μέγα γὰρ τοῦτο πάθος ῥωμαίοις ἐγένετο καὶ πλήθους ἕνεκα καὶ πανωλεθρίας. καὶ τὴν ἡμέραν ἀ
ποφράδα τίθενται. Ἐλεεινῶς· οἰκτρῶς. ἀθλίως. Ἐλεηλατοῦν· ἠφάνιζον. Ἐλεήμων·
ἀντὶ τοῦ ἥττων. οἴμωξε ἐλεήμων εἵνεκα τῶν χρυσίδων καὶ συστελλε. Ἐλεημοσύνη· ἀποστέρησις ἐστὶ
τὸ τὰ ἀλλότρια λαβόντας κατέχειν. καὶ ὅταν ἐλεημοσύνην μὴ παράσχωμεν ἐν ἴσῳ τοῖς ἀποστε
ροῦσι κολαζόμεθα. Ἐλελεῦ. ἐπίφθεγμα πολεμικὸν τὸ ἐλελεῦ. καὶ γὰρ οἱ προσιόντες εἰς πόλε-
μον τὸ ἐλελεῦ ἐπεφώνουν μετά τινος ἐμμελοῦς κινήσεως καθὸ καὶ ἀχαιὸς ἐρετριεὺς ἐν τῷ φιλοκτή
τῃ ποιεῖ τὸν ἀγαμέμνονα παραγγέλλοντα τοῖς ἀχαιοῖς ὥρα βοηθεῖν ἐστί. ἐγὼ δ᾽ ἡγήσομαι. προσλα
βέτω τὶς χεῖρα, φασιανοῦ λαβῆς. σάλπιγξ δ᾽ ἄλλος ὡς τάχος σημαίνεται. ὥρα ταχύνειν, ἐλελεῦ.
μήποτε καὶ τὸ κατιμάχει θεῷ τὰ ἀλαλάγματα νομαῖον δοῦναι. τοιοῦτον ἐστιν. ἀεὶ στόφιον ὄρνισιν ἢ ἐλεῦ.
χῶρει. καθ᾽ ἕτερον ῥύγχος ἐμμένειν ἐχρῆν. Ἐλιξάμενος· ἐπιστραφείς. Ἐλελίχθησαν· συνεστράφησαν.
Ἑλένη· βασίλισσα. μήτηρ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου. πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένη. εἶχε δὲ καὶ χριστομίμη
τον ταπεινοφροσύνην πρὸς πάντας μέν. διαφερόντως δὲ πρὸς τὸ ἱερὸν τῶν μοναζόντων σχῆμα. τὰς

γάρ τοι διὰ πρὶν τῶν παρθένων ἀσκούσας συναγείρουσα πολλάκις καὶ ἐπὶ στιβάδος κατακλίνουσα αὐτὴ δίαιταν τῆς καθυπουργεῖσθαι φαγοῦσα ἐπιτιθεῖσα καὶ κύλικα ὀρέγουσα καὶ ὕδωρ τῶν χερσὶν αὐτῶν ἐπιχέουσα, θεραπαινίς τε οὖσα ἐπλήρου. οὕτω καὶ τὸν ἀείμνηστον αὐτῆς υἱὸν ἐξεπαίδευεν ἄτυφον ἔχειν φρόνημα ἀρετῆς. καὶ πολιτείαν ἀκριβῆ ἐπιμελεῖσθαι. καὶ δουλεύειν τῷ θεῷ μετὰ φόβου καὶ τρόμου. ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου βασιλεύσαντος καὶ οἱ ἐνδοξότεροι Ἰνδοὶ καὶ Ἴβηρες καὶ Ἀρμένιοι. ὅτι ἐν τῇ ἀψῖδι τῆς καμάρας τοῦ φόρου ἵσταντο δύο στῆλαι Ἑλένης καὶ Κωνσταντίνου καὶ σταυρὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν γράφων ὅτι εἷς ἅγιος. καὶ δύο ταχυδρόμων στῆλαι ὁμοίως ἀνετέθησαν ὑπὸ τοῦ τὸν φόρον ἐπέχοντος. Ἔλενος· ὃς συνέγραψε τὸ χειροσκοπικὸν οἰώνισμα ὡς ὄντος τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν τῆς παλάμης ἀπὸ τῶν ῥυτίδων εἰπὼν μὲν παιδοποιεῖ, ἢ τι τοιοῦτον. Ἐλεόθρεπτον· τὸ ἐν ἕλει τεθραμμένον. Ἐλεοκόπους· Λυσίας τοὺς ἐλεοκόπους τοὺς ἐπαρεμβεβλημένους. ὥστε τὸ ἐλεόθρεπτον σέλινον παρὰ Ὁμήρῳ. μήποτε δὲ παρὰ τὸ ἐλεὸν ὅπερ ἐστὶ ξύλινον, πεποίηται τοὔνομα. Ἔλεος· ἀρσενικῶς ἡ ἐλεημοσύνη. ἐλεὸς δὲ ὀξυτόνως ἡ μαγειρικὴ τράπεζα. Ἀριστοφάνης· ἴθι δὴ κάθελε αὐτοῦ τοῦ ἐλεοῦ τουτέστι τὸ μαγειρικὸν τραπέζιον. Ὅμηρος· βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν. ἔστι δὲ ἐλεὸς καὶ εἶδος ὀρνέου. Ἐλεοῦντα· πόλις ἐστὶν ἐν Χερρονήσῳ τῆς Θρᾴκης. Ἐλεοῦς δέ ἐστιν ἡ αὐθεία. Ἐλεοῦ βωμός. Ἐλεπτοῦσθαι. Ἐλεών· ὄνομα πόλεως. Ἐλεῶσι· αἰτιατική. Ἐλεπόλεις· μηχανήματα· πόλεις πορθοῦντα λιθοβόλα ὄργανα, δι' ὧν αἱ πόλεις ἁλίσκονται. Ἔλεφρα ἔργα· φόνια, χαλεπὰ καὶ κακά. Ἐλέσθαι θέλειν περιεῖναι. Ἐλετή· αἱρεθῆναι δυναμένη. Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρων. παροιμία ἐπὶ τῶν βαρέως τινὸς ἢ κακῶν ἀπηλλαγμένων. Ἐλευθέριος ὁ Ζεύς. διὰ τοῦτο ἐκλήθη, διὰ τὸ τοὺς ἐλευθέρους τὴν στοὰν οἰκοδομῆσαι τὴν πλησίον αὐτοῦ. οὕτως μὲν Ὑπερείδης. ὁ δὲ Δίδυμος οὐ διὰ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ διὰ τὸ τῆς Μηδικῆς δουλείας καὶ ἐπικρατείας ἀπαλλαγῆναι τοὺς Ἀθηναίους.

Ἐλευθεριότης· ἡ μὴ κατὰ κίβδηλον χάρις διὰ τὴν πρὸς τὰς δωρεὰς ἐλευθεριότητα. φησὶν οὖν Οὐεσπασιανὸς βασιλεὺς Ῥωμαίων. ὁ δὲ, εἰς τοσοῦτον ἐλευθεριότητος ἐληλάκει, ὥστε οὐδὲ ἀπὸ τῆς πολιτείας ἢ νέος χρεῶν τινι σὺν αὐτῷ παρασκευάσαι. καὶ τῆς οἰκίας οὔσης μονήρους ἀλλὰ συχνῆς ἀμήκετα. Ἐλευθεριώτερος Σπάρτης διὰ τὸ ἀνυπότακτον καὶ γενναῖον φρόνημα. διὸ οὐδὲ τεῖχη περιεβάλλοντο νόμοις πειθόμενοι. ἀλλ' οὐδὲ ἠθέλησαν ἐκ μάχης ἡττημένοι ὑποστρέψαι οὐδὲ τυραννηθῆναι. Ἐλεύθερος· μόνος ἐλεύθερος ὁ σπουδαῖος. οἱ δὲ φαῦλοι, δοῦλοι. εἶναι γὰρ τὴν ἐλευθερίαν ἐξουσίαν αὐτοπραγίας. ἐλεύθερος παρὰ τὸ ἐλεύθω ὅπου ἐρᾷ. τὸν ἐλευθεροῦντα τὴν ἑαυτοῦ γῆν, ἄνδρα ἀγαθὸν φαίνεσθαι πολλῷ βέλτιον τοῦ δουλείαν ἐπάγειν τῇ πόλει, οἷος ἦν Ταρχωνίας βασιλεὺς Αἰθιόπων. Ἐλευθεροστομῶ· παρρησιάζομαι. καὶ ἁπλῶς φάναι, λόγοις ἐλευθερίοις προσέχειν λ' ἐστὶν ἤρξατο. Ἐλευθερῶσαι· αἰτιατική. ἐλευθεροῦμαι δὲ γενική. Ἐλευσίνια· τοῖς νικῶσι τὰ Ἐλευσίνια, ἐδίδοτο ἆθλον. ὠνομάσθη ἡ πόλις, ἀπὸ Ἐλευσῖνος τοῦ Ἑρμοῦ. ἔνιοι δὲ Ὠγυγίαν φασί. καὶ ἑορτὴν εἶναι μόνον τὰ Ἐλευσίνια. Ἐλευσῖνος, ὄνομα κύριον. Ἐλεύσιος· καὶ Μαραθώνιος. ὁ μὲν, Κυζικηνός. ὁ δὲ Κωνσταντινουπολίτης ἤστην. τῆς μὲν ἐν τῷ λέγειν δυνάμεως οὐ τοσοῦτον ἀνήκοντες· ὥστε μέγα τι καὶ λαμπρὸν ἀπαυγασθῆναι εἰς ὄχλων περιαγωγήν. ὑπὸ μέντοι κατεσκληκότι τοῦ βίου καὶ τῇ εἰς μετριότητα πλάσει τῶν ἠθῶν, πολλὰ δυνηθέντες πλήθη ἀνθρώπων περιεβάλλοντο. ἀσκητήρια πολυάνθρωπα συστησάμενοι ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. καὶ ἄλλων οὐχ ἥκιστα πολλῶν εἰς αὐτοὺς ἀνήρτησαν ὄχλον. τῷ τὸ αὐχμηρῶς ζῆν καὶ τὴν ἐν τῇ διαίτῃ σκληραγωγίαν αὐταρκέστατον εὐσεβείας ἐνδείγμα λογιζομένων. Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν, ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάχιστα ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ καὶ μεγάλα ποιούντων. Λουκιανοῦ μυίας ἐγκωμίῳ, μὴ καὶ δόξω κατὰ τὴν παροιμίαν ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν. Ἐλεφαντόκωπον· ἀπὸ τῆς λαβῆς τὴν μάχαιραν ἔφη.

Ἐλέφαντος οὐδὲν διαφέρεις· ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀναισθήτων. παρόσον καὶ τὸ ζῷον τοιοῦτον, καὶ ἐλέφαντα ἐκ μυίας ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάχιστα ἐπαιρόντων καὶ μεγάλα ποιούντων. ὅτι σούκινοι καὶ ἐλεφάντινοι δακτύλιοι, γυναιξὶν εἰσὶ σύμφοροι. Ἐλεφαίρεται· ἐπλανᾶτο, ἔβλαπτε. Ἐλεφήραι· βλάψαι, ἀπατῆσαι. Ἐλεψεν· ἐλέπισεν. Ἐλεῖ πρὸς αὐλῶν, τουτέστι τὰς ἑλώδεις διώρυχας. ἢ ἑλώδεις τόπους ἀπὸ τοῦ ἕλους ἕλει ἕλεια. Ἐλειβάται· βαίνοντες ἐν τοῖς ἕλεσι καὶ ἐλεβάτης. Ἐλεῖν, λαβεῖν

βεῖν, Ἐλειόνομος, Ἔλεος, ὁ κάθυγρος καὶ σύνδενδρος τόπος, καὶ ἕλεος ὄρνις. καὶ ἕλεος ᾠδή,
σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα ὄρους. Ἐλλειπὲς· τὸ ἐνδεές. ἐλλιπὲς δὲ διὰ τοῦ ι. καὶ ἐλλείποντες. ἐλ
λιπόντες δέ. Ἐλλείπω· αἰτιατικῇ. ἐλειποψύχησεν. Ἕλη· ἡ θερμασία. καὶ εἵλη τυφλὰ καὶ
ἀπρόοπτα. Ἐληγάτοι· κατὰ ῥωμαίους ἀπεσταλμένοι. Ἐλήθετο· ἐπελάθετο. Ἐλήιζον
το· ἐλῄστευον. Ἐλήκτευσε κατὰ ῥωμαίους ἀναγνώσεως διόρθωσιν. Ἐλήλακεν· ἐλήλυθεν.
Ἐλήλαται· συνέχεται. Ἐληλεσμένον· κατησχυμμένον. Ἐληλέδατο· ἐκ τοῦ ἐλαύνω.
Ἕλλην· φρόνιμος. Ἑλληνικὸν ἐπένευσαν ἄνδρες οὗτοι. Ἀριστοφάνης. ὡς διαφέρον-
τος καὶ τοῦ νεύματος τοῦ ἑλληνικοῦ. Ἑλλήνειος στρατός. καὶ ἑλληνικὸς γλῶσσα. Ἑλληνοκο
πεῖν. Ἑλληνοταμίαι. οἱ τὰ ἐκ τῶν φόρων χρήματα φυλάσσοντες. ἃ πρότερον κοινῇ οἱ ἕλλη
νες ἐν Δήλῳ ἀπετίθεντο, οὕτως ἐκαλοῦντο. παραλαβόντες γὰρ οἱ ἀθηναῖοι τὴν ἡγεμονίαν ἑ
κόντων τῶν ξυμμάχων διὰ τὸ παυσανίου μῖσος, ἔταξαν ἃς ἔδει παρέχειν τῶν πόλεων χρή-
ματα πρὸς τὸν βάρβαρον καὶ ἃς ναῦς. πρόσχημα γὰρ ἦν ὧν ἔπαθον δηοῦντες τὴν βασιλέως χώ
ραν. καὶ ἑλληνοταμίαι κατέστη τοῖς ἀθηναίοις πρῶτον ἀρχή. Ἑλληνοταμίαι. ἀρχὴ ἦν. οἳ
διεχείριζον τὰ πράγματα ὑ τάλαντα καὶ ξ. ἐτάχθη ὁ φόρος ὑπὸ ἀριστείδου τοῦ δικαίου.
Ἕλης· αὐθυπότακτον. Ἑλλήσποντος. ἐλιάσθη. ἐξέκλινεν. Ἑλιγμός. ἡ συστροφή.
Ἕλικας· τοὺς περιττοὺς καρποὺς ψέλια. ἢ ἐνώτια. Ἑλίκη· πόλις. Ἑλικών· ὄρος.
Ἑλικώνιος· σοφιστὴς βυζάντιος. ἔγραψε χρονικὴν ἐπιτομὴν ἀπὸ τοῦ ἀδὰμ μέχρι θεοδο-
σίου τοῦ μεγάλου ἐν βιβλίοις δέκα. Ἑλικώνιος· ἀστρονόμος. ἀποτελεσματικά. περὶ διοση-
μείων καὶ ἄλλα πολλά. Ἑλικῶπις· εὐόφθαλμος. καὶ ἑλίκωψ. εὐόφθαλμος. Ἑλικῶπα
τὸν ὕδωρ τὸ ἑλικοειδῆ ἔχον τὴν ῥύσιν ἢ διαυγές. Ἑλίκωψ. Ἐλλικτήρ. εἶδος ἐνωτίου.
καὶ ἐλλικτῆρες. ὁμοίως. Ἐλλιμενίζω. Ἐλλίνιον. ὕμνος. Ἔλινος καρπός. Ἐλινύειν
ἡσυχάζειν. βραδύνειν. Ἐλινύειν· στρατεύειν. διατρίβοντας. ἢ ἐγχρονίζοντας. καὶ πότμον ἐλι
νύσειεν. ἀντὶ τοῦ τὴν δυστυχίαν παύσειεν. ἡρόδοτος διέβη δὲ ὁ στρατὸς ἐν ζ ἡμέρῃσι. καὶ ζ εὐφρό
νῃσιν. ἐλινύσας οὐδένα χρόνον. καὶ αἰλιανός. αἱ δὲ κατασκοπαὶ οὐδέν τι ἐλινύουσαι ἐγίνοντο.
καὶ αὖθις. ὁ δὲ ἀπῄει τὴν στρατιὰν μηδέν τι ἐλινύσας τουτέστι χρονίσας. καὶ ἐν ἐπιγράμματι.
εὖτε δὲ ἐπέλθῃ ὄρθρος ἐλινύσαι μικρὰ χαριζόμενος. καὶ αὖθις. ἐλινύοντα καὶ βλακεύοντα καλ
ειν ἔωσι. καὶ αὖθις. μή ποτε ἄρα ἐν τῷ ἐλινύειν καὶ μέλλειν διαρρυῇ ὁ καιρός. Ἕλιξ. ἕλικος. ἑ
λίξας. συστρέψας. Ἕλιξος. εἷς τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν παρὰ μεγαρεῦσιν. Ἐλίπαρας. λιπαρὲς
ἐποίησας. Ἐλιπάρησε· παρεκάλεσε λιπαρῶς. Ἐλλιπές· τὸ ἐνδεές. καὶ ἐλλιπὲς ὁμοίως.
Ἐλλιπόντες. Ἐλισσαιὲ ὄνομα κύριον. καὶ ἐλισσαῖος. Ἐλισθιαῖος. Ἑλισσόμενος.
ἀναστρεφόμενος. Ἐλίσσετο· ἐλιτάνευε. παρεκάλει. καὶ ἐλίσσοντο. ἱκέτευον. Ἐλιχθέντων
συστραφέντων. Ἑλίχρυσος· τὸ τοῦ κισσοῦ ἄνθος. ἄνθει ἑλιχρύσου ἐναλίγκιος. Ἔλθεμος, ὄ-
νομα κύριον. Ἐλθεῖν· τὸ γυμνῇ τῇ παρρησίᾳ χρήσασθαι. παρεισελθεῖν δὲ τὸ μετ᾽ ἄλλου πλα-
γιάσαντος συνεισελθεῖν. διὰ τοῦτό φησιν ὁ ἀπόστολος παρεισῆλθεν ὁ νόμος. Ἔλθῃ· ἀντὶ τοῦ ἐλθέ
τω. νόμων θ. μήτε εἰς ἱερὸν ἔλθῃ μηδέν. Ἔλθωμεν· αὐθυπότακτον. Ἑλκεσίπεπλοι. ἐφελκό-
μεναι τὸν πέπλον ἐν τῷ φορεῖν. τὸ ο ἐν τῇ συνθέσει πολλάκις εἰς τὸ ε μεταβαλλόμενον καὶ τὴν σι συλλαβὴν
προσλαμβάνει. ἕλκω ἑλκόπεπλος ἢ ἑλκέπεπλος. ἑλκεσίπεπλος. πρῶτος πρωτόλαος πρωτέλαος. πρω
τεσίλαος. πηγός. πηγόμαλλος. πηγέμαλλος. πηγεσίμαλλος. ἔνιοι δὲ αὐτὰ ἀπὸ μέλλοντος σχηματίζου
σι. τῶν διπλῶν μὲν ἀναλυομένων. τοῦ δὲ ε προστιθεμένου. οἷον ἕλξω ἑλξίπεπλος ἑλκεσίπεπλος πή
ξω πηξίμαλλος, πηγεσίμαλλος. Ἕλκει μοιχὸς εἰς μοιχόν. παροιμία. Ἑλκηθμός. ἑλκυσμός.
σπαραγμός. Ἕλκος τὸ τραῦμα τὸ χρόνιον. ἀπὸ τοῦ μετὰ τὸ ζῶσιν ἕλκεσθαι τὸ σῶμα καὶ τὸ σῶμα κακοῦ
τοῦ παντός, ἕλκει διέξεισιν. Ἐλμησός. Ἕλξει· ἑλκύσει. Ἐλλόβια τὰ ἐνώτια. διὰ τὸ ἐν τοῖς
λοβοῖς τῶν ὤτων εἶναι. ὁ δὲ τραϊανὸς λέγει τῷ αὐγάρου παιδί. μέμφομαί σε ὅτι μὴ πρόσθεν ἧκες
παρ᾽ ἐμὲ συστρατεύσων καὶ τῶν πόνων συμμετασχών. καὶ ἐπὶ τῷ δὲ ἀνηδίως τῶν ἐλλοβίων τούτων
τὸ ἕτερόν σου ἀφαιρήσομαι. ἐφαψάμενος ἅμα τοῦ ὠτὸς τοῦ ἑτέρου. τῶν δέ, ἦν ἀμφότερα ὦτα τετρ

μένα καὶ ἐξ ἀμφοῖν χρυσᾶ ἐνώτια ἐξηρτημένα. Ἐλωβήσατο· ὕβρισεν. Ἐλλόγιμος· τί-
μιος. σεβάσμιος. καὶ χωρίον ἐλλόγιμον τὸ τίμιον. Ἐλογίσατο· ἐλάλησεν. ἐφθέγξατο. δα-
ρειὰ ὅλην τὴν ἡμέραν ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου. Ἐλεγοποίουν, πρὸς ἀλλήλους λόγους,
διετίθεντο. οἱ δὲ, δι' ἀλλήλοις ἐλεγοποίουν πειρώμενοί τε καὶ κομπάζοντες. ὡς εἰς πολλὰ
γὰρ τούτου ποῦ καὶ ἡ λῆψις τούτοις ὀκνεῖ. Ἔλλογος· ὁ ἔνδημος. ἔλλογος τὸ ἀρχόμενον.
Ἑλώδης· ὁ καθυγρὸς τόπος. Ἐλωΐ· ἑβραϊστὶ ὁ θεός. Ἕλωμαι· ἀφέλωμαι. λήψομαι. Ἑλόμε-
νοι· βουλόμενοι. Ξενοφῶν· ὁ μὲν ἦρχεν. οἱ δὲ, ἐπείθοντο. οὐχ ἑλόμενοι ἀλλ' ὁρῶντες ὅτι μόνος ἐφό-
νει, οἷα ἔδει τὸν ἄρχοντα. Ἑλόμενος· θέλων. Ἕλωμαι· αὐθυπότακτον. Ἑλόντες· λα-
βόντες. Ἐλῶν· ἐλάσας Ἡρόδοτος. καὶ ἐλῶντες δὲ, ἤγουν ἐλαύνοντες. Ἔλλοπες· οἱ ἰχθύες.
Ἕλος· δίυλον δάσος. ἢ ὕδατος ἰλὺς ἐπικεχυμένου πηλοῦ καὶ βαθείας ὕλης. ἢ παπύρου ἢ
καλάμου ἐκφυομένης ἀεὶ τοῦ πηλοῦ. καὶ ὑπερανεστηκυίας τοῦ ὕδατος. Ἐλλοφόνος ἡ Ἄρτε-
μις ἡ τοὺς ἐλλοὺς φονεύουσα, ὅ ἐστιν ἐλάφους· κυνηγετικὴ γὰρ ἡ θεός. Ἔλληρος· ἐθνικόν.
Ἔλουσε· ἀντὶ τοῦ ἐβάπτισε. τὸν δὲ Ἀνομιανὸν ἔλουσε Βελισάριος τὸ θεῖον λουτρόν. χερσὶ δὲ οἰκεί-
αις ἀνελόμενος, εἰς ποίητον ἐποιήσατο παῖδα. ἧπερ εἰσποιεῖσθαι χριστιανοῖς νόμος. Ἐλο-
χεύθη· ἢ ἐγεννήθη ἢ ἐγαμήθη. Ἐλόχησε παρ' Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ εἰς λόχους κατέταξεν.
Ἐλόχων, ἐνήδρευον. ὁ δὲ, ἔχων κοινωνοὺς τῶν ἀσεβημάτων ἐλόχων τὰς κατὰ τὰς ὁδούς.
Ἕλωρ· τὸ λῆμμα. Ἑλώρια· ἑλκύσματα. σπαράγματα. Ἐλῶσα· ἐλαύνουσα. Ἑλῶ-
σι· καταλάβωσιν. Ἐλώφησεν· ἐπαύσατο ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων. ὅθεν καὶ τὸ ἀλόγως φέρειν.
Ἐλπιδηφόρος, ὄνομα κύριον. Ἐλπίσαι· οὐ μόνον ἐπ' ἀγαθῷ. ἀλλὰ ἁπλῶς ἐπὶ τῇ τοῦ μέλ-
λοντος ἐκφράσει λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς. Ἐλπίς· προσδοκία ἀγαθῶν. καὶ ὁ φοβούμενος προσ-
δοκᾷ. ἀλλ' οὐκ ἀγαθά. κακῶν γὰρ προσδοκία ἐστὶν ὁ φόβος. ἀγαθῶν δὲ ἡ ἐλπίς. ἐπειδὰν ἀνυφε-
στώτων πραγμάτων οἱ ἀσεβεῖς προσδοκῶσιν, ἀπόλλυται ἡ ἐλπίς. ὡς μένουσι τοῖς ἤδη σχεδῶν-
ται. Ἐλπωρή· ἐλπίς. Ἐλσεμών. Ἐλοιδόρησε· διέβαλεν. ἐσυκοφάντησεν. Αἰλιανός. ὁ δὲ
Κλέανδρος ἐλοιδόρησε τὸν ὕπατον τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἀρχῆς κωμωδίας. καὶ παραλύει αὐτὸν τῆς ἀρ-
χῆς, οὐδὲν ἀδικοῦντα. Ἐλοιδορούμεθα· ἐστασιάζομεν. ὡς ὑπὸ τῆς φιλονεικίας, ἐς λοιδορί-
αν ἀναβῆναι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. περὶ τοὔνομα τοῦ δὴ τὸ ἐλοιδορούμεθα. Ἀγάθιος. καὶ δὴ τὸν Ναρσῆν
πάντες ἐλοιδοροῦντο. ἀλαζόνα τε ἀποκαλοῦντες καὶ ἀτάσθαλον. καὶ ἔργῳ μὲν αὐτὸν εἶναι
λέγοντες, βίαιόν τε καὶ μιαιφόνον. τὴν δὲ τοῦ εὐσεβεῖν ἀεὶ καὶ τὸ θεῖον θεραπεύειν δόξαν, ἄλλως
αὐτῷ κεκομψεῦσθαι. Ἕλοιτο· θέλοι. Ἐλύγωσεν· ἔκαμψε. καὶ Δαναὴς ἐλύγωσεν οὐδὲ φρένα.
τουτέστιν ὁ χρυσός. Ἔλυμα· σκέπασμα. Ἐλυμαῖοι· ἔθνος. Ἐλύμου τοῦ Ἀγχίσου νόθου ὄντος καὶ
ἐλθόντος εἰς Σικελίαν. Ἐλυμήνατο· ἔβλαψεν. οἱ δὲ, σύστημα γινόμενοι ἐλυμαίνοντο. πολ-
λοῖς ὁδίταις ἐμπίπτοντες. εἰς τὰ καταλύματα. Ἔλυμος· σπέρμα ὃ ἕψοντες οἱ Λάκωνες
ἐσθίουσιν. Ἐλυσάμην· ἀπέδωκα. Ἐλύσατο· ἐλυτρώσατο. Ἐλύσθη· συνανεστράφη. ἐστρό-
φη. ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη. παρὰ τὸ ἐλαύσθη καὶ ἐλύσθη. ἢ παρὰ τὸ εἴλω εἰλύω εἰλύσθη. ὅ
ἐστι συνανεστράφη. ἐγὼ δ' ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθείς. Ἔλυτρον· κάλυμμα. ἐκπέτασμα. Ἐνείλημ-
μα. ὁμοίως καὶ ἡ θήκη τοῦ δόρατος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τοῦ ὀστρέου ὄστρακον. Ἐμαλάκισε· μαλα-
κὸν ἐποίησε. Ἐμάλθαξαν· ἐν ᾗ τῶν πρανεῖ καὶ ὀλισθηρῷ τόπῳ ξύλα σταυροῦντες τῇ καταβάσει
ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῖς ἐγκαρσίοις περιφορήσαντες καὶ φορμοὺς ἐπιβαλόντες ὕλης, ἐμάλθαξαν τὸ πά-
νυ πρανές τε καὶ ὀλισθηρόν. τουτέστι κατεπράϋναν καὶ ὡμάλισαν. Ἐμματέως· σπουδαίως.
ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις ὁπότε φονεύσειαν ἐξ ἐπιβουλῆς τινὰ τὸ ἔργον ἀφοσιουμένοις, ἀκρωτηρι-
άζειν τὸν νεκρόν. καὶ τῶν μορίων ὁρμαθὸν ποιήσαντες, κρημνάναι κατὰ τοῦ τραχήλου κα-
τὰ τῶν μασχαλῶν διείροντας. ἀφ' οὗ δὴ καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν αὐτά. Σοφο-
κλῆς ἐν Τρωΐλῳ πλήρη μασχαλισμάτων εἴρηκε τὸν μασχαλισμόν. καὶ ἐν Ἠλέκτρᾳ. ἐμασ-
χαλίσθη. Ἐμματάζων· ματαιολογῶν. Ἐματαίασε· ματαῖα ἐλάλησεν. Ἐμάτη-
σεν· ἐμέλλησεν. ἐματαιοπόνησεν. Ἐμαυτῷ βαλανεύσω, οἷον εἰ ἐμαυτῷ διακονήσω, εἴρη-

ται

ται δὲ ὅταν ὁ βαλανεὺς ἑαυτῷ λαμβάνῃ τὴν ῥυπαρίαν καὶ διακονῇ. ἢ ἀπὸ τῶν τὰς βαλάνους ἐγκρυπτόντων εἰς πῦρ. Ἐμβαδόν. διὰ τὸ εἰς ναῦν ἐμβῆναι. καὶ αὖθις. ἢ τὸ ἐμβαδὸν ὑπονοοῦντες εἶναι κρυπτήρια, ἔστρεφον τοὺς οἴκους. Ἐμβαλεῖς. εἰσελάσεις. ἰδίως δὲ ἐμβαλεῖν, τὸ ταῖς ναυσὶ κροῦσαι. ἢ ταῖς κώπαις. ῥυππαπαῖ τὶς ἐμβαλεῖ. ἔστι δὲ καὶ τὸ ῥυππαπαῖ μίμημα ψόφου ναυτικοῦ. ἀπὸ τῶν κωπῶν ἀποτελουμένου. Ἐμβαλόντα. ὁ δὲ, παῖς ὢν ἐπὶ τὸν διδάσκαλον λίνον πλήξας αὐτῷ ἐμβαλόντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ δυσανασχετήσας, καὶ οὐκ ἐθέλων ἄρχεσθαι, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινεν. Ἐμβάλλουσι. καθεντῶσιν. ἀπέρχονται. ἐμβάλλουσι δὲ ὁ μὲν βασιλεὺς εἰς Λυδίαν. ὁ δὲ προκόπιος εἰς Φρυγίαν τὴν ἄνω. Ἔμβαρός εἰμι. νουνεχής. φρόνιμος. ἦν πρότερον ὁ πειραιεύς, νῆσος. ὅθεν καὶ τοὔνομα εἴληφεν. ἀπὸ τοῦ διαπερᾶν. οὗ τὰ ἄκρα μούνιχος κατασχὼν, μουνυχίας ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο. ἄρκτου δὲ γινομένης ἐν αὐτῷ καὶ ὑπὸ τῶν ἀθηναίων ἀναιρεθείσης, λιμὸς ἐπεγένετο. οὗ τὴν ἀπαλλαγὴν ὁ θεὸς ἔχρησεν, εἴ τις τὴν θυγατέρα θύσῃ τῷ θεῷ. ἔμβαρος δὲ μόνος ὑποσχόμενος ἐπὶ τῷ τὴν ἱερωσύνην αὐτοῦ τὸ γένος διὰ βίου ἔχειν, διακοσμήσας αὐτοῦ τὴν θυγατέρα ἔθυσεν. ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν περιέστη. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν παραπαιόντων καὶ μεμηνότων. Ἐμβάς. τὰ ὑποδήματα τὰ ἀνδρεῖα. παρὰ τὸ ἐμβαίνειν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἐκτυπεῖτο δὲ ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν. ἀντὶ τοῦ ὑποδήμασιν. Ἐμβατεύων. καὶ ἐμβατεύσαντες εἰσελθόντες. οἱ δὲ οὖννοι εἰς τὴν προκειμένην νησίδα τῆς πόλεως ἐμβατεύσαντες. τῶν βοσκημάτων πολλῶν διὰ τὸν πόλεμον φρουρᾶς ἕνεκα, εἰς αὐτὴν διακομισθέντων. Ἐμβαίη. κατέλθῃ. Ἔμβαινε καὶ ἐμβαίνειν. ἀρχὴν λαμβάνειν. τὸ δοκεῖν δικαίως ἐμβαίνειν εἰς τὸν πόλεμον. οἱ γὰρ ῥωμαῖοι πρόνοιαν ἐποιοῦντο μηδέποτε πρότεροι τὰς χεῖρας ἐπιβάλλειν τοῖς πέλας. μηδ᾽ ἄρχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων. ἀλλ᾽ ἀεὶ δοκεῖν ἀμυνόμενοι, ἐμβαίνειν εἰς τοὺς πολέμους, ἢ συμβαίνειν τὸ συμπλέκεσθαι. Ἐμβαίνοντες. ἐπιβαίνοντες. οἱ δὲ ἀράβιοι ἀρετῇ πολλῇ τῶν ἄλλων διαφέρουσιν. οἱ βέλεσιν ἀνδρομήκεσι χρώμενοι, ἀντὶ τῶν χειρῶν τῷ ποδὶ ἐμβαίνοντες εἰς τὴν νευρὰν, κυκλοῦσι τὸ τόξον. Ἐμβεβλημένα. ἐγκεκεντρισμένα. ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἐμβολάδας ἀπίους τὰς τοιαύτας λέγει. Ἐμβεβροντημένος. μάταιος γινόμενος. Ἐμβελές. ὁ δὲ ἀρχιμήδης παρεσκεύασε τὰ ὄργανα πρὸς ἅπαν ἐμβελὲς διάστημα. πόρρωθεν μὲν ἐπιπλέοντας τοῖς εὐτονωτέροις καὶ μείζοσιν. ὅτε δὲ εὐθὺ ὑπερπετὴς γίγνοιτο τοῖς ἐλάττοσιν. Ἔμβιον. ἀντιφῶν. τὸ ζῶν καὶ μὴ ξηρανθὲν μηδὲ ἐναποθανόν. ἐμβιοῦντι ψυχῆς πάθος ἐνέσταξέ μοι κημώσασα. Ἔμβολα. μοχλοί. ἀσφάλειαι. ἔμβολά τε νηῶν γινόμενοι οὐδὲν ὤνησαν οἱ ἀνδριάντες. ἐν ἐπιγράμματι. ἔμβολα χαλκογένεια φιλόπλοα τείχεα νηῶν ἀκτιακοῦ πολέμου κείμεθα μαρτύρια. ἀριστοφάνης. ἔμβολον δέ φασι χρήματα ἔχειν αὐτόν. Ἐμβολάδας ἤτοι ἐγκεντρισμένας. ἀριστοφάνης. ἐμβολάδας ἀπίους.

Ἐμβολάς. ὁρμάς. ἐπιδρομάς. Ἐμβολή. τὸ ἄκρον τοῦ κριοῦ. τοῦ μηχανικοῦ ὀργάνου. τῷ ἐπιφερομένῳ ἄχρι ἀποκαυλίζειν τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς. Ἐμβολήν. κλεισούραν. εἴσοδον. πληγήν. ὁρμήν. καὶ τὸ βίαιον τῆς ἐμβολῆς, ἐδόκει παραλογώτερον. Ἐμβόλιμος. ἀτελής. ἱπποκράτης παῖδες ἐμβόλιμοι τινές. Ἔμβολος. χάλκωμα πεπυρωμένον. περιτιθέμενον κατὰ πρῷραν ταῖς ναυσίν. Ἔμβολον. παρατάξεως ὄνομα. ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ῥόμβου. ὀνομάζεται δὲ καὶ σφενδονοειδές. ῥομβώδης δὲ παράταξις καὶ τῆς νηὸς τὸ πολεμικὸν σιδήριον. τὸν δὲ παρακαλοῦντα πρὸς τὸν πόλεμον στρατηγὸν κατασπάσας ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, ἐποιεῖτο τοὺς λόγους. ἔμβολον δὲ καλεῖται, ὅταν ᾖ ἀμφίστομος διφαλαγγία, τὰ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοις συνάψῃ. τὰ δὲ ἑπόμενα διεστήκῃ. ἀγαθίας δέ φησιν. ἦν δὲ αὐτοῖς ἡ ἰδέα τῆς παρατάξεως. οἷον εἰς ἔμβολον. δέλτα τῷ γράμματι ἐοικυῖα. τὸ μὲν ἐμπρόσθιον ὅσον ὀξὺ ἔληγε. στεγανόν τε ἦν καὶ πεπυκνωμένον τῶν πάντοθεν ταῖς ἀσπίσι περιπεφράχθαι. φαίης τε ἂν αὐτοὺς, συνοσκεφάλῳ τῇ συνθέσει ἀποτυποῦσθαι. τὰ δὲ σκέλη ἑκατέρωθεν. κατὰ στίχους τε καὶ λόχους εἰς βάθος ξυγκείμενα καὶ ἐπὶ πλεῖστον εἰς τὸ εὐρύτερον παρατεταμένα, διίστατο ἀλλήλων ἠρέμα καὶ διεκέκριτο. καὶ πρὸς

ὄντα, τὸ μέγιστον τοῦ ἔργου ἀπετελοῦντα, ὡς καὶ τὸ μεταξὺ χωρίον κενὸν καθεστάναι. καὶ τὴν ὄψιν τῶν γυμνα-
τῶν ἀνδρῶν στοιχηδὸν διαφαίνεσθαι. ἀπεστραμμένοι γὰρ σφᾶς αὐτοὺς ἐτύγχανον. ὅπως τοῖς μὲν
πολεμίοις ἀντιπρόσωποι εἶεν· καὶ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ἀγωνίζοιντο τὰς ἀσπίδας προβεβλημέ-
νοι· τὰ δὲ ὀπίσθια διὰ τὸ ἀλλήλοις ἀντιτετάχθαι, διαφυλάττοιντο. Ἐν βραχεῖ. ἀντὶ τοῦ. ἀντὶ
τοῦ ἁπλῶς καὶ ἐν κεφαλαίῳ. Ἔμβραχυ. ἁπλῶς. ὅλως. συντόμως. καὶ οὐδὲν ἦν εἴς τινα ἔμβρα-
χυ ἀγαθόν. ὃ μὴ ἐκείνου κατέτεινε τὴν ψυχήν. τῶν ἐλαχίστων. ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληται ὅπου περ ἔμ-
βραχυ ἐπιτίθεται. Ἔμβραχυ. τὸ μικρόν. καὶ τὸ πολύ. μαρτύρεται ὁ θεὸς ὅτι μηδὲν αὐτὸν λα-
θεῖν δύναται ἔμβραχυ. Ἔμβραχυ. συντόμως. καὶ οἷον ἐν βραχεῖ. Ἐμβριθές. στερεόν. στιβα-
ρόν. τὴν περὶ βασιλέως Ἰουστίνου κρατήσασαν δόξαν. ὡς ἔστι μάλα ἐμβριθής τε καὶ κατηκριβωμέ-
νος. καὶ Πέτρος ὁ ῥήτωρ καὶ μάγιστρος, ἐμβριθής τε ἦν καὶ ἀνάλωτος ἐν τῷ ῥᾳδίως καταμα-
λάξαι φρονήματα βαρβαρικά. Ἐμβριθεστάτη. στερροτάτη. εἷλε δὲ πόλιν Ὀρτόβρεισαν δοκοῦ-
σαν κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ἐμβριθεστάτην εἶναι. Ἐμβριθέστατος.
καὶ γὰρ ἐν τοῖς λόγοις ἐμβριθέστατος καὶ φιλογράμματος ἱκανὸς γενόμενος, ἔτι καὶ ποιητι-
κῆς. Ἐμβρίθεια. Ἐμβριθῆ νοῦν. στερεὸν καὶ ἔμφρονα λογισμόν. Πισίδης. ἔσω τῶν ἀσπί-
δων ἢ λαθὼν ἐμβριθεῖ τάχει. Μένανδρος. ὁ δὲ τὴν χρυσόδρω, ὁ τοῦ χοσρόου στρατηγὸς οὐχὶ ἐλέφαντας
τε καὶ ἀγροίκων ὅμιλον καὶ ἕτερα ἄττα φόρητρα. ἤτοι μὲν ἁρμόδια, ἐναργῆ δὲ καὶ ἐμβριθῆ
οὐδαμῶς· ἀλλὰ τοὺς μαχιμωτάτους τε καὶ εὐοπλοτάτους ἀγείρας, πλήθεσί τε ἀγνοοῦσαν τὰ λ-
λαιμα τοὺς τὰ πολέμια δεινοὺς ἀποκείνας. καὶ αὖθις. ἑστάναι τε ἐμβριθέστατα. καὶ ἐπαμύ-
νειν τῇ πόλει. Ἔμβριαι. αἱ εἰς βάθος διϊκνούμεναι ῥίζαι. καὶ ἐμβρίθαι. Ἐμβριμᾶται. με-
τὰ αὐστηρότητος ἐπιτιμᾷ. καὶ ἅμα γινόμενοι μανιώδεις καὶ ἐμβριμούμενοι, τὰ πυκνὰ ἀπε-
λαύνειν ἐδόκουν. καὶ ἐμβριμῆσαι. μετ' ὀργῆς λαλῆσαι. Ἐμβρίμημα. τὸ μετ' ὀργῆς λάλη-
μα. Ἐμβρόντητος. καρδιόπληκτος. μαινόμενος. ἔκφρων. Ἔμβρυον. νεογνὸν βρέφος. ἢ
τὸ ὠμὸν καὶ ἄπεπτον. Ἐμαί. λείπει τὸ αἱ ἄρθρον. ἵν' ὦσιν αἱ ἐμαὶ πόλεις. Ἐμαίμασε. προ-
εθυμήθη. Ἔμελλε. παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ ἐῴκει. ἀέρου πλέεσθαι ἔμελλε. Σοφοκλῆς. ἔμελλες ἐ-
μελλες τάλας. ἀντὶ τοῦ ἐῴκεις. δῆλος ἦς. Ἐμμελέστερον. συνετὸν. εὔρυθμον. Ἐμμέλεια
εἶδος ὀρχήσεως. ἔστι δὲ ἡ τῶν τραγῳδῶν. Ἐμμέλεια. χορικὴ ὄρχησις. διχῶς. ἐμμέλεια. καὶ ἐμ-
μελία ἡ εὐρυθμία. οἶσθα γὰρ ὅπως διακείμεθα περὶ τὴν ἐμμελίαν τὴν σκη. — καὶ ἡ μετὰ
μέλους τραγικὴ ὄρχησις. Ἐμέλλησεν. ὑπερέθετο. ὁ δέ, οὐδὲν ὧν ἔχρῃζε μαθεῖν ἀποκρύψα-
το. ἢ λέγων ἐμέλλησεν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐβράδυνεν. καὶ Ἰώσηπος. οὐδεὶς δ' ἐνέδωκεν οὐδ' ἐμέλλησεν εἰ-
πεῖν. ἐμέλησε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφρόντισεν. Ἐμμελῶς. συνετῶς. εὐρύθμως. καὶ ἐμμελής. συνετός.
εὔρυθμος. Αἰλιανός. οἱ δέ, ὁμολογίας ἐμμελεῖς ποιησάμενοι, πρὸς τοὺς Ἀρκάδας τοὺς αἰχ-
μαλώτους ἐκομίσαντο. Ἔμετος. ἡ τῶν περιττωμάτων κένωσις. ἐμετὸς δὲ αὐτὸ τὸ κενωθέν.
Ἐμεχωνῖται, ὄνομα ἔθνους παρὰ Ἰωσήπῳ. Ἔμηδα. τόπος πλησίον Μυκηνῶν. Ἐμειδία-
σα. ἐγέλασα. Ἐμήδισαν. τὰ τῶν Μήδων εἵλοντο. μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην Θετταλοὶ ἐμήδι-
σαν. δείσαντες τὴν ὑπὸ φράξιν τῶν Τεμπῶν. Ἐμηκῶντο. Ἐμεμηκώς. ἐμέσας. Ἔμμηνα.
ἤ μηνιαῖα. μηλοσφαγεῖ θεοῖσιν ἔμμηνα ἱερὰ σωτηρίοις. καὶ ἔμμηνοι δίκαι. αἵ τε ἐμπορικαὶ καὶ ἐρανι-
καί. Ἐμήνιεν. ὠργίζετο. ἐμνησικάκει. ἐπ' αὐτὸν δὲ τὸν στρατηγὸν ἀφῆκαν βέλη. διὸ καὶ πλέον ἐ-
μήνιεν. Ἐμήνιον. ὠργίζοντο. Ἐμὴν χάριν. συντακτέον. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ ἕνεκεν παρὰ Πλάτωνι.
Ἐμηχανᾶτο. ἐτεχνάζετο. οὐ μόνον τοῖς ὀθνείοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὑπηκόοις ἀνέμβατα τὰ ὄρη ἐμη-
χανᾶτο φαίνεσθαι. μηχάνημα γὰρ τὸ στρατήγημα. οὐ μόνον τῷ ἀνεφίκτῳ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ δυσχω-
ρίου. Ἔμισα. πόλις. καὶ Ἐμισαῖος ὁ πολίτης. Ἔμμισθοι. οἱ ὀφείλοντες λαβεῖν μισθόν.
οἱ δὲ ξένοι, οὐδέν τι ἧσσον ἔμμισθοι ἐγένοντο. ληϊζόμενοι τὰ Ῥωμαίων. Ἐμιτρώσατο. ἐζώσατο. καὶ
ἀείδοι ἐνθεοφορειαζούσαις. καὶ κλέος οἱ παρ' ἁρμονίαν ἐχύθησαν, ἐμιτροφόρουν τε καὶ διεκοι-
νουν ἰωνικῶς. τοῦτ' ἐστι μίτραις τουτέστι ζώναις διαζωσάμεναι, ἁβρῶς περιεπάτουν. Ἐμνώοντο.

μνήμην

μνήμην ἐποίουν. ἢ ἐμνηστεύοντο. Ἐμόγησα. ἐμόχθησα. Ἔμμορεν. ἔλαχεν. Ἐμπάζεται.
ἀναβάλλεται. ἐνθυμεῖται. ἢ ἐντρέπεται. ἢ φροντίζει. Ἐμπαλασσόμενοι. ἐμπίπτοντες εἰς τὸ
ὕδωρ. Θουκυδίδης. οἱ δὲ, ἐμπαλασσόμενοι κατέρρεον ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα τοῦ ποταμοῦ. περιστάν-
τες δὲ οἱ Συρακούσιοι ἔβαλλον τοὺς Ἀθηναίους. Ἔμπαλιν. ἐναντίον. ἢ εἰς τὸ ὑπίσω. ὁ δὲ, ἔμπα-
λιν διελθεῖν παρεσκεύασε τὸν Ἴστρον. ἐν ταῖς λεγομέναις ὁλκάσι μακραῖς διαβιβάσας τὰ βαρ-
βαρικὰ πλήθη. Ἐμπαράθετος. Ἐμπαροινοῦντες. ἐνυβρίζοντες. καὶ Ἰώσηπος. οὕτως ἐμ-
παροινοῦσι τοῖς πράγμασιν. Ἐμπαιγμὸς ἀπὸ τοῦ ἐμπαίζω. Ἔμπαιος ὁ ἔμπειρος. οἷον καὶ ἢ δ' ἔμπαιος ἀλή-
της. Ἔμπεδα. βέβαια. Ἐμπεδοκλῆς. θυγατριδοῦς τοῦ προτέρου τραγικός. τραγῳδίαι αὐτοῦ
κδ'. Ἐμπεδοκλῆς. Μέτωνος. οἱ δὲ, Ἀρχινόμου. οἱ δὲ, Ἐξαινέτου. καὶ ἀδελφὸν ἔσχε Καλλικρατί-
δην. ἠκροάσατο δὲ πρῶτον Παρμενίδου. οὗτινος ὥς φησι Πορφύριος, ἐγένετο παιδικά. οἱ δὲ, ἔφα-
σαν μαθητὴν Τηλαύγους τοῦ Πυθαγόρου υἱοῦ τὸν Ἐμπεδοκλέα γενέσθαι. Ἀκραγαντῖνος δὲ φιλόσοφος
φυσικὸς καὶ ἐποποιός. οὗτος ὁ Ἐμπεδοκλῆς στέμμα ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς χρυσοῦν καὶ ἀμύκλας
ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς καὶ στέμματα Δελφικὰ ἐν ταῖς χερσὶν, ἐπῄει τὰς πόλεις δόξαν περὶ αὐτοῦ
κατασκευάζειν ὡς περὶ θεοῦ βουλόμενος. ἐπεὶ δὲ γηραιὸς ἐγένετο, νύκτωρ ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς κρατῆ-
ρα πυρὸς ὥστε μὴ φανῆναι αὐτοῦ τὸ σῶμα. καὶ οὕτως ἀπώλετο. τοῦ σανδαλίου αὐτοῦ ἐκβρασθέντος ὑπὸ τοῦ
πυρός. ἐπεκλήθη καὶ Κωλυσανέμας. διὰ τὸ ἀνέμου πολλοῦ ἐπιθεμένου τῷ Ἀκράγαντι, ἐξελάσαι αὐτὸν
δορὰς ὄνων περιθεὶς τῇ πόλει. γέγονε δὲ τούτου μαθητὴς Γοργίας ὁ ῥήτωρ ὁ Λεοντῖνος. καὶ ἔγραψε δι' ἐ-
πῶν Περὶ φύσεως τῶν ὄντων βιβλία γ'. καὶ ἔστιν ἔπη ὡς ,β. ἰατρικὰ καταλογάδην καὶ ἄλλα πολλά.

Ἐμπεδοκλῆς. τὸν Ἀκραγαντῖνον Ἐμπεδοκλέα, βαδίσαι φασὶ τὴν ὁδὸν Πυθαγόρου. ἣν καὶ Ἀ-
πολλώνιος ὁ Τυανεὺς ἐζήλωσε. ξυνεῖναι γὰρ τοῖς θεοῖς. καὶ μανθάνειν παρ' αὐτῶν ὅπῃ τοῖς ἀνθρώ-
ποις χαίρουσι καὶ ὅπῃ ἄχθονται. περί τε φύσεως ἐνθένδε λέγειν. τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους τεκμαίρε-
σθαι τὰ θεῖα καὶ δόξας ἀνομοίους ἀλλήλαις περὶ αὐτῶν δοξάζειν. Ἀπολλωνίῳ δὲ, τόν τε Ἀπόλλω-
να ἥκειν ὁμολογοῦντα ὡς αὐτὸς εἴη. ξυνεῖναι δ' ἂν καὶ μὴ ὁμολογοῦντα Ἀθηνᾶν τε καὶ Μοῦσαν
καὶ θεοὺς ἑτέρους. ὧν τὰ εἴδη καὶ τὰ ὀνόματα οὔπω τοὺς ἀνθρώπους γινώσκειν. καὶ ὅτι ἀποφή-
ναιτο ὁ Πυθαγόρας, νόμον τοῦτο οἱ ὁμιληταὶ ἡγοῦντο. καὶ ἐτίμων αὐτὸν ὡς ἐκ Διὸς ἥκοντα. καὶ ἡ σιω-
πὴ ὑπὲρ τοῦ θείου σφίσιν ἐπήσκητο. πολλὰ γὰρ θεῖά τε καὶ ἀπόρρητα, ἤκουον. ὧν κρατεῖν χαλε-
πὸν ἦν μὴ πρῶτον μαθοῦσιν ὅτι καὶ τὸ σιωπᾶν λόγος. ὅτι δὲ καὶ Ἐμπεδοκλῆς τὸν βίον τοῦτον ἤσκη-
το, δηλοῖ τὸ χαίρετε ἐγὼ δ' ὔμμιν θεὸς ἄμβροτος. οὐκέτι θνητός. καὶ ἤδη δὲ ποτ' ἐγὼ γενόμην κοῦρός τε
κόρος τε. καὶ ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ βοῦς ὃν λέγεται πέμμα ποιησάμενος θῦσαι, τὰ Πυθαγόρου ἐπαινοῦν-
τος, εἴη ἄν. Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα. ἐπὶ τῶν ἐπιμόνως ἐχθροδούντων πρός τινας. Λυσίας. ᾤ-
μην δὲ ἔγωγε τοιαύτῃ φιλίᾳ συνηρμόσθαι, ὥστε μηδ' ἂν τὴν Ἐμπεδοκλέους ἔχθραν ἐμποδὼν
ἡμῖν γενέσθαι. Ἔμπεδον. ἀσφαλές. ἀπὸ τῶν ἐν πεδίῳ θεμελίων κειμένων. Ἐμπεδορκεῖν.
ἐμπέδως τηρεῖν τὰ ὅρκια. ἡ δὲ Φερετίμα τὸν ὄροφον ὑποσπάσασα τοῦ βόθρου ὡς ἂν ἐμπεδορ-
κοίη, ἤλαυνεν εἰς τὴν πόλιν. Ἐμπεδότιμος. οὗτος ἔγραψε περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως. πε-
ρὶ οὗ λέγει ὁ Παραβάτης ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Κρονίοις. ἡμεῖς δὲ Ἐμπεδοτίμῳ καὶ Πυθαγό-
ρᾳ πιστεύοντες, οἷς τε ἐκεῖθεν ὁ λαβὼν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἔφη. καὶ μικρῷ πρότερον. καὶ ὁ κλει-
νὸς ἡμῖν ἔδοξε καὶ ἱεροφάντωρ Ἰάμβλιχος. Ἐμπεδωθῆναι. ἀσφαλισθῆναι. Ἐμπεδοῖ.
βεβαιοῖ. ἀσφαλίζεται. διδάσκει. Ἐμπεπονῆσαι. διατρῆσαι. Ἐμπεσὼν τοῖς πράγμα-
σιν. ἄρξας τῶν πραγμάτων. ὃς ἐμπεσὼν τοῖς πράγμασι τοῖς ὑποχείρια, τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀρ-
γὴν ἀφεὶς καὶ ἐκχέων, καὶ μόνην ἀρετὴν ἡγούμενος τὸ ἀδωροδόκητον, ἐκάκωσε τὰ πράγματα.

Ἐμπειρεῖν. πεπειραμένως ἔχειν. φήσας γεγονέναι πλείω χρόνον ἐν ταῖς Σάρδεσι καὶ τὸν τόπον ἐμ-
πειρεῖν. Ἐμπειρία. Ἐμπεδῆσαι. Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἑλόντες καὶ κλοπῆς, οὐκ ἐτλ-
ήσαμεν αὖθις ἐμπηδῆσαι αὐτῷ κειμένῳ. τουτέστιν ἐκορέσθην. Ἔμπηρα. πεπηρωμένα. αἱ δὲ γυναῖκες
ἔτικτον ἔμπηρα καὶ τέρατα. οἱ δὲ, τῶν τετολμημένων ὀφίσι λήθην καταχέαντες, ἧκον εἰς Δελφούς.
Ἔμπης. Ἰωνικῶς. ἔμπας δὲ καὶ ἔμπα, Ἀττικῶς. Σοφοκλῆς. δύσκνον ἔμπης καὶ προσόντα

δυσμενῆ· κορέννυσθαι τὰ ἀποβάλλειν ὑγείαν· ἐμπιπλᾶσθαι. Ἐμπιπρᾶται· ἐμπρήζεται.

Ἐμπίπλη· ἀττικόν. ἐστὶ τὸ κοινὸν ἀπὸ τοῦ ἐμπίπλημι· ἐμπίπληθι· ὡς ἵσταθι. ὅμοιον δέ ἐστι καὶ τὸ κύκλωψ τῇ ἐπὶ οἶνον παρὰ τῷ ποιητῇ. ἀττικοὶ γὰρ οὐδέποτε εὑρίσκουσιν ἐπὶ τῶν εἰς μι τὸ μ εἰς θ ἐν τοῖς προστακτικοῖς. καὶ συστέλλουσι τὴν παραλήγουσαν, ὡς ἡ κοινὴ ἵστημι ἵσταθι. αὐτοὶ δὲ ἵστω· ἐμπίπλημι ἐμπίπλαθι. ἀττικοὶ δὲ τελείαν ἀποβολὴν τῆς μι ποιοῦσιν· ἐμπίπλη λέγοντες καὶ ἐμπίπλη. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ τίθημι τὸ τίθει λάβε. Ἐμπίς· κώνωψ παραπλήσιον. ζωΰφιον περὶ τοῖς ὕδασι γινόμενον· ὅμοιον κώνωπι· μεῖζον δὲ τῇ ὑπεροχῇ. καὶ κατὰ τὸ μέσον λευκῷ περιεζωσμένον. Ἀριστοφάνης· ἐμπίδες κἀμπίπτετε· ἀντὶ τοῦ ἐσθίετε. ἀσπίδης· κύκλῳ περισφίγξαντες ἐμπίδων δίκην. λέγεται ἐμπὶς Σικορυσία· ὡς ἐν Σικορύσσῳ πολλῶν ἐμπίδων γινομένων· ἔστι γὰρ ἀλσώδης καὶ κάθυγρος ὁ τόπος. Ἐμπλασσόμενοι· ἐπεμβαίνοντες· συρρηγνύμενοι. Αἰλιανός· τοῖς φίλοις καὶ οἰκείοις ἐμπλασσόμενοι, ἀπέσφαττον αὐτοὺς ὡς πολεμίους. Ἐμπλασσόμενοι· προσκρούοντες· προσπελάζοντες. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἀλλήλοις ἐμπλασσόμενοι καὶ περιπίπτοντες τοῖς θηρίοις, ἀπέθνησκον. Ἐμπλατειάσασα· ξυμφυρασαμένη. Ἔμπλεως· πλήρης· μεστός. Ἐμπλείμην· ἀντὶ τοῦ κορεσθείην. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· βάλλων ἐκεῖνον, οὐκ ἂν ἐμπλείμην λίθοις. ἡ κτητικὴ δὲ ἐγκλίσεως τετύχηκεν. ἔστι γὰρ τὸ ἐμπιπλῶ ὃ παρὰ ἀναδιπλασιασμὸν κέκλιται· ἀφ' οὗ παράγωγον, τὸ ἐμπίπλημι. ἀπὸ τούτου γίνεται τὸ ἐμπιπλᾶσι μυχοὺς λιμένος ὑφόρμου. τοῦτο δὲ ἑτέρα παραγωγή. ἀφ' οὗ τὸ πλήθω· ὡς ἀπὸ τοῦ νῶ νήθω. ἀπὸ δὴ τοῦ πλῶ· πλείμην· ὡς ἀπὸ τοῦ βλῶ βλείμην· οὗ τὸ δεύτερον εἴπερ γὰρ κεβλείο πονούμενος. πλείμην οὖν καὶ ἐμπλείμην. Ἔμπληκτοι· μεμηνότες· ὡς δεινός τε ἦν καὶ αὐθάδης· καὶ οἷος τὸ μανιῶδες καὶ ἔμπληκτον ἀνδρείαν ἡγεῖσθαι. Ἔμπληκτοι· κοῦφοι· εὐμετάβλητοι. καὶ Ὅμηρος· ἐμπλήγδην ἕτερον μὲν τίει βροτόν. καὶ Σοφοκλῆς· τοὶ δέ μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτῶν, τουτέστιν οἱ μὴ ἐμμένοντες τῇ ἀρχαίᾳ φιλίᾳ καὶ ἀρετῇ.

Ἐμπλημένος· πεπληρωμένος. Ἀριστοφάνης· ἔβητε τὴν ὑγρὸν ὅλην ἐγχέλεα ἐμπλημένος.

Ἔμπλην· ὅμως. Ἐμποδοστάτης· ἐμποδίζων. Ἐμπλήν· πλησίον ἐπλησίαζον. ἔστι ῥῆμα πλῶ τὸ πλησιάζω· παράγωγον πλῆμι. γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ πλῶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν πιπλῶ πίπλημι· ὡς στῶ ἱστῶ ἵστημι. καὶ πλῶ πλήσω πλήτης· καὶ συνθέσει, τειχεσιπλήτης· ὡς βῶ βήσω βήτης καὶ διαβήτης καὶ ἐμπυριβήτης. πλῶ πλήσω πλήτος καὶ πλατος. πλῶ ἐκ τοῦ πέλω πλῶ· ὡς κέλω κλῶ. παρὰ δὲ τὸ πλῶ πλήν. καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως ἔμπλην. ἐπίρρημα σημαντικὸν τὸ πλησίον. τὸ δὲ πλὴν τὸ χωρὶς, κατὰ ἀντίφρασιν ἐξηνέχθη. Ἐμποδών· Θουκυδίδης. ἤ· ἀντὶ τοῦ προχείρου. φησὶ γὰρ τὰς ἐμποδὼν αἰτίας μόνον ἐπισκοπεῖν. πορρωτέρω δὲ, μηδὲν ἐπορέγεσθαι ταῖς διανοίαις. Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος, ἀντὶ τοῦ φανεροῦ. Πλάτων δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ. Ἰσαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπόγυον καὶ ἐν χερσί. φησὶ γὰρ ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐμάθους εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρέσει. ἀλλὰ τὸ πρωϊζὸν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. τουτὶ γὰρ παντελῶς ἐμποδὼν εἶναι. κέχρηται δὲ τῇ λέξει Ἱεροκλῆς τε καὶ ἄλλοι, ἀντὶ τοῦ ἐμποδίου. φησὶν ἐν β' φιλοσοφουμένων περὶ τῶν φιλοσόφων. τίς γὰρ αὐτῶν οὐχὶ καὶ ἔγημε καὶ παῖδας ἀνείλατο, καὶ οὐσίας ἐπεμελήθη, μηδενὸς ἐμποδὼν ὄντος. ἐπεὶ ὁ οὐκ εἰδὼς τοῦ εἰδότος ἐν οὐκ εἰδόσιν ὡς εἴπε παλαίων, πιθανώτερος ὑπάρχειν. φενακισθεὶς ὑπ' ἄλλους μεμεριμνημένη στωμυλίᾳ λογιώτερον παίζων ἐκείνῃ παιδιᾷ τῶν γνωστῶν τινος. διὸ καὶ πολλὴν αὐτῷ δίδωσι παραμυθίαν ἐκ τῶν δημοσίων. Ἐμποδὼν Ἡρόδοτος· τὸν Λυδῶν μὴ φειδομένους κτείνειν πάντα τὸν ἐμποδὼν γινόμενον. Κροῖσον δὲ μὴ κτείνειν. ἀντὶ τοῦ προχείρου. Ἐμπολῶν· Ἀντιφῶν τοὺς ἐμπεσόντας. λέγει γὰρ τοὺς ἐμπολῶν ἐκολάσατε. ἐμπολῶν ἡμῖν γίνηται τὴν θεὸν μὴ ἐξελκύσαι. Ἀριστοφάνης· περιττὸν δὲ μή. ἥκει δὲ ὅπερ εἶπεν τὸ ἐμπολῶν. χρεὼν δὲ αὐτοῦ οὕτω. ἐνῶ δοκεῖ περιττεύειν τὸ μὴ ὡς καὶ τοιαῦτα ἀπαγορεύουσι μὴ εἰσιέναι. Ἐμπολᾷ· πραγματεύεται. Ἐμπολαῖος· πραγματευτικός. Ἐμπολέμια· τὰ εἰς πόλεμον ἐπιτήδεια καὶ χρήσιμα. Ἐμπολεμῶσαι· τὸ πολεμίους ποιῆσαι· οἷον ἐπὶ πόλεμον τινὰς παροξῦναι, ἐμπολεμῆσαι δὲ τὸ ἐκπορθῆσαι. Ἐμπολή· φορτίον. ἢ τὸ τῆς πραγματείας κέρδος. ἢ συναγωγὴ τοῦ κέρδους. ὅθεν ῥῆμα ἐμπολᾶν. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' οὐδὲν ἡμπόληκας πω οὔτ' ἄλφιτ' οὔτε πυ-

ρόν.

ρὸν· ὡς ἀπολούμενος. ὥσει ἔφη· ἀπῳδυρμένων ἢ στρατευσόμενος. οἱ γὰρ στρατευόμενοι, πῦρ καὶ ἄλφιτα ἑαυτοῖς ὠνοῦντο. Ἐμπόλημα καὶ ἐμπολήσαντες. Ἐμπολήσωμεν· ἐμπορευσώμεθα. συνάξομεν πωλήσαντες τὸν καρπόν. Ἔμπολιν, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὄντα ἄνδρα. οὐ μὴν ἔμπολιν ὄντα συνδονῆ δέ. Ἐμπεμπτεῦ· ἐπιφαίνων θειαμβῶ. Ἐμπορεῦ· ἐπὶ τῇ δοτικῇ εἰς ἐμπορεῖ. Ἔμπορος ὁ πραγματευτικὸς ἀνὴρ. κυρίως δὲ ὁ πλέων θάλασσαν. παρὰ τὸ πόρος. ἔμπορος δὲ κυρίως ἐστὶ ὑγρῶν λέγεται καὶ ὁ ἔμπορος ὁ ἔχων ἀεὶ τὸν ἐπιρρέοντα πλοῦτον. ἐν μεταφορᾷ τοῦ ὕδατι τοῦ πόρου. Ἔμπορος ὁ ναύκληρος ἐν ναὶ πλέων ἐπ' ἀλλοτρίας νεώς. ὁ πραγματευτής. Ἔμπορος εἰμὶ σκηπτόμενος. Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῶν προφασιζομένων ψευδῆ διὰ δειλίαν. εἰσάγεται γάρ τις λέγων ὅτι ὅτε πέμπομαι εἰς πόλεμον σκηπτόμενος ἐμπορεύεσθαι. ὡς τῶν ἐμπόρων μὴ ἐξιόντων ἐπὶ τὰς στρατείας διὰ τὸ ἄχρηστον τὰ πρὸς τροφὴν φερόντων. Ἐμπρεπῶ· τὸ συμβάλλω. καὶ ἐμπρέπουσθαι τὸ συμβάλλεσθαι. Ἔμπουσα· φάντασμα δαιμονιῶδες ὑπὸ τῆς Ἑκάτης ἐπιπεμπόμενον καὶ φαινόμενον τοῖς δυστυχοῦσιν. ὃ δοκεῖ πολλὰς μορφὰς ἀλλάσσειν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· ἔμπουσα δ' ἐστὶ ἀπὸ τὸ ἑνὶ ποδίζειν· ἤγουν τὸν ἕτερον πόδα χαλκοῦν ἔχειν. ἢ ὅτι ἀπὸ σκοτεινῶν τόπων ἐφαίνετο τοῖς μυουμένοις. ἐκαλεῖτο δὲ αὕτη καὶ Ὀνοπώλη. οἱ δέ, ὅτι ἐξήλλαττε τὴν μορφήν. δοκεῖ δὲ καὶ ταῖς μεσημβρίαις φαντάζεσθαι, ὅτε τοῖς κατοιχομένοις ἐναγίζουσιν. ἔνιοι δὲ τὴν αὐτὴν τῇ Ἑκάτῃ. Ὀνοκώλη δὲ ὅτι ὄνου πόδα ἔχει· ὃ λέγουσι βολίτινον, τουτέστιν ὄνειον. βόλιτος γὰρ κυρίως τῶν ὄνων τὸ ἀπόπατημα. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· καὶ μὴν ὁρῶ θηρίον μέγα. ὁποῖόν τι; δεινόν. παντοδαπὸν γοῦν γίνεται· τοτὲ μέν γε βοῦς· νυνὶ δ' ὀρεύς· τοτὲ δ' αὖ γυνὴ ὡραιοτάτη τις. ποῦ 'στιν; ἐπ' αὐτὴν ἴω. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή ἐστιν, ἀλλ' ἤδη κύων. Ἔμπουσα τοίνυν ἐστί. πυρὶ γοῦν λάμπεται ἅπαν τὸ πρόσωπον καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει. Ἐμπρήσαντες· καύσαντες. Ἐμπρησμός· ὁ διὰ πυρὸς ἀφανισμός. Ἐμπρίσαντες· συσφίγξαντες, προσαρμόσαντες οἱ δέ, ἐμπρίσαντες τοὺς ὀδόντας τοῦ εἶξαι τῷ τυράννῳ, γεγόνασι κρείττους. Ἐμπρίμνου εἶμα· τὸ ἔνδυμα. ἀπὸ τοῦ ἐκ πρύμνης.

Ἐμποίνιμον· θέσιμον. ἐπιζήμιον. Ἐμποίνιμος· ἐμποίνιος, τουτέστιν ἔνοχος ποινῇ. οἷον ἐφ' οἷς ἡμάρτε δίδους τιμωρίαν. καὶ ποινὴ λέγεται ἡ ἐπὶ φόνῳ πραχθέντι κόλασις. Σατορνῖνος ὁ ὕπατος τυραννίδι ἐπέθετο. οἱ τοίνυν Ῥωμαῖοι, ἀναγκαίαν αὐτῶν πίστιν ὑπισχνοῦνται μᾶλλον, ἢ παρ' ἀληθεστέραν καὶ καταγαγόντες ἐδικαίωσαν θανάτῳ. ὅρκους δὲ ἐμποινίμους ἡγησάμενοι εἶναι τοὺς παρὰ πρὸς τὸν κοινὸν ἀλάστορα ἐποιήσαντο. Ἔμπυον· τὸ ἕλκος. Ἐμπύρευμα· ἔγκαυσμα σπέρμα πυρός.

Ἐμπύρου· θερμῆς. καὶ ἔμπυρα τὰ καιόμενα ἱερεῖα. ἔστι δὲ σημεῖα ἐν τούτοις ἀποδεδειγμένα.

Ἐμπυρώτατος· ὁ κατὰ πυρός. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κόραις. λέγουσιν ὅτι βαρβάρων τινῶν στρατευομένων ἐπὶ Δελφοὺς ἐρωτώμενος ὁ θεός, ἔφησεν· ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κόραις. ὕστερον δὲ ἐφάνη μετὰ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀρτέμιδος, ὧν καὶ ἱδρυμέναι εἰσὶν ἐν Δελφοῖς ἀπαντῶν τοὺς πολεμίους. Ἐμοὶ δὲ τοιοῦτον ἔργον ἐστι εἰργασμένον. ὥστε ἅπαξ ἅπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν. ἕως ἂν ᾖ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐν Πύλου τι λοιπόν. θρυλλεῖ πάλιν ὁ Κλέων τὰ περὶ Πύλον καὶ Σφακτηρίαν. ἔθος δὲ ἦν τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων ὅπλα, τοῖς ἱεροῖς ἀνατιθέναι. ἕως οὖν φησὶν ἀνάκειται τὰ ὅπλα Πύλου καὶ Σφακτηρίας ἅπερ ἀνέθηκε, οὐδεὶς τολμήσει κατ' ἐμοῦ λέγειν. Ἐμοί τε ἐπιστολαί. ἐπαρθεὶς ἢ χαυνωθεὶς ὢν οὐδεὶς ἔγραψεν ὑψηλοτέροις τοῦ καθ' ἅπαν ἕως ὑπὸ τῶν τοὺς θεοὺς πολλάκις ὑπομιμνήσκομεν δ' ἰὼ νέμεσις. καὶ τὸ Διὸς βαρύβρεμος, βρονταὶ βοήσας, ἀπηγόρευσα αὐτῷ μὴ φοιτᾶν. Ἐμυκᾶτο· ἐβρυχᾶτο. ἐμήνιεν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· ἔβλεψεν εἰς ἐμὲ δριμὺ καὶ ἐμυκᾶτό γε. Ἐμύξατο· ἔξεσεν. Ἐμυωπίασεν· ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέσχε. μυωπάζω δὲ τὸ καμμύω. Ἐμφαλκωμένοις, περιπεπλεγμένοις. ἐπεὶ τὰ κάλοις ἐμφαλκωμένοις ἀπὸ τῶν ἀνωτάτω ἀνήρτησαν διὰ πήγματος πελεκέως μηχανικοῦ. Ἐμφανῶς ἐστὶ θετέον τῆς ἡμέρας. ὡς καὶ τὸ τῆς νυκτὸς νύκτα μέλαιναν Σοφοκλῆς· ἧρξε κατῆμαρ τοὐμφανὲς τὸ νῦν τόδε αἰὰν θὺ πο σημαίνει. ἐμφανίζουσι· φανεροῦσι. Ἔμφασιν· προσποίησιν. ἔννοιαν. ἢ τὸ μέγεθος. Πολύβιος· ὁ δὲ Φίλιππος ἀνεχώρησε διαταραχθείς· ποιῶν δὲ ἔμφασιν ὡς ἐπί τινα τῶν ἐν Πελοποννήσου πράξεων ἐπεστραφώς. ταύτην δὲ τὴν ἀπολογίαν καὶ τὰς ἐμφάσεις. οὐχ οἷον ἄν τις διέθετο πεπαιδευμένος ἀνήρ. ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἀπὸ τύχης ἄχρι τοῦ σώματος εἰργασμένων οὐδείς.

Ἔμφασις· ἡ λέξις. Πολύβιος· ταύτην δὲ τὴν λοιδορίαν καὶ τὰς ἐμφάσεις, οὐχ οἷον ἄν τις διάθοιτο πεπαιδευμένος ἀνήρ, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἀπὸ τοῦ τέγους ἄγοιτο σώματος εἰργασμένων οὐδείς· ὁ δ' ἵνα πιστὸς φανῇ κατὰ τὴν αἰσχρολογίαν καὶ τὴν ἄλλην ἀναισχυντίαν, ἐπεισκατέψευσται τἀνδρός, κωμικόν τινα μάρτυρα προσεπισπασάμενος ἀνώνυμον. Ἐμφαντικῶς· ἐνδεικτικῶς. ὁ δὲ παρεκάλει βραχέως μὲν, ἐμφαντικῶς δὲ τοῦ παρόντος κινδύνου, ἀντὶ τοῦ πρεπόντως.

Ἐμφαίνει· σημαίνει, δηλοῖ. Ἐμφέρεια· ὁμοιότης. Ἐμφερεῖς· ἀντὶ τοῦ ὁμοίους. ὁ δὲ, ἐμφερεῖς παῖδας τοῖς ἐπιζητηθεῖσι κοσμήσας ἀπὸ πεπλασμένης τιμῆς, καὶ σηρικῆς ἐσθῆτος.

Ἐμφρούρατος· τοιουτότροπος καὶ τὴν δίαιταν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐνσφηκεῖν. Ἐμφιλοχωρῶν· τὴν χώραν ἀγαπῶν. ἀπὸ τούτου καταχρηστικῶς ἐνοικῶν. Ἐμφορούμενος· κορεννύμενος. Ἐμ Φρεάτοι· δικαστήριον τῶν ἀκουσίων φόνων ἐν Ἀθήναις. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους ἀκριβῶς διέρχεται περὶ αὐτοῦ. ὠνομάσθαι δὲ τὸ δικαστήριον ἔοικεν, ἀπό τινος Φρεάτου ἥρωος, ὡς Θεόφραστος ἐν ιε νόμων μαρτυρεῖ. Ἔμφυλος πόλεμος· ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. Ἐμφύς· ἐμπλακείς, ἐμπεσών. ὁ δὲ Κελτὸς προθυμίαν εἶχεν ἐμφὺς τῷ πολεμίῳ, καὶ χερσὶ καὶ στόματι δ' ἢ ἐκεῖνο διασπάσαι αὐτόν. Ἔμφυτον· ἐγκάρδιον, ἐκ φύσεως, διὰ τὸ προϋπάρχον ἀεὶ τὸ μῖσος ἔμφυτον. Ἔμψοφον φίλημα· τὸ μετὰ ψόφου γινόμενον. Ἐναβρύνεται· μεγαλοφρονεῖ, καυχᾶται.

Ἐναγές· τὸ σεβάσμιον καὶ ἁγνόν. ἄγος γὰρ τὸ ἱερὸν σέβας· ὅθεν τὸ ἄγη μὲν ἔχει καὶ ὡς σημαίνει ἄγαμαι. κατ' εὐφημισμὸν δὲ καὶ τὰ μιάσματα, ἄγη λέγεται· καὶ οἱ μιαροὶ ἐναγεῖς καλοῦνται. Ἐνάγει· ἐμβιβάζει, ἐνάπτει, ἐφέλκεται, ἢ προτρέπει. Ἐναγεῖς· βεβήλους, ἀποτροπαίους. Δαμάσκιος· τοὺς δὲ παντάπασιν ἀπεωθεῖτο, ὡς ἐναγεῖς ὄντας καὶ ἀνιάτους. οὐδέν τε αὐτὸν ἐδυσώπει προσδέχεσθαι σφῶν τὴν ὁμιλίαν. οὐ πλοῦτος ἐξαίσιος, οὐ περιφάνεια πολιτείας, οὐδὲ ἐξουσία ἄμαχος ἢ κακοήθης τυραννική τις. Ἐναγεῖς διὰ τοῦ ε· τοὺς ἐνόχους ἄγει καὶ μιάσματι. ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. διὰ δὲ τοῦ α ἁναγεῖς τοὺς ἁγνούς. Ἐναγής· σεβάσμιος ἢ καὶ βέβηλος. ἐν τοῦτον ἐκεῖνος τῇ τελετῇ προσῆκεν ἐναγής. ἐναγῆ φίλων· τὸν μηδέποτε ὑπὸ φίλων ἐν ἀφανεῖ αἰτίᾳ περόμενον, ἀλλὰ καθαρὸν ὄντα, δεόμεθα μὴ λόγῳ ἄτιμον βαλεῖν· ἀλλὰ προσδέξασθαι αὐτοῦ τὴν ἀπολογίαν. εἴτε ἐναγῆ τὸν ἐνεχόμενον μίσει, οὕτως θεώμεθα. τὸν δὲ μηδέποτε ἐναγῆ γινόμενον εἰς φίλους μὴ ἐν ἀφανεῖ αἰτίᾳ ἄτιμον κρίνῃς τῷ λόγῳ. Ἐναγίζειν· παρὰ Ἡροδότῳ χοὰς φέρειν. θύειν τοῖς κατοιχομένοις, ἢ τὸ διὰ πυρὸς δαπανᾶν. Ἐναγίζων· φονεύων, κατακαίων. ἐναγίζουσιν οὖν τῷ Ξάνθῳ Μακεδόνι καὶ καθαρμὸν ποιοῦσι σὺν ἵπποις ὡπλισμένοις. Ἐναγισμοί· ὁλοκαυτώματα. ἐναγισμῶν ἐνεστηκότων Ῥωμαίοις· ὀλίγαις δ' ὕστερον ἡμέραις χαρίεν, οἷς αἷς ἐτίμησαν εἰς τὸ πῦρ τιθεμέναις. καὶ αὖθις· ταῦτα γὰρ ἡμῖν ζῶσιν ἔτι τὰ ἐναγίσματα. Βιτέλλιος καὶ Οὐεσπασιανὸς διδοῦσιν, ἵν' ἡμᾶς τοῖς πάλαι νεκροῖς καταθύσωσιν. Ἐναγωγή· ἡ ἔγκλησις. καὶ πάντα ἄνθρωπον ἀδικηθέντα ὑπ' αὐτοῦ, ἀδεῶς καὶ ἀζημίως ἐναγωγαῖς κεχρῆσθαι. Ἐναγωγὴ οἰκέτου· τοῦ πραθέντος οἰκέτου εἴ τι ἔχει νόσημα εἰ μὴ προείποι ὁ πωλῶν, ἐφίησιν ὁ νόμος τῷ ὠνησαμένῳ, δικάζεσθαι πρὸς τὸν πεπρακότα πρότερον ἀπογραψάμενον πρὸς τὰς ἀρχὰς τὴν αἰτίαν. Ἔναγχος· πρὸ ὀλίγου. ἐν τῷ ἔγγιστα παρελθόντι χρόνῳ. ὃν ἦν καταψευσάμενος ἔναγχος καὶ μεγάλα κἀνάρεστα ἀνῃρημένοι ἐκδίκως. Ἐνάδου· οἱ Ἀττικοὶ χρῶνται τῇ ἐν ἀντὶ τῆς εἰς. ἐν διδασκάλου, ἐν κιθαριστοῦ. Ἐναέριον· πνεῦμα ἀκάθαρτον. Ἐνναέται· οἰκήτορες. ἐν ἐπιγράμματι· τὸν θρασὺν ὑψικόμων ἐνναέτην δονάκων, περὶ κάπρου φησί. Ἐναίη· ὄνομα κυνείον· καὶ νόσος. Ἐνακαρεῖ· ἐν βραχεῖ, ἐν ὀλίγῳ. ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ ἐκινδύνευον διαφθαρῆναι.

Ἐνακμάζων· ἐνισχύων. Ἐναλλάγδην· συμπεπλεγμένως. Ἀγαθίας· παρῄεσαν δὲ τοὺς πρέσβεις ἐναλλάγδην τὰς χεῖρας ἀπὸ τῶν ὤμων περιεσφιγμένους, κατὰ δὲ τὸ κάρα ἐπινενευκότας.

Ἐναλλαγῆναι· τὸ ἀπὸ φιλίας εἰς φιλίαν ἄλλου μεταπηδῆσαί τινος ἐχθροῦ ὄντος τὸ πρότερον. διαλλαγῆναι δὲ τὸ δι' αὐτοῦ τοῦ ἐχθροῦ παρακληθῆναι καὶ φιλιωθῆναι. Ἐναλλάξ· ἐνηλλαγμένως. Ἐνάλια· θαλάσσια. καὶ ἑνικῶς ἔναλον θαλάσσιον. Ἐναλίγκιος· ὅμοιος. Ἐναλοῖτο· ἐμπεσοῦντες. Ἐν ἅλῳ κρύπτῃ· ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν διὰ τὸ συμπεριόπτος καλῶς. Ἐνα

λω δρακάζεις· τουτέστι κρύπτῃ ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Ἐναμούσοις· ἐν κορυφῇ φθέγγεται. ἐπὶ τῶν μὴ ἠκριβω-
μένων ἀναπαιδεύτως διαλεγομένων. Ἐνανθρωπῶ· σύνθετον καὶ μόνον διὰ τοῦ η. Ἐναντία ὅτι τὰ ἐναντία ἀεὶ
ἀριστοτέλης συμπλέκεσθαι μὲν ἀλλήλοις ἐξ ἀνάγκης· ἐναντίως συμβῆναι δὲ περὶ τὸ πρᾶγμα συμπλεκόμενα· ἐναντία γὰρ λέ-
γεται, τὰ πολὺ ἀλλήλων διεστῶτα· ἢ τὰ ἀλλήλων ἀναιρετικά. τούτου δὲ λεγομένου, οὐχ οἷός τε ὁ ἀπὸ τούτου
ὁρμώμενος δεῖξαι ἐν ἑνὶ ἐναντίον. διὰ τοῦτο καὶ πολλὰ πολὺ ἀφεστῶτα ἀλλήλων λαμβάνειν·
τοῦτο μὲν ἐν τῷ αὐτῷ γένει· τὸ γὰρ ξανθὸν καὶ τὸ ὠχρὸν πολὺ λευκοῦ διεστᾶναι ἀλλὰ καὶ ἀναιρετι-
κὰ ἔστι τοῦ λευκοῦ κἀκεῖνο τούτου. ἔστι δὲ πολὺ διεστῶτα καὶ ἐν διαφόροις γένεσι λαβεῖν. ἐν γὰρ ἑνὶ τὰ
δύο διέστηκεν. Ἐναντίον γενικῇ. ἐναντιοῦσθαι δὲ δοτικῇ. Ἐναντιούμενοι. Ἐναωεία. Ἐνα-
περείσασθαι· ἐμπῆξαι. Ἐναπήρεισται· ἐντετίναχεν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ διατεινομένους ἐμπί-
πτειν. Ἐναποματτόμενοι· ἐντυποῦντες. Ἐναπομόρξεται· πρέμις τὴν ἀρρενωπίαν
σοι· τουτέστι τὴν μαλακίαν ἐναποψήσεται ἢ ἀπομάξει. κατὰ πύγων δὲ κωμῳδεῖται ὁ πρέμις. ἀ-
ριστοφάνης φησίν. Ἐναπομόργνυται· ἐναποτίθεται. Ἐνάπτοντες· ἐνδεσμοῦντες. ἠσφαλί-
ζοντο δὲ τὰς σχεδίας τοῖς ἀπὸ τῆς γῆς ἐπιτόνοις· εἰς τὰ πρὸ τὸ χεῖλος πεφυκότα τῶν δένδρων ἐν-
άπτοντες πρὸς τὸ συμμένειν. Ἔναρα· τὰ σκῦλα. οἷα περὶ ἐκκενοποιΐας ἄλλα· χωρὶς οἷς ἔναρα θάλα-
μον κοσμεῖ τε γαμήλιον. καὶ ἐναίρειν τὸ τὰ ὅπλα σκυλεύειν. Ἔναρα· κυρίως ἔναρα ὅσα ἄραρε καὶ
συνήρμοσται τῷ σώματι· οἷον θώραξ, κνημῖδες καὶ τὰ λοιπά. πολλάκις δὲ εἴρηται καὶ τὰ ἔξω ἔναρα.
Ἐνάργεια· ἡ τῶν λόγων λευκότης καὶ φανότης. ἐνέργεια δὲ ἡ ἐν λόγοις ἡ ἀθρόα προσβολή.
Ἐναργής· φανερός. Ἐναρίζειν· καὶ ἐναριζόμεναι. Ἐνάρθρως· ἠκριβωμένως. Ἐναρμόνι-
ον· ἐμμελές. Ἐνάστει· ἐν τῇ πόλει. Ἔνατος δασύνεται· ἐκ τοῦ εἷς ἑνός. Ἔνατος καὶ ἐνάτη
διὰ ἑνὸς ν. ἐννέα δὲ διὰ δύο νν. καὶ ψιλοῦται. Ἐνατενίζω· δοτικῇ βλέπω. Ἐναύειν· πυρὸς μετα-
διδόναι. πολύβιος. εἰ δέ τις λειπόμενος μὴ θάνοι, φύγοι δὲ τὸν κίνδυνον, τοῦτον μήτε πόλει δέ-
χεσθαι μήτε πῦρ ἐναύειν. περὶ τούτων ἀρὰς ἐποιήσαντο πᾶσι μὲν, μάλιστα δὲ τοῖς ἠπειρώταις
εἰς τὸ μηδένα τῶν φευγόντων δέξασθαι τῇ χώρᾳ. καὶ αὖθις αἰλιανός· εἴ ποτε δημοσίᾳ νόσος ἐπε-
λάσειεν, ἐπὶ τὸν σηκὸν τοῦ διεφοιτῶντες οἱ ἱερογραμματεῖς, εἶτα μέντοι τὰς δεούσας ἱερουργίας ἐπι-
τελοῦντες, ἐκ τοῦ βωμοῦ πῦρ ἐναύονται. καὶ ἐξῆπτον πυρὰς κατὰ πόλεις. καὶ τοῦ δυσώδους ἀέρος
τὴν φθοροποιὸν ἐκείνην νόσον μαραίνουσι. καὶ λεπτύναντες τοῦτο δὴ τὸ καινότατον τὴν νόσον ἔσβε-
σαν τῷ πυρί. καὶ αὖθις καλλίξενος ὁ ἀθηναῖος διὰ συκοφαντίαν, ἆθλα ἀπηνέγκατο τῆς ἀναισχυν-
τίας καὶ ἀσεβείας, ἐν ἄστει μισούμενος καὶ πενόμενος καὶ ἀποκλειόμενος, λιμῷ ἀπέθανεν. ἐπεὶ
μήτε ὕδατος ἐκοινώνουν αὐτῷ, μήτε πυρὸς ἐναύειν ἐβούλοντο, ὥσπερ οὖν κοινωνεῖν τοῖς βουλομένοις
καὶ δεομένοις. Ἐναύειν, τὸ ἱκετεύειν πρὸς τοῖς ναοῖς. εἰ δὲ ἐντεῦθεν ἀριστείδης ἐναυσάμενος τὸν
λόγον ἅπαντα, εἶτα μέντοι φοίνικι περιτίθησιν. Ἐναυλήματα· ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ δε-
δευμένα. ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὰ τὰ ἄλφιτα ἐναυλήματα καλοῦσιν. Ἐναυλισθῆναι· ἐνοικισθῆ-
ναι. Ἐναύλισμα· ἐνοίκισμα. Ἔναυλον· οὐ πρὸ πολλοῦ μνημονευόμενον. ἔτι ἐνηχούμενον. πισί-
δης· εἰ γὰρ ὡς ἔοικεν αἱ περιστάσεις ἐκ τῶν ἐναύλων ἐρεθισμένων πόνων, τίκτουσιν ὁρμὰς κρείττο-
νας βουλευμάτων. Ἐναυλοῦς, τοὺς χειμερινοὺς χειμάρρους· παρὰ τὸ αὐλεῖν. Ἐναύσασθαι· ἐξάψασθαι.
Ἐναύσματα· ἀρχὰς. ἐμπυρεύματα. ὑπεκκαύματα. καὶ τινὰ ἐξ αὐτοῦ διδασκαλίαν ἐναυσάμενοι
κατὰ ἐμιμήσαντο αὐτὸ δὲ καὶ καλῶς αἰλιανὸς φησίν. Ἐναύτῃ γάρ κατὰ φάγοντες· ἐν τοῖς τοιού-
τοις, πρὸς δὲ πρωτότυπον ἡ σύνταξις ἐπανάπτεται. ὅτι τὸ ἡ σκέπη. θῆλυ οὖν εἴπῃ βούλει· γένος ἀρσενικὸν
θηλυκὸν οὐδέτερον. πάλιν ἐπὶ τὸ τοῦτο μεθελθεῖν. ὅμοιον τούτῳ τὸ θέρ, ἄρσεν δυνάμεθα κεκτημένοι
τὸν στρατόν· ὀφείλεις οὖν εἰπεῖν ἐναυτῷ πρὸς τὸν στρατόν. Ἐναφῆκαν· ἐνέβαλον. ἐναφῆκαν τῇ δρυῒ σφῆνα·
ὡς διαστῇ. Ἐνβραχεῖ· ἀντιφῶν· ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς καὶ ἐν κεφαλαίῳ. Ἐνάμηχανίᾳ· ἐν ἀπορίᾳ. ἐν δ' ἀ-
μηχανίῃ καὶ καρκῖνος ἔμμορε τιμῆς. ἐπὶ τῶν ἀτελῶν τῶν διὰ προπέτειαν, τιμῆς ἀξιουμένων.
Ἐνγειτόνων· τῶν πλησιαζόντων. Ἐνγηπέτεσθαι, μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν. Ἐνγκερπίονι·
ἐν πλήθει ἐστί. Ἐνγυάλοισιν· ἐν τοῖς κοιλώμασι χαιρεμελαμπετάλοις. εὐριπίδης ἐνγυάλοισι πε-
τρείας. Ἐνδατούμενοι· τὸ δυσπαθὲς ἄνον λέπτον ἐνδατούμενος· σφοδρᾶς βαχνίαις. Ἐνδ' δίχο

στασίῃ καὶ ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀτελῶν τῶν διὰ περιπέτειάν τινα, τιμῆς ἀξιουμένων. τοιαύτη δέ ἐστι καὶ ἡ λέγουσα, ἐν γὰρ ἀμηχανίῃ καὶ καρκῖνος ἔμμορε τιμῆς. καὶ τὸ ἐν ἀμούσοις καὶ κόρυδος φθέγγεται. Ἐνδεέστερος· ἐλλιπέστερος. ἐνδεέστερος δ' ἦν ἀεὶ τῆς συμβαινούσης χρείας. διὸ καὶ ὅσα ἔγραφεν ἐρωτικὰ αὐτός, τὸ μὲν ὑψηλὸν οὐκ καὶ τελεσιουργὸν ἔχοντα. τοῖς δὲ ἔπεσιν οὐ πάνυ συνηρμοσμένα. Ἕνδεκα· ἀρχὴ ἐν Ἀθήναις ἐπιμελουμένη τῶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ κατακειμένων, ἐφ' ἣν ἀνήγοντο οἱ κλέπται καὶ οἱ ἀνδραποδισταί. Ἐνδεκάζοντας· ἀντὶ τοῦ ἐνορκίζοντας. ἐν τῷ αὐτῷ τὴν δεκάτην ἄγοντες. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνου. Ἐνδελεχισμός· ἐπιμονὴ ἢ συνήθης θυσία τε καθημερινή. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς Ἑβραίοις καὶ πρωῒ καὶ ἑσπέρας τε καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῷ θεῷ θύειν. πράγμασιν ἐνδελεχέσι τοῖς ἀπὸ τῆς πενίας μαχόμενοι ἀπαλλαξείοντες ἐς Βυζάντιον ἤεσαν. Ἐνδελεχῶς· συνεχῶς. Ἐνδέξασθαι· παραλαβεῖν. ἀκροάσασθαι. οὐκ οὖν πρόσθεν ἔτι ἀποκρίνασθαι περὶ σπονδῶν. οὐδὲ φίλου λόγον ἐνδέξασθαι, παρὰ τῶν τὰ πολέμια ἔργα δρώντων. Ἐνδέξια· αἴσια. καλά. Ἐνδέοντι· τῷ χρησίμῳ. Ἀριστοφάνης ὦ πρὸς θεῶν ἀπόλωλε καὶ ἐν δέοντι τῇ πόλει. ἢ πρίν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι. τουτέστι περιμεράξαι ἡμᾶς.

Ἐνδέχεσθαι· παραδέχεσθαι. πείθεσθαι. ὁ δὲ ἐλπίσι κεναῖς αὐτοὺς ἔβοσκεν οὐκ ἐῶν τὰ βέλτιστα βουλεύεσθαι. ἐνδέχεσθαι τε λόγους ὑπὲρ αὐτοῦ θειοτέρους ἀναπλάττων τε φήμας ἐνδέχεσθαι τερατωδεστέρας. Ἐνδείκνυμι· ἐνδεικνύναι ἔλεγον, τὸ καταγγέλλειν τινὰ κακουργοῦντα περὶ τὰ κοινά. καὶ ἐνδείξασθαι ἐπὶ τοῦ κατηγορῆσαι. Ἰώσηπος· πολλοὺς γὰρ διὰ τὰ οἰκεῖα μίση καὶ διαφορὰς ἰδίας ἐνδείξασθαι τοὺς ἀναιτίους. Ἐνδεῖται· παραιτεῖται. ἀπὸ τοῦ ἐνδεὴς. καὶ πῶς ἐπιφθόνων τῶν κυρίων ἦν τοι συκοφαντῶν κατηγόρων. Ἐνδεῖται· οὐ ποιήσασθαι τὴν ἀσίαν. μὴ ἐάσῃς ἔργον γίνεσθαι συκοφαντῶν ἐνδεῶν καὶ ἀλαστόρων τῆς χώρας. Ἐνδεῖν· χρήζειν. ἐλλείπειν καὶ ἔνδεια. Ἐνδειξαμένῳ· ἀντὶ ἀπολογησαμένῳ. καὶ ἔνδειξις ἡ ἀπολογία. Ἔνδειξις· δίκη κατὰ τῶν ὀφειλόντων τε δημηγορούντων. οὐ γὰρ ἐξῆν λέγειν οὐδ' ὅλως ἐπίτιμον εἶναι ὀφείλοντα. ὥστε εἰ καὶ ἦρχε τις ὀφείλων ἐνεδείκνυτο. ἤδη δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φυγάδων ὅπου μὴ ἔξεστι κατιόντων, ἡ ἔνδειξις. Ἔνδειξις. ἐάν τις ἄτιμος ὢν ἢ ὠφληκὼς τῷ δημοσίῳ καὶ μὴ ἐκτετικώς, ἄρχειν ἢ δικάζειν ἐπιχειροίη, τοῦτον ἐνδείκνυσιν ὁ βουλόμενος τῶν πολιτῶν. ὁμοίως καὶ τὸν ἀντιποιούμενον πράξεων ἢ τόπων ἀπηγορευμένων τοῖς νόμοις. οἷον τὸν ἡταιρηκότα τῆς ἀγορᾶς καὶ τοῦ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. ἔτι τὸν κακῶς λέγοντα τοὺς τετελευτηκότας ἀδίκως. ἐπιτιμῶσι(?) καλοῦσι τούτων τινὸς τιμῶσιν οἱ δικασταί, τί χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. Ἔνδειξις εἶδος δίκης δημοσίας. ὑφ' ἣν τοὺς ἐκ τῶν νόμων εἰργομένους τινῶν ἢ τόπων ἢ πράξεων εἰ μὴ ἀπέχοιντο αὐτῶν ὑπῆγον. Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος. Ἐνδιάει· ἔνεστι. διατρίβει. ὄμμασι μούνοις θέλγομαι οἷς ἐλπὶς μείλιχος ἐνδιάει. καὶ ἔνδιος ἡ ὥρα ὁ μή ἐστιν ὁ μεσημβρινός. καὶ ἔνδια. ὅσα μὲν αὐτὸ λυκῶν ἀναπέπταται ἐνδιακύκλων. Ἐνδιαβάλλω αἰτιατικῇ. Ἐνδιαθεραβεῖ(?)κεχέτους· λέξεις συνθετικαὶ διθυραμβοποιῶν. οἷος ἦν Ἴων ὁ Χῖος τραγικός. τε ἔστιν ἐν τῷ διθυραμβοποιοὶ διδάσκαλοι. Ἐνδιατρῖψαι τῇ πόλει ἡμερῶν τινῶν. Ἐνδιαίτημα· διατριβή. Ἐνδίκη· ἀντὶ τοῦ δικαίως τε μάλα εἰκότως. Ἔνδικον· δίκης ἄξιον. ἢ δίκαιον. καὶ τὸ ὁμιθεισδάτης τά τε ἄλλα ἔνδικος ἦν βασιλεύς. Ἔνδινα τὰ ἔντερα ἔνδον τῶν ἰνῶν ὄντα. Ἐνδιομίοις· Ἡρακλείοις. ἢ ἐνδιομίοις ἀγομένη τῷ Ἡρακλεῖ ἑορτή. Ἔνδιος· μεσημβρινός. ὄφρα μὲν οὖν ἔνδιος ἔην ἔτι θέρμετο δὲ χθών. τόφρα δὲ ἦν ὑέλαιο φαάντερ οὐρανόθεν οὗ τουτέστιν ὁ λαμπρός. Ἐνδόμυχος· σκοτεινός. ἀπόκρυφος. δαιμόνιος. ὅ πω ἐνδόμυχος ἐπετό νῦν τε σιωπηλὸς ἐπὶ τούτοις ἀκρύπτειν ἐδοκίμαζεν, ὥστε οὐδὲ ἐρωτώσῃ τῇ μητρὶ λέγειν ὅπη ἄπεισι.

Ἔνδοξα· φησὶν Ἀριστοτέλης. συλλογισμὸν διαλεκτικὸν εἶναι τὸν δι' ἐνδόξων γινόμενον. ἔνδοξα δέ ἐστι δι' ὧν ὁ διαλεκτικὸς γίνεται συλλογισμὸς τουτέστι τὰ δοκοῦντα πᾶσιν. ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς σοφοῖς. τε τούτοις ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς μάλιστα γνωρίμοις τοῖς καὶ ἐνδόξοις. τε εἰ καὶ κυριώτατα μὲν τε πρῶτα, τὰ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις δοκοῦντα. πᾶσι μὲν ὡς τὸ αἱρετὸν ἀγαθὸν εἶναι ὑγίειαν. πάντων ζώων. οἱ γὰρ ἄλλως λέγοντες οὐχ ὡς διακείμενοι λέγουσιν. ἀλλὰ θέσει παρίστανται. μαρτυροῦσι δὲ αὐτοῖς ὥς τοιούτοις, διὰ τῆς αἱρέσεως αὐτῶν. τοιοῦτον καὶ τό, τὸ ἀγαθὸν ὠφελεῖν. τε τὸ δεῖν

τοὺς γονεῖς τιμᾶν· καὶ τοῖς πλείστοις, τὸ τὴν φρόνησιν πλούτου αἱρετωτέραν εἶναι· ἢ τὴν ψυχὴν σώ-
ματος τιμιωτέραν· καὶ θεὸν εἶναι· οἱ δὲ σοφοὶ ὡς ὁ Πλάτων· ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος· καὶ Ἀριστοτέλης
ὡς ὁ οὐρανὸς πέμπτου σώματος· καὶ ἡ εὐδαιμονία ὑπ' ἀρετῆς γίνεται· καὶ τὴν ἀρετὴν δι' αὑτὴν αἱ-
ρετὴν εἶναι· ἐπειδὲ οὗτοι ἔνδοξοι κατὰ σοφίαν, ἔνδοξα καὶ τὰ εἰρημένα. διαφέρει δὲ ἔνδοξον τοῦ
ἀληθοῦς, οὐ τῷ ψευδὲς εἶναι. ἔστι γάρ τινα ἔνδοξα καὶ ἀληθῆ· ἀλλὰ τῇ ἐπικρίσει· ὅτι ἔστιν ἀλη-
θῆ. τὰ δὲ ἔνδοξα ἀπὸ τῶν ἀκουόντων καὶ τῶν τούτων ὑπολήψεων ἃς ἔχουσι περὶ τῶν πραγμάτων.
ἔνδοξα ἁπλῶς τὰ κατὰ τὴν πάντων δόξαν ἢ τῶν πλείστων· ὡς τὸ τὴν ὑγείαν αἱρετὸν εἶναι· ὡρισμέ-
νως δὲ ἔνδοξα, τὰ τῷ δέ τινι τῶν ἐνδόξων ἑπόμενα, οἷον Πλάτωνι ἢ Ἀριστοτέλει ἢ Γαληνῷ· ἄδοξα δὲ
ἁπλῶς μὲν τὰ τοῖς ἐνδόξοις ἀντικείμενα· ταῦτα δ' ἂν εἴη τὰ παρὰ τὰς τῶν πάντων ἢ τῶν πλείστων δό-
ξας λεγόμενα· ἐπεὶ μάχεται τῇ Πλάτωνος δόξῃ. οὔτε δὲ ἔνδοξον οὔτε ἄδοξόν ἐστι πρόβλημα.
περὶ οὗ οὗτοι οὐδετέρως δοξάζουσιν. οἷον τὸ, περιττοὺς εἶναι τοὺς ἀστέρας ἢ ἀρτίους ἢ τὰς τρίχας
τῆς κεφαλῆς· ἢ περὶ οὗ ἐπίσης ἀμφοτέρως· οἷον περὶ τοῦ ἄπειρον εἶναι καὶ μὴ εἶναι· ἢ τὸ εἶναι ἐ-
πιστήμας τὰς ἀρετάς· ἢ πάλιν μὴ εἶναι. Ἐνδόσιμον. οἱ δὲ κελευσταὶ τοῖς ἐρέταις τὸ ἐνδόσιμον ἐνέδο-
σαν· οἱ δὲ, ἐπὶ τῇ ἐνδόσει ἀθρόοι τῷ ῥοθίῳ ἐπηλάλαξαν. καὶ ἔνδοσις ἐπὶ τούτου. Ἐνδόσιμον. κινή-
σεως καὶ ἀρχῆς αἴτιον· ὁ γὰρ ψαλμὸς οἷος ἐνδόσιμος εἶναι τῇ ᾠδῇ. Ἐνδοῦναι. παραδοῦναι· ἢ καὶ
εἶξαι. Ἐνδούς, ἀραιώσας. Ἐνδώσειν οἴσαι. προσδέξαι· καιρὸν δὲ τῆς διαβάσεως καὶ τὸ πῦρ αὐ-
τὸς ἐνδώσειν ἔφη. Ἐνδρανής. παρεκτικός. Ἐνδοιάζω. διστάζω. Ἐνδοίαστον. ἀμφίβολον. Ἐν-
δύεταί μοι τὴν λεοντῆν. ἐπὶ τῶν μεγάλοις ἐπιχειρούντων πράγμασιν· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ Ἡρακλέ-
ους. Ἐνδυκέως. ἐπιμελῶς. Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις. ἐπὶ τῶν ὑπνηλῶν εἴρηται· οἱ μὲν διὰ τὸ
τὸν Ἐνδυμίωνα ὕπνου ἐρασθῆναι καὶ ἔτι καθεύδειν καὶ σὺν αὐτῷ εἶναί φασι. Ἐνδύω. αἰτιατικῇ.
ἐνδύουσι καὶ ἐνδῦσαι. Ἔνδυθι τὸ ταχέως ὡς ἡμεῖς μὲν ἀνδρὸς ἐφεστῶ· παρέσομαι γὰρ ἔνδον. Ἐν-
δυομένια. τὴν μὲν ἐνδυομένιαν ἅπασαν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐξεκόμισαν τὰ ἔπιπλα. Ἐνδυτὰ καὶ ξαν-
θοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους· τουτέστι περιβλήματα. Ἔναι. ἀρχαῖαι παρῳχημέναι Δημοσθένης
κατὰ Ἀριστογείτονος. Ἔναιεν. ᾤκει. Ἐναιθεία. ἐμφανερῶ. Ἔναιμος. πλήρης αἵματος.
Ἔναιμον τόπος. Ἔναιον. ᾤκουν. Ἐναῖος ὁ λαγωός. Ἐναίρειν. τὸ τὰ ὅπλα σκυλεύειν. [illegible]
ἐναιρομένοισιν ὑπέρμαχον ἀσπίδα τείνων νηυσὶ βαρεῖ ζῶ αἰὲν ἐμῷ ἄρει. Ἐναίρειν σκυλεύειν
καταχρηστικῶς γὰρ καὶ ἐπὶ θηρίων· Ὅμηρος· θῆρας ἐναίρειν. θηρία οὐκ ἔχουσιν ὅπλα ὥστε σκυλευθῆναι.
κυρίως δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων. Ἐναίσιμος. δίκαιος καθήκων. ἐναισίῳ γὰρ συντύχοιμι· μηδέ τῳ πονη-
ρῷ συντυχών. Ἐννεάοδοι. τόπος θρᾳκικός περὶ τὴν Ἀμφίπολιν. ἔνατος γὰρ καὶ ἐνάτη διὰ
τοῦ ν. καὶ ἐνιαυτός. Ἐνεαρίζω. δοτικῇ. Ἐννεάκρουνον. κρήνη τις Ἀθήνησι Καλλιρρόη
καλουμένη πρότερον. Ἐννεακρούνου. κρήνη Ἀθήνησιν ἣν δωδεκάκρουνον. Θουκυδίδης γὰρ ἐννεάκρουνον. Ἐνέ-
βαλεν. ἔτυψεν. ὁ γὰρ κρίνας πρότερον τοῦ ἀδικεῖν, πληγὰς ἐνέβαλε. καὶ αὖθις· τοῖς μὲν, γαίματα
ἐνέβαλε. Ἐνέβη. ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθε. τῶν δὲ συνήθων τις αὐτῷ ἐνέβη τῷ ποδὶ λακτίσας κείμενον
τὸν ταῦρον. καὶ ἀκούω τὸν πόδα ἐκεῖνον, εἰς οἴδημα ἀρθῆναι. καὶ φλεγμαίνοντα σφακελίσαι. καὶ αὖ-
θις. ἐνέβη δὲ ναῦν ἀποχρῶσαν τοῖς ἑταίροις. Ἐνεβριμήσατο. μετ' ὀργῆς ἐλάλησεν. ἐνεβριμή-
σατο μετὰ αὐστηρότητος ἐπετίμησεν. Ἐνεγκαμένη. πατρίς. Ἐνέγκασθαι. ἐνέγκαι. Ἐνέγκε.
ἐνέγκαι δέ. Ἐνεγκοῦσα. πατρὶς ἢ μήτηρ. Ἐνέγκωμεν. αὐθυπότακτον. καὶ ἐνέγκῃς. Ἐνεδύκη-
σεν. ἢ ἐνεδύκησε κατὰ τὸ καρτερὸν τὰ κέρατα περισχίσαι αὐτίκα. οὕτω τὸ βάρβαρον ... εἰς δὲ ἐξε-
θαι ἄν τι τοῦ παρήκειν. Ἐνεδέχοντο. παρελάμβανον. εἰσεδέχοντο. οἱ δὲ τὸν Κινύαν ἐνεδέχοντο.
καὶ παρελθὼν ἐς τὴν πόλιν ἐσεμπολόγει περὶ πυρός. Ἐνέδει. ἐνέλειπεν. ὅσοις ἐνέδει. ἐδί-
δοσαν. εἴ τῳ ἔτι ἐνέδει, ἐξεπλήρου. Ἐνεδοίαζεν. ἠμφίβαλλεν. Ἐνεδρεύω. δοτικῇ. Ἐνεδρεύει. ἐ-
κρίμασι δολερ. Ἐνεδίδου καὶ μετεδίδου γενικῇ. Ἐνεθουσία. ἐμαίνετο. Ἐνέκαψα δὲ ἔπτυσα. κατα-
βδελυχθεὶς ὅσφρομαι ἐνέκαψα. Ἐνέκειντο. ἐπιμόνως ἠκολούθουν. ἤδη τι ἐλέλειπτο ἀεὶ πιεζούμενοι
ἐνέκειντο τῇ πολιορκίᾳ. Ἐνεκότει. δοτικῇ. ἐμνησικάκει. ὠργίζετο. ὁ οὖν γὰρ αὐτὸς ἐνεκότει [illegible]
θείαις τῶν Ῥωμαίων δυνάμεσι. Ἐνεκότουν. Δαβίδ. καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι· τουτέστι μετ' ὀργῆς κ-

ἐναντιωθησόμενοι. Ἐνήκειν οὖν τοῖς καλοῖς συνείθισμαι. ὡς ἀπὸ κρίνου ἀποδοκιμάζουσι. αἰλιανός. ῥω-
μαῖοι πολεμοῦντες οὐδένα τόπον οὔτε ἐν ἐκείνῳ, οὔτε ἀπ' ἐκείνου. ἀλλ' ἔνθα ἔτυχον ἠγωνίζοντο.
Ἐνελίξας. Ἐνελόχησεν· ἐνήδρευσεν. Ἐνέμοντο, ἐκαρποῦντο, ὤκουν. Ἐνεμημένων, τῶν δὲ ἄλ-
λων τῶν ὑπὸ τοῦ βασιλέως τοῖς ἐρύμασιν ἐνεμημένων. κεῖται ἐν τακτικοῖς. Ἐνενηκονταεννέα.
Ἐνένιπεν· ἐκακολόγησεν. Ἐνεός, ἄφωνος, κωφός, ἐξεστηκὼς νωθρός. νωχελής. μετέωρος. ξενο-
φῶν· τοῖς δὲ παισὶν ἐδείκνυσαν ὥσπερ ἐνεοῖς ὅ,τι δέοι ποιεῖν. τοσόσδε διὰ τῆς νυκτὸς ἐνέπεσε
σεισμός, ὥστε ἐξέθορον ἐκ τῆς κοίτης. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον. Ἐνεώλκυσαν· τὰς ναῦς
εἵλκυσαν. Ἐννέωρος· ἐνναετής. Ἐνεάχμωσε· νεωστὶ κατεσκεύασεν· ἐκίνησεν.
Ἐνεόχμωσεν· ἠλλοίωσεν· ἐκαινοποίησε. Ἐνεπαρείω· ἐνέπεσον. Ἐνέπασεν· ἐνέβαλεν· ἐ-
νεποίκιλλεν. Ἐνέπεσε· συνέβη, ἐγένετο. πολύβιος· ἐνέπεσε δέ τις ὁρμὴ τῷ σκιπίωνι καὶ διαπύ-
ρης εἶδε συμβαλεῖν καὶ μονομαχῆσαι πρὸς τὸν βάρβαρον. Ἐνέπηκοω εἰς ἐπήκοον πάν-
των. Ἐνεπίπρων· καὶ ἐνεπίμπρων τό. ἐνεπίμπλαντο καὶ ἐνεπίμπλα. Ἐνεπίσκημμα τὸ ἐνε-
πισκήψασθαι. ὁπότε δημευθείη τινὸς οὐσία, ἐξῆν προσελθεῖν τῷ φάσκοντι τετυχηκέναι δανειστῇ τοῦ
ἀνδρὸς καὶ λέγειν ὡς ὀφείλεται αὐτῷ ἐν τῇ οὐσίᾳ χρέος. καὶ τοῦτο λέγεται ἐπίσκημμα καὶ ἐν-
επισκήψασθαι καὶ ἐπὶ τὴν καταβαλεῖν. καταδικασθέντων τινῶν δημεύεσθαι τὰς οὐσίας. εἰ λέ-
γοιέν τινες ὡς εἴησαν δανεισταὶ τῶν δημευομένων ἀπογράφεσθαι. τούτους ἐκέλευον ὁπότε καὶ ὅσον
ἀργύριον ἐδάνεισαν. ὅπερ ἐλέγετο ἐπισκήψασθαι. εἰ μὲν οὖν πιστοὶ ὦσιν ἐπιτυχεῖς τὸ μὴ ἂν διαψεύ-
σασθαι περὶ τοῦ δανείσματος οἱ δανείσαντες, τοῦ δὲ ἐπὶ τὴν καταβολῆς ἔλεγον. Ἐνεπορεύθησαν·
συνεβλήθησαν. Ἐνέργεια ἢ ἐνδέργεια, καθολικωτέρα ἐστὶ τῆς κινήσεως. ἡ δὲ κίνησις, τοῦ πάσχειν.
πᾶν μὲν τὸ πάσχον καὶ κινεῖται. πᾶν γὰρ τὸ κινούμενον καὶ ἐνεργεῖ. οὐκέτι μέντοι τὸ ἐνεργοῦμεν, κινεῖται. ἐνέργεια
μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἀθρόα προσβολὴ ἀπὸ τῆς ἕξεως. κίνησις δέ ἐστιν, ἀτελὴς ἐνέργεια. ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ προ-
του δυνάμει ἐπὶ τὴν ἕξιν ὁδός, κίνησίς ἐστι. πᾶσα δὲ γένεσις καὶ πᾶσα ἐνέργεια, ἀλλά τινός γί-
νεται τέλος χάριν. τέλος· τὸ τῆς γενέσεως καὶ τοῦ γινομένου, τὸ εἶναι καὶ τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦ ἐνερ-
γεῖν τὸ ἐνηργηκέναι. οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ τοῦτο ἀληθές. ἡ γὰρ εὐδαιμονία ἐν τῷ ἐνεργεῖν κατ' ἀρετὴν
οὐκ ἐν τῷ ἐνηργηκέναι. δεῖ οὖν σκοπεῖν. πότερον ἐνέργεια τὸ τέλος τῆς δυνάμεως. ἢ ποίημά τι καὶ
ἔργον. ἐρῶν μὲν οὖν ποίημα, πταίουσιν οἱ πρὸς τὴν ἐνέργειαν ἀποδόντες. τέλος γὰρ ἐπὶ τούτων τὸ
ἔργον καὶ βέλτιον τῆς ἐνεργείας. ἐφ' ὧν δὲ ἐνέργεια ψιλή. ἐνέργειαν μόνην θετέον, πολλῶν
γὰρ οὐδὲ τετυχηκέναι τέλος, ἀλλὰ τὸ γίνεσθαι. καὶ γὰρ ἥδεσθαι μᾶλλον αἱρούμεθα, ἢ πεπαῦσθαι τῆς
ἡδονῆς. καὶ θεωρεῖν ἢ τεθεωρηκέναι. Ἐνεργόν· ἐπιτεταμένην. σύντομον. πολύβιος. οἱ δέ, ἐξανα-
στάντες ἐνεργὸν ἐποιήσαντο τὴν πορείαν καὶ τὴν ἔφοδον. Ἐνερευθής· ἀντὶ τοῦ ἐρυθρὸς τῷ
χρώματι γενόμενος ἐνερευθής. Ἐνερείδοντες· ἐμπηγνύντες. καὶ ἐνερείσας· ἐμπήξας. Ἔνερ-
θεν· ὑποκάτωθεν. Ἐνέρσει· τὸ ξύλον σιδήρῳ διέφθειραν. ὥσπερ ἐνέρσει τείχους ἑκατέρωθεν ἐ-
ναρμοσθέντες τὰς πύλας ἐπιζεύγνυσιν αἱ εἰσβάσεις. Ἐνέρσει κρώβυλον ἀναδούμενοι. τουτέστιν
ἐνστρέσει ἢ συμπλοκῇ, κρώβυλος δέ ἐστιν εἶδος πλέγματος τῶν τριχῶν. ἀπὸ ἑκατέρων εἰς ὀξὺ κατα-
λῆγον. Ἐνέρτερος κατώτερος. Ἐνέροις· νεκροῖς. ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρᾳ κεῖσθαι. Ἐνεσκευα-
σμένην· ἀντὶ τοῦ διεσκευασμένην. ἰσαῖος καὶ δημοσθένης. Ἐννεσία ἡ συμβουλή. Ἐνέσκηψαν·
ἐνώρμησαν. ἐνέπηξαν. Ἐνεσκιρρώθη· ἐκ τοῦ σκίρρος ὃ σημαίνει τὸν γύψον. Ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλ-
θον· ἀντὶ τοῦ ἔκριναν ποιῆσαι. ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον. Ἐνεσκίμφθη·
ἐνεπάγη. Ἔνεστι καὶ μύρμηκι καὶ σέρφῳ χολή· ἀπείρηται, μηδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν.
Ἐνετῆσι πορπαῖς· χρυσαῖς ἠσκημένην ἐνετῆσιν. Ἐνετιμᾶτο· διαφέρει τοῦ ἀπετιμᾶτο. ὅ-
ταν μὲν γάρ τις ὥστε ποσὸν ἀργύριον ἀποτίμημα λαμβάνῃ, ἀποτιμᾶσθαι λέγεται. ὅταν δὲ ἐν
εἰδέσι τισὶ λογίσηταί τις μέρος τι τοῦ ἀργυρίου τοῦτο λέγεται ὡς ἐνετιμήσατο. Ἐνετόλμησεν ἀπεθάρρη-
σεν. εἴτε μὲν οὖν ἐνετόλμησε τηλικοῦτον τόλμημα. Ἐνετρύλλισε· κατεῖπεν. ἀριστοφάνης πρὸς ἀγορὰς
τὸ ἐνετρύλλισε τῷ δεσπότῃ. Ἐνετοί· ἔθνος παφλαγόνων. Ἐνεὰ· ἐπιφώνημα. Ἐνεχείρισε·
σημαίνει τοὺς μαθητάς. Ἐνέχεις· ἐκίνεσας. ἀριστοφάνης εἴθ' ἅπασιν ἐνέχεις ἐκ τοῦ στόματος γε ὑμῖν διά. ὡς

τοῦ θασίου οἴνου εὐόσμου ὄντος. ὁ γὰρ σύφυλος ὁ ἐρώμενος Διονύσω ἐν Θάσω ᾤκει. καὶ διὰ τοῦτο διαφέρει ὁ θάσιος οἶνος. Ἐνείη· ἀντὶ τοῦ ἔνεστιν. Ἀριστοφάνης· εἰ μή σ' ἀπολέσαιμ', εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχοῦ. οἷον διαμαρτήσαιμι τῆς ἐλπίδος εἴ σε μὴ ἀπολέσαιμι, εἴ τι τῶν ἐμῶν ὑπολείποιτο ψευσμάτων. ἐπεὶ αὐτὸς ἀντὶ ψευδομένου ἔδοξεν ὁ ἀλλαντοπώλης αὐτὸν παραδοκιμεῖν. ἄλλως· εἴ τι τῶν ἐμῶν ψευδῶν σώζεται. τουτέστι τῶν ἐνόντων μοι εἰ μὴ ἀπολώλεκα τὸ ψεύδεσθαι, διαπέσοιμι πανταχοῦ. εἰ μή σε ἐξ ἀνθρώπων ποιήσαιμι. Ἐνείκασθαι· ἐνεγκεῖν. Ἐνεῖκαι· ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω ἐνέξω ἤνεκα πλεονασμῷ τοῦ ι. ἤνεικα. καὶ ἐνεῖκαι. ἐπλεόνασε δὲ τὸ ι. διότι πᾶς ἀόριστος μὴ ἔχων σ ἢ ξ ἢ ψ, μακρᾷ θέλει παραλήγεσθαι. οἷον ἔκειρα. ἔνειμα. ἤνεικα. Ἐνείκησεν· ἐγκαλόγησεν ὕβρισεν. Ἐνείλλοντες. Θουκυδίδης· ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλλοντες ἐσέβαλλον εἰς τὸ διῃρημένον τοῦ τείχους. Ἐνείμαντο· ἐμέρισαν. Ἔνειος. Ἐνείραντες· ἐμπερονήσαντες. Ἐνειρμένος πέδαις· ἀντὶ τοῦ συμπεπλεγμένος. Ἐνεῖσα· ἐμβαλοῦσα σαρκὶ τῶν ἐκγόνων πτερὸν ἐνεῖσα χόλον. Ἐνίησιν· ἐμβάλλει. Ἐνεχώρουν· οἱ δὲ ἱερεῖς καταπεπληγμένοι τῷ δέει ἐξίσταντο. καὶ ἐνεχώρουν ἅπαντες ἀντὶ τοῦ συνεχώρουν. Ἐνέχραυε· τὸ σῶμα ἐνέπλησεν. Ἡρόδοτος. ὅσῳ μὴ ἐόντα ὑπομεγέθεστερον. ὅκως δὲ ἐντύχοι ἀπαρτικτέων, ἐνέχραυε τὸ πρόσωπον τῷ σκήπτρῳ προσεικλειομένους τοῦ ἀπαρτίαν λέγων. Ἐνέχυρον· τὸ διδόμενον ὑπὲρ χρέους. οὐ μόνον ἐνέχυρον φασὶν ἀλλὰ καὶ ἐνέχυρα. φαίνεται δὲ καὶ τῶν ἀπηγορευμένων εἶναι ἐνθεῖναι τὰ ὅπλα ἐνέχυρα. λέγει οὖν περὶ τῆς πενίας ὁ κωμικὸς ὅτι αὐτὴ τῇ ἑαυτῆς βίᾳ ἀναγκάζει καὶ τοὺς νόμους παραβαίνειν τοὺς θεσπίσαντας ὅπλα ἐνέχυρα μὴ τιθέναι. Ἔνη καὶ νέα· ἡ τριακὰς καλουμένη. ἔνον γὰρ τὸ παλαιόν, ἐκ τοῦ ἔνον δὲ καὶ νέον ἡ ἔνη καὶ νέα. ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὁ βιωτὴς βρότος ἐπένησ. νεωστὶ βρότον αἱμαθέντα, τὸν φονικὸν σημαίνων λέγει. Ἔνη καὶ νέα· οὕτω παρ' Ἀθηναίοις ἡ παρ' ἡμῖν τριακὰς ἢ νεομηνία. ἐπειδὴ συμβαίνει ἐν αὐτῇ καὶ λήγειν τὴν σελήνην καὶ γεννᾶσθαι. τότε δὲ μὴ ταχέως ἀποδιδόντας τοὺς τόκους ἢ τὰ δάνεια, ἀπῄτουν ὡς ὑπερόρους γινομένους. διὸ λυπεῖσθαι Φειδιππίδην ὁρῶν ἐνισταμένην ἔνην τε καὶ νέαν. ἡ δὲ πέμπτη ἐστὶν ἐς φθίνοντος. τὰς γὰρ λ' ἡμέρας τῆς σελήνης εἰς τρεῖς δεκάδας διῄρουν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν μὲν πρώτην ὡς καὶ ἡμεῖς. α β γ δ ε ς ζ η θ ι. ἀπαριθμοῦντες. προστιθέντες μὲν τὸ ἱσταμένου ἑκάστῃ. τὴν δὲ δευτέραν οὕτως· πρώτη ἐπὶ δέκα, δευτέρα ἐπὶ δέκα, τρίτη ἐπὶ δέκα καὶ καθεξῆς ἄχρι τῆς ιθ'. τὴν δὲ εἰκοστὴν εἰκάδα ἐκάλουν. τὴν δὲ εἰκοστὴν πρώτην ἔλεγον δεκάτην φθίνοντος. τὴν δὲ εἰκοστὴν δευτέραν ὀγδόην φθίνοντος. καὶ οὕτω μέχρι τῆς δευτέρας φθίνοντος. τὴν δὲ τριακάδα ἔνην καὶ νέαν ἐκάλουν. Ἔνη· παρεῖναι δεῖ σ' ἔνην. οἷον εἰς τρίτην μὴ δὲ ἀναβάλλεσθαι ἐς αὔριον ἐς ἔνηφι. τινὲς δὲ εἰς τριακάδα. Ἀττικοὶ δὲ καλοῦσιν ἔνην καὶ τὴν παλαιάν. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος· τὰς ἕνας ἀρχὰς ταῖς νέαις ὑπεξιέναι. ἔνη ἡ τρίτη τῆς σελήνης. Ἀριστοφάνης· θάρσει. κατατεύξῃ. κἂν ἔνης ἔλθῃς ἂν εἰς τρίτην. οἶδα γὰρ τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχὺ ἅττ' ἂν δόξῃ. καὶ ταῦτα πάλιν ἀρνουμένους. ἔνην καὶ νέαν. τὴν ὑφ' ἡμῶν τριακάδα καλουμένην Ἀθηναῖοι λέγουσιν, ἐκ τοῦ τὴν τελευτὴν ἔχειν τοῦ προτέρου μηνός, καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑστέρου. Πολέμων δέ φησιν ὅτι ἐκάλεσεν αὐτὴν ποτὲ Δημητριάδα ἐπὶ τιμῇ Δημητρίου τοῦ Μακεδόνος. ἔνης δὲ καὶ εἰς ἔνην τὴν τρίτην λέγουσιν. καὶ ἁπλῶς τὸ ἔνον δασυνόμενον, τὸ πρότερον καὶ παρεληλυθὸς δηλοῖ. Ἐνὴ Ἀττικοὶ τὸ ἓν τὸ ἢ περιττὸν ἔθεσαν, ὥστε τὸ πλῆρες ἔχοι. προσετίθεσαν τὸ ἔχον οἱ δὲ λείπειν φασὶ τὸ δύο. ἐρωτῶ δὲ λέγει, ἓν ἢ δύο. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· ἢ δὴ πεπρέσβευκας σὺ πόλιος ὤν, ἐν ἤ. Ἐνὴ ὀξυτόνως ἐννέα. Ἐνηβητήρια, ἐνδιαχρητήρια παρὰ Ἡροδότῳ. Ἐνηβρεύετο· ἠλαζονεύετο. Ἐνῆγεν· ἐκίνει, ἀνέπειθεν. Προκόπιος· ἐνῆγε δὲ αὐτὸν ἐς τοῦτο Χριστιανῶν λόγος. καὶ ἔδακνεν αὐτοῦ τὴν διάνοιαν, ὅτι ἀνάλωτον ἔδοξαν ἰσχυρίζοντο εἶναι καὶ αὖθις. ἐνῆγε δὲ πάντας εἰς τὰς ἀρχὰς τὰς ὑπ' αὐτοῦ καὶ τὴν ὀφειλομένην εὔνοιαν, ὅτι χρεία τῆς στρατείας ἀναγκαία οὖσα, ἣν ὑπὲρ πάντων κοινὴν ποιούμενος, δῆλος ἦν. τό τε κάλλος τοῦ σώματος καὶ τὸ μέγεθος. Ἐνηγκυλωμένοι· ἀπεφορεμένοι. ἐπὶ κατασκοπὴν παρεγένοντο. ὥστε καὶ τὰ τόξα ἐνηγκυλωμένα φέροντας ἁλῶναι. ἀντὶ τοῦ ἐντεταμένα. ἢ ὑπεσπασμένα. Ἐνηέος, τοῦ πράου καὶ ἐνηὴς ὁ πρᾶος. Ἐνηέα ἡ πραότης. Ἐνήθλει· ἐνεκαρτέρει. καὶ ὁ μέν, ἐπὶ τούτοις τῇ πενίᾳ ἐνη-

θλψ. Ἐνῆκαν, ἐνέβαλον. Ἐνῄκισεν, ἔπληξεν, ἐτιμωρήσατο. Ἐνήλατα, τῆς κλίνης μέρος τι. Ἐνήλατα· Ἀριστοφάνης· ἐνήλατ' ἐστὶ ἱερά· πεπόρδει κατέτειλα. ὥσπερ κεχηνὼς ὁ διερρωχημένον. Ἐνηλινδεῖσθαι· κεκυλίσθαι. καὶ ἐνηλινδοῦν, τὸ ἐγκυλίονται. Ἐνήλιος. Ἐνημμένος· περιβεβλημένος. τὴν τοῦ Πανὸς περὶ διφθέραν ἐνημμένος ὁ Ἡρακλῆς εἶχεν τὴν λεοντῆν περὶ τὸ σῶμα ἐνημμένος. Ἐνῆν· δυνατὸν ἦν, ἐνδεχόμενον. ὁ δὲ μάστιξιν ὡς ἐνῆν ἀνείρξας· διέγνω ὡς ἔχει τὸ πολέμιον αὐτίκα ὡς δυνατόν. Ἐνῆν ὑπῆρχεν. Ἐνηνθρώπησεν· ἀντὶ τοῦ ἐν ἀνθρώπῳ γέγονεν· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. Ἐνῆος. Ἐνήρατο· ἀπέκτεινεν. Ἐνήρεισε· προσεπέλασε. Ἐνήρης· ναῦς. πληθυντικῶς δὲ διαφέρει, ἐνήρεις μίαν εἰρεσίαν ἐχούσας. ὁ δὲ Σύλλας συνῆλθε τῷ Μιθριδάτῃ ἐν Δαρδάνοις τῆς Τρῳάδος, ἔχων ναῦς σ' ἐνήρεις. Ἐνῆσι· ἐν τῷ ἔχει. Ἐνήρσεν· ἐφήρμοσεν. Ἐνησόμεθα· ἐμβαλοῦμεν. Ἐνισχημένος· κατεχόμενος. Ἐνηυλισμένον· ἐμπεριειλημμένον. Ἐνῆφι· μετὰ βίην. Ἔνι· ἔστιν. ὑπάρχει. Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἔνεστιν. ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἰέναι μετὰ τῶν δ' ἀρετῆς ἕνεχ' οἷς ἔνι φύσις· ἔνι θράσος· ἔνι δὲ σοφὸν ἔνι φιλόπολις ἀρετὴ φρόνιμος. Ἔνια· τινά. Ἐνιαυσιαῖος. Ἐνιαυτίζω· ἐνιαυτὸν διατρίβω.

Ἐνιαυτός. οἱ Ἑβραῖοι τὸν ἐνιαυτόν, κατὰ τὸν σεληνιακὸν δρόμον ἀριθμοῦσιν· ὥστε τὸν μῆνα ἡμερῶν εἶναι παρ' αὐτοῖς κθ'. ὥστε τοῦ μὲν ἡλιακοῦ κύκλου ὑπάρχοντος τξε'. τοῦ δὲ σεληνιακοῦ, τνδ'. ὥστε τὸν ἡλιακὸν παραλλάσσειν ἐνιαυτὸν ἡμέρας ια' τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ. ὥσπερ Ἕλληνες καὶ Ἰουδαῖοι μῆνας τρεῖς ἐμβολίμους ἐν τῷ παρεμβάλλουσιν. Ἐνιαυτός· μέτρον ἡ ἐννεακαιδεκαετηρίς· μέτρον δὲ μαθηματικὸς περίοδον συντιθεὶς χρόνου, ἐνέταξε ιθ'. Ἐνιαχοῦ· πολλαχοῦ καὶ ἐνιαχῆ ὁμοίως. Ἐνίδυος· ὁ ἓν μέλος ἔχων ὁ κύκλος. Ἐνιδρωθείς· ἐνιδρυθεὶς δέ. Ἐνίδρυται· ἐγκάθηται. Ἐνιαία· ἡ μοναδική. Ἐνίεται· ἐμβάλλεται. Ἐνίεσαν· ἐνέβαλον. καὶ τοῖς πύργοις πῦρ ἐνίεσαν. Ἐνιζάνει· ὁ δὲ, κατ' ἴχνος ἑπόμενος τῷ τυράννῳ καὶ ἐς τὸν ἀγῶνα ποτὲ ἐνιζάνει τῷ προκαταλαβεῖν τὰς ἐφόδους τε καὶ ἀπήλατα τῶν πεδίων. Ἐνιζῆσαι· καθίσαι. Ἐνίει· ἐμβάλλει. καὶ ἐνιεῖσα, ἐμβάλλουσα. Ἐνίημι. Ἐνίησιν· ἐμβάλλει. Ἐνίκησε τὸ ὑπερβαλεῖν. Ἐνικλᾶν· ἐμποδίζειν. Ἐνιλλωπῶ ἢ ἐνιλλώπω· τοὺς ὀφθαλμοὺς συστρέφω.

Ἔννιος· Ῥωμαῖος ποιητής. ὃν Αἰλιανὸς ἐπαινεῖν ἄξιον φησί. Σκιπίωνα γὰρ ᾄδων, καὶ ἐπὶ μέγα ἐξᾶραι τὸν ἄνδρα βουλόμενος, φησὶ μόνον ἂν Ὅμηρον ἐπαξίους ἐπαίνους εἰπεῖν Σκιπίωνος. δῆλον δὲ ὡς ἐτεθήπει τοῦ ποιητοῦ τὴν μεγαλόνοιαν καὶ τῶν μέτρων τὸ μεγαλεῖον καὶ ἀξιάγαστον καὶ ὡς ἐπαινέσαι δεινὸς Ὅμηρος ὅστις καὶ κλέος ἀνδρῶν πυργῶσαί τε καὶ ἆραι δεξιῶς ἐπῄνεσε τὸν Ἀχιλλέα. καλῶς ἠπίστατο ὁ ποιητὴς ὁ Μεσσάπιος. Ἔνικμα. ὅτι τὰ χείλη τῶν ποταμῶν ἄνδηρα λέγουσι διὰ τὸ εἶναι ἔνικμα καὶ διερά. Ἐνιπή· ἡ διὰ τῶν λόγων ἀτιμία. καὶ ἐπίπληξις. Ἐνισκήφθη· κατηνέχθη. Ἐνίσπω· ἐπιπλήξω. Ἐνίστασθαι· ἀντεπείγεσθαι. παρασκευάζεσθαι μὴ διαμέλλειν. ἀλλ' ἐνίστασθαι τῷ πολέμῳ ὡς μὴ προπαθόντες ἀμύνασθαι δέοι ἐπὶ κατειργασμένοις. καὶ αὖθις, ὁ δὲ Ζαϊανὸς ἐδυσχέραινε καὶ πολὺ πλέον ὥρμητο τῷ πολέμῳ ἐνίστασθαι. Ἐνισχεθέντας· κατασχεθέντας. Ἐνισχύω· αἰτιατικῇ. Ἔνιοι, φανεροί. καὶ οἱ μέν, ἢ τινές.

Ἔνθα· τότε. Ἐνθάδε· ὧδε. Ἔνθεν· διὰ τοῦτο. ἐνθέντοι. Ἐνθέρει τὴν χλαῖναν καταζίρεις· ἐπὶ τῶν μὴ καθαρῶν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων. Ἔνθεσις· ὁ ἄκολος. ὁ ψωμός. Ἀριστοφάνης· εἶθ' ἐφαύλως ὥσπερ ἄρτον, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν. ἐπὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν εὐδοκιμησάντων. τὸ γὰρ εὗρον, τὸ καμάτῳ καὶ πόνῳ περιεῖχθαι τινὸς τῆς τοῦ κάμνοντος γνώμης καὶ προαιρέσεως ἐστὶν ἔλεγχος. τὸ δὲ εὑρεῖν ἁπλῶς τῆς παραχούσης τύχης ~~καὶ~~ τῆς τοῦ εὑρόντος γνώμης ἔργον. ὡς οὐκ ἐκ προνοίας κατορθώσατο ἃ διεπράξατο, ἀλλὰ ἁπλῶς εὑρόντος τὸ εὕρεμα. Ἔνθεσμον, νόμιμον. Ἐνθοῦ, ῥόφησον παρὰ τὸ ἐντίθεσθαι τῷ στόματι. Ἔνθους· τεθεοφορημένος ἐνθουσιῶν συναλοιφὴ ἐκ τοῦ ἔνθεος. Ἀππιανὸς ὁ δὲ Σκιπίων καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὸ βλέμμα διαθείς, ὥσπερ ἔνθους ἔφη τὸ δαιμόνιον ἥκειν τὸ σύνηθες αὐτῷ καὶ καλεῖν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, τουτέστι θεόληπτος. Ἐνθουσιᾷ· ὑπὸ ἐνθέου κατέχεταί τινος. Ἐνθουσιαζόμενοι, ἐφορμῶντες, ἢ ἐλλαμπόμενοι. Ἐνθουσιασμός· ὅταν ἡ ψυχὴ ὅλη ἐλλάμπηται ὑπὸ τοῦ θεοῦ. Ἐνθουσιώσας, Πισίδης, καὶ τὰς ἀθέσμους ἡδονάς,

ὃ Zen. adag. 77.

τοῦ βαράθρου ἐνθουσιώσας τῇ πυρώσει τῆς μέθης, ἐπεξανέστη· ἀντὶ τοῦ ἐξανεγείρας, μαινομένου.

Ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἀνέμους οὔτε πλεῖν ἐᾷ, ἐπὶ τῶν δυσχερέσι τοῖς παραπεσόντων τοῦτο λέγεται. φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλῳ ὁ Φιλοκτήτης. Ἔνθρυπτον. τὸ ἐκ πέμματος ὅ ἐστι πλακοῦς. ἢ τὸ ἐνθρυπτόμενον βρῶμα ἐνίοι ταῖς τελεταῖς αὐτὸ προσοικειοῦσι. καὶ ἀπὸ ἄλλων δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἔνθρυπτος. Ἐνθύμημα. οὕτω λέγονται οἱ ῥητορικοὶ συλλογισμοί. ἐν ἐκείνοις γὰρ διὰ μιᾶς προτάσεως, δοκεῖ γίνεσθαι ὁ συλλογισμὸς τῶν τὴν ἑτέραν γνώριμον οὖσαν ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἢ τῶν ἀκροατῶν προστίθεσθαι. οἷον οὗτος ἄξιος ἐστὶ κολάσεως. προδότης γάρ ἐστι. προστίθησι τὸ ὁ δικαστὴς, ὡς ἐναργές. τὸ πάντα τὸν προδότην κολάσεως ἄξιον εἶναι. ἐφ' ὧν οὖν μὴ γνώριμόν ἐστι τὸ παραλειπόμενον, οὐκέτι ἐπὶ τούτων οἷόν τε τὸν δι' ἐνθυμήματος γίνεσθαι συλλογισμόν. ὁ γὰρ συλλογισμός, σύνθεσίν τινα λόγων ἔοικε σημαίνειν. Ἐνθυμήσιον. ἄπειρον. ἔννομον. Ἐνθυμιζόμενοι. λογιζόμενοι. οὕτως Δίων ἐν ἑπτακαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῶν. Ἐνθύμιον. ἄπορον. σεμνὸν κατὰ νοῦν. καὶ δὴ τὰ πραχθέντα ἔθετο ἐνθύμιον. καὶ γενόμενος τῶν Μυρμιδόνων ἐγκρατής, παραλύει τὸν Ἄκαστον τῆς ἀρχῆς. Ἐνθύμιον καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου. βραχυτιμόριον. Ἐνθυμοῦμαι. γενικῇ. μήποτε τῶν κοινῶν βίων ἐνθυμηθείς. καὶ αἰτιατικῇ δέ, εἰ μή τι δὲ ἄλλο ἐκεῖνο ἐνθυμούμενος. Ἐνθύμιστον. ὕποπτον.

Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον, ἐπὶ τῶν μισθῷ πωλούντων τὰ οἰκεῖα δυσχερῆ. διὰ τὸ τοὺς Κᾶρας πρώτους ἀνθρώπων μισθοῦ στρατεύεσθαι. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν ἀλλοτρίοις κινδυνευόντων.

Ἐν Καρὸς εἵπετο τάξει. ἀντὶ τοῦ ἐμισθοφόρει. ἐπειδὴ πρῶτοι Κᾶρες ἐμισθοφόρησαν. Ἐνκλεῖον. ἐπὶ πολλῶν ὁμοφωνούντων ἢ στασιαστῶν ἢ συνωμοτῶν. Ἐνκλάρῳ. συνήθως τοῖς παλαιοῖς τὸ λέγειν ἐπὶ μὲν τῶν θεῶν ὁ ἐν Μελίτῃ ὁ ἐνκλάρῳ. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων ὁ ἐγκλάρου ὡσαύτως καὶ ἐπὶ πάσης πόλεως καὶ χώρας. Ἐν Λίμναις Διονύσιον. τόπος ἐστὶν ἐν Ἀθήναις Λίμναι. ἐν ᾧ ὅτι τιμώμενος Διόνυσος. Ἐν λόγῳ. ἐν τῇ ὑποθέσει Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν. ἡμεῖς τῶν ἀνδρῶν οἱ παρόντες ἐν λόγῳ. Ἐν μετεώρῳ ἦν ἡ ναῦς. ἀντὶ τοῦ πελάγιος καὶ ἐπ' ἀγκυρῶν ἱσταμένη. ἀλλὰ ἀπέχουσα τῆς γῆς. Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος κρατήσω. ὅτι Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἐν μυρτοῖς εἴψαντες τὸ ξίφος, Ἵππαρχον τὸν τύραννον ἀπέκτειναν. Ἐνόδιον. τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. ἐνώδιον δὲ τὸ ἐνώτιον παρὰ τὸ οἰδεῖν τὰ ὦτα. Ἐνοδώκασιν. ἐνέργῳ ἐνέργεις. ἐν βίῳ ἐνστάσει. Ἐν ὅλμῳ ἐκοιμήθη. οἱ μὲν ὅλμον φασὶ μαντεῖον. οἱ δὲ τοὺς ἐν ὅλμῳ κοιμηθέντας μαντικοὺς γίνεσθαι. ὅτι καὶ οἱ τρίποδες τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅλμοι καλοῦνται. Ἐνόν. δυνατόν. ἢ ἐνυπάρχον. οἱ δὲ οἱ ἀδὴ κυθυσίαν λιτὴν ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ παρόντων προσαχθεῖσαν αὐτοῖς ἐπαινοῦντες. Ἐννοῶ. αἰτιατικῇ.

Ἐνοπή. πόλεμος. μάχη. Ὅμηρος· Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν. ὄρνιθες ὥς. καὶ αὖθις· οἱ ἀπὸ οὐκ ἐνοπᾶς ἀλλὰ χορῶν ἔναρα. οἷς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον. Ἔνοπτρον. τὸ κάτοπτρον.

Ἐνόρσας. ἐμβαλὼν μίξας. Ἔνορχα. ἄρσενα. Ἔνος. ὁ ἐνιαυτός. Ἐνόσει. κρούσει. ὁ δὲ ἔπραττε κακῶς καὶ πᾶσα ἡ οἰκία αὐτοῦ ἐνόσει. καὶ τὰ τῆς ἐμπορίας ἐπικερδῆ ἥκιστα ἦν αὐτῷ. Ἐνοσίγαιος. ὁ κινῶν τὴν γῆν σεισμοῦ ποιῶν. Ἔνοσις. ἡ κίνησις ἡ μίξις. Ἐνοῦμαι. δοτικῇ. Ἐνοσίχθων. σείων τὴν γῆν. Ἔννους ὁ συνετὸς Σοφοκλῆς. ἔννους τὰ κοινὰ τοῖς παλαιοῖς τεκμαίρεται. ταῦτα δράσας ὕστερον ἔννους ἐγένετο καὶ ἐσωφρόνησεν. καὶ αὖθις. ἔννους ἀνὴρ διὰ τῶν φθασάντων τὰ παρόντα γινώσκει. ὅτι τὸ ὑπὸ Ἀπόλλωνος δοθεὶς χρησμὸς ἠκύρωται δηλονότι καὶ τὰ νῦν ἃ ἐμαντεύσατο ὁ Τειρεσίας. Ἐνοφθαλμισμῶν θεαμάτων. Ἐνοχλοῦσι. δοτικῇ. ἐστὶ δὲ καὶ αἰτιατικῇ. ὁ δὲ ὠκυτάτοις ἵπποις αὐτὸν ἐνώχλει καὶ ὑπέφαινε. Ἔνοχος. ὑπαίτιος. Τίμαιος κατὰ τοῦ Ἐφόρου πεποίηται καταδρομήν. αὐτὸς ὢν ἐπὶ δυσὶν ἁμαρτήμασιν ἔνοχος. τῷ μὲν ὅτι πικρῶς κατηγορεῖ τῶν πέλας ἐπὶ τούτοις, οἷς αὐτὸς ἔνοχός ἐστι. τῷ δὲ ὅτι καθόλου διέφθαρται τῇ ψυχῇ τοιαύτας ἀποφάσεις ἐντιθέμενος τοῖς ὑπομνήμασι. Ἐνώδιον. τὸ ἐνώτιον παρὰ τὸ οἰδεῖν τὰ ὦτα. Ἐνῶμα. ἐκίνει.

Ἐνωμόρξατο. ἀπεμάξατο. ἀπεψήσατο. Ἐνωμοτάρχης. τάξεως τινὸς στρατιωτικῆς ἄρχων παρὰ Λακεδαιμονίοις. Ἐνωμοτία. τάξις τις στρατιωτικὴ ἀνδρῶν ε' καὶ κ' παρὰ Λακεδαιμονίοις. εἴρηται δὲ ἐκ τοῦ ὀμνύναι αὐτοὺς μὴ λείψειν τὴν τάξιν. οἱ δέ, ἐνωμοτίαν τὸ ἥμισυ τοῦ λόχου. τὸ αὐτὸ καὶ δικανίαν. οἱ δέ, τὸ τέταρτον τοῦ λόχου ἐνωμοτίαν φασί. καὶ ἐνωμοτάρχης ὁ αὐτῆς ἄρχων.

Ἐνωμοτία ἡ αὐτεροσία. Ἐνώμοτος· ἔνοχος τοῖς ὅρκοις βέβαιος καὶ ὁ αὐτὸς ἕτερος. Ἐνωμότως· ἐπιρρηματικῶς, ὁμοίως. Ἐνὼν ἐνυπάρχων. ἐπείπερ εἴληφε μὴ ἀεραποῦτις ἀπὸ τῆς ἄλλης στρατείας. Ἐνωπὴ· ἡ πρόσοψις. Ἐνώπια αὐθία. Ἐνώπιον, καὶ ἐνώπιος καὶ ἐνωπιῶν, ἐπικρατεῖ ἡ αὐτή. Ἐνωπή· ἡ πρόσοψις. Ἐνωμία· ἡ προσωρμηθεῖ. Ἐννώσας παρὰ Ἡροδότῳ διανοηθείς. Ἔνωσις. ὡς, ἔμπροσθεν. Ἐνωρμίαθη προσωρμήθη. Ἕνωσις ... ἐστὶ τῶν πραγμάτων κοινωνικὴ συνδρομή. κατὰ δὲ καὶ δὲ ξ' τρόπους εἴρηται παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. διεστώτων πραγμάτων κοινωνικὴ συνδρομή. κατὰ δὲ καὶ δὲ ξ' τρόπους εἴρηται παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. ἕνωσις δὲ εἴρηται διὰ τὸ εἰς ἓν συνωθεῖσθαι τὰ πράγματα. γίνεται δὲ κατὰ δὲ καὶ ξ' τρόπους. κατὰ οὐσίαν, ὡς ἐπὶ ψυχῆς καὶ σώματος. κατὰ σχέσιν, ὡς ἐπὶ τῶν γνωμῶν, ὡς ἐν θέλημα. κατὰ παράθεσιν, ὡς ἐπὶ τῶν σανίδων. κατὰ ἁρμονίαν, ὡς ἐπὶ τῶν λίθων. κατὰ κρᾶσιν, ὡς ἐπὶ τῶν ὑγρῶν οἴνου καὶ ὕδατος. κατὰ σύγχυσιν, ὡς ἐπὶ τῶν τηκτῶν. κατὰ φύρσιν, ὡς ἐπὶ τῶν ξηρῶν καὶ ὑγρῶν ἀλεύρου καὶ ὕδατος. κατὰ σωρείαν, ὡς ἐπὶ τῶν ξηρῶν σίτου καὶ κριθῆς. κατὰ συναλοιφήν, ὡς ἐπὶ τῶν κηρῶν καὶ πίσσης. κατὰ σωρείαν, ὡς ἐπὶ τῶν ξηρῶν σίτου καὶ κριθῆς. κατὰ συναλοιφήν, ὡς ἐπὶ τῶν κηρῶν καὶ πίσσης. καὶ τῶν ἀποσπωμένων καὶ αὖθις ἀποκαθισταμένων. οἷον λαμπάδος πυρὸς προσεχομένης καὶ πάλιν ἀποκαθισταμένης. Ἐνώπια· κόσμος περὶ τὰ ὦτα. ὁ δὲ ἐνωτίοις ἐκ μαργάρων κεκοσμημένοις. Ἐνωτίζω αἰτιατικῇ· τὸ ἀκούω καὶ ἐνωτίσαι, ἄκουσον· εἴσω τῶν ὤτων γενέσθαι χωρεῖται αὐτόν. Ἐνωτίζω αἰτιατικῇ τὸ ἀκούω καὶ ἐνωτίσαι, ἄκουσον· εἴσω τῶν ὤτων γενέσθαι χωρεῖται αὐτόν. ἐνώπιος δὲ τὰ ὦτα περιέστηκε πᾶσιν. Ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Δαιδάλου μῦσος. Πασιφάην φασὶν ἐρασθεῖσαν ταύρου, Δαίδαλον ἱκετεῦσαι ποιῆσαι ξυλίνην βοῦν καὶ καταστήσαντα αὐτὴν ἐνθεῖναι. ἣν ἐπιβαίνων ὡς βοῦν ὁ ταῦρος, ἐγκύμονα ἐποίησεν· ἐξ ἧς ἐγεννήθη ὁ Μινώταυρος. Μίνως δὲ διὰ ταύτης αἰτίας ὀργιζόμενος τοῖς Ἀθηναίοις, ἑπτὰ παρθένους καὶ ἴσους νέους ἐξαιτεῖ ἑνὸς δὲ διὰ τὴν αἰτίαν ὀργιζόμενος τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπεὶ παρθένους καὶ ἴσους νέους ἐξ αὐτῶν ἐδασμολογεῖτο. οἱ παρεβάλλοντο τῷ θηρίῳ. εἰς Δαίδαλον οὖν ἀρχηγὸν τοῦτον τῶν κακῶν αἴτιον γενόμενον καὶ μυσαχθέντα ἐξηνέχθη ἡ παροιμία. Ἐν παραβύστῳ· ἐν μυστηρίῳ. κρᾶσθαι τὰ τεταγμένα ἐν παραβύστῳ. πλὴν τῶν σαφῶν, καὶ οἷς ἔτι τῶν παρόντων. Ἐν παραβύστῳ· ἐν ἀποκρύφῳ. προσπεσόντα ἐν παραβύστῳ. πλὴν τῶν σαφῶν, καὶ οἷς ἐστι τῶν παρόντων. Ἐν παραβύστῳ ἐν ἀποκρύφῳ. προσκοπιος. ὕβριζον δὲ αὐτὸν σιγῇ. ὁ δὲ ἐν παραβύστῳ ἀλλ' ἐς ὄψιν. Ἐν παρενθήκης μέρει· ἐν προσθήκης μέρει. Ἐν παιδοτρίβου. εἰς τὸν τόπον ὅπου γυμνάζονται καὶ διατρίβουσιν οἱ παῖδες. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἐν παιδοτρίβου δὲ βαδίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι. τουτέστιν ἀκόσμως καθῆσθαι, ὡς μηδὲν τοῖς προσεστῶσιν ἀποδεῖξαι ἄκοσμον. Ἐν πέντε κριτῶν γόνασι. παρὰ ὅσον τὸ παλαιὸν ἔκειτο. ἐκεῖνον τοὺς κωμικοὺς ὥς φησιν Ἐπίχαρμος. σύγκειται δὲ παρ' Ὁμήρῳ· θεῶν ἐν γούνασι κεῖται. ἐπειδὴ οἱ κεῖται ἐν τοῖς γόνασιν εἶχον ἀγῶνες γραμματεῖα ἐγράφετο.

Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνειν. παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μὲν μαθήσεις ὑπερβαινόντων, ἁπτομένων δὲ τῶν μειζόνων. τουτέστι τῶν παριέντων τὰς πρώτας μαθήσεις καὶ ἐφιεμένων τῶν τελευταίων. Ἐν προσχήματι· ἐν ὑποκρίσει. Ἐν πυθίῳ κρεῖττον ἦν ἀποπατῆσαι. οἱ κινδυνεῦσαι καταφρονοῦντες γαρτίνων(?) ἀπόλλωνος καὶ ἐν τούτῳ μὲν αὐτοῦ ἀποπατοῦντες, Πεισίστρατος ἔγραψεν νόμον τὸν ἁλόντα, ἐπὶ τούτῳ θνήσκειν. καταπελώντων ἢ τοῦ γράμματος καὶ πλειόνων μᾶλλον τοῦ κρίνοντος, ἐνεφύλαξε. ληφθέντος δέ τινος, ἐκέλευσε δήσαντας αὐτόν, παρὰ τὸ ὁδὸν μαστιγοῦν, κηρύσσοντας ὅτι διὰ τὴν κολασθεὶς ἀποθανεῖται ὅτι ὀλιγωρεῖ τοῦ γράμματος. κατέθεντο γὰρ οὕτω ἐκ μέσου τὸν νόμον τοῖς Ἀθηναίοις ὥστε εἴ τινι τῶν κακοπαθούντων ἢ τιμωρίαις ἐνεχομένων διά τινα αὐτῶν πλημμέλειαν, ἐπιλέγειν· ἐν πυθίῳ κρεῖττον ἦν αὐτὸν ἀποπατῆσαι. Ἐν πυρὶ βέβηκας. τοῦτο ἐπιλέγειν χρὴ τοῖς ἐν ἐπισφαλέσι καὶ ἐπικινδύνοις πράγμασιν ἐμφιλοχωρεῖν ἐθέλουσι. καὶ ὅτι χρὴ ὃν ἐν πυρὶ ταχέως ἐκβαίνειν. Ἐνράσσει· ὁρμητικῶς ἐφορμᾷ. Ἰώσηπος· ὁ δὲ Σαμψὼν ἐνράσσει ταῖς πύλαις αὐταῖς καὶ φλιαῖς καὶ μοχλοῖς, ὅσα τε ἄλλα περὶ αὐταῖς ἦν ξύλωσις. Ἐνσείει τὸν ἵππον αὐτοῖς. ἀντὶ τοῦ ἐπιτίθησιν. ἐπάρας ἐνσείει τὴν ἵππον αὐτοῖς ἀθρόαν. Ἐνσεισθείς· ἐντιναχθείς. ὁ δὲ Σαμψὼν ἐνσεισθεὶς τοῖς κίοσιν, ἐπικαταβάλλει τὸν οἶκον. Ἐνσημαινόμενος· ἀντὶ τοῦ ἐνδεικνύμενος καὶ ἐμφαίνων. Ἐνσιναΐ· ἑβραϊκόν. Ἐνσκιρωμένη· ἐν λελακῆ(?) λελιθωμένη σεσαρκωμένη. Ἐνσκιρωθείς· ἐμπαγείς. σκίρωμα γάρ ἐστιν ἀνίατον πάθος. Ἐνσκήπτω· δοτικῇ. Ἐνσκόπτω· ὀρχεῖσθαι ἐπὶ τῶν ἀμάρτυρα μοχθούντων ὧν τὸ ἔργον ἀφανές. Ἔνσπονδος· ὁ ἀπὸ πολέμου γινόμενος φίλος. Ἀππιανός· Λατῖνοι ἔνσπονδοι Ῥωμαίοις ὄντες, ἐστράτευον ἐπ' αὐτούς.

ἐπ' αὐτοῦ. καὶ αὖθις· ὡς παλαιὸν δή τι νόμιμον καὶ ἐναποδύεν ἐκλείποντι καὶ ἀνακαλῶν. Ἔνστασις· ἡ ἐξ ἀρχῆς αἱρεθεῖσαν ἔνστασιν τῆς ζωῆς. τουτέστιν. καὶ πᾶσαν ἔνστασιν θαμινοῦ καὶ πᾶσαν πεῖραν προσβολῆς διερευνησάμενοι ἔνστασιν οὐ συνῳκειρεφηεν ἐκ φύσιν καὶ πυκνὸν τοῦ θαμινοῦ λέγει. Ἐνστάτης ὁ κατὰ πάντα ἐνιστάμενος. εἰ δὴ ὅτι ἦν καὶ ἐπὶ τοῦ κρίσεως οἷον ἀντίδικος. κυρίως δὲ ἐνστάτης λέγεται, ὁ ἐν τῇ ὁδῷ ἀντιστὰς τινί. ὥσπερ λέγοι τις τὸν οἰδίποδα τοῦ λαΐου ἐνστάτην γεγενημένον. καὶ αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ θείων ἐνεργειῶν φησί· κατά τινα χρησμὸν βουληθεὶς ἱλεώσασθαι τὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ γεγενημένον ἐνστάτην δαίμονα. καὶ αὖθις· πικρότατος αὐτοῖς ἐνστάτης ἦν. Ἐνστατικός· ὁ δὲ ἰσίδωρος ἐνστατικὸς ὤν, ἀήττητος ἔμενεν. αὐτοῦ ἔνστασιν πρός τινα ποιούμενος. Ἐνστερνισάμενος· περιπτυξάμενος. Ἐνστομισμάτων· ἔπεισε δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς χρήζων ἐνστομισμάτων τῇ ἀρετῇ τῶν ἰουδαίων εἰς φιλίαν χρήσασθαι. Ἐνστροβιλήσας· ἀντὶ τοῦ συστρέψας. Ἐντακείς· ἐμφυείς. Ἔντασις· ἡ ἐπίτασις. καθ' ὅσον ἡ τοῦ βίου ἔντασις ἐπεδέχετο κοινωνικωτέρα προελθοῦσα, καὶ φύσει καὶ ἐπιτηδεύσει.

Ἐνταξείς ἐστιν, ἐπειδάν τις προαιρῆται τοὺς ψιλοὺς εἰς τὰ διαστήματα τῆς φάλαγγος ἐντάσσειν. ἄνδρα παρ' ἄνδρα· ἔνιοι δὲ τοῦτο καὶ παρένταξιν ὀνομάζουσιν. Ἐνταφιάζω· αἰτιατικῇ. Ἔντεα· οὐ πάντα τὰ ὅπλα. ἀλλὰ ἀσπὶς καὶ περικεφαλαία. τὰ δὲ δόρατα κατ' ἐπικράτειαν. Ἐντεθηλότων· θαλλόντων. Ἐντεθείωται· ἐνεσκίασται. ἀπὸ τῶν θηρείων. ἢ τὸ ἐντετυλίχθαι λέγεται ἐντεθειῶσθαι, ἀπὸ τοῦ σκιάσματος. ὁ ἐν τοῖς φύλλοις τῆς συκῆς εἰλεῖται. ἃ λέγεται θεῖα. Ἐντελέστερον· τελειότερον. Ἐντελέχεια· ἡ τελειότης. καὶ τὸ εἶδος τοῦ ὑποκειμένου. τουτέστι τὸ εἶδος τὸ ἐπιγινόμενον ἐκ τῆς τοιᾶσδε συνθέσεως τῶν στοιχείων τῇ ὕλῃ. ἤτοι τὸ ἀχώριστον εἶδος τοῦ σώματος. καὶ τὸ ἐντελέχειά ἐστι τὸ εἶδος καὶ ἡ τελειότης τοῦ σώματος. λέγεται δὲ ἐντελέχεια τὸ κεχωρισμένον τοῦ σώματος ὡς ὁ πλωτὴρ τοῦ πλοίου. ἥτις ἐντελέχεια ἔξωθεν ἐπεισοῦσα τὰ τέλεια καὶ διακοσμεῖ καὶ τελειοῖ τὸ ὑποκείμενον. ὅταν οὖν ἐντελέχειαν λέγῃ τὴν ἄλογον καὶ φυσικὴν ψυχήν, τὸ ἀχώριστον εἶδος τῆς ἐντελεχείας λέγει. ὅταν δὲ τὴν λογικὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν λέγῃ, τὸ κεχωρισμένον. ἐντελέχειά ἐστι τὸ εἶδος· παρὰ τὸ ἓν καὶ τὸ τέλειον καὶ τὸ συνέχον. καὶ γὰρ ἑνώσεώς ἐστι τῇ ὕλῃ τὸ εἶδος αἴτιον καὶ τελειώσεως. ἐπεὶ καὶ τελειότης ἐστὶ τοῦ ὑποκειμένου. καὶ ἔχει αὐτό. ἀπὸ γὰρ τῆς οἰκείας ἐντελεχείας μάλιστα ἕκαστον ὅ ἐστι κατ' ἐκεῖνο λέγεται. ἐπεὶ καὶ ὁ ἀνδριὰς αὐτὸ τοῦτο ἀνδριὰς λέγεται καὶ οὐ χαλκός. ἐντελέχειαν λέγει ὁ πορφύριος, τὴν ψυχήν. ὁ κατὰ χριστιανῶν γράψας τύριος φιλόσοφος. Ἐντελεῖ· ἐν ἀρχῇ. Ἐντελεῖς· οἱ ἄρχοντες. καὶ οἱ ἄρξαντες πανοπλίας ἐντελεῖς κατασκευάσαντες· τουτέστιν ἀρχοντικάς. ἀππιανός· ναυμαχίας δὲ γενομένης καὶ βοῆς παμμιγοῦς ὡς ἐν τῷδε λοιπὸν καρχηδονίοις, τῆς σωτηρίας οὔσης ῥωμαίοις δὲ τῆς νίκης ἐντελοῦς.

Ἐντελής· ὅστις οἶδεν ἂν φύσεως ἐντελὴς ἔσεσθαι. καὶ ἀτελὴς καὶ ἀπέραντος τοσοῦτον μᾶλλον ὅσῳ πλείονα ἕξιν ἔχει διατελέσει. ἀντὶ τοῦ τέλειος. ἐντελὴς στρατόπεδα δύο ἐκάθηντο ῥωμαϊκά.

Ἐντέλλομαι· δοτικῇ. Ἐντελόμισθος· ὁ δέ, ἔπλεε νηῒ οἰκείᾳ ναύτας ἔχων ἐντελομίσθους οἴκοθεν κρῆτας. τουτέστιν ἐντελῶς μεμισθωμένους. Ἐντεριώνη τὸ ἐντὸς ἢ ὁ φλοιὸς τοῦ δένδρου.

Ἔντερον· ἕτερον καὶ ὅμοιον. ἢ παρὰ τὸ ἐντὸς ῥεῖν. Ἐντερόνεια· τὰ ἐγκοίλια τὰ ἀπὸ τῆς στείρας ἀρχόμενα ξύλα ἐντερόνεια καλεῖται. οἱ δέ, τὸ τῶν νεῶν ἔδαφος. οἱ δέ, τὰ ἐγκοίλια. βέλτιον δὲ τὴν τῶν ἐγκοιλίων ὕλην λέγειν. ἡρωδιανὸς συστέλλει καὶ προπαροξύνει. τὸ δὲ τὴν ἐντεριώνην ἀριστοφάνης φησίν. ὅ ἐστι τὸ μεσαίτατον τῆς νεώς. ὅ ἐστι συνεκτικώτατον ἥτις ἐστὶ νῦν τρόπις. καλεῖται δὲ καὶ μίτρα. φησὶ δὲ ὁ κωμικὸς ὅτι εἰς τὰς τριήρεις ὁ θεὸς ἐντερόνειαν ἔπεμψε. Ἐντετανταλωμένης· μετὰ πεύταλων ἐψηθείσης. μετὰ γὰρ τευτάλων ἢ ἀσταφίδος ἐγχέλεις λέγονται τεύτλοις συνεψόμεναι, ἥδισται εἶναι. ἀριστοφάνης· μηδὲ ἀποθανὼν ποτέ σου χωρισθείην ἐντετευτλανωμένης. Ἐντέτηκεν· ἐγκεκόλληται. περιπετὴς εἴη ἡ συνάπτουσα τὰ ἀληθοῦς ψαδνῆς ἐντέτηκε δόξα. Ἐντέτηκεν. Ἐντετριμμένη· ἀντὶ τοῦ συνηχθεῖσα. ἡ ἐἰλημμένη. ὅπως ἐντετριμμένη κατηφορεῖς τὰ χανίσκια ἔχουσα. ἢ μᾶλλον δὴ θυλάκους κατωστρέψασα ἐμοῦ. ἀντὶ τοῦ κλέψασα. Ἐντεῦθεν· ἐκ τούτου. Ἐντεύξεις· ἐντυχία φησὶν ἀριστοτέλης. ὥς ἐστιν ἡ διαλεκτικὴ φιλοσοφία πρὸς γυμνασίαν. καὶ πρὸς τὰς κατὰ φιλοσοφίαν ἐντεύξεις. περὶ γυμνασίου προγέγραφεν ἐν γ΄ στοιχείῳ. ἐνταῦθα δὲ περὶ ἐντεύξεως. ἐντεύξεις λέγει τὰς πρὸς τοὺς πολλοὺς συνουσίας. οἷς δεῖ μὴ ἐντυγχάνειν κοινῶ

νικηθοῦσι πεσόντες καὶ φιλαρέτοις. καὶ ἐντυγχάνειν ὠφελίμους. διὰ μὲν οὖν ἀληθῶν καὶ ἀποδεικτικῶν, οὐχ οἷόν τε κοινολογεῖσθαι πρὸς αὐτούς, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν τῶν τοιούτων συνιέναι δύνανται. ἀλλ' οὐδὲ μανθάνειν ὑπομένουσι. διὸ οὐδ' ὠφελεῖσθαι δύναιντ' ἂν διά τινος τῶν τοιούτων. ὧν γε τὴν ἀρχὴν μηδὲ συνιέναι δύνανται. εἰ δὲ διὰ τῶν ἐνδόξων τε καὶ δοκούντων καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις τὰς πρὸς αὐτοὺς συνουσίας ποιούμεθα, παρακολουθοῖέν τε ἂν τοῖς λεγομένοις καὶ ῥᾳδίως μεταβιβάζοιντο διὰ τῶν τοιούτων λόγων, εἴ τι μὴ εἶεν ὀρθῶς τιθέμενοι. τῷ γὰρ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν ἡγουμένῳ καὶ δουλεύοντι ταύτῃ, ἂν μέν τις διὰ τοῦ λέγειν τὴν ἡδονὴν γένεσιν εἰς φύσιν αἰσθητὴν εἶναι, τὴν δὲ τοιαύτην φύσιν μὴ δύνασθαι ἀγαθὴν εἶναι διὰ τὴν γένεσιν ἀτελῆ εἶναι, μηδὲν δὲ ἀγαθὸν ἀτελές, ἂν δὴ διὰ τούτου τις δεικνύναι θέλῃ διὰ τοιούτου ὅτι μή ἐστιν ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν, οὐδὲν ἂν πλέον ποιοίη. διὰ τὸ μηδὲ τὴν ἀρχὴν εἰδέναι τί ποτέ ἐστι τὸ λεγόμενον. ἂν δὲ ἀπὸ τῶν κοινῶν τε καὶ ἐνδόξων ὁρμώμενος ἐξελέγχῃ αὐτόν, εἰ μὴ δοκεῖ αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν ἀγαθοὺς ποιεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ λευκόν, λευκούς· καὶ τὸ θερμόν, θερμούς· καὶ τό τε τοῦ τεθέντος προσανέρη. εἰ ἡ ἡδονὴ δοκεῖ αὐτῷ ἀγαθοὺς ποιεῖν, λήψεται μὲν ὅτι ποιεῖ ἐν ἀρετῆς εἴδει τοῦτο. συνάξει δὲ ὅτι μὴ ἀγαθὸν ἡ ἡδονὴ ἐκ τῶν ἐξ ἐκείνου δοξῶν τε καὶ ἀποκειμένων. διὸ καὶ μεταπείσειεν ἂν αὐτόν. εἴ γε καί πως παρ' αὐτοῦ τοῦ τεθέντι. Ἐνταξόμενος· διαλεχθησόμενος. Ἐντεῖλαι· προστάξαι, καὶ ἐντείλῃς αὐθυπότακτον. καὶ ἐντέλλομαι ὁμοίως. Ἐντείνας ἑαυτόν· Διόδωρος. διὰ τὸν στρατιωτικὸν καὶ ἀπληβίαν ἐντείν. ἀντὶ ἐπιδούς. καὶ ἐντεῖναι, τανύσαι. καὶ ἐντείναντες, ἐπιθέντες. πληγάς τε ἐντείναντες τῆς κεφαλῆς ἀπετέμοντο. ἀντὶ αἰκισάμενοι. καὶ αὖθις· πληγάς τε τοῖς προσιοῦσιν ἐντεινόμενοι. Ἐντήκων· ἐμβάλλων. ἐνιείς. καὶ αὖθις· τῷ στόματι ἐντήκων χρυσόν. καὶ ταῖς ἀκοαῖς ἄργυρον. καὶ διὰ τὰς ῥῖνας εἶχε τῆς ὕλης αὐτῆς, ἀποκτεῖναι. Ἐντήξας· ἀντὶ ἐμβαλὼν διδάξας ἐμφυτεύσας. καὶ ἐντήξας αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς ἰσχὺν λόγων ἄμαχον καὶ σειρῆνας ἀπλαστίας ἐφολκοτάτην.

Ἐντομίας· ὁ εὐνοῦχος. θλαδίας ἢ ὁ τεθλασμένος. Ἐντομίδαι· οἱ τοῖς σώμασιν ἐντετμημένοι. τοιαῦτα εἰώθασι ποιεῖν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς. τὰ ἔντομα ἔθυον τῶν τετραπόδων ὡς ἄγονα. τὰ δὲ ἔνορχα τοῖς θεοῖς. οἷον σφήξ. μύρμηξ. μέλιτται. ἃ οὔτε ἀναπνεῖ οὔτε πνεύμονα ἔχει. Ἐντομίς· ἡ ἐγχάραξις ἢ γλυφικὴ ἐντομίδος. Ἔντονος· ἰσχυρά. Ἐντοπίζω. Ἐντὸς οἱ λογισμοὶ καὶ ἐνθυμήσεις. καὶ πάντα τὰ τῆς ψυχῆς κινήματα. Δαβίδ. καὶ πάντα τὰ ἐντός μου. Ἐντός· καὶ ἐκτὸς γενικῇ. ἐντὸς ἑβδόμης. ἀθήνησιν ἀπείρητο ἐντὸς ἑβδόμης στρατιὰν ἐξάγειν. Ἔνθα μέρει τις καὶ τὸ πῦρ συνελάσατο. παροιμία ἐπὶ τῶν εἰς κοινὸν μὴ τὰ ἴσα παρεχομένων. πλείονα δῶρα διδοὺς καὶ ἀντιλαβὼν ἔνθα μέρει. Ἔνθα μέρει· ἀντὶ κατὰ τὸ μέρος διαδεχόμενος ἕτερος δὴ ἕτερον. καὶ αὖθις· ἰδὼν κἀκεῖνος ἐν μέρει τὸν λωκ' γαμεῖν ἔμελλεν. Ἔνθα φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος. Σοφοκλῆς. ἔνθα μὴ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν κακῶν. ἐπεὶ ἔσται τοιοῦτος ὡς τιμῶν τοῦτο τὴν ἀφροσύνην. Ἐντραπεζίτιδος· παρασίτου. Ἐντρέπῃ· ἐπιστρέφῃ. Ἐντρεπομένους· ἐγκλίνοντας. οἱ δὲ λίβυες θεωροῦντες τοὺς ἴβηρας ἐντρεπομένους, καὶ δεδιότες μὴ λάθωσιν ἐγκαταληφθέντες, ὥρμησαν ἐπὶ τὸ παραπλήσιον. Ἐντριβής· συνήθης, ἀνὴρ ἐντριβὴς τῆς χώρας. Ἐν τριόδῳ εἰμὶ λογισμῶν· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδήλων καὶ ἀμφιβόλων πραγμάτων. ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἐν τριόδῳ γινόμενος, οὐκ οἶδε ποίᾳ χρήσηται ὁδῷ. Ἐντροπαλιζόμενος· ἐπιστρεφόμενος. Ἐντροπίας· ἀντὶ μεταβόλους. καὶ ἐντροπίας οἶνος ὁ ὀξίνης. Ἔντροφος· ἡ ἐντεθραμμένη. ἢ ποῦ παλαιὰ μὲν ἔντροφος ἡμέρα. λευκῶν τε γῆρα μάτηρ νιν. ἀντὶ ὄντως που ἡ τῇ παλαιᾷ ἡμέρᾳ τουτέστι τῷ παλαιῷ χρόνῳ ἔντροφος μήτηρ. Ἐντρυφᾶν· γενικῇ. οἱ τῶν συγχαρισμάτων ἀεὶ ἐντρυφῶντες. δοτικῇ δέ· ἵνα ἀπορήσωμεν καὶ ταῖς ἀλλοτρίαις συμφοραῖς ἐντρυφῆσαι. Ἐν τοῖς ἱματίοις· ἀντὶ ἄνευ ὅπλων. οἱ δὲ πολιτικοὶ ἔθεον ἐν τοῖς ἱματίοις. Ἐντυγχάνειν καὶ συντυγχάνειν δοτικῇ. ταὐτόν ἐστιν ἐντυγχάνειν ἥρωσι. Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ· ἀντὶ ἐπικεκαλυμμένως. ὡς τὰ διὰ τοῦ ἱματίου τοῦ σώματος τύπους δήλους εἶναι. Ἐνοικέτης τῶν νήσων· ἡ Ἀφροδίτη. ἐξαιρέτως γὰρ ἐν αὐταῖς ἐτιμᾶτο. Ἐνυάλιος· πολεμικός. Σοφοκλῆς. διαστέλλεται τὸν ἄρεα ἀπὸ τοῦ ἐνυαλίου. ὡς ἕτερον δαίμονα ὑπουργὸν τοῦ μείζονος θεοῦ. Ἀρριανός. οἱ δὲ τῷ ἐνυαλίῳ ἀλαλάξαντες, ἐναντίοι ἐφέροντο. καὶ αὖθις· φάλαγγα ἐκ σφῶν ποιησάμενοι, δρόμῳ ἐπῄεσαν ἀλαλάζοντες τῷ ἐνυαλίῳ. Ἐνυδροβίων· καὶ παλιὸν χηνῶν γένος ἐνυδροβίων. Ἐννυκτὶ ἡ βουλή· διὰ τὸ τὴν νύκτα σχολὴν διδόναι λογι

μοις, τοῖς περὶ τὰ ἀναγκαῖα βουλομένοις. Ἔνυξεν· ἔπληξεν. Ἐνυὼ· πολεμικὴ θεός. Ἐνύ
πνιον· ἐφ' ὅσον τις ὑπνοῖ. ὄνειρον δὲ παυομένου τοῦ ὕπνου. ἔγειρον καὶ ὄρθιον τὴν ψυχὴν. ἢ παρὰ τὸ εἴρειν
ὅ ἐστι λέγειν. Ἔνυγρον· τὸ μετὰ τὴν κοιλίαν ἔντερον. τὸ τῶν βρωμάτων δοχεῖον. Ἐν φρέατι κυνὶ
μάχεσθαι. ἐπὶ τῶν μοχθηρῷ τινὶ προσμαχομένων καὶ ἀποφυγεῖν μὴ δυναμένων. τί δὲ ἄν τις ἔχοι ποιεῖν
οὐκ ἐν φρέατι συνεχόμενος ὑπὸ τοῦ παροιμιαζομένου κυνός. ἀλλ' ἐν βαθεῖ μέν τινι ζητήσεως ὑπὸ θαυμαστῆς
οὐδὲν ἧττον ἀπορίας. οὐ μὴν ἐφικτῆς γε οὐδενὶ ἀνθρώπων· πλὴν εἴ τῳ θεὸς αὐτὴν μηνύσειεν. Ἐν χρῷ· εἰς χρῶ
τα· πάνυ ἐγγύς, ὡς καὶ ἐφάπτεσθαι τοῦ χρωτός. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ. Ἐγκυτί· ἀντὶ ἐγγύς. ἢ ἐν χρωτί· πλη
σίον τοῦ χρωτός. τὸ δὲ ἐγκυτὶ τέκνον ἐκ βάσεω. καὶ Ἀγαθίας· περιφράξαντες ξυμπᾶσιν αὐτὰς ἀλλήλαις
καὶ συνεμίγνυον λίαν ἐν χρῷ πεπιεσμένα. Ἐν χρῷ κεκαρμένος· πρὸς αὐτῷ τῷ χρωτί. οἷον ζωστῆ
ρος καὶ πλησίον τοῦ δέρματος ἐτέμνετο τὰς θρίκας ἐξυρημένος. καὶ αὖθις· ἦν δὲ ἄρα αὐτῷ ἐν χρῷ φιλ. ὁ χνοῦς
τοῦ χρῷ ἀττικῶς. ὡς γέλως γέλω. οἱ δέ, ἀπὸ τοῦ χρὼς χρωτί. ἀκηκόατέ που μᾶλλον. Ἐν χρῷ παραπλέων
παρὰ Θουκυδίδῃ ἀντὶ πλησίον ἐστὶ τῆς ἀκρωτη, οἷον ἐν χρωτί. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς κουρᾶς τῆς ἄχρι τοῦ χρωτὸς
γινομένης. Ἐξάγιστος· ἀκάθαρτος. ἢ πονηρός. ὁ δέ, τὸ ψεῦδος ἀποστρέφεται καθάπερ ἄλλο τι τῶν ἐξα
γίστων. καὶ αὖθις· διὰ τὴν ἐξάγιστον ἡδονὴν καθάπερ οἱ θηλυδρίαι ψιχοπάλαισται πάντες εἰσίν. Ἐξ
άγιστος· ἀντὶ τοῦ ἐναγής. αἰσχύνης ἐπὶ τῶν λιμῶν. εἴρηκε τοὔνομα ἐξ ἀγρέας εἰ. ἀντὶ ἀγρεῖος ἀεὶ οἱ
ἐξαγρεῖ καὶ θρασύς. Ἐξαγριάζω· αἰτιατικῇ. ἐξαγριαίνω· δοτικῇ. Ἐξαγωγή. ἐραστὴ χρὴ κολάσαι
τὸν δοῦλον καὶ ἐπ' ἐξαγωγῇ ἀποδόσθαι ἢ ἐᾶσαι τοῖς προειρημένοις δεσμοῖς ἐναποθανεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀ-
φήσει. ὁ δὲ τὴν δεξαμένην αὐτὸν φυγόντα ἀξιοῦσαν παθεῖν ἐπὶ τὸ τοῦ μετοικίου πωλητήριον ἤγαγε.
καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ πέπρακεν. Ἐξαγώνιος· ἔξω τοῦ ἀγῶνος. οἱ μὲν πολλοὶ τοὺς ἐν ταῖς σκη-
ναῖς ἀγωνιζομένους οἴονται καλεῖσθαι δεῖν. ὅταν ἢ παραλείπωσί τι τῶν ἐξ ἀνάγκης ῥήσεων. ἢ ποιῶσι τι
παρὰ τὸ προσῆκον. αἰσχίνης δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἔξω τοῦ ἀγῶνος λεγομένων λόγων. τουτέστιν οὐ προσηκόντων εἰ-
ρῆσθαι. Ἐξάδιος· ὄνομα κύριον. ὁ ἐξέχων ἐν τῷ διώκειν. Ἐξαγκωνίσω· τοὺς ἀγκῶνας ὑπὸ τὰς πλευ
ρὰς ποιήσω. οὐδέποτε οὕτω μέση ληφθήσομαι. ἢ περιαδώσω. ἵνα τῶν χειρῶν ἐλλείπω. καὶ μὴ μέσην ἀρπα-
ζόμενος, γνῶ ὅτι γυνὴ εἰμι ἐν τῷ τιτθίῳ. Ἐξανακλαρρεῖται ὁ βαρρέος ὠκεανοῖο. ἐκ τοῦ ἡσύχως ῥέον
τος διὰ τὸ βαθύ. Ἐξάκις ταῖς· ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς. ἀμαρῶς. Πολύβιος· ὅτε τοὺς ἐξάκις ταῖς συμπει-
θομένους τῶν ἀνδρῶν. πρός τινας βασιλεῖς ἢ δυνάστας. κοινωνίαν πραγμάτων αὐτῷ προσδεκτέον νομι-
στέον, ὅτε τοὺς κατὰ τὰς περιστάσεις μετατιθέντας τὰς αὐτῶν πατρίδας ἀπό τινων ὑπηρχημένων πρὸς ἑτέ-
ρους φιλίας καὶ συμμαχίας, οὐδὲ τούτους πολλοῦ γε δεῖ. ἐπεί τοι γε πολλάκις οἱ τοιοῦτοι τῶν μεγίστων ἀγα
θῶν γεγόνασιν αἴτιοι ταῖς πατρίσι. καὶ τὸ παράδειγμα τοῦτο ἐξ αὐτῶν τῶν ἐν ἐσωτέρω καιρῶν. Ἐξάκεραίου. οὐ
δυνάμενος ἐπειθεν ἐξάκις ταῖς διὰ τὴν ἀλλάρφαν καὶ ἀπειρίαν τοῦ βασιλέως. Ἐξακριβωθέντες. συ
νηθέντες. Διόδωρος. ἀνδρῶν ἐξακριβωθέντες ὑπὸ βασιλέως εἰς μέγεθός τε καὶ ὕψος σωμάτων καὶ τόλ-
μης ὀξύτητα καὶ ἀπειρίαν. Ἐξαλέξαι· ἀντὶ τοῦ ἰάσασθαι. Μένανδρος. ἀνδρὸς ἐξαλέξομεν καὶ τί σοι δῶ
σοντα. Ἐξάλειπτρον· τὸ μύρου λήκυθον ἢ ἀλάβαστρον. ἐξ οὗ ἀλείφονται οἱ δειπνοῦντες. Θεόφρων (?)
ὑπὲρ κοῦ δὲ λῷρο τὸ ἐξάλειπτρον ὠνήσαι. Ἐξαληλιμμένος· ἠλιμμένος. Ἐξαλίσας· ἐκκυλι
σθῆναι ποιήσας εἰς τὴν κόνιν. ἀλινδήθρα δὲ καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ διδέντες ἑαυτοὺς οἱ ἵπποι τοῦτο ποιοῦσιν. ὡς
Ἀριστοφάνης ἐν βαβυλωνίοις. πολλὰς ἀλινδήθρας τε καὶ ἐκκυλίσματα. Ἐξαπομένους· ἀνασκιρτῶντας.
Ἰώσηπος. οὐκ ἀξίους εἶναι σεβασθῆναι τῆς φλεγμένης δι' αὐτοὺς τῆς πατρίδος ἐξαπομένους. Ἐξάπος καὶ ἐξαπίας
ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ ἐξαίφνης ἢ ἀπὸ τοῦ παραδόξως. Πολύβιος. τὸ δ' ἅμα τε θύειν καὶ ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖ
ον προσκυνοῦντα καὶ λιπαροῦντα τοὺς βωμοὺς ἐξαπίως καὶ πάλιν ταῦτα διαφθείρειν, μανίας ἐστίν. Ἐξάλ
λως· καθ' ὑπεροχήν. τὸ δ' ἅμα μὲν θύειν καὶ ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖον λιπαροῦντα τοὺς βωμοὺς ἐξάλλως. ὅπερ
εἴωθε ποιεῖν βασιλεύς ἢ ἰδιώτης ἐκ περιουσίας. γονυπετεῖν καὶ γυναικιζόμενον. ἅμα δὲ ταῦτα λυμαίνεσθαι. καὶ διὰ τῆς
τούτων καταφορᾶς τὴν εἰς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, λυττῶντος ἔργα καὶ ψυχῆς ἐξεστηκυίας καὶ
λογισμῶν. Ἐξ ἁμάξης· ἡ λεγομένη ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις Λήναια. ἐν ᾗ ἠγωνίζοντο οἱ ποιηταὶ συγ
γράφοντές τινα ᾄσματα, τοῦ γελασθῆναι χάριν. ὅπερ Δημοσθένης ἐξ ἁμάξης εἶπεν. ἐφ' ἁμαξῶν γὰρ οἱ ᾄ
δοντες καθήμενοι, ἔλεγόν τε καὶ ᾖδον τὰ ποιήματα. λέγεται καὶ Ληναϊκὸς ὁ χορὸς ὁ τῶν Ληναίων. Ἐξαμβλίσ

κεν. ἐν τῇ ζώσῃ κεν. αἰλιανός· καὶ τὸ τῆς πεζαπόδων ἀπελῶ ἐξαμβλίσκειν ἔφασαν. Ἐξαμβιτίωνος, ἐν προδρόμῳ τῶν περὶ τῶν παρὰ ῥωμαίοις. Ἐξαμέτροις πόνοις· ζήτει ἐν τῷ τόνῳ. Ἐξαμήσω· ἐξανύσω ἐξοίσω τοὺς πολεμίους(?)· καὶ ζήτει περὶ ἐξαμήσω. Ἐξαμμορμιλίου· ζήτει ἐν τῷ βασιλικοῦ.
Ἐξάμμου σχοινίον πλέκεις· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Ἐξαμῦσαι· ἀμῦσαι τουτέστιν ἀπνῶσι(?) καὶ ἀναπαύεσθαι ὕπνον(?). Ἐξαναγκαίας τύχης· οἷον ἀναγκαστῷ μόρῳ· καὶ ὅτι ἐκ τούτου μόνου ἐκ βίας τοῦ ἰδίου θανάτου. σοφοκλῆς· τεθνηκότες ἐστὲ ἐξαναγκαίας τύχης. ἔστι δὲ πυθικὸν τὸ μάντευμα.
Ἐξαναστάς· μετοικίσας. ὁ δὲ θεσπιάδης(?) ἐξαναστὰς ἐξ ἀθηνῶν, θεσπιὰς ἐν βοιωτίᾳ ἔκτισεν. Ἐξαναχωρεῖ· θουκυδίδης. Ἐξανδρούμενοι· τὴν ἡλικίαν ἔχοντες εἰς ἄνδρα. Ἐξανεμοῦσθαι· ἐπαίρεσθαι.
Ἐξανθίζω· τὸ βάπτω. ὥστε τὸ ποικίλας ἐξηνθίκατε τὰς ῥαφάς. ἐξανθῶ δὲ τὸ ἀναβλαστάνω. ὡς τὸ ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος. Ἐξανθρωπίζω. Ἐξάντης· ἔξω ἄτης καὶ βλάβης. καὶ οἱ μὲν, ἔδρασαν ταῦτα. εἶτα μέντοι ἐξάντεις γίνονται τοῦ κακοῦ. Ἐξάντη· ὑγιῆ· ἔξω ἄτης. ὡς ζῶ γενέσθαι με τῆς δεξ ἀντη νόσου. τὸ μὲν ἐπικαλεῖται σῶμα. ἀντὶ ἄρα ἐξάντης τοῦ τραύματος ὁ τραυματίας γενόμενος· καὶ εἶτα ἆθλον ἀπαιτεῖται. καὶ αἰλιανός· θυγάτηρ δὲ ἦν τῷ ... ἐκείνου μηχανῶντι καὶ ἐπιβουλεύοντα μαθὼν, ἐξάντης γίνεται τοῦ κακοῦ. ἔστι δὲ καὶ ἐπιφώνημα ἐξάντης. λύσω τὸ ὑμῶν κακὸν ἄλλον ἔχοντα. πλάτων ἐν Φαίδρῳ.
Ἐξανύω· κατεργάζομαι. Ἐξαπάτη· ὁ λογοθέτης ἐν τῷ μαρτυρεῖ τοῦ καλλινικείου(?)· ἐν ὀλίγῳ δὲ συνιδόντες ὡς ἦν ἐξαπάτη καὶ ὄνειρος τὰ ὁρώμενα ἀλλ' ἐγρήγορσις καὶ ἀλήθεια. Ἐξάπινα· ἐξαίφνης. Ἐξαπιναῖον· ἐξαίφνης. οὐ μέγα τι συνέβη τὸ τῆς ἐπιθέσεως ἐξαπιναῖον οὔτε βλάψαι ῥωμαίους, οὔτε ὠφελῆσαι. καὶ ἐξαπιναίως· ἐξαίφνης. ἢ κυκλόθεν. δαβίδ. ἐξάπινα κατετόξευσεν. Ἐξαπλῶν· διπλασιάζων ἢ πολυπλασιάζων. ἀντὶ τοῦ πότερα ἂν ἕλοιο εἴ σοι δοίη τις αἵρεσιν· λυπῶν τοὺς φίλους αὐτὸς ἐν ἡδονῇ διάγειν, ἢ κοινωνεῖν τοῦ παντὸς, καὶ αὐτοὺς φίλους λυπεῖν. προειπόντος φησίν. ἀνὴρ ἐκεῖνος ἡνίκα ἦν ἐν τῇ νόσῳ, αὐτὸς μὲν ἥδεθ' οἷς εἶχε τότε κακοῖς. ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἠνίαζεν. νῦν δ' ὡς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου, κεῖνός τε λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ, ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἧσσον ἢ πάρος. ἆρ' ἐστὶ ταῦτα δὶς ἐξ ἁπλῶν κακά; Ἐξάπτου· ἐξ ὑψηλοῦ τόπου. Ἐξάπτεσθαι· ἐξαρτᾶσθαι. ἀντιλαμβάνεσθαι. Ἐξάραντος· ἔξω ποιήσαντος. Ἐξαράξειν· καὶ ἐπὶ μᾶλλον ἐξήπτοντο εἰς ὀργὴν καὶ ἠπείλουν τὰς θύρας ἐξαράξειν. τουτέστι συντρίψαι καὶ καταβαλεῖν.
Ἐξαρέσασθαι· τὸ ἐκτελέσαι τὰς ἀράς. τουτέστι τὰς εὐχὰς ἃς ἐπὶ τῇ ἱδρύσει τοῦ ναοῦ εἰώθασι ποιεῖσθαι. Ἐξαργυρῶσαι· ἀντὶ ἐξαργυρίσαι. θουκυδίδης. ἢ· ὁ δ' ἀλλ' ἦν δὲ καὶ τελευτῶντα τὴν ἑαυτοῦ στρωμνὴν ἐξαργυρῶσαι. Ἐξαρθρος· ἐκμελής. ἐξωστεϊσμένος. Ἔξαρνος· ὁ τῷ ἀρνεῖσθαι ἐπιμένων καὶ ἀρνούμενος καθόλου. ὁ δὲ, μαστιγωθεὶς, ἔξαρνος ἦν μηδὲν εἰρηκέναι. Ἐξαράξαντες· ἐκρήξαντες· κρούσαντες. Ἐξάρξατε· ἄρξατε μελῳδίας ὑμνήσατε. προκατάρξατε. καταλέξατε. Ἐξάρσεις· ἐπάρσεις. ὁ δὲ θρασύτερον προαχθεὶς, ἐξάρσεις τε τῆς ψυχῆς καὶ ἀπειλήσεις(?) ποιούμενος, ἐλπιζωθεὶς(?), ἀπέλιπε τὸν βίον. Ἐξαρτήσας· ἀντὶ ἐφαψάμενος(?), ἢ κρεμάσας. καὶ ἐξαρτῶμαι· συμπεριφέρομαι. ἀεὶ τοῦ ἐξαρτῶμαι καὶ ἐπισπῶμαι καὶ περιμένω πῶς καὶ σπουδάζω. καὶ αὖθις· ἐν μὲν εἰρήνῃ σπουδῆς ἐξαρτώμενοι ἀεί μου δὴ λεροὺς(?) ἐπὶ τοῦ πέλας πολέμου αἰτίου(?). Ἐξαρτίζει· τελειοῖ. πληροῖ. κατασκευάζει. Ἐξαρτίσας· ἐκπληρώσας ἢ ἑτοιμάσας. Ἐξάρτυσις· πυθόμενος δὲ τὴν ἐξάρτυσιν τοῦ στόλου τῶν ἰώνων τουτέστι τὴν παρασκευήν. Ἐξάρχοντες· ἄδοντες, οἱ δὲ βοῶντες μετὰ θορύβου καὶ ἡδονῆς παιᾶνας ἐξάρχοντες.
Ἐξατμισθῆ· ἐξελεπτύνθη. Ἐξατρεία· ἐλευθερία ἀπὸ στρατείας. Ἐξαυδᾷ· ἐκφωνεῖ. ὁμολογεῖ. Ἐξαυτῆς· παραυτίκα. εὐθέως. ἐξαυτῆς οἱ προσεδρευόμενοι βιβλιοφόροι ἔπεμπον πρὸς τὸν πορίστα(?), διασαφοῦντα τὸ γινόμενον. καὶ αὖθις· ὁ δὲ, ἐξαυτῆς προῄει βάδην τῇ πορείᾳ χρώμενος. Ἐξαψάμενος· ἐπιτυχὼν. προσπλακείς. Ἐξαιθριασθέν· λαμπρυνθέν. Ἔξαιμοι· οἱ λείφαιμοι. οἱ πλεῖστον αἷμα κενώσαντες. Ἐξαιρέσεως δίκη τιμητή(?). ὁπότε τις ἄγοι μέν τινα ὡς δοῦλον. ἄλλος δέ τις αὐτὸν ὡς ἐλεύθερον ἐξαιροῖτο. ἐξῆν τῷ ἀντιποιουμένῳ τοῦ ἀνθρώπου ὡς δούλου λαγχάνειν ἐξαιρέσεως δίκην, τῷ εἰς τὸ ἐλεύθερον αὐτὸν ἐξαιρουμένῳ. Ἐξαιρετέα· ἄξια τοῦ συγγραφῆναι(?). ἡ καρχηδὼν παρὰ ῥωμαίοις ἐξαιρετέα ἐδόκει εἶναι καὶ κορνηλίῳ ὑπάτῳ καὶ ἔλεγον ὅτι ἀδύνατόν ἐστι συνεστώσης αὐτῆς, ἀδεῶς σφᾶς εἶναι. Ἐξαίρετον δὲ ἐπίλεκτον. ἐξαίρετον ὁ ξυστοῦ(?) τὸ ἐκκρινόμενον. Ἐξαίρει· ὑψοῖ. Ἐξαιρεῖται· ἀφαιρεῖται· λαμβάνει. καὶ ἐξαιρήσομαι ὁμοῦ(?). Ἐξαίροντες. Ἐξαιρούμενος· ἀπονομιζόμενος(?). Ἐξαίρουσιν· ἐκβάλλουσιν. ἀ

φανίζουσι

φανίζουσιν. φθίνοντα γὰρ λαὶ οὐθὲν φασὶν ἐξαίρουσιν ἤδη. Ἐξαίσια. παντὸς ἐπέκεινα θαύματος. ὑπερβαλόντος. πλοῦτος ἐξαίσιος. Πολύβιος. ἐπιγίνεται χειμῶνος μέγεθος ἐξαίσιον. Ἐξαίτης. ἀφαιρέτης. Ἔξαιτον. τὸ ἐξαίρετον. ἔξαιτα προτέρης ἀπὸ λιπίδος ἤμος ἀπερεῖς ποίας ὑπὸ θυμοῦ στέλας. Ἐξεβοήθη. τὸ ἐλαλήθη. ἐξεβοήθη δὲ τὸ ἐβοήθησεν. Ἐξεγεγραψάμην. ἀντὶ τοῦ ἐμνημόνευσα. ἀεὶ σοῦ φίλ' ὄρνισιν. οὓς ἐγὼ παρὰ τὰ ἄλλων ἐξεγεγραψάμην. Ἐξεγρόμενος. ἐξεγερθείς. Ἐξεργύκησις. τὸ ἐκτελέσαι τινὰ διὰ τὸ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ καθεστάσεως. οὕτως Δημοσθένης. Ἐξεδιώκησε. κακῶς διώκησε. Ἐξέδισεν. ἐξεζήτησεν. ἐκ τοῦ δίζω τὸ ψηλαφῶ. Ἐξέδοτο. ἐξέδωκε. Ἐξέδρα. ὁ δέ, κατεῖχε χωμάτων. τὸ μέν, κατὰ τὴν βόρειον ἐξέδραν. ἡ μεταξὺ τῶν δύο πυλώνων. καὶ αὖθις. κατῴκουν πλησίον τοῦ μουσείου ἐπὶ τῆς ἐξέδρας. Ἔξεδρον. ἔξεδρον χώραν ἔχων. τουτέστι παρηλλαγμένην. καὶ Σοφοκλῆς. οὐκ ἔξεδρος. ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ. οἰωνοὶ ἐλέγοντο ἔξεδροί τε εἶναι καὶ μηδὲ μὴ χρηστοί. Ἐξέζεσεν. ἐπληρώθη. τοσοῦτον αὐτοῦ σῶμα ἑλκῶν ἐξέζεσεν. Ἐξεθείασαν. ἐστηλίτευσαν. ἐξεπόμπευσαν οὐ μόνον ἑαυτὸν ἐξεθείασαν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν κατέστρεψαν. Ἐξέθει. ἐξέτρεχεν.

Ἐξεθύσαντο. ἐμαντεύσαντο. οἵ τε μάντεις ἐξεθύσαντο, ὡς ἥκιστα ὅσιον ὂν τοῦτο. Ἐξέθορεν.

Ἐξεκάκησε. ἀπηγόρευσε. Ἐξεκαρυκώθη. ὠψοποιήθη. συνεκόπη. Ἐξεκλήκει. ἐκ τοῦ δείπνου ἀνίστη. νυκτὸς δὲ γενομένης, τοὺς οἰκέτας ἐξεκλήκει τοὺς ναυάρχους. Ἐξεκέκλητο. προεκαλεῖτο. ταχὺ δὲ ἐξεκέκλητο αὐτοὺς πρὸς τὴν πρᾶξιν. ἅτε οἰκείους ὄντας τοῦ βίου τῶν ἐγχειρημάτων.

Ἐξεκίνησεν. ἐξεδίωξε. Σοφοκλῆς. παίζων κατ' ἄλσος ἐξεκίνησε ποδοῖν στικτὸν κεράστην ἔλαφον.

Ἐξεκλησίασε. συνήθροισε. Ἐξέκνισεν. ἐξέκοψεν. Ἡρόδοτος. δελτίον δίπτυχον λαβών, τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐξέκνισεν. Ἐξεκόκκισεν. ἀντὶ ἐξέκλασεν. ἐξέβαλεν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κόκκων.

Ἐξεκώπη τὸν ὀφθαλμόν. ἐπηρώθη. ὁ Ὁράτιος ὁ Ῥωμαῖος. καὶ ἐπεκλήθη Κόκλης. τὸν γὰρ ὀφθαλμὸν ὄκλουμ καλοῦσι Ῥωμαῖοι. Ἐξεκώμασεν. ἐξεπόρνευσεν. Ἐξεκύκλησαν. ἐξώσαν. Αἰλιανός. ἐπεὶ δὲ εἰς τὸ θέατρον ἐξεκύκλησαν αὐτὸν ἐγκαλυψάμενος τὴν κεφαλὴν ὡς ἄσωτον. Ἐξέλαθον. λαθεῖν ἠδυνήθησαν. Ἐξελέγχειν. φανεροποιεῖν. ὅθεν, ἐξεῖναι τάχος τὰ προσαχθέντα βασάνοις ἐξελέγχειν. Ἐξέλεξε. συνήθροισε. χρήματα δὲ παρὰ τῶν Λιβύων πολλὰ μὲν εἰς τὸ κοινόν. πολλὰ δὲ καὶ εἰς τὸ ἴδιον ἐξέλεξεν. Ἐξελιγμῶν. ἰδέαι διτταί, ἡ μὲν κατὰ λόχους, ἡ δέ, κατὰ ζυγά. εἴδη δὲ ἀνὰ ἑκατέρου αὐτῶν, τρία. καλεῖται γὰρ ὁ μέν, Μακεδών. ὁ δέ, Λάκων. ὁ δέ, Χόρειος. ὃν καὶ Κρητικὸν καὶ Περσικὸν καλοῦσι. Μακεδὼν μὲν δὲ ἐξελιγμός ἐστιν, ὁ κατὰ λόχους ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος, τὸν ἔμπροσθεν τόπον. ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἐπιφανείας τὴν ὄπισθεν. Λάκων δέ ἐστιν, ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος, τὸν ὀπίσω τόπον. ὁμοίως δὲ ἀντὶ τῆς ἔμπροσθεν ἐπιφανείας τὴν ὄπισθεν. Χόρειος δέ ἐστιν, ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέχων τόπον τῆς φάλαγγος τὸν κατὰ μῆκος ὁπλιτῶν αὐθ' ὧν προκατεῖχον τόπων, ἑτέρους μεταλαμβανόντων. τὸν μὲν λοχαγὸν τὸν τοῦ οὐραγοῦ. τὸν δὲ οὐραγόν, τὸν τοῦ λοχαγοῦ. ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον τὸν ἔμπροσθεν ἐπιφανείας, ὄπισθεν. οἱ δὲ δὴ κατὰ ζυγὰ ἐξελιγμοί, γίνονται, ἐπειδὰν ἐπὶ τῶν ἀποτομῶν, βουληθῇ τις τὰ κέρατα καθιστάναι. τὰς δὲ ἀρχὰς ἐπὶ τῶν κεράτων, χάριν τοῦ καὶ τὰ μέσα ἰσχυροποιεῖσθαι καὶ ὁμοίως τὰ δεξιὰ ἐν τοῖς εὐωνύμοις. καὶ τὰ εὐώνυμα ἐν τοῖς δεξιοῖς. Ἐξελίξαντες. εἶτα ὑμεῖς τὰς φάλαγγας ἐξελίξαντες ἀγχίστροφοι γινόμενοι ἀντιμέτωποι γίνεσθε τοῖς διώκουσιν. κἄτα ἐν ὁπλίοις διαδρομαί τινες ἐγίνοντο καὶ ἐξελίξεις καὶ περίοδοι. Ἐξέλιπε φυσητήρ. ἐξέλιπε μόλιβδος φυσητήρ, ἔστι τὸ ὄργανον ᾧ ἐμφυσᾷ ὁ χρώμενος. ἔστι ὁ ἄνθρωπος ὁ τὸ ὄργανον μεταχειριζόμενος. συγκαίουσι δὲ τῷ ἀργύρῳ μόλιβδον, ἵνα συγκαιόμενος ἀναιμᾶται καὶ ἀναλαμβάνῃ εἰς αὐτὸν τὸν νόθον.

Ἐξελίσσουσι. κινοῦσιν. Ἐξελοφίζετο. ἡ δὲ γῆ ἐκ τῆς Δικαιαρχίας τε λόφων ἐξελοφίζετο. Ἐξεμεῖν. ἐκκενοῦσθαι. Ἀριστοφάνης. μὴ δῆθ' ἱκετεύω. τουτέστι μὴ εἴπῃς. πλὴν ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν, τότε λέγε φησίν. ἐπιτηρήσας ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν. ῥᾷστα γὰρ ἂν μάλιστα ἐξεμέσαιμι. Ἐξέμηναν. αἰτιατική. Ἐξεμηρύσατο. διεξῆλθεν. ὁ δὲ Ἀνανίας ἐν ὅλῃ τῇ νυκτί, μόλις ἐξεμηρύσατο τὰς χαράδρας. Ἐξέμου. παρ' ἐμοῦ. Ἐξεναντίας. ἐπίρρημα. Ἐξένωσαν. ἐπηκτήσαντο. ἀπηρνήσαντο. οἱ δέ, μὴ θέλοντες βοηθεῖν αὐτοῖς ὡς πρὸς ἄλλους πόλεμον ἔχοντες, ἐξενώσαντο τὴν βοήθειαν.

Ἐξένευσαν· ἐξεκολύμβησαν. Θουκυδίδης· τὰς δὲ ἄλλας ναῦς ἐπικαταλαβόντες, ἐξέωσάν τε πρὸς τὴν γῆν καὶ πολλοὺς ἀπέκτειναν ὅσοι μὴ ἐξένευσαν αὐτῶν. Ἐξένιζεν· ἀντὶ τοῦ ξένος ἦν. Δίδυμος δέ φησιν, ἀντὶ τοῦ ὅτι ἀττικοῖς ἀλλὰ ξένοις ῥήμασι διελέγετο. Ἐξένισεν· ἐξενοδόχησε. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπέκτεινεν. ἡ λέαινα φησίν· ὁ δ' Ἄρης ὅτι ἐξένισεν αὐτόν. τουτέστιν ὅτι ἀπέκτεινε. ξένια δ' Ἄρεως τραύματα καὶ φόνοι. καὶ Ἀρχίλοχος· ξείνια δυσμενέσι λυγρὰ χαριζόμενος. ταῦτα θρηνεῖ ἀδελφὴ τοῦ Ὀρέστου. Ἐξ ἑνὸς τῷ πάνθ' ὁρᾶν· ἐπὶ τῶν παρορώντων. Ἐξέπεσον· πόρρω ἀπέφυγον. καὶ πελάσαντες τῆς νήσου ἐξέπεσον. ἀντὶ τοῦ ἐξεβλήθησαν. Ἐξεπιμέτρου· ἡ τῶν Ἐσσαίων αἵρεσις οἳ εἰσὶν Ἰουδαῖοι τῶν Φαρισαίων καὶ γραμματέων τὴν δικαιοσύνην ἐξεπιμέτρου διανέστηκεν. Ἐξεπιώκατον· θλίβουσιν. ἢ ἐξεθλίψατε. ὡς ἐμοῦ γε τῷ ξύλῳ τὸν ὦμον ἐξεπιώκατον. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ. Ἐξεπιπέδου. Ἐξεπιπολῆς· οἷον οὐκ εἰς βάθος ἀλλ' εἰς ὄψιν. Ἐξεπιτάγματος· καὶ ὁ Καῖσαρ παρῄει ἐξ ἐπιτάγματος ἀλλ' ἐσιώπα καὶ εἵπετο. Ἐξεπίτηδες καὶ ἐπίτηδες· ἑκατέρως λέγουσιν Ἀττικοί. ἀντὶ τοῦ μάτην. ἐξ ἀνάγκης. ἀργῶς. ὅτι ἐπίτηδες ἡ πόλις ἄρχειν καθίστησι δικαστάς. Ἐξέπλευσεν· ἐξώκειλε. παρετράπη. ὁ δέ, ἐξέπλευσε τῶν φρενῶν καὶ πολλὰ εἰς τὸ ἄγαλμα παρῴνησεν.

Ἐξέπλωσας· Ἡρόδοτος· πῶς ὅτι ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν, σεαυτὸν διαφθείρας. ἀντὶ τοῦ ἐξέπλευσας. τουτέστι παρετράπης. καὶ ἐξώκειλας. Ἐξεπολεμώθη· ἐνικήθη. Ἐξέπραξεν· ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλεν. ὅτι πυρφόρος θεοῦ Κολωνὸς ἐξέπραξεν. Ἐξεπρέμνιζον· ἀντὶ τοῦ κατέβαλλον τὰ πρέμνα. τουτέστι μέχρι ῥιζῶν τὰ στελέχη. οὕτω Δημοσθένης. Ἐξεράσατε τοὺς λίθους· ἐκκενώσατε. ἐκβάλλετε. ἀπορρίψατε. πεποίηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ ἔρας ὅ ἐστι τῆς γῆς. Ἐξερίων· ἀντὶ τοῦ ἐριδῶν.

Ἐξερῶ· ἐξείπω. ἐκφορικῶς ἐξενέγκω. Ἐξερήσομεν· ἐρωτήσομεν. Ἐξερεθίζουσι τοὺς νέους καὶ παρασκευάζουσιν αὐτοὺς συναγωνιστὰς εἰς τὸ μέλλον. Ἐξέρκτον· κατὰ Ῥωμαίους τὸ στρατόπεδον.

Ἐξερῶ· ἐξώσω. Ἐξερρωγυῖα· διεφθαρμένη. Ἀριστοφάνης· γυνὴ τὸ πρόσωπον ἐξερρωγυῖα. καὶ οἱ θυμοὶ τῶν ὑπασπιστῶν τῷ ἀδόξῳ ἤδη τοῦ χρυσοῦ ὁμοῦ ἐξερρώγεσαν. Ἐξέρωτος· ὅτι δ' ἐξέρωτος ἐνίοτε νόσος ἐπισυμβαίνει. ὥσπερ Ἀντίοχος ὁ Σελεύκου παῖς ἔπαθεν. εἶτα ὑπὸ ἰατρῶν ἐφωράθη τὸ πάθος. Ἐξερύσαντι· βαστάσασι. Ἐξερρύησαν· ἠφανίσθησαν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ πόλεως φυγόντων.

Ἐξεσάλαξας· μετεκίνησας. ἐν ἐπιγράμματι· τὴν δὲ θυμοῦ ἐξεσάλαξας ὅλην θάμβει φαντασίην. Ἐξεσία· ἡ πρεσβεία. Ἐξεσκληκός· τὸ ἀποξηρανθέν. Ἐξεσόβησα· ἐξεδίωξα. ἐν ἐπιγράμματι· ἔκχυτον ἐκ στέρνων ἐξεσόβησα νόον. καὶ αὖθις· καὶ πτῶκας πολλάκις ἐξεσόβει. Ἐξεστεμμένοι· ἀντὶ τοῦ κεκοσμημένοι. εἰώθασι γὰρ τῷ στέφειν χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν. στέμμα δέ ἐστι τὸ προσειλημμένον ἔριον τῷ θαλλῷ. Σοφοκλῆς· ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι. Ἐξέστηκε· μαίνεται. ὁ δέ, τῇ πολυχρονίῳ τριβῇ τῶν πολεμικῶν, οὐδόλως ἐξέστη τῶν φρενῶν. Ἐξέστησαν· ὑπεχώρησαν. οἱ δὲ βάρβαροι ἐξέστησαν αὐτοῖς ὡς κρείττοσιν. Ἔξεστιν· δοτικῇ. Ἐξέστω· ἐξουσίαν ἐχέτω.

Ἐξέσσυτο· ἐξώρμησεν. Ἐξέσχε· τουτέστι τὴν πλευρὰν λόγχη διήλασε. καὶ ὑπὸ ῥύμης τῆς αἰχμῆς ἐξέσχεν ἐπὶ θάτερα. ἀντὶ τοῦ διήλασε. διῆλθε. Ἐξέσχεν· ἡ κοντὸς τὸν δεξιὸν ὦμον διαμπάξ. καὶ ἐξέσχε τὸ βέλος ἀντὶ τοῦ διῆλθε. Ἐξετάζω· αἰτιατικῇ. Ἐξεταζόμενος· ἀριθμούμενος. δοκιμαζόμενος. ἢ συναριθμούμενος. ἐν πράξεσι μεγίσταις ἐξεταζόμενος. καὶ αὖθις· ἐρρύετο τὴν πόλιν ἔνδον ἐξεταζόμενος φρετωνίων στρατηγὸς τῶν ἐπὶ τῆς Μυσίας, οὓς δοῦκας καλοῦσι.

Ἐξεταζόμενος πρὸς τοῖς βασιλείοις. Ἐξέτει· ἐξαέτει βαρυτόνως Ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· οἱ δ' ἐξέτεις οἱ σαυλίσαντι πειθόμενοι. καὶ ἐξ ἐτῶν ἄλουτος. Ἀττικὴ σύνταξις. Ἐξαγνίζω· αἰτιατικῇ. Ἐξέτηξεν· ἠφάνισεν. Ἐξευθεῖ· ἐπὶ τοῦ δὲ ἐξευθεῖ πρὸς αὐτὸν ἐπιθεῖναι ἐναρκῆσαι. τουτέστιν ἰδιάζουσαν, ἐκ τοῦ παραυτίκα. Ἐξευμενίζεσθαι· πείθεσθαι. Ἐξεφαύλισαν· παρ' οὐδὲν ἐλογίσαντο. οἱ δέ, ὅτι ἐξεφαύλισαν τὸν τῆς Κρήτης αὐτοσχέδιον ἐκεῖ μένουσαν. οἷα δή που λιτήν τινα θυσίαν.

Ἐξεφόδου· ἐκ τοῦ παραχρῆμα. χωρεῖς πόνου. ὡς ἔγνω μὴ ἐξ ἐφόδου οἷόν τε ἑλεῖν τὴν Θεοδοσίου πόλιν ἀνεχώρει. Ἐξεφώνει τοῦτο· ὁ δ' Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ἐπαύετο διανυκτερεύων περὶ τὰ τῶν παλαιῶν ἀναγνώσματα. διὸ καὶ ὅτι ἐξεφώνει τὸ παρὰ τῶν φιλοσόφων σοφιστῶν.

Ἐξεφοίτα· ἐθριάμβευεν. ὁ δὲ πλείους ἀτελέστους καὶ βεβήλους ἐξεφοίτα τὰ τῶν Σαμοθρᾳκῶν.

ὧν

κῶν ὄργια ὡς φωραθείς, ἀπέδρα πρὸς τοὺς Κυζικηνούς. Ἐξέφυ· ἐβλάστησεν. Ἐξεφύρθης· ἐμιάνθης. Ἐξεφύσησα· διεσκόρπισα· ἐβδελυξάμην. Ἐξεφύσησεν· ἐκίνησεν· ἐτάραξεν. ἀπὸ τῶν σπινθήρων δὲ τὸ φυσῆσαι ἔλαβεν, Ἀριστοφάνης· ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος, ἐξεφύσησε τοσοῦτον πόλεμον· ὥστε τῷ καπνῷ πάντας Ἕλληνας δακρῦσαι. Ἐξέχεα ἐπεὶ μὲν τὴν ψυχήν μου· τουτέστιν διεχύθην καὶ διεκινήθην εἰς ὀδυρμούς. ἄπαυστον ἔχω τὸν θρῆνον. Ἐξέχειν τὸν ἥλιον· τὸ ἐπιτεταλκέναι. ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε κωλαρίοντι παροιμιῶδες ὑπὸ τῶν παιδίων λεγόμενον· ὅταν ἐπινέφῃ ψύχους ὄντος. Ἀριστοφάνης Νήσοις· λέξεις ἄρ' ὥσπερ τὰ παιδία, ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε. καὶ ἐν Σφηξί. καὶ ταῦτα μὲν νῦν ἀλόγως ἐξέχει ὕλη κατὰ τὸν ὄρθρον ἡλιάζει πρὸς ἥλιον.

Ἐξεχώρησεν· ὁ γὰρ ὁ ἀστράγαλος ἐξεχώρησεν ἐκ τῶν ἄρθρων. Ἐξέχεε· οἴμοι τὰ πολλὰ ἐξέχεε κακά· ἦθον τι χώραν περὶ ἐνταῦθα καὶ μὴ ψῆν τὸν ἐλαιοπυρίον. Ἐξῆ· τουτέστιν ἐξῆλθε παρὰ Ἀριστοφάνει. Ἐξῆ· παρ' ἐξῆ· οὐχ ὑπερτιθέασθε ἂν ἐξῆ. Ἐξείδιον. Ἐξείκ· συνεκεχώρητο· εἴθισο. Ξενοφῶν· ᾔδεσαν γὰρ πάντες ὅτι ἐξείη αὐτῷ καὶ ἀριστῶντι καὶ δειπνοῦντι προσελθεῖν. καὶ εἰ καθεύδοι ἐπεγείραντα εἰπεῖν· εἴ τις τι ἔχοι πρὸς πόλεμον. Ἐξείης· παρὰ ποιηταῖς ἐφεξῆς ἐπὶ στίχον. Ἐξεικασμένον· θεραπεύοντι τὸν νεὼν καὶ περαίροντι πᾶν ὅτι οὖν ἄγαλμα ἐξεικασμένον αὐτῷ καὶ τετιμημένον. ἀντὶ τοῦ ἐξωμοιωμένον. Ἐξεικασμένος· πεπλασμένος. Ἀριστοφάνης· μὴ δείσητε· οὐ γάρ ἐστιν ἐξεικασμένος. ἀντὶ τοῦ πεπλασμένος πρὸς ὁμοιότητα. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς κωμικοῖς ὅμοια τὰ προσωπεῖα ποιεῖν τοῖς κωμῳδουμένοις ὑπ' αὐτῶν. καὶ περιτιθέναι τοῖς ὑποκριταῖς.

Ἐξεικονισμένον· μεμορφωμένον. Ἐξειλεγμένον· ἐκλεκτόν. Ἐξείλετο· ἔλαβεν. Ἐξειμένοι· ἀφειμένοι. Ἔξειμι· οὐκ ἐξελεύσομαι λέγουσιν Ἀττικοί. Ἐξεῖναι· δυνατὸν εἶναι.

Ἐξένισαν· ἐξενοδόχησαν. Ἐξείραντες· ἐξελκύσαντες ἐξελόντες. Ἀριστοφάνης· τὴν γλῶσσαν ἐξείραντες αὐτοῦ ἐκκοψόμεθα. Ἐξείργειν· ἀπείργειν· κωλύειν. Ἐξήρετο· ἠρώτα. Ἐξείρπυσεν· ἐξεσύρθη· ἐξῆλθεν. ἡ δὲ ἔχιδνα ἐξείρπυσεν ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀναγκασθεῖσα. Ἔξεισιν· ἐξέρχεται. Ἐξειστήκει· ἐξηλλάττετο καὶ τρόμῳ εἴχετο. καὶ ἡ χρεία αὐτοῦ ἐξειστήκει καταδείσαντι τὸ πλῆθος τῆς στρατείας καὶ τῶν ὅπλων τὴν λαμπρότητα. Ἐξείρψεν· ἀνέδωκεν. Ἐξῆν· αὐθυπόστακτον· δυνατὸν ὑπάρχει. Ἐξηγήσασθαι τοῦ διηγήσασθαι διαφέρει. διηγήσασθαι μὲν γάρ ἐστιν, εἰπεῖν ἁπλῶς, ἅτινα αὐτὸς ἐπίσταται. ἤτοι πρὸς ἀγνοοῦντας τοὺς ἀκροωμένους λέγων· ἢ καὶ πρὸς εἰδότας. τὸ δὲ ἐξηγήσασθαι, ἅμα λέγειν τε περὶ ὧν ἀγνοοῦσιν οἱ ἀκούοντες, καὶ διδάσκειν αὐτοὺς ἃ περὶ ὧν πυνθάνονται. Ἐξηγηταί· οἱ τοὺς νόμους τοῖς ἀγνοοῦσιν ὑποδεικνύοντες καὶ διδάσκοντες περὶ τοῦ ἀδικήματος οὗ ἕκαστος γράφεται. Ἐξηγηταί· τρεῖς γίνονται πυθόχρηστοι· οἷς μέλλει καθαίρειν τοὺς ἄγει τινὶ ἐνισχηθέντας. καὶ οἱ ἐξηγούμενοι τὰ πάτρια. καὶ Ἡρόδοτος· οὐ εἰς οἶκον τὸν βασιλέως ἐξηγητὴς γίνεαι πρηγμάτων ἀγαθῶν. καὶ ταῦτα ἀναφαίνεις πάντα. ἐξηγητὴς ἰδίως ὁ ἐξηγούμενος τὰ ἱερά. ἔστι δὲ καὶ ἃ πρὸς τοὺς κατοιχομένους ὀνομαζόμενα ἐξηγοῦντο τοῖς δεομένοις. Ἐξηγεία· ἐπαγγελία. Ἐξηγοῦμαι δοτικῇ. Ἐξηγρόμην· ἐξηγειρόμην. Ἀριστοφάνης· κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην ἐπὶ τῶν ᾀδομένων· εἰρηκότος γὰρ τοῦ Διονύσου, καὶ κατεδύσαμέν τε ναῦς τῶν πολεμίων ιγ. σκώπτων τὸν Διόνυσον. καὶ ἐγώ φησιν ἀνέστην ἐξ ὀνείρων. δηλονότι ταῦτα ὄναρ ἔπραξας. τῶν ἐπὶ τῆδε ᾀδομένων, λεγόντων τοῦτο καθὸ δηλοῦται ὅτι ἐνυπνίῳ ἔοικε τὸ λεγόμενον. Ἐξήεσαν· ἐξεπορεύοντο. Ἐξηθέων· ἐκ τῶν συνήθων τόπων ἐν οἷς συνανεστρέφοντο.

Ἐξηκεστίδης· καὶ κλίνεται Ἐξηκεστίδου. Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων. τοῦτον γὰρ ὡς ξένον διαβάλλουσι πλάνον· οἱ δὲ ξένοι μᾶλλον ἴσασι τὰς ὁδούς. ἐξαπορήσαντος οὖν τοῦ ὁδοῦ καὶ ἀποπλανηθέντος εἰπὼν οὐδ' ἂν Ἐξηκεστίδης εὕροι τὴν εὐθεῖαν ὁδόν. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ὁδοῦ ἀποπλανηθέντων. Ἐξήκεστος, ὄνομα κυρίου. Ἐξήκει· παρῴχηκεν. Ξενοφῶν· ὁ δὲ χρόνος ἐξήκει εὐθύς. ὁ δέ, συνῆκεν ἐξήκειν τοῦ χρησμοῦ τὴν φήμην. Ἐξῆκον· αἰλικνὸς ἀντὶ τοῦ ὑπερέχον. καὶ ἑώρων φάσμα τὸ μέγεθος ἐξῆκον πόρρω καὶ ἀνωτέρω τοῦ ἴσου. Ἐξήκοντος· παρεχομένου. ἐξήκοντος τοῦ χρόνου τοῦ προρρητοῦ ἔδει ἐπανιέναι πρὸς τὸν Ξενοφῶν ἄρχοντα. Ἐξήλασμα· ἡ δίωξις. Ἐξήλατο· ἐπήδησεν. Ἐξηλιασμένων· κεκαυμένων. Ἐξηλιθιότης· ἐπίτασις τῆς μωρίας. Ἐξήλικας· ἐξέβαλον, ἐξέωσας.

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀλλ' ὦ μέλε ἐξήλικας ἐμὲ τῇ τῶν ἐμῶν. Ἐξῆλθεν· ἐξέβη· ἐτελέσθη· κ.
Ζήνωνι παρ' ἣν εἶχε δόξαν ἐξῆλθε τὸ μάντευμα. ἀντὶ γὰρ τῆς βασιλίδος ὡς ᾤετο πόλεως, εἰς
λόφον συγκλεισθέντι τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχοντα, συνέβη τὸ πέρας τοῦ βίου. Ἐξήλυσις· ἐξέλευσις.
Ἐξήμβλωκας· ἡμιτελῆ ἐξέωσας. ἐξαμβλῶσαι δὲ ἰδίως ἐπὶ τῶν ἀποτικτουσῶν λέγουσι γυναι-
κῶν θᾶττον, οὐ κατὰ τὸν τῶν ὠδίνων καὶ τῆς κυοφορίας νόμον. καὶ τὸ φάρμακον δὲ τὸ αἴτιον τοῦ ἐξαμ-
βλοῦν τὰς γυναῖκας, ἀμβλώθριον καλεῖται. Ἐξημβλωμένον· Ἀριστοφάνης· ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ
πρᾶγμα τοὐξημβλωμένον. τουτέστι τὸ παραπόλωλος καὶ διεφθαρμένον. Ἐξήμβλωσεν· ἐξέ-
τρωσεν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἐξήμβλωκας ἀντὶ τοῦ ἀτελῆ ἐποίησας. καὶ αὖθις· καὶ ὅτι ἐξήμ-
βλωτο οἱ ἡ ἐλπίς· ὧν ἀτελὴς ἐγένετο. οὕτω φησὶν Αἰλιανός. ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ ἐλπὶς ἐξήμβλω-
το αὐτῇ. καὶ αὖθις Αἰλιανός· ἐξήμβλωτο δὲ ἡ ἔννοια τῇ θεοστυγεῖ τῷ ἀνοσίῳ ἀποσφαγέντι. καὶ τὰ ἐξη-
μβλωμένα ἔμβρυα. Ἐξῆμμαι· γενικῇ. Ἐξημμένοι· ἐνδεδυμένοι, ἢ ἐξαφθέντες. Ἐξημημένη·
ἀφηρημένη. Σοφοκλῆς· εἰ δέ τις στρατοῦ βίᾳ σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ, κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι
χθονός. γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος. Ἐξόν· ἐγχωρεῖ. δυνατὸν ὄν. Ἐξηνδραποδισμένον· πλεί-
στας δὲ πόλεις ἐξηνδραποδισμένον καὶ πεπραξικοπηκότα· ἀντὶ τοῦ προδώσαντα. Ἐξήνθη-
σεν· ἀνεβλάστησεν. ἀνέθαλλεν. ἐξήνθισε δὲ, τὸ ἄνθη συνέλεξε. καὶ ἐξανθίζω δὲ τὸ βάπτω. ὡς τὸ ποι-
κίλας ἐξήνθικα τὰς βαφάς. Ἐξηνθισμέναι· ἄνθεσι κεκοσμημέναι. οἷον ψιμμυθίῳ φύκει
καὶ τοῖς ὁμοίοις αἱ καθ' ἡμᾶς ἐξηνθισμέναι κροκωτὰ φοροῦσαι. καὶ κεκαλλωπισμέναι καὶ κιμβε-
ρικὰ ὀρθοστάδια καὶ περιβαρίδας ἔχουσαι καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια. Ἐξήνιον· ἔξω ζυγοῦ· ἀνυπό-
τακτον. ἐξήνυον δὲ ἐκ τοῦ ἀνύω. Ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον. ὅταν ὑπὸ τοῦ σώζοντος τὸ
σῶζον ἐξαπατηθῇ. Ἐξήπαφεν· ἐξηπάτησεν. Ἐξῆπται· ἐξήρτηται. κρέμαται. καὶ ἐξῆπτο· διηγείρετο
φλόξ. Ἐξήρετο· ἠρώτα. Ἐξῆρεν· ἀπῆρεν. Ἐξήρειπται· ἐκβέβληται. Ἐξήρκει· ἐξίσχυεν. ὅτι
ἐξήρκει τὰ ὑποζύγια πρὸς τὴν τῆς ὁδοῦ χαλεπότητα, ὥστε αἰρόμενοι τὰς ἁμάξας, ἐξέφερον
ἐκ τῶν δυσπόρων. Ἐξηρημένην· ὑψουμένην. Ἐξήρετα· ἐξῄρηται ἀπόκειμαι. τὰ δὲ γράμμα-
τα τὰ βασιλικὰ, ἀπὸ τῶν ἀνδριάντων ἐξήρετα. καὶ ἐξηρτῆσθαι ὁμοίως. ἐξηρτίσθαι δὲ ἑτοιμάζεσθαι
εὐτρεπίζεσθαι. καὶ εὖ παρασκευὴν ἐξηρτίσθαι πολέμου. Ἐξήρτημαι· γενικῇ. Ἐξηρτημέ-
νος· παρὰ Ἡροδότῳ κατεσκευασμένος ἡτοιμασμένος. Ἐξῆς· μετὰ ταῦτα. Ἐξησθενηκότας· τε-
ταλαιπωρηκότας παρειμένους. οἱ δὲ Κελτοὶ ἰδόντες τοὺς Ῥωμαίους μάχεσθαι παρεσκευασμέ-
νους. καὶ δόξαντες ἐξησθενηκότας τὰ σώματα ὑπὸ λιμοῦ τὸν τάχιστον αἱρεῖσθαι τῶν θανάτων.
Ἐξήσκει· ἐπαίδευεν· ἐγύμναζε. καὶ πλὴν ἀγαθῆς ψυχῆς σῶμα οὐκ ἔχων, ὅμως ἔκαμνε καὶ
τὰς δυνάμεις ἐξήσκει καὶ κατεκόσμει πρὸς τὸ ἀνδρικώτατον. Ἐξησκηκότες· καμόντες. Ἐξη-
τάσθης· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου καὶ κατ' Ἀνδροτίωνος. ἀντὶ τοῦ ὤφθης ὡράθης. Ἐξητασμέ-
νον ἢ πειρωμένον. ὅτι κἂν εὕροι τις οὔτε δειλὸν οὔτε πρὸς τὸ δίκαιόν τι καὶ ἴσον ἐξητασμένον.
Ἐξηχεῖτο· ἐξηκούετο. Ἐξιάλλειν· ἐκβάλλειν. Ἐξίδησεν· ἀπεπάτησεν. Ἀριστοφάνης· εἶτε προκαλεῖ-
δης· τίς ὑμῶν χεζητιῶν, ὅτι ἂν ἐξίδησεν εἰς θοἰμάτιον ἀλλ' ἔπιπτε. Ἐξίη· μέλλοντος σημασίαν.
Ἐξίησιν· ἐξέρχεται. Ἐξικμασμένη· ἐξηρασμένη. ἄλλως τε ἐν ξηρᾷ χώρᾳ ὑπὸ τοῦ θέρους ἐξικμασ-
μένη, δεινῶς ἐσπάνισεν ὕδατος. Ἐξιλασμὸς· ἡ δυσώπησις, ἡ παράκλησις. Ἐξιλάσομαι, αἰ-
τιατικῇ. δυσωπήσω. Ἐξιλεοῦσθαι. Ἐξίλλειν· ἐκφαγεῖν. Ἕξις. ἕξις ἐστὶν ἡ κατὰ φύ-
σιν ἑκάστου ἐνέργεια καὶ ὁλοκληρία. οἷον ἐπὶ μὲν ψυχῆς, αἱ ἀρεταί. ἐπὶ δὲ σώματος, τὸ ἐντελὲς
τῶν μελῶν καὶ ἀναλόγως ὑγεία. ἡ δὲ τούτων ἀταξία καὶ διαμάρτησις, καὶ καθόλου ἀναίρεσις, λέγεται στέρη-
σις. διαφέρει δὲ ἕξις, διαθέσεως. ἡ μὲν γὰρ ἕξις, δυσμετάθετός ἐστιν. ἡ δὲ διάθεσις, εὐμετάβλητος. διάθεσις
δὲ ἐστὶ συμβεβηκός τι ποιὰ δὲ ἑκάστου ποιότης. λέγομεν γὰρ ὅτι πολεμικῶς ἢ φιλικῶς διάκειται ὁ δεῖνα πρὸς τόν-
δε. ἢ ὁ δεῖνα ἀνὴρ ὑγιεινοτέρως διάκειται πρὸς ἑαυτὸν νῦν, ἢ πρότερον. Ἕξις· δυσμετακίνητος τρό-
πος. ἢ τοι διάθεσις. διαιρεῖται δὲ ἡ ἕξις, εἰς ἀρετὴν καὶ κακίαν. ἕξεως δὲ εἴδη, ἀρετή τε καὶ κακία.
Ἐξισωτής· ὁ ἐπόπτης. Ἐξίσαμαι· γενικῇ. καὶ ἐξισάμενος. Ἐξισάμενος· ἀντὶ τοῦ παραχωρῶν. ὁ δὲ
Μάρκελλος, κύριος ὢν τῶν πραγμάτων, ὀνόματος μόνου καὶ σχήματος τὸν Ἰουλιανὸν ἐξισάμενος, τὴν δὲ

ἀληθεστέραν

ἀληθεστέραν αὐτὸς ἀρχὴν μεταχειριζόμενος. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκπληττόμενος. Ἐξίστασθαι· παραχωρεῖν. ὁ δὲ, ὅσοι τῆς στάσεως ἐναγεῖς, ἐκέλευσεν ἐξίστασθαι οὓς κατηκόντισαν. ἀφ' ἡμῶν χρὴ καὶ ἐξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισιν χοροῖς, ἀντὶ τοῦ ἐκχωρεῖν, ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων ἢ γνώμῃ μὴ καθαρεύει. καὶ αὖθις. ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖσιν. Ἀριστοφάνης. Ἐξίστησιν. ἐκπλήττει. οὔτε δέος ἐξίστησιν αὐτοῦ οὔτε δαπάναι οὔτε πόνος. Ἐξισορρήσαντες. αἰτιατικῇ ἀντιζυγήσαντες, διηγησάμενοι τούτοις οἱ Ἕλληνες ἐξισορρήσαντες ἂν ἐβούλοντο πυθέσθαι ἀπὸ τοῦ ξένου στρατιᾶς ἀποπέμπουσι δὲ δεομένους. Ἐξισοῖ. ἰσάζει. Σοφοκλῆς μὴ ἐγκαλεῖται μεθ' οὐδὲν ἐξισοῖ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἰσάζει τῷ τῆς μητρὸς ὀνόματι. Ἐξισοῦμαι δοτικῇ. Ἐξίτηλα. Ἐξίτηλα. ἀφανῆ. ἀτελῆ. χαῦνα. Ἐξιτηρίους εὐχάς. ἐφοδίους. τοῖς πρὸς ἔξοδον ἰοῦσιν ἢ πρὸς θάνατον. Ἐξιτήρια καὶ ἐξαιτ[ε]ῖ [...] κατὰ Ῥωμαίους ταῦτα περὶ τῆς ἐξόδου παρεχόμενα. Ἐξιχνεύεσθαι. ἐκπιέζεσθαι τὸν ἰχῶρα ἐκβάλλειν οἷον εἰς ἔσχατον ἐξιχνιάζεσθαι. Ἐξοδία. ἡ ἔξοδος. Πολύβιος. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὥς ἐπ' ἐξοδίαν ὁρμήσαντες ἐκ τῆς πόλεως παρὰ τὴν ὁδὸν ἔμειναν. Ἐξοδίαν. πάνδημον ἐξοδίαν ποιησάμενοι, καθῆκαν ἐνέδραν. Ἐξόδιοι νόμοι. αὐλοὶ δι' ὧν ἐξῄεσαν οἱ χοροὶ καὶ οἱ αὐληταί. οὕτως Κρατῖνος. τοὺς ἐξοδίους ὑμῖν ἵν' αὐλῶ τοὺς νόμους. Ἐξόδων. ἀνατολῶν Δαβὶδ οὔτε ἐξ ἐξόδων οὔτε ἀπὸ δυσμῶν. Ἐξοκέλλει. ἐξολισθαίνει. ἐκπέσῃ. μεμνημένας ἀεὶ λέγειν τοῦτο τὸ ῥῆμα ὥς μήποτε ἐξολισθήσῃ ἡμᾶς. ὁ γὰρ κίνδυνος οὐχὶ μικρὸς ἦν ἁλῶμεν. Ἐξολῶν. ἐκβάλλειν μέλλων καὶ ἔξωθεν τῆς πολιτείας. ἀλλ' ἀντὶ πόρρων ἔσω τοῦτον ἐξολῶν. Ἐξομηρευσάμενος καλῶς διοικήσας. τὴν δὲ πόλιν ἐξομηρευσάμενος, ἠσφαλίσατο Φερεκρ[άτης]. ἐξομηρευσάμενος οὖν ἀντὶ τοῦ συμφωνήσας. Ἐξομηρευσάμενοι. ὁμογνώμονας ποιήσαντες. ἐξομηρευσάμενοι δὲ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τοὺς πλείους τῶν δυναστῶν. ἐνέβαινον εὐθαρσῶς εἰς τὸν πόλεμον. Ἐξομιλῶ δοτικῇ. Ἐξόμνυσιν καὶ ἐξόμνυσθαι. ἀρνεῖσθαι. Ἐξομολόγησις εὐχαριστία ἀφήγησις τῶν βεβιωμένων. Ἐξομολογοῦ. προφανῶς διὰ τὰς ἐξομολογουμένας σου συστάδην μάχας πολλοὶ ἔπιπτον ἐξ ἀμφοτέρων. καὶ αὖθις εἰς ὅλος χερσὶ δὲ κεῖσιν ἐξομολογοῦ καταβαίνων ὁ χοῖος τὴν κατὰ πρόσωπον. Ἐξομολογοῦμαι δοτικῇ. Ἐξομόργνυνται. ἀπομάττονται ἀφοσιοῦνται. Ἐξομόσασθαι. οἱ μαρτυρήσειν τισὶν ἐν δικαστηρίῳ ὑποσχόμενοι, εἰ μετὰ ταῦτα μὴ βούλοιντο καταμαρτυρεῖν, ὤμνυον μηδὲν ἐπίστασθαι. καὶ τοῦτο ἐστὶν ἐξομόσασθαι. ἐξομόσαι τὸ παντελῶς ἀρνήσασθαι δημοσίᾳ δὲ οὐκ ἂν ἐξομόσαιτο, τὸ εἶναι τῆς κώτυος.

Ἐξόν. δυνατοῦ ὄντος. Ἰώσηπος νῦν δὲ Ἰουδαίους ἐλπίσας διασώσειν ἐν τῷ κινδύνῳ. ἐξὸν μὴ θέλειν.

Ἐξόν. τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνούμεθ' ἂν ἐξὸν καθέντα χειρίδιον τουτουὶ ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν, ἐπὶ τοῦ πορνικοῦ καὶ ἀσελγῶν γέρων. καὶ ὁ ἀπόστολος Πέτρος. ἄνδρες ἀδελφοὶ ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς. Ἐξονομήνης. ἐξονόματος ἐξείπῃς.

Ἐξονυχίζειν ἐξετάζειν τοῖς ὄνυξι. βλάβην νομίζομεν τὸ μὴ πολυεκάστου ἀκριβοῦν καὶ ἐξονυχίζειν. ἢ τὸ ἀκριβολογεῖσθαι. Ἐξόξους δίκη οὔτοι κατὰ περίξη μα τὸ μὲν ἀπ' ἄλλων. ταυτὸ δρῶν ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξόξους δίκην. Ἐξόπλους. ἅμα δὲ λαμβάνειν ἐξόπλους τοὺς πολεμίους κατὰ τὴν ἐπὶ τοὺς Μακεδόνας ἔφοδον. Ἐξοργίζειν. εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν. ταῦτα δὲ ἔπραξεν ὁ Κάσσος οὐχ ὅτι καταπλήξειν αὐτὸν, ἀλλ' ὅτι ἐξοργίζειν καὶ τοῦτο πρόφασιν τοῦ πολέμου λήψεσθαι.

Ἐξορθομία. ἡ ὀρυγή. ὀξυρρυμία δὲ λέγεται, ὅτι ἡ φωνὴ στροφὴ ἐπαξίση. Ἐξορίζομαι γενικῇ ἐξορίζω δὲ αἰτιατικῇ. Ἐξόριστον ἀντὶ τοῦ φυγάδα Δημοσθένης. Ἐξοστρακισμὸς ἐξορισμὸς ἐν τῷ ὀστρακισμός. Ἐξορχησάμενος. αἰτιατικῇ ἀντὶ τοῦ φυγ' καὶ ἀποδράς, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τῶν δροτίων.

Ἐξοῦ, οὐ σημαίνει τὴν ὕλην ὡς τοῖς ἔξωθεν δοκεῖ. ἀλλὰ συνηθέστερον τῇ γραφῇ ἐπὶ τῆς αὐτῆς τῷ αἰτίαν τὴν φωνὴν ταύτην παραλαμβάνειν ὡς ἐπὶ τοῦ εἷς θεὸς ἐξ οὗ τὰ πάντα. κέχρηται μέντοι καὶ ὁ τῆς ἀληθείας λόγος τῇ λέξει καὶ ἐπὶ τῆς ὕλης πολλάκις ὡς ὅτε λέγει. ποιήσεις τὴν κιβωτὸν ἐκ ξύλων ἀσήπτων. καὶ ποιήσεις τὴν λυχνίαν ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ. καὶ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός. καὶ ἐκ πηλοῦ διήρτησαι σὺ ὡς καὶ ἐγώ. Ἐξοστρακίζω αἰτιατικῇ. Ἐξότου ἐπίρρημα. καὶ αἰτιατικῇ. Ἐξουθενῶ. αἰτιατικῇ οὐδενὸς λογίζομαι. Ἐξούλης. κατὰ τῶν ὀλισθανόντων τὰς ἐκ τοῦ ὀφλόντας. καὶ κατὰ τῶν ὀφλόντων τοῖς ἄλλοισιν ἐπειδάν τις καταδικασθεὶς μὴ ἐκτίνῃ τὴν καταδίκην, εἰσπράττετο

ὑπὸ τοῦ δήμου· καὶ ἄλλο τῷ δήμῳ τοσοῦτον λελογισμένως πάνυ. εἰ δὲ τῷ ἰδιώτῃ διαπλάσει ἐπέπλει τῆς παραιτήσεως ἂν ἐτύγχανε δεόμενος, ὁ ἀλοὺς καὶ ἁπλοῦν ἂν ἐξέτεινε. νυνὶ δὲ ἀπαραίτητόν ἐστι τὸ δημόσιον. δηλοῖ δὲ καὶ Δημοσθένης. δίκην δὲ ταύτην λαχὼν τῆς κατηγορίας εἷλον ἐρήμην. οὐ γὰρ ἀπήντα. λαβὼν δὲ ὑπερήμερον εἰσελθεῖν διδῶ κωλύομαι. τὸ δὲ κωλύειν, ἐξίλλειν ἔλεγον οἱ παλαιοί. ἔστιν οὖν ἐξίλλειν κατὰ τὸ ἔτυμον, τὸ ἐκφράγειν καὶ περιπλέκειν μὴ ἐπέχοντα τὴν τιμωρίαν. καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ διακωλύειν. Ἐξούλης· ὄνομα δίκης ἣν ἐπάγουσιν οἱ φάσκοντες ἐξείργεσθαι τῶν ἰδίων κατὰ τῶν ἐξειργόντων. εἴρηται μὲν οὖν τοὔνομα ἀπὸ τοῦ ἐξίλλειν, ὅπερ ἐστὶν ἐξείργειν καὶ ἐξωθεῖν καὶ ἐκβάλλειν. δικάζονται δὲ ἐξούλης καὶ ἐπὶ τοῖς ἐπιτιμίοις οἱ μὴ ἀπολαμβάνοντες ἐν τῇ προσηκούσῃ προθεσμίᾳ ὑπερημέρων γενομένων τῶν καταδικασθέντων. οἱ μέντοι ἐξούλης ἁλόντες καὶ τῷ ἑλόντι ἐδίδοσαν ἃ ἀφῃροῦντο αὐτοῦ καὶ τῷ δημοσίῳ κατετίθεσαν τὸ τιμηθέν τι. ἐδικάζετο δὲ ἐξούλης καὶ ὁ χρήστης κατέχειν ἐπιχειρῶν κτῆμα τοῦ χρεωστοῦντος καὶ κωλυόμενος ὑπό τινος. καὶ ἀνδραποδίας δέ τις εἰ εἴργοιτο, δίδωσιν ὁ νόμος δικάζεσθαι πρὸς τὸν εἴργοντα ἐξούλης. καὶ περὶ ἀνδραπόδου δὲ καὶ παντὸς οὗ φησί τις αὐτῷ μετεῖναι. Δείναρχος δὲ ἰδίως κέχρηται τῷ τῆς ἐξούλης ὀνόματι, ἀπὸ τῆς ἱερείας τῆς μὴ βουλομένης τὰ ἴδια δρᾶν. Ἐξούλης δίκη· οἱ δίκην νικήσαντες ὥστε ἀπολαβεῖν χωρίον ἢ οἰκίαν, ἔπειτα ἐμβατεύειν κωλυόμενοι, μὴ ἐμβατεῦσαί τις ἐξελαυνόμενοι δίκην εἰσάγουσι πρὸς τοὺς ἐξελαύνοντας ἢ οὐκ ἐῶντας ἐμβατεύειν. καὶ αὕτη ἡ δίκη ἐξούλης καλεῖται. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξίλλειν. οἱ παλαιοὶ δὲ τὸ κωλύειν καὶ ἀπελαύνειν ἐξέλλειν ἔλεγον. Ἐξουσίου· ἐξ ἐπιτηδείου. ἀνέμου καὶ ἐξουσίαν φέρονται τὴν ἄγαν ἔχων ἀδημονίαν ταλανίζειν τοῦτον χρή. Ἐξουσιάζω· γενικῇ. Ἐξοχετευόμενα· ἐκρέοντα. Ἐξόχως· πάνυ.

Ἔξω βελῶν καθῆσθαι· ἀντὶ τοῦ ἔξω κινδύνου εἶναι. Ἐξώγκωσεν· ὕψωσε. καὶ χῶμα ἐξώγκωσαν αὐτῷ καὶ ἐν ἐπιγράμματι τιμῶσι τῷδε. Ἐξωκλαῦνε· χειμῶνα γὰρ σημαίνει ὁ θαλάττιος. Ἐξῳδήκει· ὠγκώθη. Ἐξῳδηκώς· ὁ ὠγκωμένος. Ἐξῳδηκυῖα. Ἐξωθοῦμαι· γενικῇ. Ἐξωκέλης· τὸ λῃστρικὸν πλοῖον ἢ ἄστρωτος ἵππος. Ἐξώκειλεν· ἐξῆλθεν. ἔπεσεν. ἐπίνοσε. ἐξέβαλεν. ἐξέρριψεν. ἡ δὲ Κλεοπάτρα βασιλίδα βασιλίδων ἑαυτὴν ἀνεῖπεν. ἐς τοσοῦτον ἄρα φρονήματος ἐξώκειλεν. Ἐξῳκοδόμηται τὸ τεῖχος· ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς καὶ Θεαγένης ἀμφότεροι κατὰ ταὐτὰ ἐναντίω δύ' ἅρματ' ἵππων ὑπόντων μέγεθος, ὅσον ὁ δούρειος ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελάσαιτην. Ἡράκλεις· τὸ δὲ μῆκος ἑκατοντόρυγον. Ἐξωλέστερον· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. πενία γάρ ἐστιν ἧς οὐδὲν θηρίον ἐξωλέστερον. ἀντὶ τοῦ ἀπολέσθαι ὀφεῖλον. ἢ ἐξολοθρευτικώτερον ἢ χεῖρον. Αἰλιανός· συνόδοι τινὲς εἰς αὐτὸν ἐγίνοντο καὶ συμφοιτήσεις ἀκολάστων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀσελγῶν καὶ μειρακίων ἐξωλήριον προηκμένων. Ἐξώλεια· πανωλεθρία. καὶ ἐξώλειαν ἑαυτῷ προσεπιπασάμενος καὶ ὅτι οὖν αὐτῷ ἐκβῇ, τουτέστιν ἀπηγορευμένον κακόν. Ἐξώλης· ἀξίας πτώσεως. καὶ προώλης καὶ ἐπώλης ἀπολλύμενος κίναιδος. καὶ ἐξώλεια· ἡ παντελὴς ἀπώλεια. τὸ στέμμα περιεπωμένου ἐξώλειαν ἐπίπλαστον. καὶ αὖθις· ὅπως ἂν ἐπ' ἐξωλείᾳ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀρὰς ποιήσηται ὁ μάντις. Ἐξώλισθεν· ἐξερρίφη. ἐξέπεσε. Διονύσιος ὁ δ' ὑπερεξώλισθε τῆς ἀρχῆς. καὶ ἐσκορπισμένους ἧκε φυγάς. Ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ, οὕτω ψαλτήριον. καὶ μὴ πορεύονται. Ἐξωμμάτωμαι· ἐπιτεταμένως ὁρῶ. ἡ γὰρ ἐξ πρόθεσις ἐπίτασιν δηλοῖ. ὡς ἐνθυμούμενος φιλέων ἢ μᾶλλον παίζων, ἐπὶ στερήσεως λέγει. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας. Ἐξωμίς· Ἀττικῶς λεξείδιον. σημαίνει δὲ χιτῶνα ἐλαφρὸν ἐπισκεπάζοντα τοῦ βραχίονος τὸ τελευταῖον. Ἐξωμισάσαις· ἄχρι τῶν ὤμων γυμνωσάσαις. χειροβρῶτι δ' ἐξωμισάσαις τὸν ὑπὲρ βραχίονα. Ἀριστοφάνης. Ἐξώμοσε καὶ ἐξωμόσατο· ἀπηγόρευσε. καὶ ἐξωμόσασθαι τὸ μεθ' ὅρκου ἀπαρνήσασθαι πρᾶξίν τινα διὰ νόσον ἢ πρόφασιν ἑτέραν τινά. ἐξωμόσασθαι ἐστίν. οὕτως Δημοσθένης. Ἐξωμοσία· ἔνορκος παραίτησις διά τινος αἰτίαν. ἐξωμοσία ὅταν τις φάσκῃ ἢ ὑπὲρ αὐτοῦ ἢ ὑπὲρ ἑτέρου ἐγκαλουμένου, μὴ δεῖν εἰσάγεσθαι δίκην, εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν οὐκ εἰσαγώγιμος ἡ δίκη, εἰ δοκεῖ κατὰ λόγον ἀξιοῦν, ἐδίδοτο αὐτῷ ἐξωμοσίᾳ χρήσασθαι. καὶ οὕτως διεγράφετο ἡ δίκη. ἐξώμοτος.

Ἐξωνήσατο· ἐξηγόρασεν. ἐπρίατο χρυσίον δίδωσιν. οὐ μὴν ἐξωνήσατο τὸ μηδὲν παθεῖν.

Ἐξωπῆσθαι· ὠπισμένον ὑπάρχειν. Ἔξωρα· Σοφοκλῆς· ἔξωρα παθόντα οὐκ ἐμοὶ προσήκοντα. Ἐξωραϊσμένον· κεκαλλωπισμένον. Ἐξώργισαν· ἐξεθύμωσαν. Ἐξωρίσθω· ὑπερορίσθω τελείως. Ἔξωρος· ὁ γεγηρακώς· ἢ ἄκαιρος. ὅσοι ἀπόλεμοι ἦσαν καὶ ἔξωροι τὴν ἡλικίαν, ἐξωθοῦνται. ἄωρος γὰρ καὶ ἔξωρος ἡ ἡλικία. Ἐξωρχησάμην· πρὸς ὃν ἐξωρχησάμην τὰ πῶς ἀνέκπυστα. ἐξεφαύλισα κατέπαιξα. καὶ αὖθις· ὁ δὲ μεθυσθεὶς ἐν τῇ οἰκίᾳ Πουλτίωνος τοῦ στρατιώτου, τὰ μυστήρια ἐξωρχήσατο ἀντὶ τοῦ ἐξεμυκτήρισεν ἢ ἔκπυστα ἐποίησεν. Ἐξώστης· ἄνεμος ὁ τραχύς. Ἐξῶσαι. Ἐξωστρακίσθη· ἐξωρίσθη, ἐπειδὴ εἰς ὄστρακον ἔγραφον. Ἐξώτερος ὁ ἐξώτατος. Ἐξωφρυωμένοι· ἐξηρμένοι ὑπερηφανευόμενοι. Ἐξπέδιτα· τὰ στρατιωτικὰ πλήθη. τῶν ἐξπεδίτων ταλαιπωρούντων διὰ μῆκος τοῦ χρόνου. τέταρτος γὰρ ἐνιαυτὸς ἐτύγχανεν ὤν.

Ἐξπλοράτωρ· οὗτοι οἱ ἐξπλοράτορες τῶν βασιλείων πόλεις τε καὶ κώμας καὶ τῶν ἄλλων τόπων καὶ τὰ πλεῖστα τῶν χωρίων καὶ τῶν ὁδῶν διαστήματα καὶ τὰς θέσεις. καὶ ὧν ἕκαστος τόπος εὐπορεῖ τε καὶ οὔ· ἐπιτηδείων ὄντων τοῖς ὁδοιπόροις. καὶ εἰ πρὸς πλῆθος ἐπαρκεῖν οἷά τέ εἰσιν. ἔργον δὲ τούτοις τὸ προεξεργάζεσθαι τίς ἡ τῶν πραγμάτων κατάστασις. καὶ ποῖα τὰ κατὰ Ῥωμαίων σκεπτόμενα ὑπὸ Περσῶν καὶ ἀναφέρειν ἐπὶ τὸν βασιλέα. Ἐξκουβίτωρ. Ἐξκουσία. Ἔξοινος ὁ μεθύων. ὁ δὲ ἔξοινος ὢν καὶ μικρὰ πάλιν ὑπὸ τοῦ ὕπνου διακοπτόμενος. Πολύβιος· ἔξοινοι γεγονότες καὶ τὰς σκηνὰς ἐρριμμένοι πάντες οὔτε παραγγέλματα ἁπλῶς ἤκουον, οὔτε τοῦ μέλλοντος ἐλάμβανον οὐδ' ἥντινα οὖν πρόνοιαν. Ἐξ οἵων ἔχω· ὡς δύναμαι. διὰ τὸν ὡς δυνάμεως ἔχω. Ὀρέστης φησίν· ἄναξ Ἄπολλον ἵλεως αὐτῶν κλύε. ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν ἥ σε πολλὰ δὴ ἀφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προὔστην χερί. νῦν δ' ὦ Λύκει' Ἄπολλον ἐξ οἵων ἔχω, αἰτῶ, προσπίτνω, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων. Ἐξοιστρηθείς· μανείς· παρορμηθείς· ἐρεθισθείς. Ἐξυβρίζοντα· παρασπονδοῦντα. παραβαίνοντα τὰς συνθήκας. ἀδικοῦντα. τὰ δ' ἐκδικήματα τοῦ Δεκεβάλου ἐς τοσόνδε προεληλύθει, ὥστε ἀναγκαῖον εἶναι πολέμῳ καταπαῦσαι ἐξυβρίζοντα. Ἐξυμνῶ· αἰτιατικῇ. Ἐξυπαρχῆς· ἀπ' ἀρχῆς. Ἐξυπερδεξίων· ἐξ ὑψηλῶν ἕτεροι τὰς ὑπερδεξίους τῶν πεδίων σκοπιάς. Ἐξυπογύου· παραυτὰ ἀπερισκέπτως. ἐκ τοῦ σύνεγγυς. ἀπὸ Μαρκέλλης τὸ γένος ἀνέκαθεν. τὸ δὲ ἐξ ὑπογύου πρόθεσιν ἀπὸ ἐκδικίου ῥήτορος.

Ἐξυποθέσεως· ὁ Ἀριστοτέλης λέγει παρακολουθεῖν ταῖς ἕξεσι δυνάμεις τινὰς ἐξ ὑποθέσεως, αἷς χρήσαιτ' ἂν εἰ ἐν τούτῳ γίνοιτο, πρὸς ὃ εἰσὶν αἱ δυνάμεις χρήσιμοι. οἷον τῇ πραότητι ἕξει οὔσῃ παρακολουθεῖ ἡ δύναμις ἐξ ὑποθέσεως, τὸ δύνασθαι κρατεῖν ὀργῆς ἀμέτρου τε καὶ μὴ προσηκούσης εἴ ποτε ἐμπέσοι. ἐξ ὑποθέσεως οὖν ἡ δύναμις τῇ πραότητι ἕπεται. εἰ δὲ ὀργισθείη κρατήσει. Ἐξυπτιάζω· οἱ μεθυσθέντες οἴνῳ ἐπὶ πρόσωπον πίπτουσιν. οἱ δὲ κρίθινον πεπωκότες ἐξυπτιάζονται τὴν κεφαλήν. ἐξυπτιάζειν οὖν τὸ ἐπὶ νώτου φέρεσθαι. Ἐξυρημένος· τὴν κόμην ἀποβαλών.

Ἐξῦσεν· ὕφηνεν. Ἐξυφήνας· κατασκευάσας. Ἔολπα· ἤλπιζον. παρακείμενος καὶ ἔοργα· εἰργασάμην παρακειμενικῶς. Ἑόν· τὸ ἴδιον. Ἑορτὴ πολλὰ ἔχουσα· ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀποτιθεμένων φορτία. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πρὸς τὰς ἑορτὰς ἐπειγομένων. οἳ πολλὰ ἐπιφέρονται καὶ ἱερεῖα καὶ ἱμάτια καὶ ἄρτους ἵνα μηδενὸς ὑστερήσωσιν. Ἑορτολόγιον. Ἐῴη, συγχωροίη. Ἕωθεν· πρωΐθεν. Ἑωθινός. Ἑωθός· χωρὶς τοῦ ι. Ἄρχιππος· καὶ ἀραρὼς ἔωθας. καὶ Θουκυδίδης· εἰώθεσαν.

Ἐῴκει· ὅμοια ἦν. Ἕωλα· τὰ χθεσινά. καὶ ἕωλον ὁμοίως τὸ ψυχρὸν μάταιον ἀνωφελὲς ἀνίσχυρον. τὸ εἰς τὴν ἕω λειπόμενον. καὶ ἑώλων κρεῶν πλήρεσι χθιζῶν. τὸ εἰς τὴν ἕω λειπόμενον ἐπὶ ὄψων ἐκ ἑσπέρας ἄρτων. Ἑωλοκρασία· τὸ χθιζὸν βρῶμα. κυρίως ἔθος ἦν τοῖς νέοις δειπνοῦσι καὶ νυκτερεύουσι καταχεῖν τῶν κοιμωμένων τῶν ἑώλων λειπόμενων τοὺς ζωμοὺς πρὸς τοιαύτην παιδιὰν κεκραμένους. ἐγὼ δὲ μᾶλλον νομίζω περιῆφθαι τὸ ὄνομα ὑπὸ ῥήτορος ἀπὸ τῶν ἑώλων ἃ δ' ἐστὶν ἀρχαῖα. ὅτι πράγματα ἀρχαῖα συγκεράσας κατηγορεῖ ὁ Αἰσχίνης, Ἑωλοκρασία ἡ ματαία κρᾶσις. Δημοσθένης· αἴτιος δὲ οὗτος ἑωλοκρασίαν τινὰ μου τῆς πονηρίας αὐτοῦ κατασκεδάσας. Ἑωλονεκρός· ὁ πρὸ πολλοῦ τεθνηκὼς ἐπιδικῶς. Ἐώλπειν· ὑπερσυντελικός. Ἐωνημένοι· ἀγοράσαντες ἢ ἠγορασμένοι. Ἀριστοφάνης πλούτῳ· τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον κρατεῖν ὁ δαίμων ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον. ἀντὶ τοῦ τὸν ὠνησάμενον. ἀπὸ

τοῦ ὠροῦμαι λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐφεξῆς τῶν ῥημάτων κλίσις. τῶν δὲ ὀνομάτων τὸ πληθυντικὸν οὐκ ἔστιν ὠνησάμενοι. διὸ μεταβαλόντες οἱ ἀττικοὶ πριάμενοι λέγουσιν ἑτέρα φωνῇ. Ἑωνοχόει· ἐκίρνα. Ἑῴων ἐκ τῶν ἀνατολῶν. Ἔωξας· ἀνέωξας. Ἑῷος ὁ ἀνατολικός. καὶ ἑῷοι, ὄρθρινοι. ἢ ἀνατολικοί. Ἑώρα· ὕψωσις. ἡ μετάρσις. Ἑώρειν· ὑπερσυντέλικ. Ἐωρήθητω· κρεμασθήτω. Ἐώρημα· ὁ βελλεροφόντης διὰ τοῦ πηγάσου τοῦ πτερωτοῦ, ἐπεθύμησεν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν. καὶ φησὶν εὐριπίδης ἄγ᾽ ὦ φίλον μοι πηγάσου ταχὺ πτερόν. μετέωρος δὲ αἴρεται ἐπὶ μηχανῆς. τοῦτο δὲ καλεῖται ἑώρημα. ἐν αὐτῇ δὲ κατῆγον τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἐν ἀέρι πολοῦντας. Ἑώρα ἡ κρεμάθρα. καὶ ἑωρῶ τὸ κρεμῶ. Ἑώρησις· κρέμασις καὶ ἑώρημα ὁμοίως. Ἑωρίζω τὸ μετεωρίζω. Ἑωροπίαις ὑψηλοφρονίαις. Ἑώρων καὶ ἑωρῶμεν. Ἑώρταζον· ἐτέλουν. Ἕως· ἐν τοσούτῳ. ἐν ὅσῳ. πρότερον τοῦ. τὸ ἕως παρὰ τῇ γραφῇ καὶ ἐπὶ τοῦ διηνεκοῦς πολλάκις εὑρίσκομεν κείμενον. ὡς τὸ ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. καὶ ἔστι διηνεκές. καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν ὁ κόραξ πρὸς τὸν νῶε, ἕως τοῦ ξηρανθῆναι τὴν γῆν. καὶ εἰς τὸ παντελὲς οὐκ ἀνέστρεψε. καὶ ἕως ἂν καταγηράσητε, ἐγώ εἰμι φησὶν ὁ θεός. καὶ ἔστι διηνεκῶς. καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολλάκις σποράδην ἐν τῇ θείᾳ εὑρίσκεται γραφῇ. οὕτω καὶ τὸ ἐν τοῖς θείοις χρησμοῖς εἰρημένον νοήσεις. ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς. οὐχ ὡς μετὰ ταῦτα ὡς βλασφημοῦσιν οἱ ἀχάριστοι ἰουδαῖοι συναφείας τῷ μνηστῆρι πρὸς τὴν παρθένον γεγενημένης. Ἕως οὗ ἂν ἀναιρεθῇ ἡ σελήνη. ἀντὶ τοῦ πάντα τὸν τοῦ ἐνεστῶτος βίου χρόνον. τὸ δὲ ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου, οὐ χρονικόν ἐστι τὸ ἕως ἀλλ᾽ ἰδίωμα τῆς γραφῆς. οὕτω καὶ διὰ τοῦ προφήτου φησὶν ὁ θεός. ἐγώ εἰμι καὶ ἕως ἂν καταγηράσητε, ἐγώ εἰμι. δῆλον δὲ ὅτι οὕτω προορίζεται τὸ εἶναι τοῦ θεοῦ τὸ γῆρας τῶν ἀνθρώπων. Ἕως τῶν πρωΐ· ἕως τοῦ τέλους. Ἕως· ἡ πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα. Ἐώσαντο· βιαίως εἰσῆλθον. οἱ τοίνυν τελευταῖοι τῶν φίλων, ἐώσαντο καὶ εἰσεπήδησαν. Ἔωσεν· ἀπώσατο. ἐνέβαλεν. ἡ δὲ ἐγκύψαντα αὐτὸν εἰς πίθον ἵνα ἀρύσηται οἶνον, ἔωσεν ἐπὶ κεφαλὴν καὶ ἀπέπνιξεν. καὶ περὶ τοῦ αἰσώπου οἱ δελφοί, ἔωσαν αὐτὸν κατὰ κρημνοῦ μάλα. Ἑωσφόρος· ἀνατολικὸς ἀστὴρ πρωϊνός. καλούμενος φωσφόρος. ὅμηρος τοῦτον λέγει φέρειν τὴν ἡμέραν ἀλλ᾽ οὐχὶ τὸν ἥλιον. Ἑωυτὸν ἑαυτόν. Ἐπαγαγέσθαι· παρασπεῖσαι ἐφελκύσασθαι. ἀνὴρ δι᾽ ἀρετὴν ἱκανὸς ἐπαγαγέσθαι τὸ θεῖον. καὶ αὖθις ἐς βενέτους ἰόντας ὡς πλεῖστα ἐπαγαγέσθαι τῶν ἐκείνῃ χωρίων ἐκέλευεν. Ἐπαγγέλλει· παρακαλεῖ. ἀξιοῖ οὕτως ἡρόδοτος. Ἐπαγγέλλεται· ἀντὶ τοῦ ἐπιτάσσειν. ἐπιτέλλεται. διακελεύεται. ἐπαγγέλλεται τὴν ἐπὶ ἰταλίας ἔξοδον. καὶ αὖθις ὁ δὲ βασιλεὺς φιλοφρόνως δέχεται αὐτὸν καὶ κελεύει θαρρεῖν. καὶ εἴ τι θέλει ἐπαγγέλλειν. ἀντὶ τοῦ αἰτεῖσθαι. ὁ δὲ δεῖται ὑπὲρ μονάζοντος τοῦ πατρός του ὃς ἦν λ᾽ ἔτη ἐν σκότῳ καθειργμένος. καὶ αὖθις ἐπαγγέλλοντος ἀντὶ τοῦ ἐπιτάσσοντος. εἰθισμένον δὲ ὂν γράμματα οἰκεῖα τοῖς βιβλίοις ἐντιθέναι τὸν βασιλέα ὅσα ἂν ἐπαγγέλλοντος αὐτοῦ γένοιτο. ἰουστῖνος ὁ βασιλεὺς οὔτε ἐπήγγειλεν, οὔτε τοῖς πραττομένοις ξυνεπίστασθαι οἷός τε ἦν ἐν τῷ σπηλαίῳ καθειργμένος. καὶ τοὺς πολεμίους ὁρῶν τὸ θεῖον ἔλεγεν ἐπαγγέλλει. ἐλέησόν με ὁ θεὸς ἐλέησόν με. ἐπαγγελία καὶ ἐπαγγεῖλαι. σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα. ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν ἐγκαλούντων τινὶ δημηγορεῖν καὶ πολιτεύεσθαι οὐκ ἐξόν. καὶ ἔστιν οἷον παραγγελία. λέγουσι δὲ τὸ ἐπαγγέλλεσθαι. καὶ ἀντὶ τοῦ προστάττειν ἢ αἰτεῖσθαι ὡς ἀντιφῶν. ἀλλὰ καὶ δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. Ἐπαγγελίαι, καθ᾽ ὧν εἰσὶ μὴ κολάσεις ὁρμώμεναι. κατὰ τοὺς κειμένους ἤδη νόμους. Ἐπαγγείλαντες· ἐπικαλεσάμενοι. τοὺς δὲ ὀρθοῖς λόγοις χρησαμένους καὶ τὴν σὴν βοήθειαν ἐπαγγείλαντες, σεῖας τετυχηκότας. Ἐπαγωγά, ἀπατηλά. πιθανά. ἐφολκά. διεκελεύετο ἐπαγωγοῖς λόγοις αὐτοὺς παύειν ὧν δρᾶν διανοοῦνται. Ἐπάγομαι· αἰτιατικῇ. Ἐπαγωγή· πειρασμός. ἡ ζημία. αἰχμαλωσία. ἤτοι τὸ ὁπωσοῦν ἐπαγόμενον κακόν. βουλόμενος ὁ ὠριγένης μηδὲν ἐᾶσαι ἀνερμήνευτον, εἰς ἐπαγωγὴν ἑαυτὸν περιέβαλεν ἁμαρτίας. Ἐπαγωγὴ περὶ πλάτωνος φησὶν ἀναγκαῖον ἡγησάμενοι ὑπογράψαι καὶ τὴν φύσιν τοῦ λόγου καὶ τὴν τάξιν τῶν διαλόγων καὶ τὴν ἔφοδον τῆς ἐπαγωγῆς. Ἐπαγωγή· ἐπαγωγή ἐστι, λόγος διά τινων ἀληθῶν τὸ ὅμοιον αὐτῷ ἀληθὲς οἰκείως ἐπιφέρων. δύο δὲ τῆς ἐπαγωγῆς εἰσὶ τρόποι. ὅ τε κατὰ ἐναντίωσιν, καὶ ὁ ἐκ τῆς ἀκολουθίας. ὁ μὲν οὖν κατὰ ἐναντίωσίν ἐστι, ἐξ οὗ τῷ ἐρωτωμένῳ περὶ

πᾶσαν ἀπόκρισιν ἀκολουθήσει τὸ ἐναντίον· οἷον ὁ ἐμὸς πατήρ, τῷ σῷ πατρί. ἤτοι ἕτερός ἐστιν ἢ ὁ αὐτός. εἰ μὲν οὖν ἕτερός ἐστι τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ὁ σὸς πατήρ, πατρὸς ἕτερος ὢν οὐκ ἂν εἴη πατήρ. εἰ δὲ ὁ αὐτός ἐστι τῷ ἐμῷ πατρί, ὁ αὐτὸς ὢν τῷ ἐμῷ πατρὶ ὁ ἐμὸς ἂν εἴη πατήρ. καὶ πάλιν εἰ μὴ ζῷόν ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, λίθος ἂν εἴη ἢ ξύλον. οὐκ ἔστι δὲ λίθος ἢ ξύλον. ἔμψυχος γάρ ἐστι. καὶ ἐξ αὑτοῦ κινεῖται. ζῷον γάρ ἐστιν. εἰ δὲ ζῷόν ἐστι, ζῷον δὲ καὶ ὁ κύων καὶ ὁ βοῦς, εἴη ἂν καὶ ὁ ἄνθρωπος ζῷον καὶ κύων καὶ βοῦς. καὶ οὗτος μὲν ὁ τῆς ἐπαγωγῆς κατ᾽ ἐναντίωσιν καὶ μάχην τρόπος ὁ διελέγχων. ὁ δὲ τῆς ἀκολουθίας ἐστὶ διπλοῦς. ὁ μὲν τὸ ἐπὶ μέρους ζητούμενον, διὰ τοῦ ἐπὶ μέρους ἀποδεικνύς. καὶ ἔστιν ὁ μὲν πρότερος ῥητορικός. ὁ δὲ δεύτερος διαλεκτικός. οἷον ἐν τῷ προτέρῳ ζητεῖται· εἰ ὁ δεῖνα ἀπέκτεινεν. ἀπόδειξις τὸ εὑρῆσθαι αὐτὸν κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ᾑμαγμένον. ῥητορικὸς δ᾽ ἐστὶν ὁ τρόπος τῆς ἐπαγωγῆς οὗτος. ἐπειδὴ καὶ ἡ ῥητορικὴ περὶ τὰ ἐπὶ μέρους, οὐ τὰ καθόλου τὴν πραγματείαν ἔχει. ζητεῖ γὰρ οὐ περὶ αὐτοῦ τοῦ δικαίου ἁπλῶς. ἀλλὰ τῶν ἐπὶ μέρους, δικαίων. ὁ δὲ ἕτερος ἐστὶ διαλεκτικὸς περὶ ἀποδειχθέντος τοῦ καθόλου διὰ τοῦ ἐπὶ μέρους. οἷον ζητεῖται εἰ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος καὶ εἰ ἐκ τῶν τεθνεώτων οἱ ζῶντες. ὅπερ ἀποδείκνυσιν ἐν τῷ περὶ ψυχῆς διά τινος καθολικοῦ, ὅτι ἐκ τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ καθόλου κατασκευάζεται, ἔκ τινων τῶν ἐπὶ μέρους ὅτι τὸ καθεύδειν ἐκ τοῦ ἐγρηγορέναι καὶ ἀνάπαλιν. καὶ τὸ μεῖζον ἐκ τοῦ μικροτέρου καὶ ἀνάπαλιν. ἐκ τῶν τακτικῶν. ἐπαγωγὴ πάλιν ἐστὶν ὅταν τάγμα τάγματι ὑποτάσσηται. οἷον τετραρχίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ πᾶσαι τετραρχίαι ὑποτάσσονται. ἢ ξεναγίας ἡγουμένης αἱ λοιπαὶ ξεναγίαι ἐπακολουθοῦσι. καὶ καθόλου ὅταν σύνταγμα συντάγματι πορείᾳ ἕπηται. ὥστε τοῖς προηγουμένοις συντάγμασιν οὐραγοῖς, τοὺς τοῦ ἑξῆς συντάγματος ἡγεμόνας συνάπτειν. Ἐκ τῶν τοπικῶν. ἡ ἐπαγωγὴ καὶ ὁ συλλογισμὸς ὄργανα εἰσὶ διαλεκτικῶν καθ᾽ οὓς τὸ γυμνάζεσθαι γίνεται. καὶ ἡ μὲν διὰ τοῦ καθόλου δεῖξις, συλλογιστική. ἡ δὲ διὰ τῶν ὑπὸ τὸ καθόλου ἐπακτική. ὑποτάσσεται δὲ τῷ μὲν συλλογισμῷ τὸ ἐνθύμημα. τῇ ἐπαγωγῇ δὲ τὸ παράδειγμα. καὶ ἔστι τὸ μὲν ἐνθύμημα, ῥητορικὸς συλλογισμός. τὸ δὲ παράδειγμα, ῥητορικὴ ἐπαγωγή. ἐπαγωγή ἐστιν, ἡ διὰ τῶν καθέκαστα ἐπὶ τὸ καθόλου πρόοδος. διὸ οὐ κυρίως λέγουσιν οἱ λέγοντες τὴν ἐπαγωγὴν, λόγον εἶναι ἀπὸ ὁμοίου ἐπὶ τὸ ὅμοιον. οὐ γὰρ ὅμοιον τὸ καθόλου τοῖς ὑπ᾽ αὐτό. τῆς δὲ τοῦ καθόλου δείξεως χάριν, ἡ ἐπαγωγὴ μάλιστα. ὁ δὲ ἀπὸ ὁμοίου ἐπὶ ὅμοιον λόγος, μᾶλλον ἂν τὸ παράδειγμα σημαίνοι. ὁ γὰρ λόγος ὁ διὰ τῶν καθέκαστα τὸ καθόλου δεικνὺς καὶ πιστούμενος, οὗτός ἐστιν ἡ ἐπαγωγή. ὁ γὰρ δεικνὺς διὰ τῶν καθόλου ὅτι ἐν πᾶσιν ἄριστος ὁ ἐπιστάμενος. διὰ τοῦ λαβεῖν, ὅτι κυβερνήτης ἄριστος ὁ ἐπιστάμενος ὁμοίως καὶ ἡνίοχος. ὁμοίως καὶ στρατηγός· ὁμοίως καὶ ἰατρός. ὁμοίως καὶ γεωμέτρης μουσικὸς τέκτων. δι᾽ ἐπαγωγῆς τὸ ἐν πᾶσιν ἄριστον εἶναι τὸν ἐπιστάμενον, τὴν δεῖξιν ποιεῖται. Ἐπαγωνιεῖται, φιλονεικήσει προσκαρτερήσει.

Ἐπάδοντες φαρμακοῦντες. Ἐπάδραν ἐπῆραν. Ἐπαθαίνετο· πάσχειν ᾤετο δεινά.

Ἔπαθλον· νικητήριον. Ἐπαΐειν· ἀκούειν. ὀλίγα διαλεκτικῆς ἁψάμενος. καὶ ὅσα ἐπαΐειν ὑπὲρ αὐτῶν ἔχων, ἄλλο οὐδὲν πλέον περιεργασάμενος. καὶ γὰρ εἰ τὸ α΄ τὸ β΄. ἀλλὰ μὴν τὸ α΄. τὸ ἄρα β΄ ἴσασιν ἤδη περιφερόμενον αἱ πάνδημοι γραΐδες. Ἐπαΐοι· αἰσθάνοιτο. ἀντιλαμβάνοιτο. συγκατατίθοιτο. ἄρχειν δὲ αὐτῶν τοὺς ἐξελογαγοὺς ἀμφοτέρων τῶν διαλέκτων ἐπαΐοντας. Ἐπακτῆρες· κυνηγοὶ ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τοὺς κύνας. ἢ ἐπάγεσθαι ὑπὸ τῶν κυνῶν. παρείληπται γὰρ οἱ κύνες τοὺς κυνηγέτας ἐπὶ τὰ ἐπαγόμενα. ὅμηρος, πρὸ γὰρ ἄρ᾽ αὐτῶν ἴχνι᾽ ἐρευνῶντες κύνες ἤισαν. Ἐπακτόν· ἐπαγόμενον ξένον σφοδρόν. ἐπακτὸν τῇ ψυχῇ φησι Πλωτῖνος τὴν ἀρετήν. ἐκείνῳ δὲ ὅθεν μίμημα μὲν ἣν ἔχει σύμφυτον. ἀλλ᾽ εἰ μὲν οὐ μεταλαμβάνει ἡ ψυχή, τὸ αὐτὸ ἦν τῷ ἀφ᾽ οὗ. νῦν δὲ ἕτερον μὲν ἐκεῖνο· ἕτερον δὲ τοῦτο. Ἐπακτὸς ὄμβρος· σφοδρός. Ἐπακτὸς ὅρκος· ὁ μὴ αὐθαίρετος, ἀλλ᾽ ὃν ἕτερος ἄγει. Ἐπακτὸς ὅρκος· ὃν ἄν τις αὐτὸς ἑκὼν ἑαυτῷ ἐπάγηται τουτέστιν αἱρεῖται. ἄλλοι δὲ τοὐναντίον· ὁ ἀλλαχόθεν ἐπιφερόμενος ἀλλ᾽ οὐ καὶ αὐθαίρετος. ἔστι δὲ ὅρκου τρία εἴδη. ἐπώμοτος· κατώμοτος· ἐπακτός. Ἐπακρία χώρα. ἐκ τῶν παλαιῶν χρόνων κωμηδὸν οἰκοῦντας τοὺς Ἀθηναίους ὁ Κέκροψ συναγαγὼν, κατῴκισεν εἰς φυλὰς ιβ΄. καὶ τὴν τῶν πόλεων ἐπωνυμίαν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, Κεκροπίαν προσηγόρευσεν. δύο δὲ τετραπόλεις ἐκάλεσεν ἐκ τῶν τεττάρων πόλεων ἑκατέραν πέραν κατασκευάσας.

νήσους δὲ τὰς λοιπὰς ἐπακτρίδας ὠνόμασε. καὶ ἡ προσεχὴς χώρα ταύταις ταῖς νήσοις ὁμωνύμως αὐταῖς ἐπακτρία ἐκαλεῖτο. Ἐπακτρίς εἶδος πλοίου. ἐμβαίνεσθε εἰς τὰς ἐπακτρίδας καὶ τὰς δρομάδας ὁλκάδας, τὸν ὅρμον προσενόησαν. Ἐπακτροκέλης· πλοῖον λῃστρικὸν μεταξὺ ἐπακτρίδος καὶ κέλητος. ἀφ' οὗ καὶ αὐτὰ πλοιάριά εἰσιν. Ἐπαλαμᾶτο· ἐμηχανᾶτο· ἐτεχνάζετο. παλάμαι γὰρ αἱ τέχναι. καὶ ἐπαλαμήσατο· ἐμηχανήσατο· ἐπενόησεν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τί οὖν πρὸς τἄλφιτ' ἐπαλαμήσατο. Ἐπαλλάξαντες ἐπιλέξαντες. Ἐπαλλάξεις· ἀντὶ τοῦ συναλλαγὰς ἢ μίξεις. Ἀντιφῶν. Ἐπαλεξήσων· βοηθήσων. Ἐπαλείφων· ῥυμμάζων· καὶ χρίων. κασσιτέρῳ δὲ ἐπαλήλιπτο τὰ κεράμια αὐτῶν. Ἐπαληθείς· πλανηθείς. Ἐπάλληλον ὅμοιον. Ἐπάλξεις· προμαχεῶνες οἱ τῶν τειχέων καὶ τῶν πύργων. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· προβλὴς ὥστις ἐπάλξιος ἀνέμβατος. Ἐπαλξίτης, ἐπαμησάμενος· ἀνακινήσας κρόσατος. Ἐπαμινώνδας. Ἀθηναίων καὶ Μαντινέων μαχεσαμένων, Ἐπαμινώνδας τιτρώσκεται κατὰ τὸν πόλεμον. καὶ τετρωμένον αὐτὸν κομίζουσιν ἐκ τῆς παρατάξεως ἔτι ζῶντα. ὁ δὲ, τέως μὲν τὴν χεῖρα ἔχων ἐπὶ τῷ τραύματι ἐταλαιπώρει καὶ ἐς τοὺς συμμάχους ἀφεώρα. λαβόντας δὲ ἴσον τοῦ ἀγῶνος τὸ πέρας, οὕτω τὴν χεῖρα ἀπέσχε τοῦ τραύματος. καὶ αὐτὸν ἀφέντα τὴν ψυχὴν, ἔθαψαν ἔνθα σφίσιν ἐγένετο ἡ συμβολή. τῷ τάφῳ δὲ κίων ἐφέστηκεν καὶ ἀσπὶς ἐπ' αὐτῷ δράκοντα ἔχουσα ἐπειργασμένον. ἤθελε δὲ ὁ δράκων σημαίνειν τοῦ γένους τῶν Σπαρτῶν ὄντα τὸν Ἐπαμινώνδαν. στρατηγίας ἕνεκα τῶν ἐν Ἕλλησιν ἀοιδιμησάντων μάλιστα ἐπαινέσαι τις ἄν, ἢ οὐ δεύτερόν ποιήσαι τὸ ὕστερον. ὅτι ἐγένετο τῷ Ἐπαμινώνδᾳ χρησμὸς πέλαγος αὐτὸν φυλάττεσθαι. καὶ ὁ μὲν, ἐπιβῆναι πλοίου δεῖμα εἶχε. τὸ δ', ἄρα πέλαγος δρυμὸν καὶ οὐ θάλασσαν προύλεγεν ὁ δαίμων. χωρίον δὲ ὁμώνυμον. Ἐπαμῦναι· ἐπιβοηθῆσαι. δοτικῇ συντάσσεται. ἐπαμύνετε τοῖς ἀδικουμένοις. καὶ ἐπάμυνον βοήθησον. Ἐπαμφοτερίσαι· εἰς ἀμφιβολίαν ἀγαγεῖν τὸν λόγον ὡς καθ' ἑκάτερον ἐλέγχεσθαι. Ἐπανακροῦσαι πάλιν ἀπὸ τῶν ἐρετῶν. ὅταν ζεύξαντες τὴν πρύμναν ἀνακρούσωνται. ἵνα ὀπίσω τὸ πλοῖον ἀναχωρήσῃ. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. δεῖ γ' ἐπανακροῦσαι πάλιν. ἀντὶ τοῦ ἐπανακάμψαι. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίας ἀνακρουομένων. ἢ τὰς ναῦς. ἢ ὑπόστρεψον. ἐπάνιθι, ἐπανάκρουσις δὲ κυρίως τὸ ἐπισχεῖν τὴν ἐρχομένην ναῦν μεθ' ὁρμῆς εἰς τὸν ὅρμον. ἵνα μὴ προσπελάσασα θραύσῃ. τὸ δὲ πάλιν ἐπὶ τοῦ ὀπίσω ἀπὸ τῆς εἰς τοὔμπροσθεν ἐρεσίας τούτου. ἢ ἀντὶ τοῦ ᾄσας πρὸ τούτου, πάλιν ᾆσον καὶ ἐπανάλαβε. Ἐπαναβάλλεσθε· προσεπιστολίσασθε. ἱμάτια τὰ ἀνδρεῖα περιστολίσασθε. Ἐπαναβαίνω δοτικῇ συντάσσεται. οἱ δὲ ἐπανέβαινον τῷ ὄρει καὶ γυναικὶ ἐπαναβαίνειν τῷ τοιούτῳ τῆς νεὼς πειρώμενοι. Ἐπανάγω αἰτιατικῇ. Ἐπαναφορά· ἀναφέρειν καὶ κοινοῦσθαι τῷ πλήθει. Ἐπαναχθέντες. Ἐπανείρω αἰτιατικῇ. Ἐπανεθήσεται· ἀντὶ τοῦ ἐπαφεθήσεται. καί μοι τὸ πλῶν ἐπανεθήσεται καὶ μεγάλα κερδανῶ. Ἐπανέντες· ἀφέντες. Ἐπανείσχετο· ἐπανελάβετο. ὁ δὲ, ὃν πρὸς τοὺς πόλεμον ὡς μάλιστ' ἐπείγοντα, ἐπανέσχετο. Ἐπανετείνοντο. δοτικῇ. Ξενοφῶν. ἐπανετείνοντο γὰρ καὶ μείζονας ἐλπίδας τοῖς ἀξίοις ἐπαινοῖτο εἴ τι ἐν τῷ ἐπιόντι χρόνῳ ἀγαθὸν εἶναι μεῖζον φαίνοιτο. ἐπανετείνοντο οὖν, ἐν προσδοκίᾳ ἦσαν ἢ ηὔξοντο. ἐμεγαλύνοντο. Ἐπανέσειν· οἰκείᾳ συνέσει χρᾶσθαι καὶ μὴ ταῖς βίβλοις ἐπανέχειν. Ἐπανέχειν· ὑψοῦν. Ἐπανεῖπον ἐκήρυξαν. Θουκυδίδης δ'. τῶν δὲ διαφυγόντων θάνατον διαγνόντες ἐπανεῖπον, ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι. Ἐπάνηκε, ἐπάνελθε. Ἐπανήρετο· ἐπειρᾶτο. εἵλετο. Ἐπανῃρημένος προῃρημένος. θέλων. Ἐπανιτέον· ἐπανακτέον. Ἐπανισῶ δοτικῇ. καὶ ἐπανίσαμαι δοτικῇ. Ἐπανορθῶ αἰτιατικῇ. Ἐπαντλῶ αἰτιατικῇ. Ἐπάντους, ὑψηλοῦ. Θουκυδίδης. οἱ δ' Ἀθηναῖοι βιαζόμενοι ὑπὸ πολλῶν ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπάντους ὄντος, ἐδίκνοῦντο γὰρ ἔφοδον οἱ ἄνωθεν, οὐ δυνάμενοι βιάσασθαι ἀνεχώρουν. Ἐπαποδυώμεθα· ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρήσωμεν. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἐπαποδυώμεθα τούτῳ τῷ πράγματι. Ἐπαπόρησις, ἀπορία. Ἐπαποδύρομαι αἰτιατικῇ. Ἐπάρας πείσας· θρασυτέρους ἄνδρας ἐλπίσιν ὥστε σφῶν ἐπάρας ἀνοσίων ἔργων ἀρχηγέτας γενέσθαι. καὶ αὖθις, μειζόνως ἐπαινέσας, τοῖς τε ἄλλοις ἐπάρας καὶ ὅτι ἀπὸ χρεῶν ἔσται τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῆς ξυμβαινούσης τιμῆς, καὶ αὖθις

καὶ καταψηφισάμενος τοῦ βασιλέως θάνατον καὶ ἑτέρους πολλοὺς τὰ λυσιτελῆ οἱ φρονεῖν, καὶ
τῆς ἐκείνου μερίδος εἶναι. ἠθροισμένην ἀμυνεῖσθαι ῥᾳδίως πολλήν. Ἐπάρατοι· ἐπάγωγοι. καὶ ἐ-
πάρατος ἐπικατάρατος. Ἐπαρήγειν· βοηθεῖν. Ἐπαρώμενοι· δοτική· καταρώμενοι. Ἐπαρηκῶ· δοτική.
Ἐπαρτήσας· ἐπικρεμάσας. ὁ δὲ ἐς πέρας ἤγαγεν αὐτῷ καὶ δουλείαν ἐπαρτήσας αὐτῷ. καὶ αὖθις
Αἰλιανός· μὴ ἀποδέξασθαι τὰς ψυχὰς αὐτῶν σὺν ἀμνηστείᾳ ἀλλ᾽ ἐπαρτῆσαι τὰς δι᾽ αἰῶνος τιμωρίας
αὐτοῖς. Ἐπαρτωμένων· ἐπικρεμαμένων. τὸν ἄνδρα ἐπὶ τοσόνδε καρτερίας ἥκειν, ὥστε μεγίστων
φόβων ἐπαρτωμένων, καὶ βασάνων προσαγομένων αὐτῷ, οὐδὲν τῶν ἀπορρήτων εἰπεῖν. Ἐπαρυ-
στρίδες· ἀντλητίδες. Ἔπαρχος πραιτωρίων ὁ τῶν ἑῴων τῆς φορολογίας τὴν ἐπίστασιν ἔχων πα-
ρὰ Ῥωμαίοις. Ἐπάσαντο· ἐγεύσαντο. Ἐπαοιδὸς φαρμακός. γόης. καὶ θηλυκῶς ἐπαοιδία.
Ἐπαυδῆσαι· ἐπειπεῖν. Ἔπαυλος· ἡ τῆς αὐλῆς ὁδός. Ἐπαύλια λέγεται καθ᾽ ὅσον ἐν τῇ
τοῦ νυμφίου οἰκίᾳ ἡ νύμφη τότε πρῶτον ἐπηύλισται. καλεῖται δὲ ἐπαύλια, καὶ τὰ μετὰ τὴν ἐχομένην
ἡμέραν τῶν γάμων παρὰ τοῦ τῆς νύμφης πατρὸς δῶρα φερόμενα τῷ νυμφίῳ καὶ τῇ νύμφῃ ἐν πομπῆς
σχήματι. παῖς γὰρ ἡγεῖται χλανίδα λευκὴν ἔχων καὶ λαμπάδα καιομένην. ἔπειτα μετὰ τοῦτον κανη-
φόρος. εἶθ᾽ αἱ λοιπαὶ ἀκολουθοῦσιν ἐφεξῆς. φέρουσαι χρυσία. λεκανίδας. σμήγματα. φορεῖα.
κτένας. κοίτας. ἀλαβάστρους. σανδάλια. θήκας. μυράλειπτρα. ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν προῖκα ἅμα
τῷ νυμφίῳ φέρουσιν. οἱ δέ φασιν ἐπαύλια τὴν δευτέραν μετὰ τοὺς γάμους ἡμέραν καλεῖσθαι.
ἐν ᾗ πρῶτον ἐπαυλίζεται τῷ νυμφίῳ ἡ νύμφη. Ἐπαύλιον δὲ μονὴ περὶ Ἑκάλης θανούσης. ἴθι πρη-
εῖα γυναικῶν τὴν ὀδυνήφατοι οὐ περόωσι πολλάκι. σεῖο μάλα φιλοξενίοιο καλιῆς μνη-
σόμεθα. ξυνὸν γὰρ ἐπαύλιον ἔσκεν ἅπασιν. Ἔπαυλις· ἡ οἰκία ἐν ᾗ τὴν αὖλιν ποιοῦνται. αὖλις δὲ ἡ κοί-
τη. καὶ ἐπαυλόσυνος, ὁ εἰς τὴν ἔπαυλιν ἰών. ὅτε τιν᾽ ἄνδρ᾽ ὑπὸ βροτῶν βλέψας οἱ κατ᾽ ἐπαυλόσυνον. πα-
ρελέοντος ὁ λόγος. Ἐπαυλόσυνος· ὁ εἰς τὴν ἔπαυλιν ἰών. καὶ ἐπαυλίζονται· ἐπισκιάζονται.
Ἔπαυλις· μάνδρα βοῶν καὶ προβάτων αὐλή. τότε μὲν οὖν ἀμφότεροι τὴν ἔπαυλιν ἐπὶ τοῦ χώ-
ματος ἐποιήσαντο. οἵ τε Ῥωμαῖοι καὶ οἱ Καρχηδόνιοι. τουτέστι τὴν κοίτην. Ἐπαύρασθαι· ἐπαπο-
λαῦσαι. τούτων τὴν αἴτησιν προσιεμένων καὶ συγχωρούντων ἐπαύρασθαι τῆς χλιδῆς. καὶ αὖθις
ἀπῆλθε τῆς ἀκαδημίας. καὶ φυγὼν φιλοσοφίαν. οὐ γάρ οἱ θέμις ἐπαύρεσθαι αὐτῆς. πρὸς Κλέαρ-
χον ὁ λόγος τὸν Σολέα. ὃς ἔγραψε διάφορα. ὀργῶ τὸ πρὸς σὲ ἔχθιστον. Ἐπαυείζω· τὸ φυσῶ. καὶ ἐπαυ-
είσκω. Ἐπ᾽ αὐτόπτῳ, ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ· ἐπ᾽ ὀφθαλμοῖς, ἐπ᾽ αὐτῷ τῷ κλέμματι ἁλούς. ὁ δὲ ἐπ᾽ αὐ-
τοφώρῳ τὴν πρᾶξιν λαβὼν ἐν Καρχηδόνι, ἐξηπατῆσθαι πρὸς τῆς γυναικὸς ἑκών τε εἶναι. Ἐπαυ-
χοῦσι· μέγα φρονοῦσι. καὶ Ἀριστοφάνης ἐπαυχήσατο τοῖς σοῖς λόγοις. ἀντὶ τοῦ ἐμεγαλοφρόνησεν.
Ἐπαυχῶ, βεβαίως οἶδα. Σοφοκλῆς, ὡς κἀμ᾽ ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἀποδεδορκότ᾽ ἐχθροῖς
ἄστρον ὡς λάμψειν ἔτι. Ἐπαφαυανθῶ, ἐξηρανθῶ. Ἀριστοφάνης Βατράχοις, ὥστε τὰ πεφαυαν-
θῶ Παναθηναίοις πελῶν. Ἐπαφίασιν, ἐπαφιᾶσι δὲ πέμπουσιν. Ἐπαφωμένων, γενικὴ ψη-
λαφωμένων. Ἐπαφρόδιτος ἐπίχαρις. ἡδὺς Ἀππιανὸς καὶ τὴν ἐν ἅπασιν ἐπαφροδι-
σίαν ὑπεραίρων ἐσεμνολόγει περὶ ἑαυτοῦ. ὁ δὲ, τοῦ ξίφους ἐπαφώμενος ταῖς χερσὶν ὡς καὶ ταύτῃ πε-
ριορᾶν δοκεῖν τὰ Ῥωμαίων πράγματα. Ἐπαφρόδιτος Χαιρωνεύς· γραμματικὸς, Ἀρχίου τοῦ Ἀ-
λεξανδρέως γραμματικοῦ θρεπτὸς, ὑφ᾽ οὗ παιδευθεὶς, ὠνήθη ὑπὸ τοῦ Μοδέστου ἐπάρχου Αἰγύπτου, καὶ παι-
δεύσας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πετηλῖνον ἐν Ῥώμῃ διέπρεψεν ἐπὶ Νέρωνος καὶ μέχρι Νέρβα καθ᾽ ὃν χρόνον
καὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἡφαιστίωνος ἦν, καὶ ἄλλοι συχνοὶ τῶν ὀνομαστῶν ἐν παιδείᾳ. ὠνούμενος δὲ ἀεὶ βι-
βλία, ἐκτήσατο μυριάδας τρεῖς καὶ τούτων σπουδαίων καὶ ἀνακεχωρηκότων. τὸ δὲ σῶμα ἦν μέ-
γας τε καὶ μέλας ὡς ἐλεφαντώδης. ᾤκει δὲ ἐν τοῖς καλουμένοις Φαινιανοκορείοις, δύο οἰκίας αὐ-
τόθι κτησάμενος. ὁ δὲ καὶ ἔτος ἄγων οε ἐτελεύτησεν ὑδέρῳ περιπεσών. συγγράμματα δὲ κατέλιπεν ἱκανά.
Ἐπαφροδιτώτερος, ἐπιχαριτώτερος. Ἐπάχνωσεν· ἐλύπησεν. ἔφθειρεν· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ
τῆς πάχνης τῆς φθειρούσης καὶ λύπην ἐμποιούσης τοῖς φυτοῖς. Ἡσίοδος. καὶ τέ σμικρὸν
ἐὸν τό γ᾽ ἐπάχνωσε φίλον ἦτορ. Ἐπαιγίζων σφοδρῶς πνέων. Ἐπαινέσας, ἀποδεξά-
μενος. διαρείως οὖς ἐπαινέσας τῆς προθυμίας, ἀρκεῖσθαι ἔφη τοῖς παροῦσι. καὶ αὖθις ἐπαινέσας

αὐτὴν τῆς φιλανδρίας. Ἐπαινέτης. Ἀρριανός· τοῦ τε ξὺν κόσμῳ δρωμένου ἐπαινέτης καὶ τοῦ ἀ-
κοσμήτου ἐν τῷ παραυτίκα ἐπιτιμητής, καὶ τοῦ ἐς ὕστερον κολαστής. Ἐπαινεῖσθε· ἀντὶ τοῦ καυχᾶσθε·
Δαβίδ· ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ἐπαινῶ· αἰτιατικῇ. Ἐπαιόμενοι ἐν Βαυρῶνι·
συνουσιαζόμενοι ἢ ἐλαυνόμενοι. Βαυρῶν δὲ τόπος Ἀθήνησιν. Ἐπαιώνισον· εὐφήμισον. Ἐπαιρόμενος·
Δημοσθένης ἐν μὲν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἀντὶ τοῦ ἐπανατεινόμενος. ἀλλαχοῦ δέ. Ἐπαί-
ρω· ὑψῶ. Ἐπαίρεσθαι· τὸ φυσᾶσθαι. Ἔπαισεν· ἔτυψεν, ἔκρουσεν. ἔπαισε δὲ τὸν ἵππον τῇ
λόγχῃ. Ἐπαισθάνομαι· γενικῇ. Ἐπαισχές· αἰσχύνης ἐπαίτιον. καὶ μοὶ μὲν ἐπαισχές ἐστι τὸ
πρᾶγμα καὶ βλαβερόν, κἀκείνῳ πολὺ αἴσχιον καὶ βλαβερώτερον. τῆς μὲν πρεσβείας ἐπίκυ-
ρα. Ἐπαίτης· ὁ πτωχός. καὶ κλίνεται ἐπαίτου. Ἐπαί-
ξασης τῆς δὲ ἀποχωρήσεως ἐπαισχοῦς. Ἐπέβαλεν· ἦρξατο, ἐπεχείρησεν. ἢ ἀντὶ τοῦ
χθη· ἐνεπαίχθη ἐν τῷ παίζω. ἐπέχθη δὲ ἐκτενίσθη. Ἐπέβαλεν· ἦρξατο, ἐπεχείρησεν. ἢ ἀντὶ τοῦ
συρίων. ὃς καὶ Ἑκαταίῳ τῷ Μιλησίῳ ἐπέβαλεν γενόμενός τι κατὰ τὰ πορθμικὰ καὶ μικρῶν πρός. ὀξύτεινε
δὲ μέχρι τῶν Περσικῶν χρόνων. ἐπιβολὴ δὲ λέγεται ἔννοια, ἐπιχείρησις. Ἐπεβάτευον· συνουσία-
ζον. Ἡρακλῆς φησὶ πρὸς τὸν Διόνυσον· ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ὁ δέ φησιν, ἐπεβάτευον Κλεισθένει. τὸ
ἐπιβατεύειν ἐπὶ συνουσίας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζώων, ἃ ἐπιβαίνοντα συνουσιάζει. ὁ δὴ Κλεισθένης,
ἐπ' αἰσχρότητι κωμῳδεῖται. ἐνδελεχῶς τὸ γένειον ὡς ἀνδρόγυνον εἰκάζειν αὐτόν. τὸν δὲ Κλεισθένην
καὶ ἐπὶ τῷ πασχητιᾶν κωμῳδοῦσι. τὸ δὲ ἐπεβάτευον κατέμφαινεν. Ἐπεβόα τὸν χν̄. Ἐπε-
βρισεν· ἐπεβάρησεν. Ἐπεγέγραφον· ἀντὶ τοῦ ἐξωγέγραφεις. Ἀριστοφάνης. καὶ τὸ σὺ μεγάλην ἐπεγέ-
γραφας τὴν γοργόνα. καὶ ἐπεγράψατο ἀντὶ τοῦ ἀπεγράψατο, ἐχειροτόνησε, κατέστησεν. ἡ δὲ μεταφορὰ
ἀπὸ τῶν μετοίκων τοὺς προστάτας προσγραφόντων ἑαυτοῖς. Ἐπιγράφομαι· αἰτιατικῇ. ὅ τε
νόστου ἄρχων ἀγαθὸν ἐπεγραψάμεθα τῇ ἐντολῇ. Ἐπεγράψαντο· ἀντὶ τοῦ διϊσχυρίζοντο, ἐβε-
βαίουν. οἱ δέ, εἰς Θρᾳκικὴν ἀδοκιμοῦντα αὐτὸν οἰκιστήν, ἀντὶ τοῦ ἀγνῶτος ἐπεγράψαντο. Ἐπεγχα-
νὼν· καταγελάσας. οὐ μὴν ἡ τιμωρὸς δίκη τὸν ὑβριστὴν καὶ ὑπερόπτην εἴασεν ἐπεγχανεῖν τῷ τοῦ
μέλλοντος θανάτῳ. Ἐπεδαψιλεύσατο· καταχορέως ἐχρήσατο. ἐπεδαψιλεύσατο ταῖς ὑποθέσεσι
τοῦ ἐπικηρύξεως. Ἐπεδίκασε καὶ ἐπεδικάσατο. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ὀλυμπιοδώρου. τὸ μὲν ἐ-
πεδίκασεν, οἷον προέκρινε. τὸ δὲ ἐπεδικάσατο, οἷον ἔπεισε τοὺς δικαστὰς ἑαυτῷ προσνεῖμαι τὸν
κλῆρον. Ἐπέθεντο· ἐπανέστησαν. ἐπὶ χρημάτων ἀφαιρέσει ἐπέθεντο, ἀντὶ τοῦ ἐλιχνεύσαντο, ἐπε-
φθήσαν. Ἐπεθείαζε· μανικῶς ἐλέγετο, θεόληπτος ἐγίγνετο. Μένανδρος, ὁ δὴ ἡγεμὼν ἐν ἑνὶ τῶν λό-
φων ἀνελθὼν ἐπεθείαζε ῥήμασι βαρβάροις, καὶ γαύρῳ τῷ φρονήματι μεγαληγορίᾳ ἐχρῆτο.
Ἐπεθείαζον· ἐχόρευον. Ἐπέθρωσκον, ἐπεπήδων. Ἐπεκάλει· ὠνείδιζεν, ἐμέμφετο. καὶ αὖθις·
μὲν οὐδεὶς ἐπεκάλει τῶν πώποτε φίλων, οὔτε ἐκεῖνον πρόφασιν οὔτε μαλακιζομένην τινὰ ἀναβολὴν
ἐν ταῖς χρείαις, οὔτε ῥᾳθυμίαν ἀργίας ἢ δειλίας ἔγγονον. ὁ δὲ ἐπεκάλει τῶν φίλων τὰ τοιαῦτα ἐγ-
κλήματα, ἀντὶ τοῦ ὠνείδιζε. καὶ αὖθις· ἐπεκάλουν αὐτὸν φθορέα τῶν νέων καὶ κιναιδολόγον ἀποκα-
λοῦντες. Ἐπεκερτόμησεν· ἐχλεύασεν, ἔσκωψεν. ὁ δὲ ἐπεκερτόμησεν αὐτοῦ τῆς ἀβουλίας.
Ἐπέκεινα· ὑπερέκεινα. Ἐπεκήρυξαν· ἐπεσήμαναν καὶ διαπρυσίως ἐλάλησαν. ἐπεκήρυξάν τε τά-
λαντα δώσειν τῷ μηνύσαντι. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ἀντισχεῖν τῷ δίψει μὴ δυνηθέντες, ἐπεκηρυκεύσαντο.
Ἐπεκηρυκεύετο· διὰ κήρυκος ἔλεγεν. ἐπεὶ μηδεὶς ἐπεκηρυκεύετο ὑπὲρ τοῦ Λακίου, διελέγετο
αὐτῷ ὁ Δεκέβαλος. Ἐπέκλωσεν· ἐπεκλήρωσεν, ἐμέρισεν. Ἐπέκλυσεν· ἐκάθαρσεν. ἢ ἀντὶ
τοῦ ἐπόρευσε. τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα ἐπέκλυσε κακά, ὥστε χρυσὸς ἦν αὐτοῖς καὶ λακκῖτις ἡμέρα
κρατῆσαι τοὺς βαρβάρους. Ἐπεκώμαζεν· ὠρχεῖτο, αἰσχρῶς ἐλάλει. ὁ δὴ περικεθέων ἐπεκώμαζε
τοῖς βαρβάροις. καὶ αὖθις· πολλαὶ ἐς τὰς ἐκκλησίας ἐπεκώμασαν ταραχαί. Ἐπεκτείνομαι· δο-
τικῇ. Ἐπ' ἐλάχιστον· ἐπ' ὀλίγον, πρὸς βραχύ. Δαμάσκιος· εἶχε δὲ ἐπ' ἐλάχιστον τῆς πρὸς τὰ ποιη-
τικὰ συμπαθείας, ἀτεχνῶς ἁπτόμενα τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ μέχρι φαντασίας καὶ γλώττης ἱστάμενα.
Ἐπέλαβεν· αἰτιατικῇ. Ἐπελέξαντο· ἀνέγνωσαν. ὁρῶντες δὴ τὰ γράμματα ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ δι-
πτύχου, ταῦτα ἐπελέξαντο. Ἡρόδοτος. καὶ αὖθις· ὁ δὴ γραμματεὺς ἐπελέγετο τὰ γράμματα. Ἐπε-
λήκεον· ἐπεβόων, ἐκρότουν. Ἐπελήφθη· ἐπεδέξατο. Ἀρριανός· ἤδη τε ἐπελήφθη νὺξ τῆς γ΄ τῆς
φυλακῆς.

φυλακῆς· καὶ ὁ ἡγεμὼν τοῦ λόχου καθίστατο. Ἐπελπίζων· εἰς ἐλπίδας ἄγων. τὰ μὲν αὐτοὺς ἐπελπίζων ταῖς ὑποσχέσεσι· τὰ δέ, ὑποσπείρων αὐτοῖς ὀλίγα κέρδη. τοὺς δὲ ἐν ἀξιώσει τε καὶ δυνάμει προσκαλῶν καὶ δημαγωγῶν. Ἐπεμαρτύραντο· μάρτυσιν ἐχρήσαντο. οἱ δέ, πιστὰ δόντες καὶ λαβόντες, ἐπεμαρτύραντο τοὺς θεούς. οὕτως Ξενοφῶν. Ἐπεμβαίνων· δοτικῇ. καὶ ἐπεγγελάζων· ἐπικείμενος. ὁ δέ, ἐπεμβαίνων τῇ τύχῃ αὐτοῦ· σφόδρα ἀμαθῶς καὶ ἀγνωμονέστατα. Ἐπεμήνατο· ἐπεμάνη.
Ἐπέμυξεν· ἐξεμυκτήρισεν. ἦχον διὰ τῶν ῥινῶν ἐποίησεν. Ἐπενεγκεῖν δόρυ· ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ καὶ προσαγορεύειν ἐπὶ τῷ μνήματι. ἐπὶ τοῖς βιαίως ἀποθανοῦσι τοῦτο ἐποιεῖτο. καὶ Ἴστρος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἀτθίδων φησί· τινὲς ἐπὶ τοῦ τάφου δόρυ φασὶ καταπηγνύειν τὸν ἐγχέαντος παῖδα σημαίνοντα διὰ τό, νόμον εἶναι τοῖς προσήκουσι τοῦτον τὸν τρόπον μετέρχεσθαι τοὺς φονέας. Ἐπενεγκὼν· δοτικῇ. καὶ καταδικάσας. Προκόπιος· ἐπενεγκὼν τε αὐτῷ ὅτι δὴ ὡς ἥκιστα ἀληθίζεται ἄμφω τὼ χεῖρε ἀπέκοψεν. Ἐπενδύτης· ὁ ἐσώτερος ἱμάτιος καὶ ὑποκάμισον λέγεται. Ἐπενήνοθεν· συγκατετίθεντο. Ἐπενήνοθεν· ἐπῆλθε. ἐπέκειτο. Ἐπενζυφήσαντες· ἐγγελάσαντες. ἐπεί τε δὴ ἀνήκεστα πολλὰ τῶν χρυσίων παρέλιπεν καὶ ταῦτα διασαμένους ἐπενζυφήσαντες αὐτῷ. Ἐπεξαγωγῇ· ἐμαστιγοῦτο ῥάβδοις. εἶτα ἐπεξαγωγῇ ἐπιπροσίκετο. ἀλλ' οἱ καὶ ἀνδραποδίστημμα φρονήματος δούλου εἶναι. Ἐπεξιέναι· αἰτιατικῇ καὶ γενικῇ. ἐπεξιοῦσα νεανίσκ' ἀρετῇ τῶν παρθενικῶν θαλάμων. Ἐπεπάμεθα· ἐκεκτήμεθα. πάνθ' ὅσα κεῖν ζώοις ἐπεπάμεθα. ταῦτα παρ' ἀδάνεχο μὲν ἔχων. λείπω δ' οὐδὲν ὑπ' ἠελίῳ. Ἐπεπαιώνιστο· ἐξύμνητο.
Ἐπεπαίχειν· ὑπερσυντέλικος τὸ ἐνεπαίχθην. ἐπεπαίχειν δέ. ἐπεπαίχεισαν· ἐκ τοῦ παίκω τὸ κτενίζω. Ἐπεπλεῖτο· ἐπεπορεύετο. Ἐπεπόνθει· ἀντὶ τοῦ ἐπεπόνθειν. καὶ ἑωράκει· ἀντὶ τοῦ ἑωράκειν. καὶ ᾔδη ἀντὶ τοῦ ᾔδειν. Ἐπέπυστο· ἠκούσθη. Ἐπέρραξεν· ἐπέπεσε. συνεπλάκη. μαχησόμενος· ὁ δέ, πολλὴν διανύσας ὁδόν, ἄφνω τούτοις ἐπέρραξεν. Ἐπέραστος· ἐράσμιος. Ἐπερατώθη· ἐπεληφώθη. ἐπεραιώθη. ἐπέρασεν ἐπεληφώθη. Ἐπαίρεσθαι τὸ φυσοῦσθαι. ἐπερέσθαι δὲ τὸ ἐρωτῆσαι. Ἐπερείφλω· ἔπεσον. Ἐπερρώσαντο· ἐπεσείσθησαν καὶ ἐπερρώσθησαν.
Ἐπερωτῶ σε· αἰτιατικῇ. Ἐπέρω· τὸ ἐρωτῶ. καὶ ἐπερόμενος ἐρωτώμενος. Ἐπερρύη· ἐπέρρυσεν ἀνέβλυσεν. Ἐπέσαξε· τὴν ὄνον αὐτοῦ. ἀντὶ τοῦ ἐπεφόρτισεν. Ἐπέση· ἐπεισῆλθε. Ἐπεσβόλον· λοίδορον φλύαρον. Ἐπέσειεν· ἐπανετείνετο. τοῖς δέ, ἐπέσειε φόβον, ὡς αὐτίκα τεθνηξόμενος. Ἐπεσημήναμεν· ἐξεπλάγημεν. ἐθαυμάσαμεν. καὶ Πολύβιος· τίς οὐκ ἂν ἐπισημήναιτο καὶ θαυμάσειε τὸν προειρημένον ἐπὶ τούτοις ἡγεμόνα. Ἐπέσθων· ἐπεσθίων. ἀνοχούμενος· τὴν ἐλίκην οἴδημος· ἐφῆς ἄλαλιτον ἐπέσθων, χειμῶνας μεγάλους ἐξέφυγε, θύηκε θεοῖς σαμόθραξιν. Ἐπεσκήψατο· ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλεσε ψευδομαρτυριῶν. σπανιάκις δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκαλέσαι φόνου. ὡς Ἀντιφῶν. τὸ δὲ ἐνθυμητικὸν ἐπέσκηψεν, ἀντὶ τοῦ ἐνετείλατο. τὸ δὲ ἐπισκήπτω, ἀντὶ τοῦ μετά τινος ἐπιθειασμοῦ λέγω καὶ οἷον ἐξορκίζω. Ἀνδοκίδης καὶ Λυσίας ἔλαβε. καὶ ἐπεσκήψατο, ἔβλαψεν. Ἐπέσκηψεν· ἐπέπληξε. Ἐπέσπερχε· διήγειρε· παρώξυνε. ὃς δὴ μάλιστα ἐπέσπερχεν αὐτόν. Ἐπεστάτει· ἦρχεν ἡγεμόνευεν. Ξενοφῶν ἐνταῦθα ἦν Κλέαρχον καταμαθεῖν, ὡς ἐπεστάτει. ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ δόρυ ἔχων. ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ βακτηρίαν. Ἐπέστησε· γενικῇ. ἐπέστησεν ἐξαίφνης τοῦ δρόμου. Ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρα σου· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν αἰκιζομένων ταῦτα λέγων. ὁρῶν τὴν χεῖρά σου ἐπικειμένην καὶ λίαν μαστιγοῦσαν. Ἐπέστι μοι· βούλομαι. θέλω. δύναμαι. ἢ ἐπίκειταί μοι. Ἐπεσφάλλακεν· οἱ μέν, ἐσφάλθη. οἱ δέ, ἐσπάνη. ἢ παρὰ καιρὸν ἀτροφήσαν, ἐμαράνθη. Ἐπέται· οἱ θεράποντες· παρὰ τὸ ἕπεσθαι. ἔπεται δὲ ἀκολουθεῖ. Ἐπέτειον· ἀπὸ τοῦ νῦν ἔτους. ἐπέτος γὰρ δεῖ λέγειν τὸν ἐνεστῶτα καιρόν. οὐχὶ διὰ τοῦ φ'. ἀλλὰ διὰ τοῦ π' ὡς φησὶ Πίνδαρος. καὶ ἐπέτειος ὁ κατ' ἔτος γινόμενος.
Ἐπετείους ὑμᾶς ὄντας· ἀπὸ τῶν οἰωνῶν μετήνεγκε τῶν μὴ μονίμων ὄντων. ἀλλὰ φερομένων τῇ πτήσει. τουτέστιν εὐμεταβλήτους ὀλιγωρους καὶ μὴ διαμένοντας ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ ἀψικόρους. Ἐπέτηξεν· βελτίον δ' ἐπιτυχὼν λαβών, τὸν κηρὸν αὐτὸν ἐπέτηξεν· ἀντ' ἐλέαινεν· λεῖ

ον ἐποίησε. Ἐπετίλησεν· ἐξέκρινεν ὥσπερ τὴν κόπρον. ἀριστοφάνης. ὁ δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν ὡς ἐπετίλησεν, ὥσπερ σηπίαν. θηρώμεναι γὰρ αἱ σηπίαι, ἐναφιᾶσιν ἐκ τοῦ προσόντος αὐταῖς θολοῦ ταραχὴν βουλόμεναι τὸν περὶ αὐτὰς τόπον· ἵνα μὴ καταφανεῖς ὦσι τοῖς θηρῶσι. Ἐπετίμα· ἐπηύξει τὴν τιμήν, οἱ δὲ κερδαίνειν οἰόμενοι ἐπετίμων ὡς λιμώττοντι τὸν σῖτον. ὁ δέ, οὐδὲν ἧττον ἠγόραζε μᾶλλον φησίν. Ἐπετοξάζοντο· ἐτόξευον. Ἐπευκτή· ἐπιθυμητή. ἡ ἀρχῆς ἀξία. Ἐπευωνίζων· κερδαίνων. Ἐπευφήμησαν· μετ' εὐφημίας συγκατέθεντο· ἐπῄνεσαν.

Ἐπεφάνη· φησὶν ὁ ἀπόστολος· ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος. διατί οὐκ εἶπεν ἐφάνη, ἀλλ' ἐπεφάνη. ἐπειδὴ ὁ ὢν ἐφάνη. εἰ γὰρ εἶπεν ἐφάνη, ἀρχὴν εἰσηγεῖτο τοῦ ἀϊδίου ὄντος. καὶ διατοῦτο εἶπεν ἐπεφάνη ἵνα τὴν ἄναρχον ὕπαρξιν μηνύσῃ. ἐξ ὧν δεῖ σαφῶς εἰδέναι ὅτι ὁ αὐτὸς κύριος ἐφάνη καὶ ἐπεφάνη τῇ οἰκονομίᾳ τῆς ἐνανθρωπήσεως· ἀρχὴν γὰρ ἐδέξατο. ἐπεφάνη δὲ τῇ ἐνεργείᾳ τῆς θεότητος. ἄναρχος γὰρ ἡ ὕπαρξις. τὸ δὲ πᾶσιν εἶπεν ὅτι οὐ μερικῶς, ἀλλὰ πᾶσιν ἀνθρώποις.

Ἐπεφόρησεν· ἐπεσώρευσεν. ἀριστοφάνης. ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων. καὶ αὖθις βόθρον ὀρύξασα καὶ ἐπὶ πολὺ στεγάσασα γῆν ἐπεφόρησεν. ἐξαδηλοῦσα τὸ ποιηθέν. Ἐπεφώρατο· ἐφανεροῦτο. ἢ εὑρίσκετο. ἠλέγχετο. Ἐπέφραδεν· ἐδήλωσε διεσάφησε. καὶ ἐπέφραδον, εἶπον.

Ἐπεφράσατο· ἐθεώρησεν. Ἐπέφυ αὐτῇ· ἐκράτησεν. ἀλλὰ τὸ δὴ λεγόμενον ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν ἐπέφυ. Ἐπεφύκει· προσεπλάκη. Ἐπεφύοντο· ἐπείχοντο. καὶ ἐπέφυσαν οἱ συκοφάνται ὅτι τὸ ἔγκλημα ἦν· δίωνι ἔφασαν εἶναι φίλον. Ἐπέχε· ἐπίκεισο ἐπίμενε. φύλαττε. πλάτων. περὶ μὲν ὧν κατείληφεν ἀποφαίνεται. περὶ δὲ τῶν ψευδῶν διελέγχει. περὶ δὲ τῶν ἀδήλων ἐπέχει. ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος. διὰ τὸ περὶ πάντων ἐπέχειν. οὐδὲ βιβλίον τι συνέγραψε. καὶ ἐπέχω αἰτιατικῇ. ἐπέχομαι δὲ γενικῇ. καὶ ἡ χεὶρ ἐπέχει τοῦ πονηροῦ γραφέως. Ἐπεχώρησεν· ἀντὶ τοῦ συνεχώρησεν. οὕτως ἀρριανός. καὶ ἐπεχωρήθη συνεχωρήθη καὶ τὰ ὅμοια. Ἐπέχθη· ἐκτενίσθη. ἐκάρη. ἀριστοφάνης νεφέλαις· ἐκέλευσα ᾆσαι σιμωνίδου τὸ μέλος τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη. Ἐπεὶ· ἐπειδή. Ἐπείγω· σπουδάζω. Ἐπείγομαι δοτικῇ. Ἐπειγωλὴ· ἡ σπουδή. Ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου. Ἐπειδὴ ἔστι μὲν σύνδεσμος παρασυναπτικός. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ. ὡς θουκυδίδης πολλάκις ἐχρήσατο. καὶ ὅμηρος πρότερον. ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπε. περὶ τοῦ σκήπτρου.

Ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ ταντάλου λίθον τῆς κεφαλῆς ἀπετιναξάμεθα. λέγεται δὲ ἐπὶ κινδύνου τινὸς ἐπηρτημένου, καὶ παρελθόντος. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀρξαμένου τινὸς πράγματος. εἶτα ὀλιγωρήσαντος. Ἐπειδὴ τὸν οἶνον ἠξίους πίνειν, συνεκποτέον ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα. Ἐπεὶ ἢ· ἐπειδή. Ἐπεικάζω· στοχάζομαι. σοφοκλῆς. ἢ καὶ δάμαρτα τὴν ἐπεικάζων κυρῶ. Ἐπείκτης, ὁ κατεπείγων. πισίδης. ὅπως ὑφέξῃ τοῖς ἐπείκταις ἀγγέλοις τοὺς συλλογισμοὺς τῶν χρεῶν καὶ τῶν τόκων. ἐπαίκτης λέγεται, ὁ τὸ ἐγκύκλιον ἀπαιτῶν. Ἐπεικτός. Ἐπειλέγη· ἢ καθειλέγη ἢ συνειλέγη. Ἐπειλεγμένος· ἐπιλελεγμένος δέ, Ἐπείλημμαι γενικῇ. Ἐπειλημμένη· ἀντιλαμβανομένη. Ἐπεῖξις. Ἐπειός ὄνομα ἐθνικόν. ἔπηκος δὲ ὁ συνήθης. Ἐπειοῦ δειλότερος, οὕτως ἐλέγετο κρατῖνος ὁ κωμικός ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς οἰνηΐδος φυλῆς. καὶ δειλότερος πεφηνέναι. καὶ ὁ ἐπειὸς δειλὸς ἦν. Ἐπείρα αἰσχρῶς προσέβαλλεν. ἀστυδάμεια ἠράσθη πηλέως τοῦ αἰακοῦ. ὁ δέ, ἀνῄνετο. ἡ δὲ φοβηθεῖσα μὴ κατείπῃ αὐτῆς σοφώτερα ἢ ἀληθέστερα λέγει ὅτι αὐτὴν ἐπείρα ὁ πηλεὺς εἰποῦσα. πειράματα πέμπων τῆς διαφθορᾶς δέλεαρ. Ἐπειράσατο· ἀπόπειραν ἐποιήσατο. Ἐπεῖρεν· ἐσύριζεν. Ἐπειρωνευόμενος· χλευάζων. ἐπιγελῶν. ὁ δέ, ἀντικρὺς ῥωμαίων προσαχθείς, ἀναιρεῖται. τοῦτο δὲ παρατηρῶν ὁ σίμων ἐπειρωνεύετο. εἴ τι βοηθήσουσιν αὐτῷ πρὸς οὓς ἐξελθεῖν ἔλεγε. Ἐπείσακτοι· ἀλλότριοι. Ἐπεισέφρησεν· εἰσῆλθε. Ἐπεισέρρησεν· εἰσεφθάρη. Ἐπεισίμοι· ἐπέρχεταί μοι. Ἐπεισκρινόμενον. Ἐπεισκύκλησις· ἢ ἀνακύκλησις. καὶ ἐπεισκυκλείσθω· ἐπιφερέσθω· ἐπισυναπτέσθω. Ἐπεισκυκλεῖ· εἰσφέρει· ἐπισυνάπτει.

Ἐπεισόδιον· τὸ τὰ εἰς τὰ δράματα εἰσαγόμενον. κατὰ προσθήκην τινὰ καὶ αὔξησιν τοῦ δράματος. ἰωνάπας. καὶ τοῦτο ὡς παρὰ δράματι μεγάλῳ καὶ ταχεῖ. τὸ κατὰ μυσώνιον. ἐπεισόδιον.

οὐκ ἔλαττον

ἀπὸ Ἐλαΐου ὁ δαίμων ἐπήνεγκε. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι· ἤρεσε γὰρ ψουχείσματα καὶ φύκη αὖθις ἐπεισόδια. Ἐπεισόδιον· τὸ εἰς Φερόμενον τῷ δράματι ἔλαττον χάριν· ἔξω τῆς ὑποθέσεως ὄν. καὶ τὸ λέγεσθαι κωμῳδίας δὲ τὸ ἐξαγώνιον ἅπαν ἐπεισόδιον. Ἐπεισέπαισεν· εἰσεπήδησεν· εἰσῆλθε. κυρίως δὲ ἐπὶ στρατιᾶς πολεμίων. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἠδικηκόσι, καὶ αὖθις· Μυκονίων δίκην ἐπεισπέπαικεν εἰς τὸ συμπόσιον. Ἐπεισφρήσας· ἐπεισβαλών. Ἐπεισφοραῖς· καταδίκαις. Ἐπεισφρήσας· ἐπεισελθών. καὶ ἐπεισφρήσω· ἐπεισενέγκω. Ἐπεισχέω· ἐπεισβάλλω. Ἔπειτα μετὰ ταῦτα. ὁ δὲ Ὅμηρος ἀντὶ δὴ ἐκκέχενται τῷ ἔπειτα. αὐτὰρ ἔπειτα αὐτὰς τεμάχας καὶ Διὸς ὁ δυοσδὲ ἔτι μετὰ ταῦτα. ἅμα γὰρ ἀφῆκεν. ὁ μὲν, τὸν οἰστὸν. ὁ δὲ, τὸ δόρυ. Ἐπειοί· Πελοπόννησιοι. ἐπειοὶ δὴ λῶν βουλομένῳ ὑποχείριοι εἶναι τοῖς πολεμίοις.

Ἐπέσχεν· ἐπῆρξεν· ἐπέκειτο. Ἐπεχθόμενοι· ἀπωσάμενοι. Ἐπήβολος· ἐπιτυχὴς. ἐπιτυχὴς. εἰ δὲ οἴσεσθαι τὸν δαίμονα ὡς ἐπήβολον καὶ πολύχρυσον, γνωσόμενοι ὅτι γῆρας καὶ τύχη.

Ἐπηβολώτατος. Ἐπηγάγετο· προσῳκειώσατο. ἰδιοποιήσατο. τὸ δὲ οἰκήτορας τοῦ πλέον μηδὲν βίαιον δρᾶσαι, ἐπηγάγετο. Ἐπήγγελεν· ἐπήγγελεν ἐπὶ τὸ συσσίτια. καὶ αὖθις· οἱ μὲν, ταύτην γράφουσιν ἐπήγγειλαν. οἱ δὲ, τὴν ἄλλην. Ἐπήγγελλεν· ἀντὶ τοῦ προσέτασσεν. ὁ δὲ Μίνως πανταχόσε ἐπαλεῖ· καὶ πολλοῖς ξενίαν ἐπήγγελλεν. ἀντὶ τοῦ ἐνετέλλετο. εἰθισμένον ἦν γράμματα οἰκεῖα τοῖς βιβλίοις ἐντιθέναι. ὅσα ἂν ἐπαγγέλλοντος αὐτοῦ γένοιτο. καὶ αὖθις· ἔχειν ὀνομάσαι ὅπη τε οἱ ἐπήγγελλον στρατιωτῶν ἀραρίοις τὸ παρασχεῖν ἀκούοντας ἄν τι τοῦ ὤφελος. Ἐπήνετο· ἐπεφέρετο. Ἐπήγγελσα· ἔλυσα τὴν ἐκκλησίαν. καὶ εἰς τετάρτην ἡμέραν ἐπήγγελλα. ἀντὶ τοῦ ἀπήγγελλα. Ἐπηκενὶς· ἡ μακρὰ σανίς. Ἐπηκυλημένα ξύλα· τὰ κεκεραμένα εἰς θεοειδῆ σχήματα. εἰς χρῆσιν ὅπλων. ἐπῆσαν· ἐπέχοντο. Ἐπήκοος ὁ ἀκροατής. Ἐπῄσμοι· ἐπήχετό μοι. Ἐπηθρηκυῖα· ἱδρῦσα.

Ἐπήϊξας· ἐφώρμησας. Ἐπηρεάσει· ἐλοιδόρουντο τοῖς ἐπηρείαις. καὶ πολὺ πλέον ἐκθύμως ἐμάχοντο. ἀντὶ παντὸς ἀκούοντες φανῶς. Ἐπηρεία· ἀλλ' εἰ μὲν τις ἐν τούτων ἀπῶν τι ἐδεδράκει ἢ ἐπεπόνθει, ἐπηρείαν εἶχε. Ἐπήκετο· ἐπηκολούθει. Ἐπηλυγάζονται· ἐπισκιάζονται. ἐπικρύπτονται. καὶ ἐπηλυγάζω. ὀλιγοφαίνω. σκοτίζω. καὶ ἐπηλυγάζοντες· καλύπτοντες. σκεπάζοντες. οἱ δὲ οὖν περιπλείστου τιθέμενοι τοῦ Φοίνικος. καλλύνοντες ἄρα τὸ κακὸν αὐτοῦ καὶ ἐπηλυγάζοντες, ἄλλως φασὶ τοῦτο γίνεσθαι. καὶ αὖθις· ὁ μὲν οὖν Φερεκύδης ἐπηλυγασάμενος θοιμάτιον χρῶ δῆλον ἔφη. καὶ δακτύλῳ τὴν νόσον ἐδείκνυε. πασχητιῶν δὲ μειράκιον, ταῖς θείαις σημαινόμεθα. Ἐπηλυγασάμενος· σκεπάσας. καλύψας. λύγη γὰρ ἡ σκιά. Ἔπηλυς· εἴρηται παρὰ Ἡσιόδῳ καὶ ἀντήλιος καὶ ἀπηλιώτης ἐν τῷ κ' καὶ ψιλῶς. Ἐπήλυν· ξένον. ἔποικον. διακείνων τὸν ἔπηλυν λαὸν ἀπὸ τῶν ἐγχωρίων. Ἐπήλις· ὁ ξένος. Ἐπήλυσιν· μὴ ἐλθοῦσαν ζομέοιτις. ἐν ἐπιγράμματι. ἀφίξιν ἐπέλευσιν ἐκπέμψιν. Ἐπήλυσις· ἐπιδρομή. ἐπήλυσιν ὁ φρεᾶλέοις φώριον. τουτέστι λῃστρικήν. Ἐπήλυσις· ἐπέλευσις. ἐν ἀπόπτῳ κατοικοδομοῦντες τε καὶ θεώμενοι εἴπου ἐπήλυσις ἔσται βαρβαρική. Ἐπήλυτος· πάροικος. ἔποικος. Ἐπ' ἤματι· ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ὁ δὲ Θεοδόσιος τὴν βασίλισσαν θανοῦσαν ἐπ' ἤματι σχεδόν τι ἐδάκρυσεν. συνδυάζει γὰρ καὶ ὁ προκείμενος πόλεμος συνεσκίαζον αὐτῷ τὸ περὶ τὴν γυναῖκα πάθος. Ἐπήμηναν· ἔβλαψαν. καὶ ἐπημήνατο· ἔβλαψεν. Ἐπημοιβοί· ἐπηλλαγμένοι. ὥστε τὸν μὲν, ἔνθεν. τὸν δὲ, ἔνθεν ἐφέλκεσθαι. Ἐπήμυνον· ἐπεβοήθουν. Ἐπημύω· τὸ καμμύω. Ἐπήνεμοι· πλοῦτος. ὁ ψαφόμενος. καὶ ὁ ἀθρόον φανείς. καὶ νῦν ἐπήνεμοι βλέπωσι. Ἐπήνου· συγκατετίθεντο. Ἐπῄνει· ἀλλὰ μὲν ὡς ἐδέχετο συνθήματα τεθείς. τὸ δὲ θεῖον ὅτι ἐπῄνει τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως πραττόμενα. Ἐπῃνηκέναι· ἐπαινέσαι. ἐν τῷ ἐπαινεῖν. καὶ ὁ παρακείμενος ἐπῄνεκα. καὶ ἐπῃνηκέναι. Ἐπῄνιζεν· δῆλα μετὰ τὸ ὅλως κρατεῖν. Ἐπήνουν· συγκατετίθεντο.

Ἐπηνωρθωκέναι. Ἐπῃωρεῖτο· ἐκρέματο. Ἐπήπειλησα καὶ κατώμοσα. ἀντὶ τοῦ ἐπηπείλησα μὲν ὤμοσα. Ἐπήπυον· ἐβόων. Ἐπήρας· ἀνεπείσας. Ἐπηράσαντο· ἀντὶ τοῦ ἀραῖς ὑπέβαλον. ἐπηράσαντο αὐτῷ τὰ μολπίδια ἐκήρυξαν. Ἐπήρατε· ἐπείσατε. ἠπατήσατε. Ἐπηρᾶτο· ἐπηύχετο. Ἐπήρασον· ἐπήρας οὖν. ποθεινόν. Ἐπηρεάσαι· βλάψαι. Ἐπῆρεν· ἀντὶ τοῦ ἀνέπεισεν. ἠρέθισεν. ὁ τύραννος ἔρως συμπνεύσας καὶ ἡ τοῦ τυράννου Φαλαρίδος ἐπῆρεν αὐτούς. καὶ αὖθις τοῦ τὸν ἰάσατο.

καὶ κωμῳδεῖ. διδάσκειν αὖθις ἐπῆρεν. Ἐπῆρεν. ἐπεσκεύασεν ἕτοιμον. τὸ δὲ πλοῖον ἐπη-
ρμένον, εἰς ὃ τὴν αὐτοῦ ἐμβαλοῦσι καὶ ἀποπλεῖ. Ἐπηρεάζω αἰτιατικῇ. δοτικῇ δέ, οἱ τοῖς ἑαυτῶν
οἰκείοις βοηθοῦσιν. ἐξ ὧν ἄλλοις ἐπηρεάζουσιν. Ἐπήρετο. ἠρώτα. Ἐπηρεφέες, ἐπηρεφεῖς. ἐ-
πικείμενοι καὶ ἐστραμμένοι καταφερεῖς. Ἐπήρεια. βλάβη. Θουκυδίδης. τούς τε Φλάγυλας ἐκέλευ-
ον κατὰ τὴν ἐπήρειαν δέχεσθαι αὐτῶν. καὶ αὖθις. καὶ παρήγγελλε παραφυλάττειν μὴ ἄρα πῃ τις κατ' αὐτῆς
στρατείας ὢν, ἐπηρεάζοι αὐτὸν ἀντὶ τοῦ βλάπτοι. καὶ αὖθις. ὥστε ἤδη ταῦτα ἐπήρεια, εἰ κόσμος ἀνα-
δίκημα μέγα εἰς τοὺς αὐτοὺς τοῦ παντὸς αἰῶνος, δόξειεν εἶναι. κυρίως δὲ ἐπήρεια, ἡ τοῦ πολέμου κα-
ταδρομή. ἐκ τοῦ ἄρης ἄρεως. Ἐπήρκεσεν. ἐβοήθησεν. ταῦτα συνεχῶς ἀπαγγελλόμενα τῷ αὐτοῦ
υἱῷ αὐτόν τε ἐπῆρεν εἰς τὴν ἀποχώρησιν, καὶ τοὺς στρατιώτας μαλακωτέρους ἐποίει. καὶ αὖθις. τὰ
δὲ ἄλλα τοῖς φιλοσόφοις ἐπήρκουν. Ἐπηρμένοι. πρόχειροι. ἀξιωθεῖς. Θουκυδίδης. οἱ οὖν Ἕλληνες
ἐπηρμένοι ἦσαν διὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων κακοπραγίαν. ὅτι ἀπρεπέστερον τοῦ πολέμου εἴη. Ἐπηρώθησαν.
ἐσκοτίσθησαν. ἐτυφλώθησαν. Ἐπηρτημένην. ἐπικειμένην. Ἐπήρτησεν. ἐπέθηκεν. ἐπέφε-
ρεν. ὁ δέ, τὰς ὁδοὺς διαλαβὼν, οὐ μικρὸν φόβον ἐπήρτησε τῇ πόλει. Ἐπῆσθέν τις. ἐπιχαρεί-
της. Ἐπῄσθετο. ἐπέγνω. Ἐπήσθη. ἐλαλήθη. Ἐπήσπαιρεν. ἐψυχορράγει. Ἐπητεία
ἡ ἐπέλασις. Ἐπήτης. ὁ λόγιος καὶ συνετός. Ἐπήτιμος. πυκνός. Ἐπητύϊ. τῇ συνέσει.
Ἐπηύξησεν. Ἐπιάλτην. ὅμηρος καὶ ἡσίοδος καὶ οἱ ἀττικοί, τὸν δαίμονα. διὰ δὲ τοῦ φ, τὸν ἄν-
δρα Ἐφιάλτην καὶ τό, εἰ γὰρ πυρετὸς λεγόμενον. Ἐπίασιν. ἐπέρχονται. Ἐπὶ ἀσπίδα
καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ. ἡ μὲν γὰρ ἐν ἰοῖς θανατηφόρον ἰόν. ὁ δέ, καὶ τῇ θέᾳ λώβην ἐργάζεται.
Ἐπιβάθρα. ἐπίβασις. πρώτη δὲ ἤδη ἀπέβη οἱονεὶ ἐπιβάθραν αὐτοῦ κατασκευάζουσα καὶ κα-
ταγέλαστιν. πολύβιος. ὁ δὲ φίλιππος ἠβούλετο προελέσθαι ῥωμαίων τὰς ἐν τούτοις τοῖς τόποις
ἀφορμὰς καὶ τὰς ἐπιβάθρας ἐμπείρως ἔχουσα. πολύβιος. ἵνα ἐὰν προθῆται διαβαίνειν αὖθις εἰς
τὴν ἀσίαν, ἐπιβάθραν ἔχοι τὴν ἄβυδον. Ἐπιβάλλω δοτικῇ. Ἐπιβὰς τῆς ἀσίας. Ἐπιβα-
τεῦσαι γενικῇ. Ἐπιβῆναι. κατασχεῖν. χωρίων ἐκστῆναι. ὧν πρὶν θαδίβοντος οὐδέον ἐπιβατεῦσαι
διὰ σπουδῆς ἔσχεν. Ἐπιβατήρια. τὰ ἐπὶ τῶν τειχῶν μηχανήματα. ὁ δὲ τὰς μηχανὰς ἐπῆγε. πύρ-
γους ξυλίνους. καὶ χελώνας. καὶ ὅσα τειχῶν ἐπιβατήρια. Ἐπιβάτης. ὁ ἐπὶ τῆς νηὸς ἀπράκτως
ὢν ἐπὶ τῆς, δέον κωπηλατῶν. Ἐπιβάτης. οὕτως ἐκαλοῦντο τοὺς ἐν ταῖς τριήρεσι στρατευομένους.
καὶ μὴ κωπηλατοῦντας μέν, ἐπιτηδείους δὲ πρὸς τὸ μάχεσθαι. Ἐπίβδαι. αἱ μεθέορτοι ἡμέραι
διὰ τὸ πρὸς ἐπίδειξιν ταῖς προτέραις ἡμέραις γίνεσθαι. ἄλλως ἐπιβαινούσης. Ἐπιβαίνω γενι-
κῇ. Ἐπιβεβήκασιν. ἐνέτυχον. οὗ χρόνοι ἐγένοντο. ὅτι μὲν οὖν ἐγένοντο ἐπὶ τῆς ἀρχαιοπρεποῦς πο-
λιτείας. τοῖς δὲ γινομένοις ἐπιβεβήκασι καὶ ἐνέτυχον. καὶ παρ' ἐκείνων ὠφεληθέντες. ἔπειτα
τοῖς καθ' ἑαυτοὺς ἐγένοντο πολλῶν ἀγαθῶν ἡγεμόνες. τῶν τε ἄλλων καὶ παλαιῶν διηγημάτων πο-
λύφωνοι κήρυκες. Ἐπίβλημα. τὸ ἐπὶ προτέρῳ ἐπιβαλλόμενον. Ἐπιβλής. ὁ μοχλὸς ἢ σαῖρα.
οἱ μέν, φασὶν ὅτι δοκός ἐστιν. οἱ δέ, ποιά τις δοκός. Ἐπιβλήτης. ὁ ἀδόκιμος. Ἐπιβόημα. Θου-
κυδίδης. ὁ δέ, εἴτε τὸ ἐπιβόημα, ἢ καὶ αὐτὸ ἄλλο τι ἦν, τὸ αὐτὸ δόξαν, ἐξαίφνης τὸ στράτευμα ἀπῆ-
ει. τουτέστιν ἐπιφώνημα. καὶ ἐπιβοώμενος. ἀντὶ τοῦ ἐπικαλούμενος. Ἐπιβολή. ἔννοια. καὶ ἐπι-
χείρησις ἐπὶ θεωρημάτων γεωμετρικῶν. ἐπὶ δὲ ἰουστινιανοῦ τὸ τῆς ἐπιβολῆς ὄνομα, ὄλεθρος ἦν ἀ-
πρόοπτος. ἐξαπιναίως τοῖς τὰ χωρία κεκτημένοις ἐπιγινόμενος. πρόρριζόν τε αὐτοῖς ἐκτρί-
βων τὴν τοῦ βίου ἐλπίδα. χωρίων τε γὰρ τέλος τῶν ἐρήμων τε καὶ ἀπόρων γεγενημένων. ὧν δὴ τοῖς τε
κυρίοις καὶ τοῖς γεωργοῖς ἤδη τετύχηκεν ἀπολωλέναι τὴν γῆν παρ' ὧν ἀπολιποῦσιν. ἢ τοῖς ἐς
κεκμηκότας σφίσι διὰ ταῦτα κακοὺς κρύπτεσθαι. ὅτι ἀπηξίου φέρειν τοῖς οὔπω διεφθαρμένοις παν-
τάπασι. καὶ τοῦτο ἐκάλουν ἐπιβολὴν καὶ ἐπιβάλλειν. ὡς ὁριζομένη ζημία τῶν ἁλοῦσιν ἐξημαρτηκέναι
περὶ στεφάνους ἐπιδόσεις. ἢ καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν τὰ δημόσια μὴ καλῶς διοικησάντων. ἢ τοῖς κα-
τέχουσι τὰ ἀλλότρια καὶ μὴ εἰς ἐμφανὲς καθιστῶσιν. ἣν οἱ ἄρχοντες ζημίαν ὁρίζουσιν, ἐπι-
βολὴ καλεῖται. καὶ τὸ ῥῆμα ἐπιβάλλειν. Ἐπιβολή. καὶ ἡ ἐγχείρησις. ἢ προκατάρξις. πολύ-
βιος. ἔστι μὲν γὰρ ὅτε καὶ ταὐτόματον ἀντέπραξε ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν. ἔστι

δ' ὅτι πάλιν καὶ τὴν ἐπωμίαν ἐσθλὸς ἐών, ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχε. τοῦτο δέ φασι περὶ Ὕλλου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Ἀχέμου τοῦ αἰπόλου. Ἐπιβολή· παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἡ ζημία. καὶ Ἀριστοφάνης. ταύτης ἐπιβολὴν ὀφείλει μίαν μόνην. Ἐπίβολος· ἐπιβολὴ ἡ εἰσφορά. ὁ δὲ Σκιπίων ἀπεκρίνατο μηδαμῶς εἶναι Ῥωμαίοις ἔννομον, ἐν ἐπαίνῳ ποιεῖσθαι τὰς καὶ τῶν στρατηγῶν τοῖς ἀρχομένοις ἐπιχειρουμένας ἐπιβουλάς. Ἐπίβοον· ἡ ἐν τῷ βοὸς θυσία. Ἐπιβουλή· καὶ ἐπίβουλος καὶ ἐπιβουλεύουσι δοτικῇ. Ἐπιβώμιον· τὸ εἰς τὸν βωμόν. Ἐπιβοῶμαι αἰτιατικῇ. τὴν πεῖραν μάρτυρα καὶ κανόνα τῶν ἐμῶν λόγων ἐπιβοῶμαι. Ἐπιβοώμενοι· ἐπικαλούμενοι μάρτυρας. τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς τύπτοντες καὶ τὰς χεῖρας ἐπανατείνοντες καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιβοώμενοι. Ἐπιβοῶμαι σε· τὸν Χριστὸν ἐπεβόατο. Ἐπιβωσάμενος· ἐπιβοησάμενος· ἐπικαλεσάμενος. Ἐπιβωσώμεθα. Ἐπιβρίθων· ἐπιβαρῶν. καὶ ἐπιβρίσει, ἐπιβαρήσει. Ἐπιβρίθουσιν ὀδύναι· περὶ ὅσον οἱ θυμούμενοι βρίζουσι τοὺς ὀδόντας. Ἐπιβρόντητος· ὁ ἐμβρόντητος. Σοφοκλῆς· ὡς ὁ στρατηγὸς εὐπιβρόντητος μολών. Ἐπιβρέχω δοτικῇ. Ἐπίβοιον· ὅταν τις τῇ Ἀθηνᾷ ἔθυε βοῦν, ἔθυε καὶ τῇ Πανδώρᾳ ὄϊν μετὰ βοός. καὶ ἐκαλεῖτο τὸ θῦμα ἐπίβοιον. Ἐπὶ βύρσης ἐκαθέζετο. τοῦτο παρὰ Σκύθαις ἐτελεῖτο, ἐπειδάν τις ἀδικεῖτο πρὸς ἑτέρου. ἀμύνασθαι βουλόμενος, ἑαυτὸν δὲ οὐκ ἀξιόμαχον μόνον ᾤετο, βοῦν ἱερεύσας, τὰ μὲν κρέα κατακόψας, ἥψει. αὐτὸς δὲ ἐκπετάσας χαμαὶ τὴν βύρσαν, ἐκάθητο ἐπ' αὐτῆς. εἰς τοὐπίσω περιαγαγὼν τὼ χεῖρε. καὶ τοῦτό ἐστι Σκύθαις ἡ μεγίστη ἱκετηρία. τῶν δὲ κρεῶν τοῦ βοὸς ὁ βουλόμενος μοῖραν λαμβάνων καὶ ἐπιβαίνων τῇ βύρσῃ τὸν δεξιὸν πόδα, ὑπισχνεῖται κατὰ δύναμιν ἕκαστος συμμαχήσειν. καὶ ἔστιν αὐτοῖς οὗτος ὅρκων ὁ βεβαιότατος. Ἐπιβύσαντες· ἐπικαλύψαντες. σκεπάσαντες. Προκόπιος. ἐπιβύσαντες τοὺς ὀχετοὺς χώματι, τὸ ὕδωρ μετοχετεύουσι. καὶ ἀκρόβυστος, ὁ τὸ ἄκρον βεβυσμένον ἔχων. Ἐπιβύσας· ἐμπλήσας. πιλήσας. ὡς Ὅμηρος· νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων. Ἐπιγαμβρεία. Ἐπιγάννυται δοτικῇ. ἐπιχαίρει. Ἐπιγαυρωθείς· ἀνδρωθείς. θρασυνθείς. Ξενοφῶν. ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἀκούσας καὶ ἐπιγαυρωθεὶς τῇ ἐντολῇ τοῦ Κύρου, ἐπορεύετο. Ἐπιγεννήματα· τὰ ὕστερον τοῖς πράγμασιν ἀναφυόμενα. Πολύβιος. δεῖ τοὺς ὀρθῶς βουλευομένους περὶ τοῦ πολέμου, καθάπερ καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἀρρωστίαις, μηδὲν ἧττον τῶν ἐπιγεννημάτων ποιεῖσθαι λόγον, ἢ τῶν ἐξ ἀρχῆς ὑποκειμένων παθῶν. Ἐπιγένης· κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἡρωΐνη. καὶ Μνημάτιον. καὶ Βακχεία. ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.

Ἐπιγένης, ὄνομα κύριον. ἐπειδὴ τοίνυν Ἐπιγένης ἀσθενὴς ἦν ἐπαρκεῖν ἠναγκάζετο [illegible] καὶ τῆς γῆς τῶν πολεμίων κρατούντων. Ἐπίγειος· ὁ γήϊνος. Ἐπιγηθεῖ· χαίρει. Ἐπιγλωττήσομαι· φλυαρήσω. βλασφημήσω. περὶ τῶν Ἀθηναίων ἐπεὶ οὐκ ἐπιγλωττήσομαι. Ἐπιγνώμονας· ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπους καὶ ἐπιγραφέας τοὺς καθεστηκότας ἐπὶ τοῦ γράφειν ἕκαστον, ὅσον εἰσφέρειν εἰς τὸ δημόσιον ὀφείλουσι. Ἐπίγονος, ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης. ἐπιβλέψας ἐκεῖσε γυναῖκας σοῦ ὁμοῦ λέγειν. οὗτος ἐκωμῳδεῖτο ὡς μαλακός, καὶ ὡς μετὰ γυναικῶν ἀεὶ εὑρισκόμενος. Ἐπιγουνίδα· τὸ περὶ τὸ γόνυ ἄνω σαρκῶδες τοῦ μηροῦ. ἔνιοι δὲ τὴν ἐπωμίδα. Ἐπίγραμμα· πάντα τὰ ἐπιγραφόμενά τισι. κἂν μὴ ἐν μέτροις εἰρημένα, ἐπιγράμματα λέγεται. Ἐπιγραφεῖς· ὁπότε δεήσειεν ἀργυρίου εἰσφέρειν εἰς τὸ δημόσιον τῶν ἀστῶν ἢ τῶν μετοίκων, οἱ τοῦτο διαγράφοντες, ἐπιγραφεῖς, ἐκαλοῦντο. Ἐπιγραφομένων· ἰδιοποιουμένων, οἰκειουμένων. εἰ καὶ δόξαν ἔμελλε φέρειν τὰ ὑπ' ἄλλων εἰρημένα ἐπιγραφόμενον. Ἐπιγράφων αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ βεβαιοῦν. διισχυριζόμενος. ὁ δὲ ψευδοφίλιππος, ἐπέγραφεν ἑαυτῷ Φίλιππον τὸν Μακεδόνα. ἀντὶ τοῦ ἐπικτησάμενον. Ἐπιγράψας· ἐπιξέσας.

Ἐπίγυα· τὰ πρυμνήσια ἐπίγυα ἔλεγον. Ἐπιγύαις· τοῖς ἀπὸ γῆς. τὰ δὲ πλεῖστα καὶ τοῖς ἐκ τῆς γῆς ἐπιγύαις προσέλαβον εἰς τὸ ζεῦγμα. καὶ αὖθις. τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ ῥεύματος πλευρὰν ἠσφαλίζοντο τοῖς ἀπὸ γῆς ἐπιγύοις. Ἐπίδαμνος· ἡ πόλις τὸ νῦν Δυρράχιον, τὸ πάλαι ἐλέγετο. Ἐπιδαύριος, ὄνομα τοπικόν. Ἐπίδαυρος, ὄνομα τοπικόν, ἐν ᾧ ὁ Ἀσκληπιὸς ἐτιμᾶτο. Ἐπιδαψιλευόμενος· πολυτελῶς διαπραττόμενος. καὶ Ἡρόδοτος· τάς τε μητέρας καὶ ἀδελφὰς ἐπιδαψιλευόμεθ' ὑμῖν, ὡς πολυτελῶς μάθητε τιμώμενοι πρὸς ἡμέων. Ἐπιδαψιλεύονται

νικῇ. Ἐπίδαν. Ἐπιδαίσιος οἶκος· ὁ ἐπὶ κοινοῦ καὶ οὐ μεριστός. ὁ δ' ἐξ ἴσου ληφθεὶς δύο τισίν. Ἐπιδεᾶ· ἐνδεᾶ. ἐλλιπῆ. Ἐπιδεγδούπησεν· ἐπεκτύπησε. πλὴν περισσὸν καὶ παρέλκον τὸ γ'. καὶ ἐν τῷ ἐρίγδουπος ὁμοίως. Ἐπιδέκατον· τὸ δέκατον. καὶ ἐπίπεμπτον τὸ ε' λέγειν εἰώθασι. Ἐπὶ Δελφινίῳ δικαστήριον ἀθήνησιν. ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων μὲν δεδρακέναι φόνους, κατὰ νόμους δέ.

Ἐπιδέξια ἐλευθέρως· παλαιὸν ἐν θεαιτήτῳ πάντα δυναμένους ὀξέως τε καὶ τορῶς διακονεῖν. ἀναλαβέσθαι δὲ οὐκ ἐπισταμένους ἐπιδέξια ἐλευθέρως. οὐδὲ ἁρμονίαν λόγων λαβόντας ὑμνῆσαι θεῶν. ζήτει ἐν τῷ ἀναλαμβάνειν. Ἐπίδεσμος· ὁ ἐπὶ τῇ πληγῇ δεσμός. ἀριστοφάνης· ἄκουε μὴ φεῦγ' ἐν συβάρει. γυνή ποτε κατέαξ' ἐχῖνον. ὁ ἐχῖνος οὖν ἔχων τιν' ἐπιμαρτύρατο. εἶθ' ἡ συβαρῖτις εἶπεν· εἰ ναὶ τὴν κόραν. τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἐάσας ἐν τάχει ἐπίδεσμον ἐπρίω. νοῦν ἂν ἔχοις πλείονα.

Ἐπίδειξον. ἀντὶ τοῦ εἰπέ. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἔχεις τινὰ γνώμην ἐπίδειξον αὐτήν. Ἐπιδειπνεῖς. λέκιθον ἵν' ἐπιδειπνῇς κόνισαι ἰσχυρῶς. καὶ δεύτερον δειπνεῖν συνηθείας. Ἐπὶ Δηλίῳ μάχην. χωρίον ἐστὶ τῆς βοιωτίας τὸ δήλιον. ἐν ᾧ μαχόμενοι οἱ ἀθηναῖοι ὑπὸ βοιωτῶν ἐνικήθησαν. Ἐπιδήμιος. ἐμφύλιος. κοινὸς δημόσιος. Ἐπιδήμῳ. δοτικῇ. Ἐπὶ δ' ἤνευον. ἐπένευον. συγκατετίθεντο.

Ἐπιδιατίθεσθαι· τὸ συνθήκας τινὰς ποιεῖσθαι. κατατιθεμένους ῥητόν τι ἀργύριον ἐπὶ τῷ εἴ τινι τῶν μεταξὺ γινομένων. ὁ ἀπεὶ ἡττᾶται. ὥστε εἰ ἡ πρᾶξις γένοιτο θατέρῳ πάντως τὸ ὁμολογημένον ἀργύριον ἀποδοῦναι. Ἐπὶ διετὲς ἡβῆσαι· ἀντὶ τοῦ ἐκκαιδεκαέτη γενέσθαι. τὸ δὲ ἡβῆσαι. μέχρι ιδ' ἐστίν. οἱ γὰρ ἔφηβοι παρὰ ἀθηναίοις ὀκτωκαιδεκαετεῖς γινόμενοι ἐλέγοντο. καὶ ἔμενον μὲν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη β'. ἔπειτα εἰς τὸ ληξιαρχικὸν ἐγράφοντο γραμματεῖον. Ἐπίδικα· οἷς ἄν τις ἐπεδικάζετο ὡς προσήκουσιν αὐτῷ κατὰ γένος ἀγχιστείαν εἰ μὴ εἶεν υἱεῖς ἢ υἱωνοὶ τῷ τετελευτηκότι. μήτε μὴν διαθῆκαι. ταῦτα ἐπίδικα καλεῖται. Ἐπιδικάζεται· γενικῇ. ἀντιποιεῖται. Ἐπίδικος· καὶ ἐπίκληρος καὶ ἐπίπροικος. καὶ ἐπικληρεῖτις. ἐπίκληρος μὲν, ἡ ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ ὀρφανὴ καταλελειμμένη. μὴ ὄντος αὐτῇ ἀδελφοῦ. ἢ ᾗ αὐτῇ καὶ ἐπικληρεῖτις. ἐπίπροικος δὲ, ἡ ἐπὶ μέρει τινὶ τοῦ κλήρου ἤτε προῖκα ἔχειν καὶ ἀδελφοὺς ἔχουσα. ἐπίδικος δὲ, ἡ ἀμφισβητουμένη ἐπίκληρος. τίνι χρὴ αὐτὴν γαμηθῆναι. ἰσαῖος δὲ τὴν ἐπίκληρον ἐν τῷ πρὸς λυσίβιον, ἐπικληρεῖτιν ἐκάλεσε. Ἐπιδοκιμάζω. ἀντὶ ὑπομαχῶ γενικῇ. Ἐπιδίφρια· τὰ τῷ ἁρματίῳ ἐπιτιθέμενα. καὶ ὁ ἐπιδιφρίζων ἢ καθήμενος παντοδαπῶς. Ἐπιδίφριος· ἀργός. καὶ γυναικώδης. Ἐπιδορατίς· ὁ σίδηρος τοῦ ἀκοντίου τὸ ἄνω. Ἐπίδοσαν· ἀντὶ τοῦ ἔδοσαν. Ἐπίδοξος· ἔνδοξος. ἢ προσδόκιμος. ὡς τὸ ἐπίδοξος γὰρ ἦν αὐτὰ ἐρχῆσαι. καὶ προκόπιός φησι· παρεχόμενοι χιλίας ἀργύρου λίτρας τὸν υἱωνὸν ὠνεῖσθαι ἐπίδοξος ἦν. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ἀπήγγελλεν ὡς πέρσαι ἐπίδοξοί εἰσιν ἐς τὴν ῥωμαίων γῆν εἰσβάλλειν. ἀντὶ τοῦ προσδόκιμοι. καὶ αὖθις· ἐᾶσαι τὴν ὁδὸν ἣν ἔνδοξοι ἦσαν, ἐπιθήσεσθαι οἱ πέρσαι. Ἐπίδοσιν· ἐπὶ ἀρετῆς αὔξησιν. προκοπήν. προσθήκην. ὁ δὲ φιλοσοφῶν, ἀνεμπόδιστος εἰς ἐπίδοσιν διετέλει. καὶ ἐπεδίδου κατὰ πῆχυν, ὡς φῦναι ἀτεχνῶς. ἐπίδοσιν μὲν οἱ ἀττικοὶ λέγουσιν. ἡ δὲ προκοπὴ παρ' οὐδενὶ τῶν ἑλλήνων. Ἐπίσις· αὔξησις προσθήκη. πισίδης· πρὸς τὰς ἐπιδόσεις τοῦ ξίφους καὶ τῶν λίθων. Ἐπίδρομον· ἐπιδρομὴν παρέχον. ἁλωτόν. Ἐπιδουπῆσαι· ἐπικτυπῆσαι. καὶ ἐρίγδουπος ὁ μεγαλόηχος. μένανδρος. οἱ δὲ βάρβαροι κατὰ τὴν τοῦ πολέμου κίνησιν, ἔβαλλον τὸ ἦχον ἐγεῖραι ξυμμιγῆ τε καὶ ἄγριον. ἔτι τε οὖν ξὺν τῷ ἀλαλάγματι ἐπιδουπῆσαι τοῖς τυμπάνοις. ὅπως ἂν διὰ τοσούτου αὐτοῖς ὁ κτύπος ἐξαρθείη, ὡς καταπλῆξαί τε καὶ δεδίξεσθαι τὸ ῥωμαϊκόν. ταῦτα ἐπεὶ προέγνω ἰβῶνας, προσαφηγήσατο τοῖς στρατιώταις· ὥστε αὐτοὺς τῷ ἀθρόῳ μὴ καταπλαγῆναι. ἀλλὰ προανατυποῦντας ὅπερ ἔμελλεν ἔσεσθαι, ἐθίζεσθαι τῇ δοκήσει. καὶ τῷ μήπω παρόντι πρὸς τὸ ἐσόμενον. καὶ ὅταν αἴσθοιντο τὸν πάταγον τῶν τυμπάνων ἀντιπατάγειν καὶ αὐτοὺς ταῖς ἀσπίσι. καὶ ἐπαλαλάζειν τὸ ἐνυάλιον. καὶ παιανίζειν. καὶ τοῖς ὑδροχόοις ἀγγείοις ξυλίνοις οὖσιν, ἐπικτυπεῖν. Ἐπιέναι· ἐπελθεῖν. Ἐπιεικές· πρέπον. καθῆκον. προσῆκον. Ἐπιεικεστάτη· παρὰ ἡροδότῳ, μετρία. ἡ γνώμων. καλῶς ἔχουσα. Ἐπιεικής· πρᾶος μέτριος. Ἐπιεικῶς· τὸ ἐπίρρημα τοῦτο. σημαίνει τὸ πάνυ. καὶ σημαίνει καὶ παραδόξως. καὶ παρ' ἐλπίδα καὶ τὸ μετ' ἐπιεικείας καὶ χρηστότητος. σημαίνει καὶ τὸ μετρίως ἤτοι συμμέτρως. καὶ τὸ ἱκανῶς. προκόπιος. λαζοὶ δὲ ἐπιεικῶς ἤχθοντο δεῖσθαι χρημάτων οὐ πολλῶν εἰς τὴν ὁδόν. ζήσεσθαι γὰρ ἐπιεικῶς. καὶ αὖθις·

ταῦτα

ταῦτα παρ' Ἀλκίδα τοῦ βασιλέως εἰς τὸ αὐθαδέστερον καὶ ὑπέρογκον φρονοῦντα. ἢ καθότι ἐκαλεῖτο ἐ-
πιψηφίσας τε γεγράφθαι ἔδοξε. καὶ αὖθις· τοιγαροῦν κομιδῇ ἐπιψήφως ἀνατίθησι τῷ ἐπὶ παίτων θεῷ, τὰς κυ-
ρίας τῆς ἀνδρώσεως. Ἐπίηρα. ἡ μετ' ἐπικουρίας χάρις. οἱ δὲ νεώτεροι, τὴν ἐναντία φασίν. Ἐπι-
ίδμονα. ἔμπειρον. Ἐπίστορος. Ἐπιζητῶ αἰτιατικῇ. Ἐπιθάνατος. προσδόκιμος τοῦ ἀπο-
θανεῖν. Ἐπιθαρρῶ δοτικῇ. Ἐπιθάτερα. Ἐπιθανής. ἐγγίζων τῷ θανάτῳ. ἀνὴρ πρεσβύτης
νοσῶν καὶ ἐπιθανὴς ὤν. Ἐπιθαυμάζειν. ἀντὶ τοῦ δώροις τιμᾶν. Ἀριστοφάνης. Σωκράτης φησί· Στρε-
ψιάδην ἀσπάζομαι. ὁ δέ, καὶ γὼ σέ. ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ. δεῖ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδά-
σκαλον. Ἐπιθέντες. ἀπεστείλαντες. οἱ δ', πέμπουσι τὸν Ἰάσονα ἐπιθέντες γράμματα πρὸς τὸν τε-
λώνην. καὶ αὖθις. πέμπουσι τῶν σωματοφυλάκων μοῖραν οὐκ ὀλίγην, ναυσὶν ἐπιθέντες. Ἐπιθερα-
πεύων. ἀντὶ τοῦ διορθούμενος. προμηθούμενος. Θουκυδίδης. ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ἐπιθεραπεύων τὴν ἑ-
αυτοῦ κάθοδον εἰς τὴν πατρίδα. εἰδὼς εἰ μὴ διαφθερεῖ αὐτὴν ὅτι ἔσται ποτὲ αὐτῷ. Ἐπιθέτους ἑ-
ορτάς. Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγιτικῷ τὰς μὴ πατρίους ἑορτάς, ἄλλως δὲ ἐπιψηφισθείσας, ἐπιθέ-
τους ἐκάλουν. ἐλέγετο δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ἄλλα ἐπίθετά τινα ὅσα μὴ πάτρια ὄντα ἡ ἐξ Ἀρείου πά-
γου βουλὴ ἐδίκαζε. Λυσίας δὲ ἐπιθέτους ἐπιβολάς λέγει, τὰς δοθείσας τισὶν ὥστε διανομῆσαι, καὶ
ἐπιθεῖναι ἐπιβολάς. ἀντὶ τοῦ προσδοῦναι. καὶ ἐπέθηκεν ἀντὶ τοῦ προσέδωκε. Ἐπίθετοι. αἱ ἐκ τῶν ἀλ-
λοτρίων. Κερσῆς δὲ τὰς ἐπιθέτους δυνάμεις τὰς ἀπὸ τῆς ἁρμονίας γνοὺς πλησιάζειν, γράφει πρὸς
Ἰωάννην. Ἐπιθειάσας. τὸ θεῖον εἰς δεδεημένος. θεοφορούμενος. Θουκυδίδης. Ἀρχίδαμος τινὰ ἐπι-
θειάσας, καθίστη ἐς τὸν πόλεμον τὸν στρατόν. Ἐπιθειασμοί. πρὸς θεὸν ἱκεσίαι. ἐπιθειασμοί τε ὑ-
πέρ τε αὐτοῦ βασιλέως καὶ τῆς στρατηγίας ἐγίνοντο. καὶ αὖθις. οὐκ ὀλίγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμω-
γῆς ἀπολαυόμενοι. τουτέστι θείων ἐπικλήσεων. καὶ αὖθις. τοῖς ἐπιθειασθεῖσι συνεπευφήμησαν.

Ἐπιθειάσων. ἑορτάσων. ὁ δέ, ἔμεινεν ἀντὶ τοῦ ἐπιθειάσων τῇ γενεθλίᾳ ἡμέρᾳ τοῦ Χριστοῦ. καὶ γὰρ προσεπέ-
λαζε τῆς ἡμέρας τὸ σέβας. Ἐπιθεῖναι. Ἐπικλεῖσαι; πέμπει ἄγγελον ἐπιθεὶς ἐπιστολήν.

Ἐπιθήκησα. Ἀριστοφάνης. ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκησα. Ἐπιθήξας. ὁρμήσας ἐνεθίσας. τὸ δ' ἐλαυν-
όμενον ἀπέκτεινεν. ἐπιθήξας οἱ τῶν δορυφόρων τοὺς ἀφειδέστατα. Ἐπίθηρα. ἐπὶ ἀπάτῃ.

Ἐπιθήσειν. ἀντὶ τοῦ ἐπεμεργνεῖν. οὐκ εἰς μακρὰν καὶ παντελῶς ἐπιθήσειν αὐτῷ δίκην ξὺν τοῖς θεοῖς.
καὶ αὖθις. ἐπιθεὶς γράμματα δηλοῦντα τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετήν. Ἐπιθιγάνει. ἐφάπτει. Ἐπι-
θρασύνω. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ. τὸ δὲ ἐπιθρασύνω φησὶν Ἀττικὸν ἔθος
ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ θρασύνεσθαι μνήματι. Ἐπιθρώσκων. ἐφαλλόμενος. Ἐπιθυμηταί. πρόθυμοι.
οἱ δέ, ἐμεγαλοφρονοῦντό τε καὶ ἐπιθυμηταὶ ἐξίσταντο ὡς δὴ μεγάλα μὲν λυμαινόμενοι τοὺς ἐναντί-
ους. καὶ πολλὰ καὶ κυδαλέα ἐνθένδε οἰσόμενοι. καὶ ἐπὶ τοῦ αἰτεῖσθαι. ὁ δέ, τοῦτον ἔλεγεν ἐπι-
καλεῖσθαι ξύμμαχον. τουτέστι δέεσθαι χρήζειν. Ἐπιθυμία. ἐπιθυμία ἐστὶν ἄλογος ὄρεξις. ὑ-
φ' ἣν τάττεται ταῦτα. σπάνις. μῖσος. φιλονεικία. ὀργή. ἔρως. μῆνις. θυμός. ἔστι δὲ ἡ μὲν σπά-
νις, ἐπιθυμία τις ἐν ἀποτάξει. καὶ οἷον κεχωρισμένη ἐκ τοῦ πράγματος. τεταμένη δὲ διακε-
νῆς ἐπ' αὐτὸ καὶ περισπωμένη. μῖσος δέ ἐστιν, ἐπιθυμία τις τοῦ κακῶς εἶναι τινὰ μετὰ προκοπῆς τινος
καὶ προτάσεως. ὀργὴ δὲ ἐπιθυμία τιμωρίας τοῦ δοκοῦντος ἠδικηκέναι οὐ προσηκόντως. ἔρως δὲ ἐπιθυ-
μία τις οὐ περὶ σπουδαίου πράγματος. ἔστι γὰρ ἐπιβολὴ φιλοποιΐας διὰ κάλλος ἐμφαινόμενον.
μῆνις δέ ἐστιν ὀργή τις πεπαλαιωμένη ἐπίκοτος καὶ ἐπιτηρητική. θυμὸς δὲ ὀργὴ ἀρχομένη. Ἐ-
πιθυμῶν. γενικῇ. προαιρετικῶς ἔχων. τοὺς δέ, ἠπειγόντας ἐπιθυμοῦντας Λακεδαιμονίοις ἀγαγεῖν. συν-
τάσσεται μετὰ γενικῆς. Ἐπιθύων. ἐπανορθούμενος. Ἐπικαργάζων. Ἐπικαθῆσθαι. ἐπικρέμα-
ται. Πολύβιος. ὁ δέ, διατειχίζει τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἄκρας, ἵνα μηδεὶς ἐπίφοβος ἐπικαθῆται τοῖς
Ταραντίνοις ἀπὸ τῶν κατεχόντων τὴν ἀκρόπολιν. Ἐπικαθίζει. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. κρατοῦ-
σι γοῦν καὶ τῶν πολέμοις ἑκάστοτε, ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθίζῃ μόνος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζυγῶν.
ἐπικαθίζεσθαι δὲ τὸ βαροῦν λέγομεν. Ἐπικαλάμη ἀροῦν. ἔθος ἐστὶ τοῖς γεωργοῖς, παρ' ἐνιαυ-
τὸν ἀργὴν καταλείπειν τὴν γῆν. ὅπως ἀκραιφνὴς ἐκτρέφῃ τοὺς καρπούς. ὡς μὴ κατ' ἔτος τοῖς
σπέρμασι πονοῖτο. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς τὸν πόλεμον λόγῳ. διαβάλλων τινὰ τῶν ἀπλήστων γεωργῶν

ται ἐν τῇ γῇ κατακεχρωσμένον. καὶ, κατὰ τοὺς ἐξαναλίσκοντας τὴν ἰσχὺν αὐτῆς φησίν. οὗτοι δὲ πυρὸς οὐ ἐ-
πικαλέμης ἀεῖ. τουτέστιν ἀεὶ ἀπείρων οὐδεμίαν ἄνεσιν τῇ γῇ δίδωσιν. Ἐπικελεύσας. μεμψά-
μενος. Ἐπικαλουμένων. ἀντὶ τῶν κατηγορουμένων. ἐνίας τῶν κατηγοριῶν, εἴωθεν ἀπαίσιον ποιεῖν, ὁ τῶν
ἐπικαλουμένων βίος. Ἐπικαλῶν. ἀντὶ τοῦ κατηγορῶν ἔγκλημα. ἀνεῖλε δὲ τοὺς ἄνδρας ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐ-
πικαλῶν πλὴν ὅτι σοφώ τε καὶ ἀρίστω τὼ ἄνδρε ἐγενέσθην. τὸν αὐτὸν λοιδορίαις παίει, οὐδὲν ἐπικα-
λεῖν ἐπαγγείλασα πλὴν ὅτι παιδεραστοίη. Ἐπικάμπιος παράταξις. ἐπὰν τὰ μέσα τοῖς πλευ-
ρίοις προσπίπτῃ. τὰ δὲ κέρατα ἐκ τῶν ὀπισθομερῶν ὄρθια ὑφ᾽ ἑαυτὴν ἔχῃ τεταγμένα. Ἐπικάρ.
ἐπὶ τὰ κάτω. ἐπικέφαλα ἐξορέων. ἐπικάρ. οἷον ἐπὶ τὰ κατωφερῆ. Ἐπικαρπίας κέρδη.

Ἐπικάρσιον. πλάγιον. ὑπὸ λιθοῦ. Ἡρόδοτος. Ἐπικατέσεισεν. ἐπικατέβαλεν. Ἰώσηπος. πολιορ-
κοῦντος Ἀντιόχου τὰ Ἱεροσόλυμα. ἰδὼν Ἐλεάζαρος ὁ υἱὸς Ματθίου τὸν ὑψηλότατον τῶν ἐλεφάντων
κεκοσμημένον, ὑπολαβὼν ἐπ᾽ αὐτοῦ τὸν Ἀντίοχον εἶναι, καὶ διακόψας τὸ ξίφος τῶν πολεμίων. καὶ
τὸ θηρίον ὑπὸ τὴν γαστέρα πλήξας, ἐπικατέσεισεν ἑαυτῷ τὸν ἐλέφαντα. μηδὲν δράσας πλέον τοῦ
μεγάλοις ἐπιβαλέσθαι καὶ συνθλιβεὶς ἀπώλετο. Ἐπικαιρότατα. ἐπικινδυνότατα. Ἐπικαιρότα-
τος. ἐπιτήδειος. ἐν τοῖς ἐπικαίροις τῶν χωρίων τόποις ἀντὶ τοῦ ἐπιτηδείοις. Ἐπικαίρου. ἀκαί-
ρως. ἁρμοδίως. Ἐπικεκηρυχέναι. ὁπότερον βούλοιτο πόλις ἢ ἄρχων ἀναιρεθῆναί τινα τῶν μὴ ὑ-
φ᾽ ἑαυτοῖς, ἐκήρυττε δώσειν χρήματα τῷ ἀνελόντι ἢ καὶ ζῶντα προσαγαγόντι. καθὰ καὶ Ξέρξης ἐπε-
κήρυξεν, οἱ Ἕλληνες τῷ καταγαγόντι ἢ ζῶντα ἢ τεθνηκότα ἀθλῶ ἀξε, ἑκατὸν δώσειν τάλαντα.

Ἐπικελαδόμαι. δοτικῇ. Ἐπίκενος λόγος. ὁ μάταιος. Ἐπικαίρως παραπλέοντας. του-
τέστι μίαν κατακολουθοῦσαν τῇ ἑτέρᾳ. Ἐπικερτομοῦσι. χλευάζουσιν. ἀμαθίας. ὁ δὲ, ἧκεν ἐπικερ-
τομήσων αὐτοὺς τῆς ἀργίας καὶ ἀμελείας. πρὸς αἰτιατικήν. καὶ αὖθις. οὐχ ἥκιστα δὲ [illegible] ἐ-
λύπησεν αὐτὸν ἐπικερτομήσας τοιαδί. Ἐπικεύσω. ἐπικρύψω. Ἐπικεφαλαίου. συντό-
μως. ταχέως. Πολύβιος. μνησθεὶς δὲ ἐπικεφαλαίου τῶν γεγονότων αὐτοῖς ἐλαττωμάτων. καὶ θεὶς πρὸ
ὀφθαλμῶν τὰ τῶν Μακεδόνων προτερήματα. Ἐπικεχήνασιν. Ἐπικεχοδώς. ἀποπατή-
σας. ἀποπλήσας. Ἐπικείμενα. ἀντὶ τοῦ ἐπιφέροντα. δισχιλίας λίτρας χρυσίου στέλλουσι. καὶ κει-
μήλια κάλλιστα οἱ πρέσβεις εἶχον, τῷ βασιλίσκῳ πρόφασιν τὴν τῶν ἀρχῶν ἐπικείμενα. Ἐπί-
κειμαι. τὸ πρόκειμαι διαφέρει. Ἐπικειμένου. τοῦ φαινομένου. ὁ δέ, ἢ τεῖ τιμὴν τοῦ κεκτημένου
τοῦ ἐπικειμένου καρποῦ. καὶ παρ᾽ ὧν μὴ λάβοι διέφθειρεν. Ἐπικήδειον. ἐπιτάφιον. ἐπιθανάτι-
ον. καὶ ἐπικήδειος θρῆνος ὁμοίως. Ἐπίκηρα. ἐπιθανάτια. κὴρ γὰρ ὁ θάνατος. Ἐπίκηρος
ὕλη. ἡ πρόσκαιρος. Ἐπικηρυκεύεται. διὰ κήρυκος τινὸς συνθήκας τινὰς ἢ πρεσβείας ποιεῖται.
ἢ φιλίαν σπένδει. Ἐπικηρυκεύω. δοτικῇ. Ἐπικηρυκεία. φιλία. ἡ ἐκ τῶν πολεμίων ἐπικη-
ρυκεία. τὸ περὶ φιλίας καὶ διαλλαγῶν κήρυκας πέμπειν. Δημοσθένης ε΄ Φιλιππικῶν. Ἐπι-
κίδναται. ἐπισκορπίζεται. Ἐπικινδυνότατος. Ἐπικλάσωσιν. εἰς οἶκτον ἀγάγωσι μὴ καὶ
πρὸς ὀλοφυρμὸν βιαζόμενοι τοὺς στρατιώτας ἐπικλάσωσιν. Ἰώσηπος. ὁ δὲ τοῖς ἔργοις Ἐφεσίους,
παρ᾽ αὐτῶν γὰρ ἐμεμαθήκεσαν βραδυτῆτα ἐπικλάσας τῆς ἀφίξεως. Ἐπίκλαυτον. γοερόν.
θρηνητικόν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. ἐπὶ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον, κελαρύζει ἐπίκλαυτον ἀη-
δόνιον νόμον. Ἐπίκλημα. ἔγκλημα. ἀμαθίας. ἡγούμενος δὲ ἀδύνατον εἶναι, ὥσπερ ἐπίστατα
οὕτω ἀποσείσασθαι τὸ ἐπίκλημα. καὶ αὖθις. ὁ δὲ Πάκορος ὁ Παρθυαίων βασιλεύς, καὶ ἄλλα τι-
νὰ ἐπικλήματα ἐπέφερε Τραϊανῷ τῷ βασιλεῖ καὶ τῷ δοκεῖν ἐπίκλημα ἐποιεῖτο κατὰ Ῥω-
μαίων. ὅτι δόξαν ἐντὸς λ΄ ἡμερῶν μηδέτερα παρὰ τὰ ξυγκείμενα ἐπιτελεῖν. οἱ δέ, οὐ κατὰ
τὸ θεσπισθὲν ἐπιτειχίζουσιν. Ἐπίκλην. ἐπωνυμίαν. Ἐπίκληρος. ὅταν παῖς ὀρφανὴ πα-
τρὸς καὶ μητρός, ἀδελφῶν τε οὖσα ἔρημος, καὶ ταύτῃ τύχῃ ὑποκειμένη οὐσία, ταύτην καλοῦ-
σιν ἐπίκληρον. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἤδη γεγαμημένην. ὅταν ἡ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ὅλη καταλελειμ-
μένη. καλοῦσι γὰρ καὶ τὴν οὐσίαν κλῆρον. καλεῖται δὲ ἐπίκληρος. καὶ ἡ μηδέπω γεγαμημένη.
ἀλλὰ παρὰ τῷ πατρὶ οὖσα. καθότι καθήκει αὐτῇ πᾶσα ἡ οὐσία. καλοῦνται ἐπίκληροι καὶ δύο ὥ-
σπερ καὶ πλείους. τινὲς δὲ τὴν ἐπίκληρον καλοῦσιν, ἐπιπαματίδα καὶ πατροῦχον. Ἐπίκληρος.

νόμος

νόμος ἦν Ἀθηναίοις γνησίας μὲν οὔσης θυγατρὸς νόθου δὲ υἱοῦ, μὴ κληρονομεῖν τὸν νόθον τὰ πατρῷα
ἢ μὴ ἔχουσα ἀδελφοὺς ἑτέρους συγκληρονόμους ἀλλὰ μονοκληρονόμος οὖσα, ἐπειδὴ οὐκ ἐ-
ξῆν τοῖς νόθοις κληρονομεῖν τὰ ἐρύειον διὰ χειρὸς ἐδίδοσαν. νόμος δὲ ἦν Ἀττικὸς τοὺς νόθους,
μέχρι πέντε μνῶν καταλιμπάνειν, ἀγαθίας. ἐφοίτων δὲ γυναῖκες ἀνὰ τοὺς προμαχεῶ-
νας. τυχὸν μὲν μητέρες οὖσαι τῶν ἀπολωλότων, τυχὸν δὲ ἐπίκληροι· τυχὸν δὲ ὁπωσοῦν ἄλλῳ
τρόπῳ μέλλον αὐταῖς. Ἐπίκλησιν. ἐπωνυμίαν. Ἐπίκλητος. ἔξωθεν ἐρχόμενος.
διὰ τῆς ἐπικλήτου καὶ ἀλόγου λοιδορείας ὑπέλαβε πιστότερος φανήσεσθαι. Ἐπικληθείς. ὁ ἐπί
τινι καλούμενος ὑποθέσει. ὃν ἐν ταῖς ἀμηχανίαις Ἰουδαῖοι ἐπίκλητον ἑαυτοῖς τύραννον προ-
σήγαγον. Ἐπικλινεῖς. ἐπιρρεπεῖς. εἰς κακόν. ἐπικλινεῖς δὲ τάλαντα. Καλλίμαχος. Ἐπικλι-
νὴς ὁδός. καὶ κλίνεται τῆς ἐπικλινέος καὶ ἐπικλινοῦς. Ἐπικλίντης ὁ σεισμός. καὶ κλί-
νεται ἐπικλίντου. Ἐπίκλιντρον. εἶδος κοσμίου γυναικείου. τὸ ἐπίκλιντρον ἀποβάλλοις.
Ἐπίκλοπος. ἀπατεών. Ἐπικλοπώτερος. παραλογιστικώτερος. Ἐπικλύσασα. ἐπιδαψι-
λεύσασα καταβαλοῦσα. κοῦν Κλεοπάτρα καὶ τοὺς Ἠλείους ἐπειρᾶτο πολλῷ χρυσῷ ἐπικλύσασα
τὸ ἄγαλμα τοῦ Διὸς πρίασθαι. Ἐπικναφοῦ ἕλκεις. ἤτοι διαφθείρεις. οἱ γὰρ κναφεῖς ἀκαν-
θῶν σωρὸν συστρέψαντες, ἱμάτια κνάφουσιν, ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο κνάφος. Ἐπικναίει. καὶ ἐπέκναιεν.
Ἐπικνίζεται. δάκνεται. Ἐπίκνω ἀντὶ τοῦ ἐπίβαλε. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν. ἀλλ' ἐπίκνω τὸ σίλ-
φιον. Ἐπικόρρης. ἐπὶ κεφαλῆς ἢ γνάθου ἢ κροτάφου. κόρρην γὰρ καὶ κόρσην ὅλην τὴν κεφα-
λὴν σὺν τῷ αὐχένι λέγουσι. τινὲς δὲ καὶ ῥάπισμα λέγουσι τὸ ἐπὶ τῆς γνάθου λαμβανόμενον ἀπὸ μὲν
καὶ τοῦ κροτάφου. Ἐπικόρρης. ἄλλοι μὲν ἄλλως ἀπέδοσαν. βέλτιον δὲ ἐπὶ τῆς γνάθου ἐκλαμ-
βάνειν. ὃ κατ' ἔθος λέγομεν ῥάπισμα. οὕτως γὰρ χρῶνται καὶ οἱ ῥήτορες. Ἐπικουρῆσαι. δοτικῇ. βοη-
θῆσαι. καὶ ἐπικουρία βοήθεια. Ἐπικούρειος Ἕρμων. ὁ παρὰ τῷ Λουκιανῷ. Ἐπίκουρος βοη-
θός. καὶ ἐπικουρῶ δοτικῇ. Ἐπικωμάσαι. ὀρχεῖσθαι. ἢ λαλῆσαι αἰσχρά. πολλαὶ ταῖς ἐκκλησίαις
ἐπεκώμασαν ταραχαί. Ἐπίκωμος. ὑβριστής. συγχαίρων, ταῦτα δὲ ἀχρεῖα τυγχάνειν ἔδοξεν ὡς
περιττὸς ἐπίκωμος ὁ Προκόπιός φησι περὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως. Ἐπικωπητὴρ ὁ τροπωτὴρ ἱ-
μάς. Ἐπίκωπος. ξιφήρης. κώπη γὰρ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. ἢ ἀντὶ τοῦ διὰ νεὼς καὶ ναυτικὸς ὤν. καὶ Ὅ-
μηρος. οὐ γὰρ ἁρμονίαι δέ εἰσιν ἐπήρετμοι. ἐπὶ ποίοις συνθήκας ἐποιήσαντο Ῥωμαῖοι καὶ Καρχηδόνιοι
μὴ ἔχειν μήτε κτᾶσθαι Καρχηδονίους πλοῖον ἐπίκωπον, πλὴν δεκαζίκρων καὶ τῶν ἁλιευτικῶν
καὶ περὶ χώρων ὧν οὐδὲν ἦν διάστημα μεῖζον. Ἐπίκουρος. Νεοκλέους Ἀθηναῖος. Γαργήττιος
τὸν δῆμον μετὰ Χαιρεστράτης. ἀδελφοὶ δὲ αὐτοῦ, Νεοκλῆς. Χαιρέδημος. φιλοσοφίας δὲ ἤρξατο ἀπὸ ἐ-
νιαυτῶν ιβ΄. καὶ οἰκείαν αἵρεσιν εἰσηγήσατο. πρῶτον μὲν ἐν Σάμῳ διατρίψας σὺν τοῖς γονεῦσιν. εἶτα
σχολαρχήσας ἐν Μιτυλήνῃ, ἐν αἷς ἐτῶν ὢν ἦν. εἶτα ἐν Λαμψάκῳ. καὶ οὕτως ἐν Ἀθήναις ἐν ἰδίῳ κήπῳ.
ἀκούσας δὲ Ναυσιφάνους τοῦ Δημοκρίτου καὶ Παμφίλου τοῦ Πλάτωνος μαθητοῦ. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς
ρθ΄ ὀλυμπιάδος μετὰ ἑπτὰ ἐνιαυτοὺς τῆς Πλάτωνος τελευτῆς. καὶ παρέτεινεν ἐπὶ τῶν διαδόχων
Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ. καὶ διέμεινεν ἡ αὐτοῦ σχολὴ ἕως Καίσαρος τοῦ πρώτου ἔτη σκζ΄. ἐν οἷς διά-
δοχοι αὐτῆς ἐγένοντο ιδ΄. συγγράμματα δὲ αὐτοῦ πολλά. Ἐπίκουρος. οὗτος τὸ θεῖον ἐτίθετο
τὸ οὐδέν. ἀδελφοὶ δὲ ἦσαν τρεῖς μυρίοις ἀρρωστήμασι περιπλακέντες ἀπέθανον οἴκτιστα. ὅτι μὲν
Ἐπίκουρος ἔτη νέος ὢν αὐτὸς οὐ ῥᾳδίως ἀπὸ τῆς κλίνης οἷός τε ἦν κατιέναι ἀμβλυώττων τε καὶ πρὸς
τὴν τοῦ ἡλίου αἴγλην δειλὸς ὤν. καὶ τῷ φαιδροτάτῳ τε καὶ ἐναργεστάτῳ τῶν θεῶν ἀπεχθανόμενος. καὶ
μέντοι καὶ τὴν τοῦ πυρὸς αὐγὴν ἀπεστρέφετο. αἷμα τε αὐτῷ διὰ τῶν κατὰ πόρων ἀπεκρίνετο. τοσαύ-
τη δὲ ἀραιὰ σύντηξις ἦν τοῦ σώματος ἦν ὡς ἀδυνατεῖν καὶ τὴν τῶν ἱματίων φέρειν ἐπιβολήν. καὶ Μητρόδω-
ρος δὲ καὶ Πολύαινος ἄμφω τὼ ἑταίρω αὐτοῦ κάκιστα ἀπέθανον ἀνθρώπων. καὶ μέντοι καὶ τῆς ἀθε-
ίας ἠνέγκατο μισθὸν οὐδαμῇ μεμπτόν. οὕτω δὲ ἄρα ἦν ἡδονῆς ἥττων Ἐπίκουρος, ὥστε διὰ τῶν ἐσχά-
των ἐν ταῖς διαθήκαις αὐτοῦ ἔγραψε τῶν μὲν περὶ καὶ Τιμεῖ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς, ἐναγίζειν ἀπεξέτου
ἑαυτοῦ καὶ Μητροδώρῳ καὶ Πολυαίνῳ τοῖς προειρημένοις. ἑαυτῷ δὲ δικαίως εἰπεῖν τῆς ἀσωτίας τὸ
πλέον προτιμῶν. καὶ ἐνταῦθα ὁ σοφὸς καὶ τραπέζας λίθοις πεποιῆσθαι. καὶ ὡς ἂν ἀθύρματά τε ἐν τῷ

τὸ φῶ προστάξετε θῦναι ὁ προστεθνεὼς τε καὶ ὁ ψοφαγὸς οὕτως. καὶ ταῦτα ἐπεσήμηνεν οὐκ ὢν ἐν τοῖς εἰουσι(?) λυπῶν ὄντα τοῖς ἐπιθυμίαις τῶν. ὥσπερ οὖν καὶ ἐκείνων σὺν αὐτῷ τεθνηξομένων. ἐξήλασαν δὲ τοὺς Ἐπικουρείους τῆς Ῥώμης δόγματι τῆς βουλῆς κοινῷ. καὶ Μεσσήνιοι δὲ ἐν Ἀρκαδίᾳ τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς οἱονεὶ φάτνης ἐδηδοκότας ἐξήλασαν. λυμεῶνα μὲν εἶναι τῶν νέων λέγοντες. κηλῖδα δὲ φιλοσοφίᾳ προσβάλλοντας διὰ τὴν μαλακίαν, καὶ ἀθεότητα. καὶ προσέταξαν πρὸ τῶν τοῦ ἡλίου δυσμῶν ἔξω τῶν ὅρων τῆς Μεσσηνίας γῆς εἶναι αὐτούς. ἐκφορηθέντων δὲ τοὺς ἱερέας καθῆραι τὰ ἱερὰ τοὺς τεμενούχους, καλοῦσι δὲ οὕτω τοὺς ἄρχοντας Μεσσήνιοι, καὶ τὴν πόλιν καθᾶραι πᾶσαν. οἷα δήπου λυμαντῶν τινων καὶ καθαρμάτων ἀπηλλαγμένην. ὅτι ἐν Κρήτῃ Λύκτιοι τῶν Ἐπικουρείων τινὰς ἥκοντας παραβάλλοντας ἐξήλασαν. καὶ νόμος ἐγράφη τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ τοὺς τὴν θήλειαν σοφίαν καὶ ἀγεννῆ καὶ αἰσχρὰν ἐπινοήσαντας, καὶ μὲν τούτους τοῖς θεοῖς πολεμίους ἐκκεκηρύχθαι τῆς Λύκτου. εἰ δέ τις ἀφίκηται θρασυνόμενος καὶ τὰ ἐκ τοῦ νόμου παρ' οὐδὲν ποιήσηται, δεδέσθω ἐν κλοιῷ πρὸς τῷ ἀρχείῳ ἡμερῶν εἴκοσιν. ἐπιρρεόμενος μέλιτι γυμνὸς καὶ γάλακτι. ἵνα ᾖ μελίτταις καὶ μυίαις δεῖπνον. καὶ ἀναλώσωσι χρόνῳ τῷ προειρημένῳ αὐτούς. τούτου περιελθόντος, εἰ ἔτι περιῇ, κατὰ κρημνοῦ ὠθείσθω στολὴν γυναικείαν περιβληθείς. Ἐπίκουρε ὄνομα κύριον. εἶχε δὲ τὸ βιβλίον τὰς Ἐπικούρου δόξας. ἃς ἐκεῖνοι κυρίας οὕτω καλοῦσιν. Ἐπικούρου κατὰ γνωρίσματα. ἐν αἷς καὶ τόδε ἦν. ὅτι καὶ τὸ δὲ τὸ πᾶν φέρεται τύχῃ τινί, οὐ μὴν βουλήσει καὶ κρίσει θεοῦ. ταύτῃ δὴ τὰς θρυλουμένας ἀτόμους, πλαττομένας ὑπ' ἀλλήλων εἶτα ἀφισταμένας. ἐκ τούτων γίνεσθαι ἀέρα γῆν καὶ θάλατταν. εἶτα διαλαβέσθαι τὰς ἀνακράσεις καὶ συνόδους. καὶ παντελῶς ἀφανίζεσθαι εἰς ἀτόμους. φέρεσθαι δὲ ἐκεῖ τὰ πάντα καὶ ὡς ἔτυχεν. οὐ μὴν ἐκ τῆς τοῦ ποιητοῦ σοφίας. εἶτα ὅτι ἐκ προνοίας φέρεται πάντα οὔτε κυβερνᾶται οὔτε ἴθυνται οὔτε τιμωρίαν ἔχουσι. εἶτα ὁ [illegible] πομπῇ τοῦ θεοῦ ἥκειν οὐκ ἠνέσχετο παραλιπεῖν αὐτόν. ἀλλὰ τὴν τῶν λόγων παραπλῆγα λύτταν κατεσπάσαν. εἶτα ἀνέθορεν ἐπικούρῳ καὶ ταῖς ἐκείνου δόξαις κλάειν λέγων. Ἐπιεικῶς ἀντὶ τοῦ λογίως. ἐπικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ ποιητικῶς. Ἐπικοινῶσαι τὴν κεφαλὴν κατεκνῶσαι. Ἐπικράτεια. Ἐπικράτης κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔμπορος καὶ ἀντιλαΐς. Ἐπικράτης, Ἐπικράτους, οὐκ ὀλίγῳ κάλλιονα πώγωνα ἔχεις. οὗτος γὰρ μέγαν πώγωνα εἶχεν· ἐπεκαλεῖτο δὲ σακεσφόρος. καὶ Πλάτων ὁ κωμικός φησιν ἄναξ ὑπήνης Ἐπίκρατες σακεσφόρε. ἐκωμῳδεῖτο δὲ εἰς δασύτητα. ἦν δὲ ῥήτωρ δημαγωγός, Ἐπικράτης Ἀθηναῖος δημαγωγός. ἐφορεῖ ἐπικαλούμενος, ὅτι καὶ δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας μνημονεύει. περὶ δὲ τὸν ὃ μνημονεύει Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως. ὅν φασι κεκτῆσθαι τάλαντα χ᾽ οὗτοι. ἄλλος δέ ἐστιν Ἐπικράτης ἀρχιτέκτων· οὗτος ὑπερ(?) κηδεστής. ἐπώνυμον κυρηβίων ὡς δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Αἰσχίνου. Ἐπικρεμαμένου. ἐπικειμένου οἱ δὲ ἀπὸ μετεώρου τοῦ ἐπικρεμαμένου ἔτι κινδύνου ἅπαντα οἷς ἂν ἐλογίζοντο. Ἐπικρεμασθείς. ἐπενεγκών. οἷς ἅμα ἀνατιθεὶς καὶ τὸ δέος αὐτοῦ φόβον ἐπικρεμάσας. Ἐπικρίνετε τῶν κρίσεων(?) ἐκ ἰδιωμάτων. Ἐπικρίνει δοκιμάζει. Ἐπικριτὴς σύμβουλος δοκιμαστής. χρώμενος ἐπικριτῇ τῷ λεγομένῳ τῷ μαστιγίᾳ διὰ τῶν τόπων ἐμπειρίαν. Ἐπικτήτης. Ἐπίκτητος Ἱεραπολίτης Φρυγίας φιλόσοφος. δοῦλος δὲ Ἐπαφροδίτου τῶν σωματοφυλάκων τοῦ βασιλέως Νέρωνος. πηρωθεὶς δὲ τὸ σκέλος ὑπὸ ῥεύματος ἐν Νικοπόλει τῆς νέας Ἠπείρου ᾤκησε. καὶ διατείνας μέχρι Μάρκου Ἀντωνίνου ἔγραψε πολλά. ὅτι Θεοσέβιος ὁ φιλόσοφος ἔλεγε πολλὰ ἀπὸ τῶν Ἐπικτήτου σχολῶν. τὰ δὲ καὶ αὐτὸς ἐπετεχνᾶτο τῆς ἠθοποιοῦ διανοήματα μόνης ἱκανὰ πείθειν καὶ δυσωπεῖν τῶν ψυχῶν τὰς μὴ παντάπασιν ἀτέγκτους καὶ ἀτεράμονας. ἀπάζεσθαι δὲ τὰ ἀμείνω καὶ μεταδιώκειν καθόσον οἷόν τε ἦν. ἀποστρέφεσθαι δὲ καὶ ἀποδιδράσκειν τὰ χείρω τῆς ζωῆς εἴδη κατὰ δύναμιν. ταγαροῦν καὶ ἐνυπνίου ῥήματι κατελέλοιπε τούτοις πρὸς τὰς ἑαυτοῦ νουθετήσεις. οἷς ὁ Ἐπίκτητος πρότερον. καί μοι δοκεῖ ἐνηρεγνέναι ἀντικρυς ὥσπερ ἕνα πρὸς ἕνα ἀντιπαλαιῶν τοῦ καθ' ἡμᾶς χρόνου Ἐπίκτητος. ἀντιλαμβάνων τοῖς τῶν στωϊκῶν δογμάτων. ὁ γὰρ Θεοσέβιος οὐδενὸς τοσοῦτον ὅσον τὴν Πλάτωνος ἀλήθειαν ἠσπάζετο καὶ ἐθαύμαζε. καὶ δή τι καὶ συνεγράψατο μικρὸν βιβλίδιον. περὶ τῆς ἐν πολιτείᾳ τῇ μεγάλῃ κεκρυμμένων. τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ἥκουσαν θεοσοφίαν ἐξαίρων λόγων. ταύτην γὰρ διαφερόντως ἐτίμα καὶ ἐσέβετο. ἀεὶ δὲ τοῖς ἠθικωτέροις φιλοσοφήμασι, διατρίβων ἐφαίνετο. καὶ τὸ ὅλον ἐπεφύκει

πρὸς εὐζωΐαν μᾶλλον ἢ ἐπιστήμην· οὐδὲ ταύτην ἠσυχάζουσαι· οὐδὲ ἐν μόναις ταῖς φαντασίαις
γυμναζομένην· ἀλλὰ ζῶσαν ἱκανῶς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων. εἰ μὴ γὰρ καὶ τὸν δημόσιον ἐπο
λιτεύσατο τρόπον ἀλλὰ τὸν ἴδιον ὃν καὶ Σωκράτης ἐκεῖνος καὶ ὁ Ἐπίκτητος καὶ πᾶς ὁ σωφρο
νῶν μεταχειρίζεται τὴν ἑαυτοῦ καὶ ἐν ἑαυτῷ πολιτείαν διακοσμῶν. τοῦτο μὲν πρῶτον ἔπειτα καὶ
πρὸς ἀλλήλους ἐν μέρει καθέκαστον ἰδίᾳ συνιστὰ μὲν τὴν πρὸς τὸ βέλτιστον. Ἐπικυδέστερος. ἐπι
κρατέστερος, νικητικὸς, ἐνδοξότερος. κῦδος γὰρ ἡ δόξα. τοὺς Ῥωμαίους ὁ Τοῦρκος ἐν τιμῇ πλείονι
ἐποιήσατο ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐπικυδεστέραν ἀνακλίναι στιβάδα. Ἐπικύδης ὅτι Ἐπικύδης καὶ Ἱππο
κράτης ἀδελφοὶ ἀλλήλων· στρατηγοὶ δὲ Συρακουσίων· οἱ Ῥωμαῖοι ἐκ πολλοῦ δυσχεραίνοντες· ἐ
πεὶ τὰς Συρακούσας οὐκ ἴσχυον ἐκπολεμῶσαι κατέφυγον ἐς Λεοντίνους διαφερομένους τοῖς Συ
ρακουσίοις. καὶ κατηγόρουν τῆς πατρίδος ὅτι τὰς σπονδὰς Ἱέρωνος ἐφ' ὃ λησικελία περιηκμένου
Συρακούσιοι σφίσιν αὐτοῖς ἀνακοινώσειαν. οἱ δὲ ἠρεθίζοντο. καὶ Συρακούσιοι μὲν ἐπεκήρυσσον. εἴ
τις Ἱπποκράτους ἢ Ἐπικύδου κομίσειε τὴν κεφαλὴν, ἰσόσταθμον αὐτῷ χρυσίον ἀντιδώσειν. Λεον
τῖνοι δὲ αὐτῶν Ἱπποκράτην στρατηγὸν ᾑροῦντο. Ἐπικυκλῆσαι, ἐπεισαγαγεῖν. Ἐπικύλλωμα. τὸ
μετὰ τὴν τῶν ἄρτων διάπλασιν προστιθέμενον· κόλλυξ γὰρ ὁ ἄρτος ὅθεν καὶ κολλούριον ἀπὸ τοῦ κο
λοβόν. Ἐπικυφώτερον πλέον κυρτός. Ἐπιλάθη. καὶ ἐπιλάθωμαι γενικῇ. Ἐπιλαμβάνεσθαι
γενικῇ, μέμφεσθαι, καὶ ὀνειδιστικῶς ἐπιλαμβάνεσθαι τὸν βάρβαρον ἢ σόλοικον ἢ ἀπηχές τι προενεγ
καμένων. Ἐπίλαμπος. καταφανὴς παρ' Ἡροδότῳ. Ἐπιλανθάνεσθαι ἀποβαλεῖν ἐπιστήμην
Ἐπιλαχόντα. τυχόντα. Ἐπιλαχὼν Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος οὔτε λαχὼν οὔτ' ἐπι
λαχὼν ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς πριάμενος. τοιοῦτον δέ ἐστι τὸ λεγόμενον. ἐκληροῦντο οἱ βουλεύειν ἢ ἄρ
χειν ἐφιέμενοι. ἔπειτα ἑκάστου τῶν λαχόντων ἕτερος ἐπελάγχανεν ἵνα ἐὰν ὁ προλαχὼν ἀποδο
κιμασθῇ ἢ τελευτήσῃ, ἀντ' ἐκείνου γένηται βουλευτὴς ἢ ἄρχων ὁ ἐπιλαχών. Ἐπιλέγει πρὸς τοῖς
εἰρημένοις φησίν. Ἐπίληκτος προπαροξυτόνως ἐκλεκτὸς δὲ ὀξυτόνως διότι τὸ μὲν ἐκ τοῦ ῥή
ματος τὸ δὲ, ἐκ τοῦ ὀνόματος συντέθειται. Ἐπιλεξάμενος ἀναμετρήσας. ἀναλογισάμενος.
ὁ γοῦν Ἡρακλῆς τὸν ἀριθμὸν τῶν βοῶν ἐπιλεξάμενος. καὶ Ἡρόδοτος ὁ γοῦν ἐπιλεξάμενος ὡς ἦν δι' αὐ
τοῦ κατέλθωσιν οἱ φυγάδες ἐς τὴν πόλιν, ἄρξει τῆς Νάξου. ἀντὶ τοῦ ἀναλογισάμενος. κεῖται γοῦν καὶ
ἐπὶ τοῦ ἀναγνούς. ὁ γοῦν λαβὼν εἴσω τὰ γεγραμμένα καὶ ἐπιλεξάμενος, ἐλέγχει τὸ πᾶν ὡς ἐγένετο.
Ἐπιλείψει με καταλείψει με διηγούμενον ἡ ἡμέρα. Ἐπιλειψυδρίῳ μάχῃ. χωρίον ὑπὲρ τοῦ
Πάρνηθος, ὃ ἐτείχισαν οἱ φυγάδες τῶν τυράννων. οἱ Ἀλκμαιωνίδαι προσεστήκεσαν. ἐκπολιορκηθέν
των δ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν Πεισιστρατιδῶν σκολιὸν εἰς αὐτοὺς ᾔδετο. αἰαῖ Λειψύδριον προδοσέταιρον
οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας μάχεσθαι ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας οἳ τότ' ἔδειξαν οἵων πατέρων ἦσαν.
Ἐπίληθον τὸ λαθαστικόν. Ἐπιληναίῳ περίβολός τις μέγας ἐν ᾧ τοὺς ἀγῶνας ἦγον τοὺς σκηνι
κούς. Ἐπίληπτος. ἐπιλήψιμος. καὶ μέμψεως ἄξιος. καὶ ἐπίληπτος ὁ νοσῶν τὴν ἱερὰν νόσον
καὶ λυόμενος ὑπὸ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου. Ἐπιλησμότατον. ἰδίως ἐπιλησμονέστατον. ἡ λέξις δὲ
ἐπιλήσμη. Κρατῖνος ἐπιλησμοσύνη. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ ἐπιλη
σμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον. Ἐπιλείψειμε καταλάβοιμε. Ἐπιλίγδην συμψαῦσαι καὶ
ἐφάψασθαι μόνον ὅπερ ἡμῖν ἄνωθεν ἄνω. Ἐπιλλίζω τὸ διανεύω. Ἐπιλογισάμενος καὶ ἐφ'
ὧν ἐνόμιζε πλεονεκτήσειν κατὰ τὴν μάχην ἐπιλογισάμενος πείθει. Ἐπιλλύζουσα ἐπιπε
λῶσα ἐπιμύουσα τοὺς ὀφθαλμούς. ὅπερ ἴδιόν ἐστι τῶν γλαυκῶν διὰ τὸ μὴ βλέπειν δι' ἡμέρας.
Ἐπίλυκος κωμικὸς ποιητὴς τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Κοραλίσκος ὡς Ἀθήναιος. Ἐπι
λυομένου συγχωροῦντος. Ἐπίλυσιν ἔφοδον. ὁ δὲ πέμπει Ἰωάννην ὡς ἂν προφυλακῇ χρήσοιτο καὶ
προκαταμάθοι τὴν ἐπίλυσιν τῶν βαρβάρων. Ἐπιλύτης ἐπίλυτος. Ἐπιμᾶλλον ἐπίρρη
μα προθυμοτέρως καὶ ἐπιμᾶλλον ἐξήπτοντο εἰς ὀργήν. Ἐπιμᾶλλον ἀντὶ τοῦ προθυμότερον.
Δέξιππος τῶν δέ τινων τῶν ὑπὸ Ἰδουλόγγις ἐπιμᾶλλον ἀχθέντων καὶ αὖ τι τοῦ πολεμιώτερα ἐνδι
δόναι σφᾶς ἐπιμᾶλλον. καὶ αὖθις ταῦτά τοι ἐπιμᾶλλον ἐξῆψεν αὐτοῦ τὸ μῖσος. Ἐπιμαρ
γος μεμηνώς. Ἐπιμαστίδιος ὁ θηλάζων ὁ δὲ νεώτατος παῖς ἐπιμαστίδιος ἦν οὐκ ἠμπέρα ἀντείχετο.

Ἐπιμαχία συμμαχίας διαφέρει ἡ ἐπὶ μὲν τῷ συμμαχία. Ἐπιμαχεῖν. φιλίαν σφίσι συνέπαιον
δεῖν εἶναι ἐπὶ τῷ τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν. καὶ ἅμιλλα ἦν ἀμφοῖν πότερος μᾶλλον τὴν δόξαν τοῦ
ἔργου ἐμπεδώσει. Ἐπίμαχος δυνάμενος πολεμεῖσθαι. καθ᾽ ὃ μὲν ἐπίμαχος ἦν πολλὰ χώμα-
τα ἐγείρων. καὶ αὖθις. οἱ δὲ ἐπορεύοντο ἐπὶ χωρίον ὃ ἐδόκει ἐπιμαχώτατον εἶναι. Ἐπὶ μέγα.
ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ μεγάλως. οἱ ἐπὶ μέγα ἀρθέντος αὐτοῖς τοῦ ὀνόματος τῆς ἀσίας ἐπεῖχον ἐ-
πὶ μέγα τύχης προελθόντες οἱ συβαρῖται. καὶ πλοῦτον ἐπὶ μέγα ἥκοντες ἑαυτοῖς τε ἄλλοις ἐ-
δόκουν ἀξιόζηλοι εἶναι. Ἐπιμελές. φροντίδος ἄξιον. ἡρόδοτος. ὡς δὲ παρεξῆλθεν ἡ γυνή, ἐπιμέ-
λεον τῷ δαρείῳ ἐγένετο. ἐπιμελὲς δὲ ὡς οἱ ἐγένετο πέμπει τῶν δορυφόρων τινὰς γνῶναι ὅτι χρή-
σαιτο τῷ ἵππῳ ἡ γυνή. Ἐπιμέλεια ἡ σπουδὴ ἡ φροντίς. Ἐπιμελὴς ἀργὸς ὁ καθαρός. Ἐπι-
μελητὰς ἐμπορίου. δέκα ἐκλήρουν οἱ ἀθηναῖοι ἐπιμελητὰς ἐμπορίου. οἷς προσετέτακτο τῶν τε
ἐμπορείων ἐπιμελεῖσθαι καὶ τοῦ σίτου καταπλέοντος εἰς τὸ ἀττικὸν ἐμπόριον τὰ δύο μέρη ἀ-
ναγκάζειν εἰς τὸ ἄστυ κομίζειν. Ἐπιμεληταὶ παρὰ πέρσαις ἦσαν. ἐπιμεληταὶ ὥς φησι ξενοφῶν
οἱ τοὺς τετρωμένους ἐν πολέμῳ ἐθεράπευον. Ἐπιμεληταὶ ἐχειροτονοῦντο τῶν χορῶν ὡς μὴ ἀτακτεῖν
τοὺς χορευτὰς ἐν τοῖς θεάτροις. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ἐμπορείου ἄρχοντες εἰσὶ κληρωτοὶ ἑκάστου
ἔτους καθιστάμενοι. οἷς προστέτακται ἐπιμελεῖσθαι τοῦ καταπλέοντος σίτου εἰς τὸ ἐμπόριον τὸ ἀτ-
τικὸν καὶ τοὺς ἐμπόρους ἀναγκάζειν εἰς τὸ ἄστυ κομίζειν. Ἐπιμελητὴς τῶν μυστηρίων. παρὰ ἀ-
θηναίοις ὁ λεγόμενος βασιλεύς. περὶ τῶν μὲν μυστηρίων ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν. οὓς ὁ
δῆμος ἐχειροτόνει. δ΄ δὲ ἦσαν. δύο μὲν ἐξ ἀθηναίων ἁπάντων εἷς δὲ ἐξ εὐμολπιδῶν. καὶ εἷς ἐκ
κηρύκων. Ἐπιμελόμενος. Ἐπιμεμφόμενος. πρόστε ὦ πλεῖστα ἐπιμεμφόμενος ἦν τοῖς
πέρσαις ἅτε ὦ πλεῖστα ἀδικα ὑπ᾽ αὐτῶν πεπονθώς. Ἐπιμενίδης φαίστου. ἢ δοσιάδος ἢ ἀγιασάρχου
υἱὸς καὶ μητρὸς βλάστας κρὴς ἀπὸ κνωσσοῦ ἐποποιός. ὃ λόγος ὡς ἐξίοι ἡ ψυχὴ ὁπόσον ἤθελε καιρὸν
καὶ πάλιν εἰσῄει ἐν τῷ σώματι. τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ πόρρω χρόνων τὸ δέρμα εὑρεθῆναι γρά-
μμασι κατάστικτον. οὗτος ἐκάθηρε τὰς ἀθήνας τοῦ κυλωνείου ἄγους κατὰ τὴν μδ΄ ὀλυμπιάδα
γηραιὸς ὤν. ἔγραψε δὲ πολλὰ ἐπικῶς μυστήρια. καὶ καθαρμοὺς καὶ ἄλλα αἰνιγματώδη. οὗτος ἔ-
ζησεν ρν΄ ἔτη τὰ δὲ ἐξ ἐκαθεύδησεν. ἡ παροιμία τὸ ἐπιμενίδιον δέρμα ἐπὶ τῶν ἀποθέτων. Ἐπι-
μεσούσης. ἐπιμεσῶ δοτική. ἐπιχορηγούσης, ὡς περὶ ἐπιμεσούσης καὶ συνεπαγωνιζομένης τοῖς ἐ-
γνῶσι τῆς τύχης. Ἐπιμήλιον τὸ περιοίκιον. ἢ τὸ ἔξω περίοικον. Ἐπιμένης αὐθυπότακτον.
Ἐπιμηλίδες νύμφαι. Ἐπιμήνια. τὰ καθ᾽ ἕκαστον μῆνα φυόμενα ἢ τὰ ὑπὲρ ὅλου τοῦ μηνὸς
ἅπαξ ποτὲ γινόμενα θύματα. Ἐπιμὶξ ἐπιμεμιγμένως. Ἐπιμύω τὸ καμμύω. Ἐπι-
νάσιος μέτοικος ξένος φυγάς. Ἐπινενασμέναι. πεπληρωμέναι ἀριστοφάνης. αἱ δ᾽ ἀπεζαι
γεῖ τὴν ἐπινενασμέναι ἀγαθῶν πάντων καὶ παρεσκευασμέναι. Ἐπινέμησις ὁ τοῦ χρόνου μερι-
σμός. Ἐπινενησμένον ἐπικεκλωσμένον καὶ ἐπινήθεισαν. ἐπικλωσθεῖσαν ἡνίκα ἂν τὴν πε-
πρωμένην ὁδὸν καὶ ἐπινήθεισαν διανύσω. Ἐπινεφρίδιον. τὸ ἐπὶ τοῖς νεφροῖς λίπος. Ἐπι-
νείμης αὐθυπότακτον. Ἐπίνειον. παραθαλάσσιον χωρίον ἢ προσορμητήριον. ὁ λεγόμενος κατάβο-
λος. πολύβιος. οἱ ῥωμαῖοι τὰς μὲν ναῦς ἐνεώλκησαν. τοὺς δὲ ἐν τῇ ταρακῶνι συναθροίσαντες ἐκ
δὲ τῶν προγεγονότων ἐλαττωμάτων ἐπίνειον ἐποίησαν. ἐπὶ τῶν προκαθίσαντες ἐπὶ τῆς διαβά-
σεως διαφυλάξαι τοὺς συμμάχους. Ἐπίνειον. παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ νήχεσθαι τὰς ὁλκάδας τε ὀ-
κέλλειν. ἢ πόλισμα παραθαλάσσιον. ἔνθα τὰ νεώρια τῆς πόλεως εἰσὶν ὡς περὶ πειραιεῖ τῶν ἀθηναίων
καὶ νίσαια τῆς μεγαρίδος. δύναται δὲ ἐπὶ παντὸς ἐμπορίου καὶ παραθαλασσίου χρῆσθαι τῷ ὀ-
νόματι τούτῳ ὅνπερ οἱ πολλοί, κατάβολον καλοῦσιν. Ἐπινηθέντα. τὸν ἐπινηθέντα ἐνίοις βίον.
τὸν ὡρισθέντα. καὶ αὖθις αἰλιανός τε ὅτι ἔμελλε τὴν ἐπινηθεῖσαν οἱ καὶ τελευταίαν ὁδὸν ἀπιέ-
ναι, ᾤχοντο ἀπιοῦσαι. Ἐπινήσαντες τὰ φρύγανα πρὸ τοῦ τείχους τε πάντα διὰ τὸν φορευτὸν συγκομι-
σάμενοι τε ἐπινήσαντες ἧπτον, πῦρ ὑφάψαν. ὡς δὲ ἐπὶ πολὺ ἐπιδόντες ἤρθη ὁ καπνὸς ὥστε ἂν
ἀπιόντες μὴ καταφανεῖς εἶεν, ἀπανέστησαν τῆς πολιορκίας. Ἐπινήθεισαν. ἀντὶ ἐπικλωσθεῖσαν.
Ἐπίνικος τε αὐτὸς κωμικὸς τῶν δραμμάτων αὐτοῦ ἐστιν ὑποβαλλόμεναι. ὡς ἀθήναιος. Ἐπι-

νικος καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν ὑποβαλλόμεναι ὡς ἀθῆναι. Ἐπίνικος ὕπαρ-
χος τῆς πόλεως ἐπὶ βασιλίσκου χρηματισμοῦ ἦρξε μὴ λαμβάνων μηδένα. καὶ τὰ ἔθνη καὶ τὰς
πόλεις πάσας καπηλεύων. καὶ ἀτόπων τὰς ἐπαρχίας προσταγμάτων ἐμπλήσας, ἃ μὴ φέρουσαι
ἔτι τῶν ἀρχόντων αἱ τάξεις μηδὲ αἱ ἔξω φυλαί, φυγοῦσαι κατέλιπον τὰς τῶν φόρων εἰσπράξεις.
ἐν δὲ τούτου πλεονεξίας ἀρχόμενοι, ἱκέται ἐν τοῖς κοινοῖς ἱεροῖς ἐκαθέζοντο ἐλέγχοντες τὰ
τούτου κλέμματα. ἦν δὲ πᾶσιν ἀπεχθής. τιμὴν οὐδενὶ νέμων προσήκουσαν καὶ τοῦτον τῆς ἀρ-
χῆς ἀπήλλαξαν ἀτίμως. ἀνθαιροῦνται δὲ ἄνδρα λαυρέντιον ὃς ἦν ἐξ ἀρχῆς τῶν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς
τῆς μεγάλης ῥητόρων καὶ στρατεύσας ἐν ταύτῃ. οὕτω δὲ συνείποι, οὔτε ἰδεῖν ὡς ἂν μᾶλλον κιν-
δυνεύοι, οὔτε διέλκειν ἠνείχετο. Ἐπινῶς. τὸ λίαν. Ἐπίνυσεν. Ἐπίξηνος ὁ μαγειρικὸς κορ-
μὸς ἐφ' οὗ τὰ κρέα συγκόπτουσιν. ἀριστοφάνης, ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν
εἰ μὴ λέγω φησὶ δίκαια, τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεθείην. Ἐπὶ ξυροῦ ἐστι κινδύνου. ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ πρά-
γματος ἐπιτάσει. ὁ δέ, περὶ ἀλγῶν ἐστι τῇ προρρήσει, δῆλος ἦν ἐπὶ ξυροῦ τε ἀκμῆς τὸ λεγόμενον
ὁ τούτου κίνδυνος ὤν. οἵ τε μαῦται καὶ ὅσοι περίνεοι οὐκ ἀνεξόμενοι τῆς τούτου μελλήσεως δῆλοι ἦσαν. καὶ
αὖθις καὶ αὐτοῦ τὸ κράτος, ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἦν. Ἐπιορκήσαντα. λυσίας ἐπιορκήσαντα τὸν ὀμό-
σαντα εἶπεν. Ἐπίορκον ἀπώμοσεν. οὐ τὸ ἔξωθεν ἐπιφωνημένον ἐπίορκον ὤμοσεν ἑκουσίως.
ἀλλ' ἐπειδὴ οὐκ ἔμελλε τελειωθῆναι τὰ ὀμωμοσμένα. καὶ ἐπιορκεῖν ἄλλων μάλιστα φυλαττόμενος. Ἐπιού-
σιος ἄρτος ὁ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ἡμῶν ἁρμόζων ἢ ὁ καθημερινός. Ἐπιωγή. ἡ σκέπη. Ἐπιώρκει. ὑποσυντέλι-
κον, ἤγουν ἐπιώρκησεν. Ἐπιώψατο κατέλεξεν. ἐξελέξατο. ἔστι δὲ ἀττική. ὁ βασιλεὺς ἐπιώψατο ἀρρη-
φόρους. οἷον κατέλεξεν. ἐξελέξατο. πλάτων νόμοις. Ἐπὶ παλλαδίῳ. δικαστήριον ἀθήνησιν. ἐν ᾧ οἱ ἐφέ-
ται ἀκουσίου φόνου ἐδίκαζον. ἀργεῖοι γὰρ ἀπὸ ἰλίου πλέοντες ἡνίκα προσέσχον φαλήροις, ὑπὸ
ἀθηναίων ἀγνοούμενοι ἀνῃρέθησαν. ὕστερον δὲ ἀκάμαντος γνωρίσαντος καὶ τοῦ παλλαδίου εὑρεθέν-
τος κατὰ χρησμὸν αὐτόθι τὸ δικαστήριον ἀπέδειξαν. ὡς φανόδημος. κλειτόδημος δέ φησιν ἀγαμέ-
μνονος σὺν τῷ παλλαδίῳ προσενεχθέντος ἀθήναις δημοφῶντα ἁρπάσαι τὸ παλλάδιον καὶ πολ-
λοὺς τῶν διωκόντων ἀνελεῖν. τοῦ δὲ ἀγαμέμνονος δυσχεραίνοντος κρίσιν ὑποσχεῖν ὑπὸ ν' ἀθηναίων
καὶ ν' ἀργείων οὓς ἐφέτας κληθῆναι, διὰ τὸ παρ' ἀμφοτέρων ἐφεθῆναι αὐτοῖς περὶ τῆς κρίσεως.
Ἐπιπαρῄνησαν. θουκυδίδης. ταχὺ δὲ πλήρεις γενόμενοι διὰ πολυχειρίαν ἐπιπαρῄνησαν καὶ τῆς ἄλ-
λης πόλεως ὅσον ἐδύναντο. ἀντὶ τοῦ ἐσώρευσαν. Ἐπίπαστα. τὰ ἐπιπασσόμενα τῷ σώματι ἄλ-
φιτα. ἔθος γὰρ εἶχον ποιεῖν πλακοῦντας ἢ ἄρτους. καὶ ἐπιπάσσειν τινὰ καρυκεύματα ἢ ἁλμυρά.
καὶ ἐν τούτοις ἠνάγκαζον πίνειν πολλά. τοῦτό ἐστι τὸ ἐπίπαστα. ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βά-
σκανος, ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖς θύραις ὕπτιος. συμβαίνει δὲ μάλιστα τούτους πάσχειν τοὺς μεθύοντας
ἢ τοὺς ὑπτίους κειμένους. Ἐπίπεμπτον. λυσίας μὲν ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ τὸ πέμπτον εἶπεν. Ἐπι-
πηδῶ δοτική. οἷς οὐδὲ ἀπαρχῆς ἐπεπήδησα μέν. αἰτιατικὴ δὲ ἐπεπήδησεν ἀναιδῶς τὴν ἐξουσίαν.
Ἔπιπλα. ἡ μὴ ἔγγειος κτῆσις ἀλλὰ ἐπιπόλαιος. Ἔπιπλα σκεύη. τὰ μὴ ἔγγεια ἀλλ' οἷον ἐπι-
πόλαια. οἱ δὲ ἐπίπλεα αὐτά φασιν. Ἔπιπλα τὰ ἐξ ἐπιπολῆς σκεύη. οἷον ἡ ἐπιπόλαιος κτῆσις
καὶ ὅση δυνατὴ πλωΐζεσθαι ἀλλ' οὐκ ἔγγειος. Ἐπίμπλαντο. ἡδονῆς τε ἐπίμπλαντο. καὶ ἐπίμπλα-
το. Ἐπιπλέα ἀνάμεστος. πεπληρωμένη. ἡρόδοτος. καὶ τράπεζαν ἐπιπλέην ἀγαθῶν παντο-
ίων παραθέντες. Ἐπιπλέον. καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἐπίρρημα. ἐπὶ τὸ πλεῖστον δέ, ἐπιπλεῖον.
Ἐπίπληξις. ἐπιτίμησις. Ἐπίπλους. θουκυδίδης. ρν' νηῶν ἐπίπλουν ἐξαρτύοντες οἱ ἀθηναῖοι
πρὸς τὸν πόλεμον. Ἐπίπλους ἐπιβάτας. ἀρριανός. κυβερνήτας δὲ καὶ πρωρέας μόνους ἐπί-
πλους εἶχον. Ἐπιπλώσας. ἐπιπλεύσας. καὶ ἐπιπλὼς παρ' ὁμήρῳ. παρὰ τὸ πλέω πλώω πλώσω
πλώσας, καὶ συγκοπῇ πλώς καὶ ἐπιπλώς. ἔστι δὲ ἄκλιτον διότι ἠφώνηται τοῦ ἀορίστου ἐστί. τὸ δὲ ση-
μαινόμενον παρατατικός. Ἐπιπολύ. Ἐπιπλήττω δοτικῇ. Ἐπίπνοια ἐνθουσιασμός. πολύβιος
οἱ δὲ ῥωμαῖοι θείας ἐπιπνοίας τινὸς ἐπεπλήρωντο. τήν τε προθυμίαν τοῦ ἀγωνίσασθαι ἕνεκα φραξά-
μενοι. Ἐπιποθία. ἡ ἀγάπη. Ἐπιπολάζει ἐπιπλέει. Ἐπιπολαιότατα. τοῖς δὲ ῥωμαί-
οις θαρρεῖν συνέβαινε κρατοῦντας τοῦ περὶ τὰς ἐπιπολαιότατα τόπου. ἐπιπολαστικῶς καὶ καταφρονέρως χρώ-

μενοι τῇ κραυγῇ. Ἐπιπόλαια· τὰ πρὸς ὀλίγον φαινόμενα. Ἐπιπόλαια· τὰ φαινόμενα ἐν-
δόξα ἀλλ' ἐπιπόλαιον ἔχοντα παντελῶς τὴν φαντασίαν. Ἐπιπόλαιον δέ ἐστι πᾶν τὸ ἐκ βραχείας
φαντασίας ἐλεγχόμενον· τοιοῦτον δὲ τὸ εἶδος τῶν ἐριστικῶν προτάσεων ἢ συλλογισμῶν· οἷον τό, τὸν ὁρῶν-
τα ὀφθαλμοὺς ἔχειν· διὸ συνάγεται ὁ ἑτερόφθαλμος ὀφθαλμοὺς ἔχει· καὶ τὸ ἃ λαλεῖς διὰ τοῦ στόματός σου
διέρχεται· λαλεῖς δὲ ἅμαξαν· διὰ τοῦ στόματός σου ἄρα διέρχεται. καὶ ἃ οὐκ ἀποβέβληκας ἔχεις.
τοῦ τοιάρετης λαβὼν συνάγει· ὅτι κέρατα ἔχεις· οὐκ ἀποβέβληκας γὰρ κέρατα. ὁμοίως καὶ τὸ
τὴν ὄψιν ἔχοντα ὁρᾶν· τὸν δὲ κοιμώμενον ὄψιν ἔχειν, ὁ κοιμώμενος ἄρα ὁρᾷ. τὰ δὲ τοιαῦτα, ἐπιπό-
λαιον ἔχει τὸ πιθανόν. Ἐπιπόλαιος· ὁ δὲ σιλβανός, ἐπιεικὴς μὲν ἦν καὶ τἄλλα ἱερὸς καὶ ἁ-
πλούστερος τὰ ἤθη καὶ ἐπιπόλαιος ἀντὶ τοῦ εὐβαθοῦς τὸν τρόπον. Ἐπιπολαίως δὲ ἐπιπλ. ἰώ-
σηπες τιτρώσκει αὐτὸν ἐπιπολαίως περικλύσαντος τὸ βληθὲν τοῦ διαστήματος. Ἐπιπολῆς·
τὸ ἐπάνω ἐπὶ πλέον ἄρειζον. Ἐπὶ πολλῷ ἀντὶ τοῦ πολυπλασίως· οἱ δὲ χρόνον μέν τινα ἡσύ-
χασαν· ἔπειτα ἐπὶ πολλῷ τὸ πάθημα σφῶν τοῖς ῥωμαίοις ἀπέδοσαν. Ἐπιπόνως· χαλεπῶς.
ὁ δὲ γυμνὸς ὢν ὥρασι μόνος ἐν ἄστει ἐν αὐλισάμενος ἐπιπόνως, πρόβατα ἱερῶν ἀνεῖλε. καὶ τοὺς
δὲ ἐπὶ τῶν ἀμφιάσεων. Ἐπιπροσεξάμενοι· ἐπὶ τοῖς προτέροις προσεπαιθέντων· ἀπαιτήσαντων οἱ ῥωμαῖοι
τὰ καρχηδονίοις χρήματα ἐπιπροσεξάμενοι σπουδὰς ἀνενεώσαντο. Ἐπιπρεπείαις· στολαῖς ἐν-
πρεπέσιν· ὁ δὲ ἀννίβας ὁ καρχηδονίων στρατηγὸς κατεσκευάσατο προσθετὰς τρίχας ἁρμοζούσας
ταῖς κατὰ τὰς ὁλοσχερεῖς διαφορὰς τῶν ἡλικιῶν ἐπιπρεπείαις· καὶ ταύταις ἐχρῆτο συνεχῶς
μετατιθέμενος. Ἐπιπρόσθεν· ἔμπροσθεν τιμιώτερον. ξενοφῶν· τὸν δὲ κῦρον ἀφελκύσαν-
τες ἦγον ἐπιπρόσθεν ποιούμενον τοῦ προσάγοντας ὅτι ἑώρα τὸ πρόσωπον τοῦ πάππου ἠγριωμέ-
νον· ὅτι πρόκλος τῆς φιλοσοφίας πάσης ἐπιπρόσθεν ἦγε τὴν θεολογίαν· τῆς δὲ πρὸς ἀρετὴν
ζωῆς ἐρρωμένης τὴν ἀντίστροφον πρὸς ἐκείνην εὐσέβειαν προτιμῶν ἐφαίνετο. Ἐπιπροσθεῖ·
ἐπισκιάζει. ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ὑπερανέχει. Ἐπιπροσθοῦντος· ἐπὶ πρύμνην ἀνακρούοντο
καὶ ὤκελλον τὰς ναῦς· καὶ τὰ πρύμναν ὑπεχώρουν οὐχὶ ἐπιστραφέντες· καὶ ἐξέκλιναν τῶν πολεμίων
τὰς ἐπιούσας ναῦς. Ἐπιπρυτανείῳ δικαστηρίῳ· ὅταν ὁ μὲν ἀποκτείνας βέλος ἢ φανερὸν ἢ λί-
θος ἤ τι τοιοῦτον· ὁ δὲ δράσας μὴ ἦ. ἀρχαῖον τὸ ἔθος τὸ καὶ τὰ ἄψυχα κρίνειν εἰ χρὴ ἐξορίζεσθαι.
Ἐπιπυγὴν καθίσαι· ταπεινῶσαι. Ἐπὶ πυγὴν βρέχειν εἰς τοὐπίσω βρέχειν. Ἐπιρραπίζων·
κωλύων· ὁ δὲ ᾔσχυνε τῇ ἀπειλῇ μόνῃ τὸ ἀκέλευστον αὐτοῦ καὶ τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ βούλεσθαι τὴν πρᾶξιν
ἐπιρραπίζων ἄρα ἐκεῖνος. Ἐπιρρέξει· θύσει ἐν ἐπιγράμματι· καί σοι ἐπιρρέξει γερὺς χ-
μαρόσσονομαίης αἷμα. Ἐπιρρεπής· ἐπικλινόμενος. Ἐπίρρημα· παρὰ ἀριστοφάνει μέ-
ρος τι τῆς κωμῳδίας εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν ὦ θεαταὶ βούλεται διαπλέκειν ζῶν ἡδέως, τὸ λοιπὸν
ὡς ἡμᾶς ἴτω ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρατούμενα, ταῦτα πάντ' ἐστὶ παρ' ἡμῖν τοῖς ὄρ-
νισι καλὰ καὶ τὰ ἑξῆς δῆλα. Ἐπίρρησις· ὁ ψόγος καὶ ἡ κατηγορία. Ἐπίρρητον· αἰσχρὸν
καταγνώσεως ἄξιον. ὁ τῶν βίων ἐκείνων τῶν ἐπιρρήτων εἷς· ζῶν γὰρ ᾤκει ἐς οὐδὲν ἱερόν· ἤλαυνον τὸ
ὡς ἐπίρρητον καὶ ἐπίρρητον. καὶ αὖθις· ἦν δὲ ἐπίρρητος ἐπὶ παιδεραστίᾳ· βιώσας βίον ἐπίρρητον καὶ βδελυ-
ρὸν δὲ μὴ ἐπιστεύθη βασιλικῶν χρημάτων ἐξουσίαν. Ἐπὶ ῥυτῆρσιν· ἀντὶ ἐπὶ φανεροῖς τιμωρίαις. Ἐπὶ ὁμολογου-
μέναις. Ἐπίρροθος· βοηθὸς καὶ ἐπίκουρος. Ἐπιρρωννύντες· ἐνισχύοντες· ἐνδυναμοῦντες καὶ ἐπιρ-
ρώσει ἐνισχύσει. Ἐπίρρωσις· ἐνίσχυσις. Ἐπιρρήξας· ἄγρια αὐτῶν ἐπιπηδήσας. Ἐπίρρητοι· αἰ-
σχροί. Ἐπισυρχίδα· γαμψώνυχα· ὅσα τῶν ζῴων τὴν ἐπισυρχίδα κεκάμψωκεν· ἀπὸ τῶν γύπων, οἷά ἐστιν
ἀετὸς ἱέραξ καὶ κεγχρηὶς ἄλλα τε τὰ πίνοντα. Ἐπισαλος· ἀβέβαιος· ἐν μετὰ πτώσεως. Ἐπισα-
λων τε τῶν τῆς σελασελαπίδων γινομένων αὐτοῖς ἐξεχώρουν τοῦ ἄστεος. Ἐπισάξαι· ἐπαναβῆ-
ναι. ξενοφῶν· ἐὰν θόρυβος γίνηται, δεῖ ἐπισάξαι τὸν ἵππον ἀνδρὶ καὶ θωρακισθέντα ἀναβῆ-
ναι ἐπὶ τὸν ἵππον. ταῦτα γὰρ πάντα χαλεπὰ ποιεῖν νύκτωρ καὶ θορύβου ὄντος. Ἐπισπῶ τὴν
σελήνην καθέλκεις· αἱ τὴν σελήνην καθέλκουσαι θετταλίδες, λέγονται τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ποδῶν
στερίσκεσθαι. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων. Ἐπισεῖσαι· ἐπανασεῖ-
σαι· ἐπικάλων μὴ χαλεπώτερον αὐτοῖς ἐπισεῖσαι τὸν κίνδυνον. καὶ αὖθις ἅπαντα τὰ ὄχλα τὰ τῆς

τοῖς δεομένοις ἐπισείσας ἀντὶ τοῦ ἐπαγαγών. Ἐπισημαίνεσθαι ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν μὲν καὶ ἐπι-
φωνεῖν Ἰσοκράτης. ἀντὶ δὲ τοῦ ἐπισφραγίσαι Ἰσαῖος. Ἐπισημαινόμενος διάφορα σημαίνει.
καὶ νῦν Πολύβιός φησιν. Ἐπὶ σημείου ἐπὶ ὕψους. Ἐπισημήνασθαι βεβαιῶσαι. ἐπισημαινο-
μένων δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πρεσβευτῶν, ἀντὶ τοῦ κυρωσάντων. καὶ Πολύβιος. τίς γὰρ οὐκ ἂν ἐ-
πισημήναιτο ἂν ἐν παραλλαγῇ καὶ θαυμάσειεν. καὶ αὖθις. τὰ μὲν γὰρ εἰς τοῦτο ἦ, κολάσειν. ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις
παράδειγμα εἶναι ἐπισημαίνεσθαι. Ἐπισίζει. ποιόν τινα ἦχον ἐπιβοᾷ ἐν τῷ σίζω σίζω. Ἐπί-
σιον. τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός. Ἐπισίτια τὰ εἰς ἐφόδιον καὶ εἰς τὸ σιτεῖσθαι διδόμενα. ταῦτα δὲ
ἐνίοτε καὶ σιτίον ἐκάλουν. Ἐπισιτίζω αἰτιατικῇ καὶ ἐπισίτισιν. Ἐπίσιτος ὁ τροφῆς χά-
ριν ἐργαζόμενος. Ἐπισθένης. οὗτος ἦν ἐπὶ Σεύθου τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως ἐπίφημος ἐπὶ παιδε-
ραστίᾳ. Ἐπισκαλμίσι. τοῖς τῆς νεὼς μέρεσι, πλὴν ὡς πλεῖστα τοῖς ἐπισκαλμίσιν ἐντροπωσά-
μενοι, κρεῖττον. Ἐπισκευάσασθαι ἐπιφορτίσασθαι. Ἐπισκέψομαι αἰτιατικῇ. Ἐπισκή-
νιον. Ἐπισκήνου Σοφοκλῆς. μὴ δὲ ἐπισκήνους γόους δακρυέῃ ἢ μεγάλους ἢ ἀπρεπεῖς. οἷον ἐπὶ τῇ σκηνῇ.
Ἐπισκήπτει δοτικῇ ἐπιτιμᾷ. τὸν μὲν οὖν λοιμὸν καίπερ ἐπισκήψαντα τοῖς ξύμπασιν διέφυγον οἱ
αὐτοί, οὐχ ὡς τοσούτοις διαφθαρῆναι τετύχηκε. τὸ δὲ παρακαλῶ αἰτιατικῇ. Ἐπισκῆψις δίκη, τῶν ψευ-
δομαρτυρησάντων. Ἐπισκήψω. σημαίνω σοι. ἐπισκήπτω τὸν νοῦν. Σοφοκλῆς. ὑμῖν τε κοινῇ τήνδ' ἐπισκή-
πτω χάριν. Ἐπίσκιον Σοφοκλῆς. ἄνακτα δ' αὖ τὸν ὀνομάζων ἐπίσκιον χεῖρ' αὐτίχ' ἔχοντα κρα-
τὸς ὡς δεινοῦ τινος φόβου φανέντος οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν. Ἐπίσκοπα. ἄστοχα τὴν ἄφεσιν τῶν
βελῶν. καὶ τὸ σὺν βιαίαν. καὶ ἐπίσκοπα ἱέναι. καὶ αὖθις οἱ Καρδοῦχοι σφενδονῆται ἄριστοι. λίθοις
τε καὶ μολιβδίναις σφαίραις ἀκοντίζουσιν ἐπίσκοπα. Ἐπίσκοπον. σημαντικὸν ἐφό-
ρου οὐχὶ μαρτυρικὸς τῆς συμφορᾶς ἀλλ' ἐστοχασμένον. αὐδὴν γὰρ δοκῶ κλύειν αὐτῆς τῆς δ' ἐπίσκο-
πον μέλος. Ἐπισκοπῶν καθορῶν. τί μοι ποτ' ὦ ξένοι ὧδ' ἐπισκοπῶν στένεις. Ἐπίσκοποι
οἱ παρ' Ἀθηναίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἐπισκέψασθαι τὰ παρ' ἑκάστοις πεμπόμενοι, ἐπίσκο-
ποι καὶ φύλακες ἐκαλοῦντο. οὓς οἱ Λάκωνες ἁρμοστὰς ἔλεγον. Ἐπίσκοποι ἐπόπται. κατά-
σκοποι. Ἐπισκοπῶ σοι. καὶ ἐπισκοπῶ αἰτιατικῇ καὶ τὸ ποιοῦσ' οὐκ ἐπισκοπεῖς. Ἐπι-
σκότησις. Ἐπισκοτῶ. καὶ ἐπισκοτεῖν. δοτικῇ ἐπικεῖσθαι τινὶ καὶ ἐπιτειχίζειν τὸ φῶς. Ἐπι-
σκύζονται. ὀργίζονται. Ἐπισκύνιον τὸ ἐπικείμενον ταῖς ὀφρύσι δέρμα. γυμνώσαντα βίου
παντὸς ἐπισκύνιον. Ἐπισμῆ. ἐπιχρίει. ἐπιξύει. σμῆξαι δὲ ἐστὶ τὸ ὂν ῥύπον ἀποξύσαι. οἱ δὲ, με-
ταφορικῶς ἀπὸ τοῦ σμήχειν οἷον ἐπιτρίβειν. σφόδρα ἂν γάρ τινα διατρίψειν καὶ τὴν σμῆξιν εἶναι. τὰ γὰρ
καὶ τὴν σμώδικα εἰρῆσθαι ἀπὸ τούτου. οἱ δὲ ἐξ ἔθους γλωσσηματικὴν εἶναι τὴν λέξιν. καὶ μὴ εἶναι
ἐπιτρίβειν ἀλλὰ τύπτειν καὶ σκώπτειν τὸ σμώχειν. ἔστι δὲ λοιδορία ἀπὸ τοῦ καθάπτεσθαι τῶν σμωμένων.
Ἀριστοφάνης. τί δ' οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῇ τῶν γυναικῶν. Ἐπισῶτρα. οἱ κανθοὶ τὰ ἐπάνω τῶν τρο-
χῶν σίδηρα. Ἐπισπασάμενος ἐφελκύσας. ὁ δὲ ἐπισπασάμενος τῆς κόμης τοῦτον κτείνειν ἔ-
μελλεν. Ἐπισπαστῆρες τῶν θυρῶν τὰ προσηλωμένα σιδήρεια δι' ὧν ἀνακλίνεται καὶ ἐπιτίθεται
ἡ πύλη. Ἐπισπαστήρων τῶν τῆς θύρας κρατημάτων ἱερῶν προσκειμένας τὰς θύρας. καὶ λα-
βόμενοι τῶν ἐπισπαστήρων ἀπεῖρξε καρτερῶς τε καὶ ἐγκρατῶς. Ἐπισπέρχει. κατεπείγει [illegible]
Ἐπὶ σπείρᾳ χοιρίον ἐπὶ τῶν προσφερόντων τοῖς ἔχουσιν ἔτι πλείονα. ἐπειδὴ καὶ αἱ σπεῖραι ἐξ
ὧν καὶ τὰ χοινία εἰσίν. Ἐπισπῆ ἕψηται. Ἐπισπώμενος ἐπακολουθῶν. ἐπισπώμενος δὲ
προσλαμβάνων καὶ ἐπισύρων. Ἐπισταθμευόμενοι κρίνοντες ὑπονοοῦντες. οἱ δὲ Φωκαεῖς τὰ μὲν ὑπὸ τῶν ἀ-
πολειφθέντων Ῥωμαίων ἐν ταῖς ναυσὶν ἐπισταθμευόμενοι τὰ δὲ, τὰς ἐπιταγὰς δυσχερῶς φέροντες, ἐστα-
σίαζον. Ἐπισταθμευόμενοι εἰς τοὺς ἑαυτῶν οἴκους δεχόμενοι. ἐπισταθμευομένους τε ὑπ' αὐτῶν
καὶ διαρπαζομένους. Ἐπίσταθμοι ἄρχοντές τινες. Ἐπίσταθμος Ἰσοκράτης πανηγυρικῷ.
ἕκαστος μὲν ὁ Καρδοῦχος ἐπίσταθμος. ὥστε οὐδὲν ὕστερον ἦν ἢ τοὺς σατράπας ἀποκτείνειν. Ἐπίστασθαι. τοῦτο δύο ση-
μαίνει. τὸ ἐπιστήμην αὐτὸν ἔχειν. ἢ τὸ ἐπιστήμην αὐτοῦ εἶναι καθ' ἕκαστον. διχῶς. ἢ καθ' ἕξιν ἢ κατ' ἐπιχεί-
ρησιν. Ἐπιστασία. προστασία. Ἐπίστασις γνῶσις. ἐπίστασις καὶ ἡ προσοχὴ καὶ ἡ μίμησις. Πολύ-
βιος. ὁ δὲ Ἀσδρούβας πέφυκεν ἡμῖν ἄξιος ἐπιστάσεως εἶναι καὶ ζήλου. καὶ αὖθις τὸ δὲ τῶν πλείων

πρᾶγμα ἀγνοιότερον ἔτυχεν ἐπιστάσεως καὶ μεταβολῆς. Ἐπιστατεία. Ἐπιστάτης. ὁ τοῦ λόχου ὀπίσω τεταγμένος. ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πρωτοστάτης. ὁ δὲ μετὰ τοῦτον πάλιν ἐπιστάτης ὡς εἶναι τὸν ὅλον στίχον ἐκ πρωτοστατῶν καὶ ἐπιστατῶν συγκείμενον. ἔνιοι δὲ λοχαγὸν μὲν τὸν πρωτοστάτην λέγουσι. καὶ οὐραγὸν τὸν ἐπιστάτην. τοὺς ἐν μέσῳ δὲ οὐχ ὡσαύτως ἀλλ' ἐπιστάτην μὲν τὸν μετὰ τὸν πρωτοστάτην. ἤτοι τὸν δεύτερον τὸν δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ πρωτοστάτου, πρωτοστάτην. Ἐπιστάτης. τῶν πρυτανέων εἷς ὁ λαχὼν, ἐπιστάτης ἐλέγετο. δὶς δὲ τὸν αὐτὸν ἐπιστατῆσαι οὐκ ἐξῆν. φυλάσσει δὲ τοῦ ἱεροῦ τὰς κλεῖς, ἐν ᾧ τὰ δημόσια χρήματα. ἔτι μὴν καὶ τὴν δημοσίαν σφραγῖδα. ἐπειδὰν δὲ οἱ πρυτανεῖς συνάγωσι τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον ὁ ἐπιστάτης κληροῖ προέδρους ἐννέα ἀπὸ φυλῆς ἑκάστης ἕνα πλὴν τῆς πρυτανευούσης. καὶ πάλιν ἐκ τῶν ἐννέα τούτων ἐπιστάτην ἕνα κληροῖ. καὶ τὸ πρᾶγμα παραδίδωσιν. αὐτὸς δὲ εἰσάγει τὴν δίκην. καὶ ἐπιμελεῖται κατὰ νόμον πάντα γίνεσθαι. καὶ μηδὲν παραλειφθῆναι πρὸς τὸ διδαχθῆναι τοὺς δικαστάς. Ἐπιστάτης. δύο ἦσαν Ἀθήνησιν. ὧν ὁ μὲν, ἐκ πρυτανέων ἐκληροῦτο. ὁ δὲ, ἐκ τῶν προέδρων. ἐλέγετο δὲ καὶ ὁ ἐν τοῖς κοινοῖς ἐφεστηκὼς πράγματι ὁτῳοῦν. Ἐπιστάτης καὶ ἐπὶ τοῦ εἴδους μόνος. ὡς Ἰσχολέσχης τῶν γραφῶν ἐπιστάτης Πισίδης φησίν. Ἐπιστάτης. χαλκοῦς τρίπους χυτρόποδος ἐκτελῶν χρείαν. οἱ δὲ, πήλινος Ἥφαιστος πρὸς ταῖς ἑστίαις ἱδρυμένος ὡς ἔφορος τοῦ πυρός. ἔνιοι δὲ ξύλον ἐπὶ μήκους πεπασσαλωμένον, ὅθεν ἐξαρτῶσι τὰ μαγειρικὰ σκεύη. Καλλίστρατος δὲ τὸ τῇ ἐσχάρᾳ ἐπιτιθέμενον ξύλον. οἱ δὲ πυριστάτην πλαττόμενόν τινα ξύλινον ἐν ταῖς ἐσχάραις ὥσπερ τοῖς καμίνοις τὸν Ἥφαιστον ἀναπλάττουσιν. ἢ ξύλον κόρακας ἔχον. ἐξ οὗ κρεμῶσι τὰ μαγειρικὰ ἐργαλεῖα. οἱ δὲ τρίποδα χαλκοῦν, ᾧ ἐπιτιθέασι τὸν λέβητα καὶ ὑποκαίουσιν. οἱ δὲ, ἀνδριάντα πήλινον πρὸς ταῖς ἐσχάραις. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. τὴν πανοπλίαν λαβόντε κρεμάσατον τύχῃ ἀγαθῇ εἰς τὸν ἰπνὸν εἴσω πλησίον τοῦ ἐπιστάτου. Ἐπιστάτης. καιρὸς γὰρ ὅσπερ ἀνδράσι μέγιστος, ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης. ἐφ' ἑκάστου τοῦ πράγματος τὸ καίριον καὶ χρησιμώτατον καιρός ἐστιν. ὅπου καὶ τὰ σπουδαῖα παρακαιρὸν γινόμενα οὐκ ἀποδέχονται. ὡς ἰατρὸν τῷ κάμνοντι περὶ φύσεως τοῦ νοσήματος διαλεγόμενον. ὡς εἴ τις τοῖς μεθύουσι περὶ σωφροσύνης διαλέγοιτο. Ἐπιστάτις θηλυκῶς ἀρχή τις. ἥτις ἀνίστα μὲν ἢ συμβουλεύει περὶ πολέμου ἢ εἰρήνης ἢ ἄλλου τινός. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. Τιμόκλεια ἐπεστάτει. Λυσίλλα ἐγραμμάτευε. καὶ Σοφοκλῆς ποιμνίων ἐπιστάταις. τουτέστι τοῖς κυσί. Δίων δὲ ὁ Κοκκιανὸς λέγει. οἱ δὲ ἐλέφαντες ἀχθόμενοι τοῖς πύργοις, οὐδ' αὖ τοὺς ἐπιβάτας ἐπιστάτας ἔφερον. Ἐπίσταθι δοτική. Ἐπιστέλλει. ἐντέλλεται. ἐπιτίθεται. νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς τοὺς αὐτοῦ ἐντας χρεῖ τιμωρεῖν τινά. ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν Περσῶν τοὺς λόγους δι' ἐπιστολῆς εἰς βασιλέα παρέπεμπεν. Ἐπιστεφέας κρατῆρας. ὑπερχειλεῖς. οὕτω δὲ ἐπλήρουν τοὺς κρατῆρας οἱ παλαιοὶ πρὸς οἰωνοῦ τιθέμενοι. ἑκάστῳ δὲ ποτήριον παρέκειτο. καὶ μετὰ τὸ διανεῖμαι ἐπαρξάμενοι ἐκίρνων. πᾶσι δὲ ἀρξάμενοι, οὐ τοῖς ποτηρίοις, ἀλλὰ τοῖς ἀνδράσιν. Ἐπιστείβων. περιπατῶν. Ἐπιστίειον. τὸ τῆς συνός. Ἐπίστη. ἀόριστος β'. ἀντὶ τοῦ ἐπίστασο ἢ ἐπιτίθει. Ἐπίστηθι. ἐπενέχθητι. ἐπιτίθητι. Ἐπιστήμαι. στῆλαι. ἐπιτάφιοι. ἔθαψάν τε ἐκείνους αὐτόθι, σεμνῶς τε καὶ σοβαρῶς ἐπιστήμας ἐπέστησαν. νεανία ἤστην, ὁ μὲν ἤδη γενειῶν, ὁ δὲ αὐτὴν γυμνὸς τὴν ἥβην ἔτι. Ἐπιστήμη καὶ αἴσθησις τῶν ὁμογενῶν καὶ μὴ πολὺ διεστώτων. ἀδιάφορα ἀλλήλων κατὰ γένος. τῆς μὲν γὰρ ἐπιστήμης ἡ ὑπόληψις γένος. ἡ δὲ αἴσθησις οὐχ ὑπόληψις. κατὰ ἀναλογίαν μέντοι ταυτά ἐστιν. ὡς γὰρ αἴσθησις πρὸς αἰσθητά, οὕτως ἐπιστήμη πρὸς ἐπιστητά. καὶ ἀμφότερα κριτικά. ἤδη γοῦν τινὲς διὰ τὴν ὁμοιότητα αὐτῶν, ταὐτὸν ἐπιστήμην τε καὶ αἴσθησιν εἶπον εἶναι. διαφέρει δὲ ἀλλήλων. ἡ μὲν γὰρ αἴσθησις, περὶ τὰ ἐνδεχόμενα ἄλλως ἔχειν. ἡ ἐπιστήμη δὲ οὐδενὸς ἐνδεχομένου. καὶ ἡ μὲν ἐπιστήμη, ἑκάστου τῆς τῶν ἐπιστητῶν οὐσίας γνωστική. ἡ δὲ αἴσθησις οὐδενὸς τῶν αἰσθητῶν τῆς οὐσίας ἐστὶ γνωστική. καὶ ἡ μὲν ἐπιστήμη ἐπίκτητος. ἡ δὲ, ἐξ ἀρχῆς. καὶ ἡ μὲν, κοινὴ τῶν ἄλλων ζώων. ἡ δὲ ἴδιος ἀνθρώπων ἢ ὅλως λογικῶν. καὶ ἡ μὲν φύσει. ἡ δὲ διδασκαλία. καὶ ἐπὶ μὲν τῆς αἰσθήσεως, προάγει ἡ ἕξις τῆς ἐνεργείας. ὁρατικοὶ γὰρ ὄντες εἴδομεν. κατὰ δὲ τὰς ἐπιστήμας τὰς ἕξεις διὰ τῶν ἐνεργειῶν κτώμεθα. ἐνεργοῦντες γὰρ κατὰ τὰ γραμματικά, γραμματικοὶ γινόμεθα. καὶ αἰσθή-

σεως μὲν

σιως μὲν ἀναιρουμένης, συναναιρεῖται καὶ τὸ ζῶον. ἐπιστήμης δ᾽ ἀναιρουμένης, οὐκ ἀναιρεῖται τὸ ζῶον.
Ἐπιστήμη. ὅτι γεωμετρία ἐστὶν ἐπιστήμη· ἐπιστητοῦ ἡ ὑπόληψις. ἐπιστητὰ δὲ καὶ ὑποληπτά. καὶ τοῦτ᾽ ἐστὶν
ἡ γεωμετρία ἐπιστήμη. ταύτην δὲ τὴν ἐπιστήμην ἐφεῦρον Αἰγύπτιοι ἐκ τοῦ ἀπολέτου τῆς γῆς καὶ τῆς δι-
αιρέσεως τῶν χωρῶν προδιδαχθέντες. εἶτα καὶ συγγράψαντες. Ἐπιστήμη. ὅτι φησὶν ὁ Ἀριστοτέ-
λης ἐν τῇ ἀποδεικτικῇ, κατὰ δύο τρόπους κρίνεσθαι ἐπιστήμην ἐπιστήμης ἀκριβεστέραν. καθ᾽ ἕνα μὲν,
ὅταν ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας τὰς ἀρχὰς ἀποδεικνύῃ. οἷον φυσιολογία ἰατρικῆς ἀκριβεστέρα. ὡσαύ-
τως καὶ ἡ γεωμετρία μηχανικῆς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, καὶ ἀριθμητικὴ, ἀκριβεστέρα ἁρμονικῆς. κα-
θ᾽ ἕτερον δὲ λόγον, ἀκριβεστέρα ἐστὶν ἐπιστήμη ἐπιστήμης. ὡς ἄυλον ἔχουσα τὸ ὑποκείμενον. ὡς γε-
ωμετρία ἀριθμητικῆς καὶ θεολογία, τῶν ὑποβαλλομένων αὐτῇ ὑλικὰ ὑποκείμενα. διό φησι καὶ Ἀ-
ριστοτέλης ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικὰ, ὅτι ἡ τῶν ὄντων θεωρία, καὶ ῥᾳστη ἐστὶ καὶ χαλεπή. ῥᾳστη μὲν, ὅτι περὶ ἑ-
στώτων ἐστὶ πραγμάτων καὶ ἀεὶ ὡσαύτως ἐχόντων. φανώτατα δὲ τὰ θεῖα ὡς ἀμετάβλητα καὶ ἅ-
παξ κατ᾽ οὐσίαν καὶ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν. ῥᾳστη μὲν οὖν διὰ ταῦτα. χαλεπὴ δὲ διὰ τὴν ἡμετέραν ἀ-
σθένειαν. οὐ γὰρ ἰσχύομεν ἐν σώματι καὶ ἐμπαθεῖς ὄντες, εἰς τὸ ἐκείνων φῶς ἀτενίσαι. ὥσπερ πά-
σχουσι καὶ αἱ νυκτερίδες πρὸς τὸν ἥλιον. ἐπιστήμη δέ ἐστιν, ἕξις ἐν φαντασιῶν προσδέξει ἀνυπείκτω.
Ἐπιστήμας δὲ καὶ φιλοσοφίας λέγει ὁ Ἀριστοτέλης, τὴν φυσικὴν. τὴν λογικὴν. τὴν ἠθικήν. τὴν μετὰ τὰ φυσικά.
ἐπιστήμη δὲ καὶ ἡ γνῶσις τοῦ πράγματος. Ἐπιστήμονος. τοῦ ἐμπείρου. Ἐπίστιον. στρατιωτικὸν κα-
τάλυμα. Ἡρόδοτος. ὁ δὲ, ἀγγελθέντα τὰ ἐπίστια τῶν Ἀθηναίων. Ἐπίστιος. παρὰ Ἡροδότῳ ὁ ἔνοικος. Ἐπι-
στολεῖς. γραμματοφόρους. ὁ δὲ Μαρσικὸς ἐπιστολεῖς πρὸς Ἰωάννην πέμπει. καὶ παρῄνει αὐτῷ, ὡς οὐδὲ παρ-
σαις συμπλέκεσθαι, πρὶν αἱ δυνάμεις συναφθεῖεν. Ἐπιστολή. ἐμβολή. ἐπίσκεψις. ὁ δὲ ὥσπερ εἰ ἐπιστο-
λὰς λέγει καθ᾽ ἡδονήν τι. ὁ τὰς ἐπιστολὰς τοῦ θεοῦ διαφυλάττων, μέμνηται καλῶς καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπα-
νόδου. Ἐπιστολὴ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου πρὸς Πορφύριον καθολικόν. πολλή τις ἦν πάνυ καὶ μεγά-
λη βιβλιοθήκη Γεωργίου. παντοδαπῶν μὲν φιλοσόφων. πολλῶν δὲ ὑπομνηματογράφων. ἐνῆν δ᾽ ἥκιστα δὲ
ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ τῶν Γαλιλαίων πολλὰ καὶ παντοδαπὰ βιβλία. ταύτην οὖν ἀθρόως τὴν βιβλιοθή-
κην ἀναζητήσας, φρόντισον εἰς Ἀντιόχειαν ἀποστεῖλαι. γινώσκων ὅτι μεγίστῃ μὲν αὐτὸς περιβληθήσῃ ζη-
μίᾳ. εἰ μὴ μετὰ πάσης ἐπιμελείας ἀνιχνεύσειας καὶ τοὺς ὁπωσοῦν ὑπονοίας ἔχοντας ἀφῃρῆσθαι τῶν βι-
βλίων. πᾶσι μὲν ἐλέγχοις. παντοδαποῖς δὲ ὅρκοις. πλείοσι δὲ τοῖς οἰκέταις βασάνοις πείθειν εἰ μὴ δύναιο
καὶ ἀναγκάσειας, εἰς μέσον πάντα προκομίσαι. Ἐπιστομιεῖν. ἐμφράξαι. κατασχεῖν. Ἐπιστομί-
ζουσι. Ἐπίστω. γίνωσκε. νῦν ἐπίστω ταῦθ᾽ ὅταν ζητῇς ἐμοὶ ζητῶν ὄλεθρον. Ἐπίστω. γίνωσκε. τὸ
γὰρ ἀλημένης τόσον καὶ ζῶντ᾽ ἐπίστω καὶ κρατοῦντα. καὶ αὖθις Σοφοκλῆς. καὶ τοῦτ᾽ ἐπίστω καὶ γράφε φρενῶν ἔ-
σω. σὺ γνῶθι νοσεῖς. τὸ δ᾽ ἄλγος ἐκ θείας τύχης. νῦν ἐπίστω τῶν δὲ μὰ αἰσχύνην ἔχειν. καὶ Ἀριστοφάνης. σύ γνωθί μοι
σιώπησον ὃ δὴ ἐπίσταμαι. ἀντὶ τοῦ οἶδα. Ἐπιστρεφεῖ. ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς. παρὰ Ἡροδότῳ καὶ ἀπατητικῶς.
Ἐπιστρέφεται. φροντίδα ποιεῖ. καὶ ἐπιστροφὴ ἡ ἀντέκτισις. Ἐπιστρέψαι. ἡ ἀγχίνοια. Ἐπιστρε-
φής. ὁ δὲ, ἀγχίνους ὢν καὶ ἐπιστρεφὴς ὅμως τι ἀπαγωγὸν ἐπεδείκνυτο. Ἐπιστροφάδην. μετ᾽ ἐπι-
στροφῆς ἐφεξῆς ἑκάτερα τὰ μέρη στρεφόμενα. Ἐπιστροφή. ἐπειδὰν τὸ πᾶν σύνταγμα πυκνώσαντες κα-
τὰ προστάτην καὶ ἐπιστάτην καθάπερ ἀνδρὸς ἑνὸς σῶμα ἐπὶ δόρυ ἢ ἐπ᾽ ἀσπίδα ἐγκλίνωμεν,
καθάπερ ἐπὶ κέντρῳ τῷ λοχαγῷ παντὸς τοῦ τάγματος περιενεχθέντος. καὶ μεταλαβόντας τό-
πον μὲν τὸν ἔμπροσθεν. ἐπιφάνειαν δὲ τὴν ἐκ δεξιῶν. διαμενόντων ἑκάστων τῶν τε παραστατῶν
καὶ ἐπιστατῶν. Ἐπιστροφῆς. ἀμύνης. ὁ δὲ, δεινὸν ἡγεῖτο τὸ γινόμενον. καὶ κοινῆς αὐτοὺς ἐπιστρο-
φῆς ἐφητάξεσθαι καὶ τοῦτο πείσεσθαι δικαίως. λέγεται δὲ ἐπιστροφὴ, καὶ ἡ φροντίς. ὁ δὲ συγκλητικὸς πλεί-
ονος ἐπιστροφῆς εἶναι τὸ πρᾶγμα νομίσαντες. καὶ Ἀριστοφάνης. μυρίαι ἐπιστροφαὶ κακῶν. ἀντὶ τοῦ συνελεύ-
σεις. πλῆθος καὶ συναθροίσεις. Ἐπισυνάζωσι. δοτικῇ. Ἐπισυνάγω. αἰτιατικῇ. Ἐπισυνήεσαν.
συνηθροίζοντο. οἱ δὲ ἐξόπισθεν ἀπολελειμμένοι ἐπισυνήεσαν. Ἐπισύρεται. ἐφέλκεται. Ἐπισύστητε. ἐ-
πισυνάχθητε ἐπὶ συνελεύσει. Ἐπισυνιέναι. ἐπισυνάπτεσθαι ἢ ὕστερον συνέρχεσθαι. Ἐπισφαλοῦς.
βλαβεροῦ. ἐπικινδύνου. Ἐπισφυρίοις. τοῖς ἐπὶ τῶν κνημίδων περιδεδεμένοις. Ἐπισχερῶ. ἐφεξῆς.
Ἐπισχολῆς. ἀπράγμονος φιλοσόφου. ἀντὶ τοῦ ἐπιεικεῖς ἢ ἀργοί. Ἐπισχών. κρατήσας. βραδύνας. σοφο-

μετὰ τὸν αὐτὸν ὕστερον διαφυλάττων ἥλιε. πρὸς ἂν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα ἴδῃς ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν, ἄγγελον ἄτας τὰς ἐμάς. μόρον τε μὸν γέροντι πατρί. Ἐπὶ τάδε. τὴν ἐνθένδε πᾶσαν τῶν ἐπὶ τάδε ποτὲ τοῖς βαρβάροις ἄβατον κατέστησας. Ἐπιτακτικῶς. προστακτικῶς. τοὺς δὲ προσαιτοῦντας προσβιάζοντας ἐπιτακτικῶς αὐτῶν διαστέλλειν προσῆκε τούτων. Ἐπίτακτοι. στρατιῶται οἱ προστεταγμένοι τὴν μάχην ἐφορᾶν καὶ τοῖς πονοῦσι τῷ μέρει βοηθεῖν. θουκυδίδης. καὶ τοὺς σκευοφόρους ἐν τοῖς τούτων τῶν ἐπιτακτικῶν ἐποιήσαντο. καὶ αὖθις. σωκράτης δὲ ἦν ἐπιστάτης καὶ οὔτε ἐψήφιζεν οὔτε κατεχειροτόνει. Ἐπὶ τὰ μανδροβούλου. ἐπὶ τῶν εἰς τὰ χείρονα προκοπτομένων. ἀπὸ μανδροβούλου τινός, τὸ ἐν σάμῳ [illegible] εὑρόντος. καὶ πρῶτον μὲν κριὸν χρυσοῦν ἀναθέντος, ἔπειτα ἀργυροῦν. ἔπειτα χαλκοῦν ἐλάττονα. εἶτα οὐκέτι ὡς ἔφορος. Ἐπιτάρροθος. ὁ βοηθός.

Ἐπιτάσσω δοτικῇ. Ἐπιτάφιον. αὕτη ἡ πληγὴ καὶ τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἐπιτάφιον ἦν, ἐγκώμιον. Ἐπιτεθῆναι. Ἐπιτελεῖν καὶ ἐπιτέλεσμα λέγεται, τὸ ἐπὶ πᾶσι θυόμενον ὑπὲρ τοῦ τελείας γίνεσθαι τὰς πρότερον θυσίας. Ἐπιτέλλεται. παραγγέλλει. Ἐπιτελῆ. εἰς πέρας ἀγόμενα. ὁ δὲ ὑπέσχετο πάντα ἐπιτελῆ ποιήσειν. Ἐπιτεμόμενος. προκόψας. κελεύσομεν ἀποθνήσκειν. ἐπιτεμόμενος τοῦ στρατοῦ τὴν πρόοδον. Ἐπίτεξ ἦν ἡ γυνή. ἀντὶ ἐν αὐτῷ τῷ κύειν. Ἐπιτέρπομαι δοτικῇ. Ἐπιτετράφαται. ἐπιτετραμμέναι εἰσί. Ἐπιτέτριψαι. ποτὲ μὲν ἐπὶ ὑπερηφανίας τάττεται. ποτὲ δὲ ἐπὶ κατάρας. καὶ μὴν ἐπιτέτριψαι. Ἐπιτετυφωμένον. ἐπικεκαυμένον.

Ἐπίτευγμα ἐπιτυχία. οἱ δέ, θαυμάσαντες τὰ πλήθη τῶν κατοικούντων τὴν αἴγυπτον καὶ τὰ τῶν τόπων ἐπιτεύγματα διέλαβον μεγίστην ἡγεμονίαν εἶναι. Ἐπιτεύξομαί σου. Ἐπιτείλας. ἀνατείλας. νενικηκότας αὐτοὺς ὁ ἥλιος ἐπιτείλας ἤδη. Ἐπίτειλον. πρόσταξον. Ἐπιτειχίζει. ἐποικοδομεῖ. Ἐπιτειχισάντων. ἐπελθόντων. Ἐπιτείχισμα. τὸ τειχιζόμενον κατά τινων χωρίων. ὅθεν ἦν τοὺς ἐπιτειχισθέντας κακῶς ποιεῖν. καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ ἐπιτειχισμός. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. Ἐπίτηδες. ἐκ σπουδῆς. οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν. καὶ αὖθις ὥσπερ ἐπίτηδες. Ἐπιτήδευμα. ἄσκησις. μάθησις. ἱκανὸς ὄνομα λυσίας τὸ ἐπιτήδευμα. ὃς ἀνεῖλεν αἰσχύλον τὸν αὐλητήν. καὶ στησίχορον τὸν κιθαρῳδόν. καὶ τὸ μὲν ἐπιτήδευμα ἦν ῥήτωρ διοπείθης δὲ τὸ ὄνομα. καὶ αὖθις. ὁ δέ, ἦν τὸ ἐπιτήδευμα ἔμπορος. Ἐπιτήδευμα. τρίβου ἡ διαγωγή. Ἐπιτήδευσις. πρᾶξις. καὶ σπουδὴ καὶ ἐργασία. ὁ δέ, ἦν ἀτελὴς τὴν ἐπιτήδευσιν ὅτι μὴ ποιμὴν τὸ κατ᾽ ἀγράς. Ἐπιτήδεια. τὰ πρὸς τροφὴν ἁρμόδια. ἐσθῆτας δὲ καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔκπλεα παρεῖχε ξενοφῶν. τὰ ἐπιτήδεια ἄφθονα παρῆν. ἀρριανός. οὐδὲν ἄλλο εἰ μὴ τὰ ἐπιτήδεια τοῦ δικαίου τιμῆς λαμβάνοντας. Ἐπιτηδειότερος. καὶ γὰρ ὁ μιθριδάτης τά τε ἄλλα ἔνδικος βασιλεὺς ἦν καὶ ῥωμαίοις ἐπιτηδειότερος. Ἐπιτήδειος. φίλος. εὔνους. ἁρμόδιος. ξενοφῶν. ὁ δὲ βακτηρίαν ἔχων εἴ τις αὐτῷ δοκοίη βλακεύειν, ἐκλεγόμενος τὸν ἐπιτήδειον ἔπαιεν ἄν. Ἐπιτήδειος. παρὰ τὸ δέος ὃ σημαίνει τὸν φόβον. ἄδεος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ἀδεῖος ὁ ἐστερημένος τοῦ φοβεῖσθαι. ἐκτάσει τοῦ α εἰς η καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐπιτήδειος. Ἐπιτηδείως. ἐπιρρηματικῶς. Ἐπιτίθεμαι. δοτικῇ. Ἐπιτήθη. ἡ τῆς τήθης μήτηρ ὡς εἶναι τὴν μὲν τήθην, μητρὸς ἢ πατρὸς μητέρα. τὴν δὲ ἐπιτήθην, τῆς τοῦ πατρὸς μητρὸς καὶ τῆς μητρὸς μητέρα. ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς δωρόθεον. Ἐπιτίθης. προσάπτεις. ἐπεὶ καὶ σὺ τῶν ὑπηκόων τῷ θανάτου ἄξιον ἐργασαμένοις, αὐτὸς ἐπιτίθης τὴν δίκην. Ἐπιτίθησιν. ἀντιπέμπει. δαμάσκιος. καὶ δὴ γραψάμενος ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς ἐν καιρίᾳ δύο φιλοσόφους ἐπιτίθησιν. Ἐπιτιμήδης, ὄνομα κύριον. Ἐπιτίμησις. παρὰ ἀριστοτέλει πέντε εἰσί. λέγει δὲ ὅτι μὴ αἱ αὐταὶ ἐπιτιμήσεις ἐξεταζομένῳ λόγῳ καὶ ἐρωτωμένῳ. πρώτη δέ ἐστιν ὅταν ἐκ τῶν ἠρωτημένων, μηδὲν συμπεραίνηται μήτε τὸ προκείμενον. μήτε ἄλλο τι. τουτέστιν ἀσυλλόγιστον ἦ. καὶ ὅτε ψευδεῖς ὦσιν αἱ κείμεναι προτάσεις ἢ ἄδοξοι ἐφ᾽ αἷς ἐπιφέρεται τὸ συμπέρασμα. τοιοῦτος ὁ λέγων τὸ πᾶν ἀεὶ ὄν, οὐκ ὄν, τὸ οὐκ ὂν οὐδέν, ἓν ἄρα τὸ ὄν. οὐδὲ τοῦτο συνάγεται. οὕτω μὲν οὐ δοκεῖ τὸ προκείμενον συνάγειν, ἀλλ᾽ ὅτι συνάγει συλλογιστικῶς. τὸ δὲ πᾶν ἀεὶ μὴ ὂν οὐδέν. ἕτερον ἔλεγεν. εἰ γὰρ γενόμενον ἀρχὴν ἔχει. τὸ μὴ γενόμενον ἀρχὴν οὐκ ἔχει οὔτε τὸ προκείμενον οὔτε ἄλλο τι συλλογίζεται. πρὸς τούτοις καὶ τὰ λαμβανόμενα ψευδῆ τε καὶ ἄδοξα

λαμβάνεται

λαμβάνειν. δευτέραν δὲ τίθησιν ἐπιτίμησιν. ἐὰν μὲν πρὸς τὸ ὅλως συλλογιστικῶς εἰρημένον ᾖ ὁ λόγος
εἴη συλλογιζόμενός τι. μὴ μέντοι τὸ προκείμενον ἀλλ' ἄλλο τι. τρίτη ἐπιτίμησις εἰ προστιθέμε-
νά τινα συνάγει τὸ προκείμενον συλλογιστικῶς. τὸ μέντοι προστιθέμενον χεῖρον τε εἴη τῶν ᾐτημένων
καὶ ἠρωτημένων. καὶ ἧττον ἔνδοξον τοῦ συμπεράσματος. τετάρτη ἐπιτίμησις, ἂν ἀφαιρουμένων ἀ-
πὸ τοῦ λόγου τινὲς ἐκ τῶν λελημμένων, συνάγῃ συλλογιστικῶς ὃ ἔχουσιν οἱ παρήκοντες λόγοι. πέμπτη ἐ-
πιτίμησις φησὶν εἶναι εἰ ἐξ ἀδοξοτέρων καὶ ἧττον πιστῶν τοῦ συμπεράσματος ὁ λόγος εἴη, ἢ ἐξ ἀλη-
θῶν μὲν, χαλεπωτέρων δὲ δειχθῆναι τοῦ προβλήματος. Ἐπιτίμησις. ἀντιστροφή. Ἐπιτιμηταί. τιμη-
ταὶ μὲν, οἱ πρῶτον τι ἐκκαλοῦντες τιμώμενοι. ἐπιτιμηταὶ δὲ, οἱ χρόνῳ ὕστερον τὰ αὐτὰ τιμώμενοι.

Ἐπιτιμία. ἡ παρρησία. ἢ ἡ μὴ ἀτιμία. Κέφαλος ῥήτωρ. ὁσάκις αὐτὸν κινδυνεύοντα περὶ τῆς ἐ-
πιτιμίας ἢ τῆς πατρίδος ἢ τοῦ βίου παντὸς διεσώσατο. Ἐπιτίμια. τὰ ἐπὶ τιμῇ τινος γινόμε-
να. Σοφοκλῆς. ἀλλ' ἔστ' ἐρέσου ταῦτα τὰ ἐπιτίμια. Ἐπιτίμια. οἱ μισθοί. Σοφοκλῆς. γνοὺ πρό-
φρων ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων. καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τἀπιτίμια. ἀντὶ τοῦ τοὺς μι-
σθούς. Ἐπίτιμον. πλούσιον. ἢ τὸν μὴ ἄτιμον. Λουκιανός. ἡ βουλὴ δὲ ἐπικλασθεῖσα πρὸς αὐ-
τὸν, ἀφίησι τὸ μὲν κράτει τὴν καταδίκην. καὶ ἤδη ἐπίτιμος ἦν. τούς τε δούλους ἐλευθέρους καὶ
τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους. καὶ τοὺς μετοίκους πολίτας. καὶ τοὺς ὀφείλοντας ἀφεῖσθαι ἐψηφί-
σαντο. Ἐπίτιμος. ὁ τετιμημένος. καὶ οὐκ ἄτιμος. Ἐπιτιμῶσα τοῖς μὲν ἐρασθεῖσιν, ὡς ἑταίρα
συνῆν. ἀδροὺς αἰτοῦσα τοὺς μισθούς. ἐπιτιμῶσα δὲ τὴν ὑπὲρ τῆς ὁμιλίας αἴτησιν. διὰ τὸ μὴ ἐξεῖ-
ναι δρᾶν ἐμφανῶς ἃ ἐθέλει, βαρυνοῦσα τὴν τιμήν. Ἐπιτιμῶ δοτικῇ. Ἐπιτίτθιον. ὑπο-
μάζιον. ἀπὸ τῶν τιτθῶν. Ἐπὶ τὸ αὐτό. ἐπίρρημα ὁμοῦ. Ἐπίτονον. ἱστάλγαιον. κατεφίλουν. ἐπίτονον δὲ
ἐστὶ κυρίως, τὸ τῆς πλατείας ναῦς, ἐπὶ τῆς χειρός. ἔνθεν οὖν μετῆκται ἡ λέξις. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκίνουν.
συνῆλθεν. Ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ἐπίτονον χρόνον. ἐπίτονον δὲ δίκαιός τ',
ἐπεὶ ὑπέρχεσθαι ἐπιπορεύεσθαι. λέγεται δὲ ἐπίτονον. Ἀριστοφάνης βατράχοις. Ἐπίτονος. ὁ δεσμεύων
ἱμὰς πρὸς τὸν ἱστὸν τὸ κέρας. Ἐπίτονος. Ἀριστοφάνης. ἐπὶ ἐπιτόνου. γελοῖον δὲ ἐπὶ δέρματος. καὶ
Ὅμηρος. ἐπίτονος βέβλητο. Ἐπιτοπίζω. κατοικίζω. ἐπὶ τοῦ Μανδραβούλου. ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ χεῖρον
προκόπτοντος. ὁ γὰρ Μανδράβουλος θησαυρὸν εὑρὼν, τῷ πρώτῳ χρόνῳ πρόβατον χρυσοῦν ἀνέθηκε
τῇ Ἥρᾳ. τῷ δὲ δευτέρῳ ἀργυροῦν. καὶ τῷ γ' χαλκοῦν. Ἐπιτωθάζων. ἐπιλοιδορούμενος. ἢ ἐπεμ-
βαίνων. ἢ καυχώμενος. ἢ χλευάζων. Ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων. ἐπὶ τῶν φθασάν-
των γενέσθαι. πρέσβεις δὲ ἔπεμπον διασαφοῦντας. τὸ πάλαι μὲν οὐ δοκεῖν τὴν εἰρήνην. τοὺς δὲ ἐν
τῷ συνεδρίῳ διαφέρεσθαι. καὶ φασὶ διαφέρειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων ἐνεστώτων. Ἐπιτραπέζια
διηγήματα. Ἐπιτραπεζώματα. τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τραπέζῃ βρώματα. Ἐπιτραχήλιος κό-
σμος. Ἐπιτρέπει. χαρίζεται. παραδίδωσιν. ὁ δὲ, τῆς ἐμῆς στρατείας φυγάδα ἐλαύνει καὶ τοῦ-
το ἐπιτρέπει. Ἐπιτρέπειν τοῖς οἰκείοις. Δημοσθένης. ἂν δικαστὰς αὐτῷ αἱρεῖσθαι. Λυσίας δὲ ἐπέτρεψεν
ἀνδράσιν εἰπεῖν. ἂν ἐπιτρόπους κατέστησεν. Ἐπιτρέχειν δοτικῇ. διαφέρει τοῦ ἀποτρέχειν. Ἐπιτρέχειν
τοῦ ἐπιδιώκειν διαφέρει. ἐπιτρέχει μὲν γάρ τις τῷ μὴ φεύγοντι. διώκει δὲ, τὸν φεύγοντα. ἐστὶ δὲ τὸ διώκειν οἷ-
ον ἐλαύνειν. ἔνθεν καὶ ἀποδιώκειν λέγεται. Ἐπιτριβείη. ἐκτριβείη. γένοιτο. ἐμπείρως ὑπείξοι. ἢ ἀπορρηθείη.
σημαίνει δὲ καὶ ἀπολεσθείη. Ἐπιτριβόμενοι. ἐπερχόμενοι. Ἐπίτριπτος. ὁ ἐπιτριβῆναι ἄξιος. Ἐπιτρί-
τοις. ἐν τῷ κατὰ Καλλιφῶντος. ἑξακοσίαις δραχμαῖς ἐπιτρίτοις. ἀντὶ ἐπὶ η' ὀβολοῖς. ὑπὲρ τὸ τρίτον εἶναι
μεῖζον τοὺς η' ὀβολοὺς τῆς α' δραχμοῦ. Ἐπιτρίψαι αἰτιατικῇ. ἀπολέσαι. καὶ ἐπιτρίψεις
τὰς ζωτρίψεις. Ἐπιτροπή. παρατροπή. ὁ δὲ Λαίνιος προχειριζόμενος διαπέμπεσθαι πρὸς
τὸν λαπατηνὸν ἐλαλεῖν ὑπὲρ ἐπιτροπῆς, ἀπαράσκευος ἦν εἰς τὸ μέλλον. Ἐπιτροπεύω γενικῇ.
αἰτιατικῇ δὲ, καὶ ἐπετρόπευσε μὲν τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου τὸν Ἡρακλέα κληθέντα. Ἐπιτροχά-
δην. ἐπειγμένως ὥσπερ ὑποτρέχων. ἢ κεφαλαιωδῶς ταχέως. κόραξ ἐπιτρόχως φθεγγόμενος, χει-
μῶνα σημαίνει. Ἐπὶ τροχοῦ δεῖ σε κεῖσθαι στρεβλούμενον εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. Ἀριστοφάνης
πλούτῳ. παροιμία ἐπὶ τῶν πονηρῶν. τροχὸς γάρ τις ἦν ἐν Ἀθήνησιν ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται ἐ-
κολάζοντο. Ἐπιτυχοῦσιν. ἢ τελέσι. τοῦ ὑπάτου μὴ ῥᾳθύμως σκοπεῖν ὡς οὐ τοῖς ἐπιτυχοῦ

σι δέον ἐγχειρίσαι τὴν ἀρχὴν τοσούτων περιεστηκότων τὴν πόλιν κινδύνων. Ἐπιτυφῇ· ἐπικαῇ, ἐκπυρωθῇ. οὕτως Ἀριστοφάνης· ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου ἐπικαυθῇ περὶ μοί. Ἐπιτυγχάνω· γενικῇ. Ἐπιφάνεια δὲ σώματος πέρας, ἢ τὸ μῆκος καὶ πλάτος μόνον ἔχον, βάθος δὲ οὔ. αὐτὴ δὲ κατ' ἐπίνοιαν καὶ καθ' ὑπόστασιν λέγεται. ἐπιφάνεια δὲ καὶ ἡ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔνσαρκος οἰκονομία. Ἐπιφάνιον· καὶ τὰ ἐπιφάνια. Ἐπιφάνιος· Οὐλπιανοῦ Πετραῖος σοφιστής, παιδεύσας ἔν τε αὐτῇ καὶ ἐν Ἀθήναις. ἔγραψε περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς τῶν στάσεων. προγυμνάσματα. μελέτας. δημαρχικὸν. πολεμαρχικόν. λόγους ἐπιδεικτικούς. καί τινα σύμμικτα θεωρήματα. Ἐπιφάνιος· Κωνσταντείας τῆς Κύπρου ἐπίσκοπος τῆς πρότερον Σαλαμῖνος. ἔγραψε κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων λόγους, ἃ Πανάρια λέγονται. καὶ ἕτερα πολλά. ἅτινα παρὰ μὲν τῶν πεπαιδευμένων διὰ τὰ πράγματα, παρὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν διὰ τὰ ῥήματα, ἀναγινώσκεται. τελευτᾷ ἐσχατόγηρως. Ἐπιφάνιος· ἐπίσκοπος Σηλυβρίας ἢ Ὀλυβρείας. ἔγραψε λόγον ἀντιρρητικὸν κατὰ εἰκονοκαυστῶν, λίαν ὠφέλιμον. Ἐπιφάνιος καὶ Εὐπρέπιος· ἐγενέσθην Ἀλεξανδρεῖς τὸ γένος ἀμφότεροι. καὶ τῶν παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι τελετῶν νομιζομένων δαημονέστατοι. τῶν μὲν Περσικῶν καλουμένων ὁ Εὐπρέπιος ἐξάρχων· τῶν δὲ ἀμφὶ τὸν Ὄσιριν, ὁ Ἐπιφάνιος. οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ τοῦ Αἰῶνος ὑμνουμένου θεοῦ. ὃν ἔχων εἰπεῖν ὅστις ἐστίν, ὅμως οὐ γράφω κατά γε τὴν παροῦσαν ταύτην ὁρμήν. ὁ δὲ Ἐπιφάνιος ἐξηγεῖτο καὶ τὸν δὲ τῶν ἱερῶν. οὗτοι οἱ ἄνδρες οὐκ ἐγένοντο μὲν ἐπὶ τῆς ἀρχαιοπρεποῦς πολιτείας. τοῖς δὲ γενομένοις ἐπιβεβήκασι. καὶ ἐνέτυχον. καὶ παρ' ἐκείνων ὠφεληθέντες, ἔπειτα τοῖς καθ' ἑαυτοὺς ἐγένοντο πολλῶν ἀγαθῶν ἡγεμόνες τῶν τε ἄλλων καὶ παλαιῶν διηγημάτων πολύφωνοι κήρυκες. Δαμάσκιος. Ἐπίφασις· δήλωσις, ἔνδειξις. οἱ δ' ἧκον μετὰ παιανισμοῦ καὶ στεφάνου, ἐπὶ τῆς τῶν νικώντων ἐπιφάσεως. Ἐπίφασις· διὰ τὸ πολλὴν γενέσθαι ἐπίφασιν τῆς εὐδαιμονίας. περί τε τοῦ κατ' ἰδίαν βίου καὶ περὶ τὰ κοινὰ τῶν ἐκ Μακεδονίας μετακομισθεισῶν εἰς τὴν Ῥώμην χορηγιῶν. καὶ αὖθις· κατὰ μὲν τὴν ἐπίφασιν, ἐποίει τινά· τῇ δὲ ἀληθείᾳ περὶ τὰς παρασκευὰς εἶχεν. Ἐπιφαίνεται· ὑψόθεν. προφαίνεται δὲ χαμόθεν. Ἐπιφθόνως κατηγορεῖν· διασύρειν. ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐπιφθονεῖν ἔχων, ὅτι δὲ Ἕλληνας εἴη Ῥωμαίοις. Ἐπιφθασάμενον· λέγουσι τὴν αἶγα τὴν Διὸς τροφὸν κατηστερίσθαι. καί φασι τὸν ἐπιφθασάμενον ἐπιτέλλουσαν αὐτὴν ἐπιτυγχάνειν ὅσα ἂν εὔξηται. Ἐπιφορᾶς· κατὰ δίκας. οἱ δέ, πεισθέντες καὶ παραδόντες ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐπιφορὰν τοῦ πολεμίου ἀπέθανον γενναίως. ἀντὶ τῆς ἐπελάσεως. Ἐπιφορήματα· τὰ ἀκρόδρυα τραγήματα. Ἐπίφορος· ὁρμητικός. ὁ δὲ πρὸς ἀδικίαν καὶ πλεονεξίαν ἐπίφορος ἦν· προσηνής δὲ καὶ ἀμείλικτος πρὸς τοὺς ἄρχοντας. Ἐπιφωνᾶσθαι· δοτικῇ. Ἐπιφρασθείς· ἐνθυμηθείς, διαλογισάμενος. Ἀρριανός· ὁ δὲ Νέαρχος ἐπιφρασθεὶς ὅτι ἀπείρεσθαι τῆς χώρας εἰκός, λέγει πρὸς Ἀρχίαν καταληπτέα σφίσιν εἶναι τὸ χωρίον. Ἐπιφροσύνη· συνέσει, φρονήσει. Ἐπίφρων· συνετός. Ἐπιφοιτᾷ· παραγίνεται. Ἐπιφυλλίδα· ῥαγολογίαν, ἤτοι μικρὸν βοτρύδιον, τὰ ἐπὶ τοῖς φύλλοις. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα. αὐτί τε λάλοι καὶ πιθανολόγοι. ἐπὶ τῶν δοκούντων εἶναι σοφῶν ἢ κριτῶν. ἐπιφυλλίδες δέ εἰσι, τὰ ἐπικείμενα τοῖς μεγάλοις βότρυσι βοτρύδια. Καλλίστρατος δέ, τὰ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ μικρά. κέκληνται δὲ οὕτως, διὰ τὸ ἐπὶ τοῖς φύλλοις καλύπτεσθαι. ἢ τὰ πρὸς αὐτοῖς τοῖς φύλλοις. Ἐπιφυόμενος· δοτικῇ. περιπλεκόμενος. τοῖς δὲ ταῖς χερσὶν ἐπιφυομένοις, ἔδει τὸ βοηθῆσαι τοῖς ἀκληρήμασι. καὶ αὖθις· νυκτὸς γενομένης, ἐπεφύοντο τοῖς δυσὶν ὑπὲρ ὧν κατήχοντο ἐπεγείρειν. Ἐπιχάνη· ἔχεσθαι δὲ αὐτοῦ ἐκέλευσεν, ἵνα μὴ διαδρᾷ ἔξω τοῦ στρατοπέδου. εἶτα μέντοι ζῶν ἀπέλθῃ καὶ ἐπιχάνῃ, ἀντὶ τοῦ ἐπιτελέσῃ. Ἐπιχάρις, ὄνομα κύριον θηλυκόν. Ἐπιχαρεῖ. Ἐπιχάρης· Σικυώνιος προδότης. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Ἐπίχαρις· ἐπιτερπής, ὁμιλητικός. ὁ δέ, σεμνὸς ὢν καὶ σπουδαστικός, ὅμως δὲ ἐπίχαρις ἦν ἐν τῇ ὁμιλίᾳ. Ἐπιχαριτώτερον. Ἐπίχαρμος· Τιτύρου ἢ Χειμάρου καὶ Σικίδος, Συρακούσιος ἢ ἐκ πόλεως Κραστοῦ τῶν Σικανῶν. ὃς εὗρε τὴν κωμῳδίαν ἐν Συρακούσαις ἅμα Φόρμῳ. ἐδίδαξε δὲ δράματα νβ΄. ὡς δὲ Λύκων φησί, τριάκοντα πέντε. τινὲς δὲ αὐτὸν Κῷον ἀνέγραψαν τῶν μετὰ Κάδμου εἰς Σικελίαν μετοικησάντων. ἄλλοι Σάμιον. ἄλλοι Μεγαρέα τῶν ἐν Σικελίᾳ. ἦν δὲ πρὸ

μηδι

τῶν ἀστρικῶν, ἔτη ἓξ διδάσκων ἐν Συρακούσαις. ἐν δὲ Ἀθήναις, Εὐέτης καὶ Εὐξενίδης καὶ Μύλλος ἐπεδείκνυν
το. ὁ Ἐπιχάρμειος λόγος τοῦ Ἐπιχάρμου. Ἐπιχαιρεκακία. ἡδονὴ ἐπὶ ἀλλοτρίοις κακοῖς. οὕτως οἱ
φιλόσοφοι. Ἐπιχειλοῦ. οὕτω λέγεται μέχρι τοῦ μὴ πληροῦ. ἀλλὰ πεπληρωμένον. Ἀριστοφάνης·
τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν ἐποίησεν ἀγρῶν ἐπιχειλῆ. Ἐπίχειρα. μισθοὶ καὶ τῶν χειρῶν κέρδη. αὐ
τῶν καὶ ἐπίχειρα ἢ ἐγένοντο ἀλλήλοις περιεποιήσαντο. Ἐπιχειρεῖν. τὸ ἐρωτᾶν καὶ συλλογίζεσθαι. τὸ
γὰρ ἐπιχείρημα διαλεκτικός ἐστι συλλογισμός. ἐπιχειρῶσι δὲ ἀεί. Ἐπιχειρημάτων. ἐννοιῶν.
Ἐπιχειρήσειν. ἐπιβαλέσθαι. ἔγραφεν ἐπιχειρήσειν μέλλειν τοῖς στασιάζουσι. καὶ ἐπὶ τούτῳ πέμπειν
πεζοὺς ἀποχωροῦντας. Ἐπιχειρητέα. ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρητέον, ὡς τὸ τολμητέα. φιλεῖ δὲ Θουκυδίδης
τὰ τοιαῦτα. Ἐπιχειροτονία. ἡ τῶν χειροτονιῶν ἐπίστασις. Ἐπιχειροῦσιν. ἀντὶ τοῦ χειρα
γωγήσουσιν, ποδηγήσουσιν, ὑποθήσουσιν ἀσθενοῦντα. παντοδαποὶ ἐπικουρίαν προσοίσουσιν.
Ἐπιχθονίων. ἐπιγείων. Ἐπιχωρήσας. συμπαθήσας. παραχωρήσας. ἐθέλουσι τὰ δυνατὰ ἐπι
χωρήσας. τοῦ μὴ τὸ παρὸν ἀμφίλογον προάγειν τὰ Ῥωμαίων πράγματα ξύμβουλος γενέσθαι.
Ἐπιχώρησις. παραχώρησις. Ἀρριανός. ἴασιν δὲ τῶν παρόντων ἐποιεῖτο τὴν τῆς ἀνοίας προσποί
ησιν μᾶλλον, ἢ τὴν ὡς γινωσκομένων ἐπιχώρησιν. ἐπικεχεῖσθαι. τὸ πολλάκις κεχεῖσθαι παρὰ Θουκυ
δίδῃ. Ἐπιψαύειν. δοτικῇ. ἐπιθιγγάνειν. Ἐπιψηφιζόμενος. ἐπικρίνων. καὶ ἐπιψηφίζων. ἐπι
κυρῶν. Ἐπλαστολόγει. ἐψεύδετο. Ἐπλάττετο. ὑπεκρίνετο. Ἐπλημμέλησαν. ἠτάκτη
σαν. ἐρραθύμησαν. πλημμελὲς τὸ ῥᾴθυμον καὶ ἀπαίδευτον. ἵνα ὑπὲρ ὧν ἐπλημμέλησαν κα
κῶν, φθάνοντες ἐν τῷ δευτέρῳ προφανεῖ κινδύνῳ σωθῶσι κολασθέντες. Ἔπλων. ἐπλησία
ζον. ἔστι δὲ ῥῆμα πλῶ τὸ πλησιάζω. παράγωγον πλῆμι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπλων. Ἐπλιν
θώθησαν. τὸ κατακλεισθῆναι περὶ οἰκοδόμημα μόνον. ὥστε ἔξοδον μὴ εἶναι. καὶ οὕτω παντελῶς ἀ
χρείαν τῆς τροφῆς τεθνάναι πλινθωθῆναι λέγεται. Ἐπλώισαν. ἔπλευσαν. Ἔπνει δεινόν. ὠργίζετο.
Ἐπόγδοον. τὸ διδασκόμενον. ὥστε τοῦ κεφαλαίου τὸ ὄγδοον μέρος λαβεῖν τὸν δανειστήν. οἷον τριώβολον
τοῦ τετραδράχμου. Ἐποδήγει. ὡδήγει. Ἐπόθησεν. ἐβουλήθη. ἠθέλησεν. ὁ δὲ Σκιπίων διὰ τὴν συν
έχειαν πεζῶν ἐπόθησε τὴν ἰδέαν ἀποφῆναι. Ἐποκέλλουσιν, ἐπικαθίζουσιν. ἐφιζάνουσιν.
Ἐπολιάρχει. τῆς πόλεως ἦρχεν. Ἐπολιόρκει. Ἔπολιος. εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ.
Ἐπόλισεν. ἔκτισεν. Ἐπολολύζω. Ἐπολυώρησας. ἐφύλαξας. ἐφρόντισας. Ἐπομ
βρεία. καὶ ἐπόμβρησις. Ἐπομβρῶ. Ἐπομοσάμενος. ἐξομνύμενος. Ἐπόνουν. ἐκακοπάθουν.
Ἔποπος. ἡ εὐθεῖα ὁ ἔποψ. Ἐποποῖ ἐπίρρημα ὂν ἐποπισμοῦ. ἐὰν δὲ προπαροξύνεται. δηλοῖ
ὅτι ἐσχημάτισται ὡς ἀπὸ εὐθείας τῆς ἔποπος. ἐποποῖ. ποῖ. ποποῖ. ποποῖ. ποποῖ. ἰὼ ἰώ.
ἰτώ. ἰτώ. ἰτώ. ἰτώ. ταῦτα δεῖ ὀξυτόνως φέρεσθαι τῇ φωνῇ ὥστε ὀρνέου ἦχον προφέρεσθαι καθὰ μι
μοῦσιν. τιό. τιό. τιό. τιό. τιό. τιό. τιό. τιό. καὶ ταῦτα ὀξυτονητέον. τριοτό. τριοτό. τοτοβρίξ. δεῦρο δεῦ
ρο. δεῦρο. δεῦρο. τοροτό. τορό. τορό. τοροτίξ. κικκαβαῦ. κικκαβαῦ. τοροτοροτολιλιλίξ. τοροτίξ. τί.
τί. τί. τί. τί. τί. τιό. τιό. τιοτίξ. τιό. τιό. τιό. τιοτίξ. ποῦ ποῦσι. ποῦ ποῦ ποῦσι. ποῦ ποῦσι ποῦ
ποῦ, διὰ τῆς ἐπαναλήψεως τὴν σπουδαίαν ζήτησιν ἐμφαίνει. αὐτικοῦ. ποῖ ποῖ ποῖ ποῖ πέτῃ μὴ
ἥσυχος. ἔχ' ἀτρέμας ἐπίσχες τοῦ δρόμου. τίς εἶ. ποδαπή. ἀρὰξ. πατάξ. ἐπιφθέγματα τάχους.
παρὰ τὸ ἀέρος μιγήσομαι καὶ πατάξω. ὅθεν ἐκμαρτύρεται αἴρεται. ταῦτα δὲ τὰ ἐπιρρήματα. ἀ
νέλαβε διὰ τὸ ἠκεκμφατον. ὢ ὄψ. ἀπανελαστικόν ἐπὶ τοῦ παύεσθαι τινὸς ἀποθέσθαι ὡς οἱ ἐρέσσον
τες. κέλευσμα γάρ ἐστι τὸ ὢ ὄπ τῶν ἐρεσσόντων. κατάπαυον τὴν κωπηλασίαν. βαβαιάξ. ὡς ἐ. ραβε
νατοῦ φορήματος. στριβιλικίγξ. ἀντὶ τοῦ οὐδεμίαν ῥανίδα. στρίβος καλεῖται ἡ ὀξεῖα βοή. λικὶγξ
δέ, ἡ ἐλαχίστη βοὴ τοῦ ὀρνέου. ἡ μὲν λέξις ἐκ τούτων συγκεῖται. λέγει δέ, ὅτι ἐλάχιστον οὐ μέρος με
ταδίδωμι. ἀτταταταῖ. θρηνῶν παρατραγωδεῖ. ἰατταταὶ ἐκ τῶν κακῶν. ἰατταταὶ σχετλιαστικὸν ἐ
πίρρημα. παρεπιγραφὴ δὲ λέγεται τὰ τοιαῦτα. ῥυππαπαὶ ἐπιφώνημα ναυτικόν, ἱππαπαὶ ἐ
πὶ ἵππων. ἀεὶ σοφοί τίς ἐμβαλεῖ βαβαὶ βαβαιάξ. σχετλιαστικὰ ἐπιρρήματα φεῦ φεῦ. οἴμοι τάλας. οἴμοι κακῶν.
οἴμοι μάλα. ὠεία. ὠεία. μίμημα βαρβάρων ἐξελκόντων τι. δεῖ οὖν νοεῖν ὅτι ταῦτα ἀνὰ μέρος λέγονται
μὲν, τοῦ ἐρμηνεύοντος ἐκλύοντος καὶ ἕλκοντος. τὸ ἦ, τῶν ἑλκόντων, ὑπακουόντων ὠεία, εἶα μάλα, ὠεία ἔτι εἶα.

μάλα. ὠεία. ὦ εἶα. φῦ φῦ. ἐπὶ τοῦ φυσῶντος τὸ πῦρ. σοῦ σοῦ. ποῦ ποῦ, σίμου τὸ δίκτυον. πά-
λιν σοῦ. ἀππαπαί. παπαιάξ. στενόντων σχετλιασμός. αὖ. αὖ. μίμημα ὑλακτοῦντος κυνός. ῥυππαπαί.
βομβάξ. ἐπίρρημα ἐπὶ θαυμασμοῦ λαμβανόμενον. βομβαλοβάξ, ἀναδιπλασιάζει τὴν λέ-
ξιν. ἀπαλαλαλαί. ἐπὶ τῶν ἀλγούντων. μῦ μῦ. ἐπὶ τῶν διὰ μυκτήρων ἠχούντων. ἰαππαπαιάξ. αἴ-
ρεσθ' ἄνω ἰαί. εὐαί. δειπνήσομεν εὐοῖ. εὐαί. εὐαί. ὡς ἐπὶ νίκῃ εὐαὶ εὐαί. εὐαί. τέλος τῆς ἐκκλησια-
ζουσῶν Ἀριστοφάνους. Ἐπόπται. οἱ τὰ μυστήρια παραλαμβάνοντες. λέγονται ἐν ἀρχῇ μὲν μύσται.
μετὰ ἐνιαυτὸν δὲ ἐπόπται καὶ ἔφοροι. Ἐποπτεύειν. διαφέρει μύστης καὶ ἐπόπτης. Ἐποπτεία.
ἡ ἐπίσκεψις. Ἐποποιΐα. ἡ δι' ἡρωϊκοῦ μέτρου ἱστορία. καὶ ἡ ἐστερημένη μύθου ποίησις, ἐποποιΐα ἐστίν.
Ἐπεγῶσαι. μισθῶσαι. Ἔπορεν. ἔδωκεν. Ἐπορθρεῦσαι. ἀγρυπνῆσαι. ἢ πρὸ ἡμέρας ἐπεγερθῆ-
ναι. Ἐπουθασίων. ἐπάνω τοῦ ὄρους τῆς θάσου. Ἔπος. λόγος. στίχος ἔμμετρος. Ἔπος πρὸς ἔπος ἠρει-
δόμεθα. τουτέστιν ἀντεβαλλόμεθα. ἐφιλονεικοῦμεν. Ἐποστρακίζειν. παιδιά τίς ἐστιν, ἣν παίζουσιν οἱ παῖ-
δες. ὄστρακα ἀφιέντες εἰς θάλασσαν. Ἐποξύνει. παροξύνει. διεγείρει. Ἐπουδόν. ἐπὶ πρόθυρον.
Ἐπυκατεπείγων. ἀντὶ σαυτὸν κατεπλαυ. Ἐποφθαλμισάμενος. φθονήσας ἢ ἐπιθυμητικῶς ἐπιβαλών. ὁ δέ,
ἰδὼν τὸ χρυσίον, ἐποφθαλμιᾷ τῷ ἀνθρώπῳ. καὶ αὖθις. ὁ δὲ εἰς ἐπίνοιαν ἦλθεν ὡς ἐποφθαλμιῶν
βασιλεία. τουτέστιν ἐπιθυμητικῶς ἔχων. καὶ Ἰώσηπος. διὰ δ' ἐποφθαλμίαν τῶν πλήθει τῆς κτήσεως. καὶ
αὖθις. ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν ὁ πανδοκεὺς ἐποφθαλμίσας τῷ χρυσίῳ. Ἐποχετεῦσαι. ἐπιρρεῦσαι καὶ
ποτίσαι. Ἐποχεῖται. ἐπικάθηται. Ἐποχή. πρῶτος Πύρρων ἀκαταληψίας καὶ ἐποχῆς εἶδος εἰσή-
γαγεν. ἐποχή ἐστιν ἡ μοῖρα ἐν ᾗ καταλαμβάνεται ὅ τε ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ἕκαστος τῶν πλανήτων. εἰσὶ
δὲ οὗτοι κατὰ τάξιν. φαίνων. φαέθων. πυρόεις. ἥλιος. φωσφόρος. στίλβων. σελήνη. ἕκαστον δὲ τῶν ζωδίων, διαιρεῖ-
ται εἰς λʹ μέρη. ἃ καλοῦνται μοῖραι. ἡ δὲ μοῖρα διαιρεῖται, εἰς ξʹ μέρη. ἃ καλοῦνται ἑξηκοστὰ πρῶτα λε-
πτά. καὶ ἓν ἕκαστον πρῶτον λεπτὸν διαιρεῖται εἰς ἑξήκοντα πάλιν. ἃ καλοῦνται δεύτερα λεπτά. πλέον
δὲ τῶν δευτέρων λεπτῶν ἐν τῷ προχείρῳ κανόνι, παραλαβεῖν οὐκ ἀναγκαῖον. Ἔποψ. Ἀριστοφάνης.
ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ, ἐδίδαξα τὴν φωνὴν συνὼν πολὺν χρόνον. περὶ τῶν ὀρνέ-
ων λέγει ὁ ἔποψ. Ἐποψιασμός. Ἐποψία. Ἐπωάζειν. τὸ ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς καθέζεσθαι τὰ ὄρ-
νεα. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν. ἄλλως ἀεροῦ ποῦ ὡς ἔοικε τὴν λόχμην ἐμβὰς ἐπῳάζει. τὰ δὲ ὄρνεα ἐν
τῷ ἐπῳάζειν λάλα εἰσίν. Ἐπῳάζουσιν. ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς ᾄδουσι. βοῶσιν. Ἐπωβελία. πολλῶν
εἰς χρήματα συκοφαντούντων τοὺς ἐπιεικεῖς καὶ ἀπράγμονας τῶν πολιτῶν. καὶ μάλιστα τοῦτο πράτ-
τειν διαβαλλομένων τῶν περὶ τὸ ἐμπόριον συμβαλλόντων. ἐπὶ ναυτικοῖς τόκοις, Ἀθηναῖοι ζημί-
αν ἔταξαν κατὰ τῶν ἐγκαλούντων ὀβολὸν ἐκτείνειν, εἰ μὴ καθ' ὧν ἐνεκάλουν τούτους ἕλοιεν. ταύ-
την τὴν ζημίαν ἐπωβελίαν ὠνόμασαν. Ἐπωβελία. τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος. Ἐπωβελία. τὸ ἕκ-
τον τίμημα τῆς δίκης. ὃ ἐπράττοντο οἱ γραψάμενοι τινὰς καὶ μὴ ἑλόντες αὐτοὺς τοῖς γραφεῖσιν.
ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ὅτι καθ' ἑκάστην δραχμὴν, ὀβολὸς ἦν. ἐπωβελία οὖν, ἡ ζημία. καὶ ἐπωβελία ὁ τόκος ὑ-
πὸ τῶν παλαιῶν νομίζεται. Ἐπῳδός. ἡ ἐπᾴδουσα τοῖς νοσοῦσι παισί. καὶ ἐπῳδὴ ἡ γοητεία. Πολύβιος. πά-
σης ἐπῳδῆς καὶ γοητείας καὶ περιάμματος, πεῖραν ἐλάμβανον. Σοφοκλῆς. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θρηνεῖν ἐπῳ-
δὰς πρὸς τομῶντι πήματι. Ἐπωκεανοῖο ῥοάων. Ὅμηρος. ἀντὶ ἐπ' ὠκεανοῦ ῥοάς. καὶ ἀλλαχόθι. ἀλ-
λ' ἄγ' ὀΐστευσον Μενελάου. ὡς ἐπὶ τὸν Μενέλαον. Ἐπώκειλα. ἀπέκλινα. Ἐπώλησε. διέπρα-
σε. Ἐπωμαδόν. ὁ δὲ φέρων τοῖς ὤμοις ἐπωμαδόν. λέγεται καὶ ἐπωμάδιος. Ἐπωμίς. εἶ-
δος περιβολαίου. ἐπωμίδες δὲ καὶ ἀναξυρίδες. καὶ τῶν ὑποδημάτων τὰ πλεῖστα. δι' ὧν οὖν νῦν
τό τε ὄνομα καὶ τὸν τρόπον ἀποκεκινῆσθαί φασι. Προκόπιός φησιν. οἱ μὲν τὰ μυστήρια παραλαμβάνον-
τες μύσται καλοῦνται. οἱ δὲ τῷ ἑξῆς ἐνιαυτῷ, ἔφοροι καὶ ἐπόπται. ἐγὼ οὖν φησιν. ὅταν λάθρα κα-
τεργάσωμαι τῷ δεσπότῃ λίαν οὕτως ἥδομαι. ὡς δοκεῖν μυστήρια ἐποπτεύειν καὶ ἑορτάζειν. τὸ
δὲ ἀλλ' ἐποπτεύω, ἀντὶ τοῦ οὐ. ἀλλ' ἐν οἵῳ τρόπῳ λέγομεν. οὐχὶ οὖν ἥδομαι. ἀλλ' ὑπερήδο-
μαι. Ἐπώμοτον. Σοφοκλῆς. ὄμνυμ' ἐγώ σε ζῶν ἔχων ἐπώμοτον. τουτέστι τοῦ ὅρκου ἐπιτυχ-
τίω. Ἐπώνια. τέλος ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῇ ὠνῇ διδόμενον. εἴη δ' ἂν ἴσως ἡ πέμπτη. Ἐπώνυ-
μον, τὸ μεθ' ἑτέρου κυρίου καθ' ἑνὸς λεγόμενον. ἐπωνυμίαν θέμενοι Μαρκίῳ Κόρβινον, ἐπὶ τοῦ συνα-

γωνιζομένου

γωνιζομένου καὶ τὴν μονομαχίαν ζώου. κόρβους γὰρ τοὺς κόρακας φασὶ ῥωμαῖοι. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης· ὡς ἀγαθόν ἐστι παρωνυμίας πολλὰς ἔχειν. ὥσπερ εἰ ἔλεγεν, ὡς ματαίως ἄρα ταῦτα δοῦσιν οἱ δικάζοντες πολλὰ ὀνόματα ἔχειν. Ἐπώνυμοι. διττοί εἰσιν οἱ ἐπώνυμοι. οἱ μὲν ι΄ τὸν ἀριθμὸν ἀφ' ὧν αἱ φυλαί. ἕτεροι δὲ δύο. καὶ τοῖς μὲν, ἀφ' ὧν αἱ ἡλικίαι προσαγορεύονται τῶν πολιτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος. ἀπὸ ιη΄ ἔτους ἄχρις ξ΄. οἱ κατὰ ῥήτραν διαπρέψαντες ἀστοὶ καὶ ξένοι, χαλκαῖς εἰκόσιν ἐτιμῶντο. ὑφ' ὧν ἐνίων καὶ ταῖς φυλαῖς ἐτίθει ὀνόματα. φασὶ δὲ ἐκεῖθεν πρῶτον δόξαι τὰς φυλὰς ἐξηγήσασθαι. ἀκριβοῦντα δὲ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος φυλῆς θέσθαι, ἀπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων τούτων κρῖναι. καὶ ἕκαστον ἑκατὸν ὀνόματα ἴδια γεγράφθαι μὲν κληροῦσθαι. παρὰ γοῦν τὰς εἰκόνας τῶν ἐπωνύμων τούτων εἰσηγοῦντο τοὺς νόμους πρὶν ἢ γενέσθαι κυρίους. ἵν' ἐντυγχάνοντες αὐτοῖς οἱ βουλόμενοι, κατηγορεῖεν. Ἐπωπάς. ἐπωπέως. Ἐπωπτευκότων. οἱ μυηθέντες ἐν ἐλευσῖνι ἐν τῇ δευτέρᾳ μυήσει, ἐπόπται ἐλέγοντο.

Ἐπωρώθησαν. ἐσκληρώθησαν. Ἐπωρυόμενος. φωνῶν. Ἐπωτίδες. θουκυδίδης. καὶ τὰς ἐπωτίδας ἐπέθεσαν ταῖς πρῴραις παχείας. ὡς ἐπὶ ξ΄ πήχεις. ἐντός τε καὶ ἔξωθεν. Ἐπωτίδες εἰσί, τὰ ἑκατέρωθεν τῆς πρῴρας ἐξέχοντα ξύλα. Ἐπωτίσιν. ἐκ φορτίδων πολεμιστηρίας τὰς νέας κατεσκεύασε ταῖς ἐπωτίσι καὶ ταῖς στερίφοις ἀποφήνας εὐρώστους. Ἐπωὐτόν. ἐπ' αὐτόν. Ἐπωφελεῖ. Ἐπώχετο. ἐπεπορεύετο. Ἐπράξατο. ἀπῄτησεν. τοὺς δὲ βυζαντίους καί τινας ἄλλους ἐπράξαντο τῶν χρήματα ἀπῄτησαν. καὶ αὖθις. ὡς δὲ δίκας αἱ τῶν τοὺς ἀθηναίους περὶ τοῦ παιδὸς οὐκ ἔτυχεν, αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπράξατο. Ἐπραδεῖν. ἀπέπαρδε. καὶ ἀποπαρδεῖν λέγεται. ἐπραδεῖν δὲ προτεταγμένου τοῦ ε΄. Ἐπραξικόπει. ὁ δέ, ἐπραξικόπει τὴν πόλιν ἐν πολλοῖς κατασκευαζόμενος ἐν αὐτῇ προδότας. Ἔπρασσον. ἀντὶ τοῦ ἐβουλεύοντο. ἀλλήλοις ξυγγινόμενοι ἔπρασσον. ὅπως τά τε διάφορα λύσωσι. καὶ τὰ ἀμφὶ τὴν εἰρήνην εὐθήσονται. Ἐπραττόμην. ἀπῄτουν.

Ἔπραττον. ἐπεβούλευον. προεδίδοσαν. ἐπεπράττοντο τοῦ αἰτωλοῦ. καὶ τούτοις ἔπραττον τὴν πόλιν. καὶ αὖθις. ἀνήρετις ἔπραττε κακῶς. καὶ πᾶσα ἡ οἰκία αὐτῶν. Ἐπρέσβευεν. ἐτίμα. ὁ δὲ σωκράτης καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἐπρέσβευεν. Ἐπρήσθη. ἐκαύθη. πυρί. ἐάλω μέγα κακουργῶν καὶ ζῶν ἐνεπρήσθη. Ἔπρηξας. ἔπραξας. ἔπρησας δὲ ἔκαυσας. Ἐπρίατο. γυνική. ἠγόρασεν. Ἔπρωσεν. ἐμοίρασεν. Ἐπρυτάνευσε. παρέσχε. διῳκήσατο. δῶρά τε πέμπει ἐπὶ φιλίᾳ καὶ συμμαχίᾳ. ἣν στρυπαῖος ἐπρυτάνευσεν. Ἑπτά. ὁ ἀριθμός. Ἑπταβόειον. ἑπτάδερμον. ἑπτάπτυχον.

Ἑπτάπεκος. βραδεῖαν ἔχουσα κόμην. ἢ ἑπτάκις δυναμένη καρῆναι. πέξαι δὲ τὸ κεῖραι ἢ κτενίσαι. Ἑπταπλάσιον. ἀντὶ τοῦ πολυπλάσιονα. ὁ γὰρ ἑπτὰ ἐπὶ πλήθους τάττεται. Ἔπταρον. κοσθύμην. πταρμὸς γὰρ κεφαλῆς αἴσθησις. ἐπεὶ οἱ θίγοντες τοῦ μυκτῆρος λεπτῷ καρφεῖ πτάρνυνται.

Ἐπταικώς. σφαλείς. ὁ γὰρ ὑπερβαίνων τὸν οὐδὸν τῆς αὐλῆς, ἔπταισε βιαιότερον. καὶ πρὸς γῆν κατηνέχθη. Ἐπτεροῦτο. ἐκουφίζετο. Ἑπτέτης. ζ΄ ἐτῶν. ἑπτέτης ὢν ἀρχέδημος, οὐκ ἔφυσε φράτορας. τουτέστι φάτνας. ὀδόντας. Ἔπτηξεν. ἐφοβήθη. συνεστάλη. ἐταπεινώθη. Ἐπτηχότες. δειλιῶντες. φοβούμενοι. Ἐπτοημένος. θαυμάζων. Ἐπίκιον. τινὲς ᾀδόμενον ἐν τοῖς ἐπινικίοις ἐπὶ τὴν χώραν ἐκ τῶν ποιμένων. Ἔποικος. μέτοικος. ἔποικοι παρὰ θουκυδίδῃ οἱ ἐν πόλει. ἄποικοι δὲ οἱ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενοι οἰκῆσαι. Ἐποιμᾶν. ἀκολουθοίην. Ἐποίνιος. μέθυσος. ἐπίζαπτος. Ἐποῖσαι. ἐπενέγκαι. Ἐποισθήσεται. ἐπενεχθήσεται. Ἕποιτο. ἀκολουθοῖτο. Ἐποιχόμεθα. ἐπερχόμεθα. Ἐπύθοντο. ἤκουσαν. ἠρώτησαν. Ἐπύλλια. ξυλλέγω τὰ ἔπη ὑποκριτικῶς. Ἐπύρευσε. πυρκαϊὰν ἐποίησε. Ἐρᾷ. ἐπιθυμεῖ. ἔρα δὲ ἡ γῆ. παρὰ τὸ ἐρίσαι ὅ ἐστι φιλονεικῆσαι. καὶ ἔρρει. ἐφθείρετο. Ἔρανα. δῶρα τὰ ἐκ συλλογῆς.

Ἐρανεμπόλοις. τοῖς ἐκ τῶν ἐράνων ἐμπολῶσιν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν. Ἐράνιον. ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον. Ἐρανικαί. ὅτι ἔμμηνοι δίκαι αἵ τε ἐμπορικαὶ καὶ ἐρανικαί. Ἐρανισάμενος. ἐκ πολλῶν συναγαγών. καὶ ἐρανίσας. δημοσθένης. ἀντὶ τοῦ ἔρανον αἰτήσας. ἐρανιστὴς μέντοι κυρίως ἐστίν, ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων. καὶ τὴν φορὰν τὴν ἑκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν εἰσφέρειν. Ἔρανος. ἡ ἐκ κοινοῦ ἑστίασις. ἢ ἐν τέλει εἰσφορά. ἢ συλλογή. ἢ σπουδαιότερον.
Ἐραπίδαυλ. ἐν ἐπιγράμματι. βουκάνδης ὁ λέβης ὁ δεῖνος ἐραπίδαυλ κύπροτος. Ἐρασ

παιδὸς, ὄνομα Κύειον. στρατηγὸς δὲ ἦν. Ἐρασίστρατος, Ἰουλιήτης, ἀπὸ Ἰουλίδος πόλεως, Κέω τῆς νήσου· χρηματίζει οὖν Κήιος. υἱὸς Κρητοξένης τῆς Μηδίου τοῦ ἰατροῦ ἀδελφῆς καὶ Κλεομβρότου. οὗτος Ἀντίοχον τὸν βασιλέα νοσοῦντα ὑπὸ τοῦ τῆς μητρυιᾶς Στρατονίκης πόθου, ἰάσατο. ἀνευρὼν τὸ πάθος ἐκ τοῦ θεῖν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τὸν παλμὸν συνιδέσαι· ὁσάκις γὰρ ἔβλεπεν ὁ Ἀντίοχος τὴν μητρυιὰν αὐτοῦ, τυχὸν διερχομένην, ἐπάλλετο τὴν καρδίαν μάλιστα τῷ αὐτῆς ἔρωτι. τέθαπται δὲ πρὸς τῷ ὄρει τῆς Μυκάλης κατεμπηρευσάμενος. ἔγραψεν ἰατρικὰ βιβλία θ.

Ἐρατεινός· ὁ ἐπέραστος. Ἐρατοσθένης, Ἀγλαοῦ, οἱ δὲ Ἀμβροσίου, Κυρηναῖος, μαθητὴς φιλοσόφου Ἀρίστωνος Χίου. γραμματικοῦ δὲ Λυσανίου τοῦ Κυρηναίου καὶ Καλλιμάχου τοῦ ποιητοῦ. μετεπέμφθη δὲ ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ τρίτου Πτολεμαίου, καὶ διέτριψε μέχρι τοῦ πέμπτου. διὰ δὲ τὸ δευτερεύειν ἐν παντὶ εἴδει παιδείας, τοῖς ἄκροις ἐγγίσασι τὰ βήματα ἐπεκλήθη. οἱ δὲ, καὶ δεύτερον ἢ νέον Πλάτωνα, ἄλλοι Πένταθλον ἐκάλεσαν. ἐτέχθη δὲ ρκϛ' ὀλυμπιάδι. καὶ ἐτελεύτησεν π' ἐτῶν γεγονώς. ἀποσχόμενος τροφῆς διὰ τὸ ἀμβλυώττειν. μαθητὴν ἐπίσημον καταλιπὼν Ἀριστοφάνην τὸν Βυζάντιον. οὗ πάλιν Ἀρίσταρχος μαθητής. μαθηταὶ δὲ αὐτοῦ Μνασέας καὶ Μένανδρος καὶ Ἄριστις. ἔγραψε δὲ φιλόσοφα, ποιήματα, καὶ ἱστορίας, Ἀστρονομίαν ἢ Καταστερισμούς, περὶ τῶν κατὰ φιλοσοφίαν αἱρέσεων, περὶ ἀλυπίας, διαλόγους πολλοὺς καὶ γραμματικὰ συχνά. Ἐργάζω· αἰτιατικῇ.

Ἐργαλεῖον· ἔργοντι. Ἐργάνη, ἡ Ἀθηνᾶ, παρ' ὅσον ἔφορός ἐστι τῆς τῶν γυναικῶν ἐργασίας. ταύτῃ παρὰ Ἀθηναίοις καὶ Σαμίοις ἱερόν. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐργασίαν. Ἐργαστῆρας· ἐργάτας. ὁ δὲ κελεύει τινὰς ἐργαστῆρας ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐπανιόντας. καὶ πῶς λαθὼν εἰς αὐτὸν ἐρωτήσας. Ἐργαστήριον ἐν ᾧ τινὰ ἐργάζονται. Πολύβιος. ὅτι ἐστὶ κατὰ τὸν Ξενοφῶντα, ὃς θεασάμενος τὴν πόλιν ἐκείνην ὄντως ἂν εἶπε πολέμου ἐργαστήριον. Ἐργαστικός. Πολύβιος. ἰδίως δὲ τῶν πολιτικῶν καὶ τῆς τῶν ἐργαστικῶν κατασκευῆς. Ἐργάτιδες· αἱ ἐργαζόμεναι γυναῖκες. καὶ τῶν ἀνδρῶν ἐργάτης [illegible] ἐργάτις. Ἐργίσκη· τῆς Θρᾴκης ἐστὶν, ἀπὸ Ἐργίσκου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἄρας νύμφης. Ἐργολάβος· οὕτως ὥσπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ δοκοῦμεν ἐργολάβον καλεῖν τὸν ὑπέρ τινων ἔργων μισθὸν λαμβάνοντα καὶ ἔχοντα τοὺς συνεργαζομένους, οὕτω καὶ οἱ ῥήτορες ἐξεδέξαντο τὸν ἐργολάβον. ἀλλὰ ἐπὶ φλαυροτέρων πραγμάτων χρῶνται τῷ ὀνόματι. ὡς Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον ἐπιστολῇ. πολὺ γὰρ μᾶλλον εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας τὰ παρόντα πράγματα δεῖται, ἢ ταραχῆς καὶ δυσμενείας, ὡς ὑπερβολῇ χρώμενοι τοῖς ἐργολάβοις καθυμεῖν εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων ὧν διαψάθειεν. καὶ ἔργου ἐπὶ τοῦ δυσχεροῦς. Πολύβιος. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πολιορκοῦντες τοὺς Συρακουσίους, ἔργου εἴχοντο, οὐ λογισάμενοι τὴν Ἀρχιμήδους δύναμιν. Ἐργοκλῆς· στρατηγὸς Ἀθηναίων. Ἔργον οὖν ἐστι· χαλεπόν ἐστι. καὶ Σοφοκλῆς. ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην. ἀντὶ τοῦ ὄφελος. ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα συντάσσει τινί. Ἐργόφιλος· στρατηγὸς Ἀθηναίων. Ἐργῶδες· μετὰ πόνου γινόμενον. δυσχερές. Ἔρδειν· πράττειν. Ἔρδοι· πράττοι. ἐργάζοιτο. ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην. Ἐραία· ὁ κλάδος. σημαίνει καὶ τὸ ἔλαιον τὸ κυβαλῶδες. Ἐραίνειν. Ἔρρε· φθείρου. ἔρρε καὶ σκυλάκευμα. κενὰ μυθεῖς. ἔρρε τοῦ ἄδειν. ἔρρε τὸν οὐ παρ' ἐμὲ ἄξιον ὄνειρον. ὦ ξυκοφάντα καὶ διαγραφεῦ ἵππων καὶ ἐπίκουροι καὶ πᾶς ὁ λοιπὸς τῶν κακοδαιμόνων, πρὸς καὶ θεοῖς ἐχθρῶν ἔρρετε. Ἐρέβιος· ὁ σκοτεινός. καὶ ἔρεβος τὸ σκότος. Ἐρεβησσίων· πόλις. Ἐρέβινθος· τὸ τοῦ ἀνδρὸς αἰδοῖον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. τὸ δέρμα τῶν περαιτέρων, λάβοιμεν ἄν. ὁ δὲ πρεσβύτης. ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου, τουτέστιν αἰδοίου. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὄσπριον. Ἐρεβίνθινος Διόνυσος· ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

Ἐρεβοδιφῶντες· τὰ ὑπὸ σκότος ψηλαφῶντες. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀπέκτανον ἐρεβοδιφῶντες τὰ ὑποχθόνια. καὶ ἐρεβοδιφῶσι. τουτέστι τὰ ὑπὸ γῆν ζητοῦσι καὶ καταμανθάνουσιν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον. Ἐρέει· ἐρεῖ. ἐρέει δὲ δίενος ἐρωτᾷ. Ἐρρέθη· ἀντὶ τοῦ ἐλέχθη. ἐρρήθη ἀντὶ τοῦ ἀνηγγέλθη.

Ἐρεείνω· ἐρωτῶ. Ἐρεθίζειν, τὸ τῇ ῥιπίδι τὸ πῦρ ἀνάπτειν. καὶ τὸ παρορμᾶν ἐπί τι καὶ παραθήγειν.

Ἐρέθισμα· ὕβρεις. Ἀππιανός. ὁ δὲ αὐτὸν εἰς μονομαχίαν προὐκαλεῖτο σκώπτων αὐτόν. ὁ δὲ τέως μὲν αὐτοῦ κατεῖχε. μετὰ δὲ οὐ φέρων ἔτι τὸ ἐρέθισμα, ἀντήλασε τὸν ἵππον. Ἐρεμβοί· ἀπελαύνοντες. οἱ δὲ, ἐρεμβοὶ ἐν τὴν χώραν ἕνεκα τῆς ἰδίας ὠφελείας. Ἐρεμνή· σκοτεινή. παρὰ τὸ ἔρεβος

ἐρεμνή

ἐρεμβὴ καὶ ἐρεμνὴ κατὰ συγκοπήν. Ἐρέννιος ὁ Φίλων ὁ βίβλιος· ὁ Ἑρέννιος χρηματίσας ὥς αὐτός φησιν. Ἐρεοῦν, κλῶσμα τοῦ μαλλίου, Ἐρέσσειν ζωτοῦ ἐσθίειν, ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. Ἐρέσιον· πόλις βοιωτίας. Ἐρέσσουσιν· ἀντὶ τοῦ ὡς κινοῦσιν· ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων· ἢ ἐλαύνουσι κινοῦσι ποίας ἐρέσσουσιν ἀπειλάς. Ἐρέσσων κωπηλατῶν· οὐκέτι μοι τὸ πάρος περ κινάς πτερύγεσσιν ἐρέσσων ὄρσεις ἐξαπίνης ὄρθιος ἐγρόμενος. Ἐρεσχελεῖται φλυαρεῖται.
Ἐρεσχελία· ἡ φλυαρία. Ἐρεσχελοῦντα σκώπτοντα καὶ χλευάζοντα· καὶ οἷον ἐρίζοντα.
Ἐρέτης ὁ κωπηλάτης. Ἐρετμῶσαι· κωπηλατῆσαι. Ἐρρέτω· οἰμωζέτω· φθειρέτω· ὁ πόλεμος ἐρρέτω· τουτέστι χαιρέτω· ὅ ἐστιν οὐδεμίαν φροντίδα τοῦ πολέμου ποιούμεθα. ἀριστοφάνης.
Ἐρετριάς ὄνομα κύριον καὶ ἐθνικὸν καὶ ἐρετρία πόλις. Ἐρεχθείδης ὁ τοῦ ἐρεχθέως παῖς.
Ἐρέψειν· ἰωνικῶς· ἐρέψεμέν τοι καὶ ἠρώδη τὸ βούλευμα. Ἔρεψις· κάλυψις· νεῶν τε ἐρέψεις προσέφερον. Ἐρέψιμον· εἶδος πόας· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἄκαρπον φυτόν. Ἔρρει· ἀφθόνως ἐχορηγεῖτο· ἔρρει γάρ οἱ κατὰ πρύμναν τὰ ἐκ τῆς τύχης· καὶ πᾶσιν εἰς ἃ ἐπέθετο, τούτων ἡμάρτανεν οὐδενός. Ἔρρει· κατέπεσε. καὶ ἔρρειν σελέχη φέροντας· ἀντὶ τοῦ ἤκουσα ἀπέρχεσθαι ξύλα φέροντας. Ἐρείδειν· οὕτω φασὶν οἱ ἀττικοὶ πᾶν ὅ τι οὖν συντόνως γινόμενον. ἀριστοφάνης· ἔρειδε μὴ παύσαιο μηδέ ποτ' ἐσθίων. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεττόντων καὶ ἐπερειδομένων ταῖς κώπαις.
Ἐρείδειν· συνουσιάζειν. ἐρείδω δὲ τὸ ἀκουμβίζω. Ἐρείκη· εἶδος φυτοῦ σχιστοῦ· καὶ ἐρείκω τὸ σχίζω. Ἐρεικτὸν τὸ σχιστόν· ἐρεικτὰ τὰ κεκομμένα ὄσπρια· ἢ τὰ σχιζόμενα ὄσπρια· εἰσὶ δὲ κύαμοι. ἀριστοφάνης· ἢ ψέκατ' ἐρεικτῶν χύτρας. Ἔρειξις· ἡ σχίσις. Ἐρειόμενοι· ἐρωτώμενοι. Ἐρείπιον· τὸ ἡμίπτωτον οἴκημα καὶ ἐρείπιος γῆ ἡ χέρσος. Ἐρείπω τὸ καταβάλλω καὶ διαφθείρω· κατηρειπωμένος δέ. Ἐρεῖτε· λέγετε. Ἐρήμαζε· τὸ θρέμμα· καὶ ἔρημα ποιητικῶς. Ἐρημαῖος· ὁ ἔρημος λόφος. Ἐρήμη δίκη· ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν δίκην καταδικασθῇ. ὅμοιον καὶ τὸ ἐρήμην ἁλῶναι. ἐρήμην ὡς ἂν εἴποι τις, τὸν ἄνδρα ἑλόντες, ἐξημίωσάν τε αὐτὸν καὶ πλεονεκτικώτατον ἀπετέλεσαν. καὶ ἐρημαίαν ἀπήλυσιν· ἐρημικὸν ἀπήλαυον.
Ἐρημία καὶ ἐρημικὸν ὁμοίως. Ἐρημίτης ὁ ἐν ἐρήμῳ διάγων. Ἐρημικῷ ἐν δήμοις ἄγροικοι τι· διαβίου ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ. Ἔρημον ἐμβλέπειν· ἀκίνητον καὶ νωθρόν· οἷον ὅταν εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς ἐμβλέπωμεν. ἀριστοφάνης πολυείδῳ. Ἔρημος κυρίως ἡ μονωθεῖσα τῶν ἐνοικούντων γῆ παρὰ τὴν ἔραν. καὶ ἐρημονόμοις θηρσίν. Ἐρημοσκόπους· ἐρήμους θύμως φυλάττοντας· ἀπέκτειναν τοὺς ἐρημοσκόπους. Ἐρημώτης· ἐρημοχῶος, ἐν ἐπιγράμματι· ζῶον τὸν περὶ ἐρήμῳ τὰν θήραμα μακηδονικόν. Ἐρρέδαται· ποιητικῶς. Ἐρηρεισμένος· ὁ ἑδρασμένος· ἐρηρεισμένος δὲ ὁ πεφιλονεικημένος. Ἐρκεῖπτο· ἐπεπτώκει. Ἐρησετικῶς ἤδη ἐρωτητικῶς. Ἐρήσετε· ἀντὶ τοῦ μηδὲ φθόρος βαδίζετε ἐπὶ κατὰ γῆς· ὑπόνοια κἂν ὁρᾶν καὶ εἰρήσετε· καὶ ἐρήσομαι ἀντὶ τοῦ ἐρωτήσω. Ἐρήτυεν κατέσχον. Ἐρητύω τὸ κωλύω. Ἔρια· τὰ μαλλία. τῶν ἐρίων οἱ μαλλοὶ ἔχουσι τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς κορυφὰς περιπεπλεγμένας· καὶ ἐπὰν πιλωθῶσι διαλύεται ὁ μαλλός. Ἐριβῶλαξ· ἡ ἀγαθόγειος καὶ πίων γῆ. Ἐριβρεμέτας ὁ μεγάλους κτύπους ἀποτελῶν. τὸν αἰσχύλον λέγει. ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις. πρὸς τὸ βροντῶδες τῶν ῥημάτων καὶ κομπῶδες. εἰ ἄρ' ἐστὶ κἀκεῖνα, ἐν ἀρχῇ τοῦ προμηθέως· χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον σκύθην ἐς οἶμον ἄβατον εἰς ἐρημίαν ἥφαιστε· σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἀρρήκτοις πέδαις. καὶ αὖθις· ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον, στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐρρωμένως. Ἐριβρύχων πολυήχων· ἐν ἐπιγράμματι· ἐριβρύχων παυσαμένη κελάδων. ποσείδιππος φησίν. Ἐρίγδουπος· ὁ μεγαλόκτυπος. Ἐρίζει· φιλονεικεῖ. Ἐρίζει δοτικῇ καὶ ἀντερίζει ὁμοίως. Ἐρίηρες· ἁρμόσιοι,
Ἐρίθακος ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον, Ἐριθεύεσθαι, ὅμοιον ἐστὶ τῷ δεκάζεσθαι. καὶ γὰρ ἡ ἐρίθεια εἴρηται ἀπὸ τῆς τοῦ μισθοῦ δόσεως. Ἐριθευόμενος διαλόγων φιλονεικῶν καὶ ὁ σπανοῦ ἐριθευόμενος. Ἐριθεία· ἡ διὰ λόγων φιλονεικία, λέγεται δὲ καὶ ἡ μισθαρνία, Ἐριθηλέος, πανυθάλλοντος, περὶ μὲν ἐπὶ χλοεροῖς ἐριθηλέος ἕρμεσι πεύκης,

Ἐριθηλὴς ὁ μεγάλως θάλλων. Ἔριθος ἡ ἔρια ἐργαζομένη. Ἐρεικνωμένον συνεστραμμένον καὶ καμπύλον γινόμενον ἐρευτιδωμένον. Ἐρινώδης ὁ διεφθαρμένος τὸ πάθος. Ἐρινεὸς ἡ ἀγρία συκῆ καὶ ὁ καρπὸς τῆς ἀγρίας συκῆς. ὃν ἀπαρτῶσι τοῖς ἡμέροις ὡς ἂν οἱ ἐξ αὐτῶν καλούμενοι ψῆνες εἰς τούτους ὀλύνθους μεταναστάντες, τελεσφορηθῆναι τούτους παρασκευάσωσι. Ἐρινύς, κατὰ χθόνιος δαίμων κακοποιός. ἀμφὶ δ᾽ Ἐρινὺς φοίνιος ἐκ στομάτων μόρσιμον ἧκεν ὄπα. Ἐρινύων ἀπορρὼξ· ἐπὶ τῶν ἀπροσώπων καὶ δυσειδῶν. ἆρ᾽ οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ᾽ ἐπῆξε χάλκασ᾽ ξίφος, πρὸς Αἴαντός φησι. Ἐριοπώλιον. Ἐριοπωλικῶς πεποίηκας ὥσπερ οἱ τὰ ἔρια πωλοῦντες βρέχουσιν αὐτὰ ἵνα βαρυνῶσιν ἐν τῷ σταθμῷ, ὑγρὸν ποιήσας τὸ πάθος ὥσπερ τὰ ἔρια. οὐδὲ σεθήκας τοῦ πάθους ἐπιπλώμενον. Ἐριούνιος μεγαλωφελής. ἐπίθετον Ἑρμοῦ. Ἐριωλὴ πνοὴ σφοδρά. ἢ ἀνέμου συστροφὴ πρὶν ἐκπυρωθῆναι τὸν ἀέρα. καὶ ἡ μεγάλη δὲ πνοὴ οὕτως. ἐριῶπις δὲ ἐριώπιδος. Ἐρίῳ στέψαντες· αὐτὸν στέμμα περιθέντες. Πλάτων πολιτείας ι᾽. Ἐρεβαίοις· ἐν τοῖς ἐρεβαίοις νεκρῶν δὲ ἐρριφθεὶς αὐτὸν ἐν τοῖς πτώμασι τῶν νεκρῶν καταπεσὼν ἐρριμμένος. πάντα δὲ τὰ ἐπὶ τὴν ἔραν πίπτοντα ἐρείπια καλοῦνται. καὶ αἰεὶ παῖ ἐν τεύχεσιν. οἱ δὲ ἐρεισθεὶς γράφουσιν ἀντὶ τοῦ ἐπερεισάμενος καὶ ἐρείπιον ἡ πτῶσις. Ἐρίπναι οἱ κρημνώδεις καὶ παρατεταμένοι τόποι. δίων αἱ μεγάλαι πνοαὶ ἐκδύουσιν. ἐρίπνη ὑψηλὴ μεγάλη. Ἐριποῦσα πεσοῦσα. ἐρίπω γὰρ περισπωμένως. Ἐρριπισμένον. γεγυμνασμένον ἢ ὑγρημένον. ὥστε μὴ ῥιπτοῦντα μὲν ῥιπίζεσθαι καὶ στρέφεσθαι. τοιοῦτοι δὲ οἱ μεριμνῶντες. βέλτιον δὲ ἀπὸ τῶν κύβων τὴν μεταφορὰν νοεῖν ἀντὶ ἐρριμμένον ὅπως ἂν τύχῃ ἔλθῃ. καὶ δὲ ἐπὶ τοῦ κύβου ἀναπαλλόμενον ἄχρις ἂν εὑρεθῇ τὸ προκείμενον βληθῆναι. Ἀριστοφάνης. ἀλλ᾽ ἔστιν ὑπὲρ μὲν πρᾶγμα ἀνεζητημένον πολλαῖς τε γρυπανίαισιν ἐρριπισμένον. Ἔρις ἡ διὰ λόγων ἢ ψόγους φιλονεικία. παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. ἐκ τοῦ εἴρω τὸ λέγω. Ἔρις ἔριν τίκτουσα προσμνᾶται λόγον ἐπὶ τῶν ἐκ φιλίας ἀδολεσχούντων. Ἐρισεῖς ὄνομα ἔθνους. καὶ ἐρισαλής. Ἐρισμάραγδος. ἡ βαρεῖα. Ἐρίτιμος ὁ μεγάλως ἔντιμος καὶ ἐριτιμώτατος. Ἔριφος. κωμικὸς τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Αἴολος. πελταστής. Μελίβοια. ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τῷ ια᾽ τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

Ἐρρίφθω κύβος. Ἐριχθόνιος. Ἑρκεῖος Ζεύς, οὗ βωμοὶ ἐντὸς ἕρκους ἐν τῇ αὐλῇ ἵδρυνται. τὸν γὰρ περίβολον ἕρκος ἔλεγον. μετῆν δὲ τῆς πολιτείας οἷς εἴη Ζεὺς ἑρκεῖος. ἑρκεῖον δὲ τὸ περίφραγμα τῆς αὐλῆς ἢ τοῦ δώματος στέγη. ἑρκίον δὲ τὸ δῶμα. Σοφοκλῆς. πρὶν ἂν δεθεὶς πρὸς κίον᾽ ἑρκίου στέγης μάστιγι πλευρῶν νῶτα φοινιχθεὶς θάνῃ. καὶ ἑρκεῖος ὁ συνοχεύς. ὁ φύλαξ. Ἑρκίτης ὁ φύλαξ. Ἕρκος· περίφραγμα. περιτείχισμα. Αἰλιανός. βίου παντὸς τὸ τέλος ἀναμένειν. μὴ δὲ προπηδᾶν μὴ δὲ τοῖς εὐδαίμοσιν ἑαυτὸν ἐγκαταγράφειν. ἄδηλον δὲ εἶναι τὰ ἀνθρώπινα. ἕως ἂν ἑκάστου ἡ ψυχὴ εἴσω τοῦ τῶν ὀδόντων ἕρκους ᾖ. Ἑρκούλιος οὗτος καὶ δίχα παντὸς προκαλύμματος, ἄγριός τε ἦν καὶ τυραννικὸς τὸ τῆς οἰκείας γνώμης τραχύ, τῷ τε πληκτικῷ τοῦ προσώπου ἐπιδηλῶν. τῇ γοῦν ἑαυτοῦ φύσει πάντα ἅπασιν ἐνδιδοὺς καὶ τῷ Διοκλητιανῷ πρὸς ἅπαν ἄτοπον ὄντι καὶ σκληρὸν βούλευμα, ἑκούσιος ὑπουργὸς καθίστατο. Ἑρκώνιοι δρυμοί. ὅθεν ὁ Ἴστρος ναυσιπόρος ἐκ πηγῶν αἴρεται. ζήτει ἐν τῷ χρῆμα. Ἕρμα. λίθος μέγιστος περικομίζων αὐτοὺς φορτηγοὺς ἑρματοστεμούσας ἐπενόει βυθίσας κατὰ τὸν τοῦ λιμένος ἔκπλουν ἀποκλείειν τοὺς πολεμίους καθόλου τῆς θαλάττης. Ἕρμα. Ἀρριανὸς ἕρματα δὲ εἰς τὴν πρύμναν ἐνθέντες τοῦ ἐξάραι ἐς ὕψος τὴν πρῷραν. πιεζομένης κατὰ πρύμναν τῆς νεὼς ἕρμα καὶ ἀσφάλεια ἀσύλους εἶναι τοὺς χώρους διὰ τὸ ἕρμα τοῦ ὀχυρώματος. Ἕρματος δὲ λίθου ἕρματι. περιπεσόντος καὶ συντριβέντος κωλύματι ἐρείσματι. καὶ Ἀριστοφάνης ἀνθ᾽ ἑρμάτων πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας ἀντὶ τοῦ λίθους. ἐπειδὴ αἱ γέρανοι πετόμεναι ἐν τῷ στόματι λίθους φέρουσι στηρίγματος ἕνεκα πρὸς τὸ μὴ περιφέρεσθαι ἀνέμοις. καὶ ἕρματα. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἕρματα μεγάλα ἔβαλεν εἰς τὸ στόμα τοῦ ὠκεανοῦ ὡσανεὶ ἐμπόδια εἴη τοῖς ἐπίφοι τοῖς στηθείοις τουτέστι λίθους μεγάλους. Ἑρμαγόρας. Ἀμφιπολίτης φιλόσοφος. μαθητὴς Περσαίου. διάλογοι αὐτοῦ Μισοκύων α᾽, περὶ ἀτυχημάτων. ἐκχυτόν. ἔστι δὲ ᾠοσκοπία, περὶ σοφιστείας πρὸς τοὺς ἀκαδημαϊκούς. Ἑρμαγόρας, Τήμνου τῆς Αἰολίδος ὁ ἐπικληθεὶς Καρίων. ῥητορικὰς ἐν βιβλίοις ς᾽, περὶ ἐξεργασίας, περὶ πρέποντος, περὶ φράσεως, περὶ σχημάτων. ἐπαίδευσε δὲ

αὐτὸς μετὰ κικιλίου εὑρὼν μὴ ἐπὶ καίσαρος αὐγούστου, καὶ τελευτᾷ ὑπέρω τῆς ἡλικίας. Ἑρμά-
διον τὸ τοῦ ἑρμοῦ. Ἑρμαῖος ὕφαλος πέτρα ἀντιφῶν καὶ ἀνακρέων καὶ ἀριστοφάνης. Ἑρ-
ματίζω. Ἑρμαφρόδιτος ἢ τὸν ἀμφότερα ἔχοντα τὰ μόρια ἀρρένων καὶ θηλειῶν φασίν· ἢ τὸν
αἰσχρῶς καὶ ποιοῦντα καὶ πάσχοντα. Ἑρμαῖ μνησικλῆς ἢ καλλιστράτης ἐν τῷ περὶ ἀθηναίων
γράφει ταυτί· ἀπὸ γὰρ τῆς ποικίλης καὶ τῆς τοῦ βασιλέως στοᾶς εἰσὶν οἱ ἑρμαῖ καλούμενοι. ἐ-
καλοῦντο δέ τινες, καὶ ἱππάρχειοι ἑρμαῖ ἀπὸ ἱππάρχου τοῦ πεισιστράτου. Ἕρμαιον τὸ ἀπρος-
δόκητον κέρδος, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσιν· ἢ ἀπὸ τῶν
σωρῶν τῶν λίθων αὐτῷ ἑρμεῖα ἂν ἐκεῖνο οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους ἀγαπήσας τὸ ἕρμαιον οὐδὲ οἰηθεὶς
ἄρα μηδὲν ἀδικεῖν ἐκείνων παρεχόντων, ὅτι οὐ μὴ ἐωνήσατο. Ἕρμαιον δέ, ἕρμα ἐπειδὴ λίθους σω-
ροὺς ἀφιέρουν τῷ ἑρμῇ ἐν ταῖς ὁδοῖς ταῖς ἀδήλοις δαμάσκιος. καὶ ἐδόκει ἑρμαίῳ ἐντετυχηκέ-
ναι ἐμοὶ περιτυχών. Ἕρμαιον ἐστὶ τῶν κεκηδήθων ἅπας ἐπιδημῆς. καὶ ἡ πρόσοδος τοῖς πονη-
ροῖς ἐκ τῆς ἑτέρας μερίδος παραγίνεται. Ἑρμαῖος ὁ τετράγωνος λίθος. Ἑρμείας ὁ θεὸς τῶν
ἑλλήνων. Ἑρμείας φιλόσοφος ἀμμωνίου καὶ ἡλιοδώρου τῶν διδασκάλων δαμασκίου πατὴρ
ἦν δὲ ὁ ἑρμείας φίλος αὐτῷ μάλιστα αἰγυπτίῳ ἀδελφῷ θεοδότης μητρὸς ἰσιδώρου φιλοσό-
φου. ὁ δὲ αἰγύπτιος ἦν φιλομαθής. Ἑρμείας οὗτος ὁ φιλόσοφος ἐπιεικὴς φύσει καὶ ἁπλοῦς
τὸ ἦθος. φιλοσοφήσας δὲ ὑπὸ τῷ μεγάλῳ συριανῷ. φιλοπονίᾳ μὲν οὐδενὸς ἐλείπετο. οὐδὲ αὖ τοῦ πάνυ
ἀκροωμένου τοῦ πάλαι πρόκλου. ἀγχίνους δὲ καὶ ὀξὺς σφόδρα ἦν ὥστε ὁμωμοκέναι λέγεται
πρὸς τὸν αἰγύπτιον τελευτῶντα ἀθάνατον εἶναι καὶ ἀνώλεθρον τὴν ψυχήν· ἐπὶ ἰσχῇ τούτῳ τὸ θαρρῆσαι
ζωὰ ἀναιρουμένη κατὰ τοῦ σώματος φύσιν. καὶ εἰς ἑαυτὴν ἐπιστρέφουσα καὶ συναισθανομένη τοῦ χωρισμοῦ καὶ
αὐτῆς ἤδη τῆς ἀθανασίας· τὴν γὰρ τὰ μὲν περὶ λόγους ἐν διέστερον ἤκιστα τὴν ἀκρίβειαν τὰ δὲ πρὸς ἀρετὴν
ἠσκημένη· ὥστε μὴ δ' ἂν αὐτὸν μῶμον αὐτὸν ἐπιμωμήσασθαι μηδὲ οὖν μισῆσαι τὸν φθόνον. τοσαύτη πρα-
ότης καὶ τοιαύτη δικαιοσύνη ἐνῆν τῷ ἀνδρί· ὡς ὠνούμενός τι, καὶ μάλιστα βιβλίον ἐὰν ὁ πωλῶν ἴσως ἔ-
λαττον ἐδίδου τοῦ τιμήματος, οὐκ ἐλάμβανε τοῦτο τοῦτο· ἀλλὰ τὸ ἄξιον ἐδίδου κἂν πολλῷ πλέον ἦν οὗ ἐ-
ζήτησεν ὁ πωλῶν. Ἑρμῆν τοῦτον υἱὸν διὸς λέγουσι καὶ μαίας οἷον τοῦ νοῦ καὶ τῆς φρονήσεως. ἐκ
νοῦ γὰρ καὶ φρονήσεως ὁ λόγος γεννᾶται. διὰ τοῦτο καὶ πτερωτὸν αὐτὸν ποιοῦσιν ὡς ταχύν. οὐδὲν γὰρ
λόγου ταχύτερον. καὶ ὅμηρος ἔπεα πτερόεντα. πάντων δὲ νεώτατον αὐτὸν εἰργάζονται διὰ τὸ μὴ
γηράσκειν τὸν λόγον ἀλλὰ καὶ τετράγωνον αὐτὸν ποιοῦσι διὰ τὴν στερρότητα τοῦ ἀληθοῦς λόγου. λέ-
γουσι δὲ αὐτὸν καὶ τοῦ κέρδους αἴτιον. καὶ τῶν ἐμπορίων ἔφορον ὅθεν τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἱστῶσι
βαστάζον μάρσιπον. ἀλλὰ καὶ οἱ φοίνικες τοὺς θεοὺς αὐτῶν πλάττουσιν ἐπιφέροντας βαλάντια
ὡς τοῦ χρυσοῦ συμβόλου ὄντος δυναστείας. οἱ δὲ ἕλληνες, σιδηροφοροῦντας αὐτοὺς πλάττουσιν ὡς τοῖς
ὅπλοις ὑποτασσομένων τῶν ἀνθρώπων. Ἑρμῆς ὁ τρισμέγιστος. οὗτος ἦν αἰγύπτιος σοφός· ἤκμαζε
δὲ πρὸ τοῦ φαραώ. ἐκέκλητο δὲ τρισμέγιστος, διότι περὶ τριάδος ἐφθέγξατο εἰπὼν ἐν τριάδι μίαν
εἶναι θεότητα· οὕτως· ἦν φῶς νοερὸν πρὸ φωτὸς νοεροῦ καὶ ἦν ἀεὶ νοῦς νοὸς φωτεινὸς καὶ οὐδὲν ἕτερον
ἦν ἢ τούτου ἑνότης. καὶ πνεῦμα πάντα περιέχον. ἐκτὸς τούτου οὐ θεός, οὐκ ἄγγελος, οὐκ οὐσία τις ἄλλη. πάν-
των γὰρ κύριος καὶ πατὴρ καὶ θεὸς καὶ πάντα ὑπ' αὐτὸν καὶ ἐν αὐτῷ ἐστί. ὁ γὰρ λόγος αὐτοῦ παντέλειος
ὢν καὶ γόνιμος καὶ δημιουργικὸς ἐν γονίμῳ φύσει πεσὼν ἐν γονίμῳ ὕδατι, ἔγκυον τὸ ὕδωρ ἐποίησε.
καὶ ταῦτα εἰρηκὼς ηὔξατο λέγων· ὁρκίζω σε οὐρανὲ θεοῦ μεγάλου σοφὸν ἔργον· ὁρκίζω σε φωνὴν πατρὸς
ἣν ἐφθέγξατο πρώτην ἡνίκα τὸν πάντα κόσμον ἐστήριξε. ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ μονογενοῦς λόγου καὶ τοῦ πα-
τρὸς τοῦ περιέχοντος πάντα ἵλεως ἵλεως ἔσο. Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῇ πυλίδι. φιλόχορος λέγει ὡς οἱ
ἄρχοντες ταῖς φυλαῖς ἀνέθεσαν ἑρμῆν παρὰ τὸν πυλῶνα. Ἑρμίας ὁ εὐνοῦχος ἀταρνέως. χώ-
ρα δέ ἐστι μυσίας τῆς πρὸς τῷ ἑλλησπόντῳ, ἧς καὶ ἦρχε βασιλέως τοῦ περσῶν ὑπήκοος. εὐνοῦχος δὲ καὶ δοῦ-
λος γενόμενος εὐβούλου βιθυνοῦ δυνάστου καὶ φιλοσόφου. ἀσκηθεὶς παιδείαν παρὰ ἀριστοτέλους. ἔ-
γραψε περὶ ψυχῆς ὅτι ἀθάνατος. οὗτος ἐστὶν εὐνοῦχος ὁ τύραννος. οἰκείως δὲ διέκειτο πρὸς ἀριστο-
τέλην. καὶ τὴν θετὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ. τοῦτον δὲ ἐν μίαν μόνον γράφουσι διὰ
τοῦ ι. ἐν δὲ τοῖς τοῦ ἱππώνακτος στίχοις ἰαμβικοῖς εὕρηται στίχος οὗτος. εὐνοῦχος ὢν καὶ δοῦλος

ἦρχεν Ἑρμίας. οὗτος καίτοι θλαδίας ὤν, ἔσχε τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα καὶ ἔτεκεν ἐξ αὐτῆς τὴν Πυθιάδα θυγατέρα αὐτοῦ. Ἑρμῖνες· οἱ τῆς κλίνης πόδες· καὶ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἑρμῖσιν.

Ἑρμιονεῖς· ὄνομα ἔθνους. Ἑρμιόνη· ὄνομα κύριον. Ἕρμιππος· Ἀθηναῖος κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, ἑτερόφθαλμος· ἀδελφὸς δὲ Μυρτίλου τοῦ κωμικοῦ· δράματα διδάξας μ΄.

Ἕρμιππος· Βηρύτιος, ἀπὸ κώμης μεσογαίου, μαθητὴς Φίλωνος τοῦ Βυβλίου· ὑφ' οὗ ᾠκειώθη Ἑρεννίῳ Σεβήρῳ ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔνδουλος ὤν, λόγιος σφόδρα· καὶ ἔγραψε πολλά. Ἑρμογένης· Ταρσεύς, ὁ ἐπίκλην Ξυστήρ, σοφιστής. οὗ διήκουσε καὶ Μουσώνιος ὁ φιλόσοφος καὶ Μάρκος ὁ βασιλεύς. γέγονε δὲ ἐπὶ Μάρκου τοῦ βασιλέως, εὐφυέστατος· καὶ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἐνδεεστέρας οὔσης, ὑπερέχουσα μᾶλλον ἡ φρόνησις ὑπῆρχε. γενόμενος δὲ περὶ τὰ εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἔτη ἐξέστη τῶν φρενῶν, μηδεμιᾶς ἀφορμῆς γενομένης ἀρρωστίας τοῦ σώματος· ὥστε καί τινας ἀποσκώπτειν εἰς αὐτόν· Ἑρμογένης ὁ ἐν παισὶ γέρων, ἐν δὲ γέρουσι παῖς. ἔτη δὲ γεγονὼς περὶ ὀκτωκαίδεκα, γράφει τέχνην ῥητορικήν, ἣν μετὰ χεῖρας ἔχουσιν ἅπαντες· περὶ στάσεων βιβλίον ἕν· περὶ ἰδεῶν βιβλία β΄· περὶ κοίλης Συρίας β΄. περὶ οὗ Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος ταῦτά φησιν· Ἑρμογένην δὲ ὃν Ταρσοὶ ἤνεγκαν, πεντεκαίδεκα ἔτη γεγονώς, ἐφ' οὕτω μέγα δόξης προὔβη, ὡς καὶ Μάρκῳ βασιλεῖ παρασχεῖν ἔρωτα ἀκροάσεως. ἐβάδιζε δὲ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἀκρόασιν ὁ Μάρκος, καὶ δωρεὰς λαμπρὰς ἔδωκεν. εἰς δὲ ἄνδρας ἥκων, ἀφῃρέθη τὴν ἕξιν ὑπ' οὐδεμιᾶς αἰτίας φανερᾶς νόσου· ὅθεν καὶ ἀστεϊσμοῦ λόγον παρέδωκε τοῖς βασκάνοις. ἔφασαν γὰρ τοὺς λόγους ἀτεχνῶς καθ' Ὅμηρον πτερόεντας εἶναι· ἀποβεβληκέναι γὰρ αὐτοὺς τὸν Ἑρμογένην καθάπερ πτερά. καὶ Ἀντίοχος ὁ σοφιστὴς ἀποσκώπτων ποτὲ εἰς αὐτὸν οὕτως ἔφη· Ἑρμογένης ὁ ἐν παισὶ γέρων, ἐν δὲ γηράσκουσι παῖς. ἡ δὲ ἰδέα ἣν ἐπετήδευε, τοιάδε τις· ἐπὶ τοῦ Μάρκου διαλεγόμενος· ἥκω σοι, ἔφη, βασιλεῦ, ῥήτωρ παιδαγωγοῦ δεόμενος, ῥήτωρ ἡλικίαν περιμένων. ἐτελεύτησε δὲ ἐν βαθεῖ γήρᾳ, εἷς τῶν πολλῶν νομιζόμενος. λέγεται δὲ ὅτι τελευτήσαντος αὐτοῦ ἀνετμήθη· καὶ εὑρέθη ἡ καρδία αὐτοῦ τετριχωμένη, καὶ τῷ μεγέθει πολὺ τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ὑπερβάλλουσα. Ἑρμοκοπίδαι· οὗτοι ἐκρωτηρίασαν τοὺς Ἑρμᾶς ὅτε ἔμελλον πλεῖν ἐν Σικελίᾳ.

Ἑρμόλαος· γραμματικὸς Κωνσταντινουπόλεως· γράψας τὴν ἐπιτομὴν τῶν Ἐθνικῶν Στεφάνου γραμματικοῦ, προσφωνηθεῖσαν Ἰουστινιανῷ τῷ βασιλεῖ. Ἑρμόναξ· ἑρμόναξ δ' ἐκάλουν οἱ περὶ τὴν γριπιστικὴν τέχνην ἐλεγον ἐκ πελάγους ἰχθύος ἐντάβολον. Ἕρμος· δῆμός ἐστι τῆς Ἀττικῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. Διονύσιος δὲ οὐδετέρως λέγει τὸ Ἕρμον ὡς δῆμος. Ἑρμῶν· Ἑρμαῖ ἦσαν ἐν τῇ Ἀθηναίων πόλει λίθινοι ἐν προθύροις καὶ ἐν ἱεροῖς· ἐπειδή φασι τὸν Ἑρμῆν λόγου καὶ ἀληθείας ἔφορον εἶναι. διὰ τοῦτο καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ τετραγώνους καὶ κυβοειδεῖς κατεσκεύαζον, αἰνιττόμενοι τὸ τοιοῦτον σχῆμα, ἐφ' ἃ μέρη πέσῃ πανταχόθεν βάσιμον καὶ ὄρθιον εἶναι· οὕτω καὶ ὁ λόγος καὶ ἡ ἀλήθεια ὁμοία ἐστὶ πανταχόθεν αὐτὴ ἑαυτῇ. τὸ δὲ ψεῦδος πολύχουν καὶ πολυσχιδές, καὶ ἑαυτῷ μάλιστα ἀσύμφωνον. Ἔρνος· τὸ φυτόν. Ἑρμώνιος χάρις· ἡ κατὰ συναγωγὴν διδομένη, οὐκ ἐκ διαθέσεως ψυχῆς, ἀλλ' ἐπιπλάστως καὶ κατὰ προσποίησιν φιλίας· οὐ κατὰ ἀλήθειαν. ὁ γὰρ Ἑρμῶν ὁ Πελασγῶν βασιλεύς, Δαρείου ἐπὶ Θρᾴκην ἰόντος καὶ πάντα χειρουμένου, παρεχώρησεν Ἀθηναίοις τῆς Λήμνου· τῷ μὲν δοκεῖν χαριζόμενος· τῇ δὲ ἀληθείᾳ Δαρεῖον φοβηθείς. Ἔρομαί σε· ἐρωτῶ σε. ἐρόμεθα πληθυντικῶς. ἐρήσομαι δὲ ἀντὶ τοῦ ἐρωτήσω. Ἐρόμενος· ἐρωτῶν διὰ τοῦ μικροῦ. ἐρώμενος δὲ διὰ τοῦ μεγάλου, ὑπὸ ἐραστῶν ἀγόμενος. καὶ ἐρομένη ἡ ἐρωτῶσα· ἐρωμένη δὲ ἡ ἐπιθυμουμένη. Ἔρον· τὸν ἔρωτα.

Ἐρρόντων· φθειρέσθωσαν. Ἔρουλοι· ὄνομα ἔθνους. Ἐρρώγασιν· ἐσχίσθησαν. Ἐρόπευον· δι' ἑνὸς ρ̄, σεσημειωμένον. Ἐρωδιός· εἶδος ὀρνέου, ὁ πελαργὸς λεγόμενος ἢ ὅμοιος αὐτῷ. ἑλωδιός τις ὢν παρὰ τὸ ἐν ἕλεσι διατρίβειν· τουτέστι καθύγροις τόποις. Ἐρωῆς· ὁ ὑποχωρῶν. ἐρώης δὲ μεθώσας κατεάξας. ἐρωήσας ὀλοὸν κέρας, Καλλίμαχος. καὶ ἐρωήσει περὶ δουρί, Ὅμηρος. Ἐρωμανής· ὁ ἐν τῷ ἔρωτι μαινόμενος. Ἐρρωμένως· ἰσχυρῶς, εὐσθενῶς. Ἐρωτογενικῇ· ἐφιέμενος· ἐπιθυμῶν. Ἐρώμενος· ὁ ἐπιθυμούμενος. Ἔρρων· μετὰ φθορᾶς παραπεμπόμενος ἢ πορευόμενος.

Ἔρως· οὐδεὶς ἔρως ἀστεῖος, τοῦτο πρόβλημά ἐστι καθόλου ἀποφαντικόν. ἀνασκευάζειν δὲ ὅτι μὴ πᾶς ἔρως φαῦλος. διαιροῦμεν δὲ τὸν ἔρωτα εἰς συνουσίας ὄρεξιν ἀφροδισίων· ὡς Ἐπίκουρος λέγει

ὃν ἀρχαῖοί τε ἀστεῖον εἶναι· καὶ ἐπιβολὴν φιλοποιΐας διὰ κάλλος ἐμφαινόμενον· ὡς οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς. ἢ ἀνάμνησις τοῦ ποτὲ ὁραθέντος κάλλους ὡς Πλάτων. ἀστεῖοι γὰρ ὄντες οἱ ἔρωτες. κἂν μὲν οὐδὲ τοῦ, τὸν σοφὸν ἐρασθήσεσθαι, ἀνασκευάσαι τοῦτο θέλοντες ὁριζόμεθα τὸ ἐρασθῆναι· καὶ ληψόμεθα τὸ ἔρωτός τινος λαβεῖν· καὶ ἐπεὶ μηδὲ πω γνώριμον τὸ λεγόμενον, ἐπὶ τὸ δὲ ἔρωτα ὁρίζεσθαι πειρασόμεθα. ἂν δὴ ὁριζόμενοι τοῦτο, λάβωμεν ἄλογον ἐπιθυμίαν ἡδονῆς, τῆς ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ κάλλους, ἢ σύντονον ὄρεξιν ἀφροδισίων ἀνεσκευακότες ἂν εἴημεν τὸ πρόβλημα. δῆλον γὰρ ὅτι ἀλλότρια ταῦτα τοῦ σοφοῦ. ὁμοίως κἂν ὁρισώμεθα αὐτὸν σφοδρὰν ἐπιθυμίαν, ἐπεὶ τὸ σφοδρὸν ἀσαφὲς πάλιν αὐτὸ τοῦτο εἰς λόγον μεταληψόμεθα. τὸν ἔρωτα φασὶν ἐπιβολὴν εἶναι φιλοποιΐας διὰ κάλλος ἐμφαινόμενον. καὶ μὴ εἶναι συνουσίας. ἀλλὰ φιλίας. τὸν γοῦν Θράσωνι δὴν καίπερ ἐξουσίαν ἔχοντα τῆς ἐρωμένης διὰ τὸ μισεῖσθαι, ἀπέχεσθαι αὐτῆς. εἶναι οὖν τὸν ἔρωτα φιλίας, μὴ εἶναι θεόπεμπτον. εἶναι δὲ τὴν ὥραν ἄνθος ἀρετῆς. ἀττικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ ὁ ἔρος τοῦ ἔρου κλίνεται. οὕτω δὲ καὶ αὐτοὶ τοῦτο τὸ ὄνομα γράφουσι καὶ ἐκφωνοῦσι. ὥσπερ καὶ τὸ ἀμείνων καὶ χείρων, ἐκ τοῦ ἄμειον καὶ χεῖρος φασίν. ὁ δὲ Πλάτων περὶ ἔρωτος λέγει διεξοδικώτερον. τέθειται δὲ ἐν τῷ περὶ προοιμίας ἐν τῷ ε στοιχείῳ. Ἔρος. τὸ πρῶτον καὶ μέγιστον στοιχεῖον τῆς τῶν ὄντων πολυθεάμονος ἱστορίας καὶ φιλοπονία καὶ ἀγχίνοια. οὗτος δέ ἐστιν ὁ τῶν ἁπάντων τῶν καλῶν καὶ προσέτι ἀγαθῶν, δεινότατος ἰχνευτής. ζήτει τὰ λοιπὰ κ' στοιχεῖον. τουτέστιν ἀγχίνοιαν καὶ φιλοπονίαν. ἃ δὴ καλεῖ Δαμάσκιος στοιχεῖα πρῶτα καὶ μέγιστα τῆς τῶν ὄντων πολυθεάμονος ἱστορ. ζήτει περὶ ἔρωτος ἐν τῷ διογένης.

Ἐρρώσαντο. ἐπορεύθησαν. Ἐρρῶσθαι φράσας οἱ μὲν ζῆν εἰπὼν ἢ ὀστεγνωκώς. Ἐρώτησις ἔνδοξος, πρότασις διαλεκτική. οὐ πᾶσα οὖν πρότασις, ἐρώτησις. ἀλλὰ ἡ διαλεκτική. οὐ πᾶσα ἐρώτησις πρότασις διαλεκτική. ἔστι δὲ εἴδη πλείω τῆς ἐρωτήσεως. οἱ δὲ ἐρωτῶντες, ἢ περὶ συμβεβηκότος ἐρωτῶσιν, τίς τοῦ πυρὸς ἡ κατὰ φύσιν κίνησις, ἢ τί σώματι συμβέβηκεν. ἢ ἔμπαλιν. τὸ μὲν συμβεβηκὸς, ὁρίζουσί τε καὶ λαμβάνουσιν ἐν τῇ ἐρωτήσει. ὃ δὲ ᾧ συμβέβηκεν, ἀξιοῦσι μαθεῖν. ὡς ὁ ἐρωτῶν τίνι τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν τῶν ζώων συμβέβηκε. καὶ τί τῶν ἀγαθῶν δι' αὑτὸ αἱρετόν ἐστι. καὶ τίς ὁ καθήμενος. ἔστι δὲ καὶ ἄλλο εἶδος ἐρωτήσεως ἐκ παρουσίας ὅταν προενεγκάμενοι τί ποτέ ἐστι τὸ διὰ ἐρωτήσεως εἴπῃ ὁ ἐρωτῶν. τί ἐστιν ἄνθος. τὴν δὲ οὐσίαν τοῦ πράγματος ἀξιοῖ μαθεῖν. οὐχ ὃ συμβέβηκεν αὐτῷ. ἕτερον εἶδος ἐρωτήσεως ἐστίν, οἷον ὅταν περὶ προτάσεως τις τὴν ἐρώτησιν εἴτε ἀπόκεισιν αἱ τῶν τὸ ἕτερον μέρος τῆς ἀντιφάσεως εἴπῃ. οἷον ἆρά γε ὁ κόσμος σφαιροειδής, ἐπὶ τούτου τὸ εἶδος τῆς ἐρωτήσεως ἐστὶν ἡ διαλεκτικὴ πρότασις. ἐρωτηματικὸν ἀριστοφάνης ἐν τῷ αἰκέ πάθοι τὰ κ' ἔρεξεν. Ἐρωτικὸν. ἐπιθυμητικόν. καὶ ἐρωτικῶς ἐπιθυμητικῶς. Ἐρωτῶσι. παρακαλοῦσι. ἱκετεύουσι. δέομαι. καὶ αὖθις ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἠρώτα. ἀντὶ τοῦ παρεκάλει. Ἑρπυσμὸς ἑρπυστής. ἑρπυστικὸς ὁ ἕρπων. Ἕρπυλλος εἶδος ἄνθους σαμψύχῳ ὅμοιον. ὃ μάλιστα ἐν τοῖς ὕδασι θάλλει. φυτείας τι εἶδος. παρὰ τὸ ἕρπειν ταῖς ῥίζαις. ἔστι δὲ καὶ εὐωδέστατον.

Ἑρσαῖος ὁ δροσώδης. Ἑρσηφορία. ἐν τῷ ἀρρηφορία. Ἕρσα· ἡ δρόσος θηλείας ἔρσης ἱκμάδα δευόμενος. οἱ δὲ τέττιγες δρόσον σιτίζονται. Ἕρσῃεν. πρόσφατον ἐν ὑγρότητι καὶ ἀμόλυντον. Ἑρσήεντα. δροσώδη. ἁπαλὸν, νεαρὸν. ἡ εὐθεῖα ὁ ἐρσήεις. Ἑρσηλία ὄνομα κύριον. Ἕρσης τὸ παλεξείδιον. Ἐροιάδαι. οἱ ἐροιάδαι. δῆμος ἐστι τῆς ἱπποθοωντίδος φυλῆς. Ἐρυγγάνειν ἐρεύγεσθαι. ἐγκωμιάζειν. αὐχεῖ γὰρ ἐρυγγάνω καὶ εἰ περίβλεπτον καὶ δόκιμον ἐρυγγανόμενος, δοῦλος ἐπιπρόσκετο. Ἐρυγή. πνεύματος ἀναπομπὴ ἐκ στομάχου. ἔνθεν καὶ τὸ ἐξηρεύξατο λέγεται. Ἐρυγή. ἐρυγή ἐστι πνεῦμα κρυφίου κατὰ τὴν ζέσιν τῆς τροφῆς ἀπορηγνυμένων τῶν πομφολύγων ἐπὶ τὸ ἄνω διαπνεόμενον. Ἐρύγμηλος ὁ μεγαλόφωνος παρὰ τὸ ἐρύγμηλον. Ἐρυθραίνεται μελαίνεται. Ἐρυθραίνει πυρρὸν ποιεῖ. ὅθεν καὶ ἐρύθημα ἡ ῥίζα ἡ λεγομένη ἐρυθρόδανον. ἡ βοτάνης ἡ ῥίζα ἐρυθρά. ἢ ἐρυθραίνουσι τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες, ἄγχουσα λέγεται. καὶ ἐστὶν ἐντὸς ἄγχουσα. Ἐρυθρά. πόλις. Ἐρύθημα τὸ χρῶμα ἄνθος προσώπου ἐπιφυόμενον. οἷον, οὐδὲ εἷς λειμὼν νοτερός τε καὶ ἁβρὸς καὶ ἀθαλής τε καὶ ἐπὶ δρόσου ἐαρινοειδεῖν, ἐρύθημά τε ὡραῖον καὶ μειδίαμα ἥδιστον. ὁ δὲ, προσαναιδεύεται καὶ μεθίστησι τοῦ χρώματος τοῦ ἐπεστηκότος. τὸ δὲ μὴ ἐρυθριᾶν ἐπὶ

τοῖς εἰρημένοις· ἐπεὶ οὐ μεταβάλλει τὸ χρῶμα οὐκ ἐρυθριᾷ. Ἐρεύθμιον· ἐπινόμιον. Ἐρυθρὰ θάλασσα ἐκλήθη ὁ περσικὸς κόλπος· οὐκ ἀπὸ τῆς χροιᾶς τοῦ ῥοθίου καθάπερ τινὲς οἴονται, ἀλλ' ἔκ τινος ἀνδρὸς ἐρύθρα τὴν προσηγορίαν ἐνδυναστεύσαντος τοῖς δὲ τοῖς τόποις. Ἐρυθραία ὄνομα τόπου. Ἐρυθραῖοι οἱ ἀπὸ πόλεως τῆς ἰωνίας ἐρυθρὰς καλουμένης. Ἐρύθριος ὁ ὕπαρχος ἐπὶ ζήνωνος ὃς ἐπεὶ μήτε τὰ κοινὰ διαρκοῦντα ἑώρα, μήτε βάρος προσθεῖναι πλεῖον τῶν τεταγμένων τοῖς τέλεσιν ἠνείχετο, μήτε τι ποιεῖν πονηρὸν, ὡς ἂν φιλάνθρωπος, τῶν ὀφειλομένων ἠδύνατο χάριν· αἰτησάμενος παρὰ ζήνωνος ταύτης τῆς ἀρχῆς ἐπαύσατο. λύπην δὲ τῇ πόλει παρέσχεν ἡνίκα ταύτην ἀπετίθετο· μόνος γὰρ τῶν πλουτούντων τότε εἰς τὴν πολιτείαν ὄντος ἐπὶ δὲ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς ἐπεφύκει. καὶ ἠπίστατο μὲν τὰς χάριτας ἐπέχων τῶν αἰτουμένων· οὐκ εἶχε δέ τινα πάντα πᾶσι τῶν πρόσθεν προσκεκρουκότων ἀμύνεσθαι· τὸ ἡγούμενον τότε εἰς πᾶσαν ἀπορίαν κατήλθεν· ὡς μηδὲν ἔχειν ὑπόλοιπον. ἀπηγόρευε τὰ κοινὰ ταμιεῖα λέων κατέλιπεν ἀπὸ τῆς νίκης ὑπὸ ζήνωνος ταχὺ ἐκεκένωτο πάντα, πολλὰ μὲν χαριζομένου τοῖς φίλοις ὡς ἔτυχεν. ἄλλοτε δὲ ἀκριβοῦς ὥστε αὐτὰ γινώσκειν εἰ πῃ καὶ ἄλλως κλέπτοιντο. Ἐρυθρὸν· τὸ μέλαν. Ἐρύκειν καὶ ἀπερύκειν, τὸ κωλύειν καὶ ἀπείργειν. πολύβιος· τὸ κυριώτατον ἦν, τὸν πόλεμον ἐρύκειν ἀπὸ τῆς μακεδονίας. Ἔρυμα· φύλαγμα, τεῖχος· ἀσφάλισμα. τὰς μὲν ἁμάξας ὥσπερ ἔρυμα προὐβάλλοντο. τὴν δὲ διάθεσιν τῆς στρατοπεδείας ἐποιοῦντο ἢ ἐνεχώρει. Ἐρύμανθος· ὄνομα ὄρους, καὶ ἐρυμάνθιος κάπρος. Ἐρυμβόνα· τὰ τιμιώτατα εἰς ἄσωτον ἀφειδέστατα· ἀπὸ τοῦ ῥύμβονος ῥήματος· αἰλιανός. Ἐρυμνά· τὰ ἠσφαλισμένα χωρία καὶ ἐρυμνᾶσθαι κατησφαλίσθαι. οἱ δὲ ᾤοντο πολέμου πλῆθος, ὅτι ἂν ἁλῶσι τοῦ ἐρυμνᾶσθαι καὶ τὰ νῶτον τῇ ἀκίδι. τὰ δὲ λοιπὰ αὐτοὶ διενοοῦντο ἐπαμύνειν. Ἐρυμνήν· ἠσφαλισμένην.

Ἐρύπαιος· τόπος. Ἐρύσαντες· ἀντὶ τοῦ ἐκδείραντες. ἐρύσαντας τὸ δέρμα σὺν τῷ χάσματι φυλάττειν. Ἐρύσαι· ἑλκύσαι. τὸν δὲ, ἐρύσαι τὸν ἄξαντον ἐκ τοῦ μυκτῆρος. Ἐρυσίβη θηριδίον τι ἐν τῷ σίτῳ γινόμενον· ὃ λυμαίνεται τὸν καρπόν. τινὲς νόσον ἐπιγινομένην τοῖς σπέρμασιν ἢ κονιορτώδης φθορὰ τοῦ σίτου. Ἐρυσίβη ἡ πάχνη. Ἐρχιάθαι. Ἐρχία δῆμος τῆς ἀττικῆς. Ἐρχθέντα· ἐν ὕδατι ἀποπνιγέντα. Ἔσα, ὄνομα πόλεως. Ἐσάλευεν· καὶ ἀπεσάλευεν· τοῦτο καὶ ἐπὶ νεῶν λέγεται καὶ ἐπ' ἀνθρώπων. ἐπὶ μὲν πλοίων, ὡς δίων ἐν ῥωμαϊκοῖς· ὀλίγα μὲν γὰρ καὶ τὰ κουφότατα τῶν πλοίων πρὸς τὴν γῆν ὥρμει. τὰ δὲ δὴ πλείω καὶ μείζω μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἀπεσάλευεν. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων, ὡς τὸ ἐφένιον τῶν παίδων ἀπεσάλευεν. σημαίνει δὲ ἡ λέξις, τὸ τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τούτοις εἶχεν. καὶ αἰλιανὸς ἐπεὶ τῶν ἐσχάτων ἐσάλευεν ἤδη, κομίζουσιν αὐτὸν οἱ προσήκοντες εἰς ἀσκληπιοῦ. Ἐσαῶ· εἰς μίαν ἡμέραν. Ἐσώρας· εἰς καιρούς.

Ἔσατο· περιεβάλετο. ἔσατο δ' ἀμαρέτου θυγάτηρ. Ἔσβη· ἐσβέσθη· ἐπαύσατο. Ἔσδρας· οὗτος ἐπὶ ξέρξου ἦν τοῦ περσῶν βασιλέως· νομομαθὴς ἄριστος γενόμενος. ὃς τῶν μὴ εὑρεθέντων βιβλίων τὰς γραφὰς ἀναμνημονεύσας παρέδωκε τοῖς τοῦ ἔθνους. Ἐσθὴρ τὸ ἰουδαϊκὸν γένος τυγχάνουσα τὴν βασιλεύουσαν μὲν ἐκτήσατο παρὰ ἀρταξέρξου. ὃς ἐκλήθη μακρόχειρ. αὕτη ἡ ἐσθὴρ τοὺς πρὸς γένους αὐτῆς ὠνειδισμένους, προσεποιεῖτο· ἐν οἷς καὶ μαρδοχαῖος ἦν. ὃς τὴν ἐπιβουλὴν μηνύει τῷ ἀρταξέρξῃ. Ἐσδρίαβος, ὄνομα κύριον. ὁ δὲ ἐσδρίαβος ὑπὲρ πάντων καταστάς, ἔλεξε τάδε.

Ἐσσαῖοι· ἰουδαῖοι ἀσκηταί. φαρισαίων καὶ γραμματέων τὴν ἄσκησιν ἐξεπιμέτρου διεστηκότες, πρόγονοι ἰωναδὰβ υἱοί. ἰουδαῖοι γὰρ τὸ γένος· φιλάλληλοι καὶ τῶν ἄλλων εὐλαβεῖς πλεῖον. οἳ τὴν μὲν ἡδονὴν ὡς κακίαν ἀποστρέφονται, τὴν δὲ σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν. καὶ τὸ μὴ τοῖς πάθεσιν ὑποπίπτειν, ἀρετὴν ὑπολαμβάνουσι. καὶ γάμος μὲν παρ' αὐτοῖς ὑπερορᾶται. ἀλλοτρίους δὲ παῖδας νέους ἔτι προσλαμβανόμενοι καὶ διδάσκοντες, ὡς συγγενεῖς ἡγοῦνται· καὶ τοῖς ἤθεσιν ἑαυτῶν ἐντυποῦσι. καὶ πᾶν αἰσχρὸν ἀποβάλλονται· καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀρετὴν ἐξασκοῦσιν. οἱ ἐπιμελοῦνται τῆς ἠθικῆς λέξεως· θεωρίᾳ δὲ τὰ πολλὰ παραμένουσιν. ἔνθεν καὶ ἐσσαῖοι καλοῦνται. τοῦτο δηλοῦντος τοῦ ὀνόματος· τουτέστι θεωρητικοί. Ὅτι ἐσσαῖοι ὑπερτεροῦσι σφόδρα, καὶ λίαν ὑπερκείμενοι τῶν φαρισαίων κατὰ τὴν πολιτείαν. Ἐσσφίη· ἀντὶ τοῦ ἐστράφθη, ἐπὶ μαστιν· ἐθαύμασεν· ἐξεπλάγη.

Ἐστιέρισαν· ἐνεχύρευσαν· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὀργιζομένων κυνῶν ἀγκύλας τὰς ἐστιέρισαν. ἡ

μιμανδύτι καὶ ἄγρι' οἶ σκύθαι. καὶ αὖθις. ἐστυφέρει. ἐδυσχέραινεν ὠργίζετο, λίαν δὲ ἐς αὐτὴν ἡ θεοδώρα ἠγριαίνετο καὶ ἐστυφέρει. Ἔσται. ἔσται. Ἔσεισέ μου τὴν καρδίαν, ἀντὶ τοῦ ἐλύπησεν. ὁ δὲ ἔσεισέ μου τὴν καρδί', ὅτι τὰ τοῦ αἰσχύλου προσδοκῶν κρίματα εἰσήχθη τὰ τοῦ θεόγνιδος. Ἐστήσει τὰ νήπια αὐτοῦ. Ἐσήλατο. εἰσῆλθεν εἰσέφρησεν. ὁ δὲ ἀκράτωρ ἑαυτοῦ ὢν ἐσήλατο ἐς τὸν νεών.

Ἐσήμαινε. προσέταττεν ὁρῶν τὸ πρόθυμον τῶν ῥωμαίων, ἐσήμαινε τοῖς ἑαυτῷ ἑπομένοις ἐπιχειρεῖν. Ἐσσὴν βασιλεὺς κυρίως τῶν μελισσῶν. ἐσσῆνος ἡγεμονική. Ἔσμος ὁ πολίτης. Ἐσθίειν. τρώγειν. ζώων γλυκηρὰ, ἀπειρίας ἕξεις τρόπους. Ἐσία. ἡ πρεσβεία. Ἐσίνοντο. ἐβλάπτοντο.

Ἐσθένει. σθένους καὶ δυνάμεως μετεῖχεν. ἠδύνατο. αἰλιανός, ὁ δὲ ἀλέκτωρ ὕμνει τὸν στρατηγὸν. ἡ δὲ οὐν ἔσθενε φωνή. καὶ ἔδει τὸ ἀρτίπουν θεῖναι αὐτόν. Ἐσθήματα. ἱμάτια. Ἐσθὴς ἀλουργὴς διὰ τοῦ η. ἀλουργὶς δὲ ἰδίως διὰ τοῦ ι. ἐσθὴς ἐσθῆτος καὶ τὸ πληθυντικὸν ἐσθήτων. Ἐσθήρ αὕτη συνοῦσα τῷ ἀρταξέρξῃ τῷ βασιλεῖ τὴν βασίλειον τιμὴν ἐκέκτητο. γένους ἰουδαϊκοῦ τυγχάνουσα. καὶ ζῆλον τῆς δόξης ποιουμένη, τούς τε πρὸς γένους αὐτῆς διαφέροντας προσκαλεσαμένη. μάλιστα μαρδοχαῖον μητράδελφον ὄντα, ἐν τοῖς βασιλείοις κατεῖχεν. ὡς δὲ τῷ βασιλικῷ προστάγματι ἀρταξέρξης διεκήρυξε τοὺς ἑβραίους μεθίστασθαι μὲν τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. προσκυνεῖν δὲ τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα, ἕως ἡμερῶν μ'. ἀνακωχὴν τῆς τιμωρίας τοῖς ἀπειθοῦσι διαταξάμενος, οἱ ἰουδαῖοι διαδιδόντες ἀλλήλοις, ὥρισαν τινὰ τῆς προσευχῆς ἡμέραν νηστεία καὶ προσευχῇ, τὸ θεῖον ἐξιλεούμενοι. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ὡς ἕκαστος εἶχεν, ἐν τῇ ἰδίᾳ σκηνῇ τὰς ἱκεσίας ἐποίουν. μαρδοχαῖος δὲ εἰς τὴν βασίλειον αὐλὴν ἐν σκότῳ κρυπτόμενος, ἤκουσε περὶ τῆς ἐπιβουλῆς κατὰ ἀρταξέρξου. καὶ δηλοῖ τῷ ἀρταξέρξῃ. καὶ οὕτως ἡ κατὰ ἰουδαίων ἐλύθη ἐπιβουλή. Ἐσθίω. αἰτιατικῇ. τρώγω. καὶ φάγω, αἰτιατικῇ συντάσσονται. ἐσθίω ἄρτον. τρώγω ψωμίον. φάγε ἄρτον. Ἐσθλά. ἀγαθά. ἐσθλὸς ἐὼν ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχεν. ἔστι μὲν δὲ ὅτε καὶ ταὐτόματον ἀντέπραξε ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν. ἔστι δὲ ὅτε πάλιν κατὰ τὴν παροιμίαν, ἐσθλὸς ἐὼν ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχεν.

Ἐσθόμενος. ἐσθίων. ἔσθω γὰρ τὸ ῥῆμα. καὶ ἔσθοντες. ἐσθίοντες. Ἐσθος. ἱμάτιον. Ἐσθ' ὅτε. ἔστιν ὅτε. Ἔσκαζεν. ἐνεδοίαζεν. ἀμφέβαλλεν. ὁ δὲ, ἔσκαζεν ὅπως ἔχει γνώμης τὰ τῶν ῥωμαίων συντάγματα, καὶ εἰ ἀρρενικὰς ἔχουσι τὰς ψυχὰς εἰς παράταξιν. Ἔσκαλλεν. ἐσκάλευεν. ἐσάλευεν. ἠρεύνα ἀνεζήτει. καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Ἐσκευώρησεν, ἐπεβούλευσεν. ἐξοῦ καὶ σκευωρία ἡ ἐπιβουλή. Ἐς κεφαλὴν σοί. ἐπιφώνημα κατάρας. προειρηκότος γάρ τινος χαλεπὰ ἔσεσθαι, ἀμοιβαῖα ταῦτα ἀποκρίνεταί τις ἐς κεφαλὴν σοί. Ἐσκήνησαν. ἀντὶ τοῦ ᾤκησαν. κέκληται τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν πλανωμένων. καὶ ἐσκήνηνται. ἀντὶ τοῦ ἐσκήνωνται ἀττικοῦσιν. Ἐσκιμάλισεν. τῷ μέσῳ δακτύλῳ συναρμόσας τὸν μέγαν καὶ πλήξας, ἐφυβρίζει. ἢ ἀντὶ τοῦ κατεδακτύλισε. σκιμαλίσαι γὰρ ἐστὶ κυρίως τὸ τὸν μέσον τῶν δακτύλων εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὀρνέου ἐμβαλεῖν. οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὅταν βουλόμενοι ἐνυβρίσαι τινά, μέσον τὸν δάκτυλον ἐντείνοντες καὶ τοὺς λοιποὺς συνάγοντες, δείξωσιν αὐτῷ. ἀριστοφ'. καὶ τὸν δεξιὸν οἷον ἐσκιμάλισεν. Ἐσκληκότα. προσλιπαροῦντα, προεσκληκότα. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν προσξηραινομένων. Ἐσκιοτροφημένα. ἀριστοφάνης. ἀπὸ μακρᾶς κυτάλων ἐσκιοτροφημένα. Ἐσκοπίαζε. περιέβλεπεν. Ἐς κόρακας. βοιωτοῖς ἄρνην ποτὲ οἰκοῦσιν ἐρρέθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκπεσεῖσθαι τῆς χώρας, λευκῶν κοράκων φανέντων. νέοι δὲ μεθυσθέντες καὶ συλλαβόμενοι κόρακας, ἐγύψωσαν κατὰ παίγνιον, καὶ ἀφῆκαν πέτεσθαι. ἰδόντες δὲ οἱ βοιωτοὶ ἐταράχθησαν ὡς τῆς μαντείας λαβούσης τέλος. καὶ φοβηθέντες οἱ νεανίσκοι τὸν θόρυβον, ἔφυγον. καὶ ᾤκησαν τινὰ τόπον, ὃν ἐκάλεσαν κόρακας. εἰς οὖν μετὰ ταῦτα οἱ τὴν βοιωτίαν οἰκοῦντες τοὺς ἁμαρτάνοντας ἔπεμπον. οἱ δέ, ὡς τοῦ ζώου ἀναιδοῦς καὶ δυσοιωνιστικοῦ τοῖς ἀνθρώποις ὄντος. ἀριστοτέλης δέ φησιν, λοιμοῦ κατασχόντος καὶ κοράκων πολλῶν γινομένων, τοὺς ἀνθρώπους θηρεύοντας αὐτοὺς καὶ περικαθαίροντας, ἐᾶν ζῶντας. καὶ ἐπιλέγειν τῷ λοιμῷ φεῦγ' ἐς κόρακας. ὁ δὲ αἴσωπος μυθικῶς, κολοιὸν μέγαν νομίσαντα τοῖς κόραξιν ἴσον εἶναι, πρὸς αὐτοὺς πορευθῆναι. ἡττηθέντα δὲ πάλιν εἰς τοὺς κολοιοὺς ὑποστρέψαι. τοὺς δὲ ἀγανακτήσαντας παίειν αὐτὸν λέγοντας, φεῦγ' ἐς κόρακας. ἀριστείδης ἢ ἀποδίδωσι διὰ τὸ ἐν τάχει ἔστι τοῖς καὶ κρημνώ

δεῖ ἐν νεοσσοῖς ποιεῖσθαι, λέγειν ἡμᾶς φασί. τὸ ἐσκόρακας δὲ κόρακα ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν σκότον, εἰς ὄλεθρον. Ἐσκόρα-
κας καὶ σαυτὸν, τουτέστιν ἀπὸ φθορᾶς τὸ πρᾶγμα, καὶ σαυτόν. Ἐσκορόδισας· κνίσας ἐ-
ποίησας, ἀπὸ τῶν τὰ σκόροδα τριβόντων ἢ ἀνδίσας. ἐπίκρανας, ἐδριμύξας. Ἐσκοροδισμένοι·
σκόροδα φαγόντες. ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων. ὅτε γὰρ ἐς μάχην συμβάλλωσιν αὐτούς, σκόροδα διδόασιν
αὐτοῖς, ἵνα δριμύτεροι ὦσι πρὸς τὴν μάχην. Ἐσκοροδισμένοις. Αἰσχύλος· οὐ μὴ προσῇ τούτοισιν,
ἐσκοροδισμένοις. ἀντὶ τοῦ ἀκαταβλήτοις, σφοδροῖς οὖσι καὶ πικροῖς γινομένοις, μετειληφόσι τῶν
σκορόδων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλεκτρυόνων. Ἐσκουτόνδια· κατὰ Ῥωμαίους, στρατιωτικὰ ἐφό-
δια. Ἐς Κυνόσαργες· οἷον εἰς Κυνόσαργες. ἀπὸ τοῦ, θυσίας πλησίον γινομένης εἰσελθόντα κύνα
καὶ ἁρπάσαντα κρέας τοῦ θύματος ἀγαγεῖν ἐκεῖσε. ἐν ᾧ καὶ ναὸς ἐκτίσθη. καὶ οἱ νόθοι ἐνταῦθα ἐ-
κρίνοντο. εἰ τοῦ δὲ ὄντος γνήσιος υἱός. ἐκάλουν δὲ Ἀθηναῖοι καὶ τοὺς ἀπελευθέρους νόθους. εἰς τὸ Κυνό-
σαργες σαφέστερον κεῖται. Ἐς Μασσαλίαν πλεύσειας· ἐπὶ τῶν θηλυτέρως καὶ μαλακῶς ζώντων.
οἱ γὰρ Μασσαλιῶται θηλύτερον ἔζων, στολαῖς ποικίλαις καὶ ποδήρεσι καὶ μύροις χρώμενοι. Ἐσμός·
πλῆθος, ὄχλος. κυρίως τῶν μελισσῶν, παρὰ τὸ ἅμα πετομένας ἵεσθαι. Ἔσο· ἐν δὲ δυσὶ σημαίνει
δὲ καὶ τὸ ὕπαρχε. Ἐς ὃ ἀντὶ τοῦ μέχρι τούτου. ἕως οὗ ἐπολιόρκει τὴν πόλιν ἐς ὃ ἐξεῖλεν αὐτήν.
Ἔσοπτρον· τὸ κάτοπτρον. Ἐς ὅτι ἀντὶ τοῦ λίαν. συνεστήσατο φάλαγγας ἐς ὅτι μάλιστα καρτε-
ρούς. Ἐς ὅτι μάλιστα ἀντὶ τοῦ λίαν. καλάμους ἐς ὅτι μάλιστα στερροὺς καὶ παχίστους.
Ἐσοψιγόνους· τοὺς μετὰ ταῦτα. Ἔσω· ἐσωτικόν. Ἔσω ἄνθρωπος· κατὰ τὸν Ἀπόστολον ἡ ψυ-
χή. ἔξω ἄνθρωπος τὸ σῶμα. ἔσθ' ὅτε γὰρ ἀπὸ μέρους τὸ σύμπαν ἢ μὴν δηλοῦται ζῷον. ὡς ἐν τῷ ἐκ-
χεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, ἐπὶ πᾶσαν σάρκα. καὶ Μωσῆ ἃ πρὸς διαλεγόμενον τοῖς ἐξ Ἰσραήλ, ἐν ο' καὶ ε' ψυ-
χαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες σου εἰς Αἴγυπτον. Ἔσωθεν· τοπικόν. Ἐσώθην ἀπὸ τοῦ σόω σώσω· σέ-
σωκα· σέσωμαι ἐσώθην. τὸ δὲ σέσωσμαι ἀπὸ τοῦ σώζω. τὸ δὲ σώζω ἔχει τὸ ι. καὶ πᾶσα κλίσις ἔ-
χουσα τὸ ζ. οἷον σώζομαι, ἐσωζόμην. καὶ τὰ ὅμοια. Ἐσωκράτουν· ἀντὶ τοῦ ἐκόμων, ἐρρύπων,
ἐπείνων. Ἐσωματοποίει· ἔπλαττε. Πολύβιος· ὡσανεὶ καὶ τὸ αὐτόματον καὶ τύχη τις ἐσωματο-
ποίει τὰς τοῦ Σκιπίωνος πράξεις. ὥστε ἐπιφανεστέρας ἀεὶ καὶ μείζονας φαίνεσθαι τὰς προσδοκίας.
Ἐσωμάσκει· συνεκρότει, κυβίστιζεν. ἐγύμναζεν, ἡτοίμαζεν. ὁ δὲ, πολλοὺς δεκάζων τῶν Ἰσαύρων, τὰ
κατὰ τὸν πόλεμον ἐσωμάσκει. Ἐσπάθα· κατανήλισκε καὶ κατήσθιε. διὰ τοῦτο οὐκ ἀργὸς ἦν.
σπαθᾶν δὲ τὸ ἀφειδῶς ἀναλίσκειν. καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν εἴρηται. οἰκείως δὲ νῦν τῇ λέξει ἐχρή-
σατο. καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ὑφαινομένων ἱματίων, λεγόμενον σπαθᾶν τὸ ἄγαν κρούειν τὴν κρόκην. ὥσπερ προσ-
σπαθίζειν, καὶ πολλὴν μὲν ἀναλίσκειν κρόκην, ἰσχυροτέραν δὲ ἀπεργάζεσθαι τὴν ὑφήν. δύνα-
ται οὖν τὸ σπαθᾶν ἐπ' ἀμφοτέρων νοεῖσθαι. ὅτι δὲ νῦν ἐπὶ τοῦ πολλὰ δαπανᾶν παρείληπται, δῆλον
ἐκ τοῦ ἐπιφερομένου. ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοἰμάτιον δεικνὺς τοδί, πρόφασιν ἔφασκον. ὦ γύναι λίαν
σπαθᾷς. Ἐσπαθᾶτο· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. ἀντὶ τοῦ ἀπώλλυτο, παρὰ τὴν σπάθην. ἢ τὸ
ἐρρίπτετο ἢ διεκόπτετο. ἢ ὡς ἂν συνετίθετο. ἀπὸ τῆς τῶν ὑφαντῶν σπάθης, ἥτις συντίθησι τὰ ὑφαινόμενα.
Ἐσπαθημένος· πεπυκνωμένος. ἀπὸ τῶν κατακρουουσῶν σπαθῶν τὴν κρόκην. Ἐσπάρασσεν·
ἠρέθιζεν. Ἰώσηπος· μετεώρους ὄντας ἐπὶ τῷ μέλλοντι πολέμῳ, ἐσπάρασσε. Ἐσπαρμένη παρά-
ταξις· ὅταν εἰς ὄγκους πλείονας διαλύηται τῶν πραγμάτων. Ἔσπασας· ἔπιες, εἵλκυσας. Ἀρκε-
σίλας· τί μοι τοσοῦτον ἄκρατον ἀφειδῶς ἔσπασας, ὥστε φρενῶν ἐκτὸς ὤλισθες ἐών. Ἔσπαιρεν·
ἐκινεῖτο. Ἑσπερινός, ὁ τῆς ἑσπέρας. Ἑσπερῖτις· λίμνη ἡ πρὸς δύσιν οὖσα. Ἕσπερον· κέ-
λευθον ἑσπέριον ἐπὶ δυσμὰς ὁδόν. Ἕσπερος· Παρμενίδης πρῶτος πεφώρακε τὸν αὐτὸν ἕσπερον
εἶναι καὶ φωσφόρον. οἱ δὲ Πυθαγόραν. Ἕσπερος· ὁ κάλλιστος. νῦν τὸν ἕσπερον λέγει κάλλιστον.
ἐν ἄλλοις δὲ τὸν ἑωσφόρον, φαάνθων. Ἔσπετε· εἴπατε. Ἐσφακὼς· τεθυκώς. Ἐσπείσατο· διηλλάγη
καὶ ἔσπεισεν· ἔθυσεν. Ἐσπεῖσθαι· σπονδὰς πεποιῆσθαι. ἀντὶ παρὰ δ' ἄρα αἰτίαν ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς
σχεῖν πρὸς θεμικὸν τὸ ἐσπεῖσθαι δοκεῖν. Ἐσπόδει· κατέτριβεν. καὶ γὰρ τοῦ ἐπαλήρου συνέτριβεν.
Ἑσπόμην, ἐπηκολούθουν. Ἐσπούδαζον· ἐσεμνολογοῦντο. ἐπεμελοῦντο. Πολύβιος· ἐσπούδαζον
περὶ τὰς ἀγχιβασίας καὶ τὰς ἐσθῆτας διαφερόντως. καί τις ἦν περὶ τοὺς πλείστους καλλωπισμοῖς
ὑπερέχων

ὑπερέχων τὴν ἐν τοῦ βίου χορηγίαν· ὁ πλῶν δὲ ἢ μέλλων. Ἐς πῦρ ξαίνεις· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Ἐσταθμημέναις· ἀντὶ τοῦ πληθείσαις. σταθμὸς γὰρ τὸ μέλι καὶ ὁ πλῆσαι· ἢ χαλιανθείσαις ποιεῖ. ὥσπερ εἴ τις σκηπίαις πώγωνα προσθήσειεν ἐσταθμημέναις. Ἐστάθμησεν· ἐμέτρησεν. Ἔσταλκεν· ἐμείωσεν. Ἐσταλμένοι· ἐσκευασμένοι. νεανίαι χορευτικῶς ἐσταλμένοι. καὶ αὖθις· παῖδας δὲ ὡς ἁβρότατα τε καὶ ἅμα εὖ ἐκπλήξειν καὶ πλοῦτον, ὥστε δὴ πλοῦτον θαυμάζοντι ἐσταλμένους. Ἔσταχυς γράφεται. οὕτω λέγεται Ἀττικῶς. καὶ εὖ κάλλος γράφεται. καὶ εὖ ταχὺς ποιεῖται. ἀλλ' οὐ καλλιγραφεῖ. Ἔσται· τεταχῶς χρᾶται τούτῳ Ὅμηρος. ἔσσεται. ἔσεται. ἔσται. Ἔστε· ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ. οἱ δέ, τῆς Ἀσίας ἦρχον ἔστε ὑπὸ τῶν Μακεδόνων τὴν ἀρχὴν ἀφῃρέθησαν. Ἔστε· μέχρις οὗ. Ἀππιανός· ἔλαθεν αὐτὴν ἔστε τι ζωννυμένη κατεχώσθη. καὶ ἐστύμεις. Ἐστερήθην· ἐζημιώθην. Ἐς τέφραν γράφεις· ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. Ἐστεφάνουν, οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἀπελιζομένους καὶ τοὺς συναγορεύοντας αὐτοῖς στεφάνοις ἐτίμων. Ἔστειλα· ἀπέστειλα. Ἔστηκε· ἀντὶ τοῦ ἵσταται. Ἐστηλιτευμένοι· ἀναγεγραμμένοι. Ἔστιν· ὑπάρχει. Ἑστία· δίαιτα. οἴκησις. βωμός. χυτρόπους δὲ ἐσχάρα. γυναῖκα πλάττουσι τὴν γῆν τύμπανον βαστάζουσαν· ἐπειδὴ τοὺς ἀνέμους ἡ γῆ ὑφ' ἑαυτὴν συγκλείει. Ἑστιάδες· ἱέρειαι. ἃς Ἑλένη ἡ μήτηρ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου μετὰ τὸ ἀνευρεῖν τὰ ἅγια καὶ τίμια ξύλα. καὶ ναὸν ἀνεγείρασα ἐν τῷ τάφῳ τοῦ κυρίου. τὰς παρθένους ἐν τοῖς κυριακοῖς ἀναγράψασα σηκοῖς, σιτήσεις τε αὐταῖς ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπιχορηγεῖσθαι προσεκέλευσε. ταῦτα διαπραξαμένη καὶ ὀγδοήκοντα περιβιώσασα χρόνους, τὸν βίον μετήλλαξεν. ὁ δὲ υἱὸς αὐτῆς ἐν τοῖς κατὰ τὴν Ῥώμην βασιλείοις τὸ σῶμα αὐτῆς ἐκήδευσεν. συνέσει οὐδὲν ἂν φαίην ἀπερικτόντι κρύπτειν αὐτό. ὡς παρὰ τὰς ἑστιάδας τὸ πῦρ.

Ἑστιαθύομεν· ἐφ' ὧν οὐκ ἀποφέρουσιν ἀπὸ τῆς ἑστίας. Ἑστιᾶν· αἰτιατικῇ στρέφειν. καὶ ἑστιᾶσθαι στρέφεσθαι. εὐωχεῖσθαι. οὐχὶ δὲ τὸ παρά τινι ἔλεγον. δοτικῇ συντάσσουσι τὸ ἑστιῶ. Ἀριστοφάνης· τοῖς Ἡρακλέους ἑστιῶ.

Ἑστιατορεῖον· τὸ τραπέζιον. Ἑστιατορία· ἑστίασις. Ἑστιατορεῖα· ἦν δὲ ἑστιατορεῖα πολλὰ καὶ καταλύσεις. Ἑστιάτορες· οἱ φορτηγοὶ καὶ εὐωχοῦντες· διατυπούμενοι δὲ οἱ ἀριστηταὶ οἱ εὐωχούμενοι. Ἑστιαῖος, ὄνομα κύριον. καὶ Ἑστιαῖος, ὄνομα κύριον. Ἔστι ἔτι· μέχρι τινός. Ἑστιεῖς, ὄνομα ἔθνους. Ἐστιμμίσατο· τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐκαλλωπίσατο. Ἔστι νῦν ὑπάρχειν. ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός.

Ἔστιξαν· τὸ μέτωπον ὑπέγραψαν. Ἑστιώμενοι· ζώγων. Ἑστιῶν· ἀριστοποιεῖ. ὁ δὲ, ἑστιᾷ τὸν ἄνδρα ἡμερῶν ς' εὐπάθειαν. Ἔστι τῆς δίκης ὀφθαλμός· ὃς μηδέποτε καταφρονεῖν αὐτοὺς ὑπερέχοντας. Ἐστομώθη· ἀντὶ τοῦ ἠνοίχθη. οἱ δέ, ὤρυττον. καὶ ταχέως τὸ χωρίον ἐστομώθη. Ἐστόρεσεν· ἔστρωσεν. οἱ ἄνεμοι παρακείμενα ἐκ ὁπάσαν. καὶ τὸ κῦμα ἐστορέσθη. ἤπερ ὕδωρ ἐγκείμενον ἢ πρύμναν ἐπέρρεε καὶ τὰ ἱστία ἐπλήρου. Ἐστορέσθη· ἐστρώθη. ὡμαλίσθη. Ἔστω· ὑπαρχέτω. Ἐστωμυλάμην· ἀντὶ τοῦ ἐφλυάρησα. περισσότερον τοῦ δέοντος ἐλάλησα. ἢ πανούργως ἐφθεγξάμην. ἀεὶ σὺ γνώμην ἔχε. εἰ πτωχὸς ὢν εἶπόν τι καὶ ἐστωμυλάμην. Ἐστρατήγησε μετ' Ἐρασινίδου· ἐπὶ τῶν δυστυχούντων. ἐκ τῶν περὶ Ἀργινούσας στρατηγησάντων δυστυχῶς ἀπέθανον δημοσίᾳ. οὗτός τε καὶ οἱ ὑπομείναντες· Θράσυλλος Περικλῆς καὶ οἱ λοιποί. ἐγένετο δέ τι καὶ περισσότερον τῷ Ἐρασινίδῃ. τὸ καὶ κλοπῆς κατηγορηθῆναι τῶν περὶ Ἑλλήσποντον χρημάτων. Ἐστρέβλου· ἐκάκου. ἠνάγκαζε. τοῦτον οὖν παραλαβοῦσα τῆς νόσου περιλαβούσης, ἐστρέβλου δεινῶς. Ἔστυγεν· ἐστύγνασεν· ἀπὸ τοῦ τοῦ προσώπου στυγνότητος. Ὅμηρος· καὶ δ' ἔστυγε μῦθον ἀκούσας. Ἐστυκώς· οὐδὲν μέγα φρονεῖ ἐστυκὼς ἀνήρ. Ἐς ὕδωρ γράφειν· ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

Ἐσφαλκέναι· ὥστε καὶ τὸν ἴδιον οἶκον ἐσφαλκέναι. τὸ καθ' αὑτὸν διὰ τὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὁρμὴν καὶ προστασίαν. Ἐσφήκωντο· καὶ ἐσφηκῶσθαι δεδέσθαι. καὶ ἐσφήκωτο· ἐδέδετο. Ἔσφηλε· κατέβαλεν. ἄγνον ἦν ἑκὼν παρ' ἡρακλέους τε καὶ τοὺς ξὺν ἐκείνῳ ἔσφηλεν· ἀντὶ τοῦ σφαλῆναι ἐποίησεν. Ἐσχάρα· ἐσχάραν φησὶ καλεῖσθαι Λυκοῦργος καὶ Ἀμμώνιος, τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἱδρυμένην. ἤ κοίλη. ἀπὸ δὲ τῆς ὁμοιότητος τὰ ἐν σώματι κοῖλα ἕλκη, ἐσχάρας καλεῖν. Ἐσχάρα, μαγειρικὸν ἐργαλεῖον, ἐν ἐπιγράμματι, ἡ θ' ὁμόντε πολύζηστον ἠδέ τε ζάπυρον πυρὸς γέφυραν ἐσχάρην κεκαδδένα. Ἐσχάρα, τὸ χεῖλος τοῦ γυναικείου αἰδοίου. Ἐσχάρα πυρός, ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακιαί. Ἐσχαρίου πυρός, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας κειμένου. ἐσχαρίου λάβε οὖν ἔναυσμα πυρός. Ἐσχαρίτης, ψωμίον ἀπὸ κλιβάνου. Ἐσχάτως, ἐσχάτως κακὰ διαπέπρακται, ὅμοια δέ ἐστι τῷ δεινότερα δεινοῦ καὶ κύντερα, κύντεροι οἱ ἐπὶ τῶν ἀκρῶν. Ἔσχατα κακά· τὰ μεγάλα παθεῖν ἔσχατα κακά, ἐκ τῶν ὁμοφύλων ἀνδράποδα ἐπὶ τοῖς σφαγαῖς ἐπὶ

ξεσθαι. καὶ αὖθις· ὁ δὲ οὐ παύεται πολιορκίᾳ τὴν πόλιν ἐς τὸν ἔσχατον ὑπάγων κίνδυνον. καὶ αὖθις·
λιπόντος [illegible] καὶ ξυμφορᾶς [illegible] μὲν τὰ ἔσχατα αὐτὸν προϊδεῖν παθόντα. ἀντὶ τοῦ τέλεια, μεγάλα.
Ἐσχάτη ἀδικία· ἄκρα τε καὶ τελεία. Ἐσχάτη ἀμαθία· τὸ δὲ ἐστι τῆς ἐσχάτης ἀμαθίας. ὑπὸ
τοῦ πολλὰ λέγειν ἔχων νῦν, ἀφίημι. Ἐσχατιά· τὰ πρὸς τοῖς πέρασι τῆς χώρας, ἐσχατιάς ἔλεγον.
οἷς γειτνιάζει ἤτε ὄρος ἤτε θάλασσα. καὶ ἀντὶ τέλεα λέγεται ἐσχατιαί. καὶ αὖθις· ὁ Διοκλητιανὸς λόγον ποιού-
μενος τῶν πραγμάτων, ὡς ἔδει καὶ δυνάμεσιν ἀρχούσαις ἑκάστην ἐσχατιὰν ὀχυρῶσαι καὶ φρούρια τει-
χίσαι. Ἐσχατιαί· ἔσχατον τόπον γῆς ἢ τὰς νομὰς ἔχοντα χωρία. ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ κ τῆς πολι-
τείας. ὅτι τὰ ἀθροίσματα σημαντικά ἐστι, πάντα ὀξύνεται. ἀχυρμιαί. φυλλιαί. πυρκαϊαί. ἀνθρακιαί.
ἐσχατιαί. οὕτω καὶ βασιλεία. ἐπειδὴ τὸ πρωτότυπον ἐστι πληθυντικῶν ἐξαιρουμένων ἢ τυρῶν. ἢ ὅπου δή ποτε. καὶ τὸ αἱ-
μασιά οὐ τοῦτο ἔχει, ἀλλὰ τοῦ συμβεβηκότος τὸ ὄνομα. τὸ ἐξουσία· ὅσια δὲ καὶ τὰ κεῖται ἐπὶ πράγματος. Ἔσχα-
τος Μυσῶν πλεῖν. Ἕλλησι λιμῷ κρατουμένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν πλεῖν. οἱ δὲ
τὸ μὲν πρῶτον, ἠπόρουν. αὖθις δὲ τὴν Αἰολίδα παρὰ τοῖς ἐσχάτοις τῆς Μυσίας εὗρον. ἔνιοι τὴν
παροιμίαν τοῦ χρησμοῦ λέγουσι Τηλέφῳ μαντευομένῳ, τίνων γονέων εἴη, εἰ πρὸς τίνας τόπους ἐλθὼν,
εὕροι τοὺς γονέας. τὸν δὲ θεὸν προστάξαι, πλεῖν ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν. ἀφικόμενον δὲ εἰς Τευθρανίαν, νέ-
μεσθαι δὲ ταῦτα τὰ χωρία Μυσοὺς, ἐπιτυχεῖν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῶν ἐπι-
ταττομένων. ἔσχατος δὲ, παρὰ τὴν σχέσιν καὶ κώλυσιν ὁ τελευταῖος ἐστι. καὶ ἔτι ὑπαιτίου ἐστὶν
ἱστάσης. καὶ οὐκέτι προβῆναι δυνατόν. ἀλλ' ὕστερος εἰσήκει τοῦ πρώτου μηκέτι ὄντος. καὶ τὸ, πύματος, ἀπὸ τοῦ
πεπαῦσθαι. καὶ τέρμιον τὸ ἔσχατον· ἀπὸ τοῦ τέρματος ὅ ἐστι τέλος. Ἐσχάτωσαν· ἤγουν τὴν ἐσχάτην
Ἐσχάτως· ἄκρως. Μένανδρος, Φοβοῦμαί σε ἐσχάτως. Ἔσχε· κατέπαυσε. Θουκυδίδης. αἱ δὲ ἐπι-
ἐσπλέουσαι εἰς Αἴγυπτον, ἔσχον κατὰ τὸ Μενδήσιον κέρας. καὶ Αἰλιανὸς· οὐ γὰρ ἔσχον ἀνιᾶσθαι τὸ πρό-
σταγμα. ἀντὶ τοῦ ἠδυνήθησαν. Ἐσχεδίαζον· ἡτοίμαζον. ἢ ἐκ τοῦ παρατυχόντος ἔλεγον. Ἰώσηπος· τοῖς δὲ
τὸν πόλεμον προστάξασιν, ἐσχεδίαζον τὰ πρὸς ἡδονήν. καὶ Πολύβιος· ἁπλῶς γὰρ πάντα κατὰ τὸ συνεχὲς
ἐκ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐσχεδιάσθαι καὶ διημαρτῆσθαι. Ἔσχετο· ἐπεσχέθη. Ἐσχηματισμέ-
νος· ὁ πρὸς ποικιλτὸν τρόπον ἔχων καὶ δοκῶν εἶναι κόσμιος. ὡς παρὰ Λυσίᾳ ἐν τῷ πρὸς Τίμωνα. εἰ δὲ λα-
ζονεύεται μὲν Τίμωνι παρακαλεῖ καὶ ἐσχηματισμένοι περιέχονται ὥσπερ οὗτος. Ἐσχολάρχησε· σχολ-
ῆς ἦρξεν. ἐδίδαξεν. Ἐσώζω· αἰτιατικῇ. Ἔται· οἱ πολῖται. Ἔται ἢ οἱ κατὰ ἐπιγαμβρείαν συγ-
γενεῖς. Ἐταινίωσε· περιέδησε. συνέσφιγξεν. ὁ δὲ, κατεταινίωσε τὸ στῆθος μετὰ τῆς ζώνης. Ἑταιραφί-
λει πόρνη. ὅτι σκηνιτῶν ἑταίρας καὶ θύτας καὶ μάντεις, ἐξήλαυνε τοῦ στρατοπέδου. οἷς διὰ τὰς δυσπρα-
ξίας οἱ στρατιῶται περιδεεῖς γενόμενοι, ἐχρῶντο. Ἑταῖραι Κορίνθιαι· Λαΐς. Κυρήνη. Λέαινα. Σι-
νώπη. Πυρρίνη. Σκιώνη. Ῥοδῶπις, Θρᾳκική. σύνδουλος Αἰσώπου τοῦ λογοποιοῦ. ἥτις ἐλευθερωθεῖ-
σα, κατέμεινεν ἐν Αἰγύπτῳ. φησὶ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. καὶ τὰς ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας, ὅ-
ταν μὲν αὐτάς τις πένης πειρῶν τύχῃ, οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν. ἂν δὲ πλούσιος, τὸν πρωκτὸν αὐτὰς αὐ-
τίκ' εἰς τοῦτον τρέπειν. Ἑταῖροι· ὁ Πλάτων καὶ οἱ ἄλλοι φιλόσοφοι τοὺς γνησίους ἐραστὰς τῶν λόγων,
ἑταίρους ἐκάλουν, οὓς ἐμιμεῖτο Ἰουλιανὸς ἑταίρους πάντας καλῶν ἐν ταῖς συνουσίαις. οὐκ ἀπαυ-
θαδιζόμενος τῇ βασιλείᾳ. Ἑταιρεία· ἡ συνήθης ὁμόνοια καὶ φιλία. Βάβριος· θέντο μετ' ἀλλήλοισιν
ἑταιρείην μύες ποιοῦντο καθομαζόντες· ὁ μὲν, κατ' ἀγρὸν ἐρήμην ἔτρεφεν· ὁ δὲ δόμοισιν ἐν ἀφνειοῦ
[illegible]. ἑταιρεία καὶ τὸ τάγμα. καὶ ἑταιρειάρχης, ὁ τῆς ἑταιρείας ἄρχων. Ἑταιρεῖος· ὁ Ζεὺς πα-
ρὰ Κρησί. σημαίνει δὲ καὶ τὸν φίλιον. Ἑταιρεία· ἡ φιλία. [illegible] τοὔνομα παρὰ Ἀν-
δοκίδης. Ἑταιριζόμενοι· ἐρεθιζόμενοι. προσοικειούμενοι. ἑταιρίζω δὲ τὸ φίλον προσλαμβάνομαι. Ἑται-
ρισάμενοι· συστησάμενοι. καὶ ἑταιρίσας· πορνεύσας. καὶ ἑταιρήσεις τὰς πορνείας. Ἑταιρίστριαι· αἱ καλούμεναι τρι-
βάδες. Ἑταῖρος· ὁ ἴδιος. Ἑταίρα ἐστὶ ἡ πόρνη. Ἑταιρῶν ἀνθινῶν· νόμος Ἀθήνησι, τὰς ἑταίρας
ἄνθινα φορεῖν. Ἐτεά· ἔτη παρ' Ὁμήρῳ. Ἐτέθησαν· ὑπέκυψαν. ἐπείσθησαν. οἱ δὲ, τῇ τοῦ βασιλέως μᾶλλον
καὶ τοῦ ἐπισκόπου [illegible] ἐπείθησαν βουλῇ. Ἐτεκταίνοντο· κατεσκεύαζον. Ἐτέαρχος· ζήτει ἐν τῷ Βάττος.
Ἐτελέσθησαν· ἐμυήθησαν. μετέσχον τῆς μιαρᾶς συνουσίας. Ἐτέλει· ἐτέλεσε. Ἐτεοβουτάδαι· οἱ
Ἀθηναῖοι. πολὺ καὶ λαμπρὸν ἦν τοῦτο. ἀφ' οὗ οἱ ἱερεῖς καθίσταντο Ἀθήνησιν. ὅτι οἱ Ἐτεοβουτάδαι ἀπόγο-
νοι τοῦ Βούτου εἰσί. τὸ δὲ ἐτεὸν ἀληθὲς δηλοῖ. Ἐτεοκλῆς, ὄνομα κύριον. καὶ Ἐτεοκλέης. Ἐτεόν· ἀληθῶς.
ἐτεὸν καὶ γνησίως θεός. ἀληθῶς πεπίστευκας εἶναι θεός. Ἐτεόνικος, ὄνομα κύριον. Ἐτεωνεύς, ὅτε

μα κύριον. Ἑτεραλκέα· ἑτεροκλινῆ. ἑτεραλκὴς νίκη ἐστὶν ἰσοπαλής, ὅταν οἱ ἡττηθέντες νικῶσι.
Ἑτερόγναθος· ἀπειθὴς ἢ ἀπάλιστος· καὶ ἀμφοτέραις ταῖς γνάθοις ἐσθίων. Ἑτερομάσχαλος χιτών· ἣν ἐξωμίδα λέγουσιν. Ἑτερομόλιος δίκη· εἰς ἣν ἀντίδικος οὐκ ἦλθον. Ἕτερον ὁ μὲν ὃς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δ' εἴπῃ. ἐν τούτῳ δοκεῖ συγκεχύσθαι τὸ δυϊκόν· ἔδει γὰρ ἕτερον εἰπεῖν. ἑτέρου πρὸς ἕτερον ἀντιδιαστελλομένου. τὸ γὰρ ἄλλος ἐπὶ πλειόνων τίθεται. πιθανώτερον δὲ ὅτι ἐστὶ τῶν ὁμοειδῶν τὸ ἕτερον. Ἕτερος· ἐπιμεριζόμενον. τετραχῶς δὲ ἐπιμερίζεται. εἰς ἐκ δύο· ὡς ἕτερος τῶν ὀφθαλμῶν. δύο καθ' ἕνα ὡς ἑκάτερος. εἷς ἐκ πολλῶν ὡς ἄλλος. πολλοὶ καθ' ἕνα ὡς ἕκαστος. Ἑτερόστομος φάλαγξ καλεῖται· ἥτις περιάγεται τὸ μέτωπον ἥμισυ ἔχουσα ἐν εὐωνύμῳ παραγωγῇ. τουτέστι τὸ ἥμισυ τοῦ ἡγεμόνος ἐξ εὐωνύμου· τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ ἡγεμόνος ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ. Ἑτερόφθαλμος· ὁ ἐν Λοκροῖς νομοθετήσας. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Ἑτερόχροος· ὁ ἀνόμοιος κατὰ τὴν χροιάν. Ἑτέρωθι. καὶ ἑτέρωθεν. καὶ ἑτέρωσε· εἰς ἕτερον μέρος· ἀλλαχόσε. Ἑτεροῖος· ὁ ἄλλος. Ἑτεροιουμένη· ἀλλοιουμένη. Ἑτεροιῶ· τὸ μεταβάλλω. Ἑτεροίως· ἀλλοίως. Ἐτετεύχει· ἐτετεύχατο. Ἐτεχνίτευε· μετὰ τέχνης καὶ δόλου ἔκραινε. Ἰώσηπος· ἐτεχνίτευε μαθεῖν τίνι τρόπῳ τοσοῦτον προέχει κατὰ ῥώμην. Ἔτειον· ἐνιαύσιον. ἐπέτειον δὲ τὸ μὴ μόνον, ἀλλὰ πρὸς ἐνιαυτὸν ἀκμάζον. καὶ ἐτεῖος καρπὸς καὶ καιρός. Ἐτείρετο· κατετρύχετο. Ἐτειχήρουν· τοῖς τείχεσι περιετείχιζον· τὸ περιεκλείοντο. ἐν δ' ἦν τῆς τάφρου καὶ τοῦ ἐρύματος, ἐτειχήρουν. Ἐτίετο· ἐτιμᾶτο. τοῖο δὲ νεωτέρους ἐτίετο θεῖα ἀμέρα. Ἔτης· ὁ πολίτης· ἀπὸ τοῦ ἔθους· ὡς ξένος· ὁ ἔξω τῆς ἑνότητος ὤν. ἢ παρὰ τὸ ἔξω εἶναι. Ἐτησίαι· οἱ ἄνεμοι οἱ κατ' ἔτος πνέοντες· πνέουσι δὲ ἐν ἀκμῇ τοῦ θέρους. διότι ὁ ἥλιος μετεωρότερος, καὶ ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν τόπων ἀρκτικώτερος γινόμενος, λύει τὰ ὑγρὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρκτικοῖς. λυόμενα δὲ ταῦτα, ἐξαεροῦται καὶ πνευματοῦται. καὶ ἐκ τούτων γίνονται οἱ ἐτησίαι. καὶ ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν τόπων φέρονται ἐπὶ τοὺς μεσημβρινούς· ἃ προσπίπτοντα τοῖς ὑψηλοτέροις ὄρεσι τῆς Αἰθιοπίας καὶ πολλὰ καὶ ἀθρόα γινόμενα, ἀπογεννῶσιν ὑετούς. καὶ ἐκ τῶν ὑετῶν τούτων, πληθωρεῖται ὁ Νεῖλος τοῦ θέρους ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν καὶ ξηρῶν τόπων ῥέων. Ἐτήσιοι· οἱ κατ' ἔτος. Ἐτήτυμος· ὁ ἀληθής. Ἔτι ἐπίρρημα παρέλκει ἀεὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. παρὰ Ἀριστοφάνει· ἣν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι.
Ἐτίθετο· ὅτε τῷ ὀψὲ τῷ ὀνείρῳ ἐπίθετο· ἀντὶ τοῦ προσεῖχε· προσεῖχεν. Ἐτιθηνήσατο· ἐγαλούχησε. Ἐτιθασσεύετο. Ἐτιμήν· χρονικὸν ἐπίρρημα. Ἐτιμησάμην· ὡς ἐγὼ ἐτιμησάμην ἀντὶ τοῦ παντὸς αὐτοῦ ἀποκτείναντα κινδυνεύειν. ἐτιμήσατο· ἐξηριθμήσατο. ὁ δὲ, συλληφθεὶς ἐκ τῶν βαρβάρων ὑπὸ τοῦ βασιλέως περὶ ἀφέσεως ἀντιπρεσβευσάμενος· ἐτιμήσατο τὴν ζωὴν αὐτοῦ ὁ βάρβαρος, λιτρῶν ν̄. Ἐτιμήσαντο· ἐζημίωσαν. κατεδίκασαν. ὁ δὲ, τὸν Σωκράτην θανάτου ἐτιμήσαν. τίμημα γὰρ ἡ ζημία καὶ ἡ καταδίκη. Ἐτιμήσασθε ἂν ἢ γράψαντε. Θουκυδίδης· ἣν ὑμεῖς πολλῶν χρημάτων ἐτιμήσασθε. Ἐτισάμην· ἐτιμωρησάμην. Ἔτισαν· ἔδωκαν. Αἰλιανός. ἀνθ' ὧν οἱ Φωκεῖς ἔτισαν δίκας βαρυτάτας. Ἔτισε· δέδωκεν. ὁ δὲ, ἔτισε δίκας ὧν ἔπραξεν. οὐ γάρ που τάχει καὶ ὠκυμόρῳ τέλει τὸν βίον κατέστρεψεν, ἀλλ' ἐκολάζετο χρόνῳ. Ἔτλη· ὑπέμεινεν. Ἐτνήρυσις· ἀθάρα μετὰ γάλακτος. καὶ ἐτνήρυσις ἡ ζωμαρύστρις. ἐν ᾗ δὲ ἔτνος ἀρύονται ὡς οἰνήρυσις, πᾶν τὸ τρόφιμον. ἔτνος δὲ ἔλεγον τὴν ἀθάραν. καὶ τὸ πίσινον ἀφέψημα. καὶ κυνῆσιν καὶ τὴν ἐτνοδόκον τορύνην. Ἔτνος· τὸ ὄσπριον. Ἐτόπασαν· ὑπενόησαν. ἐνόμισαν. Ἐτορνώθη· ἐτορεύθη· ἐγλύφθη. Ἐτός· παρέργως. ἔτος δὲ ὁ χρόνος. καὶ ἡ δοτικὴ τῷ ἔτει. καὶ πληθυντικὸν τὰ ἔτη.
Ἐτυρώθη· ἐσκληρύνθη. Δαβὶδ· ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν. Ἐτώθαζον· ἔσκωπτον· ἐχλεύαζον· ἐλοιδόρουν. οἱ δὲ, ἐς τὸν Χοσρόην ὕβριζον ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων. καὶ ξὺν γέλωτι ἀκόσμῳ ἐτώθαζον. ἢ ἐτώθασαν· ἐκαυχήσαντο. Ἐτώσιον· τὸ μάταιον. Ἐτραχηλίασεν· κατισχύρευσατο. ἐγαυρίασεν. ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν ἀναβαινόντων τῷ τραχήλῳ τὸν ζυγόν. Ἰὼβ· ἔναντι δὲ κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίασε. Ἐτρώπησεν· ἐτρώπησεν. Ἐτρίβετο· ὑπετίθετο. ἀνεβάλλετο. μέχρι πολλοῦ διαφθειρομένων ἐτρίβετο ἡ προσβολή.
Ἔτευχεν· ἐδάμαζεν. Ἐτεύχωσεν· ἐξέτριψεν. ἡ δὲ ἐν ἀγωνίαις κατειλημμένη, ἔτευχεν αὐτοῦ ἀλγεινότατα. Ἑτοιμάζω· αἰτιατικῇ. Ἕτοιμος· ὁ εὐχερής. Ἑτοιμ. δὲ· ἐμφαστικῶς. ἐτύμως δὲ ἀληθῶς· διὰ τοῦ ῡ ψιλοῦ. καὶ ψιλοῦται. Ἔτυμος· ὁ ἀληθής. Ἐτύγχανεν. Ἐτύθη· εὐφαγώθη. Ἐτυμοκλῆς, ὄνομα κύριον. Ἔτυχον γενικῇ. ἐτυμολογία. Εὔοιμεν· εὔοι

κειμένῳ. Ἔοικα βοῦς ἐπὶ σφαγὴν μολεῖν. Ἐοίκασι τοῖς ἐν Πύλῳ ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς· παροιμία ἐπὶ τῶν ὠχριώντων καὶ ἰσχνῶν. Πύλος δὲ χωρίον τῆς Λακωνικῆς· ἔνθα Κλέων στρατηγήσας, τοὺς αἰχμαλώτους ἀπὸ Σφακτηρίας ἔλαβεν. εἰκὸς οὖν τούτους διά τε τὸν τοῦ αἰχμαλωτισμοῦ φόβον καὶ διὰ τὸ πολλαῖς μὲν ἡμέραις πολιορκεῖσθαι ἐν ἐρημονήσῳ καὶ ἀφ᾽ ἧς οὐδὲν τῶν ἐπιτηδείων ἦν λαβεῖν, πολλῷ δὴ μετὰ τὴν ἅλωσιν συγκεκλεῖσθαι χρόνῳ δεδεμένους ἐν ξύλῳ, ὠχρούς τε καὶ ἰσχνοὺς καὶ δυσειδεῖς γεγονέναι. Ἔοικεν. ἔπρεπεν. Ἐοικότα. πρόσφορα. Εὖ. καλῶς. ἐρα αὐτῆς ἀνὴρ ῥωμαῖος. ἄπιος ὄνομα τῶν ἐκγεγονότων. Εὔα. ἡ πρώτη γυνή. καὶ πρώτη παράβασις γενομένη. εἶτα ἀδὰμ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ζωὴν αὐτὴν ἐκάλεσεν· ὡς ἐσομένην μητέρα τῶν ζώντων.

Εὐαί. ζάγου φωνῆς μίμημα. ὁ δὲ ζάγος ἐκ τοῦ φρέατος ἀπεπήδησε. τὸ αὐτὸ φωνήσας εὐαί. Εὐαγγέλου, ὄνομα κύριον. Εὐαγγέλιον. τὰ κάλλιστα διαγγέλλον. Εὐαγγελίζομαί σε. αἰτιατικῇ. εὐαγγελίζομαι δέ σοι χαράν. Εὐάγγελος. κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, ἀνακαλυπτόμενος. ὡς Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς. Εὐαγές. ἁγνόν. καθαρόν. εὐσεβές. ὅσιον. θεοφιλές. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγους ὃ ἐστιν ἐπὶ δυνάμει ζυφῶσι λαμπρυνομένου. οὐ δὲ ἐπὶ χρημάτων περιουσία κολακική. Εὐαγές. καλῶς κεκλασμένον. Εὐαγής. καλῶς πεποικιλμένος. μεταφορικῶς κύκλος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· ποικιλοσάλπιγγα τὸν εὐαγέων βαρὺν ὕμνων χαλκὸν κατέχει Πινδάρου ἥδε κόνις. Εὐάγητον. καθαρόν. λαμπρόν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· δροσερὰν εὐάγητον φύσιν. Εὐάγκαλον. ἐλαφρόν. εὐμαρῆ. ὁ δὲ Αἰνείας τὸν πατέρα ἐπιθέμενος τοῖς ὤμοις, ἐξεφόρει ὡς ἦ ἐν Φιλοπάτορι. καὶ τοῦτον εὐάγκαλον. οὕτω φησὶν Αἰλιανός. Εὐαγόρας. Λίνδιος. ἱστορικός. ἔγραψε βίον Τιμαγένους καὶ ἑτέρων λογίων ζητήσεις κατὰ στοιχεῖον. Θουκυδίδου τέχνην ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις ε΄. τῶν παρὰ Θουκυδίδῃ ζητουμένων κατὰ λέξιν. ἱστορίαν περιέχουσαν τὰς Αἰγυπτίων βασιλείας. Εὐάγωγον. εὐχερές. καλῶς ἀναγόμενον. ἢ εὐάγωγον. εὐθήρατον. εὔληπτον. Εὐάγριος. οὗτος ἔγραψε διάφορα. καὶ ὑπόμνημα εἰς τὰς Παροιμίας τοῦ Σολομῶντος. Εὔαδεν. ἤρεσεν. Εὐάθλους δέκα. Εὔαθλος. ῥήτωρ ἦν. ψυχρός. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης συνήγορος· ὥσπερ εὔαθλος παρ᾽ ἡμῖν τοῖς νέοις. ἦν δὲ καὶ εὐρύπρωκτος καὶ λάλος. καὶ ἀγοραῖος. διὸ καὶ τοξότην αὐτὸν καλεῖ. οἷον ὑπηρέτην. Εὐάλωτον. εὐκόλως χειρούμενον. Εὐανακλήτως. συμπαθῶς. καὶ πρὸς τοὺς χαλεπήναντας καὶ πλημμελήσαντας, εὐανακλήτως ἔχειν. εὐαναδιδάκτως. ἐπειδὰν αὐτοὶ ἐπανελθεῖν θέλωσι. Εὐανδρία. Δείναρχος. εὐανδρίαν ἄγων ἥττω. Εὐανθὴς γλῶσσα. κάλλει ἡ ποικισμένη ὁμιλία καὶ πολλῶν γέμουσα χαρίτων, καὶ μουσικῶν ἀπηχημάτων ἀπόζουσα. Εὐάντητος. εὐαπάντητος. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. Εὐάντυγα. εὐάξονα. Εὐάρεστος. Εὐαρεστῶ. δοτικῇ. Εὐαρίθμητοι. ὀλίγοι. ἐν εὐαριθμήτοις ἡμέραις ἐπὶ καίσαρι σιωπῶντες. ἀντὶ τοῦ ὀλίγαις. Εὐαρμοστότερος. τοῦ συμφέροντος στοχαζόμενος. ὁ δέ, ἐδόκει πρὸς πάντας τοὺς καιροὺς εὐαρμοστότερος εἶναι Πασιστράτου. διὰ τὸ βαθύτερος τῇ φύσει καὶ στασιμώτερος μᾶλλον ἢ τολμηρότερος ὑπάρχειν. Εὐαστήρ. ἐπίθετον Διονύσου. παρὰ τὸ εὐοῖ ἐνθουσιαστικόν. ἐν ἐπιγράμματι· ἀγρονόμων τάδε Πανὶ καὶ εὐαστῆρι Λυαίῳ, πρέσβυς, καὶ Νύμφαις Ἀρκὰς ἔθηκε Βίτων. Εὐαφές. εὐμάλακτον. εὐψηλάφητον. Εὐάφορα. εὔσκοπα. εὐθεώρητα. κολωνὸν ἐπιλεξάμενος ὑφ᾽ οὗ τά τε ἔμπροσθεν καὶ τὰ κατόπιν εὐάφορα ἦν, λόχον ἐπ᾽ αὐτοῦ ἐπέστησεν. Εὐβεβηκότα. εὐσταθῆ. Εὐβοεῖς. ἐθνικόν. Εὔβοτον. καλὰ βοσκήματα ἔχουσαν. Εὐβουλία. ἐπιστήμη τοῦ σκοπεῖσθαι ποῖα καὶ πῶς πράττοντες πράξομεν συμφερόντως. Εὔβουλος. δημαγωγὸς ἦν ἐπιφανέστατος. Εὔβουλος. Κήττιος Ἀθηναῖος. υἱὸς Εὐφράνορος. κωμικός. ἐδίδαξε δράματα κδ΄. ἦν δὲ κατὰ ρα΄ ὀλυμπιάδα μεθόριος τῆς μέσης κωμῳδίας καὶ τῆς παλαιᾶς. Εὔβοια. ἡ νῆσος. Εὐγαίων, ὄνομα κύριον. Εὖγε. καλῶς. ὁσίως. λέγεται καὶ ἐπὶ εἰρωνείας πολλάκις. Εὐγενάτορος. σοφιστοῦ τινος. Εὐγενέστερος Κόδρου. τοῦ υἱοῦ Μελάνθου τοῦ Μεσσηνίου. παῖς δὲ Μέδοντος καὶ Νηλέως. οὗτος ὁ Κόδρος Δωριέων ἐπιστρατευσάντων Ἀθηναίοις, ἐπεὶ τοὺς ἐκ Πελοποννήσου φυγάδας προσεδέξαντο ἐν οἷς καὶ Μέλανθον. χρησμοῦ δὲ αὐτοῖς δοθέντος αἱρήσειν τὴν πόλιν ἐὰν ἀπόσχωνται τοῦ τῶν πολεμίων βασιλέως, νοήσας τὸν χρησμὸν ἀναλαβὼν ὑλοτόμου ἐσθῆτα καὶ ἐντυχὼν τοῖς φύλαξι τῶν Δωριέων, ἕνα ἐξ αὐτῶν ἀνεῖλε. διοργισθέντες δὲ οἱ λοιποὶ συλλαβόντες αὐτὸν ἀνεῖλον ὡς εὔδημος. οἱ δέ, περὶ Κόδρου φασὶν ὅτι βασιλεὺ-

σαντος αὐτοῦ ἀθηναίων, τοῖς λακεδαιμονίοις γενομένης καὶ ἀφορίας κατὰ τὴν χώραν πᾶσαν, ἔδοξε στρατεύειν ἐπὶ τὰς ἀθήνας. ὅπως ἐξαναστήσαντες τοὺς ἀττικῆς τοὺς ἐνοικοῦντας, αὐτοὶ κατανείμωνται τὴν χώραν. καὶ πυνθανομένων τῆς πυθίας εἰ λήψονται τὰς ἀθήνας. ἀνεῖλεν ἡ θεὸς αὐτοῖς διότι τὴν πόλιν οὐ χειρώσουσιν ἐὰν τὸν βασιλέα τῶν ἀθηναίων κόδρον ἀποκτείνωσι. καὶ ἐστράτευσαν ἐπὶ τὰς ἀθήνας. κλεομένην δὲ τὸν δελφὸν πυθέσθαι τὸν χρησμὸν καὶ ἀποστεῖλαι ἀθηναίοις. τοῦτο μαθὼν ὁ κόδρος πρὸ τῆς πόλεως ἐξελθὼν φρύγανα συνέλεγε. δύο δέ τινων ἐλθόντων πρὸς αὐτὸν, πυνθάνεσθαι τίς εἴη. ὁ δὲ κόδρος τῷ δρεπάνῳ πλήξας ἀπέκτεινεν τὸν ἕτερον αὐτῶν. ὁ δ' ἕτερος ἀνεῖλε τὸν κόδρον. οἱ δὲ ῥήτορες τῷ κόδρῳ ἐπὶ τοῦ ἐντίμου ἐχρήσαντο, ὡς φησὶν ὁ δημοσθένης ἐν τῷ περὶ λέξεων ῥητορικῶν. Εὐγένεια. ἡ καλλιγένεια. εὐγενία δ' ὄνομα κύριον διὰ τοῦ ι. Εὐγενής. ἐπιγείου. ἢ ἐπὶ παιδί. ἐπὶ δὲ τῆς τελευτῆς ἐπειδὴ ἔδει τῶν ὅπλων παράδοσιν ποιήσασθαι, ὀδυρμός τις εὐγενὴς ἦν. καὶ παράστασις ψυχῆς πρὸς ἐλευθερίαν ἐν ἔπεσι τοῖς πλήθεσι. σοφοκλῆς. ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι τὸν εὐγενῆ χρή. πάντ' ἀκήκοας λόγον. Εὐγένιος. τροφίμου. αὐγουστοπόλεως τῆς ἐν φρυγίᾳ γραμματικὸς. οὗτος ἐδίδαξεν ἐν κωνσταντινουπόλει. καὶ τὰ μάλιστα διαφανὴς ἦν. πρεσβύτης ἤδη ὤν, ἐπὶ ἀναστασίου βασιλέως. ἔγραψε κωλομετρίαν τῶν μελικῶν αἰσχύλου. σοφοκλέους. καὶ εὐριπίδου. ἀπὸ δραμάτων ιε. περὶ τοῦ τί τὸ παιωνικὸν παλιμβάκχειον. περὶ τῶν τεμενικῶν ὅπως προφέρεται. οἷον διονυσίου. ἀσκληπιείου. παμμιγῆ λέξιν κατὰ στοιχεῖον. ἔχει δὲ καὶ τὰ παράδοξα περὶ τοῦ ἢ πνεύματος ἢ γραφῆς ἢ μύθου ἢ ἐπιρρημάτων. ἔτι μὴν αὐτῇ περὶ τῶν εἰς α ληγόντων ὀνομάτων. οἷον ἔνδεια ἢ ἐνδία. ἐν οἷς τε διφορεῖται καὶ ἄλλα τινὰ ἔμμετρα ἰαμβικά. Εὔγειος. τόπος καλὴν ἔχων γῆν. καὶ οὐδετέρως τὸ εὔγειον. τὸ πρὸς τὴν δύσιν κείμενον. Εὐγερότατος. καλῶς γέρων ἀξιότιμος. Εὐγνωμοσύνη. εὔνοια γνησιότης. Εὔγνωστος. φωστός. Εὐγράμματον ὄνομα. τὸ εὔφημον. οὐκ εὐγράμματον δὲ τὸ δύσφημον. ὥσπερ τὸ νεφέρσωφις αἰγύπτου βασιλεύς. Εὐδαμίδας, ὄνομα κύριον. Εὐδαιμονοῦν. καὶ γηρῶντι γῆρας εὐδαιμονοῦντι καὶ μακαριστόν. καὶ εὐδαιμονέστατος. εὐτυχής. πλουσιώτατος. μακαριστότατος. εὐδαιμονία δέ ἐστιν εὔροια βίου. καὶ εὐδαίμων, ὁ κατ' ἀρετὴν ἐν ἀγῶνι. Εὐδαιμονέστερος τῶν καρκίνου στροβίλων. ἀντὶ τοῦ κακοδαιμονέστατος ἐν εἰρωνείᾳ. στροβίλους φησὶ νῦν ἀεὶ τοὺς υἱοὺς καρκίνου τοῦ ποιητοῦ. οὓς ἀνωτέρω ὄρτυγας καὶ τυλιοσαχήλους εἴρηκε διὰ τὸ βραχὺ τοῦ σώματος. ἢ πρὸς τὸ τοῦ καρκίνου ὄνομα παίζων. ὀρχηστὴς γὰρ οἱ καρκίνοι καθάπερ καὶ οἱ στρόβιλοι. ἢ διὰ τὸ ἐν τῇ ὀρχήσει στροβεῖσθαι. ἐπεὶ καὶ οἱ στρόβιλοι κώνων ἔχουσι δίκην. ἢ ὅτι στρόβιλός ἐστιν ἡ συστροφή. στροβίλους οὖν εἶπε καθὸ καὶ ἀγαχοῦ γυλιαύχενας. καὶ σοφοκλῆς. οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσαι πρώτης. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀγαθῆς. ἀλλὰ κακῆς οὐ πάνυ τῆς πρώτης κατ' εὐδαιμονίαν μοίρας. τοὐναντίον δὲ κατὰ δυσδαιμονίαν ἐσχάτην.

Εὐδαιμονία. εὐτυχία. εὐπραγία. Εὐδαιμονία καὶ εὐδαίμων. εἰσί τινα τῶν ἐναντίων ἄμεσα. οἷον τὸ ἀνθρώπῳ νόσον. ὑγίειαν. καὶ λευκὸν καὶ μέλαν. εὐδαίμων δὲ καὶ κακοδαίμων, τῶν ἐμμέσων. εἰ γάρ τις εὐδαίμων, οὗτος οὐ κακοδαίμων. οὐ μὴν εἰ οὐκ εὐδαίμων. κακοδαίμων ἐξ ἀνάγκης. οὐ γὰρ ἀμέσως ἀντίκειται εὐδαιμονία τε καὶ κακοδαιμονία. ἐπεὶ ἐνδέχεταί τινα σπουδαῖον ὄντα μὴ εἶναι εὐδαίμονα. καὶ εἰ μὲν οὐ σπουδαῖος, οὐκ ἐξ ἀνάγκης κακός. οὐ γὰρ ἄμεσα ἀρετὴ καὶ κακία. καὶ ὁ μὲν σώφρων οὐ μαίνεται. οὐ μὴν ὁ μὴ σώφρων μαίνεται. ὥστε οὐκ ἔτι πρὸς κατασκευὴν καὶ ἀνασκευὴν τὰ οὕτως ἐναντία χρήσιμα. μεταφέροντες δὲ τὸν λόγον κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν λέγομεν. ὅτι ὁ σπουδαῖος εὐδαίμων ἐστί. τὸν εὐδαίμονα μεταλαμβανόμενοι εἰς τὸν κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν λόγον. ὁ γὰρ εὖ τὸν δαίμονα ἔχων, σημαίνεσθαι δοκεῖ τῷ τοῦ εὐδαίμονος ὀνόματι. ἐπεὶ δὴ δαίμων ἑκάστου ἡ ψυχὴ, καθὰ ξενοκράτει δοκεῖ. εἴη ἂν εὐδαίμων, ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων. εὖ δὲ τὴν ψυχὴν ἔχει, ὁ σπουδαῖος. σπουδαῖος δὲ ἄρα ὁ εὐδαίμων. Εὐδαίμων. πολλὰ μὲν οὖν χρήματα ἐνείσκεται καὶ ἄλλα ὅσα ἐπὶ περιλήψει τοῦ εὐδαίμονος ὠφελείας ἔχουσιν. ὁ δαίμων ὁ πλούσιος. ὁ ἐνάρετος. πᾶσα ἀνάγκη τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἐν ᾅδου ἔσεσθαι ἄμεινον. τοῖς δὲ κακοῖς κάκιον. οἶμαι δὲ ὅτι καὶ ἐνθάδε ἔτι διατρίβουσι, τοῖς μὲν δικαίοις, ἀκολουθήσειν ἀγαθὸν δαίμονα λαχεῖν τοῖς δὲ ἀδίκοις κακοδαίμονά τινα. Εὐδαίμων. πλουσιώτης. γραμματικὸς. σύγχρονος λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ. πρὸς ὃν καὶ διαφόρως φαίνεται γράφων. οὗτος ἔγραψε καὶ μεταδιαφορὰν τέχνην γραμματικήν.

ὀνοματικὴν ὀρθογραφίαν. Εὐδαίμων ὁ κορίνθιος. ἐγὼ δ' εἴην τενεάτης. τένεα δὲ κώμη πλησίον κορινθίων καθ' ἣν φυτός. ὡς τῶν κορινθίων ἅτε ἐν μεγαλοπόλει φθονουμένων καὶ πράγματα ἐχόντων. τῶν δὲ τενεατῶν ἀπραγμονέστερον διὰ τὸ εὐτελῶς ζώντων, ἐλέχθη ἡ παροιμία. Εὐδαίμων ὄνομα κύριον. Εὐδείελον. εὐπρόσοιστον. Εὔδημος ῥήτωρ. ἔγραψε διάφορα. καὶ κατὰ στοιχεῖον περὶ λέξεων, αἷς κέχρηνται ῥήτορές τε καὶ τῶν συγγραφέων οἱ λογιώτατοι. πάνυ ὠφέλιμον. Εὐδία. ἡ ἄνευ ἀνέμων ἡμέρα. Εὐδιάγειν. οὕτως ἐπέγραφεν ἐπίκουρος. εὐδιάγειν. χαίρειν δὲ ὁ κλέων. καὶ εὖ πράττειν ὁ πλάτων. Εὐδιάλογος. εὐόμιλος. Εὐδιαῖος. χειμάρρους καὶ στῆμα τῆς νεώς. διὸ κἀντλίαν ἐκρεῖ. Εὐδιεινὸς ὁ καιρός. καὶ ὁ ἄνεμος. καὶ εὔδιος ὁμοίως. Εὐδικία. δικαιοσύνη. τὸ δὲ κλέος ὅπερ ἐπὶ ταῖς νίκαις τῶν πολεμίων καὶ ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν εἰρήνην εὐδικίᾳ ἦν περιπεποιημένος. ἔτι ἀξιοθεατότερον αὐτὸν πᾶσιν ἐποίει. Εὔδικος. εἷς ἐστιν οὗτος τῶν κατασταθέντων ὑπὸ φιλίππου κυρίων θετταλίας ἁπάσης. Εὐδίνητα. εὔστροφα. εὐκίνητα. τύμπανα τ' εὐδίνητα καὶ ὠκύεντα τέρετρα. ἐν ἐπιγράμματι. Εὐδίοδον. εὐπόρευτον. βάσιμον. ἐσώρευον δὲ τὰ τεμνόμενα ξύλα ἐπὶ τῆς μεταξὺ χώρας. ὡς εὐδίοδα ᾖ. Εὔδμητον. καλῶς ᾠκοδομημένον. Εὐδοκεῖν. συγκατατίθεσθαι. ὁ δ' ἔφη εὐδοκεῖν τοῖς λεγομένοις εἰ λάβοι πίστιν τῶν ἀρέσκεσθαι. Εὐδοκήσας τῆς σῆς ἠξίωσας οἰκειότητος, ἀντὶ τοῦ εὐδοκήσας ἐν αὐτοῖς. Εὐδοκία. τὸ ἀγαθὸν θέλημα τοῦ θεοῦ. ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς. καὶ ὁ ἀπόστολος. κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ. Εὐδοκιμώτερος. ὁ γενναῖος. Εὐδοκουμένην. καλῶς προσδοκωμένην. ἀρέσκουσαν. πολύβιος. τοῦ δὲ λέγειν ἀληθινοὺς τούτους, πίστιν ἔφη ποιήσειν εὐδοκουμένην. Εὗδον. ἐκάθευδον. Εὐδόξιος. ἐπίσκοπος ἀντιοχείας. ἐξ ἀραβισσοῦ τῆς μικρᾶς ἀρμενίας. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ καισάριος, ἐπὶ μαξιμιανοῦ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσατο. καίτοι πρότερον ἡδονῶν ἥττων φανείς. ἀλλ' ἐβουλήθη τὰς πρώτας κηλῖδας διὰ τοῦ μαρτυρίου τοῦ αἵματος ἀπορρίψασθαι. ἥλους δὲ μεγάλους ἐξ ἑκατέρου τῶν ποδῶν ἓξ τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ διαπερονήσαντες, πυρὶ παρέδοσαν. καὶ ἐπειδὴ αὐτίκα πρὸς τὴν φλόγα χωρῶν ἀπέθανεν, ἡμίφλεκτον ἔτι καὶ σῶον οἱ προσήκοντες τὸν νεκρὸν ἀνελόμενοι, ἔν τινι ἀγρῷ δουβελλεγομένῳ κατέθεσαν. Εὔδοξος. αἰσχίνου κνίδιος φιλόσοφος. πλάτωνος ἡλικιώτης. ᾧ τρεῖς ἐγένοντο θυγατέρες. ἀκτίς. δελφίς. φιλτίς. καὶ ἔσχε πρὸς ἀστρολογίαν ὑπερφυῶς. ἔγραψέ τε πλεῖστα τοῦ εἴδους τούτου. καὶ ὀκταετηρίδα. ἔτι δὲ δι' ἐπῶν ἀστρονομίαν. Εὐδρῶσιν. καλῶς ποιοῦσι. Εὐαίων, ὄνομα κύριον. Εὐαίτητος. Εὔεδρον. ἀσφαλῆ. βεβαίαν. ὁ δέ, ἐπὶ τῶν νώτων ἐκάθισε. καθέδραν εὔεδρον καὶ ἰσχυράν. Εὐέκτης. ὁ ἐν ὑγείᾳ διάγων ἐπιμελείᾳ καὶ σωμασκίας καὶ ἦν εὐέκτης. Εὐεκτικῶς. σχετικῶς. Εὐεξία. εὐρωστία σώματος. εὐεξία δ' ἐστὶν ἐπίτασις μὲν ὑγείας. ἀκρότης ὑγείας εὐεξία. ὅτι τῷ μείζονι ἀγαθῷ ἐναντίον, μεῖζόν ἐστι κακόν, ἐπ' ὀλίγων ἄν τις εὕροι τοῦτο μὴ ἔχον οὕτως. ὡς δοκεῖ ἐπί τε εὐεξίας ἔχειν καὶ τῆς ὑγείας. ὅτι τῷ μείζονι ἀγαθῷ ἐναντίον, τοῦτο δέ ἐστιν ἡ καχεξία, ἔλαττον εἶναι δοκεῖ κακὸν τῆς νόσου ἥτις ἐναντία ἐστὶ τῇ ὑγείᾳ τῷ ἐλάττονι ἀγαθῷ. τοὺς μὲν νοσοῦντας πάντας καχεκτεῖν. οὐ πάντας δὲ τοὺς καχεκτοῦντας καὶ νοσεῖν ἤδη. τὸ δ' αἴτιον τοῦτό ἐστιν. ὅτι ἡ μὲν εὐεξία περιείληφεν ἐν αὐτῇ καὶ τὴν ὑγείαν. ἔστι γὰρ ἡ ὑγεία εὐεξία. διὸ περιέχουσα ἐν αὐτῇ καὶ τὴν ὑγείαν, ἡ μεῖζον αὐτῆς ἀγαθόν. πρόσεστι γὰρ αὐτῇ τὸ εἶναι αὐτῆς τῶν δι' αὐτὴν αἱρετῶν. ἡ δὲ καχεξία, οὐκέτι ἐν αὐτῇ περιέχει τὴν νόσον. ἀλλ' ἔστι μόνῳ ἐκείνῳ ἐν ᾧ ὑπερέχει ἡ εὐεξία τῆς ὑγείας. ἡ δὲ νόσος ἐν αὐτῇ περιέχει τὴν καχεξίαν. ἐπὶ γὰρ καχεξίᾳ γίνεται νόσος. ὡς καὶ ἡ εὐεξία, ἐπὶ τῇ ὑγείᾳ. Εὐέπεια. ἡ καλὴ φράσις. Εὐεπήβολος. ὁ καλῶς ἐπιβαλών. καὶ εὐεπηβόλως σαφῶς καὶ ὀρθῶς. Εὐεργετῶ. αἰτιατικῇ. καὶ εὐεργετήσεσι. Εὐσκεῖ. καλῶς ἠσφαλισμένῳ. ὀφθαλμοὶ εὐσκεῖ κανακᾷ ἐν δόμῳ ἔνδοθι θείη. Εὐημερία. εὐτυχία. ὡς δυσημερία ἀτυχία. ἐντεῦθεν καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τύχης εὑρήματα, κοινὸν ἑρμῆν ἔλεγον. αἰλιανός. μιθριδάτης δὲ τὴν ἀποδημίαν λουκούλλου, ἑαυτοῦ κατέγραφεν εὐημερίαν. καὶ αὖθις. ἀσπαζόμενος εὐημερεῖ καιροῦ, καὶ ἀνδρίκως καλοῦσι, μᾶλλον κακοί. Εὐερνής. εὐθαλὴς βλαστός. ἔρνος τὸ κλάδος. Εὔερον. εὐαέρον. τὸ λίαν μαλακόν. ὥσπερ σπεῖραν εὐέριον. πλάτων ὑπερβόλῳ. λέγει δὲ περὶ τῶν προβάτων. καὶ τοσοῦτον τῆς εὐερίας ἀπολέλαυκεν, ὥστε ἀθλιώτατη ἐστί. κρατῖνος. πυλαίαν ἠντλοῦσαν εὐερίαν βροτῶν. Εὐε

σοῖ. εὐθηνία καθεστάσι. Εὐεστώ. ὅτι Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης τέλος τὴν εὐθυμίαν εἶναι λέγει. οὐ
τὴν αὐτὴν οὖσαν τῇ ἡδονῇ ὡς ἔνιοι παρακούσαντες ἐξεδέξαντο. ἀλλὰ καθ' ἣν γαληνῶς καὶ εὐστα-
θῶς ἡ ψυχὴ διάγει. ὑπὸ μηδενὸς τυραννουμένη φόβου ἢ δεισιδαιμονίας ἢ ἄλλου τινὸς πάθους. καλεῖ
δὲ αὐτὴν καὶ εὐεστώ. καὶ πολλοῖς ἄλλοις ὀνόμασιν. ὅτι τὸ εὐεστὼ εὐδαιμονία καλεῖται. ὥς περ τὸ ἀειεστὼ
ἐπὶ τῆς ἀϊδιότητος. Εὐετηρία. εὐθηνία. εὐνομία. εἰρήνη. τὸ καλῶς διακεῖσθαι. Εὐετήριος
οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰοβιανοῦ βασιλέως. ὃς διὰ μὲν παιδείαν καὶ φύσεως ὑπερβολὴν οὐδενὶ τῶν ἀρχαίων ἀ-
πεδέων. διὰ δὲ μαλακίαν ψυχῆς καὶ ἁπλότητα, πολλοὺς τῶν ἐν αἰτίᾳ συνειδήσει κατέδησεν. Εὐέχειν
στόμα. τὸ εὐφημεῖν. οὕτως Ἀντίπολις. Εὐζώιος, ὄνομα κύριον. Εὐζωΐαν καλῆς ζωῆς. Εὔζω-
νος. ἡ εὔζωνος καλλιγύναικα. Εὔζωνοι. ἔνοπλοι. ἢ οἱ μὴ ἔχοντες φορτία. Ἀππιανός. περὶ μὲν
ὑπέσχετο στρατὸν εὔζωνον ἄξειν ὁδὸν ἀτριβῆ εἰσὶν ἡμέραις. Εὔζωρον εὐκέραστον. ζωρὸν, ἀκέρα-
τον. καὶ εὔζωρον. καλὸν ἄκρατον. Εὐηδής. ὁ κατὰ θεωρίαν καλός. Εὐειδότες. καλῶς γινώ-
σκοντες. Εὐήκτον. εὐπειθῆ. καλῶς εἴκοντα. Εὐῆλος. τόπος ὁ σταθμός. Εὐηγεσία. ἡ καλὴ ἐ-
πεια. Εὐηθεία. ἐπὶ τοῦ βελτίονος. καὶ Θουκυδίδης ἐν γ'. καὶ ὁ φιλόσοφος. Εὐηθείας. μωρίας. ἀνοί-
ας. ἔτι τε ἀπλαύων τοῦ καιροῦ καὶ τῆς εὐηθείας τῶν ἐπιχωρίων. οὐ δὴ ἦν πρᾶγμα φενακίζειν τοὺς ἐπιχωρί-
ους. Εὐήθειαν αὐτοῦ κατεγνωκώς. τὸ αὐτό. Εὐήθης. βλάξ. ἀνόητος. ἢ ἀγαθὸς τὸ ἦθος. πλὴν
εὐήθως ἐκλογιζόμενοι ταῦτα προσόντα καὶ παιδικῶς. Εὐηθίζω. τὸ μωραίνω. Εὐηκής. ὁ καλὸς ἠκονη-
μένος. καὶ εὐηκέος. Εὐήλατον. τὸ καλῶς ἐληλασμένον. τὸ δὲ παιδίον ἦν ὕπτιον καὶ εὐήλατον καὶ ἐπι-
τήδειον ἵππῳ ἐμμάχεσθαι. ἀντὶ εὐχερῶς ἐλαυνόμενον. Εὐήλιος. ὁ καθαρός. Εὐημερίσαν-
τος. ὑποβολῆς. τῶν τε σφῶν αὐτῶν βασιλεῖ ἐγκαλεῖν οἷς εὐημέρησεν ἐν ταῖς ἡλίου δυσμαῖς καὶ ταῦτ' ἐγ-
κλήματα ἐπιφέρειν. Εὐημερία. ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ ἡ λέξις. ὁ λωθία εὐημερία δὲ πονεῖ καὶ φί-
λαι μοῦσαι. Εὐημεροῦσαν. ἑκάστη ἡμέρα εὐδιάγουσαν. φίλοισί τε ξυνοῦσαν οἷς ξυνέμεινεν εὐ-
ημεροῦσαν δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὥσπερ ἐξαιτούμεθα. Εὐηνέμους. εὐδιεινοὺς. καλοὺς. εὐχειμάστους.
Εὐήνιον. εὐπειθές. καλῶς ἡνιοχούμενον. ἡνία τὰ χαλινὰ. Εὐηνιώτατα. εὔζωνος ὁ πρᾶος καὶ μέτριος
καὶ μὴ τραχώδης. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων. Εὐηνίνη ἡ τοῦ Εὐηνοῦ θυγάτηρ. Εὐήνορα. τὸν αὐ-
δρείαν ποιοῦντα ἐπὶ τοῦ οἴνου. ἐπὶ δὲ τοῦ χαλκοῦ. τὸν εὖ τὸν ἄνδρα τιθέντα. Εὔηνος. δύο ἀναγράφουσι
γράφεσθαι ἐλεγείων ποιητάς. καὶ ἀμφοτέρους Παρίους. Εὐηρέτην. εὐάγωγον. ἀπὸ τῆς εἰρεσίας.
Εὐηρέστησαν. ἤρεσαν. Εὐηρότατον. τὸ καλὴν ἔχον γῆν τὸ καλλιστον τῶν τε. Εὐήροτον. καλῶς ἠρο-
τριωμένον. Εὐήτριον. ἱμάτιον εὐυφές. Εὐϊ διονύσου ὕμνος ἐνθουσιαστικός. Εὐιλατεύειν
εὐμενῆ εἶναι. καὶ εὐίλατος ὁ εὐμενής. Εὔισθι. καλῶς γίνωσκε. Εὐθαρσῶς ἔπινε. δέξαι παρ' ὁ δὲ
παντα τὸν ἀνθιστάμενον τιθεὶς ἐν δεξιτέρῳ ἐκ τῆς πείρας εὐθαρσῶς ἔπινε. Εὐθένεια. ἡ εὐθηνία.
Εὐθέος. φανεροῦ ὀρθοῦ. καὶ ὁ δαρὶ δ. τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. τουτέστι τοῖς τὸν θεὸν ἐπεγνω-
κόσι καὶ πλάνης ἀπηλλαγμένοις. εὐθέως δὲ τὸ ἐπιρρηματικόν. Εὐθέσθαι. καλῶς διοικῆσαι.
Εὐθετῆσαι. κοσμῆσαι. συνθεῖναι. οὕτως Ἀριστοφάνης. Εὐθεῖαν. ἀδέσποτος εὐθεῖαν ἐδίωκε ἐ-
λαυνομένους ἐπὶ σελήνην. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, κτεῖναι μὲν αὐτὸν ἐκ τῆς εὐθείας ἔδεισεν. Εὐθεῖαν. τῆς ἡδε-
ίας ταῦτα παντὸς δυνατὸς γενέσθαι. εὐθεῖαν παρὰ βασιλέα ἐλάσαι παραδεῖσαι τὰς φυλακὰς τὰς ἀεὶ
ὑστέρου καὶ περιελθεῖν ἐν κύκλῳ. καὶ οὕτω διὰ μακροῦ ἀφικέσθαι. Εὐθηλήμονα μόσχον. Εὐθη-
λήμονα. ἀρτίως τρεφόμενον. τὸν εὐθηλήμονα μόσχον. Εὐθημοσύνη. τάξις. ἰδίως καὶ πολιτικῶς δόγ-
μα τῶν τῶν Ἀλεξανδρέων εὐθημοσύνης ἐλέγετο. Ξενοφῶν. καλὸν μὲν οὖν ἡγεῖτο ὅπερ καὶ ἐν οἰκίᾳ εἶναι ἐ-
πιτήδευμα τὴν εὐθημοσύνην. ὅταν γάρ τις του δέηται δῆλον ὅθεν ὅπου δεῖ ἐλθόντα λαβεῖν. Εὐθηνία
εὐθυμία τις οὖσα. Εὐθηνούμενοι. ἐπὶ τὸ βέλτιον προκόπτοντες. καὶ κατὰ λόγον εὐθηνούμενοι, λυμα-
τότεροι γίνονται τῶν δεξαμένων αὐτούς. Εὐθηνῶ. πλουτῶ. Εὐθίας, ὄνομα κύριον. τῶν ἐπὶ συκοφαντίᾳ δι-
αβεβλημένων. Εὐθικτον. εὐαφές. εὐψηλάφητον. καὶ εὐθίκτως τὸ ἐπιρρηματικόν. Εὐθιξία ἔχων
τὸν νοῦν. εὐθιξία πρὸς τὴν θέσιν περὶ εὐθυβολοῦντα. τουτέστιν ἀκρίβεια εὐφυΐα. Εὐθύ. κατ' εὐθὺ καὶ κατέ-
ναντι ὀρθὲ ἀπὸ εὐθείας. Εὐθυβόλῳ. ἐξ εὐθείας βάλλοντι. Εὐθυγενής. ἴσα καὶ πρὸς τὸ εὐθὺ τεταγμέ-
νος. Εὐθύγλωσσος. ἦν δὲ καὶ εὐθύγλωσσος πέρα τοῦ δέοντος. ἀντὶ ἀληθής. Εὐθύδημος. διδάσκαλος ἀ

...ωνίαν τοῦ τυραννεῖν ἐν τεσσαρακοστῷ τῆς ἡλικίας. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος πρῶτον εἰς ἡλικίαν ἐν λόγοις πολλοῖς ἰσχὺν εἶχε καὶ
μηδέπω τῶν μειρακίων γενόμενος ἀπηλίκων, ὀφθαλμοὶ δὲ πάντων εἰς αὐτὸν ἐφέροντο καὶ ὁ περίβλεπτος ἦν τῶν
ὡραίων. γενομένῳ δὲ αὐτῷ ἐτῶν ιδ΄, παρὰ Εὐθύδημον ἄγει εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας. ὁ δὲ τοῦτον ἐπαίδευεν. ὁ δὲ τοῦ
μὲν διδασκάλου εἴχετο, τὸ δὲ τῆς πόλεως ἦθος ἄτοπόν τε ἡγεῖτο καὶ οὐ χρηστὸν ἐμφιλοσοφῆσαι. τρυ-
φῆς τε γὰρ οὐδαμοῦ μᾶλλον ἅπτονται, σκωπτόλαι τε καὶ ὑβρισταὶ πάντες, καὶ δεδώκασι τῇ ὀθό-
νῃ μᾶλλον ἢ τῇ σοφίᾳ Ἀθηναῖοι. ποταμός τε αὐτοὺς διαρρεῖ Κύδνος, ᾧ παρακάθηνται καθάπερ τῶν
ὀρνίθων οἱ ὑγρότατοι. μεθίστησιν οὖν τὸν διδάσκαλον δεηθεὶς τοῦ πατρὸς ἐς Αἰγὰς τὰς πλησίον, ἐν
αἷς ἡσυχία τε πρόσφορος τῷ φιλοσοφήσοντι, καὶ ἱερὸν Ἀσκληπιοῦ ἐπίδηλον τοῖς ἀνθρώποις. ἐν-
ταῦθα ξυνεφιλοσόφουν μὲν αὐτῷ Πλατώνειοί τε καὶ Χρυσίππειοι καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ Περιπάτου. τοὺς δὲ τοῦ Ἐ-
πικούρου λόγων ἀπεσπούδαζε. διδάσκαλος δὲ ἦν αὐτῷ τῶν Πυθαγόρου λόγων Εὔξενος. Εὐθυ-
δικία. ὅταν εἰσάγηταί τις κεκλημένος περὶ ὧν μηδέπω γνῶσις ἐγένετο δικαστικὴ, τοῦτο εὐθυδι-
κία καλεῖται. περὶ ὧν γὰρ κεκρίσθαι τίς φησι, περὶ τούτων παραγράφεσθαι ἐφεῖται. ὅτι ἀκούσαν-
τες τῆς εὐθυδικίας, εἰκότως, οὐδ᾽ ἐπὶ τοῦ δικάζειν ἐκάθηντο, ἀλλ᾽ ἐπὶ προσχήματι καὶ προσώπῳ
δικαστῶν. Εὐθυεπείαις. ὀρθολογίαις. Εὐθυκλῆς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἄσωτοι ἢ Ἐπιστο-
λή, ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς. Εὐθυλήπτων. εὐχερῶς κρατουμένων. εὐκόλων.
τοῦτο γὰρ εἰώθασιν αἱ σφοδραὶ ἐπιθυμίαι, ὅτι εὐθυλήπτων ὄντων τῶν ἐπιθυμουμένων. Εὐθυμένης ὄ-
νομα κύριον ἄρχων Ἀθηναῖος, ἐφ᾽ οὗ κατελύθη τὸ ψήφισμα τοῦ μὴ κωμῳδεῖν γραφὲν ἐπὶ Μορυχί-
δου. Εὔθυμος Λοκρὸς τῶν Ἐπιζεφυρίων, ὃς ἠγωνίσατο πὺξ πρὸς Θεαγένην τὸν Θάσιον. καὶ ὑπερέβαλλε
τὸ μὲν ὁ Θεαγένης ἐπηρεάσας τὸν Εὔθυμον, οὐ μέντοι ἐν παγκρατίῳ λαβεῖν ἠδυνήθη τὸν κότινον, προκα-
τηγωνισμένος ὑπὸ Εὐθύμου. ἐνίκησε δὲ Εὔθυμος τὰς ἐφεξῆς ὀλυμπιάδας τρεῖς καὶ ἐστεφανώθη. τοῦ
θεοῦ μὴ καταστάντος οἱ εὐπυγμὴν ἀλλ᾽ ἑτέρων. οὗτος ὁ Εὔθυμος ἠγωνίσατο καὶ πρὸς τὸν ἐν Τεμέσῃ ἥ-
ρωα ἀλύοντα. ἥ δὲ Τεμέσα τῆς Ἰταλίας ἐστίν. εἰς ἣν Ὀδυσσεὺς πλανώμενος περὶ Σικελίαν ἦλθεν. ἔν-
θα εἷς τῶν ναυτῶν μεθύσας καὶ παρθένον βιασάμενος κατελεύσθη ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων. καὶ Ὀδυσσεὺς μὲν ἐν οὐ-
δενὶ θέμενος τὴν ἀπώλειαν ἐπλεύσατο, τούτου δὲ τελευτήσαντος, ὁ δαίμων ὅτι ἀνείλετο τοὺς ἐν Τεμέσῃ ἀνθρώ-
πους ἐπεξερχόμενος καὶ φονεύων. ὥστε καὶ ὥρμησαν φυγεῖν καταλιπόντες τὴν πόλιν, εἰ μὴ ἡ Πυ-
θία σφᾶς ἐπέσχε τὸν ἥρωα ἱλάσκεσθαι, τέμενος ἐργασαμένους καὶ κατ᾽ ἐνιαυτὸν τὴν καλλίστην οὖ-
σαν παρθένον εἰς γυναῖκα ἐπιδιδόντας. ταῦτα τοῖς ἔτεσι τελουμένα πυθόμενος ὁ Εὔθυμος εἰσῆλ-
θεν εἰς τὸ τέμενος, καὶ τὴν παρθένον ἰδὼν καὶ οἰκτείρας, πρὸς ἣν καὶ εἰς ἔρωτα ἐλθὼν, ἐνεσκευάσατο ὡς πο-
λεμήσων τῷ δαίμονι. καὶ αὐτὸν μὲν νικήσας φανέντα ἐνίκησε καὶ ἐξήλασεν ὡς μηκέτι αὐτόθι φανῆναι.
τὴν δὲ παρθένον γαμετὴν ἠγάγετο. Εὐθύνη. κρίσις ἣν εἰσάγουσιν οἱ λογισταὶ πρὸς τοὺς δόξαντας
μὴ ... ρθῶς ἄρξαι τῆς πόλεως ἢ πρεσβεῦσαι κακῶς. καὶ τὰ δικαστήρια μὲν οἱ λογισταὶ κληροῦσι κατὰ
χρεῖαν δὲ ὀφειλόμενος ... ταῖς ἐφεῖται τιμᾶσθαι τοῖς ἁλοῦσιν. ὅτι τῆς Ἐλεφαντίνης Ἀθηνᾶς
ἠφανίσθαι τινες ἐκήρυξεν. ἐπὶ τοῖς ἀναλώμασι ταχθεὶς ὁ Περικλῆς καὶ νοσφισάμενος τάλαντα, ἵνα μὴ δῷ τὰς
εὐθύνας, τὸν πόλεμον ἐκίνησε. Εὐθύνας. δίκας. τιμωρίας. Εὐθῦναι. διευθῦναι, ὀρθῶσαι. Εὔθυ-
ναι. ὄνομα ἀρχῆς παρὰ Ἀθηναίοις. δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν. παρ᾽ οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύ-
σαντες ἢ ἄρξαντες ἢ διοικήσαντές τι τῶν δημοσίων, τὰς εὐθύνας. Εὐθύνοντας. ὁρμῶντας. Εὔθυνος.
εὐθυντής. Εὐθύνουσιν. ἐρωτῶσι. δίκην εἰς πρᾶξιν. Εὐθυωρεία. τὴν κατ᾽ εὐθεῖαν. Εὐθυωρόν. τὴν κατ᾽ εὐ-
θεῖαν. οὕτως ἀντιφῶν καὶ Ξενοφῶν. εὐθυωρόν. αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. τὸ δὲ βέλος ἀνεωγμένον προφθάσαν τὸ στόμα, ἐκεῖσε ἐμ-
πεσὸν κατέπαυσε τῆς πλήξεως. καὶ δηλονότι, εὐθυωρὸν ἀπεβίω. Εὐθυρρημονεῖ. εὐθυλογεῖ, ἐτυμολογεῖ. καὶ
ῥῆμα εὐθυρρημονῶ. ὅτε λέγει Ἀριστοφάνης τὸ δεῖνα τὸ ῥηθησόμενον ἀηδὲς ἐκφέρειν εὐθέως λέγει, ἵ-
να μὴ εὐθυρρημονήσῃ. Εὐθὺς ἂν ἐν ἀρχῇ. παραυτίκα. Ἀριστοφάνης. ἐπίσχες. εὐθὺς γάρ σ᾽ ἔ-
χω μέσον λαβὼν ἄφυκτον. ὅ ἐστι λαβών σε ἄφυκτον ἔχω. εὐθὺς μέσον λαβών. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀ-
πὸ τῶν παλαιστῶν τῶν λαμβανομένων εἰς τὸ μέσον καὶ ἡττωμένων. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. σὺ
δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοις διδάσκεις ἐντετυλίχθαι. Εὐθὺς καὶ εὐθέως. ἀμφότερα ἑλληνι-
κά. τὸ δὲ εὐθὺ διαφέρει τούτων. οὐ γὰρ τὸ παραχρῆμα σημαίνει, ἀλλὰ τὸ ἕως καὶ εἰς, οἷον. παρθένου

κυ2/δη

κυδίδη τὸ παράχρημα καὶ τὸ ἐξ εὐθείας καὶ τὸ ἀσκόπως. Εὐθὺ σκοποῦ· ἀκριβοῦ· κατ' εὐθεῖαν. καὶ οἱ μὲν, ἐκ τοῦ λιμένος ἀπῆραν. εὐθὺ δὲ Παχύνου ἐφέροντο. Εὐθὺ τοῦ διὸς ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν δία. Εὐκαρδίως προαιρετικῶς· ἡ δὲ κόρη ὑπακούει προθύμως τε καὶ εὐκαρδίως. Εὐκατάπρηστος εὐκατάκαυστος. Εὐκατεργάστου εὐχειρώτου. εὐδιαλύτου. τῆς οἰκονομίας οὔσης εὐκατεργάστου. Εὐκαιρία. Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς πάνυ ὠρέγετο τῆς Ἐφέσου διὰ τὴν εὐκαιρίαν. δοκεῖν μὲν κατὰ Ἰωνίας καὶ τῶν ἐφ' Ἑλλησπόντου πόλεων. καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἀκροπόλεως ἔχειν θέσιν. κατὰ δὲ τῆς Εὐρώπης ἀμυντήριον ὑπάρχειν ἀεὶ τῶν ἀσίας βασιλεῦσιν εὐκαιρότατον.

Εὐκέαστον· τὸ εὔσχιστον. Εὔκερως βοῦς ὁ καλὰ κέρατα ἔχων. εὔκαιρος δὲ ὁ καλὸς καιρός. καὶ εὐκαίρως ἐπιρρηματικῶς. ἀντὶ τοῦ ἁρμοζόντως εἰς καιρὸν δέοντα. εὐκαίρως δὲ παριόντος κερματίδος ὁ βιβλιοπώλης δείξας αὐτὸν φησί, τούτῳ παρακολούθησον. Εὐκαιρεῖν πλουτεῖν. ὁ δέ, ἐκάλει τῶν πολιτῶν τοὺς δοκοῦντας εὐκαιρεῖν τοῖς βίοις. Εὐκαιρίαν. ὁ δέ, θαυμάσας τὴν τῆς πόλεως θέσιν καὶ τὴν τῆς ἀκροπόλεως εὐκαιρίαν, πρός τε τοὺς ἐντὸς ἰσθμοῦ, καὶ πρὸς τοὺς ἐκτὸς ἀπολαμβανομένους τόπους, καὶ αὖθις. οἱ δέ, ἐθαύμαζον τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας καὶ τὸ ἐς τὸν νεώλου εὐκαιρίαν. Εὐκλήτειρα κατευνάστρια ἡ κοιτάστρια. Εὔκηλος· ὁ ἥσυχος. Εὐκλεοῦς· ἐνδόξου. Εὔκλεια. ἡ δόξα. ἡγεῖσθαι μὲν ἀγαθὸν οὐδὲν εἶναι τὴν εὔκλειαν. ἀντιποιεῖσθαι δὲ αὐτῆς ἱκανῶς ὠφελείας ἕνεκα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ὡς τῶν φιλοσόφων δόξαν τινὰ ἀσχημονεῖν οἴχεσθαι ἐκ τοῦ βίου πᾶσαν αἰδῶ καὶ ζήλωσιν τοῦ ἀμείνονος ἤθους. καὶ αὖθις. Ἰώσηπος θέμενος εὐκλείας ἐνδοτέρω τὸ ζῆν. Εὐκλείδης Μεγαρεύς, Μεγάρων δὲ τῶν ἐν τῷ ἰσθμῷ φιλόσοφος. καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ κληθεῖσαν Μεγαρικὴν αἵρεσιν εἰσηγήσατο. ἣν δὴ καὶ διαλεκτικὴν καὶ ἐριστικὴν προσηγόρευσεν. γέγονε δὲ μαθητὴς Σωκράτους μεθ' ὃν Ἰχθύας. εἶτα Στίλπων, ἔσχον τὴν σχολήν. συνέγραψε διαλόγους· Ἀλκιβιάδην. Αἰσχίνην. Κρίτωνα. Φοίνικα. Λαμπρίαν. ἐρωτικὸν καὶ ἄλλα τινά.

Εὔκλειον ἀντὶ τοῦ δόξης καὶ εὐκλείας ἀξίωσον. προφέρων ἁμετέραν εὔκλειον γενεάν. Εὐκληρία εὐτυχία. Εὐκολίνη· ἡ εὔκολος πόλις. Εὔκολος· ἁπλοϊκὸς τὸν τρόπον καὶ ἐλευθέριος. ὁ ἐναντιούμενος τῷ δυσκόλῳ. ὁ δέ, ἁπλοῦς ἦν καὶ μάλα εὔκολος. συμπειθόμενος καὶ παρελκόμενος ἀγωνιστὴν ἄνδρα ποδῶν. καθάπερ ὀδυσσεῖόν τινα καὶ θεμιστόκλειον περιεληλυθότα δεινότητα καὶ πανουργίαν. Εὐκραὴς ἀντὶ τοῦ εὔκρατος. Εὐκρινὲς εὐχερές. Εὐκρίνεια. ἡ καθαρότης. Εὐκρινὴς συνήθως μὲν ὁ ἐξ ἀρρωστίας ὑγιαίνας λέγεται διὰ τὸ εὐκρινεῖσθαι. οὗτοι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τιθέασι κατὰ ἀντίφρασιν. Εὔκριτος ὄνομα κύριον. Εὐκταῖον εὐχὰς ἄξιον πολυτίμου ὑμῶν. πρὶν ἐμοὶ δειπνήσατε πρότερον ἀμφότεροι. θύων τυγχάνω ἱερὰ εὐκταῖα καὶ τοὺς παῖδας ἄγων ἴθι. καὶ τῶν φίλων οὓς χρήζεις. καὶ εὐκταῖος. Εὐκτήμονος· πλουσίου. Εὐκτὸν ἐπιθυμητικόν. ἀγαθίας οἱ δὲ Φράγγοι ἀφειδῶς ἐνέκειντο ὡς τὸν Ναρσῆν ζωγρήσοντες. καὶ πόνα ξὺν βραχεῖ πέρας εὐκτὸν ἐπιθήσοντες ἅπαντι τῷ πολέμῳ. Εὐλάβεια. παρὰ Σοφοκλεῖ, εὔνοια καὶ σκέψις. ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν ἔνεστιν εὐλάβεια τῶν ποιουμένων ὑπὸ τὸν φόβον φησὶν νῦν. Εὐλάβεια. ἡ καθαρότης καὶ ὁ φόβος. Εὐλαβία ὄνομα κύριον. Εὐλαβεῖτο. Εὐλαβηθείς. τῶν Ῥωμαίων τὸ πρόθυμον εὐλαβηθεὶς ὁ τείχους τῶν ἑαυτοῦ ἑπομένοις ἐσήμαινε διὰ τάχους ἐπικουρεῖν. καὶ Πισίδης· οὐκ ηὐλαβήθης τὰς ἐνοχλούσας νόσους. Εὐλαβὴς ὁ εὖ τῶν πραγμάτων ἐπιλαμβανόμενος. ὁ μὴ προχείρως τι ποιῶν ἢ καὶ ὁ εἰς λαβὴν ἐπιτήδειος. οἷον εὐλαβὴς μάχαιρα. ἢ ὁ εὖ προλαμβάνων τὸ μέλλον. δυσληπτος δὲ ὁ δυσχερὴς ἀπὸ τῶν χειρῶν. Εὐλαβοῦ φυλάσσου. εὐλαβοῦ ἢ μὴ ἐκφύγῃ σε. καὶ τὸ οἶδε τὰς ὁδοὺς ἄσπερ εὐκράτης ἔφασκεν εὐθὺ τῶν κυβερνήσεων ἐπὶ τῶν φλεγόντων Ἀριστοφάνης. καὶ εὐλαβοῦμαι αἰτιατικῇ. γενικῇ δὲ ἀψύχων εὐλαβοῦμαι. εἰ γὰρ βαπτίσωσι. Εὐλαβῶς. ὁ δὲ Φίλιππος ὁρῶν τοὺς Ἀχαιοὺς εὐλαβῶς διακειμένους πρὸς τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον, ἐσπούδαζε πάντα τρόπον ἐμβιβάσαι αὐτοὺς εἰς ἀπέχθειαν. Εὐλάκα τὸ ἄροτρον παρὰ Θουκυδίδῃ ἐν χρησμῷ τινι. Δωριεῖς δὲ ἡ λέξις. Εὐλαὶ σκώληκες. καὶ εὐλαὶ τῶν σκωλήκων. ἢ Φερετίμα ἡ Κυρηναίων βασίλισσα αὐθῶν ἐδράσεν ἔτι σε. ζῶσα τὸ ἐξέζεσεν εὐλαίων ὅ ἐστι σκωλήκων. ὥς φησι Βάβριος ἐν μυθικοῖς. καὶ αὖθις ἐξέζεσε ζῶν κακοῖς θείοις. οἱ μὲν εὐλαῖς οἱ δέ, ὅτι οὐ ταύταις φθειρσὶ δὲ μᾶλλον ἢ οὕτως φθαρεὶς ἐμήν. Εὐ-

ληπτος· ὁ ταχέως καταλαμβανόμενος. Εὐλόγησα καὶ οὐκ ηὐλόγησα· ὡς Ἀττικώτερον τὸ εὐλόγησα. εὐλο-
γημένος γὰρ λέγεις καὶ οὐκ ηὐλογημένος. Εὐλογείτω καὶ εὐλογείτωσαν· ἐπαινείτωσαν. Εὐ-
λόγηκεν· ἐβλασφήμησεν. ἐπὶ τοῦ ἰὼβ εὐλογῶν εὐλογήσει. Εὐλογῆσαι· ἐπαινέσαι· ὑμνῆσαι· ἐγ-
κωμιάσαι. ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός· αἰτιατικῇ. εἰ-
δέναι προσήκει, ὡς εὐλογοῦντες μὲν οἱ ἄνθρωποι τὸν θεὸν λόγους αὐτῷ προσφέρουσι μόνους· ἔργῳ
δὲ αὐτὸν εὐεργετῆσαι οὐ δύνανται. ὁ δὲ θεὸς εὐλογῶν, βεβαιοῖ τοὺς λόγους τῷ ἔργῳ καὶ παντοδα-
πὴν παρέχει φορὰν ἀγαθῶν τοῖς εὐλογουμένοις. Εὐλογιστής. Εὐλογιστίας· εὐλογίας εὐβου-
λίας. Εὔλογον ἀξίωμα, τὸ πλείονας ἀφορμὰς ἔχον εἰς τὸ ἀληθὲς εἶναι, οἷον βιώσομαι αὔριον.
λόγου ποτὲ γενομένου πρὸς Κλεάνθην τὸν φιλόσοφον καὶ Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα περὶ τοῦ δο-
ξάζειν τὸν σοφόν· καί τινος εἰπόντος ὡς οὐ δοξάζει, βουλόμενος ὁ βασιλεὺς ἐλέγξαι αὐτὸν κηρί-
νας ῥόας ἐκέλευσε παρατεθῆναι. τοῦ δὲ σοφοῦ ἀπατηθέντος, ἀνεβόησεν ὁ βασιλεὺς ψευδεῖ συγκατα-
τεθεῖσθαι αὐτὸν φαντασίᾳ. πρὸς ὃν ὁ σοφὸς εὐστόχως ἀπεκρίνατο εἰπὼν, οὕτω συγκατατεθεῖσθαι
οὐχ ὅτι ῥόαι εἰσὶν ἀλλ' ὅτι εὔλογόν ἐστι ῥόας αὐτὰς εἶναι· διαφέρειν δὲ τὴν καταληπτικὴν φαν-
τασίαν τοῦ εὐλόγου. Εὐλόφως· γενναίως. ὁ δὲ πρὸς τοὺς ἐπαναστάντας εὐλόφως ἀγωνισά-
μενος, ἀπέδειξεν ἀληθεύοντα τὸν λόγον ὃν ἔφη Σωκράτην εἰπεῖν ὁ Ξενοφῶν, πρὸς Ἰσχόμαχον, ὡς
ἔστιν ἄρα τὸν ἀγαθὸν ὠφελεῖσθαι καὶ ὑπὸ τῶν βλάπτειν αὐτὸν πειρωμένων. καὶ αὖθις· εὐλόφω
αὐχένι τὴν [illegible] ὑπομένων ἐφαίνετο· ὅτε τὸ σῶμα κεκακωμένος ὅτε τὴν ψυχὴν τεταλαιπω-
ρημένος. Εὔλυτος· Μάρκος Ἀντωνῖνός φησιν· ἔσο ἀναμένων τὸ ἀνακλητικὸν ἐκ τοῦ βίου εὔλυ-
τος, μήτε ὅρκου δεόμενος μήτε ἀνθρώπου τινὸς μάρτυρος. Εὐμάθεια· τὸ καλῶς μανθάνειν.
Εὐμαρής· εὐπόριστος παρὰ Ἡροδότῳ. Εὐμάρεια· ἡ εὐκολία. λέγεται δὲ καὶ ἡ εὐκο-
σμία παρὰ Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· οὐ βαθύπεπλος εὔμαρις. Εὐμάρεια·
εὐτυχία παρὰ Ἡροδότῳ. τοῦτο φυγῆς τῷ Ἀννίβᾳ πλείονα εὐμάρειαν παρέσχε· διώκειν γὰρ οἱ
τετρωμένοι ἦσαν ἥκιστοι. Εὐμάρειαι· εὐχέρειαι. τὸν πλοῦτον κτήσασθαι μὲν εὐμαρές· φυ-
λάξασθαι δὲ οὐ ῥᾴδιον. Εὐμαρὴς ὁ εὔκολος εὐχερής. εὔμαρις δὲ θηλυκόν. Εὔμαιος· ὄνομα κύ-
ριον. Εὐμένης βασιλεὺς Μακεδόνων. ὃς τῇ μὲν σωματικῇ δυνάμει παραλελυμένος ἦν· τῇ δὲ τῆς
ψυχῆς λαμπρότητι προσανεῖχεν. ἀνὴρ ἐν μὲν τοῖς πλείστοις οὐδενὸς δεύτερος τῶν καθ' αὑτὸν βασι-
λέων γενόμενος· περὶ δὲ τὰ σπουδαιότατα καὶ κάλλιστα μείζων καὶ λαμπρότατος. ὅς γε πρῶτον μὲν
λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν βασιλείαν συνεσταλμένην τελέως εἰς ὀλίγα καὶ λιτὰ πολισμάτια,
ταῖς μεγίσταις τῶν καθ' αὑτὸν δυναστειῶν ἐφάμιλλον ἐποίησεν τὴν ἰδίαν ἀρχήν. οὐ τύχῃ τὸ πλεῖον
συνεργῷ χρώμενος οὐδὲ περιπετείᾳ, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγχινοίας καὶ φιλοπονίας· ἔτι δὲ πράξεως
τῆς αὐτοῦ. τῶν καθ' αὑτὸν βασιλέων διόπερ φιλοδοξότατος ἐγενήθη, καὶ πλείστας μὲν πόλεις Ἑλληνίδας εὐ-
εργέτησε· πλείστους δὲ κατ' ἰδίαν ἀνθρώπους ἐσωματοποίησεν. τρίτον δὲ ἀδελφοὺς ἔχων τρεῖς κατὰ τὴν ἡλι-
κίαν καὶ πρᾶξιν, πάντας τούτους συνέσχε πειθαρχοῦντας αὐτῷ καὶ δορυφοροῦντας καὶ σώ-
ζοντας τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα. τοῦτο δὲ σπανίως εὕροι τις ἂν γεγονός. ὁ δὲ Εὐμένης οὗτος
ὑπὸ Ἀντιγόνου ἀναιρεῖται ἀνὴρ σοφώτατος ἢ κατὰ τοὺς λοιποὺς τῶν Μακεδόνων, δόξας εἶ-
ναι καὶ ἀνεπίληπτος ἐν στρατηγίαις ὡς καὶ τῷ ἔπειτα χρόνῳ παρασχεῖν ὄνομα. Εὐμενί-
δες αἱ Ἐριννύες. αἳ εἰσὶ καταχθόνιοι δαίμονες. μεταβαλεῖν δέ φασιν αὐτὰς τὸ ὄνομα ἐπὶ Ὀρέστου.
τότε γὰρ πρῶτον Εὐμενίδας κληθῆναι εὐμενεῖς αὐτῷ γενομένας. καὶ θυσίαν τινὰ παρ' Ἀθη-
ναίοις καὶ ὁλοκαυτῶσαι αὐταῖς οἶν μέλαιναν. Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς ἑτέρας φησὶ τὰς σε-
μνὰς θεὰς τῶν Εὐμενίδων. Σοφοκλῆς· αἱ γὰρ ἔμφοβοι θεαί σφ' ἔχουσι γῆς τε καὶ σκότους κόραι.
καὶ παροιμία· ἀγχε δ' ἀλλαχοῦ καλά· παρ' ὅσον τὰς Εὐμενίδας ἁγίας ἁγνῶς καλοῦσιν· ἀλλ' οὖν ὄνομα
ταῦτα παρ' ἄλλοις κακὰ νομίζονται. παρ' ἡμῖν δὲ ταῦτα τὸ ὀνομάζειν αὐτὰς Εὐμενίδας κατ' εὐφη-
μισμὸν τὰς Ἐριννύας. Εὐμενίδες· Αἰσχύλος Εὐμενίσιν. εἰπὼν τὰ περὶ τὴν κρίσιν τὴν Ὀρέστου
φησίν· ὡς καὶ Ἀθηνᾶ ἐπράυνε τὰς Ἐριννῦς ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν πρὸς τὸν Ὀρέστην. καὶ Εὐμενίδας αὐ-
τὰς ὠνόμασεν. εἰσὶ δὲ τρεῖς· ἀληκτώ· μέγαιρα· τισιφόνη. Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου· κόθορνος

εἴδους ὑποδήματος ἑκατέροις ποσὶν ἁρμόζων. ὅθεν καὶ θηραμένης τὸν ἐπὶ τῶν δύο ἀκολουθεῖν ἡ κόθορνον
ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν οὖν συνεχῶς μεταβαλλομένων ἡ παροιμία. Εὐμολπία. πολλάκις τῆς
ἡμέρας τρεπόμενος ἡ εὐφωνία ἡ εὐημερία. Εὐμολπίδαι. γένος ἀπὸ τοῦ θρακός. οἳ καὶ τὴν
μύησιν εὗρον. ἢ ἀπὸ τοῦ μουσαίου υἱοῦ. ὃς ἦν ἀπὸ τοῦ δευτέρου πέμπτος ἱεροφάντης αὐτῶν εὐμολπίδαι
καὶ κήρυκες καὶ αὖθις εἶτα μέντοι τοὺς δὲ ἐν θέμενος τὰ σεμνὰ εὐμολπιδῶν καὶ κηρύκων καὶ τῶν
ἄλλων γενῶν ἱερῶν τε ὄντων καὶ θεοφιλῶν ἐπέρρηπτο δὲ καὶ θήλειαν σοφίαν προελόμενος. Εὔ-
μολπος ἐλευσίνιος ἤτοι ἀθηναῖος υἱὸς μουσαίου τοῦ ποιητοῦ. ὡς δέ τινες, μαθητὴς ὀρφέως ἐπο-
ποιὸς τῶν πρὸ ὁμήρου. γέγονε δὲ καὶ πυθιονίκης. πρὸς λύραν γὰρ ἐπεδείκνυντο οἱ ποιηταί. οὗτος
ἔγραψε τελετὰς δήμητρος. καὶ τὴν τῶν μυστηρίων παράδοσιν τὴν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ γενομένην.
ἔστι δὲ τὰ πάντα τρισχίλια χειροσκοπικά. περὶ δὲ βιβλίον ἕν. Εὐμοιρία. εὐκληρία. καὶ εὔ-
μοιρότερον εὐτυχέστερον. οἱ δὲ τοὺς ἀχρείους σφῶν ὑπὸ τοῦ λιμοῦ πιεζόμενοι, ἐξέβαλον εἰς τὸ μεσο-
τείχιον καὶ ἐκτείνοντο εὐμοιρότερον ὑπὸ τῶν πολεμίων εἰς θέαν καὶ νόησιν τοῦ ἀληθοῦς καὶ ψευ-
δοῦς εὐμοιρίαν. δαμάσκιος. Εὐμοιρῶ σου. Εὐναστηρίου τὰς πανηγύρεις. καὶ εὐνίων τῶν στρω-
μάτων. ἅμα μὲν, ἐκ τῶν εὐνίων ἀποπηδῶν. οἱ δὲ ὡπλίζοντο ἀμελῶς. Εὐνεῖκα. σαλαμινία. Εὐ-
νηθέντας κατακοιμηθέντας. Εὔνικος. ὄνομα κύριον. Εὐνεῖδαι. γένος ἐστὶ παρὰ θηναίοις οὕ-
τως ὀνομαζόμενον. ἦσαν δὲ κιθαρῳδοί. πρὸς τὰς ἱερουργίας παρέχοντες τὴν χρείαν. Εὖνις
ἡ γαμετή. Εὖνις ἐστερημένη τῶν ἐπιτηδείων. Εὐνοϊκῶς. φιλικῶς. πιστῶς. Εὐνομία. εἰ-
ρήνη. Εὐνομιανὸς ὄνομα κύριον. τὸν δὲ εὐνομιανὸν ἔλουσε βελισάριος τὸ θεῖον λουτρὸν. αὐτοῦ
ἐβάπτισε. χερσὶ δὲ οἰκείαις ἀνελόμενος εἰς ποίητον ἐποιήσατο παῖδα. ἡ περ εἰς ποιεῖσθαι χριστι-
ανοῖς νόμος. Εὐνομουμένη. εἰρηνεύουσα. εὐθυνουμένη. καλῶς διοικουμένη. Εὐνόμιος.
οὗτος εἰς κύζικον προβάλλεται ἐπίσκοπος ἐπὶ οὐάλεντος βασιλέως. ὑπογραφεὺς δὲ οὗτος γέγονεν
ἀετίου ἐπικληθέντος ἀθέου. συνὼν δὲ αὐτῷ, τὸν ἐκείνου σοφιστικὸν τρόπον ἐζήλωσε. λεξειδίοις
τε σχολάζων καὶ ποιῶν ἑαυτῷ σοφίσματα, οὐκ ᾐσθάνετο. ἐν τούτοις τυφωθεὶς ἐς βλασφημίας
ἐξέπεσε. τὸ ἀρείου δόγμα ζηλῶν. κατὰ πολλὰ δὲ τοῖς τῆς ἀληθείας δόγμασι πολεμῶν. ὀλιγο-
μαθῶς μὲν ἔχων πρὸς τὰ ἱερὰ γράμματα καὶ μὴ δὲ συνιέναι αὐτὰ δυνάμενος. πολύχους δὲ
τὴν λέξιν. καὶ τὰ αὐτὰ περιστρέφων ἀεί. καὶ μὴ δυνάμενος περιγενέσθαι τοῦ προτεθέντος σκοποῦ.
ὡς δεικνύουσιν οἱ ζʹ τόμοι οὓς ἐματαιοπόνησεν εἰς τὰς πρὸς ῥωμαίους ἐπιστολάς. πολλοὺς γὰρ
λόγους ἐς αὐτοὺς ἀναλώσας τῆς ἐπιστολῆς τὸν σκοπὸν ἑλεῖν οὐ δεδύνηται. ἐφάμιλλοι δὲ αὐτοῦ
καὶ οἱ λόγοι τυγχάνουσιν. ἐν πολυλεξίᾳ ἔχοντες νοημάτων ἐπίλειαν. Εὐνοίας. φιλίας. τὸν δὲ
στρατὸν ὡς κατὰ ῥᾳστώνην ἐλθεῖν αὐτὸν παρακελεύσει, δι᾽ εὐνοίας εἶναι τῷ θεῷ. Εὐνοῶ σοι.

Εὔνους. ἀριστοτέλης λέγει ἐν τοῖς τοπικοῖς. δεῖξαι θέλοντες τὸν φίλον μὴ εἶναι εὔνουν ἀεὶ εὔνους
μὲν ὀρθῶς νοῶν καὶ τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ἀγαθὰ νοῶν. οὐ πάντα δὲ ὀρθῶς ὁ φίλος νοεῖ. ὁ δὲ τόπος
οὗτος τὸ μὲν πιθανὸν καὶ ἔνδοξον καὶ διαλεκτικὸν ἔχει, οὐ μὴν ὑγιὲς τὸ λεγόμενον ἐπὶ πάντων. οὔ-
τε γὰρ εὐθάλασσος λέγεται ὁ ἔχων ἀγαθὴν θάλασσαν. οὔτε εὔχειρ ὁ καλὰς ἔχων χεῖρας. ἀλλ᾽ ὁ ποιητι-
κός. οὔτε μεγαλόψυχος ὁ ἔχων ψυχὴν μεγάλην. διὸ οὐδὲ εὐδαίμων ὁ σπουδαῖος ὡς ἤδη καὶ τὸν δαί-
μονα ἔχων τὸν ἐν αὑτῷ καὶ τὸ τοῦ φίλου ἔργον αἱρετώτερον ἢ τὸ τοῦ εὔνου. καὶ φιλία εὐνοίας. ὅτι δὲ
τοῦ μὲν φίλου ἔργον, ἡ μετὰ βουλήσεως πρᾶξις τῶν ἀγαθῶν εἰς τὸν φίλον. τοῦ δὲ εὔνου ἡ βούλησις μό-
νον. καὶ ἐπεὶ φιλία εὐνοίας αἱρετωτέρα, καὶ τὸ τῆς φιλίας ἔργον, τοῦ τῆς εὐνοίας αἱρετώτερον.
καὶ τὸ εὖ ποιεῖν τοὺς φίλους, τοῦ κακῶς ποιεῖν τοὺς πολεμίους. καὶ ὅτι τὸ μὲν εὖ ποιεῖν τοὺς φίλους
ἔργον τοῦ ἐλευθερίου. τὸ δὲ κακῶς τοὺς ἐχθροὺς, τοῦ ἀνδρείου. Εὔνους. ὁ σφαλητής. τοῦτο κυρίως
δύναται λέγεσθαι ἐπὶ τοῦ ὀρέστου. Εὐνοούσας. φιλίως. Εὐνοῦχος. αἰκέτις ἦν. εἰδὼς ἡμεῖν
αὐτὸν ἄνδρα εἶναι διὰ τῶν ἐπικούρου λόγων. τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς καὶ θῆλυς γενόμενος. ὁ
χλούνης τε καὶ γύννις ὥσπερ ἐπιλαβόμενος, ὤθησεν ἑαυτὸν εἰς τὸ μέγαρον, φέρων. ἔνθα δὴ που τῷ
ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν. ὅτι ἀριστόνικος ὁ τοῦ πτολεμαίου τοῦ βασιλέως εὐνοῦ-
χος ἦν. ἀλλ᾽ ἀνδρώδης τὴν προαίρεσιν. Εὔξενος, ὁ παμμυσαρώτατος. ὃ ἐνεργῶν τῇ φιλοσοφίᾳ

χρώμενος, γαστρός τε γὰρ κρείττων ἦν καὶ ἀφροδισίων καὶ κατὰ τὸν ἐπίκουρον ἐσχημάτιστο. τὰς δ' ἀπὸ πυθαγόρου δόξας ἐγίνωσκεν, ὥσπερ οἱ ὄρνιθες ἃ μανθάνουσι παρὰ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ χαῖρε καὶ τὸ εὖ πρᾶττε καὶ τὸ ζεὺς ἵλεως καὶ τὰ τοιαῦτα, οἱ ὄρνιθες φθέγγονται, οὔτε εἰδότες ὅ τι λέγουσιν οὔτε διακείμενοι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· ἀλλὰ ἐρρυθμισμένοι τὴν γλῶτταν. ὁ δὲ ὥσπερ οἱ νέοι τῶν ἀετῶν ἐν ἁπαλῷ μὲν τῷ πτερῷ παραπέτονται τοῖς γειναμένοις μελετώμενοι ὑπ' αὐτῶν τὴν πτῆσιν. ἐπειδὰν δὲ αἴρεσθαι δύνωνται, ὑπερπέτονται τοὺς γονέας· ἄλλως τε κἂν λίχνους αἴσθωνται καὶ κνίσης ἕνεκα πρὸς τῇ γῇ πετομένους, οὕτω καὶ ὁ ἀπολλώνιος προσεῖχε τῷ εὐξένῳ παῖς ἔτι· καὶ ἤγετο ὑπ' αὐτοῦ. προελθὼν δὲ ἐς ἔτος ιϛ ὥρμησεν ἐπὶ τὸν πυθαγόρειον βίον πτερωθεὶς ἐς αὐτὸν ὑπό τινος κρείττονος. οὐ μὴν τόν γε εὔξενον ἐπαύσατο ἀγαπῶν· ἀλλ' ἐς προάστειον ἐν ᾧ κῆποι ἁπαλοί τε ἦσαν καὶ πηγαὶ τοῦτον ἀγαγών, ἔφη· σὺ μὲν ζῆθι τὸν σαυτοῦ τρόπον· ἐγὼ δὲ τὸν πυθαγόρου ζήσομαι.

Εὔξεινος ὄνομα πελάγους. ὁ πόντος λέγει ἡρόδοτος· πελαγέων γὰρ πάντων ἐστὶ θαυμασιώτατος. Εὐξίθεος· προδότης ἠλείων. Εὔξοον· καλῶς ἐξεσμένον. Εὐοδία· ἡ καλὴ ὁδός. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα. εὐωδία δὲ ἡ εὐοσμία διὰ τοῦ ω μεγάλου. Εὐοδιανὸς ὄνομα κύριον. Εὐοδίας ὄνομα κύριον. Εὔοδος· ῥόδιος ἐποποιὸς γεγονὼς ἐπὶ νέρωνος· ὁ θαυμαζόμενος εἰς ῥωμαϊκὴν ποίησιν. τούτου βιβλία οὐ φαίνεται. Εὐομιλώτατος· εὐόργητος πρᾶος. Εὐοργήτως· ἀντὶ τοῦ εὐτρόπως· ὀργὴ ὁ τρόπος παρὰ θουκυδίδῃ. Εὐορκία· τὸ καλῶς ὀμνύειν. Εὐόρκου· ἀληθοῦς εὐσεβοῦς. ἡσίοδος· ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων. καὶ ἀριστοφ. ἀγέ πη που χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις. Εὔοπτος ἀνήρ· καὶ εὐόφθαλμος. Εὐόφθαλμον· τὸ εὔοπτον. καὶ εὐοφθάλμως ἀντιφῶν· ἀντὶ εὐπρεπῶς. Εὐοχεῖται ἐπὶ τοῦ ἐλέφαντος, ἀντὶ τοῦ καλῶς ἡνιοχεῖται, εὐωχεῖται δέ, ἀντὶ τοῦ εὐφραίνεται ἐν τραπέζῃ. Εὐοψίαν ἀντὶ τοῦ εὐπροσωπίαν. Εὐωδία· ἡ εὐοσμία. Εὐωδοῦτο κατευωδοῦτο καὶ εὐωδώθη· κατευωδώθη. Εὐωείκη ὄνομα κύριον. Εὔωνον· εὐτελές. καὶ εὔωνος ὄνομα κύριον. Εὐώνυμον· τὸ ἀριστερόν. Εὐωρία· ψιλῶς· τὸ μὴ πάνυ φροντίζειν ἀλλὰ ῥᾳθυμότερόν πως ἔχειν. Εὔωπος· ὁ εὐόφθαλμος. Εὔωροι ἀφύλακτοι· εὐφορίων· οὐδέ τοι εὔωροι θυέων. παρὰ τὸ εὖ ὠρεῖν καὶ φυλάσσειν κατὰ ἀντίφρασιν.

Εὐωρῶ· τὸ παίζω. Εὐωχία· ἡ τράπεζα. Εὐωχοῦμαι γενικῇ. Εὐπάθεια· διάχυσις καὶ ἄνεσις τῆς ψυχῆς καὶ τρυφή. ἡ εὐπάθεια διαιρεῖται, εἰς χαρὰν εὐλάβειαν βούλησιν. καὶ τὴν μὲν χαρὰν ἐναντίαν εἶναι τῇ λύπῃ φασὶν οὖσαν εὔλογον ἔπαρσιν. τὴν δ' εὐλάβειαν τῷ φόβῳ οὖσαν εὔλογον ἔκκλισιν. φοβηθήσεσθαι μὲν γὰρ τὸν σοφὸν οὐδαμῶς. εὐλαβηθήσεσθαι δέ. τῇ δ' ἐπιθυμίᾳ ἐναντίαν εἶναι τὴν βούλησιν οὖσαν εὔλογον ὄρεξιν. καθάπερ οὖν ὑπὸ τὰ πρῶτα πάθη ἐπιπίπτει τινά, τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπὸ τὰς πρώτας εὐπαθείας. καὶ ὑπὸ μὲν τὴν βούλησιν· εὔνοιαν· εὐμένειαν· ἀσπασμόν· ἀγάπησιν. ὑπὸ δὲ τὴν εὐλάβειαν· αἰδῶ· ἁγνείαν. ὑπὸ δὲ τὴν χαράν, τέρψιν εὐφροσύνην, εὐθυμίαν. Εὐπαθεῖσθαι· ἀντὶ τοῦ τρυφᾶν καὶ διαχεῖσθαι. τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν τοῖς καπηλείοις διεκελεύετο εὐπαθεῖσθαι. καὶ εὐπαθοῦντες ὑγιαίνοντες τρυφῶντες. Εὐπαλάμων ὕμνων· ἀντὶ τοῦ εὖ διακεχειρισμένων ἢ συντεταγμένων. τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων ἀντὶ τοῦ εὖ διακεχειρισμένων ἢ συντεταγμένων. Εὐπαράγωγος· εὐπειθής. ἀριστοφάνης ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ ἐντευόμενός τε χαίρεις κἀξαπατώμενος πρός τε τὸν λέγοντα ἀεὶ κέχηνας. ὁ νοῦς δέ σου παρὼν ἀποδημεῖ. καὶ αὖθις ὁ δὲ εὐηλώτερος ἦν καὶ διὰ μελέτην μέθης εὐπαράγωγος. Εὐπαραχὸν ἀντὶ τοῦ παραχόντος· δῆλον ὅτι τοῦ δαίμονος ὅ ἐστι δωρησαμένου τὴν νίκην. Εὐπάρεδρον καλῶς παραμένον καὶ διηνεκῶς. Εὐπαρῆσο. Εὐπάροισον εὐπαράγωγον. Εὐπάρυφα· εὖ κατέργασται ἢ πλούσια. ἰδὼν διογένης ὄνων εὐπάρυφόν τινα εὐνοεῖν θῶ ἔφη. τούτῳ μεταπολεῖ ἔπειτα ἐς τὰ ἱμάτια ἠξίουν ἅπαντες εὐπάρυφοι εἶναι κομψοτέραν ἢ κατὰ τὴν ἑκάστου ἀξίαν ἐνδιδυσκόμενοι τὴν ἐσθῆτα. ἦν τε γὰρ αὐτοῖς τὰ τοιαῦτα ἔξω προσηκόντων παρειῶν. τοῦ δὲ χιτῶνος τοῦ ἀμφὶ τὸ χεῖρε μέρος αὐτοῖς τὰ μὲν εἰς τὸν καρπὸν ξυνῄει σφίσιν ἐς στενὸν μάλιστα. τὰ δὲ ἐνθένδε ἄχρις ἐς ὦμον ἑκάτερον ἐς ἄφατόν τι εὖρος διεκέχυτο ὁσάκις αὐτοῖς ἡ χεὶρ ἐσείοιτο ἀναβοῶσιν ἐν τοῖς θεάτροις τε καὶ ἱπποδρομίαις τοῦτο δὴ μέρος ἀτεχνῶς ᾔρετο αἴσθησιν παρε-

χόμενοι τοῖς ἀνοήτοις ὅτι δὴ αὐτοῖς οὕτω καλόν τε τὸ σῶμα καὶ ἁδρὸν ἂν εἴη. ὥστε δεῖν τε αὐτοῖς πρὸς τῶν ἰδιωτῶν ἱματίῳ καλύπτεσθαι. καὶ οὐκ ἐνενόουν ὅτι δὴ αὐτοῖς τῆς ἐσθῆτος κρεαιωμένης τε καὶ καινῆς, πολλῷ ἔτι μᾶλλον τὸ τοῦ σώματος ἐξίτηλον διελέγχειν. Εὐπατέρεια. ἡ καλὸν πατέρα ἔχουσα. καὶ εὐπάτορος. ὄνομα κύριον. Εὐπατρίδαι. αὐθιγενεῖς. Εὐπερίκοπος. ὁ δὲ πρὸς τὰς ἐντεύξεις εὐπερίκοπος ἦν καὶ ἀνεπίφθονος. Εὐπερίοπτον. εὐκαταφρόνητον. ᾔσθετο γὰρ τὴν τῶν Μακεδόνων ἀρχὴν εὐπερίοπτον ἐσομένην. εἰ δὴ τῆς πρώτης πείρας οἱ ἐπαναστάντες κρατήσειαν. Εὐπερίστατον μωρὸν, ταχέως περιιστάμενον. καὶ ὁ ἀπόστολος. καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν. Εὐπέτεια. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διὰ πολλὴν εὐπέτειαν, τῆς ὑπαίθρου ἐκράτησαν. εἴτε κατ' εὐπέτειαν ἀπανισταμένους μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν, εἴτε ἄλλο τι γινώσκοντες. ὁ δὲ Γανυμήδης κατ' εὐπέτειαν ἑαυτὸν ξίφει διειργάσατο. τουτέστιν εὐχερῶς. φύσει γὰρ πάντες τὸ εὐπετὲς τρέπονται. Εὐπετὴς εὐχερής. καὶ εὐπετῶς ῥᾳδίως. εὐχερῶς. εὐκόλως. καὶ εὐσταλῶς.

Εὐπεφυκώς. ἁρμόδιος. παρεκελεύσατο ἐμβαίνειν τοὺς στρατιώτας. καὶ γὰρ ἦν εὐπεφυκὼς εἰ καὶ πρὸς ἄλλο τι πρὸς τὸ θάρσος ἐμβαλεῖν καὶ συμπαθεῖς ποιῆσαι τοὺς παρακελευομένους.

Εὐπείθεια. Εὐπείθιος καὶ Ἀρχιάδας. δύο ἡλίκιοι. καὶ ὁ μὲν εὐπείθιος εὐφυέστερος ἐγένετο. τὰ δὲ ἤθη ἐπισεσυρμένος τοῦ ἰδιωτισμοῦ. ἤδη δέ τι καὶ ἀτοπώτερον ἦθος καὶ τὰ ἰδιώτην ἔχων. ὡς δὲ συλλήβδην εἰπεῖν, πολλῷ τοῦ πατρὸς ἀπολειπόμενος. ὁ δὲ Ἀρχιάδας τὸ μὲν ὅλον τοῦ πατρὸς οὐκ ὀλίγῳ διαφέρων εἰς ἀρετὴν καὶ τῶν πολλῶν. τὰ δὲ εἰς φιλοσοφίαν ἄγοντα παρειμένος. ἅτε πρὸς ταῦτα ἀναγωγεῶν. διὰ τὴν ἐκ ἀκολακεύτων πρώαν ὥσπερ. ἱερὰν δὲ ζωὴν προβεβλημένος εἴπερ τις ἐπὶ καὶ πολυπειρίᾳ ἀσκήσας ἱερῶν ἔργων τε καὶ λόγων οὐδὲν τιμιώτερον τοῦ πατρός. ἔχω δὲ τοῦτο καὶ ἐγὼ ἴδια μαρτυρεῖν. ὁ δὲ Ἀρχιάδας καὶ τοῦ καθαροῦ συνειδότος ἐπεμελεῖτο διαφερόντως οὐδὲν ἧττον τῶν φιλοσοφούντων. ἢ νοῦν αἰσθάνεσθαι πάντων. καθ' ἀνομίαν δὲ καὶ αὐτὸς ἑκάστοτε τῶν ἀμφ' αὐτόν. κενοῦ φυσήματος ἀνάπλεων ἐμπεπλασμένων. παθῶν δὲ παντοίων καὶ τὰ μέσοι ὄντες οὐδὲ ἐν μέσοις αὐτοῖς τοῖς δρωμένοις οἷοί τε ἦσαν, ἤθεσι μετρίοις ἐγκαρτερεῖν. ἐπεί τε ἔξω μισγάγκεια κακῶν ἐφαίνετο μηδὲν διαφέρουσα τῆς τῶν ἀτελαίων ἀνθρώπων. ὁ δὲ δὴ Διομήδης διέφθαρτο καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῆς συνουσίας καὶ οὐδὲν ἔχων ἔξαρμα φύσεως. ἔτι ταπεινότερος ἐγένετο πρὸς τὰ ἐπιταττόμενα καὶ τοῖς ὑπὸ κολάκων διεφθάρη τὴν διάνοιαν. εὐφυὴς γεγονὼς ὁ ἀνὴρ πρὸς φιλοσοφίαν ἢ οὐδὲν ἀλλοτρίῳ κακῷ βλάπτεται οὐδὲ φθείρεται οἰκείῳ δὲ μόνῳ ὥς ἔφη Σωκράτης. διὸ καὶ φιλοσοφίαν ἐλυμήνατο τοῦτο αὐτὸ οἴκοθεν ὄνειδος. ὃ νῦν ἔδει μάλιστα διασώζειν καὶ θεραπεύειν πρὸς τὸ βέλτιστον, τοῦτον πρὸς ἡδονὰς ἀναστρέφοντες καὶ μετεωρίζοντες ἐς αὔχημα μεῖζον ἢ καθ' ἑαυτὸν, ἔλαθον ἑαυτοὺς εἰς πᾶσαν ἀτιμίαν καταβάλλοντες. Εὐπήδαξ. χῶρος ὁ καλὰς πηγὰς ἔχων. Εὐπήληκος. καλὴν περικεφαλαίαν ἐχούσης. ἀλλὰ καὶ εὐπήληκος Ἀθηναίης ἐπιδύει τὸν πέπλον ἐγὼ ψει μῶν ἐρεφεζόμενον.

Εὐπλοῆσαι. τὸ καλῶς πλεῦσαι. Εὔπλοιαν. εὐπλοΐαν. Εὐπλοκαμίδες. καλλιπλόκαμοι.

Εὐπορία. ἡ ἐλεημοσύνη. ἀποστέρησις δὲ τοῦτο, τὸ ἀνόσια λαβόντα κατέχειν. ὅταν ἐλεημοσύνην μὴ παράσχωμεν ἐν ἴσῳ τοῖς ἀποστεροῦσι κολαζόμεθα. Εὐποιῶ. αἰτιατικῇ. Εὐπολέμης. ὄνομα κύριον. Εὔπολις. Σωσιπόλιδος Ἀθηναῖος κωμικὸς, ὃς ἔτος ιζ' ἐτῶν γεγονὼς, ἤρξατο ἐπιδείκνυσθαι. καὶ ἐδίδαξε δράματα ιζ'. ἐνίκησε δὲ ζ'. καὶ ἀπέθανε ναυαγήσας κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον ἐν τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμῳ. καὶ ἐκ τούτου ἐκωλύθη στρατεύεσθαι ποιητήν. τὰ δὲ δράματα αὐτοῦ αἶγες. ἀστράτευτος. ἢ ἀνδρόγυνοι καὶ ἄλλα. Εὐπόριστον. εὐχερῶς πορίζόμενον. λέγεται δὲ ὡς παρὰ Τυρρηνοῖς οὐκ εὐπόριστον χρῆμα ὁ σίδηρος. Εὐπορῶ. γενικῇ. Εὐποτμία. εὐτυχία. ζηλῶ τοῦ τῆς εὐποτμίας. καὶ αὖθις εὐποτμίας δὲ ἀπολαύσει πάσης ἐξουσίων φερόμενοι. καὶ πάλιν ἐν εὐποτμίᾳ τε καὶ εὐδαιμονίᾳ διῆγον πολλοί. Εὐπότμως. εὐτυχῶς. ἡ τοῦ στρατηγοῦ φρόνησις ἔχουσά τι καὶ τύχης εὐπότμου διὰ τήν. Εὐπραγέστερος. εὐτυχέστερος. Εὐπραξία. εὐημερία, εὐτυχία. ὁ δὲ Ὀζίας ὤλισθεν ὑπὸ τῆς εὐπραγίας καὶ κατηνέχθη πρὸς τὰ τοῦ πατρὸς ἁμαρτήματα πρὸς ἃ κἀκεῖνον τῶν ἀγαθῶν ἡ λαμπρότης καὶ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων οὐ δυνηθέντα προστῆναι καλῶς αὐτῶν, ἤγαγεν. Εὐπρεπεῖν. οὕτως ἡ ἐπιγραφὴ τῶν ἐπιστολῶν Πλάτωνος. ἔγραψε δὲ ἐπιστολὰς ιγ'.

εἰσὶ δὲ τοῦ ἠθικοῦ εἴδους. εὖ διάγειν. οὕτως ἐπίκουρος ἐπέγραφε. χαίρειν δὲ ἐπέγραφε κλέων. Εὐπρεπῶς· κοσμίως ὡραίως. Εὐπρεπέστατον· εὐφυέστατον. Εὐπροσοδώτατον· τόπος εὔδρομος. Εὐπροσιτώτατος· ὁ πάνυ ἥμερος. Εὐπροσώπως· εὐπροσηγόρως. σοφοκλῆς ἢ πρυτελαμὼν ὃς στέρεμος πῶς δέξαιτ' ἂν εὐπροσώπως. Εὐπρόσωπος· εὔμορφος ὁ ἐξειργασμένος. εὐπρόσωπον λίθον, τὴν λείαν ἐστίν. Εὐπτέρων· ἀριστοφάνης· κατὰ στέγην γυναικῶν εὐπτέρων τῶν κοινουρᾶς· ἀντὶ τοῦ εὐγνώμων. ἢ κούφων ἢ ὧν ὁ λογισμὸς ἵπταται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὀρνέων τῶν μετεώρων καὶ ὑπερηφάνων ἢ τιμίων καὶ εὐγενῶν. Εὔπορθον· εὔκλαδον. Εὐπία· αἰτιατική. Εὐράξ· ἐκ πλαγίου. Εὐρεῖ· ἀρίστῳ φέρετ'. εἴθε φαύλως ὥσπερ εὐρεῖ ἐμβάλοις τὴν ἔνθεσιν. ἐπὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν εὐδοκιμησάντων. τὸ δὲ εὖ ῥεῖ, δηλοῖ, τὸ κατὰ ῥοῦν καὶ ἀπόνως προηγεῖσθαι τινός. καὶ ἔστι τῆς τοῦ κινοῦντος γνώμης καὶ προαιρέσεως ἔλεγχος. ὃ δὲ εὐρεῖ ἁπλῶς τῆς παρατυχούσης τύχης. καὶ οὐ τῆς τοῦ εὐροῦντος γνώμης καὶ προαιρέσεως.

Εὑρεσιεπεῖα· εὑρεσιλογία. Εὑρεσιλόγος· φλύαρος ἐτυμολόγος. πολύβιος· ἔχων δὲ καὶ πλείω λέγειν, ἀγωνιῶ μὴ δόξω τισὶν ὑμῶν, οὐκ ἀναγκαῖα εὑρεσιλογεῖν. Εὑρεσιεπής· καινολόγος. Εὑρετής· ἦν δὲ καὶ εὑρετὴς ἑτοιμότατος ὧν τε αὐτὸς ἠπόρει πρὸς ἑτέρους καὶ ὧν ἕτεροι πρὸς αὐτόν οὐ πολυμαθείᾳ καὶ ἀλλοτρίων δραμάτων ἱστορίᾳ καταχωννὺς μὲν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀποκρύπτων· ἐπιστομίζων δὲ τοὺς ἀποροῦντας. εὑρέτις δὲ θηλυκὸν διὰ τοῦ ι. ἡ εὑρετική. Εὐρεῖα· ὅμηρος· ὁππότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών. οὐ καθολικὸν δὲ ἐπίθετον ἡ εὐρεῖα ἀλλ' ἴσως τὸ εὐρεῖα γινομένη. οἷον εὐρύ μοι χάσμα γένοιτο. Εὐρείτης· ἐπίθετον ὁ καλῶς ῥέων ποταμός. Εὕρημα· ἐπίτευγμα. βούλευμα. δηλοῖ δὲ ὡς τὸ πολλὰ πεπαιδευμένῳ καὶ πολλὰ εἰδέναι λιχομένῳ, καὶ ταῦτα εὕρημα ἐστί. τουτέστι βούλευμα ἐπιτήδευμα. καὶ εὑρήματα ὁμοίως ἐπιτηδεύματα βουλεύματα. ξενοφῶν· ἐπεὶ εἶδον ὑμᾶς εἰς πολλὰ καὶ ἀμήχανα ἐμπεπτωκότας, εὕρημα ἐποιησάμην, εἴπως δυναίμην παρὰ βασιλέως αἰτήσασθαι, δοῦναί μοι ἀποσῶσαι ὑμᾶς εἰς τὴν ἑλλάδα. εὕρημα δὲ τοῦ μέγιστον ἐποιεῖτο. οἱ βαβυλῶνα καὶ σοῦσα οἰκοῦσιν. Εὔρηνος· ὁ καλλιπρόβατος, πάμπαν εὔρηνός τε καὶ εὔβοτος. Εὐρής· αὐθυπότακτον. Εὑρήσεται· ἀντὶ τοῦ εὑρεθήσεται. Εὑρῆσθαι. Εὑρεσιλογίας. Εὐρίζῳ δορί. εὐρίζω ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς· ἀντὶ τοῦ ἐπιμόνως καλῶς ἐρριζωμένῳ. Εὐρίζων· πλατύνων ἢ καλὰς ῥίζας καρποποιοὺς ἔχων καλῶς θεμελιῶν καὶ παγίως ὥστε ἀσάλευτον αὐτὴν καὶ ἀτρεμῆ διαμένειν. Εὔρινος· εὐόσφρηντος· σοφοκλῆς· κυνὸς εὔρινος βάσις. τουτέστιν ἡ βάδισις. Εὐρινότατος καλόρινος· ἢ καλῶς ὀσφραινόμενος. Εὐριπίδιον ἔπος. τοῦ εὐριπίδου καὶ εὐριπίδιος λόγος ὁμοίως, ἔφη εὐριπίδης. ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσι βρύων. καὶ αὖθις· φίλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρρενες. Εὐριπίδιον· ἀριστοφάνης· ἐρωτικὸν μιμεῖται φωνήν. οἱ δὲ ἐρῶντες εἰώθασι τοὺς ἐρωμένους ἐρωτικῶς διὰ ὑποκορισμῶν καλεῖν. Εὐριπίδης· ἀθηναῖος· τραγικός· πρεσβύτερος τοῦ ἐνδόξου γενομένου. ἐδίδαξε δράματα ιβʹ. εἷλε νίκας δύο. Εὐριπίδης τραγικὸς τοῦ προτέρου ἀδελφιδοῦς ὡς διονύσιος ἐν χρονικοῖς. ἔγραψε δὲ ὁμηρικὴν ἔκδοσιν, εἰ μὴ ἄρα ἑτέρου ἐστί. δράματα αὐτοῦ ταῦτα. ὀρέστης. μήδεια. πολυξένη.

Εὐριπίδης· μνησάρχου ἢ μνησαρχίδου καὶ κλειτοῦς· οἳ φεύγοντες εἰς βοιωτίαν μετῴκησαν· εἶτα ἐν τῇ ἀττικῇ. οὐκ ἀληθὲς δὲ ὡς λαχανόπωλις ἦν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. καὶ γὰρ τῶν σφόδρα εὐγενῶν ἐτύγχανεν ὡς ἀποδείκνυσι φιλόχορος. ἐν δὲ τῇ διαβάσει ξέρξου ἐκυοφορεῖτο ὑπὸ τῆς μητρὸς καὶ ἐτέχθη καθ' ἣν ἡμέραν ἕλληνες ἐτρέψαντο τοὺς πέρσας. γέγονε δὲ τὰ πρῶτα ζωγράφος. εἶτα μαθητὴς προδίκου μὲν ἐν τοῖς ῥητορικοῖς. σωκράτους δὲ ἐν τοῖς ἠθικοῖς καὶ φιλοσόφοις. διήκουσε δὲ καὶ ἀναξαγόρου τοῦ κλαζομενίου. ἐπὶ τραγῳδίαν δὲ ἐτράπη, τὸν ἀναξαγόραν ἰδὼν ὑποστάντα κινδύνους δι' ἃ προεισῆξε δόγματα. σκυθρωπὸς δὲ ἦν καὶ ἀμειδὴς καὶ φεύγων τὰς συνουσίας. ὅθεν καὶ μισογύνης ἐδοξάσθη. ἔγημε δὲ ὅμως πρῶτον μὲν χοιρίνην θυγατέρα μνησιλόχου. ἐξ ἧς ἔσχε μνησίλοχον καὶ μνησαρχίδην καὶ εὐριπίδην. ἀπωσάμενος δὲ ταύτην, ἔσχε καὶ δευτέραν. καὶ ταύτης ὁμοίως ἀκολάστου πειραθείς. ἀπάρας δὲ ἀπ' ἀθηνῶν, ἦλθε πρὸς ἀρχέλαον τὸν βασιλέα τῶν μακεδόνων. παρ' ᾧ διῆγε τῆς ἄκρας ἀπολαύων τιμῆς. ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ ἐπιβουλῆς ἀρριβαίου τοῦ μακεδόνος καὶ κρατεύα τοῦ θετταλοῦ. ποιητῶν ὄντων καὶ φθονησάντων αὐτῷ πεισάντων τε τὸν βασιλέως οἰκέτην

κύνας ἐσπαράχθη αὐτοῦ. οἱ δὲ ἱστοροῦσιν οὐχ ὑπὸ κυνῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυναικῶν νύκτωρ διασπασθῆναι, πορευόμενον ἀωρὶ πρὸς Κρατερὸν τὸν ἐρώμενον Ἀρχελάου. καὶ γὰρ σχεῖν αὐτὸν καὶ περὶ τοὺς τοιούτους ἔρωτας. οἱ δὲ πρὸς τὴν γαμετὴν Νικοδίκου τοῦ Ἀρεθουσίου. ἔτη δὲ βιῶναι αὐτόν φασιν οε΄. καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ ἐν Πέλλῃ μετακομίσαι τὸν βασιλέα. δράματα δὲ αὐτοῦ κατὰ μέν τινας οε΄, κατὰ δὲ ἄλλους ϙβ΄. σώζονται δὲ οζ΄. νίκας δὲ εἵλετο ε΄. τὰς μὲν τέσσαρας περιών, τὴν δὲ μίαν μετὰ τὴν τελευτήν, ἐπιδειξαμένου τὸ δρᾶμα τοῦ ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ Εὐριπίδου. ἐπεδείξατο δὲ ὅλους ἐνιαυτοὺς κς΄. ἀπέθανε δὲ ἐπὶ τῆς ϙγ΄ ὀλυμπιάδος. Εὔριπος. πέλαγος στενὸν ἢ τόπος ὕδατώδης μεταξὺ δύο γαιῶν. τοῦ τε Βοιωτίας καὶ Ἀττικῆς. ἑπτάκις δὲ τῆς ἡμέρας τὸ ἐκεῖσε ὕδωρ τρέπεται. Εὔρομεν. παρ' Ἀττικοῖς καὶ εὕρομεν. Εὐροοῦσι τοῖς. καλῶς ῥέουσιν. Εὐρύτερος ὁ πλατύτερος. Εὔρους. ἐμοὶ δὲ ἐξηγεῖτο λόγους Ἰσοκρατείους ὅτι εἶδον ἄνθρωπον εὔρουν τε ἅμα καὶ ἀμφιλαφῆ τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐξηγήσεις. Εὐρυόδεια. ἡ πλατυάμφοδος. Εὐρώεντα. σκοτεινά. ζοφώδη. Εὐρώεις ὁ σκοτεινὸς ἢ ὁ πλατύς. καὶ κλίνεται εὐρώεντος. Εὑρῶμαι. ἀντὶ τοῦ εὑρήσω. καὶ εὑρώμεθα ἀντὶ τοῦ εὑρήσομεν. Εὐρώπη ὄνομα κύριον καὶ ὁ τόπος, καὶ Εὐρώπιον κλίμα τὸ τῆς Εὐρώπης. καὶ περιοικεῖς Εὐρωπαῖ. Εὐρὼς ὑγρότης σηπεδὼν καὶ ἰμάχος. παρὰ δὲ λαμπὶ τοῦ συνέχοντος εὐρώς. Εὐρωστία παρὰ τὸ αὖρα ἀέρος καὶ ῥοπὴ εὐρὼς καὶ εὐρωτιῶ. θεόκλειδος. ἀσύνετε ξύρεσθαι παλαιῷ. εὐρώεσσαν, ἐν ἐπιγράμματι τὸν δὲ προσδοκώμενον κατέσχε πεπταμένη χεῖρ. ἐχθρὸν εὐρώεσσαν, ἀλλ' ὅσον ἡδύ ἀβροπόδ' αἰδοῖα ἀνδρὸς ὁ λόγος. καὶ αὖθις φησὶ Λάκαινα πρὸς τὸν ἴδιον υἱόν. λεῖπε τὸν εὐρώεντα· ἴθι τάρταρον ἡνίκα δειλὴν οἶσθα φυγὴν πλέθειν. οὔτ' ἐμὸς οὔτε Λάκων. Εὐρώτας. ποταμὸς Λακωνικῆς. Εὐρῶτι. σηπεδόνι. Εὐρωτιῶν σαπεὶς ἀφανισμένος ἢ εὐρωτιῶν σκοληκόβρωτον. Εὐρωτιῶν τοῦ εὐρωτιῶντος. ἐξήγησις, τοῦ εἰκῇ κειμένοις τοῖς ἀεὶ κινεῖ καὶ ἀμελῶς κειμένοις, ἱδρὼς προσίζει καὶ νοτίς. τοιοῦτος δὲ ὁ τῶν ἀγροίκων βίος ὥσπερ ἀνεπιμελὴς καὶ καθάρειος ὁ τῶν ἀστικῶν διότι περ καὶ εἰς πενίαν συνεχῶς ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τύπτεται καὶ ὀνειδίζεται ὥς φησι Μένανδρος. εἰς τὰ καθαρὰ λιμὸς εἰσοικίζεται. Εὐρυάγυια. πλατυάμφοδος. Εὐρυβατεύεσθαι. πονηρεύεσθαι. τὸν γὰρ Εὐρύβατον ἕνα τῶν Κερκώπων γενέσθαι τοιχωρύχον φασίν. οἱ δὲ πρὸ τοῦ περὶ τοὺς χρόνους τοῦ Κροίσου. Εὐρυβάτης ὄνομα κύριον. Εὐρύβατον ἄνδρα. φασὶ τοῦτον Ἐφέσιον εἶναι καὶ λαβόντα χρήματα παρὰ Κροίσου. ὥστε στρατιὰν συναγαγεῖν εἰς τὸν πόλεμον τὸν εἰς τοὺς Πέρσας, προδότην γενόμενον ἐγχειρίσαι τῷ Κύρῳ τὰ χρήματα τοῦ Κροίσου. καὶ ἐντεῦθεν τοὺς πονηροὺς εὐρυβάτας καλεῖσθαι. Εὐρύβατος πονηρός. ἀπὸ τοῦ πεμφθέντος ὑπὸ Κροίσου ἐπὶ ξενολογίαν μετὰ χρημάτων ὥς φησιν Ἔφορος. εἶτα μεταβαλλομένου πρὸς Κῦρον. ἦν δὲ οὗτος Ἐφέσιος. οἱ δὲ τὸν Κέρκωπα τὸν ἕτερον. Διότιμος Ἡρακλέους ἄθλοις Κέρκωπές τοι πολλὰ κατατριοδοῦσι πατέοντες Βοιωτῶν σίνοντο. γένος δ' ἔσαν Οἰχαλιῆθεν Ὤλος τ' Εὐρύβατός τε δύω βαρυδαίμονες ἄνδρες. Νίκανδρος Αἰγινέον Εὐρύβατον πανουργότατον. οὗ μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν α΄ περὶ δικαιοσύνης. δοῦλος δὲ ἐν δ΄ τῆς περὶ Ἀγαθοκλέα ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσέως ἑταίρου καὶ Ἀριστοφάνης. δαιδάλῳ προσθέμενος τὸν Δία εἰς πολλὰ ἑαυτὸν μεταβαλλόμενον καὶ πλουτοῦντα καὶ πανουργοῦντα εἰ δή τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Δία. λέγεται τὸν Εὐρύβατον κλέπτην ὄντα. εἰρχθέντα καὶ παραφυλαττόμενον, ἐπειδὴ συμπίνοντες ἔλυσαν αὐτὸν οἱ φυλάσσοντες ἐκέλευσαν ἐπιδείξασθαι τὴν ἐπὶ τοὺς οἴκους ἀναρρίχησιν. τὸ μὲν πρῶτον διωθεῖσθαι, δεομένων δὲ ὡς οὐ βουλόμενον. ἐπεὶ μόλις ἀνέπεισαν, περιθέμενος τοὺς σπόγγους καὶ τὰς ἐγκεντρίδας ἀναδραμεῖν εἰς τοὺς τοίχους. ἀναβλέποντες δὲ ἐκεῖνοι καὶ θαυμάζοντες τὰς τέχνας. λαβεῖν αὐτὸν τὸν ὄροφον καὶ ὑπερβάλλοντα πρὶν ἐκεῖνοι κύκλῳ περιέλθωσι διὰ τοῦ τέγους καταπηδῆσαι. Εὐρυδίκη ὄνομα κύριον. Εὔρυθμον εὖ τεταγμένον. Εὐρυκλῆς. παρ' ὅσον ἐπαστρίμυθος ἀπὸ Εὐρυκλέους τοιούτου τινὸς μάντεως. Εὐρυκρειόντων μεγάλως βασιλευόντων. Εὐρυμέδων. ποταμὸς Παμφυλίας. Εὐρύνεται. πλατύνεται. Εὐρυόδεια. ἡ πλατεῖα ὁδὸς καὶ κλίνεται εὐρυοδείας. Εὐρύοπα. μεγαλόφθαλμον ἢ μεγαλόφωνον. ἢ εὐθεῖα εὐρύοψ. Εὐρυπύλης πλατείας πύλης. Εὐρύς. ὁ πλατύς. Εὐρυσθένης. ὁ μεγάλην

Publisher's Note:

Book Upside Down

Reverse

Reels to Read

ἔχων ἀσπίδα. Σοφοκλῆς. ἀλλ' αὐτό μοι σὺ λαβὼν ὦ παῖ ἐπώνυμον Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων πόρπακος ἑπτάβοον ἄρρηκτον σάκος. Εὐρυσάκης, ὄνομα κύριον. καὶ Εὐρυσάκειον τέμενός ἐστιν Εὐρυσάκου τοῦ Αἴαντος ἐν Ἀθήναις οὕτως ὀνομαζόμενον. Εὐρυσθενής. μεγαλοδύναμος. Εὐρυσθεύς, ὄνομα κύριον καὶ Εὐρυσθείδης. Εὐρυχωρία, πλάτος. εὐρύχορος δὲ ἡ καλλίχορος. Εὐς ὁ ἀγαθός, παιδὸς ἑῆος. ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ θεοὶ δωτῆρες ἑάων. ἀντὶ τοῦ ἀγαθῶν. Εὐσέβεια. ἐπιστήμη θεοῦ θεραπείας. σπουδαῖοι τοιγαροῦν θύειν θεοῖς ἁρμόδιοι ἁγνοὶ τυγχάνοντες· ἐκκλίνειν γὰρ τὰ περὶ θεὸν ἁμαρτήματα. καὶ οὖν θεὸν ἀγασθῆναι αὐτούς· ὁσίους τε γὰρ εἶναι καὶ δικαίους. καὶ μὴν τούτους ἱερέας εἶναι· ἐπεσκέφθαι γὰρ περὶ θυσιῶν, ἱδρύσεων καὶ καθαρμῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸς τὸ θεῖον οἰκείων. ὅτι ἡ εὐσέβεια, καὶ φρόνησίς ἐστι καὶ σωφροσύνης ἀνάπλεως. καὶ ἥκιστα ἀχθεινὸν ἡ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς· κἂν ζῶσι κἂν θάνωσιν οὐκ ἀπόλλυται. Εὐσεβεῖν δεῖ τὰ πρὸς θεούς, ὡς τἄλλα πάντα δεύτερ' ἡγεῖται πατὴρ Ζεύς. καὶ αὖθις ἕτερος λέγει· ὁδὸς ἀνθρώποις εἰς εὐδαιμονίαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατεδείχθη μία διὰ τῆς ἀρετῆς. τιμιώτατον δὲ ἐν αὐτῇ καὶ ὥσπερ κεφάλαιον ἀρετῆς ἁπάσης, ἡ εὐσέβεια· μόνη γὰρ αὕτη τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἱκανῶς ἐπιμελεῖται καὶ πρὸς τὰ θεῖα γίνεται ἡγεμὼν ἀνθρώποις ἀγαθή. Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου προσκείμενος τῇ Ἀρειανικῇ αἱρέσει. ἐπίσκοπος Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης σπουδαῖος ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς καὶ τῆς θείας βιβλιοθήκης ἅμα Παμφίλῳ τῷ μάρτυρι ἐπιμελέστατος ἀνιχνευτής. ἐξέδωκε πολλὰ τεύχη, ὧν εἰσὶ ταῦτα· εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως λόγοι κ΄. εὐαγγελικῆς προπαρασκευῆς λόγοι ιε΄. θεοφανείας λόγοι ε΄. ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας λόγοι ι΄. χρονικῶν κανόνων παντοδαπῆς ἱστορίας· καὶ τούτων ἐπιτομή. καὶ περὶ τῶν εὐαγγελικῶν διαφωνίας. εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, λόγοι ι΄. καὶ κατὰ Πορφυρίου τοῦ τότε συγγράφοντος ἐν Σικελίᾳ, ὥς τινες οἴονται, λόγοι λ΄. τοπικῶν λόγος α΄. ἀπολογίας ὑπὲρ Ὠριγένους, λόγοι ς΄. περὶ τοῦ βίου τοῦ Παμφίλου, λόγοι γ΄. περὶ μαρτύρων ἕτερα συγγράμματα, καὶ εἰς τοὺς ρν΄ ψαλμοὺς δεδοκιμασμένα ὑπομνήματα, καὶ ἕτερα πολλά. ἤνθησε μάλιστα ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως καὶ Κωνσταντίου. καὶ διὰ τὴν φιλίαν τὴν πρὸς Πάμφιλον τὸν μάρτυρα, τῆς ἐπωνυμίας αὐτοῦ ἠξιώθη. Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου. οὗτος ὁ Εὐσέβιος, ἔγραψε καὶ πρὸς Μαρῖνον, ἐν ᾧ λέγει ὅτι ἡ Χριστοῦ ἐκκλησία δύο βίους νομοθετεῖ καὶ τρόπους. τὸν μὲν ὑπερφυῆ καὶ τῆς ἀνθρωπίνης πολιτείας ἐπέκεινα, οἷός ἐστιν ὁ μοναδικός. τὸν δὲ ὑποβεβηκότα καὶ ἀνθρωπινώτερον, ὃς καὶ γάμοις ὑποτίθεται συγκοινωνεῖν. Εὐσέβιος Ἀράβιος σοφιστής. ἀντισοφιστεύσας καὶ αὐτὸς Οὐλπιανῷ. Εὔσημος ὁ περιφανής. Εὐσθενὴς ἡ ἰσχύς. Εὐσκαρθμος. εὐκίνητος ταχύς. ἢ ταχύπους. σκαρθμὸς γὰρ ὁ πούς. Εὐσκιοῦμεν. καλῶς πράσσομεν. καὶ ἔχομεν πάντα ὧν δεῖ πρὸς τὸ ζῆν. αὐτὸ μὲν εὐσκιοῦμεν. Σοφοκλῆς. Εὐσπειρής καὶ εὐσπείρατος, ὁ εὐσπείρητος δὲ δράκοντα χρύσειον ἐρεμνὸν κόσμον ἐπισφυρίων. Εὐστάθεια ἡ καρτερία. Εὐσταθής, αὐτὸς γὰρ λαβὼν ἄνεμον εὐσταθῆ παρεκομίζετο παρὰ τὴν χώραν ἀκινδύνως πλέων. Εὐστάθιος Ἐπιφανεὺς χρονικὴν ἐπιτομὴν τῶν ἀπὸ Αἰνείου μέχρις Ἀναστασίου βασιλέως ἐν τόμοις θ΄ καὶ ἄλλα τινά. ὅτι Εὐστάθιος Σεβαστιανὸς Μακεδονιανῆς θρησκείας ἦρξεν. ἅμα Βασιλείῳ Ἀγκυρανῷ ἐπισκόπῳ τῆς αὐτῆς πόλεως. Εὐσταθῶς. Ἀππιανός. ὁ δὲ, ἐστρατοπέδευσεν εὐσταθῶς ἢ ὑπὲρ ἐβούλετο. ἀντὶ τοῦ ἀσφαλῶς βεβαίως. Εὐσταλῶς. καλῶς ἐστολισμένος. ἢ κοῦφος ἀπεδίδρασκον εὐσταλεῖς ὑποζύγια καὶ σκηνὰς καταλιπόντες. ἦν δὲ τὸ ἑπόμενον στράτευμα Μαρκελλίνου, ἐπιφανέστερον τῷ εὐσταλεῖ τῆς ὁπλίσεως. Εὐστέφανον εὐτείχιστον. Εὐστόχιος Ἀφροδισιεὺς σοφιστὴς ἐπιφανὴς τῶν ἐν Ἀδριανοῖς τῶν εὐκτηρίων ὃ κεῖται ἐν Χυδαίᾳ. ἔγραψε μελέτας. Εὐστιβὴς τετριμμένη. Εὐστολεῖν. εὔκοσμον ὁδὲ στάσις ποιήσας εὔστολον τὴν ἀκολουθίαν. Εὐστομεῖν τὸ εὐφημεῖν, καὶ οἱ Ἴωνες εὐστομακεῖσθαι φασί. Εὔστομον εὐπρόσωπον ἀπὸ μέρους. Εὐστόχιος Καππαδόκης, σοφιστής, ἔγραψε κατὰ Κωνσταντίνου τὸν βασιλέα καὶ ἀρχαιολογίαν Καππαδοκίας καὶ λοιπῶν ἐθνῶν.

Εὔστρα. τὸ μαγειρικὸν ἢ Φλογίστρα. Ἀριστοφάνης. ἐνταῦθα ἐν εὔστραις καὶ δούλοις ἡρμοσμένην ἐπαιδευόμην ἀπὸ τῆς μουσικῆς. Εὐσυνία. εὐσθενῶς ζῶντα τὴν συνουσίας χάριν. Εὐσύμβολος. ἀντὶ τοῦ ῥᾳδίως καὶ εὐσυμβάλλων τουτέστιν ἀγαθὸς συμβάλλειν ἀντιφῶν ἐν τῷ πολιτικῷ. Εὐ-

συνείδητος

συνειδότος· καλῶς ζῶν συνειδότι. Εὐσυνθετεῖν· εὐνοϊκῶς ἔχειν. μασσαλιῶται ἐβουλεύσαντο εὐσυνθετεῖν πρὸς γελίμερα καὶ βελισάριον. Εὐσύνοπτον· εὐεπίγνωστον, εὐθεώρητον. Εὔσχημος· κωμικός. τῶν δραμμάτων αὐτοῦ ἐστιν ἐμπολή. ὡς ἀθήναιος λέγει. Εὐσχήμων· οὐχ ὁ πολλὰ κεκτημένος καὶ πλούσιος, ἀλλ' ὁ κόσμιος καὶ πειθόμενος τοῖς νόμοις καὶ συνετός. Εὔτα, ὄνομα κύριον. Εὔτε· ἐστὶ καὶ χρονικὸν ἀντὶ τοῦ ἡνίκα. καὶ ὁμοιωματικὸν ἀνάλογον τῷ ἠΰτε. βοῦς ἀπέλκ φιλαῦρος. βοῦς μὲν γενικῶς· ταῦρος δὲ εἰδικῶς. Εὐτέλεια· σμικροπρέπεια. εὐτελία δὲ ἡ εὐδαιμονία παρὰ τὸ εὖ τελεῖν. ἀριστοφάνης· σοὶ γὰρ δίδομεν ἐπ' εὐτελίᾳ, τὸν σανδαλίσκον. Εὐτελὴς ἐπ' ἀρετῆς· ὁ φειδωλὸς καὶ ὀλιγοδάπανος. οὕτω μένανδρος. ἐγὼ δὲ ἀνόητος εὐτελὴς ὑπερβολῇ. καὶ ὁ ἄσωτος ἐστὶ πολυτελὴς. θρασὺς σφόδρα. Εὐτειχεῖ πάγῳ· καλῶς τετειχισμένῳ. Εὐτοκία· πολύγονος. Εὐτόκιος ἀπὸ θεράπνης ἐλθών. οὔτε γνώμης ἐπιεικὴς τις ἦν, οὔτε γένους εὐηκόων. ἀλλὰ καὶ στρατιώτης μὲν ὁ τυχών. πολλὰ δὲ χρήματα κοινὰ τοῦ ἰδίου ταμιεύματος ἀποκλέψας, ᾤχετο εἰς τὴν παλαιστίνην. ἐπεχείρησε μὲν οὖν ἐλευθεροπολίταις ἑαυτὸν καταλέξαι τῆς βουλῆς μετασχὼν ἐπὶ χρήμασι μεγάλοις. καὶ ἐπεχείρει τῆς τύχης μεταβαλεῖν εἰς τὸ εὐγενέστερον. ἀλλ' ὅμως οἱ ἐλευθεροπολῖται οὐ προσεδέξαντο τὸν ἀντόνιον. ὁ δὲ, μετεχώρησεν εἰς τὴν ἀσκάλωνα. καὶ ὅ τε πρωτεύων κρατερὸς εὐμενῶς αὐτὸν ὑπεδέξατο μετὰ τῶν χρημάτων. πολιτικῆς μετέδωκεν ἐλευθερίας. οἱ δὲ θεράποντες ὑστέρῳ χρόνῳ κατ' αὐτὸν ἥκοντες ἐπὶ τὸν ἀντόνιον, ἀπῄτουν τὸν κρατερὸν, τὸν ἀντόνιον καὶ τὰ χρήματα. ὁ δὲ, οὐ μεθίει τὸν ἄνδρα. τῶν δὲ στρατιωτῶν ἐπὶ δίκην ἐλθόντων ὁ κρατερὸς ὑπεραγωνίζεται τοῦ ἀντονίου. καὶ περιγίνεται τῶν θεραπόντων. ἐφ' ᾧ καὶ χρησμὸς ἐξέπεσεν ἔχων ὧδε. Εὐτραπελία· μωρολογία. κουφότης. ἀπαιδευσία. ὁ δὲ πτολεμαῖος πάντας ἐκέλευσεν ἀνακροτῆσαι τῆς εὐτραπελίας ἀποδεχόμενος αὐτούς. Εὐτράπελον οὔτε τινὰ ἔχων πρόφασιν οὔτε λόγον εὐτράπελον. καὶ αὖθις εὔστροφον. αὐτὸς ἄρχων μόνος. οὕτω δ' ἦν εὐτράπελος τὴν φύσιν, ὥστε παρὰ ἀθηναίοις ἀθηναῖος ἦν ἄκρος. καὶ λάκων λακεδαιμονίοις. καὶ θηβαίοις θηβαῖος. τὸν εὐτράπελον ἡ κωμῳδία, ἐπιδέξιον καλεῖ. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀνασυρμένην. εὐτράπελος οὖν κυρίως ὁ μιμολόγος. ὁ γελωτοποιός. Εὐτρεπῆ· τὰ ἕτοιμα καὶ τέλος ἔχοντα. Εὐτρεπισμός, ἡ ἑτοιμασία. Εὐτρόπιος· ἰταλὸς σοφιστής. τὴν ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἐπιτίμως τῇ ἰταλῶν φωνῇ ἔγραψε καὶ ἄλλα.

Εὐτρόπιος· ὁ εὐνοῦχος ἐπίτροπος θεοδοσίου τοῦ βασιλέως· ὥς φησιν εὐνάπιος. ὁ μὲν γὰρ ῥουφῖνος ἀνήρ τε ὢν ἡδονῶν καὶ ἐν ἀξιώμασι γεγονώς. καὶ ποικίλαις ὁμιλήσας τύχαις, οὐ παράλογον οὐδὲ τοῦ πρέποντος ἐκτὸς ἔδοξε κατεξανίστασθαι τῆς νεωτεριζούσης ἅπαντα τύχης. ὁ δὲ θαλαμηπόλος εὐνοῦχος παραλαβὼν τὸ ἐκείνου κράτος εἰς τοσοῦτον κατέσεισεν ἅπαντα καὶ κατεβρόντησεν, ὥστε οὐ μόνον ῥουφῖνος ἦν αὐτὸς, ἀλλ' ὅτι τοῦ μύθου σαλμωνεὺς μικρόν τι χρῆμα πρὸς αὐτὸν ἦν. ὅσπερ ὢν εὐνοῦχος, ἀνὴρ εἶναι κατεβιάζετο. καὶ οἱ μὲν μῦθοί φασι τὴν γοργόνα φανεῖσαν ἅμα τε φαίνεσθαι καὶ τοὺς ἰδόντας μεταβάλλειν εἰς λίθον. ὁ δὲ καθ' ἡμᾶς βίος, λῆρόν τινα καὶ περιττὸν καὶ φλήναφον τὸν μῦθον ἀπέδειξε. καὶ πολλὴν κατὰ χρείας διασυρμὸν ὁ ἱστορικὸς τοῦ εὐνούχου τούτου, τοῦ βίου αὐτοῦ ἐπάξιον. Εὐτρόπιος· ὁ τοῦ βασιλέως ἀρκαδίου πρόκοιτος, ὃς οὐδὲν τῶν δεινῶν ἀπελίμπανε. τάς τε ἀρχὰς δημοσίᾳ πιπράσκων καὶ τοὺς τῆς δυνάμεως συκοφαντῶν. ἐξορίαις τε τοὺς μεγιστᾶνας ὑποβάλλων. καὶ πᾶσαν ὕβριν τοῖς τῆς συγκλήτου ἐπάγων. ἀλλ' οὐδὲ τῆς τῶν βαρβάρων ἀπείχετο συμμαχίας. ὡς ἂν αὐτὸς ἐλπίζων εἰς τὴν τοῦ βασιλέως μεταβαίνειν ἀξίαν. καί που τοὺς ἐν ἐκκλησίαις προσφυγὰς συλλαμβάνειν βουλόμενος, προὔθηκεν ἐπιτρέπων τούτους ἐκ τῶν θυσιαστηρίων ἀφέλκεσθαι. καὶ ὁ μὲν νόμος ἐγράφετο. δίκη δὲ εὐθέως τῆς ὠμότητος ἠκολούθει. μετ' οὐ πολὺ γὰρ προσκρούσας τῷ βασιλεῖ, ἐν τοῖς προσφεύγειν ἐγίνετο. καὶ ὑπὸ τὸ θυσιαστήριον προὔκειτο ἰωάννου ἐπισκοποῦντος τοῦ χρυσοστόμου. ἐκεῖθέν τε ἀφαιρεθεὶς νυκτὸς τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. οὕτω μὲν ὁ εὐτρόπιος δίκας τῆς ἁμαρτάδος ὑπέστη, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ καταλόγου τῶν ὑπάτων ἠμείφθη. μόνου τοῦ συνυπάτου αὐτοῦ θεοδώρου γεγραμμένου. ἐπὶ τούτου τὸ τῶν εὐνούχων ἔθνος διὰ τὴν ἐκείνου βαρύτητα καὶ δυναστείαν εἰς τοσοῦτον ἐπέδωκε καὶ παρηύξηθη πλήθους, ὥστε τινὲς ἤδη τῶν γενειάδας ἐχόντων εὐνοῦχοι βουληθέντες γενέσθαι, ζωὴν τὸ ὀρχεῖς ἀφῃρέθησαν καὶ τὰς

ψυχάς. Εὐζόγαλον· εἶδός ἐστιν ἀσπίδα μικρὰν καὶ εὐζόγαλον περιφέρει. Εὔζοχοι· οἱ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας εὐζόχους ἀνεπτακότες. Εὔτυκτα· τὰ ἀκρόδοτα ἢ ῥᾴδια. ἕτοιμα, εἰργασμένα καλῶς κατεσκευασμένα. Εὐτυχεῖ· ἐπιτυγχάνεται. τοῖς τοιχωρύχοις, οὐδὲν εὐτυχεῖ. Εὐτυχής· οὗτος ἡγούμενος ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει. μοναστῆς τῆς καὶ μάνδρας καὶ Ἀπολιναρίου, ἀντιθέτου μοίρας οὗτος ὑπαρχής. ἄλλον εἶναι παρ' ἑαυτὸν τὸν Χριστόν· καὶ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον κηρύττων· μὴ ἂν ἐχόμενος ὁμοούσιον ἡμῖν καὶ ὁμοφυῆ τὴν σάρκα τοῦ κυρίου ὁμολογεῖν· καὶ ἀπηρνεῖτο σώζεσθαι λέγειν ἐν τῷ Χριστῷ δύο φύσεις μετὰ τὴν ἕνωσιν, ὥσπερ καὶ συμφυΐας. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τερατώδη τινὰ καὶ ἀλλόκοτα διέπλαττεν, ἐξ οὐρανοῦ λέγων κατενεχθῆναι τὸ σῶμα τοῦ κυρίου καὶ ὡς διὰ σωλῆνος τῆς παρθένου διαδραμεῖν τὸν θεὸν λόγον οὐρανόθεν. τοῦτο ἐνδεδυμένον, ἵνα δόξῃ γεγεννῆσθαι ἐκ γυναικὸς καὶ ὢν μὴ γεγεννημένος. Μανιχαῖος οὗτος ὁ λόγος καὶ ἐπιφανιζόμενος πολλῷ μᾶλλον ἐκείνου. μίαν φύσιν καὶ οὗτος διεστραμμένῃ καρδίᾳ τῷ Χριστῷ ἐπρέσβευεν. Εὐτυχίδης· πατρωνυμικόν. Εὐτυχῶ· γενικῇ. Εὐοῖ· σχετλιαστικόν. τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ ἱερῶν ἐξέλαβον. Εὐοιώνιστον· εὔφημον καὶ καλὰ προσημαίνουσαν. Εὐνίκης ἄγαλμα χρυσοῦν ποιήσω, ἀπείλησε δὴ μῶμόν με διὰ τὸ λυσιτελὲς ἅμα ἢ διὰ τὸ εὐοιώνιστον εἶναι πρὸς δέξασθαι τὴν νίκην.

Εὐοῖ σαβοῖ· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· βακχικόν τι ἐπίφθεγμά ἐστιν, εὐοῖ σαβοῖ· μυστικὰ μέν ἐστιν ἐπιφθέγματα. φασὶ δὲ τῇ Φρυγῶν φωνῇ τοὺς μύστας δηλοῦν· ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σαβάζιος Διόνυσος. Εὐοιάσαι· ἐστὶ τὸ ὑμνεῖν εἰς Διόνυσον καὶ εὐάσαι. Εὐύφαντον. Εὐφεγγεῖ· ἀπὸ τῶν δύο τοίχων εὐφεγγεῖ ποιούντων. Ἐφείλιξαν· ἀντὶ τοῦ ἔφυραν σχοινίον τε ἐφείλιξαν μίλτῳ. Εὔφημα· καλὰ λάλει· ἢ ἐπαίνει. Ἀριστοφάνης· εὔφημος πᾶς ἔστω λεὼς στόμα συγκλείσας· ἐνδημεῖ γὰρ θίασος μουσῶν, ἔνδον μελάθρων. εὔφημοι· σιωπᾶν μὴ ἀκαιρολογεῖν. Εὐφημισμός. Εὔφημον στόμα φροντίδος, ἢ φωνή. στόμα γὰρ ἡ φωνή. Ὅμηρος· πολέμου στόμα. καὶ Σοφοκλῆς· χαλκοστόμου κώδωνος. ὁ δὲ νοῦς· τὴν φωνὴν τὴν εὐφήμου φροντίδος ἱέντες. ὅ ἐστι μετὰ φροντίδος πολλῆς εὐφήμως τὴν φωνὴν ἐφιέντες. εὔφημον οὖν τὴν σιωπήν· τὸ γὰρ εὐφημεῖν ἐπὶ τοῦ σιωπᾶν τίθεται. Εὐφήτης, ὄνομα κύριον. Εὐφημία· εὐφημίας χάριν προτιμᾶν τοὺς Λακεδαιμονίους τὸ θεῖον, ἤπερ τῶν Ἀθηναίων βωμοὺς ὑπὲρ πάντας καὶ νεὼς καὶ ἀγάλματα καὶ ἑκατόμβας καὶ τὴν λοιπὴν φλήναφον, τῶν ῥαθυμούντων τε καὶ θοινάζειν λιχομένων. οὐκοῦν διδάσκει ὁ λόγος ὡς ἥκοντας εὐσεβεία κοῦφόν ἐστι καὶ σωφροσύνης ἂν ἀπολαύοιμεν ἥκιστα ἀχθεινόν. εὐφημία γὰρ εὐκλεῶς τούτων ἤκουσας παρ' ὧν πᾶσα Ἀρίστωνος καὶ Εὐριπίδου. εὐφημία γὰρ παρὰ σπονδῇ σιωπὴ καὶ ἥσυχον. Εὐφημία. Εὐφημίας τῆς γυναικὸς Ἰουστίνου τοῦ Θρᾳκὸς στήλη ἵσταται ἐν τῇ ἁγίᾳ Εὐφημίᾳ ὑπ' αὐτῆς κτισθείσῃ. Εὐφημία ἔστω· εὐφημίᾳ χρῶνται οἱ κωμικοί, ἐπειδὰν εὐχὴν ἢ ψήφισμα εἰσάγωσιν. Εὐφήμιος· πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῷ Φαζίᾳ. Εὐφορία· ἡ εὐθηνία. Εὐφορίων, υἱὸς Αἰσχύλου τοῦ τραγικοῦ· Ἀθηναῖος τραγικὸς καὶ αὐτός· ὃς καὶ τοῖς Αἰσχύλου τοῦ πατρὸς οἷς μήπω ἦν ἐπιδειξάμενος τετράκις ἐνίκησεν. ἔγραψε δὲ καὶ οἰκεῖα. Εὐφορίων, Πολυμνήτου, Χαλκιδεύς, ἀπὸ Εὐβοίας, μαθητὴς ἐν τοῖς φιλοσόφοις Λακύδου καὶ Πρυτάνιδος, ἐν δὲ τοῖς ποιητικοῖς Ἀρχεβούλου τοῦ Θηραίου ποιητοῦ· οὗ καὶ ἐρώμενος λέγεται γενέσθαι. ἐγεννήθη δὲ ἐν τῇ ρκϛ΄ ὀλυμπιάδι, ὅτε καὶ Πύρρος ἡττήθη ὑπὸ Ῥωμαίων. καὶ ἐγένετο τὴν ἰδέαν μελίχρους, πολύσαρκος, κακοσκελής. τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλεύσαντος Εὐβοίας, υἱοῦ δὲ Κρατεροῦ γυναικὸς Νικίας στερξάσης αὐτόν. εὐπορήσας δὲ σφόδρα γενόμενος ἦλθε πρὸς Ἀντίοχον τὸν μέγαν ἐν Συρίᾳ βασιλεύοντα καὶ προέστη ὑπ' αὐτοῦ τῆς ἐκεῖσε βιβλιοθήκης. καὶ τελευτήσας ἐκεῖ, τέθαπται ἐν Ἀπαμείᾳ· ὡς δέ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ. βιβλία δὲ αὐτοῦ ἐπικά, ταῦτα· Ἡσίοδος· Μοψοπία ἢ ἄτακτα· ἔχει γὰρ συμμιγεῖς ἱστορίας· Μοψοπία δέ, ὅτι ἡ Ἀττικὴ τὸ πρὶν Μοψοπία ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς Μοψοπίας. καὶ ὁ λόγος τοῦ ποιήματος ἀποτείνεται εἰς τὴν Ἀττικήν. Χιλιάδα· ἔχει δὲ ὑπόθεσιν εἰς τοὺς ἀποστερήσαντας αὐτὸν χρήματα, ἃ παρέθετο, ὡς δίκην δοῖεν κἂν εἰς μακράν. εἶτα συνάγει διὰ χιλίων ἐτῶν χρησμοὺς ἀποτελεσθέντας. εἰσὶ δὲ βιβλία ε΄. ἐπιγράφεται δὲ ἡ πέμπτη Χιλιὰς περὶ χρησμῶν ὡς χιλίων ἐτῶν ἀποτελοῦνται. Εὔφορον· κοῦφον· ἐλαφρόν. ὁ δὲ θυρεὸς τοῦ ἱππέως, εὔφορος. Εὔφωνον κήρυκα· δυνάμενον μέγα βοῆσαι. Εὐφώρατον· φανερόν. Εὐφραδής· σαφής. Εὐφραίνομαί σοι· εὐφραίνω σε δή. Εὐφραῖος, ὄνομα κύριον· Ὠρείτης οὗτος τὸ γένος· μετέσχε δὲ τῆς τοῦ Πλάτωνος διατριβῆς. Εὐφράτης, ὄνομα κύριον. Εὐφρήτης· ὁ Εὐφράτης ποταμός. Εὐφρόνη· ἐπίθετον τῆς νυκτός· ταῦτα μετὰ τὴν εὐφρόνην ὡς ἔμειναν. Εὐφρόνη ἡ νύξ· τίς τῶν μεγιστοφώνων ἐν ἀρχῇ τῆς στέγης

ἐπεὶ τὴν

ὄρνιν ὡρολογεῖν τὴν ἑσπέραν. Εὐφρονοῦντάς σοι· ἀντὶ τοῦ εὔνους σοι εἰμί. Εὔφρος· ἄθυμος. Εὔφρων· κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, αἰσχρά· μοῦσαι· συνέφηβοι· θεωροί· ὡς Ἀθήναιος γράφει ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς. Εὐφυᾶ· καλὴν φύσιν ἔχοντα. ὡς εὐφυὴς καὶ εὐεπιχείρητος, ἀπεληλυθὼς τῆς διατριβῆς εἰ νεανίσκος. Πολύβιος· ὁ δὲ ἦν ὑπερεπτικὸν σκῶλος εὐφυὴς καὶ πολλὰς ἔχων ἀφορμὰς εἰς πραγματείαν οἰκονομίας. Εὐφυΐα· εὐφυοῦς ἐστι τὸ ὡρμῆσθαι μὲν πρὸς τὸ ἀληθές. διαστρέφεσθαι δὲ τὸ ψεῦδος. ὁ δὲ τοῦτο ἔχων ἔχει καὶ τὸ κεῖσθαι τὰ ἀληθῆ δύνασθαι καλῶς. οἱ δὲ ῥᾳδίως μὲν τισὶ παρακολουθοῦντες καὶ λανθάνοντες, ὁμοίως δὲ ἔχοντες πρὸς πάντα τὰ μαθήματα, οὐκ ἂν κυρίως εὐφυεῖς λέγοιντο τῷ μὴ ἔχειν τὸ κριτικὸν ἐν αὐτοῖς ὅ ἐστιν ἡ πρώτη καὶ κυρίως εὐφυΐα. καὶ τῶν προσφερομένων εἴτε μαθήματα ταῦτα εἴη εἴτε ἄλλα τινὰ, τὰ μὲν ἄξια αἱρῆσαι καὶ φιλεῖν αἱρούμενοι, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα ἀποστρεφόμενοι καὶ μισοῦντες, οὗτοι τοῦ κρίνειν εἰσὶν ἀγαθοί· κεῖται. Εὐχαριστῶ δοτικῇ.

Εὐχαὶ αἱ ὑποσχέσεις. τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω. εὐχὴ ἡ ἐπαγγελία θεῷ τῶν κατὰ τὸ εὐσεβεῖν ἀφιερουμένων. προσευχὴ δὲ δέησις μετὰ ἱκετηρίας τῷ θεῷ προσαγομένη. Εὐχαίτης ἵππος καλόθριξ.

Εὔχεμος, ὄνομα κύριον ὁ αἰπόλης. Εὐχέρεια· εὐκολία. Εὐχέται· καυχᾶται. Εὐχείμου· τοῦ καλὰ ἱμάτια ἔχοντος. Εὐχειρία· ἡ διὰ χειρῶν εὐκινησία. οἱ δὲ Μακεδόνες ταῖς εὐχειρίαις πολὺ πονήσαν. Εὐχολόγιον· τὸ βιβλίδιον. Εὐχίδης· καὶ Ἀσασπος καὶ Χρυσόμαζος καὶ Ἐχίων ὀνόματα κύρια. ὠκύτατοι οὗτοι τοῖς ποσὶν ὑπῆρχον. Εὔχομαί σοι τάδε· ἀντὶ τοῦ καυχῶμαι παρὰ Ἀριστοφάνει. Εὖχος· καύχημα. Εὐχωλή· εὐχή· ἢ καύχημα. Εὐχρησία· ἡ καλὴ χρῆσις. Εὐχροεῖς· εὐσωματεῖς. Εὐχυλότερος· ὁ ταχέως πεπτόμενος. Εὐψυχία· ἀνδρεία. καθάπερ τὸ ἐπὶ τῆς Ἐπαμινώνδα καὶ Πελοπίδα καὶ Βρασίδα καὶ Κλεομβρότου τελευτῆς· ἐκ δὲ ταύτην ἐν τῷ ζῆν ἀρετὴν καὶ τὴν ἐν τῷ τελευτᾶν εὐψυχίαν ἀδυνατοῦσιν οἱ συγγραφεῖς, ἀξίους εὑρεῖν λόγους τῆς προκαθηγουμένης τῶν ἀνδρῶν ἐννοίας. καὶ αὖθις· μὴ εἶναι φοβερὸν ὅτι πλήθει προέχουσιν οἱ πολέμιοι· τὴν δὲ εὐψυχίαν ἀεὶ τοῦ πλείονος ἐπικρατεῖν. Εὔψυχος· Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς τοπικοῖς λέγει· τὴν ἐν τῷ ζῆν ἀρετὴν καὶ τὴν ἐν τῷ τελευτᾶν εὐψυχίαν· οὐχ ὁ ἀνδρεῖος μόνος εἰ μεταληψόμεθα δὲ εὔψυχος εἰς τὸν λόγον κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν. ἔστι δὲ οὗτος ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων. ἀλλὰ μὴν εἰ εὔψυχος ἐστὶν ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων, ἀγαθὴν δὲ τὴν ψυχὴν ἔχει καὶ ὁ δίκαιος καὶ ὁ σώφρων καὶ ὁ φρόνιμος, οὐκ ἂν ὁ ἀνδρεῖος μόνος εὔψυχος εἴη. οὐδ᾽ ἂν ἡ εὐψυχία ἀνδρία εἴη. ὅτι δὲ εὔψυχος ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων, δεικνύμενον τῇ τοῦ ὀνόματος παραθέσει. καὶ γὰρ εὔελπις ὁ εὖ ἐλπίζων· τουτέστιν ὁ ἀγαθὰ ἐλπίζων. καὶ εὐδαίμων ὁ εὖ τὸν δαίμονα ἔχων. Ἀρριανός· τῶν μάλιστα εὐψυχίαν τινὰ ἐν τοῖς δεινοῖς ἐπιδεικνυμένων. ἀντὶ τοῦ εὐτολμίαν. μετ᾽ ἀνδρὸς· μὴ εἶναι φοβερὸν τοῦτο, ὅτι πλήθει προέχουσιν οἱ πολέμιοι· τὴν δὲ εὐψυχίαν τοῦ πλείονος ἐπικρατεῖν. Εὐψύχους· ἀντὶ τοῦ τολμηρούς. ἐπιλεξάμενος ἄνδρας εὐψύχους τε καὶ γενναίους. Εὐψυχότερον. Εὔψυχος. Ἐφ᾽ ἃ· ἐφ᾽ ἅτινα. Ἐφάλια· παραθαλάσσια. Ἔφαμμα δὲ περίβλημα. Πολύβιος· οἱ μὲν, τὰς ἀναξυρίδας καὶ τοὺς εὐπετεῖς τῶν σάγων ἔχοντες περὶ αὐτοὺς ἐξήταζον. οἱ δὲ, διὰ φιλοδοξίαν ταῦτα περιψάντες, γυμνοὶ μετὰ τῶν ὅπλων ἔστησαν· ὑπολαβόντες ἔσεσθαι πρακτικώτερον. διὰ τὸ τινὰς τῶν τόπων βατώδεις ὄντας, ἐμπλέκεσθαι τοῖς ἐφάμμασιν.

Ἐφάμιλλον· ὅμοιον. ἴσον. Ἐφαπλώματα· Ἀριστοφάνης περιπλώματα λέγει. καὶ ζήτει ἐν τῷ δυσπαινῆ. καὶ ἐν τῷ περιπλ. Ἐφαπτίδας· οἱ δὲ ψιλοὶ ἑώρων ἃ ἕκαστος αὐτῶν εἶχον ἐφαπτίδας καὶ κνημῖδας τε καὶ λογχάρια λευκὰ καὶ ἀκόντια δύο λουσὶ διήρχετο περικνημίου. Ἐφαρμόζω δοτικῇ. Ἐφαύλιζον· εὐτέλιζον. οἱ δὲ, ἐφαύλιζον αὐτὸν. οὐδαμῶς σπουδαῖον ὄντα. μικρὸς ἦν τὸ σῶμα. Ἐφάψασθαι· ἄρξασθαι. ψηλαφῆσαι. Ἐφεδρεύει· ἐπικάθηται. ἐφεδρεύειν δὲ ἐκείνοις φίλους καὶ συγγενεῖς τῶν ἀπολωλότων· ἀντὶ τοῦ εἰσί τινες δὲ ὑστέρου τιμωροὶ τῶν ἀπολωλότων. Ἐφεδρεία· ἡ ἐπίληρος παραμονή. Ἐφεδρεία τὸ πρᾶγμα. παρὰ Ῥωμαίοις θάνατος πρόστιμον, τῷ λιπόντι τὴν ἐφεδρείαν τουτέστι τὴν παρατήρησιν. Ἔφεδρος· ζυγιστὴς τρίτος καὶ ἐνεδρεύων. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· μὴ δ᾽ ἔμελλε Κλειδημίδης ἔφεδρος καθεδεῖσθαι. κἂν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ ἔξειν κατὰ χώραν. εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης διαγωνιεῖσθαι. Ἔφεδρος ἐστὶν ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὁ μὴ πλανώμενος εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι τοῖς νικῶσιν. ἔφεδρον δὲ λέγει ὁ Σοφοκλῆς τὸν Αἴαντα, ὅτι ἔσχατος καὶ ὡς ἔφεδρος ἐλείφθη μετ

ὁ αἴτιος εἰς κακόν. οἷον πρὸς τοῖς πρώτοις κακοῖς. ὥσπερ δ' αὖ περίεστι μοι κακοῦ τὸ παιδὸς ἔξω
σκηνῆς. τοῦτο δὲ δηλοῖ τὸ ἔφεδρος. λέγεται δὲ καὶ μοι δοῦ θεράποντος αἴας ξυνέστιν ἔφεδρος. Ἔφε-
δρος. ἐλπίζων παρὰ, τῶν ἔφεδροι γίνονται τοῖς καιροῖς καὶ ἑτοίμως διάκεινται πρὸς τὸ πάλιν ἀντο-
φθαλμεῖν τούτοις. μεσολαβηθεὶς λόγος ἐξ ἐχθρῶν ὑποκείμενος καὶ ἐφέδρων. εἰς τὸ ἄδυτον εἰσπει-
σθεὶς, ἐπὶ τοῦ βίου συνεστήσατο καὶ ἠθελώδη. Ἐφεθέν. παρασχεθὲν ὁ εἰᾶσθαι. συγχωρηθέν. ὁ δὲ βασιλεὺς
αὐτίκα ἐφεθὲν οἱ δικάσαι, προσέταξε κλήρῳ διακριθῆναι. Ἐφεκτικοί. φιλόσοφοι τινὲς παρὰ
τὸ ἐπέχειν περὶ τῶν πραγμάτων καὶ δογματίζειν αὐτὰ ἀκατάληπτα. Ἐφεκτοτόκος. ὁ ἐπὶ τὸ ἐκ-
τὸν τοῦ ἐφαλαίου. Ἐφελκυστὴς βοηθός. Ἐφενάκιζον. ἠπάτων. Ἐφ' ἐνδεκάπαις. κέλευσμα
ἐστὶ ναυτικὸν οὕτω λεγόμενον. αἱρεῖσθαι τὸ πολὺ τὸ ῥόθιον. ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων μετήνεγκεν ἐφ' ἐνδεκάκω-
παις. Ἐφέντες. ἐνδόντες. ὑποχαλάσαντες. οἱ δὲ ἄνδρες. ἐπειδὴ τὸ σύμμετρον ἀπ' ἀλλήλων διέ-
στησαν ἐφέντες τοῖς ἵπποις. Ἰασὶ ἐνίοτε ἐφέντες σημαίνει, καὶ τὸ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον ἐλθόντες.
Ἐφίζετο. ἐπεκάθητο. Ἐφέξει. σταθῇ. ἐφελκύσει. Ἐφεξῆς. ἐπισυνῆς τάξιν. Ἔφες. ἐπί-
πεμψον. Ἐφέσεις. ὁρμαί. ἀπὸ δὲ τῆς τῶν στρατιωτῶν γνώμης λαβὼν ἔφεσιν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ ξέ-
νην καὶ παράδοξον βοήθειαν ἐπείσατο πρὸς τὴν ὑποκειμένην κατάστασιν. Ἐφέσια γράμματα. ἐ-
πῳδαί τινες δυσπαρακολούθητοι. ἃς καὶ Κροῖσον ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἰπεῖν. καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ Μιλησίου καὶ
Ἐφεσίου παλαιόντων, τὸν Μιλήσιον μὴ δύνασθαι παλαίειν διὰ τὸ τὸν ἕτερον περὶ τῷ ἀστραγάλῳ
ἔχειν τὰ Ἐφέσια γράμματα. φανεροῦ δὲ γενομένου καὶ λυθέντων αὐτῷ τριάκοντα, ὕστερον πεσεῖν τὸν
Ἐφέσιον. Ἔφεσις. ἐπιθυμία, ὁρμή. ἔκκλητος αἵρεσις ἄλλου δικαστηρίου καὶ μεταγωγή. ἡ ἔφεσις
λέγεται καὶ ἔκκλητος παρὰ τὸ ἐκκαλεῖσθαι καὶ παραιτεῖσθαι καὶ φεύγειν τὸ πρῶτον καὶ ἔλαττον δι-
καστήριον. Ἔφεσις. ἡ ἐξ ἑτέρου δικαστηρίου εἰς ἕτερον μεταγωγή. ὃ δὲ αὐτὸ καὶ ἔκκλητος καλεῖται. τὸ
οὖν ἔφεσις, ἀπὸ τοῦ ἐφεῖναι ῥήματος. Ἐφεσπερία ἡ τῆς ἑσπέρας. Ἐφεσπόμενα. ἐπακο-
λουθοῦντα. Ἐφέστιος ἂν κατ' οἶκον. καὶ ἐφέστιον ἄνθρωπον ἐπὶ τὴν οἰκίαν γενόμενον. τουτέστιν ἔπηκον
στολῆς. εἶτα τὸν Ἀεφέστιον πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον. Ἐφεστιασάμενος. εὐωχηθείς. Ἐφέστιοι.
αὐτόχθονες. σύνοικοι ἐγχώριοι. Ἐφεστὼς πόρρωθεν τῆς παρατάξεως. Ἐφεστρὶς ἱμάτιον ῥω-
μαϊκόν. λέγεται δὲ καὶ μανδύας. καὶ βίρρον. ἅτινα ἐν ὀνείρῳ βλεπόμενα, θλίψεις σημαίνουσιν. Ἐφε-
στρίς. ἐξ ὧν οἱ τοξόται ταῖς ἐφεστρίσι καλυπτόμενοι, βάλλουσι τοὺς ἐπὶ τῶν τειχῶν. ὕφασμα. ἐξ αἰγεί-
ων τριχῶν. ἀρτῶντες κύκλῳ ἐφεστρίδας καὶ ναυτικὰ ὥσαν τὰ τοιαῦτα προβλήματα μὴ ἐκφλέγεσθαι.
Ἐφεστρὶς χλανὶς ἀγαθίας. γυναῖκα ἣ πολλὰ διαπληκτιζομένη καὶ τὰς ἐφεστρίδας περιρρηγ-
νῦσα. ἀνάστασιν προμαχεῶνας ἐφοίτα. καὶ αὖθις ἐνεπιφερόμεθα χρημάτων περιουσίαν. πλὴν τε δὴ
στρατιωτικὴν ἐφεστρίδα. ἥντε δὴ καὶ περιβεβλήμεθα. Ἐφέται. ἄνδρες, οἵτινες ὄντες ἐδίκα-
ζον. ἐφέται δὲ ἐκλήθησαν, ἤτοι ὅτι ἐπὶ αἵματι δικάζουσιν. ἢ ὅτι ἔφεσις παρ' αὐτῶν οὐ δύναται
εἰς ἄλλο δικαστήριον γενέσθαι. τουτέστιν ἔκκλητος. Ἐφέται ἄνδρες ὑπὲρ ν' ἔτη γεγονότες καὶ
ἄριστα βεβιωκέναι ὑπόληψιν ἔχοντες. οἳ καὶ τὰς φονικὰς δίκας ἔκρινον. ἐκαλοῦντο δ' αὐτῶν τὰ δικα-
στήρια, ἐφετῶν. Ἐφέται. οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματος κρίσεις ἐπὶ Παλλαδίῳ καὶ ἐπὶ Πρυτανείῳ καὶ
ἐπὶ Δελφινίῳ καὶ ἐν Φρεατοῖ. ἐφέται καλοῦνται. καὶ ἐφέτης ὁ δικαστής. Ἐφετικός. ἐπιθυμητικός. Ἐφε-
τόν. ἄδον ἐγὼ δικαστὴν ἐφετόν. μεζοῦντα τοῖς ἀγρεύουσι χρεῶν. Ἐφευρετὰς κακῶν. τοὺς ἐπὶ τοῖς πα-
λαιοῖς κακοῖς ἕτερα καινοτομοῦντας κακά. Ἐφείλιξαν. σχοινίον τε ἐφείλιξαν μίλτῳ ἄνθρωποι
ἔφυγον καὶ περιείλιξαν. Ἐφειμένον. συγκεχωρημένον. ὡς δὲ ἐφειμένον αὐτοῖς παραγίνεσθαι, οὐ
ὄψιν ἐλθὼν, εἶπεν. Ἐφεῖναι. συγχωρῆσαι. κελεῦσαι. ἢ δεῖ ἐπείθετο καὶ περὶ ἢ τοὺς προσήκοντας ἐ-
φεῖναι λαβεῖν. Ἐφείσθω τοὺς τοῖς ἐξονυχίζειν ἄνθρωπον. συγκεχωρείσθω ἀκριβολογεῖσθαι. Ἐφεῖτο. συνεχω-
ρεῖτο. καὶ οὐδενὶ ἐφεῖτο μὴ κεκλῆσθαι ἐν δεξιτέρου προϊέναι. Ἐφεῖτο. ἐνετέλλετο. ἀεὶ σοφὸς χθὲς οὖν κλε-
ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ ἥκειν. Ἐφηβεία. νεότης ἀκμὴ τῆς ἡλικίας. Ἔφηβος. ὁ περὶ τὰ νέος. ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ ὁ
θεν καὶ ἔφηβος ὤν. τιμᾶται. μισανθρώπου αἰγυπτίου, ἐφήβου ἤδη ἔτι ὑπάρχοντος καὶ τὴν ὥραν ἄρτι ἐρῶντος. σώφρο-
νοῦντος ἠδ' αὐτοῦ, ἡ μήτηρ ἐρῶσα ἐπέκειτο καὶ χαλεπὸν ἦν περὶ ἑαυτῆς. Ἔφηβος κιλίκιος. λόγος
ποῖ τρέχεις ἢ ἐπὶ τὸν ἔφηβον. ἐπὶ Ἀπολλωνίῳ ἐλέγετο. καὶ παροιμιώδη τιμὴν ἔσχε. μόνος δὲ

ἐλευθέροις

ἐλευθέροις ἐφίησιν ὁ νόμος. ἐφηβαίνειν. ἔχειν δὲ τὸν ἔφηβον ἐν τῇ χλανίδι τὴν δεξιὰν ἔχειν ἐνειλημμένην, διὰ τὸ ἀργὴν εἶναι εἰς ἔργα καὶ λόγους εἰς ἐνιαυτὸν καὶ μὴ προϊέναι τὴν χεῖρα. ἔνδημον δὲ χρὴ εἶναι τὸν ἐφηβεύοντα. ἡ δὲ ἐφηβεία, κανὼν ἦν ὀρθοῦ βίου καὶ ὑγιοῦς. Ἐφήγησις ἐστὶ δίκη εἰσαγομένη ἐπὶ τοῖς ὑποδεξαμένοις τὸν εἰργόμενον ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαίνειν τῆς χώρας· οἷον φυγάδα ἢ ἀνδροφόνον. ἢ ὅταν τῶν δημοσίων τινὰ κατέχειν δοκῇ τις κρύφα. Ἐφήδεσθαι. εὐφραίνεσθαι.

Ἐφήδῃ. εὐφραίνῃ σοι. Ἐφήδοιτο, τέρποιτο. καὶ ἐφήδοντο, ἐπέχαιρον. Αἰλιανός· καὶ αὐτῷ τῶν συνήθων τινὲς ἐφήδοντο· ὡς τὰ αὐτοῦ διαδεξομένῳ ἐκείνῳ γὰρ μὴ εἶναι παῖδας. ἀπρόθυμον βίον καὶ λάγνον τὸν εἰς ἑταίρας καὶ ἥττους προῃρημένῳ. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἐσπούδαζε θέλων ἐφησθῆναι αὐτοῖς. Ἐφῆκα. ἔπεμψα. Ἐφήλαντο. ἐπεπήδησαν. Ἐφηλὶς ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου περὶ τὸ πρόσωπον γινομένη ἢ ἐκ καύσεως καὶ μελανία καὶ πάθος περὶ τὸ πρόσωπον γινόμενον. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἡλίου. γράφεται καὶ ἔφηλις.

Ἔφηλος. ἐφηλίδας ἔχων εἰς τὴν ὄψιν. Ἔφηλος. ὁ ἀπατηλός. ἐκ τοῦ φηλῶ τὸ ἀπατῶ.

Ἔφηλος. ὁ ἥλιος καὶ ἔφηλος ὁ ἡλωμένος. Ἐφ᾽ ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἴεσθαι. ἀντὶ τοῦ καθ᾽ ἡμῶν. Ἐφημερία. ἡ παρεδρία. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία. Ἐφημέριοι. βροτοί. καθημερινὰ εἰδότες. οὐ προορώμενοι τὸ μέλλον. Ἐφημερίς. τῶν ἑκάστης ἡμέρας συμπιπτόντων ἀναγραφή. Ἐφήμερος. πρόσκαιρος. ἐφήμερον δηλητήριον, τὸ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀναιροῦν. λέγεται δὲ καὶ ἀφήμερον. καὶ ἀφημερινὸς πυρετός. Ἐφῆσιν. ἔδειξεν. Ἐφῆπτο. ἐπεκρέματο. ἐπέκειτο. Ἐφησθέντες. ἐπιχαρέντες. καὶ ἐφησθείην. ἐπιχαρείην. Ἐφήσθη. ἐχάρη. ἡ δέ, τοῖς τῶν πολεμίων σώμασιν ἐφήσθησαν. καὶ αὖθις· ἐφησθῆναι θέλων ἐκείνοις ἐσπούδαζεν. ἢ ἐπιγελάσαι. Ἐφιάλτης. ἡ εἰς τὴν κεφαλὴν ἀναδέχουσα ἀναθυμίασις ἐξ ἀδηφαγίας καὶ ἀπεψίας. παρὰ Ἰταλοῖς Ἐφιάλτης λέγεται. ὁ λεγόμενος παρὰ πολλοῖς βαβουτζικάριος. Ἐφιᾶσι. συγχωροῦσιν. ἐπιτρέπουσιν. ἐφιᾶσι καὶ ὅπη τις ἐθέλοι ἀπιέναι. Ἐφιέμενοι. ἐπιθυμοῦντες. Ἐφιέναι. ὑποκριτοῦ τραγῳδίας ἐφιέναι φήσαντος ἐξελαθῆναι γὰρ παρὰ Πολέμωνος κατὰ μέσας τοῦ δράματος· ὁ δὲ ἀντ᾽ αὐτοῦ ἤρετο ὁπηνίκα εἴη ὅτε τῆς σκηνῆς ἠλάθη· τοῦ δὲ εἰπόντος ὡς μεσημβρία τυγχάνοι οὖσα, μάλα ἀστείως ὁ αὐτοκράτωρ· ἐμὲ δὲ εἴπερ ἀμφὶ μέσας νύκτας ἐξήλασε τῆς οἰκίας καὶ οὐκ ἐφῆκε. ἐχέτω τοῦτο δηλοῖ βασιλέως πρᾴου καὶ ἀνδρὸς ὑποφέροντος. Ἐφίερον. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐπικράτους χρήματος ἱερόν ἐστι τῶν ιβ΄ θεῶν ἐμπροστέρω. Ἐφίεται. γενικῇ. ἐπιθυμεῖ. Ἐφιέτω. ἀνιέτω. Ἐφίζανε. ἐπεκάθητο. Ἐφίζετο. ἐπικαθέζετο. Ἐφίξε. ἐπέζευξεν. ὁ δὲ Καῖσαρ, δήσας τὴν πρὸ τῆς πόλεως ἐπέζευξεν. Ἐφίει. ἔπεμπε. καὶ ἐφίεις. ἐπέπεμπον. ἐπέβαλλον. Ἐφίῃ. ἐπιθυμεῖς. τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίῃ. γλίχῃ. τί μοι φησὶ τούτων γλίχῃ. ἅπερ ἐστὶν οὐκ ἀνηλῶς φρενῶν θεωροῦ καὶ πένθους. Ἐφίησιν. ἐπιτρέπει. ἐπιπέμπει. Ἐφικέσθαι. γενικῇ. καταλαβέσθαι. Ἐφικνούμενοι. γενικῇ. καταλαμβανόμενοι. μέγα ἀνεβόησε καὶ αὐτοῦ ἐφικνούμενοι. Ἐφίκοντο. ἐφήψαντο. Ἐφικτόν. δυνατὸν καταληφθῆναι. ὁ δὲ, ἤτει αὐτὸν παρὰ τῶν θεῶν πολλὰ καὶ ἀγαθὰ τά τε ἄλλα καὶ τῆς ἀρχῆς τὸ κράτος ὅσον μήκιστον ἀνθρώπῳ ἐφικτόν.

Ἐφίλατο. ἠγάπησε. διπλοῦς δὲ λυκάβαντας ἐφίλατο τὴν καλαμίτιν. Ἐφίππειον. ἐκλύσασθαι δὲ τὸν ἵππον τοῦ χαλινοῦ καὶ τοῦ ἐφιππείου. οἱ δὲ σκύθαι ἔδωκαν ἀποδοθῆναι σφίσι τὸ ἐφίππειον τῶν αἰχμαλώτων, Ῥωμαίων ἀντιδωρούμενοι. ἐμοὶ μὲν ἔξω λόγου δοκεῖ ὅτι τοσούτοις τὸ ἐφίππειον ἐτιμήσαντο. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τῶν αἰχμαλώτων οὐκ ἠλλάξαντο. Προκόπιός φησιν. Ἐφίππιον. ἀγώνισμα ἐφ᾽ ἵππων τρεχόντων. Ἔφιππος. Ἀθηναῖος κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. Ἔφιππος. Κυμαῖος υἱὸς Δημοφίλου. οἱ δὲ, Ἀντιόχου. Ἰσοκράτους ἀκουστὴς τοῦ ῥήτορος. ἱστορικός. ἔσχε δὲ υἱὸν Δημόφιλον τὸν ἱστορικόν. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ϟγ΄ ὀλυμπιάδος· ὡς καὶ πρὸ τῆς Φιλίππου βασιλείας εἶναι τοῦ Μακεδόνος. ἔγραψεν ἀπὸ τῆς Ἰλίου πορθήσεως καὶ τῶν ζωικῶν, μέχρι τῶν αὐτοῦ χρόνων, βιβλία λ΄. περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν, βιβλία κα΄. παραδόξων τῶν ἑκασταχοῦ βιβλία ιε΄. εὑρημάτων ὧν ἕκαστος εὗρε, βιβλία β΄. καὶ ἄλλα. Ἐφίππων ὀνόματα. ἴλη. ἱππέων ἄνδρες ξδ΄. ἐπιλαρχία δύο ἶλαι ἱππεῖς ἄνδρες ρκη΄. ταραντιναρχία β΄ ἶλαι ἱππέων ἀνδρῶν σνϛ΄. τέλη β΄. ἐφιππαρχία ἱππεῖς ,ακδ΄. ἐπίταγμα δύο τέλη ἱππεῖς ἄνδρες ,δϟϛ΄. Ἐφι[illegible]. αἰτιατικῇ. Ἐφιστάμενοι. ἀναμένοντες. σχολαῖ βαδίζοντες. ὁ δέ, ἐπορεύετο ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἐφιστάμενος. ὅσον ἂν χρόνον τὸ ἡγούμενον τοῦ στρατεύματος ἐπίσχῃ, τοσοῦτον ἀνάγκη χρόνον δι᾽ ὅλου τοῦ στρατεύματος γίνεσθαι τὴν ἐπίστασιν. Ἐφίστη. ἵστατο. ὤρθιζεν. ἦρχον τὰ στε-

ἐφίστη τούτοις ἅπασι τοὺς ἀδωροτάτους, ὅπως μὴ διὰ φιλοπλουτίαν βλάπτοιεν. Ἐφθαλέου· ἐφθοῦ καὶ ἑφθοῦ τὸ ὀπτανοῦ, ἢ τὸ δι' ὕδατος ἑψηθέν. Ἔφθοι πυροί, διεγερτικοί εἰσι πρὸς συνουσίαν. καὶ θύουσι τῇ Ἀφροδίτῃ ἔθυον. Ἔφλαμεν· ἐτύπτομεν. Ἐφλέγετο· ἐν ἐπιθυμίᾳ ἦν. Αἰλιανός· ὁ δὲ Ἰάσων ὁ Θετταλὸς ἐπὶ τοῖς ἀναθήμασιν ἐν Δελφοῖς ἐφλέγετο. Ἐφοδεύθη· διοδεύθη. Ἐφοδεύσαντο σαν· νυκτὸς ἐσκοπήσαντο σαν. Ἐφόδια· τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐπιτήδεια ἀναλώματα. ἐφόδιον παιδείας ὁ πλοῦτος. Ἐφόδιον· ἀρχὴ τοῦ θεοῦ βίου κακοῦ μὴ δυναστεύοντες ἔχειν πλοῦτον εἰς ἐφόδιον ἀδικίας. Ἔφοδος· ὁρμή. Ἐφόλκια· καράβια μικρὰ παρὰ τὸ ἕλκεσθαι ὑπὸ τῶν κωπηλατῶν ἢ τῶν μεγάλων πλοίων. καλοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν πλείων τὰ ὤνια ἐπισκοπούμενοι. οἱ δέ, στειλάντων ἐν ἐφολκίῳ τινὰς καὶ μαθόντων Ῥωμαϊκὴν εἶναι τὴν πρόσοδον, καὶ τὰ ἐπὶ πλατὺ ἀγώγιμα. ὅλκημα καὶ παρέρ ἐφόλκια. καὶ Ἀριστοφάνης Σφηξίν· οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν· ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν ἡγεῖτο τῶν ἀειδῶν Φρυνίχου. ἀντὶ τοῦ ὕστερος. καὶ αὖθις· ἐθάρρει γὰρ τὸν χωρὸν ἐφολκὸν εἶναι τῆς ψήφου. καὶ πολλὰς Ῥωμαίων ἐπάξεσθαι. ἀντὶ τοῦ ἐφελκυστικόν. Ἐφολκίδα· ὁ τοίνυν πλέσος ἐπὶ τὴν θοίνην ἀνακληθεὶς οἷον ἐφολκίδα ἄκλητον ἐπάγεται ἀσκώνιον παιδάριον· δεῖν δὲ καὶ ἐπικλήτους οἱονεὶ σκιὰς ἑαυτοῖς παρακαλεῖν τινάς. ἐν τῷ Ἀππιανὸς Μάρκος. Ἐφορεύειν· ἐποπτεύειν. Ἐφορεία· ἡ ἐποψία καὶ ἐπίσκεψις. Ἐφορεία· ἡ ἐπὶ τῶν ὅρων γινομένη προσαγόρευσις. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Ἐφορμεῖν· ἐν τῷ ἐφεδρεύειν. οὕτω Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. ἐνεδρεύειν ἢ ἐν πλοίοις. Ἐφόρμους· Θουκυδίδης· οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἐφόρμους ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσιν ἐποιοῦντο τὰς ἐφορμήσεις. Ἔφορος· ὁ πάντων ἐπόπτης καὶ θεωρὸς θεός. Ἔφορος· Κυμαῖος, ἱστορικός. ὃν καί περ ἔγραψε τὰς γαλιλαίου ἱστορίας ἐν βιβλίοις κζ΄. κορινθιακὰ περὶ τῶν ἀλλαλαζόντων καὶ ἄλλα τινά. Ἔφορος· Κυμαῖος καὶ Θεόπομπος Δαμασιστράτου Χῖος, ἄμφω Ἰσοκράτους μαθηταί, ἀπεναντίων τό τε ἦθος καὶ τοὺς λόγους ὁρμώμενοι. ὁ μὲν γὰρ Ἔφορος ἦν τὸ ἦθος ἁπλοῦς· τὴν δὲ ἑρμηνείαν τῆς ἱστορίας ὕπτιος καὶ νωθρὸς καὶ μηδεμίαν ἔχων ἐπίτασιν· ὁ δὲ Θεόπομπος τὸ ἦθος πικρὸς καὶ κακοήθης, τῇ δὲ φράσει πολὺς καὶ συνεχὴς καὶ φορᾶς μεστός, φιλαλήθης ἐν οἷς ἔγραφεν. ὁ γοῦν Ἰσοκράτης τὸν μέν, ἔφη, χαλινοῦ δεῖσθαι, τὸν δὲ Ἔφορον κέντρου. φυγὰς δὲ γενόμενος ὁ Θεόπομπος ἱκέτης ἐγένετο τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος. ἐπέστελλέ τε πολλὰ [illegible] Ἀλεξάνδρῳ. καὶ μέντοι καὶ αὐτὸν Ἀλέξανδρον ἐγκωμιάσας πολλά. λέγεται δὲ καὶ ψόγον αὐτοῦ γεγραφέναι ὃς οὐ φέρεται. Ἐφόρουν· ἐκόμιζον. Θουκυδίδης· ἐφόρουν δὲ τὴν ὕλην εἰς αὐτὸ καὶ λίθους καὶ γῆν καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον. Ἔφοροι· Περικλῆς τοὺς ἐφόρους τῶν Σπαρτιατῶν συμπείσας ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως συμφέροντι χρήμασι, τοῦτο μὲν τοῖς λογιστικοῖς ἔγραφεν ὡς ἀνάγκεντον ὑπέχον καὶ πολλὴν αἰσχύνην τοῖς δωροδοκήσασι φέρον. οὐ μέντοι τὸ δέον ἀνέγραφεν αὐτὰ ἀνηλῶσθαι. καὶ αὖθις· οἱ δὲ Ἡρακλεῶται συμπίπτουσιν εἰς στάσιν βαρεῖαν. εἶτα ἐπανελθεῖν εἰς φιλίαν καὶ συμβιβάσεις βουλόμενοι, προαιροῦνται ἔφορον τῆς αὐτῶν ὁμονοίας τὸν Κλέαρχον. καὶ αὖθις· ὁ δέ, πρὸς τοὺς ἐφόρους ἔγραφεν. ὡς ἐκείνους κήρυγμα ποιήσασθαι δημοσίᾳ. τήν τε ἀτέλειαν τῶν βαλανείων ἐξαιροῦντας. καὶ τὰς παραπλατείας ἐξελαύνοντας, καὶ τὸ ἀρχαῖον ἀποκαθίστασθαι. Ἔφοροι· παρὰ Λακεδαιμονίοις τὸν ἀριθμὸν ε΄. οὓς ἐφόρους ἐκάλουν διὰ τὸ ἐφορᾶν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. ἐν διδασκάλου δὲ ἦσαν. Ἐφόσον· ἐν μέρει λόγου. Ἐφότω· ἐφ' ᾧ τινι. Ἐφούδ, τὸ μὲν ὄνομα ἑβραϊκὸν ἑρμηνευόμενον, δήλωσιν ἢ λύτρωσιν σημαίνει. τὸ δὲ εἶδος αὐτοῦ στιβαμιαῖον ἦν ὕφασμα δίκην περιστηθίου ἐκ χρυσοῦ ἢ μετὰ τέχνης ποικίλης πεποιημένον. καὶ ἐν μὲν τῷ μέσῳ, εἶχεν ὥσπερ ἀστέρα ὁλόχρυσον. ἑκατέρωθεν δὲ αὐτοῦ, δύο σμαράγδους ἔχοντας ἀνὰ ἓξ τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τῶν σμαράγδων λίθον ἀδάμαντα. ἡνίκα γοῦν ἔμελλεν ὁ ἱερεὺς ἐρωτᾶν τὸν θεὸν περί τινος κεφαλαίου, ἐδέσμει αὐτὸ ἐν τῇ ἐπωμίδι κατὰ τὸ μέσον τοῦ στέρνου. καὶ ἐπετίθει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν καὶ εἰσῄει ἐν ταῖς παλάμαις αὐτοῦ ἐξηπλωμένον ὥσπερ πυξίον. καὶ ἀποβλέπων εἰς τὸ ἐφούδ, ἠρώτα τὸν θεὸν οὗ γε τὸ ἐρώτημα. καὶ εἰ μὲν ἀρεστὸν ἦν τῷ θεῷ τὸ ἐρώτημα, εὐθέως ἤστραπτεν ὁ ἀδάμας λίθος καὶ ἐφωσφόρει ἀκτῖνας ἐκπέμπων. εἰ δὲ οὐκ ἦν ἀρεστόν, ἔμενεν ἐν τῇ ἰδίᾳ τάξει ὁ λίθος. εἰ δὲ ἔμελλεν ὁ θεὸς εἰς μάχαιραν παραδιδόναι τὸν λαόν, ἐγίνετο αἱματώδης. εἰ δὲ θάνατον ἔμελλεν, ἐγίνετο μέλας. Ἐφοῦ· ἐπὶ τούτῳ. Πολύβιος. ὃ δὴ μάλιστα διαπιστεῖς ὑπὲρ ἀσφαλείας, ἔπειτ' αὐτοῖς ἐγχωρεῖ εἰς Ἰταλίαν. ἐφ' ᾧ λαμβάνειν

τας μέχρι μὲν τοῦ πρώτου, προθέμενοι βεβαιοῦν Ῥωμαίους ὄντας ὡς ἂν ἐκ τῆς πόλεως ὠφεληθῶσι. καὶ αὖθις· καὶ συνέθεντο μετέχειν τῆς κοινῆς συμμαχίας. ἐφωλάμβανον κ΄ τάλαντα κατ' ἐνιαυτόν. Ἐφώλασαν· ἐπέτρεχον. Ἐφ' ὃ πάρει· καὶ Χριστὸς πρὸς τὸν Ἰούδαν· ἑταῖρε, ἐφ' ὃ πάρει, ἀντὶ τοῦ οὗ χάριν παραγέγονας. Ἐφωδήγει· ἐποδήγει δέ. Ἐφραθᾶ, ὁ Βηθλεέμ. παρ' Ἑβραίοις δὲ μελείας σημαίνει τὸ Ἐφραθά. Ἐφραίμ, ὄνομα κύριον. Ἐφαῖος, ὄνομα κύριον. Ἔφριξα· τὰς τρίχας ὠρθώθην, ἐπυκνώθην. Ὅμηρος· ἔφριξε δὲ μάχη. καὶ Σοφοκλῆς· ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρὴς δ' ἀνεπτάμην. ἀντὶ ὠρθώθην τῇ ὀδύνῃ, ἀνεπτερώθην. Ἐφρύαξαν· ἐταράχθησαν. Ἐφοινίττετο· ἐρυθραίνετο. αὐτίκα ὅτι τοῦ ἐλεγκτικοῦ τοῦ λόγου συνεχέας τὸ πρόσωπον ἐφοινίττετο. Ἔφυ· ἐγένετο. Ἔφυγον κακόν, εὗρον ἄμεινον. ταῦτα ἐπὶ τῶν ἀπὸ κακῶν εἰς κρείττονα ἐλθόντων. ἔθος γὰρ Ἀθήνησιν ἐν γάμοις στέφεσθαι ἀμφιθαλῆ παῖδα ἀκάνθας μετὰ δρυίνων καρπῶν φέροντα, καὶ λίκνον πλῆρες ἄρτων, λέγειν τὸ προκείμενον, αἰνισσόμενος τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολήν. τὸ γὰρ ἐκ τῶν δρυῶν καὶ ἀκανθῶν στέμμα, κακὸν ἔλεγον. Ἔφυδρος· ὕδωρ ἐπάγων. κολυμβηταῖς ἐφύδροις. ἐφύδρους δὲ ἀλύσεις διατείνας διὰ τοῦ στόματος τοῦ λιμένος. Ἐφ' ὕδωρ ἐν ταῖς πρὸς ὕδωρ δίκαις ἐλάγχανεν ὁ ἐπιμελησόμενος τούτου. Ἐφυλάξατο· ἐξέκλινεν. εἴασεν. τὰ μαλακὰ καὶ πηλώδη ἢ ψαμμώδη ἐφυλάξατο διὰ τὰς ἐσομένας ὑφιζήσεις. Ἐφύμνιον· τὸ ἐπὶ τῷ ὕμνῳ ᾆσμα. Ἐφύοντο· ἐνέφυσαν. σφόδρα ἐπεβάλλοντο. ὥστε δοκεῖν συμπεφυκέναι. Ἐφύπερθεν· ὑπεράνω. Ἔφυρον· ἔβρεχον, ἢ ἔπλυνον. Ἐχάτιζεν· ἐχέζεν. Ἐχέγγυον· ἀσφαλῆ. ἀλλ' ὡς περιέλαβεν οἰκέτην ἐχέγγυον ἐρυόμενον φυλάσσει. Ἐχέγγυος· ὁ ἀσφαλὴς ἐγγυητής. ὁ διὰ πίστεως ἄξιος. παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ· ἰσχυρὸν ἐγγυῆσαι δυνάμενον. Ἔχε δὴ ἀντὶ τοῦ ἄγε δή. καὶ ἄρα δὴ πρόσεχε. ἤ τι τοιοῦτο. Ἐχέδημος, ὄνομα κύριον. Ἔχεσιν· ἔχωσιν. Ἐχεκρατίδας καὶ Ἐχεκρατίδης ὁ τοῦ Ἐχεκράτου παῖς. Ἐχεμυθεῖ· ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον. Ἐχεμυθία· σιωπή. μυστήρια. Ἐχέμυθος· μυστήριον κρυπτὸν φυλάττων ἢ φρόνιμος. ἦν δὲ ἐχέμυθος οὐ τὰ μάλιστα καὶ κρυψίνους. ἀλλ' εἴς τε συναύξησιν ἀρετῆς καὶ κωμῳδίας μείωσιν, ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν. Ἐχεμυθότατος· ὁ φρονιμώτατος. Ἐχενηΐς· ἡ κρατοῦσα τὴν ναῦν ἄγκυρα. ἐν ἐπιγράμματι· ἄγκυραν τ' ἐπὶ τοῖς ἐχενηΐδα δεσμὸν ἀέλλης. Ἐχενηΐς· γένος ἰχθυδίου ὅ ἐστιν ἄβρωτον, μέγεθος δ' ἔχει κωβιοῦ καὶ πτέρυγας λ΄. χρῶνται δέ τινες αὐτῷ πρὸς φίλτρα καὶ δίκας. εἴληφε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἔχεσθαι τῶν θεουσῶν νηῶν. ὃ καὶ ναυκρατὴς καλεῖται. ὁ ἅγιος Βασίλειος περὶ τούτου φησίν. Ἔχεσθαι· γενική. Ἐχέπωλος· ὁ ἔχων ἵππους. Ἐχέτλη· τοῦ ἀρότρου τὸ κράτημα. Ἔχετον· ἀντὶ ἐχέτωσαν δυϊκῶς. καὶ λέγετον. τοῦτο τιμᾷ καὶ ἀναξιούμενος. ἔχετον δὲ καὶ κλεῖθρα ἔχον αὐτοῖς νοοῦντες εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτήν. καὶ ἐχέτην δυϊκῶς ἀντὶ τοῦ εἶχον. Ἔχετος· τύραννος ἀπηνὴς καὶ σκληρός. Ὅμηρος· πέμψω δ' εἰς Ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα πάντων. ὅς κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμῃσι καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ. καὶ ἕτερος ἐκπέμπει ὁ ποιητὴς τὸν πικτικὸν καὶ μυθώδη Ἔχετον. καὶ εἰ δή τις ἄλλος ἐκ Σικελίας ἢ Θετταλίας χρυσοῦν ἀποδείξων καὶ πανηγυρίζειν. Ἐχέτω· κρατείτω. ἀεισοφ. ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ· κῦμα δὲ πόντου μὴ κεχαδέτω γλαυκόν. Ἐχέφρων· συνετός. Ἔχει αὐτὸν ὁ τοῦ θανάτου ζόφος χαλινώσας· ἀντὶ τοῦ τέθνηκεν. Ἔχει ὁ ἀνὴρ γυναῖκα. ἔχεται δὲ ἡ γυνὴ ὑπὸ τοῦ ἀνδρός. Ἐχειρώθη· ἐκρατήθη. Ἔχεις τι· ἐπὶ τῶν ἀγρευόντων ἢ βιόφιν ἢ ἰχθύων. λέγεται δὲ τὸ ἔχεις τι, ἀντὶ τοῦ εἴληφάς τι; συνεβούλευε γὰρ αὐτῷ ὁ Σωκράτης ὥσπερ ἀναπτῆναι τὴν διάνοιαν ἑαυτοῦ τὴν φροντίδα. τῇ τῶν ἀγρευόντων χρησάμενος λέξει. τοῖς ἁλιεῦσι καὶ τοῖς ὀρνιθοθήραις, ἔθος φασίν· ἔχεις τι; ὁ δὲ πρὸς φασί· μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἔγωγε. οὐδὲν πάνυ; οὐδέν. πλὴν τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ. τουτέστι τὸ αἰδοῖον. καὶ μιμεῖσθαι τὸν δερμύλλοντα ἑαυτόν. Ἔχειτο· ἐξεκέχυτο. Ἐχηρώθησαν· ἀνδρῶν ἐστερήθησαν. Ἐχήρωσαν. Ἐχήρωσεν· ἐστέρησεν. ὁ δὲ τῶν ἀγαθῶν τοὺς βασιλέας ἐχήρωσεν ἅπαντας. Ἐχίδιον· τὸ ὀφίδιον. Ἔχιδνα· ὄφις. Ἐχινάς· ἐχινάδος ὄνομα νήσου. Ἐχῖνος· τὸν ἀναβάλλει. λέγεται ἐφ' ὧν τὸ ἀναβάλλεσθαι πρὸς χεῖρον γίνεται. καὶ τοὺς ἰχθῦς ἐσθίουσιν οἱ ἐχῖνοι δοκοῦσι κεντούμενοι αὐτοὶ ἐᾶν τὸν εἰθυσμένον ὑπὸ ταχυτῆτα τῶν ἐμβρύων, καὶ ἀπαλλάσσειν τὸν τόκον. ἐχῖνος δὲ καὶ τὸ ζῶον καὶ εἶδος μέρος τοῦ βοός. ἐν ἐπιγράμματι· ὀξέσι λαχνήεντα δέμας κέντροισιν ἐχῖνον. καὶ αὖθις· κώμαυλος τὸν

ἐχῖνον ἰδὼν ἐπ' αὐτῷ φέροντα ῥᾶγας, ἀπέκτεινεν διὰ τὴν ἀπληστίαν. Ἐχῖνος. τοῖς δὲ ἱερεῦσι τῶν ἐχίνων τοῖς σπλάγχνοις, προβλεπτικὰς δίδωσιν ἐν ῥυθμῷ ἡμέρας. ὅπως φύγωσι πρὸ ζάλης τὰ τῆς ζάλης. καὶ ἄλλοι. περὶ γὰρ δύο ἐχῖνοι ὄντες φιλοῦσι ἔλθοιεν, ὁ μὲν ἐκ πελάγους. ὁ δὲ ἐκ χέρσου ἐπὶ τῶν αὐτῶν ... Ἐχίνοις. τοῖς χοιρογρυλλοῖς. Ἐχῖνος. ἄγγος τι εἰς ὃ τὰ γραμματεῖα τὰ πρὸς τὰς δίκας ἐτίθεντο. μνημονεύει Δημοσθένης τοῦ ἄγγους τούτου. ἀλλὰ καὶ Ἀριστοτέλης. καὶ Ἀριστοφάνης. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἧς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν ἕκτῳ Φιλιππικῶν. ἔστι δέ τι καὶ ζῷον χερσαῖον καὶ θαλάττιον ὁ στρεβλός. Ἐχῖνοι. οἱ μὲν χαλκοῖ. οἱ δὲ, ἐκ κεράμου. εἰς ἃ καθίασιν διαιτηταὶ τὰ γραμματεῖα τῶν μαρτυριῶν. ἅπερ ὄντες ἐμαρτύρησαν. καὶ κατασημηνάμενοι μετὰ ταῦτα εἰ ἐπικληθείη ἡ δίαιτα τοῖς δικασταῖς ἀπεδίδοσαν.

Ἐχίων, ὄνομα κύριον. καὶ συστέλλεται. ἦν δὲ ὠκύτατος ποσίν. Ἔχις. εἶδος ὄφεως. ἀπὸ τοῦ κατέχειν. διότι μόνον τῶν ὄφεων οὐκ ᾠοτοκεῖ. ἀλλὰ ζωοτοκεῖ. ἡ δοτικὴ τῷ ἔχει. καὶ ἐχίδιον. λέγεται καὶ αἱ μόρους γένος ἔχεος. ἐν τοῖς περὶ δεσποσχηραμοῖς ἔχοντας διατριβάς. Ἐχθραντέος. Σοφοκλῆς. ὅ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἐχθραντέος ὡς καὶ φιλήσων αὖθις. ἔς τε τὸν φίλον τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα. δεῖ φησὶ προσέχειν τοῖς ἐχθροῖς ὡς αὖθις φίλοις ἐσομένοις. καὶ τοῖς φίλοις ὡς ἐχθροῖς. συμμέτρως οὖν φησὶ χρῆσθαι τοῖς πράγμασι. Ἐχθαίρει. αἰτιατικῇ. μισεῖ. Ἔχθημα. μίσημα. Ἐχθοδοπὸν. ἐχθρότατον. Σοφοκλῆς. οὐκ οὐδὲν ἔστιν ἐχθοδοπόν. τούτοις ἐγὼ ζῶ τοῖς νόμοισιν οὐ βούλομαι. Ἔχθιστος. ἐχθρότατος. Ἐχθροδαπήν. ἐχθροποιόν. Ἐχθόμενος. ἐχθρὸς. ἢ μισούμενος.

Ἔχθος. ἔχθρα. μῖσος. Ἐχθραίνει. δοτικῇ. ἐχθρὸν ποιεῖ. καὶ ἐχθρεῦσαι. ἐχθρὸν γίνεσθαι. ἐχθρεῦσαί φασιν αἰετὸν καὶ κάνθαρον. ἐκ τοῦ πτερὸν αὐτῶν θατέρου τὰ ᾠὰ διασπᾶν. Ἐχθρὸς καὶ ἐκδικητής. παρὰ τὸ δαβίδ, ὁ διάβολος. Ἐχθρωδῶς. ἀπεχθῶς καὶ κακῶς. Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα. ὁ Αἴας φησίν. ἀλλ' εἶμι πρός τε λουτρὰ καὶ παρακτίους λειμῶνας. ὡς ἂν λύμαθ' ἁγνίσας ἐμὰ, μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλύσωμαι θεᾶς. μολὼν δὲ χῶρον, ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχω, κρύψω τόδ' ἔγχος τοὐμὸν, ἔχθιστον βελῶν. γαῖαν ὀρύξας ἔνθα μή τις ὄψεται. ἀλλ' αὐτὸ νὺξ ᾅδης τε σῴζοντων κάτω. ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην παρ' Ἕκτορος δώρημα δυσμενεστάτου, οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα. ἀλλ' ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία. ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα. τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς εἴκειν. εἰσόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν. ἄρχοντές εἰσιν ὥσθ' ὑπεικτέον. τί μήν. καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπείκει. Ἐχθροῖς συνέσθαι. εἰς κατάλλαγὴν φέρει. Ἔχμα. τὸ στήριγμα. Ἐχολώθησαν. ὠργίσθησαν. Ἔχομαι. γενικῇ. Ἐχόμενα. ὁ δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἔδρασεν ἀσεβείας τε καὶ ὕβρεως ἐχόμενα. καὶ βάρβαρον ἀμαθίαν τε καὶ ἀπαιδευσίαν ὁμολογοῦντα. ἀντὶ τοῦ ἀκολουθοῦντα καὶ ἀντεχόμενα. Ἐχόμενος. ἐπὶ τοῦ κατέχων. Ἔχοντας σιτία ἡμερῶν. εἰώθασιν Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ πολεμεῖν μέλλοντας. οἱ γὰρ πολεμοῦντες πρὸς γ' ἡμέρας ὡρίζοντο παρὰ τῶν στρατηγῶν ἔχειν σιτία εἰς τὸν πόλεμον. ἐχορηγοῦντο δὲ αὐτὰ ἐκ τῶν δημοσίων. Ἔχοντες. οἰκοῦντες.

Ἐχόντων ἀντὶ τοῦ ἐχέτωσαν. ἐχόντων μὲν οὖν ὡς ἔχουσιν ἕκαστοι. καὶ ὡς ἂν ἑκάστῳ φίλον κεῖνέτω. Ἔχουν. ἐχώννυον. ἐκ τούτου οἱ μὲν, ἔχουν. οἱ δὲ τοῖς βαλοῦσιν ἀντεμάχοντο. καὶ αὖθις καὶ χώματα δύο ἑκατέρωθεν ἔχουν ὡς πρὸς τὸ τεῖχος. ξύνδεσμος δὲ τοῦ χώματος αἱ πλίνθοι ἐγίνοντο αἱ ἐκ τῶν οἰκιῶν. Ἔχω αἰτιατικῇ. Ἐχώλαναν. ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν. ἐξέκλιναν ἀπὸ τῆς εὐθύτητος. Ἔχραον. μετὰ βλάβης ἐπῆλθον. Ἐχρηματίσθη. χρησμὸν ἐδέξατο. καὶ ἐχρήσθη ὁμοίως. Ἐχρῆν. ἔπρεπεν. ἥρμοζεν. Ἐχρήσεν. ἐμαντεύσατο. ἢ ἐδανείσατο. Ἐχρίμπτετο. ἐπλησίαζε καὶ ἔχριμψαν. Ἔχρισεν. ἤλειψεν. Ἐχρωματίσθη. χρῶμα ἐδέξατο. ἐχρώσθη. Ἔχοι. Ἐχύμισαν ἀντὶ τοῦ ἔγχυμον ἐποίησαν. Ἀριστοφάνης θεσμοφοριαζούσαις. ἀνανεύει. Ἀλκαῖος. οἱ παρ' ἁρμονίας ἐχύμισαν. Ἐχύρωμα. ἀσφάλεια. ὁ δὲ σκόλοψ ὡς ὀξεῖς ἐπὶ φονόμενος, ἐν ἄλλῳ δὲ ἐχυρώματι καὶ μετεωροτέρῳ. Ἐχυρῶς, ἰσχυρῶς ἢ ἀσφαλῶς. Ἐχύρωσεν. ἰσχυροποίησεν. Ἐχυρώτατον. ἀσφαλέστατον. Ἔψα. ἐφθὸν ἐποίει. Ἔψανον ἀπαλὸν καὶ ἀπέραμνον. τὸ δυσεψητόν. οὐ τὸ ἁπαλόν. Ἔψεαι. ἀκολουθήσεις. Ἔψημα. ὁ ἀπό τινος ἑψηθεὶς ζωμός. Ἕψεται. ἀκολουθήσει. ἢ ἀκολουθεῖ. Ἑψήσας. καὶ ἑψημένος. Ἑψητήριον. ἡ λοπάς. Ἑψητόν. καὶ ἑψητὸς ὁ ἑψημένος. Ἑψηχον. κατέμασον. ἔξυον. ἔξεον. οἱ μὲν, τοῦτο ἴσασι ἔψηχον. Ἐψία. ὁμιλία.

κομιλία. Ἐψία· ἡ ἀπὸ λόγων παιγνία. καὶ Φιλέψιος ὁ φιλοπαίσμων· ψιλὸς μὲν δὲ φιλόλογός ἐστιν ὁ φιλέψιος. Ἐψιάσθων· παιζέτωσαν, καὶ ἐψιᾶται, παίζει. Ἐψιατέον· παικτέον, δεῖ παίζειν. Ἐψιαστικόν· γνωστικὸν παίγνιον. Ἐψιλωμένοι· περιγυμνωμένοι. Ἔψιμον· τὸ παίγνιον. Ἔψισαν· ἐψώμισαν. Ἑψόμενος· ἀκολουθήσων ἕψων. Ἕψοντα κυάμους. Ἑψῶν τοῦτο βαρύνεται καὶ περισπᾶται. ὁ ἐνεστὼς ἑψῶ ἑψήσω· ὥσπερ οἱ τὴν χρυσῖτιν γῆν ἕψοντες. Ἐψώμισεν· ἔθρεψεν. Ἕψον καὶ ἀπέψον· τὸ ἕψιον διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἀπέψων δὲ τὸ ἀπεσπόγγιζον διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ἐψῶν δὲ ἀντὶ τοῦ κνηθόμενος. Ἔψυχεν· ἀπεδίωξεν. ἐψυχαγώγησεν. Ἐψυχαγώγησεν ἐπὶ λῷστος παρεμυθήσατο. ἢ ψυχὰς διὰ μαγγανείας τῶν τελευτησάντων ἀνήγαγεν. Ἐψύχθη· ἀπεπαύθη, ἠρέμησεν. ἄγρια δὲ αὐτοῦ ἐψύχθη χαλεπῆς πνεύματα θυμοφθορίης.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ε ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ζ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

αραρεῖον ἐν ᾧ αἱ ζάβαι, αἵ εἰσιν ὅπλα πολεμικὰ ἀπόκεινται. Ζάβαζαρ τὸ λαρεῖον. Ζαβουλὼν χώρα. λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ βουλόμενος. Ζαβρόν· πολυφάγον. Ζαγρεύς· ὁ Διόνυσος παρὰ ποιηταῖς. δοκεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς μιχθῆναι τῇ Περσεφόνῃ, ἐξ ἧς χθόνιος Διόνυσος. Ζαγρὸς ἀνυπόδετος. Ζαής· μέγα, πολύ, λαμπρόν, ἰσχυρόν. Ζαῆ ἄνεμον τὸν σφοδρῶς πνέοντα. Ζαθέη· ἀγαθὴ θεία καὶ ζαθέων. Ζαθέρει· ἄγαν θερμῷ. ἐν ἐπιγράμματι· οἶδα καθίζων ἀείδειν ζαθέρει καύματι θαλπόμενος. Ζάκορος νεωκόρος. μὴν ἀνδρὸς δὶς ἐξαπατῶντι ὁ Μεγάβυζος ἢ νεωκόρος τις γενόμενος ζάκορος καὶ ὑπηρέτης. Λυκαδία. ἐπιθεῖ τὸ πῦρ ἡ ζάκορος. Ἡρόδοτος δὲ καὶ ὑποζάκορον φησὶ τὴν ἱέρειαν ἢ ἱερέα ὁ τὸν ναὸν σαρῶν· κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρὰ Ἀττικοῖς. Ζακότως· ἄγαν ὀργίλως. κότος γὰρ ἡ ὀργή. Ζακχαῖος ὄνομα κύριον. Ζάλευκος· Λοκρὸς ἐκ Θουρίου, Πυθαγόρειος φιλόσοφος καὶ νομοθέτης, ὅστε λαττᾶν ὑπὸ τῆς πατρίδος ἀγωνιζόμενος. ἦν δὲ οὗτος πρότερον δοῦλός τε καὶ ποιμήν. καὶ ἐκπαιδευθεὶς νόμους ἔθετο τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις. ἐν οἷς καὶ τὸ προϊούσαις ἐπὶ ἀγορὰς ταῖς γυναιξὶ τὴν μὲν ἐλευθέραν λευχείμονα μετὰ οἰκείων βαδίζειν παιδίσκην μίαν ἔχουσαν, τὰς δὲ ἄλλας ἐν ἀνθινοῖς. Ζάλην· μεγάλην ἅλα. ἀπὸ τοῦ σφόδρα ἁλίζεσθαι. καὶ ζάπλουτος ὁ σφόδρα πλούσιος. Πλάτων πολιτεία· οἷον ἐν χειμῶνι ἀπὸ κονιορτοῦ. καὶ ζάλης ὑπό τινος φερομένης ὑπὸ τείχει ὑποστάς. καὶ ἐν Τιμαίῳ· εἴ τῳ ζάλη πνεύματος ὑπ᾽ ἀέρος φερομένη καταληφθείη. συστροφὴν δὲ καὶ συρμὸν βούλεται δηλοῦν. τινὲς δὲ ἀνέμου λάβρου πνεῦμα θορυβῶδες. Καλλίμαχος δὲ καὶ ζάλην τὴν εἶναι μεγάλην συστροφὴν ἀνέμου. τινὲς ζάλην τὴν χάλαζαν. Ζαμέτιον βυβλίον. Ζαμβρῆ· Ζαμβρῆ ὄνομα κύριον. Ζαμβύκη μουσικὸν ὄργανον. Ζαμενὴς σοφοκλῆς. ἢ ζαμενὴς λόγος ἐκδεινῶν καὶ κόθορους ἐπιθεὶς γέρων ὀργίλος καὶ λοίδορος. καὶ βίαιος. Ζάμολξις· Πυθαγόρου δοῦλος, ὥς Ἡρόδοτος δ΄ σκύθης. ὃς ἐπανελθὼν ἐδίδασκε περὶ τοῦ ἀθάνατον εἶναι τὴν ψυχήν. Μνασέας δέ· παρὰ Γέταις τὸν Κρόνον τιμᾶσθαι καὶ καλεῖσθαι Ζάμολξιν. Ἑλλάνικος δὲ ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς νόμοις φησίν· ὅτι Γέται καί τινες τελετὰς καταδείξεις τοῖς τῶν ἐν Θρᾴκῃ. καὶ ἔλεγεν ὅτι οὔτ᾽ ἂν αὐτὸς ἀποθάνοι, οὔθ᾽ οἱ μετὰ τούτου, ἀλλ᾽ ἕξουσι πάντα τὰ ἀγαθά. ἅμα δὲ ταῦτα λέγων, ᾠκοδόμει οἴκημα κατάγαιον. ἔπειτα ἀφανισθεὶς ἀφνίδιον ἐκ Θρᾳκῶν, ἐν τούτῳ διῃτᾶτο. οἱ δὲ Γέται ἐπόθουν αὐτόν. τετάρτῳ δὲ ἔτει πάλιν φαίνεται. καὶ οἱ Θρᾷκες αὐτῷ πάντα ἐπίστευσαν. λέγουσι δέ τινες ὡς ὁ Ζάμολξις ἐδούλευσε Πυθαγόρᾳ Μνησάρχου Σαμίῳ. καὶ ἐλευθερωθεὶς ταῦτα ἐσοφίζετο. ἀλλὰ πολὺ πρότερος δοκεῖ ὁ Ζάμολξις Πυθαγόρου γενέσθαι. ἀθανατίζουσι δὲ καὶ Τέριζοι καὶ Κρόβυζοι καὶ τοὺς ἀποθνήσκοντας ὡς Ζάμολξιν φασὶν οἴχεσθαι· ἥξειν δὲ αὖθις. καὶ ταῦτα ἀεὶ νομίζουσιν ἀληθεύειν. θύουσι δὲ καὶ εὐωχοῦνται, ὡς αὖθις ἥξοντος τοῦ ἀποθανόντος. Ζάμολξις θηλυκῶς, ὄνομα θεᾶς. Ζανὸς ἐλασθεὶς Κυπραγενὴς φάσι· ἐν ἐπιγράμματι. ἀντὶ τοῦ βιασθεὶς κινηθείς. Ζαπληθὲς ἄμετρον ἄπειρον· στοιχεῖον

ζαπληθὲς ἀμέτρητον στόμα μητρὸς ἐκπίει καὶ τὰς αἰθαλόεν δὲ πέδον. Ζατοῦσαι· τὸ φράσαι.
Ζαβλῶ· τὸ ἐν ὕλαις βασανίζω. Ζατρεφής· ὁ ἀτραφής. καὶ τὸ πληθυντικὸν ζατρεφέων.
Ζαφελής· ὁ ἀφελής. καὶ ζαφελῶς, πάνυ ἀφελῶς. Ζαχαρίας, ὄνομα κύριον. Ζαχρει-
ής· ὁ ἄγαν ἰσχυρώδης. ζαχρειῆς δὲ ζαχρειέντος. Ζεβεέ, ὄνομα κύριον. Ζέω· ὀπτῶ. Ζέλεια·
ὄνομα πόλεως· καὶ ζελείτης ἀπὸ τόπου. Ζέρκων Σκύθης ἦν, καλούμενος Μαυρούσιος τὸ γέ-
νος· διὰ δὲ κακοφυΐαν σώματος, καὶ τὸ γέλωτα ἐκ τῆς τραυλότητος τῆς φωνῆς καὶ ὄψεως πα-
ρέχειν. βραχὺς γὰρ ἐτύγχανεν· κυρτός· διάστροφος τοῖς ποσί· τὴν ῥῖνα τοῖς μυκτῆρσι παραφαίνων δι-
ὰ σιμότητος ὑπερβολήν. Ἄσπαρι τῷ Ἀρδαβουρίῳ ἐδεδώρητο καθ' ὃν ἐν Λιβύῃ διέτριβε χρόνον.
ἥλω δὲ τῶν βαρβάρων ἐς τὴν Θρᾳκῶν ἐμβαλόντων. καὶ παρὰ τοὺς βασιλέας ἤχθη Σκύθας. καὶ Ἀττή-
λας μὲν οὐδὲ τὴν αὐτοῦ ἠνέσχετο ὄψιν. ὁ δὲ Βλήδας, ἥσθη τε λίαν αὐτῷ φθεγγομένῳ οὐ μόνον γέλω-
τος ἄξια καὶ βαδίζοντι καὶ περιττῶς κινοῦντι τὸ σῶμα. συνῆν δὲ αὐτῷ εὐωχουμένῳ καὶ ἐκστρα-
τεύοντι πεποιημένην πρὸς τὸ γελοιότερον ἀναλαμβάνων ἐν ταῖς ἐξόδοις πανοπλίαν. διὸ δὴ
περισπούδαστον αὐτὸν ὁ Βλήδας ποιούμενος μετὰ αἰχμαλώτων ἀποδράντα Ῥωμαίων, τῶν
μὲν ἄλλων κατωλιγώρησεν· αὐτὸν δὲ μετὰ πάσης φροντίδος ἀναζητεῖσθαι προσέταξεν. καὶ ἁλόντα
καὶ ἐπ' αὐτὸν ἀχθέντα, ἐν δεσμοῖς ἰδὼν ἐγέλασε. καὶ καθυφεὶς τῆς ὀργῆς ἐπυνθάνετο τὴν αἰ-
τίαν τῆς φυγῆς· καὶ ὅτου χάριν νομίζοι τὰ Ῥωμαίων τῶν παρὰ σφίσιν ἀμείνονα. ὁ δὲ ἀπεκρί-
νατο ἁμάρτημα μὲν τὴν φυγὴν εἶναι· ἔχειν δὲ τοῦ ἁμαρτήματος λόγον τὸ μὴ γαμετὴν αὐτῷ δε-
δόσθαι. τῷ δὲ γέλωτι μᾶλλον ὁ Βλήδας ὑπαχθεὶς, δίδωσιν αὐτῷ γυναῖκα τῶν ἐπηγμένων καὶ τῇ βα-
σιλίδι διακονουμένων. ἀπὸ τοῦ δὲ τινος πλημμελήματος ἐκ ἐκείνης οὐκέτι πρὸς ἐκείνην φοιτῶσαν καὶ οὕτω
διετέλει ἅπαντα τὸν χρόνον τῷ Βλήδᾳ συνών. μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν Ἀττήλας Αἐτίῳ τῷ
στρατηγῷ τῶν ἑσπερίων Ῥωμαίων δῶρον τὸν Ζέρκωνα δίδωσιν. ὁ δὲ αὐτὸν παρὰ τὸν Ἄσπαρα ἀπέ-
πεμψεν. Ζέσας θυμῷ· ἐξαφθεὶς τῇ ψυχῇ. Ζευγήσιον· ὁ τοῦ ζευγίου τέλος. Ζευκτήριον τὸ ἄ-
κρον τοῦ ζυγοῦ καθ' ὃ ἐντίθενται τοὺς τραχήλους τὰ ζῷα. Ζεῦγμα· ἡ νάπη ἢ τοῦ ποταμοῦ διάβασις ἡ πε-
φυσμένη. ζεύγνυται δὲ Ῥωμαίοις ἀπονώτατα τὰ τῶν ποταμῶν ῥεύματα, ἅτε καὶ τοῦτο διὰ μελέτης
ἀεὶ τοῖς στρατιώταις ὂν καὶ ὥσπερ ἄλλο τι τῶν πολεμικῶν ἀσκούμενον, ἐπί τε Ἴστρῳ καὶ Ῥήνῳ καὶ Εὐ-
φράτῃ. ἔστι δὲ ὁ τρόπος, οὐ γὰρ δὴ πάντας εἰδέναι, τοιόσδε. πλατεῖαι μέν εἰσιν αἱ νῆες οἷς ὁ ποτα-
μὸς ζεύγνυται. ἀνορμίζονται δὲ ὀλίγον ἄνω τοῦ ζεύγματος ὑπὲρ τὸν μέλλοντα ζεύγνυσθαι πόρον.
ἐπὰν δὲ τὸ σημεῖον δοθῇ, ἀφιᾶσι μίαν πρώτην ναῦν κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι πλησίον τῆς οἰκείας
ὄχθης. ἐπὰν δὲ κατὰ τὸν ζευγνύμενον ἥκῃ τόπον, ἐμβάλλουσιν εἰς ῥεῦμα φορμὸν λίθων ἐμπε-
πλησμένον καλῳδίῳ δήσαντες ὥσπερ ἄγκυραν. ἀφ' οὗ δεθεῖσα ἡ ναῦς πρὸς τῇ ὄχθῃ ἵσταται σανί-
σι καὶ ζεύγμασιν, ἅπερ ἄφθονα αὐτὴ ἡ ναῦς φέρει. καὶ τὸ ζεῦγμα μέχρι τῆς ἀποβάσεως καταστρώννυται. εἶ-
τα ἄλλην ἀφιᾶσιν ὀλίγον ἀπ' ἐκείνης· καὶ ἄλλην ἀπ' ἐκείνης, ἕως τε ἐπὶ τὴν ἀντιπέραν ὄχθην ἐλάσωσι
τὸ ζεῦγμα. ἡ δὲ πρὸς τῇ πολεμίᾳ ναῦς καὶ πύργους ἐπ' αὐτῇ καὶ πυλίδα καὶ τοξότας καὶ κατα-
πέλτας φέρει. βαλλομένων δὲ πολλῶν βελῶν ἐπὶ τοὺς ζευγνύντας, οἱ κατὰ τοὺς ἀφιᾶσι βέλη καὶ καταπέλ-
τας καὶ λίθους. πεσόντων δὲ τῶν βαρβάρων τῶν πρώτων, ἐφεστήκασιν ἕτεροι ἤδη. Ζεῦγος ἡμιονικὸν ἢ
βοϊκὸν ζεύξαντες τὴν λεγομένην κλινίδα, ὡς ἐπινόμιοι διέδραμον τὴν νύμφης μέθοδον ποιοῦνται. παραλα-
βόντες δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς προαστείας ἐπὶ τὴν ἅμαξαν ἄγουσιν ἐς τὰ τοῦ γαμοῦντος ἑσπέρας ἱκανῆς. καθῆνται δὲ
τρεῖς ἐπὶ τῆς ἁμάξης, μέση μὲν ἡ νύμφη· ἑκατέρωθεν δὲ ὅ τε νυμφίος καὶ ὁ πάροχος. οὗτος δ' ἐστὶ
φίλος ἢ συγγενὴς ὅτι μάλιστα τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος. ἐπειδὴ δὲ ἡ ἅμαξα ὄχημα ἐλέγετο ὁ ἐκ
δίφρου παρεχόμενος, πάροχος ἐκλήθη. καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς συνηθείας κἂν πεζοὶ μετίωσι τι-
νὲς κόρην, ὁ τοιοῦτος πάροχος λέγεσθαι μένει. Ζευξιδία· ἡ Ἥρα. Ζεύξιθεος· ὄνομα κύριον. Ζευ-
ξίλεως· οὗ πεζευγμένοι εἰσὶν οἱ λαοί. Ζευξίππου· ὅτι ἐκ τοῦ ὕδωρ ἐκ τοῦ ἑρμοῦ ἐγράψεν ἐνέκφρασιν ἀγάλ-
ματος τοῦ Ζευξίππου. Ζεῦξις. Ζεύξιδος· ὄνομα κύριον. Ἀριστοτέλης κατὰ τὸν Ἰσοκράτους χρόνον ζωγρά-
φος. οὗτος ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀφροδίτης ἔγραψεν Ἔρωτα ὡραιότατον ἐστεμμένον ῥόδοις. Ζεὺς· τοῦ
Διὸς ἄγαλμα ἱστορεῖ καθήμενον γυμνὰ ἔχον τὰ ἄνω· τὰ δὲ κάτω ἐσκεπασμένα κρατοῦντι μὲν

εὐωνύμῳ σκῆπτρον· τῇ δεξιᾷ δὲ ἀετὸν προτεῖνον. καὶ τὸ μὲν καθῆσθαι, τὸ ἑδραῖον τῆς δυνάμεως αἰνίττεται· τὸ δὲ τὰ ἄνω γυμνὰ ἔχειν· ὅτι φανερὸς τοῖς νοεροῖς καὶ τοῖς οὐρανίοις τοῦ κόσμου μέρεσι. τὰ δὲ λοιπὰ σκέπεται· διότι τοῖς χαμαιζήλοις ὁ θεὸς ἄγνωστος. τὸ δὲ τῇ λαιᾷ σκῆπτρον κατέχειν, σημαίνει τὸ ἐξουσιαστικόν. τὸ δὲ τῇ ἑτέρᾳ προτείνειν ἀετὸν δηλοῖ ὡς τῶν ἀεροφόρων πνευμάτων κρατεῖ ὡς ὁ ἀετὸς τῶν μεταρσίων ὀρνέων. καὶ παροιμιάζεται· κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας. ἐπὶ τῶν ἀμειβομένων ὑπὲρ ὧν πράττουσι καλῶν ἢ κακῶν ὅτι οὐκ ἀπρονόητα φασὶ τὰ πάντα. ἀλλὰ τὸν Δία εἰς διφθέρας τινὰς ἀπογράφεσθαι καὶ ποτὲ ἐπεξιέναι. Ζεὺς κτήσιος· ὃν καὶ ἐν τοῖς ταμιείοις ἱδρύοντο ὡς πλουτοδότην. Ζεφυρεία πνοὴ ἡ τοῦ ζεφύρου καὶ ζεφύρειον πνεῦμα. ζέφυρος γὰρ λεῖος ἄνεμος. Ζεῖ· βράζει. καὶ ὅμηρος ὡς δὲ λέβης ζεῖ. ἀπὸ τοῦ ζέω ῥήματος. Ζειαὶ εἶδος κριθῆς. Ζείδωρον· τὴν γῆν τὴν τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένην. καλεῖται δὲ αὐτὴ καὶ βιοδώρα καὶ φερέσβιος. Ζειπύτης ὄνομα κύριον. Ζειραὶ ἤτοι σειραί, ὥς τινες ἢ ἐνδύματά τι ὃ ἐπενδύονται μετὰ τοὺς χιτῶνας ὡς περιεφαπτίδας. Ζειραί· χιτῶνες ἀνακεκολαμμένοι ἢ ἀνάκολοι ἢ μίτρα. ἡρόδοτος. Ζῆ· ἀντὶ τοῦ ζῆθι. ἀριστείδης καὶ ἀντὶ τοῦ ζέει. Ζεῖ χύτρα, ζῆ φιλία. ἐπὶ τῶν δείπνῳ συνιόντων εἰς φιλίαν καὶ ζῆ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει. βιοῖ. Ζὴβ· ὄνομα κύριον ἑβραϊκόν. Ζήβυρδυ ὄνομα ἔθνους. Ζήθης καὶ ζῆθος ὀνόματα κύρια. Ζῆθος καὶ ἀμφίων ὀνόματα. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀντιόπη. Ζῆ καὶ ἐπῦρ· ἐπὶ τῶν μόλις γινομένων. Ζηλήμων· ἐζηλωμένος. Ζηλίτης ὄνομα κύριον. Ζῆλος σοφοκλῆς· ἴδετε τὴν ὁμευνέτιν αἴαντος ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ οἵας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει. Ζῆλος· ἀγαθοῦ τινὸς ἐπιθυμία φθόνου τινὸς χωρὶς γινομένη τῇ ψυχῇ. οἷον ἔχει τις ἀνδρείαν· ζηλῶ τοῦτον τῆς ἀρετῆς. τουτέστιν ἐπιθυμῶ κτήσασθαι καὶ μὴ φθονῶ τῷ κεκτημένῳ. ἀλλὰ κἀγὼ βούλομαι ἀνδρεῖος εἶναι. ἀππιανὸς δέ· ὑπό του κατὰ ζῆλον ἀρετῆς ἐπετονέων λογάδων πλῆθος ὀκτακοσίων ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα ἕτοιμοι καὶ τάριστ' ἦν τῇ βουλῇ παρὰ τὰς ἐκκλησίας. Ζηλοτυπία ζῆλος ἐξ ὑπονοίας τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τῆς οἰκείας γυναικὸς εἰς ἕτερον ἀσελγῆ ὑπόνοια. ἰάμβλιχος· ὁ δέ, μεστὸς μὲν ἦν καὶ τῆς ἔμπροσθεν ζηλοτυπίας προσειλήφει δὲ καὶ τὴν ἀπὸ τῆς πράξεως αὐτολμίαν. ὡς οὖν ἐλάβετο τῆς ὁδοῦ ὁ μὲν πρῶτος ἀγὼν ἔφη διηγώνισται. ἐχώμεθα δὲ καὶ τοῦ δευτέρου ἐπεὶ ἐν καιρῷ γεγυμνάσμεθα. καὶ πολύβιος λέγει· τοῖς γὰρ πλείστοις ὑπεγένετό τις ζῆλος ἐκ τῆς τῶν ἄλλων ἀλαζονείας καὶ τῆς ἀκαιρείας. ἐσπούδαζον γὰρ τὰς ἀκολουθίας καὶ τὰς ἐσθῆτας διαφερόντως. καί τις ἦν περὶ τοὺς πλείστους καλλωπισμὸς ὑπερέχων τὴν ἐκ τοῦ βίου χορηγίαν. ὅπλων δὲ οὐδὲ τὸν ἐλάχιστον ἐποιοῦντο λόγον. Ζηλοτυπεῖν· αἰτιατικῇ. αἰσχίνης ἀντὶ τοῦ μισεῖν. ζηλοῦν δὲ τὸ μακαρίζειν. ζηλοτυποῦμεν δὲ τοὺς εἰς ἀπέχθειαν ἐληλυθέναι. Ζήλου· αἰτιατικῇ. μιμοῦ. Ζηλῶν· σοφοκλῆς· καίτοι σε καὶ νῦν, τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω· ὁθούνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνῃ κακῶν· ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος. τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν· ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς. Ζηλῶ· δοτικῇ· ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ κυρίῳ. αἰτιατικῇ δὲ ζήλωσον πέτρον. Ζηλῶ· μακαρίζω. ἀριστοφάνης θεσμοφοριαζούσαις· οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως. ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας. μᾶλλον δὲ τῆς εὐψυχίας ἀντὶ τῆς παρούσης καὶ πάλιν ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας ἀντὶ τοῦ τῆς γραφῆς, τῆς κατηγορίας. καὶ αὖθις ζηλῶ σε τῆς εὐωχίας τὸν πρεσβύτην. οἵων μετέστη ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς. ἕτερα δ' ἦν νῦν ἀντιμαθών. Ζηλώματα· ζηλοτυπίας. κώμους καὶ τὰ νέων ζηλώματα καὶ τὰ ποθάνθεν κνίσματα. καὶ μύστην λύχνον ἀπεπαμένη. Ζηλῶσαι· μιμήσασθαι. ἡρόδοτος. ὧν εἴ τις παρ' ἡμῖν ζηλῶσαι τὴν δίαιταν ἐπιχειρήσει οὐδὲν ἄμεινον διακείσεται τῶν τὸ κώνειον προσενηνεγμένων ἢ τὴν ἀκόνιτον ἢ τὸν ἐλλέβορον. Ζηλωταὶ παρὰ ἰουδαίοις οἱ τοῦ νόμου φύλακες. ἄνανος ἀποκλείσας τοὺς ζηλωτὰς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ φρουρὰν αὐτοῖς ἐπιστήσας, παρεκάθητο. Ζηλωτὸς μακαριστὸς ἐπαινετός. Ζηλωτότατον· πάνυ μακάριον. ἀεὶ σὺ ζηλωτότατον τὸν βίον ἀνθρώπων διάξεις. Ζημία· ἡ στέρησις. Ζημιῶ· δοτικῇ. ἐζημίωσε χρήμασιν. αἰτιατικῇ δέ· πῶς μὴ τὰ μέγιστα ζημιώσω τοὺς παρόντας. Ζὴν ζηνὸς ζηνί. Ζῆν τὸ ζῆν τοῦ ἀποζῆν διαφέρει. ζῆν μὲν γὰρ τὸ μετὰ τρυφῆς καὶ πολυτελείας ἀποζῆν δὲ τὸ ἁπλῶς ζῆν. ζήτει ἐν τῷ ἀποζῆν. Ζηνόβιος σοφιστὴς παιδεύσας ἐν ῥώμῃ ἐπὶ ἀδρι-

ἀδριανοῦ καίσαρος, ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῶν παροιμιῶν Διδύμου καὶ Ταρραίου ἐν βιβλίοις γ'. μετάφρασιν ἑλληνικῶς τῶν ἱστοριῶν Σαλουστίου τοῦ ῥωμαϊκοῦ ἱστορικοῦ καὶ τῶν καλουμένων αὐτοῦ βελῶν· γενεθλιακὸν εἰς ἀδριανὸν καίσαρα καὶ ἄλλα. Ζηνόδοτος ἐφέσιος, ἐποποιὸς καὶ γραμματικὸς μαθητὴς τοῦ Φιλητᾶ, ἐπὶ Πτολεμαίου γεγονὼς τοῦ πρώτου, ὃς καὶ πρῶτος τῶν ὁμήρου διορθωτὴς ἐγένετο καὶ τῶν ἐν ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθηκῶν προὔστη, καὶ τοὺς παῖδας Πτολεμαίου ἐπαίδευσεν. Ζηνόδοτος ἀλεξανδρεύς, γραμματικὸς ὁ ἐν ἄστει κληθείς, πρὸς τὰ ὑπ' ἀριστάρχου ἀθετούμενα τοῦ ποιητοῦ. ἔγραψε πρὸς Πλάτωνα περὶ θεῶν, περὶ τῆς ὁμηρικῆς συνηθείας, λύσεις ὁμηρικῶν ἀπορημάτων, εἰς τὴν ἡσιόδου θεογονίαν καὶ ἄλλα πολλά. Ζηνόθεμις· ὄνομα κύριον.

Ζήνων Τελευταγόρου ἐλεάτης φιλόσοφος, τῶν ἰσιζόντων Πυθαγόρᾳ καὶ Δημοκρίτῳ κατὰ τοὺς χρόνους· ἦν γὰρ ἐπὶ τῆς οη' ὀλυμπιάδος. μαθητὴς Ξενοφάνους ἢ Παρμενίδου. ἔγραψεν ἔριδας, ἐξήγησιν τῶν ἐμπεδοκλέους, πρὸς τοὺς φιλοσόφους περὶ φύσεως. τοῦτον φασὶν εὑρετὴν εἶναι διαλεκτικῆς, ὡς ἐμπεδοκλέα τῆς ῥητορικῆς. καθελεῖν δὲ θελήσας Νέαρχον, οἱ δὲ Διομέδοντα, τὸν ἐλέας τύραννον, ἑάλω. καὶ ἐρωτώμενος ὑπ' αὐτοῦ, τὴν γλῶτταν αὐτοῦ ἐνδακὼν καὶ ἀποτεμὼν, προσέπτυσε τῷ τυράννῳ. καὶ ἐν ὅλμῳ βληθεὶς συνετρίβη πτισσόμενος. διαφέρει δὲ ἐλεάτης καὶ ἐλαΐτης. Ζήνων· Μουσαίου, σιδώνιος φιλόσοφος στωικός. μαθητὴς Διοδώρου τοῦ κληθέντος Κρόνου. διδάσκαλος δὲ καὶ αὐτὸς Ζήνωνος τοῦ κιτιέως. ἔγραψεν ἀπολογίαν ὑπὲρ Σωκράτους καὶ σιδωνικά. Ζήνων Μνασέου ἢ Δημέου κιτιεύς. πόλις δὲ ἐστι Κύπρου τὸ Κίτιον. φιλόσοφος, ὃς ἦρξε τῆς στωικῆς αἱρέσεως. ἐπεκλήθη δὲ καὶ αὐτὸς στωικὸς διὰ τὸ ἐν τῇ στοᾷ τῇ ἐν ἀθήναις διδάξαι αὐτούς. ἥτις πρῶτον μὲν Πεισιανάκτειος· ὕστερον δὲ ζωγραφηθεῖσα, ποικίλη ἐκλήθη. μαθητὴς δὲ ἦν Κράτητος τοῦ κυνικοῦ· εἶτα Πολέμωνος τοῦ ἀθηναίου. ἐτελεύτησε δὲ ἐτῶν ϙη' ἀφελὼν ἑκὼν ἑαυτὸν τῆς ζωῆς, ἕως ἀπονίᾳ διεφθάρη. ἐχρήσατο δὲ αὐτῷ πυνθανομένῳ περὶ βίου, τοῦ χρωτίζεσθαι τοῖς νεκροῖς, ὅπερ ἦν τοῖς ἀρχαίοις διὰ τῶν βιβλίων. φοῖνιξ δὲ ἐπεκλήθη, ὅτι Φοίνικες ἔποικοι τοῦ πολιχνίου ἐγένοντο. ἤκμαζεν ἐπὶ ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ, ἐπὶ τῆς κ' καὶ ρ' ὀλυμπιάδος, καὶ παροιμία· Ζήνωνος ἐγκρατέστερος. οὗτος γὰρ ἄκραν εἶχε δίαιταν καὶ λιτὴν, ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν χωρῆσαι. φιλοσοφίαν καινὴν γὰρ οὗτος ἐφιλοσόφει. τῷ γὰρ ὄντι πάντας ὑπερεβάλετο τῷ τε εἴδει καὶ σεμνότητι καὶ νὴ Δία μακαριότητι. κατέστρεψε δὲ τὸν βίον ἄνοσος καὶ ὑγιὴς διατελέσας. Ζήνων Διοσκουρίδου ταρσεύς· ὡς δέ τινες σιδώνιος φιλόσοφος, μαθητὴς Χρυσίππου τοῦ στωικοῦ φιλοσόφου στωικὸς καὶ διάδοχος. Ζήνων κιτιεύς· εἰ δ' ἕτερος ἦν ὁ φιλόσοφος, ἄδηλον· ἔγραψε περὶ στάσεων, περὶ σχημάτων, ὑπομνήματα εἰς Ξενοφῶντα, εἰς Λυσίαν, εἰς Δημοσθένην, περὶ ἐπιχειρημάτων. Ζήνων· ἀλεξανδρεύς, ἀνὴρ ἰουδαῖος μὲν γεγονώς, ἀπειρώμενος δὲ δημοσίᾳ πρὸς τὸ φῦλον τῶν ἰουδαίων, ὡς παρὰ σφίσι νομίζεται, τὸν λαγὼν ὄνον ἐν τῇ ἀργύσῃ ἡμέρᾳ διὰ τῆς καλουμένης αὐτῶν συναγωγῆς ἐλασάμενος. οὗτος ὁ Ζήνων, ἐπιεικὴς μὲν ἦν φύσει καὶ ἱερός, ἀλλὰ νωθέστερος ἐν λόγοις καὶ μαθήμασιν. ἐφιέμενος μὲν ἀεί τι μανθάνειν καὶ ἐρωτῶν ὅτι ἂν ἀγνοοῖ· πάντα δὲ σχεδὸν ἀγνοῶν. καὶ γὰρ νοῆσαι βραδύτατος ἦν καὶ τῶν νοηθέντων ὀξύς ποτε προδότης ὑπὸ λήθης ἑτοιμότατος. ἦν δὲ καὶ ἕτερος Ζήνων τοῦ Πρόκλου ἑταῖρος κατὰ τὸν χρόνον, τὸ μὲν γένει [illegible]· τῇ δὲ φύσει καὶ αὐτὸς ἐνδεέστερος τὰ πρὸς ἐπιστήμην. ἐπιεικὴς δὲ καὶ τὰ ἤθη κατηρτυμένος. ὅπερ δὲ αὐτὸ τὴν ἀφορμὴν τῇ διαστάσει παρέσχε Σαλουστίῳ πρὸς τὸν Πρόκλον, οὐκ ἔχω φράζειν. Ζηνωνὶς ὄνομα κύριον. ἐστι μὲν τῶν ἀβράτος. Ζήνων ὁ βασιλεύς· πυθόμενος τὴν οἰκείαν ἧτταν, ἐς φρούριον καταφεύγει ἐπὶ λόφου κείμενον, ὃ Κωνσταντινούπολιν οἱ πρόσχωροι ἐκάλουν. ὁ περιηγητής, τοῖς συνοῦσι στενάξας, θεοῦ παίγνιον ἄρα εἶπεν ὁ ἄνθρωπος. εἴπερ καὶ ἐμὲ οὕτω παίζειν φιλεῖ τὸ δαιμόνιον. ἐμοὶ γὰρ δὴ οἱ μάντεις τὸν ἰούλιον μῆνα ἐξανάγκης ἐν Κωνσταντινουπόλει διατεινόμενοι προὔλεγον. κἀγὼ μὲν ἐνόμιζον ἐς Κωνσταντινούπολιν ἀναβήσεσθαι. νῦν δὲ πάντων ἔρημος καὶ φυγὰς εἰς λόφον ἦλθον ἀνερηκὼς ὁ δείλαιος προσηγορίαν ὁμώνυμον. Ζήνων· βασιλεὺς ῥωμαίων, τὴν μὲν ὠμότητα ἣν ἐκέκτητο λέων ἐν τῇ φύσει οὐκ εἶχεν· οὐδὲ τὸ θυμούμενον, ἀπαραίτητον αὐτῷ καθειστήκει ἐς ἅπαξ, οἷον τὸ λέοντος διέμενε· καὶ τήν τε προαίρεσιν ἐν πολλοῖς εἶχε φιλότιμον· καὶ ἀεὶ παρὰ δόξας ἐνίκων καὶ

θαυμάζεσθαι ἐπεχείρει ἐπιδεικτικῶς μᾶλλον ἢ ἀληθῶς. ὁ μέντοι ἔμπειρος τῶν πραγμάτων ἦν ὅπερ εἶχεν ἐπιστήμην οἷς ἔστιν ἀσφαλῶς τὰς βασιλείας ἰθύνεσθαι. πρὸς ἡ πρόσοδος καὶ λήμματα χρυσοῦ μὲν ἐμμανῶς ὡς ὁ Λέων διέκειτο· οὐδὲ ἐπλάττετο μὴ ὄντα τοῖς κεκτημένοις ἐγκλήματα. οὐ μέντοι παντελῶς ὑπερεώρα τοῦ πράγματος. καὶ χρῆσαι βασιλεῖ ἔτυχον Ῥωμαῖοι· Σεβαστιανὸς ὅ τε παραδυναστεύων ἦγεν αὐτὸν ἐς ὅ τι βούλοιτο, καὶ ἀπεκήρυττεν ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἀπάσας τὰς ἀρχάς, ἅπαντα ὅσα ἦν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐλῇ διαπράττεσθαι· ἀλλὰ τὰς μὲν ἀρχὰς ἀπεδίδοτο πᾶσι, ἴδια μὲν ἑαυτῷ, ἴδια δὲ λαμβάνων τῷ βασιλεῖ τὰ τιμήματα· καὶ εἰ προσῆλθεν ἕτερος βραχύ τι πλέον τιθεὶς, ἐκεῖνον ἂν αἱρετώτερον· ἐκ τῶν δὲ ἐνθέσεις ἀρχείοις γινομένων ἁπάντων, οὐδὲν ἦν ὃ μὴ λαβὼν ἀπεπέπρασκεν. εἰ δέ τινα ἀρχὴν τῶν περὶ αὐτὸν ὄντων ἐχαρίσατο Ζήνων ὥσπερ πολιτευόμενος(?), πωλήσας αὐτὸς αὐτὴν ὀλίγου παρ' ἐκείνων λαμβάνων ἄλλοις παρεῖχε τοῦ πλείονος, Ζήνωνι τὰ λήμματα παρέχων. Ζήνων· βασιλεὺς Ῥωμαίων. ὃς Ζήνωνα τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν διάδοχον καταλιπεῖν μέλλων κομιδῆ νέον, προῆγε διὰ τῶν ἀξιῶν καὶ σωμασκεῖσθαι ἐκέλευσεν εἰς τὴν ἡλικίαν. οἱ δὲ βασιλικοὶ(?) ἐν ἐξουσίᾳ γινόμενοι τὰ ἀδήμων(?) τὰ δημόσια χρήματα συνειρυσάμενοι(?) τὸν νέον κραιπαλᾶν ἐνήργουν, καὶ μαστροπεύοντες αὐτῷ τοὺς συνήβους πρὸς τὸν τῶν ἀρρένων ἔρωτα λυσσᾶν ἐπαίδευσαν αὐτόν. διαίτης οὖν ἐν ἡδοναῖς καὶ τύφῳ τιθεμένης τὸ καλὸν ἐθάσγινόμενος(?) καὶ τὴν ἐπὶ τύφῳ μεγάλην ἀλαζονείαν ἐπὶ τῇ βασιλικῇ καραδοκίᾳ διὰ τοῦ προσώπου ὑπεμφαίνων, ἀκροβατεῖν τε ἤρξατο καὶ μετέωρον τὸν αὐχένα αἴρειν καὶ συλλήβδην φάναι, προσέχειν πᾶσιν ὡς οἰκέταις ἀνθρώποις. ἀλλ' ὁ πάντων ἔφορος τὴν φυσικὴν καὶ διδακτὴν κακότητα αὐτοῦ τεθεαμένος διαρρεύσαντα τὴν γαστέρα καὶ ἀναισθήτως ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐς τὴν εὐνὴν ἀποπατοῦντα, πρόωρον τῶν ἀνθρωπείων ἐδικαίωσεν ἐκβῆναι. Ζηρυνθία ἡ Ἀφροδίτη. καὶ Ζηρύνθιον. καὶ Ζήρινθον ἄντρον ἐν Σαμοθρᾴκῃ(?), ἔνθα ἦν τὰ τῶν Κορυβάντων καὶ τῆς Ἑκάτης μυστήρια. ἔστιν ἐν τῷ ἀλλεῖ(?) τις. Ζῆσαι δὶς λέγουσι καὶ ἀναβιῶναι τὸν Ἡρακλέα, τὸν Τυνδάρεων καὶ τὸν Γλαῦκον· τινὲς δὲ καὶ τὸν Αἴσωπον. Ζήσειας. ἐν τῷ ἀμυστί(?). Ζητεῖν ἐπὶ τοῦ βουλεύεσθαι τιθέασιν οἱ Ἀττικοί. μὴ δὲ οὐ ζήτει τι πυθέσθαι. Ζήτης, ὁ τοῦ Βορέου παῖς. Ζητήσεται· ἀντὶ τοῦ ζητηθήσεται. Ζητηταί· ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν ἐπὶ καιροῦ καθισταμένη, πρὸς οὓς ἐμηνύοντο οἱ ὀφείλοντες χρήματα τῇ πόλει καὶ μὴ ἀποδεδωκότες. Ζητητηρίων· ὄργανα τὰ βασανιστήρια. οἱ δέ, προσάγουσι πῦρ καὶ τὰ τῶν ζητητηρίων ὄργανα. ὅ ἐστι τὰ πραχθέντα ἐξετάζειν(?). Ζήτρειον· τὸ τῶν δούλων κολαστήριον. ἐν πόλει(?). Ζηλῶν· ζηλῶ τὸν ὄλβον, οἴμοι τὸν ἀπώλεσα(?). ἐπὶ τῶν ἀτυχεστάτων. Ζεῦχυβα(?) ζηφιλία· ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ δείπνου συνιόντων εἰς φιλίαν. Ζιβύνη· ὁ λογχίδιον(?) ἀκόντιον. λόγχη. σπάθη. Ζιβύτης ὄνομα κύριον. Ζιγίβερ(?) εἶδος ἀρώματος. Ζιγνῶσαι(?) τὸ συνθρυπτάσαι(?). Ζιζάνιον ἡ ἐν τῷ σίτῳ αἶρα. Ζίκλας ὄνομα κύριον. Ζινίχιον(?) τὸ λωρεῖον(?) τοῦ ὑποδήματος. Ζίερκ(?) καὶ κλίνεται ζίερκ συνηθικὴ φωνή. Ζο[illegible] ἀρχὸς(?) [illegible]. Ζεμίκλας(?) ὄνομα κύριον. Ζοροβάβελ, ὄνομα κύριον. Ζοφερά· ἡ σκοτεινὴ καὶ ζοφερὸν ὁμοίως. Ζοφοδορπίας· ὁ σκοτεινὸς δεῖπνος. Ζοφώδης· ὁ σκοτεινὸς καὶ ζοφοειδής. Ζοφομηνία· ἡ ἔκλειψις τῆς σελήνης. Ζόφον· τὴν δύσιν. οὕτως δὲ καλεῖται ἡ δύσις ζόφος. Ζωδιακοῦ(?) σφονδύλου(?) ἡ γαστὴρ(?) [illegible] ἀλληγορία(?). Ζῷα· ὅτι τὰ ζῷα ἄνω ἔχειν τὴν κεφαλὴν λέγεται, οὐ πάντως ὡς πρὸς τὸ πέριξ λαμβανόμενα, ἀλλ' ὡς ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως. καὶ τῶν ἀλόγων τοίνυν ζῴων τῶν πλείστων, σχεδὸν δὲ πάντων ἐπὶ γῆς κεκυφότων ὡς μηδὲ τὸν ὀπισθ[illegible] μᾶλλον τὸ πέριξ ἔχειν τὴν κεφαλήν, ὅμως λέγεται τὰ ἄνω τῶν ζῴων μέρη εἶναι κεφαλήν τε καὶ τὰ κατὰ τὴν κεφαλήν. καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν τοίνυν ὡς μὲν πρὸς τὸ πέριξ ἄνω λέγονται οἱ κλάδοι καὶ τὰ φύλλα· ὡς δὲ πρὸς τὸ ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως καὶ μᾶλλον ἐστὶ τὸ ἐμφυές, ἄνω μὲν αἱ ῥίζαι, κάτω δὲ οἱ κλάδοι. διὸ καὶ ἀνάλογόν ἐστι κεφαλῇ τε μὲν καὶ στόματι· δι' αὐτῶν γὰρ ὡς διὰ στόματος ἡ τροφὴ χορηγεῖται καὶ διοχετεύεται τῷ σώματι. Ζωάγρια καὶ ζώγρια· δῶρα λύξαντος(?) τὸ ζῆν περιγίνεσθαι(?). ζωάγρια δὲ τὰ ζωῆς χαριστήρια. Ζωαρκῆ· τὰ πρὸς ζωὴν ἀρκοῦντα. καὶ ζωαρκὴς ὁμοίως. Ζωάς· τὸ πλῆθος(?) τῶν ζῴων. Ζωβία(?) ὄνομα κύριον. ἔστι μὲν τῷ ἀείσογε(?) [illegible]. Ζωγράφος καὶ ζωγραφῶ [illegible]. ζωγρεῖ αἰτιατικῇ· ζῶντας λαμβάνει. καὶ ζώγρει· ζῶντα λάμβανε καὶ τήρει. Ζωγρεῖν.

εἶδος ἀπειλῆς. Ζωγρία. τὸ ζῶα ἀγρεύειν. Ζωγρία δὲ ὧν λύτρων τὸ ζῆν περιγίνεται. προκό- πιος. τῷ χερρονήσῳ ζωγρίαν δόντες τὴν πόλιν καὶ σφᾶς αὐτοὺς διεσώσαντο. Ζωγρία λαβεῖν. ἀντὶ τοῦ ζῶντα κρατῆσαι καὶ λαβεῖν. καὶ πολύβιος. οἱ δὲ γενόμενοι ζωγρίᾳ κύριοι τοῦ στρατηγοῦ, τοῦτον ἀ- νεσταύρωσαν. Ζωγρεῖ. ἡρόδοτος. τὸν δὲ ἱστιαῖον ζωγρίῃ ἔλαβεν. ἐζωγρήθη δὲ ὧδε. ὡς φεύγων κατε- λαμβάνετο ὑπὸ ἀνδρὸς πέρσεω. καὶ ὡς καταιρεόμενος ὑπ᾽ αὐτοῦ, ἔμελλε συγκεντηθήσεσθαι, περσίδα γλῶσσαν μετεὶς καταμηνύει ἑαυτὸν ὡς εἴη ἱστιαῖος μιλήσιος. καὶ αὖθις ὑπὸ δὴ τούτου τούτω ζωάγρια ἀποδιδοὺς ὑπὸ ρου δυνατὸν ἦν. Ζώδιον. τὸ μικρὸν ζῶον. Ζώεσκον. ἀντὶ τοῦ ἐπολύ- ζουν. ἐζωὴν ἐπιζώεσκον. Ζωὴ ἀκτική. Ζωὴ παρατήρησις καὶ μονὴ τοῦ ὄντος. ἡ ζωὴ καὶ τὸ ζῆν, πολλαχῶς λέγεται. τουτέστι πλειόνων οὐσῶν ψυχικῶν δυνάμεων καθ᾽ ἃς τὸ ζῆν ἐγγίνεται πλείους καὶ αἱ διάφο- ροι ζωαὶ καὶ τὸ ζῆν. οἷον κατὰ νοῦν. κατ᾽ αἴσθησιν. καὶ τὰ λοιπά. διὸ καὶ ἕν τι τούτων ὑπάρχει τινί. ζῆν λέγεται τὸ μετέχον αὐτοῦ. ὅθεν καὶ τὰ φυτὰ θρεπτικὴν ἔχοντα δύναμιν, ζῇ. μηδεμίαν τῶν ἄλ- λων ἔχοντα μήτε αἰσθητικὴν μήτε τὴν κατὰ τόπον κινητικὴν μήτε τῶν ἄλλων μηδεμίαν. ζῆν μὲν γὰρ λέγεται τὰ φυτά. οὐ ζῶα δὲ εἶναι. διότι ὡς περὶ δρομέας λέγομεν οὐ τοὺς ὁπωσοῦν δρόμου μετέ- χοντας, ἀλλὰ τοὺς σφοδρῶς καὶ τελειότερον μετειληφότας τοῦ τρέχειν, οὕτω καὶ ζῶα λέγονται. οὐ τὰ ὁπωσοῦν μετέχοντα τοῦ ζῆν καὶ τῆς ζωῆς ἀλλ᾽ ἐν οἷς τὸ ζῆν καὶ ἡ ζωὴ τρανότερον καὶ περιφα- νέστερον ἐστίν. Ζωὴ παρὰ θεοῦ. ἐπὶ τῶν μετρίως καὶ ταπεινῶς ζώντων ἀπὸ διηγήσεως τοῦ φιλοσόφου. ὧ- πίθου ἦν ἡ δίαιτα καταγωγή. Ζωή. τὴν κτῆσιν. τὴν οὐσίαν. διαφέρει δὲ ζωὴ ψυχῆς. ζῇ γὰρ καὶ τὰ φυτά. Ζωηρός. ὁ ζῶν καὶ περιέχων ζωήν. Ζωΐλος ἀμφιπολίτης. πόλις δὲ ἡ μακεδονίας ἀμφίπολις ἥτις πρότερον ἐκαλεῖτο ἐννέα ὁδοί. ὃς ἐπεκλήθη ὁμηρομάστιξ, ὅτι ἐπέσκωπτεν ὅμηρον. διὸ αὐτὸν διώξαντες οἱ ἐν τῇ ὀλυμπίᾳ, κατὰ τῶν σκιρωνίδων πετρῶν ὤθησαν. ῥήτωρ δὲ ἦν καὶ φιλόσοφος, ἔγραψε μὲν τοί τινα καὶ γραμματικὰ κατὰ τῆς ὁμήρου ποιήσεως λόγους ἐν- νέα. ἱστορίαν ἀπὸ θεογονίας ἕως τῆς φιλίππου τελευτῆς. βιβλία γ. περὶ ἀμφιπόλεως καὶ κατὰ ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος καὶ ἄλλα πλεῖστα. ἐν οἷς καὶ ψόγους ὁμήρου. Ζῶμα. ἡ ζώνη. σοφοκλῆς δὸς αὐτῷ τὴν δ᾽ αἰγὶς περὶ ζῶμα καὶ ζῶμα τοὐμὸν οὐχ ἡδύσμα ἡσσῆμόν τι τὴν ζώνην λέγων τὸ ἔν- δυμα. Ζωμάλμη, ὄνομα κύριον ἦν δὲ θασία. Ζῶμεν δὲ οὐχ ὡς θέλομεν. ἀλλ᾽ ὡς δυνάμεθα ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζώντων κέχρηται πλάτων ἐν ἱππίᾳ. Ζωμάρματα ἀπὸ ζώματα ἤτοι ξυλαρτήσεως. ὁ οὖν σκυτεὺς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀπὸ ζώματα πρὸς μάγειρον παίζων εἶπε ζωμάρματα. ὡς ἀρτύσεων ἔμπειρον καὶ ζωμαρμάτων. Ζωμήρυσις. μαγειρικὸν ἐργαλεῖον ἐν ἐπιγράμματι. ζωμήρυσιν τε τὴν λίπους ἀφειλόγον. Ζωμὸς μέλας, ἡ λεγομένη αἱματία. Ζῶναι ἐπὶ γῆς πέντε. βόρειος ὑπὸ τὸν ἀρκτικὸν κύκλον ἀοίκητος διὰ ψύχος. εὔκρατος. ἡ καλουμένη διακεκαυμένη. ἀντεύκρατος νότιος. ἀοίκητος διὰ ψύχος. Ζωναῖος. ἔγραψεν ἐρωτικὰς ἐπιστολάς. καὶ περὶ τοῦ σφαιρίζειν. φέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ ἕτεραι ἐπιστολαὶ ἀγροικικαί. ἀλλὰ ἀπὸ πλούτου τοῦ χαρακτῆρος. Ζώνη. περιφυροῦν ἱμάτιον ἡρόδοτος. Ζώνη, τροπι- κῶς ἡ δύναμις ἐπειδὴ ὁ ἐζωσμένος εὐσταλέστερός ἐστι πρὸς τὴν πρᾶξιν. Ζώνη. τὸ ἀξίωμα. ἀ- ναζητουμένους τῆς βασιλίδος ἐξωθεῖσθαι οὐ μόνον ἰδιώτας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπὸ ζώνην. καὶ αἰλιανός. καί πως τὴν ζώνην τὴν χρυσῆν οὖσαν ἐπίπεπτο ὁ ξένος, ὁ πανδοκεὺς ἐθεάσατο. καὶ παραχρῆμα ἐποφθαλ- μία. Ζώννυσα περιεῖσα τὴν ὁδὸν λυκόφρων. Ζώντειον. κηλας ἥλειον οἰκέτην. Ζώννυσθαι. καθοπλίζεσθαι. καὶ ζωννύω αἰτιατικῇ. Ζωογονῶ αἰτιατικῇ. Ζωοδότειρα. ζωὴν παρέχουσα. Ζωοδότης. ὁ ζωὴν πᾶσι διδοὺς ἀγαθὸς θεός. Ζωοποιῶ αἰτιατικῇ. Ζωὸς ἡγήσῃ κρομμύοις μόνοις λαχάνων. πρὸς τοὺς ἀπὸ μικρᾶς αἰτίας μεγάλας δόξας καρπουμένους. Ζώων. ζώειν. ζώ- ων μὲν σὺ ὁ μεῖ διαμπερὲς αἶσχος ἀναπτῆς καὶ κρατερᾶς ἀρετὰς παραβιαθεσμαλύας. Ζώ- πυρα τοῦ ζῆν ποιητικά. Ζώπυρα. φυσητῆρες ὅθεν οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ φυσῶσι. Ζώπυρα λεί- ψανα. Ζωπυρεῖ ἀναζῆν ποιεῖ. ἢ ἐκκαίει. Ζωπυρῆσαι ἀναθάλψαι. ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τοῦ πυρός. ἐπεὶ τοὺς ἐξ αἰρεσιῶν ἀναρρωννυμένους λέγουσιν ἀττικοί. Ζωπυρῆσαι κυρίως ἐστὶ τὸ ἐκ μικροῦ σπινθῆρος φυσῶντα, μεγάλην φλόγα ἀνάψαι. καὶ ἐπὶ πολέμου δὲ λέγεται. Ζωπυ-

ῥῖσαι κυρίως ἐστὶ, τὸ ἐν μικρῷ σπινθῆρος φυσῶντα, μεγάλην φλόγα ἀνάψαι. καὶ ἐπὶ πολέ-
μου δὲ λέγεται. Ζωπυρήσεις· ἀντὶ τοῦ ἀνεγερεῖς. εἰ μὴ τὸν θεὸν ζωπυρήσεις, λύσω τὸν ἐμαυτῆς
ἱστόν. καὶ ποιήσω τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σε τὸν ἐπιτετριμμένον. Ζωπύρια· φυσητή-
ρια. Ζώπυρον· πεπυρακτωμένον. ἔνθερμον. Ζωπύρου τάλαντα· ὅτι Ζώπυρος ὁ Πέρσης
βασιλεῖ χαριζόμενος, μαστιγώσας ἑαυτὸν καὶ τὴν ῥῖνα καὶ τὰ ὦτα ἀφελόμενος εἰσῆλθεν εἰς Βαβυλῶνα
καὶ πιστευθεὶς διὰ τὰ περὶ τὸ σῶμα, προὔδωκε τὴν πόλιν. ἐκ μεταφορᾶς οὖν εἰ τὰ τάλαντα καὶ ζυγάδιον
εἰς ἔργα καὶ πράξεις. Ζωροάστρης· Περσομήδης σοφὸς παρὰ τοῖς ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ. ὃς καὶ πρῶτος ἦρξατο τοῦ
παρ' αὐτοῖς πολιτευομένου ὀνόματος τῶν μάγων. ἐγένετο δὲ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσι φ΄. φέρεται δὲ αὐτοῦ περὶ
φύσεως βιβλία δ΄. περὶ λίθων τιμίων ἕν. ἀστεροσκοπικὰ ἀποτελεσματικὰ βιβλία ε΄. Ζωροά-
στρης ἀστρονόμος ἐπὶ Νίνου βασιλέως Ἀσσυρίων. ὅστις ηὔξατο ὑπὸ πυρὸς οὐρανίου τελευτῆσαι. παρεγ-
γυήσας τοῖς Ἀσσυρίοις τὴν τέφραν αὐτοῦ φυλάττειν. οὕτω γὰρ αὐτοῖς ἡ βασιλεία οὐκ ἐκλείψει δι-
απαντός. ὅπερ μέχρι νῦν πεφύλακται παρ' αὐτοῖς. Ζωρομάσδρης· Χαλδαῖος σοφός. ἔγραψε μαθη-
ματικὰ καὶ φυσικά. Ζωρὸν· ἄκρατον οἶνον καὶ ζωρότερον. Ζωρότερον· ἀκρατέστερον. Ζωρότερον· ἀκρατότερον
ἐν ἐπιγράμματι καὶ ζωρότερον κεράσας ἰσοχειλέα. καὶ Ὅμηρος εἶπε· ζωρότερον δὲ κέραιε. διαφορὰς
κεράσεων λέγει. ὡς μίσματός τινος, στερεμνίους κιρνῶντος τοῦ πίνοντος. Ζῶσαν· ζῶν. Ζώσας· ἐνάρ-
γεις, οὐκ ἀπολλυμένας. Σοφοκλῆς· ὡς ἐστὶν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευ-
μάτων. ὁρῶ ζώσας καὶ οὐκ ἀπολλυμένας. ἀντὶ τοῦ οὐ σφαλλομένας. ἀλλὰ τοῦ ἀποβησομένου στοχαζομένας καλῶς.

Ζωσιμᾶς, ὄνομα κύριον. Ζώσιμος Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος. χημευτικὰ πρὸς Θεοσέβειαν
τὴν ἀδελφήν. ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον ἐν βιβλίοις κη΄. ἐπιγράφεται δὲ ὑπό τινων χειρόκμητα. καὶ
ὁ Πλάτωνος βίος. Ζώσιμος Γαζαῖος ἢ Ἀσκαλωνίτης σοφιστὴς κατὰ τοὺς χρόνους Ἀναστασίου
τοῦ βασιλέως. ἔγραψε λέξιν ῥητορικὴν κατὰ στοιχεῖον. καὶ ὑπόμνημα εἰς τὸν Δημοσθένην καὶ εἰς
Λυσίαν. Ζῶσμα· φωτεινὸν τὸν χιτῶνα ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι, ἄλλοι δὲ τὸν θώρακα. οἱ δέ, κυρίως τὸ
ζῶσμα. οἱ Ῥωμαίων ψιλοὶ ἐφαπτίδας εἶχον ἕκαστος αὐτῶν, καὶ ζώσματα περὶ τῶν μηρῶν. Ζώσιον·
ὄνομα τόπου. Ζωστῆρες· ὡς ἐπάνω τοῦ θώρακος χρῶνται. Ζῶστρα· ἐνδύματα τινὰ ἀνδρῶν, οἷον χι-
τῶνας βαθεῖς οἷς ζώννυται ἡ ζώνη. Ζωτεῖσθαι· ζωογονεῖσθαι. Ζωύφιον. Ζυγάδην· συνε-
ζευγμένως. Ζυγάστροις· Ξενοφῶν· τὰ δὲ ἄλλα χρήματα παραδεχομένους ἐν ζυγάστροις στήσαν-
τας ἐφ' ἁμάξης ἡμιζυγίου, ἵνα ὁ ἐπίκαιρος εἴη διαλαμβάνοιεν ἕκαστοι τὰ ἄξια. ζύγαστρον, ἡ ξυλίνη σο-
ρός. Ζύγαινα· εἶδος ἰχθύος. Ζυγεῖν· τὸ ἐπ' εὐθείας κεῖσθαι τῷ κατὰ βάθος στίχῳ. τοῦτο δὲ κυρίως
λέγεται στίχος. Ζυγία· ἡ Ἥρα. Ζυγιανὸς· ὁ ζυγός. Ζυγίζω. Ζύγιοι ἵπποι· οἱ ὑποβαλλόμενοι τῷ
τοῦ ἅρματος ζυγῷ. τουτέστιν ὁ μέσος ἀριστερὸς καὶ ὁ μέσος δεξιός. καὶ ἁπλῶς ὁ μὴ παράσειρος, οὕ-
τω λέγεται. Ζυγόδεσμος· ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ. Ζύγωθρον· ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας μοχλός.

Ζυγομαχεῖ· στασιάζει. ὡς οἱ βόες ἐζευγμένοι. μετῆκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλή-
λους μάχης. ἐκεῖνοι γὰρ πολλάκις ὁμοῦ ἕλκουσι κάμνοντες, ἐπειδὰν δυσὶ τὸ βάρος πρὸς ἀλλήλους
κέχυται ἐπ' εἴδους. Ζυγομαχεῖν· ἀπὸ τῶν πωλούντων σταθμὸν καὶ διαφερομένων πρὸς τοὺς ὠνουμέ-
νους. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων ἢ βοῶν ἢ ἵππων ἤ τινων τοιούτων μὴ συμφώνως ἐργαζομένων. Ἡσίοδος· βόε
δ' ἐνναετήρω ἄρσενε κεκτῆσθαι. τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν. οὐκ ἂν τώ γ' ἐρίσαντε. Ἡρόδοτος δὲ ἀπὸ
τῶν ἐν τοῖς πλοίοις ζυγῶν δύνασθαι εἶναι τὴν λέξιν. ὅταν περὶ τὰς καθέδρας διαφέρονται
οἱ ἐρέται. Ζυγὸς ἐν τοῖς τακτικοῖς τὸ ἐκ πλαγίου στοιχούντων ἀλλήλοις πλῆθος. ἐρετικὴ καθέ-
δρα. ἔτι τὸ ζῴοις ἐπιτιθέμενον. καὶ τὸν ζυγὸν ἔνθα λάμω τῶν μουσικῶν ὀργάνων ὁ πῆχυς. τὸ τὰς ἱστάν-
τας διακρῖνον σκέλος. καὶ αἱ χηλαὶ τοῦ ἐν οὐρανῷ σκορπίου. καὶ ἡ ζυγοστατικὴ δέ, στάσιμον καὶ ὁ
περικείμενος ἱμὰς τοῖς δακτύλοις πλαγίοις ἐπὶ τῶν σανδαλίων. Ἀριστοφάνης· τὸ δακτυλίδι-
ον πιέζει τὸν ζυγόν. Ζυγός· ὄνομα παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. καὶ ὅσ' ἄρατε τὸν ζυγόν μου ὅτι χρηστός
ἐστι καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν. καὶ ζυγὸν τὴν τοῦ νόμου βαρύτητα φησὶν ὁ Δαβίδ. Ζυγοστά-
της καὶ ζυγοστατῶ. Ζυγοφορούμενα· ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενα. Ζυγῷ· γυμνοὺς ὅπλων τοὺς ἄν-
δρας ζυγῷ καθ' ἕκαστον ἀποδυομένους ἐπονειδίστως ὑπελθεῖν προσαναγκάσαντες. Ζυγῶ-

βοηθόν. ἴσως οὖν ζυγαστά τινα ἔασον τὸ ἀπορούμενον· ἔπειτα πάλιν ἀνασκόπησον καὶ οἷς ἀνοίγειν ἀπείρηκε τι. δεῖ γὰρ ἀναζυγοῦν ἐστι, τὸ ἔξωθεν ἀνοίγειν τὴν θύραν. οἱ δὲ ζυγώθρισον συνάρμοσον. σὺ μὴ πλάξον Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Ζύγωθρον ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας μοχλός. Ζυγῶσαι· τὸ ζεῦξαι ζυγῶ. ἥρων ζυγώσας ὥσπερ συνεστάτω θεράπει ταύρους. Ζυγί· παρὰ Ἡροδότῳ αἰνοβάθραι. Ζύθος οἶνος ἀπὸ κριθῆς γινόμενος. Ζύμη· τὸ φύραμα. καὶ ζυμίτης ἄρτος ὅτι λόγος ἐκεῖ ὡς ἀπὸ ς′ ὥρας τῆς ιδ′ τοῦ μηνὸς ἡμέρας σάλπιγγος φωνούσης, πᾶς ἄρτος ζυμωτὸς εἴ τις τοῖς ἑβραίοις ὑπελείπετο πυρὶ καιόμενος ἠφανίζετο.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ζ.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΙ ΔΙΦΘΟΓΓΟΥ

ΕΙ. ἒ. ἒ. ἒ. ἒ. ἒ. ἡ ἐπέκτασις τοῦ ε ἐκλίνεται· κατὰ μίμησιν εἴρηται τῆς μελοποιίας παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Βατράχοις. Εἶ· ἀττικὴ καὶ κατὰ ἐπένθεσιν, εἴθε. Ἐπιδής· εἰ δ' αὖ τὸ πορπίδος ἐσβεσθείσας. Εἶα· παρακελευστικῶς ἐπίρρημα. Εἶ· ἐπὶ τοῦ λοιποῦ. εἰ μὲν εἰσακούσαις πρώτη. εἴδα ἀλλὰ πείη, τὸ ἀπευκτικὸν. μόνη μοι ἔσω πρὸς σὴν ἐπὶ τοῦ λοιποῦ. Εἶα συνεχῶς. Εἶα χόρτος· ἢ ἰχθύων βρώματα. Εἴαδότα· αὐτὶ τοῦ ἀρέσκοντα. Εἰαμενή· ὁ κάθυγρος τόπος. Εἰανὸν τὸ λεπτόν. Εἶαρ· τὸ ἔαρ. Εἰαρινὸν ἄνθος τὸ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος. Εἴασεν· ἀφῆκεν. Εἴατο· ἐκάθητο· ἧμην ὁ παρατατικὸς ἦν τὸ ἰωνικὸν εἴατο κοινῶς εἵατο. ἄλλως· εἶμι ἕεμαι ἧμαι κάθημαι. ἧνται εἶται ἰωνικῶς καὶ πλεονασμῷ εἴαται ὡς μέμνηνται μεμνέαται. Εἴβεσθαι· δακρύειν στάζειν. καὶ εἴβει· στάζει. ἀπήλυσις νυμφῶν ἀπὸ ἐπιδανῶν αἵ τόσον ὕδωρ εἴρουσαι σκολιοῦ τοῦ δινὰς κατὰ φρέατος. Εἶ γὰρ· εἴθε γάρ.
Εἰ ἐθέλεις, εἰ γνώμην ἔχεις. εἰ φρόνιμος εἶ καὶ συνετός. Εἴδαι· πυνῶ· διόδη. Εἰδαλίμας συνετάς. Εἰδάλιμον τὸ ἀνειδές. Εἶδαρ· ἔδεσμα καὶ εἴδατα τὰ βρώματα. Εἴδαυλος συνετὸς λογισμός. Εἰδέα· ὅτι πλάτων διαφόροις ὀνόμασιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου χρῆται. τὴν γοῦν ἰδέαν εἶδος ὀνομάζει καὶ γένος καὶ παράδειγμα καὶ ἀρχὴν καὶ αἴτιον. καὶ οὔτι κινουμένοις ἔτι μὲν ὂν καὶ ταυτὸ καὶ ἓν καὶ πολλά. καὶ πάλιν ἑνὶ ὀνόματι ἐν διαφόροις σημαινομένοις. οἷον τὸ φαῦλον ὃ σημαίνει τὸ ἁπλοῦν καὶ ἀχερδές ὡς Εὐριπίδης ἐν Λικυμνίῳ· φαῦλον ἄκομψον τὰ μέγιστα ἀγαθὰ ἁπλοῦν καὶ ἀπόνηρον λέγων. ἔστι δ' ὅτι τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ καὶ τοῦ τυχόντος. πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς φαῦλον πρᾶγμα ὦ φίλε ἔρης ζητεῖς. τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος οἷον φαῦλον πρᾶγμα ἐστὶ τὸ τυχὸν πρᾶγμα. καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς τεθείη ἂν πρὸς τὸ οὗτοι τυχὸν πλάτων πρᾶγμα δεῖται ὡς ἔοικεν οὐ φαῦλον οὐδὲ μικρᾶς δεόμενον ἀρετῆς. Εἰδέα ἡ μορφή. καλὸς τὴν ἰδέαν εἴ τις καὶ ἄλλος. Εἰδέτω· εἰδέτην. Εἰδεχθές, ἄμορφον, ἀπρεπές. μυσαρὸν. στεατομένον οὐδέτερον καὶ θηλυκὸν εἰδέχθεα. Εἰδεῖεν· γινώσκοιεν. καὶ εἰδείη· γινώσκοι. ἐπίσταται. Ἀριστοφάνης· ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην. Εἰδείην· ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ γνοίην. ἔστιν εἰδὼς εἰδότος καὶ τὸ ἀττικὸν ὤφειλεν εἶναι εἴδοιμι ἀλλ' οὐκ εἰδείην. ἐπειδὴ τὰ ἔχοντα τὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον διὰ τοῦ ντ κλινόμενα εἰς ην ἔχουσι τὸ ἀττικὸν οἷον τυφθεὶς τυφθείην. αὐτὸ δὲ οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ. οὐκ οὖν ὤφειλεν εἶναι εἰδείην ἀλλ' ὡς προσθήκῃ τῆς μι εἰς ην καὶ τοῦ ο εἰς ε εἰδείην. καὶ ἐπειδὴ εἰς ην καθαρὸν ἐστὶ τὸ ἀττικὸν ἐποίησε ὥσπερ παρὰ τοῦ περισπωμένου ἐνεστῶτος. οἷον πιῶ ἐὰν πιώην ἐὰν ἔχωσι τὴν μετοχὴν εἰς ς μετὰ τοῦ ξ εἰας διὰ τοῦ ντ κλινομένην δρῶ δρῴην. ἐν οἷς οὖν τοῦτο οὔτε παρὰ τοῦ περισπωμένου τόνου ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος οὔτε ἔχει τὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον, διὰ τοῦ ντ κλινομένην. εἰδὼς γὰρ εἰδότος οὐκ ὤφειλε περισπᾶσθαι ἀλλὰ περισπᾶται ὡς εἴρηται ἐπειδὴ ἐγένετο τὸ ἀττικὸν εἰς ην καθαρόν. Εἰδῆ ἐπιρρήματα. Εἰδῆ· ὅτι ἀρχὰς τῶν εἰδῶν ἔλεγον οἱ πυθαγόρειοι τὴν μονάδα καὶ δυάδα καὶ τριάδα διότι οἱ ἀπὸ μονάδος συντιθέμενοι μέχρι τῆς τετράδος ποιοῦσι τὸν δέκα ὃς αὖθις καὶ τέλειος ἐνομίζετο. καὶ δεκὰς ἐπονομάζετο

ἐπονομάζεται. εἶναι οὖν ἔλεγον ταύτας τετραδικὰς ζωτικὰς ἀρχάς. καὶ κοινῶς ἐν πᾶσι καὶ ἰδίᾳ ἐν τε τοῖς νοητοῖς καὶ ἐν τοῖς φυσικοῖς. καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς. κοινῶς μὲν οὖν ἐπὶ πάντων. μονὰς μὲν τὰ νοητά. ἀμερὴς γὰρ ἐκείνων οὐ μόνον ἡ οὐσία ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνέργεια ἐν στάσει καὶ ἀκινησίᾳ θεωροῦμεν. δυὰς δὲ ἡ ἐπιστήμη. ἤ τε ἐπιστημονική. ὡρισμένως γὰρ τό, ἀπό του ἐπί τι ἔρχεσθαι. ἡ γὰρ ἐπιστήμη μετάβασίς ἐστιν ἐξ ὡρισμένων εἰς ὡρισμένα. ὅτι ἐστὶ γὰρ ἐπιστήμη ἀόριστος. ὅθεν γὰρ καὶ ἐπιστήμη ἐκλήθη παρὰ τὸ ἐπίστασιν ἡμᾶς ἄγειν. τριὰς δὲ τά τε δοξαστὰ καὶ φυσικά. φυσικὰ δέ φημι τὰ καθόλου τὰ ἐν τοῖς φυσικοῖς, ἀλλ' οὐ τὰ καθ' ἕκαστα. τῶν γὰρ καθόλου φυσικῶν ἡ δόξα. τριὰς οὖν ἡ δόξα, διὰ τὸ ὁρμᾶν μὲν ἀπό του μὴ ὡρισμένως δὲ ἐπί τι φέρεσθαι. ἀλλ' ἢ ὧδε ἢ ὧδε. Εἰδημονικῶς. ἐμπείρως. Εἰδήμονος. ἐπιστήμονος. Εἰ εἰδῆς. εἰ γνῷς. Εἰδήσεις. μαθήσει. ἐπιγνώσει. Εἰδήσεις. ἀλκήματα λύρας ἐλατῆρα λακαίνας ἔξοχον. ὃν μουσῶν ἐννέα ἀριθμὸς ἔχει. καὶ εἰδῆς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου. ἐπιγνῷς μάθῃς. Ὅμηρος. ὄφρ' εὖ εἰδῇς ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι. Εἰδῆς. γνῷς. Εἴδησις. ἡ γνῶσις. ὅτι ἡ εἴδησις ἁπλῆ. ἡ γὰρ ἐπιστήμη λέγεται εἴδησις ὥς φησιν ὁ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι. τὸ γὰρ εἰδέναι τοῦτό ἐστι, τὸ λαβόντα του ἐπιστήμην, ἔχειν τε καὶ μὴ ἀποβεβλῆσθαι ἢ ὅλως χειροτέρα γνῶσις ἢ ἁπλῶς ἡ κοινοτέρα. καὶ τοῦτο ἑκάτερον περιέχουσα ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυσικοῖς. ἐπειδὴ τὸ εἰδέναι καὶ τὸ ἐπίστασθαι συμβαίνει περὶ πάσας τὰς ἐπιστήμας. διὰ μὲν γὰρ τοῦ εἰδέναι τὴν ὁλοσχερῆ γνῶσιν σημαίνει. διὰ δὲ τοῦ ἐπίστασθαι, τὴν ἀκριβῆ. ἢ τὴν κοινῶς ἐπὶ πάσης γνώσεως λεγομένην. ἣν ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικὰ παρέλαβε. Εἰδοθέα ὄνομα κύριον. Εἴδομεν. ἐθεασάμεθα. Εἰδομένη. ὁμοιωθεῖσα. Εἰδοποιόν. αἰτιατική.

Εἶδος. ἡ μορφή. καὶ τὸ ὑπὸ τὸ γένος. οἷον ὑπὸ τὸ ζῷον ὁ ἄνθρωπος παρὰ φιλοσόφοις. ὁ δὲ Πρόκλος ἐθαύμαζε τοῦ Ἰσιδώρου τὸ εἶδος. ὡς ἔνθεον τε ἀληθῶς εἶναι φιλοσόφου ζωῆς. Εἴδω, τὸ κτίζω. εἴσω ὁμοίως. εἴδω δὲ τὸ γινώσκω. αἰτιατική. Εἰδωλεῖον. ὁ ναὸς τῶν εἰδώλων. εἰδώλιον δὲ τὸ ὁμοίωμα τοῦ εἰδώλου. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ζυγὸν τῆς νεώς. Εἰδωλολατρεία. ἡ τῶν εἰδώλων σπουδή. Εἰδωλολάτρης. ὁ τῶν εἰδώλων θεραπευτής. Εἴδωλον. σκιῶδες ὁμοίωμα. ἢ φαντασία σώματος. σκιά τις αἰθεροειδής. καὶ Βραγχυλίδης. μελαμβαφὲς εἴδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου. καὶ ὁ τραγικὸς ἐπὶ τῶν αὐτῶν λέγει. πῶς δέ μοι ἐγχειρῶν σκιὰν εἴκελον αὐτὸς, ἢ ὑπόστασις ἀληθής. δεῖ δ' οὖν νοεῖν ὡς φαντασίαν σωμάτων παρέχουσι τοῖς ὁρῶσιν. οὐ μὴν καὶ ὑπόστασιν ἀληθῆ. κελεύει ἡ Πυθία εἴδωλόν τι πεπλασμένον εἰς ὄψιν γυναικὸς, μετέωρον ἐξαρτῆσαι. καὶ ἀνερρώσθη ἡ πόλις. καὶ αὖθις. ἦν δὲ ἄρα εἴδωλα ταῦτα, ὧνπερ οὐ μετὰ μικρὸν ἔμελλε πείσεσθαι ὁ δυστυχὴς νεκρὸς ἐκείνου ἀντὶ τοῦ ὁμοιώματα. καὶ ἡ γραφὴ λέγει. οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον. οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα. ὡς διαφορᾶς οὔσης μεταξὺ εἰδώλου καὶ ὁμοιώματος. εἴδωλα μὲν γὰρ τὰ τῶν οὐχ ὑφεστώτων μιμήματα. οἷον τρίτωνές τε σφίγγες τε κένταυροι. ὁμοιώματα δὲ τὰ τῶν ὑφεστώτων εἰκάσματα. οἷον θηρίων. ἢ ἀνθρώπων. διαφέρει δὲ τὸ προσκυνῆσαι τοῦ λατρεῦσαι. συμβαίνει μὲν τὸ διάφορον προσκυνῆσαι. τὸ μὴν δὲ λατρεῦσαι κατὰ ψυχήν. ἑκάτερον δὲ ἀσεβὲς καὶ θεοστυγές. Σοφοκλῆς. ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν εἴδωλα. ἀντὶ τοῦ ἀπεικάσματα ἀνυπάρκτων ἀνυπαρκτότερα. καὶ Δαμάσκιός φησιν. ὅτε τῶν ἀντὶ πραγμάτων ἐγγεγραμμένων εἴδωλα ἄττα ἀναγραφόμεθα σκιὰν ὀνειράτων κἀπὶ δαρόν. καὶ οἱ τότε ἔφαιμεν ἡ οἱ εἰδώλων θεραπευταὶ ἐτύγχανον ὄντες. Εἴδωλον. ὁμοίωμα εἴδους. Σοφοκλῆς. ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν εἴδωλα ὅσοιπερ ζῶμεν. ἢ κούφην σκιάν. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέρκοπον μηδέν ποτ' εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος. μηδ' ὄγκον ἄρῃ μηδέν' εἴ τινος πλέον ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ μακροῦ πλούτου βάθει. ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τἀνθρώπεια. τοὺς δὲ σώφρονας θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακούς. Εἰδώς. μαθών. Εἰδοί. τοῦ μηνὸς ἡμέραι. Εἰδυλλίοις. ἐπιστήμη. Εἶεν. ἔστω ταῦτα ἀπεδή. συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰρημένων συναφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα. Εἶεν. τοῦτο καλεῖται ἀπόθεσις λόγου. ἀντὶ τοῦ ταῦτα μὲν δὴ οὕτως. Εἰ εἰδῆς, εἰ γνῷς. Εἴη, ὑπάρχει. Εἶθαρ χρονικὸν ἀντὶ τοῦ εὐθέως, ἢ αὐτίκα. ὁ δὲ ἰθὺς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπ' εὐθέως. Εἴθε. εὐκτικὸν ἐπίρρημα. καὶ εἴθε μοι. Εἰκαδίων ὄνομα κύριον. Εἰκάζων. ὁμοιῶν. ὁ μὲν οὖν ὁμοῦ. εἶχε δὲ προκαλύμματι τοῦ προσώπου φᾶσμα μικρὸν ὥστε εἰκάζεσθαι μᾶλλον ἢ ἀρετῇ καθορᾶσθαι τὴν μορφὴν αὐτῆς. καὶ αὖθις δεινότατος ἔδοξε τῶν καθ' αὐτόν, οἷα δὴ ἱκανώτατος τὰ ἀφανῆ εἰκάσαι. Εἴκαθεν, ὑπεχώρει, οἷς εἴκαθε πῦρ ἄσπετον. Εἰκάθειν, εἴκειν καὶ τὸ παραγωγόν

Εἴκαθεν ὑπεχώρησεν, ὑπείκειν. Σοφοκλῆς· ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ἀθῷον ἐν τούτῳ μηδὲν τῶν κρατούντων εἴκαθεν. Εἰκάσαν, ὑποπτεύσειε, λείπει, ἐκ τοῦ εἰκάζω. Εἴκασεν, ὡμοίωσεν. Εἰκασία, ὁ εἰκασμός. Εἰκασόμεθα παρὰ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἐσκεψάμεθα, ταυτὶ δὲ εἰκασόμεθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον. Εἰκασμένος, ὅμοιος.

Εἰκαῖα, ὀλίγα, ὡς ἔτυχε. Καλλίμαχος· τῶν εἰκαίων οὐδὲν ἀπέβρασε φαῦλον ἀλετρίς. Τουτέστιν ἡ τὰ ἀποβρέσματα, ἢ τὰ πίτυρα, ἀποκρίνουσα ἢ ἀποκαθαίρουσα μυλωθρός. Ἀντὶ τοῦ ἄσειστον, τὸ ἄλευρον. Εἰ καὶ λύκος ἐμνήσθη τις. Τοῦτο λέγεται ἐπὶ τῶν ἅμα μνησθῆναί τινος εὐθὺς παραγινομένων. Εἰ καὶ νῦν ἐγὼ τὸν πατέρ', ὅτι βούλομαι. Τοῦτον ἀπαλλαχθέντα τῶν ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων, ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω ταῦτα δρᾶν ξυνωμότης ὢν καὶ φρονῶν τυραννικά. Ἀριστοφάνης. Εἰκαιοβουλία, ματαιοφροσύνη. Εἰκαιομυθεῖ, φλυαρεῖ. Καὶ εἰκαιομυθία, ἡ φλυαρία.

Εἰκαῖον, μάταιον, ἀνωφελές. Θεραπεία δὲ τοῦ ἐν ἑκάστῳ ἡμῶν δαίμονος, τοῦτον καθαρὸν παθῶν διατηρεῖν, καὶ εἰκαιότητος καὶ δυσαρεστήσεως τῆς πρὸς τὰ ἐκ θεῶν καὶ ἀνθρώπων γινόμενα. Καὶ αὖθις· μηδὲν δὲ εἰκαῖον ἐμπλάττων λέγειν φησίν. Εἰκαιορρημονεῖ, ματαίως λέγει. Εἰκαιορρημοσύνη, ἡ ματαιολογία. Εἰκαῖος, μάταιος. Καὶ εἰκαιότης. Εἴκελος, ὅμοιος, διφορεῖται. Εἰκῆ, ματαίως. Ἀντὶ τοῦ ψευδῶς. Τοῦτο τὸ εἰκῆ πεπιστευμένον ἐστί. Εἰκῆ, μάτην. Παροιμία· μὴ εἰκῆ τὴν ἄρουραν λείπειν· παραπλεῖν. Ἢ διαφοιτᾶν λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων. Εἰκῆ ῥαψῳδεῖ, ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖ. Ὁ δὲ σκήπτεται μανίαν καὶ εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχεν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἐλάλει. Καὶ ἀκόλουθον τῷ προστεθέντι περὶ οὐδέν. Εἰκῆ τῷ Ἡρακλεῖ. Ἐπὶ τῶν ἀνεπιλήπτως τὰ πράγματα ἐπιτελούντων. Εἰκοβολεῖν, εἰκάζειν, ἢ εἰκῆ καὶ μάτην βάλλειν. Δεῖ ἑαυτοῖς παρασκευάζειν εἰς τὸ μήτε σφάλλεσθαι μήτε εἰκοβολεῖν. Πολύβιός φησιν. Εἰκόμενοι, ὑποχωροῦμεν. Καὶ εἴκοντες ὁμοίως. Εἰκονίζεται, αἰτιατικῇ. Καὶ χαρακτηρίζεται τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ γῆς τὸ σχῆμα τοῦ κυνὸς ἀμφὼ λαμβάνεται. Εἰκός, πρέπον, ἢ ἀκόλουθον εὔλογον· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τάχα. Τῶν Ἀθηναίων κρατησάντων οὐκ ἐπεδίωξαν τινά, ὡς μὲν ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ αὐτὸ τὸ εἰκὸς συμβάλλεται· ὅτι μὴ καταλαβεῖν αὐτοὺς ἐδύναντο, ἢ ἐφοβήθησαν ἐοικεῖα καὶ εἰς τὰ βράχη. Καὶ αὖθις· ταῦτά τε ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἐξηγγέλθη αὐτῷ. Καὶ ἀμφότερα εἰκότι ἐδόκει ξυμβαίνειν. Καὶ αὖθις· καὶ ἣν τινα ἄλλην ἀγαθὸς ἀρετὴν καὶ ταύτῃ διότι κἂν ταῖς ἀπεργίαις τῷ τῆς φύσεως θεσμῷ τὸ εἰκὸς ἀποδιδοίη, οὐ πέρα τοῦ νενομισμένου τῇ ἀθυμίᾳ ἐπεξίοι. Εἰκὸς δὲ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς, παρὰ τὸ Πινδάρειον, δεῖ ἔρδοντά τι καὶ παθεῖν καὶ. Καὶ Ἡρόδοτος· ὡς μὲν ἐγὼ δοκέω, καὶ τὸ εἰκὸς ἐμοὶ συμμαχέεται, ὅκως τοὺς Ἀθηναίους Λακεδαιμονίοισι τῶν μηχανημάτων δεῖ παρέσθαι φοβούμενοι, πρὸς τὸ εἰκὸς ἐξελύοντο.

Εἴκοσι, ὁ ἀριθμός. Καὶ εἰκοσάκωπον πλοῖον. Καὶ εἰκοσήρετμον καὶ εἰκοσάριθμον. Εἰκότα, τὰ ἐστοχασμένα, συλλογιζόμενος ἐκ τῶν εἰκότων τὸ συμβησόμενον. Δόξα γάρ τις ὑπῆλθεν ἐκ τῶν εἰκότων λογισμῶν γινομένη, διεφθάρθαι τὴν στρατιὰν ἅπασαν. Εἰκότα, τοῦτο δὲ πρότερον αὐτοὶ κατεδόξαζον ἐκ τῶν εἰκότων. Εἰκοβολῆσαι, ἐστοχασμένως εἰπεῖν. Εἰκότος, μετοχή. Εἰκότως, ὁμοίως. Ὁ δέ, εἴ τι τύχοι πρὸς ἕκαστον τῶν πρεσβυτῶν ἠλαζονεύετο, συμπλάττων ἀπὸ τῶν εἰκότων. Τουτέστιν ἐψεύδετο. Καὶ παροιμία· εἰκῆ τῷ Ἡρακλεῖ. Ἐπὶ τῶν ἀσυκοφαντήτως πάντα τελούντων. Εἰκότως, δικαίως, πρεπόντως. Εἴκω, δοτικῇ, τὸ ὑποτάσσομαι καὶ ὁμοιῶ, αἰτιατικῇ. Εἰκώ, τὴν εἰκόνα Ἀττικῶς κατὰ ἀποκοπήν. Εἰκὼν δὲ τὸ ὁμοίωμα, παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ. Ἰστέον δὲ ὅτι φασὶν οἱ ἀκριβέστατοι τῶν ἱστορικῶν, ὡς τὸ οὖλον καὶ ὀλιγότριχον, οἰκειότερόν ἐστι γράφειν ἐπὶ τῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ. Καὶ εἰκώ τὴν εἰκόνα. Καὶ εἰκοῦς πληθυντικῶς τὰς εἰκόνας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τὰς εἰκοῦς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι. Εἰκὼν εἰκόνος, ὁμοίωμα. Δαβὶδ· Κύριε, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις. Ἢ δὲ εἰκών, πρόσκαιρον ἔχει τὸ ἄνθος. Εἰκόνας, δύο κεῖνται τῆς πόλεως ἐν παρυκαλῷ.

Εἴκων, ὑποχωρῶν. Καὶ εἴκοι, ὑποχωροίη. Εἰλάδον, κατὰ συστροφήν. Εἰλαπινάζων, εὐωχούμενος. Καὶ εἰλαπιναστής, εὐωχητής, συμπότης. Εἰλαπίνη, ἑορτή, εὐωχία. Ἀπὸ τοῦ δαψιλοῦς δαπανᾶν λαπτ[ε]ῖν ὃ δὴ ἐκκενοῦν. Εἶλαρ, ἀσφάλεια. Εἰλάρχας, τοὺς ἰλάρχας. Εἶλε, ἀπέκτεινε. Εἰλαπίναις, ταῖς ζωαῖς. Εἰλεδανός, ὁ δεσμός. Εἷλεν, ἔλαβεν, ἀνεῖλεν, ἐνίκησεν, ἐκράτησεν. Εἰλενία, πόλις. Εἰλεός, ἡ μαγειρικὴ τράπεζα, σημαίνει δὲ καὶ τὸ νόσημα. Εἰλέσθαι, πόθεν. Εἴλετο, ἠθέλησεν. Εἰλείθυιαι, αἱ ἐπὶ τῶν τικτουσῶν θεαὶ ἔφοροι. Εἴλλειν, εἴργειν, κωλύειν. Παλαιὰ ἡ λέξις. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· μὴ νῦν ἀπείλλαυ σὺ, ἀλλὰ τὴν γνώμην ἀεί. Ἀντὶ τοῦ ἀπόκλειε, ἔφελκε. Ἔνθεν καὶ τὸ εἰλάσθαι καὶ ἐνσυνθεσθαι

μέλλειν

νείλλειν παρὰ Θουκυδίδῃ. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐν Ἱεροῖς κατὰ μὲν τὸ πλῆθος ἐνείλλοντες, ἐπέβαλλον εἰς τὸ διῃρημένον τοῦ τείχους. ἀλλ' ἄγχαλα τὴν φροντίδα ἐς τὸν ἀέρα λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην.

Εἴλη· ἐπὶ τοῦ στρατεύματος καὶ τοῦ πλήθους συστροφή. Ξενοφῶν. καὶ εἴλη ὁ ἐπί. ἐξ οὗ καὶ εἰλεὸς ἡ κατάδυσις. Εἴλη ἡλίου ἀλέα, αὐγή. Εἰληδόν· συνεστραμμένως. Εἰληθερούμενοι· θερμαινόμενοι. τὸ ῥῆμα εἰληθερῶ. Εἴληθρα· εἴληθρον τὸ εἰλήλουθα. καὶ εἰληλούθειν. Εἰλήσας· συστρέψας. Εἴλησις· ἔκκαυσις. Εἴληφεν ἡ πατρὶς ὑμῶν· ἐπὶ τοῦ ἀξίως ἑαλωκότων. Εἴληχεν· ἔλαχεν. εἴληφεν. Εἰλιγγιῶ· τὸ μὲν ῥῆμα διὰ διφθόγγου, ἀντὶ τοῦ σκοτοδινιῶ. τοῦτο δὲ οἱ Συρακούσιοι σκελλοῦν λέγουσι. τὸ δὲ ὄνομα ἴλιγγος διὰ τοῦ ι. ἀπὸ τοῦ δέους τὸ εἰλιγγιῶ. Εἴλιγγον· σκότωσιν. Εἰλικρινές· τὸ κυκλοτερὲς καὶ ὁμαλόν. Εἰλικρινοῦς· τὸ καθαρὸν καὶ ἀμιγὲς ἑτέρου. Εἰλικρινής· καὶ εἰλικρίνεια ἡ καθαρότης· καὶ οὐδέτερον εἰλικρινές. Εἰλίποδες βοῦς· οἱ βοῦς πόδας ἑλίσσοντες ἐν τῇ πορείᾳ. Εἷλκον· ἔσυρον. καὶ εἱλκύσθη. Εἰλομένη· ἐπορεύθησαν. Εἰλόμενοι· συνελαυνόμενοι· συγκλειόμενον. Εἰλομένων· συνεσταλμένων· συγκεκλεισμένων. Εἰλόμενα· περικείμενα. ἢ ἑέλκηται. Εἰλούμενος· συστρεφόμενος. Εἵλως· εἵλωτος. ὁ δοῦλος καὶ τὸ ἐθνικὸν εἵλωτες. παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ νόθοι καὶ οἱ ἐξ αἰχμαλώτων δοῦλοι γενόμενοι, ἀπὸ τοῦ ἕλους. ἕλος δὲ πόλις ἐν Πελοποννήσῳ. οἱ οὖν Λακεδαιμόνιοι διὰ τὸ διαφόρους εἶναι ἀλλήλοις, τοὺς δούλους αὐτῶν ἐκάλουν εἵλωτας. κατ' ἀτιμίαν εὑρεῖν. Εἱλωτεύειν· δουλεύειν. εἵλωτες γὰρ οἱ μὴ γνησίως δοῦλοι Λακεδαιμονίων, ἀλλ' οἱ πρῶτοι χειρωθέντες τῶν Ἕλος τὴν πόλιν οἰκούντων. Εἱλωτεία· ἡ δουλεία. Εἱλωτὶς ἡ δούλη. Εἰλυσμὸς· ἡ κατάδυσις. Εἴλυμα· τὸ ἱμάτιον. Εἰλυμένος· κεκαλυμμένος. καὶ εἰλύω. εἰλύω δὲ ὡς τὸ καλύπτω. Εἰλυφάζει· τὴν φλόγα συστρέφω. Εἰλυφόωσι· εἱλοῦσι συνάγουσι. Εἷμα· ἱμάτιον. ἔνδυμα. καὶ διὰ τοῦ ἐν ἐπιγράμματι· παρ' ἐξιτίην μὲν ἔρεξεν. ἔβαλλε δὲ δύσεις εἵματος. ξυνὴ δ' ἀμφοτέροισι σοφίη. καὶ αὖθις· δέξαι βύσσινον εἷμα σύ. καὶ λαχείμων. Εἱμαρμένη· εἴρηται ὡς Σοφοκλῆς περὶ Αἴαντος· εἶρξαι κατ' ἦμαρ τοὐμφανὲς τὸ νῦν τόδε Αἴαντα θύραισι σκηναῖσιν, ἂν ἀβεῖ περὶ τὴν εἱμαρμένην. οἱ δὲ φιλόσοφοι ἐν ἀφάσει εἶναι θεὸν καὶ νοῦν καὶ εἱμαρμένην καὶ ἄλλαις ὀνομασίαις ὀνομάζεσθαι. ἔστι δὲ εἱμαρμένη, αἰτία τῶν ὅλων εἰρομένη, ἢ λόγος καθ' ὃν ὁ κόσμος διεξάγεται, ἢ εἱρμός τις καὶ ἐπισύνδεσμος ἀπαράβατος, ἢ αἰτία ἀναπόδραστος, ἢ δύναμις κινητικὴ τῆς ὕλης. ἡμεῖς δὲ χριστιανοὶ θεὸν ὁμολογοῦμεν διοικεῖν τὰ πάντα. Εἱμαρμένη, τὰ μετὰ τὴν σελήνην τέσσαρσι τρόποις διαιρεῖται, κατὰ θεόν. καθ' εἱμαρμένην κατὰ προαίρεσιν ἡμετέραν κατὰ τύχην. οἷον τὸ μὲν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ναῦν ἐφ' ἡμῖν ἐστι· τὸ μὲν ἔνδια χειμῶνι καὶ ζάλην ἐξαίφνης ἐπιγίνεσθαι κατὰ τύχην· τὸ μὲν βαπτιζομένην τὴν ναῦν παρ' ἐλπίδα σωθῆναι, πρόνοια θεοῦ, τῆς δὲ εἱμαρμένης πολλοί εἰσι τρόποι,

Εἱμαρμένην ἀναγκαστικὴν δύναμιν εἶπον εἶναι, καὶ τῆς ὕλης κινητικήν. τὴν δὲ τύχην ὁ Πλάτων, αἰτίαν λέγει κατὰ συμβεβηκὸς γινομένην ἢ σύμπτωμα φύσεως ἢ προαιρέσεως. καὶ Δημόκριτος εἶπε τὰ μὲν ἐκ θεοῦ πάντες ἔχομεν, τὰ δὲ ἐκ τῆς εἱμαρμένης καὶ τῆς τύχης, καὶ τῆς σμικρότητος ἐκ τοῦ σώματος καὶ προδήλως φερόμενοι ἄνω καὶ κάτω, πλεόμενοί τε καὶ πολεμουμένων καὶ διισταμένων, καὶ περιφερόμενοι δὲ ἀνάγκης, ἀφ' ὧν τοῦ μόνου πλούτου καὶ πενίας, καὶ νόσου, καὶ ὑγείας, καὶ δουλείας, καὶ ἐλευθερίας, καὶ πόλεμον, καὶ εἰρήνην διανέμειν, πλὴν τῆς ἀρετῆς καὶ κακίας ἀπολήκεσθαι ἔφη. καὶ ἄλλοι ἄλλα εἰπόντες, ἀντιπαρετάξαντο ἀλλήλοις,

Εἱμένος· ἐνδεδυμένος. εἰ μὲν οὖν ἄνοσον δεῖ πολλὰ κοῦσαι καὶ κακὰ αὐτὸς ὢν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἐμήκασεν φίλου, νῦν δὲ εἰ γνῶσιν οὐδεὶς ὅστις ἐπίσταται ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν, ἢ τὸν ὄρθιον νόμον παρὰ τὸ λεγόμενον εἴ τις οἶδε· τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν, οἱ δὲ λέγουσιν Ἀριγνώτην κιθαρῳδόν, οἱ οἶδε τὸν ὄρθιον καλούμενον νόμον. καὶ τὸν λευκόν, οἵτινες ἐθαυμάζοντο κατὰ τὸν ἐκεῖνον χρόνον, ὁ δὲ Ἀριφράδης, παρέφυσεν ἢ σέλγαινε ταῖς γυναιξίν, Εἰμήλυσιο βοῦν λευκὸν, περὶ τῶν ὀκνηρῶν ἀμυνέλουν περὶ τῶν παραινούντων, Εἰμὴ κατέρνιψε τὴν θερινὴν χιόνι πολλῇ, καὶ βίος ἡ ταχὺ παρεὶς τὸν χρόνον, ἡνίκα Θέογνις ἠγωνίζετο. οὗτος τραγῳδὸς ἦν ποιητὴς ψυχρός. κωμῳδοῦσιν αὐτὸν παρέσχεν ἡμῖν τὴν πολλὴν χιόνα. διὰ τὸ τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητος. Εἰμὴ περ ἡ θεά· κατάκνοσις. τὸ ἀπληροῦν εἴπερ ἢν σὺ ἢ καὶ φοῦ, εἰ μὴ τάχ' ἀπολόμεθα ἡ καὶ ἐσώθημεν ἅπαντες εἴτε τὴν παροιμίαν διὰ τὸ μαθεῖν ἔχειν ἀλλ' εἰρημονιζόμενοι. Εἶμι· πορεύομαι, Εἰμὶ δύναμιν ἔχω, ὑπάρχω μὲν γὰρ

οὐκ ἔχει τὸ ῥῆμα εἶμι, τὸ σημαῖνον τὸ πορεύομαι καὶ πληθυντικὰ διὰ τοῦ ι. καὶ τὰ δυϊκά. ἴμεν. ἴτε. ὅμηρος. εἶμι ἐπὶ δῶμα πολυφόρβου πείρατα γαίης. αἴας φησίν. ἀλλ' εἶμι πρός τε λουτρὰ καὶ παρακτίους λειμῶνας. ὡς ἂν λύμαθ' ἁγνίσας ἐμὰ, μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλύσωμαι θεᾶς. Εἰναλίοις. δαίμοσι θαλασσίοις. Εἰνάνυχος. ἐπὶ ἐννέα νύκτας. Εἰναέτεσι. Εἰνατήρ. νύμφη. Εἶναι τοῦ εἶναι καὶ σύ σαυτὸν ἂν ἀφεῖναι τοὺς δρομεῖς. τινὲς δὲ γράφουσιν εἴκετε. ἂν ἀφίκητε οἱ δρομεῖς δηλονότι. τοῦτο δὲ γνωριμώτερον ἔχει τὸν νοῦν. ἐπειδὰν οἱ θεώμενοι εἴπωσιν ἀφίκητε δηλονότι οἱ τρέχοντες. καὶ σύ σαυτὸν εἶψον καὶ τό. γράφεται δὲ ἐν πολλοῖς εἶναι. ἀντὶ τοῦ ἵκετε. μὴ ποτε δὲ τὸ λύπερ εἰρ[η]μένον καὶ σύ σαυτὸν ἀμαρτανομένου τοῦ προτέρου. λέγοι δ' ἄν τις καὶ τοῦτο λόγον ἔχειν ὡς τῶν θεωμένων ἐπικελευόντων σημεῖον ἀφιέντι ἦν τὸ ἀρχαῖον σχῆμα τοῦ ὡς εἶναι. Εἶναι. ὑπάρχειν. εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμὶ φαίνεσθαι δὲ μή. τουτέστι μὴ ἀλλάξαι τὴν φύσιν. ἀλλὰ τὴν μορφήν. Εἵνεκα. καὶ εἵνεκεν. οὕνεκα δέ.

Εἰνελεοῖσι. τοῖς μαγειρικοῖς τραπεζίοις. Εἰνοδίους κώμας. τὰς ἐν τῇ ὁδῷ. Εἰνοσίφυλλον. ἔνθα κινοῦνται τὰ φύλλα. ἤ τε κατ' εἰνοσίφυλλον ὄρος ποσὶ πότνια βαίνει. ἔνοσις δὲ ἡ κίνησις. καὶ ἐνοσίχθων ὁ σεισίχθων. Εἴνυον. ἔφερον. Εἴξασαν. ὑπεχώρησαν. Εἴξασι καὶ εἴκασι λέγει πλάτων. ἀντὶ τοῦ ἐοίκασι. καὶ ἀριστοφάνης νεφέλαις. εἴξασι δ' οὖν ἐρίοισι πεπταμένοισι. περὶ τῶν νεφελῶν λέγει. Εἶξεν. ὑπέσχεν. Εἷο. ἑαυτοῦ. Εἴωθεν. καὶ εἰώθειν καὶ εἰώθεισαν. Εἴπατε. λέξατε. Εἴπως. αὐθυπότακτον. Εἰπεῖν. ὑπακούειν. εἴπερ ποτὲ τυχόν τινι. λείπει τὸ ὑπήκουσας. Εἴπερ ἐκ πεύκης γε καὶ ξύλων ἐπηγνύμην. ἀριστοφάνης. ὥσπερ εἰ ἔλεγεν. εἴπερ δ' ἐξ ἀνθρώπων εἰμὶ κἀγώ. σωματοποιεῖ δὲ τὰς ναῦς. καὶ τὰς μὲν παλαιὰς καλεῖ γραίας. τὰς δὲ μὴ πλευσάσας παρθένους. τοῦ ψυχροῦ δ' οὖν τὸ ψυχρὸν παρέβαλε πάνυ χαριέντως. Εἶπον. ἀντὶ τοῦ εἰπὲ προστακτικόν. Εἵποντο. ἠκολούθουν. Εἴποις τὰ ἴδια παρὰ τῇ αὐλῇ. τοῖς ἐπὶ θάνατον ἀγομένοις, ἐξῆν σίτου καὶ οἴνου πληρωθεῖσι ἴδια λέγειν ἃ βούλοιντο. μεθ' ἃ φιμωθέντες, ἀπήγοντο τὴν πρὸς θάνατον. τὸ δὲ νῦν ἀρχεῖον καλούμενον, αὐλὴ ἐκαλεῖτο. Εἱρ. λαῖλαψ. ἢ λαμπηδών.

Εἰραφιώτης. ὁ διόνυσος παρὰ τὸ ἐρράφθαι, ἐν τῷ μηρῷ τοῦ διός. Εἰργασμένος πλοῦτος. πολλοὶ ὄψει πλοῦτον εἰργασμένον αἰσχυνομένους. Εἴργεσθαι. κωλύεσθαι. τὸ εἴργομαι γενικῇ. ἐπείσθη δὲ ὁ θεὸς εἶτε καὶ βασιλεὺς αἰνεῖ τοῦ τῆς γνώσεως ξύλου πως εἴργοντος. ἐπὶ δὲ τῆς ἐνεργητικῆς αἰτιατικῇ. ὁ δὲ ζῆλος διωθήσατο τοὺς εἴργοντας αὐτὸν ῥιθυμιῶν. Εἱργμοῦ. φυλακτηρίου. χωρίζου. Εἱρετεία. ἡ δουλεία.

Εἰρεσίας. κωπηλασίας. Εἰρέσιον. πόλις βοιωτίας. Εἰρεσιώνη. θαλλὸς ἐλαίας ἐστεμμένος ἐρίοις. καὶ προσηρτημένους ἔχων παντοδαποὺς τῶν τῆς γῆς καρπῶν. τοῦτον δὲ ἐκφέρει παῖς ἀμφιθαλὴς καὶ τίθησι πρὸ τῆς θύρας τοῦ ἀπόλλωνος ἱεροῦ τοῖς πυανεψίοις. λέγεται δὲ θησέα καθ' ὃν εἰς κρήτην καιρὸν ἔπλει προσχόντα δήλῳ διὰ χειμῶνα, εὔξασθαι τῷ ἀπόλλωνι καταστέψεσθαι κλάδοις ἐλαίας, ὅταν σωθῇ τὸν μινώταυρον ἀποκτείνας. καὶ θυσιάσειν καὶ τὴν ἱκετηρίαν ταύτην καταστέψας ἐρίοις ζῶσαν χλωρὰς αἰθάλης. καὶ ἐτνος. καὶ βωμὸν ἱδρύσασθαι. διὸ καὶ πυανέψια δοκεῖ λέγεσθαι. οἷον κυανέψια. τὸ γὰρ πρότερον τοὺς κυάμους πυάνους ἐκάλουν. ἤγον δὲ ἑορτὴν ὅτε ἐπὶ τῆς ἀποτροπῆς λοιμοῦ. ᾖδον δὲ παῖδες οὕτως. εἰρεσιώνη σῦκα φέρει καὶ πίονας ἄρτους. καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ. καὶ ἔλαιον ἀποψήσασθαι καὶ κύλικ' εὔζωρον. ὅπως μεθύουσα καθεύδῃς. μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν ἔξω τῶν ἀγρῶν τιθέασι παρ' αὐτὰς τὰς θύρας. κράτης δὲ ὁ ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ τῶν ἀθήνησι θυσιῶν, ἀφορίας ποτὲ κατασχούσης τὴν πόλιν θαλλὸν καταστέψαντας ἐρίοις, ἱκετηρίαν ἀναθεῖναι τῷ ἀπόλλωνι. ἐὰν δὲ αὐτὴν εἰς μόνος ἀντινήρ λάβῃ, ὡς περ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσει. ἀντὶ τοῦ καύσει. εἰρεσιώνη δὲ θαλλὸς ἐλαίας ἢ δάφνης ἐξ ἐρίων πεπλεγμένας ἔχων ἄρτον ἐξηρτημένον καὶ κοτύλην. ὅ ἐστιν ἡμίξεστον, καὶ σῦκα, καὶ πάντα τὰ ἀγαθά. ταύτην δὲ πρὸ τῶν οἰκημάτων ἐτίθεσαν καὶ κατ' ἔτος αὐτὴν ἤλλαττον. ἄλλως. Εἰρεσιώνη κλάδος ἐλαίας ἐρίοις πεπλεγμένος. ἐξήρτητο δὲ αὐτοῦ τὰ ὡραῖα πάντα. προετίθετο δὲ αὐτὰ μετὰ τῆς εἰρεσιώνης πρὸ τῶν θυρῶν κατὰ παλαιὸν χρησμόν. οἱ μὲν γάρ φασιν ὡς λοιμοῦ πᾶσαν τὴν γῆν κατασχόντος, ὁ θεὸς εἶπε προηρόσια τῇ δηοῖ, ὑπὲρ πάντων θῦσαι θυσίαν ἀθηναίους. οὗ ἕνεκεν χαριστήρια πανταχόθεν ἐκπέμπουσιν ἀθήναζε τῶν καρπῶν τὰς ἀπαρχάς. ἄλλως, πυανεψίοις καὶ θαργηλίοις ἡλίῳ καὶ ὥραις, θύουσιν ἀθηναῖοι. φέρουσι δὲ οἱ παῖδες τὰ προκατειλεγμένα ἀκρόδρυα. καὶ ταῦτα πρὸ τῶν θυρῶν κρεμῶσι κατά τι δὲ χρηστήριον

πρὸς

πρὸς ἀποτροπὴν λοιμοῦ ταύτην ἐποίουν τὴν ἀνάρτησιν. εἰρεσιώνη δὲ λέγεται, διὰ τὰ ἔρια. Εἴρετο. ἠρώτα. ἢ
ἔλεγεν. Εἴρει. λέγει. Εἰρηκώς. εἰπών. Εἰρημένον. λελεγμένον. εἰρημένον αὐτὸ ἅπαν τοῦτο ἐνθάδε. ἀττι-
κῶς ἀντὶ τοῦ εἰρημένον ἔρχεσθαι. οὐ περὶ φαύλου πράγματος. ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦς. Εἴρην. εἴρενος.
Εἰρηναῖος ὁ καὶ πάκατος κληθεὶς τῇ ῥωμαίων διαλέκτῳ. μαθητὴς ἡλιοδώρου τοῦ μετρικοῦ γραμ-
ματικός. ἀλεξανδρεύς. περὶ τῆς ἀθηναίων προπομπείας. περὶ τῆς ἀλεξανδρέων διαλέκτου. ὅτι ἐστὶν ἐκ
τῆς ἀτθίδος, βιβλία ζ'. ἀττικῶν ὀνομάτων, βιβλία. γ'. ἀττικῆς συνηθείας τῆς ἐν λέξει καὶ προ-
σῳδία κατὰ στοιχεῖον. βιβλία γ'. κανόνας ἑλληνισμοῦ βιβλίον α'. περὶ ἀττικισμοῦ βιβλίον α'. καὶ
ἕτερα πολλά. Εἰρωνείᾳ αἰτιατική. Εἰρηναίως. φιλικῶς. ἦσαν δὲ εἰρηναίως ἐσταλμένοι ἄ-
νευ δορυφόρων ἄγοντες τὴν ἡσυχίαν. Εἰρήνη, ὄνομα κύριον. Εἰρηνήσειν. συζυγίας πρώ-
της τῶν περισπωμένων. ἐλπίδα τε γὰρ μεγάλην εἶχον εἰρηνήσειν. ὁ δὲ καῖσαρ δέον αὐτῶν εἰρηνεῖν.
πόλεμον εἵλετο. Εἰρηνόδικος, ὄνομα κύριον. Εἰρήσθω. λεγέσθω. Εἶρα. μαλλία. εἶρα δὲ
περὶ ὀδόντα δέχευ. τουτέστιν ἔρια. Εἱρκτή. φυλακή. Εἱρμολόγιον. βιβλίον τι. καὶ εἱρμός. ὁ
κατ' εἱρμόν. Εἶρξας. ἀποκλείσας. δασέως δὲ τὸ εἶρξας ἀττικοί. τὸ μέντοι παρ' ὁμήρῳ ἐρχθέντε καὶ
μεγάλῳ πένθει ψιλῶς. τὸ δὲ ἔρξας, δασέως ἀναγινωσκόμενον. ἡ μὲν, ἀπ' ὧς ἔρξασα ἐπεβήσατο δία
θεάων. τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ εἱρκτῆς, ψιλῶς ἀττικοί. Εἰροκόμῳ. ἐριουργῷ. ἐπιμελεῖ. Εἰρόμενος ἀν-
τὶ τοῦ ἐρωτῶν. Εἰροπόκοις. ἐρίων πόκοις ἔχουσι. πόκοι δὲ ἔρια, παρὰ τὸ πέκειν. ὅ ἐστι ξαίνειν. Εἰ-
ροπόνος. ὁ περὶ τὰ ἔρια πονῶν. Εἴρω. συνάπτω. ὅθεν εἱρμός. Εἴρων. ὁ πάντα παίζων καὶ διαχλευ-
άζων καὶ εἰρωνευόμενος διὰ λόγων. παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω. ἀπατεὼν καὶ ὑποκριτής. Εἴρων. ὁ δυνάμε-
νος μὲν ποιῆσαί τι. λέγων δὲ μὴ δύνασθαι. ἀλαζὼν δὲ ὁ τούτῳ ἐναντίος. ὁ ὑπερηφανευόμενος.
ἔτι ἔδει αὐτὸν ὑπερβαίνοντα τὸ ἀληθές. ἔργῳ ἢ λόγῳ. ἤτοι πρὸς τὸ εἰρωνικώτερον ἢ ἀλαζονέστερον.
Εἰρωνευόμενοι. χλευάζοντες πάντα τὰ ἐθνικὰ ῥήματα τε ποικιλία καὶ τῶν δολερῶν τῆς διανοίας εἰ-
ρωνευόμενοι. καὶ εἰρωνεύεσθαι. καθυποκρίνεσθαι. προσποιεῖται. Εἰρωνεύεται. καθυποκρίνεται. λέ-
γεται δὲ ἐπὶ τοῦ διάπειραν λαμβάνοντος ὑπούλως. καὶ καθυποκρινομένου τὸν μὴ γινώσκοντα πα-
ρ' εἰδότου ποτὲ τὸν λόγον ποιῆσαι. Εἰρωνεία. χλεύη. ἢ ὑπόκρισις. διαιρεῖται αὕτη εἰς ε'. εἰς
χλεύην. μυκτηρισμόν. σαρκασμόν. ἀστεϊσμόν. Εἷρπον. μετὰ σχολῆς ἐβάδιζον. Εἴρυτο. ἐ-
φύλασσον. Εἰρύοντο. εἵλκυον. Εἰρύσασθαι. φυλάξαι. Εἰρύσατο. εἵλκυσε. ἔλαβεν.
ὃς ἔχαιρεν ἐπὶ ταῖς ἐπικούρου φλυαρίαις. καὶ ἐξ ἐκείνων κακὰ εἰρύσατο δύο. ἄθεός τε καὶ ἀκόλα-
στος εἶναι. Εἰρυσμένους. εἱλκυσμένους. ἡ δὲ θεράπαινα ἑώρα τὰ ξίφη εἰρυσμένους, ὡς αὐτοὺς
διαχρήσαιντο. Ἐρχθέντες. πνιγέντες. Εἷς. ὁ ἀριθμός. Εἰσαγγελεύς. ὁ τῶν δημοσίων καὶ με-
γάλων μηνυτής. Εἰσαγγελία. δηλατορία. εἰσαγγελία δὲ καὶ γραφὴ διαφέρει. εἰσαγγελία μὲν
γὰρ ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ δημοσίων ἀδικημάτων γίνεται. γραφὴ δὲ καὶ ἐπὶ μικρῶν. κυρίως γραφὴ ἐπὶ τῶν
τὰ παράνομα γραφόντων. Εἰσαγγελία κυρίως. ἡ περὶ κοινῶν καὶ δημοσίων ἀδικημάτων εἰ-
σαγομένη δίκη ἀπὸ τῶν πρυτάνεων. περὶ ὧν διαρρήδην μὲν οὐδὲν λέγουσιν οἱ νόμοι. συγχωροῦσι δὲ κρί-
σεις γίνεσθαι. καὶ τοῦτό ἐστιν. οἷον τὸ ἐν ταῖς τῶν σοφιστῶν διατριβαῖς μελετώμενον τὸ τῶν ἀγράφων ἀ-
δικημάτων. Εἰσαγγελία. δημοσίου δίκης ἀγράφου ὄνομα. τρία δέ ἐστιν εἴδη εἰσαγγελιῶν. ἡ μὲν, ἐπὶ δημο-
σίοις ἀδικήμασι. μεγίστοις καὶ ἀναβολὴν μὴ καταδεχομένοις. καὶ ἐφ' οἷς μήτε ἀρχὴ καθέστηκε,
μήτε νόμοι κεῖνται τοῖς ἄρχουσι καθ' οὓς εἰσάγουσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον, ἡ πρώ-
τη κατάστασις γίνεται. καὶ ἐφ' οἷς τῷ μὲν φεύγοντι ἐὰν ἁλῷ μέγισται ζημίαι ἐπίκεινται. ὁ δὲ διώ-
κων ἐὰν μὴ ἕλῃ, οὐδὲν ζημιοῦται. πλὴν ἐὰν τὸ ε' μέρος τῶν ψήφων μὴ μεταλάβῃ. τότε γὰρ
χιλίας ἐκτίνει. τὸ δὲ παλαιὸν καὶ οὗτοι μειζόνως ἐκολάζοντο. ἑτέρα δὲ εἰσαγγελία λέγεται ἐπὶ
ταῖς κακώσεσιν. αὗται δέ εἰσι πρὸς τὸν ἄρχοντα καὶ τῷ διώκοντι ἀζήμιοι. κἂν μὴ μεταλάβῃ τὸ ε'
μέρος τῶν ψήφων. ἄλλη δὲ εἰσαγγελία ἐστὶ κατὰ τῶν διαιτητῶν. εἰ γάρ τις ὑπὸ διαιτητοῦ ἀδική-
θη, ἐξῆν τοῦτο, εἰσαγγέλλειν πρὸς τοὺς δικαστάς. καὶ ἁλούς, ἠτιμοῦτο. ἰσαῖος μέντοι περὶ τοῦ αὐτοῦ
κλήρου τὸ αὐτὸ πρᾶγμα εἰσαγγελίαν καὶ γραφὴν ὠνόμασε. τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ κανόνι-
σου σαφῶς. ψήφισμα. ῥιμεῖν μηδὲν διαλελειμμένον. οὗτος δὲ ψήφισμα ἐπιγράφει κατηχο-

μένου ἑκατέρωθεν ἀπολογεῖσθαι. τὸν κατ' εἰσαγγελίαν κρινόμενον. καὶ αὖθις· τίμημα τῆς εἰσαγγε-
λίας ἐχούσης χρηματικόν. ἢ μυριάδας ἀργυρίου. Εἰς ἀγορὰν ὑφαίνειν· τὸ εἰς τὴν ἀγορὰν
ἐκφέρειν τὰ ὑφαινόμενα. οὕτω Μένανδρος. Εἰσάγω· αἰτιατικῇ. Εἰσαγωγεῖς· ὁ εἰσάγων πρός
τινα αὐτόν. Λυκοῦργον μὲν τὸν εἰσαγωγέα καὶ τοὺς τῇδε ἀπόντας πολλοὺς τὸν αὐτὸν λιπεῖν, ἐπιπροσ-
βαίνειν. Εἰσακούω· γενικῇ. Εἰσαγόμενος· ὁμοιωθείς. Εἶσαν· ὑπερήγησαν. ἢ συνῴκησαν. Εἷς ἀ-
νήρ, οὐδεὶς ἀνήρ. περὶ ὅσον ὑφ' ἑνὸς οὐδὲν κατορθοῦται. Εἰς ἀρχαίας φάτνας. ἐπὶ τῶν ἀπλαύστως
τινὸς ἐκπεσόντων. πάλιν δὲ εἰς αὐτὴν ἐπανελθόντων. Εἰς ἀθ ενοῦργας ἀθ ενωδρ ἐλήλυθα.
ἐπὶ τῶν ὅμοια καὶ παραπλήσια πασχόντων. Εἰσᾴττειν· εἰσελθεῖν. Ἀριστοφάνης· μὴ δὲ ἐς ὁ χρυσοειδὴς εἰσᾴτ-
τειν. ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνὼς μηλοβληθῇς. Εἵσατο· ἀνέθηκε. τοῦτο δὲ Ἀρτέμιδι Κλεώνυ-
μος εἵσατ' ἄγαλμα. Εἵσατο· κατέθετο. ἐν ἐπιγράμματι. ὃς τάδε καλὰ εἵσατο βοῦ παρὰ ποτὶ ὑμ-
μι θεαὶ ξόανα. καὶ ἀντὶ τοῦ περιέθηκε. περιέβαλεν. Εἵσατο· ἐφάνη καὶ ὡμοιώθη. Ὅμηρος. Εἰσβά-
λεται. εἰσβαλεῖν ἐστι τό, τινὰς ἐν ἀγρῷ εἰσελθόντας ἐκκόψαι πάντα τὰ ἐν αὐτῷ. Ἀριστοφάνης· οὐκ εἰσβά-
λεται. κυρίως δὲ εἰσβαλεῖν ἐστι τὸ πολεμίους τινὰς εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν. Εἰσβολαί· εἰσβο-
λὰς λέγουσι τοὺς τόπους δι' ὧν εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν πολεμίαν. Εἰσβολὰς δὲ ἀλφίτων τὰ στοφυ-
λάκια. τὰς ἀποθήκας. Εἰσβολὰς τὰς ἐπὶ τὴν τῶν πολεμίων χώραν ἐφόδους ἐκάλουν εἰσβο-
λάς. Εἰσβολή· ἐπὶ τοῦ νοὸς θεωρεῖται. εἰσβολὴ παραδοχή. συγκατάθεσις. τοῦτο καὶ παρὰ τῷ Δα-
βὶδ εἴρηται. ἐνώτισις· σύνεσις· προσοχή. τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι. καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ ἐνώτισις μέν ἐστι, σύ-
νοψις τῶν ῥημάτων, σύνεσις δὲ ἐπίληψις τῶν ῥημάτων. προσοχὴ δὲ τελείωσις τῆς ἐφέσεως. Εἰς δέ-
ον· παρ' ὅθεν αὐτὸν καλέσας ὁ ἥρως, εἰς δέον σε ἥκειν φησί. βούλομαι δὲ καλέσαι σε συνθοινί-
αν. ἀντὶ τοῦ ἐν καιρῷ ὥς σε ἥκειν. καὶ παροιμία εἰς δέον· ὅταν τις θέλῃ ἐμφανίσαι εἰπεῖν ὅπου τι πολ-
λάκις ἀναλῶσαι, λέγει εἰς δέον. Εἰσδέχομαι· αἰτιατικῇ. Εἰσεκώμασεν· εἰσῆλθεν. Εἰσε-
λάσαι· περισπώμενον ἀπὸ τοῦ ἐλάω ἐλῶ. Εἰσελόχου· ἐκάθισε. καὶ εἰσενεπίθεον. Εἰς ἐμφανὲς κατέ-
στησεν, δίκης ἐστὶν ὄνομα ἀπὸ τοῦ τὰ ἀμφισβητούμενα ἐν φανερῷ ποιῆσαι. Εἶσεν· ἔκτισεν. Εἰς ἐν-
ιόντος· ὁ μὴ προϊόμενου. Εἰς ἓν ἦλθον· ἀντὶ τοῦ ὡμονόησαν. Εἰς ἕω· ἀντὶ τοῦ εἰς ἀρχομένην ἡμέραν. Εἰσεπή-
διζον· ἀντὶ τοῦ εἰσέβαινον εἰς τὰ πέδας τοῦ χωρίου. Εἰσεκρίθη· εἰσεκρίθη ἐν ἰαουαρίῳ τῇ ἡμέρᾳ ἐν ᾗ Γαϊανὸς
ἐπὶ τῇ διαδοχῇ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς ἀπὸ τοῦ πατρὸς νοσοῦντα εἰσεκρίθη. Εἰσεκρίνετο· ἀντὶ τοῦ ὑπετίθετο. ὁ δὲ
γέρος ἐφράττετο καὶ μεγάλας ἐλπίδας εἰσεκρίνετο τῶν ἐπιφερομένων. Εἰσέφρησα· εἰσέδυσα ἑαυ-
τόν. καὶ εἰσέφρησας εἰσήγαγες. καὶ εἰσφρήσας εἰσελθών. καὶ ἐκφρησθέντα ἀντὶ τοῦ ἐκδιωχθέντα. οἱ δὲ γα-
ρᾶς ὑπεραπλήσθησαν τοῦ μὴ ἐκφρησθῆναι ἐκφαυλισθέντα καὶ ἀτιμασθέντα ὑπὸ τοῦ θεοῦ αὐτόν. Εἰσέ-
φρουν· εἰσεδέχοντο. οἱ δὲ τὰς πύλας ἀνοίξαντες εἰσέφρουν τὸ στράτευμα. Εἰσεχέοντο· εἰσήρχοντο.
Εἴσειμι· εἰσέρχομαι. Εἴσῃ· γνώσῃ. λογίσῃ. Εὐριπίδης· εἰσῶσαι μ' ἴσῃ Ἀνδρομέδας ὦ παρθέ-
νε, εἴ σοι μοι χαίρειν. Εἴσῃ· μαθήσῃ. καὶ εἰσόμενος μαθησόμενος. ἐν τάχει δὲ διὸ καὶ σκέψασθαι τί πράττουσιν
οἱ πολέμιοι. καὶ τί διανοοῦνται, εἰσόμενος. Εἰσήγγειλεν· ἐσυκοφάντησεν ὁ Δωὴκ τὸν Ἀχιμέλεχ· εἰσήγ-
γειλε περὶ τοῦ Σαοὺλ καὶ εἰς μιαιφονίαν τῶν ἱερέων ἐξέμηνεν. ἔστι δὲ διώνυμος· λέγεται δὲ καὶ Ἀβιμέλεχ.
Εἰσηγεία· καὶ ἐπηγεία· καὶ κατηγεία· ἀντὶ τοῦ μέμψις καὶ λοιδορία. Εἰσηγήσαντο· Ἡρόδοτός
φησι περὶ Περσῶν τοῦτον βουλεύεσθαι τὸν τρόπον. εἰ μὲν οὖν εἰσηγήσαντό τι νήφοντες, βουλεύεσθαι περὶ
αὐτῶν ἐν μέθῃ. εἰ δὲ εἰσηγήσαντο ἐν μέθῃ, τοῦτο κυροῦν νήφοντας. Εἰσηγούμενος· δοτικῇ. διδάσκων.
Εἰσῄεις· εἰσήρχου. Εἰσήλαυνε· εἰσεπήδησεν. Εἰσήρετο· εἰσήρετο εἰσεφόρει. Ἀριστοφάνης Βαβυλ. χρυ-
σάπεζει σήρετο. Εἰσήρρησεν· εἰσεφθάρη. Ἀριστοφάνης· ἀφ' οὗ δὲ εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθεν.
εἰσεπήδησεν. ὡς βίᾳ καὶ ἀναιδῶς αὐτοῦ τῇ πολιτείᾳ προσελθόντος. καὶ αὖθις· ὁ δὲ, προτερήσας, εἰσήρρησεν αὐ-
τόθι. γράφεται δὲ καὶ εἰσέφρησεν. δηλούσης τῆς λέξεως ἐπιπήδησιν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μετὰ φθορᾶς εἰσελθεῖν. καὶ δη-
μόκριτος λόγος εἰσήρρησε τοῖς τὴν γείτονα πόλιν οἰκοῦσιν, ὡς ἑάλω ἡ πόλις. καὶ εἰσφθαρέντα ἀντὶ τοῦ εἰσπη-
δήσαντας ἐπὶ λύμῃ καὶ καταφθορᾷ. εἰσφθαρέντων δὲ αὐτῶν οὐκ ὀλίγου συντάγματος ὥστε τινῶν καὶ τοῦ πο-
λιτικοῦ συνεισόντων. Εἴσεισιν· εἰσέρχεται. Εἶσι· πορεύεται. Εἴσιθι· εἴσελθε. εἴσιμεν μόνοι. Εἰσιθ-
μη· ῥύμη. Εἰσὶν· ὑπάρχουσιν. Εἰσιτήρια· ἡμέρα ἑορτῆς· ἐν ᾗ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες προσιᾶσιν, οὓς

ἐκαλεῖτο

ἐκκλησίᾳ. τὴν δὲ τῇ ἡμέρᾳ πρώτην τοῦ ἔτους Ἀθηναῖοι νενομίκασι. δημοσίᾳ ἐν ᾗ κρεῖττον περὶ τῆς πρεσβείας. ἡ βουλὴ τὰ εἰσιτήρια ἔθυσεν. συνειστιάθησαν δὲ καὶ τῶν. ἐκοινώνησαν οἱ στρατηγοί. καὶ σχεδὸν εἰπεῖν αἱ ἀρχαὶ πᾶσαι. Εἰσιτήριος. ὁ εἰσόδιος λόγος. Εἰσιτηρός. ὁ ἱερεύς. Εἰσθεώντα ἤλθεν. ἐπὶ τῶν λανθανόντων ἐφ' οἷς ἔπραξαν. Εἰσθορόντα. εἰσπηδήσαντα. ἴδωσιν αὐτὸν εἰσθορόντα τοῖς πολεμίοις φονῶντα καὶ πεφονευμένον θεάσωνται. Εἰσκαλόν, ἀκαίρως. Εἰσκαιρόν, ἐγκαίρως. Εἰς κεκριμένον ἐπείσαντο. καὶ εἰς κειθείς. εἰσελθών. Εἰσεκύκλησεν. εἰσήνεγκεν. εἰσήγαγεν. Ἀριστοφάνης. νὴ τὸν Διόνυσον, ἀπορα γῆ μὴν πρᾶγμα δαίμων τις εἰσεκύκλησεν εἰς τὴν οἰκίαν. ὁ γὰρ γέρων ὡς ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου, ἤκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς ὢν τῷ πράγματι. Ἀριστοφ. Εἰσκηρύττω. καλεῖται ὑπὸ τοῦ κήρυκος. Εἰς κόλλην πλύνειν. τοῦτο ἐν ἴσῳ τῷ μεγαλορρημονεῖν λαμβανόμενος. Εἰς κόρεον θυμιᾶν. ἐπὶ τῶν ἀναιδῶς ἐμμενόντων λέγεται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. Εἰς κόρακας. εἰς τὸ σκότος. εἰς ὄλεθρον. Εἰσκωμάζω. Εἰσκειθείς. ἀντὶ τοῦ εἰσελθών. ἐναρίθμιος γενόμενος. ὁ δέ, εἰς τὸ ἄδυτον εἰσκειθείς. ἐπίπονον βίον συνεστήσατο καὶ θηριώδη. Εἰς κείνην. εἰς χωρίζειν. Εἰσκυκλεῖ. εἰσφέρει καὶ ἐπισυνάπτει καὶ ἐπικυκλεῖ καὶ εἰσκυκλεῖσθαι. κυκλοειδῶς εἴρεσθαι. Εἰς Κυνόσαργες. εἴρηται ἐπὶ ὕβρει καὶ ἀρᾷ. ἔστι δὲ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἐν ᾧ τοὺς νόθους τῶν παίδων ἔταττον. ὠνόμασται δὲ οὕτως ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ. τουτέστι λευκοῦ ἢ ταχέος. καὶ γὰρ Ἡρακλεῖ θυόντων κύνα λευκὸν ἢ ταχὺν ἀετὸν ἁρπάσαντα τοῦ θυομένου τὰ μηρία αὐτοῦ καταθεῖναι. καὶ ἐπιστήσαντας τοὺς θεοὺς λαβεῖν χρησμόν, ἱερὸν Ἡρακλέους ἱδρῦσαι τῷ τόπῳ. διὸ καὶ τοὺς νόθους ἐκεῖ συντελεῖν. ὅτι καὶ Ἡρακλῆς νόθος ὤν, ἴσα θεοῖς ἐτιμήθη. Εἰς λατομίας. Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς οὐκ ἀνεχόμενος τῶν Διονυσίου τοῦ τυράννου ποιημάτων ὡς φαύλων, ἐνεβέβλητο ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὰς λατομίας. ὕστερον δὲ ταῖς τῶν φίλων δεήσεσιν ἀπολυθεὶς καὶ αὖθις ἀκροώμενος ἐξανέστη. τοῦ δὲ Διονυσίου ἐπερωτῶντος τὴν αἰτίαν. λέγεται τοῦτο εἰπεῖν ὡς κρεῖττόν ἐστιν ἐκεῖ διατρίβειν, ἢ τῶν αὐτοῦ ποιημάτων ἀνέχεσθαι. τοῦτο εἰπών. οἶκος φίλος. οἶκος ἄριστος. ἀπὸ δὲ τῆς χελώνης. Εἰς λῆξιν. εἰς τελειότητα. Εἰς μελίττας ἐκώμασας. παροιμία. ἐπὶ τῶν παράδοξαν κακουμένων ἀθρόως. Εἰς νέωτα. εἰς τὸ ὕστερον. καὶ ὁ μέν, ὧδε τὰ καθ' ἑαυτὸν διετίθει. ὡς πολεμήσων εἰς νέωτα. καὶ αὖθις. ἀναζεύξας τε ἐπηγγέλλετο ὡς εἰς νέωτα ἐπεισομένους αὖθις ἐν τοῖς ὅπλοις. Εἴσοδος. εἰς φορά. Εἴσομαι. γνώσομαι. τοιγάρτοι λοιπόν, εἰσόμεθα μὲν θεοῖς εἴκειν. μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν. ἄρχοντές εἰσιν ὥσθ' ὑπεικτέον. τί μή. καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα, τιμαῖς ὑπείκει. τοῦτο μέν, νιφοστιβεῖς χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει. ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς κύκλος τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν. Εἰς ὀρθὸν ἀποδοῦναι. τὸ ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν ἀποκαταστῆσαι ἄνδρα ἕκαστον. ὥστε εἰ ἐπὶ δόρυ κλίνειν ἐκ τῶν πολεμίων κελεύοιντο, εἶτα αὖθις εἰς ὀρθὸν ἀποδοῦναι, δεήσει ἐπὶ τοὺς πολεμίους πάλιν τρέπεσθαι. καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ ἐπ' ὀρθὸν καταστῆσαι. Εἰσορόων. βλέπων. καὶ εἰσορόωντες. Εἰς ὅ τι δή. ἕως ἄν. τὸ παροιμία. Εἰς οὐρανόν, τοξεύειν. ἐπὶ τῶν διακενῆς κατὰ αὐθάδειαν τι ποιούντων. Εἴσω τὸ τῆς ἴσιδος πρόσωπον. καὶ εἶδος ὡς ἔνθεον ἦν καὶ πλῆρες εἴσω φιλοσόφου ζωῆς. Εἴσω ἁλός. ἰσοδυναμεῖ δ' εἴσω τῷ εἰς. οἷον εἰς ἅλας καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν εἴρηται. εἴσω τὴν χεῖρα ἔχειν. ὅπερ ἔνιοι ἁμάρτημα ἔδοξαν εἶναι. ἀλλ' ἐπλανήθησαν ἀγνοοῦντες. ὅτι ὥσπερ εἰ ἔνδον εἴποιμεν, δηλοῖ καὶ τὸ ἔν τινι. καὶ τὸ ἔς τινα, οὕτω καὶ τὸ εἴσω ἐφ' ἑκάτερα παραλαμβάνεται. Εἰσωθεῖν. καὶ εἰσωθούμενος. Εἰσωπός. ἀντιπρόσωπος. Εἰσωχέτευσαν. ἔνδον μετέφερον. Εἰς πάγας ὁ λύκος. ἐπὶ τῶν πονηρῶν. ὅταν εἰς προῦπτον ἐμπέσωσι κίνδυνον. Εἰς παραβολήν. εἰς πλῶτα. εἰς δίγαμμα. Εἰς πεπαίκασιν. εἰσπεπηδήκασιν. Εἰς πιμπλάς. Ξενοφῶν. ὁ δὲ κύρος εἰς πιμπλὰς ἁπάντων τὴν γνώμην ἀπέπεμπεν. Εἰς πομπήν. εἰς βολήν. Ἀνάξιππος. πεισφέρετο δὲ ὁ ἀριστεὺς καὶ δόρατα εἰς πομπὴν ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου βραχίονος. Εἰσπράξειν. ἀπαίτησιν. καὶ εἰσπράττω αἰτιατικῇ. Εἰς ποίντον. θετὸν. οὐ γνήσιον. καὶ εἰσεποιεῖτο ἀντὶ τοῦ ὑπετίθει. καὶ εἰσποιῶ τὸ καλλωπίζω δοτικῇ. Εἰς πυρ ξαίνειν. παροιμιακὸν ἐπὶ τῶν

κατ' αὐτὴν τι πραττόντων μάτην λεγομένων. ὁμοίως τῇ κατὰ πέτρας σπείρειν. Εἰς τέφραν γράφειν. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. ἐγὼ δὲ τοὺς ὅρκους αὐτοῦ τὸ τῆς παροιμίας οἶμαι δεῖν εἰς τέφραν γράφειν παροιμία. Εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖν. εἴρηται ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν περὶ τὰς Δαναΐδας μύθων ἀπὸ συναγόμεναι ἐν εἶναι ὕδωρ, εἰς πίθον ἔβαλον· τὰ σχοῦσαι περὶ τοὺς τ' ἐπὶ καὶ τῶν ἀμυήτων ψυχαί. Εἰστήκεσαν. Εἰστήκειμεν. ἀντὶ τοῦ ἑστήκειμεν. Εἱστία. ἐκάλει εὐώχει. ὁ δ' εἱστία τὸν στρατὸν ἡμερῶν εἰς πανθοινί. Καὶ εἱστιᾶτο, ἐτρέφετο. Καὶ εἱστίων. Εἰς τὸ δέον [illegible] Περικλῆς δῶρα δοὺς τοῖς πολεμίοις τοῖς περὶ Κλεανδρίδαν, ἵνα μὴ δηώσωσι τὴν χώραν δεκαπέντε τάλαντα ἀνήνεγκε τὸ ἀνάλωμα τοῖς Ἀθηναίοις. οὕτω πως ἀπογράψας εἰς τὸ δέον. ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· ὡς Περικλῆς εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα. καὶ μὲν ἀνδρὸς ἐν ἀπαγγελλομένῳ. μέμνηται δὲ καὶ ἑτέρωθι. Εἰς τὸν ἀγρὸν ἀποβλέπων. Ἀριστοφάνης. οἱ γὰρ πολεμούμενοι καὶ πολιορκούμενοι εἰς τὸν ἀγρὸν ἀποβλέπουσιν ἐπιθυμοῦντες ἐν αὐτῷ εἶναι. Εἰς τὸν τετρημένον. λείπει πίθον ἀντλεῖν. τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς κενὸν πονούντων. καὶ γὰρ μυθεύονται ἐν ᾅδου τοὺς ἀσεβεῖς εἰς πίθον τετρημένον ἀντλεῖν. Εἰς τοὔμπαλιν. εἰς τὸ ἐναντίον. Εἰς Τροφωνίου μεμάντευται. ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ἀγελάστων ἡ παροιμία τάττεται. οἱ γὰρ καταβάντες εἰς Τροφωνίου, λέγονται τὸν ἑξῆς χρόνον ἀγέλαστοι εἶναι. τὸν δὲ Τροφώνιόν φασιν ἔχοντα τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀγαμήδους, καὶ διωκόμενον ὑπὸ Αὐγέου, δεξάμενον εἰς χάσμα ἐμπεσεῖν. οὗ δὴ καὶ τὸ μαντεῖόν ἐστιν. Εἰς Βοιζὰν δεῖ βαδίζειν. ἐπὶ τῶν κακοζήλων καὶ πανοπωγώνων εἴρηται. πώγων γάρ ἐστι λιμὴν εἰς Βοίζηνα. Εἰς ξυπάν. τὸ παρέρχεσθαι.

Εἰς ὕδωρ σπείρειν. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. ὡς τὸ καθ' ὕδατος γράφειν. Εἰς ὕδωρ γράφειν. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. Εἰσφάς. εἰς ἑαυτούς. Εἰσφθαρείς. τὸ ἐπὶ κακῷ εἰσελθεῖν που. ἐκφθαρεὶς δὲ ἐξελθών. οὕτω λέγεται τὸ ἐπὶ κακῷ ἐξελθεῖν. Εἰσφορά. τέλεσμα.

Εἰσφρήσασθαι. εἰσδέξασθαι. Ἀνάπαιος. ἕτερος δὲ μηδικὸς ὁ ἴσος ἐπὶ θάτερον χεῖλος ἐνθεὶς εἰσέφρησ', ἀντιθεὶς προσαντετείνετο. ἀντὶ τοῦ εἰσδὺς εἰσελθών. Εἰσφρήσειν. εἰσάξειν, εἰσδέξασθαι. πολὺ τοὔνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. Εἰσφρήσωσιν ἀντὶ τοῦ εἰσδέχωσιν. εἴσω τῶν ἱερῶν εἰσφρήσωσιν. Εἰ τὸ ψ' ὕδωρ κακός. ἐπὶ τῶν δυσκληρούντων ἡ παροιμία εἴρηται. ἐν γὰρ τοῖς δικαστηρίοις τὸ ψυχρότατον ἔργον ἦν τὸ ὕδωρ διαμετρεῖν τοῖς δικαζομένοις. ἐγένετο δὲ τοιοῦτος ὁ ἄκληρος. Εἴ τι Πεισάνδρου δειλότης διὰ τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς. οὗτος ἐπὶ δειλίᾳ ἐσκώπτετο παρὰ τοῖς πολλοῖς. φιλοπόλεμος δὲ ἦν, καὶ πολεμοποιὸς κερδῶν ἰδίων ἕνεκεν. ἦν δὲ καὶ δειλός. ἐχρῆτο δὲ λοφιᾷ καὶ ὅπλοις ἐπισήμοις, ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ἀνδρεῖος εἶναι μὴ ὤν. καὶ ἐν ἄλλοις ἐπαχθῶς αὐτοῦ ἐπιλαμβάνεται. Εἴ τις ἐν Αἰγύπτῳ σῖτον ἄγοι καὶ ἐν Κιλικίᾳ κρόκον. ὅμοιόν ἐστι τὸ γλαῦκα Ἀθήναζε. ἐπὶ τῶν μάτην σωρευόντων τινὰ περιττὰ ἔχοντα. Εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. Αἰσώπῳ τῷ μυθογράφῳ χρωμένῳ περὶ πλούτου ὁ θεὸς ἀνεῖλε τὸ λόγιον τοῦτο. εὔφορος γὰρ αὕτη ἡ χώρα. καὶ χρησμὸς ἐξεδόθη παρὰ Βάκιδος τοῦ χρησμολόγου. ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι ἐν ταὐτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος κνίξας ἐστίν. ὅτι ἡ πόλις μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς ἵδρυται Νεφελοκοκκυγία. Εἴτω. ἐάσθω. συγχωρείσθω. σημαίνει καὶ τὸ ἐάν τινι. Εἴ τι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθάδειαν εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρὶς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς. εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς δρῶν οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς. Σοφοκλῆς. Εἰ φίλου χρῄζεις ὑπουργίας. ἐπὶ τῶν γενναίαν ψυχὴν ἐχόντων. ἐρωτοῦντι γὰρ Ἀντισθένει, ξιφίδιον δέδωκε Διογένης, εἰπὼν τοιοῦτον λόγιον. Εἶχεν. γυναῖκα ἐγεγαμήκει. Εἶχον. καὶ εἶχέ τιν. Εἶχεν. ἠκολούθει.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΙ ΔΙΦΘΟΓΓΟΥ.

ἈΡΧῊ ΤΟΥ Ἠ ΣΤΟΙΧΕΊΟΥ

Ἦ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις· ἦ σιωπᾷ; μηδὲν εἴπῃς ἀντὶ τοῦ· συλλαβῆς ἐρωτηματικῶς. καὶ ἔπεστι δὲ ἀληθῶς. Ἦ ἀντὶ τοῦ ὡς ἀληθῶς. Ἦχώ εἰς τὸ ν ἀντὶ τοῦ ἦ καὶ ἄλλοι. ἤδη γάρ· αὐτὸς ἔμαθον ὅτι παῖς ἦ. ἀντὶ τοῦ ἦα. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. καὶ ἐν Λυσιστράτῃ. ἦ δεινὰ τῆς ἂν εἴη καὶ συναίρεσιν ἦ. ἂν ἦ μὴ ἦν καὶ χωρὶς τοῦ ν ἄριστοφάνης. πλοῦτος. ἀληθῶς ἐστιν ἡ παρὰ ῥέσιν κατασμένος. τίθεται καὶ ἐπὶ γ προσώπου. ὅτι δὲ καὶ ἐστὶ τὸ ἦμην ἐν τῆς ὁμηρικῆς διαιρέσεως ὡς ἔον εἰ πού τε ἦν. περὶ τοῦ ἢ συνδέσμου. ὁ ἢ διαζευκτικός ἐστιν ἢ διασαφητικὸς ἢ παραδιαζευκτικός. καὶ διαζευκτικὸς μὲν, ὁ τὰ ἐναντία τῇ συντάξει διιστῶν· οἷον ἡμέρα ἢ νύξ. ἢ νέος ἢ παλαιός. παραδιαζευκτικὸς δέ ἐστιν ὁ διαφορὰ πράγματα τιθεὶς μηδὲν ἕτερον ἐν τῇ διαιτήσει διιστῶν. οἷον δόσμοι χρυσὸν ἢ ἄργυρον ἢ λίθους τιμίους. διασαφητικὸς δὲ ὅταν τῶν δύο προτιθέντων τὸ ἓν αἱρῆται· οἷον κρείσσων ἐν γῇ πένεσθαι ἢ πλουτοῦντα πλεῖν, καὶ θέλω τύχης σταλαγμὸν, ἢ φρενῶν πίθον. Ἦ ὅπου. τοπικόν. ἢ ἅμα μὲν στερεὸν ἅμα δὲ χθαμαλὸν ἦν. Ἦ νομίζεται. ὡς νενόμισται ἐπὶ τοῖς νεκροῖς. καὶ αὖθις. ἢ ἂν ὅπου. ποῦ φιλήδων οὕτως ἀρέσειν καὶ μὴ διεγνωκώς. Ἦα. διουλαβῶς τὸ ἐπορευόμην. σὺν τῷ ι γράφεται. οἱ γοῦν Ἴωνες ἤια λέγουσι. καὶ ἤισαν τὸ ἤεσαν καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ οὕτως ἀναγνωστέον. ἀκμάζοντές τε ἤισαν ἐς αὐτὸν οἱ Ἴωνες ἤεσαν καὶ ἦσαν Ἀριστοφάνης ὁ λήσει. ἐπειδὴ γινόμενοι περὶ ἦ ἐπὶ ξύλα. Ἦ ἄγαν τῇ ὑπὸ παρακελεύσεως ἀνῆπτε ὡς καὶ ἔστιν ἐνταῦθα παρὰ ἐρείᾳ. Ἦ ἀκόντες. θρηνήσαντες ἀπὸ σκυθῶν ῥῆσις. τέτακται παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπρόμως οἰμώζειν τινὰ λεγόντων παρ' ὅσον οἱ Σκύθαι Δαρείῳ τῷ Πέρσῃ μηνύσαντι περιτεῖξαι. ἀπεκείναντο κλαίειν αὐτὸν εἰπόντες. Ἦ ἀείζον. τὸ τοῦ ἔαρος ἔλεγον ἢ τὸ ἐαρτοῦ δίκην. Ἦβᾷ. ἀκμάζει σφριγᾷ. Ἥβα σκεῖ ἀκμάζει. Ἥβαιαί. καὶ ἠβαιόν. μικρὸν ὀλίγον. Ἥβη. νεότης ἀκμή. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα θεᾶς. Ἡβηδὸν ἡβῶντας ἢ τὰς στρατιάς, ἢ ἀθρόον ὅλας καθ' ἡλικίας· οἱ δὲ ἡβηδὸν ἅπαντας ἀπέσφαξαν. ἔργῳ πειθόμενοι τῷ μὴ τοῖς φθῶν ὑπαχθῆναι λόγοις. Ἡβηδὸν οὖν παρὰ σὴν ἡλικίαν παράδειγμα ἡρόδοτον ἀντὶ τοῦ μετὰ αἰσχύνης. μετὰ ἀκολασίας. Ἡβήσαντες καὶ γινόμενοι θυμοῦ καὶ χειρῶν κύριοι. καὶ ἐπιδιετὲς ἡβῆσαι λέγεται ὅταν οἱ ἐπικλήρων υἱεῖς δοκῶσι τετυχηκέναι ἁρμόδιοι τὰ πρῶτα παραλαμβάνειν ἰσαῖος φησίν. ἐνηχόμεθα μὲν ἐκεῖνη τὸν ἐγγυτάτω γένους δεῖν συνοικεῖν. τὰ δὲ χρήματα τέως μὲν τῆς ἐπικλήρου εἶναι. ἐπειδὰν δὲ παῖδες ἐπιδιετὲς ἡβῶσιν ἐκείνους αὐτῶν κρατεῖν. Ἡβητήρ. καὶ ἥβη ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν τριχῶν. ἐν ἐπιγράμματι. ἢ καλὸν ἡβητῆρα. ἀπεχθαίρω τὸ ἐκείνην τὴν τρίχα τὴν ταχὺ φυομένην. Ἥβη τῆς ἐστι τὸ παιδὶ τῆς ἐστι. Ἠβήτορ. ἢ κατάλυσις. Ἥβαζον τὸ ξόανον. Ἡβολεῖν τὸ ἀργεῖν. Ἠβὸς ὀκυετός. ἰσπόλυτος ἐν ᾧ ὅς φησίν. Ἠβουλόμην. ὡς ἀττικώτερον ἐβουλόμην δὲ πολλοί. Ἡβῶ λοῦνται καθαρῶ λοῦνται. Ἡβῷ μαι ἡβῷμι καὶ ἡβώοιμι, αὐξάνοιμι. Ἡβώωσα. αὐξάνουσα. Ἡβυλλιῶσαι. ἀκμάζουσαι τὴν ἡλικίαν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις ὀρχηστρίδες ἡβυλλιῶσαι ἄρτι παρατετιλμέναι. λείπει τὰς τρίχας. αἱ τὸ μελλόνυμφοι, ἐπιλλοῦσαι τρίχας. Ἡγαθέη. ἡ ἀγαθεία. Ἤγαλλεν. ἐθεράπευεν. Δίων ἐν ιε λόγῳ ῥωμαϊκῶν. διά τε οὖν ταῦτα καὶ ὅτι τὸ θεῖον ἀκριβῶς ἤγαλλεν. κέχρηται δὲ τῇ λέξει ταύτῃ ἄλλοι τε καὶ Δίων ὁ μὲν ὁ δυστυχὴς. καὶ αὐτὸς οὕτως πολλάκις. Ἠγαλλέη. ἐθεραπεύετο. Ἡγαμήλιος. Ἦ γὰρ ἂν οὐχ οὕτως. Ἠγάσαντο ἐθαύμασαν. καὶ ἠγάσθη ἐθαύμασεν. ὁ δὲ καίσαρ ὡς ἔμαθε πάσας τὰς κατ' αὐτὸν τύχας, ἠγάσθη τὸν ἀνδρὸς καὶ ἔσχε σύμμαχον. Ἠγέλη ἀπήγε. ἀπήει. Ἠγέλοχος. βαγωδὸς εὐπορίτης ἔξεστι δ' ὡσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν ἐκ κυμάτων αὖθις γαλῆν ὁρῶ. ἐπὶ τῶν διαφυγόντων τὰ λυπηρά. ὁ τὸ Ἡγέλοχος οὗτος καὶ ἐνθάδε ὀρέστης τὸ Εὐριπίδου πρωτανίστης αὐτῷ τοῦ πνεύματος ἐνταῦθα δὲ τὸν στίχον. ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις γαλῆν ὁρῶ. γαλήνη γὰρ τὸ πλῆρες αἰ φυσίως ὀφείλων συνελόντα τὴν συναλοιφὴν. τοῦτον δὲ καὶ ὡς ἀτερπῆ τὴν φωνὴν πλάτων σκώπτει ἡ μοῦσα Φρύδη. Ἡγεμονεύω. διοικῶ καὶ ἡγεμόνι ὑπεροχικῷ ἄρχοντι καὶ καθηγεμόνι. Ἡγεῖται ἔφερεν. ἂν ἠχμαλώτιζε. κατέδεχεν. ὁ δὲ, ἐκεῖθεν ὁρμώμενος ἡγεῖτο καὶ ἔφερε τῆς ὑπὲρ ἐκείνων οὐκ ὀλίγην. καὶ αὐτὸς οὐδαμῇ ἦν αὐτῶν ἁλώσιμος. Ἡγεμονεία διχαστεία. τῶν ἀρχουσῶν τὰ πάσας παρέστησε ἀφεῖτο

δικαστήριον εἰσάγειν. αἱ γὰρ μὲν ἄρχοντι τὰς τῶν ὀρφανῶν καὶ τὰς τῆς παρανοίας καὶ τὰς τῶν ἐπικλήρων ἐπι-
δικασίας. τοῖς δὲ λογισταῖς, τὰς κατὰ τῶν ἀρξάντων εὐθύνας. τῷ μὲν τοι βασιλεῖ, τάς τε φονι-
κὰς καὶ τὰς τῆς ἀσεβείας καὶ εἴ τις ἱερωσύνης ἀμφισβητεῖ. πρότερον δὲ καὶ τοῖς περὶ τῶν ἱερῶν
τῶν ἱερῶν τὴν ἀμφισβήτησιν. προσγράφεται δὲ τῶν νόμων εἴρηται τὰ ἐναντία. τῷ πολεμάρχῳ
δέδοται ἀποστασίου γραφὴν ἐπιφέρειν. ἔτι μὴν καὶ ὅσα ὁ ἄρχων ἐν τοῖς ἀστοῖς ὁ πολέμαρχος τοῖς με-
τοίκοις δικάζει. οἱ θεσμοθέται συκοφαντίας καὶ δώρων καὶ ὕβρεων καὶ μοιχείας καὶ βουλεύσεως τοῖς
ἕνδεκα. ὅσοι λῃστὰς καὶ λωποδύτας καὶ ἀνδραποδιστὰς εἰσάγουσι τῷ στρατηγῷ περὶ τριηραρχίας
καὶ ἀντιδόσεως. οὗτος οὖν διὰ τοῦ τὴν ἡγεμονίαν δικαστηρίου ἔχειν λέγονται. ἀλλὰ καὶ ὁ βασιλεὺς
καὶ τῶν μυστηρίων ἅμα τοῖς ἐπιμεληταῖς προΐσταται. ἔχει δὲ μόνος καὶ στέφανον. Ἡγεμο-
νία δικαστηρίου. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλους τῶν ἀρχόντων ἐλάγχανον
τὰς δίκας. τὰς δὲ ἀπενεχθείσας αἱ ἀρχαὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἕκαστος νόμον εἰσῆγον, εἰς δικαστήριον ἡγου-
μένη καὶ προεστῶσα. οἷον πρὸς μὲν τὸν ἄρχοντα αἱ τῶν ὀρφανῶν καὶ αἱ τῶν ἐπικλήρων. πρὸς δὲ τὸν
βασιλέα αἱ τῆς ἀσεβείας. πρὸς δὲ πολέμαρχον, ἀπροστασίου τε καὶ ἀπρονοησίου. πρὸς δὲ τοὺς
θεσμοθέτας αἱ τῆς ξενίας τε καὶ δωροξενίας καὶ συκοφαντίας καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ ὕβρεως καὶ
μοιχείας καὶ ἐπιβουλεύσεως, καὶ ἄλλων. Ἡγεμονικόν. ὁ νοῦς ἢ τὸ κυριώτατον τῆς ψυχῆς. ἐν
ᾧ αἱ φαντασίαι καὶ αἱ ὁρμαὶ γίνονται. καὶ ὅθεν ὁ λόγος ἀναπέμπεται, ὅπερ εἶναι ἐν τῇ καρδίᾳ.
Ἡγεμὼν ἡγεμόνος. καὶ ὦ ἡγεμών. ἡγεμόνας ἐδέοντο τῆς ἀτραποῦ σφίσι ξυναποστεῖλαι ὡς ἂν
αὐτοὶ ἡγήσοιντο τούτοις ἐπὶ τὸ σημεῖον. Ἡγεμὼν. ὁ τῆς ὁδοῦ ἡγούμενος. Ξενοφῶν. καὶ τὸν ἡγε-
μόνα δήσαντες παραδιδόασιν αὐτοῖς. Ἡγεμὼν συμμαχίας, Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶν-
τος. ὁ προέχων πλούτῳ καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἡγεμονίαν ἐπειλημμένος. Ἡγεῖτο. ἐπεὶ λέγ. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ἐν
πορ ταῖς τῶν γυμνικῶν ἀγώνων ἦγεν. Ἡγερέθονται. συναθροίζονται. Ἡγεῖ. ὀνομακλυτεῖ. Ἡγέτης. ἡγε-
μών. ὦ δῖος αἰνὰ τεθηροτύναιν. Ἡγηλάζω. ἄγω, φέρω. ὁδηγῶ. ἐπιμελοῦμαι. Ὅμηρος. καὶ σὺ κακὸν μόρον
ἡγηλάζεις. Ἥγημα. βουλή. γνώμη παρὰ τῷ προφήτῃ εἴρηται. Ἥγημαι. λελόγισμαι ἔχων. Ἡγήμων
ὁ θεῖος ὁ ἐπικληθεὶς Φακῆ. Ἡγήμων Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἷς ἦν τῶν μακε-
δονιζόντων καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκίᾳ διαβεβλημένων. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Φιλίννα ὡς Ἀθήναιος ἐν δειπνο-
σοφισταῖς. Ἡγεῖρα πόλις. Ἡγάσθησαν. ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασαν. Ἡγήσανδρος. ὄνομα
κύριον. Ἡγήσιππος, οὗτός ἐστιν ὁ Κρωβύλος ἐπικαλούμενος οὐ δοκεῖ εἶναι ὁ ζʹ Φιλιππικός.
Δημοσθένους ἐπιγραφόμενος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Φιλαίτερος ὡς Ἀθήναιος. Ἡγησιπροσδο-
κήτης. Ἡγήτορες. ἡγεμόνες. καὶ ἡγητορεία ἡ ἡγεμονία. λέγεται δὲ καὶ ὁ ψωμὸς ἡγητορεία πέφυκε τῶν
σύκων ἡ παλάθη. παλάθη δὲ λέγεται ἡ μάζα τῶν σύκων. Ἡγίας. οὗτος ἀμείνων τὸ πάθος ἦν τὰ
πρὸς ἀρετὴν ἥκοντα καὶ τὰ πρὸς λόγους. ἔτι μὴν μειράκιον γενόμενος ἐλπίδας ἔσχεν ἐφ' ἑαυτῷ καὶ
πᾶσι παρέσχεν ὡς οὐ πολύ τι ἀπολειπόμενος τοῦ μεγάλου Πλουτάρχου. τοιγαροῦν ὁ Πρόκλος κα-
ξίωσεν αὐτὸν ἐπιτυχεῖν ὄντα τῆς τῶν Χαλδαϊκῶν λογίων ἀκροάσεως. φιλομαθία γάρ τις αὐτῷ καὶ ἐ-
πιεικὴς προσῆν κατὰ φύσιν. ἀλλὰ τοῦτο δὴ τὸ εἰωθὸς ὁ πλοῦτος μέγα κακὸν ταῖς ψυχαῖς ἔοικεν εἶ-
ναι, νομὴν ἄφθονον τοῖς κόλαξι παρεχόμενος οὐ χρυσίον μόνον. οὔπω γὰρ τοῦτο δεινὸν ἀλλὰ
νέου ψυχῆς ἁπαλῆς καὶ ῥᾳδίως ὑπὸ τῶν τοιούτων θηρίων καταβοσκομένης. ὥσπερ ἀτεχνῶς αὐ-
τίκα αὐτοῦ τῆς βοτάνης. οὗτοι διέφθειραν τὴν Ἡγίου ζωὴν πρός τε τὸ μὴ γνησίως φιλοσοφεῖν. ἄλλως δὲ φι-
λομαθὴς ὅσα τὴν φύσιν ἐξηγήσασθαι. ἐπεὶ κατὰ τὴν ἄλλην συνήθειαν, ἔστιν ὅπῃ καὶ διεκπίπτει τῶν
ὀρθῶν λογισμῶν. ἱερὸς δὲ εἶναι ὥσπερ τις ἄλλος εἶναι βουλόμενος τά τε τῶν κηδεστῶν ἱερὰ λαθὼν ἐπελ-
ώσατο κατὰ τὴν ἡλικίαν οὐ πείσας ἐκείνους. καὶ πολλὰ ἄλλα τῶν κειμένων πως ἐκ πλείστου χρόνου
πάλιν ἐκίνησε παραβολώτερον ἢ εὐσεβέστερον τῇ προθυμίᾳ χρησάμενος. ὅθεν ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀπε-
ρίβλεπτος ἐγένετο. καὶ χαλεποὺς ἐφ' ἑαυτῷ τοὺς ἐχθροὺς ἐπεσπάσατο. ὑπό τε μεγάλων χρημάτων ὀρεγομένους
ὧν κύριος ἦν, καὶ ἀπὸ τῶν καθεστώτων νομίμων ἐπιβουλεύοντας. ἐν ἦν γάρ τις τῷ Ἡγίᾳ καὶ τῶν θεαγγίοις μεγαλό-
φρονος φύσεως ἐν ταῖς ἑταιρείαις. ἀπειρότερος ἐκείνου τούτων ὅσον εὐφίλους καὶ δεομένοις ἀναλίσκειν.
Ἠγλαϊσμένη. χαίρουσα. λαμπρυνομένη. Ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται. τουτέστιν ὁ

σι ὥσπερ τῷ θυμῷ τῷ ἐμῷ διδούς. καλλίστρατος δέ φησι τῷ θυμῷ τὰς γλώττας κήρυξιν ἀπονέμεσθαι.

Ἡ γλῶττ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. Ἡμιόνως πεπαιδευμένη ἡ ἀγωγὴ ἡ παίδευσις. Ἡμίονος πεθηρευμένος. καὶ πάντα πειθαρχῶν. ὁ δὲ ἠγάσθη τὸ μειράκιον ὡς καὶ θυγάζιον ἔχων ἡμίονον, καὶ αὐτὸ φιλοσόφως αὐτῷ κατεπ[illegible]. Ἡμιόνους· ἀγομένας. Ἡγνικότες· καθάραντες.

Ἡγόμην· ἐστρεφόμην ἐτύγχανον. ἠγόμην δ' ἀνὴρ ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ. πρίν μοι τύχη τοιάδε ἐπέστη. Ἠγορόωντο· ἐδημηγόρουν. Ἡγεμόσυνα· ἀρχωσυνικά. Ἡγουμένη διὰ τοῦ ι. Ἡγούμενος· προηγούμενος. Ἤγουν· εἴτουν· ἐπιρρήματα διασαφητικά. Ἠγρίωσαι· ἀντὶ τοῦ ἐσκλήρωσαι. Σοφοκλῆς· σὺ δ' ἠγρίωσαι· κοὔτε συμβολὴν δέχῃ. ἐάν τε νουθετῇ τις εὔνοια λέγων, στυγεῖς πολέμιον δυσμενῆ θ' ἡγούμενος. Ἠγροικισάμην· κακῶς ἐφθεγξάμην. Ἠγγύα· ἐβεβαίου. Ἦδε· ἀντὶ τοῦ ἡ αὕτη δέ. Ἤδεε· ᾔδει· ἠπίστατο καὶ ᾔδεσαν ὁμοίως. Ἡδεῖα· γλυκεῖα. Ἥδει· ἤρεσε. Ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν. τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντα, στρόφους ποιεῖ· πολλὰ δὲ καθαίρει. ὅθεν τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι δήμων. ἕτεροι δὲ ἐπὶ τῶν ἀποδύντων μὲν τὸ πρᾶγμα στρατευομένων δέ. φασὶ δὲ αὐτὴν Τερψίωνος εἶναι. Ἤδη· ἀπαρτί.

Ἤδη· πρὸ τούτου λοιπὸν ὃ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος νῦν ἀπὸ τοῦ μου. μέρος δὲ χρόνου ἢ τοῦ μέλλοντος ἢ τοῦ παρεληλυθότος. ἤδη τε γὰρ βαδίζεσθαι φαμὲν, καὶ τὸ συνάπτον τῷ νῦν. ἤδη τε τὸ βεβαδηκέναι. οὐ πολὺ ἀφιστάντες τοῦ νῦν τὸν χρόνον. Ἤδη· ἀντὶ τοῦ λοιπόν· ταχέως, Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. φαύλοις αὖ ἤδη τοὺς πονηρούς. καὶ Ἰάμβλιχος· ἤδη με ἐλέησον ὅτι μάτην μάτην σοι δυστυχῶ. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ αὖθις. εἰ δὲ ἤδη μεταμέλει τούτῳ ἀντωνίῳ, καὶ αὐτὸς ξυνομολογῶ ἐκ τοῦ ἀπὸ θυμοῦ εἶναι φιλίαν ξυνάψαι ῥωμαίοις. περὶ Πυθαγόρου· ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς λέγω μετὰ τὴν θνήσκοντας. εἶθ' ὅταν δόμους ἔλθωσι πάλιν ἐκπεπτώκασι πλέον. ὡς Πυθαγόρας καθείρξας ἑαυτὸν ἐν ὑπογείῳ λογοποιεῖν ἐκέλευσε τὴν μητέρα ὡς ἀποτεθνηκὼς εἴη. καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιφανεὶς περὶ παλιγγενεσίας καὶ τῶν καθ' ᾅδου τινὰ ἐτερατεύετο διηγούμενος πρὸς τοὺς ζῶντας περὶ τῶν οἰκείων οἷς ἐν ᾅδου συντετυχηκέναι ἔλεγε. διὰ τούτων δὲ τὴν ἑαυτοῦ δόξαν περιέθηκεν, ὡς πρὸ μὲν τῶν Τρωικῶν Αἰθαλίδης ὢν ὁ Ἑρμοῦ. εἶτα Εὔφορβος. εἶτα Ἑρμότιμος Σάμιος. εἶτα Πύθιος Δήλιος. εἶτα ἐπὶ πᾶσι Πυθαγόρας. Ἥδη· τέρπουσι. Ἡδυμόνη. Ἥδιον· τὸ γλυκύτερον. ἡδίων δὲ, ὁ ἡδύτερος ἀρσενικῶς διὰ τοῦ ω μεγάλου. ἥδιον ὡς τὸ συγκριτικόν. Ἥδιστα· ἡδέως. Ἠδολέσχησα· διελάλουν ἐμαυτῷ προσδιαλεγόμενος. Ἥδομαί σοι· δοτικῇ· εὐφραίνομαί σοι. καὶ ἡδόμην· εὐφραινόμην. Ἡδόμενος· ἀρεσκόμενος. Ἡδοναί· λῦπαι· θάρρη· φόβοι· ἐπιθυμίαι ἀποστροφαί τε τὸ ἀλγεῖν, τίνος ἂν εἶεν. ἢ τῆς ψυχῆς χρωμένης ψυχῆς σώματι. ἢ τρίτου τινὸς ἐξ ἀμφοῖν. διχῶς δὲ καὶ τοῦτο. ἢ τὸ μῖγμα. ἢ καὶ ἄλλο τι ἐκ τοῦ μίγματος ἐστί. Ἡδονὴ λεία κίνησις. ἢ γένεσις ἢ φύσις αἰσθητή. ἢ ἄλογος διάλυσις ἢ ἐνέργεια τῆς κατὰ φύσιν ἕξεως ἀνεμποδίστου παρακολουθοῦντος τέλους ταῖς τελευταίαις ἐνεργείαις. ἐν τούτῳ τῶν ὅρων ἰσχύει τις ἀνασκευάζειν καὶ κατασκευάζειν ὅτι ἀγαθὸν ἡ ἡδονὴ καὶ ὅτι μή. Ἡδονὴ δὲ ἐστὶ λεία κίνησις. πόνος δὲ τραχεῖα κίνησις. καὶ τὴν μὲν εὐδοκητὴν πᾶσι ζῴοις· τὸν δὲ ἀποκρουστικόν. ἡδονὴν μέντοι τοῦ σώματος ἣν καὶ τελείαν εἶναι, οὐ τὴν καταστηματικὴν ἡδονὴν τὴν ἐπ' ἀναιρέσει ἀλγηδόνων. καὶ οἷον ἀοχλησίαν τελείαν εἶναί φασι. διαφέρει δὲ τέλος εὐδαιμονίας. τέλος μὲν γὰρ εἶναι τὴν κατὰ μέρος ἡδονήν. εὐδαιμονίαν δὲ τὸ ἐκ τῶν μερικῶν ἡδονῶν σύστημα. αἷς συναριθμοῦνται καὶ αἱ παρῳχηκυῖαι καὶ αἱ μέλλουσαι. εἶναί τε τὴν μερικὴν ἡδονὴν δι' αὑτὴν αἱρετήν. τὴν δὲ εὐδαιμονίαν οὐ δι' αὑτὴν ἀλλὰ διὰ τὰς κατὰ μέρος ἡδονάς. ἡδονὴ δέ ἐστιν ἄλογος ἔπαρσις ἐφ' ἑτέρῳ δοκοῦντι ὑπάρχειν ὑφ' ἣν τάττεται κήλησις· ἐπιχαιρεκακία. τέρψις. διάχυσις. κήλησις μὲν οὖν ἐστιν ἡδονὴ δι' ὤτων κατακηλοῦσα. ἐπιχαιρεκακία δὲ ἡδονὴ ἐπ' ἀλλοτρίοις κακοῖς. τέρψις δὲ, οἷον τρέψις τε προτροπή τις ψυχῆς ἐπὶ τὸ ἀνειμένον. διάχυσις δ', ἀνάλυσις ἀρετῆς. ἔστι δὲ παρ' ἑκατέρου μέρους τῆς ἀντιφάσεως συλλογισμὸς ἔνδοξος. ὅτι μὲν ἀγαθὸν ἡ ἡδονὴ, δείκνυσιν ὁ συλλογισμὸς οὗτος. οὗ πᾶν ἐφίεται ἀγαθόν. τῆς ἡδονῆς δὲ πᾶν ἐφίεται. ἡ ἡδονὴ ἄρα ἀγαθόν. τὸ δὲ μὴ εἶναι αὐτὴν ἀγαθὸν, ὁ τοιοῦτος· τὸ ἀγαθὸν ἀγαθοὺς ποιεῖ. ἡ ἡδονὴ ἀγαθοὺς οὐ ποιεῖ. οὐκ ἄρα ἀγαθὸν ἡ ἡδονή. ἡ ἡδονὴ γένεσίν ἐστι κίνησις λεία. ἐνέργεια δὲ ἀτελὴς πᾶσα κίνησις.

μηδὲν δὲ ἀγαθὸν ἁπλῶς· ἡ ἡδονὴ ἄρα οὐκ ἀγαθόν. Ἡδονὴ ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ φυσικὴ κατάστασις ἣν Ἐπίκουρος ἐδογμάτιζε τέλος παντὸς πράγματος· τὴν ἡδονὴν εἶναι τίθεμεν· τουτέστι τὸ πρώτιστον ἀγαθόν· ὁ ἄθεος. Ἡδονῆς ἀκρότης, ἡ περὶ αὐτὴν ἀμείνων. Ἡδέος· οἱ μὲν, προπερισπῶσιν. ἀντὶ τοῦ ἐφηδέος· διὸ καὶ δασύνουσι τὴν ἐσχάτην. ἐν τελευταίᾳ γὰρ ἄρθρον τὸ ὅς· καὶ κἀντὶ τοῦ ἔφη· ἀλλὰ πρῶτον μὲν οὐ μὲν ἦ δ' ὅς· καὶ ἦν δ' ἐγώ. ἀντὶ ἔφην δ' ἐγώ· ὅπερ δὴ καὶ Ἕρμιππος ἐν Ἀθηνᾶς γοναῖς ἠσίν· ἀντὶ φησὶν ὁτιοῦν ἐξ διδόναι πολὺ φησὶ τοὔνομα. Ἀρίσταρχος δὲ τὸ μὲν ἦ δ' ὅς ἀντὶ ἔφη δ' ὅς. ὃ δὲ ἦν δ' ἐγὼ ἔφην ἐγώ· τὸ δὲ ἦ τῶν ἀρχαίων ἔφη εἶναι λεξιδίων. καὶ Ὅμηρον δοῦναι κατὰ πάντα χρῆσθαι αὐτῷ. οὐ δὲ σχηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ. τὸ ἀνάλογον μὲν ὡς ὅταν λέγῃ πληθυντικὴν σημαίνει· ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι· ἦ καὶ ἐπ' ἀντινόῳ. τοὺς δὲ μεθ' Ὅμηρον ἀδιαφόρως αὐτὸ τάσσειν. Ἦ δ' ὃς ἀντὶ ἔφη ὅς. οὕτω χρῶνται καὶ ἐπὶ πλήθους καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ. καὶ παροιμία. ἦ δ' ὅς· οὐ μόνον ἔφη. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πολλῶν τίθεται. ἀντὶ τοῦ ἔφασαν. Ἦδος· ὄφελος· φιλοῦται ὅμως ἀλλά τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὤλετο. Ἠδωναὶ ἱμάτια θρακικά. Ἠδωνὶς ἠδωνίδος χώρα οὕτω λέγεται. καὶ Ἠδωνοὶ ὄνομα ἔθνους. Αἰσχύλος ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἠδωνοῖσι. καὶ Λυκούργεια δὲ οὕτως καλεῖ. καὶ ἔστιν ἐνθάδε ἠίζειν. Ἥδρασεν ἐστήριξεν. καὶ ἡδρασμένος βέβαιος πάγιος. Ἡδραίωσε. Ἥδρυμαι ηὔξημαι. Ἡδύγαιον· τὸ καλὸν γῆν ἔχον χώρα. Ἡδυεπὴς ἡδυλόγος. Ἡδύλιον· ὄρος ὅπερ ἐστὶν ἐν Βοιωτίᾳ. Ἡδύομαι ἡδύνομαι. Ἡδύοσμον εἶδος βοτάνης. Ἡδυπαθὴς φιλήδονος. παθ' ἡδονῇ χαίρων. καὶ ἡδυπάθεια ἡ τρυφή. Ἡδὺς· εὐήθης. ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τοὺς ὑπομώρους. Ἡδύσματα· βρώματα ἡδύοσμα.

Ἠέ· ἐπορεύετο. Ἠέ· βαρυτόνως διαζευκτικὸς σύνδεσμος· ἠὲ διατμῆξαι κοῖλον δόρυ. περισπωμένως δὲ ἀπορηματικὸς παραλαμβάνεται· ἢ μαχεόμενον ἠὲ καὶ οὐκί. Ἠέλιος καὶ ἠελιώτης.

Ἤεμεν· ᾔδειμεν. Ἤειν· ὑπῆρχεν· ἐν ὁδῷ καθελὼν ἀντὶ τοῦ ἐν ἐχθέντα ἑλὼν τουτέστιν ἔν τινι ἐνέδρᾳ καταβαλὼν δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. Ἠέρα· ἀορασίαν. Ἠερέθονται αἰωροῦνται. Ἠερίβοια ὄνομα κύριον. Ἠερίη· καὶ ἠερίη ἑωθινὴ καὶ ἠέριος ὀρθρινός. Ἠερόεν καὶ ἠεροειδὲς σκοτεινόν. Ἠεροειδὴς ὁ σκοτεινὸς ἀδής. Ἠέρος ὅμοιοι αἱ ὁδοί· οἱ τόποι. λέγεται δὲ θηλυκῶς ἐν ἐπιγράμματι· καὶ διὰ μέσσης ἠέρος ἀγρὸν τῆς διεδίδου κύματον. Ἠεροφοῖτις ἡ ἀοράτως ἐρχομένη κατὰ τὰ ἔργα. Ἤεσαν· ἐπορεύοντο. Ἠετίων ὄνομα κύριον.

Ἠετιώνεια οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ ἑτέρα τοῦ Πειραιέως ἄκρα ἀπὸ τοῦ κατακτησαμένου τὴν γῆν ἠετίωνος. καὶ ἠετιωνίδος διὰ τὸ ἐκ τοῦ ἠετίωνος. Ἤει· ἐπορεύετο. Ἠθρεύθησεν· ἠρμόσεν ἀπὸ τοῦ ἔρω τὸ δεσμεύω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η ἠείρω ὡς μύω ἠμύω. Ἤια ὑπῆρχον. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπορευόμην. Ἠίθεος ἄφθαρτος πρὸς γυναῖκας. ἐν ἐπιγράμματι· ἠιθέοις ἐστὶ τόσος πόνος· ὁπόσος ἡμῖν ταῖς ἀταλοψύχοις καὶ οἷος τοῖς θεοῖς. Ἤικτο· ὡμοίωτο. Ἠιόεντι καλὸν αἰγιαλὸν ἔχοντι. Ἠιόεσσα αἰγιαλώδης. Ἤιον· τὸ εἰς ὁδὸν ῥεῦμα. Ἠιόνα αἰγιαλὸν· ὄχθην.

Ἠιονεὺς ὄνομα κύριον. Ἠιὼν ὁ αἰγιαλός. Ἠιὼν ἀχύρων· Ὅμηρος ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠιῶν θημῶνα τινάξῃ. καὶ βαρεῖ οὕτω δὲ καιρός ἐστιν ἡ ἰαλύειν. Ἤισκομεν ἀπεικάζομεν. Ἠΐσωσας ἠφάνισας σὺ· ὁμοιώθη δὲ ἰσώσας δεῖ. Ἠίχθη ὥρμησεν. Ἠθάδων συνήθων. χειμέριον κύντερα τηρήσαντες ἡθάδα τῶν ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἠθάδων ἀνθρώπων τινὸς ἐξαισίου ἀνάγκης ἔξω τοῦ σκηνώματος ἐγένετο. Ἠθαλωμένος ὁ κεκαυμένος. Ἠθὰμ ὄνομα τόπου· ἑβραϊστὶ ἡ λέγεται αἷμα. Ἤθεα παρὰ προσόδῳ οἱ τόποι ἐν οἷς ἀναστρέφονται. Ἤθεμις ὡς νόμος. ὡς προσήκει. Ἠθεῖε τοῦτο ἐστὶ ψιλῶς ἐπὶ ἀδελφοῦ φέρεται. ἔστι δὲ πρεσβύτου. ἀλλ' ἐστὶ σεπτικὴ προσηγορία. καθ' ἣν νέος πρεσβυτέρῳ ἀδελφῷ προσφωνεῖ. τὸ ἀπλῆρες ἠθεῖε καὶ θηλυκὸν ἠθεία. Ἠθλοθέτει· τοὺς ἀγῶνας διετίθει· ἕως ὁ μέγιστος ἑλλανοδίκης γαΐνας τὸν ῥωμαϊκὸν ὀλεθρὸν ἠθλοθέτει. τουτέστι τὸν ἀγῶνα διετίθει. Ἠθμὸς ὁ ἡλιστήρ. καὶ μέντοι καὶ διακεῖσθαι πρότερον ὑπὸ τοῦ λεγομένου ἠθμοῦ. Ἠθολόγος θεατής.

Ἠθοποιΐα μίμησις ἤθους ὑποκειμένου προσώπου. Ἦκα· ἡσύχως. Ἠκαλὸν τὸ ἥσυχον. παρὰ τὸ ἀκαλὸν ἐξ οὗ καὶ ἀκαλαρρείτης ἡσύχως ῥέων παρὰ τὸ ἦκα λοῖος ὁ ἥσυχος. Ἤκαλλον· ἐθώπευον ἀπὸ τοῦ αἰκάλλω θέματος. Ἠκάμβαλε ψωρίδωσα πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία εἰς ὰ γλαφυρὴν χθονὶ κατθεμένη. ... Ἤκαχον ἤρωον ἠνιαζόμην. ἔνι πᾶν διεσόμηε

ἄρχον ἐκ μουσῶν γρίφου ὑφηνάμενοι· ἀντὶ τοῦ ἐκλύσωσιν. Ἠκερέσθαι· ἐκωλύετο ἐκ καιροῦ οὐκ εἶπε. Ἧκεν· ἦλθεν· ἔπεμψεν ἐφῆκεν. Ἤκεσαν· ἰάσαντο· ἐθεράπευσαν. Ἠκέστης· ὁ ἀδάμαστος. Ἠκεστίδης ὄνομα κύριον. Ἤκεστος. Ἤϊκτο· ἀντὶ τοῦ ἔοικτο· ὡμοίωτο. ὄρτυξ καλεῖται καὶ ὁ ἤϊκτο τυγ· ἀπὸ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοιῶ. Ἤκης· ἀλλοῦ ἤκης γὰρ θεὸν ἤκης φαύλως τὰ περὶ φράσεως λέξεις. οἷον φράσαις διὸ δυσέριον· λείπει δὲ καὶ ἠγόν. ἤκης φησὶν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν ὁ θεὸς οὐ φεύξη. Ἠκὺ ὀξὺ τῆς τοῦ σιδήρου. Ἠκηδίασεν. Ἠκισμένους· ἠφανισμένους. Ἥκιστα· οὐδαμῶς οὐχ ἥττον. καὶ Λιβάνιός φησιν· εἴ τινα ἄλλον γὰρ ἦν οὐχ ἥκιστα ὤφθη μετελθὼν ὁ ἐπὶ τῇ φιάλῃ ἔμπορος.

Ἥκιστα δ᾽ ἄν τις αὐτὸν ἐθεάσατο περικρύπτοντα τὸ ἀληθὲς ἔργῳ ἢ λόγῳ ποτέ. ὁ δὲ Δομετιανὸς ὕπατον αὐτὸν ἀποφήνας ὡς ἥκιστα ἐπῄνει, πιστεύων τὴν στρατιὰν πρὸς Κέλτους. καὶ αὖθις· τὰ τῆς ἐμπορίας αὐτῷ ἥκιστα ἐπιτεδὴ ἦν. Ξενοφάνης ἔφη τοῖς τυράννοις ἐντυγχάνειν ὡς ἥκιστα ἢ ὡς ἥδιστα. καὶ αὖθις ἥκιστα μελῆσαι αὐτοῖς τῆς ἀληθείας. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Ἰάμβλιχος· ἀνὴρ ἐπιστάμενος ἥκιστα ψεύδεσθαι. φίλος εἴπερ τις ἄλλος ἀληθείᾳ. καὶ αὖθις· ἤ τις δεινὸν ἠδικημένη καὶ φορητὸν ἥκιστα, ἑαυτὴν διέφθειρε. καὶ αὖθις· τὸ δαιμόνιον πάντα ἐφορᾷ καὶ ἥκιστα βούλεται τὰς τιμωρίας ἀπαραιτήτους καὶ ἀμειλίκτους εἶναι. οὐχ ἥκιστα δὲ, ἀντὶ τοῦ πάνυ μάλιστα. Ἥκιστος, ἐλάχιστος. παρὰ τὸ ἦκα· ὅ ἐστιν ἡσυχῇ. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἐλάχιστον καὶ ψιλῶς προσενεκτέον· οὐχ ὡς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς δασέως. Ἤκμαζεν· ἔρρωτο. ὁ δὲ Τραϊανὸς τῇ ψυχῇ ἤκμαζεν. ὥστε μήτε ὑπὸ νεότητος θρασύνεσθαι, μήτε ὑπὸ γήρως ἀμβλύνεσθαι. Ἠκόμεθα· περιεχόμεθα. Ἤκονα τὴν προθυμίαν. Ἠκούσας· παρὰ Ἡροδότῳ. Ἥκω· ἦλθον. Ἥκω τοῦ κατέρχομαι διαφέρει. ἐλθεῖν μὲν γὰρ ἐς τὴν πόλιν ἐστὶν ὅταν μετῇ τινι τῆς πατρίδος. ὅταν δὲ φυγὰς ἔλθῃ κατέρχεται. Ἀριστοφάνης βατράχοις· ἐς γῆν μὲν ἐλθεῖν ἔσθ᾽ ὅτῳ μετῇ πάτρας· χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθε· φεύγων δ᾽ ἀνὴρ ἥκει τε καὶ κατέρχεται. Ἥκω τὸ ἔρχομαι διὰ τοῦ κ· ἵκομαι δὲ παθητικὸν διὰ τοῦ ι. Ἠκροβολίζοντο. Ἠκρωτηριασμένος· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἠκρωτηριασμένοι τὰς αὑτῶν ἕκαστοι πατρίδας· ἀντὶ λελυμασμένοι. οἱ γὰρ λυμαινόμενοί τινας εἰώθασι περικόπτειν αὐτῶν τὰ ἄκρα. τὸ μέντοι ἠκρωτηριασμένοι ἀντὶ ἠκρωτηριακότες. Ἠκουσιάσθη· κοινῇ ἑκοῦσιν ἠθέλησαν κρῖναί τι. Ἦκτο· ἦγε· ἐκ τοῦ ἄγω τὸ φέρω. Ἡ κύων ἐν τῇ φάτνῃ· ἐπὶ τῶν μήτε ἑαυτοῖς χρωμένων μήτε ἄλλους ἐώντων. παρόσον αὐτὴ κριθὴν οὐκ ἐσθίει καὶ τὸν ἵππον κωλύει. Ἠκύρουν· ἀβέβαια ἐποίουν. ἐκύρουν δὲ ἐτύγχανον. ἢ ἐβεβαίουν· βωμῷ θύοντες ἐκύρουν. Ἠλαζονεύετο· ἀντὶ τοῦ ἐψεύδετο. Ἀριστοφάνης βατράχοις· ἠλαζονεύου ἵνα φοβηθείην ἐγὼ εἰδώς με μάχιμον ὄντα καὶ φιλοτιμούμενον. Ἠλακάτη· ἐργαλεῖον γυναικεῖον· ἐργάτιν ἀπὸ κλώσου νήματος ἠλακάτην. καὶ ἠλάκατα λεπτὰ νήματα. Ἠλάλαζον· ἀπεσόβουν. Ἤλασεν· ἔσπασεν· ἔπληξεν. Ἠλάσκοντο· ἐπλανῶντο. Ἠλάστρεον· ἐδεινοπάθουν. Ἥλατο· ἐπήδησεν. ἠλᾶτο δὲ ἐπλανᾶτο. καὶ ὁ μὲν τῶν νόμων ἡττώμενος ἠλᾶτο. Ἤλαυνεν· ἤλαυνε δ᾽ ἔσχατος Ὀρέστης τὴν πλείστην φέρων οἷον πιστεύων ὅτι ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δρόμου παρελάσεται. Ἤλεγχον· ἐφανεροποίουν. καὶ ἐκεῖνον ὡς Ξενοφῶν. οἱ δὲ τοὺς αἰχμαλώτους συναγαγόντες, ἤλεγχον τὴν κύκλῳ πᾶσαν χώραν τίς ἑκάστη εἴη. Ἠλέκτρα· ὄνομα κύριον. λέγεται Ἠλέκτρα ἡ πόλις Βοιωτίας. Ἤλεκτρα· ἰδίως τὰ ταῖς κλίναις ἐπιβαλλόμενα ἐλεφάντινα. οὕτως ἐκάλουν ἤλεκτρα. Ἀριστοφάνης ἐν ἱππεῦσι· τῶν ἠλέκτρων καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ᾽ ὄντος, ἀκολούθως μετὰ τῶν κλινῶν ἐμνημόνευσε καὶ τοῦ τόνου. τόνος δὲ τῆς κλίνης τὰ σχοινία. τροπικῶς δὲ δηλοῖ τὰ τῆς φωνῆς ἐστίν. αἱ γὰρ ἀρχαῖαι κλῖναι τοὺς πόδας εἶχον ὀφθαλμισμένους ἄνθραξι καὶ ἠλέκτροις. ὡς πορνῶν ἀργύρῳ ἢ κασσιτέρῳ. ἁρμονίας δὲ, τὰ συμπηκτόμενα τῶν κραββάτων μέρη. ἐπιμέμιγε δὲ τῇ ζωστῇ. Ἤλεκτρον· ἀλλότυπον χρυσίον μεμιγμένον ὑέλῳ καὶ λιθίᾳ· οἵας ἐστὶ κατασκευῆς ἡ τῆς ἁγίας σοφίας τράπεζα. Ἠλέκτωρ ὁ ἥλιος. ἥλιος δέ ἐστιν ἄστρον ἡμεροφανές. λέγεται δὲ ἠλέκτωρ ὅτι ἄλυκτός ἐστι καὶ ἀκάμας. ἀλλ᾽ ἐτυμότης ὁλκοφαεινή· ἔνιοι δέ, ἀπὸ τῆς λαμπρότητος τοῦ ἠλέκτρου, ἢ ὅτι ἐγείρει ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου. ἀπὸ τοῦ ἀλέκτορος· πολυόχευτον τὸ ζῶον ὅτι ἐκ τῶν λέκτρων ἡμᾶς ἐγείρει. ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς, ὄρνυτ᾽ ἂρ ἐξ εὐνῆφιν. Ἠλεκτρυὼν· ὄνομα κύριον καὶ Ἠλεκτρυώνη ὄνομα κύριον. Ἠλέματος· ὁ μά

ταῖος. Ἠλεός, ὁ ματαῖος καὶ μωρός. Ἤλατο, ἐξέκλινεν. Ἠλεί, ἱερεὺς ἦν κριτὴς ὁ ἀυτοῦ.
ὁ Φινεὲς καὶ Ὀφνεὶ ὄντες τῇ πονηρίᾳ καὶ τῇ ἀταξίᾳ τῇ ἐπὶ τῶν θυσιῶν, μετῆλθεν ἡ θεία δίκη. οἱ μὲν γὰρ
ἐν πολέμῳ δεινῶς ἀνῃρέθησαν. ὁ δὲ τῆς θείας ἀκούσας φωνῆς λεγούσης εἶπεν. ὁ οἶκός σου διελεύ-
σεται ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος. καὶ νῦν οὐχ οὕτως. ἀλλ' ἢ τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω. καὶ οἱ ἐξ-
ουθενοῦντές με ἀτιμασθήσονται καὶ ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σου ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου μου. καὶ πά-
λιν ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν οἶκον Ἠλεὶ ἕως αἰῶνος ἐν ἀδικίαις υἱῶν αὐτοῦ. Ἠλεῖος, ὁ πολίτης
καὶ τὸ ἐθνικόν. Ἠλήλατο, ἐνεπάγη. Ἠλήλιμμαι, ἐχρισμαι. Ἠλὶ ἠλὶ λιμὰ σα-
βαχθανί, θεέ μου θεέ μου. Ἡλία χώρα. Ἠλίας ὁ προφήτης. ἐπὶ Ἀχαὰβ βασιλέως ἦν. ὁ γὰρ
υἱὸς Ἀχαὰβ Ὀχοζίας ἀσεβέστατος ἦν. ὃς ἐχρήσατο μαντείᾳ τῇ ἐν Ἀκκαρὼν εἰδώλῳ. ἐντυχὼν δὲ αὐτοῖς
Ἠλίας ὁ προφήτης ὠνείδισεν τὴν εἰδωλολατρείαν. καὶ μετὰ πεμφθεὶς διὰ πεντηκοντάρχου, διέφθει-
ρεν αὐτὸν ἐν τῷ πυρὶ ἅμα πεντήκοντα τοῖς σὺν αὐτῷ. καὶ δεύτερον ὁμοίως. ὁ δὲ τρίτος γονυπε-
τήσας ἐσώθη. καὶ ἐπεκλάσατο τὸν προφήτην. Ἠλίασις, ἡ τοῦ ἡλίου θέρμη. Ἠλιασταί, οἱ ἐν ἡλιαίᾳ δι-
κασταί. ἡλιαία δὲ τὸ μέγιστον δικαστήριον Ἀθήνησιν. οἳ τινες ὑπὸ τοῦ δήμου ἐτρέφοντο τριώβολον λαμ-
βάνοντες μισθὸν δικαστικόν μετὰ τὸ κρῖναι. ὡς δημαγωγὸς οὖν Περικλῆς ἔτρεφε. συνεχεῖς δὲ
αὐτοῖς εἶπε τοῦ τριωβόλου. Ἡλιαστής, δικαστής. ἀπὸ μεγάλου δικαστηρίου τῆς ἡλιαίας. οὕτω δὲ
ἐκλήθη διὰ τὸ ἐν ὑπαίθρῳ εἶναι τὸν τόπον καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου βάλλεσθαι. Ἀριστοφάνης, μάλα ἀθέ-
... ἐπειδὰν ... οὐκ ἄλλως θατέρου ποδὸς τοῦ ποδός, τουτέστι μισόδικος. εἰπὼν δὲ ἀπηλιαστὴς ἂν μισόδικος. οἱ
δὲ ἔτεροι φιλοδικασταί. καὶ φιληλιαστής, ὁ φιλόδικος. Ἀριστοφάνης· φιληλιαστής ἐστι καὶ φιλόδικος
ὡς οὐδεὶς ἀνήρ. πάντες Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ὤμνυον τὸ παλαιὸν τὸν ὅρκον τὸν ἡλιαστικόν. Ἠλί-
βατα. Ἠλίθα, ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. Ἡλιαία, τὸ μέγα δικαστήριον ἐν τῇ Ἀττικῇ. καὶ οἱ δι-
κασταὶ ἡλιασταὶ ἐκαλοῦντο. Ἡλιαία, καὶ ἡλιάζεσθαι. βουλὴ συνεστῶσα ἐξ ἀνδρῶν χιλίων. ἐλέγετο δὲ
καὶ ὁ τόπος οὗτος ἐν ᾧ συνηθροίζοντο ἡλιάζεσθαι. δὲ καὶ ἡλίασις ἐστὶ τὸ ἐν ἡλιαίᾳ δικάζεσθαι. Ἡλι-
αία, καὶ ἡλίασις. ἡλιαία μέν ἐστι τὸ μέγιστον δικαστήριον Ἀθήνησιν ἐν ᾧ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων
ἐκρίνετο χιλίων δικαστῶν ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων συνιόντων. συνίασι δὲ οἱ μὲν χίλιοι, ἐκ δυοῖν δι-
καστηρίων. οἱ ... Ἠλιθιάζω, ἀναισθητῶ. μωραίνω. προσποιοῦμαι ἠλίθιος εἶναι. ἀ-
ναίσθητοι δὲ οἱ λίθοι. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἠλίθιος, ἀντὶ τοῦ ἀνόητος. καὶ παροιμία, ἠλιθιώτερος τοῦ πρά-
ξιλλης Ἀδώνιδος, ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. Ἠλιθιάζω ἑκουσίως μωρὸς ὑποκρίνομαι. νοῦς ὃ κἂν ἐν τοῖς
νόμοις ὑμῶν ἅτε μὴ φρονεῖν νομίζετε, ἐγὼ δὲ ἑκὼν ἐμαυτὸν ἠλιθιάζω. Ἠλιθίκευσαν. Ἠλίθιος,
ἀνόητος. ὁ σκληρὸς καὶ ἀναίσθητος. ἠλίθιος γὰρ ὑπὸ φύσεως ἦν. καὶ νωθὴς ὄνῳ ἐμφερὴς μάλιστα. ὥσπερ
δὲ καλινὸν ἔχοντι πείθεσθαι συχνὰ διασειομένων τῶν ὤτων. τὸ δὲ ἀπλοῦν καὶ ἀληθὲς ἐνόμιζεν
αὐτὸν ἠλίθιον εἶναι. Ἤλικες οὕτως ἐλέγοντο οἱ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς Μακεδόνων ξίφος. ὑπο-
λειπόντες ὀλίγον ὑπὲρ ἀντίπαιδας τὸν μακεδονικὸν τρόπον ὡπλισμένοι τε καὶ πεπαιδευμένοι
ὅθεν καὶ τὴν ἐπίκλησιν εἶχον. Ἡλικία τῆς πόλεως, ἀντὶ τοῦ οἱ ἐν ἡλικίᾳ νέοι. οὕτω Λυσίας καὶ
Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Ἡλικιῶται, συμπράκτορες. Ἡλικιώτης, τῆς αὐτῆς
μετεσχηκὼς ἡλικίας. λέγεται δὲ καὶ θηλυκὸν διὰ τοῦ ι. Ἰσιδώρῳ τῷ φιλοσόφῳ ἡλικιώτης ἔτη
ι΄ κ΄ γεγονώς. Ἡλίκον μέγα. πηλίκον. ὅτι Φαρὶ ἐνετέλλετο μὴ τοιαύτην πείθεσθαι σπουδὴν
ὑπὲρ τοῦ βλάψαι τοὺς πολεμίους. Ἡλίκην ὑπὲρ τοῦ μηδὲν αὐτοῖς παθεῖν δεινόν. Ἡλιώδη
μένον ἀντὶ τοῦ ἀνεστραμμένου. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Φορμισίου. ὁ περὶ Ἰσοκράτης πάλιν διειλεῖσθαι λέγει.
Ἡλινδεῖσθαι, κεκυλίσθαι. Ἧλιξ ἥλικα τέρπει. μόνος ἀνθρώπων ὧν ἀκοῇ ἴσμεν τὴν παλαιὰν
παροιμίαν ἐγὼ διήλεγξεν. οὐ δὲ ἐκεῖνον ἔτι ἧλιξ ἔτερπεν ἥλικα ὄντα. ὁ νέος τὸν νέον ἀλλά τινι λόγῳ
ἑτέρῳ ... ἡ φύσις τοῖς ὁμοίοις αὐτὸν συνῆπτε κατὰ τὸ ὅμοιον οὐ τοῦ σώματος
ἀλλὰ τῶν τρόπων τῆς ψυχῆς. Ἡλιομανής, ὁ τέττιξ. ἐπιμαίνεται δὲ τῷ ἡλίῳ. Ἡλίου κρύπτε-
σθαι ἄστρα δείκνυσθαι. ταῦτα οἱ μὲν ῥήτορες καλοῦσι γεγραμμένα. γραμματικοὶ δὲ ὁμοιοκατάληκτα.
φιλόσοφοι δὲ πάρισα. Ἥλιος φωστὴρ ἀστραπὴ δείν πραγμάτων δηλοῖ φάος. Ἥλιος μετὰ τὴν
τελευτὴν Ἡφαίστου τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου. ἥλιος ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν διεδέξατο ζήσας ἡμέ-

ρας, λυοζ· ὡς γίνεσθαι ἔτη ιβ' μῆνας τρεῖς, ἡμέρας ε'. οἱ μὲν, τὰς ἡμέρας ἐνιαυτοὺς ἐψή-
φιζον· οἱ δὲ τὰς περιόδους τῆς σελήνης· ἕτεροι δὲ τοὺς δ' καιρούς· οἱ δὲ μετὰ ταῦτα δυναστεύσαν-
τες, καὶ ὑποτελεῖς τὰς χώρας ποιήσαντες, ἀπὸ τῆς αὐξήσεως τῶν καρπῶν τοὺς χρόνους διένει-
μαν καὶ ἐνιαυτοὺς κυρίως ἐκάλεσαν. ὁ τοίνυν ἥλιος τὴν τοῦ παντὸς φυλάττων νομοθεσίαν, ὡς ἐκ-
κῶς μοιχευομένην γυναῖκα, ταύτην ἐθριάμβευσεν. ὅπερ μετέβαλε ποιητικῶς ὅμηρος ὅτι ὁ
ἥλιος τὴν ἀφροδίτην ἔδειξε μιγνυμένην τῷ ἄρει. ἀφροδίτην μὲν τὴν ἐπιθυμίαν καλέσας· ἄ-
ρεα δὲ τὸν μετὰ ταῦτα τῆς καταληφθέντα στρατιώτην. Ἥλιος δασύνεται· ἡλίας δὲ ψιλοῦται καὶ
κλίνεται ἡλίου. Ἥλιος ἀπὸ τῆς ἁλός. Ἡλίας τὰ τέκνα ὑποκοριζόμενοι φασὶν
οἱ γονεῖς· ἥλιον καὶ τὴν ἀλήθειαν καλοῦσιν. Ἥλιος ἀπὸ τοῦ ἀολλίζεσθαι ἐν ταῖς ἡμέραις. καὶ
ἐν ἀθήναις δὲ δικαστήριον ἦν ἡλιαία ἀπὸ τῆς συναγωγῆς τῶν ἀνθρώπων. ὁ δὲ ἥλιος ἀπὸ τοῦ ἀλεαί-
νειν ὅ ἐστι θερμαίνειν καὶ διαχεῖν. τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς γινομένης διαπνεύσεως ἐκ τοῦ στόματος πρὸς
τοὺς δακτύλους ὃ λέγεται αὔειν καὶ ἄζειν κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς τῆς θλίψεως τοῦ στόματος, ἐμπε-
δῆ λῆς ἀλέασθαι μέγαν οὐδὸν ἀμφιπολεύειν. Ἡλιοστερὴς σκιώδης, σκιαστική· πλατύφυλλος σκιώδη
καλύπτουσα καὶ ἀφαιρουμένη τὴν ἡλίωσιν. θεσσαλὶς δὲ, διότι περισσοὶ ἦσαν οἱ θεσσαλικοὶ πῖλοι.
Ἡλιοτρόπιον ὡρολογεῖον· γνώμων ἐστὶ τὸ ἐν τοῖς ἡλιοτροπίοις πηγνύμενον ὅπερ ἐφεῦρεν ἀνα-
ξίμανδρος καὶ ἔστησεν ἐπὶ τῶν σκιοθήρων. Ἡλιούπολις καὶ ἡλιουπολίτης. Ἦλις ὄνομα πόλεως
καὶ κλίνεται ἤλιδος. Ἡλίου τοῦ προφήτου· γενική. Ἡλισγήθην· ἐταράχθην. Ἡλισγημένος
μεμιασμένος, μεμολυσμένος· ἠρτυμένος. Ἥλισεν ἅλατι ἤλειψεν. ἤλισε δὲ συνήθροισε.
Ἠλίσκοντο· ἐπορθοῦντο· ἠλέγχοντο. Ἤλιτεν ἥμαρτεν καὶ ἠλίτησας ὁμοίως. Ἠλι-
τενὴς πέτρα· ὑψηλή. Ἠλιτοεργὸς ὁ τοῦ ἔργου ἀποτυχών· ὡσὰν ἐργηλιτοεργός. Ἠλιτόμηνον
τὸ παρὰ μῆνα γεννηθέν· ἢ τὸ ἁμαρτάνον τῆς γεννήσεως τοῦ ἐνδεχομένου καιροῦ. Ἥλκωσαι· τέ-
τρωσαι· καὶ ἡλκωμένος. Ἠλογήθησαν· ἠμελήθησαν· κατεφρονήθησαν. οἱ δὲ ἠλογήθησαν εἰς τὴν εἴ-
σοδον· καὶ κατεπατήθησαν. καὶ αὖθις πάντα ἠλόγουν· τουτέστι κατεφρόνουν. Ἠλοίησεν ἢ μητέρ' ἠλοίησεν
ἀντὶ τοῦ ἔτυψεν. οὕτως ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις. Ἠλοκίσατο· ἠροτρίασεν. Ἧλος τὸ ἡλάριον
Ἥλω ἐλήφθη· ἐφανερώθη· ἐπορθήθη. λύσις ὀνείρου. Ἧλους κερατοῦν τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν
βλέπε. Ἥλῳ τὸν ἧλον ἐκκρούεις· παροιμία ἐπὶ τῶν ἁμαρτήματι τὸ ἁμάρτημα ἀπωθεῖς ἐξελάσαι. τὸ δ' ἀχρεῖ-
ον τε. Ἥλωκεν· ἐκράτησεν. Ἠλλώκισεν ἀλλαχοῦ ᾤκισεν. Ἡλωκότος κρατηθέντος· [illegible]
Ἡλωγενής· ταύτης ὁ μέγας ἥλω κυπρείαν. Ἡλωμένην· ἐπλανωμένην. Ἧλων· ἤλαυνον. Ἠλώ-
νη πόλις· καὶ ἠλωνιαῖος ὁ πολίτης. Ἥλωσαν· ἐνικήθησαν· ἐλήφθησαν. Ἠλλοιωμένος· μετα-
βληθεὶς οὐδὲν ἠλλοιωμένος ὑπὸ τῶν συμβεβηκότων δυστυχημάτων. ἔτι δὲ βεβαιότερον μένων ἐπὶ
τῆς ἐξ ἀρχῆς διαλήψεως. Ἠλύγη· τὸ σκότος τῆς νυκτός. καὶ ἠλυγισμένου τοῦ ἐσκιασμένου. βαρεῖ ἐστι
παρὰ τὴν λύγην· πλεονάζει τὸ η. καὶ ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. οὐδὲν ὁρῶντες εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἠλύγην
ἀντὶ τοῦ τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἡλυγαία. Ἠλύκου δεκάς· παροιμία. λύκος ἀθήνησι πρὸς
τῷ δικαστηρίῳ ἥρως, μορφὴν ἔχων θηρίου. δεκὰς δὲ τὸ δεκάζεσθαι πρὸς οἷς ἡ παροιμία καὶ οἱ περὶ τοῦ δικασταὶ πρὸς
τῷ λυκοειδεῖ ἥρωι ἐκλήθησαν. Ἠλύσιον ἱερὸν περὶ τὸν ἅδην· οἱ δὲ περὶ αἴγυπτον· οἱ δὲ περὶ λέσβου· οἱ δὲ
τὸ κεκεραμωμένον χωρίον ἢ πεδίον. τὰ δὲ τοιαῦτα ἐστὶν ἄβατα. καλεῖται δὲ καὶ ἐνηλύσια. πολέ-
μων δὲ ἀθηναίους φησὶ τὸ κατασκηφθὲν χωρίον καλεῖν. Ἠλύσιον πεδίον ἐν ᾧ οἱ παρ' ἕλλησι δίκαιοι
αὐλίζονται· μετὰ θάνατον ἀβροκεῖσε ἐλαυνόμενοι· οἱ δὲ κολάσεων ἄξιοι, ἐν τῷ κωκυτῷ καὶ τῷ πυριφλε-
γέθοντι ἀπελαύνονται. ποταμοὶ δὲ οὗτοι· ὁ μὲν κωκυτὸς, ψυχρότατος· ὁ δὲ πυριφλεγέθων θερμότατος
Ἤλυσις ἔλευσις· ἄφιξις· ἔφοδος· πορεία. Ἠλυσκάζειν· ἐκκλίνειν. Ἧμα· ἀκόντισμα.
Ἠμαθία· ἡ τὸ παλαιὸν παιονία προσαγορευομένη· καὶ ἡμαθίων ἠμαθίωνος, ὄνομα κύριον. Ἠμα-
θόεις ἡμαθόεντος ψαμμώδης. Ἠμάκτεον καὶ ἠμέκτεον ἀντὶ τοῦ ἐδυσφόρουν. καὶ ἠμέκτει παρὰ ἀκροδότῳ
ἀντὶ τοῦ δυσφορῶν. Ἤμαλαψεν ἔβλαψεν. Ἠμαντήειον καλοῦσι τινὲς τὸ ἀργυροκοπεῖον ἐν
ᾧ κόπτεται τὸ νόμισμα. Ἦμαρ, ἡμέρα· τὸ ἦμαρ ψιλοῦται. τὰ δὲ ἀπὸ δασέων μετασχηματι-
ζόμενα ψιλοῦται. οἷον ἡδονὴ ἦδος· ἅμα, ἄμυδις· οὕτως ἡμέρα ἦμαρ. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς φησὶν ὅτι

τὰ εἰς ους οὐδέποτε εἰ μὴ ἀπὸ φύσει μακρᾶς ἄρχονται, ψιλοῦνται, οἷον αἶχος· ἄχος· ἄρες· ἦθος· οὕτω
καὶ ἦμαρ· καὶ ἦμαρ σοφοκλῆς. τί δὲ τὸ ἦμαρ ἡμῶν ἄπερ πεῖρ ἔχει πρὸς τὸ εἰσαεὶ ζῆν· καὶ ἀναβαλλομένη
τὸ θανεῖν περαίνει τὸν αἰῶνα. Ἤματα· ἡμέρας· εἵματα δὲ τὰ ἱμάτια διὰ διφθόγγου καὶ δασύνεται
Ἤμβλω ἐπὶ λόγους εἰς πόδας ἦχθη· οἱ δὲ ἀπασάμενοι τὰ ἐγχειρίδια, τούτου ἀπέφραξαν καὶ δὲ
ἠμβλωμένη ἡ ἔννοια τῆς θεοσυλίας ἐπὰν ὁσίῳ· ἐπαύσαντο δὲ τοῦ δέους οἱ ἀδελφοί. Ἤμβροτεν ἀ-
πέτυχεν. Ἧμαι· κάθημαι. Ἥμεδα ἀπὸς ἀντὶ τοῦ ἡμέτερος. ἀριστοφάνης· ὁ δ᾽ οὖν χαρακτὴρ ἡμε-
δαπὸς τῶν ῥημάτων· καὶ αὖθις· καί τι καὶ παίσωμεν ἐπὰν ἀσίπου μνημονεύσαντες ἡμεδαποῦ· καὶ ἡμε-
δαπῶν, ἰδίων· ἐγχωρίων· αὐτοχθόνων· δάπεδον γὰρ τὸ ἔδαφος· ὅθεν καὶ τὸ ποδαπὸς ἀντὶ τοῦ ποῖος
λαμβάνεται· ἢ ποίας χώρας ἢ τίνος πατρίδος. Ἡμεν· ἐπορευόμεθα· ἀπὸ τοῦ εἶμι ὤ· διὸ καὶ τὸ ι ἔχει προς-
γεγραμμένον. ἀριστοφάνης πλούτῳ· ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἦμεν τοῦ θεοῦ. Ἡμένη ἀπελάσω· ἐπὶ
τῶν ἀπελασάντων καὶ τὰ ἀντὶ τοῦ ἐξέτασιν τῆς παλαίστρας. αἱ δὲ ἐξιππάμεναι, ἀπατῶσιν ἑτέρας.
παλαῦσαι γὰρ τὸ ἀπατῆσαι σημαίνει. Ἡμένη κλέος ἢ δὲ καὶ ἦλθα. ἐπὶ τῶν ὁμοίων τῇ ποιείᾳ τῶν φή-
μη. Ἡμέν μοι προφέρων ἔπεσι καὶ χερσὶν ἀρῆξαι ἐν μέρος λόγου ἐστί· τὸ δὲ ἐντελέστερον, ἡμὲν·
ἐστὶ δὲ ὁρκικὸν ἐπίφθεγμα. Ἥμενος· ὁ καθήμενος· ἡμμένος δὲ ὁ ἐξημμένος· καὶ ἀνηρτημένος
Ἡμμένοι συνημμένοι. ἀντὶ τοῦ ἀνηρτημένοι· οἱ δὲ κατερράκτας οὓς εἶχον ὀλίγον ἐξωτέρω διὰ
μηχανημάτων ἀνημμένους, ἀφνίδιον καθῆκαν καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς· καὶ τούτοις κατασχόντες πρὸς τοῦ
τείχους ἀνεσκολόπισαν. Ἡμέρα ζητεῖται ἐν τῷ ἀξίωμα. Ἡμέρα δυνάμεως, ἡ δευτέρα τοῦ χριστοῦ ἐπι-
φάνεια. δαβὶδ. μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου. Ἡμέρα ἐπαγωγῆς, ὅταν τὰ ἐπάγεσθαι
ἡμῖν τὰ ἄξια τῶν βεβιωμένων. Ἡμέρα πονηρά· ἡ γραφή, τὴν τῆς τιμωρίας ἡμέραν πονηρὰν καλεῖ· ὡς πονηρὰ καὶ
ἀπηνέλους πονηροὺς τοὺς τῆς τιμωρίας ὑπουργούς. ὀργὴν δὲ καὶ θυμὸν καὶ θλῖψιν ἐπὶ θεοῦ, τὰ εἴδη τῆς πι-
κρᾶς τιμωρίας καλεῖ. οὐ τὴν φύσιν οὐδὲ προαίρεσιν φησίν. Ἡμέρα πονηρά· ἡ τῆς κρίσεως ἡμέρα
ἡ αἰωνία κόλασις. δαβὶδ. τοῦ παῦσαι αὐτῷ ἀφ᾽ ἡμερῶν πονηρῶν. ὁ γὰρ μικρὰν παιδείαν καὶ τὰ ὀν-
τίδια δεχόμενος, πρᾳότερον τὸ κριτήριον ἕξει. Ἡμέραι πλήρεις, τὸ γῆρας. Ἡμερήσιον· τὸ
καθ᾽ ἡμέραν διδόμενον. Ἡμερινὰ ζῶα τὰ πᾶσι φαινόμενα καθ᾽ ἡμέραν· νυκτερινὰ δὲ γλαῦξ· ἐ-
λεός· βύας· νυκτικόραξ, ἐπολιός· σκώψ· θαλάσσια δέ, ἀλκυὼν· ἀηδὼν· κήρυκες· αἴθυιαι· λάρος·
χαραδριός· καταρράκτης κάγηλος. Ἡμερινῶν σιτίων· ἀντὶ τῶν θυηστῶν καὶ ἐπιγείων. Ἡμερίς·
ἄμπελος· ἀπὸ τοῦ ἡμεροῦν ἡμᾶς καὶ κνίδη. τινὲς δὲ ἀνδράδενδρα καὶ ἐλαίαν· καὶ ἡ ἥμερος ὕ-
λη. λεπτόφυλλος δρῦς ἡ οἰνάνθη. ἡμερὶς πανθέλκτειρα, μεθυτρόφε μῆτερ ὀπώρης οὔλης. ἡ
σκολιὸν πλέγμα φύσεως ἕλικος. Ἡμεροδρόμος, ὁ ἥλιος. λέγονται δὲ καὶ οἱ ταῖς βασιλικαῖς
διατάξεσι τάχιστα διακονούμενοι. νέοι δὲ εἰσὶν ἐφήβων ὀλίγον πρεσβύτεροι πρωτοπειρίων ἐπὶ
ταῖς τοιαύταις ὑπηρετούμενοι χρείαις. τόξων καὶ βελῶν καὶ ἀκοντίων, καὶ πυροβόλων λίθων ἐ-
πιφερόμενοι πλέον οὐδέν. ταῦτα γὰρ αὐτοῖς πρὸς τὴν ὁδοιπορείαν γίνεται χρήσιμα. Ἡμεροκαλλὲς
εἶδος ἄνθους. Ἡμερόκοιτος ἰχθυοπώλης καὶ ὁ κλέπτης Ἡμερόλεγδον. Ἥμερος ὁ πρᾶος
Ἡμεροσκόποι οἱ ἐν ἡμέρᾳ φρουροῦντες Ἡμερῷ αἰτιατική. Ἡμερωρεῖν· ἡμεροφυλακεῖν
Ἡμέτερος· κτητικόν. Ἠμείβετο ἀνταπεκρίνατο. Ἡμεδίμνης· καὶ ὁ μεδιμνῶς ἡ ἡ πλάσις
ἀμέδιμνον τὸ ἁπλοῦν. Ἤμειφθη· ἠλλάγη. Ἤμειψα· ἤλλαξα Ἡμημένον· τεθερισμένον.
Ἡμημ᾽ ἀπειρία ἡ μὲν ἐμπειρία, τουτέστιν ἡ ἀπειρία ἀριστοφάνης δεινόν ἐστιν ἡ μὴ μ᾽ ἀπειρία. Ἤμην ὄντως
δή· καὶ ἀληθῶς καὶ ἀλλ᾽ ὅμως ὄμνυμι τοὺς βασιλείους, θεοὺς ἦ μὴν ἐγὼ ὑμᾶς σώσω. Ἥμην ὑπὲρ
χθονὶ ἐκαθήμην. Ἠμὶ φημί· λέγω. Ἡμιδαής, ἡμίκαυστος. Ἡμιδεὴς ὁ πίθος ὁ τοῦ ἡμίσεως
αὐτοῦ ἔνδειαν ἔχων· ἐν ἐπιγράμματι ἡμιδεεῖς πέμψαι· χοῦς γὰρ ἐνέστι δύο. Ἡμιδαπὴς ἡ
μιτελής Ἡμιδιπλοίδιον· γυναικεῖον ἱμάτιον. ἀναβόλαιον γυναικῶν. ὁ ἀπέλλης. Ἡμιεκ-
τέον μέτρον, τουτέστι δ΄ χοινίκων· ὁ γὰρ μέδιμνος μη χοινίκων ἐστί· τούτων οὖν ὄγδοον εἰσὶν ϛ χοίνικες
τὸ δὲ ἡμίεκτον, τουτέστι τὸ δωδέκατον τῶν μη χοινίκων, τέσσαρα. τοῦ μεδίμνου ἔχοντος χοίνικας
μη, τὸ ἡμιμέδιμνον δηλονότι τὰς κδ εἶχεν. ἡμίεκτον δὲ τὸ χωροῦν δ χοίνικας· τὸ γὰρ ἕκτον
χοίνικες ὀκτώ. ἡμιεκτέον δὲ καὶ οὐχ ἡμιεκταῖον. Ἡμίεργον· ἡμιτέλεστον ἀντωνίω δὲ ὠκοδο-

μὴ νεὼν μεγάνος περὶ οὗ ἡμίσεος ἀπελείφθη· τὸ σεβαστῶν δὲ ἐπετελέσθη. Ἡμικάδιον· τὸ ἡμίμετρον. Ἡμίκαυτος· ἡμίφλεκτος. Ἡμικλεεῖς· ἐξαίφνης ἀνοίξαντες τὰς ἡμικλεεῖς πύλας ἐξελαύνουσι τῆς πόλεως αὐτῶν, προδοῦναι καὶ μὴ δοῦναι· ὅτι περ ἔφελκε τὴν τῶν ἱππικῶν δύναμιν, ἵππους ὡς χ'. Ἡμικέρατον· τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς. Ἡμίκραιρα· καὶ ὅμοιοι τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων. Ἡμικύκλιον· τὸ ἥμισυ τοῦ κύκλου. Ἡμιμανεῖς ὄντες· μαινάδες· νύμφαι ἢ βάκχαι. Ἡμιμέδιμνον· μέτρον χοινίκων κδ'. Ἡμιμόχθηροι· οἱ ἀκκίζοντες δῆθεν τὴν ἁμαρτίαν, πράττοντες δὲ αὐτήν. Ἡμῖν· ἀντωνυμία. ἀντὶ τοῦ ἡμετέροις. Ἡμίνα· μέτρον. Ἡμιολία· τὸ ἥμισυ τοῦ κεφαλαίου. διέδωκεν ὀψώνιον τοῖς στρατιώταις ἐν αἱρουμένοις ἐπ' αὐτῷ, ἡμιόλιον τοῦ νῦν διδομένου. καὶ ἡμιόλιον ἡμίσεως. Ἡμιολισμός· ἀντίφωνον· ἀντὶ τοῦ τὰ ἡμιόλια δοῦναι. Ἡμιολίας· πειρατικοῖς πλοίοις. ἔσχον δὲ τοὺς κέλητας καὶ τὰς ἡμιολίας ὑπερισθμήσας αὐτίκα ἐπ' ἀπόλλων καταλαβεῖν τὴν τῶν Ἀχαιῶν ἔσω ὁδόν. καὶ αὖθις· λῃσταί τινες εἰς πολυχειρίαν καὶ πειρατικαῖς ἡμιολίαις τῇ Λακωνικῇ προσενεχθέντες εἰς τὰ χωρία ἐσωσάμενοι, λείαν ἀπήγαγον. Ἡμιόλιος ἐστὶν ἀριθμὸς ὁ ἔχων ὅλον καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ. Ἡμιόνειον ζεῦγος. καὶ ἡμιονεικὴ ἡ πρὸς τοῦ ἡμιόνου. Ἡμιωβόλιον· τὸ ἥμισυ τοῦ ὀβολοῦ. Ἡμιωβόλιον· καὶ παροιμία· τὸ Πάσητος ἡμιωβόλιον. ὁ γὰρ ἔχων ὁ Πάσης ἐδίδου τοῖς πιπράσκουσι παρ' ὧν ἤθελεν ὠνεῖσθαι. καὶ πάλιν παρ' αὐτῷ εὑρίσκετο. οὗτος ὁ Πάσης μαλακὸς μὲν ἦν τὴν φύσιν. πάντας δὲ τοὺς ἐν μαγείᾳ διενήνοχε. ὥστε ἐκ τῶν ἐπῳδῶν αὐτοῦ καὶ δεῖπνον πολυτελὲς ὁρᾶσθαι καὶ διακονουμένους τινάς. καὶ πάλιν ἀφανῆ πάντα γίνεσθαι. Ἡμιπαίδευτος· ὁ ἀπαίδευτος. Ἡμιπέλεκκα· αἱ μονόστομοι ἀξίναι. Ἡμιπέλεκκον· ἡμιπελέκεως. Ἡμίσεια· ἥμισυ παντός. Ἡσίοδος· νήπιοι οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός. ἔστι δὲ οὕτως. ἀδελφὼ δύο ἤστην· ὁ δ' ἕτερος ἀποθνήσκων, καὶ παῖδα ὀρφανὸν ἀπολείπων, τὸν ἀδελφὸν ἐπιτροπεύειν ἔφη καὶ τοῦ υἱοῦ ἐπίτροπον. καὶ τῶν χρημάτων ὧν ἐκείνῳ κατέλιπε μελεδωνόν. ὁ δὲ, ἀνόσιος ὢν, τὰ τοῦ παιδὸς σφετερίσασθαι γλιχόμενος, εἶτα μέντοι καὶ τὰ οἰκεῖα προσαπώλεσε. δεομένῳ δὲ πολυωρίας τινὸς καὶ ἐρωτῆς τυχεῖν τῆς εἰς τὸ κρεῖττον, ἀπεκρίνατο· νήπιος· οὐκ ἐνόησεν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός. παιδεία τὸ ταύτης ἔχει καὶ ψυχὴν καθαίρει. καὶ βίον κοσμεῖ. καὶ σωφροσύνην ἐντίθησι καὶ δικαιοσύνην νομοθετεῖ. Ἡμισυς· ὁ βραχύς. ἡμίσυς ἀνὴρ προσοῦ ὁ βασιλεὺς τῶν ἐπιφανῶν καὶ πρὸς τὰ πολεμικὰ κρείττω, ἀγεννὴς καὶ γυναικώδης. Ἥμισυς· ἡμίσεος καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἡμίσεος. Ἡμιτύβιον· σινδόνιον. ἀρίστου πλοῦτον ἐπεί κε καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβών. Ἡμιτύμβιον· ὁ μικρὸς τάφος. Ἡμιφάρειον· τουτέστιν ἥμισυ ἱματίου. Ἡμίφωνον· τὸ ἐξ ἡμισείας φωνῆεν καὶ ἄφωνον. Ἡμιοὶ οἱ ἀκοντισταί. Ἡμερώσιμος· τίς ἐκ σινδόνος γέγραπται· ἐπὶ τῶν ἀποβλήτων καὶ διαβεβλημένων. ὁ δὲ μόρσιμος, γαργόδος ἦν. ποικιλτὴς ὑπὸ ψυχῆς· φιλοκαλέου, ὀφθαλμοὶ ἰαζός· μικρός· υἱὸν δὲ ἔσχεν Ἀστυδάμαντα. Ἡμωδῶν· ἀντὶ αἱμωδῶν. Ἡμωδὸν ὄρος. Ἡμῶν· ἐθέριζον. ἡμῶν δὲ ἤγουν ἔμετον κατεῖχον. Ἡμπέσχετο· περιεβάλετο. δοτικῇ. ἠμπείχετο δέ. Ἡμπόληκε· ἐπώλησας. ἐκεδάσε. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ φαύλου. ἀντὶ τοῦ πολυπεπρικώς. ἄρτι μὴ ἐμπόληκε ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ. Ἡμοιρηκώς· ἀμοιρηκώς· μὴ μετέχων· μὴ τυχών. Ἡμύω· κλίνω. ἠμύασε δὲ τὴν καρδίαν ἀντὶ τοῦ ἐτάραξε. Ἦν ἀντὶ ἡμῖν· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν. καὶ πιστῆς· κἀγὼ γὰρ εἷς ἦν τῶν βοαῖν ἀπεστερημένων καὶ ἦν ὑπερέχει δοτικῇ. Ἦν· ἀντὶ ἐάν, Ἀριστοφάνης. τοῦ ταὐτὸ τοῦτο βούλομαι ἦν ὁ σημαίνῃ μὴ προσδοκίας ἐλπίδα. ἀντὶ μὴ κλαυσθῇ. ταῦτα δὲ ἔλεγεν ἐμπαίζων τὴν σχολὴν τοῦ Σωκράτους. Ἦν ἄρα καὶ πυρὸς θερμότερον. καὶ λόγος ἐν τῇ λέξει τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι. ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν γινομένων. Ἠνάρισεν· ἠνάριξεν· ἐφόνευσεν· ἐσκύλευσεν. ὅτι γὰρ ἄγριον ὁ δεῖνά τις ὁ φιλαίματος Ἄρης ἠνάρισε στυγερὸς ἐν στέρνοισι φαλίστιμαχης. Ἠνδάνεν· ἤρεσκεν. Ἦν δ' ἐγώ· ἔφην δ' ἐγώ· περὶ παντὸς ἔχω καὶ Ἀριστοφάνης. Ἠνδρίσατο· ἀνδρικῶς ἐπάλαισεν. Ἠνδρώθησαν· ἀνδράσιν ὡμίλησαν. ὅτι Δίων πολλάκις ἐχρήσατο. Ἡνδρωμένου· αὐξημένου. Ἡναιδηκότων· ἀναισχυντησάντων. Ἠναίνετο· ἀπηρνεῖτο. ἀπεστρέφετο. καὶ ὑπὸ τῶν ἐδ' ψευδοῦς ἠναίνετο. Ἤνεγκεν· ἀντὶ τοῦ ἐνέγκω· ἐνέγκας δὲ ἀντὶ τοῦ ἐνεγκών. Ἠνεμόεσσαν· ὑψηλήν. καὶ ἠνεμῶσθαι τὸ ὑπὸ ἔρωτος ἐπτοῆσθαι. Αἰλιανός· καὶ ἐδόκει περὶ τὸν ἄνθρωπον ἀκρατῶς ἠνεμῶσθαι. Ἠνέμ[ωτο] ἕως τοῦ ζῆν. Ἠνεσαμένη· ἡ ἀνασαμένη· ἡ γαμησαμένη. ἐν ἐπιγράμματι. ἐκ πρώτων ταύτην ἠνε

παραμὲν βίοτον. Ἠνεσχέθην· ὑπέμεινα. καὶ ἠνέσχετο ἡσυχῇ. Ἡνίδια ἐπόμισα. Ἡνίχουν τὸ βραβεῖον· ἤθελον, Δαμάσκιος, ὅτι ἐπήγγελλον ἠνείχοντο τοῖς εἰρημένοις. Ἠνέσχομεν, ἠνεσχόμεθα.

Ἡνὶ, ἀντὶ τοῦ ἰδοὺ δωρικῶς. ἠνὶ δέ σμὲν ἀλλάζ κηρόδοφα δῶρα μελισσάων ἐς μῶν βομβητὴν κύκλοις βριθόμενα. Ἡνιγμένος· μετὰ αἰνίγματος λελεγμένος. αὐτόθι φανερὸν ἔχων τὸν νοῦν. ὑπὸ δὲ σοφιστῶν ὅσοι ἡνιγμένοι λέξεως ἐφέρουτο. καὶ ποικίλως πῶς καὶ σοφῶς ἠνιγμένοι. οἷον ἄλλα μὲν λέγοντες καὶ ἄλλα δὲ νοοῦντες. Ἡνία. λῶροι χαλινῶν. ὅπερ ἐστὶ σφόδρα με μᾶλλον ἂν ποιεῖ. τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας. τουτέστι τὴν ἐξουσίαν τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἁρμάτων. ταῖς δὲ ἡνίαις ἡνιοχοῦνται οἱ ἵπποι. οἱ δὲ δημοσία τῇ πολιτείᾳ. Ἡνιμᾶσθαι καὶ ἀνιμᾶσθαι ἀντλεῖσθαι· ἀνελκύειν. Ἡνίκα· ὁπότε.

Ἡνίξαμην· αἰνιγματωδῶς εἶπον. Ἡνίοχος· καὶ ἡνιοχεία. Ἡνίοχος· ἀθηναῖος κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. ἔστι τῶν δραμάτων αὐτοῦ, τὰ δὲ τρόχιλος. ἐπίκληρος. γέροντες. πολυπράγμων. θορυκίτης. πλούσιοι. ἀπεφάς. ἡμιγυναῖος. θεοστυγὴς. βαρυόργητος. κωκυτὸς. καὶ στυγὸς. δεινὸν καὶ ὀλέθριον τοῦ βίου ἐκλόχευμα. Ἡνίπαπεν· ἐκακολόγησεν. Ἥνις. ὁ ἐνιαύσιος. ὁ ἀκέντριστος. βοῦς. Ἡνθισμένον. οὐ γάρ σε γήρα μακρὸν γνῶσιν οὐδὲ ὑπὸ πλάσσουσιν ὧδε ἠνθισμένον. τινὲς τὸ ἠνθισμένον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἤκουσαν. οἷον ταῖς πολιαῖς ἠνθισμένον. τοῦτο δὲ ἀπίθανον. ἐγνώσθη δὲ εἰ καὶ τοσοῦτον ἤλλαξε τὴν κεφαλήν. δοκεῖ οὖν μοι τὸ ἠνθισμένον ἀντὶ τοῦ ἠσκημένον. οὐ μὴν ἀλλ' ἐπὶ γνῶσι τοιαῦτα ἠσκημένου εἰπεῖν τοῦ τέστι πλαττόμενον. εἰ δὲ τὸ ἠνθισμένον ἐπὶ ἡλικίας δεξαίμεθα, ἔστιν ὅτι ἐπὶ τριχῶν ἀλλ' ἐπὶ παντὸς τοῦ σώματος. Ἠνιακτηργάσαι· ἐὰν διαπράξῃς ἀπὸ τοῦ αὖθις ἐπαγγέλλω. Ἠνορέη. ἀνδρεία. ἄρα πολλὴν ἠνορέην καὶ θάρσος ἔχει κρατίδα. ἐν ἐπιγράμματι. Ἠνοπίδης, ὄνομα κύριον. Ἦνοψ. ὁ λαμπρὸς. οὐρανὸς ἤνοψ. καὶ ἤνοπα πυρὸν ἔδυσε. τουτέστι τὸν. καὶ ἡ δοτικὴ. ἤνοπι. Ἠνώχλησαι. ἐβιασάμην. Ἠντήσω· συνήντησεν. Ἠντιβόλει· ἱκέτευεν. ἐδεῖτο. ἐλιτάνευε. Ἤνυσαν· ἐφθείραν. καὶ ὅμηρος. ἤθελον ἐξανύσαι καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας. καὶ σοφοκλῆς. ἤνυσαν ἐν τούτῳ φλόγα σώματος. ἐν τοπίαν ἢ, ἵν' ἔτι τοῦ ξένην καὶ ἀπόλεσον. ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ ἂν γενέσθαι. ὅ ἐστιν ἐν τοῖς καὶ ἀπὸ τῶν τόπων τῆς πόλεως. Ἤνυστρον· τὸ παχὺ μέρος τῆς κοιλίας ἐν ἐντέρω. εἰς δύο γὰρ τέτμηται ἡ γαστὴρ ἤνυστρον. ἐχῖνον. κεκρύφαλον. ἐγὼ δὲ ἤνυστρον βοός. καὶ κοιλίαν ὑείαν κατεβροχθίσας. Ἡξεύρηκε.

Ἤξια διὰ φροντίδος εἶχε προνοήματος. οὐδὲ ἠξίου τοῖς καιροῖς ἐναρμόζειν τὰς πράξεις. ἀλλὰ πρὸ καιροῦ παντὸς εἰργάζετο. καὶ ἠξίων. Ἠξίωτο· ἐπεπίστευτο. ἐπεὶ δὲ καὶ συμμαχικῶν χρημάτων ἠξίωτο, ταῦτα μὲν ἀφῃρέθη. αὐτὸς δὲ ἀνεπέμφθη παρὰ τὸ ἔθνος τῶν ἰαζύγων.

Ἤσμεν. ἐπεδείξαμεν. ὅμηρος. ἤομεν ὡς ἐκέλευσας ἀπὸ τοῦ εἴω τοῦ πορεύομαι δωρικῶς. ἐστὶ τοῦ ὀρθοῦ σε ἤ. Ἤπια. ἀλλόβρογες. γαλατῶν ἔθνος. δύσμαχοι δ' αὐτῶν ἦσαν αἱ πλεῖσται τῶν ἀμπώτεως ἐφ' ἡμέραν ἠπειρούμεναί τε καὶ νησούμεναι. οἱ δέ, πλοίοις ἐπολέμουν. τὸ δὲ καίσαρος γὰρ οὐ πρὸς τὰς πόλεις στρατὸς ἀπεξάμενοι ὑψηλοῖς καὶ τοῖς στρατοῖς ἐπιθέντες πυργώματα, ὁ μὲν κλύδων ἐχώρει διὰ τῶν σταυρωμάτων ὑπὸ τοῖς πυργώμασι. ῥωμαίοις δὲ ἄδεια ἦν καὶ ἐπιμονεῖν τὸ ἔργον. Ἠοῦς ὄρθρου. ἡμέρας. ἡ ἀνατολή. Ἠοῖην ἀπὸ ὄρθρου ἕως μεσημβρίας. ὅμηρος. πᾶσαν δ' ἠοίην μὲν ὁμοῦ τετληότι θυμῷ. Ἠώη, ὄνομα πόλεως. Ἠῶθεν· ἕωθεν. ὄρθρου. Ἠώκοιτος ὁ πρωϊνός ὕπνος. Ἠών. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους. πόλις ἐστὶ μενδαίων ἀποικία. Ἠωρίζετο· ἐβράδυνεν. ἐχρόνισεν. ἀπὸ τοῦ αἰωνίζω. Ἠωρεῖμ, ὄνομα κύριον. Ἠωρημένον· κρεμάμενον. καὶ ἠώρησεν. ἐκρέμασεν ἀνῆψεν. ἐν ἐπιγράμματι ἀβροκόμη διονύσου πρὸ παστάδος ἠώρησε ταῦτα τὰ τῆς καλλυσκόσμια καὶ μανίης. Ἠώρουν. ἐβάσταζον. ἀνεῖχον. τοῦ δὲ ἡλίου ταῦτα δὲ τέσσαρες χρυσοῖ ἠώρουν. αἰωρεῖτο δὲ ἅρμα.

Ἠώς. ὁ πρὸ ἡμέρας ὄρθρος. ἐπὶ μὲν τῆς θεᾶς, ἠὼς δὲ ἐκ λεχέων. ἐπὶ δὲ ὅλης τῆς ἡμέρας, ἢ δεκάτη μοι νῦν ἠὼς ἐν ἧ ἐκάτη. ἐπὶ δὲ τῆς πρωΐας, ἕως ἐκ τῆς ὥρας, ἔσσεται ἢ ἦμαρ. ἢ ἠώς. ἢ δείλης. ἢ μέσον ἦμαρ. λέγεται δὲ ἡμέρα κοινῶς ἠώς. ἰωνικῶς. ἕως, δωρικῶς ἀώς. αἰολικῶς ἐκ τούτου αὐών. Ἤπαλιρήθησαν

Ἠπατοσκοπία. ἐν ὧ πρόσεστι καὶ ἡπατοσκοπία ἡ τῶν ἱερῶν ἀνατομή. διὸ ὧν προεμηνύοντο συμβησόμενα ἀνατέμνοντες τὸ σημεῖά τινα ἐθεώρουν ἐν τοῖς ἥπασι. Ἠπεδανός. ἀσθενὴς ἐν μύθῳ. ἐνθάδ' οὐδὲ ἔστη ἡ πεδανοῖο λέοντος. Ἠπεδίζον. ἀπέδασσαν. τὰ ἰσόπεδα. κλειδήμος. καὶ ἠπέδιζον τὴν ἀκρόπολιν. περιέβαλον δὲ ἐννεάπυλον τὸ πελασγικόν. Ἠπερ. ἀντὶ τοῦ ὥσπερ. αὐτὴ ἥπερ αὐτὸς τοῦ διὰ διοικήσω. ἢ εἰς τὸ ὀρθοῦν πρὸ τοῦ ἐπὶ ξένων. ἐγχειρεῖ λέγειν. ἀεὶ τοῦ. Ἦπερ. ὥσπερ. εἰ σκοποίης ταῦτα αὐτὸν χερσὶ νόμοις εἰς παῖδα. ὥσπερ εἰς προιέσθαι χρῖσιν ἀνόμου. Ἠπειρόθεν. τὰ ἐξῆς δὲ ὑπὸ βασιλεῖ ἀρμοδίου τὸ ὕστερον

ἐμὲ σφόδρα ἐπαίρεσθαι, ἥπερ ἐστὶν ἄριστον πολέμου· καὶ τοῖς ἐκ τοῦ πολέμου συμβαίνουσιν ὁμιλεῖν· ὡς τοῦ δεινοῦ ἐν αὐτοῖς βεβαίου καὶ πιστοῦ πάντως ὑπάρχοντος. Ἠπελαία Ἄρτεμις· [illegible] ἐπὶ τῷ ἀγυρτεύειν καὶ πλανητεύειν· παρόσον ἡ θεὸς αὕτη νομίζεται ἀγυρτεύειν ἀεὶ καὶ πλανᾶσθαι.
Ἠπεροπεύειν· ἐξαπατᾶν· παραλογίζεσθαι. καὶ τὰ τούτοις ἐπακολουθοῦντα. Ἀριστοφάνης· σὸν ἔργον ἐστὶ τοῦτο τἀνδρὸς καὶ στρέφειν οὐκ ἔξη περοπεύειν. καὶ πάνθ' ὑπέχειν. πολλῶν συνῳδῶν κύλιξ· περὶ ἰκνοῦ φησὶν ὅτι κατὰ φθόνους ἦν εἰς συνουσίαν πολλῶν συνωμοσία μεθ' ἃ μὴ πιεῖν ἐπὶ τῆς κύλικος· τουτέστι συνασπίζειν. ἔστι δὲ ὅρκος ὁ ἐπὶ τῆς κύλικος· οὐδὲ χθὲς οὐδὲ τοῦ ἀνδρὸς τοῦ μοῦ πείσομαι. οὐδὲ μὰ κοὐ σαν βιασθῇ. κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκυνήσομαι. Ἠπεροπευτής· ὁ ἀπατεών. καὶ ἠπεροπῆας. Ἤπειρον· Σωκράτει ζῶντι δεῖ τὴν ὑπὸ τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν γῆν, οὕτω καλεῖν. Ἤπειρος· χέρσος γῆ. οἷον ἄπειρός τις οὖσα. ἤπειρος δὲ λέγεται παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἡ Ἀσία κατ' ἐξοχήν. κυρίως δὲ κεῖς ἡ ἀπείρου ἐκβάλλουσα. ὡς Εὐριπίδης· ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβαλὼν πόδα. καὶ ἠπειρωτικὴ θάλασσα. Ἠπειρώτης. Ἠπαινημένῳ· ἐπαίνου τυχόντι. ὁ δέ, ἐκέλευε περὶ αὐτῶν ἠπαινημένῳ πλείονα μισθὸν κομίζεσθαι.
Ἠπίδιχε· ῥάπισμα καὶ ἠπίδιον τὸ συρβαῖον μετὰ τοῦ ῥαπίσαι τὸ ῥυσαίνειν. οἱ δὲ Ἀττικοί, ἀκίδειαν. Ἠπιαλοῦ· ὁ εἰς γ πυρετός. καὶ ἠπιαλῶν μετοχή. Ἀριστοφάνης· ἠπιαλῶν οἴκαδ' ἐξ ἱππασίας βαδίζει. Ἠπιαλῶν· ὁ ῥιγοπυρέτῳ περιπεσών. ἠπίαλος δὲ κυρίως ὁ μετὰ ῥίγους πυρετός. ἐξ ἱππασίας δὲ εἶπε, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἕως ἑσπέρας διέτριβον οἱ ἱππεῖς ἐν τῇ δοκιμασίᾳ. Ἠπιόδωρος· ὁ ἤπια καὶ προσηνῆ δωρούμενος. Ἠπιόνη· γυνὴ Ἀσκληπιοῦ. καὶ θυγάτηρ αὐτῆς· Ὑγεία. Αἴγλη. Ἰασώ. Ἀκεσώ. Πανάκεια. Ἤπιος· πρᾶος. ἢ λιπαρὸς καὶ ἠπιώτατος. Ἠπίδιπλος· καὶ ἀξία τοῦ ἐπιτριβῆναι. ἢ ἡ μεγάλα φθεγγομένη. Ἀριστοφάνης· πλὴν τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ· αὐτή μοι ἡμῖν ἡ ἠπίδιπλος οἴχεται. Ἦ πού γ' ἂν εἶχεν ἕκαστος ἔθους· ἂν ὡς εἶχον δυνάμεως. Ἠ πολλοῦ γε δεῖν· οὐδ' ὅλως. Ἦ που· ἴσως· σχεδόν· ἆρα· ὄντως· ἤπου δεόμενος δυσωπῶ. Ἦ πού γε· πολλῷ πλέον. Ἠπύει· φωνεῖ. καὶ ἀπύει καὶ ἤπυσε καὶ ἠπύτης ὁ φωνητικός. ὁ κῆρυξ. Ἠπυτίδης. Ἤπυτον· ὄρος Θρᾴκης. Ἦρ· ὄνομα κύριον Ἑβραϊκόν. Ἤρα· ἐπεθύμει. ἐπὶ μετοχῇ ἐρωτικῶς εἶχεν. ὁ δὲ Ἀβραὰμ ἤρα Ῥωμαϊκῆς παρασκευῆς ἀεί πως αὐτῷ ἐλαύνοντι τὸν χ οἰόμενος. Αἰσχύλος· ἤρα καὶ κοροπώλου δούλης. Βάβριος. καὶ αὖθις· ἤρα νεκρὸν ἰδεῖν βαρβάρου καὶ ὑπὸ τῶν πεφονευμένου. Ἤρα· ἐπεθύμει. Ἱππαρχία ἤρα τῶν λόγων Κράτητος. οὐ δεινὸν ἄρα οὐκ ἐπιστροφὴν πράγματος. ἥτις εἰς συμπόσιον ἐλθοῦσα σὺν Κράτητι, Θεόδωρον τὸν ἄθεον ἤλεγξεν. σόφισμα προτείνασα τοιοῦτον· ὃ ποιῶν Θεόδωρος, οὐκ ἂν ἀδικεῖν λέγοιτο, οὐδὲ Ἱππαρχία ποιοῦσα τοῦτο, ἀδικεῖν λέγοιτ' ἄν. Θεόδωρος τύπτων ἑαυτὸν οὐκ ἀδικεῖ. οὐδ' ἄρα Ἱππαρχία Θεόδωρον τύπτουσα ἀδικεῖ. ὁ δέ, πρὸς τὸ λεχθὲν οὐκ ἀπήντησεν. ἀνέσυρε δ' αὐτῆς τὸ [illegible]. Ἦρα· ὁ ἀήρ. καὶ ἐπεὶ ὁ ἀὴρ καθαίρει, τὸ εἴδωλον αὐτοῦ ἀντιπεριΐζει ψαλίδα χαλκῆν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κουρέων· ψαλίδος τὰς τρίχας καθαιρούσης ἀποδεικνύουσι τὸ σῶμα.
Ἡραΐσκος· τὴν μὲν φύσιν θεοειδέστερος ἦν Ἡραΐσκος. ὁ δὲ τὴν αἰγυπτίαν σοφίαν ἀδαημονέστερος ὁ Ἀσκληπιάδης, ἅτε τοσοῦτον χρόνον, ὅσον μὲν τῶν Αἰγυπτίων προσδιατρίβων. ἐκεῖνος δὲ ἀποδημῶν. ὁ δὲ ἕτερος ἴσος, ὅμως τῆς ἑτέρου καὶ πολὺ ἐλείπετο φύσεως ἢ ἐπιστήμης. ὁ μὲν δὴ Ἡραΐσκος αὐτοφυὴς ἐγένετο διαγνώμων τῶν τε ζώντων καὶ τῶν μὴ ζώντων ἱερῶν ἀγαλμάτων. αὐτίκα γὰρ ἐμβλέπων, ἐτιτρώσκετο τὴν καρδίαν ὑπὸ τοῦ θειασμοῦ. καὶ ἀνεπήδα τό, τε σῶμα καὶ τὴν ψυχήν. ὥσπερ ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατάσχετος. ὡς εἰ δὲ μὴ κινοῖτο τοιοῦτον, ἄψυχον ἦν ἐκεῖνο τὸ ἄγαλμα καὶ ἄμοιρον θείας ἐπιπνοίας. οὕτω διέγνω τὸ ἄρρητον ἄγαλμα τοῦ Αἰῶνος ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατεχόμενον· ὃν Ἀλεξανδρεῖς ἐτίμησαν, Ὄσιριν ὄντα καὶ Ἄδωνιν ὁμοῦ κατὰ μυστικὴν ὡς ἀληθῶς φάναι θεοκρασίαν. ἐνῆν δὲ τῇ Ἡραΐσκου φύσει καί τι τοιοῦτον μολυσμοῦ τῆς φύσεως ἀναινομένου. εἰ γοῦν ἀκούσειε τοῦ φθεγγομένης ὁπωσδὴ καὶ ὅθεν γυναικὸς ἀκαθαρτούσης τινός, ἤλγει τὴν κεφαλὴν παραχρῆμα. καὶ τοῦτο σημεῖον ἐποιεῖτο τῆς ἀφεδρείας. οὕτω μὲν ζῶντι συνῆν ἀεί τι θεοειδές. ἀποθανόντι δὲ ἐπειδὴ τὰ νομιζόμενα τῷ ἱερῷ [illegible] ὁ Ἀσκληπιάδης ἀποδοῦναι ἐπεσκευάζετο, τάς τε ἄλλας καὶ τὰς Ὀσίριδος ἐπὶ τῷ σώματι περιβολάς, αὐτίκα φωτὶ κατελάμπετο πανταχῆ τῆς σινδόνος ἀπόρρητα διαγράμματα. καὶ περὶ αὐτὸν καθεωρᾶτο φαντάσματα εἴδη θεοπτικά, ἐπιδεικνύμενα τὴν ψυχὴν ἐναργῶς, οἵοις ἄρα θεοῖς ἐγγενεῖ συνέστη. ἦν δὲ αὐτοῦ καὶ ἡ πρώτη γένεσις τῷ ὄντι μυστική. λέγεται γὰρ κατελθεῖν ἀπὸ τῆς μητρὸς ἐπὶ τοῖς χείλεσιν ἔχων τὸν καταστοματίζοντα δάκτυλον. οἷον Αἰγύπτιοι μυθολογοῦσι γενέσθαι τὸν Ὧρον καὶ πρὸ τοῦ Ὥρου τὸν Ἥλιον. τοιγαροῦν ἐπεὶ

εἰσιὼν ἐπεφύη τοῖς χείλεσιν ὁ δάκτυλος, ἐδεήθη τομῆς. καὶ διέμεινεν ἀεὶ τοῦ χείλους ἀποτετμημένου ἰδεῖν ἅπασι φανερὸν τὸ σημεῖον τῆς ἀρρήτου γενέσεως. ὅθεν αὐτῷ καὶ ὁ βίος οὗτος προσῆλθεν ἐν ἀδύτοις ἑκάστοτε καὶ τελεστηρίοις ἐνδιαιτᾶσθαι τὴν ψυχὴν οὐ κατ' Αἴγυπτον μόνην κινοῦντι τὰς πατρίους τελετάς. ἀλλὰ καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς εἴπου τινὰ κατέλαβε τοιαύτην. καὶ ἐγένετο Ἡραΐσκος βάκχος· ὡς ὄνειρος αὐτὸν κατεμήνυσεν. ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης ἐπὶ πλεῖον ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις βιβλίοις ἀνατραφείς, ἀκριβέστερος ἦν. ἀμφὶ θεολογίαν τὴν πάτριον. ἀρχάς τε αὐτῆς καὶ μέσα διεσκεμμένος καὶ τὴν ἄπειρον ἀπειρίαν τῶν ἐσχάτων περάτων πολυπραγμονήσας, ὡς ἔξεστιν εἰδέναι σαφῶς ἀπό τε τῶν ὕμνων ὧν συνέγραψεν εἰς τοὺς Αἰγυπτίων θεούς, καὶ ἀπὸ τῆς πραγματείας ἣν ὥρμησε γράφειν περιέχουσαν τῶν θεολογιῶν ἁπασῶν τὴν συμφωνίαν. καὶ συγγραφὴν ἔγραψεν Αἰγυπτίων ὠγυγίων πράγματα περιέχουσαν. οὐκ ἐλαττόνων ἐτῶν ἢ τριῶν μυριάδων· ἀλλὰ ἀπολειπομένων ὀλίγῳ. ὁ δὲ Ἡραΐσκος οὐ μόνον ἀγαθὸς ἦν καὶ ἤπιος, ἀλλ' εἶχέ τι καὶ πρὸς τὴν πονηρίαν θυμούμενος καὶ πρὸς τὰς ἐπιβουλὰς τῶν ἀνθρώπων ἀνδριζόμενος· οὐδαμοῦ δὲ ὑπερβαίνων τὸ μέτρον τῆς δικαιοσύνης. ὅτε γὰρ Ἀμμώνιος καὶ Εὔθεος ὁ Αἰγύπτιος διεμάχοντο πρὸς ἀλλήλους ἐν Βυζαντίῳ, καὶ διετέλει προσθῶν ἀεὶ ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους. Ἡραΐσκος· ἀνὴρ Αἰγύπτιος. οὗτος ἦν μὲν συνεῖναι δεινότατος· ἀγωνιστὴς δὲ οὐκ ἰσχυρὸς ὑπὸ τῆς ἀληθείας, οὐδὲ τὰς ἔξω φερούσας ἀπ' αὐτῆς ὁδοὺς ἐριχνῶσαι καὶ διεξελθεῖν. οὗτος γὰρ οὖν τοὐναντίον ἐκεκλήρωτο τὴν μοῖραν.

Ἡρακλεοπολίτης. Ἡρακλέος γονική. Ἡρακλέους ἄγαλμα· βαστάζον ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ μῆλα γ'. διὰ τὸ τὸ τριμερὲς τῆς ψυχῆς κεκοσμῆσθαι αὐτόν. Ἡρακλῆς ὁ Πίκου τε καὶ Διὸς φιλόσοφος ἄριστος. γράφεται δὲ δορὰν λέοντος φορῶν καὶ ῥόπαλον φέρων. καὶ τρία μῆλα κρατῶν. ἃ ἀφελέσθαι αὐτὸν ἐμυθολόγησαν τῷ ῥοπάλῳ. φονεύσαντα τὸν δράκοντα τουτέστι νικήσαντα τὸν τῆς ἐπιθυμίας λογισμόν. καὶ οὕτως ἔχοντα τὰ γ' μῆλα τουτέστι τὰς ἀρετάς, μὴ ὀργίζεσθαι· μὴ φιλαργυρεῖν· μὴ φιληδονεῖν. καὶ τὸ περιβόλαιον τοῦ λέοντος τὸ γενναῖον περιβεβλημένον φρόνημα. Ἡρακλέων· Αἰγύπτιος· ἀπὸ κώμης Τιλώτεως, οὔσης ὑπὸ τὴν Ἡρακλέους πόλιν· γραμματικός. ἐπαίδευσε δὲ ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Ὅμηρον κατὰ ῥαψῳδίαν καὶ εἰς τοὺς λυρικούς· περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ προστακτικῶν ῥημάτων. Ἡρακλεωτικός. Ἡράκλεια· πόλις περὶ Σικελίαν ἡ λεγομένη Μινώα. Ἡράκλεια· πολλῶν ὄντων κατὰ τὴν Ἀττικὴν Ἡρακλείων, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, ἤτοι τῶν ἐν Μαραθῶνι ἢ τῶν ἐν Κυνοσάργει μνημονεύει. ταῦτα γὰρ διὰ τιμῆς μάλιστα ἦγον Ἀθηναῖοι. Ἡρακλεία λίθος· ἡ μαγνῆτις. ἑλκυστικὴ τοῦ σιδήρου. Εὐριπίδης· πάντας ὑφέλκων οἷα μαγνῆτις λίθος· ἢ μᾶλλον εἰπεῖν Ἡρακλείαν τὴν λίθον· οὕτω γὰρ αὐτὸς ἑλκτικωτέραν ἔχει. Ἡρακλείαν λίθον, τινὲς τὴν μαγνῆτιν ἀπέδοσαν. διὰ τὸ τὴν Ἡράκλειαν τῆς Μαγνησίας εἶναι. οἱ δέ, ὅτι ἡ μὲν ἐπισπωμένη τὸν σίδηρον, Ἡρακλεῶτις· ἡ δὲ μαγνῆτις ἀργύρῳ ὁμοία ἐστίν, ὡς Εὐριπίδης ἐν Οἰνεῖ· τὰς βροτῶν γνώμας σκοπῶν· ὥστε μαγνῆτις λίθος τὴν δόξαν ἕλκει καὶ μεθίστησι πάλιν. οὐ λέγει νῦν ὑπὸ τῆς μαγνήτιδος λίθου τὸν σίδηρον, ἀλλὰ τὴν τῶν θεωμένων δόκησιν ἕλκεσθαι πλανωμένην ὡς ἐπ' ἀργύρῳ. ὅτι Ἀττικοὶ οἱ Ἡρακλεῶται. Ἡράκλεια λουτρὰ τὰ θερμά· τὸ ὕδωρ ἐπειδὴ ὁ Ἥφαιστος ἀνέδωκεν αὐτὰ τῷ Ἡρακλεῖ ἐξ ὧν τὰ θερμά. Ἡρακλείδης· Εὔφρονος· φιλόσοφος· Ἡρακλείας τῆς ἐν Πόντῳ. ὃ δὲ γένος ἀνῆγεν ἀπὸ Δάμιδος ἑνὸς τῶν ἡγησαμένων τῆς εἰς Ἡράκλειαν ἐκ Θηβῶν ἀποικίας. Πλάτωνος γνώριμος. ἐκδημήσαντος δὲ Πλάτωνος εἰς Σικελίαν προστῆναι τῆς σχολῆς κατελείφθη ὑπ' αὐτοῦ. οὗτος καὶ δράκοντα ἔθρεψε καὶ ἡμέρωσε καὶ εἶχε συνδιαιτώμενον αὐτῷ καὶ συγκαθεύδοντα. ὃς καὶ μόνος ἐπὶ τῆς κλίνης εὑρέθη, τοῦ Ἡρακλείδου κατακλιθέντος μὲν ὑγιοῦς· οὐχ εὑρεθέντος δέ. καὶ ἄλλοι μὲν αὐτὸν ἀποθανατίσθαι ἐνόμισαν. ἄλλοι δὲ ἐν φρέατι αὐτὸν ἐμβεβληκέναι. ὡς αὐτὸς δόξῃ τοῖς αὐτοῖς ἀποθανατίσθαι. ἔγραψε πολλά. Ἡρακλείδης· ὁ Ὀξυρυγχίτης· φιλόσοφος· ὁ τοῦ Σαραπίωνος· ὁ ἐπικληθεὶς Λέμβος· γεγονὼς ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ ἕκτου. ὃς τὰς πρὸς Ἀντίοχον ἔγραψε συνθήκας· ἔγραψε φιλόσοφα καὶ ἄλλα. Ἡρακλείδης ὁ Λύκιος σοφιστής, ἐφ' ᾧ Νικήτης ὁ κεκαθαρμένος ἀγνοήσας ἀκροθίνια πυγμαῖ κολοσσῷ ἐφαρμόζειν. Ἡρακλείδης· Ποντικός· ἀπὸ Ἡρακλείας τοῦ Πόντου· γραμματικός· ὅστις Διδύμῳ τῷ πάνυ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐφοίτησε· ὅτε ἐπιδιήκουσεν

ὁ Ἄπρος τοῦ Ἀριστάρχου μαθητοῦ διδάσκοντος ἐν τῇ Ῥώμῃ, πολλάκις τὸν Δίδυμον διασύροντος, γέγραφε μέτρῳ Σαπφικῷ ἤτοι Φαλαικίῳ βιβλία γ΄ δυσερμήνευτα καὶ πολλὴν τὴν ἀπορίαν ἔχοντα, προβαλλομένων ζητήσεων· ἅτινα Λέσχας ἐκάλεσεν. εἰς Ῥώμην δὲ κομίσας, καὶ τοῦ Ἄπρου καταφανεὶς, κατέμεινε σχολάζων ἐν αὐτῇ ἐπὶ Κλαυδίου καὶ Νέρωνος. ἔγραψε δὲ καὶ ποιήματα ἐπικὰ πολλά.

Ἡρακλέους στῆλαι. Ἡράκλειος, βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος ὑπὸ Ἀθανασίου πατριάρχου Ἰακωβιτῶν καὶ Σεργίου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν μονοθελητῶν ἐξεκυλίσθη. Ἡρακλείῳ τῷ βασιλεῖ ὄντι ἐν Περσίδι, ἐτελεύτησαν δύο υἱοὶ καὶ β΄ θυγατέρες. αὐτὸς δὲ λαβὼν τὰ ζωοποιὰ ξύλα ἐσφραγισμένα, καθάπερ ἐλήφθη, πρὸ διαμείναντα, εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἀφίκετο· καὶ Μοδέστῳ τῷ ἀρχιερεῖ καὶ τῷ αὐτοῦ κλήρῳ ταῦτα ὑπέδειξεν· οἱ δὲ, τὴν σφραγῖδα σώαν ἐπεγίνωσκον καὶ ἀνέπαφον τήν τε κλεῖδα τὴν παρ᾽ αὐτῷ ἤγαγον καὶ προσεκύνησαν καὶ ὕψωσαν. καὶ δὲ τὸ Βυζάντιον ἐξέπεμψεν ὁ βασιλεύς· ἃ δὴ Σέργιος ἀρχιερεὺς εἰς Βλαχέρνας ὑπεδέξατο. καὶ μετ᾽ οὐ πολὺ Ἡρακλεῖ εἰς Βυζάντιον ἐχώρει, δεχθεὶς μετὰ πολλῆς εὐφημίας. ὁ αὐτὸς Ἡράκλειος ἐκ Περσῶν εἰς τὸ Βυζάντιον, δ΄ ἤγαγεν ἐλέφαντας· οὓς δὴ καὶ εἰς τοὺς ἱππικοὺς ἀγῶνας ἐθριάμβευσεν ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως τέρψει, πάσαις δωρεαῖς φιλοτιμησάμενος. ἐπεὶ δὲ ἦν ἑλὼν ἐκ τῆς οὐσίας τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐν τῷ τοῦ βασιλέως ταμιείῳ, αὐτῇ τε καὶ τῷ ναοῦ τῷ κλήρῳ ἐτήσια χρήματα ἔταξε παρέχεσθαι. καὶ Κωνσταντῖνον υἱὸν αὐτοῦ τοῦ βασιλέως ἐποίησεν ὑπατεῦσαι. Ἡρακλέωνά τε τὸν ἀπὸ Μαρτίνης, καίσαρα προχειρίζει. πυθόμενος δὲ ἀποθανεῖν, ἐν τοῖς εἰς τὰ Ἱερεῖα παλατίνοις διέτριβε· καὶ συναγαγὼν ὁ ὕπαρχος, καὶ ζεύξας πλοῖα εἰς τὸν πορθμὸν τοῦ καλουμένου στενοῦ, διέβη κατ᾽ αὐτὰς τὰς καλουμένας κόλπου φυλακάς. καὶ διὰ τῆς γεφύρας τοῦ καλουμένου Βαρβύσσου ποταμοῦ, εἰς τὴν πόλιν εἰσῆλθε. ὕστερον δὲ τὸν βίον κατέστρεψεν. ἐπὶ τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου σ΄ χιλιάδες ἀνδρῶν διεφθάρησαν ἐν τῷ πρὸς Ἰσαύρους πολέμῳ. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἡράκλειος χρήματα πλεῖστα καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ λίθους πολυτελεῖς ἔπεμπεν. ἅπερ βρύχια γέγονεν ἐπὶ Σεργίου πατριάρχου.

Ἡράκλειος, στρατηγὸς γενναῖος ἐπὶ Ζήνωνος. οἷος μὲν τολμῆσαι καὶ πρόθυμος ἐγχειρεῖν τοῖς πολέμοις ἑτοίμως. οὐ μέντοι τὸ προμηθὲς εἶχεν ἐν τοῖς κινδύνοις. οὐδὲ πρότερον ποιησάμενος, ὥρμα πρὸς ὅ τι ἂν δέῃ πράττειν. ἀλλ᾽ ἔξω τοῦ λογισμοῦ πρὸς τὰ ἔργα ἐχώρει. καὶ τὸ ἐμπλήκτως ὀξὺ ἐν ἀνδρὸς μοίρᾳ ἐτίθετο. ὅπερ δὴ καὶ μάλιστα αὐτὸν ὕστερον ἔσφηλεν.

Ἡράκλειος ψώρα. ἡ δυσθεράπευτος. Ἡρακλεῖ λουτρὰ δεομένη πρὸς θεραπείαν. ἢ διὰ τὰ ἆθλα τῶν Ἡρακλεῖ πολλὰ ἀνήκει λουτρὰ πρὸς ἀνάπαυσιν πόνων.

Ἡρακλεώτης. ὁ ἀπὸ Ἡρακλείας. Ἡράκλεις. σχετλιαστικὴ φωνή. ὅτι ὁ Ἡρακλῆς εἰς ἐπικουρίαν ἐκαλεῖτο ὡς ἀλεξίκακος τῶν σχέτλια πασχόντων.

Ἡράκλεις. ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν. τὸ δὲ Ἡράκλεις, κλητικὴ πτῶσις. ὥσπερ τὸ ὦ δάματερ τοῦ Δημήτηρ διαφέρει. ἐπὶ καλοῦ δὲ τῆς Ἡρακλεῖ ὁμοί. Μένανδρος· ἀλλ᾽ ὦ Ἡράκλεις, δαῖμον καὶ θεοί.

Ἡράκλειτος, ὄνομα κύριον. Ἡράκλειτος ἔφη ὀλιγωρεῖν πάντη τοῦ σώματος, καὶ νομίζειν αὐτὸ καὶ κοπρίων ἐκβλητότερον. ἐκ τοῦ ῥᾴστου δὲ αὐτῷ τὰς θεραπείας ἀποπληροῦν. ἕως ἂν ὁ θεὸς ὥσπερ ὀργάνῳ τῷ σώματι χρῆσθαι ἐπιτάττῃ.

Ἡράκλειτος, Βλόσωνος, ἢ Βαύτωνος· οἱ δὲ, Ἡρακίνου, Ἐφέσιος φιλόσοφος φυσικός· ὃς ἐπεκλήθη σκοτεινός. οὗτος ἐμαθήτευσεν οὐδενὶ τῶν φιλοσόφων· φύσει δὲ καὶ ἐπιμελείᾳ ἠσκήθη. οὗτος ὑδρωπιάσας οὐκ ἐνεδίδου τοῖς ἰατροῖς ᾗπερ ἐβούλοντο θεραπεύειν αὐτόν. ἀλλ᾽ αὐτὸς βολβίτῳ χρίσας ὅλον ἑαυτὸν, εἴασε ξηρανθῆναι τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἡλίου. καὶ κείμενον αὐτὸν, κύνες προσελθοῦσαι διέσπασαν. οἱ δὲ, ἄμμῳ χωσθέντα φασὶν ἀποθανεῖν. τινὲς δὲ αὐτὸν ἔφασαν διακοῦσαι Ξενοφάνους καὶ Ἱππάσου τοῦ Πυθαγορείου. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ξθ΄ ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου. καὶ ἔγραψε πολλὰ ποιητικῶς. ἐν τῷ Δηλίου κολυμβητοῦ.

Ἡρακλείτειος λόγος καὶ Ἡρακλείτεια, τὰ θηλυκὰ καὶ Ἡρακλείτεια συγγράμματα. Ἡρακλείη βίη ἡ τοῦ Ἡρακλέους. Ἡρακλ. Ἀλκμήνης υἱός. τοῦτον φιλόσοφοι ἱστοροῦσι καὶ γράφουσι δορὰν λέοντος φοροῦντα καὶ ῥόπαλον φέροντα καὶ γ΄ μῆλα κρατοῦντα. ἅπερ τρία μῆλα νικήσαντα τὸν πολυποίκιλον τῆς πονηρᾶς ἐπιθυμίας λογισμὸν, διὰ τοῦ ῥοπάλου τῆς φιλοσοφίας, ἀφελέσθαι ἐμυθολόγησαν, ἔχοντα περιβόλαιον φρόνημα, ὡς δορὰν λέοντος. καὶ οὕτω φονεύσας τῷ ῥοπάλῳ τὸν δράκοντα τῆς ἐπιθυμίας ἀφείλετο τὰ τρία μῆλα. ὅ ἐστι τὰς τρεῖς ἀρετάς· τὸ μὴ ὀργίζεσθαι, καὶ τὸ μὴ φιλαργυρεῖν, καὶ τὸ μὴ φιληδονεῖν. διὰ γὰρ τοῦ ῥοπάλου τῆς καρτερικῆς ψυχῆς καὶ τῆς δορᾶς τοῦ θρασυτάτου καὶ σώφρονος λογισμοῦ, ἐνίκησε τὸν γυμνὸν τῆς φαύλης ἐπιθυμίας φιλοσο-

φήσας ἄχρι θανάτου. Ἡρακλῆς, ὄνομα κύριον. Ἡρακλῆς ἀξίως ἔσχε κλέος· οἷον μέγα τὸ ἐπὶ κόσμον. ἐνεφάνη δὲ ἐπὶ Μίνωος Ἡρακλῆς ὁ Τύριος, ὃς εὗρε τὴν βαφὴν τῆς καλουμένης κογχύλης· ἐπὶ τῷ κυνὸς αἱμαχθέντος τὰς σιαγόνας. καὶ προσήγαγε Φοίνικι τῷ βασιλεῖ, ὃς πρῶτος ἐφόρεσε πορφύραν. Ἡρακλῆς ξενίζεται· παροιμία ἐπὶ τῶν βραδυνόντων· οἱ γὰρ ὑποδεχόμενοι τὸν Ἡρακλέα βραδύνουσι· πολυφάγος γὰρ ὁ ἥρως. ἡ ἐτυμολογία τῆς κλήσεως, ἀπό τινος χρησμοῦ· Ἡρακλῆν δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει· ἥρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων, κλέος ἄφθιτον ἕξεις. Ἥρανος· φύλαξ. Καλλίμαχος· ἵλαθι δ' ἢ πόσι μεγάλ' ἐνθάδ' ἥραν· Ἰσαῖος· πρὸς βασιλέα Ἰουστινιανὸν ἐν τῇ ἐκφράσει τῆς ἁγίας σοφίας. Ἤρεσεν· ἠρέμησεν. Ἠρασάμην· ἠράσθην. Ἥρα δὲ δεσμοὶ ὑπὸ υἱέος. Πλάτων Πολιτείας β΄. οὕτω γὰρ πίοι. παρὰ δὲ Πινδάρῳ ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμεύεται ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι θρόνῳ. ὅ τινες ἀγνοήσαντες, γράφουσιν ὑπὸ Διός. καί φασι δεθῆναι αὐτὴν ἐπιβουλεύσασαν Ἡρακλεῖ. Κλήμης. ἢ ἴσως ἐπαρθεῖσα ἐν κώμασι τοῖς Ἡφαίστου. Ἤρασσον· ἔκρουον. ἐπλήττον. ἐβλασφήμουν. μαθόντες ἀμφίεσαν εἰ τὸν ἄδικον ἤρασσον ἔνθεν κἀκεῖθεν ἅπαντες ὁμοφρόνως. καὶ αὖθις· αὐτὰρ ὁ πεπταμένην μέγα τύμπανον ἔσχε βοείην, ἤραξεν καναχῇ δ' ἴαχεν αὐτὸν ἅπαν. Ἠρᾶτο· ηὔχετο. Ἠργλαβικῶς.

Ἠρδαλωμένος· λεπρὸς καὶ μεμιασμένος. καὶ ἠρδάλωσεν, ἐσβόλωσεν. Ἦρδον· προσέφαινον φάρμακα ἔπασσον. Ἡραία· πόλις. Ἡραῖον· ὁ τῆς Ἥρας ναός. Ἡραῖον τεῖχος· ὄνομα πόλεως ἢ χωρίον ἐν Θρᾴκῃ. ὑπὸ Σαμίων δὲ ᾠκίσθη. καὶ Ἡραῖοι. Ἡραιωμένῳ· ἀραιοῦντι. Ἤρεμα· ἀτρέμας. καὶ ἠρεμαῖος. καὶ ἠρεμαῖ ἡσύχως. Ἠρήμα· αἰτιατική. Ἠρεμία· ἀτρεμία τις οὖσα ἡ στέρησις τοῦ τρέμειν. εἰς ὃ ἀκινησία. Ἠρεισάμην· αἰτιατικῇ. εἰλόμην. ἐξελεξάμην. Ἤρετο· ἠρώτα. ἐλέγετο. Ἠρώτησε. κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπαίρεσθαι τῷ φρονήματι. Ἤρετο· ἐλάμβανεν. Ἤρεσεν· ἤρεσεν. ἐπεμπέσειν ἤρεσεν τῷ ἰσαπ. Ἤρεικον· ἔσχιζον. ἤρεικε χθόνα δῖαν. Ἠρεικὼς· σθενώσας καὶ ὑπερκομβίσας καὶ ἤρειπεν, ἀκόμβισεν. Ἤρειτο· ἐπεθύμει. ἐλάμβανε πολλάκις τὸ ἐκείνου τοῦ ἡμετέρου, ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὸ ... καὶ ὑπὲρ τὰς τῶν δείπνων παρασκευὰς τὰ πολυτελῆ τοῦ δημοσίου ἀπεζύετο. Ἤρειτο· ἐξεῖλε. προῃρεῖτο. ἤρειτο δὲ ὁπόσον κἄχλυκο τοῦ ἐμφορουμένου τῶν ἐδαφῶν. Ἤρειτο· ἐπρβεῖτο.

Ἠρείκετο· ἐκλίνετο ἤρκης. Ἠρήκασι· πεπορθήκασι. καὶ ἠρηκότων· πεπορθηκότων. Ἠρημένην· κεχειροτονημένην καὶ ἠρημένην. ἐπικληθεὶς ἐκλελεγμένου· ἐπειδὴ ἐτύγχανον ἐκ πλείστου τῶν Περσῶν ἠρημένοι. προπηλακίζεσθαί τε ὑπὸ ἐγχώρων αὐτῶν καὶ Ῥωμαίων καὶ ἀτιμοῦσθαι συχνὰ. Ἠρήρειστο· ἠρείστο. ὁ δὲ ἄκρα ξίφος τῷ μάλα ἠρήρειστο τῷ σωματισμῷ. καὶ ἀκριβοῦς ὑπερέχειν στερεόν τε καὶ ἀπείραστον.

Ἠροῦς· τῆς Ἥρας. Ἤρησαν· ηὔξανον. Ἤρεσεν· ἔφθασεν. ἦλθεν. ὅθεν καὶ τὸ εἰσήρεσεν. Ἠριόεθεν· ἤσαει. Ἠρία· τὰ ἐν τῇ γῇ μνήματα. ἡνίκα δυσδάκρυτα τὰ χθονὸς ἠρία τύχων ὡς ἂν ἀποφθιμένου κεῖθι δέμας κείσω. καὶ αὖθις· ἠρίον ἐκ βώλου διψάδος ἐν ποσὶ μὲν ὁ φάσι καὶ φθίμενον δηοῦς σταχυοτρόφος αὖλαξ θέλγει καὶ ἀροτραίῃ κείμενον ἐνθαλάμῃ. Ἠρία· οἱ τάφοι. φασὶ δὲ τινὲς κοινότερον μὲν πάντας τοὺς τάφους οὕτως ὀνομάζεσθαι. κατ' ἐξαίρετον δὲ τοὺς μὴ ἐν ὕψει ᾠκοδομημένους. ὀνομάζεσθαι δέ, παρὰ τὴν ἔραν. Ἠριγένειαν· τὴν τὸν ὄρθρον γεννῶσαν. οὐδ' ὑπὸ μαρμαρυγῇ θαλερῷ παιδὸς ἠριγενείης ἀέρα παιθύσας θαλπομένων πτερύγων. Ἠριγένειος ὄρθρος. Ἠρίθμησεν· ἀπεδειλίασε. μεθ' ἡσυχίας ἦγαγε. τοὺς ἐναντίους ἰδὼν οὐκ ἠρίθμησεν. ἀλλ' ἐνθυμούμενος ἀμυνίας ἕτοιμος πρὸς ἄμυναν. Ἠριδανός· ποταμός. Ἡρικαπαῖος· ὄνομα κύριον. Ἠρινωμένον· ἐρρυτιδωμένον. παλαιόν. Ἠρικῶς, ἐξισώσας, καὶ φιλονεικήσας,

Ἤριον, ὄνομα τόπου, ἠρίον δὲ ὁ τάφος, Ἤριννα, Τηΐα ἢ Λεσβία. ὡς δὲ ἄλλοι, Τηλία. Τῆλος δὲ νῆσος πλησίον Κνίδου. τινὲς δὲ καὶ Ῥοδίαν αὐτὴν ἐδόξασαν. ἦν δὲ ἐποποιός. ἔγραψεν Ἠλακάτην, ποίημα δέ ἐστιν αἰολικῇ καὶ δωρίδι διαλέκτῳ ἐπῶν τ΄. ἐποίησε δὲ καὶ ἐπιγράμματα, τελευτᾷ δὲ παρθένος ἐννεακαιδεκέτις. οἱ δὲ στίχοι αὐτῆς ἐκρίθησαν ἴσοι τοῖς Ὁμήρου. ἦν δὲ ἑταίρα Σαπφοῦς καὶ ἰσόχρονος. Ἠρινὸν ἄνθος, ἐαρινόν. Ἠρινὸς καιρὸς ὁ τοῦ ἔαρος. Ἤριπεν εἰς τὴν ἔραν κατέπεσεν. ἤριπεν ἐσχαρίου λάβρον ἐπ' ἆσθμα πυρός. Ἠριπόλη· ἡμέρα. ἐν ἐπιγράμματι· οὐδὲ φαεινῆς φίλος ἰδεῖν ἐθέλω χρύσεον ἠριπόλης. Ἠρίπωθη, ἔπεσεν, Ἤρισεν, ἐφιλονείκησεν. Ἤρθη, ηὐξήθη ὑψώθη. Ἤρκεσεν· ἐβοήθησεν. ὁ δέ, τὸν θώρακα αὐτοῦ διέρρηξεν. ὃς ἤρκεσε νοι ἀμῦναι λυγρὸν ὄλεθρον. Ἡρματισμένον· ἠσφαλισμένον, Ἡρμόσαντο· διὰ φυλῶν διετέθησαν, ἡ δέ, ἡρμό

σαντες πρὸς τὴν βούλησιν καὶ συνέθεντο δὲ καὶ τὰ λάφυρα δώσειν. Πολύβιος. οἱ δὲ στρατιῶται πάντες ἡρμόζοντο πρὸς τὴν εἰς οἶκον ἐπάνοδον. ἀντὶ τοῦ ἐγίνοντο. παρεσκευάζοντο. Ἡρμόσθησαν. φιλικῶς διετέθησαν. λόγιος οὖν προσιόντος, καὶ ἥδιστα προσειμένου. ἡρμόσθησαν ἄμφω. Ἡρμοστόμβην. ἐπαιδοτρίβουν. Ἀριστοφάνης. ἐν ταῖς ἀστραῖς κονδύλοις ἡρμοστόμβην. ἀπὸ τῆς μουσικῆς δὲ ἡρμοστόμβην.

Ἡρόδικος, ὄνομα κύριον. Ἡρόδοτος. λύξου καὶ δρυοῦς. ἁλικαρνασσεύς. τῶν ἐπιφανῶν. καὶ ἀδελφὸν ἐσχηκὼς Θεόδωρον. μετέστη δὲ ἐν Σάμῳ διὰ Λύγδαμιν τὸν ἀπὸ Ἀρτεμισίας τρίτον τύραννον γενόμενον Ἁλικαρνασσοῦ. Πισίνδηλις γὰρ ἦν υἱὸς Ἀρτεμισίας. τοῦ δὲ Πισινδήλιδος, Λύγδαμις. ἐν οὖν τῇ Σάμῳ καὶ τὴν ἰάδα ἠσκήθη διάλεκτον. καὶ ἔγραψεν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις θ΄. ἀρξάμενος ἀπὸ Κύρου τοῦ Πέρσου καὶ Κανδαύλου τοῦ Λυδῶν βασιλέως. ἐλθὼν δὲ εἰς Ἁλικαρνασσὸν καὶ τὸν τύραννον ἐξελάσας, ἐπειδὴ ὕστερον εἶδεν ἑαυτὸν φθονούμενον ὑπὸ τῶν πολιτῶν, εἰς τὸ Θούριον ἀποικιζόμενον ὑπὸ Ἀθηναίων, ἐθελοντὴς ἦλθε. κἀκεῖ τελευτήσας, ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τέθαπται. τινὲς δὲ ἐν Πέλλῃ αὐτὸν τελευτῆσαι φασίν. ἐπιγράφονται δὲ οἱ λόγοι αὐτοῦ Μοῦσαι. περὶ Ἡροδότου λέγει ὁ παραβάτης ἐν ἐπιστολῇ. τίς οὖν ἀγνοεῖ τῶν Αἰθιόπων ὑπὲρ τοῦ παρ᾽ ἡμῖν σοφιμωτάτου συγγράφου λόγον. ἀψάμενοι τῆς μάζης, θαυμάζειν ἔφασαν, ὅπως κόπρια σιτούμενοι ζῶμεν. εἴ τῳ πιστὸς ὁ Θούριος εἶναι λογοποιὸς δοκεῖ. ἰχθυοφάγων δὲ καὶ σαρκοφάγων ἀνθρώπων γένη, μηδὲ ὄναρ ἰδόντα τὴν παρ᾽ ἡμῶν δίαιταν. οἱ τὴν οἰκουμένην περιηγούμενοι γῆν ἱστοροῦσιν. ὧν εἴ τις παρ᾽ ἡμῖν ζηλῶσαι τὴν δίαιταν ἐπιχειρήσει, οὐδὲν ἄμεινον διακείσεται τῶν τὸ κώνειον προσενηνεγμένων ἢ τὴν ἀκόνιτον. ἢ τὸν ἐλλέβορον. Ἡρομένης, ὄνομα κύριον. Ἥροσα. ἠρόσθιασα. Ἡρόστρατος, ὄνομα κύριον. Ἤρουντο. ἐλάμβανον. οἱ δέ, ὡς εἶχον χαμαὶ δεῖπνον ἤρουντο. Ἡροφίλα ἡ καὶ σίβυλλα ἐρυθραία. θεοδώρου θυγάτηρ. ἔγραψε βιβλία γ΄. μαντικὰ ἐπικῶς. καὶ ἦλθεν εἰς Ῥώμην ἐν τοῖς χρόνοις τῶν ὑπάτων. ἄλλοι δὲ Ταρκυνίου, διὸ κοῦσα χρηματοθήσεσθαι δι᾽ αὐτῶν. ὡς δὲ κατεφρονήθη, τὰ ὀκτὼ β΄ κατέφλεξε βίβλους. ἃς καὶ ἔτυχεν ἐπιφερομένη. περιεσώθη δὲ ἡ λοιπὴ μία. ἥτις καὶ παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἐξωνήθη πολλοῦ τιμήματος.

Ἡρῴας. τὰς ἀπολελειμμένας τῶν σπουδαίων ψυχάς. Ἡρῴδειον. τόπος. Ἡρῴδης. ὁ πρῶτος βασιλεὺς Ἰουδαίων. ἔσχεν υἱοὺς ὁμωνύμους αὐτῷ καὶ διωνύμους γ΄. Ἡρῴδην Ἀντίπαν. τὸν καὶ πρόδρομον ἀποτεμόντα. ἐφ᾽ οὗ καὶ ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη. καὶ Ἡρῴδην Φίλιππον. οὗ πρῶτον Ἡρῳδιὰς συναφθεῖσα θυγατέρα Σαλώμην ἔσχε τὴν καὶ ὀρχησαμένην. καὶ Ἡρῴδην Ἀγρίππαν. τὸν καὶ Ἰάκωβον ἀνελόντα τὸν τοῦ Ζεβεδαίου. πρὸς ὃν τοῦ δήμου ἐπιφωνοῦντος τότε, φωνὴ θεοῦ καὶ οὐκ ἀνθρώπου, δίκην ἔδωκεν αὐτίκα. στολὴν γὰρ ἐξ ἀργύρου πεποιημένην περιθέμενος, καὶ εἰς τὸ θέατρον ἐλθών, καὶ ἐφ᾽ ὑψηλοῦ βήματος καθίσας, ἐδημηγόρει. τῆς δὲ ἡλιακῆς ἀκτῖνος προσπεσούσης τῷ ἐνδύματι, λαμπηδὼν τῇ αὐγῇ τοῦ ἐσθῆτος ἀνακραθεῖσα, τὰς ὄψεις τῶν περιεστώτων κατήστραψε. καὶ αἰωρηθέντων ἐπὶ τούτῳ καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν εὐφημησάντων, ἐπαίρεται πλέον ὁ δείλαιος. ὃν εὐθὺς ἄγγελος κυρίου ἐπάταξεν ἀθρόως. καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς καθέδρας, ἐν τῷ σπαράττεσθαι δεινῶς τὴν γαστέρα αὐτοῦ. τὸν δὲ Ἰάκωβον ἰδὼν ἀπαγόμενον τὴν ἐπὶ θάνατον ὁ κατήγορος αὐτοῦ καὶ μεταμεληθείς, προσέπεσε τοῖς ποσὶ τοῦ ἀποστόλου λέγων. συγχώρησόν μοι ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ. ὅτι μεταμεμέλημαι ἐφ᾽ οἷς ἐλάλησα κατὰ σοῦ. ὁ δὲ μακάριος παραυτίκα τοῦτον καταφιλήσας, εἶπεν αὐτῷ. εἰρήνη σοι τέκνον εἰρήνη σοι. καὶ συγχώρησις τῶν πταισμάτων. ὁ δέ, μετὰ φωνῆς μεγάλης εὐθέως Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἐπὶ πάντων ἀνηγόρευσεν. ὡς καὶ τὸ τοῦ μαρτυρίου βραβεῖον ἀπενέγκασθαι. ὁ δὲ ἄθλιος Ἡρῴδης ἐπὶ ἡμέρας φθειρόμενος καὶ σκώληκας ἐκβράζων, ἐλεεινῶς τὸν βίον κατέλυσεν. ὥστε καὶ ὁ δυσσεβέστατος αὐτοῦ πατήρ. κἀκεῖνος γὰρ τὰ ἐπίχειρα τῆς κατὰ Χριστοῦ καὶ τῶν ὁμηλίκων αὐτοῦ τόλμης ἔτι περιὼν τῷ βίῳ κομισάμενος, αἰσχίστῳ μόρῳ, τὸν βίον κατέστρεψεν. Ἡρῴδης Ἰούλιος. χρηματίσας υἱὸς Ἀττικοῦ τοῦ, πολυάρχου γένος Αἰακίδης. Ἀθηναῖος. τῶν δὲ δήμων Μαραθώνιος. σοφιστής. πλούσιος ἐκ θησαυροῦ γενόμενος σφόδρα. ὥστε καὶ στάδιον κατεσκεύασε τοῖς Ἀθηναίοις. καὶ θέατρον ὑπωρόφιον. ἦρξε τῆς ἀστικῆς ὁ αὐτοῦ πατήρ. καὶ τῶν δυσυπάτοις συγκατελέχθη. ἦν δὲ ἐπί τε Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ καὶ Μάρκου Ἀντωνίνου τῶν αὐτοκρατόρων. διδαχθεὶς ὑπὸ Φαβωρίνου καὶ Πολέμωνι. καὶ ἔγραψεν ἐφημερίδας. σύγγραμμα πολυμαθές. καὶ ἐπιστολάς. καὶ λόγους αὐτοσχεδίους. ὧν μέμνηται Φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν. διεδέξατο δὲ αὐτοῦ τὴν σχολὴν Ἀ-

δριανὸς ὁ σοφιστής· σύγχρονος δὲ ἦν Ἡρώδης ἀριστείδῃ τῷ σοφιστῇ· φθονερὸς δὲ καὶ ἄλλα πλεῖστα· ἐν οἷς τὸ μεγαλόφυες καὶ εὐφυὲς τοῦ ἀνδρὸς θεωρεῖται καὶ νοεῖται καὶ διαδείκνυται. τελευτᾷ δὲ ἀμφὶ τὰ ἓξ καὶ ἑβδομήκοντα ἔτη ξυντηκὴς γενόμενος. Ἡρωδιανὸς· ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς υἱὸς Ἀπολλωνίου τοῦ γραμματικοῦ τοῦ ἐπικληθέντος δυσκόλου. γέγονε δὲ κατὰ τὸν καίσαρα Ἀντωνῖνον τὸν καὶ Μάρκον. ὡς νεώτερον εἶναι Διονυσίου τοῦ τὴν μουσικὴν ἱστορίαν συγγράψαντος καὶ Φίλωνος τοῦ Ἑβραίου. ἔγραψε πολλά. Ἡρωδιάς· ὄνομα κύριον. Ἡρωδίων. Ἡρωελεγεῖον μέτρον τι. Ἡρῷκον· ἔπαισιν(?). Ἡρωΐνη, ὄνομα κύριον. Ἥρων· Κότυος ἀθηναῖος ῥήτωρ. τὰς ἐν ἀθήναις δίκας ἐγγράφως, ἔτι δὲ ἐξήγησιν Δεινάρχου. ὑπομνήματα εἰς Ἡρόδοτον. Ξενοφῶντα. Θουκυδίδην. κεκριμένων ὀνομάτων βιβλία γʹ. ἐπιτομὴν τῶν Ἡρακλείδου ἱστοριῶν. περὶ τῶν ἀρχαίων ῥητόρων καὶ τῶν λόγων οἷς ἐνίκησαν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνιζόμενοι. Ἡρῶν· ἐπέτρεψεν ἑαυτὸν ὁ Πρόκλος ἀνδρὶ θεοσεβεῖ καὶ τελεστικὴν ἐσχηκότι τῶν κατὰ τὴν παίδευσιν(?) ὁδῶν Ἀλεξάνδρου. Ἡρῶναξ, ὄνομα κύριον. Ἡρῶναι. ἀριστοφάνης νεφέλαις· μὰ τὴν ἥρων αἵ τινές εἰσι. Σιουλλαβῶς(?) δὲ τὸ ἡρῶναι περὶ τὴν γῆν(?). ὡς οἱ θεοί. οὐ θεοί. αἰλιανός· γενναῖον ἔργον καὶ τολμηρὸν ἡρωΐνης ἀντικρὺς τοῦτο δράσασα. Ἡρῷον μνημεῖον.

Ἥρως· ἡμίθεος. δυνατός. γενναῖος. διουλλαβῶς(?) δὲ κέχρηται Ὅμηρος ἥρω ἄναξ ἐν Ἰλιάδι καὶ ἄναξ ἐν Ὀδυσσείᾳ. Ἠρῶτε· ἐπεκαλεῖ(?)· ἔθυεν. ηὔχετο. ἱκέτευεν. ἠρώτα. Ἠρτῆσθαι· γενικῇ. κρέμασθαι. ὁ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐδεῖτο τῶν ἀνω Ἰασικῆς(?) καὶ ἐκείνων ἤρτητο. Ἤρετο· ὑψοῦτο. ἠγείρετο. τὸ δὲ χῶμα ἐπὶ τοσοῦτον ἤρετο, ὥστε ἐπ' ἰσοπέδου ἐπὶ ταῖς ὀφρύσι τοῦ ὄρους τὸ βλῆμα τὸ διεκινεῖτο. Ἠρτύετο· παρεσκεύαζεν. Ἠρύγανεν· ἐμεγαλαύχει. ἐνηβρεύετο. ἐπὶ παρασκευῇ εἰς τὸ περίβλεπτον καὶ δόκιμον ἠρύγανεν(?) γενικός. ἠρύγανεν οὖν κυρίως ἐρεύγετο. Ἤρυγεν· ἐβόα. Ἠρύγιον ὄνομα τόπου. Ἠρυσίτης· αἶγες ἢ εἶδος βοτάνης. Ἠρυθροδανωμένον· ἐρυθρῷ βάμματι βεβαμμένον. Ἠρύλλος· ὁ Ἡρακλῆς. Ἤρυον· ἤντλουν καὶ ἤρυσαν· ἤντλησαν. Ἧς· ὑπῆρχες. Ἡσαΐας, ὄνομα κύριον. Ἡσαΐνον· ὄρος. Ἦσαν· ἀντὶ τοῦ ὕμνησαν. ἐδόξασαν. Ἦσαν πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι· παροιμία ἀπὸ χρησμοῦ. ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν εἶτα ἑτέρως γενομένων. Ἦσαν· ᾔδεισαν. ἐγίνωσκον. οὐ δὲ ἀφικνούμενον τὸ πάμπαν ᾖσαν. Ἦσας· χαίρειν ἐποίησας. ἐδόξασας. Ἥσατο· εὐφράνθη. Ἡσαῦ· ὄνομα κύριον. Ἧσεν· ἔπεμψεν. Ἡσκηθῆναι· ἠσκῆσθαι. Ἡσκηκότες· ἠσκηκότες. Ἡσκῆτο· ἤσκητο. Ἡσκῆσθαι· ἀντὶ τοῦ ἠσκῆσθαι. Ἦσι· φησίν. Ἡσίοδος· κυμαῖος. νέος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίου καὶ μητρὸς Πυκιμήδης ἐν Ἄσκρῃ τῆς Βοιωτίας. γενεαλογεῖται δὲ εἶναι τοῦ Δίου τοῦ Ἀπελλίδου τοῦ Μελανώπου. ὅν φασί τινες τοῦ Ὁμήρου προπάτορος εἶναι πάππου. ὡς ἀνεψιὸν αὐτὸν εἶναι Ἡσίοδον τὸν Ὁμήρου. ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ Ἄτλαντος κατάγεσθαι. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ταῦτα· θεογονία. ἔργα καὶ ἡμέραι. ἀσπίς. γυναικῶν ἡρωϊνῶν κατάλογος ἐν βιβλίοις εʹ. ἐπικήδειος εἰς Βάτραχόν τινα ἐρώμενον αὐτοῦ. περὶ τῶν ἰδαίων δακτύλων, καὶ ἄλλα πολλά. ἐτελεύτησε δὲ ἐπιξενωθεὶς παρὰ Ἀντίφῳ καὶ Κτιμένῳ· οἳ νύκτωρ δόξαντες ἀναιρεῖν φθορέα ἀδελφῆς ἑαυτῶν, ἀνεῖλον τὸν Ἡσίοδον ἄκοντες. ἦν δὲ Ὁμήρου κατά τινας πρεσβύτερος. κατὰ δὲ ἄλλους σύγχρονος. Πορφύριος καὶ ἄλλοι πλεῖστοι, νεώτερον ἑκατὸν ἐνιαυτοῖς ὁρίζουσιν. ὡς λβʹ μόνους ἐνιαυτοὺς συμπροτερεῖν τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος. Ἡσιόνη, ὄνομα κύριον. Ἧσις· τέρψις. Ἦσθα· ἦς, ὑπῆρχες, ἦσθα γὰρ αὖ χωλῇσι κατήκοος ἔνθα κελεύθοις ἵλαος, Ἡσθείη, χαρήσεται. ταύτην μὲν αὖτις εὐθὺς ἡσθείη λαβὼν τὴν κύλικα, φησίν. ἐπεὶ μεγάλην καὶ παλαιά, καὶ ἡσθεὶς, χαρείς, Ἥσθην, εὐφράνθην ἐχάρην, Ἥσθηνται, ἔγνωσαν, ἀριστοφάνης, οἱ δὲ συμμαχικῶς ᾔσθηνται τὸν σύρφακα ἐν κήθει λαρυγγιζόμενον, καὶ ᾔσθετο ὁμοίως, Ἧσθαι, καθῆσθαι ἧσθαι, περιβεβλῆσθαι, θριαμβίδα τε ἧσθαι στολὴν αὐτόν. καὶ ᾖσθαι· κατανοῆσαι. Ἤσθητο, ἀντὶ τοῦ περιεβέβλητο, καὶ ἤσθητο κροκωτὸν χιτῶνα ὑπὸ τοῦ πλείονας ἐς αὐτὸν ἐπιστρέφειν, ὁ δὲ ἵνα ἕτερος ἀποθνήσκων, καὶ ἕτερον ἀδελφὸν ἀπολείπων, Ἤσθιον, ἔτρωγον. Ἤσκει, ἐπαίδευεν. κατασκεύαζεν. μετήρχετο. Ἠσκημένον, κατεσκευασμένον, ἀσκήματα γὰρ τὰ σκευάσματα. ἀλλ' οὐκ ὀρέστου πάλιν λόγῳ γ' ἠσκημένον, Ἡσμένισας, ἐχάρης, Ἧσο, κεῖσο ἐπὶ τὸ ποιμελίαν(?) ... ἧσο πανομφαίῳ Ζηνὶ μὲν ... καὶ αὖθις ἧσο κατὰ ...

πόδανα

τὸ δὲ ἰάκχε ἀντὶ φαεννά, Ἧς ἐθίμως κατέχειν, ἀντὶ τοῦ ὅμοιοι, καὶ αὖθις, ἧς ἤθελε τοῖς περι-
πεπτωκότας κοινὰ ἢ τὰ πρὸς Ἰουστινιανὸν ἐς τὴν πόλιν. Ἧσσον, ἧττον. Ἡσαιεὺς Πρόδοξος ἐκ
εἶναι στρατηγὸς τῶν λοιπῶν ἡσαιέων φασὶ ἀποπλεῦσαι ἀπ' Ἀρτεμισίου. Ἡσσηθέντες συνελ-
θόντες. Ἧσται. καθέζεται. ἧσαι δὲ ὠνόμασαι. Ἥστειος. ἐκ τοῦ ἀστείζω ῥήματος. Ἥστην. ἐκαθέζοντο
δυϊκῶς. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι· τὼ δ' ἄρ' ἥστην. τινὲς δὲ διὰ τοῦ ι, ἴστην. ἀντὶ τοῦ ᾔδεσαν· οὐδὲν ἄλλο ἴστην
ἢ δάκνειν. Ἥστην. ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον δυϊκῶς. ἀδελφὼ δύω ἤστην ἡμαρτημένω καὶ αὖθις ἐπηρμένω τε ἤ-
στην ἄμφω ταῖς ἐλπίσιν. Ἡστόν. ἡδύ. εὐφραντόν. Ἡσυθέτηκας. ἀσυνέθου καὶ ὡμολόγησας. Βατ-
ράχοις. Ἡσυκαῖμιο συναμίνω ῥυπωθεὶς πρὸς τὸ ἑαυτοῦ τὰ ὠφέλιμα λαμβάνοντος ἐξ ἑαυτοῦ. Ἡσυ-
ρακουσῶν δικαστῇ. ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσίων. Ἡσυχάζω δοτικῇ. Ἡσύχιος Μιλήσιος υἱὸς Ἡσυχίου δικηγό-
ρου καὶ σοφίας, γεγονὼς ἐπὶ Ἀναστασίου βασιλέως. ἔγραψεν ὀνοματολόγον ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀ-
νομαστῶν. οὗ ἐπιτομή ἐστι τοῦτο τὸ βιβλίον. καὶ χρονικὴν ἱστορίαν ἣν τιμὰς διεῖλεν εἰς ἓξ διαστήματα. οὕ-
τω γὰρ καλεῖ ἕκαστον βιβλίον. ἐν οἷς ἐμφέρονται, αἱ κατὰ καιροὺς πράξεις τῶν Ῥωμαίων βασι-
λέων καὶ αἱ δυναστεῖαι τῶν κατὰ ἔθνος κρατησάντων τυράννων. καὶ τὰ κατὰ τὸ Βυζάντιον πρα-
χθέντα ἕως τῆς βασιλείας Ἀναστασίου τοῦ ἐπονομαζομένου Δικόρου. εἰς δὲ τὸν πίνακα τῶν ἐν παι-
δείᾳ λαμψάντων ἐκκλησιαστικῶν διδασκάλων οὐδενὸς μνημονεύει· ὡς ἐκ τούτου ὑπόνοιαν παρέ-
χειν μὴ εἶναι αὐτὸν χριστιανὸν ἀλλὰ τῆς ἑλληνικῆς ματαιοπονίας ἀνάπλεων. καὶ ἡσυχῇ ἡσύ-
χως. Ἡσχαλλον. ἐλυποῦντο. Ἡσχάτισαν. ὑστέρισαν. Ἧτο τὸ στοιχεῖον τὸ γράμμα. Ἧττα
ἡ ἧττησις. Ἧττον ἢ ἐπὶ τοῦ. ἡ τοῦ τὴν ἐπὶ ταύτῃ γυνὴ λέαινα αὐτῷ παισὶ δοῦσα τὴν ἀσπίδα τε
τὸ εἶπεν. Ἡταίρηκεν ἡ τὰ κτῆσιν. ἡταίρηκεν δὲ τὸ ἀνωμέρεστι τοῦ σώματος. οὐκ εἶναι δ' ἄξιον τὸ ἱε-
ρὸν πῦρ φυσᾶν. Ἡταιρηκὼς ἐστὶ τὸ πορνεῦσαι. ἡταιρικῶς δὲ ἐστὶ τοῦ ἑταίρου. Ἡττηθεὶς ἀπῆλθεν ἀν-
τὶ τοῦ ἔχων ἢ νικηθεὶς ἀπῆλθεν. Ἥττηθης τῆς ἀληθείας. καὶ ἡττηθῆς τινος ἀλεκτρυόνος. ἐπὶ
τῶν δούλων ἢ θεραπόντων ἑπομένων τοῖς δεσπόταις. φυσικὸν ἐστὶ τοῦτο ταῖς συμβολαῖς τῶν ἀλεκ-
τρυόνων, οἱ ἡττηθέντες ἕπονται τοῖς νενικηκόσι. καὶ θεόκριτος. ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοίδε κυ-
δοιμοί. Ἡττημαίσου γενικῇ. Ἡττημένην. ἀντὶ τοῦ νικωμένην. καὶ γὰρ αἰτεῖσθαι ἔλεγον τὸ
νικᾶσθαι. Ἡττημένος ὀνομαστικῇ. Ἡττήσαμεν ἐζητήσαμεν. Ἡτίμασαν. ἠτίμασαν ὕβρισαν. Ἥττον. τῶν
ἄλλων ἁπάντων ἧττον μοι μέλει. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Ἡτορ ψυχὴ ὁ μὴ πο. ἁπαλὸν τέως φισιν ἦτορ ἀ-
πηύρα. ὅπερ ἐκίνησεν εἰς δόξαν τοὺς στωικοὺς ὅτι συναύξεται τῷ σώματι ἡ ψυχὴ καὶ συμμειοῦται
πάλιν. Ἥτω. ὑπαρχέτω ἤτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας. τοῦτο προστακτικὸν ἀπὸ
τοῦ εἰμὶ τὸ ὑπάρχω. ἡ μετοχὴ εἰς ἐν τὸ προστακτικὸν ἔθος ἔστω ἐπεκτάσει ἤτω καὶ πλεονασμῷ τοῦ
σ ἔστω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ ὑπάρχω, ἧκεν ἧες ἧε, καὶ τὸ προστακτικὸν ἑέτω καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο
εε εἰς η ἤτω. Ἡττώμενος γενικῇ. νικώμενος. Ἥττων. ἐλάττων. ὑποχείριος οὗτος δὲ ἦν ἐπί-
κουρος ἡδονῆς ἥττων ὡς διὰ τῶν ἐσχάτων ἐν ταῖς διαθήκαις αὐτοῦ ἔγραψε, τῷ μὲν πατρὶ καὶ τῇ μη-
τρὶ ἐναγίζειν ἅπαξ τοῦ ἔτους. ἑαυτῷ δὲ δίς. οὕτως τῆς ἀσωτίας τὸ πλέον προτιμῶν. Ἠρέμιζεν. ἐκαρ-
τέρει. ἡσύχαζεν. Ἠΐα. οἱ στήμονες συνεπρόστρεψαν ἄτρακτον καὶ τὴν ἀεία κεινάμεναν κερκίδα.
τὴν ἱστῶν μολπάτιδα. Ἤρια καὶ ἤριον. καὶ ἤρι ἔνδυμα ὑμενῶδες μετεωρίζον τὸ ποικίλον ἤριον πα-
σας ἐλίας ῥοπάς. λέγει περὶ τοῦ δρακοντοειδοῦς σημείου τοῦ ἐν πολέμῳ. ἤριον δὲ τὸ ἄζωτον.
Ἦρις ἐξ ἢ τρεῖς κύβοι. τὸ μὲν τρὶς ἕξ, τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ. τὸ δὲ τρεῖς κύβοι τὴν ἧτταν. Ἦτον
τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος. καὶ τὸ κάλυμμα τῆς μήτρας. ὁ καλοῦσιν ἔλυτρον. ἀριστοφάνης τὸ γὰρ ἦτρον τοῦ χύ-
τρας ἐλάκτισαν ἐν χύτραις τὰ παιδία ἐξετίθεσαν. Ηὔγει ὁ καλὸν γένειον ἔχων. Ηὔγασεν. Ηὔ-
δα. ἔλεγεν. εἶπεν. Ηὐδάξαντο. ἀφήμισαν. Ηὔδασα ἐφώνησα. Ηὐδόκησα ἠθέλησα. Ηὔ-
λισα ὠργάνισα. Ηὐλίσαντο ἐταράχθησαν. ἐστράφησαν. περιφύσαντο. ηὐλίσαντο δὲ κατέλυσαν ἢ ἐπα-
κάσαν. Ηὐλόγησα. ηὐξάμην. καὶ εὐλόγησα ὡς ἀττικώτερον. Ηὐμοίρησα. ἐπέτυχον. Ηὐπόρη-
σα ἐν ὧ ποιεῖν εἰμί. Ηὑρῆσθαι. καὶ εὑρῆσθαι. Ηὖς. ὁ ἀγαθός. Ηὖσεν ἐφώνησεν. Ηὐ-
τομόλησεν. ἀφ' ἑαυτοῦ παρεγένετο. Ηὐτέλισα. ἠτίμασα. Ηὐχένιζεν. τὸν τράχηλον ἀπέκο-
πτεν. ἐλαιμοτόμει. ὅπερ Ὅμηρος αὐερύειν φησί. Ἡφαιστουθύρα. τὸν φανὸν φησὶ δήμων ὁ βολο-

ἐστὶ τὴν εἶναι. ἄλλως δὲ τυφλόν. ὑπανοιγομένης δὲ αὐτῷ τῆς τοῦ ταμιείου θύρας, κατεσκευάσθαι
ταύτην, ἵν' εἰ καί τις ἤνοιξε μὴ ψόφον ποιήσας. οἱ δὲ λέγειν ὡς μοιχευομένης αὐτῷ τῆς γυ-
ναικὸς, τὴν ἄψοφον θύραν εἰργάσατο, ὡς μὴ αὐτὸν ψόφου αἰσθάνεσθαι. τῆς δὲ, καὶ πάντες γε δεχομένης τὸν
μοιχὸν χλευάζοντες τὸν γείτονα, λέγειν Ἡφαίστου θύρα. ἐκ τούτου παροιμιώδης ὁ λόγος, ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυ-
όντων ἐν τῷ φυλάττειν. Ἥφαιστε πρόμολ' ὧδε. οὕτως ὡς ἔχεις παρελθὼν μηδὲν ὑπερθέμενος. Ἡφαί-
στειος δεσμός. ἐπὶ τῶν ἀφύκτων. ὁ δὲ συμπεπλεγμένος παράθεσιν ὥσπερ Ἡφαιστείοις δεσμοῖς ἀρρήκ-
τοις ἀλύτοις ἔμενεν ἐν αὐτῷ ἔμπεδον. ταῦτα δὲ ἦν ἐρωτομανία καὶ μέθη καὶ πλεονεξία. Ἡφαιστία.
δύο πόλεις ἦσαν τῆς Λήμνου. Μυρρίνα τε καὶ Ἡφαιστία. Ἡφαιστίων. Ἀλεξανδρεὺς γραμματι-
κός. ἔγραψεν ἐγχειρίδια διὰ μέτρων. καὶ μικτὰ διάφορα. περὶ τῶν ἐν ποιήμασι ταραχῶν. κωμικῶν
ἀπορημάτων λύσεις. τραγικῶν λύσεων καὶ ἄλλα πλεῖστα. καὶ τῶν μέτρων τοὺς ποδισμούς.

Ἡφαιστίων. ἑταῖρος τοῦ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρου. λόγος δὲ ἔχει Ἀλέξανδρον ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν σκη-
νὴν τῶν γυναικῶν Δαρείου τοῦ Πέρσου. καὶ παρελθεῖν εἴσω ξὺν Ἡφαιστίωνι μόνῳ τῶν ἑταίρων. καὶ τὴν
μητέρα Δαρείου ἀγνοήσασαν, ὅστις ὁ βασιλεὺς εἴη αὐτοῖν, ἐστάλθαι γὰρ ἄμφω τῷ αὐτῷ κόσμῳ,
τὴν δὲ, Ἡφαιστίωνι προσελθεῖν καὶ προσκυνῆσαι. ὅτι μείζων αὐτῇ ἐφάνη ἐκεῖνος. ὡς δὲ Ἡφαιστίων
τε ὀπίσω ὑπεχώρησε, καί τις τῶν ἀμφ' αὐτὴν τὸν Ἀλέξανδρον δείξας, ἐκεῖνον ἔφη εἶναι Ἀλέξανδρον,
τὴν μὲν καταιδεσθεῖσαν τῇ διαμαρτίᾳ ὑποχωρεῖν. Ἀλέξανδρον δὲ οὐ φάναι αὐτὴν ἁμαρτεῖν.
καὶ ἐκεῖνον γὰρ εἶναι Ἀλέξανδρον. καὶ ταῦτα ἐγὼ οὔτε ὡς ἀληθῆ οὔτε ὡς πάντῃ ἄπιστα ἀνέ-
γραψα. ἀλλ' εἴτε οὕτως ἐπράχθη, ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον, τῆς εἰς τὰς γυναῖκας κατοικτίσε-
ως καὶ τῆς ἐς τὸν ἑταῖρον πίστεως καὶ τιμῆς. εἴτε πιθανὰ δοκεῖ τοῖς ξυγγράψασι τὰ αὐτοῦ ὡς καὶ
ταῦτα ἂν πρᾶξαι καὶ εἰπεῖν, καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον. Ἥφαιστος. ὁ θεὸς καὶ τὸ πῦρ. ὁ μεσ-
τραῒμ ἐλάσαντος εἰς Αἴγυπτον καὶ θανόντος, Ἥφαιστος παραλαμβάνει τὴν βασιλείαν ἡμέρας ͵αχπ.
ὡς γίνεσθαι ἔτη τέσσαρα. μῆνας ζ'. ἡμέρας κ'. οὐκ ᾔδεισαν γὰρ τότε Αἰγύπτιοι ἐνιαυτοὺς μετρῆσαι
ἀλλὰ τὴν περίοδον τῆς ἡμέρας, ἐνιαυτὸν ἔλεγον. ἦν δὲ μυστικὸς καὶ πολεμικός. διὸ καὶ θεὸν αὐ-
τὸν ἐκάλουν. ὅστις πολεμῶν, ἐπλήγη τὸν πόδα καὶ γέγονε χωλός. ἔθηκε δὲ καὶ νόμον τοῖς Αἰγυ-
πτίοις σωφρονεῖν. οὐκ ᾔδεισαν γὰρ μονανδρεῖν αἱ τούτων γυναῖκες. ὑπὸ δὲ μυστικῆς εὐχῆς τὴν ὀ-
ξυλάβην ἀπὸ τοῦ ἀέρος ἐδέξατο. διὸ καὶ κατεσκεύασεν ἀπὸ σιδήρων ὅπλα πολεμικὰ καὶ γεωργικὰ
ἐργαλεῖα. πρὸ γὰρ αὐτοῦ ῥοπάλοις καὶ λίθοις ἐπολέμουν. Ἠφειδήκεσαν. ἐκπεφειδηκότες ἦσαν, ἐπαύσαν-
το. μὴ φεισάμενοι. Ἠφέθη. ἰάθη. συνεχωρήθη. Ἡφηνιακόσιν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἡνιῶν τῶν ἵππων.
ὅτε ἀτάκτως φέρονται μὴ εἴκοντες τοῖς ὀχουμένοις. Ἠφίεσαν. ἔπεμψαν. Ἡφλυσμὸς. ἀφρός.
Ἠφωεῖσθαι. διανεχωεῖσθαι. Ἠφώεισεν. ἐχώεισεν. Ἠφρόνησε. κακῶς ἐφρόνησεν. Ἠφῦ-
σα. ἐγγυήσασα καὶ ὁ φὺς ἐγγυήσας. Ἤφυσεν. ἤντλησεν. Ἠχάραξ τὴν ἄμπελον. ἐπὶ
τοῦ ὑπέκειρα. Ἠχάνω. πτωχεύω. Ἦχεν. ἐπταμήκης. Ἦχεν ἐπὶ τὸν οἶκον. ἀντὶ τοῦ ἐκόμι-
σεν. Ἠχέτης ὁ ἄρρην τέττιξ. ἀλλὰ σιγηρεύοντα κατήναρεν ἠχέτα τέττιξ. παιδὸς ἀπ' ἠϊθέου χει-
ρὶ μεταπτάμενον. Ἠχήεις. ὄχλον ἀποπλάζων. Ἠχὴν. ἦχον. ἢ φήμην. Ἠχήσας. ῥοήσας.
Ἠχητικόν. θορυβητικόν. Ἦχι. ὅπου. Ἤχθαιρεν. ἐμίσει. Ἤχθοντο. ἠγανάκτουν. ἤχθοντο
τὸ στρατιωτικὸν. κατηγόρουν τε αὐτόν. Ἤχλυσε. συνεσκότασεν. Ἦχος. κραυγή. Ἠχώ. γί-
νεται ἠχὼ κατὰ ἀνάκλασιν τὴν ἀπὸ τῶν τύπων καὶ λείων σωμάτων μάλιστα δὲ κοίλων, τοῦ πλη-
γέντος ἀπὸ τῆς φωνῆς ἀέρος. ὁ γὰρ διαλεγόμενος, ὠθεῖ μὲν σχεδὸν πάντα τὸν πέριξ ἀέρα. μάλι-
στα δὲ τὸν ἔμπροσθεν. διὸ μᾶλλον ἀκούομεν πρὸς ἡμᾶς ὁρῶντος τοῦ διαλεγομένου, ἢ ἀπεστραμ-
μένου. οὗτος δὴ ὁ ἔμπροσθεν ἀὴρ ὠθούμενος, ὅταν ἐντύχῃ ἐπί τι ἀντίτυπον ἔχον κοιλότητα, εἰ ἀθρό-
α αὖθις, συνεχὴς ὢν καὶ ἀδιασκέδαστος, διὰ τὸ περιέχεσθαι ὑπὸ τοῦ κοιλώματος προσπεσὼν αὐ-
τῷ ἀντιτύπῳ ὄντι σώματι, ὠθεῖται εἰς τὸ ἔμπαλιν ὥσπερ ἡ ῥιπτομένη πρὸς τοῖχον σφαῖρα καὶ οὕτως ἐ-
παναστρέφει ἐπὶ τὸν πλήξαντα. ἐνεργοῦντος δηλονότι τοῦ ἀέρος δι' ἀμφότερα κατὰ τὴν διεχῆ αὐτοῦ
δύναμιν. οὐ μόνον γὰρ διὰ τὸ μὴ συγχωρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ κοίλου τόπου διασκεδασθῆναι, οἷος ἦν ἔχων ὑπὸ
τῆς ἀντιτυπίας τοῦ σκληροῦ σώματος εἰς τοὐναντίον ἀπωθεῖται, ἀλλ' ὅτι καὶ τῷ κοίλῳ τούτῳ

περιστατεῖται οὐκ ἐνὼν ἔτι περιστατεῖται· ἀλλ' ἀθρόος ἀπείργεται. ὥσπερ ὁ ἀὴρ συνεχής ἐστι καὶ ἡνωμένος διὰ τὸ περιέχον· τοῦτον οὖν ὑπὸ τοῦ φωνήσαντος πληγεὶς ὁ ἀὴρ καὶ ψόφον διελὼν τῇ φορᾷ καὶ κωλυθεὶς ὑπὸ τοῦ συνεχοῦς ὄντος καὶ ἡνωμένου, διασκεδασθῆναι προσπταίει τῷ σκληρῷ σώματι. καὶ μὴ δυνάμενος προσχωρῆσαι, ἀντανακλᾶται εἰς τοὐπίσω μετὰ τῆς οἰκείας ἐνεργείας. λέγω δὴ τοῦ ψόφου. καὶ οὕτω συμβαίνει παλινδρομεῖν τὸν ψόφον. ἀλέξανδρος δὲ ἑτέρως φησίν. Ἠχὼ λέγει αὐτῷ διὸς ἐπικοσάστρια ἀντὶ τοῦ εἰωθυῖα πλᾶν, πλάστρια. Ἠχῶ. καὶ τὰ λεγόμενα ἠχῶ ἔχε. ὥσπερ ἀπὸ σκηπτροῦ θεμιστευόμενα. Ἠχρεώθησαν. ἀχρεῖοι ἐγένοντο καὶ ἄχρηστοι. βαρυθεῖν ἢ μελαγχολᾶν ἐπὶ τῷ μήτε λυπεῖσθαι μήτε χαίρειν. Ἤψατο. ἐκράτησεν. Ἠψελλισμένη ἀπιδίω- δοιμία ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα ἐλαττώματα πειρωμένων ἀποκρύπτειν. Ἦψεν. ἀνῆψεν.

ΤΕ΄ΛΟΣ ΤΟΥ̂ Η· ΣΤΟΙΧΕΙ΄ΟΥ

ἈΡΧῊ ΤΟΥ̂ Ι ΣΤΟΙΧΕΙ΄ΟΥ·

αμία. ἡ φωνηρία. Ἰακὼρ ὄνομα κύριον. Ἰαβὶν. ὡς τὸ ἰαβὶν ἐν τῷ χιμάρρῳ τῶν κισσῶν. Ἰάδμων ἰάδμωνος. κύριον δὲ σάμιος. οὗ τινος ἡ ῥοδῶπις δούλη ἦν. ἣν ἑταίραν γενομένην, θρᾷσσαν τὸ γένος, χάραξος ὁ ἀδελφὸς σαπφοῦς ἔλαβε γυναῖκα. καὶ ἐξ αὐτῆς γεννᾷ. καὶ ἔστιν ἐν τῷ αἰσώπῳ σάμιος. Ἰαζάρτης. ὁ τάναϊς ποταμός. Ἰάζυγες ὄνομα ἔθνους. Ἰάθωνος, ὄνομα κύριον.

Ἰάθερος. ὄνομα κύριον. Ἰακχάζουσιν. λέγουσι. φυλάττουσι. ἡρόδοτος. Ἴακχος. ὁ διόνυσος. ἢ ὕμνος εἰς τὸν διόνυσον. Ἰάκωβος. ἡσυχίου ὑιὸς ἰατροῦ. ὁ ἐπικληθεὶς ψυχρεστός. εἰς τὸ ἐξ ἀρχῆς δαμασκηνοῦ. εἰς ῥόδον ἠγμένου τοῦ πατρὸς, εἶτα εἰς δρέπανον τὸ ἐν ἄργει ἐλθόντος, κἀκεῖ γήμαντος τὴν ἐξ αὐτοῦ τεκοῦσαν τὸν ἰάκωβον, καταλιπόντος δὲ τήν τε γαμετὴν καὶ τὸν παῖδα. καὶ ἐκδημήσαντος ἐπὶ ἔτη ιθ, εἴς τε ἀλεξάνδρειαν καὶ ἰταλίαν. καὶ οὐ περιεῖναι δοκοῦντος. ὁ γαμεῖται μὲν ἡ ἰακώβου μήτηρ δευτέρῳ ἀνδρί. καὶ παίδων αὐτῇ γενομένων, ἀρρένων καὶ θηλείας, πλουτεῖ τὸν βίον ὁ γαμήσας αὐτήν. ἐπάνεισι δὲ ἡσύχιος εἰς κωνσταντίνου πόλιν. ὅπερ γνοὺς ἰάκωβος ἦλθε πρὸς αὐτόν. καὶ τῆς τε παιδείας ἤρξατο καὶ ἰᾶσιν ἐν κωνσταντίνου πόλει ἐπὶ λέοντος τοῦ βασιλέως. Ἰάκωβος. ἰατρὸς ἀπὸ δαμασκοῦ εἷλκε τὸ γένος. καὶ οὗτος ἀκριβέστατον ἀναβὰς τῆς ἐπιστήμης τέλειος ἦν. οὐ διαγινώσκων μόνον τὰς νόσους, ἀλλὰ καὶ ἰώμενος. ὁμοῦ μὲν κατὰ τὸν λόγον, ὁμοῦ δὲ κατὰ τὴν πεῖραν. ἐπιμελῶς τε καὶ ἱκανῶς. ὥστε τὰ πρωτεῖα τῆς ἰατρικῆς εὐκλείας ἀπενέγκασθαι τῶν καθ' αὑτὸν ἰατρῶν. παραβάλλεσθαι δὲ ἤδη πρὸς τοὺς ἀρχαίους, ὑπερβαίνειν δὲ αὐτὸν τούς τε πλείους. οἷα δὲ ἔχοντα δύναμιν ἰσόθεον ἀγαπᾶσθαι καὶ προσκυνεῖσθαι ὑπὸ τῶν δεομένων. τοῦτο δὲ θαρρεῖν ἐφ' ἑαυτῷ καὶ ἐπιτηκείσει τῶν οἰκείων μεθόδων, ὥστε εἰ ἀπελθὼν πρὸς τὸν ἄρρωστον καὶ τοῖς σημείοις τὸ νόσημα διαγνοὺς, ἀποφήναιτο βιώσιμον εἶναι τὸν ἄνθρωπον, εὐέλπιδας γίνεσθαι πάντας ὡς ὑγείας ἐσομένης. εἰ δὲ μὴ, ὥστε τελευτῆς. καὶ μηδένα πώποτε τῶν ἐλπίδων διαψευσθῆναι. ἔλεγε δὲ ὁ αὐτὸς κρῖναι τὸν ἄριστον ἰατρὸν ἤτοι ἀπογνῶναι τῆς νόσου ἢ ἀψάμενον εὐθὺς εἰσερχόμενον μεταβαλεῖν τὸν νοσοῦντα. καὶ ἔχοντα μετριώτερον ἀπολείπειν. ἄλλως δὲ μὴ ἀπιέναι πρότερον. πάντας γὰρ ὡς εἰπεῖν ἀπήλλαττε τῶν ἐνοχλούντων παθῶν παραυτίκα ἢ μικρὸν ὕστερον. διόπερ οἱ μὲν [illegible] τὸν ἰάκωβον ἀπεκάλουν διάπερ ὂν ἀσκληπιόν. οἱ δὲ ἰατροὶ διέβαλλον ὡς εἶναι καὶ λοιδορῶν. ὡς οἷά τινα οὐκ ἰατρὸν ἀλλὰ θεοφιλῆ τινα καὶ ἱερόν. καὶ οὐκ ἐψεύδοντο. ἦν γὰρ θεοφιλὴς καὶ ἐπιεικὴς ὁ ἀνήρ. καὶ θεῷ τῷ ὄντι κεχαρισμένος. εἰ δὲ δεῖ τὸ τοῦ φιλοσόφου εἰπεῖν, ἀσκληπιαδικὴν ᾤοντο τὴν τοῦ ἰακώβου ψυχήν. καὶ κατὰ φύσιν παιώνειον. προσεῖναι γὰρ καὶ τὴν ἐρωτικὴν τοῦ ἐπιτηδεύματος ἐπιμέλειαν, ἣ μάλιστα φιλεῖ τοὺς τεχνίτας ἐκείνοις οἰκειοῦν καὶ προσάγειν τοῖς ἐφόροις τῆς τέχνης. οὕτω καὶ φειδίαν ἐνθουσιῶντα δημιουργεῖν οὕτω καὶ ζεῦξιν εἰκάζειν τὰ ἀγάλματα. Ἰάκωβος. οὗτος πιὼν φάρμακον ἐπὶ τοῦ ἁλῶναι, ἐτελεύτησεν. ἦν γὰρ ὁ συμβουλεύσας αὐτῷ πιεῖν τὸ φάρμακον

λιβάνιος ὁ σοφιστὴς διὰ τὸ ἐπιζητῆσαι τίς ὁ διαδεξόμενος τὴν βασιλείαν οὐάλεντος. Ἴακχος. ὕ-
μνος εἰς διόνυσον. ᾄδουσι γοῦν τὸν ἴακχον ὡς ὑπὲρ διαγόρας. τοῦτόν φασιν ἄθεον κεκλῆσθαι. γέγονε δὲ
ἕτερος κωμῳδούμενος ἐπὶ μεγέθει. ἕρμιππος ἐν μοίραις· μείζων γὰρ ἦν. νῦν δ' ἔστι καὶ δοκεῖ δέ μοι
ἐάν τις ἐπιδιδῷ τῆς ἡμέρας, ὅτι μείζων ἔτ' ἔσται διὰ γέρως τοῦ πέρυσι. Ἴακχος διόνυσος ἐπὶ τῷ μα-
στῷ. καὶ ἥρως τις. καὶ ἡ ἐπ' αὐτῷ ᾠδή, καὶ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν εἰς αὐτὸν ἡ πανήγυρις. ἔνιοι δὲ ὁ θόρυβος
ὅτε μυστικὸς ἴακχος ἠκούσθη κατὰ τὴν ναυμαχίαν ὑπὸ σωτηρίᾳ τῶν ἑλλήνων. ἴακχος οὖν παρὰ τὸ ἰακχῶ τὸ μέλπω
καὶ ὁ ἴακχος ἠκούσθη ἐν τῷ ἀρείου πεδίου ὑμνούμενός τε καὶ ᾀδόμενος. Ἰάλεμος· ἐπὶ τοῖς ἀπολ-
λόσιν αἰτίαν φέρων. καὶ παροιμία· ἰαλέμου ψυχρότερος. ἰάλεμον τὸν θρῆνόν φασι. λέγουσι δὲ
αὐτὸν υἱὸν καλλιόπης κακοδαίμονα. καὶ ὑστερούμενον καὶ ὀρφανόν. Ἰαλεμώδη· τὰ ψυχρὰ καὶ
οὐδενὸς ἄξια. Ἰαληψὸς χώρα. Ἴαλλος· ὁ σκωπτώλης καὶ ἴαλλοι τὰ σκώμματα. Ἰάλ-
λω· ἐκτείνω. Ἴαμα. Ἰαμβεῖος λόγος. καὶ τὸ οὐδέτερον ἰαμβεῖον. ἰάμβιον δὲ καὶ ἰαμβεῖον
ὄνομα κύριον. Ἰάμβη· ὄνομα κύριον. Ἰαμβίζω. Ἰαμβίζειν, τὸ ὑβρίζειν. ὡς δ' ὁ ἴαμ-
βος ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς, οὕτω καὶ ἡ ὕβρις ἐξ ὀλίγου ἀρχομένη, πρόεισιν ἐπὶ μεῖζον. ὅμηρος·
ἥ τ' ὀλίγη μὲν τὰ πρῶτα. Ἰάμβλιχος. οὗτος ὥς φασιν ἀπὸ δούλων ἦν. ἔγραψε δὲ τὰ καλού-
μενα βαβυλωνικά. ἔστι δὲ ῥόδινος καὶ σινωνίδος ἔρως ἐν βιβλίοις λθ΄. οὗτος λέγει περὶ ζωροά-
στρου τοῦ ἀνάχου τοῦ ἐραστοῦ τῆς μεσοπήνης τῆς ἀφροδίτης. Ἰάμβλιχος ἕτερος χαλκίδος τῆς συ-
ρίας φιλόσοφος. μαθητὴς πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου, πλωτίνου ἀκουστοῦ. γέγονε κατὰ τοὺς χρόνους κων-
σταντίνου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε βιβλία φιλόσοφα διάφορα. Ἰαμβρῆς, ὄνομα κύριον καὶ
κλίνεται ἰαμβροῦ. Ἰαμβύκαι ἢ [illegible] μουσικὰ τρίγωνα. ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ᾖδον. οἱ δὲ, σαμβύκας
φασίν. Ἰαμνής· ὄνομα κύριον. καὶ ἰαμνός. Ἰάμνια πόλις. Ἰαμαὶ τὰ ὕδατα
ταῦτα ἰῶμαι δέ. Ἰάνειρα ὄνομα κύριον. Ἰαννῆς· ἰαννοῦ ὄνομα ἑβραϊκόν. Ἰάνθη· καθη-
ἐχάρη. διεχύθη. Ἰανοκρήδεμνος· ὁ στέμμα ἐξ ἴων φορῶν. Ἰανόκροκον τὸ λεπτόν. Ἰανός·
τὰς πύλας τοῦ ἰανοῦ διαπετάσας ὁ βασιλεύς, αἳ ὑπὲρ ἐπὶ τῶν μεγίστων πολέμων διηνοίγοντο, ᾤχετο
πρὸς τὴν ἕω. Ἰανουάριος· ἄγαλμα τετράμορφον διὰ τὰς τέσσαρας τροπάς. οἱ δέ, πλάττουσιν
αὐτὸν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κλεῖδα κατέχοντα ὡς ἀρχὴν τοῦ χρόνου καὶ ἄνοιξιν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ θυρεόν.
ἕτεροι δὲ τῇ δεξιᾷ τ΄ τῇ δὲ ἀριστερᾷ ξε΄ κατέχοντα ὡς ὑπὲρ τὸν ἐνιαυτόν. ὅθεν καὶ ὁ λογγῖνος αἰω-
νοάριον αὐτὸν ἑρμηνεῦσαι βιάζεται. ὡσανεὶ αἰώνων πατέρα. Ἰαολκός. Ἰαπετός· ὄνομα κύρι-
ον. λῆρος μωρὸς ἀρχαῖος εἷς τῶν γιγάντων. μὴ διὰ πτερὸν καλέσαντα μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν δ' ἧς
ἐν τοσούτῳ σοφισθείς· οἷον ἐτράφης. τουτέστι λῆρον. μωρόν. Ἰάπτων· βλάπτων ὑβρίζων. σοφο-
κλῆς· λόγοις ἰάπτων. ἴδε τιτὴν ὁ μάντις τιν' αἴαντος ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ. Ἰαπυγία· ὄ-
νομα τόπου. Ἰάπυξ· ἄνεμος ἐλαφρὸς ἢ ὄνομα τόπου. Ἰορδάνης ὄνομα ποταμοῦ.
Ἰάρχας ὄνομα. Ἴασι· πέμπουσιν. ἴασι δὲ πορεύονται. Ἴασις καὶ ἄρηξις διαφέρει. τῶν γὰρ
νοσημάτων, τὰ μὲν θεραπεύεται πρὸς καιροὺς θεραπείαις ὅπερ ἐστὶν ἄρηξις. τὰ δὲ θεραπεύεται
παντελῶς ὅπερ ἐστὶν ἴασις. φησὶν οὖν σοφοκλῆς ἐν ἠλέκτρᾳ· πόθεν δ' ἂν ἄλλοις τῶν ἐμῶν σὺ πημά-
των ἄρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεστι δεῖν. τουτέστι καὶ τοῦ δὲ μάλιστα προκόπτει τὰ ἡμέτερα ἐπὶ τὸ βέλτι-
ον. Ἰάσων ἰάσονος ὄνομα κύριον. Ἴασος ὄνομα τόπου. καὶ ἰασίτης ὁ ἀπὸ τούτου. Ἰασώ· ὄνομα
γαμετῆς ἐκ θυγατρὸς φιλάρχου. Ἰάσων· μενεκράτους νυσαεὺς ἐκ πατρός· ἀπὸ δὲ μητρὸς ῥόδιος· φι-
λόσοφος μαθητὴς καὶ θυγατριδοῦς καὶ διάδοχος τῆς ἐν ῥόδῳ διατριβῆς ποσειδωνίου τοῦ φιλοσό-
φου. ἔγραψε βίους ἐνδόξων. καὶ φιλοσόφων διαδοχὰς καὶ βίον ἑλλάδος ἐν βιβλίοις δ΄ καὶ τὰ τῶν.
οὗτος ἔγραψε καὶ περὶ ῥόδου. Ἰάσων ἀργεῖος ἱστορικὸς νεώτερος πλουτάρχου τοῦ χαιρωνέως
γραμματικός. ἔγραψε περὶ τῆς ἑλλάδος βιβλία δ΄. ἔχει δὲ ἀρχαιολογίαν ἑλλάδος καὶ τὰ ἀ-
πὸ τῶν μηδικῶν. τά τε κατὰ ἀλέξανδρον ἕως τῆς τελευτῆς αὐτοῦ καὶ τὰ μέχρι τῆς ἀθηναίων ἁλώσεως
τῆς γενομένης ὑπὸ ἀντιπάτρου τοῦ πατρὸς κασάνδρου. Ἴασπις λίθος πολυτελής. Ἰαστί·
ἰατταταττατατταταταί. σχετλιαστικά. τὸ ἀλγήσας φησίν. Ἰαζεία μίξεως. ἐν τῷ ἀρ-
μάτι. Ἰατρὸς δημοκήδης. ἐν τῷ δημοκήδης. Ἰατταιὰξ τῶν κακῶν ἰατταιάξ, φησὶν ἀρι-

σοφιστής. ἔστι δὲ θρηνητικὸν ἐπίρρημα. Ἰᾶται. ἰατρεύει. ἰατρός. Ἰατρὸς βραχὺ τὸ ι. παρὰ
Εὐριπίδῃ ἐν Ὀρέστῃ. τίς δὴ ὁ ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει. παρὰ δὲ Ὁμήρῳ ἰητρός. γὰρ ἀνὴρ. ἰατρὸς ὁ
ἐπιστήμων, οὐχ ὁ ἰώμενος μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ τὴν αἰτίαν καθ' ἣν ἰᾶται γνωρίζων. ἰατροτέχνα δὲ ὅτι καὶ ἰα-
τροί, περὶ ἀέρων ὡρέων καὶ ὑδάτων ἔγραψαν. συστήματα δέ εἰσιν ἱπποκράτους οὕτως ἐπι-
γραφόμενα περὶ ἀέρων τόπων καὶ ὑδάτων. εἰώθασιν οἱ ἰατροὶ ὑπὸ ἀλαζονείας παρὰ ἰδίας ὀνο-
μάζειν τῶν βοτανῶν οἷον κυρηναικὸν ὀπόν. τιθύμαλλον λακωνικόν. καὶ οἰνῶ, ῥέον ποντικόν. καὶ
ῥέον βάρβαρον. Ἰατρικῇ καὶ κλινικόν. τουτέστι περὶ ἰατρείας ὑείων κρεῶν. ζήτει ἐν τῷ δομνῖνος.
Ἰαῦ καὶ ἔστι σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. Ἰαύειν κοιμᾶσθαι καὶ ἐνδιατρίβειν. Ἰοσεμικὸς ἔστι.
ζήτει ἐν τῷ ἀρχῶν χρόνιος. Ἰαυθμοὶ αἱ κοιμήθραι. παρὰ τὸ ἰαύειν λέγεται καὶ ἐπιαύειν. ὁ δὲ ἐπιαύει
κιόσι μοτροῦ γεραιτερόμενος. Ἰαχεν. ἐβόησεν. Ἰαχείμ, ὄνομα κύριον. Ἰαχὴ κραυγή.
βοή. ἦχος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἰάχω. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ἴα ὃ σημαίνει τὴν φωνήν. Ἰαχήματα. ᾠδαὶ διο-
νυσιακαί. καὶ κορυβαντείων ἰαχήματα χαλκᾶ, ῥόπτρων. Ἰαχὴν. οὗτος ἐγένετο αἰγύπτιος. ἀνὴρ
θεοφιλὴς καὶ εἰς πολλὰ λυσιτελής. ἦν δὲ ἐπὶ σενύου βασιλέως αἰγυπτίων. περὶ αὐτὸν καὶ ἐπα-
οιδῶν ἀντίπαλα. καὶ ἐν ταῖς ὀδύναις καὶ νόσοις σοφιστὴς ἄκρος. ὃς λοιμῶν ἐπιδημίας ἔσβεσεν,
καὶ τὴν ἀμφὶ τὸν κύνα τὸν σείριον πρωτίστην ἐπιτολὴν καὶ ὁρμὴν τὴν ἔμπυρον ἢ μέρος τοῦ ἀστέρος.
διὸ καὶ πολυτελῶς ἐτάφη. καὶ εἴ ποτε δημοσία νόσος ἐπεπόλασεν, ἐπὶ τὸν σηκὸν τοῦ δὲ φοιτῶντες οἱ
ἱερογραμματεῖς καὶ τὰς δεούσας ἱερουργίας ἐπιτελοῦντες, ἐκ τοῦ βωμοῦ πῦρ ἐναύοντες καὶ ἐξάπτοντες
τὰς πυρὰς κατὰ τὴν πόλιν, καὶ τοῦ δυσώδους ἀέρος τὴν φθοροποιὸν ἐκείνην νόσον μαραίνοντες καὶ
κρατύνοντες, τοῦτο δὴ τὸ καινότατον τὴν νόσον ἔσβεσαν τῷ πυρί. Ἰάψαι ἐπιβαλεῖν. καὶ ἰάψης
ἐπιβάλῃς. ἡ συλλαβὴ ἡ μὲν ὀρχήματος αὐτοῦ. τοῦ δ' ἀνέξω ἰάψης. σφοδρῶς. Ἴβηρες ὄνομα ἔ-
θνους καὶ ἰβηρία χώρα. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη ἰβηρία ἡ ἑσπερία ἣ καὶ ἱσπανία λεγομένη. ὅτι ἐπὶ τοῦ μεγάλου
κωνσταντίνου ἐβαπτίσθησαν οἱ ἐνδότεροι ἰνδοί. καὶ ἴβηρες. καὶ ἀρμένιοι. Ἶβις. ὄρνεον ὀφιοφά-
γον. καὶ κλίνεται ἴβιδος ἴβεως. Ἶβος. Ἰβυκάνη τῶν ἀπὸ ἰβύκου. εὕρεσις ἰβυκάνη τῶν καὶ σαλπιγκ-
τῶν πλῆθος. Ἰβύκειον ῥησείδιον. ἀλλὰ τὸ ἰβύκου ἔχει αὐτὸν ἔπος μή τι παρὰ θεοὺς ἀμπλα-
κὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψαι. ἔστι δὲ πρὸς ἱερωσύνην συνᾴδειν τὸ ἰβύκειον τοῦτο ῥησείδιον.
Ἰβύκινον μουσικὸν ὄργανον. ἀπὸ ἰβύκου κατὰ τὴν συμπλοκὴν τῶν μελῶν πρὸς ῥωμαίους, ἀνα-
ειθμητὸν ἦν τὸ τῶν ἰβυκανητῶν καὶ σαλπιγκτῶν πλῆθος. οἷς ἅμα τοῦ παντὸς στρατοπέδου παιανί-
ζοντος κραυγὴ ἦν συμμιγής. ὡς καὶ τοῖς παρακειμένους τόπους ἠχεῖν. καὶ δοκεῖν προΐεσθαι φωνὴν
ἐκπληκτικήν. Ἴβυκος φυτίου οἱ δὲ πολυζήλου τοῦ μεσσηνίου τοῦ ἱστοριογράφου. οἱ δὲ κέρδαντος. γένει ῥη-
γῖνος. ἐνθένδε εἰς σάμον ἦλθεν ὅτε αὐτῆς ἦρχε πολυκράτης ὁ τοῦ τυράννου πατήρ. χρόνος δὲ οὗτος ἐπὶ
κροίσου. ὀλυμπιὰς νδʹ. γέγονε δὲ ἐρωτομανέστατος περὶ τὰ μειράκια. καὶ πρῶτος εὗρε τὴν καλου-
μένην σαμβύκην. εἶδος δὲ κιθάρας τριγώνου. ἔστι δὲ αὐτοῦ τὰ βιβλία ζʹ. τῇ δωρίδι διαλέκτῳ. συλ-
ληφθεὶς δὲ ὑπὸ λῃστῶν ἐπὶ ἐρημίας ἔφη. κἂν τὰς γεράνους ἃς ἔτυχεν ὑπερίπτασθαι ἐκδίκους γενέ-
σθαι. καὶ αὐτὸς μὲν ἀνῃρέθη. μετὰ δὲ ταῦτα τῶν λῃστῶν εἷς ἐν τῇ πόλει γεράνους θεασάμενος ἔφη. ἴδε
αἱ ἰβύκου ἔκδικοι. ἀκούσαντος δέ τινος καὶ ἐπεξελθόντος τῷ εἰρημένῳ, τὸ γεγονὸς ὡμολογήθη. καὶ
δίκας ἔδωκαν οἱ λῃσταί. ὡς ἐκ τούτου καὶ παροιμίαν γενέσθαι αἱ ἰβύκου γέρανοι. Ἶβυξ. εἶδος ὀρνέου.
Ἰγδη. ἡ θυΐα. Ἴδισμα. λόγισμα. Ἰγνάτιος. διάκονος καὶ σκευοφύλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κων-
σταντινουπόλεως. καὶ γεγονὼς μητροπολίτης νικαίας. γραμματικός. ἔγραψε βίους ταρασίου καὶ
νικηφόρου τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατριαρχῶν. ἐπιτυμβίους ἐλέγους. ἐπιστολάς. ἰάμβους εἰς θω-
μᾶν τὸν ἀντάρτην. ἀφ' οὗ ὀνομάζονται καὶ θωμᾶν. καὶ ἄλλα πολλά. Ἰγνύς ὁ ὄπισθεν τοῦ γόνατος
ὀπίσω τοῦ γόνατος. καὶ τὸ πληθυντικὸν ἰγνύες. Ἴδιαρ. ἐθνικόν. Ἰδάλιμον. ἀφθονος καὶ ἰδά-
λιμος ὁ ἱδρώς. καὶ ἰδάλιμον τὸ καυστικόν. Ἰδαμφύκη πῦρ. παροιμία ἐπὶ τῶν χρυσὸν ἀμείψαι μείζονα.
Ἴδας. ὄνομα κύριον. καὶ ὁ μέγας. Ἰδεῖν αὔξειν ἐκπέρθειν. Ἰδαῖος ῥόδιος. υἱὸς λεοντο-
μίου. παρεμβάλλων τοῖς χρυσοῖς ἔπεσιν ἀπαλλάξας τῆς ποιήσεως ὁμήρου. ἔγραψε καὶ ἄλλα ῥόδια ἐν ἔπεσι γʹ.
Ἰδαῖοι δάκτυλοι. ἰδαῖος δὲ ἀπὸ τῆς ἴδης. Ἰδαῖος. ψυχρός, ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦτ' εὖ πῶ

ἐρολ τοὺς δακτύλους δὴ πουθεν ἰδίους ἔχω. Ἰδὲ βλέψον. ἰδὲ σὺ δῆσον. Ἰδέα. ἡ περὶ τὰς πολ-
λῶν ἰδέα καὶ ἣ συνέχον τὴν πόλιν τουτέστιν ὑποθέσεις. Ἰδέας τὰς θεωρίας διὰ τοῦ ι. καὶ ἰδέαι
τὴν ἰδέαν ὁ Πλάτων καὶ εἶδος ὀνομάζει καὶ γένος καὶ παράδειγμα. καὶ ἀρχὴν. καὶ αἰτία. ἰδέα δὲ
λόγου, ὁ χαρακτήρ. Ἰδέαι μουσικαί. ἐν τῷ σημείῳ. Ἰδέρως. ὁ ἀμαθῶν ἰδεῖν ἐρῶν. Ἴδει. ἱ-
δρῶτι. καὶ θέρει. τὸ ἴδος. καὶ ἴδει. σημαίνει γὰρ τὸ ἱδρὼς ἐπὶ πόδων. Ἰδεῖν. βλέψαι. Ἴδη. πᾶν τὸ σύμ-
φυτον. ὄρος ἢ ἄλσον ἐν Κρήτῃ. Ἰδιαχωρεῖς. Ἰδίαν ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικήν. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος.
καὶ ἴδιον τὸ ἰδιωτικόν. Ἰδιαίτατα καὶ μόνας καὶ ἰδιαίτατος ὁ μοναχός. Ἰδιαίτερον. ἰδιωτερον.
Ἰδίειν. ἱδροῦν ἢ ποιεῖν. καὶ ἴδιος, καύματος ἱδρῶτος. ἰδίω δὲ ἱδρῶ. ἰδίουν ὥσπερ ἐνόησα ὅλως.
Ἰδίης ἱδρώσεις. Ἀριστοφάνης μή μοι σπαρνῶς χωρεῖ πεῖναν ἰδίης τουτέστιν ἱδρώσεις καὶ διαλύ-
σεις ἄρθρων ἵνα σε πτερύγων εὐμήκη ἐπὶ τοῦ κανθάρου. Ἰδικῶς κατὰ μόνας. Ἴδιον ἰδιωτικὸν
τὸ συμβαῖνον ἴδιον ἦν καὶ παρηλλαγμένον τουτέστι σπανίως συμβαίνειν γίνεσθαι καὶ αὖθις. οἱ δὲ ἐπολυ-
πραγμόνησαν ἀκριβῶς τά τε ἄλλα καὶ τὰς περὶ τὸν Φάρον ἰδιότητας. Ἴδιον. τὸ ποδιαῖον ἐστιν.
εἴτε ὡς μέρους ἴδιον. ὡς λέγομεν ἴδιον τοῦ ποδὸς τὸ βαδίζειν οὐ γὰρ ὡς μὴ δεόμενον τοῦ ὅλου λέγο-
μεν ἴδιον εἶναι τὸ βαδίζειν. δεῖται γὰρ. ἀλλ' ὡς τοῦ μορίου τούτου παρὰ τὰ ἄλλα μόρια ἴδιον ὄν. ἢ τὸ
μὴ δεόμενον τοῦ ὅλου πρὸς ὕπαρξιν. ὡς εἴ τις εἴποι ὅτι ἡ γλυκύτης ἡ ἐν τῷ ὑδρελαίῳ ἰδία ἐστὶ τοῦ
ἐλαίου. ἢ γλυκύτης ἡ ἐν τῷ οἰνομέλιτι, ἰδία ἐστὶ τοῦ μέλιτος. λέγει οὖν ὅτι ὁ τοιοῦτος τὸ ἴδιον οὐχ ἁπλῶς
ὡς μόριον, ἀλλ' ὡς μὴ δεόμενον τοῦ ὅλου πρὸς ὕπαρξιν. οὐ γὰρ δεῖται τοῦ οἰνομέλιτος ἵνα συστῇ ἡ γλυ-
κύτης ἀλλ' ἔστι τοῦ ὅλου χωριστή. ἔστι γὰρ ἐν μόνῳ τῷ μέλιτι καὶ ἴδιον ἔχουσιν οἱ Κελτίβηρες κατὰ τὸν
πόλεμον. θεωροῦντες γὰρ τοὺς παρ' αὐτῶν πεζοὺς πιεζομένους, παρακαταβαίνοντες ἀπολείπουσι τοὺς
ἵππους ἑστῶτας ἐν τάξει· ἄκρως δὲ τοῖς ἀγωγεῦσι τῶν ἵππων πασσαλίσκους μικροὺς ἀπαρτήσαντες
ἐπιμελῶς πήξαντες, πειθαρχεῖν διδάσκουσι τοὺς ἵππους ἐν τάξει. μέχρις ἂν ἀνακάμψαντες ἀνα-
λάβωσι τοὺς πασσάλους. Ἰδιοξενία. δεδιὼς μὴ διὰ τὴν ἰδιοξενίαν ἣν εἶχε πρὸς τὸν Ἀρχίδαμον. Ἰδιό-
ξενοι οἱ ἰδίᾳ καθ' ἑαυτοὺς ξένοι ὄντες. πρόξενος δὲ ὁ ἐκ τῆς πόλεως ξένος ὢν καὶ οἱ πρέσβεις κατάγονται.
καὶ προσάγει τὰς πρεσβείας οὓς πρὸς τὸ δημόσιον, καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖ καὶ πράττει ἐν τῇ πατρίδι τῇ
ἑαυτοῦ, τὰ τῇ πόλει ἐκείνῃ διαφέροντα ἥτις προξενεῖ. δορύξενος δὲ, ὁ ἐν πολέμῳ ξένος γνωσθείς καὶ γενόμενός
τινι. ἀπόξενος δὲ ὁ ἐκ πολεμίων, αὐτὸς δὲ ξένος καὶ ἀνανεώσασθαι δεόμενος. οἷον Ἀγαμέμνων ἐν Λυδίᾳ
ἀπό τινος. ὁ δὲ στρατηγὸς αἰσθόμενος τῷ ἰδιοξένῳ ἐξηπείλει ὁ Σιλίω. Ἰδιοπραγεῖ. τὰ ἴδια
πράσσει. ἡσυχάζει. Ἰδιότης. ἡ συνήθεια. καὶ κλίνεται ἰδιότητος. καὶ ἰδιοτεία. Ἰδίω. κοπιῶ.
ἱδρῶ. Ἰδίωμα. τὸ δὲ τῆς χώρας ἰδίωμα συνήργει αὐτῷ. σύνδενδρος γὰρ ἦν. Ἰδίως. κατὰ μόνας χω-
ρίς. Ἰδιώσασθαι ἰδιοποιήσασθαι. Ἰδιῶται ἀντὶ τοῦ πολῖται. οὕτως Θουκυδίδης. Ἀριστοφάνης
δὲ ἐν Βατράχοις, ἰδιώτας τοὺς ἰδίους λέγει. περὶ δὲ τοὺς ξένους καὶ τοὺς ἰδιώτας κατὰ παραγωγήν. ἰδιώ-
της δὲ λέγεται, ὁ πρὸς γένος ἴδιος. καὶ ὁ ἀμαθής. καὶ ἐν Πλούτῳ ἴδιον τὸ ἰδιωτικὸν φησίν. Ἰδιώ-
της ὁ ἀγράμματος. Δαμάσκιος περὶ Ἰσιδώρου φησί. πάντων τῶν καθ' αὑτὸν ἰδιωτῶν ὁμοῦ καὶ φι-
λοσόφων, ἐχέμυθος ἦν τὰ μάλιστα καὶ κρυψίνους ἦν. ἀλλ' εἴς τε συναύξησιν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς κα-
κίας μείωσιν, ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν. καὶ ἰδιωτεία. Ἴδμεν. οἴδαμεν. Ἴδμονα. ἔμπειρον
καὶ ἐπιστήμονα. τὸν κύνα δὲ πάσης κρατερῆς ἐπιστήμονα θήρης, Ἰδνωθείς. καμφθείς. Ἰδομε-
νεύς. ἱστορικός. ἔγραψεν ἱστορίαν τῶν κατὰ Σαμοθρᾴκην. Ἰδοσάνη ὕδατα δεύτερος ἀορίστου Ἰδού. ἀν-
λαβέ. κράτει. συγκαταθέσεως ἐπίρρημα. Ἰδού. ἰδὲ θεάσαι. Ἰδριάς. δυνάστης ἦν οὗτος ἐν Καρίᾳ. υἱ-
ὸς Ἑκατόμνου ἀδελφὸς δὲ Μαυσώλου καὶ Ἀρτεμισίας. Ἴδρι. ἐμπείρους. πολέμων τε δὴ μάχας ἴδρι-
ας ἀμαχεῖ πῶς ἂν ἔχοιτ' ἂν καὶ ἐν ἐπιρρήματι ἴδριτης. ἴδρι τε καὶ γαίης ἴδρι τε καὶ πελάγους
Σοφοκλῆς. εἰ δὲ πέφυκεν ὧν διὰ τῶν λόγων ἴδρις, σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ κατῃσχύνω φύσιν τουτέστι ζη-
λῶσαι. Ἰδρίω. ἱδρῶ. Ἴδρις. ἔμπειρος. ἀπὸ τοῦ ἰδῶ ἴσω καὶ ἴδιος. ὁ ἐν γνώσει ἡμῖν ὢν, παρὰ τὸν
μέλλοντα αὐτοῦ ἴσω. καὶ εἰδήμων ἀπὸ τοῦ εἰδῶ εἰδήσω. γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ εἰδῶ εἴσω. εἶσος. καὶ
ἶσος. κυρίως δὲ ἴσος ἐστὶν ὁ ὅμοιός τινι. Ἱδρώοντας. ἱδροῦντας. Ἱδρῶτι. λέλειπται ἡ μὲν ἱδρῶ-
τι πολλῷ λέγεσθαι. ἱδρῶτι περιερρόμενοι ὡραιοτέρους ὑπὸ τροφῆς ὄντες βραδεῖς καὶ δυσκίνητοι

Ἱδρυμένος· τεθεμελιωμένος. Ἱδρύω· αἰτιατικῇ. καὶ ἱδρυνθέντι. ἱδρύσαντο· ἐκάθισαν. Ἵδρυσαν. ὁ δὲ ἐπὶ γηλόφου τινὸς ἱδρύσας τοὺς πεζοὺς αὐτοῦ, τοὺς ἱππεῖς, ἐσκόπει τὴν θέσιν τοῦ στρατοπέδου τῶν ἀντιπάλων. Ἵδρυσις· ἑδραία ἀσφάλεια. Ἵδρυθι. Ἰαίνεσθαι· εὐφραίνεσθαι. καὶ ἰαινόμενοι. Ἰαιρὸς· ὄνομα κύριον. Ἱεβὸκ· ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα πόλεως. καὶ Ἰεβουσαῖοι, οἱ ἀπὸ ταύτης. Ἰεζάβελ· γυνὴ τοῦ Ἀχαὰβ βασιλέως· γυνὴ δραστήριος καὶ τολμηρὰ, εἰς τοσαύτην ἀσέβειαν καὶ μανίαν προσέπεσεν, ὥστε καὶ ναὸν τῷ Τυρίων καὶ Σιδωνίων θεῷ κατασκευάσαι. καὶ αὐτὸς ὁ Ἀχαὰβ ἀνοσίᾳ καὶ πονηρίᾳ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπερβέβηκεν. ἐπὶ τούτων ἦν Ἡλίας ὁ προφήτης. Ἰεζάβελ· ἡ τοῦ Ἀχαὰβ βασιλέως γυνή· ὑφ᾽ ἧς διωκόμενος ὁ προφήτης Ἡλίας ἐν ἅρματι πυρὸς μετετέθη· ἣν Ἰοὺς ὁ βασιλεὺς ῥίψας ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ κυσὶ παραδίδωσι βρῶσιν. Ἰεζεκιήλ· ὄνομα κύριον. Ἰεμουείας· ὄνομα κύριον. Ἱέμενοι· ἐπιθυμοῦντες, προθυμούμενοι. Ἱέμην· ἐπορευόμην. Λιβύης γὰρ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐν Λιβύῃ ἱέμην. Ἱέναι· πορεύεσθαι, ἢ πορευθῆναι. Ἵενται· ὁρμῶσιν. οἱ δὲ γευσάμενοι τῆς νίκης, τέλεον ἵενται κρατῆσαι. Ἱέντες· ἀφιέντες, Ἀππιανὸς περὶ τῶν Κελτῶν φησὶν· οὓς γυμνοὺς ἐπεδείκνυε Ῥωμαίοις· οὗτοι εἰσὶν οἱ τὴν πρὸ τὴν βαρεῖαν ἱέντες ὑμῖν ἐν ταῖς μάχαις καὶ ὅπλα παταγοῦντες καὶ ξίφη μακρὰ καὶ κόμας αἰωροῦντες· ὧν τὸ ἄτολμον ὁρῶντες καὶ τὸ σῶμα μαλακὸν καὶ ἄτολμοι προσίεσθε τῷ ἔργῳ. Ἵεντο· προεθυμοῦντο, προῃροῦντο. Ἱεράνοσος· αὕτη τῇ σελήνῃ ἀνάκειται· ὑπὸ γὰρ ταύτην γίνεσθαι φασί. Κίρκος· κίρκους κατασχὼν οὐθὲν λείπει πάντως τύχης· χειρὸς ἀποπτασθεὶς κίρκος, ἄρχουσι βλάβη. Ἱέραξ· εἶδος ὄρνιθος. Ἱέραξ, εἷς ἦν τῶν ἐξ Ἀμφιπόλεως πεμφθέντων πρέσβεων Ἀθήναζε βουλομένων αὐτῶν Ἀθηναίοις παραδοῦναι τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν. Ἱερὰ ὁδός· ἣν οἱ μύσται πορεύονται ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἐπ᾽ Ἐλευσῖνα. Ἱερᾶσθαι· ἱερουργεῖν· ἢ ἱερᾶσθαι τοὺς ἱερεῖς νενομίσθαι. Ἱερατικὴ καὶ φιλοσοφία, οὐκ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὥρμηνται ἀρχῶν· ἀλλ᾽ ἡ μὲν φιλοσοφία ἀπὸ τῆς μιᾶς τῆς πάντων αἰτίας εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν ὄντων καθήκουσα, διὰ μέσων τῶν ὅλων γενῶν θείων τε καὶ τῶν μετὰ θεοὺς κρειττόνων καὶ ἐν ἀρρήτῳ φάσματι φαινομένων· ἐν τῷ οὐδὲν δεῖ τῶν καθόλου προειρημένων τοῖς ἑκατέρωθι φιλοσόφοις, ὥστε καὶ ῥᾳδίαν εἶναι τὴν ἐφαρμογὴν τῷ βουλομένῳ, προσαρμόττειν τοῖς Αἰγυπτίοις τὰ τῶν Ἑλλήνων· τὴν δὲ ἱερατικὴν ἢ διὰ θεῶν θεουργεία, ἐντεῦθέν ποθεν ἀπὸ τῶν περικοσμούντων αἰτιῶν ἄρχεσθαι· καὶ περὶ τούτων πεπεῖσθαι περὶ ἀθανασίας ψυχῶν, ὅτι κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ Αἰγυπτίοις φιλοσοφεῖται. τῶν τε ἐν Ἅιδου μυθευομένων λήξεων παντοίων πρὸς ἀρετὴν καὶ κακίαν ἀφωρισμένων, τῶν τε περὶ τὸν βίον μεταβολῶν μυθευομένων, ὡς ἄλλης τε ἐν ἄλλοις σώμασιν ἐγγινομένης ζώων καὶ φυτῶν διαζωσῶν, Αἰγύπτιοι ταῦτά εἰσιν οἱ πρῶτοι φιλοσοφοῦντες· ἀπὸ δὲ τῶν Αἰγυπτίων ἕκαστα τούτων οἱ Πυθαγόρειοι διήνεγκαν εἰς τοὺς Ἕλληνας. Ἱεραῦ· ὑπὸ ... τέλειον· διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἱερατευόμενον ὀργιαζέτω καὶ θυέτω. ὀρεῶνες γὰρ οἱ θυταί. Ἱερὰ αἰκέρης λέγει τὰ ἀνιερωμένα· οἱ δὲ τὰ εἰς δῆλον ἀπερχομένην κατὰ ... Ἱερεμίας· ὄνομα κύριον. περὶ τῶν ἀγώνων τοῦ προφήτου τούτου ἐν τῷ ἀγγέλαι. Ἱερεύουσιν· ἔθυσεν. Ἱερεία· θυσία. Ἱερεῖον ἐνύπνιον. ἄλλοι δέ φασι δεῖν μᾶλλον Ἱμεραίας ἐνύπνιον λέγεσθαι. Ἱμεραία δὲ γραῦς τις ὤφθη σαν ὁρᾶν ἑαυτὴν ἔδοξεν ἀναγομένην εἰς οὐρανούς. καὶ διελθοῦσαν εἰς τὰ τοῦ Διὸς οἰκήματα, θεάσασθαι ἄνδρα πυρρὸν δεδεμένον ἁλύσεσι δηρᾶ ὑπὸ τὸν βασιλέως θρόνον. πυθομένην δὲ τίς εἴη, ὁ ἀλάστωρ ἀκοῦσαι τῆς Σικελίας. τὸ μὲν οὖν ἐνύπνιον ἐν τούτῳ· ὕστερον δὲ χρόνοις ἰδοῦσα τυραννοῦντα τὸν Διονύσιον τό τε ὄναρ πολλοῖς διηγήσατο, καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν τεθεαμένον ἀπήγγειλεν. ἣν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε Διονύσιος. Ἱερεῖον· θῦμα, πᾶν τὸ θυόμενον θεῷ. Ἱερείτης· ὁ ἱερεύς. Ἱερή· θαυμαστή. Ἱεριχώ· ὄνομα πόλεως. καὶ Ἱεριχούντια τείχη· διὰ τὸ ἰσημερῶσαι ... διαφθορὰ. Ἱεροβάαλ· Γεδεὼν οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ Γεδεὼν διὰ τὸ καταβαλεῖν τὸ ἱερὸν τοῦ Βάαλ. Ἱεροβοάμ, ἀδελφοκτόνος ... ὧν πλείστας εἶχε γυναῖκας· δέκα υἱοὺς ἐκ παλλακῆς Ἰωνάθαν, ὃς εἰς Γαρίζιν ἐλθὼν, ὃ ὑπὲρ ἄγιον ὄρος ὀνομάζεται, μῦθόν τινα διηγησάμενος προεδήλωσε τοῦ τε Ἀβιμέλεχ καὶ τῶν ὑπηκόων τὴν μέλλουσαν ἔχθραν ἀποκτεῖσθαι. Ἱεροβοὰμ ὑπονοήσας εἰ ἀνέρχοιτο ὁ λαὸς εἰς Ἱερουσαλὴμ προσκυνήσων ἐπιστρέψει αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀποστασίας ἐπὶ τὸ Δαβὶδ γένος, δαμάλεις δύο χρυσᾶς, τὴν μὲν ἐν Βεθὴλ, τὴν δὲ ἐν φυλῇ Δὰν ἀναθεὶς ἐκέλευε θύειν· ἱερέας αὐτοῖς ἐξ ἰδιωτῶν ...

τῆς παρ' ἑαυτοῖς ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ ταῦθα προσκυνῶν ἐδικαίου παραιτούμενος Ἰσραὴλ μὴ προφάσει πορείας
πολλῆς. ἱερεῖς τε ὡς ἔτυχεν ἐπίστευσε. τοὺς Λευίτας ἐξέωσεν εἰς Ἱερουσαλὴμ. ἑορτάς δὲ τὰς αὐτὰς
ἐπετέλεσεν ἐν τῷ ναῷ. καὶ ὁ λαὸς δὲ διάφθορος ὢν ἐξηκολούθησεν ἐκείνῳ. Ἱεροβοάμ. οὗτος κα-
τασκευάσας βασίλειον ἐν Σικίμῳ πόλει, ἐν ταύτῃ τὴν δίαιταν ἔσχε. κατεσκεύασε δὲ καὶ ἐν Φα-
νουὴλ πόλει λεγομένῃ. μετ' οὐ πολὺ δὲ τῆς σκηνοπηγίας ἑορτῆς ἐνίστασθαι μελλούσης, λογισάμενος
ὡς ἐὰν ἐπιτρέψῃ τῷ πλήθει προσκυνῆσαι τὸν θεὸν εἰς Ἱεροσόλυμα πορευθέντι καὶ ἐκεῖ τὴν ἑορ-
τὴν διαγαγεῖν, μετανοήσαν ἴσως καὶ δελεασθὲν ὑπὸ τοῦ ναοῦ καὶ τῆς θρησκείας τῆς ἐν αὐτῷ τοῦ
θεοῦ, καταλείψει μὲν αὐτόν. προσχωρήσει δὲ τῷ πρώτῳ βασιλεῖ, καὶ κινδυνεύσει τούτου γινομένου τὴν
ψυχὴν ἀποβαλεῖν, ἐπιτεχνᾶται τι τοιοῦτον. δύο ποιήσας δαμάλεις χρυσᾶς καὶ οἰκοδομήσας
ναΐσκους τοσούτους, ἕνα μὲν ἐν Βεθὴλ πόλει. τὸν δὲ ἕτερον ἐν Δὰν. ἥ ἐστι πρὸς ταῖς πηγαῖς τοῦ μι-
κροῦ Ἰορδάνου, τίθησι τὰς δαμάλεις ἐν ἑκατέρῳ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι ναΐσκων καὶ παραινεῖ αὐτοῖς
θῦσαι ταύταις. Ἱεροβοὰμ βασιλεὺς ἕτερος τῶν Ἰσραηλιτῶν. ἔτη μ΄. ὃς τὰ μὲν εἰς θεὸν, ὑβρι-
στὴς ἦν. καὶ παράνομος δεινὸς ἐγένετο. εἴδωλα τε τιμώμενος καὶ πολλοῖς αὐτοῖς καὶ ξένοις ἔργοις χει-
ρῶν ἔργοις. ὃς τῷ λαῷ τῶν Ἰσραηλιτῶν μυρίων κακῶν αἴτιος ὑπῆρχεν. Ἱερογλυφικὰ γράμματα
ὁ Χαιρήμων. Ἱερογραμματεῖς. οὗτοι παρ' Αἰγυπτίοις ἦσαν δεινοὶ καὶ περὶ τῶν μελλόντων τὴν ἀλή-
θειαν εἰπεῖν. καὶ τούτων τὶς ἀναγγέλλει τῷ βασιλεῖ τεχθήσεσθαί τινα κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τοῖς Ἰ-
σραηλίταις ὃς ταπεινώσει μὲν τὴν Αἰγυπτίων ἡγεμονίαν. αὐξήσει δὲ τοὺς Ἰσραηλίτας, τραφείς.
ἀρετῇ τε πάντας ὑπερβαλεῖ καὶ δόξαν ἀείμνηστον κτήσεται. περὶ Μωυσέως λέγων. καὶ αὖθις. ὁ μὲν τῆς
Αἰγυπτίων βασιλεὺς δίκαιος πάνυ. ἕπεται δὲ τῷ τρόπῳ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ἀλλὰ μὴν ἐκ θεοῦ ἀ-
γαθοῦ. καὶ μέντοι καὶ ἱερογραμματέα ᾄδουσιν οἱ Αἰγύπτιοι λόγιον κατ' αὐτὸν γενέσθαι. θεοφιλῆ τε
καὶ εὖ πολλὰ λυσιτελῆ, ὄνομα αὐτῷ Ἰαχὴμ. ὄψεσι προφανῶν καὶ ἐπαοιδῶν ἔμπειρον γενέσθαι
Ἱεροκῆρυξ. Ἱεροκλῆς. φιλόσοφος Ἀλεξανδρεύς. οὗτος μετὰ τοῦ εὐέπου καὶ μεγαλοπρε-
ποῦς ἀμείβεσθαι τὴν διάνοιαν εἰς ὑπερβολὴν καὶ διαφέρων εὐγλωττία καὶ εὐπορία τῶν καλλίστων
ὀνομάτων καὶ ῥημάτων. κατέπληττε πανταχοῦ τοὺς ἀκροωμένους. ἦν δὲ αὐτῷ καὶ μαθητὴς Θεο-
σέβιος. ἀνὴρ εἴπερ τις ἕτερος ὧν ἡμεῖς ἴσμεν εἰωθὼς ἀποβλέπειν εἰς τὰς ἀνθρώπων ψυχάς. ἔ-
λεγε δὲ ὁ αὐτὸς Θεοσέβιος ἐξηγούμενον φάναι ποτὲ τὸν Ἱεροκλέα κύβοις ἐοικέναι τοὺς Σωκράτους
λόγους. ἀπτῶτας γὰρ εἶναι πανταχοῦ ὅπη ἂν πέσωσι. τοῦ δὲ Ἱεροκλέους τὸ ἀνδρεῖον καὶ μεγα-
λόθυμον ἦθος ἀπέδειξεν ἡ συμβᾶσα τύχη περὶ αὐτόν. εἰς γὰρ τὸ Βυζάντιον ἀνελθὼν, προσέκρουσε
τοῖς κρατοῦσι καὶ εἰς δικαστήριον ἀχθεὶς ἐτύπτετο τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγάς. ῥεόμενος δὲ τῷ αἵ-
ματι ψάμμος κοίλης τὴν χεῖρα προσραίνει τὸν δικαστὴν ἅμα λέγων. κύκλωψ. τῆ, πίε οἶνον ἐπεὶ φάγες
ἀνδρόμεα κρέα. φυγὼν δὲ καταγνωσθεὶς καὶ ἐπανελθὼν χρόνῳ ὕστερον εἰς Ἀλεξάνδρειαν, συνεφι-
λοσόφει τοῖς εἰωθόσι προσπελάζουσιν. ἔξεστι δὲ μαθεῖν τὴν Ἱεροκλέους μεγαλογνώμονα φρόνη-
σιν, ἀπὸ τῶν συγγραμμάτων ὧν ἔγραψεν εἰς τὰ χρυσᾶ ἔπη τῶν Πυθαγορείων βιβλίων καὶ περὶ προνοί-
ας ἑτέροις βιβλίοις συχνοῖς ἐνοῖς φαίνεται ὁ ἀνὴρ τὴν μὲν ζωὴν ὑψηλόφρων. τὴν δὲ γνῶσιν οὐκ ἀκρι-
βής. Ἱερολογία ἡ θεία λειτουργία. Ἱερομηνία. ἱερὰ ἑορτὴ κατὰ μῆνα. Ἱερομηνίαι αἱ ἑορ-
τώδεις ἡμέραι, ἱερομηνίαι καλοῦνται. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Ἱερομνήμονες οἱ εἰς
Πυλαίαν ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς. Ἱερομνήμονες οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν Ἀμφικτυ-
όνων συνέδριον ἐξ ἑκάστης πόλεως τῶν τοῦ συνεδρίου μετεχουσῶν οὕτω καλοῦνται. Ἱερομύστης. ἱ-
ερὰ μυστήρια εἰσηγούμενος. ἅγιος. Ἱερὸν ἅγιον τῷ θεῷ ἀνατεθειμένον. ἱερὸν δὲ λέγουσι πᾶν τὸ
ἀνατιθέμενον τοῖς θεοῖς. καὶ παροιμία ἱερὸν ἡ συμβουλή. ἐπὶ τῶν δεινῶν συμβουλεύειν. Ἱερὸν
ἰχθὺν. Ὅμηρος τὸν ἄνετον καὶ αὐτεξούσιον λέγει. οὐ τὸν καλλίχθυν ἢ τὸν πομπίλον ὥς τινες.
Ἱερόν τινε ὡς ἠρέκασας. ἀντὶ τοῦ εὐφημότερον ἱερατεύσας. Ἱερόντιον ὄνομα πόλεως.
Ἱεροποιός. Ἱεροσόλυμα ὄνομα πόλεως. Ἱερὸς πόλεμος. δύο ἐγένοντο ἱεροὶ πόλεμοι
Ἀθηναίοις πρὸς Βοιωτοὺς βουλομένους ἀφελέσθαι Φωκέων τὸ μαντεῖον. νικήσαντες δὲ Φωκεῦσι
πάλιν ἀπέδωκαν ὁ δὲ ἕτερος, Ἀθηναίοις πρὸς Λακεδαιμονίους ὑπὲρ Φωκέων διὰ τὸ ἐν Δελφοῖς
ἱερόν.

ἱερόν. Ἱερὸς λέγεται καὶ ὁ εὐσεβής. Ἱερουργῶ· αἰτιατικῇ. Ἱερουσαλὴμ, ὄνομα πόλεως· ζήτει τὴν ἅλωσιν αὐτῆς ἐν τῷ Ἀντιοχεία. Ἱεροφάντης· μυσταγωγός· ἱερεύς. καὶ ὡς οὖν ἔμελλε τῷ Ἐλευσινίῳ θεῷ δεῖξαι φλεγόμενον, ᾤκησεν ἑαυτὸν φέρων ἐς τὸ μέγαρον. ἔνθα δή που τῷ μὲν ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν κατὰ τὸν τῆς τελετῆς νόμον. ἐκείνῳ δὲ οὐκ ἐξῆν. ἐπεὶ δὲ ἐτόλμησεν οὗτος τὸ τόλμημα, φρίκη τις αὐτὸν περιέρχεται καὶ νοσεῖ νόσον μακροτάτην. Ἱεροφάντης οὕτω φασὶ τὸν πρεσβύτην ὠνομάσθαι ἱεροφάντην. τὸν ἀποφήναντα ἐν τῷ πολέμῳ ἀπόρρητα τὰ ἱερά.

Ἱεροφώνων· μεγαλοφώνων. Ἱερῷ· θείῳ· ἤτοι μεγάλῳ. Ἱέρων· οὗτος τύραννος ἦν. ὃς πρῶτον μὲν δι' ἑαυτοῦ κατεστήσατο τὴν τῶν Συρακουσίων βασιλείαν. καὶ τῶν συμμάχων ἀρχήν. οὐ πλοῦτον. οὐ δόξαν. οὐχ ἕτερον ἐκ τῆς τύχης ἕτοιμον παραλαβών. καὶ μὴν οὐκ ἀποκτείνας οὐ φυγαδεύσας. οὐ λυπήσας οὐδένα τῶν πολιτῶν. καὶ διεφύλαξε τὸν αὐτὸν τρόπον. ἔτη γὰρ ν' καὶ δ' βασιλεύσας, διετήρησε μὲν τῇ πατρίδι τὴν εἰρήνην. διεφύλαξε δ' αὐτῷ τὴν ἀρχὴν ἀνεπιβούλευτον. διέφυγε δὲ τὸν ταῖς ὑπεροχαῖς παρεπόμενον φθόνον. ὅς γε πολλάκις ἐπιβαλλόμενος ἀποθέσθαι τὴν δυναστείαν, ἐκωλύθη κατὰ κοινὸν ὑπὸ τῶν πολιτῶν. εὐεργετικώτατος δὲ καὶ φιλοδοξότατος τῶν. ἐν περιουσίᾳ δὲ τρυφῇ καὶ δαψιλείᾳ πολλῇ διαγενόμενος, ἐβίωσε πλείω τῶν ϙ' ἐτῶν. διεφύλαξε δὲ τὰς αἰσθήσεις πάσας καὶ τὰ μέρη τοῦ σώματος ἀβλαβῆ. τοῦτο δέ μοι δοκεῖ σημεῖον οὐ μικρὸν ἀλλὰ παμμέγεθες εἶναι βίου σώφρονος. Ἱερώνυμος· τύραννος γέγονεν οὗτος. τινὲς δὲ τῶν λογογράφων τῶν ὑπὲρ τῆς καταστροφῆς αὐτοῦ γεγραφότων, πολλήν τινα πεποίηνται λόγον, καὶ τῶν δεινῶν τῶν περὶ τὴν καταστροφὴν αὐτοῦ συμβάντων. ὥστε μήτε Φάλαριν μήτ' Ἀπολλόδωρον μήτ' ἄλλον μηδένα γεγονέναι τύραννον ἐκείνου πικρότερον. καὶ παῖς παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν, εἶτα μῆνας οὐ πλείους ιγ' ἢ δώδεκα ζήσας, μετήλλαξε τὸν βίον. κατὰ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον ἕνα μέν τινα ἢ δεύτερον στρεβλωθῆναι καί τινας τῶν φίλων καὶ τῶν ἄλλων Συρακουσίων ἀποκτανθῆναι δυνατόν. ὑπερβολὴν δὲ γεγονέναι παρανομίας καὶ παρηλλαγμένην ἀσέβειαν οὐκ εἰκός. καὶ τὸν μὲν τρόπῳ διαφερόντως εἰκαῖον αὐτὸν γεγονέναι καὶ παράνομον φασίν. οὐ μὴν εἰς σύγκρισιν ἀκτέον οὐδενὶ τῶν προειρημένων τυράννων. ἀλλά μοι δοκοῦσιν οἱ τὰς ἐπὶ μέρους γράφοντες πράξεις· ἐπειδὰν ὑποθέσεις εὐπεριλήπτους ὑποστήσωνται καὶ στενάς· πτωχεύοντες πραγμάτων, ἀναγκάζεσθαι τὰ μικρὰ μεγάλα ποιεῖν καὶ περὶ τῶν μηδὲ μνήμης ἀξίων πολλούς τινας διατίθεσθαι λόγους. ἔνιοι δὲ καὶ δι' ἀκρισίαν εἰς τὸ παραπλήσιον τούτοις ἐμπίπτουσιν. ὅσῳ γὰρ ἄν τις εὐλογώτερον καὶ περὶ ταῦτα τὸν ἀναπληροῦντα τὰς βίβλους καὶ τὸν ἐπιμετροῦντα λόγον τῆς διηγήσεως εἰς Ἱέρωνα καὶ Γέλωνα διάγοι, παρεὶς Ἱερώνυμον. καὶ γὰρ τοῖς φιληκόοις ἥδιον οὗτος. καὶ τοῖς φιλομαθέσι τῷ παντὶ χρησιμώτερος. Ἱερώνυμος· Καρδιανός. ὃς τὰ ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πραχθέντα συνέγραψε. Καρδία δὲ ὄνομα πόλεως. Ἱερῶς· μεγάλως. Ἱερῶσθαι. Φησὶ Θουκυδίδης νομίσαντες κατά δή τινα παλαιὰν αἰτίαν οὐ καθαροὺς ὄντας ἱερῶσθαι. σημαίνει γὰρ τὸ ἱεροὺς νενομίσθαι καὶ οἷον καθιερῶσθαι. Ἱεσσαί· ὄνομα κύριον. Ἱέσθην· προεθυμοῦντο. ἐπορεύοντο.

Ἵεται· προθυμεῖται. πορεύεται. καὶ ἵετο. Ἰεφθάε· κριτὴς Ἰουδαίας. ὁ ῥυσάμενος τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Φιλιστιείμ. ὃς ηὔξατο τῷ θεῷ τὸ πρῶτον ὑπ' αὐτοῦ ὑπαντώμενον καταθύειν. ἐπεὶ οὖν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἐπὶ τοῖς νικητηρίοις ὀρχουμένην ἐθεάσατο, ταύτην εὐθέως ἀνεῖλε. διὸ δὴ αἱ τῶν Ἰουδαίων παρθένοι τετραήμερον αὐτῆς κατ' ἔτος ἐπετέλεσαν μνήμην. Ἰεχονίας, ὄνομα κύριον. Ἱζάνω· καθέζομαι. Ἵζει· καθίζει. ἢ κάθηται. Ἵησι· πέμπει. ἀφίησιν. ὁ δὲ ἵησιν ἑαυτὸν εἰς ὕδωρ ψυχρόν. φάσκων γῆρας ἀνθρώπων εἶναι τὰ βαλανεῖα. Ἱεῖκα τὰ λαιμόν.

Ἱεὶς· ἀφιείς. τόξων. Σοφοκλῆς ἀπὸ κοινοῦ τὸ τίς. κατὰ μὲν τῶν μεγάλων ψυχῶν ἱείς τις, οὐκ ἂν ἁμάρτοι. κατὰ τῶν πολλῶν δὲ ἱείς τις, οὐκ ἂν πείθοι τὸν ἀκούοντα. πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα ὁ φθόνος ἕρπει. τοξικόν. ἀπὸ τῶν τοξευόντων κατὰ μεγάλου σώματος· οὐχ ἁμαρτάνουσι. πιστὰ οὖν τοῖς ἀκούουσι τὰ κατὰ τῶν μεγάλων διὰ τὸν φθόνον. Ἱείς· ἀφιείς. πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἱείς. ἀεὶ σοφὰς ἐκφωνῶν. Ἰή· τοῦτο ψιλοῦται. ὅταν μὴ ᾖ ἐν ὕμνῳ. ἐκεῖ γὰρ δασύνεται. ὡς ἐφυμνίῳ δὲ κέχρηται Εὐριπίδης τὸ ἰή

κοσμεῖν τὸ πλῆθος ἐπήγαγεν. Ἴκ. ἴκ. ἴκ. πρόσφθεγμά ἐστι καταφρονοῦντος. σημαίνει δὲ μῆκος τοῦτο λεγόμενον. φησὶ γάρ· ὅτι οὐδὲ μέλλεις ἐπὶ σὲ εἶναι τὸν θεόν. Ἰκ. μία. μία φωνή. Ἵκοιτο· μέλλοντος ἀντὶ τοῦ ἔλθοι. Ἰήιος. ὁ τοξότης ὁ Ἀπόλλων. καὶ ἰὴ Φοῖβε. Ἰηοῦ. βασιλεὺς Σαμαρείας· ὃς ἀνεῖλεν Ἰεζάβελ καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀχαὰβ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἠλιοῦ τοῦ προφήτου. ὃς συναθροίσας πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ ἔφη μετὰ πανουργίας· Ἀχαὰβ μὲν ἐδούλευσε τῷ Βάαλ ὀλίγα, Ἰηοῦ δὲ πολλὰ δουλεύσει αὐτῷ. καὶ νῦν πάντας καλέσατε πρός με τοὺς προφήτας καὶ ἱερεῖς τοῦ Βάαλ ὅτι μεγάλη θυσία τῷ Βάαλ. πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἀπολειφθῇ οὐ ζήσεται. συναθροισθέντων οὖν ἁπάντων καὶ τοῦ εἰδωλίου πλησθέντος, στόμα πρὸς στόμα ἔφη· ἐρευνήσατε εἰ ἔστι τῶν δούλων κυρίου τις. καὶ μὴ εὑρεθέντος, ἀπέκτεινε πάντας. καὶ τὸν Βάαλ ἐνέπρησε. πλὴν οὐκ ἐφύλαξεν εἰς τέλος πορεύεσθαι ἐν νόμῳ κυρίου. Ἰηίων. τῶν μετὰ ᾠδῆς γινομένων θρήνων. λοιμικῶν. ἰήιος γὰρ ὁ Ἀπόλλων εἰς ὃν ἡ αἰτία τῶν λοιμῶν ἀναφέρεται. ἢ ὅτι ἐπίφθεγμα κοινόν ἐστι καὶ ἀρτεμίδος. αἱ δὲ γυναῖκες ἐν ταῖς ἀνάγκαις ταύτας ἀφιᾶσι φωνάς. οἱ δὲ, ἀκούουσι τῶν θρηνητικῶν. Σοφοκλῆς. οὐδ᾽ ἰηίων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες· τουτέστιν οὐ περιγίνονται τῶν πόνων. Ἰήλατο. ἐδέσμευσε. καὶ ἰήλαι ἐπιτίμησαι. Ἰηλεμῆσαι. θρηνῆσαι. καὶ ἰηλεμῆσθαι. τεθρηνῆσθαι. Ἴησιν. ἀφίησιν. ἐπιμαστιγῶντες ξύλα. ὡς εἶδε τὸν Κλέαρχον προσιόντα, ἴησι τῇ ἀξίνῃ. Ξενοφῶν. Ἴησιν. ἀπέλθῃ. Ἰησονίδης. Ἰάσονος παῖς. Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς καὶ θεὸς ἡμῶν. ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, ἐγένετο ἄνθρωπός τις ἀρχηγὸς τῶν Ἰουδαίων. Θεοδόσιος ὄνομα αὐτῷ. ὃς πολλοῖς τῶν χριστιανῶν γνωστὸς ὑπῆρχε. καὶ τῷ βασιλεῖ ἐκείνῳ μνημονευθέντι. κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐν αὐτῷ ἦν τις ἀνὴρ χριστιανὸς Φίλιππος ὄνομα αὐτῷ, τὴν μέθοδον ἀργυροπράτης. οὗτος γνωστῶς εἶχεν πρὸς τὸν Θεοδόσιον, καὶ πολλὴν πρὸς αὐτὸν σώζων τὴν γνησιότητα, προετρέπετο αὐτὸν καὶ ἐνεθετεῖ γενέσθαι χριστιανόν. ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν ὁ προλεχθεὶς Φίλιππος πρὸς τὸν λεχθέντα Θεοδόσιον, ταῦτά τινα ἔλεγε. τί δή ποτε σοφὸς ἀνὴρ ὑπάρχων καὶ ἀκριβῶς ἐπιστάμενος τὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν κεκηρυγμένα περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, οὐ πιστεύεις αὐτῷ καὶ γίνῃ χριστιανός; ἐπίσταμαι γὰρ περὶ σοῦ ὅτι ἀναγνοὺς τὰ τῶν θεοπνεύστων γραφῶν προλεχθέντα περὶ τῆς τοῦ κοινοῦ ἡμῶν δεσπότου Χριστοῦ παρουσίας, παραιτῇ τοῦ γενέσθαι χριστιανός· ἀπωλεσεν ἔσω σῶσαι τὴν σεαυτοῦ ψυχήν. πιστεύων εἰς τὸν σωτῆρα καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. ἵνα μὴ ἐπιμένων τῇ ἀπιστίᾳ, κρίσει αἰωνίᾳ ὑπεύθυνον σεαυτὸν καταστήσῃς. ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἰουδαῖος παρὰ τοῦ χριστιανοῦ λεγόμενα πρὸς αὐτόν, ἀπεδέξατο αὐτόν. καὶ χαριστίας ταῦτα τὰ διαλόγων προσήκατο, καὶ ταῦτα πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο· ἀποδέχομαί σου τὴν κατὰ θεὸν ἀγάπην ὅτι τὰ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ἐμῆς ψυχῆς σπουδάζων, ἀγωνίζῃ χριστιανόν με γενέσθαι προτρεπόμενος. διὸ ὡς ἐπὶ τοῦ θεοῦ τὰ κρυπτὰ τῶν καρδιῶν ἐπισταμένου καὶ θεωροῦντος, ἀδόλως καὶ ἀνυποκρίτως καὶ μετὰ πάσης ἀληθείας τοὺς πρὸς σὲ λόγους ποιήσομαι. ὅτι μὲν οὖν παραγέγονεν ὁ ἀπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν προκεκηρυγμένος Χριστός, ὁ ὑφ᾽ ὑμῶν τῶν χριστιανῶν προσκυνούμενος, πεπληροφόρημαι καὶ ὁμολογῶ τε θαρρικῶς, ὡς πρὸς γνήσιόν μου φίλον καὶ τὰ πρὸς τὴν ἐμὴν σωτηρίαν μοι ἀεὶ σπουδάζοντα. ἀλλ᾽ ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ κρατούμενος, οὐ γίνομαι χριστιανός. καὶ ἐν τούτοις καταγνώσκω ἐμαυτοῦ. νῦν γὰρ Ἰουδαῖος ὑπάρχων, ἀρχηγὸς εἰμὶ τῶν Ἰουδαίων. καὶ τιμῆς πολλῆς καὶ δώρων πολλῶν καὶ πάντων τῶν πρὸς τὴν ζωὴν ταύτην ἐπιτηδείων ἐν ἀπολαύσει τυγχάνω. ὑπολαμβάνω δὲ ὅτι οὐδὲ τὴν πατριαρχίαν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας γνώμαι, ἢ ἀρχάς μείζονας ἢ ὑπεροχὰς λαμβάνω παρ᾽ ὑμῶν, τοσαύτης θεραπείας ἀξιωθήσομαι. ἵνα οὖν μὴ τῶν δικαιωμάτων εἶναι περιττῶν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ ἐκ πίσω, καταφρονῶ τῆς μελλούσης ζωῆς. κακῶς τοῦτο ποιῶν. ἵνα δὲ τοὺς λόγους μου ἀληθεῖς τῇ σῇ ἀγάπῃ παραστήσω, θαρρῶ σοι μυστήριον. ὅ ἐστι παρὰ μὲν τοῖς Ἑβραίοις ἀποκεκρυμμένον δέ, οὐ ἀκριβῶς ἐπίσταμαι ὅτι ὁ ὑφ᾽ ὑμῶν τῶν χριστιανῶν προσκυνούμενος Χριστός, αὐτός ἐστιν ὁ ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν προκεκηρυγμένος

ριθμός· οὐ μόνον δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν προγεγραμμένων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν ἐναπογράφου καὶ ἀπο-
κεκρυμμένου μυστηρίου. ἔστι δὲ ὁ λόγος τοῦ μυστηρίου τοιοῦτος· κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἡνίκα ὁ
ἐν Ἱεροσολύμοις ναὸς ἐκτίζετο, συνήθεια ἦν παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ἰσαρίθμους τῶν παρ' ἡμῖν
γραμμάτων εἰκοσιδύο τυγχανόντων, ἱερεῖς ἐν τῷ ναῷ καθίστασθαι· ὅθεν καὶ τὰ θεόπνευστα βι-
βλία, εἰκοσιδύο ἀριθμοῦ μετά. κώδιξ οὖν ἀπέκειτο ἐν τῷ ναῷ ἐν ᾧ ἀπεγράφετο ἑκάστου ἱερέ-
ως τῶν κβ΄ ἡ προσηγορία καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς μητρός· ἑνὸς οὖν τελευτήσαντος τῶν ἱερέ-
ων, οἱ λοιποὶ συνήρχοντο ἐν τῷ ναῷ καὶ ἐκ κοινοῦ ψηφίσματος καθίστων ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος ἕτερον ἱ-
ερέα· πληροῦντες τὸν ἀριθμὸν τῶν κβ΄ ἱερέων· καὶ ἐνεγράφετο ἐν τῷ κώδικι ὅτι τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ἐτε-
λεύτησεν ὁ δεῖνα ἱερεύς· υἱὸς τοῦδε καὶ τῆσδε· καὶ ἀντ' αὐτοῦ προεχειρίσθη ὁ δεῖνα· υἱὸς τοῦδε καὶ τῆσδε·
τούτου οὖν τοῦ ἔθους κρατοῦντος ἐν τῷ ἔθνει τῶν Ἰουδαίων, συνέβη κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους καθ'
οὓς ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ διέτριβε, τελευτῆσαι ἕνα ἐκ τῶν κβ΄ ἱερέων· πρὶν ἄρξηται ἐμφα-
νίζειν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ διδάσκειν πιστεύειν τοὺς ἀνθρώπους, εἰς αὐτόν· συνῆλθον οὖν οἱ λοιποὶ
ἱερεῖς ἐπὶ τῷ ποιῆσαι ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος ἕτερον ἱερέα· καὶ ἑκάστου προβαλλομένου τὸν νο-
μιζόμενον αὐτῷ ἄξιον τοῦ γενέσθαι, οἱ λοιποὶ τοῦτον ὡς ἐλλειπῶς ἔχοντα πρὸς ἀρετὴν ἐξ ἧς ὀ-
φείλει καταστῆναι ἱερεύς, ἀπεδοκίμαζον· εἰ γὰρ σοφὸς ἦν, ἦν δέ τε καὶ βίῳ χρηστός, ἐν ἀγνοίᾳ ἦν τοῦ
νόμου καὶ τῶν προφητῶν ἐτύγχανεν, ἀπρόσφορος ἱερατείας ἐκρίνετο· τέλος ὅσων πολλῶν ἱερέ-
ων ψηφισθέντων καὶ πάντων ἀποδοκιμασθέντων, εἷς τις ἱερεὺς ἐπελθών, ἔστη εἰς τὸ μέσον
καὶ λέγει τοῖς λοιποῖς· ἰδοὺ πολλοὶ ὑφ' ὑμῶν ὀνομασθέντες, ἀνεπιτήδειοι εὑρέθησαν πρὸς ἱ-
ερωσύνην· δέξασθε οὖν καὶ μὲ λέγοντα περὶ ἑνὸς ἀνθρώπου ὀφείλοντος προχειρισθῆναι ἀντὶ τοῦ τελευ-
τήσαντος ἱερέως· ὑπολαμβάνω ὅτι οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἀπαρεσθήσεται τῷ παρ' ἐμοῦ γινομένῳ ψη-
φίσματι· ἐπιζητούντων δὲ τῶν λοιπῶν ἱερέων, εἶπεν, ὅτι βούλομαι ἐγὼ γενέσθαι ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος ἱε-
ρέως, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν Ἰωσὴφ τοῦ τέκτονος· ὅστις νέος μὲν τῇ ἡλικίᾳ ἐστί· λόγῳ δὲ καὶ βίῳ καὶ ἤθεσι
χρηστὸς κεκόσμηται· καὶ ὑπολαμβάνω μηδένα ποτὲ τῶν ἀνθρώπων φθῆναι ἐν λόγῳ καὶ ἐν βίῳ καὶ ἐν ἤθεσι τοιοῦ-
τον οἷός ἐστιν οὗτος· καὶ οἶμαι ὑμῖν πᾶσι τοῖς οἰκοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ τοῦτο γνωστὸν καὶ ἀναντίρ-
ρητον ὑπάρχειν· ἀκούσαντες δὲ τὸν λόγον τοῦτον οἱ λοιποὶ ἱερεῖς, ἀπεδέξαντο τὸν ἄνδρα καὶ ἐ-
βεβαιώσαντο τὸ ψήφισμα, ἐπιτήδειον εἶναι ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον εἰς ἱερωσύνην τὸν Ἰησοῦν εἰρη-
κότες· ἔλεγον δέ τινες περὶ αὐτοῦ μὴ εἶναι ἐκ φυλῆς Λευΐ· ἀλλ' ἐκ φυλῆς Ἰούδα τυγχάνειν· τοῦ Ἰωσήφ τε
υἱὸν αὐτὸν ὑπολαμβάνοντες εἶναι, ὅτι τοῦτο παρὰ Ἰουδαίοις ἐχρημάτιζε τὸν Ἰωσὴφ ἐκ φυλῆς Ἰούδα,
οὐκ ἐκ φυλῆς Λευΐ καθίστασθαι, ἐμαρτύρουν πάντες· καὶ τούτου ἕνεκα, ὡς τοῦ δοκοῦντος μὴ ὄντος αὐτὸν ἐκ φυλῆς
Λευϊτικῆς, ἐκώλυον γενέσθαι ἱερέα· ὁ δὲ τοῦτον ὀνομάσας ἱερεὺς ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπε μι-
κτὸν εἶναι τὸ γένος αὐτοῦ· πάλαι γὰρ ἐν γενεαῖς ἀρχαίαις ἐπιμιξία τις γέγονε τῶν δύο φυλῶν· κἀ-
κεῖθεν κατάγεσθαι τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ· τοῦτο οὖν ἀκούσαντες οἱ λοιποὶ ἱερεῖς, συνῄνεσαν τῷ ψηφίσ-
ματι· καὶ κοινῇ βουλῇ πᾶσι τοῖς συνελθοῦσιν ἱερεῦσιν, ἔδοξεν ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος ἱερέως τὸν
Ἰησοῦν καταστῆσαι· τῆς δὲ συνηθείας ἐχούσης μὴ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ γινομένου ἱερέως ἀπογρα-
φῆναι ἐν τῷ κώδικι, ἀλλὰ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, εἶπόν τινες αὐτῶν ὀφείλειν αὐτοὺς προσκα-
λέσαι τοὺς γονεῖς καὶ παρ' αὐτῶν μαθεῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν· λαβεῖν δὲ καὶ κατάθεσιν αὐτῶν, εἰ υἱὸς αὐτῶν ἐστιν ὁ
πρὸς ἱερωσύνην προχειριζόμενος· καὶ ἤρεσε τοῦτο πᾶσιν· ὁ οὖν προονομάσας τὸν Ἰησοῦν γενέσθαι ἱερέα,
ἔλεγε τετελευτηκέναι Ἰωσὴφ τὸν πατέρα Ἰησοῦ· μόνην δὲ τὴν τούτου ζῆν μητέρα· συνῄνεσαν οὖν ἅ-
παντες ἀγαγεῖν τὴν μητέρα αὐτοῦ εἰς τὸ συνέδριον καὶ μαθεῖν παρ' αὐτῆς εἰ μήτηρ τυγχάνει τοῦ
Ἰησοῦ· καὶ εἰ αὐτὴ ἔτεκεν αὐτόν· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἀκοῦσαι ἐξ οὗ ἔτεκε τὸν Ἰησοῦν· καὶ δὴ
τούτου πᾶσιν ἀρέσαντος, ἐκάλεσαν τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· ἐπειδὴ ὁ δεῖνα
ἱερεὺς ἐτελεύτησεν, υἱὸς τοῦδε καὶ τῆσδε, καὶ βουλόμεθα ἀντ' ἐκείνου ποιῆσαι τὸν υἱόν σου Ἰησοῦν, ἔθος
δέ ἐστιν ἀπογράφεσθαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός, εἰπὲ ἡμῖν εἰ ὁ Ἰησοῦς υἱός σου ἐστὶ
καὶ εἰ σὺ ἔτεκες αὐτόν· ἡ δὲ Μαρία ἀκούσασα ταῦτα, ἀπεκρίνατο λέγουσα πρὸς τοὺς ἱερεῖς· ὁ

τῇ μὲν υἱός μου ἐστὶν Ἰησοῦς, ὁμολογῶ. ἐγὼ γὰρ ἐγέννησα αὐτὸν καὶ μαρτυροῦσί μοι οἱ αἱρεθέντες
καὶ αἱρεθεῖσαι γυναῖκες τικτούσης μου αὐτόν. ὅτι δὲ οὐκ ἔχει ἐπὶ γῆς πατέρα, πληροφορίαν λά-
βετε παρ' ἐμοῦ ὡς βούλεσθε. παρθένου γὰρ τυγχανούσης μου, καὶ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ διαζώσης, ἄγ-
γελος θεοῦ ἐγρηγορούσης μου οὐ καθευδούσης εἰσελθὼν ἐν ᾧ ᾤκουν οἰκήματι, εὐηγγελίσατό μοι ἐκ
πνεύματος ἁγίου τεκεῖν υἱόν. οὗ τὸ ὄνομα ἐνετείλατο καλέσαι Ἰησοῦν. παρθένος τοίνυν ὑπάρχουσα
ταύτην ἰδοῦσα τὴν ὀπτασίαν, συνέλαβον καὶ ἐγέννησα τὸν Ἰησοῦν μείνασα παρθένος μέχρι τῆς
σήμερον. καὶ μετὰ τὸ τεκεῖν με. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἱερεῖς, ἐκέλευσαν ἐλθεῖν μαίας πιστάς. καὶ
ἐπέτρεψαν αὐταῖς πολυπραγμονῆσαι εἰ ἔτι ἀληθῶς παρθένος ἐστὶν ἡ Μαρία. αἱ δὲ, ἐκ τῆς πραγ-
μάτων λαβοῦσαι πληροφορίαν, διεβεβαιώσαντο παρθένον αὐτὴν ὑπάρχειν. παρεγένοντο δὲ καὶ
αἱ παρεδρεύσασαι θεασάμεναι αὐτὴν τίκτουσαν. μαρτυροῦσαι ὅτι υἱὸς αὐτῆς ἐστὶν Ἰησοῦς. ἐκ-
θαυμαζόμενοι οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τοῖς λεγομένοις παρὰ Μαρίας καὶ τῶν μαρτυρησάντων περὶ τοῦ τόκου αὐ-
τῆς, ἐπανελθόντες εἶπον τῇ Μαρίᾳ. εἰπὲ ἡμῖν παρρησίᾳ ἵνα ἐκ τοῦ στόματός σου ἀκούσωμεν τί-
νος ἐστί. καὶ τίνος υἱός. ἵνα οὕτως ἀπογραψώμεθα αὐτόν. οὓς γὰρ εἴπῃς ἡμῖν γονέας αὐτοῦ, τού-
τους ἡμεῖς καὶ οὐχ ἑτέρους ἀπογραψόμεθα. ἡ δὲ, ἀποκριθεῖσα εἶπεν. ἐν ἀληθείᾳ ἐγὼ αὐτὸν ἐγέν-
νησα. πατέρα αὐτοῦ ἐπὶ γῆς μὴ ἐπισταμένη. ἀλλὰ παρὰ τοῦ ἀγγέλου ἤκουσα υἱὸν θεοῦ εἶναι αὐ-
τόν. υἱὸς οὖν ἐμοῦ τῆς καλουμένης Μαρίας ἐστί. καὶ υἱὸς τοῦ θεοῦ. καὶ μὴ γημαμένη ἡ παρθένος ὑ-
πάρχω. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἱερεῖς ἤγαγον τὸν κώδικα καὶ ὑπέγραψαν οὕτως. τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ἐτε-
λεύτησεν ἱερεὺς ὁ δεῖνα. ὁ υἱὸς τοῦ δε καὶ τῆς δε. καὶ ἐγένετο ἀντ' αὐτοῦ κοινῇ ψήφῳ πάντων ἡμῶν
ἱερεὺς, Ἰησοῦς. ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ Μαρίας τῆς παρθένου. καὶ οὗτος ὁ κῶδιξ ἐσώθη ἀπὸ
τοῦ ναοῦ σπουδῇ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἁλώσεως τοῦ
ναοῦ καὶ τῶν Ἱεροσολύμων. καὶ ἀπόκειται ἐν Τιβεριάδι. καὶ τὸ μυστήριον τοῦτο ὀλίγοις πάνυ καὶ
πιστοῖς τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἔγνωσται. διὸ καὶ ἐμοὶ ὡς ἄρχοντι καὶ διδασκάλῳ τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων
ἀπεκαλύφθη. οὐ μόνον γὰρ ἐκ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν πεπληροφορήμεθα ὅτι ὁ ὑφ' ὑμῶν τῶν
Χριστιανῶν προσκυνούμενος Χριστὸς, αὐτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ὁ ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ κόσμου
ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀπογραφῆς ἥτις καὶ σέσωσται μέχρι τῆς σήμερον καὶ ἀ-
πόκειται ἐν Τιβεριάδι. ταῦτα ἀκούσας ὁ Χριστιανὸς παρὰ τοῦ Ἰουδαίου πρὸς αὐτὸν λελεγμένα τῷ
θείῳ ζήλῳ κινηθεὶς ἔλεγε τῷ Ἰουδαίῳ, ὅτι αὐθωρὸν καὶ παραχρῆμα ἀναφέρω τῷ πιστῷ καὶ εὐσεβεῖ βα-
σιλεῖ τὰ ὑπὸ σοῦ λεγόμενα. ἵνα πέμψῃ ἐν Τιβεριάδι καὶ φανερώσῃ τὸν κώδικα ὃν λέγεις. εἰς ἔ-
λεγχον τῆς ἀπιστίας τῶν Ἰουδαίων. ὁ δὲ Ἰουδαῖος πρὸς τὸν Χριστιανὸν ἔλεγε. τί θέλεις κρῖμα τῇ
σεαυτοῦ ψυχῇ προσαγαγεῖν καὶ ἀναγαγεῖν τῷ βασιλεῖ. καὶ μὴ τυχεῖν τοῦ σπουδαζομένου. εἰ γάρ
τι τοιοῦτον γένηται, πόλεμος μέγας μέλλει συνίστασθαι. καὶ φόνοι παρακολουθήσουσι. καὶ τό-
τε ἐὰν ἴδωσιν ἑαυτοὺς καταπονουμένους ἐμπρήσουσι τὸν τόπον ἐν ᾧ ἀπόκειται ὁ κῶδιξ. καὶ
μάτην κοπιώμενοι τοῦ σπουδαζομένου ἡμῖν μὴ κατορθουμένου. μόνον ἐκχύσεως αἱμάτων πρό-
ξενοι γενόμενοι. ταῦτα γὰρ ὡς γνησίῳ φίλῳ φανερὰ πεποίηκα τῇ σῇ ἀγάπῃ, ἵνα πιστώσω σε, ὅ-
τι οὐκ ἐξ ἀγνοίας παραιτοῦμαι τὸν Χριστιανισμὸν, ἀλλ' ἐκ κενῆς δόξης. ταῦτα ἀκούσας παρὰ
τοῦ Ἰουδαίου ὁ Χριστιανὸς, καὶ ἀληθῆ εἶναι πιστεύσας τὰ λεγόμενα παρ' αὐτοῦ, τῷ μὲν πιστῷ βα-
σιλεῖ Ἰουστινιανῷ, τὸν τοιοῦτον λόγον οὐκ ἐγνώρισεν ἵνα μὴ τῷ θείῳ ζήλῳ ὁ πιστὸς ἐκεῖνος καὶ μέ-
γας βασιλεὺς κινούμενος, ἔκχυσιν αἱμάτων παρασκευάσῃ γενέσθαι. καὶ ταῦτα μηδὲ τοῦ σπουδα-
ζομένου κατορθωθέντος. πολλοῖς δὲ τῶν γνωρίμων καὶ φίλων τὸν λόγον τοῦτον ἐποίησε δῆλον. καὶ
ἡμεῖς παρὰ τῶν ἀκουσάντων ὑπὸ τοῦ προονομασθέντος Φιλίππου τοῦ ἀργυροπράτου με-
μαθηκότες, φροντίδα οὐ μικρὰν ἐθέμεθα, γνῶναι βουλόμενοι εἰ ἄρα ἀληθῶς τοῦ λόγου τού-
του ὁ Ἰουδαῖος εἴρηκε περὶ τῆς τοιαύτης ἀπογραφῆς. εὕρομεν οὖν Ἰώσηπον τὸν συγγρα-
φέα τῆς ἁλώσεως Ἱεροσολύμων. οὗ μνήμην πολλὴν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἐν τῇ ἐκκλη-
σιαστικῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ ποιεῖται φανερῶς λέγοντα ἐν τοῖς τῆς αἰχμαλωσίας αὐτοῦ ὑ-

πομνή

ὑπομνήμασιν ὅτι Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ μετὰ τῶν ἱερέων ἡγίαζε. τοῦτο οὖν ἀκούσαντες λέγοντα τὸν Ἰουδαῖον τὸν ἄνδρα ἀρχαῖον ὄντα, καὶ μετὰ πολὺν χρόνον τῶν ἀποστόλων γενόμενον, ἐζητήσαμεν ἀκριβῶς ἐκ τῶν θεοπνεύστων γραφῶν τὸν τοιοῦτον λόγον βεβαιούμενον. εὕρομεν οὖν ἐν τῷ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίῳ, ἐπειδὴ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον, καὶ ἀνέγνω Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντα· πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ· οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με. ἀνελογισάμεθα δὲ ὅτι εἰ μὴ τάξιν τινὰ λειτουργικὴν παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις εἶχεν ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, οὐκ ἂν ἐν τῇ συναγωγῇ ἐδόθη αὐτῷ βιβλίον ἀναγνῶναι εἰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ. οὐδὲ γὰρ παρ' ἡμῖν τοῖς Χριστιανοῖς ἐπ' ἐκκλησίας ἔξεστί τινας ἀναγνῶναι τῷ λαῷ βίβλους τῶν θεοπνεύστων γραφῶν, εἰ μή τις ἐν κλήρῳ καταλέγηται. καὶ ἐκ τῆς ὑποθέσεως τοίνυν οὖν γραφείσης, καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ ἱστορηθέντων, ἔγνωμεν ὅτι Θεοδόσιος ὁ Ἰουδαῖος τὸ προλεχθὲν διήγημα εἰπὼν τῷ μνημονευθέντι Φιλίππῳ τῷ ἀργυροπράτῃ, οὐκ ἐπλάσατο τοῦτο, ἀλλ' ἀληθῶς ὡς γνησίῳ φίλῳ τῷ Φιλίππῳ τὸ παρὰ Ἰουδαίοις ἀποκεκρυμμένον μυστήριον ἐξάρρησεν. Ἰητροί· ἰατροί. καὶ ἰητρός.

Ἰθαγενής· αὐτόχθων. γνήσιος παῖς. ὁ ἰθὺ καὶ ἀδιάστροφον ἔχων τὸ γένος. Ἀγαθίας· τοὺς γοῦν ἐκ παλαιοῦ εἰλικρινεῖς καὶ ἰθαγενεῖς ἀνέκαθεν ἡγεμόνας τὴν γῆν ἀνακομίσασθαι. Ἰθάκη πόλις. καὶ Ἰθακήσιος ὁ πολίτης. Ἴθακος, ὄνομα κύριον. Ἰθαγενής· ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα γεννηθείς. Ἰθαιμένα. Ἴθ' ὡς· ὀρθῶς. Ἰθεῖα· εὐθεῖα· ὀρθή. οὐ γὰρ ἀφαυρῶς ἐκ Διὸς ἰθείης οἶδε τάλαντα δίκης. Ἴθι· ἔρχου, ἢ πορεύου. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἴθ' αὖ πρόλαβε· πορεύου. νῦν δὲ πείθεσθαι ἀντὶ τοῦ προλαβὲ παρακελεύσεως ἀττικῶς. ὁ αὐτὸς ἐν Βαβυλωνίοις· ἴθι νῦν ἐπειδὴ λήμματα πᾶσαν· ἀντὶ τοῦ ἄπι. συνωνυμεῖ γὰρ τῷ δεῦρο. σημαίνει καὶ τὸ ἄπι. Ἴθματα· ἴχνη, βήματα, δικαιώματα. ὁρμάς. τὸ δέ τινα διεκρίθη ἀπὸ τοῦ λεγομένου ἰθμοῦ. Ἴθορος· παροιμιῶδες. ἐπὶ τῶν παρακελευομένων. Ἰθώμη ὄνομα πόλεως. καὶ Ἰθωμίτης ὁ ἀπ' αὐτῆς. Ἰθύ· ἰθύς. καὶ ἰθεῖα· ἐπ' εὐθείας. Ἡρόδοτος· ἐκ μὲν δὴ τῆς ἰθείας στρατὸν ἐπ' αὐτὸν οὐκ ἐδόκεε πέμπειν. ἀπεοιδεόντων ἔτι τῶν πρηγμάτων. ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ προφανοῦς παρευθύ. Ἰθύνει· αἰτιατική. διοικεῖ. κατευθύνει. ὀρθοῖ.

Ἰθυντήρ· ὁδηγός. κυβερνήτης. χαλινός. πηδάλιον. Ἴθυσεν· ἐπ' εὐθείας ὥρμησεν. Ἰθυτενές· εἰς εὐθεῖαν τεταμένον. Ἰθύφαλλοι· οἱ ἔφοροι Διονύσου καὶ ἀκολουθοῦντες τῷ φαλλῷ γυναικείαν στολὴν ἔχοντες. λέγεται δὲ φαλλὸς τὸ ἐντεταμένον αἰδοῖον. καὶ ποιήματα δὲ καλεῖται ἃ ἐπὶ τῷ ἱσταμένῳ φαλλῷ ᾔδετο μετ' ὀρχήσεως. Ἰθύφαλλοι οἱ εἰς τοὺς μηροὺς μόνον. ἔχει δὲ καὶ ἐν τοῖς τραχήλοις ἐπ' εὐθείας δεσμούμενοι ἐξ ἐρυθρῶν δερμάτων. εἴρηται ἐν τῷ περὶ φαλλοῦ. Ἵκανε· παρεγένετο. Ἱκανός· ὁ ἀρκῶν. ὁ γὰρ ἱκάνων ὅ ἐστι παραγινόμενος χρήσιμος πρὸς τὴν ὁδόν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσι; καὶ ἱκανὸς ὁ θεός.

Ἱκανῶς ἔχω· γενική. ἀρκούντως. Ἰκαριεύς· δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς. Ἰκάριος· ὄνομα κύριον. Ἴκαρος· ὄνομα κύριον. Ἱκεσία· ἡ ἱκέτευσις. Ἱκέσιος· ἱκετικός. Ἱκέσθην· παρεγένοντο. Ἱκετάονος, ὄνομα κύριον. Ἱκέτευμα· τὸ δουλοπρεπῶς παρακαλεῖν καὶ ἱκετεύειν. ὁ γὰρ Αἴγαρος ἀπήντησε Βαιανῷ προσιόντι καὶ συγγνώμης ἔτυχεν. ὁ γὰρ παῖς λαμπρὸν οἱ ἱκέτευμα ἦν. Ἱκετεύω· αἰτιατικῇ. ἱκετεία. ἡ ἱκεσία. ἱκετεία δὲ ἱκετηρίας διαφέρει. ἱκετεία μὲν γάρ ἐστιν ἣν ποιεῖταί τις διὰ λόγων, ὅταν δέηται συγγνώμης τυχεῖν ἢ ἐλέους. Ἀντιφῶν· περὶ τοῦ ἐλεεῖν ὑμᾶς ἐμὲ ἐδεήθη. δείσας μὴ ἐγὼ διὰ κήρυκος καὶ ἱκετείαις πειρῶμαι ὑμᾶς ἀναπείθειν. ἱκετηρία δέ ἐστιν ἣν οἱ δεόμενοι κατατίθενταί που ἢ μετὰ χεῖρας ἔχουσιν. Ἱκετηρία· ὁ θαλλὸς τῆς ἐλαίας. ὁ δὲ Αἰσχίνης ἐν τῇ ἀπολογίᾳ. ἱκετηρία καλεῖται ἐλαίας κλάδος στέμματι ἐστεμμένος. Ἱκέτης· ὁ δουλοπρεπῶς παρακαλῶν. καὶ δεόμενος περί τινος οὐτινοσοῦν.

Ἱκέσθω· παραγινέσθω. Ἰκμάζω· ὑγραίνω. καὶ ἰκμὰς ἡ ὑγρασία. Ἴκμενον· πορευτικὸν ἄνεμον. Ἱκνοῦμαι· ἔρχομαι. ἱκετεύω. καὶ ἱκνούμενος· παρακαλῶν. Ἰκόνιον ὄνομα πόλεως. καὶ Ἰκονιαῖος. Ἵκοντο· παρεγένοντο. Ἵκου· ἐλθέ. ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπου κλύων ἐμοῦ, ἵκου προσοίκους. Ἵκω· καταλαμβάνω. Ἴκρια· ὀρθὰ ξύλα ἢ σανιδώματα τῆς νηός. καὶ τὰ ἐν θεάτρῳ ἃ ἦσαν καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ἐπὶ ξύλων γὰρ ἐκάθηντο πρὶν ἢ

καὶ τὸ θέατρον ξύλα ἐσκευασμένον. καὶ οὕτως ἐθεώρουν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις· ὥστ' εὐθὺς εἰπόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων ὑποβλέπουσιν ἡμᾶς. περβλήματα δὲ ξύλων καὶ τῆς ἡμιπλέστων ἐφίστασαν. καὶ ἴκρια προσπήξαντες διαβάσεις παρὰ σφᾶς ἐμηχανῶντο. Ἴκριον· ἰκρίῳ· οὐδὲ οἱ τὸν στρατὸν προσπελάσαν. ἴκριον γὰρ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κεῖται τοῦ κενοταφίου. Θουκυδίδης· γνώρισμα ἐπιχώριον καὶ νόμιμον ἀπεικὸς τῇ ἐπὶ δυστυχίᾳ τετελευτηκότων καὶ μὴ ἐν ἄθλοις ταφέντων. Ἴκταρ, πλησίον. ἐπίρρημα. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐφικνεῖσθαι. καὶ παροιμία· οὐδ' ἴκταρ βάλλει. εἴρηται δὲ κατὰ γλῶτταν· ὥσπερ τὸ διωλύγιον. Ἰκτεριᾷ· τοῖς ἰκτεριῶσι πᾶς χυμὸς δοκεῖ πικρὸς εἶναι, διὰ τὸ τὴν ὑγρότητα τὴν περὶ τὴν γλῶτταν, τοιοῦτον ἔχειν τὸν χυμόν. οὗ πρῶτον γευόμενοι ἤδη ἀντιλαμβάνονται τῶν προσφερομένων. ζητήσειε δ' ἄν τις εἰ πικρὸς ὁ περὶ τὴν γλῶτταν χυμός, ἔδει ὁπηνίκα προσφέρεται τὸ μέλι ἧττον δοκεῖν πικρὸν εἶναι ἐμμεμιγμένου τοῦ γλυκέως καὶ κολάζοντος τὴν ἀμετρίαν τοῦ πικροῦ. νῦν δὲ ὅταν προσφέρηται τὸ γλυκύ, τότε τῆς πικρίας μᾶλλον ἀντιλαμβάνεται. ἀλλὰ διὰ τὸ κεκινῆσθαι πρὸ τούτου τὴν αἴσθησιν, οὐκ ἀντιλαμβάνεται τοῦ περὶ αὐτὴν χυμοῦ· ἐπεὶ ἐὰν μηδενὸς προσενεχθέντος κινηθῇ, μᾶλλον αἰσθήσεται τῆς πικρότητος. ὥσπερ οὖν οἱ ὑγρὰν ἔχοντες τὴν γλῶτταν ἧττον αἰσθάνονται, οὕτω καὶ οἱ ἄγαν ξηράν. δεῖ γὰρ παθεῖν τι τὸ αἰσθητήριον ὑπὸ τοῦ γευστοῦ ὑγροῦ ὄντος. τὸ δὲ ἄγαν ξηρόν, ἧττον πάσχει ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ καὶ διὰ πλείονος χρόνου. δηλοῦσι δὲ αἱ κατεξηραμμέναι τῶν βυρσῶν ἐπὶ πολὺν χρόνον, μὴ πάσχουσαι ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ. Ἴκτερος· νόσος ἐκ χολῆς συνισταμένη. τοὺς ἰκτέρῳ χρωσθέντας ὡς ὑπὸ χρυσίῳ. λέγουσι δὲ εἶναι γένον ὠχρὸν ἀπὸ θυμοῦ γενόμενον· ὥστε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν κεκρατημένων ὠχροὺς καὶ μέλανας ποιεῖν ὡς καὶ τῶν ἰκτίνων. ἀφ' ὧν καὶ καλοῦνται οἱ ἰκτεριῶντες. ἀπαλλάττονται δὲ πρὸς ὄρνιν τὸν χαραδριὸν ἀποβλέψαντες. καὶ ζήτει ἐν τῷ χαραδριός. Ἰκτῆρας· ἱκετευτικούς. ἵστασθε βωμοῦ δ' ἄραντες ἱκτῆρας κλάδους. Ἴκτις· ἴκτιδος. εἶδος ζώου ὡς οἱ κάστορες. ἢ ἔνυδρον ζῷον ἰχθυοφάγον. καὶ ἰκτιδέα τὸ τοῦ αἰλούρου δέρμα. Ἰκτίνα· ὄνομα κύριον. Ἰκτῖνος· εἶδος ὄρνιθος, ἁρπακτικοῦ ἐν ἔαρι φαινομένου. καὶ παροιμία· προκυλινδεῖσθαι ἰκτίνοις. ἦρος γὰρ ἀρχομένου, ἰκτῖνος φαίνεται· ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι ἐκυλινδοῦντο ὡς ἐπὶ γόνυ πίπτοντες εἰς βασιλέα. ἴδιον τῶν βασιλέων τὸ ἐξ ἀνθρώπων γονυπετεῖσθαι. ἢ ὅτι τὸ διὰ μεταβολῆς γινόμενον καὶ ἐς τὸ βασιλικὸν μετέστρεψε τιμήν. οἱ γὰρ ἰκτῖνοι τὸ ἔαρ σημαίνουσιν. οἱ πένητες οὖν ἀπαλλαγέντες τοῦ χειμῶνος προεκυλινδοῦντο προσκυνοῦντες αὐτούς. Ἰκτῖνος· εἶδος ὀρνέου. οὐ γὰρ οἶμαι ῥᾴδιον ἐν γήρᾳ μετατιθέμενον διαφυγεῖν τὸν λεγόμενον ὑπὸ τοῦ ἰκτίνου μῦθον· ὃς ὄρνις ὢν ἐπιθέμενος τῷ χρεμετίζειν ἀμφοῖν ἥμαρτεν. ἀγροικίας τε ἅμα καὶ δεξιότητος. Ἰλάδες· οἱ δεσμοί. Ἰλαδόν· ἐν ἀθροίσει καὶ ἴλας. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ δασύ. Ἵλαθι· ἵλεως ἔσο. Ἵλαος· ὁ ἵλεως καὶ εὐμενής. Ἱλαπινάζω· εὐωχοῦμαι. Ἱλαπίνας· θυσίας, ἑορτάς, εὐωχίας. Ἱλάριος· Ἀντιοχεὺς τῆς ἐν Συρίᾳ πόλεως. ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τε πρωτεῖα φέρων. ἐπιεικὴς δὲ τὴν φύσιν ὢν καὶ φιλομαθής. καὶ προσέτι ὀξὺς ἐν τοῖς λόγοις καὶ βιβλίων παντοδαπῶν εὐπορώτατος, ὅμως ὁ φιλομαθὴς ἐστέρητο λόγων φιλοσόφων. πολιτεύεσθαι δὲ ἀναγκαζόμενος τὰ κοινὰ πολιτεύματα τῆς πατρίδος, οὐδεμίαν εἶχε σχολὴν πρὸς φιλοσοφίαν. ἐν ᾗ δὲ αὐτῷ δυσαγωγὸν ἦθος ἐν τῇ νεότητι ἐν σωφροσύνῃ. ὥστε καὶ τοῦτο πολλὴν ἀσχολίαν παρείχετό οἱ πρὸς καλλίω βίον. ἀλλ' ἡ τύχη σοφώτερον τούτῳ κατέστη· καὶ ὁ καιρός, ἅμα τῷ λήξεως ἤδη τῆς ἀκράτου ἡλικίας. ἀτύχημα γάρ τι συνέβη κατὰ τὸν οἶκον ὅπερ εὐτύχημα ἀπέβη κατὰ τὸ ἀληθέστερον· ἡ γὰρ γυνὴ αὐτῷ τῶν οἰκείων τινὶ συμφθειρομένη κατείληπτο. ὁ οὖν οἰκοφθόρος τὸ ἐπιτήδευμα ῥήτωρ ἐτύγχανε· Μόσχος ὄνομα. τυγχάνων δὲ ὁ Ἱλάριος τινὸς εὐνοίας καὶ οἰκειότητος, ἔδηλος ἐφαίνετο περὶ τὸν εὐνοῦν. ἑάλω γὰρ συνὼν τῇ γυναικί. καὶ ὡς οὐδὲν βραχὺς ἐπὶ τῇ συμφορᾷ, πρᾶγμα ἐποίησεν ἀνδρεῖόν τε καὶ φρονήσεως ἐχόμενον. τὸν μὲν ἄνδρα παραλαβών, ἐξέστη μὲν αὐτῷ τῆς γυναικός· ἐξέστη δὲ τοῦ σφετέρου κλήρου· ἐρῶντε κατὰ τὸν νόμον ἐκεῖνον βουλεύειν. αὐτὸς δὲ καὶ τὸν ἄπαιδα βίον τῇ γυναικὶ συμβεβιωκώς, ἀπολιπὼν τὴν πατρίδα, μετεσκευάσατο τὸν βίον πρὸς τοὺς φιλοσόφους· εἰς Καρίαν τε καὶ Λυδίαν μετανάστας, Ἀθήναζε δὲ ἀφικόμενος, ἐβούλετο τοῦ Πρόκλου ἀκροάσασθαι καὶ λόγων φιλοσόφων. ὡς δὲ συνήνεγκεν αὐτοῦ τὴν τρυφὴν ὁ Πρόκλος ἀνηκόως

αὐτὸν

αὐτὸν ἐληλυθέναι μετὰ τῶν παλλακίδων καὶ τῆς συνήθους ἐπιεικείας ἐπιδείξεως, οὐ χωρήσας ἀθλί-
μιθεν. ὁ ἱλάειος, ἄλλον μετεδίωκε ζόπου ὠφελείας τὸν συμμεζότερον ἢ κατὰ τὸν πρὶν ἀλφόν.
Ἱλάειος. ὁ ἐκ φυγίας ἐπὶ ἰοβιανοῦ βασιλέως ῥωμαίων. ἦν παιδείαν μὲν τὴν ἀνέκαθεν οὐ γνώριμος.
κοινωνεῖν δὲ αὐτῷ θεὸς ἐδόκει τῆς τοῦ μέλλοντος προγνώσεως ὥστε τὴν μαντικὴν ἄριστος. Ἱλαείων
ἱλαείωνος. Ἱλαρός. εὐχαρής. ἀστεῖος ἡδύς. ἀπανιανός. συμβοῇ ἱλαρᾷ καὶ θορύβῳ χρηστῷ πα-
ρέπεμπον αὐτὸν. καὶ θαρρεῖν ἐκέλευον. ἐσπεῖτο δὲ αὐτῷ μάλιστα τὸ τῆς ψυχῆς ἱλαρόν. Ἱλα-
ροῖς. ἀφορῶντες τὴν πόλιν ἱλαροῖς τοῖς προσώποις, εὔθυμοι τὴν τελευτὴν προσδέχεσθαι ἔλε-
γον. Ἱλαρώτερος. εὐπροσωπότερος. Ἵλας. ἀγέλας. ἢ τάξεις. καὶ ἱλάρχας. ταξιάρχας. ἴλη δὲ ἡ
συστροφή. καὶ τάξις ὄχλου ἱππικοῦ. Ἱλάς. τὸ σχοινίον. καὶ ἱλάσι τοῖς δεσμοῖς. Ἱλάσθητι. δοτική.
Ἱλεύς μοι γένοιο. Ἱλάσκεσθαι. ἐξιλεοῦσθαι. Ἱλάσκονται. περὶ τὸν αὐτὸν εἱλοῦνται τόπον
ἢ ἐν κύκλῳ πλανῶνται. Ἱλασμός. εὐμένεια. πραότης. συγχώρησις. εἴτε διαλλαγή. Ἱλα-
στήριον. θυσιαστήριον. Ἱλεδανοὶ οἱ δεσμοί. Ἰλεός. ἡ κατάδυσις τοῦ ὄφεως. ὁ φωλεός. σημαίνει δὲ καὶ
ὄνομα νόσου περὶ τὰ ἔντερα γινομένης. Ἱλεοῦμαι. αἰτιατική. Ἵλεων. πρᾶον. καὶ ἵλεως τὸ ἀττικὸν εὐ-
μενής. Ἱλευτήριον. ἱλαστήριον. Ἰλάς, ὄνομα κύριον. Ἴλλειν. συνείργειν. Ἴλη. σύστημα. συστροφή.
τάξις ὄχλου ἱππικοῦ. κυρίως δὲ φάλαγξ μία διηκόσιοι ἀνδρῶν ἴλη. τοῦ ὑπασπίδιοι κόσμου φερέτω σο-
φοκλῆς. καὶ εὐκαπίως. τότε δὲ ἴλη τῶν καταφράκτων ἱππέων ὑπὸ τοῦτον ὑπὸ τοὺς ὀπισθοφύλα-
κας κατεβράγη. Ἰλήκοις. ἵλεως καὶ εὐμενὴς γένοιο. ἐν ἐπιγράμματι. ἰλήκοις διόνυσε τεὴ σὰ μέλη
σαχορείης. Ἰλιάς. τὸ πλῆθος. ἰλιὰς κακῶν. ἀπὸ τῶν μεγάλων κακῶν, λιβυκοί. ὄνομα ἔθνους. Ἰλιγ-
γιᾶν. ὅταν περὶ τὴν καρδίαν στροφὴ γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος. καὶ τοῦτο καλοῦσιν ἰλιγγιᾶν. καὶ ἰλίγγου ἀπὸ
παθ. ἰστέον δὲ ὅτι εἰλιγγιῶ διὰ διφθόγγου. ἴλιγγος δὲ διὰ τοῦ ι. Ἰλιάς. ὁ ἀπὸ τοῦ ἰλίου τῆς πόλεως.
καὶ ἰλιέων. Ἰλίγξ. ἀθλία. ἡ παρ' ἰλιεῦσι τιμωμένη. Ἰλλίζω. διανεύω. Ἴλιον. ἡ τῆς φρυ-
γίας πόλις ὅτε τὰ κατὰ τοὺς ἀργοναύτας ἐπράχθη, τηνικαῦτα παρ' ἕλλησιν ἐχρημάτιζε καὶ
ἡ ἐρυθραία σίβυλλα. κατὰ δὲ τὴν φρυγῶν χώραν τρὼς ὁ πατὴρ ἴλλου, καὶ γανυμήδης ἐβασίλευσαν.
κτίσας τὴν μὲν τροίαν εἰς ἴδιον ὄνομα. τὸ ἴλιον δέ, εἰς ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ πληρώσας τὰς πό-
λεις, πάντας τοὺς τοπάρχας ἐν τοῖς ἐγκαινίοις προσέγραψε διὰ γραμμάτων τοῦ βασιλέως τῆς θρᾳ-
κης. καὶ μετά τινα χρόνον, ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ γανυμήδην τὸν ἀγαπώμενον ὑπ' αὐτοῦ σφό-
δρα, θυσίαν ἐπάγειν. καὶ δῶρα τῷ εὐρωπαίῳ διὰ τῆς [illegible] δεδωκὼς αὐτῷ ἄνδρας ν. νομί-
σας δὲ ὁ ταντάλος ὅτι κατάσκοπος ἔπεμψε τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἐκράτησεν αὐτὸν πρὶν ἢ κατα-
λαβεῖν τὸ ἱερόν. καὶ μαθὼν τὴν αἰτίαν ἐθεράπευσεν. ὁ δέ, μικρὸν διαζήσας καὶ νόσῳ περιπεσών,
ἐτελεύτα. λυπηθεὶς δὲ ὁ ταντάλος, αὐτὸν μὲν ἔθηκεν ἐν σορῷ. τοὺς δὲ σὺν αὐτῷ ἀπέστειλεν ἀπαγγεί-
λοντας τῷ πατρὶ τὸν ἐκείνου θάνατον. οἱ δὲ ποιηταὶ ἁρπαγῆναι τὸν γανυμήδην ὑπὸ τοῦ διὸς ἔγραψαν
διὰ τὸ ὀξὺ τοῦ θανάτου μυθολογήσαντες. Ἴλιος. ὄνομα τόπου καὶ ποταμοῦ. Ἱλλόμενος. δεσμού-
μενος. Ἰλλόν. στρεβλὸν στραβὸν ἢ τυφλόν. ἀριστοφάνης. ἰλλὸς γεγένημαι ὀδοῦσί πω. καὶ τὸ πλη-
θυντικὸν ἴλλοι. Ἴλλος. ὄνομα κύριον. ὃς ἦν μάγος ζήνωνος. Ἰλλοῦσιν. ἀνθρώπων δὲ ἰλλοῦσιν
φθορέα ἐκρέμασεν ἐπὶ διδύμου ξύλου τουτέστιν εἰς φοῦρκαν. Ἰλλώπτειν. ἐν ἐπιγράμματι. τὸ γλυ-
κερὸν καὶ θῆλυ κατιλλώπτοντι προσώπῳ. Ἰλλυριοί. βάρβαροι θρᾳκικοί. οἱ δέ, τρυγώδας αὐτούς
φασιν. καί φησιν. ἀριστοφάνης. ἰλλυριοὶ κεκριγότες. ἀντὶ τοῦ ποιὰν φωνὴν ἀποτελοῦντες. κε-
κριγότες οὖν διὰ τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν. κρίγη δὲ ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς
ὀδοῦσι γινόμενος. Ἰλύς. βόρβορος. καὶ ἰλύς τὸ πληθυντικόν. Ἱλυσπώμενον. συνειλούμενον. εἰς τὸ ἔρ-
μα βοῦν ἐμπεσόντα καὶ ἱλυσπώμενον ἕως τεθνάναι. Ἰλύσι. ταῖς καταδύσεσιν. ἔρπετα δ' ἰλυ-
οῖσιν ἐνεκρύφθεν. Ἱμᾶν καὶ ἱμεῖν. ἀντλεῖν. ἀνέλκειν. ἀνασπᾶν. Ἱμάντες λῶροι. δεσμοί. ἱ-
μάντι περιλάξειν δεθῆναι ἐν τειχομένῳ ἑκάστῳ ἀνδρί. Ἱμάντωσις. δέσις ξύλων ἐμβαλλομέ-
νων ἐν τοῖς οἰκοδομήμασι. Ἱμάς. ὁ λῶρος. Ἱμάσσειν. ἐμάστιξεν. Ἱμάσθλην. μάστιγα. ἐν ἐ-
πιγράμματι κώπην ἢ ἀμαρικὸς ἱμάσθλην. Ἱμάσσω. πλήσσω. πατάσσω. Ἱματίδιον. τὸ μι-
κρὸν ἱμάτιον. Ἱματισμένος ἱματίῳ ἐνδεδυμένος, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα διὰ τοῦ ι.

Ἱμασμός· κένωσις. Ἴμβρασος, ὄνομα κύριον. Ἱμαῖον ᾆσμα τὸ ἐπὶ τῇ ἀντλήσει λεγόμενον παρὰ τοῖς ἱμῶσιν. οἱ δὲ, τὸ μυλωθρικόν· καὶ γὰρ τίς ἀνὴρ ὕδατι χαίρων ἱμαῖον ᾄδει· καλλίμαχος ἐν ἑκάλῃ.
Ἱμαῖος· ἡ ἐπιμύλιος ᾠδή· δηλοῖ δὲ καὶ ὄνομα κύριον. Ἱμέρα, ὄνομα κύριον. Ἱμεραία· γραῦς τις ἐν πόλις. ἐν δὴ τούτῳ νόσοι καὶ ζόφων ἀπορίαι τὴν ἱμεραίαν κατέσχον. Ἱμεραῖος· ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως ἱμέρας. Ἱμέριος· ἀμεινίου ῥήτορος προυσιάδος τῆς βιθυνίας. σοφιστὴς ἐπὶ κωνσταντίνου βασιλέως. ἀντιπαιδεύσας προαιρεσίῳ ἐν ἀθήναις. πατὴρ δὲ τάσσεται ἐν γήρᾳ. ἔγραψε μελέτας. Ἱμερία· πόλεμος. Ἱμερόεντα· ἐράσμια. λάμποντα ἐν ἐπιγράμματι· αὐτίκα οἱ κυθέρεια τὸν ἱμερόεντα τὸν μαστῶν κεστὸν ἔδωκεν ἔχειν. καὶ ἱμερόεις ὁ ἐπιθυμητικός. Ἵμερος· ἡ ἐπιθυμία. ἵμερος αὐτὸν εἰσῆλθε διὰ πυρὸς ἰδεῖν μάρκελλον νεκρόν. Ἱμερτής· ὁ ἐπιθυμητής. Ἱμερτός· καλός. ἐπέραστος· ποθεινός. Ἱμείρω γενικῇ. καὶ ἱμείρομαι γενικῇ. ἐπιθυμῶ. τὸ ἱμείρειν τοῦ βίου καὶ φιλοζωεῖν τὸ μεγίστης ἀγεννείας ἐστὶ σημεῖον καὶ κακίας. Ἱμητόν· τὸ ἀντλητόν. ἱμονιὰ δὲ τὸ τοῦ ἀντλήματος σχοινίον. οἱ δὲ ἄβαροι ἐχώρουν ἵνα ὁ δανάρις ἐστὶ ποταμός. Ἱμονιά· τὸ δὲ φρέαρ ἀπορρηνὲς ὂν, κοῖλον ἦν καὶ βαθύ· ὥστε δεῖν ἱμονιᾶς μακρᾶς. οἱ δὲ αὐτὸ τὸ ἀντλητήριον παρὰ τὸν ἱμάντα. Ἱμονιοστρόφου μέλη. ἱμονιὰ καλεῖται τὸ ἀντλητήριον τοῦ φρέατος. ἱμαῖον δὲ τὸ ᾆσμα. ἱμονιοστρόφου δὲ τοῦ εὐτελοῦς. Ἱμονιὰν ἀποτείνειν· ἀντὶ τοῦ μακρὰ λέγειν ἀπὸ τοῦ σχοινίου διὸ τὸ ὕδωρ ἀρύονται. ὃ καλοῦσιν ἱμονιάν. καὶ ἀριστοφάνης. πόθεν συνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη. ἡ ᾠδὴ δὲ ᾆσμα οἱ ἀντληταὶ ἱμαῖον. Ἱμῶσα· σπῶσα. ἀντλοῦσα. Ἵνα· ὅπου. ἀντὶ τοῦ ἐν ᾧ. πλεῖστοι ὅμοιοι. ἐκεῖ ἵνα οὐδὲν ἐργῶδες ἦν κινεῖν καὶ ἀρριανός. ἀντὶ τοῦ ὅπου. ἵνα ἐπιμαχώτατον τοῦ τείχους ἐφαίνετο ἐστρατοπεδεύσατο. ἵνα δὲ τὴν δύναμιν αἰτιατικὴ ἐψιλοῦται καὶ περισπᾶται ἀπὸ τῆς ἰσώθειας.
Ἵνα ταῦτο χρῶνται ἂν. ἵνα μὴ ῥέξωμεν ὧδε. Ἵνα πόλις. Ἵνα μὴ σε βάψω βάμμα σαρδινιακόν, τουτέστιν ἵνα μή σε ἐρυθρὸν ποιήσω τῷ βάμματι μαστίξας. οἷον ἵνα μή σε φοινίξω. νῆσος γάρ ἐστι μεγίστη ἡ σαρδὼ πρὸς τῇ ἰταλίᾳ. γίνονται δὲ ἐν αὐτῇ πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύταται. βούλεται οὖν δηλοῦν ἵνα μή σοι πληγὰς ἐντρίψω. ἐν σαρδοῖ γὰρ τῆς ἰταλίας, βάμματα πυρρὰ γίνεται. Ἵνα μὴ φάγῃ σκόροδα, μηδὲ κυάμους. τουτέστιν ἵνα μὴ δικάσῃ μηδὲ πολεμήσῃ. εἰς γὰρ τὸν πόλεμον ἔφερον σκόροδα. οἱ γὰρ δικασταὶ ἔτρωγον κυάμους ἵνα μὴ κοιμηθῶσι. Ἰνδαρῶν.
Ἰνδάσω ἰσχὺν. παρέχω. Ἰνάχειον ἄστυ. τὸ τοῦ ἰνάχου. Ἴνδακος, ὄνομα κύριον. ἤκμαζε δὲ ἐπὶ λέοντος τοῦ μετὰ μαρκιανὸν βασιλέως. λαμπρὸς τὴν τόλμαν. καὶ τοῖς ποσὶ χρήσασθαι δυνατώτατος. κρημνῶν δὲ τὴν ἀριστερὰν ἀμείνων. ταχυτῆτι ποδῶν διαφέρων. ἀχιλλεύς γὰρ καὶ ἀσωποῦ. καὶ χρυσομάλλου καὶ ἐχίονος καὶ εἴ τις ἕτερος ἐπὶ ποδῶν ὠκύτητι διεβοήθη, ὠκύτατος ἦν. οὗτος γὰρ ἐξεφαίνετο ὁ δαίμων καὶ ἠφανίζετο αὖθις, οἷα τις ἀστραπὴ κατὰ κρημνῶν οὐ τρέχοντι μᾶλλον ἢ πετομένῳ ἐοικώς. ἦν γὰρ ἐλαθον ἀνὴρ δι' ἵππων ἀμοιβῆς αὐθημερὸν ὀκτὼ ἐσθεῖ σαι, τοῖς ἰδίοις αὐτὸν ποσὶν ἰσχυρίζοντο ἀναλγήτως διαδέχειν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐρύματος χέρεως, διὰ μιᾶς ἐφοίτα εὖ τὴν ἀντιόχειαν· καὶ πάλιν τῇ ἑξῆς εὖ τὸ ῥηθὲν ἀφείσηκετο φρούριον. ἐν δὲ τούτῳ αὖθις μὴν ἀναπαύλης δρόμου διὰ μιᾶς ἡμέρας εἰς κατάπλιν ἐγίνετο. Ἰσαυρίας. Ἰγγοῦσα παρὰ ῥωμαίοις τὸ τοῖς ἀσθενέσι διδόμενον σιτίον. ὃ οὔτε ζῆν οὔτε ἀποθνήσκειν ποιεῖ. Ἴνδακος.
Ἰνδάλλεται· καταφαίνεται. ὁμοιοῦται. Ἰνδάλματα· φαντάσματα. ὀνείρατα. ἅπερ μὴ παρόντα ὑπονοεῖ τις. ὁμοιώματα. ἀπεικονίσματα, αἰλιανός. ὄψις δὲ ἰνδάλματος ἱεροῦ ὄναρ ἐπιστᾶσα λέγει ποιήσασθαι μεταβολὴν βίου. Ἰνδικτιῶν, καὶ ἰνδικτος λέγεται. Ἰνδοί, ἔθνος βάρβαρον. κατὰ δὲ τὸν πόλεμον ἦσαν αὐτοῖς σημαῖαι τῶν ἱππέων καθ' ἑκάστην χιλιοστὺν δράκων ἐπὶ κάμακος ἀνατεταμένος. οὗ ἀργυρᾶ μὲν ἡ κεφαλὴ πεποίηται, σκληρότατον ὀδόντων καὶ τοῦ χάσματος ἀπειλὴν ἔχοντος. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα, σηρικὸν ὕφασμα ἦν ἔς τε μῆκος καὶ βάθος. καὶ τὸ ποικίλον τὸ χρώματος, ὡς ἀληθινὸν δράκοντα. τοὺς δὲ φόνων ἱππεῖς, μετεωρίσας δὲ τὸν ἀέρα τὴν κάμακα, ῥύμῃ δὲ ἵππον διώκει, καὶ ἐμπίπτει μὲν ὡς περ εἰκὸς ἐλαυνόμενον βίᾳ τὸ πνεῦμα. εἰλούμενον δὲ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ κοίλου ὕφους, καὶ διέξοδον εὑρεῖν διὰ τὸ στεγανὸν οὐ δυνάμενον, κυμαίνεται εἰς τὸν ἀέρα, καὶ μετεωρίζον τὸ ποικίλον ὕφος, πάσας ἐλίσσει ζωστῆρας ὡς προλήψεσι δράκοντας
ἐλεῖ

ἀληθινοῦ. Ἰνδοὶ, οὔτε σώματα οὔτε χρήματα συνεμάχησαν τῷ Ῥωμαίων βασιλεῖ, οὐ γὰρ
ὅσιον αὐτοῖς πολεμεῖν πρὸς ἄνδρας ἀδικουμένους. Ἰνδῶν, ὕδρα, καὶ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν
Ἰοῖ. Ἵνα εἰδῇς. ἵνα μάθῃς. εἰδῶ περισπωμένως. ἵνα εἰδῆτε. ὅπως μάθητε. ἀλλὰ τούτων μὲν ἕνεκα χρὴ
μὴ ἐνδώσειν δίκην οὐκ ἐς μακρὰν ἵνα εἰδῇ ὁ θεὸς ὅτι ζόφος ἀνδρῶν ὀξυθύμων περὶ δικαίων καὶ βλε-
πόντων κάρδαμα. Ἰνίον ἀπὸ τῆς τοῦ ἐγκεφάλου βάσεως ἐπὶ τὰ πλάτεα νεῦρα. ἃ δὴ τὴν ἰ-
σχὺν ἡμῶν ἔχειν δοκεῖ. Ἶνις. υἱός. ὁ υἱός. Ἶνις. τοῖς ἑτέρους καὶ Ἶνις χώρα. Ἰνοῦς ἄχη
αὕτη δύο παῖδας ἔσχε. Λέαρχον καὶ Μελικέρτην, οἳ κατετοξεύθησαν ὑπὸ Ἀθάμαντος. ὕστερον δὲ
ἐκλήθη Λευκοθέα. Ἰνώ. ὄνομα θεᾶς. Ἰνωπὸς ὄνομα ποταμοῦ. ἢ πηγῆς μὲν λούσας οἰνωπὴν κεβαν χρόα
βρίθεις οἴκους. Ἰνὼψ ὄνομα κύριον. Ἶννοι οἱ κόλοβοι τῶν ἵππων. γίννοι δὲ οἱ κόλοβοι τῶν ἀν-
θρώπων καὶ νανοφυεῖς. ἰνοῖ κρεμαμένη πρὸ ποδῶν. Εὐριπίδης. Ἴξαλος. πηδητικὸς. ἐν ἐπι-
γράμματι. ἴξαλον εὐσκάρθμῳ λόχμιον ὑλοβάτᾳ Πανὶ φιλοσκοπέλῳ λάσιον παρὰ πρέμνα
χαρακλῆναν ὑπηνήτην τὸν δ᾽ ἀνέθηκε Ζάγρευς. καὶ αὖθις. πρόσθε μὲν ἀγκύλοιο διὰ ξυχὸς εἰξάλου αἰ-
γὸς δύο ἐπὶ χώροις ἐστοφόμην πελέκεις. Ἰξοῖ. καὶ ἰξόν. οἱ οἱ ἰξόν κοίλην Λακεδαίμονα. Ἰξευτὴς. ἰ-
ξευτικός. ὁ ἰξοῦ τοῦ ὀρνέου θηρευτὴς ἢ ὁ ἰξὸν κολλητικός. Ἰξιονίδης ἀπὸ Ἰξίονος. Ἰξίων. Ἰξῶδες. Ἰξί-
ων τις ἠράσθη τῆς Ἥρας. ἡ δὲ προσανέθετο τῷ Διί. ὁ δὲ βουληθεὶς τοῦτο γνῶναι ἐξομοιοῖ νεφέλην τῇ Ἥρᾳ καὶ ἔπεισ-
εν ὁ δὲ Ἰξίων μιγῆναι αὐτῇ καὶ ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς κολάζει αὐτὸν τροχῷ διατείνας ἀειφερομένῳ καὶ ἀνα-
κυκλουμένῳ. Ἴξιρος ποταμός. Ἰξός. ὀρχοῦνται εἰς ἄγραν τὴν κιχλῶν. Ἰξὺν τὴν ὀσφὺν ἐ-
πὶ ἠιόνι ψυχόμενον χηλάς τε. καὶ ἰξύας. τουτέστι τὴν ῥάχιν. καὶ αὖθις ἔκρεκες ἐν ταρσοῖς δ᾽ ἰξύος ἀ-
χέτα μολπὰν τέττιξ, οἰονόμοις τερπνότερον χέλυος. Ἰόβακχος, ὄνομα κύριον. Ἰόβας.
Ἰόβας Λίβυς καὶ Μαυρούσιος βασιλεύς. ὃν λαβόντες καὶ μαστιγώσαντες, ἐπόμπευσαν οἱ Ῥωμαῖοι. ὁ μὲν
ἀνεῖλε διὰ τὴν παίδευσιν. ἦν γὰρ ἐπὶ Αὐγούστου καίσαρος καὶ τὴν Κλεοπάτρας θυγατέρα Σελήνην ἤγετο τοῦ
καίσαρος γὰρ αὐτὸν γινομένην ἐπεπέπτο γυναῖκα εἰλήφει. συνήκμαζε δὲ αὐτῷ Δίδυμος ὁ Χαλκέντερος ὃ
καὶ πολλὰ γράψας κατὰ τούτου ἔγραψε πάνυ πολλά. Ἰοβάτης, ὄνομα κύριον. ὁ πατὴρ Σθενε-
βοίας. ὃς ἔπεμψε γράμματα Προίτου ἀνελεῖν τὸν Βελλεροφόντην. Ἰοβιανὸς βασιλεὺς Ῥω-
μαίων ὀρθόδοξος. ὃς ἐπιμέλειάν τε καὶ φροντίδα πολλὴν ἐποιεῖτο τῶν ἐκκλησιῶν. καὶ τοὺς ἐν ἐξορίαις
ἐπισκόπους πάντας ἀνεκαλέσατο. τῷ τε ἁγίῳ Ἀθανασίῳ ἀπέστειλε τῆς ἀμωμήτου πίστεως
ἐγγράφως αὐτῷ σημᾶναι τὴν ἀκρίβειαν. ὁ δὲ ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν πλήρη ὀρθοδοξίας. οὗτος με-
τὰ Ἰουλιανὸν ἦρξεν. ὃς ἡνίκα Ἰουλιανὸς αἵρεσιν τοῖς στρατευομένοις ἐτίθει, θύειν ἢ ἀποστρατεύ-
εσθαι, μᾶλλον τὴν ζώνην ἀποθέσθαι ἐβούλετο. ἐλθὼν δὲ ἐς Νίσιβιν πόλιν πολυάνθρωπον, διὰ
μῆνας ἐνδιατρίψας αὐτῇ ὅσα προσεῖχε χρήματα κατανάλωσε. τοῖς ἐνοικοῦσι μηδενὸς μηδὲ
ὅσου ἢ λόγου φιλοξενοῦ. ἢ πράξεως ἀγαθῆς ἄνθρωπος οὐ διὰ τὴν οἰκείαν ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ πα-
τρὸς δόξαν ἐς τοσοῦτον ἀρχῆς προελθών. ἦν μὲν γὰρ οὐδὲ πάντα πᾶσιν ἀσθενὴς τὸ σῶμα οὔ-
τε πολεμικοῖς ἔργοις ἀγύμναστος. ἀμελέτητος δὲ ὢν καὶ ἄγευστος παιδεύσεως, καὶ ἣν εἶχε φύ-
σιν διὰ ῥᾳθυμίαν ἠμαύρου καὶ ἠφάνιζεν. οὗτος μετὰ Ἰουλιανὸν ὡς εἴρηται τῆς Ῥωμαίων βασι-
λείας ἐγκρατὴς γενόμενος, πάντων καταφρονήσας, ἐσπούδαζε τοῦ συμβάντος αὐτῷ ἀξιώματος
ἀπολαῦσαι. καὶ φεύγων ἐκ περιόδου, ἔσπευδε γενέσθαι τῶν Ῥωμαίων ἐθῶν ἐντὸς εἰς ἐπίδειξιν τῆς
τύχης. καὶ τὴν Νίσιβιν πόλιν τοῖς Πέρσαις πάλαι Ῥωμαίοις ὑπήκοον ἐνδίδωσιν. ἀπέσκωπτον
δὲ αὐτὸν ᾠδαῖς καὶ παρῳδίαις. καὶ τοῖς καλουμένοις φαμώσοις διὰ τὴν τῆς Νισίβιδος προδοσίαν. ὁ
δὲ Ἰοβιανὸς ἐκ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ κινηθεὶς, τὸν ὑπὸ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως κτισθέντα ναὸν χα-
ριέστατον ἐς ἀποθέωσιν τοῦ πατρὸς Τραϊανοῦ, παρὰ δὲ τοῦ Ἰουλιανοῦ καταστάθεντα βιβλιοθήκην εὐνού-
χῳ τινὶ Θεοφίλῳ κατέφλεξε σὺν πᾶσιν οἷς εἶχε βιβλίοις, αὐτῶν τῶν παλλακίδων ὑφαπτουσῶν με-
τὰ γέλωτος τὴν πυράν. οἱ δὲ Ἀντιοχεῖς ἠγανάκτησαν κατὰ τοῦ βασιλέως καὶ τὰ μὲν ἀπέρριπτον τῶν
βιβλίων ἐς τὸ ἔδαφος. ὥστε ἀναιρεῖσθαι τὸν βουλόμενον καὶ ἀναγινώσκειν. τὰ δὲ τοῖς τοίχοις προσεκόλλι-
ζον. ἦν δὲ τοιαῦτα. ἠλυθες ἐκ πολέμου ὡς ὤφελες αὐτόθ᾽ ὀλέσθαι. καὶ διὸ τοιεῖδος ἀείσει καὶ τὰ ἑξῆς

Ἰόβας.

Ἰοβάτης.

καὶ εἰ μὴ ἔγνωσε. λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσατο χλαῖναν, τὴν δὲ χιτῶνα τε· ταῦ δῶ ἀμφικαλύπτει. αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοῶς ἐπιπόρσας ἀφίσω. γραῦς δέ τις μέγαν καὶ καλὸν αὐτὸν θεασαμένη, μαθοῦσά τε ἰνδικτὸν εἶναι, ἐφθέγξατο ὅσον μῆκος καὶ βάθος ἡ μωρία. καὶ ἄλλος δέ τις ἰδιώτης ἀποτολμήσας μεγάλῃ τῇ φωνῇ βοῆσαι ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ γέλωτα παρέσχε πᾶσιν εἰπών· κεραὲ ψυχρὰ τῇ ἡλικίᾳ αὐτοῦ. καὶ ἐπεκέχυτο ἄν τι ἄτοπα, εἰ μὴ Σαλούστιός τις ἔπαυσε τὴν στάσιν. ὁ δὲ Ἰοβιανὸς χειμῶνος ὄντος ὁδοιπορῶν ἐπὶ Νικομήδειαν καὶ Γαλατίαν, ἐν Δαδαστάνοις ἀπέθανε, μύκητα πεφαρμαγμένον φαγών. ἦν δὲ τὴν ἡγεμονίαν κοινὸς καὶ ἐλευθέριος ἔδοξεν εἶναι. Ἐπὶ Ἰοβιανοῦ Ἀκάκιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Παλαιστίνης· ὃς λίβελλον ἔγραψε περὶ ὀρθοδόξου πίστεως ἀποδεχόμενος τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον. Ἴοβις παρ' Ἰταλοῖς ὁ Ζεύς. Ἰόβιοι καὶ Ἑρκούλειοι, ὀνόματα τάξεων· τάγματα γάρ τινα δαίμοσιν ἐπώνυμα. Ἴοβις τὸ παρὰ Ἰταλοῖς ὁ Ζεύς. Ἑρκούλης δὲ ὁ Ἡρακλῆς. Ἰοβόλος· ὁ ὄφις. Ἰόδας, ὄνομα κύριον. Ἰοδόκη· βελοθήκη.

Ἰόεντα σίδηρον, τὸν μέλανα. ὡς ἰοειδέα πόντον, τὸν μέλανα. βέλτιον δὲ εἰς ἰοὺς [illegible]. Ἰοειδὲς τὸ μέλαν καὶ ἰοειδής. Ἰοθὸρ ὁ πενθερὸς Μωυσέως. Ἰοκάστη, ὄνομα κύριον. καὶ ἐν τῷ Οἰδίπους.

Ἰόλαος, ὄνομα κύριον. Ἰόλαος ἥρως τις τιμώμενος παρὰ Ἀθηναίοις. Ἰόλεως ἢ Ἀττικῶς. Ἰόλφα.

Ἰόλη, ὄνομα κύριον. Ἴομωρος. Ἰουδαῖνθος. Ἴουλος ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν τριχῶν, ἀπὸ τοῦ ἰέναι καὶ ἀνθεῖν. Ἰονίου πελάγους· ὁ νῦν Ἀδρίας καὶ Ἰόνιος κόλπος. Ἰόντες· πορευόμενοι.

Ἰόπη, ὄνομα κύριον. Ἰόππη ἡ ὄνομα τόπου. Ἰορδάνου ῥεῖθρα. Ἰορδάνης· ὁ ποταμός. ἐκλήθη δὲ οὕτως διὰ τὸ συμμίγνυσθαι δύο ἅμα ποταμούς· Ἰὸρ καὶ Δάνην. Ἰόρτιος, ὄνομα κύριον. ὁ τοίνυν Ἰόρτιος οὐκ ἔχων ὅτι πάθοι, ἑαυτὸν θεραπεῦσαι τῆς στάσεως γινομένης, εἰ πένης ἦν, εἶτα οὐκ ἐνόει τε τῷ φίλοις συμπότου ὡς στρογγύλη ἐστὶ καὶ τράπεζα καὶ ἄγαν περιφερής. ἐπὶ τοίνυν τῇ ἀκράτῳ κολακείᾳ, ὥστε εἰκὸς τέλος κατεφάγη. Ἰόρτιος γὰρ ἦν καὶ οὐ στρογγύλη ἡ τοῦ Μαικήνα τράπεζα. πλούταρχος. Ἰοστέφανοι· Πίνδαρος· αἱ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθῆναι. Ἰότητι· βουλήσει γνώμη. Ἀρτεμισίδι ὅτι τῇ γάμος θ' ἅμα καὶ γόος εἴη τῇ λυκομηδείου παιδὶ Φιλαστραγάλη. Ἰοὺ· σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ οἴμοι φεῦ. καὶ ἰοὺ ἰοὺ σχετλιαστικὸν ὁμοίως ἐπίρρημα. Ἰοὺ ἰοὺ· τὸ ἰοὺ ἐπὶ χαρᾶς περισπᾶται. Ἰουβενάλιος ποιητὴς Ῥωμαῖος. οὗτος ἦν ἐπὶ Δομετιανοῦ βασιλέως Ῥωμαίων. ὁ δὲ Δομετιανὸς ἐφίλει τὸν ὀρχηστὴν τοῦ πλατίνου μέρους, τὸν λεγόμενον Πάριν, περὶ οὗ καὶ ἐλοιδορεῖτο ὑπὸ τῆς συγκλήτου καὶ Ἰουβεναλίου τοῦ ποιητοῦ. ὅστις βασιλεὺς ἐξώρισε τὸν Ἰουβενάλιον ἐν Πενταπόλει ἐπὶ τὴν Λιβύην· τὸν δὲ ὀρχηστὴν πλουτήσας, ἔπεμψεν εἰς Ἀντιόχειαν, ὃς κτίσας οἶκον καὶ λουτρὸν ἔξω τῆς πόλεως ἐκεῖ τελευτᾷ. Ἰούδας καὶ Ἰουδαῖος. Δαμόκριτος ὁ ἱστορικὸς περὶ Ἰουδαίων τάδε φησί· χρυσῆν ὄνου κεφαλὴν προσεκύνουν. κατὰ ἑπταετίαν ξένον ἀγρεύοντες, προσέφερον καὶ τὰς σάρκας διέξαινον. καὶ οὕτως ἀνῄρουν. Ἰουδὴθ. ἐπὶ Ξέρξου τοῦ βασιλέως περσῶν οἱ τῶν Αἰθιόπων βασιλεῖς, ἐπανίσταντο Πέρσαις καὶ τοῦ βασιλέως κατ' ἐκείνων στρατεύσαντος οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἀπόστασιν εἶδον. καὶ καταφρονήσαντες αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀνῆλθον. οὗτος ἤδη περιγενόμενος τῶν Αἰθιόπων, ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους στρατεύει. Ὀλοφέρνην τὸν κατὰ τὸν πόλεμον ἐπιτρέψας. πολιορκοῦντος τοίνυν Ὀλοφέρνου τὴν Ἱερουσαλήμ, γυνή τις ὄνομα Ἰουδὴθ προσποιησαμένη τὴν φιλοδοξίαν αὐτὸν ὡς ἐκκαθεύδοντος ἀπέτεμεν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καὶ ἀνασκολοπίσασα ταύτην ἀπὸ τοῦ τείχους φυγεῖν παρεσκεύασε τοὺς Πέρσας. οὕτω τε τῆς πολιορκίας λυθείσης ἀπηλλάγησαν οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ φόβου. ὁ δὲ τῶν Ἰουδαίων ἱερεύς, νεμεσήσας παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, ἔπεισεν αὐτὸν εἰρήνην σπείσασθαι πρὸς αὐτοὺς καὶ συγχωρῆσαι αὐτοῖς ἀνακτήσασθαι τὴν Ἱλὴμ ἕδρα προηγουμένου αὐτῶν. Ἰουλιανὸς δὲ Ἀφρικανὸς λέγει ὅτι Ναβουχοδονόσορ ὁ Καμβύσου ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτῆς. Ἰουδὴθ· Ἑβραία ἣ τὸν Ὀλοφέρνην τὸν ἀρχιστράτηγον Καμβύσου τοῦ Κύρου ἀνελοῦσα. τὰ τοῦ Ὀλοφέρνου πάντα λαβοῦσα, ταῦτα ἀνέθηκε τῷ θεῷ. καὶ ὑποστρέψασα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς, ἀρετὴν καὶ ἄσκησιν ἔχουσα, ἐτελεύτησε ρε' ἔτη βιώσασα. Ἰουθοῦνοι· ὄνομα ἔθνους. οἱ δὲ ἐπὶ ... τοῦ Ἴστρου ... εἶναι τὴν δίοδον Ἰουθούγγων ἔχειν ... πρὸς Ῥωμαίους. Ἰουλι

ανὸς χαλδαῖος φιλόσοφος· πατὴρ τοῦ κληθέντος θεουργοῦ Ἰουλιανοῦ. ἔγραψε περὶ δαιμόνων βιβλία δ'. ἀνθρώπων δέ ἐστι φυλακτήριον πρὸς ἕκαστον μόριον· ὁποῖα τὰ τελεστικὰ χαλδαϊκά.

Ἰουλιανὸς ὁ τοῦ προλεχθέντος υἱὸς γεγονὼς ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε καὶ αὐτὸς θεουργικὰ τελεστικὰ λόγια δι' ἐπῶν. καὶ ἄλλα ὅσα τῆς τοιαύτης ἐπιστήμης κρύφια τυγχάνουσι. τοῦτόν φασί ποτε δίψει καμνόντων τῶν ῥωμαίων ἐξαίφνης ποιῆσαι νέφη τε ἀθροισθῆναι ζοφώδη καὶ ὄμβρον ἀφεῖναι λάβρον ἅμα βρονταῖς τε καὶ στεροπαῖς ἐπαλλήλοις. καὶ τοῦτο σοφίᾳ τινὶ ἐργάσασθαι τὸν Ἰουλιανόν. οἱ δέ φασιν ἀρνοῦφιν τὸν αἰγύπτιον φιλόσοφον τοῦτο πεποιηκέναι τὸ θαυμάσιον.

Ἰουλιανὸς δόμνου ἀπὸ καισαρείας καππαδοκίας· σοφιστὴς· σύγχρονος λιβανίῳ σοφιστεύσας ἐπὶ κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως.

Ἰουλιανὸς ἁλικαρνασσεύς, ἀνῃρεῖσθαι ἐβουλήθη τὴν συνηγορουμένην δόξαν· ἄφθαρτον εἶναι φάσκων τὸ σῶμα χριστοῦ τοῦ θεοῦ. αὐτῆς ἤδη που τῆς ἐν νηδύϊ ἑνότητος ἑνώσεως τε τοῦ σώματος καὶ πρό γε τῆς ἐκ τῶν κατοιχομένων τοῦ χριστοῦ ἀναστάσεως· λοιπὸν ἐκ τούτου δὲ εἰσάγεσθαι οὐκ ἐνεργείᾳ τινὶ τοὺς ἰουδαίους αἰκίσασθαί τε καὶ θανατῶσαι τὸν χριστόν. ἅπερ οὖν σιαζουσά τε ἡ εἰρημένη δόξα, πρὸς τῶν πάλαι θεσπεσίων ἀνδρῶν ἐξωθεῖσθαι ἐτύγχανε. τότε δὲ Ἰουλιανὸς ἐπί τε τοῦ γήρως τὰ κάκιστα φρονῶν εἴτε ὑπερβολῇ τῆς πρὸς χριστὸν ἐπιμελείας τῆς, ἀληθοῦς τε καὶ ἀπταίστου δόξης ἐπεὶ ἤδη καὶ ἐκ παίδων, εἴτε καὶ ἑτέρου τινὸς ἀναδιδάξαντος, ὑποψιθυρίζεται γὰρ καὶ τοῦτο, ὡς πόλεως τινὸς ἰδίας ταύτην δή που τὴν καινὴν δόξαν Ἰουλιανῷ εἰσηγήσατο· ἔμελλεν οὖν τὴν ὀρθογνώμονα τοῦ χριστοῦ διακηρύττειν. καὶ δὴ μαθεῖν τὸν ἀπὸ καρέρην τῆς ἐν συρίᾳ πόλεως ἔστειλεν ἀνὰ τὴν ἕω βεβαιῶσαι τὸ δόγμα. εἰ μὴ μετὰ βραχὺν χρόνον ᾤχετο ἐξ ἀνθρώπων. ὁ Ἰουλιανὸς οὗτος τῆς σευήρου κακοδοξίας προστάτης ἐγένετο ἀνθυμοῦντες σευήρου μὲν μίαν φύσιν λέγοντος τὸν χριστόν· καὶ τὴν ἐν τῷ χριστῷ διαφορὰν μὴ δεχομένου. Ἰουλιανὸς δὲ μίαν μὲν καὶ αὐτὸς σευήρου ἔφασκε φύσιν· ἀνήρει δὲ τὴν διαφοράν.

Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης καὶ ἀποστάτης ῥωμαίων βασιλεύς. κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως ἀνεψιός· ἀπὸ δαλματίου ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ μητρὸς γάλλας οὔσης. ἔγραψε τοὺς καλουμένους καίσαρας. περὶ ἐκεῖ δὲ τοὺς ἀπὸ αὐγούστου ῥωμαίων βασιλεῖς. ἑτέραν βίβλον περὶ τῶν τριῶν σχημάτων· καὶ τὰ καλούμενα κρόνια. καὶ τὸν μισοπώγωνα ἢ ἀντιοχικόν. περὶ τοῦ πόθεν τὰ κακὰ καὶ τοῖς ἀπαιδεύτοις. πρὸς ὃν κυνικὸν ἡράκλειον· πῶς κυνιστέον. ἐπιστολὰς παντοδαπὰς καὶ ἄλλα. περὶ τούτου ἐμπεδοτίμου λέγει ὁ παραβάτης οὕτως ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις κρονίοις. ἡμεῖς δὲ ἐμπεδοτίμῳ καὶ πυθαγόρᾳ πιστεύοντες, οἷς τε ἐκεῖθεν λαβὼν ἡρακλείδης ὁ ποντικὸς ἔφη· καὶ μικρῷ πρότερον καὶ ὁ χαλκιδεὺς ἡμῖν ἔδοξε καὶ ἱεροφάντης ἰάμβλιχος. ἐπὶ τὸν Ἰουλιανὸν πολλαὶ δίκαι ἐχώρουν. χαίρον ἐμφορουμένων τῶν ἀνθρώπων τῆς δικαιοσύνης τοῦ κρίνοντος. ἀναβολαί τε οὐκ ἦσαν ἐπ' αὐταῖς αἳ τὸ νόμιμον ἐκ τῶν συνήθων γραμμάτων τὸ ἄδικον ἴσχουσιν εἰς βοήθειαν τῶν ἀδικούντων καὶ προειληφότων. ἀλλ' ἦν ὅπη χρῆμα ἔδει τὸ ἴσον ἐλέγχεσθαι κατὰ φύσιν ἢ τὸ μέλλον καὶ διαβεβλημένον εἰς τὸν χρόνον, ὕποπτον ἦν. βαρὺς μὲν οὖν καὶ λυπηρὸς ἐτύγχανε καὶ ἐπί τισι δὲ καὶ τὸ τῶν πονηρῶν ἔθος καὶ ἀδικούντων διηγείρετο. οὐ γὰρ ἀδικεῖν ἐξῆν. οὐδὲ λανθάνειν ἀδικοῦσι. βαρύτερον δὲ αὐτὸν ἀπεδείκνυε, τοῖς μοχθηροῖς, καὶ τὸ ἀπρόσοδον. διὰ γὰρ προϊόντος μὲν πολλάκις διὰ τὰς ἱερομηνίας καὶ θυσίας. ἡμέρου δὲ φύσει πρὸς πᾶσαν ἔντευξιν τυγχάνοντος, ἀκώλυτον τὸ δεομένοις λόγου τυχεῖν. ὁ μὲν οὖν ἐλάχιστον τῶν ὑπὸ τῶν κοινῶν ταύτης βλασφημιῶν τε καὶ ὀργῆς καθ' αὐτοῦ καὶ ἐφρόντιζε. περὶ τῆς τελευτῆς Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου τοῦ ἀθέου χρησμὸς ἦν οὗτος. ἀλλ' ὁπόταν σκήπτροισι τεοῖσι περσήιον αἷμα ἄχρι σελευκείης κλονέων ξιφέεσσι δαμάσσῃς, δὴ τότε σε πρὸς ὄλυμπον ἄγει πυριλαμπὲς ὄχημα, ἀμφὶ θυέλλῃσι κυκώμενον ἐν στροφάλιγξι λείψαντα βροτέων ῥεθέων πολύτλητον ἀνίην. ἥξεις δ' αἰθερίου φάεος πατρώιον αὐλήν. ἔνθεν ἀποπλαγχθεὶς μεροπήιον ἐς δέμας ἦλθες. ἔστι δὲ καὶ ὁ χρησμὸς ὁ δοθεὶς αὐτῷ ὅτε ἐπὶ κτησιφῶντα διῄει· γηγενέων ποτὲ φῦλον ἐνήρατο μητιέτα ζεύς. ἔχθιστον μακάρεσσιν ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι. ῥωμαίων βασιλεὺς Ἰουλιανὸς θεουδής, μαρνάμενος περσῶν πόλιας καὶ τείχεα μακρά. ἀγχεμάχων διέπερσε πυρὶ κρα-

πρόσω τε σιδήρῳ· νωλεμὲς δὲ διαμπερὲς ἤλασε καὶ ἔθνεα πολλὰ δ' ἀνὰ· καὶ ἐπ' ἀνδρὶ ἀλαμανικοῦ οὔδας· ὑσμίναις πυκιναῖσιν ἑλὼν ἀλάπαξεν ἀρούρας. Ἰουλιανὸς ὕπατος ὠνησάμενος τὴν βασιλείαν, ἐπεὶ παρῆλθεν εἰς τὴν ἀρχὴν, ἀδεῶς τρυφαῖς τε καὶ κραιπάλαις ἐσχόλαζε. τῆς μὲν τῶν δημοσίων ἐπιμελείας ῥᾳθύμως προσφερόμενος· εἰς δὲ τὸ ἁβροδίαιτον ἐπιδιδοὺς ἑαυτόν. διέψευσε δὲ καὶ τοὺς στρατιώτας ψευσάμενος· οὔτε γὰρ οἴκοθεν ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα· καὶ οἱ δημόσιοι θησαυροὶ ἐκεκένωντο ὑπὸ Κομμόδου. ἐκ ταύτης τῆς αἰτίας οἵ τε στρατιῶται ἠγανάκτουν· καὶ ὁ δῆμος ἐν τῷ θεάτρῳ ἐν καταφρονήσει αὐτὸν ἐποίουν. Ἰουλία Αὐγοῦστα τοῦ Σευήρου γαμετὴ τοῦ βασιλέως ὑπὸ Πλαυτιανοῦ πολλὰ καὶ δεινὰ κακὰ εἰργάσατο· πάνυ γὰρ αὐτῇ ἤχθετο, καὶ σφόδρα αὐτὴν πρὸς τὸν Σευῆρον διέβαλλεν· ἐξετάσεις τε κατ' αὐτῆς καὶ βασάνους κατ' εὐγενῶν γυναικῶν ποιούμενος. καὶ ἡ μὲν αὐτή τε φιλοσοφεῖν διὰ ταῦτα ἤρξατο καὶ σοφισταῖς συνημέρευεν. Ἰούλιος μὴν, καὶ ὄνομα κύριον. Ἰουλόπεζα· ἡ μαῦς. Ἴουλος· ὁ ἐν ταῖς ἀμπέλοις σκώληξ πολύπουν δίπεζον. καὶ τὸ ἐξάνθημα τὸ ἐπὶ τῶν γενείων, καὶ τὸ ἐπὶ ταῖς καρύαις ἄνθος καὶ ᾠδῆς τι γένος ἴουλος καὶ ὁ πρὸς φιλὰς τῇ Ἀρτέμιδι. ἔνιοι δὲ καὶ τὸν ἐπὶ ταῖς ὑδρίαις γινόμενον πολύποδα καὶ συστρεφόμενον ἴουλον καλοῦσιν. ἐν ἐπιγράμματι· ὥριον ἀνθήσαντας ὑποκροτάφοισιν ἰούλους κειράμενος γενύων ἄρσενος ἀγγελίας Φοίβῳ θῆκε Λύκων πρῶτον γέρας. Ἴουλος· διὰ τὸ ὅλον εἶναι πυκνὸν καὶ συνεστράφθαι. καὶ ἰονὰ λέγεται ἡ πρώτη ἐξάνθησις τοῦ γενείου. Ἰούνιος, ὄνομα. εἰς τὴν ἱππάδα τελῶν διὰ τὸ καὶ ὀχεῖν ζῶν συνήθης ἦν τοῖς πλουσίοις κοιλιοδαίμων τε καὶ τὰ γεννορνιθοθήρας. βούλομαι γὰρ ἐκ τῆς κωμῳδίας τοιουτοτρόπως εἰπεῖν οὐδὲ μίαν μετὸν

ἴσταν προελομένων. Ἰουστινιανὸς, οὗτος κτίσας τὴν ἁγίαν σοφίαν, ἐκάθηρε τὴν αὐλὴν καὶ ἐμαρμάρωσεν αὐτὴν, τὸ πρὶν οὖσαν αὐγουστεῖον. καὶ ἔστησε τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα ἐπὶ κίονος ἔφιππον καὶ τῇ μὲν ἀριστερᾷ χειρὶ φέρει σφαῖραν ἐμπεπηγότος τοῦ σταυροῦ ἐν αὐτῇ. ὑποσημαίνοντος ὡς διὰ τῆς εἰς τὸν σταυρὸν πίστεως, τῆς γῆς ἐγκρατὴς γέγονε. σφαῖρα μὲν γὰρ ἡ γῆ διὰ τὸ σφαιροειδὲς τοῦ αὐτῆς σχήματος. πίστις δὲ ὁ σταυρὸς διὰ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ προσηλωθέντα θεόν. τὴν δὲ δεξιὰν χεῖρα ἀνατεταμένην ἔχων κατὰ ἀνατολὰς, στάσιν τῶν Περσῶν σημαίνων. καὶ μὴ παραβαίνειν ἐπὶ τῆς ῥωμαϊκῆς γῆς διὰ τῆς ἀνατάσεως καὶ ἀπώσεως τῶν χειρῶν, βοῶν· στῆτε καὶ μὴ προσχωρεῖτε· οὐ γὰρ συνοίσει ὑμῖν. Ἰουστινιανὸς ὁ ῥινότμητος, βασιλεὺς ῥωμαίων υἱὸς κωνσταντίνου. ὃς πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς καθίστη ἀνδρῶν ἀπηνεῖς καὶ ὠμοτάτους. ὧν εἷς στέφανος ὁ εὐνοῦχος πέρσης ταμίας τῶν βασιλικῶν χρημάτων. καὶ πολλοὺς ὑπὸ χεῖρα αἰκιζόμενος ἄχρι καὶ εἰς τὴν μητέρα ἰουστινιανοῦ τὴν τόλμην ἐξήνεγκε. μάστιγας αὐτῇ ἐν σχήματι ὡς οἱ γραμματισταὶ τοῖς παισὶν ἐπιθέμενος. καὶ θεόδοτόν τινα ἔγκλειστον γεγονότα κατὰ τὰ θρᾳκῷα μέρη τοῦ στενοῦ τῶν δημοσίων λογιστήν. ὃν τὸ δημῶδες λογοθέτην γενικὸν ἐπίκλησιν. ὃς ὑπερβολῇ ὠμότητος τὰ κρήμαθ' ὑπερ... μετεώροις σχοινίοις ἀναρτῶν καὶ ὑποκαπνίζων ἀχύροις ὑπὸ τῷ φανέντα ὑπαπέκτεινε. καὶ λεόντιον στρατηγὸν τὸν ἀνατολικὸν καὶ πατρίκιον ἰσαύρων ἐπὶ ἔτεσιν ἐν φρουρᾷ ἐπέκλεισεν ἰουστινιανός. ὕστερον δὲ στρατηγὸν ἑλλάδος ἀπέδειξεν. ὃν παῦλος τῆς καλλιστράτου μονῆς μοναχὸς ἀστρονόμος καὶ γρηγόριος καππαδόκης ἡγούμενος τῆς τοῦ φλώρου μονῆς προεμαντεύσαντο, ἐγκρατῆ γενέσθαι τῆς ἀρχῆς. καὶ ἐγκρατὴς τῆς βασιλείας ἐγένετο. Ἰουστῖνος φιλόσοφος καὶ τῷ σχήματι τῶν φιλοσόφων χρώμενος ἀπὸ τῆς νεαπόλεως τῆς ἐν συρίᾳ παλαιστίνης. οὗτος πρὸς πεῖσιν τοῦ βασιλέως ὑπὲρ τῆς θρησκείας τῶν χριστιανῶν πάνυ ἐκοπίασεν. ὥστε καὶ ἀντωνίνῳ τῷ ἐπικληθέντι εὐσεβεῖ καὶ τοῖς τούτου υἱέσι καὶ τῇ συγκλήτῳ ῥωμαίων βίβλον κατὰ τῶν ἐθνῶν συνταχθεῖσαν ἐπιδοῦναι τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ σταυροῦ μὴ αἰσχυνόμενος. ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον ἣν καὶ ἐπιδέδωκε τοῖς ἀντωνίνου διαδόχοις τουτέστι μάρκῳ αὐρηλίῳ ἀντωνίνῳ καὶ λουκίῳ αὐρηλίῳ κομμόδῳ. ἔτι δὲ καὶ ἄλλη αὐτοῦ βίβλος κατὰ τῶν ἐθνῶν ἐν ᾗ περὶ τῆς φύσεως τῶν δαιμόνων διαλέγεται. καὶ τετάρτη βίβλος ὁμοίως κατὰ τῶν ἐθνῶν. ἣν ἐπέγραψεν ἔλεγχον. καὶ ἄλλη περὶ τῆς τοῦ θεοῦ μοναρχίας. καὶ ἄλλη ἣν ὀνόμασε ψάλτην, καὶ ἑτέρα περὶ ψυχῆς. διάλογός τε κατὰ ἰουδαίων ὃν ἐσχεδίασε κατὰ τρύφωνος ἀρχηγοῦ τῶν ἐν ἐφέσῳ ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ κατὰ μαρκίωνος ἐπισημαντικὸς ἐξέδωκε. καὶ τὴν ἄλλην βίβλον κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων ἧς μέμνηται ἐν τῷ ἀπολογητικῷ ὃν ἐπιδέδωκεν ἀντωνίνῳ τῷ πίῳ. οὗτος ἐν ῥώμῃ ἔχων τὰς διατριβὰς, κρήσκεντα τὸν κυνικὸν τὸν κύνα τῶν χριστιανῶν βλασφημοῦντα κακῶν αὐτὸν λαίμαργον. ἄσωτόν τε καὶ ἀκόλαστον καὶ τὸν θάνατον φοβούμενον πάνυ καὶ τῆς χυδαίας ἀποδείξας. τέλος δὲ τῇ τούτου ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιβουλῇ ὡς χριστιανὸς ὑπὲρ χριστοῦ ἔπαθεν. Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς ῥωμαίων ὀρθόδοξος. ἦν δὲ ἀμαθὴς γραμμάτων ἁπάντων. καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀναλφάβητος. οὗτος ἔκτισε καὶ τὸν ἐν τῷ παλατίῳ χρυσοῦν γ.λ. καὶ τὸν ἅγιον παῦλον τὸ ὀρφανοτροφεῖον. καὶ αὔξει τὴν περὶ τοῦ βασιλέως ἰουστίνου κρατήσασαν δόξαν, ὡς ἦν μάλα ἐμβριθής τε καὶ ἀπειρομένος. Ἰοῦστος τιβεριεὺς, ἐκ γαλιλαίας. ἐπεχείρησε μὲν καὶ αὐτὸς ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν συγγράψαι καί τινα ὑπομνήματα περὶ γραφῆς. ἀλλὰ τοῦτον ἰώσηπος ἐλέγχει ψευσάμενον. καὶ γὰρ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ συνέγραφεν ὅτε καὶ ἰώσηπος. Ἰοφῶν ἀθηναῖος τραγικὸς υἱὸς σοφοκλέους τοῦ τραγῳδιοποιοῦ. γνήσιος ἀπὸ νικοστράτης. γέγονε δὲ αὐτῷ καὶ νόθος υἱὸς ἀρίστων ἀπὸ θεωρίδος σικυωνίας. δράματα δὲ ἰοφῶν ἐδίδαξε ν΄. ὧν ἐστιν ἀχιλλεύς, τήλεφος, ἀκταίων, ἰλίου πέρσις, δεξαμενός, βάκχαι, πενθεύς. καὶ ἄλλα τινὰ παρὰ τοῦ πατρὸς σοφοκλέους. Ἰοχέαιρα· ἡ ἄρτεμις, ἰοῖς χαίρουσα. ὑποδεχομένη ἐν ἐπιγράμματι· οἱ μὲν καμπύλα τόξα καὶ ἰοχέαιρα φαρέτρα δῶρα παρὰ προμάχου φοῖβε τάδε κρέμαται. Ἰὼ, ὄνομα. ἴναχος ἀργείων βασιλεὺς ἔκτισε πόλιν εἰς ὄνομα τῆς σελήνης ἰοῦς. οὕτω γὰρ τὴν σελήνην ἐκάλουν ἀργεῖοι. ἔσχε δὲ καὶ θυγατέρα ἰὼ ἥντινα πῖκος ὁ καὶ ζεὺς ἥρπασε. καὶ ἔσχε θυγατέρα ἐξ αὐτῆς λιβύην. ἡ δὲ ἰὼ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ διαφθορᾷ, ἔφυγεν εἰς τὸ σίλπιον ὄρος κἀκεῖ τελευτᾷ. ὁ δὲ πατὴρ καὶ

οἱ ἀδελφοί, τοῦτο μαθόντες, ᾐτήσαντο αὐτῇ ἱερόν· καὶ ἐκάλεσαν τὸν τόπον Ἰὼ πόλιν. καὶ ἔμειναν ἐκεῖ μέχρι τῆς τελευτῆς ἐπιτελοῦντες τὴν μνήμην· καὶ κρούοντες εἰς τὰς ἀλλήλων θύρας κατ' ἔτος, ἔλεγον· ἰὼ ἰώ. Ἰώ· σχετλιαστικόν. ἰὼ νέμεσι· βαρύβρεμοί τε βρονταί. καὶ αὖθις ἰὼ ἰὼ δαιμάτων ἐπωδύνων. Ἰώ· Ἀριστοφάνης· ἰὼ μακάριαι χελῶναι τοῦ δέρματος καὶ τρισμακάριαι τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς. Ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλιαι καὶ πεντάκις καὶ πολλοδεκάκις ἀπολεῖσθε τήμερον. ἔστι δὲ πόλις Λακωνική. Ἰὼ σκότος ἐμὸν φάος· ἔρεβος ὦ φαεννότατον ἐμοί. ἕλεσθ' ἕλεσθέ μ' οἰκήτορα ἕλεσθέ μ', οὔτε γὰρ θεῶν γένος οὔθ' ἁμερίων ἔτ' ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς ὄνησιν ἀνθρώπων. τουτέστιν οὔτε θεῶν οὔτε τῶν ἀνθρώπων γένος ὁρᾶν ἄξιός εἰμι εἰς ὠφέλειαν. ἄξιον τοίνυν ἐξιέναι τοῦ βίου. οὐκέτι γὰρ εἰς ὠφέλειαν οὐκ εἰσί μοι οὔτε ἄνθρωποι οὔτε θεοί, τί οὖν ζῶ· ὡς ἂν εἴ τις θάνατον σεῖ ἂν νομίσειεν. Ἰωάβ, ὄνομα κύριον. Ἰακείμ. ὄνομα κύριον. Ἰωάθαμ· ὄνομα κύριον. ἐν τῷ Ἀβιμέλεχ. Ἰωάννης, ὄνομα κύριον. ὁ θεολόγος καὶ εὐαγγελιστὴς ἀπὸ τῆς ἐν Πάτμῳ ἐξορίας ἐπανελθὼν συντάττει τὸ εὐαγγέλιον ἐτῶν ρ΄. διαβιώσας ἕως ρκ΄. ἐκεῖσε διάγων συγγράφεται τὴν θεολογίαν. δέχεται δὲ ὁ Χρυσόστομος καὶ τὰς ἐπιστολὰς αὐτοῦ τὰς τρεῖς καὶ τὴν ἀποκάλυψιν. Ἰωαννίκιος, ὄνομα κύριον.

Ἰωάννης Ἀντιοχεὺς ὁ ἐπικληθεὶς Χρυσόστομος· πρεσβύτερος μὲν ἐν πρώτοις Ἀντιοχείας. ὕστερον δὲ τοῦ ἐμεσηνοῦ φιλοσόφου καὶ Διοδώρου ἀκόλουθος. οὗτος πολλὰ συγγράψαι λέγεται· ἀφ' ὧν οἱ περὶ ἱερωσύνης ὑπερβάλλουσι λόγοι ὕψει τε καὶ τῇ φράσει καὶ τῇ λειότητι καὶ τῷ κάλλει τῶν ὀνομάτων. τούτοις ἐφάμιλλοι, καὶ οἱ εἰς τοὺς ψαλμοὺς τοῦ Δαβὶδ λόγοι. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου σημασία. καὶ τὰ εἰς τὸν Ματθαῖον καὶ Μάρκον καὶ Λουκᾶν ὑπομνήματα. τὰ δὲ λοιπὰ αὐτοῦ συγγράμματα κρείττονα ἀριθμοῦ τυγχάνει. ἅπασαν γὰρ Ἰουδαϊκὴν γραφὴν καὶ χριστιανικὴν ὑπεμνημάτισεν ὡς ἄλλος οὐδείς. τὰς τῶν μαρτύρων δὲ πανηγύρεις ἐπεκύρησεν ἐν τῷ σχεδιάζειν ἀνεμποδίστως. καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ καταρρεῖν ὑπὲρ τοὺς Νείλου καταρράκτας. οὐδεὶς οὖν τῶν ἀπ' αἰῶνος τοιαύτην λόγων ηὐπόρησεν εὔροιαν· ἣν μόνος αὐτὸς ἐπλούτησε. καὶ μόνος ἀκιβδήλως τὸ χρυσοῦν τε καὶ θεῖον ἐκληρονόμησεν ὄνομα. τῶν δὲ συγγραμμάτων αὐτοῦ καταλέγειν τὸν ἀριθμὸν οὐκ ἀνθρώπου. θεοῦ δὲ μᾶλλον τοῦ τὰ πάντα γινώσκοντος. οὗτος ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἀσκητὴς ἦν ἄκρος. καὶ πολυάγρυπνος καὶ φιλήσυχος λίαν. καὶ διὰ ζῆλον σωφροσύνης ἀπαρρησίαστος. καὶ ἀκρόχολος· θυμῷ γὰρ μᾶλλον ἢ αἰδοῖ ἐχαρίζετο. καὶ ἐλευθεροστομίᾳ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀμέτρως ἐκέχρητο. καὶ ἐν μὲν τῷ διδάσκειν, πολὺς ἦν πρὸς ὠφέλειαν. ἐν δὲ ταῖς συντυχίαις, ἀλαζονικός τις καὶ ὑπερόπτης ἐνομίζετο τοῖς αὐτὸν ἀγνοοῦσι. διὸ καὶ ἐπὶ τὴν ἐπισκοπὴν προβληθεὶς μείζονι ὀρρυῖ κατὰ τῶν ὑπηκόων ἐκέχρητο. πρὸς διόρθωσιν ἑκάστου καὶ σεῖαν καὶ τοὺς τρόπους καὶ τοὺς λόγους μεταλλάττων. οὐ τοίνυν εἰ μή τις εἴη κόλαξ, τοῦτον ἀλαζόνα νομιστέον εἶναι. οὐδ' αὖ πάλιν εἰ κόλαξ εἴη καὶ ἀγεννής, τοῦτον μετριόφρονα λεκτέον. ἀλλὰ τὸν ἐν τῇ προσηκούσῃ τάξει τῆς ἐλευθερίας πρεπούσης ἑαυτὸν φυλάττοντα, μεγαλόψυχον μὲν εἶναι προσήκει οὐχ ὑπερήφανον. ἀνδρεῖον οὐ θρασύν. ἐπιεικῆ οὐ δουλοπρεπῆ. μετριόφρονα, οὐ ταπεινοφροσύνην ὑποκρινόμενον. ἐλευθέριον, οὐκ ἀνδραποδώδη. ὡς καὶ αὐτὸς λέγει· διὰ τοῦτο ποικίλον εἶναι δεῖ τὸν ποιμένα καὶ διδάσκαλον. ποικίλον δὲ λέγω οὐχ ὕπουλον. οὐδὲ κόλακα καὶ ὑποκριτήν. ἀλλὰ πολλῆς ἐλευθερίας καὶ παρρησίας ἀνάμεστον. εἰδότα καὶ συγκατιέναι χρησίμως, ὅταν ἀπαιτῇ τοῦτο ἡ τῶν πραγμάτων ὑπόθεσις, καὶ χρηστὸν εἶναι ὁμοῦ καὶ αὐστηρόν. οὐ γὰρ ἑνὶ τρόπῳ χρῆσθαι τοῖς ἀρχομένοις ἅπασι δέον. ἐπεὶ μηδὲ ἰατρῶν παισὶν ἑνὶ φαρμάκῳ πᾶσι τοῖς κάμνουσι προσφέρεσθαι καλόν. μηδὲ κυβερνήτῃ μίαν ὁδὸν εἰδέναι τῆς πρὸς τὰ πνεύματα μάχης. ἐννόησον οὖν ὁποῖόν τινα εἶναι χρή, τὸν μέλλοντα πρὸς χειμῶνα τοσοῦτον ἀνθέξειν καὶ τοιαύτην ζάλην καὶ τοσαῦτα κύματα. πρὸς τὸ γενέσθαι τοῖς πᾶσι πάντα ἵνα πάντας κερδήσῃ. καὶ γὰρ σεμνὸν εἶναι δεῖ τὸν τοιοῦτον. καὶ ἄτυφον καὶ φοβερὸν καὶ προσηνῆ. καὶ ἀρχοντικὸν καὶ κοινωνικὸν καὶ ἀδέκαστον. καὶ θεραπευτικὸν καὶ ταπεινὸν καὶ ἀδούλωτον. καὶ σφοδρὸν καὶ ἥμερον, ἵνα ταῦτα εὐκόλως δύνηται μάχεσθαι. οὐκοῦν δεῖ τὸν ἐνεστῶτα καὶ ἐχέφρονα φεύγειν τὸ κολακεύειν καὶ κολακεύεσθαι μήτε ἀλαζονικὸν εἶναι μήτε κόλακα· ἀλλ' ἀμφοτέρων

τῶν κακῶν τούτων κολάζειν τὴν ἀμαθίαν καὶ ἐλεύθερον εἶναι μήτε εἰς αὐθάδειαν ἀποκλίνοντα μήτε εἰς δουλοπρέπειαν καταπίπτοντα. πρὸς μὲν γὰρ χρηστοὺς ταπεινὸν ὑπάρχειν δεῖ. πρὸς δὲ θρασεῖς ὑψηλόν. ἐπειδήπερ οἱ μὲν, ἀρετὴν εἶναι τὴν ἐπιείκειαν ἡγοῦνται. οἱ δὲ αἰδοῦς ἐστι θρασύτητα. ἐκείνοις μὲν τὴν ταπεινοφροσύνην προσφέρειν. τούτοις δὲ τὴν ἀνδρείαν σβεννύουσαν αὐτῶν τὴν ἀπὸ τῆς θρασύτητος δόξαν. ἵνα τοὺς μὲν, ὠφελήσῃς, τῶν δὲ, ταπεινώσῃς τὸ φρόνημα. καιρὸς δὲ τῷ παντὶ πράγματι φησὶ σολομῶν τουτέστι ταπεινότητος. ἐξουσίας. ἐλέγχου. παρακλήσεως. φειδοῦς. παρρησίας. χρηστότητος. ἀποτομίας. καὶ ἁπαξαπλῶς παντὸς πράγματος. ὥστε ποτὲ μὲν τὸ τῆς ταπεινότητος ἐνδεικνύειν. καὶ μιμεῖσθαι ἐν ταπεινώσει τὰ παιδία κατὰ τὴν κυριακὴν φωνήν. ποτὲ δὲ τῇ ἐξουσίᾳ κεχρῆσθαι ἣν ἔδωκεν ὁ κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν. ὅταν ἡ χρεία ἐπιζητῇ τὴν παρρησίαν. καὶ ἐν καιρῷ μὲν παρακλήσεως τὸ χρηστὸν ἐνδείκνυσθαι. ἐν καιρῷ δὲ ἀποτομίας, τὸν ζῆλον ἐμφαίνειν. καὶ ἐφ' ἑκάστου τῶν ἄλλων ὁμοίως τὸν εὔκριτον καὶ δίκαιον λογισμὸν ἀποφέρεσθαι. λογισμοὶ δὲ δικαίων κρίματα. καὶ ἰσίδωρος δὲ τὸν ἄρχοντα δίκαιον εἶναι δεῖ καὶ φοβερόν. ἵνα οἱ μὲν εὖ βιοῦντες θαρρῶσιν. οἱ δὲ πλημμελοῦντες ὀκνῶσιν. θάτερον δὲ θατέρου χωρὶς, ἀναρχία μᾶλλόν ἐστιν ἢ ἀρχή. εἰ μὲν δὲ πάντες ἦσαν ἐπιεικεῖς καὶ φιλάρετοι, ἀγαθότητος ἔδει μόνης. εἰ δὲ φιλαμαρτήμονες, φόβου. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἀγαθοί εἰσι καὶ κακοὶ, ἀμφότερα κατασκευαστέον τῷ ἄρχοντι καὶ πρώτιστα μὲν ὡ.

Ἰω. γραμματικὸς ἀλεξανδρεὺς ὁ ἐπικληθεὶς φιλόπονος. τούτου συγγράμματα πάμπολλα γραμματικὰ φιλόσοφα ἀριθμητικὰ ῥητορικά. τῆς θείας γραφῆς. καὶ κατὰ τῶν δεκαοκτὼ προκλείων ἐπιχειρημάτων. καὶ κατὰ σευήρου πλὴν ὅτι παρὰ τῶν τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων ὥστε τριθεΐτης ἐκβάλλεται καὶ τοῦ καταλόγου τῶν ὀρθοδόξων ἀποδιώκεται. Ἰω. φιλαδελφεὺς λυδός. οὗτος ἔγραψε περὶ μηνῶν βιβλίον α'. καὶ περὶ διοσημιῶν ἕτερον. καὶ ἄλλων τινῶν ὑποθέσεων μαθηματικῶν. προσομιλεῖ δὲ ταῦτα γαβριηλίῳ τινὶ ὑπάρχῳ. Ἰωάννης ὁ ἐπονομαζόμενος στοβαῖος. ἀνθολόγιον περιέχον τὰς παρὰ πᾶσι πολλῶν δόξας ἐν βιβλίοις δ'. ἐν ἀρετῇ πάνυ καὶ τέμοντα πάσης παιδεύσεως. γράφει δὲ ταῦτα πρὸς ἐπίμιον υἱὸν αὐτοῦ. Ἰωάννης ὁ δαμασκηνός. ὁ ἐπικληθεὶς μανσούρ. ἀνὴρ καὶ αὐτὸς ἐλλόγιμος τῶν οὐδενὸς δεύτερος τῶν κατ' αὐτὸν ἐν παιδείᾳ λαμψάντων. συγγράμματα αὐτοῦ πάνυ πολλὰ καὶ μάλιστα φιλόσοφα εἴς τε τὴν θείαν γραφὴν παράλληλοι κατ' ἐκλογήν. καὶ οἱ ἀσματικοὶ κανόνες ἰαμβικοί τε καὶ καταλογάδην. συνήκμαζε δὲ αὐτῷ καὶ κοσμᾶς ὁ ἐξ ἱεροσολύμων ἀνὴρ εὐφυέστατος καὶ πνέων μουσικὴν ὅλως τὴν ἐναρμόνιον. οἱ γοῦν ἀσματικοὶ κανόνες ἰωάννου τε καὶ κοσμᾶ, σύγκρισιν οὐκ ἐδέξαντο. οὐδὲ δέξαιντο μέχρις ἂν ὁ καθ' ἡμᾶς βίος περαιωθήσεται. Ἰωάννης ὁ τυραννήσας εἰς ῥώμην ἐπὶ θεοδοσίου πρᾶος ἦν καὶ ξυνέσεως εὖ ἥκων καὶ ἀρετῆς ἀντιποιεῖσθαι ἐξεπιστάμενος. ὃς τὴν τυραννίδα μετρίως ἐξηγήσατο. οὐδὲ τοῖς διαβάλλουσι τὴν ἀκοὴν ὑπεῖχεν. οὐδὲ φόνον ἀδίκως εἰργάσατο ἑκών γε εἶναι. οὐδὲ χρημάτων ἀφαιρέσει ἐπέθετο. Ἰωάννης ὁ καππαδόκης ἔπαρχος ἰουστινιανοῦ, λόγων μὲν τῶν ἐλευθερίων καὶ παιδείας ἀνήκοος ἦν. οὐ γὰρ ἄλλο οὐδὲν ἐν γραμματιστοῦ φοιτῶν ἔμαθεν, ὅτι μὴ γράμματα καὶ ταῦτα κακὰ κακῶς γράψαι. φύσεως δὲ ἰσχύϊ, πάντων γέγονε δεινότατος ὧν ἡμεῖς ἴσμεν. γνῶναί τε γὰρ τὰ δέοντα ἱκανώτατος ἦν. καὶ λύσιν τοῖς ἀπόροις εὑρεῖν. πονηρότατος δὲ πάντων ἀνθρώπων γεγονὼς, τῇ τε φύσεως δυνάμει ἐς τοῦτο ἐχρῆτο. καὶ οὔτε θεοῦ λόγος οὔτε ἀνθρώπων αὐτὸν αἰδώς τις εἰσῄει. ἀλλὰ βίους τε αὐτῶν ἀνθρώπων πολλῶν ἀπολλύναι κέρδους ἕνεκα καὶ πόλεις ὅλας καθελεῖν ἐπιμελὲς ἦν. χρόνου γοῦν ὀλίγου χρήματα μεγάλα περιβαλλόμενος, ἐς κραιπάλην τινὰ ἐκλελάκτικεν ὅρον οὐκ ἔχουσαν. ἄχρι μὲν ἐς ὥραν τοῦ ἀρίστου καιρὸν ληϊζόμενος τὰς τῶν ὑπηκόων οὐσίας. μέθῃ δὲ τὸ λοιπὸν καὶ σώματος ἔργοις ἀσελγέσιν ἠσχολημένος. κατέχειν δὲ αὑτὸν οὐδαμῇ ἴσχυεν. ἀλλὰ τά τε βρώματα μέχρις ἐς ἔμετον ᾔσθιε καὶ τὰ χρήματα κλέπτειν μὲν ἦν ἑτοιμότατος, προΐεσθαι δὲ καὶ δαπανᾶν ἑτοιμότερος. οὕτως ὁ ἰωάννης πᾶσιν ἀνθρώποις βαρὺς ἦν. ὁμοίως καὶ χαλεπός. πληγάς τε τοῖς περιτυχοῦσιν ἐντεινόμενος. καὶ τὰ χρήματα ἅπαξ ἅπαντα λόγῳ οὐδενὶ ληϊζόμενος, τὴν δίκην ὀρθῶς καὶ δικαίως τῆς ἐς τὴν δίκην παρανομίας ἐξέτισεν. Ἰωάννης βασιλεὺς ἱεροσολύμων μετὰ θάνατον ἰωνάθου τοῦ ἀρχιερέως, προέδωκε

τὴν ἐπιμέλειαν τὴν πρὸς τὸν θεόν. συνδιεφθάρησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τοῦ πλήθους πρωτεύοντες ὡς
τῷ πλημμελεῖν εἰς τὰ δίκαια καὶ νενομισμένα παρ' αὐτοῖς ἄριστα εἶναι. δυσχεράνας δὲ ὁ θεὸς ἐπὶ
τῇ μεταβολῇ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἄλλων, πέμπει τοὺς προφήτας διαμαρτυρησομένους περὶ τῶν πρατ-
τομένων καὶ παύσοντας τῆς πονηρίας αὐτούς. οἱ δὲ ἰσχυρὸν ἔρωτα καὶ δεινὴν ἐπιθυμίαν ταύ-
της εἶχον. ἀλλὰ καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν τοῦ ἀρχιερέως Ἰωδαέ, κατέλευσαν λίθοις ἐν τῷ ἱερῷ. διότι προ-
εφήτευσεν αὐτοῖς τιμωρίαν μεγάλην ὑφέξειν μὴ πειθομένοις. Ἰὼβ ὁ μέγας ὄντως ἐκεῖνος καὶ
γενναῖος τῆς ἀληθείας ἀγωνιστής. ὁ πρῶτος ἀνοίξας τὸ γυμνικὸν ἐκεῖνο καὶ μέγα παγκόσμιον στά-
διον. ὁ τὸν ἀντίπαλον πάσαις ταῖς πάλαις καταβαλών. ὁ μέχρι καὶ τῶν ὀστέων τὰς πληγὰς καὶ τοὺς
μώλωπας εἰσδεξάμενος καὶ μείνας ἀήττητος. ὁ σκωλήκων πλήρης καὶ στεφανίτης. ὃν οὐδὲ θανά-
τος ἴσχυσε καταστρῶσαι καὶ κονίσαι τὰ ὀπίσθεν. ἀλλ' ἔτι ἕστηκεν ὥσπερ τις ἀνδριὰς ἀπερίτρεπτος
ἢ καὶ ἄκμων ἀνήλατος δι' ὅλου τοῦ βίου καταπαλαίων καὶ καταράσσων τὸν ἀντικείμενον. οὗτος πρῶ-
τος κατεπάλαισε τὸν διάβολον. οὗτος ἦρε τὰ κατὰ τοῦ πονηροῦ νίκης τρόπαια. οὐ Νέμεα καὶ Ὀλύμπια
Ἴσθμιά τε καὶ Πύθια. καὶ ὅσα Ἑλληνικοὶ διακομπάζουσι λόγοι, ἀγωνιζόμενος, ἀλλὰ περὶ παί-
δων. καὶ κτήσεως καὶ βοσκημάτων καὶ θεραπείας καὶ πάσης τῆς περὶ τοῦ βίου διαγωγῆς. καὶ τὸ πτῶμα τῆς οἰκίας
τάφους τοὺς αὐτοὺς καὶ πολυάνδρια τῶν αὐτοῦ παίδων πεπηγμένας, ὁ καρτερόψυχος θεασάμενος ὡς
ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ ἐπὶ τῆς τραπέζης εὐωχουμένους καὶ συνεσθίοντας κατέστρωσε σωρηδὸν ὁ παμ-
μίαρος, ἐπισείσας αὐτοῖς τὸ δωμάτιον οὐ δύο καὶ τρεῖς ἢ τέτταρας ἀλλὰ δέκα τούτους πάντας καὶ πά-
σας καταβαλών. καὶ οὐδὲ μέχρι τούτων ἡ λύσσα καὶ βασκανία ἠρκέσθη τοῦ ἀντιπάλου. ἕως αὐτὸν
τὸν ἀθλητὴν γυμνὸν ἐπὶ τῆς κοπρίας ἐκκαλεσάμενος καὶ κατάστικτον ὅλον τοῖς ἕλκεσι καὶ πλή-
ρη σκωλήκων ἀπεργασάμενος, θέαμα φρικτόν τε καὶ ξένον ὅλην τὴν φιλίαν κατέστησεν, ἔπεσιν, ἐ-
πάλτοις ὁ αὐτὸς δαρδάπτων καὶ τῇ γλώσσῃ λιχμώμενος ὅλον τὸ σῶμα τοῦ μάρτυρος. μέχρις ὅ-
του τὴν ἧτταν ἐφ' αὐτὸν ὁ παμμίαρος ἐπεσπάσατο. καὶ τὴν αἰσχύνην τέλεον ἐκληρώσατο. ἔχεις
τὸ λοιπὸν καὶ τούτου τοῦ φιλοσόφου τὰ ἔπαθλα. ἔχεις καὶ τούτου τὴν βίβλον πολὺ τῆς Ὁμήρου καὶ
Πλάτωνος ἀηδόνος λιγυρώτερον ᾄδουσαν. οὐ μύθων καὶ παθῶν ἀλλοκότων ὑφηγήσεις διαγορεύ-
ουσαν. ἢ τὸν θρασύτατον Ἀχιλλέα ἢ τὸν Ὀδυσσέα τὸν πολυμήχανον. ὧν αἱ σφαγαὶ τυγχάνουσι τρό-
παιον καὶ γυναικῶν φθοραὶ κατορθώματα. ἀλλὰ τὸν σατανᾶν ὑπὸ γυμνοῦ τινος καὶ ἀόπλου καὶ μό-
νου καταρασσόμενον. καὶ φίλων συμπαθῶν δημηγορίας. καὶ δάκρυα καὶ φυσιολογίαν ὅλης τῆς
κτίσεως καὶ ζώων καὶ ὀρνέων φύσεις καὶ λαμπρά τινα διηγήματα. καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ δράκοντος τὴν
εἰκόνα τοῦ σκολιοῦ. καὶ πολλὰς ἔχοντος τὰς ἑλίξεις. καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡς πῦρ ἀποστίλβοντας
καὶ τὴν εἴσοδον καὶ τῶν καταχθονίων τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ συγκατάβασιν. καὶ τὴν ἔξοδον καὶ
τῶν νεκρῶν ἀναβίωσιν. καὶ πάλιν τὸν δίκαιον στεφανίτην ἀναγορεύουσαν. καὶ παῖδας καὶ κτῆσιν ὅ-
λην πολλαπλασίως λαμβάνοντα. καὶ χρόνον ζωῆς διπλασιαζόμενον καὶ θυγατέρων ὀνόματα
ἐξαλλάσσοντα, οὐ Λήδας ἢ τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀντιόπης ἃς ὁ τῶν θεῶν ὕπατος Ζεὺς διεκόρευσε. ἀλλ' ἡμέ-
ρας τε καὶ κασίας, καὶ ἀμαλθείας προσωνυμίας λαμβανούσας. καὶ τὸ κεῖσθαι πασῶν γυναικῶν
τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν εὐπρεπεστέρας. καὶ τὸ δὴ μέγιστον τοῦ νικηφόρου καὶ στεφανίτου Ἰὼβ τὴν εὐγένειαν.
ὥσπερ τι γνώρισμα καὶ κλῆρον λαχούσας ἐξαίρετον. μόνος γὰρ οὗτος εὐγενὴς τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατο-
λῶν ὁ κλεινὸς καὶ τρισπόθητος ὁ τοῦτο κερδάνας τῶν ἑαυτοῦ ἄθλων τὸ τελευταῖον καὶ ἔσχατον. τὸ μετὰ
Χριστοῦ συναναστῆναι καὶ τὸν τῇδε κόσμον θεάσασθαι πάλιν μετὰ τοῦ σώματος, οὐ κατὰ τὸν Ἡρακλέους
μῦθον καὶ τὴν Ἀδμήτου Ἄλκηστιν. ἣν ὁ καλλίνικός τε καὶ τριέσπερος ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς τελευτήσα-
σαν ἤγειρε κατ' ἔσχατον πυρός τε καὶ γυναικὸς γεγονὸς παρανάλωμα. ἀλλὰ καὶ τὴν ἄρρητον τοῦ σωτῆρος
ἡμῶν δύναμιν τοῦ τὸν ᾅδην σκυλεύσαντος καὶ τοὺς νεκροὺς τῶν καταχθονίων ἁρπάσαντος, ὡς ἐκά-
θισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ γεννήτορος μετὰ τοῦ προσλήμματος καὶ βασιλεύει πάσης ὁρατῆς καὶ ἀοράτου
κτίσεως. Ἰωβηλαῖος μὴν παρὰ Ἰουδαίοις τιμώμενος. ἰστέον ὅτι τὸ ἀργὸν ἔτος κατ' ἑπταετίαν ἐτηρεῖτο πα-
ρὰ Ἰουδαίοις. ὁμοίως ταῖς ἑβδομάσιν ἡμέραις. Ἰωγήσκεται. Ἰωδαέ. οὗτος ἱερεὺς ἦν, ὃς διὰ
τὴν πολλὴν αὐτοῦ εὐσέβειαν ἐβίωσεν ἔτη ρλ΄. Ἰώδρος ὄνομα κύριον. Ἰωή. πνοή. Ἰωὴλ
ὄνομα κύριον.

ὄνομα κύριον. Ἰωθάμ, ὄνομα κύριον καὶ Ἰωάθαμ. Ἰώθη ἐχολώθη. Ἴωθον, ὄνομα κύριον. Ἰωκάς. ὁρμάς, διώξεις. Ἰωκάς τε δακρυόεσσαν. Ὅμηρος. ἰωκὰ λέγει τὴν ἰωκήν, ὡς κλιτικὸς κρόκα τὴν κρόκην. καὶ αὐτὸς Ὅμηρος τὴν ἀλκὴν ἄλκα. ἀλκί πεποιθώς. λέγει δὲ ἰωκὴν ἀπὸ μέρους τὴν μάχην, ἐπεὶ διώξεως αἰτία γίνεται. ὅθεν καὶ βοὴν τὸν πόλεμον ἀπὸ τοῦ ἀλαλαγμοῦ. Ἰῶ. κλαίετω· βρο λογιστάται αὐτοί τε καὶ τέχνα καὶ τόκοι τόκων. οὐδὲν γὰρ μακρὸν ἀφλαύρον ἀγάσαιτο ἔτι. οἷος ἐμοὶ τρέφεται τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς. ἀμφήκη γλῶτταν λάμπων. πρόβολος ἐμός. σωτὴρ δόμοις. ἐχθροῖς ἀνιαρός. Λυσανίας παῖδων μεγάλων κακῶν. Ἰῶλκα. αὔλακα. Ἰῶμαι. αἰτιατική. ἰώμενος θεραπεύων. Ἴων Χῖος. τραγικὸς καὶ λυρικὸς καὶ φιλόσοφος. υἱὸς Ὀρθομένους, ἐπίκλησιν δὲ Ξούθου. ἤρξατο δὲ τὰς τραγῳδίας διδάσκειν ἐπὶ τῆς πβ' ὀλυμπιάδος. δράματα δὲ αὐτοῦ ιβ'. οἱ δὲ λ'. ἄλλοι δὲ μ' φασίν. οὗτος ἔγραψε περὶ μετεώρων καὶ συνθέτους λόγους. ὃν παίζων Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός, ἀοῖον φησι. Ἴων. βέλων. ἰὼν δὲ ὀξυτόνως, ἀντὶ τοῦ πορευθείς. Ἰωνάθης, ὄνομα κύριον. Ἰωνᾶς ὄνομα κύριον. Ἴωνες Ἀσιᾶται καὶ Ἀττικοί. Ἀθηναῖοι διὰ τοῦ μεγάλου. εἴκεσθαι μακάρεσσιν ἀναίδηρον ἄχρις Ἰώνων. Ἰωνιά. ὁ λειμὼν τῶν ἴων. ὡς παρὰ ῥοδωνιὰ ὁ τῶν ῥόδων. καὶ κρινωνιὰ ὁ τῶν κρίνων. Ἰωνία χώρα. καὶ Ἰωνίας πόλεις ιβ'. ἃς ἐν οικίζει Νηλεὺς ὁ Κόδρου. εἰσὶ δὲ Ἔφεσος. Ἀνδροκλος Μίλητος. Μυοῦς. Πριήνη. Κολοφών. Τέως. Λέσβος. Ἐρυθραί. Φώκαια. Κλαζομεναί. Χῖος. Σάμος. ταύταις Δαρεῖος ἐπὶ Σκύθας αὐτοῖς φυλάξειν ἐπὶ τοῦ Ἴστρου ἐζεύχθαι. ἐν ταῖς δὲ αὐτῶν τὸν Ἴστρον ἐποίει. καὶ παλλακὰς τὰς θυγατέρας. Ἰωνικός. ὁ Νικηὸς Ἀθηναῖος ἀρχαῖος. καὶ Ἰωνικῶς ἀντὶ ἁβρῶς. ἐμιτροφόρουν τε καὶ διεκεινοῦν Ἰωνικῶς. Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. Ἰωνίς. χώρα. Ἰωξις. ἡ δίωξις. Ἰωράμ. ὁ Ἀχαζίου υἱὸς βασιλέως Ἰσραήλ. πάσης κακίας καὶ πονηρίας ἀνάπλεως καὶ ἀσεβής. ἦν δὲ τὰ ἄλλα δραστήριος. Ἰωράμ, ὄνομα κύριον. Ἰωρός. ὁ θυρωρός. ὁ φύλαξ καὶ παροιμία. οὐδ' ἂν τοὺς ἰωροὺς. καὶ ὀνομάζονται παρὰ Ἀθηναίοις, ἐκ τοῦ ἰωροὺς ἐκάλουν εἶναι τοὺς ἀνδροφόνους. ἐπὶ τῶν ἀπειλούντων καὶ σοβαρευομένων τῇ παροιμίᾳ κέχρηνται. Ἰωσαφάτ. βασιλεὺς Ἰουδαίων. οὗτος ἦν κρείσσων τῷ θεῷ. διὰ δὲ τὸ πρὸς Ἀχαὰβ φιλοστοργεῖν ἔφη πρὸς αὐτὸν Ἰοὺ ὁ προφήτης ὅτι βασιλεῦ Ἰωσαφάτ. εἰ ἁμαρτωλῷ σὺ βοηθεῖς, ἢ μισουμένῳ ὑπὸ κυρίου φιλιάζεις, διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σὲ ὀργὴ κυρίου εἰ μὴ λόγοι ἀγαθοὶ εὑρέθησαν ἐν σοί. καὶ ὅτι ἐξῆρας τὰ ἄλση ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα. καὶ κατηύθυνας τὴν καρδίαν σου ἐκζητῆσαι τὸν κύριον. καὶ εὑρέθη ἡ καρδία σου τελεία πρὸς κύριον. διὰ τοῦτο ἐφείσατό σου. ὅμως παρὰ τὸ ὅτι διεκόπη τὰ ἔργα σου καὶ συνετρίβησαν τὰ πλοῖά σου. κἀντεῦθεν διδασκόμεθα ὡς ἡ ἀπάτας ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι τιμωρεῖ τὰ προηγημένα κατορθώματα. ὁ γὰρ θεὸς ταῦτα ἐκείνῳ ἀντιμετρῶν, οὐ τὸ ἐκφαίνει τῆς ψυχῆς φόβον. Ἰωσεδέκ. ὄνομα κύριον. Ἰώσηπος Ἰουδαῖος φιλαλήθης. λέγων περὶ τοῦ προδρόμου καὶ περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. ματθαίου παισὶν ἐξ Ἱεροσολύμων. ὁ γράψας τὴν Ἰουδαϊκὴν ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις κ'. οὗτος ἁλοὺς παρὰ Οὐεσπασιανοῦ καὶ Τίτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ τῶν Ἱεροσολύμων ἁλώσει κατελείφθη. καὶ ζῶν αὐτὸς εἰς Ῥώμην ἦλθεν. ἑπτὰ λόγους τῆς Ἱεροσολύμων ἁλώσεως τῷ βασιλεῖ προσήνεγκεν. οἳ τινες τῇ δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ παρεδόθησαν. καὶ διὰ τὴν δόξαν τῆς συγγραφῆς, ἀνδριάντος ἠξιώθη. ἔγραψε δὲ καὶ τὴν Ἰουδαϊκὴν ἀρχαιολογίαν, λόγους κ'. ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου ἀρχῆς ἕως τεσσαρεσκαιδεκάτου ἔτους Δομιτιανοῦ καίσαρος. καὶ β' βιβλία ἑτέρας ἀρχαιότητος κατὰ Ἀππίωνος γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως. ὃς ἐπὶ Καλιγόλα πρεσβευτὴς ἀπεστάλη παρὰ τοῦ μέρους τῶν Ἑλλήνων κατηγορήσων Φίλωνος διὰ λόγου τινός, κατὰ γνῶσιν περιέχοντος τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους. ἔστι καὶ ἄλλος αὐτοῦ λόγος περὶ αὐτοκράτορος λογισμοῦ ἐναρέτως πάνυ. ἐν ᾧ καὶ τὰ πάθη τῶν Μακκαβαίων ἐμνήσθη. οὗτος ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ τῆς ἀρχαιολογίας βιβλίῳ φανερῶς ὁμολογεῖ διὰ τὸ μέγεθος τῶν σημείων τὸν Χριστὸν ἐσφάλχθαι παρὰ Ἰουδαίων. καὶ Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν ἀληθῶς ἡγῆσθαι προφήτην. καὶ διὰ τὴν σφαγὴν Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοῦ τὰ Ἱεροσόλυμα πεπορθῆσθαι. γράφει δὲ περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οὕτως. γίνεται δὲ κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Ἰησοῦς σοφὸς ἀνήρ. εἴ γε ἄνδρα αὐτὸν λέγειν χρή. ἦν γὰρ παραδόξων ἔργων ποιητής. διδάσκαλος ἀνθρώπων τῶν ἡδονῇ τ' ἀληθῆ δεχομένων. καὶ πολλοὺς μὲν τῶν Ἰουδαίων. πολλοὺς δὲ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐπηγάγετο. ὁ Χριστὸς οὗτος ἦν. καὶ αὐτὸν ἐνδείξει τῶν πρώτων ἀνδρῶν παρ' ἡμῖν σταυρῷ ἐπιτετιμηκότος Πιλάτου, οὐκ ἐπαύσαντο οἱ τὸ πρῶτον αὐτὸν ἀγαπήσαντες. ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς τρίτην ἔχων ἡμέραν πάλιν ζῶν. τῶν θείων προφητῶν ταῦτά τε καὶ ἄλλα μυρία θαυμάσια περὶ αὐτοῦ εἰρηκότων. εἰς ἔτι νῦν τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ τοῦδε ὠνομασμένων οὐκ ἀπέλιπε

περὶ φυλῶν τούτων ὁ Ἰώσηπος περὶ Χριστοῦ ἐν τῷ ιη' λόγῳ φησίν. Ἰώσηπος. Ἰουδαῖος ἱστοριογράφος. τοῦτον φρουρεῖσθαι κελεύει Οὐεσπασιανός, ὡς ἀναπέμψων αὐτίκα Νέρωνι. τοῦτο ἀκούσας Ἰώσηπος μόνῳ τι διαλεχθῆναι θέλειν ἔλεγεν αὐτῷ. μεταστησαμένου δὲ ἐκείνου πάντας, πλὴν τοῦ παιδὸς Τίτου καὶ δυεῖν φίλων, σὺ μέν, ἔφη, Οὐεσπασιανέ, νομίζεις αἰχμάλωτον εἰληφέναι Ἰώσηπον. ἐγὼ δὲ ἄγγελος ἥκω σοι μειζόνων. μὴ γὰρ ὑπὸ θεοῦ προπεμπόμενος ᾔδειν τὸν Ἰουδαίων νόμον. Νέρωνί με πέμπεις; τί γάρ; οἱ μετὰ Νέρωνα μέχρι σοῦ διάδοχοι μενοῦσι; σὺ δὲ Καῖσαρ καὶ αὐτοκράτωρ, καὶ παῖς ὁ σὸς οὗτος. δέσμει δέ με ἀσφαλέστερον καὶ τήρει σεαυτῷ. δεσπότης σὺ καὶ γῆς καὶ θαλάττης καὶ παντὸς ἀνθρώπων γένους. ἐγὼ δὲ φρουρᾶς μείζονος δέομαι, εἰ κατασχεδιάζω καὶ θεοῦ. ὁ δὲ Οὐεσπασιανὸς παραχρῆμα μὲν ἀπιστεῖν ἐδόκει καὶ τὸν Ἰώσηπον ἐδόκει πανουργεῖν. ἀξιώσας δὲ τὸν Ἰώσηπον ἀληθῶς εἰρηκώς, ἐδωρεῖτο ἐσθῆτι καὶ τοῖς ἄλλοις κειμηλίοις. Ἰωσὴφ ὁ πάγκαλος. οὗτος ἐτῶν ιζ' φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν καὶ πραθεὶς γενόμενος ἐτῶν λ', ἄρχων τῆς Αἰγύπτου κατεστάθη. ἐν ᾗ γεννήσας β' υἱούς, Ἐφραὶμ καὶ Μανασσῆ, ἀπέθανεν ἐτῶν ρι'. τὰ δὲ ὀστᾶ Ἰωσήφ, Μωσῆς ἐξήγαγε μεθ' ἑαυτοῦ. ὅρκῳ γὰρ ὥρκωσεν Ἰωσὴφ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων· ἐπισκοπῇ ἐπισκέψεται ὑμᾶς κύριος· καὶ συνανοίσετέ μου τὰ ὀστᾶ ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν. Ἰωσίας βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ. ἐπὶ τούτου Χελκίας ὁ ἱερεὺς εὗρεν ἐν τῷ ναῷ βιβλίον νόμου. καὶ κοινωνησάμενος τῷ γραμματεῖ, ἐπέδειξε τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ εὐλαβὴς ὢν καὶ δίκαιος ὡς ἀνεγνώσθη καὶ αὐτῷ, περιέρρηξε τὴν ἐσθῆτα. τόν τε ναὸν ἐκάθηρε τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων, καὶ τὰ εἰδωλεῖα ἐμπρήσας, τά τε ἐν Σαμαρείᾳ, ἀνέζευξεν εἰς Ἱερουσαλήμ. ὅτε καὶ πάσχα ἤχθη πολλῷ ἐκλειφθὲν χρόνῳ. Ἰωσίας. βασιλεὺς Ἰσραὴλ δικαιότατος. ὑπὲρ τοὺς ἔμπροσθεν αὐτοῦ βασιλεῖς γενόμενος. ὃς τὸν νόμον κυρίου ἀναγινωσκόμενον ἀκριβῶς ἀκούσας, καὶ λίαν ἀθυμήσας εἰδὼς τοῦτον ἐν τοσούτοις ἔτεσι πατούμενον, τά τε ἱμάτια διαρρήξας καὶ ἔμφοβος γενόμενος, ἀπέστειλε πρὸς Ὀλδὰν τὴν προφῆτιν, πυνθανόμενος τί βούλοιτο περὶ αὐτοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. ἡ δέ, φησί· τάδε λέγει κύριος· ἀνθ' ὧν ἁπαλύνθη ἡ καρδία σου, καὶ ἐνετράπης ἀπὸ προσώπου μου, ὡς ἤκουσας ὅτι ἐλάλησα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτόν, τοῦ εἶναι εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς κατάραν, καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου, καὶ ἔκλαυσας ἐνώπιόν μου, ἰδοὺ προστίθημί σε πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ. καὶ οὐκ ὄψει πᾶσι τοῖς κακοῖς οἷς ἐπάξω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον. ὁ δέ, ζήλῳ θείῳ κινούμενος, οὐ μόνον τὰ πανταχοῦ εἴδωλα καὶ σεβάσματα κατέστρεψεν ἐκ βάθρων, ἀλλὰ καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἤδη τεθνηκότων ἐν τοῖς τάφοις κατέκαυσεν. εἶτα περιφέρων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, εἶπε· τί τὸ σκόπελον ἐκεῖνο ὃ ἐγὼ βλέπω; καί φασιν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐστιν ὁ προφήτης ὁ λαλήσας τὸν λόγον τοῦτον ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Βεθήλ. καὶ εἶπεν· ἄφετε αὐτόν. μηδεὶς κινησάτω τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ. καὶ μέντοι καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς ψευδοπροφήτας καὶ πᾶν βδέλυγμα καὶ προσόχθισμα ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐξῆρε. καὶ ἐπέστρεψε πρὸς κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἰσχύϊ καὶ ψυχῇ αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον Μωσέως. καὶ τὸ πάσχα ἐποίησεν οἷον οὐκ ἐγένετο ἀπὸ τῶν χρόνων Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ Σαμουήλ. ἐν ᾧ βόας ἔθυσε χιλιάδας ιβ'. πρόβατα χιλιάδας λη'. καὶ κατωρθώθη τὰ ἔργα Ἰωσίου ἐνώπιον κυρίου ἐν καρδίᾳ πλήρει εὐσεβείας. πλὴν οὐκ ἀπεστράφη κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, οὗ ἐθυμώθη ἐν τῷ Ἰούδα ἐπὶ τοὺς παροργισμοὺς οὓς παρώργισεν αὐτὸν Μανασσῆς. Ἰῶτα τὸ στοιχεῖον. τὸ γράμμα. Ἰωτάπατα πόλις. καὶ Ἰωταπατηνὸς ὁ ἀπ' αὐτῆς. Ἰωτόμης. ἐδεῖτο δὲ τὸ πλῆθος προσωτάτω ἀεὶ μένειν ἀπαλλάξαι Ἰωτόμην, ὡς οὐκ ἀνεχομένου τοῦ νεωτερίζειν εἰ τύχοι ἔνδημος ὤν. Ἰώυμος. Ἰωχμός. θόρυβος. Ἰωψ. ἰχθύς ποιός. Ἱππαγωγός. ναῦς ἡ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἄνδρας ἄγουσα. Ἱππάζεται. οὐχ ἁπλῶς τὸ περὶ ἱππικὴν ἔχειν. ἀλλὰ τὸ ἐφ' ἑνὸς ἵππου ὀχεῖσθαι. ὃ νῦν κελητίζειν καλοῦσιν. Ἱππαλεκτρυών. εἶδος ζώου. Ἱππαρχία. ἀδελφὴ Μητροκλέους τοῦ κυνικοῦ. Μαρωνεῖτις φιλόσοφος. κυνική. γυνὴ Κράτητος τοῦ κυνικοῦ. ὃς ἦν Ἀθηναῖος. Βρύσωνος μαθητὴς τοῦ Ἀχαιοῦ. ἢ ὥς τινες Διογένους. ἔγραψε φιλοσόφους ὑποθέσεις· καί τινα ἐπιχειρήματα καὶ προτάσεις πρὸς Θεόδωρον τὸν ἐπικληθέντα ἄθεον. ἤκμασεν ἐπὶ τῆς ρια' ὀλυμπιάδος. Ἱππαρχίων ἀφωνότερος. δύο ἐγένοντο κιθαρῳδοί· Ἱππαρχίων καὶ Ῥουφῖνος. καὶ ἀγῶνος ἐνστάντος, ὁ Ἱππαρχίων ἄφωνος ἔστη. Ἵππαρχος. κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. δράματα αὐτοῦ περὶ γάμων. Ἵππαρχος. Νικαεὺς φιλόσοφος. γεγονὼς ἐπὶ τῶν ὑπάτων. ἔγραψε περὶ τῶν Ἀράτου φαινομένων. περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν συντάξεως καὶ τοῦ καταστηρισμοῦ. περὶ τῆς κατὰ πλάτος μηνιαίας τῆς σελήνης κινήσεως. καὶ εἰς τὰ Ἀράτου. Ἵππαρχος. ὁ τῶν ἵππων ἄρχων.

πρῶτος αἱρεθεὶς δικαστὴς, μέρει, προσαιρεῖται Ἵππαρχον αὐτεὶ πρῶτον καὶ αὐτόν. καὶ τῆς ἱππαρχικῆς ἐπινοηθείσης ἡγεμονίας, διὰ περιούσης κατὰ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ δικαστηρίου. Ἵππαρχος· τύραννος Ἐρετρίας. ἕτερος δὲ Ἵππαρχος Πεισιστράτου. ἄλλος δὲ Ἵππαρχος ὁ Χάρμου, ὃς συγγενὴς ἦν Πεισιστράτου τοῦ τυράννου· καὶ πρῶτος ὑπέστη τὸν ἐξοστρακισμὸν, διὰ τὴν ὑποψίαν τοῦ Πεισιστράτου, ὅτι δημαγωγὸς ὢν καὶ στρατηγὸς, ἐτυράννησεν. ἄλλος δέ ἐστιν Ἵππαρχος Ὠρείτης· οὗ μνημονεύει Δημοσθένης. λέγεται δὲ ἵππαρχος παρὰ Ἀθηναίοις, καὶ ὁ τῶν ἱππέων ἄρχων· δύο δὲ ἦσαν οὗτοι.

Ἱππάρχου πίναξ. ἐπεὶ παρὰ Συρακουσίοις οἱ ἵππαρχοι ἐν πίναξι τὰ ὀνόματα γράφοντες τῶν ἀτακτούντων παρεσημειοῦντο. Ἱππάς. ὁ Σόλων τοὺς νόμους Ἀθηναίοις γράψας, εἰς ε΄ τέλη τὸ πᾶν πλῆθος αὐτῶν διέταξε τῶν κατὰ τὰς οὐσίας τιμημάτων. καὶ τῶν πρώτων ὄνομα ἦν, πεντακοσιομεδίμνων. τῶν δευτέρων ἱππέων. τῶν τρίτων ζευγιτῶν. τῶν δ΄ θητῶν. τῶν δὲ ε΄ ἱππάς. Ἱππαφέσεων. τῆς ἀφετηρίας. Πολύβιος. παραπλήσιόν τι πάθος ἔφασκε τοῖς ἐπὶ τῶν ἱππαφέσεων, οἷον εἰκὸς ἐφισταμένοις ἐκ τῶν αἰρομένων πυρσῶν. Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖ. δηλονότι ἔνθα ἂν ᾖ ἡμετέρης τις. τὰ γὰρ ἱππικὰ ἐν πεδίῳ κρατεῖ. Ἱππόπορος. ὡς ἴκτερος. ὁ περὶ τοὺς ἵππους τὸν ἔρωτα ἔχων. ὁ εἰς τοὺς νεφέλαις. ἀλλ' ἱππόπορον μὲν κατέχεις τῷ χρήματι. ἔπαιξε παρὰ τὸν ἴκτερον. ὃς περιέχει τοῖς ὄψεσι τὴν νόσον τῷ χρώματι. οὕτως ἐπικεχύσθαι τοῖς χρώμασι τῶν ἱππόπορον. Ἴπες. θηρία διαλυμαντικὰ ξύλων καὶ τῶν καρπῶν. Ἵππευε. ἱππικῶν ἐφρόντιζε. Ἵππευμα. ἱππασίαν. ἀεὶ φίλε ὡς μακρ' ἱππεύματα διώκεις ἀστεροειδέα νῶτα διαφέρουσαι θεοῦ. Ἱππεῖς. Ἱππεία. ἡ ἱππασία. ἱππεία φάτνη καὶ ἕτερα. Ἵππου κράτος. ἡ τοῦ ἵππου ἰσχύς. καὶ ἵππου θράσος. καὶ ἵππου ζυγός. Ἱππόλοφος. Ἵππου ὁπλαί. τῶν ὀνύχων τῶν ἵππων. Ἱππεῖς. εἰς τέσσαρα μέρη διῄρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων. εἰς πεντακοσιομεδίμνους. εἰς ἱππέας. εἰς ζευγίτας. εἰς θῆτας. καὶ τοὺς μὲν πεντακοσιομεδίμνους, διὰ τὸ πεπορεῦσθαι ταῦτα μέτρα οὕτως ὠνόμαζον. καὶ ἦσαν οὗτοι εὔποροι. οἱ δὲ ἱππεῖς, ἧττον μὲν τῶν πεντακοσιομεδίμνων, μέχρι δὲ τῶν τριακοσίων ἐπώρεγον μέτρων. ἱππεῖς δὲ αὐτοὺς ὠνόμαζον διὰ τὸ δύνασθαι εἴ ποτε χρεία γένοιτο, ἵππον ἕκαστον αὐτῶν τρέφειν. ἦσαν δὲ τὸ μὲν πρῶτον, ἑξακόσιοι τὸν ἀριθμόν. οὗτοι δὲ μετὰ ταῦτα τῆς πόλεως πληθυνούσης, ἐγένοντο σ΄ πρὸς τοῖς χιλίοις. ὅθεν καὶ τὰς θυσίας αὐτοὶ ἐπέμπεσαν τῶν πομπεῖς ἐκάλουν ἱππάδας. ἐξῆν δὲ αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν καὶ κομᾶν. ἦσαν δὲ οἱ θῆτες παρ' αὐτοῖς, οἷς οὐκ ἐφεῖτο ἄρχειν ἀλλ' ἢ δικάζειν ἢ ἐκκλησιάζειν μόνον· ἵνα ἐκ τοῦ δικαστικοῦ καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τρέφοιντο.

Ἱππεῖς λευκοθώρακες. καὶ παροιμία. ἱππεῖς μὲν ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Θρᾴκῃ. τοξόται δὲ καὶ τὰ κουφότερα τῶν ὅπλων ἐν Ἰνδίᾳ. καὶ Κρήτῃ. καὶ Καρίᾳ. Ἱππήλατον. τὸ εὔχωρον. πλατύ. λεῖον. ἐψιλωμένον. Ἱππημολγός. ὁ τοὺς ἵππους ἀμέλγων. Ἰπί. σκώληκι. ἴψ ἡ ὀξεῖα. ἰπός. ἰπί. Ἱππεία Ἀθηνᾶ. ταύτην Ποσειδῶνος εἶναί φασι θυγατέρα. καὶ Πολύφης τῆς Ὠκεανοῦ. ἅρμα δὲ πρώτην κατασκευάσασαν, διὰ τοῦτο ἱππείαν κληθῆναι. Ἱππίας. Διοπείθους Ἠλεῖος. σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος. μαθητὴς Ἡγησιδάμου. ὃς τέλος ὡρίζετο τὴν αὐτάρκειαν. ἔγραψε πολλά. Ἱππίας. οὗτος τῆς εἰς Ἀθηναίους ὀργῆς καὶ τῆς ὕστερον ὠμότητος προὔσχετο αἰτίαν τὸν Ἱππάρχου θάνατον. καὶ πικρὸς ἐν τούτοις δεσπότης κατὰ τοῦ χρόνου γενόμενος, ὅμως οὐκ ἀπώνατο. ἤλασαν γοῦν οἱ Κεκροπίδαι αὐτόν. ὁ δὲ, ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος, ἐπῄει τοὺς Πέρσας συμμάχους ὁρῶν, ὃν εἶχεν ἔρωτα Δαρεῖος τῆς Ἀττικῆς. διὰ τὴν ἄτοπον ἐκείνην σπουδὴν ἵνα τὰ σῦκα τὰ Ἀττικὰ μὴ ἐν ἐλευθερίᾳ γένηται, ἀλλὰ δουλαγωγῆται τῷ ἐκείνου. ἰὼν μὲν οὖν Ἱππίας ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα σὺν τοῖς Πέρσαις καὶ ἐν πλείστοις τοὺς βαρβάρους, μέγα ἔπταρε. καὶ ἅτε πρεσβύτερος ὢν ἤδη εἶχε τοὺς ὀδόντας κραδαινομένους. ἐκ τοίνυν τῆς βιαίας κινήσεως τοῦ πταρμοῦ εἷς ὀδοὺς ἐξεκρούσθη καὶ κατώλισθεν εἰς τὴν ψάμμον. καὶ εὑρεθῆναι ἀδύνατος ἦν. ἐπεὶ δ' ἡττήθησαν οἱ βάρβαροι, φεύγων αὖθις, εἰς Λῆμνον ἀφικνεῖται. καὶ κάμνει νόσῳ. καὶ τὴν ὄψιν τυφλοῦται. αἵματος ἐπιρρεύσαντος οἱ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν. καὶ ἀλγεινῶς ἀπέθανε. δίκας ταύτας δοὺς τῇ πατρίδι. ἐπεὶ τοὺς βαρβάρους ἦγεν ἐπὶ καταδουλώσει αὐτῆς. μηνῖσαί τε τοὺς πατρῴους θεούς. Ἱππίας. Ἀθηναίων τύραννος. οὗτος Δαρεῖον, προξενῶν ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους στρατεῦσαι καὶ τὴν Ἑλλάδα διὰ Ἀρταφέρνου καὶ Δάτιδος σατραπῶν, καὶ λ΄ μυριάδων στρατοῦ, καὶ αὐτὸς σὺν αὐτοῖς κατῆγε γηραιὸς ἤδη ὤν. καὶ ἐλθόντες, ἐσαγήνευσαν μὲν Ἐρέτριαν, καὶ τοὺς ληφθέντας ὡς βασιλέα ἔστειλαν. ὁ δὲ, αὐτοὺς παρὰ τὰ Σοῦσα κατῴκιζεν, ἐφ' οἷς καὶ Πλάτωνός ἐστιν ἐπίγραμμα.

καὶ βοέων γλώσσης ἐν μὲν ἐρετρικὴν ἀρχὴν δὲ σύνσαν· κείμεθα Φοίνιξ ὅσον ἀφ' ἡμετέρης. ἐν τῷ ἔνθεν ἐπὶ μαραθῶνα ἦλθον. ἀθηναῖοι δὲ ὑπὸ μιλτιάδη στρατηγούμενοι τῷ κίμωνος, τοῖς βαρβάροις ἐπολέμησαν. ἐκάλουν δὲ ἐπὶ συμμαχίαν τοὺς λακεδαιμονίους διὰ φιλιππίδου τοῦ ἡμεροδρόμου. ὃς τοὺς χιλίους καὶ πεντακοσίους σταδίους ἤνυσε διὰ μιᾶς νυκτός. καὶ ὅτι ὀνόματι ἐκεῖ ἀστράπτειν αὐτοὺς πρὸ πανσελήνου. τῷ δὲ φιλιππίδῃ ἐπανιόντι κατὰ τὸ παρθένιον ὄρος τῆς ἀρκαδίας ὁ πὰν ἐντυχὼν, ἐμέμψατο μὲν ἀθηναίοις ὡς μόνος θεῶν ὑπ' αὐτῶν ἀμελούμενος· καὶ συμμαχήσειν ὑπέσχετο. οἱ δ' ἀθηναῖοι συμβαλόντες ἐκεῖνος, ἦσαν δὲ δέκα, περιμένειν τοὺς λακεδαιμονίους, μιλτιάδου δὲ παραινοῦντος ἐξιέναι καὶ καλλιμάχου, ἐξῆλθον αὐτοὶ μὲν ὄντες, θ. πλαταιεῖς ἔχοντες, α. καὶ ἐν αὐτῇ φάσει τῇ ἡμέρᾳ ἐνίκησαν. ἐν τούτοις καλλίμαχος ἐπὶ δόρατα ἐστὶν … νεκρός. πολύζηλος δὲ πληρωθεὶς ὡς φάσμα θεασάμενος τῷ πώγωνι κρύπτων τὴν ἀσπίδα. σύμμαχον τὸν πᾶνα δεῖν καὶ ζῆν εἶναι, ἐμάχετο ὡς ὁρῶν καὶ διέκρινε τῇ φωνῇ τοὺς ἰδίους καὶ τοὺς πολεμίους. Ἱππική. ἔστι καὶ τῆς ὁπλιτικῆς δυνάμεως, τρεῖς διαφοραί. ἡ μὲν, γὰρ ἐστὶν ἱππική. ἡ δ', διὰ ἁρμάτων. ἡ δὲ, δι' ἐλεφάντων. τῆς δὲ ἱππικῆς, τὸ μὲν, ἁπλῶς οὕτω καλεῖται ἱππεῖς καὶ ἱππικόν. τὸ δὲ, ἄφιπποι. καὶ ἄφιπποι μὲν οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀστρώτοιν σπουδῇ … ὀχούμενοι. οἱ μετὰ πηδῶσιν ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλον … καλεῖ. τῆς δὲ κυρίως ἱππικοῦ, τὸ μὲν ἐστὶ κατάφρακτον. ὃ καὶ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἱππέας πεφραγμένους παρέχεται. τὸ δὲ, ἀκατάφρακτον. οἷον, δορατοφόροι, κοντοφόροι, ξυστοφόροι. καλοῦνται γὰρ τοῖς ἰδίοις ὀνόμασιν. οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ … τῶν ἵππων καὶ πλησίον τοῖς πολεμίοις δόρασι μαχόμενοι. τούτων δὲ, οἱ μὲν, δορατίοις χρῶνται. οἱ καλοῦνται ταραντῖνοι. οἱ δὲ, τόξοις. οἱ καλοῦνται ἱπποτοξόται. οἱ δὲ, ἀκροβολισταί. οἷον οἱ πόρρωθεν βάλλοντες. οἱ δὲ, μόνον ἀκοντίζουσιν. εἰς χεῖρας δὲ τοῖς πολεμίοις ἐπέρχονται. καὶ καλοῦνται ἱππακοντισταί. καὶ ἰδίως ταραντῖνοι. οἱ δὲ, τὰ μὲν πρῶτα ἐλαφροῖς ἀκοντίοις ἀκοντίζουσι πόρρωθεν. ἔπειτα δὲ καὶ πλησιάζοντες, συμπλέκονται τοῖς πολεμίοις κατὰ θαλῆς ἢ πελέκεσιν ἀπομαχόμενοι. οὓς φασιν ἐλαφρούς. Ἱππόλοφος. Ἱππόθων, ὄνομα κύριον. Ἵππιος ὁ ποσειδῶν.

Ἱππία. τὰ ἀποκαθάρματα τοῦ ἵππου τοῦ λεγομένου φούρνου. ἢ τὰ πρὸς τὴν κάμινον ἐπιτήδεια ἀναλώματα. λέγει δὲ ὅτι καὶ τὴν κόπρον τῶν ζώων καλλίμαχος. σὺν δ' ἅμα … φορυτόν τε καὶ ἱππία λύματα … ἰπνὸς τὸ μαγειρεῖον. ἢ κάμινος … φανός. … ὁ ἰπνὸς κάμινος … ἰπνοὶ οἱ λαμπτῆρες. οἱ φανοί. οἱ λύχνοι. Ἰπνοπλάσται. Ἰπνός· ὁ φοῦρνος. ἢ κάμινος. ἢ φανός. … ἢ ἐσχάρα. … τουτέστι πλανῶντος. τὸ μέρος τῆς οἰκίας τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῖν μαγειρεῖον. λέγεται δὲ κυρίως ἰπνὸς ἡ κάμινος.

Ἱππόβοτος. μεγάλην γῆν ἔχων. δυνάμενος ἵππους τρέφειν. Ἱππόβοτος. φιλόσοφος. ὃς ἔφησεν ἐννέα αἱρέσεις εἶναι τῶν φιλοσόφων. καὶ τίνες αἱ αἱρέσεις. Ἱπποδάμεια. ἀγορὰ ἐν πειραιεῖ. οὕτω καλουμένη ἀπὸ ἱπποδάμου μιλησίου ἀρχιτέκτονος τοῦ οἰκοδομήσαντος ἀθηναίοις τὸν πειραιᾶ.

Ἱππόδαμοι. ἐφ' ἵππων ἀναστρεφόμενοι. Ἱπποδασείης. ἐξ ἱππείων τριχῶν λόφον ἐχούσης. ὅ ἐστι δασύ. Ἱπποθοόντις. φυλὴ ἐπώνυμος. Ἱππόθων, ὄνομα κύριον. Ἱπποκόμος ὁ τῶν ἵππων ἐπιμελούμενος. Ἱπποκόωντος. Ἱππόλυτος. οὗτος ἔγραψεν εἰς τὰς ὁράσεις τοῦ δανιὴλ ὑπόμνημα καὶ εἰς τὰς παροιμίας σολομῶντος. Ἱππόλυτον μιμήσομαι. ἐπὶ τῶν σωφροσύνην ἐπαγγελλομένων. Ἱπποκράτης. κῶος ἰατρός. ἡρακλείδου υἱός. … καὶ τοῦ ἡρακλείδου πατρός. εἰ καὶ ὁμώνυμος τῷ διὰ τὸ ἀστέρα καὶ φῶς τῆς βιωφελεστάτης ἰατρικῆς γενέσθαι. ἀπὸ γένους δὲ χρύσου τοὔνομα καὶ ἐλάφου τοῦ ἐκείνου παιδὸς ἰατρῶν καὶ αὐτῶν. οὗτος μαθητὴς γέγονε τὸ μὲν πρῶτον τοῦ πατρός. μετὰ δὲ ταῦτα ἡροδίκου τοῦ σηλυβριανοῦ. καὶ γοργίου ῥήτορος καὶ φιλοσόφου. ὡς δέ τινες δημοκρίτου τοῦ ἀβδηρίτου. ἐπιβαλεῖν γὰρ αὐτὸν νέον πρεσβύτῃ. ὡς δέ τινες καὶ προδίκου. διέτριψε δὲ ἐν μακεδονίᾳ φίλος ὢν σφόδρα τῷ βασιλεῖ περδίκκᾳ. παῖδας δὲ σχὼν δύο θεσσαλὸν καὶ δράκοντα κατέστρεψε τὸν βίον ἐν ἡλικίᾳ τῶν ἐτῶν … καὶ ἐτάφη ἐν λαρίσσῃ τῆς θετταλίας. ἐν ᾗ τῇ εἰκόνι, ἱστορεῖται … τὴν κεφαλὴν ἀναβεβλημένος … ὅτι τοῦτο ἔθος ἦν αὐτῷ. … τοῦ βασιλέως καλούμενος … πρὸς ὑστέρου … διὸ … Βασιλεῖ

Hippocrates

βασιλέων

βασιλεῦ μέγας ἀρταξέρξης ὑστάνῃ ἑλλησπόντου ὑπάρχῳ χαίρειν. ἱπποκράτους ἰατροῦ κώου ἀπὸ ἀ-
σκληπιοῦ γεγονότος εἰς ἐμὲ κλέος ἀφῖκται τέχνης. δὸς οὖν αὐτῷ χρυσὸν ὅσον ἂν βούληται. καὶ τἄλλα
χορήγει ὧν σπανίζει, καὶ πέμπε πρὸς ἡμᾶς. ἔσται γὰρ ἰσότιμος τοῖς ἀρίστοις τῶν περσῶν. καὶ εἴ τις ἄλ-
λος ἐστὶν ἀνὴρ κατὰ τὴν εὐρώπην ἀγαθὸς, φίλον οἴκῳ βασιλέως τίθεσο. μὴ φειδόμενος ὄλβου. ἄνδρας
γὰρ εὑρεῖν δυναμένους τι κατὰ συμβουλίην, οὐ ῥάδιον. ἔρρωσο. αἱ μὲν οὖν γραφεῖσαι παρὰ ἱπποκράτους
βίβλοι, πᾶσι τοῖς μετερχομένοις τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἔκδηλοι. καὶ οὕτως αὐτὰς κατα-
σπάζονται, ὡς θεοῦ φωνὰς καὶ οὐκ ἀνθρωπίνου προελθούσας ἐκ στόματος. πλὴν τῶν ἐν πρώ-
τοις καὶ ἡμεῖς ἀπομνημονεύσωμεν. πρώτη μὲν οὖν βίβλος, ἡ τὸν ὅρκον περιέχουσα. δευτέρα δὲ ἡ
τὰς προγνώσεις ἐμφαίνουσα. τρίτη, ἡ τῶν ἀφορισμῶν ἀνθρωπίνην ὑπερβαίνουσα σύνεσιν. τετάρτη
τάξιν ἐχέτω ἡ πολυθρύλλητος καὶ πολυθαύμαστος ἑξηκοντάβιβλος. ἡ πᾶσαν ἰατρικὴν ἐπιστήμην τε καὶ
σοφίαν ἐμπεριέχουσα. Ἱπποκράτης. γνωσιδίκου υἱός. κῷος. πατὴρ ἡρακλείδου τοῦ πατρὸς
ἱπποκράτους. ἰατρὸς καὶ αὐτὸς τοῦ γένους τῶν ἀσκληπιαδῶν. ἰατρικά. Ἱπποκράτης. θεσσα-
λοῦ. κῷος ἰατρός. ἔγγονος δὲ ἱπποκράτους τοῦ δευτέρου τοῦ υἱοῦ ἡρακλείδου. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἰατρι-
κά. Ἱπποκράτης. τέταρτος. ὁ δράκοντος ἰατρὸς, κῷος καὶ αὐτὸς τοῦ αὐτοῦ γένους. ὃς ἰάτρευσε
μὲν ῥωξάνην. ὑπὸ δὲ κασσάνδρου τελευτᾷ τοῦ υἱοῦ ἀντιπάτρου. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἰατρικά. Ἱππο-
κράτεις, δύο πέμπτος καὶ ἕκτος. ἰατροί. θυμβραίου παῖδες κῷοι καὶ αὐτοὶ τοῦ γένους τοῦ αὐτοῦ. ἔγραψαν
ἀμφότεροι εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην. Ἱπποκράτης ἕβδομος. κῷος καὶ αὐτὸς ἰατρός. πραξιάνακτος
παῖς. καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ γένους τοῦ αὐτοῦ. ἔγραψε καὶ αὐτὸς εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἱππομανές. οὕτω
λέγεται τὸ ἐπιπεφυκὸς ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ πώλου. ὅπερ εὐθέως ἡ μήτηρ κατεσθίει. ἔστι δὲ τοῦτο, τῷ
μεγέθει ἔλαττον ἰσχάδος. μέλαν, πλατύ. περιφερές. ἔστι δὲ εἰς πολλὰ δόκιμον. Ἱππομανῆ.
μεγάλως μαινόμενον. ἢ τὸν ἐφ' ἵπποις μαινόμενον καὶ ἱππικῇ. ἢ πρὸς τὸν λειμῶνα ἐκληπτέ-
ον. τὸ δὲ ἵππος, ἐπὶ τοῦ μεγάλου τίθεται. ὡς ἱπποσέλινον. καὶ ἱππογνώμων. ὁ μεγαλογνώμων. εἰ
δὲ ἐπὶ τοῦ λειμῶνος, τὸν ἄγαν ἀνθοῦντα καὶ ἐνυβρίζοντα τῇ χλόῃ διὰ τὸ πλῆθος. ἢ ὅπου ἀνθεῖς, ἐφ' ᾧ
οἱ ἵπποι μαίνονται. σοφοκλῆς. ἐς τὸν ἱππομανῆ λειμῶνα ἐπιβαίνει. Ἱππόμαχος. ἠλεῖος. κατε-
μαχέσατο τρεῖς ἀνταγωνιστάς. οὐ δὲ πληγὴν δεξάμενος. καὶ πολίτης τις ἐκ κνιδαίμου τοῦ ἐκ θραικη
καρίας τὴν ἀρετὴν τῶν ποδῶν ἀναφαίνων ἀπὸ μηκίστου καὶ διαρκεστάτου, καὶ δι' ὀλίγου δὴ καιροῦ
μεθηρμόσατο ἐπὶ τὸ βραχύτατον ὁμοῦ καὶ ὤκιστον. Ἱππομένης, ἀθηναίων ἄρχων. ὃς ἐξέπε-
σε τῆς ἀρχῆς δι' αἰτίαν ταύτην. τὴν αὐτοῦ θυγατέρα, ἥντινα τῶν ἀστῶν τινὸς αἰσχύναντος λάθρα, ὑ-
π' ὀργῆς καθεῖρξεν εἰς οἴκημα δήσας σὺν ἵππῳ, καὶ τροφὴν οὐδετέρῳ εἰσέπεμπεν. πιεσθεὶς οὖν λι-
μῷ ὁ ἵππος, ἐφορμήσας τῇ παιδὶ ἀνήλωσέ τε αὐτὴν καὶ αὐτὸς ὕστερον ἀπέθανε. μετὰ ταῦτα
ἐπισκαφείσης αὐτοῦ τῆς οἰκήσεως, ἀπ' ἐκείνου ὁ χῶρος ἐκαλεῖτο ἵππου καὶ κόρης. Ἵππον εἰς
πεδίον ἄξεις, ἀντὶ τοῦ ὅπου μοι ἐστὶ λυσιτελές. Ἱππόκρημνε, ἀντὶ μεγαλόκρημνε, σπανίως γὰρ ἀριστο-
φάνης, καὶ καλλίαν τὸν ἱππωβίνου κύαθον λεοντὴν ναυμαχεῖν εἰρημένον, παρεγράμματι-
σε διὰ τὴν ἀσέλγειαν παρὰ τὸ ἱππονίκου εἰς πορνομανῆ. τὸ δὲ ἵππος πολλαχοῦ ἐπὶ τοῦ μεγά-
λου λαμβάνουσιν. ἱππόκρημνε. κωμῳδεῖται γὰρ ὁ καλλίας πανταχοῦ ὡς σπαθῶν τὴν πατρικὴν οὐσίαν. καὶ
μάλιστα ἐπὶ γυναιξὶ μεμηνὼς. ὀνοματοποιεῖ γὰρ ταῦτα πρὸς μαλακίαν αὐτοῦ. Ἱπποπόταμοι.
ζῷα ἀδικώτατα. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀντιπελαργεῖν. Ἵππος. διεισω. ὁ δὲ ἵππος αὐτῷ ἢ σκιβάρα καὶ ἀ-
ναστὰς ἐλαυνόμενος τὰ ὠκύτατα ἐκφέρεσθαι. καὶ βάδην προϊόντας, πρὸ ὀλίγου ἵστασθαι. καὶ ἐκκλίνοντος ὅ-
πως περιοίσεται καὶ κυκλώσεται. ἀνακάμψαντα ἐπιστρέφειν. ἵπποι μὲν σφηκῶν γένεσις. ταῦροι δὲ
μελισσῶν. ἵππου μελαίνας, οὐ καλὸν πάντως βλέπειν. ἵππων γὰρ λευκῶν ὄψις, ἀγγέλων φάσις.
τὸ ἵππου τρέφειν, δοκεῖ δαπανηρὸν εἶναι. ὅπερ καὶ τῇ λακωνικῇ προσέζανται κέρατα. καὶ διὰ τοῦτο
οἱ λακεδαιμόνιοι ἐν κέρας ἔθεσαν μέρει. ἔστι γὰρ αὐτῇ οἰκοδομάσι λάβροι καὶ ἀμβολαί. ὁ γὰρ ἵππος καὶ
ἀγνώτοι μοιχὸν ἔχοι. ὡς τούτων πάντων δαπανηρῶν ὄντων καὶ ἐπιζημίων. Ἵππης νισαῖος. με-
ταξὺ τῆς σουσιανῆς καὶ τῆς βακτριανῆς, τόπος ἐστὶ κα[illegible]. ὅπερ ἑλλάδι γλώσσῃ νίσος καλεῖται. ἐν τούτῳ
θαι ἵπποι διάφοροι γίνονται. οἱ δὲ, ἀπὸ ἐρυθρᾶς θαλάσσης. εἶναι δὲ ξανθὰς πάσας. ὁ δὲ ἡρόδοτος τοὺς

μηδείας δὲ τόπον εἶναι νισαῖον. ὁ δὲ πολέμων καλῶς φησὶ λευκὸν ἵππον νισαῖον. ἐν δὲ δικτυ-
ορφάς λέγει ἐνίοτε τὸ πόρος ἐστὶν ἐν ἐρυθρᾷ κείμενος. Ἱπποσύνη· ἡ περὶ τοὺς ἵππους ἐμπειρία.
Ἱπποστράτηγος ἀλεξάνδρου ἀλκέτας ἦν. Ἱππότης· ἱππεύς. ἔφιππος. εἶδε νεκρὸν κείμενον
ἱππότην ἄριστον· καὶ ἤχθετο ἐπαλῆξαι δυνάμενος· κείμενον αὐτῷ ἵππῳ. Ἱππούμενος· πιεζόμενος
ἀναγκαζόμενος. ἄριστοι ἱππεύουσιν. ἱππούμενοι ταῖς συμφοραῖς. Ἱππουρεῖν· τὴν τῶν ἱππείων τριχῶν κα-
τεσκευασμένον λόφον ἔχουσαν. Ἱπποφορβός· ἱπποτρόφος. φορβὴ γὰρ ἡ τροφή. καὶ ἱπποφόρβι-
ον ἔνθα οἱ ἵπποι τρέφονται. Ἱππ. βλάπτω. μέγα δ' ἵψαο λαῶν ἀχαιῶν. ἵππευε δὲ πιεζούμενος
τῶν θλίψεων. καὶ ἄριστοι ἱππούμενοι ταῖς συμφοραῖς. Ἱππουρεῖν. Ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα
κύκλα περίβαλλε. ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας δεομένων ῥᾳστώνης τινὸς καὶ ἀναπαύλης. Ἱππών· ἱππῶν.
σημαίνει δὲ καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ οἱ ἵπποι ἵστανται. Ἱππῶναξ· πατρὸς πύθεω καὶ μητρὸς
πρωτίδος. ἐφέσιος. ἰαμβογράφος. ᾤκησε δὲ κλαζομενὰς ὑπὸ τῶν τυράννων ἀθηναγόρα καὶ κω-
μᾶ ἐξελαθείς. γράφει δὲ πρὸς βούπαλον καὶ ἀθηνιν ἀγαλματοποιούς. ὅτι αὐτοῦ εἰκόνας πρὸς ὕ-
βριν εἰργάσαντο. Ἴπταται. πέτεται. Ἴπτω βλάπτω. αἰτιατικῇ. Ἵππυς ῥηγῖνος ἱστορικός. γεγονὼς
ἐπὶ τῶν περσικῶν. καὶ πρῶτος ἔγραψε τὰς σικελικὰς πράξεις. ἃς ὕστερον μύης ἐπετέμετο. κτίσιν ἰτα-
λίας. σικελικῶν βιβλία ε'. χρονικὰ ἐν βιβλίοις ε'. ἀργολογικῶν γ'. οὗτος πρῶτος ἔγραψε παρῳδίαν. καὶ
χωλίαμβον καὶ ἄλλα. Ἱρά· ἐκκλησία. καὶ πληθυντικῶς ἱραί, ἱράων προπάροιθεν. ὅμηρος. Ἱρεύς·
ἐθνικόν. Ἱρεῖον· θυσία. Ἱρεῖς· ἐθνικόν. Ἱρὴ πόλις. Ἶρις· νέφους ὑγρότης κατ' ἔμπτω-
σιν ἡλίου πεποικιλμένου. οἷον τὸ τόξον. ἢ αὐγαὶ ἀφ' ὑγρῶν νεφῶν ἀνακεκλασμέναι. ἢ ἔμφα-
σις ἡλίου τμήματος ἢ σελήνης ἐν νέφει δεδροσισμένῳ κοίλῳ καὶ συνεχεῖ πρὸς φαντασίαν. ὡς ἐν κατό-
πτρῳ φανταζομένην, κύκλου περιφέρειαν. τὸ τῆς ἴριδος τὸ χλωρόν, ἀέρος σημαντικόν. τὸ πυρρὸν πνεύ-
ματος. τὸ δὲ μελανίζον ὑδάτων. Ἶρις· ἀρσενικὸν ὄνομα τοῦ μέρους. θηλυκὸν δὲ σημαίνει τὴν ἄγγελον τῶν
θεῶν. Ἶρος ὁ πτωχὸς διὰ μακροῦ τοῦ ι. ἶρος γὰρ οἱ ἱεροὶ κέρασιν. χῶρος ὅδ' ἱερὸς ὡς ἀπεικάσαι
βρύων δάφνης ἐλαίας ἀμπέλου. πυκνόπτεροι δ' εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες. Ἶσον μηνίσω πα-
ρὰ ὁμήρῳ. Ἴριος, ὄνομα κύριον. Ἲς· δύναμις. νεῦρα. Ἶσα πόλις. ἶσα δὲ τὰ ὅμοια. Ἶσα
ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν λαχόντων. καὶ ὅλως δυσπραγούντων. ἔστι καὶ ἐν μεσσηνίᾳ μενάνδρου. καὶ ἑ-
τέρωθι. Ἰσαάκ, ὄνομα κύριον. ἐπιξενωθεὶς ὁ θεὸς τῷ ἀβραὰμ ἐπηγγείλατο τέξεσθαι στεῖραν αὐ-
τῷ παῖδα. ἡ δὲ ἐμειδίασε, καὶ ἰσαὰκ ὁ γεννηθεὶς προσηγορεύθη φερωνύμως τῷ μειδιάσεως γέλωτι κα-
τὰ τὴν ἑβραΐδα διάλεκτον. Ἰσαραίνων· πυθοκλεῖ. δημοσθένης ἐν τῷ κατ' αἰσχίνου, ἀλλὰ συνὼν ἀεὶ
καὶ μηδὲ βραχὺ ἀφιστάμενος, καὶ μὲν ἀνδρὸς παρ' αὐτὸν ἰσαραίνουσα ἑταίρα πολυτελής. Ἶσα δ' ἀλη-
θῶς φαίνεταί μοι ψαύδεσιν, ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων καὶ δυσελπίστων. ἀριστοφάνης ὄρνισι,
Ἰσάγγελος, ἴσος ἀγγέλῳ. Ἰσανίῳ ἀνδρείῳ. Ἴσακος, υἱὸς ἰωσὴφ, ὁ ἰσαάκ. Ἴσαμεν, καὶ
ἴσασι, γινώσκουσι. Ἴσαν, ἐπορεύθησαν, παρ' ὁμήρῳ καὶ μόνον, σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἔγνωσαν. Ἴσας
δὺς μίνη κεφαλὰς ἔχον. ἥ τε τῶν ἑλλήνων φησὶ καὶ ἡ τῶν βαρβάρων μάχη, ἰσοκέφαλος ἦν. Ἴσα-
σι· γινώσκουσιν. οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι τἀγαθὸν χεροῖν ἔχοντες, οὐκ ἴσασι πρίν τις ἐκβάλῃ. Ἴσαυροι
ἐν τῷ. βεύχιος. Ἵσατο· καθίδρυσεν. Ἰσδιγέρδης, ὄνομα κύριον. Ἰσεακλίτης· ἑβραῖος.
Ἰσαῖος· εἷς μὲν ἐστὶ τῶν δέκα ῥητόρων. μαθητὴς δὲ ἰσοκράτους. διδάσκαλος δὲ δημοσθένους ἀθη-
ναῖος τὸ γένος. δημήτριος δὲ χαλκιδέα φησὶν αὐτὸν εἶναι. οὗτος ἐπαινεῖται καὶ ὡς ῥήτωρ, καὶ ὡς δημο-
σθένην ἀμισθὶ προσαγαγών. Ἰσαίου τοῦ ῥήτορος, νεωτέρου ὄντος ἀσωτευομένου, ὕστερον δὲ σωφρονήσαν-
τος, ἤρετο αὐτόν τις. τίς ἄριστος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνέων εἰς βρῶσιν. πέπαυμαι ἔφη ὁ ἰσαῖος ταῦτα
σπουδάζων. ξυνῆκα δὲ τὰ τοιαῦτα λίαν κάτω ζητεῖν. ἐνδεικνύμενος δήπου τῷ ἐρομένῳ ταῦτα, ὅτι σκιὰ καὶ ὀνεί-
ρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι. Ἰσαῖος· ὁπλίτης. Ἰσαιών· ἰσαιῶνος ὄνομα κύριον. Ἴσαι ψῆφοι· ἐπὶ τῶν πα-
ρ' ὀλίγον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἁλισκομένων. ἀναλύονται γὰρ οἱ διωκόμενοι ἀπὸ τῶν δικαζο-
μένων ἂν ἴσαι γένωνται ψῆφοι ἐν αἷς ἀπολύεται ὁ ἐγκαλούμενος. αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ κτη-
σιφῶντος. ἕτερος δὲ πλάσας ἰδιώτης εἰς ῥόδον ὅτι τὸν φόνον αὐτὸς ἀνδρὸς ἤνεγκε, πρώην μὲν τό-
τε εἰσηγγέλθη καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο. εἰ δὲ μία ψῆφος ὑπερέπεσεν, ὑπερώριστο ἂν καὶ

ἀπέθανε

ἀπέθανεν. Ἴσαι ψῆφοι· ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἴσαι ψῆφοι γένωνται. ὑπερβολικῶς εἴρηται. ὅτε γὰρ αἱ ψῆφοι ἴσαι ἐγίνοντο, ἀπελύετο ὁ κατηγορούμενος. Ἰσηγορεῖ. ἐπίσης λέγει. Ἰσολογεῖ. Πολύβιος. οὔσης δημοκρατίας παρὰ τοῖς Μεσσηνίοις, καὶ τῶν μὲν ἀξιολόγων ἀνδρῶν πεφυγαδευμένων, τῶν δὲ κατακεκληρουχημένων τὰς τούτων οὐσίας, ἐπικρατούντων τῆς πολιτείας δυσχερῶς ὑπέφερον τὴν τούτων ἰσηγορίαν οἱ μένοντες τῶν ἀρχαίων πολιτῶν. Ἰσηλίκων. τῆς αὐτῆς ἡλικίας. γυναικῶν ἰσηλίκων χορὸν ἑαυτῇ περιχέασα γεραιαὶ αὗται. χορὸς θεοφιλής. καὶ καθεῖσαι τὰς παλαιὰς ἐκείνας κόμας, ἐθεοκλύτουν. Ἴσημι. γινώσκω. Ἰσίδωρος. πρεσβύτης ὁ Πηλουσιώτης. ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος. φιλόσοφός τε καὶ ῥήτωρ. ἐπιστολὰς ἑρμηνευούσας τὴν θείαν γραφὴν ,γ. ἔγραψε καὶ ἄλλα τινά. Ἰσίδωρος. φιλόσοφος. ὃς ἐφιλοσόφησε μὲν ὑπὸ τοῖς ἀδελφοῖς εἴπερ τις ἄλλος, ἐν τοῖς μαθήμασιν ἐπιμελής τε καὶ ἐν ἱεροῖς καὶ τὰ πρὸς ταῦτα ἐσπούδαζεν ἅπαντα, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἱκανώτατος εἰς ὑπερβολήν. ἐμοί τε δοκεῖν τὴν ζωὴν μὲν ἦν φιλόσοφος. τὰ δὲ πρὸς ἐπιστήμην οὐ διεξητασμένος. ἀγύμναστος ὢν μᾶλλον ἢ ἀφυὴς τὰ διαλεκτικά. νέῳ δὲ ὄντι, θαυμαστόν τι συμβέβηκεν. ἀδελφῆς γαμβρὸς αὐτοῦ καὶ ἡλικιώτης, ἔτη ιη' γεγονώς, ἐπιδειξάμενος αὐτίκα ἐκ νέων φύσεως τινὰ ῥώμην δαιμονίαν, ἀπὸ τοῦ τέγους πεσών, ἐτελεύτα παραχρῆμα τὸν βίον. καὶ πένθους ἑαυτοῦ μεγάλου συνεστῶτος, ἐπιφοιτῶν ἐνύπνιος τῷ Ἰσιδώρῳ τοῦτον παρεμυθεῖτο. Ἰσικὸς κόλπος. Ἰσιονίας, ὄνομα κύριον. Ἶσις. Ἴσιδος ὄνομα δαίμονος καὶ ἡ κλητικὴ ὦ Ἶσι. σὺ δὲ ὦ Ἶσι τάλαινα μένεις ἐπιχεύματος νήσου. Ἶσις. αὕτη λέγεται Ἰώ. ἣν ἥρπασεν ὁ Ζεὺς ἐξ Ἄργους. καὶ τὴν Ἥραν φοβούμενος, αὐτὴν μετέβαλλε ποτὲ μὲν εἰς λευκὴν βοῦν. ποτὲ δὲ εἰς μέλαιναν. ποτὲ δὲ εἰς ἰάζουσαν. μεθ' ἧς πλανώμενος ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον. τιμῶσιν οὖν Αἰγύπτιοι τὴν Ἶσιν. διὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀγάλματος αὐτῆς, κέρατα βοὸς γλύφουσι. δηλοῦντες τὴν ἐπὶ τῆς κόρης μεταβολήν. Ἴσθι. γίνωσκε. Ἴσθμια. περιστόμια. περιδέραια. περιχείλια. λέγονται δὲ καὶ ἑορταὶ Ἑλλήνων. καὶ παροιμία. ἰσθμιάζειν. ἐπὶ τῶν κακῶς βιούντων. ἐπίνοσος γὰρ ὁ τῶν Ἰσθμίων καιρός. Ἴσθμιον ἀμφιφορεῖ. ὁ Βάκχυλος τοῦ κώθωνος διὰ τὸ στενὸς εἶναι.

Ἰσθμικὴ πίτυς. ἆθλον ἐπινίκιον. Ἰσθμός. θαλάσσης μεταξὺ δύο γαιῶν πορθμός. ἢ γῆ μεταξὺ δύο θαλασσῶν. Ἀριστοφάνης. Ἰσθμόν τιν' ἔχεις ἄνθρωπε. ἄνω τε καὶ κάτω τὸ πέος διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων. ἐπεὶ τὰς ναῦς διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ εἷλκον οἱ Κορίνθιοι· ὥστε μὴ περιέχεσθαι. τοῦτο δὲ διισθμονίσαι ἐκάλουν. Ἰσκαριώτης. σκηνὴ θανάτου. Ἴσκεν. ὡς τὸ ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων. καὶ ἴσκειν εἰκάζειν. Ἴσμα. ἵδρυμα. Ἰσμαήλ. ὁ μεθερμηνευόμενος τέλος ἑβραϊστί. καὶ Ἰσμαηλίτης ὁ ἀπὸ Ἰσμαήλ. Ἰσμαρικὸς οἶνος. Ἀρχίλοχος. ἐν δορὶ δ' οἶνος Ἰσμαρικός. πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος. Ἴσμαρος δὲ πόλις ἡ νῦν Μαρώνεια λεγομένη. Ἴσμεν. οἴδαμεν. Ἰσμηνίας. εἷς παρ' Ἀθηναίοις ἦν πολέμαρχος ἐπιφανής. Ἰσοδαίτης. ξενικός τις δαίμων. ᾧ τὰ δημώδη γύναια καὶ μὴ πάνυ σπουδαῖα ἐτέλει. Ἰσοκλεής. ἰσόδοξος. Ἰσόκωλον. τὸ ἴσα μέρη ἔχον. λέγει δὲ Ἀριστοτέλης· ὅτι ἐὰν συνθέτου τινὸς λόγος ἀποδοθῇ τοσαῦτα μέρη ἔχων ὅσα καὶ τὸ σύνθετον ἔχει, οὗ ὁ ὁρισμὸς ἀποδίδοται, οὐκ ἔσται οὗτος ὁ λόγος ὁρισμὸς ἐκείνου. ἐν γὰρ τοῖς οὕτω ἀποδιδομένοις λόγοις ἀναγκαῖον ὀνομάτων εἰς ὄνομα τὴν μετάληψιν γεγονέναι. Ἰσοκράτης. Θεοδώρου. αὐλοποιοῦ Ἀθηναῖος ῥήτωρ γενόμενος ἐπὶ τῆς πς' ὀλυμπιάδος. ὅς γε μετὰ τὰ Πελοποννησιακά. καὶ διὰ μὲν τῆς φωνῆς τὴν ἀτονίαν καὶ τὸ ἀπαρρησίαστον δίκας οὐκ εἶπεν. ἐδίδαξε δὲ πλείστους. καὶ λόγους ἔγραψε λβ'. βιώσας δὲ ἔτη ϛ' πρὸς τοῖς ρ' ἐτελεύτησεν. ἀδελφοὶ δὲ αὐτῷ ἐγένοντο, Τίσιππος καὶ Θεόμνηστος καὶ Θεόδωρος. διδάσκαλοι δὲ Γοργίας. οἱ δέ, Τισίαν φασίν. οἱ δέ, Ἐργῖνον. οἱ δέ, Πρόδικον ἔφασαν. οἱ δέ, Θηραμένην. οἱ δὲ λόγοι αὐτοῦ πλεῖστοι. Ἰσοκράτης. Ἀμύκλα τοῦ φιλοσόφου. Ἀπολλωνίας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ ἢ Ἡρακλείας. ὡς Καλλίστρατος ὁ ῥήτωρ. μαθητὴς καὶ διάδοχος τοῦ μεγάλου Ἰσοκράτους. διακούσας δὲ καὶ Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου. οὗτος δὲ ὁ Ἰσοκράτης καὶ Θεοδέκτης ὁ ῥήτωρ καὶ τραγῳδιοποιὸς καὶ Θεόπομπος ὁ Χῖος ἅμα τῷ Ἐρυθραίῳ Ναυκράτει ἠγωνίσαντο περὶ λόγων εἰς τὸν ἐπιτάφιον Μαυσώλου τοῦ Καρὸς βασιλέως Ἁλικαρνασοῦ. καὶ λόγοι αὐτοῦ ε'. Ἀμφικτυονικός. προτρεπτικός. περὶ τοῦ τάφον μὴ ποιῆσαι Φιλίππῳ. περὶ τοῦ μεδινικοῦ εἶναι. πε-

εἰς τὸ ἑαυτοῦ πολιτείας. Ἰσοκράτης εἶπεν· ὁ δὲ φαῦλος διανοηθεὶς περὶ τῶν ἰδίων, οὐδέποτε κα-
λῶς βουλεύσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων. Ἰσολογία· ἰσοτιμία. διαψευσθεὶς δὲ τοῦ τελείως ἐν οὐδε-
νὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἰσολογίαν ἕξειν, οὐδέποτε πρὸς τὸ συνέδριον. Ἴσον· καὶ ἄνισον· ἐν τῷ ἀμ-
πλάκημα. καὶ ἐν τῷ ἴσον. Ἴσοξ· ὄνομα ἔθνους. Ἴσα παλῆ· ἴσα ἐν κλήρῳ. πάλος γὰρ ὁ κλῆ-
ρος. Ἰσόπεδον· ὁμαλὸς τόπος. Ἰσόρροπον· ἰσοβαρές. ἰσοστάσιον. καὶ ἐν τῷ ἴσον. Ἴσος· ὄνομα
ποταμοῦ. Ἴασος· ὄνομα πόλεως. ἶσος δὲ ὁ ὅμοιος. καὶ περισπᾶται. ζήτει καὶ ἰσόπεος. Ἰσοθε-
ρής· ἰσοδύναμος. Ἰσοστάσιον· ἰσόσταθμον. Ἰσοτελεῖς· οἱ ἀπὸ τοῦ μετοικεῖν κατά τινα τιμὴν πα-
ρὰ τοῦ δήμου γινομένην, κατὰ ψήφισμα μεταβαίνοντες, εἰς τὸ τῶν δημοποιήτων δίκαιον, ἰσοτελεῖς
ὠνομάζοντο. ἐγίνετο δὲ τοῦτο τοῖς μετοίκοις ὑπὸ τῆς πόλεως, ὅτε ἐδόκουν ἂν περιποιῆσαι τὸ κοινόν.
Ἰσοτελεῖς· ἴσα τελοῦντες τοῖς ἀστοῖς. ἃ δεῖ τοῖς πολίταις τέλη διδόντες. Ἰσοτελὴς καὶ ἰσοτέ-
λεια. πολλάκις τιμή τις ἐδίδοτο τοῖς ἀξίοις φανεῖσι τῶν μετοίκων. καθ' ἣν τοῦ μετοικίου ἄφεσις αὐτοῖς ἐ-
γίνετο. ὅτι δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὧν ἐτέλουν οἱ μέτοικοι ἄφεσιν εἶχον, ἰσοτελεῖς ἐλέγοντο. Θεόφραστος λέγει.
καὶ πλεῖστοι δὲ ὅλαις ἐψηφίζοντο τὴν ἀτέλειαν Ἀθηναῖοι. ὡς πρὸς Ὀλυνθίοις καὶ Θηβαίοις. ὁ δὲ ἰσοτελής,
ὡρισμένον τι τέλος ἐδίδου. Ἰσότης· φιλότης. αὕτη γνωμικὴ δηλοῦσα ὡς ἰσότης τὴν φιλίαν συνέ-
χει. Ἰσουργός· ἴσα ἐργαζόμενος. Ἰσοϋψεῖς οἰκίαι. καὶ παράλληλοι τῷ τείχει, ἐν σφλῶ οὖ-
σαι καταλύματα τοῖς ἐργαζομένοις τὰ χρύσεια μέταλλα. ἰσοϋψὴς δὲ ἰσοϋψοῦς κλίνεται.
Ἰσοφαρίζειν· ἐξισοῦσθαι. Ἰσοφωνία. Ἰσοφυᾶ· ἴσα. Ἰσοχειλεῖς· μέχρι χείλους πεπληρω-
μένοι. ἦσαν δὲ κρατῆρες οἴνου ἰσοχειλεῖς. Ἰσοζύγων· ἀντὶ ἐξίσης. ὁ δὲ, ἀγαπήσας αὐτὸν καὶ φι-
ληθεὶς τὸ λεγόμενον ἰσοζύγων παρ' ἐκείνου, ἡδέως μὲν αὐτῷ συνῆν· ἔπραττε δὲ οὐδέν, ὧν μὴ πρό-
τερον ἐκεῖνος πύθοιτο. καὶ φήσειεν εἶναι πρακτέον. Ἰσωνία· ἰσοτιμία. ἢ ἴση ἀγρα. Ἴσωτο.
Ἱσπανία χώρα. ἡ καὶ Ἰβηρία καὶ Ἑσπερία καλεῖται. Ἰσραηλίτης· ἑβραῖος. Ἴστε· γινώσκετε.
Ἴστεν· δεῖ γινώσκειν. Ἴσθμια· γυμνική. Ἴσχ. Ἵστανε· στῆσον προστακτικῶς. Ἰσημία· πιστική. Ἱστία·
ἡ καθέδρα. Ἱστιατορία· δειπνητορία. Ἱστιαία πόλις. καὶ Ἱστιαῖος, ἀπὸ ταύτης καὶ Ἱστιαῖος ὄνομα κύ-
ριον. Ἱσίαιτον, ὄνομα τόπου. Ἱστίον· ἱστίῳ εἴρηται. ἡ παροιμία κατὰ τῶν μηδενὶ ῥᾳδίως με-
ταδιδόντων. δι' ἔθους γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὁπότε ἔθυον ἱστίᾳ, μηδενὶ μεταδιδόναι τῆς θυσίας.
Ἱστίον ~~σαπρόν· ἄρμενον παλαιόν· ξίβανον, ἢ μὴ ἁ~~ρμόζον. Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἱστίον σαπρόν.
ὡς πρὸ ἐπιγινούσης ὀψὲ τῆς φύσεως αὐτοῦ τὸ οἰκεῖον ἔργον, οὐ κατὰ μικρόν. ἀλλ' ὅλοις ἱστίοις ἀπη-
νέχθη τῆς σοφιστικῆς προαιρέσεως, ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐφιλοσόφησεν. Ἱστορράφος· πανοῦργος. ἀπὸ
μεταφορᾶς τῶν τὰ ἄρμενα ῥαπτόντων. καὶ οἱ Αἰγύπτιοι δὲ, λινοποιοί εἰσιν. Ἀριστοφάνης. ὀλίγον τοῦ
τὴν ἱστορράφος. Ἱστίοις· τοῖς τοῦ πλοίου λαίφεσιν. Ἀριστοφάνης· μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξῃς. ἀλ-
λ' ὑποστείλας ἄκροισι χρώμενος τοῖς ἱστίοις, εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις. ἡνίκ' ἂν τὸ πνεῦμα λεῖ-
ον καθεστήκοι, λάβοις. Ἱστοφόρος. Ἱστοδόκη· ἡ ὑποδεχομένη τὸν ἱστόν. Ἱστοπέδη· ξύλον
ὀρθὸν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους. ᾧ προσδέδεται ὁ ἱστός. Ἱστορημέναι· πρὸς θέαν ἱστάμεναι. οὕτω γὰρ ἦσαν ἱ-
στορημέναι μόνον. ὡς ζωγραφοῦσιν οἱ γραφεῖς τὰς εἰκόνας. Ἱστορῆσαι· θεάσασθαι. ὁ Ἑκαταῖος πρῶ-
τος ἱστορίαν πεζῶς ἐξήνεγκε. συγγραφὴν Θουκυδίδης. κατὰ γὰρ ἀρχὰς [illegible] νοθεύεται. Ἱστορεῖ· μαρτυρεῖ.
ἢ κρίνει. Ἱστορία· ἡ θέα. οὐ γάρ τι που παραπλήσιον ἢ μυστηρίων ἱστορίαν. ἢ τὴν πρόσφορον ἐ-
θελῆσαι ἁρπάσαι αὐτήν. Ἴστορος· ἐπιστήμονος ἢ μάρτυρος. Ἱστός· τὸ κατάρτιον. Ἴστω· γινω-
σκέτω. καὶ ἴστω ἀντὶ τοῦ ἴσασι. ἴστω ἐπ' αὐτὴν λαβρίθι κομμώτια. Ἱστῶνος· καὶ ἱστῶνος· ἐν ᾧ οἱ ἱστοί.
Ἴστωρ· ὁ ἐπὶ ἥρωι τῷ ῥυμῷ ἐμπεπηγμένος πάσσαλος. Ἴστωρ· ὑπερίστωρ· πανοῦργο, παμμή-
χανε πολλὰ δεινὰ συγγενῆ τὰ χε. Σοφοκλῆς. καὶ γὰρ τοῦ δ' ἴστωρ. ἀντὶ καὶ γὰρ τούτων ἐπιστήμων εἰμὶ ὅτι ταλαίπω-
ρος εἰμί. οἶδα ὅτι δειλαία εἰμί. αὐτὸ τοῦτο τῷ πανούργῳ τῶν πολλῶν ἀρχῶν τουτέστι τῷ πάντα σύ-
ροντι κατὰ κακά. ἢ πανούργῳ. ἐπὶ μετὰ πάσης ὁρμῆς τὸ νῦν καὶ ἡ ὁρμωμένῳ. παμμήκη δὲ τὸ πολυχρονίῳ
καὶ διηνεκεῖ. δειλαία οὖν εἰμι. ὅτι πάντα τὰ ἄχη εἰς ἡμᾶς συνεσύρη καὶ δι' ἡμῶν ἡ παρέμεινεν.
Ἴστρος· Μενάνδρου Ἴστρου. Κυρηναῖος. ἢ Μακεδών. συγγραφεύς. Καλλιμάχου δοῦλος καὶ γνώριμος. Ἕρ-
μιππος δὲ αὐτόν φησι πάφιον ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν διαπρεψάντων ἐν παιδείᾳ δούλων. ἔγραψε δὲ πολλά,

καὶ ἤ

καὶ καταλογάδην. καὶ ποιητικῶς. Ἴσχαμα. ἔξυσε λέπτην. Ἀριστοφάνης· ἴσχανα τὴν τέχνην ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις καὶ τευτλίοισι λαχανοῖσιν ἀντὶ τοῦ διαβιβαῖς ὡς ἐπὶ ἀσθενοῦντος. χυλὸν διδοὺς ἐγὼ στωμυλμάτων ἀπὸ ἠθῶν. οὐκ ἀπὸ ἐπισανίας ἀλλὰ ἀπὸ ἠθῶν ἀνδρῶν καὶ βιβλίων. Ἴσχανδρος τραγικὸς ὑποκριτής. Ἴσχανε. κωλύει. Ἰσχανόωσα. κωλύουσα καὶ ἰσχανόωσι. κωλύουσι. κατέχουσι. ἰσχανόω δὲ τὸ ἐπιθυμῶ ποιητικῶς. Ἰσχάς. ἰσχνάς τις οὖσα. ἐπειδὴ πρὶν ἢ εὑρεθῆναι τὴν κρεωφαγίαν τοῖς Ἀθηναίοις ἐχρῶντο τῇ ἰσχάδι. ἢ ἐπειδὴ μέχρι τούτου προέβαινε. πρῶτον μὲν ὄλυνθος εἶτα φήληξ. εἶτα σῦκα. εἶτα ἰσχάς. ἴσχειν ποιοῦσα τὴν αὔξησιν. πάντα δὲ τὰ ξηρὰ τραγήματα ἰσχάδας ἐκάλουν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἀνισάθως ἁρπασομένους τὰς ἰσχάδας. ὃ καὶ πίονα τοὺς ἀποδρέψεσθαι. καὶ αὖθις ἰσχάδα καὶ Ἀριστοφάνης. κέχηνεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας. ὥσπερ φασὶν οἱ τὰς ἰσχάδας ἐσθίοντες ἀνεμποδίστως καὶ λάβρως αὐτὰς ἐσθίουσι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ δῆμος, ἐπειδὰν ἐν τῇ πυκνὶ καθεσθῇ κατακείνῃ καὶ δημαγωγῇ. Ἴσχε, κάτεχε καὶ ἴσχετε. κῶς καὶ ἴσχειν. Ἴσχενος. Ἴσχευ. πέπαυσο. Ἴσχεσθαι. παύσασθαι. Ἰσχέτω. κατεχέτω. ἴτω μὲν ἢ δὴ μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω. Ἴσχειν. τὸ ἔχειν. οὐκ ἐξῆν μοι χλίζειν οὐδ' ἴσχειν τὸ πολὺ ἐναλλάξ. Ἀριστοφάνης φησί. τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδὲ ἡ τις ἴσχει γ' ἡ θύρα. ἀντὶ τοῦ κωλύει. ἀποκλείει. ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ἀποδεχομένων. Ἰσχιάζειν τὸ ἐν τῷ βαδίζειν ἐπὶ πολὺ ἑκατέρως ἑαυτὸν μεταφέρειν.

Ἰσχίον τὸ κοῖλον τοῦ ὀστοῦ ἐν ᾧ ἡ κοτύλη στρέφεται παρὰ τὸ ἴσχειν τοὺς καθημένους. Ἰσχνομυθίας. λεπτολογίας. Ἰσχνομυθοῦντες. ἀπειρολογοῦντες. Ἰσχνὸς γὰρ ὁ ξηρός. Ἴσχω. αἰτιατικῇ. κρατῶ. Ἰσχύων. ὃς καὶ πτερόεντα στόνον ἴσχε. καὶ θαλάσσαιον παραμείβεται δελφῖνα. Πίνδαρος τοῦτό φησιν. Ἰσχύων αἰτιατικῇ ὅταν τις θεῶν βλάπτῃ, δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν. Ἰσχυρὰν θέρμην εἶχεν ὁ βασιλεύς· διὸ καὶ πλειόνων ἡμερῶν ἐν τῇ πόλει διέτριψεν.

Ἰσχυρίζετο ἀντὶ τοῦ διεβεβαιοῦτο. ὁ δὲ προκείμενος ἰσχυρίζετο οὐδὲν τοῖς βεβαίοις ὑπολελεῖφθαι τῶν πάντων χρημάτων. καὶ αὖθις. ταῦτα γράφω οὐκ αὐτὸς θεασάμενος ἀλλὰ τῶν θεάσασθαι ἰσχυριζομένων ἀκούσας. Ἰσχυρεῖσιν ἀντὶ ἰσχυρός. οὕτως Ἄλεξις. Ἰσχυρογνώμων. ὁ δὲ ἐπιτιμᾷ ἁμαρτανομένοις οἷς ἰσχυρογνώμων ἦν καὶ δημοκρατικός. Ἰσχυρὸν μέγα. βαθύ. ἀλλ' οὐκ οἶμαι ζῆν αὐτὴν ἔτι, ἰσχυρὸν πῶμα λαβοῦσαν ὑπ' ἐμοῦ. καὶ αὖθις ἀνδράποδα. τῶν δὲ ἐπιγινομένων ἰσχυρῶν ἐνίοις τοῖς ὑποζυγίοις εἰς τὴν ὑποκειμένην θάλασσαν κατηνέχθησαν. Ἰσχυρὸς ἰσχύος καὶ δυνάμεως ἀντέχων ἰώσηπος. ὁ δὲ σαμψών, ἐπεὶ γὰρ φρονεῖν ἰσχυρὸς ἦν, ἀντὶ πάντα τὴν γυναῖκα. καὶ αὖθις. ἰσχυρῶς εἶχε τοῦ ἀνδρὸς ἐρωτικῶς. καὶ Αἰλιανός φησιν. οὕτως ἄρα αἱ ἰσχυραὶ τιμωρίαι πολλάκις εἰς τοὺς δρῶντας αὐτὰς περιτρέπονται καὶ ὅσα προσέταξαν παθεῖν ἕτερον, αὐτοὶ πεπόνθασι.

Ἰσχυρότατος. Ἰσχὺς οὖσι συμμετρία τῶν ὁμοιομερῶν νεύρων τε καὶ ὀστῶν καὶ πνεύματος. τὰ χωρία ἰσχυρῶς ὄρθια ἦν καὶ λίθων περιβολαῖς ὠχύρωτο. Ἰταβύριον ὄρος οὕτω καλούμενον.

Ἰταλιώτης ὁ ἀλαζών. ἀπὸ τῶν πυθαγορικῶν. διὰ δὲ τὴν συβαρινὸν λόγος. Ἰταμός. ἀναιδὴς σκληρὸς ὠμός. παρὰ τὸ ἵεσθαι ὅ ἐστιν ὁρμᾶν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀναιδεῖς. ἡ δὲ νῦν μὲν ἐπελαιταμόντε καὶ ἀναίσχυντον ἢ ἀκόλαστον γέλωτα. νῦν δὲ ἐφθέγγετο ῥήματα αὐθάδη. καὶ αὖθις τὸ δὲ μὴ ἐρυθριᾶν ἐστὶ τοῖς εἰρημένοις, πάσης ἰταμότητος καὶ ἀναισχυντίας. ὁ αὐτὸς μέντοι ἐπὶ τὸ χρῶμα οὐκ ἐρυθριᾷ. καὶ ἰταμώτατα. Ἴτε δεῦτε ἢ ἀπέλθετε. Σοφοκλῆς. ἴτ' ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἐρινύες. Ἰτέα πόλις ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ἰτεαῖος. Ἰτεαί. δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος. Ἰτέον. πορευτέον. Ἴτην. ἐπορεύθησαν. Ἴτης ἰταμὸς σκληρός. τολμηρὸς καὶ διὰ τῶν χωρῶν τῶν πραγμάτων παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις. Ἴτης. ὁ ὁρμητικός. Ἰτητέον. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις ἰτητέον τὴν αὐτὴν ἔχων στρατεύομαι. Ἴτρια καὶ πυρώδη πλάσματα. τὰ δ' ἄλλ' ἐστὶ περὶ σκηνὰς σμήγματα. ζάπεζαι. προσκεφάλαια. στρώματα. στέφος. μύρον. τραγήματα. αἱ πόρναι πάρεισι. ἄμυλοι. πλακοῦντες. ἴτρια. ὀρχηστρίδες. ἄλλως τάχος ἐστὶν ᾠδή. Ἰτρόγαλα. Ἦτρον τὸ ὑποκάτω τοῦ ὀμφαλοῦ μέρος. δέξου καὶ ἴτρια καὶ μίτρα ἢ περὶ αὐτὴν ζώνη. Ἴτω, ἰέσθω. ἐρχέσθω. ἀλλ' ἴτω χαιρέτω γῆ πρὸ γῆς ὅποι βούλοιτο. Ἰτώνη καὶ Ἰτωνία ἡ Ἄρτεμις. Ἰτωνὶς ἡ Ἰτωνίδος χώρα. Ἰτύκη. χώρα τῶν Ἰτυκαίων. Ἴτυλος ὀρφανός. Ἰτυμονῆα. τὸν Ἰτυμονέα. Ἴτυξ. ὄρνεον. Ἴτυς.

προσφέρεται ὁ πλοῦς ξενοφῶν. ὁ δὲ καλλίμαχος ὡς ὁρᾷ αὐτὸν παριόντα ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ
τῆς ἴτυος. ἐν δὲ τούτῳ παραθεῖ αὐτοὺς ἀριστώνυμος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· γρεῶν τὰ γνίσρων
καμπυλότεραν ἴτυν. Ἴτυς. ἀσπὶς γρεαλέαν μὲν ἴτυν πολέμων ὕπο. γρεαλέαν δὲ
ὀμφαλόν. ἀλλ' ἔρετα λάμπομαι. αἷς ἔνιχον. καὶ αὖθις. ἀλλ' ὀλέτα μφέταρων σχῶν
κυκλότεραν ἴτυν. Ἰτὺς ἰτέα. Ἰυγμοὶ λεπτοὶ πόροι καὶ αἱ πέψεις. Ἴυγξ. ἠχοῦς ἢ πειθοῦς θυ-
γάτηρ ἱερονίκης καὶ ἀφροδίτης. καταφαρμάττουσα δὲ τὸν δία ἐπὶ ἰοῦ τοῖς, ἀπελιθώθη ὑπὸ
ἥρας. καλεῖται δὲ ὑπ' ἐνίων κιναίδιον. ἔστι δὲ καὶ ὀρνεόν τι ἴυγξ καλούμενον ὃ προσειώθασιν
αἱ φαρμακίδες στρέφειν ὡς ἀνακαλούμεναι τοὺς ἀγαπωμένους. ἔστι δὲ καὶ ὀρνεόν τι. ὡς πρόκει-
ται τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχειν. ὅθεν δεσμεύουσι τοῖς βοσχίσκοις. Ἴυγξ. τὸ ὀρνεον τὸ λεγόμενον σει-
σοπυγίς. Ἴυγξ τὸ ἐφέλκον τὴν διάνοιαν εἰς ἐπιθυμίαν καὶ ἔρωτα. ἐν ἐπιγράμματι· ἴυγξ ἡ νικῶ-
σα καὶ διαπόντιον ἄνδρα καὶ ἐκ θαλάμων παῖδας ἐπισταμένη. δεῖ δὴ συνιῶν γνῶσθαι. δεινὴν
ἀγαίην. φιλάνη. σεμνήν. ἀγανήν. πολύπειρον ὡς οἱ πρῶτοι τῶν ἑλλήνων τῇ ἐκπληχθέντες ἰ-
υγγικῇ νικηπάντε τετρέψαν αὐτίκα τῷ σῷ πόθῳ τῇ ἐν θελήσει. οἱ δ', ὅτι ὀρνεόν ἐστιν ἐπιτήδειον πρὸς
τὰς τῶν φίλτρων κακίας. ἤνφεσιν ἠχοῦς εἶναι θυγατέρα. ἔνιοι δὲ πειθοῦς. καὶ ἴυγξιν. ἡ δὲ κλεοπά-
τρα ὅτε ταῖς αὐταῖς ἴυγξιν αἷς προσῆναί σοι καὶ ἀντωνίου καὶ μέντοι καὶ τοῦ σεβαστοῦ κρατήσειν ᾤετο.
καὶ αὖθις. τοιαύτη τίς προσῆν ἴυγξ διογένους τοῦ λογιστικῶς. Ἰυγμὸς βοὴ φωνή. Ἰύζει. βοᾷ.
κράζει. Ἶφι. ἰσχυρῶς. ἢ εἰς φι συλλαβὴ πᾶσαν πτῶσιν φυλάττει δι' αὐθεία ὁδὸς λέγεται. ἠέριφι γενικὴ
ἀπὸ γαλῆφι δοτική. παρ' ἀφροσύνῃφι αἰτιατική. ἐπὶ δὲ ἐκ ὄφιν κλητικὴ οὐρανία φιλίζαινε. τὸ
δὲ νόσφι καὶ ἶφι μένα μετέπεσον εἰς ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν. Ἰφιάλου. τοῦ ἐφιάλτου.
Ἶφι κῆλα. ἰσχυρῶς βαδίζοντα. ἶφιον δὲ τὸ λιπαρόν. Ἰφιγένεια ὄνομα κύριον. Ἰφι-
κλῆς ὄνομα κύριον. ἰφικώδης τις ὤν. ἱστορεῖται γὰρ ταχύτατος εἶναι. Ἰφικρατίδες εἶδος ὑπο-
δήματος. ἀπὸ ἰφικράτους δαμάσκηνὸς ἐν φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ. εἶπε δὲ τὰς ἁπλᾶς καὶ Ἰφικρατίδας
ἢ τὰ συνήθη σάνδαλα περιεδίδει μοι πολιεύσει. Ἰφικρατίδης, ὄνομα κύριον. Ἰφικράτης. σκυτο-
τόμου παιδὸς. ἀθηναῖος ῥήτωρ καὶ στρατηγός. ὃς πρῶτος ἐν τοῖς λαφύροις ἐπίγραμμα ἔγραψε κοινῇ μεμνημένον
τοῦ στρατηγοῦ. πρότερον μόνης τῆς πόλεως ἐπιγραφομένης. Ἰφινόου ὄνομα κυρίου. Ἶφις ἴφιδος
ὄνομα κύριον ὁ ταχύς. Ἴφιτος ὄνομα κύριον καὶ ἴφιτος ὁμοίως. Ἰφθίμη ἰσχυρά. καὶ ἴ-
φθιμος ἰσχυρὸς καὶ ἰφθιμώτατος. Ἴφυκ. εἶδος ἀγρίου λαχάνου ἀριστοφάνης. ἐγὼ δὲ μενέ-
λεων ὅσον ἐν τῶν ἰφύων. Ἰφιοῦ. ὀφειοῦ. Ἰχθυάα. ἰχθὺς ἀγρεύει. καὶ παροιμία. ἰχθυᾶν ἤχε-
σθαι διδάσκεις ἐπὶ τῶν διδασκόντων ἃ ἐπίστανται. Ἰχθυοβολεὺς καὶ ἰχθυουλκός. ἁλιεύς.
Ἰχθυόκεντροι. ἡ τρίαινα. Ἰχθύς. προσκοπεῖται. αἴσωπος ὁ μιθριδάτου ἀναγνώστης, ἔγρα-
ψε περὶ ἑλένης ἐν ᾧ φησὶ τὰ ἵνα ἰχθὺν καλεῖσθαι κητώδη. ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερίτην λίθον εὑρίσκε-
σθαι. ὃς ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀνάπτεται. ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα. Ἴχλα. κίχλα. Ἰχναίη. ἡ μακε-
δονία. Ἰχνᾶται. ἰχνοσκοπεῖ. Ἰχνεύει. ἐρευνᾷ. ζητεῖ. Ἰχνεύμων. εἶδος ζώου καὶ ἰχθύος.
Ἴχνη. τὰ κατὰ σάρκα πρόγονος τοῦ κυρίου, ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ σῶμα καὶ ἴχνη ἐκάλεσαν οἱ ὑμνῳδοί.
Ἰχνηλατῆσαι. κατ' ἴχνος ἀναζητῆσαι. Ἴχνια. σημεῖα ποδός. Ἴχνος ὁδόν. πορείαν βῆ-
μα. Ἰχὼρ ἰχῶρος. τὸ πεπηγὸς αἷμα. Ἴψ. ὁ σκώληξ. καὶ κλίνεται ἰπός καὶ ὁ πληθυντικὸς
ἰψί. Ἴψω. ἔβλαψας. μέγα δ' ἴψεο λαὸν ἀχαιῶν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Αβώρ, ὄνομα ὄρους. λέγεται δὲ καὶ θαβώριον. Θάκος. τόπος ἔνθα πολλοὶ συνέχονται
σκεπτόμενοι. Θάκοι. θρόνοι καθέδραι. Θαλαὶ. καὶ τὴν θαλὰ ἐπλήρωσεν ὕδατος.
Θαλαμακεῖς καὶ θαλάμακοι. οἱ κωπηλατοῦντες ἐν τῷ κάτω μέρει τῆς τριήρους. οἱ δὲ
θαλαμακεῖς ὀλίγον ἐλάμβανον μισθὸν διὰ τὸ κολοβαῖς χρῆσθαι κώπαις. πρὸς τὰς ἄλλας
τρεῖς τάξεις τῶν ἐρετῶν ὅτι μᾶλλον εἰσὶν ἐγγὺς τοῦ ὕδατος. ἦσαν δὲ τρεῖς τάξεις τῶν ἐρετῶν. ἡ μὲν κάτω

θαλαμῖται, οἱ δὲ μέσοι ζυγῖται· οἱ δὲ ἄνω θρανῖται. ὁ θρανίτης ὁ πρὸς τῇ πρώρᾳ. θαλαμία δὲ ἡ ὀπή· δι' ἧς ἐξέλκεται ἡ κώπη. Θαλάμη· καὶ θάλαμος. οἶκος ἢ κοιτών. ἱερῆος θαλάμην ζωάγρια καὶ λαλάγημα τοῦτο τὸ θηεῖον φυγῆς αἴτιον ἀντίθεμαι. καὶ αὖθις· ἡ δὲ μελιχροῦ νέκταρος ἐμπλήσασα συνηνοπαγεῖς θαλάμους. Θαλαμηπόλος· ἡ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφομένη καὶ φυλάττουσα. νεωκόρος ἀγρύλις, ἡ φρυγίη θαλαμηπόλος ἡ περὶ πεύκας πολλάκι τοῖς ἱεροῖς χεῦεν ἀμύμων πλοκάμους. Θαλαμίδιοι· κῶπαι αἱ κάτω ἐλαύνουσαι. ἡρόδοτος· τούτων δὴ ἦσαν θαλαμίους διελόντας τῆς κωπῆς κατὰ τοῦτο ἔξω μὲν κεφαλὴν ποιεῦντας ἔσω δὲ τὸ σῶμα. Θαλάττη ἐν χαράδραις ὕδωρ. ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ πρὸς φιλοτιμουμένων ὁμοίως τῷ βῶλος ἄρουρα. Θαλάττιον κῦμα. Θαλαττοκοπεῖς· ματαιολογεῖς. ταράττῃ. θορυβῇ. ἀπὸ τῆς θαλάττης ἥτις ὑπὸ τῶν ἀνέμων ταραχθεῖσα ἀλλήλοις συγκρούει τὰ κύματα. Θάλατταν ἰδεῖν μεθύουσαν, σύνθετον. Φλοῖσβος θαλάσσης πλεισμάτων δηλοῖ κλόνον. Θυῆξις θαλάσσης, ἀγρίας δηλοῖ λύπας. Θυῆξις θαλάσσης ἡμέρας τὸ ἁπαλόν. Θαλέεσσι. τρυφεραῖς. θαλλαῖς ποιοῦσαις. τὸν μὲν ἐγὼ θαλέεσσιν ἀνέτρεφον. ἦν δ' ἐρώτων καὶ χαρίτων ἡ παῖς ἀμβρόσιόν τι θάλος τουτέστι βλάστημα. Θαλέθοντα θάλλοντα. Θαλέλαιος, ὄνομα κύριον. Θαλεροί· ὑγροί. νέοι. ἀκμαῖοι ἢ ταχεῖς. οἱ δὲ ἐπιλεξάμενοι τοὺς θαλερωτάτους τῶν ἰσαύρων, ὥρμησαν ἐπὶ τὴν παράλογον πρᾶξιν. καὶ θαλερὸν παιδὸς ἐκείνης. τῆς ἀπροσώπου ἡμέρας. Θάλεια. ἡ εὐωχία. ἀπὸ τοῦ θάλλειν. τὴν μὲν δὴ νύκτα ἐκείνην ἐν θαλείαις καὶ εὐπαθείαις διετέλεσαν. καὶ θάλεια δαὶς. ἡ θάλλουσα σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα μούσης. Θαλῆς ἐξαμίου καὶ κλεοβουλίνης μιλήσιος ὡς δὲ ἡρόδοτος δοκεῖ φοίνιξ, γεγονὼς πρὸ κροίσου ἐπὶ τῆς λε' ὀλυμπιάδος. κατὰ δὲ φλέγοντα γινωσκόμενος ἤδη ἐπὶ τῆς ζ'. ἔγραψε περὶ μετεώρων ἐν ἔπεσι περὶ ἰσημερίας καὶ ἄλλα πολλά. ἐτελεύτησε δὲ γηραιός. θεώμενος γυμνικὸν ἀγῶνα. πιληθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ ὄχλου καὶ ἐκλυθεὶς ὑπὸ τοῦ καύματος. πρῶτος δὲ θαλῆς τὸ τοῦ σοφοῦ ἔσχεν ὄνομα καὶ πρῶτος τὴν ψυχὴν εἶπεν ἀθάνατον. ἐκλείψεις τε καὶ ἰσημερίας κατείληφεν. ἀποφθέγματα δὲ αὐτοῦ πλεῖστα. καὶ τὸ θρυλλούμενον γνῶθι σαυτόν. τὸ γὰρ ἐγγύα πάρα δ' ἄτα χίλωνος ἐστὶ μᾶλλον ἰδιοποιησαμένου αὐτὸ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν. Θαλῆς ὁ φυσικὸς φιλόσοφος. ἐπὶ διαρείου προειπὼν τὴν τοῦ ἡλίου ἔκλειψιν. καὶ ἀριστοφάνης φησίν· ἄνθρωπος θαλῆς. ἀντὶ τοῦ ἄκρος τὴν ἀστρονομίαν. κλίνεται δὲ θαλοῦ. θάλης δὲ θάλητος. παρατηρητέον δέ· ὡς ὅτι ἀπὸ εὐθείας τῆς θαλῆς, ὡς ἑρμῆς ἑρμῆν. θαλῆν ἔκλινεν ἀριστοφάνης. καὶ θαλέας. ὡς ἑρμέας. διχῶς δὲ τοὔνομα ἐκφωνητέον βαρυτόνως μὲν θάλης ὡς χρέμης. οὗ ἡ γενικὴ θάλητος ὡς χρέμητος. θάλης θάλητος. θαλῆς δὲ θαλοῦ. Θαλήτας. κρὴς ἢ ἐλύριος λυρικὸς γεγονὼς πρὸ ὁμήρου. μέλη. Θαλήτας. κνώσιος ῥαψῳδός. ποιήματά τινα μυθικά. Θαλίαις ἑορταῖς.

Θαλλός· κλάδος ἐλαίας. ἢ πᾶν τὸ θάλλον. ἔχοντες θαλλοὺς ὡσεὶ ἱ τὸν ἀριθμὸν ἔπεμψαν ἄνδρας. Θαλλῷ ἀττική. Θαλπόμενοι· ἐξαπατώμενοι. ἰώσηπος· τῶν δὲ ὑποθαλπομένων τῇ ἐλπίδι συγγνώμης εἰ παρακρατηθεῖεν, ἐπιλελῆσθαι τῶν ἰδίων τολμημάτων. Θάλπω αἰτιατικῇ. Θαλπωρή. παραμυθία. Θαλπνότερον· λαμπρότερον. πίνδαρος. μηκέθ' ἁλίου σκόπει θαλπνότερον ἄλλο ἐν ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον ἐρήμας δι' αἰθέρος. Θαλπτήρια θάλλειν ποιοῦντα. περὶ σκέπη τὰ σάνδαλα μὲν τὰ ποδῶν θαλπτήρια ταῦτα. Θαλυκρόν. διάπυρον. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὸ θαλυκρὸν κεῖνο κατημβλύνθη κέντρον ἐρωμανίης. Θαλύσιον. τὸ ὑπὲρ εὐθαλίας διδόμενον.

Θαλφθῇ. ἐξαπατηθῇ τῇ τῶν λόγων περιδρομῇ δελεασθῇ. ἀριστοφάνης ἤδη κρατήσειν αἴκε μὴ θαλφθῇ λόγοις. Θαμά συνεχῶς πυκνῶς. διηνεκῶς. Θαμέες πυκνοὶ καὶ θαμειαί καὶ θαμειός. Θαμίζεις· πυκνάζεις. συχνάζεις. Θαμινὰς καὶ θαμινοὺς συνεχεῖς πυκνούς. Θαμινὸς ὁ πυκνὸς καὶ θαμινώτατος ὁ πυκνότατος. Θάμνος, ῥίζα ἀπὸ τῆς ἐν τῇ γῇ θέσεως. ὅμηρος δὲ τὰ πολυπληθῆ φησι τῶν φύλλων. θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος ἀρσενικῶς. ἰώσηπος. ἐν ᾧ καὶ τὰ περὶ τὸν θάμνον καὶ τὰ ἄλλα φαντάσματα συντυχεῖν προειρήκαμεν. Θάμνοις συμφύτοις τόποις. Θάμυρις ἢ θαμύρας. θρᾷξ. ἐξ ἠδωνῶν τῆς ἐν βείγμοις πόλεως. υἱὸς φιλάμμωνος καὶ ἀργιόπης ἐποποιὸς ὄγδοος πρὸ ὁμήρου. οἱ δὲ εἴκοσι πέμπτος εἶναι, ἀπὸ ὀδρύσης

οὗτος ὁ Θάμυρις ἐπειδὴ εἰς τὰς Μούσας ὕβρισεν, ἐπηρώθη. φέρεται δὲ αὐτοῦ θεολογία εἰς ἔπη γ. καὶ
πρῶτος ἠράσθη παιδὸς Ὑμεναίου τοὔνομα, υἱοῦ Καλλιόπης καὶ Μάγνητος. οἱ δὲ ἤρκησαν φασί τινα τὸν Ἀπόλ-
λωνα Ῥαδαμάνθυος ἐρασθῆναι. οἱ δὲ Λάϊόν φασιν ἐρασθῆναι πρώτου Χρυσίππου τοῦ Πέλοπος
υἱοῦ. οἱ δὲ Ἰταλιῶται πρῶτον καὶ τὴν αἰγμὴν στρατείας εὑρέσθαι τοῦτο. κατὰ δὲ ἀλήθειαν, αὐτὸς ὁ Ζεὺς
πρῶτος ἠράσθη Γανυμήδους. Θάμυρις μαίνεται· ἐπὶ τῶν κατὰ σύνεσιν παράλογα δοκούν-
των πράττειν. Θαναβῶν καὶ θανατικῶν. οὕτως ἄγαν αὐτοῖς συμβέβηκε τὸν μὲν φονᾶν, τὸν δὲ θα-
νατιᾶν. Θανὼν καθ' ὕπνους φροντίδων ἔσῃ δίχα. Θάνατος κακῶν ἀπόδρασις. καὶ ὡσ-
περεί τινος χειμῶνος ἀναγκαῖος ὅρμος. τὸ γὰρ ὑγιαίνειν ἐν τῷ τεθνάναι ἐστὶ μᾶλλον ἢ ἐν τῷ ζῆν.
Θανατᾷ· τοῦ θανάτου ἐπιθυμῶν. οὐ ἐπαρασάμενος ἐκέλευε μὴ συμπλέκεσθαι θανατῶσιν ἀνθρώποις. οὐδὲν
γὰρ ἀλκιμώτερον ἀπογνώσεως. Αἰσχύλος· μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ. λέγεται δὲ
θανατᾷ καὶ ὁ ἀποκτεῖν(?) καὶ θανατῶσιν ἀνθρώποις. Θάλπω· αἰτιατικῇ. Θαρραλέον θράσου. θρα-
σὺς θαρραλέου διαφέρει ὅτι ὁ μὲν θρασὺς, διαβολὴν ἔχει κακὸς ὤν. ὁ δὲ θαρραλέος ὡς ἀγαθὸς
ἐπαινεῖται. Ὑπερείδης φησὶν ἐν τῷ Κυθνιακῷ. οἱ μὲν θρασεῖς ἄνευ λογισμοῦ πάντα πράττουσιν. οἱ δὲ
θαρραλέοι μετὰ λογισμοῦ τοὺς προσπεσόντας κινδύνους, ἀνέκπληκτοι ὑπομένουσι. Θαρραλέος
ὁ εὔτολμος καὶ θαρραλεώτατος εὐτολμότατος. θαρσαλέως δὲ ἐπιρρηματικῶς διὰ τοῦ ω μεγάλου
ἀντὶ τοῦ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως. Θαργήλια ἑορτὴ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος. καὶ μὴν Θαρ-
γηλιών. καὶ ὁ τῶν σπερμάτων μεστὸς χύτρος ἱεροῦ ἑψήματος. ἧψον δὲ ἐν αὐτῇ ἀπαρχὰς τῶν θεῶν τῶν
πεφηνότων καρπῶν ὀνομαζόμενον ἀπὸ τοῦ θέρειν τὴν γῆν τὸν αὐτὸν ἐν τῷ ἡλίῳ. ἵσταντο δὲ ἐν αὐτῇ καὶ χο-
ροὶ καὶ ἀγαθῶν θαργήλια, Θαργήλια· ἑορτὴ ἣν τὰ θαργήλια ἄγεται· Θαργηλιῶνι μηνὶ ὅς ἐστιν ἱερὸς
Ἀπόλλωνος. Θαργηλία Ἀγησαγόρου θυγάτηρ βασιλεύσασα Θεσσαλῶν λ' ἔτη. Μιλησία τὸ γένος· ἀναι-
ρεθεῖσα δὲ ὑπό τινος Ἀργείου διεθέντος ὑπ' αὐτῆς. Θαρρυλείδης· σύμμαχος Ἀσωποδώρου. Διδύμαρχος
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐπὶ σμικρότητι διεβέβλητο τοῦ σώματος. Θαρρῶ σοι. Θαρσεῖς· Καρχη-
δόνα τὴν τῆς Λιβύης προκαθημένην, ἥν καὶ Ἑζεκιὴλ ὀνομάζουσι. παρὰ δὲ Αἰθιοπικὸν ἔθνος. ἀλ-
λὰ Λίβυες μὲν οἱ καὶ Ἄφροι προσαγορευόμενοι τὰ ἑσπέρια τῆς οἰκουμένης κατέχουσι τμήματα.
Αἰθίοπες δὲ τὰ ἑῷα καὶ τὰ νότια. Ἄραβες δὲ τὴν μέσην ἤπειρον. οἱ δὲ νησιῶται τὰ τῆς θαλάσσης μέ-
σα. τούτους ἔφη προσπεσεῖσθαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὁ Δαβίδ· προπεσοῦνται Αἰθίοπες. Θαρσεῖς χώρα
τῆς Ἰνδικῆς ὅθεν ἤρχετο τῷ Σολομῶντι τὸ χρυσίον. Θαρσύνως· τεθαρρηκώς. Θασίαν κυκῶσι
λιπαρὰν ἄμπυκα. διαφέρει δὲ θάρσος θράσους. θάρσος μὲν τὸ λέγεται τὸ εὔλογον ἐπίταμα τῆς ψυχῆς.
θράσος δὲ τὸ ἐναντίον. Ἀριστοφάνης· φιάλην Θασίου οἴνου πεπληρωμένην. ἄμπυξ δὲ λέγεται τὸ περιέ-
χον. νῦν δὲ τὸ πῶμα τοῦ ἀγγείου λέγει. λιπαρὸν μὲν διὰ τὸ ἡδὺ τοῦ οἴνου. ἄμπυκα δὲ παρὰ τὸ πυκά-
ζειν καὶ καλύπτειν τὸν οἶνον. καταχρηστικῶς δὲ λείπει τὸ λάγυνον ἐπεὶ καταχρίονται πίσσῃ τὸ στό-
μα οὐ πιθανῶς. οὐδέπω γάρ τότε Θάσιος οἶνος εὐδοκίμει παρ' Ἀθηναίοις. οἱ δὲ, ὅτι θάσιοι τινὲς ῥαφα-
νίδες λέγονται. λέγει δὲ τὴν ἠρτυμένην καὶ βρασσομένην. οἱ δὲ θάσιον βάμμα φασὶ λέγεσθαι. οἱ
δὲ, τὴν λεγομένην θερμοπότιδα. ἢ θασίαν ζωμάλμην εἰς ἣν ἀπέβαπτον τὰ ἠνθρακωμένα τῶν ἰ-
χθυδίων. Θάσιος οἶνος καὶ παροιμία· εἰ Θάσιον ἐνέχεις. ἐπειδὴ ἐν Θάσῳ ᾤκει Στάφυλος ὁ ἱερώ-
μενος Διονύσου. ὅτι διαφέρει ὁ Θάσιος οἶνος. ἐνέχεις δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκίρνας, Θάσος ἀγαθῶν· ἐπὶ τῶν εὐ-
δαίμονα καὶ λαμπρὸν ἀποδεῖξαι τινὰ ἐπαγγελλομένων. Θάτερα ἑτέρως. ὡς πάντα δεινὰ κἀ-
πικίνδυν' ὡς βροτοῖς κεῖται. παθεῖν δὲ θάτερα. χρὴ δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων, τὰ δεῖν' ὁρᾶν. χὤταν τις
εὖ ζῇ τηνικαῦτα τὸν βίον σκοπεῖν μάλιστα μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ. Θάτερον· ἑτέρου μέρους. Θᾶττον
ἀνάπνου τάχιον. ἢ ἂν μᾶλλον τὰ σιτία τοῦ τεκόντος θᾶττον ἐπὶ τῷ μὴ φαίνεσθαι ὑπ' αὐτοῦ τῷ πρόντος, θᾶττον
ἢ κατὰ δόξαν ἐπελέσθη τὸ ἔργον. καὶ αὖθις· ὁ δὲ θᾶττον ἢ φρονιμώτερον ἐγχειρεῖ ἐγνωσμένοις λόγοις. καὶ αὖθις·
θᾶττον ἀπιόντες αὐτοῦ ἐπέπτυξαν καὶ συγκλείσαντες κατηκόντισαν. καὶ αὖθις· ὧν θᾶττον ἂν ἴδῃς τὴν καρ-
δίαν τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ ἀδυνατούσης τῆς γλώττης ἐξερμηνεῦσαι τὴν γνώμην. Θᾶττον ἢ Βούτης· ἐπὶ τῶν
ῥᾳδίως γινομένων. τούτου γὰρ μόνου ἐφαίνετο τὸ κρανίον καὶ ὁ ὀφθαλμός. τὰ δὲ λοιπὰ ὑπὸ τοῦ ὄρους
ἐκρύπτετο. Θᾶττον ὁ τόκος Ἡρακλεῖ τῷ τοῦ νέω τέκει. οὗτος ἐθαυμάσθη ἐπὶ τάχει. ὃ ἐγκταιου

ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δανειζομένων διὰ τὸν τόκον. Θᾶσσον γὰρ ἄν τις τὴν πᾶσαν ψάμμον ἐ-
ξαριθμήσειεν ἢ ὅσους οὗτος ἀνήρηκε. τὴν δὲ χώραν διαριθμούμενος ἔρημον οὖσαν τῶν ἐνοικούντων
μυριάδας μυριάδων μυρίας φημὶ ἀπολωλέναι. Θαύλων· Θαύλωνος. ὁ Ζεὺς ἰδίῳ πελέκει
ἀπέκτεινε τὸν βοῦν τὸν φαγόντα τὸ πόπανον ὃ ἦν παρεσκευασμένον εἰς τὴν θυσίαν ἐν τοῖς
Διιπολίοις καὶ ζήτει ἐν τῷ βουφόνια. Θαυμάζω ὅτε πρὸς γενικὴν συντασσόμενον τὸ καταγινώ-
σκω σημαίνει. πρὸς δὲ αἰτιατικὴν τὸ ἐπαινῶ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐθεώρουν. ἴσασι μὲν οἱ ἐθαύμαζον. θαυμάζω
δὲ ἔγωγε πῶς τοσούτων εἰρημένων ἐκείνων μὲν ὄντων πολλῶν καὶ καλῶν ἐπελάθου. τὸ δ' οὐκ ἐν ὁπόσας
οὐ ποτ' ἂν εἴποιμι περιέσου, πλὴν εἰ μὴ πρότερον ἐμαυτὸν πολλάκις ἀγνοήσαιμι. Θαυμά-
λωψ· ὁ ἡμίφλεκτος. ἢ ὁ διακεκαυμένος ἄνθραξ. Θαυμάσας ἔχω ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασα ἀττικῶς·
οὔτε εἰ τι μὴ ἄνικος τῶν λόγων ἔθου, πάνυ θαυμάσας ἔχω. Θαυμάσια ἐγγήγαμι. θαυμάσια ἐστὶ θεοῦ τὰ
ἐπ' εὐεργεσίαις τινῶν γινόμενα. δύναμις δὲ φοβερῶν, ἡ ἐπὶ τιμωρίᾳ ἑτέρων δειχθεῖσα μεγαλουρ-
γία. Θαυμασταί· ἐν πλάγεσιν ἀκολούθων· οἱ μὲν, σοφίας· οἱ δὲ εἴδους· οἱ δὲ, διαίτης· οἱ δὲ σχήματος·
οἱ δὲ, πάντων ὁμοῦ θαυμασταὶ ὄντες. Θαυμαστούς· μεγάλας ἔχων ἐλπίδας θαυμαστούς τινας
ἐξοίσεσθαι μισθοὺς τῆς προδοσίας. Θαψάκηνος· ἀπὸ τόπου. Θαψίνῃ· γυναικὶ ἠλεκτεύφη ἐοικὼς θα-
ψίνη. Θαιμανίτης· ὁ ἀπὸ Θαιμὰν ὅ ἐστιν ἀνατολή. Θαιρούς· τοὺς στροφεῖς τῆς θύρας. Θεαγένης,
Ἀθηναῖος ἄρχων φιλότιμος ἀνὴρ καὶ μεγαλοφυὴς Ἑλλήνων τε ὅτι μάλιστα χρήμασι μὲν λαμπρευ-
όμενος οἷς εἰς δέον ἐχρῆτο τὰ πολλά. πόλεώς τε ἐνίων τὰ πταίσματα ἐπανορθούμενος· καὶ
τοῖς δεομένοις τῶν ἀνθρώπων ἐπικουρῶν. οὐ μιᾷ χειρὶ δωρούμενος ἀλλ' ἀμφοῖν κατὰ τὴν παροιμίαν.
ἦν γὰρ φιλόδωρός τε καὶ μεγαλόδωρος εἰς ὑπερβολήν. ἀνάλωτο δὲ αὐτῷ πολλὰ τῶν χρημάτων
εἴς τε διδασκάλους καὶ ἰατροὺς καὶ τὴν ἄλλην τῆς πατρίδος εὐθημοσύνην. ταῦτα μὲν ἀξιέπαινα
τοῦ Θεαγένους. ὢν δὲ θυμοειδὴς καὶ οὐδαμοῦ καταφρονεῖσθαι ἀνεχόμενος ἀλλὰ καὶ θεραπεύεσθαι σπου-
δάζων ὑπὸ πάντων τῶν ὑπερορώντων διαπτύων τοὺς ἄλλους καὶ μάλιστα τοὺς ἐν δυνάμει δοκοῦντας εἶ-
ναι καὶ προθυμουμένους ἐν τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ λαμπρύνεσθαι, καὶ τὰ νέα ἀξιώματα προτιμῶν
τῶν ἀρχαίων ἠθῶν τῆς εὐσεβείας, ἔλαθεν ἑαυτὸν ἐμπεσὼν εἰς τὸν τῶν πολλῶν βίον ἀποσπασθεὶς
τῶν ἐκείνων καὶ τῶν ἔτι ἄνω προγόνων. ἔλαθε δὲ τοὺς πέλας οὐκέτι φίλους ἀληθινούς, ἀλλὰ κό-
λακας ἀπατηλοὺς κεκτημένος. οὔκουν ἔτι διέσωζε τὴν παλαιὰν αἰδῶ πρὸς φιλοσοφίαν, ἀλλὰ
τῷ μὲν λόγῳ τοὺς φιλοσόφους ἐπεποίητο περὶ ἑαυτόν· τῷ δὲ ἔργῳ τοὺς θεραπεύοντας. αὕτη πρώ-
τη ἀρχὴ ἐγένετο τῆς πρὸς Μαρῖνον ὑποψίας. ὁ δὲ Μαρῖνος ἐμμένων τῇ παραδοθείσῃ σεμνότητι
τῶν φιλοσόφων, ἐθεράπευε μὲν τὰ εἰκότα τὸν Θεαγένην. καὶ οὐκ ἦν τις ἄρα πρὸς αὐτὸν ἀλαζὼν οὐδὲ
σκαιὸς οὐδὲ σοβαρὸς τὴν ἔντευξιν οὐδὲ δυσόμιλος· οὐδὲ ἄλλως ὑπὲρ τὸν ἰδιώτην εἶναι βουλόμενος
ἀλλὰ προσδεχόμενός τε καὶ προπέμπων, ἐγένετο δῆλος καὶ τὰς ὀφειλομένας αὐτῷ τιμὰς ἀπο-
νέμων οἵας ἂν εἵλετο πρωτεύων ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει. τάχα δὲ ἐν τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ συμπάσῃ·
καὶ γὰρ ἦν τῶν Ῥωμαϊκῶν πατέρων εἷς· καὶ πρὸ τοῦ τῆς περὶ τὰ βασίλεια συγκλήτου βουλῆς τῇ τε ἐξ ἀρ-
χῆς εὐγενείᾳ καὶ τῇ μεγαλειότητι τῶν τρόπων καὶ τῇ περὶ τοὺς λόγους διαφανεῖ σπουδῇ τε καὶ ἐπιμε-
λείᾳ· ὥστε καὶ ὁ Μαρῖνος ἐσπούδαζεν αὐτῷ συναύξειν τὸ μέγεθος τῆς κατὰ πάντα περιφανείας.
Θεαγένης· ἐν τῷ Ἀρχιάδας. Θεαγένης ὄνομα κύριον καὶ παροιμία Θεαγένους Ἑκάτειον.
οὗτος δειλὸς ἦν· εἶχε δὲ Ἑκάτης ἄγαλμα οὗ ἐπυνθάνετο πανταχοῦ ἀπιών. ὃς καὶ Καπνὸς
ἐκαλεῖτο. Θεαγένους χρήματα, τὰ Αἰσχίνου· ἐπὶ τῶν πενήτων μέν, ἀλαζονευομένων δέ. οὗτος
γὰρ πένης ὤν, ἔλεγεν ἑαυτὸν πλούσιον εἶναι. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι δύο Θεαγένεις· εἷς μὲν ὁ περὶ Ὁμήρου
γράψας· ἕτερος δὲ ἐπὶ μαλακίᾳ σκωπτόμενος. οὗτος δὲ πένης ὢν μεγαλέμπορος ἐβούλετο
εἶναι ἀλαζών. ψευδόπλουτος ἐκαλεῖτο δὲ καθότι πολλὰ ὑπισχνούμενος οὐδὲν ἐτέλει. ὁ δὲ Αἰσχί-
νης δὲ πένης θρυπτόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ πλούτῳ καὶ λέγων ἑαυτὸν πλούσιον. ἦν δὲ Αἰσχίνης Σέλλος. ἔ-
λεγον δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοὺς τοιούτους σέλλους. καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι σελλίζειν. Θεάμονας· θε-
ατάς· θεωρητικούς. Θεανὼ Μεταποντίνη ἢ Θουρία Πυθαγορεία θυγάτηρ Λεώφρονος· γαμετὴ ἢ Κα-
ρύστου Κρότωνος ἢ Βροντίνου τοῦ Πυθαγορείου. αὕτη ἔγραψε περὶ Πυθαγόρου· περὶ ἀρετῆς ὑπο-

διὰ μαθητείαν ἐπαινέσεις γυναικείας καὶ ἀποφθέγματα Πυθαγόρεια. Θεανὼ Κρῆσσα φιλόσοφος, θυγάτηρ μὲν Πυθώνακτος, γαμετὴ δὲ τοῦ μεγάλου Πυθαγόρου· ἐξ οὗ ἔσχε Τηλαύγην καὶ Μνήσαρχον καὶ Μυῖαν καὶ Ἀριγνώτην. τινὲς δὲ Κρατίνου γυναῖκα γενέσθαι. γράφουσι δὲ καὶ τὸ γένος Κροτωνιάτιν. ὑπομνήματα φιλόσοφα καὶ ἀποφθέγματα, καὶ ποίημά τι δι' ἐπῶν. Θεανὼ Λοκρὶς λυρική. ᾄσματα λυρικὰ καὶ μέλη. Θεαρίων, ὄνομα κύριον. Θεατρεῖον. θέατρον.

Θεατρίζω ἀττικοὶ καὶ θεατρίζουσι τὸ ἐξελέγχουσι. Πολύβιος. οἱ δὲ πολλοὶ τὰ μὲν ἔργα τῶν ἐντυχόντων οὐ πειρῶνται μιμεῖσθαι, τὰ δὲ παρεργαζηλοῦντες ἐκθεατρίζουσι τὴν ἑαυτῶν ἀκρασίαν. καὶ αὖθις· οὐ μόνον ἑαυτοὺς ἐξεθεάτρισαν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα κατέστρεψαν. Θεηλαφαλασάς(?) ἐν τῷ Αἴαντι(?). Θεατοκρασία. ὀχλοκρασία. Θεαιδέστατος θεοῦ ἰδέαν ἔχων. εἶπε δὲ Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας· οὗτος ἄνθρωπος ὅς φησι μὲν πάντων θηρίων θεαιδέστατος γενέσθαι.

Θέαινα. θεά. Θεαίτητος Ἀθηναῖος ἀστρολόγος φιλόσοφος μαθητὴς Σωκράτους. ἐδίδαξεν ἐν Ἡρακλείᾳ. πρῶτος δὲ τὰ πέντε καλούμενα στερεὰ ἔγραψε. γέγονε δὲ μετὰ τὰ Πελοποννησιακά. Θεαίτητος ἐν Ἡρακλείᾳ τοῦ Πόντου φιλόσοφος, ἀκροατὴς Πλάτωνος. Θέειν καὶ θεῖν. τρέχειν. Θέειον θεῖον. Θεέω θαυμάζω. Θεηγόροι θεολόγοι. Θεήλατος ὑπὸ θεοῦ πεμφθείς. Μένανδρος. ὁ δὲ Ναρσῆς, ὡς εἰώθει τῶν πολεμίων ἀεὶ κρατεῖν κατά τινα θεήλατον ὀργήν, ἔφυ ὑπέρσοφος(?) δῆθεν. Θεηπολεῖν. θεῶν εἰκόνας ἔχοντα περιπολεῖν ἀργυρίου(?) ἕνεκεν προσποιούμενον. Θεηκῶς.

Θείλα. θέηλας. Θέλγει. ἀγαπᾷ. ἢ κακοῖ. ἀμαυροῖ. σκοτοῖ. ἢ ἀπατᾷ ἢ θάλπει. θέλγειν δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ εἰς ὃ θέλει τις ἄγειν τινά, ὅθεν καὶ θελκτήρια τὰ ᾄσματα ἀπὸ τοῦ διὰ τῶν ᾠδῶν τοὺς ἀκούοντας θέλγειν καὶ ἄγειν εἰς τέρψιν τὸν ἀοιδόν. καὶ Τελχῖνες Θελχῖνες τινές εἰσι. τὰ γὰρ θάλλοντα φασὶ βασκαίνοντες τοῖς ὕδασι τῆς φύσεως αἰεὶ ἀποιοῦνται(?) ἕως φυτὰ βασκαίνοντες.

Θελξίνεια θυγάτηρ Ὠγύγου. Θέλειν ἀντὶ τοῦ δύνασθαι. Θέληθρον. Θελημός. εὔκαρπος καὶ γόνιμος γῆ. Θελκτήριον θέλγητρον τὸ εἰς ἡδονὴν ἄγον. Θελκτική. κολακευτική.

Θελξινόοις. τοῖς τὸν νοῦν ἐπαπατῶσιν ἐν ἐπιγράμματι· ὡς ἂν θελξινόοισιν ἀεὶ φίλτροισι δαμάζῃς ἀνέρας. Θέμεθλα τὰ ἐσώτερα μέρη τὰ ἐν βάθει. Θέμενος τὰ ὅπλα ἀντὶ τοῦ περιθέμενος καὶ ὁπλισάμενος. Δημοσθένης καὶ Ὅμηρος καὶ Αἰσχίνης. Θεμείλια. θεμέλια. Θέμιν. δικαιοσύνην. βούλεται πόλις ἐστὶ Θήβης ἢ περιέργου(?) δευτέρως καὶ πληθυντικῶς λεγομένη. ἥν φησι Φιλόχορος ὀνομάσθαι διὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐπὶ βοὸς ὀχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖ μετὰ τὸν Δευκαλίωνος κατακλυσμόν. Θέμις. τὸ δίκαιον. καὶ Αἰλιανός· εἰ θέμις καὶ τῷ Ἱμεραίῳ πρὸς Ὅμηρον τὸ ὄμμα ἀνατείνειν. Θεμίσων τυράννου ὄνομα. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὁ δὲ ἀναγκασθεὶς ὑπὸ τῆς γυναικὸς Ἐρυξὼ(?) χρυσὸν ἐμηχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρί. ἦν δὲ Θεμίσων ἀνὴρ Θηραῖος. ἐν τῷ Βάττος.

Θέμιστα. νόμον. ἢ δίκην. Θεμιστεύειν ἀντὶ τοῦ χρησμῳδεῖν. Λυσίας. γέγονε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Θέμιν ἐσχηκέναι ποτὲ τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ Ἀπόλλωνος. Θεμιστεύσαντος. ἄρξαντος δικαστικῶς περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως. καὶ τὰ λεγόμενα ἠχὼ εἶχεν ὡς ἀπὸ ἀδύτου(?) θεμιστευόμενα. Θεμίστια. Θέμιστες. Θεμίστιος. φιλόσοφος γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου ὕπαρχος καὶ ὕπαρχος προσβληθεὶς Κωνσταντινουπόλεως. ἔγραψε δὲ τῆς Ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως παράφρασιν ἐν βιβλίοις η΄. παράφρασιν τῶν ἀναλυτικῶν ἐν βιβλίοις β΄. τοῦ περὶ ψυχῆς ἐν βιβλίοις ζ΄. ἐν δὲ τούτῳ καὶ ἴδια παρεισήγαγε περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν κατηγοριῶν. ἐν βιβλίῳ α΄. καὶ διαλέξεις. Θεμιστογένης. Συρακούσιος ἱστορικός. Κύρου ἀνάβασιν ἥτις ἐν τοῖς Ξενοφῶντος Ἑλληνικοῖς φέρεται. καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος. Θεμιστοκλῆς. Ἀθηναῖος δημαγωγὸς Νεοκλέους υἱὸς ἄσωτος τὴν πρώτην ἡλικίαν γενόμενος. μετὰ δὲ ταῦτα στρατηγὸς αἱρεθεὶς καὶ κτίσας τὸν Πειραιᾶ καὶ ναυμαχίᾳ νικήσας τοὺς Πέρσας κατὰ Σαλαμῖνα καὶ φθονηθεὶς φεύγει πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα καὶ σφόδρα τιμηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἠναγκάζετο μετὰ ταῦτα τοῖς Ἕλλησι πολεμεῖν. καὶ μὴ βουληθεὶς προδοῦναι τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἑαυτοῦ κλέος, ταύρου αἷμα πιὼν ἀπέθανεν. ἔγραψεν ἐπιστολὰς φρονήματος γεμούσας. Θεμιστοκλῆς στρατηγὸς Ἀθηναίων ὁ καταναυμαχήσας ἐν τῇ περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ τοὺς βαρβάρους. εἶθ' ὕστερον

φυγαδευθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ προδοσίας αἰτίᾳ ψευδεῖ, καταφυγὼν πρὸς τὸν Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου τοῦ Περσῶν παῖδα, καὶ τιμηθεὶς τὰ μέγιστα παρ' αὐτοῦ, ὡς τρεῖς πόλεις εἰς ὄψον καὶ ἄρτον καὶ οἶνον λαβεῖν· Μαγνησίαν, Μυοῦντα, Λάμψακον· ἐπηγγείλατο οὖν καταδουλώσασθαι τὴν Ἑλλάδα, εἰ στρατιὰν λάβοι· παραγενόμενος δὲ ἅμα τῷ στρατεύματι εἰς Μαγνησίαν, καταγνοὺς ἑαυτοῦ εἰ δι' αὐτὸν σωθέντες Ἕλληνες, δι' αὐτοῦ δουλώσουσι βαρβάροις, προφάσει χρησάμενος ὡς θυσίαν ἐπιτελέσαι βούλεται, καὶ ἱερουργῆσαι τῇ Λευκοφρυηνῇ Ἀρτέμιδι, τοῦ ταύρου ὑποθεὶς τὴν φιάλην καὶ ὑποδεξάμενος τὸ αἷμα, χανδὸν πιὼν ἐτελεύτησεν. Θεμιστοκλέους παῖδες Νεοκλῆς καὶ Δημόπολις ἀγωνισάμενοι τὸν ἐπιτάφιον ἀγῶνα ἐν Ἀθήναις, καὶ νικήσαντες ἐστεφανώθησαν ἀγνοούμενοι· καὶ Νεοκλῆς μὲν δόλιχον ἐνίκησε, Δημόπολις δὲ στάδιον· γνωρισθέντες δὲ μετὰ τὸν ἀγῶνα κατελευσθῆναι ἐκινδύνευσαν ὑπὸ τῶν Θεμιστοκλέους ἐχθρῶν, ὑπομνήσαντες τοὺς Ἀθηναίους τοὺς νόμους τοὺς περὶ τῶν φυγάδων. Θέμιστος· δικαιοσύνης. Θεμιτή· πολλὰ τῶν κειμηλίων ἐν ταῖς διώρυξιν ἐκινείσκετο· καὶ πᾶσαν θεμιτὴν ὁδὸν ἐποίει τὸ κέρδος· τοὺς νεκροὺς γὰρ ἐνεπαίτουν. Θεμιστὸν Αἰλιανός· θεοὺς δὲ οὐδὲ μὴ θεμιστὸν ὁρᾶν ἔτι νεκρούς· καὶ ἐὰν ὦσι πάνυ φίλοι. οὐδέ, ὄμμα κεραίνειν θανασίμοις ἐκπνοαῖς. Θεμιστῶς· νομίμως· δικαίως. Θέναρ· τὸ κοῖλον τῆς χειρός. Ὅμηρος· πρυμνὸν ὑπὸ θέναρος. Θεογενεσίαν. Θεογένης Θάσιος. οὗτος ἔτι παῖς ὢν ἄγαλμα χαλκοῦν ἐν τῇ ἀγορᾷ κείμενον ἀναθέμενος ἐπὶ τοὺς ὤμους, ἤνεγκεν εἰς τὸν οἶκον. ὀργιζομένων δὲ τῶν πολιτῶν πάλιν ἀράμενος ἐκόμισεν εἰς τὴν ἀγοράν· καὶ ἀπὸ τούτου μέγα κλέος ἔσχεν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα. Θεογείτων· Δημοσθένης ἐν τῷ αὐτῷ· Δείναρχος δὲ καὶ ἄλλοι Θεογένην ὀνομάζουσιν. Θεόγνητος κωμικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Φάσμα ἢ Φιλάργυρος· Φιλοδέσποτος· Κένταυρος· ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς. Θέογνις· Μεγαρεὺς τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγάρων, γεγονὼς ἐν τῇ νθ' Ὀλυμπιάδι. ἔγραψεν ἐλεγείαν εἰς τοὺς σωθέντας τῶν Συρακουσίων ἐν τῇ πολιορκίᾳ· γνώμας δι' ἐλεγείας εἰς ἔπη ,βω'. καὶ πρὸς Κύρνον τὸν αὐτοῦ ἐρώμενον γνωμολογίαν δι' ἐλεγείων, καὶ ἑτέρας ὑποθήκας παραινετικάς· τὰ πάντα ἐπικῶς. ὅτι μὲν παραινέσεις μὲν ἔγραψε Θέογνις· ἀλλ' ἐν μέσῳ τούτων παρεσπαρμέναι εἰσὶ μιαρίαι καὶ παιδικοὶ ἔρωτες καὶ ἄλλα ὅσα ὁ ἐνάρετος ἀποστρέφεται βίος. Θέογνις· τραγῳδοποιητής πάνυ ψυχρὸς ἐκ τῶν λ'. ὃς καὶ χιὼν ἐλέγετο. ἔστι δὲ καὶ ποιητὴς ὁ Θέογνις· οὗτος δ' ἦν Μεγαρεύς. Θεοδέκτης· Ἀριστάνδρου Φασηλίτης ἐκ Λυκίας, ῥήτωρ· τραπεὶς δὲ ἐπὶ τραγῳδίας· μαθητὴς Πλάτωνος καὶ Ἰσοκράτους καὶ Ἀριστοτέλους. οὗτος καὶ ὁ Ἐρυθραῖος Ναυκράτης καὶ Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ὁ Ἀπολλωνιάτης, καὶ Θεόπομπος, ἐπὶ τῆς ρϛ' Ὀλυμπιάδος εἶπον ἐπιτάφιον ἐπὶ Μαυσώλῳ, Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ προτρεψαμένης· καὶ ἐνίκησε μάλιστα εὐδοκιμήσας ἐν ἐκείνῃ τῇ τραγῳδίᾳ. ἄλλοι δέ φασι Θεόπομπον ἔχειν τὰ πρωτεῖα. δράματα δὲ ἐδίδαξε ν'. τελευτᾷ δὲ ἐν Ἀθήναις ἐτῶν γεγονὼς α' καὶ μ'. ἔτι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ περιόντος. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνην ῥητορικὴν ἐν μέτρῳ· καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην. Θεοδέκτης Φασηλίτης ῥήτωρ· υἱὸς τοῦ προτέρου. ἔγραψεν ἐγκώμιον Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἠπειρώτου· ἱστορικά· καὶ ὑπομνήματα νόμιμα βαρβαρικά· τέχνην ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις α'· ἄλλα τινὰ ὑπομνήματα. Θεόδμητος· ὑπὸ θεοῦ κατεσκευασμένος. Θεόδοτος, οὗτος ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ὕπαρχος ἦν τῶν στρατευμάτων· ὃν παραλύσας τῆς ἀρχῆς Πέτρον ἐπέστησε Βαρσυάμην καλούμενον· ὃς πάλαι μὲν ἐπὶ τῆς τοῦ χαλκοῦ τραπέζης καθήμενος, κέρδη αἰσχρὰ ταῦτα ἐκ ταύτης διεπορίζετο τῆς ἐργασίας, τὴν περὶ τοὺς ὀβολοὺς κλοπὴν εὖ μάλα τεχνάζων· καὶ τοὺς αὐτῷ ξυμβάλλοντας ἀεὶ τῶν δακτύλων τάχει ἐκκρούων· δεξιός τε ἦν κλέψαι μετὰ τῶν αὐτῷ περιπεπτωκότων ἀναίδην· ἁλοὺς δὲ ὀμόσαι καὶ τῶν χειρῶν τὸ ἁμάρτημα τῷ τῆς γλώττης περικαλύψαι θράσει. ἐνδεῖ τοῖς τῶν ὑπάρχων στρατηγοῖς καταλεχθεὶς εἰς τοσοῦτον ἀτοπίας ἐλήλακεν, ὥστε τῷ βασιλεῖ ἀρέσκειν ἐς τὰ μάλιστα· καὶ ἐν τῶν ἀδίκων αὐτῷ βουλευμάτων ἐρᾶσαι ὑπουργεῖν τὰ ἀμήχανα· τοὺς στρατευομένους ἀποστερῶν τὰς συντάξεις ἁπάσας καὶ ὠνίους τὰς ἀρχὰς ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον προσθήσας. Θεοδόσιος φιλόσοφος· ἔγραψε σφαιρικὰ ἐν βιβλίοις γ'. ὑπόμνημα εἰς τὸ Θευδᾶ κεφάλαια. περὶ ἡμερῶν καὶ νυκτῶν δύο. ὑπόμνημα εἰς τὸ Ἀρχιμήδους ἐφόδιον. διαγραφὰς οἰκιῶν ἐν βιβλίοις γ'. σκεπτικὰ κεφάλαια. ἀστρολογικά. περὶ οἰκ-

σιων· Θεοδόσιος ἔγραψε δι' ἐπῶν εἰς τὸ ἔαρ καὶ ἕτερα διάφορα. ἦν δὲ Τριπολίτης. Θεοδό-
σιος· βασιλεὺς Ῥωμαίων μετὰ τὴν Μαξιμίνου τοῦ τυράννου ἀναίρεσιν καὶ τὴν ἧτταν καὶ τὴν σφαγὴν
τὴν ἐν τῷ ἐν τοῖς ἕλεσι κρυπτομένων Σκυθῶν, καὶ σφαγὴν Ῥωμαίων ἐς τὴν Κωνσταντινούπολιν
ἐλθών, πολέμοις μὲν ἀπειπεῖν ἐγνώκει καὶ μάχαις ἐπιτρέψας τὰ περὶ τούτων Προμώτῳ, αὐτὸς
δὲ τῆς προτέρας ἀνεμιμνήσκετο διαίτης· πολυτελῆ δεῖπνα δειπνῶν καὶ πολυπραγμονῶν ταῖς
ἡδοναῖς καὶ τοῖς θεάτροις καὶ ἱπποδρομίαις ἐναβρυνόμενος. θαυμάζω δὲ τούτου τὴν ἐφ' ἑκάτε-
ρον τοῦ βίου ῥοπήν· φύσει γὰρ ὢν ἐκμελὴς ῥαθυμίᾳ τε πάσῃ ἐκκείμενος, λυπηροῦ μὲν αὐτὸν οὐδε-
νὸς ἢ δέος ἐπάγοντος, ἢ ἐνοχλοῦντος ἐνεδίδου τῇ φύσει· καθιστάμενος δὲ ἐς ἀνάγκην δουλεύειν
κατά τινα καὶ ἔσω τὰ προσδοκώμενα, ἀπετίθετο μὲν τὴν ῥαθυμίαν καὶ τῇ τρυφῇ χαίρειν εἰπών,
ἐπὶ τὸ ἀνδρωδέστερον καὶ ἐπίπονον καὶ ταλαιπωρεῖν ἀνεχώρει. τοιοῦτος δὲ αὖ τῆς ἀποδεδειγμένος τῆς
πείρας, ἐπειδὴ πάσης ἦν ἀπηλλαγμένος φροντίδος, ταῖς αὐτοῦ φύσει προσούσαις ἐκμελείαις ἐ-
δούλευε. τῶν δὲ τὰς ἀρχὰς μετιόντων, κατεξαίρετον ἐν τιμῇ ἤγετο Ῥουφῖνος Κελτὸς τὸ γένος. μά-
γιστρος τῶν ἐν τῇ βουλῇ τάξεων καταστάς. ὁ αὐτὸς μετὰ τὸ ἀναγορεῦσαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ὁνώριον ἐν τῇ
Ῥωμαίων βασιλείᾳ, συνεκάλεσε τὴν γερουσίαν τοῖς πατρίοις ἐμμένουσαν ἔθεσι. καὶ οὐχ ἑλομένην ἐ-
νεχθῆναι τοῖς περὶ τὴν τῶν θεῶν ἀποκλίνασι καταφρόνησιν, λόγους τε προσῆγε παρακαλῶν ἀ-
φιέναι μὲν ἣν πρότερον εἵλοντο πλάνην· ἑλέσθαι δὲ τὴν τῶν Χριστιανῶν πίστιν, ἧς ἐπαγγελία παντὸς
ἁμαρτήματος καὶ πάσης ἀσεβείας ἀπαλλαγή. μηδενὸς δὲ τῇ παρακλήσει πεισθέντος μηδὲ ἑλο-
μένου τῶν ἀφ' οὗπερ ἡ πόλις ᾠκίσθη παραδεδομένων αὐτοῖς πατρίων ἀναχωρῆσαι καὶ προτιμῆ-
σαι τούτων τὰ Χριστιανῶν, ἐκεῖνα μὲν φυλάξαντας σʹ καὶ χιλίοις σχεδὸν ἔτεσιν ἀπόρθητον τὴν
πόλιν οἰκεῖν, ἕτερα δὲ ἀντὶ τούτων ἀλλαξαμένους τὸ ἐκβησόμενον ἀγνοεῖν, ὁ δὲ βαρύνεσθαι
ἔλεγε τὸ δημόσιον τῇ περὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὰς θυσίας δαπάνῃ· βούλεσθαί τε ταῦτα περιελεῖν οὔτε τὸ
πραττόμενον ἐπαινοῦντα καὶ ἄλλως τῆς στρατιωτικῆς χρείας πλειόνων δεομένης χρημάτων. τῶν
δὲ ἀπὸ τῆς γερουσίας μὴ κατὰ θεσμὸν εἰπόντων πράττεσθαι τὰ τελούμενα, μήτε δημοσίου δαπανή-
ματος ὄντος, διὰ τοῦτο τοῦ θυηπολικοῦ θεσμοῦ λήξαντος, ἡ Ῥωμαίων ἐπικράτεια κατὰ μέρος ἐλατ-
τώθη. ὅτι ὁ ἅγιος Θεοδόσιος ὁ κοινοβιάρχης ἐπὶ Ἀναστασίου βασιλέως ἦν τοῦ δικόρου αἱρετικοῦ.

Θεοδόσιος· βασιλεὺς Ῥωμαίων ὁ μικρός. οὗτος διαδεξάμενος παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν ἀρχήν, ἀπό-
λεμος ὢν καὶ δειλίᾳ συζῶν καὶ τὴν εἰρήνην χρήμασιν οὐχ ὅπλοις κτησάμενος, πολλὰ προεξένησε
κακὰ τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ. ὑπὸ γὰρ τοῖς εὐνούχοις τραφεὶς πρὸς πᾶν [illegible] ἐπίταγμα εὐπειθὴς
ἦν, ὥστε καὶ τοὺς λογάδας τῆς ἐκείνων δεῖσθαι ἐπικουρείας. καὶ πολλὰ νεοχμεῖσθαι ἐν τοῖς πολιτι-
κοῖς καὶ στρατιωτικοῖς τάγμασι· μὴ παρειόντων εἰς τὰς ἀρχὰς ἀνδρῶν τῶν διέπειν ταύτας δυναμέ-
νων, ἀλλὰ τῶν χορηγούντων χρυσίον διὰ τὴν τῶν εὐνούχων πλεονεξίαν. καὶ τῶν Σεβαστιανοῦ δορυφό-
ρων πειρατικὸν συστάντων, τόν τε Ἑλλήσποντον καὶ τὴν Προποντίδα διαταράξαν, ἐς τοῦτο τῶν πραγμάτων
ἀτοπίας οἱ εὐνοῦχοι περιεσκεύασαν ἀποσχολοῦντες τὸν Θεοδόσιον ὥσπερ τοὺς παῖδας ἀθύρμα-
σιν οὐδὲν ὅτι καὶ ἄξιον μνήμης διαπράξασθαι περιεσκεύασαν. ἀλλ' εἰς νʹ ἔτη ἡλικίαν ἐληλυθὼς
διετέλεσε· βαναύσους τέ τινας μετιὼν τέχνας καὶ θήρας προσκαρτερῶν ὥστε τοὺς εὐνούχους καὶ
τὸν Χρυσάφιον ἔχειν τὸ τῆς βασιλείας κράτος. ὃν ὕστερον ἡ Πουλχερία μετῆλθε τοῦ ἀδελφοῦ τελευτή-
σαντος. ὅτι ἐν τῷ μιλίῳ Θεοδοσίου ἵσταται στήλη ἐφ' ἵππου χαλκῆ. ἣν ἀνεγείρας πολλὰ σιτηρέσια τῇ
πόλει ἐχαρίσατο. ζητητέον δὲ ὁποίου Θεοδοσίου. Θεοδόσιος ὁ μικρὸς καταλύσας Ἀντίοχον
τὸν πραιπόσιτον, ἐν τοῖς πρεσβυτέροις κατέταξεν. ὁ αὐτὸς Κῦρον τὸν τούτου διαδεξάμενον τὴν δυ-
ναστείαν, καὶ τὰς δύο μεγίστας τῶν ἐπάρχων ἀρχὰς κατὰ τὸν αὐτὸν διανύων χρόνον. ὃς τὴν τοσαύτην
εὐπραγίαν θαυμάσας, ἀπεφθέγξατο τόδε· οὐκ ἀρέσκει μοι τύχη πολλὰ γελῶσα· καθαιρεῖται γοῦν
καὶ αὐτὸς ὡς Ἕλλην καὶ βασιλεὺς ἐλπίζων, καὶ τῆς οὐσίας αὐτοῦ δημευθείσης, γέγονεν ἐπίσκοπος
ἐν Κοτυαείῳ τῆς Φρυγίας. μετὰ δὲ τοῦτον, ἐδυνάστευσε μόνος Χρυσάφιος ὁ ἐπίκλην Ζούμμας. Θεό-
δουλος· ἐμαρτύρησεν οὗτος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. καὶ [illegible] Ἀμάχιος. Θεοδώριτος ὄνομα
κύριον. Θεοδώρητος δὲ διὰ τὸ ἡ δωρεὰ τοῦ θεοῦ. Θεοδώριχος ὄνομα κύριον. Θεόδωρος· Βυ-
ζάντιος

ζάντιος σοφιστής· ὃς ὑπὸ Πλάτωνος λογοδαίδαλος ἐκλήθη· ἔγραψε κατὰ Θρασυβούλου καὶ κατ' Ἀνδοκίδου
καὶ ἄλλα τινά. Θεόδωρος ὁ ἐπικληθεὶς ἄθεος· ὃς ἠκροάσατο Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως· διήκουσε δὲ καὶ
Βρύσωνος καὶ Πύρρωνος τοῦ ἐφεκτικοῦ· ἀδιαφορίαν δοξάζων· καὶ παρέδωκεν αἵρεσιν ἰδίαν, ἥτις Θεοδώ-
ρειος ἐκλήθη. οὗτος ἔγραψε πολλὰ συντείνοντα εἰς τὴν οἰκείαν αἵρεσιν καὶ ἄλλα τινά. οὗτος εἶπε πρὸς Ἱππαρχίαν
τὴν γυναῖκα Κράτητος· αὕτη ἐστὶν ἡ τὰς πρὸς ἱστοῖς ἐκλιποῦσα κερκίδας καὶ τρίβωνα φοροῦσα. Θε-
όδωρος Γαδαρεύς· σοφιστὴς ἀπὸ δούλων· διδάσκαλος γεγονὼς Τιβερίου καίσαρος· ἐπεὶ δὲ συνεκρί-
θη περὶ σοφιστικῆς, ἀγωνισάμενος Ποτάμωνι καὶ Ἀντιπάτρῳ, ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀδριανοῦ καί-
σαρος, ὅμως αὐτὸς τῷ Ἀντωνίνῳ συγκλητικὸς ἐγένετο. βιβλία ἔγραψε περὶ τῶν ἐν φωναῖς ζητουμένων γ΄. περὶ ἱ-
στορίας α΄. περὶ διαλέκτου ὁμοιότητος καὶ ἀποδείξεως β΄. περὶ πολιτείας β΄. περὶ κοίλης Συρίας α΄. πε-
ρὶ ῥήτορος δυνάμεως α΄ καὶ ἄλλα. Θεόδωρος· ποιητής· ὃς ἔγραψε διάφορα δι' ἐπῶν· καὶ εἰς Κλεοπά-
τραν δι' ἐπῶν. Θεόδωρος ὁ ἀπὸ ἀναγνωστῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως· ἔγρα-
ψεν ἱστορίαν ἐκκλησιαστικὴν ἀπὸ τῶν χρόνων Κωνσταντίνου, ἕως τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ. Θεό-
δωρος· οὗτος ἀντεφάνη μετὰ Ἀπολινάριον τῆς Λαοδικείας τῆς Συρίας τὴν ἡγεμονίαν λαχὼν Μο-
ψουεστίας τῆς Κιλικίας, ἐκ διαμέτρου τῷ Ἀπολιναρίῳ φερόμενος· ὕβρεις οὐ τὰς τυχούσας τολμη-
ρᾷ ψυχῇ καὶ ἀφόβῳ καρδίᾳ καταχέων τοῦ δεσπότου Χριστοῦ· ἄνθρωπον ἕνα τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ κοινὸν
ἀποκαλῶν· καὶ ἐκ προκοπῆς λαβόντα τὴν χάριν τοῦ θεοῦ, θεὸν ὀνομάζεσθαι· καὶ ἐν τῷ ἐν Ἰορδάνῃ βα-
πτίσματος ἀξιωθῆναι τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος δωρεᾶς· ἐν πρώτοις εἰς ὄνομα πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ
ἁγίου πνεύματος βαπτισθέντα· τὸν δὲ θεὸν λόγον διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν αὐτοῦ κατ' εὐδο-
κίαν ἐν αὐτῷ κατοικήσαντα μεταδοῦναι τῆς θεϊκῆς ἀξίας αὐτῷ καὶ προσκυνήσεως εἰς ὕστερον μετὰ
τὴν τελείωσιν. ταῦτα καὶ ἕτερα τοιαῦτα δυσφημήσας φύσεις ἰδιοπεριορίστους ἐδογμάτισεν ἐπὶ
Χριστοῦ σχέσει τινὶ καὶ μόνον ἀλλήλαις ἡνωμένας. δευτέρα καὶ αὕτη βλασφημία τὸ μίαν φύσιν
καὶ δύο φύσεις ἐν Χριστῷ μὴ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον ὁμολογεῖσθαι. Θεοδρομῶν· κατὰ θεὸν πορευό-
μενος. Θεοειδεστάτη. Θεοειδής· θεοῖς τὸ εἶδος ὅμοιος. Θεοειδῶς· θείως. Θεοείκελος·
θεοῖς τὸ εἶδος ὅμοιος. Θεόθεν· ἀπὸ θεοῦ. Θεόκλεια· ὄνομα κύριον. Θεοκλυτήσαντες·
θεοῦ ἀκούσαντες· θεὸν ἐπικαλεσάμενοι. ζῶν καθαίρει καὶ θεοκλυτήσεις ἐγγὺς ὄντι κατ' αὐτοῦ. καὶ αὖ-
θις· μήτε μὴν καταναγκάζεσθαι τοὺς ἐν ἀξιώσει χριστιανοὺς εἰς μαγικὴν μετιέναι θρησκείαν. μήτε
μὴν θεοκλυτεῖν ἀκουσίως τοῖς παρὰ Μήδοις νενομισμένοις θεοῖς. καὶ αὖθις· καὶ Κυζικηνῶν θυγα-
τέρας τὴν ὥραν διαπρεπεῖς τῆς Δαρείου θυγατρὸς Ἀρσάμης ξένια ἀποστεῖλαι ἐπιλέγεται. αἱ δὲ κατα-
φεύγουσιν ἐπὶ τὴν Ἄρτεμιν θεοκλυτοῦσαι· καὶ τοῦ ἀγάλματος ἐκκρεμάμεναι. καὶ Αἰλιανός· οὐ
δὲ μὴ φορητὸν εἶναι τὸν βίον ἑαυτῇ μετὰ τὴν κλίνην τὴν ἄθεσμον πεπιστευκυῖα· θεοκλυτοῦσα. καὶ
μυρίας ἀρὰς Ἐφεσίοις ἐπαρωμένη εἰ μὴ πράξαιντο τιμωρίαν τούτους παρὰ τῶν τυράννων, ἑαυ-
τὴν διέφθειρε. Θεόκλυτος· θεότιμος. Θεοκλυτοῦντες· θεοὺς ἐπικαλεσάμενοι. καὶ ἐν ἑαυ-
τοῖς θεοκλυτοῦντες ἅμα καὶ τῶν ὀργίων ἐμέμνηντο· τουτέστι τῶν μυστηρίων. Θεοκρίνης· Δημοσθέ-
νης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἦν δὲ συκοφάντης. Θεόκριτος· Χῖος ῥήτωρ· μαθητὴς Μητροδώρου τοῦ Ἰσο-
κρατικοῦ. ἔγραψε χρειῶν· ἀντεπολιτεύσατο δὲ Θεοπόμπῳ τῷ ἱστορικῷ. φέρεται δὲ αὐτοῦ ἱστορία Λιβύης. καὶ ἐπιστο-
λαὶ θαυμάσιαι. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Θεόκριτος Πραξαγόρου καὶ Φιλίνης· οἱ δὲ, Σιμμίχου Συρακούσιος· οἱ δὲ, φασὶ
Κῷον· μετῴκησε δὲ ἐν Συρακούσαις. οὗτος ἔγραψε τὰ καλούμενα βουκολικὰ ἔπη Δωρίδι διαλέκτῳ· τι-
νὲς δὲ ἀναφέρουσιν εἰς αὐτὸν καὶ ταῦτα· Προιτίδας· ἐλπίδας· ὕμνους· ἡρωΐνας· ἐπικήδεια μέλη· ἐλε-
γείας καὶ ἰάμβους· ἐπιγράμματα. ἰστέον δὲ ὅτι τρεῖς γεγόνασι βουκολικῶν ἐπῶν ποιηταί· Θεόκριτος οὗτος· Μόσχος
Σικελιώτης· καὶ Βίων ὁ Σμυρναῖος· ἐκ τινὸς χωρίου καλουμένου Φλώσσης. Θεόληπτος· ὑπὸ θεοῦ συσχε-
θείς· ἔνθεος. ὁ δὲ Φιλιππικὸς θέρεψεν· καὶ κολακικός· καὶ μέντοι καὶ περὶ αὐτὸν ἰθιασῶν κατείλκετο.
Θεολογοῦσι δοτική. Θεομισής· ὑπὸ θεοῦ μισούμενος· θεομίσης δὲ ὁ μισῶν τὸν θεόν. Θεόμηνι· θεόφονι· θεο-
βούλω. Θεόπομπος Θεοδέκτου ἢ Θεοδώρου· Ἀθηναῖος· κωμικός· ἐδίδαξε δράματα κδ΄. ἔστι δὲ τῆς ἀρχαίας
κωμῳδίας καὶ ἄριστος. δράματα δὲ αὐτοῦ εἰσι καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ Ἀσκληπιός· καὶ τὴν ἐν παιδείᾳ ἦν περιμαθής· φθόν-
γοῦν Θεόπομπος φερόμενός ποτε καὶ λαβόμενος ἰᾶσθαι· καὶ κωμῳδίας αὖθις διδάσκειν ἐπῆρεν. ὁ λόγ-
ος ... καὶ σώζει καὶ Ἄρτεμιν ἐργασάμενος. καὶ δείκνυται καὶ νῦν ὑπὸ λίθῳ Θεοπόμπου

προσθεν ὁμολογοῦντες αὐτὸν τοῦ ἐπιγράμματος· πιστούμενοι τὴν υἱὸς· εἴδωλον παρείας λίθου. καὶ ἔστι τὸ ἴνδαλμα τοῦ παιδὸς μάλα ἐναργές. κλίνη δὲ αὐτῇ λίθου. ἐπ' αὐτῆς κεῖται νοσοῦντος ἐκείνου φάσμα. χειρουργία φιλοτέχνῳ. παρέστηκε δὲ ὁ θεὸς καὶ ὀρέγει οἱ τὴν παιώνιον χεῖρα. καὶ παῖς νεαρὸς ὑπομειδιῶν καὶ οὗτος. τί δὲ ἄρα νοεῖ ὁ παῖς. ἐγὼ συνίημι τοῦ φιλοπαίστην ποιητὴν ὑποδηλοῦν. γελᾷ δὲ καὶ τῆς κωμῳδίας τὸ ἴδιον διὰ συμβόλων αἰνίττεται. εἰ δὲ ἄλλος νοεῖ ἑτέρως, κρατείτω τῆς ἑαυτοῦ γνώμης. ἐμὲ δὲ μὴ ἐνοχλείτω. Θεόπομπος· Χῖος ῥήτωρ· υἱὸς Δαμασιστράτου. γεγονὼς κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀναρχίας Ἀθήνησιν ἐπὶ τῆς ϟγʹ ὀλυμπιάδος· ὅτε καὶ Ἔφορος. Ἰσοκράτους ἀκουστής, ἅμα Ἐφόρῳ. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῶν Ἡροδότου ἱστοριῶν ἐν βιβλίοις βʹ. Φιλιππικὰ ἐν βιβλίοις βʹ. Ἑλληνικὰς ἱστορίας. ἕπεται δὲ ταῖς Θουκυδίδου καὶ Ξενοφῶντος. καὶ εἰσὶν ἐν βιβλίοις ιαʹ. ἔχουσαι τὰ ἀπὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου καὶ λοιπά. ἔγραψε καὶ ἕτερα πολλά. Θεοπροπία· μαντεία. καὶ θεοπρόπιον τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ἢ προφήτευμα. καὶ θεοπρόπησις. Θεοπρόπος· μάντις. ἢ θεοῦ προφήτης. Θεοπτία ἢ θεία ὀπτασία. ὀπτεία δὲ καὶ ἐποπτεία. Θεορρημοσύνη· τὴν θείαν διδασκαλίαν· τὴν κατήχησιν. Θεόρρυτον. ἐκ θεοῦ προϊὸν ἢ θεόθεν προχεόμενον. Θεός· Φίλων τοῦ θεὸς κύριος τὴν σημασίαν ἑρμηνεῦσαι πειρώμενος τῆς βασιλικωτάτης τριάδος ἔννοιαν ἔσχεν. φάσκων γὰρ ὅτι εἷς ἐστι θεός, οὐ πρὸς τὸν ἀριθμὸν κατέδραμε τῆς μονάδος. ἀλλὰ πρὸς τὸ μυστήριον τῆς ἁγίας τριάδος. τὸ, τῶν μὲν πάντων διαιρετῶν ἑνικώτερον· τῶν δὲ ὄντως μοναδικῶν ἀφθονώτερον. καὶ οὗτος κατακράτος εἷλεν αὐτοῦ τὴν ψυχήν, ὡς εἰπεῖν δύο μὲν εἶναι τὰς τοῦ ὄντος δυνάμεις· ὧν ἡ μὲν ποιητική τε καὶ εὐεργετική φησι καλεῖται θεός. ἡ δὲ βασιλικὴ καὶ τιμωρητικὴ κύριος. θεὸν εἶναι δοξάζουσιν Ἕλληνες, ζῶον ἀθάνατον. λογικὸν τέλειον. νοερὸν. ἐν εὐδαιμονίᾳ. κακοῦ παντὸς ἀνεπίδεκτον. προνοητικὸν κόσμου τε καὶ τῶν ἐν κόσμῳ. μὴ εἶναι μέντοι ἀνθρωπόμορφον. εἶναι δὲ τὸν μὲν, δημιουργὸν τῶν ὅλων. καὶ ὥσπερ πατέρα πάντων. κοινῶς δὲ τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ διῆκον διὰ πάντων. ὃ πολλαῖς προσηγορίαις προσαρμόζεται κατὰ τὰς δυνάμεις. Θεός. Δαβὶδ φησὶ πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα. ἔνθεν καὶ τὸ διαπαγονὴ μὴ ὀξύμενον. Θεός. Σοφοκλῆς. ὅταν τις θεῶν βλάπτῃ δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν. ὅμοιον τούτῳ τὸ Πινδαρικόν, θεὸς καὶ πτερόεντ' αἰετὸν ἔκιχε καὶ θαλασσαῖον παραμείβει δελφῖνα. καὶ παροιμία. θεὸς ἡ ἀναίδεια. καὶ ἰδοῦ αὐτὸ ὡς ἱστορεῖ ἐν ιαʹ. Θεὸς ἀπὸ μηχανῆς. ἐν τῷ ἀπὸ μηχανῆς. ἀπὸ συντάξεως ὀνόματα γίνεται. καλὸς καὶ ἀγαθός. καὶ καλοκαγαθία. θεὸς καὶ ἐχθρὸς θεοχθρία.

Θεοσαλὲς σόφισμα. ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχούντων ἐν ταῖς παρατάξεσιν. ἀλλὰ κακουργούντων.

Θεοστύγωρ. θεοστυγής. Θεόσεπτον Ἀριστοφάνης βροντῆς μυκησαμένης θεόσεπτον ὑπὸ θεῶν κατασπεμφθείσης. θείας τινὸς καὶ τετιμημένης. Σοφοκλῆς δὲ λέγει. ἥκει γὰρ ἂν θεία νόσος. τουτέστιν ἡ ἐκ θεοῦ κατασκήψασα εἴς τινα πρὸ τῆς μανίας Αἴαντος. Θεοσημεία. ἡ τοῦ θεοῦ μαντεία.

Θεοστυγεῖς. θεομίσητοι. οἱ ὑπὸ θεοῦ μισούμενοι. καὶ οἱ θεὸν μισοῦντες. παρὰ δὲ τῷ ἀποστόλῳ θεοστυγεῖς. οὐχ οἱ ὑπὸ θεοῦ μισούμενοι. ἀλλ' οἱ μισοῦντες τὸν θεόν. Θεοσυλής. ὁ τὰ ἱερὰ συλῶν. ὁ δέ, θεοσυλὴς γενόμενος. καὶ τὰ ἕδη τῶν θεῶν αὐτὰ ἐξ ἠθῶν ἀναστήσας καὶ φόνους ἐργασάμενος ἐναγεῖς.

Θεοῦ παρόντος, ἅπαν ἄπορον πόριμον. Θεοῦς τοὺς τῶν Ἰουδαίων ἄρχοντας. ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. καὶ θεοὺς οὐ κακολογήσεις. ἐπειδὴ ὁ θεὸς ἀληθῶς κριτής ἐστιν. ἐνεχειρίσθησαν δὲ καὶ οἱ αὐτοὶ κείνου προσηγορεύθησαν. Θεοί. οἱ ἐνδίκως δικάζοντες. Θεοί. οἱ κατ' εἰκόνα θείαν γεγενημένοι. καὶ ἀκήρατον τὴν εἰκόνα φυλάξαντες. ὅτι τότε θεὸς συνάγει τὴν οἰκουμένην εἰς τὸ κριτήριον. καὶ Δαβὶδ. θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησε καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν. καὶ τὰ ἑξῆς. Θεοίνια. τὰ κατὰ δήμους Διονύσια θεοίνια ἐλέγοντο. ἐν οἷς οἱ γεννῆται ἀπέθυον. τὸν γὰρ Διόνυσον, θεοίνον ἔλεγον. Θεοῖς τέθνηκεν οὗτος. οὐ κείνοισι. τουτέστι θεῶν βουλομένων. οἱ γὰρ Ἕλληνες τὴν βίαιον τὴν αὐτοῦ αἰτίαν παρέσχον. Σοφοκλῆς περὶ Αἴαντος. Θεοφάνεια. ἡ τοῦ θεοῦ φανέρωσις. θηλυκόν. οὐδετέρως δὲ πληθυντικὸν τὰ θεοφάνεια. ἡ ἑορτή. καὶ θεοφανεῖ. Θεοφάνης, ὄνομα κύριον. καὶ κλινόμενος οὕτως. Θεόφιλος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν. ἰατρός. ἐπίδαυρος. παγκρατιαστὴς. Βοιωτία. προιτίδες. νεοπτόλεμος. Θεόφιλος. βασιλεὺς Ῥωμαίων. υἱὸς Μιχαὴλ τοῦ Ἀμωραίου. οὗτος ὁ Μιχαήλ. ὃς εἰς τοσαύτην ἀφιλοθεΐαν καὶ ἀπόνοιαν ἐξώκειλεν. καὶ τὴν τοῦ Κοπρωνύμου χαλεπὴν καὶ μυσαρωτάτην αἵρεσιν διαδεξάμενος καὶ ἀνακαινίσας, ὡς ἂν μηδενὶ ἧττον ὀφθῆναι τῆς ἐκείνου δυσσεβείας καὶ ἀπονοίας. τυραννίδος τε καὶ ἐμβροντησίας ὅπερ

φενακισμένος καὶ ματαιόφρων. ἐπειδὴ γὰρ τῇ αὐτῇ συσχεθεὶς τῶν ἀσεβῶν ἐκείνων καὶ παλαμναί-
ων ἀπάτῃ καὶ περιπλοκῇ τῆς ἐκ μηχανικῆς μανίας καὶ ἀρειανῆς λύσσης ὁρμωμένης πάλαι, διωγμὸν καὶ
αὐτὸς κατὰ τῆς ἐκκλησίας ὡσαύτως ἐπανετείνετο· συμμύστην καὶ σύμμαχον καὶ συνίστορα τῆς αἱρέ-
σεως ἔχων ὁ δύστηνος [illegible], τὸν φατριάρχην Ἰωάννην, μᾶλλον δὲ μαντιάρχην ἢ δαιμονιάρχην,
τὸν νέον ὄντως Ἀπολλώνιον ἢ Βαλαὰμ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις ἀναφανέντα λεκανομάντιν. καὶ
πάσης θεοστυγοῦς πράξεως καὶ τερατείας δεινὸν ὑποφήτην. ὑφ' οὗ καὶ τὰ γράμματα παιδευθεὶς ὁ ἄ-
πιστος καὶ δείλαιος, ὑπηρέτης, δόκιμος ἐχθίστων πραγμάτων, καὶ τοῦ διαβόλου ἐπιτήδειον ὄργα-
νον γέγονεν. οὓς ἂν ἐνδίκως ὁ θεῖος λόγος ἐπαράσαιτο, σχετλιαστικῶς φάσκων· οὐαὶ αὐτοῖς· ὅτι τῇ
ὁδῷ τοῦ Κάϊν ἐπορεύθησαν· καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν. καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ
ἀπώλοντο. καὶ τὰ ἑξῆς. Θεόφιλος. οὗτος ἀπὸ Ἰνδῶν ἐπανελθὼν, ἐν Ἀντιοχείᾳ διῆγεν. ἐκκλησίαν μὲν
ἀφωρισμένην οὐδεμίαν ἔχων αὐτός. κοινὸς δέ τις ὤν, ὡς πάσαις αὐτὸν μετὰ δείας ἐπιφοιτᾶν ὡς ἰδίαις
ἐξόν. βασιλεὺς αὐτὸν δὲ τὰ μάλιστα διατιμῆσαι πάσης καὶ αἰδοῦς ἄγοντος. καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅ-
σοις ἐπιστείη, μετὰ πάσης προθυμίας αὐτὸν ὑποδεχομένων, καὶ ὅτι τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ μέγεθος καταπληττο-
μένων. ἣν ὁπόσαν ἢ κρείσσων ἢ ὅπως ἄν τις δηλώσειε λόγῳ. ὡς ἄν τις τῶν ἀποστόλων εἰκών. λέγεταί τοι
ποτὲ καὶ νεκρὸν ἀναστῆσαι ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἰουδαίας τινός. Θαλάσσιος δὲ τοῦτό φησι, τῶν ἐπ' οὐκ ὀλίγον τῷ ἀνδρὶ
συγγενομένων χρόνον. καὶ ἥκιστα δὴ εἰς τὰ τοιαῦτα ψεύδεσθαι ὕποπτος ὤν. ἄλλως τε καὶ ἔχων οὐκ ὀλίγους τῶν
κατ' αὐτὸν αὐτῷ γενομένων χρόνον τινὸς ἐπιμαρτυροῦντας. Θεοφορία. ἐνθουσιασμός. ἄγρια δ' αὖ τοῦ
ἐψύχθη χαλεπῆς πνεύματα θεοφορίης. Θεόφραστος. Μελάντα γναφέως. οἱ δὲ, Λέοντος. ἀπὸ Ἐρέσου
ἀκουστὴς Ἀριστοτέλους καὶ διάδοχος τῆς σχολῆς τῆς ἐν τῷ περιπάτῳ ὑπ' αὐτοῦ καταλειφθείσης εἰς Χαλκίδα
ἐκδημήσαντος. οὗτος πρότερον ἐκαλεῖτο Τύρταμος. διὰ δὲ τὸ θεῖον φράζειν, ὑπὸ Ἀριστοτέλους ἐκλήθη Θεόφρα-
στος. εἶτα Θεόφραστος. ὥσπερ Πλάτων διὰ τὸ ἐν τοῖς λόγοις πλάτος, τοῦτο ἐπωνομάσθη πρότερον καλού-
μενος Ἀριστοκλῆς. μαθητὰς δὲ ἔσχε πλείους ἢ δύο. ἐρώμενος δὲ τοῦ Ἀριστοτέλους υἱὸν τοῦ φιλοσόφου Νικόμα-
χον. ἐτιμήθη δὲ παρὰ Κασσάνδρῳ τῷ Ἀντιπάτρου. καὶ τελευτᾷ κατατριβεὶς ὑπὸ τοῦ ἀεὶ γράφειν γινόμενος. εἶτα
ἐνδοὺς ἐπὶ βραχείας ἡμέρας διὰ μαθητοῦ γάμου. βιβλία δὲ αὐτοῦ πάμπλειστα. ὧν ἐστὶ ταῦτα. ἀνα-
λυτικὰ πρότερα ιά. ἀναλυτικὰ ὕστερα ζ'. ἀναλύσεως συλλογισμῶν. ἀναλυτικῶν ἐπιτομήν. ἀνηγμέ-
νων τόπων. περὶ λίθων. περὶ φυτῶν. περὶ μετάλλων. περὶ ὀσμῶν. τοὺς καλουμένους χαρακτῆρας
καὶ ἄλλα. Θεόφραστος. ἕως ἐπόνει μὲν δέμας ἄπρακτον. εἶτα λυθεὶς κάτθανε πηρομελής. Θεοφύ-
λακτος. σοφιστής. ὁ ἐπώνυμος Σιμοκάτης. Θεώ. δοτική. τὸ τρέχω. Θεωθέν. τὸ πρὸς μείζονα δόξαν ὑ-
ψωθέν. ἢ μὴν τῆς οἰκείας φύσεως ἀλλοιωθέν. Θέων. Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος στωϊκός. γεγονὼς ἐπὶ Αὐγού-
στου μετὰ Ἄρειον. ἔγραψε τῶν Ἀπολλοδώρου φυσιολογικῶν εἰσαγωγῆς ὑπόμνημα. περὶ τεχνῶν ῥητορικῶν βι-
βλία γ'. Θέων. Σμυρναῖος φιλόσοφος. καὶ Θέων Ἀντιοχεὺς τῆς ἐν Δάφνῃ φιλόσοφος στωϊκὸς
ἔγραψεν ἀπολογίαν Σωκράτους. Θέων. ὁ ἐκ τοῦ Μουσείου Αἰγύπτιος φιλόσοφος. σύγχρονος δὲ Πάπ-
πῳ τῷ φιλοσόφῳ καὶ αὐτῷ Ἀλεξανδρεῖ. ἐτύγχανον δὲ ἀμφότεροι ἐπὶ Θεοδοσίου βασιλέως τοῦ πρεσβυ-
τέρου. ἔγραψε μαθηματικά. ἀριθμητικά. περὶ σημείων καὶ σκοπῆς ὀρνέων. καὶ τῆς τῶν κοράκων φωνῆς.
περὶ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς. περὶ τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως. εἰς τὸν Πτολεμαίου πρόχειρον κανόνα. καὶ
εἰς τὸν μικρὸν ἀστρολάβον ὑπόμνημα. Θέων. Ἀλεξανδρεύς. σοφιστής. ὃς ἐχρημάτισεν Αἴλιος.
ἔγραψε τέχνην περὶ προγυμνασμάτων. ὑπόμνημα εἰς τὸν Ξενοφῶντα. εἰς τὸν Ἰσοκράτην. εἰς Δη-
μοσθένην. ῥητορικὰς ὑποθέσεις. καὶ ζητήματα περὶ συντάξεως λόγου καὶ ἄλλα πλείονα. Θέ-
ων ὁ Οὐαλέριος χρηματίσας σοφιστής. ὑπόμνημα εἰς Ἀνδοκίδην. Θέων. Γυμνασίου τοῦ σοφιστοῦ
παῖς. Σιδώνιος σοφιστής. παιδεύσας κατὰ τὴν πατρίδα. γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου. καὶ ἀ-
πὸ ὑπάτων καὶ ὕπαρχος. Θέων. σοφιστής. λόγων ῥητορικῶν. γεγονὼς ἀπὸ τῆς ἰδίας μαρκέλλης
τότε ἀνέκαθεν. τὸ δὲ ἐξ ὑπογείου παρόθεν ἀπὸ ἐκδικίου διδασκάλου. καὶ οὗτος τέχνην ῥητορικήν. ἦν
δὲ οὗτος ὁ θεῖος, οὐ μάλα ἀγχίνους. οὐδὲ ὀξύς. φιλομαθὴς δὲ καὶ φιλόπονος εἰς ὑπερβολήν. ταῦτά τοι καὶ ἐγέ-
νετο πολυμαθέστατος ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ. πολλὰ ἀρχαῖα ἱστορεῖ, πολλὰ δὲ νέαν περιβαλόμενος. Θεοῦ ἀγορά.
ἐπὶ τῶν τολμώντων τι λέγειν ἐν τοῖς ὑπερέχουσι. Θεώνδοι. οἱ τοῦ θεῶν. Θεωρεῖα. τὰ πρωτεῖα.
Θεώρημα διαλεκτικόν. τουτέστι ζήτημα καὶ πρόβλημα. τὸ συντεῖνον ἢ πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγήν.

ἢ πρὸς ἀλήθειαν καὶ γνῶσιν. ἢ αὐτὸ ἢ ὡς συντελοῦν πρός τι ἕτερον τῶν τοιούτων. ἔθος δὲ ἀριστοτέλει τὸ ζη-
τεῖν θεωρεῖν λέγειν. ἔστι δὲ αὐτὸ θεώρημα, λόγος γνώσεως ἡμῖν τινος τῶν τῆς διαλεκτικῆς αἴτιος. ἀ-
πὸ τῆς θεωρίας καὶ γνώσεως αἴτιον ἡμῖν εἶναι ὠνομασμένον θεώρημα. ἠθικὸν. ἢ φυσικὸν. ἢ λογικὸν οὐ
μὴν πᾶν θεώρημα ἠθικὸν, ἢ φυσικὸν ἢ λογικὸν, ἢ διαλεκτικόν. ἀλλ᾽ ὅσα τῶν θεωρημάτων ἔχει τὸν προ-
κείμενον τινὰ ἀφορισμόν. ἤτοι δὲ ἐπεὶ περὶ ὧν ἢ μηδετέρως δοξάζουσιν ἢ ἐναντίως οἱ σοφοὶ τοῖς πολ-
λοῖς ἢ οἱ πολλοὶ τοῖς σοφοῖς, ἢ ἑκάτεροι αὐτοὶ ἑαυτοῖς. ὅσα μὲν οὖν τῶν ζητουμένων εἰς αἵρεσιν, ἢ φυ-
γὴν τὴν ἀναφορὰν ἔχει, ἠθικὰ ταῦτα προβλήματα. οἷον περὶ τὸ ἀγαθόν τε καὶ κακὸν αἱρετόν τε
καὶ φευκτὸν ζήτησις ὅσα ἠθική, εἰς αἵρεσιν καὶ φυγὴν τὴν ἀναφορὰν ἔχει. ἐπεὶ εἰς ψιλὴν γνῶσιν
ὅταν ζητῶμεν πότερον ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν ἐστιν ἢ οὔ, ἢ ὅλως περί τινος τῶν ἐπιτηδείων ἀγαθῶν, οὐ περὶ τοῦ αἱρεῖ-
σθαι ἢ φεύγειν τὴν ζήτησιν ποιεῖται. πάλιν ὁ ζητῶν πότερον ὁ κόσμος σφαιροειδής ἐστιν ἢ οὔ. ἢ ἡ ψυ-
χὴ ἀθάνατός ἐστιν ἢ οὔ. ἢ τι ἄλλο τῶν φύσει γινομένων τε καὶ ὄντων, τέλος ποιεῖται τὴν τοῦ ἀληθοῦς γνῶσιν.
ὃ τῆς θεωρητικῆς ἐστιν ἴδιον. ἡ γὰρ γνῶσις τοῦ ἐν τοῖς ἀρίστοις πολιτευομένου θεωρίας τέλος. ὅσα δὲ μή-
τε ὡς πρακτικὰ ζητεῖται. μήτε τέλος ἔχει τὴν γνῶσιν τῆς ἐν αὐτοῖς ἀληθείας, ἀλλ᾽ ὡς συνεργὰ ἢ
πρὸς τὴν τῶν αἱρετῶν τε καὶ μὴ γνῶσιν. ἢ πρὸς τὴν τῶν ἀληθῶν τε καὶ ψευδῶν αἵρεσιν ζητεῖται, ταῦτα
προβλήματα λογικά. ἡ γὰρ λογικὴ πραγματεία ὀργάνου χώραν ἔχει ἐν φιλοσοφίᾳ. ὅσα δὴ κατ᾽ αὐ-
τὴν ζητεῖται, τοῦ πρὸς ἐκείνην ζητεῖται χρησίμου χάριν. ὁ γὰρ ζητῶν περὶ ἀντιστροφῆς φέρε εἰπεῖν
προτάσεως. ἢ περὶ συλλογιστικῆς ἢ ἀσυλλογίστου συζυγίας ὡς συνεργὰ ταῦτα. καθὼς συντελοῦν-
τα πρὸς τὴν τῶν προειρημένων αἵρεσίν τε καὶ γνῶσιν ζητεῖ καὶ τεθεωρημένη, ζητητικὴ τῆς ἀ-
ληθοῦς γνώσεως. ὁ μὲν οὖν ἀρίστιππος ὁ φιλόσοφος, νωθρὸς ἦν τὴν φύσιν καὶ χασμώδης. ἐν-
δὲ τῇ τέχνῃ τεθεωρημένος. εἰπὼν τὴν [illegible] αὐτοῦ χάσκοντος, εἰς τὸ στόμα ἐμπτῆναι. Θεω-
ρία, αἱρετωτέρα πράξεως τῷ εἶναι περὶ τὰ τιμιώτερα τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς. ἡ μὲν γὰρ πρᾶξις πε-
ρὶ τὰ φθαρτά τε καὶ ἐφήμερα. ἡ δὲ θεωρία, περὶ τὰ θεῖα. καὶ ἐπειδὴ τῷ τιμιωτάτῳ τῆς ψυχῆς γίνε-
ται, τιμιωτάτου γὰρ ὄντος τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων, οὗ ἐνέργεια ἡ θεωρία. Θεωρία καὶ πρᾶξις.
Ὅτι τοῦ νοῦ τὸ μέν ἐστι θεωρητικόν. τὸ δὲ, πρακτικόν. τὸ μὲν οὖν πρακτικὸν, ἐκ τῆς σχέσεως αὐτῆς λο-
γίζεται τῆς πρὸς τὸ σῶμα. διὸ μετὰ τὸ ἀπολυθῆναι τοῦ σώματος, οὐκέτι ἐστὶ πρακτικός. μόνον δὲ θεω-
ρητικός. διαφέρει δὲ ὁ πρακτικὸς νοῦς, τοῦ θεωρητικοῦ. τῷ τέλει μηδὲν τῶν ὑποκειμένων διαφερόντων. ὡς
οὐδὲ τὸ σπέρμα καὶ ὁ καρπός. τοῦ μὲν γὰρ θεωρητικοῦ, τέλος ἐστὶν ἡ τῆς ἀληθείας κατάληψις. τοῦ δὲ
πρακτικοῦ, ἡ τοῦ ἀγαθοῦ. ὁ μὲν οὖν νοῦς φησὶ γένος ἕτερον εἶναι δοκεῖ ψυχῆς. καὶ μόνος χωριστὸν ἔ-
χει τὴν οὐσίαν. ἡ δὲ λοιπὴ πᾶσα ψυχὴ ἀχώριστος. Θεωρία. τέλος ἐστὶν ἱερωσύνης μὴ ψευδομέ-
νης τὸ ὄνομα. θεωρία δὲ καὶ πρᾶξις ἀντακολουθοῦσι συγγίνεσθαι. ὁρμὴ μὲν γὰρ ἀρχὴ πράξεων. οὐδεμία
δὲ ἀπαθής. Θεωρία. οὕτω καλοῦνται πᾶσαι αἱ πανηγύρεις. καὶ θεωρία ὄνομα πόρνης. Θεωρι-
κά. ἐν ταῖς λεγομέναις διονυσίαις θεωρίαις ἀγώνων τελουμένων φιλοτίμων, συνέβαινέ τινας τῶν
πολιτῶν εἰς ὕβρεις καὶ τραύματα διαφέρεσθαι. ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ μηκέτι προῖκα θεωρεῖν. ἐκ μι-
σθοῦ δὲ ταῖς θέαις τοῦτο ποιεῖν. πλεονεκτουμένων δὲ τῶν πενήτων, διὰ τὸ ῥαδίως τοῖς πλουσίοις πλεί-
ονος τιμῆς τοῦτο γίνεσθαι, ἐψηφίσαντο ἐπὶ δραχμῇ καὶ μόνον εἶναι τὸ τίμημα. θεωρικὸν αὐ-
τῷ θέντες ὄνομα καὶ τὸν ἐπὶ τούτῳ ἐφεστηκότα, θεωρικὴν ἀρχὴν ἔλεγον ἄρχειν. ἀπὸ τούτου οὖν καὶ τὰ
λοιπὰ ὅσα ἀθηναῖοι ἐλάμβανον, θεωρικὰ ἔλεγον. Θεωρικά. χρήματά τινα ἦν ἐκ κοινοῦ ἀπὸ τῶν τῆς
πόλεως προσόδων συναγόμενα. ἃ πρότερον μὲν εἰς τὰς τοῦ πολέμου χρείας ἐφυλάττετο. καὶ ἐ-
καλεῖτο στρατιωτικά. ὕστερον δὲ κατετίθετο εἰς τὰς δημοσίας κατασκευὰς καὶ διανομὰς τῶν πο-
λιτῶν. ὧν δὲ τὸ μὲν πρότερον νομισθὲν δραχμὴ τῆς θέας. ὅθεν καὶ θεωρικὰ ἐκλήθη. φιλῖνος δέ φη-
σιν. ὅτι διὰ τοῦτο ἐκλήθη θεωρικά, διότι τῶν διονυσίων ἐπιστάντων, διένεμεν εὔβουλος εἰς τὴν
θυσίαν. ἵνα πάντες ἑορτάζωσι. καὶ μηδεὶς ἀπολείπηται δι᾽ ἔνδειαν ἀναλωμάτων. ἄλλοτε δὲ
ἄλλως ὡρίζετο τὸ διδόμενον εἴς τε τὰς θέας καὶ τὰς θυσίας. καὶ τὰς ἑορτάς. ἐπειδὴ ἦν ὅτε ἀπεδήμουσι
θεωρικὸν λαμβάνειν. ἦν δὲ καὶ ἀρχή τις ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ. ὡς αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος δηλοῖ.
θεωρικὸν. καὶ θεωρικά. ἀθήνησιν ἦν χρήματα κοινὰ ἃ θεωρικὰ ἐκαλεῖτο. διδόμενα τοῖς ἀθηναίοις εἰς δι-
ανομήν. προῆλθε δὲ οὕτως. τὸ παλαιὸν ὄχλου γινομένου ἐν τοῖς θεάτροις καὶ τῶν ξένων τὰς θέας πρὸ

καταλαμβανόντων, διεδίδοτο τοῖς πολίταις τὸ θεωρικόν· ὅπερ ἦσαν δύο ὀβολοί· ἵνα τοῦτο λαμ-
βάνοντες οἱ πολῖται διδῶσιν αὐτὸ τῇ πόλει μισθὸν τῆς θέας. ὁ δὲ τούτων ἐπιμελούμενος τῶν χρημά-
των, ἄρχων ἐλέγετο τῶν θεωρικῶν. ἦν δὲ καὶ ἄλλα θεωρικά· ἃ διενέμετο ἐν ταῖς ἑορταῖς ἡ πόλις.
Θεωρίς· πλοῖον Ἀθήνησιν ἣ κατ' ἔτος εἰς Δῆλον ἐπέμπετο. εὐξαμένου Θησέως ὅτε εἰς Κρήτην
ἀπῄει, καθ' ἕκαστον ἔτος Ἀθηναῖοι ἔπεμπον. καὶ ἐπειδὴ ἀχθείσης πρὶν ἐπανελθεῖν, ἀναιρεῖσθαι τι-
νὰ κατὰ δίκην· διὰ τοῦτο καὶ Σωκράτης ἐδέδετο ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἐπὶ πολὺν χρόνον· ἕως ἐπανήκεν
ἡ θεωρίς. Θεωρίς· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος, εἰ γνήσιος· μάντις ἦν ἡ θεωρίς· καὶ ἀσεβεῖ
κριθεῖσα ἀπέθανε. Θεωροδόκος· ὁ τῶν θεωρικῶν χρημάτων ἐπιμελούμενος. Θέωρος, ὄνομα κύ-
ριον. ἦν δὲ ἐπίορκος καὶ κόλαξ. ἐκωμῳδεῖτο δὲ ὁ Θέωρος καὶ ὡς μοιχός. καὶ ἰχθυοφάγος καὶ πονη-
ρός. περὶ Κόρινθον γὰρ διέτριβε διὰ τὰς ἐκεῖ πόρνας. Θεωροί· οἱ εἰς θυσίαν πεμπόμενοι καὶ τὰς
ἑορτάς. καὶ θεωρὶς ναῦς· δι' ἧς πεμπόμενοι ἐπὶ τὰς θυσίας τὰς ἀποδήμους ὑπὸ τῆς πατρίδος ἢ
καὶ ἐπὶ τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας καὶ ἄλλας πανηγύρεις οἱ θεωροὶ ἐστέλλοντο καὶ εἰς χρηστήρια. Σοφοκλῆς· θε-
ωρὸς ὡς ἔφασκεν ἐκδημῶν. θεωροὶ μέντοι λέγονται οὐ μόνον οἱ θεαταί, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεὸν πεμπό-
μενοι. καὶ ὅλως τοὺς τὰ θεῖα φυλάττοντας ἢ φροντίζοντας, οὕτως ὠνόμαζον. ὤραν γὰρ ἔλεγον
τὴν φροντίδα. Θεράπαινα· δούλη. καὶ θεραπαίνη ἐτίμησεν αὐτὸν δειλαλῶτα. καὶ θεραπαινίς
θηλυκόν. φόρβωσι ὡς θεραπαινίς. Θεραπευταί· Φίλων περὶ τῶν ἐξ Ἑβραίων ἀσκητῶν ἔγραψε περὶ
θεωρητικοῦ βίου. οὓς θεραπευτὰς καλεῖ καὶ τὰς ὁμοιοσχήμονας καὶ ὁμοιοτρόπους γυναῖκας θεραπευτρίδας
ὠνόμασε. καὶ θεραπευταὶ μὲν φησὶ κέκληνται, ἢ παρὰ τὸ τὰς ψυχὰς τῶν προσιόντων αὐτοῖς ἀπὸ
κακίας παθῶν ἰατρῶν δίκην ἀπαλλάττοντας θεραπεύειν, ἢ τῆς πρὸς τὸ θεῖον καθαρᾶς καὶ εἰλικρι-
νοῦς θεραπείας καὶ θρησκείας ἕνεκα. οὗτοι πρῶτον μὲν ἀρξάμενοι φιλοσοφεῖν, ἐξίστανται τῶν προσηκόν-
των καὶ τῶν ὑπαρχόντων. ἔπειτα δὲ πάσαις ἀποταξάμενοι ταῖς τοῦ βίου φροντίσι καὶ ἔξω τειχῶν
προελθόντες, ἐν μονάγροις ἢ κήποις ἢ ὄρεσι τὰς διατριβὰς ποιοῦνται τὰς ἐκ τῶν ἀνομοίων ἐπιμιξί-
ας ἀλυσιτελεῖς τε καὶ βλαβερὰς εἰδότες τὸν προφητικὸν ζηλοῦσι καὶ ἀσκοῦσι βίον. καὶ ἐν ἑκάστῃ
συμμορίᾳ οἴκημά ἐστιν ἱερόν, ὃ καλοῦσι σεμνεῖον. καὶ μοναστήριον. ἐν ᾧ μονούμενοι, τὰ τοῦ σεμνοῦ βίου
μυστήρια τελοῦνται. μηδεὶς μηδὲν κομίζοντες, μὴ ποτόν, μὴ σιτίον, μηδέ τι τῶν ἄλλων ὅσα
πρὸς τὰς τοῦ σώματος χρείας ἀναγκαῖα. ἀλλὰ νόμους καὶ λόγια θεσπισθέντα διὰ προφητῶν καὶ ὕμνους καὶ
τἄλλα οἷς ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια συναύξονταί τε καὶ τελειοῦνται. καὶ συνελόντι φάναι σιτίον ἢ πο-
τὸν οὐδεὶς ἂν αὐτῶν προσενέγκοιτο, πρὸ ἡλίου δύσεως. ἐπειδὴ τὸ μὲν φιλοσοφεῖν ἄξιον φωτὸς εἶναι
κρίνουσι. σκότους δὲ τὰς τοῦ σώματος ἀνάγκας. ὡς δὲ ἐξηγήσεις τῶν ἱερῶν λογίων γίνονται αὐτοῖς δι' ὑπο-
νοιῶν ἐν ἀλληγορίαις. ἅπασα γὰρ ἡ νομοθεσία δοκεῖ τοῖς ἀνδράσι τούτοις ζώῳ ἐοικέναι. καὶ σῶμα
μὲν ἔχειν τὰς ῥητὰς διαλέξεις. ψυχὴν δὲ τὸν ἐναποκείμενον ταῖς λέξεσιν ἀόρατον νοῦν. ὡσαύ-
τως δὲ εἰσὶ τῆς αὐτῆς καταστάσεως καὶ αἱ γυναῖκες. Θεραπευτῆρες· οἱ τῶν ἱερῶν προϊστάμενοι θε-
ραπευταὶ Ἴσιδος παρ' Αἰγυπτίοις. Θεράποντες. δοῦλοι. ὑπηρέται. θεράποντες ἐπικλητι-
κῶς. Θεράπναι· τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαιμονίᾳ, οὗ μνημονεύει καὶ Ἰσοκράτης καὶ Ἀλκαῖος. Θέ-
ραψ. δοῦλος. ὑπηρέτης. θέραψ δὲ ἦν ὃν Ζώπυρος κολακικός. εὐθὺ βαρβάρου. Θέρεσθαι· θερμαίνεσθαι.
Θέρεσθαι· καίεσθαι. Θέρεα· τοῦ θέρους ὁ καιρός. Πολύβιος· οἱ δὲ Καρχηδόνιοι εἰς τὴν ἐπιφερομένην
θέρειαν ἀνήχθησαν διακοσίαις ναυσὶ καὶ θέρειος ὥρα. Θερείβοτον· πεδίον τὸ ἐν θέρει ἔχον βρῶσιν. Θε-
ρήγανοι ἢ ἅμαξαι ἀπὸ τοῦ τὰ θέρη ἄγειν. Θερίζειν ἀντὶ τοῦ κεραΐζειν. Ἀριστοφάνης· μὴ ὥστε τοῦ θερίζειν ἀντὶ τοῦ κεραΐζειν.
ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν θεριζόντων· ὅτι τὰ δράγματα κάτω τιθέασιν. ἢ ὅτι πολλοὺς ἐθέριζον διὰ τοῦ πολέμου. Θέρι-
στρον καὶ θερίστριον θερινὸν ἱμάτιον. τὸ ἐκ κόκκου βαφὲν καὶ ὑσγίνοιο θέριστρα καὶ τὰς ἀνδρολιπεῖς ἀλλοτρίους
πλανώμενος. Θερίζω αἰτιατικῇ. καὶ θερίζω τὸ θέρος ὑποδιάγω· ὥσπερ καὶ ἐαρίζω. Θερινός. Θε-
ρίζω καὶ κομίζω καὶ χρίζω. καὶ πάντα τὰ εἰς ζω βαρύτονα καὶ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βραχυνόμενα τὸ ι ἔχοντα ἐν τῷ
μέλλοντι, ἀναλόγως ἐκφέρουσιν ἀττικοί. τὰ γοῦν ὁριστικὰ καὶ ἀπαρέμφατα. τὰ δὲ προστακτικὰ οὐδαμῶς. σολοι-
κισμὸς δὲ τὸ ἐὰν θεριῶ καὶ ἐὰν κομιῶ. ἐφ' ὧν γὰρ τὸ ι ἐκτείνεται καὶ συνέσταλται ὁ μέλλων λέγεται χρόνος. καὶ ἐκτεινομένου
τῆς παρεστώσης συλλαβῆς. οἷον δανείζω δανείσω. τὸ γὰρ δανιῶ βάρβαρόν ἐστιν, ὥστε καὶ τοὺς Ἀθηναίους
φασὶν ἀθροισθέντας εἰς ἐκκλησίαν συναθροισθέντας ἐπὶ τῶν διαδοχῶν, ἐπειδὴ εἰς ἀπορίαν καθεστήκεσαν χρημάτων.

πειρᾶταί τις αὐτοῖς τῶν πολιτῶν ὑπισχνεῖται ἀργύριον οὕτω πως λέγων, ὅτι ἐγὼ ὑμῖν δανείσω. θορυβεῖν
ἐκεῖνοι ἔχεσθαι λέγοντες διὰ τὸν βαρβαρισμόν. καὶ οὐδὲ λαβεῖν τὸ ἀργύριον ἐθέλειν, ἕως αἰσθόμενος ὁ μέ-
τοικος καὶ ὑποβαλόντες αὐτῷ τινος ἔφη. δανείσω ὑμῖν τοῦτο τὸ ἀργύριον. τότε δὲ ἐπαινέσαι καὶ λα-
βεῖν. διὰ τοῦτο βαδίσω καὶ βαδιῶ, ἀμφοτέρως δόκιμα. ἐπεὶ καὶ αὐτὸ τὸ ἐν ἑστηκὸς ἐκεῖ παρ᾽ ἀλέγεται ἐκτεί-
νομένου καὶ συστελλομένου τοῦ ἐν τῇ μέσῃ συλλαβῇ. οὐκέτι δὲ ἀγοράσω. οὐδὲ κολάσω. οὐδὲ γὰρ ὅλως
διὰ ἰ παραλήγει. Θερμὰ τὰ χλιαρὰ ὕδατα. Θερμὰν θρακίον ἐστὶ πόλισμα. Θερμέλη. ἡ θέρ-
μη. Θερμόν. παράδοξον. ἀριστοφάνης πλούτῳ ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον τολμῶντε δρᾶν ἀν-
θρωπαρίω κακοδαίμονε. καὶ σοφοκλῆς. οὐκ ἂν πεισαίμην οὐδενὸς λόγου βροτῶν. ὅστις κενοῖσιν ἐλπίσι
θερμαίνεται. Θερμοποτίδα. Θερμοπύλαι τόπος οὕτω καλούμενος ὑπὸ τῶν πολλῶν. ἐκλήθη ἀπὸ τῶν ἐπι-
χωρίων καὶ περιοίκων πύλαι. Θερμοπύλαι. ἔνιοι μὲν τὴν πόλιν, τινὲς δὲ τὴν πύλας καλοῦσι. φι-
λανίας θερμοπύλας λέγει καλεῖσθαι, ἐπεὶ ἐκεῖ ἀνεῖκε τὰ θερμὰ λουτρὰ τοῦ ἡρακλεῖ ἐποίησεν.

Θερμός. θρασύς. καὶ θερμουργὸς ὁ προπετής. οἱ δὲ πέρσαι κατὰ τὸν ἡρώδην πυθόμενοι νέον αὐτὸν
εἶναι καὶ θερμουργόν. παῦσαι σχύλε καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ. Θερμότατοι.
μέθυσοι. ὦ θερμότατοι γυναῖκες μέγα κακοῖς καπήλοις κακόν. ἡμῖν δὲ κακόν. ὅτι ἡ θυγάτηρ φαραὼ τὸν μω-
ϋσῆν ἡ ὁποιήσασα, θερμοῦθις ὠνομάζετο. Θερμώδων ὄνομα ποταμοῦ. Θερόμενος. θερμαι-
νόμενος. Θέρος ἐστὶν. οὐ περιγίνεται ἀὴρ καταθαλπόμενος τῇ τοῦ ἡλίου πρὸς ἄρκτον χρεία. Θέρος
τὸν καιρὸν οἱ ῥήτορες ἐκάλουν. οἷον χειμῶνα καὶ ἔαρ καὶ θέρος. ἀλλὰ τοὺς συγκομιζομένους καρποὺς τῶν
σπερμάτων οὕτω προσηγόρευσαν. Θέρσης. Θερσίτης, ὄνομα κύριον. καὶ θερσίτειον βλέμμα.

Θεσσαλός. κῷος ἰατρός. υἱὸς ἱπποκράτους, τοῦ διασήμου. οὗ πάλιν οἱ γοργίας καὶ ἱπποκράτης.
ἰατρικὰ βιβλία ἕξ. Θεσσαλῶν σόφισμα ἐπὶ τῶν μὴ ἀθυμαχούντων ἐν ταῖς παρατάξεσιν ἀλλὰ
κακουργούντων. Θεσσαλῶν νόμισμα. παροιμιῶδες τοῦτο λεγόμενον. ἐπὶ ἀπάτης. τῆς δὲ μα-
κεδονίας βασιλεύοντος φιλίππου ἔτη κ. καὶ τὴν θεσσαλίαν ὑποτάξαντος ἐν ᾗ πόλιν κτίσας, ἐκά-
λεσε θεσσαλονίκην. οἱ δὲ, ἐπ᾽ ὀνόματι θεσσαλονίκης θυγατρὸς ἐκτίσθαι τὴν πόλιν φασί. Θέσανδρος.
οὗτος εἰς παιδεραστείαν δεινῶς διεβάλλετο. ὡς κηδωνίδης καὶ αὐτοκλείδης. Θέσεις. αἱ καταβολαὶ τῶν
πρυτανείων ὅσπερ μισθὸς ἦν τῆς εἰσαγωγῆς τῆς δίκης. ἀριστοφάνης. ἵνα αἱ θέσεις γίνοιντο τῇ ζημίᾳ
ἀνάπτιος. τῶν δὲ ῥωμαίων ἐπαύοντο τούτῳ βιαζομένων ἄπορον αὐτῆς ἀποδεῖξαι καὶ πλῆθος καὶ θέ-
σιν καὶ βέλη καὶ μηχανάς. καὶ μεγέθη ποταμῶν πρὸς τὸ μὴ ἡττᾶσθαι σφῶν καὶ ὁμολογεῖν εἶναι χείροσιν.
ἔλεγε κρατήτωρ ὁ φιλόσοφος τὰς θεοφράστου θέσεις ὀστρέω γεγράφθαι. Θέσις. κατὰ ἀριστοτέλην
ὑπόληψις παράδοξος τῶν γνωρίμων τινὸς κατὰ φιλοσοφίαν. τουτέστι πρόβλημα. οὐ πᾶν δὲ πρόβλημα θέ-
σις ἐστίν. ἀλλὰ παρὰ τὰς κοινὰς δόξας ὑπόληψις τινὸς τῶν ἐνδόξων κατὰ φιλοσοφίαν. διὸ δεῖ καὶ προστιθέναι τὴν
τῆς δόξης τὴν συνιστᾶν τὴν θέσιν προσκεῖσθαι τοῦτο τῷ προβλήματι. οἷον ὥσπερ πάντα συγχωρεῖ καὶ
εἰ γίνεται. οὐδὲ ὥσπερ οὐδέν ἐστι καθ᾽ ἡράκλειτον ἢ οὔ. καὶ ὥσπερ ἔστιν ἓν καὶ ἀκίνητον τὸ ὂν ὡς παρμενίδῃ δοκεῖ, ἢ
οὔ. καὶ ὥσπερ κίνησίς ἐστιν ἢ οὔ. ὡς δοκεῖ ζήνωνι. καὶ ὥσπερ ἡ ὑγεία ἀγαθὸν, ἢ οὔ. ὡς χρύσιππος λέγει. καὶ
ὥσπερ ὅρκος ἐστὶν ἀντιλέγειν ἢ οὔ. ὡς ἀντισθένει δοκεῖ. ἀντιδιαιρεῖται δὲ τὸ θέσει τῷ φύσει. ὥσπερ καὶ ἐπὶ
τῶν ὀνομάτων θέσει. καὶ τὸ ἐκεῖ θέσει λεγόμενα τὰ ὀνόματα σημαίνομεν ὅτι μὴ φύσει. ἤδη δέ τινα καὶ τὰ
ἐν τοῖς ῥητορικοῖς προβλήματα θέσεις καλοῦσιν. ἐφ᾽ ὧν τὸ τῆς ὑποθέσεως ὄνομα συνηθέστερόν ἐστι δηλ. τὰ τοιαῦ-
τα ἐπὶ ὑπηγμένοις τισὶ καὶ ὡρισμένοις συνίστασθαι. τὰς δὲ θέσεις καὶ ὑποθέσεις λέγει ἀριστοτέλης.
Θέσθαι. ἀντὶ μὲν τοῦ ὑποθήκην λαβεῖν ὑπερίδης. ἀντὶ δὲ τοῦ προσθέσθαι καὶ κυρῶσαι μόνον, δημοσθένης ἐν τῷ ὑ-
πὲρ τῶν ἀτελειῶν. ἐν μὲν τοίνυν τῷ κατὰ στεφάνου φησὶν ἑαυτῷ νόμους ἰδίως θέμενος. Θέσμιον. νόμιμον. Θεσ-
μοθέτης. νομοθέτης. ἢ νομοφύλαξ. οὐδεὶς ἀποκλείσει θεσμοθέτης τὴν κιγκλίδα. Θεσμοθέται
ἀρχή τις ἀθήνησιν. ἓξ δὲ ἦσαν τὸν ἀριθμόν. καί τινες ἐκ τῶν καλουμένων θ ἀρχόντων. καλοῦνται δὲ
οὗτοι, ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον. ὅτι δὲ τοὺς νόμους οὗτοι διώρθουν κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἕκαστον,
εἴρηκεν αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. Θεσμός. ἐκαλεῖτο μὲν πάλαι καὶ εἷς ἕκαστος τῶν νό-
μων θεσμός. καὶ τὸ ὅλον δὲ τῆς πολιτείας σύνταγμα, δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ἀριστοκράτους εἶπε.

Θεσμοθήκη. τὰς μελίσσας φησὶ διὰ τὸ ἀκέντρους εἶναι. θεὶς θεσμοθήκην χορὸν ἀπελάσας. Θεσμοφόρια. ὄνομα
ἑορτῆς. ὥσπερ ἐν θεσμοφορίοισι νηστεύομεν ἄνευ θυηλῶν. ἀριστοφάνης. Θεσμοφόρος. ὁ τοὺς νό-
μους

μους ἐπιφερόμενον καὶ ἐν ἐπιγράμματι· ὡμολόγησ' ἥξειν εἰς νύκτα μοι ἡ 'πιβόητος. καὶ σεμνὴν ὤμοσε
Θεσμοφόρον. Θεσμοφόρος. Βάττος ὁ Κυρήνην κτίσας, τῆς Θεσμοφορίας τὰ μυστήρια ἐλίχνευε μαθεῖν
καὶ προσιόντα δὲ λίχνοις ὀφθαλμοῖς χαριζόμενον. Θεσπέσιος θεῖος. θαυμαστός. μέγας. Θεσπιδαὲς πῦρ
τὸ μέγα δηλοῖ. Θέσπια. ὄνομα πόλεως. Θεσπιαί. Θεσπιαῖσι. Φρύνη τὸν πτερόεντ' ἔρωτα μισθὸν ὑπὸ τῆς
κυπρίαν θῆκε Θεσπιάσι. Θεσπιάς. τόπος. ὁ Θεσπιεύς. καὶ Θεσπιεῖς. Θεσπίζει. νομοθετεῖ. θεσπιῳδεῖ. χρη-
σμολογεῖ. Ἀριστοφάνης. ἀπόλοιτο ὃς θεσπιῳδεῖ δὶς τὰ αὐτὰ ἐν Χρυσηλάτου. ἡ ἐτυμολογία δὲ τῆς λέξεως παρὰ τὸ θεοσπέδω
δεῖν ἢ παρὰ τὸ τὴν θέμιν ἐκεῖ τὰς μαντείας ἄγειν. ἐβάστιζον δὲ τῇ φράσει. ἡ δὲ Πυθία ἐπὶ τρί-
ποδος καθημένη ἐχρησμῳδει. ἐκαλεῖτο δὲ τὸ μέρος ἐν ᾧ ἐκάθητο, ὅλμος. Θέσπις. Ἰκαρίου πόλεως Ἀττικῆς.
τραγικός. ἑκκαιδέκατος ἀπὸ τοῦ πρώτου γενομένου τραγῳδοποιοῦ Ἐπιγένους τοῦ Σικυωνίου τιθέμενος. ὡς
δέ τινες, δεύτερος μετὰ Ἐπιγένην. ἄλλοι δὲ αὐτὸν πρῶτον τραγικὸν γενέσθαι φασί. καὶ πρῶτον μὲν χρίσας
τὸ πρόσωπον ψιμμυθίῳ, ἐτραγῴδησεν. εἶτα ἀνδράχνῃ ἐσκέπασεν ἐν τῷ ἐπιδείκνυσθαι. καὶ μετὰ ταῦτα
εἰσήνεγκε καὶ τὴν τῶν προσωπείων χρῆσιν, ἐν μόνῃ ὀθόνῃ κατασκευάσας. ἐδίδαξε δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ ξ.
ὀλυμπιάδος. μνημονεύεται δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ, ἆθλα Πελίου ἢ Φορβάς. ἱερεῖς. ἠΐθεοι. Πενθεύς.
Θέσπις ὄνομα κιθαρῳδοῦ. Ἀριστοφάνης. ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐ παύεται τὰ ἀρχαῖ' ἐκεῖν' οἷς Θέσπις ἠγω-
νίζετο. Θεσπίσματα. θεῖα δόγματα. Θεσπρωτίς. Θεσπρωτία χώρα. Θεσπρώτιος λόγος
Θεστιάδες. Θεστίου ἐν πολλαῖς γυναιξὶν ἦσαν ν θυγατέρες, αἷς Ἡρακλῆς ἐμίγη. Θέσφατος τελετή. ἡ θε-
σπισθεῖσα. Θετταλὴ γυνή. ἐπὶ τῶν φαρμακίδων. διαβάλλονται γὰρ οἱ Θετταλοὶ ὡς γόητες. καὶ μέχρι καὶ
νῦν φαρμακίδες αἱ Θετταλαὶ καλοῦνται. φασὶ δὲ ὅτι ἡ Μήδεια φυγοῦσα κίστην ἐξέβαλε φαρμά-
κων ἐκεῖ καὶ ἀνέφυσαν. βαρυτόνως δὲ οἱ Ἀττικοὶ ἀναγινώσκουσιν. Ἀριστοφάνης. γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πρι-
άμενος Θετταλὴν καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην. εἶτα καθείρξαιμ' ὥσπερ κάτοπτρον. ὅτι τὸ τῆς σελήνης κύ-
κλος στρογγυλοειδὴς ὡς ἔσοπτρον. καὶ φασὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα δεινοὺς τούτω καθαιρεῖν τὴν σελήνην.
ἦν δὲ καὶ Πυθαγόρας παίγνιον διὰ κατόπτρου τοιοῦτο. πλησισελήνου τῆς σελήνης οὔσης, εἴ τις ἔσοπτρον
ἐπιγράψειεν αἵματι ὅσα βούλεται καὶ προειπὼν ἑτέρῳ στῆναι κατόπιν αὐτοῦ, δείκνυσι πρὸς τὴν σε-
λήνην τὰ γράμματα κἀκεῖνος ἀτενίσας ὁ πλησίον εἰς τὸν τῆς σελήνης κύκλον, ἀναγινώσκει πάντα
τὰ ἐν τῷ κατόπτρῳ γεγραμμένα ὡς ἐν τῇ σελήνῃ γεγραμμένα. Θετταλικαὶ πτέρυγες. τοῦτο εἴρηται
διὰ τὸ πλατύγυρον ἔχειν τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας. αἱ περιέχουσιν αἱ ἑκατέρωθεν γωνίαι. διὰ τὸ ἐοι-
κέναι πτέρυξι. Θετταλῶν σόφισμα. καὶ ἐπὶ μάχης. καὶ ἐπὶ σχήματος. καὶ ἐπὶ ἐξαπατήσεως. καὶ
ἄλλων μυρίων τάσσουσιν ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης. ἀράτῳ τῷ κατιόντι, ὁ θεὸς ἔφη φυλάξασθαι, μὴ
λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐξεναντίας εὐχῇ μείζονι καὶ λαμπροτέρᾳ κατὰ τοῦτο χρησάμενοι. ὁ δὲ, ἑκατόμβην
ἀνδρῶν ηὔξατο θύσειν τῷ Ἀπόλλωνι. κατορθώσας δὲ ἀνεβουλεύετο, τὴν θυσίαν διὰ τὸ μὴ ἱεροπρεπὲς
εἶναι ἀεὶ ἀνεβάλλετο. διαβάλλονται οἱ Θετταλοὶ ὡς ἀνδραποδισταὶ καὶ ἄπιστοι. Θετταλός. εἷς τῶν Κί-
μωνος παίδων ἐκαλεῖτο οὕτως. Θέτης. μήποτε θέτην λέγουσι τὸν ὑποθήκην τεθεικότα. οὐχ ὡς ὁ
Δίδυμος, τοὺς γονεῖς ποιησαμένους. θετὸν γὰρ ἔλεγον τὸν ποιητόν. Θέτις θέτιδος, ὄνομα κύριον. καὶ Θετίδειον.
Θετὸν. εἰς ποιητὸν. οὐ γνήσιον. Θαλῆν τὸν φιλόσοφον μὴ γήμαντα, τῆς ἀδελφῆς τὸν υἱὸν θέσθαι. Θευ-
δέριχος. ῥὴξ Γότθων καὶ Ἰταλίων τῶν ἐνικητηκότων αὐτοῦ πρότερον. παραφυλαττόμενος ὅσα τῷ φύσει βασι-
λεῖ ἥρμοσται. δικαιοσύνης τε γὰρ ὑπερφυῶς ἐπεμελήσατο. καὶ τοὺς νόμους ἐν τῷ βεβαίῳ διεσώσατο. ἔκ τε
βαρβάρων τῶν περιοικούντων τὴν χώραν ἀσφαλῶς διεφύλαξε. ξυνέσεώς τε γὰρ καὶ ἀνδρείας εἰς
ἄκρον ἐληλύθει ὡς μάλιστα. καὶ ἀδίκημα σχεδόν τι οὐδὲν οὔτε αὐτὸς εἰς τοὺς ἀρχομένους εἰργά-
ζετο, οὔτε τῷ ἄλλῳ τὰ τοιαῦτα ἐγχειρήσοντι ἐπέτρεπε. καὶ ἦν λόγῳ μὲν τύραννος, ἔργῳ δὲ βασιλεὺς ἀ-
ληθής. τῶν ἐν ταύτῃ τῇ τιμῇ ἐξ ἀρχῆς ηὐδοκιμηκότων οὐδενὸς ἧσσων. ἔρως τε αὐτοῦ ἔν τε Γότθοις καὶ Ἰτα-
λιώταις πλεῖστος ἠκμάσεν. Θευδέριχος. Θευδέριχος ὁ Ἄφερ διάκονόν τινα εἶχεν ὀρθόδοξον. ὃν
πάνυ ἠγάπα καὶ ἔθαλπεν. οὗτος δὲ ὁ διάκονος νομίζων Θευδερίχῳ χαρίζεσθαι, τῆς ὁμοουσίου
πίστεως ἀποστὰς, τὰ Ἀρείου ἐφρόνησε. γνοὺς δὲ τοῦτο Θευδέριχος τὸν οὕτως ἀγαπώμενον εὐ-
θέως ἀπεκεφάλισεν εἰπὼν, εἰ τῷ θεῷ πίστιν οὐκ ἐφύλαξας, πῶς ἀνθρώπῳ φυλάξαις συνείδησιν
ὑγιαίνουσαν. Θευδίβαλδος, ὄνομα κύριον. Λεόντιος μὲν τοσαῦτα εἶπε. Θευδίβαλδος δὲ ἀμείβεται.

δε· ἀντὶ τοῦ ἀποκείνεται. Θευδίβρωτος υἱὸς Θευδείχου. καὶ ἐν τῷ πολυμητίας. Θεύδερος ὁ βασιλεὺς τῶν Φράγγων. Θευδόσιος· ὁ Θεοδόσιος. καὶ Θευδοσία χώρα κειμένη κατὰ τοὺς Σκυθῶν· ἣν πολιορκῶν Σάτυρος ἐτελεύτησεν. Θεὺς Ἄρης· τουτέστι θεὸς Ἄρης ἐν Πέτρᾳ τῆς Ἀραβίας. σέβουσι δὲ θεὸν Ἄρεα παρ' αὐτοῖς· τοῦτον γὰρ μάλιστα τιμῶσι. τὸ δὲ ἄγαλμα λίθος ἐστὶ μέλας τετράγωνος, ἄτυπος· ὕψος ποδῶν δ'. εὖρος δύο· ἀνάκειται δὲ ἐπὶ βάσεως χρυσηλάτου. τούτῳ θύουσι καὶ τὸ αἷμα τῶν ἱερείων προχέουσι. καὶ τοῦτό ἐστιν αὐτοῖς ἡ σπονδή. ὁ δὲ οἶκος ἅπας ἐστὶ πολύχρυσος· καὶ ἀναθήματα πολλά. Θευσούμενοι· δραμούμενοι. οἱ δὲ ἀφίκοντο ὁ μὲν ἀγωνιούμενος πυγμῇ. ὁ δὲ θευσούμενος στάδιον. Θεῖ· ἀκόλως ῥεῖ. ἀεισο· φι νῦν μὲν τὸ ὕστερον θεόμενον ὕστερον ἐλαυνόμενοι παρὰ τὸ τὸ δοῖμι· ἀλλ' ὅτων ἀργύρεον ᾖ, πάντα θεῖν κελαύνει. ὅτων ἐμοῖς ὕστερον κώπαις πλεόμενον. Θεῖα· τὰ θεῖα καὶ ὀρθὰ καὶ θαυμαστά. Θεῖόν τε εἶναι τὸν σπουδαῖον· ἔχειν γὰρ ἐν ἑαυτοῖς οἱονεὶ θεόν. τὸν δὲ φαῦλον ἄθεον. διττὸν δὲ εἶναι αὐτὸν ἄθεον· τόν τε ἐναντίον τῷ θεῷ λεγόμενον, καὶ τὸν ἐξουθενητικὸν τοῦ θείου· ὅπερ οὐκ εἶναι περὶ πάντα φαῦλον. θεοσεβεῖς τε τοὺς σπουδαίους· ἐμπείρους γὰρ εἶναι τῶν περὶ θεοῦ νομίμων. Θειαζόντων· μαινομένων. ὅτε δὲ θαυμαζόντων. Θειάζουσα ἐνθουσιῶσα· μαινομένη. μέσος ὁ Σεννόνων βασιλεὺς καὶ Γάννα παρθένος ἦν μετὰ τὴν Βελήδαν ἐν τῇ Κελτικῇ θειάζουσα. ἦλθον πρὸς τὸν Δομετιανόν, καὶ τιμῆς παρ' αὐτοῦ τυχόντες, ἀνεκομίσθησαν. Θείας ἀμναλμων ὁ βορέας ὁ ἄνεμος. ἀμνάλμων δὲ ὁ ἀπόγονος. ὡς ὁ Ἡσίοδος λέγει, τῆς. Θείας ἀπόγονοι· οἱ ἄνεμοι. Θειάσαντες· θεόληπτοι γενόμενοι. Θειασμὸς Ἀρειανός· κρότος τε ἄθρόος· καὶ ἐπιθειασμοὶ ὡρμήθησαν. ὑπό τε τοῦ βασιλέως καὶ τῆς στρατιᾶς ἐπιτυχεῖν ἀμφοῖν γενέσθαι τὴν ὁρμήν. Θειασμοί· Ἰώσηπος· θειασμοί τε τοῖς εἰρήνην ἀγαπῶσι δύσφημοι. Θειάσομαι· ὁ λη· χαρῶ μανικῶς. Θεῖεν· ποιήσειεν. Θειλόπεδον· ὁ τόπος ἐν ᾧ αἱ σταφυλαὶ ξηραίνονται. ἐν ἐπιγράμματι· ἐχῖνον ῥαγολόγον γλυκερῶν σίντορα θειλοπέδων. Θεῖναι· ποιῆσαι. Θείνω· τύπτω. Θειοδάμη· ἡ θεοῖς δαμάζουσα. Θειοειδεστάτη· θεοειδής. Θειόμενον· ἐμβαλλόμενον. Θεῖον· θαυμαστόν. Θηβαΐς, χώρα. Θῆβαι πόλις· καὶ Θηβαῖος. Θηβαϊκὴ πόλις. Θηγάνη· ἡ ἀκόνη. σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηκονής· Σοφοκλῆς. Θήγοντες· αἰτιατικῇ ἀκονῶντες. Θῆκαι· αἱ σοροί. διὰ δὲ ξύλων ἀπειρίαν τὰς θήκας τῶν τεθαμμένων ἀνορύσσοντες, ἐκείνοις τοῖς ξύλοις ἀναγκαῖα ἐχρῶντο. Θηεῦντο· ἐθαύμαζον. Θηεῖσθαι· θαυμάζεσθαι. θηεῖσθαι δὲ θεᾶσθαι. Θηήσαντο· ἐθαύμασαν. Θηκτόν· ἠκονημένον. θηκτὸν δ' αὖ προβόλῳ θεμένα ξίφος εἶπεν ὀδόντα ὀξὺν ἐπιβρύκουσα. Θηλάζειν· ἐνεργητικῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα τοῦ ῥήματος ἐπὶ τῶν παιδίων τῶν θηλαζόντων. Λυσίας δὲ παθητικῶς κέχρηται ἐπὶ γυναικὸς παρεχούσης γάλα. Θηλαμόνος· τοῦ οἴκου. Θηλάσαι. Θηλή· μαστὸς ὁ γαλουχῶν. Θηλυδρίας· τεθηλυμμένος διὰ τὴν ἐξάλγησιν ἡδονήν· οἱ γὰρ θηλυδρίαι διχοπλαστοί εἰσι. Θηλύμηδις· ὁ πόρνος. Θήλυνοι· ἥσυχοι. Θῆλυς· ἀπὸ μέρους ἐσχημάτισται ὡς πῆχυς· ἡ θῆλυς ἐοῦσα καὶ θηλέας ἵππους· οἱονεὶ θηλείας. τὸ δὲ ἑτέρως ἡ θῆλυ. Θηλυτεράων· τῶν θηλειῶν. Θημακεύς· δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἐρεχθηΐδος Θήμακος. Θημῶνες· οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων. καὶ θημωνία ὁ σωρός. Θηραμένης· Ἀθηναῖος ῥήτωρ. μαθητὴς Προδίκου τοῦ Κείου. ὃς ἐπεκαλεῖτο κόθορνος. μελέτας ῥητορικὰς καὶ ἄλλα τινά. Θηραμένης· Κεῖος σοφιστής. μελετῶν βιβλία γ'. περὶ ὁμοιώσεως λόγου. περὶ εἰκόνων ἤτοι παραβολῶν. περὶ σχημάτων. Θηραμένης· σοφὸς γὰρ ἀνὴρ ὃς ἦν κακοῖς που περιπέσοι καὶ πλησίον παρασπᾶ, πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν. οὗτος γὰρ ἦν μετάβολος καὶ πρὸς τὸν καιρὸν ἁρμόζων, ἐν ᾧ δέοι. Θηραμένης· σοφὸς ἀνὴρ καὶ δεινὸς εἰς τὰ πάντα· ὃς οὐδέποτε ἐκακοβόλησεν ὡς ἐν ἀστραγάλοις ἀλλ' ἐπετύγχανε. Θηραμένης δὲ Χῖος, ἀλλὰ Κεῖός φησι. παρ' ὅσον ποικίλος τις ἦν· καὶ ἀγχίστροφος· καθωμίλει τε τοῖς καιροῖς· πρὸς τὸ κρεῖττον μέρος ἀεὶ διδοὺς ἑαυτόν. κόθορνος δὲ ἐλέγετο. οὗτος ἀνῃρέθη, κατηγορήσαντος αὐτοῦ Κριτίου ἐπὶ τῶν λ'. κλίνεται δὲ εἰς ου. Θηρατὴς λέξεων. θηρευτής ἐστι ζώων χερσαίων καὶ ἐναλίων. Θηρᾶσθαι· ἀναβάλλεσθαι. καὶ θηρατὴς λόγων ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητής. Θήρατρα· δίκτυα παγίδες. Θηρῶ· αἰτιατικῇ. Θηρήτορας· κυνηγούς. Θηρία· οἱ ἐλέφαντες. θηρία καὶ τὰ δάκετα· ἔχεις. φαλάγγια. ὄφις. ἐγίνοντο δὲ αἱ περὶ τὴν προυσίαν περὶ τὴν τῶν θηρίων συναγωγήν. Θηρείων· Αἰλιανός· τὰ γινώμενα βρέφη κράσει θηρείων τε καὶ ἀνθρω-

πείων

περὶ σωμάτων περάσια ἐδόκει. Θηρικλέους τέκνον κύλιξ. ἣν λέγει περὶ ὧν τὸ σχῆμα μεμίμηται θηρικλ.
Θηρίκλειον ποτήριον ὑάλινον. Θηριώδη αἰτιατικῇ. καὶ θηριωδεία. ἀπήνεια. ὀργιλότης. Θηρολέσχης ὁ τὰς λέξεις θηρώμενος. Θηρώμενοι ἀντὶ ζητοῦντες. καὶ τὸ μὲν ἐν τούτου παρὰ τῷ ἀττικῷ θηρώμενοι.
Θηροῦντες. ἐπιτηροῦντες. Θὴς θητὸς ὁ μισθωτός. Θῆσσα. μισθωτική. ἢ εὐτελής. ἢ δουλική σοφία. Θησαυρίζω αἰτιατικῇ. Θησαυροὶ ἀνέμων. οὐκ ἐν θήκαις τισίν. ἀλλ' ἡ ῥᾳδία κίνησις ἀπὸ ἀνέμου τοῦ ἀέρος ὄντος. Θησαυροῖς. Ἀππιανός. ὅπλα τε πολλὰ καὶ σῖτον ἡτοιμάζετο καὶ θησαυροὺς ἐπὶ καὶ θησαυροφυλάκιον. Θησεύς. ἱστορικός. βίους ἐνδόξων ἐν βιβλίοις ε΄. Κορινθιακὰ ἐν βιβλίοις γ΄. ἐν ᾧ δηλοῖ τὴν κατάστασιν τοῦ Ἰσθμιακοῦ ἀγῶνος. ἐπεὶ Θησεὺς ἐν τῷ ἀρχῇ σκυλεία. Θησεύς. ὁ Αἰγέως. ὁ βασιλεὺς κρητῶν. καὶ ἔστιν ἐν τῷ αἰγαῖον πέλαγος. Θῆτες. καὶ θητικόν. εἰς δ΄ διῃρημένης παρὰ Ἀθηναίοις τῆς πολιτείας. οἱ ἀπορώτατοι θῆτες ἦσαν καὶ θητικὸν τέλος. οὐδὲ ἦσαν δὲ μιᾶς μετεῖχον ἀρχῆς. οὐδὲ ἐστρατεύοντο. καὶ θῆσσαν δὲ ὀνομάζουσιν οἱ ἀττικοὶ τὴν πενιχρὰν κόρην. ἣν ἐπάναγκες ἦν τὸν ἔγγιστα γένους ἢ λαμβάνειν πρὸς γάμον, ἢ πέντε μνᾶς διδόναι. Θησείδαι. τῆς φθόου αἱ ἐν Θησείδαις ἀγαθῶν ἐκγόνους αἰὲν ἔχει. ἔστιν ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι. Θησεῖον καθῆσθαι. μοιδοκαλ ἐπὶ τὸ θησεῖον. ἢ ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν. τουτέστι τῶν ἐρινύων. εἰς γὰρ ταῦτα τὰ ἱερὰ οἱ ἱκέται καθήμενοι, ἀσυλίαν εἶχον. ἔστι δὲ τὸ θησεῖον τέμενος ἀνειμένον τῷ θησεῖ. Θησείοισιν. ἑορτὴ τελουμένη παρὰ ἀθηναίοις. μετὰ γὰρ τὸ καταστήσασθαι τὴν δημοκρατίαν τοῖς ἀθηναίοις τὸν Θησέα Λύκος τις συκοφαντήσας ἐποίησεν ἐξοστρακισθῆναι τὸν ἥρωα. ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς σκῦρον, διότι παρὰ λυκομήδει δύναμις τῆς νήσου. ὃς ζηλοτυπήσας ἀναιρεῖ αὐτὸν δόλῳ. ἀθηναῖοι δὲ λιμώξαντες καὶ κελευσθέντες ἐκδικῆσαι τῷ θησεῖ, τὸν μὲν λυκομήδην ἀνεῖλον. τὰ δὲ ὀστᾶ μεταστειλάμενοι καὶ τὸ θησεῖον οἰκοδομήσαντες, ἰσοθέους αὐτῷ τιμὰς νέμουσι. καὶ ἐγίνοντο διανομαὶ καὶ δοχαὶ τοῖς θησείοις. ἑορτὴ δὲ αὐτῷ ἐτελεῖτο, ἐπειδὴ αὐτὸς συνῆγε τὴν πόλιν, τῆς ἀττικῆς πρότερον κατὰ κώμας οἰκουμένης. οὗτος δὲ ὁ θησεὺς ὁ υἱὸς αἰγέως ἀθηναῖος, πολλὰ ἔργα ἐπεδείξατο καὶ γὰρ τὸν ἀπὸ τροιζῆνος χῶρον ἅπαντα ἄχρις ἀθηνῶν ἡμέρωσε. ληστῶν ἔμπλεων ὄντα. ἀνελὼν κερκυόνα καὶ σκίρωνα, καὶ σίννιν τὸν πιτυοκάμπτην καὶ περίφαντον τὸν κορυνήτην. οὗ τὴν κορύνην αὐτὸς, ὕστερον ἐφόρει καὶ προκρούστην τὸν ξενοφόνον καὶ ἀμαζόνων στρατὸν ἐλθόντα ἐπ' ἀθήνας, ἐχειρώσατο καὶ τὴν βασιλίδα γήμας, ἔσχεν ἐξ αὐτῆς ἱππόλυτον. εἶτα ἔγημε φαίδραν. ἐπολεμήθη δὲ αὐτῷ καὶ πρὸς κενταύρους πόλεμος. ὑπὲρ λαπιθῶν καὶ πειρίθου τοῦ βασιλέως καὶ ἄλλα ἄττα.
Θησειότριψ ὁ ἐν τοῖς θησείοις διατρίψας. Θῆσθαι ἀμέλγειν. Θήσομαι. θρέψω, ποιήσω ἀναδείξω. Θῆττα ἐπίκληρος οὐκ ἔχουσα φερνὴν πενιχρά καταλειφθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρός. ὑπὸ δὲ τῶν ἀγχιστέων προικιζομένη κατὰ τὸν νόμον τῶν πεντακοσίων δραχμῶν. Θῆτες. οἱ τροφῆς ἕνεκα δουλεύοντες. Θητεύειν μισθῷ ἐργάζεσθαι. Θητεία παραμονή. ἢ δουλεία. Θητικὸν πλῆθος τὸ ἐπὶ μισθῷ δουλεῦον. καὶ θητικὸν ἐπήγοντο οἱ αὐτοὶ εἰς τὸν πόλεμον πορίσαι πλεῖστον ὅσον καὶ παιδία καὶ γυναῖκας οὓς κατά τινα δὴ πάτριον νόμον εἰς τοὺς κινδύνους θεατὰς τῆς οἰκείας ἀλκῆς ἦγον.
Θητώνιον τὸ τοῖς μισθωτοῖς διδόμενον. Θίασος. χορὸς καὶ θιασώτης. ἀριστοφάνης. ἐπειδὴ μεῖζον θίασος μουσῶν ἔνδον μελάθρων τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν. θίασόν τε μίμων καὶ κορδακιστῶν περὶ αὐτὸν μάλα πλῆθος εἶχε. Θίασος ἱερὸς χορὸς καὶ θιασώτης ὁ χορευτής. ἀπὸ τοῦ θεῖν ὁ ἐστι θύειν. ὁ δὲ χορὸς ἀπὸ τῆς συνελεύσεως. θέειν γὰρ τὸ τρέχειν ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιᾶν ὅθεν θιασῶται κυρίως οἱ περὶ τὸν διόνυσον. ἐλθὲ χορεύσων ὁσίους ἐς θιασώτας. οὕτω λέγουσιν τοὺς συνθιασώτας. ἐν ἐπιγράμματι στρεπτὸν ῥαδαμινοῦ ῥόμβον θιάσοιο μύωπα. Θίασος. τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τέλει καὶ τιμῇ θεοῦ. οὕτω δημοσθένης καὶ ξενοφῶν. ἴων δὲ ἐπὶ παντὸς ἀθροίσματος τάττει τοὔνομα. θιασῶται δὲ ἐκαλοῦντο, οἱ κοινωνοῦντες τῶν θιάσων οὕτως ἰσαῖος. Θιασώτης κότυς. δαίμων παρὰ κορινθίοις τιμώμενος. ἔφορος τῶν αἰσχρῶν ὁ θεὸς οἷα κλεισθένης καὶ τίμαρχοι. καὶ πάντες οἱ πρὸς αἰσχύνειον τὴν ὥραν διατιθέμενοι διὰ τὴν ἐξ ἀρίστου ἡδονήν. καθάπαξ οἱ θηλυδρίαι καὶ χοροπλάσται πάντες εἰσίν. ἄλλοι μὲν ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἄντικρυς οὗτοι. καὶ τοῦτο εἰκὸς νομίζουσιν ὡς ταύτῃ μάλιστα τὸ θηλυτέρου γένους ἐκμιμούμενοι. Θίβις. κιβώτιον ἐκ βύβλου λεπτὸν ὡς κοφινῶδες. Θιγγάνει. ἅπτεται. Θίγειν γυναικὸς. ψαῦσαι. ἐπίσαι πολλαὶ σιδηρείης χερσὶ θίγον

τὰ μάχης ἐστὶ τὰ ξίφη· ἀλέξανδρος ἀθλίου θιγεῖν, πείθεσθαι μὴ δεῖ ἐστι· τὰ μὰ τὸν καὶ οὐδεὶς οἷός τε
πολὺν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν. Θίμβρων· λακεδαιμόνιος· οὗτος ἦν πεμφθεὶς εἰς τὴν ἀσίαν ἁρμο-
στὴς μετὰ τὸν πελοποννησιακόν. Θῖνα· αἰγιαλόν· σωρόν. ἀριστοφάνης· τὴν θῖνά μου ταράττεις καὶ τὸν
νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον. ἢ οὐκ οἶδας ὅτι χρήματά με ποιεῖς. ἐν ἐπιγράμματι· καὶ τὴν παρὰ θῖνα κί-
νησεν αὐχμηρὸν πόντου ῥηγματόεντα λίθον. Θὶς· ὁ αἰγιαλὸς καὶ ὁ σωρὸς τῶν χρημάτων. Θί-
σβη, ὄνομα κύριον καὶ ὁ σωρός. Θλαδίας εὐνοῦχος· ὑποβάλλει τοίνυν τούτῳ ὁ ἀλκευθὺς μυστι-
κὸς τὴν γυναικωνῖτιν λέγω φάλαγγα. οἳ περιεῖσιν ἀεὶ τῶν φαύλων πράξεων ἐμπορεύματα, κατη-
γορῆσαι τοῦ ἀετίου καὶ βασιλέως ἐμμελετῶν. ὡς ἂν ἐπιβατεύσῃ τῆς ἐξουσίας· ἀγωνίζονται πεῖσαι
τὸν βασιλέα. ἦν δὲ βαρὺς ὁ σταθμὸς τοῦ ὑποσχεθέντος χρυσίου ὁ ἀπομήκων αὐτῶν τὰ ἔμπροσθεν.
δεινοὶ δὲ εἰς τὸ συρράψαι ῥαψῳδίας, προκειμένης χρυσίου ὑποσχέσεως· ἄπληστον δὲ τὸ γένος. καὶ πρὸς
πλεονεξίαν ἀεὶ κέχηνε. καὶ οὐκ ἔστι τι τῶν φαύλων ἄνευ τῆς αὐτῶν δυσσεβείας ἐν τοῖς βασιλείοις τε-
λούμενον. πείθεται ταῖς συκοφαντίαις ὁ βασιλεύς· καὶ λόγου τάχιον πρὸς τὸν φόνον ἀετίου
κινηθείς, τὸν ἄνδρα ἀναιρεῖ· καὶ ὥσπερ μάλιστα αὐτῷ τὸ πραχθὲν λογισάμενος, φησὶ πρός τινα τὸν στοχάζεσθαι
τὰ ἀπόρρητα δυνάμενον· οὐ καλῶς μοι πέπρακται ἡ τοῦ ἀετίου τούτου ἀναίρεσις, ὁ δὲ φησίν· εἰ κα-
λῶς ἢ μή, οὐκ οἶδα· γίνωσκε δὲ ὅτι τῇ λαιᾷ χειρί, τὴν δεξιάν σου ἀπέκοψας. Θλίβει· ἐκπιέζει.
ἔστιν ἐν τῷ βλιμάζει ἡ θλῖψις. τούτῳ τῷ ὀνόματι πολλὰ δηλοῦται· φυλακαί· ἁλύσεις· ἐξορίαι· καὶ
ὅσα τοιαῦτα. Θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλῖψιν ἐπιζητοῦ τὰς πικρὰς τιμωρίας καλεῖ. οὐ τὴν φύσιν
οὐδὲ προαίρεσιν. Θυμοῦς ὄνομα θηλυκόν. Θνησιμαῖον· τὸ νενεκρωμένον καὶ θνησείδιον τὸ
νεκρὸν καὶ θνῆσις ἢ φθορά. Θνήσκω· θνητός. Θοάζετε· κατὰ διάλυσιν· ἀντὶ τοῦ θοάζετε ἢ θο-
ῶς προκάθησθε· σοφοκλῆς· τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε. Θόας θόαντος, ὄνομα κύ-
ριον. Θοάς· ταχείας ὁρμάς· σημαίνει δὲ καὶ ὀξείας. καὶ ὅμηρος· ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε
θοῇσι. Θολερός· τεταραγμένος. Θολερῶς προβαίνεις· ἐπὶ τῶν ἀστάτως καὶ πεφυρμένως
προϊόντων καὶ μὴ καθισταμένην καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἐχόντων. Θόλος· οἶκος περιφερής· ἐν ᾧ
οἱ πρυτάνεις εἱστιῶντο. πρυτανεῖον δέ τι ἰδίως ὠνόμασαν, ἐπεὶ πυρῶν ἦν ταμιεῖον. Θόλος ὁ
τόπος ἔνθα ἐδείπνουν οἱ πρυτάνεις διὰ τὸ οἰκοδομεῖσθαι αὐτὸν στρογγύλον. θολὸς δὲ τὸ τῆς σηπί-
ας μέλαν. Θοός· ταχύς. ~~Θόωκοι θρόνοι~~ Θόων θόωνος, ὄνομα κύριον. Θοραιεὺς δῆμος τῆς
ἀντιοχίδος. Θορεῖν· πηδᾶν. καὶ θορόντες ὁρμῶντες πηδῶντες. Θορὴ θορῆς· ἡ γονὴ τὸ σπέρμα.
Θορικὸς δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος. Θόρνυσθαι. Θορός· τὸ σπέρμα τοῦ σώματος. ὁ δὲ νέ-
σσος λέγει τὴν δηιάνειραν ὅτι αἷμα ἀπὸ τῶν ἑλκῶν οἷς ἐβλήθη ἀποξύσαι· καὶ τῷ θορῷ, ὃν προῆκεν αὐτὸς
ἀφῆκε συμμίξασαν, ἀλεῖψαι τὸν ἡρακλέα ἢ χρῖσαι τὰ ἱμάτια. Θορυβούντων· ταραττομένων.
θορυβούντων δὲ τῶν ἐν τέλει καὶ αὐτίκα τιμωρεῖσθαι δεομένων, ἐπικρατῆσαι δρανόρων ἀποθέμενον
τῷ βασιλεῖ τοῦτον φυλαχθῆναι. καὶ αὖθις· μετήνεικτο δὲ ἅπας ἐπὶ τὴν ἐρημίαν ὁ θόρυβος ἄλ-
λων ἄλλα αὐτοῖς διακληρωσαμένων. Θουκυδίδης ὁ ὀλόρου ἀθηναῖος· παῖδα δὲ ἔσχε τιμόθεον.
ἦγε δὲ ἀπὸ μὲν μητρὸς μιλτιάδου τοῦ στρατηγοῦ τὸ γένος ἕλκων· ἀπὸ δὲ πατρὸς ὀλόρου τοῦ θρᾳκῶν βα-
σιλέως. μαθητὴς ἀντιφῶντος. ἤκμαζε κατὰ τὴν πζ' ὀλυμπιάδα. ἔγραψε δὲ τὸν πόλεμον τῶν
πελοποννησίων καὶ ἀθηναίων. οὗτος ἤκουσεν ἔτι παῖς τυγχάνων ἡροδότου. ὃς ἐπὶ τῆς ὀλυμπίας
τὰς ἱστορίας αὐτοῦ διερχομένου, ἃς συνεγράψατο, κινηθεὶς ὑπό τινος ἐνθουσιασμοῦ, πλήρης δακρύων
ἐγένετο. καὶ ὁ ἡρόδοτος κατανοήσας τὴν αὐτοῦ φύσιν, πρὸς τὸν πατέρα θουκυδίδου ὄλορον ἔφη· μα-
καρίζω σε τῆς εὐτεκνίας ὄλορε· ὁ γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα. καὶ οὐκ
ἐψεύσθη τῆς ἀποφάνσεως. οὗτος ὁ θουκυδίδης, ἀνὴρ ἦν πολὺς ταῖς τέχναις κάλλει λόγων καὶ ἀ-
κριβείᾳ πραγμάτων καὶ στρατηγίαις καὶ συμβουλίαις καὶ πανηγυρικαῖς ὑποθέσεσιν. οὗτος ὁ συγγρα-
φεὺς μεταβαίνειν εἰώθει ἀπὸ τῶν θηλυκῶν εἰς τὸ οὐδέτερον γένος· εἰς μακεδονίαν· ἐφ' ὃ πρὸ καὶ
πρότερον. καὶ θουκυδίδειος γραφή. Θοῦλις· οὗτος ἐβασίλευσε πάσης αἰγύπτου καὶ ἕως τοῦ ὠκε-
ανοῦ. καὶ μίαν τῶν ἐν αὐτῷ νήσων ἀπὸ τοῦ ἰδίου ὀνόματος ἐκάλεσε θούλην. ἐπαρθεὶς δὲ τοῖς κατορ-
θώμασι, παραγίνεται εἰς τὸ μαντεῖον τοῦ σαράπιδος· καὶ θυσιάσας, ἐρωτᾷ ταῦτα· φράσον ἡμῖν πυρὸς

σθενὲς ἀψευδὴς μάκαρ ὁ τὸν αἰθέριον μετακυλίνων δρόμον· τίς πρὸ τῆς ἐμῆς βασιλείας ἐδυνήθη ποτὲ ταῦτα; ἢ τίς ἔσται μετ' ἐμέ; καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμὸς ἔχων οὕτως· πρῶτα θεός, μετέπειτα λόγος καὶ πνεῦμα σὺν αὐτοῖς· σύμφυτα δὲ πάντα καὶ εἰς ἓν ἰόντα· οὗ κράτος αἰώνιον. ὠκέσι ποσὶ βάδιζε θνητέ, ἄδηλον διανύων βίον. καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ μαντείου, ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐσφάγη ἐν τῇ τῶν Ἄφρων χώρᾳ. Θούμαντις, ὄνομα κύριον. μηδὲν οὖ Λυσίστρατον μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λιπεῖν ἑκούσῃ καρδίᾳ. οὗτοι ὡς πένητες διεβάλλοντο. Θοῦρας· οὗτος ἐβασίλευσε μετὰ Νῖνον Ἀσσυρίων, ὅντινα μετεκάλεσαν εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος Ἄρεα. ὃς ἦν δεινὸς σφόδρα. καὶ πολεμήσας Καυκάσῳ τυράννῳ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰάφεθ καταγομένῳ, ἀνεῖλεν αὐτόν. τούτῳ προσεκύνησαν οἱ Ἀσσύριοι ὡς θεῷ καὶ ὠνόμασαν αὐτὸν Βάαλ. ὅ ἐστι κατὰ τὴν αὐτῶν γλῶσσαν Ἄρης πολέμων ἔφορος. οὗ μνημονεύει καὶ ὁ προφήτης Δανιήλ. Θουριομάντεις· ἀπὸ τοῦ γενικοῦ, ἐχώρησεν ἐπὶ τὸ κατ' εἶδος. εἰπὼν γὰρ ὅτι πάντας αἱ νεφέλαι βόσκουσι τοὺς σοφιστάς, ἐπάγει τινάς. θουριομάντεις δέ, οὐ τοὺς ἀπὸ Θουρίου μάντεις· ἀλλὰ τοὺς εἰς Θούριον πεμφθέντας. ἁλούσης τῆς Συβάρεως, Θούριοι ἐκλήθησαν ἀπὸ κρήνης Θουρίας. ἐξέπεμψαν δὲ εἰς τὴν κτίσιν αὐτοῦ Ἀθηναῖοι, ι' ἄνδρας ὧν καὶ Λάμπων ἦν ὁ μάντις ἐξηγητὴς ἐσόμενος τῆς κτίσεως τῆς πόλεως. Θούριον ὄνομα ἔθνους. καὶ θούριος Αἴας ἀντὶ τοῦ ὁρμητικὸς ταχὺς πολεμικώτατος. Θοῦρον καὶ θούριον ὁρμητικὸν ταχὺν πολεμικώτατον. ἐν ἐπιγράμματι· ἄλλος ἀπὸ κραδίης θοῦρος Ἄρης ἔθετο. Θουρεῖ Ἄρης ἔασσεν Ἀργεῖ καὶ Λακεδαιμονίων. Θῶς· θῶες θηρία ἐξ ὑαίνης καὶ λύκης γεννώμενα. Θωή· ἡ ζημία. καὶ ἀθῷος ὁ ἀζήμιος. θωὴ δὲ ἡ κατὰ τὸ ἔθος ζημιουμένη. Θῶθ· ὁ Ἑρμῆς. Θώκλειον, ὄνομα τόπου. Θῶκος· θρόνος καθέδρα. Θωμᾶς ὄνομα κύριον. Θωμίζω· δεσμῶ σχοινίοις. Θῶμιγξ τὸ λεπτὸν σχοινίον. Θωμοὺς σωροὺς ξύλων. θωμοὶ δὲ λέγονται καὶ οἱ τῶν πυρῶν σωροί. τυφὼς δὲ ἡ ἐξ ἀναθυμιάσεως τῆς γῆς συστροφή· πεῖνα ἐκεῖ πυρωθῆναι ἀέρος. εἶθ' αὖ τὴν ὡς ἀπὸ τῶν θωμῶν μεγάλῳ τύφῳ καὶ περιπλέξας στρέψας καὶ ξυνθηλύσας οἰχοιφέρων. καὶ αὖθις ἐν ἐπιγράμματι· ἀκάματε κεραταῖς εὐθήρεος περ θωμοῦ. Θών, ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται Θῶνος. Θῶπα κόλακα. ἱερτιόντε καὶ τοῦτον θῶπα ἰσχυρὸν ὑμνοῦσι. Θῶπες οἱ μετὰ ψευδοῦς καὶ θαυμασμοῦ προσιόντες ἐπὶ κολακείᾳ λόγοι. θῶπάς τε καὶ ἀπατηλοὺς προτείνοντες λόγους ἢ οὐ θεῖα θωψ θωπὸς καὶ οὗτος μὲν θεραπεύει τὰ δίκαια καὶ φιλοσοφίᾳ πρέποντα. ἀλλ' οὐ τὸν θῶπα τρόπον καὶ βάναυσον.

Θωπεύει αἰτιατικῇ ἅπαντα. ἐν ἐπιγράμματι· κύπριδα θωπεύεις δὲ σοφιστικὴν ὀδύνην. καὶ Ἀριστοφάνης· εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας, ηὕρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαρὰς ἀφύων τιμὴν περιάψας λιπαρὰς ἀφύας. ἀντὶ τοῦ λιπαρὰν τιμὴν ἤτοι εὐτελῆ. λέγεται δὲ καὶ ἑνικῶς ἀφύη. Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς· ἅλις, ἀφύης μοι· παρατέταμαι γὰρ ἐσθίων. Θωπεία ἡ κολακεία. ἢ προσποιητὴ πρός τινας κολακεία· καὶ τὸ μὴ ἐλευθέρως προσφέρεσθαι τοῖς ὑπερέχουσιν ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. πολλοὶ δ' ἔχοντες φίλους οὐ γινώσκουσιν· ἀλλ' ἑταίρους ποιοῦνται θῶπας πλούτου καὶ τύχης κόλακας. Θωπικαὶ κολακευτικαί. καὶ ἐστὲ θωπικαὶ φύσει. καὶ θωπικῶς κολακευτικῶς. Θωράκιον τὸ τεῖχος. θωρακίοις προμαχῶσι δρυφάκτοις λωρικίοις. μέχρι μὲν τινος ὑπεστηκότες τοῖς θωρακίοις ἠρέμουν. Θωράκιον τὸ τοῦ ἐλέφαντος. Ἀντίγονος ὁ Μακεδόνων στρατηγὸς φέρων τῶν ἐλεφάντων τὰ θωράκια καὶ τοῖς τῶν θηρίων οἰκιδίοις ἐπὶ πλεῖστον ὕψος τοῦ κλάδου ἀπὸ κήπων, ἀσφαλῆ καὶ ῥᾳδίαν τὴν ὁδοιπορίαν κατεσκεύαζε. Θώραξ· πύργος. χιτών. ἔθος γὰρ τὸ θεῖον ὀρεῖν. τουτέστι φυλάττειν τὸ διανοητικὸν ὅ ἐστιν ἐν ἡμῖν θεῖον. θώραξ γίνεται τοιοῦτος· ὁ μὲν τὸ αὐτοῦ πρόσω στέρνα τε καὶ μηρὸς καὶ χεῖρες ἄκρας καὶ κνήμας καλύπτει. τὸ δ' ὄπισθεν, νῶτά τε ἐστὶν αὐχένα καὶ τῆς κεφαλῆς ἅπασαν. πόριον δέ ἐστι πρὸς ταῖς πλευραῖς πεποιημένα, αἷς ἐκ πέρατος τῶν μερῶν συμπορπηθεὶς, ὅλος σιδηροῦς ἐνιοῖς φαίνεσθαι τὸν ἱππέα. κωλύει δὲ οὐδὲν ὁ σίδηρος οὔτε τὰς ἐκτάσεις τῶν μελῶν, οὔτε τὰς συστολάς. οὕτως ἀκριβῶς πρὸς τὴν τῶν μελῶν φύσιν πεποίηται. ὁπλίζουσι δὲ καὶ τὸν ἵππον ὁμοίως σιδήρῳ πάντα μέχρι τῶν ὀνύχων. διό τι οὐδὲν αὐτοῖς ὄφελος ἂν εἴη τῶν ἰδίων ὅπλων εἰ οἱ ἵπποι αὐτοῖς προαπόλοιντο. Θωρηκὸς τοῦ θώρακος. Θωρήξασθαι· θωρήξασθαι ἐστὶ τὸ καθοπλισθῆναι. καὶ τὸ

μεθυσθῆναι. ἐπειδὴ θώραξ τὸ στῆθος. διὰ τὸ θερμαίνειν οὖν τὸ στῆθος, θωρήσσειν λέγουσι τὸ μεθύειν
καὶ ἀκροθώρηκας τοὺς ἀκρομεθύσους ἐκάλουν. κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ ἀνακρέων. ἐξαίρειν
φησὶ γάρ μοι τὸν χόα ἐν κάλει θώρηκα. ὥστε θωρακισθῆναι οἷον τὸν θώρακα πληρῶσαι. θωρή-
ξομαι οὖν ἀντὶ τοῦ μεθυσθήσομαι καὶ θώρηξις ἡ μέθη. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου γινομένη βλάβη. ἐν τοῖς δὲ
τὸ μὲν θωρήσσεσθαι ἀντὶ τοῦ πίνειν διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφουσι καὶ τοῦ ι. τὸ δὲ θωρήσσεσθαι ἀν-
τὶ τοῦ ὁπλίζεσθαι διὰ τοῦ ω μεγάλου καὶ τοῦ η. Θωρήσσετο καθωπλίζετο. Θωρη-
χθεὶς ὁπλισθείς. Θωρυκίων· οὗτος ταξίαρχος ἦν ἐν τοῖς πελοποννησιακοῖς τῶν ἀθηναίων. ὃς
πρίασθαι ἔπεμψε τῶν ἀντιπάλοις εἰς τὸ ἀνάψαι τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. ὅθεν γνωσθεὶς ἐκωμῳδεῖτο ἐπὶ
τῇ προδοσίᾳ. οἱ δὲ ὅτι τὸν θωρακίω μιμούμενος ὃς ἦν αἰγινήτης ταξίαρχος. προδότης ἀσκώματα
καὶ λίνα καὶ πίτταν πέμπων εἰς ἐπίδαυρον ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶ παρέχων.
Θὼς θωός. Θωῢθ καὶ θὼθ ὁ ἑρμῆς. Θωυμάζω· καὶ ἐθωύμαζε. Θωΰσσοντες· ὑλακ-
τοῦντες. ὅμηρος· βαρύβρομα θωΰσσοντες καὶ θωυκτὴρ κυῶν ὁ ὑλακτικός. καὶ θώυξεν ἀνεβόησε. σο-
φοκλῆς. καὶ πλῆρες ἄτης ὡς διοπτεύει στέγης, παίσας κάρα θώυξεν. ἐκάλεσεν ἐβόησεν. Θρᾷ-
κες ὅρκια οὐκ ἐπίστανται. ταύτης μέμνηται μένανδρος ἐν τῇ πρώτῃ. λέγει γὰρ ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ γῇ
ὁ πρεσβύτης ἀκοντισθεὶς διὰ τοῦ στήθους ἀπώλετο. καὶ ἐντεῦθεν ἴωσι καὶ αἰολεῦσιν αἴνιγμα ἐγί-
νετο. θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἐπίστανται. Θρᾳκία παραίρεσις· φασὶ τοὺς θρᾷκας ἡττηθέντας ὑπὸ βοιω-
τῶν περὶ κορώνειαν καὶ σπεισαμένους σπονδὰς πενθημέρους ἐπιτίθεσθαι νυκτὸς τοῖς βοιωτοῖς. καὶ
τοὺς μὲν ἀποκτεῖναι τοὺς δὲ ζωγρῆσαι. ἀγανακτούντων δὲ βοιωτῶν, εἰπεῖν τοὺς θρᾷκας ὅτι τὰς ἡ-
μέρας οὐ τὰς νύκτας ἐσπείσαντο. Θρανεύσομαι· ἐκταθήσομαι. θρανίον γὰρ τὸ ὑποπόδιον ὅπου τὰ
δέρματα ἐκτείνεται ἡ βυρσοδέψου θρανεύσομαι ἀριστοφάνης ἱππεῦσι. Θρανίδιον εἶδος δίφρου
Θρανίον, θρανίος. καὶ θράνια τὰ πινάκια δίφρεια. καὶ ὑποπόδια δὲ λέγουσι. καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ θρῆ-
νυς. ἐφ᾽ ὧν ἱστάμενοι οἱ ἀπαρχόμενοι ἀρεῶσιν ἑαυτοὺς λακτίζοντες αὐτά. ἀριστοφάνης βατράχοις
μία μὲν ἐστὶν ἀπὸ καλῶ. καὶ θρανὶς καὶ θράνιος δίφρος. Θρανίτης λεὼς· ἀντὶ τοῦ ἐρετικός. ἐκ
μέρους δὲ τὸ πᾶν εἶπε. τῶν γὰρ ἐρεσσόντων οἱ μὲν ἄνω θρανῖται λέγονται οἱ δὲ μέσοι ζυγῖται. οἱ δὲ
κάτω θαλάμιοι. Θρανίτης ὁ πρὸς τὴν πρύμναν ζυγίτης. ὁ μέσος. θαλάμιος ὁ πρὸς τὴν πρῷραν.
Θρᾶνος ὑποπόδιον. ἔνθεν καὶ θρανίτης ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἀντὶ δὲ θράνους στάμνου κε-
φαλὴν κατεαγότος. τουτέστι κεραμίου. Θρασέας ὄνομα κύριον. Θρασέως τολμηρῶς
Θράσιον τὸ πῶς. Θρασκίας ὁ ἄνεμος. Θρασύμαχος καλχηδόνιος σοφιστής. ἐν βιθυνίᾳ
ὃς πρῶτος περίοδον καὶ κῶλον κατέδειξε. καὶ τὸν νῦν τῆς ῥητορικῆς τρόπον εἰσηγήσατο. μα-
θητὴς πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου καὶ ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος. ἔγραψε συμβουλευτικούς. τέ-
χνην ῥητορικήν. παίγνια. ἀφορμὰς ῥητορικάς. [illegible] πόλις, φύσιν δεξιὰν εἰς μά-
θησιν. ἀλλ᾽ ὡς ἔοικεν οὐχ ὁ τόπος αἴτιος, ἀλλ᾽ ὁ χρόνος καθ᾽ ὃν ἤκμασαν οἱ μεγαλοφυέστατοι ἄνδρες
τανῦν δὲ θυννοσκοποῦσιν οἱ τῇδε καὶ λίνοις καὶ ὁρμιαῖς προσανέχουσι. τό τε βίον ὄντες χειρογάστορες
ὡς πολλὰ τῆς γαστρὸς χωρεῖα. ἐφημέριά τε φρονέουσιν ὀλίγα ἢ οὐδὲν τῶν λόγων φροντίζοντες, ὧν
ἀρχηγετεύειν ἔλαχεν εἰς τροιζῆνα βαδισάντων ὁ ἐξοχώτατος. ἴσως ἂν οἱ τῆς παροιμίας εἰδή-
μονες. ζήτει τὴν παροιμίαν ἐν τῷ εἰς τροιζῆνα δεῖ βαδίζειν. Θρασύχειρ· τολμηρὸς αἴτιος ὁ θρα-
σύχειρ. ἀρχηγὸς πρόμος τῆς ἐμμελείνου σωκεκολουμένος. Θρᾷττα· θρᾳκικὴ δούλη ἐκ θρᾴκης.
ἀριστοφάνης στρυμοδώρου θρᾷτταν. τουτέστι θρᾳκικὴν δούλην. λέγεται καὶ κοινῶς δούλη.
Θράττειν· ταράσσειν ἐνοχλεῖν. νύσσειν κινεῖν. δυσωπεῖσθαι καὶ ὑφορᾶσθαι, ὥστε μὴ θράττεσθαι τὴν
ἀκοὴν ἐκ τῶν ἀπεμφαινόντων θρήνων. Θραυλοτέρας· πῦρ ἐνέντες ταῖς πέτραις, ὄξος ἐ-
πεξέχεον θραυλοτέρας ἐκ τούτου ποιήσαντες. Θραύω αἰτιατική. Θραυσάντων· ὦ σκληρὲ δαί-
μον ὦ τύχα θραυσάντων ἵππων ἐμῶν ὦ παλλὰς ὥς μ᾽ ἀπώλεσας. ἀριστοφάνης νεφέλαις.
Θραῦσις φθορά. ἧττα ἐν πολέμῳ. θάνατος. ἀρρωστία. συντριβή. πληγή. [illegible] καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦ-
σις. Θραυσθῇς ἐκ πτώσεως. Θρᾷξ ὁ θρᾷξ. Θρέμμα καὶ πολυθρέμματος καὶ πολυθρέμμων ὁ
πολλὰ θρέμματα ἔχων ἤτοι πρόβατα ἔχων. αἰλιανὸς [illegible] κεκυφέναι

καὶ θρέμματος ἀλόγου δίκην περιαιρεῖσθαι. καὶ ἄρχοντες τιμῶν ἠρέμα δαὶ καὶ θαυμάζειν αὐλάς.
καὶ τραπέζας καὶ σατράπας. οὐδέ μοι κάλλος ἀνθρώπινον δὲ λεαρόν ἐστιν οὐδὲ χρηματίζομαι.
Θρέπτα τροφεῖα. Θρεπτική. ἡ τῶν γεννητική. Θρεττανελό. ἦχος κιθάρας. Φιλόξενον δὲ τὸν
διθυραμβοποιὸν ἢ τραγῳδιοδιδάσκαλον φασὶ γράφειν τὸν ἔρωτα τοῦ Κύκλωπος τὸν ἐπὶ τῇ Γαλα-
τείᾳ. εἶτα κιθάρας ἦχον μιμούμενον, ἐν τῷ ἐπιγράμματι τοῦτο εἰπεῖν τὸ ῥῆμα. θρεττανελό. ἐκεῖ δὲ
εἰσάγει τὸν Κύκλωπα κιθαρίζοντα, καὶ ἐρεθίζοντα τὴν Γαλάτειαν. ἐπεὶ οὖν ἔφη ὁ χορὸς ὡς ἠκο-
μαι ἔφη καί, ὅστις οὐκέτι ἐγὼ βουλήσομαι χορεύειν. καὶ ἅμα ἀναφωνεῖ τὸ μέλος ἐκεῖνο. ἢ τῆς κιθάρας
κρουομένης, τοῦτο μέλος ποιεῖ. θρεττανελὸ θρεττανελό. Θρέττε, ὑποκεῖμαι τὸ θρέττε ἀντὶ θαρραλέον
καὶ ἀνδρεῖον καὶ θρασύ. ἢ κεῖται εἰς ὃ διανοεῖ. καὶ Θρέψας τήξας ἐπὶ γάλακτος. ὅμηρος. ἥμισυ μὲν
θρέψας λευκοῖο γάλακτος. καὶ τροφὴ ἡ πηγνύουσα τὸ σῶμα. Θρηΐκη, ἡ Θρᾴκη. καὶ Θρηκικία. Θρηνακίη
ἡ Σικελία. Θρήνων ἐπῳδὰς ἀντὶ ᾠδῶν καὶ ἐπᾴδειν. Σοφοκλῆς. ὑπὸ τῆς ἰατροσοφίας θρήνων ἐπῳδὰς πρὸς τομῶν-
τι πήματι. τουτέστιν οὐκ ἔστιν ἰατροῦ σοφοῦ ἰδεῖν ἐπῳδαῖς χρῆσθαι, τοῦ τραύματος ἤδη τομῆς δεομένου. καὶ ἐν τρι-
μένει. λόγῳ γὰρ οὐδὲν ἕλκος οἶδα που γανόν. Θρήνους τοὺς παρ' ἡμῖν λεγομένους θρηνῳδίους.
διαλυσάμενος ὅμηρος τὴν συνήθειαν θρήνους αὐτοὺς καλεῖ. βαρβαρικὸν δὲ τὸ θρηνεῖν. ἐπὶ τὸ πολὺ
γυναιξὶ γίνεται. Θρηνῶδες κλαιῶδες. Θρήνιος ὑποπόδιον. Θρήξονος ὄνομα κύριον. Θρῆσσα.
ἡ θρᾳκικὴ γυνή. Θρησκεύει αἰτιατικῇ. θεοσεβεῖ. ὑπηρετεῖ τοῖς θεοῖς. λέγεται γὰρ ὡς Ὀρφεὺς Θρᾷξ
πρῶτος ἐτεχνολόγησε τὰ Ἑλλήνων μυστήρια. καὶ τὸ τιμᾶν θεὸν, θρησκεύειν ἐκάλεσεν ὡς θρᾳκίου οὔσης
τῆς εὑρέσεως. ἢ ἀπὸ τοῦ θεὸν διερευνᾶν ὅ ἐστιν ὁρᾶν. Θρησκεία ἡ λατρεία. ὅθεν καὶ ἑτερόθρησκος ἑ-
τερόδοξος. Θρῖα τὰ φύλλα τῆς συκῆς. θρῖον τεῖχους οἶσε δεῦρο παῖσαι πρὸς οὖ. Ἀριστοφάνης.
θρῖον ἐστὶ σκευάσματί τι παρὰ Ἀθηναίοις. ὃ περιλαμβάνει ὕειον στέαρ καὶ ἐρίφειον καὶ σεμίδαλιν καὶ
γάλα καὶ λεκιθώδιον ὠμὸν πρὸς τὸ πήγνυσθαι. καὶ οὕτως εἰς φύλλα συκῆς ἐμβαλλόμενον, ἥδι-
στον ἀπετέλει βρῶμα. οὕτω Δίδυμος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἄλλη τὶς σκευασία θρίου. ἐγκέφαλος μετὰ
γάρου καὶ τυροῦ σκευαζόμενος καὶ ἑλιττόμενος ἐν φύλλοις συκῆς καὶ ὀπτώμενος, ἐπεὶ ἐπὶ φύλλων
τὰ πεμμάτια βαλλόμενα βαστάζονται. σπεύδει αὐτὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ μὴ νέου. ὅτι δὲ θρῖα καὶ κάνδυ-
λον καὶ ἀμύτας. μελίπηκτα τὰ τοῖς βασιλεῦσιν ἐξαίρετα παρατίθησιν ὅμηρος. καὶ Ἀριστοφάνης.
ἀλλὰ πολέσαι μ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύο. πρὸς τὸ σχῆμα φησὶ τοῦ ἐγκεφάλου. ἔστι δὲ ὥσπερ θρῖον
συγκείμενον. τουτέστι φύλλα συκῆς. Θριαὶ αἱ μαντικαὶ ψῆφοι. πολλοὶ θριοβόλοι παῦροι δέ τε
μάντιες ἄνδρες. Θριαμβεύσας αἰτιατικῇ δημοσιεύσας. Θριαμβευτοῦ κατὰ ῥωμαίους τοῦ τυ-
ραννοκτόνου ἰνδοῦ. Θριαμβίδα στολὴν ἐνδῦσαι αὐτόν. Θρίαμβος. ἐπίδειξις νίκης πομ-
πή. καὶ τὸ σεμνύνεσθαι. καὶ ἐπιθρίαμβος δὲ ὠνομάσθη ἀπὸ τῶν ἐπῶν τῶν πρώτων εἰς Διόνυσον γεγραμ-
μένων. ἔστιν δὲ ἐπὶ ᾄσμασι τῶν ἱερέων ἐπανεχομένων. λέγουσι δὲ θρίασιν τὴν τῆς μανίας. ἢ ἀπὸ τοῦ θρία
τὰ φύλλα τῆς συκῆς ἀνακειμένης τῷ Διονύσῳ. καὶ ὅτι πρῶτον πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα, συκῆς φύλ-
λοις ἐκάλυπτον πάντες τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα. καὶ δι' ἰάμβων ἔσκωπτον. ἀμέλει καὶ οἱ στρατιῶται μιμού-
μενοι τοὺς ἐπὶ σκηνῆς, τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα φύλλοις συκῆς ἐν τῷ σκώπτειν καλύπτοντες, σκώμ-
ματα εἰς τοὺς θριαμβεύοντας ἔλεγον. ἄλλως. ἐν τισὶ πόλεσιν ὅτε ἤνθησαν αἱ συκαῖ, παῖδες περι-
αιροῦντες σὺν αὐτοῖς τοῖς θρίοις ἔπαιζον. προφερόμενοι ἰάμβους πεπαμένους. λέγεται δὲ καὶ Διό-
νυσος θρίαμβος διότι ἐπὶ θρόνων τουτέστιν ἐπὶ λεόντων βέβηκεν. οἷον θηρίαμβος. ἢ ὅτι καὶ συνίης ἐστὶν
ἀρετῆς. ἢ ἀπὸ τοῦ θορεῖν. πηδητικὸς γὰρ ὁ ἀνήρ. λέγεται δὲ καὶ θυστήριος ἀπὸ τοῦ θύειν ὅ ἐστιν ὁρμᾶν.
ἀφ' οὗ καὶ τὸ αἰρόμενον θύσανον. Θριάσιον πεδίον. Θριδακίνη. τὸ παρ' ἡμῖν μαρούλιον. λέγεται
καὶ θρίδαξ. Θριγκὸς τὸ περίφραγμα τοῦ οἴκου. στεφάνη. μικρὸν τειχίον. περίβολος. ἢ τῶν οἰκιῶν
τὰ ἄνω τὰ τοῦ μεταφορικῶς ἀφ' ἡμῶν. διότι τὰ ἄνω τὰ τῶ σώματα ἡμῶν θριξὶ περιπέφρακται. ἐν
ἐπιγράμματι. τίς τάδε μοι θνητῶν θριγκοῖσιν ἀνῆψε σκῦλα. Θρίδακας ἔσθιεν σωματώδη
λοινόσον. τῶν θριδακινῶν τὰ φύλλα, φυλλεῖα λέγονται. Θρῖναξ. τὸ πτύον ὄργανον γεωργικὸν
ὀδοντικόν. καὶ παλιστροφόρου χεῖρα θέρευς θρίνακα. Θρῖναξ. ἡ Σικελία. Θρίξ. καὶ κλί-
νεται τριχός. Θριοβόλος ὁ ἀπὸ ψήφου μάντις. Θρῖον. Ἀριστοφάνης τὸ λίπος. δημοῦ βοείου.

θρῖον ἐξωπτημένον, σκεύασμά τι μετὰ ἐγκεφάλου γινόμενον ἐν τοῖς θρίοις τουτέστιν ἐν τοῖς φύλλοις τῆς συκῆς. Θριπήδεστον· ἀντὶ τοῦ βεβρωμένον καὶ διεφθαρμένον ἢ ξύλα ἀπὸ θριπῶν βεβρωμένα. οἷς ἐσφράγιζον. θρῖπες δὲ εἶδος σκωλήκων. θρὶψ γὰρ ζῶον ἐστὶ κατεσθίον ξύλα καὶ κέρατα. μέμνηται ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ δημαρέτου. Θριπήδεστον· ὑπερείδης τὴν ἑλλάδα εἶπεν ἀντὶ τοῦ διεφθαρμένην ἀπὸ τῶν ὑπὸ θριπῶν κατεδηδεσμένων ξύλων. Θρίσσα ὁ ἰχθύς.

Θρόμβος, εἰς τοσαύτην ἀγωνίαν συνεχώρησεν ἡ θεία φύσις τὴν ἀνθρωπείαν λαβεῖν ὡς ἱδρῶσαι αἵματος θρόμβους. καὶ θρόμβοι ἁλῶν παχεῖς ἅλες. Θρόνοι πόλις ἐστὶ τῆς λοκρίδος. Θρόνου· φησὶν ἡ γραφή· κεκάθικεν ἐπὶ θρόνου δαβὶδ τὸ σῶμα ἰεχονίου. θρόνου δηλονότι τοῦ βασιλικοῦ ἀξίωμα λέγων. καὶ θρόνοι ἀνομίας οἱ ἄδικοι κεῖνται. Θρόος καὶ θροῦς ἡ φήμη. θροῦς δὲ ἐφοίτησε πόρσαις ὡς διώλοντο τῷ πικρῷ αὐχμῷ. Θροῦς ἦχος. φωνὴ ἄσημος λαλιά. θόρυβος. ὁ δὲ ὄχλος εἰς θροῦν κατέστη καὶ ἐθρήνει. ὅμηρος δέ φησιν οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος. καὶ αὖθις θροῦν τι ναὶ ἤκουσαν τῶν πολεμίων, ὁποῖος ἂν γένοιτο ἄρτι κινουμένης στρατιᾶς. θροῦς οὖν κἀνταῦθα δεξαίτεται. Θρώσκει· πηδᾷ. καὶ θρωσμὸς ὑψηλὸς τόπος βουνοειδής. ἀφ' οὗ ἐπικαταβαίνοντες ἔστι θορεῖν. ὅ ἐστι θεάσασθαι ἢ πηδῆσαι. Θρυαλλεῖ· λαλεῖ. κινεῖ. Θρυαλλίζω· ψιθυρίζω. Θρυαλλίς· θρυαλλὶς ἄρα λύχνος. ἀντὶ τοῦ σπινθὴρ ὁ ἀπὸ τοῦ πυρός. καὶ βοτάνη πρὸς λύχνον ἁρμόζουσα. μέμνηται ἀριστοφάνης νεφέλαις. τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων τουτέστι τῶν ἐλλυχνίων. ἢ ὅτι ἀπὸ τοῦ θρύου τὸ παλαιὸν ἦν ἐλλύχνια. Θρυαλλίς. ἐκ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θρυαλλίδα. διὰ τὰ ἐλλύχνια. ἀπορρήτου ὄντος καὶ δεινοῦ εἰσφέρειν θρυαλλίδα εἰς τὰς ἀθήνας ἢ δι' αἰτίαν τινὰ τινὶ τρόπῳ. αὕτη δὲ ἐμπρήσειε τὸ νεώριον. ἐνθεὶς ἂν δὲ σάλφην ἀνὴρ ποιῶ τι ἅψας ἂν εἰσπέμψειεν εἰς τὸ νεώριον δι' ὑδρορρόας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν. ὅτε φησὶν ἡ καλουμένη σάλφη. ἔστι δὲ ζῶον κανθαρῶδες. ὑδρορρόα δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται. Θρυλλίζω καὶ θρυλλῶ καὶ ἐθρυλλίχθη. Θρυίνη· ψιάθῳ. καὶ διατοῦτο γυμνωθέντα αὐτὸν καὶ θρυίνῃ περιβληθέντα ψιάθῳ. καὶ θρυλλούμενον. Θρύλλος· ψιθυρισμός. ὁμιλία μὴ φανερῶς γινομένη. ἡ δὲ τῶν βαρβάρων ἐγχείρησις, θρύλλον οὐκ ἐπενόησεν ἡμῖν. σιμοκάτης φησί. καὶ πολὺς ἐγίνετο τῶν ἁλισκομένων ὁ θρύλλος. καὶ θρυλλούμενον. Θρύπτεται· δοτική. μαλακίζεται ἢ βλακεύεται. χαυνοῦται. ἢ ἀνακλᾶται. καὶ ἄθρυπτος γυνὴ ἡ μὴ μετέχουσα τῶν τοιούτων. ἡ δὲ ἦν ἀνδρόβιος καὶ ἄθρυπτος ἐν συμβιώσει. καὶ αὖθις. τὴν καὶ ἁμαχρυσῷ καὶ ἀλουργίδι. καὶ σὺν ἔρωτι θρυπτομένην ἀπαλῆς κύπριδος ἀβροτέρην λαίλεχω. Θρύψις· ἡ βλακεία ἵνα καλλωπίζηται καὶ θρύψει χρήσηται βαρβάρων. ἔστιν δὲ καλὸν καὶ μεγάλῳ ὡραῖος ὁ νέος οὐ τεθρυμμένος μὲν ἀλλὰ γυναικεῖον ὁρῶν. καὶ ἀριστοφάνης. ὦ χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα κύπριδος ἔρνος μέλιττα μούσης χαρίτων θρέμμα. τρυφῆς πρόσωπον ἄνοιξον. Θρύψομαι· σφόδρα τρυφήσω. σεμνυνοῦμαι ἢ ἂν συνθρύψομαι. ἀριστοφάνης. σήμερον ὑπὸ τῶν ἐραστῶν ἐγὼ θρύψομαι. Θοία, ζεῦγος ἡμιόνων. Θοιμάτιον τὸ ἱμάτιον θοιματίου λαβόμενος, χαίρειν εἴπας τὸ ὄνομα προσθεὶς. ἀριστοφάνης. εἰσφορεῖτε θοιμάτιον ἀνέψεσθε ὅπως τῶν ἑρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται. τουτέστιν εἰ μὴ περιβάλλεσθε ἀλλὰ φανερὰ ἕξετε αἰδοῖα, ἀκρωτηριάσει τις ὑμᾶς τῶν ἑρμοκοπιδῶν. Θοινάω θοινῶ. καὶ θοινᾶται διωχεῖ. Θοινήτωρ ὁ κατεσθίων. ὤλεσε δὲ διὰ λοιμοῦ ὅλης θοινήτορα χέρσου. πρὶν προὔνεαρᾶ σκῆπτρ ἑλεῖν παλάμαις. περὶ πτολεμαίου ὁ λόγος. Θοίνη· τροφή. εὐωχία. κατάβρωμα. ὡς ἐπὶ θοίναν χάσμα φέρων χαλεπὸν πειναλέου φάρυγος. δαμάσκιος. τοῖς πλουσίοις οὐκ ἐν θοίνῃ ποιούμενοι. οὐδὲ γὰρ τούτων δῶρα προσιέμενοι. Θοίνωνος φρουράρχου συρακούσιος. Θυάδες, ὁρμητικαί.

Θύαμις ὄνομα κύριον. Θυάτειρα ὄνομα τόπου. καὶ θυατειρηνὸς ὁ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου. ὅτι διονυσιόρειος μυραῖος γραμματικὸς ὕπαρχος ἦν πόλεως καὶ πραιτωρίων. ὁ διδάξας τὰς θυγατέρας λέοντος τοῦ βασιλέως ἐν βυζαντίῳ. Θυγατριδῆ· ἐγγόνη. τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ. καὶ θυγατριδοῦς καὶ θυγατριδῆς ὁ τῆς θυγατρὸς παῖς. Θυέεσσι· θυμιάμασιν. Θύελλα· συστροφὴ ἀνέμου. καὶ πνεῦμα κατελθὸν εἰς τὸ πεδίον πολύ, θυέλλας τε καὶ στροβίλους ἤγειρεν. ὥστε καὶ τὸ καθεστηκὸς νυκτὸς διαφέρειν οὐδέν. καὶ αὖθις σοφοκλῆς. οὔτε ποντία θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότε

χρόνῳ. Θυεία· ἀγγεῖον εἰς ὃ ἐμβάλλοντες τινὰ ἀρτύματα, τρίβομεν καὶ λειοῦμεν. Ἀριστοφά-
νης. καὶ θυείαν ἑώρακας ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος ἐστηκέναι γὰρ ἔνδον. καὶ τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βούλε-
ται. Θύειν· τὸ θύειν θεοῖς Χαλδαῖοι ἔθνος Περσικὸν πρῶτον ἐξεῦρον. ἢ Κύπριοι. Θυηλαί· κυ-
ρίως αἱ θυηλαί εἰσιν οὓς τὰ θυμιάματα ἐμβάλλεται. λέγονται δὲ θυηλαὶ αἱ ἀπαρχαί. Θυηπόλος·
ὁ θύων, ἱερεύς. καὶ θυηπόλαι. Θυηπολοῦσι· περιέρχονται διὰ θυσιῶν ὑπισχνούμενοι θεοὺς ἐξιλάσκεσθαι.
Θυεία· ἡ ἴγδη. σὺ δὲ θυείαν λαβὼν ἄτριπτον καὶ τὴν κερσοδόχον σκαφίδα. Θυείδιον· ἡ τρίβαια. Θύινα·
ἐπώνυμος βασιλέως λέγεται ἐν Κύπρῳ τὸ λείψανον Βαρνάβα τοῦ ἀποστόλου τοῦ συνεκδήμου Παύ-
λου, ἔνθα δὲ ἐπὶ τοῦ στήθει Βαρνάβα τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον, ἔχον πτυχία θύινα. Θύσκη·
Θύλακος· ἡ ἀρτοθήκη. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ. Θύλα-
κοι καὶ σφηνοὶ καὶ ὑποβάλματα, γυμνασίων εἴδη. Θυλήματα· πέμματα. ἀπαρχάς. ἄλ-
φιτα ἀναμεμιγμένα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ εἰς θυσίαν ἀναφέροντες. Θυμαλγέα· λυπηρά. Θυμάλωπες· ἡμικαῦ-
στα ξύλα. ἢ σπινθῆρες ἢ διακεκαυμένοι ἄνθρακες. Θυμάλωπες, οἱ ἀπολελειμμένοι τοῦ θρύψεως
ἄνθρακες οἱ ἡμίκαυτοι. Θυμαρέα· τὴν τῇ ψυχῇ ἀρέσκουσαν. καὶ θυμαρεία, ἡ ἀρέσκουσα.
Θύματα καὶ θυμιάματα· ἀπαρχάς. θυσίας. Ἀριστοφάνης. τὰ θύματα οὐδέν ἐστι πλὴν κνίσα καὶ
κέρατα. ἐπὶ τῶν ἱερείων τῶν μὴ ἐχόντων σάρκας. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θυμιᾶσαι τὸ θύειν. ἐπὶ μὲν
γὰρ τοῦ βοὸς σφάζειν, ἐπὶ δὲ τοῦ ψαιστοῦ θυμιάσειν. Θυμάτιον· τὸ θῦμα. Θύμβρεις ὄνομα
τόπου. καὶ πεδίον τι Θυμβραῖον ἐπιδεῖ τινος γαστρός, τὰ θύμβρα δυναμένης δειπνεῖν. ἔστι γὰρ βοτάνης εἶδος
ἀφ' οὗ δηλοῖ ὅτι λάχανα μόνα ζωογονούσης εὐτελῆ. θυμβροφάγον δὲ ἤτοι ἀγροικικὸν καὶ εὐήθειαν.
ἐπεὶ ὅσον οἱ ἐν ἀγρῷ διατρίβοντες ἀσφαλέστεροι καὶ ἐπιεικέστεροι. τὸ δὲ θύμβρον ἐν ἀγρῷ γίνεται. ἔστι
δὲ τοῦτο ἄγριον φυτὸν καὶ δριμύ. θυμβροφάγον οὖν ἀντὶ τοῦ πικρὸν καὶ δριμέα κατὰ τῶν ἐχθρῶν.
οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ δριμὺ καὶ ἱλαρόν. τινὲς δέ φασι τῷ θύμῳ εἶναι παραπλήσιον. Θυμαιτάδαι· δῆμος
Ἱπποθοωντίδος ἀπὸ Θυμοίτου ἥρωος. Θυμέλη· ὁ βωμὸς ἀπὸ τοῦ θύειν. ὁ δὲ Ἀθάνας λήξας καὶ
πολέμου καὶ θυμέλας ἔθετο. Θυμέλη ἡ αὐλητική. πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τε
θηλὺς βλαστὸς Ἀχαρνίτης κισσὸς ἔρεψε κόμαν. πεσικόπιος. μῆζος δὲ τῶν τινος ἐν θυμέλῃ πε-
πορνευμένων. Θυμελικοί· οἱ ἐν ὑποκρίσει τὴν τέχνην ἐπιδεικνύμενοι. Θυμήνας· χολωθείς,
Θυμηδία· τέρψις. ψυχῆς εὐφρασία. καὶ θυμηδούμενοι. οἱ δὲ ὑπὸ συρίγγων καὶ αὐλῶν θυμηδού-
μενοι μετὰ παίδων καὶ γυναικῶν πρὸς θυμηδίας ἦσαν. Θυμήρη· κατὰ θύμιον, Θυμηδέστερον·
ἡδύτερον. Θυμήεις. Θυμήτιον· τὸ μικρὸν θῦμα. καὶ εὐτελές. Ἐθυμίασε τίς· τὸ
κρὸν τὸν ἀρπέλαφ. Θυμικὸν· ὀργίλον. Θυμιώμενος· ἀρωματιζόμενος. Θυμιτίδων ἁ-
λῶν. οἷον μετὰ θύμου τετριμμένων. Ἀριστοφάνης. περιώδυμοι περὶ θυμιτίδων ἁλῶν. Θυμοβαρής·
τὴν ψυχὴν ἀλγυνομένη. σῆμα παλαιὸν Αἴαντος ἐπὶ Ῥοιτηΐσιν ἀκταῖς. θυμοβαρὴς ἀρετὰ μύρομαι
ἑζομένα. Θυμοβόρος· ἡ τὴν ψυχὴν διαφθείρουσα. Θυμολέων· θυμώδης τὴν ψυχήν.
Θυμομαχοῦντες· ἀλγυνόμενοι τὴν ψυχήν. Πολύβιος. οἱ δὲ τὰ μὲν ἀπαλγοῦντες ταῖς ἐλπίσι
τὰ δὲ θυμομαχοῦντες ἐπί τινα παράστασιν κατήντησαν. Θυμὸν ὀξεῖαν πεπωκότες· ξὺν δὲ ξὺν
ἀσπίδι μαχόμεθ' αὖτις, θύμον ὀξεῖαν πεπωκότες. Θύμος· εὐτελὴς βοτάνη. Ἀριστοφάνης·
Πλούτῳ· ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταὐτὸν θύμον φαγόντες. ἀντὶ τῆς αὐτῆς πενίας μετασχόντες. θύμος
τὸ εὐτελὲς βοτάνιον. οὐδέτερον τὸ θύμον βραχυκαταλήκτως. παρῴδηται δὲ ἐκ τῶν Ἡσιόδου· οὐδ' ὅσον ἐν
μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ. ἀντὶ τοῦ δίκαιοι τὰ εὐτελῆ θέλοντες ἐσθίειν διὰ τὸ μὴ ἐθέλειν ἀδι-
κεῖν. ἅμα δὲ καὶ τὸ τραχὺ τῆς γῆς διαβάλλει. Θυμός· ἐπιθυμία καὶ θυμός, εἰσὶν ὀρεκτικαὶ δυ-
νάμεις τῆς ψυχῆς. διαφέρει δὲ θυμὸς καὶ ἐπιθυμία. ζητήσειε δ' ἄν τις πῶς τί ἐστι; καὶ ὁ θυμὸς μὲν ἐπι-
θυμεῖ τοῦ ἀντιλυπῆσαι τὸν προλυπήσαντα. τί δὲ οὐχὶ καὶ ὁ λόγος ἐπιθυμεῖ τῶν μαθημάτων καὶ τῶν θεωρημά-
των; καὶ λέγομεν πρὸς τοῦτο ὅτι ἐστὶν ἐπιθυμία καὶ κοινότερον λεγομένη καὶ ἰδικώτερον. ὥσπερ ἡ διάθεσις
καὶ λέγεται κοινῶς ἐπὶ τῆς ἕξεως. λέγεται καὶ ἰδικῶς ἡ ἀντιδιαστελλομένη πρὸς τὴν ἕξιν, οὕτω καὶ ἡ ἐπιθυμία
λέγεται καὶ κοινῶς ἐπὶ πασῶν τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς. λέγεται καὶ ἰδικώτερον ἡ ἀντιδιαστελλο-
μένη πρὸς τὸν θυμόν. ὁ δὲ ὁριζόμενος τὸν θυμὸν ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως, οὐ φυσικῶς ἀλλὰ διαλεκτικῶς

ὡρίσατο· ὁ δὲ τὸ οὐσιῶδες τοῦ θυμοῦ ἐδήλωσεν, ἀλλ' ἔτι ἐν τῇ οὐσίᾳ τοῦ θυμοῦ ἔχει τὸ εἶναι ἀντιτιμωρεῖσθαι ὡρίσατο·
ὁ ἐξοῦ οὐδὲ τὰ παρακολουθοῦντα τῷ θυμῷ ὁρίσαιτο μὲν ἄν· ὥσπερ ὁ λέγων τὴν ὀργὴν ζέσιν εἶ-
ναι τοῦ περικαρδίου αἵματος, δι' ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως· οὕτως δὲ καὶ τὰ παρακολουθοῦντα γνωρί-
μα ποιεῖ· παλμός τις τῆς καρδίας παρακολουθεῖ τοῖς ὀργιζομένοις· καὶ ὅτι θερμότης γίνε-
ται περὶ ἐκεῖνα τὰ μέρη· ὅτι ἐρυθραίνονται οἱ ὀργιζόμενοι· τοῦτο δὲ διὰ τὴν αἵματος κίνησιν· ὅτι τὰ πά-
θη τῆς ψυχῆς ὅσα τοῦ συναμφοτέρου, οὐδὲ ἐπινοίᾳ δύναται χωρισθῆναι· ἐπεὶ δὲ ὁ θυμός ἐστιν ἐν
τῷ λόγῳ καὶ ἐν τῷ πνεύματι καὶ ἐν τῷ ἐζωωμένῳ σώματι· οἷον τοῦ μὲν λόγου ἐπιτρέποντος τῷ πνεύ-
ματι τὴν ὄρεξιν· τοῦ δὲ πνεύματος τῇ ὀρέξει κινοῦντος τὸ περικάρδιον αἷμα τοῦ ζῴου, ὥσπερ ἔ-
χει ἐπὶ βασιλέως καὶ στρατηγοῦ καὶ στρατοῦ· ὁ μὲν γὰρ βασιλεὺς ἐπιτρέπει τῷ στρατηγῷ ἀμύνασθαι
τοὺς δεῖνας· ὁ δὲ στρατηγὸς κινεῖ τοὺς στρατιώτας· οἱ δὲ ἀμύνονται· ὁ μὲν οὖν ἐν τῷ λόγῳ, οὐκ ἔστιν
ἀχώριστος τοῦ ζῴου· οὗτος γὰρ χωριστὸς παντὸς σώματος· ὁ δὲ ἐν τῷ πνεύματι εἰ μὴ παντὸς χω-
ριστός, ἀλλ' οὖν τοῦ γεώδους χωριστὸς σώματος· ὁ δὲ γ'. τουτέστιν ἡ ζέσις τοῦ περικαρδίου αἵματος, ἀ-
χώριστός ἐστι τούτου τοῦ ἐζωωμένου σώματος. Θυμὸς ἑπταβόειος· ὁ μέγας ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς
ἀσπίδος τοῦ Αἴαντος. Κρέων Οἰδίποδι· θυμοῦ γὰρ οὐδέν ἐστι γῆρας ἄλλο πλὴν θανεῖν· θανόντων δ' οὐδὲν
ἄλγος ἅπτεται. οἷον οὐκ ἔστι θυμοῦ κρατῆσαι ἄνθρωπον ὄντα· οὐ καταγηράσκει τὸ ὠμὸν τοῦ θυμοῦ
εἰ μὴ ἐξέλθῃ τοῦ βίου ὁ ἄνθρωπος· ἀδύνατον γάρ ἐστιν ὄντα ἄνθρωπον, μὴ θυμῷ χρήσασθαι. τοῦτο δὲ
παροιμιακῶς λέγεται· ὅτι ὁ θυμός, ἔσχατον γηράσκει. λέγεται δὲ διὰ τοὺς πρεσβυτέρους οἳ ὅσον γη-
ράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐρρωμενέστερον ἔχουσι. καὶ Ἀλκαῖος ὡς λεγομένου κατὰ τὸ κοινὸν αὐτοῦ μιμνή-
σκεται. Θυμὸς ὀργῆς· ὁ μὲν θυμὸς ὀξὺς καὶ ὀλιγοχρόνιος· ἡ δὲ ὀργὴ βραδυτέρα μὲν, μονι-
μωτέρα δέ. θυμὸν τοίνυν ὀργῆς τὴν ἐπίμονον ἐκάλεσε τιμωρίαν. Θυμοσοφικώτατος· Ἀριστο-
φάνης· εἶτ' εὐφραδῆ πολύ τι θυμοσοφικώτατον ὅντινα πώποτε μαθόντα παρὰ μηδενὸς ἀλ-
λ' ἀπὸ σοφῆς φύσεως αὐτόματον ἐκμαθεῖν. γλωττοποιεῖν ἐς τὰ πονηρὰ εἰσιόνθ' ἑκάστοτε. Θυ-
μόσοφος· εὐμαθής· φυσικός· εὐφυής· ἐκ τοῦ ἰδίου θυμοῦ σοφός· καὶ οὐκ ἐκ μαθήσεως. τοὺς οὖν ἐκ
φύσεως ὀξυμαθεῖς, οὕτως ἐκάλουν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀμέλει διδάσκει· θυμόσοφός ἐστι
φύσει. Θυμοφθόρα· τὰ τὴν ψυχὴν φθείροντα. Θυμοίτης ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς καὶ θυμοι-
τάδαι· οὕτως ἐκωμῳδοῦντο οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀχαρνῷ. Θυννά-
ζοντες· ἀντὶ τοῦ κατακεντοῦντες· τοὺς γὰρ μεγάλους θύννους, τριόδοις ἐλάμβανον. Θυννεῖα
θερμὰ καταφαγών· κἆτ' ἐπιπιὼν ἄκρατον οἴνου χοᾶ, κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς. Θυν-
νίζω καὶ ἀποθυννίζω· τὸ ἀποπέμπομαι καὶ παραλογίζομαι. Θυννοσκόπος· καθάπερ τὸν θυν-
νοσκόπον εἰσιόντες εἰς τὸ δίκτυον οὐ λανθάνουσιν οἱ θύννοι, οὕτως οὐ λανθάνουσι τὸν Κλέωνα τῆς
πόλεως ἐπιβαίνοντες οἱ τοὺς φόρους φέροντες. προσαρπάζει οὖν τούτους. δέον τὴν πόλιν λαμβάνειν αὐτούς. ὀνει-
δίζει οὖν αὐτῷ ὅτι τὰ δημόσια προσφίζει χρήματα. ἅμα δὲ καὶ εἰς ὀψοφαγίαν αὐτὸν διαβάλλει. Ἀριστοφ. ἢ
βωμολόχοις ἔπεσι χαίρει· μὴ καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν ἢ στάσιν ἐχθρῶν μὴ καταλύει· ἢ προδίδωσι φρούριον
ἢ τἀπόρρητ' ἀποπέμπει ἐξ Αἰγίνης Θωρυκίων ὢν εἰκοστολόγος. Θυννοσκοπῶν· Ἀριστοφάνης·
ἐπεὶ οἱ θυννοσκόποι ἐφ' ὑψοῦ ἱστάμενοι τὴν κατασκοπὴν τῶν εἰσιόντων θύννων εἰς τὰ δίκτυα ποι-
οῦνται καὶ αὖθις· ἄνθρωπος οὐκ ἔχων εἰπεῖν ὄνομα πάππου, ἀλλ' οὐδὲ πατρός φασι. πλὴν ὅσον ἀ-
πὸ θυννοσκοπείου ἐπὶ τὴν ἡγεμονικὴν ἀρχὴν ἀλώμενος. Θύννοι ὄνομα ἔθνους. Θύνων·
ὁρμῶν θύνωμος. Θυόεν· εὐῶδες καὶ λιπαραὶ θυόεν ἄσθμα πνέουσι κόμαι. Θυόεις· ὁ τεθυμι-
ασμένος. Θύον· ἐφορολόγουν οἱ Ῥόδιοι τοὺς βασιλεῖς· Μασανάσης μὲν γὰρ ἀπέστειλεν αὐτοῖς
ἐλέφαντας λ' τάλαντα θύου δὲ ν'· πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀγαλμάτων ὧν ἦσαν ἐψηφισμένοι κατα-
σκευάζειν. Θυοσκόος· ἱερεύς· θυοσκόπος ὁ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευόμενος. Θυώδης· ἡ αἰτι-
ατικὴ δέ, θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης. Θυῶδες· τεθυμιασμένον. ἢ εὐτιμήεσσα Λακώνιον ἢ τὸ θυῶ-
δες πολλάκις οὗ τόθεν νισομένη καθορᾶς. καὶ θυώδης ὁ τεθυμιασμένος. Θυωμάτων· θύμα-
τα μύρων· ἀρωμάτων θυμιαμάτων. Θυωνὴ· ἡ Σεμέλη· παρὰ τὸ θύειν ὅ ἐστιν ὁρμᾶν. Θυωρός· κυ-
ρίως ἡ ἱερὰ τράπεζα. ἔλεγε Φερεκύδης, ὅτι οἱ θεοὶ τὴν τράπεζαν θυωρὸν καλοῦσι. Θύραζε· ἔξω τῆς
θύρας.

θύρας θύραζε, Κᾶρες, οὐκ ἔτ' Ἀνθεστήρια. οἱ μὲν διὰ πλῆθος οἰκετῶν Καρικῶν εἰρῆσθαί φασιν, ὡς ἐν τοῖς
Ἀνθεστηρίοις εὐωχουμένων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων. τῆς οὖν ἑορτῆς τελεσθείσης λέγειν, ἐπὶ τὰ
ἔργα ἐκπέμποντας αὐτούς, θύραζε Κᾶρες, οὐκ ἔτ' Ἀνθεστήρια. τινὲς δὲ οὕτω τὴν παροιμίαν φασί· θύ-
ραζε Κῆρες, οὐκ ἔνι Ἀνθεστήρια. ὡς κατὰ τὴν πόλιν τοῖς Ἀνθεστηρίοις τῶν ψυχῶν περιερχομένων. Θύ-
ραθεν. ἔξωθεν. ἐκτός. ἡ δὲ ἡ μανία, οὐ θύραθεν. ἀλλ' ἔνδον ἡ λύσσα καὶ ἐμαίνετο ἀνὴρ φύσει πονη-
ρός. καὶ ὀξοῦσιν ἔχων. Θύρασιν. ἀντὶ τοῦ θύραις. ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ ἤδη. ἂν δὲ ἐπίρρημά ἐστι παρεσχηματισμέ-
νον. Θυραυλεῖ. πλανᾶσθαι κατὰ τὴν χώραν ἢ παρὰ ταῖς θύραις αὐλίζεσθαι. ὅπερ ἐστὶ καθέζεσθαι καὶ προσε-
δρεύειν. ὡς ἂν θηρώσης κόρης καὶ θυραυλούσης, βρεχομένης μὲν ὄμβροις, τινασσομένης δὲ ἀνέμοις καὶ χιό-
νι πολλῇ καὶ βαθείᾳ. Θυρεωνίδαι. δῆμος τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς. Θυραῖος ξένος. ὁ ἔξω τῆς θύρας. θυρε-
ὸς δὲ τὸ ὅπλον. Θύραι οὐρανοῦ. ἡ ἄνωθεν χορηγία. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ταμιείων. Δαβίδ. καὶ θύρας
οὐρανοῦ ἀνέῳξε. Θυρεὸς ὅπλον. τὸ παρ' ἡμῖν σκουτάριον. καὶ θυρεοφόρος. Θυρεπανοίκτης. Κρά-
της ὁ Θηβαῖος ἐκλήθη διὰ τοῦτο, διὰ τὸ εἰσιέναι εἰς πάντα ὃν ἐβούλετο οἶκον. Θύρετρα. θυρώ-
ματα. ἢ ἀραιόθυρα. Θυροκόλος ὁ τέκτων. Θύρηφιν. ἔξωθεν. ἔξω. θυρίς θυρίδος. καὶ θυρώτης, ὁ
ἔξω τῆς θύρας. καὶ θύρετρον, ἡ θύρα. Θυροκοπήτης. καὶ θυροκόπος ὁ τὴν θύραν κόπτων. ἀλεισομένης ὁ Ἀθηναῖ-
ος, θυροκόπος ἐπεκλήθη. Θυρωρός, ὁ φύλαξ τῆς θύρας. λέγεται καὶ θηλυκῶς. Θύρσος. βακχικὴ ῥάβ-
δος. ἢ λαμπάς, ἣν ἐβάσταζον εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου. Θυσανόεσσα. κροσσοὺς ἔχουσα. Θυσάνοις
κορύμβοις. κροσσοῖς. Θῦσαι. τὸ σφάξαι. καὶ θυσιάσαι παρ' Ὁμήρῳ. Θύσον. ἓξ θυσίαι δ' ἐμψύχων ἐθύ-
οντο. προβάτου. ὑός. βοός. αἰγός. ὄρνιθος. χηνός. καὶ ἕβδομος ὁ τῶν ἀλεύρων. καὶ ζήτει ἐν τῷ περὶ τοῦ ἑβδόμου.
Θύσθλα. αἱ κράδαι αἱ βακχικαί. ἤτοι συκῆς φύλλα. ἔνιοι δέ, τὰ ἐπιφερόμενα τῶν ἱερῶν. οἱ δέ, τὰ φύλ-
λα τῆς ἀμπέλου ἢ κισσοῦ ἢ κλάδους. ῥάβδους. νάρθηκας. θύματα. στεφανώματα. χοάς. Θυσία. τῶν θυσιῶν αἱ
μέν, δωροφορικαί. αἱ δέ, ἀπολυτικαί. αἱ δὲ, διαλεκτικαί. αἱ δέ, ἀπαιτητικαί. Θύσκη, ἡ σκάφη. θυσκί-
ον, τὸ ἑρμηκτήριον. Θύσσος πόλις τῶν Αἰτωλῶν. τινὲς Θύστιον, ἄνευ τοῦ σ. Θυηλείοις. θυμιατηρίοις.
Θύψις, ἐκθύψις, ἐπικαῦσαι. καὶ θυμάλωπες, οἱ ἀπολελειμμένοι τῆς θύψεως ἄνθρακες. οἷον ἡμίκαυτοι.

Κάβαδης ὄνομα κύριον. Καββαλής ὁ καταβαλών. οἷον ἀπὸ καταπάλης ἐστί. κλίνεται
δὲ καββαλῆος. ἐπειδὴ ἡ κατάπαλις. παλαίσματα γάρ ἐστι, τῶν ἀπὸ καταπάλης ἐσθιόντων
ἀλόγων. Καββαλών. ὁ καταβαλών. Κάβαξ, πανοῦργος. Κάβαισος ἄπληστος καὶ
βορός. κάβος γὰρ μέτρον σιτικὸν καὶ τὸν μέθυσον ἡμᾶς. Καβειρὼ πόλις καὶ Κάβειροι
ὄνομα ἔθνους. σημαίνει δὲ καὶ δαίμονας. Κάβηξ, ὁ λάρος διὰ τὸ ἀδηφάγον. κάβη γὰρ ἡ τροφή.
Λυκόφρων. τὸν δ' αὖ θυιαὶ οὐ κρυεροὶ κάβηκες. Κάβησος, πόλις. καὶ Καβησόθεν, ἀπὸ Καβησοῦ πόλεως. Κά-
βος εἶδος μέτρου. κάβος κάβου. Κάβυλη χώρα τῆς Θρᾴκης. ἵδρυμα πρὸς τοῖς ἔξω περὶ μεσημβρίαν μέσον τῆς Θρᾴ-
κης. Κάγκαν, ξηρά. Καγχάζει. ἀθρόως γελᾷ. [illegible]. οἱ δὲ ξένοι πλατὺ καγχάσαντες, ᾤχοντο.
καὶ καγχασμός, ὁ ἐκχυδὴς γέλως. Κάγχρυς Ἀτταλὶς κριθάς, καὶ κάγχρυ ἴδι ἄρτος. κάγχρυς οὖν, τὰ ἀληλεσμέ-
να κριθαί. Κάδδης ἁγιασμός, καὶ σύστασις κατὰ τὴν ἔρημον Κάδδης. Καδίσκος, ἀγγεῖον, εἰς ὃ τὰς ψήφους
φέρουσιν οἱ δικασταί, ὡς Ἴων λέγει. Καδμεία, ἡ τῶν Θηβαίων ἀκρόπολις. Καδμεία γυνὴ καὶ καδμεία νίκη,
διὰ διφθόγγου. καδμία δὲ χώρα, διὰ τοῦ ι. οἱ δὲ, τοῦτο καὶ διὰ διφθόγγου γράφουσι. Καδμεία νίκη. λέ-
γεται ἐπὶ τῶν κακῶς νικώντων. οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι Θηβαῖοι νικήσαντες, ὕστερον ἐπὶ τῶν Ἐπιγόνων ἡττήθησαν. οἱ δὲ
ὅτι Οἰδίπους τὸ αἴνιγμα λύσας, ἔπαθλον τὴν μητέρα ἔγημε. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶν. ὡς
δ' αὐτὸς ὁ τὰ περὶ τῶν Θηβῶν συντάξας, ὅτι Κάδμος ἀνελὼν τὸν τὴν Ἀρείαν κρήνην τηροῦντα δράκον-
τα, ἐθήτευσεν Ἄρει ὀκτὼ ἔτη. Καδμείαν νίκην ἀποδιδόασι τὴν ἐπὶ τῆς ἀλυσιτελοῦς νίκης.
ἐπεὶ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης μονομαχήσαντες, ἀμφότεροι ἀπώλοντο. ἕτεροι δέ φασιν αὐτὴν
λέγεσθαι, ἐπὶ τῶν νικώντων μὲν τοὺς πολεμίους. πλείονας δὲ τῶν οἰκείων ἀποβαλλόντων. Κα-
δμεῖος, ὁ Θηβαῖος. Κάδμος ὁ Μιλήσιος. εὑρετὴς τῶν γραμμάτων ἐπιγράμματι ζῴων. Κάδ-
μος, Πανδίονος, Μιλήσιος, ἱστορικός, ὃς πρῶτος κατά τινας, συγγραφὴν ἔγραψε καταλογάδην, μι-
κρὸν νεώτερος Ὀρφέως. συνέταξε δὲ κτίσιν Μιλήτου καὶ τῆς ὅλης Ἰωνίας ἐν βιβλίοις δ΄. ὅτι τὸν Κάδμον
φασὶ πρῶτον ἐς τὴν Ἑλλάδα κομίσαι τὰ γράμματα, ἅπερ πρῶτοι Φοίνικες ἐφεῦρον. Κάδμος Ἀρχελά-
ου, Μιλήσιος ἱστορικὸς νεώτερος. τινὲς δὲ, Λυκῖνον καὶ Κάδμον ἀνέγραψαν. ἴσως δὲ οὗτος ἐστὶν ἕτερος. ἔγρα-

ἐστὶ ζῶντα. λύσιν ἐρωτικῶν βιβλίων ιβ΄. καὶ Ἀθηναϊκῆς ἱστορίας ιε΄. Κάδος· μέτρον οἰνηρόν.
Καδουσίας· βασιλεὺς σκυθῶν. Κάδρα· ὄνομα κύριον καὶ πόλις. Κάϊν· ὁ τοῦ Ἄβελ ἀδελ-
φός. ὁ μὲν πλεονέκτης ἦν· ὁ δὲ Ἄβελ δικαιοσύνης ἐπεμελεῖτο. εἴρηται δέ τισιν ὡς Κάϊν, ἐκ τῆς τοῦ
διαβόλου σπορᾶς ἐγένετο. καὶ μισήσας τὸν ἴδιον ἀδελφὸν τὸν Ἄβελ, τοῦτον ἀνεῖλεν. εἴρηται δὲ περὶ τού-
του καὶ χρῆσις τοῦ κυρίου ἐν τοῖς εὐαγγελίοις πρὸς τοὺς Ἰουδαίους. ὑμεῖς τέκνα ἐστὲ τοῦ διαβόλου. ὁ πα-
τὴρ ὑμῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνος ἦν, ὡς καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Καθαγιάζεται· ἀφιεροῦται.
Καθαγίσω· καύσω· ἀφιερώσω. Καθαλλόμενος· καταπηδήσας. Κάθαρμα λύσις· ἐπὶ τῶν
δυσκολόν τι λύειν ἐπιχειρούντων. ἀπὸ τῆς ἁμάξης Μίδου. λόγιον γὰρ τοῖς Φρυξὶν ἐκπεπτώ-
κει· τῆς κομισάσης τὸν Μίδαν ἁμάξης, εἴ τις ἐπιλύσειε τὸν δεσμὸν, τοῦτον τῆς Ἀσίας ἄρξειν. Ἀ-
λέξανδρος δὲ ἔλυσε. Καθάπαξ· παντελῶς· συλλήβδην. λέγεται καὶ καθάπαν. Καθαπτός·
ἐνδεδυμένος. Καθαρίζω· αἰτιατικῇ. Καθάρειον· κάθαρμα. ὑπὸ δὲ καθαρισμοῦ πόλεως,
ἀνῄρουν ἐστολισμένον τινά. ὃν ἐκάλουν κάθαρμα. Καθαρῶς· ἀκριβῶς· σαφῶς. Καθάρσι-
ον· ἔθος ἦν Ἀθήνησι καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ θέατρα. καὶ ὅλως τὰς τοῦ δήμου συνόδους. μικροῖς
πάνυ χοιριδίοις. ἅπερ ὠνόμαζον καθάρσια. τοῦτο δὲ ἐποίουν, οἱ λεγόμενοι περιστίαρχοι. ὄνομα
θέντες οὕτως, ἢ ἀπὸ τοῦ περιίσχειν ἢ ἀπὸ τῆς ἑστίας. Καθαρωτέρα· λαμπροτέρα. Καθαρ-
σις γυναικῶν μανεισῶν. θεόπομπος, ἐν τῇ θ΄ τῶν φιλιππικῶν ἄλλα τε πολλὰ περὶ βάκιδος ἱστο-
ρεῖ παράδοξα. καὶ ὅτι ποτὲ τῶν λακεδαιμονίων τὰς γυναῖκας μανείσας, ἐκάθηρεν. ἀπόλλωνος βοῦ-
βις τοῦτον καθαρτὴν δόντος. Καθαυτὸ· βελλεροφόντης ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπιφερόντων.
Καθαυτὸ· διαυτό. καὶ ἡ μὲν πρώτη ἀντίθεσις, λαμβάνεται αὐτῷ, ἐκ τῶν κτητικῶν αἰτίων. ἡ δὲ ἑ-
τέρα ἐκ τῶν τελικῶν. Καθαιρήσεται· καθελεῖται. Καθαιρήσονται· καθελκύσονται. Καθαίρω·
αἰτιατικῇ. Καθεδεῖσθαι καὶ καθεδοῦνται. Καθέδρα· ἡ ἐπίσχεσις παρὰ θουκυδίδῃ. Καθε-
καστα· καθέκαστα δὲ, ἐπίρρημα. Καθελών· δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἀνελών. ἤτοι ἀποτείνας. ἐς
περιουσίας ἐκείνου τῷ ὀνόματι. Καθέλω· αἰτιατικῇ. Καθέντες· καταγαγόντες. Κα-
θέξει· κρατήσει. Καθες· χάλασον. Καθεσταμένος· ἐπιτεταμμένος. Καθεσταμένος· ἐπὶ τῆς
γάζης τεταγμένος. Καθεστηκὸς· τὸ πᾶν δὲ θύελλα ἐπιγίνεται. ὥστε τὸ καθεστηκὸς νυκτὸς διαφέρειν
οὐδέν. Καθεστῶτα· κρεμάμενα. Καθεστῶτι· ἐν ὑγρῷ(?). Καθεστώτων νόμων· τῶν ὡρισ-
μένων. Καθεὺς· ὁ καθιέμενος εἰς τὸ πέλαγος ἀμνός. οὕτω λυσὶ καὶ μελίτων. Καθεψεῖναι· κα-
θεψῆσαι· πέμψαι. Καθεῖλον· κατέβαλον. Καθειμένην· κεχαλασμένην. Καθεῖναι· ἐπὶ τοῦ
κάτω ἀπολῦσαι. Καθεῖντο· ἐκρέμαντο. Καθείρμον· καθεῖρμος μετὰ ἀκολουθίαν.
Καθεὶς· ἐμβαλών· χαλάσας. Καθεῖτο· ἰώσηπος· ἔνθα καθεῖτο ὁ πλειστηνῆ μοῖρα φρουροῦσα τὴν
βουλήν. Καθηγοῦμαι· δοτικῇ. καθηγοῦμαι ταύταις εἰς τὸν λιμένα. Καθηδυπαθῶν·
γενικῇ. καθηδυπαθῶν τοῦ βίου. αἰτιατικῇ δὲ, τὸν τῆς ἐξουσίας καιρὸν, καθηδυπαθοῦντα ἱκανῶς.
Καθῆκα· καθεῖζα. Καθήγισμαι· κεκάθαρμαι. Καθῆκαν· προέβαλον. οἱ δὲ, ἐπέξαντες τὴν ῥω-
μαίων, καθῆκαν τὸν λόγον. Καθῆκαν· ἐχάλασαν. Καθῆκον· φασὶ πρῶτον ὠνομακέναι ζή-
νωνα κιτιέα. καὶ λόγον περὶ αὐτοῦ πεποιηκέναι καθῆκον. Καθῆκον φασὶν εἶναι, ὃ πραχθὲν, εὔλο-
γόν τιν' ἴσχει ἀπολογισμὸν, οἷον τὸ ἀκόλουθον ἐν ζωῇ. ὅπερ καὶ ἐπὶ τὰ φυτὰ καὶ ζῷα διατείνει. οἷον καρ-
πὸς ἀνελέσθαι. γραφὴ κρατεῖν ἀσπίδα. καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, καὶ τὰ μὲν εἶναι καθήκοντα ἄνευ
περιστάσεως, τὰ δὲ περιστατικά. ὑγείας ἐπιμελεῖσθαι. καὶ αἰσθητηρίων. καὶ τὰ ὅμοια. κατὰ περίστασιν δὲ, οἷον τὸ πηροῦν
ἑαυτόν. καὶ τὴν κτῆσιν διαρριπτεῖν. ἀνάλογον δὲ καὶ τὸ περὶ τὸ καθῆκον. χρύσιππος· τολμῶσι παρὰ
τοῦ δέοντος καὶ κρίσει παρὰ τὸ καθῆκον. ἔτι τῶν καθηκόντων, τὰ μὲν ἀεὶ καθήκει, τὰ δὲ, οὐκ ἀεί. καὶ ἀεὶ μὲν
καθήκει, τὸ ἐρωτᾶν καὶ συνδιαλέγεσθαι καὶ περιπατεῖν. καὶ τὰ ὅμοια. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος, καὶ ἐπὶ τῶν πα-
ρὰ τὸ καθῆκον. ἔστι δὲ καὶ ἐν τοῖς μέσοις τι καθῆκον. ὡς τὸ πείθεσθαι τοὺς παῖδας τοῖς παιδαγω-
γοῖς. Καθήκοντα· δημοσθένης ἐν ταῖς φιλιππικαῖς φησίν. ὅστις οὐκ ἠξίου τὰ καθήκοντα ἐ-
φεκτικὸν ποιεῖν ἀντὶ τοῦ τείνοντα. Καθηκόντως· δεόντως· πρεπόντως. Καθηκούσαις· δι-
ικνουμέναις. ξενοφῶν, ἐν ταῖς πέτραις καθηκούσαις ἐπ' αὐτὸν τὸν τόπον. Καθήκω· γενικῇ. Κα-
θημαξωμένος· τεθλιμμένος, ἐπιγυμνασμένος. αἰλιανός· γυναῖκα ἐκεῖνος καθημαξωμένην ὑπὸ παν-
τὸς τοῦ πρὸς πόνους. ἑταίρα, ... ἐμφανής. καὶ τῶν ἐν τοῖς μίμοις διὰ ἀκολασίαν περιπαθεστέρα, τῷ πρὸ-

νομένοις διὰ τὴν κοιλότητα ἐν σχήμασιν ἐγκαλουμένη τοὺς ὁρῶντας διὰ τὰ πάθη τοῦ σώματος· καὶ κατατείνουσα τὸν δῆμον καὶ ὅσον μετὰ τοῦ δήμου, πρὸς ᾠδήν τινα καὶ μανικὴν ἀσέλγειαν.

Κάθημαι. Καθήμενον πεδίον· τὸ ὁμαλόν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι, διὰ καθημένου πεδίου ἐστρατοπεδεύοντο.

Καθ' ἡμέραν. Καθῄρει· τοῦ ἀξιώματος κατέσπα. ὁ δὲ Ζαϊανὸς οὔτε ἐφθόνει οὔτε καθῄρει τινά· ἀλλὰ πάνυ παντὸς τοῦ ἀγαθοῦ ἐτίμα. διὰ τοῦτο οὔτε ἐφοβεῖτό τινα οὔτε ἐμίσει. Καθῄρητο τὰς γνώμας· ἀντὶ τοῦ εἰς δειλίαν ἐνέπιπτον. οἱ δὲ πλέονες καθῄρηντο τὰς γνώμας ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε τῆς πίστεως τῆς πρὸς βασιλέας ὑπὸ τοῦ περιδεοῦς ἀφίσταντο. Καθῆσθαι· καὶ καθῆσο· ἐκαθέζετο.

Καθιγμένος· θίγων· φθάσας. ὁ δὲ βασιλεὺς καθιγμένος ἤδη ταύτης τῆς ἐπιβουλῆς, ἐγίνετο πρὸς ἀναζυγήν. Καθαγνίσαι· νεκροῖς θῦσαι. Καθίδρως· κεκμηκώς. Καθίδρυσαν· ἀσφαλῶς κατῴκισαν. καὶ θύσαντες καθίδρυσαν τὰς πόλεις. Ζαϊαναὶ μὲν δὴ ἐπώνυμοι ἑκατέραι ἦσαν. Καθιδρυθέντες. Καθιδρύσασθαι· βεβαιῶσαι. ἐκπέμπει γοῦν τοὺς περὶ συμβιβάσεως λόγου δυνατοὺς καθιδρύσασθαι κεχειροτονηκὼς πρεσβευτάς. Καθιστᾶ· θεῷ ἀνατίθησι. Καθίεσαν· κατῆλθον. Καθιζάνει· ἐγκάθηται. Καθίζεσθαι. Καθίει· ἐνέβαλεν. ἐπεχείρει λέγειν ὅτι, καθίει πεῖραν εἰς τὸν ἄνδρα οἰόμενος αὐτὸν ἕξειν κοινωνὸν, ὧν ὥρμητο. Καθίει ἂν κατέφερεν ἢ ἐπιθεὶς τῷ ζυβλίῳ ἂν χάλκεα αὐτά. Καθιεὶς ἂν καταβαλὼν· ἐναρξάμενος. ὁ δὲ, πεῖραν καθιεὶς καὶ ἐπιβουλὰς ἐλέγξαι πανταχόθεν τὰ τοῦ λέβητος καὶ τῆς χελώνης καὶ τοῦ ἀρνὸς ἐν μυχοῖς ἐπαλαμᾶτο. Καθιεὶς· πέμπων. ὁ δὲ, ψευδεῖς ἀγγελίας διὰ τῶν προσηκόντων ἀεὶ καθιεὶς, εἴθιζεν αὐτοὺς ἐν κόσμῳ πορεύεσθαι.

Καθίζω αἰτιατικῇ. Καθίκετο· καθήψατο. Καθικνεῖται γενικῇ· ἅπτεται. ὁ δὲ μίαν τῶν σχιζῶν ἀνελόμενος, καθικνεῖται τοῦ δελφοῦ· καὶ ὁ μὲν, νεκρὸς ἔκειτο. Καθικόμενοι· καθαψάμενοι. Πολύβιος· πάντες μὲν γὰρ οἱ βασιλεῖς καὶ φίλους προσαγορεύουσι καὶ συμμάχους κοινωνήσαντας τῶν αὐτῶν ἐλπίδων· καθικόμενοι δὲ τῶν πράξεων, οὐ πάντας ὡς συμμάχοις ἀλλὰ δεσποτικῶς χρῶνται τοῖς πιστεύσασι. Καθίκομαι· αὐθυπότακτον. Καθιλαρύνω δοτικῇ. Καθιλαρεύομαι γενικῇ. Καθίμησε· κατήντλησε. Καθιμῶσι· χαλῶσι. καὶ καθιμῆσαι· χαλάσαι σχοινίον ἤ τι τοιοῦτον.

Καθιππάζεσθαι· συνελαύνειν· ἐρίζειν· συντρέχειν. ὁ δὲ Βίων ὁ σοφιστὴς ποικίλος ἦν· πλείστας ἀφορμὰς διδοὺς τοῖς βουλομένοις καθιππάζεσθαι φιλοσοφίας. Καθίσατο· ἐδίκαζε. Καθιστάμενος· ἐπὶ τὸ βέλτιον μετάγων. ὁ δὲ Καῖσαρ τὴν Ἀσίαν ἦλθε μετὰ τῶν ὑπηκόων καὶ τῶν Πάρθων ἅμα καθιστάμενος. καὶ αὖθις· πολεμοῦντί τε αὐτῷ καὶ περὶ τὴν ἀρχὴν καθισταμένῳ συμπονούμενος· φησὶ Κρίτων ἐν Γετικοῖς. Καθίστατο· ἐπεμελεῖτο· ἐφρόντιζεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας τὰ ξυνενεχθέντα, δι' ἑαυτοῦ καθίστατο τὸν πόλεμον. Καθόδοις· ἀγωγαῖς· περιόδοις. Καθολικῶς· καθόλου.

Καθόρμια· περιθέματα. Καθοσιούμενος· ἀντὶ τοῦ πληροφορῶν. ὁ δὲ ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τῆς ἀρχῆς παραλύσει· τῷ τε Μαξιμίνῳ καθοσιούμενος, ἀθροίσας στρατὸν, ἧκεν ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα.

Καθοσιωθεῖσαι· ἀνατεθεῖσαι. ὑπὲρ δὲ τοῦ μηδὲν παθεῖν αὐτοὺς κακὸν, τοὺς θεοὺς ἐπήκοους ἔσεσθαι οἷς καθοσιωθεῖσαι τὰς οἰκετείας πρὸς τὸν ὕπατον. Καθοσίωσις· δικαίωσις. καὶ ἐγκρίσεις περὶ τοὺς τοῦ ὅσιον γίνεσθαι ἤτοι τοῦ βασιλέως. ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων σύμμαχος ἀπὸ ὑπάτων εἰς τὸν τύραννον Μάξιμον βασιλικὸν λόγον διεξῆλθε· καὶ δεδιὼς τὸ τῆς καθοσιώσεως ἔγκλημα, τῇ τῶν ἐκκλησιῶν σκηνῇ προσκαταφεύγει. ὃν ὁ Θεοδόσιος πάσης φιλανθρωπίας ἠξίωσε. καὶ αὖθις περὶ Χρυσοῦ· τοῖς γὰρ γινομένοις αὐτὸν παρεδώκαμεν καὶ εἰς καθοσίωσιν οὐχ ἡμάρτομεν. Καθόσον ἐπίρρημα. Καθωσιωμένος, ἀνακείμενος, ἐπιγεγραμμένος. καὶ καθωσιωμένος ἔννομος, κόσμιος, τίμιος, οὐράνιος, ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς δι' ἱερὰ γράμματα ἀποδίδωσι τῷ ὁσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Καλανδίωνι. καὶ καθωσιῶσθαι. Καθωραΐζεται· σεμνύνεται. Καθ' οἶμον· καθ' ὁδόν. Καθυβρίζω, αἰτιατικῇ. Καθ' ὕδατος γράφειν, ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. Καθυλακτοῦσιν. Καθύπερ. Καθυπερηκόντισαν, ὑπερέβαλον, ἐνίκησαν. Καθύπερθεν· ὑπεράνωθεν. Καθυπέρτερον, μεῖζον. Καθ' ὕπνους, λύσις ὀνείρου· ὄναρ καθ' ὕπνον μηδένα ἀφελεῖν τόδε· θανὼν καθ' ὕπνον, φροντίδων ἐστὶ δίχα. κτλ. καθ' ὕπνους, δυσφόρους ἕξεις ζόφους· κλαίων καθ' ὕπνους περιχαρὴς πάντως ἔσῃ. Καθυπουλῶ αἰτιατικῇ. Καθυφεῖντο, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοὺς ἐδίδοσαν εἰς ὄλεθρον. πολλοὶ δὲ καὶ καθυφεῖντο ἑαυτοὺς ὁλοσχερῶς διὰ τὴν ἔνδειαν καὶ συνέχειαν

τῶν πόνων. Καθυφῆκεν· ἐνδέδωκεν· ὑποκατέβη. Καθυφίεντο· ἀντὶ τοῦ ἠμέλουν· κατεπροΐ-
εντο. οἱ δὲ τοῦ Σαμουὴλ τοῦ προφήτου υἱοὶ δώρων καὶ λημμάτων αἰσχρῶν καθυφίεντο τὸ δίκαιον.
Κακὰ κακῶν. Διοκλῆς Βάκχαις· ἀπωλέσειε κακὰ κακὴν ὑμᾶς. Κακανδρία· δειλία. Σοφοκλῆς·
τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακανδρίᾳ σὲ φίλτατ' Αἴαν. Τεῦκρός φησι περὶ τοῦ Αἴαντος τελευτῆς.
Κακεντρέχεια· ἡ πονηρία. Κακεντρεχής· κακοῦργος. Κακηθεύοντες· κακὰ μηχανώμενοι.
Κακοσιτίας· Ἀριστοφάνης· ἀνωρθίαζεν κακοσιτίας ὑπὸ ἐμπνεόντων μέγα φρονοῦντες. ἀπὸ δὲ
τῶν κερατοφορούντων ζώων ἡ λέξις. Κάκη· κακία. οὕτως Πλάτων. Αἰλιανός· ὅστις ἐλέγχειν ἐλ-
πίζων, θανατοῖ ἄρα ὁ νομοθέτης αὐτὸν κάκην τὴν ἐσχάτην ἐλέγχει λιπόντα. Αἰλιανὸς κοινολη-
στεία· οὐδεὶς οἰκέτης μνημονεύεται κάκῃ εἴξας, προδοῦναι δὲ διὰ τὴν. καὶ αὖθις· ἀνάγκης καλού-
σης μὴ εἴκειν κάκῃ. Κάκκη· ἔχει δὲ καὶ τὸ κακέμφατον ἡ καθαρσία. καὶ μάλιστα τὸ δύσοσμον
ἀποπάτημα. Ἀριστοφάνης· ἀπὸ μὲν κάκκης εἰνὰ πήχων. Κακηγορῶ καὶ κακημορῶ· αἰτιατι-
κῇ. Κακὴ μὲν ὄψις· κόμμα ποιημάτων· κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλαίαις φρεσίν. Μένανδρος Σικυωνίῳ.
Κακία· ἀνάλογον ταῖς ἀρεταῖς αἱ κακίαι. αἱ μὲν γάρ εἰσι πρῶται, αἱ δὲ ὑπὸ ταύτας. οἷον ἀφρο-
σύνη· δειλία· ἀδικία· ἀκολασία· ἀκρασία· βραδυνοία· κακοβουλία. εἰσὶ δὲ ἄγνοιαι αἱ κακίαι. ὧν δὲ
μετέχοντα τῶν κακιῶν αἵ τε πράξεις αἱ κατὰ κακίαν καὶ οἱ φαῦλοι. ἐπιγεννήματα δέ, δυσθυμία· δυσφρο-
σύνη καὶ τὰ ὅμοια. κακία δέ ἐστιν, ἡ τοῦ κακῶσαι τὸν πέλας σπουδή. παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. Κακία·
διώνυμός ἐστιν ἡ λέξις· ἡ ὄντως κακία· οἷον πορνεία· μοιχεία· πλεονεξία· ἐπιορκία· καταλαλιά.
λιμὸς δὲ καὶ λοιμὸς θάνατοι καὶ νόσοι, καὶ τὰ ἄλλα δὴ ἔστι κακά. διό τι πολλάκις ἡμῖν ἀγαθῶν αἴ-
τια γίνεται. καὶ περὶ ταύτης φησὶν ὁ προφήτης· εἰ ἔστι κακία ἐν πόλει, ἣν κύριος οὐκ ἐποίησε. Κα-
κιζόμενοι· ταπεινούμενοι. Κακίζω· αἰτιατικῇ. Κακισθείς· ὁ κακιζόμενος. Κακίων· κακίου· χείρονος.
Κακοδαίμων· οὕτω δὲ παχέως ἐστὶ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῆ. Αἰλιανός· ἀνὴρ ἄφρονι κακοδαίμων ἀνήρ.
καὶ ἔχαιρεν ἐπὶ ταῖς ἐπιπόνοις φλυαρίαις. καὶ ἐξ ἐκείνων κακὰ εἰρύσατο δύο. ἄθεός τε καὶ ἀκόλαστος
εἶναι. Κακοέπεια· βλασφημία. Κακοζηλία· Καλλίνικος ἔγραψεν ὁ σοφιστὴς περὶ κακοζη-
λίας ῥητορικῆς. Κακοηθέστατα· ἐπὶ κλειδίων λέγεται. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις. οἱ γὰρ
ἄνδρες ἤδη κλειδία φοροῦσι κρυπτὰ κακοηθέστατα, λακωνικά ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους. πρὸ τοῦ
μὲν οὖν ἦν, ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου. νῦν δ' οὗτος αὐτὰς ἐρίδδα-
ξεν θριπιδέστατα. Κακοήθεια· ἡ κακοτροπία. παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. Κακοήθης· κακότροπος. ἢ καὶ ἄλ-
λως κακοήθως αὐτὸς διακληθείη. Κακόθρους, διάβολος. ἢ ζαμενὴς λόγος κακόθρους ἐκ Δα-
ναῶν ἐπιβῇ. Κακόνοι· ἐχθροί· ἢ κακόνουν ἔχοντες πρὸς τὸ πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης· ὡς κακόνοι τινὲς
εἰσὶν ἡμῖν. καὶ αὖθις· κακόνουν φωραθέντα σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις ζῶντα ἔλαβεν. Κακοπάθεια·
ἡ ταλαιπωρία. Κακοπινέστατον· τὸ πίνος ποτὲ μὲν ἐπὶ τῆς ἰδέας· ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἤθους λαμ-
βάνεται. ἐν τούτῳ δὲ τὸ κακοήθη σημαίνει, ἀντὶ κολάκευμα. ἐπίγραμμα· κακοπινέστατον· ῥυπαρόν· πίνου
... ἀδόκιμον τῇ γνώμῃ καὶ οὐ καθαρόν. ἀλλ' ὅτε ἀγχινοῦ· ὡς ἀνδρεῖον ἰσχυροῦ, ἐκ ῥήτορος μαθεῖν· οὐκ οἶδεν αἰγένει
κερ καπνοῦ σκιάν. εἴδωλον ἄλλως. οὐδὲν ἂν δείνοντα πρὸς ἐλέμενε περὶ τοῦ ἂν ἐχομένης εἰ μὴ δούλῳ. νῦν δὴ πά-
τη μαιδύσμορος τί χρὴ ποιεῖν. Κακορρήμων, καὶ οὐδετέρως τὸ κακόρρημον. Κακορραφίαι, κα-
κοσυνθέσεις. Κακορροθεῖ, κακῶς ἀγορεύει. Ἀριστοφάνης· ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ. Κακὸς
κακῶς ἀπόλοιτο, εἰ μὴ καὶ προαπόλοιτο τῆς ἀρᾶς, ὡς ἄξιός τε τῶν ἔργων γενέσθαι τῶν πρώην χει-
μῶνος. ἐνετολμήσατο γὰρ ὁ Παλαμναῖος κακὸν κακῷ μείζονι σβέσαι. Κακοτεχνιῶν· δίκης
ὄνομα, ἣν οἱ ἑλόντες τινὰ ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ παρασχομένου ἐδίδοσαν. Κακοῦ κόρακος
κακὸν ᾠόν. ταύτην τὴν παροιμίαν, οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ πτηνοῦ ζώου φασὶν εἰρῆσθαι, ὅτι οὔτε
αὐτὸ βρωτόν ἐστιν οὔτε τὸ ᾠὸν ὅ τίκτει. οἱ δέ, ἀπὸ τοῦ Κόρακος τοῦ Συρακουσίου ῥήτορος, πρώτου δι-
δάξαντος τέχνην ῥητορικήν. παρὰ γὰρ τούτου ὥς φασιν ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Τισίας ὄνομα μισθὸν ἀπαιτού-
μενος, εἰς τὸ δικαστήριον εἶπεν. εἰ μὲν νικήσειας, οὐδὲν μεμάθηκα, εἰ δὲ ἡττηθήσῃ, οὐ κομίσῃ τοὺς μι-
σθούς. θαυμάσαντες οὖν οἱ δικασταὶ τὸ σόφισμα τοῦ νεανίου, ἐπεφώνουν, κακοῦ κόρακος

κακόγνωον. Κακοῦργοι· οἱ λησταί· οἱ ἐνεδρευταί. ὁ δέ, λαβὼν ἑαυτόν, ἐπῆλθε σὺν τῷ ξίφει ὃ περιέκειτο διὰ τοῦ κακούργου τοῦ κατὰ τὴν ὁδόν. Κακοῦργον· αἰτιατική. Κακόχαρτον· κακοῖς χαίροντα. Κακόσχολος· ὁ πονηρός. Κακοῦ· ἀναίτιος ὁ θεὸς τοῦ κακοῦ. κακὰ δὲ κυρίως ὀνομάζομεν, οὐχ ἃ τῶν πολλῶν ὀνομάζειν τισὶ φίλον· ἀλλὰ κακίαν καὶ ἀκολασίαν καὶ τὰς ἄλλας παρανομίας ὑφ᾽ ἡμῶν αὐτεξουσίως τολμωμένας. ἡμεῖς γὰρ τούτων αἴτιοι. οὐχ ὁ τὰ ἐναντία νομοθετήσας θεός.

Κακοῦ πανήγυρις· ἐπὶ μεγίστων. πισίδης. καὶ πάντες ὥσπερ ἐν κακοῦ πανηγύρει, ἄλλος κατ᾽ ἄλλην συμφορὰν ἐδυστύχει. Κακώσεως δίκης ἐστὶν ὄνομα. ταῖς τε ἐπικλήροις κατὰ τῶν γεγαμηκότων, καὶ κατὰ τῶν παίδων τοῖς γονεῦσι καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν. οὕτω δημοσθένης. καὶ λυσίας καὶ ὑπερείδης. Κακῶς εἰδότες· ἀντὶ τοῦ ἀγνοοῦντες. ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης.

Κάκωσον· κατάφόνευσον. Κακοῖς ἐπισωρεύων κακά. ὦχος ὁ πέρσης αἴγυπτον ἀνδραποδίσας τό τε ἀπέκτεινε τὸν ἆπιν. καὶ κατέκοψε τὴν μέμφιν κακοῖς ἐπισωρεύων κακά. Κακοὶ τῆς πονηρίας πίνουσι τὴν ὀμίχλην. ἐπὶ τῶν κατὰ ἀξίαν τιμωρουμένων. Κακῶς εὖ ὧν δηλοῖ· τουτέστι τὸν ἄξιον ὕβρεως ὑβρίζειν. Κακχεῦσαι· καταβαλεῖν. Καλὰ τὰ ξύλα. Καλαβρία νῆσος πλησίον τροιζῆνος. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον εἰρήνη. Καλαύροψ· βουκολικὴ ῥάβδος. βαρυτέρα οὖσα τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τοῦ κάτω ῥέπειν. φιλόστρατος. ἀθεὶς τὸ θήειον καλαύροπι. ἣν ὁρᾷ σταυρὸν ἐμβάλλοντα τῷ θηείῳ ὡς ἄγκυραν. Καλὰ δὴ παταγεῖς· ἀντὶ τοῦ λέγεις. Κάλαϊς, ὄνομα κύριον. καὶ καλάϊνον χρῶμα. αἰσχύλος ἐν ποικίλοις χρώμασι. Καλάμαι· ζυγὰ τὰ ἀνώτερα μέρη τῶν ἐλαιῶν. ἢ κατὰ πεδίον. Καλαμητομίης. ἐν ἐπιγράμματι. ἀλλὰ καὶ αὖθις ἐν καλαμητομίης, ἀμβλὺ φέρει δρέπανον. Καλάμη· ὁ στάχυς τοῦ σίτου. Καλάμη· ἀπὸ κάλου τοῦ ξύλου. αὐτὸ δὲ ἀπὸ τῆς καύσεως. Καλαμίνθη· εἶδος βοτάνης. ἥτις καὶ ὄφις ἐλαύνει καιομένη. ἀριστοφάνης. οὐδὲ τὸ ὄζειν καλαμίνθης. ὄφεως ἐλαστικόν. Καλαμίτης· ὁ ἐπὶ τῆς καλάμης τοῦ σίτου. ἥρως κύριον ὄνομα. καὶ δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου. καὶ τῷ κλισίῳ τῷ πρὸς καλαμίτῃ ἥρωι. καὶ θηλυκὸν ἡ καλαμῖτις. διονύσιος ὁ λυκάβαντας ἐφίλατο τὴν καλαμῖτιν. ἀντὶ τοῦ ἐφίλησεν.

Καλαμώμενος· σταχυολογῶν. καλάμη γὰρ ὁ στάχυς τοῦ σίτου. καὶ καλαμῶνται· πλεονεκτοῦσι.

Καλάμωνος. Καλαμῶνται αἰτιατική. Κάλανος· ἰνδός. ἐκ τῶν βραχμάνων. οὕτω δὲ πάντα σοφὸν οὗτοι δὴ προσαγορεύουσιν. ἐπὶ τούτῳ δὲ ἀλέξανδρος ὁ μακεδὼν ἐπειδὴ ἐτελεύτησε παρόντος αὐτοῦ ἐν ἰνδίᾳ, ἐπιτάφιον ἀγῶνα συντελέσας. καὶ ἀκρατοποσίας ἁμιλληθῆναι παρεσκεύασε. διὰ τὴν περὶ οἶνον φιλοινίαν. οὗτος ἀπόκρισιν ἔδωκεν ἀλεξάνδρῳ πρὸς πᾶσαν ἐρώτησιν, εὔστοχον. Καλὰ παλαίθετα· ξηρὰ ξύλα ἐκ πολλοῦ ἀποτεθέντα χρόνου. κᾶλον γὰρ τὸ ξύλον. ὅθεν καὶ καλόπους ὁ ξύλινος πούς. Καλάσιρις· χιτὼν πλατύς. οὕτως αἰγύπτιοι. καὶ ὄνομα κύριον. Καλάτις· πόλις. Καλαῦροψ· ἡ ποιμενικὴ ῥάβδος. Κάλλαια· οἱ πώγωνες τῶν ἀλεκτρυόνων. χοὔπως τὰ κάλλαια ἀποφαγὼν, ἑξῆς πάλιν. Καλλαίσχρος, ὄνομα κύριον. Κάλλαινα τὰ πορφυρᾶ ἱμάτια καὶ κύαμος καλλάϊνος. αἰσχύλος ἐν ποικίλοις κάλλεσι.

Καλήμεναι· καλεῖν. Καλήσιος, ὄνομα κύριον. Καλπορίδης. Καλιά· νοσσιά. ἢ οἰκίσκος ξύλινος. κᾶλα γὰρ τὰ ξύλα ἐξ ὧν σύγκειται. ἐν ἐπιγράμματι· πανὸς τῇ χήεσσα πίτυς ἐπίσιον καλιή· μακρὸν δ᾽ ἔτι. Καλλιάνειρα. Καλλίας· ἀθηναῖος. κωμικός. υἱὸς λυσιμάχου. ὃς ἐπεκλήθη σχοινίων. διὰ τὸ σχοινοπλόκου εἶναι πατρός. οὗ δράματα, αἰγύπτιοι. ἀταλάντη. κύκλωπες. πεδῆται. βάτραχοι. σχολάζοντες. περὶ καλλίου ἐν τῷ ἀριστείδης. Καλλίας ὁ λακκόπλουτος ἐπικληθεὶς· στρατηγῶν πρὸς ἀρταξέρξην, τοῦ ἐπικείμενος τῶν σπονδῶν ἐβεβαίωσεν ὅρκους. καθ᾽ ὧν εἰσβαλόντες λακεδαιμόνιοι πλειστοάνακτος τοῦ παυσανίου βασιλεύοντος, ἐδῃώσαντο τὴν ἐλευσῖνα καὶ τὸ θριάσιον πεδίον. ἔτι τοῦ πεντηκονταετοῦς ὄντος, ὃ ἔσχε μετὰ τὴν ἐν πλαταιαῖς μάχην, εἷλε δὲ εἰς ἅλωσιν σάμου καὶ ἀρχόντων κερκυραϊκῶν. Καλλίας ὁ συρακούσιος δικαίως ἂν καὶ προσηκόντως κατηγορίας ἀξιωθείη. ἀναληφθεὶς ὑπὸ ἀγαθοκλέους καὶ δῶρα μεγάλα ἀποδόμενος τὴν προφῆτιν τῆς ἀληθείας ἱστορίαν, οὐ διαλέλοιπεν ἀδίκως ἐγκωμιάζων τὸν μισθοδότην. οὐκ ὀλίγων γὰρ αὐτῷ πεπραγμένων πρὸς ἀσεβείας θεῶν καὶ παρανομίας ἀνθρώπων, φησὶν ὁ συγγραφεὺς, ἑαυτὸν εὐσεβείᾳ καὶ φιλανθρωπίᾳ

πολὺ τοὺς ἄλλους ὑπερβεβηκέναι. καθόλου δὲ καθάπερ Ἀγαθοκλῆς ἀφαιρούμενος καὶ τῶν πολιτῶν ἐδωρεῖτο τῷ συγγραφεῖ μηδὲν προσήκοντα παρὰ τὸ δίκαιον· οὗτος ὁ θαυμαστὸς ἱστοριογράφος ἐχαρίζετο διὰ τῆς γραφῆς ἅπαντα καὶ ἀγαθὰ τῷ δυνάστῃ. ῥᾴδιον δ' ἦν οἶμαι πρὸς ἄμειψιν χάριτος τῷ γραφεῖ τῶν ἐγκωμίων μὴ λείπεσθαι τῆς ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους δωροδοκίας. Καλλίου πτερορρυεῖ· κωμῳδεῖται Καλλίας ὡς ἀπολέσας πάντα τὰ χρήματα ἀπ' ἑταιρῶν γυναικῶν, ὑπὸ συκοφαντίας τίλλεται. αἵ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά· πένης δὲ ἐγένετο τὰ πατρῷα καταναλώσας εἰς πόρνας. Καὶ Καλλίου πιθήκου· καὶ δυσχερῆ δὲ τῶν ὀνομάτων εὐφημότερον εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ προφέρεσθαι. καὶ τὸν πίθηκον οὖν, Καλλίαν προσηγόρευσαν. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου· ἀλλ' οἶμαι ὥσπερ οἱ τοὺς Καλλίας ἐν τοῖς οἴκοις τρέφοντες, τουτέστι τοὺς πιθήκους. οὕτω δὲ καὶ τὰς ἐριννύας, εὐμενίδας λέγουσι. Καλλιγύλας· οὕτως ἐκαλεῖτο Γάϊος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων. ἐπειδὴ ἐν μικρᾷ ἡλικίᾳ καὶ πολλὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἐτρέφετο. καὶ τοῖς στρατιωτικοῖς ἐχρῆτο ὑποδήμασιν. ἐκ τῶν καλλίγων οὖν, Καλλιγύλαν αὐτὸν ὠνόμασαν. ἢ Καλλιγύλας ὁ Γάϊος διὰ τὸ ἐν στρατοπέδῳ γεννηθῆναι· ὥς φησιν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ θείων ἐναργειῶν. Καλλιγύναικα· τὴν καλὰς ἔχουσαν γυναῖκας. Καλλιερεῖσθαι· ἐπὶ τοῦ θύειν καὶ ἐν τῷ μα. Ἡρόδοτος. καὶ καλλιέρημα θυσία εὐπρόσδεκτος. Καλλιέρημα· ἀπὸ τοῦ καλλιερεῖς. τὸ δὲ ὄνομα καλλιέρημα. ἔστι δὲ ἕκαστον θῦμα θεόφιλον. καὶ χριστιανοὶ μὲν ὅτε θεῷ καλλιεροῦσιν ὅταν ἑαυτοὺς τῷ θεῷ προσαγάγωσι· πνεῦμα τε γενόμενοι συντετριμμένον. καὶ καρδία τεταπεινωμένη. Ἕλληνες δὲ τότε καλλιερεῖν νομίζουσιν ὅταν δαίμονί τινι θύσαντες αἰσίων ἐπιτύχωσι σημείων ἐν τῷ ἥπατι τοῦ ἱερείου. καὶ τοῦτο καλοῦσι καλλιέρημα ὅταν τῷ δαίμονι τὸ θῦμα ᾖ φίλον διὰ τῶν ἐπιφαινομένων ἀπατηλῶν σημείων. Καλλικέλαδος· εὔφωνος. εὐόμιλος. Καλλικολώνη· τόπος Ἴδης. θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ. Καλλικόμος· σοφός. κριτής. Καλλίκων, ὄνομα κύριον. ἔσχε δὲ ἀδελφὸν Ἱππόδηλεα. Καλλικύριοι· οἱ ἀντὶ τῶν γεωμόρων ἐν Συρακούσαις γενόμενοι. πολλοί τινες τὸ πλῆθος. δοῦλοι δὲ ἦσαν οὗτοι τῶν φυγάδων, ὡς Τίμαιος ἐν ϛ΄. ὅθεν τοὺς ὑπερβολῇ πολλούς, Καλλικυρίους ἔλεγον. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς ταὐτὸ συνελθεῖν παντοδαποὶ ὄντες. ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Συρακουσίων πολιτείᾳ. ὅμοιοι τοῖς Λακεδαιμονίων εἵλωσι. καὶ παρὰ Θεσσαλοῖς πενέσταις. καὶ παρὰ Κρησὶ κλαρώταις. καὶ παροιμία· Καλλικυρίων πλείους. τοῦτο ἔλεγον ἐπεὶ τὸ πλῆθος ἤθελον ἐμφῆναι. οἱ δὲ Καλλικύριοι δοῦλοι ἦσαν. πλείους τῶν κυρίων αὐτῶν. ὥστε καὶ αὐτοὺς ἐξέβαλον. Καλλίμαχος· Ἀθηναῖος. οὗτος εἰς τὸν Μηδικὸν πόλεμον εὑρέθη ἐπὶ δόρατι τὸν ἱστάμενος νεκρός. Καλλίμαχος· υἱὸς Βάττου καὶ Μεσάτμας. Κυρηναῖος. γραμματικός. μαθητὴς Ἑρμοκράτους τοῦ Ἰασέως γραμματικοῦ. γαμετὴν ἐσχηκὼς τὴν Εὐφράτου τοῦ Συρακουσίου θυγατέρα. ἀδελφῆς δὲ αὐτοῦ παῖς ἦν, ὁ νέος Καλλίμαχος. ὁ γράψας περὶ νήσων δι' ἐπῶν. οὕτω δὲ ἐγένετο ἐπιμελέστατος, ὡς γράψαι μὲν ποιήματα εἰς πᾶν μέτρον, συγγράψαι δὲ καὶ καταλογάδην, πλεῖστα. καί ἐστιν αὐτοῦ τὰ γεγραμμένα βιβλία, ὑπὲρ τὰ ω΄. ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων ἦν Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου. πρὶν δὲ συσταθῇ τῷ βασιλεῖ, γράμματα ἐδίδασκεν ἐν Ἐλευσῖνι κωμυδρίῳ τῆς Ἀλεξανδρείας. καὶ παρέτεινε μέχρι τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος Πτολεμαίου. ὀλυμπιάδος δὲ ἦν ρκζ΄. ἧς κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ὁ Εὐεργέτης Πτολεμαῖος ἤρξατο τῆς βασιλείας. τῶν δὲ αὐτοῦ βιβλίων ἐστὶ καὶ ταῦτα. Ἰοῦς ἄφιξις. Σεμέλη. Ἄργους οἰκισμοί. Ἀρκαδία. Γλαῦκος. Ἐλπίδες. σατυρικὰ δράματα. τραγῳδίαι. κωμῳδίαι. μέλη. Ἶβις. ἔστι δὲ ποίημα ἐπιτετηδευμένον εἰς ἀσάφειαν καὶ λοιδορίαν εἴς τινα Ἶβιν γενόμενον ἐχθρὸν τοῦ Καλλιμάχου. ἦν δὲ οὗτος Ἀπολλώνιος ὁ γράψας τὰ Ἀργοναυτικά. Μουσεῖον. Πίνακες τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμψάντων. καὶ ὧν συνέγραψαν ἐν βιβλίοις κ΄ καὶ ρ΄. Πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν κατὰ χρόνους καὶ ἀπ' ἀρχῆς γενομένων διδασκάλων. Πίναξ τῶν Δημοκρίτου γλωσσῶν καὶ συνταγμάτων. Μηνῶν προσηγορίαι κατὰ ἔθνη καὶ πόλεις. Κτίσεις νήσων καὶ πόλεων. καὶ μετονομασίαι. Περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν. καὶ περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Ἰταλίᾳ θαυμασίων καὶ παραδόξων. Περὶ μετονομασίας ἰχθύων. Περὶ ἀνέμων. Περὶ ὀρνέων, Περὶ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ ποταμῶν. Θαυμάτων τῶν εἰς ἅπασαν τὴν γῆν κατὰ τόπους ὄντων συναγωγή. Καλλίμαχος· Κυρηναῖος. ἐποποιός. ἀδελφιδοῦς τοῦ προτέρου. υἱὸς Στασήνορος. καὶ Μεγατίμας τῆς ἀδελφῆς Καλλιμάχου. Καλλιμήκης.

Καλλίμος

Κάλλιμος· ὁ καλός. Καλλίνικος, Γαΐου, ὁ καὶ Σουτώριος, ἐπικληθεὶς σοφιστής· Σύρος, ὡς δέ τινες Ἀράβιος· τὸ δὲ ἀληθές, Πετραῖος· σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις. ἔγραψε πρὸς Λοῦπον περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς. προσφωνητικὸν Γαλλιηνῷ. πρὸς Κλεοπάτραν περὶ τῶν κατὰ Ἀλεξάνδρειαν ἱστοριῶν βιβλία δέκα. πρὸς τὰς φιλοσόφων αἱρέσεις. περὶ τῆς Ῥωμαίων ἀνανεώσεως. καὶ ἄλλα τινὰ ἐγκώμια καὶ λόγους. Καλινδούμενοι· κυλιόμενοι. Καλλίνικος· ὁ Ἡρακλῆς. Καλλιόπη· ὄνομα μούσης. Κάλλιος, ὄνομα κύριον. Καλλιπάρηος· ἡ καλὰς παρειὰς ἔχουσα. Κάλλιππος· Ἀθηναῖος φιλόσοφος, Πλάτωνος μαθητής· ὃς ἐν Συρακούσαις ἀνῃρέθη τυραννεῖν ἐπιχειρήσας, πονηρὸς οὗτος ἱστόρηται παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ, καὶ Δίωνος τοῦ Συρακουσίου προδότης. Καλλιρρόη· κρήνη ἐν Ἀθήναις, ἥτις πρότερον Ἐννεάκρουνος ἐκαλεῖτο. Καλλίρροον· καλῶς ῥέοντα. Καλλισθένης· Δημοτίμου, οἱ δέ, Καλλισθένους· Ὀλύνθιος· μαθητὴς Ἀριστοτέλους καὶ ἀνεψιαδοῦς· ὃν ἔδωκεν ἕπεσθαι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι. ὁ δ' ἐν γαλεάγρᾳ σιδηρᾷ βαλών, ἀνεῖλεν ἅμα Νεάρχῳ τῷ τραγικῷ· διότι αὐτῷ συνεβούλευε μὴ ἐπιζητεῖν ὑπὸ Ἀθηναίων καλεῖσθαι δεσπότης. τινὲς δὲ αὐτὸν ὡς ἐπιβουλεύοντα Ἀλεξάνδρῳ ἀναιρεῖσθαί φασιν ἅμα Νεάρχῳ. ἦν δὲ εὐφυὴς πρὸς τὸ αὐτοσχεδιάζειν, καὶ ῥύμῃ πολλῇ φέρεσθαι. καὶ φέρεται λόγος ὡς ὁ Καλλισθένης ὑπὸ φθειρῶν ὑπερβλύσεως καὶ ἐκβράσεως τὸν βίον κατέστρεψε. καὶ μαρτυρεῖ ὁ ἴαμβος οὗτος· καὶ φθειριῶσαν ὡς ὁ πρὶν Καλλισθένης. περὶ τῆς ἰατρικῆς τέχνης λέγων ὡς ἠμέλητο πάνυ. Καλλιστεῖα· τοῖς γὰρ τῷ κρίναντι τὰ καλλιστεῖα περικωνίδα καὶ χρυσῆν τὴν δ' ἔθετο πρόχουν. Καλλίσφυρος· ἡ καλοὺς πόδας ἔχουσα.

Καλλιφάνης ὁ Παραβεύκοντος· ἐπὶ τῶν προσποιουμένων πολυμάθειαν. οὗτος γὰρ ἀρχὰς ποιημάτων πολλῶν καὶ λόγων συγγεγραμμένων ἄχρι τριῶν ἢ τεσσάρων στίχων ἀπαγγέλλων, πολυμαθείας δόξαν προσεποιεῖτο. Καλοκαγαθία· ἀγαθότης. Καλὸν τὸ τελείως σύμμετρον. Καλὸν πρᾶγμα καλεῖ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν συμμέτρως ἔχον. εἴδη δὲ τοῦ καλοῦ δ'· δίκαιον, ἀνδρεῖον, κόσμιον, ἐπιστημονικόν. ἐν γὰρ τοῖσδε τὰς καλὰς πράξεις συντελεῖσθαι. ἀνάλογον δὲ καὶ τοῦ αἰσχροῦ εἴδη δ'· ἄδικον, δειλόν, ἄκοσμον, ἄφρον. λέγεται καλὸν τὸ ἐπαινετοὺς παρεχόμενον τοὺς ἔχοντας ἀγαθὸν ἐπαίνου ἄξιον. ἑτέρως δέ, τὸ εὖ πεφυκέναι πρὸς τὸ ἴδιον ἔργον. καὶ τὸ ἐπικοσμοῦν. ὅταν λέγωμεν μόνον τὸ σοφὸν ἀγαθὸν καὶ καλὸν εἶναι. λέγουσι δὲ μόνον τὸ σοφὸν ἀγαθὸν καὶ καλὸν εἶναι. λέγουσι δὲ μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν εἶναι. εἶναι δὲ τοῦτο ἀρετήν, καὶ τὸ μετέχον ἀρετῆς. ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ πᾶν ἀγαθὸν εἶναι καλόν. καὶ τὸ ἰσοδύναμον, ὃ καλὸν τῷ ἀγαθῷ. δοκεῖ δὲ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἴσα εἶναι. καὶ πᾶν ἀγαθὸν ἐπ' ἄκρον αἱρετὸν καὶ μήτε ἄνεσιν μήτε ἐπίτασιν ἐπιδέχεσθαι. καλὸν δέ ἐστι καὶ τὸ δι' ὄψεως ἢ δι' ἀκοῆς ἡδύ. Κᾶλον· τὸ ξύλον. τὰ κᾶλα δὲ Ἀττικῶς. Καλοπόδιον· σκυτικὸν ἐργαλεῖον. Καλόπους· ἀπὸ μέρους καλή. Κάλλος· συμμετρία τῶν ὁμοιομερῶν ἐν ἡμῖν μερῶν· προσώπου, βραχίονος, χειρῶν, τῶν ἄλλων μορίων, ἃ ὕστερά ἐστι τῶν πρώτων δυνάμεων. τῷ γὰρ αὐτῷ λόγῳ δεικνύουσι ἀνάγκην ἰσχὺν αἱρετωτέραν τοῦ κάλλους· πρῶτα γὰρ τὰ ὁμοιομερῆ ἐν ἡμῖν, ἐν οἷς ἡ ἰσχύς, τῶν ἀνομοιομερῶν, ἐν οἷς τὸ κάλλος. ἕκαστον γὰρ τῶν ἀνομοιομερῶν ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν σύγκειται, οἷον τὸ πρόσωπον ὀστῶν καὶ νεύρων καὶ σαρκῶν. διὸ καὶ συναναιρεῖται μὲν ἀναιρουμένων, οὐ συναναιρεῖ δὲ ἀναιρούμενον. Καλὸς κἀγαθὸς λέγεται κατὰ συναλοιφήν, οὐχὶ καλὸς καὶ ἀγαθός. καὶ καλὸς ὁ ἐρώμενος. καὶ ἦν τῷ μὲν ἐραστῇ Μέλιτος ὄνομα, τῷ καλῷ δὲ Τιμαγόρας. τὸ μὲν καλός, ἐπὶ τῆς ἐν σώματι ὥρας· τὸ δὲ ἀγαθός, ἐπὶ τῆς ἐν ψυχῇ. ἀπὸ συντάξεως ὀνόματα γίνεται· καλὸς καὶ ἀγαθός, καλοκαγαθία· θεὸς καὶ ἐχθρός, θεοεχθεία. καλοῦ εἴδη δ'· δίκαιον, ἀνδρεῖον, ἐπιστημονικόν. Καλούμεθα αὖ τοῦ· ἀντὶ εἰς δικαστήριον ἀξόμεθα. Καλούμενός τε καὶ ἄκλητος ὁ θεὸς παρέσται· χρησμὸς δοθεὶς Λακεδαιμονίοις. Καλῴδιον· σχοινίον. Καλωνίδας, ὄνομα κύριον. Καλλωπίζομαι· δοτικῇ. Καλλώπισμα. Κάλως, σχοινίον, καὶ πόδες, παρὰ τὸ κάλων κινεῖν, ζωτικὸς ἀντὶ τοῦ ἴσου λέγεται, ἁπλοῦν σε δεῖ τὰ ἄρμενα, τουτέστι πάντα κινεῖν ὑπὲρ τοῦ περιγενέσθαι αὐτοῦ. καὶ κάλως καὶ κάλω Ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· μία μέν ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου. ἀπὸ ἀθείας τοῦ κάλως. Καλῶς· ἀντὶ τοῦ ἀστείως καὶ φιλανθρώπως, παρὰ Θουκυδίδῃ, οἷς κόσμου καλῶς τοῦτο

δρᾶν. τουτέστι τὸ λῃστεύειν. ὅτε γὰρ βοῦν ἀροτῆρα ἐλελήθει κλέπτων, ἢ ἐκλέπτου νυκτός. οὔτε μηδὲ φό-
νων ἐποίουν τὴν λῃστείαν. Καλῶς αἰτιατική. Καλῶς. τοῦτο ἐπὶ παραιτήσει καὶ ἀρνήσει
χρῶνται. εἰρηκότος τοῦ διὰ τοῦ Διονύσου πρὸς αὐτὸν ἐπιδοῦναι ἐπίθες καὶ σὺ δὴ λιβανωτόν, ἐπήγαγε καλῶς
ἕτεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι θεοῖς. διὸ λέγει ὁ Διόνυσος ἴδιοί τινές εἰσι κόμμα καινόν. εἶτα ὁ μὲν λοι-
πὰ πρόσεχε καλῶς τε καὶ εὖ. Καλπάζειν. τὸ ἀρέμας βαδίζειν. Κάλπις. ὑδρία. Κα-
λοὶ Ἀριστοφάνης. ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφον Ἀθηναῖοι καλοί. ἴδιον ἐραστῶν ἦν, τὸ τὰ τῶν ἐρωμένων
ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις ἢ δένδροις ἢ φύλλοις δένδρων οὕτως. ὁ δεῖνα καλός. Καλυ-
δὼν πόλις καὶ καλυδώνιος ποταμός. Καλυκας συνείπας. ῥόδα κεκαλυμμένα. Κά-
λυμνος ὁ ἐν αἰγύπτῳ σῖτος. ἀντὶ τοῦ καλύμνιος. ὁ γὰρ φιλάδελφος ἐκ καλυδῶνος μετήγαγε
τὸ σπέρμα ὁ Ἀπολλόδωρός φησι λέγεσθαι καλύδνας ὡς καλύβας. Καλλιώων. χθὲς μὲν καὶ
πρώην διεδρακότες τοῦ καταπλεῖν καὶ τοῦ τύπου βάθρα καλλύνειν καὶ τοὔδαφος κορεῖν. Καλυντρα.
κόσμητρα. ἀντὶ δὲ τοῦ δόρατος καλυντρον φέρων. καὶ κόσκινον ἀντὶ τοῦ ἀσπίδα. καὶ κό-
φινον ἀντὶ κράνους ἐπὶ ὄνου καθήμενος. Κάλυξ. ἄνθος ῥόδου μεμυκός. Καλύπτω αἰ-
τιατική. Καλυψώ ὄνομα θεᾶς ἢ μία τῶν ἄλλων καλύπτουσα δὲ τὸ διανοούμενον. δολόεσσαν γὰρ λέ-
γει αὐτὴν Ὅμηρος. Κάλχη βοτάνη τις δι' ἧς ἡ πορφύρα βάπτεται. Καλχαίνειν κατὰ βάθος
μεριμνᾶν. καὶ κάλχη ἡ πορφύρα. ὅθεν καὶ πορφύρειν τὸ μεριμνᾶν. Κάμαξ χάραξ. ὀρθὸν
ξύλον λέγεται θηλυκῶς. οἱ δὲ ἐπιθοῖτε φασὶν ὀπίσω τοῦ ἵππου πόδας τῷ αὐχένι ταῖς κάμα-
κας ἑλίξαντες καὶ αὖθις. μυρία καὶ δολιχὰς δεξάμενοι κάμακας. οἱ δὲ βάρβαροι δρεπανηφόροι κάμα-
κι τὸ χοινίον ὡς εἶχε τὰς ναῦς διακόπτουσι. καὶ ἐν τῷ χιλιοστῷ. Καμαρίνα καὶ πόλις σικελίας.
καὶ καμαριναῖος ὁπλίτης. Καμαρῖνοι ὄνομα ἔθνους. Καμασηνὸς ἐθνικόν. Καμα-
τηροὺς. κεκοπιακότας. μήπως καματηροὺς καὶ στρατιώτας, ἀκμῆσι παραδῶσι τοῖς βαρβάροις.
Κάμβα ὄνομα πόλεως. Καμβραία ἰσχάς. βάρβελος. μικρὸν δὲ ἐπισχὼν αὖτε σωθεν ἐκκύψας
φαύειν ἔμελλεν ἰσχάδος καμβραίας. ἀλεξανδρίδης διὸ ῥόδιος ἐκ καμείρου ἦν. Καμηλαύκιον
ῥωμαίων ἡ λέξις. ῥηθείη δ' ἂν καὶ ἑλληνιστὶ παρὰ τὸ καῦμα ἐλαύνειν. Κάμηλος τὸ ἀχθοφόρον
ζῶον. Ἀριστοφάνης. πῶς ἂν ἄλλα μήλου μηδὲ σῶν ἔσπασε. ἐπεὶ διὰ καμήλων ἐλθόντι μηδὲ εἰς τὴν ἑλ-
λάδα. καὶ καμηλίτης βοῦς οὕτω καλούμενος. κάμιλος δὲ τὸ παχὺ σχοινίον. Κάμιλλος ὄνο-
μα κύριον. ὁ ῥωμαίων στρατηγός. ἐν τῷ ἀχίλλεος αὐχή. Κάμινος. Κάμιρος. ὄνομα κύριον
καὶ ὄνομα πόλεως. Κάμνειν ἐπὶ τοῦ ποιεῖν καὶ ἐργάζεσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ νοσεῖν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπο-
θανόντων. εἴδωλα καμόντων. προσλαβὸν δὲ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν, σημαίνει τὸ ἀπειπεῖν καὶ ἀπα-
γορεῦσαι καὶ ἀπογνῶναι. οἷον ἀπέκαμον νουθετῶν. Κάμνων. πονῶν. Καμμονίη ἡ ἐκ μονο-
μεροῦς νίκη. Καμόντων τῶν νεκρῶν. εἰ καί σοι βέβριθεν ὑπ' εἰδώλοισι καμόντων ὁλκάς. Κάμ-
μορος ὁ ταλαίπωρος. Καμπανία χώρα. Κάμπη. Καμπιδήκτωρ. Κάμπιος δρό-
μος. δρόμοι τινὲς εἰσὶ κάμπιοι. οὐ καθεῖς καὶ ἁπλοῖ. ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες. Κάμπτω. ὠ-
θεῖ καὶ ἐκάμπτεν. ὁ πόσας ὀνείρων ἐλύγιζέ τε καὶ ἔστρεφε. Κάμπτω αἰτιατική. ἀντὶ τοῦ μαλα-
κίζω τὴν ψυχὴν σου. Καμπύλα τόξα. Ὅμηρος. συνέμιξε τὸν κατὰ τοῦ τόξου λόγον τῷ κατὰ
τῶν βελῶν. καμπύλα μὲν γὰρ τόξα τουτέστιν ἐπικαμπῆ. πεπτωκότα δὲ ἀλλήλοις ἄλλη τὰ βέλη. ὡς
χοίνιξ τὸ μέτρον καὶ τὸ μετρούμενον καὶ κοτύλη ὁμοίως. Καμπυλιάζειν. κάμπτειν καὶ στρέφειν.
Κάναβρι. Καναστραῖα. κοῖλα στενὰ ἀγγεῖα. Καναχηδόν. μετὰ κτύπου. Κανδάκη ἡ τῶν αἰ-
θιόπων βασίλισσα καὶ ζήτει ἐν τῇ ἀλεξάνδρου ἱστορίᾳ. Κανδήλα παρὰ τὸ καίειν δῆλα. Κάνδυ-
λος. βρῶμα διὰ μέλιτος καὶ γάλακτος σκευαζόμενον. ὡς καὶ ἀβυρτάκη ἐρύκων βρῶμα. καὶ ζήτει ἐν τῷ
ἀκρόδρυα. Κάνδυς χιτὼν περσικός. ἀποδύσαντες δὲ τὸν κάνδυν καὶ τὰς ἀναξυρίδας ἐκλύσαν-
τες καὶ τὸν πῖλον ἀφελόντες. Κάνναις καὶ καλάμαις χρῶνται οἱ νομάδες εἰς τὴν σκηνοποιΐαν.
Κάνεον τὸ κανίσκιον καὶ κανοῦν ὁμοίως. Κάνης ὁ ψίαθος καὶ κλίνεται κάνητος. Κανη-
φόροι. Φιλόχορός φησιν ὡς ἐπ' Ἐριχθονίου βασιλεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι φέ-
ρειν τὰ κανᾶ τῇ θεῷ. ἐφ' οἷς ἐπέκειτο τὰ πρὸς τὴν θυσίαν τοῖς τε παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις

πομπαῖς

πομπαῖς. Κάνθαρος. ἀθηναῖος κωμικός. μνημονεύεται τούτου δράματα, μήδεια. τηρεύς. συμμαχίαι. μύρμηκες. ἀηδόνες. Κάνθαρος παρὰ τὸν κάνθωνα τουτέστι τὸν ὄνον, καὶ παρὰ τὸν ὀρὸν τουτέστι τὸ σπέρμα. φασὶ γὰρ ὅτι ὁ κάνθαρος οὕτω τίκτεται. ἐπὰν εὕρῃ ὄνου κόπρον στρογγύλην, μὲν ἐκκυλίων τοῖς ποσὶ. καὶ ἐν τῷ κυλίειν, ἀποσπερμαίνει. καὶ ἐκ τούτου ὁ κάνθαρος τὸ ζῶον γίνεται. ὅθεν καὶ τὴν ὀνομασίαν ἔχει παρὰ τὸν κάνθωνα καὶ τὸν ὀρὸν τουτέστι τὸ σπέρμα. κάνθορός τις ὤν. ἢ παρὰ τὸν θορὸν ὃ δηλοῖ τὸ σπέρμα. ἢ ὁ θορῶν περὶ τὸν κάνθωνα. ἀντὶ τοῦ περὶ τὴν κόπρον τοῦ ὄνου. ἢ ὁ ἐκ τοῦ κάνθωνος ὀρούων. κάνθων δὲ κυρίως ὁ ὄνος. κάνθαρος δὲ τὸ ζῶον. καὶ ὄνομα λιμένος ἐν ἀθήναις. καὶ εἶδος ποτηρίου. κάνθαρος θῆλυς οὐ γίνεται. ἀλλὰ πάντες ἄρσενες γεννῶνται. Κανθάρου μελάντερος. παροιμία. μὴ ἀνδρὸς θησαυρῷ. καὶ κανθάρου σοφώτερος. ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοηθῶν. Κανθήλη πόλις. Κανθήλιος. βραδὺς νοῆσαι καὶ ἀφυής. ἢ ὄνος μέγας. ξενοφῶν λέγει. ἐν βαβυλῶνι οἱ φοίνικες οὐ μεῖον ἢ πλεθριαῖοι τὸ μέγεθος γίνονται. αἱ δὴ πιεζόμενοι ὑπὸ βάρους ἄνω κυρτοῦνται. ὥσπερ ὄνοι κανθήλιοι. καὶ πολύβιος. ἐν γὰρ τοῖς ἐπιτεθειμένοις φορτίοις τὰ κανθήλια λαβόντες ἐκ τῶν ὄπισθεν, προσθέσθαι πρὸ αὐτῶν ἐκέλευσε τοῦ πεζοῦ. ἐγγιζομένου, συνέβη παρὰ πάντας χάρακας ἀσφαλέστατον γενέσθαι τὸ πρόβλημα. Κάνθωνος ὄνος. Κανόνιον. οὕτω καλεῖται ἡ οἱαδήποτε πραγματεία κανόνων τυγχάνει πτυχίων ἢ στίχων ἢ παραγγελ. στίχου, τὸν κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομαζόμενον. ἀπὸ ἀριστερῶν ἐπὶ δεξιὰ ἀναγινωσκόμενον. σελίδιον δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἄνωθεν ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τὰ κάτω. Κανωνὶς ἐργαλεῖον καλλιγραφικόν. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ κανόνι δὺ πάτην. Κάνος καὶ βύβλος ὄνομα κύριον. ἀμφότεροι δυστυχήσαντες. Κανοῦν κανίσκιον. παρὰ τὴν τῶν διονυσίων ἑορτὴν ἀθήνησιν αἱ εὐγενίδες ἐκανηφόρουν. ἦν δὲ ἐκ χρυσοῦ πεποιημένα τὰ κανᾶ ἐφ᾽ ὧν τὰς ἀπαρχὰς πάντων ἐτίθεσαν. κανοῦν δὲ ἀπὸ τοῦ κνεῖν. ἐν τῷ κανῷ γὰρ ἔκειτο ἡ μάχαιρα καὶ ταῖς στολαῖς καὶ τοῖς στέμμασι. κανοῦν δ᾽ ἔχοντες καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας, πλανώμεθα ζητοῦντες τόπον ἀπράγμονα. ἀριστοφάνης. τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσιν ἵνα οἰκήσαντες ἐπὶ τῇ ἱδρύσει θύσωσι. χύτραις γὰρ ἵδρυον. οἱ δέ φασιν, ὅτι ἀμυντήρια τῶν ὀρνέων ἐβάσταζον. ἀντὶ ὅπλου μὲν κανοῦν. ἀντὶ δὲ περικεφαλαίας χύτραν. ἵνα μὴ ἐφιπτάμενα τὰ ὄρνεα τύπτῃ αὐτούς. τὰς δὲ μυρρίνας πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν. Κάνωβος, ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα πόλεως. Κάνωπος ὁ ἐν αἰγύπτῳ. ποτὲ ὡς λόγος χαλδαῖοι τὸν ἴδιον θεὸν ὅπερ ἐστὶ τὸ πῦρ ἀποσεμνύνοντες, πανταχοῦ περιέφερον. ὥστε τοῖς θεοῖς πᾶσι τῶν ἐπιχωρίων συμβεβληκέναι. καὶ τὸν νικῶντα ἐκεῖνον παρὰ πάντων νομίζεσθαι θεόν. τῶν μὲν οὖν ἄλλων ἐπιχωρίων οἱ θεοὶ, ἀπὸ χαλκοῦ ἢ ἀργύρου ἢ ξύλου ἢ λίθου ἢ ἄλλης τοιαύτης ὕλης ἐτύγχανον ἱδρυμένοι. ἡ δὲ τοιαύτη ὕλη, εὐχερῶς ἀπὸ τοῦ πυρὸς διεφθείρετο. ὥστε πανταχοῦ τὸ πῦρ ἀναγκαίως νικᾶν. τοῦτο ἀκούσας ὁ τοῦ κανώπου ἱερεύς, πανοῦργόν τι τοιοῦτον ἐνεθυμήθη. ὑδρίαι ἐν τοῖς μέρεσι τῆς αἰγύπτου εἰώθασι γίνεσθαι ὀστράκιναι. τρήσεις ἔχουσαι λεπτὰς συνεχεῖς. ὥστε διὰ τῶν τρήσεων ἐκείνων τὸ τεθολωμένον ὕδωρ διυλιζόμενον, ἀποδίδοσθαι καθαρώτατον. ἐκ τούτων τῶν ὑδριῶν μίαν λαβὼν ὁ τοῦ κανώπου ἱερεύς. καὶ τὰς τρήσεις ἐκείνας ἀποφράξας κηρῷ. καὶ διαφόροις ζωγραφήσας χρώμασι, πληρώσας ὕδατος, ἔστησεν ὡς θεόν. καὶ ἀποτεμὼν παλαιοῦ ἀγάλματος τὴν κεφαλὴν, ὅπερ ἐλέγετο μενελάου τινὸς κυβερνήτου γεγενῆσθαι, ἐπιμελῶς ἐπιθεὶς, ἥρμοσεν αὐτὴν τῷ ἀγάλματι. παραγενόμενοι μετὰ ταῦτα οἱ χαλδαῖοι. ἀνήφθη τὸ πῦρ. καὶ ὁ κηρὸς δι᾽ οὗ αἱ τρήσεις ἐτύγχανον πεφραγμέναι, διελύοντο. τῆς δὲ ὑδρίας ἱδρωσάσης καὶ τὸ ὕδωρ διὰ τῶν τρήσεων ἐκβαλλούσης, ἐσβέννυτο τὸ πῦρ. οὕτω τε τῇ πανουργίᾳ τοῦ ἱερέως κάνωπος τῶν χαλδαίων νικητὴς ἀνεδείχθη. καὶ ἀπὸ τότε λοιπὸν ὡς θεὸς ἐτιμᾶτο. ὁ ἑκατὸν σταδίους ἀπέχων κανώβου καὶ ὁ ἕνα, ἐπίσης οὐκ ἔστιν ἐν κανώβῳ. οὕτω καὶ πλέον καὶ ἔλαττον ἁμάρτημα ἐπίσης οὐκ ἔστιν ἐν τῷ κατορθοῦν. σαφέστερον δέ ἐστιν ἐν τῷ ἀμπλάκημα.
Κἄν τι σφαλῇ τε ἐξ ἀξίου γοῦν. ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ ἐκ καλοῦ ξύλου. Κἀξ αὐτοῦ. Κάωνος.
Καππάδαι πλουτοῦντες κακοί. τρία κάππα κάκιστα. καππαδοκία κρήτη καὶ κιλικία. Καππάδοξ. μόνον τῶν εἰς ξ διὰ τοῦ ο μικροῦ. λέγεται δὲ καππαδόκης ἡ εὐθεῖα. καὶ καππαδόκιον τέρας.
Καππανῆται. Κάππαρις εἶδος βοτάνης. ἧς ὁ καρπὸς, ἰατροῖς δοκεῖ εἶναι ὀνήσιμος, ὁ δὲ ζη-

κῶν ὁ κινησίας, ὤμνυε κάππαριν καθάπερ σωκράτης τὸν κύνα. Καπετίς· παρὰ τὸ ἐκ τοῦ κέμπους αἱρεῖσθαι. Κάπετος· σωρός, θήκη· τάφος· παρὰ τὸ σκάπτω σκάπετος καὶ κάπετος.

Καπιτώλειον τὸ ἱερόν, καπιτώλιον δέ. Κάπηθεν καὶ καπίστριον. Κάπη ἡ φάτνη παρὰ τὸ κάπτειν τὸ ἐσθίειν· κάπος δέ ἐστι τὸ πνεῦμα· ἢ ἀπὸ τῶν ἀσθμάτων τῶν ἵππων καταπνεομένη· ἢ παρὰ τὸ ἐσκάφθαι καὶ κεκοιλᾶνθαι. Καπηλεύω αἰτιατικῇ. Καπηλείας· ἐμπορείας. καὶ καπηλεῖον. Καπηλικῶς ἀντὶ τοῦ πανηγυρικῶς· ἐπειδὴ οἱ κάπηλοι ἐνθυλεύουσι τὸν οἶνον συμμιγνύντες αὐτῷ σαπρόν. οἱ κάπηλοι ὑμῶν θολοῦσι τὸν οἶνον. Καπηλίς· παρὰ τὸ κακοῦν τὸν πηλόν, πηλὸς δὲ ὁ οἶνος ὅθεν καὶ ἄμπελος οἱονεὶ ἔμπελος οὖσα ἢ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν. Κάπηλος μεταβολεύς· πραγματευτής. κάπηλος ἀπαιδὼν ἢ μεταβόλος παντὸς πράγματος. Κάπηλος ἐν αἰθέρι ἐν ὅστινι οἶνον εἶναι οἶον ἐν τῷ παρὰ σοφοκλεῖ ἢ ἐπίφορος εἰς τὸν πηλόν. ὁ μέντοι οἶνος οὐκ ἔστι πηλός· πόθεν δὲ ἐν τῷ καπήλῳ οἶνος ἐπίνεται. καὶ γὰρ ἕτερόν ἐστιν οἰνοπώλης καὶ ἕτερον κάπηλος. καθόλου γὰρ τοὺς πωλοῦντας τι καπήλους ἔλεγον. ἔστι δὲ καὶ παρὰ σώφρονι ἐν τῇ ἀκεστρίαις. ὁ δὲ αἰσχύλος τὰ δόλια πάντα καπηλεῖα καλεῖ. καπηλὰ προφέροντες χρήματα. Καπήλεια εἶδος πλανοῦντος. τὰ παρ' ἡμῖν καπηλεῖα. Καπιδώσειν μοιδικῶς τὸ χρῆμα μᾶλλον. ἀντὶ προσθήκην σχήσειν. Καπίστριον ἡ τοῦ ἵππου φορβειά. κάπουτ γὰρ ῥωμαϊκῶς ἡ κεφαλή· καὶ ἐξ αὐτοῦ καπίστριον. Καπιτώλιον· ῥωμύλος μετὰ τὸ κτίσαι τὸ παλάτιον ἔκτισε καὶ τὸ καπιτώλιον, ὅ ἐστι κεφαλὴ τῆς πόλεως ἐν ᾧ καὶ τὸ παλλάδιον λαβὼν ἀπὸ τῆς πόλεως ἄλβης ἀπέθετο. σατύριον δὲ πρότερον ἐκαλεῖτο. ὕστερον δὲ καπιτώλιον ἐκ τῆς φανείσης ὀρυττομένων τῶν θεμελίων ἐν τῇ γῇ κεφαλῆς σώματος νεοσφαγοῦς. Καπίτων· λύκιος ἱστορικός· οὗτος ἔγραψεν ἰσαυρικὰ βιβλία η´. μετάφρασιν τῆς ἐπιτομῆς εὐτροπίου ῥωμαϊστὶ ἐπιτεμόντος λίβιον τὸν ῥωμαῖον καὶ περὶ λυκίας καὶ παμφυλίας. Κάπνη ἡ καπνοδόκη. ἀριστοφάνης τί ποτ' ἄρα ἐκ κάπνης ψοφεῖ.

Καπνίας οἶνος ὃς γίνεται ἐν βενεβεντῷ τῆς ἰταλίας καὶ καπνία ἄμπελος ἡ μέλαινα.

Καπνίας ποιητὴς ὁ μηδὲν λαμπρὸν γράφων. Καπνοῦ σκιά· ἐπὶ τῶν λίαν ἰσχνῶν. καὶ τὸ ἐκ οἱ ἀκαίρων νεκρόν· ἢ καπνοῦ σκιὰν εἴδωλον ἄλλως· οὐ γὰρ ἀνθεῖον τὰ πεῖ λέμι. λέγεται ὁ καπνοῦ καὶ ἀμενηνός, καὶ παρὰ καπνὸν εἶναι ἡγούμην ἐπὶ τῶν οὐδαμινῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων. Καπρέαι· αἱ ἐνδοῖς τῶν πτερυγωμάτων τῆς φύσεως τῶν καμήλων ἐπανιστῶσαι σάρκες ἃς τέμνουσιν ὁπόταν εἰς πόλεμον ἐξίωσιν· οὐκέτι γὰρ συνουσιάζουσι. Κάπρος τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός.

Κάπρος ἐρυμάνθιος· δρύοπες ἔθνος περὶ τὴν πυθῶνα ἄδικον ὃ ἡρακλῆς μετῴκισεν. ὅτε γὰρ τὸν ἐρυμάνθιον κάπρον ἔφερεν, ἐζήτει αὐτοὺς τροφήν· οἱ δὲ οὐκ ἔδωκαν. Καπρῶντας· ὁρμητικῶς ἔχοντας πρὸς συνουσίαν. Καπύη, ὄνομα πόλεως μεγίστης· ἡ δὲ καπύη μεταθεμένη πρὸς τοὺς καρχηδονίους τῷ βάρει συνεπεσπάσατο καὶ τὰς ἄλλας πόλεις. Κὰρ ἀριστοφάνης εἰ δ' ἔδουλός ἐστι καὶ κὰρ ὥσπερ ἐξηκεστίδης, φυσάτω παππῷος παρ' ἡμῖν καὶ φανοῦνται φράτορες. Κάρχις τόκεστις. Καραδοκεῖ προσδοκᾷ. παρὰ ἡροδότῳ καραδοκεῖ. παρὰ τὸ τῇ κάρᾳ δοκεύειν· ἢ γοῦν ἐμβλέπειν καὶ ἐπιτηρεῖν καὶ ἐλπίζειν. ἢ τὸ τῇ κεφαλῇ προβλέπειν ἐκδεχόμενον. μήποτε δὲ τὸ κάρ ἔγκειται· τὸ γὰρ καρηβαρεῖν, ἤτοι καταβαρεῖσθαι τὴν κεφαλὴν ἢ παραβάλλειν αὐτὴν ἀπὸ μέθης. τινὲς δὲ ὅτι σύνθετόν ἐστι τοῦ κάτω κάρα ἐπιφέρειν, τὸ καραδοκεῖν. παρατίθενται δίφιλον λέγοντα τὴν νύκτ' ἐκείνην διεκαρανόμησεν. Καραδοκήσοντες· ἡρόδοτος· ὁ δὲ πέμπει ἐς δελφοὺς κάδμον καραδοκήσοντα τὴν μάχην ἣ πεσεῖται. Κάρανος εἷς τῶν ἡρακλειδῶν στρατολογήσας ἐκ τῆς ἑλλάδος, ἦλθεν εἰς μακεδονίαν ἔρημον οὖσαν τότε καὶ ἐβασίλευσε. καὶ διαδοχὴ κέχρηται μέχρι φιλίππου. ἀμύντας δὲ ὁ φιλίππου πατὴρ εὐρυδίκην ἰλλυρίδα γήμας, ἔσχε παῖδας· ἀλέξανδρον· περδίκκαν· φίλιππον. οὓς ἔνιοι καὶ ὑποβεβλῆσθαι τὴν εὐρυδίκην φασί. πολεμήσας δὲ θηβαίοις, ὅμηρον ἔδωκε νέον ὄντα τὸν φίλιππον. οὗ γενέσθαι θηβαῖόν τινα παμμένην ὄνομα, ἐραστὴν ὥς φασιν. ἀμύντου δὲ τελευτήσαντος, παυσανίας φυγαδευθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς κατελθὼν ἐβιάσατο τοὺς παῖδας καὶ κατέσχε τὴν ἀρχήν. εὐρυδίκη δὲ ἀθηναῖ στρατηγῷ δια-

τρίβοντι περὶ τὴν Μακεδονίαν ἐκτεταμένην συμμαχῶν, τὸν Παυσανίαν ἐκβαλών. ἕως μὲν οὖν ἦρχον οἱ πρεσβύτεροι, οὐδὲν ἐνεωτερίζετο. Φίλιππος δὲ ἄρξας δύο καὶ εἴκοσιν ἔτη γεγονώς, πολλὰ κατεστρέφετο βαρβάρους τε καὶ Ἕλληνας. ἔλαβε δὲ καὶ Ἀθηναίων Ἀμφίπολιν. καὶ Θετταλοὺς ὑφ' ἑαυτῷ ἐποιήσατο. καὶ τὰς Χαλκιδικὰς πόλεις δύο καὶ τριάκοντα οὔσας, ὧν ἐπρώτευον Ὀλύνθιοι. καὶ Ποτίδαιαν ἀφελόμενος Ἀθηναίους ἐδωρήσατο ταύτην αὐτοῖς ἅπασαν τὴν αὐτοῦ. ὅμως δὲ βοηθοὺς ἔπεμψαν Ἀθηναῖοι ναῦς μ'. καὶ Χάρητα στρατηγόν. οὐχ ἧσσον μόνη ἀπολειφθέντος. προδόντων δὲ τὴν πόλιν Ὄλυνθον Εὐθυκράτους καὶ Λασθένους, τὴν μὲν ἀνάστατον ἐποίησε, τὰς δὲ ἄλλας εἷλεν. Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς περισωθέντας, πολίτας ἐποιήσαντο. Μεθωναίοις δὲ τοῖς ἐπὶ Θρᾴκης πολεμῶν, τὸν ὀφθαλμὸν ἐπηρώθη ἀστέρος τινὸς ὄνομα βαλόντος αὐτὸν βέλει. ἐπιγράψαντος τῷ βέλει· ἀστὴρ Φιλίππῳ θανάσιμον ἐπιπέμπει βέλος. πρὸς ὃν ἀντιγράψας ἔπεμψε βέλος ὁ Φίλιππος· ἀστὴρ Φίλιππος ἢν λάβῃ κρεμήσεται. καὶ ὑποσχόμενος εἰρήνην, ἐξῄτησε. καὶ λαβὼν ἐκρέμασεν. εἷλε δὲ καὶ Κερσοβλέπτην Θρᾳκῶν βασιλέα καὶ φίλον Ἀθηναίων. καὶ Ἀλόννησον ἔλαβε. καὶ ἄλλας πόλεις μεθ' ἃς ὁ πόλεμος ὁ Φωκικὸς συνέστη. Καραισάσθω· τελειούσθω. Κάρες, ὄνομα ἔθνους.

Καρατομεῖται· ἀποκεφαλίζεται. Καρβάτιναι· εἶδος ὑποδήματος. ἐπειδὴ ἁπλαῖ τινες ἀρχαῖαι ὑποδήματα καρβάτιναι αὐταὶ ἦσαν πεπηγμέναι ἐκ τῶν νεοδάρτων βοῶν. ἔνθεν ἐξιβαίνειν, ἐχθρὰν δηλοῖ βλάβην. Κάρβων καρβωνος. Κάρδαμα· ἐπισχετικὰ οὔρων τὰ κάρδαμα καὶ πτύσματος. καὶ διὰ τοῦτο φασὶ τοὺς πότας χρῆσθαι. φυλάττονται γὰρ πολλὰ πτύειν καὶ οὐρεῖν καὶ ἀπομύττεσθαι. Καρδαμὶς εἶδος λαχάνου. Καρδία πόλις Θρᾴκης. καὶ Καρδιανοὶ οἱ πολῖται. καὶ ὄνομα πελάγους. Καρδία· τὰ ἔνυδρα καρδίαν οὐκ ἔχει οὐδὲ πνεύμονα. ὅσα δὲ πνεύμονα ἔχει τῇ τραχείᾳ ἀρτηρίᾳ καταψύχεται τὸ ἐντὸς θερμόν, δι' αὐτῆς εἰσιόντος τοῦ ἀέρος. οἱ δὲ ἰχθύες διὰ τῶν βραγχίων καταψύχουσι τὸ ἐντὸς θερμὸν συστέλλοντες αὐτὰ καὶ εἰσδεχόμενοι τὸ ὕδωρ. ὥστε οὐ δέονται πνεύμονος καὶ ἄλλως οὐδὲ πάνυ δέονται τὰ ἔνυδρα τοῦ εἰσιέναι ἔξωθεν τὸ ὑγρὸν ἵνα ἐμψύξῃ. τὸ γὰρ ὕδωρ αὐτοῖς περικείμενον αὐτὸ ἀφ' αὑτοῦ τὴν ἔμψυξιν ἐργάζεται. ἡ καρδία δὲ πρώτως τῆς ψύξεως δεῖται. πηγὴ γάρ ἐστι τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ τοῖς ζώοις ἡ καρδία. διὰ δὲ αὐτὴν καὶ ὁ πνεύμων. διὰ μὲν οὖν τῆς εἰσπνοῆς ἐμψύχεται ἡ καρδία. διὰ δὲ τῆς ἐκπνοῆς τὰ λιγνυώδη περιττώματα ἀποκρίνεται. ἐπὶ πολὺ δὲ ἄπνευστοι δυνάμεθα διαλέγεσθαι, διὰ τὸ δύνασθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἐν τῷ θώρακι. δεόμεθα οὖν πρότερον εἰσπνεῦσαι ἄλλο εἰς χορηγίαν τῆς φωνῆς. ἅμα γὰρ εἰσπνεῖν τε καὶ διαλέγεσθαι ἀδύνατον. ἐπεὶ μηδὲ εἰσπνεῖν τε καὶ ἐκπνεῖν. ἐναντία γάρ. διὰ τοῦτο καὶ οἱ ῥαψῳδοὶ ἐκτείνειν μέλλοντες τὰ μέλη, πολὺ πρότερον εἰσπνέουσι πνεῦμα καὶ οὕτως ἄρχονται φωνεῖν ἵνα ἐξαρκέσῃ αὐτοῖς περὶ τὴν ἐκπνοήν. Καρδία τῆς ἀρετῆς ἐστιν ἐλεημοσύνη. Καρδία· οἱ παλαιοὶ τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν. ἔνθεν καὶ καρδιωγμός. Καρδιαλγίαι· λῦπαι καρδίας. Καρδιουλκία τὰς καρδίας ἕλκειν τῶν θυμάτων. Καρδιοφύλαξ· παρὰ Ῥωμαίοις χάλκωμα σπιθαμιαῖον πάντῃ πάντως. ὃ προσετίθεντο πρὸ τῶν στέρνων. οἱ δὲ ἀντὶ τούτου, ἁλυσιδωτοὺς χιτῶνας περιετίθεντο περὶ τοὺς θώρακας. Καρδιωσάμενος· τῶν θυομένων τοῖς θεοῖς ἱερεῖ, ἀφῃροῦντο τὰς καρδίας καὶ ὅλα τὰ ἱερεῖα ἔμελλον ὁλοκαυτοῦν. καὶ τῇ καλουμένῃ πιμελῇ καλύψαντες, οὕτως ἐπετίθεσαν τῷ πυρί. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ καρδιωσάμενος. Καρδιώττειν τὴν καρδίαν ἀλγεῖν. Σικελιῶται οἱ ἡμεῖς βουλιμιᾶν. Ἀπολλόδωρος ἐν ἑκτῷ περὶ ἐπιχάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶ τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν. ὃ βουλιμιᾶν λέγει Ξενοφῶν. καὶ τὴν καρδίαν πολλοὶ τὸ στόμαχον λέγουσι. Κάρδοπος· ἡ μάκτρα τοῦ ἀλεύρου μαγὶς ἐν ᾗ τὸν ἄρτον ἔματτον. ἢ σκαφίδιον ἐν ᾧ ἀνάματτον καὶ ἀναφυρᾶν ἔθος τὰ ἄλφιτα. θηλυκῶς ἡ κάρδοπος. Ἀριστοφάνης. τὴν κάρδοπον ἀρσενικῶς καλεῖ ὡς τὸ πέρικλεώνυμον ἀρσενικῶς καλοῦσί τινες δέον θηλυκῶς· γυναικώδης γάρ ἦν. Καρδοῦχοι· ἔθνος ὀνομάζονται ἄλλοις.

Κάρη. Καρηβαρεῖς τῆς κεφαλῆς. Καρηβαρία ἡ μέθη. Καρηβαρῶν τὴν κεφαλὴν βαρούμενος ἀπὸ μέθης οἴνου. Κάρηνα ἀκρόπολις. Καρηνὸς ἐθνικόν. Κάρης κάρητος. Καρηφαεῖ τῆς ὀχυδαίος σῖτος καὶ μὴ ἀνθοσμίας. ἐκ τῶν ἀνθοσμίας. Καρθαγένα.

Καρθαία τόπος τις. Καρία τόπος τις· καὶ ἡ κεφαλὴ κατὰ γλῶσσαν ὅθεν καὶ κάρα. Καριαθιαρὶμ τόπος· ἑβραϊκὴ δὲ ἡ λέξις. Καρίδας· Ἀπίκιος ὁ Ῥωμαῖος μυριάδα ἀργυρίου κατηναλωκὼς εἰς τὴν γαστέρα ἐν μιντούρναις τῆς Γαλατίας πολλὰς καρίδας ἐσθίων. ἐν τῷ Ἀπίκιος. Καρικὴ μοῦσα· ἡ θρηνώδης· δοκοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες θρηνῳδοί τινες εἶναι καὶ ἀλλοτρίους νεκροὺς ἐπὶ μισθῷ θρηνεῖν. τινὲς δὲ ἐξήκουσαν τὴν βαρβάρῳ καὶ ἀσαφεῖ· ἐπειδὴ οἱ Κᾶρες βαρβαρόφωνοι. καὶ παροιμία Καρικὸς αἶνος. Καρικὸν θῦμα· ἐπὶ τῶν ἀσάρκων καὶ ἀβρώτων μὲν θυόντων. οἱ γὰρ Κᾶρες κύνα θύουσιν. Εὐνάπιος. Καρίνη· γυνή. Καρῖνος Κάρου τοῦ βασιλέως υἱὸς γενόμενος ἐν ἐξουσίᾳ βουλήσεως κύριος ἀνέδραμε τηλικοῦτον κακὸν ἐς τυραννίδα. οὕτω καὶ τοὔνομα τοῖς ἔργοις μακρῷ παρῆλθε. παίδων μὲν γὰρ οἱ τεγνότων ὕβρεις διὰ τὸ σύνηθες οὐδὲ ὕβρεις ἐνομίσθησαν ἀλλ᾽ ἦν ἐγκύκλιον αὐτῷ καὶ πρόχειρον ταῦτα ἁμαρτάνειν. ὁ δὲ, ἐγκλήματά τε ἀνέπλαττε. καὶ ἐδίκαζε τοῖς ἀδικουμένοις καὶ τῶν δικαζομένων οὐδεὶς ἐσώζετο. ὁ δὲ πλοῦτος πολλῆς οὔσης καὶ ἀδιηγήτου τῆς φθορᾶς ἐπαναλίσκοντο τινὲς τῶν εὐδαιμόνων ὥσπερ ἐν κοινοῖς δείπνοις ἀλεκτορίδες εἰς τὴν Καρίνου τρυφήν. μεμνῆσθαι δὲ τῶν κατακοπτομένων ἔφασκε· τῶν μὲν ὅτι οὐκ ἐπῄνεσαν αὐτοῦ τὸ κάλλος, τῶν δὲ ὅτι λέγοντα ὅτε ἦν μειράκιον οὐκ ἐθαύμασαν ὡς ἐβούλετο. ἀπώλλυντο δέ τινες καὶ γελάσαντες ἐναντίον αὐτοῦ ποτε καὶ πάντα ἦν αὐτῷ βαρύτερα διοσημείας. καὶ ἔλυττα ἐν μέσοις τοῖς ὑπηκόοις. οὗτος ὁ Καρῖνος βασιλεύσας πρᾶγμα μὲν ἐς κοινὸν ὄφελος φέρων, οὐδὲν εἰργάσατο· τρυφῇ δὲ καὶ ἐκδεδιῃτημένῳ βίῳ καθ᾽ ἑαυτὸν παραδοὺς, εἰς ἀνάλωμα τῆς τρυφῆς ἐποιεῖτο φόνους οὐδὲν ἠδικηκότων ἀνθρώπων καί τι προσκεκρουκέναι νομισθέντων αὐτῷ. βαρυνομένων δὲ πάντων ἐπὶ τῇ πικρᾷ τυραννίδι συναναμιχθείσῃ νεότητι καὶ πάντα ἐν μελλοῦσι καὶ διαλογισμοῖς πεπτωκότων. Καρκάδοντα τοῦ λέγεται χάροντος δάνειον συναγόμενον ἐκ τοῦ ὀβολοῦ τοῦ συγκηδευομένου τοῖς τελευτῶσιν. οὕτως ἔνιοι πλανώμενοι βοιωτικὸν ὄνομά φασιν εἶναι. Καρκαίρω· ἠχῶ. ἐν τῷ ψαμμοκοσιογάργαρα. Καρκίνος· Ἀκραγαντῖνος τραγικός. καὶ Καρκῖνος Θεοδέκτου ἢ Ξενοκλέους Ἀθηναῖος τραγικός. δράματα ἐδίδαξεν ξ′. ἐνίκησε δὲ α′. ἤκμαζε κατὰ τὴν ἑκατοστὴν ὀλυμπιάδα πρὸ τῆς Φιλίππου βασιλείας τοῦ Μακεδόνος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἀχιλλεύς, Σεμέλη, ἣν ἄρχει ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς. Λυσίας· ἐλυμαίνοντο γὰρ μετὰ τοῦ Καρκίνου εἰς φοιτῶσαι φησὶν αἰκύνες καὶ ὅταν· ὁ σῖτος ἐξωθῇ κατὰ τῆς γῆς κεκαρκινῶσθαί φασι. Φερεκράτης· ὁ ποτὰν χολάζης νῦν ψ ἐν ἵνα τὰ λήια συγκαρκινωθῇ. λέγεται καρκίνος, καὶ πάθος τι συμβαῖνον ἐν τοῖς σώμασιν. ὅθεν καρκίνωμα λέγεται. εἴρηται δὲ πολλάκις καὶ κύριον ὄνομα. Καρκίνος λαγὼν αἱρεῖ· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Καρκίνος ποιητὴς Ἀττικός. σκώπτει δέ τις Καρκίνου παῖδας οὕτως· ὄρτυγας οἰκογενεῖς γυλιαύχενας ὀρχηστάς· νανοφυεῖς· σφυράδων ἀποκνίσματα μηχανοδίφας. καὶ γὰρ ἔφασκ᾽ ὁ πατὴρ γαλῆν τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι. λέγει δὲ ὄρτυγας μὲν διὰ τὸ ὀρχηστικὸν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄρτυγες. οἰκογενεῖς δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐσκιατραφημένους ὡσανεί τοὺς ὄρνιθας οἰκογενεῖς. γυλιαύχενας δὲ, τουτέστι μακροτραχήλους. γύλιος γὰρ στρατιωτικὸν ἐστὶ πλέγμα ἐπιμηκές· κολοβὸν οὖν εἰκὸς εἶναι αὐτοῖς τὸ ὅλον σῶμα· τὸν δὲ τράχηλον μικρὸν· ἢ αὐχένας οὐκ ἔχοντας καθάπερ ὁ γύλιος· ὡς μικροὺς οὖν καὶ γυλιώδεις σκώπτει. ἐχρῶντο δὲ οὗτοι τῷ πανί. νανοφυεῖς δὲ ὅτι νάνοι λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων· οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων γίννοι. ὀρχηστὰς δέ, εἰσεφέρετο αὐτοὺς ὁ πατὴρ ἐν τοῖς δράμασιν ὀρχουμένους. σφυράδων δὲ ἀποκνίσματα ἀντὶ τοῦ ταπεινοὺς καὶ μικρούς· σφυράδες δέ εἰσι τὰ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων ἀποπατήματα· ἡ δὲ σφυρὰς κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος. τούτοις οὖν ἀπεικάζει αὐτοὺς· μᾶλλον δὲ οὐδὲ τούτοις ἀλλὰ τοῖς ἀποκνίσμασιν αὐτῶν καὶ ἀποτμήμασιν. ὑπελίζει οὖν αὐτοὺς διὰ τὸ βραχύ· ἢ τὸ τοῦ μικροῦ μικρὰ μερὶς μικρά, ἢ οὐδὲν ἂν εἴη. μηχανοδίφας δὲ ἀπὸ μέρους· Ξενοκλῆς γὰρ ὁ Καρκίνου δοκεῖ μηχανὰς καὶ τερατείας εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασιν, ὃν Πλάτων δωδεκαμήχανον φησὶν· ἢ ἐπειδὴ πολλάκις ὡς τραγῳδοὶ μηχανικὰ εἰσέφερον ἡνίκα θεοὺς ἐμιμοῦντο ἀνερχομένους ἢ κατερχομένους ἐνθένδε οὖν. ὁ πατὴρ δὲ δρᾶμα ἐποίησε μύας παρὰ προσδοκίαν, τουτέστι μετὰ μόχθου. γαλῆν δὲ εἶπεν ἀπάγξαι διότι αἱ γαλαῖ νυκτὸς περιγίνονται τοὺς μύας. Καρκίνου ποιήματα·

μένανδρος ψευδηρακλεῖ. ἀντὶ τοῦ αἰνίγματος δή. ὁ δὲ καρκῖνος ὀρέσιν ἀπὸ ἰλίου ἀναγκαζόμενος ὁμολογῆσαι ὅτι ἐμήτρεον τὸ ἔνεστιν ἐποίησε δι' αἰνιγμάτων ἀποκρινόμενον. Κάρμηλος δὲ ὄρος καὶ καρμήλιον τὸ ὄρος. Καρμηττὶς πόλις οὕτω καλουμένη. Καρνεάδης. λίβυς ἀπὸ κυρήνης. υἱὸς φιλοκώμου φιλόσοφος ἀφ' οὗ περ ἡ νέα ἤρξατο ἀκαδημία. φασὶ δὲ τελευτήσαντος αὐτοῦ, τὴν σελήνην ἐκλιπεῖν καὶ τὸν ἥλιον ἀμυδρὸν γενέσθαι. Καρνεάδης ἕτερος ἀθηναῖος. φιλόσοφος. μαθητὴς ἀναξαγόρου. Κάστωρ. ῥόδιος ἢ ὥς τινες γαλάτης· ὡς δὲ ἄλλοι ἐπλανήθησαν μασσαλιώτης ῥήτωρ. ὃς ἐκλήθη φιλορώμαιος· γήμας δὲ τὴν δηιοτάρου τοῦ συγκλητικοῦ θυγατέρα, ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ ἅμα τῇ γαμετῇ, διότι αὐτὸν καίσαρι διέβαλεν. ἔγραψε δὲ ἀναγραφὴν τῶν θαλασσοκρατησάντων ἐν βιβλίοις δύο, χρονικὰ ἀγνοήματα. καὶ περὶ ἐπιχειρημάτων ἐν βιβλίοις ιε, περὶ πείθους β' περὶ τοῦ νείλου τέχνην ῥητορικὴν καὶ ἕτερα. Καρνείου Κάρνειος ἀπόλλων. Κάρνια ἀπόλλωνος ἑορτὴ παρὰ λακεδαιμονίοις. Καρρόθεν. ἀπὸ τοῦ κρείττονος. Καρρέον· καὶ τὸ ῥεῦμα. Κάρος. ἡ βαρεῖα καὶ ἐπιμονὴ μέθης καὶ καταφορά. Καρωθείς. βαρυνθεὶς τῇ κεφαλῇ. ὁ γὰρ δαβὶδ βαλὼν ἐπὶ τὸν γολιὰθ εἰς τὸ μέτωπον καὶ διῆλθεν ἕως τοῦ ἐγκεφάλου. ὡς εὐθὺς καρωθέντα, πεσεῖν ἐπὶ τὴν ὄψιν. καὶ κεκαρωμένος. ὁ δὲ τὴν καρδίαν ταῖς τιμαῖς ἤδη κεκαρωμένος, παρέδωκεν ἑαυτὸν εἰς τὴν ὁδόν. Κάρρων. δωρικῶς ὁ κρείττων, καὶ καρρόθεν, ἀπὸ τοῦ κρείττονος. δαμάσκιος γὰρ λέγει περὶ ἰσιδώρου. ὤμην αὐτὸν κεκραγέναι καταβάντα εἰς γένεσιν. ἐγὼ δὲ καρρόθεν ἐνθάδε ἀφικόμην. Καρπαλίμως. ταχέως. Καρπασινοί. ἠρετῖναι. Καρπαία. εἶδος ὀρχήσεως οὕτω ξενοφῶν ἐν τῇ ἀναβάσει. λέγει δὲ καὶ τὸ εἶδος ταύτης. Καρπίζουσι. ἀποτίζουσιν ἤτοι καρποποιοῦσι. Κάρπιμος τόπος. Καρπὸς ἡ ἐπικαρπία καὶ τὸ μέρος τῶν χειρῶν. δύο γὰρ σημαίνει. Καρπὸς καὶ περικάρπιον διαφέρει. καρπὸς μὲν γάρ ἐστι κυρίως αἱ κεγχραμίδες τοῦ σύκου καὶ τῶν ἐλαιῶν οἱ πυρῆνες. περικάρπιον δὲ τὸ περικεχυμένον τούτοις ὑγρὸν μετὰ τοῦ περιέχοντος αὐτὸ δέρματος. Καρποῦ δίκη. οἱ βλάψαντι καρπούς, δίκας ἐπετίθουν. Καρποῦ δίκη. οἱ ἀμφισβητοῦντες ὡς προσηκούσης αὐτοῖς, λαγχάνουσι τοῖς διακρατοῦσιν. εἶτα ἑλόντες λαγχάνουσι περὶ ἐπικαρπίας. τοῦτο καρποῦ δίκη καλεῖται. καὶ λυσίας ἐν τῷ κατὰ δημοσθένους ἐπιτροπῆς. εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς περὶ τοῦ δεῖ μυρανίῳ, καὶ τῶν σωμάτων ἔχεις δικάσαι αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ, εἰ δὲ οἰκίας, ἐνοικίου, ὡς περὶ νῦν οὗτός σοι ἐπιτροπῆς δικάζει.

Καρποῦμαι αἰτιατικῇ. Καρποφορῶ δοτικῇ. Κάρπωμα θυσία προσφορά. Καρσίως πλαγίως. καὶ ἐγκαρσίως. Κάρτα. λίαν ἢ μεγάλως. λήγεται γὰρ ἡ κολχίς, κάρτα κομιδῇ. καὶ ἄσχετον ἦν τὸ κακόν. ἐχηράνθη τοῦ στρατηγήσαντος. Κάρτα ἐπαφροδίτης. Κάρτα. ἐν τῷ σοφοκλέους. αἴας φησὶ πρὸς τὸ ἴδιον τέκνον. τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν, ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς. Κάρταλλος. ἀργαλέος ἅλωνος μετὰ λήνου προσφέρω χῶ. κάρταλλον βοτρύων περικαλλῆ τῷ κόφινος ὀξὺ τὸ κάτω. Καρτερία. ἡ ἐπιστήμη ἕξις ὧν ἐμμενετέον καὶ μὴ καὶ οὐδετέρων. Καρτερός. καὶ ὁ δυνάμενος τινὸς κρατεῖν. ὁ δέ, ἐδύνατο καρτερὸς εἶναι τῆς πόλεως. ἀλλ' ἐνέδωκε ταύτην τῷ βασιλεῖ. καὶ αὖθις. τήν τε πόλιν καὶ τὴν χώραν ἧς τινος οἱ [illegible] καρτεροὶ εἶσιν ἐνδώσοντες. καὶ αὖθις. καὶ αὐτὸς ἐγὼ ἐν ᾧ ἔτι ἁρμονίας καρτερὸς ἦν. καὶ μάχης καρτερᾶς διαγινομένης, φθείρεται πᾶσα ἡ στρατιὰ περὶ ἀντιόχῳ. πρὸς δοτικὴν ἡ σύνταξις. Καρτερὸς ὁ ἐγκρατής, ὅπερ οὐκ ἦν νόμιμον δρᾶσθαι ἐν γῇ ἧς τινος ῥωμαῖοι ἐκ παλαιοῦ καρτεροὶ εἶσιν. ἀντὶ τοῦ κύριοι ἐγκρατεῖς. Καρτερῶ δοτικῇ. Καρτερώνυχας. ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντας. Καρτερόζυγος. Καρύα. τὸ δένδρον. κάρυα δὲ ὁ καρπός. Καρύανδα. πόλις καρίας. Καρυκίων. ἀρτύων ἡδύνων. Καρυκεία ἡ ἡδύτης τῶν ζωμῶν. Καρύκη ἔδεσμα ἐκ πολλῶν συγκείμενον. βρῶμα λύδιον ἐξ αἵματος καὶ ἄλλων ἐδεσμάτων. ἀφ' οὗ καὶ τὸ συντεθεᾶσθαι καὶ ἀναδεύειν, καρυκεύειν φασί. καὶ καρυκοποιεῖν. τὸ κοσμεῖν ποικιλίᾳ τινὶ ῥήματα τὸν λόγον. καρυκεύματα δὲ τὰ ἡδύσματα καὶ ἀρτύματα. καὶ καρύκη ἡ κοιλία. ἣν γυμνὸν μονθυλεύ[illegible] καλοῦσι καὶ ἐπίπονοι μήτε λυδῶν καρύκας μήτε μασήτων ψόφους. Καρφαλέον. ξηρόν. καὶ καρχαλέον κατὰ ξηρόν. Κάρφη. ὁ ξηρὸς καὶ κοῦφος χόρτος. διφθέρας εἶχον σκεπάσματα καὶ ἐμπλάσσειν

χέρβυ κούφου. εἶτα συνῆγον καὶ συνέπαττον τὰς διφθέρας ὡς μὴ ἀποπίπτειν τῆς κάρφης τὸ ὕδωρ. λέγεται δὲ θηλυκῶς. ἀρριανὸς καὶ αἱ διφθέραι τῆς κάρφης ἐμπεπλασμέναι. καὶ ἤχθη πᾶσα πλήρης φαινομένη, οὐκ εἴα κρεμεῖν τὸν πόρον. λέγεται δὲ καὶ οὐδετέρως τὸ κάρφος. Καρχαλέος ὁ ξηρός. Καρχαρόδοντα. ὅσα στρογγύλους καὶ ἐναλλάσσοντας τοὺς ὀδόντας ἔχουσι. λέων κύων πάρδαλις. ἀσπίδες. καὶ ἰχθύων γένος ἃ σαρκοφάγα εἰσί. Καρχαρόδουν. τραχεῖς ὀδόντας ἔχων. καὶ κάρχαρον τὸ τραχύ. καὶ καρχαρέοντι μειδήσας σοὶ μισθὸς ἀρκεῖ φησι τῆς ἰατρειῶν κεφαλὴν λυκείου φάρυγγος ἐξελεῖν σῶαν. ἐν μυθικοῖς. Καρχέδημος ὁ Λάμων. ἀριστοφάνης λέγει περὶ αὐτοῦ. Καρχηδὼν πόλις λιβύης μεγίστη τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην πόλεων καὶ δυναμικωτάτη ἐτύγχανεν οὖσα ἥτις καὶ βύρσα ἐκαλεῖτο ἀπὸ ἱστορίας καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀφρικανός.

Καρχηδὼν ἡ ἀφρική. ἐξῆς ὡρμᾶτο ὁ μέγας κυπριανός. ταύτην σκιπίων καθεῖλεν εἰς ἔδαφος. ἡ μετὰ τὸν πρῶτον συνοικισμὸν ἑπτακόσια ἔτη κρατήσασα τῶν πολιτικῶν. Κασαλβάδες ἑταῖραι. τουτέστι ἀεὶ ἐπὶ τέγους καὶ οἰκήματος ἑστῶσαι γυναῖκες ἐπὶ μισθῷ παρέχουσαι τοῖς βουλομένοις ἑαυτάς. Κασαλβάς πόρνη. κασαλβάδες δὲ ἑταῖραι ἀφ' οὗ ποιοῦσι. κασαλβοῦσι μὲν οὐκ ἔχουσαι τοὺς ἐραστάς. σοβοῦσι δὲ τοὺς ὄντας ἵνα ἄλλους λάβωσι. παρὰ τὸ καλεῖν οὖν καὶ τὸ σοβεῖν. Κασαλβάσω. λοιδορήσω. ἀριστοφάνης. κασαλβάσω τοὺς ἐν πύλῳ στρατηγούς. Κασάνδρα. Κασσαυρίοις. ἢ κασαλβίοις. τουτέστι τοῖς πορνείοις. ἀριστοφάνης ἐν κασαυρίοις λέχων τὴν ἀπὸ πλυνοῦ δρόσον. Κασία ὄνομα πόλεως. σημαίνει δὲ καὶ κύριον ὄνομα θυγατρὸς τοῦ ἰώβ. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἀρωματικοῦ καὶ δαβίδ. σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία. Κασίγνητος. ἀδελφὸς γνήσιος. κασίγνητοι δὲ κοινότερον οἱ συγγενεῖς. ὁ δὲ ὅμηρος τοὺς ἀνεψιοὺς εἶπε κασιγνήτους. ἕκτορ δὲ κασίγνητος. Κασιέπεια. ἡ καλλονὴ καὶ ὄνομα κύριον. Κάσιον ὄρος πρὸς τῷ εὐφράτῃ. καὶ κάσιος ζεύς. ἔνθα τραϊανὸς ἀνέθηκε κρατῆρας ἀργυροῦς καὶ κέρας βοὸς παμμεγέθες κεχρυσωμένον. ἀκροθίνια τῆς κατὰ τῶν γετῶν νίκης. καὶ ἐπίγραμμα τὰ ἐν τοῖς ἀναθήμασιν ἀδριανῷ πεποιημένα. ζηνὶ τάδ' αἰνεάδης κασίῳ τραϊανὸς ἄγαλμα κοίρανος ἀνθρώπων κοιράνῳ ἀθανάτων ἀνέθετο. ὅτι οἱ κάσιοι ἐπιλουσιῶνται φυσικῇ τέχνῃ ἄμματα ἔπλεκον δεσμοὺς ἐπιδεσμοῖς συνάπτοντες καὶ κασίτη ἴσον ἄμματα δεσμά, ἐν ἐπιγράμματι. χρύσεα ψαύστοιο διέτμαγεν ἄμμα κορείας ζεὺς διαδὺς δανάας χαλκελάτους θαλάμους. Κασιώπη ὄνομα κύριον. Κάσις. ἀδελφός. Κασσίτερος. Κάσος. ῥωμαίων γένος ὁ νικήσας τὴν μονομαχίαν, ἀνεδεῖτο στεφάνῳ ἀγρώστεως. καὶ ἦν κάσος ἄμαχος φησὶν αἰλιανός. Κασωρὶς πόρνη ἑταίρα. Κάσπια ὄρη. καὶ κάσπιαι πύλαι. ἔστιν ἡ θάλασσα ἀπὸ τῆς ἐμβολῆς τοῦ ὠκεανοῦ. καὶ τὸ μὲν στενότατον αὐτῆς, κάσπιαι πύλαι καλοῦνται. τὸ δὲ λοιπὸν ὑρκανία θάλασσα. περιοικεῖται δὲ βαρβάροις ἔθνεσιν. Κασπίῳ λίθῳ οἱ κάσπιοι εἶχον ἀγχέμαχα δόρατα. τεθηγμένα λίθῳ κασπίῳ ὃν ὀξύτατόν τε φασὶ δοῦναι καί τινα ἰὸν ἐμποιεῖν τῷ τραύματι ὀλέθριον. Κασταλία. πηγὴ ἦν ἐν τῇ καλουμένῃ δάφνῃ. ἐν ᾗ ἐλέγετο ποτὲ φοιβάζειν τὸν ἀπόλλωνα καὶ χρησμολογεῖν αὔρας καὶ πνοὰς ἐκ τοῦ ὕδατος ἀναδιδομένης. ἐξ ὧν οἱ περὶ τὴν πηγὴν, ἔλεγον ἅπερ οἱ δαίμονες ἔλεγον. Κασταναία πόλις. Καστάνειον. Καστόρειον μέλος τὸ τοῦ κάστορος τοῦ ζῴου. Καστορίδων. κυνῶν. σοὶ γὰρ καστορίδων ὑλακὰ κυνῶν ὤδει.

Καστόρειον. εἶδος βαφῆς ἀπὸ τῆς κοχλίας. Καστωλὸς ὄνομα κύριον. Κάστωρ. ῥόδιος. ἢ ὥς τινες, γαλάτης· ὡς δὲ ἄλλοι ἐπλανήθησαν, μασσαλιώτης ῥήτωρ. ὃς ἐκλήθη φιλορώμαιος. γήμας δὲ τὴν δηιοτάρου τοῦ συγκλητικοῦ θυγατέρα, ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ ἅμα τῇ γαμετῇ διότι αὐτὸν καίσαρι διέβαλεν. ἔγραψε δὲ ἀναγραφὴν βαβυλῶνος καὶ τῶν θαλασσοκρατησάντων ἐν βιβλίοις β'. χρονικὰ ἀγνοήματα καὶ περὶ ἐπιχειρημάτων ἐν βιβλίοις θ'. περὶ πειθοῦς β'. περὶ τοῦ νείλου. τέχνην ῥητορικὴν καὶ ἕτερα περὶ ἀγαλμάτων κάστορος καὶ πολυδεύκους. ἐν τῷ διόσκουροι. Καστρεύσαντες δὲ ἑαυτοὺς περὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον διὰ παρακλήσεως περιθεῖν ἐνόμιζον. Κάστρον. κατὰ ῥωμαίους, παρεμβολὴ ἀσφαλής. Κατὰ. κυρίως ἐξ ἐπιτοῦ. καὶ ἀντὶ τοῦ εἶτα. κἄπειτα ἂν ὑπερβάντες ποιήσωνται τὴν ὁρμὴν, σοὶ δὴ τὰ μελήσει κατὰ σκήψατο μεθύειν. Καταδρίζομαι καὶ καταπραΰνω γενικῇ. Κάταβα ἀντὶ τοῦ κατάβηθι. ἀριστοφάνης βατράχοις κα-

τὰ βαπτανοῦσι· μόνως γὰρ λέγεσθαι ἀξιοῦσί τινες τὸ καταβῆναι. καὶ καταβαίνειν, τὸ εἰς ἀγῶνα χω-
ρεῖν. ἐν ταύτῃ καταβαίνει παραβαλλόμενος. Καταβαλεῖ· οἷον ῥίψει. ἀφεῖ. Καταβάλλω αἰ-
τιατικῇ. Καταβαίνωσου γενικῇ. Καταβαλεῖς πολλῶν βελῶν βολὰς δεξάμενος. Κα-
ταβλακεύω αἰτιατικῇ. Καταβοὴ μέμψις κατηγορία. ὁ δὲ οὐχ ἥκιστα ἐπιμέμφεται αὐτῷ.
καὶ καταβοὴν πεποίηται τοῦ ἀνδρὸς οὐκ ἐλαχίστην. Καταβολὴ περιοδικὴ λῆψις πυρετοῦ. τῶν
δὲ μακεδόνων ἐκ καταβολῆς συνεισπεσόντων τοῖς βαρβάροις, αὐθέως ἐκκλίναντες ἔφυγον.
Καταβολὴ δημοσθένης θ´ φιλιππικῶν. ὥσπερ περίοδος ἢ καταβολὴ πυρετοῦ ἐν τοῖς περιοδικαῖς
νόσοις. λέγεταί τις καὶ καταβολὴ διὰ τὸ ἐν ἀποδεδειγμένῳ τινὶ ἐν χρόνῳ καθάπερ οἱ ἐρανισταὶ
τὰς καταβολὰς ποιοῦνται τῶν χρημάτων. Καταβολή· καινουργησις. ἐκ καταβολῆς πεντή-
κοντα ναῦς ναυπηγήσασθαι. πεντήκοντα δὲ ὑπαρχουσῶν κατελθεῖν ἐκ τῶν νεωρίων, πολύβιος. οἱ δὲ
πειραταὶ θεασάμενοι τὸν ἐπίπλουν τῶν ῥωμαϊκῶν πλοίων, ἐκ καταβολῆς ἐποιοῦντο τὴν ἀναχώρη-
σιν. λέγεται δὲ καὶ θυσία. περίοδος. τελετή. Καταβοῶ· τὸ κατακραυγάζω γενικῇ. Καταβόστρυχος· τοῦ θρι-
ξὶ κεκαλυμμένος. Καταβραβεύω αἰτιατικῇ. Καταβραβευέσθω. Καταλογιζέσθω· ἢ κρινέτω. ἢ
γωνιζέσθω. τὸ ἄλλου ἀγωνιζομένου ἄλλον στεφανοῦσθαι, λέγει ὁ ἀπόστολος καταβραβεύεσθαι. Κατα-
βραχύ· κατ᾽ ὀλίγον. Καταβρέχω γενικῇ. καὶ αἰτιατικῇ. Καταβροχθίσας· ἐκροφήσας· καταπιὼν
ἐπὶ δὲ τοῦ ἀθρόως ῥοφουμένων καὶ ἀπλήστως λέγεται τὸ καταβροχθίσας. ἐγὼ δ᾽ ἦν ὑστέρου βοὸς ἤκοι-
λίαν ἤδειν καταβροχθίσας, λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας. Καταγέλως· ταὐτὸ καταγέλως ἐστὶν ἀνθρώ-
ποις πλατύς. καὶ δοτικῷ καταγέλωτι καὶ καταγέλωτος γενικῇ. Καταγγέλλω γενικῇ. μὴ πό-
τε σου καταγγείλῃ ἐπὶ τοῦ νομοθέτου. δοτικῇ δέ· ἀφροσύνης καὶ χαρᾶς ἡμέρα καταγγέλλει τοῖς ἰδίοις
ἐν τῷ μνηστείῳ. Καταγγέλτου. οἱ δὲ ἔλεγον ἀπαλλαγῆναι αὐτούς, πρὶν καταγγέλτου τισὶν ὅτι
παρεσκευάσθαι. Καταγέμων· δαψιλῶς ἔχων. ὁ δὲ λείας καταγέμων, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.
Καταγεῖον οἴκημα. καὶ καταγεῖον, ὑπόγειον. αἱ δ᾽ οἰκίαι ἦσαν κατάγειοι. Καταγνωσθεὶς· τῇ
γνώσει νικηθείς. Κατάγειν· ἄνδρας περιφανεῖς στεφηφορεῖν καὶ στεφάνους κατάγειν τέκνων
αὐτῶν ἀπολωλότων. κατάγειν καὶ τὸ τοὺς φυγάδας εἰς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ἀποκαθιστᾶν. ὁ δὲ, ἐπει-
ρᾶτο κατάγειν τοὺς ἐκπεπτωκότας. ξενοφῶν. Κατάγειν τὰ πλοῖα. δημοσθένης ἐν κ´ φιλι-
ππικῶν. ἀντὶ τοῦ ληΐζεσθαι καὶ κακοῦν καὶ μὴ ἐᾶν τοὺς πλέοντας ὅποι βούλοιντο πλεῖν. ἀλλ᾽ εἰς τὰ
οἰκεῖα χωρία τοῖς λῃστεύουσι κατάγειν. Καταγηράσαις τιθωνοῦ βαθύτερον καὶ τοῦ κινύρου πλου-
σιώτερον καὶ σαρδαναπάλου τρυφηλότερον. ὅπως τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ σοὶ πληρωθῇ. δὶς παῖδες οἱ γέ-
ροντες ἐπὶ τῶν πολυχρονίων λεγομένη. ὁ δὲ τιθωνὸς ὑπεργήρως γενόμενος, κατ᾽ εὐχὴν εἰς τέττιγα
μετέβαλε. κινύρας δὲ ἐγένετο φαρνάκης βασιλεὺς κυπρίων, πλούτῳ διαφέρων. σαρδανάπα-
λος δὲ ἀσσυρίων βασιλεύς, ἐπὶ κολασίᾳ καὶ τρυφῇ διαβόητος, ἐτελεύτησε. Καταγιγαρτίσαι·
συνουσιάσαι. ἢ ἀντὶ τοῦ καὶ τῶν πορνικῶν γιγάρτων βαλεῖν καὶ καταμηνύσαι. τὸ δὲ ῥῆμα πέπονθ-
εν ἵνα ἀπὸ τοῦ γιγάρτων τὸ μόριον ᾖ πεπλασμένον. οὐ γὰρ διὰ παντὸς συνουσιάσαι δηλοῖ τὸ κατα-
γιγαρτίσαι. ἢ καταθλίψαι. γίγαρτα δὲ τὰ τῆς σταφυλῆς ὀστεώδη. ἀριστοφάνης βρονθῶ εἰκὼν ὑ-
λοφόρον μέσην λαβόντ᾽ ἄραντα καταβαλόντα καταγιγαρτίσαι. Καταγινέω· καταλύων. κερδ-
τος. Καταγινώσκω γενικῇ. καταγινώσκω σου ῥᾳθυμίαν πολλὴν καὶ νωθρότητα. Κατα-
γλῶσσαν· ἐν τῷ ἀκαριαῖος. Καταγλωττίζειν τὸ βλασφημεῖν. ὡς ἐν ἀχαρνεῦσι. ψαῦσαι κατα-
γλωττιζόμενος. Καταγλωττίσματα· περίεργα φιλήματα. κατασπάσματα. παντοῖαι μυρα-
λοιφίαι. ἢ περιλαλήματα. ἢ εἶδος φιλήματος. περιεργότερον τὸ καταγλώττισμα ἢ κολά-
κευμα. Κάταγμα· ἐρίου κατάσπασμα ἢ μήρυμα. Καταγνῶναι καὶ γνῶναι ταὐτὸ διε-
νηνοχέναι φασὶν ὅτι τὸ μὲν καταγνῶναι, ἰδίως ἐπὶ διαβολῆς καὶ πονηρίας λέγουσιν ἀθηναῖοι.
γνῶναι δὲ χωρὶς τῆς καταπροθέσεως τὸ μαθεῖν. καταγνοὺς οὖν οἷον εἰ καταμαθὼν καὶ αἰσθόμενος.
Καταγοητεύω αἰτιατικῇ ἀπὸ τοῦ. Κατάγονται· ξενοδοχοῦνται καὶ ἐν αὐτῷ κατάγονται. καὶ
ξενίων τυχόντες ἐπανῆλθον. Καταγοράζω σου γενικῇ. Καταγωγή· παρὰ ἡροδότῳ πανδο-
κεῖον. Καταγωγῆς· ἀναπαύλης. δεξιώσεως. ὁ δὲ, εἰς τὸ πανδοκεῖον ἐλθών, ἠξίου τυχεῖν καταγωγῆς.

ὁ δὲ ἐδέξατο καὶ πῦρ ὀξύνασα. Καταγωνίζεσθαι· αἰτιατικῇ· νικᾶν. Κατάγραπτος· ποικίλος. Καταγράφων· προμηθούμενος· προξενῶν. αἰλιανός· ὁ τοίνυν διονύσιος καταγράφει ἑαυτῷ λύτρα πλεῖστα ὑπὲρ τῆς κόρης, ἢ χρυσίον παμπολὺ ἢ ἀπόλοιτο αὐτή. Καταδακρύωσον· γενικῇ. Καταδακτυλικὸς· συνουσιαστικὸς κατὰ τὸν δάκτυλον τοῦ πρωκτοῦ. Κατὰ δάκτυλον· εἶδος ἀριθμητικὸν ὑπομετρικόν. ἢ ῥυθμοῦ καὶ κρούματος τὸ κατὰ δάκτυλον. ᾧ ἐχρῶντο οἱ αὐλοῦντες πρὸ τοῦ νόμου. Καταδαρθάνειν, κατακοιμίζεσθαι. κυρίως δὲ καταδαρθάνειν ἐστὶ, τὸ ἐν δέρματι κατακοιμηθῆναι. ἀριστοφάνης πλούτῳ· ἔτι δ᾽ οὐ χέξεις; οὐ τὴν κλίνην καταδαρθεῖν. βαρυτόνως δὲ οἱ ἀττικοὶ καὶ καταδάρθειν. καὶ αἰλιανός· καταδαρθόντι οἱ ὄψις ἱερέων ἐδόκει λέγειν μίαν εἶναι σωτηρίας ὁδὸν τῷ ἀνδρὶ, καὶ ἐν τῷ ἐφεστῶτι κακῶν φάρμακον. Καταδιδέσθαι· ἀντὶ τοῦ πεφαρμακῶσθαι καὶ δεδέσθαι φαρμάκῳ. δείναρχος ἐν τῇ κατὰ πυθέου εἰσαγγελίᾳ.

Καταδεύσῃ· φυράσῃ μαλάξῃ. αἰλιανός· εἶπεν ὅτι τὰ ἐπικούρου βιβλία καταφλέξας καὶ τῆς ἀθέου τε καὶ ἀσεβοῦς καὶ ἐκτεθηλυμμένων δογμάτων τὴν σποδὸν καταδεύσῃ κηρῷ ὑγρῷ καὶ ἐπιπλασάμενος τὴν νηδὺν καὶ τὸν θώρακα πάντα καταδήσῃ ταινίαις. Κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν· ἐμίσησε. καταφρόνησιν ὅμηρος· κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν. Καταδείσας· φοβηθείς. καὶ καταδεῖται· φοβεῖται. Καταδημαγωγῶ· αἰτιατικῇ. Καταδημοβορῆσαι· καταφαγεῖν.

Κατὰ δήμους δικασταί· ὅτι πρότερον μὲν ἦσαν λʹ καὶ κατὰ δήμους περιιόντες ἐδίκαζον. ὕστερον δὲ ἐγένοντο μʹ. Καταδηοῦν· κατακόπτειν· καταπραιδεύειν. Καταδιαιτήσω· καταδικάσω· κατακρινῶ. εἰ δέ τις τοὐναντίον ὀφθήσεται ἀδίκως ἐπεγκαλῶν, αὐτὸς ἐγὼ καταδιαιτήσω τοῦ σαρακηνοῦ. Καταδιείλεσθε· ἐμερίσατε. Καταδιϊστᾶσι· καταχωρίζουσι. Καταδικάζω· αἰτιατικῇ· γενικῇ δὲ· αἱ γυναῖκες κατεδίκαζον ἡμῶν. Καταδικασάμενος· ἀντὶ τοῦ νικήσας καὶ καταδικασθῆναί τινα ποιήσας. ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ διοκλέους ὕβρεως. Καταδιώκω· αἰτιατικῇ. Καταδολεσχῶ· γενικῇ. Κατάδουπος· καταρράκτης ἢ ψόφος. Καταδύεται· δοτικῇ· καταδύεται· κρύπτεται. ξυγκαλύπτειν μέντοι τὸ ἔργον τοῦτο ἐν σπουδῇ εἶχε, καταδυομένη τοῖς οἰκείοις ἐπιτηδεύμασι. Καταδυναστεύω· γενικῇ. οὐκ ἄξιον τῶν πτωχῶν καὶ ἀσθενῶν καταδυναστεύειν. αἰτιατικῇ δὲ, καταδυναστεύων τὸν πένητα ὁ ἅγιος βασίλειος φησίν. Καταδύοντα· κρύπτοντα. Καταδύς· κατακρυβεὶς· κατακαλυφθείς. ὁ δὲ, καταδὺς ἐς πᾶσαν ὁδύσσειον καὶ πολύπλοκον γνώμην, διεπέμπετο πρὸς γαϊανάν. Καταδύσαντες τὰς ναῦς· παρὰ θουκυδίδῃ καὶ ἐπὶ τοῦ βύσαντες· οὐχὶ δὲ ἐπὶ τοῦ βαπτίσαντες. Καταδύσεις· φωλεοὶ ὑπονόμους σπήλαια. Καταζυγῆ· ὡς ἂν ἐκ τοσούτου πλήθους κατ᾽ ἄνδρα κατὰ ζυγὸν οἱονεὶ μονομαχικῆς τινος συνεστώσης φιλοτιμίας. ζυγὸς γὰρ, τὸ ἐκ παρεστηκότων ἀλλήλοις πλῆθος. Καταείμυον· ἐκάλυπτον. Καταείσατο· κατέσχεν. Καταΐξ· καταιγίς· ἤδη τοῦ μεσοῦντος θέρους καὶ βορέαι καταΐξαντες ἀπὸ τῆς θρᾴκης. Καταθαρρῶ· σου γενικῇ. Καταθέειν· κατατρέχειν. οἱ δὲ γήπαιδες ἐπειδήπω ὁ τῆς μάχης ἐνειστήκει καιρὸς, πείθουσιν αὐτοὺς καταθεῖν μεταξὺ τὴν ῥωμαίων χώραν. τὰ ἔργον τῆς σφετέρας ἀκαιρίας πεποιημένοι τὴν ἐς ῥωμαίους ἐπιβουλήν. Καταθέλξας· ἐξαπατήσας. καταθέλξας γὰρ αὐτοὺς δεινότητι λόγου ὡς δυνάμενος τὸν ἄνδρα πρὸς σφᾶς μεταπεῖσαι.

Καταθεμένους· ἀποβαλόντας. μὴ πρότερον τῆς εἰς αὐτὸν εἰσόδου τυχεῖν, ἢ καταθεμένους τὰ ὅπλα. Καταθέωσι· αἰτιατικῇ. οὕτος δὲ κατέθεε τὸν οἰκεῖον χῶρον. Καταθέασαι· γενικῇ.

Καταθεῶτο· ἐβλέποιτο. Καταθέσει· καταπαύσει· καταλήξει. ἢ λήψεται αὐτὸν ἐπὶ καταθέσει τοῦ πολέμου. Καταθεῖ, κατατρέχει. Κατὰ θεῖον· τοὺς ἐξαίφνης φαινομένους, οὕτως ἔλεγον κατὰ θεῖον ὦφθαι. καὶ ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης γινομένων τουτέστιν ἀκαίρως ἐπιφαινομένων, κατὰ θεῖον ἔλεγον. ἐπειδὴ καὶ ὁ ἀλλαντοπώλης αἰφνίδιον βουλομένοις μὲν, μὴ προσδοκήσασι δὲ ἐπεφάνη, εἶπεν· ὁ δὲ προσῆλθεν ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν. Καταθλήσαντες· καταγωνισάμενοι. Καταθλῶ· αἰτιατικῇ. Καταθρηνῶ· αἰτιατικῇ. Κατὰ θοῦ. Καταθρασύνομαι· γενικῇ. Καταθρησόμενον· κατοπτευσόμενον. Καταθρώσκοντα· καταπηδῶντα ἢ ῥοδόδος(?)· καταθρώσκοντα δὲ τοῖς αἵμασι τὸν μηρὸν ἐπαθῆναι(?). Καταθύμιον· κατὰ ψυχὴν ἀρεστόν. καταθύμιος θάνατος παρ᾽ ὁμήρῳ, ὁ ἐπιθυμητικός. ἄλλοι ... ὕμιος

θύμιος. Καθ᾽ ἑκάτερον. τὰ ἀνυψοῦσ᾽ εἰς βάθος διασκάμματα. λάκκος ἦν χειροποίητος πρὸς ὕδατος συναγωγὴν ἔχων τὴν μὲν καθ᾽ ἑκάτερον, οὐκ ἐλάττω πλέθρου. τὴν δὲ διὰ μέσον, πλεῖον ἢ δυεῖν πλέθρων. Κατὰ καλόν. ἐπιμελῶς ἐν ζήτει. Ἰλλύριος. ὁ δὲ προσδεξάμενος ἀνανεωσάμενος τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν, ἅμα δὲ τὴν ἰσονομίαν ἐπεβάλλετο κατὰ καλὸν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τοὺς τὰ χρέα φεύγοντας, καὶ τοὺς πρὸς τὰς καθέδρας ἐκπεπτωκότας. καὶ τοὺς ἐπὶ βασιλικοῖς ἐγκλήμασι ἀνακεχωρηκότας. καὶ τούτων δὲ ἐπὶ τοῖς προγεγραμμένοις ἔστι δῆλον καὶ Δελφοῖς. διδοὺς οὐ μόνον τὴν ἀσφάλειαν τοῖς κατερχομένοις, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαρχόντων κομιδὴν ἀφ᾽ ὧν ἕκαστος ἔφυγε. Καθ᾽ ἑκάστην. καθαροφανὴς ἡ ἀξία τοῦ καθηκόντως ἡ ὅτι ἑκάστῳ τὸ σῶμα τοῦ ἀνδρός. ὅθεν καὶ ἑκάστης. Κατακαυχῶμαι γενικῇ. Κατακερμάτισαι. ῥῆξαι. ψοφῆσαι. πλῆσαι. ἀπὸ τῆς φυσημένης. Κατακαίνειν. ἀναιρεῖν. φονεύειν. ὁ δὲ τοξότης ἡ φαρέτραι ἄστοχος ὢν τοσούτους κατακαίνειν, ὅσα ἡ φαρέτρα βέλη. Αἰνεσίδημος φησί. Κατακαίνων. ἀναιρῶν. πλήττων. τοὺς μὲν, κατακαίνων ἐν χερσί. τοὺς δὲ, πλήττων. τοὺς δὲ, φοβήσας. καὶ Ξενοφῶν. τοὺς μὲν, κατακαίνοντες. τοὺς δὲ, καταδιώξαντες. Κατακεκλεῖσθαι καὶ κατακεῖσθαι, ἐπὶ τραπέζης. ἀνακεῖσθαι δὲ ἐπὶ ἀνδριάντων.

Κατακέλευσον. ἀντὶ τοῦ σιωπὴν κήρυξον. οἱ γὰρ κελευσταὶ πολλάκις σιωπᾶν παραγγέλλειν εἰώθασι. σιώπα λέγοντες, καὶ ἄκουε. καὶ τὰ ὅμοια. Ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ὦ θυμάκαρ. ὦ κλέψοντε. ὦ σοφώτατε. ὦ γλαφυρώτατε. ἐπειδὴ ἤκουσε φησὶν, ὦ κατακέλευσον. ὡς παρὰ τοῖς ἐρέσσουσι καὶ λέγουσι παύσασθαι τὰ κελεῦσαί μοι. Κατακερματίζειν κατακλαδίζειν αἰτιατικῇ. Κατακεχρημένης. παραλόγως καὶ ἀφειδῶς ἀπολαυούσης. τῇ τε κουφότητι τοῦ ἀνδρὸς κατακεχρημένης. Κατακηλοῦσαν αἰτιατικῇ θέλγουσαν. πραΰνουσαν. Κατακλεὶς κατακλεῖδος ἐκ τοῦ τραχήλου. Κατακληρουχῶ. αἰτιατικῇ.

Κατακλινὴς ἐπὶ κλίνης ἀνακείμενος. ὁ δὲ, ἔτυχε τότε κατακλινὴς ὢν καὶ μαλακιζόμενος.

Κατακλιθεὶς. κλίνας. θρόνους. εἰς ἀνάκλισιν ἐπιτηδείους. Κατακλώθουσι μοῖραι. αἱ κατακλώθουσαι καὶ καταμοιροῦσαι ἑκάστῳ τὸ εἱμαρμένον. καὶ κατεκλώσθη, εἱμαρμένη. Κατάκλυζε. κατακλύζεσθαι πλεῖστον. ὅτι ἥμισυ ὕδατος ἀεὶ ἔστω καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε καὶ θερμαῖν᾽ ὕδωρ. Κατακολουθῶ δοτικῇ. Κατακοντίζουσι ἐπὶ πολέμου. μετὰ αἰτιατικῆς. Κατακοντίζω αἰτιατικῇ. Κατακορής. ἄχρι κόρου ἐσθίων. σιτίοις. καὶ τῶν κατακορὴς οὐδαμῇ ἐγένετο. ἀλλ᾽ ὡς σχεδὸν ἀκροδακτύλως γευσάμενος, ἀπηλλάττετο. Κατακορὴς συνουσία. ἐπιπλεονάζουσα. ἐν τῷ διὰ πλούτου κατακορὴς γενομένη τῶν παθῶν. Κατακόρως ἔπαιζεν αὐτόν. Κατακόρου. ἀπλήστου. ἅτε τοῦ τῆς γυναικὸς ἔρωτος καὶ ἄλλου καὶ κατακόρου ὄντος. Κατακούω γενικῇ. Κατακνῶσαι θερμῶσαι. Κατὰ κῶλον κατὰ λέξιν. Κατακωμῳδεῖται αἰτιατικῇ. Κατακωχὴ. ἡ κατάσχεσις. καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον. ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς κατακωχὴν τῆς χώρας. καὶ αὖθις τὴν δὲ εἰς θεὸν κατακωχὴν ἠρέμα διανοίγουσαν καὶ ἀποκαθαίρουσαν τὰ τῆς ψυχῆς ὄμματα. Κατακωχή. ἔνιοι ἀντὶ τοῦ κατοχή. τὴν βίβλον προσκαλοῦ τὴν μυστικήν, εἴ τις μετὰ χεῖρας λάβοι, ὄψεται ὡς οὐκ ἄνευ θείας κατακωχῆς τὴν θεολογίαν τὴν περὶ θεοῦ. Κατακωχή. εἰς ἀνάκρουσιν ἀνῆκεν ἐξ Ἄρεως κατακωχῇ, ἐμονομάχει. Κατακώχιμοι. μένουσι χρόνον ἐπὶ συχνὸν τοῖς αὐλήμασι κατακώχιμοι τοῦ πίνειν ἀλωτοί. Κατάκρας. ἐπίρρημα. Θουκυδίδης. ὁ δὲ Βρασίδας ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐχώρει, βουλόμενος κατάκρας καὶ βεβαίως ἑλεῖν αὐτήν. καὶ αὖθις. ἐλπίσαντες τὴν πόλιν ἔχεσθαι κατάκρας, παραδιδόασι σφᾶς αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ἐθελοντί. Κατάκρας. ἐπίρρημα. δηλοῦ. παντελῶς. ὁ δὲ, ἔλεγε μηδὲν ἔτι λείπεσθαι φυλακτήριον, τὸ μὴ οὐ κατάκρας ἁλῶναι τὴν πόλιν, εἰ μή ποτε εἴη κατ᾽ ἄκρας πόλεως ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀκρόπολεως. Κατακράτος. κατὰ πολλὴν ἐξουσίαν Κατακρατοῦσιν γενικῇ. Κατακραυγάζουσιν. γενικῇ. Κατάκρηθεν. κατὰ κεφαλῆς. Κατακρίνω. αἰτιατικῇ. Κατακροῶμαι γενικῇ. Κατακροτεῖ ἄγαν ἐπαινεῖ. Καταλαβεῖν. εἴρηται καὶ ἐπὶ τάχους ποδῶν τὸ καταλαβεῖν. ὃ καὶ λέγομεν. ὁ δὲ, τὸν φεύγοντα διώξας κατέλαβεν. ὡς δὲ ῥήτορες, καὶ ἐπὶ τοῦ κολάζειν. Ἀντιφῶν. μὴ ἀναίτιον καταλαβόντες τὸν αἴτιον.

Καταλαλιά. ἡ εἴς τινας ὑπό τινων βλασφημία παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. Καταλαλῶ. γενικῇ. ἐπὶ ἐμψύχων. καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις. καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ καὶ εἶπον. ἐπὶ δὲ ἀψύχων αἰτιατικῇ. μὴ καταλάλει τὸ γειτνιῶντα. ἀλλὰ μᾶλλον τίμα. Καταλαμβάνω αἰτιατικῇ. Καταλάμπω αἰτιατικῇ. Καταλλάττω αἰτιατικῇ. Καταλελέσθω. καθεστη-

σθαι. Καταλέγω· γενικῇ. Καταλύσιμον· τὸν ἄξιον τοῦ καταλυθῆναι. εἴ τι δεῖν ἀρχὰς εἶναι καταλυσίμους. Καταλείβει· καταστάζει. Καταλικίζεται· διασπείρει. Κατάλληλον· ἁρμόδιον. Καταλλήλως· ἀκολούθως, ἁρμοζόντως. Καταληπτικός· προκαταλαμβανόμενος τοὺς ἀκούοντας, ὥστε θόρυβον μὴ κινῆσαι. Καταληρῶ· γενικῇ. Κατάληψις· γνῶσις. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις καὶ τὴν λέξιν καὶ κρούειν καὶ κατάληψιν. μουσικῶς δὲ ταῦτα εἴρηται. λέγουσι δὲ καὶ κατάληψιν, ἐπειδὰν καταλάβωσι τὰ πλήκτρα ἢ τοῖς δακτύλοις τὰς χορδὰς πλήξαντες, ὡς καὶ ἀποτείνεσθαι τὸν φθόγγον. Κατάληψις· τὸ λέγειν εὐτέχνως. Καταλιμπάνωσι· ἀφίημι. Καταλίπωμεν· αὐθυπότακτον. Καταλογάδην· τὰ πεζῷ λόγῳ γραφόμενα. Καταλογεῖς· Ἀθηναίων συνεψηφισμένων ἐπὶ πεντακισχιλίοις τῶν ἀστῶν ἐγχειρίσασθαι τὰ πράγματα τῆς πόλεως, ᾑροῦντο οἱ τοὺς εἰς τοῦτο ἐπιτηδείους καταλέξοντες· καὶ τοῦτο εἰκότως κληθῆναι καὶ λογίσασθαι. καὶ καταλογεὺς ὁ εἰς τοὺς τεταγμένους. Καταλογίζομαι· αἰτιατικῇ. Καταλογεῖται· καταριθμήσει. Κατάλογος· ἡ ἀπογραφὴ τῶν ὀφειλόντων στρατεύεσθαι καὶ ἡ ἐξαρίθμησις. ὁ πίναξ ἐφ' οὗ ἐνέγραφον τῶν ἐκστρατευομένων τὰ ὀνόματα. Ἀριστοφάνης· ἐπειδὴ ὁ πολίτης ἐν τοῖς οὐ καταλόγοις, οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται· ἀντὶ τοῦ κατ' ἄλλου σπουδήν. ὁ δὲ Παιανὸς δύο στρατεύματα καὶ τῶν μεγάλων καταλόγων ἐξένισε. τοῦ γάρ τοι πλήθους καὶ τῆς ἐκ τῶν καταλόγων, ἐθνῶν. οὕτω φησὶν Αἰλιανός. Καταλογῶ σου· γενικῇ. Καταλούει· καὶ καταναλίσκεις. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· σὺ δ' ὥσπερ τεθνεῶτος καταλούει μου τὸν βίον. ἔθος ἦν μετὰ τὸ ἐκκομισθῆναι τὸ σῶμα καὶ καθαρμοῦ χάριν, ἀπολούεσθαι τοὺς οἰκείους τοῦ τεθνεῶτος. ἢ εἰς ζῦφλῶν καταναλίσκεις. βίον δὲ τὴν περιουσίαν λέγει νῦν. ἢ εἰς τὰ λουτρὰ καταναλίσκεις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑδάτων. τινὲς δὲ κατὰ πρόθεσιν, ἐπιτατικῶς λαμβάνουσιν ὡς ἐπὶ τοῦ καταφαγεῖν. Καταλοφάδια· ἐπὶ τοῦ τραχήλου. Καταλοχίσαι· εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ. Καταλύειν δῆμον· ἀντὶ τοῦ βλάπτειν. Καταλύσας· καταστρέψας, ἀφανίσας. ἢ ἀνοχηθείς. τάττεται καὶ ἐπὶ τῆς τῶν ἀπαρξαμένων κατὰ πνεύσεως. οὐ δεῖ λέγειν κυρίως καταγινεῖν ἐπαύ τοῦ ἀνάγκῃ λῦσαι. Καταλῦσαι· πρὸς ἀθηναίους· ἐπὶ τῶν ὀχουμένων ἐπὶ ἅρματος· καταγενέσθαι ἐπὶ ξένος. Κατάλυσις· ἡ οἰκία. Πολύβιος· ὁ δὲ ἐπὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν κατάλυσιν ἐπιγράψαντι, τοῦτο θάνατον ὥρισεν ἀντὶ τῆς ζημίας. Καταλύτης· γενικῇ. Καταμαλάττω καὶ καταμανθάνω· αἰτιατικῇ. Καταμαρτυρῶ σου· γενικῇ. Καταμάχομαι· αἰτιατικῇ. Καταμαίνομαί σου. Καταμέμφομαι· δοτικῇ. καὶ τοῖς τοῦ θεοῦ ὅροις καταμεμφόμενοι. αἰτιατικῇ δέ, ἀλλὰ τὸν βασιλέα ἡ μὲν καταμεμψάμενοι. Καταμελλῶν· γενικῇ. ἤγουν καταφρονῶν. ὁ δέ, μηδὲν εἰπὼν τοῖς ἐρῶσιν, ἐξώθει τοῦ θανάτου καταμελλῶν. Καταμηλῶσαι λέγεται, τὸ μήλην καθίεσθαι ὑπὸ τῶν ἰατρῶν εἰς τὸν λαιμόν· ὡς ποιοῦσιν οἱ ἐμοῦντες τὸν δάκτυλον καθιέντες εἰς τὸν λαιμόν. Καταμῆρα καὶ κατακαταμήρια ὀστᾶ. Καταμησάμενος· ἐπιβαλών, ἐπικαταχέας. Ἰώσηπος· ὁ δέ, περιρρήξας τὴν ἐσθῆτα καὶ καταμησάμενος τῆς κεφαλῆς κόνιν. Καταμήλην· μηλῶσαι καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὸ μήλην καθεῖναί που. ἦν δὲ καὶ παροιμία τις ἐπὶ τῶν τὰ ἄδηλα τεκμαιρομένων· λέγεται ἢ καταμηλοῦν, καὶ τὸ βάπτειν εἰς ὅλον ἐπιζητοῦντα. Καταμνημονεύω· αἰτιατικῇ. Καταμόνας· ἐπίρρημα. Καταμονομαχῶ· αἰτιατικῇ. Καταμωκώμενος· χλευαζόμενος. Καταμωλωπίζω. Καταμυθεύω· αἰτιατικῇ. Καταμύουσι· κλείουσι. Καταναγκάζω· αἰτιατικῇ. Κατανάγκη. Καταναλίσκω· αἰτιατικῇ. Κατανάλωσε καὶ κατηνάλωσε, τὸ αὐτό. Καταναρκῶ· γενικῇ. Καταναστάς· ὁ δέ, διὰ τὸ τάχος τῆς εἰρεσίας ἀπέπλευσε καταναστὰς μιᾷ νηῒ παντὸς τοῦ τῶν ἐναντίων στόλου· ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλών, ὑπερνικήσας. Καταναυμαχῶ· αἰτιατικῇ. Κατὰ ναῦν· κατὰ τάξιν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας· κατὰ ναῦν τὰ ἄρμενα. Κατανδρίζεσθαι· γενικῇ. Καταπαλαίειν. Καταναῖος· ὁ ἀπὸ Κατάνης. Καταναισχυντεῖ· γενικῇ. Κατανεανιεύεται· κατισχύει, καυχᾶται. Κατανομισεύσας· νόμισμα ἐργασάμενος. ὁ δέ, κατὰ σπάνιν ἤδη χρημάτων ἐς τὸν ἄχρηστον κόσμον καὶ νομισεύσας, Ἀντωνίῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἔπεμψε. Κατὰ νοῦν, τουτέστι θυμηρῶς. οἱ δὲ μὲν ὅ τι πρὸς γένοιτο κατὰ νοῦν αὐτῷ ἔσεσθαι. Κατανωτίσασθαι, ἀντὶ τοῦ κατὰ νώτου φέρειν. μηδὲ τὸ πολλὰ τὰ ἔχουσι κατανωτίσασθαι ἐκεῖσε· μηδὲ αὖ μείζω φορεῖν τῆς κοινωφελοῦς προαιρέσεως. ἀντὶ τοῦ καταφρονεῖν, ὀπίσω ῥίπτειν. Κατάντη, κατωφερῆ. Κατάντησε, ἀπήντησε· τὸ πρῶτον πρὸς αὐτό.

ταῖς ὑπὸ τῆς ἑρμηνείας συνθήκης· ὅταν οἱ βασιλεῖς αὐτῶν κατεντύσωσι πρὸς αὐτόν. Κατεντλοῦμαι τοῦ-
το· κατεντλοῦσι δὲ τάδε. Κατανυγείς· λυπηθείς· μεταγνούς. καὶ κατανυγῶ ἀντὶ τοῦ σιωπῶ. δα-
βίδ· ὅπως ἂν ψαλλήσοι ἡ δόξα μου καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ, ἀντὶ τοῦ οὐ μὴ σιωπήσω. Κατανύγης· αὐθυπότακτον.
Κατανυγῶ· ὁ μὲν χρυσόστομος, ἀντὶ τοῦ οὐ μὴ μεταβληθῶ· οὐ μὴ μεταστῶ· καὶ ὁ ἀπόστολος· ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θε-
ὸς πνεῦμα κατανύξεως. οὐκ ἐνέργειαν δηλοῖ· ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ συνεχώρησε. τὴν δὲ ἐπὶ τὸ χεῖρον ἕξιν τῆς ψυ-
χῆς φησι. τὴν ἀνιάτως ἔχουσαν καὶ ἀμεταθέτως. ὥσπερ γὰρ ὁ ἐν εὐλαβείᾳ κατανενυγμένος, οὐκ ἂν
εὐκόλως μεταστῇ, οὕτω καὶ ὁ ἐν πονηρίᾳ κατανυγείς, οὐκ ἂν ῥᾳδίως μεταβάλλοιτο. ὁ δὲ ἰσίδωρος, ἀν-
τὶ τοῦ οὐ μὴ καταπλαγῶ. οὐ μὴ μεταστῶ. Καταξαίνει. Καταξαίνειν ἐς φοινικίδα. ἀριστοφάνης· τί
φειδόμεσθα τῶν λίθων ὦ δημόται μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς φοινικίδα. οἷς αὖ μέλας τις
ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν. ἀντὶ τοῦ μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτὸν αἱμάσσειν ὡς φοινικοῦν αὐτοῦ ποιῆσαι τὸ σῶμα.
τῷ δὲ καταξαίνειν, ὡς ἐπὶ ἐρίων ἐχρήσατο. διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν, ὡς ἐπὶ ἱματίου. ἐχρῶντο δὲ οἱ λακε-
δαιμόνιοι φοινικίδι πρὸς τοὺς πολέμους. τοῦτο μὲν ὅτι τὸ τῆς χρόας, ἀνδρικόν. τοῦτο δέ, ὅτι τὸ τοῦ σώμα-
τος αἱματῶδες, τῇ τοῦ αἵματος ῥύσεως ἐθίζει καταφρονεῖν. τὸ οὖν ἐν φοινικίδι, ἀντὶ τοῦ ἐν τάξει πο-
λεμικῇ. ἀναφορήματα δηλώσειεν ἂν εἰκότως ἐπὶ τὸ φοινιχθῆναι. ἤγουν αἱμαχθῆναι. θυμάλωψ δέ, ὁ
διακεκαυμένος ἄνθραξ. Καταξαινόμενοι. μαστιζόμενοι πληγαῖς καταξαινόμενοι. ὑπὸ τῶν ἀρ-
χόντων οἱ ἔνδον, καὶ ἔξωθεν ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρούμενοι, τὴν ἐπιμονὴν τὴν τῶν βαρβάρων ἠρῶντο τελευ-
τὴν. πρὸ τοῦ ἐνθέσμου τε καὶ ἀσελγεστάτης· παρατεινούσης τε καὶ τὸν ὀδυνηρὸν ἐχούσης χρόνον. Κα-
ταξαίνων· καταδείρων. καὶ ἐν τούτοις τὸν ἅπαντα αὐτοῦ καταξαίνων βίον. Κατάξηροι· οἱ ὄνειροι οἱ
μὴ ἔχοντες λαβάς. Καταξιοπιστεύεσθαι. ἵνα δὲ μὴ δόξωμεν τῶν τηλικούτων ἀνδρῶν καταξιο-
πιστεύεσθαι, μνησθησόμεθα μιᾶς παρατάξεως. Καταξιοῦντες· τιμῆς ἀξιοῦντες. οἱ δέ, οὐ καταξιοῦν-
τες τὸν τίμαρχον διὰ τὸ συνειδέναι τίς ἦν οὐ προσεδέξαντο. Κατὰ ξυμφοράν· κατὰ συντυχίαν.
Καταπαλαίουσι· καὶ καταπανουργοῦσιν αἰτιατικῇ. Καταπαλαῖσαι. Καταπάσω· κατα-
ποικιλῶ· πληρώσω. ἀριστοφάνης· ἢν γὰρ μεθυσθῶ· πάντα ταυτὶ καταπάσω. Κατάπαστος· κα-
τάμεστος. πλήρης. καταπεποικιλμένος. πράξας κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν, πάλιν ὡς ἡμᾶς ἥξεις στεφά-
νοις κατάπαστος. Κατὰ πατέρα καὶ μητέρα. ὁ γοῦν ὀνοματολόγος ἐφύλαξεν κατὰ πατέρα μὲν θεουδισίων. τῶν
δὲ σιέρων κατὰ τὴν μητέρα. Καταπατῶ καὶ καταπαύω αἰτιατικῇ. Κατάπαυσις ἡ γῆ τῆς ἐπαγγε-
λίας. δαβίδ. εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. Κατάπαυσις ἡ τοῦ σαββάτου ἡμέρα ἐν
ᾗ ὁ θεὸς κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ. καὶ καθ' ἣν ἰουδαῖοι εἰσῆλθον εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγ-
γελίας καὶ ἡ τῶν οὐρανῶν βασιλεία. Καταπαίζω σου γενικῇ. Καταπέλτης· εἶδος κολαστηρίου. καὶ
καταπελτάζουσιν. ἀντὶ τοῦ ἀκοντίζουσι. καταπολεμήσουσι. πέλτη γὰρ εἶδος μηχανῆς ἀφ'
ἧς ἀκόντια καὶ ἄλλα τινὰ ἀφιᾶσιν. ἢ καταδραμοῦνται. πέλτη γὰρ ἀσπὶς μικρὰ μὴ ἔχουσα
ἰμάντα. καὶ καταπελταφέται, οἱ ταύτας πέμποντες. ἦσαν δὲ προμάχοις ξύλα παχέα ἔχοντας
διπήχη σεσιδηρωμένα. ἃ ἔμελλον ὡς καταπέλτας ἐκ χειρὸς εἰς τοὺς ἐλέφαντας προσκολ-
λᾶν. ὁ δὲ λογοθέτης λέγει ἐν τῷ τοῦ ἁγίου θύρσου μαρτυρίῳ δεσμοῖς χειρῶν. καταπέλταις ποδῶν
Καταπέπτωκεν· ἐπτώθη. Καταπέρπερος. Καταπεσών· ἀντὶ τοῦ φοβούμενος. Κα-
ταπέτῃς· καταταράττῃς· καταβάλλῃς. Καταπεφρόντικα· εἰς τοὺς φροντιστὰς ἀνάλωσα.
εἰς τὴν παίδευσιν καταδεδαπάνηκα. ἀριστοφάνης νεφέλαις· ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ' ἀλ-
λὰ καταπεφρόντικα. πρὸς τὸν υἱὸν λέγει ὁ πρεσβύτης. Καταπειθῆ· πειθήνιον.
ἄλλως τε ἀπάθεια λέγεται εἶναι καὶ οὐδαμῆ καταπειθῆ τοῖς ἐξηγουμένοις. Καταπειρά-
ζω γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ. Καταπῆγας. τὰ πηγνύμενα ξύλα ἐν τοῖς ὕδασιν. ἐπεὶ τὰ ὑ-
ποκείμενα, οὐχ οἷά τε ἦν καταπῆγας δέχεσθαι ὑφ' ὧν ἔδει συνέχεσθαι τὰ ἐπὶ τοῦ ῥεύματος καθιέ-
μενα. Καταπηδῶ αἰτιατικῇ. Καταπημήνῃ· καταβλάψῃ. Κατὰ πῆχυν ἐπεδίδου, ἐπὶ τῶν ἐπὶ
τὰ κρείττω προκοπτόντων. ὁ γὰρ φιλόσοφος ἀνεμποδίστως εἰς ἐπίδοσιν ἐτέλει. καὶ ἐπεδίδου κατὰ πῆχυν. ὡς
φασὶν ἀτεχνῶς ἄχρι τοῦ πατρικοῦ δυστυχήματος. Καταπίονα· λιπαρά. Καταπλῆγες
καταπεπληχότες, τούτων δὲ γενομένων, οἱ ἐναντίοι καταπλῆγες ἦσαν. Καταπλήξ· ὁ συνεχῶς πε-

πληρούμενος. θεόπομπος· ἀλλ' ἡ μὲν εἰλείθυια συντρόφην ἔχει ὑπὸ τῆς γυναικὸς ὅσα καταπλὴξ τὴν τέχνην. Καταπληκτεύω γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ. Καταπλήττω αἰτιατικῇ. Κατὰ πόδα. παραυτίκα ταξιν. Κατὰ πόδας βάσιν· ἑτοιμία. ἐπὶ τῶν μικρὸν ὑστερούντων. καὶ κατὰ τέχνην καὶ ἀμαθεῖ.

Καταπλαύω γενικῇ. Καταπλεμῶσι. Καταπολιτεύομαι. καταπολιτεύωσι δέ, δοτικῇ. Καταπρυτανεῦσαι. κινδυνεῦσαι. Καταπροδοθέντων. ἐπανόδου τυχόντων τῶν φυγάδων. πολύβιος. ἦν οὐχ οἷόν τε ἀναλαβεῖν μὴ οὐχὶ καταπροδοθέντων τῶν πεφυγαδευμένων. Καταπρεσβεύω γενικῇ. Καταπρόσω. πλεοναχῶς. Καταπότης. λάρυγξ. Καταπραγματεύω καὶ καταπραγματεύομαι γενικῇ. Καταπρηνοθῆ. καταπαυθῆ. κελεύσαντος κύρου ἵνα καταπρηνωθῶσι.

Καταπροΐεσθαι. καταπροδώσειν. ὤμοσα τὴν ὅσοι δεινότατοι χρίσιμοι ὅρκοι ὀνομάζονται, μήποτε ἀλλήλων καταπροήσεσθαι ἄχρι τοῦ ὀλέθρου φερόντων. Καταπροΐεμαι. αἰτιατικῇ. Καταπροΐξεται. καταφρονήσει. καταπροδώσει. οἷον προῖκα ἐκφύγοι. οὔτοι καταπροΐξῃ μὰ τὸν ἀπόλλωνα τοῦτό γε ἀρισττοφάνης. καὶ αὖθις οὔτοι μὰ τὸν θεὸν οὐ καταπροΐξῃ λέγουσα τουτί. ἀλλ' ἢ καταπελάσῃ μου χωρὶς ζημίας. προῖκα δὲ λέγουσι τὴν ζημίαν. ἡρόδοτος. οὐδὲ ἐμέ γε ὧδε λωβησάμενος καταπροΐξεται. ἢ παρὰ τὸ προίκα. προῖκα δὲ ἀπὸ τοῦ ἵξεσθαι. ὅ ἐστι δωρεάν τινα λαβεῖν. ἀρχίλοχος οὐ γὰρ ἐκεῖνος οὐ καταπροΐξεται. ἡρωδιανὸς δὲ ἐν ἐπιμερισμοῖς, παρὰ τὸ ἴσω φησί. καὶ ἀρχίλοχος προτείνω χεῖρα καὶ προΐσομαι. Καταπροΐξῃ. τουτέστιν οὐ μὴ καταφρονήσεις. παρῆκται δὲ παρὰ τὴν προῖκα. οἷον οὐ δωρεὰν μου ἐργάσῃ. Καταπροθυμοῦμαι αἰτιατικῇ. Κατὰ πρόσκλησιν. καθ' ὃ προεβάλοντο ἢ προεβάλοντο. Καταπτύω συντακτικῇ. Καταπύγιον. κιναίδιον. Καταπυγών. καταστελγαίνων. Καταπύγων ὁ λάγνος. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλφίτων οὕτως λεγομένων ἰχθύων. ὅτι ἐπὶ πολὺ καταπύγων ἐπεὶ τὴν οὐράν. κοινῆ δὲ καταπύγων. καὶ καταπύγωνα αἰτιατικῇ. καὶ αἱ πτώσεις αὐτοῦ. καὶ τὸ θηλυκὸν καταπύγων, καὶ ἡ πρᾶξις καταπυγοσύνη. τουτέστιν ἡ μαλακία. Καταπυγωνέστερον. μαλακώτερον. γυναικώτερον. οὐκέτι δόξει τις ἀμῶν καταπυγωνέστερον εἶναι. Καταπυθανομαι γενικῇ. Κατάπυστον. ἀντὶ τοῦ εὐτελοῦς. μισητόν. τὸ δὲ ταραντινίδιον λεπτόν τε ὂν καὶ ἀσθενοῦς, ἐπεὶ μόνον ἐτέθη, κατὰ ἀπορρήγνυται, ἡ δέ, περιαλγεῖ. καί φησιν. ὦ κατάπυστον τε καὶ ἐπίρρητον ἔθνος. οὐδὲ εἰς ταύτην μοι τὴν χρείαν ἐπιτήδειον ἐγένου. καὶ ῥίψασα αὐτό, εἶτα φαιοῦ τὴν διεχρήσατο. Κατὰ πύστιν. ναῦται δέ τινες κατὰ πύστιν ἐρχόμενοι ἥκοντες, οὐκέτι δ' ἦν αὐτοὺς κεκρυμμένους ἀντισχῦσαι. ἀπεκέκρυπτο δὲ κατὰ πύστιν οὖν κατὰ φήμην. Κατὰ ῥάβδον ἔφρασε. κατερραψῳδήσεν ἢ κατὰ στίχον διῆλθεν. Καταρραθυμῶ γενικῇ. καὶ αἰτιατικῇ. Καταρράκται. πέτραις ἐν τῷ ἴστρῳ ποταμῷ ὄρους τρόπον τινὰ ὑπὸ τῷ ῥεύματι ἐπὶ πάντας τὸ πλάτος ὑποπεφυκυῖαι. αἷς ἅπασιν ὁ ποταμὸς ἐμπίπτων μετὰ μεγίστου πατάγου ἀνακόπτεται. καὶ καχλάζων περὶ ταῖς πέτραις, ἔπειτα ὑπερφερόμενος, ἑλιγμούς τε καὶ παλιρροίας καὶ χαρύβδεις κυκλουμένους τοῦ ῥεύματος, ἀποτελεῖ. καὶ τὸ σύμπαν ὁ ποταμὸς κατὰ ταῦτα τὰ χωρία, οὐ πολὺ ἀπέοικε τοῦ κατὰ σικελίαν πορθμοῦ. Καταρράκτης. εἶδος ὀρνέου θαλασσίου.

Κατάρατος. κατάρας ἄξιος. οὕτω μὲν οὖν ὁ κατάρατος συνήθως τὸν ἄνθρωπον ἐκάλει. Καταρραψῳδήσει. φλυαρήσει. Καταργῶ. αἰτιατικῇ, Κατάρδων, χέων ὑποσχέσεις, καὶ καταβρέχων ἡμᾶς τοῖς ἐπαίνοις ὡς φυτά. ἢ ἀπατῶν, οὐδέ τισι μισθοὺς διδοὺς ἵνα αὐτὸν ἐπαινέσωσιν, οὔτε κατάρδων ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων, Κατὰ ῥέεθος, ἧς ἐπὶ καλὸν ἄμυξε. κατὰ ῥέεθος ἀφροσύνῃσιν αὐτὶ τοῦ ἐσπάραξεν. ἔξυσε, Κατάρρησις, κατάγνωσις, Καταρρητορεύω, Καταρρυπόω, Κατὰ ῥοῦν, κατὰ τρόπον, κατ' εὐθεῖαν, πλήρης γὰρ ἡ σελήνη ἐτύγχανεν οὖσα καὶ οὐ χαλεπὸν ἦν διὰ πάσης τῆς νυκτὸς, κατιέναι κατὰ ῥοῦν. Καταρῶμαι, αἰτιατικῇ, οἱ καταρώμενοι τε καὶ κατηρᾶσθαι, δοτικῇ δ', οὐ τοῖς πρώτως ἐπαινέσασιν ἡμᾶς καταράσομαι, Καταρτίζω αἰτιατικῇ, τελειῶ, Καταρτύσων, παρασκευάσων, ὑποβιβάσων. σοφοκλῆς, ὥς πρός τι λέξων, ἢ καταρτύσων μολεῖν. καὶ ὅμηρος, κλυταιμνήστρα δολοῦ ἤρτυε, Καταρχάς, Κατάρχω συντακτικῇ,

Κατασείω αἰτιατικῇ, Καταράπτω, κατὰ βαφή, Κατασίνεσθαι κατὰ βλάπτεσθαι, Κατασκαφεῖ δοτικῇ, Κατασκεδάζειν γενικῇ, ἔθος ἦν θρᾳξὶν ἐν τοῖς συμποσίοις ἵνα ὅταν πίωσι τὸ οἶνον οἱ συμπόται, ὅσοι δ' ἂν ὦσι, τὸ λοιπὸν τοῦ οἴνου καταχέωσι κατὰ τῶν ἱματίων τῶν συμποτῶν. ὃ παρ' ἑλλήσι κατασκεδάζειν. οὕτω ξενοφῶν ἐν τῷ

δ' ἐπὶ τοῦ κυρίου ἀναιρέσεως· μέμνηται τούτου καὶ ὁ μέγας Πλάτων ἐν τοῖς νόμοις· καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν λέγει ἀναστὰς ὡς αὐθις ζῶντι ἐπὶ καὶ σχηματοσκευάσαι αὐτὸ μετὰ τοῦ κυνὸς. Κατασκευάζειν· παρὰ Ἀριστοτέλει τὸ καθόλου δεικνύναι· ἀλλὰ μὴ ἀναιρεῖν τὸ τιθέμενον· μάλιστα δὲ κατασκευάζειν, ἐπὶ τοῦ καταφατικῶς τιθεμένου λέγεται· ἀδικώτατον δὲ καὶ κακοπραγμονέστατον περιττὰς τῶν φίλων κατασκευάς. Κατασκηνῶ· αἰτιατικῇ. Κατασκήψαντες· ἐμπεσόντες. Κατασκιδναμένη· κατασκορπιζομένη. Κατασκιρτῶ· γενικῇ. Κατασοβεῖται· καταδιώκεται καὶ κατασοβήσονται, καὶ καταδιωχθήσονται. Κατασοφισθεῖσα· χλευασθεῖσα. Κατασοφισόμεθα· αἰτιατικῇ· τεχνασόμεθα· μηχανῇ τινι κακώσομεν. κατασοφιστεύω δὲ γενικῇ. Κατασπάζομαι αἰτιατικῇ. Κατασπᾶν ἰδίως ἐπὶ τῶν θηλαζόντων βρεφῶν τοῦτο λέγεται· παρὰ τὸ ἐπισπᾶν καὶ ἐφέλκειν τὸ γάλα.
Κατασπαταλῶ· αἰτιατικῇ. Κατασπέρχων· σπουδάζων. Κατασπάσαντες· καὶ τὸ βουλευθέντα· ἐχθρὰ βουλευσάμενοι· αἴτιοι δὲ τούτων, Ἀφίμιοι· οἳ αἰεὶ εἰς πολιτείαν καὶ εἰς στάσιν ἐλθεῖν κατασπάσαντες ἐπὶ τυραννίσι συμφερόμενοι. Κατασπείρας· ἀρχὴν κακῶν παρασχών· τὸ δὲ σπείρας, ἐπὶ πλήθους κακῶν τακτέον. ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις· Σοφοκλῆς. Κατασπείρω τὸ φυτεύω γενικῇ. Κατασπουδήν· μετὰ συντεταμένης προθυμίας. ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἔδοξε, κατασπουδὴν αὐθωρὶ βαίνουσι τὸ ὄρος καταδραμεῖν. Κατασπώμενος· καθελκόμενος. Καταστάς· προβληθείς· προχειρισθείς. ὁ δὲ Ἀδριανὸς ὑπὸ πάντων καταστάς, ἔλεξεν ὧδε. Καταστάζω γενικῇ. καταστασιάζεσθαι αἰτιατικῇ. Καταστασιάζεσθαι γὰρ ἑαυτὸν ἀπεφαίνετο παρὰ πᾶν τὸ δίκαιον ὑπὸ τῆς συγκλήτου. Κατάστασις· ἔοικεν ἡ κατάστασις, ἀργύριον εἶναι· ὅπερ οἱ κατασταθέντες ἱππεῖς, ἐλάμβανον ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ καταστάσει· τοῦτο Λυσίας· ἀλλὰ καὶ Εὔπολις φησίν· ἐπεὶ σωφρονήσας ὦ πρέσβυτα τὴν κατάστασιν τὴν διλαμβάνω ἄφνω πρὶν καὶ μαθεῖν τὴν ἱππικήν· ἀπεδίδοτο γὰρ τὸ ἀργύριον ὑπὸ τῶν ἱππευσάντων, ὅτε ἀντ' αὐτῶν ἕτεροι καθίσταντο· ἀπῄτουν δὲ αὐτὸ οἱ φύλαρχοι. Καταστάτης· Σοφοκλῆς· ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων. ἀντὶ τοῦ αὐξηστήν. Καταστέλλω αἰτιατικῇ. Καταστενάζω γενικῇ. Καταστέψαντες· ἀντὶ τοῦ μεθ' ἱκετηρίων ἀφικόμενοι· τὸ παράδοσιν ἴκου. καὶ καταστέψας πέδον. στέμματα γὰρ ἔλεγον, καὶ τὰ ἔρια· ὥστε στέμματι ξὺν ἀσκεπίκλωστε θεαί. Καταστείλας· ἀντὶ τοῦ καταστήσας· ὁ δέ, τῇ χειρὶ καταστείλας τὸν θόρυβον αὐτῶν, ἔφη. Καταστήσονται· ἀποδείξουσιν, ὅπως φύλακας ἔχοιεν ὅσοι μηδένα καταστήσονται τοῦτον.
Καταστολή· ἡ στολή. Καταστόμα· κατὰ τὴν ἀρχὴν [illegible]. Καταστοχάζεσθαι γενικῇ· καὶ σκοπὸν ὑποβάλλει· καὶ σκοπὸν βάλλει. Καταστρατεύω αἰτιατικῇ. Καταστρατιῶ γενικῇ. Καταστρατηγῶ αἰτιατικῇ. Καταστρατοπεδεύω γενικῇ. Καταστρέφω αἰτιατικῇ· καὶ καταστρέψαντες. Καταστρηνιῶ γενικῇ.
Καταστροφή· τέλος. Καταστοιχειῶ γενικῇ. Κατὰ σφᾶς· καθ' ἑαυτούς. Κατασχεδιάζω γενικῇ. Καταφλυαρήσω· ψεύσομαι· ἐγὼ δὲ φρουρᾶς μείζονος δέομαι, εἰ κατασχεδιάσω τοῦ θεοῦ· Ἰώσηπος. Κατασχεῖν· αὐθυπέρτατον· καὶ οὐ κατασχὼν τῆς χαρᾶς, ἀπέλυθεν τοῖς πόνοις ἀθρόον τοῦ σώματος. Κατὰ σχολήν· ἀντὶ τοῦ μόλις· ἢ ἀφοβητί· καὶ τὸ σχολὴν παρὰ τὸν ὅρον ἐλθεῖν μόνη. Κατάστασις· ἡ ἔπειξις ἡ ὁδοδρομότης. ὁ δὲ τούτοις συλλαβών, αἰκιζόμενος λύμῃ πάσῃ καὶ καταστάσει. Καταταχῆσαι· προφθάσαι· μήτε καταταχῆσαι δυναμένην. Καταταχήσας· ὑπερβαλών· πολύ· τὸ μὲν οὖν πρῶτον, ὥρμησε καταταχήσων· ὕστερον δὲ τῆς στρατιᾶς ἀντὶ νικώμενος, ἐπενέβη ὑποχείριος. Κατὰ τάχος. Καταταχούμενοι· κατεπειγόμενοι· καταταχούμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ καιροῦ, ἠναγκάσθησαν μὲν ἐπὶ πλοῖον. Κατατεθήπεσαν· κατεθαύμασαν· ἐξεπλάγησαν. Κατατέλη· παρὰ Ἡροδότῳ τὰ ἀναλώματα· καὶ τὰ συνέδρια τῶν ἀρχαίων· καὶ τὸ συντελεῖν εἰς τάγμα. Κατατεμῶσι τὴν ἵππευσιν τὰ καλύμματα· καλύμματα δὲ εἰσί, δέρματα τινὰ ἰσχυρὰ καὶ σκληρά. ἅπερ τοῖς σανδαλίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδήμασιν ὑποβάλλεται. Κατατείνειν ἐρῶ· ἀντὶ μακρὸν λόγον διεξελάσομαι· πολιτείας Ἀδριανῷ. διὸ κατατείνειν ἐρῶ· ὁ δέ, στρεβλούμενος καὶ κατατεινόμενος, τὰ λοιπὰ λέγει. καὶ αὖθις. καὶ κατατεινόμενοι ταῖς στρέβλαις ὑπὲρ τοῦ κατειπεῖν τοὺς συνεγνωκότας· οἱ δέ, ἐμπεπήγασι τὰς ὀδύνας, τοῦ εἶξαι τοῦ τυραννοῦ γεγόνασι κρείττους. Κατατείνουσαν· μακρότητι παρέχουσαν· χαλεπὸν ἔδοξεν εἶναι χώραν ἀμείψαι ἐρημοῦντες χρόνους πολλοὺς ὁδὸν κατατείνουσαν ἰέναι. Κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν ἔοικε· νόμος περὶ τῶν κεῖται, ὃς κελεύει ἀψευδεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ. Θεόφραστος γοῦν ἐν τῷ περὶ νόμων φησί· δυοῖν τούτοιν ἐπιμελεῖ-

σθαι δεῖν τοὺς ἀγραφομένους τῆς πεντηκοντάδραχμου ἐν τῇ ἀγορᾷ ὠνῆς κοσμεῖν. καὶ ταῦτα ψαλδεῖν μὴ μόνον τοὺς ἀποπρᾶσκοντας, ἀλλὰ
καὶ τοὺς ὠνουμένους. Κατατίθημι δοτικῇ. Καταπιλεῖν καὶ καταπιλᾶν τοὺς ἐκ κατατείων κυκλίοις χο-
ροῖσιν ὑπᾴδων. καὶ καταπεπίληκε δὲ τοὺς τῆς ἑκάτης μυστηρίων. τοῦτο δὲ εἰς κινησίαν τὸν διθυραμβοποιὸν
ἀποσκώπτει. οὗτος γὰρ ᾄδων, καταπεπίληκε τὰς ἑκάτης. ἢ ὅτι εἰσήνεγκε δρᾶμα καὶ κατεπίληκεν αὐτὰς
ἢ ἐπειδὴ κρυφίας ψήφισμα γράψας εἰς ἑκάτην τοὺς μισθοὺς τῶν κωμικῶν ῥητόρων, εἶτα ῥηθῶ
γε. Καταπιλεῖν τοὺς τῆς ἑκάτης μυστηρίων. Κατὰ τὸ καρτερὸν ἀντὶ ἰσχυρῶς. ἀριστοφάνης καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖ
σι κατὰ τὸ καρτερόν. Κατὰ τὸ καρτερὸν ἀντὶ ἰσχυρῶς καὶ καρτερῶς. καὶ δὴ συμμίξας ἐμάχετο κατὰ τὸ καρ
τερὸν ἀλλ᾽ οὐ χεῖρον ἔσχε τῷ πολέμῳ. Καταπλαμβάνω γενικῇ. Καταβομβῇ. ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ δημοσθένους
καὶ καθήμενος ὑπὸ τῇ κατατομῇ καὶ φιλόχορος. καὶ ἐπέγραψεν ἐπὶ τῆς καταπομῆς τῆς πέτρας.
Καταπρᾴω αἰτιατικῇ. Καθ᾽ ὃ πρὸς ῥωμαίους ἔχθος λιβύων καὶ γαλατῶν ῥωμαίοις συνιστάμε-
νον. Κατατοβάζω αἰτιατικῇ. Καταθαυματίζουσι. Καταθεχόντων. λῃζομένων. περθούν
των. τοὺς δὲ ξένους τὰς ῥωμαϊκὰς πόλεις καταθεχόντων, πολλὰς ἀνασπάσασθαι πόλεις. καὶ πᾶσαν τὴν
πόλιν πυρπολοῦντας καταδραμεῖν. Καταθέχω. ἐπὶ μὲν ἐμψύχων γενικῇ. καταθέχων νε
ρῶν. ἐπὶ δὲ ἀψύχων, αἰτιατικῇ. καταθέχει αἴγυπτον, λῃζόμενοι. Καταθρίψειν. καταδαπανῆ
σειν. χρονιεῖν. οὐ γὰρ ἐδόκει αὐτῷ τὸν ἐν τυρρηνίᾳ πόλεμον ἀτελῆ καταλείποντι περὶ τῶν ἐκείνης
πόλεων πραγματεύεσθαι. δεδοικὼς τὶ μὴ καταθρίψειεν ἅπαντα τὸν τῆς ἀρχῆς χρόνον οὐ πολλὸν
ὄντα περὶ τὰς ἐλάττους ἀσχολούμενος πράξεις. Καταθοποῦμαι αἰτιατικῇ. Καταφυγή.
καταφυγὴ ἀλλ᾽ ἐρῶ. οὐδὲ ἔχω καταφυγήν. ἀντὶ τοῦ ἀποφυγὴν τοῦ μὴ εἰπεῖν. Καταφυγῶ. γενι-
κῇ. Καταψύχειν. ἔλαττον πιέζειν. ὅπερ ἐστὶν ἀνδρῶν καταψύχειν ἑαυτοὺς μερίμναις ταῖς κινδύνους
ἐπεχούσαις. Καταυγάζω. Καταυθαδίζω γενικῇ. Καταυλούμενοι αἰτιατικῇ. χλευα
ζόμενοι. ἀφηρέθησαν δὲ οἱ λακεδαιμόνιοι τῶν τειχῶν πλώμενοι περὶ καταυλούμενοι. Καταυχμοῦν.
λῶ δὲ τὸ φρέαρ ἐκ καταυχμοῦ τῆς ὑδρεύσεως ἁλῶναι τοῖς πολεμίοις. Καταφαγεῖν. καταπι
εῖν. φασὶ διαφορὰν τοῦ καταφαγεῖν. φαγεῖν μὲν γὰρ τὸ καθ᾽ ἓν. καταφαγεῖν δέ, τὸ ἀθρόως. καταπιεῖν δὲ
καὶ τὸ μὴ μασώμενον ἐσθίειν. Καταφαίνει. κατειπεῖν. Καταφαντόν, ἢ ἀποφαντόν. ἐν τῷ
ἀξίωμα. Κατάφασις. πρότασις διὰ συγκαταθέσεως. Καταφάσκει. προλέγει, ἐπινεύει. Κα
ταφιλοτιμοῦ αἰτιατικῇ. Καταφιλοσοφῶν. γενικῇ. διὰ τῆς σιγῆς νικῶν. Καταφλυαρῶ γενικῇ.
Καταφονεύει αἰτιατικῇ. Καταφορικῶς. σφοδρῶς. Καταφονῶ αἰτιατικῇ. Καταφω-
ρᾶν. ἐλέγχειν. Κατάφωρος. φανερός. Καταφωτίζω αἰτιατικῇ. Καταφρόνησιν. θουκυ-
κυδίδης τὴν ὑπερφρόνησιν. ἐπίτασιν δὲ ἡ κατὰ πρόθεσις σημαίνει. οἶον ἠξιώσαθε εἰπεῖν ὅτι διὰ
τὸ ἔχειν τὰ διὰ ταῦτα. οἷον ἀξιωσείαν ἀμέλειαν, μαλακίαν, οὐ πλεονεκτοῦμεν. ἀλλὰ διὰ τὴν καταφρό
νησιν. ὅ ἐστι διὰ τὸ ἄγαν φρονεῖν. καὶ οἷον ὑπερφρονεῖν. καταφρόνησιν δὲ τὴν ὑπερφρόνησιν λέγει ἤγουν
τὴν ἀφοσίωσιν. Καταφρονῶ γενικῇ. Καταφρυάττομαι γενικῇ. Καταχαλῶ συνγενικῇ. Κα
ταχαίρων, ἠρόδοτος. ἐπεὶ ἐστὶ δεῖ καὶ ζῆν εἰ ταῦτα ἐποίησας, εἴτε καταχαίρων. περιδημαρχί
του. Καταχέω συνγενικῇ. Καταχεῖρας. ὁμηλῶς. Κατὰ χειρὸς ὕδωρ λέγουσιν. οὐ κατὰ χειρῶν
δέ. ἐπὶ χεῖρας, οὐδὲ ἄλλως πως. καὶ τὸ ῥᾷστον παίτων καὶ ἀχερέστατον, κατὰ χειρὸς ὕδωρ καλοῦσιν. οὕτω τη
λεκλείδης ἐν ἀμφικτύοσιν. εἰρήνη μὲν πρῶτον ἁπάντων ἦν, ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χειρός. φέρε παῖ στέ
φανον. κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω τις. ὁ δὲ λέγει. δειπνήσειν μέλλομεν ἤ τι. τὸ δὲ παλαιὸν τοῖς εὐω-
χουμένοις περιεκεῖντο στέφανοι καταψύχοντες τὸ κρανίον, ἀπό τε τῆς τοῦ οἴνου μέθης καὶ θερμότητος
Καταχειροτονίαν. ἔθος ἦν ἀθήνησι κατὰ τῶν ἀρχόντων καὶ κατὰ τῶν συκοφαντῶν, προβολὰς ἐν τῷ δή-
μῳ γίνεσθαι. εἰ δέ τις καταχειροτονηθείη, οὗτος εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον. οὕτω δημοσθένης καὶ ὑπερεί
δης καὶ θεόφραστος. Καταχειροτονῶ γενικῇ. Καταχεῖ τοί μου ἀήρ. Καταχεῖ τοὔλαιον ἐν τῷ
χαλκείῳ. ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν ὀμφαλὸν τῆς ἀσπίδος ἵνα λαμπρότερος γένηται. εἰσὶ
γάρ τινες οἱ ἐν ἐλαίῳ ὁρῶντες, μαντεύονται. σμήχει οὖν τὴν ἀσπίδα καταχέων τὸ ἔλαιον ἐπὶ τῆς
χαλκῆς πτυχός. εἶτα φαιδρυνθείσης αὐτῆς, ἐνοπτριζόμενος εἰς αὐτὴν λέγει. ὁρῶ ἐν αὐτῇ γέ
ροντα ὑπὸ δειλίας φευξούμενον. καὶ οἷον μὴ δυνάμενον ὁρᾶν τὴν ἀσπίδα διὰ τὴν ἔκλαμψιν.

καὶ

καὶ Ὅμηρος· ὅσσε δ' ἀμφὶ δεινὸν αὐγὴ χαλκείης κόρυθος ἀπὸ λαμπομένης. εἶπεν ἂν τὸν βάκχον οὕτως ἰδεῖν διακείμενον· τοῦ μαστίξαι μᾶλλον ἢ αὖθις ἐκείνοις καταχέεσθαι. Καταχωννύναι, καταπέλως. Ἀριστοφάνης Δημοτικὴ γὰρ γνώμη, καὶ καταχήνη τῶν σεμνοτάτων ἔσται καὶ τῶν σφραγῖδας ἐχόντων. Καταχλιδάζουσι. γενικῇ δέ. καταχλιδάζοντες δὲ τῶν παρακλητικῶν λόγων οἱ στασιώδεις.

Καταχορδῶ. Καταχορεύω γενικῇ. Καταχωνεύω αἰτιατικῇ. Καταχρεμψαμένη, καὶ πτύσασα. Καταχρῶμαι δοτικῇ. Καταχωννύουσα. Κατάχυσμα. ζωμός. παρὰ τὸ χέεσθαι. οἷον κατάχυμα. Καταχύσματα. ἔθος ἦν Ἀθήνησιν ὅτε νεώνητος οἰκέτης εἰσῄει εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν δεσπότην ἢ τὴν δέσποιναν, ἰσχάδων καὶ καρύων πλῆθος καταχεῖν αὐτοῦ. ἀπὸ καταχύσματα ἐκάλουν. φασὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πρώτων πρεσβευόντων. καὶ ἐπὶ τῶν θεωρῶν τοῦτο γίνεσθαι ὅτε προσῄεσαν τοῖς ἐπὶ τοῦ ... Καταχύσματα. ἔθος ἦν Ἀθηναίοις τῶν νέων ἢ τῶν δούλων τῶν πρώτων εἰσιόντων εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἀπὸ τῶν ἐφ' ὧν οἰωνίσασθαι τι ἀγαθὸν ἐβούλοντο, καὶ τοῦ νυμφίου παρὰ τὴν ἑστίαν τραγήματα καταχέειν εἰς σημεῖον εὐθηνίας. ὡς καὶ Θεόπομπος φησὶν ἡδυχάρει. φέρε σὺ τὰ καταχύσματα ταχὺ κατάχει τοῦ νυμφίου καὶ τῆς κόρης. ὦ πάνυ λέγεις. σύγκειται δὲ τὰ καταχύσματα, ἀπὸ φοινίκων. κολλύρων. τρωγαλίων. ἰσχάδων. καὶ καρύων. ἃ ἥρπαζον οἱ σύνδουλοι. Ἀριστοφάνης πλούτῳ. φέρε νυν ἰοῦσ' εἴσω κομίσω τὰ καταχύσματα. ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ. Καταψαίρουσι. κινοῦσι. Καταψευδομαρτυρηθέντες. ἀντὶ τοῦ πάσχοντες τὰ ψευδῆ μαρτυρήσαντας. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. Καταψεύδομαι γενικῇ. Καταψήσας. τῇ χειρὶ ὁμαλίσας. Πολύβιος. τοὺς δὲ παῖδας πρὸς ἕνα προσαγόμενος καὶ καταψήσας, θαρρεῖν ἐκέλευε. καὶ Φιλόστρατος καὶ τὸ καταψῆσαι τοῦ ἵππου καὶ τὰ ὦτα καὶ τὴν χαίτην. Καταψηφίζεται. γενικῇ. κατακρίνει. Καταψύχω. ξηραίνω καὶ ὁμαλίζω. Καταψῶν. καταπραΰνων. Ἀριστοφάνης καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον ὥσπερ πῶλον καταψῶντες ταῖς χερσίν. ὁμαλίζοντες.

Καταιβάτης Ζεὺς παρὰ Ἀθηναίοις, παρὰ τὸ καταβιβάζειν τοὺς κεραυνούς. ἢ ἀπὸ τοῦ καταβαίνειν. δι' ἔρωτα γυναικῶν. Καταιγὰς ἀγρίας. παροιμία λεγομένη ἐπὶ καταρας. καταιγὰς ἀγρία ῥέπειν τὰ κακά.

Καταιγίζω αἰτιατικῇ. τὸ ῥέγχω. Καταιγίς. ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ, λέγεται δὲ καὶ ἡ ζάλη ἢ τὰ σφοδρά πνεύματα καταιγίδες. Καταιγίσας. καὶ σχίσας. οἱ τὰ ἀνατιθέντες τοῖς θεοῖς καὶ σχίζουσιν ἵνα μή τις ἄρῃ. Καταιδεῖ καταισχύνει. Καταιθαλώσω. καταπρήσω. καὶ καύσω. καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖσι. Καταικισθέντες. συγκαθεμένου τοῦδε, καταικισάντος τὸ νῶτον, κατίασιν ὑπόσπονδοι. Πολύβιος. ὀλίγοι δέ τινες ἦσαν οἱ κατικισάντες. οἱ δὲ πλείους αὐτίκα ἔπιπτον. λέγεται δὲ καταικισθέντες ἀντὶ συγκαταθέμενοι. Σοφοκλῆς. καὶ καταίνεσον μήποτε προδώσειν τὰς Ἀθήνας.

Καταιονῶσι, βρέχουσιν, ἀντλοῦσιν, ἀλείφουσιν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος τοῦ καμάτου λύσεως, ἐκ τῶν κεφαλῶν καταιονήσεως, ὅ ἐστι καταντλήσεως. αἱ δὲ ἐμβάσεις, προκεχυμένου παντόθεν τοῖς μέρεσι τοῦ ὕδατος, φασὶ τοὺς τῶν ἱδρώτων ἐκκρίσεις, καθάπερ ἄν εἴ τις ἠθμὸς εἰς ὕδωρ βληθείς. Καταιρεόμενος. ὡς δὲ Φάωνα κατελάμβανε τὸ τοῦ ἀνδρὸς πρόσωπον, καὶ ὡς καταιρεόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἔμελλε συγκεντηθήσεσθαι, ἀπὸ τοῦ αἱρῶ, Ἡρόδοτος. Καταίροντες, καταπλέοντες. Κατᾶισαν. καὶ τὸ προσσιτοῦν. Καταισχῦναι, Καταιτιῶμαι. αἰτιατικῇ, Καταῖτυξ εἶδος περικεφαλαίας, μὴ ἐχούσης λόφον περιφανῆ, Κάτεαγε, καὶ κατεαγότα, κεκλασμένα, Κατεαγότων. αὕτη γὰρ ἡ προθυμία ἐνίοις τῶν τὰ ὦτα κατεαγότων καὶ ἅμα διεφθαρμένων τὰς διανοίας, ἐπὶ κωμῳδίαν ἐτράπη καὶ γέλωτα πολλῶν. Κατεβαυκαλίσει. κατεκοίμισε, Καταβεβλακευμένος. βραδὺς καὶ νωθρός. βλὰξ γάρ ἐστιν ὁ μαλθακευόμενος ἐν ἀπονοίᾳ τὸ σῶμα. καὶ βλακεία, ἡ μετὰ ἀργίας τρυφὴ ὁμιλία. Κατεβόα, κατηγόρει, ἐμέμφετο, πολλὰ δὲ τοῦ δήμου τῶν Ῥωμαίων καὶ τοῦ αὐτοκράτορος κατεβόα. Κατεβρόχθισε, κατέπιε, Κατεγήρασαν, ἐχρονοτρίβησαν, καὶ αἵ τε πεμφθεῖσαι κατεγήρασαν ἐν τῇ Τροίᾳ, τῶν διαδόχων μὴ ἀφικνουμένων, Κατεγκαλῶ γενικῇ, Κατεγκρατεύομαι, αἰτιατικῇ. Κατεγλώττιζε, κατεφλυάρει, κατηγόρει, ἐλοιδόρει. Κατεγλωττισμένον, Ἀριστοφάνης θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον, ἀντὶ τοῦ πολλαῖς γλώτταις μεμιγμένον. γλῶττα δέ ἐστι καὶ ἡ λέξις. κυρίως δὲ κατεγλωττισμένον ἐστὶν, ἀντὶ τοῦ πολλαῖς γλώτταις μεμιγμένον ἢ τὸ ἔγγλωττον φίλημα, καὶ Φιλόστρατος, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, λόγων ἰδέαν ἐπήσκησεν, οὐ τὴν διθυραμβώδη καὶ φλεγμαίνουσαν ποιητικοῖς ὀνόμασιν, οὐδ' αὖ κατεγλωττισμένην καὶ ὑπεραττικίζουσαν. ἀη-

θες τὸ πρὸ ὑπὲρ μεγίστ' ἀτθίδα, ἤγουν τὸ, οὐ λεπτολογία ἐστὶ λόγου, οὐ δίκη τοῦ λόγου, οὐδὲ εἰρωνευομένου
τις ἤκουσεν, ὅτε περιστάντων ὡς ἐς τοὺς ἀκροωμένους, ἀλλ' ὥσπερ ἐν ξίφος ὅτε διαλέγοιτο. οἱ
δὲ ἔλεγε, καὶ δοκεῖ μοι, καὶ περιφέρεσθε, καὶ γενειάδα εἶναι, καὶ δόξαι βραχεῖαι, καὶ ἀδαμάντιναι, κύρια
τε ὀνόματα καὶ προσπεφυκότα τοῖς πράγμασι, καὶ τὰ λεγόμενα οὐχ ὡς εἰκῆ ὥσπερ ἀπὸ σκήπτρου
θεμιστευόμενα. Κατεγηλῶσι. Κᾆτ' ἐγὼ ἐξηγρόμην. ἀντὶ τοῦ ἔπειτα ἐγὼ μετὰ ταῦτα ἐξηγέρθην
ἐπὶ τῶν ψευδομένων. εἴρηκε δὲ τοῦτο Διονύσου ναυμαχήσας κατέδυσα ναῦς ιγ΄, ἐπιφέρει ὁ κρα-
κλ. κᾆτ' ἐγὼ ἐξηγρόμην. σκώπτων Διόνυσον καὶ ἐγώ φησιν αὐτὸς ἦν ὀνειρώττων. δηλῶν ὅτι ταῦτα ὄναρ
ἔπραξεν. οἱ δὲ, ὃν Διόνυσόν φασι ταῦτα λέγειν, ὡς τῶν ἐπὶ τοῖς ψευδομένων λεγόντων τοῦτο. καθὸ δὴ
λεγόντων ὅτι ἐν ὑπνίῳ ἔοικε τὸ λεγόμενον. Κατέγραφον. πυθόμενοι δὲ ταῦτα οἱ συρακεῖται κα-
τέγραφον ἑαυτοῖς εὐδαιμονίαν δι' αἰῶνος. μὴ γὰρ ἂν ἐκπλεῦσαι τῶν φρενῶν εὖ τοσοῦτον, ὡς αὐ-
θρύπτοις προτιμῆσαί ποτε θεῶν. Κατεγύα. παραδιδόναι. καὶ τὴν αὐτοῦ μητέρα γυναῖκα αὐ-
τῷ κατεγύα. αἱρεῖσθαι οὖν ὃ βούλεται. συνηθείας τε καὶ δουλείας. καὶ ῥᾳδίως τάξεσθαι τοῦ νομι-
σθέντος ἀμείνονος. Κατεδάρθη. κατεκοιμήθη. Κατεδαφίζω. αἰτιατικῇ. Κατέδει. ἐδέσ-
μει. ἰὼ σηπός. καὶ κατέδει τὸ ἐν τοῖς κλήμασιν τὸ ἰσχυρότατον. Κατεδηδεσμένος. καταβεβρω-
μένος. Κατεδηδοκώς. καταβεβρωκώς. Κατεδημαγώγησε. κατεστρατήγησε. καὶ ἦρξε τοῦ δήμου.
ἀρριανός. ὥστε στρατηγήματι τῷδε μάλιστα φιλανθρώπῳ φανέντι κατεδημαγώγησεν, οὐκ ἀπι-
στεῖν αὐτῷ καὶ πολεμοῦντι τοὺς πεποιθότας. Κατεδίκησε. κατεδίκασε. Κατεδόξαζον. ἀπείκα-
ζον. ἐνόμιζον. τοὺς δὲ περισωθέντας κατεδόξαζον εἶναι περὶ δισχιλίους. Κατέδων. κατεσθί-
ων. Κατέδαρθε. κατεκοιμήθη. Κατέδραμον. αἰτιατικῇ. Κατέδυ. ὁ δὲ, ἐν καρχηδόνι τὸν βίον
κατέστρεψε. καὶ ἐνταῦθα κατέδυ. Κατέθεον. ἐξέτρεχον. ἠΐζοντο. οἱ δὲ κελτοὶ κατέθεον τὴν γῆν τῶν
ἀλβινῶν. Κατέθει. κατέβρεχε. κατέθορε. κατεπήδησε. Κατεκάλει. ὁ δὲ πανταχόθεν κατεκάλει
τοὺς περισωζομένους τῶν ἀθηναίων ἐφώνει. Κατέκανεν. ἀνεῖλεν. ἐφόνευσε. ξενοφῶν. ὁ δὲ κῦ-
ρος καίπερ ἐπιφερομένην, οὐκ ἔπεσεν. ἀλλὰ συμπεσὼν κατεπατήθη ὑπὸ τοῦ ἵππου. καὶ τὰ μὲν ἔπα-
θεν. ὧν καὶ τὰς ἀπειλὰς ἔτι εἶχε. τέλος δὲ κατέκανε. κατέκτεινε δὴ καιροῦ, ἐν ὧ ὁ βασιλεὺς ἐπεθύμει.

Κατεκήλησαν. κατεπράϋναν. Κατεκλινόμεθα. ἀντὶ τοῦ ἀνεκλινόμεθα. οὕτως ἀττικῶς. ἀεὶ σοφοὶ πλού-
τῳ. κατεκλινόμεθα τὸν πλοῦτον ὥσπερ εἰκὸς ἦν. κατὰ, ἀντὶ τοῦ ἀνά. Κατέλαβεν. ἐπέλα-
βεν. ἐπέσχε τοῦ ὁρμῆς. καὶ σοφίας ἀλέξανδρος κατέλαβε σοφὴν χρήματα δοὺς πολλά. καὶ τὴν
αὐτοῦ ἀδελφήν. Κατελάσας. συνουσιάσας. ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων. Κατέλεκτο. κατεκοιμήθη.
Κατέλευσαν. ἐλίθασαν. Κατέληξε. κατέπαυσε. Κατέλυσεν. ἔμεινεν εἰς τὸ δωμάτιον. οὐδὲν
κατέλυε γεγονότα. Κατεμελίττωσεν. ἡδύτητος ἐπλήρωσεν. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. οἷον κατεμελίττωσε
τὴν λόχμην ὅλην. Κατ' ἐμοῦ ὤμνυον. ὁ πρὶν ζηλωτὸς καὶ περίβλεπτος, νῦν ἔρημος γέγονα τοῖς πά-
λαι θαυμάζουσι. κατὰ τῶν ἐμῶν ὀμνύουσι συμφορῶν. Κατεμωκῶντο. ἐχλεύαζον. οἱ δὲ, τὴν μᾶζαν
αὐτῶν κατεμωκῶντο πολιορκίαν. Κατεμπορεύομαι. γενικῇ. Κατέναντι, ἐναντίον. Κατενε-
μήσατο. κατέφαγε. Κατενήνεκτο. κατήχθη. Κατενόπλιον εἶδος ῥυθμοῦ. πρὸς ὃν ὠρχοῦντο ἔχον-
τες τὰ ὅπλα. ἢ ἐνόπλιος ὁ ἀμφίμακρος. ὃς καὶ κουρητικὸς καλεῖται. ἀπὸ τοῦ ἀεὶ τὰ εἰς τοὺς κούρη-
τας γινόμενα μέλη, τούτῳ τῷ ῥυθμῷ γίνεσθαι. Κατενώπα. εἰς πρόσωπον. Κατεντευκτὴν κα-
τεντυγχάνουσαν. καὶ κατεντευκτὴς κατήγορος. ἐπὶ δὲ τοῦ ἰὼβ, ἵνα τί με ἔθου κατεντευκτήν σου. οὐκ
αὐτὸς κατὰ θεὸν ἐτύγχανε; μὴ γένοιτο. τίνι γὰρ εἶχεν ἐντυγχάνειν. ἀλλὰ λέγει. ἵνα τί δι' ἐμὲ τὸ ὄ-
νομά σου βλασφημεῖται, ἐδεδίει τὴν περὶ θεοῦ ἐνκατάληψιν. Κατενταχθέντα. κατεντυχ-
θέντα. Κατεντυγχάνω. δοτικῇ. Κατεξαναστάντες τοῦ μέλλοντος. προμηθῶς βουλευσάμενοι. διὸ
κατεξαναστάντες τοῦ μέλλοντος, παρῃτήσαντο τοὺς πρεσβευτὰς ἐκπέμψαι πρεσβευτὰς εἰς τὴν
ῥόδον. συνεπιλαβέσθαι τῆς ἐλευθερίας. Κατεξανιστάμενος. τούτους ὁ δορυφόρος καὶ κατεξανιστά-
μενος τοῖς χρηστοῖς ἑτοίμως παρεσκεύασε συναγωνιστάς. καὶ κατεξανίσταμαι. γενικῇ. Κατεπαγ-
γέλλω. δοτικῇ. Κατεπάδουσα. πρὸς αὐτὸν αἱμύλως διομιλοῦσα ἡ δὲ, κατεπάδουσα συνεχῶς
τοῦ βασιλέως, τὴν τοῦ καίσαρος εἰς αὐτὸν εὔνοιαν, τάχυ μάλα διαθέλγουσα τὸν βασιλέα τοῖς λό-

γοις, πρὸς τὴν αὐτὸν Ἰουλιανοῦ διάθεσιν, ἐνεφύσησε τῷ βασιλεῖ· καὶ μετὰ λοιπῆς. Κατεπάλαισε· κατηγωνίσατο. κατεπολέμησε. Κατεπάλμενος· ἐφορμήσας· δύο προθέσεις παρείληφεν ὅμηρος. κατὰ καὶ ἐπί. Κατεπαμύω· αἰτιατικῇ. Κατεπανίσταμαι· γενικῇ. Κατεπαίρομαι· γενικῇ. Κατεπορπορεύετο· ἐχλεύαζε. κατεπόρπορος γὰρ ὁ μετὰ ῥλανεῖ ἐπηρμένος. ὁ ἀλαζὼν καὶ προπετὴς καὶ μηδὲν μετὰ λογισμοῦ ποιῶν. Κατεπίμπρατο· κατεκαίετο. Κατεπλάγη· αἰτιατικῇ. Κατεπλήκασι· συνεστάλησαν. Κατεπίεσαν· ἐπίεσαν· ἐπλήρωσαν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν κατεπίεσαν καὶ ἀπέκτειναν κατακρημνίσαντες. Κατεπιχειρῶ· γενικῇ. Κατεπόθη· διὰ τοῦ ο μικροῦ. Κατεῤῥάξας· καταβαλὼν εἰς τὸ ἔδαφος ἔρραξεν. μεταφορικῶς ὁ λόγος. δαρεὶδ ἐπάραξεν καὶ κατεῤῥάξας με. Κατεργάζεται· ἀναιρεῖ. φονεύει. ὁ δὲ, τὴν αἰχμὴν διαπείρων, τὸ μετάφρενον κατεργάζεται. Κατεργάσασθαι· ἀντὶ τοῦ καταπονῆσαι θουκυδίδης. Κατερείγομαι· γενικῇ. Κατερείψειν· ἐστέρησεν. ἢ ἐστεφάνωσε. Κατερεῖν· διαλοιδορήσασθαι. ἢ μὴν συγκρύψειν τὸ πρῶτον καὶ μὴ κατερεῖν ἣν μὴ ἀρέσκῃ. Κατερείπω· καταβάλλω. κατερείπω ὁ δέ. Κατερευκικῶν γυναικῶν καὶ οὕτως ἀπατοῦσι διὰ τῆς ἐπεισάκτου κόμης. ἐν τῷ Φενάκη. Κατερειβομένου· τὸ δὲ ἐναντίον κατερειβομένου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς χώρας ἀπερχομένου, καὶ κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν ἐξακειβοῦντος ἐπιμελῶς, ἔλαθον ἐκλυθέντες ταῖς διανοίαις. κατολιγωρήσαντες τῆς σφῶν αὐτῶν ἀσφαλείας. Κατερικνωμένον· συνεσπραμμένον. καμπυλογγούμενον. ἐρευτιδωμένον. Κατερεικημένοις· ἀτελέσιν. ἢ κατεξεσμένοις. εἰ ἢ τὸ ἐρεαλεῖον τεκτονικὸν ὀργανοῦσιν. ἢ ἀτελέσιν. ὅτι ἐξοντελίζομεν τὴν ἐρείκην. ἀριστοφάνης πολλὰ ῥιπίδων ἀπιόντι λέξαι κατερεικημένον. Κατερείπωσε· δοτικῇ. ἡ ἀθεία ἡ κατερείπωσις. Κατερρύηκεν· ἐσάπη. ἢ ἐφάνισται. Κατέσβη· ἐσβέσθη ἢ ἐπαύσατο. Κατέσεισε· λέγουσιν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῆς τοῖς ἀποσεισόντων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοὺς καρποὺς κατασειόντων. καὶ κατεσείσθη. ἀντὶ τοῦ κατέπεσεν. αἰλιανὸς καὶ τὰ ἀχρεῖα καὶ οἰκία κατεσείσθη πρηνής. Κατεσήμαινεν· ἔλεγεν. ὁ δὲ τοῖς προσπλέουσι βαρβάροις κατεσήμαινεν, εὐλόγως αὐτῶν ἐθέλειν εἶναι. καί που τὶς αὐτῶν κατεσημήνατο δωμάτιον τὰ τιμιώτατα ἔχον.

Κατεσικέλιζεν· κατήσθιεν σικελικὸν πυρόν. Κατεσκελετευμένα· λελεπτυσμένα. ἐξ καθεστηκότα. καὶ κατεσκελετευμένα διὰ νεότητος. Κατεσκιρωμένη· πεπαλαιωμένη. Κατέσκηψε· κατέσχε. Κατεσκληκὼς κατεξηραμμένος. τῶν τε μὴν κατεσκληκότι τοῦ βίου, καὶ τῇ εἰς μετριότητα πλάσει τῶν ἐθῶν οὕτω δυναθέντες, ὥστε οὐκ ἐλάχιστα καὶ οὗτοι πλήθη προσεβάλλοντο ἀσκητηρίου συστάμενοι. Κατεσκληκευμένος· ἐξίτηλος· τεταλαιπωρημένος. Κατεσπᾶσθαι· κατενηνέχθαι. ὁ δὲ εἰς τοῦτο ἔφη ὑπὸ τῶν συμφορῶν κατεσπάσθαι, ὡς μὴ ἂν αὐτοῦ ἕνεκα ῥωμαίους καταλύσασθαι τόνδε τὸν πόλεμον. Κατέσπερχε· προετρέπετο. παρεκελεύετο. συνεβάλλετο. συνωθεῖ. λογισμὸς δὲ αὐτὸν ἐκεῖνος κατέσπερχεν ἀνθρώπους ἀκολάστους φύσιν τοὺς τυραννοῦντας, πολεμίων ἔφοδον μηδαμῶς ὑφορωμένους ὑβρίζειν καὶ ῥᾳστωνεύειν. Κατεσπίλασεν· ἀπροσδοκήτως ἐπεφάνη. ὁ δὲ ἀδοκήτως τοῖς βαρβάροις, ἔωθινὸς κατεσπίλασε καὶ εὐδοκίμει τῷ δέρατι. Κατεσπόδησε· κατέκοψεν. ἑταίραν τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει κατεσπόδησε καὶ κατεσπόδωσεν ὁμοίως.

Κατεστιγμένον· πεποικιλμένον. Κατεστόρεσε· κατέστρωσε. Κατεστρατοπέδευσε· κατέδραμε πολεμικῶς. Κατεστυγημένος· μεμισημένος. Κατεσχημένοι· κάτοχοι. στρατιώτης δὲ ἀγαθὸς ἐοικὼς κατεσχημένῳ εἰσεπήδησε· καὶ ἀνιχνεύσας, ἀπέτεμεν αὐτοῦ τὴν κεφαλήν. Κατέσχον· προσωρμίσθησαν. πολύβιος. οἱ δὲ ῥωμαῖοι ἀνήχθησαν διακοσίαις ναυσὶ, καὶ κατέσχον εἰς μεσσήνην. ὅθεν ἀνασχθέντες ἔπλεον. λέγεται δὲ καὶ προσέσχον. προσέσχον τῷ λιλυβαίῳ ὁ αὐτὸς πολύβιος καὶ αὖθις. ὁ δὲ πόπλιος κατέσχε τῆς αἰτωλίας εἰς ναύπακτον. Κατετάχησε· κατέπαυσε. Κατέτεινε· πλεῖστον ἠνία καὶ οὐδὲν ἦν ὅτι μᾶλλον ἐμβραχὺ ἀγαθὸν ὃ μὴ τὸν ἐκείνου κατέτεινε ψυχήν. Κατέτεινε, σφοδρῶς ἔτυπτε διήγειρε πρὸς πόνον καὶ τοὺς μὲν ἐπῄνει σφόδρα· τοὺς δὲ κατέτεινε ταῖς κολάσεσι. Κατέτρεχεν· ἐπόρθει. ἐληΐζετο ἤδη. ὁ δὲ κατέτρεχε τὴν τῶν ἰλλυριῶν καὶ θρᾳκῶν χώραν, Κάτευγμα· κατάρα. Κατευδικήσας· ὁ δὲ κατευδικήσας τὸν νεανίσκον κατὰ τὴν ἀπάρτησιν, τοῦ τὸν ἀπέλυσε τὸ ἔγκλημα αὐτὸ τὸ τοῦ

γαμον. Κατευθικτήσας· ἐπιτυχών. Κατεύθυνεν· ἐπέτυχε. διαρίδα λελῶν ἄδικα, οὐκα-
τεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου. καὶ κατευθύνετο. Κατευμαρίζων· κατευχειρίζων. Κα-
τευμενεθεῖν· γενική· καταδυναστεύειν. Κατευνάζεται· καθυπνοιμίζεται. Κατευχοῦμαι· αἰ-
τιατική. Κατεύχεσθαι· οὕτω Πλάτων καὶ Σοφοκλῆς· κατεύχομαι τὸν δεσπότην ὑπό. ἀντὶ τοῦ
καταρῶμαι. καὶ Αἰλιανός· αἱ δὲ κατευξάμεναι δ' ἐγχώριον παῖδα ἐκεῖνον Λακωνικῷ αἵματι ἐπικλυ-
σθῆναι, ἑαυτὰς ἀπέσφαξαν. ἐπεύχομαι δὲ τοῦ προσεύχομαι· γενικῇ. Κατεύχειν αὐτὸν γίνεσθαι.
ὁ δὲ στρατηγὸς νομίζων αὐτὸν κατεύχειν γίνεσθαι τὴν τῶν Ἀχαιῶν ὁρμὴν προσῆγεν ὡς ἐπὶ τὸν πό-
λεμον. Καταφοίνιξας· καταβάψας. Καταφρύγανον· κατάφλογον. οἱ δὲ εἰς τὰς θερμίας τῆς
λ.. καταφρύγανον. Καταφρύοντο· κατέβρεχον. Κατέχει· κατέχεεν. ἐπορεύετο. ὁ δὲ πολλὴν κα-
τέχει τούτου κακολογίαν. ἐλοιδόρει. καὶ αὖθις· δήσαντες ὀπίσω τὰς χεῖρας, πολὺ κατέχεον τοῦ γάλα-
κτος. πρὸς γενικὴν ἡ σύνταξις. Κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ· ἀντὶ τοῦ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ. καταχειροτονία δὲ
ἀποχειροτονίας διαφέρει. καταχειροτονία μὲν γὰρ ἐγίνετο οὕτως· ἔλεγεν ὁ κήρυξ· ὅτῳ Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν
ἀράτω τὴν χεῖρα. εἶτα οἱ θέλοντες, ἐξέτεινον τὰς χεῖρας. καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο προβολὴ καταχειρο-
τονία. ἀποχειροτονία δὲ οὕτως· ὅτῳ μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας ἀράτω τὴν χεῖρα. καὶ ἐξέτεινον
τινὲς καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο ἀποχειροτονία. λοιπὸν πάσας καθεῖμεν τὰς χεῖρας. καὶ ἑώρα ὁ κήρυξ
ποῖαι πλείους εἰσί· πότερον τῶν φασκόντων αὐτὸν ἀδικεῖν ἢ μή. καὶ ὅσαι ἂν ἦσαν πλείους ἀριθ-
μηθεῖσαι, ἐκείνη καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει. ἔτι τοίνυν παρατείνοντος τοῦ λόγου τοῦ πρέσβεως, Ῥωμαῖοι κατε-
χειροτόνουν. ὁ δέ, ὅτε ἐψηφίζετο ὅτε κατεχειροτόνει. καὶ προεπιστάτης ὤν. Κατεχλαίνωσε.
χλαίναις ἐστόλισεν. ὁ δὲ μνᾶς ἠμφίασέ τε καὶ κατεχλαίνωσε τὸ στρατιωτικόν. ἡ γὰρ χιονία δι-
ρκῆ καὶ διὰ χειμῶνα τῶν χωρῶν κατεδαπάνησεν αὐτοῖς τὰ ἱμάτια. Κατεχλεύαζεν· ὕβριζε διὰ λό-
γων κατέπαιζε. ἀλλά τε πολλὰ κατεχλεύαζε καὶ κατεκερτόμει τοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ μάλιστα ἅ-
πασιν ὀνειδίζων μαλακίαν καὶ δειλίαν. Κατεχόρδησεν· ἀνεῖλεν. ἐξεκάλεσεν. εἶτα τῶν φρενῶν
ἐξέπεσε. καὶ μανεὶς ἑαυτὸν μαχαίρᾳ κατεχόρδησε. Κατεχόρευεν· ἐπέχαιρεν. ὁ δέ, κατεχό-
ρευε τῶν Ῥωμαϊκῶν συμφορῶν. καὶ τοσοῦτον ἐφυστέριζε τῶν διώξεων ὅσον πεισθῆναι καὶ καταμαθεῖν
ὅτι μηδεὶς ἐν τῇ πόλει λέλειπται. Κατέχουσιν ἐρῶντες ἐμὰς πόλεις. λείπει ἄνθρωποι.
ἀντὶ τοῦ ἐρῶσιν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐμῆς πόλεως. Κατέχωσε· αἰτιατικῇ. Κατέχρωζεν· ὁ δέ,
ἐν μέσῳ τὰς διατριβὰς ποιούμενος· οὐ μόνον τὸ καλὸν τοῦ πράγματος κατέχρωζε, καὶ τοῖς τυ-
χοῦσι λίαν κατεσήμαινεν, ἀλλὰ καὶ πικρῶς ἐπέπληττε. Κατεχρῶντο· ἀνῄρουν. ἐφόνευον. ἀλ-
λοι ἑαυτοῖς κατεχρῶντο. αὐθένται ἐγίνοντο. Κατέψα τῇ χειρί· ὡμάλιζε. Κατεψηφίσατο· κατέκρι-
νε. κατεδίκασεν. ὁ γὰρ θεὸς τοῦ Ἀδὰμ τοὺς ἱδρῶτας καὶ τοὺς πόνους κατεψηφίσατο· ἐν ἱδρῶτι τοῦ προ-
σώπου σου φαγῇ. Κατειλημμένον· κατεχόμενον. κυκλωθέντα ὡς ἑώρα ἑαυτὸν τοῖς κινδύ-
νοις κατειλημμένον, γράφει ὧδε. Κατειλωτισμένος· καταδεδουλωμένος. ἐκ τοῦ εἵλωτος ὃ
σημαίνει τὸν δοῦλον παρὰ Λακεδαιμονίοις. Κατεῖπεν· γενικῇ· κατηγόρησεν. τὸ δικαίου ὀργίζῃ τῇ γυναικί·
τὸ γάρ σου κατεῖπεν. ἀντὶ τοῦ θεσμοφύλακος. καὶ αὖθις· μαθόντα ὅτι κατεῖπεν αὐτοῦ Φέλλιος πρα-
σιλῆς πεισθεὶς τοῖς λόγοις. Κατείπῃ· γενικῇ· κατηγορήσῃ. ἐδεδίει γὰρ ἡ γυνὴ μὴ κατείπῃ αὐ-
τῆς. Κατειργάσατο· κατηγωνίσατο. Κατειρωνεύεται· γενικῇ· μεγαλοφρονεῖ. ὑποκρίνεται
τὰ οἰκεῖα ἐξαίρων καὶ κατειρωνευόμενος ὁ Χερσονήσης ἀντέχεσθαι Μαυρικίου. Κατηγορηκότα·
κατειπόντα. Κατηγόρημα· κατηγόρημά ἐστι τὸ κατά τινος ἀγορευόμενον ἢ πρᾶγμα συντακτὸν πε-
ρί τινος ἢ τινῶν. ἐν δὲ τῷ περὶ πραγμάτων καὶ σημαινομένων τόπῳ, τέτακται ὁ περὶ λεκτῶν αὐτοτε-
λῶν ἀξιωμάτων καὶ συλλογισμῶν. καὶ ὁ περὶ ἐλλιπῶν κατηγορημάτων καὶ ὀρθῶν. λεκτέον δέ φασι
τὸ κατὰ φαντασίαν λογικὴν ὑφιστάμενον. τῶν δὲ λεκτῶν τὰ μέν, εἰσὶν ἐλλιπῆ, οἷον γράφει· ζητοῦμεν
γὰρ τίς. τὰ δέ, αὐτοτελῆ καὶ ἀπηρτισμένην ἔχοντα τὴν διάνοιαν, οἷον γράφει ὁ Σωκράτης. ἐν μὲν τοῖς
ἐλλιπέσι τέτακται τὰ κατηγορήματα. ἐν δὲ τοῖς αὐτοτελέσι τὰ ἀξιώματα. καὶ οἱ συλλογισμοὶ καὶ
τὰ ἐρωτήματα καὶ τὰ πύσματα. Κατηγορίας ἔχω· ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦμαι. Δημοσθένης περὶ
τοῦ στεφάνου· κατηγορεῖ δὲ αὐτοῦ Καλλίξενος δημαγωγὸς συκοφάντης. Κατηγορία παρὰ Φιλο-

σοφοῖς ἢ ἐπὶ πλέον λέγεται καὶ γίνεται. ἢ ἐπίσης. ἐπ' ἔλαττον δ' οὐδέποτε. καὶ ἐπὶ πλέον μὲν ὅτε τὰ καθολικώτερα κατηγοροῦνται τῶν μερικωτέρων. καθολικώτερα δ' εἰσὶ τὰ ἐπάνω. μερικώτερα δὲ τὰ ὑποκάτω. κατηγορία δὲ ἐστιν. οἷον προσηγορία τις λεγομένη ἁπλῶς. εἰσὶ δὲ αἱ πᾶσαι δέκα ἤγουν γενικώτατα γένη, ὑφ' ἃ ἀναφέρεται πᾶσα φωνή. οὐσία. ποσόν. ποιόν. πρός τι. ποῦ. πότε. ποιεῖν. πάσχειν. κεῖσθαι. ἔχειν. τούτων ἡ μὲν οὐσία ἐστὶν ὑποκειμένη αἱ δὲ λοιπαὶ ἐννέα, ἐν ὑποκειμένῳ.

Κατηγορῶ σου γενικῇ. κατηγορῶ δὲ τὸ δεικνύω αἰτιατικῇ. λαγὼς κατηγορεῖ τὸν ἑαυτοῦ φωλεόν.

Κατῄδεσαν. κατῄσχυναν. Κατηδολέσχησά σου ἀντὶ τοῦ κατὰ σοῦ ἐμακρολόγησα. ἐφλυάρησα.

Κατηθλημένων. ἐπιγεγυμνασμένων. ἄγοντες ἐκ τῶν ἐπιλέκτων καὶ κατηθλημένων ἐν τοῖς πολέμοις στρατιωτῶν τέσσαρα τάγματα ἐν τέλει. Κατήκοε. ἀκροάζεται. ὦ μέγιστε θεῶν καὶ τῶν σῶν κατήκοε θεραπόντων. καὶ αὖθις οἱ δὲ μετὰ ταῦτα ἐγένοντο κατήκοοι. Κατηκόντισε. τῆς λυσιτελοῦς ψυχῆς κατηκόντισε. Κατήλιφα. μεσόδμην. ἀριστοφάνης ἐπὶ τὴν κατήλιφα θοἰμάτιον ἀνεπήδησα μέν. Κατηλοημένη. συντετριμμένη. Κατηλωκυῖα. κρατηθεῖσα. Κατήλυσιν. ἐπέλασιν. κάθοδον. χειμερίνην ἠφίετο ἡ κατήλυσιν ἐρημαίην, ἦλθεν ἀπὸ πιλαΐδα. Κατήλυσις ἡ πορεία. Κατηναρισμένον ἐπὶ τῆς λείας ἐχρήσατο σοφοκλῆς καὶ ἐστιν ἄκυρον. τὸ γὰρ σκυλεύειν ἐναρίζειν ὅτι τὰ ἔναρα σκῦλα. παρὰ τὸ ἀρηρέναι τὰ ἐν τοῖς αὐτοῦ εἶναι ἢ μᾶλλον καὶ τὸ παρ' ὁμήρῳ τοῖς οὖν τοι βέλτερόν ἐστι κατὰ τεθνηκότος ἐναίρειν. πῶς γὰρ οἷόν τε ἐστι σκυλεύειν τὸν λέοντα, εἰ μὴ εἴη καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων τὸ σκυλεύειν. καὶ ἡ μάχη ἐπὶ τοῦ λέοντος ἡ δορά. τὸ δὲ σκῦλον ἀνδρὶ καλύπτειν νομιζόμενον. νιφετοῦ καὶ βελέων ἔρυμα. Κατηνάβη. ἠλαύνετο. Κατηρράχθη. ἔπεσε. προὔβη ἀπὸ τῆς. ἐπερρήγνυ ὕβρεων τὴν βίαιον ταύτην ἐκ τοῦ πανδημείου κατηρράχθη. Κατηργηκέναι. ἀνενέργητον εἶναι. τὸν δὲ καθήμενον πρὸς τὰ τύανα κατηργηκέναι καὶ καταπροΐεσθαι τοὺς καιρούς. Κατήρεε. κατελάμβανε. Κατῆρε. κατέπλευσε.

Κατηρεφέα. κατεστεγασμένα. μέλλουσι γὰρ ἐνταῦθα σε πέμψειν. ἔνθα μὴ ποθ' ἡλίου φέγγος προσόψει. ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ στέγῃ χθονὸς τῆσδ' ὑμνήσεις κακά. σοφοκλῆς. Κατηρέψασθε. ἀριστοφάνης. ὡς αὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς τουτέστι συνεχῶς ἐσκεπάσθητε. Κατηρτίσω. ἐτελείωσας. Κατηρτυκότα. γνώμονα ἔλεγον τὸν βαλλόμενον ὀδόντα τῷ ὄνῳ. δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρτυκότα ἔλεγον. Κατῄσατο τῶν λόγων ἐκ τοῦ ᾄδω.

Κατῆς κάτητος. ὁ κατοικίδιος ἀλέκτωρ. Κατησφαλίσθαι. Κατῃσχυμένη. Κατηύχοντο κατηρῶντο. κατηύχοντό τε τοὺς ταῦτα δρῶντας. ἀχώρους τε καὶ ἀτάφους κυσὶ καὶ ὄρνισιν ἐκριφῆναι. καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν μὴ ἀποδέξασθαι σὺν εὐμενείᾳ. Κατήφεια. σκυθρωπότης. καὶ κατηφὴς σκυθρωπός. Κατηφόνες δυσγνοὶ καὶ αἰσχυντοί. Κατήχθη. εἰς τὴν πατρίδα ἐπανήκε. κατήχθη τε γὰρ ὁ ἀντίπατρος καὶ ἔτυχε γάμου περιφανοῦς καὶ πλούτου καὶ παῖδας ἔσχε καὶ εὐγήρως ἀφίκετο, διὰ τιμῆς τε καὶ ἀξιόζηλον. Κατηχθημένοι. βεβαρυμένοι. Κατηχῶ. αἰτιατικῇ. προξενούμενος παραινῶν. πισίδης κατὰ τῶν ἐμμάχοις καὶ κατηχῶν ἐμμάχοις. Κατηχῶ δὲ ἀντὶ τοῦ ἠχῶ γενικῇ. κατηχεῖ τῶν πόρων καὶ κατήχησε τῆς οἰκίας. Κατ' ἰδίαν. ἰδίᾳ. Κατ' ἴδιον καὶ κατ' ἰδιανὸς ὀνόματα κύρια. Κάτιμεν. κατερχόμεθα. Κατίσον αὐτῷ μεμηνώς. ἐπίσης. Κατισχυμένου. κεκρατημένου. Κατισχύω γενικῇ. Κατισχνώθη. ἐξηράνθη. ἐλεπτύνθη. Κατισχνοῖ. καὶ λεπτύνει. Κατ' ἴχνος. κατὰ πόδας. Κατοδύρομαι αἰτιατικῇ. Κατολιγωρῶ γενικῇ. Κατολισθαινόντων. κινουμένων. ἐμπιπτόντων. τῶν δὲ ῥωμαίων κατολισθαινόντων διὰ τὰ κρύα καὶ περιαλγούντων ἐπὶ τῷ πάθει. καὶ αὖθις. κλεοπάτρα εἰς ἣν κατολισθαίνει τῶν πολεμίων ἡ διαδοχή.

Κατομνύω. ἐμπεδῶν. βεβαιῶν. προστίθεται καὶ ὅρκον. τὸ ἐμῆς κατομνύω κεφαλῆς ἣν πολλὰ ἐφίλει.

Κατομόσαι. ἀπομόσαι τὸν θεὸν κατομόσαι ἢ ἀπομόσαι. Κατόναρ οὐ χρὴ λέγειν. βάρβαρον γὰρ παντελῶς. ἀλλ' ὄναρ καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους καὶ ἐνυπνίοις. Κατόπιν. μετὰ ταῦτα. ἀπὸ τοῦ ὄπισθεν εἶναι. ἀλλὰ κατόπιν ἥκεις τοῦ καιροῦ. οὐ γὰρ οἷός τε ἐγένετο τοῦ διανύσαι εἰς τέλος. γίνεται κατόπιν τὸ ῥωμαϊκὸν τῆς προτέρας ἀνδρείας διαγωνίζεσθαι καὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς κατόπιν τίθεσθαι πάντα. Κατόπτης. ἐπιτηρητής. ἀλλά τις ἴτω κατόπτης ἀπαγγελίαν ἡμῖν σαφῆ τῶν ἐναντίων ποιησάμενος. Κατορχᾶν. ὑπορχηματίζειν. Κατόρεσφιν. ἐν τοῖς ὄρεσι. Κατορ

θῶ· αἰτιατικῇ. Κατορώρυκται· κατακέχωσται. Κατορυκτὸς τόπος. Κατορύττω· αἰτιατικῇ. Κατορφναίαν· τὴν σκοτεινήν. Κατορχοῦμαι· γενικῇ, Κατοσφραίνομαι· γενικῇ, Κατουδαίους· ἐστὶν ἐνθάδε ὑπογαίους οἰκοῦντας. Κατουλὰς νύξ· ἡ σκοτεινὴ νύξ διὰ τὸ ὅλην καὶ τὴν εἶναι οἷον νὺξ ἐφόρει τὴν πόρπην κατουλάδα καὶ κλήσκουσι. Κατουρὰν· κατόπισθεν. ἢ τὸ ὀπίσω. Κατουρώσαν οὐρίῳ ἀνέμῳ χρησαμένην. τὸ δὲ λοιπὸν πλῆθος ἐπαραμένων τοὺς ἱστοὺς κατουρώσαν ἀπεχώρει. Κατοφρυοῦσθαι· γενικῇ. Κάτοχος· κεκρατημένος. κάτοχος ἤδη τῷ πόθῳ τούτου γεγομένη, καὶ διαφανῶς ἐρωτόληπτος οὖσα, οὐδὲν ἔτι κώλυμα ἔβλεπε. Κάτω· ἐπίρρημα τοπικόν.

Κατωγεῖον· ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. καὶ ὦ μεγάλου ὁ ἀνώγεως καὶ κατώγεως καὶ τὸ ἀνώγεων καὶ κατώγεων. κατωγεῖον δέ. Κατῶθε· χωρὶς τοῦ ν παραλαμβάνουσι. καὶ πίνδαρος· ἀγρόθεν νέμομαι παρὰ χαμηλοῦ καὶ φιλύρας. Κατωθούμενος· ἀναπειθόμενος. Κατωκάρα· οἱ ἀττικοὶ ὑφ᾽ ἓν ἀναγινώσκουσι. πίνδαρος· οἱ μὲν κατωκάρα δεσμοῖσι δέδενται. ἀγαθίας· οἱ δὲ ἐκ τοῦ περνοῦς ὑποφαινόμενοι καὶ εἰς τὴν θάλατταν κατωκάρα ἐμπίπτοντες, ἀπώλοντο. καὶ ἀριστοφάνης· εἴπερ ἐκ ποδῶν κατωκάρα κρέμαται ἀντὶ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς. ὅτι ἐπὶ κεφαλῆς πεσεῖν, κατωκάρα λέγεται παρὰ ἀττικοῖς. οὐ συγκειμένως ἀλλ᾽ ὑφ᾽ ἕν. καὶ αὖθις· ἀριστοφάνης· κατωκάρα δὲ εἴ σφας με βουκολήσεται. περὶ κανθάρου λέγων. Κατῳκοδόμησεν· ἰσαῖος αὐτὸν κατέκλεισεν εἰς οἴκημα καὶ ἀπέκτεινεν. Κατώλισθον· κατέπεσον. Κατωμαδὸν ἢ τῶν ὤμων. ἰώσηπος· ὁ δὲ σαμψὼν ἀράμενος τὰς πύλας καὶ τὰς φλιὰς κατωμαδὸν εἰς τὸ ὄρος φέρων κατατίθησι. Κάτων· στρατηγὸς ῥωμαίων. ὃς νέος μὲν ἦν πάμπαν ἔτι αὐστηρὸς δὲ καὶ φιλόπονος συνέσει τε γνώμης καὶ δεινότητι λόγων, ἀρετῆς· ὥστε αὐτὸν ἐπὶ τοῖς λόγοις ἐκάλουν οἱ ῥωμαῖοι δημοσθένην, πυνθανόμενοι τὸν ἄριστον ἐν τοῖς ἕλλησι ῥήτορα γενέσθαι δημοσθένην. λέγεται κάτωνα τὸν πρεσβύτερον ἐρομένου τινὸς ἣν ἔχει γνώμην περὶ τῆς ἐν καρχηδόνι πραγμάτων καὶ περὶ τοῦ σκιπίωνος, εἰπεῖν· οἷος πέπνυται· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσι. Κατανάγκη. Κατωνάκαι· ἱμάτιον ἐστὶν ἐκ τῆς κάτω μερῶν νάκος τουτέστι διφθέραν περιερραμμένον. δοκοῦσι δὲ ἀμφιέσασθαι τοῦτο, τῶν τυράννων ἐπαναγκασάντων τοὺς ἀθηναίους ἵνα ὑπὸ ἀτελείας μὴ κατίωσιν εἰς ἄστυ οἱ πολῖται. μέχρι γὰρ τῶν γονάτων ἦν δίκην. ἀριστοφάνης· οὐκ οἶσθ᾽ ὅτι ὑμᾶς οἱ λάκωνες αὖθις αὖ κατωνάκας φοροῦντας ἐλθόντες δορί, πολλοὺς μὲν ἄνδρας θετταλῶν ἀπώλεσαν, πολλοὺς δὲ ἑταίρους ἱππίου καὶ ξυμμάχους. καὶ τὸ καὶ τῶν θετταλῶν οἱ πλεῖστοι, ἐβοήθουν ἱππίᾳ. Κατωνάκης δουλικὸς καὶ ἀνελεύθερος χιτών. Κατωνάκη τὸν χοῖρον ἀποπεπλημμένας τὰς δούλας φησί. Κατώρης ὄνομα κύριον. Κατωρχήσαντο· κατεχάρησαν ἔπαιξαν. Κατωφαγᾶς ὁ καταφαγᾶς· κωμῳδεῖται οὖν ὡς πολυφάγος ὁ κλεώνυμος ὅτι καὶ τὸ νῶτον ἔτρωγε. κατωφαγᾶς δὲ ὄρνεον ἐστὶν οὕτω καλούμενον. ὀρύσσει τὰ σπέρματα. καὶ ὅτε μὲν βαρύνεται ἐστὶν ἐπίθετον. ὅτε δὲ περισπᾶται κύριον. ἴσως δὲ ἀπὸ τοῦ κάτω φαγεῖν. Κατωφρυοῦσθαι· γενικῇ. Κατοικιδίους· τοὺς ἐποικοῦντας. κατοικιδίους δὲ σχολαίους καὶ ἧττον ὡμιληκότας πολέμοις. Κατοικτείρω· αἰτιατικῇ. Κατοικτίζετο· οἰκτροῦ τυχεῖν ἠξίου. ἐλέους κυρῆσαι. ὁ δὲ ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν βαβυλωνίων καταστὰς κατοικτίζετο. καὶ αὖθις· ὁ δὲ τῇ φωνῇ κατοικτιζόμενος ἐλεῆσαι σφᾶς παρεκάλει. Κατοιμώξας· κατεμεμψάμενος. πολύβιος· καὶ πολλὰ μὲν αὐτὸν κατοιμώξας ὅτι παρὰ μικρὸν ἔλθοι τοῦ λαβεῖν τὸν ἄτταλον ὑποχείριον. ἢ καταιτιασάμενος· οἴμοι λέγων. Κατοιόμενος· ὀνομάζων ἑαυτὸν μέγαν καὶ φυσῶν ὑπερηφάνως.

Κάτοισθα· γινώσκεις. ἐπίστασαι. σοφοκλῆς· οὐ κάτοισθ᾽ ἐγὼ θεοῖς ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἰμ᾽ ὀφειλέτης ἔτι. τουτέστιν οὐκ ἐν τούτῳ εἰμὶ ὥστε ὀφείλειν τοὺς θεούς, ἐπαρκεῖν μοι διὰ τὸ μὴ περιέχεσθαι τοῦ ζῆν ἢ οὐκέτι τοῖς θεοῖς ὀφείλω ἐγὼ ἐπαρκεῖν ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἐπιτιμῆ περιττὸν τῶν θεῶν. Κατοιχομένου· νεκροῦ. τεθνεῶτος. Καττύεται· ἀντὶ τοῦ συντίθεται. ῥάπτεται. ἀριστοφάνης· οἶδ᾽ ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ᾽ ὅθεν πάλαι καττύεται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑποδημάτων. Καττύει· ἀντὶ τοῦ συρράπτει. οἱ δὲ βαρὰμ, τετταράκοντα χιλιάσι καττύειν τὸν πόλεμον ἔλεγον. καττύω καὶ ὁδόλους ῥάπτω. Κάττυμα· ἀπάτη. δόλος. ἀριστοφάνης· ὃν ἐγὼ κατατεμῶ τοῖς ἱππεῦσιν εἰς καττύματα. καττύματα δέ ἐστι, δέρματά τινα ἰσχυρὰ καὶ σκληρά, ἅπερ τοῖς σανδαλίοις καὶ τοῖς

ἄλλοις ὑποδήμασιν ὑποβάλλονται. Καυδώ· νῆσος πλησίον Κρήτης ἔνθα μέγιστοι ὄναγροι γίνονται.
Καύθωνος τοῦ μαλθακοῦ. Καυκίον παροιμία· κύλιξ δὲ παρὰ σοφοῖς. Καύκωνες ὄνομα
ἔθνους· ἔνιοι δὲ τοὺς ἐπιπλάζοντας εἶναι καύκωνάς τε καὶ λέλεγας ὁ μὲν θικούς· πελασγοὺς δὲ
οὐδαμοῦ οὐδὲ δίους εἰρῆσθαι· γὰρ ἐν καιρῷ ἐμοὶ τόδε. Καυλός· τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος. Καυλῶ.
καυλήσω· ἐκκεκαυληκότα τῶν λαχάνων πάντων ἐκκεκαυληκότα. Καυλωνία χώρα. Καυ-
νάκης· ὁ ἀγὼν ἢ εἶδος ἱματίου ὅπερ καὶ περσίδα καλοῦσιν· οἱ δὲ σισύραν θυμαιτίδα· ὅπερ ἔοικε
μορφὴν ἔχουσα ἱματίῳ· σάγμα δὲ ἡ θήκη τοῦ ὅπλου. Καύνιος ἔρως· ἐπὶ τῶν μὴ κατορθουμένων ἐπι-
θυμιῶν· καῦνος γὰρ καὶ βύβλος ἀδελφοὶ ἐδυστύχησαν. Καῦρος· ὁ κοῦφος ταῖς φρεσὶν οἷον εἰ
αὖρός τις ὤν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ καῦρος. Καυσία· εἶδος πίλου βαρβαρικοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
Καυσίη ἡ τὸ πάροιθε μακηδόσιν εὔκολον ὅπλον καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ.
Καύσωνος θέρμης. Καΰστρος ὄνομα ποταμοῦ. Καυστηρός. Καύτην ἐν ἐπιγράμ-
ματι ἀνέθετο δέρμα λέοντος πύρρος ἄρα καὶ τὴν ἀγρότιν αἰγανέαν. Καυχᾶ, οἱ λοιποὶ ῥή-
τορες ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας αὐχεῖν λέγουσι· λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ μαντειῶν ἐχρήσατο τῇ λέξει
δεῖ δὲ τἆλλα ἐν δημοκρατίᾳ σοι εἰπεῖν ἐνὸς δοῦ κέστισοι· κακῶς τῶν αὐτοῦ πράξεις· ἐφ' οἷς καυχᾶ οἱ
ἄλλοι αἰσχύνονται. Καυχώμενος μεγαληγορῶν. Κάφ· τὸ πνεῦμα διάλειπτον· καὶ ὅμηρος κακῶς κε-
καφηότα θυμόν. Καφώρη· τὸ τῆς καφώρης μὴ σκοπεῖν δόλερ ἐν κερδῷ· λέγουσι δὲ τὴν ἀλώπεκα.
Καφύη ὄνομα πόλεως. Καχάζειν· ἀθρόον ἀπατᾶτει. Καχέκται· ἀληθείαις ὑπερέχον
ἐν αὐτῇ καχεξίᾳ μεταβολῆς οἰκεῖοι. Καχεξία ἐστὶ καχεκτοῦντες· κακῶς τὴν ἕξιν διατιθέμενοι ἀσθε-
νοῦντες· πολύβιος· ὁ δὲ περσεὺς τριβόμενος τὸν χρόνον καὶ τὸν πόνον ἐξελύετο τῇ ψυχῇ· καθά-
περ οἱ καχεκτοῦντες τῶν ἀθλητῶν· ὅτε γὰρ τὸ δεινὸν ἐπίζει καὶ δέοι κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων οὐχ ὑ-
πέμενε τῇ ψυχῇ. Καχλάζει· ταράττεται φλεγμαίνει· βράττει. Κάχληκες· λίθακες ἐν
τοῖς ὕδασιν· κυρίως δὲ ὁ πόσον κάχληκος τοῦ ἐμφερομένου τοῖς ἐδάφεσι· καὶ κάχληξ εἶδος ζώου
φίστινος. Καχρύων ἐσκίρτα ἀπεπόρδει ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον ἀνωχημένων. Καχρυο-
βάσκειθας ἀριστοφάνης ὥσπερ εἰ κάχρυς γυναῖκα λέγουσαν· τουτέστι καθάπερ τινὰ γυναῖκα λέγου-
σαν κεῖθας. Καχυποπτεῖσθαι· τὸ πλεῖον κακὰ ὑπονοεῖσθαι παρὰ τὰ εἰς ὃ φαίνει. Καχύπο-
πτος· καχύποπτος· τοπάσαι τὸ ὑπονοῆσαι. Κάψα· κίσκη θήκη. Καὶ σύνδεσμος συμπλε-
κτικός. Καιάδας· παρὰ λάκωσι βασιλικὴ φρουρὰ καὶ σπήλαιον ταῖς· παρὰ δὲ πέρσαις οἴκημα
μέσον πέφερας· παρὰ δὲ αἰθίοψιν ἐπὶ κακουργίᾳ χρυσαῖς ἁλύσεσι περὶ δεδέσθαι· εἰς δὲ τὸν καιάδαν
εἰώθασιν οἱ λάκωνες τοὺς κακούργους ἐμπλεῖν. Καὶ δή· λοιπὸν ἤδη. Καὶ ἐν θεῶν ἀγορᾷ ἐπὶ τῶν κα-
θυπερβολὴν κακηγορούντων εἴρηται ἢ ... θεῶν δὲ ἀγορὰ τόπος ἐστὶν ἐν ἐλευσῖνι. Καὶ ὁ ἄνεμος.
Καΐκος ὄνομα ποταμοῦ. Καὶ μήν· ἀλλὰ μήν. Καιναὶ πόλις. Καινεὺς ὄνομα κύριον.
Καινίζεται· καὶ καινίζουσι αἰτιατική. Καινὸν τὸ νεωστὶ κατεσκευασμένον ἢ τὸ παράδοξον·
κενὸν δὲ τὸ μάταιον διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. Καινοπρεπὴς μηχανή· μηχανήν τι καινοπρεπὴς ἐπικτήσατο
λαθραίως· γλύψας μεγάλων δοκῶν τὸ μῆκος καὶ ταύτας καθενώσας ἐν εἰς τὴν μίαν ἅλυσιν ταῖς
γλυφαῖς διήκουσαν τὰς πάσας, μολύβδῳ τὸ τύπον κοίλωμα ἔπλησε ταχυεργῶς· λίαν ἀπέκλυσε
τὰς ὄχθας διὰ τοῦ τόπου ἑκατέρωθεν σκευάσας δαρείους· ἐν αἷς βοήθειαν ἀπεχρώσαντο βα-
λὼν, ἐστέρξε τὴν πόλιν τῶν ἐκ τῆς θαλάττης ἀγωγίμων. Καινός ὁ νέος· καινὸς γνώμην· ἀντὶ τοῦ
νέαν γνώμην εἰσηγούμενος· καινὸς γνώμην, καινῶν ἔργων ἐγχειρητής. Καινὸς ἰσοκράτης ἀν-
τὶ τοῦ ὃς τοῖς νεωτέροις ἁρμόττει πράγμασιν οὕτως δὲ καὶ ἔφορος. Κενοτάφια· κενοὶ εἰσὶν ἐλ-
ασσόμενα ὥσπερ τύπος νεκροῦ· ἤτοι τὰ μὴ ἔχοντα ἔνδοθι νεκρόν. Καινοτομεῖ· αἰτιατικῇ καινουρ-
γεῖ· τὸ καινοτομεῖν ἐπὶ τοῦ ἄρχειν ἀριστοφάνης· τοῦτο γὰρ ἡμῖν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστὶ τοῦτο ἡ καινο-
τομία. Καινοῦν, παρὰ ἡροδότῳ τὸ λόγῳ τῷ καινῷ χρήσασθαι. Καινουργισμὸς ἡ ἀνακαίνισις.
καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον καὶ ἄλλως ἀναμόρφωσις. Καινόφιλος καινόφιλον λέγουσι τὸν μὴ τοῖς αὐ-
τοῖς φίλοις χρώμενον ἀεί. Καινῶς ἀντὶ τοῦ παραδόξως. Καινῶ· ἐνίκα. Καιόμενος·
ἀπὸ τοῦ καίω τὸ φλέγω. Καίουσι αἰτιατική. Καίρια· ἐπίκαιρα ἢ συμφέροντα τινί· γὰρ ἀπὸ

τῷ φιλίᾳ γὰρ ἐθέλω πρόφρων ἀκοῦσαι μὲν πῶς· τῷ εὖ φρονοῦντι καίρια. ἀντὶ τοῦ παρά τινος ἀκοῦσαι μὲν τὰ συμφέροντα καὶ πάλιν. ἄνδρα ὧν ἀμείνων εὑρέθη τὰ καίρια. καὶ αὖθις. καιρὸν δὲ φήκης τῶν ἐπικαίρως κινεῖς. ἐπεὶ ὁ ἄλλος ἀναχωρῆσαι καίρως. ἐνεδρεῦσαι τῇ χώρᾳ τῆς μάχης ἐργάτης.

Καιριώτατα. ἐγκαιρότατα. ἐπικινδυνώτατα. θανάσιμα. Καιρός. σοφοκλῆς. καιρὸς γάρ ὅσπερ ἀνδράσι μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης. ἀντὶ τοῦ ἐφέκαστου πράγματος ὁ καίριον καὶ κρισιμώτατον ὁ καιρός ἐστιν. ὅπου καὶ τὰ σπουδαῖα παρὰ καιρὸν γινόμενα, οὐκ ἀποδέχονται. ὥσπερ ἰατρὸν τῷ κάμνοντι περὶ φύσεως τοῦ νοσήματος διαλεγόμενον. ὥσπερ εἴ τις τοῖς μεθύουσι περὶ σωφροσύνης διαλέγοιτο. ἔστιν καλὰ μὲν καλὰ γινόμενα οὐ καλά. καὶ αὖθις. ὁ δὲ ἰουστινιανὸς εἶπε ὑπὸ γήρως τὰ καίρια οὐ φρονεῖ. εἶπε ἄλλως, μὴ γὰρ εἶναι ὀρθογνώμονα περὶ χριστοῦ δόξαν διακινῆσαι, εἰ μὴ ὤχετο δὲ ζῶν.

Καιρός. καὶ ἡ γραφὴ καλεῖ τὰς συμφοράς. καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. καιρὸς παντὸς αὐτοῦ κεῖται ἀντίον μου. Καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον. κεκαιρωμένων. καίρωμα δέ ἐστι τὸ διαπλεκόμενον ἐν τῷ στήμονι περὶ τὸν μίτον ὑπὲρ τοῦ μὴ συγχεῖσθαι τοὺς στήμονας. Καιροφυλακῆσαι. καιρὸν ἐπιτηρῆσαι. ὁ δὲ ἐκέλευεν αὐτὸν ἀναζῶσαι γνῶναι καὶ μὴ πολυπραγμονεῖν μηδὲ καιροφυλακεῖν. Καιροσπάδες. αἱ ὑφανταί. καίρωσις γὰρ ἡ πλοκὴ τοῦ μίτου. Καῖσαρ. ἰούλιος ὁ πρῶτος μοναρχήσας. ἔγραψε μετάφρασιν τῶν ἀράτου φαινομένων. τέχνην γραμματικὴν ῥωμαϊκῶς. Καῖσαρ αὔγουστος ὁ καὶ σεβαστὸς καὶ ὀκταβιανὸς ἐπικληθείς. ἔγραψε περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ βιβλία ιγ. Καῖσαρ τιβέριος. ἔγραψεν ἐπιγράμματα καὶ τέχνην ῥητορικήν. Καῖσαρ. οὕτως ὀνομάζονται οἱ ῥωμαίων βασιλεῖς ἀπὸ ἰουλίου καίσαρος τοῦ μὴ γεννηθέντος. τῆς γὰρ μητρὸς αὐτοῦ θανούσης ἐν τῷ θ' μηνὶ, ταύτην ἀνατεμόντες ἐξέβαλον αὐτόν. καὶ οὕτως ἐκάλεσαν αὐτὸν καίσαρα. κατὰ τὴν ῥωμαίων φωνήν, καίσαρ ἀνατομὴ λέγεται. ἐπὶ ῥωμαίων τῶν πάλαι ὁ δῆμος ἦρχεν. αὖθις οἱ ὀλίγοι. καὶ τὰ τελευταῖα ἐς μοναρχίαν κατέστρεψαν ῥωμαῖοι τὰ πράγματα ἐξ ἐκείνου καίσαρος τοῦ πρώτου μοναρχήσαντος καὶ βασιλεύσαντος. καὶ ἀστασίαστα διετέλει τὰ κοινά. ἄχρις οὗ μάρκον ἀντωνῖνον ῥωμαίων ἄρχοντα. ἐπειδὴ ὁ τούτου παῖς κόμοδος τὴν φύσιν οὐ πάνυ φρενήρης καὶ φιληδονίας ἥττων γινόμενος καὶ οὐ μάλα τι ἀγαθὸς τὰ πολέμια καὶ φιλόψυχος δολοφονηθεὶς ὑπό τινων κατελύθη, ἐπαναστάσεις συνεχεῖς ἐγένοντο. Καισαρῆς. Καισάρεια ἡ μητρόπολις ἀπὸ καίσαρος τιβερίου ὀκταβίου ἣν ἀφείλετο ἀρχέλαον πρότερον μάζακα ἀπονομαζομένην. ἔπειτα καισάρειαν κληθεῖσαν τῇ ἰδίᾳ προσηγορίᾳ. Καισάρειος ὁ γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἀδελφός. ἔγραψε διάφορα. καὶ κατὰ ἑλλήνων. Καίσωνος ὄνομα κύριον. Καίσωνος ὄνομα κύριον. Καὶ ταῦτ' ἔχοντες κύματα ἐν ἀγκάλαις. ἀντὶ τοῦ ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις. Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν. πεισίστρατος ὥς φασιν ὁ τύραννος δεκάτας τῶν γεωργουμένων ἀπῄτει τοὺς ἀθηναίους. περιιὼν δέ ποθ' ὅπη ἰδὼν πρεσβύτην πέτρας ἐργαζόμενον καὶ λιθώδεις τόπους, ἤρετο αὐτὸν, τίνας ἐκ τῶν τόπων κομίζοιτο τοὺς καρπούς. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο. ὀδύνας καὶ σφακέλους. θαυμάσας δὲ ὁ πεισίστρατος τὴν παρρησίαν αὐτοῦ, ἀτέλειαν τῆς δεκάτης δίδωσι καὶ ἐκ τούτου οἱ ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο. Καὶ τάχα ἴμεν καὶ ταχέως πορευόμεθα. Καὶ τὸ τοῦ λύκου. φασὶ λύκον ἰδόντα ποιμένας καὶ λύκαιναν τῶν ποιμενικῶν προβάτων ἐσθίοντας εἰπεῖν. ἐγὼ τοῦτο εἰ ἐποίουν, πόσην κραυγὴν ἐγίγνετο ἄν. Καὶ τοῦ σοῦ καπνοῦ ὠγῶς οὐ φιλῶ. τουτέστιν οὐ κρύπτω τὸν ἐμὸν πόθον. Καὶ χερσὶ καὶ ἔργοις.

Κέοι τὸ ὑπάρχοι. Κεάδας βάραθρόν ἐστι. τόπος βαθὺς, ὅπου οἱ κακοῦργοι ἐνέβαλλον τοὺς ἀθηναίους(?) οἱ ἐπὶ θανάτῳ, ὡς πρὸς εἰς τὸν καιάδαν οἱ λακεδαιμόνιοι. Κέαρ. τὴν καρδίαν φησὶν ἀεὶ εὐσοφίας ἐφ' ᾧτε τὸ κέαρ εὐφρανθῆ. Κέαται. κεῖνται. Κέβης. θηβαῖος φιλόσοφος σωκράτους μαθητής. διάλογοι δὲ αὐτοῦ φέρονται γ'. ἑβδόμη. φρύνιχος. πίναξ. ἔστι δὲ τῶν ἐν ἅδου διήγησις. καὶ ἄλλα τινά. Κεβρηνία. καὶ κεβρήνη πόλις τῆς τρῳάδος. κῶμαι ἀπὸ ἵππου(?). Κέγχρης εἶδος ὀρνέου θαλασσίου. Κεγχρίδες τὸ σῦκον καὶ τῶν ἐλαῶν οἱ πυρῆνες. Κεγχρέαι. Κεγχρεαὶ ὄνομα τόπου. Κεγχρεών. δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς παντaίνετον γραφῇ. κἄπειτα πείσας τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς καθέζεσθαι εἰς τὸν κεγχρεῶνα ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ καθαρεῖον(?), ὅπου τὴν ἐκ τῶν μετάλλων διέψυχον

κέγχρον. Κεγχρίτισι καὶ τάρδω ψαφαρῇ· κεγχρίτιον ἰσχάσιν ἀμφί. Κεγχρίνης εἶδος ὀρνέου ὃ λέγεται μηδ᾽ ὅλως διψᾶν· ἢ εἶδος ὄφεως. Κεδάζω καὶ σκεδάζω καὶ διασκεδάζω σκορπίζω. Κεδίκι ὄνομα κύριον. Κέδματα τὰ χρόνια ἀλγήματα λέγει ὁ ἱπποκράτης. Κεδνός συνετὸς σώφρων ἢ φρόνιμος. αἴας· καὶ γὰρ ἐξοίχεται τὸ πρὶν δεξάμην ὑπὲρ ἕκτορος δώρημα δυσμενεστάτου οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον ἀργείων πάρα. Κεδρωσία ὄνομα πόλεως. Κέδροι· δένδρα ὑψίκομα καὶ ἄκαρπα· αἷς ἀπεικάζει δαβὶδ τὴν εἰδωλολατρείαν. Κέθη ὄνομα κύριον.

Κέθηγος ὄνομα κύριον. Κεκαδησόμεθα· φροντίσομεν. λυπηθησόμεθα. ἴσως ἀπὸ τοῦ ἄχος ἀχῶ ἀχάζω ἀχαδῶ χαδῶ. Κεκάδοντο· ἀντὶ τοῦ ὑπεχώρησαν ὅμηρος· ὑπὸ δὲ ζωοὺς κεκάδοντο. ἀπὸ τοῦ χάζω ὃ ὑποχωρῶ. ὁ μέσος β' ἀόριστος ἐχαδόμην· ἐχάδοντο τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλόν· καὶ ἀναδιπλασιασμῷ ποιητικῷ κεκάδοντο. Κεκαθίσθαι· ἐκ τοῦ καθίζω. Κεκασμένον· κεκοσμημένον. Κεκαυτηριασμένος· μὴ ἔχων ὑγιᾶ τὴν συνείδησιν. Κεκαινοπεποιημένοι ἵνα μὴ ὦσιν ἔκθλιψοι καὶ περικεκλυμένοι· ἀλλ᾽ ἀπαθεῖς καὶ καινοπεποιημένοι τουτέστιν ὑγιεῖς. Κεκαφηότα· ἐκπνεύσαντα. Κεκιβδήλευται· διαβέβληται· κατέγνωσται· ἀποδεδοκίμασται· νενόθευται.

Κεκίλιος ὄνομα κύριον σικελιώτης καλαντιανός· καλαντὶς δὲ πόλις σικελίας. ῥήτωρ σοφιστεύσας ἐν ῥώμῃ ἐπὶ τοῦ σεβαστοῦ καίσαρος, καὶ ἕως ἀδριανοῦ καὶ ἀπὸ δούλων ὥς τινες ἱστορήκασι· καὶ πρότερον μὲν καλούμενος ἀρχάγαθος· τὴν δὲ δόξαν ἰουδαῖος. βιβλία δὲ αὐτοῦ πολλά· κατὰ φρυγῶν β'. ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον ἀπόδειξις τοῦ εἰρῆσθαι πᾶσαν λέξιν καλλιρρημοσύνης. ἔστι δὲ ἐκλογὴ λέξεων κατὰ στοιχεῖον· σύγκρισις δημοσθένους καὶ αἰσχίνου. περὶ δημοσθένους, τίνες οἱ αὐτοῦ γνήσιοι λόγοι καὶ τίνες οἱ νόθοι. περὶ τῶν καθ᾽ ἱστορίαν ἢ παρὰ ἱστορίαν εἰρημένων τοῖς ῥήτορσι. καὶ ἄλλα πλεῖστα. πῶς ἦ ἰουδαῖος, τοῦτο θαυμάζω· ἰουδαῖος σοφὸς τὰ ἑλληνικά. Κεκινέαται· κεκίνηνται. Κεκλάγξω καὶ κεκλάγξομαι· ἀντὶ τοῦ ὑλακτήσω ἐπὶ τῶν κυνῶν. Κέκλεικα· ἠσφάλισα. Κεκλήκατε· ἐκ τοῦ καλῶ καλέσω. Κεκληγότες· κράζοντες. Κέκληκα· ἐκάλεσα. Κεκλίαται· ἐκ τοῦ κλίνω καὶ κέκλικα ὁμοίως. Κεκλιμένος· περιεχόμενος. Κεκλόμενος· παρακελευόμενος. Κεκλοφέναι· κλέψαι ὑφελέσθαι. Κεκλωσμένα· ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης ἃ μεμοίρικε· νενησμένα· κρόκα τῆς δὲ προσδόκα λύπης. Κεκμηκὼς· ἐκ τοῦ κάμνω ἐχωρεῖς τοῦ κ' ἐν ἐπιγράμματι. ἐνθάδε Καλλιμένης φιλομήδεσιν ἄνθετο μούσαις γήραϊ κεκμηκὼς ὄμματα καὶ παλάμας. Κεκολουμένος· ἀδύνατος ἔχων ἀμηχανῶν. τηξιμελεῖ νούσῳ κεκολουμένος ἔδραμε θυμὸς τοῦ προτέρου ἔργον ἄρσενα μαρτυρίην. ἢ κεκολουμένος ἐκτετμημένος. Κεκομψευμένος· σεμνὸς ἢ ἀστεῖος ἢ ἐγκαλλώπιστος. Κεκονιαμένοις· ἀσβέστῳ κεχρισμένοις. οἶνος δὲ ἦν ὃν ἐν λάκκοις κονιατοῖς εἶχον. ξενοφῶν φησί.

Κεκονιαμένος· σπουδάζων πάνυ· καὶ σχεδὸν κόνεως ἀναπληρούμενος. ὃς ἂν μὴ πρῶτα πάνυ τοῦ κνέφους ἥκῃ κεκονιαμένος, τουτέστιν ἔτι τοῦ κνέφους ὄντος. καὶ αὖθις· ἀλλά σ᾽ ἐδηρείου κεκονισμένη ἐκ πολέμοιο. πρὸς γὰρ τὴν τοιαύτην δίαιταν ἔλεγον οἱ ἀγροικεῖς παῖδες κεκονιᾶσθαι τὴν τῶν ὀσπρίων ἀντὶ τοῦ ἐνεθίζεσθαι. σημαίνει δὲ τὸ κεκονιᾶσθαι καὶ τὸ κυλίεσθαι. Κεκονιαμένων· σπευδόντων· ἐπὶ τὴν κόνιν τοῖς ποσὶ περιφερόντων. δύο νεανίσκων κεκονιαμένων, τὴν ἀγγελίαν ἀπαγγελλόντων. Κεκότητο· ὠργίστο. Κεκοτηότες. Κεκωδωνισμένου· ἐξητασμένου ἀπὸ τῶν τὰς φυλακὰς διὰ τοῦ κώδωνος ἐξεταζόντων. καὶ διακωδωνίσαι τὸ ἐξετάσαι. ἀριστοφάνης λυσιστράτῃ· ὥστ᾽ αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν. Κεκωφῶσθαι· κωφὸν γεγενῆσθαι. Κεκραγμὸν τὴν βοὴν ἀττικοί· χοῖρον αὖ τινα ἐκ τοῦ πύργου ἐπικρεμάσαντες τὸν κίνδυνον τὸν ἐκ τοῦ ἐλέφαντος διέφυγον. κεκραγμόν τινα σκαιὸν ὁ χοῖρος ἠρεθισμένος ἀφίει· ὁ δὲ ἐλέφας ἀχθόμενος ἀνεχαίτιζε. Κέκραθι· κέκραξον. Κεκράκτης μεγαλόφωνος. ἀριστοφάνης· κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων. ποταμὸς δὲ ἀττικὸς ὁ κυκλοβόρος χειμάρρους. τὴν κακοφωνίαν οὖν εἴκασε τοῦ ποταμοῦ τῷ ἤχῳ. καὶ ἀλλαχοῦ· ἅρπαξ κεκράκτης κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων. Κεκραμένον τρία καὶ δύο· τρία μέρη ἐπιδεχόμενον ὕδατος καὶ οἴνου δύο. ἀρίστη κρᾶσις. ἀριστοφάνης· ἔλχε πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο. ἢ ἐπιτηγ τὸ αὐτὸν ἐνεδεῖ ἴωνες. βούλεται δὲ δηλοῦν ὅτι κἀθηναῖοι τοῦτον ἐποίησεν ὥστε τρία μέρη δύνασθαι φέρειν ὕδατος. Κεκραμένη σπονδὴ ἣν ἔθυον μόνῳ τῷ ἑρμῇ. διότι ὥς φασι καὶ ζώντων καὶ τετελευτηκότων ἄρχει, ἢ διὰ τὸ ἀμφοτέρων τὰς

τιμὰς δέχεται. Κεκράξομαι· οὐκ ἐπὶ φωνῆς, ἀλλ' ἐπὶ προθυμίας καὶ συντόνου καὶ σπουδαίας ἀρχῆς δαρείῳ. πρὸς σὲ κἂν κεκράξομαι. Κεκραιπαληκὼς ἠυφρασμένος. Κεκρυγέναι ἢ κεκραγέναι. Κεκριγότες ἰλλυριοί. ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ ποιὰν φωνὴν ἀποτελοῦντες. κεκριγότες δὲ διὰ τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν. κρίγη γὰρ ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὀδοῦσι γινόμενος.

Κεκριμένον. ἀντὶ τοῦ ἐγνωσμένον. Κεκροπίδης ὁ τοῦ κέκροπος υἱός. Κεκροπὶς. μία τῶν ἀθήνησι δέκα φυλῶν. Κεκροπὶς αἱ ἀθῆναι ἀπὸ τοῦ κέκροπος καὶ κεκροπίδαι οἱ ἀθηναῖοι.

Κέκροψ. αἰγύπτιος ὢν τὸ γένος, ᾤκησε τὰς ἀθήνας. ὅθεν καὶ κεκροπίδαι οἱ ἀθηναῖοι. ἦν οἱ τῆς κεκροπίδος φυλῆς. τινὲς δέ φασι τοῦτον διφυῆ λέγεσθαι, τὰ μὲν ἄνω, ἀνδρὸς τὰ δὲ κάτω μέρη γυναικὸς οἱ δὲ θηρία· ἕτεροι δὲ ὅτι νόμους ἐξεῦρε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἀπὸ ἀγριότητος εἰς ἡμερότητα ἤγαγεν. ἄλλοι δὲ ὅτι τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχε μισγομένων ταῖς γυναιξὶ καὶ ἐκ τούτου μὴ γινωσκομένου ἢ τοῦ πατρὸς παρὰ τοῦ παιδὸς ἢ τοῦ παιδὸς παρὰ τοῦ πατρὸς, αὐτὸς νόμους θέμενος, ὥστε φανερῶς συνίεσθαι αὐταῖς καὶ μιᾷ στοιχεῖν, καὶ σχεδὸν εὑρὼν τὰς δύο φύσεις τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, εἰκότως διφυὴς ἐκλήθη. καὶ ἐν ἐπιγράμματι τὸν βαγικῆς μούσης ἀστερακεκρόπιον.

Κεκρύφαλον κεκρύφατον. σαρακάθιον. σουδάριον ἐν ἐπιγράμματι κεκρυφάλοισι φίλησε τὴν ξίφα τήκομαι οἴστρῳ. καὶ αὖθις. φιλοπλεκτοῖο κόμας σφιγκτῆρα φιλαινὶς ῥαπτὸν ἁλός πολιῇ ἄνθεσι κεκρύφαλον. κεφαλοδέσμιον. καὶ κοιλία τις τῶν μηρυκιζόντων ζώων. καὶ αὖθις πορφύρεον χαίτας ἔκτορα κεκρύφαλον. Κεκτημένης τῆς δεσποίνης. ἀριστοφάνης. τὸν ἄνδρ' ὃ πούσι τῆς ἐμῆς κεκτημένης. Κεκοισυρῶσθαι πεποικίλθαι. Κεκυφότες. καὶ κύψας. ἀριστοφάνης. περὶ κανθάρου φησίν. οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει. διὰ τοῦ σχήματος τὴν ἀδηφαγίαν αὐτοῦ δηλοῖ. καὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θρεμμάτων οἱ μάλιστα τοῖς ἐδέσμασιν ἐγκεκυφότες καὶ προσκείμενοι, δοκοῦσιν ἀπλήστως καὶ περισπουδάστως ἐσθίειν. Κελαδεινὴ. κυνηγὸς θόρυβον ποιοῦσα ἢ τὰς ἄγρας ποιοῦσα. καὶ κελαδεινὸς ὁ ἠχητικός. Κελαδείτω. Κελαδήματα. ἠχήματα. καὶ κελαδήσωσιν ἐβόησαν. ἀφαιρέσει τοῦ ε. Κελαδοῦσιν. ἠχοῦσι. σάλπιγξ ἔγκειμαι διτορίδι κέρα δῶρον. ἐριβρύχων παυσαμένη κελάδων τουτέστι θορύβων. Κελαρύζει. μετὰ ἤχου ῥεῖ. ἡ μὲν κάμηλος ἐστάθη τοῦ χείλους. ὁ δὲ, ἐπινευστὸν τοῦ ποτοῦ ἀκούσιον καὶ ἅτε κάτωθεν τοῦ πνεύματος ὠθουμένου, ἄνωθεν δὲ τοῦ ὕδατος ἐπιφερομένου, ὡς φάρυγξ ἐκελάρυζε. Κελαιναί τόπος μεθόριον ἀθηναίων καὶ βοιωτῶν καὶ πόλις τῆς φρυγίας. Κελαινεφὲς μελανονεφές. Κελαινὸν. μέλαν ἐν ἐπιγράμματι. καὶ γραφικαῖο δοχεῖα κελαινοτάτοιο ῥεέθρου. Κελαινός μέλας. Κελαινοφαὴς. ἀντὶ τοῦ μέλαινα. ἀριστοφάνης βατράχοις. ὦ νυκτὸς κελαινοφαὴς ὄρφνη. Κελαινῶπα. οἷον οὐκ ἐν φανερῷ ἀλλ' ἐν σκότῳ ἤδη βλεπόμενον. καὶ μέλανα καὶ οἷον κεκρυμμένον καὶ δόλιον. καὶ κελαινὸν θυμὸν ἐφυβρίζει ὁ πολύτλας ἀνὴρ ἠπιοδαίας. Κέλεαι. κελεύεις. Κελεξηνὴ. χώρα τῶν ἀρμενίων πλησίον μελιτηνῆς ἣν ἔνιοι κελζηνὴν ὀνομάζουσιν. Κελέοντες κυρίως μὲν κελέοντες καλοῦνται οἱ ἱστόποδες. ἀντιφῶν δὲ ἐν τῇ πρὸς δημοσθένην γραφῇ, τὰ ὀρθὰ ξύλα οὕτως ὠνόμασε. Κελεὸς ὄνομα κύριον καὶ ὄρνεον ταχύτατον ἀφ' οὗ καὶ τὸ κέλλειν τὸ ταχέως βαδίζειν. Κελεστικὸς ὄνομα κύριον. Κελέβη. κόγχη ἐλκανὴ ἢ τοιοῦτον σκεῦος ἐν ᾧ δυνατὸν νίψασθαι πόδας. ἐκ τοῦ χέειν κελέβη μετὰ δὲ ὑγρὰς ἢ φύσαι τ' ἄλλο. Κελευθήτησι. τουτέστιν ὁδοιπόροις. πρὶν κισσ' ἀνθρώποισι κελευθήτησιν ἀοιδὸς. ἐν ἐπιγράμματι. Κελεύω δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. ἐπὶ μειζόνων μόνον κεῖται παρὰ θουκυδίδῃ. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐλαττόνων. Κελευστὴς τριήραρχος. πρωρεὺς καὶ ὁ μὲν τριήραρχος ἄρχει τῆς νηὸς καὶ τοῦ πληρώματος. ἔστι δὲ κατ' ἐκλογὴν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν. ἄρχει δὲ ὁ πρωρεὺς καὶ τῶν κωπηλατῶν. οἱ δὲ κελευσταὶ, τούτων αὐτῶν καὶ τῶν ἐπιβατῶν. μεγίστην δὲ παρέχονται χρείαν οἱ κελευσταί. καὶ γὰρ ἵνα τοῦ ἀρίστου δέοντος τύχωσι καὶ συντελῶσι τὸ μέτρον ἐν τῷ δειπνεῖν οἱ κωπηλάται. τούτοις ἐστὶν ἐπιμελὲς οἴνου. κρέως. ἐλαίου. παντὸς τοῦ σιτίου. ἵνα ταῦτα τηροῦντες καθ' ἡμέραν τὸ ἐπίμαλλον ἔχωσι τοῦ διδομένου πρὸς τὴν χρείαν. ἀργειανὸς. καθ' ἑκάστην ναῦν τὸ ἐνδόσιμον τοῖς ἐρέταις ἐνεδίδοσαν.

Κελευτιόων. ἐπικελευόμενος. Κελῆτες. ὁ μὲν ἐφολκὸς παραβαίνεται ταῖς μακραῖς ναυσίν. οἱ δὲ

κελῆτες

κελῆρον τοῦ θεοῦ συσκιάζοντος, ἐπεζήτουν τὸ φῶς. Κέλης, ὁ μόνος ἵππος· καὶ ὁ ἐπὶ τούτου φερόμενος. ὁ σελλάριος. ὁ γυμνός. συνωρὶς δὲ δύο ἵπποι συνεζευγμένοι. Κέλης εἶδος πλοιαρίου μικροῦ. ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἐκεῖνό γ' οἶδα ὅτι ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασιν ὄρθιαι. καὶ ἵππος δὲ κέλης ὁ γυμνός. λέγει οὖν ὅτι ἐν πλοίῳ εἰσὶν ἐρχόμενοι καὶ οὐχ ἁπλοῦν. ἐν ἐπιγράμματι· οὐκέτι τιμάει τὸ περίκλυτα φυρσίον κέλητος ... Κύπριδος ἐρέσσω. ἔστι δὲ εἶδος πλοίου. ὅτι τὸ κελητίζειν παρὰ τῷ ὁμήρῳ. Κελητίζειν· κέλητας ἐλαύνειν. ὅμηρος· ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδώς. Κέλης ὁ σελλάριος. Κελήτιον· μικρὸν πλοιάριον, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κέλητος ἵππου. ὥς εἰς ἀνὴρ ἐπικέλ. Κήλωρ κέλωρ ὄνομα κυρίου. Κέλλοις σκληροῖς καὶ ὀπαῖς. Κελσῖνος Ἀδώρου καστοβαλλεύς. φιλόσοφος. ἔγραψε συναγωγὴν δογμάτων πάσης αἱρέσεως φιλοσόφου καὶ ἕτερα. Κελτίβηρες· ἴδιον ἔχουσι κατὰ τὸν πόλεμον· πεζομαχοῦσι γὰρ τῶν πεζῶν ἀναβεβαίνοντες, καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι τῶν ἵππων πασσαλίσκους ἔχοντες προσηρτημένους, τούτοις πήξαντες, πειθαρχεῖν ποιοῦσι τοὺς ἵππους. Κελτοὶ ὄνομα ἔθνους. οἱ λεγόμενοι γερμανοί. οἱ ἀμφὶ τὸν ῥῆνον ποταμὸν εἰσίν· οἳ κατέθεντο τὴν γῆν τῶν ἀλβανῶν. οὓς καὶ σένωνας καλοῦσιν. οὗτοι οἱ κελτοὶ κατὰ ῥωμαίων ἐστρατεύσαντο. ἀνὴρ δέ τις τῶν κελτῶν ἡγεμονικός τό τε σῶμα ἀπρεπὴς καὶ τὸν θυμὸν ἀλκιμώτατος, προελθὼν τοῦ οἰκείου πλήθους, εἰς μονομαχίαν προεκαλεῖτο τῶν ἐναντίων τὸν ἄριστον. βαλέριος δέ τις ἡγεμὼν φάλαγγος, ὑπέστη τὸ ἀγώνισμα. καὶ θείᾳ δέ τινι μοίρᾳ κατὰ γνώμην ἀποβαίνοντος ἔτυχε τοῦ βουλεύματος. ἐπεὶ γὰρ προῆλθε τοῦ οἰκείου στρατεύματος ὁπλισάμενος, κόραξ προσιζάνει τῷ δεξιῷ τοῦ ἀνδρὸς βραχίονι. ἀντιπρόσωπος δὲ τοῦ κελτοῦ κατὰ τὸν ἀγῶνα φερόμενος, καὶ τοῖς τε ὄνυξιν ἀμύττων τὸ πρόσωπον, καὶ ταῖς πτέρυξιν ἐπικαλύπτων τοὺς ὀφθαλμούς, ἀφύλακτον τῷ βαλερίῳ τὸν πολέμιον παραδέδωκεν. ὁ μὲν τήν τε νίκην τῷ ἀνδρὶ, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἐπωνυμίαν χαρισάμενος. κορβῖνος γὰρ δή που ἐντεῦθεν ἐπεκλήθη. τῆς τε μαρτυρηθείσης ἀρετῆς ἕνεκα. παρὰ τὰ καθεστηκότα ῥωμαίοις νόμιμα τῆς ὑπατικῆς ἀρχῆς ἔτι μειράκιον ὢν τυγχάνει.

Κέλυφος· τὸ λέπυρον τοῦ ᾠοῦ. ὅτι οἱ ἰασ βαλάνους ἐσθίοντες, τὰ κελύφη ἔκαιον. Κελύφει· τῇ περικεφαλαίᾳ. ἡ δὲ θεία· τὸ κέλυφος. κελύφη δὲ θηλυκόν. Κεμάς κεμάδος ἔλαφος ὁ κοιμώμενος ἐν σπηλαίῳ. κοιμάς τις ὤν. εἰδὼς ἐν πελάγεσσι ἐρύσκοντα μιν ἄνασσα κη περὶ ... θύσει χρυσόκερων κεμάδα. Κέμυεις, ὄνομα κυρίου. Κένανδρος· κενὸς ἀνήρ. Κενδεβαῖος, ὄνομα κυρίου. Κενέβρει· θνησιμαῖα. κενέβρεια τὰ ἐννεκριμαῖα. κατ' ἐν ἀναγ στοιχεῖ. Κενεμβατεῖ· εἰς κενὰ βαίνειν. κενὰ ἐπιχειρεῖ. Κενὲ κομπητὸ τὸ κενὸν καὶ μάταιον. πρὸς τοῦτο δυστάς ἐν κενῷ ὑβρίζετο. καὶ αὖθις· οὐ δῆτα μή ποτ' αὐτὸ σὸν δεῖν κενὴ ἂν συνέσεως ἐστερημένη καὶ κενοῦ ὁμοί. Κενεών· ὁ περὶ τὰ λαγόνα τόπος· κενὸς γάρ ἐστιν ὀστέων. Κενῆς· ἐστερημένης· κεκενωμένης ματαίου· μή τις ὡς κενοῦ σκύμνου λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ. οἱ γὰρ κυνηγοὶ τηροῦσι τὸν καιρὸν ὁπότε ἔρημοι τῶν μερῶν γίνονται οἱ σκύμνοι. Κενηνήτης· ἀπὸ τόπου. Κενθίππη. Κενοδοξία· ματαία τις περὶ ἑαυτοῦ οἴησις. Κενὸν ἀνδρῶν· ἔρημον. σοφοκλῆς πρὸς οἰδίπουν· ἀλλ' εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς ὥσπερ κρατεῖς· ξὺν ἀνδράσι κάλλιον ἢ κενὸν κρατεῖν. ὡς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω. Κενῶν φαύς· τυφλῶν. Κενοσπουδία· ματαία σπουδή. καὶ κενόσπουδος. ὁ ἐπὶ ματαίοις σπουδάζων. Κενοτάφια· τινὰ ἦσαν ἑλισσόμενα ὡς τύπος νεκροῦ. μὴ ἔχοντα νεκρόν. Κενώτερος· ἐλαφρότερος. κουφότερος. τὸ κενώσιμον τῆς ἰατρείας καὶ τὸ θεραπευτικόν. Κενοῦμαι γενικῇ. Κενοφωνίας· ματαιοφωνίας ἀσεβείας ἤγουν αἱρετικάς. καὶ κενοφωνῶ. Κένσαι· ἐπιπλῆξαι.

Κενταυρικῶς· ἀγροίκως. ἀκόσμως. ὑβριστικῶς. ὅτι καὶ οἱ κένταυροι ὑβρισταί. οἱ δ', ἀντὶ τοῦ μαλακῶς. εἰρωνεύεται γὰρ ὁ ἡρακλῆς. ὁ γὰρ διόνυσος, μαλακὸς καὶ τυφλός. ἀριστοφάνης βατράχοις· τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν· ὡς κενταυρικῶς ἐνήλατο. καὶ αὖθις· οἵους οὔτε τοὺς κενταύρους τοὺς τὸ πήλιον ἔχοντας, οὔτε τοὺς λαιστρυγόνας τοὺς τὸ λεοντῖνον πεδίον οἰκήσαντας. Κέντει τὸν πῶλον περὶ τὴν νύσσαν. σημαίνει δὲ δηλονότι ἐπὶ τὸ προκείμενον. Κεντηνάριον· νομισμάτων ποσότης. Κεντήματα. Κεντηλίων σχολῆς. εἶδος ἀξιώματος. Κέντορες· οἱ τοὺς ἵππους κεντοῦντες. Κεντωναι πατρική. Κεντὼν κεντῶν ῥωμαϊστί. καὶ κεντώνιον. Κέντρα· τὰ τῶν ἵππων πλῆκτρα. καὶ κέντρα διώξιππα ἔλαθα. Κεντρηνεκέας. καὶ κεντρηνεκής ὁ κέντρῳ πληττόμενος. Κέντριον τὸ

βουκολίου. Κεντήσας τὸν ἵππον. Κεντρότυπος· ὁ μοχθηρός. ἢ ὁ ἡνίοχος. παρὰ τὸ κεντεῖν τοὺς ἵππους.
τοῦτο τὸ σημεῖον κέντρον δηλοῖ. Κέντρων· τουτέστι χαλεπὸς καὶ φρυνώδης. καθὸ καὶ τοῖς ἡνιόχοις κέν-
τρον ὑπάρχει καλούμενον τοῖς κέντροις τοὺς ἵππους πλήττοντας. ἢ κέντρων ὁ ἐκ πολλῶν συνερ-
ραμμένος. ἐπεὶ τοιαῦτα τοῖς ὑποζυγίοις συρράπτοντες, καλοῦσι κέντρωνας. ὡσαύτως καὶ λό-
γους ἐκ διαφόρων συμπεπλεγμένους, καὶ ἕνα σκοπὸν ἀπαρτίζοντας. οἱ δὲ εἰσὶ τὸ ὁ μικρὸς κέντρα. οἱ δὲ, τὸ
λοίδορον ἀκούειν. οἷον κεντρότοπον. ἢ κέντρων ὁ κλέπτης. διὰ τὸ βασανιζομένοις τοῖς κλέπταις
καὶ κέντρα προσφέρεσθαι κέντρα. καὶ τὰ τῶν ἵππων πλῆκτρα. διελάσας τὸν ἵππον καὶ τὰ κέντρα προσ-
βαλὼν, παρεῖναι διὰ ταχέων. Κεντηρίων· ὁ ἑκατόνταρχος. Κενοῖς κενὰ λογίζονται. πα-
ροιμία. Ἀρχίας τὴν ὕπερον βουλόμενος προδοῦναι δημιουργίῳ, καὶ φωραθεὶς καλωδίῳ τῷ ἐκ τοῦ αὐλαίου
παραπεπετασμένων, ἑαυτὸν ἀπεκρέμασε. ὡς τὸ, ὄντι διὰ τὰς ἐπιθυμίας, κενοῖς κενὰ λογίζονται.
καὶ τὸ ἐκεῖνο δόξας προσδοκήσαντα τάλαντα προσλήψεσθαι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα προσαπώλεσε. καὶ αὖθις ἀεὶ
σοφοῖς ἐσδραμὼν εἰς τὸ πρυτανεῖον κενῇ τῇ κοιλίᾳ, ἔξεισι πλέα. τουτέστιν ἐκ τοῦ πλέω. Κενοῖ· τουτέστι
κενὸν ποιεῖ. ὅθεν καὶ τὸ ἐκένωσε. Κέπφος εἶδος ὀρνέου ὁ λεγόμενος λάρος. ἐσθίει ἀφρὸν καὶ ἐπιπλέει τοῖς κύμασιν.
ὦ κέπφε. ἀντὶ τοῦ ὦ εὐτελέστατε καὶ λάλε. φασὶ δὲ τὸν κέπφον τοιοῦτον εἶναι. τὰ πολλὰ δὲ καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῶν ἀ-
λογίστων ἀνδρῶν. ὁ δὲ κέπφος ἀφρὸν ἐσθίει θαλάττιον. οἱ δὲ παῖδες τῶν ἁλιέων ῥίπτουσι τὸν ἀφρ-
ὸν πόρρωθεν. εἶτα ἐπιπέταται, εἶτα εἰς τὴν χεῖρα τὸν ἀφρόν. καὶ οὕτως ἀγρεύουσι. Κεπφω-
θείς· ἐπαρθείς. ἐρεθισθείς. ὀξέως ἐλαυνόμενος. Κέρα ἀγλαέ· ὅτι τὴν τρίχα ψιλῶς. ἀλλ' εὐμή-
κης τριχός, ἐπὶ κέρατος τρόπον ἐμπεπλεγμένη. ἔπλεκον δὲ καὶ Ἀθηναῖοι τέττιγας. καὶ παρ' Ὁμήρῳ·
πλοχμοί θ' οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο. καλλωπιζόμενος τῇ τέχνῃ ἢ τῇ τριχώσει. κέρας γὰρ
οἱ παλαιοὶ τὴν τρίχωσιν ἐκάλουν. Κεραβάτης· ὁ ἐπὶ τῶν κεράτων βαίνων. Κεραΐζει· πορθεῖ. ἀ-
ναιρεῖ. διαρπάζει. Κεραμέως πλοῦτος· ὁ σαθρὸς καὶ μὴ βέβαιος. Κεραμεύειν· κοινῶς ἀντὶ
τοῦ κατεργάζεσθαι. ἦν δὲ καὶ κεραμέως πατὴρ ὁ Κέφαλος. ἔλεγον δὲ κεραμεύειν καὶ τὸ κακῶς ποι-
εῖν τινα. Κεραμεικὸς τόπος Ἀθήνησιν. ἔνθα οἱ ἐν πολέμῳ ἀναιρούμενοι ἐθάπτοντο. ὡς μὲν
κλ. καὶ Καλλίστρατος ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν συγγράμμασί φασιν οὕτ. ἔστι δὲ καὶ δῆμος κεραμεικός. εἰσὶ δὲ ἔν-
θεν καὶ ἔνθεν στῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις. ἔχουσαι ἐπιγραφάς, ποῦ ἕκαστος ἀπέθανεν. Ἀ-
νάχαρσις Σκύθης ὁ φιλόσοφος εὗρεν ἄγκυραν καὶ τὸν κεραμεικὸν τροχόν. Κεραμεικός· τόπος τῆς
Ἀττικῆς ὑψηλός. ὅπου ἐπετέλουν οἱ Ἀθηναῖοι κατ' ἔτος λαμπάδος χοροῦ ἀγῶνα. ὑπάρχειν
δὲ ἐκεῖσε ὑψηλὸν πύργον. ἐφ' ὃν συμβουλεύει αὐτὸν ἀναβάντα, θεωρεῖν τὴν λαμπάδα. καὶ ὅταν ἀ-
φιῶσιν, ἀφεῖναι αὐτὸν κάτω. Κεραμεικοί· δύο ἦσαν κεραμεικοί. ὁ μὲν, ἐντὸς τῆς πόλεως. ὁ δὲ
ἔξω. ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας, ἔθαπτον δημοσίᾳ. καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον.
Κεραμεικοί, δύο τόποι Ἀθήνησιν. ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ εἱστήκεσαν αἱ πόρναι. Κεράμειον ἀγγεῖον τὸ
δὲ κύριον κεράμιον διὰ τοῦ ι. εἰ μὴ πρόσκειται τὸ ἀγγεῖον. καὶ κεράμεια τάχα. Κεραμεικὴ μά-
στιξ. ὀστρακισμός. Κεραμίς· δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος ἡ κεραμίς. εἴληφε δὲ τοὔ-
νομα ἀπὸ τῆς κεραμικῆς τέχνης. καὶ τοῦ θύειν κεράμῳ τινὶ ἥρωι. Κεραμωτὸν· ταυτηὶ διατε-
ξις. ὁ παρ' ἐνίοις Ῥωμαῖοι ἐν παιδιᾶς μέρει. Βαίνων κεράμοιο, δυσμενέα βλέφαρα σφύζεις. Κεραννύ-
ουσι· κιρνῶσιν. ὑπεῖδης. Κέρα· τέλφον. Κεραοξόος· ὁ τὰ κέρατα ἐργαζόμενος. ἐν ἐπιγράμματι·
νῦν δὲ μένει κομάχου κεραοξόος ἔρημος τέκτων. Κεραιρεσία. Κέρας· τὸ μέρος τῆς φάλαγγος ἐν
τῷ πολέμῳ καὶ τοῦ τόξου. Κέρας κέρα· ἐπὶ τῆς παρατάξεως. Θουκυδίδης· οἱ τοῦ εὐωνύμου κέρως ἐν τούτῳ αὐτῷ
καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι τῷ σφετέρῳ αὐτῶν κέρατι. καὶ ἐν πᾶσιν οὕτως. Κέρας· ἡ ἰσχὺς παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ ἐκ
μεταφορᾶς τῶν ζώων τῶν καθωπλισμένων τοῖς κέρασι καὶ τούτοις ἀμυνομένων. Κέρας ἀμαλθείας· ἔνθεν ἀμαλθείας
κέρας. Κέρας· ἰσχυρόν τι δηλοῖ καὶ μόνιμον. διὰ τὸ ἐκεῖ διαναπαύεσθαι κέρας τὸ δικαίου. ὅτι
ἐκάλεσε τὸ ὑψηλὸν φρόνημα. τουτέστι περίβλεπτος ἔσται. Κεράς ἐπίρρημα ἀντὶ κεραστικῶς. μετὰ
δ' αὖ, κεράς, ἢ φύσατ' ἄγχο. ὁ γοῦν ἀπὸ τοῦ κεράσματος ἄγχουν ἔπλησεν ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἐν ὤνῳ. Κε-
ράσαν κεράσαι δέ. Κερασβόλα τὰ σκληρά. καὶ ἐν τοῖς σκληροῖς καὶ ἐν τοῖς ὀσπρίοις συμφυόμενα τῇ μὲν
χροιᾷ μέλανα. στρογγύλα δὲ καὶ ἰσομεγέθη κέγχροις. ἃ συνεψόμενα τοῖς ὀσπρίοις, οὐ τήκεται. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν
τῶν

τὴν κατὰ σπορὰν καὶ τὸ ἀροτρεῖον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βεβλῆσθαι καὶ αὐτίκα πέτρῃ. ὅθεν οὖν λέγει κερασβόλους, τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ σκληροὺς καὶ μὴ πειθομένους τοῖς νόμοις φησί. Κερασοῦς. πόλις Ἑλληνὶς ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ Σινωπέων ἄποικος. Κέρα ἡ κεφαλὴ τῇ γλώσσῃ· ὅθεν καὶ κέρατα. Κεραύνια ὄρη. Κεραυνός. ἐξαίφνης σφοδρὰ μετὰ πολλῆς βίας πίπτουσα ἐπὶ γῆς. νεφῶν παρατριβομένων ἢ ῥηγνυμένων. οἱ δὲ συστροφὴ πυρώδους ἀέρος βιαίως καταφερομένη. ὅτι ἀναιρεῖ δὲ ὁ κεραυνός, ἀλλ' ἐπιφλέγει. κεραυνὸς ἡ ἀστραπή. παροιμία. Ἀριστοφάνης. εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους. πῶς οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον. καίτοι σφόδρ' εἰσὶν ἐπίορκοι. τῶν δὲ κεραυνῶν οἱ μὲν, καταιβάται. οἱ δὲ, ψολόεντες. οἱ τῇ ψαύσει ὀλῶντες. οἱ δὲ, ἀργῆτες καλοῦνται. Κεραυνοὶ ἀστραπαί. ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διός, ἢ ποῦ Φαέθων ἥλιος, οἱ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἔκηλοι. οἷον ἠσυχάζουσιν εἰς φῶς τὴν τούτων παρανομίαν. Κέρβερος. κύων ὁ ἐν ᾅδου μυθευόμενος. Κερδαλέος. ποικίλος. πανοῦργος. κερδαλέη δὲ ἡ ἀλώπηξ καὶ κερδώ. καὶ κερδαλεώτερος διὰ τοῦ ω μεγάλου. Κερδαλεόφρων. δολιόβουλος. σκολιὰς βουλευόμενος. Κερδαναι. Κερδαίνει, αἰτιατικῇ. αὖθις πολλὰ κερδαίνει δέ. Κέρδιον. κρεῖττον. ὠφελιμώτερον.
Κερδισός, ὄνομα πόλεως. Κέρδιστος πανουργότατος. Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον. εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως, καὶ τῶν ἀσεβῶν ἔρξεται. καὶ τῶν ἀθίκτων ἕξεται ματαίων δέ τις ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμῷ βέλη ἔρξεται ψυχᾶς ἀμύνειν. τουτέστι τίς ἂν ἀπελάσειεν αὐτοῦ τὴν τιμωρίαν τοιαῦτα πράσσοντος. Κερδοσύνη. πανουργία. Κερδώ. ὑποκοριστικῶς ἡ ἀλώπηξ. ὡς εἰδυῖα. εἰδώ. ὑψιπύλη, ὑψώ. Κερδῷος θεὸς ὁ Ἑρμῆς ὡς κέρδους ποιητικός. καὶ ἀγελεν δὲ αὐτὸν καλοῦσι. καὶ κλέπτα. διὸ καὶ μάρσιπον αὐτὸν ποιοῦσι βαστάζειν. καὶ ἔφορον αὐτὸν τοῦ λόγου καὶ τῆς κλοπῆς. καὶ ἐμπολαῖον, ἤγουν κέρδους ἔφορον. Κεραία. τὸ πλάγιον τοῦ ἱστοῦ. Πολύβιος. καθελόμενος τοὺς ἱστοὺς καὶ τὰς κεραίας, ἔζευξε τούτοις βιαίως πρὸς ἀλλήλας.
Κέρασε. κίρνα. Κερεάλιος, ὄνομα κύριον. Κερίωνης ὄνομα κύριον. Κερρεὶς, ὄνομα ἰχθύος. Κερκάσωρος, ὄνομα πόλεως. Κερκίδας. εἷς τῶν τὰ Μακεδονικὰ φρονούντων.
Κερκὶς ἱστουργικὸν ἐργαλεῖον. καὶ εἶδος κυνείως φυτοῦ ἀξοῦς. Κερκίδα δὲ ποιητὴν ἀηδόνα. Κερκόλυρα, ὄνομα τόπου. Κέρκος ἡ τοῦ ἑρπετοῦ οὐρὰ καὶ παντὸς ζώου. παρὰ τὸ σκαίρειν καὶ ἕρπειν. Ἀριστοφ. ἰοὺ δίχου κέρκον λαγώ. τὴν οὐρὰν τοῦ λαγωοῦ. ἔστι δὲ ἁπαλὸν καὶ τρυφερὸν τὸ ἔριον τοῦ λαγωοῦ, ὥστε ἀντὶ σπόγγων χρῆσθαι. καὶ τὰς λήμας περιψᾶν. τουτέστι καταμάσσειν. ἀποσπογγίζειν. Κέρκος. ἡ οὐρά. διερρίπιζε τοὺς ἱππεῖς. ἑκάστου τῶν ἵππων ἐν τῆς κέρκου πεζοῦ προσηρτημένου. Κέρκουρος. πλοῖον εἶδος. κέρκουροι καὶ μυοπάρωνες καὶ λέμβοι, εἴδη πλοίων. καὶ παροιμία. καὶ κέρκουρος ἐν λαχάνοις. ἔστι δὲ λάχανόν τι ἄγριον ἀπελθόν. ἀφ' οὗ ἡ παροιμία. Κέρκωπες. δύο ἀδελφοὶ ἦσαν ἐπὶ γῆς. πᾶσαν ἀδικίαν ἐπιδεικνύμενοι καὶ ἐλέγοντο Κέρκωπες. ἐκ τῆς τῶν ἔργων δεινότητος οὕτως ἐπονομαζόμενοι. ὁ μὲν, γὰρ αὐτῶν, Πάσσαλος ἐγένετο. ὁ δὲ, Ἄκμων. ἡ δὲ μήτηρ Μεμνονὶς ταῦτα ὁρῶσα, ἔλεγε. μὴ περιτυχεῖν μελαμπύγου. τουτέστι τοῦ Ἡρακλέους. φασὶ δὲ αὐτοὺς ὁ Ζεὺς ἀγρεύσας, εἰς πιθήκους μεταμορφῶσαι διὰ τὴν κακοήθειαν. καὶ τὰς Πιθηκούσας ἀπ' αὐτῶν ὀνομασθῆναι νήσους. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν Κάνδαλος καὶ Ἄτλας. οὗτοι οἱ Κέρκωπες ὥς φασιν ἄλλοι ἐκ Θείας καὶ Ὠκεανοῦ. οὕς φασιν ἀπολιθωθῆναι διὰ τὸ ἐγχειρεῖν ἀπατῆσαι τὸν Δία. ἡ δὲ παροιμία. κερκωπίζειν. τὴν ὀχεύσιν πως ἀπὸ τῶν σαινόντων τῇ κέρκῳ ζώων φησὶ μετενηνέχθαι. Κέρκωπες. πανοῦργοι. δόλιοι. ἀπατεῶνες. κόλακες οἷον αἰκάλλοντες ἢ ἀλώπηξ τοὺς θηρατικοὺς κύνας ἀπατᾷ. τοὺς ἁπλουστέρους φενακίζουσι τῇ κέρκῳ τῶν λόγων. φασὶ δὲ τοὺς Κέρκωπας γενέσθαι ψεύστας. ἠπεροπῆας. ἀμήχανά τ' ἔργ' ἀσκήσαντας ἐξαπατητῆρας. πολλὴν δ' ἐπὶ γαῖαν ἰόντες, ἀνθρώπους ἀπατάσκον ἀλώμενοι ἤματα πάντα. Κερκωπίζειν. ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν προσσαινόντων τῇ κέρκῳ ζώων μετῆνεκται. ἄμεινον δὲ λέγειν αὐτὴν ἀπὸ τῶν Κερκώπων, οὓς περὶ τὴν Λυδίαν ἱστοροῦσιν ἀπατηλοὺς σφόδρα καὶ κακοὺς γενέσθαι. Κερκώπη. Κερκωπίζοντες. χλευάζοντες, μωκίζοντες ὥς οἱ πίθηκοι. Κέρκωψ. κέρκωπος, ἀπατεών, ἢ γένος πιθήκου, κέκροψ ἢ κέκροπος. Κερκυόνη, Κερκυὼν ὄνομα λῃστοῦ. ὅστις δίκην ποιεῖ τῶν ἐλαυνόντων καὶ τοὺς παρερχομένους ἠνάγκαζε παλαίειν αὐτῷ. Κέρκυρα νῆσος τῶν ἀλ-

γγ. ὀψὲ, Φαιακία πρότερον ἐκαλεῖτο χώρα τῶν Φαιάκων. Κέρματα· τὰ λεπτότατα. ἐπὶ γὰρ Ἰουστινιανοῦ βασιλέως, τῶν ἀργυραμοιβῶν πρότερον δέκα καὶ σ' ὀβολοὺς οὓς φόλλεις καλοῦσιν ὑπὲρ ἑνὸς στατῆρος χρυσοῦ προΐεσθαι τοῖς ξυμβάλλουσιν εἰωθότων, αὐτὸς ἐπιτεχνώμενος κέρδη οἰκεῖα, π' καὶ ρ' μόνους ὑπὲρ τοῦ στατῆρος δίδοσθαι τοὺς ὀβολοὺς διετάξατο. χρυσοῦ ἕκτην ἀποτεμόμενος μοῖραν. Κερματίζει· εἰς λεπτὰ διαιρεῖ. καὶ κατακερματιζόντων· εἰς λεπτὰ διακεκομμένων. καὶ μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη τῶν λεπτῶν κερμάτων. καὶ κατακερματίζει. ἐξήγαγεν ἐκ τῆς ζώνης τοῦ χρυσίου δαρεικούς. κατακερματίσαι θέλων, καὶ διαλύσασθαι τῷ πανδοκεῖ. Κεροβάτης, ὁ Πάν. ἐπειδὴ χηλὰς ἔχειν δοκεῖ τράγου. διὸ καὶ αἰγιβότης καὶ τραγοβάμων καλεῖται. ἢ ὅτι κέρατα ἔχει. ἢ τὴν βάσιν ἔχει κεράτινον. ἱστορεῖται γὰρ τὰ κάτω τράγου ἔχων. ὥστε ἀπὸ τῶν ποδῶν κερατοβάτης. ἢ ὁ εἰς τὰ κέρατα τῶν ὀρῶν βαίνων. ἢ ὁ ἐπὶ τὰ κέρατα βαίνων. καλαμοφθόγγῳ δὲ παίζων. διότι οἱ ἀρχαῖοι καλάμῳ ἀντὶ κερατίου ἐχρῶντο. ἤδεσαν μὲν γὰρ τὸ κέρας, ἀνέφερον δὲ τῷ ὀνόματι ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν χρῆσιν. ὡς καὶ χορδὰς λέγομεν ἔτι καὶ νῦν τὰς ἐκ τῶν νεύρων. ὅτι τὸ παλαιὸν ἐντεριναὶ ἦσαν. καὶ παρ' Εὐριπίδῃ. δὸς τόξα κερουλκά. Κερόεσσα· ἡ συμπλεκτική. καὶ κερόεις ὁ συμπλεκτικός. Κερουλκὸς ὁ Ἀπόλλων. Κερωτή· μιστωτή. Κεροφόρος. Κέρσει· κύψει. Κερσοβλέπτης· παῖς μὲν ἦν Κότυος. καὶ νεώτερος ὤν, βασιλεὺς κατέστη Θρᾴκης ὑπὸ τοῦ πατρός. Ἀμάδοκος ὁ υἱὸς Ἀμαδόκου ἦλθε Φιλίππῳ συμμαχήσων, εἰς τὸν Κερσοβλέπτου πόλεμον. Κερτόμιος· ἐρεθιστικός. πολλάκι δὲ κρέξασα πολύθρεον οἷά τις ἠχὼ κέρτομον ἀντῳδοῖς χείλεσιν ἁρμονίαν. ἐκέλευον ἐκκομισθῆναι μετὰ χρείας γαμηλίου τε καὶ κερτόμου τὸν ὑμέναιον ᾀδουσῶν γυναικῶν. Κερτομῶ· χλευάζω. πρὸς αἰτιατικὴν τῇ συντάξει. πολλοὶ δὲ τοῦτον ἐκ τοῦ τόμου ὡς γαστρίμαργον. Κερτομῶν· χλευάζων. ἐρεθίζων. σκώπτων. Κεροίαξ· τὸ λοιπὸν τοῦ κέρου. Κέσκος ἦν πόλις ἐν Κιλικίᾳ. καὶ παρ' αὐτὴν ποταμὸς Νοῦς ὄνομα. διό περ οἱ ποιηταὶ παίζοντες, τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας, Κέσκον οὐκ ἔχειν φασί. Κεστὸν ἱμάντα· ποικίλον. ᾧ πάντα ἐμυθεύετο ἐνυπάρχειν τὰ πρὸς ἀπάτην θελκτήρια. Κεστὸς ὁ διακεκεντημένος καὶ διαπεποικιλμένος ἱμάς. ἢ ἔνδυμα Ἀφροδίτης. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ τῶν γυναικῶν φαντασιώδη ἐνδύματα. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· κεστοῦ φωνῶσα μαγώτερα. ἀντὶ τοῦ θελκτικώτερα. καὶ αὖθις· χείλεα δὲ δροσόεντα καὶ ἡ μελίφυρτος ἐκείνη ἠθέος ἁρμονίη, κεστὸς ἔφυ Παφίης. ἔγωθ' Ἀφρικανὸς ὃς ἔγραψε τοὺς κεστούς. Κεστρᾶν τεμάχη. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ἐχθροὶ αὐτοῖς κεστρᾶσιν αἱ κεστρέαι. ἄλλοι μὲν τὰς μυραίνας ἀξιοῦσι κεστρεῖς καλεῖν. οἱ δὲ οὐ ταύτας. ἀλλά τι διάφορον ἄλλο γένος ἰχθύων. νῦν μὲν τοι κεστρεῖς καλοῦμεν τοὺς κεφάλους. ὧν τὸ λεγόμενον τεμάχιον μεγάλων κεστρῶν. τουτέστι τιμίων καὶ λαμπρῶν ἰχθύων. τὸ δὲ τέμαχος καὶ ἐπὶ πλακοῦντος. ἐπὶ πυρῶν δὲ οὐκ ἔτι. καὶ παροιμία. κεστρεὺς νηστεύει. ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων. ἧττον δὲ φερομένων διὰ τοῦτο, καὶ μηδὲν πλέον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης ἀποφερομένων. ἐπεὶ καὶ ὁ ἰχθὺς καθαρός ἐστι. Κεστρέαι· εἶδος ἰχθύος θηλυκῶς αἱ κεστρέαι. τὸ δὲ ἀρσενικὸν κεστρεὺς κεστρέως. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἀφύων. καὶ ἔστιν ἐν τῶν ἀφύα. Κεστρεὺς ὁ νῦν λεγόμενος κέφαλος. Κεστρεῖς νήστεις ἐκ ἄλλων καὶ κεχηνότας καὶ πεινῶντας. λαίμαργοι γὰρ οὗτοι οἱ ἰχθύες. οὗτος γὰρ πάντων τῶν ἰχθύων ἀλληλοφαγούντων, μόνος τούτων ἀπέχεται. νέμεται δὲ ἰλύν. ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων. καὶ δῆλον ὅτι ταλαιπωρεῖται καταδυόμενος εἰς τὴν ἰλύν. καὶ ἤδη τι φέρεται ὁ νῦν λεγόμενος κέφαλος. Κεστρῖνος εἶδος ἰχθύος. σκεπτέον δὲ εἰ διαφέρει κεστρέως. Κέστρος· ξένον ἦν τοῦτο τὸ εὕρημα κατὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον. τὸ δὲ βέλος τοιοῦτον. διπάλαιστον ἦν. ἴσον ἔχον τὸν αὐλίσκον τῇ προβολῇ. τούτῳ ξύλον ἐνήρμοστο. τῷ μὲν μήκει σπιθαμιαῖον. τῷ δὲ πάχει δακτυλιαῖον ἔχον τὴν διάμετρον. εἰς δὲ τοῦτο τὸ μέσον, ἐσφήνωτο πτερύγια τρία ξύλινα βραχέα παντελῶς. τούτου δυεῖν κώλων ἀνίσων ὑπαρχόντων τῆς σφενδόνης, εἰς τὸ μέσον ἐνηγκυλίζετο τῶν κώλων ἀλύτως. λοιπὸν ἐν μὲν τῇ περιαγωγῇ τεταμένων τούτων ἔμενεν. ὅτε δὲ παραλυθείη θάτερον τῶν κώλων κατὰ τὴν ἄφεσιν ἐκπίπτον ἐκ τῆς ἀγκύλης καθάπερ μολυβδὶς ἐκ τῆς σφενδόνης φέρεται.

καὶ προσπίπτον

καὶ πρὸς τὸ ἔπιον μετὰ βιαίας πληγῆς κακῶς διετίθει τοὺς συντυχόντας. Κάθην, κεῦθεν. Καθήμων. φωλεῶν. ἀποκρύφων τόπων. Κάθηνδοι οἱ καταχθόνιοι δαίμονες. Καθμάνων. κηρυπιδόντων τῶν. ἐνδόξων. Καθωνύμου κλέος ἢ αἶσχος. ἐπὶ τοῦ αἶσχιον κλέος ἐχόντων. ἢ ἂν αὐτὸς ἐπικρύψῃ τὸ ὄνομα. ἢ δυσωνύμων. Κεφάλαια. τὰ χρήματα. Κεφάλαιον. ὁ ἀπόστολος Παῦλός φησι. κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις. κεφάλαιον ἀεὶ τὸ μέγιστον λέγεται. καὶ αὖθις. μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη διὰ μικρῶν κομματίων. τίτλος διαφέρει κεφαλαίου. καὶ ὁ μὲν Ματθαῖος ἔχει τίτλους ξή. κεφάλαια τνέ. ὁ δὲ Μάρκος τίτλους μή. κεφάλαια λς. ὁ δὲ Λουκᾶς τίτλους πγ. κεφάλαια τμή. καὶ ὁ Ἰωάννης τίτλους ιή. κεφάλαια σλβ.
Κεφάλαιον. ἔνιοι τῶν ῥαθύμως ἐντετυχηκότων τοῖς ἐπὶ τῶν δέκα ῥητόρων γραφεῖσι λόγοις, τὸ κεφάλαιον οἴονται παρειλῆφθαι ἐπὶ πράγματος καὶ λόγου μόνον. ὡς παρὰ Αἰσχίνῃ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. δι' ἔνδειαν μὲν οὖν χρημάτων οἱ ξένοι Θηβαίοις τὴν ἄκραν οὐ παρέδοσαν. διὰ δὲ ἐννέα τάλαντα ἀργυρίου πάντων Ἀρκάδων ἐξεληλυθότων, ἢ πρὸς εἰς τὸ πηγμένῳ σὺ ἀπολυτεῖς. καὶ τοῦ ἴδιον τοῦ σαυτοῦ χορηγεῖς. καὶ τὸ κεφάλαιον τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ τούτῳ. παρείληπται δὲ καὶ ἐπὶ ἀργυρίου τὸ κεφάλαιον. ὡς ὁ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. καὶ τόκον ἤνεγκαν Δημοσθένει τοῦ δωροδοκήματος. δραχμὴν τοῦ μηνὸς τὰς μνᾶς. ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδοσαν. Κεφάλαια παραλαμβάνεται ἐπὶ γράμματος καὶ λόγου καὶ ἀργυρίου. οὕτως Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. καὶ Δημοσθένης πρὸς Ἄφοβον. Κεφαλαίῳ ἀθρόῳ. Ἀριστοφάνης. ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι θείνων, ὑπ' ὀργῆς ἐγχέῃ τὸν Τήλεφον. ἀντὶ τοῦ ἀθρόῳ, καὶ ἐν νεφέλαις. οὐδ' ἔλεγον δειπνοῦντ' ἔξω κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος, οὐδ' ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν. κεφάλαιόν ἐστι, τὸ περὶ τὰ φύλλα καυλῶδες. ἐκτέμνον δὲ κατὰ μῆκος ὡς νῦν. ἀλλὰ κατακνίζουσι τὴν ῥαφανίδα. ῥαφανὶς ἄννηθον. Κεφαλαιώσω. συντόμως συνάξω. Κεφαλὴ παρὰ τὸ κεκυφέναι ἢ γοῦν κεκαῦσθαι. καὶ οἱ ἰχθύες τὸ σκαφεῖον αὐτὸ καλοῦσι, καὶ Ἱπποκράτης δὲ κύβιτον. Μακεδόνες δὲ κεβ. τὸ β ἀντὶ φ λαμβάνοντες. ὡς ἐπὶ Φερενίκης. Βερενίκης. Κεφαλῆθεν δῆμος Ἀκαμαντίδος ἢ κεφαλή. Κεφαλῆν κεφαλῆνος κλίνεται. καὶ Κεφαλληνία χώρα. Κεφαλίων ἢ Κεφάλων. Περγήθιος ῥήτωρ καὶ ἱστορικός. γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ. ἔφυγε δὲ τὴν πατρίδα διὰ τὰ ἐχθρὰ τῶν δυναστῶν. καὶ ἐβίωσεν ἐν Σικελίᾳ. ἔγραψε παντοδαπὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις θ. ἅτινα ἐπιγράφεται Μούσας, Ἰάδι διαλέκτῳ. μελέτας τε ῥητορικάς. καὶ ἄλλα τινά. Κεφαλὶς βιβλίου. ὅπερ τινὲς εἴλημα φασίν. ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ. Κεφαλισμοὺς κεφαλισμοὺς λέγει Ἀριστοτέλης, τοὺς τῶν πρώτων ἀριθμῶν μέχρι δεκάδος πολλαπλασιασμούς. διὰ γὰρ τῆς τούτων γυμνασίας, καὶ οἱ τῶν ὑστέρων καὶ μειζόνων καὶ ὁμοίων αὐτοῖς πολλαπλασιασμοὶ κατὰ μετάβασιν γνωρίζονται. ἀπὸ γὰρ τοῦ δὶς δύο τέσσαρα, γνωρίζεται ὁ δὶς κ' μ'. καὶ ὁ εἰκοσάκις κ' υ'. καὶ ὁ διακοσιάκις κ' δ'. καὶ ἑξῆς ὁμοίως. Κέφαλος Ἀθηναῖος ῥήτωρ καὶ δημαγωγός. πρῶτος προοίμια καὶ ἐπιλόγους συνέθηκε. γέγονε δὲ πρὸ τῶν ἀναρχιῶν. Κέφαλος δὲ οὗτος ἔσχε γὰρ πέρα τὴν οἴαν. Κεφρήν, ὄνομα κύριον. Κεχανδότα. χωροῦντα. Κεχαρηότα. χαίροντα.
Κεχαρισμένε. πεφιλημένε. ὅτι, καὶ μᾶλλον μέγα ἐφρόνει, κεχαρισμένον τοῖς θεοῖς πεπιστευμένα. Κεχαρισμένος. εἰς χάριν αὐτοῦ πάντα ποιῶν. Κεχαροίατο. χαροῖεν. Κεχειρωμένοι. ἡττημένοι. Κέχηνα. ἀντὶ τοῦ προσδέχομαι ἢ δέομαι. Κεχήνατε. ἐξαρτᾶσθε. ἐν νεφέλαις. Κεχηναίων πόλις. ἡ τῶν Ἀθηναίων, ὡς ληρούντων αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι ἔλαβε τὸ ὄνομα. ὡς μετέωρα τῶν Ἀθηναίων φρονούντων. Κέχηνεν ὥσπερ ἐμπεδίζων ἰσχάδας. Ἀριστοφάνης. ἐμπεδίζων ἀντὶ τοῦ μιαστώμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ τὸν συγκαλαμβάνοντα χάσκειν. Κεχήνη. ἡ συναίρεσις τοῦ κεχήνει, ἀττική. τὸ γὰρ ε καὶ α εἰς η συναιροῦσι. καὶ ἔτι συναλοιφῇ ἀπὸ τοῦ κεχήνεα. οἱ δὲ σφόδρα προσέχοντές τινι, κεχηνέναι. δυνατὸν δὲ εἶναι κατὰ μεταφορὰν τῶν ὀρνίθων, τῶν ἔτι νεοττῶν τὴν τροφὴν προσδεχομένων καὶ κεχηνότων, οἷον σὺν τροφῇ μοι ἦν τὸ ἀκοῦσαί τι τῶν Αἰσχύλου. Κεχηνότες. γαύρως ὁρῶντες. Κεχηνότες. μωροί. μὴ περιέπεσθε ὦ μωροὶ κεχηνότες. τὸ γὰρ κεχηνέναι ἐπὶ τῶν ἀ-

ρούντων παραλαμβάνεται. Ἀριστοφάνης· μὴ περιιδεῖν πάθει πανταχόθι κεχηνότες. Κεχολώσεται. ὀργισθήσεται. Κεχωσμένος. Κέχρημαι δοτική. Κεχρησμῳδημένων. μεμαντευμένων. Κεῖθεν καὶ κεῖθι. ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. καὶ κεῖσε. εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. Κεῖμαι. Κειμένους. κατακειμένους ἢ κολαζομένους. Ἀριστοφάνης βατράχοις. ἐν δὲ τούτῳ κειμένοις. Κειμήλια. κτήματα ἢ ἀποκείμενα χρήματα. Κεῖος. πολίτης ἀπὸ τῆς Κέω. Κίος δὲ παραθαλάσσιος τόπος. καὶ Κιώτης ὁ ἀπὸ τούτου. Κεῖον. κτητικῶς. Κείω. τὸ κοιμῶμαι. Κείρει. κόπτει. κείρεσθαι. κόπτεσθαι.

Κειρία. εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων, παρεοικὸς ἱμάντι. ᾗ δεσμοῦσι τὰς κλίνας. Ἀριστοφάνης· ὄρνισιν οὐδ' ἂν ξυλλαμβάνῃ πάνυ κειρίαν ἔχων. κειρίον δὲ τὸ σχοινίον. Κειρία. ἡ σπαργάνωσις. Κειριάδης Ἱπποθοωντίδος. Κειτούκειτος. Οὐλπιανός. εἷς τῶν δειπνοσοφιστῶν. ἐκλήθη δὲ οὕτως διὰ τὸ συνεχῶς προβάλλειν, κεῖται ὥρα ἐπὶ τοῦ τῆς ἡμέρας μορίου. καὶ εἰ ὁ μέθυσος ἐπὶ ἀνδρός. καὶ ἡ μήτρα ἐπὶ τοῦ ἐδωδίμου βρώματος. σύαγρός τε κεῖται ἐπὶ τοῦ συός. καὶ νόμον εἶχεν ἴδιον, μηδενὸς ἀποτρώγειν, πρὶν εἰπεῖν κεῖται ἢ οὐ κεῖται. Κηδάρ. δεύτερος τοῦ Ἰσμαὴλ υἱός. οἱ δὲ τούτου ἀπόγονοι μέχρι τῆς μεσημβρίας οὐ πόρρω τῆς Βαβυλῶνος ἐσκήνωσαν. καὶ Κηδαρῖτις ἡ χώρα Ἀραβίας. Κήδεα. κακά. Κηδεμονία. πρόνοια. καὶ κηδεμὼν φροντιστής. ἐπιμελητὴς καὶ προνοητής. Κήδειος. ὁ νεκρός.

Κηδεστής. ὁ κατ' ἐπιγαμβρείαν οἰκεῖος. ἢ πενθερός. οὐ μόνον δὲ ὁ διδούς. ἀλλὰ καὶ ὁ λαμβάνων. οὐ χρή σε κηρύττειν ὄντα κηδεστὴν ἐμόν. Κήδεται. γενική. φροντίζει. βοηθεῖ. ἐπιμελεῖται. Κηδεύειν. φροντίζειν. ἢ θάπτειν. Αἰλιανός. καὶ ἄλλως αὐτοῦ παλλακίδι ἐπιμανεὶς ὡς ἤδη θεραπαίνῃ, τὸν ἄθλιον ἐν νεκροῖς ἠρίθμουν. καὶ οἱ κηδόμενοι τοῦ ἀνδρὸς, ὠδύροντό τε αὐτὸν, καὶ θεοὺς ἐκάλουν, συμμάχους. καὶ πρὸ πάντων Σάραπιν. Κηδεία. ταφή. ἐκφορά. Κήδειν. κακοῦν. λυπεῖν.

Κηδείους. οἰκείους. προσφιλεῖς. Κηδήσαντες. θεραπεύσαντες ἢ λυπήσαντες. Κήδομαί σου. φροντίζω σου. κήδω δέ σε. ἢ λυπῶ. Κῆδος. ἡ συναλλαγὴ τοῦ γάμου ἢ τοῦ πένθους. καὶ ἡ λύπη. ὅτι καίεσθαι ποιεῖ. ἐς κῆδος γὰρ ἀλλήλοις συνῆλθέτην αὖθις. καὶ αὖθις. Τισσαφέρνης δὲ κηδεύσας Ἀρταξέρξῃ. καὶ τὴν σατραπείαν λαβὼν τὴν ἐπὶ θαλάσσῃ. Κηδωλός. ὁ κηδόμενος καὶ φροντίζων. ὅλων. Κηδωνίδης. Κηδωνίδου. οὗτος τεθρυλλημένος ἦν ἐπὶ παιδεραστίᾳ ἀνυπερβλήτῳ. ὡς Αὐτοκλείδης καὶ Θεόπανδρος. Κῆεν. ἔκαιεν. Κηκάς. ὁ λοίδορος. καὶ κηκασμὸς ἡ λοιδορία.

Κηκείδης. διθυράμβων ποιητής. πάνυ ἀρχαῖος. μέμνηται αὐτοῦ Κρατῖνος ἐν Πανόπταις. καὶ Ἀριστοφάνης· ἀρχαῖά γε καὶ διιπολιώδη. καὶ τεττίγων ἀνάμεστα καὶ Κηκείδου καὶ βουφονίων.

Κηκίς. ὀξύτης. ἢ κηκὶς βαμματικὸν σύμμα. ἢ καρπὸς τῆς δρυὸς ἐπιτήδειος εἰς βαφήν. καὶ οὐδετέρως κηκίδιον. Κῆλα. βέλη. οἱ δὲ σημεῖα. Κηλὰς ἀλώπηξ. Κηλαίω καυστικώτου εἰ. Κηλέσης ὁ ἀπατεών. Κηληθμός. ἀπάτη. ἀπὸ τοῦ χαλῶ χαληθμός. καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ. καὶ τοῦ α εἰς η κηληθμός. καὶ κήλημα ὁμοίως. Κήλησις. πειθὼ μετὰ τέρψεως. ἢ διὰ λόγων ἡδονὴ κατακηλοῦσα. καὶ ἡσυχία σὺν ἡδονῇ, ἀπὸ τοῦ χαλῶ. Κηλητήρια ᾄσματα. θελκτικὰ μέλη. γεγράφαται ἑαυτοὺς ιβ' θεοὺς, χρῆναι ταῦτα ᾄδεσθαι. οἱονεὶ τῶν παρόντων κακῶν. Κηλητήρια. Κηλήτης. ὁ κεχαλασμένος τὰ ἐντός. Κηλίδα. ῥύπον. Κηλιδωθέν. ἐρρυπωμένον. Κηλίς κηλῖδος. ῥύπος. μῶμος. χρῶμα. μορφή. ἑλκ. οὐ λήθως πορ' οὖν τὰ ἐκ τῶν πιτανικῶν σωμάτων φῶτα τῶν βίων τῶν ἀνωμ κηλίδα προσετρίψαντο. Κῆλον. τὸ ξύλινον βέλος. Κηλώνειον τὸ πεδίον.

Κηλούμενος. τερπόμενος. θελγόμενος. οἷον αὐλοῖς καὶ ἡδυφωνίαις. κηλῶ τὸ τοὺς παῖδας ᾄδω. ἥδομαι. Κηλῶ. βλάπτω. ἀπατῶ. Κήλων. ὁ θερμὸς εἰς συνουσίαν. Κηλώνιον. ἵππος. ἐπιβατήριος. Κημὸν καταμηλῶν. Ἀριστοφάνης· ἔπειτ' ἀναγκάζω πάλιν ἐξεμεῖν ἅττ' ἂν κεκλόφωσι μου. καταμηλοῦν δὲ λέγουσι, τὸ τὴν μήλην καθίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ εἰς τὸν λαιμόν. ὡς ποιοῦσιν οἱ ἐμοῦντες. τὸ δὲ ὅλον οὕτω λέγει. ὅτι κἂν ψηφιζομένων αὐτῶν καὶ δικαζόντων, ἀναγκάζω ἐμεῖν τὰς κλοπάς. Κημός. εἶδος χαλινοῦ. ἢ φιμός. κέντρα δ' ὡς ἐκέλευθα φιλορρώθωνά τε κημοῦ. Κημὸς πλέγμα κωνοειδές. δι' οὗ καθιᾶσιν οἱ δικασταὶ τὴν ψῆφον εἰς τὸν κάδον. Ἀριστοφάνης κατ' ἐπισείω τοῖς κημοῖς. καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐπιτιθέμενον, καὶ γυναικεῖον περισκέμιον. καὶ αἱ αὐλητικαὶ καὶ φορβεαί.

ἐκεῖνον

καὶ κείνου τι γένος. καὶ πόα τις. καὶ ὁ ἀπειόντι παρὰ θραξίν. ἐν ἐπιγράμματι καὶ ἀμφιτρη-
τιν ὑπηνήταν κημόν. καὶ μηχανικόν τι πυρφόρον μηχάνημα. Κηναῖος ὁ Ζεύς. Κῆνσος τὸ
νόμισμα. ἐτήσιον τέλος. παρὰ τὸ καίνω τὸ κόπτω. Κῆνσος. οὕτω τῇ ἐπιχωρίῳ γλώσσῃ ῥω-
μαῖοι τὴν ἐξέτασιν τοῦ ῥωμαϊκοῦ πλήθους προσαγορεύουσι. Κήνσωρ. τιμητὴς παρὰ ῥω-
μαίοις ὀνομαζόμενος. ἐξεταστής τις τῶν πολιτικῶν διαιτημάτων πρὸς τὸ σωφρον καὶ ἀρχε-
ότροπον ἑκάστου τῶν πολιτῶν ἐπιστρέφων τὸν βίον. Κηώδης ὁ τεθυμιασμένος οἶκος καὶ εὐ-
ώδης. καὶ κηώεντι εὐώδει. τεθυμιασμένῳ. αἰεὶ κηώεντι μύρῳ τὸ διάβροχον ὀστοῦν. καὶ λιπαραὶ
θυόεν ἄσθμα πνείουσι κόμαι. καὶ κηώδης. Κηπαία ἡ ἐν τῷ κήπῳ παγίς. Κηπεύω κηπαία. κηπί-
ου δὲ οὐδετέρως. Κῆπος εἶδος κουρᾶς. δύο γάρ εἰσι κουραί. σκάφιον καὶ κῆπος. τὸ μὲν οὖν
σκάφιον τὸ ἐν χρῷ. ὁ δὲ κῆπος τὸ περὶ μέτωπον κεκοσμῆσθαι. ἀριστοφάνης. διὸ ὥσμαλιστ' ἔοικ' ἐπιδωμένῳ,
εἰς εὐτέλειαν χοινίῳ συνεγραμμένῳ, ἐν δὲ κομψίῳ σκάφιον ἀποτετιλμένῳ. Κῆπος. πόλις κιμ-
βοσπόρου οὕτω καλουμένη ἐκ κήπου ὁ τῶν λαχάνων καὶ τῶν δένδρων. Κὴρ ἡ ψυχή. καὶ ἡ θανατηφόρος μοῖ-
ρα. καὶ κῆρες. ἤτοι αἱ κακῶμαι ἐπιφέρουσαι. καὶ ἐν τῷ ᾅδου ποταμοὶ πυριφλεγέθοντί καὶ ἀχέροντι καὶ κω-
κυτῷ ἀπάρχουσαι. τούτων ὁ μὲν, ἀπὸ τοῦ πυρὶ φλέγειν. ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ ἄχη εἰς αὐτὸν ῥεῖν. ὁ δὲ, ἀπὸ τῶν
θρήνων καὶ τοῦ κωκυτοῦ. κωκυτὸς δέ ἐστι φωνῆς μίμησις θρηνούντων. λέγουσι δὲ καὶ ἀλίβαντά τινα
εἶναι ποταμόν, ἀπὸ τοῦ ἅπαντα καταξηραίνειν. καὶ μὴ δὲ λιβάδα ὑπάρχειν. ὑγρῶν ἰκμά-
δα. καὶ τὸ ὄξος δὲ ἀλίβαντά φασιν. ὅτι νενεκρωμένος οἶνός ἐστι. κὴρ δὲ ἡ ψυχή. διότι διὰ πυρός
ἐστι. τὸ γὰρ ἔμφυτον θερμὸν, τοῦτο ψυχή. εἰμὶ δὲ κὴρ τυμβοῦχος. ὁ δὲ κτείνας με κόροιβος. Κῆ-
ρας. θανάτου καὶ φθορᾶς αἰτίους. ἀξιῶν αὐτοὺς πάσης ἐλαύνεσθαι γῆς καὶ θαλάττης, ὡς ὄν-
τας κῆρας πόλεώς τε καὶ πολιτείας. νῦν δὲ στεφανῶν αὐτοὺς καὶ παράδειγμα τιθέμενος γυ-
ναιστρίου καὶ σώφρονος. Κηρεσφόρητος. ὁ τὸν θάνατον φέρων. Κήρινθος πόλις. Κήρινθος
ὄνομα κυρίου. Κήρινον ἐν μαγείῳ. ἡ φαντασία τοῦ νοός. καὶ κήρινος. ἐκηριώθη αὐτίκα ἐσκοτώ-
θη. διὰ τὸ δέος κήρινος ἐγενόμην. Κηρόθι. ἐν ψυχῇ. Κηροῦ εὐπλαστότερος. ἐπὶ τῶν ῥᾳ-
δίως ποιουμένων. τοῦ δὲ ἀσκληπιοδότου, σπουδὴ ἦν εἰς τὸ χρωματικὸν, καὶ διατονικὸν εἶδος τῆς
μουσικῆς. ὥστε τὴν ἑαυτοῦ φωνὴν, καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ὄργανα τῆς φύσεως, εὐπλαστότερα κη-
ροῦ διετίθετο. καὶ μετερρύθμιζεν εἰς ὅτι ἐβούλετο. καὶ εἰ χρεία παρείη, ὥστε καὶ ζώων ἁπάντων μι-
μεῖσθαι καὶ τῶν ἄλλων κτύπων τὰς ἀπηχήσεις. Κηροφορεῖν. κηρία φέρειν. Κηρωτή. Κηρύ-
καινα. θήλεα καὶ κηρυκίνας ἐν ἁλώσει ἀλεξάνδρου γυναῖκας. αἵτινες εἰς τὰς αὐλὰς παρειοῦ-
σαι, καὶ τὰς συνοικίας ἔφωτε συναγείρειν τὰ μιάσματα καὶ ἀποφέρειν εἰς θάλασσαν. ἀπὸ
ἐν ἁλώσει φυλάκια. Κηρυκαίῳ δοτική. Κήρυκες γένος ἐν ἀθήναις. ὠνομασμένον ἀπὸ
κήρυκος τοῦ ἑρμοῦ. Κηρυκεῖα. ὁ διδόμενος μισθὸς κήρυξιν. ἐπὶ ταῖς γινομέναις πράξεσιν. οὕ-
τως ἰσαῖος. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κηρύκευσιν. λέγεται δὲ καὶ οὐδετέρως κηρύκειον, ὁ ἐπὶ τῇ κηρύξει
μισθός. ὃ παρὰ μὲν μήνυτρον λέγεται. καὶ κηρύκειον ὄρος ἐφέσου. Κηρύκειον. σύνθημα φι-
λίας ἦν. τοῖς βαρβάροις συναντᾶν, στεφάνους ἔχοντας καὶ θαλλούς, ὥσπερ τὸ κηρύκειον τοῖς
ἕλλησι διασαφοῦντες, ὅτι πάρεισι διὰ τοῦτο βουλόμενοι, μήτε κινῆσαι μήτε παθεῖν τι δυσχερές.
Κηρύκειον. σκῆπτρον ἢ ἐφ' ᾧ ἀναβὰς κηρύττει. Κηρύκειον. ξύλον ἔχον ἑκατέρωθεν δύο ὄφεις
περιπεπλεγμένους καὶ ἀντιπροσώπους ἀλλήλοις κειμένους. ὅπερ εἰώθασι φέρειν οἱ κήρυ-
κες μετὰ τῶν. καὶ οὐκ ἐξῆν αὐτοὺς ἀδικεῖν παρ' οὓς ἀπέρχοιντο. σύμβολον δὲ ἦν τὸ μὲν ὀρθὸν
ξύλον τοῦ ὀρθοῦ λόγου. τὸ δὲ παρ' ἑκάτερον εἶδος τῶν ὄφεων, τὰ ἀντιτασσόμενα στρατόπεδα.
ὁ γὰρ ὀρθὸς λόγος, δι' ἀμφοτέρων χωρεῖ. Κηρύκιος γραφή. Κηρυκίτης ῥάβδος ἡ τοῦ ἑρ-
μοῦ. Κηρύλος ὁ ἄρρην ἀλκυών, ὃς ἐν ταῖς συνουσίαις ἀποθνήσκει. εὐφρόνιός φασι τοὺς
δωριεῖς λέγειν. βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἴην. τοὺς δὲ ἀττικοὺς κηρύλον. τοὺς δὲ ἄρρενας γηράσκον-
τας, αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς. καὶ μήποτε παρὰ τὸ κείρειν ἐσχημάτισται. ὁ γὰρ σπερ-
γίλος ἦν κουρεύς. μνημονεύει αὐτοῦ πλάτων ἐν σοφισταῖς. τὸ σπεργίλου κουρεῖον, ἔχεσθαι

τρυγός. Κῆρυξ ἐν πολέμῳ· πρέσβυς ἐν εἰρήνῃ. Κῆρυξ ὁ ἀλεκτρυών· τρίτον δὲ ἄδει κη-
ρύττων αἰτιατικῇ. Κηφισοφῶν ὄνομα κύριον. Κῆσος· ὄνομα ποταμοῦ. Κῆτος, θαλάσσι-
ον θηρίον πολυειδές· ἔστι γὰρ λέων, ζύγαινα, πάρδαλις, φύσαλος, πρῆστις ἡ λεγομένη μαλθὼ ἣ δυσαν-
ταγώνιστόν ἐστι. καὶ κῆτος, ἰδεῖν ἐχθρὸν ζῶον. Κηττοί· δῆμος τῆς λεοντίδος. Κῆϋξ εἶδος
ἰδανος. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον. Κηφᾶς ὁ κηφὰς, ὄνομα κύριον. Κηφηὶς γῆ ἡ τοῦ κηφέως.
Κηφὴν, ἡ ἀγρία μέλισσα. ἀργὸς· ἄπρακτος. μετέωρος. μελισσαῖος ξουθέλωτι εἶπεν. οὐδί-
καιον τοὺς κηφῆνας μὲν ὑφ' ἑτέρων πόνῳ μεγάλῳ ἀπολαύειν· ἄλλοις δὲ τοῦ μέλιτος οὐδὲ-
μίαν τὰ λείψανα ὀνίνασθαι. τοῦτο δὲ εἶπε φυλάσσων τὴν λείαν ὅπως ἀξίως διανέμοιτο. καὶ
κηρήνεσι κοθούρους, τοῖς καθεζομένοις καὶ φυλάττουσι τὴν τῶν μελισσῶν ἔξοδον. οὖροι γὰρ οἱ
φύλακες. κόθουροι οὖν οἱ τὰς θύρας φυλάσσοντες. λέγεται δὲ ἐκ τούτου καὶ ἄνθρωπος ὁ μηδὲν
δρᾶν δυνάμενος. Κηφισὶς κηφισίδος ἡ λίμνη. Κηφισόδημος, ἀθηναῖος, λάλος ῥήτωρ.
δεινὸς περὶ τὰς δίκας. ἀντιπολιτευόμενος περικλεῖ. σκυθῶν δὲ ἐρημία ἡ ἀγριότης. ὁ ὄλεθρος.
οὗτοι γὰρ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν φέρονται οἱ σκύθαι. Κηφισόδοτος. οὗτος ἁλωπεκόννησον πολιορ-
κῶν, ἀπεχειροτονήθη. καὶ κριθεὶς ἑάλω. καὶ ἀπέτισε πέντε τάλαντα. Κηφισόδωρος, ἀθη-
ναῖος τραγικὸς τῆς ἀρχαίας τραγῳδίας. ἔστιν αὐτοῦ τῶν δραμάτων ἀντιλαΐς. ἀμαζόνες. τρο-
φώνιος. ὗς. Κηφισόδωρος ἄλλος μὲν ὃς κεκωμῴδηται, ὡς ὀνώδης. ἕτερος δὲ ὁ ὕπαρχος. ὃς
ἐν μαντινείᾳ μετὰ γρύλλου τοῦ ξενοφῶντος ἀπέθανε. Κηφισὸς, ὄνομα ποταμοῦ. Κηφι-
σοφῶν, ὄνομα κύριον. ἀριστοφάνης. ὦ γὼ παλάμηδες. ὢ σοφωτάτη φύσις. ταυτὶ δὲ πότερ' αὐτὸς ηὗ-
ρες, ἢ κηφισοφῶν; ἐγὼ μόνος. τὰς δ' ὀξίδας κηφισοφῶν. Κηφὸν ἀργύριον. Κῆχος. Κια-
νοὶ οἱ τῆς κίου. οὓς προυσίας παρασπονδῆσαι ἠθέλησε διά τινας αἰτίας. Κίβαλος. ὁ λῃστής.
Κιβδηλία. ὁ ἐκ τοῦ ἀργύρου ῥύπος. τουτέστι μοχθηρία καὶ ζηλοτυπία. ἅμα δὲ ὅτι τὰ νομίσμα-
τα κιβδηλεύεται παρὰ τὸ ὑπὸ κίοις δεδομένον. ἀριστοφάνης ὄρνισι. πολλὴν ἀφεῖλες τοῦ βί-
ου κιβδηλίαν. Κιβδηλιῶντες. ὠχροί. Κίβδηλον. οὕτως ἐκάλουν τὸ νόθον ἢ ἀδόκιμον νό-
μισμα. καὶ παρακοπὲν νόμισμα. ὁ μὲν δοῦλος φορείσθω τὸ κιβδηλευθέν. καὶ πιστίδης. πραγμά-
των πάντως δύο, κίβδηλός ἐστιν ἐργάτης εἷς ὡς λόγος. Κίβδηλον μέν ἐστιν ὃ τὸ μὲν ἔχει ἐπιφαι-
νόμενον ὡς ἀστεῖον. ἦ δὲ μοχθηρὸν τῷ τρόπῳ. παρὰ τὸ κεύθειν τὸ δῆλον. ἢ παρὰ τὸ κίος καὶ τὸ βδε-
λυκτὸν ἀπὸ ἱστορίας. ὁ κροῖσος κιβδήλοις ταῖς ἐφ' ἑαυτοῦ ἀκοαῖς μὲν ὢν, ἐπὶ τὴν βασιλείαν τὴν
πατρῴαν θάλπων τε καὶ περισκέπων καὶ περιστέλλων. κίβδηλοι δὲ ἄρα κακὸν, δοῦλοι ὡς εἶ-
σιν, ἐν τῇ κλεοπάτρᾳ ἀνεφάνη. Κίβησις. ἡ κιβωτός. Κίβος. τὸ κιβώτιον. Κιβωτὸς λάρ-
ναξ. κίστη. Κιβωτὸς καὶ κίστις διαφέρει. ὅτι ἡ μὲν κίστις, εἰς ὑποδοχήν ἐστιν ἐδεσμάτων. ἡ δὲ κι-
βωτὸς ἱματίων καὶ χρημάτων. Κίγκλος ὁ πτωχός. ἀπὸ ὀρνέου τινὸς θαλασσίου οὕτω κα-
λουμένου. ἔστι δὲ ζῶον ἀσθενές. ὥστε μὴ δὲ ἰδίαν καλιὰν ποιεῖν. ἐν ταῖς ἑτέρων δὲ τίκ-
τειν. κινεῖ δὲ καὶ τὰ οὐραῖα πτερά. Κίγκαλος εἶδος ὀρνέου λεπτοῦ καὶ ἀσάρκου. καὶ
παροιμία. πτωχότερος λεβηρίδος καὶ κιγκάλου, Κιγκλίδες εἰσὶ ἀπὸ τῆς κιγκλίδος. οἷς δὴ
τὰ ἀρχεῖα ἐπεφέροντο. τῆς τε ἄλλης εὐκοσμίας πέρι καὶ ὅπως μὴ χύδην ἅπασι τοῖς βουλο-
μένοις εἰσιτητέα εἴη. Κιγκλίδας ἰδίως τὰς διπλᾶς θύρας. ἅς τινες δικλίδας φασίν. ἢ κιγ-
κλὶς ἡ ὀπὴ δι' ἧς ἡ κλεὶς ὑπέμπεται. Κιγκλίδες αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι. ὁ κάγκελος. ἢ τοῦ
ἱεροῦ οἴκου. Κιγκλίζει. σαλεύει. μοχλεύει. ἦχον ποιεῖ. κινεῖ. Κίγκλος. ὄρνεον πολλὰ
τὴν ὀσφὺν κινοῦν ὅ τινες σεισοπυγίδα καλοῦσιν. ἔστι δὲ σφόδρα λεπτόν. καὶ ἡ πτωχότερος κί-
γκλου παροιμία, ἢ κέχρηται μὲν ἄνδρος θαΐδι. Κιγχάνειν τὸ ἐπεξιέναι οἱ περὶ σόλωνα.
Κιδαλίκη νῆσος. Κίδαρις. περίθεμα κεφαλῆς. ἢ ἐκ τῆς τριχὸς ὕφασμα. ἤτοι εἶ-
δος καμηλαυχίου. ὃ καὶ τιάρα νοεῖται. τινὲς δὲ κίδαριν λέγουσι περικεφάλιον πῖλινον, ἢ στέ-
φανον. ἢ φακιόλιον. ἢ πῖλον βασιλικὸν περσῶν. ἢ τὸ στρόφιον ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσι. Κίδναται
σκορπίζεται. Κιθάρα ὄργανον μουσικὸν ἡ λύρα, Κιθαραοιδότατον, παῖδα ἐφύτευσας, ὅτι χειροτε-

χνικωτάτους

χικωτάτους· πρῶτα μὲν ἅπαντα φίλον ἄνδρα τὸν σοφώτατον τὸν κιθαραοιδότατον ὦ χαῖρε εἰς ἔφε
ωετο· ἀριστοφάνης φησί. Κιθαρὸς ἰχθύος ποιός. λέγεται καὶ τὸ στῆθος. Κιθαιρὼν ὄρος ἐν βοιω
τίᾳ. Κικέρων ὁ ῥήτωρ περὶ οὗ γέγραπται ἐν τῷ φ στοιχείῳ περὶ Φιλωνίας τῆς ἀντωνίου γυ
ναικός. Κίκι εἶδος ἐλαίου· ἐλαίῳ κικίνῳ ἀναμίξαντες. Κικίλιος ἀργεῖος ἐποποιός,
ἁλιευτικὰ ἐπιγραφὰς καὶ νουμήνιος ἡρακλειώτης παγκράτης ἀρκὰς· ποσειδώνιος κορίνθιος· ὀπ
πιανὸς κίλιξ· κατὰ λογάδην δὲ ἔγραψαν οὗτοι· σέλευκος ταρσεύς· λεωνίδης βυζάντιος· ἀγα
θοκλῆς ἀτρακιος. Κίκιννος ναὶ μὰ τὸν ἀλέρωτα τιμῶν φιλέρωτα κίκιννον καὶ ἀριστοφάνης
ὡς ἐγὼ νομίζω τοὐμὸν γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολλῶν κικίννους νεανιῶν καὶ σχῆμα κεὐρυπρω
κτίαν. Κίκις ὄνομα κυρίου· ὁ ἀδελφὸς ἀλκαίου. Κικλήσκουσι· καλοῦσι. Κικόνου· ὄρνου. Κικο
νία χώρα καὶ κικώνιος οἶνος. Κικυμώσσειν τυφλώττειν. Κικύω· ταχύνω ἰσχύω. Κίκυς ἀρ
σενικῶς ὁ ἀσθενής· κίκυς δὲ θηλυκῶς ἡ ἰσχύς. Κίλλης ὄνομα κύριον. Κιλλίβαντες· τρί
σκελῆ ἐστὶ ξύλα· ἐφ' ὧν τιθέασι τὰς ἀσπίδας διαναπαυόμενοι ἐπειδὰν κάμωσι πολεμοῦν
τες. ἀριστοφάνης τοὺς κιλλίβαντας οἶσε παῖ τῆς ἀσπίδος. Κιλίκια τὰ ἐκ τριχῶν συντιθέμε
να ὑφάσματα. Κιλίκιος ὄλεθρος· οἱ γὰρ κίλικες λῃστείαις χρώμενοι ἐπ' ὠμότητι διεβέβληντο.

Κιλίκιος τράγος· ὁ δασύς· τοιοῦτοι γὰρ ἐν κιλικίᾳ γίνονται τράγοι· ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τῶν τριχῶν
συντιθέμενα κιλίκια καλοῦσι· ὅτι οἱ κίλικες ἐπὶ πονηρίᾳ διεβέβληντο. ὅθεν καὶ τὸ ἐγκιλικίζειν ἀντὶ τοῦ
κακοηθεύεσθαι. ἐγκιλικίζειν τὸ κακοηθίζεσθαι. Κιλικισμοῦ ὁ θεόπομπος ὁ ἱστορικὸς τὸν ἐν τῷ παροιμι
φοῦ λέγει. Κιλίκων· ἐπώνυμον ἀχαιοῦ τοῦ μέροπος, ἀπὸ σοφοῦ κιλίασσης ὃς τὴν πατρίδα μίλητον προ
δέδωκε τοῖς πριηνεῦσι καὶ τὸν βασιλέα στρατηγοῦ. ἀπὸ ὅτι οἱ κίλικες διεβέβληντο ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ
ὠμότητι διὰ τοῦτο ἐκλήθη κιλίκων· φερεκράτης· ἀεὶ ποθ' ἡμῖν ἐγκιλικίζουσιν οἱ θεοί. ἀπὸ τοῦ περὶ δεινῶν.
ὥστε καὶ παροιμίαν ἐπ' αὐτοῦ εἰρῆσθαι ἀγαθὰ κιλίκων. λέγεται τὸ ἔχει. Κιλλικῶν. οὐδὲν πονηρὸν ἀλλ' ὅπερ
καὶ κιλλικῶν οὗτος παρέδωκε τὴν σάμον ὡς εἶπεν· οὐδὲν κακὸν ποιῶ, ἀλλ' ἱεροσυλῶ. ἐπὶ πο
νηρίᾳ γὰρ ἐπεθρύλητο ὁ κιλλικῶν ὃς προὔδωκε μίλητον πριηνεῦσι. πυνθανομένου δέ τινος πολλά
κις αὐτοῦ τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε πάντα τὰ ἀγαθά· καὶ ἔστι παροιμία πάντα ἀγαθὰ ὡς ἔφη κιλλικῶν.
ὕστερον μέντοι θεαγένους τινὸς εἰσῆλθεν ὠνησόμενος κρέα· κἀκεῖνος ὑποδεῖξαι ἐκέλευσε
πόθεν κόψαι θέλει· προτείναντος δὲ τὴν χεῖρα ἀπέκοψε καὶ εἶπε· ταύτῃ τῇ χειρὶ οὐ προδώσεις
πόλιν ἑτέραν. Κίλιξ ὄνομα κύριον. Κίλιος ὄνομα κυρίου. Κιλίασσης τοῦ σοφοῦ ἀχαιοῦ
τοῦ μέροπος. Κιμβέρικον ἐνδύσομαι. εἶδος ἱματίου· ἀπὸ τόπου ἀριστοφάνης· κιμβερικὸν ἐν
δύσομαι. Κίμβικα· σφηκία. ἢ μελίσσια. ἢ μικρολογία, ἢ διαστροφή· ὅθεν καὶ κίμβιξ ὀλίγα μι
κρολόγος περὶ χρήματα. Κίμβρος ὁ λῃστὴς καὶ κίμβρων· ὁ δὲ, τοῖς σώμασι τῶν κίμβρων, ἀ
ψαύστην ἐκέλευεν ἕως ἡμέρα γένηται πολύχρυσα εἶν' δοκῶν. Κιμμέριοι, οἱ βοσπόριοι ἐστὶν ἐν
τῷ γύγης. Κιμωλία ἡ λευκὴ γῆ. Κίμωλος ὄνομα νήσου. Κίμων μιλτιάδου. ἐπὶ τοῦ
σὺν θεμιστοκλεῖ κατελθόντας βαρβάρους ἐστρατήγησε. καὶ πλεύσας εἰς κύπρον καὶ παμφυλίαν
ἐπολέμησε καὶ ἐπ' εὐρυμέδοντι ποταμῷ ναυσὶ καὶ πεζῶν ἐνίκα ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας. οὗτος ἔταξε
καὶ τοὺς ὅρους τοῖς βαρβάροις· ἐντὸς γὰρ κυανέων καὶ χελιδονέων καὶ φασηλίδος, πόλις δὲ
αὕτη τῆς παμφυλίας ναῦν μηδικὴν μὴ πλεῖν νόμῳ πολέμου· μηδὲ ἵππου δρόμον ἡμέρας ἐν
τὸς ἐπὶ θαλάττης καταβαίνειν βασιλέα· αὐτὸν μέντοι εἶναι τὸν ζῆλον τοῦ ἐν τῇ ἀσίᾳ· ἐν κυτίῳ δὲ τῆς
κύπρου τελευτᾷ. Κίμων· ἀθηναῖος· οὗτος τῇ ἀδελφῇ ἐλπινίκῃ συγκοιμηθεὶς διεβλήθη πρὸς
τοὺς πολίτας καὶ διὰ τοῦτο ἐξωστρακίσθη πρὸς τῶν ἀθηναίων. οὗτος ἔγραψεν ἱπποσκοπικὸν βιβλίον θαυ
μάσιον. Κιμώνεια λείψανα καὶ κιμώνειον ἱερὸν τοῦ κίμωνος. Κιννάβαρι κινναβάρεως.

Κινναβάματα ἐστὶν ἐν τῷ ἀκροφυσιολόγῳ. Κίνναβρος τὸ εἴδωλον πρὸς ὃ οἱ πλάσται καὶ οἱ ζωγράφοι
φοιβλέποντες διατίθενται πλάττοντες καὶ γράφοντες· ἀριστοφάνης καὶ ἄλλοι πολλοί. Κινάβρα
κυρίως ἡ τῶν κυνῶν βρῶσις· κυνοβόρα τις οὖσα· καὶ ἡ δυσωδία τῶν μασχαλῶν τῶν αἰγῶν. Κινα
βρῶντων αἰγῶν τῇ δυσοσμίᾳ ἀποπνευσῶν ἐκ τῶν μασχαλῶν. Κίναδος ἡ ἀλώπηξ· ἡ τοῦ ἀπὸ

κίμαδος δ' ἐξῆρε μοὔπου, αἶσα φησὶ περὶ ὀδυσσέως. Κίναδος, εἶδος τι θηρίου. ὡς ὁ δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. τοῦτο δὲ φύσει κίναδός ἐστι τὸ ἀνθρώπιον. πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι. ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα. κακοῦργος ὡς ἀλώπηξ. ἰδίως δὲ φασὶ σικελιώτας τὴν ἀλώπεκα κινάδιον καλεῖν. Κινάμωμον ἡρόδοτος λέγει ὄρνιθας φέρειν ταῦτα τὰ κάρφη. ἡμεῖς δὲ παρὰ φοινίκων μαθόντες καλοῦμεν οὕτω. Κινδαψὸς ὄρνις τις. Κινδυνεύει ἀντὶ τοῦ ἐγγίζει. ἢ κινδυνεύειν τοῦ πολέμου μετέχειν. ἀλλ' εὐπορώτερον τὸ κινδυνεύειν ἔχουσιν ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις οὔσης τῆς ἐπιχειρήσεως οὐκ ἀξιοῦντες ἐν ἀνδρὸς ἀγνοοῦς ψυχῇ κινδυνεύειν τὸ κοινόν. Κίνδυνον ἀναρρίψαι λέγουσι μεταφέροντες ἀπὸ τῶν κύβων. Κιναιδία. ἡ κιναιδία ἡ ἀναισχυντία. ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ αἰδοῖα. ὅτι τῆς κλεοπάτρας κίναιδος χελιδὼν ἐκαλεῖτο. Κίναιδος. ἀσελγής. μαλακὸς καὶ ἐν ἐπιγράμματι, ὡς μεγάλου κιναίδου. Κιναιος ὄνομα τόπου. Κινέας εἷς ἦν τῶν προϊεμένων φιλίππῳ τὰ θετταλῶν πράγματα. Κινεῖς τὸν ἀνάγυρον. ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. ἔστι δὲ φυτὸν ὁ ἀνάγυρος δυσῶδες τριβόμενον ἀλλὰ καὶ ἀλεξίκακον. ἄλλοι δὲ ὀνόγυρον τὸ τοιοῦτον φυτὸν ὀνομάζουσι. Κινησίας ὄνομα κύριον. οὗτος ἐπ' ἀσεβείᾳ καὶ παρανομίᾳ διεθρυλλεῖτο. ἦν δὲ διθυραμβοποιός. Κίνησις. τῆς κατὰ τόπον κινήσεως, ἐν μὲν ἀνθρώποις ὁ νοῦς αἴτιος. αὐτὸς γὰρ κινεῖ τὸ ζῶον. ἐν δὲ ἀλόγοις ἡ αἴσθησις. ἕτερον δέ ἐστι παρὰ ταῦτα τὸ κατὰ τόπον κινητικόν. τὸ γὰρ ὀρεκτικὸν τῆς κατὰ τόπον κινήσεως αἴτιον. τοῦτο δὲ διάφορόν ἐστι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς λογικαῖς δυνάμεσιν ἔστιν ἡ ὄρεξις. καὶ ἐν ταῖς ἀλόγοις. Καὶ ἄλλως περὶ κινήσεως. οὐκ ἔστι φησὶ τῇ βώλῳ τὸ κινεῖσθαι κατὰ φύσιν ἐπὶ τὰ κάτω. οὐδὲ τῷ πυρὶ τὸ φέρεσθαι πρὸς τὰ ἄνω. οὐδὲ γὰρ τὴν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης κινήσεως ἐν αὑτοῖς ἔχουσιν. ἀλλ' ἔξωθεν ὑπ' ἄλλου κινούμενα. ἕκαστον γὰρ τῶν στοιχείων, ἐν τῇ ὁλότητι τῇ ἑαυτοῦ ἔσχηκεν. αἱ γὰρ ὁλότητες ἑστάναι βούλονται. ἢ κύκλῳ κινεῖσθαι. διότι καὶ ἡ κύκλῳ κίνησις, στάσις τίς ἐστι. καὶ κατὰ φύσιν μὲν ἡ βῶλος κινουμένη, τῇ οἰκείᾳ ὁλότητι ἀκίνητος. καὶ τόδε τὸ πῦρ τῇ οἰκείᾳ σφαίρᾳ. ἐπειδὰν δὲ ἐν τῷ παρὰ φύσιν ἡ βῶλος κινηθῇ, τότε κινεῖσθαι λέγεται καὶ μεταβάλλειν τόπον ἐκ τόπου. ἢ τὸ ὕδωρ ἢ ὅδε ὁ ἀὴρ γίνηται πρὸς τὴν ἑκάστου ὁλότητα αὐτοῦ, ἐπείγεται τὴν προσήκουσαν τῇ κύκλῳ κινουμένῃ ἀφθαρσίαν ἀπολαβεῖν ζητοῦντα. ὑπὸ γάρ τινος ἔξωθεν βίας ἐκστάντα τῆς κατὰ φύσιν, κινεῖται τὴν ἐπὶ τὰ παρὰ φύσιν ὁδόν. ἐν ᾧ δὴ κινεῖται ἅτε ἐν ἀλλοτρίῳ ὑπάρχοντα τόπῳ καὶ τῆς ἰδίας ὁλότητος παρὰ φύσιν ἐστερημένα. οὐκοῦν ἡ φύσει ἢ ἐπὶ τὸν κατὰ φύσιν τόπον κίνησις. ἐκινοῦντο γὰρ ἂν ταύτας κατὰ κινήσεις καὶ αἱ ὁλότητες. οὕτω μὲν οὖν αἱ βιαιότεραι τῶν μερῶν κινήσεις οὐ κατὰ φύσιν ἀλλ' ὁδοί ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν. δύναται δὲ ἄλλως κατὰ φύσιν κινεῖσθαι. ὥσπερ λέγομεν καὶ τὴν ὑγίειαν κατὰ φύσιν. παρὰ φύσιν δὲ τὴν οἷον νόσον. ἡ μὲν γάρ, ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν ἄγει. ἡ δὲ ἐπὶ τὸ παρὰ φύσιν. τὸ γὰρ πρώτως κινοῦν, εἰ μὲν σῶμα εἴη, καὶ αὐτὸ κινεῖται. κινεῖ γὰρ ἡ βακτηρία τὴν θύραν καὶ τὴν βακτηρίαν ἡ χεὶρ οὐκ αὐτὴ μένουσα ἀκίνητος ἀλλὰ κινουμένη. ἂν δὲ τὸ πρώτως κινοῦν ἀσώματον ᾖ, οὐδεμία ἀνάγκη καὶ αὐτὸ κινεῖσθαι ἐν τῷ ἕτερον κινεῖν. ἐπεὶ καὶ τὸ θεῖον κινοῦν τὸ πᾶν, ἀκίνητόν ἐστιν, ἑστῶσαν ἔχον καὶ οὐσίαν καὶ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν. ἄλλως τε δὲ οὐδὲν τῶν ὀρεκτῶν κινοῦν κινεῖται. ὥσπερ οὐδὲ τὸ κάλλος πολλάκις τὸν ἐραστὴν κινοῦν, οὐ κινεῖται. οὐδὲ ἡ εἰκὼν κινοῦσα τὸν εἰς αὐτὴν ἀφορῶντα. καὶ ἕτερα βιαιότατα. πλάτων αὐτοκίνητον λέγων τὴν ψυχήν, οὐ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν λέγει. ὅτι ἡ ψυχὴ μεταβάλλει πολλάκις ἐκ τοῦ δυνάμει εἰς τὸ ἐνεργείᾳ ὡς ἐκ τοῦ μὴ εἰδέναι ὅδε εἰς τὸ εἰδέναι. εἰ δὲ μεταβάλλει, καὶ κινεῖται. ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη κίνησις καὶ μεταβολή, γένεσίς τις ἀλλ' οὐχ ἁπλῶς οὐσίας γένεσις. διαφέρει δὲ κίνησις ἐνεργείας. ἡ μὲν γὰρ κίνησις ἀτελής ἐστιν ἐνέργεια. ἡ δὲ ἐνέργεια ἀθρόα ἐστί. διὸ καὶ τὰ θεῖα ἅμα δυνάμεως ἐνέργειαι εἰσί. ζητεῖ δὲ πότερον δύο εἰσὶν αἱ κινήσεις ἐν τῷ κινοῦντι καὶ κινουμένῳ ἢ μία. καὶ τίνος ἂν εἴη κίνησις τοῦ κινοῦντος ἢ τοῦ κινουμένου. καὶ φασὶν ὅτι τοῦ κινουμένου. ἐκεῖνο γάρ ἐστιν ὃ ἐκ τοῦ ἀτελοῦς εἰς τὸ τέλειον προβαίνων ὀχ κινοῦν. ὡς ἐπὶ τοῦ μαθητοῦ ἔχει καὶ τοῦ διδασκάλου. μία γὰρ ἡ κίνησις ἡ ἀμφοῖν. ἀρχομένη μὲν ἀπὸ τοῦ διδασκάλου τελειοῦται δ' εἰς τὸν μαθητήν. ὥσπερ καὶ ἡ ψυχὴ κινεῖται. μεταβαλοῦσα ἀπὸ τοῦ ἀτελοῦς ἐπὶ τὸ τέλειον καὶ οὐκ ἔχει

τὴν ἐνέργειαν ἀθρόως. οὐδὲ ἔστιν ἀνδυνάμεως. ἄλλως τε ἐν οἷς τὸ πρότερον καὶ ὕστερον ἐν τούτοις καὶ χρόνος. ἐν οἷς δὲ χρόνος ἐν τούτοις καὶ κίνησις καὶ γὰρ ἐπαλλάττουσι ταῦτα. διὸ καὶ ἐν οἷς κίνησις ἐν τούτοις καὶ χρόνος. ἔστι δὲ ἐν ψυχῇ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον. κίνησις ἄρα. ὅτι δὲ ἐν τῇ ψυχῇ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον. μέτεισι γοῦν ἀπὸ προτάσεως ἐπὶ συμπέρασμα. καὶ οὐ πάντα ἅμα γινώσκει, ἀλλ᾽ ἄλλο πρὸ ἄλλου. ὁ δὲ πάντων ἅμα ὢν οὐδὲ τὴν προχείρησιν ποιεῖται ἀλλὰ τὸ μὲν πρότερον τὸ δ᾽ ὕστερον. καὶ καθόλου μέτεισιν ἀπὸ ἀρετῆς εἰς κακίαν καὶ ἀπὸ ἀγνωσίας εἰς γνῶσιν. καλῶς οὖν ἀπένειμεν αὐτῇ ὁ Πλάτων τὸ αὐτοκίνητον. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ αὐτοκίνητον αὐτὴν εἰπὼν, οὐ ταύτην ἔπε τὴν κίνησιν μὴ προσεῖναι αὐτῇ. ἀλλὰ μηδεμίαν τῶν φυσικῶν καὶ συνεγνωσμένων ἡμῖν κινήσεων ἐπεὶ οὔτε αὔξεται οὔτε μειοῦται οὔτε κατὰ ποιότητα ἢ ποσότητα μεταβάλλει. ἀλλὰ κατ᾽ ἄλλας τινὰς κινήσεις τὰς νοητικὰς καὶ μάλιστα ζωτικάς. κινεῖται δὲ ἡ ψυχὴ κατὰ ἀλλοίωσιν ὡς ἀπὸ τῆς διαθέσεως εἰς ἕξιν μεταβάλλουσα. ἐξ ἀνεπιστημοσύνης εἰς ἐπιστήμην. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης μὴ κινεῖσθαι ταύτην ἔφησεν ὡς πρὸς τὰς σωματικὰς κινήσεις ἀποβλέπων. εἰ δὲ κινεῖται ἡ ψυχὴ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχοι ἂν καὶ τόπος αὐτῇ. πᾶσαι γὰρ αἱ κινήσεις ἐν τόπῳ. δηλονότι αἱ σωματικαί. πᾶν γὰρ τὸ ἐν τόπῳ σῶμά ἐστι. Κινήσουσι τὸν ὀνόγυρον. ὁ ὀνόγυρος εἶδος λυγώδους φυτοῦ. ὅθεν δηλοῖ ὅτι τὰς μάστιγας κινήσουσι. Κινήσω τὸν ἀφ᾽ ἱερᾶς. τοῦτ᾽ ἔστι τὴν ἐσχάτην βοήθειαν κινοῦντων τέτακται. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ναυτῶν. οἳ τὴν βοήθειαν εἰς τὴν ἱερὰν ἄγκυραν ἔχουσιν ἢ ἀπὸ τῶν πεττευόντων. παρ᾽ αὐτοῖς γὰρ κεῖται ψῆφος ἱερά. Κίνιφος ὁ ποικίλος. Κινούμενος κινούμενος κινῶ αἰτιατικῇ.

Κινώπετα τὰ ἐν τῷ πέδῳ κινούμενα ἑρπετά. Κινωπή. Κινστέρνα. ὅτι τὴν μωκισίαν κινστέρναν ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ὁ δίκορος ἔκτισε. Κιντούρεις. Ἀπίκιος ὁ Ῥωμαῖος ἱκανὰς μυριάδας ἀργυρίου κατηνάλωσεν εἰς τὴν γαστέρα ἐν Κιντούρεις τῆς Γαλατίας πολλὰς κακίδας ἐσθίων. Κινύρα ὄργανον μουσικὸν ἢ κιθάρα. ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ νεῦρα. Κινύρας ὄνομα κύριον. Θείαντος παῖς βασιλέως Κύπρου. ζάπλουτος ὅν φασιν ἁμιλλώμενον τῷ Ἀπόλλωνι ὡς οἷα μουσικῆς τεχνίτην ἀπολωλέναι. δύο καὶ κινύρας ἐκλήθη παρωνύμως τῇ κινύρᾳ.

Κινυρὴ οἰκτρὰ θρηνητική. Κινυρόμεθα. θρηνοῦμεν. Κινυρομένη. ὀδυρομένη. θρηνοῦσα. καὶ αὖθις κινυρομένων ὁ ποταμὸς θρόος ἦλθε διαΐζων ἤριπεν ἐς χαλεπὸν λάβρον ἐπαισθόμενα πυρός.

Κινύφιος ὄνομα ποταμοῦ. Κιονὶς μικρὰ κιόνων. Κιονόκρανον. τὸ ἄκρον τοῦ κίονος.

Κίος, ἐμπόριόν τι πόλεως Μυσίας ἀπὸ Κίου τοῦ ἡγησαμένου τῆς ἀποικίας τῶν Μιλησίων τὸ ἐθνικὸν Κιανός. Κιρραῖον πεδίον. Κίρρα πόλις ἀπέχουσα Δελφῶν λʹ σταδίους. ἔοικεν οὖν Αἰσχίνης Κιρραῖον πεδίον καλεῖν, τὸ παρακείμενον ταύτῃ τῇ πόλει. καὶ Κιρραῖος ὁ πολίτης. Κίρις ὄνομα ποταμοῦ καὶ ὄνομα κύριον. καὶ ἰχθύος ποιός. Κιρκαῖον πεδίον τὸ τῆς Κίρκης. καὶ Κιρκαῖος τόπος. Κίρκη ἡ κιρκῶσα τὰ φάρμακα ἢ παρὰ τὴν κερκίδα. Κερκὶς παρὰ τὸ κέρκω. τὰς δὲ πεπαλωσας γυναῖκας κίρκας φαμέν. Κίρκον ἱέρακα ἢ οὐρανὸν ἢ κωπηλάτην κίρκον. ἀπευόλπαν φιλοκαμπέα ἐν ἐπιγράμματι. λύσις ὀνείρου. Κίρκους κατασχὼν οὐ θέλεις πάντως τύχοις καὶ αὖθις χειρὸς πεταθεὶς κίρκος ἄρχουσι βλάβη.

Κιρνῶ διδοτική. Κιρρὸν πυρρὸν καὶ ὁ κιρρὸς οἶνος πέπειρος ξηραντικὸς ὤν. Κίρρος ὄνομα κύριον. Κὶς ὄνομα κύριον ὁ πατὴρ τοῦ Σαοὺλ τοῦ πρώτου βασιλέως Ἑβραίων. Κὶς κιὸς ὁ σκώληξ. Κισσηὶς ἡ τοῦ Κισσέως θυγάτηρ. Κισσήεις αὐχμηρὸν πόντου ῥῆμα τὸ ἐν τῷ λίθον. καὶ αὖθις ῥηγαλέην τε λίθον δονάκων ἀνέθηκε κόσμον. Κισσηροειδές. Κισσηφερής. Κισσία χώρα. Κίσσιβις. Κίσσιεις. εἶδος ὀρνέου. Κισσήνη. ὄρος τῆς Θράκης. Κισσῶ τὸ μεθ᾽ ἡδονῆς συλλαμβάνω. Δαβὶδ ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην. καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Κίσσα ἡ θήκη. καὶ κίσσαν πολύωπα μελανδόκον ἐν ἐπιγράμμασι καὶ τὸ πληθυντικὸν κίσσαι. Κίσσα καὶ κίσσις ἀπεῖθεν ἐν ᾧ τὰ βρώματα τίθεται. ἢ μανία τινὰ τὸ τ ἀντὶ τοῦ θ κίσθη γάρ. οἱ δὲ τετραγώνους κίστας ἐπεκτήναντο πρὸς ἀνδρῶν ὑποδοχήν. Κίσις τῇ κίστει. κιστὶς δὲ ὀξυτόνως παρὰ Ἀριστοφάνει κιστίδος. Κισσοφόρος ἔοικε δὲ τὰς κίστας ἱερὰς εἶναι τοῦ Διονύσου καὶ τῶν θεῶν. Κισσύβιον

ἐκ κισσουργοῦ ξύλου ποτήριον κυρίως. ἐν ἐπιγράμματι· κισσοῦ δὲ βρομίῳ κλῶνα πολυπλανέος.

Κίττα ἡ κίσσα. τῶν πτηνῶν ὅσα παραπλησίαν ἔχει τὴν γλῶτταν, καὶ τὴν τῶν χειλῶν διάθεσιν, τὴν τῶν ἀνθρώπων δύναται μιμεῖσθαι διάλεκτον. οἷον κίτται καὶ ψιττακοὶ καὶ τὰ ὅμοια. Κιττᾷ, ἀπὸ τοῦ πόου. Κίτιον γὰρ πόλις Κύπρου, ἔνθεν καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεύς. Κίττιον. Κιττὸς ὁ κισσός.

Κιττοφόρος. ἐνίοτε μετὰ τοῦ ς γράφουσι. Κιττῶντες ἐπιθυμοῦντες. ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν κυουσῶν γυναικῶν. καὶ ἐπειδὴ ἀδηφάγον τὸ ὄρνεον ἡ κίττα καὶ περίεργον εἰς ἐπιθυμίαν. οὕτω κιττῶμαι δὴ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν. Κίζον ὁ καρπός. Κίος· νῆσος μὲν μία τῶν Κυκλάδων· ἐπικειμένη τῇ Ἀττικῇ. πόλιν δὲ τὴν νῆσον Λυσίας ἐκάλεσεν. ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλάκις τῶν ῥητόρων τὰς νήσους πόλεις ὀνομάζουσι. Κιφισοφῶν δοῦλος ἦν οὗτος. Κιχείω καταλάβω. Κίχλα εἶδος ὀρνέου. Κιχλίζειν τὸ λιπαροὺς ὄρτυγας ἐσθίειν. ἢ τὸ πλατὺ γελῶντος. ἐν ἐπιγράμματι· κιχλίζεις χρεμέτισμα γάμου περικλαυθομένη εἶσα. Κιχλισμὸς ὁ λεπτὸς καὶ ἀκόλαστος γέλως. Κιχράδανείζει. Κλαγγή· ποιά τις φωνὴ ὀρνέου καὶ ἐν ὅπλοις ἦχος ὀνόματα. Κλαγγηδὸν μετὰ κραυγῆς. Κλαδεῦσαι· κλάδοις ἀπευθεῖ τοὺς κλάδους· ὥστε ἡ ἀεισύφι ὀρνίθων ἐπὶ κισσοῦ κλάδους ἰσόμου ἔχει καὶ κλαδιδιάδι. Κλαζομενὰς ἐπιστράτευσεν· ἀντὶ εἰς τὰς Κλαζομενάς. Κλάειν· συνάζειν ὀδύρεσθαι. ὁ δὲ θύσας, ἐπὶ κόρωνος δόξαις τοῦ ἐκείνου κλάειν ἔλεγε. Κλάειν ἐῶσι καὶ τὰ φρονοῦσι παρ' οὐδὲν λογίζονται, Κλαΐα τὰ ψέλλια, Κλαρῶται μέτοικοι ὡς μαρίαν δυοῖν ἐν Ἡρακλείᾳ. καὶ εἵλωτες ἐν Λακεδαίμονι καὶ ἐν Θετταλίᾳ πενέσται. καὶ καλλικύριοι ἐν Συρακούσαις. Κλασιβώλακα τὸν τὰς βώλους λεαίνοντα χαλκὸν ἀροτῆρα τὴν κλασιβώλακα κεντοτομῆα. Κλαστάσεις· πατήσεις παλαίσεις καταπνίξεις. ὑπὸ τὰ ἑξῆς· κλονήσεις· διασείσεις. οἱ δὲ κρατυγάσεις. βέλτιον δὲ κλάσεις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τεμνομένων κλημάτων ἐν ταῖς ἀμπέλοις. ἀεὶ στεφάνης· βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις. Κλάτιος ὄνομα κύριον. Αἰλιανός· αὐτὸ χρῆμα παίδων ὑπὸ τὰ ἐσκαμμένα, τὴν ναῦν ἀνδρὸς ῥαφάγειν ἐπειγομένην, χεῖρας ἐπιβαλὼν εἴχετο ἐρρωμένως τῆς πρύμνης. ὁ Κλάτιος ὄνομα. Κλαυδιανὸς Ἀλεξανδρεύς, ἐποποιὸς νεώτερος. γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου τῶν βασιλέων. Κλαύδιος ἐξ ἰδιώτου αὐτοκράτωρ ἐγένετο. τὴν μὲν ψυχὴν οὐ φαῦλος ἀλλὰ καὶ ἐν παιδείᾳ ἤσκητο. ὥστε καὶ συγγράψαι τινά. τὸ δὲ σῶμα νοσώδης ὥστε καὶ τῇ κεφαλῇ καὶ ταῖς χερσὶ τρέμειν. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῷ φθέγματι ἐσφάλλετο. καὶ οὐ πάντα ὅσα εἰς τὸ συνέδριον εἰσέφερεν αὐτὸς ἀνεγίνωσκεν. ἀλλὰ τῷ ταμίᾳ ὡς τὰ πολλὰ ἀναλέγεσθαι ἐδίδου. ὅσα δὲ αὐτὸς ἀνεγίνωσκε καθήμενος ὡς τὸ πολὺ ἐπελέγετο. καὶ μέντοι καὶ δίφρῳ καταστέγῳ πρῶτος Ῥωμαίων ἐχρήσατο. οὐ μέντοι καὶ διὰ ταῦτα οὕτως ὅσον ὑπό τε τῶν ἐξελευθέρων καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν αἷς συνῆν ἐκακύνετο. περιφανέστατα γὰρ δὴ ἐγυναικοκρατήθη, ἅτε ἐκ παίδων ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ ἐν φόβῳ τραφείς. καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ πλέον τῆς ἀληθείας ἠλιθιότητα προσεποιεῖτο. ὑπὸ τούτου καὶ αὐτὸς ὡμολόγησε. καὶ πολὺν μὲν χρόνον τῇ τήθῃ καὶ τῇ μητρὶ συνδιαιτηθεὶς καὶ συνουσίαις γυναικῶν πλεῖον συγγενόμενος οὐδὲν ἐλευθεροπρεπὲς ἐκέκτητο. ἐπετίθεντο δὲ αὐτῷ ἔν τε τοῖς συμποσίοις καὶ ἐν ταῖς συμμίξεσι. πάνυ γὰρ ἀπλήστως ἐν ἀμφοτέροις διέκειτο. καὶ ἐν τούτῳ καὶ εὐάλωτος. πρὸς δὲ καὶ δειλίαν εἶχεν ἐφ' οἷς πολλάκις ἐκπληττόμενος, οὐδὲν τῶν προσηκόντων ἐξελογίζετο. ἐκεῖνοί τε οὖν ἐκφοβοῦντες ἐξήρπαζον τοῦτο καὶ τοῖς ἄλλοις δέος ἐνέβαλλον. οὕτως οὐδὲν τούτων οὐκ ὀλίγα τῶν δεόντων ἔπραττεν, ὁσάκις ἔξω τῶν εἰρημένων παθῶν ἐγίνετο. Κλαύδιος ὁ βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων νόμον προὔθηκε μηδὲ ἀθῆναι βουλευτὴν ὑπὲρ ἑπτὰ σημεῖα τῆς πόλεως ὁδεύειν χωρὶς τῆς τοῦ βασιλέως κελεύσεως. ἐπειδὴ δὲ καί τινες τοὺς δούλους ἀρρωστοῦντας οὐδεμιᾶς ἠξίουν θεραπείας ἀλλὰ καὶ τῶν οἰκιῶν ἐδίωκον, ἐνομοθέτησε πάντας τοὺς ἐκ τοῦ τοιούτου περιγενομένους ἐλευθέρους εἶναι. ἀπηγόρευσε δὲ καὶ τὸ καθήμενόν τινα ἐπὶ ἅρματος διὰ τῆς πόλεως ἐλαύνειν. ἐπὶ αὐτοῦ στασιασάντων τῶν Ἰουδαίων κατὰ Χριστιανῶν ἄρχοντα ἐπέστησεν αὐτοῖς Κλαύδιον Φήλικα. κελεύσας αὐτοὺς τιμωρεῖσθαι τούτους. τῶν δὲ εἰς τὰ ἱερὰ ἀθροιζομένων, Φῆλιξ καθεῖλεν ἐκ τῶν ἀδύτων λέγουσα μεγίστη μετὰ τῶν ἐντεῦθεν. καὶ τοῦτο γέγονε ζήτησις τοῦ βασιλεία δι'

φθάνουσιν. Κλαυσιᾶν· κυρίως τὸ κλαίειν αὐτομάτῃ τὸ θύειν· ἀρεστὸν πάλαι τῷ ἀγαθὰ δὴ τὸ θύειν φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ. Κλαίειν· θρηνεῖν· οἱ δὲ ἀττικοὶ κλάειν. Κλαίει καθ' ὕπνους, παριαρεὶς πάντως ἔσχ.

Κλεάνθης· ὁ Ἄσσιος χρηματίσας Φανίου Ἄσσιος, μαθητὴς Κράτητος· εἶτα Ζήνωνος· οὗ καὶ διάδοχος γέγονε. διδάσκαλος δὲ τοῦ φιλοσόφου Χρυσίππου τοῦ Σολέως καὶ Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως. οὗτος πρότερον ἦν πύκτης. ἐλθὼν δὲ εἰς Ἀθήνας ἠράσθη φιλοσοφίας καὶ τοσοῦτον γέγονε φιλόπονος, ὥστε δεύτερος Ἡρακλῆς κληθῆναι. μὴ ἔχων γὰρ ὅθεν τραφείη, τὰς μὲν νύκτας ἤντλει ὕδωρ μισθοῦ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῖς μαθήμασι καὶ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζεν. ὅθεν ἐπωνομάσθη καὶ Φρεάντλης. ἔγραψε δὲ πάνυ πολλά. Κλεανθὶς ὄνομα θηλυκόν. Κλεαδὶς φυλή. Κλέαρχος· πολλὰ ἔγραψε διάφορα. καὶ Κλέαρχος ὁ Ποντικὸς νέος ὤν, εἰς Ἀθήνας ἀφίκετο ἀκοῦσαι Πλάτωνος. καὶ λέγων φιλοσοφίας δ' ὀλίγα οἱ συγγενόμενος, ἦν γὰρ θεοῖς ἐχθρός, ὄναρ ὁρᾷ ὁ δείλαιος Κλέαρχος γυναῖκά τινα λέγουσαν πρὸς αὐτὸν ἄπιθι τῆς Ἀκαδημίας καὶ φεῦγε φιλοσοφίαν· οὐ γάρ σοι θέμις ἐπαυρέσθαι αὐτῆς· ὁρῶ δὲ πρὸς σὲ ἔχθιστον. ὧν ἀκούσας ἐπανῄει εἰς τὴν στρατείαν. φθόνῳ δὲ ἐπηλυθεὶς ἐκ πόλεως οἴκοθεν καὶ φυγὰς ἀλώμενος ἔρχεται πρὸς Μιθριδάτην. καὶ στρατοπεδευσάμενος παρ' αὐτῷ ἐπῄνειτο. ὕστερον μετὰ μακρὸν ἐμπεσόντες οἱ Ἡρακλεῶται εἰς στάσιν ῥαγεῖσαν· εἶτα ἐπανελθεῖν εἰς φιλίαν καὶ συμβιβάσεις βουλόμενοι, προαιροῦνται ἔφορον τῆς αὖθις ὁμονοίας τὸν Κλέαρχον. ἐπειδὴ δὲ κληθεὶς παρεγένετο, καταλύσας ἔν τινι τῶν σταθμῶν τῶν διὰ τῆς ὁδοῦ, ὄναρ ὁρᾷ πάλιν Ἡρακλεωτῶν τύραννον ἰδίῳ ὄνομα λέγοντα αὐτῷ ὅτι δεῖ τυραννῆσαι σε τῆς πατρίδος. προστάττει δὲ καὶ οὗτος φιλοσοφίαν φυλάττεσθαι αὐτόν. ὑπεμνήσθη καὶ τούτων τινῶν ἐκ τῆς πρεσβείας τῆς Ἀθήνησιν. ἐγκρατὴς δ' οὖν τῶν κοινῶν γενόμενος, ὠμότατος ἦν καὶ εἰς ὑπεροψίαν ἐξαφθεὶς ἄμαχον, τὸ μὲν ἔτι ἄνθρωπος εἶναι κατεφρόνει. προσκυνεῖσθαι δὲ καὶ ταῖς τῶν Ὀλυμπίων προαιρεῖσθαι τιμαῖς ἠξίου καὶ στολὰς ἐνεδύετο θεοῖς συνήθεις. καὶ τοῖς ἀγάλμασι τοῖς ἐκείνων ἐπιπρεπούσας. τὸν υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ κεραυνὸν ἐκάλεσεν. ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν πρῶτον μὲν Δίκη. εἶτα δὲ καὶ Χείρ· Χίων ὃς ἦν ἑταῖρος Πλάτωνος καὶ χρόνον διήκουσεν αὐτοῦ. καὶ τὸν μισοτύραννον ἐκ τῆς ἐκείνου ἑστίας ἀσπασάμενος ἠλευθέρωσε τὴν πατρίδα. κοινωνοὶ δὲ οἱ τῆς καλῆς πράξεως γενέσθαι λέγονται, Λεωνίδης τε καὶ Ἀντίθεος· φιλοσόφω καὶ τώδε ἄνδρε. ὅπως δὲ δίκην ἔδωκε δικαίαν ἀνθ' ὧν ἐτόλμησεν εἴρηται. Κλεαίνετος. Κλέμματα· καθ' ἡμέραν κλέμματα ποιούμενος· ἀντὶ τοῦ φωράματα προστιθέμενος τοῖς ἑαυτοῦ θρέμμασι.

Κλεόβιος ὄνομα ἱερέως τῶν εἰδώλων. Κλεοβουλίνη Λινδία· θυγάτηρ Κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ ἔγραψεν ἔπη καὶ γρίφους καὶ τὸ ᾀδόμενον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν αἴνιγμα. οὐκ ἀρχή, εἷς ὁ πατήρ· παῖδες δὲ δυώδεκα· τῶν δὲ ἑκάστῳ παῖδες τριάκοντα. Κλεόβουλος Εὐαγόρου Λίνδιος. εἷς τῶν ἑπτὰ ὀνομαζομένων σοφῶν. ῥώμῃ καὶ κάλλει διαφέρων τῶν κατ' αὐτόν. μετέσχε τε τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φιλοσοφίας. ἐγένετο δὲ αὐτῷ θυγάτηρ Κλεοβουλίνη ἑξαμέτρων αἰνιγμάτων ποιήτρια. οὗτος ἔγραψεν ᾄσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη γ. τῶν δὲ ᾀδομένων αὐτοῦ εὐδοκίμησε τάδε· ἀμουσία τὸ πλέον μέρος ἐν βροτοῖσιν. ἔλεγέ τε τὸν φίλον δεῖν εὐεργετεῖν, ὅπως μᾶλλον ᾖ φίλος. τὸν δὲ ἐχθρόν, φίλον ποιεῖν. εὐτυχῶν μὴ ἔσο ὑπερήφανος. ἀπορήσας μὴ ταπεινοῦ. τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης γενναίως ἐπίστασο φέρειν. ἐτελεύτησε δὲ γηραιὸς ἔτη βιοὺς ο. τούτου ἀπόφθεγμα· πάντων μέτρον ἄριστον. καὶ Σόλωνι ἐπέστειλεν οὕτω· πολλοὶ μέν τινές εἰσιν ἑταῖροι καὶ οἶκος πάντη. φαμὶ δ' ἐγὼ ποτινωτάταν ἐσεῖσθαι Σόλωνι τὰν Λίνδον. δαμοκρατεῖ μὲν οὖν καὶ ἅ νῆσος πελαγία. Κλεοδαῖος ὄνομα κύριον. Κλεόκριτος· οὗτος ἐκωμῳδεῖτο ὡς γυναικίας καὶ κίναιδος. καὶ ξένος. καὶ δυσγενής, καὶ Κυβέλης υἱὸς ἐπεὶ ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Ῥέας, μαλακοὶ παρῆσαν. ἦν δὲ καὶ τὴν ὄψιν ὀρνιθώδης. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν κιναίδων ἡ παροιμία. Κλεόμβροτος ὄνομα κύριον. Κλεομένης· οὗτός ἐστιν ὁ Πτολεμαίῳ τῷ Φιλοπάτορι ἐπιβουλὴν πηγνάμενος. ὃς κακῶς μετήλλαξε τὸν βίον ἀνὴρ γενόμενος καὶ πρὸς τὰς ὁμιλίας ἐπιδέξιος. καὶ πρὸς πραγμάτων οἰκονομίαν εὐφυὴς καὶ συλλήβδην ἡγεμονικὸς καὶ βασιλικὸς τὴν φύσιν. ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ αὖ ξύλα μὴ βαδίζειν.

Κλεομήδης ἀστυπαλαιεύς· ἴκκον τὸν ἐπιδαύριον ἀπέκτεινεν ἐν τῇ πυγμῇ· καὶ ἀφῃρημένος
τὴν νίκην ἔκφρων ἐγένετο ὑπὸ τῆς λύπης καὶ ἀνέστρεψεν εἰς ἀστυπάλαιαν· διδασκαλείῳ δὲ
ἐπιστὰς ἐν ᾧ παῖδες ἦσαν ξ΄ ἀνατρέπει τὸν κίονα ὃς τὸν ὄροφον εἶχεν· ἐμπεσόντος δὲ τοῦ ὀρό-
φου καὶ πάντας ἀποκτείναντος καταλιθούμενος ὑπὸ τῶν ἀστῶν, κατέφυγεν εἰς ἱερὸν καὶ ἐμ-
βὰς εἰς κιβωτὸν καὶ τὸ ἐπίθεμα ἐφελκυσάμενος, κάματον τοῖς ἀστυπαλαιεῦσι παρεῖχε· τέλος
δὲ ξύλα τῆς κιβωτοῦ καταρρήξαντες οὐδένα εὗρον. Κλεώνικος ὄνομα κύριον. Κλεόξενος
καὶ δημόκλειτος ἔγραψαν περὶ πυρσῶν· ὧν τὴν πραγματείαν ἀπεξειργάσατο πολύβιος ὁ με-
γαλοπολίτης· ὡς λέγει ἐν τοῖς ἱστορουμένοις. Κλεώπας, ὄνομα κύριον. Κλεοπάτρα.
Κλέος· δόξα. Κλεοφῶν· ἀθηναῖος τραγικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἀκταίων· ἀμφιάραος· ἀ-
χιλλεὺς· βάκχαι· δεξάμενος· ἠριγόνη· θυέστης· λεύκιππος· περσίς· τήλεφος. Κλέων ὁ κλε-
αινέτου ἐπὶ πύλον τε καὶ σφακτηρίαν χρονιζούσης τῆς πολιορκίας, ἀπεστάλη μανιώδης ἀνήρ·
βυρσοδέψου παῖς ὃς ἀντεπολιτεύσατο νικίᾳ τῷ νικηράτου· πολλὰ δὲ ἐργασάμενος ἔργα, ὕστερον
εἰς θρᾴκην ἀποσταλεὶς στρατηγὸς πολλὰς προσεκτήσατο πόλεις· ἐν ἀμφιπόλει δὲ γενόμενος,
λακεδαιμονίοις ἐπολέμει βρασίδου στρατηγοῦντος αὐτῶν· οὗ καὶ μαχόμενος, ὑπὸ μυρκινίου πελ-
ταστοῦ βληθεὶς ἀπέθανε. Κλεωναὶ ὄνομα τόπου· ἔνθα διέτριβεν ὁ λέων ὃν ἀνεῖλεν ὁ ἡρακλῆς.
Κλεωναίου χάρωνος, τοῦ χαροποῦ λέοντος. Κλεώνη ὄνομα τόπου περὶ τὴν νεμέαν. Κλε-
ωνίδης ὄνομα κύριον. Κλεώνυμος· οὗτος ῥίψασπις ἐγένετο· ἀριστοφάνης· εἴ τις ἐπιθυμεῖ τα-
ξιαρχεῖν ἐν ταῖς μάχαις, πάσχει τοιαῦθ' οἷάπερ κλεώνυμος· καὶ παροιμία· κλεωνύμου δειλότερος· ἀ-
ριστοφάνης· κλεώνυμον αὐτὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο· δειλὸς γὰρ ἦν· ὑπὸ γοῦν
δὲ εἶπε τῷ καιρῷ χρώμενος εἰς αἰσχύνην τοῦ δεδρακότος· μείζονα γὰρ τὰ ὑπ' αὐτοῦ πταίσματα τὴν
συμφορὰν ἔχει. Κλέπτειν αἰτιατικῇ· τὸ τὰ ἀλλότρια λάθρα ἀφαιρεῖσθαι· τὸ παραλογίζεσθαι.
Κλέπτης· ὁ τὰ ἀλλότρια ἀφαιρούμενος· παρὰ τὸ κλέπτω τὸ ἐπιθυμῶ· καὶ κλέπτω τὸ παραλο-
γίζομαι· ὅμηρος· μὴ κλέπτε νόῳ· κλέπτης δὲ ἀπὸ τοῦ καλύπτειν· λέγεται δὲ κλέπτης καὶ ὁ ἐπι-
βλέψας τινὶ κλέψας· καὶ αὖθις· κλέπτων ἄρα καὶ ἀφανίζων τὴν ὑπόμνησιν· τὸ πάλαι οὐ διεβέβλητο
ἡ κλοπὴ, εἰ μὴ φωραθεὶς ὁ κλέπτων ὑπέχειν· ἀριστοφάνης· πλουτῶ· νὴ τὸν δία, εἰ δεῖ λαθεῖν αὐτὸν, πῶς οὐ
κόσμιόν ἐστι· τὸ κλέπτειν δηλαδή. Κλέπτης μὲν οὐχὶ μάχιμος δ' ἀτυχὴς δ' ἴσως· τὸ ὡς δῆθεν τὰ ἀλκήστιδος
οὐ λείπει δὲ· τὰ ἀλκηστὶς γυνὴ κεκτῆσθαι σοφὸς μὲν οὐχὶ μάχιμον· ἀτυχὴς δ' ἴσως. Κλεπτόμενοι· ἀ-
πατώμενοι· ἔπεμπον αὐτῷ δωροδόκους κλέπτοντα· καὶ καταδεέστερον τῆς ἐγκεχειρισμένης πί-
στεως· κλέπτον ὁ δεύτερος ἀριστοφάνης, ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει οἷον σκαιρῶς ἐξαπατήσειν μοι
ἔοικε. Κλεψιποτοῦ· τὸ φθονούμενος πίνω καὶ φενακίζω ἐν συμποσίοις· αὐτή ἡ ἐμὴ κλεψιπότου-
σα καὶ σωφρονοῦσα. Κλεψύδρα ἡ πηγή· διὰ τὸ ποτὲ μὲν πλημμυρεῖν· ποτὲ δὲ ἐνδεῖν.
Κλεψύδρα· ὄργανον ἀστρολογικόν· ἐν ᾧ αἱ ὧραι μετροῦνται καὶ ὄνομα ἑταίρας καὶ δικαστήριον
ἡ κλεψύδρα· καὶ ἀγγεῖον ἔχον μικρὰν τὴν ὀπὴν περὶ τὸν πυθμένα· ὅπερ ἐν τῷ δικαστηρίῳ μεστὸν
ὕδατος ἐτίθετο· πρὸς ὃ ἔλεγον οἱ ῥήτορες. Κλεψύδρα τὸ δικαστήριον. Κλειγένης ὁ μικρός· ὁ πο-
νηρότατος βαλανεὺς· ὁπόσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου ψευδονίτρου κονίας καὶ κιμωλίας γῆς·
κυκησιτέφρου κυκώσης τέφραν μεμιγμένην τῷ νίτρῳ· κιμωλία δὲ λευκὴ γῆ· λέγει οὖν ὅτι πονη-
ρότατός ἐστι πάσης γῆς ὅσης οἱ βαλανεῖς κρατοῦσι κιμωλίας καὶ τέφρας· καὶ λοιπῆς τοιαύ-
της· ὡς βαλανέα δὲ αὐτὸν εἰσάγω μικρὸν τὸ σῶμα· λύσις ὀνείρου. Κλεῖδας κρατεῖν δὲ συν-
θεσιν δηλοῖ τρόπων. Κλειδημίδης ὄνομα κύριον· καὶ κλείδημος ὁμοίως. Κλειδίον. Κλεῖε
ἐπικλεῖδα δώματος· ἀντὶ τοῦ κλεῖε τὰς θύρας· ὅμηρος· θύρας πυκινῶς ἀραρυίας. Κλείθροις·
κλειδώμασι. Κλεῖμαξ καὶ κλειμακισμός· πάλαισμα ποιόν. Κλειμήδης ὄνομα κύριον.
καὶ κλεινίας υἱὸς ὁ ἀλκιβιάδης. Κλεινός· ἔνδοξος· ἀπὸ τοῦ κλέους. Κλείω αἰτιατικῇ· τὸ δο-
ξάζω· καὶ τὸ ἀποκλείω, ἀσφαλίζω. Κλειὼ ὄνομα μιᾶς τῶν μουσῶν. Κλεὶς κλειδός· ἐν αἰτιατικῇ
τῶν πληθυντικῶν ἰασικῶς. Κλεισθένην ὁρῶ· ἀριστοφάνης· τοῦτον ἀεὶ ἐξυρᾶτο λέπτον ἐπὶ τῶν ἀεὶ ξυρουμένων.

ἔτι δὲ στρυφνὸν καὶ τὸ δὲ ὑπεραπλεῖστα γονέος φαίνεσθαι ἀεί. τὸ δὲ ἐπιπρεπὲς στρατοῦ. ὡς ὁμοῦ δὲ αὐτὸν προσώπου τὴν ἐξειργασμένην. τοιόνδε δή τι θήκε τὸν πώγωνα ἔχων, ὃν οὐχ ὁσία μὲν ἦν ἀληθὲς ἐστι λεγόμενος. ὁ δὲ δὲ τίς ποτέ ἐστιν, οὐδ᾽ ἦν που στρατηγῶν. Κλεισθένης σοφὸς καὶ πῶς ἂν γνοίη τις τὸ ταύτης πόλις. ὅπου θεοῖς γυνὴ τεκοῦσα πανοπλίαν ἔστησεν ἔχων. Κλεισθένης δὲ κερκίδα. ὡς γυναικώδης γὰρ διεβέβλητο Κλεισθένης. Κλεισθένους ἀκρατέστερος, οὗτος ἐπὶ κιναιδίᾳ διεβέβλητο καὶ ἐγυναικίζετο. καὶ Κρατῖνος ληρεῖς ἔχων γράφων αὐτὴν ἐπεισοδίῳ γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων. Κλείσιον τόπος ἐν ᾧ ἵστανται οἱ βόες. Κλεῖσον καὶ ἀπόκλεισον. Κλεισοῦραι οὕτω καλοῦνται τὰ ὀχυρώματα τῶν διαβάσεων τῇ πατρίῳ τῶν Ῥωμαίων φωνῇ. Κλείσοφος. ἐπεὶ οἱ Ἕλληνες Κλεισόφους τε ἀδύνατοι καὶ Θήρωνας καὶ Στρουθίας καὶ Χαιρεφῶντας ἀνθρώπους ἐσθίειν εἰδότας εἰς κόρον. καὶ δεινούς. γαστέρα δὲ φέρε καὶ ἡμεῖς καὶ τίνα παίσωμεν, παρασίτου μνημονεύσαντες ἡμεδαποῦ. Κλειταγόρα ποίησις Λακωνική. μέμνηται δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι. Κλείταρχος. Κλειτὴ ἔνδοξος σημαίνει καὶ ὄνομα γυναικὸς μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων. Κλειτόμαχος Θηβαῖος ἐν Ἰσθμῷ τοὺς παλαιστὰς καὶ πύκτας καὶ παγκρατιαστὰς ἐπὶ ἡμέρας τῆς αὐτῆς ἐνίκησε. καὶ ἐν Πυθοῖ τοὺς παγκρατιαστάς. ἐν δὲ Ὀλυμπίᾳ δεύτερος ὢν μετὰ Θάσιον ἐπὶ παγκρατίῳ τε ἀνηγορεύθη καὶ πυγμῇ. ἐπάλαισε δὲ καὶ Ἠλείῳ Κάπρῳ καὶ ἐπαγκρατίασεν ἐπὶ ἡμέρας τῆς αὐτῆς. νικήσαντος δὲ Κάπρου ἔλεγεν ὁ Κλειτόμαχος ὡς δίκαιον ἂν εἴη εἰ ἐσκαλέσαντο εἰς τὸ παγκράτιον πρὶν ἢ λαβεῖν αὐτὸν ἐν τῇ πυγμῇ τραύματα. οὗ κληθέντος ἐν τῷ παγκρατίῳ, κρατηθεὶς ὑπὸ Κάπρου, ὁμοίως ἐχρήσατο πρὸς τοὺς πύκτας ἐρρωμένως καὶ ἀκμῇ τοῦ σώματος. καὶ μόνος μιᾶς ἡμέρας εἴληφε πάλης καὶ παγκρατίου στέφανον. ἐν μὲν παγκρατίῳ τὸν εἰρημένον Κλειτόμαχον. ἐν δὲ πάλῃ τὸν Παιάνιον καταγωνισάμενος. ἄνδρα πολλοὺς εἰληφότα στεφάνους ὥστε μετὰ μεγάλων πόνων καὶ ἰσχυρᾶς ταλαιπωρίας ἐγένοντο αὐτῷ αἱ νῖκαι. Κλειτοριάζειν, τὸ ἀκολάστως ἅπτεσθαι τοῦ γυναικείου αἰδοίου. Κλεῖτος ὁ Ξενοφῶντος. οὗτος ἐπὶ κόμῃ ἐσκώπτετο. οἱ δὲ, Ἱερώνυμον φασὶν εἶναι διθυραμβοποιόν. ὁ Ξενοφάντου μὲν ἦν υἱός. περὶ παῖδας δὲ ἄγαν ἐπτό-ητο. λάσιον δὲ εἶχε τὸ σῶμα. ὡς καὶ οἱ κένταυροι τῶν ἵππων μέρος. κλειτὸς δὲ ὁ ἔνδοξος.

Κλήδην. Κληδών. φήμη. μαντεία. καὶ κληδονισμοὶ αἱ διὰ τῶν λόγων παρατηρήσεις. Κλῆθρα. ὄνομα δένδρου. καὶ κλῆθρον τὸ φυτόν. Κληΐδα. οὕτω καὶ οἱ Ἀττικοὶ καὶ Θουκυδίδης. Κληΐζω. καλῶ. Κληΐσατε. ὑμνήσατε. Κληΐσαι. οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν οὕτως. οὐ κλεῖσαι. καὶ κληΐδα.

Κλημακτήρων, δυσχερῶν χωρὶς γὰρ ἐγκοπῶν καὶ κλημακτήρων οὐχ οἷόν τ᾽ ἦν ἐπιβαίνειν.

Κλημακρατήσας ἐγκαλεῖσθαι προσδόκα. Κληματίς. ἡ ἄμπελος. Κλήμης ἱστορικός. ἔγραψε τοὺς Ῥωμαίων βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορας πρὸς Ἱερώνυμον. περὶ τῶν ἰσοκρατικῶν σχημάτων καὶ ἄλλα. Κληρονομοῦσιν ἐκκλησίᾳ κοινῇ. ἰδικῶς δὲ ἡ κατὰ τὴν στέρξαν ζῶσα ψυχή. Κληρονομῶ τὸ κατεξουσιάζω. τὸ κτῶμαι. τοσούτων ἐκληρονόμουν οἱ Ῥωμαῖοι κτημάτων, ὅσων σωμάτων ὁ πόλεμος. Κληρονομῶ. ὅτε σημαίνει τὸ μετέχω καὶ λαμβάνω γενικῇ. ὡς τὸ ταύτης τῆς αἰσχύνης κληρονομῶ. καὶ ὅσπερ ἐκληρονόμησας τῶν φίλων τοῦ κηδεστοῦ. αἰτιατικῇ δὲ ὡς τὸ μέχρι τίνος κληρονομήσεται τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου καὶ οὐκ ἔφθη κληρονομῆσαι τὸν οἶνον. ἀντὶ τοῦ ἀρεῖν καὶ οἰκῆσαι. Κλῆρος. τόπος. κτῆμα. Κλῆρος οὐσία ἢ λαχμός. λέγεται κλῆρος καὶ τὸ σύστημα τῶν διακόνων καὶ πρεσβυτέρων. κλῆρος καὶ ἡ κληρονομία. Κλῆρος μέρος γῆς. ὅθεν καὶ οἱ κληροῦχοι. ἀντὶ τοῦ οἱ τοὺς κλήρους καὶ τὰ μέρη τῆς γῆς κατέχοντες. φωσφόρος ὥσπερ ἐπὶ παλλάδος ἵσταθι κλήρων ἐπ᾽ ἐμοί. Ἰακώβ, τοὺς ιβ´ ἔσχηκας υἱοὺς ἀπὸ τοῦ Βενιαμὶν ἀρξάμενος ἀριθμεῖν καὶ εὑρὼν τὸν Λευῒ δέκατον, ὡς θεῷ τοῦτον προσήγαγεν ἀποδεκατώσας καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν. ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν αὐτὸν πάντα ὅσα ἂν μοι δῷς δεκάτην ἀποδεκατώσω σοι. διὰ τοῦτο ἐνδύσας τὸν Λευῒ στολὴν ἱερατείας. θυσίας προσήνεγκε τῷ θεῷ ἐν Βεθήλ. κἀντεῦθεν, οἱ μὲν, τὴν κατὰ νόμον θυσίαν τε καὶ λειτουργίαν προσεδρεύοντες, Λευῖται κέκληνται. οἱ δὲ, κατὰ τὴν τῆς θείας χάριτος ἱερουργίαν, κληρικοὶ προσηγορεύθησαν. διὰ τὸ περιγράφεσθαι, οὐκέτι τοῖς Λευΐταις κλῆ-

ρος ἐν ὑμῖν ἐστιν κλ. ὁ γὰρ κύριος μερὶς αὐτῶν καὶ κλῆρος. κλῆρος δὲ ὁ διὰ βίου κατὰ τὰς τῶν πραγμάτων μεταβολὰς καλεῖ· πλοῦτον καὶ πενίαν· δουλείαν καὶ δεσποτείαν· εἰρήνην καὶ πόλεμον. ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου. Κλῆρος ἑρμοῦ· συνήθεια ἀρχαία, ἔβαλλον οἱ κληροῦντες εἰς ὑδρίαν ἐλαίας φύλλον ὃ προσηγόρευον ἑρμῆν. καὶ πρῶτον ἐξῄρει τοῦτο, τιμῶντες τὸν θεὸν ταύτην ἀπονέμοντες. ἐλάγχανε δὲ ὁ μετὰ τὸν θεόν. εὐριπίδης ἐν αἰόλῳ μνημονεύει τοῦ ἔθους τούτου. Κληρωτήρια· αἱ κληρωτίδες καὶ ἀρχαὶ αἱ κληρωτίδες. ἀριστοφάνης· τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; εἰς τὴν ἀγορὰν καταθήσω κληρωτίδα καταστήσασα παρ' ἁρμοδίῳ. Κληρώσω πάντας ἕως ἂν εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπίῃ χαίρων ἐν ποίῳ γράμματι δειπνεῖ. καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτα ἐπὶ τὴν στοὰν ἀκολουθεῖν τὴν βασίλειον δειπνήσοντας. τὸ δὲ θῆτα εἰς τὴν παρ' αὐτήν· θῆτας, θήτου· τοὺς δὲ τὸ κάππα, εἰς τὴν στοὰν χωρεῖν τὴν ἀλφιτόπωλιν. ἵνα κάμπτωσι. μετὰ δὲ ἀκολουθεῖν ἐκεῖ δειπνῶσιν. οὕτω δὲ τὸ γράμμα μὴ ἐξελκυσθῇ καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἐξελῶσιν ἅπαντες. ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο παρ' ἡμῖν. πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν. ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ πᾶς τις ἄπεισι τὴν δᾷδα λαβών.

Κληρουχήσαντες· Κληροῦχον· μέτοχον κεκληρωμένην. κλῆρον ἐσχηκυῖα. σοφοκλῆς· αἴδεσαι δὲ μετὰ πολλῶν ἕν τῶν κληροῦχον. καὶ ἀππιανός· βολοῦσκοι δὲ τοῖς πταίσμασι τῶν γειτόνων ἐπικαταπλαγέντες ἐστράτευον ἐπὶ ῥωμαίους. καὶ ἐπολιόρκουν τοὺς αὐτῶν κληρούχους. Κληρούχους· γεωργούς. Κληροῦχοι· κληροῦχοι ἐκαλοῦντο οὓς ἀθηναῖοι ἔπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις ἃς ἐλάμβανον κληρούχους ἑκάστοις διανέμοντας. οὕτως ἰσοκράτης ἐν πανηγυρικῷ. δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν κληρουχικὰ ἂν λέγοι, τὰ ἐκ τῶν πεμφθέντων εἰς ἑτέραν χώραν ἤ τινα δήποτε κατὰ κληρουχίαν. πῶς γὰρ οἴονταί τι τὸν ἐπιδημοῦντα ἀθήνησι τριηραρχεῖν. Κλῆροι· αἱ διαθῆκαι τὸ δὲ ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων, τὸ διηνεκῶς αὐτῶν προσεδρεύειν. Κλητεύει· εἰς δικαστήριον καλεῖ. ἅμα μάρτυς τῆς ἐπαγγελίας οὓς κλήτορας ὠνόμαζον. καὶ ἀριστοφάνης νεφέλαις· ὅτι τῶν ἐμαυτοῦ γ' οὕνεκα νυνὶ χρημάτων ἕλκωσ' ἐκλητεύσοντα· τουτέστι μαρτυρήσοντα ὅτι καλῶ αὐτὸν εἰς δικαστήριον. Κλητὴ ἡ κεκαλεσμένη. Κλητῆρα· προσκαλοῦμαι σὲ ὅστις εἶ πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων κλητῆρ' ἔχουσα χαιρεφῶντα τουτονί. Κλητῆρες· μάρτυρες. Κλητῆρες λέγονται οἱ καλοῦντες εἰς τὸ δικαστήριον πάντας. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν μάρτυρα. ἀριστοφάνης ὄρνισι· κλητὴρ εἰμὶ κλητὴρ νησιωτικὸς· τουτέστιν ὁ τοὺς νησιώτας συκοφαντῶν καὶ εἰς δικαστήριον ἄγων. καὶ αὖθις· κλητῆρσι τοῖς ἄγουσιν ἀποδιδράσκοντι. κλητῆρες καὶ κλητεύειν. Κλητῆρες· οἱ ἄνδρες δι' ὧν εἰς τὰς δίκας προσκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοι τισίν. ἔδει γὰρ παρεῖναι τινὰς ὡς ἂν μαρτυρήσωσι τῆς προσκλήσεως. κλητεῦσαι δέ ἐστι τὸ κλητῆρα γενέσθαι· ὡς ἰσαῖος. λέγεται δὲ καὶ κλητεύεσθαι καὶ ἐκκλητεύεσθαι ἐπὶ τῶν μαρτύρων· ὅταν μὴ ὑπακούσωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τῷ δικαστηρίῳ. καὶ ἔστιν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν, δραχμαὶ χίλιαι. ὡς ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ πυθέου ἀποστασίου. Κλῆος· δόξα. Κλητὸς ὁ κεκλημένος καὶ μὴ αὐθαίρετος ἥκων. χρωμένοις λακεδαιμονίοις περὶ πολέμου καὶ κλητὸς ὁ θεὸς ἔφη καὶ ἄκλητος ἥξειν. καὶ πολεμοῦσι κατὰ κράτος νίκην ἔσεσθαι. Κλήτωρ. Κλητώριον· ἡ βασιλικὴ δόξα ἢ τράπεζα. Κλίβανος· ἡ κάμινος ἑστία. καὶ κλίβανος ἔοικε γυναικὶ διὰ τὸ δέχεσθαι τὰ πρὸς τὸν βίον χρήσιμα· πυρὸς δὲ εἶσι δεκτικά. Κλίματα πόλεως. Κλιμάζει· δείναρχος· ὅταν οὖν κλιμάζῃ καὶ παράγῃ τοὺς νόμους ἀντὶ τοῦ παρακλίνῃ καὶ στρέφῃ. μήποτε δὲ δεῖ γράφειν βλιμάζει ἀντὶ τοῦ θλίβει καὶ βιάζεται. Κλίμακες· ξύλα ὀρθά, διόδωρος. ἑξῆς δὲ ἐκόμιζον τὸ κλίμακες δύο παντευχίας πολυτελεῖς ἔχουσαι. καὶ ξενοφῶν· οἱ δὲ ἄνθρωποι κατέβαινον κατὰ κλίμακας εἰς τὰς καταγείους οἰκίας. Κλιμακίζειν· μέμνηται δείναρχος ἐν τῷ ὑπὲρ αἰσχίνου συγγενείᾳ λέγων· οὐ γὰρ ὡς κλιμακίζει τὸν νόμον. ἔστιν δὲ οἷον παράγει καὶ διαστρέφει. ἴσως ἀπὸ τῆς κλίμακος εἰρημένου τοὔνομα τούτου· ἔστι γάρ τις οὖσα ὄργανον βασανιστικὸν διαστρέφον τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων. καὶ ἀριστοφάνης· βασάνιζε πάντα τρόπον ἐν κλίμακι δήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων, στρεβλῶν. ἔτι δὲ ἐς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων, πλίνθους ἐπιτιθεὶς, πάντα τἄλλα, πλὴν πράσῳ μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητείῳ. Κλιμακίσασαι· κλίμακας ἔχουσαι ὑψηλήν. Κλίμαξ· ἡ κοινῶς σκάλα. Κλίνη· τὸ κρεβ-

βάτον

ϕάτιον. Κλίμθη. ἐκλίθη. Κλινὶς ῥαιθειόντι ἡ κλινὶς εἰς ἐκτεταμένον ἔγκυκλον. τοῦτο λαμβάνεται ἀπὸ τοῦ κλινίδος. καὶ κλινίδιον ὑποκοριστικῶς. Κλινοκοσμοῦντες. Διονυσίου. ἐστὶν ἐν τῷ δαιτρός. ἡ Κλισία. ἡ σκηνή. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ κλίνης. λέξομαι ἐν μυχάτῳ κλισίης δέ μοι ἐστὶ ποιμήν. Κλισία, ἡ καθέδρα. κλίσια, καὶ καλύβια. Κλισιάδες. θύραι δίπτυχοι ἢ σκηναί. καὶ κλίσιον. ὄνομα τόπου. Κλίσις, ἡ κατ' ἄνδρα κίνησις. Κλίσις ἐπὶ δόρυ ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίσις, ἐφ' ἕνα κλίσις ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις, ἐπ' ἀσπίδα κλίσις ἐστί. καὶ αὐτὴ ὁμοίως ἐπὶ τὰ ἀριστερά. Κλίσις. ἡ πρόκλησις παραγγελία εἰς κρίσιν. οὕτω Δημοσθένης. Κλισμὸς ἡ καθέδρα. Κλιτήριον. ἡ λισαρκάδι. Κλίτος. μέρος πλαγίου. παρὰ τὸ ἐν τοῖς κλίτεσιν οὗ ὁ ψαλμῳδός φησι. Κλίτωρ κλίτορος, ὄνομα κύριον. Κλιτὺς τὸ ἀπόκλιμα. καὶ ἡ ἐξοχὴ τῶν ὀρῶν. καὶ κλιτύες. Κλίτων ὁ Κλίτωνος ὄνομα κύριον. Κλόνος. θόρυβος. ταραχή. ταραχὴν δὲ καὶ κλόνον ἐν τοῖς τῶν πράγμασιν, ἀπὸ μικρῶν ἀφορμῶν ἀνιστάμενα τὰ περιμανικὰ κινήματα. Κλοπαί. παραλογισμοί. καὶ κλαπέντες, ἀντὶ ἐξαπατηθέντες. οἱ δὲ, τὸ ἀκριβὲς μὴ εἰδότες, ἀλλὰ τῇ πρώτῃ κλαπέντες ὄψει, ἐπὶ πλεῖον τῶν ὄντων οἰκτισθέντες, τοῖς οἰκείοις διαγγέλλουσι. Κλοπιμαῖος. Κλοποφορῶ, ὁ ἐν κλοπείᾳ φέρω. Κλώδωνες. αἱ βάκχαι τοῦ Διονύσου παρὰ Μακεδόσιν. αἱ κληθεῖσαι ὕστερον μιμαλλόνες. ἀπὸ τοῦ μιμήσεως. Κλώζω. κλώζω καὶ συρίττω. ἐστὶ δ' ὅτε καὶ λίθοις βάλλεται. Κλώθει. κλώσει. ἐπιμερίζει. Κλωθώ. ἡ μία τῶν μοιρῶν τριῶν γαρεῖσι. κλωθώ. λάχεσις. ἄτροπος. οὐδὲ τὸ ἐν θνητοῖσιν ἐδύνατο καὶ μεμαυῖα ἀρέμεναι κλωθὼ τὸ δ' ἕτερον φονέα. κλώθω δὲ τὸ νήθω. Κλὼν κλωνός, τοῦ δένδρου ὁ βλαστός. καὶ ἐν κλώνεσι. κλῶνας ἔκοψε. Κλωπᾶς, ὄνομα κύριον. Κλωπεύω κλέπτω καὶ κλωπεία δὲ αὐτοῦ. καὶ κλωπιτεύω. τὸ μὲν χεῖρον αἰτωλοῖς. ὅνους δ' ἐν κλωπιδῶν. γενικὴ ἀντὶ δοτικῆς. διαβάλλει δέ τινας ὁ Ἀριστοφάνης ὡς λῃστὰς καὶ κλέπτας. λῃσταὶ γὰρ οἱ Αἰτωλοί.

Κλωπιτεύω. κλοπιτεύω δέ. Κλωστὴρ, ὁ ἄτρακτος. καὶ τὸ νῆμα. Κλὼψ ὁ κλέπτης. Ξενοφῶν. εἰσὶ γυμνῆτες τῶν ἐφεπομένων καὶ μὴν κλωπῶν. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. τόξου μὲν κλῶπας βάλλε σαῦ ἐφίλους. Κλοιός. ποδάγρα χάλκεος δεσμός. ἐν ἐπιγράμματι. ὡς δ' ἴδε ὁμοίην εἰκόνα παυσιβίου σχήματι φαινομένην κλοιὸν ἔχων πέλας ἦλθε λέγων. λάκων ἐνὶ κελαδεῖν τῷ κωμῷ καὶ ῥαίνειν. περιθεὶς ὡς ὑλάων. Κλυδώνιον. κλυδὼν καὶ κλύδωνα ἄμφω Θουκυδίδης β'. καὶ τὰς ναῦς ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλύδωνι ἀναφέρειν. καὶ κλυδώνισμα. καὶ κλυδωνῶ ῥῆμα καὶ κλυδωνίζω. Κλύει. ἀκούει. καὶ πᾶς ὁ κλύων τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον, τοῖς σοῖς ἄχεσι καθυβρίζων. καὶ αὖθις Σοφοκλῆς. ἢ που τάλαινα τὴν δ' ὅταν κλύῃ φάτιν, ἦ σοι μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει. Κλῦθι. ἐπάκουσον.

Κλύμενος. οὕτω λέγεται ὁ ᾅδης. ἢ ὅτι πάντας προσκαλεῖται εἰς ἑαυτὸν, ἢ ὁ ὑπὸ πάντων ἀκουόμενος. ἐν ἐπιγράμματι. ὃς καὶ ἀμειλίκτοιο βαρὺ κλυμένοιο νόημα. καὶ τὸν ἀμείλικτον θυμὸν ἔθελξε λύρα. περὶ Ὀρφέως. καὶ αὖθις. ἤδη γὰρ λειμῶνας ἐπικλυμένου πεπόταται. καὶ δροσερὰ χρυσέας ἄνθεα Περσεφόνης. Κλύω μανθάνω. Κλυστὴρ. τὸ ἰατρικὸν ἐργαλεῖον. κλυστῆρα προσθέμενος, ὑπεξῄγαγε τῆς ἑαυτοῦ γαστρὸς τὰ σκύβαλα. Κλυταιμνήστρα, ὄνομα κύριον. ἡ γυνὴ τοῦ Ἀγαμέμνονος. Κλυτίδης, ὄνομα κύριον. Κλύτιος. Κλυτοτέχνης. ὁ Ἥφαιστος. ὁ ἔνδοξον ἔχων τὴν χαλκευτικήν. ὥσπερ λέγεται ὁ αὐτὸς καὶ αἰθαλόεις θεὸς, ὁ χαλκεύς. Κνᾶκον. ἐν ἐπιγράμματι. κνᾶκον ὑπηνήτην τόνδ' ἀνέθηκε τράγον. Κνᾶν. κνήθειν. ξέειν. λαβὼν δελτίον δίπτυχον, ἐκέλευσε τὸν κηρὸν κνᾶν. ἀντὶ τοῦ ξέειν. Κνάπτω. πρὸς Ξενοκράτην τὸν φιλόσοφον ἐλθόντα τις φιλοσοφῆσαι μήτε γεωμετρίαν, μήτε ἀστρονομίαν μεμαθηκὼς, τοῦτον εἰπεῖν. παρ' ἐμοὶ πόκος οὐ κνάπτεται. Κνάφος, ὄργανόν τι ἐν κύκλῳ κέντρα ἔχον, δι' οὗ τινες βασανιζόμενοι ἐκτείνουσιν. ὅμοιόν ἐστι κναφικῷ κτενί. Κνάφος ἄκανθα δι' ἧς ξύουσι τὰ ἱμάτια.

Κνάφος παρὰ Ἡροδότῳ ἄκανθα ἕλκουσα ἱμάτια. τὸ παλαιὸν οἱ κναφεῖς, ἀκανθῶν σωρὸν συστρέψαντες, τὰ ἱμάτια ἔκναπτον. ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο κνάφος. Κναφεύς. παρὰ τὸ κνῶ τὸ ξύω. Ὅμηρος. ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν, κνήστι χαλκείῃ. γναφεὺς δὲ παρὰ τὴν τοῦ φέρειν γνάψιν ἥτις ἐστὶ παρὰ τὸ γανὸν καὶ τὸ λαμπρόν. καὶ ἔστι τὸ μὲν διὰ τοῦ γ κοινόν. τὸ δὲ διὰ τοῦ κ ἀττικόν. Ἀριστοφάνης. ἵν' παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφεῖς

χλαίνας, ἐπειδὰν πρὸς τὸν ἥλιον στάσῃ, πωλεῖ τις αὖ ὑμῶν οὐδέ με βλάψοι ποτέ. Κναιόμενον.
καταξυόμενον. Κναίω, κόπτω. Κνέφαλον, τύλη. Κνέφας, σκότος, νύξ. κλίνεται δὲ κνέ-
φατος. ὁ δὲ, διαφεὶς τοὺς ἵππους, ἐκίνει τὴν πρωτοπορείαν, κνέφατος ἔτι γινομένου. Κνεφαῖ-
ος, σκοτεινός. ἀόρατος. ὀρθεία. ἑωθινή. Ἀριστοφάνης· κνεφαῖος εἰς ἀγορὰν φέρουσα ποδδίμω.
καὶ κνεφαῖος ἦλθεν. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ σκότον. ὁ δὲ, διαναστὰς κνεφαῖος καὶ διαφυλάξας τὸ ζεῦγος τῶν βο-
ῶν ἐπελάβετο. Κνέφει, σκότῳ. ἀπὸ τῆς κνέφους ὠθείας. οὕτως Αἰλιανός. οὐ κατ' ἔπος γε
κνίσω τὸ ῥῆμα ἕκαστον. ἀλλὰ ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ. Κνῆ, κόπτει. καὶ
Ὅμηρος, κνῆ τυρόν. Κνηκίας, ὁ λύκος. Βάβριος ἐν τοῖς μυθικοῖς. ὁ δ' ἐκλυθεὶς πόνων τε κἀνίης πά-
σης, τὸν κνηκίην χάσκοντα λακτίσας φεύγει. τουτέστι τὸν λύκον. Κνηκὶς, νεφελώδης ζώνη. τὸ μικρὸν
νέφος. οὐδὲ πρόθι κνηκὶς ὑπεφαίνετο. περίπλατος δ' αἰθήρ. Κνήμη, τὸ κοῖλον τοῦ σκέλους. Κνημὶς, τὸ περι-
τιθέμενον τοῖς ποσὶν ἀπὸ τῆς κνήμης ὑπόδημα. Κνημοί, ἐξοχαὶ τῶν ὀρέων. ὁ δ' ἄρα ποτὲ μὲν κνημοῖς τε κη-
λασίους περιέδρας. Κνησείοντα, ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τοῦ κνᾶσθαι. Κνηθείω, κνῆσμα.
καὶ κνησμονὴ καὶ κνησμός, ἐκ τοῦ κνήθω. Κνησιῶντες τὰς ἀκοάς, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχον-
τες ἀκούειν. Κνῆστις, μάχαιρα. Ὅμηρος, κνήστι χαλκείῃ. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὰν ἀχαλκώ-
τον, εὔγναπτόν τε κεράγραν καὶ κνῆστιν. Κνήφην, λοιμώδη συνέβη γενέσθαι περὶ τὰς τῶν Ῥωμαίων
γυναῖκας. Κνίδη, βοτάνη, καὶ κνίδιος καρπὸς ὁ τῆς κνίδου. Κνίζων, αἰτιατική. λυπῶν. ἢ
τέμνων. παρὰ τὸ κνῶ τὸ κόπτω. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κιμῶ τὸ ξέω, κνήθω καὶ κνίζω τὸ ἐξ ἐπιπολῆς καὶ ἰσχνῶς
ξύω. ἀλλ' ἀρόζωρεα χύβωλον ἐπικνίζοντι χαράσσων. Κνίζων, ἀκύλας. ἐκ δρυῶν. Θεόδοτος χα-
ράσσων. σύμμαχος ἔχων οὐ συλλέγων. Κνίσα, ἡ ἀναθυμίασις τῶν θυομένων τοῖς εἰδώλοις. καὶ κνισᾶν τὸ
μικρὸν λίπει. καὶ κνίσησιν ἀναθυμιάσεσιν. Κνίσης, λίπους. ἀναθυμιάσεως. τὸ δὲ κνίσης διαδο-
σίμου γινομένης καὶ προσπεσούσης, οὐ τῆς τοῦ ἱερέως. Κνίσματα, σαρίσματα καὶ τὰ ἀποθυόντων κνίσμα-
τα. καὶ μύξην λύχνου ἀπεσπασμένην. Κνὶψ, ζωΰφιον ἐγγινόμενον τοῖς κνιποῖς. μεταπίπτει εἰς ἀθεί-
αν. καὶ σημαίνει τὸν ὀλίγα δαπανῶντα. Κνίσαρ, ὁ ξηρός. Κνώδαλον, ζῶον μικρὸν. θηρίον
κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον. ποτὲ δὲ καὶ τὸ χερσαῖον. ἐν ἐπιγράμματι. ξίφη τὰ πολλῶν κνωδάλων
λαιμητόμα. Κνώδαλον, τὸ ἐν τῇ ἁλὶ κινούμενον ζῶον. κινώπετον δὲ τὸ χερσαῖον. τὸ ἐν τοῖς πεδίοις
κινούμενον ἑρπετόν. Κνώδοντος, τῆς ἀκμῆς τοῦ ξίφους. τῆς ὀξείας εἰς τὸ καίριον. ἀπὸ δὲ τοῦ μέρους τὸ
ὅλον ξίφος δηλοῖ, πῶς σ' ἀποσπάσω πυκνοῦ τοῦ δι' ὅλου κνώδοντος ὦ τάλας. ὑφ' οὗ φονέως ἄρ' ἐξέ-
πραξας. Σοφοκλῆς. Κνώμενος, γαργαλιζόμενος. Κνώσι, ὄνομα κύριον. καὶ ὁ πολίτης ἀπὸ τῆς Κνωσσοῦ.
Κνωσσὸς γὰρ πόλις ἐν τῇ Κρήτῃ. Κνώσσω, τὸ κοιμῶμαι. Λούκουλλος δὲ ὁ Ῥωμαῖος, τὴν Μιθριδά-
του καταστρεψάμενος, καὶ προσχὼν τῇ Τρωάδι καὶ σκηνῶν περὶ τὸ τῆς Ἀφροδίτης τέμενος, ἤκουσε
χρησμοῦ τοιοῦδε· τί κνώσσεις μεγάθυμε λέων; νεβροὶ δέ τοι ἐγγύς. καὶ ὃς ἐξαναστὰς καὶ πειθόμενος ὡς
εἴη πλησίον ὁ βασιλεὺς, ἐπιπεσὼν διαφθείρει αὐτόν. Κνώσσουσαν, κοιμωμένην. ἐν ἐπιγράμμα-
τα. τὴν φύλακα κνώσσουσαν ὑπεκφυγών. Κνὼψ, ὁ τυφλός. Κνυζηθμὸς, ἡ τῶν κυνῶν βοή.
Κνυζημάτων, τῶν ἀκροδύτων. τουτέστι τῶν γερῶν ἀφθεγμάτων. Κνυζῶ, ἀπὸ τοῦ κόνυζα. κονύ-
ζω κνυζῶ. ἔνθεν ὑλακὴ καὶ κνυζηθμὸς. ὡς μυκῶ μυκηθμὸς, ἡ τῶν κυνῶν ὀδυρτική. καὶ αὖθις, κνύζοιέν τε
οἱ κύνες, ἄγχου τῆς ὕλης γινόμενοι. Κνυζόμενον στένοντα, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν σκυλάκων. ὁ δὲ
κύνας ἐκ τῆς ἐπάλξεως ἀπεξήρτα, ὥστε τοὺς φύλακας κνυζομένων αὐτῶν μὴ καθεύδειν. Κνυ-
ζίσω, ἀπρεπεῖς ποιήσω. λυπήσω. Κνῦμα, ὁ ἠρεμαῖος κνησμὸς. ὑποδυομένη, ἤκουσά τοι τὸ
κνύμα σου τῶν δακτύλων. Κοάλεμος, ματαιόφρων. κοεῖν γὰρ τὸ αἰσθάνεσθαι, καὶ ὁ ἠλίθιος καὶ ἀνόη-
τος κοάλεμος. ἔγκειται τῇ λέξει τὸ ἠλέματον, ἤγουν τὸ μάταιον, καὶ τὸ κοεῖν, ὅ ἐστι νοεῖν, ὅθεν ἀνόητος καὶ
μάταιον νοῶν, κοάλεμος λέγεται. κοάλεμοι παρὰ Ἀριστοφάνει, οἱ ἠλέματα κοοῦντες καὶ νοοῦντες. Κο-
βαλεύειν, τὸ μεταστρέφειν τὰ ἀλλότρια μισθοῦ κατὰ τὸ λίγον. Κοβαλία, εἶδος ἐλέπτου ἢ προσπαίκτης
μετὰ ἀπάτης παιδιά. καὶ κόβαλος ὁ ταύτῃ χρώμενος. ἔοικε δὲ συνωνυμεῖν τῷ βωμολόχῳ. Φιλό-
χορος δ' ἐν τρίτῳ Ἀτθίδος. ὃν δ' ἔνιοι λέγουσι βωμολόχον τινὰ καὶ κόβαλον γενέσθαι, νομιστέον τὸν Δι-
όνυσον. Ἀριστοτέλης δ' ἐν δευτέρῳ ζώων ἱστορίας τὸν ὦτον φησὶ κόβαλον καὶ μιμητὴν ὄντα, ἀντορχούμενον

ἁλίσκεσθαι.

ἁλίσκεσθαι. Κόραλοι· ἀνελεύθεροι, πανοῦργοι, λῃσταὶ ἀπὸ τοῦ κοσμῶ, κόσμιοι, ἢ κόραλοι γάρ ἐστι τὸ κοσμεῖ. καὶ κοραλία ἡ παρὰ πονηροῦ ἀνδρὸς κολακεία. τοιοῦτοι καὶ κορεῖν φορεῖσα. Ἀριστοφάνης· ὡς περιειπόντας ἡμᾶς ἐν κοραλικαῖς ταῖς ἀντὶ λῃστευτικαῖς. οἱ δέ, κόραλον, τὴν μετὰ ἀπάτης παιδιάν.

Κόρελμος. Κόγχην τὸ ἐλάχιστον λέγουσι· καὶ κόγχης ἄξιον, ὃ οὐδενὸς ἄξιον. καὶ κόγχην διηθεῖν. ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως τι ποιούντων. οἷον τοῦτό ἐστι τὸ δὲ τὴν κόγχην διελεῖν. Κογχύλη· ὅθεν ἡ πορφύρα. ὥσπερ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν πεζῶν οἱ γῦπες καὶ οἱ κύνες πόρρωθεν τῆς ὀσμῆς ἀντιλαμβάνονται διὰ τὴν δίοσμον τοῦ ἀέρος δύναμιν, οὕτω καὶ τῶν ἐνύδρων, διὰ τὸ εἶναι καὶ ἐν ὕδασι τὴν δύναμιν ταύτην πόρρωθεν τῆς ὀσμῆς οἱ ἰχθύες ἀντιλαμβάνονται. καὶ αἱ κογχύλαι οὖν ὄψιν οὐκ ἔχουσαι, φαίνονται δὲ λεάπι ἐφεπόμεναι. ὁμοίως καὶ οἱ κροκόδειλοι τῶν κρεῶν περὶ τὴν τοῦ ὕδατος ἐπιφάνειαν κρεμαμένων, ἐφέπονται αὐτοῖς. Κοδάλου χοῖνιξ· παροιμία. ἐπὶ τῶν μείζοσι μέτροις κεχρημένων.

Κοδημήιον· καμινευτικόν. Κοδράντης· τὸ παρ᾽ ἡμῖν λεπτὰ δύο. Κοδρᾶτος· ῥωμαῖος ἱστορικός· ἔγραψεν ἰάδι διαλέκτῳ ἱστορίαν ῥωμαϊκήν, ἐν βιβλίοις ιε΄. ἐπιγράφεται δὲ χιλιετηρίδα καὶ περιέχει ἀπὸ κτίσεως ῥώμης ἕως ἀλεξάνδρου τοῦ μαμαίας υἱοῦ καίσαρος. Κοδρίτης ἄρτος. Κοδρομήνη, ὄνομα τόπου. Κόδροι· ἐθνικόν. Κόθορνος· ὑπόδημα ἀμφοτερόδεξιον. ἀριστοφάνης· τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδοῦ. οἱονεί τι ὑποδησάμενος ἐπεί. οὕτως ἐκαλεῖτο καὶ θηραμένης ἀθηναῖος ῥήτωρ· μαθητὴς προδίκου τοῦ κείου. εἴρηται δὲ ἐπὶ τοῦ στρεφομένου συνεχῶς. οὗτος γὰρ καὶ τοῖς λ΄ συνέπραξε καὶ τῷ πλήθει. ὁ ποιητὴς κόθορνος πρὸς τὰς ὑποδήσεις ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν ἐφαρμόττει. Κόθουρος· ὁ κεύπλων. Κοθωκίδης, ὄνομα κύριον. Κοῖκοι. Κοΐντος, ὄνομα κύριον. Κοκκιανὸς ὁ Δίων, ὄνομα κύριον. Κόκκος ῥήτωρ ἀθηναῖος· μαθητὴς ἰσοκράτους. λόγους ῥητορικούς. Κοκκῶ· ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ταχεῖ. Κοκκύαι· οἱ πρόγονοι. ἀφ᾽ ὧν μέσων κοκκύκησι καθημένη ἀρχαίησι. Κοκκύζω· φωνῶ. Κοκκύσω· ζώσθημα δώσω. Κοκκύμηλα· εἶδος ὀπώρας τὰ παρ᾽ ἡμῖν λεγόμενα βρεκόκκια. Κόκκυξ, εἶδος ὀρνέου· ὁ παρ᾽ ἡμῖν κοῦκκος. Κόκλης· ἐπηρώθη ὁράτιος ὁ ῥωμαῖος τὸν ὀφθαλμόν. καὶ ἐπεκλήθη κόκλης. τὸν γὰρ ὀφθαλμόν, οὕτω καλοῦσι ῥωμαῖοι. Κόλα· ἡ γαστὴρ τοῖς κόλασι. Κόλαβος· ὁ μικρὸς ψωμός. Κολλάβους τοὺς ἄρτους. τοὺς ἐοικότας τὴν πλάσιν τοῖς κολλάβοις τῆς κιθάρας. οἱ δέ, εἶδος πλακοῦντος τετραγώνου· ἢ ἄρτου μικροῦ. παρὰ τὸ ἐκ μεγάλων κολλυβίζεσθαι. κόλλαβοι δὲ τῶν χορδῶν ἐπιτόνια.

Κολαβρισθείη· χλευασθείη. ἐκτιναχθείη. ἀτιμασθείη. κόλαβρος δὲ καὶ κάλαβρος ὁ μικρὸς χοῖρος. ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς λόγου ἄξιος νομισθείη. Κολάζω· αἰτιατικῇ. Κολακεύω· αἰτιατικῇ. Κολακεία· ἡ ἀπάτη. Κολακευτέον. ἀριστοφάνης· καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν ὅτι βούλεσθε. πλὴν τοῦ κολακεύειν γάλα σίρψιν. Κόλαξ· ἀπατεών. Κολασσαεῖς, ἀπὸ τόπου. καὶ κολασσαεῖς οἱ ῥόδιοι. οἵτινες ἀνέστησαν ἐν τῇ νήσῳ χαλκοῦν ἀνδριάντα τοῦ ἡλίου. ὃν διὰ τὸ μέγεθος ἐκάλεσαν κολοσσόν. ἐπὶ σελεύκου τοῦ νικάνορος ἢ τοῦ ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος. ἐν ἐπιγράμματι· αὐτοὶ οἱ πρὸς ὄλυμπον ἐμακύναν τὸν κολοσσὸν τόνδε ῥόδου ναέται δωρίδος ἀέλιε. χάλκεον. ἡνίκα κῦμα κατευνάσαντες ἐνυοῦς ἔστεψαν πάτραν δυσμενέων ἐνάροις. Κολαινίς, ἐπώνυμον ἀρτέμιδος. ἀπὸ κολαίνου τοῦ κτίσαντος τὸ ἱερόν. ἢ διὰ τὸν ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ κόλον. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου κολαινίς. Κολεκύβειος ἀργυραμοιβός. ἤτοι ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀγοραζόμενος. ῥαπτίτης. ὁ ἀργυροπράτης. κολεκύβειος. Κολεόπτερον· εἶδος ζωυφίου πτηνοῦ. παρὰ τὸ ὡς ἐν κολεῷ τὰ πτερὰ συνέχειν ἢ ἐλύτρῳ. Κολεός, ἡ ξιφοθήκη. Κολεβῶσι· ἡ κώλα τύπτουσι. ἀριστοφάνης νεφέλαις· τοῦτον τὸν δείλαιον κολεβῶσαι ἢ καταπατοῦσιν. ἀπὸ τῆς ἐλαίας καταπατούντων. οἱ δέ, τὸ ἐναλλεσθαι τῇ κοιλίᾳ. Κωλιάς· ἐπιθαλασσία ἄκρα τῆς ἀττικῆς, ἀπὸ τοῦ κώλου ὀνομασμένη, καὶ ἔστιν αὐτόθι ἀφροδίτης ἱερὸν κωλιάδος. Κόλιξ ὁ ἄρτος, ὅθεν καὶ κολλούριον, ἀπὸ τοῦ κολοβόν. καὶ πληθυντικῶς κόλικες ἀρσενικῶς παρὰ ἀριστοφάνει. Κολοβόν, ὃ ἡμεῖς, καὶ κολοβὸς ὁ σιμός. Κολοβόρριν, ὁ μικρόρριν. καὶ κολοβούμενα. Κολεκβυών· γένος τι πορσικὸν ἀττελέβοις ὅμοιόν ἐστι. Κολόκυμα, τὸ κωφὸν κῦμα, καὶ μὴ ἐπανακλάζον, ὠθοῦν κολόκυμα καὶ τερατίων καὶ κυ... ἀριστοφάνης. Κολοκύντη, μαρίκη, καὶ παροιμία, κολοκύντης ὑγιέστερος. Κόλον· κενόν, μάταιον.

Κολοβὸς, ὁ μικρὸς. καὶ αὖθις· ἐν χειρὶ κολοβὸν δόρυ, καὶ ἐν ἐπιγράμματι, τοῦτο τὸ δικέρας τρεχνιώτης βουμολγὸς, ταῦρος κλάσας ἀτιμαγέλας. Κολοσσὸς· ἄγαλμα. ὡς ὁ παρὰ ῥοδίων κολοσσὸς διὰ μέγεθος καταπληκτικὸς ὢν οὐκ ἦν ἐράσμιος, οὕτως οὐδὲ σεβαστιανὸς διὰ τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστὸς ἦν. Κολοσυρτὴς καὶ κολοσυρτὸς· θόρυβος μεγάλως αἰρομένης τῆς κόνεως. καὶ εἰς ἀέρα κινουμένης. τὸ δὲ κοῖλον κυρτώσεως καὶ ὑπεροχῆς μετέχει, βέλτιον ὁ ἀπὸ τῶν κόλων συρόμενος κονιορτός. Κολούεται· ἐμποδίζεται. καὶ παρεκελεύετο τὴν πατρίδα σώζειν, ὅπλα λαβόντας. καὶ ὕβρει τινὶ δῆμον κολούειν. ἀντὶ τοῦ ἐμποδίζειν. Κολούει· χρεωκοπεῖ. ἐλαττοῖ. ὁρῶν τοὺς παῖδας ἐκδιαιτωμένους. τοὺς δὲ στρατιώτας πολλὰ κακὰ δρῶντας, ἅπερ τοὺς μὲν ἵνα ἐπιρρώσῃ. τοὺς δὲ κολούσηται. Κόλουθος· λυκοπολίτης. θηβαῖος ἐποποιὸς. γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε καλυδωνιακὰ ἐν βιβλίοις ς'. καὶ ἐγκώμια δι' ἐπῶν. καὶ περσικά. Κόλουρα· τὰ μὴ ἔχοντα κέρκον ἢ τὰ κολοβὴν ἔχοντα οὐράν. ἅπερ ἐν ταῖς ἱερουργίαις οὐ θύεται. καθόλου γὰρ εἰ μὴ ἦν τέλειον καὶ ὑγιὲς οὐκ ἐθύετο τοῖς θεοῖς. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν, οὐ τὴν κέρκον οὐκ ἔχων.

Κολουραία πέτρα· κοίλη καὶ καμμένη ἢ στρογγύλη. παρὰ Καλλιμάχῳ. Κολουεῖα· τὰ κολοβὰ ἔχοντα κέρας. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ ἄρτων καὶ ἐπὶ ἰασίμων φαρμάκων λέγεται. Κολοφὼν· τὸ πέρας. τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ μεγάλων κακῶν. Κολοφωνία· εἶδός τι ὅμοιον πίσσῃ. Κολοφώνιος, ὄνομα κύριον. Κόλλοψ· ἡ χορδή. καὶ κόλλοπας. Κολλῶμαι· δοτικῇ. κολλώμενος. Κολωνάων καὶ νησάων· παραλόγως ἐχρήσατο Καλλίμαχος. οὐ γὰρ παρῆκται ἀπὸ τῆς κολώνης, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ κολωνοῦ. Κολωνέτας· οὕτως ὠνόμαζον τοὺς μισθωτούς. ἐπειδὴ περὶ τὸν κολωνὸν εἱστήκεσαν ὅς ἐστι πλησίον τῆς ἀγορᾶς, ἔνθα τὸ ἡφαιστεῖον καὶ τὸ εὐρυσάκειον ἐστίν. ἐκαλεῖτο δὲ ὁ κολωνὸς οὗτος ἀγοραῖος. ἦν δὲ καὶ ἕτερος κολωνὸς πρὸς τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερόν. οὗτος δ' ἂν εἴη ὁ τῶν ἱππέων. Κολώνεια· ὄνομα τόπου. Κολώνη πόλις μεγάλη. ὁ δὲ ἐπὶ κολώνης τινὸς ἱδρύσας τοὺς περὶ αὐτὸν ἱππεῖς τοῦ χάρακος τὴν θέσιν ἐσκόπει. Κολωνός· γῆς ἀνάστημα. τόπος ὑψηλός. προκόπτει. ἐπειδὰν δὲ εἰς τὸν τοῦ ὄρους κολωνὸν ἵκωνται, ἐνταῦθα ἡσυχάζοντες τὸ λοιπὸν διανυκτερεύειν. Ἀρριανός. καὶ θεωρῶν κολωνοὺς λίθων πολλαχοῦ τοῦ ὄρους νενημένους. τοὺς μὲν, μείζους. τοὺς δὲ, ἐλάττους. οὓς εἴκαζον ἐν τῷ πεδίῳ συνενηνέχθαι. ἦν γὰρ οὐ φύσει ἄλιθον. οὐδὲ λεῖον τὸ πεδίον. ἀλλ' οἷον εἰκασθῆναι ἐκκεκαθαρμένον. Κολωσὸς· ὁ θόρυβος. Κολπίζω.

Κόλπος ἐπὶ θεοῦ· ὁ τῶν ἀγαθῶν θησαυρός. χεὶρ δὲ ἡ ἐνέργεια. ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου. Κολοιόπτερα καὶ κολεόπτερα ζῷα· ὁ κάνθαρος καὶ ἡ μηλολόνθη. καὶ ἔτι ἄλλα. Κολοιὸς· πρὸς κολοιὸν ἱζάνει. φιλάλληλον γὰρ τὸ ζῷον, καὶ συναγελαστικὸν. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων. Κολοιοὺς, ὀνόματα ὀρνέων μικρῶν.

Κόλυβα· σῖτος ἑψητός. Κολυβιστής· τραπεζίτης. Κόλυθρον· εἶδος φυτοῦ. Κολυμβάδα· ἐν ὕδατι περιέσιμον. Κολυμβήθρα· ὁ κόλυμβος. κόλυμβος δὲ ὁ τοῦ λουτροῦ. Κολύμβων· εἶδος νομισμάτων. Κολλύρα· εἶδος ἄρτου. ἢ ὁ μικρὸς ἄρτος ὃν τοῖς παιδίοις διδόασιν. ἢ εἶδος πλακοῦντος. καὶ κολλυρίζω τὸ τὰς κολακείας τηγανίζω. καὶ ἐπιχωρίως κολλύρια τὰ λαλάδια.

Κολυττεὺς· παρὰ λουκιανῷ. εἰς τὸ τίμων ἢ μισάνθρωπος. κολυττὸς δὲ δῆμος τῆς αἰγηΐδος. Κολχικὴ· ἡ λαζική. Κομᾷ· γαυριᾷ. μέγα φρονεῖ. στεφανοῦται. χλοηφορεῖ. ἔχων ὑπερβολὴν κοσμεῖται ἢ περιουσίᾳ χρημάτων μεγαλαυχεῖ. μὴ φθονεῖσθ' ὑμῖν κομῶσιν. ἀντὶ τοῦ τρυφῶσι. πλουτοῦσι. τὸ γὰρ κομᾶν ἔλεγον ἐπὶ τοῦ τρυφᾶν καὶ γαυριᾶσθαι καὶ μέγα φρονεῖν. ἄλλως τε καὶ τὸ ταῖς θριξὶ κομᾶν.

Κόμμα· Ἀριστοφάνης· ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων, ἐξ ὅλου χρυσίου ἀποκεκομμένου, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν φαύλου συστήματος. πονηρὸν κόμμα, ἢ παρακεκομμένος ἄργυρος. Κομμαγηνή· ὄνομα τόπου. καὶ κομμαγηνὸς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου.

Κόμανα, πόλις, ἔνθα ὁ χρυσόστομος ἐτάφη πρῶτον. Κόμαρος θηλυκῶς, ἀρσενικῶς δὲ κότινος, εἴδη δὲ δένδρων ταῦτα. Κόμματα καὶ κυρήβια, τὰ μὲν κυρήβιά ἐστι τὰ πίτυρα. τὰ δὲ κόμματα, ἔοικε μέρη τινά. ἢ τῆς καλάμης, ἢ τῶν περὶ τὸν σῖτον αὐτὸν ἐν τῷ στάχυϊ γινομένων, ἤγουν ἀνθερίκων. Κομβοῦνται. Κόμβος· ὁ κόμβος τῶν δύο χειριδίων. ὅταν τις

δήσῃ ἐπὶ

δῆσαι ἐπὶ τὸν ἴδιον τράχηλον. Κομβύματα· τὰ καλλωπίσματα. Κομεντεῖος· ὄνομα κύριον. Κο-
μεντίολος ὄνομα κύριον. ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀποχειροτονεῖται παραυτίκα· καὶ Κομεντίολον ὁ
βασιλεὺς στρατηγὸν ἀνίστησι. Κομεῖτε· ἐπιμελείας ἠξίουν. Κόμης ἐν Ἰώβ, ὁ κύριος. καὶ
ἕσπερον τὸν ἀστέρα, ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτόν. Κόμην, τὴν ὑπερβολὴν τῆς λάμψεως λέ-
γει καὶ τὴν εὐπρέπειαν. Κόμη· ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς. Κόμης· ὁ λαοῦ ἄρχων καὶ κλίνεται κόμητος.
Κομήσης· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. μηδὲν σύ γε κομήσης· ἀντὶ τοῦ ὑπερηφανήσης. παρὰ τὸ κο-
μῶντας καυχητικοὺς εἶναι. ἀληθῶς φησί, μὴ μέγα φρονήσης. οὐδὲν γὰρ ἧττον καὶ αὐτὰ πεί-
σῃ. τινὲς δὲ κομπάσῃς γράφουσιν. ἐκόμων δὲ οἱ φιλόσοφοι ἢ διὰ καρτερίαν, ἢ διὰ σμικρολογίαν. ὧν
ὑπὸ τῆς φειδωλίας ἀπεκείρατο οὐδεὶς πώποτε φησὶν Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις. Κομῆται,
ἀστέρες οἷον πωγωνίας καὶ λαμπαδίας. πυρὸς ὑφεστῶτος εἰς τὸν αἰθέρα δή τό που ἀνεκχυθέντος
σέλας πυρὸς ἀθρόου ἐξαίφνης περιφερόμενον ταχέως. καὶ φαντασίαν μήκους ἐμφαίνοντος. ὅτι
τῷ παρὰ φύσιν· τέσσαρές εἰσι ποιότητες ἀστέρων. κομήτης· οὗ τὸ κάτω λεπτότατον· τὸ δὲ ἄνω ἡ-
πλωται ὡς ἐπὶ κόμης. δοκίας· οὗ τὸ ὅλον λεπτὸν ὡς ἐπὶ δόρατος. πωγωνίας· οὗ τὸ κάτω μὲν ἡ-
πλωται· τὸ δὲ ἄνω στενώτερον. βόθυνος· ἡνίκα δοκεῖ βάθος ἔχειν ὡς ὁ φαινόμενος ἀστήρ. καὶ παροι-
μία· οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ· τὸ δὲ ἀκροτελεύτιον, αὐτὸς σὺ πρὸς τὴν ἠχὼ τοῦ τριμέτρου συναρμόσειν. οὐ
γὰρ ἔγωγε φθέγξομαι τὸ δεινὸν ἐκεῖνο πρᾶγμα καὶ ὄνομα. οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ ψωλίζεται.
Κόμμι, καὶ ὁ λιβανωτὸς. καὶ τὸ ἐξηραμμένον ὀπῶδες δάκρυον. Κομιάσων· ἐξαίτησιν λαμβάνων
τοῦ ἀφεθῆναι. Κομιδῆ· λίαν. παντελῶς. ὁλοσχερῶς. εἰλικρινῶς. παντάπασι. τελείως.
Κομιδή· ἀνάσωσις. Ἡρόδοτος. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἄφιξις. ἡ εἴσοδος. Πολύβιος. τρεῖς τὰς ἔμπροσθεν
κομιδῆς. καὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς ἀπέστη. Κομιδήν· ἐπιμέλειαν. καὶ τοῦ ἀπολαβεῖν τι τῶν προση-
κόντων, κομιδὴν ἐκάλεσαν οἱ ῥήτορες. Κομμίδιον. Κόμιζε· ἐπιμελοῦ. Κομίζεται αἰ-
τιατική· ἀντὶ τοῦ ἔχει. ἀνῆκε θέλουσα. πάντες μου κομίζεται. Κομιστικὰ πλοῖα, οὕτως ἐκαλοῦντο ἐν
οἷς ἐκόμιζον οἱ τύραννοι τὰ ληφθέντα λάφυρα, ὡς Ὑπερείδης δηλοῖ. Κόμοδα· δόσις ἐπὶ
τοῦ σεισμοῦ παρεχομένη. Κόμοδος· βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗ ὑπό τινος τύχης ἐλαυνόμενος, εἰς
τοσοῦτον μανίας καὶ παροινίας προυχώρησεν, ὥστε τὴν ἰδίαν προσηγορίαν παραιτήσασθαι· Ἡρακλέα
δὲ καὶ Διὸς υἱὸν ὀνομάζεσθαι. τοῦτό τε μὴν ἀφεὶς αὐτοῦ φέροντας προσηγορίας προσέταξεν οὕτως Ἀ-
μαζόνιος. Κόμοδος. Αὔγουστος. Ἡράκλειος. Ῥωμαῖος. ὑπεραίρων. ἀνίκητος. εὐσεβής. εὐτυχής. Λού-
κιος. Αἴλιος. Αὐρήλιος. ἀποδυσάμενός τε τὸ Ῥωμαίων σχῆμα, λεοντὴν ὑπεστρώννυτο. καὶ ῥόπα-
λον ἐπεφέρετο. οὗτος τοῖς θηρίοις καὶ ἀνθρώποις δημοσίᾳ ἐμονομάχει, εὔστοχος κατὰ τὸ ἀληθὲς ἀ-
κοντίζων καὶ παρὰ πάντων θαυμαζόμενος. ἐπειδὰν δὲ εἰς πολλὴν μιαιφονίαν ἐτράπη, πάν-
τας ἀφειδῶς τοὺς ἀθλίους καὶ λελωβημένους ἄνδρας, εἰς τὸ θέατρον συναγαγὼν, δράκοντός τέ
τινα ποδῶν θεὶς ἐκγυιώτατον φάσματα, ὡς γίγαντας τῷ ῥοπάλῳ κατειργάσατο. καθιζάνων δὲ ἐν
τοῖς μονομαχείοις, ἐκεῖθεν τὰς πανηγύρεις πρὸς τῆς συγκλήτου βουλῆς ὑπαντώμενος, ἐκ πάν-
των μὲν κακῶς διεβάλλετο. ὥστε καὶ τὴν Μαρκίαν ἣν εἶχε παλλακίδων τιμιωτάτην, καταγνῶ-
ναι αὐτοῦ καὶ ἀπαγορεῦσαι τὰ πραττόμενα. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἱκέτευον αὐτὸν, μηδὲν ἀνάξιον
τῆς βασιλείας ποιεῖν. Κομμονιτώριον· ἐπιστολὴ προστακτικὴ ἀποστελλομένη εἰς χώρας. Κομ-
μός· περίεργος κόσμησις. ἤγετο γυναικῶν μυρία πλῆθος. μετὰ κομμοῦ καὶ ὀλολυγῆς. τουτέστι γόου καὶ ὀ-
δυρμοῦ. Κομμοῦσθαι· καλλωπίζεσθαι περιέργως καὶ γυναικωδῶς. οὕτως Εὔπολις. Κομῶσα·
ἀνθοῦσα πλούτῳ καὶ κομῶντες. Κομμωτής· καλλωπιστής. Κομμωτίζω· τὸ ἐπιμελοῦμαι.
Κομμωτικαί· ἀπὸ τοῦ κόμπου. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ κόπτω. Κομμός· ὁ ἐκ κομμένων τριχῶν κόσμος.
Κομμωτικός· ὁ ἐκ περιεργίας κόσμος. ἐκομμωτικὸν οὐδετέρως. Κομμώτρια· ἐμπλέκτρια.
ἡ κοσμοῦσα τὰς γυναῖκας. Κόμπαρος· ὃς συνέζευκται εἰς ὑπηρεσίαν τινί. ὁμοίως τῷ αὐτῷ ἐν
πλῶν χρείαν. Κομπεῖνα. Κομπολακύθης· ματαιοκόμπου Κομπόλοιος. πεπαιγμένον δὲ
καὶ παραπεπλασμένον τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ λακεῖν. πάντα δὲ τὰ πεφυσημένα. κόμποι τοι

ἐπί. ἀπὸ γοῦν τοῦ κόμπου καὶ τῆς ληκύθου συντίθεται. Κόμπος. ἀλαζονεία. ἔπαρσις. πε-
φυρτο δὲ τῇ δεήσει κόμπος βαρβαρικός. καὶ ἔμφασις ἀτοπίας. Κομποφακελορρήμονα.
ἀντὶ τοῦ βαρυρρήμονα. φάκελοι γὰρ τὰ βαρέα φορτία διὰ ξύλων. Κόμπῳ. ἐπαίρεσι, κε-
νοδοξίᾳ. ὅτι τεκμηριῶσαι, ὡς ὑπαιρήσονται γῆν ἔχειν σιδηροφόρον, τῷ τοιῷδε κόμπῳ ἐχρήσαν-
το. Κομψευόμενοι. ἀλαζονευόμενοι. περιφέρονται δὲ ὅμως τῇ πείρᾳ κομψευόμενοι τὴν ἐπω-
νυμίαν. περὶ ἱστορίας γέγραφεν ὁ λόγος. Κομψευριπικῶς. παρέργως, κατὰ Εὐριπίδην. αἰλια-
νὸς περὶ ἀστείων βασιλέων λήθῃ παραδοθέντων φησί. καὶ ἀριστοφάνης. ἔστι δὲ κομμᾶς καὶ κομψὸς
εἶναι προσποιεῖ. Κομψεία. ἐλαφρία. ἀστειότης. πιθανολογία. ἀλαζονεία. Κομψόν. πε-
ρίξανον. περίλαλον. πανοῦργον. ἀπατητικόν. πιθανόν, τεχνικόν. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἀγαθὸν καὶ σπου-
δαῖον. ὁ δὲ, τὸ τῶν καλλυσμάτων οὐ φέρων κομψὸν, αἰσχίσταις ὕβρεσι, τὸν βαρρᾶ μείζουσιν ἦσε γυναι-
κεία ἐσθῆτι. ἀριστοφάνης νεφέλαις. πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ. τουτέστι πιθανὸν
καὶ εὔχαριν ἐν συνόδῳ. καὶ τῇ πρὸς τοὺς ἑταίρους κοινωνίᾳ. ἀριστοφάνης. οὗμος δὲ κλεοφῶντι
καὶ θηραμένης ὁ κομψός. ἀντὶ τοῦ ἀστεῖος. κλεοφῶν δὲ ὡς ἀργὸς ἐκωμῳδεῖτο. νῦν δὲ ὡς παλίμ-
βολον καὶ πανοῦργον βούλεται αὐτὸν ἀποδεῖξαι. διελθὼν λόγον περὶ ψυχῆς. ἐν χρόνου κομψῶς
μεμεριμνημένον. καὶ εἴ τις αὐτοὺς ἀποθανεῖν δὶς λέγοι, οὐκ ἂν φανείη κομψός. ἀλλὰ τῶν
συνετωτέρων. καὶ αὖθις. τὸ πρᾶγμα κομψόν. καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου. Κόναβος. ψό-
φος. ἦχος. ἀφειδὲς κοναβηδὸν ἐπιπείουσα πένθον. περὶ λακαίνης γυναικὸς ὁ λόγος. Κοννᾶς
μέθυσος. αὐλητής. καὶ παροιμία. κοννᾶς μὲν στέφανον ἔχων, δίψῃ δὲ ἀπολώλως. ὃς εἰς τὰ συμ-
πόσια παρῆν ἀεὶ ἐστεμμένος. ἢ ὅτι ὀλυμπιονίκης γενόμενος πένης ἦν. μηδὲν ἕτερον ἢ κότι-
νον ἔχων. ἢ ὅτι αὐλητὴς ἦν ἄριστος πτωχός, πολλάκις στεφανωθείς. ἐφ' οὗ κρατῖνος εἶπεν. ἐσθίει
καὶ ἐν γαστρὶ δίδου χάριν. ὄφρα σε λιμὸς ἐχθαίρῃ. κοννᾶς δὲ φιλοστέφανος ἐν φιλήσει. λέγει δ' αὐ-
τὸν τοσαῦτα νικήσαντα μηδέποτε τιμηθῆναι. Κονδυλίσας. κονδύλοις πλήξας. ὁ δὲ ἡρακλῆς
παῖδα νίπτρα προσφέροντα οὐ κατὰ θύμια, κονδυλίσας ἀπέκτεινε. Κόνδυλον. τὸ ἐκολά-
φησαν αὐτὸν ὡς ἔοικεν ἐντεῦθεν οἱ ἀττικοὶ λέγουσιν. ὁ δὲ κόλαφος ὅτι παρ' ἐπιχάρμῳ. ἀριστοφά-
νης. ἢν ὁ παῖς οἶνον αἰτῇ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου. ὑπὲρ τοῦ ἐθίζειν τοὺς παῖδας μηδέν τι περιττὸν
αἰτεῖν. Κονία ὁ κονιορτός. Κονίσειν. εὔπορος. ἔλουσαν ἡμᾶς ἀντὶ κονίας. ἀριστοφάνης. καὶ
οὐδετέρως κόνιον. καὶ κονίησι. καὶ κονιορτοῦται. καὶ κονιωμένους. κόνεως πεπληρωμένους.
Κονιᾶται. οἱ τοὺς τοίχους παραχρίοντες. Κόνδον βοῶν κεκλητήριος, διὰ τὸ ο μικροῦ διὰ
τὸ μέτρον τοῦ στίχου. πρὸς γὰρ ἀθηναίων κόνδον μὲν ἁπλῶς σὺ ἐδέξω αὐτοὶ δεξιτέρου τοῖς γε
τῷ στόματι. Κονίποδες. πολυσχιδὲς ὑπόδημα. τὸ μὴ σκεπάζον ὅλον τὸν πόδα. ἀνάγκη γὰρ ἀπολαύο-
μενον ὑπὸ τῆς κόνεως. ἡ δὲ κόνις ἀπὸ τῆς χύσεως. ἢ ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὸν κόπον. ἢ διακεκαυμένη γῆ. γράφεται δὲ
καὶ κονίποδα. τουτέστι στενὸν σανδάλιον. οὐ διὰ τὴν στενότητα ὁ πούς ἐκονιορτοῦτο. Κονιορτόν.
ἀσκοὺς πλείστους. ἔσθ' ὅτι πληρώσας κονιορτοῦ, φέρειν ἔδωκεν ἑκάστῳ ἀνδρί. καὶ κατὰ τὴν συμ-
πλοκὴν τοὺς ἀσκοὺς τῆς αἰθάλης νύττειν μαχαιριδίοις. Κονιορτούμενον. κόνιν ἐπιβαλλό-
μενον. κονιορτούμενον καὶ ἐκ πορείας κατὰ σπουδὴν ἐρχόμενον ἐπιφαίνοντα. Κονίω.
χρίω. Κόνις κόνεως. τῇ κόνει. Κονίσαλος. κονιορτός. ἢ κονίσαλος δαίμων περι-
απώδης. ἐκ τοῦ μὴ ὀκνεῖν καὶ ἐπὶ κόνεως μίγνυσθαι. καὶ κονισάλεος. Κόνισαι. γυμνάσθητι
καὶ κονίσαι. τὸ γυμνάζεσθαι. Κονίουσι. κόνιν ἐγείρουσι. Κονίστρα. ὅπου ἂν κονίστρας εἰς τὸ
ῥίψαι τοὺς πόνους. Κονίστρα. παλαίστρα ἢ κυλίστρα. Κόνος ἀρβύλη. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀν-
πλουτούντων. Κονοσκονκόλορος. ὁ ἑλληνιστὶ ὀνομαζόμενος σαρδανάπαλος. ὃς τὰ γυναικεῖα φορῶν,
καὶ περὶ τρυφὰς ἀσχολούμενος, κατελύθη ὑπὸ ἀρβάκου τοῦ ἰδίου στρατηγοῦ. ἀναγκασθεὶς ἐλθεῖν εἰς ἑ-
κούσιον θάνατον. καὶ σὺν τοῖς βασιλείοις κατακαῦσαι ἑαυτόν. ὁ δὲ ἀρβάκης οὗτος, καὶ τὴν βασιλείαν μετέθηκεν εἰς
μήδους. Κόννους. ἐδωρεῖτο δὲ πᾶσι τὰ πρέποντα τοῖς μὲν παισὶ, κόννους καὶ ψέλλια. τοῖς δὲ νεανί-
σκοις στρεπτοὺς καὶ μαχαίρας. πολύβιός φησι. Κόννου θρῖον. ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. ὁ δὲ κόννος

λυρῳδός

λυρῳδὸς ἦν ὥς τινές φασιν τῶν ἀφανῶν· ὡς δέ τινες κιθαρῳδός. Κονῶ· ἀγωνιῶ. Κονιστώριον· θεῖον συνέδριον. Κονσούλοις· αὐτοκράτορας αὐτοὺς οἱ τῶν ῥωμαίων πολῖται διοικοῦντας ὠνόμασαν οἷα δὴ προβούλους καὶ προηγόρους τινάς· οὓς Ἕλληνες μετὰ ταῦτα διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐξουσίας ὑπάτους προσηγορεύκασιν. ἐν τῷ ὕπατοι πλατύτερον. Κονῶ πλεῖν· παροιμία. ἤγουν προσκηνότως ζῆν. Κόνυζα· βοτάνη τίς. Κόξα· τὸ ὄπισω τοῦ γονατίου μέρους. Κόορτις· ῥωμαϊκὴ σπεῖρα· ἀθρόους ἄγων ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐπὶ τέσσαρας κόορτις. Κοππατίας ἵππους ἐκάλουν, οἷς ἐγκεχάρακται τὸ κ΄ στοιχεῖον· ὡς σαμφόρας τοὺς ἐγκεχαραγμένους τὸ σ΄. καὶ νῦν χαρασσόμενον ἄλλοις· σὰν γὰρ ἐκεῖνοι ἔλεγον. αἱ δὲ χαραγαὶ αὗται, ἔτι καὶ νῦν σῴζονται ἐπὶ τῶν ἵππων· συζυγούμενον δὲ τὸ κ΄ τῷ σ΄, τὸ σχῆμα τοῦ ϛ΄ ἀριθμοῦ κατανοεῖσθαι δίδωσιν· οὐ προηγεῖται τὸ κ΄. παρὰ γὰρ τοῖς γραμματισταῖς, οὕτω διδάσκεται καὶ καλεῖται κόππα δὲ ϛ΄. τινὲς δὲ κοππατίαν ἐξηγήσαντο τὸν κόπτοντα ταῖς ὁπλαῖς τὸ ἔδαφος· οὐ δεόντως ὑποτιθέμενοι· οὐδὲ γὰρ βουκεφάλας καλοῦμεν διὰ τὸ μορφὴν τοιαύτην ἔχειν· ἀλλὰ διὰ τὸ οὕτω κεχαράχθαι. οἷος ἦν καὶ ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ἵππος ἦν· ὃ τελευτήσαντι τὴν Βουκέφαλον Ἀλεξάνδρειαν ἔκτισεν· ἐν τάφοις αὐτῶν τῆς ἀρετῆς χαριζόμενος πόλιν. Κοπιοδέρπιον· τρύφος τι. Κοπὶς ἡ μάχαιρα· οὐ φοινικὴν ἦγαγε πρὸς κοπίδα αἱ δεηθεὶς ἔργον· περὶ βοὸς ὁ λόγος· ὁ δὲ, παίεται κοπίδι τὴν κεφαλὴν, ὡς οὐ βιωσόμενος εἶναι. Κόπις· ὁ λάλος· ὁ ῥήτωρ. Κοπρία· ὁ πηλός. καὶ Ἀριστοφάνης· κοπροφορήσω σ᾽ ἔτι τρύξ. ἀντὶ τοῦ εἰ λαλήσεις κόπρον σου καταφορήσω· τουτέστι κόπρου πληρώσω. Κόπρειος ἀνὴρ· ὡς ἀπὸ δήμου. λέγει δὲ τὸν κοπρολόγον· ἢ κηπουρὸς παρὰ τὴν κόπρον. Κόπρῳ καθεσθεὶς ζημίας ἐξ ἧς βόσπους. ἰλὺν πηλώδη καὶ ὡς τοῦ νοὸς ὑφ᾽ βλάβην. ἐκδηλὸς ἐστι βόρβορος ψυχῆς ῥύπος. Κόπτοντες· ἐπὶ ὑποζύγια κόπτοντες οὕτω τὰ ἄποια αὐτεῖχον· ἀντὶ τοῦ χρώμενοι τούτοις πρὸς ἐδωδήν. Κόπτω· Ἀριστοφάνης νεφέλαις· ἀλλ᾽ οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν· ἐπὶ τῶν μὲν ἔξωθεν τὴν θύραν κρουόντων τὸ κόπτειν λέγεται. ἐπὶ δὲ τῶν ἔσωθεν ψοφεῖν. ἱκανῶς δὲ διέστειλε τοῦτο Μένανδρος· ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν λέγων, κόψω τὴν θύραν. ἐπὶ δὲ τῶν ἔσωθεν, ἀλλ᾽ ἐψόφηκέ τις τὴν θύραν ἐξιών. εἶνι κνίδια τὰς γνάθους αὐτῶν δὶς ἢ τρὶς ἔκοψεν ὡς πορβουπάλου· φωνὴν ἂν οὐκ εἶχον. καὶ αὖθις· λάβετέ μου θοἰμάτιον· κόψω βουπάλῳ τὸν ὀφθαλμόν. ~~Κορακήσιον. Κορακίας. μέλας.~~ Κορακῖνος· εἶδος ἰχθύος. Κόραξ εἶδος ὀρνέου. καὶ ὁ ῥήτωρ ὁ τῆς ῥητορικῆς ἀρετῆς. πρὸς ὃ καὶ τὸ κακοῦ κόρακος κακὸν εἰρημένον ᾠόν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος μηχανήματος. Κόραξ ὑδραυλ· ἐπὶ τῶν δυσχερῶς τινας τυγχανόντων.

Κορακεύειν· τὸ ἄγαν προσκαρτερεῖν καὶ λιπαρεῖν· ἀπὸ τῶν περὶ τὰς θύρας, κοράκων περιπετομένων καὶ μὴ ἀποχωρούντων. Κορβονᾶς· παρὰ ἰουδαίοις ἱερὸς θησαυρός. πιλάτος τὸν ἱερὸν θησαυρὸν εἰς καταγωγὰς ὑδάτων καταναλίσκων, βραχὺ μὲν ἐκίνησε· κατήγαγε δὲ ἀπὸ τετρακοσίων σταδίων· καὶ παραστήσας στρατιώτας, πολλοὺς ἀπέκτεινεν. Κορβῖνος· ὁ Βαλλέριος ἀπὸ τοῦ κόρακος· κόρβους γὰρ καλοῦσι ῥωμαῖοι τοὺς κόρακας. καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ κρώζειν. ἐπεὶ ὁ κόραξ ἐν τῇ πρὸς κελτὸν μονομαχίᾳ συνέπραττε. καὶ ζήτει τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ ἀμύνασθαι. Κορδακίζει· αἰσχρῶς ὀρχεῖται. κόρδαξ γὰρ εἶδος ὀρχήσεως κωμικῆς. καὶ ὁ κορδακισμός.

Κορδυαῖοι, ὄνομα ἔθνους. Κορδύλη· πᾶν τὸ ἐξέχον καὶ συνεστραμμένον. καὶ ὁ παρὰ τὸν ὦμον δεσμός. καὶ παροιμία. Κορδύλης οὐκ ἄξιος. Κορέας· πόλις. Κορέας· παρθενίας. ἐν ἐπιγράμματι. χρύσεος Ἀψαύστοιο δὲ ἴμασιν ἅμμα κορείας. Κορεῖν· κοσμεῖν βίβλοις ἢ σαίρειν. Κόρη· ἡ Περσεφόνη. δηλοῖ δὲ ἡ Δημήτηρ. Κόρη, ἡ παρθένος. παρὰ τὸ κορῶ τὸ καθαίρω καὶ κόρη ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ διὰ τὸ ὑγρὸν προβέβληται, ὥστε δι᾽ αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ὁρατῶν, κόρη δ᾽ ἂν λέγοιτο καὶ τὸ τρῆμα ἐν τῷ ῥαγοειδεῖ χιτῶνι, παρὰ τὸ δι᾽ αὐτῆς χεῖσθαι τὸ διορατικὸν πνεῦμα, χωρητικὴ οὖσα καὶ κόρη. κόρη οὖν τὸ τρῆμα τοῦ ῥαγοειδοῦς, καὶ τὸ διὰ τοῦ νεύρου προϊὸν ὀπτικὸν πνεῦμα, τὸ δὲ ἐπὶ ταύτῃ δέρμα, κερατοειδὴς χιτών. ὅταν οὖν παχυνθῶσιν ἤτοι ἀπὸ οὐλῶν τινῶν ἐκ τραυματισμῶν ἐν σκιρωθεισῶν ἐν αὐτῷ συμβαίνει τὸ μὴ ὁρᾶν, οὕτω καὶ ἡμῖν ἰρξ

παρὰ θεοῖς τὸ μὴ ἀκούειν. ἐπὶ τῶν κειμένων. ἰδωνεὺς ἐβασίλευσε μολοσσῶν ἄδης, ὃς ἔσχε θυγα-
τέρα ἣν ἐκάλεσε κόρην περσεφόνην. τὰς γὰρ εὐπρεπεῖς γυναῖκας οἱ μολοσσοὶ κόρας ἐκά-
λουν. ταύτην ἐφίλησεν ὁ πειρίθους. καὶ ἐβουλήθη νυκτὸς ἁρπάσαι. γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ πατὴρ αὐ-
τῆς ἄδης, ἔδησεν ὃν εἶχε πρὸ τῆς θύρας κύνα. ὃν ἐκάλει διὰ τὸ μέγεθος τρικέρβερον. καὶ ἐλ-
θόντα κατὰ σύνταξιν τὸν πειρίθουν διεχρήσατο. ἐξελθούσης δὲ κόρης πρὸς βοήθειαν, καὶ αὐτὴν
διεχρήσατο. περιῆς φασιν ὅτι ὁ πλούτων αὐτὴν ἥρπασε. λέγεται δὲ καὶ κόρη καὶ κόρος ὁ νεώ-
τατος. ἀπὸ τοῦ κορῶ τὸ ἐπιμελοῦμαι. πολλῆς γὰρ ἐπιμελείας δέονται οἱ νεώτεροι. καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφ-
θαλμοῦ ὁμοίως. νεωκόρος δὲ οὐχ ὁ σαρῶν τὸν ναόν. ἀλλ᾽ ὁ ἐπιμελούμενος αὐτοῦ. Κόρημα. τὸ κό-
σμητρον. μὴ ἐκκόρει τὴν ἑλλάδα. ἀντὶ τοῦ ἔρημον ποιῶν οἰκητόρων διὰ τῶν πολέμων. ἦν δὲ καὶ
ἀρά τις αὕτη τοῖς ἀρχαίοις. ὥς που καὶ μένανδρος φησίν. ἐκκορηθείης εἶπε. ἀντὶ τοῦ ἄρδην ἀ-
πολεσθείης. Κόρης κόρηθος, ὄνομα κύριον. Κόρης κόρεως ἀρσενικῶς διὰ τοῦ η. ἀριστο-
φάνης. κόρεις δὲ κόρειδος θηλυκῶς. Κορήσατε. ἐπιμελήθητε. Κορησὸς ὄνομα τόπου ἢ πο-
ταμοῦ. καὶ κορησία πόλις. Κορίαννοι. φερεκράτης κέχρηται. Κορείδης ὁ σόλων ἐκέκλη-
το πατρωνυμικῶς. Κορθαλὴς ἡ δάφνη. καὶ κόρος ὁ κλάδος. καὶ κορεῖν τὸ τοῖς κλάδοις
σαροῦν. Κορικῶς. γυναικικῶς. ὡς κόρη. Κόριννα λυρική. ἐνίκησε δὲ πεντάκις. ἀχελω-
δώρου καὶ προκρατίας. θηβαία. ἢ ταναγραία. μαθήτρια μύρτιδος. ἐπωνόμαστο δὲ μυῖα λυρική. ἐ-
νίκησε δὲ πεντάκις ὡς λόγος πίνδαρον. ἔγραψε βιβλία πέντε. καὶ ἐπιγράμματα. καὶ νόμους
λυρικούς. Κόριννα, θεσπία. λυρική. οἱ δὲ, κορινθίαν εἰρήκασι. νόμους λυρικούς. Κόριννα
νεωτέρα θηβαία. λυρική. ἡ καὶ μυῖα κληθεῖσα. Κορινθιακόν. οὐδέ ποτα μίσαντι κορινθιακόν, οὔ-
ποτε πικρᾶς τῆς ἀφιλοστάχυος γευσαμένῳ πενίης. Κόρινθος ἀπὸ κορίνθου τοῦ μαραθῶνος
ἢ ἀπὸ κορίνθου τοῦ πέλοπος. Κόριννος. ἰλιάς, ἐποποιός. τῶν πρὸ ὁμήρου ὥς τισιν ἔδοξε
καὶ πρῶτος γράψας τὴν ἰλιάδα. ἔτι τῶν τρωϊκῶν συνισταμένων. ἦν δὲ παλαμήδους μαθητής.
καὶ ἔγραψε τοῖς ὑπὸ παλαμήδους εὑρεθεῖσι δωρικοῖς γράμμασιν. ἔγραψε καὶ τὸν δαρδάνου
πρὸς παφλαγόνας πόλεμον. ὡς ἐκ τούτου λαβεῖν καὶ τῆς ποιήσεως πᾶσαν ὑπόθεσιν ὅμη-
ρον. καὶ ἐντάξαι τοῖς αὐτοῦ βιβλίοις. Κοριολάνοι. ἐθνικόν. Κόριον. κοράσιον, μικρόν.

Κορθύεται. κορυφοῦται. αὔξεται. ὑψοῦται. ἐπαίρεται. καὶ κόρθυς τὸ εἰς ὕψος ἀνάστημα. ὁ
δὲ, ποιήσας ἐξ ἄμμου κόρθυν. καὶ ἐξάρας τῆς γῆς οὐκ ἐπὶ πολὺ, πάλιν τῷ ποδὶ καταστρώσας
αὖθις τὸ δάπεδον ὁμαλὲς ἐποίησε. Κορκορυγάς. βοάς. ταραχάς. θορύβους. λῦσον δὲ μά-
χας καὶ κορκορυγάς, ἵνα λυσιμάχην σε καλῶμεν. ἀριστοφάνης. οἱ τὰς ἀρχὰς ἐπέχοντες τι-
νὰ κορκορυγὴν ἐκίνουν. ἀντὶ τοῦ ταραχὰς ἐκίνουν. Κορκορυγμοί. ταραγμοί. Κορνηλία
ὄνομα κύριον. καὶ κορνήλιος ἐπίσκοπος ὃς διεκρίθη ναυάτου. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ναυάτης. Κορ-
νοῦτος. δύω συγγραφεῖς ῥωμαίω ἤστην. τίτος; λίβιος. οὐ διαφέρει πολὺ καὶ κλεινὸν ὄνομα, καὶ
κορνοῦτος. πλούσιον μὲν ἄτεκνον καὶ ἄπαιδα τοῦτον. σπουδαῖον δὲ οὐδὲν ὄντα. τοσαύτη δὲ ἦν
ἡ διαφορότης εἰς τοὺς δὲ τοὺς ἄνδρας τῶν ἀκροωμένων, ὡς τοῦ μὲν κορνούτου παμπλείστους ἀ-
κούειν. θεραπεία τε καὶ κολακεία τοῦ ἀνδρὸς συρρέοντας. καὶ διὰ τὴν ἀπαιδίαν, ἐλπίδι κλη-
ρονομίας. τοῦ δέ γε μὴν λιβίου, ὀλίγους. ἀλλὰ ὧν τι ὄφελος ἦν. καὶ ἐν κάλλει ψυχῆς καὶ ὑπλωτ-
τίαι. καὶ ταῦτα μὲν ἐπράττετο. ὁ χρόνος δὲ ὁ ἀπρατός τε καὶ ἀδέκαστος, καὶ ἡ τούτου φάλαγξ τε
ὁ παιδὸς, καὶ ἔφορος ἀλήθεια μήτε χρημάτων δεόμενοι, μηδὲ μὴν ὀνειροπολοῦντες ἐκ κλήρου
διαδοχήν. μήτ᾽ ἄλλῳ τῷ αἰσχρῷ καὶ κιβδήλῳ τε καὶ καπήλῳ καὶ ἥκιστα ἐλευθέρῳ ἁλισκόμενοι
τὸν μὲν, ἀνέφηναν καὶ ἐξεκάλυψαν, ὥσπερ κεκρυμμένον θησαυρόν, καὶ κεχανδότα πολλὰ καὶ
ἐσθλὰ τὸ πρόμηρον τὸν λίβιον. τοῦ δὲ πλουσίου καὶ μὲν τοῖς περιερρωμένου τοῖς χρήμασι, λή-
θην κατεχέαντο τοῦ κορνούτου. καὶ ἴσασιν ἤ τις ἢ οὐδεὶς αὐτόν. οὗτος ὁ κορνοῦτος λεπτίτης φιλό-
σοφος. ἡ δὲ λέπτις πόλις λιβύης. γεγονὼς ἐν ῥώμῃ ἐπὶ νέρωνος καὶ πρὸ αὐτοῦ, ἀναιρεθεὶς σὺν τῷ

μουσωνίῳ

μουσωνίῳ. ἔγραψε δὲ πολλὰ φιλόσοφά τε καὶ ῥητορικά. Κοροκόσμια· τὰ τῶν παρθένων κο-
σμήματα. Κοροπλάθοι· οἱ τοὺς κόρας πλάττοντες κηρῷ ἢ γύψῳ, τουτέστι τὰ ζῷα πάντα· οἱ κατα-
σκευάζοντες εἴδωλα κεραμέα ἐκ πηλοῦ παντοδαπῶν ζώων· οἷς ἐξαπατᾶν τὰ παιδία εἰώθεσαν. οὕτως
κοροπλάθος καλεῖται. κοροπλάθους λέγουσι τοὺς ἐκ πηλοῦ τινος ἢ κηροῦ ἢ τοιαύτης τινὸς ὕλης
πλάττοντας κόρας ἢ κούρους. Κόρος· ὄνομα κύριον. Κόρωμνα· πόλις. Κορώνεως·
ὡς φιάλεως. ἔστι δὲ εἶδος συκῆς. ταύτην δὲ καὶ κορώνιον λέγουσιν. ὁ γὰρ καρπὸς αὐτῆς κόρακι
ἔοικε κατὰ τὸ χρῶμα. Κορώνεια· τόπος. Κορώνη· διάφορα σημαίνει. καὶ τὸ ἄκρον τοῦ αἰ-
δοίου. ἐδόξε τις τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἄχρι τῆς κορώνης περιτειχῶσθαι. Κορώνην· τὸ ἄκρον τοῦ τόξου
ἢ πλήρωσιν. Κορώνη· τὸν σκορπίον. παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερέσι καὶ βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων.
Κορωνὶς· ἀκρώρεια ἢ τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς ἐπίθεμα. στεφάνου τὸ κεφάλαιον. Κο-
ρωνῶν· γαυριῶν. καὶ ἐκορώνα· ἐγαυρία. Κόρσην· κρόταφον. Κορσαὶ· πόλις βοιωτίας.
Κόρβοι παρὰ ῥωμαίοις οἱ κόρακες. καὶ κόρβιος ἐκλήθη ὁ λαίνιος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἀπὸ τοῦ
κόρακος. Κόροιβος· ὄνομα κύριον καὶ μωρός τις μετρῶν τὰ κύματα. καλλίμαχος τὸν ὄγδο-
ον ὥστ' ἂν κόροιβον. ὁ βουταλίων καὶ κόροιβος καὶ μελιτίδης ἐπὶ μωρίᾳ διεβέβληντο. ἀριστοφά-
νης. Κορύβαντες· ἔνιοι τοὺς κούρητας καὶ τοὺς κορύβαντας τοὺς αὐτοὺς ὑπειλήφασιν. ἦ-
σαν δὲ διὸς τροφεῖς οὗτοι καὶ φύλακες. τινὲς δ' αὐτοὺς δέκα φασίν. ἄλλοι ἐννέα. ἦσαν δὲ τῆς ῥέας
παῖδες. καὶ κορύβας ὁ αὐτὸς τοῖς κουρῆσιν οἳ ἦσαν τοῦ διὸς τροφεῖς καὶ διδάσκαλοι. καὶ τῆς ῥέας
παῖδες. Κορυβαντείων· μαινομένων ἐνθουσιώντων. ἐν ἐπιγράμματι· καὶ κορυβαντείων ἰσχύ-
ματα χαλκήρεα ῥόπτρων. Κορυβαντιᾷ· μαίνεται ἢ ὀρχεῖται ἢ δαιμονᾷ. καὶ συγκορυβαντιά-
σαντες συμμανέντες. ὁ δὲ στρατὸς συγκορυβαντιάσαντες καὶ ἐπαλαλάξαντες ἅπαντες καὶ τοῖς
ὅπλοις ἐπιδουπήσαντες ἐσήλαντο εἰς τὸν ποταμόν. καὶ κορυβαντιῶν· μαινόμενος. Κορυδα-
λὸς· εἶδος ὀρνέου. Κόρυδοι· ὄρτυξιν ὅμοιοι ὄρνιθες. Κόρυζα· καὶ κορυζῶν· μεμωραμέ-
νος. ἢ μυξάζων καὶ κορυζῶντα. Κόρυθα· περικεφαλαίαν. Κορυθαίολος ἕκτωρ παρ' ὁμή-
ρῳ. ὁ συστρέφων τὴν κόρυθα. ἤγουν ὁ εἰδήμων καὶ γενναῖος περὶ τὰ πολεμικά. Κόρυκος· ὁ θύλα-
κος. ἀττήλας μεδιόλανον πολυάνθρωπον ἑλὼν πόλιν ὡς εἶδεν ἐν γραφῇ τοὺς ῥωμαίων βασιλέας
ἐπὶ χρυσῶν θρόνων καθημένους, σκύθας δὲ πρὸ τῶν αὐτῶν ποδῶν, ἐκέλευσεν αὑτὸν μὲν ζωγραφεῖν
ἐπὶ θρόνου· τοὺς δὲ ῥωμαίων βασιλεῖς, κωρύκους φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ χρυσὸν χέειν πρὸ τῶν πο-
δῶν αὐτοῦ. Κόρυμβοι· κλῶνες ἢ ἄκροι. ἐν ἐπιγράμματι· μᾶλλον ἐγὼ στομίῳ λακαρβαρέοντα
κορύμβους ἢ μαστὸν νεαρῆς ὄρθιον ἡλικίης, ἢ κόμην στέφων χρυσῷ στρόφῳ κεκορυμβωμένην.
Κορύνη· ῥόπαλον. οἱ δὲ ξίφος. οἱ δὲ ξύλον ἐπικαμπές. Κορυνήτης· ὄνομα κύριον. Κορυ-
νηφόροι· οἱ ξύλων κορύνας ἔχοντες εἵποντο τῷ βασιλεῖ ὄπισθεν. Κόρυς· ἡ περικεφαλαία.
Κορυστήν· ὁπλίτην. Κορύφαλος· εἶδος ὄρνιθος. Κορυφαῖος· ὁ πρῶτος τῶν χορευτῶν.
Κορυφοῦται· ὑψοῦται. ἐπαίρεται. Κόρχορος· ἄγριον λάχανον εὐτελές. διὸ καὶ ἡ παροιμία· κόρ-
χορος ἐν λαχάνοις. ἔνιοι ἰχθύν ποιὸν τὸν κόρχορον ἀποδιδόασιν ὥστε τὸν ἵππουρον. καὶ ὡς εὐτελὲς
ἔδεσμα. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀναξίων ἡ παροιμία καὶ εὐτελῶν μεταποιουμένων δὲ τιμῆς ἢ καθ' ἑ-
αυτοὺς μείζονος. Κόσσας· δίκαιος ἀνήρ. καὶ παροιμία· τοὺς κόσσα λόγους. κόσσας γὰρ ἐγέ-
νετο δίκαιος ἀνήρ, πελληνεὺς τὸ γένος. οἱ δὲ πελληνεῖς ὅτε πόλεμον εἶχον πρὸς τοὺς σαλαμινί-
ους. καὶ ἐπεκαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονας. ὁμολογήσαντες αὐτοῖς μεταδώσειν τῆς χώρας.
νικήσαντες δὲ οὐ μετέδωκαν. καὶ ταῦτα συμβουλεύοντος τοῦ κόσσου ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν.
ἔνθεν λοιμῷ περιπεσόντες τοὺς κόσσου λόγους ἐπῄνουν. Κόσσια· ζήτει ἐν τῷ ψαμμακοσιογάρ-
γαρα. Κοσκινηδόν· δίκην κοσκίνου. καὶ παροιμία· κοσκίνῳ ὕδωρ ἐπιφέρειν· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
Κοσκυλμάτια· τῶν βυρσῶν τὰ σμικρότατα περικόμματα. Κοσκυλματίοις ἐθώπευεν. ἢ
ἐξηπάτα κοσκυλματίοις τισὶ τοιαυτὶ λέγων. ἔνθεν· ῥόφησον ἔχε τριώβολον. βούλει παραθῶ σοι δόρ-

πων. Κοσμᾶς ὁ Ἱεροσολύμων, σύγχρονος Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. ἐν τῷ Ἰωάννης. Κοσμεῖ δια-
τάττει. Κόσμει· ἐπιμελοῦ. κόσμει ἣν ἔλαχες Σπάρτην. καὶ γάρ μοι δοκῶ τὴν εἱμαρμένην ἀγα-
πήσειν τε καὶ κοσμήσειν τὴν αὐτὸς ἐμαυτοῦ, ἡγούμενος ἀγώνισμα τοῦτο προκεῖσθαι τῷ βίῳ καὶ
βάσανον. εἰ μὴ δὲ ἀτυχοῦσαν ἀπολιμπάνω φιλοσοφίαν. Κοσμείτην· κοσμείτωσαν. Κο-
σμησάμενος· διαταξάμενος. Κοσμήτορες· διατάκται, ἡγεμόνες. Κοσμιότης· εὐταξία.
Κοσμιότης καὶ σωφροσύνη, οὐ μόνον εἰσὶν ἀπαλλαγαὶ καὶ ἀφαιρέσεις τῶν ἀντικειμένων πο-
νηρῶν, ἀκοσμίας καὶ ἀκολασίας· ἀλλὰ ζωαὶ ἐναργεῖς καὶ αὐτοτελεῖς. καὶ ἡ μὲν ἐπιστρέφει τὰ
χείρω ἐν ἡμῖν πρὸς τὰ κρείττω. ἡ δὲ ὅσα πάθη ἐστὶ τῆς ψυχῆς, τάττουσα ταῦτα καὶ διακοσμοῦσα.
ἐκγόνους τε ἑαυτῶν ἀρετὰς ἐν ταῖς τῶν πλησιαζόντων ψυχαῖς ἀποτίκτουσα. Κόσμος· τάξις. καὶ
ἡ ῥόδδος. οἱ δὲ Πέρσαι κορεσθέντες, ἔφαγον οὐδενὶ κόσμῳ, τουτέστι τάξει. Κόσμος τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ
γῆς καὶ τῶν ἐν μέσῳ σύστημά τε καὶ σύγκραμα. ὃς πλήρωμά ἐστι τῶν εἰδῶν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ μηδὲν τῶν εἰ-
δῶν φθείρεσθαι, ἵνα μὴ ἀτελὲς ᾖ τὸ πᾶν, ἀδύνατον δὲ ἦν ταὐτὰ μένειν τῷ ἀριθμῷ γεννητά τε ὄντα
καὶ φθαρτά, μετέχει καὶ ταῦτα τῆς ἀϊδιότητος ὡς ἠδύνατο. διότι καὶ πάντα ἐφίεται τῆς τοῦ
πρώτου ἀϊδιότητος ὡς οἰκείας ἀρχῆς. καὶ μετέχει ταύτης ἕκαστον κατὰ τὸ ἑαυτοῦ μέτρον καὶ
τοῦτό ἐστι τὸ σκοπιμώτατον ἔργον τῆς φύσεως. ὅτι τῶν φυσικῶν ἕκαστον γεννῆσαι ἄλλο, οἷόν ἐστιν αὐ-
τό. καὶ ἐπειδὴ δεόμεθα γεννήσεως, ἡ δὲ γεννητικὴ δύναμις ἐν ὡρισμένῳ γίνεται μεγέθει, διὰ τοῦτο
δεόμεθα τῆς αὐξήσεως. ἐπειδὴ δὲ ἡ αὔξησις διὰ τροφῆς γίνεται, τῆς θρεπτικῆς πάλιν δεόμε-
θα δυνάμεως. διὰ τοῦτο τοίνυν τῶν φυσικῶν δυνάμεων μετέχομεν καὶ ἡμεῖς καὶ τὰ ἄλογα. ὥστε ὅ-
ταν μὲν ἐνεργῶμεν κατὰ τὰς δυνάμεις ταύτας ὡς φυτὰ ἐνεργοῦμεν. ὅταν δὲ κατὰ θυμὸν καὶ ἐπιθυ-
μίαν ὡς ἄλογα ζῷα. ὡς ἄνθρωποι δὲ ἐνεργοῦμεν, ὅτε τῷ λόγῳ κεχρήμεθα. διὸ καὶ ἀστεῖ λίαν ὁ Πλωτῖνος εἶ-
πεν. ὥσπερ οἱ ἐμμανῶς κατὰ τὰς θρεπτικὰς δυνάμεις ἐνεργοῦσιν, οὗτοι κινδυνεύουσιν ἀποδενδρωθῆ-
ναι. σημαίνει δὲ ὁ κόσμος τέσσαρα. τὴν εὐπρέπειαν. τὸ δὲ τὸ πᾶν. τὴν τάξιν. τὸ πλῆθος κατὰ τὴν γραφήν.
Αἰλιανός. ἡ δὲ Κλεοπάτρα καὶ ἄλλα εἰργάσατο ἀσεβείας ἐχόμενα, ἁρμόσει γοῦν τι κόσμον φέρει.
τουτέστιν εὐπρέπειαν. Κόσμος. οἱ Στωϊκοὶ τὸν κόσμον, διχῶς εἶναι λέγουσιν. αὐτόν τε τὸν θεὸν
καὶ τὸν ἁπάσης οὐσίας ἰδιοποιόν. ὃς δὴ ἄφθαρτός ἐστι καὶ ἀγέννητος δημιουργὸς ὢν τῆς διακο-
σμήσεως, κατὰ χρόνου ποιὰς περιόδους ἀναλίσκων εἰς ἑαυτὸν τὴν ἅπασαν οὐσίαν καὶ πάλιν ἐξ
αὑτοῦ γεννῶν. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν διακόσμησιν τῶν ἀστέρων κόσμον εἶναι λέγουσι. καὶ τρίτον τὸ συνεστη-
κὸς ἐξ ἀμφοῖν. καὶ ἔστι κόσμος ὁ ἰδιοποιὸς τῆς τῶν ὅλων οὐσίας. ἢ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ
τῶν ἐν αὐτοῖς φύσεων. ἢ σύστημα ἐκ στοιχείων καὶ ἀνθρώπων καὶ τῶν ἕνεκα τούτου. τὸν δὴ κόσμον οἰκεῖσθαι
κατὰ νοῦν καὶ πρόνοιαν. εἰς ἅπαν αὐτοῦ μέρος διήκοντος τοῦ νοῦ, καθάπερ ἐφ' ἡμῶν τῆς ψυχῆς, δι' ὧν
μὲν μᾶλλον, δι' ὧν δὲ ἧττον. καὶ δι' ὧν μὲν ὡς ἕξις κεχώρηκεν ὡς διὰ τῶν ὀστῶν καὶ τῶν νεύρων. δι' ὧν δὲ
ὡς νοῦς, ὡς διὰ τοῦ ἡγεμονικοῦ. οὕτω δὴ τὸν ὅλον κόσμον ὡς ζῷον ὄντα ἡγεμονικὸν ἔχειν τὸν αἰθέρα
καὶ χωρεῖν διὰ τῶν ἐν ἀέρι καὶ διὰ τῶν ζώων ἁπάντων καὶ φυτῶν καθ' ἕξιν, καὶ ἕνα εἶναι τὸν κόσμον
καὶ τοῦτον πεπερασμένον σχῆμα ἔχοντα σφαιροειδές. πρὸς γὰρ τὴν κίνησιν ἁρμοδιώτατον τοῦτο
ἔξωθεν δὲ αὐτοῦ τὸ κενὸν εἶναι περικεχυμένον ἄπειρον, ὅπερ ἀσώματον. ἀσώματον δὲ τὸ οἷόν τε κατέχε-
σθαι ὑπὸ σωμάτων οὐ κατεχόμενον. ἐν δὲ τῷ κόσμῳ μηδὲν εἶναι κενόν. ἀλλ' ἡνῶσθαι αὐτόν. τοῦτο γὰρ
ἀναγκάζει τὴν τῶν οὐρανίων πρὸς τὰ ἐπίγεια συντονίαν καὶ σύμπνοιαν. Κόσσος· τὸ ῥάπισμα.
Κοσόβαρος ὄνομα κύριον. Κόσυμβος καὶ κούμβη· ἀνάδεσμος. ἢ χιτὼν κροσσωτός. ὁ κόμ-
βος τῶν δύο χειρίδων ὅταν τις δήσῃ ἐπὶ τὸν ἴδιον τράχηλον. Κοτταβίζει· οἷον ποτηρίῳ ἀναρριπτεῖ. ὃ
ἐποίουν οἰωνιζόμενοι. Κοτταβίζειν· παίζειν. εἰς χαλκᾶς δὲ φιάλας, αἳ καλοῦνται λάταγες, ἀνερρί-
πτουν ἐμβάλλοντες τι πόμα. καὶ εἰ ἐγίνετο μείζων ψόφος, ἐδόκουν ὑπὸ τῶν ἐραστῶν ἐρᾶσθαι. κότ-
ταβος δὲ λέγεται τὸ λῆμμα τοῦ ποτηρίου. ὃ ἐνέβαλλον εἰς τὰς λατάγας. ἦν δὲ παίγνιον παρὰ Ἀθηναί-
οις τοιοῦτον. ῥάβδος μικρὰ πεπηγμένη κεῖται τῇ γῇ. καὶ ἐπὶ πέρας ἐπάνω αὐτῆς κινουμένη ὡς ἐπὶ ζυγίου.

εἶχε δὲ παλάστας δύο ἐξηκοντημένας καὶ κρατῆρας δύο ὕδατος ὑποκάτω τῶν παλαστῶν· καὶ
ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἀνδριὰς χαλκοῦς κεχρυσωμένος. τοῦτο δὲ ἦν ἐν τοῖς συμποσίοις. καὶ πάντων παι-
ζόντων ἀνίστατό τις ἔχων φιάλην μεμεστωμένην ἀκράτου. καὶ μακρόθεν ἱστάμενος, ἔπεμπεν ὅλον τὸν
οἶνον ὑπὸ μίαν σταγόνα εἰς τὴν παλάστην, ἵνα πεμφθεῖσα βαρυνθῇ καὶ κατελθοῦσα κρούσῃ εἰς τὴν
κεφαλὴν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ὑπὸ τὸ ὕδωρ κεκρυμμένου καὶ ποιήσῃ ἦχον. καὶ εἰ μὲν μὴ ἐκχυθῇ ἐκ τοῦ
οἴνου ἐν ἴκμα, καὶ ᾔδει ὅτι φιλεῖται αὐτὸς ὑπὸ τῆς ἐρωμένης· εἰ δὲ μή, ἡττᾶτο. ἐλέγετο δὲ ὁ ἀνδρι-
ὰς ὁ ὑπὸ τὸ ὕδωρ, μάνης. Κότταβος. λάταξ. χαλκῆ φιάλη. ἣν μεταξὺ τοῦ δείπνου ἐτίθεσαν
οἴνου πεπληρωμένην· εἶτα εἰς μικρὰ ποτήρια ἐμβάλλοντες, ἀφ' ὕψους ἐρρίπτουν ἐπὶ τὸν ψό-
φον ἀποτελέσαι. ὃς ἐκαλεῖτο κότταβος. ἐπήνει τοῦ δὲ ὁ μείζονα ψόφον ποιῶν. καὶ μεθυσοκότταβοι ἐκαλοῦντο
οἱ τοῦτο ἐργαζόμενοι. Κόττας ὄνομα κύριον. ὃς ἐχρήσατο τῷ ὅπλῳ ὃ ζάγκλας ἔλεγον. μεθοδ-
ευθὲν δὲ ἀφίει πληγήν, ὥστε τὸν βληθέντα διά τε τοῦ θώρακος καὶ διὰ τῶν πλευρῶν διαπεί-
ρεσθαι καὶ τῇ γῇ προσηλῶσαι. Κοτεσσάμενος. ὀργισθείς. Κοτίδιον ὄνομα πόλεως. Κοτεῖ
φθονεῖ. ζηλοῖ. Κότινος. ἀγριέλαιος. ἡ ὀνομαζομένη ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὴν ἐκ κοτίνοιο
καλαύροπα. τὴν ποτε θῆνος, πολλάκι ῥομβητὰν ἐκ χερὸς ἠκροβόλει. Κοτινοτράγα. κό-
τινον ἐσθίοντα τουτέστιν ἀγριέλαιον. Κοτίνῳ στεφανῷ. οὐ κοτίνῳ οἱ νικῶντες ἐστέφοντο ἀλλὰ
καλλιστεφάνῳ. ταύτης δὲ τὰ φύλλα, ἔμπαλιν ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις. ἔξω γὰρ ἀλλ' οὐκ ἐντὸς ἔ-
χει τὰ λευκά. ὁ δὲ ἐκφαυλίζων ἔφη κοτίνῳ. καὶ Ἀριστοτέλης κατὰ λέξιν οὕτω φησὶ περὶ αὐτῆς.
ἐν τῷ πανθείῳ ἐστὶν ἐλαία. καλεῖται δὲ καλλιστέφανος. ταύτης δὲ ἔμπαλιν τὰ φύλλα ταῖς λοι-
παῖς ἐλαίαις πέφυκεν· ἔξω γὰρ ἀλλ' οὐκ ἐντὸς ἔχει τὰ λευκά. ἀφίησί τε τοὺς πτόρθους ὥσπερ ἡ
μύρτος εἰς τοὺς στεφάνους συμμέτρους. ἀπὸ ταύτης λαβὼν κλάδον Ἡρακλῆς, ἐφύτευσεν Ὀλυμ-
πίασιν. ἀφ' ἧς οἱ στέφανοι τοῖς ἀθληταῖς ἐδίδοντο. ἔστι δὲ αὕτη παρὰ τὸν Ἰλισὸν ποταμόν. περιῳ-
κοδόμηται δὲ καὶ ζημία μεγάλη τῷ θιγόντι αὐτῆς. ἀπὸ ταύτης, ἔφερον λαβόντες Ἠλεῖοι τῶν ἀθλη-
τῶν τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ τοὺς στεφάνους. καὶ αὖθις. ἀκούσας ὁ Ξέρξης ὅτι περὶ κοτίνου στεφάνου ὑφίσταν-
ται πόνον οἱ Ἕλληνες, πῶς ἂν εἴπεν ὑπὲρ ἐλευθερίας οὗτοι μάχοιντο. Κότος. ὀργή. ἢ φθόνος ὁ ἀδη-
φάγος. οὐκ οὖν ἐδέχετο αὐτοὺς τὸ μαντεῖον τοῦ θεοῦ μηνιῶντος αὐτοῖς καὶ λιπαρούντων μαθεῖν καὶ
δεομένων τὴν αἰτίαν τοῦ κότου, ὁ δὲ ἀπεχρήσατο. Κοτυαίειον. μικρὰ πόλις. Κοτύλαι τὰ
ἐν τοῖς κοιλώμασι. Κοτύλαιον ὄρος τὸ ἐν Εὐβοίᾳ ἀπὸ Κοτύλου καλουμένου τοῦ κατασχόντος
αὐτό. Κοτύλη ὄνυμα καλοῦσιν ἡμίξεστον διὰ τὸ ἐκκεῖσθαι τὴν ὕλην. εἶδος ποτηρίου ὁμωνύμως
τῷ ἀγγείῳ τῶν ὑγρῶν. ὡς χοῖνιξ. καὶ εἶδος μέτρου καὶ τὸ κοῖλον τοῦ ὀστέου, ἔνθα ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ στρέφε-
ται καὶ ἐφ' ἧς τὰ φορτία βαστάζουσιν τὴν ἐπίδοσιν ἔφερε πρῶτος γέρας. φορτοφόρος γὰρ ἦν. Κο-
τυληδὼν ἐν ταῖς κοτύλαις. καὶ κοτυληδόνοφιν. Κοτυληδόνες αἱ τοῦ πολύποδος πλεκτάναι.
Κοτυλήρυτον πολὺ ὥστε κοτύλῃ ἀρύεσθαι ὅ ἐστι κοίλῳ τινί. Κοτυῶρα. πόλις Ἑλληνίς, σινω-
πέων ἄποικος. καὶ οἱ πολῖται Κοτυωρῖται. ἣν νῦν παρὰ πολλοῖς κύτωρα λεγομένη. Κότυς
δαίμων παρὰ Κορινθίοις τιμώμενος. ἔφορος τῶν αἰσχρῶν. ὅθεν οἱ Κλεισθένεαι καὶ Τίμαρχοι. καὶ
πάντες οἱ πρὸς ἀργύριον τὴν ὥραν διατιθέμενοι, καὶ οἱ μὴ πρὸς ἀργύριον δὲ ἀλλὰ πρὸς ἄλλο τι
καὶ εἰ μὴ πρὸς μηδὲν ὁτιοῦν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐσχάτην ἡδονήν. καθάπαξ οἱ θηλυδρίαι ζυγῶν πλα-
σται πάντες εἰσί. Κότυς ἀνὴρ ἦν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἀξιόλογος καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρεί-
ας διαφέρων· ἔτι δὲ καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν πάντα μᾶλλον ἢ θρασὺς ὢν καὶ συνετῶς ὑπῆρχε καὶ βαρύτητα
καὶ βάθος ὑπέφαινεν ἐλευθέριον. Κότυς, οὗτος ἄρξας Θρᾴκης ἔτη κδ. τὰ μὲν πρῶτα, ἐν τρυ-
φαῖς καὶ ἡδυπαθείαις ἦν. αὔξησιν δὲ λαμβανούσης αὐτοῦ τῆς εὐπραγίας εἰς ὠμότητα καὶ ὀργὴν
ἐξηνέχθη. καὶ τὴν γυναῖκα ἐξ ἧς αὐτῷ ἦν τέκνα, διακόψαι μέσην ἀπὸ τῶν αἰδοίων ἀρξάμενος.
Κουβεικὸν ἐν τῇ συνηθείᾳ κουκούβριον λεγόμενον. ἔστιν ἐν τῷ μάνης. Κουθούρου. οὐκ οὔρου. Οὐρικούρου καὶ
οἱ κεφαλὴν οὐκ οὖρα. παρὰ τὸ καθεῖρον τὴν οὐρὰν, ἤ τι ἀκεντροι. Κουλλουρίου. εἶδος μελιττούτας.

Κουρεύομαι τὰς τρίχας. ἔνθεν καὶ κουρεῶτες. Κουρεώτης ὁ κουρεύς. καὶ κουρεῖς πληθυντικῶς. κουρεῶτις δὲ ἑορτὴ τῶν ἀπατουρίων τρίτη. ἐν ᾗ οἱ κοῦροι ἀποκειρόμενοι εἰς τοὺς φράτορας ἐνεγράφονται. καὶ ζήτει τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν. ἐν τῷ ἀπατούρια. ὅτι τὸ κουράλιον. χλόη μέν ἐστιν ἐν τῇ θαλάττῃ. πρὸς ἀέρα δὲ ἐξενεχθὲν εἰς λίθου στερεότητα μεταπήγνυται. Κουρεῖα τὸ κουρεῖον, ὁ τόπος ἐν ᾧ κουρεύονται καὶ κουρεύουσι τὰς τρίχας. Κουρῆτας. νέους. Κουρῆτες ὄνομα ἔθνους. κουρήτων στόμα. ἐδόκουν γὰρ οὗτοι μάντεις εἶναι. οἱ δὲ θεσπιῳδὸν στόμα. Κουρίας. ὁ ἔσωθεν κεκομμένος τὰς τρίχας καὶ κουριάω κουριῶ τὸ κουρεύω. Κουρίδιον. τὸν ἐκ παρθενίας μεμνηστευμένον. ἀνεμιμνήσκετο ὡς τὸν κουρίδιον αὐτῆς ἄνδρα ἀνέλοι. σὺν τῷ κουριδίῳ γαμέτῃ εἰς ἔφεσον ἦλθε. Κουρίζουσα. νεάζουσα. καὶ κουρίζων, νέος ὑπάρχων. ὃς τὰ ὅπλα ἀναλαβὼν ἃ κουρίζων φερέσκε, τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο περικαλύπτει σῶμα καὶ κουρίζω. τὰ τῶν νέων φρονῶ.
Κουρὶξ. ἐκ τῶν τριχῶν. Κουριδάσου. ἐκ τοῦ βίου τοῦ χρυσοστόμου ἑλκόμενος ἀπὸ τοῦ κουριδάσου τῆς πόλεως ἐν μέσῃ τῇ πόλει. Κουρίων, ὄνομα κύριον ὃς ἦν προτέκτωρ. Κοῦρος. νέος.
Κουρόσυνον. τὸ ὑπὲρ τῆς κουρᾶς θυόμενον ἐν ἐπιγράμματι. καλῷ σὺν τέττιγι κλεισθενέω τρίχα τὴν δὲ κουρόσυνον. Κουροτρόφος παιδοτρόφος. κουροτρόφος γῆ. ταύτῃ δὲ θῦσαι φασὶ τὸν πρῶτον ἐριχθόνιον ἐν ἀκροπόλει. καὶ βωμὸν ἱδρύσασθαι. χάριν ἀποδιδόντα τῇ γῇ τῶν τροφείων. καταστῆσαι δὲ νόμιμον τοὺς θύοντάς τινι θεῷ, ταύτῃ προθύειν. Κουρωρεῦσι οἱ διαβρέχοντες. κουρὰ γὰρ ἡ θρίξ. Κοῦστος φύλαξ. Κουστωδία. τὸ τῷ δεσμωτηρίῳ ἐπικείμενον στράτευμα. σύστημα στρατιωτικὸν στῖφος. Κουτριγοῦροι. ὁ δὲ ἰουστινιανὸς ἀδίκως αὖθις ἀπεκάλει τοὺς κουτριγούρους ἀπραγμοσύνην. Κούφη γῆ τοῦτον καλύπτοι. ἀντὶ τοῦ μετέωρος. λέγεται δὲ γῆ τῆς κουφοτέρα. οὐκ οὖσα ἁπλῶς κούφη. καὶ πῦρ πυρὸς βαρύτερον οὐκ ὂν ἁπλῶς βαρύ. κοῦφον δέ ἐστι τὸ ἐξ ἑαυτοῦ φερόμενον εἰς τὸν ἀνωτάτω τόπον. λέγεται δὲ κούφη γῆ, τὰ δυσβαστακτότερα εἶναι καὶ ῥᾷον ἀναβιβάζεσθαι καὶ τὸ πῦρ βαρὺ τὸ κάτω ῥέπον ἐπόμενον. καὶ λέγονται ταῦτα καθ᾽ ὁμοιότητα. ἀλλ᾽ οὐ κυρίως. Κούφοις πνεύμασι βόσκου νέαν ψυχὴν ἀτάλλων τουτέστι κούφη καὶ ἁπαλῇ ζωῇ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυτῶν ἅτινα οὐδὲν σφοδρὸν δύνανται φέρειν. οὔτε καύσωνα οὔτε ἄνεμον. αἴας φησὶ πρὸς τὸν παῖδα αὐτοῦ. μὴν ἐκκουφίσας ἀντὶ τοῦ ἀφικόμενος ἐκπλεύσας διονύσιος τοὔνομα ἔμπορος τὸ ἐπιτήδευμα δολιχεύσας πολλάκις, πολλοὺς πλοῦς, τοῦ κέρδους ὑφηγοῦντος, καὶ πορρωτέρω τῆς μαιώτιδος ἐκκουφίσας, ὠνεῖται κόρην κολχίδα ἣν ἑλκύσαντο μαχλυδὶ ἔθους τῶν ἐκεῖ βαρβάρων. Κουφότερος κονιορτοῦ καὶ ἀσθενέστερος. Κόφινος ἀγγεῖον πλεκτόν.
Κοχλιάριον τὸ παρ᾽ ἡμῖν. Κοχλίας. ὁδὸς εἰς ἑκάτερον περιειλημένη. Κοχλίας αὐτόματος βαδίζων προηγεῖται τῆς πομπῆς αὐτοῦ σίαλον ἀναπτύων. Κοχλίδιον εἶδος ζωυφίου. Κοχώνη. τὸ ὑπὸ τὸ αἰδοῖον μέρος τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν καὶ τῆς κοτύλης τῶν ἰσχίων τὸ κοινῶς καλούμενον μεσοσκελές. ἀριστοφάνης. Κόψυχος εἶδος ἰχθύος. Κόψυχος ἐπὶ ὀρνέων. κόσσυφος ἐπὶ ἰχθύων. Κόψυχος εἶδος ὀρνέου. σὺ δὲ κοψύχῳ ἔοικας σκαφίον ἀποτετιλμένῳ. σκάφιον δὲ εἶδος κουρᾶς. οἱ κόψυχοι ὠτακοῦντες, κεντοῦσι τὰ ᾠά. οἱ οὖν ὀρνιθοθῆραι, πτερὰ αὐτοῖς ἐμβάλλουσι πρὸς τὸ ἀβλῶσαι τὰ ῥάφη τῇ μαλακότητι τῶν πτερῶν. ἢ ἵνα μὴ κορυζῶσιν. ἢ ὅτι μετὰ τὸ σφάξαι πτερὰ ἐμβάλλουσιν ὥστε δῆθεν αὐτοὺς κρεμαμένους ὁραθῆναι πᾶσι. Κῶας ἡ τοῦ προβάτου δορά. Κωβάλω ἡ λέξις παρὰ ἀριστοφάνει. Κωβίτης, εἶδος ἀφύας. καὶ ἔστιν ἐκ τῶν ἀφύα. Κωβιὸς ὁ ἰχθύς. Κωδαλοῦχος μέζονης. Κωδία. εἶδος φυτοῦ. ἡ τῆς μήκωνος κεφαλὴ ὑπὸ ἡσιόδου καὶ ἀριστοφάνης. Κωδίκελλος. δέρμα προβάτου. Κώδιξ κώδικος.
Κώδιον. προβάτου δέρμα. εἰ μὴ σεμισῶ γνοίμην ἐν κρατίνου κώδιον. καὶ διδασκοίμην προσάδειν μορσίμου τραγῳδίαν. γνοίμην φησὶν εἰς τὴν οἰκίαν κρατίνου κώδιον ὥστε μὴ καθεύδειν ἐκεῖνον εἰ μὴ σεμισῶ. ὡς ἐν ὀργῇ τὴν οὖν καὶ μέθυσον διαβάλλει τὸν κρατῖνον. ὅθεν καὶ ἀποξωθεὶς ἐκεῖνος, καίτοι τοῦ ἀγωνίζεσθαι ἀποστὰς καὶ συγγράφειν πάλιν ἀγωνίζεται καὶ γράφει δρᾶμα τὴν πυ

τινὸς αὐτὸν τὴν καὶ τὴν μέθην. οἰκονομία δὲ κέχρηται τοιαύτῃ. τὴν κωμῳδίαν ἐπλάσατο ὁ Κρατῖνος εἶναι αὐτοῦ γυναῖκα καὶ ἀφίστασθαι τοῦ συνοικεσίου τοῦ σὺν αὐτῷ θέλειν. καὶ κακώσεως αὐτοῦ δίκην λαβεῖν. φίλους δὲ παρατυχόντας τοῦ Κρατίνου, δεῖσθαι μηδὲν προπετὲς ποιεῖσθαι καὶ τῆς ἔχθρας ἀνερωτᾶν τὴν αἰτίαν. τὴν δὲ, μέμφεσθαι αὐτῷ ὅτι μὴ κωμῳδεῖ μηκέτι μὴ δὲ συγγράφει. σχολάζει δὲ τῇ μέθῃ. ἦν δὲ ὁ Κρατῖνος τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας πρεσβύτερος Ἀριστοφάνους τῶν δοκίμων ἄγαν ὅπιν ἀξαγρεῖ· ὀλυμπιάσιν ὁ ποτ' ἥκιστα ὤν, προελθὼν ὑπὸ κωδίῳ δεῦρο στάδιον· ἐπὶ προρρήσει ὄμβρου λέγεται τοῦτο πεπραχέναι. Κώδων. παρὰ τὸ ἐν τῷ κινεῖν ᾄδειν. Κωδωνεὼν ἐν ᾧ οἱ κώδωνες. Κωδωνίσαι. ἀπὸ τῶν ἵππων μετενήνεκται. εἰώθασι γὰρ οὕτω δοκιμάζειν τοὺς γενναίους ἵππους εἰ μὴ καταπλήσσονται τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θόρυβον διὰ κώδωνας ψοφοῦν. καὶ ἔστιν ἐν τῷ διακωδωνίσαι. καὶ κωδωνίζω. φημίζω. καὶ ἔστι ἐν τῷ ἀκωδώνιστον. Κωδωνοφαλαροπώλους κώδωσί τε εἰς τὰ φάλαρα χρωμένους. οὐ δ' ἐξέπληττεν αὐτὰς κύκνους ποιῶν καὶ μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους. Κωδωνοφορεῖται ἀντὶ τοῦ δοκιμάζεται ἡ τῶν φυλάκων φρουρά.

Κώδων καλεῖται καὶ τὸ πλατὺ τῆς σάλπιγγος. σοφοκλῆς. χαλκοστόμου κώδωνος ὡς τυρσηνικῆς. πολλὰ δὲ εἴδη σαλπίγγων. λίβυσι καὶ αἰγύπτιαι. τυρρηνικαί. πρῶτος γὰρ Ἀρχώνδας συμμαχῶν τοῖς Ἡρακλείδαις ἤγαγεν εἰς Ἕλληνας τὴν τυρρηνικὴν σάλπιγγα. διὰ τοῦτο φησὶ τυρρηνικῆς.

Κωδωνοφορῶν. οἱ περίπολοι οἱ τὰς φυλακὰς περιπολοῦντες καὶ περισκοποῦντες, ἐρχόμενοι ἐπὶ τοὺς φύλακας κώδωνας εἶχον καὶ τούτους ἐψόφουν πειράζοντες τὸν καθεύδοντα. καὶ ἵνα οἱ φυλάσσοντες ἀντιφθέγγωνται. Ἀριστοφάνης. κωδωνοφορῶν περιέτρεχε. Κώεα. τὰ δέρματα καὶ κώεσι. Κῶον. κώθος εἶδος ἰχθύος. Κώθων εἶδος ποτηρίου λακωνικοῦ μονώτου. δοκεῖ δὲ καὶ στρατιωτικὸν ὄνομα τοῦ Λεωσθένους παιδός. Ἀππιανὸς ἐφεστρίδα δὲ συγκεκομμένην καὶ θεῖον ἐν κώθωνι. Κώθωνες εἴδη ποτηρίων ἃ ἐλάμβανον οἱ στρατιῶται ὀστράκινα. ὃ νῦν ἑρισκὸν καλοῦσι πλυτάρειον ἤτοι λακωνικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ. ἐπειδὴ μεθιστὸν ὕδωρ ἐλάμβανον οἱ ναῦται, κώθωνας εἶχον. τὴν δὲ τελείων δείκνυσι τῶν ναυτικῶν τῶν τε στρατιωτικῶν σιτίων ὅτι ἐντελῆ οἱ στρατιῶται ἔφερον. Κωθωνίδης ὄνομα κύριον. Κωθωνίσαι. μεθύσαι. ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνιζόμενος ἀφ' ἡμέρας ὁ μηδ' εἷς τῶν μὲν αἱ μοιραγνῶ τι, παράμηνον παραδίδωσι. τῷ δὲ κωθωνιζομένῳ τὸν ἡδὺν πότον. Κώκαλος. ὄνομα κύριον. Κωκυτὸς, ὄνομα ποταμοῦ ἢ ὁ θρῆνος ἢ ὀδυρμός.

Κωπὸς ἀγαθός. τουτέστιν ἐλέγετο κωκυτὸς ἐπεὶ χειμέριος οἰμωγαί τε ἠκούοντο θαμιναί. καὶ φθεῖ μαθερπώδεις καὶ διωλύγιοι. Κῶλα. τὰ τῆς σφενδόνης ἑκάτερα μέρη. εἰν οὐ χερμαστῆρος, ἐϋστροφα κῶλα τιταίνων ἀλκιμένης πλανάδ' εἶργεν ἀπωθενέφος. Κῶλα τὰ ὀστᾶ. ἡ δὲ καμήλους ὑφῆκε τὰ κῶλα καὶ ἑαυτὴν ἐκάθισεν εἰς τὰ στέρνα. καὶ αὖθις. ἄκρα δὲ φειδόμενος πετάλοις περιονώδεσι κώλοις. αἰθοπικληίζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας. Κῶλα τοῦ ζεύγματος. συμβαίνει δὲ τοὺς ἐλαύνεις κρατεῖν θατέρου τῶν κώλων τοῦ ζεύγματος. Κωλακρέται οἱ ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ, καὶ τῶν εἰς θεοὺς ἀναλωμάτων. Ἀριστοφάνης. σὺ δὲ χασμάζεις τὸν κωλακρέτην. τὸ δὲ παρατόμενόν σε λέληθας. Κωλακρέτης. νόμος ἦν τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τοὺς ἱερέας λαμβάνειν. ἃ εἰσὶν οἷον δέρματα καὶ κωλαί. Κωλῆ τὰ ἔμπροσθια μέρη τῶν ἱερείων τοῦ λεγομένου κωλῆνος. ἔστι δὲ ἱερὸς Ἑρμοῦ ὁ βραχίων τῶν ἀλόγων ζώων. Ἀριστοφάνης πλούτῳ. οἴμοι δὲ κωλῆς ἣν ἐγὼ κατήσθιον τὰς ἀγκύλας φησίν. αἳ ὀστώδεις εἰσί. διαπάλλειν οὖν ὡς ὀστέα τοῖς θεοῖς θύοντας. Κωλήνιον. τὸ κωλίκιον. Κώληπα. τὸ ὄπισθεν τοῦ γονατίου μέρος. ἡ κόξα. καὶ κώληψ. ἡ ἰγνύη. τὸ ὀστοῦν. Κωλιάδος κεραμῆες. κωλιὰς τόπος τῆς Ἀττικῆς. ἔνθα σκεύη πλάττονται. λέγει οὖν ὅτι ὅσοι ἐπὶ ῥοχθοὺς φέρονται. ῥοχθὸν δὲ τὸν σκευοπλάστην λέγει. τουτέστιν ὅσαι πρὸς σκευοπλαστίαν ἐπιτήδειαι, πασῶν ἡ κωλιάδος κρείσσων. ὥστε καὶ βάπτεσθαι ὑπὸ τῆς μίλτου. ἔστι δὲ ὁ τόπος ἐοικὼς ὅμοιος ἀνθρώπου κώλῳ. καὶ οἱ ἐνοικοῦντες κωλιοί. Κωλιάς. ναός ἐστι τῆς Ἀφροδίτης οὕτω καλούμενος. ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὴν προσηγορίαν λαβών. νεανίας γάρ τις Ἀττικὸς ἁλοὺς ὑπὸ τυρρηνῶν, καὶ δεσμώτης δούλων παρ' αὐτῶν, ἐρασθείσης αὐτοῦ, τῆς θυ-

γαστρὸς τοῦ ἔχοντος καὶ ἀπολυσάσης ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν οὕτως ἐλευθερωθείς. καὶ χαριστήριον τῇ Ἀ-
φροδίτῃ τῆς σωτηρίας ἀνέθηκεν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἀφ' ἧς ἐξέπεσε, ναὸν ἐκτίσατο. Κωλιάδα δὲ ὠνόμασε,
τουτέστιν ἀπὸ τῶν κώλων ἃ ἐν τοῖς δεσμοῖς κατεπόνειτο. οἱ δὲ ὅτι Ἴωνος θύοντος ἱερεῖον κώλης, ἱέ-
ραξ ἐξήρπασε. καὶ ἐπ' ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἐκάθισεν ὅθεν ὁ τόπος Κωλιὰς ἐκλήθη. μέμνηται καὶ Καλ-
λίμαχος ἐν Ἑκάλῃ. Κωλιπαίγνιον. Κωλοβάθρου. τῆς λεγομένης κλάπας παρὰ πολ-
λοῖς. Κῶλον. παρὰ τὸ ἐκκεῖσθαι ὅλον τὸ ὀστοῦν ὅθεν καὶ σκώληξ κατ' ἀντίφρασιν. Κῶ-
λον μόριον λόγου ἐκ δύο ἢ καὶ πλειόνων μερῶν συνιστάμενον. τὰς συλλαβὰς γὰρ τέμνουσι καὶ τὰ
κῶλα τῶν νοημάτων. κῶλον δὲ ὁ ἀπηρτισμένην ἔννοιαν ἔχων στίχος. Κωλώτης. ἀσκαλα-
βώτης. Βάβριος· σοφῆς ἀράχνης ἱστὸν εὗρε κωλώτης. καὶ λεπτὸν ἐνεδύφαρος ἐκτεμὼν τοίχου.
καὶ κωλώτης ὁ Διόνυσος. Κωλυβδαίνω. Κωλύδαινα. Κωλύμη. κώλυμα. κώλυσις. ἐμ-
πόδιον. ἔστι δὲ ἡ λέξις Θουκυδίδου. Κωλύω. αἰτιατικῇ. καὶ κωλυτάνεμος. ἔστιν ἐν τῷ ἄπνους.
καὶ κωλυσανέμας ἐν τῷ Ἐμπεδοκλῆς. Κωλυττὲς δῆμος τῆς Αἰγηΐδος. Κῶμα. κοίμημα. Ἀ-
λέξανδρος δὲ πλήρης ὢν ἐκ συμποσίου, ἐπὶ κῶμον ἦλθεν εἰς Ἀντιπάτρου οἱ πάντες οἱ φίλοι
παρακληθείς. Κωμάζει. κῶμον ἢ δρᾶμα ᾄδει. ὑβρίζει. Κωμάρχης ὁ τῶν πόλεων ἄρχων.
παρὰ Ξενοφῶντι. Κωμάσαι. ὁ δὲ Μάριος Ῥωμαίων στρατηγὸς, ἐβούλετο ἀπολυθεὶς τοῦ πο-
λέμου πρὸς λυσιτελεῖς μεταβαλεῖν τὸν πόλεμον καὶ τὸ λεγόμενον ἐκλύσας τὴν ἀνδρωνῖτιν εἰς τὴν γυναικωνί-
τιν κωμάσαι. καὶ αὖθις ὁ Ἀπολλώνιος ἔφη. ψηφίσωμεν ὧδε ἐστεφανῶσθαι αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ καὶ
περὶ Ἱππολύτου τεθνεῶτος. ὁ μὲν γὰρ εἰς τὴν Ἀφροδίτην ὕβρισεν. ὁ δὲ, ὃ καὶ διὰ τοῦτο οὐδ' Ἀφροδισί-
ων ἥττητο. οὐδὲ ἔρως εἰς αὐτὸν ἐκώμαζεν. ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικοτέρας τε καὶ ἀτέγκτου μοίρας. καὶ αὖ-
θις ἐπὶ τῷ κωμάζειν καὶ κοῦφος εἶναι πρὸς ποίησιν. Κωμάσομαι. ἀσελγῶς διατεθήσομαι. ἐν ἐπι-
γράμματι· ἦν γάρ με κιχείρης τότε παύσομαι. ἢν δὲ μ' ἀφῇς ζῆν καὶ διαθῇς τούτων χείρονα, κω-
μάσομαι. Κωμαστής. ὁ τρυφῶν μετ' ᾠδῆς ἀσελγοῦς. Κώμαυλος τὸν ἐχῖνον ἰδὼν ἐπὶ νῶ-
τα φέροντα ῥᾶγας ἀπέκτεινεν. ὃ δὲ ἀπὸ θειλοπέδου. Κώμη. εἰς ἣν ἐκοιμῶντο ἀπὸ τῶν ἔργων
ἀνιόντες. ἢ χώμη οἷον ἀνάχωμά τι κατὰ σύγκρισιν τοῦ ἐδάφους. καὶ κωμῆται οἱ τῆς κώμης οἰκή-
τορες. καὶ ἐκώμασεν. ἀντὶ τοῦ ἐπεγένετο θρῆνος δὲ ὑμέναιον ἐκώμασεν. ἡ δὲ τάλαινα οὔπω γυνὴ
καὶ νῆνις ἐβλέπετο. καὶ παροιμία. ὡς ἐκώμασεν ἐπὶ τῶν ἀκόσμως τι ποιούντων. Κωμηδὸν πᾶ-
σα ἡ πόλις. Κώμην. οἱ πλεῖστοι τοὺς στενωποὺς καὶ τὰ οἷον γειτνίασιν. οἱ δὲ, τοὺς ἐν τῇ πόλει δήμους κώμας φα-
σὶ προσαγορεύεσθαι καὶ κωμήτας ἐν τῇ πόλει καὶ οἷον τοὺς δημότας ἐν τῇ αὐτῇ τάξει καὶ μοίρᾳ τῆς πό-
λεως οἰκοῦντας. οὕτως Ἀριστοφάνης. εἴρηκε δὲ καὶ Θουκυδίδης τοὺς δήμους κώμας ἐν πρώτῃ. κατὰ
κώμας δὲ τῷ παλαιῷ τρόπῳ οἰκηθείσης. Κωμῆται καὶ οἱ γείτονες. κώμη γὰρ ἡ γειτονία. Καλλί-
μαχος Ἑκάλῃ. τοῦτο γὰρ αὐτῇ κωμῆται κάλεον περιναιέτες. Βάβριος· ὄνῳ τις ἐπιθεὶς ξόανον ἐ-
χε κωμήτης. καὶ κωμῆτις θηλυκῶς γείτων. κώμη δὲ τὰ ἄμφοδα. ἔνθεν καὶ ἐπικωμάσαι. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἡ ἐ-
μὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται ὡς Λυσίστρατος φησί. Κωμικὸς ὁ ποιητὴς τῆς κωμῳδίας καὶ κω-
μικὸν δορυφόρημα. Κῶμος ἡ μέθη καὶ ὁ ὀρχισμός. λέγεται δὲ καὶ ὁ στενὸς τόπος. σημαίνει δὲ
καὶ τὸ κοίμημα. κῶμος ἐστὶ μεθυστικὸς αὐλὸς ἐγχρονίζοντος τοῦ οἴνου, ἐρεθίζων τὴν ἡδυπάθειαν. καὶ
θέατρον ἄσχημον ποιῶν τὸ συμπόσιον. κυμβάλοις τισὶ καὶ ὀργάνοις καταθέλγων τοὺς δαιτυ-
μόνας. καὶ αὖθις. ὁ δ' ἔρωτας διεχόλαζε καὶ κώμους. ἐπὶ κῶμον ἔρχεται μεθύων ἄνθρωπος οὐκ ἀ-
γροίκως τῆς φωνῆς ἔχων. Φιλόστρατος. Κωμῳδεῖν. αἰτιατικῇ. σκώπτειν. Κωμῳδίαι ὕβρεις δὲ
διασυρμοὶ ἐμπαίγματα. καὶ κωμῳδὸς ὁ τοιοῦτος ποιητής. Κωμῳδιοποιός. ὁ σκώμματά τινα εἰσάγων κα-
τά τινος. Κωμῳδολοιχῶν, περὶ τὸν [illegible] Ἀριστοφάνης. Κωμῶν τῶν χωρίων ἡ αὐ-
θεία ἡ κώμη, Κῶμοι. ᾠδαὶ ὀρχήσεις μετὰ μέθης. Κωμύδριον. τὸ μικρὸν χωρίον, Κώμυ-
θα. δέσμην χόρτου. οἱ δὲ ξυνδήσαντες τὰς καλάμους καλωδίοις τε καὶ πολύπαις, τὰς κώμυθας πολλὰς
ἀπειργάσαντο ἡ εὐθεῖα ἡ κώμυθα. Κωνειαζομέναις. θανάσιμον φάρμακον πινούσαις κώνειον
γὰρ θανάσιμον δηλητήριον, Κωνῆσαι. τίθον. Κωνοειδής, σχῆμα τοιοῦτον, οἷον στροβυλοειδές,

ἐν ἐπιγράμματι· κηνὶ σπερμοῖς ἔτι κεῖνα τὰ λύχνια κώνια μεστὸν ἔθηκεν. Κῶνον. καὶ οἶνον. ἀριστο βαβαὶ χοῖς κῶνον ἂν ἐνεκεράννυ γλυκύτατον. Κωνοφόροι θυρσοφόροι. κῶνος δὲ λέγεται ὁ βοτρυοειδὴς τοῦ στροβύλου καρπός. ὃν ἔφερον αἱ γυναῖκες βαστάζουσαι ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τελεταῖς, ἐπειδὴ ὅμοιον τὸ σχῆμα τοῦ κώνου τῇ τοῦ ἀνθρώπου καρδίᾳ. ἐπιστάτην δέ φασιν Ἕλληνες τῆς τῶν ἀνθρώπων καρδίας τὸν Διόνυσον. οἰκείῳ οὖν τινι μυστηρίῳ τοῦτο ἐποίουν. καὶ θύρσου χλωρὸν κωνοφόρον κάμακα. Κωνώπη ὄνομα πόλεως. Κώνωψ θηλυκῶς παρὰ Ἀριστοφάνει. ἐν πλούτῳ εἶδος μυίας. Κωνιστήριον. παρὰ Ῥωμαίοις οὕτω λέγεται τὸ συνέδριον καὶ τὸ σύστημα ἔνθα περὶ τῶν ἐπειγόντων βουλεύονται. Κῶνσος, ὄνομα κύριον. Κωνσταντῖνος ὁ μέγας. οὗτος ἐξ ἀφανῶν τίκτεται τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίῳ. γνωρισθεὶς δὲ κατά τινας γνωρίμους τόπους τῷ πατρὶ κατά τινα τύχην ἔγνω τοὺς τόπους καταλιπεῖν ἐν οἷς διέτριβεν, ἐξορμῆσαι δὲ πρὸς τὸν πατέρα Κωνστάντιον, ἐν τοῖς ὑπὲρ τὰς Ἄλπεις ἔθνεσιν ὄντα καὶ Βρεταννίᾳ συνεχέστερον ἐνδημοῦντα. θεασάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ χειροτονεῖ βασιλέα. τοὺς ἐκ τῆς Θεοδώρας υἱεῖς καταλιπών. ἰδὼν αὐτὸν εὖ ἔχοντα σώματος. δύο δὲ καὶ ἑξήκοντα καὶ διακοσίων ἀπὸ τῆς Αὐγούστου καὶ Καίσαρος μοναρχίας διεληλυθότων ἐνιαυτῶν, Κωνσταντῖνος τὴν νέαν Ῥώμην ἀνίστησι. Κωνσταντῖνος ὁ μέγας βασιλεὺς περὶ οὗ γέγραφεν Εὐνάπιος φλυαρῶν. καὶ παρῆκα αὐτοὺς αἰδοῖ τἀνδρός.

Κωνσταντῖνος βασιλεὺς Ῥωμαίων υἱὸς Λέοντος τοῦ εἰκονομάχου τοῦ Ἰσαύρου. ἐκ λέοντος δὲ ἀνεφύη πονηρότερος πάρδαλις. ἐκ σπέρματος ὄφεως ἀσπὶς δεινὴ καὶ ὄφις πετόμενος. ἐκδαμὰν τίχριστος. οὗτος τὴν πατρῴαν βασιλείαν καὶ ἀσέβειαν διαδεξάμενος καὶ ἀσελγείαις καὶ δαιμόνων ἐπικλήσεσι, καὶ ἄλλοις πονηροῖς ἐπιτηδεύμασι χαίρων καὶ σχολάζων, ἐξαίρετον ὄργανον καὶ λίαν ἐπιτήδειον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ διδασκάλου γέγονε διαβόλου. καὶ γὰρ εἰς τοσαύτην ἀπόνοιαν καὶ παραπληξίαν ἐξώκειλεν, ὡς καὶ θεσμὸν ἐπὶ λαοῦ καθολικὸν ἐκθέσθαι μὴ λέγεσθαί τινα τῶν θεραπόντων κυρίου παράπαν ἅγιον. ἀλλὰ καὶ τὰ λείψανα τούτων εὑρισκόμενα διαπτύεσθαι. καὶ μηδὲ πρεσβείαν αὐτῶν ἐξαιτεῖν. οὐδὲν γὰρ ἰσχύουσιν. εἶτα προσθεὶς ὁ παμβέβηλος λέγει, μηδὲ τῆς Μαρίας ἐπικαλείσθω τις πρεσβείαν. οὐ γὰρ δύναται βοηθεῖν τινι. μηδὲ ὑπάλιν αὕτη θεοτόκος ὀνομαζέσθω. καὶ δὴ λαβὼν ἐγχειρίδιον βαλλάντιον πλῆρες χρυσίου. καὶ ἐπιδείξας αὐτὸ πᾶσιν, ἤρετο τίνος ἄξιόν ἐστι. τῶν δὲ πολλοῦ εἰπόντων κενώσας τὸ χρυσίον, πάλιν ἤρετο τίνος ἐστὶν ἄξιον καὶ λεγόντων· οὐδενός. οὕτως ἔφη καὶ ἡ Μαρία. οὐδὲ τὸ θεοτόκον ὀνομάζεσθαι ὁ ἄθλιος ἠξίου. ἕως μὲν γὰρ εἶχε τὸν Χριστὸν ἐν ἑαυτῇ, τετιμημένη ὑπῆρχεν. ἀφοῦ δὲ τοῦτον ἀπέτεκεν, οὐδὲν τῶν λοιπῶν γυναικῶν διενήνοχε. φεῦ τῆς τολμηρᾶς βλασφημίας τοῦ σαρκηλωσπίσου. καὶ ἰσοδιόφρονος. τήν τε Ἀφροδίτην ἐτίμα καὶ ἀνθρωποθυσίας ἀνέφερε πέραν τῆς πόλεως· ἔνθα ὁ τῆς ἁγίας Μαύρας ναὸς ὃν ὑπερεδαφίσας καὶ φονευτήριον ποιήσας, Μαύραν ὠνόμασε τὸν τόπον, ἐν ᾧ καὶ νύκτωρ ἐπετέλει θυσίας καὶ παῖδας κατέσφαττε. καὶ μαρτυρεῖ τὸ πρὸς θυσίαν σφαγιασθὲν τοῦ Φλαμίου παιδάριον ὅπερ ἐν παραβύστῳ θύσαντος αὐτοῦ, τοῦτο ὁ θεὸς ἐποίησεν ἔκδηλον. Κωνστάντιος καὶ Κώνστας καὶ Κωνσταντῖνος, υἱοὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. Κωνσταντινούπολις. αὕτη τοσοῦτον τῶν ἄλλων ἐστὶν ἁπασῶν μείζων, ὅσον τῆς Ῥώμης ἐλαττοῦσθαι δοκεῖ. ἧς τὸ δευτέραν τετάχθαι, μακρῷ καὶ βέλτιον ἐμοί γε φαίνεται ἢ τὸ τῶν ἄλλων ἁπασῶν πρώτην νομίζεσθαι. τζ' χρόνοι ἀπὸ τῆς Αὐγούστου καὶ Καίσαρος μοναρχίας διεληλύθεισαν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ. καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῆς εἰς τέλος ἀφιγμένων, Κωνσταντῖνος ὁ Κωνσταντίου παῖς τῶν σκήπτρων ἐπιλαβόμενος, τὴν Ῥώμην τὴν νέαν ἀνίστησιν. ἀπὸ δὲ τῆς κτίσεως τῆς νέας Ῥώμης, μέχρι τῶν κατεχόντων τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας Ῥωμαίων Βασιλείου καὶ Κωνσταντίνου τῶν πορφυρογεννήτων, ἔτη. Κῶνοι· στρόβιλοι, καὶ τὸ ἀποσκίασμα τῆς γῆς. Κῷος πρὸς Χῖον. ὁ μὲν γὰρ Χῖος ἐδύνατο ἔνδον· ὁ δὲ Κῷος ἔξω. Κώπα καὶ κώπεα· ὁ περιζαχάλιος κόσμος. Κωπαΐς, ἔγχελυς. καὶ Κωπαῒς λίμνη ἐν Βοιωτίᾳ. ἐν ᾗ μεγάλαι ἔγχελεις γίνονται. ἔστι δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος. Κωπαὶς πόλις. Κώπη ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους ἢ ὅπλου δυναμένη· καὶ κώπῃσιν καὶ κωπίς. καὶ κωπήεντος ἀπὸ κώπης. Κωπηλασία.

καὶ κωπηλατῶν. Κωπῆρες πλοῖον· ὡς ἡμεῖς ἐν Θουκυδίδῃ ἐν δ΄. ἐπὶ δοτικὴν ὁ κωπήρης. Κωπῶν ἢ
ὄνομα κυρίου. Κωρυκαῖος. θεόν τινα εἰσάγουσιν οἱ κωμικοὶ ἐπακροώμενον ἀπὸ παροιμίας τινός· κω-
ρυκὸς γὰρ τῆς Παμφυλίας ἀκρωτήριον παρ᾽ ᾧ πόλις Ἀττάλεια. ἐνταῦθα οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως ἵνα μηδὲν αὐτοὶ
κακὸν πάσχωσιν ἀπὸ τῶν ἐφορμούντων ἐπὶ τὴν ἄκραν λῃστῶν, ὑπαλλαττόμενοι πρὸς τοὺς ἐν ἄλ-
λοις λιμέσιν ὁρμῶντας κατηκροῶντο καὶ τοῖς λῃσταῖς ἀπήγγελλον καὶ τίνες εἰσὶ καὶ ποῖ πλέ-
ουσιν. ὅθεν ἡ παροιμία τὸ δ᾽ ἆρ᾽ ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο. οἱ δὲ Κωρυκαῖον τὸν θεὸν εἰσάγουσιν οἱ κω-
μικοί, Μένανδρος ἐγχειριδίῳ. δεξιππος θησαυρῷ, μὴ κατακρύψῃ δέ με ὁ Κωρυκαῖος. ἀλλὰ
μὴν κατακήκοα κατακολουθῶν ἐνθένδε σεν ὁ Ἔφορος ἐν ε΄. ὑπὲρ ἄκρα φησὶν ᾤκουν οἱ κα-
λούμενοι Κωρυκαῖοι ἀνατείνουσιν εἰς πέλαγος σύμμικτοί τινες κατασκευασάμενοι πολισμά-
τιον γείτονες Μυοννήσῳ. τῶν οὖν ὁρμώντων ἐμπόροις προσιέντες ὡς ὠνούμενοι σύμπλοοι εἶτα μα-
θόντες τί τε κομίζουσι καὶ ποῖ πλέοιεν τοῖς Μυοννησίοις ἀπήγγελλον. κἀκεῖνοι ἐπετίθεντο αὐ-
τοῖς. ἐλάμβανον δὲ καὶ αὐτοὶ μέρη τινὰ τῶν λύτρων. Κωρύκιον. κώρυκος θυλάκιον τὸ ἐπιμι-
βουλγίδιον ἢ πλέγμα δεκτικὸν ἄρτου. Κῶς νῆσος ὅθεν Ἱπποκράτης ὁ ἰατρὸς ἦν καὶ Μερο-
πὶς λέγεται. Κωτίλλει. ἡ λόγοις ἀπατῶσα καὶ κωτίλος ὁ πανοῦργος. ἢ κόλαξ. ἢ ἀπατεών. ἐσθί-
ον δὲ τὰ φίλτρα τὰ κωτίλα χοῦ μετὰ ᾠδῆς καὶ Δαβὶδ κωτίλοις κέχρηνται λόγοις φενακί-
σαι πειρώμενος. φησὶ γὰρ τῷ στόματι αὐτοῦ εὐλόγουν· τῇ δὲ καρδίᾳ κατηρῶντο. Κω-
τίλλω πανουργεύομαι λαλῶ. Βάβριος. ταῦτα κωτίλλουσα τὴν ἀχαΐνην ἔπεισεν ἐλθεῖν δὶς τὸν
αὐτὸν εἰς ᾅδην. Κωφὰ καὶ παλαιὰ ἔπη. ψυχρὰ καὶ οὐδὲν σαφὲς ἔχοντα. ψιθυριζόμενα. Κω-
φὴν κωφῆνος ποταμός. Κωφῆς. Δαβίδ. ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς οὐ τῆς κατὰ φύσιν κωφευού-
σης ἀλλὰ βυσάσης τὰ ὦτα καὶ ὠθουμένης τὰς ἐπῳδάς. Κωφὸν ἄγχον ἀσθενὲς ἀμβλύ. κωφὸν τὸ βέλος ἀν-
δρὸς ἀνάλκιδος ἤγουν μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν τὴν ἀκοὴν ἐπὶ τὴν ἀφήν. Κωφότερος κίχλης. παρὰ Βού-
λωνι ἐν Διονυσίῳ. λέγεται ἀφωνότερος κίχλης κωφότερος τοῦ Τορωναίου λιμένος. περὶ Τορώνην τῆς
Θρᾴκης καλεῖταί τις λιμὴν κωφός. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία διότι ὁ ἐν Τορώνῃ τῆς Θρᾴκης λι-
μὴν στενὰ ἔχει καὶ μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους καθέρσεις ὡς μὴ ἀκούεσθαι τῆς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς
θαλάττης ἦχον. παρὰ κωφῷ ᾄδεις. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Κώξ. ὄνομα κύριον. Μένανδρος. ὁ δὲ ἐ-
πετόξαζετο κατὰ τοῦ βαρβάρου καὶ μάλα εὐστόχως τὰ τὸ κέρας ἐκτείνας, ἀφίησιν οὖν ἄτακτον
ποτὲ ὁ Κώξ. Κωχεὺς συνεστάλη. Κράβρατος. Κραδαίνων. σείων δονῶν σαλεύων. Κρα-
δη. συκῆ. ὅθεν δὲ ἡ μηχανὴ ἐκλήθη. οἱ δὲ τὰς κράδας Λακεδαιμόνιοι ζυτέσι κατάκοπτον. οἱ μὲν οὖν πέπλοις
ἐπὶ τῶν κραδῶν ἐνάμηνα ἢ δύο ᾄδουσιν. Ἀθηναῖοι δὲ ἐπὶ τῶν δονακῶν ᾄδουσι παίζοντες ἀπὸ
ἑνὸς οὖν δένδρου τὰ ἄλλα παίζει ἐμφαίνει. Κράζω. δοτικῇ. Κρᾶθις ὄνομα ποταμοῦ.
Κράμβη. κραμβλητὶς οὖσα ἡ ἀμβλύνουσα τὸ ὁρατικόν. βέλτιον δὲ ἡ τῷ κάρῳ ἀντιβαίνουσα.
ὅθεν καὶ πρώτη ἐν συμποσίοις δίδοται. καὶ παρ᾽ ἄμπελον οὐ φυτεύεται. καὶ οἱ Αἰγύπτιοι πρὸ
τῶν ἄλλων ἐδεσμάτων ἑφθὰς κράμβας ἤσθιον διὰ τὸ μὴ μεθύσκεσθαι οἴνῳ. φησὶ δὲ καὶ Ἀλ-
κείδας ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάτην ἀστειοτάτας ἐπινοίας οἷον ἡδυτάτου. ξηροτάτου.
Κραμβοτάτῃ ἡδυτάτῃ ξηροτάτῃ. ἔπαιξε δὲ Ἀριστοφάνης ἀπὸ τῆς τοῦ λαχάνου ἐπινοίας, αὐτο-
σχέδιος τὸ ἢν ποιῶνται δράματα Κράτης. ἢ τὸ κε πυρὸν ἢ χρυσότατον. Κραναῶν. τῶν Ἀθηναίων. διὰ
τὸ τραχὺ καὶ λεπτόγεων. ἢ ἀπὸ Κραναοῦ βασιλέως καὶ Κραναῶν πεδίον τῶν Ἀχαιῶν. Ἀριστοφάνης
ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν. Κρανέα εἶδος φυτοῦ. Κρανεία. ἐν Κρανείας
δόρυ. ἐν ἐπιγράμματι. ἔσταθι τῇδε Κρανεία βροτοκτόνε. μηδ᾽ ἔτι λυγρὸν χάλκεον ἀμφ᾽ ὄνυχας στά-
ζε φόνον Δαναΐδων. Κρανείας καρπός. Κράνειον φυτὸν καὶ τὸ γυμνάσιον. καὶ κράνειος καρ-
πός. κρανίον δὲ τόπος. καὶ ἡ κεφαλή. Κράνος οὐδετέρως, περικεφαλαία. ἡ δοτικὴ τῷ κρά-
νει. καὶ τὸ πληθυντικὸν τὰ κράνη. Κράντορες ἡγεμόνες βουλευταὶ κράντορες Ἀρκαδίας. Κραπα-
τάλλοις Φερεκράτης λέγει. Κρασικεφαλαῖς. Κρᾶσις μῖξις οἴνου καὶ ὕδατος καὶ ἡ ἐνδογενεία δὲ
τῶν ἱερῶν τούτων. Αἰλιανός. καὶ πιεῖν ἐδίδου κεράσει δικαίᾳ μὴ ἱερῶν. ὤρεγε δέ μοι αἰδῶ τινα καὶ φιλο-
φρονούμενος

φρονούμενος ἄκρως· καὶ ἐπειδὰν δεῖ τινα παρατίθεσι. Κράσπεδα ὅροι· οἱ πρόποδες· τὰ ὁμαλὰ καὶ ἐπίπεδα. Κράσπεδον· τὸ ἱμάτιον τοῦ ἱερέως. παρὰ τὸ εἰς τὸ πέδον ἐπιζῆν. Κραστήρια. Κραταιός· ἰσχυρός. Κραταίπεδον. Κρατερός, ὄνομα κύριον. ὁ Μακεδών. ὃς ἦν μέγιστός τε ὀφθῆναι· καὶ οὐ πόρρω ὄγκου βασιλικοῦ· τῇ σκευῇ τῇ λαμπρότητι διαφέρων· καὶ παντὶ τῷ κόσμῳ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον ἐσταλμένος πλὴν τοῦ διαδήματος, καὶ τῶν συνεχομένων οἷς οἷός τ' ἦν ἐπιεικεία καὶ τῷ σεμνῷ προσώπῳ, τούτους φιλοφρονεῖσθαι δόξαι καὶ πιθανώτατος εἶναι ἐπαγωγῷ τῷ λόγῳ. ὡς συμβάλλουσι τῇ τε σμικρότητι τοῦ αὐτίκα τοῦ σώματος, καὶ τῇ φαυλότητι. ἐπὶ τούτοις ἅπασιν ἐμίκτο καὶ ἀνημέρως τούτοις ὑπηκόοις. ἐθεράπευον τὸν Κρατερὸν κατὰ βασιλέα. καὶ ἐν ἐπαίνοις ἄγοντες κατὰ τὸ εἰκός, οἷα δὴ στρατηγῶν τὸν εὐτολμώτατον, καὶ τῶν πολεμικῶν ἔργων συνειδότα τούτων, δεύτερον τῇ προτιμήσει μετὰ Ἀλέξανδρον ἀναμφιλόγως ἄγειν. κίνησίς τε οὖν δῆλον ἐπὶ τούτοις τῆς στρατιᾶς συμπάσης. Κρατερὸν μὲν οἷα βασιλέα εὖ τὸ ἐπιφανὲς θεραπευούσης. ἑκάστων ἀπαξιούντων ἐν ἴσῃ μοίρᾳ ἄμφω τετάχθαι. αὐτίκα γοῦν δὲ κατ' οὐδὲν ἐθελόντων πείθεσθαι. εὐμενὴς ἤδη κατὰ τὸν πόλεμον εὑρὼν τὸ Κρατεροῦ σῶμα κείμενον ἔτι ἔμπνουν καταπηδήσαι τε ἀπὸ τοῦ ἵππου λέγεται καὶ κατολοφύρασθαι. καὶ ἐπιμαρτύρομαι εἰς ἀνδρείαν τι τοῦ Κρατεροῦ καὶ σύνεσιν. καὶ τὸ ἄγαν ἵλεων τοῦ τρόπου. καὶ τὴν φιλίαν τὴν πρὸς αὐτὸν ἀνεπίπλαστον, ὅσον τε ἀπλάστου ἀνέραστον καὶ ὀρθοδίκαιος ὢν καὶ ζῶν σοφόν. κράτιστος δὲ ἄρα οὗτος, ὅτῳ τὰ τῆς ἀρετῆς ἔργα, καὶ παρὰ τοῖς ἐναντίοις τοὺς ἐπαίνους συμφωνοῦντας ἔχει. ἐντίμως τε καὶ μεγαλοπρεπῶς τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐκήδευσεν. ἔχει μὲν οὖν καὶ ταῦτα Κρατεροῦ ἀγαθὴν δόξαν. πεπίστευται δὲ σωφρονεστάτους γενέσθαι καὶ πρᾳοτάτους. καὶ φιλίας κοινωνῆσαι βεβαιοτάτους. οἷα δὴ τὸ φιλέταιρον φύσει κτησάμενος καὶ ἐπιτηδεύσας. Κράτεια, ὄνομα πόλεως. Κρατεῖν· νικᾶν. τὸν δὲ λαγωὸν κρατεῖν τῷ δρόμῳ τῶν διωκόντων. Κρατήρ· τρεῖς κρατῆρας ἵστασαν ἐν τῷ δείπνῳ· αʹ Ἑρμοῦ. βʹ χαριστήριον. γʹ Διὸς σωτῆρος. καὶ παροιμία κρατὴρ δικῶν ἀντὶ δοχεῖον κακῶν. Κράτης Ἀθηναῖος κωμικός. οὗ ἦν ἀδελφὸς Ἐπίλυκος ποιητὴς ἐπῶν. δράματα αὐτοῦ εἰσὶν ζʹ· γείτονες· ἥρωες. θηρία. λάμια. πεδῆται. σάμιοι. ἔγραψε δὲ καὶ καταλογάδην τινά. Κράτης Ἀθηναῖος κωμικός. ἦρξε καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. φέρεται αὐτοῦ δράματα ζʹ. θησαυρός. ὄρνιθες. φιλάργυρος. Κράτης Ἀσκώνδου Θηβαῖος φιλόσοφος κυνικός. μαθητὴς Διογένους καὶ Βρύσωνος τοῦ Ἀχαιοῦ. οὗτος ἐξαργυρισάμενος τὴν οὐσίαν, δέδωκε τὰ ἀργύρια τραπεζίτῃ. εἰπών. εἰ οἱ παῖδές μου φιλοσοφήσουσι. τῷ δήμῳ δοῦναι. εἰ δὲ μὴ, τοῖς παισὶν αὐτοῦ. γήμας δὲ Ἱππαρχίαν τὴν Μαρωνεῖτιν κυνογαμίαν τὸν γάμον ἐκάλεσε. παῖδα δὲ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Πασικλέα. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ριγʹ ὀλυμπιάδος. ἐπεκλήθη δὲ θυρεπανοίκτης. διὰ τὸ ἀδεῶς εἰσέρχεσθαι εἰς παντὸς, ὅπου ἐβούλετο οἶκον. οὗτος καταλιπὼν τὴν οὐσίαν μηλόβοτον, ἀφεθεὶς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ. εἶπεν. ἐλευθεροῖ Κράτητα Θηβαῖον Κράτης. ἔγραψε φιλόσοφα. Κράτης εἶπεν. ἔρωτα παύει λιμός. εἰ δὲ μὴ, χρόνος. εἰ δὲ μὴ τοῦτο δύναται, βρόχος. οὗτος κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν ὡς λέγει Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος ἐν τῷ βίῳ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀναξαγόρας.

Κράτης Τιμοκράτους. Μαλλώτης. φιλόσοφος στωϊκός. ὃς ἐπεκλήθη ὁμηρικὸς καὶ κριτικός. διὰ τὴν περὶ τοὺς γραμματικοὺς, καὶ ποιητικοὺς λόγους αὐτοῦ ἐπίστασιν. σύγχρονος Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ ἐπὶ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος. συνέταξε δὲ διόρθωσιν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας, ἐν βιβλίοις θʹ καὶ ἄλλα. Κρατήτειος, ὁ τοῦ Κράτητος. Κρατῖνος, Καλλιμήδους Ἀθηναῖος. κωμικός. λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα. φιλοπότης δὲ καὶ παιδικῶν ἡττημένος. ἦν δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. ἔγραψε δὲ δράματα κα. ἐνίκησε δὲ θʹ. Κράτιστα. ἀντὶ τοῦ αἱρετώτερον ἢ βέλτιον. Κρατῶ ἐπὶ τοῦ κυρίως γενική. αἰτιατικῇ δὲ ὅτε σημαίνει τὸ νικῶ. καὶ μάχας ἐκράτησεν οὐκ ὀλίγας. Κρατύναι. Κρατυντήρια. ἔγραψε Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης βιβλίον. ὅπερ ἐστὶν ἐπικριτικὸν πάντων τῶν γραφέντων αὐτῷ βιβλίων.

Κραυαλίδαι· ἢ Κραυγαλίδαι. οἱ ἐν Φωκίδι πλησίον Κίρρας χώρα. Κραυγὴ ἐπὶ τῶν κακῶν χωμένων. ἢ μετὰ προθυμίας καὶ σπουδαίας διανοίας ἱκετεία. Κραυγὴ Σοδόμων. ἡ μυσαρωτάτη καὶ δυσώδης αὕτη παρὰ φύσιν ἁμαρτία, ὑπὸ Σοδομιτῶν διαπραττομένη. ὥσπερ τις φωνὴ ἀνερχομένη καὶ βοῶσα τὸ μέγεθος τῆς ἀσεβείας εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαώθ. καὶ ὁ

λλλ i

μακροθυμήσας ὕστερον διὰ τὸ ἀμείβοντα αὐτὸν καὶ ἀντιστρόφου τῆς ἀδιανείπου καὶ ἀκολάστου γνώμης ἐπάξας μάλα δικαίως τὴν τιμωρίαν ἔφασκε. κραυγὴ ὀδόμων καὶ γυμόρρας περιπλήθωνται πρός με. Κραύρα· νόσος περὶ τὰς ὗς γινομένη. ἰδία δὲ ἐστι πάθη βραγχεῖ. κραύρα· διάρροια. καὶ ἔστιν ἐν τῷ διάρροια. Κραῦρον· ξηρόν· καπυρόν· ἄθραυστον. Κραίνουσι· τελοῦσι· πληροῦσι· βασιλεύουσι καὶ κυριεύουσι. Κραιπαλᾶν· ἐπὶ τοῦ ἀλαζονεύεσθαι. τὸν δὲ σώσειν ἐπὶ τοσοῦτον κραιπαλᾶν, ὥστε ἁρμάμαξαν συμπήξασθαι χρυσοκόλλητον. λίθους τετιμίους ταύτῃ περιβαλεῖν. καὶ ἐφίζανων ζευγνύειν τοὺς ἡττημένους βασιλέας. Κραιπαλαίκωμος· μετωνυμικῶς, ὁ κατὰ μέθην γινόμενος ὕμνος. Κραιπάλη· ὁ ἐκ πολλῆς οἰνώσεως παλμός. καὶ κραιπαλῶντα. τὸν ἐκ μέθης ἀτακτοῦντα. καὶ μεθύοντα ἀπὸ τοῦ, τὸ κάρα πάλλειν τοὺς μεθύοντας. ἢ ἀπὸ τοῦ σφάλλεσθαι τῶν καιρίων. Κραιπαλώδης· τῆς ψυχῆς τὰ ἐλαττώματα κατηπεῖσαντο. εἴ τις κραιπαλώδης τις εἴη καὶ μέθυσος. ἔστι φιλήδονος καὶ ἐν τοῖς αἰδοίοις ἔχων τὸν ἐγκέφαλον. Κραιπνός· ταχύς.

Κεράγρα· τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ᾽ ἄν, δέον καθέντα γεράδιον τουτονί, ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν. ἐπὶ τῶν πορνικῶν καὶ ἀσελγῶν γραῶν. Κρεάγρα· μαγειρικὸν ἐργαλεῖον. ἐν ἐπιγράμματι. ὁ μὲν κρεάγρα τῇ σιδηροδακτύλῳ. ὁ ἑρμῆς δειλακρίων ἐλέγετο ὡς λίχνος. κρεαδίων γὰρ ἐπιδεικνυμένων αὐτῷ, κατήρχετο αὐτίκα. Κρέας· οὕτω καλοῦσι τὸ σῶμα οἱ ἀττικοί. εἰ μὴ περὶ τῶν κρεῶν ναυμαχήεις. Κρέας καταχρηστικῶς ἐπὶ ὄρνιθος. ἐχρήσατο ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. κρέα τὰ ὀρνίθεια. Κρέα χελώνης· ἔστιν ἐν τῷ ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν. Κρέκα· τὴν ῥίζα προσφυεῖν ἢ μήκων κρέκα. ἀντὶ τοῦ ἔκοψε. Κρέκειν· καὶ κρεκόντων. τὴν κιθάραν ἐπιζόντων. Κρέκουσα· ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἀλλ᾽ ὦ καλλιβόαν κρέκουσα αὐλὸν φθέγμασιν ἠρινοῖς. κυρίως δὲ κρέκειν τὸ τὴν κιθάραν κρούειν. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. ζωοφίλα λιγυκρέκες τὶ μέλος. Κρέκω τὸ ἠχῶ. ἀλλ᾽ ὅκα δὴ πλάκτρῳ λοκρὶς ἔκρεξε χέλυς. καὶ ἀριστοφάνης· τοιάδε κύκνοι συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ κρέκοντες ἴαχον. Κρέμ· ἀρχὼν βουλγάρων. καὶ ἔστιν ἐν τῷ βούλγαροι. Κρεμάθρα· μετεωρόν τι σκεύασμα. ἐν ᾧ ἐτίθεσαν τὰ περιττεύοντα ὄψα. κρεμάθρα δὲ εἴρηται, διὰ τὸ ἀεὶ κρεμαμένην μετέωρον εἶναι. εἰσάγει δὲ ἀριστοφάνης τὸν σωκράτην ἐπὶ κρεμάθρας καθήμενον. πλοίου χάριν ὡς μετεωρολέσχην. Κρεμόω κρεμάσω· κρεμάσαι τὴν ἀσπίδα. ἀντὶ τοῦ εἰρηνεῦσαι. ἐν γὰρ εἰρήνῃ κρέμανται αἱ ἀσπίδες. Κρέξ, ὄρνεον δυσοιώνιστον τοῖς γαμοῦσι. ὀξὺ πάνυ τὸ ῥύγχος καὶ πριονῶδες ἔχον. κρεκὸς κλίνεται.

Κρεωδαισία· ὁ μερισμὸς τῶν κρεῶν. καὶ κρεωδαίτης. καὶ κρεωδότης. καὶ κρεωδόχον ἀγγεῖον.

Κρεώδης· ἱερουργία. ἡ διὰ κρεῶν θυσία. κρεῶν δέ σοι πέμπω οὐδέν. ἀλλ᾽ αὐτὸς σὺ σοί. ἀντὶ τοῦ σεαυτῷ. καὶ κρεωθοινία. Κρεωφαγία. καὶ κρεωπώλης. Κρεώφυλος ἀστυκλέους. χῖος ἢ σάμιος. ἐποποιός. τινὲς δὲ αὐτὸν ἱστόρησαν ὁμήρου γαμβρὸν ἐπὶ θυγατρί. οἱ δὲ, φίλον μόνον γεγονέναι αὐτὸν ὁμήρου λέγουσι. καὶ ὑποδεξάμενον ὅμηρον, λαβεῖν παρ᾽ αὐτοῦ τὸ ποίημα τὴν τῆς οἰχαλίας ἅλωσιν. Κρεσφόντης ὄνομα κύριον, ἦν δὲ πανοῦργος, καὶ γὰρ βῶλον ὑγρὰν εἰς τὴν ὑδρίαν ἐνέβαλε, κληρουμένων τῶν μεσσήνης, καὶ ἔστιν ἐν τῷ δραπέτης κλῆρος, Κρεῖον, τὸ κρεωδόχον ἀγγεῖον, παρὰ τὸ κρέας κρέον καὶ κρεῖον, καὶ κρεῖος, Κρείων βασιλεὺς ἢ ἄρχων, κρατῶν μεγάλως, Κρείττονος, τοῦ θεοῦ, προνοίᾳ δὲ δή τινι τοῦ κρείττονος, στοχαζόμενος τοῦ συνοίσοντος, τὰ τοιάδε ἐπετέλει ὁ καῖσαρ, Κρείσσων δόξης ἀτίμου ἀτελεία ἀνηλεής, καὶ σμικροπρεποῦς ἀρχῆς μεγαλοφυὴς μετριότης, καὶ ὕψους ἐπισφαλοῦς ταπεινότης ἀκίνδυνος, Κρήγυον, ἀληθές, ἀγαθόν, καλὸν γήρυον, γῆρυς ἡ φωνή, Κρήδεμνον κεφαλόδεσμιον, ἢ μαφόριον

Κρηθεὺς, ὄνομα κύριον καὶ κρηθηὶς νύμφη, Κρήμνη, ῥηματικὸν ἐκ τοῦ κρήμνημι, ὡς ἵστη, Κρημνίσαι, αἰτιατική, ἐκ τοῦ κρημνίζω, Κρημνοκομπεῖν, κομπάζειν, ἀλαζονεύεσθαι. μεγάλας λέξεις ποιεῖν, Κρημνός, φάραγξ, ἀριστοφάνης, κρημνοὺς ἀείδων, τουτέστι κρημνοὺς ἐπιπέμπων καὶ ἀκοντίζων, ἀπὸ τοῦ ἐλασίμβροτα εἴληφε τὸ τοῦ ὕψους ὄνομα. ὅμηρος καὶ τὴν ὄχθην κρημνὸν λέγει, ἐπειδὴ πάντα τὰ ὑψηλὰ κρημνοί, Κρημνοῦ πεσόντα, δυστυχῆ δηλοῖ τύχην, Κρημνώδη καὶ τὰ νίφοντα μὲν διὰ τοῦ η, ἀντὶ τοῦ μεγάλως, εἰ δὲ διὰ τοῦ ι, κρίμνα εἰ δὲ ἀλεύρου, δὲ ἔκπαι πάλιν γίνονται τουτέστι

τὸ

ἀλφίτα· καὶ τὸ λευκαίνειν παλύνειν. ὅμηρος· ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας. Κρημνοί· ἐξέχοντες τόποι. καὶ κρημνοποιόν φησι τὸν αἰσχύλον ἀριστοφάνης, ὡς μεγάλας λέξεις ποιοῦντα. Κρῆναι. ἀλλὰ καὶ τήνδε αὐτοῦ ἐπιφυλλίζων κρῆναι εὐκλεῶς δῆριν ἀρχαιμελῶν. Κρηναῖον ὕδωρ. καὶ κρουναῖος ποτός. Κρουνὸς ἡ πηγή. κάρα κάρηνον. κρανίον ἡ κορυφή. γὰρ τοῦ ῥεύματος ἤγουν τῶν ναμάτων. καὶ γὰρ θυγατέρας αὐτοῦ φασί. Κρουνίς. Κρηπιδούμενος· ἀντὶ τοῦ ὑποδούμενος τὰς κρηπῖδας. ἤρετο πρῶτον λεσχίδην τὸν ποιητὴν μεταξὺ κρηπιδούμενος.

Κρηπίς· θεμέλιον. ἢ εἶδος ὑποδήματος. ἢ βιὼς πόδας κρατοῦσα ὑποβάθρα. Κρῆσσα· ἡ κρητικὴ γυνή. καὶ κρής. καὶ κρησσαία θάλασσα. κρισσαῖος δὲ ὁ κόλπος. Κρησέρα· τὸ περιβόλαιον τῶν κοφίνων. ἔστι δὲ διερρωγός. ἀριστοφάνης· ἀλλ' οὐχὶ γυναῖκα κρησέραν αἰτούμεθα. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς πρὸς γραῦν. Κρήσιος· κρητικός. τοὺς κέρας θαλαττοκρατῆσαι λέγεται μετὰ μίνω τὸν κρήσιον. Κρησσός. Κρηστωνία. Κρηστωνεύς. Κρησφύγετα· τὰ πρὸς τοὺς χειμῶνας στέγανα καὶ ὀχυρώματα, καὶ καταφυγή. οἱ δέ, φασὶν ὅτι τῶν κρηταιέων συνοικισθέντων ἅμα μίνω τῷ βασιλεῖ θαλαττοκρατοῦντες, ἔφυγον εἰς σπήλαιά τινα. ὅθεν ἐκεῖνα ὠνομάσθησαν κρησφύγετα. Κρῆται· τὸν ἀπὸ τῆς κρήτης. Κρηταιεῖς καὶ κρηταιεῖς πληθυντικῶς.

Κρήτη· νῆσος. Κρητίζειν τὸ ψεύδεσθαι. ἰδομενεὺς γὰρ ἐπιτραπεὶς τὸν ἀπὸ τῶν λαφύρων χαλκὸν διανεῖμαι, τὸν ἄριστον αὐτῷ ἐξείλετο. καὶ ἑτέρα παροιμία. κρητίζειν πρὸς κρῆτας. ἐπεὶ ψεῦσται καὶ ἀπατεῶνές εἰσι. Κρητικόν· εἶδος χιτῶνος. ἀριστοφάνης· σὺ δὲ τὸν κρητικὸν ἀπόδυθι ταχέως. Κρητικόν· ἀπὸ τῆς κρήτης. Κρητικός· ῥυθμός ἐστιν οὕτω καλούμενος. ἀριστοφάνης· ὑπαμακρίζειν κρητικῶς τὸν πόδα. Κρητῖνος καὶ κρηφαγία. Κρῖ· ἡ κριθή. καὶ ὅμηρος· κρῖ λευκόν. Κρίβανον· οἱ ἀττικοὶ λέγουσι κριθάνου βαῦνον. τουτέστι κάμινον. καὶ ἄρτος κριβανίτης, ὁ ἐν κριβάνῳ ὀπτημένος. κρίβανος δὲ παρὰ τὸ κρῖ καὶ τὸ βαῦνος. ὅ ἐστι κάμινος. καὶ ἀριστοφάνης· εἶτα ἐξένιζε. παρετίθει δ' ἡμῖν βοῦς καὶ κριβανίτας. ἀρριανός. οἱ δέ, ξένια ἔφερον. θύννοισιν ἐν κριβάνοις ὀπτοῖς. Κρίβανος ὀφρυόενος. καὶ παροιμία· ἄνθρωπος κρίβανον ἐπὶ τῷ καινῷ τι ἐφευρηκότος. ἄνθρωπος γὰρ αἰγύπτιος εἰς τὴν τῶν ἄρτων ὄπτησιν ἐπενόησε τὸν κρίβανον. Κρίγη· καὶ κρισμὸς ὁ τῶν ἀποθνησκόντων βρυγμὸς τοῖς ὀδοῦσι γινόμενος. καὶ ἀριστοφάνης· ὥσπερ ἱμονιοὶ κεκρίγοτες. Κριθή, τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰδοῖον. τὸ δὲ γυναικεῖον, μύρτον. καὶ κριθίδιον ὑποκοριστικῶς. Κριθοτράγων. Κριθοφάγων. Κριθώτη πόλις τῆς ἐν χερρονήσῳ κατοικισθεῖσα ὑπὸ ἀθηναίων τῶν μετὰ μιλτιάδου ἐκεῖ παραγενομένων. Κρίκη· συνεσχέθη.

Κρίκος· τὸ κρικέλλιον. Κρίματα· αἱ οἰκονομίαι. δαβίδ· γνώσεται κύριος κρίματα ποιῶν. τουτέστι δικαίως οἰκονομῶν. ἢ τὰ ὑπὸ θεοῦ γινόμενα θαύματα. ἔστι καὶ ἐν τῷ δικαιώματι. Κριμισὸς ὄνομα ποταμοῦ. Κρίμνον· διὰ τοῦ ι ἡ κριθή. παρὰ ὁμήρῳ δὲ καὶ τὰ ἀπὸ κριθῆς λεπτά. κρῖ λεπτὸν ἐρεπτόμενοι. καὶ πολύκριθος ἢ πολύκριμνος. ἐν ἐπιγράμματι· αὐτὰρ ὁ πρέσβυς ἔχων ἅλα καὶ δύο κρίμνα. καὶ βάβριος· ἐγὼ δὲ λιτῆς ἐκ ἀφέξομαι βώλου, ὑφ' ἣν κρίμνα μὴ φοβούμενος τρώγω. Κρίμνον· τὸ παχὺ τοῦ ἀλεύρου. Κρινάμενος· ἐπιλεξάμενος. Κρῖνε· δίκαζε.

Κρίνεσι στεφάνοις· τουτέστιν αἱ λοιδορίαι αἱ παρὰ σοῦ, στέφανοί μοι εἰσὶν ἐκ κρίνων. κέκληται δὲ ἀπὸ τοῦ ὁ κρίνος ὡς τὸ τεῖχος. οἱ δέ, φασὶ μεταπλασμὸν εἶναι. Κρίνις· ἱερεὺς ἀπόλλωνος.

Κρίνον τὸ ἄνθος. ἀπὸ τῆς διακρίσεως. διὸ καὶ κατὰ τῆς διακρίσεως λέγεται κρίνον ἢ ἀμάραντον καὶ ταχὺ διαπίπτον. διὸ καὶ ἡ κολοκύνθα κρίνον λέγεται. καὶ τοὺς πτωχοὺς δὲ κρίνα λέγουσιν. αὐτὴ δὲ ἡ κολοκύνθα μηδικόν ἐστιν ὄνομα. Κρῖνόν με κύριε ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. κρίνω δὲ τὸ δικάζω. κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ ἰσραήλ. Κρινωνιά· ὁ τῶν κρίνων λειμών. ὥσπερ ῥοδωνιὰ ὁ τῶν ῥόδων, καὶ ἰωνιὰ ὁ τῶν ἴων. Κριοκοπεῖν τὸ τῷ κριῷ τῷ μηχανικῷ πολιορκεῖν. οἱ δέ, τὸ πύργους κριοκοπεῖν ἐπεχείρησαν. Κριὸς· δῆμος τῆς ἀττικῆς. καὶ κριόθεν ἐπίρρημα ἢ κριῆθεν. Κριὸς καὶ τὸ μηχάνημα τὸ πολιορκητικόν. καλεῖται δὲ οὕτως ὅτι προσπίπτει τῷ ῥύματι καὶ πάλιν ἐπανέρχεται. καὶ τοῦτο συνεχῶς ὡς πορμαχόμενον ποιεῖ. ἔστι δὲ δοκὸς μεγάλη κριοειδής. καὶ αὐτῆς τὸ πρόσωπον τῆς ἐμβολῆς, σεσιδήρωται ἐπὶ πολύ. ὥστε μήτε ἀποκαυλίζεσθαι, μήτε ἐμπίπρασθαι.

Προτομὴ λέγεται τὸ ἔμπροσθεν μέρος αὐτοῦ. ἔστι δὲ τοῦ κριοῦ ἡ κατασκευὴ τοιάδε· δοκὸς ὑπερμεγέθης ἱστῷ νηὸς παραπλησία. ἐστόμωται δὲ σιδήρῳ παχεῖ κατὰ τὴν ἄκρην, ὃ δὴ κριοῦ προτομήν· ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται τετυπωμένος. καταιωρεῖται δὲ κάλοις μέσοις, ὥσπερ ἀπὸ πλάστιγος ἑκατέρας δοκοῦ, σταυροῖς ἑκατέρωθεν ἑδραίοις ὑπεστηριγμένος. ἀνωθούμενος ὑπὸ πλήθους ἀνδρῶν εἰς τοὐπίσω, τῶν αὐτῶν πάλιν ἀθρόως εἰς τοὔμπροσθεν ἀπαιωρησάντων, τύπτει τὰ τείχη τῷ προσανέχοντι σιδήρῳ· καὶ οὐδεὶς οὕτω πύργος καρτερὸς ἢ περίβολος πλατὺς ὡς ἄν, τὰς πρώτας πληγὰς ἐνεγκεῖν κατισχύσειε. τῆς γὰρ ἐπιμονῆς κρατούσης, καθαιρεῖται τὰ τείχη. Κριός, ὁ τὸ κέρας ἱέμενος· ὡς ὁ κορύπτων ἐλαύνων ὀπίσω. καὶ ἐν ταῖς οἰνικαῖς ἀποστάσεσι, κριὸς καλεῖται τὸ κοιλάμιον τὸ πρὸ αὐτοῦ, ᾧ τὰ λοιπὰ ἐπιτηρεῖται. Κριὸς ἀσελγόκερως· ἐν μεγαλοκινδύνῳ φησὶ Πλάτων ὁ κωμικός. τὸ γὰρ ἀσελγὲς οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀκολάστων ἐλάμβανον οἱ παλαιοί, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλων. Κριὸς τροφεῖα ἀπέτισεν· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. ἐπεὶ γὰρ τὸν κριὸν ἐν δαφνῶνι τρέφοντα φασὶ κυρίττειν τὴν θρεψαμένην ὅτε ἀπήτει. Κριοῦ Λακωνία· παρὰ τὴν παροιμίαν, κριὸς τὰ τροφεῖα. κυρίττει γὰρ τοὺς τρέφοντας. Κριῶδαι· δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. κριῶα. Κρῖσα, ὄνομα πόλεως καὶ ἰχθύος. Κρίσαμις, Κῷος. οὗτος ἦν πολυθρέμματος. τοῦτό φασιν ἔγχελυν θεῖν, καὶ τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων ἁρπάζειν, καὶ τὸν Κρίσαμιν ἀνελεῖν αὐτήν. φαινομένην δὲ αὐτῷ κατ' ὄναρ, κελεῦσαι καταθάψαι αὐτήν. τὸν δέ, μὴ φροντίσαντα, πανοικὶ ἀπολέσθαι. Κρισαῖος κόλπος· Κρισαία δὲ θάλασσα. Κρίσεως· δοκιμασίας, ἀκολουθίας. Αἰλιανός· κρίσεως δὲ ὡς ἐν ἀκολάστοις ἀληθείας οὐδὲν ἥμαρτε περὶ τὴν αἵρεσιν τῆς μιμάδος. σὺν κάλλει γὰρ λαμπρῷ τοῦ σώματος, ποικίλως ἤσκητο τὴν ἅπασαν παιδείαν. καὶ αὖθις· τοσοῦτον προέλαβε τῇ ψυχῇ τῆς κρίσεως τῆς περὶ τὴν μάχην. Κρίσις· ἐξέτασις, ψῆφος, βάσανος. φασὶν οἱ ἔξω ἡ κρίσις τοῦ ἐλέγχου βασανίζεται. καὶ τὰ λοιπὰ ἐν τῷ ἀμφισβήτησις. Κρίσκης, ὄνομα κύριον. Κρίσπος δὲ ὄνομα τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ὃν κατατείνει ἀκριβῶν ἤδη τῆς τοῦ καίσαρος ἀξιωθέντα τιμῆς, εἰς ὑποψίαν ἐλθόντα τοῦ Φαύστῃ τῇ μητρυιᾷ συνεῖναι, τοῦ τῆς φύσεως θεσμοῦ μηδένα λόγον ποιησάμενος. τῆς δὲ Κωνσταντίνου μητρὸς Ἑλένης ἐπὶ τῷ τηλικούτῳ πάθει δυσχεραινούσης, παραμυθούμενος αὐτὴν ὡς προσήκων ὁ Κωνσταντῖνος, κακῷ τὸ κακὸν ἰάσατο μείζονι. βαλανεῖον γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον ἐκπυρώσας, τούτῳ τὴν Φαῦσταν ἐναποθέμενος, ἐξήγαγε νεκράν. ζητητέον δὲ εἰ μετὰ τὸ βαπτισθῆναι τοῦτο ἐποίησε.

Κριτικὸν τὸ κρίσιμον. Κρίτιος· τοιγάρτοι τῆς τοῦ βίου προαιρέσεως, ἐπαξίως ἔτυχεν ὁ εἰρημένος τῆς τελευτῆς, κρίτου κρίναντος αὐτοῦ. Κριτὸς ὁ κρινόμενος. καὶ ὁ ἐπίλεκτος. κριτὴς δὲ ὁ κρίνων. Κρίτων Ἀθηναῖος φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής· ὃς καὶ γνησίως διετέθη πρὸς Σωκράτην. καὶ τὰ πρὸς τὴν χρείαν πάντα ἐδίδου αὐτῷ. ἔγραψε Σωκράτους ἀπολογίαν. Κρίτων. ἔγραψεν ἐν τοῖς Γετικοῖς. Κρίτων Πιεριώτης. πόλις δὲ αὕτη Μακεδονίας ἐστὶν ἡ Πιερία, ἱστορικός. ἔγραψε Παλληνιακά. Συρακουσῶν κτίσιν. Περσικά. Σικελικά. Συρακουσῶν περιήγησιν. καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Μακεδόνων. Κρίτων Νάξιος, ἱστορικὸς· ἔγραψεν ὀκτετηρίδα. ἦν δὲ Εὐδόξου φασί.

Κρόβυζοι, ὄνομα ἔθνους. Κροβύζου ζεῦγος· ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακίᾳ καὶ πονηρίᾳ συνδεδεμένων. τοῦτο δὲ εἴρηται ἀπὸ Κροβύζου τινὸς πορνοβοσκοῦ, δύο ἔχοντος ἑταίρας ἐπ' ὀλέθρῳ πολλῶν. Κροβύζου οὖν ζεῦγος ἐπὶ διασυρμοῦ, δύο ὁμονοούντων, οὓς πρότερον τοῦ ἀναπνεῖν φασίν, ἢ τοῦ κακουργεῖν παύσασθαι. Κροαίνων· τῶν ποσὶ κρούων. ἢ ἐπιθυμῶν. ἢ πηδῶν. κροαίνειν ἢ πηδᾶν. Κροκάλη· ὁ αἰγιαλός. Κρόκη· ῥοδάνη. ἐγκροκύφαντος, ὅτι διὰ κρόκης ὑφαίνεται. οἱ δέ, ἀπὸ τοῦ κεκρυφάλου αὐτὸ φασίν, ὅτι κρύπτει στρόφιον· ὅ ἐστιν ἐξοχὴ κεφαλῆς. καὶ ποιητικὴ τὴν κρόκα. Κροκόδειλος, εἶδος ζώου. Κροκωτὸν ἱμάτιον Διονυσιακόν. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' οὐχ οἷός τε εἰμὶ κατασβεῖν τὸν γέλων, ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην. ἐφόρει γὰρ κροκωτὸν λεοντῆν ὡς Ἡρακλῆς. τοῦτο γὰρ ἦν φόρεμα τῶν Ἡρακλέων. λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων. ἐφόρει δὲ τὴν λεοντῆν ἵνα φοβερὸς ᾖ. καὶ παροιμία· τὸν κροκωτὸν ἠγάλλου. Κροκωτὸς εἶδος χιτῶνος. ὁ δέ, καθεῖται κροκωτὸν χιτῶνα ὑπὲρ τοῦ πλείονας εἰς αὐτὸν ἐπιστρέφειν. ὁ μὲν οὖν κροκωτὸς ἔνδυμά ἐστι. τὸ δὲ ἔγκυκλον, ἱμάτιον. ἔστι

ἐν τῷ

ἐν τῷ ἔμπυλῳ. Κρομύλα, ὄνομα πόλεως. Κρομμωνία. Κρόμμυα ἐσθίειν, ἴσον τῷ κλαίειν. ἀλυάττην γὰρ πέμψαντα πρὸς βίαντα τὸν σοφὸν ἵνα θᾶττον παρ᾽ αὐτὸν ἥκῃ. ἐγώ φησιν ἀλυάττῃ κελεύω κρόμμυα ἐσθίειν. καὶ ἀριστοφάνης. κρόμμυον τ᾽ ἀρτίως ἔδει. ἀντὶ τοῦ κλαύσῃ καὶ χοεὶς κρομμύων ἤγουν δακρύσεις. καὶ ἑτέρα παροιμία. κρομμύων ὀσφραίνεσθαι. ἐπὶ τῶν κλαιόντων. Κρομμυοξυρεγμίας. ἀντὶ τοῦ ἀπεψίας. δριμεῖα γὰρ καὶ ἀηδὴς ἡ τοιαύτη ἐρυγή. ἀπὸ τῶν κρομμύων οὖν καὶ τῆς ὀξύτητος καὶ τῆς ἐρυγῆς συνέθηκε τὴν λέξιν. τοῦτο δὲ εἰώθασι νομίζειν εἰς τὸν πόλεμον. διὸ καὶ ὁ γύλιος ἐν τούτοις δυσώδης. ἢ καὶ ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐγκαλυπτόμενος ὁ γύλιος ἐκ διαφόρων ὄψων τε καὶ ζωμῶν, ὀξεῖάν τε σύμμικτόν τινα ὀσμὴν ὄδωδε. Κρόνια. ἑορτὴ ἀγομένη κρόνῳ καὶ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν. Κρονικαὶ λῆμαι. παροιμία. ὥσπερ τὸ χύτραις λημῶν καὶ κολοκύνταις. ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων. Κρονικαῖς γνώμαις λημῶν τὰς φρένας. ἤγουν ἀρχαίαις μωρίαις ἐσκοτισμένε τὸ φρονεῖν. τουτέστιν ἀμβλυωπῶν. λήμη δέ ἐστι τὸ πεπηγὸς δάκρυον ὑπὸ ἐπικαθεζόμενον βλεφάροις τοῖς ὀφθαλμοῖς. σημαίνει οὖν τὸ τετυφλωμένε τὰς φρένας. ὥσπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες ἐν ὀφθαλμοῖς. Κρονικώτερα. ἀρχαιότερα, μωρότερα. ἀριστοφάνης. καὶ τοὺς τραγῳδούς φησιν ἀποδείξας κρόνους. τοὺς μὲν διορχησάμενος ὀλίγῳ ὕστερον. Κρόνιον ὄμμα. τὸ τοῦ κρόνου. Κρονίων ὄζων. ἀριστοφάνης. καὶ πῶς ὦ μῶρε σὺ καὶ κρονίων ὄζων. τουτέστιν ἀρχαϊσμοῦ ἡμῶν καὶ μωρίας. ἤτοι ὅτι ἑορτή τις παλαιὰ ἦν τοῦ κρόνου. ἢ ὅτι τὰ παλαιὰ καὶ εὐήθη, κρόνια ἐκάλουν. καὶ κρόνους τοὺς λήρους. Κρόνιππος. ὁ μέγας λῆρος. κατ᾽ ἐπίτασιν λαμβανομένου τοῦ ἵππου. σὺ δ᾽ εἶ κρόνιππος. κυβευτής. ζυφητής. πόρνος. Κρόνου πυγή. τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀναίσθητον κρέας. Κρόσσας. κλιμακίδας. ἐν μὲν τοῖς ὑπομνήμασιν, ἀποδίδωσι τὰς τῶν ἐπάλξεων στεφάνας. οἱονεὶ κεφαλίδας. ἐν δὲ τοῖς περὶ ναυστάθμου. κλίμακας. Κροσσοί. ὁμαλός.

Κροσσωτοῖς χρυσοῖς. τοῖς διαφόροις χαρίσμασι, τῶν τὴν ἐκκλησίαν κοσμούντων, ἱερῶν ἀνδρῶν. διήρηνται γὰρ οἱ κροσσοὶ καὶ πάλιν ἥνωνται. Κρόταλον. ἰδίως ὁ σχιζόμενος κάλαμος. καὶ μετασκευαζόμενος ἐπιτηδείως ὥστε ἠχεῖν, εἴ τις αὐτὸν δονοίη ταῖς χερσὶ καθάπερ κρόταλον ἀποτελῶν. τρανὸς οὖν ἔστι φησὶ καὶ τὴν φωνὴν διηρθρωμένος, ὥσπερ κρόταλον. ἀντὶ τοῦ εὔγλωττος. εὔστομος. Κρόταλος. ἀρσενικῶς. ἀντὶ τοῦ εὔγλωττος καὶ εὔστομος ὡς τὰ κρόταλα. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. καὶ νῦν καλοῦμαι θηλυμανής. ἦν ὦ δίσκος ἐμοὶ κρόταλον. ἔστι δὲ καὶ κάλαμος ἐσχισμένος. Κρόταφος. τὸ μέρος τοῦ σώματος. καὶ τοῦ βιβλίου τὸ ὄπισθεν μέρος. καὶ τὸν κρόταφον τῆς βίβλου ἐμβαλόντες ἐν μαρτύριον. διά τινος ἐσχηματισμένου τὴν τέχνην τῶν τοιούτων γραφόντων. Κροτήσατε. ἐπαινέσατε ταῖς χερσί. νενικηκότων γὰρ ὁ κρότος. Κροτοθορύβου. παιὰν ἄναξ. φίλον λέοντα εἰ οἵου κροτοθορύβου ἡμᾶς ἐνέπλησας. ἀναγνώσομαι σοι τὸ ἐπιστόλιον. Κροτωνιάτης. τοῦ κρότωνος. Κρότωνος ὑγιέστερος. τοῦτο δὲ ἐπὶ τοῦ ζώου δέχεσθαι. τὸ γὰρ εἶναι πανταχόθεν ὅμοιον. καὶ μηδεμίαν ἔχειν διακοπήν. ἀλλ᾽ εἶναι λίαν ὁμαλῶς, διὰ τοῦτο ἀπὸ τούτου λέγουσιν, ὑγιέστερος κρότωνος. κρότων δέ ἐστι ζωΰφιον, τὸ ἐν τοῖς κυσὶ καὶ βουσὶ γινόμενον.

Κροτώνων. κωνείων φθειρῶν. Κρουνηδόν. Κρουνοχυτρολήραιον εἶ. ἀντὶ τοῦ φλύαρος εἶ. κρουνὸς γὰρ ὁ χύδην καὶ ἀκρίτως καὶ ἀθρόως ῥέων. λῆρον δὲ τὸ μάταιον. συνέθηκεν οὖν ἀπὸ τοῦ κρουνοῦ καὶ τοῦ ληρεῖν καὶ χύτρας ἀναισθήτου οὔσης. ἵνα τὸ ὅλον δηλώσῃ, τὸν ἀναίσθητον καὶ περισσολόγον.

Κρουσιδημοῦν. καταπρεσβεύων ἴβηρσι. ἢ τὸν δῆμον ἀπατῶν καὶ παρακρουόμενος ἴβηρσι. ἔστι δὲ παρακρουόμενον ὁ λεγόμενος ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς μέτροις παραλογιζομένων. Κρούσεις. ἡ δοκιμασία. ἐπεὶ τὰ στερεὰ τῶν σκευῶν κρουόμενα δοκιμάζεται. ἢ ἀπάτη. Κρώβυλος. ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων. καὶ ὁ πλόκαμος. ὃν διέβαλλον εἰς τὸν χρυσοῦν τέττιγα φοροῦντες. ἀνάδημα. κόσμος. ὁ ἐκ τῶν τριχῶν πεπλεγμένος κόσμος. ἐν ἐπιγράμματι ἄλλος. αἴ τε κόμαι καὶ ὁ κρώβυλος. ἃς ἀπὸ φοίβου πλέξατο μολπαστὰν κῶμον ὁ τεγεάτης. ξενοφῶν. εἶχον δὲ κράνη σκύτινα. οἷάπερ τὰ παφλαγονικά. κρώβυλον ἔχοντα κατὰ μέσον ἐγγύτατα τιαροειδῆ.

Κρώβυλος κυρίως. καὶ εἶδος ἐμπλοκῆς ἐστι κατὰ θουκυδίδην. Κρώβυλος πλέγμα τριχῶν εἰς ὀξὺ λῆγον. ἐκαλεῖτο δὲ ἐπὶ μὲν τῶν ἀνδρῶν. κόρυμβος δὲ ἐπὶ γυναικῶν. σκορπίος δὲ ἐπὶ παίδων. θουκυδίδης. κρωβύλους ἀνα

ἐνδυόμενοι. καὶ ἐν ἑτέρῳ· ποικίλον κρωβύλον. ἢ κρωβύλον παρ' Ἀθηναίοις τὸ πρόσειλημα. Κρωβυλοῦ ζώνης. Κρωγμός· κροή. Κρώζουσιν· ἐπὶ ψυχῶν βοῶσι. Κρώζει· ὡς κόραξ ἢ κορώνη κρώζει. ἤδη δ' αὖ κρώζει πάλιν. εἰς τοὔπισω ἀπελθεῖν. ἀεὶ τοὔρνισι πάλιν, τὸ εἰς τοὔπισω. πάλιν τὰ τόξα πιταίνων. καὶ αὖθις· οὐκ οἶδα ὅ κρώζεις. ἐπὶ τῶν μάτην θρυλλούντων ὡς αἱ κορῶναι. ἀεὶ φιλεῖ τοῦτο. σὺ μὲν οἶδα ὅ κρώζεις, ὡς ἐμοῦ τῆς κληρονομίας ζητεῖς μεταλαβεῖν. καὶ αὖθις. τοῦτο μὲν ὦ γραῦ, σαυτῇ κρώξαις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων τῶν δυσοιωνίστων. Κρῶμνα· ὄνομα πόλεως.

Κρῶσσος, ὄνομα κύριον. Κρωσσός· κύδρια. ἀγγεῖον ὑδροφορικόν. καὶ κρωσσίον ἐστάμνος.

Κροῖσος· Λυδὸς μὲν ἦν τὸ γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω, τύραννος δὲ ἐθνέων τῶν ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ. οὗτος πρῶτος βαρβάρων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, τοὺς μὲν, κατεστρέψατο Ἑλλήνων ἐς φόρου ἀπαγωγήν. τοὺς δὲ φίλους προσεποιήσατο. Ἡρόδοτος. πρὸ δὲ τῆς Κροίσου ἀρχῆς, πάντες Ἕλληνες ἐλεύθεροι ἦσαν. τὸ γὰρ Κιμμερίων στράτευμα τὸ ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν ἀφικόμενον, Κροίσου ἐὸν πρεσβύτερον, οὐ καταστροφὴ ἐγένετο τῶν πολίων, ἀλλ' ἐξ ἐπιδρομῆς ἁρπαγή. Κροῖσος· Λυδῶν βασιλεὺς. υἱὸς Ἀλυάττου. ὃς τὸ πρότερον ἄρχειν ἔλαχεν Ἀδραμυττείου καὶ Θήβης πεδίου. στρατεύσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ Καρίαν, ἐπέστελλε τοῖς ἑαυτοῦ τὸν στρατὸν ἄγειν εἰς Σάρδεις. ἐν οἷς καὶ Κροίσῳ, ὅστις ἦν τοῦ αὐτοῦ πρεσβύτερος παίδων. ὁ δ', ὥς φασιν ὑπὸ ἀκολασίας οὐχ οἷός τε ἦν. καί πως διεβέβλητο πρὸς τὸν πατέρα. βουλόμενος δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἀπολύσασθαι τὰς αἰτίας. καὶ ἀπορῶν ὅθεν μισθώσαιτο ἐπικούρους, μισθωτοῖς γὰρ ἐχρῆτο, ἦλθεν ἐπὶ Ἀλυάττην τὸν ἔμπορον πλουσιώτατον Λυδῶν ὄντα. δανείζεσθαι βουλόμενος. ὁ δὲ, πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐμμένειν ἐκέλευσε πρὸ τῶν θυρῶν ἄχρι λούσηται. μετὰ δὲ, ἐντυγχάνοντι, ἀμείβεται ὅτι πολλοὶ παῖδες εἶεν Ἀλυάττῃ. οἷς πᾶσιν εἰ οἴκοι αὐτὸ ἀργύριον διδόναι, οὐκ ἐξαρκέσει. οὐκοῦν δοῦναι δεομένῳ. Κροῖσον δὲ ἀποτυχόντα τἀνθρώπου, εὐθὺς ἐφεσον ἀφικέσθαι ἐπὶ ζήτησιν ἀργυρίου. καὶ τότε μὲν εὔξασθαι τῇ Ἀρτέμιδι εἰ βασιλεύσειε, τὸν οἶκον ἅπαντα καθιερῶσαι τοῦ ἐμπόρου. ἦν δέ τις Κροίσῳ φίλος Ἰωνικός. υἱὸς Θεοχαρίδου μαλακοῦ ποτε. οὗτος ἐπιδήμει τῷ πατρὸς δοῦναι οἱ χρυσίον. καὶ τυχὼν δίδωσι Κροίσῳ. ὁ δὲ, ὕστερον βασιλεὺς γενόμενος, ἅμαξαν ἔδωκεν αὐτῷ μεστὴν χρυσίου. καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἐμπόρου τῇ Ἀρτέμιδι καθιέρωσε. Κροῖσος Λυδῶν βασιλεὺς νομίζων ἑαυτὸν πλουσιώτατον εἶναι καὶ εὐδαιμονέστατον, μεταπεμψάμενος Σόλωνα τὸν Ἀθηναῖον ἄνδρα σοφὸν, ἐπέδειξεν αὐτῷ τοὺς θησαυροὺς καὶ τἄλλα τοῦ πλούτου. καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν, τίνα εὐδαίμονα πάντων ἀνθρώπων νενόμικας. ὁ δὲ, ἔφη. Τέλλον τὸν Ἀθηναῖον. ζήσαντα εὐτυχῶς, καὶ ἀποθανόντα ὑπὲρ τῆς πατρίδος μαχόμενον. πυνθανομένου δὲ αὐτὸν τίνα δεύτερον μετὰ Τέλλον ἔφη, Κλέοβιν, καὶ Βίτωνα. τὸ γένος Ἀργείους. οἵτινες τῆς μητρὸς αὐτῶν θεανοῦς ἢ Κυδίππης ἱερωμένης, καὶ μελλούσης πομπεύειν τῇ πατρίῳ ἑορτῇ ἐπὶ ἀπήνης μέχρι τεμένους τῆς Ἥρας, χρονιζόντων τῶν ὑποζυγίων, ὑποθέντες τοὺς ἰδίους αὐχένας οἱ παῖδες, τὴν ἀπήνην εἵλκυσαν. καὶ ἤγαγον τὴν μητέρα ἐπὶ τὸ τέμενος. εὐξαμένης δὲ ἐκείνης τῇ Ἥρᾳ γενέσθαι αὐτῆς τοῖς παισὶν ὅ, τι κάλλιστον ἀνθρώπων, τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ εὑρέθησαν ἀμφότεροι τετελευτηκότες. Κροῖσος. Κροῖσος βασιλεὺς Λυδῶν, καταδυναστεύσας τῆς Ἀσίας ἐν ὑπερβάλλοντι πλούτῳ, ὑπερηφανεῖ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῶν Ἀσσυρίων. καὶ γράφει Κύρῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀσσυρίων οὕτω. ἐπιτρέπομέν σοι παραχωρῆσαι τῆς βασιλείας ἡμετέρας τε οὔσης ἐξ ἀρχῆς καὶ τοῖς ἡμῶν διαφερούσης ὅροις. οὐ γὰρ ὑποστήσῃ ἐπανισταμένων ἡμῶν κατὰ σοῦ. οὐδὲ πρὸς τὴν τοσαύτην ἡμῶν εὐτυχίαν ἀνέξῃ. ὁ δὲ Κῦρος ἀντέγραψεν οὕτως. εἰ μὲν ὁ πᾶς κόσμος οὐκ ἀρκεῖ σοι, τοσαύτην ἔχοντι φαντασίαν καλῶς ἡμῖν ταῦτα λέγεις. εἰ δὲ τοσαύτης γῆς δεσπόζων καὶ τῆς ἡμετέρας ἐρᾷς, οὐκ αὖ σοι πρὸς τὸν καθ' ἡμῶν ἀγῶνα ἡ τῆς τύχης εὐροια διαμένει. καὶ ταῦτα γράψας Κῦρος, ἐβούλετο πρὸς τὴν Ἰνδικὴν χώραν μετοικεῖν. καὶ φυγεῖν τὴν ὠμότητα τοῦ Κροίσου. ἀλλ' ἡ τούτου γυνὴ Βαρδάνη, ἑωρακυῖα τὸν Κῦρον ταῦτα βουλευόμενον, εἶπεν αὐτῷ ζητῆσαι τὸν Δανιὴλ. τὸν αὐτῇ καὶ Δαρείῳ προφητεύσαντα πολλάκις. καὶ παρ' αὐτοῦ μαθεῖν τί δεῖ πρᾶξαι πρὸς τὸν Κροίσου πόλεμον. ὁ πρὸς Κῦρον ἀκέλευσε μεταπέμψασθαι τὸν ἄνδρα. καὶ μεμαθηκὼς παρ' αὐτοῦ ὡς νικήσει τὸν Κροῖσον, ταῖς πρὸς τὸν πόλεμον παρασκευάζει.

κάθαξεν. ὁμοίως δὲ καὶ Κροῖσος εἰς τὸ μαντεῖον ἔπεμψε. καὶ ἐχρησμῴδησεν οὕτως· οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης· καὶ κωφοῦ συνίημι καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω. ὀδμή μ' ἐς φρένας ἦλθε κραταιρίνοιο χελώνης ἑψομένης ἐν χαλκῷ ἅμ' ἀρνείοισι κρέασιν· ᾗ χαλκὸς μὲν ὑπέστρωται, χαλκὸς δ' ἐπιέσται. γνοὺς δὲ ὡς ἐνέτυχεν, πάλιν στέλλει. καὶ ἀνεῖλεν ἡ Πυθία· Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς, μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει. καὶ κατέλυσε τὴν ἑαυτοῦ. ὁ δὲ Κῦρος τοὺς αἰχμαλώτους τῶν Ἰουδαίων ἀπέλυσε. καὶ κτίζει τὴν Ἱλῆμ. Κρύβδην· κρυφῇ, λαθραίως. Κρυμὸς· ψῦξις. εἰ δέ σ' ἄνασσα τὴν χθονὶ φόβεις κρυμὸς ὁ πωροφορεῖ. Κρυόεσσα· φρικώδης. Κρύος· ψῦχος. κρύοιο κρύους. Κρύπτεσθαι. Κρύσταλλος. Κρυφαίως· ἀντὶ τοῦ κρύφα. Κρύφιοι· οἱ πονηροὶ λογισμοί. Δαβὶδ· ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με. καὶ κρύφιον. Κρυψίνους· δόλιος, πανοῦργος. ἦν γὰρ ἐχέμυθος καὶ κρυψίνους. Κρύψις· μέθοδος δι' ἧς οἷόν τε λανθάνειν συλλογιζόμενον τὸ προκείμενον. χρηστέον δὲ προτάσεσι τῷ κρυπτικῶς ἐρωτῶντα, ὥστε ἠρωτημένων πασῶν τῶν προτάσεων δι' ὧν δείκνυται τὸ προκείμενον, καὶ τοῦ ἐσχάτου ἐπὶ τοῖς ἠρωτημένοις ἑπομένου συμπεράσματος ῥηθέντος, ἄδηλον ὂν πῶς τοῦτο συνάπτεται ἐκ τῶν κειμένων. καὶ ζητεῖν τὸν ἀποκρινόμενον διὰ τί τοῦτο ἐπιφέρεται τοῖς κειμένοις. Κτέαρ· κτῆμα. Κτεάτισσα· ἐκτησάμην. Κτένα· τὸ πύξινον καὶ ἄλλως τὸ τῶν τριχῶν. ἐν ἐπιγράμματι. ἤδη τὸν τριχῶν σαγηνευτῆρα πύξινον κτένα. καὶ οὐδετέρως τὸ κτένιον. Κτενοῦσι· θάψουσι. κτείνω· αἰτιατικῇ. τὸ φονεύω. Κτείς· τὸ ἐφήβαιον. καὶ τὸ τῶν τριχῶν καὶ ἄλλως. Καλλίμαχος· οὐδ' ἴσον ἐπὶ κτενὸς ἔσχον ἔθειραι. καὶ αὖθις καὶ κτένα κοσμοκόμην. Κτηδόνες· τριόδοντες ἰχθύες. καὶ θκείδια. καὶ αἱ ἐπ' εὐθείας τῶν ξύλων ἐκφύσεις. Κτηματίτην· τὸν κτήματα πολλὰ ἔχοντα. οὗτος Λυκοῦργος. καὶ κτῆμα ἐπὶ οἰκέτου. ὁ δὲ διελέγετο αὐτῷ. καὶ ἦν ἐξ οὗ κτῆμα αὐτῷ σφόδρα γεγονότα, πάνυ ὅτι ἂν δύνηται πρὸς κατάθεσιν τοῦ πολέμου ἐργάσασθαι. Κτῆνος· τὸ ζῶον. Κτησείδιον· τὸ μικρὸν κτῆμα. Κτησίας Κτησιάρχου ἢ Κτησιόχου, Κνίδιος, ἰατρός. ὃς ἰάσατο ἐν Πέρσαις Ἀρταξέρξην τὸν Μνήμονα κληθέντα. καὶ συνέγραψε Περσικὰ ἐν βιβλίοις κγ'. καὶ ἄλλα. Κτήσιος ὁ Ζεύς. Κτησίου Διός· ὅτι τὸν κτήσιον Δία ἐν τοῖς ταμιείοις ἱδρύοντο. Κτησιφῶν· εἷς τῶν δώδεκα πρέσβεων τῶν μετὰ Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου πρεσβευσάντων. ἕτερος δ' ἂν εἴη ὁ τὸ ψήφισμα τὸ περὶ στεφάνου γεγραφὼς Δημοσθένει. καθ' οὗ καὶ λόγος ἐστὶν Αἰσχίνου. Κτιδέη κυνέη· περικεφαλαία ἐξ ἰκτίδος δέρματος. ἴκτις δὲ ζῶον γαλῇ παραπλήσιον. Κτίλος· ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός. Κτιννύω· φονεύω. Κτίσις· τὸ κτίσμα. ἐκ τοῦ κτίζω. Κτῶμαι· αἰτιατικῇ. Κτώμενος· συνάγων. Κτυπεῖ· κομπάζει, μεγαλορρημονεῖ. ὁ δὲ, τῇ διηγήσει κτυπεῖν νομίσας τὸν ἄνδρα φησίν· ἀγνοεῖς ὦ πόρε τὸ ἐν ἡμῖν τῆς ὁδοῦ τὸ ἀνήμερον τῶν ἐν τόπῳ ἐπιτηδείων τὸ ἄπορον. Κοίας ὁ στρογγύλος λίθος. Κοιαίστωρ· τὴν τοῦ κοιαίστωρος δ' ἔπων ἀρχήν. ἣν οἶμαι ἀπὸ τοῦ ἀναζητεῖν ὧδε λελέχθαι παρὰ Ῥωμαίοις. Κοικύλλεις· περιβλέπῃ ἢ κενοτεχνεῖς. τί αὖ σὺ κυρηβάς; ἢ τί κοικύλλεις ἔχων. περιττὸν δὲ τὸ ἔχων ἀττικῶς.
Κοῖλα γὰρ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν. καὶ οἷον ἐπὶ τοῦ προσώπου μῆλα. Κοιλάδα κλαυθμῶνος. ἐν ᾧ φανεὶς ἄγγελος τὴν τοῦ λαοῦ ἤλεγξε παρανομίαν, καὶ εἰς κλαυθμὸν τὸ πλῆθος ἐκίνησε. κυρίως δὲ καὶ ἀληθῶς ὁ παρὼν βίος. Κοιλάδα σκηνῶν· τὴν τῶν Ἰσμαηλιτῶν χώραν. ὡς ἔρημον γεγενημένην. καὶ ποιμενικὰς τὰς καὶ σκηνὰς δεξαμένην. Κοιλᾶναι· κοῖλον ποιῆσαι.
Κοιλὰς· τὸ πλῆθος ἢ τὸ βάθος. Κοιλέμβολον καλεῖται, ἐπειδὰν ἡ δίστομος ἀσφαλαστία τὰ μὲν ἑπόμενα κέρατα συνάψῃ, τὰ δὲ ἡγούμενα διαστήσῃ. Κοιλία. Κοῖλον· βαθύ. οὕτω δὲ ἦν ἄρα μέτριος καὶ λιτὸς, ὡς μηδὲ κοῖλον ἄργυρον εἰς πλῆθος κεκτῆσθαι. Κοιλόνευρος· ὁ χωλός.
Κοίλου κρατῆρος· τοῦ μυχοῦ. τὰ γὰρ κοῖλα οὕτως ἐκάλουν ἐκ μεταφορᾶς. ὅθεν καὶ τὰ τῆς ἴγνυος κοιλώματα κρατῆρες καλοῦνται. Σοφοκλῆς· κοίλου πέλας κρατῆρος. Κοιλῶπις· βαθεῖα. ὕβρις ἂν κὰρ κοιλῶπιν ὀρφάδα δύσατο πέτραν. Κοιλιδιᾶν· οἷον τὰ κοῖλα τῶν ὀφθαλμῶν οἰδεῖν. θεοειδὴς δ' ἠθὰ κοιλιδιόωντι. Κοιμίσαι τὸν λύχνον· νικοφῶν πανδάρεω. καὶ κοιμίσαι ἐπὶ θανάτου. Σοφοκλῆς· ὥμπαιον ἐρήμην χθόνιον ἐμὲ κοιμίσαι. καὶ Ὅμηρος· κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον.

Κοιμῶ· κοιμῶμαι τοῦ τινος. κοιμίζουσι δὲ αἱ τιτθαὶ τοὺς παῖδας. Κοινὰ τὰ τῶν φίλων· Τίμαιός φησιν ἐν θ' ταύτην λεχθῆναι κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα, καθ' οὓς χρόνους Πυθαγόρας ἀνέπειθε τοὺς ταύτην κατοικοῦντας, ἀδιανέμητα κεκτῆσθαι. κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος Ἀδελφοῖς. οὐ δὴ τὰ χρήματα λέγειν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ νοῦ καὶ τῆς φρονήσεως κοινωνίαν. Κοινὰ τὰ τῶν φίλων· φασὶν ὅτι τοὺς προσιόντας Πυθαγόρᾳ μαθητὰς, ἔπειθεν ὁ φιλόσοφος κοινὰς τὰς οὐσίας ποιεῖσθαι. ὅθεν ἡ παροιμία. Κοιναὶ ἔννοιαι· εἴποτε ἡ διάνοια συλλογίζεται περὶ τῶν νοητῶν, οὐ καθ' αὑτὴν ἀλλὰ μεθ' ὧν συμπλακεῖσα· ὥσπερ καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν συλλογίζεται· συμπλακεῖσα τῇ φαντασίᾳ. τούτου τοίνυν τοῦ νοῦ εἰ μὴ μετέχομεν οἱ πολλοὶ, ἀλλ' ἴχνη τινὰ καὶ ἰνδάλματα διαφέρηκεν εἰς ἡμᾶς. ταῦτα δέ εἰσιν αἱ κοιναὶ ἔννοιαι αἱ διὰ πάντων χωροῦσαι, ἃ ἰνδάλματα τοῦ νοῦ ἐστιν ἐναργῶς. διὸ καὶ ἀρχὴν ἐπιστήμης τὸν νοῦν καλοῦσιν ᾧ τινι τὰ νοητὰ γινώσκομεν. ἡ λογικὴ δὲ ψυχὴ συνουσιωμένους ἔχει τοὺς λόγους τῶν πραγμάτων ἐν ἑαυτῇ. διὰ δὲ τὸ καταδεδυκέναι ἐν ὕλῃ, οἷον ἐγκαταχωσθεῖσα ὡς ὁ ἐν τῇ τέφρᾳ κρυπτόμενος σπινθήρ. ὥσπερ οὖν ὅταν τις μικρὸν τὴν τέφραν ἀρύξῃ, ὁ σπινθὴρ αὖθις ἀναλάμπει καὶ οὐχ ὁ διορύξας τὸν σπινθῆρα ἐποίησε, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ δόξα ἐρεθιζομένη, ὑπὸ τῆς αἰσθήσεως, προβάλλει τοὺς λόγους τῶν ὄντων, οὕτω καὶ τοὺς διδασκάλους φασὶ, μὴ τὴν γνῶσιν ἡμῖν ἐντιθέναι· ἀλλὰ τὴν ἐνοῦσαν ἡμῖν καὶ οἷον κρυπτομένην ἐμφαίνειν. καὶ ταῦτά εἰσιν αἱ κοιναὶ ἔννοιαι, τὰ τοῦ νοῦ ἀποσκιάσματα. πᾶν γὰρ ὅπερ ἴσμεν, κρεῖττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν, ταῦτα κατὰ κοινὴν ἔννοιαν ἴσμεν. ἃ δὲ δείξεως δεῖται εἰς τὸ γνωσθῆναι, τούτων τὰ συμπεράσματα χωρὶς ἀποδείξεως, ἔργον ἐστὶ τῆς δόξης εἰδέναι. Κοινεῖον· πορνεῖον. Κοινοδημεῖ· τὸ δημόσιον. Κοινοδήμιον· τὸ τῷ δήμῳ κοινόν. Κοινολεχής· ὁ κοινὸν λέχος ἐπὶ μοιχείᾳ ποιούμενος. Κοινολογία· ἡ κοινὴ διάλεκτος. κοινὴ δὲ ἂν ἀνθρωπίνη μεγάλη καὶ θαυμαστή· ἐγὼ δὲ κοινῇ συμφορᾷ πεπληγμένος. Κοινολογοῦ· δοτικῇ. Κοινὸν τὸ ἀκάθαρτον· ἢ τὸ μηδὲν ἔχον πλέον τῶν λοιπῶν. Κοινὸν τετραχῶς λέγεται· ἢ τὸ εἰς τὰ μέρη διαιρετὸν, ὡς ἡ κληρουχουμένη γῆ· ἢ τὸ ἀδιαίρετον ἐν χρήσει κοινῇ λαμβανόμενον, ἢ τὸ ἐν προκαταλήψει ἰδιοποιούμενον· εἰς δὲ τὸ κοινὸν ἀναπεμπόμενον ὡς ὁ ἐν θεάτρῳ τόπος, ἢ ἐν βαλανείῳ· ἢ τὸ ἀδιαίρετος εἰς κοινὴν καὶ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν προβαλλόμενον· ὡς ἡ φωνὴ τοῦ κήρυκος. κοινὰ δὲ καὶ ἀμέριστά εἰσιν ὁ πατὴρ ὁ υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα. αἵ τε γραφαὶ καὶ αἱ ὑπερκόσμιαι δυνάμεις· ἥλιός τε καὶ σελήνη καὶ πᾶς ὁ τῶν ἀστέρων χορός· καὶ αὐτὸς ὁ ἀὴρ, κοινὰ καὶ ἀμέριστα ὅλα δι' ὅλου. γῆ τε καὶ ὕδωρ, χρυσός τε καὶ ἄργυρος καὶ πᾶσα μεταλλικὴ φύσις καὶ δρυοτομικὴ ὕλη, κοινὰ μέν εἰσιν, ἀλλ' ὅμως μεριστὰ γίνεται τῇ τῆς πλεονεξίας ὀρέξει. παρθενία καὶ ἀγαμία δὲ καὶ ἱερωσύνη, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ θεοῦ τοῖς τρόποις χαρίσματα, οὔτε κοινὰ, οὔτ' αὖ μεριστά· οὐ γάρ εἰσι τοῦ μέρους τῶν κοινῶν ἢ τῶν μεριστῶν. Κοινὸν γραμματεῖον καὶ ληξιαρχικόν· τὸ μὲν κοινὸν, εἰς ὃ ἐνέγραφον τοὺς εἰς τοὺς φράτορας καὶ γεννήτας. τὸ δὲ ληξιαρχικὸν εἰς ὃ ἐνέγραφον τοὺς εἰς τοὺς δημότας. Κοινὸς Ἑρμῆς· φασὶν ὅτι Κλεοπάτρᾳ πιστὰς γενόμενος Ἑρμῆς, κατέδειξε κοινὰ εἶναι τὰ φώρια. καὶ τοῖς κατὰ μόνας κλέπτουσιν ἐπάναγκες εἶναι πρὸς τοὺς κοινοὺς διανέμεσθαι. οἱ δὲ, ὅτι τὸν λόγον ἔχων κοινωνικὸν ὁ Ἑρμῆς, ἐποίησε πάντα διὰ τοῦτο. Κοινῶνας· κοινωνοὺς Ξενοφῶν. ἀκροθίνια τοῖς θεοῖς καὶ τεμένη ὁ Κῦρος ἐκέλευσεν ἐξελεῖν. οὓς περ κοινῶνας ἐνόμιζε τῶν κατα πεπραγμένων. καὶ αὖθις· τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἄξει καὶ ὅσοι κοινῶνες αὐτῷ τῆς φυγῆς ἐγένοντο. Κοινωνικόν· δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν, κοινωνικὸν λέγει τάχα μὲν τοὺς ἀνεμήτους οὐσίας νέμοντας ἀδελφοὺς· ὧν ὁ μὲν πατὴρ, ἐδύνατο λειτουργεῖν· οἱ δὲ κληρονόμοι τῶν ἐκείνου καθ' ἕνα λειτουργεῖν οὐκ ἐξήρκουν. τάχα δ' ἂν καὶ περὶ τῶν ἐκούσιαν κοινωνίαν συνθεμένων ἐμπορείας ἤ τινος ἄλλου, ὧν ἕκαστος οὐκ εἶχε τὸ ὅλον τίμημα τῆς κοινῆς οὐσίας. Κοινωφελής· ὁ πάντας ὠφελῶν. Κοινεῖ· μιαίνει. Κοιόλης· ὁ ἱερεύς. Κοῖος ὁ πατὴρ Λητοῦς· παρὰ τὸ κοεῖν ὅ ἐστι νοεῖν καὶ συνιέναι, ἢ ὁ συνετός. Κοίρανος· βασιλεύς· ἄρχων. Κοιράνου· γυνὴ Ἀθήνησιν ἐπιτὴς καὶ πλουσία· μήτηρ Μεγακλέους καὶ Λαμάχου, Ἀλκμαιωνὸς γαμετή. ἥτις ἐπὶ τρυφῇ ἀσελγείᾳ διεβεβόητο· καὶ κοιρανεύεται· καὶ κοσμεῖται ἢ τὰς

ται ἢ τὰς

ται ἤτοι τῆς κοιτωνίας φρονεῖ. Κοίτη καὶ κοιταῖος ὁ καθ᾽ ἣν ὥραν τῆς κοίτης ἐρχό-
μενος. ὁ δὲ παρῄει ἐπειλεῖν ἔρχεσθαι κοιταῖος. Κοιτίδας ἐκ τοῦ κοίτη. Κοῖτις, ἡ μικρὰ κίστη. ἀπὸ
τοῦ τὴν γὰρ κίστην κοῖτιν λέγουσιν. ἔστι δὲ ἐν ᾗ κοιταζόμεναι αἱ γυναῖκες ἀπετίθεντο τὰ χρυσία.
Κοῖτος. κοίμησις. Κοιτὼν κοιτῶνος. Κύαθος ἀντλητήριον μέτρον ὑγροῦ. ἔστι δὲ ἰῶν β΄ ἢ κοχλι-
αρίων. Ἀριστοφάνης. κύαθον αἰτήσεις τάχα. ἵνα προσθῇς ταῖς γνάθοις, ὅπως ὑπωπιασθήσῃ καὶ τυ-
φθήσῃ ὑφ᾽ ἡμῶν. ἐπιμίζουσι γὰρ κύαθον θερμοῦ καὶ προσκολλῶσι τοῖς οἰδήμασι καὶ θεραπεύουσι. κύ-
αθος οὖν παρὰ τὸ χύω χύαθος. Κυαμεῦσαι κυάμῳ ψηφοφορῆσαι. ᾧ ἐχρῶντο οἱ βουλευταί. Κύα-
μος εἶδος ὀσπρίου. Κυαμοτρὼξ ὁ δικαστὴς τρεφόμενος ἀπὸ κυάμων. πρὸ γὰρ τῆς εὑρέσεως τῶν
ψήφων κυάμοις ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν ἀρχόντων καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ὡς οὖν τῶν ψη-
φιζόντων ἀργύριον λαμβανόντων καὶ χειροτονούντων τοὺς διδόντας πλέον. καὶ αὖθις κρινεῖ
δὲ τούτους οὐ κυαμοτρὼξ Ἀττικός. Κυάμους τρώγων. δικάζων. ἵνα μὴ κοιμηθῇς πέρων γὰρ
εἶ. Κυανέμβολοι αἱ τοὺς ἐμβόλους ἔχουσαι κυανῷ βεβαμμένους ὡς μιλτοπάρειοι αἱ μεμιλ-
τωμέναι. ἢ αἱ τέμνουσαι τὴν θάλασσαν κυανοῦν διὰ τὸ βάθος τὸ ὕδωρ. Κυάνεοι. μέλανες ἤγουν κυ-
αναυγῆ πεπλάσματα ἀπορραινόμενα. ὡς πρὸς ἔθος ἦν τοῖς ἐν πένθει οὖσι. Κυανοχαίτης μελανόθριξ.
πορφυρόθριξ ὁ Ποσειδῶν. Κυανώτατος μελανώτατος. Κυάρας ὄνομα κύριον. Κύβδα. ἀξε-
λῶσι τὴν πηγὴν θύραζε κύβδα. ἀντὶ τοῦ κύφοντα. Κύβηθρον. θήκη μελισσῶν. Κυβέλη ἡ Ῥέα
παρὰ τὰ Κύβελα ὄρη. ὀρεία γὰρ ἡ θεός. διὸ καὶ ἐποχεῖται λεόντων ζεύγει. τὸ δὲ μήτηρ Κλεοκρίτου παρυ-
πόνοιαν εἶπε, βουλόμενος αὐτὸν διαβαλεῖν ὡς στρουθόποδα τουτέστι μεγαλόπουν. ἐκωμῳδεῖτο
δὲ ὡς κίναιδος καὶ ξένος καὶ δυσγενὴς καὶ Κυβέλης υἱός. ἐπεὶ ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Ῥέας μαλα-
κοὶ πάρεισιν. ἦν δὲ καὶ τὴν ὄψιν ὀρνιθώδης. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν κιναίδων ἡ παροιμία. Κυβέλης
υἱὸς ὁ Κλεόκριτος ὃς ἐκωμῳδεῖτο ὡς γυναικίας καὶ κίναιδος. Κυβελίοις τοῖς τῆς Ῥέας. Κυβέλη
γὰρ ἡ Ῥέα. γαλλαίῳ Κυβέλης ὀλολύγματι. Κύβελα γὰρ ὄρη Φρυγίας ἔνθα ἐτιμᾶτο. Κυβερνήτης ὁ τοῦ
πλοίου ἡγεμών. Κυβερνῶ αἰτιατικῇ. Κυβεύω κύβοις ἔπαιζω. εἰς κίνδυνον προσπηδῶ μὴ παρα-
βάλλεσθαι κυβεύειν τῷ βίῳ. Κυβεία πανουργία. Κύβερος ὁ ἀναιδής. Κυβήβη ἡ θεῶν
μήτηρ. Κυβιστᾶν κυβεῖν, τὸ ἐπὶ κεφαλὴν ῥιπτεῖν. ὁ μὲν κύμβαχος ἐν κονίῃσιν. ἐπεὶ οἱ μανιώδεις
περὶ τὴν κεφαλὴν πάθους γινομένου τοιοῦτοι γίνονται. ὅθεν καὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ Κυβή-
βην λέγουσιν. αἰτία γὰρ ἐνθουσιασμοῦ τὸ μυεῖσθαι γίνεται. ἔστι δὲ καὶ ἐν Φρυγίᾳ ἱερὸν μητρὸς θεῶν. Κυβηλίσαι.
πελεκίσαι. κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς. καὶ ἀπρεσκύβηλις ὁ θύτης. Κρατῖνος δραπέτισιν ἐπὶ Λάμπω-
νος εἶπε τὸν ἀγύρτην καὶ κυβηλιστήν. Κύβηβος. Κυβίοις, κλάδοις τοῖς δακτυλικοῖς.
Κυβιστᾶν. κολυμβᾶν καταχρηστικῶς. Κυβίστησις ἡ συστροφὴ καὶ κυβιστῆσαι. Κυβιστητὴρ
ὀρχηστὴς καὶ κυβιστητεία ἡ ὄρχησις. Κύβον τοῦ στρατηγοῦ ἀδύνατα ἔχοντος κύβον ἀναρρίψαι
πολέμου τοσούτου. Κύβος παντετράγωνον. Κύβος ἀπὸ τοῦ κυκλόθεν βάσιν ἔχειν. Ἀπολλό-
δωρος ἀπὸ τῆς κυφότητος τὸ γὰρ ἐπὶ κεφαλῆς κυλισθῆναι. κυβιστῆσαι ἔλεγον καὶ ἐν ἐπιγράμμα-
τι. οὐδ᾽ ὅτι εἰπὼν πάντα κύβον κεφαλῆς αἱ ἐν ὕπερθεν ἐμῆς. καὶ ἐγκυβιστᾶν τοῖς πράγμασι τὸ
ῥιψοκινδύνως τι πράττειν καὶ ἐπιλέγειν. ἐρρίφθω κύβος. πλὴν οἱ μὲν ἀλογίστως καὶ μανιῶς ἔφασαν εἶ-
ναι, τὸ παραβάλλεσθαι καὶ κυβεύειν τῷ βίῳ. τουτέστι παραλόγως τι πράττειν καὶ ῥιψοκινδύνως.
Κυδάζεται λοιδορεῖ. ὑβρίζεται ὑπὸ πάντων. Ἐπίχαρμος ἐν Ἀμύκῳ. Ἄμυκε, μὴ κύδαζέ μοι
τὸν πρεσβύτην ἀδελφόν. καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἰφιγενείᾳ. οὔτοι γυναιξὶ κυδάζεται. ἀρσενικὸν δὲ ὁ κύ-
δος καὶ Σοφοκλῆς. κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ. Κυδαθηναιεύς. δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς
Πανδιονίδος καὶ Κυδαθηναίων ἀφ᾽ οὗ ὁ δημότης Κυδαθηναιεὺς ἢ Κυδαθηναῖος. Κυδάλιμον
ἔνδοξον ἢ περιφανὲς τίμιον. Κυδαντίδης. δῆμος τῆς Αἰγηΐδος Κυδαντίδαι. Κύδας ὁ ἀρ-
κὰς ἐκ πόλεως Καφύης ἦν. ὃς Κύδας ἐκαλεῖτο καὶ ἀλήτης. Κυδιάνειρα ἔνδοξος. Κυδι-
μος ἔνδοξος καὶ κύδιστος τὸ αὐτό. Κυδιόων. γαυριῶν. Κύδνου ῥεῦμα. τὸ τοῦ Κύδνου ποταμοῦ.
ποταμὸς περὶ Ταρσὸν διαρρεῖ. [illegible] καλοῦνται οἱ Ταρσεῖς [illegible] αἰγόπεροι τῶν ὀρνίθων μειδύον

τες τῷ ὕδατι. Κῦδος. γαῦρος, δύναμις. δόξα. φήμη. Κῦδος λοιδορία ἀρσενικῶς. καὶ παροιμία κύ-
δου δίκην ὀφείλειν ἐπὶ τῶν συκοφαντησάντων. Κυδωνιάτης. ὁ κυδωνίτης ἀπὸ τόπου.
Κυδώνιον εἶδος ὀπώρας. Κύδωνος. Κυδρούμενον ἐν ἐκείνῳ δ' οὖν τῷ καιρῷ κυδρούμενον
καὶ πομπεύοντα ἄρδην καὶ θρυπτόμενον. Κυδοιδοπᾶν. συνταράττειν. τινὲς δὲ ἐξ ἑκατέρου
συντεθῆναι. τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ κυκᾶν. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ κυδοιμοῦ. ἀριστοφάνης. οὐδὲν ὀρθόν. ἀλλ' ὥσπερ ἐν αἰῶνι κυ-
δοιδοπᾶν. Κυδοιμεῖν. ἐθορύβουν. καὶ κυδοιμήσων ὁμοίως. Κυδοιμὸς. ταραχὸς. θόρυβος. Κυ-
γλωνᾶ. ἐν γαστρὶ ἔχει. Κυεῖνος. Κυρῖνος οὗτος Ἰούλιός τις πάζοκλος ἐπλάσατο κεκλῆ-
σθαι ἀκηκοέναι ῥεῦ μύλων. Κύινδα νῦν ἡ λεγομένη ἀναζαρβα. πόλις ἐν Κιλικίᾳ. ἐλέγετο δὲ
καὶ Διοκαισάρεια. ζήτει τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ ἀναζαρβα. Κυΐσκω. γλωσσ. Κυζικηνοὶ στατῆρες. δύο
βεβόλωντο οὗτοι ὡς ἂν κεχαραγμένοι πρόσωπον δὲ ἦν γυναικεῖον ὁ τύπος. ἐπὶ δὲ θατέρου προτο-
μὴ λέοντος. Κυθαίρεια ὅτι προσέκυρσε κυθήροις ὡς Ἡσίοδος φησὶν ἀλλ' ἐν αὐτῇ κλιθόμενον
ἔχουσα τὸν ἔρωτα ὃν πᾶσιν ἐφίησι. διὰ τὸ κεστὸν ἔχει τὴν δύναμιν. τὴν λαΐδα τὴν ἑταίραν φησὶ τὴν
θνητὴν κυθέρειαν ἐφ' ἧ μνηστῆρες ἄγαυοι πλείους ἢ νύμφης εἵνεκα τυνδαρείδος. Κύθηρα ὄνομα τόπου.
Κυθήρηθεν ἀπὸ τῶν κυθήρων. Κυθήριος. Κύθηρον. δῆμος τῆς πανδιονίδος. Κυθνείδης ὀνο-
μα κύριον. Κύθνιοι. Κύθνος μία τῶν κυκλάδων νήσων. Κυθνώδης συμφορὰ οὕτω λέ-
γεται ἡ μεγάλη συμφορά. οὕτω γὰρ οἱ κύθνιοι κακῶς διετέθησαν ὑπὸ ἀμφιτρύωνος. Κυκᾷ.
ταράττει. καὶ κυκήσω ἀντὶ τοῦ ταράξω. θορυβήσω ἐν ἐπιγράμματι μυελὸν ὀστέων σκολόπενδραν
ὑπτίων κυκηθεὶς πόντος ἰαπύγων ἔβρασε πρὸς σκοπέλους. Κυκαίνω. Κυκεὼν. πόμα ἐκ
διαφόρων μιγμάτων κεκραμένον. Κυκῶ. ἐκ τοῦ κυκάω κυκῶ. Κυκήθρα. ταραχή. συμ-
φορά. σκυθρωπότης. Κυκησιτέφρου ταραττούσης τὴν τέφραν. ἀριστοφάνης. κλειγένης ὁ μι-
κρὸς ὁ πονηρότατος βαλανεὺς, ὁπόσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου, ψευδολίτρου κονίας καὶ κιμω-
λίας γῆς. τῆς κυκώσης τέφραν μεμιγμένην. τὴν ἴσω. κιμωλία δὲ λευκὴ γῆ. λέγει δὲ ὅτι πονη-
ρός ἐστι πάσης γῆς ὅσης οἱ βαλανεῖς κρατοῦσι. κιμωλίας τέφρας. καὶ τῆς λοιπῆς τῆς τοιαύτης.
Κύκλα. τροχοί. Κυκλάμινος εἶδος βοτάνης, Κυκλεὺς κυκλέως ὄνομα κύριον. Κυ-
κλήσομεν. ἀναζάξομεν. Κύκλια, τὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχοντα ταῦτα κύκλια ἔλεγον. ἀ-
ριστοφάνης κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ τουτέστι μέλη. ὕμνους. παιᾶνας. προσῳδίας. παρθένων. Κυ-
κλιοδιδάσκαλος πρῶτος λάσος ὁ ἑρμιονεὺς, τοὺς κυκλίους χοροὺς ἔστησε. Κυκλίων τε χορῶν
ᾀσματοκάμπτας. ἀριστοφάνης νεφέλαις. οἱ παλαιοὶ διαφορὰν τῆς μουσικῆς ἡγοῦντο εἶναι τοὺς
διθυράμβους. καὶ καθάπτεται αὐτῶν λέγων. εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτο ἢ κάμψειέ τινα καμ-
πὴν, οἵας οἱ νῦν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους, ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς μούσας
ἀφανίζων. καὶ καλλίμαχος δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀποτεινόμενος οὕτω πως αὐτῶν καθάπτεται. νό-
θαι δ' ἤνθησαν ἀοιδαί. ἢ τοὺς περὶ κινησίαν καὶ κλεομένην καὶ φιλόξενον αἰνίττεται ἐν τοῖς διθυ-
ραμβοποιοὺς σοφιστὰς δὲ εἶναι βούλεται καὶ τοὺς διθυραμβοποιούς. τῶν γὰρ κυκλίων χορῶν ἦσαν
οὗτοι διδάσκαλοι. διὰ δὲ τὸ ἁρμονίαν ὑποτιθέναι αὐτῶν τὰ συγγράμματα, καμπὰς ἔχουσι
πλείονας ἃς οἱ μουσικοὶ στροφὰς καὶ ἀντιστρόφους καὶ ἐπῳδοὺς καλοῦσι. διὸ καὶ ἐν ταῖς ῥαψῳδίαις
συνεστήκει τὰ χορικά. Κυκλόβορος ποταμὸς τῆς ἀττικῆς. χειμάρρους. ἐπὶ τῶν κακοφώνων ὁ λόγος
διὰ τὸν ἦχον τοῦ ποταμοῦ. ἀριστοφάνης. ἅρπαξ κεκράκτης κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων. Κυκλόθεν.
Κυκλοφορεῖται καὶ τὰ κύκλον φέρεται ἢ κινεῖται. Κυκλῶ αἰτιατικῇ. Κύκλωπες. ἄ-
γριοι ἄνθρωποι καὶ κυκλώπειον κλέμμα σημαίνει δὲ καὶ ὄρος. Κύκλωσις παρατάξεως εἶ-
δος. δείξαντες ἐν κεραμεικῷ. ἢ ὅπως κυκλώσασθαι διὰ περιβολὴν ἀνδρείας, παρὰ τὴν χρείαν τοῦ
πολέμου τὴν ἐπὶ τῆς ἔξω ἄσκησιν ἐνδειξάμενοι. Κύκλοι ἐν τῷ οὐρανῷ ε. ἀρκτικὸς ὁ ἀεὶ φαινό-
μενος. χειμερινὸς. τροπικὸς. θερινὸς. ἰσημερινὸς. ἀνταρκτικὸς ἀφανής. λέγονται δὲ παράλληλοι, καθότι
οὐ συμπίπτουσιν εἰς ἀλλήλους. γράφονται μέν τοι περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον. ὁ δὲ ζωδιακὸς λοξός ἐστιν. ὡς αὐ-
τὸς τοῖς παραλλήλοις. Κύκλοι ἐκαλοῦντο οἱ τόποι, ἐν οἷς ἐπωλοῦντο τινὰ ὠνομάσθησαν

ἢ ἀπὸ τῷ κύκλῳ περιεστάναι τοὺς πωλουμένους. Κύκνειον· τὸ τοῦ κύκνου μέλος. Κύκνον ὄρνεον φιλῳδόν· κύκνον τὸν μουσῶν ἄξια μεμψάμενον. Κύκνου πολιώτεροι δὴ οἱ δ' ἐπανθοῦσι τρίχας. ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ λευκὸν φαίνων καὶ τὴν δὲ γνώμην νεανικὴν ἔχειν, ὥστ' ἐγὼ τοῦ μὲν νομίζω γηρᾶς εἶναι ἢ πολλῶν κικίννους νεανιῶν· καὶ σχῆμα καὶ εὐπρέπειαν. Κυκώμενος. ταραττόμενος. Κύλλαρος· ἵππος Κάστορος· παρὰ τὸ κέλλειν· ὁ ταχύς. Στησίχορος φησὶ τὸν ἑρμῆν δεδωκέναι τοῖς Διοσκούροις Φλόγεον καὶ Ἅρπαγον ὠκέα τέκνα Ποδάργας καὶ Κύλλαρον. Κυλικεῖον, ἡ θήκη τῶν ποτηρίων. Κυλίνδει· κυλίει. ἐπιφέρει. Κύλινδρος. Κυλλήνη ὄνομα τόπου ἢ πόλεως· καὶ Κυλλήνιος ὁ ἑρμῆς. Κυλιβάνη· κάναστρος κεράμειος. Κύλιξ· φιάλη. ποτήριον. λέγεται δὲ καὶ κυλίκιον χεῖλος ἀπεσκεπασμένον κεκλασμένον καὶ κυλίκιος ἐξήγησις. οἱ ἀδηνῶς ἐν στιβάσι καὶ κύλιξι διὰ τὸ ἁβρότερον ἀνακεκλιμένοις ἐπιπεσών, ἐκτείνει. καὶ αὖθις· καὶ σταγόνα σπονδῆς τινα ἀπιθύουσιν ὁ σπονδὴν τῆς κύλικος, βαιὰ πυθμένι καιομένῳ. Κύλιξ ῥοπαλωτή. ἡ παρὰ πολὺ διακλυστήρ. Κόμοδος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἐπὶ τῇ συνηγορίᾳ καὶ μὲν κύλικι ῥοπαλωτῇ παραγωγικῆς γλυκὺν οἶνον ἐψυγμένον λαβὼν ἀμυστὶ ἔπιεν· ἐφ' ᾧ παραχρῆμα πάντες τοῦτο δὴ τὸ ἐν τοῖς συμποσίοις εἰωθὸς λέγεσθαι ἐξεβόησαν ζήσειας. καὶ αὖθις· οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης. τῷ ἑρμῇ μόνῳ ἔθυον κεκραμένην σπονδὴν διὰ τὸ ζώντων καὶ τετελευτηκότων ἄρχειν. ἔστι δὲ καὶ ὅρκος ἐπὶ τῆς κύλικος οὕτως. οὐδὲ προσήκουσα ἀνδρὶ τούτῳ πείσομαι. εἰ δὲ μὴ ἤκουσαν βιάζῃ δὲ βίᾳ κακῶς πράξω κοὐχὶ προσκινήσομαι. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὼ περσικά. οὐ στήσομαι λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί. εἰ δὲ παραβαίνω, ὕδατος ἐμπλησθῇ ἡ κύλιξ. Κυλίω. Κυλίχναι· λεκανίδες ξυλίαι ἢ φιάλαι. Κυλίχνη, ἔκπωμα ὃ νῦν λέγουσι πυξίδιον· ἔχουσι δὲ οἱ ἰατροὶ τὰ πυξίδια ἐν οἷς ῥαίνουσι τὰ πάσματα. Κυλλοποδίων ἐπικλητικόν.

Κυλλὸς ὁ ἀπηρωμένος, οὐ μόνον πόδα ἀλλὰ καὶ χεῖρα. ὁμοίως δὲ χωλὸς καὶ ἐπὶ ποδὸς καὶ ἐπὶ χειρός. οἱ δὲ κυλλοὺς ἀναγινώσκουσιν ὡς κυνοῦ· καὶ τὸ μὲν κυλλὸν ἐπὶ τοῦ ποδὸς τάττουσιν, ὡς ὁ ποιητής· ὅρσεο κυλλοπόδιον· τὸ δὲ χωλὸν ἐπὶ χειρὸς ὡς ἐν Πόλεσιν. ὅτι χωλός ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρα οὐ λέγεις ἢ ἐπειδὴ πολὺ παρ' αὐτοῖς ἐστι τὸ ποδὶ λακτίζειν ἢ ἑτέρῳ πόδα τιθεὶς ὁ κυλλὸς προσέθηκεν ἀεὶ φοιτῶν ὄρνισι. Κυλλός· ὁ ἀπηρωμένος· κυλλοὺς δὲ οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν ἐπὶ ποδῶν καὶ ἐπὶ τῶν χειρῶν ὁμοίως καὶ χωλοὺς τὰς χεῖρας τὰς ἀπηρωμένας. ὡς ἐν Πόλεσιν· ὅτι χωλός ἐστι τὴν χεῖρα σφόδρα. λέγεται καὶ κυλλὰ πήρα τὸ πρὸς τοῦτο κατεσκευασμένον ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἔστι δὲ καὶ κρήνη ἀφ' ἧς τὰς στείρους φασὶ πίνειν γυναῖκας ἵνα συλλαμβάνωσι. Κυλλοῦ πήραν· ἡ πήρα χωρίον περὶ τὸν Ὑμηττόν. ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης καὶ κρήνη, ἐξ ἧς αἱ πιοῦσαι εὐτεκνοῦσι καὶ αἱ ἄγονοι γόνιμοι γίνονται. Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς κακίαν αὐτὴν φησίν· οἱ δὲ κυλλοπήραν. λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν βιαζομένων. ἐξ ἐπιτεχνήσεως. Αἰλιανός· ὁ δὲ ἀλεκτρυὼν ἑστὼς ἐπὶ θατέρου ποδὸς προὔτεινε τὸν λελωβημένον καὶ κυλλὸν ὥσπερ οὖν μαρτυρόμενος καὶ ἐμφαίνων οἷα ἐπεπόνθει. Κυλώνειον ἄγος· ἀπὸ Κύλωνος ὃν καταφυγόντα ἐπὶ τὰς Σεμνὰς θεὰς ἀποσπάσαντες αὐτὸν οἱ περὶ τὸν Μεγακλέα Ἀθηναῖοι, ἀπέκτειναν.

Κυλοιδιόων· τὰ κοῖλα οἰδῶν. ἔστι δὲ τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. Θεόκριτος· δηθὰ κυλοιδιόωντα. Κῦμα. Ἀριστοφάνης· καὶ ταῦτ' ἔχοντες κύματ' ἐν ἀγκάλαις· ἀντὶ τοῦ ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις καὶ ἀνάγκαις. τὰ μεγάλα κύματα ἐν τῇ συνηθείᾳ αἶγες λέγεται. ἐξ οὗ καὶ ἐπαιγίζω ἐπὶ τοῦ σφοδρῶς πνέω. Κυμάτια· αἱ ὑποδοχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοξόοις. Κυματίας· ὁ κυματώδης. Κύματος ἄκρον ἄωτον· ὁ ἀφρός. Κυματωγή. Ἀγαθίας· νῆες φορτίδες μεγάλαι πρὸς τῇ κυματωγῇ τῆς θαλάττης καὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Φάσιδος ἐφορμοῦσαι. μετεώρους εἶχον τὰς ἀκάτους. καὶ ἀμφ' αὐτὰς ἤδη πολὺ καρχήσια τῶν ἱστῶν ἀνιμηθείσας. οἱ δὲ ἐπεραιοῦντο τὴν αὐτῶν τοῦ ποταμοῦ διὰ τῆς κυματωγῆς βρέχοντες τοὺς πόδας ὅπου μηδὲ ἴχνος ἔμελλε συμβαίνειν. Κύμβαλα· θυμελικὰ παίγνια ἐν ἐπιγράμματι καὶ κύμβαλα ὀξύδουπα κοιλοχείλεα. Κύμβαχος· ἐπὶ κεφαλὴν πεσὼν καὶ ἄνω τοὺς πόδας ἔχων. Κύμβη· κεφαλή. Κύμβαι· πλοῖα ποταμοφερῆ παρὰ Ῥωμαίοις. Κυμβία· τὰ μαζία τῶν χρυσίων. Κύμβιον· εἶδος ἐκπώματος ἐπιμήκους καὶ στενοῦ καὶ τῷ σχήματι παρόμοιον τῷ πλοίῳ ὃ καλεῖται κύμβη. Κυ-

μαίνει· ταράσσει. καὶ ἐπὶ τοῦ ζέειν. αἱ δὲ κυμαίνουσαι ἀπαίνυντο χυτρίδα κοίλην. αἰλιανὸς ὅμως ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ πόθου αὐτοῦ κυμαίνετο καὶ φλέγετο καὶ ἀκράτωρ ἑαυτοῦ. Κυμαῖος· ἀπὸ τῆς κύμης. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον. κύμινδις ὄνομα πόλεως. Κύμινδις· ὁ ἀετὸς καὶ κύμινδος. Κύμινον εἶδος βοτάνης. Κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον· ἀριστοφάνης· τὸ γὰρ υἵδιον τηρεῖ με καὶ τὸ δύσκολον καὶ ἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον. Κυμοδόκη καὶ κυμοθόη· ὀνόματα θεῶν ἐναλίων. Κυμοτόμος· περὶ τὰς γεφύρας οἰκοδόμημα τρίγωνον τὸ ὀξὺ ἔχον ἔμπροσθεν ἐν τριγώνῳ σχήματι. ὃ δὴ οἱ μηχανοποιοὶ κυματοποιοὶ κυμοτόμον καλοῦσιν ἐμβόλῳ νηὸς μακρᾶς ἀπεικασμένον. ὅπερ ὁ τῶν ἀράβων χαγάνος ἐπεκτήνατο. γεφυρώσας τὸν ποταμόν. καὶ ὕστερον τὴν περὶ δαρδανίαν ὄχθην διαβιβάσας τὸν στρατόν. Κύνα δέρειν δεδαρμένην· τὸ τοῦ φερεκράτους. σχῆμα δέ ἐστιν ἀκόλαστον εἰς τὸ αἰδοῖον. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλο παρεχόντων αὖθις ἐφ' οἷς πεπόνθασιν ἡ παροιμία. Κύννα καὶ σαλαβακχώ· ὀνόματα τῶν θαυμαζομένων ἀθήνησιν ἑταιρῶν. ἀριστοφάνης· καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι. οὗ δεινότεραι μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον· ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο περὶ τὴν κεφαλήν. περὶ κλέωνος φησί. Κυνόμυια· ἀναιδεστάτη. παρ' ὅσον σχηματίζει τοὔνομα ἀπὸ τοῦ κυνὸς καὶ τῆς μυίας. ὁ μὲν γὰρ κύων ἀναιδής. ἡ δὲ μυῖα θρασεῖα. Κυνασφακτῆρας· ὑφ' ἕν, ἀναγνωστέον. τοὺς ποιμενικοὺς κύνας. οὐ τὸ ἀναιρεῖν τὴν σκηνὴν ἀνθρώπων. ἀλλ' ἔξω τινὰς ἀναιρεῖ. Κυναίγειρος, ἀθηναῖος εὐφορίωνος αἰσχύλου δὲ ἀδελφός, τῆς στρατηγίδος ἐπελάβετο νηὸς τῶν περσῶν ἤδη φευγούσης καὶ τὴν δεξιὰν ἀποκοπεὶς, ἐπέβαλε τὴν ἀριστεράν· ἧς καὶ αὐτῆς ἀποκοπείσης, ἐτελεύτα πεσών. Κυναῖος ὁ ἀναιδής. Κυνέας· τὰς περικεφαλαίας. ἤτοι τὰς ἀπὸ κυνείων δερμάτων γινομένας. ἢ ἀπὸ κυνός τινος κατασκευάσαντος πρῶτον. μέμνηται δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ νεαίρας οὕτως· οἱ τὰς κυνᾶς τὰς σισύρας ἔχοντες. Κυνέη περικεφαλαία τῶν ἀγροίκων φόρημα. φασὶ δὲ ὅτι τὸ πρότερον ἀπὸ κυνείων δερμάτων ἐγίνοντο. Κύνεον δορά. Κύνειρον. Κυνῆ ἀριστοφάνης πλόον ἢ κυνῆ ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων. πλοῖον μὲν καθὸ ἐπτέρωνται αἱ τριήρεις καὶ τὰ πτερὰ διατέταται ὥσπερ κῶπαι. κυνῆ δὲ ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον ὡς ὁ ἑρμῆς ἄγγελος ὢν καὶ οἱ πέλοπες δὲ κυνῆν τὸν πέτασον φασί.

Κυνήγιον. ἐν τῷ κυνηγείῳ καλουμένῳ, ἐρρίπτοντο οἱ βιοθανατοῦντες. ἦσαν δέ τινες ἐκεῖσε στῆλαι καὶ ἀπελθὼν θεόδωρος ὁ ἀναγνώστης μετὰ ἱμερίου χαρτουλαρίου εἶδεν ἐκεῖσε στήλην μικρὰν τῷ μήκει καὶ πλατεῖαν καὶ παχεῖαν πάνυ. ἐμοῦ δὲ θαυμάζοντος φησὶν ὁ ἱμέριος, θαύμαζε ἐφ' ὅτι ὁ κτίσας τὸ κυνήγιον ἐστίν. ἐμοῦ δὲ εἰπόντος μαξιμῖνος ὁ κτίσας καὶ ἀριστείδης ὁ καταμετρήσας. παραυθὺ πεσεῖν τὴν στήλην ἐκ τοῦ ἐκεῖσε ὕψους, καὶ κροῦσαι τὸν ἱμέριον καὶ θανατῶσαι. ἐμοῦ δὲ φοβηθέντος καὶ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν φυγόντος καὶ καταγγείλαντος τὸ πραχθὲν, ἀπιστούντων πάντων ὅρκοις τοῦτο ἐβεβαίωσα. οἱ οὖν οἰκεῖοι τοῦ τελευτήσαντος καί τινες τοῦ βασιλέως σὺν ἐμοὶ ἐπορεύθησαν ἐν τῷ τόπῳ καὶ πρὸ τοῦ τὸ πτῶμα ἰδεῖν τοῦ ἀνδρὸς, τὸ πτῶμα τῆς στήλης ἐθαύμαζεν. ἰωάννης δέ τις φιλόσοφος ἔφη· ὅτι εὗρον ὑπὸ τούτου τοῦ ζῳδίου ἔνδοξον ἄνδρα τεθνήξεσθαι. ὑφ' οὗ φιλιππικὸς ὁ βασιλεὺς πληροφορηθεὶς, τοῦτο τὸ ζῴδιον ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καταχωσθῆναι ἐκέλευσε. Κυνηγὸς ζήτει ἐν τῷ ἄρατος. Κυνηδὸν ἐστὶν ἐν τῷ ἀντίοχος αὐτόμολος κίλιξ.
Κυνηδὸν ὡς κύων. ἡ δὲ, ἀγανακτήσασα καὶ κυνηδὸν ὑποπλησθεῖσα τοῦ θυμοῦ, τοῖς ὀδοῦσιν ἐμφῦσα εἰς τὸ σκέλος, εἶτα μηδὲν ἀδικοῦντι χωλὸν εἰργάσατο. Κυνήειος ἀπόλλων ἀθήνησιν οὕτω λεγόμενος. ὃν ἱδρύσατο κύννης. ἀπόλλωνος καὶ παρνηθείας νύμφης, ὥς φησι κρατὴς ἐν ιβ. θεμένης τῆς λητοῦς τὰ βρέφη ὑπὸ κυνῶν ἁρπασθῆναι. τοῦ κυνυζηθμοῦ ταραχθέντες μὲν τοὺς κύνας καὶ ποιμένας ἀνασῶσαι τῇ μητρί. ὀνομασθῆναι οὖν ἐν ὑμηττῷ ἀπὸ τῶν κυνῶν. κρατὴς ἐν τῷ περὶ τῶν ἀθήνησι θυσιῶν, οὕτω γράφει· τὸ δὲ κυνήγιον ἐστὶν ἀπόλλωνος κυνείου. τὸ ἐκ τοῦ θυννείου γινόμενον· τοῦτο δέ ἐστι τὸ θυννεῖον ἁλιεῖον· καὶ γίνεται πρόσοδος μεγάλη· τὴν ἡ πόλις εἰς θυσίαν καταχωρίζει τῷ ἀπόλλωνι τῷ κυνείῳ ἁλιεῖον δημήτριον ὁ βασιλεύς. Κυνίδαι· γένος τι παρὰ ἀθηναίοις οὕτω καλούμενον. Κυνίδιον, τὸ μικρὸν κυνάριον. Κυνικὴ φιλοσοφία ἐκ τῶν ἀντισθένους. Κυνίσκον κυνῶν, ὥσπερ φιαλίσκον. Κυνισμὸς ὁ

ὢν ἐπ' ἀρετὴν ὁδὸς καὶ κυνὶ δεῖ τοὺς σπουδαίους. Κυνισμός· αἵρεσις φιλοσόφων. ὁ δὲ ὁρισμὸς αὐτοῦ σύντομος ἐπ' ἀρετὴν ὁδός. τέλος δὲ τοῦ κυνισμοῦ τὸ κατ' ἀρετὴν ζῆν, ὡς Διογένης καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεύς. ἤρεσκε δ' αὐτοῖς λιτῶς βιοῦν αὐτάρκεσι χρωμένοις σιτίοις, πλούτου καὶ δόξης καὶ εὐγενείας καταφρονεῖν. ἔνιοι δὲ βοτάναις καὶ ὕδατι ψυχρῷ χρῶνται, σκέπαις τε ταῖς τυχούσαις καὶ πίθοις. καὶ ἔφασκον· θεοῦ γὰρ ἴδιον τὸ μηδενὸς δεῖσθαι· τῶν δὲ θεῷ ὁμοίων, τὸ ὀλίγων χρῄζειν. ἀρέσκει δ' αὐτοῖς καὶ τὸ διδακτὴν τὴν ἀρετὴν εἶναι, καὶ ἀναπόβλητον. Κυνθιάδες. ἐν ἐπιγράμματι· Κυνθιάδες θαρσεῖτε· τὰ γὰρ τοῦ Κρητὸς ἐχεμμάχου κεῖται ἐν Ὀρτυγίῃ τόξα παρ' Ἀρτέμιδι. καὶ Κυνθίαν Ἀριστοφάνης· Κυνθίαν ἔχων ὑψικέρατα πέτραν ἐν νεφέλαις φησίν. Κυνοκέφαλος· ὁ Κλέων ἑαυτὸν οὕτω καλεῖ· ἀντὶ τοῦ δεινὸν καὶ ἀναίσχυντον. ὁποῖος ἦν ὁ παρ' Ἡσιόδῳ Γηρυονεύς· Χρυσάορι τέκε τρικέφαλον Γηρυονῆα. τουτέστιν ἰταμός, καὶ ἀναιδὴς καὶ ἁρπακτικός. Κυνοκοπήσω τὸν νῶτον· ἀντὶ τοῦ τυπήσω σε καθάπερ κύνα. τοῦτο δὲ ὡς μάγειρος λέγει· ἔστι γὰρ κύων ἰχθὺς ποιός. ἅμα δὲ οἷον κυνῶδες ῥηματίσας παίζει· ἔστι τὸ τραχύτατον. οὐδὲ τέρως δὲ τὸν νῶτον. Κυνόμυια ἡ ἀναιδής. Κυνώπιδα ἀναίσχυντος. Κυνοραισταὶ κρότωνες· οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα ἐκπιπίζοντες. Κυνοραιστέω ῥῆμα. Κυνόσαργες· ἐν τῷ τῶν Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ κυνόσαργες ἦν. Κυνόσαργες τόπος τίς ἐστι παρ' Ἀθηναίοις. καὶ ἱερὸν Ἡρακλέους, κατ' αἰτίαν τοιαύτην. Δίδυμος ὁ Ἀθηναῖος ἔθυεν ἐν τῇ ἑστίᾳ. εἶτα κύων λευκὸς παρὸν ἥρπασε τὸ ἱερεῖον. καὶ ἀπελθὼν εἴς τινα τόπον ἀπέθετο. ὁ δὲ περιδεὴς ἦν. ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς ὅτι ἐπ' ἐκεῖνον τὸν τόπον οὗ τὸ ἱερεῖον ἀπέθετο Ἡρακλέους βωμὸν ὀφείλει ἱδρύσασθαι. ὅθεν ἐκλήθη κυνόσαργες. ἐπειδὴ οὖν ὁ Ἡρακλῆς δὲ ἐκεῖνος νόθος εἶναι, διὰ τοῦτο ἐκεῖ οἱ νόθοι ἐγυμνάζοντο. οἱ μήτε πρὸς μητρὸς μήτε πρὸς πατρὸς πολῖται. Κυνὸς σῆμα· ὁ Ὀδυσσεὺς κατὰ τὸν ἀπόπλουν παραπλεύσας εἰς Μαρώνειαν, καὶ μὴ συγχωρούμενος τῶν νεῶν ἀποβῆναι, διακρίνεται τούτοις πολέμῳ· καὶ λαμβάνει τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἅπαντα. ἐκεῖ δὲ τὴν Ἑκάβην καταρωμένην τῷ στρατῷ καὶ θορύβους κινοῦσαν, λίθων βολαῖς ἀνεῖλε. καὶ περὶ τὴν θάλασσαν καλύπτει. ὀνομάσας τὸν τόπον κυνὸς σῆμα. Κυνόσημον χωρίον τῆς Χερρονήσου ἔνθα λόγος τὴν Ἑκάβην μετὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν ἀγομένην αἰχμάλωτον, κατὰ τῆς θαλάττης ἑαυτὴν ἀφεῖσαν τελευτῆσαι τὸν βίον. Κυνοσουρία. Κυνοῦχος· ὁ τὸν κύνα κρατῶν δεσμός. κώλπων ἐς λίσπιστον ἀγάλλω τόν τε κυνοῦχον. Κυνοφθαλμίζεται· ἀναιδῶς ἐμβλέπει. Κυνῶν ὑλαγμός· ἐχθρικὴν δηλοῖ βλάβην. Κυνώπιδος· ἀναιδοῦς. Κύντιος κικινάτος δικτάτωρ· οὗτος πολλαῖς μὲν καὶ πρότερον ἐνήθλησε στρατιαῖς. πολλάκις δὲ κεκοσμημένος. οὗτος δὲ ἦν μέτριος καὶ σώφρων. ὡς ἐπὶ καλύβῃ λυπρᾷ καὶ ὀλίγῳ γῆς μέτρῳ ζῆν. τὸν αὐτουργόν τε ἀγαπᾶν βίον. ὃς δικτάτωρ προβαλλόμενος, ἔτυχε πρὸς ἀρότρῳ πονούμενος. ὅτε δὲ ἀφίκοντο πρὸς αὐτὸν οἱ τὰ παράσημα τῆς ἀρχῆς κομίζοντες, ἀπονιψάμενός τε τὰ σύμβολα προεστιάσεως, τῇ οἰκείᾳ δυνάμει τοῖς πολεμίοις ἐπιγίνεται. φόνον τε πλεῖστον τῶν ἐναντίων ἐργασάμενος, ἐπάνεισιν ἐν δεκάτῃ μετὰ τὴν ἔξοδον ἡμέρᾳ. τοὺς μὲν οἰκειοτέρους τοῦ περιεστῶτος κινδύνου λυσάμενος. τῶν δὲ πολεμίων διαρπάσας τὸν χάρακα. καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν ἐναντίων δέσμιον ἐπὶ τὴν πομπὴν κατάγει τὴν ἐπινίκιον. Κύων ἐπὶ δεσμά· ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις ἐκδιδόντων. ὁμοία τῇ καὶ βοῦς ἐπὶ δεσμά. καὶ κηλητικὴ ὢ κύον. Κύων ἐπὶ φάτνῃ· παροιμία. ἐπὶ τῶν μήτε χρωμένων, μήτε ἄλλους ἐώντων. Κύων μολοττικός· ὅπου τὰ κρίματα αὐτῷ κύων τις ἐδόκει συμπιεῖν μολοττικός. Κύων παρ' ἐντέροις· παροιμία. ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων, ἢ ἐπὶ τῶν ἀχρήστων σφόδρα καὶ ἀνωφελῶν. δύσβρωτα γὰρ τὰ ἔντερα κυνὶ καὶ δυσκατάποτα. Κύπασσις· κόσμος γυναικεῖος. ἐνδεδυμένη κύπασσιν φοινικοῦν ποδήρη. [illegible] ζώνην τε ὁμοῦ καὶ τὴν δὲ κύπασσιν. Ἀτθὶς παρθενίων θῆκεν ὑπὸ προθύρων. Κύπασσις· οἱ γλωσσογράφοι χιτῶνος εἶδός φασι τὴν κύπασσιν. οἱ μὲν γυναικεῖον. οἱ δὲ ἀνδρεῖον. Κύπειρον· εἶδος βοτάνης. Κύπελλον· ποτήριον. κισσύβιον. ἐν ἐπιγράμματι· καὶ τὰ βοτηρικὰ Πανὶ κύπελλα ἔγκειται. δίψης φάρμακα ἀλεξίκακα. Κυπριάζουσαι· ἀνθοῦσαι. Κύπρις· ἐπίθετον Ἀφροδίτης. κυόπορίς τις οὖσα. ἡ αὐτὴ λέγεται καὶ Κυθέρεια. παρὰ τὸ κεύθειν τοὺς ἔρωτας. ὅτι οἱ Κύπριοι βόδες ἀναισθητότεροι τῶν ἀλ-

λων· φασὶ γὰρ αὐτοὺς κοπροφαγεῖν. καὶ ζήτει τὴν παροιμίαν ἐν τῷ βοῦς ἐπὶ σορῷ. Κυπρόθε-
μις ὄνομα κύριον. ὃν κατέστησε Πυγμαλίων φρούραρχον Σαλαμῖνος, οὐ βασιλέως ὕπαρχος. Κυπτά-
ζειν. διατρίβειν. στραγγεύεσθαι. ἀναβάλλειν. ὁ δὲ, διὰ μάξαν χρόνου πολλοῦ ἐκεκρύφει. καὶ οὕτως διὰ τὸ ἄ-
συστον καὶ ἀτεκμήρτως ἐλπίζοντος. ἐνταῦθα τί σὺ κυπτάζειν. τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν
θύραν. περὶ ταύτην ἔχων ἀττικῶς. ἀριστοφάνης νεφέλαις. καὶ τὸ περί τι πονεῖσθαι. Κυρβα-
σίαν. κεφαλὴν ἀλέκτορος. Κύρβας κύρβαντος ἐθνικόν. Κυρβασία. ἔνιοι μὲν τιάραν. ἣν
οἱ μὲν βασιλεῖς τῶν περσῶν ὀρθὴν ἐχρῶντο. οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐπικεκλιμένην. καὶ περικεφαλαίας εἶ-
δος καὶ πῖλον. Κύρβεις. τρίγωνοι πίνακες. ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἱερῶν νόμοι ἐπεγεγραμμένοι ἦ-
σαν πολιτικοί. καὶ ἄξονες δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἔχοντες τοὺς νόμους καὶ τετράγωνοι.
τοὺς δὲ κύρβεις φησὶν ὁ ἀπολλόδωρος ἐπιγεγραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους. εἶναι δὲ λίθους ὀρθοὺς ἑστῶ-
τας ὡς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας καλεῖσθαι. ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παραστάσεως διὰ τὸ κεκο-
ρυφῶσθαι κύρβεις ὥσπερ καὶ τὴν κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τεθειμένην. ἀριστοτέλης δέ φησιν
ἐν τῇ ἀθηναίων πολιτείᾳ ἀναγράψαντες δὲ τοὺς νόμους, εἰς τοὺς κύρβεις ἔστησαν ἐν τῇ στοᾷ
τῇ βασιλίδι. Κύρβεις. αἱ τὰς τῶν θεῶν ἑορτὰς ἔχουσαι κύρβιές τινες οὖσαι. ἐν αἷς τὰ
τῶν θεῶν ἀποκρυπτόμενα ἔδει εἶναι. ἀσκληπιάδης ὅτι ἀπὸ κύρβιος τοῦ τὰς οὐσίας ὁ-
ρίσαντος ὥς φησι φανίας ὁ ἐφέσιος ἀπὸ τούτου ταῦτα κυρωθῆναι τοῖς γράμμασιν. ἐρατοσθέ-
νης δὲ τριγώνους αὐτάς φησιν εἶναι. ἀριστοφάνης δὲ ὁμοίας εἶναι φησὶ τοῖς ἄξοσι. πλὴν ὅτι οἱ
μὲν ἄξονες νόμους. αἱ δὲ κύρβεις οὐσίας εἶχον. ἀμφοτέρων δὲ τὸ κατασκεύασμα τοιοῦτον. πλιν-
θίον τι μέγα ἀνδρόμηκες, ἡρμοσμένα ἔχον τετράγωνα ξύλα. τὰς πλευρὰς πλατείας ἔχοντα
καὶ γραμμάτων πλήρεις. ἑκατέρωθεν δὲ κνώδοντας ὥστε κινεῖσθαι καὶ μεταστρέφεσθαι ὑπὸ τῶν
ἀναγινωσκόντων. καὶ παροιμία κύρβεις κακῶν. σανίδες εἰσὶ παρ' ἀθηναίοις τετράγωνοι, ἐν αἷς
τοὺς νόμους ἔγραφον καὶ τὰς κατὰ τῶν ἀδικούντων τιμωρίας ἐποίουν. ἐπὶ τοίνυν τῶν σφόδρα πο-
νηρῶν ἡ παροιμία. κύρβεις δὲ παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμένας. ἢ ἀπὸ τῶν κορυ-
βάντων. ἐκείνων γὰρ εὕρημα φησὶ καὶ ἀπολλόδωρος. Κύρβις. περίεργος, ὃν οὐκ ἔστι λαθεῖν. ἐ-
νεκα μνήμης ἀνέγραφον τὰς κύρβεις. ἦν δὲ σανὶς ἔνθα οἱ νόμοι γεγραμμένοι ἦσαν. οὕτως
ἡ θέως αὐτὸ τοῦτο ὑπομεῖναι μ' ἵνα δόξω τοῖς πολλοῖς λόγων ἔμπειρος εἶναι καὶ νόμους εἰδέναι.
Κυρεῖ τυγχάνει. Κυρεία ἡ ἐξουσία. Κύρειον στράτευμα. ἰσοκράτης ἐν τῷ πανηγυρικῷ
φησίν. ἔτι δὲ τὸ μετὰ κύρου ἀναβεβηκὸς ἐπὶ ξέρξην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Κύρειος θρόνος ὁ τοῦ
κύρου. Κυρηβάσεια. κυρηβασία λέγεται ἡ διὰ κεράτων μάχη. ἢ περὶ ἐμβάσι ἀλόγοις ζῴοις γίνεται
καὶ ἡ πλῆξις τῶν τράγων. ἀριστοφάνης. εἰ δὲ κλίνει ποδὶ περὶ τὸ σκέλος κυρηβάσειαν πρὸς τὸ σκέλος
μαγεῖται ἢ διαπεσεῖται. ἐὰν ὑποσκελίσῃ καὶ φύγῃ. Κυρηβάσιος. Κυρήβια. πίτυρα καὶ τὰ τῶν κριθῶν
ἀποβρέγματα. τὰ ἄχυρα ἢ τῶν πυρῶν. ἢ ἔνθα αἱ κάγχρυς φρύγονται. κάγχρυς δὲ εἰσὶν αἱ ἀληλεσμέ-
ναι κριθαί. Κυρήβιος ἀπὸ τόπου. Κυρηβίων καὶ κυρηβίωνος ἐπώνυμόν ἐστιν ἐπικράτους
τοῦ αἰσχίνου κηδεστοῦ. Κύρημα. ἐπίτευγμα, συγκύρημα. ἕρμαιον. Κυρηναῖος. ἀπὸ κυρήνης
Κυρηνίτης ἀπὸ τόπου. ὅτι ἡ κυρηναϊκὴ κληθεῖσα αἵρεσις ἀπὸ ἀριστίππου φιλοσόφου ἤρξατο.
Κυρία. ἡ κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις. καὶ κυρία ἡ ὡρισμένη καὶ ἐμπρόθεσμος ἡμέρα. ἀ-
θρόον τε ἐν αὐτῇ τῇ κυρίᾳ ἐπιπεσόντες τῷ ἡγεμόνι, παίσαντες ἀπέκτειναν. καὶ κυρωσάντων τελεωσάντων.
πολύβιος, κυρώσαντος τὸν πόλεμον φυγεῖν ἀπὸ μακεδονίας. Κυρία ἐκκλησία, οἱ πρυτάνεις
συνῆγον τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον ἢ τὴν βουλὴν ὁσημέραι πλὴν ἐάν τις ἀφέσιμος ᾖ. τὸν δὲ δῆμον
τετράκις τῆς πρυτανείας ἑκάστης. ἐν δὲ τῇ κυρίᾳ ἐκκλησίᾳ ἔδει τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν. οἳ
δοκοῦσι μὴ καλῶς ἄρχειν καὶ περὶ τῆς φυλακῆς δὲ τῆς χώρας καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ οἱ βουλόμενοι ἐποιοῦντο. Κυριακή. μεγάλη περὶ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ. ἐν-
τεῦθεν αὐτῇ. Κυριώτερα ἡγεμονικά. Κύριλλος. διάκονος ἐν ἡλιουπόλει τῇ πρὸς τῷ λιβάνῳ. ὅς ἐπὶ τοῦ μεγάλου
κωνσταντίνου πολλὰ εἴδωλα συνέτριψεν. ἐπὶ δὲ ἰουλιανοῦ τούτου τὴν γαστέρα διατεμόντες τοῦ ἥπα-
τος ἀπεγεύσαντο. Κυρῖνος, ὄνομα κύριον. ὁ σοφιστὴς ἐλέγετο δὲ καὶ γλῶσσαν ταμιείου ἔσχεν ἐκ

βασιλέως. Κύριος· κυρίως ὁ κεκριμμένος καὶ βέβαιος. Κυρίως· τὸ ἀναγκαίως καὶ κυρίως καὶ τὸ ἁπλῶς. ταυτὸ σημαίνει, ὃ δὲ λέγω ἁπλῶς ὃν πέρονται πλεῖστα, ἢ πάντας ἀνθρώπους πεπεῖσθαι δὰ ἤτο λον εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἀναγκαίως εἶπε. καὶ κυριώτατον τὸ ἀναγκαιότατον. Κυρίσσει καὶ κυρίττει· κέρατι τύπτει. Κυρισίκης· ἐπώνυμον τοῦ ἁγίου αὐξεντίου. Κυρίττων· ὄνομα κύριον. Κυρκανᾶν· ταράττειν. κινεῖν. ἐμοὶ τοῦτο δοκεῖ ὄλεθρόν τινα κυρκανᾶν ἀμωσγέπως. Κύρμα· ἐπίτευγμα. παρὰ τὸ κυρῶ, ἢ ἔντευγμα καὶ ἅρπασμα τοῦ νοῦ. Κύρνος· ὄνομα κύριον. Κῦρος· ἐπιτυχία. σοφοκλῆς. πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα κακῶν. ἐπιτευκτικὴ καὶ κυρία. Κῦρος· ἐξουσία. Κῦρος πανοπολίτης ἐποποιός. γέγονεν ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ νέου βασιλέως ὑφ' οὗ καὶ ἔπαρχος πραιτωρίων, καὶ ἔπαρχος πόλεως προεβλήθη. καὶ γέγονεν ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιος. εὐδοκία γὰρ ἡ θεοδοσίου γαμετὴ βασιλὶς οὖσα, ὑπερηγάσθη τὸν κῦρον φιλοεπὴς οὖσα. ἀλλὰ αὐτῆς ἀποστάσης τῶν βασιλείων καὶ εἰς ἀνατολὴν ἐν ἱεροσολύμοις διατριβούσης, κῦρος ἐπιβουλευθεὶς, ἐπίσκοπος τῶν ἱερῶν γίνεται ἐν κοτυαείῳ τῆς φρυγίας καὶ ἐπέτεινε μέχρι λέοντος τοῦ βασιλέως.

Κῦρος ὁ βασιλεύς. πατρὸς μὲν δὴ λέγεται γενέσθαι ὁ κῦρος, καμβύσου περσῶν βασιλέως. ὁ δὲ καμβύσης οὗτος, τοῦ περσειδῶν γένους. οἱ δὲ περσεῖδαι ἀπὸ περσέως κλήζονται. μητρὸς δὲ μανδάνης. ἡ δὲ μανδάνη, ἀστυάγους ἦν θυγάτηρ τοῦ μήδων γενομένου βασιλέως. φῦναι δὲ ὁ κῦρος λέγεται καὶ ἄδεται ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, εἶδος μὲν κάλλιστος. ψυχὴν δὲ φιλανθρωπότατος καὶ φιλομαθέστατος. ὥστε πάντα μὲν πόνον ἀνατλῆναι. πάντα δὲ κίνδυνον ὑπομεῖναι τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκε. κῦρος δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ τῆς βασιλείας παιδιὰν διαπραττόμενος σὺν μειρακίοις τὸ κῦρος εἰληφέναι. οὗτος φιλοσοφίας εἴ καί τις ἄλλος ἔμπειρος ἦν. τήν τινα παρὰ τοῖς μάγοις ἐπαιδεύθη. δικαιοσύνην τε καὶ ἀλήθειαν ἐδιδάχθη, κατά δή τινας πατρίους νόμους καθεστῶτας περσῶν τοῖς ἀρίστοις. Κῦρος ὁ περσῶν βασιλεὺς, οὕτως ἐκλήθη, διὰ τὸ ἐν τῇ βασιλίνδα λεγομένῃ παιδιᾷ, κυριεῦσαι τῶν ἡλίκων. Κῦρος· διὰ τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου ἔλεγον οἱ πέρσαι, ὡς δαρεῖος μὲν ἦν κάπηλος. καμβύσης δὲ δεσπότης. κῦρος δὲ πατήρ. ὁ μὲν, ὅτι ἐκαπήλευε πάντα τὰ πράγματα. ὁ δὲ, χαλεπός τε ἦν καὶ ὀλίγωρος. ὁ δὲ, ὅτι ἤπιός τε καὶ ἀγαθά σφισι πάντα ἐμηχανήσατο. Κυρωνίδαι. γένος ἐστὶν ὠνομασμένον ἀπὸ κύρωνος. ὃν νόθον ἀδελφὸν εἶναι φασὶ τοῦ κρόκωνος. παρὸ καὶ ἐντιμοτέρους εἶναι τοὺς κροκωνίδας τῶν κυρωνιδῶν. διχῇ δὲ αὐτοὺς ὀνομάζουσι. κυρωνίδας. φυλιεῖς. καὶ περιθοίδας. Κυρσάνιε· νεανία. ἔφηβε. ἢ ἀτελέστατον. κυρσὸς γὰρ ἀτελὲς λάχανον. κυρσανίους δὲ καλοῦσιν οἱ λάκωνες τὰ μειράκια. καὶ τοὺς ἀτελεῖς ἀνθρώπους. Κύρσιλος· ὄνομα κύριον. ὃν ἀθηναῖοι κατέλευσαν διότι ὑπακούειν πέρσαις προὐτρέπετο. Κυρτὴ καὶ κοίλη παράταξις. καὶ ἐπικάμπιος εἰς τοὐπίσω τε καὶ πρόσω. ἡ δὲ στόμα κοῖλον ἔχουσα. ἡ κυρτὸν ἐπικαμπής. καὶ τοῦτο ὡς ἐπὶ τὸ εἰς τοὐπίσω ἢ εἰς τὸ πρόσω ὥστε τὰ εἴδη αὐτοῦ γίνονται ἐξ ἢ τῶν βιῶν ἢ εἰς τοὐπίσω σχηματιζομένης ἢ εἰς τὸ πρόσω. Κύρτωμα ἡ λεγομένη καμάρα. κύρτωμα δὲ τῶν πάλαι ἀνοῖς ὑπὸ τῆς δεξαμένης σκιᾶς ἕνεκα ἐπεποίητο. Κυρεῖ· καὶ κυρεῖ τὸ τοῦ πράγματος κυρεῖ ἀττ. τὸ κυρῶ περισπώμενον ἡ συνήθεια καὶ ἀττικοὶ βαρύνουσιν αὐτό. ἐν δὲ τῇ ἀττικῇ βαρύνουσι ἀττικοὶ μετὰ καὶ ἐκ τῆς ὀδοῦ τοῦ ὑ κύροι λέγοντες ἀντὶ τοῦ κυροίη. κεῖται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ κυρεῖ ὁριστικοῦ παρὰ σοφοκλεῖ. Κύσον με φιλησόν με ἀριστοφάνης νεφέλαις. κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν. ἐπὶ πίστει καὶ συνθήκῃ διδόντες τὰς δεξιὰς ἀλλήλοις εἰώθασιν. ὑπὲρ οὖν τοῦ πεισθῆναι τὸν νεανίαν, ὁ πρεσβύτης ταύτην ἀξιοῖ παρ' αὐτοῦ πίστιν λαβεῖν. Κύστιν ἐρυθρὰν ἐφήβιον. ὑπογάστριον τὴν κοιλίαν. τὴν φῦσαν. εἴρηται δὲ φῦσα ἀπὸ τοῦ πάσχειν πεφυκέναι. Κύτταρος· τὸ πῶμα τῆς βαλάνου. ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος. ἢ τῆς βαλάνου πυελὶς ἢ τὸ προεξάνθημα τῆς ῥοιᾶς. ἢ ἐν τοῖς κηρίοις τῶν μελιττῶν πυελὶς καὶ καταδύσεις. ἢ τὸ ὑψηλότατον τοῦ οἴκου. λέγουσι γὰρ κοῖλον εἶναι τὸν οὐρανὸν ὡς πρὸς τοῦ ὡς τὴν λεπίδα. ἢ κοιλότατον καὶ μυχαίτατον. Κύτταροι· αἱ τῶν κηρίων καὶ σφηκῶν καταδύσεις. θεόφραστος δὲ κυρίως λέγει κύτταρον τὴν προάνθησιν τῆς πίτυος. ἥτις ἐστὶν ὡς στάχυς μικρὸς ἐν μεγάλων πυρῶν. ξηραινόμενον δὲ θυλακοῦται καὶ ἀποπίπτει. οἷον ὃν ἀπίδες φησί. Κύτταρον ὀρχηοῦ ὁ αὐτὸς ἀριστοφάνης ἐν

θεσμοφοριαζούσαις. πόσθιον τὸ σῶν πρόσμοιον στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον. Κυταία πόλις καὶ κυταιίδος. Κυταῖον δὲ πατρίς. Κύτη ὄνομα πόλεως. Κύτος ὄγκος χώρημα βάθος πλάτος, καὶ περικυρτῶσαν τι. τὸ δὲ κύτος τῶν πλοίων κοῦφον κατεστόρεσε πρὸς τὴν μαρίσαν τῶν ἵππων,

Κυτωεὶς τὸ πατρὸς παραθαλάσσιος. Κυτώσαντες δὲ κύτος περικαλύψαντες βοείῳ δέρματι. περικυρτώσαντες. Κυφάλεα. ἐπεὶ δὲ τὰ χαμαὶ κεκλυκαμπῆ εἰσί, ξίφη καὶ τὰς ἀσπίδας τῶν ἐχθρῶν κυφάλεα κεκυρτωμένος. Κυφαλέος ὁ κεκυρτωμένος. Κυφανισμὸς ἐπὶ τῆς τιμωρίας τῶν κακούργων καὶ ὀλέθρων. Κύφελλα τὰ νέφη· οἱ δὲ κούφελλα τὰ ἀκρεύπιον τὰ τῆς σελήνης. ἐτυμολογεῖ κύφελλα καλλίμαχος τὰ ἐκ τοῦ ἑλκυόμενα. Κῦφι τοῦτο μανθάνω, ὃ ὁ Αἰγύπτιοι κατασκευάζειν οὐκ οἴδασι, δέ τις ἡ σκευασία αὐτοῦ. Κυφὸν κεκυμμένον. ἐκ παντὸς ξύλου κυφὸν ἂν γένοιτο ἐπὶ τοῦ κύφωνος, τὸ εἶδος αὐτοῦ φρονήσεων. χρησίμων δέ, Κυφὸς κεκυρτωμένος καὶ πάγκυφος ἐλαία ἡ κατακεκυμμένη. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. καὶ κυφὰς καρίδας. ἀριθμήσει δὲ σοι αὐτός. Κύφωνες. ξύλα εἰσὶν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τένοντας τῶν καθελκόντων, ἵνα μὴ δύνωνται ἀνακύψαι. ἀριστοφάνης. πλὴν τοῦ τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρκέσετε. Κύφων δέ ἐστι δεσμὸς ξύλινος. ὃν οἱ μὲν κλοιόν, οἱ δὲ κάλαν ὀνομάζουσιν. ὅθεν καὶ πονηρὸς ἄνθρωπος κύφων λέγεται. καὶ ἐπὶ πάντων δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. καὶ κυφανισμὸς ἐπὶ τῆς τιμωρίας. ἀρχίλοχος δέ, ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος. κύφων εἴρηται παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δεσμίους κύπτειν. ἐὰν δέ τις θρασυνόμενος τὰ ἐκ τοῦ νόμου μηδὲν ποιήσηται, δεδέσθω ἐν κύφωνι πρὸς τῷ ἀρχείῳ ἡμερῶν εἴκοσι ἐπιρρεόμενος μέλιτι γυμνὸς καὶ γάλακτι ἵνα ἦ μελίτταις καὶ μυίαις δεῖπνον. τοῦ δὲ χρόνου διελθόντος, κατὰ κρημνῶν ὠθεῖσθαι στολὴν γυναικείαν περιβαλόντας. Κυψέλη, οἰνηρὸν σκεῦος ἅμα τῷ σιδήρῳ καὶ ταῖς οἰνηραῖς κυψέλαις συγκομιζόμενος. Κυψέλη. κυρίως τὸ μελισσῶν. λέγεται δὲ καὶ ὁ πλὴν τοῦ ὠτὸς αἱ δὲ μέλιτται ἐκπεφωλεύκεισαν, ὥσπερ ἐν κυψέλῃ τῷ φωλεῷ. τὸ μέλι δὲ ἐλείβετο κατὰ τῆς κεφαλῆς. Κυψέλη ἑξμέδιμνος ἑξμεδίμνους χωροῦσα. κυψέλη δὲ σκεῦος δικτυκὸν πυρῶν ἢ κριθῶν. οὕτω δὲ εἴρηται διὰ τὸ κεκρύφθαι αὐτοῦ τὴν ἕλην. ἔστι γὰρ σκοτεινόν. διαφέρει δὲ πρὸς τὴν κυψελίδα, ἥτις ἐστὶν ὁ ἐν τῷ ὠτὶ ῥύπος. ἀριστοφάνης. ἐπειδὰν μοῦ λίθον βαλόντες ἑξμέδιμνον, κυψέλην ἀπώλεσαν, Κυψελιδῶν ἀνάθημα ἐν ὀλυμπίᾳ. πλάτων ἐν φαίδρῳ. παρὰ τὸ κυψελιδῶν ἀνάθημα σφυρήλατος ἐν ὀλυμπίᾳ ἐστάθη κολοσσός. ἄλλοι τῶν κυψελιδῶν κυψέλου δέ φασι τὸ ἀνάθημα ὡς ἀγακλυτὸς ἐν τῷ περὶ ὀλυμπίας φησὶν οὕτως. ναὸς τῆς ἥρας παλαιὸς ἀναθήμασι λοιποῖς. οὐ βεβιδὲ εἰσὶν ἥλεπεν. ἔνεστι δὲ ἐν αὐτῷ χρυσοῦς κολοσσὸς ἀνάθημα κυψέλου τοῦ κορινθίου. φασὶ δὲ τὸν κύψελον εὐξάμενον, εἰ κορινθίων τυραννήσει, τὰς οὐσίας πάντων, εἰς δέκατον ἔσεσθαι ἱερωσεῖν τὰς δεκάτας τῶν τιμημάτων εἰς πρᾶξαι, κατασκευάσασθαι τὸν σφυρήλατον κολοσσὸν δίδυμος ἢ κατασκευάσαι τὸν κολοσσὸν φασὶ περιάνδρου. ὑπὲρ τοῦ, τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ θράσους ἐπισχεῖν τοὺς κορινθίους. καὶ θεόφραστος ἐν τῷ περὶ καιρῶν β΄ λέγει οὕτω. ἔτι ποιοῦσιν βραδύτερα κατασκευάζοντες οἱ ουστρατιῶται δεξάμενοι καὶ πολέμους ἐπαναιρούμενοι καθάπερ καὶ διονύσιος ὁ τύραννος. ἐκεῖνο δὲ οὐ μόνον ὥστε δεῖν τῶν ἄλλων καταναλίσκειν ἀλλὰ καὶ τὰ αὐτοῦ, πρὸς τὸ μηκύνειν ἐφόδιον τοῖς ἐπιβουλεύουσιν.

ἐοίκασι δὲ καὶ αἱ πυραμίδες ἐν αἰγύπτῳ καὶ ὁ τῶν κυψελιδῶν κολοσσὸς καὶ πάντα ταῦτα
αὐτὴν τὴν αὐτὴν καὶ παραπλησίαν ἔχειν διάνοιαν. φέρεται δέ τι καὶ ἐπίγραμμα
τοῦ κολοσσοῦ. αὐτὸς ἐγὼ χρυσοῦς σφυρήλατός εἰμι κολοσσός. ἐξώ-
λης εἴη κυψελιδῶν γενεά. ὅπερ ἀπελλᾶς ὁ ποντικὸς οὕτω προ-
φέρεται. εἰμὶ ἐγὼ τάξιος παγχρύσεός εἰμι κολοσσός.
ἐξώλης εἴη κυψελιδῶν γενεά. Κυψε-
λόβυστον. τὸ ὑπὸ ῥύπου κεκα-
λυμμένον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Κ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

λᾶας· λίθος. ἐν ἐπιγράμματι· πολυδεύκης τὸν ὑπὲρ γῆς λᾶαν, ὃς ἀμβλεῖαν θῆκε γένυν καὶ λαιμόν. Λᾶας λίθος· καὶ λᾶος λίθου· ἀπὸ τοῦ λάος ὠθεῖ, γινομένης ἀποκοπῆς τοῦ λάος. λάος ὑπαιθέτη· λέγεται ὁ πέτρος παρὰ τὸ κρατερὸς λάος βραχὺς ὁ πλάξ. Λαβαῖς· ἐπαφαῖς, ἀφορμαῖς. ἢ μέμψεσι. λαβὰς δὲ ἀμφιστόμους τὰ ὦτα τοῦ κρατῆρος. ἤτοι τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐστομωμένας. ἢ διὰ τὸ ἑκατέρωθεν τὸ στόμα ἴσας αὐτὰς εἶναι. ἢ τὰς πρόσωπά τινα θηρίων ἑκατέρωθεν ἐχούσας· ὧν ἑκάτερον ἀπὸ τοῦ λαβαὶ ἀμφιστόμους· τουτέστιν ὄντα τὰ ὦτα ἐν τῇ κεφαλῇ τῶν κρατήρων. Βαγώας ὁ αἰγύπτιος, ἔσφαξεν ὦχον τὸν πέρσην. καὶ τὰ μὲν κρέα τὰ ἔφαγε· τὰ δὲ ὀστέα, μαχαιρῶν ἐργάσατο λαβάς. καὶ αὖθις· λαβαὶ φιλοσοφίας, ἀριθμητικὴ καὶ γεωμετρική. Λαβεῖν τιμωρίαν· ἐκδικηθῆναι. Λάβη· αὐθυπότακτον. Λαβινὶ· ὄνομα κύριον. Λαβραγόρην· φοβερὸς δημηγόρος. Λάβραξ εἶδος ἰχθύος. καὶ παροιμία λάβρακας μιλήσιος. τὴν προσηγορίαν ἔσχηκεν, διότι κέχηνεν αὐτοῦ τὸ στόμα. καὶ ἀθρόως καὶ λάβρως ὅ ἐστι λίαν καταπίνει. ὅθεν καὶ δυσχερῶς ἁλίσκεται. ἐν μιλήτῳ δὲ τῇ ἀσίᾳ μέγιστοι γίνονται λάβρακες, ἐν πόλει μιλήτου τῆς ἀσίας. ἔνθα πολλοὶ γίνονται λάβρακες, διὰ τὸ ἐκδιδόναι λιμνώδεις τὴν θάλασσαν. χαίροντες γὰρ οἱ ἰχθύες τῷ γλυκεῖ ὕδατι, εἰς τὴν λίμνην ἀνατρέχουσιν ἐκ τῆς θαλάσσης. καὶ οὕτω πληθύουσι παρὰ μιλησίοις. Λαβρόφωτος. Λαβρῶνι· εἶδος ἐκπώματος. καὶ λαβρῶνι. Λαβύρινθος· κοχλιοειδὴς τόπος. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν φλυαρῶν· παρὰ τὸ μὴ λαβεῖν θύραν. ἢ παρὰ τὸ πολλοῖς λόγων κύκλοις κεχρῆσθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τῶν αὐλιάδων νυμφῶν ἀνάθημα εἶναι. λαβύρινθε τύ μοι λέγε· τίς σ' ἀνέθηκεν ἀγρέμιον πολιοῦ ἐξ ἁλὸς ἀράμενος. Λάγαρα· παλαιοῦντα· ὡς καὶ πυρώδη. παρὰ τὸ λαγαρύ. καὶ λαγαρυζόμενον. καὶ βλογίζεται τὸ μηδέν. καὶ διὰ τί θύσας ἐπὶ τῇ κιβωτῷ μετατεθείσῃ, γυναιξί τε καὶ ἀνδράσι καὶ νηπίοις διέδωκε κολλυρίδα ἄρτου καὶ ἐσχαρίτην καὶ λαγανιστὸν καὶ μηρίδα θύματος. Λαγαρόν· ἀπόκενον. ἐμηχανῶντο δὲ ὅσα λαγαρότητι καὶ ἁπλότητι πρὸς τὰς τοξείας ἀντήρκει· καὶ ἐν ἐπιγράμματι· καὶ λαγαρὸν δειρῆς δέρμα περικρέμαται. καὶ αὖθις· σοὶ τὸ ὑπὸ σχεδίῃ κῶν, λαγαρὸν ἀπαύδημα πρόκειται. Λαγαρυζόμενον· ἀριστοφάνης· ὡς ἥσθην τοῦ στέφανος ἐκκιθαρίζου λαγαρυζόμενον· ἐκ βασανίζοντα μηδέν. Λαγεῖα· ἀντὶ τοῦ λαγωοῦ. Λαγίδης ὁ τοῦ λαγωοῦ. Λαγίσκα· ἑταίρας τις ἦν· ἧς μνημονεύει λυσίας. Λαγνεία· πορνεία. Λάγνος ἀρσενικῶς· ἀντὶ τοῦ ὁ λάγνος. Λάγνος· πόρνος· αἰσχρὸς καὶ καταφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Λαγόβαρδος ἐθνικόν. Λαγόβιος· ὄνομα κύριον. Λαγοῦ. Λαγεία ὄνομα πόλεως. Λάγος ὄνομα κύριον· ὃς ἀρσινόην ἔγημε τὴν πτολεμαίου τοῦ σωτῆρος μητέρα· τοῦτον δὲ τὸν πτολεμαῖον, οὐδὲν οἱ προσήκοντα, ἐξέθηκεν ἄρα ὡς λόγος ἐπὶ ἀσπίδος χαλκῆς. διαρρεῖ δὲ ὁ λόγος ἐν μακεδονίᾳ· ὃς λέγεται ἀετὸν ἐπιφοιτῶντα, καὶ τὰς πτέρυγας ὑποτείνοντα, καὶ ἑαυτὸν αἰωροῦντα, ἀποσκεπάζειν αὐτοῦ τὴν ἀκρατὴν ἀκτῖνα. καὶ ὅπου ὑπὸ τῆς πληγῆς ὑετοῦ· τούτου περιϊπτάμενον λαίδος φορβὴν ὄρνιθας. διασπᾶν δὲ ὄρτυγας· καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν παρέχειν τροφὴν ὡς γάλα. Λαγοβολεῖον· ἐν ᾧ τοὺς λαγωοὺς ἀγρεύουσι. Λαγόδιον. Λαγὼ καθεύδοντι, καὶ πλανῶντες εἰσὶ καὶ· παροιμία πρὸς τοὺς ἐν ἀνάγκῃ πολυτελῆ λογιζομένους. φανεὶς ὁ λαγὼς, δυστυχεῖς ποιεῖ ὁδούς. Λαγὼς καθεύδων· ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν. λέγεται καὶ λαγωὸς λαγωοῦ. ἐν ἐπιγράμματι· τὸν ταχύπουν ἔτι παῖδα συναρπασθέντα τεκούσης ἀπὸ τιμαστήρων, οὐατόεντα λαγωόν. Λαγὼς περὶ τῶν κρεῶν· παροιμία. δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον ὁ λαγώς. ὅθεν καὶ ὁ ὅμηρος λαγὼς ἐλέχθη. καὶ τοὺς ῥήγνυντας ἐπὶ δειλίᾳ ἐκωμῴδουν. παροιμία δέ τις ἐστίν· ὁ λαγὼς τὴν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει· ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων τῆς ψυχῆς, καὶ πρὸς τούτους καρτερῶς ἀγωνιζομένων τιθεμένη. καὶ παροιμία· ὁ καρπάθιος τὸν λαγών· ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς βλαπτόντων. οἱ γὰρ καρπάθιοι, νῆσον οἰκοῦντες καὶ λαγωοὺς οὐκ ἔχοντες, ἐπηγάγοντο· οἳ πολλοὶ γινόμενοι ἐλυμαίνοντο τοὺς καρπούς. Λαγῴοις· τοῖς τῶν λαγωῶν κρέασιν. ἀριστοφάνης· ἐξ ὧν δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἐν λαγῴοις καὶ στεφάνοισι παντοδαποῖσι. Λαγωὸς· ὁ πανδεκτικός. Λαγωὸς· κύπειδηνεῖ σολαγωὸς μεθυσφαλὲς αὐτίκα δ' ὧρ καστιγύτη νεκταρέης κύλικος βάκχου ὑγρόφθογγε. σύνεστε δ' αὐτὸς ἑταῖρος ἐπιστάτης. ψήφου συμβολικὴ θυγατὴρ θνητοῖς αὐτοδίδακτε διάκονε. μύστι φιλάκρητον ἡδίστη, δεῖπνον ὅπλον ἐτοιμότατον. Λαίδων· πόλεμος αἰγυπτιακός. Λαίειν· βλέπειν. καὶ ἀλαὸς ὁ τυφλός. Λαίιος φόνος ὁ τοῦ λαΐου. Λαΐγγες· οἱ μικροὶ λίθοι. Λαινὸν ἔσσο χιτῶνα. λιθόλευστος ἐπ-

τρίψει. Λαιὸς ὁ θηβαίων βασιλεὺς ἐν τῷ Οἰδίπου. Λαῒς λαΐδες· αἱ ταῖς ἑταίραις [illegible] ἐν τῷ κ[illegible].
Λαθεβριώσας. οὕτως ἐν τῇ παροιμίᾳ λέγεται· εἰωθότος οὖν, ἐγὼ βεβαιωθέντος ὑπ' ἐκείνου τοῦ λαθεβριώσας, ὥστε οὐδένα τῶν τότε ζώντων ἀνθρώπων, ὅτι τῶν πρεσβυτέρων ἐλπίσαι μὴ ἂν εἰδέναι οἷον λέγω.
Λαθικηδέα μαζόν. λήθην ὀδύνης τῷ παιδὶ ἐμποιοῦντα. Λαθικηδὴς. ὁ λήθην καὶ ἐμπ[illegible].
Λάθυμα γιγνικὴ. Λαθραίως· καὶ λαθρηδὰ· καὶ λαθρηδὸν ἀντὶ τοῦ κρύφα. Λάκαινα κύων. σφοδρῶς ἡ κύων ὁ λάκαινα ὥσπερ αἱ ἐν [illegible]. Λάκαι ὕδωρ, τὸ ἀπὸ λακαίνης. Λακεδαιμονίου. καὶ λακεδαιμόνιοι ἐν τῷ οὗ τις καὶ ἀντὶ τοῦ φρένης. Λακέρ[illegible]α, ὄνομα πόλεως. Λακέρυζα κορώνη. ἡ μεγάλως κράζουσα. Λακορύζεσθαι. λογοποιεῖσθαι ἢ λοιδορεῖσθαι. Λακίδας περιλωμάτων. καὶ διερρωγότα ἱμάτια, παρ' ἀριστοφάνει. Λακεδέας. ἐν ἐπιγράμματι. ἀσπίδα. φρεῶν φίλον· ὄφιν καὶ λακεδέας περὶ [illegible]. Λακίνιον. ὄρος κρότωνος. καὶ λακινία τόπος. Λάκισμα. σχίσμα. καὶ τὸν χιτῶνα ἡ ματρωμένον καὶ λελακισμένον ἀντὶ τοῦ, ἐσχισμένον. Λακίσματα καὶ αὖθις. εἶτα οἱ ἱερεῖς περιέφθον ὁ φυλλάδες τοῦ λιβάνου τῇ φλογὶ λακιζόμενον. Λακοπλουτεῖν. κἀλλίαν τὸν ἀθηναῖον, οὕτως ἔλεγον, διὰ τὴν αἰτίαν ταύτης· ξενίζω ἡττηθέντα ἐν τῇ περὶ σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ, φυγεῖν διὰ ἀθηνῶν. ἐσταθμωμένος δέ τινος τῶν περσῶν ἐν τοῖς καλλίου, καὶ τὴν ἀπὸ σκηνῆς ἐκεῖνα τὰ λελοιπότα, τῶν δὲ βαρβάρων ὀξεῖαν τὴν φυγὴν ποιησαμένων, ἐμβαλεῖν τοῦτο οἰκέτας τῶν περὶ σοῦ πολὺν χρυσὸν εἰς λάκκον, ἐλπίζοντας ὕστερον ἀνασώσειν ἐπανελθόντας. ὅθεν τὴν γίνεσθαι λέγεται. περὶ ὕστερον γὰρ κυριεῦσαι τῶν χρημάτων καλλίαν. Λακκόπρωκτος. ἀριστοφάνης. ὦ λακκόπρωκτε. πάππε κἄτ' αἰσχρός· ἀρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πολλὰ ἤδων κακά; Λάκκος, ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι τῶν ἑλλήνων, ὀρύγματα ὑπὸ τὴν γῆν ποιοῦντες εὐρύχωρα καὶ στρογγύλα καὶ τετράγωνα, καὶ ταῦτα κονιῶντες, οἶνον ὑπεδέχοντο καὶ ἔλαιον εἰς αὐτά. καὶ ταῦτα λάκκους ἐκάλουν. Λάκκος. ὁ θάνατος, ἐπειδὴ λάκκῳ παραπλησίως, ὁ τάφος ὀρύττεται. δαβὶδ. καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. καὶ τὸ μετὰ λυσικινδύνου, οὕτως ἐθος ὀνομάζειν τῇ θείᾳ γραφῇ. ἔθηκάν με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ.
Λάκκῳ κατεθῆναι σαυτόν, οὐ καλῶς ποιεῖς. Λακωνίζω. τὰ τῶν λακώνων φρονῶ. οἱ μὲν, ἡ ἀττικὴ συνήθεια. οἱ δὲ, λελακωνίκασι. λακωνίζειν δὲ, παιδικοῖς χρῆσθαι. ἀριστοφάνης θεσμοφοριαζούσαις β.
Λακωνικαί. ἀνδρεῖα ὑποδήματα. περὶ τοὺς πόδας. καὶ χλαῖνα. καὶ λακωνικαί. ἀριστοφάνης ἐν θεσμοφοριαζούσαις. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. εἴτε λάκωνες εἶεν ἄπεπλοι. Λακωνικαὶ κλεῖδες. ὁ αὐτὸς ἀριστοφάνης. πρότερον μὲν οὖν ἦν ὑποῖξαι τὴν θύραν ποιησαμένους δακτυλίδιον τριωβόλου. νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ἐδίδαξε θεῖναι· ἀλλ' ὁ δὲ σπάτε χειν σφραγῖδα δια[illegible] μὴν ἦσαν. τοὺς γὰρ ἀρχαίους κλεῖδας φησὶν εἶναι μὲν ἀνδρὸς μισουμέναις. λακωνικὴ κλεὶς ἐστιν ὡς ἔοικέ μοι. περιιστᾶσι φησιν, ὅτι ἔξωθεν περικλείεται, μοχλοῦ περιτιθεμένου. ἢ τινος τοιούτου. ὥστε τοῖς ἔνδον μὴ εἶναι ἀνοῖξαι. Λακωνικὴ τάξις. κατὰ τὸν ἀνω πολέμους, ἀεὶ τῶν πρόσθεν γίνεσθαι δοκεῖ, εἰς πεντηκοστὰς καὶ ἐνωμοτίας καὶ μοίρας διῃροῦντο αἱ τάξεις. καὶ ἦν ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῆς ἐνωμοτίας, ἀνδρῶν ε' καὶ κ'.
Λακωνικὸν τρόπον περιαινεῖν. ἤγουν παρέχειν ἑαυτὰς τοῖς ξένοις. ἥκιστα γὰρ τὰς γυναῖκας φυλάσσουσιν οἱ λάκωνες. Λακωνικὸς ὁ στερρὸς. ἀνδρεῖος. τοιοῦτοι γὰρ οἱ λάκωνες. καὶ ἐπίγραμμα. καὶ κ. λακωνικὸν πνέων. ἀντὶ τοῦ ἰσχυρόν. ἢ τὰ λακώνων φρονῶν. Λακωνικῶς ταῦτα καὶ συντόμως λέγω. ἀντὶ τοῦ ἀνδρείως. τοιοῦτοι γὰρ οἱ λάκωνες. Λακωνισμός. ἡ πρὸς τοὺς λάκωνας οἰκειότης. ὥσπερ ἀττικισμὸς ἡ πρὸς τοὺς ἀττικούς. Λακρατίδης. οὗτος ἀρχαῖος ἄρχων ἀθήνησιν. ἦρχε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων δαρείου. ἐφ' οὗ πλεῖστη χιὼν ἐγένετο. καὶ ἀπέπηξε πάντα ὡς μὴ δύνασθαί τινα προϊέναι. διὸ πάντα τὰ ψυχρὰ πάντα λακρατίδας ἐκάλουν. ἀριστοφάνης. παλαιῷ λακρατίδῃ, τὸ σκέλος βαρύνεται. ὁ δὲ διὰ τὸ γῆρας, οὐχ οἷός τε εἰμὶ θᾶττον βαδίζειν. Λάκτιν. τὴν λεγομένην κώτιλιν, τορύνην. ᾗ ὀξίζομεν ἔρυσιν. εὐτρεπῆ λάκτιν. Λακύδης ἀλεξάνδρου κυρηναῖος φιλόσοφος. ὃς τῆς νέας ἀκαδημίας κατῆρξεν. ἔγραψε φιλόσοφα. περὶ φύσεως. Λαλαγεῦσαν. ἐμμελῶς φωνοῦσαν. ἐν ἐπιγράμματι. τὴν πάρος λαλαγεῦσαν ἐνὶ ἄλσεσιν ἀγρότιν ἀχὼ. πρὸς νόμον ἀμετέρας ἔψε λυροκτυπίας. Λαλάγημα. ὁ ἀνὰ φώνημα ἢ χρῆμα. ἱρῶν σοι θαλάμων, ζωάγρια, καὶ λαλάγημα ἀντιθέμενοι. Λαλέοντος. λαλοῦντος.

Λαλητέος.

Λαλητέος. ἀπὸ χείλους μυήματα, ἐπειδὴ οὐκ ἦν ἄφωνος, ἀλλὰ καὶ λαλητέος. Λαλιά.
ὁμιλία. ἦν δὲ ὁ Ἀρκεσίλαος ἐν τῇ λαλιᾷ διαστατικὸς τῶν ὀνομάτων, καὶ συρρηστικὸς ἱκανῶς.
Λαλίστατον τὸ ἐν λόγοις σοφόν. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἄγλωττος καὶ ὁ ἄφωνος. Λαλίστερον. ἀ-
δολεσχέστερον. φλυαρώτερον. Λαλοῦσι τινί. Λαμάχων. Λάμαχος Ἀθηναίων στρατηγός. ἐπιφοινίκου-
νος. οὗ ὅτε εἰς Σικελίαν ἔπλεον Ἀθηναῖοι, ἐχειροτόνησαν μετὰ Νικίου καὶ Ἀλκιβιάδου. ἦν δὲ καὶ φι-
λοπόλεμος. Ἀριστοφάνης. σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυτῷ, πραγμάτων τε καὶ μαχῶν καὶ Λαμάχων ἀ-
παλλαγείς. πολλοῦ ὁ ἐσθίων οἴνου. Λαμβάνω. γενικῇ. αἰτιατικῇ, καὶ κόσμῳ. ἀπεῖναι ἀκοσμία λαμβάνει.
Λάμεχ δύο, ἡ γραφὴ μέμνηται. ἑνὸς μὲν τοῦ ἀπὸ Κάϊν. ἑτέρου δὲ τοῦ ἀπὸ Σὴθ ἐν Ὠχ. γεγόνηται δὲ νῦν δύο Λά-
μεχ. ὁ ἐκ τοῦ ἀπὸ Κάϊν τοῦ πεφονευκότος ἄνδρα τε καὶ νεανίσκον εἰς μώλωπα. καὶ ὡς δύο φόνους πεποιηκό-
τος. καὶ τὰς δύο τὰς γυναῖκας εἰληφότος ἐλθεῖν ἐν σελάν. ὃς ἑαυτὸν κατεμέμψατο καὶ ἑβδομηκοντάκις
ἑπτὰ ἄφεσιν ἄξιον εἶναι κολάσεως. ἐκ μὲν τοῦ Κάϊν φησὶν, ἐκδεδίκηται ἑπτάκις. ἐκ δὲ Λάμεχ, ἑβδο-
μηκοντάκις ἑπτά. κολάζεται οὖν μειζόνως. διότι τῇ πτώσει τοῦ προημαρτηκότος οὐκ ἐσωφρονίσθη. τοῦ
δικαίου γὰρ ἐν ὧχ ἀδελφοὺς ἀνεῖλε, τοῦ ἀπεσεῖ διὰ τοῦτο προσευξαμένου μὴ ἰδεῖν τοιοῦτον θάνατον. καὶ ἀ-
κολασθεὶς μετετέθη. ἦν δὲ ἐκ τοῦ δικαίου σὴθ ὁ ἐν ὧχ ἐξ οὗ ὁ Χριστὸς κατάγεται γενεαλογούμενος ἀπὸ Λου-
κᾶ. ἐσπούδαζε οὖν τὸ τῶν ἀσεβῶν τὸ σπέρμα, τὸ τῶν δικαίων ἐξᾶραι τὸ γένος. ἐπειδὴ πρὸ δὲ λύτρα ἁμαρτωλοῦ
θεοσέβεια. καὶ γὰρ τὸ γένος καὶ σπέρμα τοῦ μὲν Κάϊν, κατηράθη. τοῦ δὲ Σὴθ, εὐλογήθη. καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ θεὸς
τὸ δικαίων γένος πρὸς τὸ τῶν ἀσεβῶν ἐπιμιξίαν γενέσθαι. ἀλλ' ἐξαλειφθῆναι. ἐπεὶ οὖν ἐφόνευον καὶ ἐ-
λάμβανον τὰς γυναῖκας αὐτῶν, ἐξ αἷς τέρατα ἔτικτον οἱ γίγαντες. διὸ καὶ ὁ κατακλυσμὸς ἐλ-
θὼν, πάντας ἄρδην ἀπώλεσε. μόνος δὲ ὁ δίκαιος ἀρεθεὶς ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ ὁ Νῶε, ἐφυλάχθη. Λά-
μια. ταύτην ἐν τῇ Λιβύῃ Δοῦρις ἐν δευτέρῳ Λιβυκῶν, ἱστορεῖ γυναῖκα καλὴν γενέσθαι. μιχθέντος δ' αὐ-
τῇ Διός, ὑφ' Ἥρας ζηλοτυπουμένην, ἃ ἔτικτεν ἀπολλύναι. διόπερ ἐκ τῆς λύπης δύσμορφον γεγονέ-
ναι καὶ τὰ τῶν ἄλλων παιδία ἀναρπάζουσαν διαφθείρειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας. ὅθεν ὁρμηθέντες
οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον, Ἀθηναίων ἡγουμένων, τῆς ἐλευθερίας ἀντιποιούμενοι,
Ἀντίπατρον ἐνίκησαν. μὴ ἀνδρὸς ἀνδραγίῳ. πλὴν ἔξω ἀπέφθειρεν ἐκ παρατάξεως τοὺς ἐν
Λαμίᾳ πάσας. Λάμια. θηρίον. ἀπὸ τοῦ ἔχειν μέγαν λαιμόν. λάμια καὶ λάμια. Ἀριστοφάνης.
σφῆκες δείξειν ὁ σημεῖον. λαμίας ὄρχεις ἀπολύτους. δραστικοὶ γὰρ οἱ ὄρχεις. ἀδωλοφοιεῖ δέ τινας ὄρχεις
λαμίας. θῆλυ γάρ. Λάμος. πόλις Λαιστρυγόνων. Λαμπαδεύεσθαι. ἀριστόγενος οὖν Διονυ-
σιομύσης λαμπαδεύεσθαι μέλλων, εἶτα μέντοι τὰ δεξιὰ παρείθη μόνη. Λαμπάδιον. ἡ λαμπάς.
ὁ γὰρ Δείναρχος καὶ Πλάτων. Λαμπάδια περὶ τὸ σφύρον. οἱ μὲν τὸ λεπτὸν χειρίδιον. οἱ δὲ ἐπιδέ-
σμου εἶδος. οἱ δὲ, ὅμνα ἄρθηκα τῶν ἰατρῶν τὸν ναρθηκίζοντα τὸ σφύρον. οἱ δὲ, τὰ ἔμμοτα. Ἀριστοφάνης. λαμ-
πάδια περὶ τὸ σφύρον αὐτῆς περιπέπωται. χάρακι διαπηδῶν τάφρον. Σαιανὸς ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐν πολέ-
μῳ τετρωμένους ἐθεράπευεν. ἐπιλειπόντων δὲ σφᾶς τῶν ἐπιδέσμων, οὐδὲ τῆς ἑαυτοῦ ἐσθῆτος ἐφείσατο.
ἀλλ' εἰς τὰ λαμπάδια αὐτὴν κατέτεμε πᾶσαν. ἡ διὰ τῶν δαδῶν γινομένη λαμπάς, φρυκτὸς καλεῖ-
ται. Λαμπάδος καὶ λαμπάσι. τρεῖς ἄγουσιν ἑορτὰς Ἀθηναῖοι, λαμπάδας. Παναθηναίοις, καὶ
Ἡφαιστίοις, καὶ Προμηθείοις. Ἴστρος δὲ φησὶ λαμπάδα νομίσαι ποιεῖν πρώτους Ἀθηναίους Ἡφαίστῳ θύον-
τας, ὑπόμνημα τοῦ καταχνοήσαντος τὴν χρείαν τοῦ πυρὸς διδάξαι τοὺς ἄλλους. Λαμπετόωντι.
λάμποντι. Λαμπηδόνος. Λαμπήνη. ἅμαξα βασιλική. ἱρδίον περιφανές. οὐδὲν ἁρμα
πεπασόν. Λαμπτῆρ. ἀλλ' ἄρχε μὲν οἴω λαμπτῆρ. ἀντὶ τοῦ ὡς οἴομαι ἀρχὴ τῆς μάχης ἡ
λαμπτῆρ. Λάμπων, ὄμνυσι τὸν χῆνα ἐξαπατᾷ τινά. πρῶτοι Σωκρατικοὶ ἐπετήδευσαν τοὺς
ὅρκους ὀμνύναι. Ῥαδάμανθυς δὲ πρῶτος οὐκ εἴα ὅρκους ποιεῖσθαι κατὰ θεῶν. ἀλλ' ὀμνύναι
χῆνα. καὶ κύνα. καὶ κριόν. καὶ τὰ ὅμοια. ὁ δὲ Λάμπων, θύτης ἦν χρησμολόγος. καὶ μάν-
τις. ᾧ καὶ τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικίαν Ἀθηναίων περιάπτουσιν. ὤμνυε δὲ κατὰ τοῦ χηνὸς ὡς μαν-
τικοῦ ὀρνέου. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν μετὰ ὅρκου ἐξαπατώντων τινά. Λαμπραί. δῆμος τῆς ἐ-
ρεχθηΐδος. δύο εἰσὶ λαμπραί. αἱ μὲν, παράλιοι. αἱ δὲ, καθύπερθεν. Λαμπρευόμενοι. ὡς περὶ τὸ
λαζονευόμενοι. Λαμπρὰν ἡμέραν λέγουσι. οὐ καθαράν. Λαμπρίας. Πλουτάρχου τοῦ Χαιρω-

νεὺς ὑπογράψαι ἐπῄνεσεν, ὃν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔγραψε περὶ πάσης ἑλληνικῆς καὶ ῥωμαϊκῆς ἱστο-
ρίας. Λαμπροείμων· λαμπροφορῶν. Λαμπροφόροι· ἀεισοφανεῖς. οἱ γὰρ ἄνδρες ὥσπερ
λαμπροφοροῦντες, ἀποκεκύφαμεν. οἱ δὲ λυχνοφοροῦντες, κεκύφασι διὰ τὸν ἄνεμον. Λαμπρό-
ψυχος· ἀντὶ τοῦ μεγαλόψυχος. Λαμπρῶς, τὸ φανερῶς, τὸ δὲ ἐν τῷ ἔξω. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ. καὶ λε-
λυμένων λαμπρῶς τῶν πόρων. καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις παλαιοῖς. καὶ αὖθις. καὶ τὴν ἀπεράντων συγκεκλει-
μένην εἰρήνην, λαμπρῶς ἔλυε. Λαμπρεύομαι, δοτικῇ. Λαμπρύνομαι, ἀντὶ τοῦ καυχῶμαι καὶ νι-
κῶντες τοῖς ἅρμασι. Λαμπτῆρες· οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν φαίνοντες λύχνοι. ἣν ἐσχάραι ὅπου οἱ λαμ-
πτῆρες συνετίθεντο. Λαμπτεύς. Λαμψακηνῶν· περὶ τῆς εἰς αὐτοὺς μήνιδος Ἀλεξάνδρου,
ἐν τῷ, Ἀναξιμένης. Λαμυρόν· ἄλαλον· ἀταπερόν· καταπληκτικόν· τερπνόν. ἐν ἐπιγράμματι·
βοσπλοιγὸς ὅπως, τὰ πρείπνοα τὸ ξαράλλη. καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πυκνὰ γελᾷ. καὶ αὖθις. ἐς
εὐθυμίαν δὲ τὰ φίλτρα. καὶ κυλίκων αἱ λαμυραὶ προπόσεις. καὶ λαμυρώτερον. Λανθάνω· αἰ-
τιατικῇ. Λὰξ ἐντείνων· λακτίσματι τύπτων. λὰξ δέ ἐστιν, ὁ ὑπὸ τῶν δακτύλων τῶν ποδῶν, ποι-
ὸς ψόφος. Λαξευτήριον, ὀργαλεῖον οἰκοδομικόν. λαοξόος γὰρ ὁ οἰκοδόμος. Λάξιν· μίξιν.
μερισμόν. κλῆρον. ἢ ὀδόντος, Λὰξ ποδὶ κινήσας· τῷ πλατεῖ τοῦ ποδὸς κινήσας. Λαοσόος,
ἡ τοὺς λαοὺς σώζουσα. Λάπαθον· ὄρυγμα εἰς θηρίων ἐνέδραν. καὶ λάχανον, κενωτικὸν γα-
στρός. ὅθεν καὶ τὸ λαπάξαι κενῶσαι. Ὅμηρος· νέων ἀλάπαξε φάλαγγας. ἀντὶ τοῦ περθῶν ἐκένου.
Λαπίθης· ὄνομα κύριον. καὶ Λαπίθαι τὸ πληθυντικόν. Λαπήνη, ἡ ἅμαξα. Λαπίστης· ψά-
στης. προπετής. Λαπίστρια· μετεωριζομένη ἢ ῥεμβομένη ἢ θέλουσα ἀνωχεῖσθαι. Λαπίζειν, τὸ
ἐκκενοῦν. καὶ λαπίζοντες, ἢ ἀλαζονεύοντες οἰκιῶες. Λαρινάζειν· τὸ σιτάζειν. Λαρινοὶ
βόες· οἱ ἐν Ἠπείρῳ, ἀπὸ Λαρίνου βουκόλου, κλέψαντος τὰς Ἡρακλέους βοῦς. ὡς Λύκος ὁ Ῥηγῖνος. ὅτε
τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤλαυνε. πρόξενον δ' αὐτὸν Ἡρακλέα, ἀνεῖναί τινα τῷ Δωδωναίῳ Διΐ. Ἀπολλόδωρος δὲ
αὐτοὺς διὰ τὸ τραφεῖς λαρινούς. λαρινάζειν δὲ, ὃ σιτάζειν. ἀεισοφανὴς ὄρνισι, ζῇ δὲ τι λαρινὸν ἔπος, ὃ
τὴν τούτων θραύσει ψυχήν. ἀντὶ τοῦ μέγα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοῶν, ἀπὸ Λαρίνου τινὸς βουκόλου
ταύτην τὴν προσηγορίαν ἐσχηκυίας. εἰσὶ δέ τινες, οἳ παρὰ τὸ λαρὸν ἀξιοῦσιν αὐτοὺς οὕτω καλεῖ-
σθαι. οἱ δὲ τὴν ἐπὶ συλλαβὴν διαζευγνῦσιν· ἵν' ᾖ λαρινοὺς τοὺς μεγαλοθείνους. ἐν δὲ τῇ Χαονίᾳ φασὶ, τού-
τους εἶναι βοῦς. οὓς καὶ κεστρινοὺς καλοῦσιν. ἢ οἱ μεγάλοι καὶ ἀτραφεῖς ἀπὸ Λαρίνου. Ἡρωδιανὸς
ὀξυτόνως ὡς ἀληθινός. Λαρινός, ὁ ἡδύς. Λάρισσα· ὄνομα πόλεως. Λάρκος· πλέγμα
τι· ὁ σινώδης ἢ ψιαθώδης. ἐν ᾧ φέρονται ἄνθρακες. ὁ λάρκος δημότης ὁ δὲ ἐσμός. ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς
μαρίλης μοι συχνήν, ὁ λάρκος ἐπεπίλησεν ὥσπερ σηπία. ἀντὶ τοῦ, ἧς ἀπὸ ἀνθράκων ἀποδίδου ἀ-
φῆκεν ὁ λάρκος ὑπὸ ἀγωνίας, ὥσπερ σηπία τὸν θολόν. θηρώμεναι δὲ αἱ σηπίαι ἐναφιᾶσι, σπεύδουσαι
προσόντος αὐταῖς μέλανος ταράττειν βουλόμεναι τὸν περὶ αὐτὰς τόπον, ἵνα μὴ καταφανεῖς ὦσι
τοῖς θηρῶσι. λάρκος οὖν, ὁ φορμὸς ὁ κόφινος. Λάρναξ· σορὸς. ἢ κιβωτός. Πρίαμος ὁ Κοσαλι-
ος, ἐς τὴν Ῥώμην ἐσέβαλε. περιθέμενος λάρνακας μετὰ τῶν νεκρῶν, διὰ πέλαν τινῶν· καὶ ἐσαρ-
είχρισ ὁ πῶρος ἐχούσας, ἢ καλάμους ὀρνιθίων, τὰ γράμματα ἐμβαλόντες. Λαρόν, χλιαρόν. προ-
σηνές. ἡδύ. καί μιν ἀεί τε ποῖ νοτερὴ δρόσος. ἧς ὁ γηραιὸς λαρώτερον μαλακὸν ἔπινεν ἐκ στομάτων.
Λάρος κεχηνώς, ἐπὶ τῶν ἁρπακτικῶν καὶ κλεπτῶν. ἐπεὶ καὶ ὁ λάρος ὀρνεόν ἐστιν ἁρπακτικὸν
καὶ ἀδηφάγον. Λάρος ἐν ἕλεσι· παροιμία ἐπὶ τῶν ταχὺ ἀποδιδόντων. Λαρώτερος, ἡδύτερος.
Λαρυγγίζειν· τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι. ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περαιτέ-
ρω τοῦ λάρυγγι χρῆσθαι. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. καὶ λαρυγγίζουσι, βοῶσιν. οἱ δὲ κόρα-
κες περιπετόμενοι ἄνω καὶ κάτω, θορυβούμενοι καὶ κεκραγότες μετὰ πολλῆς ἀσελγείας, οἷον
οἱ κόρακες λαρυγγίζουσι. Λαρυγγιῶ· καταβοήσομαι φησὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων. ἢ τὴν φάρυγγα
ἐκτεμῶ καὶ κατασιγάσω τοὺς ῥήτορας. τμηθείσης γὰρ τῆς φάρυγγος, οὐχ οἷόν τε φωνὴν προΐ-
εσθαι. Λάρυγξ λάρυγγος. φάρυγξ δὲ φάρυγγος γράφουσιν οἱ πολλοί. Λάσανα· οἱ χυ-
τρόποδες, καὶ τὰ μαγειρεῖα. ὅπου τῇ βουλῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα. Λάσια·
δασέα. Λασιόκωφος· ὁ λίαν κωφός. οἷον λάσια τὰ ὦτα ἔχων, ὡς συγκεκωφῶσθαι καὶ ἀναι-
σθητεῖν

ἐπιτάξ. Λάσιοι· πολύτριχοι ἢ πυκνοί. Λασίοις· περὶ φιλοθύτου ὁ λόγος· οὗτος προαγό-
μενος ἴσως ἥκων οὐδενὸς ὕστερ' πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ κεῖται· μόνων ὅσα παρ' ἄλλων σιτίων ἢ χρεῶν
μετὰ θυσιῶν. Λάσθη· καὶ μάλα· λέγουσι δὲ ὅτι οὐδὲ προσθέτου οὐδὲ ἐπικτήτου κόμης ἐν τῇ ὕ-
βρεως, καὶ λάσθην ἐς τὴν χρείαν παρελάμβανεν· ἀλλ' αὐτὴ εἶχε συμφυεῖς ἀσκῶν καὶ ἐκτείνειν.
καὶ αὖθις· οἱ δὲ μεστὴν ἰοῦ τὴν λάσθην ἐπελώτι, ὡς παράθυρμα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ πρῶτα τοῦ
Διὸς ἀναθήματα διέσπειραν. Λᾶσος, Χαβρίνου, ἑρμιονεὺς πόλεως τῆς Ἀχαΐας, γεγονὼς κατὰ
τὴν νη' ὀλυμπιάδα, ὅτε Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπου. τινὲς δὲ τοῦτον συναριθμοῦσι τοῖς ζ' σοφοῖς, ἀν-
τὶ περιάνδρου. πρῶτος δὲ οὗτος περὶ μουσικῆς ἔγραψε λόγον, καὶ διθύραμβον εἰς ἀγῶνα εἰ-
σήγαγε. καὶ τοὺς ἐριστικοὺς εἰσηγήσατο λόγους. Λασταυροκάκκαβον· βρῶμά τι ἐπὶ παρεσκευ-
ασμένον εἰρημένον, ἐκ τῶν περὶ καλοῦ καὶ ἡδονῆς· ὥσπερ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ οὔσης περιεργοτέρας.
Λάσταυρος· πόρνος. δασὺς τὸν ὄρρον· λασιόρρος τις ὤν. ὁ δασὺς τὸν ὄρρον. εἴ τις ἐν τοῖς ἐλ-
λησιν ἢ τοῖς βαρβάροις λάσταυρος τὸν τρόπον, οὗτοι πάντες ἑταῖροι τοῦ βασιλέως ἦσαν. Λα-
ταγεία· θηλυκὸν καὶ λαταγάς. Λάταξ· ἡ μεγάλη σταγών. ἐν ἐπιγράμματι· τοὺς δὲ μεθυστὰς
καλύψω λατάγων πλέγμασι τερπομένους. Λατῖνοι, οἱ νῦν ῥωμαῖοι. Τήλεφος γὰρ υἱὸς ἡρα-
κλέους ὁ ἐπικληθεὶς Λατῖνος, μετονόμασε τοὺς πάλαι κητίους λεγομένους νῦν Λατίνους. ἰ-
ταλοὶ δὲ οὗτοι πάλιν προσηγορεύθησαν, ἐκ τινος ἰταλοῦ δυναστεύσαντος τῆς χώρας. αἰνείου δὲ κα-
ταλαβόντος τὴν δύσιν, ἐκλήθησαν αἰνεάδαι. μεθ' ὃν ῥωμαῖοι πάντες μετωνομάσθησαν, ἀπὸ ῥω-
μύλου λαβόντες τὴν ἐπωνυμίαν. Λατρεύω τὸ τιμῶ, αἰτιατικῇ. ὡς τὸ οἳ ἐλάτρευσαν τὴν
κτίσιν οἱ θεόφρονες παρὰ τὸν κτίσαντα. δοτικῇ δὲ ἐπὶ τοῦ θύω. ὡς τὸ λατρεύειν ζῶντι θεῷ.

Λατρεία· δουλεία ἐπὶ μισθῷ. οἵας λατρείας αὖθ' ὅσου ζήλου τρέφει. Λάτρης λάτρου.
θηλυκὸν δὲ λάτρις, θεράπαινα, δούλη. προσαίτης. δείσας ἢ μικρὴν αἰκε θεοῖς λάτριν. ὅς τὰ δῶ-
ρα ἐνδυτὰ καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους. Λάτρις· τὸ ἁπλοῦν διὰ τοῦ τ. εἰδωλολά-
τρης δὲ διὰ τοῦ η. ἐν συνθέσει. Λάτρον, ὁ μισθός. λατρεία δὲ ἡ ἐπὶ μισθῷ δουλεία. λάτρις
δὲ διὰ τοῦ τ. λάτριν ἄγειν παλίνορσον ἀεικέα τῶν κεραμῆι. Λατύπη· λιθουργική. ἢ τὸ λε-
πτὸν τοῦ λίθου. Λαυκανίη, ὁ λαιμός. Λαύρα· δημόσιος στενωπός. ἀμφόδιος ῥύμη. δῆμοι
λαοὶ ῥέουσιν. ἡ λαύρα ἡ στενὴ ῥύμη, ἔνθα πᾶσα ἀκαθαρσία. ἢ ὀρυκτὸς πρὸς τόπος. καὶ λαύρα ἡ στενὴ κα-
τοικία τῶν μοναχῶν. καὶ ἔστιν ἐν τῷ οὐδ' ὅσα ἐς λαύρην. λαύρα οὖν, παρὰ τὸ ῥέειν ἐν αὐτῇ τοὺς λα-
ούς. Λαυρέντια ὄνομα πόλεως. Λαύριον, τόπος ἀττικὸς ἔχων μέταλλα. Λαφρία·
βαθεῖα τῇ τριχὶ κομῶντας καὶ γηραιὸν πολιῶ, πλοῦτον εἶναι τὴν λαφρίαν ἄρτεμιν. Λα-
φυγμός, ἡ ἀδηφαγία. καὶ ἡ πρὸς τὰ ἐδέσματα πολυτέλεια. τουτέστιν ἐκδεδιῃτημένη ἢ πολυ-
τελὴς τροφή. τὸ ἀπλήστως ἐσθίειν. ἄπολις ἐν κόλαξι. λαφύσσει λαφυγμὸν ἀνδρεῖον πά-
νυ. καὶ ὅμηρος. καὶ ἐν κατὰ πάντα λαφύσσει. Λαφύξας· διασπαράξας. ἀφειδῶς θοινη-
σάμενος. αἰλιανός. οὗτοι οἱ ἀετοὶ, λαφύξουσι τῶν ἐλεφάντων τὰ σπλάγχνα, δείξας τὰς ση-
μείας. οἱ δὲ παρὰ φρέασι περιτυχόντες, λαφύττουσιν ἀπληστότερον, καὶ ἐς μέγα κακοῦ ἀ-
πολλύουσι. τῆς κοιλίας αὐτῆς τῇ ἀθρόᾳ τοῦ ὕδατος ἐμβολῇ διενεγκεῖν οὐκ ἐχούσης τοῦ ἐπι-
φορτισθέντος ὕδατος τὴν ἀντίληψιν. Λάφυρα· τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμ-
βανόμενα. τὰ δὲ τῶν τεθνεώτων αὐτῶν, σκῦλα λέγεται. Λαφύστιος, ὁ λαίμαργος. Λαχα-
νεία. Λαχανηρόν. Λαχανίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ λάχανα συλλέγειν. ὡς ξυλίζεσθαι. καὶ φρυγα-
νίζεσθαι. Λαχανοῖς· τοῖς λαχανοπώλοις, πολλὴν εὐορκίαν ἐπιδεικνύμενοι, πρὸς λάχανα ὀμνύ-
ντες μὰ τὰ λάχανα. καὶ μὰ τὰ κακὰ λέγοντες. Λαχάρης Λαχάρους ἀθηναῖος σοφιστής. μαθητὴς
ἡρακλέωνος σοφιστοῦ ἀθηναίου. διδάσκαλος δὲ πλείστων. ἐνδόξων δὲ, εὐσεβίου καὶ νικολάου καὶ ἀσπερίου. ἀκ-
μάσας ἐπί τε μαρκιανοῦ καὶ λέοντος τῶν βασιλέων. ἔγραψε περὶ κώλου, καὶ κόμματος, καὶ περιόδου. δι-
αλέξεις. ἱστορίαν τὴν κατὰ Κορνοῦτον. ἐκλογὰς ῥητορικὰς κατὰ στοιχεῖον. ὁ λαχάρης ὁ σοφι-
στὴς βραδύτερος μὲν ἦν πρὸς τοὺς λόγους, καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν πρὸς ἀρετήν. φιλόσοφος
ἄξιος καλεῖσθαι μᾶλλον ἢ σοφιστής. ὅς γε τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν, πάλιν ἀνεκτήσατο. ἐπειδὴ ἄλλως

θεοφιλὴς ἦν ὁ ἀνήρ. Λάχεια· γῆ τραχεῖα. Λαχεῖν δίκην, δικάσασθαι. Λάχνη, τρίχωσις. λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς θαλάσσης ἀφρός. Λαχνήεντα· δασέα, τετριχωμένα. Λαχνήεις, ὁ δασύς. καὶ λάχνος ὁ αὐτός. Λάχος, ἡ μοῖρα. ἐν οἷς ἦν καὶ ὄνος ἄγριος μέγα λάχος. λέγεται δὲ καὶ πρὸ λάχος ἡ πρώτη μερίς. καὶ αὖθις ἐν μύθοις· τοῦτο μὲν οὖν πρῶτον λάχος οἴσομαι. καὶ αὖθις· σφαῖρα δὲ λάχος κονίησιν ἐμίχθη. Λαχών· κληρωσάμενος. Ἀριστοφάνης· πρὶν λαχεῖν τὰ κοινὰ καταθεῖς. τουτέστι πρὶν κληρωθῆναι. πρὶν χειροτονηθῆναι. πρὸ διανομῆς ἁρπάζεις. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δείπνοις ἁρπαζόντων πρὸ διανομῆς. Λάψαι· τῇ γλώττῃ πιεῖν. Λάψοντες· ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες τοῦ πιεῖν. οἱ γὰρ αἵματος ἐμπεφορημένοι καὶ διὰ δίψαν ὁρμῶντες ἐν τῇ κρήνῃ ἔχουσι τὸ παράδειγμα. ἔστι πλατύτερον ἐν τῷ ἀπολάψεις. Λαιαί· ἀριστεραί. ἠκολοβαί. Λαιδρός· ὁ θρασύς. Λαίε, κατάλυε. Λαιετόν, τὸ ἀρχαῖον. Λαίθαργος· λαθροδήκτης. σαίνεις δάκνουσα, κύων λαίθαργος εἶ. παροιμία ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν, ἐπιβουλευόντων δὲ λάθρα. Λαιθυρίζω· χλευάζω. Λαικάζω· ἀπάγω. Λαικαστής· ὁ πόρνος. Ἀριστοφάνης· λαικαστάς τε καὶ καταπύγονας. τουτέστι πόρνους. ὁ αὐτός· καὶ μετ' ὀρέας ἀψίδας ἐπῶν. τὸ δὲ ὀρέκει καὶ γογγυλίζει καὶ λαικάζει. καὶ λαικάστρια ἡ πόρνη. Λαίλας· ὁ μὴ ἐν γῇ ὢν τύραννος. Λαίλαψ, ὁ μετ' ἀνέμων ὄμβρος καὶ σκότος. ὁ δέ, οἷά τις λαίλαψ ἐπιθαλάττιος ἢ χαράδραιος σκηπτὸς ἐξαπιναίως ἐπεφοίτησε. καὶ αὖθις· λαίλαπι βορέῃ κλασθεὶν ἐπεὶ δ' ἐκέρας. τῇ ἐκ τοῦ βορρᾶ. καὶ θηλυκῶς· λαίλαψ ἐπεισπεσοῦσα δεινή. Λαίλι· ὄνομα κύριον. Λαῖμα· τὸ αἷμα. παρὰ περιττὴ ἢ παρὰ τὸ λαιμοῦ. οἱ δέ, λαῖμα, τουτέστιν ὅρμημα. ἔτι μέντοι τὴν περὶ τὴν ἀσίαν τινές, ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν καὶ ἀβελμων οὕτω λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι· κᾆτ' ἦλθεν αὐτῷ κάτωθεν πρὸς τὰ λαῖμα τῆς καμήλου Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς. Λαῖμα· τὸ ἴδιον θῦμα. Λαιμαργία, ἡ σίτων ἐπιθυμία. Λαιμάσσω· ἀμέτρως ἐσθίω. Λαιμοπέδη, δεσμὸς ᾧ δεσμεῖται ὁ κύων. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ἕτερον λαιμοπέδην σκυλακῶν. Λαιμοσδῶ· δραπετεύω. Λαιμώρη· ἡ λαμυρά. Λάγνιλλα. Λαιόν, τὸ ἀριστερόν. Λαισπαίνης. Λαισήιον· μικρὰ ἀσπίς. Λαισίνη ὄνομα πόλεως. καὶ κύριον. Λαίσθη· αἰσχύνη. Λαίσκαπος· ὁ λάγνος. Λαισκίδης. Λαισποδιᾶσθαι τὴν φύσιν· ἀντὶ τοῦ, κνήμην ἔχειν σαθράν. λαισποδίας δὲ καὶ Δημοσθένης ὡς κακόκνημοι διεβάλλοντο. τοῦτον δὲ τὸν λαισποδίαν, καὶ στρατηγὸν φησὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ ς'. ἦν δὲ καὶ φιλόδικος. εἶχε δὲ καὶ περὶ τὰς κνήμας αἰτίας τινάς. διὸ καὶ ἐπὶ σκελῶν ἐφόρει τὸ ἱμάτιον. ὡς Κίξιων ἐν ταῖς λέξεσιν, ὁ ἀκρατὴς περὶ τὰ ἀφροδίσια ὥστε καὶ τὴν κνήμην ἀποδεῖν. Λαισόν· τὸ ἀχθρόν. Λαιστρόν· πρυτανεῖον. Λαιστρυγονία, πόλις ἢ χώρα. Λαιστρυγὼν δὲ Λαιστρυγόνος ὄνομα πόλεως. Λαῖτμα, κῦμα, βάθος. Λαιφάνδα, ὄνομα πόλεως. Λαίφη· θηλυκῶς ἡ χλαμύς. διπλῆν ἀπεσείσατο λαίφην. τὸ δὲ τέρας ἦν ἐν ἀρμένα. ἡ εὐθεῖα τὸ λαῖφος· ἤγουν τὸ ἄρμενον. ἢ ἱστίον. ἢ ἱμάτιον. Λαιφυρόν, τὸ ἀσθενές. Λαιψηρόν· ταχύ, ἐλαφρόν. λάκωνες δὲ ἡμίξηρον. Λεαίνειραν, τὴν λεαίνουσαν. καρκίνῳ τε ἀπείργει λεαίνειραν τε κίσσηριν. Λέαρχος. Λεβάδεια· ἐκ δὲ τινῶν Λεβαδία. ὄνομα πόλεως. Λεβραῖος, ὄνομα κύριον. ὁ ἀπόστολος. Λέβεδος· πόλις. Λέμβοι· πλοῖα πολεμικά. πειρατικὰ νῆες. Λεβιτάτον, ἱερόν. Λεβηρίς, τὸ γῆρας ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφις. καὶ παροιμία· τυφλότερος λεβηρίδος καὶ κινδάλου. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου ἀσάρκου καὶ λεπτοῦ. ἄλλως δὲ Γυμνότερος. καὶ ἑτέρα παροιμία· Γυμνότερος ὑπέρου καὶ λεβηρίδος. φασὶ γὰρ ὅτι Λεβηρίς, πένης τις ἐγένετο. ἐξ οὗ καὶ ἡ παροιμία μετήχθη. Λέβης, σκεῦος μαγειρικόν. λέγεται δὲ καὶ εἶδος. παρὰ δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ, ὁ λέβης ἐπὶ τιμωρίᾳ κεῖται. καὶ Ἰεζεκιήλ, λέβητα ἐκάλεσε τὴν Ἱερουσαλήμ. κρέα δὲ τοὺς ἐν οἴκῳ ὄντας. πῦρ δὲ τὴν Βαβυλῶνα. ζωμὸν δὲ τὴν ἀναγκαίαν ζοφίαν. οὗ ἐπιλελοιπότος, κατεκαίετο τὰ κρέα. Λεβητοκαλεῖ· χρυσοῦν μοναχικόν ἐν στίχῳ συντεθειμένον. ἢ τὸ ἐν χωρίῳ γλωσσῶν τῶν πρεσβυτέρων. Λεκεντίαι· Ῥωμαϊστί, ἀμνηστεία. βασιλικὴ χάρις. Λεγεών, παρὰ Ῥωμαίοις, ἑξακισχίλιοι στρατιῶται. Λέγ' οὖν δεινός· μανθάνω δὲ γυναικός, σοῦ δυσμενοῦς τὸ καρδίας ὑπηκε μοι. οὐ τοῦ σοῦ μὲν δεινὸς εἶ ἐν τῷ λέγειν, ἐγὼ δὲ οὐ μετανοίας σου ἀκούω διὰ τὴν δυσμένειαν. Λέγεις μοιχαράν. λέγεις μοιβοάν. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. ἀντὶ τοῦ ἀναπείθεις μοιχαράν. ὥστε ἐν ταύτῃ νικώμενον βοᾶν. Λέγω· τὸ λαλῶ.

μαι

σημαίνει καὶ τὸ μεταδοῦναι καὶ τὸ κοινώσασθαι. καὶ τὸ συλλέγω. καὶ τὸ λαγχάνω. ἀπὸ τοῦ τοιούτου λέξω μέλλοντος, λέξω ἐνε-
στώς. ἔνθεν λέξεται. καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρσω ὄρσεο. λέγω καὶ τὸ διηγοῦμαι. καὶ διαλέγουσαν. διοικοδομοῦσαν:
καὶ διαλέγουσι. διορύττουσι. θουκυδίδης. Λέαινα. ζῶον θήλειον. καὶ ἀριστοφάνης. οὐ στήσομαι λέαινα
ἐπὶ τυροκνήστιδος. ἀντὶ τοῦ ὡς λέαινα. σχῆμα δέ ἐστιν ἀκόλαστον καὶ ἑταιρικόν. τυροκνῆστις δὲ ἡ μάχαιρα. ἐπὶ γὰρ
τῶν λαβαῖς τῶν μαχαιρῶν, ἐλέφαντες καὶ λέοντες ἐγλύφοντο. λέγει οὖν ὅτι, οὐκ ἐπάνω δι' ἐμοῦ στήσομαι κρεμάσασα, ὡς
λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος. ὀκλάζοντες γὰρ ἦσαν οἱ λέοντες, ἵνα μὴ ἀποθραύοιντο. Λεαίνω. καὶ λεαίνω
καὶ λειῶ. αἰτιατικῇ. Ληλασία. αἰχμαλωσία. Ληλατήσαι. ἐκπρεθῆσαι. καὶ ληλατεῖ. ληστεύει
ἁρπάζει. Λεκάνη. τὸ μὲν κοινὸν, λακάνη. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τὸ χαίνειν. πλατὺ γάρ. τὸ
ἀττικὸν, λεκάνη. Λεκάνια καὶ λεκανίδια. λεκάνια καὶ λεκανίδες, τὰ μείζονα τῶν ὀξυβάφων
καὶ ἐκπέταλα. καί μοι λεκάνιον δὸς τῶν λαγώων κρεῶν. καὶ ἀριστοφάνης. δός τε μοι λεκάνην ἵν' ἐμέ-
σω. ναυτιῶ, ὑπὸ τῆς ἐκείνου ψυχρολογίας. καὶ χολή μοι ἐπιπλεῖ διὰ τὰ ῥήματα αὐτοῦ. Λεκιθό-
πωλις. ἀρσενικῶς διὰ τοῦ η. θηλυκὸν γὰρ διὰ τοῦ ι. γυνὴ πωλοῦσα ὠά. Λέκιθος εἶδος ὀσπρίου. ὃ καλεῖται
πισός, διὰ τὸ ἐοικέναι τὴν χρόαν λεκίθῳ ᾠοῦ. ἀπὸ μέρους οὖν δηλοῖ τὴν ὀσπριόπωλιν. καὶ ἐν τῇ
λυσιστράτῃ. νὴ τὸν δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντα εἶδον ἐφ' ἵππου εἰς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλ-
λόμενον πῖλον, λέκιθον παρὰ γραός. Λέκτραις. κοίταις. καὶ λέκτρον ἐνικῶς ἡ κοίτη. Λεκτός.
ἐπίλεκτος. οἱ δὲ τῶν θεῶν λεκτοί. σοφοκλῆς. Λέλακας. ἀντὶ τοῦ κέκραγας. λακεῖν τὸ ψοφῆσαι. ἔστι δὲ
καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. λακεδαιμονὶς ὑπ' αὐτῆς. καὶ λακέδουσα. καὶ δεινὸν λελακυῖα. Λελάχωσι.
θάψωσι. Λέλεγες. ἔθνος. Λελαφυργημένα. κεκαλλωπισμένα. Λελῆσθαι. ἐπιλελῆσθαι.
Λελιημένοι. προθυμούμενοι. Λέλογχε. ἔτυχε. ἀπήλαυσε. καὶ λελογχώς. λαχών. Λέμμα. λέπισμα.
Λέμβος. μικρὸν πλοῖον. ἕτεροι δὲ ἐν χειμῶνι σφοδρῷ λέμβοις ἐξέπεμψαν. καὶ αὖθις. πλεῖν
ἢ λέμβοις καὶ πολεμικῶν τῶν αὐτόλοις κατὰ θάλατταν. ἡ δοτικὴ τῶν λέμβων. οὐδετέρου. Λέμνου. Λέντιον ὅπερ ἡ-
μῖν. Λεξείδιον. Λεοννάτος. στρατηγὸς μακεδονίας. κατὰ γένος προσήκων φιλίππου μητρί, συν-
τραφεὶς δὲ ἀλεξάνδρῳ. κατὰ δὲ τῆς τροφῆς ἐπιτήδειον καὶ τοῦ γένους, ἐπὶ δὲ μέγεθος μὲν τοῦ καὶ κάλλος τοῦ σώματος
τιμῆς μετεῖχεν. ὅθεν αὐτοῦ καὶ ζῶντος ἀλεξάνδρου, τό, τε φρόνημα ὑπέρογκον ἦν, καί τις ἁβρότης περ-
σικὴ κατά τε τὴν τῶν ὅπλων λαμπρότητα καὶ τὴν ἄλλην δίαιταν εἰς τὴν τῶν πολεμίων, ὅτι ἀφανῶς ἐπετη-
δεύετο. τελευτήσαντος δὲ ἀλεξάνδρου, καὶ ζῆλον ἐποιεῖτο. εἰκάζων αὑτὸν πρὸς τὰ βασιλικά. τό τε ἀφέτω
καὶ ἀνειμένω τῆς κόμης, καὶ τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ, ἢ τοῦ πρόσω τοῦ περσικοῦ τρόπου, ἦσαν τούτου αὐτοῦ ἵπποι τε νισαῖ-
οι. οἱ δὲ, φασὶ δὲ, ἀπὸ χρυσοχάλινοι σύμπαντες προετετάχατο τῆς τάξεως, ἐκπρέποντες τοῖς καλλωπί-
σμασι. ἐπήγετο δὲ αὐτῷ καὶ σκηνὴ μεγαλοπρεπεῖς. καὶ ὅπλα κατάλληλα ὑπερφέροντα. εἵπετο δὲ καὶ τὸ
τῶν ἑταίρων ἄγημα. Λέοντα ξυρεῖς. παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ ἀδύνατα ἐπιχειρούντων. Λέον-
τας ἰδεῖν, δυσμενῶν δηλοῖ μάχας. περὶ λέοντος. ἐν τῷ φριξότριχα. Λεοντεία δορά. ὁ δὲ, τὴν
λεοντείαν αὐτίκα περιεβάλλετο. Λεοντιδῆς καὶ λεοντεῖον βρύχημα. Λεοντῆ. ἡ δορὰ τοῦ λέον-
τος. Λεόντιος. τριπόλεως τῆς λυδίας ἐπίσκοπος, μυσὸς τὸ γένος τῶν πρὸς τὸ ἱερὸν κατῳκημένων. οὓς
ἀγχεμάχους ὅμηρος καλεῖ. οὗτος παῖδα ἕνα ἐσχηκώς, ἐπειδὴ μὴ χρηστὰς ἐλπίδας αὐτὸν ὑποφαί-
νοντα πρὸς ἀρετὴν εἶδε, αὐξάμενος ὥς φασιν ἔτι μειράκιον ὄντα, ἐποίησεν ἀποθανεῖν. κάλλιστον ἡ-
γησάμενος, τὸ πρὸ αἰσχροῦ τινος καταλύσασθαι τὸν βίον, τῶν σφαλλομένων κατὰ τὸν βίον ὀλίσθων ἔξω γενόμε-
νον. κανόνα γὰρ αὐτὸν ἐκάλουν τῆς ἐκκλησίας. ἦν δὲ ἐλεύθερος τὴν γνώμην ἐπίσης εἰς πάντας καὶ παῤ-
ῥησιαστικός. καί ποτε συνόδου γινομένης, εὐσεβίας τῆς κωνσταντίου γυναικὸς εἰς οἴδημα ἀρθείσης φρο-
νήματος, καὶ παρὰ τῶν ἐπισκόπων προσκυνουμένης, μόνος οὗτος παραφαῦλον αὐτὴν τιθέμενος, οἴκοι ἔμενεν.
ἡ δὲ διὰ τοῦτο ὑποθερμανθεῖσα τοῖς θυμοῖς, καὶ τὴν γνώμην φλεγμήνασα, πέμπει πρὸς αὐτὸν αἰτι-
ωμένη, καὶ ὑποσχέσεσι κολακεύουσα, ὡς ἐκκλησίαν σοι μεγίστην ἐγερῶ. καὶ χρήματα ἐπιδαψιλεύσομαι,
εἰ ἀφίκοιο πρός με. ὁ δὲ, ἀντεδήλωσε. τούτων μὲν, εἴ τι βουληθείης τελέσασθαι ὦ βασίλεια, ὅτι ἐμοὶ
μᾶλλον ἢ τῇ σῇ ψυχῇ ἴσθι χαριουμένη. εἰ γὰρ θελήσειας ἀφικέσθαι πρὸς σέ, ὥστε τοῖς ἐπισκόποις πε-
ριούσης φυλαχθησομένης αἰδοῦς, ἵν' εἰσέλθοιμι μὲν ἐγώ, σὺ δ' αὐτίκα τοῦ θρόνου τοῦ ὑψηλοῦ καταβᾶ-
σα μετ' αἰδοῦς ὑπαντήσειας ἐμοί, καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπόσχῃς ταῖς ἐμαῖς χερσίν, εὐλογίαν ἀξιουμένη.

νῆ παρὰ καθέζεσθαι μὲν ἂν ἐγώ, σὺ δ᾽ ἂν ἑστήκεις αἰδουμένη, ὁπότε δὴ κελεύσαιμι καθεδουμένη, κἀγὼ
καὶ εἴη τὸ προσῶθημα, εἰ οὕτως αἱρεῖσθαι, ἀφικοίμην παρὰ σέ. εἰ δ᾽ ἑτέρου ὄντος, οὐχ ὅτι πολλὰ δώσεις,
οὐδ᾽ εἰ τὸ μεγάλα δοίης, ὥστε ἡμᾶς τὴν προσήκουσαν τιμὴν τοῖς ἐπισκόποις καθυφιεμένους, εἰς τὸν θεῖ-
ον ἐξυβρίσαι τῆς ἱερωσύνης θεσμόν. ταῦτα ὡς ἀπηγγέλθη, ἀνεπίμπρατο τὴν γνώμην. ὡς ἀνασχετὸν οὐκ ὂν
μὲν πρὸς Λεοντίου τοιούτους δέξασθαι λόγους. καὶ πολλὰ διοιδήσασα καὶ παθαινομένη, καὶ πολλὰ ἐν
γυναικείᾳ ἀκροχολίᾳ καὶ ὕβρεις ἀπειλήσασα διανοίᾳ, καὶ τῷ ἀνδρὶ διηγησαμένη, πρὸς τιμωρίαν ἐξώρμα.
ὁ δὲ μᾶλλον ἐπῄνεσε τὴν ἐλευθερίαν τῆς γνώμης. καὶ τὴν γυναῖκα ἀπήνεγκε τῆς ὀργῆς. καὶ ἀποπέμπει εἰς
τὴν γυναικωνῖτιν. καί ποτε μεταξὺ προκαθημένου τοῦ βασιλέως Κωνσταντίου τῶν ἐπισκόπων, καὶ ἀρχὴν
τῶν ἐκκλησιῶν ἐθελόντων, οἱ μὲν πολλοὶ πᾶν ὅτι φήσειεν, ἐκρότουν καὶ ἐθαύμαζον. ἄριστα εἰρῆσθαι διο-
ριζόμενοι. ὁ δὲ, ἐσιώπα. ὡς δ᾽ ἤρετο αὐτὸν ὁ βασιλεύς, τί σιωπᾷς μόνος τῶν ἁπάντων, θαυμάζω ἔφη ὅπως
ἕτερα δέον πράττειν ταχθείς, ἑτέροις ἐπιχειρεῖς. στρατιωτικῶν μὲν καὶ πολιτικῶν πραγμάτων προεστηκώς. ἐπισκόποις
δὲ περὶ τῶν εἰς μόνους ἐπισκόπους ἡκόντων διατάττομεν. τὸν δὲ βασιλέα καταιδεσθέντα, παύσασθαι
τοῖς τοιούτοις ἤδη διακελεύσεως. τοιοῦτος ἦν ὁ Λεόντιος ἐλεύθερος. Λεόντιος Ἀντιοχεί-
ας ἐπίσκοπος. ἑαυτὸν ἐξέτεμε. καὶ ἦν τἄλλα βέβηλος. καὶ Ἀέτιος ὁ Ἀνομοίου διδάσκαλος. ὃς τὴν
Ἀρείου βλασφημίαν ταῖς ἐπινοίαις ἐπηύξησε. Λεόντιος. καὶ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐγένετο αἱρετι-
κός. ἔγραψε δὲ κατ᾽ αὐτοῦ Φώτιος ὁ πατριάρχης. οὗτος περὶ τοῦ ὁμοουσίου διελέχθη πρὸς Φλαβιανόν,
τολμηρὰ καὶ βλάσφημα ληρήματα. Λεόντιος μοναχός. οὗτος ἐπὶ Ζήνωνος ἦν. προφητικῇ
χάριτι τὰς ἐπικρύψεις τῶν γραφῶν ἐμφανεῖς ποιῶν, πολλοὺς εἶχε τῶν σπουδαίων πρὸς αὐτὸν φοιτῶντας.
ἀλυόντων δέ τινων ἐπὶ τοῖς κατὰ τὴν ἐκκλησίαν παρὰ τοῦ βασιλέως πραττομένοις, οὐ δεῖ ξενίζεσθαι ἔλε-
γεν ἐπὶ τοῖς δρωμένοις παρ᾽ αὐτοῦ, ἐξ ἀνδρῶν τε τὸ ἄρχειν ᾑρημένου, ὅπερ τε καὶ Σαοὺλ ὁ ψήφῳ βασιλεὺς
Ἀβιμέλεχ, καὶ τοὺς ἱερέας ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, μαχαίρᾳ διεχρήσατο. διαπορούντων δὲ τῶν ἄλλων καὶ οἰο-
μένων μεταβεβλῆσθαι τὴν φύσιν αὐτοῦ δοκοῦντες εἰς ἀγρίαν, διὰ τὸ τὰ πρὸ τῆς βασιλείας πρᾶξαι
τέ τινα καὶ ὑποσχέσθαι ἕτερα τῶν εἰς χρηστότητα τεινόντων, οὐ μεταβέβληται ἔφη τὴν φύσιν. ἀλλ᾽ ἐνδέδωκεν
ἐν εὐδαιμονίᾳ τὴν κακίαν, πολὺν χρόνον διὰ τὸν ἐκείνου φόβον ἡσυχασθεῖσαν. ἀναγινώσκοντος δὲ
βίβλον Κλήμεντος τοῦ Στρωματέως, καὶ φθάσαντος χωρίον ἐν ᾧ τοὺς ἄνδρας ἀποσκώπτει τοὺς ἑται-
ρικῶς τὰς ὄψεις ἀποξυροῦντας, καὶ βάπτοντας τὰς τρίχας, εἰπόντος τοῦ Λεοντίου, ἄρα γε ἐπί τις τοῦ βασιλέ-
ως ἅπερ ὁ τὰς τρίχας βάπτων, καὶ φυκοῦ μὲν τὰς ὄψεις, ὑποτυχὼν ἄλλος ἔφη μοναχός. ἡμεῖς περὶ
ἀνθρώπου ὅλως ἠπορήσαμεν, εἴ γε ὅλως ἀνέχεται κοσμῆσαι τὴν φύσιν ἐν ἀλλαγῇ. οὐ μήν γε τοῦτο δι-
ελεγχόμενοι ποιεῖν τὸν βασιλέα. ἀλλὰ τόλχως μὲν λίαν οἱ μοναχοὶ ἀπέσκωψαν τοὺς τὴν τῶν ἀνδρῶν
φύσιν εἰς τὴν τῶν θηλειῶν πειρωμένους μεταστρέφειν. ὅτι γὰρ τοὺς τοιούτους καὶ τῶν παλαιῶν οἱ πλεῖ-
στοι ἀπεστράφησαν ὡς οὐ βεβαίους, πολλοὺς μὲν οὐκ ἦν εὑρεῖν ἐν ἱστορίαις. ἐκδηλότερον δὲ Φίλιππον
τὸν τοκέα Ἀλεξάνδρου. ἐπεὶ γὰρ ἀντιπαρόντα τινὰ τῶν φίλων τάξας εἰς τοὺς δικαστάς, τὸν πώγωνα
καταβαπτόμενον εἶδε καὶ τὴν κόμην, ἐξανέστησεν. εἰπών. τὸν ἄπιστον ἐν θριξί, μὴ νόμιζε ἐν πράγ-
μασιν ἀξιόπιστον ὑπάρχειν. Λεοντίσκος. ἦν δὲ καὶ Λεοντίσκος Μεσσήνιος ἐκ Σικελίας, ἀκρο-
χειριστὴς οὗτος καλούμενος. λαμβανόμενος τὰ ἄκρων τῶν χειρῶν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, κατέκλα. καὶ οὐ πρότερον
ἀφίει, πρὶν αἴσθοιτο ἀπαγορεύοντος. οὕτως δὲ καὶ ἐπάλαιε. Λεωγόρας. ὄνομα κύριον. ὃς ἦν πα-
τὴρ Ἀνδοκίδου τοῦ ῥήτορος. Λεωδάμας. ὄνομα κύριον. Λεωκόριον. τόπος τῆς Ἀττικῆς. ἀπὸ
ἱστορίας. ἐλίμωξέ ποτε ἡ Ἀττική. καὶ λύσις ἦν τοῦ λιμοῦ, παιδὸς σφαγή. Λεὼς οὖν τις, τὰς ἑαυτοῦ θυγα-
τέρας ἐπιδέδωκε. καὶ ἀπήλλαξε τοῦ λιμοῦ τὴν πόλιν. καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθη ὁ τόπος Λεωκόριον. Λε-
ωκόρειον. ἡρῷον ἐν μέσῳ τοῦ Κεραμεικοῦ. Λεὼς γὰρ ὁ Ὀρφέως, υἱὸν μὲν ἔσχε Κύλανθον. θυγατέρας δὲ τρεῖς.
Φασιθέαν. Θεόπην. Εὐβούλην. ἃς ὑπὲρ τῆς χώρας σφαγιασθείσας ἔτι παρθένους, ἐτίμησαν Ἀθηναῖοι τῷ ἡ-
ρῴῳ. Λεωκράτης καὶ Κλινίδης εἷς οὗτος. Λεώκριτος. εἴ τις πτερώσας Λεώκριτον Κινησίᾳ, αἴροιεν αὖ-
ραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα. ὡς λεπτὸς ὢν σφόδρα ὁ Κινησίας, κωμῳδεῖται. καὶ ὡς ξένος. καὶ ὡς κόλαξ.
ἐμνήσθη δὲ τῶν δύο ὡς ὁμοφρονούντων. ἢ ὅτι ὁ Κινησίας λεπτὸς ἦν. ὁ δὲ Λεώκριτος μοχθηρός. φησὶν οὖν
ὅτι, εἴ τις ἀντὶ πτερῶν Λεωκρίτῳ Κινησίαν περιβάλλοι ὥστε φέρεσθαι μετεώρους, συμβήσεται αὐτοῖς ὀ-
λέσθαι

λέσθαι ἀποφορήτους γινομένους. Λέων Λέοντος, Βυζάντιος, φιλόσοφος, περιπατητικὸς καὶ σο-
φιστής, μαθητὴς Πλάτωνος, ἢ ὥς τινες Ἀριστοτέλους. ἔγραψε τὰ κατὰ Φίλιππον καὶ τὸ Βυζάντιον, βι-
βλίοις ζ΄. Τευθρανικόν. περὶ Βησσάλου. τὸν ἱερὸν πόλεμον. περὶ στάσεων. τὰ κατὰ Ἀλέξανδρον. οὗτος ἦν σφό-
δρα παχύς. καὶ πρεσβεύσας πρὸς Ἀθηναίους, γέλωτα ἐκίνησε. καὶ τῆς πρεσβείας ἐκράτησεν,
ἐπειδὴ πίων ἐφαίνετο καὶ περὶ τὴν γαστέρα. ταραχθεὶς δὲ οὐδὲν ἀπὸ τοῦ γέλωτος, τί ἔφη γελᾶ-
τε ὦ Ἀθηναῖοι; ἢ ὅτι παχὺς ἐγὼ καὶ τοιοῦτος; ἔστι μοι καὶ γυνὴ πολλῷ παχυτέρα. καὶ ὁμονοοῦντας
μὲν ἡμᾶς, χωρεῖ ἡ κλίνη. διαφερομένους δέ, οὐδὲ ἡ οἰκία. καὶ εἰς ἓν ἦλθεν ὁ τῶν Ἀθηναίων
δῆμος ἁρμοσθεὶς ὑπὸ τοῦ Λέοντος σοφῶς ἐπισχεδιάσαντος τῷ καιρῷ. οὗτος δὲ ὁ Λέων ἀποκρουσά-
μενος τὸν Φίλιππον ἐν τῷ Βυζαντίῳ, διεβλήθη παρὰ Φιλίππου πρὸς τοὺς Βυζαντίους διὰ ἐπιστολῆς, ἐ-
χούσης οὕτως. εἰ τοσαῦτα χρήματα παρεῖχον Λέοντι, ὅσα μὲν ἐκτεῖτο, ἐκ πρώτης ἂν ἔλαβον τὸ Βυζάν-
τιον. ταῦτα ἀκούσαντος τοῦ δήμου καὶ ἐπισυστάντος τῇ οἰκίᾳ τοῦ Λέοντος, φοβηθεὶς μὴ λιθόλευστος
γένηται, ἑαυτὸν ἀπῆγξε. μηδὲν ἀπὸ τῆς σοφίας καὶ τῶν λόγων ἀποκερδάνας ὁ δείλαιος. Λέ-
ων Ἀλαβανδεὺς ῥήτωρ. ἔγραψε, Καρικῶν βιβλία δ΄. Λυκιακὰ ἐν βιβλίοις β΄. τέχνην περὶ στάσεων.
τὸν ἱερὸν πόλεμον Φωκέων καὶ Βοιωτῶν. Λέων, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ μακέλλης. ὃς ἔδοξε τῶν πρὸ
αὐτοῦ βασιλέων ἁπάντων, εὐτυχέστατος εἶναι. καὶ φοβερὸς ἅπασι τοῖς τε ὑπ' ἐκείνου τὴν βασιλεί-
αν τελοῦσι, καὶ τῶν βαρβάρων αὐτῶν ὅσοις εἰς φήμην ἀφίκετο. καὶ ταύτην μὲν τοῖς πολλοῖς κα-
ταλέλοιπε τὴν δόξαν. ἐγὼ δέ φησι Μάλχος, ἀτυχίαν οὐκ οἶμαι, εἴ τις τῶν ἀρχομένων τὰ ὄντα δι-
ασυλῶν, καὶ μισθούμενος ἀεὶ συκοφάντας εἰς τοῦτο, καὶ κατηγορῶν αὐτὸς ὅτε μὴ ἄλλον ἂν εὑρί-
σκε, καὶ τὸν χρυσὸν ἐξ ἁπάσης τῆς γῆς συλλεξάμενος, ἑαυτῷ μόνῳ κατάθοιτο. ἐρήμους μὲν τὰς
πόλεις ἧσπερ ἔμπροσθεν εἶχον εὐπορίας ποιήσας, ὡς μηκέτι τοὺς φόρους οὓς ἐτέλουν δύνασθαι
μετ' εὐχερείας ἀπενεγκεῖν. καὶ ἁπλῶς πάσης κακίας ἀπισχυρίζετο ὁ Μάλχος γενέσθαι αὐτὸν κα-
ταγώγιον. ὅς γε καὶ ὑπερέχιον τὸν γραμματικὸν ἐφυγάδευσε. καί ποτε τῷ Εὐλογίῳ τῷ φιλοσόφῳ σι-
τηρέσιον εἰπὼν δοθῆναι, τινὸς τῶν εὐνούχων λέγοντος, ὅτι ταῦτα εἰς στρατιώτας προσήκει δαπανᾶ-
σθαι, εἶπεν. εἴθε γένοιτο ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ χρόνου, ὥστε τὰ τῶν στρατιωτῶν εἰς διδασκάλους παρέχεσθαι.
ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ Ἀκάκιος ἐγένετο πατριάρχης. Λέων. οὗτος στρατηγὸς ἐπέμφθη παρὰ
Ἀρκαδίου τοῦ αὐτάρχου κατὰ τῶν βαρβάρων. ἄνηλος ὤν, καὶ διὰ μελέτην μέθης ἀπράγμων. τὴν
γὰρ εὐτολμίαν τὸ ἀνδρεῖον ἐπὶ τοῦτο συνηναγκασμένος, πλείους ἔχειν παλλακίδας τῶν στρατιωτῶν. καὶ
πλείονα πίνειν, ἢ ὅσα πάντες οἱ ἄνθρωποι πίνουσι. Λέων. λέων σοι γέγονεν ἐκμαγμάτων. ἐπὶ τῶν
μοιχευομένων καὶ τικτουσῶν γυναικῶν. τὰ τἆλλα ἄπαξ ἅπαντα, καὶ τὸ πόσθιον τὸ σῶ προσόμοι-
ον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον. κύτταρος δὲ τὸ πῶμα τῆς βαλάνου ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος.

Λεωνᾶς, σοφιστὴς Ἰσαυρὸς γένος. εὐδοκιμῶν ἐν τῷ πλήθει τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμοτέχνων. ὃς
Πρόκλῳ οὐ μόνον τῶν ἑαυτοῦ λόγων ἐκοινώνησεν, ἀλλὰ καὶ σύνοικον ἔχειν ἠξίου. καὶ συνδιαιτᾶσθαι
γυναικὶ καὶ τέκνοις παρεσκεύασεν, οἷα παῖδα γνήσιον καὶ τοῦτον γενόμενον. γνώριμον δὲ αὐτὸν ἐποί-
ει καὶ τοῖς τὰς ἡνίας ἔχουσι τῆς Αἰγύπτου. Λεωνίδεω δῶρα. Λεωνίδης, Λακεδαιμονίων
βασιλεὺς Ἀναξανδρίδης. ἀφ' Ἡρακλέους, ἢ, βασιλεύς. οὗτος ἡγεμὼν τῶν εἰς Θερμοπύλας ἀπαντη-
σάντων ἦν. ἐν δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ λέγεται τὸν Ἡρακλέα ἀποθέμενον τὸ σῶμα ἀποθεωθῆναι. Λεωνίδης δὲ ἀπαγ-
γελθέντος, ὅτι τοξευόντων τῶν Περσῶν, ὁ ἥλιος ἀφανὴς γίνεται, θαρροῦμεν ἔφη, ὅτι ὑπὸ σκιὰν
μαχεσόμεθα. ἀριστοποιουμένοις δὲ τοῖς στρατιώταις, ἀριστᾶτε ἔφη, ὡς ἐν ᾅδου δειπνήσοντες. ἐπελ-
θόντος δὲ Ξέρξου, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες τὸ πλῆθος εὐλαβηθέντες, ἔφυγον. Θηβαῖοι δὲ ηὐτομόλησαν.
ὃς λαβὼν ἐξῆξε βασιλεὺς σὺν στρατιώταις τριακοσίοις Σπαρτιάταις. ἐπιγέγραπται ἐπὶ Λεωνίδου.
μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο, ἐκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέτταρες. καὶ ἕτερον ἐπὶ δυσὶν
ἀδελφοῖς. ὦ ξεῖν' ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι. οὗτος ὁ Λε-
ωνίδης, περὶ Σφακτηρίαν ἅμα διακοσίοις αὐτὸς ἐξώρμησε. καὶ ἀριστεύων ἐτελεύτησε. κυκλωθεὶς ἐκ
προδοσίας Ἐφιάλτου τινὸς δείξαντος τοῖς Πέρσαις τὴν διὰ τῶν ὀρῶν ὁδόν. καὶ ἠγνοημένου αὐτῷ τοῦ μυ-
κτός. ὁ δὲ Μακεδὼν ἐκεῖνος, ἔπειτα Λεωνίδης τὸ φρόνημα. ἢ Καλλίμαχος. ἢ Κυναίγειρος, ἀνήκεστα δὲ

[illegible]

[illegible] Λεόντιον ἄξιον [illegible] περὶ τ ἀπεράντων. Λεοντ[illegible]

[illegible] ἐπὶ αἰσχρότητι διεσφαλμένος. μέλλουσαν [illegible] Λεοντ[illegible]

[illegible] Λεόντιος [illegible] Φιλόσοφος. γεγονὼς ἐπὶ Αὐγούστου. πατὴρ [illegible]

φιλοσόφου. ἔγραψε πολλὰ φιλόσοφα. Λέσχαι. λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς
σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί. Ὅμηρος· οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκήιον ἐς δόμον ἐλθὼν, ἠέ που ἐς λέ-
σχην. Κλεάνθης δέ φησιν ἀπονενεμῆσθαι τῷ Ἀπόλλωνι τὰς λέσχας. ἐξέδραις δὲ ὁμοίας γίνεσθαι. καὶ
αὐτὸν δὲ τὸν Ἀπόλλωνα παρ' ἐνίοις, λεσχηνόριον ἐπικαλεῖσθαι. λέσχαι καὶ ποιήματα Ἡρακλείδου
τοῦ Ποντικοῦ. μέσῳ Φαλαικείῳ ἢ τοῖς Σαπφικοῖς γραφέντα. Λέσχη. πολλὴ ὁμιλία. φλυαρία.
τὸ δὲ παλαιὸν αἱ καθέδραι καὶ οἱ τόποι ἐν οἷς εἰώθεσαν ἀθροιζόμενοι φιλοσοφεῖν, λέσχαι ἐκαλοῦν-
το. οὕτω φησὶ καὶ Ἱεροκλῆς ἐν Φιλοσοφουμένων. Κρόδωνος. καὶ τοῖς κινουμένοις λέσχαις ὥς τινοι γαυ-
ρέαρειος. ἐμνήσθην ὁσάκις ἀμφότεροι ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μὲν που ξεῖν' Ἁλι-
καρνασεῦ τετράπαλαι σποδιή. αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες. λέσχη δὲ πρὸς ἥσιοδόν καὶ κάμινος. Λε-
σχηνεία, ὕβρεις. καὶ λεσχηνίτης ὁ ὑβριστής. Λεσχίδης. ἐπῶν ποιητής. ὃς συνεστράτευσεν μετὰ
τοῦ βασιλέως. ὃς ἦν ἐπιφανέστατος τῶν ποιητῶν. συνῆν δὲ τούτῳ καὶ Πυθώνας ὁ συγγραφεύς. καὶ μὲν ἄνδρες οἱ
ἄγος. Λευγαλέας. ὀλεθρίους. χαλεπάς. ὥστε μετ' εὐχωλαῖς ἐκαλέσατο λευγαλέας τοι κή-
ρας, ἀπ' ὠδίνων τῇ λεβαλεῖν λεχέων. καὶ λευγαλέος ὁ χαλεπός. Λευΐ. ὄνομα κύριον. ὃ ἡ φυλὴ
ἱερατείας τάξιν ἐκλήρου. καὶ λευίτης ὁ ἱερεύς. Λευιάθαν. δράκων. νοῦς μέγας ἀσύριος. αἱ
ἐναντίαι δυνάμεις. τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς ἐμφωλεύοντα, ὃν εἷλκε τὸ τῆς θεότητος ἄγκιστρον τῷ κεκρυμ-
μένῳ σώματι οἷά τινι σκώληκι. Λευκανίας, ὁ λαιμός. Λευκαρίων, ὄνομα κύριον.
Λευκάς. νῆσος ἐπὶ πρὸ τῆς ἠπείρου κειμένη. Λευκαὶ φρένες. μαινόμεναι. ἢ λαμπραί. ἢ ἀγαθαί.
ἢ ἥμεροι. Λεύκη. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, τοὺς ἐστεφανωμένους τῷ μαράθῳ καὶ τῇ λεύκῃ.
ἐστεφανοῦντο γὰρ οἱ τὰ βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ, διὰ τὸ χθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτόν. χθόνιον δὲ καὶ τὸν τῆς Περσε-
φόνης Διόνυσον. τὴν δὲ λεύκην πεφυκέναι φασὶ πρὸς τῷ Ἀχέροντι. ὅθεν καὶ ἀχερωΐδα καλεῖσθαι αὐ-
τὴν παρ' Ὁμήρῳ. Λεύκη. παρὰ Ἡροδότῳ πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα. Λευκὴ ἀκτή. πλησίον νῦν
τῶν Λευκῶν, λυσίας τῆς ἐν Προκοννήσῳ τι δημηγορίᾳ εἰ. Λευκὴ ἡμέρα, ἡ ἀγαθὴ καὶ ἐπ' εὐφροσύνῃ. Σο-
φοκλῆς. ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς κύκλος, τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν. Λευ-
κὴ ἡμέρα, ἡ ἀγαθή. ἀπὸ τῆς παροιμίας τῆς λεγούσης, τὸ εἰς φαρέτραν. Φύλαρχος γάρ φησι τοὺς
μέλλοντας καθεύδειν, ἄγειν τὴν φαρέτραν. καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διαγα-
γόντες, καθιέναι εἰς τὴν φαρέτραν ψῆφον λευκήν. εἰ δὲ ὀχληρῶς, μέλαιναν. ἐπὶ τέλει δὲ τῶν ἀπο-
θνησκόντων ἐκφέροντας φαρέτρας, καὶ ἀριθμεῖν τὰς ψήφους. καὶ εἰ εὑρεθείησαν πολλαὶ λευκαί, εὐ-
δαιμονίζειν τὸν ἀποθανόμενον. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία. Λευκὴν μάζαν φυρῶ σοι. παροιμία ἐπὶ τῶν
μεγάλα ὑπισχνουμένων. Λευκὴ στάθμη. ἐπὶ τῶν ἄδηλα ἀδήλοις σημειουμένων, ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν
συνιέντων. Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι. τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι. οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ
λίθῳ λευκὴ στάθμη. ἐν λευκῷ γὰρ λευκὴ στάθμη, οὐδὲν δύναται δεικνύναι. στάθμη δέ ἐστι, σπάρτος τε-
κτονική. Λευκίππης. αὐτεπιδήλως ὅμοιος Νικίᾳ. οὗτος γυναικώδης ἦν ὁ Νικίας. Λευκὴ ψῆφος.
παροιμία ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνως ἢ δυστυχῶς ζώντων. Λευκίνη πέτρα. Λεύκιος, Δημαράτου τοῦ
Κορινθίου υἱός. οὗτος εἰς Ῥώμην ὥρμησε, πιστεύων αὐτῷ τε καὶ τοῖς χρήμασι πεπεισμένος, οὐδενὸς ἔλα-
ττον ἕξειν ἐν τῇ πολιτείᾳ διά τινας ἀφορμάς. ἔχων γυναῖκα χρησίμην, τά τ' ἄλλα καὶ πρὸς πᾶσαν
ἐπιβολὴν πραγματικὴν εὐφυᾶ συνεργόν. παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ τυχὼν τῆς πολι-
τείας, εὐθέως ἡρμόσατο πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως ἀρέσκειαν. ταχὺ δὲ καὶ διὰ τὴν χορηγίαν, καὶ διὰ τὴν
τῆς φύσεως ἐπιδεξιότητα, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐκ παίδων ἀναγωγὴν ἁρμόσας τῷ προεστῶτι, με-
γάλης ἀποδοχῆς ἔτυχε καὶ πίστεως παρ' αὐτοῦ. χρόνου δὲ προϊόντος, εἰς τοῦτο ἦλθε παραδοχῆς, ὥστε
συνοικεῖν καὶ συγχρονίζειν τῷ Μαρκίῳ τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν. ἐν δὲ τούτοις ἐπάγαθος πᾶσι γινόμενος,
καὶ συνεργῶν καὶ συγκατασκευάζων τοῖς δεομένοις ἀεί τι τῶν χρησίμων, ἅμα δὲ καὶ τῇ τοῦ βίου χορηγίᾳ
μεγαλοψύχως εἰς τὸ δέον ἑκάστοτε καὶ σὺν καιρῷ χρώμενος, ἐν πολλοῖς μὲν ἀπετίθετο τὴν χάριν. ἐν πᾶσι
δὲ μετρίως ἐνεργάσατο. καὶ φήμην ἐπὶ καλοκἀγαθίᾳ καὶ τῆς βασιλείας, ἔτυχε. Λεύκιος Αἰμί-
λιος ὁ Περσέα νικήσας καὶ κύριος γενόμενος τῆς Μακεδόνων βασιλείας. ἐν ᾗ τῆς ἄλλης χωρὶς κα-
τασκευῆς καὶ χορηγίας, ἐν αὐτοῖς εὑρεθεῖσι θησαυροῖς, ἀργυρίου καὶ χρυσίου, πλείω τῶν ἑξακισχιλί-

των· ἐχρῆν ἐπιθυμῆσαι τούτων τινός. ἀλλ' οὐδ' ὑπὸ τῆς ἐβουλήθη μὲν ἐθέλειν δι' ἑτέρων ἢ ὃν χρῆν. σὺν τῶν προειρημένων ἐποιήσατο. καίτοι καὶ τὸν ἴδιον βίον οὐ περιττεύων τῇ χορηγίᾳ. τὸ δὲ ἐναντίον ἐλλείπων μᾶλλον. μεταλλάξαντος γοῦν αὐτοῦ τὸν βίον οὐ πολὺ καθ' ὃν τὸν πόλεμον, βουληθέντες οἱ κατὰ φύσιν υἱοὶ τοῦ πολιοσκιπίων, καὶ κόϊντος μάξιμος, ἀποδοῦναι τῇ γυναικὶ τὴν φερνὴν, ἀργυρίου τριάκοντα, καὶ τάλαντα καὶ πέντε, ἐπὶ τοσοῦτον ἐδυσχρηστήθησαν, ὡς οὐδ' εἰς τέλος ἐδυνήθησαν, εἰ μὴ καὶ τὴν ἐνδυχὴν ἀπέδοντο καὶ τὰ σώματα. καὶ σὺν τούτοις καί τινας τῶν κτήσεων. κάλλιστον ἂν σημεῖον κατέλιπε τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως ἀποθανών. ὁ γὰρ πλεῖστον μὲν τῶν καθ' αὑτὸν ἐξ ἰβηρίας χρυσὸν εἰς τὴν ῥώμην κατακεκομικώς, μεγίστων δὲ θησαυρῶν κύριος γενόμενος ἐν μακεδονίᾳ, οὕτως ἔλιπε τὸν βίον, ὥστε μὴ δύνασθαι τὴν φερνὴν τῇ γυναικὶ διαλῦσαι πᾶσαν ἐκ τῶν ἐπίπλων, εἰ μὴ τῶν ἐγγείων τινὰς προσαπέδοντο κτήσεων. Λακοθέα ὄνομα κύριον. Λάκκον. τὸ λάκκον ὁμώνυμον ὡς περὶ τὸ ἀγαθόν. τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ σώματος λεγόμενον, τὸ λάκκον χρῶμα σημαίνει, ὅ περ ἐστὶν ἀπὸ τὴν κιόττην. τὸ δὲ, ἐπὶ τῆς φωνῆς, ὃ ποιεῖν. λακὴ δὲ λέγεται φωνὴ λακκὴ, λακκὴ δέ ἐστιν, ἡ τὴν ἀκοὴν σφοδρῶς καὶ τραχέως ἀλλοιοῦσα. ὁμοίως καὶ τὸ ὀξὺ δεικνύουσι τὸ ὁμώνυμον. Λακώνιον, ὄνομα τόπου. Λακιάς. δῆμος τῆς λεοντίδος οἱ λακιάδαι. Λακκοπύγιοι. δειλοί. ὡς μελαμπύγιοι τοὺς ἀνδρείους. λακκοπλίνους ἔχοντες αὐχοῦσι μέγα. Λακκόσχεας. λάκκον σῶμα ἔχων. ἐν ἐπιγράμματι. ἡ δὲ φύσις ὁ λακκόσχεως ὁ καλλίστου ἐπιμελίστου. Λακκόλεκος. λακκοβραχίων. Λάκωμα. τοῖχος τὸ ψῶα λειλιμμένος πρὸς γραφὴν ποικίλην πρᾶγμα τοῦτ' ἐπιτήδειος. Λάκων ἀγιός. πελησμὸς ἐν τοῖς πελοποννησιακοῖς. τὸ δρᾶμα τοῦτο ἐστὶ τοῦτο. ὄνος. ἀσκοφόρες. φρέπρες. Λάκυθα. χωρίον βοιωτίου πρὸς θεσπιαῖς. Λάρα. λέπτα. Λάσπε. ὁρᾶτε. βλέπετε. Λάστηρ. ὁ δὲ παλαμναῖος καὶ λάστηρ ἐκεῖνος, ἢ τῆς ἐπωνυμίας λαβεῖν ἂν τύχης. ὁ ὀνειδισθῆναι ἄξιος. τουτέστι λιθοβοληθῆναι. καὶ αἰλιανός. ἵνα τὸν τῶν κακιῶν αἴτιον καὶ λάστηρα ἀφανίσωσι. Λαχίμων. λαχίμονος. συστέλλεται τό. λακοφόρος. Λαχνοπτίας. δειλός. συμβαίνει γὰρ τι πρὸς τὸ κατὰ ἐπί τινων, ὁ δειλοὺς τοὺς ἀνθρώπους ποιεῖ. ἐπὶ τῶν τοιούτων οὖν εἴρηται. Λέχαιον. ἐπίνειον κορινθίων. Λεχεποίην. λεχεποιοῦντα. ἤτοι ψιάθους. Λέχος. συνουσία. κοίτη. μίξις. ἡ δὲ τὴν ἡδονὴν τῷ λέχει. Λεχώ. ἡ ἀρτίτοκος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. οὕνεκα οἱ τεκέεσσι λεχοῖ, δοιοὺς ὑπερέσχες χεῖρας ἅπερ τόξου τῷ ἐνιαυτῷ μηνί. Λεχώια. τὰ ἐπὶ τῇ λοχείᾳ. ἀλλαχοῦ ἡμέραι. τῇ παιδὶ λεχώια δῶρα φέρεσθαι. βῶμα καὶ ψυχοῦ δακρύουσα κεῖ τὸ τάφου νου. Λέχριος. πλάγιος. καὶ δυάδος λέχριος ἐν θαλάμῳ. Λεία, προσαθοῦν δέ ἐστι τὰ λίθα. πρὸς αὐτῆ δικτυλίων τῶν ὑφαντῶν καὶ πεποικιλμένων. Λεία. ὁ μαλακός. καὶ κλαφυραγωγία. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον. Λεανέω. λεῖον ποιήσω. Λείας. παραιδείας ἀπὸ πολεμίων. καὶ λείας, τὰ ποίμνια. τὰ βοσκήματα. παρασφονλεί. ἐφθαρμένον ἀπὸ δὲ ἀρτίως λειοσκομένων, λείας πάσας καὶ κατακειμένας. οἷον καὶ λήκης καὶ τὸ κύριον. καὶ ὁ μικρὸς. λήιδα δὲ ἐκ πεδίου συνηλάσαμεν, ἢ λίθα πολλήν. καὶ ἀλλαχοῦ. ληιστοὶ μὲν γὰρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα. καὶ αὖθις. σκυθῶν ἐπιδραμόντων τὴν ῥωμαίων χώραν, καὶ πολλὴν λείαν περιασυράντων, ὁ βασιλεὺς βαλεντινιανὸς ὀργισθεὶς, καὶ βοήσας μειζόνως, ἀνέρρηξε τὰ τῆς φωνῆς αἴτια καὶ ἐτελεύτησε. Λείβεται τοῖς δάκρυσι. διάβροχος γίνεται. ἀερισφανής. ὁ δὲ ἱππόδαμος λείβεται θεῶν μὲν. οὗτος ὁ ἱππόδαμος ἐν πειραιεῖ κατῴκει. καὶ τὴν οἰκίαν δημοσίαν ἀφῆκε. σικοφὲς οὖν λέγει πρὸς κλέωνα. ὅτι σὺ μὲν ὀφείλεις καὶ κερδαίνεις. ὁ δὲ ἀνουσιαστὸς τῶν πόλεων, κατὰ λείβεται δακρύοις. ὁρῶν σε κατεφθαρμένον τὰ τῆς πόλεως ἀναξίως. Λείβε. αἰτιατική. βάλλε. στάζει. ὃ δὴ φθέρειν δεξιώσας, ἐσθιόμενος ἔπει, καὶ μικρὰ λειβόμενος ἀπηνῆ σκιά. Λείβηθρα. ὄνομα πόλεως. λείβηθρον δὲ ὀχετὸς ὑδραγωγός. Λεῖκον. κόσμος βακχικός. ἤδη, φθονηθεὶς πολλάκις μισοδότου, λεῖκον ὑπερθεμένης. ἐν ἐπιγράμματι. Λεῖκνον, τὸ πτύον. Λεῖμμα, τὸ κατάλειμμα. Λεῖμαξ λείμακος ὁ συμφυὴς τόπος. ὁ κῆπος. καὶ λειμακέεσσι, οἱ σύμφυτοι καὶ συνδενδροι τόποι. Λειμὼν λειμῶνος, ὁ ἀνθηρὸς τόπος. Λειμωνοκροτενή, ἢ ἐν τῷ λειμῶνι. Λειμωνία, βοτάνη. καὶ λειμωνῖτις. Λείξαι. οὕτως ἐκάλουν τοὺς στρατιώτας. τοῦτο δὲ τὸ γένος τῶν ἐργαστηρίων καὶ παραστρατευομένων ἀνάθεω

πᾶν ὁ ἀπὸ τῆς τάξεως αὐτὸς ὑπέχειν, ὅτε χιλιάρχου λόγον, ὅτε στρατηγοῦ ἐποιεῖτο, διὰ τὸ μὴ γινώ-
σκεσθαι τὸ κερδαίνειν ἐκ παντὸς τρόπου, δικαίως καὶ ἀδίκως. διὸ περὶ ἀπορίαν ἀεὶ ὤν, πάνυ τινὸς
ἐπιδεῖ ἀκακίας, καὶ πᾶσαν εἰσεφέρετο μηχανὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος. ἵνα οὖν ἔχοι οὔτε πρὸς
τὰς πολεμίας ἐπιβουλάς, οὔτε πρὸς τὰς καθ' αὑτόν, διὰ τὸ μὴ ὅπλα, μήτε πίστιν ἔχειν, ἀναγκά-
ζεται κοινοῦσθαι τοῖς στρατιώταις, καὶ συναποδεικνύειν τούτοις τὰς ἐπινοίας χάριν τοῦ προσλαμ-
βάνειν τὴν ἐκ τούτων ἐπικουρίαν, καὶ χρῆσθαι συνεργοῖς τούτοις κινδύνων καὶ φόνων. καὶ ἐγένοντο πάν-
τες λίχνοι. καὶ πᾶν ἐπληρώθη τὸ στράτευμα ῥᾳδιουργίας καὶ πονηρίας. ὅθεν καὶ λειξοῦρα. Λει-
ξοῦρα. Λειόβατος ὁ ὁμαλὸς τόπος. Λειομίτου. ἐν ἐπιγράμματι. πολλάκις ἱστοπόνου λειο-
μίτου κάματος. Λειοκύμονες αἶγες. Λεῖον. τὸ ὁμαλόν. ὃ πρᾶον. Ἀριστοφάνης. μὴ
πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξῃς. ἀΐσσουσι λάας, ἃ κρούσει χρώμενοι τοῖς ἰδίοις, εἶτα μαλακὴν ἄξεις καὶ φυλάξεις. ὡς ἡ
αὐτὴ τινῶν μαλεῖον καὶ καθεστηκὸς λέβης. Λειόφυλλον. φυτὸν ὁμαλόδερμον. Λειώδης. ὁ
ὁμαλός. καὶ ὄνομα κύριον. Λειῶσαι. διαλήψας. Λειπανδρεῖν. βουληθέντας Ἀθηναίους
διὰ τὸ λειπανδρεῖν αὐξῆσαι τὸ πλῆθος, ψηφίσασθαι γαμεῖν μὲν ἀστὴν μίαν, παιδοποιεῖσθαι δὲ καὶ
ἐξ ἑτέρας. ὅθεν τοῦτο ποιῆσαι καὶ Σωκράτην. Λείπεσθαι. ἡττᾶσθαι. Πολύβιος. πάντων τῶν κατὰ τὸν
πόλεμον ἐνεργημάτων, μεγίστην ῥοπὴν ἔχουσι καὶ πρὸς τὸ λείπεσθαι καὶ πρὸς τὸ νικᾶν αἱ ψυχαὶ τῶν
ἀγωνιζομένων. Λειποθυμία. Λειπόκρεως. ὁ ἰσχνότατος. Λειπομαρτυρίου δίκη. τοῖς
ἐπικαλοῦσί τι τῶν μαρτυρήσειν ὑποσχομένων ἐν δικαστηρίῳ, εἶτα δὲ ὕστερον ἀποφυγοῦσιν, ἐλάγ-
χανον δίκην. καὶ μὲν ἥλωσαν, ἐτιμῶντο κατ' ἀξίαν. εἰ δὲ μὴ ἔλοι ὁ δικάζων, προστίμου ἐπετίθετο
δραχμῶν. Λείπομαι. γενικῇ καὶ δοτικῇ. Λειπόμεθα. ἡττώμεθα. ἅμα δὲ τὸν στρατηγὸν εἰ-
πεῖν τοῖς ὄχλοις ὅτι λειπόμεθα, μάχῃ μεγάλῃ τηλικαύτην συνέβη γενέσθαι διαφορὰν καὶ σύν-
ταξιν. ἑάλωσαν δὲ αἰχμάλωτοι δισχίλιοι, λειπόντων σ'. Λειποναῦται. ἐδογματοποιήσατο ἡ
βουλὴ τὴν Ἑλλάδα λειποναύτας γενομένους ἀναζητῆσαι καὶ τὰς χεῖρας ἀποκόψαι πάντων. Λειπόνεως
λειπόνεω κλίνει. Λειποτάκτης. ὁ φυγάς. καὶ λειποτακτῶ. τὸ τὴν τάξιν καταλιμπάνω. Λει-
ποταξίου. Ἀγαθίας. ὁ δέ, αἰσχρόν τι καὶ ἀγεννὲς ἡγεῖτο, ἐκ πολέμου συνεστηκότος, αὐτός τε καὶ οἱ ἀμφ'
αὐτόν, λειποταξίου ἁλῶναι. Ἡράκλειος ὁ Ῥωμαίων στρατηγός, λειποταξίου ποινὰς τοὺς πλανή-
τας τῆς Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως εἰσεπράττετο. ~~Λειποσοβῶ.~~ Λειποστράτιον, τὸ μὴ ἐθέλειν στρα-
τεύεσθαι. καὶ λειποστράτης ὁ τὴν στρατιὰν καταλιπών. Λειποψυχῶ. Λειπώδινος. ἀπὸ τῆς ὠδῖνος ἀθεία.
[illegible] γενικῇ. ἐκ τοῦ ὠδὶν γὰρ ὠδῖνος γίνεται. Λεῖα, τὰ ἄνθη. ἡ κεῖρα. ἡ μόνη χειλέων, λεί-
[illegible]ψαμένη. Λειότης. ἁπαλή, παρὰ τὴν λειότητα. λείριον δὲ τὸ ἄνθος. προσηνῆ. τερπνά.
ἡδέα. Λείριον. καὶ κοινῶς τὸ ἄνθος. καὶ ἰδίως τὸ ἄνθος τοῦ ναρκίσσου καλοῦσιν οἱ Ἀττικοί. Λει-
ριόεσσα. ἐπιθυμητική. Λειρόφθαλμος. ὁ προσηνεῖς ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς. Λειτουργίας
ἀτελείας. Λειτουργική. κυρίως μέν, ἡ ἱερατική. καταχρηστικῶς δέ, ἡ δουλική. Λειτουργία, κυ-
ρίως ἡ δημοσία ὑπηρεσία. παρὰ τὸ λήιον καὶ τὸ ἔργον. Πίνδαρος. ὅπως ὑφέξει τῶν χρεῶν καὶ τῶν
[illegible] ἅπασιν ἁπλῶς ψυχικὴν λειτουργίαν. καὶ λειτουργῶ δοτικῇ. Λειχὴν λειχῆνος. εἶδος ψώ-
ρας. Λείψανον. τὸ κατάλειμμα. Λειψυδρία. ἡ λεῖψις ὕδατος. Λήβω, τὸ λαμβά-
νω. τὸ λήβω, ἐπὶ μὲν τῶν ἐνεργητικῶν, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἐπὶ δὲ τῶν παθητικῶν, γενικῇ.
Ληγάτει. εἶδος ἄρχοντος παρὰ Ῥωμαίοις. καὶ ληγάτον, τὸ ἐν διαθήκαις λιμπανόμενον παρὰ Ῥωμαί-
οις. καὶ ἐληγάτευσεν, ἀπένειμε. Λῆ πεπενικῆ. παύου. Ληδάριον. θερίστρον. ἄλλως αὐτελὲς
ἱμάτιον θερινόν. Ἀριστοφάνης καὶ ληδάριόν τι περιέσθαι. Λήδας υἱέε, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης.
Λήδη. ὄνομα κύριον. Λήδιον, τὸ ξιβώνιον. Λήθαργος. ἐπιλήσμων. Λήθαργος κύων
ὁ προσσαίνων μέν, λάθρα δὲ δάκνων. καὶ τῶν ἵππων, οἱ μὲν ἀμελεῖς καὶ ἀβλεμεῖς καὶ νωθροί,
λήθαργοι καλοῦνται. ἔστι δὲ καὶ πάθος τι σὺν πυρετῷ. Ληθεδανός. Ληθεδόνος. ὄνομα πηγῆς.
Ληθεδών, λήθη. λήθη δέ ἐστιν ἀποβολὴ ἐπιστήμης. ἐν ἐπιγράμματι. ἔργα δὲ Φω[ ], ἐσθλὰ χερῶν
ἔργα τοιάδε ληθεδόνα. Λήθη. ὁ δέ, τοὺς θείους ἐξηγητάς, ἀπεγράφετο μάλα ἀκριβῶς εἰς τὸ
τῆς λήθης γῆρας, ὡς ἔφη ὁ Πλάτων, ὑπομνήματα καταλείπων ἑαυτῷ καὶ ἀποθησαυριζόμενος.

…κείων κωδῶν. λήθην ἐμποιούντων φαρμάκων. τῶν τετολμημένων σφίσι λήθην καταχέαντες αὐ-
τοῦ, τὰ λυπηρὰ αἰτούμενοι. Λήθης πεδίον, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Λῆθος ὄνομα κύριον.
Ληθότης. ἡ ἐπιλησμοσύνη. Λήθω. λανθάνω. καὶ λήσομαι ὁμοίως. λήθουσι γάρ τοι καὶ ἀνέμων δὲ
ἐξοδευθῆ λείαν ὄρνιν, πλὴν ὁ τοῦτο τόκος πάρη. ὅτι δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ οἰνομάου σοφοκλέους. ὅτι ἐν τῷ
διεξόδῳ. Ληΐα, συμφορά, πεδία. χωράφια. Ληϊβότειρα. ἀπολαυστική. καὶ ληϊβοτεῖρ. ληϊβοτῆρες
ὁ ἄγριος σῦς. Ληΐδα. τὴν λαφυραγωγίαν. Ληΐζεται. αἰτιατική. αἰχμαλωτίζει. διαρπά-
ζει. πορθεῖ. ἐρημοῖ. ἴσως δὲ καὶ ἐν παθητικῷ σημαινομένῳ λέγεται. Λήκναν. ὡμάλισαν. Λη-
ΐνιος. Λήϊον. ἀτελὲς κολόβιον. Ληΐσατο. ἐμερίσατο. ἢ ἐλαφυραγώγησε. Ληϊσθείς.
ληϊσευθείς. καὶ ληϊστικὸν τάγμα καὶ πλῆθος. ληϊστρικὸν δὲ, κτῆμα. Ληϊστός. ὁ κτητός. Ληΐτις.
ληΐτιδος. λήϊτος δὲ λῄτου. Λήκειν, τὸ φωνεῖν. Ληκινθάδιος. Ληκώμεθα. κινώμεθα.
ἀριστοφάνης μάλιστα ὅταν ἀπὸ τοῦ ληκώμεθα τὴν νύκτα ὅλην. Ληκτεύω, ἤτοι, ὁρμαίους διορ-
θοῦμαι. Ληκύθιον. ἀγγεῖον. εἶχε δὲ καὶ ἐν τῇ ζώνῃ ληκύθιον παρηρτημένον, ἐν ᾧ τὸ φάρμακον
ἦν τὸ θανάσιμον. καὶ ἀριστοφάνης. οὐ κατέπος δέ σου κνίσω τὸ ῥῆμα ἕκαστον. ἀλλὰ πρὸς ληκυθίου σου τοὺς
προλόγους διαφθερῶ. μικροπρεπῶς γὰρ ἔλεγον, κωδύειον. ληκύθιον. θυλάκιον. Ληκυθιστής.
ὁ μικρόφωνος. οὕτω σοφοκλῆς. καὶ ληκυθισμός. ποιεῖν ἐγκεῖν ἀστρόφως καὶ κεκλασμένως τὸν ληκυ-
θισμὸν τῶν αἰσχρῶν καὶ πλοίων ἀσμάτων, τουτέστι τὴν ἀφωνίαν. Λήκυθον τὴν τοῦ μύρου,
οἱ ἀττικοὶ καλοῦσιν ἀλάβαστρον. ἀπὸ σκηνικῶς δὲ τὸν ἀλάβαστρον εἶπεν ἡρόδοτος, τὸ ἐλαιοδόχον ἀγ-
γεῖον. ἀριστοφάνης πλούτῳ. αἱ δὲ λήκυθοι μύρου τε μεστοὶ. καὶ αὖθις. ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ ληκύθῳ.
ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλεοῦμεν. οὐ πειθόμεθα. ἀριστοφάνης ὄρνισι. ζήνων ὁ κιτιεὺς, πριάμενος κοῖλον ἐπίθεμα
τῇ ληκύθῳ περιέφερε νόμισμα λύσιν ἕτοιμον τῶν ἀναγκαίων ἵν᾽ ἔχοι κράτης. Λήκυθος θηλυ-
κῶς παρὰ ἀριστοφάνει. ὃς τοῖς νεκροῖς ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους, ὁ τῶν γραφέων ἄριστος. τοιαῦτα
γάρ τινα ἐν τοῖς μνήμασιν ἔγραφε. καὶ αὖθις. παρὰ θοῦ τὰς ληκύθους. Ληκυΐζειν. τὸ μεῖζον βο-
ᾶν καὶ ψοφεῖν. Λῆμα. ἀξία. ἀνδρεία. φρόνημα. κέρδος. τοιοῦτον γὰρ ὁ παῖς ὅδε λῆμα φαί-
νει. καὶ ἀριστοφάνης νεφέλαις. λῆμα μὲν πάρεστι τῷδ᾽ οὐκ ἄτολμον. ἤγουν τολμηρόν. καὶ αὖθις. λῆμα θού-
ριον. τουτέστι φρόνημα πολεμικόν. καὶ αὖθις. ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦ κομψοτέρου ἔτι ἢ τὸ πρότερον
ἀναπτερῶσαι. καὶ αὖθις. παρέξομαι τὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα. καὶ βλέπον τορίγανον. ἀντὶ τοῦ βλέπον-
τα δριμύ. κέρδος. ἡ δὲ ἀρτεμισία, ὑπὸ λήματος καὶ ἀνδρείης ἐστρατεύετο, οὐδεμιῆς ἐούσης ἀναγ-
καίης. περὶ ἀνειδοῦς καὶ αἰσχροῦ. λῆμα δ᾽ οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν, οὐδ᾽ ἀκίνητοι φρένες. προσδο-
κᾶν οὖν εἰκός ἐστι, τὸν μὲν ἀνειδῆ, ἀστεῖόν τι λέξειν καὶ κατερρινημένον. τὸν δὲ ἀνασπῶντα αὐτοπρέ-
μνοις τοῖς λόγοις ἐμπεσόντα, συσκεδᾶν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν. τὸ δὲ διὰ τῶν δύο μμ γραφόμενον,
λῆμμα, καὶ λήμματα αἱ προτάσεις παρὰ ἀριστοτέλει, τουτέστιν ἡ ἐρώτησις. ἡ δὲ ἐρώτησις, αἴτησις ἀπο-
κρίσεως. ἡ πίστις ἐστὶν δὲ ἧς ὁ συλλογισμός. ἣν καὶ λῆμμα λέγουσι. καὶ μονολήμματος πρότασις. οἷον ἀναπνεῖς.
ζῇς ἄρα. πρόδηλον γὰρ ὅτι παραλελειμμένον. τὸ, πᾶν τὸ ἀναπνέον ζῇ. τοιαῦτά ἐστι τὰ ἐνθυμήματα.
οὗτοι κολάσεως ἄξιοι. ἱερόσυλοι γάρ. παρεῖται γὰρ τὸ τοὺς ἱεροσύλους ἀξίους εἶναι κολάσεως. λέγεται
δὲ λῆμμα καὶ τὸ λαμβανόμενον λόγῳ δώρου. Λημαλέος. Λήμματα. προφητεῖαι. λέγεται δὲ
καὶ τὰ ἐξ οἰκείας κερδίας ἀποφθέγματα. Λημάτια. τὰ βουλεύματα. Λημάτιας. λῆμα δέ ἐστι τὸ
φρόνημα. μεταφορικῶς οὖν λημάτιας, ἤγουν μεγαλόφρονες. καὶ λημάτιας ὁ μεγαλόφρων καὶ ἰσχυ-
ρός. καὶ λημάτιας. φρονηματίας. συνάδας. Λήμη. λευκὸν ὑγρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς συναγόμενον
καὶ ἀμβλυωπεῖν παρασκευάζον. παρὰ τὸ λάω τὸ βλέπω, καὶ τὸ μή. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. ἀρχαιονι-
κοῖς γνώμαις ὄντας λημῶντας τὰς φρένας. ἤγουν ἀρχαίαις μωρίαις ἐσκοτισμένοι τὰς φρένας.
ὅτι δὲ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων. λήμη δέ ἐστι τὸ πεπηγὸς δάκρυον ὅπερ ἐπικαθεζό-
μενον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς. σημαίνει οὖν τὸ τετυφλωμένοι τὰς φρένας, ὥσπερ οἱ τὰς λήμας
ἔχοντες τῶν ὀφθαλμιώντων, ἐμποδίζονται τὰς ὄψεις. καὶ λημῶ τὸ ἀμβλυωπῶ. καὶ λημῶντες
τοὺς ὀφθαλμούς. Λημρίαδίκη. κακίση. Λήμνιον πῦρ. ὅτι ἦν ἀναφορὰ ἐν λήμνῳ πυρὸς
χαλεπή τις. Λημνία χείρ. ὠμὴ καὶ παράνομος. ἀπὸ τῆς ἱστορίας. φασὶ γὰρ τὰς ἐν λήμνῳ γυναῖ-

τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἀνελεῖν, αἰτιώμεναι ὅτι αὐταῖς οὐκ ἐμίγνυντο. Λήμνιον κακὸν βλέ-
πειν· πυρῶδες. καὶ παροιμία· Λήμνιον κακόν. ἐπειδὴ Ἀθηναίων ἁρπάσαντες γυναῖκας οἱ Λήμνιοι, ἐπε-
παιδοποιήσαντο μετ' αὐτῶν· αἱ δὲ κατέσφαξαν αὐτοὺς μετὰ τῶν τέκνων. ἐπειδὴ πάντας αἱ γυναῖκες τοὺς
ἄνδρας, ὅτι αὐταῖς οὐ προσεῖχον ἀνθ' ἑλόμενοι ταῖς τῶν Θρᾳκῶν γυναιξὶν ἐπὶ τῇ δυσωδίᾳ, ἣν μύ-
θος μὲν διὰ τὸν Μηδείας ἐπιφοιτῶσαν λέγει καταισχεῖν· καὶ νόσος δὲ διὰ τὸ ὀλιγωρεῖσθαι τὴν
Ἀφροδίτην τὰς Λημνίας. ἔνθεν τὰ μεγάλα κακά, Λήμνια λέγεται. Λήμνιος ἀνήρ, ὁ ἀπὸ τῆς
Λήμνου νήσου. Λημνόθεν· τοπικὸν ἐπίρρημα. ἐκ τῆς Λήμνου. Ληναΐζω. Ληναΐτης ὁ χο-
ρὸς ὁ τῶν Ληναίων. Λήναια· ὄνομα ἑορτῆς ἐν Ἀθήναις. Ληναῖος· ἐπίθετον τοῦ Διονύσου.
Ληναιὼν Ληναιῶνος, ὄνομα μηνός. Ληνὶς ληνίδες· αἱ βάκχαι παρὰ τὴν ληνόν. Ληνο-
βάται· οἱ ἱερεῖς. Ληνὸς καὶ προλήνιον. αἱ ἐκκλησίαι παρὰ δὲ Δ'. καὶ ληνοβάται οἱ ἱερεῖς.
Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. Ἀθηναίων τῶν ἀστῶν τῶν ἐχόντων ἡλικίαν ἄρχειν, ἀνεγράφετο τοὔνομα.
προστιθεμένων τῶν δήμων αὐτοῖς. καὶ διὰ ἐκείνων τῶν γραμματείων κληροῦσι τὰς ἀρχάς. Ληξι-
αρχικὸν γραμματεῖον, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ τελειωθέντες τῶν παίδων, οἷς ἐξῆν τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν
καὶ τοῦτο ὀνομάζεσθαι διὰ τὸ τῶν λήξεων ἄρχειν. λήξεις δέ εἰσιν οἵ τε κλῆροι καὶ αἱ οὐσίαι. Λῆ-
ξις, τὸ ἔγκλημα, καθ' ὃν λόγον φαμὲν καὶ λαχεῖν δίκην. Λῆξιν δίκης. καὶ λαχεῖν δίκην.
τὸ κατασταθῆναι κρίσιν ἰδιωτικῶν πραγμάτων φασί. τὸ δ' ὑπὸ καλέσαι, ἀντιλαχεῖν. τὸ δὲ διανεῖ-
μαι χρήματα, διαλαχεῖν. Λῆξις· τάξις. ἢ μερίς. κληρονομία. καὶ θάπτειν τὸν νεκρόν, τοῖς
χθονίοις θεοῖς, ἀπολαβοῦσι τῆς ἐκείνων λήξεως ἤδη. καὶ αὖθις· λήξει οὐ μάλα διὰ τὴν κλήρων χρόνου τὰ
Αἰγυπτίων κακά, καὶ ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀλεξάνδρου ἐγκατέσκηψε καὶ τῇ ὁρμῇ. πῶς οἴσει ἡ κληρονο-
μία. λῆξις δὲ μερίς. ἡ δὲ ἀπὸ κλήρωσις, μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν. ἀπὸ κληρῶσαι θεοπειθῶ φρον-
τίδι οὐδὲν ὠνήσω. Ληρεῖς· φλυαρεῖς. Ἀριστοφάνης. τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπὸ νοῦ καταπε-
σών· λέγεται καὶ ἀπὸ νοῦ. καὶ αὖθις· λῆρον ληρεῖς. ἀντὶ τοῦ κενὰ λέγεις. ἀττικὴ δὲ ἡ φράσις. καὶ τὸ σχῆμα.
ὥσπερ τὸ μανίαν μαίνῃ. ἔστι δὲ ἀττικὸν τὸ σχῆμα. τὸ εἰπόντα τὸ πρᾶγμα, ἐπαγαγεῖν τὸ ἀπὸ τοῦ πράγ-
ματος ὄνομα. ὥσπερ τὸ ὕβριν ὑβρίζεις. καὶ φυγὴν φεύγεις. Ληρεῖς ἔχων. περὶ λήρου ἔχων. ἐν ἐπιγράμ-
ματι· καὶ λήρων οἱ χρυσοκάλαμοι. Λῆρος· φλύαρος. ματαιόφημος. πολλά τ' ἄρ' ἐμοὶ ζώντα καὶ ἐν
κακοῖσιν ἔδοξε, λῆροί τε καὶ φλήναφοι. Λῆρος. ὅνου σε ὑπὸ γήρως λήροις καταληφθείς, οὐκ αὐτὸ
... τὸ πάθος ἀνεδέξατο, ἵνα καὶ φθαρτὸς καὶ θνητὸς νομισθῇ. τοῦ δὲ ὀργάνου ἀλλοιωθέντος καὶ
τὴν ἀπὸ τοῦ νοῦ ἐνέργειαν διὰ τὴν ἀνεπιτηδειότητα μὴ δυναμένου δέξασθαι, τὸ πάθος τοῦ ὀργάνου, πά-
θος ἔδοξεν εἶναι καὶ τοῦ κινοῦντος αὐτὸν νοῦ. καὶ γὰρ τοῦ ὄμματος λημμῶντος ἢ καὶ ὑπὸ γήρως πρὸς ἀνε-
πιτηδειότητα μεταβαλόντος, ἡ μὲν αἴσθησις οὐδὲν ἧττον μένει ἀπαθής. τὸ δὲ αἰσθητήριον, ἐμπα-
θὲς ὅλως ἄχρηστον γίνεται καὶ ἀργόν. τὸ δὲ αἴτιον τοῦ μὴ συνδιαφθείρεσθαι τῷ αἰσθητηρίῳ καὶ τὴν
αἰσθητικὴν δύναμιν. ἀλλ' ἐν τῷ πνεύματι. ὥσπερ δὴ καὶ τὰ τῶν γερόντων ὄμματα ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐξα-
σθενήσαντα, καὶ τῶν χιτώνων παχυτέρων γινομένων καὶ οἷον ἐρρυτιδωμένων, καὶ οὐχ οὕτω διαφανῶν.
ἔτι τε καὶ τῶν ἐν τοῖς ὑγρῶν, ξηροτέρων ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ πεπηγότων. καὶ οὐ δυναμένων τὰ ἀπὸ τῶν
αἰσθητῶν πάθη διαπορθμεύειν ἐπὶ τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα, συμβαίνει τοὺς γέροντας ἧττον ὁρᾶν. καὶ
ἐπὶ τῶν λήρων, οὐχ ὁ νοῦς ληρεῖ. ἀλλ' ἡ τοῦ ὀργάνου πρὸς τὸ χεῖρον μεταβολὴ καὶ ἀνεπιτηδειότης,
παρέχει καὶ τοὺς λήρους ἐμποιεῖ. οὐκ ἐν τῷ γήρᾳ. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ νεότητι. νοσημάτων τινῶν φρενίτι-
δος, ἢ ληθάργου τὸ σῶμα κατειληφότων. ἢ ὅτι ἐπιτεταμένη βλάβη τοῦ νοῦ, παραφροσύνη λέγεται.
ἡ δὲ μέση, λῆρος. ἡ δὲ ὑφειμένη, παρὰ λῆρος. λῖρος δὲ ὁ ἀναιδής, παρὰ τὸ λίαν ὁρᾶν διὰ τοῦ ι.
Λήσεις· ἀγνοήσεις. λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας. τέλεον ἀπολέσας. Λήσομαι· ἐπιλα-
θήσομαι. λήθην ἕξω. Λῄσταρχος· ἀρχηγὸς λῃστῶν. Λῃσταί· πισίδης. ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς ἀοιδί-
μου μάχης, γίνεσθε λῃσταί. ἀντὶ τοῦ μιμούμενοι τὸν λῃστήν. καὶ λῃστὴς μὲν ὁ ἐν ἠπείρῳ. πειρατὴς δὲ ὁ
ἐν θαλάσσῃ. καὶ λῃστικὸν σύστημα. Λῃστρικὸν χρῆμα ἢ κτῆμα. κητοβῶν τὸ λῃστικὸν τὴν Ἑλλάδα ἐ-
πιδραμόν. ὁ δέ, πάντων τῶν μέσων ἀνδρῶν ἀσθενέστατος ὤν, λῃστικὸν ἐν τῇ ἀπὸ Ὑλίας χώρᾳ ἀνδρῶν
συνέστησε. Λῃστεία. Λῆστις ἡ λήθη, σοφοκλῆς. καὶ τὰ λοίσθια αὐτοῦ τοῦ βίου. τὰ δὲ μέσα ἡ λῆστιν ἐ-

χις, ἢ οὐδὲν οὐδενὸς ποιεῖ. ἢ τὸ ζῆν ἐπιλέλησαι, ἢ οὐ φροντίζεις. οἱ δὲ πάντες ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται. τουτέστι διὰ τὸ τέλος καὶ τὰ μέσα τοῦ βίου ἀτυχήσεις. προσδοκητὸν γάρ σοι ὠφεληθῆναι παρ' ἐμοῦ ὅταν ἀποθάνω, ζῶντα μεγαλοφρονήσεις. Λητώ, ἡ μήτηρ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ληφθῶσι. κρατηθῶσι. Λίαν. πάνυ. Λιαρόν. θερμόν. Λιασθείς. ἐκκλίνας. χωρισθείς. Λιαστής. Λιβάδα. σταγόνα. κρήνην. ἔνυδρον τόπον. ἐν ἐπιγράμματι, καὶ λιβάδες καὶ ταῦτα βοτρυοκαλύκυπελλα. Λιβάς λιβάδος, ὁ σταλαγμὸς τῶν δακρύων. Λιβαδεία. πόλις τῆς Βοιωτίας. Λιβάνιος. ἀντιοχεὺς σοφιστής, ἐπὶ τῶν Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου χρόνων, καὶ μέχρι Θεοδοσίου τοῦ πρεσβύτου. Φασγανίου ἀδελφιδοῦς. μαθητὴς Διοφάντου. ἔγραψεν ἄπειρα. ἐν οἷς εἰς Κωνστάντιον τὸν βασιλέα ἐγκώμιον. ἕτερον εἰς Ἰουλιανόν. μελέτας ῥητορικάς. ἐπιστολάς. οὗτος καὶ ἐπὶ τῶν χρόνων ἦν Βασιλείου καὶ Γρηγορίου. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης, καίπερ τοσοῦτος ἐμβεβηκώς, τῆς τε περὶ λόγους ἥπτετο φιλοτιμίας, καὶ τὸν τῆς Ἀντιοχείας σοφιστήν, ᾧ Λιβάνιος ὄνομα, διαφερόντως ἐθαύμασεν. τὰ μέν, ἴσως ἐπαινῶν. τὰ δέ, ὅπως λυπήσῃ τὸν μέγαν σοφιστὴν Προαιρέσιον, προτιμῶν ἕτερον. Ἀκάκιος γοῦν τις αὐτῷ τῶν περὶ τὴν ῥητορικὴν δεινῶν, καὶ ὁ ἐκ Φρυγίας Τουσκιανός, ἀεὶ πρὸς ταῦτα ἐπεκάλουν. καὶ διεμέμφοντο τὰς κρίσεις. Λίβανος. ὄνομα ὄρους. Λιβανωτίστρια. Λιβανωτὸν καὶ λιβανωτός, ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου. λίβανος δὲ αὐτὸ τὸ δένδρον.

Λίβερνα. εἶδος πλοίου. καράβια πηξάμενος, δρομάδας τριακοντήρεις, λιβυρνίδων τῆς γῆς γεγενημένης(?). γνόντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι ἐκ τῶν σιβυλλείων λογίων ὅτι συνελεύσεται ἡ γῆ, ἢν τὸ τιμιώτατον ἐν ἀνθρώποις ἐμβληθείη τῷ χάσματι, ἐπέφερον. οἱ μέν, χρυσόν. οἱ δέ, ἄργυρον. οἱ δέ, καρπούς. οἱ δέ, ὅτι μάλιστα τιμιώτατον. καὶ συμβαίνειν τῶν ὑπὸ τῶν λεγομένων ἱερῶν ὑπελάμβανον. μένοντος δὲ οὐδὲν τιμεῖον τοῦ χάσματος, Κούρτιος ἀνήρ, ὀφθῆναί τε κάλλιστος, καὶ τὴν ψυχὴν ἄριστος, ἔφη συνιέναι βέλτιον τῶν ἄλλων τοῦ σιβυλλείου. τιμιώτατον δὲ εἶναι χρῆμα πόλει, ἀνδρὸς ἀρετήν. καὶ ταύτην ἐπιζητεῖν τὰ ἐκ τῶν λογίων δηλούμενα. καὶ ταῦτα εἰπών, τὰ τε ὅπλα περιέθετο, καὶ εἰς τὸν πολεμικὸν ἵππον ἀνέβη. πάντων δὲ θαυμαζόντων τὸ δρώμενον, ἀπέτως ἐλαύνει κατὰ τοῦ χάσματος. συνελθούσης δὲ τῆς γῆς κρυφίας τιμὰς τῷ ἀνδρί, κατὰ μέσην ἀγορὰν Ῥωμαῖοι ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐπιτελεῖν διέγνωσαν. τοῦτο τὸ ἄπαν λίβερνον ἐκάλεσαν, βωμὸν οἰκοδομήσαντες. δῆθεν δὴ καὶ Βιργίλιος τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο. Λιβερτῖνοι. ὄνομα ἔθνους. Λιβύη. χώρα. Λιβυκὸν θηρίον. οἷον ἐξηλλαγμένον. φασὶ γὰρ τὴν Λιβύην, θηρία μὲν πολλὰ ἔχουσαν, ἄνυδρον δὲ οὖσαν, συνερχομένων δὲ παντοδαπῶν εἰς ἓν ἀεὶ τὸ πιεῖν, εἶτα ἀλλήλοις ἐπιβαινόντων, ἐξηλλαγμένα καὶ σύμμικτα ἀποτελεῖν ζῷα. Λιβυκὸν ὄρνεον. αὐτίκα μέγα. ὡς ἐν Λιβύῃ πολλῶν ὀρνίθων καὶ ἐκ παντέλων ὄντων. Λιβυρνικαί, νῆές εἰσιν οὐ κατὰ τὸν τριηραρχικὸν ἐσχηματισμέναι τύπον. ἀλλὰ ληστρικώτεραι. χαλκέμβολοί τε καὶ ἰσχυραί. καὶ κατάφρακτοι, καὶ τὸ τεῖχος αὐτῶν ἄπιστον. Λίβυσσα. ὄρνις. ἡ στρουθοκάμηλος. ἐν μυθικοῖς. ἀλλὰ λίβυσσα στρουθὸς ἁλισκομένη, πλάζε καὶ ἀμφοτέρους. Λίγδην. οὐ κατὰ βάθος. ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιφανείας. Λιγαίνων. ὑμνῶν. κηρύσσων. Λιγέως. ὀξέως. καὶ λιγείως ὁμοίως. Λίγδις ὄνομα κύριον. ἦν δὲ βίαιος. Λιγνύς. ἡ ἀναθύμησις τοῦ καπνοῦ. ἀειφανής. λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περὶ ψυχὰς κατασθαλώσει λικυμνίαισι βολαῖς. οὗτος ὁ Λικύμνιος ἐν ἐπυρίσει τινῶν οἰκίας. καὶ δρᾶμά ἐστιν Εὐριπίδου Λικύμνιος. Λιγόκρουστον. λιγύκροτον. Λιγόπτερος. ὀξύπτερος. Λιγύμοχθος ἀηδών. οὕτω λέγεται διὰ τὸν μόχθον καὶ τὸν θρῆνον, τὸν ἡδύτατον, ὃς δι' αὐτῆς εἰς τὸν παῖδα γινόμενον λιγυρώτερον. Λιγύς. καὶ λιγυρός. ὀξύς. ἡδύς. Λιγυστικὸν πέλαγος. καὶ λιγυστικὸς τόπος ἐν Ἰβηρίᾳ. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀθέατος. Λιγυφθόγγοις. ἀντὶ τοῦ ἡδυφώνοις. οὐκέτι δὴ περὶ ῥύπον λιγυφθόγγοισιν ἀείσεις, ἀκεῖνα τε τὸ καρποὺς αὔλακας ἑζομένα. Λιγύφωνος. ἡδύφωνος. Λιγαινούσης. τραχυνούσης. Λιθάζω. αἰτιατικῇ. καὶ τὸ ὁποσοῦν διά τινος εἴδους βάλλω. Ἀρριανός. κελεύσαντος δὲ τὰ τίου τὸν Χρυσὸν ἐς τὴν παῖδα ἐλίθαζον. ἐς τετριβωσκομένη κατεχώσθη. Λιθείας. πολυτελείας. τὰς λιθείας λεγομένας. Λίθειος πύλη. λίθιος δὲ θῶκος. Λίθιναι ὑδρίαι διό τι τὰ θεῖα τῇ προσδοξοῦνται. λίθινος λιθίνη. καὶ λίθινον. Λιθοδικῶ. ἐκ τοῦ δικῶ τὸ βάλλω. Λιθοκοπία, ἡ ἐκ λίθων βολή. Λιθόλευστος. λιθόβλητος. Λιθολό

γοι· οἰκοδόμοι. Λιβομυλία· ἄππιος ῥωμαῖος τιμητὴς, λιβομυλίαν τὴν ῥωμαίων κατέστρωσε· καὶ ὕδατος ὀχετοὺς κατεσκεύασε. Λίθον ἕψεις· ἐπὶ τῶν ἀδύνατόν τινα κατεργάζεσθαι πειρωμένων· οἷον ἀδυνάτοις ἐπιχειρεῖς. Λίθος· θηλυκὸν ἡ λίθος. οἱ δὲ βάρβαροι χρυσόν τε καὶ ἄργυρον καὶ λίθων τοὺς ἐντίμους ἀποφέρεσθαι ἠξίουν. Λίθος· δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ κόνωνος, τῶν τε παρεστηκότων καθένα ἡμῶν οὕτω πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες. ἐοίκασιν οὖν ἀθηναῖοι πρός τινι λίθῳ τοὺς ὅρκους ποιεῖσθαι· ὡς ἀριστοτέλης καὶ φιλόχορος ὑποδηλοῦσι. Λιθουλκῆσαι· τὸ στῆσαι ἐπὶ τῆς βάσεως τὸ ἀνάθημα. Λιθουργικὴ καὶ λιθοτριβικὴ διαφέρει. ἡ μὲν λιθουργική ἐστιν, ἣν ἐν τοῖς μετάλλοις ἐργάζονται οἱ τέμνοντες τοὺς λίθους. ἡ δὲ λιθοτριβική ἐστιν, ἣν μετίασιν οἱ καθεξαίνοντες καὶ κατακοσμοῦντες τοὺς λίθους. ὥστε ἀπειληφέναι τὴν εὐπρέπειαν ἕκαστον τῶν ἔργων. λυσίας ἐν τῷ πρὸς ναυσίαν περὶ τοῦ τύπου. ἀλλὰ διὰ τὸ τρεῖς τέχνας ἐργάζεσθαι, τήν τε λιθουργικὴν καὶ λιθοτριβικὴν, καὶ πρὸς τούτοις, τὸ τετρυφηκέναι. Λιθοεργός· λιθογλύπτης. Λίθῳ, τῷ βήματι. ἀριστοφάνης. τονθορύζοντες δὲ τῷ γήρᾳ, τῷ λίθῳ προσέσταμεν. Λίθων ἀτίμων· μήποτε τῶν πόρων λέγει. οἱ πίνοντες τὸ ὕδωρ ἰσχυρότεροι γίνονται. ἢ τῶν τὴν σάρκα ἐντιθεμένων, καταναλισκόντων σωμάτων. Λίθων χοαί· ἄργυρος καὶ χρυσός. καὶ γὰρ εὐριπίδης φησί. λαΐνους λίθους ἔχοντες αὐχοῦσι μέγα. Λιθήσιος ὁ ἀπόλλων, ἐν ᾧ μαλέᾳ λίθῳ προσιδρυμένου ἐκεῖ. ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ μαράθου, μαραθήσιος, οὕτω καὶ τοῦτο. Λικίννιος. Λικμαία· δηοῖ λικμαίῃ· καὶ ἐν αὐλακοφυτίσιν ὥραις ἑρμῶναξ σπεριχρῶν, καὶ ἐξ ὀλιγηροδίνης μοῖραν ἀλοεῖται στάχυος πανασπόρματι. Λικμήσονται· λικμῶ διὰ τοῦ κ· ἐπὶ τῆς ἅλω. λιχμήσονται δὲ διὰ τοῦ χ· λείξουσι. λικμᾶν δὲ τὸ σῖτον καθαίρειν. Λικμητὴρ, ὁ τὸ πτύον κατέχων. Λικμώνων· λικμῶ τὸ κοσκινίζω· διασκορπίζω. πτυάζω. Λίκνον· κόσκινον. ἢ πτύον. οἱ δὲ, διὰ διφθόγγου γράφουσιν. ἡ δὲ, ἀναστρέψασα τὸ λίκνον ἐπὶ τῶν γονάτων κείμενον, ἔθηκε. καὶ λικνοειδὴς ὁ εὐπαρός. Λικνοφόρος· τὸ λίκνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν ἐπιτήδειόν ἐστιν. ὁ δὲ τοῦτο φέρων, λικνοφόρος λέγεται.

Λιμειφὶς, εἰς πλάγιον. Λίλαια, τόπος ἢ πόλις. καὶ λίλαιον. Λιλαίομαι· προθυμοῦμαι ἢ ἐπιθυμῶ. Λιμαγχονῶ· πνίγω· καὶ λιμάσσω. Λίμβρος ἡ νύξ· ἡ σκοτεινή. Λιμένιον ὄνομα τόπου. Λιμενῖτιν· ἐν ἐπιγράμματι. τρίγλαν ἀπανθρακίης καὶ φυκίδας σοι λιμενῖτιν ἄρτεμι δωρεῦμαι. Λιμενίοχος ὁ τὸν λιμένα ἔχων. Λιμήν· σοφοκλῆς. τοῖς πολλοῖσι γὰρ βροτῶν, ἄπιστος ἔσθ' ἑταιρείας λιμήν· ἀντὶ τῆς ἑταιρείας φιλία. Λιμηρᾷ· ἀπὸ μεθώνης, ἐν ἐπιδαύρῳ τῇ λιμηρᾷ προσχών· ἤτοι πενιχρᾷ. Λιμηράν· λιμώττουσαν. ἐνθέντοι καὶ λιμηρὰν τὴν ἐπιδαυρίαν συκοφαντοῦντες ἐκάλουν. Λιμηρῆς· ἐν ἐπιγράμματι. ἄνθεμα λιμηρῆς ἀρμένον ἐργασίης. εἶπε δὲ, χαῖρε θεὰ, καὶ τήνδε δέχευ. Λιμιτανέοι· οἱ ῥωμαίων βασιλεῖς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις, πανταχόσε τῶν τῆς πολιτείας ἐσχατιῶν, πάμπολυ κατεστήσαντο στρατιωτῶν πλῆθος, ἐπὶ φυλακῇ τῶν ὁρίων τῆς τῶν ῥωμαίων ἀρχῆς· καὶ κατὰ τὴν ἑῴαν μάλιστα μοῖραν, ταύτῃ τὰς ἐφόδους τῶν περσῶν τε καὶ σαρακηνῶν ἀναστέλλοντες. οὓς λιμιτανέους ἐκάλουν. τούτοις ἰουστινιανὸς οὕτω δὴ παρέργως καὶ φαύλως ἐχρήσατο, ὥστε τεσσάρων ἢ πέντε αὐτοῦ ἐνιαυτῶν τῶν συντάξεων τοὺς χορηγοὺς ὑπερημέρους εἶναι. ἐπειδὰν δὲ ῥωμαίοις τε καὶ πέρσαις εἰρήνη γένοιτο, ἠναγκάζοντο οὗτοι χρόνου ἐκ τοῦ τὰς ὀφειλομένας συντάξεις μὴ λαμβάνοντες τῷ δημοσίῳ χαρίζεσθαι. Λίμνη, ἡ θάλασσα παρ' ὁμήρῳ. καὶ ὁ ὠκεανὸς καὶ οἱ ποταμοί. ὥστε γενικὸν ὄνομά ἐστι. Λιμνήτης ἰχθύς, ὁ ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Λίμνος ὄνομα κύριον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν θάλασσαν. Λιμνώρεια. Λιμοδωριεῖς· πελοποννήσιοι ὠμοὶ διὰ λιμὸν μετοικήσαντες εἰς ῥόδον καὶ κνίδον. Λιμός· γαστέρ' ἐμοῦ ὂν ἔχοιμι κακῆς ἀλητείας λιμοῦ. Λιμὸς μηλιαῖος· ἐπὶ τῶν χαλεπῶν. ἐν γὰρ τοῖς πελοποννησιακοῖς κατὰ μηλίων νικίαν πέμψαντες ἀθηναῖοι, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπολιόρκησαν αὐτοὺς, ὥστε λιμῷ διαφθεῖραι. τῷ δὲ πρώτῳ ἔτει νικίας, μῆλον παρεστήσατο. οὐ μόνον μηχανῶν προσαγωγῇ, ἀλλὰ καὶ λιμῷ. διὰ τὸ ἀπειθεῖν αὐτῶν πρώην ὑποτελῆ οὖσαν. ἢ ἀντὶ τοῦ μεγίστῳ. μῆλος δὲ πόλις θεσσαλίας. οἱ δὲ

μήλιοι πολιορκούμενοι λιμῷ ὑπὸ Ἀθηναίων, ἐπείσθησαν. καὶ προδεδώκασιν αὐτοῖς. καὶ λιμῷ μηλίῳ παροιμία. ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν μηλίους πολιορκοῦντες λιμῷ. ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ. Λιμόψωρος. ὑπὸ δὲ τοῦ ψύχους καὶ τῆς ἀνηλεψίας καὶ τῆς ταλαιπωρίας, ἐπεγένετο σχεδὸν τοῖς ἵπποις, ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσιν, ὁ λεγόμενος ἅπασι λιμόψωρος. καὶ τοιαύτη καχεξία. Λιμώττω. λιμώσσω. Λιμπάνω. καὶ καταλιμπάνω. Λῖνα. τὰ δίκτυα. Λίνδιος ὄνομα κύριον. καὶ λίνδος ἡ πόλις. Λίνεος μίτος. Λῖνον λίνῳ συνάπτεις. ἐπὶ τῶν τὰ ὅμοια ἐπιμιγνύντων. ἢ παρακρουομένων καὶ ἀπατώντων. ζ΄ αὖθις, ποταμοῖς. Λινοπτήξ. φρενοπλήξ. ἡ δ᾽ εὐθεῖα ὁ φρενοπλήξ. Λινοπτώμενον. λίνον ἁλιέως συναπτούσα ψυχόμενον. Λῖνος χαλκιδεύς, Ἀπόλλωνος καὶ Τερψιχόρης. οἱ δὲ Ἀμφιμάρου τοῦ Οὐρανοῦ. οἱ δέ, Ἑρμοῦ καὶ Οὐρανίας. λέγεται δὲ πρῶτος οὗτος ἀπὸ Φοινίκης γράμματα εἰς Ἕλληνας ἀγαγεῖν. γενέσθαι δὲ καὶ Ἡρακλέους διδάσκαλος γραμμάτων. καὶ τῆς λυρικῆς μούσης πρῶτος γενέσθαι ἡγεμών. Λῖνος ἕτερος, θηβαῖος νεώτερος. Λίνος. εἶδος ὕμνου. Ὅμηρος. λῖνον δ᾽ ὑπὸ καλὸν ἄειδεν. οὐ διὰ τὸ τὰς χορδὰς ἀπὸ λίνου εἶναι. ἀλλ᾽ εἶδος ὕμνου ἤκουν. ᾆσμα, αἶνος. ἢ λύρας χορδή. Λῖνος. τὸ δίκτυον. Λῖνος δὲ παρὰ θηβαίοις φιλόσοφος. Λιούτωρ, παρὰ ῥωμαίοις, βοηθός. Λίπα. λιπαρὸν καὶ τὴν ἀπόστασιν, Θουκυδίδης. λίπα γὰρ ἀλείψεσθαι ὅπως μὴ ἀδικῶνται. καὶ Αἰλιανός. ὁπόταν γὰρ περιίωσι κινδυνεύοντες, λίπα ἀλείφονται. Λιπαρὰ ἀφύη. Ἀριστοφάνης. εἴ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειε τὰς Ἀθήνας, ηὕρετο πᾶν ἄν, ἀφύων τιμὴν περιάψας. καὶ αὖθις. τὸ χρῆμα λιπαρὸν τῆς πόλεως. τουτέστι πλούσιά ἐστι. τὸ λι μακρόν. Λιπάρα, μία τῶν καλουμένων Αἰόλου νήσων. περὶ τὴν Σικελίαν δὲ ἡ Λιπάρα. καὶ Λιπαραῖοι. Λιπαρὲς. τὸ προσεχές. ἐκ τοῦ λίαν παρεῖναι. Ἀριστοφάνης. εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖς δὲ κἂν σμικρὰν λαβεῖν, οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαρᾶς χειρουργίας. τουτέστι τόλμης. ἢ γὰρ οὐκ ἀφέξονται προσχοῦς ἔργου αἱ γυναῖκες. Λιπαρεῖ. παρακαλεῖ. τὸ λι μακρόν. Γλίσχρος προσαιτῶν, λιπαρῶν. Εὐριπίδης.

Λιπαρεῖν τὸ καθικετεύειν. παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι. λιπαρεῖτε μένοντες. προσεδρεύετε μένοντες. ἢ ἐπιμελεῖσθε μένοντες. Λιπαρῇ χειρί. ἀντὶ τοῦ λιπαρῶς καὶ συνεχῶς. καὶ λιπαρεῖ. πλουσία. ἀφθόνῳ. Σοφοκλῆς. ἀπόλλοιν᾽ ὡς πολλὰ δὴ ἀφ᾽ ὧν ἔχοιμι, λιπαρῇ προύστην χειρί. νῦν δ᾽ ἄλυκει ἀπόλλομαι ἐξ οἵων ἔχω αὐτὴ προσαιτοῦ. λίσσομαι. γόνου πύρφορον ἥμιν ἀρωγὸς ἐνθάδε τῶν βουλευμάτων. καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰ ἐπιτίμια. Λιπαρής. πρὸς δὲ τὸ θεῖον λιπαρὴς ἦν καὶ ἔνθυμος, ὥσθ᾽ ἅμα αὐτῷ προσιέναι. καὶ αὖθις. τὰ δὲ γράμματα ὑπομνήσεις ἦν λιπαρὴς τῶν σπονδῶν. Λιπαρεία ἡ προσεδρεία. ἐχλεύαζεν αὐτούς. ὡς ἐκ τῆς λιπαρείας τῆς βαρείας δὲ πλέον ἔχειν οὐδέν. ὁ δέ, ἐγαθάζετο, τοῦ θεοῦ τοὺς θεράποντας, ἐκ τῆς τοσαύτης λιπαρίας πλέον ἔχειν οὐδέν. Λιπαροκρήδεμνος. ἡ πολύτιμον κρήδεμνον ἔχουσα. ἡ λιπαροκρήδεμνοι ἐπιπομένη καθ᾽ Ὅμηρον, χερσὶ ταῖς ἰδίαις ἐξεπόνησε χάρις. Λιπαρός. αὐχηρός. παρὰ τὸ λίπα. στίλβει γὰρ τὸ ἔλαιον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀληλιμμένος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου. Λιπαρῶς ἐπιμόνως. πάλιν αὐτῶν ἐγκειμένων φιλανθρώπως ὑπήκουσε.

Λιπογνώμων ἡ ἀπόχη. παρὰ τὸ λείπεσθαι γενέων. ὅ ἐστι φυγήν. Λιπογνοῦντας. πένητας. Λίπος. καὶ ἡ δοτικὴ τῷ λίπει. Λιποτάκτης. φυγάς. τὴν τάξιν αὐτοῦ καταλιπών. καὶ λειποτακτήσας. καταλείψας. φυγών. Λιπῶσι. λιπαρῶσι. Λίπτω. τὸ ἐπιθυμῶ. καὶ λελίφθαι ὁμοίως. ἐξ οὗ καὶ τὸ λιλαιόμενοι. Λίποιμι. καταλείψαιμι. Λίριον καὶ κοινῶς τὸ ἄνθος. καὶ ἰδίως τὸν νάρκισσον καλοῦσιν οἱ Ἀττικοί. Λιρὸς ὁ ἀναιδής. καὶ λιρόφθαλμος. Λιρώτερον. Λὶς ὁ λέων. μῦθος. ἐς βοΐῳ τὸν κοῖρον ὄνῳ γενέσθαι μισόβορος λίς. Λισσάδας πέτρας. λείας καὶ ὁμαλάς. τοῖς δὲ σκύθαις πρὸς τὰς ῥωμαϊκὰς ναῦς, ὥσπερ ἀνορμίσαι τὰς λισσάδας πέτρας, ἐξερρίαζετο τὰ σκάφη. πάντα δὲ κατεδύετο τὰ σκάφη. Λίσσεται. λιτανεύει. καὶ λίσσεσθαι. Λισσὴ ἡ ὁμαλή. Λίσσομαι. ἱκετεύω. Λίσση. τὸ τόνῳ ὡς κίση. Ἀπολλώνιος δὲ ὀξυτόνως. ψιλὴ ἢ πετριμμένη καὶ λεία, οἱ δέ, θειώδιον λεπτὸν σφόδρα. Λίσσοι

θρίξ. Λίσποι, καὶ οἱ τὰ ἰσχία λεπτοί. λίσπους καλοῦσι καὶ τοὺς ὑφ' ἡμῶν καλουμένους στρίφους, ἀστραγάλους. καὶ λισπόπυγοι, οἱ λεῖοι τὴν πυγήν. Λίσποι· οἱ μέσον διαπεπρισμένοι ἀστράγαλοι καὶ ἐκτετριμμένοι. καὶ λίσπη γλῶσσα, ὡς ἐπιτετριμμένη. λέγονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιθετικῶς λίσποι, διὰ τὸ ναυτικοὺς ὄντας ἕνεκα τῆς ἐπὶ τῷ κωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφέδρας, ἀπόπυγους εἶναι. ἢ διὰ τό, Θησέα μετὰ Πειρίθου καταβάντα εἰς ᾅδου, καὶ πρός τινα πέτραν ὑπὸ Περσεφόνης ἐπικαθισθέντα σὺν τῷ Πειρίθῳ, Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν Κέρβερον κατελθόντος, παρὰ τῆς θεοῦ τε αὐτὸν ἐξαιτησαμένου, καὶ τῆς πέτρας ἀποσπάσαντος, ἐγκαταλειφθῆναι τὸ προσηλωμένον αὐτῇ τῶν γλουτῶν μέρος. διόπερ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀθηναίους οὕτως ὀνομάζεσθαι. Λιστραίνω· τὸ σκάπτω. Λίστροισι· τοῖς ξύλοις. Λίσφοι· τὰ ἰσχία. Λίσχρος· φαῦλος. Λῖτα· καταπέτασμα. ἄνθετο δ' ἱερὰ λῖτα πολυδαίδαλα. καὶ ῥόος οὐρον ἀσκητὸν χρυσῷ παμφανόωντι κάσας. Λιτάζομαι· παρακαλῶ. δέομαι.

Λιτανεύω· δοτικῇ. ἄγεται. Λιτανεία καὶ λιτή, ἡ παράκλησις. Λιταργισμούς· τὰ σκιρτήματα ἐναλλου. Λίταργος· ὁ ἀργός. Λιταργιοῦμεν. καὶ λιταργιοῦμεν. συντόμως δραμούμεθα, πρὸς τὴν λίαν ἀργόν, τουτέστι ταχύ. Ἀριστοφάνης. εἰ δ' οὖν πως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' εἰς τὰ χωρία.

Λιτάζεσθαι· παρακαλεῖσθαι. Λιτή, ἡ παράκλησις. Λιτὴ τῷ Μακεδόνι. ἧς Εὔπολις ἐν τῷ Ἤδη μακεδόνων μνημονεύει. Λιτὸ εἰς ὄνομα κύριον. Λιτός. ἁπλῆς. ἐν ἐπιγράμματι. λιτός ἐγώ τι τύχης, ὦ δέσποτα. φημὶ δὲ πολλῶν ὄλβον ὑπέρτερον εἶναι τὸν σὸν ἀπὸ κραδίης. καὶ αὖθις. λιτὸς ὁ τύμβος ὀφθῆναι. μεγάλου δ' ὁ στέφανος ἔχει. τὸ λι μακρόν. καὶ αὖθις. οἱ δέ, ὃν ἐξ ἐφαύλισαν τὸ ἔργον, οἷα δή που λιτόν. καὶ αὖθις. λιτὸς ἐστὶ σχεδὸν ἀμπελών. Λιτότερος. λιτότης. ἡ ἁπλότης. Λίτρα. ὁ σταθμός. Λιτοίμην· παρακαλέσαιμι. Λιτοῖς. ὀλίγοις. ψιλοῖς. ἀτελέσι. Πολύβιος. μαθὼν δ' ἐξ αὐτομόλου διασαφήσαντος ὅτι ἑορτὴν ἄγουσι πάνδημον, καὶ τοῖς σιτίοις λιτοῖς χρῶνται διὰ τὴν σπάνιν, τῷ δὲ οἴνῳ δαψιλεῖ, ἐπολιόρκει. Λιτυέρσης ὄνομα ᾠδῆς. μὲν ἀνδρὸς Χαλκηδονίῳ ᾄδουσι λιτυέρσην ἀπαλείσου τέως. οἱ γάρ, αὐλήσεως γένος. ἦν γε Μίδου νόθος υἱὸς ὁ Λιτυέρσης. κατῴκει δὲ ἐν Κελαιναῖς. καὶ τοὺς παριόντας ὑποδεχόμενος, ἠνάγκαζε μετ' αὐτοῦ θερίζειν. εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλάς, τὸ ἄλλο σῶμα συνεῖλε ἐν τοῖς δράγμασιν. ἔθανε δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους. εἰς τιμὴν τοῦ Μίδου, θεριστικὸς ὕμνος ἐπ' αὐτῷ συνετέθη. Λιφαιμεῖ. αἱμορροεῖ. λείπει τῷ σώματι. Ἀππιανός. ὁ δὲ Κελτὸς ἀγανακτῶν καὶ λιφαιμῶν, ἐδίωκε τὸν Βαλλέριον, συγκαταπεσεῖν ἐπειγόμενος. ὑπὸ δὲ ποδὸς ἀναχωροῦντος ἀεὶ τοῦ Βαλλερίου, κατέπεσε πρηνὴς ὁ Κελτός. καὶ δεύτερον τοῦτο μονομάχιον ἐπὶ Κελτοῖς ἐμεγαλαύχουν Ῥωμαῖοι. Λιχανός, ὁ μετὰ τὸν ἀντίχειρα δάκτυλος, διὰ τοῦ ι. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ λείχω. ὡς παρὰ τὸ οἰκτείρω οἰκτιρμός. σείω σῖτος. Λιχμήσονται διὰ τοῦ χ. λείξουσιν. εἶτα περιλιχμησάμενοι τὰ τῶν ἁγίων σώματα. λικμῶ δὲ διὰ τοῦ κ, ἐπὶ τῆς ἅλω. Λιχνεύουσα. λίχνως ζητοῦσα. Λιχνεία. πύκνωσις. Λίχνος. πραττόμενος, τῶν ὄψων κατεπιθυμῶν.

Λίμβος. λαίμαργος. Αἰλιανός. ἀνὴρ λίχνον ὄμμα καὶ ἀσελγὲς φαίνων κακῇ ἐπιστάσει. τὰ τῆς Φερεφάττης ὄργια ἐδίψησε θεάσασθαι ἀτέλεστος ὤν. Λοβός, τὸ ἄκρον τοῦ ὠτός. καὶ τοῦ ἥπατος. καὶ τὰ ἄκρα πάντα. ἀλλὰ κυρίως τῶν ὤτων τὸ κάτω. καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐρεβίνθου ἢ κυάμου. καὶ ἐν θυτικῇ. σημεῖόν τι ἐν τῷ ἥπατι. ἔνθεν λοβὸς ἡ διὰ τῶν ὤτων τι μωρία διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ λωβὸς ὁ βεβλαμμένος. Λογάδες οἱ ὀφθαλμοί. ἐν ἐπιγράμματι. ἣν δ' ὡς δυσάκινθον ἔχειν χάριν αἴθοπος αἴγλης, ἀλλὰ τεῶν λογάδων, πολὺ γ' ἀμαυροτέρην. καὶ λογάδες οἱ ἐκλελεγμένοι. Λογάδην. ἐπιλέκτως. παρὰ Θουκυδίδῃ. σιδήρια λιθουργικὰ οὐκ ἔχοντες λογάδην φέροντες τοὺς λίθους, ξυνετίθεσαν ὡς ἑκάστῳ τι ξυμβαίνοι. καὶ λογάδες λίθοι. ἐκ λογάδων λίθων ἐκτισμένος. τουτέστι τῶν ἁπλῶν. καὶ μικρῶν. Λογάνιον. Λογάρια. οἱ λόγοι. Ἀριστοφάνης. οὐ φανοῦμαι δὲ στρογγύλον λογάρια τινὰ καὶ προνόμια. Λογεῖον, ὃ μαντεῖον, ὅπερ ἐφόρει ὁ ἱερεύς· ἐν ᾧ ἦσαν ἐγκεκολλημένοι οἱ ιβ λίθοι. καὶ λογεῖον τὸ δικαστήριον. Λόγια. τὰ παρὰ θεοῦ λεγόμενα κατὰ λογάδην. χρησμοὶ δέ, οἵτινες ἐμμέτρως λέγονται θεο-

φορουμένων τῶν λεγόντων. Λογία· ὁ Χρυσόστομος ἐν τῇ ὁμιλίᾳ τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς, λογίαν τὴν συλλογὴν καλεῖ· λέγων· περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους. Λογιβάρδος. Λόγια· ἐκλογαί. καρποφορίαι. καὶ λόγιον ἡ ὑπόσχεσις, ἡ θεία καὶ ἡ θεόπνευστος γραφή. καὶ λόγος. Δαβίδ· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου. λόγιος δὲ ὁ φρόνιμος. Λογίζω· σκέπτομαι. Λογίσομαι· ἀναψηφίσομαι. ἀναριθμήσω. καὶ λογιοῦμαι· ἀπαριθμήσω. ψηφίσω. καὶ λογίζω τὸ νομίζω. ὡς τὸ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. Λογγῖνος ὁ Κάσσιος φιλόσοφος. διδάσκαλος Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου. πολυμαθὴς καὶ κριτικὸς γενόμενος. ἦν δὲ ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ καίσαρος. καὶ ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ, ὡς σύμπνους Ζηνοβίᾳ τῇ Ὀδαινάθου γυναικί. ἔγραψε περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον φιλοσοφίας. ἀπορήματα Ὁμηρικά. εἰ φιλόσοφος Ὅμηρος. προβλήματα Ὁμήρου καὶ λύσεις ἐν βιβλίοις β´. τίνα παρὰ τὰς ἱστορίας οἱ γραμματικοὶ ὡς ἱστορικὰ ἐξηγοῦνται. περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ πολλὰ σημαινουσῶν λέξεων, δ´. Ἀττικῶν λέξεων ἐκδόσεις β´. εἰσὶ δὲ κατὰ στοιχεῖον. λέξεις Ἀντιμάχου καὶ Ἡρακλέωνος. καὶ ἄλλα πολλά. Λογγῖνος. οὗτος ὁ Λογγῖνος καὶ Κόνων, ἀδελφοὶ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως. οἱ παραδυναστεύοντες ἀθέσμως ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ἐπὶ κτήμασιν ἀλλοτρίοις ὅρους ἐτίθεσαν. καὶ τοῖς τὰ ἔσχατα πλημμελοῦσιν, ἔνεμον τὰς βοηθείας ἐπὶ μισθῷ. Λογγῖνος δὲ καὶ πάσης ἀκρασίας ἦν πλήρης. ἀεὶ μὲν μεθύουσι συνδιαιτώμενος θεράπουσι. ἀεὶ δὲ πορνοβοσκοὺς ἔνδον ἔχων ἀφθόνους. οἳ γυναῖκας μὲν αὐτῷ τὰς τῶν πρώτων ἀρχόντων ἐπηγγέλλοντο ἄξειν. οἱ δὲ πόρνας ἄγοντες ἀπὸ κόσμου θαυμαστοῦ καὶ διφρῶν ἐπισήμων, ἐξηπάτων, ὡς δῆθεν αὐτὰς ἐκείνας κομίσαντες. οὗτος δὲ ὁ Λογγῖνος, καὶ σύστημα ἀσκητριῶν ἔλυσε τρόπῳ τοιῷδε. ἐπισύχνως ἐνδιαιτώμενος ταῖς κλιζομέναις πηγαῖς, ἐπύθετο τούτων παρὰ τῶν προαγωγευόντων, ὡς εὐπρεπεῖς λίαν εἰσὶν αἱ γυναῖκες. καὶ ἔπεμψεν αὐταῖς ὄσπρια καὶ ξηροὺς ἄρτους. εἶτα χρήματα. ἄλλα τέ τινα. ὡς πρὸ αὐτοῦ δῆθεν ἐξ ἐπιστροφῆς τῶν φόβων. δεινοὶ δὲ οἱ γυναικοϊέρακες εὐπρεπεῖ αἰτίᾳ ἐφαλεῖσιν εἰσάγειν τὸ θῆλυ. ἐν ταῖς ἐν τῷ σεμνείῳ, πολλαῖς τούτων [illegible] ἐπειθανάγκη κατήγαγεν. οὗτος γὰρ ἦν λάγνος, ὡς καὶ ἐλαθούσαις καὶ ἀρχόντων γυναιξὶ καὶ παρθένοις ἀσελγεία ἐπιπηδᾶν(?) καὶ πάντα δρᾶν ἀναιδῆν. ἐν προόδῳ δέ, σφαίρας ἀργυρᾶς καὶ περικάρπια δειπνεῖ. καὶ ἄλλων δὲ πολλῶν κακῶν αἴτιος ἐγένετο ὁ Λογγῖνος οὗτος. Λόγισαι· σκέψαι.

Λογισμὸς ἡ λογιστικὴ τέχνη. ὡς Ἰσοκράτης Βουσίριδι. συμπάσχουσιν ἀλλήλοις ὅ τε λογισμὸς καὶ τὸ σῶμα. ὁ γὰρ λογισμὸς ἀτονώτερος γίνεται τοῦ σώματος πάσχοντος. Λογισμός, ἡ κτῆσις. οὐδενὶ κόσμῳ ἐλκύσατο λογισμοὺς δῆθεν τῶν βεβιωμένων πραττόμενος. ἡ ἐξέτασις λέγεται λογισμός. ὁ δὲ πλοῦς, λογισμῷ τοῦ πρὸς σὺ δυοῖν μηνοῖν ξυμβήσεσθαι εἰκασθείς. ἀντὶ τοῦ ἀπαριθμήσει. λογισμὸς γὰρ καὶ ἡ ἀπαρίθμησις. οἱ δέ, λογισμὸν τοῦ πλήθους ἐποιήσαντο. καὶ Εὐριπίδης· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν. τουτέστιν οὐκ ἔχει πρόφασιν τὸ φιλονεικεῖν. Λογισταί, οἱ μεθοδικοί. καὶ περὶ ψῆφοι. καὶ λογίσομαι, ἀναψηφίσομαι. ἀναριθμήσω. Λογισταὶ καὶ λογιστήρια. ἀρχή τις παρ' Ἀθηναίοις οἱ λογισταί. εἰσὶ δέ, τὸν ἀριθμὸν δέκα. οἳ τὰς εὐθύνας τῶν διῳκημένων, ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις λ´. ὅταν τὰς ἀρχὰς ἀποθῶνται οἱ ἄρχοντες. λογιστήρια δέ ἐστι, τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα. ὡς Δείναρχος καὶ Ἀνδοκίδης δηλοῦσι. Λογιστεῦσαι· ἀπαριθμήσασθαι. ἀναμετρῆσαι. οὐ δυνάμενος ἢ οὐ βουλόμενος λογιστεῦσαι τὰ πεπραγμένα. καὶ μισῆσαι τὰ κακῶς πραχθέντα. Λογιστής· κριτής. δοκιμαστής. ἐξεταστής. Λογογράφος· ὁ δίκας ἢ λόγους δικανικοὺς γράφων. καὶ λογογραφῶ αἰτιατικῇ. Λόγον ἔχειν· ἀντὶ τοῦ φροντίζειν. Θεόπομπος φιλιππικῶν α´. Λογοποιός· ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος. Ἰσοκράτης καὶ Ἡρόδοτος. ὅς ἐστιν εὑρετὴς λόγων, καὶ ἀπομνημονευμάτων. Λογοποιῶν· πλάττων λόγους ψευδεῖς. Λόγος· λόγος ἐστὶ φωνὴ σημαντική, ἀπὸ διανοίας ἐκπεμπομένη. λόγος δὲ σημαίνει ς´. διαφέρει δὲ λέξις καὶ λόγος. λέξις μὲν γὰρ ἄσημος γίνεται. ὡς τὸ βλίτυρι. λόγος δὲ οὐδαμῶς. διαφέρει δὲ καὶ τὸ λέγειν τοῦ προφέρεσθαι. προφέρονται μὲν γὰρ αἱ φωναί. λέγεται δὲ τὰ πράγματα. ἃ δὴ καὶ λεκτὰ τυγχάνει. ἀρεταὶ δὲ τοῦ λόγου ε´. ἑλληνισμός. σαφήνεια. συντομία. πρέπον. κατασκευή. λόγος καὶ ἡ ὑπόθεσις. ὁ Εὐριπίδης(?) Σοφοκλῆς. Εὐριπίδης λόγον παρέστησε καὶ τραγῳδίαν. Λόγοι τρεῖς παρὰ φιλοσόφοις. ὁ ἐξ ἀμφοτέρων

φοτέρων συντεθέντων. οἷον εἰ ζῇ πλάτων. ἀναπνεῖ πλάτων. ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον. ἄρα τὸ δεύτερον. παρεισήχθη δὲ ὁ λόγος οὗτος, ὑπὲρ τοῦ, ἐν ταῖς μακροτέραις συντάξεσι τῶν λόγων, μηκέτι τὴν σύλληψιν μακρὰν οὖσαν, καὶ τὴν ἐπιφορὰν λέγειν. ἀλλὰ συντόμως ἐπενεγκεῖν. τὸ δὲ πρῶτον. ἄρα τὸ δεύτερον. Λόγου τυχεῖν. ἀντὶ τοῦ, ἐπαίνου. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος.

Λόγοισιν ἑρμόδωρος ἐμπορεύεται. ὁ ἑρμόδωρος ἀκροατὴς γενόμενος πλάτωνος, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ συντεθειμένους λόγους κομίζων εἰς σικελίαν ἐπώλει. Λογάδι. τῷ λιθολογημένῳ. Λογχάδιον, εἶδος ὅπλου. καὶ λογχαῖος, μετὰ τῆς λόγχης. Λόγχη, ἕκαστον σύστημα, ἐν ἰνδοῖς λέγουσιν. ὡς εἴ τις ἐπὶ πολλῶν ἵππων, εἴποι τὴν ἵππον. λόγχη οὖν, σιδήρεον ἀκόντιον. Λογχωτοί. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὸ δίθυρσον τοῦτο λογχωτόν. καὶ τὸ προσφύειον. Λοεσσάμενος. λουσάμενος.

Λοκρὸς αἴας. οὐχ ὁ σαλαμίνιος, καὶ λοκρὶς πόλις. Λοκρῶν ξυνθήματι. παροιμία. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν παρακρουομένων. Λόλλαι τῶν λολλῶν. ὄνομα τόπου. Λολλιανὸς ἐφέσιος σοφιστής. μαθητὴς ἰσαίου τοῦ ἀσσυρίου. γεγονὼς ἐπὶ ἀδριανοῦ τοῦ καίσαρος. ἔγραψε πολλά.

Λοξά. σκολιά. καμπύλα. οὐκ ἐξ εὐθείας γινόμενα. Λοξὴ φάλαγξ. ἡ τὸ μὲν κέρας ἕτερον, ὁπότερον ἂν προκέηται πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα, καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη. τὸ δὲ ἕτερον, ἐν ἀποστάσει δι' ὑποστολῆς ἔχουσα. δεξιὰ μὲν, ἡ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη. λαιὰ δὲ ἡ τὸ λαιόν. ἐν ἐπιγράμματι. δινηθεῖσα λοξαῖς διαλακαίνα κέρας. Λοξίας ὁ ἀπόλλων. ὁ λοξὴν ἴα ἀποπέμπων. λοξῶς γὰρ ἐμαντεύετο. κροῖσος ἅλυν διαβὰς, μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει. ἢ ὁ λοξὴν πορείαν ποιούμενος. ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ λοξίῳ. σιγᾶν δὲ χρὴ μὴ λοξοῖς ἰδὼν ὄμμασιν ὁ φθόνος τραχεῖ βάλλῃ λίθῳ κατὰ πίνδαρον. Λοπάς. παρὰ συρακουσίοις τὸ τήγανον. παρὰ δὲ θεοπόμπῳ, ἱστορεῖ. καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. καλεῖται δὲ οὕτω καὶ ὁ ἐν τῇ ἑλλάδι γινόμενος λίθος. ἀριστοφάνης. ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα, ἀντὶ βίου λάβοιμ' ἂν οὗ μένων ἀποστερεῖς. οὐ γὰρ χαίρω βατίσιν. οὐδὲ χέλυσιν. ἀλλὰ δύοιν ἀνδρικίδιον μικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον. Λοπὰς ἡ χύτρα.

Λοπᾶσι. κλέπταις. Λόπος. ἡ περικειμένη ἔξωθεν τοῦ κρομμύου λεπίς. καὶ πᾶν λέπος. φλοιός. δέρμα λεπτόν. ξηρόν. Λορδὸν, τὸ ἀπόκυρτον. καὶ λορδοῦται. τὸ ἀποσεσιμωμένον. ἐναντίον τῷ κυρτῷ. ὃ καὶ κυφὸν καλεῖται. Λορδὸς. ἀπεξυλωμένος. συγκεκαμμένος τὸ σῶμα.

Λορδουμένη. φησὶ προκόπιος περὶ θεοδώρας τῆς ἰουστινιανοῦ γαμετῆς. ἀποδυσαμένη ξὺν τοῖς μίμοις, ἐν τοῖς μέσω ἑστήκει, λορδουμένη τε καὶ τὰ ὀπίσω ἀποκινοῦσα. ἤγουν κεκαμμένη. Λορδουμένων. ἐπειδὴ οἱ συνουσιάζοντες κινοῦνται. ἀριστοφάνης. λορδουμένων τε σωμάτων ἐπὶ τήν.

Λουκᾶς ὁ εὐαγγελιστής. ἔχει τίτλους πγ΄. κεφάλαια, τμη΄. Λουκιανὸς σαμοσατεύς. ὁ ἐπικληθεὶς βλάσφημος. ἢ δύσφημος. ἢ ἄθεος εἰπεῖν μᾶλλον. ὅτι ἐν τοῖς διαλόγοις αὐτοῦ, γελοῖα εἶναι καὶ τὰ περὶ τῶν θείων εἰρημένα παρατίθεται. λέγεται δὲ γενέσθαι ἐπὶ τοῦ καίσαρος τραϊανοῦ καὶ ἐπέκεινα. ἦν δὲ οὗτος τὸ πρὶν δικηγόρος ἐν ἀντιοχείᾳ τῆς συρίας. δυσπραγήσας δ' ἐν τούτῳ, ἐπὶ τὸ λογογραφεῖν ἐτράπη, καὶ γέγραπται αὐτῷ ἄπειρα. τελευτῆσαι δὲ αὐτὸν λόγος ὑπὸ κυνῶν. ἐπεὶ κατὰ τῆς ἀληθείας ἐλύττησεν. εἰς γὰρ τὸν περεγρίνου βίον, καθάπτεται τοῦ χριστιανισμοῦ. καὶ αὐτὸν βλασφημεῖ τὸν χριστὸν ὁ παμμίαρος. διὸ καὶ τῆς λύττης, ποινὰς ἀρκούσας ἐν τῷ παρόντι δέδωκεν. ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, κληρονόμος τοῦ αἰωνίου πυρὸς μετὰ τοῦ σατανᾶ γενήσεται. Λουκιανὸς ἕτερος, κώμης τῆς ἕω. ἐπὶ ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως. αὕτη δ' ἡ ἀρχὴ ἐβούλετο ὂν προβεβλημένον αὐτῆς, ἐφεστάναι πᾶσι τοῖς τῆς ἕω ἐπάρχοις ἰθύνουσι. καὶ ἐπὶ τοῖς, οὐκ εἰς τὸ δέον πραττομένοις ἰθύνειν. οὗτος τοίνυν πᾶσαν ἀρχὴν ἀρετὴν εἰς τοὺς ἀρχομένους ἐπιδεικνύμενος, ἐπὶ δικαιοσύνῃ καὶ σωφροσύνῃ καὶ πᾶσι τοῖς, ἄρχοντας κοσμεῖν δυναμένοις, διαβόητος ἦν. οὔτε προσώπων διαφορὰν, οὔτε ἕτερόν τι κατὰ νοῦν ἔχων, πλὴν ὧν ὁ νόμος ὑπηγόρευεν. ὥστε ἀμέλει καὶ τὸν τοῦ βασιλέως θεῖον εὐχέριον αὐτοῦ ὄντα, πρὸς τὸ προσῆκον, ἀποσεισάμενος ἐκίνησεν, ὥστε πρὸς τὸν βασιλέα διαβαλεῖν. ἐπεὶ δὲ ὁ βασιλεὺς αἴτιον εἶπεν εἶναι ῥουφῖνον, αὐτίκα τὸν τοιαύτην ἀρχὴν δεδωκότα, λαβὼν πρόφασιν ὁ ῥουφῖνος, τὸν λουκιανὸν σφαίραις μολυβδίναις ᾐκίσατο κατὰ τοῦ τένοντος. Λουκιανὸς ὁ μάρτυς. οὗτος ἐκ σαμοσάτων τῆς συρίας ἦν. ἀνὴρ τῶν ἐλλογίμων. παρὰ δὲ τὴν πρώτην ἡλικίαν, μακαρίῳ τινὶ συνεσόμενος τὴν ἐδέσσαν οἰκοῦντι, καὶ τὰς ἱε-

ρὰς βίβλους ἐξηγούμενος, πάνυ τοι κάλλιστος ἐφάνη περὶ ταῦτα, ἐκεῖνο ἐν ὀλίγῳ πλείστας ἔλαβε χρόνῳ. καὶ πρός γε τὸν μονάδιον ἀπεκλίνετο βίον. καὶ πρὸς ἅπαν ἀρετῆς ἀφίκετο μέτρον. πτύρκ δὲ καὶ εἰς ἰσωσύνην, πρεσβύτερος ἐν Ἀντιοχείᾳ γενόμενος. καὶ διδασκαλεῖον μέγα ἐκεῖσε συνεστήσατο. ἑκασταχόθεν σπουδαιοτάτων ὡς αὐτὸν ἀλλαχόθεν ἀφικνουμένων ἀνδρῶν, οὗτος τὰς ἱερὰς βίβλους θεασάμενος πολὺ τὸ νόθον εἰσδεξαμένας, τοῦ τε χρόνου λυμηναμένου πολλὰ τῶν ἐν αὐταῖς, καὶ τῆς συνεχοῦς ἀφ' ἑτέρων εἰς ἕτερα μεταθέσεως, καὶ μέντοι καί τινων ἀνθρώπων πονηροτάτων οἳ τοῦ ἑλληνισμοῦ προεστήκεσαν, παρατρέψαι τὸν ἐν αὐταῖς θελησάντων νοῦν, καὶ πολὺ τὸ κίβδηλον ἐνσκευασαμένων, αὐτὸς ἁπάσας ἀναλαβὼν ἐκ τῆς ἑβραΐδος ἐπανενεώσατο γλώττης· ἣν καὶ αὐτὴν ἐς τὰ μάλιστα ἦν ἠκριβωκώς, πόνον τῇ ἐπανορθώσει πλεῖστον εἰσενεγκάμενος. οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ τὴν καθαρότητα τῶν θείων δογμάτων, παρὰ τούτῳ τις ἂν κάλλιστα τῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον γινομένων, ἐπαίνοιη ἀκριβῶς φυλαττομένην. ἐζήλευε γὰρ καὶ ἐπιστολὰς ἀμέλει γενναιότατα, ἐξὸν φορέσαι τις ἂν ἅμα καρτερῶς, ἣν ὁ ἀνὴρ ἐπὶ τῶν θείων ἔσωζε γνώμην. ἐμαρτύρησε δὲ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἐν Νικομηδείᾳ τῆς Βιθυνίας. Λούκιος Σέργιος Κατιλῖνος. ἀνὴρ γένους μὲν τῶν ἐπιφανεστάτου. ἄλλως δὲ πονηρὸς τὴν φύσιν. τολμητής τε καὶ μεγαλοπράγμων. καὶ τὸ ἦθος ποικίλος ἐπολεθρωτὴς πείθεις συνωμόσατο τοὺς θρασυτάτους καὶ τολμηροτάτους τῶν ἀπελθόντων εἰς τὴν ἑαυτοῦ πίστιν ἐνδυσάμενος. λέγεται γὰρ ἄνθρωπον καταθύσας, δοῦναι τοῦ αἵματος τοῖς συνωμόταις, περιάγων ἐς πάντας τὴν κύλικα, πλήρη οἴνου τε καὶ αὐτοῦ αἵματος. εἴτε καταράσκων τοὺς ἄνδρας τῷ τοιῷδε ὅρκῳ, εἴτε καὶ πρὸς πᾶν τόλμημα καὶ πᾶσαν ἐθίζων ἀνοσιουργίαν. ἅτε οἰκείῳ καὶ πολιτικῷ ἐπιχειρῶν αἵματι, μετάγειν τὴν πολιτείαν εἰς τυραννίδα, φόνῳ τε πολλῷ τῶν ἀρίστων, καὶ κατασκαφῇ τῆς πόλεως μηχανώμενος. ἐπῆρε δὲ τὸν Κατιλῖνον εἰς τὰς τοιαύτας ἀπονοίας, βαρέα τε ὀφλήματα μείζω νικῶντα τὸ τίμημα τῆς οὐσίας, καὶ συνειδὸς ἐκθέσμων καὶ μυσαρῶν πράξεων ἔχοντα. τόν τε γὰρ παῖδα τῆς ἀειστάλης διέφθειρε. δι' ἃ δὴ καὶ ὑπατείαν μετιὼν ἀπελάθη, Κικέρωνος ἐς τὴν τοῦ δεξιὰν ταχθέντος. ἐξ οὗ δὴ καὶ μάλιστα τὰ ἀτοπώτατα τῶν δραμάτων ἐπὶ νοῦν ἐβάλλετο, τῶν κακῶν οὐδαμοῦ ἱστάμενος, οὐδὲ ἀναπαύων τὴν γνώμην. ὁ δὲ Κικέρων, εἰπεῖν τε δεινὸς ὢν καὶ τἀληθὲς ἀνευρεῖν ἱκανός, καὶ γνῶναι τὸ μέλλον ὀξύτατος, πολέμιον αὐτὸν ἀποφήνας, ἐξήλασε τῆς πόλεως. Λουκούλλειον. τὸ τοῦ Λουκούλλου. Λούκουλλος, ὁ ὕπατος Μιθριδάτῃ τῷ τοῦ Πόντου βασιλεῖ ἐπολέμει, προσχὼν ἐς Τρῳάδα. καὶ σκηνῶν περὶ τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν, ἔδοξε τὴν Ἀφροδίτην νύκτωρ ἐπιστᾶσαν οἱ τόδε εἰπεῖν· τί κνώσσεις μεγάθυμε λέων; νεβροὶ δέ τοι ἐγγύς. καὶ ὃς ἐξαναστὰς καὶ πυθόμενος ὡς εἴη ἐπὶ τοῦ ναυλοχῶν ὁ βασιλικὸς στόλος, ἐπέπλευσεν αὐτῷ. καὶ κρατήσας τῇ ναυμαχίᾳ, διαφθείρει πάντας, καὶ τὸν στρατηγὸν Ἰσίδωρον. ὁ δὲ Μιθριδάτης, φεύγει πρὸς Τιγράνην τὸν τῶν Ἀρμενίων βασιλέα. ὁ δὲ Λούκουλλος καὶ πρὸς Τιγράνην ἐξενεγκὼν πόλεμον, πολλάς τε εἷλε πόλεις ὅσας, καὶ Τιγρανόκερτα ἐπολιόρκει. ὁ δὲ Τιγράνης ἀπιδὼν ἐς τὸ τῶν Ῥωμαίων, καὶ λογισάμενος εὐαρίθμητον εἶναι, τοῦτο δὴ τὸ θρυλλούμενον ἀπεφθέγξατο. ὡς οἱ μὲν πρεσβευταὶ, πολλοὶ πάρεισιν, οἱ δὲ στρατιῶται, ὀλίγοι. ἀλλ' ὅμως εἰς πεῖραν ἐλθὼν τῶν Ῥωμαϊκῶν δυνάμεων, ἔγνω τὸν ὄχλον οὐδὲν ὠφελεῖν δυνάμενον. Ἀντίοχος οὖν ὁ φιλόσοφος ταύτης ἐπιμνησθεὶς τῆς μάχης, οὐκ ἔφη τοιαύτην ἄλλην ἑωρακέναι τὸν ἥλιον. Στράβων δὲ οὕτως ἀκοντί φησι τοὺς Ῥωμαίους τὸν πολὺν ἐκεῖνον ἐργάσασθαι φόνον, ὡς μετὰ τὴν πεῖραν καταπλαγέντας ἑαυτῶν, ἐπὶ ἀνδράποδα τοιούτοις ὅπλοις χρησαμένων. καὶ Λίβιος ἔφη τήνδε τὴν μάχην ἐκπλαγτόμενος, οὐδέποτε γάρ φησι τοσῷνδε πολεμίων ἀποδέοντας Ῥωμαίους παρατάξασθαι. εἰκοστὸν γὰρ δὴ μέρος οἱ νικῶντες ἦσαν τῶν ἡττωμένων. Λουκείπιος. ὄνομα κύριον. Λούκως αἰτιατική. Λούπερκος. Βηρύτιος γραμματικός. γεγονὼς μικρῷ πρὸ τῶν Κλαυδίου τοῦ δευτέρου Καίσαρος χρόνων. ἔγραψε περὶ τοῦ ἄν, γ΄. περὶ τοῦ ταώς. περὶ τῆς καλείδος. περὶ τοῦ παρὰ Πλάτωνι ἀλεκτρυόνος. κτῆσιν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἀρσινόης τοῦ. Ἀττικὰς λέξεις. τέχνην γραμματικήν. περὶ γένους ἀρσενικῶν θηλυκῶν, καὶ οὐδετέρων, βιβλία ιγ΄. ἐν οἷς πολλὰ κατὰ Ἡρωδιανοῦ. Λουσία. ἀφ' οὗ ὁ δημότης Λουσιεύς. καὶ Λουσιάς, δῆμος τῆς οἰνηΐδος. Λουτροί. οἱ ἐς τὸ

λιν πέλ

λιν παρελθόντες λουτρὰ ἔχουσαν, τὰ μὲν χειρότμητα καὶ πεπυρωμένα· τὰ δὲ, ἐκ τῶν κόλπων τῆς
γῆς ἀναβρύοντα καὶ ὑποδεχόμενα μεθ' ἡδονῆς πρὸς ὠφέλειάν τε καὶ τρυφὴν τοῖς φαινομένοις,
παρέχειν ἑαυτὸν κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι, δοῦλος ἐγένετο τῆς ἡδονῆς. Λουτρόν· τὸ ἀπόλου-
μα, τὸ ῥυπαρόν. ἢ τὸ ἀπόλουτρον· καὶ ἐπὶ τῶν βαλανείων τίθεται τὸ λουτρόν. πολύβιος. τὸ βαλανεῖον
ἐν παρεμβολῇ ἐκέλευε γίνεσθαι. λούσασθαι γὰρ οἱ ἐνταῦθα τῇ ὑστεραίᾳ βουλομένῳ εἶναι. ἑλλάδιος
ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. γεγονὼς κατὰ τὸν βασιλέα θεοδόσιον τὸν μικρόν, ἔγραψεν ἔκφρα-
σιν τοῦ λουτροῦ κωνσταντιανῶν. Λουτροφόρος· καὶ λουτροφορεῖ. ἔθος ἦν τοῖς γαμοῦσι μαθεῖν καὶ λου-
τρὰ μεταπέμπεσθαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν τοῦ γάμου ἡμέραν. ἔπεμπον δὲ ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγγυτάτω τοῦ
γένους παῖδα ἄρρενα. καὶ οὗτοι ἐλουτροφόρουν. ἔθος δὲ ἦν καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι λουτρο-
φορεῖν. καὶ ἐπὶ τὸ μνῆμα ἐφίστασθαι. τοῦτο δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν ἔχων. τὰ δὲ λουτρὰ ἐκόμιζον, ἐκ
τῆς νῦν μὲν ἐννεακρούνου καλουμένης κρήνης. πρότερον δὲ καλλιρρόης. Λοφαδία. ἡ τοῦ αὐχένος.
Λοφεῖον. ἡ τοῦ κατὰ τὸ πτερὸν θήκη. ἢ θήκη τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας. περιφορῆς δὲ αὐτῆ.
ἀριστοφάνης νεφέλαις. καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην. εἶτα δὴ αὐτὴν καθείρξαιμ' εἰς λοφεῖ-
ον στρογγύλον. ἐὰν μὲν ᾖ ὑποκοριστικόν, δηλοῖ τὸ ἐλάττονα τῶν τριῶν λόφων. καὶ γράφεται διὰ τοῦ
ι. ἐὰν δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου, προπερισπᾶται. καὶ δηλοῖ τὴν θήκην τοῦ λόφου. λόφιον καὶ λο-
φεῖον. Λοφίας. ὁ τράχηλος. Λοφιή. Λοφνῖσι τοῖς λαμπάσι. Λοφοπωλεῖν. ἐπειδὴ
οἱ γὰρ τοὺς λόφους πωλοῦντες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιτιθέμενοι, συνεχῶς ἐκίνουν, ἵνα παραδείξω-
σιν ὑγιεῖς τὰς τρίχας καὶ ἀβρόχους τοῖς ὠνηταῖς. Λόφος. γῆς ἀνάστημα ἤγουν περικεφαλαία.
καὶ παῖδας εἶχε, λκίου κόμη θρέψας, λοφῶντας ἤδη καὶ ἀφεῖσιν ἀκμαίους. περὶ κορυδαλοῦ φη-
σί. Λόφος. τράχηλος. καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον. Λόφαλοι. τὰ ἐπὶ τῆς περικεφα-
λαίας λαμπρὰ ἀσπιδίσκια. λόφοι ἢ αἱ τριχώσεις. Λόφωνος. Λοχαγοῖς. στρατηγοῖς. ταξιάρ-
χαις. Λοχαῖοι δίφροι. οἷς πρὸς τὸ τεκεῖν ὀψὲ χρῶνται αἱ γυναῖκες. Λοχᾶν. ἐνεδρεύειν. Λοχεύ-
ονται γεννῶνται. καὶ αὐτὸ λόχευμα καὶ αὐτὸ γέννημα, ὅθεν ὁ ἀγέννητος. Λοχεία ἐπὶ γυναικὸς ὅτε τέκῃ. λο-
χία δὲ διὰ τοῦ ι, ἡ ἐνέδρα. Λόχησις ἡ ἐνέδρα. ἐκ τοῦ λοχῶ τὸ ἐνεδρεύω. Λοχίτης, ὁ ἐνεδρεύων.
Λόχμας. συμφύτους τόπους. ἀριστοφάνης. ἔχων τὰς μασχάλας λόχμης δασυτέρας. ὥσπερ ἂν
συγκειμένου. ἔθρεψαν αἱ γυναῖκες τρίχας ἵν' ὅταν χειροτονῶσι δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι. καὶ ἀλειψάμεναι
τὸ σῶμ' ὅλον, δι' ἡμέρας ἐχλιαίνοντο πρὸς τὸν ἥλιον ὥστε μελανθῆναι ὡς ἀνήρ. Λοχμαία μοῦ-
σα. ἡ τῶν ὀρνίθων. ἐγκεκρυμμένοι γὰρ ἐν ταῖς λόχμαις εἰώθασι φωνεῖν. Λόχμη. παροιμία. λό-
χμην πολλὴν φορεῖς ἀντὶ τοῦ πληθύσει. τοῦτο δὲ ὁ φορμίων τριχώδης ἦν καὶ πυγὰς μελαίνας εἶχε.
Λόχμη. δασεῖς τόποι. πλάγια. σύμφυτος καὶ λοχμώδης. τὸ δὲ γυναικὶ ἐκ τῶν μεγαρικῶν ὄχλος λό-
χμην τινὰ εἰσδύντες, ἐκ καιροφυλακῶν. Λόχμιος. ἐν ἐπιγράμματι. λόχμιον ὑλοβάτην. τοῦ
τεσιδασίω. Λόχος ἐνέδρα. τάξις. ἀριστοφάνης γνώσεσθ' ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσὶ λόχοι δ' μαχίμων
ἀνδρῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων. διότι καὶ παρὰ λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον δ' λόχοι οἷς ἐπέχητο ὁ βα-
σιλεύς. Λόχος. σύστημα ἐξ ἀνδρῶν ὀκτώ. οἱ δὲ, ἐξ ἀνδρῶν ιβ. οἱ δὲ, ἐκ ις. ὃ καὶ τέλειον καὶ σύμμε-
τρον. καὶ λοχαγὸς πρωτοστάτης, ἡγεμών. ὁ αὐτός ἐστι πρῶτος καὶ ἄριστος τοῦ λόχου. Λοχῶ λοχήσω δοτι-
κῇ. ἁπλοῦν. καὶ ἐλόχησα. Λοχῶντες ἐνεδρεύοντες. Λωβᾶται. βλάπτει. λυμαίνεται.
ὑβρίζει. Λωβητῆρα. ὑβριστήν. καὶ λωβητὴρ ὁ βλαπτικός. βοτρύων ἀκέμαντα. φυτῶν λω-
βητῆρα κάπρον. Λώβη. εἶδος νόσου. καὶ λωβὸς ὁ ταύτης μετέχων. Λωγάιος ὄνομα κύ-
ριον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ στῆθος. Λῶιον. κρεῖσσον. καὶ λωΐτερος κρείσσων. λωΐτερος κύκνου μικρὸς
θρόος ἢ κολοιῶν κρωγμὸς ἐν εἰαριναῖς κιδναμένοις νεφέλαις. Λώϊον. βέλτιον. Λῶμα. τὸ
κράσπεδον. Λῷον. τὸ κρείσσονος λόγου. Λῶος ὄνομα μηνὸς παρὰ μακεδόσιν ὁ αὔγουστος.
Λώπην. ἱμάτιον. καὶ λώπιον, ὃ αὐτό. περίβλημα. ἐν ἐπιγράμματι. φυκτοῦ αἰθαλόεντος ἐμῆς εἰ-
πώμασι λώπης ἔσβεσε καὶ διαδὺς λέχρι ἐν θαλάμῳ. Λωπίζω. ὁ ἐκδύω. Λώπιον. ὁ εὐτελὲς ἱμά-
τιον λάφος δὲ ἀπὸ τῆς χειμερίης ἄνθεμα ναυτιλίης ἀρτῆσαι ἁγίοις, τὸ δὲ λώπιον ἐν προπυλαίοις
ἄξατο. Λωποδύτης. ἱματίων κλέπτης. ἢ λωποδύτης ὁ νεκροὺς ἐκδύων. καὶ λωποδυτεῖν τὸ ἱμάτια.

κλέπτειν. οἱ δὲ τῶ προσώπω τεθνεῶτες λωποδυτούμενοι καὶ ταφῆς ἀμοιροῦντες τοῖς θησείοις ἐπιστάσιν ἦ-
σαν αὐτοσχέδιος. Λωτῆς, ἱμάτιον. Λωτός. Λωτοσβέλτιστος, καὶ ὄνομα κύριον. Λώτ. οὗτος ἦν
ἀνεψιὸς Ἀβραάμ. ἀπῄεσαν οὖν οἱ ἄγγελοι εἰς Σόδομα ἀφανίσαι τὴν πόλιν διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ δὲ
Ἀβραάμ, ἱκέτευσε δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς μὴ συναπολέσαι. καὶ ἐχαρίσατο διὰ τὸν Λώτ. οἱ δὲ ἄγγελοι ἐν Σοδό-
μοις γενόμενοι, ξενίας ἔτυχον παρὰ τοῦ Λώτ. οἱ δὲ Σοδομῖται, ἀπὸ παντὸς αὐτοὺς ἐπειρῶντο πρὸς διαφθο-
ράν. τοῦ δὲ, διὰ φιλοξενίαν ἀντιπροϊσχόντος τὰς θυγατέρας, ὡς οὐκ ἐπείθοντο, οἱ μὲν ὑπὸ τῶν ἀγ-
γέλων ἠφανίζοντο τὰς ὄψεις. ὁ δὲ, ἅμα ταῖς θυγατράσι καὶ τῇ συμβίῳ ἐξεπέμπετο. ἥ τις ἐπιστρα-
φεῖσα, μετεβλήθη εἰς στήλην ἁλός. ὁ δὲ Λώτ, εἰς Σηγὼρ διασωθεὶς, τῇ πόλει παραίτιος ἐγέ-
νετο σωτηρίας, τῶν ἀνδρῶν ἀφανισθέντων ὡς λόγος, τῶν τε λοιπῶν δ' διαφθαρεισῶν. καὶ τῆς λί-
μνης ἅμα τῇ γῇ ἀνατραπείσης. κἀν τῷ ὄρει μεθυσθεὶς, ταῖς θυγατράσι συνῆλθε. τίκτουσι τε τὸν
Μωὰβ καὶ τὸν Ἀμμών. οἱ δὲ, υἱοὶ Ἰσραὴλ ὄντες ἐν Σαττὶν, ἐξεπόρνευσαν ταῖς θυγατράσι τῶν Μωὰβ
τῶν εἰδωλολατρήσαντες καὶ προσκυνήσαντες τὸν Βεελφεγώρ. καὶ τῶν θυσιῶν μετέλαβον. Μωϋ-
σῆς δὲ παρώξυνε κατὰ τῶν τοιούτων ἁμαρτόντας. καὶ ἀνῃρέθησαν δισμύριοι καὶ δ. Φινεὲς δὲ
ὁ ἱερεὺς καταλαβὼν Ἰσμαηλίτην, ὄνομα Ζαμβρῆ συμπεπλεγμένον Μαδιανίτιδι, ἧ ὄνομα Χασ-
βίθ, ἀμφοτέρους διέπειρε, καὶ τὸν θυμὸν ἔπαυσε τοῦ θεοῦ. Λωτοῦντα. ἀνθοῦντα. Λω-
τίνη στέφανος ἐκ λωτῶν. Λωτὸς βοτάνη εὐώδης. ἣν ἔνιοι μελίλωτον καλοῦσι. καὶ λωτοί, ἐπιθα-
λάμιοί τινες αὐλοί. λωτοὶ ἀχοῦν. ἐς θαλάμων ἐπλατάγευν θύραι. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ αὖθις.
διδύμους τε λωτοὺς κηροβόας, ἐφ' οἷς ποτε ἐπωλολύξεν αὐχένα στροβιλίσαι. καὶ αὖθις. ἄρτι γὰρ ἐ-
πεὶ ἰοινυμφας ἐπιδινήσιν ἀχὼ λωτοί. καὶ αὖθις. ἄρτι μὲν ἐν θαλάμοις νυμφιδίοις ἡδὺς
ἐπήχει λωτός. καὶ γαμικοῖς ὕμνος ἔχαιρε κρότοις. Λωτοφάγος. καὶ λωτοφάγοι ἔθνος. Λω-
φήσαντος. ἀναπαυσαμένου. ἡσυχάσαντος. Λωφῆσαι. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς, ἐς μὲν ἀνθρώπων φθορὰν, ἑ-
τοιμότατος. ἐς δὲ τὸ λωφῆσαι, ἀμήχανος. κυρίως δὲ εἴρηται λωφῆσαι ἐπιβοῶν. τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ
τραχήλου ἀποθέσθαι. λόφος γὰρ ὁ τράχηλος. Λώφησις, παῦσις. ἄνεσις. Λωφήσομεν. ἀντὶ
τοῦ παύσομεν. Λοιβεῖον ὃ θύματι ἐπιλείβω. Λοιβή. σπονδή. θυσία. Λοίγια. ὀλέθρια.
καὶ λοίγιος ὁ ὀλέθριος. Λοιγόν. φθοράν. ὄλεθρον. καὶ λοιγὸς ὁ ὄλεθρος. Λοιδίας. Πολέμων
Μακεδονίας. Αἰσχίνης μέμνηται. Λοιδορισμὸς ἡ λοιδορία. Λοιδορεῖσθαι τοῦ πονηροῦ, οὐ-
δὲν ἐπίφθονον. ἀλλὰ τιμὴ τοῖς χρηστοῖς ἐστιν ἂν λογίζεται. τουτέστι. τὸ ὑπὸ τοῦ πονηροῦ λοιδορεῖσθαι, τι-
μὴ γίνεται τῶν ἀγαθῶν. εἰ μὲν οὖν αὐτὸς ὃν δεῖ πολλὰ κηδῆσαι καὶ κακὰ, αὐτὸς ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἐμνή-
σθην φίλου. νῦν δὲ ἀεὶ γνωστὸν γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται, ὅστις ἢ τὸ λαικὸν οἶδεν, ἢ τὸν ὄρθιον νό-
μον παρὰ τὸ λεγόμενον, ἔ τις οἶδε τὸ λαικὸν καὶ τὸ μέλαν. οἱ δὲ, λέγουσιν ἀεὶ γνωστὸν κιθαρῳδὸν ὄν-
τα ᾄδειν τὸν ὄρθιον καλούμενον νόμον, καὶ τὸν λαικόν. οἵτινες ἐθαυμάζοντο κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον. τοῦ δὲ
ἀειφρενέδου παρὰ φύσιν ἀσελγαίνοντας ταῖς γυναιξί. Λοιδορία καὶ λοιδορωδετική. τὸ ἤτοι πα-
θητικὰ αἰτιατική. Λοιμάνεται. φθοροποιεῖ. βλάπτει. καὶ λοιμὸς ἡ φθοροποιὸς νόσος. δυσκρα-
σία. ἀέρος καὶ τροπὴ, λοιμικὴ κατάστασις λέγεται. Λοιμός, ὁ φθορεύς. Λοιμώδης. ὁ ὀλέθρου πα-
ραίτιος. Λοιμοί. οἱ μὴ μόνον ἑαυτοὺς λυμαινόμενοι, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις τῆς λύμης μεταδιδόντες.
Λοιπὰς καὶ λοιπάδες εἰσίν. Λοιπὸν ἐπίρρημα. Λοίσθιον τὸ ἔσχατον. καὶ λοίσθιος ἡμέρα ἐσ-
χάτη. Λοῖσθος ὁ ἔσχατος. καὶ λοίσθῳ ἐσχάτῳ. εἶθ' ὅτε λοῖσθος ἄχθος ἀπρείψας, οἴχεται ἴδην
ποθέων ἀλκμᾶνος ὁ λόγος. Λοισθώνη ἡ θρασεῖα. Λύβας ὄνομα κύριον. Λύγα. σκοτεινὰ ἐφά-
νη τοὶ αὐτοῖς παραλαμπόμενοι ὡς λύγα πυρός. Λύγδην λύζοντες. ἢ ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. τοιαῦτα πα-
λὴ λοισθιὰ μαστιζόμενοι, λύγδην ἔκλαιον ἅπαντες. Λύγδινα. κενὰ στερεὰ ἐπὶ κεῖνα τὰ λύγδινα κώνια
μαστ' ἔσκηκε μίτρης γυμνὰ περιδρομάδος. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ αὖθις. οἷα τε λύγδου λεπτὴν παρθε-
νικὴν ῥεθομένην χείλεσιν, ὅτι δὲ εἶδος λίθου ἡ λύγδος. καὶ αὖθις. γλύψας ἐπώλει λυγδινόυς τις ἐμοί-
ον. Λυγαῖος. ἀπὸ τόπου. Λυγαίως. σκοτεινῶς. καὶ λυγὴ ἡ σκοτία. Λυγιζόμενος. στρε-
φόμενος. καὶ λυγιζόμενος. ἀπὸ τῶν λύγων. λύγος δὲ ἐστι φυτὸν ἱμαντῶδες. δεῖ δὴ μόσχοισι λύγοισιν. Ὅ-
μηρος. καὶ παλαιῶν ἐν ἐργασία. πάσας στροφὰς στρέφεσθαι. πάσας δὲ διεξόδους διελθὼν, ἀπο-

στραφῆναι

στραφῆναι λυγιζόμενον ὥστε μὴ περιέχειν δίκην. τινὲς δὲ τὸ μετὰ τοῦ τιμωρείας βασανίζειν, λυγίζειν. καὶ αἱ μάστιγες αἷς οἱ ἀθληταὶ τύπτονται, λύγοι καλοῦνται. Λύγισμα. αἰσχρὰ φωνή, βδελυρὸν ᾆσμα. ὃ λέγουσιν Ἀλεξανδρεῖς λυγίζειν. ὁ δέ, ἔκαμπτεν ᾠδὰς ὁπόσας ὀνέρων ἐλύγιζέ τε καὶ ἔστρεφε. Λυγίσμασι. συγκλάσμασι. Λυγκαίνουσα. ἀναλύζουσα. στενάζουσα. ἔστι δέ τι πάθος γινόμενον τοῖς μετὰ συμπαθείας πολλῆς κλαίουσι. Λυγκέως ὀξυωπέστερον βλέπεις. οὗτος ἐγένετο ἀδελφὸς Ἴδα. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσιν, Αἰγύπτου. τοσοῦτον δὲ ὀξυωπέστατος ἦν, ὡς δι' ἐλάτης ἰδεῖν Κάστορα δολοφονήσαντα τὸν ἀδελφὸν ὥς φησι Πίνδαρος καὶ Ἀπολλώνιος ἐν Ἀργοναύταις. εἰ ἐτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κεῖνον ῥηϊδίως καὶ νέρθεν ὑπὸ χθονός, αὐγάζεσθαι.

Λυγκεύς. Σάμιος γραμματικός. Θεοφράστου γνώριμος. ἀδελφὸς Δούριδος τοῦ ἱστοριογράφου τοῦ καὶ τυραννήσαντος Σάμου. σύγχρονος δὲ γέγονεν ὁ Λυγκεὺς Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ. καὶ ἀντεπεδείξατο κωμῳδίας καὶ ἐνίκησε. Λυγκεύς. εἶδος θηρίου. ἢ ὀξυδερκής. Λυγμός. ὀλολυγμός. Λύγξ τὸ ζῷον. Λύγος. τὸ ἱμαντῶδες φυτόν. Αἰλιανός. ὡς δὲ ἄπορος αὐτοῖς ἡ διάβασις ἐφαίνετο, ξυναγαγὼν ὁ Βρόντιος τοὺς ἐπιχωρίους, κελεύει ἡγεῖσθαι τὴν ὁδὸν ὅπως εἰώθεισαν αὐτοὶ παρ' ἀλλήλους φοιτᾶν ὥρᾳ χειμῶνος. οἱ δέ, κύκλους ἐκ λύγων τοῖς ποσὶ προσαρμόσαντες, αὐτοί τε ἀβλαβῶς ἐπήρχοντο τῆς χιόνος πιεζομένης ὑπὸ τῶν κύκλων. καὶ τοῖς Ῥωμαίοις παρεῖχον οὐ χαλεπὴν τὴν πάροδον. ἦν δὲ ἡ χιὼν ὡς ἐς πόδας πολλαχῆ τὸ βάθος. Λύγωνος. Λυγρόν. χαλεπόν. ὀλέθριον. κακὸν ἰσχυρόν, πενθικόν. ἐλεεινόν. Λυδία χώρα. Λυδιάζων. Λυδίζω, τὰ τῶν Λυδῶν φρονῶ. Λύδιον μέλος. ὥσπερ καὶ Δώριον καὶ Φρύγιον. Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει. ἐπὶ τῶν ἀκολάστων, ὡς ταύταις ταῖς ὥραις τῶν Λυδῶν ἀκολασταινόντων. οἱ γὰρ Λυδοὶ κωμῳδοῦνται ταῖς χερσὶν αὐτῶν πληροῦντες τὰ ἀφροδίσια. ἡ δὲ παροιμία αὕτη, ὁμοία τῇ αἰπόλος ἐν καύματι. ἐπειδὴ ἐν ταῖς τοιαύταις ὥραις οἱ αἰπόλοι ἀκολασταίνουσι. Λυδοὶ Μάγνητος τοῦ κωμικοῦ. διεσκεδάσθησαν. τὸ δὲ λυ, μακρόν. ἐν ἐπιγράμματι· κεῖται δὴ πέτροις διδύμοις· εἴσοι δ' ὅ γε Λυδὸς εἴτε Λάκων. πολλαὶ μητέρες ὑμνοπόλων. Λυαῖος ὄνομα κύριον. ὁ ὑπὸ τοῦ ἁγίου Νέστορος ἀναιρεθείς. Λύει. ἀντὶ τοῦ λυσιτελεῖ. λύει δὲ χαλινὸν παρθενίας, ἀντὶ τοῦ διακορεῖ. Λύζει. ἐὰν μὲν μετὰ τοῦ ζ, ὀλολύζει. ἐὰν δὲ χωρὶς τοῦ ζ, ἀλύει. τουτέστιν ἀδημονεῖ. ἢ λύζει. ἀντὶ τοῦ ποιὰν φωνὴν τραχεῖαν ἀφίησιν ἣ λυγμῷ συνέχεται. εἶτα λύζει καὶ δακρύει καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· καὶ γοερὸν λύζων ἐστονάχιζεν ἔρως. καὶ λύγδην ἐπίρρημα. ἐκ τοῦ λύζω, λύθρος. ὁ φόνος. ἤγουν ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυσμός. συνιστάμενος δὲ ἐξ ἱδρῶτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος μετὰ ἰχῶρος. ἐν ἐπιγράμματι· ὅπλα δὲ λύθρῳ λειβόμενος βροτέῳ σηκὸς ἄρηος ἔχοι. Λυκάβας. ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ ταχέως βαίνειν, ἢ λυγαίως βαίνειν, ὅ ἐστι σκοτεινῶς καὶ ἀδήλως. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λύκων. οἱ τοὺς ποταμοὺς περῶσιν ἀλλήλων κατέχοντες τὰς οὐρὰς χειμῶνος ὥρᾳ. λυκάβας οὖν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος περὶ τὰ ζῷα. ἑπόμενα γὰρ ἀλλήλοις τάξει, δίεισι τὸν ποταμόν.

Λυκαβηττὸς καὶ Παρνασός. ὄρη μέγιστα. τὸ μέν, τῆς Ἀττικῆς. τὸ δέ, τῆς Φωκίδος. ἣν συλλέγῃς ἡμῖν Λυκαβηττοὺς καὶ Παρνασσῶν μεγέθη. τουτέστι τὸ χρηστὰ διδάσκειν. ἐπὶ τῶν ἔτι μεγαλαυχούντων. Ἀριστοφάνης. Λυκαμβιάδες. εἰ γὰρ φέριστος ἔλιπον ἀλυσκάζουσαι ἰάμβων ἄγριον Ἀρχιλόχου φθέγμα Λυκαμβιάδες. Λυκαονία χώρα. Λυκάων. ὁ Πελασγοῦ υἱὸς βασιλεὺς Ἀρκάδων, ἐφύλαττε τὰ τοῦ πατρὸς ἐπιτηδεύματα ἐν δικαιοσύνῃ. ἀποστῆσαι δὲ βουλόμενος καὶ αὐτὸς τῆς ἀδικίας τοὺς ἀρχομένους, ἔφη τὸν Δία ἑκάστοτε φοιτᾶν παρ' αὐτόν, ἀνδρὶ ξένῳ ὁμοιούμενον εἰς ἔποψιν τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων. καί ποτε ὡς αὐτὸς ἔφη μέλλων ὑποδέχεσθαι τὸν θεόν, θυσίαν ἐπιτελεῖν. τῶν δὲ υἱῶν αὐτοῦ ὥς φασιν ὄντων ἐκ πολλῶν γυναικῶν, βουλόμενοι γνῶναι τινὲς οἱ τῇ θυσίᾳ παρόντες, εἰ ὄντι θεὸν μέλλουσι ξενοδοχεῖν, θύσαντές τινα παῖδα ἐγκατέμιξαν τοῖς τοῦ ἱερείου κρέασιν, ὡς οὐ λήσοντες εἴπερ ὄντως θεὸς ἔπεισιν. ὑπὸ δὲ τοῦ δαιμονίου χειμώνων μεγάλων καὶ κεραυνῶν ἐκραγέντων, φασὶ τοὺς αὐτόχειρας ἅπαντας τοῦ παιδὸς ἀπολέσθαι. Λύκαινα. εἶδος θηρίου. Λύκαιον ὄνομα τόπου. καὶ Λυκαῖος. Λυκεῖον τὸ τοῦ λύκου δέρμα. Λύκειον γυμνάσιον Ἀθήνησιν. ὅπου πρὸ τοῦ πολέμου ἐγυμνάζοντο. πρὸ γὰρ τῶν ἐξόδων, ἐξοπλίσεις τινὲς

ἐγίνοντο ἐν τῷ Λυκείῳ διὰ τὸ παρακεῖσθαι τῇ πόλει. καὶ ἀποδείξεις τῶν μάλα πολεμικῶν ἀν-
δρῶν. Λύκειον. ἐν τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ Λύκειον. ὃ Θεόπομπος μὲν, Πεισίστρατον
ποιῆσαι φησί. Φιλόχορος δὲ, ἐπιστατοῦντος Περικλέους γενέσθαι. Λύκειον. τόπον. ἤτοι ἀπὸ κρή-
νης τῆς ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀνευρεθείσης ὑπὸ λύκων πινομένης. ἀπὸ οἴνου καὶ μέλιτος περιποιου-
μένως. Λυκηθμός. ἡ τῶν λύκων βοή. ἐξάκουστος γὰρ αὖθις ἐγένετο ὁ λυκηθμός. καὶ τῷ ταράχῳ
ἐνεπήδησαν. καὶ οὖν οἱ ἄγριοι, ἐσβάλλουσιν ἀθρόως χρησάμενοι τῷ συνήθει λυκηθμῷ. φίλη δὲ αὐ-
τοῖς ἡ τοιαύτη ὠρυγή. Λυκίαν. τὴν Βοιωτικὴν ὅμηρος Λυκίαν λέγει. οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο εὔ-
χεται εἶναι ἀμείνων. Λυκιοντέρας. καὶ Λύκιοι ὄνομα ἔθνους. Λυκιουργεῖς. Δημοσθένης ἐν
τῷ πρὸς Τιμόθεον κέχρηται τῇ λέξει. Δίδυμος δέ φησι, τὰς ὑπὸ Λυκίου κατεσκευασμένας φιάλας
τοῦ Μύρωνος υἱοῦ οὕτως εἰρῆσθαι. ἔοικε δὲ ἀγνοεῖν ὁ γραμματικὸς ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ
κυρίων ὀνομάτων, οὐκ ἄν τις εὕροι γινόμενον. μᾶλλον δὲ ἀπὸ πόλεως καὶ ἐθνῶν, ὡς κλίνη μιλησιουρ-
γής, μήποτε οὖν γραπτέον παρὰ κροβύλῳ ἐν τῷ ἡ. ἀντὶ τοῦ προβόλους δύο λυκοεργέας. ἵνα ὥσπερ
παρὰ τῷ Δημοσθένει οὕτως ὀνομάζηται τὰ ἐν Λυκείῳ εἰργασμένα. Λύκις. λέγεται καὶ λύ-
κος. κωμῳδεῖται ὡς ψυχρὸς ποιητής. Ἀριστοφάνης. τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν, εἴπερ ποι-
ήσω μηδὲν ὧνπερ Φρύνιχος εἴωθε ποιεῖν. καὶ Λύκις κἀμειψίας. οὗτοι οἱ τρεῖς κωμικοὶ ὑπὸ ψυ-
χροί. ὁ δὲ Φρύνιχος ἐν ταῖς κωμῳδίαις περὶ ἕκαστα ἐφορτικεύετο. κωμῳδεῖται δὲ καὶ ὡς ξένος ἐπὶ
φαυλότητι ποιημάτων. καὶ ὡς ἀλλότρια λέγων. καὶ ὡς κακόμετρα. ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς Φρύ-
νιχοι. σκευοφοροῦσι καὶ ὅσοι τε ἐν κωμῳδίᾳ. Λυκόζειοι. ἐθνικόν. Λυκομήδειος. τῇ τοῦ Λυκομή-
δους παιδὶ Φιλαστραγάλῃ. Λύκον εἶδες, ἐπὶ τῶν αἰφνιδίων ἀχανῶν γινομένων. οὐδὲ ἢ καὶ δύ-
ναιο πρὸς αὐτὸν ἀντιβλέπειν. ἀλλὰ τὸ λεγόμενον οὐ φθέγξῃ; λύκον εἶδες εἴπερ ἄλλοθί που καὶ
ἐνταῦθα δόξει κυρίως εἰρῆσθαι. Λυκόποδες. οὕτως ἐκάλουν τοὺς τυράννων δορυφόρους. τοὺς γὰρ
ἀκμάζοντας τῶν οἰκετῶν ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος φυλακῇ ἔβαλλον. λυκόποδες δὲ ἐκαλοῦντο, ὅτι διαπαν-
τὸς εἶχον τοὺς πόδας λύκων δέρμασι κεκαλυμμένους. ὥστε μὴ ἐπικαίεσθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος.
ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ἐπίσημον λύκον. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Λυσιστράτῃ, τοὺς Ἀλκμαιω-
νίδας φησίν. οὗτοι γὰρ πόλεμον ἀράμενοι, πρὸς Ἱππίαν τὸν τύραννον καὶ τοὺς Πεισιστράτου υἱεῖς,
ἐτείχισαν Λειψύδριον τὸ ὑπὲρ Πάρνηθος. εἰς ὅπερ συνῆλθόν τινες τῶν ἐκ τοῦ ἄστεος, ὥς φησιν Ἀρι-
στοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Λυκορραίστης. ὁ τοὺς λύκους διαφθείρων. δέρμα λυκορραίστης
ἐκρέμασε τελέβων. Λύκος ὁ καὶ Βουθήρας Ῥηγῖνος ἱστορικὸς πατὴρ Λυκόφρονος τοῦ τραγικοῦ, ἐπὶ
τῶν διαδόχων γεγονώς. καὶ ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Δημητρίου Φαληρέως. οὗτος ἔγραψεν ἱστορίαν Λι-
βύης. καὶ περὶ Σικελίας. Λύκος ἀετὸν φάγει. ἐπὶ τῶν ἀφύκτων. Λύκος ἔχανεν. ἐπὶ τῶν
ἐλπιζόντων τι ἕξειν. διαμαρτόντων δὲ τῆς ἐλπίδος. λέγουσι δὲ τὸν λύκον, ἐπειδὰν ἁρπάσαι τι
βούληται, κεχηνότα παραγίνεσθαι ἐπ' αὐτό. ὅταν οὖν μὴ λάβῃ ὃ προαιρεῖται, κατὰ κενὸν αὐτὸν χα-
νεῖν φασίν. ἐπὶ οὖν τῶν συνελπιζόντων χρηματιεῖσθαι, διαμαρτανόντων δὲ λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Θε-
σμοφοριαζούσαις β'. Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει. ἐπὶ τῶν πονούντων περὶ τι μάτην. καὶ ὅτι ἄπρα-
κτος περίεισιν, ὅταν διψήσῃ μὴ δυνάμενος πιεῖν, ἐὰν διώκοντος αὐτοῦ τι, τὸ διωκόμενον ἐμπέ-
σῃ εἰς φρέαρ. Λύκος χανών. ἐπὶ τῶν ἀπράκτων. Αἰλιανός. ὅ γ', ἐδεῖτο τοῦ θεοῦ ἐπικουρῆσαί τε αὐ-
τῷ. καὶ λύκους κεχηνότας ἀναφεῖναι τοὺς τὰ ἐκείνου ἑαυτοῖς καταγράφοντας. ἵνα μὴ αὐτὸς ὄ-
φλῃ γέλωτα ἄλλοις. ἀλλ' ἐκεῖνοι αὐτῷ. Λύκος κεχηνώς. φλιάφους δηλοῖ τόπους. Λυκόστο-
μος καὶ κρασίχολος, ἐπίθετα ἀφύης. ὅ ἐστιν ἐγγραύλεως. καὶ αὖθις. οὐ λύκος ἐξ ἀνθρώπων κατὰ τὸν Ἀρκα-
δικὸν μῦθον. ἀλλὰ τύραννος ἐκ βασιλέως ἀπαίρει πικρός. Λυκουδεκάς. παροιμιῶδες. ἐ-
πεὶ λύκου ἥρωος ἵδρυτο παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, ἔνθα προσήδρευον οἱ συκοφάνται. ἀφώριστο δὲ αὐ-
τῷ διώβολον τῆς ἡμέρας. Λύκος ἐστὶν ἥρως μορφὴν ἔχων τοῦ θηρίου. πρὸς δὲ τοῖς ἐν Ἀθή-
ναις ἀνεστήλωται δικαστηρίοις. πρὸς ὃν οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ δέκα γινόμενοι ἀνεστρέφοντο. ἔνθα καὶ
ἡ παροιμία, λύκου δεκάς. ἐξ οὖν τῆς δεκάδος, τὸ δεκάζεσθαι. Λύκου πτερά. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων
λέγεται, ὅταν μέχρι τῶν λόγων ὁ φόβος ᾖ. Λυκοῦργος Σπαρτιάτης, Πατροκλέους ἀπόγονος, νο-

μοθέτης ὄν φασιν, ὡς ἐκ κρήτης, ἢ παρὰ τοῦ θεοῦ τοὺς νόμους λαβεῖν. οὗ καὶ θεὸν ἡ πυθία προσηγό-
ρευσεν. οὗτος καὶ γυμνάσια παρθένων ἐνομοθέτησε. καὶ τὸ μὴ δεῖν συνεχεῖς ὁμιλίας παρὰ τὰς γυ-
ναῖκας ποιεῖσθαι. καὶ τὸ ἐπ' ἀσπίδος φέρεσθαι. καὶ ἐν εὐρώτᾳ ποταμῷ λούεσθαι τοὺς τεχθέντας. καὶ
τὴν γυμνοπαιδείαν. ἢ τοὺς ἐφήβους ἠνάγκαζε διαπαντός, μὴ ἔχοντας χλανίδα, γυμνασίοις προσ-
κεῖσθαι. καὶ ἀγωνίζεσθαι δημοσίους ἀρετῆς ἀγῶνας. ὑπαιθρίους τε κοιμᾶσθαι. σοφίαν τε ἔχειν
τὴν ἐκ θήρας. τήν τε διαμαστίγωσιν, ἀρετῆς γυμνασίαν ἀντὶ φόνου σκυθρωποῦ. ἔφηβος γὰρ πρό-
τερον ἐθύετο τῇ ἀρτέμιδι τῇ ὀρθωσίᾳ. καὶ μέντοι καὶ τὰ φιλίτια, ἃ ἐστὶ συμπόσια μεμιγμένους
ἔχοντα ταῖς ἡδοναῖς τοὺς πόνους. οὐ γὰρ στρωμνή τις ὑπέκειτο εὐωχουμένοις. ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἀγκῶ-
σι κοιλανθεὶς ἢ λίθος ἢ ξύλον. ἐνομοθέτησε δὲ καὶ τὸ ὑπ' αὐλοῖς στρατεύεσθαι. θανάτου τὴν
ἄτιμον ζωὴν εἶναι χείρονα τιθέμενος. καὶ ἀποφαινόμενος, εἶναι αὐτοῦ λύσιν, εἰ μετὰ ταῦτα ἀρι-
στεύσειε. τοῦτο ἀριστοδήμῳ συνέβη. ὃς ὁ τρέσας ἐπικληθεὶς ἐκ λειποταξίου τοῦ ἐν πύλαις, τῇ ἐν
πλαταιαῖς ἀριστείᾳ τὴν ἀτιμίαν ἔλυσε. διὰ τοὺς τούτου νόμους, αἱ μητέρες ἐπὶ τοὺς πολέμους
προπέμπουσαι τοὺς παῖδας περὶ τὰς ἀσπίδας, ἢ τάν, ἢ ἐπὶ τᾶν, ἔλεγον. ἀντὶ τοῦ, ἢ ταύτην κόμισαι
ὑποστρέφων καὶ μὴ γένῃ ῥίψασπις, ἢ ἐπὶ ταύτῃ κομίσθητι νεκρός. τούτοις μὲν εἵλωσι τὰς ἄλλας ἐρ-
γασίας, τοῖς δὲ εὐγενέσι τὴν πολεμικὴν ἄσκησιν προσέταξε. ξένους δὲ ἀπήλασε. τὴν ἐκ τῆς ἐπι-
μιξίας διαφθορὰν ὑφορώμενος. βραχυλογίαν τε ἐτίμησε. καὶ πενίαν. τὴν μέν, σοφίας εἶναι ση-
μεῖον. τὴν δέ, ἀρετῆς διδάσκαλον οἰηθείς. καὶ ὁμολογεῖ τούτοις ὁ θεός. φυλάττεσθαι γὰρ ἀνεῖ-
λε πολλάκις φιλοχρηματίαν. ἀριστοκρατίαν δὲ καταστησάμενος, καὶ βασιλέας δύο τῶν ἀφ' ἡρα-
κλέους ἔταξεν εἶναι. καὶ ἐφόρους τοὺς γέροντας. οἷς τὸν δῆμον ὑπέταξεν ἐξ ἑκάστης πολιτείας τὸν ἄρι-
στον ἐκλεξάμενος. ὥρκωσε δὲ τοὺς λακεδαιμονίους μὴ λῦσαι νόμον. καὶ ἀπεδήμησε. χρήσαντος δὲ
αὐτῷ τοῦ θεοῦ, λακεδαιμονίους εὐτυχήσειν ἐφ' ὅσον ἂν μὴ παραβαίνωσι τοὺς λυκούργου νόμους, ἐλ-
θὼν εἰς κρήτας, ἀπεκαρτέρησεν, ὅπως μὴ αὐτὸς ἀναγκασθεὶς λῦσαι. Λυκούργῳ τῷ νομοθέ-
τῃ, τοιάδε ἡ τελευτὴ τοῦ βίου ἐγένετο. βουλόμενος ὥς φασι θεὸν ἔρεσθαι περί τινων ὑπολοίπων νό-
μων, ὥρκωσε λακεδαιμονίους ἄχρις ἐπάνεισι, μηδένα λῦσαι τῶν κειμένων. ὀμωσάντων δὲ ἐπεὶ χρη-
στηριαζόμενος ἤκουσε παρὰ τοῦ θεοῦ, ὡς εὐδαίμων ἡ πόλις ἔσοιτο τοῖς ἐκείνου νόμοις ἐμμένοι, ἔγνω
μηκέτι ἐπανελθεῖν. τὸ βέβαιον τῆς φυλακῆς ἐκ τοῦ ὅρκου ποιησάμενος. καταβὰς δὲ εἰς κείρσαν,
ἑαυτὸν διεργάζεται. λακεδαιμόνιοι δὲ αἰσθόμενοι, διά τε τὴν προτέραν ἀρετήν, καὶ τὴν τότε κρα-
θεῖσαν περὶ τὸν θάνατον, ναόν τε αὐτῷ ἐτέμενισαν, καὶ βωμὸν ἱδρυσάμενοι, θύουσιν ὡς ἥρωι ἀνὰ
πᾶν ἔτος. περιφανῶς γὰρ δὴ σπαρτιάταις αἴτιος ἐγένετο, τῆς εἰς ἅπαν ἀρετῆς τε καὶ ἡγεμονίας,
οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἄλλων πάλαι διακειμένοις. οὐ μόνον ὅτι αὐτοῖς νόμους ἔθετο ἀρίστους, ἀλλὰ
καὶ ὅτι, ἄκοντας προετρέψατο χρῆσθαι αὐτοῖς τρόπῳ τοιῷδε. δύο σκύλακας λαβὼν ἀπὸ τῆς αὐτῆς
μητρός, ἔτρεφε. χωρὶς δὲ ἀλλήλων, ἀνομοίοις ἤθεσι, τὸν μέν, κατ' οἶκον, ὄψα τε διδοὺς καὶ τὴν ἄλλην
λιχνείαν. τὸν δέ, ἐν κυνηγεσίοις θήραν ἀναγκάζων. καὶ τρίβων ἐν ὄρεσιν. ὡς δὲ ἑκάτερος αὐτῶν ὅμοι-
ος ἐγένετο τῇ τροφῇ, σπαρτιάταις ἐκκλησιάζουσι πρὸς τοὺς περιοίκους πολέμου πέρι, καὶ ἀμηχα-
νοῦσι, παραγαγὼν ἀμφοτέρους εἰς μέσον, καὶ σὺν αὐτοῖς ὄρνεις τε καὶ ζωμούς, καὶ ὄψα ἐσκευα-
σμένα, ἔλεξεν. ἀλλ' ὅτι μὲν ὦ σπαρτιᾶται, τοῦ εὖ τε καὶ κακῶς πράττειν, οὐκ ἄλλο οὐδὲν αἴτιον πλὴν
τὸ ἤθεσι χρῆσθαι φαύλοις ἢ σώφροσι, πάρεστιν ὑμῖν ὁρᾶν. οἱ δέ τοι, τοὺς σκύλακας δείξας, τῆς
αὐτῆς μητρὸς ὄντες, ἐναντίως δὲ ἀλλήλοις τεθραμμένοι, παρ' αὐτὸ τοῦτο ἀνόμοιοι ἐκβεβήκασιν. ὁ
μὲν γὰρ θήραν μαθών, ὁ δέ, λιχνεύειν, οὐδὲν ἀντὶ τοῦδε, εἰ παρήκει ποιήσει. καὶ ἅμα προσέταξε
τοὺς κυνηγοὺς μεθεῖναι ἀμφοτέρους ἐπὶ τὰ ἡτοιμασμένα. τῶν δέ, ὁ μὲν οἰκίδιος, ἐπὶ τοὖψον
ὥρμησεν. ὁ δὲ θηράτωρ ἐπὶ τὸν ὄρνιν. καὶ καταβαλών, ἐσπάραττεν. καὶ λυκοῦργος πάλιν, τοῦτο καὶ
φιλονικίας τε ὦ σπαρτιᾶται, εἰς ὑμᾶς τείνειν καὶ τοὺς ἄλλους πάντας ἀνθρώπους. ὁποίοις γὰρ ἂν
ἤθεσι καὶ νόμοις χρῆσθε, τοιούτους ἀποβαίνειν ἀνάγκη πρός τε πόνους καὶ τρυφήν. πάνυ γὰρ ἀν-
θρώποις μαθεῖν οἱ θεοὶ ἔδοσαν. ἕπεται δὲ τῷ μὲν πονεῖν ἐθέλειν, τὸ ἐλευθέροις εἶναι. καὶ τὸ εὖ πράτ-
τειν καὶ κρατεῖν πάντων. τῷ δὲ ἡδυπαθεῖν, τό, τε δουλεύειν καὶ κακοπραγμονεῖν. καὶ μηδενὸς ἀξίοις

ῥᾳ. ὁ μὲν, τοιαῦτα λέγων προσέτι δὲ τοὺς σπαρτιάτας μεταβαλεῖν τὸ ἐπιεικέστατον τὸ πρὸ τοῦ βίου, καὶ βελτίοσι νόμοις ἐθισθῆναι. οἱ δὲ, πεισθέντες, οὐ τῶν περιοίκων μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντων ἑλλήνων διαφανῶς ἄρειοι ἐγένοντο. ἡγεμόνες τε συνεχῶς, ἐξότου παρεδέξαντο τοὺς νόμους, ἐπὶ ἔτη πεντακόσια. καὶ τοῦ πολλοῦ χρόνου ἐχώρησαν ἐπὶ μέγα δυνάμεως. Λυκοῦργος σπαρτιάτης νομοθέτης. ὃς γέγονε τῶν ῥωμαίων μετὰ ἔτη ὀκτώ. ἦν δὲ θεῖος πρὸς πατρὸς χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος σπαρτιάτης. εὐνόμου ἀδελφός. ἐκράτησε τῶν σπαρτιατῶν, ἔτη μβʹ, ὅτε καὶ τοὺς νόμους ἔθετο ἐπιτροπεύων τὸν ἀδελφιδοῦν. καὶ αὐτὸς δὲ ἐβασίλευσεν ἔτη κʹ. μεθ' ὃν ὁ νίκανδρος, ἔτη ληʹ ἔγραψε νόμους. Λυκοῦργος. λυκόφρονος ἀθηναῖος. ὁ γένος ἐτεοβουτάδης. τῶν μετὰ δημοσθένους κεκριμένων ῥητόρων. ἀνεπίληπτος δὲ βιούς, τελευτᾷ νόσῳ. υἱοὺς καταλιπών. ὑπὲρ ὧν συκοφαντηθέντων, δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπὸ τῆς φυγῆς ἐπιὼν ἐξεῖλεν αὐτούς. λόγοι δὲ αὐτοῦ εἰσιν οἱ σωζόμενοι γνήσιοι κατὰ ἀριστογείτονος. κατὰ αὐτολύκου. κατὰ λεωκράτους. κατὰ λυκόφρονος βʹ. κατὰ πασικλέους. κατὰ μενεσαίχμου. κατὰ δημάδου. ἀπολογία πρὸς τὸν αὐτόν, ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν. πρὸς ἰσχυρίαν. πρὸς τὰς μαντείας. περὶ τῆς διοικήσεως. περὶ τῆς ἱερατείας. περὶ τῆς ἱερωσύνης. ἐπιστολαί. καὶ ἄλλα τινά. Λυκόφως. τὸ περὶ τὴν αὐγὴν φῶς. Λυκόφρων χαλκιδεύς, ἀπὸ εὐβοίας, υἱὸς σωκλέους. θέσει δὲ λύκου τοῦ ῥηγίνου. γραμματικὸς καὶ ποιητὴς τραγῳδιῶν. ἐστὶ γοῦν εἷς τῶν ἑπτά, οἵτινες πλειὰς ὠνομάσθησαν. εἰσὶ δὲ καὶ τραγῳδίαι αὐτοῦ, αἰολος. ἀνδρομέδα. ἀλήτης. αἰολίδης. ἐλεφήνωρ. ἡρακλῆς. ἱκέται. ἱππόλυτος. κασσανδρεῖς. λάϊος. μαραθώνιοι. ναύπλιος. οἰδίπους, αʹ βʹ. ὀρφανός. πενθεύς. πελοπίδαι. σύμμαχοι. τηλέγονος. χρύσιππος. διασκευὴ δέ ἐστιν ἐκ τούτων ὁ ναύπλιος. ἔγραψε καὶ τὴν καλουμένην ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα. Λύκωνος. Λυκωρεὺς καὶ λυκώρεια ὄνομα πόλεως. Λυκωρεῖ. Λύκτιος. Λυμαντὴρ ὁ βλαπτικός. Λύματα. ἐνέχυρα οἷον λύσιμα καὶ λυτρώσιμα. Λύματα. καθάρματα. αἱ τῆς γαστρὸς εἰς ἀφεδρῶνα ἀποκρίσεις. καὶ παρὰ τὸν κοινὸν τῶν ἀνθρώπων νόμον πρέσβεις ἠτίμασαν, τὴν τήβεννον λύμασιν ἀνθρωπείοις μολύναντες. Λυμάτων γῆρας στρέφῃ. ἀντὶ τοῦ ἀπαιδίας εἰς μέχρι γήρως. Λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις. ἀντὶ τοῦ, μειράκια ἐνυβρίζοντα. τοῦτο δὲ αὐτοῖς σύνηθες. οὐχὶ τὰ μειράκια λυμαινόμενον. Λυμαίνομαι σοι. καὶ λυμαίνων. φθείρων. βλάπτων. αἰτιατικῇ δέ. ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐνδρυμοῦ. Λυμεών. ὁ φθορεύς. σοφοκλῆς. καὶ τὰ μὰ τεύχη, μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς θήσουσ' ἀχαιοῖς, μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμός. αἴας φησί. Λύμη. βλάβη. φθορά. ὕβρις. ὁ δέ, αὐτοὺς συλλαβὼν αἰκίζεται. λύμῃ πάσῃ, καὶ κατατάσει, καὶ στρεβλώσει ποικίλῃ, καὶ δικαιώσει τῇ πρεπωδεστάτῃ ἐν προαστείῳ τῷ λόφῳ σταυρώσας αὐτόν. Λυόμενος. ἀντὶ τοῦ, λυτρούμενος καὶ ἀπολύων. οὕτω πλάτων. Λύωγγινικῆ. νῦν ποταμοὶ χειμερίων ὑδάτων λυθέντες. αἰτιατικῇ δέ, λύε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας. Λύπη. καὶ τὸ πληθυντικὸν αἱ λῦπαι. συστολὴ ἄλογος ψυχῆς. διὸ οὐ λυπηθήσεσθαι τὸν σπουδαῖον δεῖ. εἴδη δὲ αὐτῆς, φθόνος. ζῆλος. ζηλοτυπία. ἄχθος. ἐνόχλησις. ἄνοια. ὀδύνη. σύγχυσις. τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ' ὅταν θανὼν λέγω, ἔργοισι πολλῶν καὶ ξενέγκω μακλέος. δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥήμασιν κόμπον δεικνὺς κενόν. λύπη τὸ λυμαιρόν. Λυπηρότεροι σταλαγμοῦ. διὰ τὴν ἐνδόσιν συνεχῶς καταστάζεσθαι ἐφ' ἑτέραν λέγεται. Λυπηνάεια εἶδος ὀσπρίου. ἃ θέρμους καλοῦσιν. οἱ δὲ θέρμα ἡ ἄθεια τὸ θέρμον. Λυπρά. τοῦτο δὲ ἦν κώπιος κικιννάτος ὁ ῥωμαῖος. δικτάτωρ μέτριος καὶ σώφρων, ὡς ἐπὶ καλύβῃ λυπρᾷ καὶ ὀλίγου γῆς μέτρῳ ζῆν. τὸν αὐτουργοῦντα ἀγαπᾶν βίον. ὃς δικτάτωρ προβαλλόμενος, ἔτυχεν ἀρότρῳ πονούμενος. ὃς ἀπονιψάμενος, ἐπάνεισι. καὶ συμβαλὼν τοῖς πολεμίοις, κατακράτος νικᾷ. καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν πολεμίων ἄγει αἰχμάλωτον. λυπρᾷ τε στιβύμενος καὶ σκληρῶς ἐγκαθεύδων, καὶ πᾶσι κεχρημένος πολὺ ἐνδεέστερον ἢ πρὸς τὴν ἐξουσίαν. Λυπρή. πενιχρά. πέπλατο γὰρ οὐ μέγα τοῦτο κλέος ἐν λυπρῇ τῇ δειρῇ λοφιῆ.

Λυπρόν. ἐπαχθές. λυπηρόν. καὶ λυπρόγαιον, ἀππιανός. τὸ γὰρ λυπρόγαιον καὶ πενιχρὸν ὑμᾶς εἰς λῃστείαν ἄγει. δώσω δὲ ἐγὼ πενομένοις φίλοις γῆν ἀγαθήν. Λύρα. βραχὺ τὸ λυ. εἰδήσεις ἁλιμᾶνα λύρης ἐλατῆρα λακαίνης. Λύσσα. ἡ μανία. Λύσανδρος ναύαρχος λακεδαιμονίων. Λυσανίας πρώτων μεγάλων καθῶν ὁ λύων τὰς τοῦ πατρὸς ἀνίας. ὠνόματο πα

ποιεῖται ἡ λέξις. σοφοκλῆς ζάβους νόσον ἀεὶ τὸν νικομάχου, καὶ παυσανίαν, καὶ ἀλκίδαμ. Λυσανίεμαι. νομίζω. καὶ ἡ κωμῳδία δὲ λυσιστράτη. ἀσπίδι. Φρύνον. ὄφιν καὶ λαδικέας. Λύσαι. λύσις δὲ καὶ λύση ὄνομα κύριον. Λύση. ἀντὶ τοῦ λυσάτω. νόμος ἦν ἐν ἀθήναις τὸν παραλαβόντα τὸν ἐκ τιμωρίας παρὰ τοῦ πληγέντος δεδεμένον αὐτὸν, μὴ λύσῃ πρὶν ἂν ὀδυνᾶν πείσῃ τὸν πληγέντα. Λυσθεὶς. κατενεχθείς. Λυσίας. κεφάλου, συρακούσιος, ῥήτωρ. μαθητὴς τισίου καὶ νικίου. εἷς τῶν μετὰ δημοσθένους δέκα ῥητόρων. ἐτέχθη δὲ ἐν ἀθήναις μετοικήσαντος τοῦ κεφάλου ἐκεῖσε. γεγονὼς δὲ ἐτῶν ιε', ἐξελθὼν ᾤχετο σὺν ἀδελφοῖς δυσὶ κοινωνήσων τῆς ἀποικίας. εἶτα ἐκπεσὼν ἐκεῖθεν ἐπὶ ἀττικισμῷ, ἐπανῆλθεν εἰς ἀθήνας ἄγων ἔτος μζ'. λόγοι δὲ αὐτοῦ λέγονται εἶναι γνήσιοι, ὑπὲρ τοὺς τ'. καὶ ἕτεροι πρὸς τούτοις ἀμφιδοξούμενοι. ἔστι δὲ καθαρὸς τῆς φράσεως, οὐδὲ ἕνα ἔσχε μιμητὴν, πλὴν ἰσοκράτους. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥητορικάς. καὶ δημηγορίας. ἐγκώμιά τε, καὶ ἐπιταφίους. καὶ ἐπιστολὰς ζ'. μίαν μὲν πραγματικήν. τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικάς. ὧν αἱ πέντε πρὸς μειράκια. Λυσίζωνος γυνή. ἡ ἀνδρὶ πλησιάσασα. αἱ γὰρ παρθένοι, μέλλουσαι πρὸς μίξιν ἔρχεσθαι, ἀνετίθεσαν τὰς παρθενικὰς αὐτῶν ζώνας τῇ ἀρτέμιδι. Λυσικράτης. οὗτος φαρμάκῳ τινὶ ἐμέλαινε τὰς ἑαυτοῦ τρίχας. ἀριστοφάνης. οὐ γὰρ ἂν εἰ τὸ φάρμακον ἔχουσ' ἐτύγχανες ᾧ λυσικράτης μελαίνεται. καὶ αὖθις ἢ λυσικράτει γ' εἰς ἰσοῦ γ' εἰς καλοῖσι φρονήσει. ἐπειδὴ σιμὸς ἦν καὶ αἰσχρὸς καὶ κλέπτης καὶ ἄσημος. καὶ παροιμία λυσικράτης δωροδοκῶν στρατηγὸς ἀθηναίων. Λυσιμάχεια, ὄνομα πόλεως. Λυσίμαχος. τοῦτον μὲν δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀδελφῶν μνημονεύει, ἀριστείδου ἦν υἱὸς τοῦ δικαίου. οὐδὲ λυκοῦργος, μηλοποιὸς ἦν αὐτελής. Λυσίππος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, βάκχαι. ὡς ἀθήναιος λέγει ἐν τῷ δειπνοσοφιστῶν καὶ ἐν τῷ η'. καὶ ἕτερα αὐτοῦ δράματα. θυρσοκόμος. Λυσίστρατος. καὶ τοῦ μάντεις. πένητες. ἀριστοφάνης. μηδὲν ἐς λυσίστρατον, μηδὲ θούμαντιν τὸν ἀνέστιον τῷ λυπεῖν ἑκούσῃ καρδίᾳ. Λυσιτελές. ἀγαθόν. ὠφέλιμον, ἢ συμφέρον. ὅτι λύει τὰ τελούμενα εἰς αὐτὸ, ὥστε τὴν ἀντικαταλλαγὴν τὴν ἐκ τῆς πραγματείας ὑπεραίρειν τῇ ὠφελείᾳ. καὶ διόδωρος ὁ σικελιώτης φησίν. ὁ δὲ τρύφων, νίκην χρυσῆν κατασκευάσας, ἐξαπέστειλεν εἰς τὴν ῥώμην. ὑπελάμβανε τὸ τῶν ῥωμαίων, ἅμα μὲν διὰ τὸ λυσιτελὲς, ἅμα δὲ διὰ τὸ οἰώνιον εἶναι, προσδέξασθαι τὴν νίκην.

Λυσιτελῶ δοτικῇ. Λύσιοι τελεταὶ, αἱ διονύσου. βοιωτοὶ γὰρ ἁλόντες ὑπὸ θρακῶν καὶ φυγόντες ἐς τροφωνίου, καθ' ὄναρ ἐκείνου διόνυσον ἔσεσθαι βοηθὸν φήσαντος, μεθύουσιν ἐπιθέμενοι τοῖς θραξὶν, ἔλυσαν ἀλλήλους. καὶ διονύσου λυσίου ἱερὸν ἱδρύσαντο, ὡς ἡρακλείδης ὁ ποντικός. ἀριστοφάνης δὲ διὰ τὸ λυτρώσασθαι θηβαίους παρὰ ναξίων ἄμπελον. Λυσσομανεῖς. ὑπὸ μανίας λελυσσηκότας. ἐμβρόντητοι δονέων λυσσομανεῖς πλοκάμους. Λυσόμενος. λυτρωσόμενος. Λυσινόμους ἱερῶν ὕμνων. ἀντὶ τοῦ ᾆσον. Λῦσον σου τὸ ὑπόδημα, ὅθεν φησι πρὸς τὸν μωυσῆν ἐν τῷ ὑπόδημα. Λῦτο. ἐλύθη. ἐπαύθη. ὅμηρος. λῦτο δ' ἀγών. Λυττῶντες. μαινόμενοι.

Λύτρα. μισθός. ἢ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐπὶ τῷ λυτρώσασθαι βαρβάρων δουλείας.

Λυτρωτής. ὁ δαβὶδ φησί. κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου. κύριε, ὡς ποιητὴς καὶ δημιουργός. βοηθὸς δὲ, ὡς τὴν ἐκ νόμου βοήθειαν δεδωκώς. νόμον γὰρ φησιν εἰς βοήθειαν ἔδωκε. λυτρωτὴς δὲ, ὡς διὰ τῆς παλιγγενεσίας τοῦ βαπτίσματος, τῆς προτέρας ἐλευθερώσας φθορᾶς, καὶ τῆς τῶν δαιμόνων δουλείας λυτρούμενος. καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ἀθανασίαν δωρούμενος. Λυτρῶν, ὁ ἀφεδρών, καὶ λυτρῶνα βάρβαρα. ἐν τῷ ἀφεδρών. Λύχνιον. οὐδετέρως λέγεται τὸ λύχνιον. κελεύει τῶν λυχνίων τῶν ἀνηρτημένων αὐτῷ, ἀργυρᾶ δὲ ἦν ταῦτα, τὸ ἕτερον φέρειν ἀράμενον ἐμφανῶς. Λυχνιταῖον. Λυχνίτης λίθος. Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτεις. ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ ἀνεπιτηδείῳ τι ποιούντων. Λυχνώνια φάς. τὸ ἠχαις καθ' ὃ ἀνάπτουσι τοὺς λύχνους. Λυχνοῦχος. φανός. λαμπτήρ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Λ'.

Μ. τοῦτο ὅμηρος, ὡς συλλαβῆς τάξιν ἔχον τίθησι. καὶ ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ μά, τὸ ναὶ χρῆται. ὡς ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον. ὅτε ὄμνυσιν. ὅτε δὲ ἀπόμνυσί τι, συζεύγνυσι τὸ τῆς ἀποφάσεως. οἷον οὐ μὰ γὰρ ἀπόλλωνα. καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ. οὐ μὰ ζῆν' ἀγέλαε. ἡμεῖς δὲ τὸ μά, ὡς μέρος λόγου ἀπομνύντες παραλαμβάνομεν. μὰ τὸν δία λέγοντες. ἔστι δὲ καὶ ἐπίρρημα ἐπευκτικόν.

Μαγγάνα. τὸ οἰκηρὸν ἀγγεῖον ἐκ ξύλων κατεσκευασμένον. Μαγγανεία ἡ γοητεία. ὁ δέ, νόσῳ περιέπεσεν ἐκ μαγγανείας χαλεπῇ. καὶ πολλοὺς ἐπὶ τούτῳ ἀλόγως ἐκόλασε. προκόπιος. καὶ τὸν ἄνδρα μαγγανείαις κατειλήφει πολλαῖς. Μαγγάναν, οἱ ἰταλοὶ ὀνομάζουσιν. ἔστιν ἐν τῷ γαύλῳ.

Μαγγανευτής, ὁ μιγνὺς παντοδαπὰ πρὸς φενακισμόν. Μάγγανον. παραδεξόντι. λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία μαγγανεία. ὁ δὲ στρατηγός, τοὺς θεραπευτὰς τῶν μαγγανῶν μάγων, δημεύσε καὶ ξίφει χρῆσθαι προτίθεσθαι προρρήσεως παρὰ τῶν μάγων. Μαγάς, σανίς τετράγωνος ὑπόκυφος. δεχομένη ἐφ' αὑτῇ τὰς τῆς κιθάρας νευράς. καὶ ἀποτελοῦσα φθόγγον. ἡ τῆς κιθάρας καβάλη. καὶ τῆς λύρας. ἡ τὰς νευρὰς βαστάζουσα. ἔστι δὲ καὶ εἰληπτικὸν μόριον. Μαγδαληνή. ἀπὸ τόπου.

Μαγεία. ἐπίκλησίς ἐστι δαιμόνων ἀγαθοποιῶν πρὸς ἀγαθοῦ τινος σύστασιν. ὡς τὰ τοῦ ἀπολλωνίου τοῦ τυανέως θεσπίσματα. γοητεία δέ, ἐπίκλησίς ἐστι δαιμόνων κακοποιῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένη. φαρμακεία δέ, ὅταν διά τινος σκευασίας θανατηφόρου πρὸς φίλτρον, ἢ ἄλλως δοθῇ τισὶ διὰ στόματος. ἡ παιδοσκοπία δέ, ἡ τῶν ἐγκάτων ἀνατομή, δι' ὧν προεμήνυον τὰ συμβησόμενα. ἀνατέμνοντες γάρ, σημεῖά τινα ἐθεώρουν ἐν τοῖς ἥπασι. καὶ ἔστιν ἐν τῷ γοητεία. Μάγειρος. ὁ τὰς μάζας μερίζων. καὶ μαγειρεῖον. Μάγμα. τὸ ἀπομασσόμενον. τό, τε μάγμα ἀπὸ γῆς ὑποστρωθὲν κεκλιμένον κατάδη. Μὰ γῆν. μὰ παγίδας. μὰ νεφέλας. μὰ δίκτυα. οὕτω καὶ τὰ τυχόντα ὤμνυον. Μὰ κρωᾶς. μὰ πολέμους. ἀριστοφάνης ὄρνισι. Μαγική. ταύτην ἐφεῦρον μῆδοι καὶ πέρσαι. ἡ διαφέρουσα τῆς γοητείας καὶ αὐτῆς φαρμακείας. Μαγὶς μάχαιρα. καὶ μάγειρος. ὁ τὰς μάζας μερίζων. Μαγὶς ἄρτου. οἷον μέρος ἄρτου. ἢ ψωμὸς ἢ ἐγκρυφίας. Μαγίστερ. διδάσκαλε. προσάλλεται καὶ θεόδωρον τῇ μαγιστερίᾳ ἀρχῇ, παρὰ ῥωμαίοις τιμώμενόν τε καὶ περιαιρόμενον. καὶ μαγιστερία ἀρχή. Μαγιστριανός, ὁ κανστρίσιος, οὐράνιος ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανός, γράμματα ἀποδέδωκε τῷ ἐπισκόπῳ. Μάγνινος. ὄνομα. καὶ τὸν μάγνινον ἔγνωσαν ἐν δοθιῶ αὐτοῖς νομάνταις. καὶ μάγνυψ. καὶ μαγνυπεῖον. Μαγνίπατος. ὁ χειραφέτος παρὰ ῥωμαίοις. Μάγνης ἰκαρίου πόλεως. ἀττικὸς ἢ ἀθηναῖος κωμικός. ἐπιβάλλει δὲ ἐπιχάρμῳ νέος πρεσβύτῃ. ἐδίδαξε κωμῳδίας, θ'. νίκας δὲ εἷλε, β'. οὗτος ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητής ὃς πλεῖστα χορῶν κατὰ τῶν ἀντιπάλων, νίκης ἔστησε τρόπαια. πάσας φωνὰς ἱείς. καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίζων. καὶ λυδίζων. καὶ ψηνίζων. καὶ βαπτόμενος βατραχείοις, οὐκ ἐξήρκεσεν. ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης, ἐξεβλήθη. πρεσβύτης δὲ ὤν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη. ψάλλων δέ, τοὺς βαρβιτιστάς. δρᾶμα δέ ἐστι τοῦ μάγνητος. ἡ δὲ βάρβιτος, εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. πτερυγίζων δέ, ὅτι καὶ ὄρνιθας ἐποίησε δρᾶμα. ἔγραψε δὲ καὶ λυδούς. καὶ ψῆνας καὶ βατράχους. ἔστι δὲ χρώματος εἶδος τὸ βατράχιον. ἀπὸ τούτου καὶ βατραχὶς ἱμάτιον. ἔχριον τοῦτο δὲ τῷ βατραχείῳ τὰ πρόσωπα πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα. Μάγνης, ἀνὴρ σμυρναῖος. καλὸς τὴν ἰδέαν, εἴ τις καὶ ἄλλος ποιήσει τε καὶ μουσικῇ δόκιμος. ἤσκητο δὲ καὶ τὸ σῶμα διαπρεπεῖ κόσμῳ ἁλουργεῖ ἀμπεχόμενος. καὶ κόμην τρέφων. χρυσῷ στρόφῳ κεκορυμβωμένην. περιῄει τε τὰς πόλεις ἐπιδεικνύμενος τὴν ποίησιν. τοῦτον μὲν καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἤρων. γύγης δὲ καὶ μᾶλλόν τι ἐφλέγετο. καὶ αὐτὸν εἶχε παιδικά. γυναῖκας ἐκμὴν πάσας ἐξέμηνεν, ἔνθα ἐγένετο ὁ μάγνης. μάλιστα δὲ τὰς μαγνήτων. καὶ συνῆν αὐταῖς. οἱ δὲ τούτου συγγενεῖς ἀχθόμενοι ἐπὶ τῇ αἰσχύνῃ, πρόφασιν ποιησάμενοι ὅτι ἐν τοῖς ἔπεσιν ᾖσεν ὁ μάγνης λυδῶν ἀριστείαν, ἐν ἱππομαχίᾳ πρὸς ἀμαζόνας, αὑτῶν δὲ οὐδὲν ἐμνήσθη, ἐπαΐξαντες, περικατέρρηξάν τε τὴν ἐσθῆτα καὶ τὰς κόμας ἐξέκειραν. καὶ πᾶσαν λώβην προσέθεσαν. ἐφ' οἷς ἤλγησε μάλιστα γύγης. καὶ πολλάκις ἐς τὴν μαγνήτων γῆν ἐνέβαλε. τέλος δὲ καὶ

χειροῦται τὴν πόλιν. ἐπανελθὼν δὲ ἐς σάρδεις, πανηγύρεις ἐποίησε μεγαλοπρεπεῖς.

Μαγνησία πόλις. Μαγνῆτις. λίθος τίς ἐστιν οὕτω καλουμένη. ὃς ἔχει φυσικὴν ἐνέργειαν, ἕλκειν πρὸς ἑαυτὸν τὸν σίδηρον. ἣν δὲ ἐν ἀλεξανδρείᾳ τῆς αἰγύπτου ἐν τῷ σεραπείῳ, πλάνης καὶ κακουργίας τοιοῦτόν τι μηχάνημα. ξόανον κατασκευάσαντες ἐκ χαλκοῦ, καὶ ἐν τῇ κεφαλῇ σίδηρον ἐνδοθηκεθκλώσαντες, τὸν λίθον τοῦτον ἐν τοῖς φατνώμασιν ἄνωθεν τῆς στέγης, ἐπήξαντο διαμέτρου. τὸ δὲ, ὑπὸ τῆς βίας ἑλκόμενον τοῦ λίθου, μετέωρον ἐκρέματο, διὰ πολλὴν μηχανὴν καὶ τέχνην, ἐκράτει τὸ μέσον ἐδάφους καὶ ὀρόφου. θαυμαζόμενον καὶ μὴ παντελῶς κατασπώμενον. Μαγνήτων κακά. καὶ ὅτε τι φῶ περὶ αὐτοῦ ἀξίως ἔχω, κἂν τὰ μαγνήτων κακά. κἂν τὸ τερμέριον, κἂν πᾶσαν ἁπλῶς αὐτὸς ἐπιφθέγξωμαι τὴν τραγῳδίαν μετὰ τοῦ σατύρου καὶ τῆς κωμῳδίας καὶ τοῦ μίμου. οὕτω πᾶσα μὲν αἰσχρότης. πᾶσα δὲ ἀπόνοια πρὸς ὑπερβολὴν ἐπ' ἐκείνοις τῷ ἀνδρὶ πεφιλοτέχνηται. Μάγος. μάγους ἐκάλουν τοὺς ψευδεῖς φαντασίας περιτιθέντας ἑαυτοῖς. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τοὺς φαρμακοὺς, μάγους ἔλεγον. σοφοκλῆς. ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον. Μάγοι, παρὰ πέρσαις οἱ φιλόσοφοι καὶ φιλόθεοι. ὧν ἦρχε ζωροάστρης. καὶ μετὰ τοῦτον κατὰ διαδοχὴν, ὀστάνης καὶ ἀστάμψυχοι. Μαγοῦσ, ὁ πέρσης. Μαγεία, καὶ ἀστρολογία, ἀπὸ μαγουσαίων ἤρξατο. οἱ γὰρ τοὺς πέρσας μάγους ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζουσι. καὶ μαγουσαῖοι οἱ αὐτοί. Μάγων. Μαγωτέρα. βελτικωτέρα. ἐν ἐπιγράμματι. ἀλλὰ σελίνων οὐλοτέρη. καί μου χρῶτα τερεινοτέρη. καὶ κισσοῦ φωνᾶσα μαγωτέρα. Μάδδων. μάζαν. τροφήν. οὕτως οἱ μεγαρεῖς διὰ β δδ. Μαδία. οὐκ ἐπὶ τῷ μὰ δία λέγομεν, ὡς οἴονταί τινες. ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μὰ δία, ὥσπερ καὶ τῷ νὴ δία ἐπὶ τοῦ ναί. ὅθεν καὶ ναὶ μὰ δία λέγουσιν ὡς καὶ μὰ δία. ἀριστοφάνης πλούτῳ. καὶ ναὶ μὰ δία τούτων γε πολλῷ πλείονα. ἐπεὶ κατωμοτικὸν τὸ μὰ δία, ὅταν προστάττηται αὐτῷ τὸ ναί. Μαδιὰμ ὄνομα κύριον. καὶ μαδιανῖτις χώρα. καὶ μαδιηναῖοι. Μαδῶντα. φαλακρόν. καθόλου τρίχας μὴ ἔχοντα. Μάζα ἄρτος. φύραμα. ἢ ὁ στρυφνὸς ἄρτος. ὅστις ἀλφιτοσιτεῖ, ὕδατι μεμιγμένην τὴν μάζαν ἐσθίει. ὅστις δὲ ἀρτοσιτεῖ, ὕδατι δεδευμένον ἄρτον. οἱ δὲ μεγαρεῖς, μάδδα. διὰ β δδ. Μάζα κυρίως ἡ τροφὴ ἡ ἀπὸ γάλακτος καὶ σίτου. παρὰ τὸ μάζεσθαι. προπαροξύνεται. ἐπὶ δὲ τοῦ κανθάρου ἀριστοφάνης καταχρῆται. οὐ γὰρ τὴν ἐξ ἀλφίτων φυραθεῖσαν δηλοῦν θέλει. οὐ γὰρ αὕτη κανθάρων τροφή. ἀλλὰ τὸ ἀποπάτημα. τουτέστι τὴν κόπρον. ἐπίτυρα δέ τινα ἐμάττον οἰκεῖται. κόπρον γὰρ φυρῶν, ἄριστον. αἶρ' αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίοις πόνοις ἐγκαυχωμένων. μᾶζαν μεμαχὼς τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην. καὶ πρώην ὑπ' ἐμοῦ μᾶζαν μεμαχότος ἐν πύλῳ λακωνικήν. πανουργότατά πως περιδραμὼν, ὑφαρπάσας αὐτὴν, παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην καὶ ἐν ἑτοίμῳ γενομένην. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς ἱστορίας εἴληφεν, ἧς μέμνηται θουκυδίδης. Μάζης ὠνή. ἀρτοπρᾶσις. Μαζονομεῖον, ἀγγεῖόν τι. Μαζός. κυρίως ἐπὶ ἀνδρός. καὶ ὅμηρος. νύξεν μὲν μαζῷ πέλασε τὸ ἔξω δὲ σίδηρον. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ γυναικός. Μαζουρώθ, τὸ σύστημα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ συνηθείᾳ ζῴδια καλοῦνται. ἑβραϊστὶ δέ τινές φασι λέγεσθαι τὴν λέξιν. σημαίνειν δὲ καὶ τὸν ἀστρῷον κύκλον. Μαζῶντες. τρυφῶντες. Μάθημα, ἐπιτήδευμα. ἀσχόλημα. δίαιτα. διαγωγὴ πρόφασις. ἀφῆς μελλομένων περὶ τὰ πράγματα διατρίβειν. μεταμαθεῖν δέ ἐστι τὸ παύσασθαι. κυρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον, τὸ μετὰ ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν, ἀφέμενον τοῦ προτέρου. ἀριστοφάνης. οὐδ' ἂν μεταμάθοις; Μαθητεία, ἡ μάθησις. Μαθητιῶ. μαθεῖν ἐπιθυμῶ. ἀριστοφάνης νεφέλαις. μαθητιῶ γὰρ ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν. καὶ μαθηταῖσι. τοῖς μαθηταῖς. Μαθών. ἰδών. ὁ δὲ κελτὸς μαθὼν ἐγέλασε καὶ κατέσκωπτεν ὡς ἂν ἡ παιδὶ μέλλων διαγωνίζεσθαι. καὶ αὖθις, ὡς ἔμαθεν ἐκεῖνον ἀνιστάμενον. ἀντὶ τοῦ εἶδε. καὶ ἀριστοφάνης. μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν. Μαϊουμᾶς. πανήγυρις ἐγένετο ἐν τῇ ῥώμῃ κατὰ τὸν μάϊον μῆνα. τὴν παράλιον καταλαμβάνοντες πόλιν τὴν λεγομένην ὀστίαν οἱ τὰ πρῶτα τῆς πόλεως τελοῦντες, ἡδυπαθείᾳ ἐνεῖχοντο ἐν τοῖς θαλαττίοις ὕδασιν, ἀλλήλους ἐμβάλλοντες. ὅθεν καὶ μαϊουμᾶς ὁ τῆς τοιαύτης ἑορτῆς καιρὸς ὠνομάζετο. ἐτέλουν δὲ μέχρις ἀναστασίου βασιλέως οἱ ἐν κωνσταντινουπόλει πανήγυριν τῶν βρυτῶν. καὶ ταύτην ἀναστάσιος ἔπαυσε. καὶ τὴν τῶν κυνῶν δὲ ἐτέλουν

πανηγυρικοὶ ῥωμαῖοι κατὰ τὸν αὔγουστον μῆνα. ἀναιροῦντες αὐτοὺς ἐκ τῆς ἁλώσεως τῆς ὑπὸ γάλλων, δι'
ὅτι ἀφύλακτοι ἔμειναν, τῶν χηνῶν ἐμβοησάντων. Μαίωρ. ἀράβιος. σοφιστής. ἔγραψε περὶ
στάσεων, βιβλία ιγ΄. συνεχρόνισε δὲ ἀψίνῃ καὶ νικαγόρᾳ ἐπὶ φιλίππου τοῦ καίσαρος καὶ ἐπάνω.
Μαίσορος τοῦ διδασκάλου. Μακαβαῖοι. ἐν τῷ ἀντίοχος. Μακαρία ὄλβιον, καὶ μα-
καρίως εὐπόρως. Μακαρία, ὁ ὄλεθρος. θυγάτηρ τοῦ ᾅδου. καὶ μακαρίαν φασὶν ἐπὶ παροιμίας.
βάλλ' ἐς μακαρίαν. κατ' εὐφημισμόν. ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνεῶτες μακαρῖται λέγονται. καὶ ἡρακλέ-
ους θυγάτηρ ἣν ἀθηναῖοι ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανοῦσαν πολυτελῶς ἔθαψαν. ἔστιν ἐν τῷ βάλλ' ἐς μα-
καρίαν. ἀντὶ τοῦ, εἰς δειλαιότητα καὶ πανωλεθρίαν. ἢ κατ' εὐφημισμὸν ὡς εἴρηται. Μακαρῖ-
νος ὄνομα κύριον. Μακαρίου τύχα. ἀντὶ τοῦ μακαρία. ἀριστοφάνης περὶ ὧν πέτεσθαι τὴν μά-
καιρα, μακαρίου τύχα. καὶ αὖθις, ἀριστοφάνης. ὦ μακάριοι αὐτομῆνες. ὥστε μακαρίζομεν παῖδας ἐ-
φύλαξας ὅτι χειροτεχνικωτάτους. Μακαρίζω, γενικῇ, διὰ τοῦ ἕνεκα. αἰ καὶ τοῦ τέλους ἐμακα-
ρίσθησαν ὡς ἐκείνῳ συνέκδημοι. δι' ὅλου δὲ αἰτιατικῇ. Μακάριος ὁ ἐν ἀγαθοῖς πάντοτε ὤν.
λέγεται δὲ καὶ ὁ θεὸς μακάριος καὶ πιστὸς καὶ μόνος δυνάστης. μετέδωκε δὲ ὁ μεγαλόδωρος
τοῦ ὀνόματος τοῖς εὐσεβῶς ζῶσιν. ὥσπερ καὶ τοῦ θεός. ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε. καὶ ἄλλα πλεῖστα ὀνόματα
τοιαῦτα εἰσί. Μακάριος. δύο ἐγένοντο μακάριοι, ὁμώνυμοι καὶ περιβόητοι δι' ἄσκησιν. διὰ
βίον. διὰ τρόπον, διὰ τὰ μαθήματα. ὁ μὲν αἰγύπτιος, θαυματουργὸς ἦν. καὶ μετὰ τοῦ ὑλαβοῦς
πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας αὐστηρός. ὁ δὲ ἀλεξανδρεύς, κατὰ πάντα ὢν παραπλήσιος τῷ αἰγυπτίῳ, καὶ
ἱλαρός. οὗτος ἱλαρὸς ἦν τοῖς ἐντυγχάνουσι. καὶ τῷ χαριεντίζεσθαι, τοὺς νέους ἦγε πρὸς ἄσκησιν.
τούτων εὐάγριος γενόμενος μαθητής, τὴν δι' ἔργων φιλοσοφίαν ἐκτήσατο πρότερον λόγῳ μό-
νῳ φιλόσοφος ὤν. ὃς ἐν κωνσταντινουπόλει ὑπὸ γρηγορίου τοῦ θεολόγου, εἰς τὴν τοῦ διακόνου προχειρι-
σθεὶς τάξιν. ἀλλὰ καὶ ἐς τὴν αἴγυπτον κατελθὼν, καὶ τοῖς προλεχθεῖσιν ἐντυχὼν ἀνδράσι, τὸν ἐκεί-
νων βίον ἐζήλωσε. τούτῳ βιβλία ἄγαν σπουδαῖα συγγέγραπται. ὧν τὸ μέν, μοναχὸς, ἢ περὶ πρα-
κτικῆς ἐπιγέγραπται. τὸ δέ, γνωστικὸς. ἢ περὶ τῶν καταξιωθέντων γνώσεως. κεφάλαια δὲ αὐτοῦ πεν-
τήκοντα. τὸ δὲ ἀντιρρητικόν. πρὸς τοὺς πειράζοντας δαίμονας ἐν ὀκτὼ διῃρημένον μέρεσι, κατὰ τὸν
ἀριθμὸν τῶν ὀκτὼ λογισμῶν. καὶ ἑξακόσια προγνωστικὰ προβλήματα. καὶ στιχηρὰ β΄. ἓν πρὸς τοὺς
ἐν κοινοβίοις ἢ συνοδίαις μοναχούς. καὶ ἓν πρὸς τὴν παρθενίαν. καὶ φησὶ κατὰ λέξιν οὕτως. ἀναγ-
καῖον τὰς ὁδοὺς τῶν προοδευσάντων μοναχῶν ὀρθῶς διερωτᾶν καὶ πρὸς αὐτὰς κατορθοῦσθαι.
πολλὰ γάρ ἐστιν ὑπ' αὐτῶν τὰ ῥηθέντα καὶ πραχθέντα καλῶς. ἐν οἷς καὶ τοῦτό τις ἔφησεν ὅτι, τὴν ξηρο-
τέραν καὶ ἀνώμαλον δίαιταν, ἀγάπῃ συζευχθεῖσαν, θᾶττον διάγειν τὸν μοναχὸν εἰς ἀπάθειαν.
Μακαρίτας. τοὺς τεθνεῶτας εὐφήμως. ὡς μακαρίων ὄντων τῶν τελευτησάντων, ὅτι οὐκέτι αἰ-
σθάνονταί τινος δεινοῦ. δωριέων τινὲς αὐτοὺς ζαμερίτας καλοῦσιν. οἷον τῆς μείζονος μερίδος ἤ-
δη κεκοινωνηκότας. τὸ γὰρ ζα ἐπὶ τοῦ μεγάλου τίθεται. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὡς μακαρίτην ὦ δά-
ματερ τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας. εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.
κατεχρήσατο δέ, ἀντὶ τοῦ μακάριον. εἰ μὴ ἄρα παίζει. οἷον νεκροῦ βίον. Μακάρων νῆσοι. ἡ ἀ-
κρόπολις τῶν ἐν βοιωτίᾳ θηβῶν τὸ παλαιὸν, ὡς παρμενίδης. Μάκαιραν. μακαρίαν. Μακε-
δνῆς. ἴσως μακεδονικῆς. ἢ κατ' ἐπίτασιν, λίαν κεδνῆς. Μακεδόνειος πόλις, τῶν μακεδόνων.
Μακεδονικὴ χώρα. περὶ ἀρχῆς μακεδονικῆς, ἐν τῷ ἀσσύριοι. Μακεδόνιος. οὗτος πλεῖστα
ὅσα κακὰ κατὰ χριστιανῶν ἐνεδείξατο. καὶ τὸν κολοφῶνα τῶν κακῶν οἷς ἔδρασεν ἐπιτίθησι. πυθό-
μενος γὰρ κατὰ τὸ τῶν παφλαγόνων ἔθνος πλείστους εἶναι τῆς ναυατιανῆς θρησκείας, καὶ μάλιστα
κατὰ τὸ μαντίνειον, συνιδών τε ὡς οὐχ οἷόν τε τοσοῦτον πλῆθος ἐκκλησιαστικῶν ἐλαύνεσθαι, τέσσα-
ριθμους στρατιώτας γνώμῃ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν παφλαγονίαν πεμφθῆναι πεποίηκεν. ὅπως φό-
βῳ τῶν πλείστων τὴν ἀρειανικὴν δόξαν προσδέξωνται. οἱ δὲ ἐκεῖσε, ζήλῳ τῆς θρησκείας, ἀπονοί-
ᾳ κατὰ τῶν στρατιωτῶν ἐχρήσαντο. καὶ συμβολῆς γενομένης, τῶν μὲν παφλαγόνων, συχνοὶ ἀπ-
όλουσι. τῶν δὲ στρατιωτῶν πλὴν ὀλίγων, πάντες. διὰ τοῦτο προσέκρουσε τῷ βασιλεῖ. ἄλλως τε καὶ
ὅτι μετέθηκε τὰ λείψανα τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου. οἱ γὰρ λαοὶ διεκώλυον τοῦτο, ἀνόσιον εἶναι λέ-

γοντες· καὶ συμβαλόντες μάχῃ, πολλοὶ ὅσοι ἀπώλουσιν. ὕστερον δὲ καὶ καθῃρέθη ὁ μακεδόνιος. Μα-
κεδόνιος ἅγιος. ὃς ἐπὶ ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου ἐμαρτύρησε. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀμάχως. Μακε-
δὼν μακεδόνος. τὸ θηλυκὸν μακέτις. Μάκελλα. δίκελλα. ἀριστοφάνης. ὦ μῶσε μάρε. μὴ θε-
ῶν κίνει φρένας δειλαίας. ὅπως μήσου γένος πανώλεθρον διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ δίκη. ἐπὶ
τῶν βλασφήμων εἴρηται. Μακκοᾶ. ἀνοηταίνει. ἐν ἱππεῦσιν. ἔφασκε δὲ ὅτι μακκοᾶν ἑάλω. ἀ-
ριστοφάνης. τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾶ καθήμενον. καὶ μεμακκοακότα. ἀντὶ τοῦ ἀνοηταίνοντα.
Μακκὼ καὶ λαμώ. γυναῖκες αἳ ἐγένοντο ἐνεαί. τουτέστι βαρέως νοοῦσαι. Μακρὰ γραμ-
μή, ἡ καταδικάζουσα. ὁ δὲ ἀπολύων, βραχεῖαν ἐσημειοῦτο. Μακρὰν οὖσαν. οὕτως λέγουσι
τὴν πολλὴν ἀττικοί. Μακρὰ χαίρειν. οἰμώζειν. θρηνεῖν. στενάζειν. Μακραίωνας. μακρο-
βίους. σοφοκλῆς. οὔτοι μασιβίου τοῦ μακραίωνος πόθος, φέροντι τήνδε βαλεῖν. ἀντὶ τοῦ οὐ βούλο-
μαι ζῆν ἐπὶ ταύτῃ τῇ φήμῃ. Μακραίωνι σχολῇ. πολυχρονίῳ. βραδεῖα ἀγῶνι. σοφοκλῆς. Μα-
κρέτειος. ὁ πολυχρόνιος. Μακρόβιοι. ἐν τῷ βραχμᾶνες. Μακροκέφαλοι. ἔθνος ἐστὶν οὕ-
τω καλούμενον. παλαίφατος δέ φησιν ἐν τῷ ζ΄ τῶν τρωϊκῶν, ἐν τῇ λιβύῃ ὑπεράνω κόλχων οἰ-
κεῖν τοὺς μακροκεφάλους. Μακρὸν ποιῶ, ἀντὶ τοῦ μηκύνω. οὕτω φιλιππίδης. μακρὸν τεῖ-
χος· ἐκεῖθεν τῆς σηλυβρείας. καὶ ἔστιν ἐν τῷ τεῖχος. Μακροπόνηρος. Μακροὺς. τοὺς δὲ γὼ λό-
γους λέγοντος ἀκούσομαι μακρούς. οὐ λέγει ὅτι τοὺς μακροὺς ὑπερήσομαι. ἀκούσομαι δὲ τοὺς διὰ συν-
τομίας λεγομένους. ἀλλ' ὅτι πάντες λόγοι μακροὶ πεφύκασι πρὸς πρᾶξιν κρινόμενοι, εἴπερ πρά-
κται. Μακροχρονῶ. Μακρῷ, ἀντὶ τοῦ πολύ. ἀναξίος. κἀκεῖνος ὁ βασιλεὺς γενόμενος ἐν ἐξου-
σίᾳ καὶ βουλήσεως κύριος, ἀνέδραμε τηλικοῦτον κακὸν εἰς τυραννίδα, ὥστε ἀπέδειξε χρυ-
σὸν τὴν τραγῳδουμένην τυραννίδα. οὕτω καὶ τοὔνομα τοῖς ἔργοις μακρῷ παρῆλθε. καὶ αὖθις.
τούτων ἁπάντων ὑβριστότατος μακρῷ. Μακρῷ. ἀντὶ τοῦ κατὰ πολύ. ἡρόδοτος. ἄριστος ἐγένετο μα-
κρῷ ἀριστόδημος κατὰ γνώμας τὰς ἐμάς. καὶ αὖθις, μακρῷ διέστηκε. Μάκρωνες. ἐθνικόν.
Μάκτρα. θυεία ἐπιμήκης. ἐν ᾗ μάττουσι τὰ ἄλευρα. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἀντὶ δὲ μά-
κτρας, πιθάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν καὶ ταύτην. Μάλα εἰκότως. πάνυ δικαίως. Μα-
λακίωνος, ὄνομα κύριον. Μαλακία. ῥᾳθυμία. νόσος. καὶ μάλιστα διὰ τὰς μαλακίας τῆς κελ-
τῆς καὶ φυγοπονίας, ὥρισε τὸν ἀδελφὸν οὐραγεῖν. Μαλακίζεσθαι. ἐν ταῖς νόσοις φασὶν οἱ ἀττι-
κοί, τὰς μὲν γυναῖκας, μαλακίζεσθαι. τοὺς δὲ ἄνδρας, ἀσθενεῖν. Μαλακίας. ὁ μαλακός.
Μαλακόν. ἁπαλόν. ἢ καὶ ἀσελγές. ὁ δέ, οὐ πάνυ δεξιῶς ὑπεξῆλθεν ἀθυμίᾳ καὶ πληγῶν πλειόνων
γενομένων. διὰ τὸ μαλακῶς τὸν τράχηλον παρασχεῖν. Μαλακός. πάντων φρονιμώτερον ζῶον ὁ
ἄνθρωπος. καὶ τὴν γὰρ ἁφὴν οὖσαν, ἀκριβεστέραν ἔχει. διότι μαλακώτερος. καὶ τὴν ἁφὴν αἰσθητικώ-
τερος. θᾶττον γὰρ διαφορεῖται τὰ πάθη τῷ μαλακῷ. καὶ ἐπιβολοῦται αὐτοῦ τὸ φανταστικὸν καὶ λογιστι-
κόν. ἐπιστῆσαι δὲ χρή, μήποτε ὡς ὑλικὸν αἴτιον αἰτιᾶται τὴν σάρκα. οὐ γὰρ ποιητική ἐστι φρονή-
σεως ὡς συναίτιον. διὰ γὰρ τὸν σύνδεσμον, διατίθεται τὰ ψυχικὰ κινήματα, ταῖς τοῦ σώ-
ματος κράσεσιν. οὐ γινόμενα ὑπὸ τῆς κράσεως, ἀλλ' ἐκ ταύτης τῆς τοιᾶσδε κράσεως, τοιῶσδε ἢ
τοιῶσδε ἐνεργοῦντα. εἰ δέ τινα εἰκ ἄλλα τοῦ ἀνθρώπου μαλακωτέραν ἔχοντα σάρκα, οἷον οἱ
σκώληκες, τοῖς ἄλλοις δηλονότι ἐλλείπουσιν. οὐ γὰρ ἔχουσι τέλειον τὸ φανταστικόν. ἀλλὰ νῦν περὶ
τῶν τελείων ζώων ὁ λόγος. τάχα δὲ οὐδὲ σάρξ ἡ τῶν σκωλήκων. ὡς οὐδὲ ἡ τῶν μυῶν. ὅτι δὲ τὸ
μαλακωτέραν ἔχειν τὴν σάρκα ὁ ἄνθρωπος φρονιμώτερος, σημεῖόν ἐστι τὸ τοὺς μαλακωτέρους τῶν
ἀνθρώπων φρονιμωτέρους καὶ εὐφυεστέρους εἶναι, τῶν ἄλλων πάντων διαθέσεων καὶ φυσικῶν ἰ-
διωμάτων ὁμοίως ἐχόντων. διὸ καὶ τοὺς ἀνοήτους παχυδέρμους καλοῦμεν. Μαλακόστρα-
κοι. ἰχθύες, ὅσα ἐκδύεται. οἷον, ἀστακοί. καρίδες. πάγουροι. καρκίνοι. ταῦτα δὲ μόνα ἐκδύ-
ονται. Μαλάσσου. ἀντὶ τοῦ μεταβάλλου. Μαλάσσω αἰτιατικῇ. Μαλάχια. ὅσα τῶν ἐνύ-
δρων ὀστέα οὐκ ἔχει. οἷον σηπία. πολύπους. ταῦτα ἐστὶν ἄναιμα καὶ ἄσπλαγχνα. τινὲς δὲ μαλάχεια διὰ
διφθόγγου γράφουσι. Μαλάχας ὄνομα κύριον. Μαλέου. καὶ αἰτιατικὴ τὸν μαλέαν. ἀκρωτή-
ριον καὶ ὄρος. Μάλεον ὄνομα κύριον φαιστοῦ πόλεως κρήτης. ὅμηρος. ἐς φαιστὸν μικρὸς δὲ λίθος μέγα

κῦμ' ἀποδύεται. μάλα γάρ τις τελέσας τὸν λίθον τοῦτον, ἀνιδρῶσαι τῷ Ποσειδῶνι, πρὸς τὸ μὴ τὰ κύματα προσπελάζειν τῷ Ἡφαίστῳ. Μαλερόν. λαμπρόν. ὑπόδηλον. ἰσχυρόν. ὀξύ. ἀσθενές. ξηρόν. δριμύ. ἢ μαλερὸν πῦρ, τὸ ὀξύ. ἢ μαραντικόν. σφοδρόν. καὶ μαλερὰς φρένας τὰς ἀσθενεῖς καὶ ξηράς. εὐπαίδων μαλερὸν θάλπος ἀμυνομένα. Μάλιον ὄρος. Μαλειάων ὄρος αἰπύ. Ὅμηρος. Μαλιασμός. νόσος περὶ τὸν ὄνον γινομένη. ὅς ἐστι κατάρρους διὰ μυκτήρων, καὶ στρόφος περὶ τὸν αὐτόν. ἐκφαίνεται δὲ ἐν δευτέρῳ τῆς νόσου μάλιστα ὁ ὄνος. Μάλλιος ὄνομα κύριον. ὁ Μάλλιος οὗτος τὸν ἑαυτοῦ παῖδα μονομαχήσαντα κατὰ τὴν τῶν Λατίνων καὶ καταβαλόντα τὸν ἀντίπαλον, ὡς μὲν ἀριστέα ἐστεφάνωσεν. ὡς δὲ ὑπερβάντα τὰ δόξαντα τοῖς τεταγμένοις, ἐπελέκισεν. ὁ δή σοι ὠμότητι πραχθέν, ἀπειθέστατοις τοῖς ἄρχουσι τοὺς Ῥωμαίους κατέστησεν. ἔστιν ἐν τῷ δικτάτωρ. Μάλιστα. ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς. ὅσθ' ὁ κυδίστης λαμβάνει. Μαλθακόν. ἔκλυτον. μαλακόν. ὁ δ' αὐτὸν ἐξαλλάξας βίου μαλθακῆς τροφῆς. καὶ παροιμία. ἁπαλοὶ θερμολουσίαις. ἁβροὶ μαλθακευνίαις. ἐπὶ τῶν ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἁβρότητος διαρρεόντων. Μαλθακώτερον. πρὸς τὸ ἡδύτερον τοῦ βίου καὶ ὃ ἔχοι. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι ἀεὶ πρὸς τὸ μαλθακώτερον, δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι καὶ φύσει Θηραμένους. Μαλθάξαι. ἀγαθῦναι. καταπραῦναι. τοὺς μὲν δώροις μαλθασσομένους, καὶ διὰ τὰς κλήσεις συνιέναι. καὶ αὖθις. τὸ γὰρ δυνάμενον ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα μαλθάξαι, οὐ μόνον ἦν ἡ τῶν τρόπων ἐπιείκεια, καὶ ὁ τοῦ δικαίου κατὰ φύσιν ἔρως. Μάλθων. ὁ γυνάνδρος τε. καὶ μάλθων τύραννος. ἀντὶ τοῦ ἔκλυτος. Μαλκίομεν. Δημοσθένης ἐν θ' Φιλιππικῶν φησί.

Μάλκιον. ἀσθενές. ψυχρότατον. ὁ δὲ Μιθριδάτης πιὼν φάρμακον ἀσθενές τε καὶ μάλκιον, βραδέως τὴν ἰσχὺν ἀπεδείκνυτο. Μαλκιστότατον. ψυχρότατον. τὸ δέ μοι μαλκιστότατον ἦμαρ. Μᾶλλον. μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἀεὶ καὶ μᾶλλον. Ἄλεξις Ἀτθίδι. πῶς ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον, ὁ Ζεὺς ἡσυχῇ, ἔπειτα μᾶλλον μᾶλλον. ἀνεῖλκας ὤραις. Ἄλεξις Πεζονίκῃ. τοῦτο τὸ μᾶλλον λέγεται θετικῶς. οἷον, οὐδὲν μᾶλλον ὁ πειρατὴς κακός ἐστιν, ἢ ὁ ψεύστης. ὑπὸ δὲ τῶν σκεπτικῶν οὐ θετικῶς. ἀλλ' ἀναιρετικῶς λέγεται. ὡς ὑπὸ τοῦ ἀνασκευάζοντος καὶ λέγοντος. οὐ μᾶλλον ἡ Σκύλλα γέγονεν ἢ Χίμαιρα. καὶ ποτὲ μὲν συγκριτικῶς ἐκφέρεται. ὡς ὅταν φῶμεν, μᾶλλον τὸ μέλι γλυκὺ ἢ τὴν σταφίδα. ποτὲ δὲ θετικῶς καὶ ἀναιρετικῶς. ὡς ὅταν λέγωμεν, ὅτι μᾶλλον ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ ἢ βλάπτει. σημαίνομεν γὰρ ὅτι ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ. βλάπτει δὲ οὔ. Μᾶλλον ὁ Φρύξ. ἡ παροιμία ἐνθένδε. οἱ ζ' σοφοὶ ἐρωτώμενοι ὑπὸ Κροίσου, τίς τῶν ὄντων εὐδαιμονέστατος, οἱ μὲν, ἀπεκρίναντο, τὰ ἄγρια ζῷα. ὑπὲρ γὰρ τῆς αὐτονομίας ἀποθνήσκει. οἱ δὲ πελαργούς. δίχα γὰρ νόμου, τῇ φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσι. Σόλων δέ, οὐδένα πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας. παρεστὼς δὲ Αἴσωπος ὁ Φρὺξ ὁ λογοποιός, τοσοῦτον εἶπεν ὑπερέχεις τῶν ἄλλων, ὅσον θάλασσα ποταμῶν. ἀκούσας δὲ Κροῖσος, εἶπε. μᾶλλον ὁ Φρύξ. Μαλῶα. καί τινα διὰ χειρὸς ἔχουσι μαλῶα καὶ καθαίρουσι. Μάλωνος ὄνομα ἐθνικόν. Μαλώτης, Διονυσιάδης. Φιλαρχίδου τραγικός. Μάλχος. Βυζάντιος σοφιστής. ἔγραψεν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ ἕως Ἀναστασίου. ἐν ᾗ τὰ κατὰ Ζήνωνα, καὶ Βασιλίσκον, καὶ τὸν ἐμπρησμὸν τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης. καὶ τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Αὐγουσταίου. καὶ ἄλλα τινὰ διεξέρχεται μάλα σεμνῶς καὶ τραγῳδίας δίκην ἀποθρηνῶν αὐτά.

Μαμμάκουθος ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης. τέως δ' ἀβελτερώτατοι κεχηνότες μαμμάκουθοι μελιτίδαι κάθηνται. Μάμας. ἐν τῷ ἁγίῳ Μάμαντι πέφυρα τὴν μεγάλη. ιβ' καμάρας ἔχουσα ὕδατα δὲ κατήρχετο πολλά. ἔνθα καὶ δράκων ἵστατο χαλκοῦς, διὰ τὸ δοκεῖν δράκοντα οἰκεῖν ἐκεῖσε. ἔνθα καὶ πολλαὶ παρθένοι ἐτύθησαν. Βασιλίσκος γάρ τις ἐρασθεὶς τοῦ τόπου, ὃς ἦν νουμερι ανοῦ καίσαρος, ἐκεῖσε κατῴκησε. καὶ ναὸν ἤγειρεν. ἀπὸ Ζήνωνος κατέλυσεν. ἡ κλητικὴ ὦ Μάμαν.

Μαμαίας Ἀλέξανδρος, βασιλεὺς Ῥωμαίων. Μαμερτῖνος ὄνομα κύριον. Μάμηκον. καὶ μαμήκωνος χλόην. Μαμμίαν, Ἀττικοὶ τὴν μητέρα. ἀπὸ τοῦ τὰ παιδία μαμμᾶν φασὶ λέγειν. Μαμιανὸς περὶ οὗ ἐν τῷ Περίσκος. Μαμωνᾶ. χρυσός. γένος πλούτου. ὁ χρυσὸς ἐν τοῖς θησαυροῖς. ὁ περιττὸς καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν. Μάννα. θυσία. σπονδή. καὶ ἡ ἄνωθεν ἐπιπεμφθεῖσα τροφή. σημαίνει δέ τι τοῦτο. ἐν ὥρᾳ τοῦ σαββάτου μόνον ἐκρύπτετο. καὶ Χριστὸς ὁ ἐγκαινισμὸς τῆς ζωῆς τῇ παρασκευῇ

τῷ τάφῳ

τῷ τάφῳ καλύπτεται. Μάννα. ἡ ἄνωθεν χορηγουμένη τροφή. τουτέστι τοῦτο ὃ καὶ ἄρτος ἀγγέλων λέγεται, ὡς ὑπὸ ἀγγέλων χορηγούμενος. παρὰ πολλοῖς δὲ λέγεται τὸ μάννα ἀμβλίσιον. Μαναΐμ. στρατηγὸς ὁρκίσας τοὺς σκύθας. οὐκ ἐσκηνίσατο ἐν τῷ καλουμένῳ ὡρείῳ. ὅτι μόδιος. ἦν τὸ ὡρεῖον, ἔνθα νῦν ἵσταται κίων πρὸ τοῦ οἴκου τοῦ κρατεροῦ. ἔνθα ἵστατο καὶ μόδιος χαλκοῦς, πλησίον τῶν χειρῶν. ἦν δὲ δίκαιον μέτρον, ὡς ἐν τῷ χωρήματι αὐτοῦ πωλῶσι πάντες οἱ σιτοπρᾶται. καὶ ἀγοράζωσιν οἱ σιτῶναι. καὶ τῷ ἴσῳ μέτρῳ δίδωται σιτηρέσιον. τοῦτο δὲ ἐνομοθέτησεν οὐαλεντινιανός, πιπράσκεσθαι τὸν σῖτον μοδίους δώδεκα τῷ νομίσματι μηδενὸς ἀντιλέγοντος. ὅθεν τις ναύτης τοῦτο μὴ ποιήσας, τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀφῃρέθη. ὅθεν ἐτυπώθησαν αἱ χαλκαῖ χεῖρες τοῖς λαμβάνουσι καὶ τοῖς διδοῦσιν. ἀμφοτέρους ἐκ τῶν τεταγμένων μὴ ἀγανακτεῖν. ἦν δὲ καὶ οὐαλεντινιανοῦ τοῦ βασιλέως στήλη, ἔξαμον ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ ἁρπαγῆναι εἰς διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ὑπάρχειν ἀργυρᾶν μικράν, ὑπὸ κουρίου πρωτίκτορος, τῷ δευτέρῳ ἔτει ἰουστινιανοῦ. Μαναΐνος. ὄνομα κύριον. Μανασσῆς. βασιλεὺς ἱερουσαλήμ. υἱὸς ἐζεκίου. βασιλεύσας ἔτη νε' τῆς ἰουδαίας. ὃς ἐγένετο μιαρώτατος καὶ ἀσεβέστατος καὶ παρανομώτατος ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ εἰδωλομανίᾳ καὶ αἱματεκχυσίᾳ. καὶ τὸν μέγαν ἡσαΐαν πρίσας. καὶ τὴν ἱερουσαλὴμ αἱμάτων ἀθώων πληρώσας, οὐχ ἧττον εἰδωλολάτρησε τῶν ἀμορραίων. καὶ μέντοι καὶ τὸν οἶκον κυρίου καταμολύνας, καὶ τετραπρόσωπον εἴδωλον ἐν αὐτῷ τοῦ διὸς στήσας, οὐδὲ ἔλιπεν οἰωνιζόμενος καὶ φαρμακεύων καὶ αἰσχρουργῶν. καὶ μοιχώμενος. καὶ πᾶν εἶδος κακίας μεθ' ὑπερβολῆς διαπραττόμενος. διὸ καὶ κατὰ θείαν ὀργὴν συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ μαρωδὰχ βασιλέως ἀσσυρίων, δέσμιος εἰς νινευὴ τὴν πόλιν αἰχμάλωτος ἀπήχθη. καὶ εἰς τὸ χαλκοῦν ἄγαλμα κατείρχθη. συνιεὶς δὲ ἐπὶ τοῖς πλημμελήμασιν ἀξίαν εἰληφέναι τὴν τιμωρίαν, ἐδεήθη τοῦ κυρίου συγγνώμην αἰτῶν ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις. μὴ γὰρ εἶναι μέγα θεοῦ ἐγκώμιον, εἰ δικαίους σώσειεν. ἀγαθοῦ δέ, εἰ μετανοοῦσιν ἁμαρτωλοῖς προσοίη. καὶ τὸ μὲν ἄγαλμα, θείᾳ δυνάμει διερράγη. ὁ δὲ θεὸς ἠγάθυνε τὸν βασιλέα. καὶ εἰς ἱερουσαλὴμ αὐτὸν ἐξέπεμψεν. ὁ δέ, ἐπανελθὼν καὶ θείας χρηστότητος πεῖραν λαβών, πᾶσαν μὲν εἰδωλικὴν κατέστρεψε σκηνήν. τὸ δὲ ἱερὸν τοῦ θεοῦ ἥγνισε. καὶ τὸν νόμον ἐφύλαξε. καὶ τὴν πόλιν τειχίσας καὶ ἐπικτίσας, διῆγε δικαίως καὶ εὐσεβῶς. δεδεμένῳ δὲ ὄντι ἐν φυλακῇ ἐν πέδαις χαλκαῖς ἐν βαβυλῶνι, ἐδίδοσαν αὐτῷ ἐκ πιτύρων ἄρτον βραχύν, καὶ ὕδωρ ὀλίγον σὺν ὄξει μετρητῷ. πρὸς τὸ ζῆν αὐτὸν καὶ μόνον. καὶ τότε προσηύξατο πρὸς τὸν κύριον. κύριε παντοκράτορ. καὶ ἐπακούσας ὁ θεὸς τῆς φωνῆς αὐτοῦ, ἔλυσεν αὐτὸν ἐκ τῶν δεσμῶν. καὶ ὑπέστρεψεν εἰς ἱλῆμ. καὶ λατρεύσας κυρίῳ ἐξ ὅλης καρδίας, ἐλογίσθη δίκαιος. Μανδαλωτόν. εἶδος φιλήματος. τρίκλον καὶ ἡδύ. θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον. ἀριστοφάνης φησὶ μανδαλωτόν. Μανδάτωρ. εἶδος ἀξιώματος. Μανδραγόρας, ὑπνωτικὸς καρπός. ἢ λήθης ποιητικός. καὶ φανεῖται πολὺ τὴν μανδραγόραν ἐκπεπωκώς. Μανδραγορίζω.

Μάνδρων, ὄνομα κύριον. καὶ ὅτι περὶ τούτου παροιμία. ἐν τῷ, ἐγένετο καὶ μάνδρωνι. Μανδύη. εἶδος ἱματίου. ὅπερ καλεῖται λωρίκιον. Μαναίχμος. ἀλωπεκοννήσιος φιλόσοφος πλατωνικός. ἔγραψε, φιλόσοφα. καὶ εἰς τὰς πλάτωνος πολιτείας βιβλία γ'. Μάνεχμος. σικυώνιος ἢ ὡς ἀλκιβίου ἢ ἀλκιβιάδου, ἱστορικός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν διαδόχων. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν κατὰ τὸν μακεδόνα ἀλέξανδρον. Μανέθως μένδης. ἱερεὺς αἰγύπτου. ἔγραψε περὶ κατασκευῆς κυφίων.

Μανέθως διοσπόλεως τῆς αἰγύπτου. ἢ σεβεννύτης. φυσιολογικά. ἀποτελεσματικὰ δι' ἐπῶν καὶ ἄλλα τινὰ ἀστρονομούμενα. Μανερῶς. καὶ παροιμία μανερῶς, ὄνομα ᾠδῆς. ἄργυλος καμπυλίωνι. Μανεῖλω. ἀττικῶς. Μάνης ὄνομα κύριον. οἱ κέβλοι. ἀριστοφάνης ὄρνισι. νῦν δ' ἀνδράποδα ἠλιθίους μάνας. Μάνης. οὗτος ὁ ἐσχατάρατος, ἐπὶ αὐρηλιανοῦ βασιλέως ἐφάνη. χριστὸν ἑαυτὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον ὀνομαζόμενος. μαθητὰς ιβ' ὡς ὁ χριστὸς ἐπαγόμενος. καὶ ἐκ πάσης αἱρέσεως ἔτι καινὴν ἐπανιστάμενος, ἐκ περσίδος εἰς τὴν ῥωμαίων γῆν κατὰ θεοῦ συγχώρησιν εἰσεφρήσεν. οὗτος ὁ καὶ μάνης καὶ σκυθιανὸς λεγόμενος, βραχμὰν ἦν τὸ γένος. διδάσκαλον δὲ ἔσχε βουδδᾶν. τὸν πρώην καλούμενον τερέβινθον. ὃς παιδευθεὶς τὰ ἑλλήνων, τὴν ἐμπεδοκλέους ἠγάπησεν αἵρεσιν, δύο ἀρχὰς λέγοντος ἀντικειμένας ἀλλήλαις. νεῖκος καὶ φιλίαν. εἰσελθὼν δὲ ἐν περσίδι, ἐκ παρθένου ἑαυτὸν ἔφασκε γεγεννῆσθαι. καὶ

ἐν τοῖς ὄρεσιν ἀναστραφῆναι καὶ συγγεγραμμένος δʹ βιβλία, τὸ μέν, ἐπονόμασε τῶν μυστηρίων· τὸ δέ, τὸ εὐαγγέλιον· τὸ δέ, τὸν θησαυρόν· τὸ δέ, τῶν κεφαλαίων. ὁ μὲν Βουδδᾶς οὗτος ὁ καὶ Τερέβινθος, ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου συμπνιγεὶς ἀπώλετο. γυνὴ δέ τις παρ' ᾗ κατέλυσε, τὰ χρήματα αὐτοῦ καὶ τὰς τέσσαρας βίβλους κληρονομήσασα, ὠνεῖται παιδάριον ἐτῶν ἑπτά, τοὔνομα Κούβρικον· ὃν καὶ διδάξασα γράμματα καὶ ἐλευθερώσασα, κληρονόμον αὐτῆς πάντων καθίστησιν. ὁ δέ, λαβὼν τὰ βιβλία τοῦ Βουδδᾶ καὶ τὰ χρήματα, διῆγε τὴν Περσίδα, Μάνην ἑαυτὸν ὀνομάζων. καὶ τῆς πλάνης τοῦ Βουδδᾶ συνίστωρ γενόμενος, τὰ βιβλία ἴδια ποιήματα ἔλεγεν. ὃν ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐξέδειρε ζῶντα, ὡς αἴτιον θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γενόμενον. νοσοῦντος γάρ, καὶ θεραπείας πολλῆς παρὰ τῶν ἰατρῶν τυγχάνοντος, οὗτος ὑπέσχετο χωρὶς ἰατρῶν ὁ Κούβρικος ἀναστῆσαι αὐτόν. καὶ ἀποστήσας τοὺς ἰατροὺς ἐθανάτωσεν αὐτόν. ὁ δ' οὖν Μάνης οὗτος ἀποβαλλόμενος τὴν παλαιὰν διαθήκην, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν, καὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευήν, ὡς ἀγαθοῦ τινος εἶναι θεοῦ βλασφημῶν ὑπὸ φθορὰν καὶ ἀλλοίωσιν οὖσαν, τὴν μὲν ἄνω ὡς ἀγαθοῦ δῆθεν προσίεται θεοῦ. καὶ κατὰ φαντασίαν καὶ δόκησιν τὸν Χριστὸν πεφηνέναι ἐτερατεύετο. καὶ κατὰ δύσεις τινὰς ἐναγεῖς καὶ νυκτερινάς, καὶ παρανόμους μίξεις. καὶ ἀρρητοποιΐας. καὶ εἱμαρμένην καὶ μετενσωματώσεις, καὶ ἄλλα τινὰ ἑλληνικὰ διδάσκων. περὶ οὗ καὶ Θεόδωρος ὁ τῆς Ῥαϊθοῦ πρεσβύτερος, φησί· Μάνης, ὃς φαντασίᾳ τινὶ ψιλῇ καὶ σχήματι διακένῳ σώματος ἀνθρωπείου, πεφανερῶσθαι τὸν κύριον ἐφαντάσθη καὶ ὠνειρώξεν· ὡς πάσχειν μὲν δοκεῖν αὐτὸν καὶ πράττειν, ἃ πέπραγε καὶ ἔπασχε καθ' ἡμᾶς. μηδὲν δὲ τούτων ἀληθείᾳ καὶ πράγματι ὑπάρξαι. ἀλλὰ δοκήσει μόνον καὶ ἀπάτῃ ἀποβουκολῶν τοὺς ἀνθρώπους, οἷς καὶ συναναστραφῆναι νενόμισται. διὰ τοῦτο καὶ φύσεις δύο παραιτεῖται ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ λέγειν, ἀλλὰ μίαν τῆς θεότητος. Παῦλος δέ τις σύγχρονος αὐτοῦ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, ψιλὸν ἄνθρωπον τὸν κύριον ἔφη. ἐκ τούτου καὶ οἱ Παυλιανοί. Μάνης, ἀνδριάς. ἔστιν ἐν τῷ κότταβος. Μάνης ὄνομα Πέρσου. ὃς ἀποδρὰς ἐκ τῆς τῶν Περσῶν βασιλείας ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, τὰ Χριστιανῶν ἐτάραξε δόγματα. κλίνεται Μάνεντος. Μανιάκης· ὁ περιαυχένιος κόσμος. μανιάκαις καὶ περιχείροις ἦσαν κατακεκοσμημένοι. Μανίαι δύο πᾶσιν ὅμοιαι. τῶν μανιῶν, αἱ μέν, εἰσὶν ἄτοποι, ὡς αἱ τῶν παραπαιόντων. αἱ δ', αἱρεταὶ καὶ ἀρχῆς ἄξιαι, οἷαι τῶν ποιητῶν καὶ τῶν χρησμολόγων. Μανίη· μανία. Μανιῶν πληθυντικῶς· ἀντὶ τοῦ μανίας. οὐδεὶς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας. λέγουσι δὲ καὶ ἑνικῶς. τὸ δὲ πλεῖστον πληθυντικῶς. τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε. Ἀριστοφάνης καὶ Ὅμηρος, εἰς τὴν αὐτὴν πλάστιγγα τῇ μανίᾳ τὴν μέθην τίθησιν. Μανιχαῖος· αἱρεσιάρχης. ἀπὸ τοῦ Μάνεντος καὶ Μανιχαίου. Μανθάνειν· γνῶσις ἐπιστήμης. καὶ μανθάνω ἀντὶ τοῦ ἀκούω. μανθάνω γὰρ καὶ τοῦτο ὅτι μὲν ἀνδρὸς ὁ ποιητὴς ὁ κωμικός, παρ' ὀλίγον ἦλθε κελεύθῳ αἰδοῦ δ' οὐδέν, ἄγω, ἢ διότι φίλος ἦν αὐτῷ. Μάννον· ὁ δέ, παρ' αὐτοῦ μάννον ἀποχωρήσας· δεξιάς τε παρὰ βασιλέως ἔδωκε, καὶ ὅρκους πατήσας οὓς ὤμοσε. Μανόν· ἀραιόν. χαῦνον. ἢ ἀναφορὲς ὡς φλόξ. καὶ μανὸς ὁ μαινόμενος. ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρεσί. καὶ ἡ μάννα, ἀπὸ τοῦ τετρῖφθαι ὠνόμασται. μανοὺς δὲ γενομένους τοὺς καλάμους καὶ διύγρους ἐκ τῆς ἄγαν διαβροχῆς, καταρραίνειν οἴνῳ καὶ διδόναι τροφὴν τοῖς ὑποζυγίοις. Μανόν· διαφόρου τοῦτο τοῦ ναστοῦ. ἔστιν ἐν τῷ ναστόν.
Μανότερος. Μαντεύομαι, αἰτιατικῇ. Μαντεία· ὁ χρησμός. Μαντίας ὄνομα κύριον. Μαντεῖον· ἔστιν ἐν τῷ Δωδωναῖον χαλκεῖον. καὶ ἐν τῷ Δωδώνη. Μαντινέων διοικισμός· εἰς πέντε κώμας τὴν Μαντινέων πόλιν διῴκισαν οἱ Λακεδαιμόνιοι. καὶ ἐκλήθη τοῦτο Μαντινέων διοικισμός. Μαντίνεια, πόλις Ἀρκαδική. καὶ Μαντινεὺς ἐθνικόν, καὶ Μαντινικὸς κτητικόν. ἔστιν ἐν τῷ πλίνθος. Μαντίνειον ὄνομα τόπου. Μαντίνη, ὄνομα κύριον. Μαντιπόλος· μάντις. μάντις μάντεως. μαντεία ἡ δεικτική. μάντις γενικῶς. θυοσκόοι. ἱερεῖς εἰδικῶς. ἔστιν ἀκρὶς δυσκίνητος χλωρὰ καλουμένη μάντις. ἤ τινος προσέχοντες ταῖς κινήσεσι μαντεύονται. Μαντοσυνῶν· μαντειῶν. καὶ μαντοσύνη. Μαξέντιος· βασιλεὺς Ῥωμαίων. ὃς κακῶς τοῖς Ῥωμαίοις ἐπέθετο. τυραννικῷ μᾶλλον ἢ βασιλικῷ τρόπῳ χρώμενος κατ' αὐτῶν. μοιχεύων ἀναίδην τὰς τῶν ἐλευθέρων γυναῖκας. ἐκ παλλ[illegible]

ἀναιρῶν τε

ἀναιρῶν, καὶ παιδὶ τούτοις ἀκόλουθα. τοῦτο γνοὺς ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, ῥύσασθαι τοὺς Ῥωμαίους τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐσπούδαζεν. ἀθυμῶν τε φροντίδα ἐποιεῖτο, τίνα τρόπον καθέλοι αὐτόν. ἐν τούτῳ αὐτῆς οὖν φροντίδος ὤν, περὶ μεσημβρινὰς ἡλίου ὥρας, εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ στύλον πυρὸς σταυροειδῆ γράφοντα· ἐν τούτῳ νίκα. καὶ ἐγένετο χριστιανός. Λικίνιος δὲ ὁ συμβουλεύων αὐτῷ, τὰς ἑλλήνων ἐν ψυχῇ δόξας, ἐμίσει χριστιανούς. καὶ διωγμὸν μὲν προφανῆ, φόβῳ Κωνσταντίνου κινεῖν ὑπεστέλλετο. λεληθότως δὲ πολλοὺς ἐσκευωρεῖτο. προϊὼν δὲ καὶ φανερῶς ἐπηγείρει. καὶ γίνεται διωγμὸς τοπικός. τὸν δὲ Κωνσταντῖνον, οὐκ ἐλάνθανε. νόμῳ γὰρ ὁ Λικίνιος τοὺς ἐπισκόπους ἐκέλευε μὴ φοιτᾶν παρ' ἀλλήλους· ὡς ἂν μὴ ἔχῃ πρόφασιν αὔξεσθαι τὰ χριστιανῶν. διαλυθείσης δὲ τῆς πλαστῆς φιλίας, εἰς ἀπέχθειαν ἦλθον, καὶ τέλος ἀναιρεῖται ὑπὸ Κωνσταντίνου ὁ Λικίνιος. Μαξιμῖνος. βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος παραλαβὼν τὴν ἀρχήν, πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποιήσατο. τραχύτατα καὶ μετὰ πολλοῦ φόβου τῇ ἐξουσίᾳ χρώμενος. ἔκ τε ἡμέρου βασιλείας, εἰς τυραννίδος ὠμότητα, μεταγαγεῖν πάντα ἐπειρᾶτο. φύσει δὲ ἦν ἦθος ὡς ἐπὶ καὶ τὸ γένος βάρβαρος. καὶ τὸ φονικὸν πάτριον ἔχων. εὐθέως οὖν τούς τε φίλους πάντας οἳ συνῆσαν τῷ Ἀλεξάνδρῳ συνέδροι τε ὑπὸ τῆς συγκλήτου συνεπιλεχθέντες, ἀπεσκευάσατο. βουλόμενος εἶναι ἐν τῷ στρατῷ, καὶ μηδένα αὐτῷ παρεῖναι ἐκ συνειδήσεως εὐγενοῦς. πλείστους δὲ αὐτῶν καὶ ἀπέκτεινεν. ἐπιβουλὰς ὑποπτεύων. βασιλεύων δὲ τῆς ἑῴας, πολλὰ μιαρὰ καὶ ἄτοπα καθ' ὑπερβολὴν ἐπεδείξατο. καὶ πρὸς τούτοις διωγμὸν ἀπηνῆ καὶ ἀπάνθρωπον καθ' ὅλην τὴν ἀνατολὴν εἰς τοὺς χριστιανούς. καθ' ὃν πλεῖστοι τῶν ἀοιδίμων ἐμαρτύρησαν. ἀλλ' εἶχε δὲ τῆς δυσσεβείας αὐτοῦ τὰ προοίμια, τῆς μελλούσης αὐτὸν διαδέχεσθαι κολάσεως εἰκότως ἀπέπονθε. νόσῳ γὰρ δεινοτάτῃ περιπεσόντος, ἀλγηδόνες ἰσχυραὶ τὸ πᾶν σῶμα αὐτοῦ διελυμαίνοντο. καὶ τὰ μὲν ἔγκατα διεφθείροντο ὑπὸ τῆς ἐνδομυχούσης σφοδροτάτης πυρώσεως. ἡ δὲ σὰρξ πᾶσα, κηροῦ δίκην ἐξετήκετο. λαβρότερον δὲ φλογιζομένη, καὶ αὐτὰ συνεφρύγησαν τὰ ὀστᾶ, ὥστε ἐξαφανισθῆναι καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς. ἐλεεῖ. ὡς δὲ κατασηπόμενος, τοσαύτην δυσωδίαν ἐξέπεμπεν, ὡς οὐδὲν τῶν ἐν τάφοις διαλυθέντων διαφέρειν. ὀψὲ δὲ βραχὺ ἐμπνέων, καὶ στενάξας ἀπέθανε. Μάξιμος. Τύριος φιλόσοφος. διέτριψε δὲ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κομόδου. ἔγραψε περὶ Ὁμήρου τίς ἡ παρ' αὐτῷ ἀρχαία φιλοσοφία. εἰ καλῶς Σωκράτης ὅτι ἀπελογήσατο. καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα ζητήματα. Μάξιμος. Ἠπειρώτης ἢ Βυζάντιος φιλόσοφος. διδάσκαλος Ἰουλιανοῦ καίσαρος τοῦ παραβάτου. ἔγραψε περὶ ἀλύτων ἐναντιώσεων. περὶ καταρχῶν. περὶ ἀριθμῶν. ὑπόμνημα πρὸς Ἀριστοτέλην. καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς τὸν αὐτὸν Ἰουλιανόν. Μαπέειν. καταλαβεῖν. Μαραθῶνος καὶ Μαραθήσιον. ὄνομα τόπου.

Μαραθών τόπος Ἀθήνησιν. ἀπὸ Μαράθου υἱοῦ Ἀπόλλωνος. τοῦτον Καλλίμαχος ἔννοπον λέγει. τουτέστι δίυγρον ἢ ἔνυδρον. καὶ Μαραθώνιον ἔργον. καὶ Μαραθωνομάχαι σφενδάμνιοι. περὶ Μαραθῶνος, ἐν ᾧ διεξιφίσω. Μαραναθὰ ἑβραϊστί, ἀντὶ τοῦ εἴδομεν τὸν χριστόν. Μαραναθὰ κατὰ τὴν ἑβραΐδα φωνὴν λέγεται, ἀντὶ τοῦ ὁ κύριος ἡμῶν ἦλθε. τὸν δὲ τῆς οἰκονομίας βεβαιῶν λόγον, τοῦτό φησιν. ὡσανεὶ ἔλεγεν. ὁ πάντων ἡμῶν δεσπότης, καταβῆναι τοσοῦτον κατηξίωσε, καὶ ὑμεῖς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔστε ἁμαρτάνοντες. καὶ οὐ φείδεσθε τῆς ἀγάπης τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἀγαθῶν τὸ κεφάλαιον. ἐννόησον δὲ τοῦτο μόνον φησί. καὶ ἀρκέσει σοι εἰς πάσης ἀρετῆς προτροπήν. καὶ πᾶσαν δυνήσῃ κατασβέσαι τὴν ἁμαρτίαν. Μαραντόπη ὄνομα κύριον. Μάρας. ἀπὸ Βεροίας τῆς ἐν Συρίᾳ πόλεως. ἀνὴρ τῶν πλουσιωτάτων. ἀλλ' ὅμως ὁ κόρος, οὐδεμίαν αὐτῷ ὕβριν ἐνέτεκεν. οὐδὲ γὰρ κόρος οὐδεὶς ἐφαίνετο τῶν χρημάτων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὄργανα ἐποιεῖτο δικαιοσύνης τε καὶ φιλοξενίας. ἐπιχορηγῶν τε τοῖς δεομένοις καὶ φιλοτιμούμενος ἐν τοῖς πολιτεύμασιν. οὕτω παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς πᾶσιν ἐπιεικῆ καὶ δίκαιον, ὥστε οὔτε τῶν πολιτῶν οὐδεὶς αὐτῷ ἐνεκάλεσέ ποτε, οὔτε τῶν ξένων, οὔτε τῶν ἀστυγειτόνων, οὔτε τῶν ἐν ἀγροῖς ὁμορούντων. οὐ μὴν ταῦτα δικαιοσύνης ἔργα ἀπελογίζετο, εἰ μηδένα ἀδικοίη τῶν πολιτευομένων. ἀλλ' ἐκεῖνα μᾶλλον εἰ μὴ κάμνοι ὥσπερ τῶν. διαρθρῶν οὐ τῶν ἑαυτοῦ μόνον ἐπεμελεῖτο πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλλοτρίων. μάλιστα τῶν περιεκτημένων ἔν τε τῷ ἄστει καὶ τοῖς ἀγροῖς. μάλιστα δὲ τούτου τεκμήριον, εἴ τις ἠβούλετό τι

λεῖν, ἤ τις ὠνεῖσθαι τῶν πλησιαζόντων αὐτῷ ὁ μὲν, προσαπῄτει· ὁ δὲ, προσετίθει τῷ τιμήματι τῆς ἄλλης ἀξίας· ὑπὲρ αὐτοῦ τε τοι δὴ ποθοῦσιν, ὑπὲρ τοῦ κτήσασθαι ὁμοροῦν καὶ γείτονα μάργαρον πάντων ἀνθρώπων δικαιότερον· ὥστε ἐξενίκησεν εἰς παροιμίαν· ὁ μάρ. ἐπὶ δικαίᾳ χρήσει τῶν πέλας. Μαργαρίτης. Μαργαρίται δηλοῦσι δακρύων ῥόον. Μαργαίνει· μαίνεται. Μάργης καὶ μάργος· μαινόμενος. καὶ ὑπερμαργότερος ὁ ὑπερμαινόμενος. καὶ γαστρίμαργος ὁ περὶ τὴν γαστέρα μεμηνώς. Μαργίτης· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, ἐπωνυμίαν Ἀλεξάνδρῳ μαργίτην ἔθετο· ἐκάλουν γὰρ τοιοῦτον οὕτως. Μαργίτης· ἀνὴρ ἐπὶ μωρίᾳ κωμῳδούμενος· ὅν φασιν, ἀριθμῆσαι μὲν μὴ πλείω τῶν ε΄ δυνηθῆναι· νυμφίον δὲ ἀγόμενον, μὴ ἅψασθαι αὐτῆς· ἀναφοβεῖσθαι λέγοντα, μὴ τῇ μητρὶ αὐτὸν διαβάλλῃ· ἀγνοεῖν δὲ νεανίαν ἤδη τετελειωμένον, εἰ πυνθάνεσθαι τῆς μητρὸς, εἰ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐτέχθη. Μαργώσαν χεῖρα· μαινομένην. Μαρδόνιος ὄνομα κύριον. Μαρδόνος. Μαρδοχαῖος ὄνομα κύριον· ἐστὶν ἐν τῷ Ἀμάν. καὶ ἐν τῷ Ἐσθήρ. Μάρδοι ἔθνος τὸ πᾶν λῃσταί. καὶ οὔτ᾽ ἂν αὐτὸ ποιῶν τις αὐτοὺς ὑπηκόους κτήσαιτο, οὔτ᾽ ἂν κακώσας ἐς τοσόνδε ταπεινώσειεν, ὡς εἰ τοῦ φόρου ἀπαλλαχθεῖεν, μὴ ἂν παραυτίκα ἐπιθέσθαι οἷς πάλαι ὑπέδυσαν. Μάρδοι· ἔθνος πλανητὸν· τραχεῖαν γῆν ἐποικοῦντες, καὶ μόλις ἀφ᾽ ὧν γεωργοῦσι τρεφόμενοι· ἄνιπποι καὶ πένητες· ὡς καὶ τὴν στρατιὰν ἀπιστεῖσθαι τύχην. Μαραίνω, αἰτιατικῇ. Μάρις τῆς ἐν Βιθυνίᾳ Χαλκηδόνος ἐπίσκοπος, καταλαβὼν Ἰουλιανὸν τὸν παραβάτην θύοντα τῇ Τύχῃ, ἐν τῇ βασιλικῇ Κωνσταντινουπόλεως, τηνικαῦτα χειραγωγούμενος, ἤδη γὰρ διὰ τὸ γῆρας ὑπόχυσιν ὀφθαλμῶν ὑπομεμενηκὼς, πολλὰ τὸν βασιλέα προσελθὼν περιύβρισε· τὸν ἀσεβῆ καλῶν, τὸν ἀποστάτην· τὸν ἄθεον. ὁ δὲ, λόγοις τὰς ὕβρεις ἠμύνετο· τυφλὸν καλέσας. καὶ οὐκ ἄν φησιν οὐδὲ ὁ Γαλιλαῖος σου θεὸς θεραπεύσειε. Γαλιλαῖον γὰρ εἰώθει καλεῖν τὸν Χριστόν. ὁ δὲ δὴ Μάρις παρρησιαίτερον πρὸς τὸν βασιλέα εἶπεν. εὐχαριστῶ φησὶ τῷ θεῷ τυφλώσαντί με ἵνα μὴ ἴδω τὸ πρόσωπόν σου, οὕτως ἐκπεπτωκότος πρὸς τὴν ἀσέβειαν. οὐδὲν πρὸς ταῦτα ὁ Ἰουλιανὸς ἀπεκρίνατο· δεινῶς δὲ καὶ τοῦτο μετήρχετο. ἑωρακὼς γὰρ τοὺς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ μαρτυρήσαντας ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν τιμωμένους, προθύμως τε πολλοὺς ἐπὶ τὸ μαρτυρῆσαι πολλοὺς ἐπειγομένους, ὥσπερ αὐτῷ τούτῳ τοὺς Χριστιανοὺς ἀμυνόμενος, ἐφ᾽ ἑτέραν ἐτράπετο. καὶ τὴν μὲν ὑπερβάλλουσαν ὠμότητα ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ὑπερέθετο· οὐ μὴν πάντη τοῦ διώκειν ἀπέσχετο. διωγμὸν δὲ λέγω, τὸ ὁπωσοῦν ταράττειν τοὺς ἡσυχάζοντας. ἐτάραττε γὰρ ὧδε· νόμῳ ἐκέλευε Χριστιανοὺς παιδεύσεως μὴ μετέχειν, ἵνα μή φησιν ἀκονώμενοι τὴν γλῶτταν, ἑτοίμως πρὸς τοὺς διαλεκτικοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπαντῶσι. πολλὰ δὲ ἐπὶ πολλοῖς μηχανησάμενος, ἔπεισέ τινας πρὸς τὸ θύειν ἀποκλῖναι. ἐν οἷς καὶ Ἐκηβόλιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως σοφιστήν.

Μαριανός· Μάρσου δικηγόρου τῶν ὑπάρχων Ῥώμης. Ῥωμαῖος γὰρ τὸ ἀρχαῖον. μετοικήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς ἐς Ἐλευθερόπολιν, μίαν τῶν τῆς πρώτης Παλαιστίνης, ἀπὸ ὑπάρχων, καὶ πατρίκιος γενόμενος ἐπιφανέστερον, κατὰ τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον, ἔγραψε βιβλία τοσαῦτα· μετάφρασιν Θεοκρίτου ἐν ἰάμβοις ,γρν. μετάφρασιν Ἀπολλωνίου τῶν Ἀργοναυτικῶν ἐν ἰάμβοις ,εχη. μετάφρασιν Καλλιμάχου Ἑκάλης, ὕμνων καὶ τῶν Αἰτίων, καὶ τῶν Ἐπιγραμμάτων ἐν ἰάμβοις ,ϛωι. μετάφρασιν Ἀράτου ἐν ἰάμβοις ,αρμ. μετάφρασιν Νικάνδρου τῶν Θηριακῶν ἐν ἰάμβοις ,ατο. καὶ ἄλλας πολλὰς μεταφράσεις. Μαριλάδης, ὄνομα· τουτέστι τεφρών, Ἀχαρνικός. Μαρίλη· ἀμαυρὸν πῦρ. ὁ χνοῦς. καὶ τὸ λεπτότατον τῶν ἀνθράκων. χαλκίδες οἱ ἀπὸ στέμων κάπνου καὶ μαρίλης. καὶ Κρατῖνος ἐν Ὥραις· ἔφθασε μαρίλης πλέαν ἔχων. ἡ ἀπὸ τῶν ἀνθράκων σποδιά. Ἀριστοφάνης· ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν ὁ λάρκος ἐπετίλησεν ὥσπερ σηπία. Μαρῖνα. Μαρῖνος· Νεαπολίτης φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ· μαθητὴς Πρόκλου τοῦ φιλοσόφου καὶ διάδοχος. ἔγραψε βίον Πρόκλου τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου, καὶ καταλογάδην, καὶ ἐπικῶς. καὶ ἄλλα τινὰ φιλοσόφων ζητήματα.

Μαρῖνος· οὗτος τὴν Πρόκλου διατριβὴν παραδεξάμενος καὶ Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου, τῶν Ἀριστοτέλους λόγων καθηγησάμενος, ἐλθόντι τὸ δεύτερον Ἀθήναζε, τοῦ κοινοῦ διδασκάλου τετελευτηκότος ἐπέδειξεν αὐτῷ συγγεγραμμένον ὑπόμνημα πρὸς ἑαυτοῦ ἔχων παμπόλλων, εἰς τὸν Πλάτωνος Φίληβον· ἐντυχεῖν τε καὶ ἐπικρῖναι κελεύσας, εἰ ἄξιόν ἐστι τὸ βιβλίον· ὁ δὲ ἀναγνοὺς ἐπιμελῶς·

μελῶς, οὐδὲν ἀπεκρύψατο τῶν αὐτῷ δοκούντων. οὐ μέντοι ἀμούσῳ ἀφῆκε φωνὴν οὐδεμίαν. τοσοῦτον δὲ ἐφημόνου, ἵνα καὶ εἶναι τὰ τοῦ διδασκάλου ὑπομνήματα εἰς τὸν διάλογον. συνεὶς δὲ ἐκεῖνος, παραυτίκα διέφθειρε τὸ βιβλίον πυρί. ἤδη δὲ καὶ πρότερον δι' ἐπιστολῆς ἐκοινώσατο πρὸς αὐτὸν τὴν ἑαυτοῦ δόξαν, τῶν εἰς τὸν Παρμενίδην ὑποθέσεών τε καὶ ἐξηγήσεων. τά τε ἐπιχειρήματα συντάξας ἔπεμψεν, οἷς ἐπείθη μὴ εἶναι τὸν διάλογον περὶ θεῶν ὁ Μαρῖνος, ἀλλὰ περὶ εἰδῶν. ἐφ' ὧν καὶ ὑπομνήματα κατεβάλετο τοῦτον ἐξηγούμενα τὸν τρόπον τὰς τοῦ Παρμενίδου διαλεκτικὰς ὑποθέσεις. ὁ δὲ καὶ πρὸς ταύτην ἀντιγράφει τὴν ἐπιστολήν, μυρίαις ὅσαις ἀποδείξεσιν παραβαλλόμενος, ἀληθεστάτην εἶναι τὴν θειοτέραν ἐξήγησιν τοῦ διαλόγου. ὥστε εἰ μὴ ἔφθη τὸ βιβλίον ἐκδεδομένον, τάχα ἂν καὶ τοῦτο διέφθειρεν. ἴσως δὲ αὐτὸν διεκώλυσε καὶ ἡ ὄψις τοῦ ἐνυπνίου, ὅτι θεάσασθαί ποτε ἔλεγεν ὁ Πρόκλος, ὡς ὑπομνημάτων εἰς τὸν Παρμενίδην αὐτοῦ Μαρίνου ἐσομένων. Μαρίωνος ὄνομα κύριον. Μαρκελλῖνος ἀνὴρ ἐπιφανὴς καὶ γενναῖος. ἐδυνάστευσε μὲν Δαλματείας, ἐν ἠπείρῳ κατῳκημένων Ἰλλυριῶν. ἐπεπαίδευτο δὲ τὴν ῥωμαϊκὴν παιδείαν. καὶ μαντικῆς ἐμπειρότατος ἐγεγόνει. καὶ τἄλλα φιλολογώτατος. ὃς ἐλευθέραν ἐκέκτητο τὴν ἀρχήν. οὔτε Ῥωμαίων βασιλείᾳ δουλεύων, οὔτε ἄλλῳ δυναστεύοντι τῶν ἐθνῶν οὐδενί. ἀλλ' ἦν αὐτόνομος. μετὰ δικαιοσύνης ἐξηγούμενος τῶν ὑπηκόων. παρῆν δὲ αὐτῷ καὶ φρόνησις ἱκανή, πολίτευμα καὶ ἀνδρεία θαυμαστὴ μεμελετηκυῖα τὰ πρὸς πόλεμον. ᾧ συνῆν Σαλούστιος ὁ φιλόσοφος. Μάρκελλος. μάγιστρος ἀρχαῖος δὲ τοῦ βασιλέως. κόσμος ἀρετῆς ἁπάσης. ἢ τό γε ἁρμονικώτερον εἰπεῖν, ἀρετή τις ἔμψυχος. Μάρκελλος Περγαμηνὸς ῥήτωρ. ἔγραψε βιβλίον. Ἀδριανὸς ἢ περὶ βασιλείας. Μάρκελλος. Σιδήτης ἰατρός. ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου. οὗτος ἔγραψε δι' ἐπῶν ἡρωϊκῶν, βιβλία ἰατρικὰ μβ΄. ἐν οἷς καὶ περὶ λυκάνου. Μάρκελλος. στρατηγὸς ἐπὶ Κομόδου. ὃς δωροδοκίας τοσοῦτον ἀπεῖχεν, ὅσον τῆς φιλανθρωπίας καὶ ἡμερότητος μετεῖχεν. ὅπως γὰρ δὴ διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ἐγρηγορέναι δοκῇ, καὶ τοῦτο μηδὲ τῶν ἄλλων τις τῶν ζώντων οἷα ἐθάδη, δώδεκα γραμματεῖα οἷά περ ἐκ φιλύρας ποιεῖται. καθ' ἑκάστην ἑσπέραν ὡς εἰπεῖν συνέγραφε. καὶ προσέταττέ τινι ἄλλο ἄλλῃ ὥρᾳ κομίζειν τισίν, ἵνα ὡς καὶ ἀεὶ ἐγρηγορὼς θαυμάζηται. ἦν μὲν γὰρ καὶ ἄλλως ὑπνομαχεῖν πεφυκώς. ἐπὶ πλεῖον δὲ αὐτὸ καὶ ἐκ τῆς ἀσκήσεως ἠσκήκει. τά τε γὰρ ἄλλα ἥκιστα ἄδην ἐσιτεῖτο, καὶ ὅπως μηδὲ τῶν ἄρτων διαπιμπλᾶται, ἐκ τῆς Ῥώμης αὐτοὺς μετεπέμπετο. οὐχ ὡς οὐ δυνάμενος τῶν ἐπιχωρίων ἐσθίειν. ἀλλ' ἵνα ὑπὸ τῆς παλαιότητος αὐτῶν, μὴ δύνηται μηδὲ σμικρὸν πλέον τοῦ πάνυ ἀναγκαίου φαγεῖν. τὰ γὰρ οὖλα αὐτοῦ κακῶς ἔχοντα ῥᾳδίως ὑπὸ τῆς τῶν ἄρτων ξηρότητος ᾑμάσσετο. ἐπετήδευε δ' οὖν ἐπὶ μεῖζον αὐτὸ πλάττεσθαι, ἵνα ὡς μάλιστα διαγρυπνεῖν δοκοίη. Μαρκιανός. οὗτος ἐπὶ Οὐάλεντος βασιλέως ἦν, καὶ Ἀγγελίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. ἐλλόγιμος. ὃς πάλαι μὲν ἦν τὰ βασίλεια ἐστρατεύετο. τότε δὲ πρεσβύτης τῆς Ναυατιανῶν ἦν ἐκκλησίας. γραμματικοῖς λόγοις Ἀναστασίαν τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα διδάσκων. Μαρκιανός. οὗτος συνῆν Μουσωνίῳ ἐν Παμφυλίᾳ. ἀνὴρ εἰς ἀρετὴν ἅπασαν ὥσπερ τις κανὼν ἀπηκριβωμένος. φιλόκαλος δὲ ὢν καὶ φιλάγαθος ὁ Μουσώνιος, τοὺς πανταχόθεν εἷλκε πρὸς ἑαυτόν, ὥσπερ ἡ μαγνῆτις τὸν σίδηρον. ἐκεῖνον ἦν ἐρασανίζειν ὁποῖός τις οὐδένα. ἀλλὰ Μουσωνίῳ φίλον ἀκούσαντα, ὅτι καλὸς ἦν εἰδέναι. Μαρκιανός. οὗτος ἐπὶ Ζήνωνος ἤκμαζεν. ἐν ᾧ δὲ ἦν ἀκμῇ θείῳ πρεσβύτης χειροτονηθεὶς διετέλει. μεγίστης δὲ ἐξουσίας τυχὼν παρὰ Ἰλλοῦ, οὗτος ὁ πλάνος, καὶ τοῖς ἐπικουρείοις δόγμασιν ὁ σήμερον αὐτὸν κακίων ὤν, αὐτοφυῆ ἔλεγε τὸν κόσμον. καὶ διοικεῖσθαι οὐκ ἐκ θεοῦ. ἀλλ' ἐξ ἐνεργείας τῶν ἀστέρων. καθότι ἕκαστον αὐτῶν τῇ τῶν φθάσει συμπεριφερόμενον δινήσει, τῶν κατὰ τὴν τύχην τὴν ῥοπήν, τὴν ἐπικράτειαν κληρεῖ. Μαρίνιον ὄνομα ὄρους. Μάριος στρατηγὸς Ῥωμαίων. οὗτος ἐφυγαδεύθη ὑπὸ τοῦ δήμου. ἦν τε οἰμωγὴ καὶ δάκρυα τῶν προπεμπόντων αὐτὸν καὶ οἰκτειρόντων. ὁ δὲ Μάριος οὔτε ἀνακλαυσάμενος ὤφθη τὰς ἑαυτοῦ τύχας, οὔτε ἀποιμώξας, οὔτε ἄλλο εἰπὼν ἢ δράσας ἀνάξιον τῆς ἑαυτοῦ μεγαλοφροσύνης οὐδοτιοῦν. ἔτι δὲ μᾶλλον ἐδήλωσε τὴν καρτερίαν καὶ τὴν γενναιότητα τῆς γνώμης, ἐπειδὴ οἴκαδε ἀφικόμενος γυναῖκά τε εἶδε καὶ μητέρα καταρρηγνυμένας τοὺς πέπλους καὶ τὰ στέρνα τυπτούσας, καὶ οἷα εἰκός ἐστιν ἐπὶ τοιαύταις συμφοραῖς λέγειν τὰς ἀποζευγνυμένας ἀπὸ τῶν ἀναγκαιο-

τὰ τῶν σοφιστῶν θανάτοις ἢ φυγαῖς ἀναρπάσας, οὐδὲ πρὸς τὰ δάκρυα τῶν παίδων ἔπαθεν. ὧν ὁ μὲν δέκα γεγονὼς ἔτη. ὁ δὲ, ὑπαγμάλιος. ἀλλ' ἐξῆει κατὰ σπουδὴν ἐπὶ τὰς πύλας, οὐδενὶ δηλώσας ὅπου τὴν ἀπαλλαγὴν ποιήσοιτο. ἦν δὲ ἀνὴρ ἄριστος τὰ πολέμια. καὶ πρὸς πάσας τὰς ἡδονὰς ἐγκρατής. τά τε δίκαια, οὐκ ἀπὸ νόμου μᾶλλον ἀνάγκης ἅπασιν ἀποδιδούς, ἀλλ' ἑκών τε καὶ πρὸς πεφυκὼς πρὸς αὐτὰ ἦν. καὶ οὐ μόνον αὐτὸς ἁγνεύων ἀπὸ πάσης κακίας προθυμούμενος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους προσαναγκάζων δικαιῶν. μεγαλόφρων τε καὶ δωρηματικός. καὶ ἐς ἐπανόρθωσιν προχειρότατος. ἀλλὰ γὰρ ἐν ἀδυνάτῳ ἦν ἄρα πάσας τὰς ἀρετὰς ἐν ἀνθρώπου γενέσθαι φύσει. οὐδὲ φύεταί τις ἀπὸ θνητῶν καὶ ἐπικήρων σπερμάτων περὶ πάντα ἀγαθός. ἐκείνῳ τε οὖν πάντα καὶ πάσας τὰς ἀρετὰς ὁ δαίμων χαρισάμενος, ἕτερον ὅτι ἂν τυχεῖν ἤκρασέ τε καὶ ἄλλας προσῆψε. τὸ δὲ σαφὲς καὶ φαιδρὸν οὐκ ἐπῆν αὐτοῦ τοῖς τρόποις. οὐδὲ τὸ θεραπευτικὸν τῶν πέλας, ἔν τε ἀσπασμοῖς καὶ προσαγορεύσει. οὐ γὰρ δὴ τὸ ἀδιάλλακτον καὶ μεσοπαθὲς, ὁπότε δι' ὀργῆς ὁ τοιοῦτος γένοιτο. οὐδὲ ἡ πάντα τὰ ἀνθρώπινα ἐπικοσμοῦσα χάρις. ἀλλὰ εἰ σκληρὸς καὶ χαλεπὸς ἦν. ταῦτα δὲ δὴ αὐτὸν ἐν πολλοῖς ἔβλαψε. καὶ πάντων μάλιστα ἡ περὶ τὰ δίκαια καὶ τὴν φυλακὴν τῶν νόμων ἄκειτός τε καὶ ἀπαράπειστος. καὶ οὐθὲν τῷ ἐπιεικεῖ διδοῦσα ἀποτομία. ἔοικεν ἀληθὲς εἶναι τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων λεγόμενον φιλοσόφων, ὅτι μεσότητές εἰσιν οὐκ ἀκρότητες αἱ τῶν ἠθῶν ἀρεταί. μάλιστα δὲ ἡ δικαιοσύνη. οὐ γὰρ μόνον λείπουσα τοῦ δικαίου πέφυκεν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβάλλουσα. αὐτοῖς τε οὐ λυσιτελής ἐστιν. ἀλλ' αἰτία μεγάλων συμφορῶν. μάρκιον γὰρ, τὸ ἄκρον δίκαιον ἔβλαψε. καὶ ἐξηλάθη τῆς πατρίδος. πάντας γὰρ τὰ μὴ δίκαια ἀντιλέγων, μῖσος ἤγειρεν. εἰ μὲν οὖν ἅμα τοῖς σώμασι διαλυομένοις, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ὅ τι δή ποτέ ἐστιν ἐκείνοις συνδιαλύεται. καὶ οὐδαμῇ οὐθέν ἔτι ἐστὶν, οὐκ οἶδ' ὅπως μακαρίους ὑπολάβω τοὺς μηθὲν μὲν ἀπολαύσαντας τῆς ἀρετῆς ἀγαθὸν, δι' αὐτὴν δὲ ταύτην ἀπολομένους. εἰ δὲ καὶ ἄφθαρτοι μέχρι τοῦ παντὸς τυγχάνουσιν αἱ ψυχαὶ ἡμῶν οὖσαι, ἢ χρόνον μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν σωμάτων διαμένουσι. μήκιστον μὲν αἱ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἐλάχιστον δὲ τῶν κακῶν, ἀποχρῶσα τιμὴ φαίνοιτ' ἂν τοῖς ἀρετὴν ἀσκοῦσιν. ἣν ἀντιώθη παρὰ τῆς τύχης ἡ περὶ τῶν ζώντων ἀλόγῳ μνήμη μέχρι πλείστου παραμείνασα χάρις. ὃ καὶ τῷ ἀνδρὶ ἐκείνῳ συνέβη. οὐ γὰρ μόνον οὐολοῦσκοι τοῦτον ἐπένθησαν ὧν ἦρχεν. ἀλλὰ καὶ ῥωμαῖοι πένθος ἐποιήσαντο ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. καὶ αἱ γυναῖκες ἀποθέμεναι χρυσὸν καὶ τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ μέλασιν ἀμφίοις χρησάμεναι. καὶ πενθήσασαι ἐνιαύσιον χρόνον, καὶ ἐτῶν ἐς τόδε περὶ τετρακοσίων διαγεγονότων, οὐ γέγονεν ἐξίτηλος ἡ τοῦ ἀνδρὸς μνήμη. Μάρκιος νέος. ἔστιν ἐν τῷ οὐολοῦσκοι. Μαρκίων μαρκίωνος, ὁ αἱρεσιάρχης. Μάρκος ὁ καὶ ἀντωνῖνος βασιλεὺς ῥωμαίων. ὁ ἐπαινετὸς κατὰ πάντα φιλόσοφος. ἀκροατὴς μὲν καὶ ἄλλων πολλῶν γενόμενος. ὕστερον δὲ ἤκουσε καὶ σέξτου τοῦ βοιωτίου φιλοσόφου, ἐπ' αὐτῆς ῥώμης. θαμίζων αὐτῷ καὶ φοιτῶν ἐπὶ θύρας. πρὸς ὃν καὶ λύκιός τις γνώριμος ῥήτωρ, ἡρώδου τοῦ ἀθηναίου ῥήτορος, ἤρετο προϊόντα, ποῖ βαδίζει καὶ ἐφ' ὅ τι. καὶ ὁ μάρκος καλὸν ἔφη καὶ γηράσκοντι τὸ μανθάνειν. εἶμι δὴ πρὸς σέξτον τὸν φιλόσοφον μαθησόμενος ἃ οὔπω οἶδα. καὶ ὁ λύκιος ἐξάρας τὴν χεῖρα ἐς τὸν οὐρανὸν, ὦ ἥλιε ἔφη. ὁ ῥωμαίων βασιλεὺς, γηράσκων ἤδη, δέλτου ἐφαψάμενος ἐς διδασκάλου φοιτᾷ. ὁ δὲ ἐμὸς βασιλεὺς ἀλέξανδρος δύο καὶ λ', ἐτῶν ἀπέθανεν. οὗτος ἔγραψε τοῦ ἰδίου βίου διαγωγὴν ἐν βιβλίοις ιβ'. Μάρκος βασιλεὺς ῥωμαίων. ὃν ἐκπλήττεσθαι σιωπῇ μᾶλλον ἢ ἐπαινεῖν ῥᾴδιον. οὐδενὸς λόγου ταῖς τοῦ ἀνδρὸς ἀρεταῖς ἐξισουμένου. ἐκ πρώτης γὰρ ἤδη τῆς ἡλικίας, εὐσταθῆ τε καὶ ἡσύχιον βίον ὑποστησάμενος, οὔτε κατὰ δέος, οὔτε καθ' ἡδονὴν τραπεὶς τὸ πρόσωπον ὤφθη πώποτε. ἐπῄνει δὲ τῶν φιλοσόφων τοὺς ἀπὸ τῆς στοᾶς. καὶ ἦν ἄρα ἐκείνων μιμητὴς, οὐ μόνον κατὰ τὴν τῶν διαιτημάτων ἐπιτήδευσιν· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τῶν μαθημάτων σύλληψιν. οὕτω γοῦν ἐκ νέας κομιδῇ τῆς ἡλικίας διέλαμπεν, ὡς πολλάκις τὸν ἀδριανὸν ἐπὶ τοῦτον ἐθελῆσαι τὸν τῆς βασιλείας ἀγαγεῖν κλῆρον. ἐπεὶ δὲ ἔφθασε τὸν εὐσεβῆ πρότερον κατὰ νόμον ποιησάμενος, ἐκείνῳ μὲν τὴν αὐτοῦ διαδοχὴν ἐφύλαξε. τοῦτον δὲ συνοικεῖν ἔγνω διὰ τῆς ἐπιγαμίας τῷ εὐσεβεῖ, ὡς ἂν κατὰ τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν, εἰς τὴν ἡγεμονίαν παρέλθοι. τόν τε γοῦν ἰδιωτικὸν βίον ἐν ἰσηγορίᾳ τοῖς πολλοῖς ῥωμαίοις

ἐβίω

μάρκος ἀντωνῖνος ὁ φιλόσοφος

ἐβίω, οὐδὲν τῇ ἐσχάτῃ ὑποψίᾳ (?) τοῦ γένους ἀνομοιωθεὶς. καὶ ἐπεὶ παρῆλθεν εἰς τὴν ἡγεμονίαν, καὶ τὰ μοναρχίαν ἐζηλωμένος, καὶ τὴν ἄκραν δυναστείαν καρπούμενος, πρὸς οὐδεμίαν ἀλαζονείαν ὑπήχθη πώποτε. ἀλλ' ἦν ἐλεύθερος μὲν καὶ δαψιλὴς ἐν τοῖς εὐεργετήμασιν. ἀγαθὸς δὲ καὶ μέτριος ἐν ταῖς τῶν ἐθνῶν διοικήσεσι. Μάρκος. βασιλεὺς Ῥωμαίων ὁ εὐσεβὴς ἐπικληθεὶς. οὗτος εἶχε μὲν καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς ἁπάσας. καὶ ἄριστα δὲ ἁπάντων τῶν ἐν κράτει γενομένων ἦρξε. πλὴν καθόσον οὔτε πολλὰ τῷ σώματι ἀνδρίζεσθαι ἐδύνατο. καὶ τοῦτο ἐξ ἀσθενεστάτου καρτερικώτατον ὑπέδειξε. πλεῖστον δὲ ἐν εὐεργεσίᾳ διήγαγεν. ὅθεν που καὶ νεὼν αὐτῆς ἱδρύσατο. ὀνόματι τινὶ ἰδιωτέρῳ καὶ μήποτε ἀκουσθέντι προσκαλέσας αὐτήν. αὐτὸς μὲν γὰρ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ἀπείχετο. καὶ οὔτε ἑκὼν οὔτε ἄκων ἐπλημμέλει. τὰ δὲ δὴ τῶν ἄλλων ἁμαρτήματα, καὶ μάλιστα τῆς γυναικὸς ἔφερε. καὶ οὔτε ἐπολυπραγμόνει, οὔτε ἐκόλαζεν. ἀλλ' εἰ μέν τις χρηστόν τι ἔπραττεν, ἐπῄνει καὶ ἐχρῆτο ἐκείνῳ αὐτῷ. τῶν δὲ ἑτέρων, οὐ προσεποιεῖτο. λέγων ὅτι ποιῆσαι μὲν τινὶ ἀνθρώπους ὁποίους βούλεται ἔχειν, ἀδύνατόν ἐστι. τοῖς δὲ δὴ οὖσι, προσήκει, ἐς ὅ, τι ἄν τις αὐτῶν τῷ κοινῷ χρήσιμος ᾖ χρῆσθαι. ἔτη γὰρ πεντήκοντα καὶ μῆνας δέκα, ἡμέρας τε κ΄ ζήσας, καὶ ιθ΄ ἔτη ἡμέρας ια΄ αὐταρχήσας, ὅμοιος διὰ πάντων ἐγένετο καὶ ἐν οὐδενὶ ἠλλοιώθη. ἀγαθὸς δὲ ἦν καὶ οὐδὲν προσποίητον εἶχε. πάμπολλα γὰρ καὶ ὑπὸ παιδείας ὠφελήθη, ἔν τε ῥητορικοῖς λόγοις καὶ φιλοσόφοις ἀσκηθείς. ἀφ' οὗ δὴ παμπληθεῖς φιλοσοφεῖν ἐπλάττοντο, ἵνα ὑπ' αὐτοῦ πλουτίζωνται. πλεῖστον δὲ ὅμως ὑπὸ τῆς φύσεως ἐξήρθη. λέγει καὶ ἄλλους ἐπαίνους μυρίους εἰς αὐτὸν ὁ Δίων. Μάρκος Ἀπίκιος, Ῥωμαῖος. ὃς ἦν ἀσωτείᾳ περὶ οὐδεὶς ἀντιφήσει. δοκεῖ δέ πως, μεγαλονοίας ἔργον. ἐκεῖνον ἀποδείξασθαι αὐτῷ. ἐσιτοῦντο ὁσημέραι. καὶ γὰρ ἔζη φησὶ τῇ γαστρὶ καὶ τοῖς ἐκείνης ἀκρατεστέροις. καί ποτε μεταξὺ τῶν θοιναζομένων, Φάβιος τῶν ὑπατικῶν εἷς, λαβὼν ἔκπωμα κρυστάλλου μέγα τίμιον, εἶτα ἄκων κατέαξεν αὐτό. καὶ ἐπὶ τούτῳ συνεφὴς ἦν ἄχει πληγεὶς τὴν ψυχήν. ὁ τοίνυν Ἀπίκιος πειρώμενος αὐτὸν τῆς λύπης ἀπάγειν, οὐ καταβαλεῖς φησι τὸ πραχθέν, καὶ σεαυτὸν ἡμῖν παρέξεις φαιδρότερον συμπότην; ἢ σοὶ φίλῳ ὄντι δρᾶσαι τοῦτο οὐκ ἐξέσται, ὅπερ δρῶσι καὶ τῶν οἰνοχόων καὶ τῶν ἀργυροφυλάκων (?) πολλοὶ πολλάκις. Μάρκος Μάλλιος, εὐπατρίδης. κατὰ τῶν ἐπελθόντων τῇ Ῥώμῃ, ταύτην τε διέσωσε καὶ μεγίστων τιμῶν ἠξιώθη. ὕστερον δὲ πρεσβύτην πολλάκις ἐστρατευμένον, ἀγόμενον εἰς δουλείαν ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ γνωρίσας, ἀπέδωκε τὸ χρέος ὑπὲρ αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τούτῳ εὐφημούμενος, πᾶσιν ἠφίει τοῖς ἑαυτοῦ χρήσταις τὰ ὀφλήματα. προϊὼν δὲ τῇ δόξῃ καὶ ὑπὲρ ἄλλων ἀπεδίδου. καὶ ταῖς δημοκοπίαις ἐπαιρόμενος, ἐβουλεύσατο ἤδη χρεῶν ἀποκοπὰς κοινάς, ἢ τὸν δῆμον ἠξίου τοῖς δανείσασιν ἀποδοῦναι τὴν γῆν, ἐς τοῦτο ἀποδόμενον ἔτι οὖσαν ἀνέμητον. Μάρκος. Ἀρεθουσίων ἐπίσκοπος. λόγῳ καὶ βίῳ κεκοσμημένος. ὃν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ πολλαῖς αἰκίαις ὑπέβαλον. καὶ εἰς ὑπονόμους ἐμβαλόντες, εἶτα παιδίοις παρέδοσαν κεντεῖν αὐτὸν ταῖς γραφίσι. μετὰ δὲ ταῦτα εἰς γύργαθον ἐμβαλόντες, καὶ γάρῳ καὶ μέλιτι χρίσαντες, ὑπαίθριον ἐώρησαν ἐν θέρους ἀκμῇ. σφῆκας ὁμοῦ καὶ μελίσσας εἰς θοίνην προκαλούμενοι. ὁ δὲ ἀνενδότως διεκαρτέρησε.

Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής. ἔχει τίτλους μη΄. κεφάλαια λς΄. Μαρμαρέην. λαμπράν. καὶ μαρμαρέαισιν αὐγαῖς. λαμπραῖς. μαρμαίρειν γὰρ τὸ λάμπειν καὶ καταυγάζειν. Μαρμαρυγή. ἀστραψις. λαμπηδών. Μαρώνεια. τόπος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς. οὗ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ μνημονεύει. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Θρᾴκῃ. ἥν φασιν εἶναι τὴν ὑφ' Ὁμήρου Ἴσμαρον καλουμένην. Μαρωνείτις φυλὴ καὶ γυνή. καὶ Μαρωνειος οἶνος. Μάρων Μάρωνος ὄνομα κύριον. ὁ πρῶτος οἰκιστὴς Μαρωνείας. Μάρπιδος ὄνομα κύριον. Μάρσιππος. σάκκος. θυλάκιον. σακέλλιον. εἶδον τινὰς ἐν πέδαις μαρσίπους ἱματίων κατατιθεμένους. Ξενοφῶν. Μαρσύας Περιάνδρου Πελλαῖος ἱστορικός. οὗτος δὲ ἦν πρότερον γραμματοδιδάσκαλος. καὶ ἀδελφὸς Ἀντιγόνου τοῦ μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντος. σύντροφος δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε Μακεδονικὰ ἐν βιβλίοις δέκα. ἤρξατο δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Μακεδόνων. καὶ μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου ἐπὶ τὴν Συρίαν ἐφόδου. μετὰ τὴν Ἀλεξανδρείας κτίσιν. Ἀττικὰ ἐν βιβλίοις ιβ΄. καὶ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου ἀγωγήν. Μαρσύας Κριτοφήμου Φιλιππεύς. ἱστορικὸς ὁ νεώτερος.

Μαρσύας, Μάρσου, ταρβιώτης, ἱστορικός· ἔγραψεν ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις ιβ΄· μυθικὰ ἐν βιβλί-
οις ζ΄· καὶ ἕτερά τινα περὶ τῆς ἰδίας πατρίδος. Μαρσύας· ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Ἰουδαίων κρι-
τῶν, καὶ Μαρσύας ἐγένετο σοφός· ὅστις εὗρε διὰ μουσικῆς, αὐλοὺς ἀπὸ καλάμων καὶ χαλκοῦ· ὃς
παραφρονήσας, ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ἀπώλετο· καὶ ὠνομάσθη ὁ ποταμὸς Μαρσύας.
περὶ οὗ μῦθος φέρεται, ὅτι ἑαυτὸν ἀποθεώσας ἀπώλετο. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐγένετο καὶ
τὰ κατὰ Ἰάσονα καὶ τοὺς Ἀργοναύτας, ὡς Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος φησί. λέγεται δὲ μῦθος ὅτι ἐξεδά-
ρη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. καὶ φέρεται λόγος περὶ Ὁρμίσδου τοῦ Πέρσου, ὃς ηὐτομόλησε πρὸς Κωνσταντῖ-
νον τὸν μέγαν. ἐξελθὼν δὲ εἰς θήραν ποτὲ καὶ εἰς τὰ βασίλεια ἐπιστραφείς, τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ
δεῖπνον οὐκ ἐξαναστάντων κατὰ τὸ καθῆκον, ἠπείλησε τὸν Μαρσύου θάνατον αὐτοῖς ἐπιθήσειν. τοῦ-
το παρά τινων ἀκηκοότος, ἀναμαθόντες οἱ τῶν Περσῶν κρείττους, μετὰ θάνατον τοῦ πατρός, τὸν νεώτερον
ἀναγορεύουσι βασιλέα. τὸν δὲ, ἀποκλείουσιν ἐν εἱρκτῇ. καὶ σιδήροις πεδοῦσιν. ὃν ἡ γαμετὴ διὰ τῆς
τοῦ ἰχθύος μηχανῆς ἐκείνην εἰσενεγκοῦσα, ἐξήγαγε. καὶ ἀποδράς, ἱκέτης πρὸς τὸν μέγαν ἔρχεται Κων-
σταντῖνον. ἡ ἱστορία δήλη. Μαρτῖνος, ὄνομα κύριον. καὶ Μαρτιανός. Μάρτιος. Μάρτιος βη-
ρας τὸν Θουκυδίδην ἐκπέμπει καταγαγεῖν Σούαμον εἰς Ἀρμενίαν. ὃς δὲ εἶχε τῶν ὅπλων καὶ τῇ οἰκεία
περὶ πάντα τὰ προσπίπτοντα εὐβουλία, τὸ πρόσω εἴχετο ἐρρωμένως. ἦν δὲ ἱκανὸς ὁ Μάρτιος
οὐ μόνον ὅπλοις βιάσασθαι τοὺς ἀντιπολεμίους, ἢ ὀξύτητι προλαβεῖν, ἢ ἀπάτῃ καταστοφίσασθαι
ἣ πέρεστι στρατηγῶν ἀλκή, ἀλλὰ καὶ λόγῳ πιθανῷ πεῖσαι, καὶ δωρεαῖς μεγαλόφροσιν οἰκειώσα-
σθαι καὶ ἐλπίδι ἀγαθῇ δελεάσαι. χάρις τε ἦν ἐπὶ πᾶσι τοῖς πρασσομένοις ὑπ' αὐτοῦ καὶ λεγομέ-
νοις. τὸ μὲν ἀγανακτοῦν ἑκάστου καὶ τεθυμωμένον, παραμυθουμένη. τὸ δὲ ἐλπίζον, ἔτι μᾶλλον
αὔξουσα. κολακείαις τε δώρων καὶ τῆς περὶ τράπεζαν δεξιώσεως, καιρὸν ᾔδει. οἷς προσὸν δὲ πρὸς
τὰς τραπέζας σύντονον, καὶ τὸ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς σὺν ὀξύτητι δραστήριον, αἱρετώτερον ἐδείκνυ
τοῖς βαρβάροις εἶναι τῆς φιλίας αὐτοῦ μᾶλλον ἢ τῆς ἔχθρας ἀντιποιεῖσθαι. ἀφικόμενος οὖν
εἰς τὴν καιρίαν πόλιν ἣν φρουρὰ Ῥωμαίων κατεῖχεν ἐκ πείσκου καταστᾶσα, νεωτερίζειν πειρω-
μένους, λόγῳ τε καὶ ἔργῳ σωφρονήσας, ἀπέφηνε πρώτην εἶναι τῆς Ἀρμενίας. Μαρτυρία. ἔστιν
ἐν τῷ, δικαιώματα. Μαρτυρία. ἐκμαρτυρία διαφέρει τῆς μαρτυρίας. ὅτι ἡ μὲν, παρόντων
παρουσίαν δηλοῖ. ἡ δὲ ἐκμαρτυρία τῶν ἀπόντων. Μαρτύριον. σκηνή. ὡς ἔχουσα τὰς πλάκας τοῦ
νόμου. τὸν γὰρ νόμον, ἐντολὰς ἐκάλουν. καὶ μαρτύρια καὶ δικαιώματα. Μαρτύρομαι. μάρτυ-
ρας καλῶ. Σοφοκλῆς. μαρτύρομαι τούσδ' οὕνεκ', πρὸς δὲ τοὺς φίλους οἷ' ἀντημείβη ῥήματ', ἦν σ' ἐλῶ
ποτέ. Κρέων φησὶ πρὸς Οἰδίπουν. καὶ Αἰλιανός. ἀλλὰ τοσοῦτον μαρτυρόμεθα, ὡς οὐ τὰ δικοῦ-
μεν ξενίου Διὸς χαίρειν. μαρτύρομαί σοι χελιδόνα. ἴσον τῷ ἀποδείκνυμι. ἄκουσον λάλησόν μου καὶ λαλήσω
σοι. ἢ καὶ διαμαρτύρομαί σοι. διὰ τοῦ ο μικροῦ. οἱ δέ, διὰ τοῦ ω μεγάλου. Μαρτύρονται. ὅταν
ἀντὶ τοῦ, τὴν μαρτυρίαν ἐπάγονται ἢ παρέχωνται. Πλάτων Πολιτείας β΄. τὸν Ὅμηρον μαρτυρόμενοι.
Μαρτυρῶ δοτικῇ. καὶ αἰτιατικῇ. καὶ Διόφαντον ἐν ὕμνῳ ἐπήγγειλα, ἀεί μου μαρτυρεῖν αὐτὸν ἀνακτήσω.
Μάρτυροι. παρ' Ὁμήρῳ. ἀπὸ τῆς μάρτυρος εὐθείας. Μάρψῃ. συλλάβῃ. διαχρήσηται. ἀλλ' ὅτ-
αν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχείλης. Μαρψίας ὄνομα κύριον. ἦν δὲ οὗτος φλύαρος καὶ
θορυβώδης. Ἀριστοφάνης. πρὸς τάδε, τίς ἀντερεῖ Μαρψίας. Μασσαλία. Ἰσοκράτης φησὶν ἐν
Ἀρχιδάμῳ. ὡς Φωκαεῖς φυγόντες τὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως δεσποτείαν, εἰς Μασσαλίαν ἀπῴ-
κησαν. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀριστοτέλης τῷ λόγῳ. Μασσανάσσης ὁ τῶν Νομάδων βασιλεύς. ἀνὴρ
ἦν ἐς τὰ πάντα ἐπιτυχής. ᾧ τὴν μὲν ἀρχὴν τὴν πατρῴαν, ὁ θεὸς ἔδωκεν ἀφαιρεθέντι πρὸς Καρ-
χηδονίων καὶ Σύφακος, ἀναλαβεῖν καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ μέγιστον. καὶ ἀπὸ Μαυρουσίων τῶν παρ' ὠκε-
ανόν, μέχρι τῆς Κυρηναίων ἀρχῆς ἐς τὰ μεσόγεια. ἡμερῶσαι δὲ γῆν πολλὴν τὰ πολλὰ τῶν Νομά-
δων διὰ τὸ ἀγεώργητον τῶν φαγόντων θησαυρούς τε μεγάλους χρημάτων καταλιπεῖν. καὶ στρατι-
ὰν πολλὴν γεγυμνασμένην. τὸν ἐχθρὸν δὲ Σύφακα μὲν αἰχμάλωτον ἑλεῖν αὐτοχειρί. Καρχηδό-
νι δὲ αἴτιον τῆς ἀναστάσεως γενέσθαι πάμπαν αὐτὴν ἀσθενῆ Ῥωμαίοις ὑπολιπόντα. ἔφυ δὲ καὶ τὸ σῶ-
μα μέγας τε καὶ ἐρρωμένος. ἐς γῆρας πολὺ καὶ μέχρι τοῦ θανάτου, ἵππου τε χωρεῖς ἀναβολίως ἐ-

ἐπέρανε. καὶ μέγιστον δὴ τοῦτο δετεκμηριώσω μάλιστα τὴν εὐρωστίαν αὐτοῦ. πολλῶν γὰρ αὐτῷ παί-
δων γινομένων καὶ ἀποθνησκόντων, ὅτε μὲν ἦσαν αὐτῷ μείους τῶν δέκα. τετραετὲς δὲ παιδίον ἐν ἐγκ-
ην τοῦτο τῆς ἀπέλιπε. καὶ ὁ δὲ μὲν χρόνους τε καὶ σώματος ἔχων ἐτεθνήκει. Μασανάσσης. ὁ ἐν Λι-
βύῃ τῶν νομάδων βασιλεύς. ἀνὴρ τῶν καθ' ἡμᾶς βασιλέων ἄριστος καὶ μακαριώτατος. ὃς ἐβασίλευ-
σεν ἔτη πλείω τῶν ξ΄. ὑγιεινότατος ὢν καὶ πολυχρονιώτατος. ἐνενήκοντα γὰρ ἐτῶν ἐπεγένετο. ἐγένετο δὲ
καὶ δυναμικώτατος τῶν καθ' ἑαυτὸν κατὰ τὴν σωματικὴν ἕξιν. ὃς ὅτε μεταστῆναι δέοι, στὰς ἐν τοῖς αὐ-
τοῖς ἴχνεσι, δι' ἡμέρας ἔμενε. καθεζόμενος πάλιν οὐκ ἠγείρετο. καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἵππων κακοπά-
θειαν, ἡμέραν καὶ νύκτα συνεχῶς καρτερῶν, οὐδὲν ἔπασχε. σημεῖον δὲ τῆς τοῦ σώματος αὐτοῦ δυνάμεως.
ἔχων ἐνενήκοντα ἔτη καθ' ὃν καιρὸν μετήλλαξε τὸν βίον, υἱὸν ἀπέλιπε δ΄ ἐτῶν. ὄνομα Στεμβανόν. μετὰ
ταῦτα μικρὸν εἰσεποιήσατο. πρὸς δὲ τούτῳ, υἱοὺς τέσσαρας. διὰ δὲ τὴν πρὸς ἀλλήλους τούτων εὔνοι-
αν, διετήρησε τὸν ὅλον βίον, πάσης ἐπιβουλῆς καὶ παντὸς οἰκείου μιάσματος ἄμοιρον αὐτοῦ γενέσθαι
τὴν βασιλείαν. τὸ δὲ μέγιστον, τῆς νομαδίας ἁπάσης, ἀχρήστου τὸν πρὸ τοῦ χρόνον ὑπαρχούσης, καὶ νο-
μιζομένης ἀδυνάτου φύσει πρὸς ἡμέρους καρποὺς ὑπάρχειν, πρῶτος καὶ μόνος ὑπέδειξεν ὅτι δύ-
ναται ἐκφέρειν πάντας τοὺς ἡμέρους καρπούς, οὐδεμιᾶς ἧττον ἑκάστῳ τῶν καρπῶν, ἐν διαστάσει μυ-
ριοπληθεῖς ἀγροὺς κατασκευάσας παμφόρους. Μασσισάλιον ἔθνος. Μάσσει. φυρᾷ. ζυ-
μοῖ. Μάσθλης. ἰδίως ὁ μεμαλαγμένος λῶρος καὶ ἔκλυτος. μάσθλης οὖν ἐνταῦθα, ὁ πολύ-
γνωμον καὶ ἔκλυτος. καὶ μηδὲν βέβαιον μηδὲ σταθερὸν γινώσκων. ἢ οἱ μαστιγώδης καὶ μαστιγίας. ἀπὸ με-
ταφορᾶς τοῦ μεμαλαγμένου ἱμάντος. ἢ οὗτος εὔτονος ὡς ἱμάς. Μάσθλης ἄνθρωπος. ὁ μεμα-
λαγμένος καὶ ἐν βύρσῃς ταῖς σκυτικείαις. τὸ αὐτὸ δηλοῖ καὶ τὸ ἄλοι. Μασθὸς καὶ μαστός, κυρίως ἐπὶ γυναι-
κός. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπ' ἀνδρός. τὸ μὲν μασθός, ἀπὸ τοῦ θῶ τὸ θηλάζω. τὸ δὲ μαστός, διὰ τὸ μεστὸς
εἶναι γάλακτος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ μαζός. Μᾶσσον. μεῖζον. μακρότερον. ἐπὶ πρὸς δὲ μᾶσσον ἐ-
πάκρου αἰγαλέω θυμόεντος, ἄγων μέγαν ὑετὸν ἔσσῃ. Μασσώμενος. βουζυγίας τῶν πόδω-
ν μασσωμένων. ἀπὸ τοῦ μάσσω μασσᾶς. ὡς τελῶ τελᾶς. παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ. Μάσσων. μα-
κρότερος. Ξενοφῶν. ἂν μὴ πολὺ μάσσων ὁ δὸς εἴη. μάσσωνος. Μάστακα. μάσημα. ψοφόν. λέ-
γεται καὶ τὸ στόμα καὶ τὸ μάσημα ὁμωνύμως. ὡς καὶ χοίνικα λέγομεν καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ μετρούμενον.
Μασταρύζει. συνέλκει καὶ συνάγει τὰ χείλη. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑποτιτθίων παίδων. ἃ τὸν
μαστὸν ἕλκοντα τῷ στόματι, συνάγει τὰ χείλη. Ἀριστοφάνης. ὁ δ' ὑπὸ γήρως μασταρύζει. Μαστεύων.
ἐπιζητῶν. ἀλλὰ πλέον τι εἰδέναι καὶ ᾄδων καὶ μαστεύων ὑφηγεμόνι θεῷ. Μάστειρα. ἐν ἢ φιλιππι-
κῶν Δημοσθένης. τῶν μὲν ἐν Θρᾴκῃ κακῶν, τίς γὰρ ἂν ἄλλος εἴποι Δρογγίλον καὶ Καβύλην
καὶ Μάστειραν. μή ποτε δὲ γραπτέον ἀντὶ τοῦ Μάστειραν Βάστειραν. ἢ Πίστειραν. ἢ ἐπὶ Μάστον. ταύτας
δὲ τὰς πολιτείας εὑρίσκομεν παρὰ Ἀναξιμένει ἐν ζ΄ τῶν περὶ τὸν Φίλιππον. τὴν δὲ Μάστειραν
οὐδαμοῦ. Μάστορες. ἀρχή τις ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τὸ ζητεῖν τὰ κοινὰ τοῦ δήμου, ὡς οἱ ζητηταί. καὶ
οἱ ἐν Πελλήνῃ μαστροί. Μάστι. κατὰ ἀποκοπὴν μάστιγι. Μαστιγίας δοῦλος, ὁ διὰ ἁμάρτημα μαστιζόμενος.
Μαστιγίας ἐκ Μελίτης. δοῦλος. ὁ Ἡρακλῆς ἀπὸ Μελίτης νύμφης. καὶ Μελίτη δῆμος τῆς Ἀτ-
τικῆς. Μαστιγῶ, αἰτιατικῇ. Μαστιγώσιμος. μαστιγῶν ἄξιος. Μάστι. μάστιζε. Μά-
στιξ. δι' ἧς τὸν ἵππον πλήττομεν. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ νεκύων σφίγκτορ' ἀερραφέα μάστιγα.
Μαστίχη, εἶδος μυρεψικόν. καὶ μαστίχιον ὁμοίως. Μαστιχῖνος. Μαστός. ἀκρώρεια. ἐξο-
χὴ ὄρους. ἦν γὰρ ἐν δεξιᾷ τοῦ φρουρίου μαστός. τοῦτον εἰ καταληφθείη πρὸς πολλὰ οἰόμενος ἐν ὑστέρῳ
χρήσιμον ἔσεσθαι. μαστὸς ἦν ὑπὲρ αὐτῶν, παρ' ὃν ἦν ἡ στενὴ ὁδός. Μαστροπεύω. μαστροπεία. μα-
στροπεύοντες οἱ βασιλικοὶ τοῦ Ζήνωνος ἤδη τοὺς ἐν ἥβῃ, πρὸς τοὺς τῶν ἀρρένων ἔρωτας, λυσσῶν ἐξε-
παίδευσαν ἐκτόπως. Μαστρωπός. μαυλιστής. πορνοβοσκός. Μαστρίλλιον. τόπος ἔνθα οἱ μα-
στρωποὶ διέτριβον. Μασχάλην αἴρεις. ἀντὶ τοῦ κωθωνισθήσῃ. οἱ γὰρ μεθύοντες ἦρον τὰς μασχά-
λας κατακινούμενοι. καὶ οἱ νικηφόροι χεῖρας ἀνίσχοντες, τέλω ἔκθανον. καὶ χεῖρας ἀνασχόμενοι,
μεγάλα εὐχετόωντο ἕκαστος. Μασχαλισθῆναι. εἰώθασι τῶν ἀναιρουμένων εἰς τὰς κεφαλὰς
ἀπομάσσειν τὰ ξίφη. ὥσπερ ἀποπεμπόμενοι τὸ μῖσος τὸ ἐν τῷ φόνῳ, ἢ ὅτι ἐπὶ ταῖς καθάρσεσι τοῦ

Matthæus.
τνε. Vt Euseb. [illegible]
[illegible] canonum. [illegible]
fig. etc. [illegible]

φονευθέντος τὰ ἄκρα ἔτεμνον, καὶ περὶ τὴν μασχάλην αὐτοῦ ἐκρέμαζον αὐτά· ἵνα φασὶν ἀ-
σθενὴς γένοιτο πρὸς τὸ ἀντιτίσασθαι τὸν φονέα. καὶ Ἀπολλώνιος· ἐξάργματα τέμνοντες ἐναγῖζον. περὶ
τοῦ Ἰάσονος. ὅτι οἱ δρῶντες ἐμφύλιον πόλεμον, ἀκρωτηριάζειν τοὺς ἀναιρεθέντας, ἐκ παντὸς μέ-
ρους τοῦ σώματος ἀποτεμνόμενοι. καὶ περιῆπτον ἑαυτοῖς, τὰ ἄκρα συνείροντες, διὰ τούτων ὥσ-
περ τὴν δύναμιν ἐκείνων ἀφαιρούμενοι. διὰ τὸ μὴ παθεῖν εἰς ὕστερόν τι δεινὸν παρ' ἐκείνων. ἐ-
φόρουν δὲ εἰς τὰς μασχάλας τὰ ἄκρα. ὁ μασχαλισμὸς ἐλέγετο. Σοφοκλῆς. σκέψαι γὰρ εἴ σοι
προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ γέρα τάδ' οὑν τάφοισι δέξασθαι νέκυς. ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος ὥστε δυσμενὴς
ἐμασχαλίσθη, κἀπὶ λουτροῖσι κάρα κηλῖδας ἐξέμαξε. περὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος. Μασχαλίσμα-
τα. Ἀριστοφάνης παρὰ Σοφοκλεῖ ἐκλελῆφθαι τὴν λέξιν ἔθος σημαίνουσαν. οἱ γὰρ φονεύσαν-
τες ἐξ ἐπιβουλῆς τινὰ, ὑπὲρ τοῦ τὴν μῆνιν ἐκκλίνειν, ἀκρωτηριάσαντες μόρια τούτου καὶ ὁρ-
μαθίσαντες, ἐξεκρέμασαν τοῦ τραχήλου, διὰ τῶν μασχαλῶν διείραντες. καὶ μασχαλίσματα προσηγό-
ρευσαν. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὰ τοῖς μηροῖς ἐπιτιθέμενα ἀπὸ τῶν ὤμων κρέα ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυ-
σίαις. Ματάζων· ματαίως ζῶν. ματαίως φρονῶν. ματάσας ὁμοίως εἴρηται παρὰ τῷ Λουκιανῷ
ματαΐζω. Ματὰ λάχανα· σημεῖον τοῦτο περὶ ὅρκου. ὃ καὶ νῦν ἐπιχωριάζει. πολλοὶ γὰρ πρὸς λά-
χανα ὀμνύουσιν, ἀνορκίαν ἐπιδεικνύμενοι. ἐπιχωριάζει δὲ ἔτι καὶ τοῖς ἐλλογίμοις Ἀρμενιακοῖς
τὸ ματὰ τὰ κάλα. Μάταιον· καὶ ματαίως. Ματὴν· ἄλλως Ἴωνες. Ματηράειν· ματαΐ-
ζειν. Ματίσουσιν· ἀμελήσουσι. Ματθαῖος ὄνομα κύριον. ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος, ἔχει
τίτλους ξη΄. κεφάλαια τνε΄. Ματθίας ὄνομα κύριον. ἦν δὲ ἱερεὺς Ἱερουσαλήμ. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀντι-
όχος. Ματία. Ματιολοιχὸς· ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανοῦργος καὶ λίχνος. μάτιον γὰρ ὡς βέλ-
τιον τῷ τόνῳ, τὸ μικρόν. ἢ ὁ μικροφάγος. ἐπεὶ μάτιον τὸ ἐλάχιστόν φασιν. ἢ ὁ μάταια βουλόμε-
νος καὶ λοχῶν, ἢ κερσιμέτρης. μάτη γὰρ εἶδος μέτρου. ὀξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον ὥς φησιν Ἡρωδιανός.
Μάτιον εἶδος μέτρου. ἢ τὸ ἐλάχιστον. Ματρέας· οὗτος λαοπλάνος ἦν. ἔτρεφε δὲ θηρίον, ὃ αὐτὸ ἑαυτὸ
κατήσθιε. καὶ ζητεῖται, τί τὸ τοῦ Ματρέου θηρίον. ἐποίησε δὲ οὗτος καὶ περὶ τὰς Ἀριστοτέλους ἀπορίας.
διὰ τί ὁ ἥλιος σφύζει μὲν, κολυμβᾷ δ' οὔ. Ματρίκιον. Ματρὶς ὄνομα κύριον. Μάτρωνος
ὄνομα κύριον. Ματρυλεῖον· τόπον πρόφασιν εἶναι, ἐν ᾧ γραῖες διατρίβουσαι, ἐδέχοντο τοὺς βου-
λομένους καταμεθυσθῆναι. μὲν κίνδρος· ἐπιφέρουσιν οὐ κοιμώξεται ἢ τρεῖς ἐν ματρυλείῳ τὸν βίον.
Μάττοντας· ἐσθίοντας πολλά. ἀπὸ τῆς ματτομένης μάζης. Ἀριστοφάνης. τοὺς δ' Ἡρακλέας μάτ-
τοντας. αἰνίττεται δὲ τοῦτο εἰς Εὐριπίδην. ὃς ἐποίησεν Ἡρακλέα πεινῶντα. καὶ Διόνυσον δειλόν. καὶ δι-
α μοιχόν. καὶ δοῦλον κλαίοντα. Μὰ τόν· ἐλλειπτικῶς ὀμνύειν, καὶ οὕτως ἔθος τοῖς ἀρχαίοις
ἐνίοτε μὴ προστιθέναι τὸν θεόν. εἰώθασι γὰρ τοῖς τοιούτοις ὅρκοις χρῆσθαι ἐνευφημιζόμενοι. ὥστε
εἰπεῖν μὲν μὰ τὸν, ὄνομα δὲ μὴ προσθεῖναι. καὶ Πλάτωνα δὲ τῷ τοιούτῳ κεχρῆσθαι. Μαυλίας·
τὰς μαχαίρας ἐκάλουν, διὰ τὸ ὁμοῦ αὐλίζεσθαι, οἷον ὁμαυλίας. Μαυρίκιος ὁ βασιλεὺς Ῥω-
μαίων. λέγεται περὶ Μαυρικίου φιλοτίμως ἔχειν περὶ τὴν τῶν λόγων μεγαλοπρέπειαν.
τι καὶ τελείαν καὶ λαμπρῶς, τοὺς ἐνηθληκότας περὶ τὰ κάλλιστα τῶν μαθημάτων. ἀναφέρε-
ται δὲ καὶ τὴν τρίτην μοῖραν τῶν φόρων συγχωρῆσαι τοῖς ὑπηκόοις τὸν Μαυρίκιον. οὗτος δὲ
προχειρίζεται στρατηγὸς τῆς ἕω ὑπὸ Τιβερίου Καίσαρος. ὁ Μαυρίκιος ἐν πολέμοις μὲν καὶ ἀγῶ-
σιν οὐκ ἐντεθραμμένος, ἔμφρων δὲ ἄλλως καὶ ἐμβριθὴς καὶ κατηκριβωμένος, ξυγκεράσας τε ἐν
αὐτῷ ἄμφω ταῦτα ἐναντίως ἔχοντα ἀλλήλοις, ὄγκον φρονήματος καὶ πραότητα πάσης, ὑπεροψίας τε
καὶ φθόνου ἐλεύθερον. τοιοῦτον δή τινα τὸν Μαυρίκιον ὄντα, ἡ τῶν πραγμάτων ἡγεμονία παραλα-
βοῦσα, ἐνέδειξέ πως εὐκλεέστερον τῇ πείρᾳ. Μαῦρον· τὸ ἀμαυρὸν καὶ ἀσθενές. Μαῦρος·
μ[illegible]ος. Μαυροῦσιν· ἀφανίζουσι. Μαυρούσιοι ἔθνος ἀπρόσμαχον τοῖς ἐκεῖθεν βαρβάροις, ὑ-
πό τε ἀλκῆς τε καὶ ὀξύτητος καὶ τῷ μεμελετηκέναι ἐπελαύνειν τε ἀθρόους ὅποι παρείκοι· καὶ ἀποφά-
γειν εὐπετῶς καὶ ξυνουλίζεσθαι αὖθις ἐκ τῆς φυγῆς. ὡς ἐπιστρέψαντας ἐμβαλεῖν εἰς τοὺς ἀπρονοή-
τους τε καὶ οὐκ ἐν τάξει διώκοντας. εἰ δὲ καὶ ἐπ' αἴσιμά τι γένοιτο, οὐκ ἐν στρατιᾷ Ῥωμαίων κινδυνεύσειν, ἀλ-
λ' ἐν ξυμμαχίᾳ τε καὶ ταύτῃ βαρβάρων. Μαύσωλος· ἄρχων Καρῶν. φησὶ δὲ αὐτὸν Θεόπομπος,

μηδενὸς ἀπέχεσθαι πράγματος χρημάτων ἕνεκα. Μαχάων μαχάονος· ὄνομα ἰατροῦ. καὶ Χεί-
ρων ὁ Κένταυρος. διεψιθύριζον δὲ ὡς ἑαυτοῖς οἰκείων καὶ Μαχάονός τε χρώμενοι μελετήματι· ὡς
συνεκδημήσει αὐτῷ καὶ ἡ ψυχὴ τῇ τοῦ βέλους ἐξόδῳ. Μαχάτας, ὄνομα κύριον. Μάχαι-
ρα, ἡ σπάθη. οἱ Κελτίβηρες τῇ κατασκευῇ τῶν μαχαιρῶν, πολὺ διαφέρουσι τῶν ἄλλων. καὶ γὰρ κέν-
τημα πρακτικὸν καὶ καταφορὰν ἔχει δυναμένην ἐξ ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν. ἢ καὶ Ῥωμαῖοι τὰς πα-
τρίους ἀποθέμενοι μαχαίρας, ἐκ τῶν κατ᾽ Ἀννίβαν, μετέλαβον τὰς τῶν Ἰβήρων. καὶ τὴν μὲν κατα-
σκευὴν μετέλαβον· αὐτὴν δὲ τὴν χρηστότητα τοῦ σιδήρου καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν, οὐδαμῶς
δύνανται μιμεῖσθαι. Μαχέσθων ὥσπερ θνηξόμενοι καὶ οὐ τεθνάξονται. ἔστιν ἐν τῷ ἀποθνήσκον-
τες. Μάχην μάχαιρα ζωγραφεῖ κρατουμένη. Σωθλὰν μαχαίρας, δυσμενῶν δηλοῖ θλά-
σιν. Μάχιμος· ὁ γενναῖος. εἰδὼς μεμάχιμον ὄντα καὶ φιλοτιμούμενον. Μαχλάδας· πόρ-
νας. Μάχλος· ἀσεβὴς ἄσωτος. παρὰ τὸ κλῶ κλός. καὶ πλεονασμῷ τῆς μα συλλαβῆς μά-
κλος. καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, μάχλος. αὕτη τὸ πρότερον μάχλον τινὰ βιώσασα βίον, τὸν τρόπον
ἐξωρρηγυῖα. φαρμακῶσί τε παρδώοις πολλαῖς ὡμιληκυῖα. Μαχλοσύνη· καταφέρεια. γυναι-
κομανία, ἡ σπόδειος ἡ λέξις. λέγει γὰρ περὶ τῶν Προίτου θυγατέρων, εἵνεκα μαχλοσύνης στυγερῆς
τέρεν ὤλεσαν ἄνθος. Μαχλῶντες· πορνεύοντες. Μάχομαι δοτικῇ. Μαχόμενον· ἐναν-
τίον τῷ ἀκόλουθον. τουτέστιν ὃ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι. Μάψ· ματαίως. Μαψίδιον· μά-
ταιον. διαψιλὲς χαλεπόν. πολύ. δεινόν. ἑκούσιον. καὶ μαψιδίως ὁμοίως. Μαῖα· ἡ μάμμη. ἡ τρο-
φός. καὶ οὐ τετράγλωχιν μηλοσσόε Μαιάδος Ἑρμᾶ. ἀντὶ τοῦ, τροφοῦ. μικρός. Μαίανδρος ποταμὸς
Λυδίας. ἐν ἐπιγράμματι. ἔκτανε Μαιάνδρου τὸ διέλικτον ὕδωρ. καὶ Μαιάνδριον ὕδωρ καὶ πεδίον.
Μαιάεται· ἐπειδὴ μαιάεταί σε πᾶν τὸ Ῥωμαίων γένος, τοὺς σοὺς ἐπαίνους ἐκπιέζον ὡς γά-
λα. Μαιωμένην· ἀντὶ τοῦ νεοττοτροφοῦσαν. ἀφ᾽ οὗ γυναῖκα ὄρνιθας μαιωμένην. Μαιώ-
μεναι· ζητοῦντες. ἐρευνῶντες. Μαιωτικῶς· ἰατρικῆς μαιωτρία. Μαιεία· ἡ μαίωσις.
Μαικηνᾶς, ὄνομα κύριον. ἐν τῷ συνδείπνῳ τοῦ Μαικηνᾶ τράπεζα ἑστώνιος ἦν. ἀντὶ τοῦ οὐ στρογγύ-
λη. οὐδὲ περιφερής. Πλούταρχος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἑστώνιος τράπεζα. Μαιμακτηριών· ὁ πέμπτος
μὴν παρ᾽ Ἀθηναίοις, ὁ Ἰανουάριος. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Διὸς Μαιμάκτου. ~~μαιμάκτης δὲ ἐστὶν~~ ὁ ἐνθου-
σιώδης καὶ ταρακτικός. ἀρχὴν δὲ λαμβάνοντος τοῦ χειμῶνος ἐν τούτῳ τῷ μηνί, ὁ ἀὴρ ταράττεται.
καὶ μεταβολὴν ἴσχει. Μαιμάκτης ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ταρακτικός. Μαιμαλίδης. Μαι-
μάζει· σφύζει. προθυμεῖ. καταδαπανᾶται. καταναλίσκεται. κυματοῦται. πηδᾷ. καχλάζει.
κλονεῖται. Μαιμάκης. Μαιμώωσα καὶ μαιμῶσα, ἐνθουσιῶσα. καὶ ὀξέως ὁρμῶσα. ἡ τοῦ αἵ-
ματος γαστρικῶς ἔχουσα. τοῦ μ πλεονάζοντος. καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ διψῶσαν. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖ-
ρα μαιμῶσαν φόνου. καὶ αὖθις. δεινὸν μαιμώσαις ἐγκονέουσα κυσί. Μαινάδας· μαινομένας.
ζηλούσας βακχεύειν. παραφρονούσας. καὶ Ἀριστοφάνης. μισῶ τὸν ἐκεῖνον εἰ μὴ μαίνομαι. Μαι-
νάδια ἔλαφος. καὶ μαιναδίων, ὁρμητικῶν. ἐν ἐπιγράμματι. ἔγκεινται κεφαλαὶ μαιναδίων ἐ-
λάφων. Μαίνανδρος ὄνομα κύριον. Μαινάς· βάκχη. Μαίνεται· ὀργίζεται. Μαι-
νὶς μαινίδος, εἶδος ἰχθύος, ἀφύας. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀφύα. Μαινόλης· μανικός. μαινόμενος.
Μαίνουρος εἶδος ἰχθύος. Μαίνω· ἐνθουσιωδῶς κινοῦμαι. Μαιονίδης· ὅμηρος. εἰ δὲ ἄ-
λως, συγγνωστόν, ἐπεὶ καὶ κοίρανος ὕμνων Μαιονίδης γρίφων ἰχθυβόλων ἔθανε. τὴν ἶσα μούσαις φθεγ-
ξαμένην κεφαλὴν ὦ ξένε Μαιονίδεω. Μαίων ὄνομα κύριον. Μαιοτάλιμνος ὄνομα τόπου.
Μαιοτάλμος ποταμός. Μαιωθήσονται· λοχευθήσονται. γεννηθήσονται. θεραπευθήσονται. Μαιωτικὴ χώ-
ρα. Μαιῶται· οἱ πρέσβυται. Μαιῶτις, λίμνη σκυθική. Μαίωρα, μαιώρων. τὰ τῇ μαίᾳ διδόμενα.
Μαίρων ὄνομα κύριον. Μέγα· ἀντὶ τοῦ μεγάλως. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. τοῦτο μέγα φροντίζετε.
Μέγα· πολύ. οἱ δὲ, μέγα δείσαντες ἐπ᾽ αὐτῷ, διαβοῶσι τὸν κίνδυνον ὅλῳ τῷ τάγματι. καὶ Αἰλιανός.
ὀλίγου χρόνου διελθόντος, ἑάλω μέγα κακουργῶν. εἶτα μέντοι ἐνόψει πολλῶν κατεπρήσθη ζῶν. ἀν-
τὶ τοῦ ἐκαύθη. καὶ παρ᾽ ὅδ᾽ αὖ τοῦ αὐτοῦ μέγα τίμιον διὰ λίθον. καὶ αὖθις. γυνὴ ὦ πάτερ ἄνθρωπε
καὶ μέγα πλούσια. Μεγάβυζος ὄνομα κύριον. Μεγάθυμος· μεγαλόψυχος. Μέγα καὶ

μικρόν, περὶ τὴν ἀκοὴν λέγεται. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ψόφων. καὶ τὸ μὲν ἐν ψόφοις μέγα καὶ
μικρόν, ἡ ἀκοὴ μόνη δύναται διακρῖναι. τὸ δὲ ἐν σώματι τὸ συνεχὲς ἡ ἁφὴ καὶ ἡ γεῦσις διακρίνου-
σιν. ὅτε δὲ λέγομεν φωνὴν λαμπρὰν ἢ μέλαιναν, κατ' ἀναλογίαν καὶ ὁμοιότητα τὴν ἀπὸ τῶν χρω-
μάτων φαμέν. καὶ τὸ μὲν ἐν ψόφοις μέγα καὶ μικρόν, οὐκ ἔστιν ἑτέρα τις ἀντίθεσις παρὰ τὸν ὀξὺν
καὶ τὸν βαρὺν φθόγγον. ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἁφῆς παρὰ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρόν, ἑτέρα παντελῶς ἀν-
τίθεσις, τὸ βαρὺ καὶ κοῦφον, ἢ τραχὺ καὶ λεῖον. καὶ τῶν ἄλλων, ἑκάστη. ἀλλὰ τὴν ἄνεσιν ἢ τὴν ἐπί-
τασιν τῶν ψόφων δηλοῖ. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ἑτέρας ἀντιθέσεως ἴδιον. τὸ τοιοῦτο γοῦν μέγα, καὶ μι-
κρὸν ἔστιν εὑρεῖν. οἷον τὸν μὲν τοῦ μέλιτος εἰ τύχοι, μέγαν. τὸν δὲ τῆς ἰσχάδος, μικρόν. ὅτι ἐπιτέτα-
ται ἡ γλυκύτης ἐν τῷ μέλιτι. ἀνεῖται δὲ ἐν τῇ ἰσχάδι. ἀλλὰ καὶ τὸ μέλαν χρῶμα, τὸ μὲν κατακό-
ρες εἴποι τις μέγα. τὸ δὲ μὴ οὕτως ἔχον ἀλλ' ὑφειμένον, μικρόν. τὸ σφοδρὸν ἁπλῶς καὶ ἀμυδρόν,
τῇ τοῦ μεγάλου φωνῇ καὶ μικροῦ ὀνομάζων. ζητῆσαι δὲ ἄξιον, τί δή ποτε ἐπὶ μόνων μεγεθῶν λεγομέ-
νων, τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, ἐπὶ μόνων τῶν σφοδρῶν ψόφων καὶ ἀμυδρῶν τῇ μεταφορᾷ οἰκεί-
ως ἐχρησάμεθα. μέγαν ψόφον λέγοντες καὶ μικρόν, οὐ μὲν τοι μέγα τὸ ἄγαν γλυκύ, οὐδὲ μικρὸν τὸ ἀμυ-
δρὰν ἔχον τὴν γλυκύτητα. οὐδὲ ἐπ' ἄλλου οὐδενός. φημὶ οὖν ὅτι ὁ ψόφος, οὐκ ἔστιν ὑφεστηκός τι ἀθρόον
πρᾶγμα. ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ γίνεσθαι ὑφέστηκε. γίνεται δὲ ἐν χρόνῳ. πᾶς δὲ χρόνος συνεχής. διὰ τοῦτο τὸν
ἐν πολλῷ χρόνῳ γινόμενον ψόφον, μέγαν φαμέν. μικρὸν δὲ τὸν ἐν ὀλίγῳ. τὸ δὲ ἄγαν γλυκὺ
καὶ ἄγαν μέλαν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, τῷ σφοδρῷ τῆς ποιότητος τοιαῦτά ἐστιν, οὐ τῷ μήκει τοῦ χρόνου.

Μεγακλῆς. ὁ μέγας. Μεγακλέους κίονας. ἀλλ' ἔσθιε ἐλθὼν τοὺς μεγακλέους κίονας.

Μεγαλαυχούμενοι. κατεπαιρόμενοι. ἔτι μεγαλαυχουμένοις τοῖς πραττομένοις, θερμότητα ἄγειν
τὸ δεύτερον ἐπὶ τοὺς πολεμίους. Μεγαλεπίβολος. ὁ μεγάλων πραγμάτων καταρχόμενος.
ἐδόκει γὰρ ὁ βασιλεὺς οὗτος μεγαλεπίβολος καὶ τολμηρὸς εἶναι. καὶ τοῦ προτεθέντος ἐξεργα-
στικός. Μεγαλεῖα. ὑψηλά. ἃ ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ θεός. Μεγαλεῖον μῦρον. ἀπὸ τοῦ εὑ-
ρημένου τὴν κατασκευὴν αὐτὸ Μεγάλλου Σικελιώτου. Μεγαλεῖον. ὁ δέ, ἐπεθύμει αὐτοῦ τὴν μεγα-
λόνοιαν. καὶ αὖθις τῶν μέτρων τὸ ἀξιαγαστόν. Μεγαλεῖον. μεγαλοπρεπές. οἱ δέ, Ῥωμαῖοι
νῦν πρὸς πολεμοῦντες τὸν Λιγυστῖνον, πρᾶξαι μὲν ὅλως χρεών τι καὶ μεγαλεῖον, οὐχ οἷοί τε ἦσαν.

Μεγαλείως. πάνυ. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μεγαλείως ἐχώρουν καὶ μέγιστον ἐποιοῦντο σημεῖον τῆς τῶν Καρ-
χηδονίων ὑπερηφανίας. Μεγαλήτορ. μεγαλόψυχος. Μεγαλίζεο. ἐπαίρου. Μεγα-
λοδωρεία. τοσαύτῃ μεγαλοδωρείᾳ καὶ σοφίᾳ ἐχρήσατο. ὅτε μὲν ἑωρᾶτο ὁρώμενος, ὅτε κρύπτεσθαι
εὑρισκόμενος. ὅτε κατελαμβάνετο ἁλισκόμενος. ζώων. περιβαλλομένου τινὸς μέγα φυσῶν.
πατάξας εἶπεν. οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ, τὸ εὖ κείμενον εἴη. ἀλλ' ἐν τῷ εὖ, τὸ μέγα. Μεγαλομερεία.
Πολύβιος περὶ Καρχηδονίων φησίν, ὅτι ὁ στόλος αὐτῶν περὶ ιε' μυριάδας ὑπῆρχεν. ἐφ' οἷς ἄχρι οὖν
ἄν τις παρὼν καὶ γενόμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν. ἀλλὰ καὶ ἀκούων καταπλαγείη τὸ τοῦ κινδύνου μέγεθος.
καὶ τὴν τῶν πολιτευμάτων ἀμφοτέρων μεγαλομερείαν καὶ δύναμιν. καὶ ὁ θεολόγος. τοῖς τῶν μεγίστων
ἢ τοῦ μεγίστου, ἢ ὑπὲρ τὸ μέγα ἐφιεμένοις. μεγίστων, ὡς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν ὁμοουσίοις. μεγίστου δέ, διὰ τὸ
καθ' οὐσίαν ἓν καὶ ταὐτὸν τῆς θεότητος. ὑπὲρ δὲ τὸ μέγα, διὰ τὸ μὴ ποσῷ τινι ἢ μεγέθει ἢ πηλικότητι περιγρά-
φεσθαι. Μεγαλομερῶς. τὸν δὲ πρῶτον καὶ τὸν γαῖον ἀπεδέξατο φιλανθρώπως καὶ μεγαλομερῶς. ἀντὶ
τοῦ πολυτελῶς. Μεγαλόνοια, ὑπερηφανία. μεγαλοπρέπεια. Μεγαλοπτίδες. ἐν τῷ ἀλ-
φαβήτῳ. Μεγαλοπρεπής. μεγαλοφανής. ἢ ὁ ἐπὶ μεγέθει ἀναλωμάτων πονούμενος. ἐλευθέριος
δὲ ὁ ἐπὶ τοῖς συνήθεσι καὶ εὐτελέσι. Ἀνάπιος. οὔτε ἄλλως τὸ μεγαλοπρεπὲς κατὰ τὴν δίαιταν ἐν ταῖς
μάχαις ἐστὶ φιλοκίνδυνον. διαφέρει δὲ μεγαλοπρέπεια ἐλευθεριότητος. ὅτι ἡ μέν, ἐν μεγέθει ἀναλω-
μάτων ἐστίν. ἡ δὲ ἐλευθεριότης περὶ τὰ συνήθη ἀναλώματα ἐνεργεῖ. Μεγαλορρημοσύνη. ἡ μεγαλορρη-
μοσύνη. μεγαληγορία. Μεγαλόφρων. ὁ μεγαλόψυχος. μεγαλόψυχος δέ ἐστιν, ὁ ἕξιν ἔχων ὑ-
περάνω τιθέναι ἑαυτὸν πάντων τῶν συμβαινόντων κοινῇ φαύλων τε καὶ σπουδαίων. λέγεται δὲ καὶ μέγιστος παρὰ
τοῖς παλαιοῖς. Μεγαλοψυχότερος. Μεγαλώνυμον. μεγαλόδοξον. περίφημον, ὀνομαστόν.

Μεγαλωστί. μεγάλως. ὁ δέ, παραλαβὼν τὴν ἔφεσιν ἐπὶ τούτῳ μεγαλωστὶ περιχαρὴς ἦν. Μεγα

λωσί. παῦ. αἰλιανός. τὴν πίστιν καὶ τὴν γενναιότητα, μεγαλωστὶ ἐπῄνει τοῦ ἀλεξάνδρου. τά τε ἄλλα καὶ τὸ αὐτοῦ ἐν πρώτοις εἰς βεβαίωσιν τοῦ λόγου προφέρων. Μεγαλωσύνη, καὶ μεγαλοπρεπεστάτη. Μεγάλῳ. αἰτιατική. Μεγάμαζα. οἱ σύεροι τὴν ἐπὶ βασιλέα δέησιν οὕτω καλοῦσι. Μεγάμυκος. μεγαλομυκήτης. ἢ ὄνομα. Μεγάνορος πλούτου. πίνδαρος. ἰσχυροῦ δυνατοῦ. ἀνδρείαν ἐμποιοῦντος. ἐπεὶ μεγάλα δύναται ὁ χρυσός. νεῦρα γὰρ λέγεται πολέμου εἶναι ὥς φησι πίνδαρος. Μέγαρα, τὰ οἰκήματα. Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος, ἀντὶ τοῦ ἄτιμοι. ἦσαν τοι γὰρ οἱ μεγαρεῖς. ὅτι δὲ τοιοῦτόν ἐστι τὸ πρᾶγμα, δηλοῖ καὶ σαφῶς οἱ μάρτυρες. οὐκ ἄδοξοί τινες, οὐδὲ τῆς μεγαρέων μερίδος. ἀλλὰ τῶν ἐπενεγκαμένων τῆς σοφίας τὰ πρῶτα. Μεγαρέων δάκρυα. ἐπεὶ πλεῖστα ἐν τῇ μεγαρίδι σκόροδα φύεται, εἰς παροιμίαν ἦλθεν, ἐπὶ τῶν προσποιητικῶς καὶ πρὸς βίαν δακρυόντων, καὶ μὴ οἰκείῳ πάθει. Μεγαρεὺς ἡ εὐθεῖα. Μεγαρίζοντες. λιμώττοντες. ἢ μέγα λέγοντες. Μεγαρικαὶ σφίγγες. αἱ πόρναι οὕτως εἴρηνται. ἴσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ σφίγγεται οἱ μαλακοὶ ὠνομάσθησαν. ἢ καὶ ἀπὸ μαίας τῶν λεγομένης ἐν μεγάροις. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν μεγαρικὴ τις μηχανή. ἀντὶ τοῦ, πονηρά. διεβάλλοντο γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ μεγαρεῖς.

Μεγαρὶς γυνὴ μεγαρίδος. καὶ μεγαρὶς ὁ τῶν μεγάρων τόπος, καὶ ἡ περὶ τὴν πόλιν χώρα.

Μεγαρίσαι. τὰ μεγαρέως δοξάσαι. στίλπων γὰρ ὁ φιλόσοφος μεγαρεὺς ἦν τῆς ἑλλάδος. ὃς τοσοῦτον εὑρεσιλογίᾳ καὶ σοφιστείᾳ προῆγε τοὺς ἄλλους, ὥς μικροῦ δεῆσαι πᾶσαν τὴν ἑλλάδα ἀφορῶσαν εἰς αὐτὸν μεγαρίσαι. Μεγαρόθεν. ἀπὸ τῶν μεγάρων. Μέγαρον. ὑπερῷον οἴκημα. καὶ ὡς οὐ μέλλει τῶν ἀνθρωπείων τινὶ θῶ, ὠθεῖ ἑαυτὸν εἰς τὸ μέγαρον. ἔνθα δή που τῷ μὲν ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν κατὰ τὸν τῆς τελετῆς νόμον. ἐκείνῳ δὲ οὐκ ἐξῆν. Μέγας βασιλεὺς, ὁ τῶν περσῶν. διὰ τὸ πλείονι δυνάμει χρῆσθαι τῇ περσικῇ. τοῖς δὲ ἄλλοις, προσετίθεσαν καὶ τῶν ἀρχόντων τὰ ὀνόματα. οἷον. λακεδαιμονίων. μακεδόνων. καὶ ἔστιν ἐν τῷ βασιλεὺς μέγας. ἡ εὐθεῖα ὁ μέγας. γενικὴν οὐκ ἔχει. οὔτε δοτικήν. ἡ αἰτιατική, τὸν μέγαν. κλητικὴ δὲ εὕρηται παρὰ τοῖς ποιηταῖς. ὥς φησιν ἀγαθίας ἐν ἐπιγράμματι. μέγας στεμμένε, τουτέστι θαυμαστώτατε. καὶ ὑπεράγαν στεμμένε.

Μέγα τὸ στόμα τοῦ ἐνιαυτοῦ. οἷον πολλὴ παρρησία πάντων, ἀφθονίας γινομένης. Μέγα τι ἄγγελος ἐσθλός. ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἀπαγγελλόντων. Μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ. φασὶ τοῦτον ἀπὸ τοῦ ἡφαίστου γενομένην, δῶρον πηλεῖ σωφροσύνης ἕνεκα ὑπὸ ἡφαίστου δοθῆναι. ᾗ χρώμενος πάντα ἐκατόρθου καὶ ἐν ταῖς μάχαις καὶ ἐν ταῖς θήραις. Μεγαίνετος, ὄνομα κύριον. αὐθάδης, καὶ τῶν στρατηγιώντων. καὶ ἄλλως θρασύς. Μεγαίνετος ὁ μάντις καὶ φορμίσιος, δούλων ὀνόματα. γνώσῃ δὲ τοὺς τούτου κἀμοῦ μαθητάς. τούτου μὲν φορμίσιος, μεγαίνετός θ' ὁ μάνης. Μεγαίρων φθονῶν. Μέγεθος. διττὸν τὸ μέγεθος, κοινὴ αἴσθησις. δύναται δὲ κατὰ ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ ὀσφρήσεως λαμβάνεσθαι καὶ ἐπὶ γεύσεως. εἰσὶ γὰρ αὐταῖ τοῦ οἰκείου μεγέθους ἀντιληπτικαί. ἡ μὲν, τοῦ ἐν ὀσμαῖς. ἡ δὲ τοῦ ἐν χυμοῖς, εἰ καὶ μὴ οἶδεν ἡ συνήθεια τὸ τοῦ μεγέθους ὄνομα.

Μέγιστον. τὸ ἐπέρασον. Μέγης. ὁ μέγας. Μεγιστᾶνες. οἱ τοῦ βασιλέως περιβλεπτοι ὑπεξούσιοι. Μέγιστος, ποταμὸς ἐν αἰγαίῳ πελάγει εἰσβάλλων. Μέδεσθαι. φροντίζειν. καὶ μεδησόμεθα. φροντισόμεθα. Μέδιμνος. μέτρον χοινίκων μη'. καὶ παροιμία. μεδίμνῳ ἀπομετροῦ τὸ ἀργύριον ἐπὶ τῶν μεγάλην καὶ ἀθρόαν προσδοκώντων ὠφέλειαν. Μέδιμνος. μέτρον ἐστὶ ξηρῶν. οἷον πυρῶν. ἢ κριθῶν. μέδιμνον οὖν μοδίων ς'. ὡς εἶναι μέτρον ξεστῶν οβ'. ἤτοι λιτρῶν ρη'. Μεδιόλανον. πολυάνθρωπος ἰταλίας πόλις. ἣν καταλαβὼν ἀττίλας ἠνδραποδίσατο. ὡς δὲ εἶδεν ἐν γραφῇ, τοὺς μὲν ῥωμαίων βασιλεῖς, ἐπὶ χρυσῶν θρόνων καθημένους, τοὺς δὲ σκύθας ἀνῃρημένους καὶ πρὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν κειμένους, ζητήσας ζωγράφον, ἐκέλευσεν αὐτὸν μὲν γράφειν ἐπὶ θώκου. τοὺς δὲ ῥωμαίων βασιλεῖς κωλύκους φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ χρυσὸν πρὸ τῶν αὐτοῦ χέειν ποδῶν. Μέδουσα. ἡ καὶ γοργὼ κληθεῖσα. περσεὺς ὁ δαναῆς καὶ πικοῦ υἱὸς, διδαχθεὶς πάσας τὰς μυστικὰς φαντασίας, ἰδίαν βουλόμενος ἑαυτῷ κατασχεῖν βασιλείαν, κατεφρόνησε τῆς τῶν μήδων. καὶ διὰ πολλῆς ἐρχόμενος γῆς, εἶδε παρθένον κόρην, αὐχμηράν τε καὶ δυσειδῆ. καὶ ἀναβλέψας εἰς αὐτὴν, ἐρωτᾷ, τίς καλεῖται. ἡ δὲ εἶπε, μέδουσα. καὶ ἀποτεμὼν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν, ἐτέλεσεν

αὐτὴν ὡς ἐδιδάχθη. καὶ ἐβάσταζε κατὰ πολεμίων πάντας καὶ ἀναιρῶν τοὺς ὁρῶντας. ἣν τινα κε-
φαλὴν ἐκάλεσε γοργόνα διὰ τὸ ξύντατον ἐνεργείας. ἐκεῖθεν δὲ ἐλθὼν εἰς χώραν βασιλευομένην ὑπὸ
κηφέως, ἄρρεν ἐν τῷ ἱερῷ παρθένου κόρην τὴν λεγομένην ἀνδρομέδαν, ἣν ἔγημε. καὶ κτίζει κώμην εἰς πό-
λιν, λεγομένην ἀμανδράν. στήσας καὶ στήλην βαστάζουσαν τὴν γοργόνην. αὐτὴ μετεκλήθη ἰκόνιον, διὰ τὸ
ἀπεικόνισμα τῆς γοργόνης. ἐπολέμησε δὲ καὶ ἰσαύροις καὶ κίλιξι. καὶ κτίζει πόλιν ἣν ἐκάλεσε
ταρσόν. τὸ πρὶν λεγομένην ἀνδρασόν. χρηματισθεὶς δὲ ὅτι μετὰ τὴν νίκην, ἐν ᾧ τόπῳ ἀποβαίνων
ἀπὸ τοῦ ἵππου, τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς ἀπόθηται, ἐκεῖ ὑπὲρ τῶν νικητηρίων κτίσαι πόλιν, ταύτην
ὠνόμασε ταρσόν. νικήσας δὲ καὶ τοὺς μήδους, ἤμειψε τὸ ὄνομα τῆς χώρας. καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν
περσίδα. ἐδίδαξε δὲ καὶ τὴν μυσαρὰν τελετὴν τὴν ἐπὶ τῇ γοργόνῃ τινὰς τῶν περσῶν, οὓς ἐκά-
λεσε, μάγους. καθ' οὓς χρόνους καὶ σφαῖρα πυρὸς κατηνέχθη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἐξ ἧς ἔλαβε πῦρ ὁ περ-
σεύς, καὶ παρέδωκε τοῖς τοῦ ἔθνους φυλάττειν καὶ τιμᾶν, ὡς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατενεχθέν. συμβα-
λὼν δὲ πόλεμον τῷ κηφεῖ, τοῦ δὲ, διὰ τὸ γῆρας μὴ βλέποντος, καὶ τῆς κεφαλῆς μὴ ἐνεργούσης.
δοκῶν καὶ ταύτην ἀνωφελῆ εἶναι, ἐπιστρέψας πρὸς ἑαυτὸν ὁ περσεὺς καὶ ταύτην θεασάμενος, ἀποθνή-
σκει. ταύτην ὕστερον ἔκαυσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ μέρρος. Μέδων. βασιλεύς. Μεδιάτω. φροντιζέτω.
Μέζεα. τὰ αἰδοῖα. Μεθαρμοζόμενος. ἐπιδιορθούμενος. Μεθάρμοσον. ἐπανόρθωσον. ὄ-
ξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδοὺς, εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω μεθάρμοσον. Μεθέμεν. συγχω-
ρῆσαι. Μεθέξειν. γενική. Μέθεξις. μετοχή. κοινωνία. Μεθέσθαι. καταλιπεῖν. σοφοκλῆς
καὶ δὸς ἀνδράσι φίλοις γνώμησι κρατῆσαι, τὰς δὲ φροντίδας μεθείς. Μεθείθη. ἀντὶ τοῦ ἐστά-
λη. ὁ δὲ, μεθείθη εἰς παρθυαίους. Μεθεῖναι. ἀφεῖναι. ἀμελῆσαι. Μεθείω. ἀφῶ. ἐάσω. καὶ
μεθείθη ἐξ αὐτοῦ. Μεθείς. ἐῶν. ἀφείς. Μέθη. τὸ παλαιὸν οὐκ ἦν ἔθος οὔτε οἶνον ἐπιπλεῖ-
ον, οὔτε ἄλλην ἡδυπάθειαν προσφέρεσθαι, μὴ θεῶν ἕνεκα τοῦτο δρῶντας. διὸ καὶ θοίνας καὶ θαλίας καὶ
μέθας ὠνόμαζον. τὰς μὲν, ὅτι διὰ θεοὺς οἰνοῦσθαι ἐνόμιζον. τὰς δὲ, ὅτι θεῶν χάριν ἠλίζοντο καὶ
συνίεσαν. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ δαῖτα θάλειαν. τὸ δὲ μεθύειν, μετὰ τὸ θύειν αὐτῷ χρῆσθαι. καὶ ὅμηρος ὅτι λέγει
τέλος χαριέστατον, τὴν θυσίαν φησί. Μεθημέραν. ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. ἀττικῶς. ἀριστοφάνης
πλούτῳ. οἴμοι τάλας. ἀποδύομαι μεθημέραν. οὕτως ἀττικοί φασιν. ὅτι ἐν ἡμέρᾳ. Μεθημο-
σύνη. ἀμέλεια. ῥᾳθυμία. Μεθήμων. ἀμελής. Μεθήσειν. ἀμελήσειν. ἀφήσειν. Μεθι-
έμενοι. ἐῶντες. προδιδόντες. Μεθίετο. προΐετο. ἠφίετο. καὶ μεθιέμενα. ἀντὶ τοῦ βαλλόμενα.
πεμπόμενα. Μεθίει. ἀμελεῖ. ἀφίησι. καὶ μεθιείς, ἀντὶ τοῦ καταλιμπάνων. οὐ γὰρ δὴ τὸν πόλεμον με-
θιεὶς ὁ παλαμναῖός τις καὶ μιαιφόνος εἶναι. Μεθοδεύει. τεχνάζεται. μετέρχεται. ἀπατᾷ.
Μεθοδείας, τέχνας. ἢ δόλους. καὶ μεθόδιον. Μέθοδος τέχνη. ὁ δὲ, τὸ κατ' ἀλήθειαν ὑπάρχον αὐτῷ
μεθόδιον, οὐ τοῦτο πως ἐπεχείρει. Μεθοδικῶς, τουτέστι κατὰ μέθοδον. πολύβιος. ὁ δὲ τρόπος τῶν κλιμά-
κων τῶν ἐν τοῖς τείχεσι προσαγομένων, ἀχρεῖος καὶ ἀδιάπτωτος ἐὰν λαμβάνηται μεθοδικῶς. κατὰ μέ-
θοδον. καὶ αὖθις. πάντα δὲ τὰ λεγόμενα μεθοδικῶς περὶ τῶν πράξεων, ἐπιστημονικῶς, εἰ καί τις ἔπε-
ρος τῶν καθημάτων. Μεθόδιος ὀλύμπου, λυκίας ἤτοι πατάρων. καὶ μετὰ ταῦτα τύρου ἐπίσκοπος.
οὗτος λαμπροῦ καὶ συγκειμένου λόγου κατὰ πορφύριον, συνέταξε τεύχη. καὶ συμπόσιον δέκα παρθένων.
καὶ περὶ ἀναστάσεως λόγον ἄριστον, κατὰ ὠριγένους. καὶ ἕτερον κατὰ τοῦ αὐτοῦ περὶ πυθονίσσης, καὶ περὶ
αὐτεξουσίου. ἔγραψε καὶ εἰς τὴν γένεσιν. καὶ εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων ὑπομνήματα. καὶ ἕτερα πολλὰ
χύδην ἀναγινωσκόμενα. ὃς περὶ τὰ τελευταῖα τοῦ διωγμοῦ, ἐπὶ δεκίου καὶ βαλεριανοῦ, ἐν χαλκίδι
τῆς ἀνατολῆς, μαρτυρίῳ ἐστέφθη. Μεθόριον. μεταξὺ τῶν ὅρων. Μεθορμιζόμενος. μετερχό-
μενος. Μεθωναῖος, ὁ ἀπὸ τῆς μεθώνης πόλεως. Μεθώνη πόλις, μία τῶν ἀλκυονίδων. δη-
μοσθένης ἐν φιλιππικοῖς λέγει αὐτὴν ἐν θρᾴκῃ. ἣν πολιορκῶν φίλιππος ἐξεκόπη τὸν δεξιὸν
ὀφθαλμόν. τέσσαρας δὲ εἶναι μεθώνας φησὶ δημήτριος ὁ μάγνης. Μέθυ. οἶνος. αἰῶδες διὰ τὸ γῆς ἢ
δυσχεροῦς μέθυ. ὄφρα καί τοι σπονδήν τε καὶ ὅσσα τέρψιν ἄρηται. καὶ ὅμηρος, δῶκεν ἰησονίδης ἀπε μεν
μέθυ χίλια μέτρα. Μεθυμναῖος. ὁ ἀπὸ τῆς μεθύμνης. Μεθύουσαν. διυγροῦσαν. ἐν ἐπι-
γράμματι. καὶ κώπην ἅλμην τὴν μεθύουσαν ἔτι. καὶ μεθύω αἰτιατική. Μεθυσηκύων. θηλυ-
κῶν.

κόν. αἰσώπου ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἑσπέρας, θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων. κἀπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν· ὦ κύον κύον. εἰ νὴ δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν πυροὺς πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκῆς. Μεθυσοκότταβοι, κατὰ ξ. χαλκῆ φιάλη ἣν μεταξὺ τοῦ δείπνου ἐτίθεσαν οἴνου πεπληρωμένην. εἶτα εἰς μικρὰ ποτήρια ἐμβαλόντες οἶνον, εἰς αὐτὴν ἀπὸ ὕψους ἔρριπτον, ἐπὶ τὸ ψόφοι ἐκτελέσαι. ὃς ἐκαλεῖτο κότταβος. ἐπῃνεῖτο δὲ ὁ μείζονα ψόφον ποιῶν. ἐκ τούτου οὖν μεθυσοκότταβος. Μεὶς μεῖδος. Μελαγρία. εἶδος βοτάνης φυομένης ἐν ἐρήμῳ. Μελαγχαίτης. ὁ μέλαιναν χαίτην ἔχων. Μέλαθρον. οἶκος. καὶ μέλαθρα. ἀριστοφάνης. μέλαθρα μὲν αὖ καταιθαλώσω. παρὰ τὸ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ. Μελαμβαφῆ. μέλαν ἐκ βαφῆς.

Μελάμβωλος. μελανόγειος. αἰγύπτου μεδέουσα μελαμβώλου λινόπεπλε δαῖμον. Μελάμπους. μαντικῆς ἐπιστήμων. ὁ δὲ σύμβολος, μελάμποδος ἢ πόλητος ἐδέετο. οὗτοι δὲ ἦσαν ἀεὶ σοικρίνειν τὰ μέλλοντα. Μελαμπύγου τύχοις. μελάμπυγοι ἐγένοντο πρόποροι. λίμνης υἱοί. ἀκολασταινόντων δὲ αὐτῶν, ἡ μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεσθαι μήποτε ἐμπέσωσιν εἰς δασύπρωκτον. ἐμπεσόντες οὖν εἰς ἡρακλέα, ἐν ἀναφόρῳ ἐδέθησαν. εἶτα ὁρῶν αὐτοὺς γελῶντας καὶ κατακύπτοντας, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν. οἱ δὲ, ἔλεγον ὅτι λόγιον ἦν τὸ τῆς μητρὸς ἐμπεσεῖσθαι ἡμᾶς εἰς δασύπρωκτον. καὶ γελάσαντα τὸν ἡρακλέα ἀφεῖναι αὐτοὺς τῶν δεσμῶν. τοὺς λακωπύγους ὡς γυναικώδεις ἐκωμῴδουν. Μέλαν, τὸ ἀντιδιαιρούμενον τῷ λευκῷ χρώματι. καὶ ἰδίως ᾧ γράφομεν. μέλαν δέ ἐστι χρῶμα συγκριτικὸν ὄψεως. καὶ μελαναιγίδα διόνυσον ἱδρύσαντο ἐκ τοιᾶσδε αἰτίας. αἱ τοῦ ἐλευθῆρος θυγατέρες, θεασάμεναι φάσματα τοῦ διονύσου, ἔχοντα μελαίνην αἰγίδα, ἐμέμψαντο. ὁ δὲ, ὀργισθεὶς, ἐξέμηνεν αὐτάς. μετὰ ταῦτα ὁ ἐλευθὴρ ἔλαβε χρησμὸν ἐπὶ παύσει τῆς μανίας, τιμῆσαι μελαναιγίδα διόνυσον. Μελανείμονος. τοῦ μέλανα ἱμάτια φοροῦντος. Μελανίωνος σωφρονέστερος. ἀριστοφάνης λυσιστράτῃ. οὗτος φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν, κἀν τοῖς ὄρεσιν ᾤκει, καὶ κύνα τιν' εἶχε. κᾆτ' ἐλαγοθήρει. κοὐκέτ' ἦλθεν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους. οὕτως τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη ἐκεῖνος. ἡμεῖς δ' οὐδὲν ἧττον τοῦ μελανίωνος σωφρονέστεροι. Μελανίππειον. μελανίππου τοῦ θησέως ἡρῷόν ἐστι. Μελανιππίδης. κρίτωνος. γεγονὼς κατὰ τὴν ξε΄ ὀλυμπιάδα. μήλιος. ἔγραψε δὲ διθυράμβων βιβλία πλεῖστα. καὶ ποιήματα ἐπικά. καὶ ἐπιγράμματα. καὶ ἐλεγεῖα. καὶ ἄλλα πλεῖστα. Μελανιππίδης. θυγατριδοῦς τοῦ πρεσβυτέρου. παῖς δὲ κρίτωνος. λυρικὸς καὶ αὐτός. ὃς ἐν τῇ τῶν διθυράμβων μελοποιΐᾳ, ἐκαινοτόμησε πλεῖστα. καὶ διατρίψας παρὰ περδίκκᾳ τῷ βασιλεῖ, ἐκεῖ τὸν βίον κατέστρεψεν. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ᾄσματα λυρικὰ καὶ διθυράμβους. Μελάνθιος καὶ μόρσιμος. λέγει ἀριστοφάνης περὶ αὐτῶν οὕτως. ἄμφω γεγόνασιν ὀψοφάγοι. βατιδοσκόποι. ἅρπυιαι. γραοσόβαι. μιαροί. τραγομάσχαλοι. ἰχθυολῦμαι. ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺ μοῦσα θεὰ, μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν. γεγόνασι φοβεροὶ εἰς γαστριμαργίαν. βατὶς δὲ εἶδος ἰχθύος. ἅρπυιαι δὲ, ἅρπαγες τῶν ἰχθύων. ἅρπυιαι γὰρ ἁρπακτικαὶ δαίμονες. ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἀποσοβοῦντες τὰς γραΐδας ὡς μὴ ἀγοράζειν. ἢ γραΐσι συγκοιμώμεναι. σοβάδες γὰρ αἱ πόρναι. καταχρεμψαμένη δὲ, καταπτύσασα. Μέλανθος ἀθηναῖος. ὃς ἐμονομάχησε μετὰ ξανθίου βοιωτοῦ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀπατούρια. Μελανοσυρμαῖον λέοντα. μέλανα καὶ συρμαΐζόμενον. συρμαία δὲ κρίθινόν ἐστι πόμα. λέγει δὲ τοὺς αἰγυπτίους. Μελανοχροιής. ὁ μέλαιναν χροιὰν ἔχων. Μελανόψ ὄνομα κύριον. Μελάνωπος. οὗτος κηδεστὴς ἦν διοφάντου τοῦ ῥήτορος. Μελαντιάς. κώμη παρὰ πολλοῖς λεγομένη μελιτιάς. κώμη τῆς θρᾴκης. δύο καὶ ἑκατὸν σταδίους διεστῶσα τοῦ βυζαντίου. παραρρεῖ δὲ αὐτὴν ἀθύρας ποταμός. ὃς ὀλίγον τι προελθὼν καὶ ἐπὶ ἄνεμον καικίαν ὀλίγον τι ἠρέμα ἐκκλίνας, εἰς προποντίδα τὸν ῥοῦν ἀποστρέφεται. ἔνθεν καὶ τὸ πρὸς ἀκτῇ ἐπίνειον, τὴν ἀπ' αὐτοῦ φέρεται προσηγορίαν.

Μελάνυδρος. βαθεῖα. κυρίως δὲ καθαροῦ ὕδατος. Μελαίνη. βαθεῖα. μέλαιναι δὲ αἱ φρένες, αἱ ἐν βάθει κείμεναι. τὸ γὰρ βαθὺ, μέλαν. Μελαίνω, αἰτιατικῇ. Νελεάγρια. εἴζαις αὐτοὺς μελεαγρίων καὶ καρδίαις καλάμων ἐδεξιοῦτο. λέγονται δὲ καὶ μελέαγρα.

Μελεαγρίδες· ὄρνεα ἅπερ ἐνέμοντο ἐν τῇ ἀκροπόλει. λέγουσι δὲ, οἱ μὲν, τὰς ἀδελφὰς τοῦ μελεάγρου μεταβαλεῖν εἰς τὰς μελεαγρίδας ὄρνιθας. οἱ δὲ, τὰς συνήθεις ἰοκαλλίδος τῆς ἐν λέρνῃ παρθένου, ἣν τιμῶσι δαιμονίως. Μελέαγρος ὄνομα κύριον. Μελδόμενος. καιόμενος. Μέλδοντες· τήκοντες· ἕψοντες· γῆν τε βοῶν μέλδοντες. τουτέστιν ἕψοντες· καὶ κνίσῃ μελδόμενος, ἀντὶ τοῦ μέλδων τὰ κνίσῃ. Μελεδαίνειν· ἐπιμελεῖσθαι. ἡρόδοτος. τοὺς νοσέοντας κατέλιπεν ἐν τῇσι πόλεσι μελεδαίνειν τε καὶ τρέφειν. Μελεδήματα· μεριμνήματα. καὶ μελεδήμων μελεδήμονος. ἐν ἐπιγράμματι. πολυσπαθέων μελεδήμονα κορκίδα πέπλων. Μελεδωνός· φροντιστής· ἐπιμελητής. αἰλιανός. ὁ δὲ, τὸν ἴδιον ἀδελφὸν κατέλιπε τοῦ υἱοῦ ἐπίτροπον, καὶ τῶν χρημάτων μελεδωνόν. ὁ δὲ, ἀνόσιος ὤν, καὶ τὰ τοῦ παιδὸς σφετερίσασθαι ἐπείχετο. καὶ ἀναίσιος. τῶν αὐτῶν ἐθῶν, γυναῖκά τινα στείλας ἐσθῆτι πλανικῇ καὶ στέμμασιν, ὡς δὴ μελεδωνὸν οὖσαν τῆς συρίας οὕτω δὴ καλουμένης θεοῦ. τουτέστιν ἱέρειαν. καὶ αἰλιανός. ὁ ἥλιος νέρωνος ἀπελεύθερος, ἀπολειφθεὶς μελεδωνὸς τῶν ἐν ῥώμῃ καὶ ἔφορος, ὅτε νέρων εἰς ἀχαΐαν ἐξωρμήθη. Μελεδωνοί· ἐπίτροποι· φροντισταὶ παρ' ἡροδότῳ προεστηκότες. ὥσπερ εἰ τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ παρὰ τῷ εὐαγγελίῳ. Μελεϊστί· κατὰ μέλος. Μέλεος, μάταιος. ἄθλιος. ταλαίπωρος. δυστυχής. ὁ μὲν ποιητὴς ἐπὶ τοῦ ματαίου ἐνδέχεται τὸ μέλεος. οἱ δὲ τραγικοί, ἐπὶ τοῦ οἰκτροῦ. Μελέτη· ἄσκησις· ἐπιμέλεια. καὶ αὖθις, ἅμα τούτοις εἰπὼν, τὰς μὲν μελέτας τῶν ῥωμαίων, χωρὶς αἵματος παρατάξεις. τὰς δὲ παρατάξεις, μεθ' αἵματος μελέτας. Μελετώμενοι· διδασκόμενοι· ἐκμανθάνοντες. ὥσπερ νέοι τῶν ἀετῶν ἀπαλοὶ μὲν τῷ πτερῷ παραπέτονται τοῖς γειναμένοις αὐτούς, μελετώμενοι ὑπ' αὐτῶν τὴν πτῆσιν. ἐπειδὰν δὲ αἴρεσθαι δύνωνται, ὑπερπέτονται τοὺς γονέας. ἄλλως τε καὶ λίχνους αἴσθωνται, καὶ κνίσης ἕνεκα πρὸς τὴν γῆν πετομένους. Μελέτωρ. ὁ ἐπιμελούμενος. ὁ τιμωρὸς τοῦ πατρός. ἔφαν γὰρ μελέτορ' ἀμφὶ τὸν ἐν πέθῃ. Μέλει. ἔοικεν. τοῦτο τίθεται παρ' ὁμήρῳ. καὶ παροιμία. μέλει μοι τῶν τοιούτων οὐδὲν ἧττον τῶν ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων. Μέλλει. φροντίζει. μέλλει δὲ ἀντὶ τοῦ βραδύνει. καὶ μέλλω, τὸ ὀφείλω. Μελλείρηνες. τῶν παίδων οἱ πρεσβύτεροι. Μέλη. τὰ τοῦ σώματος. Μελῳδόν. τὸ μέλος. Μέλημα. φρόντισμα. Μέλης μέλητος, ὁ τοῦ ὁμήρου πατήρ. Μελλήσας. ὑπερθέμενος. βραδύνας. καὶ ἐπισπουδάσας. Μελήσερμος, ἀθηναῖος σοφιστής. ἔγραψεν ἐπιστολὰς ἑταιρικῶν βιβλία ιδ. καὶ ἀγροικικῶν ἕν. μαγειρικῶν ἐπιστολῶν ἕν. συμποσιακῶν βιβλίον ἕν.

Μελησία ὄνομα κύριον. ὁ δὲ, ὁρᾷ τὴν μελησίαν, καὶ ἐρᾷ αὐτῆς. Μέλλησις. ὑπέρθεσις.

Μελλησμός. ἡ βραδυτής. Μελήσω. σπουδάσω. φροντίσω. Μελληταί. ὑπερθετικοί. Μέλι. τὸ γλυκὺ μὲν ἔστι τὴν αἴσθησιν. πικρὸν δὲ τὴν ἀνάδοσιν. χολῆς γὰρ ποιητικὸν αὐτὸ φασὶν εἶναι. καὶ τρέπειν τοὺς χυμοὺς εἰς τὸ ἐναντίον τῆς γεύσεως. ὃ δὴ καὶ μᾶλλον τῆς ἐκ φύσεως αὐτοῦ πικρότητα κατηγορεῖ τὴν γένεσιν. Μελία, εἶδος δένδρου. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἑζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου. Μελίβοιον. τὴν ὀλιζῶνα πόλιν. Μελίβοιος. γεωργὸς ὃ τὸν οἰδίπουν ἀναθρεψάμενος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ οἰδίποδι. Μελίδειον. κύριον. Μελίαι. βέλη. δόρατα. μελίαι δὲ σὺν αὐταῖς αἰγειρίδες φησὶν ὁ θεολόγος γρηγόριος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. οὕτω τοι μελία ταναὰ ποτὶ κίονα μακρὸν, ἧσο πανομφαίῳ ζηνὶ μένουσ' ἱερά. Μελικηδής. ὁ γλυκύτατος. καὶ ὅμηρος. μελικηδέα θυμὸν ἀπηύρα. Μελίνη. εἶδος ὀσπρίου. ἦν δὲ καὶ σῖτος ἀπὸ μελίνης. τοῦτο γὰρ ἦν ἐν τῇ χώρᾳ πλεῖστον. καὶ αὖθις. ἐφρόνουν ἀδεῶς. οἷον. ὄσπρια. μελίνας. σῦκα. πάντα γὰρ ἀγαθὰ εἶχεν ἡ χώρα πλὴν ἐλαίου. Μελίνη. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. ὄσπριόν ἐστιν. ὅπερ καὶ ἀρσενικῶς λέγεται. σοφοκλῆς γὰρ καὶ ἡρόδοτος καὶ ξενοφῶν, θηλυκῶς εἶπε μελίνην. ξενοφῶν δὲ ὁ αὐτὸς ἐν ἀναβάσει, καὶ μελίνην καὶ μελίνους εἶπε. ἔνιοι δὲ εἶδός τι κεγχρίου νομίζουσι τὴν μελίνην. ὅπερ τινὲς καλεῖν ἔλυμον θέλουσι. θεόφραστος δὲ ἐν ἑβδόμῳ περὶ φυτῶν. ὡς διάφορον ταῦτα ἀναγράφει. κέγχρον ἢ μελίνην ἢ ἔλυμον. Μελίπηκτα. εἶδος πλακούντων. Μελίπνοος. ἡδύπνοος. Μελίρρυτον. Μέλισσα ὄνομα πόλεως. καὶ ζωΰφιον ὅπερ ἐργάζεται τὸ μέλι. Μελισσεὺς κύριον. Μελισμοί. τῶν μελῶν διαίρεσις. ἐκ τοῦ μελίζω. Μελισσονόμοι, οἱ τῶν μελισσῶν

ἐπιμε

ἐπιμελούμενοι. Μέλισσος ὄνομα κύριον. ἔστιν ἐν τῷ γνωστικῇ. Μελισσῶσα. Μελιστί. κατὰ μέλος. Μέλιττα, ἡ μέλισσα. Μελιτευτά. Μελιταῖον κυνίδιον. τῶν κυνιδίων οἱ μὲν, ἰχνευτικοί· οἱ δέ, ὁμόσε τοῖς θηρίοις χωροῦσιν· οἱ δέ, ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτημάτων οἰκουροί· οἱ δέ, ἐπὶ τέρψει· ὡς τὰ μελιταῖα κυνίδια. καὶ μελιτηροὶ κύνες, οἱ ἐπὶ τέρψει τρεφόμενοι. Μελίτη. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ κόνωνος. δῆμος δέ ἐστι τῆς κεκροπίδος, ὀνομασθεὶς ἀπὸ μελίτης. ἣ κατὰ μὲν ἡσίοδον, θυγάτηρ ἦν μύρμηκος· κατὰ δὲ μουσαῖον, δίου τοῦ ἀπόλλωνος. Μελιτηνὴ ὄνομα πόλεως. καὶ μελιτηνὸς, ὁ πολίτης. Μελιτιανὸς, σϐελίων καὶ κόροιβος καὶ μελιτίδης ἐπὶ μωρίᾳ διεβέβληντο. ἀριστοφάνης. ζήτει ἐν τῷ πελοῖ. Μελιττοπώχη. τὸ, κρούοντας ψόφον ποιεῖν, ἵνα μὴ αἱ μέλισσαι προσπέτωνται. Μέλιτος μυελός. ἐπὶ τῶν ἄγαν ἡδέων. Μέλιτος. τραγῳδίας ποιητής. ὑπόψυχρος. καὶ ἀριστοφάνης. σκολιὰ μελίτου καρικῶν αὐλημάτων. οὗτός ἐστιν ὁ σωκράτην γραψάμενος. κωμῳδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ ποιήσει. καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. τὰ δὲ καρικὰ αὐλήματα καὶ μέλη, θρηνώδη ἦσαν. Μέλιτος λάρου ἀθηναῖος ῥήτωρ. οὗτος ἐγράψατο σωκράτην μετὰ ἀνύτου. πεποίηνται δὲ αὐτῷ καὶ τραγῳδίαι. κατελιθώθη δὲ ὑπὸ τῶν ἀθηναίων. καὶ ἦν ἐπὶ τῶν ζήνωνος τοῦ ἐλεάτου καὶ ἐμπεδοκλέους χρόνων. οὗτος ἔγραψε περὶ τοῦ ὄντος. ἀντεπολιτεύσατο δὲ περικλεῖ. καὶ ὑπὸ σαμίων στρατηγήσας, ἐναυμάχησε πρὸς σοφοκλέα τὸν τραγικόν. ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ τετάρτῃ. Μέλιτος. οὗτος ἐρᾷ νεανίου ἀθήνησι τῶν εὖ γεγονότων καὶ πλουσίων. μειράκιον δὲ ἦν τὸ γένος διαπρεπὲς καὶ τὴν ὥραν ἄμαχον. καὶ τῷ μὲν ἐραστῇ, μέλιτος ὄνομα ἦν. τῷ καλῷ δέ, τιμαγόρας ὥς φασιν. ἦν δὲ ἄτεγκτός τε καὶ ἀμείλικτος ὅδε ὁ παῖς. καὶ οἱ πολλὰ προσέταττε καὶ ἐπίπονα. καὶ κινδύνων ἐχόμενα τῶν ἐσχάτων. καὶ ὁμοῦ τὰ τῷ ὀλέθρῳ ἐλαύνοντα. καὶ ἦν τὰ προστάγματα κύνας τε ἀγαθὰς καὶ θηρατικὰς, ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἄγειν, καὶ ἵππον αὖ τῶν πολεμίων ἀπαγαγεῖν ὅτου δὴ γενναῖόν τε καὶ θυμικόν. καὶ ἄλλου χλαμύδα ὡραίαν. καὶ τοιαῦτα ἕτερα. καὶ τελευτῶν, ὄρνιθας οἱ προσέταξε κομίσαι, ὅτου δὴ τροφίμους καὶ οἰκέτας γένος θαυμαστούς. ἐπεὶ δὲ καὶ τούτους κατεπράξατο ὁ ἔνθεος φίλος ἐκεῖνος, ἐδωρεῖτο τότε τῷ καλῷ τὸ μέγα καὶ τίμιον κτῆμα τοὺς προειρημένους. ὁ δέ, ἀτεράμων ὤν, καὶ ὑπὸ τοσοῦτον ἀπεώσατο ἄρα τὸ δῶρον. ὁ τοίνυν μέλιτος φλεγόμενος τῷ ἔρωτι καὶ οἰστρούμενος, καὶ ἐπὶ τούτοις ἀσχάλλων τῇ ἀτιμίᾳ, καὶ ἀπαυδήσας ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις τε μόχθοις ἅμα καὶ ἀπείροις, ἣ ποδῶν εἶχεν, ἀνέθορεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. καὶ ἑαυτὸν ἔωσε κατὰ τῶν πετρῶν. οὐ μὴν ἡ τιμωρὸς δίκη τὸν ὑβριστὴν παῖδα καὶ ὑπερόπτην εἴασεν ἐπεγχανεῖν τῷ τοῦ μελίτου θανάτῳ. τοὺς ὄρνιθας οὖν ἀναλαβὼν, καὶ ταῖς ἀγκάλαις ἐνθεὶς, εἶτα κατ᾽ ἴχνια τὰ ἐκείνου θέων, ὥσπερ οὖν ἐληλαμένος βίᾳ ἑαυτὸν, σὺν τῷ δυστυχεῖ χορῶν ἐπὶ τῷ μελίτῳ, ἔρριψε φρονῶν βραδὺν καὶ δυστυχῆ τὸν ἔρωτα ἀντιδρασθεὶς τοῦτον. καὶ ἔστησεν εἴδωλον τοῦ πάθους κατὰ τὸν τόπον, παῖς ὡραῖος καὶ γυμνός. ἀλεκτρυόνας δύο μάλα ἀγεννεῖς φέρων ἐν ταῖς ἀγκάλαις, καὶ ἐπὶ κεφαλὴν ὠθῶν ἑαυτόν. Μελιτοῦττα. μάζα μέλιτι δεδευμένη. καὶ ἣν ἔφερον ὡς ἐδόκουν τοῖς ὄφεσι τοῖς ἐν τροφωνίου οἱ μαντευόμενοι. ἐν λεβαδίᾳ. ἔστι δὲ ἡ μελιτοῦττα, ἐπίθετον τῶν νεκρῶν. ἰστέον ὅτι, μελιτοῦττα ἐδίδοτο τοῖς νεκροῖς, ὡς εἰς τὸν κέρβερον. καὶ ὀβολὸς μισθὸς τῷ πορθμεῖ. καὶ στέφανος, ὡς τὸν βίον διηγωνισμένοις. Μέλιτοι καὶ ἄνυτοι. Μελιτιωδῶν ἐδεσμάτων. Μελίτωνος. Μελιτρός. Μελίφρων. ἡδύς. γλυκαίνων τὰς φρένας.

Μελίχλωρος. ὁ χλωρός. Μελόμενοι. καὶ ἐπίστευον εἶναι θεοφιλεῖς, τῷ δαίμονι τούτῳ μελόμενοι. Μέλον. διὰ φροντίδος ὄν. ἀριστοφάνης. οὐδὲν γὰρ ἐμοῦ μέλον. ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι σκωμμάτιον, εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβάλλω. ὅτι δὴ βασιλεὺς ὢν καὶ δεσπότης ἐθνῶν τε τοσούτων καὶ πράξεων μέλον αὐτῷ. ὁ δέ, ἐφίετο γοῦν ὅμως ἀμηγέπη ἀπολαύεσθαι λόγων. καὶ τῆς περὶ ταῦτα γάννυσθαι δόξης. Μελλονικιᾶν, τὸ βραδύνειν καὶ ἀναβάλλεσθαι, ἀριστοφάνης. οὐδὲ νυστάζειν ἔτ᾽ ἐστὶν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν. νικίας γὰρ υἱὸς νικηράτου ὃς ἀνεβάλλετο ἀπελθεῖν εἰς σικελίαν. βραδὺς γὰρ ἦν περὶ τὰς ἐξόδους. καὶ ὡς οἱ διαβάλλοντες οὐ προνοητικὸς ἀλλὰ μελλητής. ἄλλως τάχιστα δεῖ τι δρᾶν. Μελόντων. ἐπιμελείσθωσαν. Μέλλεις τι μελλοδειπνικόν. ἀριστοφάνης. ὑπανακίνει κρητικῶς τῷ ποδί. τάχα δὲ ἔπεισι λοπαδοτεμαχοσελα

λογαλεοκραί. Μέλου. ἐπιμελοῦ. καὶ τὰ λοιπά μου μέλου δικαίως, ὥσπερ σὺ τὸ δὴ μέρος. Μέλλω. ἐπὶ τοῦ βραδύνω. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐσομένου χρόνου παρὰ θουκυδίδῃ. καὶ σοφοκλῆς· μέλλων δ᾽ ἀεὶ δρᾶν τι, τὰς οὔσας τε μου καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορε. καὶ ἀριστοφάνης· μὴ δῆθ᾽ ἱκετεύω πλὴν ὅταν μέλλω ᾽ξεμεῖν. ἵνα παξ ἐμέσω, καὶ μὴ τότε, καὶ ὅτε λέγεις. ἢ οὕτως. τότε φησὶ λέγε ἐὰν θέλῃς. ἐπιτηρήσας ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν. ῥᾶστα γὰρ μᾶλλον ἐξεμέσαιμι ἐὰν εἴπῃς. μέλω δὲ ὁ φροντίζω δι᾽ ἑνὸς λ᾽ δοτικῇ. Μέλω, ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί. Μελπήθρα. παίγνια. ἀθύρματα. Μέλποντες. ᾄδοντες. ἀνυμνοῦντες. Μελύδριον ἰωνικόν. ἀντὶ τοῦ [illegible]. τοῦτο τὸ ἰωνικόν. ἀριστοφάνης· δεῖ εἰπεῖν τι τοὐμὸν ἔμμα. μελύδριον εὑροῦσαί τι τῶν ἰωνικῶν. Μελχισεδέκ. ἱερεὺς τοῦ θεοῦ. βασιλεὺς τῶν χαναναίων. οὗτος κτίσας πόλιν ἐν τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ σιὼν, ἐπωνόμασεν αὐτὴν σαλήμ. ὅ ἐστιν εἰρηνόπολις. ἐν ᾗ βασιλεύσας ἔτη ριγ΄, ἐτελεύτησε δίκαιος καὶ παρθένος. ἀγενεαλόγητος δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐκ τοῦ σπέρματος ἀβραὰμ ὅλως. εἶναι δὲ χαναναῖον τὸ γένος. καὶ ἐκ τῆς ἐπαράτου σπορᾶς ὁρμώμενον. ὅθεν, οὐδὲ γενεαλογίας ἠξίωται. οὐ γὰρ ἔπρεπε τοῦτον τὸν τῆς ἄκρας δικαιοσύνης ἐπειλημμένον, συμπλέκειν τῷ τῆς ἄκρας ἀδικίας γένει. διὸ καὶ ἀπάτορα καὶ ἀμήτορα τοῦτον εἶναι φασίν. ὅτι δὲ χαναναῖος ἦν τὸ γένος, εὔδηλον καὶ ἀφ᾽ ὧν ἐκράτει καὶ ἐβασίλευσε κλιμάτων τῶν χαναναίων. καὶ οἷς ἐπλησίαζε πυκνότατα τοῖς σοδόμοις. καὶ μέντοι καὶ ἡ σαλὴμ ἧς οὗτος ἐπῆρχε βασιλεὺς, ἡ πολυθρύλλητος ἱλὴμ ἐστίν. οὐδέπω τὸ ὅλον ὄνομα φέρουσα τῆς ἱερουσαλήμ. ἐν προσθήκῃ δὲ τοῦ ἱεροῦ μετὰ τὴν σαλὴμ, προσλαμβάνουσα συλλαβὴν, καὶ οὕτω συνάψασα ἱερουσαλὴμ ὠνομάσθη. διὰ δὲ τὸ ἀγενεαλόγητον, λέγεται ἀπάτωρ καὶ ἀμήτωρ. ὅταν δὲ ἀκούσῃς περὶ τοῦ μελχισεδὲκ ὅτι ἔθνος ὀνομάζεται, μνήσθητι τοῦ ἀποστολικοῦ, ὅτι ἑτέρας γενεᾶς ἐστί. τουτέστι τῶν χαναναίων.

Μελχισεδέκ. ἱερεὺς οὐκ ἰουδαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐθνῶν. οὕτω καὶ ὁ χριστὸς, οὐχ ὑπὲρ ἰουδαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ἑαυτὸν προσενήνοχε τῷ θεῷ. ἄρχεται δὲ τῆς ἱερωσύνης, ἐν τῇ νυκτὶ, μεθ᾽ ἣν τὸ πάθος ὑπέμεινεν. ἡνίκα λαβὼν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας, ἔκλασε καὶ εἶπε. λάβετε φάγετε καὶ τὰ ἑξῆς. οὗτος ὁ μελχισεδὲκ ἐπὶ ἀβραὰμ ἤκμαζεν. ἀνὴρ θεοσεβὴς, ἐθνικὸς, καταγόμενος ἐκ τοῦ γένους σίδου υἱοῦ αἰγυπτίων βασιλέως τῆς λιβύης. ὅστις γενόμενος ἱερεὺς καὶ βασιλεὺς τῶν χαναναίων, ἔκτισε πόλιν, ἐν τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ σιών. καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν ἱερουσαλήμ. ὅπερ ἐστὶν εἰρήνης πόλις. καὶ ἐβασίλευσεν ἐν αὐτῇ ἔτη ριγ΄. Μελχισεδέκ. οὗτος βασιλεὺς ὢν τῶν χαναναίων καὶ ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου θεοῦ, ὑποστρέφοντι τῷ ἀβραὰμ ἀπὸ πολέμου ἀπαντήσας, ἐξήνεγκεν αὐτῷ ἄρτους καὶ οἶνον. καὶ εἶπε πρὸς ἀβραάμ. εὐλογημένος ἀβραὰμ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. καὶ εὐλογημένος ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἀβραὰμ, δεκάτην ἀπὸ πάντων. ἑρμηνεύεται δὲ μελχισεδὲκ, βασιλεὺς εἰρήνης. Μελχόμ. προσόχθισμά τι. εἴδωλον καὶ τοῦτο. προσοχθίσματα γὰρ καὶ βδελύγματα τὰ εἴδωλα προσαγορεύειν εἴωθεν ἡ γραφή. ὅπερ δηλοῖ τὸ μῖσος καὶ ἀπόβλητον. Μεμαγμένη μᾶζα. ἐπὶ τῶν ἑτοίμων ἀγαθῶν. Μεμαγμένην. παρεσκευασμένην καὶ ἐν ἑτοίμῳ κειμένην. ἔνθεν καὶ παροιμία. μᾶζαν μεμαχὼς τὴν ὑπὲρ μου μεμαγμένην. Μεμακηκότα. τὰ τῶν μανικῶς φονούντων. μακῶ γὰρ καὶ λαιμῶ, ἐγγύοντα ἐνεαί. τουτέστι βαρέως νοσοῦσι. ἀριστοφάνης· ὁ δὲ, ὥσπερ ἀμεμακηκότα τὸν δὲ ἀπὸ τὴν τέχνην ποιεῖται. Μεμαυῖα. προθυμουμένη. λιλαιομένη.

Μεμαώς. προθυμούμενος. Μεμασιλημένος. κατειργασμένος. Μεμαυῖα. προθυμουμένη. λιλαιομένη. ὃς ἦδ᾽ ἐν θνητοῖσιν ἡδύνατο καὶ μεμαυῖα. αἱρέμεναι κλωθὼ τὸν δ᾽ ἕτερον φονέα. Μέμβλωκα τόν. ἀντὶ τοῦ παραβαίνουσι. καὶ μέμβλετό μοι, ἀντὶ τοῦ μετ᾽ ἐπιμελείας ἐγένετό μοι. Μέμβλωκε. παραμένει. καὶ μεμβλωκώς. παραγενόμενος. καὶ μετ᾽ ἐπιμελείας κατασκευασθέν. Μέμβραξ.

Μεμβρὰς εἶδος ἀφύας. καὶ ἐστὶν ἐν τῷ ἀφύα. Μεμελημένος. πεπονημένος. Μεμένηκα. μεμένηκα. Μέμηλα. ἐφρόντισα. καὶ μέμηλε. μέλει. Μεμηλώς. ἐπιμελούμενος. Μέμηνε. μαίνεται. Μεμιλτωμένον. τὸ σχοινίον φασὶ τὸ μεμιλτωμένον. ἐπειδὴ οἱ κήρυκες εἶχον οἱ ἀθηναῖοι πρὸς τὰς συνόδους, εἰώθασιν ὑπηρέται δύο μεμιλτωμένον σχοινίον ἐκτείνοντες. διὰ τῆς ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὥς φησι πλάτων ὁ κωμικός. ὅσοι δὲ ἐχρίοντο, ἐξέτινον ζημίαν. Μέμμι·

ὕπατος

ὕπατος τὴν Ῥωμαίων. ἔστιν ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ. Μεμισθαρνηκώς· ὁ μισθῷ καμών. Μέμνη· β΄ πρό-
σωπον, ἀντὶ τοῦ μέμνημαι. σου γενικῇ. Μεμνῇτο· μιμνήσκοιτο. οὕτω προπερισπωμένως. ὡς Ἡρωδια-
νὸς ἐν τῇ Ὁμηρικῇ προσῳδίᾳ. καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἵνα τὸ ὑμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῇτό μου.
Μέμνων· ὁ ἐς Ἴλιον στρατεύσας. ἦγε τὸ μὲν Αἰθιόπων, ἦν δὲ Αἰθίοψ. ἀλλὰ ἀπὸ Σούσων τῶν Περ-
σικῶν, καὶ τοῦ Χοάσπου ποταμοῦ. τὰ ἐκεῖσε ἔθνη ὑποχείρια ἔχων. Μέμονα· προθυμοῦμαι. Μέμορ-
ται· μεμοίραται. Μεμωκημένος· καταπεφωνημένος. Μέμων· ὄνομα κύριον. Μεμπτέος·
μέμψεως ἄξιος. Μεμοιραμένη· λαχόντων κληρωσαμένη. Μεμοίραται· μετέχει. εἴληφε. Με-
μυαλωμένα· εὐτραφῆ καὶ πίονα. οὕτω γὰρ ὁ νόμος ἐκέλευσε. καὶ Μαλαχίας δὲ ὁ προφήτης ἐκέλευσεν
ἀμώματε καὶ ἄρτια. ἐπαρᾶται δὲ τοῖς τοιαῦτα μὲν ἔχουσιν. ἀνάπηρα δὲ προσφέρουσι. Μεμύη-
μαι· δεδίδαγμαι. πεπείραμαι μὴ μύειν. Μεμυκότα· κρύψαντα. καμμύσαντα. ἢ κεκολλημένα.
καὶ Ὅμηρος· σὺν δ' ἔλικα πάντα μέμυκεν. ἐκ μεταφορᾶς τῆς ἕξεως Ὅμηρος φησὶ τὴν ἐν πολέμῳ ζωθέν-
των τὰ ζεύματα μὴ μύειν. μόνου δὲ τοῦ ἔκθρος κατὰ θέαν πρόνοιαν. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. Ζώπυρος ὁ ῥ-
ικλοῖο μεμυκότα δείρασι τούτου. ἀντὶ τοῦ μεμυκότα. μυηθέντων χρωμένου. μυωμένου. Μεμύρωμαι.
Ἀριστοφάνης· μακαριωτάτη ἐγὼ ἤ τις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν ἀγαθοῖς. πολὺ δ' ὑπερ-
πέπαικεν αὖ τῶν τὰ Θάσια ἀμφορείδια. ἀμφορείδια δὲ τὰ κεράμια. ἀπανθήσαντα δὲ, ἐξανθέντα.
Μεμυστιλημένοι· ἀνωχλημένοι. ζωμὸν ἀρυσάμενοι ἄρτου κοίλοις καὶ μυστίλαις μιμουμένοις. ὅθεν καὶ τὸ
ὄνομα τοῖς μυστηρίοις. οἷον μυστιλιόντιον. ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ ἑορτῇ, πάντες περικάθηνται καὶ τὴν ἀθάραν καὶ
ἄλλα τινά. μυστίλη δὲ καλεῖται κοῖλος ἄρτος. ἢ γοῦν ἀθάρα. ἐν γὰρ τοῖς Θησείοις ἀθάραν ἤσθιον. ὁ δὲ
νοῦς. ὦ πολλὰ ταλαιπωρήσαντες καὶ εἰς οὐδὲν ἐκσταθέντες. νῦν δὲ εὐτυχήσαντες. ὀλιγίστοις δὲ ἀλφί-
τοις λέγει. ἢ γοῦν ἄρτοις. τοῖς κοίλοις τοῖς ἄρτοις τοὺς ζωμοὺς ἀρυόμενοι, ταχέως ἐκορέννυντο διὰ τὴν
ἔνδειαν ἄρτου. πεποίηται δὲ ἡ λέξις. λέγω δὲ ἡ μυστίλη, παρὰ τὴν μάσησιν. ἤδη γὰρ τὸ πλῆθος τῶν ὄψων
ὀλίγον ἄρτον ἤσθιον. ἢ τῷ ζωμῷ σχολάζοντες, ὑπὸ τούτου ἐκορέννυντο. Μέμφις, ὄνομα κύριον
ἐκλίνετο Μέμφεως. ἡ δοτικὴ τῷ Μέμφει. καὶ θηλυκὴ ἡ Μέμφις. Ἆπις θεὸς Αἰγυπτίων. τοῦτον Αἰγύπτιοι
τιμῶσι σελήνῃ. καὶ ἴσως ἦν ὁ δὲ θεὸς τῆς σελήνης. ὥσπερ ὁ Μέμφις τοῦ ἡλίου. Μεμφίτης· ὁ ἀπὸ τῆς
Μέμφεως. Μεμφωλή· μέμψις. Μεμψιβολεῖν· μέμφεσθαι. Μεμψίμοιρος· φιλέγκλη-
μων. Μένανδρος Ἀθηναῖος· κωμικὸς ἀρχαῖος. καὶ Μένανδρος ἕτερος Ἀθηναῖος Διοπείθους καὶ
Ἡγησιστράτης. περὶ οὖν πλεῖστα παραπαίσας λόγους. κωμικὸς τῆς νέας κωμῳδίας. στραβὸς τὰς ὄψεις. ὀ-
ξὺς δὲ τὸν νοῦν. καὶ περὶ γυναῖκας ἐκμανέστατος. ἔγραψε κωμῳδίας ρη΄. καὶ ἐπιστολὰς πρὸς Πτο-
λεμαῖον τὸν βασιλέα. καὶ λόγους ἑτέρους πλείστους καταλογάδην. Μένανδρος Λαοδικεύς, τῆς πα-
ρὰ Λύκῳ τῷ ποταμῷ. σοφιστής. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην. καὶ Μινουκιανοῦ προγυ-
μνάσματα. καὶ ἄλλα. Μένανδρος Προτίκτωρ· ἱστορικός. ὃς λέγει περὶ ἑαυτοῦ. ἐμοὶ πατὴρ Εὐφρατᾶς ἐκ
Βυζαντίου ὁρμώμενος ἦν. οὗτος δὴ οὖν ἥκιστα τῶν λόγων μετειλήχει παιδείας. Ἡρόδοτος μὲν οὖν μοι ὁ
ὁμόγνιος δέ μοι τῶν πρὸς τὸν νόμον ἀπολαυσάμενος παιδείας, εἶτα ἀφηνιάσας τῆς περὶ ταῦτα σπουδῆς.
ἀλλ' ἔγωγε, ὅτι χρῆναι ᾤμην, μὴ καὶ νόμοις ὁμιλῆσαι καὶ εἰς τέλος ἱκέσθαι τῶν πόνων. καὶ δὴ ἀφι-
κόμην ὥς μοι ὑπῆρχε δυνατόν. ἥκιστα δὲ ἐχρησάμην τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἐπιτηδεύματος. οὐ γάρ μοι θυ-
μῆρες ἦν ἀγωνίζεσθαι δίκας. οὔτε μὴν ἐν τῇ βασιλείῳ στοᾷ θαμίζειν, καὶ δεινότητι λόγων τὰς τῶν
ἐντυγχανόντων οἰκειοῦσθαι φροντίδας, καὶ τὰ σπουδαῖα τοιγαροῦν παρεὶς, καὶ τὰ χείριστα ἑλόμενος,
κεχήνως περιενόστουν. καί μοι κατὰ θύμιον ἦσαν οἵ τε θόρυβοι τῶν χρωμάτων, καὶ οἱ ἁμιλλητήριοι τῶν
ἵππων ἀγῶνες. ἔτι γε μὴν καὶ ἡ παντόμιμος ὄρχησις. οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ παλαίστραις ἐναπεδυό-
μην. καὶ ἐς τοσοῦτον ἐξώκειλα ἀφροσύνης, ὡς καὶ τὸν φαινόλην ἀποδύσασθαι. συναποδύσασθαι δὲ αὐ-
τῷ καὶ τὸ συνεχὲς, καὶ ἄλλο ὅ,τι εὔβιον ἀγλάϊσμα. ἐπεὶ δὲ Μαυρίκιος τὸ βασίλειον διεδύσατο
κράτος, τοῦτο μὲν προμηθέστατος ἔχων εὖ τοὺς ὑπηκόους, τοῦτο δὲ καὶ μουσῶν ἐραστὴς, ποιημάτων
τε καὶ ἱστορίας ἥδιστα ἐπαΐων, ὡς καὶ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς μέρος καταναλίσκειν περὶ τὰς τοιαύ-
τας φροντίδας. καὶ παρορμᾶν ἐντεῦθεν καὶ ὀξύνειν τοῖς χρήμασι τοὺς ἀμβλυτέρους τὸν λογισμόν.
ἀγαπητὸς ἐς αὐτὸ τότε ἔγωγε ἀλύων καὶ δυσανασχετῶν, τὸ μὴ τὰ δέοντα ἔχειν αἰ λογιζόμενος ἦν ὡς οὐκ ἦν

χεῶν ἀνόνητά με προσινοσεῖν· ὥστ' ἂν μὴ διὰ παντὸς κενεμβατοίην, ὡρμήθην ἐπὶ τὴν δὲ τὴν συγγραφὴν ἄρξασθαι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Ἀγαθίου. καὶ τῆς ἱστορίας ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν. Μένδαι· ὑπὸ ἐρετριέων ᾠκισμένη. Μενδαῖος ὁ ἀπὸ τῆς Μένδης. Μένδη πόλις μία τῶν ἐν Παλλήνῃ.

Μένδης· τοῦτον καλοῦσι τὸν Πᾶνα Αἰγύπτιοι ὡς τραγοπρόσωπον. καὶ τὸν τράγον τῇ αὐτῶν διαλέκτῳ οὕτω καλεῖν. καὶ τιμῶσιν αὐτὸν ὡς ἀνακείμενον τῇ γονίμῳ δυνάμει. καὶ τιμῶσιν αὐτὸν ὡς ἔτι μὴ ἐσθίειν τράγειον. ὀχευτικὸν γὰρ τὸ ζῷον. ἦν δὲ καὶ ἱερὸν τοῦ Μενδησίου παρ' Αἰγυπτίοις. ἐν ᾧ καὶ ἄγαλμα τραγοσκελὲς ἦν ὀρθὸν ἔχον τὸ αἰδοῖον. Μενδήσιον κέρας· τὸ τοῦ Νείλου στόμα. Μένεα πνείων· μεγάλα δυνάμενος. Μενεδάϊος ἵππος ὁ πολεμιστήριος. σῶμα τὸ δὲ φθίμενον μενεδάϊον εἴσατο δαίμων ἵππου. ἐπεὶ στέρνον τοῦ δὲ δαφοινὸν ἄρης τύψε. Μενεδάϊος· καὶ κατὰ τροπὴν μενεδήιος.

Μενέδημος. Μενεαινέμεν, προθυμεῖσθαι. Μενεθάς ὄνομα κύριον· καὶ μενεσθάς.

Μενεκλείδης. Μενεκράτης κωμικός. δράματα αὐτοῦ· Μανέκτωρ, Ἑρμιονεύς. Μενεκράτης Συρακούσιος ἰατρός. οὗτος δέ, μισθὸν μὲν οὐδένα ἐνομίζετο τῆς θεραπείας. ἐθεράπευε δὲ τὴν ἱερὰν νόσον. δούλους δὲ αὐτοῦ ὁμολογεῖν τοὺς θεραπευομένους, ἀπῄτει. καὶ Δία ἑαυτὸν ἐκάλει. θεοὺς δὲ τοὺς ἰαθέντας ὑπ' αὐτοῦ· τιθεὶς ἑκάστῳ προσηγορίαν. τῷ μὲν, Ἑρμοῦ. τῷ δέ, Ἀπόλλωνος. Μενέλαος. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, ἀδελφὸς Φιλίππου ὁμοπάτριος. Μενέλαος Αἰγαῖος ἐποποιός. ἔγραψε Θηβαΐδα ἐν βιβλίοις ιβ΄. καὶ ἄλλα. Μενετοὶ θεοὶ καὶ μὴ ἀποδιδῶσι μισητείας. αὐτίκα ἂν ἐξίκοιντο καὶ ἐνδεῶς τιμωρούμενοι. ἐπίμονοι καὶ βέβαιοι. καὶ ἐν ἐξαπάτῃ τισί. μισητεία ἡ εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκρασία. μήποτε μὲν τὸ γυναικωδέστερόν ἐστιν ἡ ἀπληστία. ἢ αἰσχροκέρδεια.

Μενεχάρμης ὁ ὑπομονητικὸς ἐν μάχαις. Μένεχμος ὄνομα κύριον. Μενεξίτι ὄνομα τόπου.

Μενθήρεαι· αἱ φροντίδες. Μένιππος ὁ κυνικός. ζήτει ἐν τῷ φαιός. Μένιππος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, Κρηνῶπες καὶ ἄλλα. Μενοφάνης ὁ ἀστέρης καὶ μηνοφάνεια. Μένος δύναμις. ὁρμή. διαφέρει δὲ τὸ μένος τοῦ θάρσους. ὅτι μὲν τὸ μένος, ἐστὶ τοῦ σώματος. τὸ δὲ θάρσος, τῆς ψυχῆς. Μενοῦντε· ἐν συνδέσμων εἴδει, τὸ ἀληθές. μᾶλλον μὲν οὖν. Μενογενική· ἡ ὀλυμπιὰς ἐπὶ τῆς ἑαυτῆς ἔμενε λογισμῶν. Μένων Ἀθηναῖος. οὗτος δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν πλουτεῖν ἰσχυρῶς. ἐπιθυμῶν δὲ ἄρχειν ὅπως πλείω λαμβάνῃ. ἐπιθυμῶν δὲ τιμᾶσθαι ἵνα πλείω κερδαίνῃ. φίλος τε ἐβούλετο εἶναι τοῖς μέγιστον δυναμένοις. ἵνα ἀδικῶν μὴ διδοίη δίκην. ἐπὶ τὸ δὲ κατεργάζεσθαι ὧν ἐπιθυμοίη, συντομωτάτην ὁδὸν ᾤετο εἶναι διὰ τοῦ ἐπιορκεῖν τε καὶ ψεύδεσθαι καὶ ἐξαπατᾶν. τὸ δὲ ἁπλοῦν τε καὶ ἀληθές, ἐνομίζετο αὐτῷ ἠλίθιον εἶναι. στέργων δὲ φανερῶς μὲν ἦν οὐδένα. ὅτῳ δὲ φαίη φίλος εἶναι, τούτῳ ἔνδηλος ἐγίνετο ἐπιβουλεύων. καὶ πολεμίου μὲν οὐδενὸς κατεγέλα. τῶν δὲ συνόντων πάντων, ὡς καταγελῶν ἀεὶ διελέγετο. καὶ τοῖς μὲν τῶν πολεμίων κτήμασιν οὐκ ἐπεβούλευε. χαλεπὸν γὰρ ᾤετο εἶναι τὰ τῶν φυλαττομένων λαμβάνειν. ἀλλὰ τὰ τῶν φίλων μόνος ᾤετο εἰδέναι ὅτι ῥᾷστον ἀφύλακτα λαμβάνειν. καὶ ὅσους μὲν αἰσθάνοιτο ἐπιόρκους καὶ ἀδίκους, ὡς εὖ ὡπλισμένους, ἐφοβεῖτο. τοῖς δὲ ὁσίοις καὶ ἀλήθειαν ἀσκοῦσιν, ὡς ἀνάνδροις ἐπειρᾶτο χρῆσθαι. ὥσπερ δέ τις ἀγάλλεται ἐπὶ θεοσεβείᾳ καὶ δικαιότητι, οὕτω Μένων ἠγάλλετο, τῷ ἐξαπατᾶν δύνασθαι. τῷ πλάσαι ψευδῆ. τῷ φίλους διαγελᾶν. τὸν δὲ μὴ πανοῦργον, ἀπαίδευτον ἐνόμιζεν εἶναι. καὶ παρ' οἷς μὲν ἐπεχείρει πρωτεύειν διαβάλλων φιλίαν τοὺς πρώτους, τούτῳ ᾤετο δεῖν κτήσασθαι. τὸ δὲ πειθομένους στρατιώτας παρέχεσθαι, ἐκ τοῦ συναδικεῖν αὐτοῖς ἐμηχανᾶτο. τιμᾶσθαι δὲ καὶ θεραπεύεσθαι ἠξίου. ἐπιδεικνύων ὅτι πλεῖστα ψά ἐθέλοι ἂν ἀδικεῖν. εὐεργεσίας δὲ κατέλεγεν, ὅτε τις αὐτοῦ ἀφίσταιτο, ὅτι χρώμενος αὐτῷ, οὐκ ἀπώλεσεν αὐτόν. Μεντίδιος ὄνομα κύριον. Μέντορος ὄνομα κύριον. Μέντοι ὅμως. τὸ δὲ τούτῳ σε, παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων. Μενοικεύς. Μενοινή· ἡ προθυμία. Μενοινῶος. Μενοίτιος ὄνομα κύριον. Μεραρχίαι· αἱ δύο χιλιαρχίαι. ἀνδρῶν ͵βμη΄. οἱ δέ, καὶ τέλος ὀνομάζουσι. καὶ τὸν ἡγούμενον μεράρχην καὶ τελετάρχην. Μεριδαρχίας. μεριτίας ἢ δεκαρχίας.

Μερίζω, αἰτιατικῇ. Μερὶς ἡ κληρονομία. Μερὶς οὔ τινι ἐξ τῶν δυνατωτέρων ἁρπαζόντων τὰ σφᾶς τῶν ἀσθενεστέρων, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκείνων τινὸς γενομένου, ἐπεὶ ἄρα βοηθοῦντος αὐτοῦ οὐκ ἠδύναντο, ἐπενοήθη ὁ δὴ μερισμὸς καὶ ἕκαστος ἑκάστῳ τὸ ἴσον λαμβάνειν, ἐπεφώνει μερίς, οὔ τινι ἐξ ἦν τούτῳ γράφει· μερὶς οὐ

τίγει· ὅτε

πνίγει. ὅτε οὐ κοινοὶ δυνατοὶ ἠργάζοντο, ἦν πνίξ. ὅτε δὲ ὑπενοήθη ὁ μερισμός, ἔλεγον οἱ πάντες μερὶς ἡ πνίξ. Μερίς. τὴν συμμερίαν. Πολύβιος. καὶ πολλὰ προσελασάμενοι σώματα καὶ θρέμματα, τούτων οὐδενὸς μερίδα ἐποιήσαντο τοῖς ἀλλοῖς. Μερίτης, ὁ τινὸς πράγματος μεταλαγχάνων. Πολύβιος. ὁ δὲ φύλαξ εὐθὺς ἀνοίγει. ἐλπίζων καὶ πρὸς αὐτὸν τι διατείνειν τὴν ἀγρίαν, διὰ τὸ μερίτην αὐτὸν ἀεὶ γίνεσθαι τῶν εἰσφερομένων. Μερκηδόνιον. τὸ πεστίς. Μερμαίρω. φροντίζω ἢ χολῶ. Μέρμερα. μερίμνης ἄξια. χαλεπά. Μερμερίζω. μεριμνῶ. Μερμερόης, ὄνομα κύριον. τὸ μερμερὸν μὲν σημαίνει, ὡς οὐκ ἔστιν ἀξιόλογος ἡ χώρα, οὐδὲ μὴν πολεμαρχεῖ τοῦ βασιλικοῦ ἔργου ἐν στρατιᾷ. ἀλλ᾽ ἐν ὑπάρχει τῶν ἐθνῶν τῶν περὶ τὸν Καύκασον. Μέρμις, τὸ σχοινίον. Μερόη, νῆσος κατὰ τὸν ὠκεανόν. εἰ καὶ τηλοτέρω Μερόης πεδόνι χνοος ἐρείσεις. Μερόλαος, ὄνομα κύριον. Μέροψ. καὶ μέροπες οἱ ἄνθρωποι. ἀπὸ τοῦ μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὄπα ἤτοι τὴν φωνήν. Μερόπη. ὄνομα κύριον. καὶ Μεροπὶς Κῶς νῆσος. Μέσαβον. τὸ μέσον τῶν βοῶν ξύλον. Μεσάγκυλος. Μεσαπίων. ἄρτος. ὁ ψωμός. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα τυράννου. Μεσαπίωνα πρόξενος Ἀθηναίοις φησὶ ποιήσασθαι πόλεμον. Μεσάτμω. τῷ κανόνι. τῷ μέσω καλάμω τοῦ ἱστοῦ. Μεσαύλιον. κυρίως μὲν ἡ μέση θύρα. κεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ μεσαύλιον. ἢ μεσαύλιος ὁ μέσος τόπος τῆς αὐλῆς. Μεσαιπόλιος. ὠμογέρων. μιξοπόλιος. Μεσαίτατος ὁ μέσος. καὶ μεσαίτατον, τὸν ὑψηλόν. Μεσεγγύημα. μεσεγγύημά ἐστιν, ὅταν οἱ συντιθέμενοι πρὸς ἀλλήλους περὶ πραγμάτων, ἢ κατὰ πόλιν, οὐ δικαίως ἔσεσθαι μελλόντων, ἢ περὶ τῶν ἔξω τις βλάβη συνήσεται τῷ κοινῷ τῆς πόλεως ὑπὲρ τοῦ πραχθῆναι κατὰ τὰς συνθήκας, μισθόν τινα ὁρίσαντες παρακατατίθωνται κοινῷ φίλῳ τὸ ἀργύριον, ὅπως ἂν ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσι δοκῇ, ἂν ἄρα ἐκπραξάμενοι τὰ στοιχεῖα ταῦτα βεβαιώσωσι. Μεσεγγύημα, τὸ ὁμολογηθὲν ἀργύριον παρὰ ἀνδρὶ μέσω γινομένω ἐγγυητῇ τῆς ἀποδόσεως. καὶ μεσεγγυήσασθαι τὸ ποιῆσαι τοῦτο λέγεται. Μέσερ. ἡ αἴγυπτος. καὶ ἔστιν ἑρμηνεία μεσρέμ. Μεσέγγυος. μεσίτης. ἐγγυητής. μέσος δύο μερῶν. Μεσεγγυοῦνται. ἐγγυηταὶ γίνονται, ἢ ἐγγυηταὶ ποιοῦνται. ὡς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ κατὰ τῶν σοφιστῶν. Μεσηγύς. μεταξύ. Μεσηὶς. πηγή. καὶ Μεσηίδος γῆς. Μεσῆλιξ. ὁ μέσος τῇ ἡλικίᾳ. Μεσημβριάζω. καὶ μεσημβρινός.

Μεσήνη, ὄνομα πόλεως. καὶ Μεσήνιος ὁ ἀπὸ τῆς Μεσήνης. Μεσιτεύειν. ἀνὰ μέσον κεῖσθαι. τὰ δὲ χρήματα μεσιτεύειν ἐν Κύπρω συνετάξαντο, παρ᾽ οἷς ἂν αὐτοὺς ἀδικηθῆ. Μεσίτης. ὁ εἰρηνοποιός.

Μέσμα, ὄνομα πόλεως. Μεσοδάτης. Μεσοβασιλεῖς. μετὰ τὸν θάνατον Ῥωμύλου ἀναρχίας οὔσης ἐν τῇ Ῥώμῃ, ἐνιαυτὸν ὅλον ἡ σύγκλητος κύριος τῶν κοινῶν εἶχε πραγμάτων. πενθήμερον ἀρχὴν τοῖς ἐπιφανεστέροις τῶν βουλευτῶν, ἐκ διαδοχῆς κατανέμουσα. οὓς μεσοβασιλεῖς ὠνόμασαν. Μεσόγαιον. αἰτιατική. μεσόγειος δὲ ἀντὶ τοῦ μέσος κατὰ τὴν γῆν. Μεσόδμη, κατὰ τὸ μέσον. Μεσολαβηθείς. οὐδὲ γὰρ οὐδὲν ἐπεισενείτυχοι μεσολαβηθεὶς αὐτὸς ὑπὸ τῆς πεπρωμένης ἐξενεγκεῖν τὸν κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον. τουτέστιν ἐν τῷ μεταξὺ συσχεθείς. Μεσομήδης. Κρής. λυρικός. γεγονὼς ἐπὶ τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων. ἀπελεύθερος αὐτοῦ ἢ ἐν τοῖς μάλιστα φίλοις. γράφει οὖν εἰς Ἀντίνοον ἔπαινον. ὃς ἦν Ἀδριανοῦ παιδικά. καὶ ἄλλα διάφορα μέλη. Ἀντωνῖνος τὸ τοῦ σύλου μνημεῖον ἐπιζητήσας, ἐπεσκεύασε. τῷ τε Μεσομήδει τῷ τοὺς κιθαρωδικοὺς νόμους συγγράψαντι κενοτάφιον ἔχωσε. τῷ μέν, ὅτι καὶ κιθαρωδεῖν ἐμάνθανεν. ἐκείνω δὲ ὅτι τὴν ὠμότητα αὐτοῦ ἐζήλου. Μέσον. τὸ μετέχον τοῦ ἴσου. ἐπὶ τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν, αἱ μὲν ὑπερβολαὶ καὶ ἐνδεῖαι ἐναντίαι οὖσαι ἀλλήλαις, ὑπὸ τὴν κακίαν εἰσίν. αἱ δὲ ἀρεταί, μέσαι αὐτῶν οὖσαι, ὑπ᾽ ἄλλο γένος εἰσί. ὑπὸ τὸ τὴν ἀρετήν. ἢ ὅτι συμβέβηκε ταύταις οὐ μόνον μέσαις εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐναντίαις ἑκατέρων τῶν ἄκρων. ἐκ γὰρ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, ὄντος τοῦ μέν, ἐν ὑπερβολῇ, τοῦ δέ, ἐν ἐνδείᾳ. καὶ τὸ μεταξὺ αὐτῶν τὸ ἴσον ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος. ἔστιν οὖν κυρίως μέσον, τὸ κατὰ μίξιν τῶν ἄκρων. τοιοῦτον ὂν καὶ ἀναγκαῖον ὑπὸ ταυτὸν εἶναι γένος τοῖς ἄκροις. ἡ δὲ ἀρετή, οὐ χωρὶς τῶν κακιῶν μέση. ὁμωνύμως γὰρ τὸ μέσον λέγεται. λέγεται γὰρ καὶ ἐν κύκλω μέσον τὸ κέντρον. ἀλλὰ καὶ ἐν ὅροις μέσος, ὁ τῷ μέν, ὑποκείμενος. τῷ δὲ κατηγορούμενος. ἢ ὅλως ὁ δὶς λαμβανόμενος ἐν ταῖς τῶν προτάσεων συμπλοκαῖς καὶ τοῖς τοιούτοις. λέγεται γὰρ μέσος, ὁ τῶν ἀμφοῖν μετέχων τῶν ἄκρων. τῇ θέσει γὰρ καὶ μίξει καὶ κράσει τῆς σχέσεως ἐν ἅπασιν, αἴτιον ὁ μέσος ἔχει. ὁ Ὅμηρος, εἰς μέ

σιν ἀμφοτέροισι δυνήσεσθε. οὐκ ἔστιν εἰς τὸ μέσον παρελθόντες· ἀλλὰ μέσως δυνήσεσθε. μήτε τούτῳ προσχαριζόμενοι, μήτε ἐμοί. διὸ καὶ ἐπιφέρει. μηδὲ παρωγῇ. ἐγὼ δ᾿ ἔχομαι μέσος. ἀντὶ τοῦ, ἥττημαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν τῶν κατὰ μέσα ληφθέντων. μεσότης καὶ μέτρον οὐ δύναται μᾶλλον καὶ ἧττον γίνεσθαι. ἡ δὲ ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις, ἐπειδὴ ἐπ᾿ ἄπειρον προχωρεῖ, διὰ τοῦτο ἀόριστον αὐτὴν ἔλεγον δυάδα. Μεσορῶν· μέσην ὁδεύων. Μεσότης· ἀληθὲς ὅτι μεσότητές εἰσιν αἱ ἀκρότητες αἱ τῶν ἠθῶν ἀρεταί. μάλιστα ἡ δικαιοσύνη. Μεσουρανήσαντος ἡλίου. Μεσοῦται· πληροῦται. Μεσῶ· γ' συζυγίας τῶν περισπωμένων. Εὐριπίδης Μηδείᾳ. ζηλῶ σ᾿ ἐν ἀρχῇ πῆμα κοὐδέπω μεσῶ. Μεσρὲμ· ὄνομα κύριον. ὁ ἐκ τοῦ Χάμ. ἐξ οὗ καὶ Μεσρὲμ ἡ Αἴγυπτος. ἡ νῦν Μέστρ ὀνομαζομένη. καὶ Χὰμ σημειούμεθα, ἡ Αἴγυπτος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Αἴγυπτος. Μέσφ᾿ ὅτε· ἕως οὗ. Μέτα· μέτεστιν. ὦ κακὴ κεφαλή. ὅσοι τούτων μέτα, οὐκ ἔστι, μέτεστι. Μέτα· ὁ παρ᾿ Ἀρχιβίου Ἀπόλλωνι, παρὲν πεδήλου φησίν. ἐνθάδε καὶ μέτα πᾶσιν. ἐπεὶ δέ τε μέσην μετὰ χαλκόν. μετ᾿ ἀποθεν νεὸς κυανοπρώροιο. ὑπὸ χαῖται δ᾿ ἐρρώσαντο μετὰ πνοιῇ ἀνέμοιο. εἰς· μετὰ ἔθνη ἑτέρων. σύν· ξὺν δ᾿ αὖ ἐγὼ μετὰ τοῖσι. πρός· σφαῖραν τ᾿ ἔπειτ᾿ ἔρριψε μετ᾿ ἀμύμονα βασιλέα. ὁ δέ, ἔκλασε τὴν ῥάβδον πυθμένι καὶ πώματι μετὰ χεῖρας εἶχεν ἀεί, ὅτε μεθ᾿ ἡμέραν κατατιθέμενος. καὶ νύκτωρ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν ὑποτιθέμενος. καὶ αὖθις. ἐμοὶ δ᾿ ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα. ἀντὶ τοῦ μέτεστιν, ὅσον περ ὑμῖν. ἄχθομαι δὲ καὶ φρονῶ τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα. Μεταβαλών· στραφείς. Μεταβαίνω· γενικῇ. Μεταβολή, κατὰ τέσσαρας τρόπους γίνεται. φθορᾶς. ἀλλοιώσεως. αὐξήσεως. φθίσεως. καὶ ἐν τέσσαρσι θεωρεῖται κατηγορίαις. ἐν οὐσίᾳ μὲν, ὡς γένεσις καὶ φθορά. ἐν ποσῷ δὲ, ὡς αὔξησις καὶ μείωσις. ἐν ποιῷ δὲ, ἀλλοίωσις. οἷον λεύκανσις. μέλανσις. ἐν δὲ τῷ ποῦ, οἷον ἄνω κάτω. ἐν Λυκείῳ. ἐν ἀγορᾷ. ἐπὶ πλέον δὲ τῆς κινήσεως, ἡ μεταβολή. τὸ γὰρ κινούμενον, δεῖ εἶναι, ἵνα καὶ κινῆται. τὸ δὲ γινόμενον ἢ φθειρόμενον, οὐ μὲν ἔθ᾿ ὅπερ ἦν, καὶ ὅτι κινούμενον, προσῆ τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον ἴσχει μεταβολὴν, μηδὲν τῆς κινήσεως εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ὑποκειμένου συντελούσης. τὸ μέντοι γινόμενον καὶ φθειρόμενον, οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ γίνεται. ἀλλ᾿ οἷον ἐξ ὕλης εἰς εἶδος μεταβαλὸν τὸ γινόμενον καὶ τὸ φθειρόμενον ἔμπαλιν. μεταβολὴ δέ ἐστιν, ἡ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ γινομένη κλίσις, κατὰ νώτου τὰς τῶν ὀπισθίων ὄψεις μετατιθεῖσα. ἧς δύο διαφοραί. ἡ μὲν, ἀπὸ τῶν πολεμίων, ἣν καὶ ἐπουρὰν ὀνομάζουσιν. ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους. ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὴν οὕτως ὑπογράφουσι. μεταβολή ἐστι, μετάληψις τῆς προϋπαρχούσης ἐπιφανείας, εἰς τὴν κατὰ οὐρὰν ἐπιφάνειαν. ἢ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων μεταβολή, δὶς ἐπὶ δόρυ κλινάντων γίνεται. ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους. δὶς ἐπ᾿ ἀσπίδα. Μετάβολοι· πραγματευταί. μεταπράται. Μέταβος· ὄνομα κύριον. Μεταβραχύ. Μετὰ συνουσιωτῶν μαίνεσθαι καλόν. χρὴ συνεξομοιοῦσθαι τοῖς παροῦσι. ὅμοιον τῷ, ὁ μαινομένοις μὴ συμμαινόμενος, οὗτος μαίνεται. Μεταγαίνης· ὄνομα κύριον.

Μεταγενής· μεταγενέστερος. Μεταγένης Ἀθηναῖος δοῦλος παῖς. κωμικός. τῶν δὲ δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα. Αὖραι, Μαμμάκυθος. Θουριοπέρσαι. Φιλοθύτης. Ὅμηρος ἢ Ἀσκηταί. Μεταγειτνιών· δεύτερος μὴν παρὰ Ἀθηναίοις. ἐν ᾧ τοῦτο, Ἀπόλλωνι Μεταγειτνίῳ θύουσι. Μεταδιδάξαι· τὸ τὴν προτέραν ἀφεῖναι βουλὴν, καὶ ἐλθεῖν ἐπ᾿ ἄλλην. καὶ ὅτε μεταδιδάσκοντος ἐπείθοντο τοῦ ἡγεμόνος, ὅτε ὀλοφυρομένου καὶ ἱκετεύοντος ἐπασχόντι πρὸς τὰς δεήσεις. Μεταδίδωμι· δοτικῇ. γενικῇ δὲ, ὑμεῖς ὦ Ἀθηναῖοι πάσης τῆς πόλεως μεταδιδόντες αὐτοῖς. Μεταδιῶξαι· ἐπιζητῆσαι. ἐφευρεῖν. μετὰ τῶν ἐπιτηδείων ὑπεξελθόντα, ἑτέρων μεταδιῶξαι χώραν. Μεταδόρπια· ἐπιδόρπια. Μετάδος ἐνδεεῖ ἄρτου. Μετακαλοῦντες· οἱ ἀπειθοῦντες. τινὲς μὲν, ἀπειλεῖν ἀναστέλλοντες. τινὲς δὲ, καὶ βίᾳ μετακαλοῦντες. Μετακλείδης· ἔστιν ἐν τοῖς Ἀθηναίοις. Μετακοσμοῦν· τὸ κόσμου κρείττονα. Μεταλαμβάνω· γενικῇ. καὶ μεταλαγχάνω ὁμοίως. Μεταλέσσω· αἰτιατικῇ.

Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν· παροιμία λεγομένη, ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς Λεσβίους κιθαρῳδοὺς πρώτους προσεκάλουν. ἀνασταθείσης γὰρ τῆς πόλεως αὐτῶν, χρησμὸς ἐγένετο Λέσβιον ᾠδὸν μεταπέμπεσθαι. οἱ δὲ ἐξ Ἀντίσσης Τέρπανδρον ἐφ᾿ αἵματι φεύγοντα μεταπεμψάμενοι, ἤκουον αὐτοῦ ἐν τοῖς συσσιτίοις καὶ κατεστάλησαν. οἱ Λακεδαιμόνιοι στασιάζοντες, μετεπέμψαντο ἐκ Λέσβου μουσικὸν Τέρπανδρον. ὅστις ἥρμοσεν αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὴν στάσιν ἔπαυσεν. εἴ ποτε οὖν μετὰ ταῦτα μουσι-

κατὰ τὴν ᾠδὴν οὗ οἱ λακεδαιμόνιοι, ἔλεγον μετὰ λέσβιον ᾠδόν. Μεταλλᾷς· μεταφρᾷς. καὶ μεταλλᾷς· ἀντὶ τοῦ ἐρωτᾷς· πολυπραγμονεῖς. ἐν ἐπιγράμματι. ὅτι μεταλλᾷς τοῦτον μυχὸν ὦ φιλόλυχνε.

Μεταλλεία. κέρδινα τοῦ χρυσοῦ. Μεταλλεῖς· οἱ τὰ μέταλλα ἐργαζόμενοι. Φαῦνος ὁ υἱὸς πίκου τοῦ καὶ διός. ὃν ἑρμῆν ἐκάλεσαν εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος, μέταλλον ἐφεῦρε χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου. καὶ τὴν τούτων ἐργασίαν, παρέδωκε τοῖς δυτικοῖς. ὡς καὶ πλουτοδότην αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι. Μεταλήξαντι· παυσαμένῳ. Μεταλῆσαι· πολυπραγμονῆσαι. Μεταμαθεῖν· μεταγνῶναι. παύσασθαι ἀμαθίας. ὑμεῖς δὲ ὀμωμοκότες ἀναίδην παρεσπονδήσατε. ἀλλ' εἴτε καὶ νῦν ἐθελήσετε μεταμαθεῖν τὸ συμφέρον, οὐδέν τι ἔλαττον ἕξετε. κυρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον, τὸ μετὰ ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν ἀφέμενον τοῦ πρώτου. ἀριστοφάνης πλούτῳ. οὐδ' ἂν μεταμάθοις; οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι τὸν πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ βάττου σίλφιον. καὶ μετέμαθεν ἑβραῖος ὢν τὴν τῶν ἀσσυρίων δυσσέβειαν. ἀντὶ τοῦ ἠλλάξατο. Μεταμέλει· μετανοεῖ. μεταμέλεια γίνεται. εἰ δὲ ἤδη μεταμέλει τούτων αὐτῷ ὄντι καὶ ξυνομολογεῖ, ὅτι ἀπὸ θυμοῦ εἶναι φιλίαν καὶ συμμαχίαν ῥωμαίοις ποιήσασθαι. Μεταμέλεια· πάθος ἀνθρώπινον. τὸ δὲ θεῖον μεταμελείας ἀμύητον. μεταβολαῖς δὲ συγχωρεῖ περιπίπτειν, ὥσπερ οἰκονομικῶς. ὥσπερ τὴν ἰουδαίων ἱερωσύνην κατέπαυσε καὶ τὴν βασιλείαν ἀσσυρίων καὶ βαβυλῶνος καὶ μακεδόνων. Μεταμείβων· μεταλλάσσων.

Μετὰ μυσῶν· ἐπὶ τοῦ πεπαιδευμένου. ἡ κοινὴ ἐπὶ τοῦ συνόρμου ἀπαιδεύτου τοῖς πεπαιδευμένοις. καθυπόκεισιν δὲ ἀναγνωστέον. Μεταμώνιος· μάταιος. πρὸς οὐδὲν χρήσιμος. ἀριστοφάνης. ἐς κόρακας βαδίζ' ἡ μεταμώνιος. Μεταναστεύει· φεύγει. μετοικεῖ. Μετανάστης· μέτοικος. φυγάς.

Μετανάστρια· ἡ πέρδιξ. ὃν ἔτι μου τλῆμον σκοπέλων μετανάστρια πέρδιξ, πλεκτὸς λεπταλέοις οἶκος ἔχει σε λύγοις. Μετανεγνώσθη· μετεπείσθη. καὶ ἐπέπαυται τοῦ θυμοῦ. ὡς καὶ μετεγνώσθη. σοφοκλῆς. ὦ ταίας δ' ἐξ ἀέλπτων μετεγνώσθη θυμὸν ἀτρείδαις. Μετανίσταμαι· γενικῇ.

Μετάνοια. Μεταξύ· ἀναμέσον. σαϊανὸς δὲ τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἔργων ἐκούφιζε τοῦ πλήθους τὸν κάματον. καὶ μεταξὺ πορευόμενος ἄλλοτε ἄλλως ἔταττε. Μεταξύ· ἔτι. οὐ πρὸ πολλοῦ. ὁ δὲ ἀλέξανδρος μεταξὺ πίνων καὶ ἀναφλεχθεὶς ὑπὸ τῆς μέθης, πρὸς ἔριν ἦλθε πρὸς κλεῖτον. καὶ λόγχην ἁρπάσας παρά του τῶν δορυφόρων, διήλασε τοῦ κλείτου τὴν λόγχην ὥσπερ οἰστρηθείς. καὶ αὖθις. ἐξάπτεται δὲ αὐτοῦ μεταξὺ πίνοντι ὀργὴ πρός τινα συμπότην μὲν τότε, κοινωνὸν δὲ τῶν φόνων. Μεταξυλογία· τὸ πρὸς βραχὺ παραλιπόντα τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν, περὶ ἑτέρας κινῆσαι τὸν λόγον. πρὸς βραχὺ ὁ λόγος ἐπέπαυτο αὐτῷ περὶ τῆς χώρας. καὶ αὖθις, ὥσπερ ἐν μεταξυλογίᾳ τινί, περὶ ἄβρου τοῦ σαρανικοῦ διελεγέσθην ἄμφω. Μεταπέμπομαι· αἰτιατικῇ. Μετάπεμπτος· προσκληθείς. Μεταπήδα· διάβαινε. μετέρχου. ταχὺς δ' ὅταν εἰς ἄπορον ἐμπέσῃς, ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα φρενός. ἄπορον δέ, ἤγουν ἕτερον ὅτι οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. φησὶ δὲ ὅτι, ἐὰν ἡ διάνοιά σου εἰς ἄπορον νόημα ἐμπέσῃ, μετάβαινε ἐπ' ἄλλο. σκώπτει δὲ διὰ τούτων βούλεται τὸν σωκράτην, ὡς χλευαζόμενον ταῖς ζητήσεσι καὶ μεθιστάμενον ὑπὸ στενοχωρίας. διδάσκει οὖν αὐτὸν ὅτι ἐὰν ἀπορήσῃς εἴς τι, ταχέως ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα. ὁ δὲ ὑποτιθέμενος ἄλλῳ, δηλονότι αὐτὸς ἐν πείρᾳ γινόμενος τῶν ὅσα λέγεται, ὑποτίθεται. Μεταπόντιος ὄνομα κύριον. καὶ θηλυκῶς, ὄνομα πόλεως.

Μεταποιοῦμαι· γενικῇ. φροντίζω. προνοοῦμαι. μεταποιῶ δὲ τὸ μεταβάλλω, αἰτιατικῇ. ἐπειδή φησι μεταποιήσει τοὺς νόμους, καταλυθήσεται ὁ στέφανος. Μεταπρίνιον· τὴν δίκην τὴν ἔφορον τῶν ὅλων, μεταπρίνιον φασί. Μεταπύργιον· ἐν μέσῳ οἰκοδόμημα τῶν ἐπὶ τοῦ τείχους πύργων. οὕτω θουκυδίδης καὶ λυσίας. Μετάρσιος· μετέωρος. ὑψηλός. Μεταρρυθμίζεται. Μέτασσαι· τὰ ὕστερα πρόβατα. Μετασοβῶν· διαδονῶν. Μετασπώμενος· ἀνακληθείσας. μεταδιώξας. Μεταστοιχειοῦσα· μετασχηματίζουσα. μεταπλάττουσα. ὡς ἀναστοιχειοῖς, μεταπλάττεις.

Μετασχεῖν· ἐπιλαβεῖν. μεθέξειν. Μετατάξασθαι· ἀντὶ τοῦ μετελθεῖν. Μετὰ ταῦτα· μετὰ τὴν ἐν μαραθῶνι μάχην, καὶ μετὰ τὸν πόλεμον, ἡ συμμαχία. ἐπὶ τῶν ἐπὶ ὑποθέσει τινὶ καθυστερισάντων. Μετατροπὸς αὖρα· ἀντὶ τοῦ ἡ μεταβληθεῖσα. Μέταυλος· ἡ ῥυπαρὰ λεγομένη αὐλή. οὗ ὄρνεις ἦσαν. Μεταφέρεσθαι τόν· προσήκει ἑαυτοῦ μεταφέρειν καὶ μεταχειρίζεσθαι τὰ

πράγματα. Μετάφρενα, ὁ μεταξὺ τῶν ὤμων τόπος. Μεταφῦναι· μεταπλασθῆναι.
Μεταχειρίζειν· ἀντὶ τοῦ μεταχειρίζεσθαι. Θουκυδίδης δ΄. Μεταχειρίζομαι αἰτιατικῇ. Μετα-
χειρίσαι· τουτέστιν ἐναλλάξαι, ἤγουν ἀπὸ δευτηκοτέρου κρεῖττον ῥίψεις. Μεταχρόνια· εἰς
ὕψος φερόμενα. τίς γάρ ἐμοί σε ὁ μισθὸς ἐπάξιος, ἥν σε διδάξω ὑψοῦ ἀερονήχεα μεταχρονίην
ποτέεσθαι. Μεταχρωννύντες· μετασχηματίζοντες. Μεταίτιον· Ἡρόδοτος. οὗ ἕνεκα πᾶν γὰρ
τὸ πλῆθος ἦν μεταίτιον, ὅτι ἐδέχοντο τοὺς νόμους. Μέταιτος· προσαίτης. ἐπαίτης. οὗτος τε
μέταιτος ἐτελεύτησε καὶ χρημάτων ἄπορος, ὡς κοινοῦ ταφῆναι. Μεταίχμιον· τὸ μεταξὺ
τῶν δύο φαλάγγων ἐν πολέμῳ. Μετεβάλετο· ηὐτομόλησεν. ὁ δὲ ἅμα τῷ εἰς ὄψιν ἐλθεῖν, με-
τεβάλετο πρὸς τοὺς πολεμίους. Μετέθετο· ηὐτομόλησεν. ὁ δὲ ὢν τὰ πάντα νεώτερος, καὶ τὸ
πλέον μετεωρισθεὶς ἀρχῇ, μετέθετο ἑκουσίως πρὸς τὸν βάρβαρον. Μετεκίαθον· μετῆλθον.
Μετελάσομαι· ἐπελάσομαι. Μετελθών· ἐπελθών. Μετεῖμε· πρόσιμε. Μετεμε-
λήθη· μεταμέλεια ἐπὶ θεοῦ οὐδέν. ἀλλὰ τῆς παιδείας φησὶ τὴν παῦλαν, μεταμέλειαν. Μετε-
μόσχευσε· μετεφύτευσε. Μετενεργεῖ· μετὰ ἀληθείας. Μετένεγκε· μετένεγκαι δέ. Με-
τεξέτεροι· παρ᾽ Ἡροδότῳ. ἀντὶ τοῦ ἔνιοι. οἱ δὲ μετεξέτεροι αὐτῶν, οἱ μέν, πρὸς κύβους· οἱ δέ, πρὸς
ὕπνον ἐτράποντο. Μετέωρα· ὑψηλά. Ἀγαθίας. τὰ δὲ τῆς Ἰταλίας πολίσματα, μετέωρα ἦν
πάντα καὶ δεδονημένα. ἀντὶ τοῦ ἕτοιμα πρὸς ἐπιχείρησιν. Μετεωρίσαντες. Μετεωρισθέν-
των· ἐπαρθέντων. μετεωρισθέντων δὲ τῶν ῥοίων διὰ τὴν ἀκμείαν, τούτοις χαρείας ἐταπείνωσε.
Μετεωρισμός· ἡ ὑπερηφανία. Μετεωροκοπεῖς· μετέωρα πέτη. καὶ μάτην καὶ ὡς ἔτυχε κά-
μνεις. μετεωροκοπεῖν δέ ἐστι κυρίως τὸ ἐν πλάτει τῆς κώπης, ματαίως τὴν θάλασσαν τύπτειν.
καὶ μετεωρολέσχους τοὺς φιλοσόφους Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Νεφέλαις, ὅτι τὰ οὐράνια περισκοποῦ-
σι. μετενήνεκται δὲ ἡ λέξις τὸ μετεωροκοπεῖν, παρὰ τὸ θαλαττοκοπεῖν. ἐπὶ γὰρ τοῦ ψόφου τὸ κό-
πτειν παραλαμβάνεται. καὶ ἀλλαχοῦ. θαλαττοκοπεῖς καὶ πτερυγίζεις. Μετεωρολέσχαι· οἱ περὶ
οὐρανοῦ φλυαροῦντες φιλόσοφοι. Μετέωρος· ἐφ᾽ ὕψους. οἱ δὲ δορυφόροι μετέωρον ἀράμενοι
τὸν σύφακα, εἰς τὸν ζιακηντὸ παρακαλούμενον, ἐκόμισαν ῥίψαντες κάτω. Ἰώσηπος. ἄμεινον δεῖ-
ναι μετέωρον ἐν φόβῳ τὸν αἴτιον καταλείπειν. Μετεωροπολῶν· τὰ οὐράνια σκοπῶν. καὶ με-
τεωροπορῶν. Μετέωρος ὁ ἤδη πρὸς πρᾶξίν τινα ηὐτρεπισμένος. μετῆλθε τὰς πόλεις μετε-
ώρους πρὸς ἀπόστασιν οὔσας. καὶ αὖθις πάλαι μετέωρος ὤν, πρὸς τὴν τῆς Ὀλυμπιάδος θέαν ὥρμη-
σε. καὶ Ἰώσηπος. μετεώρους ὄντας ἐπὶ τῷ μέλλοντι πολέμῳ, τοὺς πολλοὺς ἐσπάρασσεν. ἦσαν δὲ με-
τέωροι ταῖς ψυχαῖς καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἔτι σαλεύοντες. καὶ αὖθις. ὁ δέ, μετέωρος ἦν πρὸς πᾶ-
σαν καινοτομίαν. διὸ καὶ προθύμως ὑπήκουσε τοῖς παρακαλουμένοις. μετέωρος ἦν ἡ Ἑλλάς, πα-
ρὰ Θουκυδίδῃ. ἀντὶ τοῦ ἐκεκίνητο καὶ οὐχ ἡσύχαζον. Μετεώρους νῆας παρὰ Θουκυδίδῃ. ἀντὶ τοῦ
πελαγίας καὶ μὴ ἐπ᾽ ἀγκυρῶν ἱσταμένας, ἀλλ᾽ ἀπεχούσας τῆς γῆς. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀπεχόν-
των τῆς γῆς καὶ ἐν ὄρει ὄντων. ἢ παρὰ τὸ ἀφεῖναι τὴν γῆν καὶ περὶ τὸν ἀέρα λοιπὸν εἶναι. Μετέω-
ροι· ἦσαν δὲ μετέωροι ταῖς ψυχαῖς καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἔτι σαλεύοντες. Μετεωροφένακας·
οὕτω καλεῖ τοὺς διὰ τῶν μετεώρων ἀπατῶντας Ἀριστοφάνης. φενακίζειν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν. Με-
τερρυθμίζετο. Μετέρχομαι αἰτιατικῇ. Μετέσχε γενικῇ, καὶ μετέχω ὁμοίως. Μετει-
λήχει, γενικῇ. Μετειληχότα· μεταλαβόντα. Μέτειμι· ἐξετάζω. ἀνακρίνω. μετέρχομαι.
Μετεῖναι. Μετιέναι· ἐπεξελθεῖν. Ἡρόδοτος, πρῶτον μὲν τοὺς μάγους οἱ μετεῖναι τὸν κῦ-
ρον ἀνέπεισαν, ἀνεσκολόπισε. Μέτεισιν, αἰτιατικῇ. ἀμύνεται. ἐπεξέρχεται. μέτεισι τοὺς
Ἀθηναίους ὑπὲρ τῶν ἀθέσμων φόνων ἡ δίκη, καὶ ἀφορίαις συνείχοντο. Μετῆ· ὀξύ. μέτεισι.
Μετήεσαν· μετήρχοντο. ἐδίωκον. καὶ ὡς κατειργάσαντο τὸ κάλλιστον ἔργον, ἔφυγεν ὤκιστα ὁ τοῦ
ἐραστοῦ. μετήεσαν δὲ αὐτὸν οἱ δορυφόροι καὶ διέφυγεν ἂν ἐκεῖνος, εἰ μὴ προβάτοις συνεζευγμέ-
νοις περιπεσὼν καὶ συμπλακεὶς ὥσπερ δή, κατὰ τὰς ἀνετράπη. Μετήφ· ἀφυστερεῖ. ἢ ἀποτυγχάνει
κλήρου. Μετῆλθε τὴν ἄλοχον, ἀντὶ τοῦ προσωμίλησεν αὐτῇ. Μετήορος, ὑψηλός.
Μετίημι αἰτιατικῇ. Μετίχνια· κατ᾽ ἴχνη πορεύεσθαι. Μετοκλάζειν· μετοκαθίζειν.

Μετ' ὀλίγον χρόνον, αἰτιατικῇ. Μετὸν. ἐξόν. ἀριστοφάνης. οὐδὲ ἢν ἡ λέπτης οὐδεὶς ἔστι. πῶς γὰρ ἡ λέψαιμε τὸν αὐτόν. ἀντὶ τοῦ μέτεστι. Μετόπισθεν. ἐν ὑστέρῳ. μετὰ ταῦτα. Μετόπωρον, τὸ φθινόπωρον. ὁ μετὰ τὴν ὀπώραν καιρός. Μετόρχιον. τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν. ἢ τὸ μεταξὺ τῶν χωρίων, ὅπερ λέγεται ὄρχος. μεταστήσει φησὶ τὰ φυτὰ ἀπὸ τῶν ἀρουρῶν τῶν ἀπειργομένων. ἢ μετόρχιόν ἐστι, τὸ μεταξὺ τῶν συμφύτων πεδίων. ἐν ᾧ, ἢ σῖτος ἢ ἄλλο τι ἔσπαρται. Μετουσία. κοινωνία. Μετοχετεύειν. μετακομίζειν. Μετοχή. ὁ περίβολος. δαβὶδ. ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Μέτων, ὁ μαθηματικός. καὶ μέτωνος ἐνιαυτός. οὗτος ὁ μέτων, ἀριστος ἐγένετο ἰατρός. καὶ ἀστρονόμος. τοῦτου ἐστὶν ὁ λεγόμενος μέτωνος ἐνιαυτός. καλλίστρατος δέ φησιν ἐν κολωνῷ εἶναι αὐτοῦ τι ἀνάθημά τι ἀστρονομικόν. ἀφρόνιος δέ, ὅτι τὸν δῆμον ἦν ἐκ κολωνοῦ. πρὸ τοῦ θεοδώρου δὲ ἡλιοτρόπιον ἦν ἐν τῇ νῦν οὔσῃ ἐκκλησίᾳ πρὸς τῷ τείχει τῷ ἐν πνυκί. ἢ ὅτι ἐν κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεσκευάσατο φησὶν ὁ φρύνιχος μονοτρόπῳ. τίς δέ ἐστιν ὁ μετὰ ταῦτα φροντίζων. μέτων ὁ λευκονοιεύς, οἶδα ὅτι κρήνας ἄγων. ἢ ἴσως ὅτι ἐν τῷ κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεμηχανήσατο. ἢ ἄγαλμα ἢ ἀνάθημα ἀστρονομικὸν κατεσκευάσατο. Μετωνυμικῶς. μετονομασμένως. Μέτωπον. καὶ μετωπίδιον. τὸ ἐπὶ τοῦ μετώπου. Μέτωπον τῆς νεώς, ἡ πρῷρά ἐστι. καὶ μετωπηδόν. τουτέστι τὰ πρόσωπα τῶν νεῶν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις. Μετώχετο. ἐπορεύετο.
Μετρῶ. αἰτιατικῇ. Μετρεῖτο. παρασχέτω ἀριστοφάνης. πυροὺς πεινῶσι μετρείτω. Μετρήσαντες. διελθόντες. Μέτρησον. δάνεισον. καὶ ἡσίοδος. εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος. εὖ δὲ ἀποδοῦναι. καὶ θεόπομπος καπήλης μετάδος. ἢ μέτρησον καὶ τιμὴν λάβε. Μετριάζει. ταπεινοφρονεῖ.
Μετριοπαθεῖν. ἐν μέρει τὰ πάθη καταδέχεσθαι. συγγνώσκειν. ἀππιανός. κλαύδιος μάρκελλος πόλιν τῶν ἐναντίων παραστησάμενος. καὶ συγγνώμην ἔδωκε ἀργυρίου τριάκοντα τάλαντα λαβών. νεβρώδεις δὲ αὐτοὺς περὶ τῆς δὲ τῆς μετριοπαθείας πυθόμενοι ἐθαύμαζον. καὶ αὖθις. τοῖς μήδοις ἀναζωπυροῦνται τὸν φιλοπόλεμον. μετριοφρονεῖν ἐπὶ τοῖς ἔναγχος συγχωρήσασιν ἐπιτάγμασιν. ἀριστοτέλης λέγει τὸν σοφὸν μετριοπαθῆ μὲν εἶναι. ἀπαθῆ δὲ μὴ εἶναι. Μέτριος. ὁ μεμετρημένην ἔχων τὴν οὐσίαν. ἢ τὸ ἦθος ἐπιεικής. ἔνιοι δὲ τῶν μετρίων ἀνδρῶν διηπόρουν ἐπὶ τοῖς προσπίπτουσι. καὶ μαρκέλλῳ. τιμολέοντα δὲ ὁ τίμαιος ὁ ταυρομενίτης ὑπερεπῄνεσε τοῦ μετρίου. Μετρίως. ὡρισμένως. ἀντὶ τοῦ μεταλλαγμένως. ἢ δεδαπανημένως. Μέτριοι. εὐγνώμονες. ξυνωμολογήσαντος ἀμφοτέροις ἑαυτοῦ καὶ ἄλλο ὅτι τῶν μετρίων ἐπαγγέλλοι ἀντώνιος. ὁ δὲ ἀντὶ τῆς πρασηνῆς τὸν πόλεμον ἀνῆκε. Μέτριοι ἀθήνηθεν ἀποπλεύσας ἀσκληπιόδωρος, καὶ εἰς σελεύκειαν τῆς συρίας ἀφικόμενος, διεσκοπεῖτο τὰ ἤθη τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἐν τῇ περιόδῳ ὅλῃ, δισὶ μόνοις ἔφη ἐντετυχηκέναι μετρίως ἔχουσιν ἀνθρώποις. ἰλαρίωνι τῷ φιλοσόφῳ τὴν ἀντιόχειαν. ἐν δὲ τῇ λαοδικείᾳ τῇ ἐχομένῃ πόλει τῶν σύρων, μακαρίῳ δικαιοτάτῳ τῶν καθ' ἡμᾶς ἀνθρώπων καὶ τὴν ἀριστείδου ἐπωνυμίαν ἐπενεγκαμένῳ δομνίνῳ τῷ φιλοσόφῳ. Μέτρον. ἐστὶν ἐμοῦ στάδιον. Μετρονόμοι. ἀρχή τις ἀθήνησιν ἡ τῶν μετρονόμων. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμόν, ιέ μὲν εἰς πειραιᾶ. θ' δὲ εἰς ἄστυ. εἶχον δὲ τὴν ἐπιμέλειαν, ὅπως δίκαια ᾖ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων. Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες. ἀμέτρως δὲ μᾶζαν ἔδοντες. οὗτος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν περιέστη ἔκ τινος χρησμοῦ ὃν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς συβαρίταις. ὑβρισταὶ γὰρ ὄντες καὶ ἀμετροπόται, ἀπώλοντο ὑπὸ κροτωνιατῶν. τοῖς οὖν διαφυγοῦσιν αὐτῶν οὗτος ἐχρήσθη. Μετοίκιον. μέτοικος μὲν ἐστίν, ὁ ἐξ ἑτέρας πόλεως μετοικῶν καὶ ἐν ἑτέρᾳ καὶ μὴ πρὸς ὀλίγον ἐπιδημῶν ὡς ξένος. ἐδίδου δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ καθ' ἕκαστον ἔτος, δραχμὰς ιβ'. ὅπερ ἐλέγετο μετοίκιον. ἰσαῖος δὲ ἐν τῷ κατ' ἐλπαγόρα καὶ δημοφάνους, σημαίνει ὅτι ὁ μὲν ἀνήρ, ιβ' δραχμὰς ἐτέλει μετοίκιον. ἡ δὲ γυνή, ϛ' καὶ ὅτι τοῦ υἱοῦ τελοῦντος, ἡ μήτηρ οὐκ ἐτέλει. μὴ τελοῦντος δέ, αὐτὴ ἐτέλει. οἱ δοῦλοι δὲ ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν, ἐτέλουν τὸ μετοίκιον. μένανδρος δέ φησι πρὸς ταῖς ιβ' δραχμαῖς καὶ τριώβολον καὶ τούτους τελεῖν ἴσως τῷ τελώνῃ. ἡ μὲν τὸ μετοίκιον μὴ τιθέντες μέτοικοι, ἀπήγοντο πρὸς τοὺς πωλητάς. καὶ εἰ ἑάλωσαν, ἐπιπράσκοντο. ἐνεβίβαζον δὲ καὶ εἰς τὰς ναῦς τοὺς μετοίκους. ὡς δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς δηλοῖ. ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφίας τοὺς μετοίκους. ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκάφας ἐκόμιζον οὗτοι. Μέτοικοι.

μέρος ἐστὶ τῶν πολιτῶν οἱ μέτοικοι ἀτελές, ὡς τὰ ἄχυρα τῶν κριθῶν. Ἀριστοφάνης· τοὺς γὰρ μετοίκους, ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω. μέτοικοι δὲ οἱ ἀφ' ἑτέρας πόλεως μεταστάντες καὶ εἰς ἑτέραν οἰκοῦντες. Ἐπὶ Θουκυδίδου εἶπας ἂν καθ' ἑξῆς οὐ μετοίκιον· ὡς δυνατὸς εἶναι λέγειν. παρὰ Σοφοκλεῖ δέ, μέτοικος; ἀντὶ τοῦ ἔνοικος· εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἔνοικος. οὐ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔνοικος ὡς ἡμεῖς φαμὲν εἴρηται. μετοίκους δὲ καλοῦμεν τοὺς ἀπὸ ἑτέρας χώρας οἰκοῦντας, πρὸς τοὺς μετοικισθέντας ποθέν. τοῦτο δὲ σημαίνει ἔνοικον. Αἰσχύλος· τοὺς οἰωνοὺς τῶν ὑψηλῶν τόπων, ἀντὶ τοῦ ἐνοίκους. καὶ αὖθις· Ζωβίαν ὑποδεξάμενοι καὶ ἀριστείδην φυγόντα· καὶ ἀξιοῦσαν ἂν παθεῖν ὅ,τι ἰσχύει, ἐπὶ τὸ τοῦ μετοικίου πωλητήριον ἦγαγε· καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγὴν πέπρακε. καὶ αὖθις· τοῦτον δὲ ἐπιπράσκον τὸ μετοίκιον ἀποτίνουσιν τεθεῖναι.

Μετοικίσασθαι· ἀντὶ τοῦ μετατίθεσθαι τὸν φαῦλον οἰωνόν. Μετοίχεσθαι· μετελθεῖν. μεταβαίνειν. Μετοιχήσονται· μεταχωρήσονται. μετέλθωσι. Μέχρι· ποινική. μέχρι ᾅδους. μέχρι αἰδίου. Μέχρι τῶν ἀμφωτίδων· ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων. τὸ δὲ ἀμφωτίδων, μέχρι τῶν ὤτων. Μειαγωγεῖν· τὸ ἔλαττον φέρειν. καὶ μειαγωγεῖον. Μειαγωγήσουσι τὴν βαγωύαν· αὐτίς εἰσήγαγεν εἰς φράτορας υἱὸν ἐνήλικα προσάμενον, ἱερεῖον παρίστατο αὐτῶν ἐν ὧ εἰσῄει σταθμῷ, πρὸς ὃ ἔδει προσάγειν· καὶ οὐκ ἐξῆν μεῖον παρασχεῖν· ὅτε γὰρ ἐπιτεθείη τοῖ ἱερεῖον εἰς τὸν ζυγόν, περιεστῶτες ἐβόων· μεῖον μεῖον. τοῦτο δηλονότι ἔλαττόν ἐστι. παρὰ τοῦτο οὖν λέγει μειαγωγήσουσι τὴν βαγωύαν. πρὸς τὸν ζυγὸν προσάξουσι καὶ στήσουσι. καὶ ὁ τὸ πρόβατον εἰσάγων, μειαγωγὸς ἐκαλεῖτο, κουρεῖον. ἔδει δὲ αὐτὸ ἔλαττον ἰσχεῖν σταθμοῦ τινος διὰ τοὺς φιλοδοξοῦντας. Μειαγωγία, καὶ μειαγωγὸς ὁ εἰσάγων. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν. οἱ φράτορες ἵνα μείζους νέμωνται μερίδας, ἐπεφώνουν ἑστῶτες· κάτα κεῖν δεῖ· ὃς μείων γάρ ἐστι. μειαγωγῆσαι δέ ἐστι, τὸ ἀποδοῦναι τοῖς φράτορσι τὸ μεῖον. Μείδας· Μείδαντος ὄνομα κύριον. Μειδιάμα· ὁ γέλως. Μειδίας ὄνομα κύριον. Μειδῶ, τὸ γελῶ· καὶ μειδιῶ ὁμοίως. Μείδωνος ὄνομα κύριον. Μείδυλος ὄνομα κύριον. Μείζονα βοᾷ δάφνης χλωρᾶς καιομένης· ἐπὶ τῶν μέγα βοώντων. Μέλανι· τῷ μέλανι. Μείλαξ· ὁ λειμών. ὁ παράδεισος· καὶ πληθυντικῶς, μείλακες. Μείλια· τὰ προοίκια. Μειλίγμασιν· ἀπατήμασιν. ἐξιλεώμασιν. ἡδύσμασι, καὶ τὸν πόθον τῆς μειλίξεως, οὐδ' αὐτὸν ἀπεκρύψατο. Μειλικτήριον. Μειλικτηρίοις· προσηνέσιν. ἡδέσι. πραέσι. Μειλιχίου δέρον.

Μειλίξασθαι· πραῦναι. Μειλισσουργίς. Μειλισσόμενοι· παρακαλῶν. πραΰνων.

Μειλιχία· καὶ μειλίχιος· πρᾶος. χρηστός. Μείλιχον· πρᾶον. χρηστόν. Μεῖον· καὶ μειαγωγός. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλέα φησί· παρέστη μεῖον· θῦμα δὲ ἐστιν, ὃ τοῖς φράτορσι παρεῖχον οἱ τοὺς παῖδας εἰσάγοντες εἰς τούτους· ὅθεν τὰ ἱερά, μεῖον προσηγορεύθη. Μεῖον· ἔλαττον. μικρότερον. ὁ δὲ εἰς αὔξησιν τῆς ἀρετῆς καὶ μείωσιν τῆς κακίας, ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν. οὐδέν τι μεῖον ἢ ὁ Σωκράτης εἰς τὴν ζήτησιν τοῦ ἀληθοῦς. ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν λ' μὴ διαλέγεσθαι προσταχθείς, οὐχ οἷός τε ἦν πείθεσθαι τῷ προστάγματι. καὶ αὖθις· οἱ δέ, ἐν μάχαις πολλαῖς ἔφερον τὸ μεῖον. Μειονεκτεῖν, τὸ ἧττον φέρειν. ἐλαττοῦν. Μειονέκτημα· καὶ μειονεκτῶ, γενική. τὸ ἔλαττον σου ἔχω. καὶ μειονεκτούμενοι, ἐλαττούμενοι. Μειονεξία. Μείου· ἔλαττον τίθει. Ξενοφῶν. Κῦρος ἔφη πρὸς Ἀράσπαν τὸν κατάσκοπον μηδὲν ἐλάσσω τὰ πλήθους. μηδὲ μείου τὰ τῶν πολεμίων. κρεῖσσον γὰρ μείζω οἰηθέντας μείονα ἰδεῖν, ἢ μείω ἀκούσαντας ἰσχυρότερα εὑρίσκειν.

Μειοῦται. Μείων, ὁ ἐλάσσων. Μειρακιεύεσθαι· ὡς μειράκιον ἀθύρειν. μεῖραξ γὰρ τὸ μειράκιον. καὶ μειρακύλλιον. Μείρεται· βουλεύεται. Μείρω· μερίζω. Μείς· μὴν αἰολικῶς. Μεῖστον· τὸ ἐλάχιστον. Μή· ἀπαγορευτικόν. ἀντὶ τοῦ οὐ, κεῖται παρὰ Καλλιμάχῳ· ἠρνεόμην θανάτοιο πάλαι καλέοντος ἀκοῦσαι, μή, μεταδῶ· τουτέστιν οὐκ ἀπέθανον πρὸ τοῦ, ἵνα οὐ μεταδῶ καὶ ἐπὶ σοὶ θρηνήσω ἀποθανόντος. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει τὸ μὴ ἀντὶ τοῦ οὐ τάττεται. Μὴ ἀποσκορακίσῃς με. μὴ ἐκδιώξῃς με. μὴ ἐς κόρακας ἐκβάλῃς. Μηδ' ἄκανθα ἀμύξῃ τοὺς ἀγαθούς. μηδ' αὖ πάλιν. ἀντὶ τοῦ μηδὲ πλησίον γένοιτό μοι τοῦτο ὅπερ λέγεις. Μήδυμα· ὄνομα τόπου παρὰ τῷ Ἰωσήπῳ. Μηδ' ὑμέλαν· ἐπὶ τῶν καταφρονούντων. Μηδαμῆ· καὶ μη

δημοῦ. καὶ μηδαμῶς. Μηδαμινός· ὁ εὐτελής. Μήδεα, τὰ βουλεύματα. καὶ τὰ αἰδοῖα. Μηδ'
ἀκὰρ φρονεῖν. ἐπὶ τοῦ ἡσύχου. Μὴ δὲ μέλι, μὴ δὲ μελίσσας. ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων πα-
θεῖν τι φαῦλον μετ' ἀγαθοῦ. Μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς. παρὰ ἀριστοφάνει. τὸ δ' εὖ παρέλκει ἢ
ἀττικόν. Μηδένα ποτεῖ ἴσθι ἄλλο πλὴν θεῷ φίλος. εἰς ὅσον ἐπὶ τὴν αὐτοῦ λῆξιν καὶ τὸ αὐτοῦ κρά-
τος ἀριθμοῦμαι. λῆξις δὲ ἡ παῦσις. Μηδὲ ἡ πεδουλεύσασα γυνή, δέσποινα γένηται. μηδὲ πρὸ
τοῦ ἔρδειν γυναῖκα. μὴ δὲ γείτονος κακά. μὴ δὲ κυβερνήτην φίλυπνον. μὴ χάλον κωπηλάτην
παραινεῖ μὴ εἰς ἄχρηστα ἀναλίσκειν. Μήδεια. κολχίς. ἡ αἰήτου θυγάτηρ. φαρμακίστη γυ-
ναικῶν. ἥτις ἀσινῶς ἐποίησε τὸν ἰάσονα ζεύξαντα τοὺς πυρίπνοους ταύρους ἀρόσαι τὴν γῆν. καὶ λα-
βὼν τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἠγάγετο τὴν μήδειαν. οἱ ἕλληνες τὴν ῥάφανον καλοῦσι μηδείας ἔλαι-
ον. Μηδείσαντες. μὴ φοβηθέντες. Μήδη, ὄνομα κύριον. μηδία δὲ χώρα ἡ τῶν μήδων.
Μηδίας. ὁ ῥήτωρ. Μηδίζω. τὰ τῶν μήδων φρονῶ. καὶ μηδίσαντες. Μηδικὴ πόα. ἡ τρίφυλ-
λος λεγομένη. ἐκ τῶν μηδικῶν τὸν λεγόμενον παρ' ἡμῶν οὐέρανον. ἐπὶ τῶν μηδικῶν ἐγένετο ψήφισμα. ὡς
ἕκαστον κατὰ δύναμιν συμβάλλεσθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα. ταῦτα δὲ ἔταξεν ἀριστείδης δοῦ-
ναι τοῖς συμμάχοις, εἰ τοῖς βαρβάροις πολεμοῖεν. Μηδικὸς ὄρνις ὁ ταώς. Μήδιος ὄνομα
κύριον. Μηδισμός, ὁ παυσανίου. ἁλόντος γὰρ αὐτοῦ ἐπὶ μηδισμῷ, συναιτιῶνται καὶ θεμιστο-
κλέα. Μηδόλως, ἐπίρρημα. Μήδομαι. βουλεύομαι. Μῆδος. ὁ περσῶν βασιλεύς. καὶ
τὸ βούλευμα. Μηδοσύνη. βουλή. Μῆδοι. ὄνομα ἔθνους. Μήδω τε τὰ αἰδοῖα τοῖς κυσί.
Μηελίτης. Μὴ ἐμβαίη. Μὴ ἐπιχθέντε. Μηθώνη ὄνομα πόλεως. Μηθοῖς ἐ-
χθαίρεις ὑπεράχθεο. μήτε ἐπιλάθου. χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός. τουτέστι μήτε ὑπὲρ τὸ δέον ἔ-
χθαιρε, μήτε ἐπιλάθου τῆς ἔχθρας. ὁ γὰρ χρόνος εὐμαρῶς παρέχεται. ὁ χορός φησι πρὸς ἠλέ-
κτραν. Μυθημναῖος ὁ ἀπὸ μυθήμνης πόλεως. Μήθ' ὑπὸ νεότητος θρασύνεσθαι, μήθ' ὑπὸ
γήρως ἀμβλύνεσθαι. Μηϊόσι. Μηκάδες ἐπιθετικῶς αἱ αἶγες. ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς φω-
νῆς. Μὴ καταπραΰνῃς. μὴ μακροθυμήσῃς. μὴ ἠρεμήσῃς. δωρίδι. μὴ σιγήσῃς. μὴ δὲ καταπρα-
ΰνῃς ὁ θεός. Μὴ κίνει καμάριναν. λίμνη φασὶ καμάριναν τῇ καμαρίνῃ πόλει παρακειμένην ὁ-
μώνυμον αὐτῇ. ἣν βουλομένοις τοῖς καμαριναίοις μετοχετεῦσαι, ἔχρησεν ὁ θεὸς μὴ κίνει καμάριναν.
οἱ δὲ τοῦ θεοῦ παρακούσαντες, ἐβλάβησαν. ὅθεν ἡ παροιμία εἴρηται, ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν βλαβε-
ρῶς τι ποιούντων. τινὲς δέ φασι φυτὸν δυσῶδες εἶναι τὴν καμάριναν. οὗ τοὺς κλάδους ἀνασειο-
μένους, ἀηδὲς προσόζειν. Μὴ κινεῖν ἀκίνητα μηδὲ τῷ μικρῷ δακτύλῳ. Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κεί-
μενον. ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐξ ἀγνοίας πράγματα ἐγειρόντων. Μηκιστεύς, ὄνομα κύριον. Μη-
κιστιάδης. Μήκοθεν. Μῆκος φάλαγγος, τὸ πρόσωπον ἐκ τῶν λοχαγῶν σύνταγμα. ὃ ἐπὶ μίαν
εὐθεῖαν τέτακται, ἀπὸ κέρατος εἰς κέρας διατεῖνον. καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ πρόσωπον. καὶ στόμα. καὶ
μέτωπον. καὶ παράταξις. καὶ πρωτολοχία. καὶ πρωτοστάτης. ὁ δὲ κατόπιν τούτου στοῖχος παράλληλος κεί-
μενος, δεύτερον ζυγὸν καλεῖται. καὶ ὁ τρίτος, τρίτον ζυγόν. καὶ ἑξῆς ὁμοίως. Μηκώμενος.
Μήκων. μέρος τι τῶν ἐντοσθίων τοῦ πολύποδος τοῦ ἰχθύος. ὃς κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας, οἷο-
νεὶ κύστις ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν θολόν ὥς φησιν αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ ζώων. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος σπέρ-
ματος. καὶ εἶδος βοτάνης. καὶ ὄνομα κύριον. Μηκώνη ὄνομα πόλεως. Μηκωνοειδές.
Μηκύβερνα. πόλις ἐστὶν ἐν θράκῃ σταδίους εἴκοσιν ἀπέχουσα τῆς ὀλύνθου. Μῆλα
πάντα τὰ τετράποδα. ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα, μηλωτὴ καλεῖται. Μῆλα. παρὰ τὸ μέ-
λω τὸ φροντίζω, μέλα καὶ μῆλα, τὰ ἐπιμελείας ἄξια. ὅμηρος. καλλίτριχα μῆλα νομεύ-
ων. ἀντὶ τοῦ νομεύσας. μῆλα καὶ οἱ μαστοί. ὁ γοῦν μενέλαος τῆς ἑλένης τὰ μῆλα ὑπὸ
γυμνὰ τῶν περονίδων, ἐξέβαλεν τὸ ξίφος. Μελάνθη. εἶδος ζώου μικροῦ. Μηλέα τὸ
δένδρον. Μήλιος ἡρακλῆς. ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. τοῦ γὰρ βοὸς ἐκφυγόντος, ὃν ἔμελλον
τῷ ἡρακλεῖ προσάξειν, μῆλον λαβόντες καὶ κλάδους ὑποθέντες τέσσαρας, ἔθυσαν. Μηλᾶφος
βληχή. ἡ τῶν προβάτων. καὶ μήλειος καρπός, ὁ τῆς μηλέας. Μήλη. ἡ ἰατρική. Μήλης ἐν-
τεθείσης τῷ ὀφθαλμῷ, οὐ καταλαμβανόμεθα τῶν αἰσθητῶν. καὶ οὐδὲ τὸ μεταξὺ καὶ ὡς ἔτυχεν

ἀέρος ἔχοντος· ἀλλὰ πεφωτισμένου. καὶ αὕτη ἡ αἰτία τοῦ μὴ τὰς αἰσθήσεις τῶν ἰδίων αἰσθητηρί-
ων ἀντιλαμβάνεσθαι. Μηλιακὸν πλοῖον· ἐπὶ τῶν παλαιῶν καὶ ἄγαν σκεβρῶν πλοί-
ων. Ἰάσονα γὰρ εἰς ἀπορίαν ἐλθόμενον, τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι
μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτὲ, καὶ γυναικοκρατεῖσθαι. Μηλιέας· ὄνομα κύριον.
Μηλιέων πολιτεία. Μηλιάς· καὶ Μήλιοι. Μηλιῶν· ἐστὶ γυναικὸς ὄνομα τόπου.
Μηλόβιος· εἷς τῶν λ', τῶν παρὰ Ἀθηναίοις τυραννησάντων. οὗ Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέ-
ους μέμνηται. Μηλοβοτεῖα· γῆν ἀταφῆ ἀνειμένην εἰς νομὴν προβάτων. Μηλοβο-
τήρ· ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. καὶ μηλονόμος ὁ αὐτός. Μηλόβοτος· χώρα ὑπὸ πολεμίων ἐ-
ξερημωθεῖσα ἣν κατανέμεται τὰ στρατόπεδα. κεῖται δὲ τοὔνομα καὶ παρὰ τῷ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατ'
Αὐτοκλέους. ἀλλὰ καὶ μηλόβοτον τὴν Ἀττικὴν ἀνῆκε. βουλομένου δὲ ὅπως τῇ [illegible]. Ἀθηναῖοι
μὲν μηλόβοτον ἀνεῖναι συνεβούλευον. Φωκεῖς δὲ αὐτὴν σῶσαι. Μηλόγιον, ἀντὶ τῶν ἀλφίτων. ἐ-
πὶ τῶν ἔργα ἀλλὰ μηλόγιον ἀξιούντων λαβεῖν. Μηλολόνθη· ζωΰφιον ᾧ χρῶνται οἱ παῖ-
δες εἰς παιδιάν. ὃ τοῖς ἄνθεσιν ἐπικαθέζεται. οἱ δὲ παῖδες, λίνον τοῦ ποδὸς ἐξάπτοντες, καὶ ξυλίφι-
ον ὃ οὐκ ἰσχύουσιν ἀνακουφίσαι εἰς τὸν ἀέρα ἀφιᾶσιν. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ὑποχάλα τὴν φροντί-
δ' εἰς τὸν ἀέρα, λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην τοῦ ποδός. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος ἄνθους. Μῆλον, τὸ
πρόβατον καὶ ἡ ὀπώρα. ἐν ἐπιγράμματι· μῆλον ἐγὼ στρούθιον ἀπὸ προτέρης ἔτι ποικώρειον ἐνεα-
ρῷ χρωτὶ φυλασσόμενον. ἄσπιλον ἀρρυτίδωτον ἰσόχνοον. ἀκμὴν εὐπετάλοις, ἀφυὲς ἀκρέμο-
σιν. Μηλοσφαγίαις· θυσίαις προβάτων. Μηλοῦν· τὸ ψηλαφᾶν. Μῆλος· καὶ ἡ πόλις καὶ
νῆσος. Μηλωβληθῆναι· ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτά τινα ἐπαγομένων. καὶ Ἀριστοφάνης· μηδεὶς ὀρχηστρί-
δος εἰσιέναι, τουτέστιν εἰσελθεῖν. ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνώς, μηλωβληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς
εὐκλείας ἀπορρυῇς· τουτέστιν, ἐκπέσῃς. Μήλωθρον· τὸ βάμμα. Μηλῶσαι· τὸ καθεῖ-
ναί τι εἰς βάθος. καὶ τὴν φάρυγγα μηλῶσαι· τὸ διαχύσαι τῷ δακτύλῳ. καὶ Ἀριστοφάνης· τὸν φάρυγ-
γα μηλῶσαι, δύο δραχμὰς ἕξει μόνας. καὶ μήλη ἐργαλεῖον· δι' οὗ χρίεταί τι καὶ ὑπαλείφεται.
Μηλωτή· ζώνη ἐνδέρματος. Μήλοις βάλλειν· ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτας ἐπαγομένων. Μή με
παρόψει. Μή μοι μάναξ· τὸ πλῆρες. μὴ μή μοι. Σοφοκλῆς· μή μοι μ' ἄναξ, κακὰν φάτιν ἄρῃς.
Μή μοι ποτ' ἔλθῃς ὅτ' ἐγὼ πράττω κακῶς. παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συνερχομένων τοῖς φίλοις ἐν
κινδύνοις. παίζει δὲ Ἀριστοφάνης εἰς τοὐναντίον τὴν παροιμίαν. μή μοι ποτ' ἔλθῃς ὅτ' ἐγὼ πράττω
κακῶς. Μήν· μηνὸς κλίνεται. Μηναγύρτης· ἀπὸ μηνὸς συνάγων. καὶ μηναγύρτης, ὁ τῆς
Ῥέας ἱερεὺς ὁ κατὰ μῆνα ἀγείρων καὶ συναθροίζων. Μηνᾶς· ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Μηνᾶ ὄρυγ-
μα ἀνεῴχθη μέγα ὅτε ἐκαθαίρετο. καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων γιγάντων εἰς πλῆθος. ἅτινα θεασάμενος
Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκπλαγεὶς, εἰς τὸ παλάτιον κατέθετο θαῦμα ἐξαίσιον. Μήνη· ἡ σε-
λήνη. Μηνία· ὀργίζου. καὶ μηνιάω μηνιῶ δοτικῇ. Μηνυθμόν· τὴν ὀργήν. Μήνιμα· ἡ μα-
νία. Μῆνιγξ· ὑμὴν τὸν ἐγκέφαλον σκέπων. τοῦ δὲ καλουμένου μηνιγγοφύλακος ἐπιτεθέντος
τῇ μήνιγγι, ἀναίσθητον τὸ ζῶον γίνεται καὶ ἀκίνητον. αἱ αἰσθήσεις γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου ἀρχό-
μεναι, διὰ τῶν νεύρων ἄχρι τῶν αἰσθητηρίων προΐασι. πρόσθεν οὖν καὶ ἡ ἀκουστικὴ δύναμις μέ-
χρι τῆς ἕλικος τῶν ὤτων. ἃς καλοῦσι μήνιγγας. ἔστι δὲ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου προϊὸν πεπορ-
ποιημένον. ἐν ᾧ πέρ ἐστι τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα. ἔστιν οὖν ἀπειλημμένος τις ἀὴρ ἐν τῷ κοιλώμα-
τι τῆς ἀκοῆς, συμφυὴς ὢν τῇ μήνιγγι καὶ τῷ ὑμένι. οὗτος οὖν ὁ ἀὴρ δεχόμενος ἐκ τοῦ ἔξωθεν ἀέ-
ρος τοὺς ψόφους, ἔχων καὶ αὐτὸς τὴν ψυχικὴν δύναμιν, δι' αὐτοῦ εἰς τὴν μήνιγγα διαπορθμεύει
τοὺς ψόφους. πρόσθεν οὖν ἀπὸ πλατυτέρου ὥσπερ τῆς μήνιγγος. οὐ δεῖ δὲ νομίζειν τοῦτον μόνον ἀέρα
εἰ καὶ συμφυής ἐστιν, ἤδη καὶ ἄφθαρτον εἶναι, ὡς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν τῷ ἀριθμῷ ὄντα. ἀλλ' ἔστι κα-
τὰ μέρη φθαρτὸς καὶ γεννητός. ὥσπερ καὶ τὸ ἄλλο τοῦ ἀνθρώπου σῶμα. ἀμέσως δὲ δέχεται τὰς τοῦ
ἔξωθεν ἀέρος προσβολάς. διὸ καὶ ὑπὸ τῶν μεγάλων ψόφων πάσχει ἡ ἀκοή. τοῦ ἔξωθεν ἀέρος σφο-
δρῶς ὠθουμένου. καὶ τῇ βίᾳ ὠθοῦντος τὸν ἐν τοῖς ὠσὶ συμφυῆ τοῦτον ἀέρα. καὶ πολλάκις δια-
σκεδαννύντος αὐτόν. καὶ διὰ τὰς πειρατικὰς ἐνεργείας, ἤτοι τὰς ἐν τοῖς ὕδασι καταδύσεις, ἐγ-

καθειργόμενος μηκέτι αὐτὸς ὁ ἀὴρ εἰς φυλακὴν τοῦ αἰσθητηρίου. διὰ τοῦτο καὶ ἑλικοειδεῖς ἐποίησεν ἡ φύσις τοὺς πόρους τῶν ὤτων, ἵνα μὴ ῥᾳδίως εἰσέρχηταί τι καὶ πλήττῃ τὴν μήνιγγα. Μηνιοῦντες· ὀργιζόμενοι. Μηνίω μηνίσω· βαρύτονον, ὀργίζομαι· ὥσπερ κυλίω κυλίσω. κονίω, κονίσω. μηνιῶ μηνιᾷς, μηνιῶσαι. Μῆνις· ὀργὴ ἔμμονος. Μηνίσκη· παράταξις πολεμική. Μηνίσκους· ὑμένας. πέταλα περιτραχήλια. κόσμια. ἢ ἃ ἐπιτιθέασι τοῖς ἀγάλμασι. διὰ τὸ μὴ ἐφιζάνοντα τὰ ὄρνεα ἀποπατεῖν. μηνίσκους χαλκεύεσθαι φορεῖν ὥσπερ ἀνδριάντας ἐὰν μὴ ἡμᾶς κρίνητε νικᾶν. φησὶν οὖν ὅτι μέλλομεν ὑμῶν καταπατεῖν. μηνίσκοι δὲ, τὰ τοῦ κύκλου τμήματα παρὰ τοῖς φιλοσόφοις. Μηνοειδής· σεληνοειδής. στρογγύλος. Μὴ νόμισον· ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσῃς. οὕτως θαγγίδης. Μήνυμα. Μήνυν, παροξυτόνως ἀντὶ τοῦ μηδή. Μηνύουσι χαράν· δοτική. Μηνῦσαι. Μηόνων· ἐθνικόν. Μὴ οὐχί· σοφοκλῆς. κόμπος παρέστη κοὐχὶ παρεύχομαι τὸ μὴ οὐχὶ βάψαι τὸ ξίφος δηλονότι ἐν τῷ στρατῷ. Μὴ πάντα καταβροὺς ἕξεις· παραινεῖ διὰ τούτου μὴ πάντα ἐπ' εὐχαῖς ποιεῖσθαι καὶ ταῖς παρὰ θεῶν ἐλπίσι. ἀλλὰ πράττειν καὶ δι' ἑαυτοῦ. Μὴ παραζήλου· μὴ ὁμοιωθῇς. Μὴ παρόψῃ· μὴ παρίδῃς. Μὴ παιδὶ μάχαιραν· ἐπὶ τῶν εἰκῇ ἐγχειριζόντων. καὶ αὖ πάλιν δήμοις· μὴ παιδὶ τὰ κοινά. Μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον παίειν ἔχοντα καὶ τὸν ὁμολογούμενον. μὴ ποτ' ἂν ἔρδειν πέρθοντα. μὴ δὲ γυναῖκα. μὴ δὲ παῖδα. μὴ γείτονος κύνα. μήτε κυβερνήτην φίλυπνον. μὴ λάλον κωπηλάτην. παραινεῖ μὴ εἰς ἄχρηστα ἀναλίσκειν. Μή ποτε μή πω· ἐπαναδίπλωσις καλεῖται τὸ τοιοῦτον σχῆμα τοῦ λόγου. τὸ δὶς τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρῆσθαι. ἐμφαντικὸν δὲ καὶ λίαν ἐνεργητικὸν ἀπεργάζεται τὸν λόγον. δεδιττόμενος γὰρ, δεῖται ὑποθέσεως. Μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ. σοφοκλῆς. οἴμ' ὡς ἀθυμῶ. καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου καὶ θεῶν, ἱκνοῦμαι μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ. Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα· ἀντὶ τοῦ τὰς τέχνας. Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψομαι μάχης· ἐπὶ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίσων.

Μήρινθος· σπάρτος. ἤτοι σχοινίον. δεσμός. βρόχος. αὕτη μὲν ἡ μήρινθος, οὐδὲν ἔσπασεν· ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων καὶ ἀποτυγχανόντων. οὐ μὴν οὐδὲ ἡ μήρινθος ἔσπασέ τι ἀγαθὸν αὐτοῖς. οὐ γὰρ εἰ μετὰ μακρὸν νέφη ἀκρίδων ἐπιπεράσαντα κατέφαγον τοὺς καρποὺς αὐτοῖς. Μηριόνης· ὄνομα κύριον. Μηρός· τὸ μέλος. Μήρυμα· σπείραμα. κάταγμα. νῆμα. Μηρυομένη· ἕλκουσα. ἐκτεινομένη. μηρύω γὰρ, τὸ τὰ ἱστία συνάγω. Μήσατο, ἐμηχανήσατο. Μή σου θυμὸς ἁρπάσας ἐκτὸς οἴσῃ τῶν ἐλαιῶν. ἐμφαίνει ὁ λόγος ὡς εἰρωνευόντι λέγειν. καὶ μάλιστα ὡς ἐπὶ κρουνῷ ἱπποδρόμου ἐλαῖαι ἦσαν, καθ' ἃς ἐξέφερον οἱ ὑποπεπτωκότες κατὰ τὸν δρόμον. θέλει δὲ εἰπεῖν, ἐκτὸς τοῦ προκειμένου μὴ λέγε. Μηστάρκη, πόλις κιλίκων. Μήστωρ, μήστορος, ὄνομα κύριον. καὶ βουλευτικὸς καὶ ἔμπειρος. καὶ ἐπιστήμων. Μὴ σύ γε μελαμπύγου τύχῃς· μή τινος ἀνδρὸς καὶ ἰσχυροῦ τύχῃς. ἐπὶ τῶν παράνομα δρώντων, ὡς μή τινος ἰσχυροῦ τυχὼν δίκην δώσει.

Μὴ τέγγεσθε· μὴ μελήσετε. Μήτε νεῖν μήτε γράμματα ἐπίστασθαι· ἐπὶ τῶν πάντα πᾶσιν ἀμαθῶν. παρὰ γὰρ ἀθηναίοις εὐθὺς ἐκ παιδὸς κολυμβᾶν καὶ γράμματα ἐδιδάσκοντο. Μήτε πλαστὴν μήτε μιμηλάν· ἀντὶ τοῦ μήτε πλαστὴν εἰκόνα, μήτε γραπτήν. Μὴ τεῖνε· μὴ βράδυνε. μὴ διάτριβε. μὴ χρόνιζε. μὴ τὴν τέφραν φυγὼν εἰς τὴν ἀνθρακιὰν πέσῃς. Μήτηρ μητέρος, καὶ ἐν συνηθείᾳ μητρός. καὶ τὸ πληθυντικὸν μητράσι. Μήτι· μηδαμῶς. οὔπω δὲ ἐπείθετο τῷ προστάγματι ὁ ἰσίδωρος. ἀλλὰ τὸ τοῦ ἴβυκος ἔπος αὐτὸν ἐπῄει. μήτοι παρὰ θεοῖς ἀμπλακὼν, τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψῃ. Μήτι· τῇ βουλῇ. ἡ δὲ εὐθεῖα ἡ μῆτις. βουλή. γνώμη. σύνεσις.

Μητίεται· μητιέτης, βουλευτικός. οὐ κλητικὴ μητιέτα. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ἡ εὐθεῖα ὁ μητίετα. μητιέτα ζεύς. καὶ ἐν συνθέσει πολύμητις. μῆτιν δὲ ἐλαφροί, οἱ ἄφρονες. οἱ μὴ στερεῶς μηδὲ βεβαίως φρονοῦντες. Μητιόωσι. Μητήσομαι· βουλεύσομαι. ἐρήσομαι. Μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν. παρὰ τὸ ἐν ἀνδρομάχῃ εὐριπίδου. ἢ οὕτως· μὴ τὸν ἐμὸν οἰκεῖν νοῦν. ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω. Μὴ τὸ λέγοντα ἴσθι. Μὴ πείθου τοῖς διαβάλλουσι. Μήτρα· ἡ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν ἄλλων ζώων. ἔνθα καταβάλλεται ἡ γονή. Μητραγύρτης· ἐλθών τις εἰς τὴν ἀττικήν, ἐμύει τὰς γυναῖκας τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ὥς ἐκεῖνοί φασιν. οἱ δὲ ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτὸν ἐμβα-

λόντων εἰς βάραθρον κατὰ κεφαλῆς· λοιμοῦ δὲ γενομένου, ἔλαβον χρησμὸν ἱλάσασθαι τὸν πε-
φονευμένον· καὶ διὰ τοῦτο ᾠκοδόμησαν βουλευτήριον, ἐν ᾧ ἀνεῖλον τὸν μητραγύρτην· καὶ περιφρά-
ξαντες αὐτὸ καθιέρωσαν τῇ μητρὶ τῶν θεῶν· ἀναστήσαντες καὶ ἀνδριάντα τοῦ μητραγύρτου. ἐχρῶν-
το δὲ τῷ μητρῴῳ ἀρχείῳ καὶ νομοφυλακείῳ· καταχώσαντες καὶ τὸ βάραθρον. Μητραλοίας, ὁ τὴν
μητέρα τύπτων· καὶ μητραλῴας, ὁ αὐτός. Μητρὶ πλακοῦσαι, καλὸν εἰς ὄναρ τόδε. Μητρό-
δωρος ὄνομα κύριον. Μητροπάτωρ· ὁ κατὰ μητέρα πάππος. Μητροραίστης· ὁ φθείρων
τὴν μητέρα. Μητροπόλεις· ὅσαι πόλεις ἀποικίας ἔστειλαν. Μητροφάνης· Εὐκαρπιάστης
Φρυγίας σοφιστής. ἔγραψε περὶ τῆς Φρυγίας αὐτῆς βιβλία β΄. περὶ ἰδεῶν λόγων. περὶ στά-
σεων. εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην ὑπόμνημα. εἰς τὸν Ἀριστείδην ὑπόμνημα. Μητροφάνης· Κορ-
νηλιανοῦ ἢ ἕτερος, λεβαδεύς· πόλις δὲ Βοιωτίας ἡ Λεβαδεία· σοφιστής. περὶ τῶν χαρακτήρων Πλά-
τωνος. Ξενοφῶντος. Νικοστράτου. Φιλοστράτου. μελέτας. λόγους πανηγυρικούς. Μητροφάνης
ὁ κηνος λαχάρευ· ὢν δὲ ἐν παισὶ νήπιος, ἀνεφθέγξατο βοῶν· ἐγώ εἰμι, ἔφη, Ἀριστοφάνης ὁ φα-
λακρός. οὔπω τι τῶν τοιούτων ἀκηκοώς. ἐπεὶ δὲ οἱ ἀκούσαντες ἀνέκρινον ὅ, τι εἴη, μηδὲν εἰδέ-
ναι τῶν εἰρημένων διισχυρίζετο. ἦν τούτου τοῦ Μητροφάνους, ἔγραψε λόγον συμπηειανὸς ὁ σοφιστής.

Μητρῳακαὶ ἡμέραι τινὲς ἱεραί. τὰς δὲ Μητρῳακὰς παρὰ Ῥωμαίοις, ἣ καὶ πρότερον παρὰ Φρυξὶ
σπουδασθείσας, κασίας ἑκάστου μηνὸς ἦγον. Μητρῷον· Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος.
τοὺς νόμους ἔθεντο ἀναγράψαι ἐν τῷ μητρῴῳ. Μήτρως ὁ θεῖος· καὶ κλίνεται μήτρωα ἀττικῶς.

Μητρυιά. Μὴ ὑπερόψῃ. Μηχανή, βουλή. Μηχάνημα· στρατήγημα. ἀεὶ ἐστι τοῦτο ὡς δὴ με-
μηχάνημα. Μηχανορράφος· ἐπινοητὴς κακῶν. κατασκευαστής. τὰ φαῦλα μηχανώμενος. οὐ-
δεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον. Σοφοκλῆς φησί. καὶ αὖθις. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάν-
τα, φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς. Μηχανῶμαι αἰτιατικῇ. Μήχει· τῷ μηχανή-
ματι. Μῆχος· μηχάνημα· ἐπινόημα. αὐτὴ μὰρ τοῖον μῆχος ἐπεφράσατο. ζητὸν γὰρ θεμένη κὰχ-
εὶ κόσκινον, δι' ὧν πυκνῶν, χοίνων. κηλίους πλείονας κηύγασατο. Μία λόχμη· παροιμία. ὅ-
ταν φῇ μία λόχμη δύο ἐριθακούς. ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων. ὁ ἐριθακὸς δὲ ἐ-
στὶν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον. Μία μάστιξ πάντας ἐλαύνει. ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου. Μιαρὰ κε-
φαλή. ὥσπερ φίλη κεφαλή. ἐκ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέρους τοῦ σώματος δηλοῖ τὸν ἄνδρα, παραπλη-
σίως Ὅμηρος. Τεῦκρε φίλη κεφαλή. καὶ τὴν κάρη κεφαλήν. καὶ πρὸς Δημοσθένη. καὶ τοῦτο μιαρὰ
κεφαλή. καὶ αὖθις ὦ μιαρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε. ὁ δέ, φησίν. αὖθις μετὰ ταῦτα, ταῦτα καὶ πλείω
λέγε. ἆρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πολλὰ κλύων κακά; Ἀριστοφάνης. Αἰλιανὸς δέ. παρὰ δὲ μιαροῦ δῶρα, οὔ-
τε ἄνδρα ἀγαθόν, οὔτε θεὸν ἐστὶ ποτέ τε ὀρθὸν δέχεσθαι. μάτην οὖν περὶ θεῶν ὁ πολύς ἐστι πό-
νος τοῖς ἀνοσίοις. τοῖς δὲ ὁσίοις εὐκαιρότατος πάντων φησί. Μιαρία ἡ ἀκαθαρσία. τὴν μι-
αρίαν τοῦ καπνοῦ καὶ τὴν ὄχλησιν τῆς κόπρου. Μιαροί· ἀηδεῖς, βδελυκτοί. ὁ δὲ δράκων προ-
ελθὼν ἄρα τοῦ ἀδύτου, τότε αἷμα αὐτοῦ ἐξελιχμήσατο. καὶ ἐκάθηρε τὰς πληγάς. ἵνα μήποτε ἄρα
ἐκ τοῦ λύθρου μιαροὶ βλέπωνται. καὶ Ἀριστοφάνης. ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σὺ καὶ μια-
ρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε. πῶς δ' ἂν ἐπ' αὐτὴν ἦλθες ὦ μιαρῶν μιαρώτατε. τί σοί ποτε τοὔνομ' οὐκ
ἐρεῖς μιαρώτατε; ποδαπὸς γένος εἶ. φράζε μοι μιαρώτατε. οὔτοι μὰ τὴν γῆν ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀπο-
θανεῖ. εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅτι ποτ' ἐστί σοι μιαρώτατε. Ζυγαῖος. Ἀθμονεύς. ἀμπελουργὸς δε-
ξιός. οὐ συκοφάντης. οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων. ἥκεις δὲ κατὰ τί. τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων. ὦ δείλα-
κρον, ἴων. ὢ γλίσχρων. ὡς οὐκέτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος. Μίασμα· βαφή. Μιάστορα·
λυμεῶνα. φονέα. Μία χελιδών· παροιμιῶδες τοῦτο. ὅτι μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ. βούλεται
δέ τι εἰπεῖν. μία ἡμέρα, οὐ ποιεῖ τὸν σοφὸν εἰς τελείωσιν ἐμβαλεῖν. καὶ δυσημερία μία τὸν σοφὸν
εἰς ἀμαθίαν. Μιγάδες· τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα. Μίγδα καὶ μίγδην· μεμιγμένως. Μίγ-
μα τῶν ζωγράφων, ὃ καλεῖται χρωματίζον κρίσις. Μίγνυται· δοτικῇ. Μιδάειον· χωρίον.

Μίδας· ὄνομα κύριον ὁ φιλόχρυσος. ὁ κτίσας πόλιν τὴν νῦν Ἄγκυραν. καὶ Μίδας κύβου ὄ-
νομα εὐβολωτάτου. καὶ παροιμία. Μίδας ὁ ἐν κύβοις εὐβολώτατος. ὁ γὰρ Μίδας βόλου ἐστὶν ὄνομα.

καὶ ἑταίρα

καὶ ἑτέρα παροιμία. μίδας ὦτα ὄνου ἔχων. Μίδας ὁ φρυγῶν βασιλεύς. ἤτοι ὅτι πολλοὺς ὠ-
τακουστὰς εἶχεν. ἢ ὅτι κώμην Φρυγιακὴν κατέσχεν, ἥτις ὦτα ὄνου ἐλέγετο. λέγεται δὲ τοῦτον τὸν πα-
ῖδα ὄντα πολλὸν πολεμὸν χρυσὸν εὔξασθαι. καὶ ὅτι αὐτὸν δέξασθαι, ὥστε πάντα ὧν ἅψαιτο χρυσὸν γίνεσθαι. ἢ
ὅτι ὁ ὄνος τῶν ἄλλων ζώων μᾶλλον ἀκούει, πλὴν μυός. καὶ ὁ μίδας οὗτος, πολλοὺς ἀκουστὰς εἶχεν. οἱ δὲ,
φασὶν ὅτι δέξασθαι ποτὲ τὸν διόνυσον ὁ μίδας, μετεβλήθη εἰς ὄνον. ἢ ὅτι τοὺς τοῦ διονύσου παριόντας
ἠδίκησεν. ὁ δὲ, ὀργισθεὶς, ὦτα ὄνου ἔχειν αὐτὸν ἐποίησεν. ἢ ὅτι ὦτα μεγάλα εἶχε. λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ
τῶν μηδὲν λανθανόντων. κλίνεται δὲ μίδας μίδου. ἐν ἐπιγράμματι. αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύ-
του ἐπὶ τύμβῳ. ἀγγελέω παριοῦσι μίδας ὅτι τῇδε τέθαπται. Μιαιγαμίαι. οἱ τοῦ οἰδίποδος καὶ οἱ ὡς καὶ
οἱ ὠχ. παῖδες, ἢ οἱ θεοῦ νοείσθωσαν. οἵτινες ἁλόντες ἀκολασίᾳ, πρὸς τὰς θυγατέρας ἐκείνου ἐπλησίασαν. δοιῶν οἱ
ἐν τῷ κατὰ τὴν ἑλλάδα λοιμῷ μιαιγαμίας γινόμενοι γίγαντες. διὰ μὲν τὴν δύναμιν, ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι. διὰ δὲ τὴν ἀδικίαν καὶ
βέβηλον, πονηροὶ καὶ κάκιστοι. Μιαίνεται. μολύνεται. καὶ μιαίνω αἰτιατικῇ. Μιαιφονία ὁ φόνος.
μιαιφόνος δὲ ὁ φονεὺς καὶ ὀλετής. Μίθαικος. γραμματικός. ἔγραψεν ὀψαρτυτικὰ. κωμικά
τινα. καὶ ἄλλα. Μίθαικος. ὁ ταχύς. Μίθικος ὄνομα κύριον. Μιθειδάτης ὄνομα κύριον. πα-
ρεὶ αὐτοῦ ἐν τῇ φύσει. Μίθρα. μίθραν νομίζουσιν οἱ πέρσαι εἶναι τὸν ἥλιον. καὶ τούτῳ θύουσι πολλὰς
θυσίας. οὐκ ἂν οὖν εἰς αὐτὸν δυνήσαιτό τις τελεσθῆναι, εἰ μὴ διά τινων βαθμῶν παρέλθοι τῶν κολά-
σεων, δείξῃ ἑαυτὸν ὅσιον καὶ ἀπαθῆ. Μίκιψας. βασιλεὺς ἰλλυριῶν. Μίκκος. ὁ μικρός. Μι-
κρολόγος. σκνιπὸς. φειδωλός. Μικροῦ. σχεδόν. φανερὸν. ἀνάπαλιν. μικροῦ δὲ πράγματος μεταποιη-
σαντο ὁρμίσδου τοῦ πέρσου. Μικρὸν κακὸν, μέγα ἀγαθόν. ἐνίοτε τὸ μικρὸν κακὸν, μεγάλου αἴτιον γίνεται
ἀγαθοῦ. ὥσπερ καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Μικροῦ τοῦ ὀβολοῦ τιμώμενον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν πωλουμένων. εὐτελὴς μαρυ-
κα. τῶν δὲ πωλουμένων μικρὸν ἐπὶ τοῦ ὀβολοῦ. Μικροπρεπείας ῥῆμα. ἀθλίων γὰρ ἅπας τις εἰσιὼν, ἐκέκραγε
πρὸς τοὺς οἰκέτας. πρὸ δεῖπνου ἡ χύτρα. τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκε τῆς μαινίδος. τὸ τρυβλίον τὸ πέρυσιν τέθνη-
κεν. ἀντὶ τοῦ κέκλασται. ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθεσινόν. τίς τὴν ἐλάαν παρέτραγε. μέχρι δὲ τῆς ἀπελ ὀλω-
λότι. Μικρὸς γε μὴν οὗτος, ἀλλὰ πάνυ κακόν. τὸν νίκαρχόν φησιν ἀριστοφάνης. καὶ μικρὸς ὁ δὲ νίκαρχος
εὔχεται φανεὶς. ἀντὶ τοῦ κατηγορήσων. συκοφάντης ἦν. Μικρὸς ἡλίκος μόλων. ἐπὶ τῶν πάνυ βραχέων.
δύο δὲ ἐγένοντο μόλωνες. εἷς ὑποκριτὴς καὶ λωποδύτης. Μικρὸς ὁ σὸς ἀεὶ πῶλος. ἐπὶ τῶν διὰ βραχύ-
τητα ἡλικίας νεάζειν λεγομένων. Μικροῦ δέω. παρὰ μικρὸν ἐλλείπω. Μικροῦ λείπουσι. παρὰ μικρόν. καὶ χωρὶς
τοῦ λείπουσι. μικροῦ δὲ πράγματα μεταποιήσαντο. ἀντὶ τοῦ παρ' ὀλίγον. παρὰ μικρόν. Μίκυλλος. ὄνομα κύριον.
Μίλαξ εἶδος βοτάνης. καὶ κλίνεται μίλακος. ἀριστοφάνης. μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης. ἀντὶ
τοῦ πάσης εὐωδίας ὄζων καὶ ἀσφαλείας. Μίλην μιλῶσαι. ἐν τῷ κ. μίλην μιλῶσαι. Μιλήσιον, καὶ
μιλήσιος ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως. Μιληνοπολίτης. ὁ ἀπὸ τῆς μιληνοπόλεως. Μιλιαρήσιον. τὸ νόμισμα τὸ
δέκατον. Μίλινον χρῶμα. Μίλιον, μέτρον γῆς. τὰ δὲ καὶ μίλια ἔχουσι στάδια π. ἄλλως τὸ στάδιον, ἔχει
πόδας χ. τὸ δὲ μίλιον, ͵ασ. Μίλιον. ἐν ᾗ καμάρα τοῦ μιλίου, στῆλαι ἵστανται κωνσταντίνου καὶ ἑλένης. ἐν ᾗ καὶ
σταυρὸς, καὶ ἡ τύχη τῆς πόλεως. καὶ ἐν τούτῳ αὐτῷ σοφίας τῆς γυναικὸς ἰουστινιανοῦ, καὶ ἀραβίας τῆς θυγατρὸς αὐ-
τῆς, καὶ ἑλένης τῆς ἀνεψιᾶς αὐτῆς. ἀρκαδίου τε καὶ θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πλησίον θεοδοσίου τῆς στήλης ἐ-
φιπποι ἀμφότεροι. ὅτι ἐν τῷ μιλίῳ ἐν τέτρασιν ἵπποις πυρίνοις, ἅρμα ἵσταμενον παρὰ δύο
στηλῶν, ἐκ παλαιῶν τῶν χρόνων ὑπῆρχεν. ἔνθα εὐφημήθη κωνσταντῖνος μετὰ τὸ νικῆσαι ἀζώτιον. ἐ-
πειδὴ καὶ βύζας ἐκεῖσε εὐφημήθη. κατενεχθὲν δὲ τὸ ἅρμα ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ, δορυφορούμενον, στηλί-
διον καινὸν, παρὰ κωνσταντίνου κατασκευασθὲν ἐπὶ ἡλίου φερόμενον, τύχη πόλεως, εἰς τὸ ἅρμα εἰσῆγε, καὶ
στεφανωθὲν ἐξῆγε. ἐτίθετο δὲ ἐν τῷ σενάτῳ, ἕως τῶν ἐπιόντων γενεθλίων τῆς πόλεως. διότι δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ σταυρὸν ἐχάραξε κωνσταντῖνος, ἰουλιανὸς αὐτὸ βοθύνῳ κατέχωσε. Μίλων κροτωνιάτης. ἐνί-
κησε παλαίων ἐξ ὀλύμπια ἐφεξῆς. ἐν δὲ τῇ ζ', οὐκ ἴσχυσε καταπαλαῖσαι τὸν μασίθεον συμπολίτην αὐ-
τοῦ, ἡλικίαν νέον ὄντα, καὶ οὐκ ἐθέλοντα εἰς χεῖρας ἰέναι. ἱστάμενος δὲ ἐπὶ ἀληλιμμένῳ τῷ δίσκῳ, γέλωτα
ἐποιεῖτο τοὺς ἐμπίπτοντάς τε καὶ ὠθουμένους ἀπὸ τοῦ δίσκου. περιεδεῖτο δὲ τῷ μετώπῳ χορδὴν κα-
θάπερ ταινίαν ἢ στέφανον. κατέχων δὲ ἐν τοῖς χείλεσι τὸ ἆσθμα, καὶ ἐμπιπλὰς αἵματος τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ φλέ-
βας, διέρρηγνυεν ἀπὸ ἰσχύος τῶν φλεβῶν τὴν χορδὴν καθάπερ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, τὸν μὲν, εἰς τὸν ἀγκῶνα

ἐκ τοῦ ὤμου, παρὰ τὴν καθήκουσαν πλευράν· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἔτεινεν εἰς εὐθὺ τῶν δακτύλων· τὸν
δὲ ἀντίχειρα ἀντιστρέφων ἄνω· τῶν λοιπῶν δὲ ἀλλήλοις ἐπικειμένων κατὰ στοῖχον· τὸν ἐλάχιστον οὖν
δάκτυλον κάτω γινόμενον, οὐκ ἀπενίκησεν ἄν τις βιαζόμενος. ἀπέθανε δὲ οὗτος, ἐπιτυχὼν ξύλῳ ξηρῷ
σφῆνας ἔχοντι τοὺς διιστῶντας αὐτό· ὁ δὲ, ὑπὸ φρονήματος καθίησι τὰς χεῖρας ὡς διαρρήξων· ὀλισθα-
νόντων δὲ οἱ σφῆνες· κἀκεῖνος ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου, λύκων ἐγένετο θήραμα. μάλιστα τὸ θηρίον τοῦτο, πολ-
ὺ καὶ ἄφθονον ἐν τῇ Κροτωνιάτιδι χώρᾳ νέμεται. Μιλτιάδης καὶ Ἀριστείδης ἐδηλ. ἀμφότεροι δίκαι-
οι ἐγένοντο. ὁ δὲ Ἀριστείδης δίκαιος ἐκλήθη. ὁ δὲ Μιλτιάδης στρατηγός. ὃς ἐν Μαραθῶνι ἐστρατήγει.
τοῦ δὲ ἐν Μαραθῶνι τροπαίου, μέμνηται ὁ ποιητής· δύο τινὲ μὲν ἄρα κατορθώματα, κοινῇ πᾶσα ἡ Ἑλλὰς πε-
νίκηκε τῶν βαρβάρων· τὸ δ' ἐν Μαραθῶνι, μόνοι Ἀθηναῖοι κατώρθωσαν. Μιλτιάδης ὁ Κίμωνος.
...ων ἐν τῇ Χερρονήσου, καὶ ἐκ περιφανοῦς δύναμιν ἀναλαβὼν, ἐστράτευσεν Ἀθηναίων. ἅμα μετὰ τὸ οἱ Φοίνι-
κες αὐτὸν οἱ ἐπιδιώξαντες μέχρις Ἴμβρου, περὶ πολλοῦ ἐποιοῦντο λαβεῖν, καὶ ἀναγαγεῖν παρὰ βασιλέα.
ἅμα δὲ ἐκ φυγῆς τούτου καὶ ἀφικόμενον εἰς τὴν ἑαυτοῦ, δοκέοντα τε εἶναι ἐν σωτηρίῃ, ἤδη τὸ ἐνθεῦ-
τεν οἱ μὲν ἐχθροὶ ὑποδεξάμενοι, ὑπὸ δικαστήριον ἀναγαγόντες, ἐδίωξαν τυραννίδος τῆς ἐν Χερρονήσῳ. ἀ-
ποφυγὼν δὲ καὶ τούτους, στρατηγὸς οὕτως Ἀθηναίων ἀπεδείχθη αἱρεθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου. ὁ αὐτὸς Μιλτι-
άδης ἐπικομπῶν, ἔφη ὡς ... εἶπεν· ἡμῖν ἕως ἄν τι τῶν ἑαυτοῦ λέγηται, ἦν Ἀθηναίοις πιστεύῃ,
ἡ ἀπόδειξις αὐτοῦ σοφίας. καὶ τὰς τῶν Φοινίκων ναῦς, κομιεῖν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς πεπληρωκόσι· πο-
ιῆσαι γὰρ μόνοις Ἀθηναίοις εἰ αὐτὸς κατελθὼν αὐτῶν ἀναδέξαιτο. οἱ δὲ, ἀκούσαντες ταῦτα, στρατη-
γὸν αὐτὸν εἵλοντο καὶ τὰ πράγματα ἀνετίθεσαν. Μίλτον· βάμμα. Μιλτοπάρῃοι νῆες· βε-
βαμμένας ἔχουσαι τὰς πρῴρας. Μίλτος· χρώματος εἶδος ἐρυθροῦ. καὶ Ὅμηρος· νῆες μιλτοπά-
ρῃοι. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· μιλτοφυῆ τε σχοῖνον ὑπακρονύχῳ ψαυομένην κανόνι. καὶ αὖθις· σχοινί-
ον τε ἐφέλιξαν μίλτῳ, καὶ ἔπαιον τὸ ἄγαλμα, Ἀλεξάνδρειτιν καλοῦντες. καὶ οὕτω πλὴν ἡ μίλ-
τος ... τῶν περισχοινίων περιέφερον κύκλῳ· καὶ τὴν ἀγορὰν ἐσόβουν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἀθηναί-
ους μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ ὃν ἔβαλον κύκλῳ. Μιμαλλόνας· τὰς βάκχας τοῦ Διονύσου· ἀπὸ τῆς
μιμήσεως· πρότερον κλώδωνας καλουμένας. Μίμαρκυς· κυρίως ἡ λαγῴα χορδὴ ἡ ἐκ τῶν ἐντέ-
ρων. χρῶνται δὲ ἐπὶ χοίρου. ἢ σπλαγχνασία τῆς κοιλίας ἢ τῶν ἐντέρων. οἱ δὲ, τὴν ἐκ τοῦ λαγῴου αἵματος
καὶ τῶν ἐν βαθίῳ σπλαγχνιζομένην καρύκην. Μίμας· ὄρος Θρᾴκης. καὶ κλίνεται Μίμαντος. Μι-
μηλά· μιμητικά. καὶ παροιμία· μήτε πλαστὰν, μήτε μιμηλάν. τουτέστι μήτε πλαστὴν εἰκόνα μήτε
γραφὴν καὶ μιμηλότητα. Μίμησις. Μίμνερμος, Λιγυρτιάδου, Κολοφώνιος, ἢ Σμυρναῖ-
ος, ἢ Ἀστυπαλαιεύς· ἐλεγειοποιός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς λζʹ ὀλυμπιάδος, ὡς προτερεύειν τῶν ζʹ σοφῶν.
τινὲς δὲ αὐτοῖς συγχρονεῖν λέγουσιν. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Λιγυαστάδης, διὰ τὸ ἐμμελὲς καὶ λιγύ. ἔγρα-
ψε βιβλία ταῦτα πολλά. Μιμνήσκω· γενικῇ. Μῖμος· καὶ μιμοῦμαι· αἰτιατικῇ. Μίν· ἀν-
τωνυμία, αὐτὸν πρόσωπον. καὶ σημαίνει τὰ τρία γένη παρὰ Ὁμήρῳ· ἀρσενικὸν, θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον. ἡ δὲ
ἀγωγὴ, οὕτως· ἐγώ· σύ· οὗ· οἷον ἵ. τὸ δὲ ν, ἐφελκυστικόν ἐστιν ἐν τοῖς τοιούτοις προσώποις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ
μ, μίν. Μινδείδης ὄνομα κύριον. ἐστὶν ἐκ τῶν Σπαρτιατῶν. Μίνθα· τὸ παρ' ἡμῖν ἡδύοσμον. οἱ δὲ,
τὸν θύμον. Μίνθη· ἡ δύοσμος. βοτάνη κηπώδης. Μινθῶσαι· δυσφημῆσαι. δυσοσμίας ἀναπλῆ-
σαι ῥυπῶσαι. Μινθώσομεν· κοπρώσομεν. μίνθος γὰρ ἄνθος ἐν τῇ κόπρῳ γινόμενον, ὥ χαίρουσιν οἱ τράγοι.
ἀνθρωπίνη κόπρος. Μίνθος, ᾗ χρῶνται παραφέροντες οἱ ποιμένες τῷ δυσεργεῖ τῶν τράγων
...ισμῷ. ἢ κόπρος τῶν αἰγῶν λέγεται· ἐπειδὰν οἱ τράγοι ψυγμῷ περιπέσωσιν, εἰώθασιν οἱ αἰπό-
λοι λαμβάνειν τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ χρίειν αὐτῶν τοὺς μυκτῆρας. καὶ οὕτω τῇ δυσωδίᾳ παρα-
...κινεῖ. τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ λύει τὸ πάθος. ὁ γὰρ πταρμὸς, θεραπεύει τὸ πάθος. ἐκ τούτου
οὖν φασιν ὅτι ἀηδισμένοι· ἐπεὶ καὶ αἱ αἶγες ἐκ τῆς κόπρου ἀηδίζονται. Μινίκιος ὄνομα κύ-
ριον. Μινουκιανὸς, Νικαγόρου τοῦ σοφιστοῦ, Ἀθηναῖος σοφιστής, γεγονὼς ἐπὶ Γαλλιηνοῦ. τέχνην ῥη-
τορικὴν, καὶ προγυμνάσματα. καὶ λόγους διαφόρους. Μινούκιος ὄνομα κύριον. Μινῴα πόλις, περὶ Σικελί-
αν ἥτις Ἡράκλεια πρὶν ἐλέγετο. Μινώδης· τοῦ Μίνω. Μίνως ὄνομα κύριον. Μίνωος, ὁ δ' ἀπὸ τοῦ
Μίνωος. Μίνως οὗτος ἐθαλασσοκράτει. καὶ πανταχόσε ἔπλει. ξενίας τε πολλοῖς ἐπήγγελεν· ἀ-

φικόμενος

ἀφικόμενος δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἀκούων κλέος μέγα ἐν Φρυγίᾳ τοῦ Τρωὸς τῆς Τροίας βασιλέως περὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς πόλιν Δάρδανον, ἐν ᾗ ᾤκει ὁ Τρώς. ἦσαν δὲ αὐτῷ τρεῖς παῖδες· Ἶλος, Ἀσσάρακος, Γανυμήδης· οὗ δὴ μέγιστον ἦν ὄνομα κάλλους πέρι. ξενιζόμενος οὖν παρὰ τὸν Τρῶα ὁ Μίνως, καὶ δῶρα διδοὺς καὶ δεχόμενος, ἐκέλευσε τὸν Τρῶα κελεύειν τοὺς παῖδας ἐν Ἴδῃ καὶ δῶρα δοίη. ὁ δὲ ἔφη· οὐ κοινωνήσειν ἐστάλθαι. ὁ δὲ, καὶ αὐτὸς ἤθελε ξυγκοινωνεῖν αὐτῷ· προσθεὶς δ' ἑταῖρον τὸν ξένον ἔπεμψεν ἐπὶ κατὰ τὸν χῶρον ἵνα οἱ παῖδες ἐκοινώνουν περὶ τὸν Γαργηνὸν ποταμόν. ὁ δὲ Μίνως, τὰ πλοῖα προεκπέμψας εἰς τὸν ποταμὸν, ὀλίγον ὕστερον ἦλθε πρὸς τοὺς παῖδας. καὶ τὸν Γανυμήδην θεασάμενος, ὅτι αὐτῷ ἔστε τι. ἐγκελευσάμενος δὲ τοῖς Κρησὶν, ἁρπάσας τὸν παῖδα, ἐνέθετο εἰς τὴν ναῦν καὶ ἀπέπλει. ὁ δὲ τόπος ἐκλήθη Ἁρπαγία. ὁ δὲ Μίνως ἔχων τὸν παῖδα, ἦλθεν εἰς Κρήτην. ὁ δὲ παῖς κατ' ἀπέτειν, ὑπὸ τῆς λύπης, ἑαυτὸν ξίφει διεχρήσατο. καὶ αὐτὸν ὁ Μίνως ἐν τῷ ναῷ ἔθαψεν. ἐξ οὗ δὴ καὶ λέγεται Γανυμήδης μετὰ Διὸς ὑπάρχειν. Μινώταυρος, ὄνομα κύριον. Μινύα, ὄνομα πόλεως. καὶ Μινύαι ὄνομα κύριον. καὶ τὸ πληθυντικὸν Μινύαι. Μινύαι, οἱ Ἀργοναῦται. ἐν ἐπιγράμματι· σοὶ τέρας Ἀλκείδα Μινυαμάχε τοῦτο Φίλιππος, δέρματα καὶ μυκηλάσιον ἔθηκε βοός. Μινύφον ὄνομα τόπου. καὶ Μινύκιον ὁμοίως ὄνομα τόπου. Μινύθει· ἐλαττοῦται. τὴν ἔσω μινύθοντες ἐλεύοντο· ὅτι τὴν ῥυπαρίαν μειοῦντες. Μίνυνθα· ἐπ' ὀλίγον. Μινυνθάδιον· ὀλιγοχρόνιον. Μινύωρον· ἐπ' ὀλίγον. Μινύρεται· ᾄδει, κλαίει, θρηνεῖ. ὡς φανὸς λέγει Σοφοκλῆς· ἔνθα λίγεια μινύρεται θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδὼν, χλωραῖς ὑπὸ βήσσαις.

Μινυρίζω· θρηνῶ. ἢ τὸ ἠρέμα ᾄδω παρὰ τὸ μεῖον. Πλάτων ἐν ζ' πολιτείας· μινυρίζων τε καὶ γεγανωμένος ὑπὸ τῆς ᾠδῆς· ἀντὶ τοῦ οἰκτρᾷ φωνῇ χρώμενος καὶ θρηνῶν. ἢ ὀλίγῃ φωνῇ χρώμενος. Ἀριστοφάνης· μινυρίζοντες μέλη ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα. Μιξανάρους· ἴσως λαβὼν ἴλιγγα ἂν προσθῇς ἢ μιξανάρους τοῦ σεύκρου σκεμμάτων πρὸς τὰς ἀπ' ἀρχῆς αὐτὰ ἀνέλθοι φροντίδας. Μιξίαισ· ὁ μιγνύων. Μιξονίδης μιξονίδου· μιξιονείδης δέ. πᾶσαί τε μίξεις προγόνοι μαρφαὶ πόθων. Μίξις· ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες μίξεως τὴν κρᾶσιν γένος. τὸ γένος τῷ ὑποτίθεσι τῷ εἴδει. ἐπὶ πλέον γάρ τι ἡ μίξις τῆς κράσεως. εἰ μὲν γάρ τι κέκραται καὶ μέμικται, οὐμὴν πᾶν μεμιγμένον καὶ κέκραται. ἡ μὲν γὰρ τῶν ξηρῶν μίξις, οὐκ ἔστι κρᾶσις. ἔστι δὲ ἡ μίξις διάφορος τῆς κράσεως. Μιρραίνης ὄνομα κύριον. Μίρος ὄνομα ποταμοῦ τῆς Φρυγίας. Μισγάγκεια· τόπος κοῖλος. εἰς ὃν τὰ καταφερόμενα μίσγεται ἀπὸ πλειόνων ὀρῶν ὕδατα. ξυνάγκεια δὲ λέγεται ὡσαύτως ὁ κοῖλος τόπος. Μισγόλαος· οὗτος ἦν τῶν Λεσβίων μάντεως ἐρώμενος.

Μισητὴν τὴν καταφερῆ, μισητὴν ἔλεγον. οὐ παρὰ τὸ μῖσος, ἀλλὰ παρὰ τὸ μίσγεσθαι. ἢ τὸ μῖσος, ἀπὸ τοῦ ὅτι τὸ μιαίνεσθαι. ὁ γὰρ μισεῖται, μεμόνωται καὶ ἄμικτός ἐστιν. ἀλλ' οἷον εἰ μισγητήν τινα οὖσαν. ὃ καὶ βέλτιον. καὶ τὸ ἐν παροιμίας δὲ μέρει λεγόμενον, παρὰ σφυρὸν παχεῖα μισητὴ γυνὴ, κατὰ τοῦτο εἰρῆσθαι δοκεῖ. καὶ ὁ Κρατῖνός που τοῦτο ἔφη. μισεῖται δὲ γυναῖκες ὀλίσβοισι χρήσονται. τὸ δὲ ἁπλῶς μισητὸν, τὸ ἀνίκανον λέγεσθαι. μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀπλήστου κατὰ τροπὴν τίθεται ἡ λέξις. Μισητεία· ἡ πορνεία παρὰ Ἀριστοφάνει. καὶ ταῦτα τοίνυν οὕνεκα μισητείας αἰτεῖν μ' ἔφασκε. καὶ μισητίαν. τὴν εἰς τὰς συνουσίας ἐπίφορον. οὕνεκα δέ φησι τῆς ὑπερτείνουσι τῇ ἀσελγείᾳ. Μιοσιανή· ὁ δὲ, δι' ἄλλης ὁδοῦ παρεγίνετο, τῇ Μιοσιανῇ χαίρειν εἰπών.

Μίσις μίσιδος. Μισθαρνεῖν· ῥῆμα Ἀγαθίας. ὅσους δὲ αὐτῶν ἤρεσκε μισθαρνεῖν τοῖς ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῇ τῶν οἰκείων προδοσίᾳ διαλέγειν τὰ ἀπόρρητα, ἤτοι τὸ ἀτρεκὲς ἐπεγίνωσκον. Μισθωτής· μισθὸν ἀντικαταλλάττων. καὶ μισθαρνῶν αἰτιατικῇ. Μισθαρνία· ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία. Μισθαρχίδης· ἐν τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων. ὁ ψινίζων τοὺς ἄρχοντας. Μισθοδοτῶ· δοτικῇ. μισθὸν δίδωμι. Μισθοῦμαι· αἰτιατικῇ. Μισθοφορά· ἰδίως τῶν μισθοῦ στρατευομένων οἱ παλαιοί, μισθοφορὰν ἐκάλουν. Ἀριστοφάνης· οἵων ἀγαθῶν τὴν μισθοφορὰν αὐτοῦ παρέκοπτες. ἀντὶ τοῦ παρῄρου. ἐλυμαίνου. ἐκ μεταφορᾶς τῶν παρακοπτομένων τὰ πτερὰ ὀρνέων. Μισθοφόρος ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος. καὶ μισθοφόροι τριήρεις, αἱ ἐπὶ μισθῷ τοὺς στρατευομένους ἄγουσαι. καὶ μισθοφορῶ δοτικῇ. Μίσθωμα· ὁ μισθὸς ὁ ἑταιρικός. Αἰλιανός. ἡ δὲ, οὐ προσεῖτο φάσκουσα

σα εἶναι μίσθωμα, τὸ ἑαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνῶτι. Μισόδημε. καὶ μοναρχίας ἐραστὰ, καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ. καὶ φορῶν κράσπεδα χρυσᾶ στεμμάτων. τήν θ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων.

Μισολάμαχος ἡ μᾶζα. μισοπόλεμος. ὁ γὰρ Λάμαχος πολεμικώτατος ἦν καὶ φιλοπόλεμος στρατηγός. Ἀριστοφάνης. ἡ μᾶζα γὰρ ἐξέλαμψεν ἡ μισολάμαχος. Μισοπορπακιστάτη. μισοπολεμικωτάτη. τουτέστιν εἰρηνική. παρὰ τὸν πόρπακα. πόρπαξ δὲ κατά τινας μὲν, ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος. ὡς δέ τινες, τὸ διῆκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήρεον· ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης.

Μισοπράγμων. ὁ ἡσύχιος καὶ ἤρεμον βίον ἡρημένος. πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι τὴν ἀρετὴν μισοπράγμονι ζωῇ ἐπιφημίζειν. οὐχ οὕτως ἔχον κατά γε τὴν ἐμὴν κρίσιν. ἡ γὰρ ἐν μέσῃ τῇ πολιτείᾳ διὰ τῶν πολιτικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀναστρεφομένη ἀρετὴ, γυμνάζει τε τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ ἐρρωμενέστερον, καὶ βεβαιοῦται μᾶλλον ἀπὸ τῆς πείρας ὅσον αὐτῆς ὑγιές τε καὶ ὁλόκληρον. ὅσον δὲ κίβδηλον καὶ ἐπίπλαστον ἐμφωλεύει ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς, τοῦτο πᾶν διελέγχεται· καὶ ἑτοιμότατον καθίσταται πρὸς διόρθωσιν. Μῖσος. ἔχθρα. Μισῶ, αἰτιατικῇ. μισῶ τὴν ἀφελῆ. μισῶ τὴν σώφρονα λίαν. ἐπὶ τῆς ἀπονήρου καὶ δυσπύγου. ἔστιν ἐν τῷ ἀφελεῖ. Μίσυλλον. εἰς μικρὰ διακόψαν. Μίσχος. Μιτάτωρ, ὁ προαποστελλόμενος ἄγγελος πρὸς τοῦ ἄρχοντος. Μίτιος, ὄνομα πόλεως. Μῖτος. τὸ λεπτὸν σχοινίον. καὶ παροιμία. ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα πόλεως. εὕρηται δὲ ἀεὶ διὰ βραχέος τοῦ ι. ὥς με πόνων ῥύσαιο παναγρύπνοιο μερίμνης. ἄκρον μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλάνον. καὶ αὖθις. ἀραχνείοιο μίτου πολυδίνεα λάεν, ἄζαντον δολιχᾶς ἅπερ ἀλακάτας. καὶ αὖθις. κερκίδα τὰν ποίκητον ἀηδόνα τὰν ἐν ἐρίθοις, βακχυλὶς ἁ κρέτισσα διέκρινε μίτοις. Μίτρα. διάδημα. ἡ ζώνη. αἱ μίτραι, τό θ' ἁλουργὲς ὑπένδυμα, τοί τε λάκωνες πέπλοι, πάνθ' ἅμα νικηγὸν ἡ συνέκπεσε.

Μιτυληναία. τὸ μι βραχύ. τὴν μιτυληναίαν ἔνεπα οἰδίπολον. Μιτυλήνη ὄνομα νήσου. ἡ λέσβος. καὶ μιτυληναῖος ὁ ἐξ αὐτῆς. Μιχαὴλ βασιλεὺς Ῥωμαίων ὁ μετὰ τὸν Ἀρμένιον Λέοντα βασιλεύσας. ὃς μικρόν τι τῆς προκατασχούσης κακίας ὑπενδούς, ὅσον τοῖς ἐν ἑρκταῖς καὶ τοῖς ἐξορίαις, ἐλευθερίαν τε καὶ ἄνεσιν φαντάζεσθαι ὀνειρώδη, τὸ τοῦ προηγησαμένου δυσωνύμου καὶ δυσσεβοῦς ὑπέθαλπε θεοστυγὲς φρόνημα. καὶ ὁμοίως τῷ αὐτῷ ἀμφιβλήστρῳ περιπαρεὶς τῆς δεινῆς αἱρέσεως ἰχθύος δίκην, τοῖς τῶν δογμάτων σαθροῖς καὶ ἀσβέστοις ἐναπέθανεν. ἐξ ἀκροτάτης ἀβελτηρίας τε καὶ ἀλογίας. ἀμύητος γὰρ σφόδρα καὶ ἀπαίδευτος ἐτύγχανεν. ἀμαθίαν δὲ ἐν πρώτοις ἀλογίας καὶ ἀπειροκαλίας, ὥσπερ ἱκανὴν οὐσίαν ἐκληρώσατο. Μιχαὴλ. σύγκελλος Ἱεροσολύμων. ἔγραψεν ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν Διονύσιον. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Διονύσιος. Μιχαίας, ὄνομα κύριον. Μιχθῆναι. ἡ μιγῆναι. ἀπαντῆσαι. συμμῖξαι. ὁμιλῆσαι. Μνᾶ. ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν μίαν. καὶ ἔστιν ἐν τῷ τάλαντον. Μναιαῖος. οἱ τῶν Βαλεαρίδων νήσων σφενδονῆται, μναιαίους λίθους ἔβαλον. καὶ αὖθις. μναιαῖον διδοῦσι τοῦ κεραμίου ὑδρεύεσθαι τοῖς ἐθέλουσι. Μναρόν. ἡδύ. μαλακόν. Μνασέας Βηρύτιος. ἔγραψε τέχνην ῥητορικήν. καὶ περὶ ἀττικῶν ὀνομάτων. Μνάσων μνάσωνος ὄνομα κύριον. Μνᾶται. μνηστεύεται. Μναιαῖον καὶ δεκαμναιαῖον. Μναΐκιον, ὄνομα κύριον. Μνεῦις, ὄνομα κύριον θεοῦ αἰγυπτίου. Μνείαν. τὴν μνήμην. Σοφοκλῆς. Μνημεῖον. ὁ τάφος. ἐχρήσαντο δὲ τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες, καὶ ἐπὶ τάφου καὶ ἐπὶ τοῦ ἔργου καὶ τοῦ πράγματος οὗ μνημονεύοιτο ἄν τις. Αἰλιανός φησι. φυλάττεσθαί τε ἔτι μνημεῖον τῆς τιμωρίας τῆς ἐκείνου. καθάπερ οὖν διαδοχὴ, κακοῦ. Μνήμη. ὅτι ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ μὲν προσδοκωμένου, ἐστὶν ἐλπίς. τοῦ δὲ παρόντος, αἴσθησις. τοῦ δὲ ἀπόντος, μνήμη. οὐδὲν ἕξει ἡ ψυχὴ ἅπερ ἐν τῇ συμπλοκῇ τοῦ σώματος αὐτῇ προσεγίνετο. ὥσπερ τὸ διανοεῖσθαι. ὥστε οὐδὲν μνημονεύει. καὶ γὰρ ἐνταῦθα μὲν παραρρέουσά ἐστιν ἡ γνῶσις αὐτῆς. καὶ δεῖται μνήμης εἰς κατοχὴν τῶν ἐγνωσμένων. τότε δὲ οὐκ ἔχει τὸ πρότερον καὶ ὕστερον ἡ γνῶσις. εἰ μὴ κατὰ τὴν προχείρησιν τῶν θεωρημάτων. ἀλλ' ἀεὶ ἕστηκε καὶ ἐν τῷ νῷ ἐξετάζεται καὶ μετὰ τὸ σῶμα ἅτε ἑστῶσα τὴν γνῶσιν καὶ αὐτοῖς προσβάλλουσα τοῖς πράγμασι μνήμης οὐ δεῖται. μνήμη γάρ ἐστιν ἡ τῶν πάλαι ἐγνωσμένων κατοχή. καὶ αὖ μνήμη ἐστὶν, ἕξις καθεκτικὴ ὑπολήψεως. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης τὸ πῶς τίθησιν ἐν τῷ περὶ μνήμης καὶ ὕπνου καὶ τῆς

καθ' ὕπνον

καθ' ὕπνον μαντικῆς παρέθετο. δι' ὧν ἀναμιμνήσκεσθαι καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντίων καὶ ἀπὸ τῶν ὁμοίων καὶ ἀπὸ τῶν ἀλλωτικῶν. οἱ γὰρ τόποι οὗτοι αἴτιοι τοῦ ἀναμιμνήσκεσθαι ἡμῖν γίνονται. διὰ ἐναντίου γὰρ φωτὸς εἰπεῖν εὐθὺς εἰς τὸ ἐναντίον τὸ εἰρημένον μεταβάντες, ἀναμιμνησκόμεθα τούτου. ἀπὸ πικροῦ, γλυκέος. ἀπὸ λευκοῦ, μέλανος. ἀπὸ ψύχους, καύματος. δία δὲ μέρη εὐμαθείας εἰσίν. ἀγχίνοια. μνήμη. ὀξύτης. καὶ μνήμη μὲν, ἐπιτήρησις ὧν ἔμαθέ τις. ὀξύτης δὲ, ἡ ταχύτης τῆς διανοίας. ἀγχίνοια δὲ, τὸ ἐξ ὧν ἔμαθε, θηρεύειν καὶ ἃ μὴ ἔμαθε. Μνημεῖα. μνημόσυνα.

Μνημονεύω, γενικῇ. διαμνημονεύω δὲ αἰτιατικῇ. Μνήμονος. μνημονικοῦ. Μνημοσύνη. μνήμη. καὶ μνημόσυνον. Μνήσαρχος, ὄνομα κύριον. Μνησαρχίδης, ὄνομα κύριον.

Μνησάσκετο. ἐμέμνητο. Μνησιθείδης, ὄνομα κύριον. Μνησικακεῖν. δοτικῇ. Πολύβιος. τοῦ μνησικακεῖν ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, οὐδ' ἥντιναοῦν ἔμφασιν ἐποίουν οἱ Ῥωμαῖοι. Μνησίμαχος. ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, ἱπποτρόφος. βούσιρις. φίλιππος. ὡς Ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς. Μνησιστράτιος ὄνομα κύριον. μνησιστράτειος δὲ λόγος.

Μνησθῶ γενικῇ. Μνηστή. ἡ κατὰ μνείαν γαμηθεῖσα. ἡ ἐκ παρθενίας μένουσα. μνηστή. ὅ ἐστιν ἀπείρανδρος. καὶ μνηστεία. Μνηστῆρας τοὺς μὲν τῆς ἀρχῆς τῆς ὑπάτου μνηστῆρας, παρ' οὐδὲν ἐποιήσαντο. αἱροῦνται δὲ αὐτοὶ πολέμων εὖ εἰδότας πάλαι καὶ γενναίων καὶ περιβλέπτων ἔργων ἀγωνιστήν. Μνῆστις μνήμη. ἀλλ' ἴσχε καὶ μοῦ μνῆστιν. ἀνδρί τοι χρεὼν μνήμην προσεῖναι τερπνὸν εἴ τι που πάθοι. ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις εὖ πεπονθότος, οὐκ ἂν γένοιτ' οὗτος εὐγενὴς ἀνήρ. καὶ αὖθις μὴ περιαλγοῦντας μάχην μετὰ πότμον ἑταίρων, ἢ κείνων ὀδύνων μνῆστιν ἀνηνάμενοι. Μνήστορα. ἐπιστήμονα. ὁ δὲ τῶν μηχανημάτων φέρει τὸν μνήστορα. Μνία. τὰ τῆς θαλάσσης ἀνθήματα ἢ βρύα.

Μνιαρόν. ἄλλαι δ' ἔχευμ μνιαροῖο βαθυρρείοιο τὰ παντὸς, ἐνδυτὸν εὖ ἀνθεῖ πεφυκειδόμενον.

Μνίζ. ἐσθίζ. Μνόοντο. ἐμνηστεύοντο. Μνοῦς. ἡ ἁπαλὴ θρίξ. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ μνοῦ χρῶτα περφνοτέρη. Μνῶ. τὸ μνήσκω. τὸ μνῶ οὐκ ἔστιν. οὐδὲ γὰρ ἐντελέχειαν ἔχει. ἀλλ' ἐπεὶ μονοσυλλαβόν ἐστιν, ἐξ ἀνάγκης περισπᾶται. Μνωομένη. μνηστευομένη. κυρίως τὸ μνεῖν. μνώμενοι ὥς οἱ δ' ἄλλω προεχώρεεν, ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἤλασε τὴν στρατιάν. Μοχερῶν. μοχθηρῶν. Μογήσας. καμών. κακοπαθήσας. δύο κακοῖς μογῶ. ἀγρυπνία τε ἀναλισκόμενος, καὶ δὲ ἐκτειρόμενος. Μογιλάλος. ἀπὸ τοῦ μόγις λαλεῖν. Μόγις, μόλις. Μογοστόκος. περὶ τοὺς τόκους κακοπαθοῦσα. ἔνιοι δὲ, ἡ μόγους ταῖς τικτούσαις ἐπιφέρουσα. Μόγῳ. κακοπαθείᾳ. Μόδιον. μέτρον τι. Μόδιος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ μαναΐμ. Μόθος. μάχη. πόλεμος. τάραχος. φόβος. στάσις. θόρυβος. Μόθων. ὁ φορτικὸς καὶ ἄτιμος. καὶ εἶδος αἰσχρᾶς καὶ δουλοπρεποῦς ὀρχήσεως καὶ φορτικῆς. Μόθωνες. παρ' Ἀριστοφάνει οἱ εὐτελεῖς. μόθωνας γὰρ ἐκάλουν τοὺς παρεπομένους τοῖς ἐλευθέροις παῖδας οἱ Λάκωνες. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως. Μοθώνη, ὄνομα πόλεως. καὶ μοθωναῖος ὁ πολίτης. Μοθωνία, ἡ ἀλαζονεία. παρὰ τὸ μόθος. ἔστι δὲ καὶ χώρα.

Μολγός. ὁ βραδύς. ἢ τυφλός. οὕτω δὲ ἔλεγον τοὺς ἐξαμέλγοντας καὶ κλέπτοντας τὰ κοινά. ἢ ὁ πένης. παρὰ τὸ ἀμέλγεσθαι καὶ ζημιοῦσθαι. Ἀριστοφάνης. μολγὸν ποιήσω. παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς, μολγὸς ὁ μοχθηρός. λέγεται δὲ καὶ ἀμολγὸς ὁ αὐτός. ἀμολγὸς οὖν, ὁ ἀμέλγων τὰ κοινά.

Μολεῖν. ἐλθεῖν. Μόλιβος. μόλιβδος δέ. Μολοβεὶς καὶ μολοβρὸς ὁ πτωχός. Μολοβρός.

Μόλος ὄνομα κύριον καὶ ὁ — Μολοσσὸς καὶ μολοττὸς κύων, ὁ ποιμενικὸς καὶ μέγας. Μολοττοί. οἱ μολοττοὶ ἐν τοῖς ὁρκωμοσίοις, κατακόπτοντες εἰς μικρὰ τοὺς βοῦς, τὰς συνθήκας ἐποιοῦντο. καὶ ἔστιν ἐν τῷ βοῦς ὁ μολοττῶν. Μολοῦσα. παραγενομένη. πορευθεῖσα. Μολώχ. εἴδωλον τῶν μωαβιτῶν. Μολών. ἐλθών. ἐληλυθώς. Μόλων. ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης. μικρὸς ἡλίκος Μόλων. ἐπὶ τῶν βραχυσωμάτων ἀνθρώπων. τόσος πόθος. μικρὸς ἡλίκος Μόλων. Μόλωνες δύο ὑποκεῖται καὶ λωποδύται. Μολπαγόρας. οὗτος ἦν παρὰ τοῖς Κείοις, καὶ λέγειν καὶ πράττειν ἱκανός. κατὰ δὲ τὴν αἵρεσιν πλεονέκτης. ὃς πρὸς χάριν ὁμιλῶν τῷ πλήθει, καὶ τοὺς εὐποροῦντας τοῖς βίοις ὑποβάλλων τοῖς ὄχλοις, καὶ τινὰς εἰς τέλος ἀναιρῶν, τινὰς δὲ φυγαδεύων καὶ τὰς οὐσίας τούτων δημεύ-

καὶ διαδιδοὺς τοῖς πολλοῖς, ταχέως τῷ τοιούτῳ τρόπῳ, περιεποιήσατο μοναρχικὴν ἐξουσίαν. Μολπή· ᾠδή· παρὰ ὁμήρῳ δὲ τὸ παίγνιον. μολπὴ τ' ὀρχηθμός τε. τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτός. καὶ αὖθις· μολπῆς δούλη πὶ μελιπτέρπεος. Μόλπις· μετὰ τοὺς λ' δέκα ἄνδρες ἦρχον ἐν τῷ πειραιεῖ· ὧν εἷς ἦν ὁ μόλπις. Μολύβδαινα. Μολυβδίσα. Μολυβδίνη, ὄνομα πόλεως. Μόλυβδος· εἰς ἐλαστικοὺς μολύβδων ἐφέροντες. Μολώω αἰτιατική. Μολυεὶς· μολυειδὴς κεφάλαιον. Μολυειδὴς, ἔστ' ἀειδής φασί. Μολυβρώ· ἡ μορμὼ καὶ τὸ φοβητρον. Μονανδρεῖν· ἐπεὶ ἔδεισαν αἱ γυναῖκες ἰωνικαὶ γυναῖκες τὸ παλαιὸν μονανδρεῖν. Μοναρχία· μονοκρατεία. πολύβιος. ἡ τῶν μονάρχων ἀσφάλεια, τὸ παράπαν ἐν τῇ τῶν ξένων εὐνοίᾳ κεῖται καὶ δυνάμει. καὶ μοναρχῶ γηγενής. Μοναχή, ἐπέρχεται ἀντὶ τοῦ μοναχῶς. ξενοφῶν. ὡς ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους, ἡ περ μοναχῇ εἴη πορεία, ἐπιθέσθαι μέλλοιεν τοῖς ἕλλησι. Μοναχός· φησὶ διονύσιος. ἡ δὲ τῶν τελουμένων ἁπασῶν ὑψηλοτέρα τάξις, ἡ τῶν μοναχῶν ἐστιν ἱερὰ διακόσμησις· πᾶσαν μὲν ἀποκεκαθαρμένη κάθαρσιν, ὁλικῇ δυνάμει, καὶ παντελεῖ τῶν οἰκείων ἐνεργειῶν ἁγιότητι. πάσης δὲ ὅσης θεμιτὸν θεωρεῖν αὐτῇ ἱερουργίας ἐν νοερᾷ θεωρίᾳ καὶ κοινωνίᾳ γεγονυῖα. καὶ ταῖς τῶν ἱεραρχῶν τελεστικαῖς δυνάμεσιν ἐγχειριζομένη. καὶ ταῖς ἐνθέοις αὐτῶν ἐλλάμψεσι, καὶ ἱεραρχικαῖς παραδόσεσιν ἐκδιδασκομένη, καὶ ἔστιν ἐπὶ τῇ ἀνθέσει τῶν κατ' αὐτὴν ἱερῶν τελετῶν ἱερουργίας. καὶ πρὸς τὴν ἱερὰν αὐτῶν ἐπιστήμης, ἀναλόγως εἰς τελειοτάτην ἀγομένη τελείωσιν. ἔνθεν οἱ θεῖοι καθηγεμόνες ἡμῶν, ἐπωνυμιῶν αὐτοὺς ἱερῶν κατηξίωσαν. καὶ οἱ μὲν, θεραπευτάς, οἱ δὲ μοναχοὺς ὀνομάσαντες, ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ καθαρᾶς ὑπηρεσίας καὶ θεραπείας, καὶ τῆς ἀμερίστου καὶ ἑνιαίας ζωῆς, ὡς ἐνοποιούσης αὐτούς, ἐν ταῖς τῶν διαιρετῶν ἱεραῖς ἐμπτύξεσιν, εἰς θεοειδῆ μονάδα καὶ φιλόθεον τελείωσιν. διὸ καὶ τελεστικὴν αὐτὴν ἡ ἱερὰ θεσμοθεσία, χάριν ἐνεδωκε. καί τινας αὐτοὺς ἠξίωσεν ἀφιερωτικῆς ἐπικλήσεως, οὐχ ἱερατικῆς. ἐκείνη γὰρ ἐπὶ μόνως γίνεται ταῖς ἱερατικαῖς τάξεσιν. ἀλλ' ἱεραρχικῶς ὑπὸ τῶν ὁσίων ἱερέων, τῇ ἱεραρχικῇ τελεσιουργίᾳ, δευτέρως ἱερουργουμένη. ἐκεῖσε δὲ ἡ φροντιστήριον τὴν ἀνδρῶν φιλοσόφων τὸν βίον. μοναχοὶ δὲ ὅτι καὶ ὀνομάζονται. οἷς ἔργον προσενδημεῖν τοῖς σώμασι. καὶ ζῶντας τεθνάναι. καὶ σωφρονικὴ μανίᾳ τινὶ μεταφοιτᾶν πρὸς τὰ κρείττονα. Μόναιος, ὄνομα κύριον.

Μονηφορεῖ· ἐν ἱμάτιον φορεῖ. Μονήρης βίος. τοῖς τὸν μονήρη βίον ἐπανηρημένοις, οὗτοι διαγενῶς μονήρη. καὶ τὸ ἱερᾶσθαι λαχόντα ὁσίως ἱερατεύειν. καὶ ἥκιστα ἀσκεῖται μετιέναι. Μονήτα· ἥρα παρὰ ῥωμαίοις διὰ τίας τοιαύτης. ῥωμαῖοι δεηθέντες χρημάτων, ἐν τῷ πρὸς πύρρον καὶ ταραντίνους πολέμῳ, ηὔξαντο τῇ ἥρᾳ. τὴν δέ, χρῆσαι αὐτοῖς, εἰ τῶν ὅπλων ἀνθέξονται μετὰ δικαιοσύνης, χρήματα αὐτοῖς μὴ ἐπιλείψειν. τυχόντες οὖν ῥωμαῖοι τῆς αἰτήσεως, ἐτίμησαν ἥραν μονήταν. τουτέστι σύμβουλον. τὸ νόμισμα ἐν ἱερῷ αὐτῆς ὁρίσαντες χαράττεσθαι. Μόνιος, ἄγριος. Μονούμενος· μεμονωμένος. ἢ ὁ μονόλυκος. Μονίπποις. τοῖς ἐπὶ ἑνὸς ἵππου ἀγωνιζομένοις δρόμον.

Μονιτάριοι· οἱ περὶ τὸ νόμισμα τεχνῖται. οἳ ἐπὶ αὐρηλιανοῦ διέφθειραν τὸ νόμισμα. καὶ τὸν ἴδιον ἄρχοντα φιλικήσιμον ἀνελόντες, ἐμφύλιον ἤγειραν πόλεμον. ὃς μόλις αὐρηλιανὸς χειρωσάμενος, ὑπερβαλλούσῃ κολάσεων ὠμότητι κατειργάσατο. Μονογενῆ· τὴν μονότητα. δαβὶδ. καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου. Μονόζωνοι· ἔφοδοι βάρβαροι. ἢ ἀτάκτως μάχιμοι. σοφοκλῆς. εἰ δ' ἀνὴρ ἐν οἷς ζώνων αὐδήσει σαφῶς, τουτέστιν, ἤδη τοῦ ἔργου ἐν μέρει ὄν. Μονόζωνοι, οἱ τίμιοι τῶν στρατιωτῶν. οἱ μὴ τὸν αὐτὸν τοῖς ἄλλοις ζωστῆρα φοροῦντες. ἢ ἀσώματοι ἰδίαι ὥσπερ ἐλευθεραι. Μονοείμονα· μονοχίτωνα. Μονόκερως ζῶον. ὃ παρὰ τῆς φύσεως ἓν κέρας ἔλαβεν. οὗτοι καὶ οἱ τῆς ἀσεβείας τρόφιμοι, μίαν προσκυνοῦσι θεότητα. δαβὶδ. καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου. Μονοκρηπίδα, τὸν ἑρμῆν. φασὶ γὰρ τὸν θεὸν τοῦτον, περσεῖ ἐπὶ τὴν τῆς γοργοῦς τομὴν ἀπιόντι, τὸ ἕτερον τῶν ὑποδημάτων δοῦναι, τὸ ἓν ἔχειν μόνον. Μονόλωπα. μονόδερμα. μονόφυλλα. Μονομαχοτροφεῖον. Μόνον, καὶ ἕν, διαφέρει. μονὰς ἡ ἐν τοῖς νοητοῖς οὖσα. ἐν δὲ τὸ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀριθμοῖς. καὶ ἡ μὲν μονὰς κατὰ τὴν ἰσότητα καὶ τὸ μέτρον λαμβάνεται. ἡ δὲ δυάς, καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἔλλειψιν. Μονονουχί· ἀντὶ τοῦ μονονουχί. Μονονουχί, σχεδόν. ἤγουν. ἀντὶ τοῦ κυρίως εἰπεῖν. ἢ περὶ ὀλίγου εἰπεῖν. μονονουχὶ τὸ τῆ

νουχὶ τὸ τῆς τραγῳδίας ἐπιφθεγγόμενον. ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα. Μόνος θεῶν θάνατος δώρων οὐκ ἐρᾷ. αἰσχύλος φησί. Μονοσόλοικα. μίαν σολοικίαν ἔχοντα. Μονότροπος. μόνος ταφείς. ἀγαθός. ἀγύναιος. Μονοτρόπους. τοὺς ἕνα σκοπὸν ἔχοντας. καὶ τοὺς ἀρετῆς μόνης ἐπιμελουμένους. καὶ μὴ νῦν μὲν ταῦτα, νῦν δὲ ἐκεῖνα προαιρουμένους. Μονουχία. ὁ μόνος βίος χωρὶς γάμων. Μονουχίδος. ὄνομα κυνός. Μονοχίτωνος. Μονῳδεῖν. τὸ θρηνεῖν. ἐπειδὴ ὡς τὰ πᾶσαι αἱ ἀπὸ σκηνῆς ᾠδαὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ, θρῆνοι εἰσίν. ἀριστοφάνης. εἶτ' ἀνέτρεφον μονῳδίαις κηφισοφῶντα μιγνύς. οὗτος δὲ ὁ κηφισοφῶν δοῦλος ἦν συμποιῶν αὐτῷ μάλιστα τὰ μέλη. ἐκωμῳδεῖτο ὡς ἐπὶ τῇ γυναικί. Μονῳδεῖν. ἐκ μηδενὸς ὀλόμενος ὀλόμενος. ἀποχηρωθεὶς ταῖς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας. περὶ μελανθίου λέγει τοῦ ὀψοφάγου. ὅτι ἀφῃρημένος ἐν τῇ ἀγορᾷ ὀψωνῆσαι ἐγχέλεις καὶ μὴ ἀγοράζων, σχετλιάζει. παρόσον οἱ μάγειροι μετὰ τεύτλων ἕψουσι τὰς ἐγχέλεις. Μονῳδία. ἡ ἀπὸ σκηνῆς ᾠδὴ ἐν τοῖς δράμασι. καὶ μονῳδεῖν τὸ θρηνεῖν. μονῳδεῖν δὲ λέγεται, ὅταν εἷς μόνος λέγῃ τὴν ᾠδὴν καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός. Μονῳδία ἐστὶ θρῆνος ᾠδῆς. μήτε προσωποποιίαν ἔχων, μήτε ἠθοποιίαν. καὶ τὸ μεῖζον. οἱ μὲν ἄλλοι τοὺς ἐκπεπληρωκότας σοφίας θρηνοῦσι. σὺ δ' ὡς ἀληθείους. καὶ μηδὲ προγευσαμένους αὐτῆς τεθρήνηκας. Μόξος λυδός. ὃς πολλὰ ἐργασάμενος καὶ τὴν μήλην τῆς τυραννίδος καθελών, τοῖς λυδοῖς παρεκελεύσατο τὴν δεκάτην ἀποδοῦναι, καθ' ὃ ηὔξατο τοῖς θεοῖς. οἱ δὲ ἐπείθοντο. καὶ ἀπαριθμοῦντες τὰ κτήματα, ἐξῄρουν δεκάτην ἐκ πάντων καὶ κατέθυον. ἐκ τούτου μέγιστος ἀγὼν καταλαμβάνει λυδίαν. καὶ πολλὰς στρατιὰς λέγεται πεποιῆσθαι. καὶ ἦν αὐτοῦ μέγιστον κλέος ἐν λυδοῖς, ἐπί τε ἀνδρίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ. ταῦτα πράξας, ἐπὶ τὴν κράμβον ἰσάλη. καὶ ταύτην εἷλε καὶ ἐπόρθησε. τοὺς δὲ ἀνθρώπους εἰς τὴν πλησίον λίμνην ἀγαγών, κατεπόντωσε. Μόραι. συντάγματα. Μοργιού. οὕτω καλοῦσι τοὺς ἀμοργούς. τὸ α ἀφαιροῦντες ὡς παρὰ τὸ ἀσπάλαξ σπάλαξ. μαυροῦν τὸ ἀμαυροῦν. καὶ σφόδελον τὸ ἀσφόδελον καλοῦσι. Μορίαι. ἐλαῖαι ἱεραὶ τῆς ἀθηνᾶς. ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον τοῖς ἆθλον ἐδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ παναθήναια. ἦσαν δὲ πρῶτον ιβ' τὸν ἀριθμόν, αἱ μεταφυτευθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς ἀκαδημίαν. ἤτοι ἀπὸ τοῦ μόρου καὶ τοῦ φόνου τοῦ ἁλιρροθίου ὠνομάσθησαν οὕτως, ἢ ὅτι ἐμερίζοντό τε καὶ ἐνέμοντο τὸ ἔλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν ἀθηναῖοι ἅπαντες. τῆς δὲ μορίας ἐκείνης ὁ στέλεχος, σηκὸς ἐκαλεῖτο. λυσίας. ἄρχοντα σηκὸν ὑπέρ μου ἐκκεκόφθαι. ἐπεφύτευτο δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ δένδρα. ἔθος δὲ τοῖς ἀσκουμένοις ἀλειψαμένοις ἐν τῷ ἡλίῳ τρέχειν. ἀριστοφάνης. ἀλλ' εἰς ἀκαδημίαν κατιὼν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξεις. Μόριον. τὸ αἰδοῖον μέρος τοῦ σώματος. Μορμολύκεια. τὰ τῶν τραγῳδῶν προσωπεῖα. καὶ τὰ τῶν ὑποκριτῶν. ἀδωρειεῖς γέρεια καλοῦσιν. ἔνθεν καὶ τὸ ἐκφοβῆσαι μορμολύξασθαι. δύνησις ἦν τὸ ἀντίμαχον, μορμολύκειον ὄψεως καὶ διανοίας καταπλήξεις. Μορμολύττεται, αἰτιατικῇ. ἐκφοβεῖ. ἀσκίῳ μορμολύττεις. ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεδοικότων. ἐπεὶ κενὸς ὁ ἀσκός. ἐμορμολύξαντο σφᾶς, ὡς ἀνυπόστατόν τι πλῆθος ἐπεὶ κατ' αὐτῶν. τουτέστιν ἐξεφόβησαν. εἰς ἀπορίαν καὶ ὀρρωδίαν ἤγαγον.

Μορμώ. λέγεται καὶ μορμὼ μορμοῦς. ὡς σαπφὼ σαπφοῦς. καὶ μορμὼν μορμόνος. ἀριστοφάνης. ἀντιβολῶ, ἀπένεγκαί μου τὴν μορμόνα. ἀπὸ τὰ φοβερά. φοβερὰ γὰρ ὑπῆρχεν ἡ μορμώ. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. μορμὼ τοῦ θράσους. ὅθεν μορμολύκειον, ἣν λέγουσι λάμιαν. ἔλεγον δὲ οὕτως καὶ τὰ φοβερά. λείπει δὲ τὸ ὡς. ἢ ὡς μορμώ. ἢ ἐπιρρηματικῶς ἐξενήνεκται. ὡς εἰ ἔλεγε. φεῦ τοῦ θράσους. Μορμυρίζει. καταταράττει. ἠχεῖ. ὡς ἐπὶ ὑδάτων. Μορμύρων. ποταμὸς ῥεύματα ἔχων. Μορμυρωπός, ἥλιος ἀμαυρός. ἢ ὕφαιμος. ἢ μορμυρωπός, πᾶς ὁ ὁρώμενος κατ' ὄναρ πονηρός. Μορόεις. καὶ οὐδετέρως μορόεντα. τὰ μετὰ κόπου καμνόμενα. Μόρος. ὀδύνη. πόνος. θάνατος. Μορὰν. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. σύνταγμά τινα λακωνικὰ οὕτω καλεῖται. φησὶ δὲ ἀριστοτέλης. ὡς εἰσὶ μόραι καὶ ὀνομασμέναι. καὶ διῄρηνται εἰς τὰς μόρας λακεδαιμόνιοι πάντες. ξενοφῶν δέ φησιν ἐν τῇ λακώνων πολιτείᾳ. ἑκάστη δὲ τῶν πολιτικῶν μορῶν, ἔχει μόναρχον ἕνα. λοχαγοὺς τέσσαρας. πεντηκοστῆρας ὀκτώ. ἐνωμοτάρχας ἑκκαίδεκα. Μόρσιμον. εἱμαρμένον. μεμοιραμένον. ἀμφὶ δὲ ἐννεός φοίνιος, ἐκ στομάτων μόρσιμον ἧκεν ὄπα. Μόρσιμον καὶ μελάνθιον. ἄμφω διαβάλλει ἀριστο-

φάνης λέγων οὕτως· γεγόνασ᾽ ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι, γλωσσοφάγοι, μιαροί, τραγομάσχαλοι, ἰχθυολῦμαι. ὧν κατακεχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺ Μοῦσα θεά, μετ᾽ ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν. Μόρσιμος, καὶ Μελάνθιος, τραγικοὶ ποιηταί. Μόρσιμος δὲ Φιλοκλέους τοῦ τραγικοῦ υἱός. ποιητὴς ψυχρός. ἦν δὲ καὶ ἰατρός. Ἀριστοφάνης· ἐκδιδάσκοιμί μιν προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν. τοῦτ᾽ ἐστὶν ἐκβάλοιμί μιν καὶ συνεκτρίψαιμί μιν ὡς ἐκεῖνος. ποιηρῶν γὰρ ὄντων αὐτοῦ τῶν ποιημάτων, ἐν ἀρᾷ ἔθηκεν αὐτά. Μελάνθιος δὲ ἐκωμῳδεῖτο εἰς ὀψοφαγίαν. καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς κόλαξιν. ἦν δὲ καὶ κίναιδος. Μόρσιμος, τραγῳδίας ποιητής. ὀφθαλμῶν ἰατρός. μικρὸς τὸ ψυχρός. Μόρσιμος. τοῦτο ἔφη Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς πρὸς Δομετιανὸν βασιλέα δεσμευθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ. οὐ μέν με κτενέεις, ἐπεὶ οὔτι μόρσιμός εἰμι. καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἄδηλος ᾤχετο. Μορυχίδης, ὄνομα κύριον. ἢ Μορύχιδος. Μόρυχος, ὄνομα κύριον. ὃς ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ ἐκωμῳδεῖτο. ἦν δὲ καὶ τῶν ἡδέως βιούντων. τραγῳδίας ποιητής. καὶ Ἀριστοφάνης· ὦ φίλτατέ τις οὐ καὶ πάλαι ποθουμένη, φίλη Μορύχῳ.

Μόρυχος. τελέα γλαυκότης. ὀνόματα κύρια. οὗτοι ἐπὶ μαργανείᾳ διεβέβληντο. Μόρυχος. ὅ περ ἔοικε Μορύχου γέγονος καὶ σάγμα. σάγμα δὲ θήκη τοῦ ὅπλου. καὶ παροιμία. Μορύχου ἠλιθιώτερος. ἐπὶ τῶν λίαν ἠθικῶς τι διαπραττομένων. ἐπίθετον δέ ἐστι τοῦ Διονύσου. ἀπὸ τοῦ μορύξαι. ὅ ἐστι μολῦναι. ἐπειδὰν τρυγῶσι, τῶν βοτρύων τῷ γλεύκει καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις. Μορφή. εἶδος. ἰδέα. πρόσοψις. Μορφὴ καὶ εἶδος, ταυτόν ἐστι. καὶ μορφὴ μὲν ἐπὶ ἐμψύχων. εἶδος δὲ ἐπὶ ἀψύχων.

Μορφνόν. σκοτεινόν. Μόρφνος, εἶδος ἀετοῦ. οἱονεὶ μορόφωνός τις ὤν. ὁ ἀεὶ περὶ φόνου μεμορημένος. μόνοι γὰρ οὗτοι τῶν ἀετῶν οὐκ ἐσθίουσιν, ἀλλὰ νεκροῖς σώμασι τρέφονται. Μόρφωσιν. σχηματισμόν. εἰκόνα. Μορφοῦμαι. δοτική. Μόσσυνες. ἔπαλξις. πύργοι. Μοσχεύματα. ἁπαλὰ φυτὰ δένδρων ἢ λαχάνων. Μοσχεύων. μεταφυτεύων. Ἀναπίος· ἔτι μὲν ὧδε μένοντες, ὑπεμόσχευον τὸν πόλεμον. ὑπέτρεφον. ὑπεφύτευον. Μόσχα. ἁπαλὰ φυτά.

Μοσχίδια σύκων. οὕτω καλοῦνται αἱ νέαι συκαῖ. μοσχίδια, τὰ νέα βλαστήματα. καὶ ἡ ἁπαλὴ καὶ νέα λύγος. Μόσχος, μόσχοισι. λύγοισι. Μόσχον, ἁπαλόν. Μόσχος, Συρακούσιος γραμματικός. Ἀριστάρχου γνώριμος. οὗτός ἐστιν ὁ δεύτερος ποιητὴς μετὰ Θεόκριτον τῶν βουκολικῶν δραμάτων ποιητῶν. ἔγραψε καὶ αὐτός. Μόσχος ᾄδων βοιώτιον. ἦν γάρ τις Φαῦλος κιθαρῳδὸς πολλὰ ἀπειθῆ ᾄδων. τὸ δὲ βοιώτιον οὕτω καλούμενον, Τερπάνδρου. ὥσπερ καὶ ὄρθιον.

Μόσχος λιβάνου. ὃν ἐν χωρήβ ἐθεοποίησαν. ὃν Μωϋσῆς συνέτριψε καὶ ἐλέπτυνε. Μοτάριον. ᾧ χρῶνται οἱ ἰατροὶ ἐν ταῖς πληγαῖς, πρὸς τὸ μὴ συντόμως ἐμφράττεσθαι αὐτάς. Μοτοφαγία. θυσία τις ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου ἐπιτελουμένη. Μοτώσειεν. ἰάσεται διὰ ὀθονίων.

Μοτοῖ. τιτρώσκει. ταράττει. Μουκιανός ὁ Ῥωμαῖος. ἐν τῷ ἀγήλαεν. Μουνὰξ μάχη. ἡ μονομαχία. Μουνυχιὼν ὁ δέκατος μὴν παρὰ Ἀθηναίοις. ἐν δὲ τούτῳ Ἀρτέμιδι ἔθυον Μουνυχία.

Μουνυχία. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. τόπος θαλάσσιος ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἐλιμένιος δὲ ἐν δευτέρῳ Ἀτθίδος, ὀνομάσθαι φησὶν ἀπὸ Μουνύχου τινὸς βασιλέως τοῦ Παντακλέους. Μούνυχος, ὄνομα κύριον. ὃς Μουνυχίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο. Μουρήνας, ὄνομα κύριον.

Μοῦσα, ἡ γνῶσις ἀπὸ τοῦ μῶ τὸ ζητῶ. ἐπειδὴ ἁπάσης παιδείας αὕτη τυγχάνει αἰτία. εἰκότως οὖν οἱ ἀρχαῖοι μοῦσαν αὐτὴν ἐκάλεσαν. εἰσὶ δὲ πᾶσαι ἐννέα. Κλειώ. Ἐρατώ. Εὐτέρπη. Θάλεια. Μελπομένη. Τερψιχόρη. Πολύμνια. Οὐρανία. Καλλιόπη. πολλὰς δὲ τὰς Μούσας ὑπὸ τῶν θεολόγων παραδεδόσθαι, διότι πολὺ τὸ ποικίλον ἔχει τὰ μαθήματα καὶ παιδεύματα, καὶ πρὸς πᾶσαν χρῆσιν οἰκεῖον. Μοῦσα τραγική. ὅσα ἐπράττετο, καὶ μοῦσά τις ἂν ὠνήσειεν εἰπεῖν τραγική. οὐ γὰρ βέλτιον ταῦτα γίνεσθαι. καὶ τὸ λέγειν ἀπηγόρευσε. Μοῦσαι καλαὶ καὶ ἀπαλλον οἷς ἐγὼ ᾄσω. συντάττεται κατὰ συμπάθειαν τοῦ ἄρρενος. ὥσπερ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ. λύγδην ἔκλαιον πάντες. δύο θηλέων οὐσῶν καὶ ἑνὸς ἄρρενος. οἱ δὲ παῖδες καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. αἱ Μοῦσαι δὲ παρ᾽ αὐτῶν σειρήνων ἐστεφανοῦντο. Μουσαῖος Ἐλευσίνιος ἐξ Ἀθηνῶν. υἱὸς Ἀντιφήμου, τοῦ Εὐφήμου, τοῦ Ἐκφάντου, τοῦ Κερκύωνος. ὃν κατεπολέμησεν ὁ Θησεύς. καὶ Σελήνης γυναικός. μαθητὴς Ὀρφέως. ἐπ᾽ ὀλίγον μᾶλλον ἢ πρεσβύτερος. ἤκμαζε δὲ κατὰ τὸν δεύτερον Κέκροπα. ἔγραψεν ὑποθήκας Εὐμόλπῳ τῷ υἱῷ ἔπη δ.

καὶ ἄλλα

καὶ ἀναπλεῖται. Μουσαῖος· θηβαῖος θαμύρα υἱὸς τοῦ φιλάμμωνος· μελοποιός. γεγονὼς πρὸ τῶν
τρωϊκῶν πολλῷ. ἔγραψε μέλη καὶ ᾄσματα. Μουσαῖος ἐφέσιος. ἐποποιός. τῶν εἰς τοὺς περγα
μηνοὺς καὶ αὐτὸς κύκλους ἔγραψε περσηΐδος βιβλία δέκα. καὶ εἰς Εὐμένη καὶ ἄτταλον. Μου
σαῖος. παρ' Ἕλλησι φιλόσοφος. λυσίας πρὸς τὴν μιξιδήμου γραφὴν γνήσιος. καὶ δύο παῖδας αὐτῷ
ἀκολούθους εἶναι. ὧν οὗτος τὸν μὲν, μουσαῖον, καλεῖ. τὸν δέ, ἡσίοδον. ὁ μὲν κειρόμενος ἐπετή-
δευε τοὺς οἰκέτας τοῦτο καλεῖν δῆλον. περὶ δὲ μουσαίου οἱ μέν, ἐκ θρᾴκης εἰρήκασι τὸν ἄνδρα εἶ
ναι. οἱ δὲ αὐτόχθονα ἐξ ἐλευσῖνος. Μουσεῖον. Μουσικά· τερπνά. τὰ δι' αὐλῶν καὶ κινύρας καὶ τὰ
ὅμοια. Μουσικῆς παλαιστὸ ἀρετῆς ἀμφίων. καὶ ἔστι περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ἀμφίων. Μουσομα-
νία. τὰ ἐπαρῳδημένα καὶ ἡ περὶ ταῦτα μουσομανία τῶν ἄστρων ἀπέψαυε. Μουσόμαντις· κομπώ
δης. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντεις καὶ οἱ ποιηταί, παρὰ τὸ ἐξ ἠδωνῶν αἰσχύλου. τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις
ἄλλος ἁβρατεύς. Μουσουργῶ· αἰτιατική. Μουσουργοὶ ψάλτριαι. αἱ ἢ μουσουργοί, βάρβα
ροι ἦσαν γυναῖκες. ὄνομα αὐταῖς ἐπιχώριον ζάρβα. καὶ τούτων αἱ μέν, αὐλοῦσιν. αἱ δέ, ψάλλουσι
πενταχόρδῳ. αἱ δὲ ἑπταχόρδῳ ψαλτηρίῳ. αἱ αὐταὶ δὲ καὶ προσᾴδουσι τῷ ψαλμῷ. ὁ ψαλμὸς δὲ
οὐ πρὸς τὴν ᾠδὴν ἔχει πεποιημένον τὸ μέλος, καθάπερ παρ' Ἕλλησιν. ἀλλ' ἐστὶν οἷος ἐνδόσιμος εἶναι
τῇ ᾠδῇ. καὶ λήγοντι μὲν τοῦ πότου τῷ βασιλεῖ καὶ ἡ ᾠδὴ ξυνεπαύετο. ὁπότε δὲ ἐγχέαι κελεύσει
εν, αὖθις ἤρχοντο ᾄδειν καὶ ψάλλειν. ὁ ἢ ἀβαρζάνιος μουσουργοῖς συνέζη τοσαύταις, ὅσας οὔτε κεῖνος
ἀριθμεῖν εἶχεν. οὔτε οἱ προσήκοντες λογισταί. τῶν γὰρ στρατιωτῶν ᾔδεισαν τὸ πλῆθος. τῶν ἑταιρῶν δέ, καὶ
τὸν ἀριθμὸν τὸν ἐκ τῶν χειρῶν διέφυγεν. ὥσπερ ὀρόντην τὸν πέρσην φασὶν εἰπεῖν. ὅτι τῶν δακτύ
λων ὁ μικρότατος, καὶ μύρια σημαίνει καὶ ἕνα ἀριθμόν, οὕτω κἀκεῖνοι τὰς ἑταίρας κατὰ μονά
δα καὶ μυριάδα ἠρίθμουν. Μουσωθῆναι· παρὰ μουσῶν διδαχθῆναι. μήτε γὰρ εἶναι ποιητικός,
μήτε μὴν μουσωθῆναι παιάνων καὶ ὕμνων ἐπιστήμονα σοφίαν. καὶ μεμούσωμαι· πεπαίδευμαι. ἐ
γὼ γυνὴ μέν εἰμι. νοῦς δ' ἔνεστί μοι. αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω. τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ
γεραιτέρων λόγους, πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς. ἀντὶ τοῦ πεπαίδευμαι. ἤσκημαι. λυ
σίστρατος φησί. Μουσώνιος καπίτωνος τυρρηνός. πόλεως βουλσινίου. διαλεκτικὸς φιλόσοφος
καὶ στωϊκός. γεγονὼς ἐπὶ νέρωνος. γνώριμος ἀπολλωνίου τοῦ τυανέως καὶ ἄλλων πολλῶν. πρὸς ὃν καὶ ἐ
πιστολαὶ φέρονται ἀπολλωνίου. κἀκείνου πρὸς ἀπολλώνιον. διὰ γοῦν τὴν παρρησίαν καὶ τὸ ἐλεγκτι
κὸν καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ, ὑπὸ νέρωνος ἀναιρεῖται. φέρονται αὐτοῦ λόγοι δι
άφοροι φιλοσοφίας ἐχόμενοι. καὶ ἐπιστολαί. περὶ τούτου τοῦ μουσωνίου λέγει ὁ παραβάτης ἐν ἐπι
στολῇ. τὴν παροινίαν ἣν ἡμᾶς ὁ τῆς Ἑλλάδος ἡγεμὼν πεπαρῴνηκεν, εὖ τε βαθέως ἤνεγκας, οὐδὲν
ἡγούμενος τούτων εἰς σὲ γεγονέναι. τῇ γε μὴν τῇ πόλει βοηθεῖν ἐκείνην βούλεσθαι καὶ προθυμεῖ-
σθαι, περὶ ἣν ἐποιήσω τὰς διατριβάς, φιλοσόφου ψυχῆς ἐστι τεκμήριον. ὥστε μοι δοκεῖ, τὸ μὲν
πρότερον, σωκράτει προσήκειν. τὸ δεύτερον δὲ οἶμαι μουσωνίῳ. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἔφη ὅτι μὴ θέμις
τὸν ἄνδρα σπουδαῖον, πρὸς τοῦ χείρονος βλαβῆναι. ἐπεμέλετο τῶν βαρῶν ὁπηνίκα φάγειν
αὐτὸν ἐπέταττε νέρων. τουτέστι τειχῶν. βάρεις γὰρ τὰ τείχη. Μουσώνιος ἐπὶ ἰοβιανοῦ τοῦ
βασιλέως, πάντα ὅσα ἦν ἄριστα, μικρὰ ἐφαίνοντο πρὸς τὸν ὄγκον μουσωνίου. καὶ τὴν σὺν τῷ δρα-
στηρίῳ τῆς γνώμης βαθύτητα. δι' ἃ κατὰ λόγον εὐδοκιμῶν, τήν τε ἁλιτενῆ χώραν τῆς ἀσίας ἐ
πῆλθε. καὶ ὁ τὴν ἀνθύπατον ἔχων ἀρχήν, πρὸς τὰς ἐπιδημίας ἐξίστατο. κἀκεῖνος ἅπαντα ἐ
πιὼν ἐν ὀλίγαις ἡμέραις τὴν θάλασσαν ἐπλήρωσε τῶν ἀπὸ τῆς ἀσίας εἰσφορῶν. ἐπεκά-
λει δὲ οὐδεὶς ἄδικον οὐδὲ ἐν τοῖς γινομένοις. ἀλλὰ παιδιά τις ἦν ἅπασι τοῖς καταβάλλουσι τὰ εἰσ-
φερόμενα. ὑνάπιος γὰρ ὁ ἐκ φρυγίας ῥήτωρ ἐπεστάτει τοῖς πραττομένοις. Μοχθεῖ· κακοπα
θεῖ. οἱ δὲ κελτοὶ πολλὰ μοχθήσαντες κατὰ τὴν ὁδὸν διὰ τὴν δυσχωρίαν. λέγεται δὲ καὶ μοχθί
ζω. Μοχθηρία· ἡ τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμία. ἡ κατήτησις τοῦ ἀργυρίου. ἀριστοφάνης. ὀνόματι περιέπτ
τουσι τὴν μοχθηρίαν. καὶ μοχθηροῦ βοὸς δέρμα. ἀντὶ τοῦ ἰσχνοῦ καὶ κακοῦ. καὶ λεπτοῦ. καὶ
λεπτοβύρσου. ἢ θανασίμου. ἢ ἀσθενοῦς. ἀριστοφάνης. ὅστις ὑποτεμὼν ἐπώλεις δέρμα μοχθη-
ροῦ βοός. Μοχθηρία, ἡ κακία. ὡς λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ λυκόφρονος. οὐ γὰρ ὅσιον τοὺς τ

γεγραμμένους νόμους, δι' ὧν ἡ δημοκρατία σώζεται, παραβαίνειν. ἑτέρων δὲ μοχθηρῶν ἐξηγητὴν
ἐθῶν καὶ νομοθέτην γινόμενον ἀτιμώρητον ἀφεῖναι. Μοχθηρός. καὶ μόχθηρος προπαροξυτό-
νως. ἐπίπονος. ἢ πονηρός. παρὰ δ' ἐνίοις ὁ κακὸς ὑπείληπται. καὶ μοχθηρία ἐπὶ τῆς κακίας
τέτακται. οὕτω Δείναρχος. Ἀντιφῶν δὲ ὁ παλαιότατος τῶν ῥητόρων, τῷ μὲν μοχθηρῷ ἐχρήσατο
οὐκ ἐπὶ κακοῦ ἀνδρὸς καὶ εἰσαγομένου εἰς δικαστήριον ἵνα κατηγορηθῇ. ἀλλ' ἐπὶ παιδὸς δίκην λα-
χόντος ὑπὲρ ἀποσφαγμένου παιδός, τὸν μοχθηρὸν ἔταξε. καί φησιν οὕτως ἐν προοιμίοις καὶ ἐπι-
λόγοις. ἐγὼ μὲν ὁ μοχθηρὸς ὅντινα ἐχρῆν τεθνηκέναι, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς κατάγελως. Μόχθου
κόπος. ἐπίδης. οὐκ εἶχε μόχθου εἰς τὸν ἀφράτου τέρον. Μοχλός. Μωάβ. ὄνομα κύριον.
καὶ μωαβίτης ὁ ἀπὸ τῆς μωὰβ φυλῆς. Μωάω. Μωδαείμ. ὄνομα πόλεως παρὰ Ἰωσήπῳ.
Μωκία. καὶ μωκεσία κινστέρνα. ἣν ἔκτισεν Ἀναστάσιος ὁ δίκορος. Μωκίζω. ἐμπαίζω.
Μωκίου, ὄνομα κύριον. Μῶκος. χλευαστής. μωρός. αὐτοὺς. σκώπτης. καὶ μωκωμένης. χλευαζομένης.
Μωκώμενος. καταβώζων. Μωκῶσαν. αἰτιατική. Μωλώχιον. λαχανηρὸν γένος. Μῶ-
λος ἡ μάχη. διὰ τὸ μολύνεσθαι αἵματι. ἢ ἀπὸ τοῦ μολύνεσθαι τῶν ἀποθνησκόντων τὰ σώματα ἐν
πολέμῳ. ἢ παρὰ τὸ μόλις ἐκφυγεῖν. ἢ παρὰ τὸ μειοῖ, ὅ ἐστιν ἐλαττοῖ τοὺς ὄχλους. ἢ ὅτι ἑαυ-
τὸν ἕλκεται τὰ πλήθη. Μῶλος. ἡ πολυχρόνιος μάχη. παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ μολεῖν.
δεῖ γὰρ ἐν αὐτῷ ἀπᾴδειν. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα πόλεως. Μώλωψ. ἔναιμον ἄλγος. Μῶ-
λυ. ἀντιπάθιον. ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος. ἤτοι πήγανον ἄγριον. Μωμᾷ. ψέγεις αἰτιά-
ζῃς. ἀπὸ τοῦ μωμῶ. καὶ μωμᾶται. ψέγει. καὶ μωμητά. ψεκτά. Μῶμαρ. ὁ μῶμος. ἢ μῶμαρ, ὁ
μωρὸς καὶ ἡ μάχη. Μωμαστής. Μωμεύειν. μῶμος. σκώπτης. τὰ δὲ πρὸς ἀρετὴν οὕτως ἠ-
σκημένος, ὥστε μηδένα τὸν μῶμον αὐτὸν ἐπιμωμήσασθαι. μηδ' αὖ τὸν φθόνον μισῆσαι. τοσαύτη
πρᾳότης ἐνῆν τῷ ἀνδρὶ. καὶ τοσαύτη δικαιοσύνη. Μῶν. ἄρα. σημαίνει σύνδεσμον ἐπιζητητι-
κόν. τὸ γὰρ μῶσθαι, ζητεῖν. Μῶν. Ἀριστοφάνης. μῶν ἐκκαλῶν εἶ κἀγαθῶν; μὰ τοὺς θεούς. καὶ
αὖθις. μῶν ἐστὶν; ἄρ' ἔστι; μῶν ὕστερον βοηθῶ; μὴ εἰς τὸ ὕστερον τοῦ καιροῦ ἦλθον εἰς τὸ βοηθῆσαι;
Μώνυξ. ὁ μονώνυξ. καὶ μώνυχες ἵπποι. Μώνυχα ζῶα. ἵππος. ὄνος. ὀρεύς. καὶ εἴ τι ἄλλο συμ-
βέβηκε μὴ κνεῖν καὶ λοφύροις κεκλεῖσθαι. Μωπάζειν. μέμφεσθαι. Μῶρα. ἀνόητα. παρά-
λογα. λόγος ἐστί τις ἐπὶ τῶν περαιτέρων, ὡς ἀνόητα καὶ μῶρα βουλευσόμεθα, ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον
ἡμῖν ξυμφέρειν. λέγεται ὅτι Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς Ἀττικῆς. νικῆσαι δὲ τὴν
Ἀθηνᾶν. καὶ ἡττηθέντα τὸν Ποσειδῶνα καταράσασθαι τῇ πόλει, κακῶς ἀεὶ τοὺς Ἀθηναίους βουλεύ-
εσθαι. ἀκούσασαν δὲ τὴν Ἀθηνᾶν, προσθεῖναι κακῶς βουλεύεσθαι καὶ ἐπιτυγχάνειν. Μῶρά μοι
δοκεῖς φρονεῖν. ἀντὶ τοῦ εὐήθης εἶ. νῦν βουλόμενος μαλάσσειν ἐξαμμάσαντος τοῦ καιροῦ, ὁ Αἴας
φησὶ πρὸς Τέκμησσαν. καὶ αὖθις. ὦ μῶρε μῶρε. μὴ θεῶν κίνει φρένας δειμάς. ὅπως μὴ σοῦ γένος
πανώλεθρον Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ δίκη. ἐπὶ τῶν βλασφημούντων εἴρηται. Μωρί-
α διὰ Χριστόν. ὅταν τοὺς οἰκείους λογισμοὺς ἐλαττοῦντες ἀκαίρως καταστέλλομεν. ὅταν γὰρ ἡμῖν καὶ
κενὴν τὴν ἡμετέραν διάνοιαν, τῆς ἔξωθεν ποιῶμεν παιδεύσεως. ἵν' ὅταν δέῃ, τὰ τοῦ Χριστοῦ δέχε-
σθαι, σχολάζουσαν καὶ σεσαρωμένην αὐτὴν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν θείων λόγων παρεχώμεθα. Μω-
ροκακοήθη. τὴν δὲ κακοῦργός τε καὶ ἀπράγμων. ὃν δὴ μωροκακοήθη καλοῦσι. Μωρὸς ὁ αὐτὸς
Μῶροι. παρὰ Ἀττικοῖς προπερισπᾶται. ὦ μῶροι οὐκ ἴστε τὸν σοφώτατον τῆς ῥαψῳδίας εἶπον-
τα, ἡ μὲν γλῶττα μώμοκεν, ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. Μωρότερος Μορύχου. Πολέμων φησὶ λέγεσθαι ταύτην
παρὰ Σικελιώταις οὕτως. μωρότερος εἶ Μορύχου. ὃς τὸ ἔνδον ἀφεὶς, ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται. Μό-
ρυχος δὲ παρ' αὐτοῖς, ὁ Διόνυσος κατ' ἐπίθετον. διὰ τὸ μολύνεσθαι αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἐν τῇ τρυ-
γῇ, γλεύκει τε καὶ σύκοις. μορύξαι δὲ τὸ μολῦναι. Ὅμηρος τοῦτο τὸ μεμολυσμένος, μεμορυχ-
μένος φησίν. εὐήθειαν δὲ τούτου καταγνωσθῆναι, παρόσον ἔξω τοῦ νεὼ ἐν ὑπαίθρῳ αὐτοῦ τὸ ἄγαλ-
μα καθίδρυται παρὰ τῇ εἰσόδῳ. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν εὐηθέστι διαπραττομένων. Μωροὺς. τοὺς
τοῦ κόσμου σοφοὺς καλεῖ μωρούς. Μωροὶ καὶ ἀβέλτεροι καὶ κεχηνότες μαμμάκουθοι μελιτί-
δης. βουταλίων. κόροιβος. Μῶσθαι. τὸ λανθάνειν. μῶσθαι καὶ τὸ πολυπραγμονεῖν. ἀντὶ τοῦ ζη-

τεῖν παρὰ λάκωσι. Μῶυ, τὸ ὕδωρ παρ' αἰγυπτίοις· ἐξ οὗ καὶ μωυσῆς. Μωυσῆς ὁ προφήτης καὶ νομοθέτης. ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ τούτου ἔτει, ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου. ἐν ᾗ παρῴκησαν ἔτη διακόσια δεκαπέντε. πῶς οὖν φησιν ὁ θεὸς πρὸς τὸν ἀβραάμ, ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἔτη τετρακόσια. ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως ἀβραὰμ ἐν χαρράν, δεῖ τὴν τοῦ λαοῦ παροικίαν ἀριθμεῖν. οὐ γὰρ ἐν αἰγύπτῳ μόνῃ γέγονεν ἡ παροίκησις, ἀλλὰ καὶ ἐν γῇ χαναάν. μωυσῆς γὰρ λέγει. ἡ δὲ παροίκησις τῶν υἱῶν ἰσραήλ, ἐν γῇ χαναὰν καὶ ἐν αἰγύπτῳ, ἔτη τετρακόσια καὶ τριάκοντα. καὶ τοῦ μὲν ἀβραὰμ ἀπὸ τῆς ἐν χαρρὰν ἀναβάσεως μέχρι τῆς ἰσαὰκ γεννήσεως, ἔτη εἰκοσιπέντε. ἀπὸ δὲ ἰσαὰκ μέχρι ἰακώβ, ἔτη ἑξήκοντα. ἀπὸ δὲ ἰακὼβ μέχρι τοῦ λευί, ὀγδοήκοντα ἑπτά. ἀπὸ λευί, μέχρι καάθ, τεσσαρακονταπέντε. ἀπὸ καάθ, μέχρι ἄβραμ ἑξήκοντα τρία. ἀπὸ μωσέως μέχρι τῆς ἐξόδου, ὀγδοήκοντα. καὶ οὕτως ἐξῆλθεν ἰσραὴλ ἐκ τῆς αἰγύπτου, τοῦ μωσέως γεννηθέντος. οἱ τεκόντες δὲ αὐτὸν δεδιότες τοὺς αἰγυπτίους, μηχανῶνται πλέγμα βύβλινον ἐμφερὲς τῇ κατασκευῇ κίστης, μέγεθος ποιήσαντες αὐταρκὲς εἰς τὸ μετ' εὐρυχωρίας ἐναποκεῖσθαι βρέφος. ἔπειτα χρίσαντες ἀσφάλτῳ κατὰ τοῦ ποταμοῦ βάλλουσι. θερμουθὶς δὲ ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως, τοῦτον ἀνείλετο. τριετεῖ δὲ γενομένῳ, θαυμαστὸν ὁ θεὸς τὸ τῆς ἡλικίας ἐξῆρεν ἀνάστημα. μωυσῆς δὲ ὀγδοήκοντα ἡμέρας ἐνήστευσε. τεσσαράκοντα μὲν τὰς προτέρας, καὶ τεσσαράκοντα μετὰ τὸ συντρῖψαι τὰς πλάκας, τὰς ἐν σαπφείρῳ λίθῳ δακτύλῳ θεοῦ γραφείσας. οὐδεὶς ἦν ἀφιλότιμος οὕτως, ὡς μωυσῆν θεασάμενος, μὴ ἐκπλαγείη τῆς εὐμορφίας. Μοῖρα. μερίς, τὸ καθῆκον. καὶ ἡ εἱμαρμένη. ἰώσηπος. μεγίστη δὲ ἦν μοῖρα τοῦ πολέμου ληφθεὶς ἰώσηπος. Μοιρηγενές. ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένε. Μοίριχος. ὄνομα κύριον. Μοιροδοκῆσαι. ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν. ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογίᾳ. Μοιχάγρια. τὰ ἀντὶ τῆς μοιχίας ἀγρεύματα. ἐπὶ τοῦ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτεινόμενα. Μοιχάζω. ἀκολασταίνω γυναικῶν ἐμοίχασε. Μοιχαλίς. ἡ πόρνη. ἡ μοιχευομένη. Μοιχεία. καὶ φαρμακεία, ταὐτόν ἐστι. ἀμφότερα λάθρα γὰρ γίνεται. λέγουσι δὲ καὶ ἐπιβουλαί. καὶ οὔτε ἡ μοιχευομένη, οὔτε ἡ φαρμακεύουσα φιλεῖ τὸν ἄνδρα. Μοιχίδιον. τὸν ἐκ μοιχοῦ γεγεννημένον. οὐχ ὅτι ἐκκαταῖος. ἀλλὰ καὶ ὑπερείδης. Μοιχός, ὁ πόρνος. ἐκ τοῦ μή, καὶ τὸ οἴχομαι. ὁ ἐπιτηρῶν, μὴ οἴχεται ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς ἵνα εἰσέλθῃ. μυχὸς δὲ ὁ σκοτεινὸς τόπος, παρὰ τὸ νύξ, νυκτός. καὶ τροπῇ μυχός. Μοιχὸς εἶδος κουρᾶς κιναιδώδους. ἀριστοφάνης. κρατῖνος ἀποκεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ. ἀπρεπὴς οὖσα καὶ κιναιδώδης. καὶ κῆπος αἰδοεῖδος. καὶ σκαφήτερον. καὶ παροιμία. ἕλκει μοιχὸς τὸν μοιχόν. εἴρηται ἡ παροιμία περὶ καλλία. ἐπὶ τοῖς μοιχοῖς οἱ νόμοι τοὺς δημίους ὁπλίζουσιν. οἱ δὲ κηπωροὶ τὰς ῥαφανῖδας φυλάττουσιν. αἷς αὐτίκα ἐὰν ἁλῶ τις, τιμωρεῖται. καὶ τὸ ῥῆμα μοιχῶ. καὶ μοιχώμενος ἡ μετοχή. Μυῖα θεσπιακή. λυρική. μέλη πρὸς λύραν ἁρμόζουσα. Μυῖα. σπαρτιᾶτις. γ' βιβλία. ὕμνους εἰς ἀπόλλωνα καὶ ἄρτεμιν. Μυῖα, πυθαγόρου τοῦ μεγάλου καὶ θεανοῦς σαμία. Μύαγρος. ὁ μυοθήρας. Μύας δάκρυον. διὰ τὴν θηβαίων παροιμίαν εἰς τὸ ἐν δωδώνῃ μαντεῖον. ἀφ' οὗ εἴρηται καὶ τό, παρὰ βοιωτοῖς μαντεύσασθαι. ἠσέβησαν γὰρ καὶ οὗτοι εἰς τὴν ἱέρειαν. ἐμβαλόντες αὐτὴν εἰς τὸν ἐν δωδώνῃ λέβητα. ἐρωτικῶς διατεθεῖσαν εἰς ἕνα τῶν θεωρῶν. Μυᾶται, σκαρδαμύττεται. Μυεῖται. μυᾶν ἐστι, τὸ τὰ χείλη πρὸς ἄλληλα συνάγειν. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μύλλειν λέγεται. τινὲς δέ, τοὺς ὀφθαλμοὺς συνάπτετε δυσαρεστοῦσαι. ἢ ὥσπερ μῦς καταδύεσθε καὶ σκαρδαμύσσεσθε. ἢ μύλλετε. ἢ μυκτηρίζετε. ἀριστοφάνης. τί μου μυᾶτε κἀνανεύετε. τί χρὼς τέτραπται. τί δάκρυον κατείβετε.

Μυγαλῆ. εἶδος ζώου. Μύγης γέροντος ἀδυναμία. Μυγδόνιος, ὁ ἀπὸ τῆς μυγδονίας.

Μύγματα. καταξύσματα. Μυγμός. ὁ στεναγμὸς καὶ ὁ τοῦ μυὸς ἦχος. Μυδαλέας. διαβρόχους. μυδαλέα δάκρυσι. καὶ μυδαλέον δίυγρον. παρὰ ἀρχιλόχῳ διάβροχον. λέγει δὲ τὸ ἐπιδάκρυ καὶ κάθυγρον αἷμα. Μυδᾶν. νοτιᾶν. δίυγρον εἶναι καὶ σήπεσθαι. δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. σημαίνει δέ, τὸ φυσᾶσθαι, καὶ οἰδαίνειν, καὶ ὀγκοῦσθαι. οἰδαίνουσι γοῦν οἱ τάφοι τοῖς νεκροῖς κατὰ τὰ ἔνδον. Μυδῶσαν. ὄζουσαν. Μύδωνος. καὶ μυδῶνος, ὄνομα κύριον.

Μυδῶντες. βρέχοντες. διυγραμμένοι. σαπέντες. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. οἷς παρὰ κύπριδι ταῦτα μύ-

ροις ἔτι πάντα μυδῶντα, κεῖσθαι πάθεσιν ὑγρὰ λαφυραγωγῶν. Μύδρος. σίδηρος ἀργὸς πεπυρακτωμένος. ἥλιον πυρόεντα μύδρον πεφάσκειν ὑπάρχειν. καὶ διὰ τοῦτο θανεῖν μέλλειν Ἀναξαγόρας. οὗτος ὁ φιλόσοφος τὸν ἥλιον μύδρον ἔλεγεν εἶναι διάπυρον. τουτέστι πύρινον λίθον. καὶ μείζω τῆς Πελοποννήσου. Μυελόεντα. λοφιὴν ἔχοντα. Μυῶ. Μυζεῖ, καὶ μύζει. θηλάζει. λείχει. ἔδει δὲ εἴ τις διψώη, λαβόντα εἰς τὸ στόμα μυζεῖν τοὺς καλάμους. καὶ πάνυ ἄκρατος ἦν ὁ οἶνος, εἰ μή τις ὕδωρ ἐπιχέοι. Μυζήσας. ὁ δὲ Δημοσθένης φάρμακον ἔχων ὑπὸ τῇ σφραγῖδι, μυζήσας ἀπέθανε. Μῦ μύζει. ἀπὸ τοῦ μῦ παρῆκται τὸ μύζειν. πολλοῖς ἄλλοις ὁμοίως. μύζειν δέ ἐστι τὸ τοῖς μυκτῆρσιν ἦχον ἀποτελεῖν. Ἀριστοφάνης. τί μύζεις πάνυ πεποίηκα καλῶς. Μυζῶντες, ἐκπιέζοντες. Μυηθῆναι. ἐδόκουν οἱ μυούμενοι εἰς τοὺς εὐσεβεῖς τάττεσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης. δεῖ γάρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι. Μύησις. μάθησις. κατήχησις. ἐπιστήμη. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ τὰ μυστήρια καὶ ἀπόρρητα τελεῖσθαι. ἢ διὰ τὸ μύοντας τὰς αἰσθήσεις, καὶ ἐπέκεινα σωματικῆς φαντασίας γινομένους, τὰς θείας εἰσδέχεσθαι ἐλλάμψεις. Μύθεαι. λέγεις.

Μυθήσας. εἰπών. Μῦθος. λόγος ψευδὴς εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν. διαφέρει δὲ αἶνος μύθου. τῷ τὸν αἶνον μὴ πρὸς παῖδας ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας πεποιῆσθαι. καὶ μὴ πρὸς ψυχαγωγίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ παραίνεσιν ἔχειν τινά. βούλεται γὰρ ἐπικρυπτόμενος παραινεῖν τι καὶ διδάσκειν. ὁ παρ' Ἡσιόδῳ φαίνεται πεποιηκώς. Μυκάλη. καὶ Μυκαλησσός, ὄνομα πόλεως. παρὰ τὸ ἐκεῖ μυκᾶσθαι τὰς γεργύρας. Μύκη. θήκη. Μυκηθμός. ὁ τῶν βοῶν. Μυκήνη πόλις. Μυκήσαντος. ἠχήσαντος. Ὅμηρος. αὐτόματοι δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ ἃς ἔχον ὧραι. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. οὐ βαρὺ μυκήσαντος ὁ θαρσαλεώτερος ἄλλων, τετραπόδων ἐλάφων ἔδραμεν ὀξύτερον. Μύκητα, καὶ μύκητες, αἱ τῶν ἀστημάτων τινα σπογγοειδῆ περὶ τὴν θρυαλλίδα. καὶ οἱ ἀμανῖται. καὶ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. ἐν ἐπιγράμματι. μήποτε λύχνε μύκητα φέροις. μηδ' ὄμβρον ἐγείροις. Μυκητίας σεισμὸς ὁ ἠχητικός. Μύκλος. ὁ τράχηλος. Μυκώνειον. τόπος. Μυκωμένου. βοῶντος.

Μυκώνιος γείτων. αὕτη τάττεται κατὰ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ γλισχρότητι. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀκλήτως εἰσιόντων εἰς τὰ συμπόσια. Μυκτηρίζει. ἐξουθενεῖ. χλευάζει. Μύλακες. οἱ μυλώδεις λίθοι. ἢ εὐθεῖα ὁ μύλαξ. μύλην δὲ χρυσῆν εἶχεν ὁ βασιλεὺς ἀφ' ἧς ἐσιτεῖτο. Μυλάς. ἡ πόρνη. Μύλακες λεόντων. ὀδόντες λεόντων. Μυλασέων. Μύλαι, οἱ ἔνδον ὀδόντες. οἷς λεπτύνειν εἰώθασιν οἱ ἄνθρωποι τὴν τροφήν. Μυλαῖος. ἀπὸ τοῦ χνοῦ. καὶ ὁ μολυσμός. Μύλη. τὸ κάτω τοῦ μύλου. ὁ δὲ ἄνω, ὄνος λέγεται. Προκόπιος. τῶν δὲ ὀχετῶν γῆς Ῥωμαίων διαιρεθέντων, οὐκέτι τὸ ὕδωρ τὰς μύλας ἐνήργει. Μυλήφατος. Μυλιόωντες. θρηνοῦντες. Μύλος πάντα ἀκούει. ἐπὶ τῶν κωφότητα προσποιουμένων καὶ πάντα ἀκουόντων. Μυλωθρικόν. Μυλωθρός. ὁ μύλωνα κεκτημένος καὶ ἐργαζόμενος. Μύλωρος. ὄνομα κύριον. Μύλοι οἱ ὀδόντες οὓς γομφίους καλοῦσι. Μῦ. μῦ. μῦ. μῦ. μῦ. μῦ. μῦ, μῦ, μῦ. μῦ. μῦ. μῦ. τοῦτο ὡς θρηνοῦντές φασιν. ἔστι δὲ ἴαμβος ἔχων τὸ μὲν πρῶτον μῦ βραχύ. τὸ δὲ δεύτερον, μακρόν. Μωή. ἡ πρόφασις.

Μύξα, τὸ περίττωμα τῆς κεφαλῆς. ἔνθεν καὶ μυξωτὴρ τὸ μέρος τοῦ σώματος. λέγεται μύξα καὶ τὸ τοῦ λύχνου. ἐν ἐπιγράμματι. τόν με κανωπίταν κάλλιστον εἴκοσι μύξαις, πλούσιον Ἡκριτίου λύχνον ἔθηκε θεῷ. εὖ δὲ μαθὼν ἔστη ἀθρήσας φήσεις, ἕσπερε πῶς ἔπεσες. Μύξος. ὁ λάγγνεως παρ' ἡμῖν. ἐπωδή. ἀλέκτωρ πίνει καὶ οὐκ οὐρεῖ. μύξος οὐ πίνει καὶ οὐρεῖ. λέγεται δὲ καὶ εἰς δυσουρίαν ὄνου. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν κομπαζόντων καὶ μεγαλαυχούντων. μύξος γὰρ ἐγένετο τῆς Ἀρτέμιδος ἱερᾶς ἀστεῖός τις καὶ μεγάλαυχος. Μυοπάρωνος. εἶδος πλοίου. Μυοῦμαι. αἰτιατικῇ. καὶ μυούμενος τελούμενος. Μυσταγωγούμενος. Μυόδοχον. οὐδενὸς ἄξιον. Μένανδρος. ῥαπιζομένη. μυόδοχος γέρων. ὁ μυόδοχος γέρων, λεληθέναι σφόδρα οἰόμενος. Μύω τὸ καμμύω, αἰτιατικῇ. Μυώνων. τῶν νευρωδῶν τόπων. Προκόπιος. γνοὺς δέ τις ἀκοντίῳ βαλὼν, μυώνων τε οἱ ὄπισθέν εἰσι τῶν κνημῶν ἑκατέρων ἐπιτυχὼν, ἐρχόμενον τὸν νεκρὸν εἷλκε. Μυωξία. ὑβριστικὸς λόγος. σημαίνει δὲ καὶ τοὺς τῶν μυῶν χηραμούς. Μυωπάζω. τὸ φυλάττω. Μυωπαζόμενος. μυωπάζων. παρακαμμύων. ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων. Μυωπίζω. καὶ τὸ τύ-

ἐπῳδὰ μύωπος. Μύωψ. μυῖά τις ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς. λέγεται παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν ἑκά-
λῃ. βοῦς σῶος μύωψ. ὁ τὰς βοῦς σοβῶν καὶ διώκων, μύωψ λέγεται. μύωψ, καὶ ἡ μάστιξ τοῦ ἵππου. τὸ
σιδήρεον ὃ ἐπὶ τοῦ ποδὸς φοροῦσι κεντοῦντες τοὺς ἵππους. Πολύβιος. ὁ δὲ προσθεὶς τοὺς μύω-
πας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἤλαυνε κατακράτος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. Λυσιδίκη σοι Κύπρι τὸν
ἱππαστῆρα μύωπα, χρύσεον εὐκνήμου κέντρον ἔθηκε ποδός. καὶ αὖθις. βουπόρον ἀκροσιδήρεον ἀ-
πειλητῆρα μύωπα. καὶ αὖθις. κέντρα τε ἀνομόεντα διωξίπποιο μύωπος. Μύρα, τόπος τῆς Λυ-
κίων ἐπαρχίας. καὶ Μυρέων ἀνθρώπων. τῶν ἀπὸ Μύρων τῆς Λυκίας. Μύραινα. καταφερὲς ἀ-
πὸ τοῦ ζώου. ὦ προδότα καὶ παράγωγε καὶ μύραινα σύ. Μυρεὺς ἐκ τῶν Μύρων. ὡς Πατρεὺς ἐκ Πατρῶν
καὶ ἡ δοτικὴ Πατρεῖ. καὶ Μυρεῖ. Μύραινα. ὄνομα ἰχθύος. Μυρία. πολλὰ καὶ ἀναρίθμητα. μύ-
ρια δὲ ὁ ἀριθμός. Μυριάμφορον. μυρίων ἀμφορέων ἄξιον. Ἀριστοφάνης. πόθεν ἂν λάβοι
μιερῆμα μυριάμφορον, ὅτῳ προσείπω; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν. Μυριέλικτος. ὁ πολλαῖς ἑλί-
ξεσι στρεφόμενος. ὠνάπιος. ὁ βαρὺς καὶ μυριέλικτος ἐκεῖνος ὄφις. ὁ πολυέλικτος. καθάπερ ὑπὸ
τῆς Μηδείας, ὑποψιθυριζόμενος καὶ βαρυνόμενος τὴν ψυχήν, κεκαρωμένος παρέδωκεν αὑ-
τόν. Μυρίκη. εἶδος φυτοῦ. πεδίον ἦν ἀχανές, ἐν ᾧ μυρίκαι τε ἐπεπήγεσαν. Μυρρίνη. εἶδος
φυτοῦ. καὶ μυρρινῶν ἀρχῆς ἐπιθυμῶν. μυρρίναις γὰρ στεφανοῦνται οἱ ἄρχοντες. τὸ δὲ δένδρον μυ-
ρίνη. μυρρίνην λαβόντα τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι. οἱ γὰρ παῖδες ἐν τοῖς συμποσίοις, κλῶνα
δάφνης ἢ μυρρίνης λαμβάνοντες ᾖδον. Μυριοπραγότερον καὶ μυριοπρακτότερον. Μύρι-
οι ἐν Μεγάλῃ πόλει. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Αἰσχίνου. συνέδριόν ἐστι κοινὸν Ἀρκάδων ἁπάντων. οὗ
πολλάκις μνήμονες οἱ ἱστορικοί. Μύρις. ὄνομα κύριον. καὶ Μυρίτης οἶνος. Μυρλέανος, ὄ-
νομα πόλεως Βιθυνίας. ἡ νῦν Ἀπάμεια καλουμένη. Μυρμηκανθρώποις. Φερεκράτης γρά-
φει. Μυρμηκίδην ἀντιπραττόμενον τῇ Φειδίου τέχνῃ. Μύρμηξ. μυρμήκων ἀτραπούς
ἤ τι διαμινυρίζεται. περὶ Ἀγάθωνος φησὶ τοῦ ποιητοῦ ὡς λεπτὰ καὶ ἀγκύλα ἀνακρουομένου μέ-
λη. τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν μυρμήκων ὁδοί. ὁ δὲ Ἀγάθων ὑποκριτικὰ μέλη ἐποίει καὶ αὐτὸς ὑποκρί-
νεται. διὸ καὶ χωρικὰ λέγεται. Μυρμιδόνες. ὄνομα ἔθνους. Μυροκλῆς. Σαλαμίνιος τὸ γέ-
νος. τῶν παρὰ Ἀθηναίοις οὐκ ἀπὸ πολιτευσαμένων. Μυρομένη. ὀδυρομένη. θρηνοῦσα. Μύ-
ρον διατριπτικόν. παρὰ τὸ διατρίβειν καὶ ἀναβάλλεσθαι. οἷον, τὸ διατριβῆς αἴτιον καὶ βραδυτῆτος. ἢ
ὅτι ἐπιτριβόμενα ἔνια τῶν μύρων, ἡδίω γίνεται. ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν διατριβήν. Μύρον ἐπικέφα-
λον. τὸ ἀρχιερατικὸν ἔλαιον, ἐξ ἡδυσμάτων συνέκειτο. αἰτία δὲ ἐκεῖνο αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τοσαύτην εὐω-
δίαν ἠφίει. ἡ δὲ πάντων μίξις καὶ κρᾶσις, πλείστην ὅσην τὴν εὐωδίαν εἰργάζετο. τοῦτο τὴν ἀδελ-
φικὴν εἰκότως συμφωνίαν ἀπείκασεν. ἡ γὰρ τῶν πλειόνων κατορθωμάτων συνεισφορά, τῆς
τελείας ἀρετῆς τὴν εὐοσμίαν ἐργάζεται. Μυρόπη. ὄνομα κύριον. Μυροπώλιον.

Μυρώ. Βυζαντία ποιήτρια ἐπῶν καὶ ἐλεγείων καὶ μελῶν. Ὁμήρου τοῦ τραγικοῦ θυγάτηρ. γυνὴ Ἀν-
δρομάχου τοῦ ἐπικληθέντος Φιλολόγου. Μυρώ. Ῥοδία φιλόσοφος. χρείας γυναικῶν βασιλί-
δων καὶ μύθους. Μύρων μύρωνος, ὄνομα κύριον. καὶ Μυρωνίδης ὁ τοῦ Μύρωνος. Μυρσινών. ὄνο-
μα τόπου. μυρσινῶνος. Μύρσωνος. Μύρτα. ὁ καρπὸς τῆς μυρρίνης. Μύρτης. Δημοσθέ-
νης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, καταλέγων τοὺς προδεδωκότας ἑκάστῃ πόλει, φησίν, Ἀργείων Μύρ-
της. Τηλέδημος. Μνασέας. Θεόπομπος δὲ, πάσας αὐτὸν καὶ ἀμύρτον ὀνομάζει τῶν Ἀργείων τοὺς μακεδο-
νίζοντας. ἰδεῖν οὖν εἰ γραφικά ἐστιν ἁμαρτήματα. Μυρτίλος Ἀθηναῖος κωμικός. υἱὸς μὲν
Λυσίδος. ἀδελφὸς δὲ τοῦ κωμικοῦ Ἑρμίππου. δράματα αὐτοῦ, Τιτανόπανες. Ἔρωτες. Μύρ-
τον. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Ἀριστοφάνης. οὐ δὲ τῶν μύρτων θιγεῖν ἐῶμεν πρὶν ἐξ ἑνὸς λόγου σπονδὰς
ποιησόμεθα πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Μύρτον. τὸ σχῆμα τοῦ γυναικείου αἰδοίου. οὗ τὸ μεταξὺ κλειτο-
ρίς. ἀφ' οὗ τὸ ἀκολάστως ἐπιθυμεῖν κλειτορίζεσθαι. τὸ δὲ χεῖλος, ὑποδερίς. τὸ δὲ σύμπτωμα μυρτοχεί-
λη. Μυρτώνιον. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. φρούριον ἦν ἐν Θρᾴκῃ. Μῦς. ὄνομα
κύριον. ἦν δὲ ποιητής. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος ζωυφίου. Μύσαντος. καμμύσαντος. καὶ ἔμυσας. ἤγουν
ἐκάμμυσας. ἀκμαία πρὸς ἔρωτα καὶ ἡδέα Κύπριδος ἔργα. παιδοφίλα κανθοῖσι τοῖσι γλυκεροῖσ

ἐμυσάς. Μῦς ἀρτιπίττης γευόμενος· ἐπὶ τῶν πρῶτον μὲν τολμώντων καὶ ἀναιδῶν, ἀθρόως δὲ δειλῶν ἀναφαινομένων. Μῦς διαφανὴς ἔνδολος ἐν βόθοις τελεῖ. Μυσάττομαι· ἀποστρέφομαι, βδελύττομαι. Μυσάχνη· πόρνη, παρὰ Ἀρχιλόχῳ. καὶ ἐργάτις, ἡ δῆμος, καὶ παχεῖα. Ἱππῶναξ δέ, βορβορόπην καὶ ἀκάθαρτον αὐτήν φησιν, ἀπὸ τοῦ βορβόρου. ἢ ἀνασυρτόπολιν. ἀπὸ τοῦ ἀνασύρεσθαι. Ἀνακρέων δέ, πανδοσίαν καὶ λεωφόρον καὶ μανιόκηπον. κῆπος γὰρ τὸ μόριον. εὔπολις· εἰλίποδα, ἐκ τοῦ εἰλήσσειν τῶν ποδῶν τῆς κατὰ τὴν μίξιν. Μυσῶν ἔσχατος· ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. Μυσῶν θρᾳκικῶν· μέρη γὰρ τῆς Θρᾴκης πολλὰ περὶ τὴν Μυσίαν. Τεῦκρος γάρ ἐστιν ἄρτι ἡγεμόνων ἀπὸ Μυσῶν· τουτέστι χωρίων. Μύσκελος· οὗτος χρησμοῦ δοθέντος, τὴν ὑγείαν τοῦ πλούτου προκρίνει. ὁ δὲ χρησμὸς οὗτος· χώρης ἢ πόλεως οἰκήτορα λαὸν ἔχοντες, ἤλθετε χρησόμενοι Φοῖβον, τίνα γαῖαν ἵκησθε. ἀλλ' ἄγε δὴ φράζεσθ' ἀγαθὸν πότερόν κεν ἕλοισθε. πλοῦτον ἔχειν κτεάνων ἢ τερπνοτάτην ὑγίειαν. καὶ ἀκούσαντες, ὁ μὲν Ἀρχίας, πλοῦτον αἱρεῖται. πλούσιοι γὰρ οἱ Συρακούσιοι. ὁ δὲ Μύσκελος ὑγείαν. καὶ εἰσὶν ἐρρωμένοι οἱ Κροτωνιᾶται. Μύσκελος· ὄνομα κύριον. καὶ χρησμὸς ἐχρῆν αἰθρίας οὔσης ὕειν αὐτὸν κτίζοντα πόλιν, ὅπου ἂν αὐτὸν ἐξ αἰθρίας ὑετὸς λάβοι. ὁ δέ, ᾤετο οὐκ ἄν ποτε ὑφ' αὐτοῦ κτισθήσεσθαι πόλιν διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ χρησμοῦ. γενομένῳ δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἀμηχανοῦντι περὶ τὴν κτίσιν, παρακαθίσασαν τὴν παλλακίδα δακρύειν ὀδυρομένην τὰς πλάνας. καί πως ἐνεχθῆναι τὰ δάκρυα τῆς Αἰθρίας, τοῦτο γὰρ ὠνομάζετο, κατὰ τοὺς Μυσκέλλου χρησμούς. τὸν δὲ συμβαλλόμενον, τέλος εἰληφέναι τὸν χρησμόν, ἐκεῖσε κτίσαι πόλιν. Μῦς λευκός· οἱ κατοικίδιοι μύες, ἄγαν πρὸς τὴν ὀχείαν κεκίνηνται. καὶ μάλιστα οἱ λευκοί. οὗτοι δὲ εἰσὶ θήλεις. ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ τὰ ἀφροδίσια εἴρηται ἡ παροιμία. Μύσος· μίασμα. Μύσωνα· τὴν χηνέαν. Μυσῶν λεία· παροιμία τίς ἐστι. λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν καταδρομῶν τῶν ἀστυγειτόνων καὶ λῃστῶν τῆς Μυσίας, κατὰ τὴν Τηλέφου ἀποδημίαν.

Μυσῶν λεία· παροιμία, ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων. οἱ γὰρ περίοικοι κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον τοὺς Μυσοὺς ἐλῄζοντο. Μῦς πίττης γεύεται· ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλλασσόντων μετὰ κόπου, καὶ ὅσα μῦς ἐν πίττῃ. ἀπὸ μυὸς τοῦ Ταραντίνου, κακῶς ὀλυμπιάσιν ἀπαλλάξαντος. Μυσταγωγεῖ· αἰτιατικῇ. μυστήρια ἐπιτελεῖ. ὡς μυστήρια ἄγει, ἢ ἐκδιδάσκει. Μυσταγωγός, ἱερεὺς μυστηρίων διδάσκαλος. Μύστακα· τὸ χεῖλος. Ἰωάννης τὸν μύστακα παρεστήσατο. καὶ χειροτονεῖ τὸν Λογγίβαρδον. Μυστήλος· ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος. Μυστήρ. Μυστήρια· τελεταί. μυστήρια ἐκλήθησαν, παρὰ τὸ τοὺς ἀκούοντας μύειν τὸ στόμα. καὶ μηδενὶ ταῦτα ἐξηγεῖσθαι. μύειν δέ ἐστι τὸ κλείειν. Μύστης· ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος ἢ διδάσκων. Μυστιλᾶται· καταβρώγει. ἰδίως δὲ μυστίλη λέγεται ὁ ἄρτος ὁ τοῖς κυσὶ βαλλόμενος. καὶ μεμυστιλημένας ἀντὶ τοῦ κατειργασμένας. μεμασημένας. Μυστίλην· ψωμόν. κοῖλον ἄρτον, ὃν ἐποίουν ἵνα ζωμὸν δι' αὐτοῦ ῥοφῶσι. Μύττις μύττεως· καὶ τὰς μύττεις. Μυττωτόν· ὑπότριμμα ἀπὸ σκορόδου. κατασκευάζεται γὰρ ἀπὸ τυροῦ καὶ σκορόδου καὶ ᾠοῦ. ἀπὸ τοῦ παντὸς οὖν σκευάσματος τὸ μέρος ἐδήλωσε. τουτέστι τὰ σκόροδα. οἴμοι τάλας. μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα. Μυχαίτατον, ἐσώτατον καὶ μυχοίτατον. ἡ μυχεία ἡ Ἀφροδίτη. Μυχθίζεις· χλευάζεις. μυκτηρίζεις. ἐν ἐπιγράμματι, καὶ σιμὰ σεσηρὼς μυχθίζεις. τάχα που σαρδώνιον γελάσεις. Μύχιος· σήραγξ. Μυχός· ἢ

μυχὸς ὁ ἐνδότατος τόπος. ὡς σφιγγώκται γηροβοσκὸς ἔσσεαι, μέ

χρις ἂν μυχοὺς ἵκωσι τοὺς κάτω

θεοῦ. Μυχοὶ παρὰ Ἡροδότῳ

καταδύσεις τὰ

ἔνδον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Μ· ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ἀσκόν, ὄνομα κύριον. **Ναῦα** παρὰ ῥωμαίοις τὸ πορθμεῖον. φαίνεται δὲ ἐν τοῖς λοῖς μὴ διεστῶσα τῆς ἑλλάδος φωνῆς ἡ ῥωμαϊκή. ναῦς γὰρ καὶ νάβα, ἐξ ἧς. **Ναβαταῖοι.** γένος ἀράβων. ὃ δὲ πέμπει πρὸς ἄραβας τοὺς λεγομένους ναβαταίους. καὶ ναβαταῖοι ἐθνικόν.

Νάβλα. εἶδος ὀργάνου. **Νάβις** νάβιδος, λακεδαιμονίων τύραννος. **Ναβουθαῖ.** οὗτος ἦν ἐπὶ ἀχαὰβ ἐξ ἰζάρου πόλεως, ἀγροῦ γείτων ὤν. τοῦ δὲ βασιλέως ἀχαὰβ παρακαλοῦντος αὐτὸν ἀποδόσθαι τιμῆς ὅσης βούλεται τὸν πλησίον αὐτοῦ ἴδιον ἀγρόν, ἵνα συνάψας αὐτὸν, ἓν ποιήσῃ κτῆμα, εἰ δὲ μὴ βούλοιτο χρήματα λαβεῖν, ἐπιτρέψαντος ἐκλέξασθαι τῶν ἀγρῶν τινα τῶν ἐκείνου, τοῦτο μὲν οὔ φησι ποιήσειν. αὐτὸς δὲ τὴν ἰδίαν καρπώσασθαι γῆν ἣν ἐκληρονόμησε τοῦ πατρός. λυπηθεὶς δὲ ὡς ἐφ' ὕβρει τὸ μὴ ἀλλότρια λαβεῖν ὁ βασιλεὺς, οὔτε λουτρὸν προσηνέγκατο, οὔτε τροφήν. τῆς δὲ ἰεζάβελ πυνθανομένης ὅ τι λυπεῖται, διηγήσατο αὐτῇ τὴν ναβουθαῖ σκαιότητα. καὶ ὡς χρησάμενος πρὸς αὐτὸν λόγοις ἐπιεικέσι καὶ βασιλικῆς ἐξουσίας ὑποδεεστέροις, ὑβρισθείη μὴ τυχὼν ὧν ἠξίου. ἡ δὲ, μὴ μικροψυχεῖν ἐπὶ τούτοις παρεκελεύσατο. παυσάμενον δὲ τῆς λύπης, ἐπὶ τὴν συνήθη τρέπεσθαι πρόνοιαν. μελήσειν γὰρ αὐτῇ περὶ τῆς ναβουθαῖ τιμωρίας. καὶ παραχρῆμα πέμπει γράμματα πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας τῶν ἰουδαίων, ἐκ τοῦ ἀχαὰβ ὀνόματος, νηστεῦσαι κελεύουσα. καὶ ποιησαμένους ἐκκλησίαν, προκαθίσαι μὲν αὐτὸν ναβουθαῖ. εἶναι γὰρ αὐτὸν ἐκ γένους ἐπιφανοῦς. παρασκευασαμένη δὲ τρεῖς τολμηροὺς καταμαρτυρήσαντας αὐτοῦ, ὡς τὸν θεὸν εἴη βλασφημήσας καὶ τὸν βασιλέα, καταλεῦσαι. καὶ τοῦτο διαχρήσασθαι τῷ τρόπῳ. καὶ οὕτως ἀπέθανε. καὶ οὕτως προῖκα ἐκληρονόμησεν ἀχαὰβ τὸν ἀμπελῶνα. ἀγανακτήσας δὲ ὁ θεὸς, πέμπει ἠλίαν τὸν προφήτην πρὸς ἀχαὰβ περὶ τῶν πεπραγμένων ἐλέγξοντα. καὶ εἶπε τῷ ἀχαάβ. αὐθῶν ἀπέκτεινας ἀδίκως τὸν ἀληθῆ δεσπότην τοῦ χωρίου, κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον, ἐν ᾧ τὸν ναβουθαῖ νεκρὸν συνέβη ὑπὸ κυνῶν δαπανηθῆναι, τό, τε σὸν αἷμα καὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἐκχυθήσεται. καὶ πᾶν σου τὸ γένος ἀπολεῖται τοιαῦτα ἠσεβηκότος. ὁ δὲ ἀχαὰβ μεταμελος γενόμενος, καὶ σακκίον ἐνδυσάμενος, γυμνοῖς τοῖς ποσὶ διῆγε μὴ τρεφόμενος, ἀνθομολογούμενος τὰ ἡμαρτημένα καὶ τὸν θεὸν ἐξιλεούμενος. ὁ δὲ θεὸς πρὸς τὸν προφήτην εἶπεν ὑπερβαλέσθαι τὴν τοῦ γένους τιμωρίαν, ἐπεὶ τοῖς τετολμημένοις μετανοεῖ. τελέσει δὲ τὴν ἀπειλὴν ἐπὶ τῷ υἱῷ τοῦ ἀχαάβ. **Ναβουχοδονόσορ.** βασιλεὺς βαβυλῶνος. οὗτος κτίσας βαβυλῶνα πόλιν μεγάλην καὶ κινστέρναν. καὶ ἐπάνω αὐτῆς κῆπον τεχνησάμενος τῇ κληθέντι κρεμαστῷ, ἐνκαταφυτεύσας ἐν αὐτῷ παντοδαπὰ γένη φυτῶν, ἐν ᾧ αὐτὸ διῆγεν. εἰς τοῦτον οὖν ἡ γυνὴ αὐτοῦ περιεπάτει λοῦσα, καὶ πᾶσαν γῆν ἐκείνην ἐποπτεύουσα, κατετέρπετο ὑπ' οὐδενὸς ὁρωμένη. ὁ δὲ ναβουχοδονόσορ διαπορευόμενος ἔφη μετ' ἐπάρσεως πολλῆς καὶ ἀλαζονείας. οὐχ αὕτη ἐστὶ βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ εἰς οἶκον βασιλέως ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος μου εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου ᾠκοδόμησα; καὶ ἔτι τοῦ λόγου ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ὄντος, φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐγένετο. σοὶ λέγω ναβουχοδονόσορ. ἡ βασιλεία σου παρῆλθεν ἀπὸ σοῦ. καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκδιώξουσι. καὶ μετὰ θηρίων ἡ κατοίκησίς σου. καὶ χόρτον ὡς βοῦν ψωμιοῦσί σε. καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπὶ σέ. ἕως οὗ γνῷς ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων. καὶ ᾧ ἐὰν δόξῃ δώσει αὐτήν. καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθη ἐπὶ ναβουχοδονόσορ. καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη. καὶ χόρτον ὡς βοῦς ἤσθιε. καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἐπίνε. καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη. καὶ αἱ τρίχες αὐτοῦ ὡς λέοντος ἐμεγαλύνθησαν. καὶ οἱ ὄνυχες ὡς ὀρνέου. μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν φησὶν ὁ αὐτὸς περὶ τῆς αὐτοῦ ἀποκαταστάσεως. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ αἱ φρένες μου ἀπεστράφησαν ἐπ' ἐμέ. καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἐπανῆλθον. καὶ ἡ μορφή μου ἐπέστρεψεν ἐπ' ἐμέ. καὶ οἱ τύραννοί μου καὶ οἱ μεγιστᾶνές μου ἐζήτουν με. καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἐκραταιώθην. καὶ μεγαλωσύνη περισσοτέρα προσετέθη μοι. νῦν οὖν ἐγὼ ναβουχοδονόσορ, αἰνῶ καὶ ὑπερυψῶ καὶ δοξάζω τὸν βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθινά. καὶ αἱ τρίβοι αὐτοῦ κρίσεις. καὶ πάντας τοὺς πορευομένους ἐν ὑπερηφανίᾳ δύναται ταπεινῶσαι. καὶ ἠσαΐας δὲ λέγει περὶ αὐτοῦ. **Ναέται.** οἱ οἰκή-

τερον. Ναζαρηνός· ἀπὸ ναζαρὲτ τῆς γαλιλαίας. Ναζηραῖος· ὁ θεῷ κεχρισμένος· καὶ
ἀφιερωμένος· ὁ μοναχός. ἰστέον δὲ ὅτι ἐπὶ κλαυδίου βασιλέως ῥώμης, εὐοδίου τοῦ ἀποστόλου χει-
ροτονήσαντος εὐόδιον ἐν ἀντιοχείᾳ, μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι ναζηραῖοι καὶ γαλιλαῖ-
οι χριστιανοί. Ναζίς· ἐθνικόν. Ναζωραῖος, ὁ ἀπὸ τῆς ναζαρέτ. ὡς καὶ ναζαρηνός.
Ναί· ναίχι· ἀμέλει. Ναΐδες· πηγαὶ ἢ νύμφαι περὶ τοῖς νάμασι διατρίβουσαι. Ναινόν.
Ναΐς ἢ καὶ λαΐς· ἑταίρα τις, ἧς μέμνηται λυσίας καὶ ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. ἐρᾷ δὲ λαΐς,
οὐχὶ διὰ σὲ φιλωνίδου; ἄμεινον οὖν ναῒς γράφειν, ἢ λαΐς. ὡς καὶ ἀθήναιος ἐπισημαίνεται.
Νάκη· προβάτων δορά. Νάκλις, πόλις περὶ ἡλιούπολιν. ἐν ᾗ τὰ καλούμενα ἀφανα-
ζήτει περὶ τούτου καὶ ἐν τῷ χι, εἰς τὸ χρισόδωρος. Νάκος· ἔνθριχον δέρμα. ἢ τὸ δορὰ προβά-
του. ἡ ἀναλογία δὲ ὡς βλάβη βλάβος, καὶ νάπη νάπος, καὶ δίψα δίψος, οὕτω καὶ νάκη νάκος. ὡς
παρὰ δὲ φασιν ἡ ἀκτή, καὶ ἀρσενικῶς, ἄκτης ἄκτου. καὶ ἀράχνη, καὶ ἀράχνης ἀράχνου, οὕτω καὶ ἡ
νάκη ὁ νάκος. διχῶς οὖν, ὁ νάκος. ἡ νάκη. καὶ τὸ νάκος. κυρίως δὲ τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. καὶ κῴδι-
ον. καὶ κῶος. κῶας δὲ τὸ τοῦ προβάτου. ἰώνικῶς. ἔρπειν τὰ πολλὰ κελεύσας τοῖς εἰσιοῦσι, καὶ τὰ νῶτα
καλύπτειν νάκεσιν. ὡς εἴ κατίδοι τις αὐτοὺς νύκτωρ, φαντάσοιτ' ἂν περιέχοιεν κυνῶν. ἡ δοτικὴ τῷ νά-
κει. Νακοτίλται· οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς. Νακώλεια· ὄνομα τόπου. ἰστέον δὲ ὅτι κοι-
νῶς μὲν τεθήλυνται ἡ φρυγιακὴ αὕτη πόλις ἀπὸ νακώλης νύμφης. ἑξῆς καὶ νακώλεια ἐν ᾗ αὕ-
τη. ὡς ἀπὸ νύμφης, νυμφαῖον. ἐθνικὸν αὐτῆς νακωλεὺς ὡς σελλεὺς. εἴρηται δὲ καὶ οὐδετέ-
ρως τὰ νακώλεια. Νακώνη· πόλις σικελίας κατὰ τὸν ἐθνικογράφον. Νᾶμα· ὕδωρ. ὁ τό-
πος κατάρρυτος ναματιαίοις ὕδασι. Νάννακος· παλαιὸς ἀνὴρ πρὸ δευκαλίωνος. τοῦτον
φασὶ βασιλέα γενέσθαι πρὸ τοῦ δευκαλίωνος. ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμόν, συνα-
γαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερόν, μετὰ δακρύων ἱκέτευσε. καὶ παροιμία ἀπὸ νανάκου. ἐπὶ τῶν σφό-
δρα παλαιῶν καὶ ἀρχαίων. Νάννιον· ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν, αἶγα λέγεσθαί
φησι ταύτην ἑταίραν. διὰ τὸ θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν. χαίρουσι δὲ αἱ αἶγες τῷ θαλλῷ. ἔ-
στι δὲ αὐτῆς μνήμη καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν τὴν ναν-
νίον φησί, προσκήνιον ἐπονομάζεσθαι. διὰ τὸ ἔξωθεν δοκεῖν εὐμορφοτέραν εἶναι. Νάννος· ἐπὶ
τῶν μικρῶν δοκεῖ, παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι τοῦ ἄνω, εἰρῆσθαι ἡ λέξις. κατακύπτει γὰρ τὰ κυρίως νάνα
κάτω καὶ τὰ βρέφη. ὡς καὶ μείζω τὰ ἄνω παρὰ νεοκλείδῃ. καὶ ἀριστοτέλει. καὶ θεόφραστος. ὡς νάν-
νον αἰδοῖον ἔχοντα μέγα. οἱ γὰρ νάννοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσι. νάννοι δὲ λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀν-
θρώπων. καὶ ναννοφυεῖς. οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων, ἰνοί, οἱ πλείους τῶν ὑστέρων γυννοὺς τούτους γρά-
φουσι. Νάξης πόλις. καὶ ναξία λίθος ἡ κρητικὴ ἀκόνη. νάξος δὲ πόλις κρήτης. ὁ γεγραφὼς ὅ-
τι ναξία πόλις καρίας, ὁ πολίτης ναξιεὺς καὶ ναξιώτης, λέγει καὶ ὅτι πόλις σικελίας νάξος.
καὶ κρητικὴ δὲ ἀκόνη φησὶν ἡ ναξία λίθος. ἐπειδὴ διὰ τοῦ ι γράφεις κριτικὴ εἰλῆφθαι λέγει. ἀντὶ τοῦ δι-
ακρίνουσα καὶ φανεροῦσα. καὶ κυκλάς δὲ νῆσος ἐπίσημος ἡ νάξος. ἢ ἀπὸ τινὸς νάξου, ἢ παρὰ τὸ
νάξαι, ὅ ἐστι θῦσαι. φασὶ δὲ τὰς ἐκεῖ ναξίας γυναῖκας μόνας ὀκτάμηνα τίκτειν κατὰ δωρεὰν ἥ-
ρας. καὶ διόνυσος δέ φασιν οὗτος ἐτέχθη. καὶ κρήνη δὲ καθήρακλειδην ἐκεῖ, ἑξῆς οἶνος ῥέει μάλα ἡ-
δύς. Ναξιουργὴς κάνθαρος· πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα κάνθαροι ἐν νάξῳ γινόμενα. ὡς νικόστρατος
φασὶ λέγουσί τινα ἀκατίων εἴδη. κρατῖνος δὲ λέγει, ὅτι θαλασσοκρατοῦντές ποτε νάξιοι, ἔχαιρον
τὸ αὐτοῖς τοῖς κανθάροις. ἢ οὕτως τῶν πλοίων τὰς εὑρούσας πόλεις τοὺς ἀρχιτέκτονας ἑκάστους οἱ
πρότεροι ἐπωνύμους. οἷον τοὺς νῦν λέμβους, ναξιουργεῖς ὠνόμαζον. ἐν τούτῳ αὐτοῦ δὲ εἶναι καὶ κνιδι-
ουργεῖς ἀπὸ κνίδου. καὶ κέρκυρα ἀπὸ κερκύρας. καὶ πάρωμα ἀπὸ πάρου. καὶ ἐν πειραιεῖ κανθά-
ρου λιμήν. τρεῖς γὰρ λιμένες εἰσίν. οὗτος ὁ κανθάρου. καὶ τὸ ἀφροδίσιον. καὶ κύκλῳ πέντε στοαί. ἀ-
πὸ κανθάρου ἥρωος. Ναός. Ναπάται· πόλις λιβύης πρὸς τῇ αἰθιοπίᾳ. ὁ πολίτης ναπα-
ταῖος. Νάπη· πόλις λέσβου. ὅθεν ἀπόλλων ναπαῖος. εἰσὶ δὲ καὶ ναπαῖοι ἠπειρῶται. Νά-
πις, πόλις σκυθίας. Νάπος οὐδετέρως. καὶ νάπη θηλυκῶς. ὀρεινὸς ὑλώδης τόπος. οἱονεὶ
νάφη ὡς μὴ ἔχουσα φῶς διὰ δάσος. ξενοφῶν δὲ οὐδετέρως λέγει τὸ νάπος ὡς τὸ ἔδαφος. ἐπεὶ οἱ
ἡγούμενοι

ἀνηγόμενοι ἐγίνοντο ἐπὶ νάπει δυσβάτῳ καὶ μεγάλῳ, ἐσκόπουν ἀγνοοῦντες εἰ διαβατέον εἴη τὸ νάπος.
Νάπυ, σίνηπι. τοὺς εἰπεῖν ἀφυεῖς ἤτοι κακοφυεῖς· κἄβλεψε νάπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν. ἤ-
γουν ἐπέβλεψε δριμὺ καὶ ὀργίλον. δριμὺ γὰρ τὸ νάπυ. καὶ τὰς ὀφρῦς συνέστειλε. Νάρβων. ἡ Ναρβω-
νησία. ἐμπόριον καὶ πόλις κελτική. ἔστι δὲ καὶ λίμνη Ναρβωνῖτις. καὶ Νάρβις πόλις ἰλλυριῶν. Νάρ-
δινον. μύρεψιν ἔλαιον, θηλυκῶς. καὶ οὐ κυανὸν εἶχε χαίτην, νάρδον ἐπιπλοκαμῖς κεχυμένην ὑάλου.
Νάρθηξ. ζήτει ἐν τῷ θα ὅτι ὁ νάρθηξ, ὠκείωται τῷ μεθύσῳ. καὶ οὗτος ἐλαφρὸς διονύσῳ. καὶ τὸ, πολ-
λοὶ μὲν ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βάκχοι. καὶ ὅτι νάρθηξ, νησίδιον ἐστί φασι σάμου, ἐν δεξιᾷ τοῖς
πρὸς πλέουσιν. οὗ ἐθνικὸν, ναρθηκουσαῖος, ἢ ναρθηκούσιος. καὶ πανάκεια τὴν νάρθηκα κροτάφων πλάς-
κη τορευκηνιάχων. Νάρκη. μυρμηκίασις. Ἀριστοφάνης. οἴμοι τί πέπονθα. ὥσπερ νάρκη μου κα-
τὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται. καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν. συντελεῖ ἐνταῦθα καὶ ἡ ἐνθύμησις τοῦ ἰ-
χθυδίου τῆς νάρκης, καὶ τὸ κατ' αὐτὴν πάθος. Νάρμαλις. πόλις πισιδίας ὡς κάρβα-
λις. Νάρυξ. πόλις ἱστορεῖται θηλυκῶς λεγομένη. καὶ ναρύκιοι καὶ ναρυκήϊος. ἐξ ἧς ἦν ὁ λοκρὸς αἴας.
Ναρωνὸς. ὄνομα κύριον. Ναρσῆς στρατηγὸς ῥωμαίων. ἔμφρων δὲ τὰ μάλιστα καὶ δραστήριος καὶ δεινὸς
ἁρμόσασθαι τὰ πρὸς τὸ ἐμπῖπτον. καὶ παιδείας μὲν αὐτῷ, οὐ μάλα μετῆν, οὐδὲ τῆς γλωττίας ἐπεφρόντιστο.
φύσεως δὲ ὀξύτητι διέπρεπε. καὶ φράσαι οἷός τε ἦν λόγῳ τὰ βεβουλευμένα. καὶ ταῦτα εὐνοῦχος
ὤν, καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις ξυνουσίαις ἀνατεθραμμένος. ἦν δὲ ἄρα καὶ τὸ σῶμα βραχύς. καὶ ἐν ἰσχνότη-
τι ἐνδεδεικτημένος. τὸ δὲ ἀνδρεῖον καὶ μεγαλουργὸν οὕτω τοσοῦτον ἐκέκτητο, ὅσον ἀμέλει καὶ ἀπιστεῖ-
σθαι. ἦν ἐπὶ ἰουστινιανοῦ. Νασάμωνος, ὄνομα κύριον. Νασαμὼν. ἐξ οὗ νασαμῶνες, ἔθνος λι-
βύης. Ναστόν. πυκνόν. πλῆρες. μεστόν. μὴ ἔχον ὑπόκουφόν τι. διαφέρει δὲ τοῦ μανοῦ. τὸ γὰρ μα-
νόν, ἀραιὸν χαῦνον. ἢ αἰωρούμενον ὡς φλόξ. ναστὸς δὲ ἀρσενικῶς, πλακοῦς. ἢ θρομβὸς ἄρτος μετ' ἐλαίου. ἀρι-
στοφάνης πλούτῳ. ἥκει γάρ σοι ναστὸς ἐπεπεμμένος. καὶ τοῦτο μὲν, ὁ ἐν ὀξεία τὰ στὰν ναστός. οὐθέ-
μα τὸ ἐν ὀδυσσεία ναίεσθαι. ναῖσος μέντοι βαρυτόνως, πόλις θρᾴκης. ἡ ἐλέγετο καὶ νησός. Ναυά-
γιον παρὰ θουκυδίδῃ, οὐδετέρως μὲν ὅ τι ἄν τι τῆς νεὼς ἀποκλασθῇ. οἷον πηδάλιον ἤ τι τοιοῦτον. ναυα-
γία δὲ θηλυκῶς, πᾶσα ἡ τῆς νεὼς ἀπώλεια. Ναυαγίων. πλωμάτων. ἐξ ἑνὸς κοινοῦ, πᾶν ἐπὶ μ-
πλατὺ ναυαγίων πεδίον. Ναύαρχος. ὁ τῶν νηῶν ἄρχων. Ναυαγῶ, αἰτιατικῇ. Ναυαρχῶ, δο-
τικῇ. Ναυάτος. οὗτος πρεσβύτερος ὢν τῆς ἐν ῥώμῃ ἐκκλησίας, διεκρίθη. ἐπειδὴ κορνήλιος ὁ ἐ-
πίσκοπος τοὺς ἐπιθύσαντας πιστοὺς ἐν τῷ διωγμῷ, ὃν ὁ βασιλεὺς δέκιος κατὰ τῆς ἐκκλησίας ἐκίνησεν,
εἰς κοινωνίαν ἐδέξατο. διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν διακριθεὶς, καὶ εἰς ἐπισκοπὴν παρὰ τῶν συμφρονησάντων αὐ-
τῷ ἐπισκόπων προχειρισθεὶς, τοῖς πανταχοῦ ἐκκλησίαις ἔγραφε μὴ δέχεσθαι τοὺς ἐπιτεθυκότας εἰς τὰ μυ-
στήρια. ἀλλὰ προτρέπειν μὲν αὐτοὺς εἰς μετάνοιαν. τὴν δὲ συγχώρησιν, ἐπιτρέπειν θεῷ τῷ δυναμένῳ καὶ ἐξουσίαν ἔχοντι
συγχωρεῖν ἁμαρτήματα. ταύτας ἐπιστολὰς κατὰ τὰς ἐπαρχίας δεχόμενοι, πρὸς τὰ οἰκεῖα ἤθη ἕκαστοι τὰ δηλούμενα
ἔκρινον. ὡς δὲ ἐκεῖνος ἐδήλου μὴ δεῖν ἀξιοῦσθαι τῶν μυστηρίων τοὺς μετὰ τὸ βάπτισμα εἰς θάνατον ἁμαρτίαν πε-
πτωκότας, τοῦτο μὲν, ἐδόκει πικρὸν καὶ ἀπηνὲς εἶναι ἡ τοῦ κανόνος ἔκθεσις. οἱ δὲ, ὡς δίκαιον αὐτὸ καὶ ὀρθοῦντα τὴν πο-
λιτείαν ἐδέχοντο. ἐν τοσούτῳ δὲ τούτου νικωμένου, ἐπικαταλαμβάνει κορνηλίου τοῦ ἐπισκόπου γράμ-
ματα, τοῖς μετὰ τὸ βάπτισμα ἡμαρτηκόσιν, ἐπαγγελλόμενα τὴν συγχώρησιν. οὕτω δὲ ἀμφοτέρων ἐπι-
στελλόντων τἀναντία, καὶ ἐκ τῶν θείων ὀχυρούντων ἀεὶ ἑκάτερος ὃ ἔλεγεν, ἕκαστος κατὰ ἔθος εἰς τοῦτο
ἐτρέψεν, εἰς ὃ καὶ πρότερον μᾶλλον ἐπέκλινεν. ὅσοι γὰρ φιλαμαρτήμονες, δραξάμενοι τῆς τό-
τε δοθείσης συγχωρήσεως, καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἐν πάσης ἁμαρτίας αὐτῇ συνεχρήσαντο. ἀλλὰ
ναυάτος ἐπὶ οὐάλεντος τοῦ βασιλέως διωγμὸν κινήσαντος κατὰ χριστιανῶν, ἐμαρτύρησε. Ναυατι-
ανοὶ αἱρεσίται. τὰ ναυάτου φρονοῦντες. καὶ τούτων ἐγένετο ἐπίσκοπος σισίνιος. ἐλλόγιμος. καὶ πολ-
λῶν βιβλίων ἐπιστήμων. καὶ κρείττων διαβολῆς. τὰ δὲ τὴν δίαιταν ἁβρὸς καὶ ποικίλος. ἐρωτώ-
μενος δὲ διὰ τί δεύτερον λούοιτο, ὅτι μὴ τρίτον ἔφη φθάνω. ἐπεὶ δὲ καὶ λευκῇ ἐσθῆτι χρώμενον
ἐπέσκωψέ τις αὐτῶν τῶν ἀπὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ἔφη πρὸς αὐτόν. δῆλον οὖν εἰπέ, ποῦ εἴρηται
ἐσθῆτα μέλαιναν χρῆναι ἀμφιέννυσθαι. τοῦ δὲ, ἀπορήσαντος, ὑπολαβὼν, ἔφη. σὺ μὲν οὐκ ἂν τοῦτο
ἐπιδεῖξαι δυνήσῃ. ἐμοὶ δὲ καὶ σολομῶν ὁ σοφώτατος, ἔστωσαν τὰ ἱμάτιά σου λευκὰ λέγων παραι-

νεῖ. καὶ αὐτὸς ὁ Χριστὸς λαχείμων ἐν τοῖς εὐαγγελίοις φαινόμενος. Μωσῆν τε καὶ Ἠλίαν, τουτέστι τοὺς δείκνυσι
τοῖς ἀποστόλοις. οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ χαρίεντα αὐτῷ εἴρηται. Ναυί. ὄνομα κύριον. Ναυη
γός τινος ἀρχηγός. τοῦτο δὲ κοινῶς. ἡ δὲ κρίσις, καὶ τὸν ναυαγήσαντα ὑπογράφει. Ναυβάται. ἐπιβάται.
ἢ ναῦται. πεζοὶ δὲ αὐτὶ ναυβατῶν χρώμενοι, καὶ ὁπλιτικῷ προσέχοντες μᾶλλον ἢ ναυτικῷ. Ναύ
κιοι. ἔθνος. Ναύκληρος ὑπόδικος. οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια κέχρηται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ με
μισθωμένου, ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας. Ναυκραρικά. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ
Τιμοκράτους. μήποτε δὲ βέλτιον φέρεται ἐν τοῖς Ἀττικιανοῖς ναυκρατικά. ἵνα ᾖ ἀπὸ ναυκρατικοῦ
πλοίου, ἢ ναυκράτου ἐμπλεόντων. ἢ τὸ ναύκρατις τὸ παλαιὸν ἐμπόριον ἦν τῆς Αἰγύπτου. ἐὰν δὲ ᾖ ναυ
κραρικά, εἴη ἂν τὰ τῶν ἀρχόντων. ναυκραρεῖς γὰρ τὸ παλαιὸν τοὺς ἄρχοντας ἔλεγον. ὡς Ἡρόδοτος ἐν πέμ
πτῃ ἱστοριῶν δηλοῖ. ἴσως παρὰ τὴν τῆς νηὸς κραίραν εἴρηται τὸ ναυκραρικά. Ναύκρατις πόλις αὕτη
Αἰγύπτου ἀπὸ Μιλησίων οἰκισθεῖσα ὁπηνίκα ἐθαλαττοκράτουν. ταύτης πολίτης ὁ σοφὸς Ἀθήναιος. καὶ τὴν
ναύκρατιν. Ναῦλος. τὸν ναῦλον. ἀρσενικῶς ὁ ναῦλος. καὶ ναῦλος ὁ μισθὸς τῆς νεὼς ὀφείλεται. καὶ
Ἀριστοφάνης. ἀπόδος τὸν ναῦλον. Ναύλοχος. ἄδιον. ἐν ᾧ αἱ νῆες λοχῶσιν ἢ ἀναπαύονται. ὁ δὲ, ναῦς
προσέταξεν ἐν τοῖς ἀγκῶσι ναυλοχεῖν λανθάνοντας. ἐπειδὰν δὲ αἴσθωνται, ζευγνύναι ναῦν τὴν ἐπιφυραν.
διαβαίνειν ὡς τάχιστα. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ λιμὴν, ἢ ἄδεια. τοῦτο καὶ παρὰ Ὁμήρῳ. Ναυλοχῶ. τὸ τὰς ναῦς
ἐνεδρεύω, ἢ ἀναπαύω καθιστῶν. Ναύμαχα. μακρὰ δόρατα, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τῶν νεῶν μάχεσθαι. οὕτω καὶ Ὅ
μηρος προπαροξυτόνως. ὁ μέντοι ναυμάχος ἀνὴρ, πρὸ μιᾶς τονοῦται. Ναυμαχησείοντες. πρὸς ναυ
μαχίαν ἑτοίμως ἔχοντες. ἢ ἐρῶντες τοῦ ναυμαχῆσαι. ἐπιθυμίαν ἔχοντες ναυμαχίας. Ναυμά
χιον. ὡς τοὺς μὴ στρατεύεσθαι καὶ τοὺς λιπόντας τὴν τάξιν, καὶ τοὺς τὰ ὅπλα ἀποβαλόντας, ζημίαι ἦσαν ὡρισμέναι ἐκ τῶν
νόμων, οὕτως καὶ τοὺς μὴ ναυμαχήσαντας. τοῦτο δὲ ὄφλημα, ναυμάχιον ἐκαλεῖτο. Ναυμαχοῦσι τινὲς. Κο
κυραίοις τε καὶ Πελοποννησίοις ἅμα ναυμαχῆσαί τε. αἰτιατικῇ δὲ, πρὸς ὁρμὴν δὲ βασιλικὴν κατεναυμά
χησε στόλον. Ναύπακτος, πόλις Αἰτωλική. ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ ναυπηγῆσαι τοὺς Ἡρακλείδας, πρὶν ἢ κατασχεῖν
τὴν Πελοπόννησον. ὁ πολίτης, Ναυπάκτιος. Ναυπλία. πόλις Ἀργοῦς. παρὰ τὸ ναυσὶ προσπλεῖσθαι.
οἱ πολῖται Ναυπλιεῖς. Ναύπλιος. ἡ ἐν θαλάσσῃ πρόοδος. Ναῦς. Ἀρριανός. Τραϊανὸς ὁ βασι
λεὺς πορθῶν τὸν πόλεμον, ἡ ναῦς εἶχε. τέσσαρας δὲ ἔφερον τὰ σημεῖα τὰ βασιλικά, αἵτινες καὶ τὴν στρατηγί
δα κάλοις μακροῖς ἐξηρτημένην ἐφεῖλκον. εἶχε δὲ ἡ ναῦς μῆκος μὲν κατὰ τὴν τριήρη μάλιστα. εὖρος δὲ καὶ βά
θος κατὰ ὁλκάδα, ὅσον μεγίστη νικομηδὶς ἢ αἰγυπτία. ἐν ᾗ ἐπεποίηντο βασιλεῖ ἀπόχρεω ἐνδιαιτήματα.
αὕτη δὲ, τά τε ἀκροστόλια ἔφερε, καὶ ἐπ᾿ ἄκρου τοῦ ἱστίου τὸ βασιλικὸν ὄνομα. καὶ ὅσοις ἄλλοις βασι
λεὺς προῄρητο, χρυσῷ ἐγκεχαραγμένα. νενέμητο δὲ εἰς τὸ πᾶν ναυτικὸν, ὡς μὴ τῷ ξυνεχεῖ πλοῦ
ταράττοιντο. Ναυσικάα. ὄνομα κύριον. μέμνηται Ὅμηρος Ναυσικάας Φαιακικῆς βασιλικῆς
παιδὸς προσφυῶς τῇ χώρᾳ. ἐπεὶ ναυτικώτατοι ὄντες, ἐπεὶ καὶ ταῖς ναυσὶ [illegible] πρὸς ἀσφάλει
αν. Ναυσικράτης. κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, ναύκληροι. περσίς. Ναυκρατῆν μέν
τοι εἰπεῖν ἐφίλησέ τις ἐπὶ ἐχενηΐδος φασί. ὡς ἑαυτὸν ὂν ναῦν κρατεῖν, καὶ ἐπέχειν νῆα. ὅθεν ἡ ἐχε
νηΐς. καὶ ναυκρατεῖν. ὅθεν ὁ ναυκράτης. Ναῦς ἱκέτου πεῖρας. ἐπὶ τῶν πάνυ ἀναγκαιοτάτων. ἡ παροι
μία. Ναυσίπορος ποταμὸς, ὑπὸ νηῶν περαιούμενος. Ναῦς νικομηδὶς καὶ στρατηγίς. τούτων τὸ μὲν, ἐκ τό
που παρῆκται. τὸ δὲ, κατὰ ἀξίωμα. Ναῦς παλαιὰ πονοῦσα χεῖρον πλώσει. ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούν
των. Ναυσθλώσομαι. ναυσθλώσασθαι κυρίως ἐστὶ, τὸ ναῦν μισθώσασθαι. νῦν δὲ τὸ νεὼς ἐπιβῆ
σασθαι. Ναύσων ναυκρατεῖ. ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἀποδιδόντων ἀλλήλοις. ὀνοματοποίησις δὲ τὸ, ναύ
σων. ὡς τὸ ἀγαθῶν ἀγαθίδες. καὶ λαγνότεροι λάγνωνος. ἐπισολιμαῖος ὁ χαρακτήρ. ὡς καὶ εἴ τις
εἴποι, πομπαῖος πομπίλῳ ἢ πομπαῖος πομπίλον προσφωνεῖ. καὶ ἔστι τὸ σχῆμα παρήχησις. Ναύ
σταθμον, τὸν λιμένα. ἐφάπτονται δὲ καὶ δέρμασιν οἱ τότε, πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι τὰ σανιδώματα. ἢ ὅτι ὁ
ναυτικὸς στρατὸς, ναύσταθμος καλεῖται. Ναυστολίαν. πλοῦν. καὶ ναυστολῶ ῥῆμα. Ναύτης. καὶ ὁ
ἐπιβάτης. εἰκόνα τῆς κήλης Διονύσῳ ὧδ᾿ ἀνέθηκα, σωθεὶς ἐκ ναυτῶν τεσσαράκοντα μόνος. Ναυ
τιᾶν. τὸ ἐν τῇ νηῒ κυρίως ἐμεῖν. Ναυτικῶς δανείζειν. φασὶ Ζήνωνα ὑπὲρ ά τάλαντα ἔχοντα
ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα. καὶ ταῦτα δανείζειν ναυτικῶς. Ναυτιλία ὁ πλοῦς. Ναυτιλόμενοι. πλέον

Ναυτι-

Ναυτίλος, ὁ ἰχθὺς καὶ ὁ ναύτης. Ναυτοδίκαι· ἄρχοντες ἐπὶ τοῖς ναυκλήροις δικάζοντες, καὶ
τοῖς περὶ τὸ ἐμπόριον ἐργαζομένοις. ὥσπερ καὶ ναυφύλακες ἄρχοντές τινες ἐπὶ τῆς νεῶν φυλακῆς.
...ως· ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν οἱ ναυτοδίκαι. Κρατερὸς γοῦν φησίν· ἐὰν δέ τις μὴ ἐξ ἀμφοῖν γεγο-
νὼς φατρίζῃ, διώκειν δεῖ τῷ βουλομένῳ Ἀθηναίων, οἷς δίκαι εἰσί. λαγχάνειν δὲ τῇ ἕνῃ καὶ νέᾳ πρὸς
τοὺς ναυτοδίκας. Ναῦφι· ἐν ταῖς ναυσί. Ναύφαντον βλέπεις. Ἀριστοφάνης. πρὸς τῶν θεῶν
αὖ ναύφρακτον βλέπεις. ἐπειδὴ μεγάλοι ταῖς τριήρεσιν οἱ ὀφθαλμοὶ γίνονται διὰ τὰς κώπας ἐμ-
βάλλοντες ἐκ ὠπλάτων. ὥστε τὸ ναύφρακτον βλέπεις, αἰνίττεται τό, ξανθὸν καὶ πλατὺ καὶ μέ-
γα βλέπεις. Ναυφάρκτου στρατοῦ· τοῦ συντεταγμένου καὶ συμπεφραγμένου. ἐθαλασσοκράτουν γὰρ οἱ
Ἀθηναῖοι μάλιστα ἐπὶ τῇ ἐν Ἀρτεμισίῳ καὶ Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ. Νάφθα· εἶδος τοῦτο. κοινῶς
μὲν τὸ νάφθα. παρὰ Πλουτάρχῳ δὲ καὶ ὁ νάφθας. εὕρηται δὲ καὶ οὐδετέρως τὸ νάφθα. οἱ μὲν Ἕλλη-
νες, Μηδείας ἔλαιον αὐτὸ καλοῦσιν. οἱ δὲ Μῆδοι, νάφθαν. Ναχώρ· ὄνομα κύριον. Ναί· συγ-
καταθετικὸν ἐπίρρημα. ἔστι καὶ ὁρκωμοτικὸν μετὰ ἠθικωμένης ὀξείας. οἷον ναὶ τὸν θεόν. τουτέστι μὰ τοὺς
θεούς. Ναίεθος· ὄνομα ποταμοῦ. Ναιετάουσιν· οἰκοῦνται. ναίω. ναιέτης ναιέτου. ὡς κωμή-
της κωμήτου. ναιετῶ καὶ ναιετάω καὶ ναιετάουσιν. ἐνεργητικόν, ἀντὶ παθητικοῦ, τοῦ οἰκοῦνται. Ναίει·
διαφθείρει. Ναὶ μὰ τόν. καὶ ναὶ μὰ τὸν εἴπε τοῦ πορσικοῦ τις ἐφάνη, τὸ ῥωμαϊκὸν ἅπαν διόλωλε.

Ναὶ μὰ τόν. ἁμαρτάνοντι ἐπέπληττε, καὶ ἀδικοῦντας ἤλεγχε, καὶ ἀνέστελλε τοῦ ἀδικεῖν πάσῃ δί-
κῃ, ναὶ μὰ τόν, ὁ γενναῖος τῇ παρρησίᾳ. Ναὶ μὰ τό. ναὶ μὰ τὸ εἰκνὸν σύφαρ ἐμόν. ὅστι δέρμα.
Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ. ναὶ τοῦτο δένδρον αὖον περ ἐόν. οἱ ἀρχαῖοι οὐ πρὸς τὸ συγκατὰ τῶν θεῶν ὤ-
μνυον. ἀλλὰ κατὰ τῶν προστυγχανόντων, ὡς καὶ Μένανδρος. μαρτύρομαι τὸν Ἀπόλλω τουτονὶ
καὶ τὰς θύρας. καὶ Ὅμηρος. ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον. καὶ ἐν ἄλλῃ εἶπε. ναὶ μὰ τόν. καὶ οὐκ ἐπάγει
θεόν. ῥυθμίζει δὲ ὁ λόγος πρὸς εὐσέβειαν τοιούτου σχήματός τε καὶ ἤθους. καὶ τό, ναὶ μὰ τάς. ὡς
εἴπερ εἴποι τις, μὰ τὰς χάριτας. Ναὶ μήν· ναὶ ὄντως. Ναὶ ναὶ μὰ Μήκωνος χλόην. ὅρ-
κος ἐπὶ χλευασμοῦ. Ναίουσιν· οἰκοῦσι. Ναίχι· ἐπίρρημα συγκαταθέσεως. Νέαι, νῆσος
πλησίον Λήμνου. παρὰ τὸ νέω τὸ κολυμβῶ. ἢ προσενήξατο φασὶν Ἡρακλῆς. περὶ ἣν κατά τινας
Φιλοκτήτης ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρου. νέα δὲ φρούριον Μυσίας. ἐθνικὸν νεαῖος. Νεαλὴς κυρίως ὁ
νεωστὶ ἑαλωκὼς ἰχθύς. λέγεται δὲ καὶ ὁ νεωστὶ ἁλισθείς. καὶ ὁ νεωστὶ ἅλας. Ἀππιανός. ὃν ἤδη μὴ
ἀπὸ τοῦ τείχους ὁρᾶν, καὶ τοῖς πονουμένοις ἑτέρους νεαλεῖς ἐπιπέμπειν ἀεί. οἱ δὲ Κελτοὶ κεκμηκό-
τες ἀκμῆσι συμπλεκόμενοι, ἔφευγον ἀτάκτως. καὶ Πολύβιος. τοὺς πολεμίους ἀκεραίους ὄν-
τας καὶ νεαλεῖς. Νεάνδρεια, ἢ νεάνδρειον, οὐδετέρως, πόλις Τρωάδος ἑλλησποντία. ἦν τινὲς διὰ
τοῦ λ Λεάνδρειαν γράφουσι κακῶς. Νεανεία· ἡ ἔπαρσις. Νεανίας· τολμηρός. ἢ ὁ νέος. Νε-
ανιεύεται· νέου ἔργα ποιεῖ. Νεανιεύματα· κομπάσματα. καινὰ τολμήματα. Νεανικόν· ἀντὶ τοῦ μέ-
γα καὶ δυνάμενον χορτάσαι νεανίαν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. εἴ μοι πείσας ἄρτον τινὰ πεπεμμένον
δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικόν. Νεανικῶς, ἰσχυρῶς. γενναίως. Ἀριστοφάνης. κατύπτε με
νεανικῶς. παῖ παῖ καλῶν. Νεᾶνις νεάνιδος, ἐκ τοῦ νέος νεανί. ὡς ἄλκιμος ἀλκιμάν καὶ ἀλκμάν.

Νεανισκεύεται· ἀμφὶς ἐν ῥεέθροις· προσείδεν πως δημόταις. εὖ πόλις σφριγεῖν. ἰδίως δὲ ἐσχημά-
τικε τὸ νεανισκεύεται ἐν δήμοις. γυναῖκα ἔχοντα μάλα καλήν τε καὶ ἀγαθήν. αὕτη νεανισκεύοντος ἐ-
πεθύμησέ μου. Νεάνθης· Κυζικηνός, ῥήτωρ. μαθητὴς Φιλίσκου τοῦ Μιλησίου. Νεά-
πολις· πόλις Ἰταλικὴ διάσημος. ἐν ᾗ Παρθενόπης ἵδρυται σειρῆνος ἄγαλμα. πολλαὶ δὲ καὶ
ἄλλαι νεαπόλεις. Νεαροί· νέοι. νήπιοι. καὶ νεαρώτεροι παίδων. νεαρώτεροι οἱ λέγοντες
μὴ ἐφορᾶν τὰ τῇδε τὸ θεῖον. Νέαρχος· οὗτος ξυνεστράτευσεν Ἀλεξάνδρῳ. καὶ συγγρα-
φὴν συνεγράψατο ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου. ἐψεύσατο δὲ ναύαρχον ἑαυτὸν ἀναγράψας εἶναι,
κυβερνήτης ὤν. Νεάτη· ἡ ἐσχάτη καὶ νέατοι φθόγγοι χορδῆς μουσικῆς τελευταίας. Νε-
άτη ἡ ἐσχάτη καὶ ἡ νήτη χορδὴ λεγομένη ὑπὸ τῶν μουσικῶν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ὑπάτης καὶ
τῆς μέσης. Νεαχαλιδῶν· ἐπὶ τῶν ἐξαπατώντων τινάς. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν. ἐξηπάτων
γὰρ τοὺς μαγείρους, λέγων τοιαυτί. σκέψασθε παῖδες. οὐχ ὡραῖα τὰ ἔαρα; νεαχαλιδῶν. οἱ δὲ-

βλέπων, καὶ γὰρ τοσοῦτο τῶν κρεῶν ἐκλέπτον. Νέβελ ὄνομα κύριον. καὶ εἶδος μέτρου ἑβραϊκοῦ. Νεβρείην κραδίην. βάρβαρος. πενθοῦσα καρδίαν κραδίην δὲ νεβρείην. Νεβρίζων. δημοσθένης ὑπὲρ κτησιφῶντος. τινὲς ὡς τοῦ τελοῦντος νεβρίδα ἐνημμένου. καὶ τοῦ τελουμένου διαζωννῦντος νεβρίσιν ἀπὸ τοῦ νεβροὺς διασπᾶν κατά τινα ἄρρητον λόγον. Νεβρίς. κιοστῶν στέρνοις νεβρίδ' ἐναπτομένη. Νεβρίς. ἐλάφου δέρμα, ἐν ἐπιγράμματι. ἀνθετό σοι κορύναν καὶ νεβρίδας ἡμέτερος παῖς. Νεβρός. ἐλάφου γέννημα. οἱονεὶ νέον ἐπὶ τὴν βορὰν ὀξὺν καὶ νεμόμενον. ἐτυμολογεῖται δὲ ὡς καὶ νεοσπόρος τις ὤν. καὶ νεβρεία καρδία. βάρβαρος. πενθοῦσα καρδίαν κραδίην ἢ νεβρείην λαγωσὶ πεσοῦσαν, αἳ πτώσσουσα λαθραίως. Νεβρώδ ὄνομα κύριον. ἀφ' οὗ γίγαντες. ὁ αὐτὸς καὶ νεβρώδης. Νέγκη. πολίχνη ἀραβίας. Νέδη. πόλις ἀρκαδίας. ἀπὸ νύμφης νέδης. γράφεται καὶ νεδέη. ὅθεν ὁ πολίτης νεδεήσιος. Νέδων ποταμὸς καὶ τόπος λακωνικός. κλίνεται νέδωνος. ὅθεν νεδουσία ἀθηνᾶ. ζήτει καὶ τὴν παρὰ λυκόφρονι.

Νεέμαν ὄνομα κύριον. Νέεσθαι, πορεύεσθαι. Νέηαι. πορευθείης. ἐπανέλθοις. Νεηκές. νεωστὶ ἠκονημένον. Νεήλατα, τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα ἄλφιτα καὶ μέλιτι δεδευμένα. οἷς καὶ ἀσταφίδες καὶ χλωροὶ ἐρέβινθοι συνεφύροντο. ἃ τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἔνεμον. ἐκάλουν δέ τινες αὐτὰ καὶ ἀμβροσίαν καὶ μακαρίαν. κατὰ τὴν λέξιν δὲ προφέρουσιν οἱ ἀττικοὶ νεήλατα. μὴ προστιθέντες τὸ ἄλφιτα. Νεήλυδες. νεωστὶ ἐληλυθότες. ἡ εὐθεῖα ὁ νέηλυς. Νεηνίας. νεανίας. Νεῆνις. νεᾶνις. Νεκάδες. νεκροί. καταχρηστικῶς δὲ καὶ αἱ τῶν ζώντων τάξεις. Νεκροὺς λέγουσι μύθους εἰς οὓς ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων καὶ μὴ ἐπαϊόντων. Νεκρὸς ὁρῶν, νέκρωσιν ἕξεις πραγμάτων.

Νεκτάρεον. ἡδύ. καλόν. εὐῶδες. ἀπὸ τοῦ νεκταρέου ἑανοῦ. καὶ νέκταρ. θεῶν πόμα. καὶ οἶνος. οὕτως ἀναξανδρίδης. καὶ τὸ βρῶμα τῶν θεῶν ὁ αὐτός. Νεκταρέου. θείου. νέκταρ δέ, τουτέστι νεόκταρ. τὸ νέους ποιοῦν τοὺς πίνοντας. ἢ οὐ στέρησις τῆς κτήσεως τοῖς πολλοῖς. οὕτω δὲ καὶ ἀμβροσία. ὅμονον ἡ ὑπὲρ ἀνακραίνουσα τὴν ῥοὴν ἤγουν τὴν καταφθοράν, ἀλλὰ καὶ ἣν οὐκ ἔχει βροτός. Νεκυόμαντις. ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν. Νεκύσια. ἡ τῶν νεκρῶν ἑορτή. φούδη γὰρ παρὰ πέρσαις ἑλλωνικὴ νεκύα. καὶ νεκυοσόλος ὁ τοὺς νεκροὺς διαπορθῶν. ὁμηκῶνα διογένην, νεκυοσόλε δέξαι πρεθμαν. γυμνώσαντα εἰς παντὸς ἐπισκύνιον. Νέκυς. νεκρός. Νέμαυσος. πόλις ἰταλική. ἀπὸ νεμαύσου ἡρακλείδου. Νέμεα, τόπος καὶ πόλις. Νέμεα καὶ ἴσθμια, τόποι ἐν οἷς ἐτελοῦντο ἐπιτάφιοι ἀγῶνες. ὅθεν καὶ λέων νεμεαῖος. ὃν ἐκεῖ νεμόμενον ἀνεῖλεν ἡρακλῆς. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς ἡ νεμέα, ὁ τόπος. Νεμέας αὐλητρίδος. μνημονεύει ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ πατροκλέους, εἰ γνήσιος. καὶ νεμέας σέλινα. Νεμέα χαράδρα. τόπος τις οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν πελοποννήσῳ.

Νεμεσᾷ. μέμφεται. Νεμεσᾶν. τὸ ἐμποδὼν ἵστασθαι τοῖς πραττομένοις παρὰ γνώμην. ἢ μᾶλλον μὴ κατὰ γνώμην. Νεμεσηθείς. μεμφθείς. νεμεσηθεὶς δὲ λόγχῳ κατέσχισεν, βέλει τρωθεὶς λείπει τὸν βίον. ἰώσηπος. παραινεῖ λέγων τὸν θεὸν νεμεσῆσαι μὲν ταῖς τῶν πολεμίων ἐλπίσιν. ἐλεῆσαι δὲ τὸν αὐτοῦ λαόν. καὶ αὖθις. εἰ δὲ νεμεσηθείην τῆς ἐπιβουλῆς, ἴσθι με μὴ πτοήσαντα παρ' ἐλπίδας. Νεμεσήσομαι. φθονήσω. καὶ νεμεσῆσαι, μέμψασθαι. Νεμεσητικός. ὁ ἐναντίος τῷ φθονερῷ. ὁ μὲν γὰρ φθονερός, λυπεῖται ἐπὶ ταῖς τῶν καλῶν εὐπραγίαις. ἐπεὶ καὶ ὁ φθόνος τοιοῦτον. νεμεσητικὸς δέ, ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν κακῶν εὐπραγίαις. τοιοῦτον γὰρ ἡ νέμεσις. ὥστε ὁ νεμεσητικὸς ἄφθονος. ὅτι δὲ τὸ πρόβλημα ὁ εἰκών. ζήλω ῥητόρων τοῦτο λέγει. ὁριζομένου γάρ τινος φθονερὸν εἶναι καὶ τὸν λεγόμενον νεμεσητικόν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς μέμφεταί τινας, ἀνθοριζόμεθα, οὐ τὸ νεμεσητικὸν τοιοῦτον εἶναι εἰ πρόσθε τινας μέμφεται. ἀλλὰ τὸν μὴ τὰ δέοντα μεμφόμενον. αὐτὸς γάρ ἐστι φθονερός. Νεμεσητόν. μεμπτόν. Νεμέσια. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ σπουδίου, μήποτε ἑορτή τις νεμέσεως καθ' ἣν τοῖς κατοιχομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα. νεμέσια οὖν ἡ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς γινομένη πανήγυρις. ἐπειδὴ νέμεσις ἐπὶ τῶν νεκρῶν τέτακται. Νεμεσίζεται. μέμφεται. Νεμεσίων ὄνομα κύριον. ὁ δὲ νεμεσίων ἀνεπτεροῦτο καὶ μετέωρος ἦν ταῖς ἐλπίσι. καὶ ἐδόκει ἕρμαιον ἐντετυχηκέναι ἐμοὶ περιτυχών. Νέμεσις. ἡ δίκη. ἀριστοφάνης. ἰὼ νέμεσις, βαρύβρομοί τε βρονταί. Νέμεσις. μέμψις.

μέμψις. δίκη. ὕβρεις. φθόνος. τύχη. τὴν τῶν ἀλαζόνων τιμωρὸν νέμεσιν, συνιέντες ἢ ὑπὲρ αὐτοὺς μετῆλθε ζῶντα ἡ δίκη. καὶ αὖθις. ὃν ἔλαθε τὰ πᾶσιν ἐναντιούμενον τοῖς ὑπερηφάνοις νέμεσιν. ἀλλ' ἐν ταῖς ἰδίαις ἠναγκάσθη παιδευθῆναι συμφοραῖς. παρὰ τὴν δὴ νέμεσις. ἡ τῆς γῆς ἐπιστάτις. ἢ καὶ ἄλλως. ἡ τῆς δίκης ἐπιστάτις. βάβριος φησὶν ἐν μυθικοῖς. καὶ αἰλιανός. νεμέσεως ἐφόρου τὸ ἔργον, ὑπερόπτας καὶ ὑπερηφάνους κολαζούσης ἐναργῆ μαρτύρια. καὶ παροιμία. νέμεσις δὲ ἐπὶ παρὰ πόδας βαίνει. παρόσον μέτεισι ταχέως ἡ δίκη τοὺς ἁμαρτήσαντας. λήθουσα δὲ παρὰ πόδας βαίνει. γαυρούμενον αὐχένα κλίνει. ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βίοτον κρατεῖς. Νεμεσῶ δοτικῇ. Νέμειν. κεκτῆσθαι. διοικεῖν. ἀλλὰ παρὰ μοι γινομένην παῖδά τε νεμομένην ἐγὼ νέμω, καὶ οἶκον ὃν ἐγὼ κέκτημαι. Νέμειν προστάτην. ἀντὶ τοῦ ἔχειν προστάτην. τῶν δὲ μετοίκων ἕκαστος μετὰ προστάτου τῶν ἀστῶν τινος τὰ πράγματα αὐτοῦ συνῴκει. καὶ τὸ μετοίκιον κατετίθει. καὶ τὸ ἔχειν προστάτην, καλεῖται νέμειν προστάτην. ὑπερείδης. ὥστε κελεῦσον τοὺς μαρτυροῦντας τὰ τοιαῦτα καὶ τοὺς παρεχομένους, μὴ τὴν ἀπαγωγὴν ὑμᾶς μὴ τυγχάνουσι σκαιότερα λέγοντες. καὶ νόμον ἡμῖν ἀναγκάζετε παρέχεσθαι τὸν κελεύοντα μὴ νέμειν προστάτην.

Νέμειος. ὁ ἐν τῇ νεμέᾳ τῇ λοκρικῇ δηλαδή. ὁ γὰρ κατὰ τὴν ἦλιν νεμέας πολίτης, νέμειος ἀναγράφεται καὶ νεμεαῖος. ἤδη δὲ καὶ νεμεήτης. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ζηνὸς νεμεήτης. Νεμηθέντων. κληρωθέντων. αἰλιανός. ἀλλὰ καὶ ἐκείνων νεμηθέντων εἰς τὴν στάσιν. Νεμήσασθαι. διαμερίσασθαι.

Νεμήσεις ὑποκριτῶν. οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον τρεῖς ὑποκριτάς, κλήρῳ νεμηθέντας, ὑποκρινομένους τὰ δράματα. ὧν ὁ νικήσας εἰς τοὐπιὸν ἄκριτος παραλαμβάνεται. ἔστιν οὖν διαιρέσεις.

Νέμοντα. διοικοῦντα. Νέμος ἐπάκτιον. τὸ ἄλσος. τὸ ὄρος τὸ παράλιον. σοφοκλῆς. παρὰ λαῦρα καὶ νέμος ἐπάκτιον. οἱ δέ, ἄκρου τῆς χηλῆς τοῦ ὄρους ηὐλίζοντο ὡς τὴν ὕλην καὶ τὸ ἐν ταύτῃ νέμος, πρόβλημα εἶναι. Νέμω τὸ μερίζω. Νέμω. νομίζω. τὴν δὲ ἀρετὴν ἐπινέμω πόλιν. Νέμω τὸ βόσκω. Νέμοιτο. κεκτῆτο. Νένακτο. ἐπεπλήρωτο ἐκ τοῦ νάσσω ναξῶ, τὸ καὶ παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. ἐξ οὗ καὶ ναστὸς ἄρτος. ἰώσηπος. συνεκπέπτει δὲ τοῖς πολεμίοις ἔσω. καὶ αἰτιατικῇ. πᾶσα οἰκία ὁπλιτῶν νένακτο. τὰ τέγη δὲ τῶν μαινομένων κατάπλεα.

Νενεωλκημένας ναῦς. ἔξω οὔσας, εἰλκυσμένας. Νενημένην. καὶ νενησμένην. σεσωρευμένην. ξενοφῶν. ἑτέροις γὰρ θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἀργύρου νενημένων ἀποσυνῶν. καὶ ἀριστοφάνης. τί κάθησθ' ἀβελτερώτεροι ὄντες λίθοι ἀριθμός. πρόβατ' ἄλλως. ἀμφορεῖς νενησμένοι. τουτέστιν ἀνόητοι. πρὸς τοὺς θεατὰς φησί. διὰ γὰρ τοῦ μωροῦ ὁ φρόνιμος δοκιμάζεται. ἀμφορεῖς δέ, ἀντὶ τοῦ ματαίως κέραμοι σεσωρευμένοι. νῆσαι γὰρ τὸ σωρεῦσαι. Νενώμεθα. διανενοήμεθα. Νεορδέα ἀλωήν. νεωστὶ πεποτισμένην. Νεογλόν. νεογλύμητον. παρὰ τὸ νέον γίνεσθαι. νεογνόν. καὶ ὡς πνεύμων πλεύμων ἀττικῶς. καὶ νίτρον λίτρον, οὕτω νεογνὸν, νεογλόν. Νεογνόν. νεωστὶ γεννηθέν.

Νεοδαμώδης, ὁ ἐλεύθερος παρὰ τοῖς λακεδαιμονίοις. ἤτοι ἐκ τῶν εἱλώτων. Νεόδμητον. νεοδάματον. Νεοδαές. προσφάτως εἰργασμένον. Νεοθαλής. νεωστὶ βλαστήσασα. Νεοθανής. νεωστὶ τεθνεώς. Νεοθηγεῖ. νεωστὶ ἀκονηθέντι. ἡ δὲ σέθεν φθιμένης, πολιοὺς νεοθηγεῖ σιδήρῳ κείρατο γηραλέης ἐκ κεφαλῆς πλοκάμους. Νεοκαισάρεια. ποντική φασι πόλις. καὶ οἱ πολῖται νεοκαισαρεῖς. οἱ αὐτοὶ καὶ ἀδριανοπολῖται. ἔστι δὲ καὶ βιθυνίας πόλις. Νεοκαταστάτοις ἀνθρώποις. φησὶ θουκυδίδης. ἀντὶ τοῦ νεωστὶ κατῳκισμένοις. Νεοκλῆς ἀθηναῖος φιλόσοφος. ἀδελφὸς ἐπικούρου. ἔγραψεν ὑπὲρ τῆς ἰδίας αἱρέσεως. καὶ νεοκλέους ἐπὶ τὸ λάθε βιώσας.

Νεοκλείδου κλέπτου ἱερο. οὗτος κεκωμῴδηται. ὡς ῥήτωρ καὶ τυφλὸς. καὶ συκοφάντης. καὶ κλέπτης. ἀριστοφάνης. νεοκλείδης, ὃς ἐστι μὲν τυφλός. κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισε.

Νεόκμητον. νεωστὶ κατεσκευασμένον. Νεολαία. νέων συναγωγή. ὁ νέος λαός. ὑπὸ τοῦ τὴν νεολαίαν τῶν ῥωμαίων ἀξιοζήλως τε ἅμα καὶ θάρσει διαγωνίζεσθαι. καὶ αἰλιανός. λοιμὸς γὰρ τὴν ἐφέσω πόλιν ἐνήκμαζεν, οἷος βαρύτατος. προμοίροις δὲ θανάτοις διεφθείροντο ἡ νεολαία. καὶ ἡ ἀγονία, καὶ μέντοι καὶ γυναικῶν καὶ τὸ ἀτελὲς τῆς τετράποδος. Νεόλεκτος, ὁ νεωστὶ ἠθροισμένος λαός. Νέων. ὅμηρος. νέων ἡβώοντα. οὐ λέγει νέον κατὰ ἡλικίαν. ἀλλὰ κατὰ μεσότητα. οἷον νεωστὶ ἡβῶντα. Νέοντες. νηχόμενοι. ἐφθάνον καὶ ἵπποι νέοντες τρεῖς ἅμα καὶ τέτταρας τῶν ἀγωγέων σι.

Νέον τεῖχος· τῆς Αἰολίδος ἐστὶ πόλις· ὁ ἐκεῖθεν νεοτειχίτης. ὡς καὶ τὸ χωλὸν τεῖχος τὸ περὶ Ἰκαρίαν. καὶ χωλοτειχίτης ὁ ἀπὸ τούτου. Νεόπλουτος· ὁ νεωστὶ πλουτῶν. Νεορράντῳ· νεαρῷ, ἀπὸ τοῦ αἵματος. Σοφοκλῆς· πεδία πεδῶν τε τῷ νεορράντῳ ξίφει. Νέορτον· νέον. τὸ δὲ ἐστιν ὦ παῖ λαβὲ σὺ νέορτον αὖ.

Νεορρύτοις· νεωστὶ ῥέουσι. Νεός· ἡ νεωστὶ ἠροτριασμένη γῆ. καί τις γεωργὸς πυροὺς εἰς νέαν ἔσπειρας, φύλασσεν ἑστώς. Νέος ἐστὶ καὶ ὀξύς· ἀμαθὴς δηλονότι καὶ προπετής. παλαιὸν ἐν γεραιᾷ.

Νεοσσία· ἡ καλιὰ τῶν στρουθίων. Νεόσμηκτον· νεόθηκτον, καὶ νεοκάθαρτον. Νεοσσός· ὁ στρουθός.

Νεοσπάδα· τὴν νεωστὶ ἀποσπασθεῖσαν. Ἡσίοδος· ταύτην δὲ σφαλερὰ τὴν νεοσπάδα. Νεοπλής· νεωστὶ πεπληρωμένου. Νεοτευχές· νεωστὶ κατεσκευασμένον. Νεοττεία· ἡ ἐκλέπισις. Νεοττοῦ· γυμνά. Ἀριστοφάνης· περίδου γενέσθω τὸ περὶ τοῦ νεοττοῦ. τὸ ἀπὸ τοῦ ὄρνιθος, ὅ μοι βούλει γίνεσθαι περὶ ἐμοῦ. ὁ ἀπὸ προδότης. καὶ αὖθις· διακυλλαίνει αὐτῇ. ἀπὸ ὀφρύων διηρεφής. Νεοττόν· ἰδίως τοῦτο παρὰ τοῖς δηλοῦσι τὸν νεόττιον, ἢ τῷ ὡς λέκυθος. καὶ τὸ πυρρὸν· μὴν ἄνδρος ἀνδρεία. καὶ πεττάρων ᾠῶν. μετὰ τοῦτο φιλάττη τὸν νεοττόν. Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ οἴνων συμμίγματι φησίν· ὡς διαδίδοται ἀρχὴ ἀπὸ τὸ νύμφα λευκόν. ἐν τούτῳ τὸ γὰρ ἀπόσπασμα καὶ ἐκεῖ τὸ καλούμενον ὠνεόττιον. διεφθάρησαν τὰ οἱ περιττοὶ ταῦτα φήσαντες. καὶ ἐστὶ τὸ ὠχρὸν περίπτωμα τοῦ ἀποσπάσματος. ὅτι δὲ τὸ ὠχρὸν νεοττὸν ἔλεγον, μαρτυρεῖ καὶ Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ χρησμῶν. ὄναρ γάρ τινά φησι θεασάμενον ἐκ τῆς κλίνης αὐτοῦ ᾠὸν κρέμασθαι ᾠόν, προσαναθέσθαι ὀνειροκρίτῃ. τὸν δὲ εἰπεῖν· ὀρύττων θησαυρὸν εὑρήσεις κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον. εὑρόντα δὲ ἀργυρίον ἐν ᾧ ἀργύριον ἦν καὶ χρυσίον, ἐνέγκαι τι τοῦ ἀργυρίου τῷ μάντει. τὸν δὲ μάντιν εἰπεῖν· τοῦ δὲ νεοττοῦ οὐδέν μοι δίδως; καὶ Δίφιλος κέχρηται τῇ λέξει. ὠῶν δὲ καὶ αὐτῇ διέβρεχε νεόττια. Νεοττός· καὶ ὁ νεογνὸς ὄρνις. οἶδα τοι ἔγωγε καὶ ὁ κόλακας ἡμετέρας ἀναλωθέντα αὐτῷ καὶ τοῖς ἰδίοις ὄρνιθος τὸ μέγαν νεοττόν. Νεουργόν· νεωστὶ εἰργασμένον. Νεόφθιτον· νεωστὶ τελευτήσαν. νεωστὶ φθαρέν. Νεοφῶν ἢ νεοφῶν, σικυώνιος στρατηγός. οὗ φασιν εἶναι τὸν Λεωνίδου μήδειαν. ὃς πρῶτος εἰσήγαγε παιδαγωγοὺς καὶ οἰκετῶν βασάνους. ἐδίδαξε τραγῳδίας ρκ΄. συνῆν δὲ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι. καὶ διότι φίλος ἦν Καλλισθένει τῷ φιλοσόφῳ, συνδιέβαλε ἐκείνῳ καὶ αὐτὸν ἀνεῖλεν αἰκισμῷ. Νεόφυτον· τὸ νεωστὶ φυτευθέν. Νεόφυτος, ὄνομα κύριον. Νεοχάρακτα· νεωστὶ κεχαραγμένα. Σοφοκλῆς· ἴχνη τὰ ἐκείνου νεοχάρακτα. ὁ γὰρ τὰ νεωστὶ ἀποχαραχθέντα τῶν ζώων ἴχνη, μᾶλλον ἐπακολουθοῦσιν οἱ κυνηγέται, πρὶν ἀπὸ ἀνέμου ἀφανισθῆναι. Νεοχμός· νέος. νέαν καὶ ἀκατάτρυτον δύναμιν ἔχων, μὴ παρόντων διὰ τὰς ἀρχὰς ἀνδρῶν τῶν διεπόντων τὴν αὐτὴν δύναμιν, παρὰ νεοχμοῦσθαι ἐν τῇ πολιτικῇ. Ἀριστοφάνης· πέρας νεοχμὸν ἀντὶ τοῦ παράδοξον. ἄτοπον πλέον ἀντὶ τοῦ θαύματος. Νεοχμοῦν, καὶ καινοτομεῖν. νεώτερα ἐργάζεσθαι. ὁ δέ, φυλάσσειν τῶν καθεστώτων οὐδὲν ἠξίου. πάντα δὲ νεοχμοῦν ἐσπευδεν ἤθελε. Νεοχμώσαντες· νεωστὶ κινήσαντες. Ἡρόδοτος. Νεοχμῶσαι· νεωτερισθῆναι. καινόν τι ἐργάσασθαι. ἀσχόλους τε αὐτοὺς ὄντας διὰ τὸν πόλεμον, μηδὲν νεοχμῶσαι. Νέω, τὸ κολυμβῶ, καὶ τὸ σωρεύομαι. Νεωκορήσει· ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ἱεροσυλήσει. κορεῖν γὰρ λέγουσι, τὸ καλλύνειν. τὸ σαροῦν. καὶ ἐκκαλλύνειν. τό τε ἐκκορηθείης· ἀντὶ τοῦ ἐκκαλλυνθείης. Νεωκόρος· ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν καὶ εὐτρεπίζων. ἀλλ' οὐχ ὁ σαρῶν. Νεωλέα· ὁ τοῦ νεὼ λαός. νεολαία δὲ ἡ νεόλεκτος. Νεωλκήσας· ἔξω τὴν ναῦν ἑλκύσας. Νέων νέωνος ὄνομα κύριον. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος περὶ τῆς πρὸς Φίλιππον τούτου φιλίας φησίν. Νεώνητον· τὸ νεωστὶ ἠγορασμένον. ἐπεὶ μὴ ἐγγενοὺς ἦν Ἀθηναῖος ὁ Κλέων, ἀλλὰ νεωστὶ προσεληλυθὼς τῇ πολιτείᾳ. ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτου ὅτι καὶ τῶν Ἀθηναίων καθαπτεται. ὅτι δέον πιστεύειν αὐτοῖς τοῖς γνησίοις καὶ πολλὰ τῇ πόλει κεκρατηκόσιν. οἱ δὲ μᾶλλον ἐτίμων τὸν Κλέωνα. πεφυκασι δὲ καὶ τῶν οἰκετῶν μᾶλλον πιστεύειν τοῖς οἰκογενέσι καὶ συντραφεῖσιν, ἢ οἷς ἂν ἐπιτήδεια μεταπεπραμένοι.

Νεωρῆ· νεωστὶ ἠρτημένον. ἢ ἐκ νέου τινὸς καὶ ὥραν ἔχοντας νέαν. ὁρῶ νεωρῆ βόστρυχον τετμημένον. καὶ Σοφοκλῆς· φόβον νεωρῆ τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου. Νεώρεια· ὁ ναύσταθμος τῶν νεῶν. ἐμπρήσαιεν ἂν τὸ νεώριον. ἐνθεὶς ἂν δὲ τίφην ἀνὴρ βοιώτιος, ἅψας ἂν δὲ πέμψειεν δὲ τὸ νεώριον. τίφη μὲν θηλυκῶς, ἢ καὶ σίλφη, ζῳύφιον κανθαρῶδες. ὡς δοκοῦσι βοιωτοὶ ἐμπηγνῦντες διὰ δαδίῳ ἢ μηρίνθῳ ἤ τι τοιοῦτον, ἐμπυρίζειν διὰ τούτων ἢ καὶ διὰ ἀλωπέκων καὶ χελωνῶν ἐγίνετο. τίφη δὲ ἐστὶ τὸ ὄσπριον. παρὰ δὲ ἀπὸ τύφω φασὶ καὶ ὑποκρύπτειν τὰ ἔσω αὐτοῦ, συσπῶσι συνήθως τοῦ υ εἰς ι. ἢ δὲ τίφη, καὶ σπερματίου λεπτοῦ ἐστιν ὄνομα.

Νεώρεια

Νεώρια καὶ νεώσοικοι. μήποτε νεώρια λέγεται ὅπου ἁπάσας εἰς ξηρὰν ἑλκυσθῆναι δύνασθαι. καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθέλκεσθαι, ὡς ὑποσημαίνουσι λυκοῦργός τε καὶ ἀνδοκίδης. Νεὼς ὁ ναὸς ἀττικῶς. θηλυκῶς δὲ ἐπὶ γενικῆς νεὼς, τοῦ πλοίου. Νεώσατε. ἀροτριάσατε. Νεῶσι. δοτικὴ πληθυντική. δημοσθένης κατὰ αἰσχίνου. ἀπολισθεῖν ἐν τῇ φωνῇ. καὶ ἡρόδοτος μὲν ἐν ὀγδόῃ. νεῶνα ὀνομάζει. ἀνδροτίων δὲ ἐν ἕκτῃ ἀτθίδος, νεῶνας. Νεωστί. προσφάτως. ὥσπερ ἐκ τοῦ μεγάλων μεγάλως, καὶ ἀττικῶς μεγαλωστί, οὕτω καὶ νέων νέως, νεωστί. καὶ ἔστιν ὅμοιον, τὸ οὕτωσι. εἰ καὶ βαρύνεται ἐκεῖνο. Νεώσοικοι. οἰκήματα παρὰ τῇ θαλάσσῃ οἰκοδομούμενα, εἰς ὑποδοχὴν νεῶν ὅτε μὴ θαλαττεύοιεν. πολυκράτης ὁ σαμίων τύραννος, τῶν ὑφ' ἑαυτῷ ὄντων πολιτῶν, τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας εἰς τοὺς νεωσοίκους συγκλείσας εἶχεν ἑτοίμως, ἵν' ἄρα προδιδῶσιν οὗτοι πρὸς τοὺς κατιόντας, ὑποπρήσαι αὐτοῖσι νεωσοίκοισι.

Νέωτα. τὸ ἐπιὸν ἔτος. ἤτοι εἰς τὸ μέλλον. παρὰ τὸ ἐν ὥς φασιν ἔνοσα. καὶ ἀπελαύνεται τὸ σ ἔνοτα. καὶ μεταθέσει τοῦ ε, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, νέωτα. αἲ εἰ γεωργὸς δὴ νέωτα πλουτοίη. ἢ ἐκ τοῦ νέος. ἐξ οὗ τὸ νεωστί, νέωστα. ὡς δὴ, δῆτα. ἐπεὶ ἔπειτα. καὶ ἐκδρομῇ τοῦ σ, νέωτα. τὸ ἐκ νέου καὶ ἔναρχος. Νεώτερα. τοῦτον δὲ ἀνεῖλον ὡς νεώτερα κατὰ ῥωμαίων πράττοντα. Νεωτερίζει. καινὰ πράττει. Νεωτερίζειν. θουκυδίδης. τῇ μάλιστα τὸ πλεῖστον ἐλύπει. νικῶντες ἡμεῖς ταπεινὰ ἡ ψυχὴ τῇ μεταβολῇ, ἀσθενεῖς ἂν ἐνεωτέριζον. ὁ δὲ βάρβαρος, οὐδὲ ἐπὶ τῶν νεωτεριζόντων τὰ πράγματα τύχην ἔσχεν ἀνενεγκεῖν τὴν αἰτίαν. ὡς ἂν ἔννομόν τινα καὶ ὕπαιθρον ἀγωνισάμενος μάχην. Νεωτερισμός. ἀνταρσία. Νεώτερον. καινόν. ὁ δὲ ἔλεγε, δεδιέναι ἂν ἀδικηθέντι τι καὶ νεώτερον κακὸν ἀπαντήσειν. Νεωτεροποιός, ἀντάρτης. τύραννος. ἐπιθέτης. Νεώτερος. τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ ἁπλοῦ. ἀντὶ τοῦ νέος.

Νέπετος. πόλις ἰταλίας. παρὰ διονυσίῳ ἐν ῥωμαϊκοῖς. τὸ ἐθνικὸν σεσημείωται. νεπεσῖνος δὲ, τροπῇ τοῦ τ εἰς σ. Νέποδες οἱ ἰχθύες. παρὰ τὸ νε στερητικὸν καὶ τοῦ ποὺς. ἄποδες γάρ εἰσιν. ἐν ἐπιγράμματι. σπλάγχνα καὶ ἀγροτέρων κρέα καὶ νεπόδων. Νέποδες. νηξίποδες. τουτέστιν ἄποδες, ψιλῶς. ἔχουσι γὰρ πόδας αἱ φῶκαι. ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες. ὅμηρος. νέπος δὲ νέποδος, ἐθνικόν. καὶ ὄρους δὲ ἀνύδρου ὄνομα. παρὰ τὸ νε στερητικὸν καὶ τοῦ πῶμι πόσω κατὰ τοὺς παλαιούς. ἐξ οὗ δηλαδὴ οὐκ ἔστι πιεῖν. Νέρβας. βασιλεὺς τῶν ῥωμαίων. οὗτος καὶ τὸν εὐαγγελιστὴν ἰωάννην ἀπὸ τῆς ἐξορίας πάτμου ἀνακαλέσας, ἤγαγεν ἐν ἐφέσῳ. καθ' ὃν καιρὸν καὶ τὸ τῶν μανιχαίων ἀνεφάνη δόγμα. αὐτοῦ μάνεντος φανερῶς ἐξηγουμένου. Νερβέεις, ἐθνικόν. ἀππιανός. νερβέεις δ' αὐτοῦ περὶ τῆς μετριοπαθείας πυθόμενοι ἐθαύμαζον. Νέρων. βασιλεὺς ῥωμαίων. οὗτος κρατυνόμενος αὐτῆς βασιλείας, δι' ἀνοσίους πράξεις ἐξώκειλε. καὶ ἀλλότρια τῆς βασιλείας ἐπετήδευσε πράγματα. κιθαρίζων καὶ τραγῳδῶν καὶ ὀρχούμενος ἐπὶ τῶν θεάτρων, καὶ πρὸς πάσαις αὐτοῦ ταῖς ἀθεμιτουργίαις, καὶ τὸ τῆς θεομαχίας μῖσος προσέθηκε. διώκτης πρῶτος γενόμενος τοῦ θείου λόγου. μετὰ δὲ ταῦτα ἀνεῖλε καὶ τὴν μητέρα καὶ ἑαυτόν. Νέρων. ἔτι νέος ὢν, ἐσχόλαζε φιλοσόφοις. καὶ τὰ περὶ χριστοῦ κατεμάνθανεν. ἔτι δὲ ἐνόμιζεν αὐτὸν τοῖς ἀνθρώποις συναναστρέφεσθαι. καὶ μαθὼν ὅτι ὑπὸ τῶν ἰουδαίων ἐσταυρώθη, ἠγανάκτησε. καὶ προσέταξεν ἐλθεῖν τοὺς ἱερεῖς ἄνναν καὶ καϊάφαν. καὶ αὐτὸν πιλάτον τὸν ἄρχοντα τότε γενόμενον, σιδήρῳ δεσμίους. καὶ καθίσας ἐπὶ τῆς συγκλήτου, τὰ περὶ αὐτοῦ πεπραγμένα κατεμάνθανεν. οἱ οὖν περὶ τὸν ἄνναν καὶ καϊάφαν, ἔλεγον ὅτι κατὰ τοὺς νόμους αὐτὸν παραδεδώκαμεν. καὶ εἰς καθοσίωσιν οὐχ ἡμαρτήκαμεν. ὁ δὲ ἄρχων ἐξουσίαν ἔχων, ὅσα ἠβουλήθη ἔπραξεν. ἀγανακτήσας οὖν ὁ νέρων, πιλάτον ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἐνέβαλε. τοὺς δὲ περὶ τὸν ἄνναν καὶ καϊάφαν, ἀπέλυσεν. ἤκμαζε δὲ τότε καὶ σίμων ὁ μάγος. καὶ διαλεγομένου πέτρου καὶ σίμωνος παρουσίᾳ νέρωνος, ἤχθη πιλάτος ἀπὸ τοῦ δεσμωτηρίου. καὶ παρισταμένου τῶν θρόνων τοῦ νέρωνι, ἐρωτᾷ τὸν σίμωνα. σὺ εἶ ὁ χριστός; ὁ δὲ λέγει. ναί. εἶτα ἐρωτᾷ τὸν πέτρον. σὺ εἶ ὁ χριστός; λέγει. οὔ. ἐμοῦ γὰρ παρισταμένου, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελήφθη. ἠρώτησε δὲ τὸν πιλάτον. ποῖός ἐστιν ἐκ τούτων ὁ λεγόμενος χριστός. καὶ εἶπεν οὐδὲ εἷς. ὁ μὲν γὰρ πέτρος, μαθητὴς αὐτοῦ γέγονεν. καὶ εἰ συνεσχέθη παρ' ἐμοὶ ὡς μαθητὴς αὐτοῦ, καὶ ἠρνήσατο αὐτὸν, λέγων οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἀπέλυσα αὐτόν. οὗτος δὲ ὁ σίμων, οὐδαμῶς ἔγνωσταί μοι. οὐδεμίαν δὲ ἔχει ὁμοιότητα πρὸς ἐκεῖνον. ἦν γὰρ οὗτος καὶ αἰγύπτιος, καὶ ἐμπαθής, καὶ κατάκομος, καὶ μέλας. παντελῶς τῆς ἐκείνου μορφῆς ἀλλότριος. ἀγανακτήσας οὖν ὁ βασιλεὺς, κατὰ μὲν τοῦ σίμωνος ὡς ψευσαμένου

καὶ ἐπέγραψε ἑαυτὸν χριστόν, καὶ τῷ περιέρχεσθαι ὡς ἀρνησάμενος τὸν διδάσκαλον, ἐξέβαλεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πόλεως. τῷ δὲ παρελθόντι ἐνιαυτῷ ἀπέτεμεν, ὡς τηλικοῦτον αὐτοῦ ἀπαλείψαντος, διὰ χειροτονίας, ... ὡς δὲ ἐν λίθοις οὐδὲν ἀπλῶς αἵματι πεφυρμένος, κεῖται ἐν ᾧ Ἀλεξάνδρου, αἴγαιος. Νέρτερος· κατώτερος· τὸν πέλας, ἐνέρτερος. καὶ ἀφαιρέσει νέρτερος. ὁμοίως τοῖς ἔνερθεν. νέρθεν· οὕτω καὶ ἐν τοῖς Εὐνομίου κεραίας τὸ σκορακίζειν. Νέσσος ὁ κένταυρος. περὶ οὗ φησι Σοφοκλῆς· δηιάνειρα φησίν, ὅπως ἔχει γνῶθι ταῖς. ὡς τὸ μὲν ὀκνεῖν, ἔνεστι. πείρᾳ δ' οὐ προσωμίλησα πω. ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶναι μὴ πειρωμένη. Νεσσωνὶς πόλις Θεσσαλίας. καὶ λίμνη Νεσσωνίς. Νεστορέη· τῇ τοῦ Νέστορος. καὶ Νεστόρειος οἶκος ὁ τοῦ Νέστορος. Νεστορίδης, πατρωνυμικόν.

Νεστόριος· μετὰ Μάνεντα καὶ Παῦλον καὶ Ἀπολινάριον καὶ Θεόδωρον, ἐφάνη Νεστόριος ἀπὸ Γερμανικείας τῆς Συρίας, τοῦ θρόνου Κωνσταντινουπόλεως δραξάμενος. ὁμοίως τῇ φωνῇ τῶν ἐν Χριστῷ δύο φύσεων κακοφρόνως ἀποχρησάμενος, Παύλῳ καὶ Θεοδώρῳ τοῖς ἑαυτοῦ προγόνοις. υἱὸς μὲν γὰρ ἦν Σατανικός. ἀπόγονος δὲ τοῦ Σαμοσατέως. καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὴν ἁγίαν θεοτόκον, ἄσπονδον ἤρατο πόλεμον. καὶ ἐπειδὴ πρωτοστάτης γεγονὼς τῆς Ἰουδαϊκῆς ταύτης αἱρέσεως, ἄλλον εἶναι παρ' ἑαυτοῦ τὸν χριστόν, καὶ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον, καὶ τὴν παλαιὰν αὐτοῦ πλάνην ἐδογμάτισε. μετὰ δὲ τοῦτον ἀτυχής. οὗτος δ' ὁ Νεστόριος φυσικῶς ἀλαζὼν, πεπαιδεῦσθαι μὲν ἐνομίζετο. τῇ δὲ ἀληθείᾳ, ἀναγνώσει. καὶ τὰς τῶν παλαιῶν ἑρμηνειῶν βίβλους, ἀπηξίου μανθάνειν. τυφούμενος δὲ ὑπὸ τῆς εὐγλωττίας, οὐκ ἀκριβῶς προσεῖχε τοῖς παλαιοῖς. ἀλλὰ πάντων κρείττονα ἐνόμιζεν ἑαυτόν. Νέστωρ Λαρανδεὺς ἐκ Λυκίας. ἐποποιός. πατὴρ Πεισάνδρου τοῦ ποιητοῦ. γεγονὼς ἐπὶ Σευήρου τοῦ βασιλέως. Ἰλιάδα γέγραφε λειπογράμματον. ἤτοι ἀστοιχείωτον. ὁμοίως δὲ αὐτῷ καὶ ὁ Τρυφιόδωρος ἔγραψεν Ὀδύσσειαν. ἐπεὶ γὰρ ἐν τῷ ἄλφα, μὴ εὑρίσκεσθαι, α. καὶ καθ' ἑκάστην ῥαψῳδίαν οὕτως, τὸ ἑκάστης ἐκλιμπάνειν στοιχεῖον. ἔγραψε δὲ μεταμορφώσεις, ὥσπερ καὶ Παρθένιος ὁ Νικαεύς, καὶ ἄλλα. Νεήνη· θρασος νεότητος. προπετεῖ. νέοις μὲν ἔργα. βουλαὶ δ' ἐραιτέροις. Νάβλαν, εἶδος μέτρου. Νάμαι· ἀντὶ τοῦ ἐλάσομαι. Ὅμηρος. ἢ ὅθεν τὸ νάμαι. ἐν ἑτέρῳ δὲ νέομαι· νάμαι. βούλεσθαι ἀπεῖν ἐλάσομαι. Νάρμαχις, ὁ πλοῦτος. Πινδάρης· βλέπων μάλιστα καὶ τὰ ναῦρα τῆς μάχης, τὸν πλοῦτον ἐκράσαντα πρὸς τοὺς βαρβάρους. Ναξάν· χορῶν. τὸ παχύτερον τοῦ προβάτου. Ναρῆφιν· ἐκ τῆς νάρας τοῦ τόξου. Ναροΐθη ἀπὸ προδέστε. οἱ αὐτοὶ καὶ Ναρεῖται. Σαρματίας ἔθνος. ἡ χώρα Ναρείς. Ναρόν. τὸ νάρκη καὶ τὸ σῶμα. ἢ παρὰ τὸ νέω. νεῖται δὲ τὰ νᾶρα δι' ὅλου τοῦ σώματος. Ναρσαπάδης ἀρχηγός. παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Φιλοκτήτῃ. ὃν ἀφίκετο τῇ νάρᾳ ἐπισπώμενος αὐτόν. Νασσούμενοι· κολυμβήσοντες, Ξενοφῶν. ἐκδύντες, ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνοὶ ὡς νασσούμενοι ἐπειρῶντο διαβαίνειν. Νεφέλη· ἡ καπνώδης ἐκ γῆς ἀναθυμίασις. καὶ εἶδος δικτύου θηρατικοῦ.

Νεφέλας ξαίνεις· ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων καὶ ἀδύνατα ἐλπιζόντων· ἴσως τὸ ξαίνειν. ἐκ τοῦ εἰπεῖν τοὺς ἐοικέναι τὰς νεφέλας ἐρίοις ἀναπεπταμένοις. Νεφελοκοκκυγία· πόλις. παρ' Ἀριστοφάνει εἰς τὸν ἀέρα οὖσα πεπλασμένη. ἣν παίζει ἐκεῖνος ὑπὸ ὀρνίθων πεπολίσθαι. Νεφθαλεὶμ ὄνομα πόλεως. Νεφθαλῖται· ἔθνος ἐπικρατῆσαν τῆς ἕω παρὰ Ἰωσήπῳ. Νέφος· οἷον νεὶ νέφαος. τὸ ἐστερημένον φωτός. ὅθεν καὶ κνέφας τὸ κενὸν φάους. Νεφροὶ οἱ λογισμοί. ἐπειδὴ τὴν ὑπογαστρίας ὄρεξιν, οἱ νεφροὶ διεγείρουσιν. ἐντεῦθεν κινοῦνται τῆς ἐπιθυμίας οἱ λογισμοί. Νεφοί· οἱ τοῦ σώματος. εἰς οὓς νείφει τὸ οὖρον. Νείατος· ἔσχατος. καὶ οὐ λέγεται μόνον ἀρσενικῶς. ἀλλὰ καὶ οὐδετέρως νείατον. Νείαιρα· τὸ πρὸς ἔσχατον τῆς γαστρός. Νηνέσαι παρ' Ὁμήρῳ, τὸ λοιδορῆσαι. ἀλλ' οὐ τὸ κρῖναι. Νεικεῖ· λέγει. φιλονεικεῖ. Νεικέσει· κακολογήσει. Νείκη, ἡ φιλονεικία. Νεῖκος· διαφορὰ μετὰ ἐκπλήξεως. οἱ δὲ, μάχη. φιλονεικία. λοιδορία. ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει. λέγων καὶ μέμψιν. καὶ νεῖκος ὁ δυσαῖος. καὶ ἡ μάχη. ἐπεὶ ὡς ἄτε νεῖκος ἀθλοῦ. ἢ λέοιτο καὶ ἡ μὲν νεῖκος ἐτύχθη. νίκη δὲ ἡ νίκη διὰ τοῦ ι. οὐ μόνον δὲ φιλονεικία διὰ διφθόγγου. ἀλλὰ καὶ ἡ διὰ χειρῶν μάχη. Νείλεως ὄνομα κύριον, ὁ καὶ Νειλεὺς κοινῶς. ἦν Νειλεὺς Αἰολικοῦ· οὐ ἀποικία, περιάδεται εἰς Ἀσίαν. γίνεται φασι, παρὰ τὸ νέος καὶ τὸ λεὼς, νεόλεως. καὶ κρατεῖ τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ει δίφθογγον, Νείλεως. ὁμοίως τῷ κλεοσθένης. λεωσθένης. πρωσθένης. δέον.

δεῖν

δεῖν. πλέον πλεῖν. ἢ φασὶν ἀπὸ τοῦ νηλὰς νηλέως γενικῆς γέγονεν, ἀναδρομῇ τῆς γενικῆς εἰς εὐθεῖαν, καὶ τροπῇ βοιωτικῇ τοῦ η εἰς τὴν ει δίφθογγον. νεῖλεως αἰολικῶς μετὰ τοῦ παροξυτονήσεως.

Νεῖλος ὁ ποταμός. καὶ οὐδετέρως νειλομαῖον, τὸ τοῦ νείλου μέρος. καὶ νειλῷαις. καὶ νεῖλος ὄνομα κύριον. Νεῖν κολυμβᾶν. καὶ τὸ νήθειν κρόκην ἐρίων. ὅσοι κουφότεροι καὶ κουφότεροι ὦ πλησμονῆς εἰσὶ τῶν δαιμονεσταῖ, τούτοις ἐνήξασθαι καὶ ἐλαφρῶς ἀποσωθῆναι. καὶ αὖθις. ὥσπερ τὸ οἱ ὄρνιθες ἵπτασθαι. καὶ νεῖν ἰχθύες, αἵ τε ἐλαφροὶ θεῖν ἐπιπεφύκασιν, οὐδὲ τοῦ διδαχθῆναι ἐπιπροσδέονται τοῦ ἐργεῖν, ἤτοι νήθειν, ἢ χρῆσις παρῆς ὁδῷ. ἐν δὲ, τῇ γάρτοι νεῖν ἡμᾶς τὰ ἐρειστότητος ἀράχνης. τινὲς δὲ, τὸν εἶ νήματα, διὰ τοῦ η ἔγραψαν, ὡς ἀπὸ κοινοῦ τοῦ νήθω. πλὴν καὶ οὕτως ἡ ἀναλογία τὸ νῶ εἰς νεῖ. οἱ δὲ πρωτότυπον. δὲ τὸ παράγωγον τὸ νήθω. κνῶ κνήθω. σῶ σήθω. Νῷός. ἠνευνεασμένη γῆ. καὶ νῷοιο.

Νεῖσθαι. κολυμβᾶν. Νεῖται. ἀφίξεται. ἐλάσεται. οὐδέ τι νεῖται. ἰξὸν ἐπὶ γραῦς τῇ χευάμενη καλάμῳ.

Νείφω τὸ βρέχω διὰ διφθόγγου. νιφόμενος ἢ ὁ χιονιζόμενος διὰ τοῦ ι. νήφων δὲ ὁ γρηγορῶν διὰ τοῦ η.

Νη. στερητικὸν ἐπίρρημα. ἔστι δὲ καὶ ἐπιτατικόν. ὅθεν νήχυτον ὕδωρ. καὶ νήχυτος ὄρπηξ.

Νῆα. ναῦν. πλοῖον. ὅτι δὲ διαφέρει πλοῖα νηῶν ὡς οἱ παλαιοὶ παρασημειοῦνται, δεδήλωται καὶ ἐν ταῖς εἰς τὴν ἰλιάδα. Νηγάτεον. λεπτόν. καινόν. ἁπαλόν. λαμπρόν. εὐφυές. τινὲς μὲν οὕτω νηγάτεον τὸ καινόν. ὡς νεηγάτεον τὸ ἐκ νέου γεγενημένον. πρὸς ὁμοιότητα τοῦ νηγενοῦς. ἕτεροι δὲ κατὰ στέρησιν, τὸ μὴ γατὸν ἢ γηγενές. ἀλλ' οἷον ἀχειροποίητον. Νήγρετος, ἀνέγερτος.

Νὴ δία. μὰ τὸν δία. Νήδυμος. ὁ ἡδὺς καὶ γλυκὺς ὕπνος. ἢ ὁ βαθὺς καὶ ἀνέκδυτος. παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ δύω ῥῆμα. Νηδύς. γαστήρ. μήτρα. Νήεον ὕλην. ἐσώρευον ὕλην. καὶ νήσας. σωρεύσας. καὶ νῆες τὰ πλοῖα. Νήια. τὰ ναυπηγήσιμα ξύλα. καὶ νήιον ὄρος ἰθάκης. τὸ καὶ ὑπονήιον. Νῆιδα. ἄπειρον. ἀμαθῆ. ἀσθενῆ. νηίδες δὲ νύμφαι. Νῆις, οὐκ εἰδὼς. ἄπειρος. τὴν δὲ νηίδα νύμφην, παρὰ τὰ νάματα ἔνιοι καὶ τὸν νεῖλον. καὶ ἐν σάμῳ δὲ θηρία γενέσθαι φασὶν. ὧν φθεγγομένων, ῥήγνυσθαι τὴν γῆν. ἐκαλοῦντο δὲ νήια. ὡς ἐνταῦθα. Νήιτης, ὁ διὰ τῶν μερῶν. οὐ μόνον νήιτη στόλῳ, ἀλλὰ καὶ διὰ γῆς καταβάντων ἐστράτευσε. καὶ αἰλιανὸς περὶ τῶν λακεδαιμονίων. νήιταις κινδύνοις, μὴ πάνυ συμβαλόντες. Νηκερδής. ἀνωφελής. ἀσύνετος.

Νηκούστησε. παρήκουσε. Νηκτά. ἔνυδρα. κολυμβητικά. Νηλεῶς. ἀπανθρώπως. σκληρῶς. λέγεται καὶ νηλεῶς. Νηλεύς. ὄνομα κύριον. Νηλής. ὁ ἀνηλεής. Νηλίπους. ὁ ἀνυπόδυτος. περιηγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν ὕλην ἄσιτος νηλίπους ἀλώμενος. Νηλίτης. ὁ ἁμαρτωλός. τούτου ἔστι καὶ θηλυκὸν αἱ νηλίτιδες ἐν ὀδυσσείᾳ. ἐκ τοῦ νηλίτης βαρυτόνου ἀρσενικοῦ. καὶ ἔστι μὲν κατ' ἀρχῆς δευτέρα, ἤγουν ἡ λι συλλαβή, ἀναλόγως ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, διὰ τοῦ ι. οἱ δὲ τεχνικοὶ διὰ τοῦ η εἰδότες αὐτὸ καὶ ζητοῦντες αἰτίαν αἰολικὴν, αἰτιῶνται τροπὴν τοῦ ι εἰς η. ὁ πρὸς ἄλλοις καὶ ἐν τῷ ψιμμύθιον. καὶ αἰολικῶς ψιμύθιον. Νενημένα κρατεῖν δὲ προσδόκα λύπας. Νῆμα. καὶ νήματα. ἐκ τοῦ νήθω τὸ κλώθω. Νημερτές. ἀληθές καὶ νημερτής. Νηνεμία. ἀνέμων ἡσυχία. Νήνεμος. ἄνεμον οὐκ ἔχων. Νηοφυλακεῖον. Νηπενθές ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθες ἁπάντων. ἀντὶ τοῦ ἀπενθές. Νήπειον φρόνημα. νηπία δὲ ἡλικία. Νήπια. τὰ βρέφη. παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ ἔπος. ἤγουν τὰ μήπω λέγειν δυνάμενα. ἢ παρὰ τὸ νη ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ἤπιον. ἤγουν τὰ παρὰ τὸ δέον ἤπια. Νηπείη. ἀφροσύνη. Νήπιος. ἄφρων. ἀνόητος. φίλιππος ὁ μακεδών, πολλοὺς ἀνελών, ὕστερον ἐφθέγξατο τοῦτον τὸν στίχον. νήπιος ὃς πατέρα κτείνας υἱοὺς καταλείπει. θηριώδης ἴσως τοῦτο. δοκεῖ τὸ παραινεῖν ἠρέμα τοὺς ἐχθροὺς κτείνειν. νήπιοι. οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλεῖον ἥμισυ παντός. ἔστι δὲ τὸ τεχνῶν πλειόνων ἐπιθυμοῦντες, καὶ ἃ ἔχει ἀποβάλλει. Νηποινί, ἀνατιμωρητὶ καὶ ποινῆς. αἰτιῶντο δὲ τὸ σώματος δὲ πρώτως τῆς στάσεως, οὐ φαίξεται νηποινὶ τὸ ἐπίκλημα. καὶ αὖθις. οὐ γὰρ νηποινί γε πείσεσθαι ἀπό σαυτῷ ἐπεπόνθει. Νηπύτιος. μωρός. ποιητικῶς. ἀριστοφάνης νεφέλαις. νηπύτιος γάρ ἐστι, καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε. Νηρεύς. ὁ θαλάσσιος θεός. Νηρηΐδες. τὰς νύμφας, κατὰ συγκοπὴν τοῦ ι. Νηρηΐδες νύμφαι. πεντήκοντα τὸν ἀριθμὸν εἰσί. σοφοκλῆς τῶν ἑκατὸν παίδων νηρηΐδων ἀκόλουθον. Νηρῆς. κατὰ συναίρεσιν ἐκ τοῦ νηρηΐς. ὥσπερ καὶ τὸ χρυσηΐς

χρυσῆς· καὶ βρυσηΐ· βρυσῆς. Νηρίθμους· ἀναριθμήτους· ἀπείρους. Νηρίνη. Νη-
ρίον· ἴσως ὁ νηρίτης ὑποκοριστικὸς ἵνα ᾖ ἐκ τοῦ νηρός. ὅθεν ὁ νηρίτης εἴη καὶ τὸ νηρίον. Νηρίς·
πόλις μεσσήνης. Νηρίτης· θαλάσσιος κόχλος. ἐκ τοῦ νέω νῶ νήσω τὸ κολυμβῶ· νηρὸς ἰχθὺς
καὶ νηρὸς μυχὸς παρὰ λυκόφρονι ὁ κοῖλος ἢ κάθυγρος· καὶ ἐκ τοιαύτης παραγωγῆς ὁ νηρίτης
εἰ γὰρ ἦν κατεστιγμένος ἐκ τοῦ νηρὰς, διὰ δίφθογγον ἂν εἶχε τὴν παραλήγουσαν ὁ νηρίτης. Νήρι-
τον ὄρος. ἔστι καὶ νήριτος ὑλήεσσα οὖσα τε. πρὸς ἣν οὐκ ἂν ἑτέρα ἐρίσοι. νήριτον δὲ ἐν τῷ ἦ ὁ καὶ ἀ-
ναρίθμητον, τὸ ὅπως ἡ ἀπείρου ἐν ὁ δυναστεία. ἢ ὕστερον λαμπάς. Νῆσσα· τὸ ὄρνεον· ἥτις καὶ νῆττα λέγε-
ται ἀττικῶς. Νῆσα· ὄνομα κύριον. δυναστεύσας ὄνομα ζωώνησε τῇ βάρβῃ καὶ ἔσχε παῖ-
δας προξένου τε καὶ ῥῆσσαν. Νῆσαι· σωρεῦσαι. καὶ νήσουσι, σωρεύσουσι. Νησίον, καὶ νησιώτης
ὁ ἀπὸ νήσου. καὶ νησύδριον νησίον μικρόν. Νῆσις· νήσιδος· ὄνομα πόλεως· καὶ ὄνομα θεᾶς. νη-
σίδος ἢ τὸ ὑποκοριστικόν. ἐν ἐπιγράμματι. ἀκτῆς νησίδος, ἀλιξάντοισι χοιράσι. Νῆσσα· ἐκ τοῦ
νῶ νήσω. ἡ οἷον ἐγκολυμβῶσα ὕδατι. ἢ φασὶ καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς νήσσης καθ' ὁμοιότητα. ἐν-
τεῦθεν νησσίτης καὶ κατὰ πλεονασμόν, νησιώτης, ὡς ἀγροιώτης. Νησώπη· νῆσος λέσβου τὴν
σιγχὴν φασὶ λιμώδια ποιοῦσα. Νηστεία· ἐκ τοῦ νηστεύω. καὶ νήστιμος ἡ τῆς νηστείας ἡμέρα.

Νῆστις· ὁ ἄσιτος. καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κοιλίας καὶ τοῦ στομάχου ἔντερον. παρὰ τὸ νη στερητικὸν μό-
ριον, καὶ τὸ ἐσθίειν. ἢ παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ σιτίον. νῆστις θ' ἣ δακρύοις τέγγει κρουνώματα βρό-
τειον γένος. τὸ ὕδωρ λέγων. Νήτη· χορδὴ μουσική. ὀξὺν φθόγγον ἀποτελοῦσα. Νὴ τὴν.
μὰ τὴν· ἐλλειπτικόν. κατὰ τὸ, μὰ τὸν, καὶ μὰ τάς. Νὴ τὴν ἱερὰν κεφαλήν. τὸ νη, καταμωτι-
κόν ἐστιν ἐπίρρημα. τουτέστι μεθ' ὅρκου βεβαιωτικόν. ὥσπερ τὸ μὰ ἀπομωτικόν, μεθ' ὅρκου ἀρνη-
τικόν. νὴ τὸν. καὶ ναὶ μὰ τόν. καταμωτικὰ ταῦτα. ἀπομωτικὰ δὲ, ταῦτα. μὰ τὸν δία. ὥστε ἐσχάτη
ἀκυρολογία τὸ λέγειν, μὰ τὸν δία ποιήσω. Νήτορ· δυϊκὸν ῥῆμα. Νῆτον· τὸ κλωστήριον.

Νηῦς· ναῦς. Νηφάλε· ὁ σώφρων. καὶ νηφαλέα θηλυκόν. Νηφάλια ξύλα, τὰ μήτε ἀμ-
πέλινα μήτε σύκινα μήτε μύρσινα. ἐκεῖνα δὲ οἰνόσπονδα λέγεται ὡς καιόμενα ὅτε μὴ ὕδωρ
ἀλλὰ οἶνος σπένδεται. Νηφάλιος θυσία παρὰ ἀθηναίοις ἐτελεῖτο. μνημοσύνῃ. ἠοῖ. ἡλί-
ῳ. σελήνῃ. νύμφαις. ἀφροδίτῃ. οὐρανίᾳ. ὥς φησι πολέμων. καὶ ξύλα δὲ νηφάλια τὰ μὴ ἀμ-
πέλινα μήτε σύκινα. ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν θύμων. καὶ πρώτη ἐστὶν αὕτη ἡ ὕλη πρὸς τὰς ἐμπύρους
θυσίας. παρ' ὃ καὶ τοὔνομά φασι λαβεῖν τὸν θύμον, ὡς παρὰ τὴν θυσίαν καὶ τὴν θύην πεποιημέ-
νης τῆς φωνῆς. εἰσὶ δέ τινες τόποι παρ' οἷς ἄσπονδοι θυσίαι κατὰ τύχην εἰς ἔθος παρελθοῦσαι. σοφο-
κλῆς. οὐ γὰρ ἄν ποτε πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν, νήφων ἀοίνοις. πρὸς τὰς εὐμενίδας
λέγων, αἳ ἄοινοι λέγονται, ὡς ἀεὶ νήφουσαι καὶ μὴ μέθην παρέχουσαι. τοῦτο δὲ διὰ τὸ τῆς θείας δί-
κης ἄυπνον. Νηφάλιοι θυσίαι. ἐν αἷς οἶνος οὐ σπένδεται. ἀλλὰ ὕδωρ μελίκρατον. Νη-
φαλισμός· ἡ προσοχή. Νῆφε· γρηγόρει. ἀλλ' ἔστιν αἴτιον τὸ μὴ πρόχειρον ὑπάρχειν, τὸ παρ' ἐπι-
χάρμῳ καλῶς εἰρημένον. νῆφε καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν. ἄρθρα ταῦτα φρενῶν. Νήχεται· κολυμ-
βᾷ. Νήχυτος ἔρως· ἐπιτατικὸν καὶ ταῦθα τὸ νη. Νία· τὰ σχοινία. Νίβα χιόνα. κα-
λεῖται δ' οὕτως καὶ κρήνη ἐν θρᾴκῃ. Νίβις· πόλις αἰγύπτου. Νίγερ, ὄνομα κύριον. Νί-
γλαροι· τερετίσματα καὶ ποικίλα κρούματα. κροῦμα δέ ἐστι καὶ μέλος μουσικὸν παρακελευστι-
κόν, ὁ νίγλαρος. Νιγρῆτες· ἔθνος λιβυκόν. Νιγρῖνος· ὄνομα κύριον. καὶ νίγρος. Νι-
δάριον· παρὰ πέρσαις, τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ περιείλημα. ὃ δὴ παρ' ἀθηναίοις καλεῖται κρωβύλον.
παρὰ δὲ κυπρίοις κορδύλη. ὡς κρέων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ῥητορικῶν. Νίδες· αἰδοῖα. ἢ ὀρχί-
δια παιδίων. σικελοί. Νίζε· νίπτε. Νίζει· ῥύπτει. πλύνει. κλύζει. ἀπονίζει. Νικαγόρας·
μνησαίου ῥήτορος. ἀθηναῖος σοφιστής. γέγονε δὲ κατὰ φίλιππον τὸν καίσαρα. ἔγραψε βίους ἐλλο-
γίμων. περὶ κλεοπάτρας τῆς ἐν τρωάδι. πρεσβευτικὸν πρὸς φίλιππον τὸν ῥωμαίων βασιλέ-
α. Νίκανδρος· ξενοφάνους. κολοφώνιος. κατὰ δέ τινας αἰτωλός. ἅμα γραμματικός τε καὶ
ποιητὴς καὶ ἰατρός. γεγονὼς κατὰ τὸν νεώτερον ἄτταλον. ἤγουν τὸν τελευταῖον τὸν γαλατονίκην. ὃν
ῥωμαῖοι κατέλυσαν. ἔγραψε θηριακὰ ἀλεξιφάρμακα. γεωργικά. ἑτεροιουμένων βιβλία πέντε.

ἰδιωτῶν συναγωγήν. προγνωστικὰ διὰ ἐπῶν. μετάφρασιν ἐν ἔπεσι τῶν Ἱπποκράτους προγνωστικῶν. περὶ χη-
ρείων πάντων βιβλία β΄. καὶ ἄλλα πλεῖστα ἐπικῶς. Νικάνωρ, ὁ Ἑρμείου, Ἀλεξανδρεὺς γραμ-
ματικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος, ὅτε καὶ Ἕρμιππος ὁ Βηρύτιος. ἔγραψε περὶ στιγ-
μῆς τῆς παρ' Ὁμήρῳ, καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν διαφορᾶς ἐν τῇ διανοίᾳ. περὶ στιγμῆς τῆς καθόλου, βι-
βλία ἕξ. ἐπιτομὴν τούτων, βιβλίον ἕν. περὶ στιγμῆς τῆς παρὰ Καλλιμάχῳ. κωμῳδούμενα. περὶ
ναυστάθμου. περὶ τοῦ ὦναξ. περὶ στιγμῆς. καὶ ἄλλα. ἐφ' ᾗ πραγματείᾳ σκωπτόμενος πρός τινων, στιγ-
ματίας ἐκαλεῖτο. οὐ γὰρ δή που ὡς δοῦλος οὕτως ἐσκώπτετο. Νικάνωρ. τρεῖς γεγόνασι Νικάνο-
ρες. ὁ μὲν, υἱὸς Βαλάκρου. ἕτερος δὲ, Παρμενίωνος. ἄλλος δὲ Σταγειρίτης τὸ γένος. οὗ καὶ Ὑπερεί-
δης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους. Νικασία, νησίδιον πλησίον Νάξου. Νικᾷ τὸν ὀ-
νκλάτην. πρὸς τὸν μὴ ἀκούοντα νουθετοῦντος, ἀλλ' ἑαυτὸν περιϊέμενον εἰς ἀπώλειαν. Νικάτο-
ρις, πόλις Συρίας. κτίσμα Σελεύκου τοῦ Νικάτορος. Νίκαια, ὄνομα πόλεως Βιθυνίας. ἐν ᾗ καὶ τὰ πα-
ραρρεῖ ποταμὸς Φάλντις λεγόμενος. Νίκαια, Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἔστι δὲ πό-
λις Λοκρίδος ἐπιθαλαττίδιος Βοιωτίων ἄρικος, αὕτη κληθεῖσα καὶ Ἀντιγόνεια. παρωνόμασται
δὲ Νίκῃ τῇ τοῦ Λυσιμάχου γυναικί. ἄλλως δὲ ὁμωνυμεῖ, ἐπεὶ πρὶν ἐκείνη ἐκαλεῖτο Νίκαια. ἔστι δὲ καὶ
Ἰλλυρὶς Νίκαια. καὶ Ἰνδική. καὶ Κύρνου τῆς νήσου. καὶ Λιβυκή. καὶ Κελτῶν. καὶ Λοκρῶν Ἐπικνημιδί-
ων καὶ περὶ Θερμοπύλας καὶ Θρᾴκην. ἄνδρες ἐξ αὐτῆς πολλοὶ λόγου ἄξιοι. ἐθνικὸν αὐτῆς Νικαι-
εὺς καὶ Νικαεύς. εἰ δὲ ἔστι φασὶ Νικαῖος, παροξύνεται ἡ ἐκθεῖσα. Νικαία γάρ. Νικαίαν. νίκην.

Νίκη. ἡ τοῦ πολέμου. Νίκη Ἀθηνᾶ. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ὅτι δὲ Νίκης Ἀθη-
νᾶς ξόανον ἄπτερον, ἔχον ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ ῥοιάν, ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κράνος, ἐτιμᾶτο παρὰ Ἀθη-
ναίοις, δεδήλωκεν Ἡλιόδωρος ὁ περιηγητὴς ἐν πρώτῳ περὶ Ἀκροπόλεως. Νικήτας, ὄνομα δωρικὸν, ὥσ-
περ καὶ Φιλήτας καὶ Φιλήτης κατὰ Δωριεῖς. βαρύνεται δὲ ἄμφω τὰ κοινὰ πρὸς διαστολὴν ἐπιθέτων τοῦ, ὁ
νικητὴς καὶ ὁ φιλητής. Νικήτας, ὄνομα κύριον. Νικήτης, ὄνομα κύριον. Ἡρακλεί-
δης ὁ Λύκιος σοφιστὴς ἔφη. Νικήτης ὁ ἐκκαθαρμένος ἀγνοήσας, ἀκροθίνια πυγμαίων, κολοσσῷ
ἐφαρμόζει. Νικηφόριον. οὕτω φασὶν ἐκαλεῖτο ἡ περὶ Ἔδεσσαν Κωνστάντεια. Νικίας, Ἀθη-
ναῖος στρατηγός. οὗτος Κύθηρα τὴν νῆσον εἷλε. καὶ περὶ τῆς Σπάρτης εἰς φόβον κατέστησε Λα-
κεδαιμονίους, ὡς καὶ φρουρὰν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει καταστῆσαι. εἰρήνην δὲ ὅτε τῷ ἔτει ταῖς πόλε-
σιν ἐπρυτάνευσεν. ἦν γὰρ εἰρηνικός, ὡς καὶ δῆλος εἶναι διὰ τοῦτο νομίζεσθαι. ἡ δὲ εἰρήνη ἑβδόμῳ ἔτει
διαλύεται, λύσαντος αὐτὴν Ἀλκιβιάδου. στρατεύεται δὲ ἐπὶ Σικελίαν σὺν Ἀλκιβιάδῃ. καὶ ἡττηθεὶς
καὶ νόσῳ νεφρίτιδι συσχεθεὶς, ἔγραψε πρὸς Ἀθηναίους. ἢ τὴν οὖσαν μεταπέμψασθαι δύνα-
μιν, ἢ ἑτέραν ἀποστέλλειν. καὶ ἔπεμψαν τὸν στρατηγὸν Δημοσθένην. ὃς καὶ αὐτὸς ἡττήθη. καὶ οἱ μὲν ἔ-
φυγον. οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐζωγρήθησαν. καὶ γὰρ διωχθέντες ἑάλωσαν. Νικίας δὲ καὶ Δημοσθένης αἰχ-
μάλωτοι ἤχθησαν. ἀπέκτειναν δὲ αὐτοὺς οἱ Σικελοί. Νικίου κώμη, περὶ Αἴγυπτον. ταύτης ὁ
οἰκήτωρ, Νικιώτης. Νικόλαος, Μύρων τῆς Λυκίας, ὁ διάπυρος τῶν χριστιανῶν καὶ ζηλωτὴς καὶ
ἱερεύς. ὁ πολλὴν ἔχων πρὸς τὸν θεὸν παρρησίαν. οὗτος ἐνέγραψε μὲν ἐν ὀνείροις ἐπιστὰς τῷ βα-
σιλεῖ Κωνσταντίνῳ, καὶ τρεῖς στρατηλάτας ἔκ τινος διαβόλου κατακριθέντας τὴν ἐπὶ θανάτου, ἐρ-
ρύσατο. παράκλησιν διὰ εὐχῆς παρ' αὐτῶν δεξάμενος. καὶ ἄλλους δέ τινας στρατιώτας ὁμοίως ἐκ-
θανάτου ἐξήρπασε. καὶ οὐ παύεται μέχρι τῆς σήμερον τοὺς τὴν πρεσβείαν αὐτοῦ ἐπικαλουμένους
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης λυτρούμενος. Νικόλαος Δαμασκηνός. γνώριμος Ἡρῴδου τοῦ τῶν Ἰουδαί-
ων βασιλέως. καὶ Αὐγούστου Καίσαρος, φιλόσοφος περιπατητικὸς, ἢ Πλατωνικός. ἔγραψεν ἱστορίαν
καθολικὴν ἐν βιβλίοις ὀγδοήκοντα. καὶ τοῦ βίου Καίσαρος ἀγωγήν. οὗτος δὲ ἠσπάζετο αὐτὸν ὁ Καῖ-
σαρ, ὡς τοὺς ὑπ' ἐκείνου πεμπομένους πλακοῦντας τῷ Καίσαρι, ἤγουν μελιττοῦτας, Νικολάους αὐτὸν
καλεῖν. καὶ διαμένει τοῦτο ἄχρι τῆς σήμερον. ἔγραψε καὶ περὶ τοῦ ἰδίου βίου, καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀγω-
γῆς. οὗτος ὁ Νικόλαος ὁ Δαμασκηνὸς, ἔν τε τῇ ἄλλῃ παιδείᾳ διατεθραμμένος. διὰ τὸ καὶ τὸν πατέρα
αὐτοῦ περὶ ταῦτα μάλιστα σπουδάσαι, ἐπειδὴ ἀπ' αὐτῆς αὐτῷ ὅ τε πλοῦτος καὶ ἡ δόξα ἐπεγένετο. ἔ-
τι μᾶλλον ηὔξησε ταύτην, ἐρωτικά τινα ἀδιήγητον αὐτῆς σχὼν. ἄλλως τε καὶ φύσεως οὐ φαύλης λαβό-

μενος ὥστε πρὶν γενειᾶν, δόκιμος εἶναι ἐν τῇ πατρίδι, καὶ τῶν ἡλίκων διαφέρειν. γραμματικῆς τε γὰρ οὐδενὸς χεῖρον ἐπεμεμέλητο. καὶ διὰ τῆς ποιητικῆς πάσης. αὐτός τε τραγῳδίας ἐποίει καὶ κωμῳδίας δοκίμους. ἔτι δὲ μᾶλλον ὕστερον αὐξηθεὶς ὥστε καὶ τὴν δύναμιν συναυξῆσαι. ῥητορικῆς τε καὶ μουσικῆς, καὶ τῆς περὶ τὰ μαθήματα θεωρίας καὶ φιλοσοφίας ἁπάσης ἐπεμελεῖτο. ζηλωτὴς γὰρ Ἀριστοτέλους γενόμενος, καὶ τὸ ποικίλον τῆς περὶ τὸν ἄνδρα παιδείας ἀγαπήσας, χάριν εἰδέναι πᾶσιν ἔλεγεν ἀεὶ τοῖς μαθήμασι, πολὺ μὲν ἔχουσι τὸ ἐλευθέριον, πολὺ δὲ τὸ χρήσιμον εἰς τὸν βίον. πάντων δὲ μάλιστα τὸ ἀδιάγωγον πρός τε νεότητα καὶ γῆρας. ἔλεγε δὲ καὶ τὰς Μούσας ἄρα διὰ τοῦτο πολλὰς ὑπὸ τῶν θεολόγων παραδεδόσθαι, ὅτι πολὺ τὸ ποικίλον ἔχει τὰ παιδεύματα, καὶ πρὸς πᾶσαν βίου χρῆσιν οἰκεῖον. καὶ οὔτε τὴν ἐμπειρίαν αὐτῶν οὔτε τὴν ἀπόλειψιν ὁμοίως ὑπελάμβανεν εἶναι τῇ τῶν βαναύσων τεχνῶν. ἀλλὰ τοὐναντίον ἐπονείδιστον τοῖς μετρίως ζῶσι, τήν τε τούτων ἄγνοιαν καὶ τὴν τῶν βαναύσων ἐπιστήμην. οὔτ᾽ ὁ μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ὅτῳ τῶν παιδευμάτων πρὸς ἀργυρισμὸν ἐχρήσατο. οὐ γὰρ ἐνεπάλαισεν. ἔφη δὲ Νικόλαος ὁμοίαν εἶναι τὴν ὅλην παιδείαν ἀποδημίᾳ. ὡς γὰρ ἐν ταύτῃ προσσυμβαίνει τοῖς ἀποδημοῦσι καὶ μακρὰν ὁδὸν διεξιοῦσιν, ὅπου μὲν ἐγκαταστάθαι τε καὶ ἐναυλίζεσθαι μόνον, ὅπου δὲ ἐναριστᾶν. ὅπου δὲ πλείους ἐνδημεῖν ἡμέρας. ἐνίους δὲ τόπους ἐκ παρόδου θεωρεῖν, ἐπανελθόντας μέντοι ταῖς ἑαυτῶν ἐνοικεῖν ἑστίαις, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὅλης παιδείας διερχομένους, δεῖν ἐν οἷς μὲν ἐπιτηδεύμασιν, ἐπὶ πλέον ἐνδιατρίβειν. ἐν οἷς δὲ ἔλαττον. καὶ τὰ μὲν, ὅλα. τὰ δὲ, ἐκ μέρους. τὰ δὲ, ἄχρι στοιχειώσεως παραλαμβάνειν. καὶ τὸ ἐκείνων χρήσιμον κατασχόντας, ἐπὶ τὴν ὡς ἀληθῶς πατρῴαν ἑστίαν ἀνελθόντας φιλοσοφεῖν. Νικόλαος ἔκτορ. γνώριμος Πλουτάρχου καὶ Πρόκλου. Πλουτάρχου δὲ λέγω τοῦ ἐπίκλην Νεστορίου. ἔγραψε προγυμνάσματα καὶ μελέτας ῥητορικάς. καὶ ἄλλα τινά. ἤκμαζε δὲ ἐπὶ Λέοντος βασιλέως τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ ἕως Ζήνωνος καὶ Ἀναστασίου.

Νικόλαος Μύρων τῆς Λυκίας ἀδελφὸς Διοσκουρίδου γραμματικοῦ καὶ ἱππάρχου καὶ ὑπάτου πατρικίου. σοφιστεύσας καὶ αὐτὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει. μαθητὴς γεγονὼς Λαχάρους. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν καὶ μελέτας. Νικόμαχος. Ἀλεξανδρεὺς τῆς Τρῳϊκῆς. τραγικός. γράψας τραγῳδίας ἕνδεκα. ὧν καὶ αἵδε. Ἀλέξανδρος ἢ Ἐριφύλη. Γηρυόνης. Ἀλετίδης. Εἰλήθυια. Νεοπτόλεμος. Μυσοί. Οἰδίπους. Περσὶς ἢ Πολυξένη. Τριλογία. Μετεκβαίνουσαι. Τυνδάρεως ἢ Ἀλκμαίων. Τεῦκρος.

Νικόμαχος. Ἀθηναῖος τραγικός. ὃς παραδόξως Εὐριπίδην καὶ Θέογνιν ἐνίκησε. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Οἰδίπους. Νικόμαχος. Σταγειρίτης φιλόσοφος. υἱὸς μὲν Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου. μαθητὴς δὲ Θεοφράστου. ὡς δέ τινες καὶ παιδικά. ἔγραψεν ἠθικῶν βιβλία ἕξ. καὶ περὶ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Νικόμαχος ἰατρὸς καὶ αὐτὸς Σταγειρίτης. Μαχάονος τοῦ Ἀσκληπιοῦ υἱός. ἐξ οὗ κατήγετο Νικόμαχος ὁ πατὴρ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου. καὶ αὐτὸς ἰατρὸς. ἔγραψεν ἰατρικὰ βιβλία ἕξ. καὶ φυσικὸν ἕν. Νικομήδεια πόλις. Νικομηδὶς ναῦς. Νικομήδη. ὄνομα κύριον. ζήτει ἐν τῷ περὶ ἀφύης. Νικόπολις. ὄνομα πόλεως. ὁ πολίτης Νικοπολίτης. Νικοσθένης. ὄνομα κύριον. Νικόστρατος Μακεδόνων ῥήτωρ. ἐτάχθη δὲ ἐν τοῖς κριθεῖσιν ἐπιδευτέροις δέκα ῥήτορσι. σύγχρονος Ἀριστείδου καὶ Δίωνος τοῦ Χρυσοστόμου. ἦν γὰρ ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε δεκαμυθίαν. εἰκόνας. πολυμυθίαν. θαλαττουργούς. καὶ ἄλλα πλεῖστα. καὶ ἐγκώμια εἴς τε τὸν Μάρκον καὶ ἄλλους. Νικόστρατος κωμικός. τούτου μέμνηται Ἀθήναιος ἐν ιʹ τῶν Δειπνοσοφιστῶν. λέγει δὲ ὅτι δράματα αὐτοῦ ἐστι, Πάνδαρος ὁ καὶ Ἀντυλλος. ὃς καὶ Φιλεταίρου δοκεῖ εἶναι. καὶ Ἱεροφάντης. καὶ Κλίνη. ἔτι δὲ Ἄβρα. καὶ Ἡσίοδος. καὶ Διάβολος. καὶ Ἀντερῶσα. καὶ Ἑκάτη. Μάγειρος. ὥς τις. Πλοῦτος. Σύρος. Ἀπελαυνόμενος. Ψευδοστιγματίας. καὶ Τοκιστής. ταῦτα ἐν παραθήκῃ ἕτερον κείμενα. καὶ προοίμια ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον. οὗτος κωμῳδίας ὑποκριτὴς ἦν. δοκῶν κάλλιστα ὑποκρίνεσθαι. Νικοφῶν. Θήρωνος Ἀθηναῖος κωμικός. σύγχρονος Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. τῶν δραμάτων αὐτοῦ καὶ ταῦτα. ἐξ Ἅιδου ἀνιών. Ἀφροδίτης γοναί. Πάνδωρα. Ἐγχειρογάστορες. Σειρῆνες. Νικοχάρης Φιλωνίδου τοῦ κωμικοῦ. Ἀθηναῖος κωμικός. σύγχρονος Ἀριστοφάνους. τῶν δραμάτων αὐτοῦ, Ἀμυμώνη. Πέλοψ. Γαλάτεια. Ἡρακλῆς γαμῶν.

Ἡρακλῆς χορηγός· Κρῆτες· Λακωνοί· Λήμνιαι· Κένταυροι· Χειρογάστορες. Νικῶσι, καὶ νικῶν, ἀντὶ τοῦ νικᾷ. Νικῶ· αἰτιατικῇ. νικῶμαι δὲ γενικῇ. Νίκων· οὗτος πύκτης ἦν· πὺξ ὁμοῦ καὶ πάλην· καὶ παγκράτιον· καὶ δρόμον καὶ τἄλλα, ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ Νεμέᾳ καὶ Ἰσθμοῖ, καὶ ἄλλοις ἀγῶσι νικήσας, ἔλαβε στεφάνους ὥς φασι χιλίους καὶ τετρακοσίους. ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ ἐξ ἀνθρώπων, τῶν ἀπεχθανομένων τις, ὡς ζῶντι αὐτῷ παρεκίνει ἐπὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ ἐμαστίγου αὐτήν· ἡ δὲ πεσοῦσα ἐκείνη, ἠμύνατο τὸν ὑβριστήν. τοῦ δὲ οἱ παῖδες ἐπεξίεσαν φόνου ἐπὶ τῇ εἰκόνι. καὶ οἱ Θάσιοι καταποντοῦσιν αὐτήν, κατὰ νόμον Δράκοντος Ἀθηναίου, ὑπερορίζοντος φονεύοντας καὶ τὰ ἄψυχα. ταύτην δὲ ἡ Πυθία ἔχρησε κακῶς Θασίοις πράττουσιν ἀνενεγκεῖν. ἀπορουμένων δὲ περὶ τῆς ἀναγωγῆς, οἱ ἁλιεῖς τὰ δίκτυα χαλάσαντες ἐπ' ἰχθύων ἄγραν, ἀνήνεγκαν τὴν εἰκόνα. καὶ ἔστησαν αὐτὴν ὅθι καὶ πρότερον ἦν. Νικωνία· πόλις ἐν τῷ πόντῳ· πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἴστρου.

Νικυεῖς· ὄνομα τόπου. Νίν· αὐτόν· αὐτάς· ἁμενίδας· ὅπου θεὰ δῶν εἴποι λεώς νιν. καὶ Σοφοκλῆς· σύ τοι λέγεις νιν· οὐκ ἐγώ· σὺ γὰρ ποιεῖς τοὔργον· τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται. καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα κρύψον κατ' ἄλσος τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθω τίνας λόγους ἐροῦσι. Νίναια· πόλις Οἰνωτρῶν, ἐν τῇ μεσογαίᾳ. ὁ πολίτης Νιναῖος, ἢ Νιναιάς. Νινῆ πόλις· καὶ Νινηίτης ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως. Νινόη· ἡ ἐν Καρίᾳ Ἀφροδισιάς· οἰκισθεῖσα ὑπὸ Πελασγῶν Λελέγων. διὸ καὶ ἐκλήθη Λελέγων πόλις. μετὰ δέ, Μεγάλη πόλις. εἶτα ἀπὸ Νίνου, Νινόη. ἐθνικὸν αὐτῆς Νινοήτης. Νῖνος· πόλις Ἀσσυρίων αὕτη· ἣν ἔκτισε Νῖνος ἀνὴρ Σεμιράμιδος, ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ. ἐθνικὸν Νίνιος. χρῆσις τούτου παρὰ Ἡροδότῳ. ἐν τῷ κατὰ τὰς Νινίας καλουμένας πύλας. Νιόβη· ὄνομα κύριον. Νίπτω· αἰτιατικῇ. Νιρεύς· ὁ καλὸς καὶ εὔμορφος. Νισαία· τῆς Μεγαρίδος νεώριον. Νισαία δὲ ἐκαλεῖτο καὶ αὐτὴ ἡ Μεγαρὶς ὅλη ἀπὸ Νίσου τοῦ Πανδίονος. Ἑλλάνικος· Νισαίαν ἀνεῖλε καὶ μίσον τὸν Πανδίονος· καὶ Μεγαρέα τὸν Ὀγχήστιον· ἥρωα τὸν ἀπὸ Ὀγχηστοῦ. ἦν δὲ πόλις Βοιωτίας. Νίσαιον· τόπος Περσίδος· ἔνθα ἵπποι ὤκιστοι γίνονται, Νισαῖοι λεγόμενοι. οἱ δὲ ὅτι πεδίον μέγα τῆς Μηδείας τῷ οὔνομά ἐστι Νίσαιον. τοὺς ὦν δὴ ἵππους τοὺς μεγάλους φέρει τὸ πεδίον τοῦτο. καὶ Νισαῖος ὄνομα κύριον. καὶ ὁ πολίτης καὶ ὁ ἵππος. Νίσιβις Νισίβεως, ὄνομα πόλεως. ὁ πολίτης Νισιβηνός. Νισόμενος· ἀναστρεφόμενος. καὶ νίσοντο· ἀνεστρέφοντο.

Νίσος· ὄνομα κύριον. Νίσω δὲ ἔλαχεν ἡ Μεγαρίς. Νίσυρος· νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. ἡ καὶ Πορφυρὶς ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ πορφυρῶν. σύγκειται παρὰ τὸ νῶ τὸ νήχομαι καὶ τὸ σύρω. ἐπέσυρε γάρ φασι Πολυβώτῃ τῷ γίγαντι μέγιστον τμῆμα τῆς Κῶ νήσου, χόλῳ Διὸς πνίξαντος Ποσειδῶνος ἐν αἰνῇ. ἣν Ποσειδῶν ἐπ' αὐτὸν ἀφείς, τοῦ μὲν ἥμαρτε, τῆς δὲ Κῶ, πολύ τι ἀποτεμών, τῇ βολῇ τῆς βιαίας ἐπικατέστρεψε τῷ γίγαντι τὸ τμηθέν, καὶ εἰς νῆσον ἀπετέλεσε. δοκεῖ δὲ πεπλάσθαι ὁ μῦθος. παρὰ τὴν ἐπίτηδε τῆς Νισύρου πρὸς τὴν Κῶ· καὶ τὴν ὡς πρὸς ἐκείνην σμικρότητα. φέρει δὲ ἀγαθὸν οἶνον ἡ Νίσυρος. Νιττάλειον καὶ βάττιον· ὑποκοριστικὰ πρὸς γυναῖκας· νιττάλειον, οἷον, νεόττιον· τουτέστι κοράσιον. Σύμμαχος δέ φησι, νίτταρος πολὺς ἐπὶ μαλακίᾳ ὀνειδιζόμενος καὶ βάττιος. καὶ τὰς μικρὰς καὶ θηλείας, βατύλας ἐκάλουν. καὶ Θεοπόμπου δρᾶμά ἐστι Βατύλη. οἱ δέ φασιν εἴδη φυτῶν. θέλει οὖν εἰπεῖν ὅτι ὡς ἂν θῆλυ μὲν εἶχεν. Ἀριστοφάνης· καὶ νῦν δ' εἰ λυπουμένης αἴσθοιτό με, νιττάλειον ἂν καὶ βάττιον ὑποκορίζετο. Νιβέριος· ὄνομα κύριον. Νιτέρειον· ἀκρωτήριον.

Νῖτιν· πᾶσαν διοχλεῖσθαι γυναῖκα νῖτιν. Νίτωκρις· ὄνομα γυναικός. Νιτρία· τόπος. Νίτρον. Νιφαλέην ἀπὸ συνηθείας ἡ λέξις· νιφάδας φαμὲν εὐτελῶς. Νιφάδες· σταγόνες. Νιφάτης· ὄρος Ἀρμενίας. Ταύρου πρυμνώρειαν ἰδὲ σκόπελόν τε Νιφάτην.

Νιφετός, ἡ κατὰ λεπτὸς καταφερομένη χιών. τέσσαρες εἰσὶ πήξεις τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατώδους ὑγρότητος. ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω, ἔλαττον μὲν χιών· ἐπὶ πλέον δὲ χάλαζα. ἐπὶ γῆς δὲ κάτω, ἔλαττον μέν, πάχνη· ἐπὶ πλέον δὲ κρύσταλλος. ὁ δὲ νιφετός, πῆξις οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τὴν ἀλλοίαν χροιὰν ἢ ποιότητος αὐτῇ. ἅτε τῆς χώρας τῶν Σκυθῶν θαμὰ παλλομένης νιφετῷ. καὶ ἀδύνατον ὅμως αὐτοῖς ἂν κρυμώδεος καταστήματος βιοτεύειν. καὶ αὖθις. οὐ δὲ σὺ ναστατοίην, χὼ νιφόεις κρυμμὸς ὃ πυροφορεῖ. Νίφει· χιονίζει. καὶ ἐπεὶ ἀνιφάδεσσιν ἐοικότα. καὶ νιφόμενον

χιονιζόμενος. Νιφοστιβεῖς· δύσγροι. καὶ τὸ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερὰ ταῦτα, τιμαῖς ὑπείκει. τοῦτο
μὲν νιφοστιβεῖς χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει. Νῖψα, πόλις θρᾴκης παρὰ ἡροδότῳ.
Νόαι, πόλις σικελίας. ἧς ὁ πολίτης νοαῖος. Νόημα ἐφθέγμα. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ.
τὸ δὲ κλέμμα ἐμόν. τοῦτο δ' οἱ δημαγωγοὶ ἀστειζόμενοι, ἔλεγον τὰς ἑαυτῶν ἐπινοίας τῆς θεοῦ. ὅτι ἣν
μὲν θεὸς ὑπέλαβεν, ἠρπάσαμεν δὲ ἐγώ. Νοήμων νοήμονος. Νοητὰ τὰ μὴ ὁρατά. καὶ ἁπλῶς τὰ
μὴ αἰσθητά. Νοθεύει· ἀπατᾷ. ἀπατηλοῖ. ζήτει μαρτυρίαν ἀκριβεστάτην τῆς νοθεύσεως τῶν
θείων γραφῶν, ἐν τῇ τοῦ μακαρίτου λογοθέτου μεταφράσει, τῇ εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου λουκι-
ανοῦ. φησὶ γὰρ οὕτως. ὁ θεῖος τοίνυν οὗτος λουκιανὸς, καὶ τὰς ἱερὰς βίβλους ἰδὼν πολὺ τὸ
νόθον εἰσδεξαμένας, τοῦ τε χρόνου λυμηναμένου πολλὰ τῶν ἐν αὐταῖς, καὶ τῆς συνεχοῦς ἀφ' ἑ-
τέρων εἰς ἕτερα μεταθέσεως, καὶ μέντοι καί τινων ἀνθρώπων πονηροτάτων, οἳ τοῦ ἑλληνισμοῦ προεστή-
κεσαν, παρατρέψαι τὸν ἐν αὐταῖς νοῦν πειρασαμένων, καὶ πολὺ τὸ κίβδηλον ἐνταῦθα ἀπειργασαμέ-
νων, αὐτὸς ἁπάσας ἀναλαβὼν ἐκ τῆς ἑβραΐδος ἀνενεώσατο γλώττης, ἣν καὶ αὐτὴν ἠκριβω-
κὼς ἐς τὰ μάλιστα ἦν, πόνον τῇ ἐπανορθώσει πλεῖστον εἰσενεγκάμενος. Νοθεία, ἡ λαθραία γέν-
να. ἡ πορνεία. καὶ τὰ τοῖς νόθοις ἐκ τῶν πατρῴων διδόμενα, οὕτω καλεῖται. ἦν δὲ μέχρι χιλίων δραχ-
μῶν. οὕτω λυσίας. καὶ ἰσαῖος. καὶ ἀριστοφάνης. καὶ ὑπερείδης. καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστοκρά-
τους. Νόθος· ξένος. θεῖόν τι τὸ γνήσιον ἐν τοῖς κατ' ἀνθρώπων τόποις. διόπερ ὁ μὴ τοῦτ' ἔχων, νό-
θος οἷα ἐστερημένος τοῦ θείου. παρὰ τὸ νῦ στερητικόν. ἐντεῦθεν δὲ νόθα καὶ τὰ ἁπλῶς ξένα με-
ταφορικῶς. Νομάδες· βοσκόμεναι ἀγέλαι. καὶ ἔθνη σκυθικά. νομάδες οὐ μόνον σκύθαις, ἀλλὰ
ταῖς στρατιῶν. ἀριστοφάνης. ἐπὶ τοῖς παρενοχλοῦσι καὶ ἐπιμένουσι. ἐπειδὴ οἱ σκύθαι τῷ χειμῶ-
νι διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ, ἐφ' ἁμαξῶν τὰ πράγματα βάλλοντες, ἀπαίρουσιν εἰς ἄλλην χώραν. ὁ δὲ
μὴ ἔχων ἐκεῖσε ἅμαξαν, ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται. φησὶν οὖν καὶ οὗτος, ἐνοχλούμενος δὲ τοῦ-
το φησί, νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν σάκα. ὁ γὰρ σάκας οὗτος, τραγῳδίας ἦν ποιητής. οὕτω δὲ ἐκαλεῖ-
το, διὰ τὸ ξένος εἶναι. ὁ αὐτὸς ἀριστοφάνης. ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς, εἰσβιάζεται. ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ
γένει τιμώμενοι, ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς, ἀνεπτόμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν.
τουτέστι παντὶ σθένει. Νομαδίτης ὁ ἰδιώτης βίος. Νομάδων· ἀγρίων βαρβάρων. οἱ λεγό-
μενοι ἁμαξοφόρητοι. ἢ ἁμαξόβιοι. Νομαντία ἢ νουμαντία, πόλις ἰβηρίας παρὰ ἰόβᾳ.
Νόμβα· πόλις ἰουδαίας παρὰ ἰωσήπῳ ἐν ἀρχαιολογίᾳ. Νομάρχαι· οἱ κατὰ τέλη τῆς χώρας
ἄρχοντες παρ' αἰγυπτίοις. οἳ ἦσαν ἐπὶ πτολεμαίου τοῦ μετὰ ἀλέξανδρον τὸν φιλίππου.
Νομᾶς· ὄνομα κύριον. ὁ ῥωμαίων νομοθέτης. Νομαί· μερισμοί. Νομαῖα· ἡ ἐκ τῆς νο-
μῆς. ἐν ἐπιγράμματι. καί σοι ἐπιρρέξει χιμάρου νομαῖον αἷμα. Νομεύς· ποιμὴν. βοσκός.
Νομή· ὁρμὴ πυρός. τὴν νομὴν τοῦ πυρὸς ἐνεργὸν συνέβη γενέσθαι καὶ πρακτικήν. Νομιζόμε-
να· νόμιμα. ἢ ὑπολαμβανόμενα. ἀριστοφάνης. οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις.
ἐπειδὴ νόμος ἦν τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τὸν ἱερέα λαμβάνειν. δέρματα, καὶ κοιλίας. Νο-
μίζουσιν, ἀντὶ τοῦ νομίσματι χρῶνται. καὶ νομίζουσιν, ἀντὶ τοῦ ἡγοῦνται. ἣν περ μεγίστην τιμὴν πα-
ρὰ βασιλέως οἱ ἰδιῶται νομίζουσι. Νομίζω· αἰτιατικῇ. Νόμιον· δίκαιον. καὶ νόμιον μέ-
λος, τὸ ἐν τῇ νομῇ ᾀδόμενον. Νόμισμα, δύο σημαίνει. τὸ νόμιμον ἔθος ὡς ἀριστοφάνης ἐν
νεφέλαις. πρῶτον μὲν γὰρ θεοὶ ἡμῖν, νόμισμ' οὐκ ἔστι. καὶ τὸ κόμμα τοῦ τετυπωμένου χαλκοῦ. λε-
πτῷ γὰρ νομίσματι ἐχρῶντο οἱ βυζάντιοι. Νομιστευομένων· νομίμως διοικουμένων. ἐνέβαλε δὲ
χρυσοῦς ἐπισήμους, εἴς τινας δὲ τετράδραχμα, ἐπιφανῶς νομιστευομένων. καὶ αὖθις χαλκοῦ τοῦ
ἐν ἀλεξανδρείᾳ νομιστευομένου, τάλαντα τετρακισχίλια. Νομίτωρ· ὄνομα κύριον. Νομογράφοι
παρὰ ῥωμαίοις διακόσιοι. τῷ τρίτῳ ἐνιαυτῷ μετὰ τὸν συνοικισμὸν τῆς πόλεως, καταλυθείσης τῆς ὑπάτων
ἀρχῆς, δέκα νομογράφοι, τὴν τῶν κοινῶν ἐπιτροπὴν καὶ προστασίαν. οἱ χρόνου δή τινα πρός τε τὸ λυσιτελὲς καὶ ἡδὺ τῆς
πόλεως ἐξηγούμενοι, μέτριοί τε ἐδόκουν καὶ ἄρχειν ἐπιτήδειοι. οὗτοι γὰρ πρυτάνεις δέκα δέλτοις ἐπιχω-
ρίοις τε καὶ ἑλληνικοῖς νόμοις ἀναγράψαντες, ταύτας καλουμένας κύρβεις ἀνέθηκαν. ὕστερον δὲ
ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας, βαρύτητος τυραννικῆς αἰτίαν ἀπενεγκάμενοι, διελύθησαν. ἀπαισιμα

λιστα τὸ πλῆθος εἰς ἀπέχθειαν τῆς δεκαρχίας κινήσαντος. οὗ χερνήτου τινὸς ἀνδρὸς οἰκίᾳ δή
μου τοῦ πλεμινίου, θυγατέρα φθεῖραι παρθένον ἐπενόει. ἔρωτι πεσὼν θερμῷ τῆς κόρης καὶ κατασχεῖν.
ὁ πατὴρ αὐτοχειρὶ διεχρήσατο, δείσας τὴν τῶν ἀπατρίου δυναστείαν, αἰσχῦναι τὴν κόρην πρὸς
βίαν ὡρμημένου. ἐφ᾽ ᾧ κινηθὲν τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν, ἀφείλετο τοὺς δέκα, τὰς τῆς ἐξουσίας. δί
κας τε ἀποτίσαι τῶν κατὰ τὴν ἀρχὴν πεπλημμελημμένων, ἠνάγκασε. Νομοθεσία. θέσις νό
μου. Νομοθέτει τὸ πάλαι μωυσῆς. μετέπειτα δὲ ὁ χριστός. Νομοθέται παρὰ ἀθηναίοις,
πρῶτος ἐγένετο δράκων. μετὰ δ᾽ αὐτὸν σόλων. καὶ μετὰ τοῦτον θαλῆς. καὶ μετὰ τοῦτον αἰσχύλος.

Νόμοι κιθαρῳδικοί. ἀπόλλων φασὶ μετὰ λύρας κατέδειξε τοῖς ἀνθρώποις νόμους καθ᾽ οὓς ζή
σονται. πραΰνων τε ἅμα τῷ μέλει τὸ κατ᾽ ἀρχὰς ἐν αὐτοῖς θηριῶδες, καὶ ἐπιπρόσθεν τῇ τοῦ ῥυθ
μοῦ ἡδύτητι ποιῶν τὸ παραγγελλόμενον. καὶ ἐκλήθησαν νόμοι κιθαρῳδικοί. ἐκεῖθεν δὲ σεμνολογι
κῶς ὡς καὶ ἀριστοτέλει δοκεῖ, νόμοι καλοῦνται οἱ μουσικοὶ τρόποι καθ᾽ οὕστινας ᾄδομεν.

Νομοίστορες. νομομαθεῖς. Νομοθετῶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. νομοθετήσουμε κύριε
τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου. Νομόν. νομὴν βοσκήν. Νόμος καὶ ἰαμβλίχειος ἐπιεικεί
α καὶ δικαιοσύνη τῶν πολιτῶν ὑπερφέροντες οἱ μὲν σχεδὸν ἁπάντων καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τῶν
τε νῦν ζώντων, καὶ ἐν πράγμασι πολιτικοῖς ἀναστρεφομένων, ἐποιοῦντο καὶ ἠγάπων τοὺς πρός τε ἀ
στῶν καὶ ξένων. τῇ τε γὰρ πατρίδι χρησιμωτάτους γεγόνασι. καὶ δεξιώτατοι πρὸς τοὺς ξένους. ἑλόμε
νοι δὲ τὸν ἡσύχιον καὶ ἀπράγμονα βίον, ἐλαττοῦσθαι μᾶλλον ᾑροῦντο τὰ οἰκεῖα, ἢ πλέον τι ἔχειν ἀ
πὸ τῶν ἀλλοτρίων. κοινὰ μὲν οὖν ταῦτα αὐτοῖς. ἴδια δὲ ὁ μὲν νόμος, εὐφυέστερος ἦν. καὶ φιλομαθέ
στερος ἐν λόγοις, τοῖς τε φιλοσοφίας ἀπογεύεσθαι βουλομένοις, καὶ ὅσοι προπαιδεύουσι τοὺς
νέους. ἦν δὲ κριτικώτατος τῶν καθ᾽ ἡμᾶς ἐλλογίμων ἀνδρῶν. ποιημάτων τε πάντων καὶ συγγραμ-
μάτων τῆς λογογραφικῆς ἀρετῆς καὶ κακίας. ὡς γοῦν φάναι τὸ ὅλον, οὔτε σοφὸς ἱκανὸς ὤν, οὔτε ἀ
γαθὸς τὸν φιλόσοφον εἰ προτιμᾶν γενέσθαι τοῦτο δὲ περὶ λόγων κρίσιν. ὁ δὲ ἰαμβλίχειος, ἐμπειροπραγ
μων ἦν καὶ φρόνιμος ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἐπὶ πλέον ἢ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ νόμος. ἔτι δὲ σωφρονέστερος, καὶ
τἆλλα μᾶλλον τεταγμένος. Νόμος ὁ κιθαρῳδικὸς τρόπος τῆς μελῳδίας. ἁρμονίαν ἔχων
τακτὴν καὶ ῥυθμὸν ὡρισμένον. ἦσαν δὲ ἑπτὰ οἱ ὑπὸ τερπάνδρου. ὧν εἷς, ὄρθιος. τετράδιος. ὀξύς.
δωριεῖς δὲ ἐπὶ νομίσματος χρῶνται τῇ λέξει. καὶ ῥωμαῖοι παραφθείραντες, νοῦμμον λέγουσιν. ἀπ-
οι τὰ διανενεμημένα μέρη τῆς γῆς, ὡς καὶ ἐν αἰγύπτῳ. καὶ τὸ ἔγγραφον δίκαιον. δάρειος εἶχε νό
μον, τόν τε φρύγιον καὶ λύδιον καὶ ἰωνικόν. νομός δὲ καὶ κρόσιον ὁ τόπος. Νόμος. θεσμός.
συνήθεια. νόμος παρὰ σοφοκλεῖ ἡ φύσις τοῦ γεγεννηκότος καὶ τὸ ἔθος. νόμος καὶ ἰσορροπία. ὁ ἀπόστο
λος. ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε. τὸν νόμον ἀπουδαῖον δεικνύοιμεν ἄν, εἰ ὁ
ρισαίμεθα αὐτόν, ὀρθὸν λόγον ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν χρωμένων. Νόμος. δύο σημαίνει. ὁ μὲν γὰρ
δίχα γραμμάτων, διὰ κτίσεως ἐδόθη τοῖς ἀνθρώποις. τὰ γὰρ ἀόρατα τοῦ θεοῦ ἀπὸ κτίσεως κό
σμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται. καὶ πάλιν. ὅταν τὰ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ
τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμος. καὶ ὁ ἐν γράμματι διὰ μωσέως τῶν
παραβαινόντων χάριν κεχαρισμένος. καὶ τρίτος ὁ διὰ τῆς χάριτος. ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζω
ῆς, ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. Νόμος ἰουστινιανοῦ. ζήτει ἐν
τῷ περίσκος. Νόμος. πολυώνυμός ἐστιν ἡ λέξις. καὶ νόμος μέν, ὡς τὴν ἀρίστην πολιτείαν ῥυθ
μίζων καὶ διατάττων. μαρτυρία δέ, ὡς τοὺς ἁμαρτάνοντας διαμαρτυρόμενος. καὶ τῆς παραβά
σεως τὴν τιμωρίαν ὑποδεικνύς. δικαιώματα δέ, ὡς διδάσκων τὸ δίκαιον καὶ ἀπαγγέλλων τὸ ἄδι
κον. καὶ τοὺς κατορθοῦντας ἀποφαίνων δικαίους. ἐντολὴ δέ, ὡς τὸ πρακτέον ἐντελλόμενος καὶ
κελεύων δεσποτικῶς. κρίματα δέ, ὡς τὰς ψήφους ὑποδεικνύς. καὶ διδάσκων, τίνων μὲν ὁ φυλάτ-
των τεύξεται ἀγαθῶν. τίσι δὲ ὁ παραβαίνων τιμωρίαις παραδοθήσεται. Νόμος κατὰ τὸν ἀ-
πόστολον σημαίνει τέσσαρα. ὁ τοῦ θεοῦ. περὶ οὗ φησί. συνήδομαι τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ. καὶ ὁ ἀντιστρατευό
μενος. τρίτος, περὶ οὗ φησι τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου. τέταρτος, περὶ οὗ λέγει. τῷ νόμῳ τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλε
σί μου. ὅτι τοὺς τοῦ σόλωνος νόμους, ἄξονας ἀθηναῖοι ἐκάλεσαν. διὰ τὸ ἐγγραφῆναι αὐτοὺς ἐν ξυλί-

νοις ἔξεστιν. ἦσαν δὲ τετράγωνοι τὸ σχῆμα. κατὰ δέ τινας μᾶλλον τρίγωνοι. Νόμος καὶ χώρα. διὰ τὸ ἕκαστοι ἐθνῶν ἰδίοις νόμοις χρῆσθαι. Νομοφύλακες. ἀρχή τις παρ' ἀθηναίοις· οὗτοι ἐκελεύοντο διαφέρουσι τῶν θεσμοθετῶν, οἵτινες τὰς ἀρχὰς ἠνάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι.

Νομοφυλακείου θύρα. δι' ἧς οἱ κατάδικοι τὴν ἐπὶ θάνατον ἐξάγονται. Νοῦναι τοῦ μηνὸς αἱ εὐθὺς μετὰ τὰς καλάνδας. ἤγουν πρὸ τῆς πρώτης τῆς νουμηνίας. δευτέρα δηλαδὴ τοῦ μηνός. μετὰ τὰς νούνας αἱ εἰδοί. δοκοῦσι δὲ παρὰ τούτοις γίνεσθαι αἱ ἐννόναι ὡς οἷον ἀνὰ τὰς νούνας διδύμαι. ἰστέον δὲ ὡς ἔστι καὶ νόννος κύριον. πανοπολίτης ἐξαίρετος. λογιώτατος. ὁ καὶ τὸν παρθένον θεολόγον παραφράσας δι' ἐπῶν. Νοσηλεύεσθαι. νοσεῖν οὐκ ἐπαχθῶς. καὶ νοσηλεύω, νοσοῦντα θεραπεύω. Νοσηλεία. ἀσθένεια. νοσηλεῖα δὲ φάρμακα τὰ θεραπευτικά. Νοσοκομεῖον. ὁ ξενών. ἵνα ἢ τὸ νόσον ἔχειν ἀντὶ τοῦ πάθος. ἢ ἔθος τι ἔχειν. νοουμένης τῆς νόσου ἀντὶ οὐδετέρου τοῦ δέ τινος. Νόσον ἔχειν. ἀντὶ τοῦ φαῦλον ἔθος ἔχειν. ἀριστείδης ἀντιόπῃ. νόσον λεγόμενον ἐγκατασκῆψαι. πρὸς τὸ σημαινόμενον ἡ σύνταξις πρᾶγμα δηλοῖ παρὰ θουκυδίδῃ.

Νόσος. ὅτι πυρεττόντων ἢ ψυχομένων ἐν ταῖς νόσοις ἑαυτῶν αἰσθανόμεθα, οὐκ αὐτῶν τῶν αἰσθητικῶν νεύρων ἢ τῶν σαρκῶν τεθερμασμένων. ἀλλὰ τῶν ὑγρῶν. αἵματός τε καὶ πνεύματος. ἐπεὶ οὖν ἡ αἰσθητικὴ δύναμις πρώτως ἐν σαρξίν ἐστι καὶ νεύροις, ἐκ τούτων τῶν ὑγρῶν, δυσκράτως ἐχόντων πνεύματος λέγω καὶ αἵματος, περικειμένων τε τοῖς αἰσθητικοῖς μορίοις, τῇ θίξει ἀντιλαμβανόμεθα αὐτῶν, ὥσπερ καὶ τοῦ ἀέρος τοῦ τεθερμασμένου ἢ κατεψυγμένου. καὶ αὐτῶν δὲ τῶν στερεῶν ἅπτεται ὁ πυρετός, ἐπειδὴ μὴ ὁμαλῶς θερμαίνεται, ἀλλὰ ἀνωμάλως, εἰσὶ γάρ τινα μόρια κατὰ φύσιν ἔχοντα, τινὰ δὲ παρὰ φύσιν, οὐ συμβαίνει τὰ κατὰ φύσιν ἔχοντα ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν παρὰ φύσιν διακειμένων. ἀδύνατον γὰρ ὁμαλὴν γίνεσθαι τὴν δυσκρασίαν. οἱ δὲ ἑκτικῷ κατισχημένοι πυρετῷ, τοῦτο δέ ἐστιν οἱ τὰ στερεὰ πυρέττοντες, ὁμαλῆς γινομένης ἐν αὐτοῖς τῆς δυσκρασίας δι' ὅλων τῶν στερεῶν, συναίσθησιν οὐδεμίαν τῆς ἐν αὐτοῖς θερμασίας λαμβάνουσι. διὰ τὸ ὁμαλὴν εἶναι δι' ὅλων τῶν μορίων τὴν θερμασίαν, καὶ μὴ εἶναι τὸ μὲν, κυριοῦν. τὸ δὲ πάσχον. Νοσοποιεῖν. Νοσῶ. αἰτιατικῇ. Νοσήσας. ἐπανελθών. Νοστία. κώμη ἀρκαδίας. ἔφορος δὲ τὸ ἐθνικὸν νεστανίους εἰπών, δοκεῖ νεστανίαν αὐτὴν εἰδέναι. Νόστος, ἡ οἴκαδε ἐπάνοδος. παρὰ τὸ τῆς πατρίδος ἡδύ. ἢ κατάδυσις τῆς γνώσεως. δῆλον δὲ ὅτι οὐχ εἷς εὑρίσκεται ἀλλὰ πολλοὶ οἱ γράψαντες τὸν νόστον καὶ οἱ κριταὶ δὲ οἱ τοὺς νόστους ὑμνήσαντες, ἕπονται τῷ ὁμήρῳ τῷ ὅσον εἰσὶ δυνατοί. Νόστος. παρὰ τῇ συνηθείᾳ ὁ γλυκασμός, ἐπὶ τῶν ἐδεσμάτων. ὡς ἀπὸ τῆς οἴκαδε ἀναστροφῆς καὶ ἀνακομιδῆς, παρὰ τὸ τῆς πατρίδος γλυκύ. ὅθεν τὸ γλύκιον ἧς πατρίδος κατὰ ὅμηρον. ἐκ δὲ τοῦ κατὰ τὴν συνήθειαν νόστου, καὶ νόστιμον τὸ ἡδύ. καὶ ἄνοστος θεός τις φασὶν ἐπιμύλιος. ὁ δὲ ποιητικὸς νόστος, παρὰ τὸ νέομαι γίνεται. οἷον, νῦν δὲ ἐπεὶ οὖν νέομαί περ. ἤγουν οὐκ ἐπανέρχομαι. ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα νοστῶ. οὗ σύνθετα παλινοστῶ καὶ ἀπονοστῶ. Νόσφι. χωρίς. Νοσφιζόμεθα. χωριζόμεθα. Νοσφιζόμενον, ὑφαιρούμενον. ἰδιοποιούμενον. Νοτάριος. ὁ γραμματεύς. νότας γὰρ τὰ γράμματα ῥωμαϊστί ὑπογραφάς. Νοτία. ἡ θάλασσα καὶ ἡ ὑγρασία. Νότιον χωρίον προκείμενον τῆς κολοφωνίων πόλεως. νότιον δὲ κλίμα, τὸ πρὸς νότον κείμενον.

Νότιος. ὑγρός. καὶ νότιος ἱδρὼς ὁ ὑγρός. Νότος. ὁ ἄνεμος. καὶ νοτόθεν ἀπὸ νότου. καὶ νότον, καύσωνα. Νοῦβαι. ἔθνος λιβύης πρὸς μεγάλω. Νουβιστικόν. νοῦ πεπληρωμένον. γνωστικὸν καὶ δεῖνα πρᾶγμα. φησὶ νουβιστικόν. καὶ νουβιστικῶς, συνετῶς. Νουκερῖνοι. ἔθνος ἰταλίας. οὗ μέμνηται καὶ πολύβιος. Νουκρία. πόλις τυρρηνίας. ἢ καὶ μακρία διὰ τοῦ ἄλφα. Νουμᾶς, πομπίλιος. τοῦτον οἱ ῥωμαῖοι καὶ μὴ ἐπιδήμιον ὄντα, προεβάλλοντο μετὰ τοὺς μεσοβασιλεῖς. καὶ αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἡγεμονίαν ἐκ προβουλεύματος ἔδωκαν. καὶ τὰ πολιτικὰ ἔθη οὗτος διῳκήσατο. ἐνιαυτόν τε πρῶτος εὕρατο, εἰς δώδεκα μῆνας τὴν ἡλιακὴν καταμερίσας περίοδον. χύδην τε καὶ ἀκατανοήτως πάντα πᾶσι πρὸ αὐτοῦ παρὰ ῥωμαίοις φερομένην. ἱερά τε καὶ τεμένη ἱδρύσατο. καὶ τοὺς λεγομένους κρητίφικας καὶ φλαμινίους τοῖς ἱερεῦσιν ἐπέστησε. σαλίους τε τὴν ὄρχησιν ἀσκήσοντας. τάς τε ἑστιάδας παρθένους, τοῦ πυρὸς καὶ ὕδατος ἐπιμέλειαν ἔχειν προέβεψεν. ἀεὶ τὴν μὲν ἀκέραιον τιμήν.

κρατ τιμὴν παρὰ Ῥωμαίοις εἶχον. διάβιος δὲ τὴν παρθενίαν ἐφύλαττον. καὶ εἴ τις αὐτῶν ἀνδρὶ ὡμίλησε, κατεχώννυντο. καὶ διαβεβοημένον ἐπὶ μύρῳ τὴν ἀνάθεσιν, οὐχὶ μετρίως χρῆσθαι συνεχωροῦντο, παρὰ Πλάτωνι. Νουμηνία. ἡ τοῦ μηνὸς ἀρχή. ἐν δὲ τῇ νουμηνίᾳ οἱ δοῦλοι ἐπωλοῦντο, καὶ οἱ στρατηγοὶ ἐχειροτονοῦντο παρὰ Ἀθηναίοις. καὶ Ἀριστοφάνης. ἡ πρότερον νουμηνία. ἀλείφεσθαι σε ἀπὸ τοῦ καὶ μετὰ τὴν νουμηνίαν διὰ τὸ ταύτην εἶναι τιμίαν τῶν ἡμερῶν. Νουμήνιος Ἀπαμεὺς ἀπὸ Συρίας φιλόσοφος Πυθαγόρειος. οὗτός ἐστιν ὁ τὴν τοῦ Πλάτωνος ἐξελέγξας διάνοιαν, ὡς ἐκ τῶν Μωσαϊκῶν τὰ περὶ θεοῦ καὶ κόσμου γενέσεως ἀποσυλήσασαν. καὶ διὰ τοῦτό φησι· τί γάρ ἐστι Πλάτων ἢ Μωσῆς ἀττικίζων. Νουμήνιος ῥήτωρ. ἔγραψε περὶ τῶν τῆς λέξεως σχημάτων, ὑποθέσεις τῶν Θουκυδίδου καὶ Δημοσθένους χρειῶν συναγωγῆς. Ἀδριανῷ παραμυθητικὸν εἰς Ἀντίνοον. Νουμὴς ὀνομα κύριον. Νοῦν. Ἀριστοτέλης τὸν νοῦν ἀθάνατον λέγει. Νοῦν ἔχειν. πολύβιος. νοῦν ἔχειν καὶ τόλμαν δεῖ τὸν στρατηγόν, ἅπερ ἐστὶ κυριώτατα πρὸς τὰς ἐπισφαλεῖς καὶ παραβόλους πράξεις. Νουνεχῶς. πεφροντισμένως. νουνεχῶς ἐδόκησαν πολιτεύεσθαι πρὸς τὸν τότε καιρόν.

Νοῦν τὸν ξένον. ἐπὶ τῶν ὑφορωμένων τινά. Ἀναξαγόρας ὁ σοφιστὴς νοῦς ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ ὕλην καὶ νοῦν πάντων ἔφησεν εἶναι. Νοῦς. ὁ νοῦς πάντων ἔχει τοὺς λόγους ἐν ἑαυτῷ. ἀλλὰ τῶν μὲν πρὸ αὐτοῦ εἰκονικῶς. τῶν δὲ μετ' αὐτὸν παραδειγματικῶς. Ἀρθεὶς νόον, γίνωσκε γὴν καὶ ἄφυξιν ἐν λόγω. Ὁ Πυθαγόρας τὴν τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴν διαιρεῖσθαι ἔφη εἰς τρία· νοῦν, φρένας καὶ θυμόν. καὶ νοῦν μὲν καὶ θυμὸν εἶναι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζώοις. φρένας δὲ μόνον ἐν ἀνθρώπῳ. εἶναι δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ψυχῆς ἀπὸ καρδίας μέχρι ἐγκεφάλου. καὶ τὸ μὲν ἐν καρδίᾳ μέρος αὐτῆς, ὑπάρχειν θυμόν. φρένας δὲ καὶ νοῦν, τὰ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ. Ὅτι τῶν διανοουμένων τὰ μέν, κατὰ περίπτωσιν ἐνοήθη. τὰ δὲ καθ' ὁμοιότητα. τὰ δέ, κατὰ ἀναλογίαν. τὰ δὲ κατὰ μετάθεσιν. τὰ δὲ κατὰ σύνθεσιν. τὰ δέ, κατ' ἐναντίωσιν. καὶ κατὰ περίπτωσιν μὲν τὰ αἰσθητά. καθ' ὁμοιότητα δὲ τὰ ἀπό τινος παρακειμένου. ὡς Σωκράτης ἀπὸ τῆς εἰκόνος. κατὰ ἀναλογίαν δὲ, αὐξητικῶς μὲν ὅτι τυὸς καὶ κύκλωψ, μειωτικῶς δὲ ὡς ὁ πυγμαῖος. καὶ τὸ κέντρον δὲ γῆς κατὰ ἀναλογίαν ἐνοήθη ἀπὸ τῶν μικροτέρων σφαιρῶν. κατὰ μετάθεσιν δέ, οἷον οἱ ὀφθαλμοὶ ἐπὶ τοῦ στήθους. κατὰ σύνθεσιν δὲ ἱπποκένταυρος. καὶ κατ' ἐναντίωσιν θάνατος. νοεῖται δὲ καὶ κατὰ μετάβασίν τινα. ὡς τὰ λεκτὰ καὶ ὁ τόπος. φυσικῶς δὲ νοεῖται καὶ δίκαιον καὶ ἀγαθόν. καὶ κατὰ στέρησιν οἷον ἄχειρ. Ὅτι τοῦ νοῦ ἔργον ἐστίν, ἁπλαῖς προσβολαῖς καὶ κρεῖττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν, ἐπιβάλλειν τοῖς πράγμασιν, ὥσπερ ἡ αἴσθησις προσβάλλουσα τυχὸν τῷ λευκῷ ἢ τῷ δὲ τῷ σχήματι, κρεῖττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν αὐτοῦ τὴν γνῶσιν ἔσχεν. οὐ γὰρ δεῖται πρὸς ταύτην συλλογισμοῦ. ἡ δέ γε τοῦ νοῦ ἐνέργεια, ἐκείνοις παραγίνεται, οἷς εἰς ἄκρον καθάρσεως καὶ ἐπιστήμης τέγχουν ἀφικέσθαι καὶ διὰ τῶν καθαρτικῶν ἀρετῶν, ἀφαντάστως καὶ δίχα αἰσθήσεως ἐνεργεῖν συνειθισμένης. ἔστι γὰρ ὁ νοῦς, μίξις τῆς ψυχῆς τελειοτάτη. καὶ γίνεται τοίνυν ὁ μὲν νοῦς, περὶ τὰ νοητά. ἡ δὲ διάνοια περὶ τὰ διανοητά. ἡ δὲ δόξα περὶ τὰ δοξαστά. τούτων δὲ τῶν δυνάμεων, πρώτην μὲν ἔχει τὴν τάξιν ὁ νοῦς. μέσην δὲ ἡ διάνοια. ἐσχάτην δὲ ἡ δόξα. ἡ δὲ διάνοια προσῳκείωται τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ. ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ τὴν μέσην ἐν τῷ παντὶ τάξιν ἔχει. καὶ διὰ τῆς διανοίας ἀνάγεται ὡς ἡ ἡμετέρα ψυχὴ ἐπὶ τὴν τῶν νοητῶν θεωρίαν. ἡ τις ἐστὶ τελειότης τῆς ψυχῆς. ἐπειδὴ τὸ σύντροφον καὶ σύμφυλόν ἐστι τοῖς αἰσθητοῖς ἡ ψυχὴ ἡ ἡμετέρα, ἀδυνατεῖ διὰ τὸν συνεθισμὸν τῶν αἰσθήσεων ἐπὶ τὴν θεωρίαν τῶν νοητῶν καὶ ἀΰλων ἄγειν ἑαυτήν. ἀλλὰ νομίζει κἀκεῖνα σώματα εἶναι καὶ μεγέθη ἔχειν. καὶ ὅσα ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν, κἀκείνων φαντάζεται. καὶ Πλάτων ἐν Φαίδωνι. τοῦτό ἐστι τὸ χαλεπώτατον τῶν ἐν ἡμῖν, ὅτι ὅταν σχολὴν ἀπὸ τῆς περιολκῆς τοῦ σώματος μικρὸν ἄγωμεν καὶ θελήσωμεν τῇ θεωρίᾳ τῶν θείων σχολάσαι, παρεμπίπτουσα ἡ φαντασία, θόρυβον ἡμῖν κινεῖ. ὑπονοῦσα δὲ δοξάσαι ὅτι σῶμά ἐστι τὸ θεῖον. καὶ μέγεθος ἔχει καὶ σχῆμα. καὶ οὐκ ἐᾷ ἡμᾶς ἀσωμάτως καὶ ἀσχηματίστως περὶ θεοῦ ἐννοεῖν. καὶ διὰ τοῦτο δεῖ τὴν ψυχὴν ὁδεύουσαν ἐπὶ τὴν ἑαυτῆς τελειότητα πρῶτον ἐνεργῆσαι κατὰ διάνοιαν. ἥ τις περὶ τὰ μέσα τῶν πραγμάτων, οἷα ἐστι τὰ διανοητά, ἥ τε ψυχὴ ἡ ἡμετέρα καὶ ἡ περὶ αὐτῶν θεωρία. ἔτι δὲ καὶ περὶ τὰ μαθηματικά. Νοῦς δὲ ἐνὶ κεντεύροισι. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ἐπινοούντων τεταγμένη. καὶ αὖθις. νοῦς δὲ ἐν ἰτρίοις ὑμῶν. ὅτε μου φοῦ νομίζετε γὰρ δὴ κἀν ταύτῃ λιθιάζω. Νῷ αὐτὶ τοῦ αὐτόν. Ἀριστοφάνης. βλέψαι ποιήσαιν νῷ. αὐτὶ αὐτοῦ. καὶ αὐτὶ τοῦ δεῖ ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτὸν βλέψαι. Νωρήματα. αἱ κινήσεις χρησταί. νωτοσωρία. ὄξος ὕδατος σωρεύσαι. καὶ νηδὺς εἰς ἣν αἱ τροφαὶ σωρεύονται. νωτὸ κολυμβῶ. ὄξος καὶ ναῦς. καὶ νῆσσα. καὶ νη-

ρος ἢ πᾶν μέρος αὐτῆς ἐν ὑγρῷ ἔχουσαν. νῶ γὰρ ῥέω τὸ μέλλων νεύσω. ὅθεν καὶ ναρὸν φασὶ τὸ ὑγρόν. καὶ νηρὰς. καὶ τέταρτον νῶ τὸ κλώθω. οὗ παράγωγον τὸ νήθω καὶ τὸ νῆμα. Νωγαλέον. καὶ χρῆσις αὐτοῦ ἐν τοῖς τοῦ ἀθηναίου. παρὰ τοῦ καὶ νωγαλίζειν εἴρημαι. ἔστι δὲ τὸ νωγάλευμα δοκεῖ δὲ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς καὶ τὰ νώγαλα, σκεύασμά τι δηλοῦν χρηστὸν εἰς ἑστίασιν. Νωδὸς. ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας. Νώδυνον. ἀνώδυνον.

Νωὶ ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ νῶ τὸ κολυμβῶ. Νωθέστερος. βραδύτερος. Νωθείας. βραδυτῆτος.

Νωθὴς. βραδὺς. ἀκίνητος. ἄλογος. Νωθρεία. καὶ νωθρὸς ὁ ἀσθενής. νωθρότεροι ὑπάρχουσι τῶν τρα- σιλεῖ προσχήματος τῇ φύσει. Νωθρότης. ἡ βραδυτής. Νῶϊ. νωΐτερον. Νῶϊν. ἀριστοφάνης. μείζω μὲν οὐδὲν, προσφορωτέραν δὲ ἔφασκε νῶϊν φάσειν τὸν κρέα. κράτιστον οὖν νῶϊν ἀποθανεῖν ἀνδρικώτατα. βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν. ὁ θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος. περὶ θεμιστοκλέους οὖν σοφοκλῆς φησιν. ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα ταύρειον πιεῖν. Νῶϊν. τουτέστιν ἡμῖν. δει- κτικῶς. Νωΐτερον. ἡμέτερον. Νώκαρ. ὁ δυσκίνητος. Νῶλα πόλις αὐσόνων παρὰ ἑκα- ταίῳ. πολύβιος δὲ νώλην αὐτήν φησιν. οἱ πολῖται νωλαῖοι καὶ νωλανοί. Νωλεμῶς καὶ νωλεμὲς. ἀδια- λείπτως. Νῶμα ὄνομα χώρας. Νωμεντὸς, πόλις οὐ πόρρω ῥώμης. οἱ πολῖται νωμεντῖνοι.

Νωμῆσαι. κινῆσαι. μερίσαι. Νώμησις. ἡ κίνησις. Νωμίστωρ ὄνομα κύριον. Νωμῶν. κείνων. ἐξετάζων. σοφοκλῆς. ὦ πάντα νωμῶν τειρεσία. ἄρρητά τε οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ. Νωνα- κρίνη. λέγεται ἡ καλλιστώ. Νωνακρὶς πόλις, ἀρκαδίας. ἡ περὶ πόλιν. ὁ πολίτης νωνακρείτης καὶ νω- νακριάτης. καὶ νωνακριάς. Νωνᾶς, ὄνομα κύριον. Νώνυμος. ἀνώνυμος. ἄδοξος. οὐδέ τις ἔσται τῆς λυκικῆς στρατιῆς νώνυμος ἦελίου. Νωπείθου. παροιμία. ὁμοία τῷ θεῷ πείθου. ἢ ἕπου.

Νώνυμνα πόλις σικελίας παρὰ φιλίστῳ. Νώρα. ὄνομα χώρας. Νώρβα. ὄνομα χώρας.

Νωρβανὸς ὄνομα κυρίου. Νωρικία ὄνομα χώρας. καὶ νωρικοὶ ἔθνος. ζήτει ἐν τῷ κατὰ βρεύνιον.

Νῶροψ ὁ λαμπρός. οἱ μὲν ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὴν στέρησιν τοῦ ὁρᾶν. ἀμαυροῖ γάρ φασι τὴν ὄψιν τὰ πάνυ λαμπρὰ καὶ διαχεῖ. ὥστε νώροψ χαλκὸς ὁ μὴ ἐῶν ὁρᾶν εἰς αὐτόν. ἐπαφρόδιτος δὲ ἐπερανῶς νώρα- κον πόλιν παννονίας, ἧς ὁ πολίτης νωρακινὸς, γίνεσθαι ἱστορεῖ ἐν παννονίᾳ σίδηρον. ὃς ἀκονηθεὶς, λαμ- πρότατός ἐστιν. ὅθεν καὶ νώροπά φασιν εἰρῆσθαι χαλκόν, ὡς εἴ τις εἴποι νωρακινόν. Νωσάμενος. νοήσας. γνούς. παρὰ καλλιμάχῳ. Νῶσαι. εἰς νοῦν λαβεῖν. Νῶτα θαλάσσης. ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης.

Νωτάρης, ὁ ἐπὶ νώτου αἴρων καὶ βαστάζων. Νωτιαία θρὶξ, ἡ τῶν μεταφρένων. Νωτίζω. τὰ νῶτα μεταστρέφω. καὶ νωτίσαι. ἀπελάσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ νῶτα διδόντων ἐν τῇ φυγῇ. Νωτοπλῆγα. μαστιγίαν. τὸν εἰς τὰ νῶτα τὰς πληγὰς λαμβάνοντα. φερεκράτης κρεπατάλοις. καὶ νωτοπλῆγα μὴ τα- χέως διακονοῦντα. Νῶτος. ἡ στοὰ τοῦ αὐτοῦ. ὅτι δὴ λεγόμενον πλῆθος τῶν ἀβάρων εἰς τὰ νῶτα περιορᾶσθαι.

Νωτοφόρος ὁ ἐπὶ νώτου βαστάζων. Νωχελῆ. βραδέα. καὶ νωχελὴς, βραδὺς. ὁ μαλακὸς. ἄχρηστος. καὶ νωχελία. ἀργία. Νοΐδιων. διαποικιμάτων. παρήγαγε δὲ ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ οἰνοῖ, τὸ νοΐδιον ὑ- ποκοριστικόν. τινὲς δὲ οὕτως. ὀνειδισμῶν καὶ λοιδοριῶν. ἀπὸ τοῦ οἴνου καὶ τῆς μέθης. ἀριστοφάνης. ἐγὼ δὲ πάντα κατὰ πᾶσαν βουλευμάτιον. γνωμίδιον. νοΐδιον. κάπειτα καθυποκοριστικὸν νοΐδιον εἶπεν. εἶτα συνήθως νοΐδιον. οὕτω καὶ ἐκ τοῦ προχοῦ γίνεται προχοΐδιον. καὶ ἐκ τοῦ βοὸς βοοσβοΐδιον. Νύκτα. τὰς συμφορὰς πολλάκις νύκτας ἡ γραφὴ καλεῖ. ἐπειδὴ οἱ ἐν συμφοραῖς περιπίπτοντες, ἐν σκότει διάγειν νομίζουσι. Νύ- κτα δυσείδω. τὴν χειμερινὴν φασί. Νυκταλός. ὁ νύκτα φιλῶν. περὶ διογενιανοῦ τοῦ κυνός φησιν. οὐ γὰρ ἦν τις νυκταλὸς καὶ ὑπνηλός. Νυκτερίδος αἶνος. αἰνιγματωδῶς δηλοῖ περὶ νυκτερίδος. ὑποκρίνεται ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα. Νυκτερινοὶ κύνες. οἱ λύκοι. ἡ νυκτερὶς μόνη τῶν πτηνῶν ζώων, καὶ γάλα ἔχει ἐν μαστοῖς. καὶ θηλάζει ἀθέως τὸ γεννώμενον. καὶ ὁ χαιρεφῶν νυκτερὶς ἐκαλεῖτο. καὶ ζήτει ἐν τῷ διοίσειν. Νυκτερίωνος. Νυκτίβιος. ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ διάγων. Νυκτὶ θοῇ ἀτά- λαντος. ὅμηρος τὰ φοβερὰ νυκτὶ ὁμοιοῖ. καὶ ἀλλαχοῦ. ὁ δ᾽ ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς. Νυκτικόραξ εἶ- δος ὀρνέου σημαντικοῦ, ὅτι τὰς οἰκουμένας φεύγων τῶν οἰκιῶν, ταῖς ἐρήμοις καὶ καταλελυμέναις προσ- τρέχει. τὰ γὰρ οἰκόπεδα, ἐρείπια φασίν. οὕτω καὶ τὸ στρουθίον δειλὸν ὄρνεον ὂν, ὑπὸ ἀγρυπνίας ἐλαύνει τὸν ὕπνον, Νυκτιλόχοι, λησταί. καὶ νυκτὶ περιπλανῆς παρὰ ἀριστοφάνει. Νύ- κτωρ. διὰ τῆς νυκτός. Νύμφα νύμφη ἰωνικῶς. ὡς τόλμα τόλμη. Νυμφαγωγὸς δοτική. Νύμφαι.

σκώληκες

σκώληκες οἱ ἐν τοῖς τῶν μελιττῶν κυττάροις, ὅταν ἤδη περὶ τὸ πτεροποιεῖν ἄρξωνται. οἱ δὲ ἁπλῶς τοὺς περὶ τοιού-
τους σκώληκας. σημαίνει δὲ τὸ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικείων αἰδοίων, νύμφην καλοῦσι. καὶ τῶν ῥόδων αἱ
κάλυκες αἱ μεμυκυῖαι, νύμφαι. καὶ αἱ νεόγαμοι κόραι, νύμφαι. καὶ αἱ μοῦσαι δὲ ὑπὸ λυδῶν νύμφαι. ὅτι δὲ
καὶ πάντων τῶν καρπῶν αἱ ἐκφύσεις οὕτω, δηλοῖ. περὶ δὲ τῶν θεῶν, Διονυσίῳ πᾶσα ἡ ἱστορία συνῆκται ἐν ἑβδομή-
κοντα καὶ τρισὶ βιβλίοις. Νυμφαῖον. νυμφῶν ἱερόν. Νύμφαιον. ἐν τῷ Πόντῳ ἐστὶ τὸ Νύμφαιον.
καί φησι Κρατερὸς ἐν ἐνάτῳ τῶν ψηφισμάτων ὅτι Ἀθηναίοις ἐτέλει τάλαντον. Νύμφαι
ἐπιδανοί. ἐν ἐπιγράμματι. Πανακέλλω νύμφαι ἐπιδανοὶ βακχιγάνος. ζήτει ἐν τῷ γάνος. Νυμ-
φαῖος οἶκος ἐν ᾧ αἱ νύμφαι εἰσί. νύμφιος δὲ κόσμος κτητικῶς, ὡς Τύριος. Λύδιος. Φρύγιος. νη-
μάτια ὧν νυμφίος ἀνήπτετο λαμπάδι παστάς, τούτων πυρκαιῆς οὐκ ἀλάμπων ἔτυχες. Νυμ-
φάδια. ἡ συμπεμπομένη ὑπὸ τῶν γονέων τῇ νύμφῃ. καὶ ἡ νεόγαμος δέ. καὶ ἡ γαμετὴ πρε-
σβυτέρα Πηνελόπη καὶ Ἑλένη. παρὰ Ἀθηναίοις, καὶ ἡ τοῦ Διὸς μήτηρ. καὶ ἡ θεὸς ἡ ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Νύμφη. πηγή. καὶ νεόγαμος γυνή. Αἰλιανὸς δέ, μὴν ἴστε ἐδόκει καὶ νυμφῶν διὰ πορείαν ναμά-
των. νύμφην δὲ καλοῦσι καὶ τὸ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικείων αἰδοίων. ὡς προγέγραπται. Νυμφικὰ
λουτρά. τὰ εἰς γάμους ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ κρήνης λαμβανόμενα. Νυμφίος ὄνομα ποτα-
μοῦ. Πίνδαρος. καὶ τὸν μέγιστον ἐκ παραδόσεως νυμφίον. ὅστις τί γῆς ταῖς ῥοαῖς ἐπιρρέων. διὸ ποτε-
ρεῖται τὸ καλεῖσθαι νυμφίος. Νυμφίου βίον. παροιμία. ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίου βίον.
οἱ γὰρ γαμοῦντες, ἐστέφοντο σύμβολα καὶ φυτοῖς πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας. Νύμφις. Νύμ-
φιδος Ξεναγόρου, Ἡρακλεώτης ἐκ Πόντου. ἱστορικός. περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν διαδόχων καὶ ἐπιγό-
νων, βιβλία κδ'. περὶ Ἡρακλείας βιβλία ιγ'. ἔχει δὲ μέχρι τῆς καθαιρέσεως τῶν τυράννων, τῶν με-
τὰ τοὺς ἐπιγόνους. καὶ μέχρι τοῦ τρίτου Πτολεμαίου. Νυμφοστολῆσαι. νύμφην κοσμῆσαι. Νυμ-
φοστόλος. νυμφαγωγός. Νυμφῶνος τοῦ κοιτῶνος. Νῦν. χρονικὸν ἐπίρρημα. νῦν δεῖ σε πάν-
τα δὴ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ. καὶ λῆμα θούριον φορεῖν. καὶ λόχους ἀφύκτους, ὅποι στρέφει, παρεμβα-
λεῖν. ποικίλος γὰρ ἀνήρ, κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους ἀμηχάνους πορίζειν. κάλων. σχοινίον. τροπικῶς
δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ ἴσου λέγει δεῖν τὰ ἄρμενα πάντα κινεῖν ὑπὲρ τοῦ περιγενέσθαι αὐτοῦ. Νῦν δή. ἀρτί-
ως. ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν. Πλάτων, Νόμων ε'. νῦν δὴ ὀλίγον ἔμπροσθεν τούτοις προστυχόντες τοῖς
λόγοις, οὔπω ταῦτ' ἐτίθεμεν. νῦν δὲ ἀπελελήσμεθα. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ. νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶ-
σ' ἐπὶ θήρας πόθον ἐστέλλου, νῦν δὲ ψαμμάθοισιν ἀκυμάντοις. καὶ ἐν Μελεάγρῳ. ὁρᾷς σὺ νῦν δή με ὡς
ἐπ' ἀξίῳ τύχην. μάγειρος ἐν Στεφανίδι. εἶπέ μοι. νῦν μὲν δὴ ὤμνυς μὴ γεγονέναι. νῦν ἔφης. ἐν γ' τῶν νόμων δια-
λελυμένων εἴρηκε, τὸ μὲν νῦν, ἐπὶ τοῦ παρόντος χρόνου. τὸ δὲ ἤδη, ἐπὶ συνδέσμου. ὃς δὴ πάντων τῶν πολέμων χα-
λεπώτατος ὡς φαμὲν ἡμεῖς νῦν δή. Νῦν εὐπλόηκα ὅτε νεναυάγηκα. ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα εὐτυχησάντων.
Ζήνων ὁ Κιττιεύς, καταλιπὼν τὴν περὶ ἐμπορίαν διδασκαλίαν, καὶ Κράτητος τοῦ φιλοσόφου φοιτητὴς γενόμενος, τοῦτο εἴ-
ρηκε ναυαγίῳ περιπεσών. καὶ εἰπών, εὖ γε ποιεῖ ἡ τύχη προσελαύνουσα ἡμᾶς φιλοσοφίᾳ, οὕτω γὰρ ἀπῆ-
ραι πρὸς φιλοσοφίαν. Νῦν εἰς χώραν ἦλθον. ἐπὶ τῶν πρῶτον μὲν οὐκ ἀνεχομένων ἐλθεῖν ὅ-
ποι δεῖ, ὕστερον δὲ αὐτομάτως παραγινομένων. Νῦν ἦλθον εἰς χορόν. νῦν τε παῖδες. Νυ-
μί. ἀντὶ τοῦ νῦν μέν. πολλαχοῦ δὲ τούτῳ χρῆται Ἀριστοφάνης. Νυνὶ δ' ὡς τύπῳ πρὸς σὲ γράφω. ἀντὶ τοῦ
ὁλοσχερῶς. Νῦν πᾶς κίνδυνος ἐμβαδανεῖται σοφίας. ἧς πέρι, τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν
μέγιστος. Νῦν ὁ ἀπείρων ἄμητος. ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν ἕκαστα πράττειν ὁ Φλέγων. Νῦν σωθεί-
ην. ἵν' ἡμῖν δίδαγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ χρόνου. παρὰ τὸν μῦθον εἴρηται τοῦτο τῆς μανθανούσης χελώ-
νης ἵπτασθαι παρὰ τοῦ ἀετοῦ, καὶ πεσούσης. Νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ Δάτιδος μέλος. ἐπὶ τῶν χαρμοσύ-
νων. ὁ γὰρ Δάτις σατράπης Περσῶν. ὃς ἀδονιμήσας κατὰ τὸν πόλεμον, ἑλληνίζειν βουλό-
μενος εἶπεν. ἥδομαι. καὶ εὐφραίνομαι καὶ χαίρομαι. καὶ ἐβαρβάριζε. Νύξ. εὐφρόνη.
καὶ ἡ σκοτία. νύξ ἐστι σκιὰ γῆς. ἀλλ' οὐχὶ τυχοῦσα. ἀλλ' ἡ γινομένη παρὰ τὴν τοῦ ἡλίου αἰτίαν.
τοῦ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ ὑπὸ γῆν, ὡς πρὸς τούτοις παρ' οἷς ἐστιν ἡ νὺξ ἡμισφαιρίῳ, ὥσπερ οὐχ ὁ ὑφ'
ὁποιασοῦν ἡδονῆς κρατούμενος ἀκρατής. ἀλλ' ὁ ὑπό τινος. Νὺξ ὑγρά. χαλεπή φησι. Νύ-
ξαι. ὅτι βαλεῖν τὸ πέμψαι πόρρωθεν. τὸ δὲ νύξαι, καὶ τύψαι, τὸ ἐκ χειρὸς τρῶσαι. Νυ-

εἴζῃ· ξύῃ· κνάσῃ. Νύρων· μύτλων. Νύσα· καὶ μετὰ τῆς ε· τέρμα· βαθμίς. Νυσήιον· ὄρος Διονύσου. Νύσια· ὀρχήματος εἶδος. τῶν γὰρ ὀρχήσεων, ἡ μὲν, βερεκυνθιακὴ λέγεται· ἡ δὲ, κρητικὴ· ἡ δὲ παρεική. νύσια οὖν τὰ βερεκύνθια. νύσια γάρ ἐστιν ἡ βερεκυνθιακή. κνώσια δὲ, κρητικά. ἐν μυσίᾳ δὲ καὶ κνωσσῷ, ἐπιμελῶς ἡ ὄρχησις. νύσια δὲ τὰ ἐν τῇ νύσῃ γινόμενα. ἔστι δὲ αὕτη Διονύσου ἱερά. ἐν τῇ κνωσσῷ καὶ ὡσαύτως. ἄλλως. τῶν ὀρχήσεων, αἱ μὲν, εἰσὶ διονυσιακαί. αἱ δὲ, κορυβαντικαί· αἱ ἐνόπλιοι. νύσιαι δὲ αἱ διονυσιακαί. κνώσιαι δὲ αἱ κορυβαντικαί. κνωσσὸς γὰρ πόλις κρήτης. ἐν τῇ κρήτῃ δὲ ὑπὸ τῶν κορυβάντων ἐτάφη ὁ ζεύς. Νύχιος· νυκτερινός. Νύχος· νύξ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ͂ Ν΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ἈΡΧῊ ΤΟΥ͂ Ξ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΝαι· κνεῖν τὴν κάρφην τῶν γυναικῶν τοὺς τῶν χερῶν, διὰ συνεχῆ τὴν ἐπὶ ἐργασίαν. Ξανῆσει· κοπιάσει. Ξανθόν· πυρρῶδες. Ξανθίζετε· οἷον τῷ μέλιτι χρωτίζετε· ἢ πυρρὰ τῇ ὀπτήσει ποιεῖτε. ἡ γὰρ καλῶς ἔχουσα ὄπτησις τῶν κρεῶν ἐστὶν, ἵνα πυρρὰ ᾖ. Ξανθίζεσθε· κοσμεῖσθε τὰς θρίχας. Ξανθικὸς ὄνομα μηνὸς παρὰ μακεδόσιν· ὁ ἀπρίλλιος. Ξανθοῦ· ἐπίσκοπος. Ξανθίου ὄνομα κυρίου. ἦν βοιωτὸς καὶ μονομαχῶν, ἀνῃρέθη ὑπὸ μελάνθου ἀθηναίου. ζήτει ἐν τῷ ἀπατούρια. Ξάνθος· κανδαύλου λυδὸς ἐκ σάρδεων, ἱστορικὸς· γεγονὼς ἐπὶ τῆς ἁλώσεως σάρδεων. λυδιακὰ βιβλία δ΄. ἐν δὲ τῷ β΄ τούτων ἱστορεῖ, ὡς πρῶτος Γύγης ὁ λυδῶν βασιλεὺς, γυναῖκας εὐνούχισεν, ὅπως αὐταῖς χρῷτο ἀεὶ νεαζούσαις. οὗτος ὁ ξάνθος ἱστορεῖ, ἀλκιμόν τινα βασιλεῦσαι τῆς ἐκείνου χώρας, εὐσεβέστατόν τε πρᾳότατον ἀνθρώπων. καὶ ἐπ' αὐτοῦ γενέσθαι εἰρήνην βαθεῖαν καὶ πλοῦτον πολύν. ἀδεῶς δὲ καὶ ἀνεπιβουλεύτως ζῆν ἕκαστον. εἶτα ἐπειδὴ ἑπτὰ ἔτη ἦν τῷ ἀλκίμῳ, προσελθόντας τοὺς λυδοὺς ἅπαντας ἐν κοινῇ πανδημεὶ προσεύξασθαι καὶ αἰτήσασθαι ἀλκίμῳ, τοιαῦτα ἔτη δοθῆναι, ὡς τὸ λυδῶν ἀγαθόν. ὃ καὶ ἐγένετο· καὶ ἐν εὐπορίᾳ τε καὶ εὐδαιμονίᾳ πολλῇ διῆγον.
Ξάνθος· ὁ ποταμός· ξανθὸς δὲ ὁ πυρρός. Ξανθότερος καὶ ξανθότατος. Ξανθοῖσιν· ὀρνέοις. Ξάνιον· κτένιον· ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες, ἐν τοῖς ἀναδέμασιν· οἷς κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ κεφαλῆς. Ξανῶ· κοπιάσω. σοφοκλῆς ποιμέσιν. ἥκω γὰρ τοῖς ἀχαιοῖς βουλόμενος μάχεσθαι, φησίν· ἢ δεῖ ξανῆσαι καὶ προγυμνάσαι χέρα. Ξαίνειν· τὸ τύπτειν. καὶ ξαίνεσθαι τὸ πάσχειν. φησὶν οὖν. ἡ βύρσα σου τυπτομένη διαφθαρήσεται. οἱ γὰρ βυρσεῖς τὰς βύρσας ξύλοις τύπτειν εἰώθασιν, ἵνα ἁπαλαὶ γινόμεναι, διαλάβοιεν ἀκριβῶς τοῦ φαρμάκου. ἐκέλευσε δὲ τὸ σῶμα ξαίνειν μάστιξι πάνυ πολλαῖς. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. πολλὰ θαλασσαίη ξανθεὶν ὑπὸ πηλάδι. πορθμίου στολοσπερμάδης ὁ λόγος. Ξαίνω· κνήθω· σπαράσσω· διαλύω· μαστίζω. Ξένα· θαυμαστά. Ξεναγία· δύο πεντακοσιαρχίαι ἀνδρῶν α κ δ΄. οἱ δὲ πλεῖστοι, τοῦτο τὸ πλῆθος, χιλιαρχίαν καλοῦσι. καὶ χιλίαρχον τὸν ἡγούμενον.
Ξεναγός· ὁ τῶν ξένων ἡγεμών. Ξεναγῶν· ξενοδοχῶν. παρὰ δὲ θουκυδίδῃ ξεναγοὶ, οἱ ἄρχοντες τῶν μισθοφόρων. ξένους γὰρ ἐκάλουν τοὺς μισθοφόρους. οἵ τε ἐκ πάσης πόλεως ξυνεφεστῶτες, ἠνάγκαζον εὐ τὸ ἔργον. Ξεναλίζω· τὸ συναθροίζω. Ξέναρχος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, βουκολίων, ἀθήναιός φησιν ἐν δευτέρῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν, καὶ πορφύρα. καὶ σκύθαι, ὡς αὐτός. καὶ δίδυμοι καὶ πένταθλοι καὶ πρίαπος. ὕπνος. στρατιώτης. Ξένου· θαυμαστοῦ. πίνδαρος. ὕλας χορηγῶν καὶ τοσαύτας καὶ ξένας. Ξένετος ὄνομα κυρίου. Ξενηλατεῖν. λακεδαιμόνιοι μετὰ πληγῶν ἐξήλαυνον τοὺς ξένους. ἀριστοφάνης. τί δὲ ἔστι δεινόν. ὥσπερ ἐν λακεδαίμονι ξενηλατοῦνται καὶ κεκινημέναι τινὲς πάλαι καὶ συχναὶ καὶ ἄλλοι. συνεχῶς τε τῷ ἐκεῖσε ἀποδιατρίβεσθαι γινομένης, ξενηλασία ἐγένετο. Ξενία. καὶ ξενίζω. φοίνιος ἄρης ὅτι ἐξένισεν αὐτόν. τουτέστιν ὅτι ἀπέκτεινε. ξένια τὰ ἄρτου, σφάγματα καὶ φόνοι. καὶ ἀρχίλοχος. ξένια δυσμενέεσσι λυγρὰ χαριζόμενος. Ξενίαν· καταγώγιον· κατάλυμα.
Ξενίας ὄνομα κυρίου. Ξενίζειν· ξένῃ χρᾶσθαι φωνῇ. ἢ ξενικῇ ἐπιτηδεύμασι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ξενίας χάριν τινὰ ὑποδέξασθαι. Ξενίζειν· οἱ μὲν, ξένῃ διαλέκτῳ χρῆσθαι. οἱ δὲ, ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν. Ξενίζων
συνεθῆ

συνεθήκατο. παρὰ ἡροδότῳ, ὡς ξένιον ἐδωρήσατο. Ξενικόν. ἐμπόριον. ὅπου οἱ ξένοι ἐμπορεύον-
ται. ὥσπερ ἀστικὸν ὅπου οἱ ἀστοί. Ξενικὸν ἐν κορίνθῳ. δημοσθένης φιλιππικοῖς καὶ ἀριστο-
φάνης. συνεστήσατο δ' αὐτὸ πρῶτος κόνων. παρέλαβε δ' αὐτὸ ἰφικράτης ὕστερον καὶ χαβρίας. ᾧ
χρησάμενοι τὴν λακεδαιμονίων μοῖραν κατέκοψαν, στρατηγοῦντος αὐτοῖς ἰφικράτους καὶ καλ-
λικλέους. Ξενικός. ὁ ξένος. ὁ ἀλλότριος. ὡς εἶδεν ἄγαλμα ξενικὸν καὶ ἱερουργίαν οὐκ ἐπιχώριον,
εἰς τὸ τιμώμενον παρῴνησεν. οἱ ξενικοὶ μισθοφόροι, τὸ παράπαν εἰώθασι χρησιμεύειν ἐν πολέμοις.
οἱ ἀθηναῖοι μὴ βουλόμενοι δι' ἑαυτῶν πολεμεῖν πρὸς τοὺς κορινθίους διὰ τὸν κίνδυνον, μισθού-
μενοι ξένους εἰς τὸν πόλεμον, ἔτρεφον αὐτούς. τοῦτο δὲ ἐν πολλοῖς τῶν πολέμων διεπράττοντο
ὅπερ ξενικὸν ἐκάλουν. Ξενικοῖς. ἀντὶ τοῦ ἀλλοτρίοις καὶ μὴ προσήκουσιν. ὅτι ἀνοίκειον τῶν ἑλλή-
νων ἐξαπατᾶσθαι. ἢ ξενικοῖς τοῖς ἀπὸ τῶν ξένων πρέσβεων λεγομένοις. ἀριστοφάνης. παύσας
ὑμῖν ξενικοῖσι λόγοισι, μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι. Ξένιον. δῶρον παρὰ ξένων διδόμενον. Ξέ-
νιος. ὁ τῆς ξενίας ἔφορος. λέγεται καὶ ξένιος ὁ ζεύς. Ξενίων ξενίωνος ὄνομα κύριον. Ξενιτευ-
ομένους. ἀντὶ τοῦ μισθοφοροῦντας. ἀντιφάνης λιβυδίκῳ. ἐγὼ ξενιτευόμενος ἐστρατευόμην. καὶ ξε-
νιτεύω ξενιτεία. Ξενοδοχεῖον. τὸ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενον. καὶ ξενοδόχος ὁμοίως. Ξενο-
κοπεῖν. ἐπὶ τοῦ πληγὰς λαβεῖν. οὕτω μεταγένης. Ξενοκράτης, ἀγάθωνος ἢ ἀγαθάνορος. χαλ-
κηδόνιος. μαθητὴς καὶ διάδοχος μετὰ σπεύσιππον πλάτωνος. τοῦ δέ, πολέμων. τοῦ δέ, κράντωρ. καὶ πέμ-
ψαντος αὐτῷ τοῦ μακεδόνος ἀλεξάνδρου, χρυσοῦ τάλαντα λ', αὐτὸς ἀπέπεμψεν εἰπών. βασιλέα
δεῖσθαι χρημάτων, οὐ φιλόσοφον. ἔγραψε περὶ τῆς πλάτωνος πολιτείας. Ξενοκράτης φιλό-
σοφος. ὃς ἐπὶ σωφροσύνῃ ἐτεθρύλλητο. ὁ δὲ πρὸς σωφροσύνην οὐδὲν μεῖον εἶχε τοῦ πλατωνικοῦ ξενοκρά-
τους. οὗτος συνέγραψε, τὸ οἰκοσκοπικὸν οἰώνισμα. οἷον ὅτι εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῆ ἢ ὄφις, τὸ δέ
τι σημαίνει. Ξενολόγιον, καὶ ξενολόγος. ὁ ξένους συλλέγων στρατιώτας. Ξένος. ὁ φίλος. ἐφοί-
των δὲ πρεσβεῖαι ἐκ τῶν πόλεων. ξένον τε αὐτὸν ἡγούμενοι καὶ βίου σύμβουλον. βωμόν τε ἱδρύσεως καὶ
ἀγαλμάτων. ὁ δέ, ἕνεκα τούτων διωρθοῦτο καὶ αὖθις. ἐν ταῖς ἰδίαις πόλεσι ξένους κρίνονται. Ξέ-
νος καὶ ὁ ξενοδόχος. ὁ ἀπόστολος. ἀσπάζεται ὑμᾶς ξένος ὁ φίλος μου. Ξενοφάνης. ἐν ἐλεγεί-ῳ.
περὶ τοῦ ἄλλοτε ἄλλον αὐτὸν γεγονέναι. καί ποτέ μοι στυφελιζομένου σκύλακος παριόντος, φασὶν ἐποι-
κτεῖραι καὶ τόδε φάσθαι ἔπος. παῦσαι, μηδὲ ῥάπιζ', ἐπειὴ φίλου ἀνέρος ἐστὶ ψυχή. τὴν, ἔγνων φθεγ-
ξαμένης ἀΐων. ἔσκωψε δ' αὐτὸν καὶ κρατῖνος ἐν πυθαγοριζούσῃ. καὶ ἐν ταραντίνοις. ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς
ἐὰν ἰδιώτην ποθὲν λάβωσιν εἰσελθόντα, διαπειρώμενον τῆς τῶν λόγων ῥώμης, ταράττειν καὶ κυκᾶν τοῖς
ἀντιθέτοις, τοῖς πέρασι. τοῖς παρισώμασι. τοῖς ἀποπλάνοις. τοῖς μεγέθεσι, νουβυστικῶς. Ξενο-
φῶν. γρύλλου. ἀθηναῖος φιλόσοφος σωκρατικός. ὃς πρῶτος ἔγραψε βίους φιλοσόφων. καὶ ἀπομνη-
μονεύματα. παῖδας ἔσχεν ἀπὸ φιλησίας, γρύλλον καὶ διόδωρον. οἳ καὶ διόσκουροι ἐκαλοῦντο. αὐτὸς δὲ
ἀττικὴ μέλιττα ἐπωνομάζετο. γέγονε δὲ συμφοιτητὴς πλάτωνος. καὶ ἤκμαζε κατὰ τὴν ἐνενηκοστὴν ὀγδόην
ὀλυμπιάδα. ἔγραψε βιβλία πλείονα τῶν μ'. ὧν καὶ ταῦτα. κύρου παιδείας, βιβλία η'. κύρου ἀνα-
βάσεως, βιβλία ζ'. ἑλληνικῶν, βιβλία ζ'. συμπόσιον. καὶ ἄλλα πολλά. Ξενοφῶν. σωκράτους μα-
θητής. ἐστρατεύσατο ἐπὶ πέρσας κύρῳ συνανελθὼν ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἀρταξέρξην. ὁ κῦρος δὲ ἦν
μετὰ τισσαφέρνην ὕπαρχος ὑπὸ δαρείου τοῦ πρεσβυτέρου τῶν ἐν τῇ ἀσίᾳ καθεστάς. μετὰ δὲ τὸν δαρείου θάνατον, κῦ-
ρον ἀρταξέρξης διαβληθέντα ὑπὸ τισσαφέρνους ἀναιρεῖν μέλλων, ἀφῆκε. παρυσάτιδος τῆς μητρὸς
παραιτησαμένης αὐτὸν καὶ τὴν στρατιὰν αὐτοῦ φυλαξάσης. ὁ δέ, ὡς τισσαφέρνει πολεμῶν, ἤθροι-
σε δύναμιν, καὶ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἔγνω στρατεύειν. πεντακόσιοι δὲ κατέλιπον τὸν κῦρον καὶ ἔφυγον
ἐκ τῶν συστρατευσάντων ὁπλῖται. καὶ πελτασταί, ͵αφ'. ξενοφῶν δὲ συνανέβη. δέκα οὖν βαρβά-
ρων μυριάδας συναθροίσας, ὡς ἐπὶ πισίδας ἐνθένδε ἐπορεύετο. ὡς δὲ τὰ ἔθνη διῆλθεν ἐφ' ἃ στρα-
τεύειν ἐπροφασίζετο, συνεῖδον οἱ ἕλληνες ἐπὶ βασιλέα εἶναι τὴν στρατείαν, ὤκνουν τὴν ἀνάβασιν. κλε-
άρχου δὲ εἰπόντος τὴν ὑποστροφὴν ἄπορον εἶναι κύρου μὴ συναιρουμένου, συνῄεσαν. κῦρος δὲ γυμνῇ τῇ
κεφαλῇ πρὸς τισσαφέρνην μαχόμενος, κλεάρχου δὲ παραινοῦντος αὐτῷ μὴ πολεμεῖν, ἀπέθανεν.
οἱ δὲ ἕλληνες ὑπὸ κλεάρχῳ τεταγμένοι, ἀριαῖον προεβάλλοντο βασιλέα αὐτῶν. ὁ δέ, παρὰ τῇ

σατο. βασιλεὺς δὲ τὴν τοῦ κύρου κεφαλὴν καὶ χεῖρα δεξιὰν ἀποκόψας, τοῖς ἕλλησιν ἔπεμπε ζητῶν τὰ
ὅπλα ὡς παρὰ νενικημένων. οἱ δὲ, οὐκ ἔδοσαν. δόλῳ δὲ τισσαφέρνης παραβὰς τοὺς ὅρκους, προδίδω-
σι βασιλεῖ τῶν ἑλλήνων, κλέαρχον καὶ μένωνα καὶ τοὺς λοιποὺς στρατηγοὺς τῶν ἑλλήνων, οὓς ἀναιρεῖ. καὶ ξενο-
φῶν αὐτῶν στρατηγεῖ, καὶ πάντας νικᾷ. ἐλθόντες δὲ καὶ εἰς θρᾴκην, ἐμίσθωσαν ἑαυτοὺς σεύθῃ τῷ βα-
σιλεῖ μύριοι διασωθέντες. Ξενοφῶν ἀντιοχεύς. ἱστορικός. βαβυλωνικά. ἔστι δὲ ἐρωτικά.

Ξενοφῶν, ἐφέσιος ἱστορικός. ἐφεσιακά. ἔστι δὲ ἐρωτικὰ βιβλία ι'. περὶ ἁβροκόμου καὶ ἀνθίας. καὶ
περὶ τῆς πόλεως ἐφεσίων. καὶ ἄλλα. Ξενοφῶν, κύπριος. ἱστορικός. κυπριακά. ἔστι δὲ καὶ αὐτὰ
ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἱστορία, περί τε κινύραν καὶ μύρραν καὶ ἄδωνιν. Ξενῶνος. δόμου ὑποδε-
χομένου τοὺς ξένους καὶ ἀρρωστοῦντας. Ξέω. αἰτιατικῇ. Ξέρξης. περσῶν βασιλεύς. οὗτος τοῦ
πατρὸς δαρείου τελευτῶντος, καὶ μέμνησο μαραθῶνος εἰπόντος, ἐπὶ τὴν ἑλλάδα ἐστράτευσε. καὶ
πρῶτον κήρυκας ἔπεμψεν αἰτοῦντας γῆν καὶ ὕδωρ. ἀθηναῖοι μὲν οὖν, τοὺς πρέσβεις ἐξεκήρυξαν
ἐκ τῆς πόλεως. καὶ τὸν ὑπακούειν συμβουλεύσαντα, κατέλευσαν καὶ γυναῖκα καὶ παῖδας. λακεδαι-
μόνιοι δὲ εἰς φρέαρ ἐμβαλόντες, γῆν ἐπέβαλλον. μηνίσαντος δὲ τοῦ θεοῦ, ἐνόσησαν. χρήσαντος δὲ τοῦ
πυθίου, δοῦναι δίκας ξέρξῃ ὑπὲρ τῶν κηρύκων, βοῦλις καὶ σπέρχις, αὐθαίρετοι πορευθέντες ἀνῆλθον δώσον-
τες δίκας. ὁ δὲ, θαυμάσας ἀφῆκε ζῶντας. καὶ ἡ νόσος ἐπαύσατο. ὁ δὲ, πεζῶν μὲν μυριάδας τῶν αἰγυπτίων
καὶ φοινίκων καὶ κυπρίων πλείστας ἔχων, ἐστρατοπέδευσεν. ἐν σάρδεσι δὲ γενομένῳ, ὁ ἥλιος ἐξέλιπεν. εἶ-
χε δὲ ἐπιλέκτους μυρίους, οὓς ἀθανάτους ἐκάλει. διώρυξε καὶ τὸν ἄθω μακεδονικὸν ὄρος. ἔζευξε καὶ
τὸν ἑλλήσποντον μεταξὺ σηστοῦ καὶ ἀβύδου. διαλυθέντος δὲ ὑπὸ χειμῶνος μέρους, πέδας τε εἰς τὴν θά-
λασσαν καθῆκε, καὶ ἐμαστίγου τὸ ὕδωρ. προσενεχθεισῶν δὲ αὐτῷ καὶ σιταγωγῶν νηῶν ἑλληνίδων, ἀ-
φῆκε. τροφὴν εἶναι δούλων εἰπών. κατασκόπους δὲ λαβών, δείξας τὴν δύναμιν πᾶσαν ἀφῆκε.

Ξεστίον. μέτρον ἐπὶ ὑγρῶν. Ξεστόν. ὡμαλισμένον. Ξένιον. φιλικόν. καὶ ξένιος ζεύς.

Ξενοδόκης. Ξεῖνοι, οἱ ἀπὸ ξένης φίλοι. Ξηνός. ὁ ἡγεμών. Ξηραλοιφεῖν. αἰσχίνης κατὰ
τιμάρχου. ξηραλοιφεῖν ἔλεγον, τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι. μήποτε δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀλειπτῶν
λεγόμενον ξηροτρίβεσθαι οὕτως ἐλέγετο. Ξηραλοιφία, καὶ ξηραλοιφεῖν, τὸ αὐτὸ τῷ λέγεσθαι ἀ-
λείφεσθαι. Ξηραίνω, τὸ ψύχω. Ξηρίον, εἶδος ἰατρικόν. Ξηρόλοφος. ὅτι ὁ ξηρόλοφος,
πρώην μὲν θέμα τινῶν ἐκαλεῖτο. ἐν αὐτῷ γὰρ κοχλίαι ις'. καὶ ἀρτέμιδος σύνθετος στήλη. καὶ σε-
βήρου τοῦ κτίσαντος. καὶ θεμάτιον ὑπῆρχεν. ἔνθα ἔθυσιάσε πολλὰς θυσίας σεβῆρος. ἔνθα καὶ χρησμοὶ
πολλοὶ τῷ τόπῳ τετύπωνται. καθ' ὃν καιρὸν καὶ κόρη παρθένος ἐτύθη. καὶ θέσις ἦν ἀστρονομικὴ λς'
χρόνους διαρκέσασα. Ξηρός, ὁ ἰσχνός. Ξηρὸς ἱδρώς. ὁ μὴ ἀπὸ λουτρῶν, ἀλλ' ἀπὸ γυμνα-
σίων καὶ πόνων γινόμενος. Ξηρὸς λίθος. ὁ ἄνευ πηλοῦ κτιζόμενος. ἦν δὲ λίθῳ ξηρῷ διεσκευα-
σμένον τὸ φρούριον, ἐκ μεγάλων λίθων συνηρμοσμένον. Ξίρις. εἶδος φυτοῦ ἀρωματικοῦ.

Ξιφήν. ὁ φέρων ξίφος. Ξιφήρης. ξίφος ἔχων. καὶ τὸ πληθυντικὸν ξιφήρεις. Ξιφηφορία.
τὸ φέρειν τὰ ξίφη. καὶ ξιφηφόρος. Ξιφίζειν. τὸ χειροτονεῖν. παραπλήσιον ξίφει τὸ τῆς χειρὸς σχῆ-
ματίζοντα. Ξιφισμός. σχῆμα ἐκ τῆς ἐμμελείας καλούμενος. Ξιφοκτονεῖ. ξίφεσιν ἀναι-
ρεῖ. Ξίφος, καὶ ξιφείδιον. Ξιφουλκία. ἐκεῖνοί φασι ξιφουλκίας ἀμοιρεῖν. Ξόανον. ἄ-
γαλμα εἴδωλον. ζῴδιον. ἀνδριάς. Ξουθή. ἡ μορφωτάτη. οὐδέ με κεκλιμένον σκιερὴν ὑπὸ φυλ-
λάδα τέρψεις. ξουθῶν ἐκ στομάτων γωνὴ δὴ κρέκουσα μέλος. Ξουθῆς. ἀεισοφάνης δὲ μῆς γένος
ξουθῆς, μελέων πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω. Ξουθόν. λεπτόν. καὶ πυρὸν ἀργυροῦν. ξανθόν.
καλόν. πυκνόν. ὀξύ. ταχύ. οἱ δὲ, ποικίλον. ἀειδές. διαυγές. ὡς περ ξοῦθος ἱππαλεκτρυὼν τοὺς
λόφους σείων. Ξοῦθος, ὄνομα κύριον. ζήτει ἐν τῷ βοηδρομία. Ξυγγενὴς τοῦ μου τρόπου. αὐ-
τὶ τοῦ ταὐτά μοι πράττουσι. Ξυνεκοῦ. συνῆλθε. ὦ δέσποινα νίκη. ξυγγενοῦ. Ξυνέωργος. προπα-
ροξυτόνως. ξύνθετον γὰρ ὡς πάνσοφος. πάνσοφος. τὰ γὰρ εἰς ος ὀξύτονα, συντιθέμενα βαρύνε-
ται. ἀεισοφάνης πλούτῳ. τοὺς ξυνεωργοὺς καλέσον. Ξυγγνώμη πρῶτον πεῖρα. ἐπὶ τῶν ἐν πρώ-
τοις τινὸς διαμαρτανόντων. Ξυγγραφεῖς. οἱ περὶ πείσανδρον ἐλθόντες εἰς ἀθήνας, πρῶτον μὲν
τὸν δῆμον ξυλλέξαντες, εἶπον γνώμην δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι ξυγγραφέας αὐτοκράτορας. τούτους γρά-

ψαντας

ψαντας γνώμην εἰσενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητὴν, καθότι ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται.
ἐπειδὴ ἡ ἡμέρα ἐφῆκε, ξυνέκλεισαν τὴν ἐκκλησίαν ἐς τὸν Κολωνόν, ὅ ἐστιν ἱερὸν Ποσειδῶνος, καὶ ἐσή-
νεγκαν οἱ ξυγγραφεῖς ἄλλο μὲν οὐδέν, αὐτὸ δὲ τοῦτο· ἐξεῖναι μὲν Ἀθηναίοις ἀνατεὶ εἰπεῖν γνώμην ἣν
ἄν τις βούληται· ἢν δέ τις τὸν εἰπόντα ἢ γράψηται παρανόμων, ἢ ἄλλῳ τῳ τρόπῳ βλάψῃ, μεγάλας
ζημίας ἐπέθεσαν. ἐνταῦθα δὲ λαμπρῶς ἐλέγετο ἤδη, μήτε ἀρχὴν ἄρχειν μηδεμίαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ
κόσμου, μήτε μισθοφορεῖν. προέδρους τε ἑλέσθαι πέντε ἄνδρας. τούτους ἑλέσθαι ἑκατὸν ἄνδρας.
καὶ τῶν ἑκατὸν ἕκαστον πρὸς ἑαυτὸν τρεῖς. ἐλθόντας δὲ αὐτοὺς τετρακοσίους ὄντας εἰς τὸ βουλευτήριον ἄρ-
χειν ὅπῃ ἂν ἄριστα γινώσκωσιν αὐτοκράτορας. καὶ τοὺς πεντακισχιλίους δὲ ξυλλέγειν ὁπότε ἂν αὐ-
τοῖς δοκῇ. ἦν δὲ ὁ ταύτην τὴν γνώμην εἰπὼν Πείσανδρος καὶ τἆλλα ἐκ τοῦ προφανοῦς προθυμήμα-
τα ξυγκαταλύσας τὸν δῆμον. Ξυγγράψαι καὶ γράψαι. τὸ μὲν γράψαι, ἑνὸς πράγματος. τὸ
δὲ ξυγγράψαι, ἐπὶ πολλῶν. ἢ ξυγγράψαι, τὸ μετ' ἐπιμελείας καὶ σπουδαίως συντάξαι. γράψαι δὲ
τὸ ἁπλῶς καὶ μὴ ἐπιμελῶς τὴν ἀλήθειαν εὑρεῖν. Ξύγγραφε. ὡς παρ' Ὁμήρῳ. ἔνθεν καὶ ξυσ-
μα τὰ γράμματα. Ξυήλην. τὴν ξυάλην λέγομεν. Ξενοφῶν ἐν τῇ Κύρου ἀναβάσει· εἶχον δὲ θώρακας
λινοῦς μέχρι τοῦ ἤτρου, ἀντὶ δὲ τῶν πτερύγων ὡς πρὸς τὰ πυκνὰ ἐστραμμένα. εἶχον δὲ καὶ κρά-
νη. καὶ περὶ τὴν ζώνην μαχαίριον ὅσον ξυήλην Λακωνικήν. ἣν Ἀττικοὶ κνῆστιν, Λάκωνες δὲ ξυή-
λην λέγουσι μόνον. ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν κνήστι χαλκείῃ. οἱ μὲν οὖν Ἀττικοὶ, τὸ ῥῆμα οὕτως λέ-
γουσι· καὶ πικνεῖν καὶ παθίειν. οἱ δὲ Λάκωνες, τὸ ὄνομα ξυήλην. ὡς καὶ Ξενοφῶν φησιν ἐν τῷ τε-
τάρτῳ τῆς ἀναβάσεως· ὅτι Δρακόντιος ἔφυγεν ἐκ Σπάρτης παῖς ἔτι ὤν, ἀποκτείνας ξυήλῃ
Λακωνικῇ παῖδα. διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ κνεῖν ὡς οἱ Δωριεῖς, ξύειν λέγουσιν. ὡς καὶ Σώφρων· ἄντις τὸν
ξύοντα ἀντιξύει. καὶ πάλιν ξύεται ὁ χορηγός. Ξυλλαβεῖν. διττή ἐστιν ἡ χρῆσις τοῦ συλλαβεῖν
παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. πρὸς γὰρ διάφορον κλίσιν, διάφορος καὶ ἡ διάνοια. ἐὰν μὲν γὰρ πρὸς αἰτια-
τικὴν ἡ σύνταξις ᾖ, ἔχθραν καὶ δυσμένειαν παρίστησι τοῦ συλλαμβάνοντος, κακουργίαν δὲ τοῦ συλ-
λαμβανομένου ὡς νῦν. ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· οὐχὶ συλλη-
ψόμεθα αὐτόν; ἐὰν δὲ πρὸς δοτικήν, σημαίνει φιλίαν καὶ συμμαχίαν. ὡς Ἰσοκράτης ἐν ταῖς
παραινέσεσιν. ὁρῶ δὲ καὶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν. ἴσον τῷ, συναγωνιζομένην. ἐπάγει
γοῦν. καὶ τὸν παρόντα καιρὸν συναγωνιζόμενον. Δημοσθένης πρώτῳ Φιλιππικῶν. Ξύλα
κλίνης. τὰ τῶν κλινῶν. Ξυλεία, ἡ τῶν ξύλων τῶν ναυπηγησίμων συλλογή. Ξύλινος.
Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτ' ὀρθόν. ὅτι δυσχερὲς ἐκ φαύλων, ἀγαθοὺς ἀπεργάσασθαι. Ξύλο-
χος. σύνδενδρος καὶ ξυλώδης πάγος. δρυμός. ὕλη. χέρσος. ἀγρός. τόπος. οἱ δὲ, κοίτην θηρίου. οὐ γὰρ
ἱκετεύημ' ἄνδρες αὖθις ἐπὶ ξύλοχον. Ξυλυφίων. οἱ ἐν ἐπὶ τῶν ἁπλῶν ξυλυφίων, ὃ συνάψαν-
τες ἀφῶμεν αὐτά. ὅτι Διοκλῆς ὁ Ἀθηναῖος, πρῶτος εὗρε τὴν ἐν τοῖς ὀξυγράφοις ἁρμονίαν ἐν
ὀστρακίνοις ἀγγείοις, ἃ περιέκρουον ἐν ξυλυφίῳ. Ξύλων ὀρεψίμων. στεγάσματα τὰ ἐπὶ τὰ ἐρέ-
ψιμα, εἰς τὰς οἰκίας κατατεταγμένα. Ξυμβαλλεῖν. νοεῖν. ὁ δὲ, οὐ χαλεπῶς εἶχε ξυμβαλ-
λεῖν τὸν στρατηγὸν ἐμβεβληκέναι αὐτοῖς τὸν φόβον. Ξυμβαίνοντα. συμφωνοῦντα. περὶ τὰ
ἔργα τοῖς λόγοις ξυμβαίνοντα ὀφθῆναι. Ξυμβαινούσης. συμφωνουμένης. ἀρεσκούσης. ὅ-
τι ἀπάρχων ἔσται τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῆς ξυμβαινούσης τιμῆς. καὶ αὖθις
ἐθέλειν σπείσασθαι, εἰ μάθοι ἐφ' οἷς τισι ξυμβαίνοιεν. Ξύμβλητο. συνήντησε. Ξύμβο-
λον. ὄρνιν φασίν. ἐπειδὴ συμβόλους ἐποίουν τοὺς πρώτους συναντῶντας καὶ ἐξ ἀπαντήσεως
προσημαίνοντας. Ξυμβόλους. οὕτω τοὺς διὰ τῶν ἀπαρμῶν οἰωνισμοὺς ἔλεγον. ἀνε-
τίθεντο δὲ οὗτοι Δήμητρι. Ξυμμίξασα. ξυντυχοῦσα. οὐ γὰρ μία δὴ δεινοτέρα σου ξυμμίξασα
οἶδα γυναικί. ἀντὶ τοῦ ἱκανωτάτη. φρονιμωτάτη. Ξυμπάθεια. συμπάθεια. ὅλως
δὲ ὁ διὰ τοῦ ξ σχηματισμός, κοινός ἐστι τῶν τε Ἰώνων καὶ τῶν Ἀττικῶν. Ξυμπνήσαντα. ἀντὶ τοῦ ὑπο-
μείναντα. Ξυμφέρω. ξυμβαστάζω. φέρειν αἱ γλῶσσαι ξυμφέρω. Ξυμφορὰν Θουκυδίδης, τὴν ἀπὸ
περιστάσεως δυστυχίαν, καὶ οὐκ ἐξ οἰκείας ἀβουλίας κακοπραγίαν ἤτοι κακίαν. καὶ γὰρ αἱ τῆς φύ-
σεως ἐλαττώσεις καὶ διαστρώσεις, κακίαι πάντως εἰσίν. ἡ ξυμφορὰ τὰς ἀτυχίας ἐνδέχεται τὸ

ὁ δημότης ξυπεταιών. Ξυρεῖ τὸ ἐν χρῷ, ὥστε μὴ χαίρειν τινά. ἀντὶ τοῦ μέχρι βάθους διικνεῖται
ὥστε μὴ χαίρειν. τὸ δὲ τινά, παρέλκον. Ξυρήκης. ὁ κουρεῖον. ἢ ξυρήσιμος. Ξυρισμός. Ξυρί-
δες. λαμπάκια. ξυλάβδια. ἢ ἄλλο τι ὑπόδημα διάφορον. Ξυρὸς εἰς ἀκόνην. παροιμία. πρὸς τοὺς
ὑπερβάλλονται τυγχάνοντας. ὁμοία τῇ, ὄνος εἰς ἄχυρα. Ξυρὸς, τὸ ἐργαλεῖον. Ξυροῦ ἀκ-
μῆς, τοῦ ὀξυτάτου κατὰ λεπτότητα τῶν σιδηρείων. Ξύσιτος. σύντροφος. συνδιαιτητής. Ξυ-
σταλύσσω. ζῶ σοι ὀπίσω τῷ ἔρωτι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κρεῶν. Ξυστάρχης. τοῦ γυμνασίου ἄρχεις.
Ξυστίδα. λεπτὸν ὕφασμα. περιβόλαιον. καὶ ξυστίδα τὸ παχὺ ἱμάτιον. Ξυστίς. χιτὼν ποδήρης
γυναικεῖος. οἱ δὲ, τραγικὸν ἔνδυμα ἐστιλβωμένον καὶ ἔχον ἐπιπόρπημα. οἱ δὲ, τὸ λεπτὸν, πα-
ρὰ τὸ ἐξύσθαι. ἰδίως δὲ τὸ τῶν τραγῳδῶν ἔνδυμα. Ξυστὶς λέγεται τὸ κροκωτὸν ἱμάτιον. ὃ οἱ ἡνί-
οχοι μέχρι τοῦ νῦν φοροῦσι πομπεύοντες. χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τραγικοὶ βασιλεῖς. Ξύστιδα
προπαροξυτόνως οἱ ἀττικοί. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ὥσπερ μεγακλέης ξυστίδ' ἔχων. ἔστι γὰρ ἱπ-
πικὸν ἔνδυμα, ὡς ἐνταῦθα ἀριστοφάνης. οἱ δὲ τὸ ἀκόντιον εἶπον. Ξυστόν. δορύλλιον. ἀκόν-
τιον. καὶ τὸ τέλειον δόρυ. καὶ ὁ τόπος ἔνθα οἱ ἀθληταὶ γυμνάζονται. ἀρριανὸς τὰ σημεῖα τῆς ἐπι-
λέκτου στρατιᾶς ἀετοί. εἰκόνες βασιλέων. στέμματα πάντα χρυσᾶ
ἀνατεταμένα ἐπὶ ξυστῶν κατηργυρωμένων. Ξυστός.
ὁ ἐξεσμένος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ξ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ὄα, ἀκροδρύων εἶδος μήλοις μικροῖς ἐμφερές. ὀπώρα κόα. Ὀαρίζω. τὸ γυναιξὶ
λαλῶ. ὄαρος γὰρ ἡ ὁμιλία. Ὀαρισμοί. διαλογισμοί. Ὀαριστὺς, γυναικώδης ὅ-
μιλος. Ὀβελίας ἄρτος. Ὀβελὸς καὶ ὀβελίσκος, ἡ σούβλα. ξενοφῶν. ἐπάτα-
ξεν ἔνδον βουπόρῳ τις ὀβελίσκῳ διαμπερὲς τὸν μηρὸν τοῦ ἐπιστάτου. καὶ παροιμία, τὸ θερμὸν
τοῦ ὀβελοῦ. ἐπὶ τῶν τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων αἱρουμένων. Ὀβολός. ὁ τόκος. εἶδος νομί-
σματος. ὀβολὸς δὲ παρὰ ἀθηναίοις, ἓξ ἐστὶ χαλκῶν. ὁ δὲ χαλκοῦς, λεπτῶν ἑπτά. τὸ δὲ τάλαντον
τοῦ ἀργυρείου τῶν νῦν, τέσσαρα. καὶ νομίσματος, κ΄ καὶ ς΄. ἡ δὲ μνᾶ, ἑξηκοστόν ἐστι τοῦ ταλάντου τοῦ
χρυσίου ἑξαπλάσιόν ἐστι. Ὀβολοῦ κρεμάννοις τὴν βουλὴν ἀναλαβὼν ἐλήλυθα. ἀριστοφάνης.
ἀντὶ τοῦ συναρπάσας ἱκανοὺς καὶ κουφίσας, καὶ μετεωρήσας εἰς ἑαυτὸν τῇ ἐννοίᾳ ἔπεισα ἐρέπειν.
ὀβολοὶ δέ εἰσιν, οὓς καλοῦμεν φόλλεις. ὁ δὲ ἰουστινιανὸς τῶν ἀργυραμοιβῶν ὑπὲρ ἑνὸς στατῆρος χρυ-
σοῦ, προΐεσθαι τοῖς ξυμβάλλουσιν εἰωθότων δέκα καὶ διακοσίους ὀβολοὺς, αὐτὸς ἐπιτεχνώμενος
κέρδη οἰκεῖα, π΄ καὶ ρ΄ μόνους ὑπὲρ τοῦ στατῆρος διετάξατο δίδοσθαι ὀβολούς. καὶ αὖθις ἀριστο-
φάνης. φέρ'. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ δύ' ὀβολώ. διὰ τὸ λεγόμενον ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ
στόματος δύο ὀβολοὺς βάλλουσι. λέγεται καὶ τριώβολον. τῶν στρατηγῶν βλακείας χάριν προστιθέντων. ζή-
τει περὶ ὀβολοῦ ἐν τῷ ἀσσάρια. Ὀβολοστατεῖ. ἀντὶ τοῦ δανείζει. λυσίας. οὐδὲν οἱ πολλοὶ ἐλάτ-
τονα τόκον λογίσαιντο σοι, ἢ ὅσον οὗτοι ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττονται. ἔλεγον δὲ
ὀβολοστάτας τοὺς δανειστάς. ὡς ὑπερείδης καὶ ἡ κωμῳδία. Ὀβολοστάτης. χρησμὸς πυθίας. ὃ
βούλομαι δός. μὴ δίδου δ' ὃ μὴ θέλω. Ὀβωμὸς πρὸς τὸ ἱερόν. Ὀμβριμοεργός. ὁ μεγάλα ἔρ-
γα ποιῶν. Ὄμβριμος. ἰσχυρός. Ὀμβρών. ὄνομα πόλεως. Ὄμβρυζον χρυσίον. τὸ πολλάκις
ἑψηθὲν. τὸ καθαρώτατον. Ὀγδόη, ἡ μέλλουσα κατάστασις. δὲ σημεῖον δὲ τοῦ ἑπτὰ κεῖται τὸ ὀκτώ. Ὀγδοή-
κοντα. καὶ ὀγδώκοντα. ἀπὸ ἐπὶ τοῦ τοῖς κλήτων, ὀγδώκοντ' ἐξεπλήρωσε ταῦτα. Ὀγδοηκοστός. ὀγδοηκοντα-
έτης. Ὄγκινοι. ἐν δὲ τῷ χάσματι τοῦ τόπου ὑπῆρχον ὄγκινοι, οἱ μὲν, ἄνω. οἱ δὲ, κάτω. Ὄγκιον. ἀγγεῖ-
ον ἐν ᾧ τὰ σίδηρα. Ὄγκος, τὸ βάρος. σοφοκλῆς. μικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
περὶ τῶν ὀρέστου λειψάνων. καὶ ἐν τραχινίαις. ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν μηδὲν ὤν

καὶ ἄοικον τὸ ἀδέξιον. Ὄγκος. Πεισίδης· εἰς δὲ τοὺς ὄγκους τοὺς στρατοῦ περισχίσας, ἐφ' ἕλκε τοὺς σούς, τὸ δ' ὅν περιδέχων. Μαυρίκιος δ' ὁ βασιλεὺς συνεκέρασεν ἐν ἑαυτῷ ἄμφω ταῦτα ἐναντίως ἔχοντα ἀλλήλοις, ὄγκον φρονήματος καὶ πραότητα. καὶ αὖθις· καρτερὸς ὁ Μακεδὼν, μέγιστός τε ὀφθῆναι καὶ ἐν τῷ πόρρω ὄγκου βασιλικοῦ. Ὄγκινοι, αἱ ἀγκίδες. Ὀγκύλλεσθαι· ὑψαυχενεῖν· καὶ ὄγκους περιβάλλεσθαι, σεμνύνεσθαι. ἐν δὲ τῷ περὶ Εἰρήνης δράματι, φησὶν Ἀριστοφάνης· ὑπερτείνεσθε πᾶς καὶ κάτατε τοῖς κάλ. εἰ δὲ μὴ ἑλκόντων φησί. καὶ ὀγκύλλεσθε. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· οἱ ὀγκύλλεσθε· ἀντὶ τοῦ οἷα ὑπερείδεσθε· μὴ τῷ χοινίῳ προσποιούμενοι ἕλκειν. οὐχ ἕλκετε δ'· ἢ τὸ ὄγκῳ περιβάλλεσθε καὶ σεμνύνεσθε καὶ ὑπερηφανεύεσθε. ὡς φιλοπόλεμοι δ' οὐχ εἷλκον· κῶς ἐκ σπουδῆς. Ὀγκυλλόμενος· ὑπερηφανῶν. Ὄγμος· ὁ στίχος ἔφοδος τῶν θεριστῶν. καὶ ὄγμη σταχύων. καὶ Σοφοκλῆς· Φορβῆς χρείᾳ στίβον ὀγμεύει τόνδε τάλας σοῦ. καὶ ἐπόγμιος Δημήτηρ, ἔφορος τοῦ θέρους. ἐν ἐπιγράμματι· τὰν ὄιν ὦ δάματερ ἐπόγμιε, τάν τε κερῶντα μόσχον. Ὄχναι· ἀχράδες ἢ ἄπια.

Ὀδάξ· τοῖς ὀδοῦσιν ἐνδεδηχότες. Διόγενες ἀπέλειπες ἔλαβέ σε μόρος ἐς Ἀΐδος· ἔλαβε μὲν κυνὸς ἄγριον ὀδάξ. Ὀδαξησμός· κνησμός. καὶ ὀδόντων σεισμός. Ὀδαῖα, τὰ ἐφόδια.

Ὀδαίναθος, ἀπὸ Συρίας. οὗτος τῷ φιλοσόφῳ πλεῖστα χρόνῳ συνὼν, ἀπειρῶν ἐνεπίμπλατο τῶν δογμάτων ἀνάλου διατριβαῖς. καὶ οὐκ εἰς τὸν λόγον ἀνύτειν συμποδιζόμενος· ἀλλὰ πρὸς σύνεσιν τοῦ ἀληθοῦς, ἐνδεέστερος ἦν ὁ Ὀδαίναθος. οὐκ οὖν δεῖν οἴεσθαι ἐκεῖνος ἠξίου τὸν φιλόσοφον ἐρωτᾶσθαι· ὁ δὲ ἀποκρίνεσθαι ἐν τῷ ἐπιτυχόντι ὁπουοῦν. μάλιστα δὲ χαλεπὸν καὶ ἐπίστασθαί τι· ἀδύνατον εἶναι περὶ θεῶν τι λέγειν ἢ φρονεῖν ἀνθρώπους ὄντας. Ὅδε ἐγώ· αὐτὸς ἐγώ. Ὅδε τις· ἀντὶ τοῦ ἄλλος δέ τις.

Ὁ δεῖνα καλός· ἔθος ἦν ἐραστῶν, τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις ἢ φύλλοις δένδρων, οὕτως· ὁ δεῖνα καλός. τοῦ δεῖνος. τῷ δεῖνι. τὸν δεῖνα. Ὁδηγία, ἡ πομπή. Ὁδηγῶ· αἰτιατικῇ. Ὁδοιπορῶ, δοτικῇ. Ὄδηθος· ὄνομα κύριον. Ὀδίων· ὁ τοῦ Δίων. Ὀδησσός· ὄνομα πόλεως. Ὄδιος· ὄνομα κύριον. Ὄδιος Κόρινθος· παροιμία ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν εὐπραγησάντων, ὕστερον δ' οὐ καλῶς ἀπαλλαξάντων. Ὀδίτης· ὁδοιπόρος. Ὀδμή· ἀποφορά· ὀσμή. Ὀδήμαντες ἐθυθρανικῶς· Ἀριστοφάνης· τίς τῶν ὀδημάντων πέος ἀποτεθείακεν· ἀντὶ τοῦ ἔπλεν. Ὀδούς· οὕτως Σοφοκλῆς· ἐπειδὴ φύει τὸ γόνυ κατὰ φρένα τῶν οὐδῶν, τουτέστι τὴν φλοιάν, χαλκοῖσι γῆθεν ἐρριζωμένον. περὶ τοῦ Ἅιδου φησί. Ὁδὸς Δημοσθένης· ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· ἢ ἐν ὁδῷ καθελών· ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ καὶ ἐνέδρᾳ. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ὁμηρικόν· ὁδὸν ἐλθέμεναι, εἰ δὲ ψιλωθείη ἡ προτέρα συλλαβή, σημαίνει τὸν βαθμόν. Ὁδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς· τὸ λεγόμενον. Ἀριστοφάνης· ἀνάγυρον ὁρμᾷς παρόντος, τὴν ἀτραπὸν κατερρύηκε. Ὀδώδασιν.

Ὄδωδεν· ὄζει. ἧς καὶ ὑπ' αὐτῷ ὄδει τύμβος ὀδῶδε κρόνῳ· περὶ Λαΐδος ὁ λόγος τῆς ἑταίρας. Ὀδωδώς· ὄζων. καὶ ὀδωδότι. Ὀδωτὴ θάλασσα. Ὁδοιδόκος· ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πανουργῶν ἤγουν λῃστής. καὶ ὁδοιδόκοι, τὰς ὁδοὺς ἐπιτηροῦντες. Ὀδοιπορεία. καὶ ὁδοιπόρειον, τὴν ἐπὶ τὸ συμπλᾶσαι εὐτυχίαν. Ὀδυνηπόνος. Ὀδυνηρός. Ὀδυνήφατος, ἡ τὰς ὀδύνας ἀφανίζουσα.

Ὀδύρω· ὀδύρομαι δέ, ἀντὶ τοῦ ὀδυροῦμαι. Ὀδύρομαι· αἰτιατικῇ. καὶ ὁ Λιβάνιος, νυνὶ δὲ τὴν κόνιν σιγῇ ὀδύρομαι. Ὀδρύσαι· ὄνομα ἔθνους. Ὀδρυτική· κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ ρ. Ὀδυρτή· τουτέστι θρηνική. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύρεσθαι. τουτέστι θρῆνον ἐμποιοῦσα καὶ ὀδυρμόν. Ἀριστοφάνης· λόγχη τις ἐμπέπηκέ μοι διὰ στέρνων ὀδυρτή. Ὀδύσσεια. καὶ Ὀδύσσειος μηχανή· ἐπὶ τῶν πανούργων. ὁ δέ, κατὰ τοὺς εἰς πᾶσαν ὀδύσσειον καὶ πολύπλοκον μηχανὴν, τὸν βίον ἤνυε. καὶ αὖθις· ὀδυσσεύοντά τινα καὶ θεμιστοκλέοντα παρεληλυθὼς πανουργίαν. ζήτει Ὀδυσσέως περὶ κλοπῆς Παλλαδίου, ἐν τῷ Διομήδειος ἀνάγκη. Ἐν Τεμέσῃ ἥρως, ὅταν τις ἀπαιτῶν τι, μᾶλλον προσοφείλων εὑρεθῇ, τότε λέγεται ἐν Τεμέσῃ ἥρως. Ὄζαι· τὰ δέρματα τῶν ὀνάγρων. Ὀζάν· ὅτι Δαβὶδ μετὰ τὸ νικῆσαι τοὺς Παλαιστινοὺς συναθροίσας πάντας τοὺς ἐν ἀκμῇ, παραγίνεται ἐπὶ τὴν κιβωτόν, ἣ ἔκειτο εἰς Καριαθαμά· καὶ βαστάσαντες ἐκ τῆς Ἀμιναβάδου οἰκίας, ἐπιθέντες ἐφ' ἅμαξαν καινήν, ἕλκειν ἀδελφοῖς τε καὶ παισὶν ἐπέτρεψε μετὰ βοῶν. προῆγε δ' αὐτῆς ὁ βασιλεύς· καὶ σὺν αὐτῷ τὸ πλῆθος ὑμνοῦντες τὸν θεόν, καὶ ᾄδοντες πᾶν εἶδος ἐπιχώριον, σύν τε ὄχλῳ ποικίλων κρουμάτων καὶ ὀρχήσεων καὶ ψαλ

μῶν, κατάγοντες τὴν κιβωτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα. ὡς δὲ ἧκον ἄχρι Χειδὼν ὀνομαζομένου τόπου, τελευτᾷ ὁ Ὀζὰν κατ᾽ ὀργὴν θεοῦ. τῶν γὰρ βοῶν ἐπινευσάντων τὴν κιβωτὸν, ἐκτείναντος τὴν χεῖρα καὶ κατασχεῖν θελήσαντος, ὅτι μὴ ὢν ἱερεὺς ἥψατο ταύτης, ἀποθανεῖν ἐποίησε. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ὁ λαὸς ἐδυσφόρησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ὀζάν. Ὄζειν. Ἀριστοφάνης. ἤδη γὰρ ὄζειν τὰ διαπλειόνων καὶ μεγίστων πραγμάτων μοι δοκεῖ, καὶ μάλιστ᾽ ὀσφραίνομαι τῆς Ἱππίου τυραννίδος. οὗτος τύραννος ἦν. ὃς ἐποίησε τοὺς Ἀθηναίους κατωνάκας φορεῖν, ὅπως μὴ δυνηθῶσι προενεγκεῖν τὰς χεῖρας. τοῦτον δὲ κατέλυσαν Λακεδαιμόνιοι. τεσσάρων ὄντων τῶν Πεισιστρατιδῶν, ὁ Ἱππίας πρεσβύτερος τῶν ἄλλων ὢν καὶ τυραννίαν ὑπέθετο. Ὀζίας. ἀμαθὴς γὰρ ὢν ὁ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος τὴν φύσιν, καὶ μεγαλόφρων. καὶ προνοῆσαι πραγμάτων φιλοπονώτατος. καὶ πολλοὺς πολέμους νενικηκώς. καὶ πάντα μέχρι τῶν Αἰγυπτίων ὅρων χειρωσάμενος, τῶν Ἱεροσολύμων ἤρξατο ποιεῖσθαι τὸ λοιπὸν τὴν ἐπιμέλειαν. καὶ τῶν τειχῶν ὅσα ὑπὸ χρόνου κατερέρρακτο, προσῳκοδόμησε. καὶ πύργους πολλοὺς ὀκτὼ πηχῶν καὶ ἑκατὸν. καὶ φρουρὰς ἐνετείχισε τοῖς ἐρήμοις χωρίοις. καὶ πολλοὺς ὀχετοὺς ὤρυξεν ὑδάτων. καὶ κτηνῶν ἀπειρόν τι πλῆθος ἐκέκτητο. γεωργὸς δ᾽ ὢν, σφόδρα καὶ τῆς γῆς ἐπεμελεῖτο. στρατιὰς δὲ εἶχεν ἐπιλέκτους μυριάδας ἑπτὰ καὶ τριάκοντα. ταξιάρχους δισχιλίους. καὶ ὅπλα παντοῖα. γενόμενος δὲ ἐν τοιαύτῃ συντάξει καὶ παρασκευῇ, διεφθάρη τὴν διάνοιαν ὑπὸ τύφου. καὶ χαυνωθεὶς θνητῇ περιουσίᾳ, τῆς ἀθανάτου καὶ πρὸς ἅπαντα διαρκοῦς τὸν χρόνον ἰσχύος ὠλιγώρησεν. αὕτη δ᾽ ἦν ἡ πρὸς τὸν θεὸν εὐσέβεια, καὶ τὸ τηρεῖν τὰ νόμιμα. ὤλισθε δὲ ὑπὸ τῆς εὐπραξίας, καὶ κατηνέχθη πρὸς τὰ τοῦ πατρὸς ἁμαρτήματα. πρὸς ἃ κἀκεῖνον ἡ τῶν ἀγαθῶν λαμπρότης, καὶ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων, οὐ δυνηθέντα προστῆναι καλῶς αὐτῶν, ἤγαγεν. ἐνστάσης δὲ ἡμέρας ἐπισήμου καὶ πάνδημον ἑορτὴν ἐχούσης, ἐνδὺς ἱερατικὴν στολὴν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ τέμενος ἐπιθυμιάσων ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ τῷ θεῷ. τοῦ δὲ ἀρχιερέως Ζαχαρίου καὶ τῶν ὄντων σὺν αὐτῷ ἐξακοσίων γένους καὶ ἑβδομήκοντα βοώντων διεξιέναι καὶ τῶν ὀγδοήκοντα ἱερέων, οὐ γὰρ ἐξὸν ἐπιθύειν εἶπον. μόνοις δὲ ἐφεῖται τοῦτο ποιεῖν τοῖς ἀπὸ τοῦ γένους Ἀαρών. καὶ μὴ παρανομεῖν εἰς τὸν θεὸν, ὀργισθεὶς, ἠπείλησεν αὐτοῖς θάνατον, εἰ μὴ ἡσυχίαν ἕξουσιν. Ὀζίας βασιλεὺς Ἰηλ. οὗτος εὐσεβὴς ὢν. καὶ εὐοδούμενος ἐπήρθη, καὶ εἰς ἀπόνοιαν ἐλθὼν, ἠθέλησε θυσιάσαι τῷ θεῷ αὐτὸς δι᾽ ἑαυτοῦ, ὅπερ μόνοις ἐξῆν τοῖς ἱερεῦσι. καὶ θυμιάσας ἐν τῷ ναῷ, εὐθὺς ἐλεπρώθη. ἐξανέτειλε γὰρ ἡ λέπρα ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ, ἐν οἴκῳ κυρίου. καὶ κατέσπασεν αὐτὸν ἐκεῖθεν. Ὀζόλης. ἐθνικόν. Ὄζος. κλάδος. Ὄζουσιν. εὐωδίας πλήρεις εἰσίν. αὐταὶ μὲν ὄζουσ᾽ ἀμβροσίας καὶ νέκταρος. ἐπὶ τῶν ἀποδοχῆς ἀξίων. λέγει δὲ περὶ τῆς τῶν Διονυσίων ἑορτῆς. Ὄζω. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου. ἀντὶ τοῦ ὀσμὴν ἡδεῖαν ἔλεγεν εἶναι ἀπὸ τοῦ σώματός μου. Ὄζων. κακὴν τῶν μασχαλῶν πατρὸς τραγασαίου. Ἀριστοφάνης. οὐδ᾽ ὥσπερ ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων, ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν, ὄζων κακὴ τῶν μασχαλῶν πατρὸς Τραγασαίου. τοῦτον ἐπὶ δυσοσμίᾳ διέβαλλε διὰ τὴν τράγων δυσωδίαν. ἦν δὲ μελοποιός. Ὄζωνος, ὄνομα κύριον. Ὄζωτε. Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου φησὶν, ὄζωτε καὶ σιλφωτε. ἅπερ ὡς αὐτό φησι κατὰ πυγωσύνη ταῦτά ἐστι πρὸς κέρας μέγα.
Ὄθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί. τουτέστιν ἐξ Ἀθηνῶν. μέγα γὰρ ἐφρόνουν οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ ναυμαχίᾳ. εἰρηκότος οὖν, ποδαπὸν τὸ γένος, εἶπεν. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί. Ὄθι. ὅπου. Ὀθόναις. λεπτοῖς ὑφάσμασι. καὶ πᾶν τὸ ἰσχνὸν κἂν μὴ λινοῦν ᾖ. τήν τε διὰ χοίνου δ᾽ ἧς ἡ ὀθόνη ἐπὶ τὴν τοῦ ἱστοῦ ἀνάπτεται κεραίαν, δρεπάνῳ ἐξέτεμον. τὸ ἄρμενον λέγει. Ὀθόνη. πᾶν τὸ λεπτὸν ὕφασμα. σκωπτόλαιτε καὶ ὑβρισταί. καὶ δεδώκασι τῇ ὀθόνῃ μᾶλλον, ἢ σοφίᾳ οἱ Ἀθηναῖοι. Ὄθω. τὸ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι. Ὄθων. ὁ μετὰ Γάλβαν βασιλεύσας. γένους ἀσήμου καὶ ἀφανοῦς ὢν, καὶ τὸν ἔμπροσθεν βίον ἐξίτηλός τις, καὶ τῷ Νέρωνι κατὰ τὸ τῆς ἐνδιαιτήσεως ὁμοιότροπον οἰκειότατος. ἐν τε μὴν τῇ βασιλείᾳ, τὸν συνήθη τοῦ βίου μετελθεῖν τρόπον οὐχ ἱκανὸς γέγονε. πολέμων αὐτῷ χαλεπῶν εὐθὺς ἐνραγέντων. Ὀθνεία. ξένη. καὶ ὀθνεῖος. ἀλλογενής. ξένος. ἀλλότριος. Ὀθνεῖος. οὐχ ὁ ἐκ τῆς ἀγχιστείας ἀφισμένος, ὥς τινες ἀπέδοσαν ἀλλοεθνής. ἀλλ᾽ ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς αὐτῆς ὢν. καὶ ἄλλως ἐπιτήδειός πως, οὐ μέντοι καὶ τὸ γένος προσήκων. ἐπολέμουν ἐμφύλιον πόλεμον καὶ ὀθνεῖον

τοῦ ὀθνείου. ὀθνεῖον γάρ τι καὶ ἔκφυλον ψάλλεσθαι ἀνδρὶ σοφῷ. πρῶτος ὀθνείων κατέστησεν εἰς πεῖραν πολέμων ῥωμαίους. πόλεμον μακρὸν καὶ ὀθνεῖον ἐκφέρουσιν. Ὄθρωνος. Ὀθρυάδης. τῶν διακοσίων τῶν λογάδων εἷς τῶν ἐπὶ θυρέαις μαχεσαμένων. ὃς ἐν τοῖς νεκροῖς τραύματι λαθών, ἀναχωρησάντων ἀλκήνορος καὶ χρομίου οἳ τῶν ἀργείων περιεσώθησαν, αὐτὸς σκυλεύσας τοὺς ἀργείων νεκρούς, καὶ τρόπαιον ἀναστήσας ἀνθρωπείῳ αἵματι, ἐτελεύτησεν εὐθύς. καὶ αἴτιος ἐγένετο λακεδαιμονίοις, τοῦ πάλιν ἀμφισβητῆσαι περὶ θυρέας, καὶ ἀγωνισαμένους νικῆσαι.

Ὀθρυονεύς. ὄνομα κύριον. τὸν ὀθρυονῆα. Οἴ. ὀδυρομένων ἐστὶν ἐπίφθεγμα καὶ δυσχεραινόντων. καὶ οἱ φοβούμενοι δὲ οὕτω λέγουσιν. Οἶαι. διφθέραι. μηλωταί. Οἴεσι. προβάτοις.

Ὀϊζύω. ταλαιπωρῶ. Ὀϊζυρήν. ταλαίπωρον. χαλεπήν. ἐν ἐπιγράμματι. λείπετο πᾶσιν ὄλβου ὀϊζυρὴν ὠσάμενος πενίην. Ὀϊζύς. πόνος. ταλαιπωρία. Οἰκλῆς. ὄνομα κύριον.

Οἶν. πρόβατον. τὰν ὄιν ὦ δαμάτερ ἐπόρμιε, τάν τε κέρωτον μόσχον. ἐν ἐπιγράμματι.

Οἰνγαρδαι. ὄνομα ἔθνους. Οἴρωνος. Οἶος. προβάτου. οὕτως ἴωνες. ἀττικοὶ δὲ οἰός. καὶ ὄιν ἴωνες. ἀττικοὶ δὲ οἶν. καὶ παροιμία. ὄις τὴν μάχαιραν. ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς σφίσιν αὐτοῖς χρωμένων. Οἴω. ὑπολαμβάνω. καὶ ὀϊσθεὶς ὑπολαβών. Ὄις. αἴξ. ἢ πρόβατον. Ὀϊστεύσας. σαγιττεύσας. Ὀϊστός. βέλος. σαγίττα. Οἷ. τοπικὸν ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ ὅπου. ὦ δύστηνος οἷ πεπλώκαμεν. ἀριστοφάνης. ἔφαγον δὲ οἷ ἐδύνατο ἕκαστος. καὶ αὖθις. ἐμοὶ δὲ βαδιστέα, οἷ σοφία καὶ δαίμων ἄγει. ἀλλ᾽ οὖν ἐπὶ σωτηρίᾳ μ᾽ ἀτιμίας ἄγεις. Οἷ, ἀντὶ τοῦ ὅπου. ζηλῶ τῆς εὐτυχίας τὸν πρεσβύτην, οἷ μετέστη ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς. καὶ αὖθις ὁ δὲ ὁρῶν οἷ κακοῦ εἴη, ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ γεινομένου καταφεύγει. Οἷ. περισπωμένως, ἑαυτῷ. ὀξυτόνως δὲ τὸ οὗτοι. ζήτει ἐν τῷ σύμπτου. οἱ μὲν τὸ εὐθὺς παιδιά τινα τοῦτ᾽ ἐνδεῖν ἀπαντήσαντες. καὶ οὐ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. ὁ δ᾽ αὖ περὶ κοῦ πατρὸς ἀμείνων λιτείας πλὴν οὐ. ἀππιανός. ἐπεὶ δὲ οἱ τὸ κακὸν τέχνης κρεῖττον καὶ μέν τοι καὶ ἐπικουρείας τῆς ἐκείνου συμμαχοῦν δεινὰ τὸ πρότερον. Οἷ, ἀντὶ τοῦ αὐτῷ διὰ συνετοῦ μόνου. τὴν κεφαλὴν περιπαίει ζημιωθεῖσαν οἱ. Οἷα. μακρὸν τὸ ἄλφα. οἷα κατέσχε τὸν τρισάθλιον δόμον. καὶ οἷαν θηλυκῶς ἀντὶ τοῦ δύνατην. ἀριστοφάνης. τὴν μὲν ἑτέραν γνάθον στομώσεις οἷαν δικιδίοις. τὴν δ᾽ ἑτέραν οἷαν εἰς τὰ μείζω πράγματα. τουτέστι τὰ ἄδικα. Οἴαγρος. Οἴακες. πηδάλια. αὐχένες. Οἰακίζει κυβερνᾷ.

Οἰάκιος. τῆς στηκός. Οἰακιστής. κυβερνήτης. Οἰακλῆες. Οἰακοστρόφος. κυβερνήτης. καὶ οἰακοστροφῶ κυβερνῶ. Οἴαξ. οἴακος. Οἰξὶς χώρα. Οἰαγροῦ γυναικός. Οἰασοῦν. Οἰαπειον κρέας. τὸ προβάτειον. Οἰβάδης οἰβάδου ὄνομα κύριον. Οἰβώρειον. ὄνομα τόπου.

Οἰγνύει. ἀνοίγει. Οἰδα. αἰτιατική. Οἴακες. οἱ λεγόμενοι φήληκες. καὶ πάντα τὰ μὴ πέπειρα ἀκρόδρυα. Οἰδαλέον. τὸ ὑγρόν. Οἰδάνει. αὐξάνει. Οἰδασίμωνα. καὶ σίμων ἐμέ. ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων. Οἰδαίνειν. οἰδεῖν ποιεῖν. Οἰδαινόντων. αἰτιατική. φλεγμαινόντων. ψύχων. Οἶδε. ἡμεῖς. Οἰδεῖ. φλεγμαίνει. πεφύσηται. Οἴδημα. ὄγκωμα. φλεγμονή. ἀπόστημα. ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν σωμάτων. καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάρσεως καὶ φυσιώσεως λέγεται. τῆς, εἰς οἴδημα ἀρθείσης φρονήματος καὶ παρὰ τῶν ἐπισκόπων προσφωνουμένης. συνέβη δὲ τὸν πόδα αὐτοῦ εἰς οἴδημα ἀρθῆναι καὶ φλεγμήναντα σφακελίσαι. Οἰδήματα. ἐπάρματα. ἢ φυσήματα. λόγοις ἐχέφροσι κατηύναζεν ὁ στρατηγὸς τὰ τοῦ στρατιωτικοῦ θράσους, οἰδήματα. Οἰδήματα. Οἴδησις. φλεγμονή. φύσημα. Οἰδίπους. λάϊος ὁ θηβῶν βασιλεύς. ἔσχε γυναῖκα ἰοκάστην ἐξ ἧς ἐγέννησεν αὐτῷ παῖς οἰδίπους. τούτου γεννηθέντος, χρησμὸν ἔλαβεν ὁ πατὴρ ὅτι τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ μητρὶ μιγήσεται ὁ παῖς. καὶ κελεύει αὐτὸν εἰς ὄρος ῥιφθῆναι καὶ ξύλῳ περιπλακῆναι τοὺς πόδας αὐτοῦ. ὃν εὑρηκὼς γεωργὸς ὀνόματι μέλιβος ἀνεθρέψατο. καὶ οἰδίπουν ὠνόμασε διὰ τὸ ὠγκωμένους ἔχειν τοὺς πόδας ὑπὸ τοῦ ξύλου τοῦ καλουμένου ἐκείνου. τεχνῶς δὲ ἀνδρεῖος ἐλῄστευε καθ᾽ ὃν καιρὸν καὶ ἡ λεγομένη σφὶγξ ἀνεφάνη. γυνὴ δυσειδὴς καὶ θηριώδης τὴν φύσιν. ἀποβάλλουσα γὰρ τὸν ἄνδρα καὶ συναγαγοῦσα χεῖρα, καὶ τόπον καταλαβοῦσα δύσβατον τοὺς παριόντας ἐφόνευε. ὁ οὖν οἰδίπους δεινόν τι βουλευσάμενος δίδωσιν ἑαυτὸν μετ᾽ αὐτῆς λῃστεύειν. καὶ ἐπιτηρήσας καιρὸν ὃν ἐβούλετο, λόγχῃ ἀναιρεῖ αὐτήν, καὶ τοὺς μετ᾽ αὐτῆς. οἱ δὲ θηβαῖ-

οἱ θαυμάσαντες ἀναβοῶσιν αὐτὸν βασιλέα. ὁ γοῦν Λάϊος ἀγανακτήσας κατὰ τοῦτον, τούτοις ἐπα-
γειρομένου. καὶ λιθοβοληθεὶς τὴν κεφαλὴν τελευτᾷ. ἡ δὲ Ἰοκάστη φοβουμένη τῆς βασιλείας ἐκπεσεῖν, ἄ-
γει τὸν Οἰδίποδα καὶ χειροτονεῖ βασιλέα. καὶ γίνεται τούτου γυνή, ἀγνοοῦσα ὅτι μήτηρ αὐτοῦ ἐστιν.
ἔσχε δὲ ἀπ' αὐτῆς υἱοὺς δύο, Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην. ὕστερον δὲ μαθοῦσα ὅτι υἱὸς αὐτῆς ἐστιν, εἶ-
πεν αὐτὸ τῷ παιδί. ὁ δὲ ἀκούσας ἔλαβεν ἥλους καὶ πήξας τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐτελεύτα. ἐάσας τὴν
βασιλείαν τοῖς δύο υἱέσιν, οἳ ἐβασίλευον κατ' ἐνιαυτόν. καὶ εἰς ἔχθραν ἐλθόντες ἐπολέμησαν ἀλ-
λήλοις. καὶ ἐδιώχθη ὑπὸ Ἐτεοκλέους Πολυνείκης. καὶ ἀπελθὼν ἐς τὸ Ἄργος, ἔγημε τοῦ βασιλέ-
ως Ἀδράστου τὴν θυγατέρα. καὶ στρατεύσας ἦλθεν ἐπὶ τὰς Θήβας. καὶ μονομαχήσας Ἐτεοκλεῖ, ἀ-
ναιρεῖ αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ. οἱ δὲ σύμμαχοι ἀνέστρεψαν οἴκοι. Οἶδμα. κῦμα.
ἢ πέλαγος. καὶ ἄγριον οἶδμα θαλάσσης. Οἶδνα, οἰδήματά τινα τῆς γῆς. Οἰδοῦσαν. κομ-
πώδη οὖσαν. τὴν τέχνην οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν. καὶ Ἀππιανός. τοσού-
του δὲ οἰδοῦντος καὶ ὑποφυομένου κακοῦ. ὁ δὲ ἐκ τῆς ἰθείης οὐκ ἐδόκει πέμπειν τὸν στρατόν, ἅτε τῶν
πραγμάτων ἔτι οἰδούντων. Οἰδοῦσα τὸν νοῦν. παύει πᾶν ὑπὸ τοῦ λόγου. κἂν εἰ μετὺ πῆς, οὐκ ἂν τει-
ριμίσοιτε. Οἶε. οἱ τρεῖς αὐτόν. Οἴεσθαι, ὑπονοεῖν. Οἴετε ὁ μηλινίας. ὁ μικρός. ὃ δίχας οἴετε στα-
φυλὴ ἐπὶ νῶτον εἴσας. Οἴῃ. ὑπολαμβάνεις. Οἴηθεν. δῆμος Πανδιονίδος οἰκεῖ. καὶ τὸ οἴηθεν, το-
πικὸν ἐπίρρημα. Φιλόχορος δέ, τὴν Οἴην φησὶ Κεφάλου μὲν θυγατέρα εἶναι. Χαρίπου δὲ γυναῖ-
κα. Οἰηθείς, ὑπολαβών. Οἰήιον, πηδάλιον. Οἰηματίας. ἐπηρμένος. Οἴησις. ἔπαρ-
μα. ὑπόνοια καὶ οἴημα ὁμοίως. Οἴκαδε. εἰς τὰ οἰκεῖα. Οἰκέως οἴκημα. ἀντὶ τοῦ, δεσμω-
τήριον, Δείναρχος. ἀντὶ τοῦ πορνεῖον δὲ Αἰσχίνης. ἀπὸ θείας τῆς οἰκεύς. ἤγουν οἰκέτης. Οἰ-
κέται. οὐ μόνον οἱ θεράποντες ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. οἱ δ' οἰ-
κέται ῥέγκουσι. Οἰκετία. ἐν ταύτῃ τῇ πόλει τοὺς τότε ἐπιφανεστάτων οἰκετίας ἠθροῖσθαι ἔ-
φασκον. Οἰκεύς, οἰκέτης τοῦ αὐτοῦ οἴκου. Σοφοκλῆς. οἰκεύς τις ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.
Οἰκεῖος καὶ οἰκιακός. Οἰκείως ὁμοίως. Πολύβιος. οἰκείως δὲ τούτοις συνέβαινε γίνεσθαι καὶ παρὰ
Καρχηδονίοις. Οἰκειοῦμαι. δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. Οἰκειοῦται τὴν τοῦ βασιλέως ἁπλότητα. Οἰ-
κεῖλαι. ἐκβληθῆναι. Οἰκῆας. οἰκέτας. Οἰκήματα. τὰ χαμαιτυπεῖα. καὶ ταῖς ἐπὶ τῶν οἰκημά-
των ἑστώσαις ἀκωλύτως συνιέναι διεκελεύοντο. Οἰκήτης. ὁ οἰκῶν. ἐμοῦ δὲ μὴ προσεξιωθέντος τόδε,
πατρῷον ἄστυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν. Οἰκία. τὸ ὁσπήτιον. καὶ οἰκίδιον τὸ οἴκημα. καὶ οἰκίον, τὸ μι-
κρὸν οἴκημα. οἰκίον ἦ τε δόμοιμι. ἀντὶ τοῦ οἰκοδομήμην. Οἰκίσκῳ. ἀντὶ τοῦ μικρῷ τινὶ οἴκῳ.
Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνίθων τρο-
φεῖον, οἰκίσκον. Οἰκογενής, ὁ κατ' τῆς ὁ ἐν οἴκῳ γεννηθείς. οἰκογενὴς ἀλλοῦρ ἐμὴν περιδνη-
φαγοῦσα, ζωεινὴ μετέροις ἐλπίσιν ἐν μεγάροις. Οἰκογενής, δοῦλος. καθάπερ τινὸς οἰκογενὴς
σε μαστιγῶσαι ἑαυτὸν κελεύσας ηὐτομόλησεν ὡς ὑβρισμένος ὑπὸ τοῦ δεσπότου. Οἰκοδομή.
τὸ οἰκοδομεῖν καὶ ἱπποτροφεῖν δοκεῖ δαπανηρὰ εἶναι. ὅπερ καὶ τῇ Λακωνικῇ προσεξάρηται κατά-
ρα. ἐπὶ δὲ αὐτῇ, οἰκοδομαῖς τε λάβοι καὶ ἀμβολαί. ὁ δὲ ἵππους καὶ γυναῖκα μοιχόν. ὡς τούτων πάντων δα-
πανηρῶν ὄντων καὶ ἐπιζημίων. Οἴκοθι. ἐπὶ τῆς οἰκίας. καὶ παροιμία. οἴκοθεν ὁ μάρτυς. ἐπὶ τῶν μηδὲ
τὸ ψεῦδος εἰπεῖν, ὁμολογούντων τὴν ἀλήθειαν. Οἰκοδομήματα. ἀσέβεια καὶ δαπανηρὰς λει-
τουργίας χαίρειν ἐάσαντας χρὴ τοὺς ἄρχοντας ἄρχειν. ψεκτέον τὸν ἄρχοντα ὁ χαίρων οἰκοδομήμα-
σιν ἀπρεπέσιν. Οἰκοδομία. οἱ Ἀττικοὶ ὀξυτόνως αὐτὸ ἀναγινώσκουσιν. οἰκοδομὴ δὲ οὐκ εἴρηται.
Οἰκονομία. ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια, κατὰ τρεῖς τρόπους γίνεται. κατ' οἰκονομίαν. κατ' εὐδοκίαν. κατὰ συγ-
χώρησιν. τὸ οἰκονομικὸν τινὲς, ἀνελεύθερον μεταλαμβάνουσιν. καὶ ἐντεῦθεν ἐγκράτεια. Οἰκονομῶ,
τὰ ἐν οἴκῳ διοικῶ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη βίοτος ἀνέλπιστος. οὐδ' ἔτι ἀρκῶ. ἅτις
ἄνευ τοκέων κατατήκομαι. ἧς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται. ἀλλ' ἅπερ εἴ τις ἔποικος ἀναξίως οἰ-
κονομῶ δόμους πατρός. ἡ Ἠλέκτρα φησί. τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐβίωσα ἐν κακοῖς. καὶ ὁ πλείων μὲν φη-
σὶ βίος ἀπολέλοιπε μηδέποτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γινομένην. ἐπεὶ μέχρι νῦν οὐδὲν ὑπὲρ ἐκδική-
ας τοῦ Ἀγαμέμνονος πέπρακται. ἧς φίλος οὐδεὶς προΐσταται, ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχίᾳ.

σιν ἐπιλαβούμενοι, κατ' ἐκεῖνο· ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι. Οἰκονομῶν, ἀντὶ τοῦ διαιτώμενος τοὺς πατρώους οἴκους. οἷα τις ἐποίησαν ἀξίως οἰκοδομῶ δόμους πατρός. καὶ οἰκονομία, ὁ διαμερισμὸς τινῶν πραγμάτων. καὶ οἱ ποιηταὶ χρῶνται οἰκονομίᾳ, τουτέστι τῷ τῶν προσώπων διαμερισμῷ. Οἰκόπεδον, ἔρημον κατὰ σῶμα οἴκου· γῆ πεδὸν τὸ χωρίον ὥσπερ καὶ οἰκόπεδον, τὸ γῆ καὶ οἰκήμασιν ἀπαρτιζόμενον. Οἰκοτρεῖα, τὰ κατ' οἰκίαν σκεύη. Οἰκοποιός· σοφοκλῆς· οὐδ' ἔνδον οἰκοποιός ἐστί τις τροφή. Οἰκόσιτος· ὁ ἑαυτὸν τρέφων μισθωτός. Οἰκοσκοπικόν, ἐν τῷ οἰωνιστικῇ. Οἰκότριψ· οἰκέτης. Οἰκογενὴς δοῦλος· ἀμαθίας. ἔτι πρὸς τοῖς καὶ τῶν οἰκοτρίβων ὁ παίδων ὁ προστάτης. καὶ ὅσον ἄλλο οἰκετικόν, καὶ ὅσοι ταμίαι καταναστῆρες. Οἰκουρός· οἰκονομικὸς ἢ οἰκοφύλαξ· ἕτερος ὁ φύλαξ. Οἰκῷ· αἰτιατική. Οἰκωφελεία. Οἱ Κρῆτες τὴν θυσίαν. παροιμία. εἴρηται· ταραχώδης θυσία γίνεται, Κρητικὴ καλεῖται. παρ' ὅσον Ἀγαμέμνων ἐκεῖσε χειμασθείς, ἔθυεν ἀναβὰς εἰς τὸ Πολύρρηνον. ἐν τούτῳ δὲ οἱ αἰχμάλωτοι τὰς ναῦς ἐνέπρησαν. οἱ δ' ὡς ἤκουσαν, καταλιπόντες τὰς θυσίας, ἦλθον εἰς τὸν αἰγιαλόν. καὶ μίαν ἐρρωμένην τῶν νεῶν, ἀνήχθη ἐς αὐτὴν τοῖς ἐγχωρίοις ἐπαρασάμενοι. Οἰκτείρω, οἰκτίζω δέ. Οἰκτιρμοῦ. Οἴκτιστον, ἐλεινόν. Οἰκτισάμενος, ἀντὶ τοῦ ἐλεήσας. Οἶκτος· ἔλεος. οἶκτος δὲ νύμφας εἷλεν αἳ περινόμου αὐτῆς παρῳκήκεσαν, ἃ μέθου πατρὸς ἔχουσι διηνεκὲς ὑγρὸν οἰκίον. Οἰκτρός· ταπεινός, ἐλέους ἄξιος. εἰ μὲν ὅ τε βασιλεὺς ἀνθρώποις οἰκτροῖς καὶ ἀτιμοτάτοις ταῦτα ἐπικαλεῖ σκώψειεν αὖτις, ἀνάγκη μηδὲν ἔτι λέγοντα τοῖς εἰρημένοις ὁμολογεῖν. Οἰκτρῶς· ἐλεεινῶς. νήπιος ὃς τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων ἐπιλήθεται. Οἴκοι· ἐν τῷ οἴκῳ. καὶ παροιμία· οἴκοι τὰ Μιλήσια. ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ προσήκει τὴν τρυφὴν ἐπιδεικνυμένων. Ἀρισταγόρας γὰρ ὁ Μιλήσιος ἐλθών ποτε εἰς Λακεδαίμονα, ἠξίου βοηθεῖν τοῖς Ἴωσι πολεμουμένοις ὑπὸ τῶν Περσῶν. ἐδημηγόρει δὲ ἐσθῆτα ἔχων πολυτελῆ καὶ τὴν ἄλλην τρυφὴν Ἰωνικήν. εἶπεν οὖν τις πρὸς αὐτὸν τῶν ἐφόρων, οἴκοι τὰ Μιλήσια. Οἴκοι γενοίμην. ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχομένων. Οἶμαι· οἴομαι· ὑπολαμβάνω. Οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί. ἐπὶ τῶν διὰ σπάνιν ἐπιζητουμένων. Ἀριστοφάνης Βατράχοις, εἰσάγει τὸν Διόνυσον Εὐριπίδην εἰς ᾅδου ἐπιζητοῦντα καὶ ἀπιέναι βούλεσθαι, λέγοντα δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ. τὸν δὲ φάναι· οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί. Οἴμη· ὁδός. Οἴμησε· ὥρμησεν. καὶ οἴματα, ὁρμήματα. Οἶμος· ὁδὸς ἢ στίχος ἢ ῥάβδος κύκλου. ὅθεν καὶ παροιμία κέκληται, τὸ παροδικὸν διήγημα. ἔργον Ἀλεξάνδροιο Μακεδόνος, οἵπερ ἅπαντι Δαρείῳ πυμάτην ὁδὸν ἐφεσπώμεθα. Οἰμωγή· στεναγμός. καὶ οἰμώζει, στενάζει. καὶ οἰμώξεται, τιμωρηθῆναι ὀφείλει. Οἰμώζω.

Οἴμοι, αἱ ῥάβδοι. Οἴμοι σχετλιαστικόν. σοφοκλῆς· οἴμοι, τί ἐξήνεγκας ὦ τέκνον λόγον, ὃν οὐ χρεόντε μὴ τελεσθῆναι. τὸ δὲ φανθέν, τίς ἂν δύναιτο ἂν ἀγένητον ποιῆσαι. καὶ Ἀριστοφάνης· οἴμοι κακοδαίμων, τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν τῷ προτέρῳ ἔτει. ἐπὶ τῶν ἐλευθερίας τυχεῖν ἐφιεμένων. ποιεῖ τὸ ἀργινούσας ἐνίκων ναυμαχίᾳ οἱ Ἀθηναῖοι, συμμαχίᾳ τῶν δούλων, προσκαλωθέντες ταῖς ναυμαχίαις. οὕστινας ἠλευθέρωσαν. πρὸς τοῦτο οὖν φησι χαριεντιζόμενος, εἴπερ νεναυμαχήκειν, καὶ ἀφείμην ἐλεύθερος. καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Βελλεροφόντου· οἴμοι. τί δ' οἴμοι; θνητά τοι πεπόνθαμεν. οἴμοι τῷ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν. τὸ δ' ὧδ' ὁρᾶν φρονοῦντα, τίς ποτ' ἂν φέροι. Οἴμοι κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης. τοῦτό φησιν ὁ Ἑρμῆς. τούτῳ γὰρ μόνον κεκραμένην σπονδὴν ἔθυον. διότι ὥς φασι καὶ ζώντων καὶ τετελευτηκότων ἄρχει, παρ' ἀμφοτέρων τιμὰς δέχεται. Οἶν, ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ὄιν. Οἰνάνθη· ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου. Οἴναρα, τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα. Δήμητρι ταύρων ὄχλον ἀγρότης θύσας ἀλωπλατεῖ σὺν οἰνάραις ὑπεστρώκει. Οἰνάς· οὕτω καλοῦσιν οἱ Ἴωνες τοὺς κύβους. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία· ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρὶς οἴνας. Οἰνάς· εἶδος ὄρνιθος. Οἰναῖοι τὴν χαράδραν. ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ παρακαλουμένων, βλαπτόντων δέ. τῶν γὰρ Οἰναίων παροχετευόντων τὴν χαράδραν, ἐπεραγὲν ὕδωρ πολύ, κατέκλυσε πάντα. Οἰνεῶνος.

Οἰνεύς, Οἰνέως ὄνομα κύριον. Οἰνειάδης· καὶ Οἰνιάδες ὄνομα ἔθνους. Οἰνόπολις. Οἰνείδης· πατρωνυμικὸν καὶ Οἰνείδαο. Οἴνη, ἡ ἄμπελος. Οἰνηῒς φυλὴ τοῦ Οἰνέως. Οἰνήρυσις, ἡ τοῦ οἴνου κοτύλη ᾗ ἀρύονται. ἀριστοφάνης· φέρε τὴν οἰνήρυσιν, ἵν' οἶνον ἐγχέω. Οἰνίζω, οἶνον ἀγ

ῥάζω. καὶ οἰνισάμενοι οἶνον ἀγοράσαντες. Οἰνηΐς· μία τῶν δέκα φυλῶν παρ' Ἀθηναίοις. Οἰνο-
βαρὴς μέθυσε. Οἰνόη τὴν χαράδραν· ὅταν καθ' ἑαυτοῦ τις ποιῇ. ἡ γὰρ Οἰνόη δῆμός ἐστι τῆς Ἀττικῆς
οἵτινες φερομένην ὑπὲρ αὐτῶν χαράδραν παρέτρεψαν εἰς τὴν ἑαυτῶν χώραν. πολλὴ δὲ ἡ χαρά-
δρα γενομένη, ἐλυμήνατο αὐτῶν τὰ γεωργικά, καὶ τὰς οἰκίας καθεῖλεν. ὅμοιον δὲ τῷ ὁ Καρπάθιος
τὸν λαγών. φασὶ γὰρ διὰ τὸ μὴ εἶναι εἰς Κάρπαθον λαγώς, κομίσασθαί τινα ὡς εἰς ἐπιγέννημα.
ἀφ' ὧν τοσούτους γενέσθαι ὡς καὶ τοὺς καρποὺς αὐτῶν χαλεπῶς βλάπτειν. Οἰνόη καὶ Οἰνέως, δῆμοι
τῆς Ἱπποθοωντίδος πρὸς Ἐλευθέραις. ὁ δὲ τῆς Αἰαντίδος πρὸς Μαραθῶνα. ἀφ' ἑκατέρου δὲ τῶν δή-
μων ὁ δῆμος τῆς οἰνέως. Οἰνόμαος· Γαδαρεὺς φιλόσοφος κυνικὸς γεγονὼς οὐ πολλῷ πρεσβύ-
τερος Πορφυρίου. περὶ κυνισμοῦ. πολιτείαν. περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον φιλοσοφίας. περὶ Κράτητος καὶ
Διογένους καὶ τῶν λοιπῶν. Οἰνομοφύλακες, τινές. ἔδοξέ τισι τοὺς αὐτοὺς εἶναι τοῖς θεσμοθέταις. ἀλ-
λ' οὐκ ἔστιν οὕτως. οἱ μὲν γὰρ θεσμοθέται, κατὰ τὰ πάτρια ἐστεφανωμένοι ἐπὶ τὸν ἄρειον ἀνέβαινον πά-
γον. οἱ δὲ νομοφύλακες, στροφίοις λευκοῖς ἐχρῶντο. καὶ ἐν ταῖς θέαις ἐπὶ θρόνων ἐκάθηντο καταντι-
κρὺ τῶν ἐννέα ἀρχόντων. καὶ τῇ Παλλάδι τὴν πομπὴν ἐκόσμουν ὅτε κομίζοιτο τὸ ξόανον ἐπὶ
τὴν θάλασσαν. καὶ ἠνάγκαζον τὰς ἀρχὰς χρῆσθαι τοῖς νόμοις. καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐκάθηντο με-
τὰ τῶν προέδρων κωλύοντες ψηφίζειν εἴ τι παράνομον αὐτοῖς εἶναι δόξειε καὶ ἀσύμφορον τῇ πόλει.
Οἰνόω· οἰνῶ τὸ μεθύσκω. Οἰνοπέπαντοι· βότρυες. εὐσχίστοιο πέροι γῆς θρέμματα. Οἰνο-
πίων. Οἰνοπίπας· φησὶν ὁ τὸν οἶνον περισκοπῶν. ὥσπερ καὶ παρθενοπίπας. Ἀριστοφάνης φησί. πρὶν
δ' οὐχὶ διαβέβληχ' ὅπου περ ἐμβάχοις θέατρα καὶ ῥαψῳδία καὶ χοροῖς. τοὺς μοιχοτρόπους. τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν
τὰς οἰνοπίπας. τὰς προδότιδας. τὰς λάλους. τοὺς οὐδὲν ὑγιεῖς. τὰς μέγ' ἀνδράσι κακόν. ὁ μὲν οὖν Σύμ-
μαχος φησὶ παρὰ τὸ ὀπιπεύειν τὸν οἶνον. ἐγὼ δὲ οὐ χρῶ τὸ ὀπιπεύειν ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας παρὰ τοῖς Ἀττι-
κοῖς κειμένου. ἀλλὰ κατὰ μίμησιν φωνῆς λεγομένου. ἄμεινον οὖν ὥσπερ παιδοπίπας λέγεται οὕτω καὶ οἰνο-
πίπας. οἰνοπίπας οὖν, ἀντὶ τοῦ μέθυσος, παρὰ τὸ πιπίζειν ὅ ἐστι μύζειν ἢ μυζᾶν. Οἰνοποτά-
ζων. οἰνοποτῶν εὐωχούμενος. ἐν συμποσίῳ παρὰ τὸν οἶνον αἱ καυχήσεις γίνονται. Οἰνοποσία. Οἰνοπό-
της διὰ τοῦ ὀ μικροῦ. ὦ ξένε τόνδε τάφον Ἀνακρείοντος ἀμείβων, σπεῖσόν μοι παριών. εἰμὶ γὰρ οἰ-
νοπότης. Οἰνοπώλεια. Οἶνος ἐπὶ θεοῦ ἡ τιμωρία. διὰ δὲ ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου οἴνου ἀκρά-
του πλῆρες κεράσματος. Οἶνος ἄνευ παίδων. δύο παροιμίαι. ἡ μέν, οἶνος καὶ ἀλήθεια. ἡ δέ, οἶνος καὶ
παῖδες ἀληθεῖς. λαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἀπλοϊζομένων καὶ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων. Οἶνος κενω-
θεὶς ἀγγείων παύει λύπας. Οἶνος εὐώδης ἐκ ζανοῖ πολλὰς λύπας. Οἴνου μετασχὼν πρὸς
δυνατὰς μάχας. Οἶνος ὠνομάσθη κατὰ τὸν Οἰνέως. οἰνὰς δὲ ἔνιοι λοισιν ἀποθλίψας δὲ παλαιός τις οἶ-
νον ἐκάλεσε. Πλάτων δὲ οἰόνουν αὐτὸν φησὶν διὰ τὸ οἴησιν τὸν νοῦν ἐμπιπλάναι. ἢ ἀπὸ τῆς ὀ-
νήσεως. Ὅμηρος ὀνήσεαι αἴ κε πίῃσθα. καὶ τὰ βρώματα, ὀνείατα διὰ τὸ ὀνίσκειν ἡμᾶς. ὁ δὲ Κύ-
πριος ποιητής φησιν οἶνόν τοι Μενέλαε θεοὶ ποίησαν ἄριστον θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀποσκεδάσαι με-
λεδῶνας. τρεῖς γὰρ μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω τοῖς σωφρονοῦσι. τὸν μὲν ὑγιείας ἕνεκα. ὃν πρῶτον
ἐκπίνουσι. τὸν δεύτερον ἔρωτος ἡδονῆς τε. τὸν τρίτον δ', ὕπνου. ὃν ἐκπίνοντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι οἴ-
καδε βαδίζουσιν. ὁ δὲ τέταρτος οὐκ ἔτι ἡμέτερός ἐστιν. ἀλλ' ὕβρεως. ὁ δὲ πέμπτος βοῆς. ἕκτος δὲ κώ-
μων. ἕβδομος δὲ ὑπωπίων. ὄγδοος κλήτορος. ὁ δὲ ἔνατος χολῆς. δέκατος μανίας. ὥστε καὶ βάλλειν
ποιεῖ. πολὺς γὰρ εἰς ἓν ἀγγεῖον χυθεὶς ὑποσκελίζει τοὺς πεπωκότας. καὶ Ἐπίχαρμος ἐκ μὲν
θυσίας, θοίνη. ἐκ δὲ θοίνης, πόσις ἐγένετο. ἐκ πόσιος, κῶμος. ἐκ κώμου θυανεία. ἐκ δὲ θυανείας, δί-
κη. ἐκ δὲ δίκης πέδαι τε καὶ σφάκελος καὶ ζημία. καὶ Πανύασις. οἶνος γὰρ πυρὶ ἶσον ἐπιχθονίοισιν
ὄνειαρ. ἐσθλὸν δὲ ἀλεξίκακον πάσῃ συνοπηδὸν ἀνίῃ. ἦν δὲ καὶ οἶνος κρίθινος ἐν κρατῆρσιν. ἐνῆ-
σαν δὲ καὶ αὐταὶ αἱ κριθαὶ ἰσοχειλεῖς. Οἴνου πιεῖν. οἱ προσιόντες τῶν ἰατρῶν ἐκέλευον οἴνου πι-
εῖν. τὸ γὰρ τοιοῦτο σῶσθαι τὸν ἄνθρωπον ἢ μὴ ἐν τούτῳ ἔφασκον. ἄρα ἐκεῖνοι τῇ τέχνῃ πάνυ οἴνου τὸ
ἀέροις ἀντισπαστικώτερον. παρὰ τὸ ὀ μικρόν. ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει. Ἡρό-
δοτος δὲ λέγει Πέρσας τούτων κρατεῖν τὸν τύπον. εἰ μὲν οὖν εἰ σηγήσαιντό τινα νήφοντες βουλεύε-
σθαι περὶ τούτου ἐν μέθῃ, εἰ δὲ εἰ σηγήσαιντο ἐν μέθῃ τοῦτο κυροῦν νήφοντας. οἴνου ἔφη τοσούτου πε-

νῷ ὅσον τῷ ἡλίῳ ἀπένδω ὁ πῶρος φησὶν Ἰνδῶν βασιλεύς. Οἰνοῦττα· ἡ ἐν οἴνῳ πεφυραμένη μᾶ-
ζα. οἱ δὲ εἶδος πλακοῦντος μετ' οἴνου καὶ μέλιτος γινόμενον. Οἰνοχοεῖ· κιρνᾷ. καὶ οἰνοχόος ὁ
ἐπικέρνης. καὶ οἰνοχοεία. Οἰνόψ· οἰνωπὸς μέλας ἐν ἐπιγράμματι· ὧν ἡμεῖς πείσαντες
ὅσον θέμις οἰνοπὶ βάκχῳ καὶ σατύροις. οἰνωπὸς δὲ οἰνώδης διαυγὴς ἢ μέλας. οἰνωπὴν βάκχου βότρυν
ἐρεπτόμενοι. Οἰνωθήσεσθε μὲν, οὐ μεθύσεσθε δέ. Οἰνωτρία. ὄνομα τόπου. Οἴξασα· ἀνοί-
ξασα. Οἰοβότης· αὐθαίρετος ὡς ἂν εἴποι τις αὐτὸς ἑαυτοῦ τὴν διάνοιαν βόσκων καὶ μηδενὶ
πειθόμενος. μονότροπος μεμονωμένος τῷ λογισμῷ μονωθεὶς ἐκτὸς φρενὸς νῦν ἀντὶ φρενός
οἰοβότας φίλοις μέγα πένθος ἄρηται. Οἰόθεν οἶος· ἐκ μόνου μόνος. θέλει γὰρ εἰπεῖν μόνος
πρὸς μόνον. Οἰόμενος· νομίζων. Οἷον τὸ θαυμαστικόν. οὐκέτ' ἂν ὁρᾷ μὴ τὸν δῆθεν τι πρὸς ἐξ-
ερῶ μετ' οἷον. Ἀριστοφάνης περὶ Κλέωνος οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει διὰ τοῦ σχήματος
τὴν ἀδηφαγίαν αὐτοῦ δηλοῖ καὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θρεμμάτων οἱ μάλιστα τοῖς ἐδέσμα-
σιν ἐγκεκυφότες καὶ προσκείμενοι δοκοῦσιν ἀπλήστως καὶ περιασπουδάστως ἐσθίειν. Οἷον· τὸ αὐτὸ
ποσοτικὸν τοιοῦτον καὶ τὸ ἐπὶ παραδειγμάτων λαμβανόμενον καὶ τὸ ἐπιθαυμασμοῦ. ὡς τὸ οὐ-
δὲν οὕτω καλὸν οἷον τὸ ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. καὶ αὖθις ἀνέμου ἐ-
πιπνεύσαντος οἵου σφοδροτάτου καὶ ἐξάραντος τὴν ἄμμον. καὶ αὖθις οἱ γὰρ δράκοντες τὰ οὐραῖ-
α μέρη εἰς σπείρας ἑλίξαντες καὶ ἐπανιστάμενοι. καὶ πῦρ ὁρῶντες οἷον ὀξύτατον. ἐπὶ δὲ θαυμασ-
μοῦ ἄνθρωπος ἦν ὁ Δημόφιλος ὁ πατριάρχης τῆς Κωνσταντίνου πόλεως οἷος ἐμπεσὼν ὁμοῦ
σύμπαντα φύρειν ἀκόσμῳ φορᾷ ὥσπερ ἄτακτος χειμάρρους, πολλὴν τὸν συρφετὸν ἄγων.

Οἶον δῆμοι εἰσὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ οὐδετέρως λεγόμενοι. καλεῖσθαι δέ φασιν αὐτοὺς οὕτως διὰ τὸ μη-
δαμῶς οἰκητὸν τόπον ἔχειν ἀλλὰ μεμονῶσθαι. τὸ γὰρ μόνον, οἶον ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι. ἔστι δὲ τὸ μὲν
κεραμικὸν οἶον τῆς Λεοντίδος φυλῆς. τὸ δὲ δεκελεικὸν οἶον τῆς Ἱπποθοωντίδος. οἱ δὲ δημόται
ἑκατέρωθεν ἐλέγοντο ἐξ Οἴου. ἄλλοι δὲ ἦσαν οἱ λεγόμενοι Οἰῆθεν ὡς προείρηται. Οἱονεί· ὡσανεί. Οἷόν
τε· δυνατὸν οἰκοῦντος ἔχειν καὶ τὸ δυνατόν. Οἶος· μόνος. ἢ ὁ ποῖος. ὁ δὲ ἐπολυπραγμόνησε πάν-
τα. ἦν γὰρ οἷος μηδὲν μήτ' ἀνθρώπειον μήτε θεῖον ἀδιερεύνητον ἐᾶν. Οἶος· μόνος παρὰ τὸ ἴος
ἐξ οὗ καὶ ἴα καὶ μία. ἴος δὲ ἀπὸ τοῦ σύ. Οἶ. ἴος. ἢ ἀπὸ τοῦ εἷς. Οἷος· ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος. καὶ
οἷός τε ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος. καὶ οἷος ἦν ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος ἦν. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσπούδαζε. Λυσίας ἐ-
βιάζετό τε γὰρ καὶ οἷος ἦν ἐξαιρεῖν τὴν θύραν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ αὐτὰ ποσοτικὸν τοιοῦτος οἷος ἦν
ὁ πατήρ. Οἷος· δυνατός. Ἀριστοφάνης· οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἰμὶ ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας ἀντὶ τοῦ ἀν-
τέχειν καὶ περιγίνεσθαι τοῦ πράγματος ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων ἀπὸ κινδυνευόντων τῆς ἀν-
τλίας πληρωθέντα. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι νικῶμαι ὑπὸ τοῦ πράγματος. καὶ αὖθις σοφοῦ πρὸς ἀν-
δρὸς ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους. Οἷος ὁ ποῖος. ὦ δύσμορ' αἶ-
αν οἷος ὢν οἵως ἔχεις. ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν. Οἷος εἶ καὶ οἷός τε εἶ. τὸ μὲν
χωρὶς τοῦ τε σημαίνει τὸ βούλει καὶ προῄρησαι. τὸ δὲ σὺν τῷ τε δύνασαι. ἀμφοτέροις δὲ Λυσίας ἐχρή-
σατο. Οἴω τὸ φέρω αἰτιατικῇ. Οἶω· ἀντὶ τοῦ οἴομαι. ἀλλ' ἄρχε μὲν οἶον Λαμπιτὰ ἀντὶ
τοῦ ὡς οἴομαι ἄρχε τῆς μάχης ἦ Λαμπιτώ. Οἰώθη· ἐμονώθη. Οἰωνισάμενος· μαντευσάμε-
νος ἰπτευσάμενος δαιμονίως τῷ οἰωνισάμενος τὸ μέλλον. Οἰωνίζοντο· ἀπετρέποντο ὡς κακῶν οἰωνῶν. τὸ
δὲ ἡ μὲν νεότης ἐμίσουν τε καὶ οἰωνίζοντο. οἱ γὰρ πρεσβύτεροι κατηκάζοντο καὶ ἐπῄνουν. καὶ αὖθις
ξὺν αἰσιωτέροις τοῖς οἰωνοῖς καὶ παρασκευῇ βεβαιοτέρᾳ αὖθις ἅψασθαι τοῦ πολέμου. καὶ αὖ-
θις ὅτε πάντας οἰωνίζεσθαι προσδοξάντας τὸν Αἰμίλιον ἐκπορευόμενον δοκεῖν ὁρᾶν εἰς τ-
ερώμενον. Οἰωνιστικήν· ταύτην εὗρον πρῶτοι Φρύγες. ταύτης δὲ τὸ μέν ἐστιν ὀρνεοσκοπικὸν οἷ-
ον ὅταν πετομένου τοῦδε τοῦ ὀρνέου ἔμπροσθεν ἢ ὄπισθεν καὶ δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ κλάζοντος εἴπῃ τις ὅ-
τι τόδε σημαίνει. πρῶτος δὲ ἔγραψε περὶ τούτου Τηλέγονος. τὸ δὲ οἰκοσκοπικὸν ὅταν τὰ ἐν τῷ οἴκῳ
συμβαίνοντα, οἷον εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῆ ἢ ὄφις ἢ ἔλαιον ἐχέθη ἢ μέλι ἢ οἶνος ἢ ὕδωρ
ἢ τέφρα. ἢ τρισμὸς ἐγένετο ξύλων. ἢ ἄλλο τι τόδε προμηνύει. ὃ συνέγραψε Ξενοκράτης. τὸ δὲ ἐνό-
διον ὡς ὅταν ἐξηγήσεταί τις τὰ ἐν τῇ ὁδῷ ἀπαντῶντα ὅτι ἐὰν ἀπαντήσῃ σοί τις τόδε βαστά-

ζων τὸ δὲ συμβήσεταί σοι ὅσων ἔγραψε ἡ πόλις. τὸ δὲ χειροσκοπικὸν ὡς ὁ λόγος διὰ τῆς ἐκτάσεως τῶν
χειρῶν διατεινομένων καὶ τῆς παλάμης ἀπὸ τῶν ῥυτίδων ἐπιτομὴν ποιεῖ. ἤτοι τούτων ὅσου
νῦν ἔγραψεν Ἕλενος. παλμικὸν δὲ τὸ διὰ τῆς πάλσεως τοῦ σώματος γνωριζόμενον, οἷον εἰ πάλλει ὁ δε-
ξιὸς ἢ ὁ ἀριστερὸς ὀφθαλμὸς ἢ ὦμος ἢ μηρὸς ἢ κνησμὸς ἐν τῷ ποδὶ ἢ πρὸς τοῖς ὠσὶν ἦχος ἐγένετο, τὸ δὲ συμ-
βαῖνον ὅσων ἔγραψε Ποσειδώνιος. Οἰωνόβρωτος, ὀρνεόβρωτος. Οἰωνομαντία. Οἰωνός, τὸ
σημεῖον. καὶ οἰωνοσκόπος ὁ μάντις. Οἰωνοί, σαρκοφάγα ὄρνεα. ἢ σύμβολα. πάντας δὲ οἰωνοὺς ἐ-
κάλουν καὶ τὰ μὴ ὄρνεα. θεράποντα ὄρνιν. Ἀριστοφάνης. ἐπεὶ πολλάκις εἰώθαμεν λέγειν τινὰς τῶν θερα-
πόντων κακὸν ὄρνιθας καὶ κακοιωνίστους, ὄρνιν νομίζοντες πάνθ' ὅσα περὶ μαντείας διακρίνει. Οἰσοῖος τὸ
πέρατον. Οἰσύη, εἶδος φυτοῦ. Οἶσε. προσήγαγε. συνῆξεν. ἑαυτῇ μὲν πάντων ἐκ καταφορήτων οἶσιν(?).
ἐκείνου δὲ κύβραι(?) τὴν ὁμοῦ τῶν ἔρωτι ἀπήλλαξε τῆς τῆδε. Οἴσεται λήψεται. Οἴσει κομίσει. καὶ οἴσω κομί-
σω. ἐνέγκω. Οἶσθα, ἀντὶ τοῦ οἶδας, λέγεται χωρὶς τοῦ σ, μετὰ δὲ τοῦ σ. πρὸς τὸ ἢ διὰ μέτρον ἢ διὰ τὸ μὴ συγκρού-
σθαι σύμφωνον. οἶσθα. Σοφοκλῆς. οἶσθ' ὡς κρίνειν(?), αὐτίκα τῇ κρίσει ἀτιμίας(?). καὶ αὖθις οἶσθα τινας ἐν λογισμοῖς
οἷς ἀποδόντες ἢ παύοντες ἀπὸ μιᾶς συμφορᾶς ἀναπαύεσθαι ἐν ταῖς ἐν μεσημβρίᾳ τοῦ βίου φιλοσόφων. ἀντὶ μό-
νου τοῦ γὰρ θεὸν ὀμόσαι καὶ κατομόσαι παλαμναίως οὓς φθήσειεν αὐτονίκα φθεγξάμενοι τι τῶν δεόν-
των. λέγεται καὶ ἔξοισθα. Σοφοκλῆς. καὶ σύ που τῶνδ' ἔξοισθ' ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων. ἀλλ' οὖν δὲ
ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος. Οἰσόμενος κομίσων. Οἰσοφάγος, ὁ λαιμός. Οἴσπη. ῥύπος ὁ ἐν τοῖς προβά-
των ἐρίοις. Ἡρόδοτος. καὶ οἰσπώτη ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων. Οἰστά. φορητά. Θουκυδίδης. ὅμως δὲ ὑπὸ μεγέθους
τοῦ ἐπικρεμαμένου ἔτι κινδύνου, οἰστὰ αὐτοῖς ἐφαίνετο. καὶ αὖθις. καὶ ὅμως τε ἐπιφλέγειν ἔλεγεν οὐδὲ μὴν
οἰστόν. καὶ αὖθις. καὶ εἰ μὲν ἐπὶ μικροῖς εἴη διάφορον κακόν, οἰστὸν δὲ ὅμως, πόσῳ γίνεται. Οἰστροῖ
ἐρεθίζει. ἐκμαίνει. Ἀππιανός. τῶν ὄντι πᾶσι μὲν οἰστρώδης ἐν ἐπ' αὐτὸν(?) ὁρμὴ καὶ προθυμία τῶν βαρβάρων.
καὶ αὖθις καὶ ταῦτα μὲν ἔδρασεν ὥσπερ οἰστρηθεὶς καὶ κάτοχος γενόμενος. Αἰλιανός. καὶ καλῶς
Ἡρόδοτος τὰς ὑπὸ τῶν γυναικῶν οἰστρήσεις τε καὶ μανίας παρ' οὐδὲν ἐτίθετο. Οἴστρησις. ἡ θη-
λυμανία. καὶ οἰστρηλατούμενοι, πυρούμενοι, ἐκμαινόμενοι. Οἰστροπλῆγα. τῇ μανίᾳ πεπληγ-
μένα. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ οἴστρου. ὅς ἐστι μυῖα ὑπόχαλκος ἐγχρίμπτουσα ἐν τῷ καύματι τοῖς βουσὶ καὶ
ποιοῦσα ἐλαύνεσθαι. Οἶστρος. ἐρεθισμός. ἔκκαυσις. πύρωσις ἐμμανής. οἶστρον δὲ καλοῦσι, πᾶ-
σαν κίνησιν. ἔνθεν καὶ οἰστροδίνητος μυχὸς ὁ ὑπὸ ἀνέμου ἐλαυνόμενος. Ἀριστοφάνης. οὔτε πόντιε
Πόσειδον προλιπὼν μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδίνητον. καὶ αὖθις. οἶστρος γάρ ἐστι καὶ μάλιστα βαρβάροις
τὰς μεταβολὰς ἀεὶ μετὰ πάθους(?) ἔχειν. Οἰσύα. ἰτέα. Οἰσυΐναις. Θουκυδίδης. ναύταις δὲ ἐξω-
πλισεν ἀντὶ σφαύλαις(?) καὶ οἰσυΐναις, ταῖς πολλαῖς. καὶ Ἀππιανός. οἱ δὲ τῶν πετρῶν(?) οἰσυΐνας ἀσπί-
δας ἔχοντες καὶ κράνη οἰσύϊνα πλοκὴν τινα παρεῖσαν(?) πεπλεγμένα. καὶ οἰσύϊνον σχοινίον ἰτέον. Οἰ-
σύμη, πόλις τῆς Θρᾴκης. Οἰσύπη. ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων. Οἰσυπηρός. ῥυπαρός. ἔρια οἰσυπηρὰ ῥυπαρὰ
πεπληρωμένα ῥύπου ἄσμου(?) ἀπὸ τῆς κόπρου. οἰσύπη δέ ἐστι τὸ διαχώρημα τῶν προβάτων. Οἴτη
ὄνομα ὄρους ἐν Λακεδαιμονίᾳ. καὶ Οἰταῖος ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὄρους. Οἶτος. ὁ μόρος ἐν τοῖς μυθικοῖς
οὔτι δίκης ἀπάνευθεν ἀφικεῖ δαιμονάμοι(?) οἶτον. Οἱ, οἱ, μόνοι ἤτοι δυνατοί. Οἰφιχοῖνιξ(?). Οἰ-
χαλίδες ἄρτοι. Οἰχήσεται, πορεύσεται. καὶ οἰχήσομαι πορεύσομαι. Οἰχνῶ, πορεύομαι. τὰ λαινάνυμ-
φα τοῖς αἰὲν οἰχνῶ ἢ λέκτρα φησί. Οἰχόμενος, πορευόμενος. Οἰχωκὸς ὀλωλὸς διαπεπόρθημαι φίλοι
τεκμήριας(?) ἅ φησι διὰ τῶν αἰάντων θανάτου. Ὀκέλλει. προσορμεῖ. ἐκεῖ ἐπιτείνεται(?). ἐρείδεται ἐπὶ τῶν νηῶν. καὶ ὀκέλ-
λοι. προσορμίζοι. Ὀκλὶς ὄνομα κυρίου(?). Ὀκλαδία. ἡ ὄκλασις. Ὀκλαδίας. ὁ συγκε-
κλασμένος δίφρος. καὶ ποτὲ μὲν ἐκτεινόμενος, ποτὲ δὲ συστελλόμενος. καὶ αὖθις. βαθεῖαν εἰς
ἰλὺν ὀκλασάντων πεδίων(?). περαιτέρω χωρεῖ ὁ λόγος. Ὀκλάζει. χωλαίνει. εἰς τὸ γόνυ κάμπτε-
ται. διστάζει(?). ἀποκάμνει. λακτίζει(?). Ὀκλὰξ καθήμενος, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ γόνυ. Ὀκνεῖ. ἀναβολῶς ἔχει.
Ξενοφῶν. ὀκνοῦντες μὴ οἱ Ἕλληνες διαβάντες τὴν γέφυραν μένειεν(?), ἀντὶ τοῦ ἀναβεβλημένοι. δεδιό-
τες. Ὀκνεῖν. κατὰ σκοπὴν οὐδὲ μὲν(?) ἐκ τῶν πολεμίων ὀκνεῖν. ἀλλὰ καὶ πρὸ ἔργου ἡγεῖσθαι γνῶ-
σκειν αὐτούς. ξυνόντες καὶ ὅπως ὡπλισμένη δύναμις ἔρχεται. Ὀκνείω. ὀκνῶ. ἀναβάλλο-
μαι. Ὄκνος χαλκοῦς. βούλεται τοῦτο τοῖς ῥυθμοῖς(?) ἐπιχωρείως δίφρου τινὸς γυναικείου εἰ-

δος εἶναι. Ὀκνῶ· φοβοῦμαι. καὶ πυκνῶς τούτῳ κέχρηται Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ φοβεῖσθαι. Φονῶν-
τα τὸν ἶνιν, ὅν κατέξεστιν ὀκνῶ. καὶ οἱ ῥήτορες, ἐπὶ δειλίας καὶ ῥᾳθυμίας ἐχρήσαντο τῷ ὀνόματι. ἀντὶ τοῦ φο-
βοῦ καὶ τοῦ φοβεῖσθαι. Ἀντιφῶν· κακῶς δ' ἂν εἰ ἀκούσειε μετὰ καὶ μέλλοντα τοῦ κινδύνου, τῇ γλώττῃ θρασυνόμενος, καὶ τῷ
θέλειν ἐπείγοιτο. τὸ δ' ἔργον ἂν παρείη ὀκνῶν. καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς πρώτῳ. φημὶ δὴ δεῖν βοηθη-
τέον εἶναι τοῖς πράγμασιν ἡμῖν, τῷ πλείστας πόλεις τῶν Ὀλυνθίοις σώζειν, καὶ τοὺς τοῦτο ποιήσοντας στρατιώτας
ἐκπέμπειν. καὶ τὴν ἐκείνου χώραν κακῶς ποιεῖν καὶ τριήρεσι καὶ στρατιώταις ἑτέροις. εἰ δὲ θατέρου τούτων ὀ-
λιγωρήσετε, ὀκνῶ μὴ μάταιος ἡμῖν ἡ στρατεία γένηται. καὶ Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ φόβου ὄκνῳ εἰλῆσθαι φησὶν
Ἀγαμέμνονα περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. οὔτ' ὄκνῳ εἴκων, οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο. Ὀκνῶν· ἀναδυόμενος.
Σοφοκλῆς· φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πᾶς ἀνὴρ πράσσων μέγα. Ὀκολοῦμ· ἐπηρώθη. ὁ δέξιος ὁ Ῥω-
μαῖος τὸν ὀφθαλμόν. καὶ ἐπεκλήθη Κόκλης. τὸν γὰρ ὀφθαλμὸν, ὀκολοῦμ καλοῦσι Ῥωμαῖοι.

Ὄκωχ, ὄνομα κύριον. τὸ δὲ βέλος ἀνεῳγμένον προφθάσαν τὸ στόμα, ἐκεῖσε ἐμπεσὸν κατέπαυσε
τὴν ἄησιν. καὶ δὴ Ὄκωχ Αἰθυωρῶν ἀπεβίω. Ὀκρὴς τὴν θάλασσαν. ἐπὶ τῶν προσποιουμένων
φεύγειν ἐκεῖνα, ἐν οἷς διαφέρουσιν. ἐπειδὴ ναυτικώτατοι οἱ Κρῆτες ἐγένοντο. Ὀκρίβαντας
ἐμβάτας. Ὀκρίβας· σχῆμα λωΐοχου. Ὀκρίβας· σκηνικῶς ἰδίως πάντων τῶν λεγομένων πα-
λαστικὰ πήγματα, ἐφ' οἷς διατυποῦσι τὰς εἰκόνας καὶ τὰ ὑποστήματα τῶν ξυλίνων θε-
άτρων. βέλτιον φάναι τὸ λογεῖον, ἐφ' οὗ ἵσταντο οἱ τραγῳδοί, ἢ οἱ ὑποκριταὶ ἐν μετεώρους ἔλεγον.
οἱ δὲ, ὄνον φασὶν εἶναι. οἱ δὲ, ἀγριονικεῖ. ἄλλοι κλίμακα. Ὀκριόεις· ὁ τραχύς. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ
λίθον ὀκριόεντα, δύναξ ὅθι διασὸν ὀδόντα, θῆκε, τὴν κίστειν λέγων, ἀμβλωθεὶς ἐν δολιχογρα-
φίης. καὶ ὀκριόεσσα, φρικτή. φοβερά. δέξαι μέγα καί σοι μέγα βρίθεται ὀκριόεσσα βάρις ἀπο-
φθίμενον τὸν κῶα διογλήνω. Ὀκτάβλωμον· ὀκτὼ ἔχοντα δήγματα. Ὀκτάκνημον· ὀ-
κτάραβδον. Ὀκτάμετρον· ὅ ἐστι τοῦ τετραμέτρου ἀρετῆς Ἀριστοφάνης ὁ ποιητής. ὡσαύ-
τως καὶ τοῦ ὀκταμέτρου. Ὀκτὼ ὁ ἀριθμός. Ὀκτώβριος· ὄνομα μηνός. Ὀκτώπουν· Κρα-
τῖνος Θρᾴτταις. ὀκτώπουν ἀνεγείρεις. ἀντὶ τοῦ σκορπίον. παροιμία, σκορπίον γὰρ ὀκτώπουν ἀ-
νεγείρεις. ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντρίαις ἡ Λύσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς βάκχαις φησίν. ἐκ ποδῶν
δ' ἄνω ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα, κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω. Ὀκχή·
στήριγμα βάσταγμα. γίνεται δὲ εἰρηνικὸς σκηπάνιον. ὅθεν πέλει γέρας ὀκχή. καὶ ὀκχήσασθαι. ἐπικαθε-
σθῆναι. Ὀλβίζειν· μακαρίζειν. εὐδαίμονα ἡγεῖσθαι. Σοφοκλῆς· μηδένα ὀλβίζειν πρὶν ἂν
τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, μηδὲν ἀλγεινὸν παθών. Ὀλβιοδαίμων· εὐτυχέστατος. ἡ κλητική, ὦ
ὀλβιόδαιμον. Ὄλβιος· πλούσιος. εὐδαίμων. μακάριος. Ὀλβιοδότης· πλουσιοδότης.

Ὄλβος· εὐδαιμονία. πλοῦτος. ἐν ἐπιγράμματι. ὄλβου πᾶν, τὸ σὺ πορπέζεται. ὅσοι προσπλέ-
δην ἔχετ' ἔχεσι. Ὀλαί καὶ οὐλαί· αἱ μετὰ ἁλῶν μεμιγμέναι κριθαί, καὶ τοῖς θύμασιν ἐπιβαλ-
λόμεναι. Ὀλέθριον· μέχρι θανάτου. Σοφοκλῆς· ὀλέθριον αἰκίζει. Ὀλέθρου πείρατ' ἐ-
φῆφθαι. ἐπιδέδεται καὶ ἐξῆπται τὸ τοῦ ὀλέθρου ὑμῶν πέρας. οἷον, δέδεσθε τῷ ὀλέθρῳ. Ὀλέ-
κει· φονεύει. φθείρει. Ὀλέκρανον· τινὲς τὸν ἀγκῶνα. ἄλλοι δὲ τὸ ἐν τῇ καμπῇ τῆς χειρὸς ὀξύ.
ἐπώδυνος δὲ ὁ τόπος τῆς ὠθεῖσιν εἰς αὐτόν. Ἀριστοτέλης δὲ οὐ τὸν ἀγκῶνα, ἀλλὰ τὸ ἐν τῇ καμ-
πῇ τῆς χειρὸς ὀξύ. Ἀριστοφάνης δὲ ὀλέκρανα λέγει τὰ τῶν ὠλενῶν κρανία. τουτέστι τῶν χειρῶν. δῆ-
λον οὖν ὅτι τὸ ὀξὺ καὶ ἐπικαμπὲς τῶν χειρῶν λέγει. ὃν ἀγκῶνα φαμὲν ἡμεῖς. μηδέποτε παύσαιτο
ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενος. Ὀλέκρανον· ἀγκών. ἐκ τῆς ὠλένης κάρανον. Ἀρι-
στοφάνης κατάρα εἰρηνικῶν. ὅστις πόλεμον εἶναι μᾶλλον βούλεται, μηδέποτε παύσαιτ' αὐτὸν ὦ
Διόνυσ' ἄναξ ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενος. ὀλέσηκε. Ὀλοθρεύει. Ὀλετῆρα· φονέα. ἢ φθο-
ρέα. Ὄληκαι· ἀπώλη. Ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχὴν αὐτὴ τοῦ ἐπιμελῶς καὶ διὰ σπουδῆς εἶχεν.
τὸ δὲ αὔξησιν μᾶλλον ἢ μείωσιν κακίας, ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν. Ὀλίγα ἄττα· ὀλίγα τινά.

Ὀλιγαρκία δὲ ἐν τοῖς ὀλίγοις ἀρκεῖσθαι. ὀλιγαρτία δὲ ἡ λεῖψις τοῦ ἄρτου. Ὀλιγαρχούμενοι·
ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι. τρεῖς εἰσὶ πολιτεῖαι. βασιλεία. ὀλιγαρχία. δημοκρατία. Ὀλιγαύλαξ·
ἡ μικρὰ χώρα. ἢ τὸ ὀλιγαύλακα σπείρεσθαι. Ὀλιγαίμων· ὁ ὀλίγον ἔχων αἷμα. Ὀλιγηπελέων· ὀ-
λιγοψυχῶν.

λιγοψυχῶ. Ὀλιγοκρασίη· πενιχρὲ δὲ ὀλιγοκρασίης, μοῖραν ἀλοιβῆς στάχυος. Ὀλιγογνώμων· ὀλιγόφρων.
Ὀλιγοδεής· ὀλίγων χρήζων. Ὀλιγοδεία· τὸ ὀλίγων δεῖσθαι. καὶ ὀλιγοδεία ὅ μοι. Ὀλιγοδρανῶ.
καὶ ὀλιγοδρανής· ὀλίγα ἰσχύων. Ὀλίγον· ἀντὶ τοῦ οὐδόλως. παρ' Ὁμήρῳ. ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικό-
τα γείνατο Τυδεύς. καὶ ὀλίγον· ἀντὶ τοῦ ἡσυχαίτερον. ὁ δὲ ὀλίγον φθέγγεται πρὸ τῆς ὀργῆς, καὶ αἰτεῖ πα-
ρεῖναι. καὶ ἀντὶ τοῦ μικροῦ. καὶ σπονδὴν ὀλίγην κιρναμένην κύλικι. Ὀλίσσος· ὁ γόνος τῶν ἀκρίδων.
Ὀλιγοστός· ὀλίγος. Ὀλιγότης. Ὀλίγου δεῖν· σχεδόν. παρὰ μικρόν. λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ
δεῖν. καὶ ὀλίγου δέω φάναι ὡσαύτως. Ὀλιγοχρονῶ. Ὀλιγωρήσας· ἀμελήσας. τῶν νενο-
μισμένων τοῖς τελευτήσασιν ὀλιγωρήσας τιμῶν. Ὀλιγωρήσετε· ἀντὶ τοῦ ἀμελήσετε. Δημο-
σθένης ἐν Φιλιππικοῖς. ὀλιγωρεῖν γὰρ λέγεται τὸ ὀλίγην ὥραν ἔχειν ἤτοι φροντίδα. ἔστι δὲ τὸ μὲν
ὀλίγον ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον. ὡς ἐν τῷ, ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς. ὥρα δὲ ἡ φρον-
τίς. Ὀλιγωρῶ γενικῇ. Ὀλιζώνων ἔθνος Θρᾳκικόν. Ὀλίζονος μικρᾶς. Ὄλισβος
αἰδοῖον δερμάτινον. ᾧ ἐχρῶντο αἱ Μιλήσιαι γυναῖκες, ὡς τριβάδες καὶ αἰσχρουργοί. ἐχρῶντο δὲ αὐ-
τοῖς καὶ αἱ χῆραι γυναῖκες. Ἀριστοφάνης, οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκταδάκτυλον ὃς ἂν ἡμῖν σκυ-
τίνη ἐπικουρία. παρὰ τὴν παροιμίαν συκίνη ἐπικουρία ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν. Ὀλισθηρός· ὁ ὀλισθος.
ὑγρῶς μεταγινώσκων. Ὁλκὰς παρὰ Θουκυδίδῃ ἡ ἐμπορικὴ ναῦς. καὶ ὁλκάδες, πλοῖα. ἐν
ταῖς δὴ λεγομέναις ὁλκάσι μακραῖς, τὰ βαρβαρικὰ διεβίβασαν πλήθη. Ὁλκοῖσιν· οἱ δὲ τρο-
χοῖς ὁλκοῖσι πολλοῖς καὶ ἀρτήμασιν ἀνάψαντες τὸν τροχὸν ὄντα εἷλκον εἰς τὴν πόλιν. Ὁλ-
κή· δύναμις. ἢ βάρος. ἢ σταθμός. καὶ τὸν στρεπτὸν ὃν ἐφόρει ὁλκῆς γυναικῆς χρυσοῦ ὄντα, ἀφαιρεῖται
φησὶν Αἰλιανός. Ὁλκήν· ἐπαγωγήν. τροπήν. Ὁλκόν· ἰσχυρὸν τόνον. ἢ ἑλκυστικόν. ἢ ὁρ-
μητικόν. ὁ δὲ, τὸν ὁλκὸν τοῦ ὕδατος ἔκοψεν. Ὁλκός, ὁδὸς ἢ ἀγωγὸς ῥεύματος. ἢ οὐρά. ἢ ὁλ-
κὸς κυρίως τὸ τῶν δρακόντων σύρμα. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ τῆς τρόπιδος ἔντυπον μα. δρακοντο-
ειδὲς γάρ. διὰ πάσης τῆς νεὼς διήκον. Ὁλκὸς ἄνθρωπος· ὁ ἑλκυστικὸς καὶ ἐπαγωγός, ὁλκοῖς
ἄγειν καὶ ἐφέλκεσθαι δυναμένοις. Ὁλκούς· ἐφελκομένας. Ὁλκοὺς ναυστάθμους. Ὅλμος·
τὸ μαγειρικὸν ὀργαλεῖον. καὶ τρίπους τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ὅλμος· στρογγύλος λίθος. εἰς ὃν κόπτουσιν
ὄσπρια καὶ ἄλλα τινά. Ὀλοή· ὀλεθρία. Ὀλοηκαρπούμενον· ὅλον πρὸς φθορὰν ὅμοιον. Ὁλο-
καύτωμα· ἡ θυσία. Ὀλολυγὴ· ἡ βοή. Ὀλολύγιον. Ὄλωλε· ἀπόλωλε. καὶ ὄλοιτο ἀντὶ τοῦ
φθαρείη. Ὀλώλαμεν· ἀπολώλαμεν. Ὁλοποδί· ὅλῃ δυνάμει. Ὀλολύζειν· θρηνεῖν. κυρί-
ως ἐπὶ γυναικῶν. Ὅμηρος. αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον. Ὀλολυζέτω πίτυς ὅ-
τι πέπτωκε κέδρος. τουτέστι τῶν ἰσχυρῶν πιπτόντων, τὰ ἀσθενέστερα παιδευέσθωσαν καὶ σωφρονι-
ζέσθωσαν. καὶ ὁ Σολομὼν λέγει τῶν ἀσεβῶν πιπτόντων, δίκαιοι κατάφοβοι γίνονται. λοιμοῦ μαστιζο-
μένου, ἄφρων πανουργότερος γίνεται. Ὀλολύζειν· τὸ μετὰ κραυγῆς εὔχεσθαι. Ὅμηρος, αἱ δ' ὀλόλυξαν.
Ὀλολύζει πέρων εἰς τὴν θηλύτητα αὐτοῦ καὶ λαγνείαν ἀποβλέπων. Ὁλοός· δασυνομένης μὲν
τῆς πρώτης συλλαβῆς, δηλοῖ τὸν φρόνιμον καὶ ὑγιῆ. ψιλουμένης δὲ τὸν ὀλέθριον. Ὀλοόφρο-
νος· τοῦ ὀλέθρια φρονοῦντος. Ὄλορος ὀλόρου ὄνομα κύριον. Ὁλός· θολός. Ὅλος καὶ
πᾶς. ἦν δὲ ὅλος ὁ πᾶς πρὸς τὸ πλεῖν, ἢ πρὸς τὸ παραβάλλεσθαι καὶ διακινδυνεύειν ὅλος καὶ πᾶς ἦν.
Ὅλος καὶ πᾶς ἦν τῇ διανοίᾳ περὶ τοὺς ἐνεστῶτας κινδύνους. ἀντὶ τοῦ πάσῃ δυνάμει. Ὁλοσχερῶς·
ὁλοτελῶς. Ὁλοσχοίνω· Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. Θεόφραστος γ' εἴδη σχοίνου φησίν.
ὧν ὁ εἶδος μεγέθει καὶ εὐσαρκίᾳ διαφέρων, ὁλόσχοινος καλεῖται. Ὀλοφώϊον· ὀλέθριον. Ὀλοφώϊος·
ὁ ἀλεκτρυών. ὀρθοκρατῖνος. Ὁλόφυλος· ὁ ὁλόκληρος. Ὀλοφύρεσθαι· ἀποδύρεσθαι. κλαίειν. Ὀλο-
φυρμός· θρῆνος. Ὀλόφυξις· θρᾳκία πόλις περὶ Ἄθω. ἧς πολίτης Ἡρόδοτος ὁ Ὀλοφύξιος περὶ νυμ-
φῶν ὡς φασὶ γέγραφε καὶ ἰσθμῶν. Ὄλπη· ἡ λήκυθος. οἱονεὶ ἐλαιόπη τις οὖσα. διὰ τὸ διὰ τῆς ὀπῆς
ἐπιπλεῖσθαι τὸ ἔλαιον. ἐν ἐπιγράμματι. χάλκεον ἀργυρέω με παρ' εἴκελον ἰνδικὸν ἔργον, ὄλπην
καὶ Δίου ξείνιον. εἰς ἑτάρου ἦμαρ ἐπεὶ τόδε σεῖο γενέθλιον πέμπει γηθομένη σὺν φρενὶ Κλεινογό-
ρης. Ὀλοοίτροχος· περιφερὴς στρογγύλος. καὶ ὁλότροχος. Ὀλοφέρνης· ἀρχιστράτηγος Καμβύ-
σου, υἱοῦ Κύρου. πόλεμον δὲ ἔχων ὁ Καμβύσης πρὸς Ἀρφαξὰδ βασιλέα Μήδων, καὶ συμμα-

χίαν αἰτήσας παρὰ τῶν ἐθνῶν ἁπάντων ἕως αἰγύπτου. καὶ μὴ δεδωκότων αὐτῶν. μετὰ τὸ νικῆσαι ἀρφαξὰδ, πόλεμον ἔθετο κατὰ τῶν μὴ δεδωκότων αὐτῷ βοήθειαν, ἀποστείλας ὀλοφέρνην μετὰ δυνάμεως πολλῆς. ὃς πάντων ἐκράτησεν. ἐλθὼν δὲ περὶ βετυλοίαν τὴν τῶν ἰουδαίων πόλιν, ἀπέστησεν ἀχιὼρ τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ. ἐπαπειλήσας αὐτῷ εἰ μὴ ἕλοι τὴν πόλιν ἀναιρήσειν αὐτόν. ὁ δὲ ἀχιὼρ κρατήσας τὰ ὕδατα ἠνάγκασεν ἑτοίμως ἔχειν ἐκδοῦναι αὐτῷ τὴν πόλιν. ἡ δὲ ἰουδὴθ ἐξελθοῦσα κεκοσμημένη ὡς νύμφη, ἀπεκεφάλισε τὸν ὀλοφέρνην. καὶ ἐσώθη ἡ πόλις. καὶ κλίνεται εἰς ου. Ὀλοοίτροχος. λίθος ὁ ἀπὸ μηχανῆς εἰς τὸν ὦρεστῆν τοῦ τειχίσματος, ἐξήραξε. καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξέωσεν ἀμφω. ἡρόδοτος. καὶ δὴ προσιόντων τῶν βαρβάρων πρὸς τὰς πύλας, ὀλοοιτρόχους ἀφίεσαν. καὶ αὖθις. ὀλοιτρόχους μεγάλους κατὰ τοῦ λόφου κυλίοντες. λίθους ὅλους τροχοειδεῖς. Ὀλοιτρόχους. στρογγύλους. ξενοφῶν. τὴν ἐνταῦθα ἐκύλινδον οἱ βάρβαροι λίθους ὀλοιτρόχους ἁμαξιαίους. οἱ φερόμενοι διεσφενδονῶντο. Ὀλυμπιανός σοφιστὴς. τοῦ ὀλυμπιανείου. Ὀλυμπία. οὕτω καλεῖται παρ᾽ ἕλλησιν, ὁ διὰ τέσσαρα ἔτη συντελούμενος ἀγών. διὰ τὴν κατὰ τετραετίαν τῶν τοῦ ἡλίου δρόμων ἐκ τῶν κατὰ τὰς ὥρας ἐξισουμένην ἡμέραν. ἐτέθη δὲ πρῶτη ὀλυμπιὰς ἐπισολομῶντος εἰς ἑορτὴν κοσμικὴν τοῦ διός.

Ὀλυμπιάς. τετραετηρικὸς ἀγών. εἰσὶ δὲ τέσσαρες ἀγῶνες. ὀλύμπια. ἴσθμια. νέμεα. καὶ πύθια. λέγεται καὶ ὀλυμπίασι, τουτέστιν ἐν τοῖς ὀλυμπίοις ἔνθα ἠγωνίζοντο. Ὀλυμπιόδωρος φιλόσοφος ἀλεξανδρεύς. οὗ κλέος εὐρύ. παρὰ τοῦτον φοιτᾷ πρόκλος ὁ λύκιος ἐπὶ τοῖς πολιτικοῖς λόγοις. ὀλυμπιοδώρου δὲ ἀκροώμενος ἀνδρὸς δυνατοῦ λέγειν, καὶ διὰ τὴν περὶ τοῦτο εὐκολίαν καὶ ἐντρέχειαν, ὀλίγοις τῶν ἀκουόντων ὄντος ἐφικτοῦ, ἠγάσθη δὴ τὸ μειράκιον. ὥστε καὶ θυγάτριον ἔχων ἠγμένον καὶ αὐτὸ φιλόσοφος, βουληθῆναι αὐτῷ κατεγγυῆσαι. Ὀλυμπιονίκης ὁ ἐν ὀλυμπίοις νικῶν. Ὄλυμπος. ἀδελφὸς γενερώσης. ὃς ἧκεν ἀπὸ τῆς κιλικίας εἰς ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ τὴν θεραπείαν τοῦ σαράπιδος. ἦν δὲ δὴ τὰ πάντα φύσιν ἀξιάγαστον κεκτημένος. μέγας μὲν τὸ σῶμα καὶ εὐμήκης ἰδεῖν. καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν. τῆς δὲ ἡλικίας ἐν τῷ φρονιμωτάτῳ τότε γεγονώς, εὐόμιλός τε ἦν καὶ ἡδὺς ἱκανῶς τοῖς ἐντυγχάνουσι. καὶ ὠφέλιμος εἴπερ τις ἕτερος τοῖς πειθομένοις. οὐδεὶς δὲ ἦν οὕτως ἀπέραμμων καὶ βάρβαρος τὴν ψυχήν, ὃς οὐκ ἐπείθετο καὶ κατεκηλεῖτο τοῖς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ στόματος ἐκείνου ῥέουσι λόγοις. τοιάδε τις ἐπεκάθητο πειθὼ τοῖς χείλεσι τοῦ ἀνδρός. οὐκ ἀνθρώπινόν τι χρῆμα. ἀλλὰ θειότερον. τοῦτό τοι τοῖς ἀλεξανδρεῦσι κατέστη ἱεροδιδάσκαλος. ἤδη κατασυρομένοις ὑπὸ τοῦ χειμάρρου τῆς πολιτείας. ὁ δὲ, συναγείρων ἑκάστοτε τοὺς παρατυγχάνοντας, ἐδίδασκε τὰ ἀρχαῖα νόμιμα καὶ τὴν τούτοις ἑπομένην εὐδαιμονίαν. ὅση τε καὶ οἷα θεόθεν ἀπαντᾷ τοῖς ἀκριβῶς ταῦτα διαφυλάττουσιν. οὕτω δὲ ἦν ὁ ὄλυμπος πλήρης τοῦ θεοῦ, ὥστε καὶ προεῖπε τοῖς ἑταίροις, ὅτι σάραπις ἀφίκοιτο νεών. ὃ καὶ γέγονεν. Ὄλυμπος μυσὸς, αὐλητὴς καὶ ποιητὴς μελῶν καὶ ἐλεγείων. ἡγεμὼν τε γενόμενος τῆς κρουματικῆς μουσικῆς τῆς διὰ τῶν αὐλῶν. μαθητὴς καὶ ἐρώμενος μαρσύου τὸ γένος ὄντος σατύρου. ἀκουστοῦ δὲ καὶ παιδὸς ὑάγνιδος. γέγονε δὲ πρὸ τῶν τρωϊκῶν ὁ ὄλυμπος. ἀφ᾽ οὗ καὶ ὄρος τὸ ἐν μυσίᾳ ὀνομάζεται. Ὄλυμπος. ὁ τοὺς νόμους τῆς κιθαρῳδίας ἐκθεὶς καὶ διδάξας. Ὄλυμπος φρύξ, νεώτερος αὐλητὴς γεγονὼς ἐπὶ μίδου τοῦ γορδίου. Ὄλυμπος. ὁ οὐρανὸς οἱονεὶ ὁ ὁλόλαμπος. θεῶν οἰκητήριον.

Ὄλυνθος. παρὰ τὸ ὅλως ἀνθεῖν. ἤγουν ἐκ πρώτης ἀνθήσεως τὸ αὐτὸ ἔχειν. ὄλυνθος οὖν ἡ ὠμὴ συκῆ καὶ ὄλυνθος πόλις ἐν θρᾴκῃ. Ὄλυρα. ζέα. εἶδος σπέρματος. Ὄμμα. ὄμμα αἰθέρος ὁ ἥλιος. ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται. ἐπεὶ καὶ οἱ τραγικοὶ εἰώθασιν ὀνομάζειν αὐτὸν ὀφθαλμόν. Ὅμαδος. θόρυβος. Ὁμαυλος. ὁμόθροος. ὁμόφωνος. στομόεσσά τε γῆρυς ὅμαυλος. σοφοκλῆς. Ὁμαλές. ἀπὸ τοῦ ὁμαλῆς εὐθείας. προκόπιος. οἱ δὲ, εἰς φυγὴν ὥρμηντο οὔτε εἰς τὸ πρὸς γαῶνος τὴν ὑπερβολὴν ἀναδραμεῖν ἔχοντες, οὔτε εἰς τὸ ὁμαλές. διὰ τὸ ἐπικεῖσθαι τοὺς ἐναντίους. Ὁμαρτῆ. ἀκολουθῶν. ἢ ὁμοῦ πέμπων. Ὀμβρήσας. βρέξας. Ὄμβρῳ ὀμβρήσω καὶ ὀμβρόβλυτος. καὶ ὀμβρήσαντος πηγάσαντος. Ὀμβρεία χάλαζα ἐπιρράξασα. ἢ διὸς κεραυνός. Ὀμβρεῖον ὕδωρ καὶ ὄμβριμον. Ὅμαιμος. ἀδελφὸς. ἐν ἐπιγράμματι. οἱ δισσοί τοι τοῦτο τὸ δίκτυον ἀνέθηκαν

μ

καὶ ὁμαίμοι λέγονται καὶ συναίμοι καὶ ὁμαίμονες. Ὁμαίμονος· ἀδελφοῦ. Ὅμαιμος καὶ ὁμαίμων, ἀδελφὸς ἢ συγγενὴς καὶ ὁμονήδυος. Ὁμαιχμία· ὁμομαχία, συμμαχία, φιλία. παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς αἰχμὰς τίθεσθαι. Ἡρόδοτος· καὶ ὀλίγον μὲν χρόνον ἡ ὁμαιχμίη ξυνέμεινεν· ἔπειτα διενεχθέντες οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθηναῖοι, ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους. καὶ αὖθις· ἐπηγάγετο δὲ εἰς ὁμαιχμίαν τοὺς Ἴβηρας. καὶ αὖθις· ἐπὶ Ἀννίβα τοῦ Καρχηδονίου στρατηγοῦ, τῆς Ἰταλίας ἁπάσης εἰς τὴν Ῥωμαίων συστάσης ὁμαιχμίαν. Ὁμέθνιον· ὁμόφυλον. ὁμέστιον· ὁμόοικον. ὁμορόφιον γαμετήν. Ὁμευνέτης· ὁμευνέτου. συζύγου ἀνδρός. τὸ θηλυκὸν ἡ ὁμευνέτις. καὶ κλίνεται ὁμευνέτιδος. Ὁμῆσου· ὁμοῦμαι ὁμηλιτέρου προσώπου. Ὁμήγυρις· ἄθροισμα, πλῆθος. καὶ κλίνεται ὁμηγύρεως. καὶ ποιητικὴ τὴν ὁμήγυριν. Ὁμῆλιξ· ὁ ὁμοῆλιξ. Ὁμηρεύειν· συμφωνεῖν. οἱ δὲ Σάμιοι καίπερ ὁμηρευομένων αὐτοῖς τῶν νεανίσκων, ὅμως οὐκ ἐπέμειναν· ἀλλ' ἐπανέστησαν τοῖς φυλάσσουσι τὴν πόλιν τῶν Μακεδόνων. Ὁμηρεύοντας· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, ἐπὶ τῶν ἄνω πεμφθέντων Λακεδαιμονίων Ἀλεξάνδρῳ. ἦσαν δὲ ὀκτώ.

Ὁμηρεία καὶ ἀντιπρόσοψις. Ὁμήρειος λόγος ὁ τοῦ Ὁμήρου. Ὁμηρίδαι· οἱ τὰ Ὁμήρου ὑποκρινόμενοι. οἱ δὲ γένος ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ ὠνομασμένον ἐν Χίῳ. ἄλλοι δέ φασιν ἁμαρτάνειν τοὺς οὕτω νομίζοντας. ὠνομάσθαι γὰρ ἀπὸ τῶν ὁμήρων. ἐπεὶ αἱ γυναῖκές ποτε τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παραφρονήσασαι, εἰς μάχην ἦλθον τοῖς ἀνδράσι. καὶ δόντες ἀλλήλοις ὁμήρους νυμφίους καὶ νύμφας ἐπαύσαντο. ὧν τοὺς ἀπογόνους, Ὁμηρίδας λέγουσιν. Ὁμηρίζω· τοῖς Ὁμήρου χρῶμαι. Ὅμηρον παρὰ Θουκυδίδῃ, ἐνέχυρον τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον ἐπὶ συνθήκαις. Αἰλιανὸς δέ, ὑφαιρεῖται τὸν κώδωνα. καὶ φιλίας σύμβολον καὶ ὅμηρον πρῶτον κομίζει τῷ ἑταίρῳ αὐτοῦ. ὅμηροι δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ συμβιβάσει διδόμενοι. ὁμηρῶσαι γὰρ τὸ συμβαλεῖν. Θεόπομπος δὲ ὁμηρεῖν φησι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεσθαι τὸ ἀκολουθεῖν. τοὺς οὖν ἐπακολουθίᾳ τῶν ὁμολογημένων διδομένους ἐντεῦθεν ὁμήρους φασὶ λέγεσθαι. Ὅμηρος ὁ ποιητής, Μέλητος τοῦ ἐν Σμύρνῃ ποταμοῦ καὶ Κριθηΐδος. ὡς δὲ ἄλλοι, ~~Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης τῆς Μούσης~~. ὡς δὲ Χάραξ ὁ ἱστορικός, Μαίονος ἢ Μητίου καὶ Εὐμήτιδος μητρός. κατὰ δὲ ἄλλους, Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος. ἔστι δὲ ἡ τοῦ γένους τάξις κατὰ τὸν ἱστορικὸν Χάρακα αὕτη· Αἰθούσης Θρᾳσσης Λῖνος. τοῦ δέ, Πίερος. τοῦ δέ, Οἴαγρος. τοῦ δὲ Ὀρφεύς. τοῦ δέ, Δρῆς. τοῦ δ', Εὐκλέης. τοῦ δέ, Ἰαμονίδης. τοῦ δέ, Φιλοτέρπης. τοῦ δέ, Εὔφημος. τοῦ δὲ Ἐπιφράδης. τοῦ δέ, Μελάνωπος. τοῦ δέ, Ἀπελλῆς. τοῦ δέ, Μαίων. ὃς ἦλθεν ἅμα ταῖς Ἀμαζόσιν εἰς Σμύρνην. καὶ γήμας Εὐμῆτιν τὴν Εὐέπους τοῦ Μνησιγένους, ἐποίησεν Ὅμηρον. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν πατρίδα ἀμφίβολος, διὰ τὸ ἀπισθῆναι ὅλως εἶναι θνητὸν τῷ μεγέθει τῆς φύσεως. οἱ μὲν γὰρ ἔφασαν γενέσθαι Σμυρναῖον. οἱ δὲ Χῖον. οἱ δέ, Κολοφώνιον. οἱ δέ, Κυμαῖον. οἱ δέ, ἐκ Τροίας ἀπὸ χώρας Κεγχρέων. οἱ δέ, Λυδόν. οἱ δέ, Ἀθηναῖον. οἱ δέ, Ἰθακήσιον. οἱ δέ, Κύπριον. οἱ δέ, Σαλαμίνιον. οἱ δέ, Κνώσιον. οἱ δέ, Μυκηναῖον. οἱ δέ, Αἰγύπτιον. οἱ δέ, Θετταλόν. οἱ δέ, Ἰταλιώτην. οἱ δέ, Λευκανόν. οἱ δέ, Γρύνιον. οἱ δέ, Ῥωμαῖον. οἱ δέ, Ῥόδιον. καὶ προσηγορεύετο μὲν κυρίως Μελησιγένης. καὶ γὰρ ἐτέχθη παρὰ τῷ Μέλητι ποταμῷ, τοὺς Σμυρναῖον αὐτὸν γενεαλογοῦντας. ἐκλήθη δὲ Ὅμηρος, διὰ τὸ πολέμου ἐνισταμένου Σμυρναίοις πρὸς Κολοφωνίους ὅμηρον δοθῆναι. ἢ τὸ βουλευομένων Σμυρναίων, δαιμονίᾳ τινὶ ἐνεργείᾳ φθέγξασθαι, καὶ συμβουλεῦσαι ἐκκλησιάζουσι περὶ τοῦ πολέμου. γέγονε δὲ πρὸ τοῦ τεθῆναι τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα, πρὸ ἐνιαυτῶν νζ΄. Πορφύριος δὲ ἐν τῇ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ, πρὸ ρλ΄ φησίν. ἐτέθη δὲ αὕτη μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν ἐνιαυτοῖς ὕστερον υξ΄. τινὲς δὲ μετὰ ρξ΄ ἐνιαυτοὺς τῆς Ἰλίου ἁλώσεως, τετέχθαι ἱστοροῦσιν Ὅμηρον. ὁ δὲ ῥηθεὶς Πορφύριος μετὰ σοε΄. γήμας δὲ ἐν Χίῳ Ἀρησιφόνην τὴν Γνώτορος τοῦ Κυμαίου θυγατέρα, ἔσχεν υἱεῖς δύο καὶ θυγατέρα. ἣν ἔγημε Στασῖνος ὁ Κύπριος. οἱ δὲ υἱεῖς Ἐρίφων καὶ Θεόλαος. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ἀναμφίλεκτα, Ἰλιὰς καὶ Ὀδύσσεια. ἔγραψε δὲ τὴν Ἰλιάδα, οὐχ ἅμα, ~~οὐδὲ κατὰ τὸ συνεχὲς καθὼς σύγκειται~~, ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἑκάστην ῥαψῳδίαν γράψας, καὶ ἐπιδειξάμενος τῷ περινοστεῖν τὰς πόλεις τροφῆς ἕνεκεν ἀπέλιπεν. ὕστερον δὲ συνετέθη καὶ συνετάχθη ὑπὸ πολλῶν. καὶ μάλιστα ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ τῶν Ἀθηναίων τυράν-

Homeri uita.

νου. ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα· ἀμαζονία· ἰλιὰς μικρά· νόστοι·
ἐπικιχλίδες· ἠθιέπακτος ἤτοι ἴαμβοι· βατραχομυομαχία· ἀραχνομαχία· γερανομαχία· κερα-
μίς· ἀμφιαράου ἐξέλασις· παίγνια· σικελίας ἅλωσις· ἐπιθαλάμια· κύκλος· ὕμνοι· κύπρια. γη-
ραιὸς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ νήσῳ τῇ ἴῳ τέθαπται. τυφλὸς ἐκ παίδων γεγονώς. τὸ δὲ ἀληθές, ὅ-
τι οὐχ ἧττον ἐπιθυμίας ἡ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἄρχεται· καὶ διὰ τοῦτο ἱστορήθη τυφλός. ἐπιγέγρα-
πται δὲ ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ τόδε τὸ ἐλεγεῖον, ὃ ὑπὸ τῶν ἰητῶν ἐποιήθη χρόνῳ. ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν
κατὰ γαῖα καλύπτει, ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον ὅμηρον. ὅτι διοσκουρίδης ἐν τοῖς περὶ ὁμή-
ρου νόμοις φησίν, ὡς ὁ ποιητὴς ὁρῶν τὴν σωφροσύνην οἰκειοτάτην ἀρετὴν οὖσαν καὶ πρώτην τοῖς
νέοις, ἔτι δὲ ἁρμόττουσαν καὶ καλῶν χορηγὸν οὖσαν, βουλόμενος πάλιν ἐμφῦσαι αὐτὴν ἀπ' ἀρχῆς
καὶ ἐφεξῆς, ἵνα τὴν σχολὴν καὶ τὸν ζῆλον ἐν τοῖς καλοῖς ἔργοις ἀναλίσκωσι· καὶ ὦσιν εὐεργετικοὶ καὶ
κοινωνοὶ πρὸς ἀλλήλους, εὐτελῆ κατεσκεύασε πᾶσι τὸν βίον καὶ αὐτάρκη. λογιζόμενος τὰς ἐπι-
θυμίας καὶ τὰς ἡδονάς, ἰσχυροτάτας γίνεσθαι καὶ πρώτας, ἔτι τε καὶ ἐμφύτους οὔσας περὶ ἐδωδὴν
καὶ πόσιν. τοὺς δὲ διαμεμενηκότας ἐν ταῖς εὐτελείαις εὐτάκτους, καὶ περὶ τὸν ἄλλον βίον γινομένους
ἐγκρατεῖς, ἐφ' ὧν καὶ ἁπλῆν ἀποδέδωκε τὴν δίαιταν πᾶσι. καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως βασιλεῦσί τε καὶ
ἰδιώταις. λέγων παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν. σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα. δαι-
τρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας. καὶ τούτων ὀπτῶν. καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βοείων. παρὰ δὲ
ταῦτα οὔτε ἐν ἑορταῖς οὔτ' ἐν γάμοις. οὔτ' ἐν ἄλλῃ συνόδῳ παρατίθησιν οὐδέν. καίτοι πολλάκις
τὸν ἀγαμέμνονα ποιήσας δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους. μενέλαός τε τοὺς ἑρμιόνης γάμους ποιεῖ-
ται. καὶ τοὺς υἱοῦ καὶ τῆς θυγατρός. καὶ τοῦ τηλεμάχου πρὸς αὐτὸν παραγενομένου, νῶτα βοὸς πα-
ρέθηκεν ἀείρας ὀπτὰ ἐν χερσὶν ἑλών. τά ῥά οἱ παρέθεσαν αὐτῷ. οὐ γὰρ θρύα καὶ κάνδυλον καὶ ἀμή-
τας, μελίπηκτά τε τοῖς βασιλεῦσιν ἐξαίρετα παρατίθησιν ὅμηρος. ἀλλὰ ἀφ' ὧν εὐεξεῖν ἔμελ-
λον τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν. καὶ αἴαντα μετὰ τὴν μονομαχίαν, νώτοισι γέραιρεν ὁ ἀγαμέμνων. καὶ τῷ
νέστορι γηραιῷ ὄντι, κρέας ὀπτὸν βοὸς δίδωσι. καὶ ἀλκίνῳ δὲ τρυφερὸν ἡρμοσμένῳ βίον, σπουδάζων
ἡμᾶς ἀποστῆσαι τῶν ἀτάκτων ἐπιθυμιῶν. καὶ νέστορα δὲ ποιεῖ παρὰ τῇ θαλάσσῃ τῷ ποσειδῶνι κεχα-
ρισμένην τινὰ θυσίαν ἐπιτελοῦντα καὶ πολλοὺς ἔχοντα, τὰ δὲ παρακελευόμενον. ἀλλὰ γὰρ
μέν, σπλάγχνον δὲ ἐπὶ βωμοῦ ἴτω. καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ ἀλκίνους δὲ τοὺς τρυφερωτάτους ἑστιῶν φαίακας, καὶ
τὸν ὀδυσσέα ξενίζων, ἐπιδεικνύμενος αὐτῷ τὴν τοῦ κήπου κατασκευὴν καὶ τῆς οἰκίας καὶ τὸν αὐ-
τοῦ βίον, τοιαύτας παρατίθεται τραπέζας. καὶ τοὺς μνηστῆρας ὑβριστὰς ὄντας καὶ πρὸς ἡδονὰς ἀ-
νειμένους, οὔτε ἰχθύας ἐσθίοντας ποιεῖ, οὔτε ὄρνιθας. οὔτε μελίπηκτα περιελὼν πανταχόθεν
τὰς μαγειρικὰς μαγγανείας. ὅτι ὅμηρος πηρὸς ὢν τὰς ὄψεις περιενόστει. καὶ ἀφίκετο πρὸς
γλαῦκον ποιμένα, ὁ δέ, πρὸς τὸν ἴδιον δεσπότην αὐτὸν ἤγαγεν. ὁ δέ, ἰδὼν αὐτὸν δεξιὸν καὶ πολλῶν
ἔμπειρον, πείθει αὐτὸν αὐτόθι μένειν. καὶ τῶν παίδων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι. ὁ δέ, ἔπραξε ταῦτα.
καὶ τοὺς κέρκωπας καὶ τὴν μυοβατραχομαχίαν. καὶ ψαρομαχίαν καὶ ἑπταπάκτιον. καὶ ἐπικιχλίδας,
καὶ ἄλλα ὅσα παίγνιά ἐστιν ὁμήρου, ἐποίησε παρὰ τῷ χίῳ ἐν βολισσῷ. εἶτα ἀφίκετο εἰς σάμον. καὶ εὗρε
γυναῖκας κουροτρόφῳ θυούσας. καὶ λέγει ταῦτα τὰ ἔπη τάδε. κλῦθί μοι εὐχομένῳ κουροτρόφε. δὸς δὲ γυναῖ-
κα τήνδε νέων μὲν ἀπαρνήσασθαι φιλότητα καὶ εὐνήν. ἡ δὲ ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν, ὧν ὥραι
μὲν ἀπήμβλυνται. θυμὸς δὲ μενοινᾷ. ἐπεὶ δὲ ἧκεν εἰς τὴν φρατρίαν ἔνθα ἐδαίνυντο, πῦρ ἀνέκαυσαν. ὁ δὲ
ὅμηρος εἶπεν· ἀνδρὸς μὲν παῖδες στέφανοι. πύργοι δὲ πόληος. ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος. νῆες δ' ἐν θαλά-
σσῃ. χρήματα δ' αὔξει οἶκον. ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες ἥμενοι εἰν ἀγορῇ, κόσμος τ' ἄλλοισιν ὁρᾶσθαι. αἰθο-
μένου δὲ πυρός, γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι. ὁ αὐτὸς ὅμηρος μέλλων πλεῖν, καὶ τῶν ναυτῶν δεξαμένων αὐτόν, ἐμ-
βὰς εἰς τὴν ναῦν, ἔφη ταῦτα τὰ ἔπη ταῦτα. κλῦθι ποσείδαον μεγαλοσθενὲς ἐννοσίγαιε. εὐρυχόρου μεδέων ἠδὲ
ξάνθου ἑλικῶνος. δὸς δ' οὖρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἀρέσθαι ναύταις, οἳ νηὸς πομποὶ ἠδ' ἀρχοὶ ἔασι.
δὸς δ' ἐς ὑπώρειαν ὑψικρήμνοιο μίμαντος αἰδοίων μετελθόντα βροτῶν ὁσίων τε κυρῆσαι. φῶτά
τε τισαίμην, ὃς ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας ὠδύσατο ζῆνα ξένιον. ξενίην τε τράπεζαν. ὁ αὐτὸς
ἐπιτυχών τισι μέλλουσι πλεῖν εἰς χίον, ἐδεῖτο αὐτῶν ἀναλαβεῖν αὐτόν. οἱ δέ, οὐκ ἐδέξαντο

αὐτὸν καὶ

αὐτὸν, καὶ λέγει τὰ ἔπεα τάδε· ναῦται ποντοπόροι, στυγεροὶ, ἐναλίγκιοι αἴσιν· πτώκεσιν αἰθύησιν ἰὸν
δύσζηλον ἔχοντες, αἰδεῖσθαι ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος· δεινὴ γὰρ μετόπισθεν ὄπις ξενί-
ων ὅς κ' ἀλίτηται. τῷ αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν νύκτα ὑπὸ πίτυν, ἐπιπίπτει καρπός· ὃν μεταξέ-
τεροι στρόβιλον· οἱ δὲ, κῶνον καλοῦσι. καὶ λέγει τάδε· ἄλλη τίς σου πεύκη ἀμείνονα καρπὸν ἀνήσει.
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἠνεμοέσσης· ἔνθα σίδηρος ἄρειος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν ἔσσεται.
εὖτ' ἄν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσιν. ὁ αὐτὸς δειπνῶν μετὰ Γλαύκου, καὶ τῶν κυνῶν ἑστώτων καὶ ὑ-
λακτούντων, καὶ δειπνούντων, Γλαῦκε βροτῶν ἐπιόπτα. ἔπος τί σοι ἐν φρεσὶ θήσω· πρῶτον μὲν
κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείοισι θύρῃσι δοῦναι· τὼς γὰρ ἄμεινον· ὁ γὰρ καὶ πρόσθεν ἀκούει ἀνδρὸς ἐ-
περχομένου, καὶ ἐς ἕρκεα θηρὸς ἰόντος. ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος ἐθαύμασε. τὸν αὐτὸν ἰδόν-
τες κεραμέες κάμινον ἐγκαίοντες, κεράμου λεπτοῦ προσεκαλέσαντο αὐτὸν, πεπυσμένοι ὅτι
σοφὸς εἴη· καὶ ἐκέλευον σφίσιν ἀεῖσαι, φάμενοι δώσειν αὐτῷ τοῦ κεράμου. ὁ δὲ Ὅμηρος, ᾄδει αὐ-
τοῖς τὰ ἔπη ταῦτα ἃ καλεῦνται κάμινος. εἰ μὲν δώσετε μισθὸν ἀοιδῆς ὦ κεραμῆες, δεῦρ' ἄγ' Ἀθη-
ναίη καὶ ὑπέρσχεθε χεῖρα καμίνου. εὖ δὲ μαρανθεῖεν κότυλοι, καὶ πάντα μάλιστα. φρυχθῆναί τε
καλῶς, καὶ τιμῆς ὄνον ἑλέσθαι. πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλούμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς. πολλὰ δὲ
κερδῆναι· ἡμῖν δὲ δὴ ὥς φιν ἀεῖσαι. ἢν δ' ἐπ' ἀναιδείην στρεφθέντες ψεύδη ἄρησθε, συγκαλέω
δ' ἔπειτα καμίνων δηλητῆρας· συντρῖψαι, σμαράγον τε καὶ ἄσβεστον, ἠδὲ σαβάκτην ὠμόδαμον
θ' ὃς τῇδε τέχνῃ κακὰ πολλὰ πορίζοι. στεῖλαι πυραίθουσαν καὶ δώματα· σὺν δὲ κάμινος πᾶσα κυκη-
θείη, κεραμέων μέγα κωκυσάντων. ὡς γνάθος ἱππείη· βρύκοι δὲ κάμινος πάντα ἔντοσθεν αὐ-
τοῖς κεραμήϊα λεπτὰ ποιοῦσα. δεῦρο καὶ Ἠελίοιο θύγατερ πολυφάρμακε Κίρκη, ἄγρια φάρ-
μακα βάλλε· κάκου δ' αὐτούς τε καὶ ἔργα. δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους, οἵ θ' Ἡ-
ρακλῆος χεῖρας φύγον· οἵ τ' ἀπώλοντο· τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς· πίπτοι δὲ κάμινος· αὐτοὶ δ' οἰ-
μώζοντο· ὁρῶντο ἔργα πονηρά. γηθήσω δ' ὁρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην. ὃς δὲ χ' ὑπερκύψει
περὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον φλεχθῇ, ὅπως πάντες ἐπίστωνται αἴσιμα ῥέζειν. ὁ αὐτὸς παραχει-
μάζων ἐν τῇ Σάμῳ καὶ προσπορευόμενος εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἐπιφανεστάτων, ἐλάμβανέ τι ἀεί-
δων τὰ ἔπεα ταῦτα ἃ καλεῖται Εἰρεσιώνη· ὡδήγουν δὲ αὐτὸν καὶ συμπαρῆσαν ἀεὶ, τῶν παί-
δων τινὲς τῶν ἐγχωρίων. δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο. ὃς μέγα μὲν αὔτεῖ.
μέγα δὲ βρέμει. ὄλβιος αἰεί. αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔπεισι πολλός. σὺν πλού-
τῳ δὲ εὐφροσύνη τε θαλυῖα. εἰρήνη τ' ἀγαθή. ὅσα δ' ἄγγεα μεστὰ μὲν εἴη. κυρκαίη δ' αἰεὶ κατὰ δόρ-
που ἕρποι μᾶζα. νῦν μὲν κριθαίην εὐώπιδα σησαμόεσσαν. τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βή-
σεται ὑμῖν. ἡμίονοι δ' ἄξουσιν κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα. αὐτὴ δ' ὑφαίνοι ἱστὸν ἐπ' ἠλέκτρῳ βε-
βηκυῖα, νεῦμαί τοι νεῦμαι ἐνιαύσιος ὥστε χελιδών· ἕστηκ' ἐν προθύροις ψιλὴ πόδας· ἀλλὰ φέ-
ρ' αἶψα πέρσαι τῷ Ἀπόλλωνι γυιάτιδος. καὶ εἰ μέν τι δώσεις. εἰ δὲ μή. οὐχ ἑστήξομεν. οὐ γὰρ συ-
νοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν. ᾔδετο ταῦτα ἐπὶ πολὺν χρόνον παρὰ τῶν παίδων ἐν τῇ Σάμῳ. ἀ-
πήρχετο δὲ εἰς Ἴον. καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ἤρξατο μαλακῶς ἔχειν. καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ πλοίου ἀνε-
παύετο ἐπὶ τῆς κυματωγῆς ἐπὶ πλείους ἡμέρας. κατέπλευσαν δὲ παῖδες ἁλιεῖς. καὶ ἐκβάν-
τες ἐκ τοῦ ἀκατίου προσελθόντες πρὸς αὐτὸν εἶπον· ἄγε ὦ ξένοι ἐπακούσατε ἡμέων ἂν ἄρα δύ-
νησθε ἀναγνῶναι ἅσσ' ἂν ὑμῖν εἴπωμεν. καί τις τῶν παρεόντων ἐκέλευε λέγειν. οἱ δὲ, εἶπαν· ἡ-
μεῖς ἅσσ' ἂν ἕλωμεν, κατελίπομεν· ἃ δὲ μὴ ἕλομεν, φέρομεν. οἱ δὲ, φασὶ μέτρῳ εἰπεῖν αὐτούς.
ἅσσ' ἕλομεν λιπόμεσθα· ἃ δ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα. οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρεόντων γνῶναι τὰ λε-
χθέντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες ὅτι ἁλιεύοντες, οὐδὲν ἐδύναντο ἑλεῖν· καθήμενοι δ' ἐν τῇ γῇ ἐφθει-
ρίζοντο. καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν ἀνεῖλον. ὅσους δὲ μὴ ἠδύναντο, εἰς οἶκον ἀπε-
φέροντο. ὁ δὲ Ὅμηρος ἀκούσας ταῦτα, ἔλεγε τὰ ἔπη τάδε. τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος
ἐκγεγάασθε, οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων. ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης
συνέβη τὸν Ὅμηρον τελευτῆσαι ἐν τῇ Ἴῳ. οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων λεχθὲν καθά-
περ οἴονταί τινες. ἀλλὰ τῇ μαλακίᾳ. καὶ ἐτάφη ἐν τῇ Ἴῳ ἐπ' ἀκτῆς. καὶ ἐπέγραψαν οἱ Ἰῆται ἐπίγραμ-

μα. ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει, ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον. ἡ ἐπίγνωσις, ἐκπέπτωκε. καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων. Ὁμήρου ἀγνῶστος τὰ αὐτοῖς. Ἡρόδοτος ὁ ἱστορικὸς ἔγραψε βίον Ὁμήρου, μᾶλλον τοῦ δέοντος ἁρμοδιώτερον. Ὅμηρος, Ἀνδρομάχου καὶ Μυροῦς, Βυζάντιος, γραμματικὸς καὶ τραγῳδιῶν ποιητής. διὸ συνηριθμήθη τοῖς ἑπτὰ οἳ τὰ δεύτερα φέροντες τραγικῶν ἔχουσι. καὶ ἐκλήθησαν τῆς πλειάδος. ἤκμαζεν ὀλυμπιάδι εἰκοστῇ τετάρτῃ. ἔγραψε δὲ τραγῳδίας με΄. Ὅμηρος Σέλλιος χρηματίσας γραμματικός. ἐποίησε δὲ ὕμνους, παίγνια δι' ἐπῶν. εἴδη πλεῖστα. καὶ καταλογάδην περὶ τῶν κωμικῶν προσώπων. περιοχὰς τῶν Μενάνδρου δραμάτων. Ὁμιλαδὸν· κατὰ ἀθροίσματα καὶ τάγματα. Ὁμιλεῖ· συναναστρέφεται. ἢ ἀπαντᾷ. ἢ ἐντυγχάνει. Ὅμιλος· ἄθροισμα. ὄχλος. πλῆθος. Ὅμηρος· ὅμιλος τερπόμενοι. πρὸς τὸ νοητὸν ἀπήντησε τὸ ὅμιλος.

Ὁμίχλη· ἀορασία ἢ παχὺς ἀήρ. ὁμίχλη ὁ τεθολωμένος ἀήρ. καὶ μὴ διαυγὴς μηδὲ λαμπρός. Ὅμηρος· εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι νότος κατέχευεν ὀμίχλην. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ τοῖς ὄμμασιν ἀχλὺν παρέχειν. Ἀριστοφάνης· ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὀμίχλης, ἀπανταχῇ γε, μὴ καθορᾶται. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν περιεστώτων καὶ τῆς συνεχομένης, οὐκ ἐλέγχεται τὰ πανουργήματα. Ὀμιχῶ· ἔκμα. Ὄμνυμι. καὶ ὀμνύναι. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· οὐκ ὄμνυσι τό. ἀλλ' ἄρχεται. ὄμνυμι μὲν ἐν τούτοις ὡς πᾶσι τοῖς κριταῖς νικᾶν. χαριέντως δὲ ἄρχεται ὑπὲρ τῆς νίκης. ἔκριναν γὰρ κριταὶ τοὺς κωμικούς. οἱ δὲ λαμβάνοντες τὰς ζ΄ ψήφους, εὐδαιμόνουν. Ὁμογάλακτας Φιλόχορος καλεῖ τοὺς γεννήτας. τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πρώτου γένους τῶν λ΄ γενῶν. ζήτει ἐν τῷ γεννῆται. Ὁμόγνια. ὁμογενῆ. γνήσια. ἢ φίλα. ὁμόγνιος. ὁ τὰ τοῦ γένους ἐφορῶν δίκαια. ἢ ὁμογενὴς ἢ γνήσιος φίλος. ὁμογνιάζων. τὴν ὁμοιότητα θαυμάζων λέγει. οἷον ὦ ὁμοιότατε. Ὁμογνώμονος. ὁμοφώνου. Ὁμοδίαιτος. ὁμοτράπεζος. Ὁμόδουλος. σύνδουλος. Ὁμοερκεῖ. Δείναρχος. ἀντὶ τοῦ ὑφ' ἓν ἕρκος. τουτέστιν ὑπὸ τὸν αὐτὸν περίβολον. Ὁμοθυμαδόν. ὁμοφρόνως. ὁμοψύχως. Ὁμόθυμος. ὁμόψυχος. ὁμόφρων, ὁμόλογος. Ὁμοκλήσασα. ἀπειλήσασα. Ὁμολογία. ὅτι Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς τοπικοῖς ὅπερ ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς ἐξ ὑποθέσεως κοινότερον εἶπε, τοῦτο ἐν τοῖς τοπικοῖς προσεχέστερον ἐξ ὁμολογίας εἶπεν. ἐπειδὴ μὴ αὐτάρκες τὸ ἐφ' ἑνός τινος δεικνύναι τῶν ὑπό τι κοινὸν πρὸς τὴν τοῦ κοινοῦ τε καὶ καθόλου κατασκευήν. οὐ γάρ ἐστι τὸ ἐν μέρει τοῦ καθόλου δεικτικόν, δεῖν φησι προδιομολογεῖσθαι καὶ συντίθεσθαι ὅτι ὡς ἐφ' ἑνὸς οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ὡς ἐπὶ μιᾶς αἰσθήσεως, οὕτω καὶ ἐπὶ πασῶν. δείξαντες οὖν ἐπὶ μιᾶς οἷον τῆς ἁφῆς ὅτι διὰ πάθους τὴν ἀντίληψιν ποιεῖται, ἔχοιμεν ἂν ὅτι καὶ ἐπὶ τὰς ὁμοίας ὁ αὐτὸς λόγος. καὶ ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων δειχθέντος ἐπὶ τοῦ πρός τι ὅτι τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη. ἢ ὅτι τὸ ἐναντίον ἐκ τοῦ ἐναντίου γίνεται, εἴη ἂν κείμενον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων οὕτως ἔχειν. Ὁμολογία καὶ ἡ συμφωνία. Αἰλιανός. οἱ δὲ, ὁμολογίας ἐμμελεῖς ποιησάμενοι πρὸς τοὺς Ἀρκάδας, τοὺς αἰχμαλώτους ἐκομίσαντο. Ὁμολογῶ. ἀντὶ τοῦ συμφωνῶ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. περὶ τοῦ Διὸς τοῦ εἰπόντος καλεῖσθαι ὅτι διὰ τὸν χρυσὸν τιμᾶται μόνος, ἔφη ὁ Πλοῦτος. ὁμολογοῦσι. καὶ Αἰλιανός. ὁ δὲ, ὅσα ἤκουσε τοῖς οἰκείοις ὁμολογεῖ, καὶ ἐκεῖνοι περιχαρείας αὐτίκα ὑπεπλήσθησαν. Ὁμολώιος Ζεύς, ἐν Θήβαις. καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι βοιωτικαῖς. καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ. ἀπὸ Ὁμολωΐας προφήτιδος τῆς Ἐννυέως. ἣν προφῆτιν εἰς Δελφοὺς πεμφθῆναι ὡς Ἀριστοφάνης ἐν δευτέρῳ Θηβαϊκῶν. Ἴστρος δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ δευτέρᾳ τῆς συναγωγῆς, διὰ τὸ παρ' Αἰολεῦσι τὸ ὁμονοητικὸν καὶ εἰρηνικὸν, ὅμολον λέγεσθαι. ἔστι δὲ καὶ Δημήτηρ Ὁμολωΐα ἐν Θήβαις.

Ὁμοννήδου. ἀδελφοῦ γνησίου. Ὁμόργνυσιν. ἀπομάσσει. ἀποψήχει. Ὀμόρξας. ἐκμάξας. ἀποψήσας.

Ὁμορροθεῖ. συμφωνεῖ. καὶ ὁμορροθῶ τὸ αὐτὸ φρονῶ. ὁμορροθεῖν δὲ κυρίως, τὸ ἅμα καὶ συμφώνως ἐρέσσειν. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ συναινῶ. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν. ὁμορροθῶ. συνθέλω. Ὅμορος. πλησιόχωρος. Ὁμοροῦσα. γειτνιῶσα. πλησίον ἐλθοῦσα. Ὁμορόφιον. ὁμόσκηνον. Ὁμόσε. ὁμοῦ. εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. ἢ ἐξ ἐναντίας. σφοδρῶς. θρασέως. Αἰλιανός. οἱ Ἀκαρνᾶνες συντραφεῖς ὁμόσε ἔχουσι τοῖς πικταῖς. καὶ αὖθις. οὐ μὴν συνήθροισεν ἔτι τὰ ὅπλα. ὁμόσε τῷ δαίμονι τῷ ταῦτα πράξαντι μὴ χωρῶν. καὶ αὖθις. ὁμόσε ἰέναι τοῖς πολεμίοις. Ὁμόσιτον. ὁμοῦ τρεφόμενον. Ὁμόσπονδον. φίλον. Ὁμοστιχεῖ. ὁμοῦ περιπατεῖ. Ὁμόστολος. τῆς αὐτῆς ὁδοῦ. καὶ αὖθις. τῆς ὁμοστόλου ψυχῆς.

χὴν ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα. Ὁμόσφυρος· ὁ ἐν τῷ αὐτῷ τὴν πορείαν ποιούμενος. Ὁμοτέρ-
μονας· πλησιοχώρους. τοὺς ὁμοῦ τὰ τέλη ἔχοντας. Ὁμοῦ ἐγγύς. Ὁμοῦ τι τῇ πληγῇ ἡ παῖς
ἦν. καὶ ἀπέσφακτο ἄν, εἰ μὴ σκηπτὸς κατὰ τὴν ἐχθρὰν ἀμφοῖν μέσος. Ὁμοῦ· ἐγγύς. Ἀριστοφάνης·
πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι, σιγᾶθ' ἵνα αὐτῆς πυθώμεθα. καὶ μὴν ἀνδρός. ἔστι δὲ ὁμοῦ τὸ χρῆμα. παρὰ
δὲ Σοφοκλεῖ ἀντὶ τῆς σύν. θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ κράτος κατακτήσαιτ'. ἐγὼ δὲ καὶ δί-
χα κείνων, πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος. καὶ Δημοσθένης τῷ ὁμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς κέχρηται, ἐν
τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος. εἰσὶν δὲ ὁμοῦ δισμύριοι χιλιάδες Ἀθηναίων. ἔνθα γὰρ βούλεται δηλοῦν
ὅτι ἐγγὺς τῶν δισμυρίων εἰσίν. ἐπεὶ ὅτι γε οὐκ ἦσαν δισμύριοι φανερόν. Ἰσαῖος δὲ τὸ ὁμοῦ, ἐπὶ χρό-
νου ἔταξεν ἐν τῷ πρὸς Δωρόθεον. τοσοῦτον πονηρίας ὁμοῦ καὶ τόλμης ἐλήλυθε. καὶ ἐν τῷ πρὸς
Καλλικράτην. οὐ μὴν ἀλλὰ τούτου πάντα ὁμοῦ ταῦτα ἐπιτάξαντος. Λυσίας δὲ ἐπὶ τούτου ἔτα-
ξεν, ἐν τῇ πρὸς Μετάνειραν ἐπιστολῇ. γυναικῶν δὲ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν ὁμοῦ κατακειμένων. καὶ Ὅμη-
ρος ἐπὶ τούτου. Πάτροκλος γὰρ λέγει· μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ' Ἀχιλλεῦ. ἀλλ' ὁμοῦ ὡς
ἐτράφημεν ἐν ἡμετέροισι δόμοισι. καὶ Αἰλιανός. ὁ δὲ σύφαξ ὁμοῦ τι τῷ ἀθανατίζων, ἀνεφθέγξατο
τὰ ἐκ τῆς τραγῳδίας ἰαμβεῖα, ὡς δεδιττόμενος τὸν Μακεδόνα. ὅρα τίθεισα τὸν νόμον τὸν δ' ἐν βρο-
τοῖς. μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάνοιαν τιθῇς. οὐ μὴν ἔσπασέ τι κμήελυθος αὐτῷ. καὶ αὖθις· μὴ ἰσχύ-
σαντα τεκεῖν ὁμοῦ τι τῷ γήραι ἦν. ἔστι δὲ τοῦτο πολὺ παρὰ Ἀττικοῖς. ὡς καὶ Μένανδρος· ἤδη γὰρ
τυγχάνει ὁμοῦ. Ὁμοῦμαι· ὁμοφυής. ὁμογενής. Ὁμοχώρους· πλησιοχώρους. Ὁμῶ-
λαξ· ὁ ὁμαύλαξ. ὁ γείτων. Ὁμώμοκα. Ὁμωμοσμένος. Ὁμώνυμα· τῶν πολλαχῶς λε-
γομένων. ἀλλὰ κατὰ ἄλλον τρόπον λέγεται. καὶ τὰ μὲν ἐν ὀνόμασι, τὸ διπλοῦν ἔχει, ἃ καλοῦμεν ὁ-
μώνυμα. τὰ δὲ ἐν λόγῳ, ἃ καλοῦσιν οἱ φιλόσοφοι ἀμφίβολα. καὶ τὰ μὲν ὁμώνυμα ἐστὶ πρόφα-
νῆ. τὰ δὲ ἀμφίβολα. οἷον ἡ ἐπιστήμη ἐπὶ πλειόνων ἐστί, πλείω σημαίνει. καὶ ἔστιν ἀμφίβολος. ἢ τοῦ-
τος πλειόνων ἡ αὐτὴ καὶ μία ἐπιστήμη. ὡς τοῦ τέλους καὶ τῶν πρὸς τὸ τέλος. οἷον οἰκοδομικὴ
καὶ οἰκίας ἐστὶν ἐπιστήμη ὡς τέλους. καὶ δι' ὧν οἰκία γίνεται ἀπὸ ἐστι περὶ τὸ τέλος καὶ τῶν περὶ τὸ τέλος. πλειόνων
οὖν ἡ αὐτή. ὁμοίως καὶ ἰατρικὴ ὑγείας ποιητική. οἷον διαίτης καὶ τομῆς καὶ καύσεως καὶ ἑτέ-
ρων πλειόνων. Ὁμορόφιος. Ὅμως· ἐπίρρημα. Ὁμωχέτας· Θουκυδίδης. τοὺς ξυνοικοῦντας θεοὺς
καὶ ὁμοροφίους. Βοιωτικὴ δὲ ἡ λέξις. Ὁμωχέτας δαίμονας τοὺς συμμετέχοντας τῶν αὐτῶν ναῶν
καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν. Ὄμπνιον νέφος· μέγα. πολύ. κυξημένον. Σοφοκλῆς Θησεῖ. καὶ ὄμπνιος χεὶρ
ἡ θυσία. Ὄμπνιον ὕδωρ τὸ τρόφιμον καὶ πολύ. λέγεται καὶ ὀμπνικὸν ὕδωρ τὸ τρόφιμον.

Ὄμπνιος· ἡ Δημήτηρ. αἰτία οὖσα τοῦ ἀναπνεῖν. Ὄμπνιος λειμών· ὁ σῖτος καὶ οἱ Δημητριακοὶ
καρποί. ἐπεὶ ὀμπνία ἡ Δημήτηρ λέγεται. Ὄμπνιος χείρ· πλουσία χείρ. Ὁμοίας λαβάς·
ἀντὶ τοῦ μεταλήψεις καὶ μεταθέσεις. Ὁμοίιος· ὁμοίως πᾶσι χαλεπός. Ὁμοιομέρεια.
Ἀναξαγόρας ὁ φιλόσοφος ἔλεγε τὴν σελήνην οἰκήσεις ἔχειν καὶ λόφους καὶ φάραγγας. ἀρχὰς
δὲ τὰς ὁμοιομερείας. καθάπερ γὰρ ἐκ τῶν ψηγμάτων λεγομένων τὸν χρυσὸν συνεστάναι, οὕτως ἐκ τῶν ὁμοι-
ομερειῶν μικρῶν σωμάτων τὸ πᾶν συγκεκρίσθαι. Ὅμοιον· εἰ καὶ Φιλέας Ἀδωνίδην ἱεροσυλί-
ας ἐγράψατο, ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ὢν ὁ τῆς θεοῦ τὸ γοργόνειον ἐξ ἀκροπόλεως ἀφελόμενος.

Ὁμοιόστομος ἐν τριήρει διαφαλαστία ἐστίν, ἥτις τοὺς κεπμόνας ἑκατέρας τῆς φάλαστος ἐκ τῶν
αὐτῶν μερῶν τεταγμένους, οἷον ἐκ δεξιῶν ἢ ἐξ εὐωνύμων, ἑκατέρας φάλαστος ἔχει. Ὁμοίωσις· ὁμοιό-
της. ζήτει ἐν τῇ ὑπερβολῇ. καὶ ὁμοιότητι δοτικῇ. Ὁμοίωσις· διττή. ἡ μέν τις ταὐτόν. ἡ δέ, ἕτε-
ρον. ὅτε δὲ λέγει Πλωτῖνος ὁμοίωσις τῷ θεῷ, ἄλλον τρόπον ληπτέον. Ὀμφακίαν· ὠμὸν καὶ σκλη-
ρόν. Ἀριστοφάνης· δεινὸν τὸ ἔθος ὀμφακίαν πεφυκέναι τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥστε βάλλειν καὶ βο-
ᾶν. ἐθέλειν δ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἶσον ἴσῳ φέρων. ἀντὶ τοῦ ὠμὸν καὶ σκληρόν. μεταφορικῶς ἀπὸ
τῶν ὀμφάκων. οὕτω καὶ αἱ σταφυλαὶ δριμεῖαι οὖσαι. καὶ οὔπω πέπειροι. ἐκ γὰρ τοῦ ἐναντίου, πέπα-
νον τὸ ὥριμον καὶ ἡδύ. ἶσον δὲ ἴσῳ φέρων. ἀντὶ τοῦ δίκαιον καὶ ἐξ ἴσου. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κιρνα-
μένου οἴνου πρὸς ὕδωρ. λέγει δὲ κατ' ἴσον εἰπεῖν καὶ ἀκοῦσαι. Ὀμφαλητομία· ὅτε τὸν ὀμφαλὸν τοῦ
βρέφους αἱ μαῖαι ἀποτέμνουσι. καὶ αὗται δὲ ὀμφαλητόμοι λέγονται. καὶ ὀμφάλιον, ὁ ὀμφα

λος τῆς ἀσπίδος. ζώνη τὸ δ᾽ ὀμφάλιον πάγκοινος ξίφος, ᾧ ἐπὶ λαιὰν ἔσχεν ἀεὶ στεύων, αἴθεντι καὶ γέ-
ρας. Ὀμφαλόν. τὸ μεσαίτατον. καὶ ὀμφάλιον ἀσπίδος, τὸ μεσαίτατον αὐτῆς. Ὀμ-
φαλός. οἷον τις ῥίζα τοῦ βρέφους ἐστί. δι᾽ ἐκείνου γὰρ αὔξεται καὶ τρέφεται. Ὀμφαλός σου πόθεν
ἐτμήθη. Ὄμφαξ. σταφυλὴ δριμεῖα οὖσα καὶ οὔπω πέπειρος. θηλυκῶς δὲ λέγει τὰς ὄμφακας.
πλάτων ὁ κωμικός. ἐν δράματι ἑορταῖς. καὶ τὰς ὀφρῦς σχάσασθαι. καὶ τὰς ὄμφακας. Ὀμ-
φαξ ὠμόφαξ τις ὢν ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν. καὶ παροιμία. σικελὸς ὀμφακίζεται. Ὀμφή. θεία
κληδών. ἢ φήμη. Ὀμφήν. κληδόνα φήμην θείαν. ἢ ὀνείρου φάντασμα. Ὄν. τὸ εἰ οὖν. τουτέστι
ποιεῖν ἢ πάσχειν. Ὄναγρος. εἶδος ζώου. Ὄναγροι. μηχανήματα. οἱ λεγόμενοι ἅρπαγες. οἱ τε ἅρ-
παγες τοὺς προσιόντας, ἐπιβαλλόμενοι εἶχον. Ὄναρ ὀνείρου. λύσις ὀνείρου. Ὄναρ καθ᾽ ὕπνους ἐνηδεῖς
λαλεῖν τόδε. Ὄναρ ἢ μάρτυς αὐτῇ ἐφίσταται. Ὀνάσιμος κύπριος ἢ σπαρτιάτης, ἱστορι-
κός. καὶ σοφιστής, τῶν ἐπὶ κωνσταντίνου γενομένων. ἔγραψε στάσεων διαιρέσεις. τέχνην δικανικήν.
πρὸς ἀψίνην. περὶ ἀντιρρητικῆς τέχνης. προγυμνάσματα. μελέτας. ἐγκώμια. καὶ ἄλλα πλεῖ-
στα. Ὄνασθαι. ἐπαπολαῦσαι. ὠφεληθῆναι. ἐπὶ τούτοις πολλὰ καὶ ἀγαθὰ τῷ βασιλεῖ ηὔχοντο. καὶ
ὄνασθαι τῶν παρόντων. Ὀναίατο. ἀπολαύσειαν. σοφοκλῆς. μηδὲ ποτὲ τῆς αἴας ὀναίατο. τουτέ-
στιν ἡδονῆς δόξης. τοιάδ᾽ ἀνύσαντες ἔργα. ἤτοι τὸν ἐμὸν πατέρα ἀνελόντες. Ὀναίμην. ἐπιτύ-
χοιμι. ἀπολαύσω. καίτοι γὰρ ἐγώ, οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων. Ὄναιντο. ὠφεληθεῖεν. καὶ ὄνα-
σθαι, ὠφεληθῆναι. Ὀνεία. ἡ τοῦ ὄνου δορά. τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους καὶ τὴν ὀνείαν προσεπεθή-
κεν ἐνδείρας. βάβριος φησίν. Ὄνειαρ. ὄνειρον. ἀμέγαρτ᾽ ἰαλλοσσοφοῦ ποθὶ πυστὸν ὄνειαρ. ἢ
ῥ᾽ ἐτεὸν κεράων. οὐδ᾽ ἐλέφαντος ἐής. ἀντὶ τοῦ ἀληθής. παρὰ τὸ ὁμηρικόν. δοιαὶ γάρ τε πύλαι, ἀ-
μενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων. ὄνειαρ δὲ πρᾶξις ὁδὸς ἢ ὠφέλεια. Ὀνείατα. οὐ πάντως βρώματα, ὡς
οἱ γλωσσογράφοι. ἀλλὰ πάντα τὰ εἰς ὄνησιν ἐπιτήδεια. ὅμηρος. ὀνείατα γοῦν δὴ εἰ πεδὶ φέρον-
τα. οὐδὲ γὰρ ἐβάσταζεν. Ὀνείδειος λόγος. ὀνειδιστικός. Ὀνειδίζω. σὺ δ᾽ ἄθλιος εἴ γε ταῦτ᾽ ὀνειδίζων
ἅ σοι οὐδεὶς οὐχὶ τῶν δ᾽ ὀνειδιεῖ τάχα. οἷον οὐδεὶς ἐκείνους οὐ τάχα σοι ὀνειδιεῖ ἅπερ μοι ὀνειδίζεις. τὸ δὲ τάχα ἀν-
τὶ τοῦ ταχέως. καὶ σὺ μετ᾽ ὀλίγον ἐρεῖς τυφλόν. πρὸς τειρεσίαν ὁ λόγος. Ὀνειδίζω δοτική. οἷον δὲ καὶ
σολομῶντα σπινερῶς ὑμῖν ὀνειδίζειν. καὶ μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς. αἰτιατικὴ δέ, καὶ τίς ἐστιν οὗ-
τος, ὃς ὠνείδισεν τὰς παρατάξεις. καὶ μὴ μοιχοὶ καὶ τοῦτο ὀνειδισθῆναι. Ὀνειδιῶ. ὀνειδίσω. Ὀνει-
δίσας. μεμψάμενος. ὀνειδίσας εἰς ἀνανδρείαν αὐτῶν καὶ κακίαν. Ὄνειδος. μέμψις. ζωὴ γὰρ
δίχα παντός, ὀνείδεος ἤθελε κεῖσθαι ξεῖνε. τὸν ἐκ χειρῶν ἀρνύμενα βίοτον. Ὀνεῖον. ἐν ᾧ οἱ ὄνοι ἵ-
στανται. Ὀνείροισι ποιητικῶς. Ὀνειρολεσχία. ὕβρεις. Ὀνειρόπληκτον. ὑπὸ ὀ-
νείρων πληττόμενον. ὅτι ὥς φησι πυθαγόρας, ὀνείρους καὶ τοῖς κτήνεσι γίνεσθαι καὶ νόσους καὶ
σημεῖα. Ὄνειρον ἐνυπνίου διαφέρει. ἕτερον γάρ ἐστι καὶ οὐ ταὐτόν. ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνειρον,
καὶ ἐνύπνιον καλῶς εἴποις ἄν. ὅταν δὲ τεχνικῶς λέγῃς, κυρίως ἕκαστον χρὴ καλεῖν, καὶ
τὸ μέν, ἀσήμαντον καὶ οὐδενὸς προαγορευτικόν. ἀλλ᾽ ἐν μόνῳ τῷ ὕπνῳ τὴν δύναμιν ἔχον γι-
νόμενον ἢ τὸ ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγου, ἢ ὑπερβάλλοντος φόβου ἢ πλησμονῆς ἢ ἐνδείας, ἐνύπνιον χρὴ
καλεῖν. τὸ δὲ μετὰ τὸν ὕπνον ἐνέργεια ὂν καὶ ἀποβησόμενον ἔστι ἀγαθὸν ἢ κακὸν ὄνειρον. πολλά-
κις δὲ καταχρηστέον τοῖς ὀνόμασιν. ὡς καὶ ὅμηρος. θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος. Ὀνειροπο-
λεῖ. φαντάζεται. οὐ χρεὼ νῦν ταῦτα τοὺς σαρακηνοὺς ὀνειροπολεῖν. τοῦτο ἢ τὸ ὀνειρώσσειν διενήνοχε.
τὸ μὲν ὀνειροπολεῖν, ἐπὶ τῶν ἐνύπνιον ὁρώντων. τὸ δὲ ὀνειρώσσειν, ἐπὶ τῶν αὐτομάτως γονὴν ἀφι-
έντων. ὥσπερ οἱ ἐρωτόληπτοι πάσχουσιν, ἢ ἀπὸ βρωμάτων, ἢ ἀπὸ δαιμόνων ἐνεργείας τοῦτο πάσχον-
τες. Ὀνειροπόλος. ὀνειροκρίτης. Ὄνειρος. ἀγνῶντες οἱ εἰσὶ μέρος τῆς οἰκίας. καὶ πάντα τὰ
προσηκοσμημένα κατ᾽ ὄναρ, τὸ κόσμιον τοῦ βίου σημαίνει ἐνύπνιον. ὅτι τὰ ἐνύπνια, ἀναπτεροῦσιν
ἄφρονας. Ὀνείρωξις. ἡ τῶν ὀνειράτων δεῖξις. καὶ ὀνειρώσσω τὸ ἐνυπνιάζομαι. Ὀνηθῆναι. ὠ-
φεληθῆναι. ξενοφῶν. ἔχρηζον πρὸς τὰ χωρία προσβάλλειν. καὶ τὴν στρατιὰν ὀνηθῆναί τι. Ὀνηλά-
της. ὁ ὄνους ἐλαύνων. Ὀνήσασθαι. ὠφελεῖσθαι. ἀπολαβεῖν. Ὀνησιδώρα ὄνομα κύριον.
Ὀνησίκριτος, ὄνομα κύριον. ὁ δὲ ὀνησίκριτος, ἀπόγραφος ἐξάρχετο ποῦ δεῖ περιέχειν. τουτέστι τοῦ

ξενοφῶντος. Ὀνήσιμος. ὠφέλιμος. καὶ ὄνομα κύριον. Ὀνησιφόρος. ὠφέλειαν φέρων.
Ὀνήτην. ἐναπόλαυσον. Ὀνήτωρ. πρὸς ὃν δημοσθένης ἔγραψε τοὺς ἐξούλης λόγους. εἰσὶ
δὲ τῶν χορηγησάντων. οὗ καὶ ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως μνημονεύει. Ὀνίας. ὄνομα κύ
ριον. Ὀνίδια. τοῦ ἵππου τὸ ἀφόδευμα. καὶ ὀνίδες, τὰ τῶν ὄνων ἀποπατήματα. ἃ ἐπιτήδειές ἐστι
πλασμένα ἐστίν. Ὀνίδιον ὑποκοριστικῶς τὸ ὀνάριον. Ὀνίνασθαι. ὀνασθαι ὠφελεῖσθαι. καὶ ὀνίνημι
αἰτιατικῇ. Ὄνιον ὠφέλιμον. Ὄνθος. βόλβιτον. τουτέστιν ἡ τῶν βοῶν κόπρος. ὅμηρος. ἐν δ' ὄν-
θου βοέης πλῆτο στόμα. φασὶ δὲ κάνθαροι τὸ ζωύφιον ἀποσπερματίζειν εἰς ὄνθον. καὶ οὕτω περι-
στρέφοντες ποσὶν ἕως ὅτου ἐπὶ ὕμνα ὥστε ἐν τὸ σπέρμα ἀποδοθῇ καὶ γεννήσῃ. θῆλυς δὲ κάνθαρος οὐ
γίνεται, ἀλλὰ πάντες ἄρσενες γεννῶνται. καὶ οὐ θηλάζουσι, τὸν ὄνθον συμμιγνύντες αὐτῷ σπέρμα.
Ὀνόγυρος. φυτὸν ἀλεξικακόν. ὃ περιτριβόμενον ὄζει. οἱ δέ, ἀνάγυρον αὐτὸ φασίν. ὅθεν μετη-
νέχθαι καὶ τὴν παροιμίαν. κινεῖς τὸν ἀνάγυρον. ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά.
Ὀνοκίνδιος. ὀνηλάτης. ἀστραβηλάτης. Ὀνομάδημος ὄνομα κύριον. Ὀνομάζων. ἀντὶ
τοῦ φράζων. ἑρμηνεύων. ἑρμηνείᾳ χρώμενος δημοσθένης ὑπὲρ κτησιφῶντος. Ὀνομακλῆς
ὄνομα κύριον. ἡ δοτική ὀνομακλεῖ ὀνομακλεῖ. Ὀνοματοκλυτοσάλτης. ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον.
σημαίνει δὲ τὸ ὅλον ὀνόματι κλυτός. ὁ γὰρ αὐτὸς εἴη τοῦ διαφερομένου. Ὀνομαστί. ἐξ ὀνόματος.
Ὀνομαστός. κλυτός. καὶ οὐδ' ὀνομαστός. ὁ μὴ ἐρρηθῆναι δυνάμενος. ὁ κλυτός, τοῦ δ' ἀλέων ὥστε κακὸν ἕτερον. ἀν
δράσι δεῖ μαθαρσαλέοις. γὰρ ἄλλω δ' οὐδ' ὀνομαστὸν ἄχος. Ὀνόματα γνῶσις. διὰ τῶν. ὁ ἀριθμὸς πλήθει ἀ
στρων. καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν. τουτέστι διαφοράς, καὶ τὴν τούτων θέσιν τε καὶ διάταξιν. καὶ τὸ
πρὸς ἀλλήλους σχέσιν. οὐ γὰρ ὀνόμασι κεχρημένος ὁ θεὸς τοὺς ἀστέρας καλεῖ. ἄψυχα γὰρ ταῦτα καὶ λόγου
ἐστερημένα. ἄνθρωποι δὲ ταῦτα ἔθεσαν. Ὀνομήνω. ὀνομάσω. Ὄνον ἀποδρὰς ψαικνώμενον. Ὄνου
ὄρνιν. λέγεταί τι τοιοῦτον. ὡς συμβολικῶς ἐρωτώμενος περὶ ἀρρώστου, εἶδεν ὄνον ἐν πτώματι
ἀναστάντα. ἀκήκοε δὲ καὶ ἑτέρου λέγοντος. πῶς ὄνος ὢν ἀνέστη. ὁ δὲ ἔφη. ὄνος ὢν ἀναστήσεται. καὶ ἀνέ-
στη, καὶ αὖθις. ὄρνιν νόμιζε πάνθ' ὅσα περὶ μαντείας διακρίνει. πάντα γὰρ οἰωνοὺς ἐκάλουν, καὶ τὰ
μὴ ὄρνεα, θεράπων τὸ ὄρνιν. ἐπεὶ τινὰς εἰώθασι τῶν θεραπόντων κακοπόδας λέγειν καὶ κακοιω
νίστους. Ὀνουλφις ὄνομα κύριον. ἐθνικὸν. ζήτει ἐν τῷ ἅρματι. Ὄνος. τὸ ζῶον. καὶ τὸ ὄργανον. Οὗ
δ' περὶ τὰ τῶν ὑδάτων ἄντλια πολύκρουν καὶ συστρεφόμενον. Ὄνος ἄγων μυστήρια. ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν πρατ
τόντων. τοῖς γὰρ μυστηρίοις ἐξ ἄστεος εἰς ἐλευσῖνα, διὰ τῶν ὄνων ἔφερον τὰ εἰς τὴν χρείαν. ὅθεν ἡ παροι
μία διὰ τὸ κακοπαθεῖν μάλιστα τοὺς ὄνους ἀχθοφοροῦντας ὥσαν ὅμοια πάσχοντες τῷ ἐπιχωρίῳ ἄχθει
τὴν παροιμίαν μιγνύουσιν ἀριστοφάνης. ὄνος ἄγων μυστήρια. ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι πραττόντων. τοὺς περὶ
θλιβομένους ἀλλὰ πρὸς τὴν χρείαν ἀγόμενα βαστάζοντες. δήμων ἐπὶ τοῦ μύλου γίνεσθαι φησίν ὅτι στεφα
νοῦσιν αὐτοὺς τότε. Ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος. ἡ πόλις τεξιαρχίαις. Ὄνος πρὸς αὐλόν.
παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων, μηδὲ ἐπαινούντων, διὰ τὸ παντελῶς ἀναίσθητον τοῦ ὄνου.
Ὀνόσανδρος φιλόσοφος πλατωνικός. τακτικὰ περὶ στρατηγημάτων. ὑπομνήματα εἰς πλά
τωνος πολιτείας. Ὀνόσαιτο, ἐμφαυλίσοι. Ὄνος ἐν μελίτταις. κράτης τόλμαις. καὶ ὄνος
ἐν μύρῳ παροιμία. Ὄνος εἰς ἄχυρα. παροιμία ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐμπιπτόντων.
καὶ τούτοις ἀπολαυστικῶς χρωμένων. Ὄνος εἰς κυμαίους. ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ σπανίων. διότι
παρὰ κυμαίοις ἐδόκει φοβερὸς εἶναι ὁ ὄνος. καὶ κατὰ τούτους τοὺς καιροὺς πάντες ἦσαν κυμαῖοι
σεισμοῦ καὶ χαλάζης φοβερώτερον εἶναι τὸν ὄνον ἡγούμενοι. τὸ ἐπ' ὤμων φέρεσθαι τινὰ γυμνόν, τῶν
ἀτιμιῶν ἡ μεγίστη παρ' αὐτοῖς νενόμισται. Ὄνος λύρας. μὲν ἀνδρὸς ψοφοδεοῦς. ἡ δίων. παροιμία
ὄνος λύρας ἤκουε καὶ σάλπιγγος ὗς. λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων μηδὲ ἐπαινούντων. ἀ
μωνιανῷ τῷ γραμματικῷ συμβέβηκεν ὄνον κεῖσθαι σοφίας ἀκροατήν. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀμμωνι
ανός. Ὄνος σύσπαξ τὸ σύσπαξ ὅτι συβιοπώλης. Ὄνος τὰ ὦτα κινῶν. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων κα
τὰ ἀμφότερα. τό τε γὰρ ζῶον ἐστὶ νωχελές. τὸ δὲ τὰ ὦτα κινεῖν οἱονεὶ πρὸ τοῦ λαλῆσαι τινὰ πάνυ
τοῦτο ἀκηκοέναι προσποιεῖσθαι. ὅπερ ἐστὶν ἀναισθησίας. πῶς γὰρ ἂν γνοίη τὰ πάντα ἐγνωκέναι, καὶ
πρὸ τοῦ λαληθῆναι αὐτῷ. κἂν ὦτα μεγάλα ἔχῃ καθάπερ ὄνος. Ὄνος ὕεται. ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιστρεφο

μὲν. Κηφισόδωρος Ἀμαζόσι. Σκῶπτες μ᾽· ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι. Κρατῖνος Δραπέτισιν. οἱ δὲ, πυππάζουσι περιβλέποντες. Ὀνοτοί. ψεκτοί, μεμπτοί. Ὄνου θανάτους. ἐπὶ τῶν ἀλλοκότως ἀδικουμένων. Ὄνου παρακύψεως. ἐπὶ τῶν κατὰ τελέως συκοφαντουμένων εἴρηται ἡ παροιμία. φασὶ δὲ ὅτι κεραμεύς τις, οἱ δὲ κοροπλάθος, ἔπλαττε πολλὰς ὄρνις ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ. ὄνος δὲ παρίων ἀκολουθοῦντος ἀμελῶς τοῦ ὀνηλάτου, παρακύψας διὰ τῆς θυρίδος, ἀνέτρεψε τὰς ὄρνιθας. καὶ τὰ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ συνέτριψε σκεύη. ὁ τοίνυν κύριος τοῦ ἐργαστηρίου, ἐπὶ κρίσιν ἦγε τὸν ὀνηλάτην. ἐρωτώμενος δὲ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν ἀπαντώντων τίνος κρίνοιτο, ἔλεγεν ὄνου παρακύψεως. Ὄνου παρακύψεως. ὄνου παρακύψαντος, ὄρνιθες πτοηθεῖσαι, ἱστὸν ἀνέρρηξαν. ὁ δὲ δεσπότης τοῦ ἱστοῦ, τῷ τοῦ ὄνου δεσπότῃ ἐνεκάλεσεν. ὅθεν ἡ παροιμία. Ὄνου πόκαι. ἐπὶ τῶν ἀνοήτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν Ἀττικῶν ὡς παρ᾽ αὐτοῖς. πλίνθον πλύνειν, ἀνασκαλεύειν χύτραν ποικίλλειν. εἰς κόπρον θυμιᾶν. Ἀρίσταρχος δὲ διὰ τὸ Κρατῖνον ὑποθέσθαι ἕνα δαιτυμόνα σχοινίον πλέκοντα. ὄνον δὲ τὸ πλεκόμενον ἀπεσθίοντα, οἷον ἀποκείροντα. παρ᾽ ὅσον οὖν τὰ ἐνάδιν ἀνηλώθη, τοῦτο ἐπλάσθη. Ὄνου σκιά. καὶ περὶ ὄνου σκιᾶς. Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι. ὅτι ἀντιτέθεινται, τὰ πάντα ὄνου σκιά. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι. περὶ τοῦ γὰρ ὁ πόλεμος νυνὶ μένει. περὶ ὄνου σκιᾶς. Ἀριστοτέλους δὲ ἐν Διδασκαλίαις· καὶ δράματός τινος φέρει ἐπιγραφήν, ὄνου σκιάν. οἱ δὲ, πρῶτον φθέγξασθαι τοῦτο Δημοσθένην ἀπολογούμενον ὑπέρ τινος ἐπὶ μεγάλαις αἰτίαις κρινομένου, ὡς ἑώρα θορυβοῦντας τοὺς ἀκροωμένους. παρακαλέσας δὲ αὐτὸν μικρὰ προσέχειν, ἤρξατο διηγεῖσθαι. ὡς μειράκιόν τι ἀποδημεῖν, μισθώσαιτο ὄνον καὶ μεσημβρίας ἐν τῇ ὁδῷ γινομένου, ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου βουληθείη καταπαύσασθαι. οὐ παρεῖναι δὲ οὔτε δένδρον οὔτε ἄλλο τι τοιοῦτον οὐδέν, τὸν δὲ ὀνηλάτην κωλύειν φάσκοντα ὄνον αὐτῷ μεμισθωκέναι μόνον. οὐ μὴν καὶ σκιάν. ὥστε διατρίβεσθαι αὐτοῖς καὶ φιλονεικίαν πολλὴν περὶ τούτου γίνεσθαι. ταῦτα δὲ εἰπὼν, ὡς εἶδε τοὺς Ἀθηναίους προσέχοντας σφόδρα, καὶ ἡδομένους καὶ ποθοῦντας τὰ ἑξῆς ἀκοῦσαι, ἐπέπληξεν αὐτοῖς εἰπών. ὄνου μὲν σκιᾶς ἀκροᾶσθαι δέονται καὶ παρακαλοῦσιν. ὑπὲρ δὲ ἀνδρὸς περὶ τοῦ ζῆν κινδυνεύοντος, οὐκ ἐθέλουσιν ἀκούειν. δῆλον δὲ ὅτι λεγομένῳ τούτῳ ἐχρήσατο Δημοσθένης. διόπερ καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς παρῳδῶν τὴν παροιμίαν φησὶ διαφέρεσθαι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς. Ὄνου σκιᾶς. ἐπὶ τῆς οὐδενείας. φασὶ γὰρ ὅτι νεανίσκος Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο. μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης ἔστησε τὸν ὄνον ὑπέδυ τὴν σκιάν. Ὄνω τῷ ὠφελῶ. Ὀναράτος. ὄνομα κύριον.

Ὀνωρεία. ἀδελφὴ Βαλεντινιανοῦ. ἥτις καὶ αὐτὴ τῶν βασιλικῶν εἴχετο σκήπτρων. ἀγγέλῳ δέ τινι τὴν ἐπιμέλειαν τῶν αὐτῆς ἔχοντι πραγμάτων, ἥλω δὲ λάθριον ἐρχομένη λέχος. καὶ ἐπὶ τῷ ἁμαρτήματι ἀνῃρέθη μὲν ἐκεῖνος. ἡ δὲ, τῶν βασιλείων ἐξηλάθη. Ὀνώριος. ὄνομα κύριον. Ὄντα. τῶν ὄντων τὰ μὲν, ἀγαθὰ εἶναι τὰ δὲ, κακά. τὰ δὲ, οὐδέτερα. ἀγαθὰ μὲν, ἀρεταί. κακὰ δὲ, τὰ ἐναντία. ἀφροσύνη ἀδικία καὶ τὰ λοιπά. οὐδέτερα δὲ, ὅσα μήτε βλάπτει. οἷον ζωὴ ὑγεία. ἡδονὴ. κάλλος ἰσχύς, πλοῦτος δόξα εὐγένεια. καὶ τὰ ἐναντία. θάνατος. νόσος. πόνος. αἶσχος, ἀσθένεια. ἀδοξία. πενία. δυσγένεια. καὶ τὰ παραπλήσια. μὴ γὰρ εἶναι ταῦτα ἀγαθά. ἀλλὰ διάφορα. κατ᾽ εἶδος προηγμένα. ὡς γὰρ ἴδιον θερμοῦ τὸ θερμαίνειν, οὕτω καὶ ἀγαθοῦ τὸ ὠφελεῖν. οὐ μᾶλλον δὲ ὠφελεῖ ἢ βλάπτει ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ὑγεία. ἀλλ᾽ οὐδὲ ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν. εἶναι δὲ καὶ αἰσχρὰς ἡδονάς. μηδὲν δὲ αἰσχρὸν εἶναι ἀγαθόν. Ὄντος. ὑπάρχοντος. Ὄντως. ἀληθῶς. Ὀνοικεῖν θήλιοι. Ὄνυξ. Ὀνυχίζεται. ἀκριβολογεῖται, οὕτως Ἀριστοφάνης. ἐν δὲ τῇ συνηθείᾳ, τὸ ἐπὶ βλάβῃ τινὶ ἐξαπατηθῆναι. καὶ ἀπονυχιῶ σου ταῦτα πρευμενεῖ ὡς τί τα. αὐτὶ τοῦ ἀφαιρήσομαι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀνυχιζομένων. ἀφαιρήσομαι δέ φησι τῇ σιτήσει. ἀπονυχίσαι μᾶλλον λέγουσιν ἢ ὀνυχίσαι. Ὀνύχινος. εἶδος λίθου. καὶ ὀνυχίτης. Ὄξει δοτική. ἡ δ᾽ εὐθεῖα τὸ ὄξος. καὶ ὀξείδιον, τὸ ὄξος. καὶ ἄλιβας λέγεται ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι. ὅ τι γε νενεκρωμένος οἶνός ἐστι, καὶ ἄλιβας ὁ νεκρός.

Ὀξεῖα ἡ λόγχη. καὶ παροιμία. δὺο ξείας δραμεῖν. ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων. Ὀξίνην. Ἀριστοφάνης. ἐμαχόμεθα αὐτοῖς θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες. † Ὀξίς. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. ὀξὶς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα, χαλκῆ γέγονεν. ἔστι δὲ ἀγγεῖον ὄξους δεκτικόν, ἢ λοπάδος εἶδος εἰς ὀξύ-

Ὀξίνης, … Ios. Scalig. … Virgil. …

λῆγον. Ὄξος ἐψηθὲν τὸ ἀπὸ φοινίκων. Ὀξώδους. Ὄξωνος. Ὀξὺ καὶ βαρὺ ἐν λήθοις τινὲς μεταφορὰν ἐπὶ τὰ ἀκουστικῆς. ἐν οὖν γνοὺς γὰρ εἰσὶ τὸ ὀξὺ καὶ τὸ βαρύ. ὀξὺ γὰρ λέγεται ἐπὶ τῆς ἁφῆς τὸ
ταχέως ἐνεργοῦν. οἷον τὸ μαχαίριον ὀξύ, ὅτι ταχέως κεντεῖ. ἀμβλὺ δὲ τὸ βραδέως ἐνεργοῦν καὶ
οἷον οὐκ ἐνεργοῦν. ἀλλ᾽ ὠθοῦν. ὡς τὸ ὕπερον. ὅσα μὲν γὰρ ἐπιτήδεια εἰς τὸ κεντεῖν ποιῆσαι βουλόμεθα
ὀξυγώνια αὐτὰ ποιοῦμεν. ὅσα δὲ εἰς τὸ ὠθεῖν, ἀμβλυγώνια. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τῶν ψόφων. ὀ-
ξὺν λέγομεν τὸν ταχέως παραγινόμενον ἐπὶ τὴν αἴσθησιν καὶ ταχέως ἀποπαυόμενον. βαρὺν
δὲ τὸν ἀνάλογον τῷ ἀμβλεῖ. τὸν βραδέως παραγινόμενον ἐπὶ τὴν αἴσθησιν. καὶ μὴ ταχέως ἀπο-
παυόμενον. ὥσπερ αἱ πεταμέναι μᾶλλον νευραί. οἷον ἡ νεάτη τῶν ἐπ᾽ ἔλαττον πεταμένων.
οἷον τῆς ὑπάτης τοὺς φθόγγους ὀξυτέρους ἀποδιδοῦσιν. ἡ γὰρ νεάτη τῶν ἄλλων μᾶλλον ἐν
τῷ κρούεσθαι διὰ τὴν τάσιν ταχέως πλήττουσα τὸν ἀέρα, ὀξύτατον ποιεῖ τὸν φθόγγον. καὶ ἐν
ὀλίγῳ μὲν χρόνῳ ἐποίησε τοῦτο. ἐπὶ πολὺ δὲ ἐφύλαξε. τὸ δὲ ὀξὺ καὶ τὸ ἀμβλὺ ἐν διαφόροις γένε-
σιν εἰσὶ καὶ οὐχ ὑπ᾽ ἀλλήλοις. ἐν φωνῇ. ἐν χυμῷ. ἐν μαχαίρᾳ. Ὀξύβαφον. τὸ δεχόμενον τὸ ὄξος.
μεῖζον δὲ τὸ βυβλίον τοῦ ὀξυβάφου. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ὀξύβαφον ἐντευθενὶ πρὸς θουλεφρῶν,
ἢ βυβλίον, φασὶ διοκλέα τὸν ἀθηναῖον εὑρεῖν τὴν ἐν τοῖς ὀξυβάφοις ἁρμονίαν, ὀστρακίνοις ἀ-
γγείοις. ἅπερ ἔκρουεν ἐν ξυλυφίῳ. Ὀξυβελής. ὀξέως βάλλων. ἢ ὀξὺ βέλος ἔχων. Ὀξυ-
δερκεῖα. ὀξυδερκία δέ. Ὀξυθυμία. ὅσα καθαίροντες τὰς οἰκίας ἀθηναῖοι, μύκητος ἔθος
εἶχον ἐν ταῖς τριόδοις τιθέναι ταῦτα, ὀξυθυμία ἐλέγετο. Ὀξυθύμια. ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ δημά-
δου φησί. περὶ οὐ πολλῶν ἂν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθυμίοις ἡ στήλη σταθείη ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς.
ἔνιοι μὲν ὧν ὕστερον καὶ ἀρίσταρχος ὀξυθύμια λέγεσθαί φησι τὰ ξύλα, ἀφ᾽ ὧν ἀπάγχονταί τινες, ἀπὸ τοῦ
ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι. ταῦτα δὲ ἐκκόπτοντες ἐξορίζουσι καὶ καίουσι. δίδυμος δέ φησιν ὀξυθύ-
μια τὰ καθάρματα λέγεσθαι καὶ ἀπολύματα. ταῦτα γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους ὅταν
τὰς οἰκίας καθαίρωσιν. Ὀξυβολῶ. τὸ ταχέως ἀκούω. Ὄξυλος ὄνομα κύριον. Ὀξυώω. πα-
ροξυώω. καὶ ὀξυῶ ὀξυωεῖς. Ὀξυωπέστερον. ὀξύτερον βλέπων. Ὀξυωπής. ὀξέως βλέπων. τὸ θέμα ὀ-
ξυωπῶ. Ὀξυπαθῶς. λίαν προθύμως. οἱ δὲ ῥωμαῖοι ὀξυπαθῶς εἶχον ἐπὶ τοῦ ἐνάρχου ὑπάρχου ὄντος παρ-
εστρατηγημένοι αὐτοῦ. Ὀξυρεγμία. ἡ περιττὴ ἐκ πιείτου χυλοῦ ὀξυρεγμία. ἥτις ποιουμένη. ὀξυρε-
γμία δὲ λέγεται ὅταν ἡ τροφὴ ἐπ᾽ ὀξίσῃ. Ὀξύρροπον. ὀξέως θέων. Ὀξύς. ταχύς. Ὀξυτονής. ἡ ὀξεῖ-
α ῥίβος. Ὀξύτης. πικρία. αὐστηρία. ἀρριανός. καὶ τὴν βασιλέως ὀξύτητα, καὶ αὐτὸς ὠμῶς τε καὶ
σὺν ὕβρει ἐξηγεῖτο. Ὀξύτης. ὅτι τρία μέρη εὐμαθίας. ἀγχίνοια. μνήμη. ὀξύτης. καὶ μνήμη
μέν ἐστι τήρησις ὧν ἔμαθέ τις. ὀξύτης δὲ ταχύτης τῆς διανοίας. ἀγχίνοια δὲ τὸ ἐξ ὧν ἔμαθεν εὑ-
ρίσκειν καὶ ἃ μὴ ἔμαθεν. Ὀὼν. ὁ ἀεὶ ὠνηθεὶς ἡμῶν. Ὄπα. φωνήν. Ὀπαδός, ἀκόλουθος. ὁ
χρόνος δὲ ὁ ἀπεραντός τε καὶ ἀδέκαστος. καὶ ἡ τούτου φύλαξ καὶ ὀπαδὸς καὶ ἔφορος ἀλήθεια.
Ὀπάζει. ἢ παρέχει. ἢ θεωρεῖ. ἢ διώκει. Ὀπασάμενος. ἑτέρους λαβών. Ὀπάσσας. ἀντὶ τοῦ
παρασχών. οὔτινι δ᾽ ἔμπης ἀντιβίων ὀπάσσας ἄχος ἐς θανάτου. Ὀπαφλαγὼν οὗτος ἐπιπρο-
σέρχεται ὠθῶν κολόκυμα. καὶ τὰ ἑρπετὰ τῶν καὶ κυνῶν. ἀντὶ τοῦ ἐκροφήσων. ἢ ἐπικλύζων με τῷ κύ-
ματι, αἰσχρῶς μέλλων μεκαταπιεῖν. Ὀπαῖς τὸν κρύσταλλον, ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυναμέ-
νων, μήτε μεθεῖναι βουλομένων. Ὅπερ. τοῦτο τὸ ὅπερ, τοῦ κυρίως ἐστὶ δηλωτικόν. καὶ ὧ ἐὰν προσ-
τεθῇ. τὸ κυρίως ἐκεῖνο εἶναι σημαίνει. οἷον ὅπερ ἄνθρωπος, ὁ κυρίως ἄνθρωπος. καὶ ὅπερ ὂν καὶ
ὅπερ ἀγαθόν, τὸ κυρίως ἀγαθόν, καὶ τῶν κατηγορουμένων δὴ καθ᾽ ἄλλου ᾧ ἂν τὸ ὅπερ προστεθῇ, κυ-
ρίως ἐκείνου κατηγορεῖσθαι σημαίνει. καὶ τὸ εἶναι τὸ ὑποκείμενον κυρίως, ἐν τούτῳ τε καὶ τοῦτο.
Ὅπη ὅπου. Ὁπηνίκα. ὁπότε. ὁ τοῦ ξενοφῶν. οἱ δέ, ἐθύσαντο. ὅπως ὁπηνίκα δοκοίη τῆς ὥρας
τὴν πορείαν ποιοῖντο. Ὀπή. νυκτερίς. ἢ διάδυσις. Ὅπη παρήκει. ὅπου ἐνεδέχετο καὶ ἐνε-
χώρει. Ὀπήτιον τὸ σουβλίον τὸ τοὺς ὀπὰς ἐμποιοῦν. Ὀππιανὸς κίλιξ ἀπὸ κωρύκου πόλεως. γραμ-
ματικὸς καὶ ἐποποιός. γεγονὼς ἐπὶ μάρκου ἀντωνίνου βασιλέως. ἔγραψεν ἁλιευτικὰ ἐν βιβλί-
οις ε. κυνηγετικὰ ἐν βιβλίοις τέσσαρσι. ἰξευτικὰ βιβλία β. ἀναγνωσθέντων δὲ τῶν ποιημάτων
αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος, ἐδωρήσατο αὐτῷ πρὸς ἕνα στίχον ἐν μέτρῳ στατῆρα χρυσοῦν

ἤγουν νόμισμα· ὡς λαβεῖν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι νομίσματος μυριάδας β΄. Ὄπιμα· ὁ δὲ κεραύνιος τὸν βασιλέα δὲ ἄλλων ἀποκτείνας, τὰ σκῦλα τοῦ διὶ ὄπιμα ἀνέθηκε· ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις.
Ὀπιπτεύω· περισκοπῶ. Ὄπις· ἡ ἐπιστροφή. Ὀπισθοβάμων ὁ ὑπάργυρος· ὀπισθοβάμονα δίχηλον ὄντα· ἵππου, νικητάν. Ὀπισθόδομος· μέρος τι τῆς ἀκροπόλεως τῶν ἀθηναίων, ἔνθα ἦν τὸ ταμιεῖον, ὄπισθεν τοῦ τῆς ἀθηνᾶς ναοῦ· ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα· δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεως· ἀνέῳξαν δή που περὶ ὧν τινες τὸν ὀπισθόδομον. Ὀπισθόπους δίκη· ἡ μεθ' ἡμέραν ἀκολουθοῦσα τοῖς ἀδικήμασιν. Ὀπίσω· ὄπισθεν. Ὀπίστατον· τελευταιότατον. Ὀπίτης· ὄνομα κύριον. Ὁπλαφωτὸς· ὁ ἀπόστολος· αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι. Ὁπλαί· αἱ πυξίδες τῶν ἵππων οἱ ὄνυχες. Ὁπλή· ὁ κυκλοειδὴς ποὺς τῶν κτηνῶν· οἷον βοῶν· προβάτων· καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐχόντων μικροὺς ὄνυχας ἐν τοῖς τῶν ποδῶν ὀπισθίοις· κυρίως δὲ ἐπὶ ἵππων· ἀριστοφάνης δὲ ἐπὶ τῶν χοίρων ὁπλὴν εἴρηκε· καὶ σιμωνίδης· ὁπλὰς ἐκίνει δὴ ὀπισθίων ποδῶν· καὶ ἡσίοδος, ἐπὶ βοῶν ὁπλάς· καὶ τὸ ἐναντίον ἐπὶ ἵππου νύσσοντες χηλῇσιν· ὁπλιστὴς ὁ ἐκ τῶν ὅπλων· πάντα τὸν ὁπλιστικὸν κόσμον ὀλωλεκότα. Ὁπλῖται· πελτασταὶ ψιλοὶ τῆς πεζικῆς εἰσὶ καὶ μαχίμου δυνάμεως· ἔχουσι δὲ διαφοράς· ὁπλῖται μὲν γὰρ λέγονται οἱ βαρυτάτῃ ὁπλίσει κεχρημένοι κατὰ τὸν μακεδονικὸν τρόπον· ἀσπίσι περιφερέσι καὶ δόρασι περιμηκεστέροις· ψιλοὶ δὲ οἱ κουφοτάτῃ κέχρηνται, τόξῳ καὶ ἀκοντίῳ· καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης ἢ ἐκ χειρός· οἱ δὲ πελτασταὶ μέσως πως κέχρηνται σκευῇ· ἥ τε γὰρ πέλτη μικρά τις ἐστὶ ἀσπίδιον καὶ κούφη· καὶ τὰ δόρατα πολὺ τῶν ὁπλιτῶν λειπόμενα· εἰσὶ δὲ καὶ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμεως, τρεῖς διαφοραί· καὶ ἀριστοφάνης· τὸν θυμὸν κατέθου κύψας παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὁπλίτης· οἷον ὅπλα μὴ ἔχων θυμῷ πολεμῶν μόνον. Ὁπλιτεύειν· ὁπλίζεσθαι. Ὁπλίτης· ὡς μὴ ἐρέσσων παραλαμβάνοιτο παρὰ θουκυδίδῃ· ὁ δὲ ναύτης ὡς κοινὸς τῆς εἰρεσίας παραλαμβάνεται. Ὁπλότερος· κατὰ μὲν φωτίθεται παρ' ὁμήρῳ· καὶ συγκριτικῶς καὶ ἀπολελυμένως· χαρίεντος δὲ ὁπλοτεράων· ἐπειδὴ δύο γενέσεις χαρίτων ὑποτίθεται ὅμηρος· πρεσβυτέραν καὶ νεωτέραν· διὸ συγκριτικῶς λέγει ὁπλοτεράων. Ὀπὸς τὸ τῶν δένδρων δάκρυον· καὶ τὸ ἀποστάλαγμα τοῦ γάλακτος· περικριτός ἐστι φίλιννα τε ἡ ῥυτίς· ἢ ὀπὸς τῆς ἥβης πάσης. Ὀπὸς καὶ διὰ φυδίου· ὀπὸς τουτέστιν ἐνθουσιαστικῆς. Ὁπόσην· πλείστην στρατιὰν ἐκπέμπειν ὁπόσην πλείστην ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἂν οἷός τε ἦ.
Ὁπόσον καὶ ὁπόσον οὖν ἐπίρρημα· ὁπωσοῦν δέ. Ὁπότερος. Ὁποῖος· ἀριστοφάνης νεφέλαις· ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχει περὶ ἐμπίδος· τουτέστι πῶς διαλογίζεται καὶ διανοεῖται περὶ τῶν ἐμπίδων· ἐμπίδες δὲ οὓς ἡμεῖς κώνωπας καλοῦμεν. Ὀπτέρωθεν· ἀπὸ ποίου μέρους. Ὅπου πεδῆ· ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι· τουτέστιν ἐν δυσβάτοις καὶ τραχέσι τόποις· φασὶ τὰς ἐλάφους παραδιβούσας τὰ κέρατα ἀποβάλλειν πρὸς θάμνους· ὅθεν ἐπὶ τῶν δυσχωρώδεις τὰς διατριβὰς ποιουμένων εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν. Ὀπούντιος· οὗτος ἐσυκοφαντεῖτο ὡς ξένος καὶ μονόφθαλμος· ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἐγὼ ὀπούντιος οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντου χρυσίου· λέγει οὖν ὅτι οὐκ ἂν γενοίμην τυφλὸς τοιοῦτος τυφλοὺς τούτους φασίν. Ὄπωπα· ἐθεασάμην. Ὀπωπή, ἡ πρόσοψις.
Ὀπωρία· καὶ ὀπωρίμων· τοὺς βασιλικοὺς παραδείσους ἐξέτεμον· οἱ δὴ πλέοι ὀπωρίμων δένδρων ἦσαν. Ὀπωρινός. Ὀπωροφυλάκιον· τὸ τὰς ὀπώρας φυλάττον. Ὀπωρώνης· ὁ τὰς ὀπώρας πωλῶν καὶ ἀγοράζων· μῆλον τις διδιὼν ἥρπασε· τὸν δὲ ὀπωρώνην τοῦ ἀργυρίου ἕνεκα ἀντιλαμβανομένου αὐτοῦ ἔχεσθαι. Ὅπως· καὶ ὁπωσοῦν· διὰ τ. ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου οὐκ ἔστιν αἰτίας δηλωτικόν· καὶ ὅπως ποῦν· τὸ γὰρ λοιπὸν ἄλλο στράτευμα στασιάζον ἀεί, παραλαβὼν ὁ ἑρμάπιος, οὐδ' ὅπως ποῦν στασιάζοντας ἔσχεν. Ὀπτανεῖον· τὸ μαγειρεῖον. Ὀπτανία ἢ ἀπόβλεψις. Ὀπτῆρας· κατεσκόπους· καὶ μοιτὶς αὐτὸν ὀπτὴρ εἰσιδὼν μόνος πεδία πηδῶντα σὺν νεοραντῷ ξίφει, φράζει τε κἀδήλωσε· σοφοκλῆς. Ὀπτῶντες καὶ ἑψῶντες καὶ ὀπτώμενα· ὀπτῶντες οὖν ἐκ τοῦ ἀσχολεῖσθαι καὶ περὶ πενίαν τῶν κρεῶν ὄπτησιν· ἑψῶντες δὲ ὀξὺ καὶ ἐφθόν· καὶ ἕψοντες δὲ ταυτόν· ψῶντες δὲ ἀποσπίζοντες· ἔστι καὶ ψάω ψῶ τὸ ψικνίζω· καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται ψηκτόν. Ὀπωὶ· ὅπου· ἀπαγγέλλειν κελεύσας ὅτι ποτὲ τῆς γῆς χοσρόην τὸν καβάδην ἀπολι-

τῶν εἶκ, Ὀπποῖος ποταπός. Ὅποι ποτὲ, ἀντὶ τοῦ ὅπου ποτέ. Ὅρα δὴ καὶ σκόπει. Δημοσθένης ἐν
τῷ πρὸς Λεπτίνην. ἀντὶ τοῦ βλέπε τοῖς ὀφθαλμοῖς. Ὁραθεὶς θεαθείς. Ὁράμνος. ἐν ἐπιγράμ-
ματι. ἐνθάδε μὲν χλοάουσα τεθηλότι βῶλος ὀράμνῳ, φυλλάδος ἀκάρπου πᾶσαν ἔδειξε χά-
ριν, Ὁράτιον. ῥωμαϊκῶς καλεῖται. Ὅρασις. γνῶσις. καὶ ὁ εὐαγγελιστής. θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώ-
ποτε. ἀντὶ τοῦ ἔγνω τρανῶς. Ὁρᾶτε. ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθε. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρε-
σβείας. Ὁράτιος ὄνομα κύριον. ὁ δὲ ὁράτιος, λελωβημένος τὰ σκέλη. ὑπατείας τε οὐκ ἔτυ-
χεν, οὔτε ἐν πολέμῳ οὔτε ἐν εἰρήνῃ, διὰ τὴν ἀχρηστίαν τῶν ποδῶν. Ὁρατὸν καὶ ἀόρατον, τό τε
χρῶμα, καὶ ὃ λόγῳ μέν ἐστιν εἰπεῖν, ἀνώνυμον δὲ τυγχάνει ὄν. τοιαῦτα δέ ἐστι πυρολαμπίδες κεφαλαὶ
ἰχθύων. λεπίδες. ὀφθαλμοὶ ἐχίνων. τὰ ὄστρακα τῶν θαλαττίων. ἅπερ ἐν φωτὶ μὲν οὐχ ὁρᾶται. ἐν σκότῳ
δέ. οὐ γὰρ δοκεῖ χρῶμα εἶναι τὸ ἐν τούτοις φαινόμενον πυρῶδές τι ἐν τῷ σκότῳ. ἴδιον γὰρ χρώμα-
τος τὸ ἐν φωτὶ ὁρᾶσθαι. τὸ δὲ τοιοῦτον πυρῶδες, οὐχ ὁρᾶται ἐν φωτί. ὁρατὰ γάρ ἐστιν ἐκ τοῦ ἀέρα ἔχειν τὸ
διαφανὲς καὶ διαπορθμευτικὸν τὴν τῶν χρωμάτων δύναμιν, αὐτὸς ἀχρωμάτιστος ὤν. τῶν δὲ ὁρα-
τῶν, τέσσαρές εἰσι διαφοραί. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ μόνως ὁρᾶται. τὰ δὲ, ἐν νυκτὶ μόνως. τὰ δὲ
ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ. τὰ δὲ, ὅλως οὐ συνυπάρχειν πέφυκε τῷ σκότῳ. τῶν γὰρ ὁρατῶν, τὰ μὲν, ἐστὶ χρώ-
ματα. τὰ δὲ, ἀνώνυμα. τὰ μὲν οὖν χρώματα, μόνως ἐν ἡμέρᾳ θεωρεῖται. οὐδαμῶς δὲ ἐν νυκτί. τῶν δὲ
λαμπρῶν λεγομένων, τὰ μὲν, ἐν νυκτὶ μόνως ὁρᾶται. τὰ δὲ, ἐν ἡμέρᾳ μόνως. τὰ δὲ, ἐν νυκτὶ καὶ
ἡμέρᾳ. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστιν ὑπέρλαμπρα. τὰ δὲ, ἀμυδρά. τὰ δὲ, μέσως. τὰ μὲν οὖν ἀμυδρὸν ἔ-
χοντα τὸ λαμπρὸν, μόνως ἐν νυκτὶ ὁρᾶται. οἷον πυρολαμπίδες, λεπίδες. καὶ τὰ ὅμοια. τούτων γὰρ
ἐν ἡμέρᾳ τὸ λαμπρὸν οὐ φαίνεται, νικώμενον ὑπὸ τοῦ μείζονος. ἔτι δὲ καὶ ἀστέρων οἱ πλείους. τὰ μέ-
σα δὲ, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ. οἷον σελήνη. καί τινες τῶν ἀστέρων. ὡς ὁ ἑωσφόρος, ὅταν πρὸς τῷ ὁρίζοντι γέ-
νηται ὁ ἥλιος, καὶ αὐτὸς ὁ ἑωσφόρος περιγειότερος ᾖ. ἔτι δὲ καὶ πῦρ. τοῦτο γὰρ ὅσον δύναται ἀέρα
τελειοῖ. καὶ εἰς ἐνέργειαν ἄγει τὸ διαφανὲς αὐτοῦ. ὡς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ χρώματα δείκνυσθαι. ἐν δὲ τῷ λοι-
πῷ, ἑαυτὸ μὲν δείκνυσιν ἐκείνου δὲ τὸ διαφανὲς, οὐκ ἄγει εἰς ἐνέργειαν. ὅθεν αὐτοῦ δὲ μὲν, ὁρῶμεν
πόρρωθεν ἐν σκότῳ ὄντες. οὐδὲν δὲ τῶν περὶ ἡμᾶς χρωμάτων. ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ, τὸ πῦρ πάλιν φαί-
νεται. ὡς λαμπρὸν μὲν, οὐδὲν δὲ δρῶν εἰς τὸν ἀέρα, διὰ τὸ ἤδη ὑπὸ τοῦ μείζονος λαμπροῦ παθεῖν,
καὶ τὸ τῆς σελήνης λαμπρὸν, διὰ τὸ μὴ ἄγαν ἀμυδρὸν εἶναι, φαίνεται ἐν ἡμέρᾳ. τὰ δὲ ὑπέρ-
λαμπρα μόνως ἐν ἡμέρᾳ. οἷον ὁ ἥλιος. ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς, τοῦ τῆς ἡμέρας φωτὸς αἴτιος. Ὀρ-
βηλοῖο. ἐν ἐπιγράμματι. τὸν πάρος ὀρβηλοῖο μεμυκότα δειράσι ταῦρον. Ὀργᾶν. ἐπιθυμεῖν.
καὶ ὀργῶντες παρὰ θουκυδίδῃ, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμοῦντες. ἡρόδοτος ἰδὼν θουκυδίδην ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ
τινὸς δακρύοντα, ἔφη. μακαρίζω σε ὄλορε τῆς εὐτεκνίας. ὁ γάρ σου υἱὸς, ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυ-
χὴν πρὸς τὰ μαθήματα. Ὀργάνειας. πράξειας. εἰς ὀργὴν ἐμβάλοις. καὶ γὰρ ἂν πέτρου φύσιν σύ γ' ὀρ-
γάνειας. Ὀργάς. ἡ ἄγριος καὶ σύμφυτος καὶ λιπαρὰ καὶ ἀκμαία γῆ. ἐνεκάλεσε δὲ ὁ περικλῆς
τοῖς μεγαρεῦσιν, ὅτι τὴν ἱερὰν γῆν τὴν ὀργάδα ἐπεώργησαν. ἢ τὴν προσήκουσαν ὀργάδα κατανέ-
μειν, ἢ τὴν τιμὴν μόνοις διακρατεῖν. περὶ ἐρήμου κρημνοῦ. καὶ αὖθις. τμήξας δ' ἄροτον ῥάχιν ὀρ-
γάδος. Ὀργάς. τὰ λοχμώδη καὶ ὀρεινὰ χωρία καὶ οὐκ ἐπεργαζόμενα, οὕτως καλεῖται. ὅθεν καὶ
ἡ μεγαρικὴ ὀργὰς προσωνομάσθη, τοιαύτη τις οὖσα. Ὀργάσας. μαλάξας. Ὄργασον. κυρίως
τὸ πίσσωσον. ὀργὴ γὰρ παρ' ἴωσιν ἡ πίσσα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπαργᾶν καὶ ὀργιάζεσθαι. καὶ τὸ μάλα-
ξον. ἀριστοφάνης. πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον. ἀντὶ τοῦ φύρασον. μάλαξον. Ὀργαῖος. Ὀργεῶν.
ἀντὶ τοῦ ὀργεώνων. λυσίας. Ὀργεῶνες. οἱ θῦται. Ὀργεῶνες, οἱ τοῖς ἰδίᾳ ἀφιδρυμένοις θεοῖς
ὀργιάζοντες. ὀργιάζειν δέ ἐστι, τὸ τὰ τῶν θεῶν ὄργια τελεῖν. τουτέστι μυστήρια καὶ νόμιμα. νόμων τεθέντων
μὴ κεκτῆσθαι ἔξω ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἱερά. τῶν δὲ φανέντα κεκτημένων ἕτερα καὶ ὀργιάζοντα πλὴν
τὰ δημόσια. σέλευκος δὲ ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν σόλωνος ἀξόνων, ὀργεῶνας φησὶ καλεῖσθαι, τοὺς συλ-
λόγους ἔχοντας περί τινας ἥρωας ἢ θεούς. ἤδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἱερέας οὕτω καλοῦσιν. ὁ-
γοῦν ἀντίμαχος ἐν τῇ λυδῇ [illegible], καβάρνους θῆκεν ἀρακλέας ὀργεῶνας. καὶ οἷον ὁ αἰσχύλος ἐν
μυσοῖς τὸν ἱερέα τοῦ καΐκου προσαγορεύων ποταμοῦ καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεών, εὐχαῖς δὲ σω

σεις δεσπότας παιονίας. περὶ δὲ τῶν ὀργεώνων γέγραφε καὶ φιλόχορος. τοὺς δὲ φράτορας ἐ-
πάναγκες δέχεσθαι. καὶ τοὺς ὀργεῶνας καὶ τοὺς ὁμογάλακτας. οὓς γεννήτας καλοῦμεν. Ὀρ-
γεῶνας. ἰσαίου λόγος ἐστὶν ὡς ὀργεῶνας. ὀργεῶνές εἰσιν οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων συνιόντες. ὀργι-
άζειν γάρ ἐστι τὸ θύειν καὶ τὰ νομιζόμενα δρᾶν. ἢ παρὰ τὸ ὀρέγειν τὰς χεῖρας. ἢ παρὰ τὰ ὄργια. ἢ διὰ
τὸ ἐν ταῖς ὀργάσι καὶ τοῖς ἄλσεσι δρᾶν. οἱ μέν τοι ποιηταὶ ἔταττον τοὔνομα ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἱε-
ρέων. μήποτε δὲ ὕστερον ἐνενομίσθαι τὸ ἐπὶ τιμῇ τινας τῶν ἀποθανόντων συνιέναι. καὶ ὀργεῶνας ὀνο-
μάζεσθαι. ὡς ἔστι συνιδεῖν ἐκ τῶν θεοφράστου διαθηκῶν, τῶν ἐξ ἐλλανῖνος ὀργεώνων. οὕς φησιν αἰλι-
ανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας. Ὀργὴ. ὅτι οὐ τὸ παρακολουθοῦν τινὶ γένος. τῇ γοῦν ὀργῇ παρακολου-
θεῖ λύπη. οὐ μὴν ὡς γένος. οὐ γὰρ ἡ ὀργὴ λύπη. οὐδὲ διὰ τοῦτό ἐστιν ἡ λύπη ἡ μετὰ τῆς ὀργῆς οὖσα.
διότι ἡ ὀργή ἐστιν, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῇ λύπῃ ἡ ὀργή. προτέρα γὰρ ἡ λύπη τῆς ὀργῆς. λυπηθεὶς γάρ τις ὡς ἠδικημένος ὀρ-
γίζεται. οὐ τοιοῦτον δὲ τὸ γένος ὡς προϋπάρχον χρόνῳ τοῦ εἴδους. ὀργὴ δέ ἐστι λύπη μεθ᾽ ὑπολήψεως τοῦ ὀ-
λιγωρεῖσθαι. ἡ τοίνυν διὰ τὴν τοιαύτην ὑπόληψιν γινομένη λύπη, ὀργή ἐστιν. ὀργὴ παρὰ θουκυδίδῃ
ἀντὶ τοῦ διάνοια. τρόπῳ. σκοπῷ. Ὄργια. μυστήρια. ἱερά. ἀθιὼ ἅπασι πρόχειρον λέγειν ὅτι ὁ
ἄνθρωπος οὗτος, τῇ χίων θεῷ καὶ τοῖς ἰθυφάλλοις ὠργίασεν. Ὀργιάζων. θύων. ἐπιτελῶν.
Ὀργῶσας. μαλάξας. Ὀργμάζοντες. ἦσαν δὲ ὄρη παντοίων θηρίων ἀνάπλεα. ἀντὶ κύκλου
ὀργμάζοντες οἱ στρατιῶται, πολλὰ τῶν θηρίων ᾕρουν. Ὀργῶ. ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχω. ἀριστο-
φάνης. ὀργῶν ἢ τὸν δία καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει. ἀπὸ τῶν ἀλ-
φίτων. ὁ μὲν γὰρ ἐφύρων. εἶτα εἰς μοίρας διένεμον. προπεφύραται οὖν ἀντὶ τοῦ προπεφύρμασται.
προκατεσκεύασται. ηὐτρέπισται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ ἄλφιτα φυρώντων, εἶτα μάζας ποιούντων.
Ὀργῶσα. ἐπιθυμοῦσα. ἢ μαινῶσα. Ὀργυιά ἐπὶ τοῦ μέτρου. καὶ τετράοργυιος. τοῦτο κατὰ ψαμάθου
κείμενον κίονος διασάκτετρόργυιον. Ὀργυωμένοις. ἐκτεταμένοις. ἐπιθυμοῦσιν. Ὀργυιά, τὰ
μετὰ τῶν ἰδίων χειρῶν μέτρα. καὶ ὀργυιαῖος ὁ μέγας. Ὀρέγεται. ἐπιθυμεῖ. Ὀρέγει. παρέχει.
Ὀρεγνύς. ἐκτείνας. Ὀρεγόμενος. ἐπιθυμῶν. Ὀρεκτεῖν. ἐπιθυμεῖν. ὄρεξις. ἐπιθυμία.
Ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος. καὶ ὀρικῷ ζεύγει, ἀντὶ τοῦ ἡμιόνων. τὸ αὐτὸ καὶ ὀρεικτικῶν. Ὀρέξει.
δοτικῇ. δώσει. ἐκτενεῖ. Ὀρεονόμος. ὁ τοὺς ὄρους ἐπιμελούμενος. ὀρεωκόμος δὲ ὁ ἐπιμε-
λητὴς τῶν ἡμιόνων. Ὀρεοπολῶ. περὶ τὰ ὄρη ἀναστρέφομαι. ὀρεωπολῶ δὲ τὸ περὶ τοὺς
ὄνους ἀναστρέφομαι. ἐκ τοῦ ὀρεὺς ὀρέως ὃ σημαίνει τὸν ἡμίονον. Ὀρεωπώλης, ὁ τοὺς ἡμιό-
νους πωλῶν. Ὀροπύγιον. ὁ λεγόμενος ἀφεδρών. Ὀρεσκῷος. ὁ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβων.
Ὀρέστειον, ὄνομα τόπου. Ὀρέστης. ὁ ἐν ὄρεσι διαιτώμενος. ἀριστοφάνης. εἶτα κατάξειέ τις
αὐτὸν τῆς κεφαλῆς ὀρέστης μαινόμενος. Ὀρέστης. οὗτος προσποιούμενος μανίαν, τοὺς παρι-
όντας ἀπέδυεν. ἦν γὰρ λωποδύτης ἢ κατὰ προσωνυμίαν, ἀντὶ τοῦ μαινόμενος ὡς ὁ ὀρέστης. καὶ
παροιμία. ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν. εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρωι τῶν βροτῶν νύκτωρ ὀρέστῃ, γυμνὸς ἦν πλη-
γεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ πάντα τὰ ἐπιδέξια. οἱ ἥρωες δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσιν ἐγίνοντο.
διὸ καὶ οἱ τὰ ἡρῷα παριόντες ἐσίγων. ἐπιδέξια δὲ, τουτέστι τὰ δεξιὰ τῆς ὄψεως. ἐπλήττοντο γὰρ
ἐντυγχάνοντες τῷ ὀρέστῃ. οὐχὶ δὲ τῷ ἀγαμέμνονος. ἀλλὰ λωποδύτῃ τινί. ἢ ἐπιδέξια ὀφθαλμοὺς
ἐκ κεφαλῆς. ἢ ὅτι οἱ ἐντυγχάνοντες νυκτὸς ἥρωσι, διεστρέφοντο τὰς ὄψεις. Ὀρεχθεῖν. κινεῖν. συν-
ταράττεσθαι. ἀριστοφάνης. καὶ ταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν. ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δα-
κὼν ἔφην. Ὀρεία. ἡ ἐν ὄρεσιν ἀναστρεφομένη. καὶ τὰς δὲ θηρῶν χαίτας περικλεῖ δι᾽ ἣν ὀρεία τις τῇ ἐν-
ὄρεσιν. καὶ ὀρεῖα μῆλα, τὰ ἐν ὄρεσι γινόμενα. Ὀρεία, τραχεῖα, σύνδενδρος ἢ ἡ ὁδὸς ὀρεία τις ἦν καὶ
στενή. καὶ ὄρεια οὐδετέρως τὰ τοῦ ὄρους. ὃς τὰ δ᾽ ὄρεια ἐνδυτὰ καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους. καὶ
φώτιος ὁ πατριάρχης. ὀρειάσου τὰ δῶρα. κάστανα καὶ ἀμάνιται. Ὀρείαυλος. ὁ ἐν τῷ ὄρει αὐλῶν.
Ὀριβάσιος. σαρδιανὸς γνώριμος ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, ὃς καὶ κοιαίστωρ ὑπ᾽ αὐτοῦ κατασταθεὶς κων-
σταντινουπόλεως. ἔγραψε πρὸς τοὺς ἀπορῦντας τῶν ἰατρῶν, βιβλία δ΄. πρὸς ἰουλιανὸν τὸν βασι-
λέα βιβλία οβ΄. ἐπιτομὴν αὐτῶν ἐν βιβλίοις θ΄. πρὸς εὐστάθιον τὸν υἱόν. καὶ περὶ βασιλείας καὶ
περὶ παθῶν. Ὀρειβάτης. ὁ ἐν ὄρεσι βαίνων. ἡ τραγῳδία φησίν. ἀλλ᾽ αὖ θανοῦ μαιῶ δὲ ναυκλίω μό-

νος

νος οὐ πτηνὸν ὄρνιν. οὐδὲ θηρὸς ὀρειβάτην τόξοις ἐναίρων, τοῖσδ᾽ ἀλλ᾽ αὐτὸς τάλας θανοῦμαι. παρὲξ ὧν δὴ θυφῶν ἐφερβόμην. καὶ ὀρειβάτην ὁμοίως. Ὀρείαις. ταῖς ὀρειναῖς. ἀριστοφάνης μεθ᾽ ἧς ἐγὼ νάπαισί τ᾽ ὀρείαις ἰζόμενος. Ὀρεικὸν ζεῦγος. τὸ τῶν ἡμιόνων. Ὀρεινή. ἀπὸ τοῦ ὄρους. καὶ ὀρεινομῶ, τὸ ἐν ὄρεσι διαιτῶμαι. καὶ ὀρεινὸς ὁμοίως. Ὀρεινόμων. τῶν ἐν ὄρεσι διαιτωμένων. ἐν ἐπιγράμματι. ἐνοσὶ θῆκαν ἀρέμματα τέχνας. δίς μιν μὲν θηρῶν ἄρκυν ὀρειονόμων.
Ὄρειον πρέμνον καὶ ὄρειος ὀμίχλη. Ὀρείων. τῶν ἐν ὄρεσι διαιτωμένων. φιλοκτήτης φησί. ὦ λιμένες. ὦ προβλῆτες. ὦ ξυνουσίαι θηρῶν ὀρείων. ὦ καταρρῶγες πέτραι. Ὀρεοπολῶ.
Ὀρεῖς τοὺς ἡμιόνους, οὐκ ἀληθείας ὀρθῶς. Ὀρειφοίτης. ὁ ἐν ὄρει φοιτῶν. Ὀρείχαλκος. ὁ διαυγὴς χαλκός. ὁ δόκιμος. φιβὸν ἐλάτης κοιλάναντες, ἐναρμόζουσιν εἰς αὐτὸν κώδωνας ὀρειχάλκου. ἐν ἐπιγράμματι. ταῦτ᾽ ὀρειχάλκου λάλα κύμβαλα. καὶ μυρόεν βόστρυχον θῆκε τάδε. καὶ ὀρειχάλκη στήλη. Ὀρῆκαι, διετρηθεῖσαι. Ὀρήρεμαι. τὰ ἀοίκητα. τουτέστι φορβάδα καὶ ὑποπατήματα. ταῦτα δὲ τὰ μὲν διὰ ψυχρότητα. τὰ δὲ, διὰ θερμότητα, ἀοίκητα μεμένηκε παντελῶς. Ὀριαῖθι καὶ ὀριαπατεῖ. Ὀριβρεμέτης. ὁ βρέμων ἀπὸ ὄρους. Ὀρίγανον ἡ βοτάνη. θηλυκῶς παρὰ ἀριστοφάνει. Ὀριγνηθεὶς ἢ ὁ ἐν τῷ ὀρεγγυνηθείς. Ὀριγνηθῆναι ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι. καὶ ὀριγνώμεθα ὀρεγόμεθα. ὁ δὲ, ἐδήλωσεν ὡς ὀριγνώμενος χριστιανὸς γενέσθαι. Ὀρίδρομος. ὁ ἐν ὄρει τρέχων. Ὀρικὸν ζεῦγος. τὸ τῶν ἡμιόνων. Ὀρίνεται. ταράσσεται. ἐπιθυμεῖ. ψυχὴ γάρ σοι μᾶλλον ὀρίνεται. εἰ σοὶ κε ῥέξω ὅσσ᾽ ἐπαχιλλῆος πύρρος ἔταξε τάφῳ. Ὅριον. ὁ ὁρισμός. ὅριον δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄρους. Ὁρισμός. ὅτι τῶν ὁρισμῶν τῶν μὲν, λαμβανομένων ἐκ τῆς ὕλης. τῶν δὲ, ἐκ τοῦ εἴδους. τῶν δὲ, ἐκ τοῦ συναμφοτέρου. ὁ μὲν, ἐστὶν ἀρχὴ ἀποδείξεως, ὁ ἐκ τοῦ εἴδους. ὁ δὲ, συμπέρασμα. ὁ ἐκ τῆς ὕλης. ὁ δὲ, ἀπόδειξιν τῇ θέσει διαφέρουσαν. ὁ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου. οἷον βουλόμενός τις ὁρίσασθαι τὸν θυμὸν, κέχρηται συλλογισμῷ τοιούτῳ. ὁ θυμούμενος, ὀρέγεται ἀντιλυπῆσαι τὸν ἄρξαντα τῆς λύπης. τοῦ ὀρεγομένου ἀντιλυπῆσαι, ζεῖ τὸ περικάρδιον αἷμα. εἶτα τὸ συμπέρασμα. τοῦ θυμουμένου ἄρα, ζεῖ τὸ περικάρδιον αἷμα. τούτων οὖν τοῦ συλλογισμοῦ καὶ τῆς ἀποδείξεως, ὁ μὲν ἐκ τῆς ὕλης ὁρισμός, τοῦ θυμοῦ συμπέρασμά ἐστιν. ὁ δὲ ἐκ τοῦ εἴδους ἀρχή. ἐπειδὴ ἡ πρώτη πρότασις ἡ λέγουσα ὁ θυμούμενος, ὀρέγεται ἀντιλυπῆσαι. ἡ δὲ ἑτέρα δὲ, τοῦ ὀρεγομένου ἀντιλυπῆσαι, ζεῖ τὸ περικάρδιον αἷμα. ἐν μὲν τοῖς τῶν ὁρισμῶν τοῖς ἐκ τοῦ συναμφοτέρου, ἀνάπαλιν ἀρχόμεθα. ζέσις τὸ φαμὲν τοῦ περικαρδίου αἵματος. εἶτα δι᾽ ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως. ὁ δὲ τέλειος ὁρισμός, οὐ μόνον τὸ ὅτι. ἀλλὰ καὶ τὴν αἰτίαν διδάσκει. Ὀρθαί. διηγέρθησαν. Ὀρθαῖς ἀκοαῖς. προθύμοις. ὁ δὲ, ἤκουσε τοῦ θεοῦ ὀρθαῖς ἀκοαῖς. Ὀρθή. πολύβιος. διόπερ ὡς οὐδέποτε μᾶλλον ὀρθὴ καὶ περίφοβος ἡ τῶν ῥωμαίων πόλις ἐγεγόνει καραδοκοῦσα τὸ συμβησόμενον. καὶ αὖθις. τὰ ἔθνη τῆς ἰβηρίας ὀρθῶς αὐτῷ ἀντικαθιστάμενα. ἀντὶ τοῦ ἀναιδῶς. ἀποτόμως. Ὀρθὴν δὲ ἐντυγχάνει, ἀντὶ τοῦ ὀρθίως. ὑποψίας. ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ τούτοις. ἀντὶ τοῦ κεκινημένης καὶ περιφοβημένης ὑποψίας φησίν. ὀρθῆς δὲ ἡμῖν τῆς περιόδου οὔσης. αἰσχίνης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἀκεραίου. καὶ πολύβιος. τούτου δὲ προσαγγελθέντος τοῖς καρχηδονίοις, ὀρθὴ καὶ περίφοβος ἦν ἡ πόλις διὰ τὸ ἄδηλον τῶν προσδοκωμένων. Ὀρθῆς φρενός. τῆς ἀληθοῦς. ἀξιοῦμαι τῶνδ᾽ ὀρθοῦντες ἐξ ὀρθῆς φρενός. Ὀρθία. ὀρθία λέγεται φάλαγξ, ὅταν ἐπὶ κέρας κλιθῇ, πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ βάθος τοῦ μήκους. καθόλου μὲν παράμηκες λέγεται πᾶν τάγμα ὃ ἂν τὸ μῆκος ἔχῃ πλέον τοῦ βάθους. ὄρθιον δὲ ὃ ἂν τὸ βάθος τοῦ μήκους. Ὀρθιασμάτων. ἀνατεταμένων ῥημάτων. ἢ τῶν μετὰ βοῆς κομπῶν. ἢ τῶν μελῶν. παρόσον ὄρθιος νόμος κιθαρῳδικός. καὶ ὄρθιος νόμος. τιμόθεος ὁ αὐλητής, ἡνίκα κατὰ τὰς ἀθήνας τὸν ὄρθιον νόμον καλούμενον. καὶ δὴ τοσόνδε ἐξέπληξεν ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν, ὡς μεταξὺ καὶ ἀκούσαντα, ἀΐξαι ἐπὶ τὰ ὅπλα. τὸν δὲ, φάναι ὅτι τοιαῦτα χρὴ εἶναι τὰ βασιλικὰ αὐλήματα. ὁ δὲ τιμόθεος ἀνελήλυθε πρὸς αὐτὸν σπουδῇ μεταπεμπτὸς γενόμενος. Ὄρθιος νόμος ὁ κιθαρῳδικὸς τῆς ἁρμονίας. ἦσαν δὲ ἑπτά. Ὄρθιον νόμον καὶ τροχαῖον. τοὺς δύο νόμους ἀπὸ τῶν ῥυθμῶν, ὠνόμασε τέρπανδρος ἀνατεταμένοι ᾖσαν καὶ εὔτονοι. ὅμηρος. ἔνθα στᾶσ᾽ ἤυσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε ὄρθι᾽ ἀχαιοῖσι. Ὀρθομίλιον. τὸ παρήμιν. Ὀρθοπλήξ. ἵππος ὀρθὸς ἐπαιρόμενος καὶ πλήσσων. ἀριστοφάνης ἀναγύρῳ. ὡς δὲ ὀρθοπλήξ. πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις. Ὀρθὸς λέγεται καὶ ὄρθιος. μακρός. ὀρθὸν δὲ

εἶναι καὶ μὴ ὀρθούμενον. Ὀρθοστάδιοι· οἱ στατοὶ χιτῶνες ὀρθοστάδιοι· οἱ δὲ συρόμενοι, συρτοί. Ὀρθοτιθεῖ· ἡ παρθένος ὀρθὰς τοὺς τίτθους ἔχουσα· ὅθεν καὶ ἐπιτιθεῖ τὸ ἀπομάζει. Ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων. Ἀριστοφάνης· ὅτι ἠβουλόμην τοῦτον ἀπαλλαχθέντα τῶν ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων, ζῆν βίον γενναῖον, ὥσπερ Μόρυχος. αἰτίαν ἔχων τοῦτο δρᾶν. Ὀρθῷ νόμῳ· ὑπὸ τῆς ἀγάπης· ἐμῶν φίλων μόνοι ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ. ἰὼ φίλοι καὶ μάταιοι μόνοι ἐμῶν φίλων· ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ. Ὀρθωσία· ἡ ὄρθωσις. Ὀρθεία· ἡ τοῦ ὄρθρου κατάστασις. Ὄρθιος νόμος· οὕτω καλούμενος νόμος κιθαρῳδικός. Ἀριστοφάνης Ἐκκλησιαζούσαις· ἀναστήσαντες ἡμεῖς ἐκκλησίαν ἀεὶ νυκτῶν διὰ τὸν ὄρθιον νόμον. οἶμαι ὄρθιον λέγει. ἢ ὄρθιον διὰ τὸν ὄρθρον. Ὀρθιοφοίτης· ὁ περιαγόμενος ὄρθιος. Ὀρθοχελιδών· λέγεται καὶ ὀρθόκωλος. κνημῖδες ὀρθόκωλοι σχελίδεσιν εἰκέλοι φασί. Ὀρθόκραιρα ναῦς· ἡ ὀρθὰς κεραίας ἔχουσα. Ὀρθοὶ ἐκπεπληγμένοι· οἱ Ῥωμαῖοι μαθόντες ὅτι Ἀννίβας πολιορκεῖ τὰς δυνάμεις, ὀρθοὶ ταῖς διανοίαις καὶ περίφοβοι πάντες ἦσαν, ὡς καὶ πρὸς τὰ ὅλα διατεινούσης τῆς ἐνεστηκυίας κρίσεως. Ὀρκάνας· εἱρκτάς. Ὀρκάνη· λύκου ἔρκος καὶ λυκόφονος β΄. μήποτε ὁ φραγμὸς τουτέστι τὸ περίφραγμα. καὶ ἡ αἱμασιά. οὕτω καλεῖται παρὰ τὸ συνέχειν. ἢ παρὰ τὸ ἕρκος εἶναι. Ὅμηρος· αἱμασιὰς λέξαντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος. Ὀρκαπάτην· χλευαστὴν διὰ ὅρκων. Ὅρκιος Ζεύς· καὶ ὅρκιον σκῆπτρον, καθ' οὗ ὤμνυον οἱ βασιλεῖς. ἢ ῥάβδος. καὶ ὁρκίζουσι. Ὅρκος· τύπος. οὕτω παισὶ χρήσαιο κληρονόμοις· οὕτω τὰ καὶ τά, θεός σοι δοίη.

Ὁρκωμοσία καὶ ὁρκωμότης. καὶ ὁρκωμοτῶ. Ὁρμαθός· σύνδεσμος στίχος. τοσοῦτον ὁρμαθὸν κακῶν συνειληφώς, ἐκρύπτετο τὰ τοῦ Τιβερίου μέχρι τῆς τελευτῆς· ὅσα γὰρ Αὔγουστος ἐν πολλῷ χρόνῳ πεποίηκεν, οὗτος ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀπεκτήσατο. Ὁρμαίνοντα· ἐνθυμούμενον. Ὄρμενον· τὰ τῶν λαχάνων παλαιούμενα καὶ ἐκκεκαυληκότα. οἱ δὲ τὴν ῥάφανον καὶ τὸ ἐν τοῖς κύμασι· οἱ δὲ, τὸν ἄγριον ἀσπάραγον. Ὄρμενος· ὄνομα κύριον. Ὁρμεῖν· ἐπὶ ξηρᾶς. Ὁρμίζω· ἐπὶ θαλάσσης καὶ νεώς, καὶ ἐπὶ ἀναπαύσεως. Ὁρμή· ὁρμὴ πρώτη τοῖς ζώοις σύνεστιν ἐπὶ τὸ τηρεῖν ἑαυτά. οἰκειούσης αὐτοῖς τῆς φύσεως ἀπ' ἀρχῆς. πρῶτον γὰρ οἰκεῖον παντὶ ζώῳ ἡ σύστασις καὶ ἡ ταύτης συνείδησις. καὶ οἰκείως ἔχειν πρὸς ἑαυτά. διὸ τὰ βλάπτοντα διωθεῖται, τὰ δὲ οἰκεῖα προσίεται. καὶ οὐ πρὸς ἡδονὴν γίνεται ἡ πρώτη ὁρμὴ τοῖς ζώοις. ἐπιγέννημα γὰρ αὐτήν, εἰ ἄρα ἐστὶν ἡδονὴν εἶναι, ὅταν αὐτὴν καθ' αὑτὴν ἡ φύσις ἐπιζητήσασα τὰ ἐναρμόζοντα αὐτῇ ἐν συστάσει ἀπολάβῃ· ὃν αὐτὸν τρόπον ἀντιλαμβάνεται τὰ ζῷα, καὶ θάλλει τὰ φυτά. καὶ οὐδὲν δὴ παραλλάσσειν ἡ φύσις ἐπὶ τῶν φυτῶν καὶ ζῴων, καὶ φυτῶν ὅτε χωρὶς ὁρμῆς καὶ αἰσθήσεως κἀκεῖ οἰκονομεῖ, καὶ ἐφ' ἡμῶν τινα φυτοειδῶς γίνονται. ἐκ περιττοῦ δὲ τῆς ὁρμῆς τοῖς ζῴοις ἐπιγινομένης, συγχρώμενα πρὸς τὸ τούτοις μὲν τὸ κατὰ φύσιν, τὸ κατὰ τὴν ὁρμὴν διοικεῖσθαι. τοῦ δὲ λόγου τοῖς λογικοῖς κατὰ τελειοτέραν προστασίαν δεδομένου, τὸ κατὰ λόγον ζῆν ὀρθῶς γίνεσθαι τοῖς κατὰ φύσιν. τεχνίτης γὰρ οὗτος ἐπιγίνεται τῆς ὁρμῆς. διὸ καὶ Ζήνων εἶπε τέλος εἶναι τὸ ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν· ὅπερ ἐστὶ κατ' ἀρετὴν ζῆν. ἄγει γὰρ πρὸς ταύτην καὶ ἡμᾶς ἡ φύσις. Ὁρμητήριον· Πολύβιος· τὸ δὲ Φρούριον οἱ Πανόρμιοι τὸν κατ' ἀρχὰς τοῦ πολέμου λαβόντες, ὁρμητήριον ἐπεποίηντο· καὶ εἰς ὑποδοχὴν τῶν λαφύρων ἐξήρκεσαν. ἔστι δὲ ὁρμητήριον· ὅθεν τὰ πρὸς πόλεμον ἐξαρτύοντες, ἔξιασι μαχεσόμενοι. Ὁρμίζω, ἐπὶ ἀναπαύσεως καὶ νηός. Ὁρμίσκος καὶ ὅρμοι· περιτραχήλιος κόσμος. ἐνώτια. χαλαστήρια.

Ὅρμοι· λιμένα. Αἰλιανός· ἀναπαυομένων καὶ ὁρμιζομένων τὴν τελευταίαν ὅρμισιν, τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τῶν καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν. Ὁρμώμενος· προθυμούμενος λέγεται δὲ καὶ ὁ γινόμενος ἐκ λόγων ὁρμώμενος καὶ παιδείας· ὁ λογικὸς καὶ πεπαιδευμένος. Ὀρνεαί· πόλις. Ὄρνιθα· ζήτει ἐν τῷ αἶνος. Ὀρνιθευομένου· μαντευομένου διὰ ὄρνιθος. Ὀρνιθευτής· ὁ ὀρνιθοθήρας. Ὀρνιθεία· ἡ οἰωνομαντεία. Ὀρνιθίας· ὀρνιθίας χειμὼν παρὰ Ἀριστοφάνει· ὁ σφοδρὸς χειμών· ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα διαφθείρεται. καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας ὁ αὐτός. ἤτοι ψυχρός. ὁ ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα στρωννύων ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πνοῆς. ἢ διὰ τὸ χειμῶνος τὰ ὄρνεα τοῦτον φαίνεσθαι. Ὀρνιθοθήρας· ὁ τοὺς ὄρνις θηρῶν.

Ὀρνιθονομεῖον· τὸ τὰς ὄρνιθας ἔχον οἴκημα. Ὄρνις· κληδών. τὸ μάντευμα. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ. τουτέστι τὸ σύμβολον. κοινῶς γὰρ πᾶν σύμβολον ἐφετικὸν ἢ προτρεπτικὸν ὄρνιν ἐκάλουν. Ὄρνις· ἐπιφώνησις. παρ' ἁρμός. καὶ τὰ ὅμοια. καὶ αὖθις. οὐδεὶς γὰρ οἶδε τὸν

θησαυρόν

θησαυρὸν τὸν ἐμόν. πλὴν εἴ τις ὄρνις. παροιμιακόν τοῦτο. οὐδεὶς οἶδε τί ὤμιλησα, πλὴν εἴ τις ὄρνις ἐπὶ τῶν ἀγνώστων. καὶ αὖθις· οὐδεὶς μεθορεῖ πλὴν ὁ περιπετόμενος ὄρνις. καὶ αὖθις· ὄρνιν νόμιζε πάνθ' ὅσα μαντεία διακρίνει. φήμη δ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί, πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε. ξύμβολον φωνὴν. θεράποντα. καὶ ὅσα περὶ μαντείας· ὄνον ὄρνιν. καὶ τὸ ἀληθευτικὸν τὸ ὄρνις. Ὀρνύθ. ὁρμᾷ. Ὀροάνδης ὄνομα κύριον. ὁ Ὀροάνδου. Ὄροβος. εἶδος χεδρώπος. Ὀρόδαμνος. ἡ παραφυάς. Ὀρὸν. τὸ ὀρὸν. τουτέστι τὸ σπέρμα τοῦ κανθάρου. Ὀρὸν καὶ σηκὸς ἐστὶ γεωργικόν, ὡς Ἰσαῖος δηλοῖ. μὴ περιπεμπέτω τὸ ὄρος παρά τε Αἰσχύλῳ καὶ παρὰ Μενάνδρῳ, ξύλον τι σημαίνει, ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν. Ὀροδάντης ὄνομα κύριον. Ὀρόντες ὄνομα κύριον. καὶ ὁ Ὀρόντης ποταμός. Ὀρόντης. ὥσπερ οὖν ὀρύμ τὴν φασὶ τὸ περσικὸν εἰπεῖν, ὅτι τῶν δακτύλων ὁ μικρότατος καὶ μύξα σημαίνει. καὶ ἐν ᾧ ἀριθμὸν, οὗ τινος. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀρβαζάκιος. Ὅρος. οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ὑποκείμενα ταῖς ὑποκειμέναις οἰκίαις καὶ χωρίοις γράμματα. ἀεὶ δηλοῦν ὅτι ὑπόκειται δανειστῇ. οὕτω Δημοσθένης καὶ Μένανδρος. Ὄρος παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. ὄρος ἅγιον, πάλαι μὲν τὸ Σιών. νῦν δὲ τὸ τῆς θεογνωσίας ὕψος. καὶ ὁ ἀπόστολος δέ. Ὀρεῖ προσέρπειν, πραγμάτων δηλοῖ βίαν. Ὅρος. ὅρος ἐστὶ λόγος κατ' ἀνάλυσιν ἀπαρτίζόντως ἐκφερόμενος ἢ ἀπόδοσις. ὑπογραφὴ δέ ἐστι, λόγος τυπωδῶς εἰσάγων εἰς τὰ πράγματα. ἢ ὅρος ἁπλούστερον τὴν τοῦ ὅρου δύναμιν προσενηνεγμένος. διαφέρει δὲ ὅρος ἀποδείξεως. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀπόδειξις. Ὀροφὴ καὶ ὄροφος, ἡ στέγη καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀτενῶς τὰ πορνικὰ ἀεὶ σοφαίνης ἐν σφιγγίῳ. ὀροφὴν θέασαι. Ὀρούω τὸ ὁρμῶ. ὀροφοιτῶντα. εἰς ὄρη περιερχόμενον. Ὄρρον τὸν λεγόμενον ταῦρον τὸ μεταξὺ τῶν διδύμων. Καλλίστρατος τὴν ὀσφὺν καὶ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν δίδυμον παρὰ μὲν οὐχ ὥς τινες τὸ ἰσχίον. Ὀρρωδεῖ. φοβεῖται. κυρίως μὲν ὀρρωδεῖν ἐστὶ τὸ τῶν ἀλόγων δέος. πεποίηται δὲ παρὰ τὸ σείοντα τὴν οὐρὰν, δηλοῦν τὸ δέος. ἢ παρὰ τὸ ἐγκρύπτειν τὸν μετὰ τοῦτο τὰ αἰδοῖα, κατὰ τὴν τοῦ δέους διάθεσιν. ἢ ὅτι τῶν φοβουμένων ἔωθεν ὁ ὄρρος πρῶτος ἱδροῦν. ἔστι δὲ τὸ ὀρρωδεῖν ἀπὸ τοῦ ὄρρου. ὅ ἐστι μεσοπύγιον τῆς περιστερᾶς. ἔστι γὰρ τὸ ὀμικρὸν τὸ μέρος.

Ὀρρωδία. φόβος ἐκ τοῦ ὄρρου. ὅ ἐστι μέρος τῆς πυγῆς. ὁ καλούμενος ταῦρος. ἅμα μὲν ὀρρωδία ἣν μὴ ἀραφθάλωσιν ὀπίσω ἀναφυγόντες. Ὀρωρέχοντες. ὀρέγοντες. Ὀρῶσι. Ὀρῶτο. βλέποιτο. Ὄρσηξ. ἀρσενικόν. κλάδος παρὰ τὸ ὀρσοῦ. ἢ ὀρφικόν τινες εἰς ὀροφὴν ἐστί τινες. Ὀρσοθύρα. ἡ θύρα ἐν ὕψει τοῦ οἴκου. Ὀρταλίζειν κυρίως τὸ ἀναρριπτεῖν τὰ νήπια εἰς ὕψος. Ὀρταλίχοι. εἶδος ὀρνέου οἱ ὀρτάλιχοι. ἢ ἀλεκτρυόνων. ὀρταλίχων, ὀρνέων νεογνῶν. ὀρνίθων δροσερῶν μητέρων ὀρταλίχων. Ὀρτιάγων. Γαλάτης. ὃς ἐπεβάλετο τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ βασιλέων τὴν ἁπάντων τῶν Γαλατῶν δυναστείαν εἰς ἑαυτὸν μεταστῆσαι. καὶ πολλὰ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐφόδια προεβάλλετο καὶ φύσει καὶ τριβῇ. καὶ γὰρ εὐεργετικὸς ἦν καὶ πολεμικός. καὶ δυναμικὸς πρὸς πολεμικὰς χρείας.

Ὀρτιάγοντες. ὀρτιάγοντες ἐπεγένοντο παιδοπολίτης. προβαίνων δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν, δικαστὴς ἀπεδείχθη. Ὀρτόβειγα. πόλις. εἶδε πόλιν ὀρτόβειγα. δοκοῦσα κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθῶν, ἐμβριθεστάτην εἶναι. Ὀρτυγοκόπος. παιδιά τις ἐν ᾗ ὄρτυγας ἱστᾶσιν ἐν γύρῳ. οὓς τύπτουσιν εἰς τὴν κεφαλήν. καὶ ὁ μὲν ἐν τῷ γύρῳ καταλαβὼν τὸν ὄρτυγα, λαμβάνει ἑξῆς οὓς ἂν δύνηται. ὁ δὲ μὴ ἐπιτυχὼν, παρέχεται πρῶτος τοὺς ὄρτυγας τύπτειν. καὶ τοῦτο ἀνὰ μέρος ποιοῦσι. λέγει οὖν ἐν Ἀλκιβιάδῃ. ἀλλὰ πρὸς Μειδίαν σε δεῖ ἀποβλέποντα τὸν ὀρτυγοκόπον, καὶ τοιούτους ἄλλους. ἐν Φαίδωνι. ὅτι οὐ πρὸς τοὺς τυχόντας ὁ ἀγών ἐστι. πρὸς δὲ τοὺς ἀρίστους. διὸ παροιμιαστέον. μηδὲ ὀρτυγοκοπεῖν. μηδὲ περὶ τὰ τοιαῦτα ἐπτοῆσθαι. Ὀρτύγωνος. Ὅροι. τέλη. ὁρισμοί. ὅρους γὰρ ἐτίθετο καὶ τεκμήρια ὁ Ἰσίδωρος, τῶν θείων ἀφωρισμένα στοίχων πρὸς τὴν τῶν ἀνθρωπείων διάκρισιν. τῶν μὲν φιλοσόφων τὴν ἀνύσιμον, ὑπὲρ πάντα λόγον. τῶν δὲ συνετοῦ γνώμης τὸ ἐξεταζόμενον τῆς ἐμφανοῦς καὶ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀκολουθίας. τοῦ δὲ ἔρωτος αὐτοῦ τὸ παρηρεθισμένον εἰς τὴν τοῦ ὄντος τοῦ καλοῦ ἀπόλαυσιν. αὕτη δὲ οὐδαμῆ ἀποπλανωμένη. Ὀροίτης. ὄνομα κύριον. Ὀροιτύπος. ὑλοτόμος. Ὄρυγες. ζῶά τινα. Ὀρυγμαὶ. ἰδίως οὕτως ἐκάλει τὸ ἐφ' οὗ οἱ κακοῦργοι ἐκολάζοντο. Ὀρυμαγδός. θόρυβος. τάραχος. κτύπος. παρὰ τὸ θόρυβος, θορυβάζω. θορυβήσω, τεθορύβηκα. θορυβαγμός. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ θ καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς μ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ὀρυμαγδός. Ὀρύσσω. αἰτιατική. Ὀρφανία. ὀρφανιστῶν

ὀρφανισταί εἰσιν οἱ τοὺς ὀρφανοὺς τρέφοντες. ἢ ὀρφανισταὶ ἀρχὴ ἀθήνησι. τὰ τῶν ὀρφανῶν κήδουσα.
ἢ ὀρφανιστῶν τῶν τῆς ὀρφανίας ἐπιτρόπων. ἀπὸ ὀρφανιστῶν μὴ φίλων ὅσον κακόν. Ὀρφανός. ἰω-
σήπος. καὶ αὐτοὶ πατέρες δῆσαν ὀρφανοί. καὶ αὖθις. οἱ δὲ χωροῦσιν οἴκοι ὀρφανοὺς τὰς πρεσβείας καταλεί-
ψαντες τῆς εἰρήνης. Ὀρφεύς. λιβήθρων τῶν ἐν θρᾴκῃ. πόλις δέ ἐστιν ὑπὸ τῇ πιερίᾳ. υἱὸς οἰά-
γρου καὶ καλλιόπης. ὁ δὲ οἴαγρος, πέμπτος ἦν ἀπὸ ἄτλαντος κατὰ ἀλκυόνην μίαν τῶν θυγατέρων αὐ-
τοῦ. γέγονε δὲ πρὸ ιά γενεῶν τῶν τρωϊκῶν. καί φασι μαθητὴν γενέσθαι αὐτὸν λίνου. βιῶναι δὲ γενεὰς θ΄. οἱ
δὲ, ιά φασιν. ἔγραψε τριασμούς. λέγονται δὲ εἶναι ἴωνος τοῦ τραγικοῦ. ἐν δὲ τούτοις, τὰ ἱεροστολικὰ
καλούμενα. κλίσεις κοσμικὰς. νεοτευκτικά. ἱεροὺς λόγους ἐν ῥαψῳδίαις κδ΄. λέγονται δὲ εἶναι
θεογνήτου τοῦ θεσσαλοῦ. οἱ δὲ, κέρκωπος τοῦ πυθαγορείου. χρησμούς, οἳ ἀναφέρονται εἰς ὀνομάκριτον.
τελετάς. ὁμοίως δέ φασι καὶ ταύτας ὀνομακρίτου. ἐν τούτοις δέ ἐστι περὶ λίθων γλυφῆς. ἥτις ὀγδο-
ηκοντάλιθος ἐπιγράφεται. σωτήρια. ταῦτα τιμοκλέους τοῦ συρακουσίου λέγεται. ἢ περσίνου τοῦ μι-
λησίου. κρατῆρας. ταῦτα ζωπύρου φασί. θρονισμοὺς μητρώους καὶ βακχικά. ταῦτα νικίου τοῦ ἐλεάτου
φασὶν εἶναι. εἰς ᾅδου κατάβασιν. ταῦτα ἡροδίκου τοῦ περινθίου. πέπλον καὶ δίκτυον. καὶ ταῦτα ζωπύρου τοῦ ἡ-
ρακλεώτου. οἱ δὲ βροτίνου. ὀνομαστικὸν ἔπη ασ΄. ἀστρονομίαν. ἀμμοσκοπίαν. θυηπολικόν. ᾠοθυτικά.
ἢ ὠοσκοπικὰ ἐπικῶς. καταζωστικόν. ὕμνους. κορυβαντικόν. καὶ φυσικά. ἃ βροτίνου φασίν. Ὀρφεύς.
κικοναῖος ἢ ἀρκάς. ἐκ βισαλτίας τῆς θρᾳκικῆς. ἐποποιός. γέγονε δὲ καὶ οὗτος πρὸ ὁμήρου δυσὶ γε-
νεαῖς. πρεσβύτερος ὢν τῶν τρωϊκῶν. ἔγραψε μυθοποιΐαν. ἐπιγράμματα. ὕμνους. Ὀρφεύς, ὀδρύσης,
ἐποποιός. διονύσιος δὲ τοῦτον, οὐ δὲ γεγονέναι λέγει. ὅμως ἀναφέρονται εἰς αὐτόν τινα ποιήματα.
Ὀρφεύς. κροτωνιάτης. ἐποποιός. ὃν πεισιστράτῳ συνεῖναι τῷ τυράννῳ, ἀσκληπιάδης φη-
σὶν ἐν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ τῶν γραμματικῶν. δεκαετηρίαν. ἀργοναυτικά. καὶ ἄλλα τινά. Ὀρφεύς, κα-
μαριναῖος. ἐποποιός. οὗ φασιν εἶναι τὴν εἰς ᾅδου κατάβασιν. Ὀρφεὺς βασιλεὺς θρᾴκης. ἐφ' οὗ
αἱ ἀμαζόνες ἐδεσμολόγησαν φύγας. Ὀρφεύς. ὅτι ἐπὶ τῶν παρὰ ἰουδαίοις κριτῶν, καταλυθεί-
σης τῆς βασιλείας ἀθηναίων, ὀρφεὺς ἐγνωρίζετο, σοφὸς ἄριστος γενόμενος. καὶ πολλὰ μυστήρια διδα-
χθείς. φέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ περὶ θεογονίας λόγοι. δὲ ὧν εἰσὶ ταῦτα. εἴρηται δὲ ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἀνεδείχθη ὁ αἰ-
θὴρ ὑπὸ τοῦ θεοῦ δημιουργηθείς, καὶ ἔνθεν κἀκεῖθεν τοῦ αἰθέρος ἦν χάος. καὶ νὺξ φοβερὰ πάντα
κατεῖχε. καὶ ἐκάλυπτε τὰ ὑπὸ τὸν αἰθέρα. σημαίνων τὴν νύκτα προτέραν εἶναι. εἰρηκὼς ἀκατάλη-
πτόν τινα καὶ πάντων ὑπέρτατον εἶναι καὶ προγενέστερον, καὶ δημιουργὸν ἁπάντων, τόν τε ὑπέρτατον
αἰθέρα. καὶ τὴν γῆν εἶπεν ἀόρατον. ἔφησε δὲ ὅτι τὸ φῶς ῥῆξαν τὸν αἰθέρα, ἐφώτισε τὴν γῆν καὶ
πᾶσαν κτίσιν. ἐκεῖνο εἰπὼν τὸ φῶς τὸ ὑπέρτατον πάντων. τὸ ἀπρόσιτον. τὸ πάντα περιέχον. ὅπερ
ὀνόμασε βουλήν. φῶς. ζωήν. ταῦτα τὰ τρία ὀνόματα, μίαν δύναμιν ἀπεφήνατο. καὶ ἓν κρά-
τος τοῦ δημιουργοῦ πάντων θεοῦ, τοῦ πάντα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παραγαγόντος εἰς τὸ εἶναι. ὁρατά τε καὶ
ἀόρατα. περὶ δὲ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων εἶπεν. ὅτι καὶ αὐτὸ ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ πάντων καὶ θεοῦ ἐπλά-
σθη. καὶ ψυχὴν ἔλαβε λογικήν. ἀκολουθήσας τοῖς μωσέως. καὶ ταλαίπωρον εἰρηκὼς τὸ γένος τῶν
ἀνθρώπων. καὶ πολλοῖς ὑποκείμενον πάθεσι ψυχικοῖς τε καὶ σωματικοῖς. δεκτικόν τε ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν
ἔργων. καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀθλίως διακείμενον. Ὀρφεία λύρα τοῦ ὀρφέως. Ὀρφναίην.
σκοτεινήν. Ὀρφνῇ ὀξυτόνως σκοτεία νύξ. μέλαινα. Ὀρφώς. ὁ ἰχθύς. οἱ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ.
Ὀρχάδες νῆσοι περὶ τὸν ὠκεανόν. Ὄρχαμος. ἡγεμών. Ὀρχάτοις καὶ ὄρχοις. στίχοις ἀμ-
πέλων ἢ ἑτέρων φυτῶν. παρὰ τὸ ἔρχεσθαι δι' αὐτῶν τὰς τάξεις τῶν φυτῶν. Ὄρχεις πληθυντικόν.
καὶ ὀρχείδιον ὑποκοριστικόν. Ὀρχηδόνας. ἠβηδόν. ἡρόδοτος. Ὄρχησις. δύο ὀρχήσεις οἶδεν ὅμη-
ρος. τὴν τῶν κυβιστητήρων. καὶ τὴν διὰ τῆς σφαίρας. τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἔπαιξεν ἀριστόνικος ὁ καρύστιος,
ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως σφαιριστής. Ὄρχησις πάντιμος. ταύτην ὁ αὔγουστος καῖσαρ ἐφεῦ-
ρε. πυλάδου καὶ βαθύλλου πρῶτον αὐτὴν μετελθόντων. καὶ ἀναγαλλὶς ἡ κερκυραία γραμμα-
τική, τὴν σφαίρας εὕρεσιν, ναυσικάᾳ τῇ ἀλκινόου θυγατρὶ ἀνατίθησιν. Ὀρχήστρα ἡ παλαίστρα. καὶ
ὀρχήστριον καὶ ὀρχηστρίς. Ὀρχιπέδων. οὐ μὴν οὐχὶ λύσεις τῶν ὀρχιπέδων. οὐδὲ γὰρ τῶν τρει-
χῶν. Ὀρχομενός. ὄνομα πόλεως. καὶ ναὸς τῶν εἰδώλων. Ὅσα. τὸ μόριον τοῦτο ἀόριστον ὂν ἀπὸ

πλῆθος

πλῆθος δηλοῖ ἀριθμοῦ. ὅσα δὴ δὲ διὰ σήματα τὴν καρδίαν. Ὅσα θεία φήμη. ψιλοῦται ἐπὶ πάσης
φωνῆς. Ὅσα ἰδεῖν. ἰνδάλματα εἰκασμένα κινεῖ ἔκ τινος θείας ὁρμῆς. τοῦτον ἐπεισήεσαν τοιαῦ-
τα ὅσα ἰδεῖν διέξειν. ἀντὶ τοῦ ὅλον. Ὅσα μὲν τὸ δοκεῖν κακοπαθοῦσαι. τὸ δὲ ἀληθὲς κακῶν ἀπαλ-
λαγεῖσαι. ἀντὶ τοῦ τὸ μὲν δοκεῖν κακῶς παθοῦσαι, καὶ τὰ ἑξῆς. Ὅσα μὴ ἀπῆν τοῦ πράγματος. ὅσον καὶ ἐφ' ὅσον
χρόνον οὐκ ἀπῆν αὐτοῦ τοῦ πράγματος. Ὅσα μῦς ἐν πίσσῃ. εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μετὰ πολλοῦ πόνου νεν-
ικηκότων οὐκ ἀπὸ τοῦ ζώου δὲ, ἀλλὰ μῦς ἐγένετο ταραντῖνος ἀθλητής. οὗτος ἐν πίσσῃ ἀγωνιζόμενος, καὶ πρὸς
πολλοὺς ἔχων ἀγωνιστὰς, πολλὰς λαβὼν πληγὰς, μόλις ἐνίκησεν. οὗτος ὁ μῦς, πύκτης ὢν ἐπὶ τῆς ὀ-
λυμπιάδος μίαν ἐνίκησε. Ὄσσε. ὄμματα. ὀφθαλμοί. Ὁσημέραι. διὰ παντὸς, καθημέραν. ἀν-
τὶ τοῦ ὅσαι ἡμέραι. ἀττικώτερον δὲ τὸ ὁσημέραι. Ὁσία. ἡ ἐπὶ θανάτῳ τιμὴ ἡ ἡμετέρα. Ὁσίαν ἤδει-
αν. τὴν ἐπὶ νεκροῦ τιμήν. ἔθαψαν γὰρ αὐτοὺς μὴ ἀτιμάσαντες νεκροῖς ὅσια. καὶ αὖθις. καὶ τὸν νεκρὸν ἔθα-
ψαν. καὶ πάντα ἐπεπράκει σὺν τῇ ὁσίᾳ. ὅσια δὲ τὰ ἱερὰ χρήματα. Ὁσίη. οὐ πολλὴ δὴ χάρις. ἀλλ' ὁ-
σίη. ἀντὶ τοῦ καθαρά. ἐκ ψυχῆς ἀνατιθεῖσα. ἐν ἐπιγράμματι. Ὁσιηλικὸς τὴν θάλασσαν. σικε-
λικῶς. φασὶν ἐμπροσύνκα ἄγων, ἐν αὐαλγήσει εἶτα ἐπὶ πεδάσας θέμενος, ὁρῶν τὴν θάλασσαν γαλην-
ιῶσαν, ἔφη. οἶδα ὃ θέλεις σὺ καὶ θέλεις. Ὅσιον. ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς ἀρισταγόραν φησί. καὶ τὰ χρήματα
τά τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια. καὶ ἰσοκράτης. τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὁσίοις. τὰ δημόσια ὅσια λέγοντες. καὶ δημο-
σθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους σαφῶς διδάσκει τοῦτο. δίδυμος δέ φησι, διχῶς λέγεσθαι τὸ ὅσιον. ὅ τε ἱερὸν
καὶ τὸ ἰδιωτικόν. Ὅσιον χωρίον. τὸ βέβηλον καὶ μὴ ἱερόν. εἰς ὃ ἔξεστιν εἰσιέναι. ἀριστοφάνης λυσιστρά-
τῃ. ὦ πότνι' εἰλείθυια ἐπίσχες τοῦ τόκου ἕως ἂν εἰς ὅσιον ἀπέλθω χωρίον. καὶ ὅσια χρήματα τὰ μὴ ἱερά.
λέγεται δὲ καὶ ὁ διονύσιος. καὶ δαίμοσιν. Ὄσιρις. διόνυσος. οὗτος ἱστόρηται τὰ μεγάλα κατασοφίζεσθαι, ἰόντα μὲ-
κρα μὴ δυνάμενος. ἐπεὶ δὲ ὅσιον ἦν ἐπιζητῆσαι τὸν ἀφανῆ γενόμενον ἀδελφὸν, Ἶσιν ἐπὶ κηδείας ἐξάλ-
πετο. Ὁσιότης. ἡ πρὸς θεὸν καθοσίωσις. καὶ ἐκεῖνος ὅσιος, ὁ δι' αὐτὸν διὰ πίστεως καὶ ἔργων ἀγαθῶν
καθοσιώσας, καὶ τῷ θεῷ ἀφιερώσας. ὅθεν περὶ τοῦ τὸν θεὸν καταλιμπάνοντος καὶ ἀρνουμένου τὰς
πρὸς θεὸν συνθήκας ἔλεγεν ὁ μωσῆς. μή ἐστι τις ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὃς ἀλογήσει τοῦ ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ
κυρίου. καθάπερ οὖν ὁ τοῦ θεοῦ ἀποστάτης καὶ κακοῦργος ἀνόσιος λέγεται, οὕτως ὁ τῷ θεῷ διὰ πίστεως καὶ ἀ-
γαθοεργίας οἰκειωθεὶς, ὅσιος καὶ δίκαιος ὀνομάζεται εἰκότως. Ὁσιωθῆναι. ἡμέρας λέγουσιν ἐπὶ θανάτῳ τι-
νός. οἷον μὴ ἱεράς. ἀλλὰ ὁσίας νομισθῆναι. Ὁσίων. ὅτι ἔφητις τῶν ὁσίων. ἄλλους μὲν γὰρ οὐ πάντες
ἀπαιτούμεθα σῶσαι. ἑαυτοὺς δὲ πάντες πάντως. καὶ ἄλλως. σώζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχήν. Ὅσιοι.
οἱ ἀστερεῖς συντεθραμμένοι καὶ μὴ ἱερεῖς ὦσιν. Ὄσιρις. τοῦτον οἱ μὲν, λέγουσιν εἶναι τὸν διόνυσον. οἱ
δὲ, ἥλιον. ὃν ὑπὸ τυφῶνος δαίμονος ἐσπαράχθαι. καὶ μέγα πένθος γίνεσθαι τοῖς αἰγυπτίοις. καὶ τοῦ
σπαραγμοῦ μνήμην ποιεῖσθαι ἐπὶ πάντα τὸν χρόνον. Ὀσιριάζουσαν. ὁ τόπος οὗτος ἐν τῷ αὐτῷ
γέγραπται ἐσφαλτο. κατεστρέφετο δὲ ὅμως εἰς τὸ μαντεύουσαν. γέγραπται γὰρ ἐν τῷ τέλει. ἤδη δὲ καὶ τοὺς ὑ-
περορίους ἀπώκισε τὴν ἀπόρρητον θέμιν. ἐπεὶ τε ἀλεξάνδρειαν τὴν ὀσιριάζουσαν καὶ τῆς ἕω πολ-
λαχῆ τὴν μαντεύουσαν. Ὁ σκύθης τὸν ἵππον. ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων. φανερῶς δὲ ἀ-
πωθουμένων καὶ διαπτυόντων. Ὀσμή. ἡ εὐωδία. ὀσμὴ ἀνενόματος. ἐκ βαθέος κύκλου χωρεῖ κα-
λὸν θέαμα. θυμιαμάτων δ' αὖραι διαπνέουσι πλευρὰν καπνοῦ. ζήτει ἐν τῷ ἀόρατος. Δυσω-
δίαν. νομίζετε κακωδίαν. Ὀσσόμενος. ἀνειδωλοποιούμενος. προσδοκῶν. ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιβλέπων. Ὅσον
βασιλεύτερός εἰμι. ὅμηρος. τὸ ὅσον ἐνταῦθα, οὐκ ἐμφαντικὸν πλήθους λαμβάνεται. ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ
καθ' ὅσον εἰμὶ βασιλικώτερος. Ὅσον βιώσιμον. ὅσον ζῆσαι. Ὅσον οὐκ ἀποτετέλεσο. ἀντὶ τοῦ
σχεδόν. Ὅσον οὐκ ἤδη πονηρῶς τε καὶ ἀθλίως ἀπολλυμένων. καὶ αὖθις. ἐκεῖνον τὸ ὅσον οὐ βασιλεύ-
ειν τῆς ἀσίας. Ὅσον οὔπω τάχυ. μετ' ὀλίγον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἤδη. ὁ δὲ, ἅμα ἐνθυμούμενος τὴν ὅσον οὔπω
ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων, λύει τὴν πολιορκίαν. καὶ αὖθις. πείσεσθαι γὰρ ὅσον οὔπω τὴν οἰκίαν. καὶ αὖ-
θις ὅσον οὔπω προσεδόκα παρέσεσθαι τοὺς βαρβάρους. Ὅσω καὶ ὁπόσω. Ὅσω πλέον
ἥμισυ παντός. τουτέστι τὸ ὀλίγον μετὰ δικαιοσύνης τοῦ πολλοῦ μετὰ ἀδικίας πλείονα ἔχει τὴν
ὄνησιν. ἡσίοδος φησίν. Ὀσπήτιον. τὸ οἴκημα. Ὄσπρειον. εἶδος σπέρματος. λέγεται δὲ καὶ χέ-
δροψ τὸ ὄσπρειον παρὰ θουκυδίδῃ. Ὀσρόη ἡ ὄνομα πόλεως ἢ τόπου. καὶ ὀσρόης ὄνομα κύ-

ριον. Ὀστᾶ· τροπικῶς οἱ λογισμοί. ἐπειδὴ τὰ ὀστᾶ στεγανωτέραν ἔχουσι φύσιν. καὶ αὐτὰ φέρει τὸ ζῷον. λέγεται καὶ ὀστέον ὀστοῦν. Ὀστᾶ γιγάντων. ζήτει ἐν τῷ Μηνᾶς. ζήτει ὀστᾶ ἰσθμίου τοῦ προφήτου. ἐν τῷ ἀργύλα. Ὀστᾶναι· οὗτοι πρῶτοι παρὰ Πέρσαις μάγοι ἐλέγοντο. κατὰ διαδοχὴν Ὀστᾶναι. ζήτει ἐν τῷ ἀστρονομία. Ὀστιάριος. εἶδος ἀξιώματος. οἶμαι δὲ διὰ τοῦ ω̄ μέγα ὠστιάριος. παρὰ τὸ ὠθεῖν. Ὀστία παρὰ Ῥωμαίοις ἡ θύρα. καὶ ἐξ αὐτοῦ ὀστιάριος διὰ τοῦ ο̄ μικροῦ. Ὀστίνοις· τοῖς αὐλοῖς. ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ἀπὸ τῶν ἐλαφείων ὀστῶν κατεσκεύαζον τοὺς αὐλούς. Ἀριστοφάνης· τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός. Ὀστλίγγες· αἱ λαμπηδόνες. Ὀστολογεῖν· ἐξετάζειν. ἐξερευνᾶν.

Ὀστρακισμός· οἱ κατηγορούμενοι τῷ δήμῳ ἐξωστρακίζοντο. καὶ κατεδικάζοντο. ὀστράκοις γὰρ ἐνεγράφετο τὸ ὄνομα τοῦ φυγαδευομένου. Ὀστρακισμὸς φυγῆς διαφέρει. ὅτι τῶν μὲν φυγῆς ἁλόντων, αἱ οὐσίαι ἐδημεύοντο. τῶν δὲ ὀστρακισμῷ μεταστάντων, οὐκ ἀφῄρει τὰ χρήματα ὁ δῆμος. καὶ τοῖς μὲν χρόνος ἐνδείκνυται καὶ τόπος. οἱ δὲ φεύγοντες, οὐδέτερον τούτων ἔχουσιν. ὁ Κίμων τῇ ἀδελφῇ Ἐλπινίκῃ συγκοιμηθεὶς καὶ διαβληθεὶς πρὸς τοὺς πολίτας ἐξωστρακίσθη. Ὀστρακόδερμοι ἰχθύες· οἷον ὄστρεα, πορφύραι, κήρυκες, στρόμβοι, ἐχῖνοι. ἃ οὔτε θήλεα οὔτε ἄρρενα εἰσίν. Ὀστράκου περιστροφή. παροιμία. ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιούντων λεγομένη. Ἀναξίλαος. ὥσπερ ὀστράκου μεταπεσόντος, ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐχώρησε Ῥωμαίοις. Ὄστρεα· βαιανὰ ἐν παρέθοις οὖσι, καὶ τῆς θαλάσσης ἀπέχουσι ἡμερῶν πολλῶν ὁδὸν, Ἀπίκιος ὁ ὀψοφάγος ὄστρεα νεαρὰ ἔπεμψεν ὑπὸ σοφίας τεθησαυρισμένα. Ὀσφραντικόν· αἰσθητήριόν ἐστιν, ἤγουν τὰ ἐμπρόσθια τοῦ ἐγκεφάλου μαστοειδὴς ἀπόφυσις. μετὰ τὰ ὁμοιοειδῆ ὀστᾶ ὡς ἐπὶ τὸ ἔνδον. γίνεται δὲ ἡ ἀντίληψις τῶν ὀσμῶν διὰ τῆς διόσμου τοῦ ἀέρος δυνάμεως. καὶ ὁ διοσμός ἐστιν ἡ διαπορθμευτικὴ δύναμις τῶν ὀσφραντῶν κατὰ Θεόφραστον. ὅτι δὲ ἡ κηρὶς τὸ αἰσθητήριον. ἀλλ᾽ ἡ μαστοειδὴς τοῦ ἐγκεφάλου ἀπόφυσις. ἡ ἀπόθεσις. κατέχεται ὀσφραινόμενος. οἱ ὑπὸ φόβου ἐκλυόμενοι ὀσφρήσει τὸν ὕπνον παύουσιν. ὁ δὲ ὕπνος αὐτῶν ἐκκαρώδης γίνεται. Ὀσφραίνομαι· γενικῇ. Ὀσφύς. τὰ πλησίον τοῦ γλουτοῦ. ἡ ῥάχις ἢ ψόα. ὡς μὲν Ἀριστοτέλης εἰσὶ πρὸς τὰ ἄνω ἐμπεφυκυῖα ἰσοφιστικοῦ ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος οἱονεὶ ὀσφυὴς οὖσα ὁ σώδης τόδε.

Ὄσχος· ὁ περὶ τὰ αἰδοῖα τόπος. Ὀσχοφόροι· δύο ἦσαν τῶν γενῶν καὶ πλούτῳ προεχόντων. ἡ δὲ ὄσχη κλῆμά ἐστι βότρυς ἐξηρτημένους ἔχον. ταύτην δὲ ἔνιοι ὀρεσχάδα καλοῦσιν. Ὄττα καὶ ὄσσα· φήμη. μαντεία. θεία κληδών. καὶ ὀττεύεσθαι ὑπομαντεύεσθαι. ὁ δὲ, τὸ μέλλον ἐμφόβως ὀττευσάμενος, εἰς ἔννοιαν ἦλθε τοῦ φρουρὰν ἀποῤῥίψασθαι τὴν παρὰ Πτολεμαίου. Ὅτε σε καιρὸς εἰσάγει. ὅταν καιρὸς καλῇ. Ὅτε σύ περ ἀγοσεσχέσης· ἀντὶ τοῦ περὶ ἄγαν τὴν διάνοιαν ἔχῃς. Ὅτεοισιν· οἵστισιν. Ὀττευόμενοι· κληδονιζόμενοι, οἰωνιζόμενοι, μαντευόμενοι. ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς τῶν πρέσβεων ἐμφάσεως ὀττευόμενοι, εἰς παντοδαπὰς οἰμωγὰς καὶ θρήνους ἔπιπτον. ἤτοι ὀρνεοσκοποῦντες. Ὀττευσάμενος· οἰωνισάμενος. μαντευσάμενος. Ὀττεία· ἡ μαντεία. Ὅτι κτι· ἀντὶ τοῦ διατί. τὸ δὲ τί πρόδηλον, Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ζήτει τὴν διότι πρὸς τὸ ὅτι διαφορὰν ἐν τῷ διότι. Ὅτι μὴ εἰδέναι· ἀντὶ τοῦ ὅσον ἐμὲ εἰδέναι. οὐκοῦν κρατήσειν ὅτι κἀμοὶ εἰδέναι. Ὅτι νόμος ἐστὶν ὑπὲρ μ΄ ἔτη πρὸ μὲν χορηγεῖν παισίν. Ὅτι ξένους τινὰς ἑαυτοῦ αἰχμαλώτους ἐκπεσόντας ἐν τῷ Φιλίππου ἀμπελουργίῳ καὶ δεομένους, παρὰ Φιλίππου ἐξῃτήσατο παρὰ Φιλίππου Σάτυρος. Αἰσχίνης μὲν ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας φησίν. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου λέγει ὅτι τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἐξῃτήσατο. καὶ ἔοικε μᾶλλον ἀληθεύειν. καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἐν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐπιστολῶν λέγει Σατύρῳ τῷ ὑποκριτῇ, τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἀφῆκεν. ὅτι παιδὶ καὶ γυναικὶ οὐκ ἐξῆν ἐμβάλλειν πέρα κριθῆς μεδίμνου. Ὅτι περ ἐστὶν ὄφελος ἐν τῇ πόλει. Ἀριστοφάνης· τουτέστιν ἀγαθοί. Ὅτι πρὸς τὴν φυλὴν τῶν κτησαμένων, αἱ πρὸς τοὺς δούλους λαγχάνονται δίκαι. Ὅτιρα· ὅτι δή. Ὅτι τὰ ἐπικηρυττόμενα χρήματά τισι, ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων ἐτίθετο. Ὅτι οἱ ποιητοὶ παῖδες, ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῷον οἶκον, οὐκ ἦσαν κύριοι. εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλίποιεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου. Ὅτι οἱ ἁλόντες ἐπὶ ἀκουσίῳ φόνῳ εἶχον ἐξουσίαν εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων. Δημοσθένης περὶ τῶν κατὰ Ἀριστοκράτους ὑποσημαίνει. καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ ιε΄ τῶν νόμων. Ὅτι χιλίας ἐζημιοῦντο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσμοῦσαι γυναῖκες. Ὀττήσοντες· ὑπομενοῦντες. κακοπαθήσοντες. ἐν ἐπιγράμματι.

ἐπιγράμματι. ἐν δήμῳ οὐ τλήσοντες ἀεικέα νόον. ἀζυμένων δὲ τοῦ πυρὸς δὲ τόση ἡ λαθομένη ἐργασία.
Οὖλοι οἱ πλόκαμοι. Οὖλος. ἡ κακοπάθεια. καὶ οὐλιάω τὸ κακοπαθῶ. τὸ λάσιον φωνεῖ μόχθον οἷον ὁ
Ἰλιάδος. Οὔλοβον. ὁ μαλλὸν ἢ χρόνον. οὐ τετελευτηκυῖαν αὐλὸν ὄλοβον. καὶ αὖθις. πολλοῖς πάλαι διαπρεύσει ὁ λοβός.
Οὐ τύζειν θέλω. Οὐ χαίρειν. τίνος ἕνεκεν. Οὗτος ὁ φίλος. ᾧτινι ἀρέσκει. οὗτος ἡμῖν ταῦτα δὲ ἐστιν γνώ-
μη φίλα. κεῖνος τὰ κείνου στέργων. καὶ γὰρ ταῦτα. καὶ οὗτος ἂν αὖ οὐ τιμωρήσαιτο ἀντὶ τοῦ ὅπως. καὶ ἀντὶ τοῦ ᾧ
τινι. ὁπόσοι ἀντὶ τοῦ φασί. Οὐραλέως. σπουδαίως. Οὐρέσας ἀεισόδημος. ὁ ἀεισόδημος οὗτος ἐκλήθη,
ὃς σὺν αὐτοῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐκοινώνησε τῶν προσώπων μάχης. Οὖρος. ὄνομα κύριον. δηλοῖ δὲ θεῖα
ὁδός. Οὔριος. ταχύς. δραστήριος. ὀξύτατος. Οὔριχας. ὁμοιότιχας. Ὀρυγὴ παρὰ τῇ γραφῇ τὸ ἐ-
σχάτης ὀργῆς. Ὀρύγιτις ταῦτα πάντη ἀσεβῆ. ἐπὶ τῶν χρηστὰ ἐπαγγελλομένων περί τινων ἀποθέτων.
Ὀρυγέφατος. ὁ δημιουργὸς ἀκοσκαρπός. Οὐσώοντος. κελεύοντος. καὶ ὁ τρόπος αἰτιατική. Οὖ
ποτικὸν ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ ὅπου. οὐ κῶλα καὶ μόνον τοῦ δὲ παρεξ ἴσου πέτρου. μακρὰν γὰρ ὥσπερ ἐ-
τι προϊόντα λῆς ὁδοῦ. ἀντὶ τοῦ προελθὸν μακροτάτην ὁδόν, πῶς ἐπεὶ περιέρρυη τι. καὶ αὖθις. δείξαντο
οὔ κεῖται ὁ μὴ ἐστραμμένος ψωδῶν στίχος. ἀλλὰ ἀντίωνα δυνατὸν ἐρυψώδου ἐξαιρεῖν. Οὗ. ὅτι διττοῦ
τοῦ οὗ ἕνεκα λεγομένου τοῦ τε οὗ καὶ τοῦ ᾧ. ἡ μὲν γὰρ ψυχή φησι τέλος ὡς οὗ. τὸ δὲ ζῶον ὡς ᾧ. ποιεῖ γὰρ τὸ
ὀργανικὸν σῶμα ἡ φύσις τῆς μὲν ψυχῆς ἕνεκα, ἵνα χρῆται αὐτῷ ὡς τέλος ἡ ψυχή. ὡς οὗ τέλος
δὲ ὡς ᾧ, τὸ ἔμψυχον. ὥστε γὰρ ἂν ἐμποδίσοι εἶναι τῷ ζῴῳ τὰς ἐνεργείας, πάντα ποιεῖ ἡ φύσις. ἢ
τοίνυν οὕτως τὸ οὗ καὶ τὸ ᾧ, ἢ ἄλλως. οὗ μὲν ἕνεκα τῆς κοσμοποιΐας καὶ τῆς ἀϊδιότητος, τούτου γὰρ
πάντα ἐφίεται. ᾧ δὲ τῇ ψυχῇ. αὕτη γὰρ παρασκευάζεται εἰς χρῆσιν τὸ ὄργανον. ὅπερ καὶ μᾶλλον
ἐστὶν ἀληθέστερον. Οὐαλεντινιανὸς ῥωμαίων βασιλεὺς χριστιανός. καὶ τὰ τοῦ ὁμοουσίου φρονῶν. οὐδὲν τοὺς ἐ-
ναντίους ἠδίκει. ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς τὸ νομοθετεῖν ἑτοιμότατος. φροντίζων καὶ τῆς τῶν θησαυρῶν δι-
καίας ὑποδοχῆς. πρὸς δὲ ταῖς τῶν ἀρχόντων αἱρέσεσιν, ἀκριβὴς καὶ τιμωρὸς τῶν ἀπειθούντων
ἀπαραίτητος. ἐπὶ δὲ τοῖς πολέμοις ἄριστος. ὁ δὲ οὐάλης τῆς ἀρείου δόξης μεταποιούμενος, πολ-
λοὺς ἐξορίαις ὑπέβαλε. καθ' ὃν χρόνον τῆς ἐν ῥώμῃ ἐκκλησίας λιβέριος προειστήκει. τῆς δὲ ἐν
ἀλεξανδρείᾳ ἀθανάσιος. καὶ τῆς ἐν κωνσταντινουπόλει, εὐδόξιος τῆς ἀρείου θρησκείας διδάσκαλος.
Οὐαλεντινιανὸς βασιλεὺς ῥωμαίων. οὗτος διὰ τῆς μητρὸς ἰουστίνης, παρεξετράπη τῆς ὀρθῆς πίστεως
καὶ ἐξεβλήθη τῆς βασιλείας. καὶ ἐλθὼν πρὸς θεοδόσιον, ἐπαιδεύθη τὴν ὀρθὴν πίστιν. ἔλεγε δὲ αὐτῷ ὁ
θεοδόσιος, τὴν βασιλικὴν παράταξιν ἑστάναι, οὐ διὰ ὅπλων. ἀλλ' ἐξ ἀγαθῶν προφάσεων. καὶ οἶδα φησὶν
οὐαλεντινιανὲ παρὰ τῶν ἀσεβεστάτων βασιλέων ἡσυχάζοντος τοῦ στρατοπέδου, τὴν νίκην κατορθω-
θεῖσαν, καὶ τοὺς πολεμίους ὑποταγέντας, ὑποτελεῖς γεγενῆσθαι τοῦ προλαβόντος κινδύνου. οὕτω καὶ
κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἀνορθωθεὶς, λικίνιον τὸν τύραννον ἐν ναυαγίῳ διέφθειρεν. οὕτως καὶ οὐαλεντινια-
νὸς ὁ σὸς πατὴρ εὐτυχέστερον τὴν βασιλείαν καὶ ἀβλαβῆ παρὰ τῶν πολεμίων ἰθύνων ἐτετέλεσε. τοῦ
θεοῦ ἐκδικοῦντος αὐτόν. καὶ μάχας ἀναριθμήτους καὶ νίκας ἀπίστους ἐδέξατο. πολλοὺς βαρβάρους
διαφόρους ἀνελών. οὐάλης δὲ ὁ θεῖος ὁ σὸς τὸν θεὸν διαπαραπτῶν, ἐμίανε τὴν ἐκκλησίαν ὁ βέ-
βηλος, διὰ τῆς σφαγῆς τῶν ἁγίων. καὶ ἐξορίας τῶν ἱερέων. ὃς τῇ τοῦ θεοῦ βουλήσει, ὑπὸ τῶν γότθων πο-
λιορκηθεὶς, ἐκαύθη. ὀρθῶς τὸν χριστὸν σέβεται ὁ οὐκ ἀδίκως ἐκβαλών. ἡ σὴ ἀπιστία, μαξίμῳ ἀχρεῖ-
ραν συνήνεγκεν. εἰ οὖν χριστὸν οὐ βλέπομεν, τίνα παρακαλέσομεν μαχόμενοι. ταῦτα καὶ πλείω τού-
των νουθετήσας θεοδόσιος οὐαλεντινιανὸν, εἰς τὴν ὀρθὴν πίστιν μετήγαγεν. Οὐάλης βασιλεὺς
ῥωμαίων. ὃς κακοδοξῶν, καὶ συγκροτῶν τοὺς αἱρετικοὺς, εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἰδίων ποδῶν ἐπορεύετο. καὶ
γὰρ ἐπισκόπους εἰς ἐξορίαν ἔπεμπε καὶ πρεσβυτέρους καὶ διακόνους. καὶ μοναχούς. τατιανοῦ τοῦ τότε
ἄρχοντος ἀλεξανδρείας. καὶ πολλοὺς τῶν χριστιανῶν ἐβασάνισε. καί τινας πυρὶ παρέδωκε. ταῦτα
δὲ πάντα μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ἀθανασίου. οἱ οὖν ἐν κωνσταντινουπόλει ὀρθόδοξοι ἐλεηθήσεσθαι νομί-
ζοντες ὑπὸ οὐάλεντος, πρεσβείαν ἔπεμψαν πρὸς αὐτὸν ἐν νικομηδείᾳ τυγχάνοντα. πέμψαν-
τες ἱερατικοὺς ἄνδρας ὀγδοήκοντα. ὧν ἡγοῦντο θεόδωρος, καὶ οὐρβανός, καὶ μενέδημος. οὓς ἅ-
παντας σὺν τῷ πλοίῳ ὑφαφθῆναι προσέταξε. καὶ πάντες σὺν τῇ νηῒ κατεφλέχθησαν μέχρι δακι-
βίζων τοῦ πλοίου διαρκέσαντος. καὶ ἐκεῖσε διαλυθέντος. ἐπὶ τούτου δὲ λυροῦ οὐάλεντος, λούκιός τις ἐπίσκοπος

τῆς τῶν ἀρειανῶν αἱρέσεως, παραχρῆμα ὡς λύκος τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπεπήδησεν. ὁ δὲ Πέτρος εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέφυγεν. ὁ δὲ Λούκιος τοσαῦτα ἐνεδείξατο, οἷα οὐδὲ ἐν τοῖς διωγμοῖς τῶν ἑλλήνων ἐγένετο. τὸ χιλιάδας ἀπέστειλεν ἀναιροῦντας καὶ κρεουργοῦντας κατὰ τὴν ἔρημον τοὺς θεοσεβεῖς ἄνδρας. Οὐαρᾶς. οὔτινος κεραίας. Οὔαρος Λαοδικεὺς σοφιστής. σύγχρονος Πολέμωνος καὶ ἄλλων. Οὐάρωνος ὄνομα κύριον. Οὐ γάρ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ καὶ γάρ. ἀττικῶς ὡς Καλλίμαχος. ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος. οὐ γὰρ ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ ἥκω. οὐ γὰρ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἔχω γὰρ κακῶς. ὁ δεῖ στιγ. οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς. τὸ δ' ἀλλὰ παρέλκει. καὶ ἐν Βατράχοις. οὐ γὰρ ἀλλὰ πιστέον. ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ πιστέον. οὐδαμῶς φησὶν ὀφείλεις λέγειν. ἀλλὰ καὶ διδόναι ἵνα σοι πιστεύσω ὅτι ἀληθῶς ἐπηγγελμαι αὐτὰ διδόναι. καὶ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑποφυῶς ὡς λαικοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ ἐκκλησία. Οὐ γὰρ ἄκανθαι. λεγόμενον ἐπὶ τῶν ὠφελίμων. ἀπὸ τοῦ βίου εἰς τὸ ἡμερώτερον μεταβολῆς. Οὐ γὰρ μὲν οὖν. ἀλλ' ἀκουστέα. τὸ τέλειον οὐ γὰρ ἀλλά μοι δεῖ ἀκουστέα. ἀντὶ τοῦ πάνυ. Ἀριστοφάνης Βατράχοις καὶ ἐν Ἱππεῦσιν. ἀπιθοῦ. ἀλλὰ τοῦ παρελθόντος ἤχεις. ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ τοῦ παρελθόντος ἤχεις. Οὐδ' εἰ πείσαις. οὐδ' ἂν πείσῃς καθ' ὑπερβολὴν λέγει. κἂν πείσῃς, οὐχ ἕξεις ἡμᾶς πειθομένους. Οὐγκία. εἶδος μέτρου ἢ σταθμός. Οὐδαμᾶ. καὶ μέντοι τῆς ἀθείας ἐπίκουρος ἦν ἐγένετο μισθόν, οὐδαμᾶ οὐδαμῇ μεμπτόν. Οὐδαμῇ. ἀντὶ τοῦ οὐδαμόθι. Τηλεκλείδης ἢ σποδῷ. Αἰλιανός. ὁ δὲ ἀποκτείνας αὐτούς. καὶ προσειλεῖτο ὅσους ἐπηγάγετο. ἦν δὲ κόσμος καὶ σκευὴ περὶ τὴν τέχνην τὴν ἑκατέρου, οὐδαμῇ ἀνακτοφόντα. καὶ αὖθις. καὶ μαρτύρια ἐπάγονται οὐδαμῇ ἄσημα. Οὐδ' αἵματι κλαίω. ζήτει ἐν τῷ αἵματι κλαίειν.

Οὐδαμινός. καὶ οὐτιδανός. ἀτελής. Οὐδαμῶς κατ' οὐδένα τρόπον. Οὐδ' ἀπὸ γῆς ὤνησεν. ἐπὶ τῆς ἐλαχίστου. οὐδὲ γρῦ λόγων ἁψάμενος. ὅσα τε εἰκὸς ἐπὶ ταῖς ἐπιστολαῖς σου τεκμήρασθαι. Ἰουλιανός. Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο. τοὺς Μολιονίδας ἔφυγε. Δίων ἢ ἐν δευτέρῳ τῆς δευτέρας συντάξεως Ἡρακλέα τὸν Ἰδαῖον Δάκτυλον καταδεῖξαι τὰ Ὀλύμπια, πρὸς δύο δὲ παγκρατιάσαντα ἡττηθῆναι. Οὐδὲν ἀνήκει. προσῆκον τὸ δέον. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀνῆκεν οὐδὲν ἀρήκεν. ἄνακτες τῇ περιουσίᾳ τῇ ἑαυτοῦ.

Οὐδὲν ἀνίει. αὐτός τε οὐδὲν ἀνίει παράδειγμα ἑαυτὸν ἐπιδεικνὺς τῆς τε ἀκριβοῦς ἀσκήσεως καὶ παντὸς ἔργου στρατιωτικοῦ, καὶ αὖθις. Οὐδέν τι πλέον ἀνίει ὁ νεανίας τάς τε προσβολὰς ἀνακόπτων, καὶ πᾶσαν βουλὴν ἀμυντηρίων διανοούμενος. Οὐδὲν ἀπὸ τρόπου. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπεικός. Ἀττικοί. οὐδὲν γέλοιον ἀκούειν ἀντὶ τοῦ τὸν νόμον. οὐ τὸ τοιοῦτον ἐγὼ δύναμαι εἰπεῖν οἷον ὁ νόμος. οὐδὲν γὰρ οἷον ὀφείλει Λυσιστράτῃ. ἀντὶ τοῦ κωλύον. Οὐδὲν δέρματι. ἀντὶ τοῦ γυμνὸς ὑπερβολικῶς. Οὐδὲν δέ, οἷον ἐπακοῦσαι τῶν ἐπῶν. τουτέστιν οὐδὲν κωλύον ἐστὶ καὶ νῦν ἀκοῦσαι τῶν χρησμῶν. οὕτως ἔλεγον τὸ λυσιτελοῦν. οὐδὲν οἷον, οὐδὲν κωλύον. Οὐδὲν ἔλαττον. ὁ δὲ, ἐκείνου ἀκούοντες, οὐδὲν ἔλαττον εἰ μὴ καὶ πλέον Ὀδυσσεὺς Ὁμήρου τοὺς Φαίακας. ὁ μέντοι Ἀλκίνοος, ἀπολογίας μεστός. ἐν μὲν ὑπονοίαις ἀληθευούσης, ἐν δὲ τῷ φανερῷ διαβεβλημένης εἰς τὸ ψευδέστερον.

Οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγεις. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἀτελὲς ἢ κοινόν. οὐδὲν ἐστεμμένον, οὐ δῆλον, ἢ φῆσαι πατέρα. Οὐδένες. οἱ οὐδαμινοὶ τῶν ἀνθρώπων. καὶ οὐδένεια ἡ ἀπανία. Οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον. οὐδὲ πῦρ. οὐδ' ὧδ' ἀναιδής. οὐδεμία πάρδαλις. Οὐδὲν ἦλθε ῥάψαμεν ἢ κόσκινον καθειμένον. παρέλκει τὸ δέν. ἤθελε γὰρ εἰπεῖν οὐκ ἦλθε συνήθως. Οὐδὲν ἦν παρὰ τἆλλα πλὴν ὁ χρυσός. οὐδὲν Ἡρακλῆς πρὸς δύο. φασὶν Ἡρακλέα θέντα τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, πιστεύσαντά τε τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει τῇ προτεραίᾳ πενταετηρίδι παγκρατιάσαι πρὸς δύο, Κτέατον καὶ Εὔρυτον τοὺς Ποσειδῶνος καὶ Μολιόνης παῖδας. καὶ ἀνελεῖν αὐτούς. τῇ δευτέρᾳ δὲ πάλιν ὁμοίως πρὸς τοὺς δύο παγκρατιάσαντα, ἡττηθῆναι. Οὐδὲν ἧττον. ἀντὶ τοῦ ἴσον. ὅμοιον. φιλοσοφοῦντος οὐκ ἔστι μαντικὴν ἐπαγγέλλεσθαι καὶ προφέρειν. οὐδὲ τὴν ἄλλην ἱερατικὴν ἐπιστήμην. χωρὶς γὰρ τὰ τῶν φιλοσόφων καὶ τὰ τῶν ἱερέων ὁρίσματα, οὐδὲν ἧττον ἢ τὰ λεγόμενα Μυσῶν καὶ Φρυγῶν. καὶ αὖθις. ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται. παρέλκει τὸ δὲν καὶ οὐδὲν ἐπαύετο ἀεὶ τοῖς βιβλίοις ἐνδιαιτώμενος. παρέλκει τὸ δέν. Οὐδεναῖος. πολυχρόνιος. ὃς καὶ δηναιός λέγεται.

Οὐδένεια. ἡ ἀπανία. Οὐδὲν ἱερόν. Ἡρακλῆς εἶπεν Ἀδώνιδος ἰδὼν ξόανον. ὡς τῶν κα-

ερετη–

ἐρετησάντων τοὺς ἀνθρώπους μόνον ὀφειλόμενόν τι μαθεῖν. ἢ ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δοῦ-
λοι ἄδειαν οὐκ εἶχον. Οὐδενὶ σὺν νῷ. τουτέστιν ἀφρόνως. ὥστε καὶ τὴν στρατηγίαν οὐδενὶ σὺν νῷ
ποιησάμενος φαίνεται. Οὐδενὶ τῷ ἄλλῳ. οὐδενὶ τινί. Οὐδὲν λακωνῶν ἀνδρῶν ὄφελος ἢ
σκυτοτομεῖν. ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν λυσιτελούντων. πρόσσον οἱ μὲν λάκωνες τῶν λακωνῶν λυσιτελέστεροι.

Οὐδὲν μᾶλλον. ὅτι οἱ σκεπτικοὶ τουτέστιν οἱ πυρρώνειοι τὰ τῶν αἱρέσεων δόγματα πάντα ἀ-
νατρέποντες, αὐτοὶ οὐδὲν ἀποφαίνονται δογματικῶς. προφέρονται δὲ ἀποφάσεις εἰς μήνυσιν
τῆς ἀπροπτωσίας. ὡς εἰ καὶ νεύσαντας τοῦτο ἐνεδέχετο δηλῶσαι διὰ τῆς οὐδὲν ὁριζομένης φω-
νῆς. τὸ τῆς ἀρρεψίας πάθος δηλοῦται. ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τῆς οὐδὲν μᾶλλον. καὶ τῆς παντὶ λόγῳ
λόγος ἀντίκειται καὶ ταῖς ὁμοίαις. λέγεται δὲ τὸ οὐδὲν μᾶλλον θετικῶς. ὡς ὁμοίων τινῶν ὄντων
οἷον οὐδὲν μᾶλλον ὁ πειρατὴς κακός ἐστιν ἢ ὁ ψεύστης. ὑπὸ δὲ τῶν σκεπτικῶν, οὐ θετικῶς ἀλλ' ἀναιρετικῶς λέγεται.
ὡς ὑπὸ τοῦ ἀνασκευάζοντος καὶ λέγοντος. οὐ μᾶλλον ἡ σκύλλα γέγονεν ἢ χίμαιρα. αὐτὸ δὲ τὸ μᾶλλον,
ποτὲ μὲν συγκριτικῶς ἐκφέρεται. ὡς ὅταν φῶμεν μᾶλλον τὸ μέλι γλυκὺ ἢ τὴν σταφίδα. ποτὲ δὲ θε-
τικῶς καὶ ἀναιρετικῶς. ὡς ὅταν λέγωμεν, μᾶλλον ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ ἢ βλάπτει. σημαίνομεν γὰρ
ὅτι ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ. βλάπτει δὲ οὔ. ἀναιροῦσι δὲ καὶ οἱ σκεπτικοὶ καὶ αὐτὴν τὴν οὐδὲν μᾶλλον φωνήν.
ὡς οὐ μᾶλλον ἔστι πρόνοια ἢ οὐκ ἔστι. οὕτω καὶ τὸ οὐδὲν μᾶλλον ἔστιν. ἢ οὐκ ἔστι. σημαίνει οὖν ἡ φωνὴ τὸ μη-
δὲν ὁρίζειν. ἀλλὰ προσθετεῖν. ἡ δὲ παντὶ λόγῳ φωνὴ καὶ αὐτὴ συνάγει τὴν ἐποχήν. τῶν μὲν γὰρ
πραγμάτων διαφωνούντων, τῶν δὲ λόγων ἰσοσθενούντων, ἀγνωσία τῆς ἀληθείας ἐπακολουθεῖ. εἰσὶ δὲ
δὲ καθ' ὅ τι. καθ' ὅσα τὰ ὑποκείμενα παραλλάττοντα ἀπεφαίνετο. Οὐδὲν μέλλον αὐτῷ. τὸ δὲ
τῶν ῥωμαίων ἄθροισμα ἀπόμαχον ἦν. οὐδὲν μέλλον αὐτῷ περὶ ἀλλοτρίου πράγματος. τῶν γινο-
μένων τὴν φροντίδα τιθέμενον. Οὐδὲν πρὸς ἔπος. ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν. ἐκ τοῦ μηδενός. Οὐ-
δὲν πρὸς ἔπος οὗτος ἀνοήτως ἐμβαλῶ, πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμα ὅπως ἔχει, ἀντὶ τοῦ ὡς
ἔτυχεν ἐκ τοῦ μηδενός. Οὐδὲν πρὸς τὸν διόνυσον. ἐπιγένους τοῦ σικυωνίου τραγῳδίαν εἰς τὸν διό-
νυσον ποιήσαντος, ἐπεφώνησάν τινες τοῦτο. ὅθεν ἡ παροιμία. βέλτιον δὲ οὕτως. τὸ πρόσθεν εἰς τὸν
διόνυσον γράφοντες, τούτοις ἠγωνίζοντο, ἅπερ καὶ σατυρικὰ ἐλέγετο. ὕστερον δὲ μεταβάντες εἰς
τὸ τραγῳδίας γράφειν κατὰ μικρὸν εἰς μύθους καὶ ἱστορίας ἐτράπησαν. μηκέτι τοῦ διονύσου μνη-
μονεύοντες. ὅθεν τοῦτο καὶ ἐπεφώνησαν. καὶ χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ θέσπιδος, τὰ παραπλήσια ἱ-
στορεῖ. θεαίτητος δὲ ἐν τῷ περὶ παροιμίας, πράσιον φησὶ τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παρὰ κο-
ρινθίοις, ποιῆσαι διόνυσον κάλλιστον. τοὺς δὲ, ὁρῶντας τά τε τῶν ἀνταγωνιστῶν ἔργα ἄκοσμα πολὺ
ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ πρασίου διόνυσον. ἐπιφωνεῖν τι πρὸς τὸν διόνυσον. ἐπὶ τῶν μὴ τὰ προσήκοντα
τοῖς ὑποκειμένοις φλυαρούντων. καὶ αὖθις τὸν χοίριλον, ὁ δυστέα φήσας εἶναι τὸν πολύποδον,
καί τοι μὴ πρὸς τοῦ παραδείγματα φέροντι φάτνην προσάγεις τὸν κύνα. καὶ πρὸς τὸν διόνυσον ἄγεις οὐδέν.
Οὐδὲν προτιμῶσου. ἀντὶ τοῦ οὐ φροντίζω σου. ἡ φράσις ἀττική. ἀριστοφάνης πλούτῳ. φοροῦντ' ἐδακτύ-
λιον τουτονὶ παρ' εὐδάμου δραχμῆς. ὁ πρίαμαι. ἀντὶ τοῦ οὐ φροντίζω σου. εὔδημος δὲ φιλόσοφος ἦν. Οὐ-
δὲν σελίνοις. ἐπὶ τῶν μηδὲ τὴν ἀρχὴν πεφθακότων ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς κήπους ἰόντων. ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα
τοὺς λεγομένους πρασιαὶ κήπους, σέλινα καὶ πήγανα κατεφύτευον. βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία
οὔπω οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος. καθάπερ οὐδὲ οἱ ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες ἐν τοῖς σελί-
νοις εἰσί. Οὐδέν τι πλέον εἶχον αὐτὴν οἱ βάρβαροι. οὔτε ἰῶντο χρῆναι μηδὲ χειρώναιό τι συμ-
πλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις. Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἀστικὸς ἀνήρ. Οὐδέον. οὐ πρέπον ἐκ-
εῖναι τῶν χωρίων ὧν θαλάσσης οὐδέον ἐπιβατεῦσαι διὰ πώποτε ἔσχεν. Οὐδέποτ' ἐγὼ τοῦτον
ὑποδέξομαι. οὐδὲ παρ' ἐμοὶ ποτὲ τὸν ἁρμόδιον ᾄσεται. πρόϊνιος ἀνὴρ ἔφη. ἐν ταῖς τῶν πότων συνό-
δοις ἦδον μέλος τι ἁρμόδιον καλούμενον. οὗ ἡ ἀρχὴ φίλτατ' ἁρμόδιε οὔτι που τέθνηκας. ἦδον δὲ αὐτὸ
εἰς ἁρμόδιον καὶ ἀριστογείτονα ὡς καθῃρηκότας τὴν τῶν πεισιστρατιδῶν τυραννίδα. ἦν δὲ καὶ ἕτερα μέλη τὸ
μὲν ἀδμήτου λεγόμενον. τὸ δὲ, λάμπωνος. τὸ δὲ λόγου, οὐδέποτε παρ' ἐμοὶ ἐστάθη ἢ τοιοῦτος παροινεῖ δὲ ὁ
μέθυσος καὶ ὑβριστής. Οὐδὲ πυρφόρος. ὁ πάντες ἄρδην ἀπώλοντο καὶ οὐ λύμεθα τοὺς τελευτήσαντας, λέγο-
μεν ὅτι οὐδὲ πυρφόρος ὑπελείφθη. οἷον οὐδὲ ὁ τὸ πῦρ οἴσων εἰς τὴν πόλιν. καθάπερ εἰ ἐλεγόμεν

οὐδὲ σκηνοφύλαξ. ἤ τις τῶν παραπλησίων. Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη. ἐπὶ τῶν μεγάλων κινδύνων εἴρηται ἡ παροιμία. ἐπειδὴ πάσης πολεμικῆς παρασκευῆς ἐδεῖτο τὸν μάντιν ἡγεῖσθαι δάφνης ἔχοντα κλάδους καὶ στέμματα καὶ λαμπάδα. καὶ τοῦτον νόμος ἦν μόνου φείδεσθαι τοὺς πολεμίους. ἐπὶ τοίνυν τῆς πανωλεθρίας διεφθαρμένων, καιρὸν ἔσχεν ἡ παροιμία. Οὐδὲ ἐγὰ μείω χεῖρος ἀρκέσειν ὑμῖν πιθανῶς τὸ μὴ εἰπεῖν πλείονα τοῦ ὄντος κακοπαθῆσαι. ἀλλὰ μὴ ἐλάττονα. Οὐδὲ τὰ τρία στησιχόρου γινώσκεις. ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων καὶ ἀμούσων εἴρηται ἡ παροιμία. ἐπειδὴ ἀοίδιμος ἦν. Οὐδὲ τὰ ἔχαιον ποιεῖς. Οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ᾽ ἐγχέλυσιν. ἀλλ᾽ ἢ δίονα ἂν δηκίδιον σμικρὸν φάγοιμι ἂν ἐν λοπάδι ὀπτημένον. λοπὰς δὲ τὸ τήγανον. Οὐδεί. ἐδάφει. Οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας. Οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ περαίνεται.

Οὐδεὶς οἶδε τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἄρ᾽ ὄρνις. παροιμιακόν, οὐδεὶς οἶδε τί ὡμίλησα πλήν γε εἴ τις ὄρνις. ἐπὶ τῶν ἀγνώστων. πάλιν. οὐδεὶς μεθεωρεῖ πλὴν ὁ παριπτάμενος ὄρνις. Ἀριστοφάνης. Οὐδή που μ᾽ ἀφελέσθαι διανοεῖ ἃ δῶκας αὐτός. οὐ τἀχ᾽ ἀλλ᾽ ἤδη ποιῶ. ἀντὶ τοῦ οὔ που μὴ διανοῆ ὥστε ἀφελέσθαι τὰ ὅπλα με. ἡ γὰρ οὐ ἄρνησις. συγκατάθεσιν δηλοῖ. οὐ δόλως φησὶ διανοοῦμαι. ἀλλ᾽ ἤδη αὐτὰ ἀφαιροῦμαι οἷον οὐ διστάζω. Οὐδιαφερήσετε. ἀντὶ τοῦ οὐ διαφορήσετε. οὐδὲ διασπέμψεσθε, Ἀριστοφάνης. Οὐδ᾽ ἵκταρ βαλεῖ, εἴρηται δὲ κατὰ γλῶτταν ὡς παρὰ τὸ δυωλύγιον ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μικρὸν ἀξιοσάζει. Οὐδόλως. οὐδαμῶς. Οὐδός. φλοιά. βατήρ. τὸ κάτω τῆς θύρας. ἢ ἔδαφος ἢ βαθμός. Οὐδὸς ἐσλαύρην ἡ στενὴ ὁδός, παρὰ τὸ εἴργειν τὸν λαὸν δι᾽ αὐτῆς. Οὐδέ ποτ᾽ ἀηδόνες ὑπνώουσιν. ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων. παρόσον ἡ ἀηδὼν ἀγρυπνεῖ διὰ τὸν Ἴτυν. μᾶλλον δὲ διὰ δειλίαν. Οὐδαμῶς. οὐδαμῶς δή. Οὐδένων ὕπο. ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ὑπ᾽ οὐδένων λέγουσιν ὑπερβιβάζοντες. Οὔεθεν. οὗτινος ἕνεκα. Οὐεργίλιος ὄνομα κύριον.

Οὐεσπεσιανὸς ὄνομα κύριον. βασιλεὺς ῥωμαίων. καὶ ζήτει ἐν τῷ βεσπεσιανός. Οὐεττηεία. ὄνομα κύριον. Οὐηστῖνος ἰούλιος χρηματίσας σοφιστής. ἐπιτομὴν τῶν παμφίλου γλωσσῶν, βιβλία δ᾽. ἐκλογὴν ὀνομάτων ἐκ τῶν δημοσθένους βιβλίων. ἐκλογὰς ἐκ τῶν θουκυδίδου ἰσαίου ἰσοκράτους. καὶ θρασυμάχου τοῦ ῥήτορος. καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων. Οὐ ἰνδικοῦ. ὅκα οὐ ἰνδικὸν ἐλαθόμεθα. Οὔθαρ. ὁ γονιμώτατον μέλος. Οὔθατα, οἱ μαζοὶ τῶν προβάτων. Οὐθ᾽ ἅπαξ οὐ γινώσκεις. οὐ ταχύτερον ἐννοήσεις; Οὐθελήσει. οὐ δυνήσει. Ὅμηρος. οὐδὲ θέλει προρέειν. ἀντὶ τοῦ οὐ δύναται. Οὐθύεται, οὔτε ἡλιοῦται. ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης φροντίδος ὄντων. Οὐκ ἀδύνατοι. ὅτι τὸ οὐκ ἀδύνατοι μεσότητός ἐστι σημαντικόν. οἷον οὔτε τελείως δυνατοί, οὔτε ἀσθενεῖς οὐκ ἀσθενεῖ. Οὐ χωρὶς θεοῦ προνοίας. Οὐκαθέστηκεν. οὐ νήφει. μαίνεται. Οὐκ ἄλλως ποιεῖται ἀντὶ τοῦ οὐ μάτην. Οὐκ ἄν, ἀποδοίης. οὐχ ὅσον γε μετέδειν. ἀντὶ τοῦ ἐν ὅσῳ ἐν αὐτῷ εἰμὶ καὶ οἶδά τι. τουτέστιν αἰσθάνομαι. Οὐκ ἀνασχήσομαι. τινὲς τοῦτο ὡς ἔκφυλον νομίζουσιν. ἐχρήσατο δὲ αὐτῷ καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ἀριστοκράτους. οὐ δεῖ οὖν μόνον λέγειν ἀνέξομαι. Οὐκ ἂν δυναίατο γαστέρι πενθῆσαι νέκυν. καὶ Ὅμηρος. γαστέρι δ᾽ οὔπως ἔστι νέκυν πενθῆσαι ἀχαιούς. Οὐκ ἄνευ θησέως. θησεὺς καὶ τῷ μελεάγρῳ συνηγωνίσατο πρὸς τὴν θήραν τοῦ κάπρου. καὶ τῷ πειρίθῳ κατὰ τῶν κενταύρων. καὶ τῷ ἡρακλεῖ πρὸς τὰς ἀμαζόνας. ὅταν οὖν θαυμαστόν τι πραχθῇ, οὐκ ἄνευ θησέως λέγεται. Οὐκ ἄνευ τινός. τοῦτο τριχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τὸ μήτε βλάπτον μήτε ὠφελοῦν, ὡς λεγόμενον οὐκ ἄνευ σκιᾶς τὸ ἐν φωτὶ σῶμα, ἢ τὸ ἐξ ἀνάγκης ὡς ὄργανον, ἢ τί τοιοῦτον. ὡς λεγόμενον. ἠρίστευσεν ἀχιλλεύς. ἀλλ᾽ οὐκ ἄνευ τῆς μελίας. οὐ γὰρ ἠδύνατο γυμνὸς ἀριστεῦσαι, ἢ τὸ πάθος ἐμποδίζον ὡς λεγόμενον ἐν χειμῶνι πλεύσας ἐσώθη. ἀλλ᾽ οὐκ ἄνευ κινδύνου. Οὐκ ἂν ὀρθῶς καὶ ἑξῆς. οὕτω δὴ ἀναγνωστέον. οὐκ ἂν ὀρθῶς προσφέρῃ ὀρθῶς γὰρ μὴ διέλῃς. ἢ μάρτυς, ἢ σύγχυσιν. Οὐκ ἀξιῶ. οὐχ ὑπολαμβάνω. οὐκ ἄξιον νομίζω. Οὐκ ἀπεικός. οὐκ ἄτοπον. ἄξιον. ὁμολογούμενον. πρέπον. ὅμοιον. εἰκὸς δέ ἐστι παρὰ τὸ ἐοικός. εἶτα ἀπεικὸς τὸ ἀπρεπές, τὸ ἀνόμοιον. καὶ λοιπὸν τὸ οὐκ ἀπεικὸς διὰ δύο ἀρνήσεων μία συγκατάθεσις. ὡς τὸ ἥκιστα οὐδαμῶς. οὐχ ἥκιστα δὲ τὸ μάλιστα. Οὐκ ἀπεικότως. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀλόγως καὶ οὐκ ἀπροσώπως. οὐκ ἀποδύσῃ τῶν μυκτήρων. ἢ οἴκοι γε καθεύδεις, οὐδὲν γ᾽ ἐθύραζε ὥσπερ πρότερον. Οὐκ ἀπολιβάξεις. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐς κόρακας καὶ λίβυν ἀποφθερῇ. ἀπὸ τοῦ λιβὰς ὅ ἐστιν ἡ σταγών. ἧς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ ἀπιέναι. Ἀριστοφάνης. οὐκ ἀπολιβάξεις ὦ.

κἀκεῖ εἰσὶ πολύμηνος. Οὐκ ἀπορρυήσεται. οὐκ ἀποπεσεῖται. Οὐκ ἀπόνατο τῶν φίλων. ἀντὶ τοῦ οὐχ ὠφελίζομαι φίλων. Οὐκ ἀπτερόπυ. οὐκ ἠπεροπόπυ. Οὐκ ἀκόσμου. οὐκ ἄκοσμον τὸ πρέπον. Οὐκ ἀπασχὼν τῆς χαρᾶς, παρελύθην ἀθρόον τοῦ τόνου τοῦ σώματος. Οὐκ ἐᾷ. οὐ συγχωρεῖ.

Οὐκ ἔθ᾽ ὁμοίως τιμῆς ἔσται ὁ μηχανικόν. ἀντὶ τοῦ μεθέξεις τιμῆς. Οὐκ ἐκθανεῖν. Οὐκ εὐκόσμως. οὐ προσηκόντως. Ἡρόδοτος. Οὐκ ἐκομπολάκουν. ἀντὶ τοῦ κενοὺς οὐκ ἐποίουν ψόφους. οὐκ ἔλεγον κομπώδη, ὥσπερ Αἰσχύλος. οὗτοι ἤλεγχον ἂν μοῦ τὴν τέχνην. ἀλλ᾽ οὐκ ἐκομπολάκουν. Ἀριστοφάνης. Οὐκ ἐκ τοῦ ὁμοίου. οὐκ ἐξ ἴσου. ἀλλά τι περισσὸν ἐκ τοῦ ὁμοίου ποιεῖν ἐκελεύοντο.

Οὐκ ἔνδον ἔνδον ἐστίν, εἰ γνώμην ἔχεις. πῶς ἔνδον εἶτ᾽ οὐκ ἔνδον, ὀρθῶς ὦ γέρον. ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια οὐκ ἔνδον. αὐτὸς δ᾽ ἔνδον, ἀναβάδην ποιεῖ τραγῳδίαν. σκώπτει τὸν Εὐριπίδην ὡς συλλογιστικόν. καὶ ὃ ἐὰν λέγῃ, τὸ ἐναντίον πάλιν κατασκευάζοντα. οἷον. ἡ γλῶσσ᾽ ὀμώμοκεν, ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. καὶ πάλιν. αὐτὸς μὲν ἔσω ἐστίν, ὁ δὲ νοῦς αὐτοῦ συλλογίζεται τὰ ἔξω τι. καὶ μετεωρίζεται ὁμηρικῶς. Ὅμηρος γὰρ διαιρεῖ τὰς ψυχὰς πρὸς τὰ σώματα. εἰπὼν πολλὰς δ᾽ ἰφθίμους ψυχάς. εἶτα αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχεν. οὕτω καὶ Ἀριστοφάνης. εἰπὼν γὰρ ὁ νοῦς μὲν ἔξω, ἐπήνεγκεν, αὐτὸς δ᾽ ἔνδον ποιεῖ τραγῳδίαν ἀναβάδην, τουτέστιν ἄνω τοὺς πόδας ἔχων. ἢ ἐπὶ ὑψηλοῦ τόπου κείμενος ἢ καθήμενος. Οὐκ ἐνέλιπεν εὐεργετῶν με. Οὐκ ἐξελάσει. ἀντὶ τοῦ οὐ στερητικῆς ἡμῶν. δηλονότι α. β. οὐκ ἐξελάσει ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν. Οὐκ ἐξήεσαν. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐξήρχοντο. οὐκ ἐξήεσαν δὲ ἀντὶ τοῦ οὐ συνεχώρησαν. Οὐκ ἐξήρκεσεν. οὐκ ἀντέσχε πρὸς τοὺς τρόπους ἡμῶν. Οὐκ ἔξον. οὐ προσῆκον. οὐ πρέπον. οὐ παρὰ τὸ παρὰ διαωνόμασεν ἥρωος ἐπιθεὶς ὄνομα οὐκ ἔξον. Οὐκ ἐπαινεθείης, οὐδ᾽ ἐν προδείπνῳ. ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων ἡ παροιμία. εἰώθεσαν τὸν ἐν τοῖς προδείπνοις τελευτήσαντα, ἐπαινεῖν καὶ εἰ φαῦλος ἦν. Οὐκ ἔπεσεν εἰς γῆν ἡ εὐχή. ἀντὶ τοῦ εἰσηκούσθη. οἰκτείρει γὰρ αὐτὸν ὁ θεός καὶ εἰς ὕπνον ἐνέβαλεν. Οὐκ ἐπιγλωττίσομαι. οὐ βλασφημήσω. Οὐκ ἐπιεικῶς. οὐ μετρίως. οὐκ ἐπιεικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ οὐκ εὐλόγως. Οὐκ ἐπίσταμαι ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι. σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι. Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Κτησιφῶντος. παροιμία ἐστὶν ἐλλειπῶς εἰρημένη. προσυπακουστέον δὲ ἔξωθεν τῆς ἀγκύρας. Οὐκ ἐσθένησεν. οὐκ ἐδύνατο. Οὐκ ἐς μακράν. ἀντὶ τοῦ ταχέως. Οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ. ἀττικῶς. ἀντὶ τοῦ πλὴν ἐμοῦ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. μὰ τὸν Δί᾽ οὐ γάρ ἐστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ. Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ᾽ ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ. ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον, ἢ δυσγενὴς ὢν λυκύθιον ἀπώλεσε, τὸ ἑξῆς πλουσίαν ἀροῖ πλάκα. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ᾽ ἄλλα. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι, ἢ καθὼς εἴρηκε. τοῦτο φησί. πάντως δέδεικται. καὶ οὐκ ἂν ἐάσαι μίσει ἕτερόν τι ποιῆσαι. Ἀριστοφάνης. οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι ἢ ἀνελθεῖν εἰς τὸν οὐρανόν. ὁ δὲ οὐδὲν ὅτι οὐχ ἑτοίμως τῶν προταθέντων ἔσχε συνθέσθαι, οὐχ ὅτι καὶ ἐμμένειν αὐτοῖς ἔμελλεν, ἀλλ᾽ ἵνα ἐκ τῶν παρόντων ἀναπνεύσῃ. Οὐκ ἔστι συκοφάντου δήγματος. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνιάτων. λείπει δὲ τὸ φάρμακον. λέγει δὲ ἐν Πλούτῳ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπῳδὴ ἢ φάρμακον πρὸς δῆγμα συκοφάντου. ἐπεὶ εἰώθασι λέγειν οἱ τὰ φάρμακα πωλοῦντες, ὅτι χρήσιμα εἰς τόδε, πρὸς τόδε ἄλλως. ἀλεξιτήριον δείκνυσιν αὐτῷ καὶ βασκανίας ἀποτρεπτικὸν δακτύλιον. ὃν καλοῦμεν φαρμακίτην. Οὐκ ἔσχον. οὐκ ἔσχισα. οὐ διεῖλον. οὕτως ἔκλιμον ἀττικῶς. ὤπτων γαστέρα κᾆτ᾽ οὐκ ἔσχον ἀμελήσας. ἡ δὲ ἐφυσᾶτο. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Οὐκέτι. Οὐκ ἔτος. οὐκ εἰκότως, ἢ οὐ μάτην. παρὰ τὸ ἐτώσιον ὅ ἐστι μάταιον. οὐκ ἀλόγως. Ἀριστοφάνης. οὐκ ἔτος ἄρ᾽ ὡς ἔμελλεν οὐδέπω ποτέ. Οὐκ ἔτος ἀφήμων εἰσὶν αἱ τραγῳδίαι, οὐδὲ γάρ ἐστι πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐγκυλινδουμένων τῷ αὐτῷ πράγματι. ἄλλο δὲ μηδὲν νοεῖν ἀνεχομένων. ὁ δὲ νοῦς. οὐδέν ἐσμεν εἰ μὴ συνουσιάζειν καὶ τίκτειν. ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐμίγη Τυροῖ. ἐξ ἧς ἐγέννησε Νηλέα καὶ Πελίαν. Οὐκ ἐφέξεις. οὐ παύσῃ. Οὐκ ἔχαδεν. οὐκ ἐχώρησεν. οὐκ ἔχων ὅτι χρήσεται τοῖς προσοῦσι κακοῖς. ἀντὶ τοῦ ἐξαπορῶν. Οὐκ ἔχω φράσαι. ὁ μὲν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις αἰνιγμάτων ἐρῶ. ἀντὶ τοῦ διὰ σαφείας. Οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἡρώων. αὕτη τίθεται ἐπὶ τῶν βουλομένων εὖ ποιεῖν. οἱ γὰρ ἥρωες ἕτοιμοι κακοῦν μᾶλλον ἢ εὐεργετεῖν. Οὐκί. τὸ οὐχί. Ὅμηρος διὰ τοῦ κ. οὐ διὰ τοῦ χ. δείκνυται δὲ ἐκ τῶν συναλοιφῶν. τὰ μὲν ψιλὰ μεταπίπτοντα εἰς δασέα. ὅθεν τὸ

ἐπιφερόμενον διασώηται. φίλου δὲ ἀποτασσομένου μὴ μεταπίπτοντα. Οὐ κομῶ. οὐ μέ-
γα φρονῶ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς οὐ κομῶ. τουτέστιν οὐ μέγα
φρονῶ. Οὐκοῦν. οὐδαμῶς. οὐκ οὖν ἤδη συλλογιστικὸς σύνδεσμος. οὐ κοινοὶ ἀδελφοὶ λαβόντες. ἰδίως
ἡ εἰ αν, ἐπυνθάνοντο παρὰ τοῦ θεοῦ. ὅ τι χρὴ πράττειν αὐτούς. Οὐκ οἶδ' ὅ κρώζεις. ἐπὶ τῶν μά-
την θρυλλούντων. ὡς αἱ κορῶναι. Ἀριστοφάνης. οὐ μὲν οἶδ' ἃ κρώζεις. ὡς ἐμοῦ τι ἐκκλέψοντος ζη-
τεῖς μεταλαβεῖν. Οὖλε. ὑγίαινε. ὁλόκληρε. Οὐλελήθασι. φανεροὶ εἰσίν. Οὐλή. ἐπὶ
παλαιοῦ ἕλκους εἰς ὑγείαν ἥκοντος. Οὐλίθ' ὄνομα κύριον. περαιουμένων δὲ αὐτῶν καὶ γινομέ-
νων κατά τινα στενωπὸν, περιέχει μὲν ὁ Οὐλίθ. Οὐλῖνον λίνω συνάπτεις. ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ
μὴ διὰ τῶν αὐτῶν πραττόντων. οὗτος στρατὶς ἐν πολιτείᾳ. Οὔλιος ὁ Ἀπόλλων. ἰατρὸς γὰρ ἦν. ση-
μαίνει δὲ καὶ ὀλέθριος. Οὐλόγυιον ἀγοράζει τὰ ἐλλάδος. ἀλλ' ἔργον. ἐπὶ τῶν κομπαζόντων. Οὐλο-
θυτεῖν κριθὰς ἐπιχέειν τοῖς θύμασιν. οὐλὰς γὰρ ἔλεγον τὰς κριθὰς, κατ' ἀντίθεσιν τῶν ψαιστῶν. ἀ-
πὸ τῶν ἀλφίτων ἀπὸ τῆς μύλης κατεψηνισμένα. τὰς γὰρ οὐλὰς πρόσθεν ἐνέκοπτον ἑαυτοῖς
τις. οὐδέπω τῆς κατεργασίας αὐτῶν εὑρημένης. ὡς μὲν κριθὰς μὲν χερνὶ ὅλας χερσὶν οἱ ἐπιθύοντες τῶν
σπονδῶν ἐπισύμβολον τῆς παλαιᾶς τροφῆς. ἢ ὅτι πᾶν ἀνταποτιμώρας τουτέστι τὸ αὖθις. Οὐλο-
μένη. ὀλεθρία. Οὐλὸς. ὁ συνεστραμμένας ἔχων τὰς τρίχας. ὁ μηροῦ περὶ ὁδοὺς. σκιρὸς ἐν ὤμοις
μελανόχροος. οὐλοκάρηνος. οὐλὴ οὖσα συνέχουσα τοὺς ὀδόντας. σάρξ ὠνόμασται ἢ διὰ τὸ συμφερόν. Οὖλον.
ἁπαλὸν. μαλακὸν, συνεστραμμένον ταῖς θριξίν. Οὐλπιανὸς Ἐμεσηνὸς σοφιστής. παιδεύσας ἐν Ἐμέσῃ ἡλικίᾳ
τῆ λέως. βοσπορεῖα τῶν. καὶ ἄλλων πλείστων. προγυμνάσματα. τέχνην ῥητορικήν. Οὐλπιανὸς Ἀν-
τιοχεύς. τῆς Συρίας σοφιστής. παιδεύσας πρότερον εἰς Ἔμεσαν, ἐν τοῖς κατὰ τὸν βασιλέα Κωνσταντῖ-
νον χρόνοις. λόγους διαφόρους. μελέτας. διαλέξεις. καὶ ἄλλα τινά. Οὐλπιανὸς Γαζαῖος.
Οὐλπιανὸς, ἀδελφὸς Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου. ὃς εὐφυέστατος ἐγένετο πρὸς τὰς μαθηματικὰς ἐπι-
στήμας. ὥστε καὶ πολλὰς εἰσενέγκασθαι καινὰς ἀπορίας καὶ λύσεις τῶν ἀπορῶν, πρὸς τὰς τῶν μα-
θημάτων ἐξηγήσεις. ὄνομα τε αὐτοῦ μέγα ἦν ἐπὶ τοῖς μαθήμασιν. Ἀθήνησιν ὁ Συριανὸς θαυμάζων τοῦ
φύσιν αὐτοῦ, διηγεῖτο πολλοῖς τισὶν, ὡς οὐδὲν ἦν αὐτῷ προβάλλεσθαι κλειδίον, οὔτε πολύπλοκον
τε καὶ μηχανικῶς εἰργασμένον. ὃ παρ' οὐκ ἀνοιγνύοι ῥαδίως αὐτόματον. ἀλλ' ὅμως πρὸς τὴν
ἄλλην φιλοσοφίαν, μηδὲν ἐπιδείκνυσθαι λόγου ἄξιον. ἐπιεικὴς δὲ καὶ τὰ ἤθη κεκοσμημένος ὁ
Οὐλπιανὸς ἐγένετο. καὶ ἐδόκει ταύτῃ τοῦ ἀδελφοῦ διαφέρειν. ἴσως δὲ ἐπειδὴ πραγμάτων πολιτι-
κῶν ἀπέσχετο τὸ πάμπαν ἐξαρχῆς εἰς τέλος. πεφύκασι γὰρ οἱ ἄνθρωποι τῇ μισοπραγμονίζω
ἢ τὴν ἀρετὴν ἐπιφημίζειν, οὐχ οὕτω κατά γε τὴν ἐμήν. ἡ γὰρ ἐν μέσῃ τῇ πολιτείᾳ, διὰ τῶν πο-
λιτικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀναστρεφομένη ἀρετὴ γυμνάζει τε τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ ἐρρωμενέστε-
ρον. καὶ βεβαιοῦται μᾶλλον ἐπὶ τῆς πείρας, ὅσον αὐτῆς ὑγιές τε καὶ ὁλόκληρον, ὅσον δὲ κίβδηλον
καὶ ἐπίπλαστον ἐμφωλεύει ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς. τοῦτο πᾶν διελέγχεται. καὶ ἑτοιμότερον καθί-
σταται πρὸς διόρθωσιν. τὸ δὲ ἀγαθοεργόν τε καὶ ὠφελητικὸν, ὅσον ἐστὶν ἐν τοῖς πολιτεύμασι. τὸ δὲ
θαρραλέον καὶ βέβαιον, ἥκιστα. τοιγαροῦν οἱ ἐν γωνίᾳ καθήμενοι λόγιοι, καὶ φιλοσοφοῦντες πο-
λὺ μάλα σεμνῶς περὶ δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης, ἐκβαίνειν ἐπὶ τὰς πράξεις ἀναγκαζόμενοι
ἀσχημονοῦσιν. ὥς ἅπας λόγος ἂν ἀπῇ τὰ ἔργα. μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν. τοιοῦτος ὁ Οὐλ-
πιανὸς γενόμενος, ἔτι νέος ὢν, ἄγαμος ἐτελεύτα τὸν βίον. πολὺν ἔπαινον ἑαυτῷ τῆς ἐπιεικείας
ἀπολιπών. Οὐμβρανιώτης. βουμολγὸς κύριον. Οὐ μέλλον αὐτῷ. οὐ φροντιστέον. Μένανδρος.
τούτῳ τῆς κατ' Νίσιβιος πολιορκίας, οὐ μέλλον αὐτῷ. Οὐ μὲν δὴ ἀντὶ τοῦ ὅμως δὴ, ἤκιστα δὴ
ἀλλὰ οὐδή. Οὐ μετὸν αὐτῷ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐξόν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ἐμοῦ μὲν ἀνδρὸς. οὐδὲ τοῦ
αὐτοῦ μετόν. Οὐ μὴ ληρήσεις. ἀντὶ τοῦ ὅρα ἵνα μὴ ληρήσῃς. Οὐ παύσῃ λήρων. Οὐ μὲν δ' ἀλλὰ μήν. Οὐ
μὴν εἶχε περὶ οὐδὲν, ἀλλ' ἔμενε κατὰ χώραν τηροῦμενος ἐπιμελῶς. Οὐ μὲν. ἀχαρίν. Οὔννικον. ζήτει ἐν τῷ
ἀπόνοια. Οὐνιγάρδοι. ἔθνος. Οὐνοιοιουρεπροιουλκαιοι. ἔθνος. Οὐολουσκοι. ὄνομα ἔθνους. Οὐ παν-
τὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς. διὰ τὸ τὰς ἑταίρας ὑπὸ τῶν ἐλλήνων ἐξαιρεῖσθαι φασὶν ἐν τῷ με-
γάλῳ πολέμῳ τῇ Ἀφροδίτῃ. ἢ διὰ τὸ δυσείσβολον εἶναι τὸν πλοῦν. ἢ ἐπεὶ πολλαὶ ἦσαν ἑταῖραι καὶ τῶν

πλουσίων μόνων ὁ πλοῦς. Οὐ περὶ ὀνείρατος. ... οὐ περὶ ... Οὐ παρὸ ὄνος ἀγαθίας· οἱ συναιρόμενοι οὐ περ τῆς ... ρᾶς, ἀγεννῆ καὶ αἰσχίστην ἠσπάζοντο σωτηρίαν. Οὔπερ περιέσται· ἀντὶ τοῦ οὐ προβαίνει· ζήτει ἐν τῷ περιπέρεια. Οὔπω πεπλήρωνται αἱ τῶν Ἀμορραίων ἁμαρτίαι· ἐπὶ τῶν μὴ ὀξὺ τέλος λαμβανόντων. Οὔπως· οὐδέν. Ἀδόκητον· καὶ θουκυδίδης ἐν ἕκτῳ. ὅμηρος· ὥς ἐστιν οὔπως ἔστιν τοῦτο τελέεσθαι οἴω. Οὐ περ ἔπει γαλῆ κροκωτός· παροιμία ἐστὶν ὁμοία τῇ γαλῇ χιτών. ζήτει τὴν αὐτὴν παροιμίαν. Οὐραγεῖ· τὸ τέλος ἄγει τοῦ στρατοῦ. καὶ οὐραγὸς ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου. Οὐραγίαν· στρατιὰν τὴν ὄπισθεν ἀκολουθοῦσαν. Οὐρανία ἀστραπή, ἀντὶ τοῦ ταχεῖα. ἐπὶ κρᾶ θυμόν. οὐρανία γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν. Οὐρανία ἄχνη· ἡ δρόσος. θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνης ὁ καλλίβοτρυς κατῆμαρ ἀεὶ νάρκισσος. Οὐρανία αἴξ· ἣν εὐχόμενοι πάντων ἐπετύγχανον. ἴσως δὲ διὰ τὸ τὴν σελήνην αὐτὴν ἐπέχεσθαι. κρατῖνος χείρωσιν· αἶξ οὐρανία. καὶ οὐρανία τροφή. καὶ τὰς οὐρανίας δυνάμεις. Οὐράνιον γὰρ ὅσον· ἀντὶ τοῦ πολὺ καὶ μέγα. οἱ δέ, ἀνέκραγον· οὐράνιον γὰρ ὅσον.

Οὐράνιος ὄνομα· σύρος τὸ γένος· κατὰ τὴν βασιλέως πόλιν ἠλᾶτο, τέχνην ἐπαγγελλόμενος τὴν ἰατρικὴν μετιέναι. τῶν ἀριστοτέλους δογμάτων, οὐδὲν μὲν ἐς τὸ ἀκριβὲς ἐγίνωσκεν, ἐκομψεύετο δὲ ὡς πλεῖστα εἰδέναι βρενθυόμενος, ἐπεὶ δύστερις εἶναι παρὰ τοῖς συλλόγοις. πολλάκις δὲ ἰὼν πρὸ τῆς βασιλείου στοᾶς, καὶ ἐν τοῖς τῶν βιβλίων ἡμένος πωλητηρίοις, διεπληκτίζετο καὶ ἐμεγαληγόρει πρὸς τοὺς αὐτόθι ἀγειρομένους. καὶ ταῦτα δὴ τὰ εἰθισμένα ῥημάτια προβάλλων περὶ ἀνακυκλῶν, ὁποῖον δή τι αὐτοῖς ἥ τε φύσις ἐστὶ καὶ ἡ οὐσία. καὶ τὸ παθητὸν καὶ τὸ ἀσύγχυτον ὧν οἱ πλεῖστοι οὐδὲ γραμματιστοῦ οἶμαι φοιτήσαντες, τὸν μὲν βίον ἀεὶ ἐν ἀδεῶς πεπαιδευμένοι. οὗτος ὁ οὐράνιος, ἧκέ ποτε παρὰ πέρσας· ὑπὸ ἀρεοβίνδου τοῦ πρεσβευτοῦ ἀγόμενος.

Οὐρανίωνες· οἱ τιτᾶνες οὕτω λέγονται. Οὐρανοβάμονος· τοῦ οὐρανοφοίτου. πόλον βλέπειν θέοντα, μυστικὸν τόδε. Οὐρανομήκης· μέγιστον. κλέος οὐρανόμηκες ἐν βροτοῖσιν ἕξων. παρὰ τὸ ἐπουράνιον κλέος εἴη. Οὐρανός· οὐρανός ἐστιν ἡ ἐσχάτη περιφέρεια. ἐν ᾗ πᾶν ἵδρυται τὸ θεῖον.

Οὐρανοὶ δύο· ὁ σὺν τῇ γῇ γεγενημένος καὶ ὁ ὕστερον. μέσον τῶν ὑδάτων προσταχθεὶς γενέσθαι· ὃν καὶ στερέωμα προσηγόρευσεν. Οὐρανόθι πρό· ἐν τῷ ὑπὸ τὰ νέφη τόπῳ. Οὐρανοφανῶν· οὐκ λαμπρότης εἰς ὕψος φαίνεται. Οὔρβιος ὄνομα κύριον. ζήτει ἐν τῷ πραξιτελίσασ.

Οὐραῖα τὰ τῆς οὐρᾶς. ἐδειμάτουν αὐτοὺς οἱ δράκοντες, τὰ οὐραῖα μέρη εἰς σπείρας ἑλίξαντες καὶ ἐπανιστάμενοι. Οὔρησας· ἔστησας· ἔσωσας. Οὐρηθίδα. Οὐρηκὸν ἀστεῖον. ἀριστοφάνης· ἀμὶς μὲν ἡ οὐρητιάδης αὐτὴ παρὰ σοὶ κρεμήσεται ἐπὶ τοῦ πασσάλου. Οὐριαθεῖτε· ὀρχεῖσθε. Οὐριαρίταδι ἀνήλατο φέψαλος ἐρεθιζόμενος· ἀντὶ τοῦ ἀνέμου φορᾷ ἐπιρριπιζόμενος. πρίνινοι δὲ ἄνθρακες οἱ στερεοὶ· οἱ ἰσχυροί. Οὐρίαχος· πλήξας ἑρμοῦ δόρατος οὐριάχῳ ἐν ἐπιγράμματι· καὶ αὖθις· ὄφρα κεν ἐξυλλοιο πυριτῆ μῆ τοιοταθέντας οὐριάχοις δέξαιντο τὰ οὐραῖα τῶν κανδηλῶν. ἔτι δὲ τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος ἢ τὸ ὄπισθεν μέρος ὃ καὶ σαυρωτὴρ καλεῖται ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ τοῦ ἰάχω. Οὐριοδρομήσας· ἐπιτηδείῳ ἀνέμῳ πλεύσας. Οὔριος· ἐπιδέξιος ἐπιτήδειος ἄνεμος. πολύβιος· λαβὼν δ' οὔριον ἄνεμον ἐπιτήδειον καὶ λαμπρόν, ἐκπετάσας πᾶσι τοῖς ἀρμένοις καὶ κατουρίσας, ἐπ' αὐτὸ τὸ στόμα τοῦ λιμένος ἐποιεῖτο τὸν πλοῦν· ἔχων καθωπλισμένους ἄνδρας ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων. καὶ οὐρίῳ πλεύσας δρόμῳ· τουτέστιν εὐθυδρομήσας. Οὖρον· εὔφορον ἄνεμον. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐρείδων καθ' οὖρον σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν πρὸς ἄλλον εἶναι· πρὸς δέ με ψαύειν ἀεί. Οὖρος ὁ τῆς γῆς ὅρος καὶ φύλαξ. παρὰ δὲ ἡροδότῳ οὖροι, οἱ ὅροι τὰ ὁροθέσια. Οὖρος· καὶ βοὸς οὖρον ἀσκηθὲν χρυσῷ παμφανόωντι κέρας. Οὐροτομήσαντες· τὰ οὐραῖα κόψαντες. οὐροτομήσαντες πεντήκοντα ἵππους. Οὐρούς· ὀξυτόνως· τὰ νεώρια καὶ τὰ περιορίσματα τῶν νηῶν. ἤγουν τὰ ταφροειδῆ ὀρύγματα δι' ὧν αἱ νῆες καθέλκονται εἰς τὴν θάλασσαν. Οὖς· τὸ ὠτίον. Οὔσβαις· ὄνομα κύριον. ἐν τοῖς οὔσβαις τοῦ κινδύνου ἀπογενομένου, ἀποδράσας τὰ ξίφη. Οὐς ἐγὼ βόσκω καὶ δίκαια κἄδικα. ὁ κλέων φησὶ πρὸς τοὺς ἠλιαστάς· τουτέστι πρὸς τοὺς ἠλιαίους δικαστάς. τὸ βόσκω, σημαίνει ἐπὶ τῶν ἀλόγων εἴρηται. δίκαια δὲ κἄδικα ἀντὶ τοῦ ἐκδίκων καὶ ἀδίκων. Οὐσία.

τῆς οὐσίας τὴν κλῆσιν καὶ τὴν προσηγορίαν, οὐδόλως ἐμφερομένην εὑρίσκομεν ἐν τῇ θείᾳ
γραφῇ. ἡ δὲ τῶν πολλῶν συνήθεια κέχρηται τῷ προσρήματι ἐπὶ τῶν σημαινομένων ὧν τις κέ-
κτηται. οἷον. οἰκημάτων. βοσκημάτων. καὶ λοιπῶν ὑλῶν. ταῦτα γὰρ οὐσίαν καλοῦσι τοῦ κεκτη-
μένου. καθ' ἣν ἔννοιαν καὶ τὸν ταῦτα κεκτημένον πλούσιον καλοῦμεν. ἀντὶ τοῦ πολυούσιον. καὶ περι-
ούσιον λαὸν τὸν ἔγκτητον. καὶ ἱερατικὸν περιουσιασμὸν ἑαυτῷ. ἀντὶ τοῦ κτῆμα. καὶ εἰς κτῆσιν. ἡ δὲ
λογικὴ χρῆσις τὸ τῆς οὐσίας ὄνομα, ἀπὸ τοῦ εἶναι ῥήματος οἱ δὲ παρῆχθαι. αὐτὸ τὸ ὂν πρᾶγμα οὐσίαν
καλοῦσι. τὸ γὰρ ὂν κοινὸν ὄνομά ἐστι πάντων τῶν ὄντων. τοῦτο οὖν τὸ ὂν τέμνεται εἰς οὐσίαν καὶ εἰς
συμβεβηκός. ὁρίζονται δὲ τὴν οὐσίαν οὕτως. οὐσία ἐστὶν ὄνομα κοινὸν καὶ ἀόριστον, κατὰ πασῶν τῶν ὑπαυ-
τὴν ὑποστάσεων. ὁμοτίμως φερόμενον καὶ συνωνύμως κατηγορούμενον. ἢ ἡ καθ' ὑποκειμένων
ὑποστάσεων λεγομένη. καὶ ἐν πάσαις αὐταῖς ὁμοτίμως θεωρουμένη. ἢ πρᾶγμα αὐθύπαρκτον
μηδενὸς ἑτέρου δεόμενον πρὸς σύστασιν. ἤγουν τὸ ἐν ἑαυτῷ ὂν καὶ μὴ ἐν ἑτέρῳ ἔχον τὴν ὕπαρξιν
ὡς τὸ συμβεβηκός. οὐσία οὖν ἐστιν ἡ ἁπλῶς τῶν ὄντων ὕπαρξις. Οὐσίας δίκη. οὐσίας εἰσάγουσι
δίκην. πρὸς τοὺς ἑαλωκότας ἐν προτέρᾳ δίκῃ χρέους ἢ καρποῦ. ὥστε ἀπολαμβάνειν αὐτοὺς
ἐξούλης τῆς οὐσίας ἃ κατεδίκασαν. Οὐσίας δίκη. οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίων ἢ οἰκιῶν, πρὸς
τοὺς ἔχοντας οὐσίας ἐδικάζοντο τὴν δευτέραν δίκην. ἡ δὲ προτέρα ἦν τῶν μὲν οἰκιῶν ἐνοικίου. τῶν
δὲ χωρῶν, καρποῦ. τρίτην δὲ ἐπὶ τούτων ἐξούλης. καὶ ἐξῆν τοῖς ἑλοῦσι κρατεῖν τῶν κτημάτων.
καὶ τὴν δίκην τοῦ καρποῦ ἢ τοῦ ἐνοικίου. εἰ καὶ τὴν δευτέραν ἡττηθεῖεν τὴν τῆς οὐσίας. εἰ δὲ καὶ ἐ-
ξούλης ἁλοῖεν, οὐκέτι οὐδὲ ἔξω κρατεῖν. ἀλλ' ἐξίστασθαι ἤδη τῶν κτημάτων ἔδει τοῖς καταδικασαμέ-
νοις. Οὐσία φανερὰ καὶ ἀφανής. Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Φερενίκου λέγει. εἰ μὲν γὰρ ἀγροὺς κατέ-
λιπεν Ἀνδροκλείδης, ἢ ἄλλην φανερὰν οὐσίαν, ἐξῆν ἂν εἰπεῖν τῷ βουλομένῳ ὅτι οὐδὲν μὲν ψά-
δεται. τούτῳ δὲ δέδοται, περὶ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ ἀφανοῦς οὐσίας. δηλονότι ὅστις ἔχων αὐ-
τὰ φαίνεται, τούτῳ δέδωκεν. Οὐσιῶσαι αἰτιατικῇ. Πισίδης. καὶ πάντας ἡμᾶς οὐσιῶσαι οὐ
θέλεις. καὶ τεκνοποιεῖν τῷ θεῷ καθημέραν. Οὐσταθμητή, ὅτι Ἀλιγέρνης ὁ Γότθος τοσοῦτον ἦν κρα-
τερὸς ταῖς χερσὶν, ὡς τὰ τούτου βέλη ἀφιέμενα ῥοίζῳ τε πολλῷ καὶ ταχυτῆτι οὐσταθμητῇ φέ-
ρεσθαι. ζήτει ἐν τῷ Ἀλιγέρνης. Οὐσήσομαι λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος. ζήτει ἐν τῷ τυρόκνησις.

Οὐτάσας. πλήξας. ζώσας. ὁ δὲ, τῷ δόρατι αὐτὸν οὐτάσας, κατέβαλε. βαλεῖν δέ ἐστι τὸ πόρρω-
θεν πέμψαι. οὐτάσαι δὲ καὶ νύξαι καὶ τύψαι, τὸ ἐκ χειρὸς ζῶσαι. Οὔτε σὺν πανω-
λέθροισιν οὔτε σὺν πανωλέθρων. παροιμία. κακὸν γυναικός. ἀλλ' ὅμως ὦ δημόται, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν
οἰκίαν ἀνδρὸς κακοῦ. καὶ Ἀριστοφάνης. κατ' ἐκεῖνο τοῦ ἔπους ὀρθῶς οὐ κακῶς εἰρημένου. οὔτε σὺν πα-
νωλέθροισι καὶ τὰ ἑξῆς. Οὔτε του. ὡς παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὁλῶσι. τὸ ὅτινα κοινόν ἐστι κατὰ γένος, οὕτω καὶ παρὰ
τοῖς Ἀττικοῖς, τὸ οὔτε του κοινῶς λέγεται. οὔτε του κλύων σάλπιγγος φθογγῆς. Οὐτήτειρα. πληκ-
τική. καὶ μετὰ τῆς οὐτητείρας παρὰ θύρας δίψας ἔχιδνα σαρκὶ τῇ ἐκγόνων πικρὸν ἐνεῖσα χόλον κελίου
χήρωσεν. Οὐτιδανός, οὐδενὸς ἄξιος. Οὐτίδες καὶ σωθῆται. παραλογισμοὶ οὕτω καλού-
μενοι. καὶ οὔτις παρ' Ὁμήρῳ, οὐδείς. οὔτις ὁ Ὀδυσσεύς. Οὔτις ἔσθ' ὃς οὐ, τὸν τοῦ μανέντος κἀπι-
βουλευτοῦ στρατοῦ ξύναιμον ἀποκαλοῦντες. Ἀττικόν ἐστι τὸ ἐπιφέρειν ἑνικοῖς πληθυντικά. οἷον
οὔτις ἀποκαλοῦντες. Οὔτοι. ἀντὶ τοῦ. οὐ μήν. Δαβὶδ εἶπεν ὑπὸ κυρίου πειραζόμενος. στενά μοι
πάντοθεν. τὰ τρία ἐπιτίμια. πλὴν ἐμπεσοῦμαι εἰς χεῖρας κυρίου. καὶ ἐξελέξατο τὸν θάνατον.
καὶ ἀπέθανον ἀπὸ πρωΐθεν μέχρι ὥρας ἀρίστου, χιλιάδες ο΄. καὶ εἶπε Δαβίδ. ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ
κακοποιήσας. οὗτοι τὰ πρόβατα. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Οὑτοσί. οὗτος ὁ ἄνθρωπος. ἀντὶ ὀνόματος
κέχρηται τῷ οὑτοσί. τὸ δὲ ἰ ἐπέκτασις. τούτῳ δὲ ἐπιρρηματικῶς, καὶ οὑτωσὶν ἀντὶ τοῦ οὕτως. οὕτως ἀνό-
ητος. οὕτως ἐκβαλῶ. ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν ἐκ τοῦ μηδενός. οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.
ἀντὶ τοῦ πολλά μοι κακὰ ὑφεῖναι καιρὸν φέροντι. ἢ ποικίλῳ. Ἀριστοφάνης. Οὐ τρέφει μία
λόχμη δύο ἐριθακούς. ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων. ἐρίθακος δέ ἐστιν ὄρνεον
μονῆρες καὶ μονότροπον. Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ. παροιμία ἧς μέμνηται Ἕρμιππος ἐν Δη-
μόταις. Ἱπποκλείδης ὁ Τισάνδρου μέλλων γαμεῖν Ἀγαρίστην τὴν Ἀγαθοκλέους τοῦ Σικυωνίου θυ-

γατέρα τοῦ τυράννου ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ γάμου ἡμέρᾳ, ἐπιτυχὼν αὐτῆς τελέως. μεταβουλευσαμένου δὲ τοῦ κλεισθένους, καὶ μεγακλεῖ τῷ ἀλκμαίωνος τὴν θυγατέρα δόντος, πρὸς δὲ τὸν ἱπποκλείδην φανερῶς εἰπόντος, ὅτι ἀπώρχηται τὸν γάμον τὸν ἀγαρίστης, ὑποτυχὼν ἔφη· οὐ φροντὶς ἱπποκλείδῃ. Οὐ χάλις· οὐ ματαίως. οὐ χεῖρον· ἀντὶ τοῦ βέλτιον. βούλεται τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσι φράσω· οὐ χεῖρον. Οὐχ ἥκιστα· μάλιστα. πάνυ. οὐχ ἧττον. καὶ οὕτω, τὸν βασιλέα ἐσχάσθαι τῶν μελλόντων, οὐχ ἥκιστα οἱ περὶ τὰ προβουλευθέντα. καὶ αὖθις· καὶ ἄλλον οὐχ ἥκιστα εἰς αὐτοὺς ἀναρτήσαντες ὄχλον. Οὐχὶ γλαύκου τέχνη· ἐπὶ τῶν ἀνειργασμένων καὶ δυσκατανοήτων. Οὐχὶ μᾶλλον· ἀριστοφάνης. ἡ λέξις μὲν οὐχὶ μᾶλλον. εὐτυχὴς δ' ἴσως. παρῴδηται ἐξ ἀλκήστιδος εὐριπίδου. ἔχει δὲ οὕτως. σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται· σώφρων μὲν οὐχὶ μᾶλλον. εὐτυχὴς δ' ἴσως. Οὐχ ὅσον ἐφ' ᾧ δὴ ὁ παρθένος οὐχ ὅσον οὐ κατέπληξεν. ἀλλὰ καὶ ἀντέγραψεν οἱ τά τε ἄλλα ὑπερφρόνως. καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέα βασιλέων. ἐκεῖνον δὲ καίσαρα μόνον ὀνομάσας. καὶ αὖθις· οὐχ ὅσον οὐχ εὗρον τι συμβατικόν, ἀλλὰ καὶ ἄσπονδον σφίσι τὸν πόλεμον παρεσκεύασαν. ἀντὶ τοῦ οὐ μόνον.

Οὐχ ὅπου· ἀντὶ τοῦ οὐ βραδέως. ἀλλὰ ταχύ. ὡς τὸ μονονού. Οὐ χρὴ· οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν. μάλιστα μὲν λέοντα μὴ ἐν πόλει τρέφειν. ἢν δ' ἐκτραφῇ τις τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν. ἀριστοφάνης. αἰσχύλος δὲ λέγει περὶ ἀλκιβιάδου. μὴ ἀνατρέφειν φρόνιμον. ἐὰν δὲ ἀνατρέφῃ, μὴ ἐρεθίζειν. ἀλλὰ τιθασεύσαι. ὥστε ὁ μὲν εὐριπίδης συμβεβούλευκε μὴ δέχεσθαι. ὁ δὲ αἰσχύλος ταύτην τινὰ διάνοιαν μὴ καταδέξασθαι, ἢ καταδεξάμενον, ζοφοφορεῖν. ὁ δὲ διόνυσος πρὸς ταῦτα δ' ἐφησί· δυσκρίτως μὲν ἔγωγ'. ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν. ὁ δ' ἕτερος σαφῶς. σοφῶς μὲν αἰσχύλος. σαφῶς δὲ εὐριπίδης. Οὐχ οἷά τε εἶναι· ἀδύνατα, ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐχ οἷά τε εἶναι ἄπρακτα γενέσθαι. ἐπεὶ παροιθεῖσι ἀτιμώρητα αὐτὰ περιεῖδον ἐν σφῶν γενόμενα. Οὐχ οἷον ταῦτ' ἔσχον τῶν λόγων. ἀλλὰ κατέλυσαν τὸν εἰπόντα. Οὐχ οἷον· οὐχ οἷον προσεῖχον αὐτοῖς. ἀλλ' ἁπλῶς οὐδὲ ἀκούειν ἠξίουν. πολύβιος· οὐχ οἷον οὐ προσεῖχε τοῖς λεγομένοις. ἀλλ' οὐδὲ ἠνείχετο παραφαινόμενος ταῦτα. Οὐχ οἷόν τε· οὐ δυνατόν. Οὐχ οἷός τε εἰμὶ ἀποσβέσαι τὸν γέλω. ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην. διονυσιακὸν φόρημα ὁ κροκωτός. ἐφόρει δὲ λεοντῆν ὡς ἡρακλῆς. τάττεται δ' ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων. καὶ αὖθις· οὐχ οἷος τὴν ἐθελοντὴς συνυπακούειν. Οὐχ ὑπ' ἄλλων. ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεθα, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν. λόγος γὰρ πληγέντα ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν, εἰπεῖν ἰδόντα τὴν μηχανὴν τοῦ πτερώματος· οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεθα. Οὐχ ὑφίει· οὐκ ἐνεδίδου. Ὄφελος καὶ ὄφελον· εἴθε. μακάρει εὐκτικῶς. τὸ δὲ μακάρει τῶν ἀπαιδεύτων εὐκτικὸν ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ εἴθε καὶ αἴθε. πλὴν ὅτι ταῦτα μὲν ἀπαρέμφατα προσώπων ἐστί. τὸ δὲ ὄφελον, πρόσωπον ἐμφαίνει. ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. Ὀφέλλα· τοῦ κυρηναίου δυνάστου. πρὸς ἀγαθοκλέους κατὰ σικελίαν ἀναιρεθέντος δόλῳ, λεωνίδης ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς κατέστη ὑπὸ πτολεμαίου. Ὄφελος· ἀριστοφάνης. ἀλλ' ὅστε γυναῖκες ὅτι περ ἔστιν ὄφελος ἐν τῇ πόλει τουτέστιν εὐγενεῖς. καὶ αὖθις· τοῦ δὲ λιβίου ἀκούειν ὥς τι ὄφελος ἦν. καὶ ἐν κάλλει ψυχῆς καὶ ἐν εὐπλαστίᾳ παιδείας. Ὀφέλλωσιν· αὐξήσωσιν. Ὀφέλτιον· ὄνομα κυρίου. Ὀφελτρεύουσι· κοσμοῦσι καλλύνουσιν. Ὀφείδιον. Ὀφειλέτης χρεώστης. σοφοκλῆς. καὶ τίς γνοὺς ἐγὼ οὐδὲν ἄρ' ἦν εἰμ' ὀφειλέτης. τουτέστιν ἐγὼ οὐκ ἔτι ἐν τούτοις εἰμὶ ὥστε ὀφείλειν τοῖς θεοῖς ἐπαινεῖν μοι. διὰ τὸ μὴ περιέχεσθαι τοῦ ζῆν.

Ὀφειλὴ τὸ χρέος. καὶ ὀφείλημα ὁμοίως. Ὀφείλω· χρεωστῶ. πρὸς δοτικήν. ἀριστοφάνης· μεφέλαις φέρε δῶ τί ὀφείλω. Ὀφεῖς παρείας· τοὺς ἐστεμμένους ἔχοντας τὰς παρειάς. δοκοῦσι δὲ ἥμεροι εἶναι καὶ μὴ ἀδικεῖν ἀνθρώπους. ἐσθίουσι δὲ τοὺς ἔχεις, καὶ εἶναι τῶν μυστηρίων ἱεροὶ καὶ ὀφείδιον ὑποκοριστικῶς. Ὀφεσπατεῖν, τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν λύει. Ὀφιόδηκτος· ὁ ὑπὸ ὄφεως δηχθείς. Ὀφιομάχης· εἶδος ἀκρίδος μὴ ἔχον πτερά. Ὀφιόπους γυνή· ἑρπουσα. Ὄφις· ἀπὸ τοῦ ἰοβολεῖν ἐν ὑπερθέσει καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ, ὄφις. ζήτει ἐν τῷ ἀργόλαι. Ὀφθαλμία ἡ πήρωσις. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας. ἰδίως ὀφθαλμίαν τὴν πήρωσιν φησίν. Ὀφθαλμιῶσαι· φθονῆσαι. ἢ ἐπιθυμητικῶς σχεῖν. ἢ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάσχειν

οἱ δὲ πολλοὶ ὀφθαλμιῶντες ἐπὶ τοῖς χρήμασι, παντοδαπὰς ἐπινοίας εἶχον περὶ αὐτοῦ. Ὀφθαλ-
μὸν ἐπιβάλλειν. τὸ περιέργως θεάσασθαι. οὕτως Ἄλεξις. Ὀφθαλμός. διαπορεῖ Ἀριστοτέλης
εἰ ἡ αἴσθησις, τῶν αἰσθητῶν ἐστὶν ἀντιληπτική, αἰσθητὰ δὲ καὶ τὰ αἰσθητήρια δι' ὧν αἰσθανόμεθα, δια-
τί οὐχὶ ἑκάστου τούτων ἡ αἴσθησις ἀντιλαμβάνεται καὶ μηδενὸς ἔξωθεν παρόντος. οἷον διατί ὁ ὀ-
φθαλμὸς οὐχ ὁρᾷ ἑαυτὸν συγκείμενος ἐκ τούτων, ἅ ἐστιν ὁρατά. λέγω δὴ τῶν στοιχείων. τίς οὖν ἡ λύ-
σις. διότι ἡ αἴσθησις, δυνάμει μέν ἐστι τοῦτο ὅπερ ἐστί. πᾶν δὲ τὸ δυνάμει προάγεται εἰς ἐνέργειαν ὑ-
πό τινος ἐνεργείᾳ ὄντος. οὐκοῦν καὶ ἡ αἴσθησις δυνάμει οὖσα, προάγεται εἰς ἐνέργειαν ὑπὸ τοῦ
αἰσθητοῦ. αἰσθητοῦ δὲ τοῦ ἔξωθεν ἐνεργείᾳ ὄντος. ἀλλ' εἰ ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ προάγεται εἰς ἐνέργειαν,
αἰσθητὸν δὲ καὶ τὸ αἰσθητήριον ἐν ᾧ ἡ αἴσθησις, διατί μὴ καὶ ὑπὸ τούτου προάγεται εἰς ἐνέργειαν.
ἄλλως τε εἰ μὴ διατείνει ἡ αἴσθησις τοῦ οἰκείου αἰσθητηρίου ἀντιλαμβάνεσθαι αἰσθητοῦ γε ὄντος,
τί δή ποτε τῶν ὑπερβολῶν αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεται. τῆς μὲν γὰρ κατὰ φύσιν θερμασίας τῆς ἐν τῷ παν-
τὶ σώματι, ἡ ἁπτικὴ αἴσθησις οὐκ ἀντιλαμβάνεται. ἐπειδὰν μέντοι εἰς ἀμετρίαν ἡ ἐν ἡμῖν θερ-
μότης ἐκπέσῃ ὡς ἐπὶ τῶν πυρετῶν, τηνικαῦτα αἰσθάνεται ταύτης. καὶ ἡ ὄψις ὁμοίως. τοῦ μὲν
ὀφθαλμοῦ κατὰ φύσιν ἔχοντος, οὐκ ἀντιλαμβάνεται. οἷον ποῖόν ἐστι τὸ τῶν ὑγρῶν. τὸ τῶν χιτώ-
νων χρῶμα. ἐπειδὰν μέντοι παρὰ φύσιν τι πάθοι, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἰκτεριώντων, τῆς ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ
ὠχριάσεως αἴσθησιν ἔχει. διὸ οἴονται πάντα ὠχρὰ εἶναι. ὁμοίως καὶ εἰ ἄλλος τις χυμὸς ἐνσκή-
ψοι ἐν τῷ κρυσταλλοειδεῖ, καὶ τοῦ χρώματος καὶ τοῦ σχήματος αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεται. ὅθεν καὶ ἐν
ταῖς ἀρχαῖς τῶν ὑποχύσεων πρὶν τελείως κωλυθῆναι ἡ ἐνέργεια τῆς κόρης σκεπασθείσης, δοκοῦ-
σιν ὁρᾶν κώνωπας καί τινα τοιαῦτα. Ὀφθαλμὸς βασιλέως. ἀντὶ τοῦ μέγα δυνάμενος παρὰ
βασιλεῖ. οὕτω δὲ ἐκάλουν τοὺς σατράπας. δι' ὧν πάντα ὁ βασιλεὺς ἐπισκοπεῖ. ὡς βασιλέως ὦτα τοὺς
ὠτακουστάς. δι' ὧν ἀκούει τὰ πραττόμενα ἑκάστω πανταχοῦ. Ὀφλεῖν. ἀντὶ τοῦ ἡττᾶσθαι ἐν δικαστηρίῳ.
Ὄφλημα. ἀντὶ τοῦ χρεώστημα. Ὀφλῆσαι. χρεωστῆσαι. Ὀφλήσειν καταδικασθῆναι εἰσφά-
νης μὲ φίλαις. μέλλων ὀφλήσειν μὴ παρόντων μαρτύρων. τοῖς γεγραμμένοις καὶ μὴ ἀποδεικνύου-
σιν, ἐπεβάλλετο χρηματικὴ ζημία. καὶ εἰ μὴ κατὰ τὸ ὡρισμένον ἐξέτισεν, ὑπερήμερος γινόμενος,
ἐξετίνυε τε τὸ διπλοῦν. οἱ δὲ μὴ ἔχοντες ἐκτῖσαι, καθείργνυντο ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. πολλοὶ δὲ τοῦτο πε-
πόνθασι. καὶ ὁ περὶ τοῦ Ἀριστογείτονος πέρ. Ὄφλησις. χρέος. ὀφειλή. Ὀφλισκάνουσι καὶ ὀφλοῦσι. χρεω-
στοῦσι. καὶ ὀφλισκάνω. Ὄφλων. χρεωστῶν. καὶ ὄφλοι. μὴ διαβάλοι αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀχαι-
οὺς καὶ κακότητα ὄφλοι. οὐ μὴν χρεῖον σορὸν πρίασθαι, τοῦ ὄφλων ἀπέχομαι. ἐπὶ κρινόντων ἐν δί-
καις ἀναστρεφομένων. Ὀφρεῖ. ὄνομα κύριον. Ὄφρα. ὅπως. ἢ μέχρι. ἢ ἕως. ἢ ἵνα.
Ὀφρυάζω ῥῆμα. ὁ δὲ, πέμπει τινὰ ὕστερον, ὀφρυάζοντά τε καὶ ἀλαζονείᾳ τινὶ ἀμυθήτῳ ἐχό-
μενον. Ὀφρυώνιον. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀπατούριον. πόλις ἐστὶ τῆς Τρῳάδος. Ὀφρυόεντες. ὑ-
περήφανοι. Ὀφρύος. ὑπερηφανίας. Ὀφρυόεσσα. ὑψηλὴ καὶ ἀπόκρημνος. Ὀφρῦς
ἀνασπῶντες καὶ γνάθους φυσῶντες. ἐπὶ τῶν ἀλαζόνων καὶ ὑπεροπτικῶν. Ὄχα. ἐξόχως. ἀπὸ
τοῦ ἐξέχω ἔξοχος. τὸ ἔξοχον. τὰ ἔξοχα. ἐπίρρημα ἔξοχα, καὶ ἀποβολῇ τῆς ἐξ προθέσεως ὄχα. ἀπο-
βάλλεται γὰρ πολλάκις ἡ πρόθεσις. ὡς ἐπὶ τοῦ καταιγὶς αἰγίς. Ὄχανον. τὸ κράτημα τῆς ἀ-
σπίδος. ὄχοις ἀκεστοῖσιν ἐμβαδὼς ποδοῖν. καὶ ὀχάνοις δεσμοῖς. Ὀχετηγία καὶ ὀχετηγὸς ὑδρη-
γός. Ὀχετάκρανα. τὰς λεγομένας ἐκχύσεις τῶν μηχανημάτων. εἰσὶ δὲ αὗται ξύλιναι ἢ κε-
ράμιναι. οἱ δὲ, φασὶ τοὺς ὑπονόμους καὶ τοὺς ὑπὸ γῆν ὀχετούς. Ὄχεα. τὰ ἅρματα. Ὀχέεσθαι.
ἐποχεῖσθαι. Ὄχεσφι. τοῖς ἅρμασιν. Ὀχετεύει. σαλεύει. μεταφέρει. Ὀχετὸς σωλήν. ἀγω-
γός. ῥύαξ. Ὀχεύω. ἔσθιε. πῖνε ὄχευε. ὡς τἄλλα οὐδενός ἐστιν ἄξια. ἐν ἄλλοις ὡς τἄλλα
τούτου ἐστὶν ἄξια, τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος. ἦν γὰρ ἐφεστὸς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑ-
πὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποιηκὸς ὥστε ἀποληκεῖν τοῖς δακτύλοις, ἀνεζωσμένον
λυδιστί, μαρμάρεον τὴν ὕλην. Σαρδαναπάλου. Ὀχεὺς ὁ ἱμὰς τῆς περικεφαλαίας. ᾧ συνέ-
χεται περὶ τὸν τράχηλον τοῦ φοροῦντος. καὶ ὁ συνέχων τὴν περὶ τὸν θώρακα ζώνην ἱμάς. Ὀχεία
μίξις. συνουσία. καὶ ὀχεύω ῥῆμα. Ὄχειον ἅρμα. δίφρος. ἅμαξα. Ὄχειον. ἀντὶ μὲν τοῦ ὄ-

χημα

χημα δὲ Δείναρχος ἐχρήσατο. ἐχρήσατο δὲ ὁ αὐτὸς, ἀντὶ τοῦ εἰς ὀχείαν ἀποδεδειγμένον. φησὶ γοῦν, ὡς οὐδὲν μοῦ τοῦ ἵππου ὀχείου. Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ περὶ διοικήσεως, γείτονας τοῦ ὀχείου φησί. καὶ μήποτε ἐπὶ τούτου τινὲς ἔλαβον τὴν λέξιν. ἐν ᾧ ὀχεῖαι γίνονται, ἤτοι τῆς ὀχείας μισθοῦνται. Ὀχῆες. δεσμοί. μοχλοί.

Ὄχημα. ἐπὶ ἅρματος μόνου. Ἀριστοφάνης. οὐκοῦν δίκαιος ὅστις εἰς ὄχημα κανθάρου ἐπιβὰς, ἔσωσε τοὺς Ἕλληνας. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης. εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή. ὅτε γὼ μὲν υἱὸς ὢν σταμνίου Διόνυσος βαδίζω καὶ πονῶ. τοῦτον δ' ὀχῶ, ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο, μηδ' ἄχθος φέροι. Ὀχήσιος. ὄνομα κύριον. Ὄχθας. τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ. Ὀχθεῖ. στενάζει. Ὄχθη. ὁ κρημνός. Ὀχθήσας. στενάξας.

Ὄχθοβος. τὸ γυναικεῖον λῶμα. Ὄχθοις. ὑψηλοῖς. ὑψηλοῖς αἰγιαλοῖς. ὡς δ' εἰς τὸν ποταμὸν ἀφίκοντο πλησίον, ὑπὲρ ὄχθου τινὸς ἀποτόμου καὶ περιρρεοῦς, ἐπετείχιζον αὐτοῖς φρούριον. Ὄχθοι. αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι. αἱ ἐξοχαί. Ὀχλοῦντο. ἐκινοῦντο. Ὀχληρός. ταραχώδης. Ὄχλησις. ἡ ταραχή. Ὀχλίζειν. μοχλεύειν. κινεῖν. Ὄχλος. ἡ ταραχή. Ὄχλου. ἀγανακτήσεως. ταραχῆς καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐπείθετο τῷ πατρὶ καὶ ἦν πρὸς τὸ πυνθανόμενον. καὶ ὄχλον κινοῦντας, ὧν μάλα ἐγκρατής. ἐκ λώπης κεκε πλυβί. ἦν δὲ ὀχλοκόπος ὁ Φλαμίνιος. καὶ δημαγωγὸς τέλειος. καὶ αὖθις· οὔτε δέξασθαι τὸν ἀπονοοῦντα ἦν ἀκριβῶς, ἀσθένεια σώματος ὀχλουμένου· οὔτε ἀπωθεῖν, λαβεῖα τοῦ ὀχλώδους.

Ὀχλώδης. ὁ ταραχώδης. Ὀχμάζω. κατέχω. Ὀχοζίας. βασιλεὺς Ἰουδαίων. ἐν Σαμαρείᾳ ἔχων τὴν δίαιταν. πονηρὸς ὢν καὶ πάντα ὅμοιος τοῖς γονεῦσιν ἀμφοτέροις. καὶ ἰσοβοᾶ μετὰ τὸ περῷου πυνθανόμενος αὐτῷ, τὸν λαὸν ἀπατῶν ἀρξάμενον. Ὄχος. τὸ ἅρμα. καὶ τοῦ ὕδατος ἡ ὁρμή. ἐξ οὗ καὶ ὀχετός. ἡ δὲ δοτικὴ τῷ ὄχει. Ὄχος μέν. γυναικῆ. Ὀχῶν. ὀχευτικῶς ἔχων. Ὄχοις. Σοφοκλῆς. μήτε πασυμπαί ἀπηνικαῖοις ὄχοις. Ὀχυρός. ὁ ἰσχυρός. Ὀχύρωμα. ἡ κλεισούρα παρὰ Ῥωμαίοις. Ὀχυρώτερον. στερεώτερον. Ὄψ. ἡ φωνὴ διὰ τοῦ ο μικροῦ. καὶ κλίνεται ὀπός. Ὄψα. Ὀψάριον. τὸ ἰχθύδιον. Ὀψαρτύτης. μάγειρος. ζήτει ἐν τῷ δαιτρός. Ὀψαρτυτική. μαγειρική. Ἀρτεμίδωρος ὁ Ψευδαριστοφάνειος συνῆξεν ὀψαρτυτικὰς λέξεις. Ὀψέ. βραδέως. Ὀψείοντες. ὄψιν ἐπιδεῖν ἔχοντες. ἰδεῖν βουλόμενοι. Ὀψ' ἦλθες. ἀεὶ ἐς καλωνόν ἰέσο. ἐπὶ τῶν καθυστερίζουσι τοῦ καιροῦ. καὶ ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων.

Ὀψιγονής. βραδέως γεννηθείς. Ὀψία. ἡ βραδεία. Ὀψιγόνων. τῶν ὀψὲ μετὰ πολὺν χρόνον γεγενημένων. Ὀψιμαθής. ἦν δὲ ὁ Συνωνείας ὀψιμαθὴς μὲν ἱκανῶς. τὴν δὲ φύσιν ἀπονώτερος, διακόνων τε ἐπ' ἀρξάμενος ἀναγινώσκειν τὰ τῶν ῥητόρων βιβλία. Ὄψιμον. τὸ βραδέως γινόμενον. Ὄψιν. πρὸς ὄψιν. Ὄψις. ὅρασις καὶ ἡ θεωρία. τὰ μὲν οὖν πρὸ τῆς πόλεως ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ περιελάμπετο. καὶ τῆς ὄψεως ἐκείνης οὐδὲν οὔτε τοῖς σφετέροις ἐπιτερπέστερον, οὔτε τοῖς πολεμίοις παρέσχε φοβερώτερον. ἡ ὄψις τῶν δώδεκα χρωμάτων ἐστὶ κριτική. λευκοῦ καὶ μέλανος. καὶ τῶν μεταξύ. ξανθοῦ καὶ φαιοῦ. ὠχροῦ. ἐρυθροῦ. κυανοῦ. ἀλουργοῦ. ὀρφνίου. ἡ δὲ ἀκοή. κριτική ἐστιν, ὀξέως καὶ βαρέως φθόγγου. ἡ δὲ ὄσφρησις, κριτικὴ δὲ εὐωδῶν καὶ δυσωδῶν ὀσμῶν, καὶ τῶν μεταξὺ σηπομένων τε καὶ βρεχομένων, ἢ τηκομένων. ἢ θυμιωμένων. ἡ δὲ γεῦσις. κριτικὴ γλυκέων τε καὶ πικρῶν χυμῶν. καὶ τῶν μεταξὺ ἑ. ζ' γάρ εἰσι χυμοί. γλυκύς. πικρός. ὀξύς. δριμύς. στυφός. σομφός. ἁλυκός. στρυφνός. ἡ δὲ ἁφή, ἀλγεινῶν ἐστὶ κριτική. βαρέων. κούφων. καὶ τῶν μεταξὺ τραχέων καὶ λείων. καὶ τῶν μεταξὺ ξηρῶν καὶ ὑγρῶν. καὶ αἱ μὲν τέσσαρες αἰσθήσεις ἐν τῇ κεφαλῇ εἰσί. καὶ ἰδιάζουσι καὶ περικλείονται ὀργάνοις. ἡ δὲ ἁφή, καὶ διὰ τῆς κεφαλῆς καὶ διὰ τοῦ σώματος κεχώρηκε. καὶ ἐστὶ κοινὴ πάσης αἰσθήσεως. Ὀψισθέντα. ὀψὲ τῆς ὥρας ἐλθόντα. ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν ὁ πανδοχεύς, ὁ ὑποδεξάμενος ὀψισθέντα. Ὀψιτέλεστον. βραδέως τελούμενον. Ὀψίρραφα. ζήτει ἐν τῷ ἁρμονίαν. Ὀψοδεία. ἡ ἔνδεια τῶν ὄψων. ὀψεία δέ. Ὄψον. πᾶν προσόψημα. ἢ πρὸς φάγιον. Ὀψοποιουμένοις, ὄψα ὠνουμένοις. ἐν ἄρχοις οὖν πεμέπτισιν ὀψοποιουμένοις, ἰχθῦς ἀπεδόμην. Ὀψοπώλιον. ζήτει ἐν τῷ αὐγουστείῳ.

Ὄψιος. μοχθηρός. Ὀψοφαγία. καὶ ὀψοφάγος. λαίμαργος. ὄψα ἐσθίων. Φιλόξενος ὁ Λευκάδιος ἐγένετο ὀψοφάγος. ἀφ' οὗ καὶ οἱ φιλοξένιοι πλακοῦντες. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἦν ὀψοφάγος ὁ Φιλόξενος, ὥστε φασὶν ὡς ἐν τοῖς βαλανείοις τὴν χεῖρα συνεθίζειν πρὸς καθιέντα εἰς ὕδωρ θερμόν. καὶ τὸ στόμα ἀναγαργαριζόμενον θερμῷ ὕδατι, ὅπως ἐν τοῖς θερμοῖς δυσνίκητος ᾖ. καὶ τοὺς ὀψοποιοῦντας ὑπεκρίατο, ἵνα θερμότατα παρατιθῶσι. παραπλήσια δὲ ἱστορεῖται καὶ περὶ Ἀρχύτου. καὶ Κρώβυλος φησίν.

ἐγὼ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ᾽ ὑπερβολὴν τοῦ δακτύλου διήρυθεν ἰδίως ἔχω. ἀντὶ τοῦ ψυχροῦ. καὶ τῇ φάρυγγι δῆτα πυρωτέροις χοῖς. Ὀψώνια· κέρδη. χαρίσματα. ὁ ἀπόστολος· τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος. Ὀψώνιον· παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ καὶ ἀφωρισμένη τροφή.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ο ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω ΜΕΓΑΛΟΥ.

ω

Ὠα· μηλωτή. διφθέρα. καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος περὶ τὴν πέζαν. ἢ τὸ περιστόμιον ὃ ἀνεκάλεσεν ὁ Δαβίδ. ὃ καλοῦμεν περιβραχιόνιον. οἱ δὲ, στόμα ἐνδύματος εἰρήκασιν. οἱ δὲ, τὴν ἀνάκλασιν τοῦ ἱματίου. ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὠά· τὰ ἐκ τῶν κωβιιδίων καὶ τῶν λοιπῶν ἁπάντων γεννώμενα. Ὠὰ κρατεῖν· ἐσθίειν τε σημαίνει λύπας. Ὠαλθήσομαι· ἀκούσομαι. Δωριεῖς. Ὠβάς· παρὰ τὰ πλοῦτα ἔχω. καὶ ὠβάς. ὠβάξαντες. σημαίνει δὲ τὸ μὲν ὠβάξαι διέχειν καὶ κατανεῖμαι. τὸ δὲ ὠβὰς μερίδα τοῦ πλήθους. Ὠβαρηνοὶ μέρος ἁρμενίας προσκείμενον κύρῳ πολεμῶν. Ὠβελίσαι· ἀθετῆσαι. ἢ ἀποδοκιμάσαι. ὁ γὰρ ὀβελὸς ἐν τοῖς βιβλίοις ἀθετήσεως σύμβολον. Ὠβρεων· πολέμος καὶ κλίνη τῶν ὠβρεων. Ὢγ· βασιλεὺς τῆς Βασάν. καὶ Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων οἱ ἐπὶ δυναστείᾳ ἐσεμνύνοντο. ὁ δὲ Ὢγ καὶ κλίνην ἐκέκτητο σιδηρᾶν, διὰ τὸ τοῦ σώματος μέγεθος. ἐννέα μὲν πήχεις τὸ μῆκος. πέντε δὲ τὸ εὖρος ἔχουσαν. ὁ βασιλεὺς τῆς Βασὰν, Ὢγ προσαγορεύεται. τουτέστι διαφάξις. ὡς τῶν ἔργων τῆς αἰσχύνης, τοῦτο γὰρ ἡ Βασὰν, τὴν ὁδὸν τῆς στενώσεως μὲν ἀποφρασσόντων. ὃ καὶ ἀποκτενεῖ καὶ ἐπελαθεῖα τῶν κρατουμένων. Ὠγαθὲ· ἀντὶ τοῦ ὦ ἀγαθέ. Ὠγενίδαι· ἀρχαῖοι. Ὠγκώθη· κατὰ κύρτου ἐπὶ πλεῖον ὠγκώθη ὑπὲρ τὸ ὕπαρχον. Ὦγμον· Ξενοφῶν ἐν β΄. ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο παρὰ τὸν ὄγμον. σημαίνον τὸ δὲ κατὰ στοῖχον ὁδὸν τῶν θεριζόντων. Ὠγένου· ἀρχαῖος θεὸς ὅθεν ὠγενίδαι καὶ ὠγένιοι ἀρχαῖοι. Ὠπεςέθυ. Ὤγνυντο· ἠνοίγνυντο. Ὠγύγια κακά, ἐπὶ τῶν ἀρχαίων. ἐπεὶ συνέβη κατὰ τὸν Ὠγύγου διὰ τὰς θυγατέρας κακοῖς περιπεσεῖν. ἀμέλει οὖν ἔλεγον ὠγύγια καὶ τὰ παλαιά. τοῦτο γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ. Ὢγη· διαφάξις. Ὠγύγιαι πύλαι· ἀρχαῖαι. Ὠγυγία· νῆσος. Ὠγύγιον· ἀρχαῖον. παλαιόν. ἢ ὑπερμέγεθες. ἢ διὰ τὸ Ὤγυγον πρῶτον ἄρξαι τῶν Θηβῶν. Ὠγύρεις, λίμνη. Ὦδε· οὐ μόνον τὸ οὕτως. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε. ὡς ἡμεῖς. Κρατῖνος δραπέτισι. τῷ δὲ μόνου σπάζοντι καὶ βουλομένῳ τινας εἶναι. Ἀριστοφάνης Κωκάλῳ. ἐκ δὲ τοῦδε τίς καὶ ψηφολόγον ὧδε καὶ διφωδιο. καὶ πλάτων τοῦτο κέχρηται. ἀντὶ τοῦ δεῦρο καὶ ἐνθάδε. τὸ γὰρ οὕτως ἐν τοῖς πλείστοις δηλοῖ. αὖ πάλιν ταξιάρχοις ἦν τὴν φυλακὴν ἐγὼ δὲ ἔχοντα τὰ ἀσπίδα. Ὠδέ πως· οὕτω πως. Ὠδεῖ· ὠγκοῦτο. Ὦ δειλοὶ καὶ σύ· ἀντὶ τοῦ ὦ κακοδαίμονες ἐστὲ σὺ καὶ δειλότατε. Ὠδεῖον, ἀθήνησιν ὡς θέατρον, ὃ πεποίηκεν ὥς φασι Περικλῆς εἰς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τοὺς μουσικοὺς. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ὠδεῖον ἐκλήθη ἀπὸ τῆς ᾠδῆς. ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ δικαστήριον τοῦ ἄρχοντος. διεμετρεῖτο δὲ καὶ ἄλφιτα ἐκεῖ. ᾠδὴ ῥαψῳδία. Ὠδηκὸς· φλεγμαῖνον. πεφυσιωμένον. ὠδηκός τε τὸ ἦθος ὑπὸ πλούτου, καὶ τέλος τὸ αὐτὸ δαιμονίῳ ἑτέρῳ θιάσας καὶ τὸ κατὰ περιττὸν ὤγκος, ἀπὸ πενίας ἐγείρει. καὶ ἀπαγγέλλων εἶναι παράσκευάζει καὶ κατεμελίζουσιν τίνας ἅπαντα ἀκοᾶς διηγήματι. ὑφ᾽ οὗ καὶ, Ξέρξης ἐπείσθη. Ξέρξης ἐκεῖνος ὁ τὴν μεγάλην στρατιὰν ἐλάσας ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. Ὠδηκὼς· οἰδήσας. φυσήσας. Ὠδὶν, ὠδῖνος. τὸ ὠδίσι καὶ ὠδίνω τὸ γεννῶ, καὶ ἐγκύμονῶ αἰτιατικῇ. Ὠδὶς· ἡ ἐκ τοῦ τόκου ὀδύνη. ὁ δέ, ἀξίωσα τὴν ὠδῖνα λῦσαι ἐκεῖνος, ὃν ἐτόλμα. τὴν ἐλπίδα τοῦ ἴσως ἄν ποτε τυχεῖν ἐν τῷ κρύπτειν ὑποθάλπων ἀρ᾽ ἐκεῖνος. Ὠδῖνες θανάτου καὶ παγίδες, οἱ θανατηφόροι κίνδυνοι. Δαβὶδ· ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με. προέφθασάν με παγίδες θανάτου. ὠδῖνες καλοῦνται. αἱ πρὸ τοῦ τόκου τοῦ τῆς τικτούσης ὀδύναι. τοιγαροῦν ἐκ τῆς μεταφορᾶς ταύτης, ὠδῖνες ᾅδου προσαγορεύονται. αἱ αὐτῷ προσπελάζειν τῷ θανάτῳ παρασκευάζουσαι συμφοραί. Ὤδινον· ἐμνημόνευσαν. ἀπέτεκον. ὁ δὲ, τὴν πλούτῳ καὶ γένει διαφανὴς. οὐκ οὖν οἱ πολῖται ὤδινον καὶ τοῦ τοῦ φθόνον γενναῖον. ὠδίνων τὴν κατὰ θυμῶν λοιδορίαν, ἄθροουν ἐξέχεας. ἀντὶ τοῦ ἀθρόως καὶ ὁμοῦ. Ὠδίπη καὶ ὠδίπως. Ὠδόν· ὠδικήν· ψάλτην. ἐν ἐπιγράμματι. χάλκεον ὠδὸν ἱδρύσας ὑπὲρ κιθάρης. Ὠδοιπόρησεν· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐκώλυσε τὴν φιλαπεχθημοσύνην τὴν τιμωρίαν. ἀλλ᾽ ἔδωκε χώραν τῇ δικαίᾳ παιδείᾳ. ὠδοιπόρησε ἄχρι τῇ ὀργῇ αὐτοῦ.

Ὠδώλη

Ὠδώδει. ἔπνει. ὀδμὴν ἔπεμπεν. Ὠδύσατο. ἀντὶ τοῦ ὠργίσθη. Ὠδὺς μοραίαν. οἷος ὢν οἵως ἔχεις. ὥς σε παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν. Ὤετο. ὑπελάμβανεν. Ὤζεσαν καὶ προσώζεσαν. ἀπὸ τοῦ ὄζω. τὸ ὀδμὴν ἀποπέμπω. Ὢ ζῶ. τί ταῦτα. ἤπερ ἂν τύχω λέγω, ἢ ἀγνοῶ μὲν, καὶ δὴ δὲ λυπηρὸν δ' ἀλλ' ἔχει εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζουσα ἦν. ὡς μὴ γνῶ ἢ κείνη ἐπὶ τοῦ πάθους. πρὸς δὲ τὸν κίνδυνον ἀποβλέπουσα, ἤδει. Ὠήθησαν. ἐνόμισαν κεραυνὸς. τί μαίνη. τὸ ταλεχθῆναι ἀπὸ τῆς ἀργῆς φασὶν. ἀνακαλοῦντων τὸν κεραυνὸν κλέα ἀπελαφθέντα αὐτῆς ὑποβάλλησιν τῆς κρασ. Ὠΐγνυντο. ἀνεῴχθησαν. Ὤϊξεν. ἤνοιξε. Ὦ θαυμαστὰς δὴ βασιλείας ἡμῶν ἐπιμοῖ. Ὠθήσω. ἀντὶ τοῦ ὤσω. οὕτως ἀριστοφάνης. ὤθω τὸ προωθῶ. ὠθῶ δὲ προδιαστωμένως. Ὦκα, ταχέως. Ὠκαὶ. ταῖς διώξεσιν ὅθεν ἰωνική. Ὠκαλέη πόλις βοιωτίας. Ὠκεανός. ὁ κύκλῳ τῆς γῆς πάσης θάλασσα. παρὰ τὸ ὠκέω τὸ σχίζω. ὠκεανὸς δὲ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω, ὠκεανός. δῆλον ὅτι πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα καὶ πηγαί. καὶ ὠκεανὸς ἐρεύγεται. μὲν ὅτι τοῦ ὠκεανοῦ. ὃν δὴ καὶ πλεῖστοι ὑπάρχει ἐν βραχώδη καὶ σκοτοειδῆ τυγχάνοντα. Ὠκεῖα ταχεῖα. Ὤκελλε καὶ ἐξώκελλεν. ὅ ἐστιν ἔξω τοῦ κέλλειν ἔγειρεν. ἀποκέλλειν τὸ τοῖς εἰς τὸ ὑμπροσθεν εἶναι. Ὤκιμον. δένδρον ἢ φυτόν. τὸ κοινῶς λεγόμενον βασιλικόν. Ὠκινάδης. οὐκ ἄλλως ἀττικοὶ καὶ ἡρόδοτος οὕτως λέγει. ὅτι ὠκινάδην. Ὠκίναρος ποταμός. Ὤκλασαν, τὰ γόνατα ἔκαμψαν. Ὤκνουν ἤκυλεφούμην. καὶ ὤκνουν ἤκυλεφοῦντο. ὠλιγώρουν. συνιέντες δὲ οἱ ἕλληνες ἐπὶ βασιλέα εἶναι τὴν στρατιὰν, ὤκνουν τὴν ἀνάβασιν. κλέαρχου δὲ εἴποντος ἀπείρον εἶναι τὴν ἀποστροφὴν, κύρου μὴ συναιρομένου, συνῄεσαν. Ὠκύαλος ναῦς. ἡ ταχεῖα. Ὠκύμολος. ταχέως πορευόμενος. Ὠκύμορος. ταχυθάνατος. τὰ αὐτὰ, ὠκύμορα καὶ ἐφήμερα. ταῦτά τοι καὶ αὐτοὺς ἀνάπλεα. καὶ συγγνώμην αὐτοῖς νέμειν ὑπὲρ τῆς ἄγαν σπουδῆς. Ὠκυμορώτατος. Ὠκυπέται. οἱ ταχεῖς. Ὠκυπλόων. ταχυπόρων Ὠκυπέτερον. ταχυπετῆ. Ὠκύρροος. ταχέα ἔχων τὰ ῥεύματα, Ὠκύς, ταχύς. Ὠκυτόκιον τηλέφου. τοῦτο δὲ τὸ βιβλίον ἄξιον κτήσεως. πρὸς εὐπορίαν φράσεως καὶ ἐράσμιον. Ὠλακιάδαι. ἐπὶ τῶν μοιχῶν λέγεται. δῆμος γὰρ τῆς ἀττικῆς οἱ λακιάδαι. ἐν ᾧ ῥαφανίδες πολλαί. αἷς ἐχρῶντο κατὰ τῶν ληφθέντων μοιχῶν ἐνυβρίζοντες. καὶ τελέως δὲ ἐχρῶντο μὴ παρουσῶν τούτων ἀναβάσοις. Ὠλέκρανα. ὁ ἀγκών. Ὠλεκέλω. ὠφείλησεν. ἀπώλεσεν. Ὠλέναι θηλυκῶς τῶν χειρῶν. καὶ λευκώλενοι. ἐπωχούμενος ἐπέσῃ ἀκηράτοις ὠλέναις. ὠλήν δὲ ὠλένος ἀρσενικὸν τοῖς ὠλέσι πληθυντικῶς. Ὠλενία. πέτρα. καὶ ὄνομα πόλεως. Ὠλένιος ἀγκών. καὶ ἐν ἐπιγράμματι ὠλεσίβωλος. κωλεσίβωλον σφῦραν. τὴν κλῶσαν τοὺς βώλους. Ὠλὴν ὠλένος κλίνεται, ὁ βραχίων. καὶ τὸ πληθυντικὸν ὠλέσιν.

Ὠλὴν, δυμαῖος ἢ ὑπερβόρειος, ἢ λύκιος ἐποποιός. μᾶλλον δὲ λύκιος ἀπὸ ξάνθου. ὡς δηλοῖ καλλίμαχος καὶ ὁ πολυΐστωρ ἐν τοῖς περὶ λυκίας. Ὠλίσθηκται. ἐκβέβληται. ἡμάρτηται. Ὤλισθον. ἀτάκτως ἐρρίφησαν. οὐδὲ ὤλισθον ἄλλως αἱ εὐχαὶ καὶ αἱ κατὰ τοῦ θεοῦ ἐχθραὶ ἀραί.

Ὦλκα. τὴν αὔλακα. Ὠλώλειν. ὑπερσυντελικός. Ὦλῷστε. ὦ βέλτιστε. Ὤλλοι. ἀντὶ τοῦ οἱ ἄλλοι. Ὠλύγιον καὶ διωλύγιον ὠνομάσθη ἐκ τῆς τέχνης. Ὠμάδησεν ἀντὶ τοῦ ἐσώρευσεν.

Ὠμάρτησαν. ἠκολούθησαν. Ὠμαχθής. ἡ βάρος τοῖς ὤμοις παρεχομένη. ἐν ἐπιγράμματι. ἀσπιδοφόρον πήρην ὠμαχθέα. Ὢ μέγα θαῦμα. ἀντὶ τοῦ ὢ θαυμαστέ. Ὤμαι. καὶ ἐγὼ μαι ἀντὶ τοῦ ἐγὼ οἶμαι. Ὤμελλες παρὰ τοῖς νεωτέροις ἀπὸ τῶν γυναικῶν λέγεται μόνον. ὡς τὸ τάλαν. παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπὸ ἀνδρῶν. καὶ ἐν ἱππεῦσιν ἀριστοφάνης. καὶ ἐν θεαιτήτῳ πλάτων καὶ μένανδρος συνεργώσῃ. ἄφθες τὸν ἄνθρωπον. τί κόπτεις ὦ μέλε. σημαίνει δὲ ὦ δείλαιε. ὦ πονηρέ. ἔνιοι δὲ ὦ ἐπιμελείας ἄξιε. καὶ οἷον μεμελημένε. πρὸς φθέγμα. τουτέστι κάκιστε, κακοδαιμονέστατε. οἱ κηδόμενοι. Ὤμμενον. λέγουσι δὲ δασέως τὸ ἑωραμένον. Ὢ μηδαμῶς. τὸ τοιοῦτον σχῆμα ἀποσιώπησις λέγεται. ἔστι καὶ παράδειγμα ἐν δημοσθένει τὸ ὅ μοι. ἀλλ' ὦ τίαν τίς σε εἰπὼν ὀρθῶς προσείποι. εἰρηκότος τὸ αὐτοῦ μηδαμῶς, εἶπεν ὦ μηδαμῶς. Ὤμην. ἐνόμισα. Ὤμηρησε. συνέτυχε συνήντησεν. ὅθεν καὶ ὅμηρος τὸ ἐνέχυρον. Ὠμισάμενος. εἰς τὸν ὦμον ἀγαγών. Ὠμηστῶν. ὠμὰ ἐσθιόντων. ἐν ἐπιγράμματι. δείσας δ' ὠμηστῶν θηρὸς μόρον, ὡς ἂν δόξαι τύμπανον ἐξ ἑτέρου ἔπλαγε γηραλέας. Ὠμηδεῖ ταῦρος δρῶντι. τοῦτοι οὐδέπω φοβεῖ. τουτέστιν ὁ μηδὲ ἔργον δεδοικώς. οὐδὲ τὸν λόγον. Ὡ μή τις εἶναι. δέδοι-

καὶ μὴ δόξῃς ὠμήτης εἶναι. δεινῶς οὕτω τιμωρούμενος. Νικόλαος ὁ δαμασκηνός φησιν. Ὤμιλ
λα. παιδιᾶς τις. ἐν ᾗ ὁ εἰς τὸν κύκλον βαλὼν καὶ ἐρυὼν ὥστε ἐμμεῖναι νικᾷ. Φερεκράτης χρυσῷ γένει. ἐπει-
σεί μεθα δ' ἐμβεῖμας εἰς ὤμιλλαν. ἀπὸ συναιρέσεως ἡ ὤμιλλα. ὤμιλλα. Ὠμοβοΐνας βύρσας.
Ὠμοβόρων. ὠμοφάγων. ὠμοβόϊον ἡ βύρσα. Ὠμοβόεον δὲ δίφθογγον. Ὠμογέρων. ὁ παρ' ἡλι-
κίαν γεγηρακὼς διὰ λύπην ἢ συμφοράν. καὶ πρεσβύτης οὗ ἡ κεφαλὴ ὀξέως ἐπολιώθη. Ὠμοκρα-
τής. γάϊος θολερωθεὶς ἐν τῷ χειμῶνι νοσήσας. ὀδυσσαπάντων καὶ αἰτιώνυμον ἔχων πάθος. ἢ ὁ ὠμὸς
καὶ καρτερικός. ἢ ὁ ἀπὸ ὠμότητος κεκρατημένος. ἢ ὁ γενναῖος. ὁ καὶ τῶν ὤμων κρατεῖν δυνάμενος. σο-
φοκλῆς. ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς δεῖ πωλοδαμνεῖν κἀξομοιοῦσθαι φύσιν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν
καρπῶν. οἷοί τε εἰσὶν ὠμοί, καὶ σκληρότεροι εἰσί. καὶ ἰταμοί. Ὦμος. ὠμόλιον τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων. τὸ
μέλος τοῦ σώματος. Ὠμοσμένος. ὀμωμοσμένος δέ. Ὠμωμόκεσαν. Ὠμοτόνησεν. ἐδυσ-
τόνησεν. ἢ ὀξέτρωσεν. Ὠμοχαίτης. Ὠμωνυμηκῶς. ἐπίρρημα. Ὤμωξεν. ἀτρείδης
δ' ᾤμωξεν. ἦ τοι μὲν τοῖ μωγῆς εἶπεν. Ὤμοι. φεῦ μοι. ἐπίρρημα σχετλιαστικόν. Ὢν. ὑπάρ-
χων. ἐπὶ δὲ θεοῦ ὤν, ἤγουν ἀΐδιος. ἐγώ εἰμι ὁ ὤν. Ὤναρος ὄνομα κύριον. Ὤνασεν. ὠνείδισεν.
ἐξεφαύλισεν. ἢ ἠχύρασεν. Ὤνερ. ὦ ἄνερ. κατὰ συναίρεσιν. τὸν τέττιγα ψαλμῶνερ ἐφεζόμενον.
Ὠνίδιον. παρὰ θουκυδίδῃ. ἐκίνουν καὶ προσῆγον. ὄνος γὰρ τοῦ μύλωνος τὸ κινούμενον. καὶ αἵτοι
αὗται μηχαναὶ ὄνοι. θουκυδίδης. ὠνίδιον ἀνασδούμενοι τοὺς στρουθούς. τουτέστιν ὄνοις ἐχρῶντο. ἔστι δὲ
ὄνος μηχανὴ ἑκατέρων τῶν ἀκατίων πηγνυμένη καὶ ἀφῆς περιβάλλοντες βρόχοις τοὺς σταυροὺς ῥα-
δίως ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀνέσπων. ἔστι γὰρ ἡ μηχανὴ ἐπιτοπούτον βιαιοτάτη, ὥστε σαγήνην βαρεῖαν ὑπὸ δύο
ἀνδρῶν ἀπόνως ἕλκεσθαι. καλοῦσι δὲ τὴν μηχανὴν οἱ τοὺς χαμαιλέχοντας ἕλκοντες ἁλιεῖς κ-
λεναί τιν. ἐρρωμενεστέρα δὲ πρὸς τὴν ἀνέλκυσιν καθίσταται. ὅταν καὶ δίκροον ξύλον πρὸ αὐτῆς τε-
θείη. ἐπὶ τοῦ θεῖας γὰρ ἡ ἀντίσπασις τῶν ἀνελκομένων γίνεται. Ὠνή. ἀγορά. καὶ ὠνησάμενος. ἀγο-
ράσας. καὶ ὤνησεν. ὠφέλησεν. Ὠνηματιαῖος. Ὠνητή. τιμῆς κτητή. καὶ τὴν χώραν ἐπιτρέ-
πειν τραϊανῷ αὔγαρον, καίπερ ὅτι ὠνητὴν ἐκ παντὸς εἶχε λαβὼν πολλῶν χρημάτων. καὶ τοῦτο
ἀσμένως τῷ βασιλεῖ γίνεται. Ὠνητιᾶν. ὠνήσασθαι βούλεσθαι. Ὠνητιῶν. ἀγοραστικῶς ἔχων.
Ὤνητο. ὠφέλητο. ὅς εἰ ἐπείθετο ὤνητο ἄν. Ὠνθυλευμένος. ὁ κατεσπαρμένος. Ὤνια. πράσιμα.
ἀγοραστά. Ὠνίους. ἀγοραστοὺς ἢ τιμίους. προκόπιος. εἰ μὴ τὴν σωτηρίαν ὠνίον κτήσονται λύτρα
διδόντες. αἰλιανός. καὶ ἀπολύουσι δικασταὶ ὠνιοι αὐτόν. καὶ συμβουλεύει ἀσπάσασθαι τὰ ῥωμαί-
ων. καὶ παρ' αὐτῶν ὠνίων ἀποκομίζειν τὸ μέταξαν. Ὤνθρωπε. ἀντὶ τοῦ ὁ ἄνθρωπος. Ὠνομά-
δατο. ὠνομάζοντο ἰωνικῶς. Ὠνομασμένος. ἐξακουστός. Ὠνόμηνεν ὠνόμασε. Ὤνον ὠ-
φέλησαν. τιμήν. ἐστῶν ὁ μοί. τί σοι τὸ κέρδος. ἢ τίνων ὠνομένου ῥήσεις. ἐστῶτος ἡ τιμή. Ὤνου μὲν αἰτιατι-
κῆ. ὠνεῖται δέ, γενική. τοῦτο δ' ἔστιν ὦ τῶν πωλουμένων ἁπάντων χρημάτων φίλιππος ὠνεῖται.
Ὠνούμενος. ἀγοράζων. ὠνῶ γὰρ τὸ ῥῆμα. Ὠνοχόει. ἐκ ῥήματος ὠνοχόει οὐδείς. οὐδὲ νομίζεται
παρὰ τοῖς ἑῴοις βαρβάροις ἐμπίνειν δειπνοῦντας. Ὠνυῶθερμοί βωμοί ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου σπουδῆς
τυγχανόντων. ἀριστοφάνης δὲ ἐν λημνίαις. τὴν κρατίστην δαίμονα ἧς νεωθερμὸς ἔσθ' ὁ βωμὸς. δη-
λοῖ δὲ ὅτι ἀεί τινες παρὰ τοῖς ἀθηναίοις ξένοι θεοὶ ἐτιμῶντο. Ὤνων μὲν οὐδείς. αὔριον δ' ὑπὸ
μεγας. ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας τιμωμένων. Ὦξος. ποταμὸς ἐν τῇ βακτρίων χώρᾳ. ὃς ἀλεξάνδρῳ
ἄπορος ἐφαίνετο. τὸ μὲν τοῦ εὖρος ἦν ὡς ἐξ μάλιστα σταδίους. βάθος δὲ οὐ πρὸς λόγον τοῦ εὔρους. ἀλλὰ
πολὺ δή τι βαθύτερος καὶ ψαμμώδης. καὶ ῥεῦμα ὀξὺ ἔχων ὥστε τὰ καταπηγνύμενα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ῥοῦ ἐκ-
στρέφεσθαι ἐκ τῆς γῆς χαλεπῶς. οἷα δὴ οὐ βεβαίως ἐπὶ τῆς ψάμμου ἱδρυμένα. Ὠξυθυμώθη.
ὠργίσθη. Ὠξύνθη. Ὠὸν καὶ ὠοτόκον. ἀπὸ τῶν τετραπόδων ἡ χελώνη μόνη ὠοτοκεῖ. Ὢὸπ.
κέλευσμα τῶν ἐρεσσόντων καταπαῦον τὴν κωπηλασίαν. Ὢόπ. ἐλατικὸν ἐπίφθεγμα τῶν πλοί-
ου. Ὢὸπ. παραβαλοῦ. ἀριστοφάνης βατράχοις. τουτέστιν ὅρμισον τῇ γῇ τὴν ναῦν. ἐν τῇ νηὶ
γὰρ ὁ χάρων λέγει. Ὠοπόπ. ὠοπόπος. ἐλατῶν ἐπίφθεγμα. Ὠοτοκεῖ τὰ ἕξ. ὄνομα κύ-
ριον. Ὤουτος. ἀντὶ τοῦ σύ. ὦ οὗτος αἴαν. διὸς ἡ κλῆσις. Ὠοφόρος ἰχθύς. Ὠὸψ. ἐπίφθεγμα
τῶν ἀφιέντων ἅμα δὲ χειρὶ ἤ τι τοιοῦτον ποιεῖν. Ὦ πάντα σὺ τολμῶν. τουτέστιν ὦ θρασύτατε καὶ τολ-

μηρότατε

μηρὸ ἔστε. Ὤπας. ὄνομα κύριον. Ὦ παῖ. σοφοκλῆς. ὦ παῖ γηραιοῖο πατρὸς ἀτυχέστερος. ὁ δὲ ἀλ
λόμοιος. καὶ γηραιὸν οὐκ ἀκηκόως. ὦ περὶ πάντ᾽ ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι δωροδόκοισιν, ἐπ᾽ ἄνθεσιν ἱ-
ζων. εἴθε φαύλως ὥσπερ ἄνδρες ἐκβάλλοις τὴν ἄνθεσιν. ᾄσαιμι γὰρ ἂν τότε μόνον ἐπὶ ταῖς ἐπὶ
συμφοραῖς. τὸν ἰηλίου τ᾽ ἂν οἶμαι γέροντα πυρεσσοῦντα καθέντες ἰηπαιωνίσαι. καὶ βακχεβακ-
χιάσαι. ἀριστοφάνης. πρὸς κλέωνα ὁ λόγος. ὦ ἐπὶ ταῖς προσόδοις ἀθροιζόμενε ἐκκλησίᾳ. μετα-
φορικῶς δὲ εἶπεν ἅπαν τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν μελισσῶν. ὥσπερ αἱ μέλισσαί φησι πάντων οὖν ὥσπερ
ἐκ τοῦ ῥάστου ἀχρεῶς ἔτυχες. ἐπεὶ μὴ δὲ ἠλπίσας εἰς τοῦτο δόξης προελθεῖν. ἔδοξας δὲ εὐδοκιμεῖν
ἐκ τοῦ περὶ πύλον κατορθώματος, οὕτως καὶ ἀποβαλεῖς. καὶ τότε ᾄσαιμι τὸ σιμωνίδου. ἐπὶ ταῖς
ἐπὶ συμφοραῖς. γέροντα δὲ πυρέσσοντα φησίν. ἐπεὶ ὡς παιδεραστὴς οὗτος ὁ πρεσβύτης διεβάλ
λετο. ἢ ἐν τῷ πρυτανείῳ φυλάσσοντος τὸν σῖτον. βακχεβακχιάσαι. ἀντὶ τοῦ εὐφημῆσαι τὸν δι-
όνυσον. βάκχος γὰρ ὁ διόνυσος. Ὦπες. οἱ ὀφθαλμοί. Ὦπις ὄνομα πόλεως. Ὠπλεῖον
κλῶς αἱ μύλης ἀλώπεκος. παροιμία. Ὢ πόσ᾽ αἰσχρῶν ἀνθρώποις ἔργα γίνεται. Ὤπται ὡ-
ράθη. Ὠπτημένος. καὶ ὠπτῆσθαι. Ὤπυεν. ἐγάμει. ἐγαμήκει. ὁ πυίω τὸ θέμα. Ὥρα. κάλλος. και-
ροῦ τροπή. εὐμορφία. ψιλῶς δὲ φροντίς. ἔνθεν ὀλίγωρον λέγομεν τὸν ὀλίγην φροντίδα ἔχοντα.
πλάτων οὐδὲ περὶ τῶν πλαυρῶν οὐδεμίαν ὥραν ἔχεις. αἰλιανός. γυνὴ τὴν ὥραν διαπρε-
πής. σώφρων τὸν τρόπον. Ὥρα ἡ φροντίς. αἰλιανός. ἀνδρὶ ἐπιόρκῳ καὶ τὰ θεῖα ἐν μηδεμιᾷ ὥ-
ρᾳ τιθεμένῳ. ἀπάταις καὶ ψευδολογίαις συμβιοῦντι. καὶ οὐδὲν οὐδέποτε λέγοντι ὑγιές. καὶ ἐν τῷ α-
θεν πλοῦ γὰρ οὔτι πλεῦ τῶν ἐπίρρητον. Ὥρα. τὸ δωδέκατον τῆς ἡμέρας. ἀπὸ τοῦ διορίζειν τὰ διαστή-
ματα τῆς ἡμέρας. Ὥρα γάμων. ἡ ἀκμή. καιρὸς γάμων. Ὥρα ἔτους. τὸ ἔαρ τὸ θέρος. καὶ
αἱ λοιπαί. καιρὸς ἔτους. Ὡραΐζω δοτικῇ. Ὡραϊσμένη. κεκαλλωπισμένη. Ὥρα καιρὸς
ἐπιτήδειος. εἰ μὲν εἰρήνης ἐπιθυμοῦσιν, ὥρα αὐτοῖς παραδοῦναι τὰ ὅπλα. καὶ ὁ θεολόγος. ὥρα σοι καὶ
βασιλείαν οὐρανῶν ἀτιμάζειν ὅτι ηὐχήκως ταπεινὸς ἀπεικάζεται. καὶ αὖθις προσήκει ὥρα σοι μὴ πε-
ριιδεῖν· μέμψιν πρὸς τὴν τῆς οἰκίας διαφθοράν, ~~ἐχρημάτιζεν ἐς~~ ἡμῶν οὐ τοσοῦτον πλῆθος. Ὡρακι-
ᾶσαι. ἐκλυθῆς. ἐκχυθείς. ἢ ὠχριάσας. ὡς ἀριστοφάνης ἐν τῇ εἰρήνῃ. Ὡρακιάσας. κρατῖνος
ἀντὶ τοῦ λειποψυχήσας. εἰς οἰνοφλυγίαν ὁ κρατῖνος διαβάλλεται. ἢ ὠχριάσας. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἐκλύ-
σεως σκοτωθείς. ὥεπεται τὸ ὠχριᾶν. τοιοῦτοι δὲ οἱ λειποψυχοῦντες. ἕπεται γὰρ καὶ τῷ προσώπῳ
χροιά. ἀριστοφάνης. οὐ γὰρ ἠξίωσεν καὶ τὸ δῶρον πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέον. καὶ ὡρακιᾶσαι λέ-
γουσι τὸ ὑπὸ φόβου ὠχριᾶσαι. θλιβομένης τῆς καρδίας. τοῦτο δὲ πολλοῖς γίνεται παρὰ τὸ τὴν ὥραν
αἰκίζεσθαι ὅ ἐστι τὴν μορφήν. ἢ ὡρακιῶ. ὠχριῶ. φροντίζω. ὥρα γὰρ ἡ φροντίς. ἡσίοδος. ὥρη γάρ τ᾽ ὀλί-
γη πέλεται νεικέων. ἐκ δὲ φροντίδων λύεταί τις. ὡρακίζω δὲ τὸ θέμα. καὶ ὡρακιῶ.

Ὡραπόλλων φαινεβύθεως. κώμης τοῦ πανοπλίτου νομοῦ. γραμματικός. διδάξας ἐν ἀλε-
ξανδρείᾳ καὶ ἐν αἰγύπτῳ. εἶτα ἐν κωνσταντίνου πόλει ἐπὶ θεοδοσίου. ἔγραψε ~~τεμενικά~~. ὑπόμνη-
μα σοφοκλέους ἀλκαίου εἰς ὅμηρον. λαμπρὸς μὲν ἐπὶ τῇ τέχνῃ ἀνθρώπων καὶ τῶν πάλαι λογιμω-
τάτων γραμματικῶν, οὐδὲν ὑπομεῖον κλέος ἀπενεγκάμενος. αἰγύπτιος. ἐπὶ ζήνωνος βασιλέως.
ζητῶν δὲ ὁ νικομήδης τὸν ἀρποκρατίωνα καὶ μὴ εὑρίσκων αὐτόν. ὁ δὲ ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος τοῦτο μα-
θὼν πέμπει δηλοῦντα διὰ γραμμάτων τοὺς ἐπιόντας. ἑάλω δὲ ὁ γραμματηφόρος. καὶ ὁμολό-
γει τὸν πέμψαντα. καὶ τὸν ὡραπόλλωνα καὶ τὸν ἡραΐσκον αἱροῦσι. καὶ ἐνδύροις ἀνακρεμάσαντες ἀπὸ τῆς χει-
ρὸς ἑκατέρους, ἀπῄτουν τὸν ἀρποκρατίωνα καὶ ἰσίδωρον. ὁ δὲ ὡραπόλλων οὐκ ἦν τὸ ἦθος φιλόσοφος. ἀλ-
λά τι καὶ ἐν βυθῷ τῆς περὶ θεὸν δόξης ὤμηδες ἀποκρυπτόμενος. ὁ γὰρ ἡραΐσκος προεῖπεν ὡς αὐ-
τομολῆσαι πρὸς ἑτέρους καὶ κελλαπρόησεται τῇ πατρίῳ νόμοις ὁ ὡραπόλλων. ὃ καὶ συνέβη γενέσθαι. ἀ-
κυδημιστὸ δ᾽ ἀναγκαίας τύχης εἶναι δοκούσης, αὐθαίρετον συνέβη γενέσθαι τὴν μεταβολήν. ὅτι ἐπὶ
ἐλπίσιν ἴσως ἀπλήστου καί τινος ἐπιθυμίας. οὐ γὰρ ἄλλο τί ἐστι προχειρίσασθαι ῥαδίως εἰς ἀπολο-
γίαν τῆς μεταθέσεως, ὡς ἔοικε χριστιανὸς ἐγένετο. ἢ καὶ ἀνάπαλιν ἴσως. Ὡρατὸς ὄνομα κύριον. Ὥρα-
τι ὄνομα κύριον. ὃ δὲ ὡράτι λελυβημένῳ ἦν σκέλη. ὑπατείας τε δὴ ἔτυχε τῆς ἐν πολέμῳ, τῆς ἐν εἰρή-
νῃ. διὰ τὸ δὰ χρησίαν τῶν πολλῶν. Ὡρατίων. Ὡραϊσμένον. ἀντὶ τοῦ μεμελισμένου. ἀνασεσυρμένου. πλαττόμενον

θεαιτήτῳ. ὅταν μὲν καιρὸς τοῦ ἐν τῇ ψυχῇ βαθύς τε καὶ πολὺς καὶ λεῖος καὶ μετρίως ὠργασμένος. ὀργάζειν δὲ κυρίως, τὸ ταῖς χερσὶ τὸν πηλὸν ἀναδεύειν καὶ φυρᾶν. Ὠργυωμένοις, ἐκτεταμένοις. ἐπιθυμοῦσιν. Ὤργων. οἱ δὲ, καὶ προσκτήσασθαι τὴν ἀλλήλων δόξαν σπουδὴν ποιούμενοι, ὤργων. καὶ αὖθις. οἱ δὲ, ὤργων τοῖς πολεμίοις ὁμόσε ἰέναι. Ὧραι. καιροί. Ὧραι. προδίκου βιβλίον ἐπιγραφόμενον ὧραι. ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν ἡρακλέα τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ κακίᾳ συντυγχάνοντα. καὶ καλούσης ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἤθη αὑτῆς προσκλῖναι τῇ ἀρετῇ τὸν ἡρακλέα. καὶ τοὺς ἐκείνης ἱδρῶτας προκρῖναι τῶν προσκαίρων τῆς κακίας ἡδονῶν. Ὡραιονόμος. ὁ τοῦ κάλλους ἐπιμελούμενος.

Ὡραιοπολῶ. ὁ μετὰ τῶν νέων ἀναστρέφομαι. Ὡραῖος. ὁ εὔμορφος. Ὠρέξατο. ἐξέτεινε.

Ὠρεός ὄνομα τόπου. Ὠρεῦ. αἰγυπτιακῶς. Ὠρέθυια. ὄνομα νηρηΐδος. ὅμηρος. μαῖρα καὶ ὠρέθυια. ἡ ἁπλόκαμος, μαῖθα. καὶ ὠρέθυια ἡ ὑπὸ βορέου ἐρωμένη. Ὠρείτης ἀπὸ τοῦ κυρίου. Ὠρεῖον. τὸ ταμεῖον. ἐν τῷ καλουμένῳ ὠρείῳ ὁ ἐπὶ μόδιος, ἔνθα νῦν ἵστανται κίονες, πρὸ τοῦ οἴκου τοῦ πραιτωρίου ὃς νῦν ἐπὶ τοῦ μυρελαίου, ἵσταται μόδιος χαλκοῦς. καὶ ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ μανατίμ. Ὠρῆβ. ὄνομα κυρίου. Ὠρημάτων. φυλαγμάτων. Ὠρήσονται. φυλάσσονται. Ὤρια. τὰ κατὰ καιρόν. Ὠριγένης ὁ καὶ ἀδαμάντιος. ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος. καὶ κατὰ πᾶσαν παιδείαν εἰς ἄκρον ἐξησκημένος. ἀκροατὴς γενόμενος ἀμμωνίου τοῦ φιλοσόφου, τοῦ ἐπικληθέντος σακκᾶ, τοῦ πλείστην ἐπίδοσιν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ ἐσχηκότος. διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὴν τῶν λόγων ἐμπειρίαν, πλεῖστα παρὰ τοῦ διδασκάλου τὴν ὠφέλειαν ἐκληρώσατο. συνῆν τε διὰ παντὸς τῷ πλάτωνι ὁ προειρημένος ἀνήρ. τοῖς τε νουμηνίου καὶ κρονίου, ἀπολλοφάνους τε καὶ λογγίνου καὶ μοδεράτου. νικομάχου τε καὶ τῶν ἐν τοῖς πυθαγορείοις ἐλλογίμων ἀνδρῶν, ὡμίλει συγγράμμασιν. ἐχρῆτο δὲ καὶ χαιρήμονος τοῦ στωϊκοῦ. κορνούτου τε βιβλίοις. παρ' ὧν τὸ μεταληπτικὸν τῶν παρ' ἕλλησι μυστηρίων ἐγνωκὼς τρόπον. καὶ ἅπαξ ἁπλῶς πᾶσαν ἔσχε τὴν ἐπιστήμην τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ δογμάτων. οὐ μόνον τῶν ἑλληνικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν θείων τε καὶ ἡμετέρων. τουτέστι τῶν χριστιανικῶν. καὶ τί ἄν τις λέγοι περὶ τῆς ἐκείνου μικροῦ δεῖν ἀθανάτου τε καὶ μακαρίας φύσεως. ὅτι περὶ διαλεκτικήν. γεωμετρικήν, ἀριθμητικήν. μουσικήν γραμματικήν. καὶ ῥητορικήν. καὶ πάντων τῶν φιλοσόφων τὰ δόγματα οὕτως ἐξέμαθεν, ὥστε σπουδαστὰς τῶν κοσμικῶν πραγμάτων ἀκροατὰς ἐσχηκέναι. καὶ ἐξηγεῖσθαι αὐτοῖς ἑκάστοτε. συνδρομὰς δὲ πρὸς αὐτὸν πλείστας γίνεσθαι. τοῦ δὲ ὠριγένους καὶ τὸ μεγαλοφυὲς αὐτοῦ, καὶ περὶ φύσει ὁ κατὰ χριστιανῶν λυττήσας, μνημονεύει. καί φησιν. ὁ δὲ τρόπος τῆς ἀτοπίας, ἐξ ἀνδρὸς ἦν. ᾧ κἀγὼ κομιδῆ νέος ὢν ἐντετύχηκα σφόδρα εὐδοκιμήσαντος καὶ ἔτι εὐδοκιμοῦντος δι' ὧν καταλέλοιπε συγγραμμάτων. ὧν δὴ κλέος ὥς εἰπεῖν, νικᾷ τὸ κλέος παρὰ τοῖς διδασκάλοις τούτων τῶν λόγων μέγα διαδέδοται. καὶ αὗται μὲν αἱ παρὰ τῶν ἔξωθεν μαρτυρίαι τοῦ ἀνδρὸς καὶ μάλιστα τῶν ἐχθρῶν. ταῦτα πεφυκέναι κατὰ τὸν ἐπὶ τὸν συνταγματογράφον τῶν αὐτῷ κατὰ χριστιανῶν εἴρηται. ἐπαληθεύσαντι μὲν περὶ τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀσκήσεως. ψευσαμένῳ δὲ σαφῶς περὶ τῶν λοιπῶν. τί γὰρ οὐκ ἔμελλεν ὁ κατὰ χριστιανῶν μανείς, ἐν οἷς αὐτὸν μέν φησιν ἐξ ἑλλήνων μετατίθεσθαι. τὸν δὲ ἀμμώνιον ἐκ τοῦ βίου τοῦ κατὰ θεοσέβειαν ἐπὶ τὸν ἐθνικὸν ἐκπεσεῖν. ταῦτα μὲν εἰς παράστασιν τοῦ ὠριγένους. καὶ τῆς περὶ τὰ ἑλλήνων μαθήματα πολυπειρίας. περὶ ἧς πρός τινας μεμψαμένους αὐτῷ, διὰ τὴν περὶ ἐκεῖνα σπουδὴν ἀπολογούμενος, ἐν ἐπιστολῇ τινι ταῦτα γράφει. ἐπεὶ δὲ ἀνακειμένῳ μοι τῷ λόγῳ τῆς φήμης διατρεχούσης περὶ τῆς ἕξεως ἡμῶν, προσῄεσαν ὅτε μὲν αἱρετικοί, ὅτε δὲ ἀπὸ τῶν ἑλληνικῶν μαθημάτων, καὶ μάλιστα τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ, ἔδοξεν ἐξετάσαι ταῦτα, τά τε τῶν αἱρετικῶν δόγματα. καὶ τὰ ὑπὸ τῶν φιλοσόφων περὶ ἀληθείας λέγειν ἐπαγγελλόμενα. καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα περὶ τῆς ἀσκήσεως ἀπολογουμένῳ, εἴρηται. κατὰ τοῦτον δὴ τὸν χρόνον καὶ ἡ ἀλεξάνδρου τοῦ ῥωμαίων βασιλέως μήτηρ μαμαία, εἰς λόγους ἐν ἀντιοχείᾳ συνῆλθεν ὠριγένει. καὶ παρ' αὐτοῦ κατηχήθη τὸν λόγον. ἐξ ἐκείνου δὲ τοῦ χρόνου τῶν εἰς τὰς θείας γραφὰς ὑπομνημάτων ἐγένετο ἀρχή. ἀμβροσίου τὰ μάλιστα παρορμῶντος αὐτόν, μυρίαις ὅσαις οὐ προτροπαῖς ταῖς διὰ λόγων, καὶ παρακλήσεσιν αὐτοῦ μόνον. ἀλλὰ καὶ ἀφθονωτάταις ταῖς τῶν ἐπιτηδείων χορηγίαις. ταχυγράφοι τε αὐτῷ πλείους ἢ ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν παρῆσαν. ὑπαγορεύοντι χρόνοις τεταγμένοις ἀλλήλους ἀμείβοντες. βιβλιογράφοι τε οὐχ ἥττους. ἅμα καὶ κόραις ἐπὶ τὸ καλλιγραφεῖν ἠσκημέναις. ὧν ἁπάντων τὴν δέουσαν τῶν ἐπιτηδείων τὴν ἄφθονον χορηγίαν ὁ ἀμβρόσιος παρέστησατο. καὶ μὴν, καὶ ἐν τῇ περὶ τὰ θεῖα λόγια ἀσκήσει τε καὶ σπουδῇ προθυμίαν ἄφατον αὐτῷ συνεισέφερεν.

ἢ μὴ

καὶ μάλιστα αὐτὸν προέτρεπεν ἐπὶ τὴν τῶν ὑπομνημάτων σύνταξιν. τοσαύτην δὲ ἔσχε σπουδὴν
περὶ τὰς θείας γραφάς, ὥστε καὶ τὴν ἑβραϊκὴν διάλεκτον ἐναντιουμένην τῇ τε ἡλικίᾳ καὶ τῇ
οἰκείᾳ φύσει ἐκμαθεῖν. καὶ δίχα τῶν ἑβδομήκοντα ἑρμηνευτῶν, ἄλλας ἐκδόσεις εἰς ἓν συναγα-
γεῖν. ἀκύλα λέγω τοῦ ποντικοῦ. καὶ θεοδοτίωνος. καὶ συμμάχου τῶν ἐβιωναίων. αἱρέσεως δὲ ἦσαν αὗται,
ψιλὸν ἄνθρωπον τὸν κύριον εἶναι δοξαζόντων. οἵτινες τὸ κατὰ ματθαῖον εὐαγγέλιον ὑπεμνημάτι-
σαν. δι' οὗ καὶ τὸ ἴδιον δόγμα βεβαιῶσαι ἐπεδίδοσαν. ὁμοίως δὲ πέμπτην καὶ ἕκτην καὶ ἑβδόμην ἔκ-
δοσιν ἐκ τῆς εὐσεβίου τοῦ παμφίλου ἱστοριῶν περὶ ὠριγένους. τοσαύτη δὲ εἰσήγετο τῷ ὠριγένει τῶν θεί
λόγων ἀπηκριβωμένη ἐξέτασις, ὡς μόνας πρωτοτύπους αὐτοῖς ἑβραίων στοιχείοις γραφὰς κτῆμα
ἴδιον ποιήσασθαι. ἀνιχνεῦσαί τε τινὰς τῶν ἑτέρων παρὰ τοὺς ἑβδομήκοντα τὰς ἱερὰς γραφὰς ἑρμη-
νευσάντων ἐκδόσεις. καί τινας ἑτέρας παρὰ τὰς κατημαξευμένας ἑρμηνείας ἐναλλαττούσας, τὴν ἀ-
κύλου καὶ συμμάχου καὶ θεοδοτίωνος ἐφευρεῖν. ἃς ἐξ ἀπορρήτων οὐκ οἶδ' ὅθεν τυχὸν τὸν πάλαι λαν-
θανούσας χρόνον, εἰς φῶς ἀνιχνεύσας προήγαγεν. ἔνθα μὲν τοῖς ἑξαπλοῖς τῶν ψαλμῶν μετὰ τὰς ἐπι-
σήμους τέσσαρας ἐκδόσεις. οὐ μόνον πέμπτην ἀλλὰ καὶ ἕκτην καὶ ἑβδόμην παραθεὶς ἑρμηνείαν, ἐπὶ
μιᾶς αὖθις σεσημείωται ὡς ἐν ἱεριχοῖ εὑρημένης ἐν πίθῳ. ταύτας δὲ ἁπάσας εἰς ἓν συναγαγών, διελ-
ών τε πρὸς κῶλον, καὶ ἀντιπαραθεὶς ἀλλήλαις μετὰ καὶ αὐτῆς τῆς ἑβραίων σημειώσεως, τὰ τῶν λεγομένων
ἑξαπλῶν ἡμῖν ἀντίγραφα καταλέλοιπεν. ἰδίως δὲ τὴν ἀκύλου καὶ συμμάχου καὶ θεοδοτίωνος ἔκδο-
σιν ἅμα τῇ τῶν ο' ἐν τοῖς τετραπλοῖς ἐπισκευάσας, καὶ ἅπασαν γραφὴν ὑποσημηνάμενος ἐκκλησια-
στικῶς, πλεῖστα καὶ ἀναρίθμητα καταλέλοιπεν. ὡς ἐξ ἐκείνου πάντας τοὺς μετέπειτα τῆς ἐκκλησίας διδασκά-
λους καὶ ἀφορμὰς εἰληφέναι. ὡς ὁ θεολόγος φησὶ γρηγόριος. ὠριγένης ἡ πάντων ἡμῶν ἀκόνη. οὐ
μόνον δὲ τῇ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίᾳ. ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν ἔξωθεν πολλὴν παρεῖχε τὴν ὠφέλειαν, αἱρετικοῖς τε καὶ
φιλοσόφοις. μονονουχὶ πρὸς τοῖς θείοις καὶ τὰ φιλόσοφα παρ' αὐτοῦ παιδευόμενοι. εἰσῆγέ τε δ' ὅσους εὐ-
φυῶς ἔχοντας ἑώρα, καὶ ἐπὶ τὰ φιλόσοφα μαθήματα. γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ τἆλλα παιδεύμα-
τα προπαιδεῖα. εἴς τε τὰς αἱρέσεις τὰς παρὰ τοῖς φιλοσόφοις προάγων. καὶ τὰ παρὰ τούτοις συγγράμ-
ματα διηγούμενος. ὑπομνηματιζόμενός τε καὶ θεωρῶν ὡς ἕκαστα, ὡς ἤδη μέγαν καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς ἕλλησι φι-
λοσόφοις τὸν ἄνδρα κηρύττεσθαι. μαρτυροῦσι δὲ τῆς περὶ ταῦτα αὐτοῦ κατορθώσεως τῶν ἑλλήνων οἱ κατ'
αὐτὸν ἠκμακότες φιλόσοφοι. ὧν ἐν συγγράμμασι πολλὴν μνήμην εὕρομεν τοῦ ἀνδρός. ποτὲ μὲν
αὐτῷ προσφωνούντων. ποτὲ δὲ οἷα διδασκάλῳ τὴν αὐτοῦ κρίσιν τοῖς ἰδίοις ἀναφερόντων πόνοις.
τῷ δὲ ὠριγένει ἐπὶ τῆς καισαρείας τὰ συνήθη πράττοντι, πολλοὶ προσῄεσαν, οὐ μόνον τῶν ἐπιχωρίων,
ἀλλὰ καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς μυρίοι φοιτηταὶ τὰς πατρίδας ἀπολείποντες. ὧν ἐπισήμους μάλιστα ἔ-
γνωμεν, θεόδωρον. ὃς ἦν αὐτὸς οὗτος ὁ καθ' ἡμᾶς ἐπισκόπων διαβόητος. γρηγόριος ὁ θαυματουργός. ὅ
τε τούτου ἀδελφὸς ἀθηνόδωρος. οὓς ἀμφὶ τὰ ἑλλήνων καὶ ῥωμαίων μαθήματα δεινῶς ἐπτοημέ-
νους, φιλοσοφίας εἰς ἔρωτα τῆς προτέρας σπουδῆς, τὴν θείαν ἄσκησιν, ἀντικαταλλάξασθαι προτρέ-
ψατο. πέντε δὲ ὅλοις ἔτεσιν αὐτῷ συγγενόμενοι, τοσαύτην ἀπηνέγκαντο περὶ τὰ θεῖα βελτίωσιν,
ὡς ἔτι νέους ἄμφω ἐπισκοπῆς τῶν κατὰ πόντον ἐκκλησιῶν ἀξιωθῆναι. τῷ δὲ ὠριγένει κατὰ τοῦτον τὸν
χρόνον τὰ εἰς τὸν ἡσαΐαν, ἐν ταυτῷ δὲ καὶ εἰς τὸν ἐζεκιήλ, πέντε καὶ εἴκοσι βιβλία συντέτακται. ὧν εἰς
μὲν τὸ τρίτον μέρος τοῦ ἡσαΐου, μέχρι τῆς ὁράσεως τῶν τετραπόδων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, τριάκοντά εἰσι τό-
μοι. εἰς δὲ τὸν ἐζεκιήλ, ε' καὶ εἴκοσιν. οὓς μόνους εἰς τὸν πάντα πεποίηται προφήτην. ἔτος
λ' ἦν αὐτῷ ἑξηκοστόν, ἐν ᾧ ταῦτα συνέταττεν. ἐν ᾧ καὶ ὁ μακάριος μάρτυς πάμφυλος, μαρτυ-
ρίῳ τὸν βίον διεξῆλθε. τὸ δὲ εἰς τὸ κατὰ ἰωάννην εὐαγγέλιον ἐξηγητικόν, σημαίνεται πρότερα ε'
ἐπ' ἀλεξανδρείας ἔτι ὄντα αὐτὸν συντάξαι. τῆς δὲ εἰς τὸ πᾶν εὐαγγέλιον πραγματείας, μόνοι
δύο καὶ εἴκοσι περιῆλθον τόμοι. δωδέκατος δὲ τῶν εἰς τὴν γένεσιν. καὶ εἰς τοὺς πρώτους δὲ ε' καὶ κ'
ψαλμούς, ἔτι τε τὰ εἰς τοὺς θρήνους. καὶ τὰ περὶ ἀναστάσεως καὶ τὰ περὶ ἀρχῶν. γράφει δὲ καὶ τοὺς
ἐπιγεγραμμένους στρωματεῖς ὄντας τὸν ἀριθμὸν δέκα. οὓς καὶ συνέταξε κατὰ τὴν ἀλεξάνδρου βασι-
λείαν. τὸν μέντοι πρῶτον ἐξηγούμενος ψαλμόν, ἔκθεσιν πεποίηται τῶν ἱερῶν γραφῶν τῆς πα-
λαιᾶς διαθήκης κατάλογον. ὧδέ πως λέγων κατὰ λέξιν. οὐκ ἀγνοητέον δ' ὡς εἶναι τὰς ἐνδιαθή-

κοὺς βίβλους ὡς Ἑβραῖοι παραδιδόασι δύο καὶ εἴκοσι· ὅσος ἀριθμὸς τῶν παρ' αὐτοῖς στοιχεί-
ων. εἶτα ἐπιφέρει λέγων· εἰσὶ δὲ αἱ εἴκοσι δύο βίβλοι καθ' Ἑβραίους αἵδε· γένεσις, βαρησὶθ· ὅ ἐστιν
ἐν ἀρχῇ· καὶ αἱ λοιπαὶ καθεξῆς. ἔζησε δὲ ἕως Γάλλου καὶ Βολουσιανοῦ· τουτέστιν ἕως θ' καὶ ξ'
ἐτῶν τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν Τύρῳ· ἐν ᾗ καὶ ἐτάφη. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ Λεωνί-
δης, μαρτυρίῳ τῷ διὰ Χριστὸν ἐτελειώθη. Ὠριγένης. Λεωνίδην εἶχε πατέρα, ἐπίσκοπον
καὶ μάρτυρα ἐπὶ Σευήρου βασιλέως ἀκμάσας· ὅστις Ὠριγένης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τυχὼν μεγάλην
εἰς τὸν θεῖον λόγον σπουδὴν κατεβάλλετο· οὗ ζηλωταὶ πολλοὶ καὶ ἄλλοι καὶ μάλιστα Ἀμβρόσιος
ἐγένετο· ὃς διὰ γνῶσιν αὐτῷ ἀφικέσθαι σπουδάσας, ἀπέστη τῆς Οὐαλεντίνου καὶ Μαρκίωνος αἱρέσεως.
πλεῖστοι δὲ καὶ τῶν ἔξωθεν φιλοσόφων πρὸς αὐτὸν φοιτῶντες, μεγίστην ὠφέλειαν ἐκαρποῦντο. μέ-
γας γὰρ καὶ παρ' αὐτοῖς ἐνομίζετο, παραδιδοὺς γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ τὰ ἄλλα προπαιδεύ-
ματα. διό περ οὐκ ὀλίγοι τῶν παρ' Ἕλλησι φιλοσόφων μέμνηνται αὐτοῦ ὡς διδασκάλου. καὶ γὰρ
εὐφυὴς παιδόθεν ὑπῆρχε σφόδρα. καὶ ζητητικὸς λίαν· ὃς ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ τῆς θείας γραφῆς
βουλήματα πυνθανόμενος βαθύτερον ἠρεύνα. τοῦτον ἐπέπληττεν ὁ πατὴρ μηδὲν ὑπὲρ ἡλικίαν
ζητεῖν περαιτέρω· νύκτωρ δὲ ἐπιστὰς καὶ ἰδὼν τὰ στέρνα ὡς θείου πνεύματος ἔνδοθεν αὐτοῖς ἀφι-
δρωμένου, κατεφίλει καὶ τοῦ τοιοῦτον τεκνῶσαι ἑαυτὸν ἐμακάριζεν. ἁγνείαν δὲ καὶ ἐγκράτειαν τοσαύτην ἤσκη-
σεν ἐκ νέου τοῦ σώματος, ὡς ὀβολοῖς τέσσαρσι καὶ μόνοις πρὸς διατροφὴν ἑκάστης ἡμέρας ἀρκούμε-
νος. καὶ μέντοι καὶ ἐν πολλοῖς ἔτεσι τοῦτο ποιῶν διετέλει. καὶ ἐπ' ἐδάφους καὶ ψιαθίου καθεύδων. καὶ ὀ-
λίγον καιρὸν τῆς νυκτὸς ἀναπαυόμενος, τὸν πλείονα εἰς τὴν ἱερὰν μελέτην τῶν ἱερῶν λογί-
ων διήνυε. καὶ ἐκ τούτου ἐπιτεινάμενος ἐπί τε ἀγρυπνίᾳ καὶ ἀσιτίᾳ καὶ γυμνότητι ἑαυτὸν ὑ-
πωπιάζων, τοσοῦτο κατεδαμάσατο τὴν ἀκμὴν τοῦ σώματος, ὡς ὁρᾶσθαι παντελῶς αὐτὸν ἀπεσκλη-
κέναι. οἴνου γὰρ καὶ ἐλαίου καὶ τῶν λοιπῶν ἀπεχόμενος, ἀναστροφὴν τοῦ θώρακος μεγίστην ὑπέ-
μεινεν. ἔνθεν τοι διαβόητος γενόμενος ὡς διαπρέπων ἔργῳ καὶ λόγῳ. καὶ πολλοὺς Ἕλληνας τὴν εἰδω-
λομανίαν βδελύττεσθαι πείσας, μαρτυρίου στέφανον ἀναδήσασθαι παρεσκεύασε. πολλῆς οὖν φή-
μης περὶ αὐτὸν τρεχούσης, καὶ πολλῶν μακρόθεν πρὸς αὐτὸν συρρεόντων, οὐ μόνον Ἕλληνας καὶ
φιλοσόφους καὶ αἱρετικοὺς ἐλλογίμους πρὸς τὴν εὐσέβειαν εἵλκυσεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὄντας Χρι-
στιανοὺς μᾶλλον στοιχειώσας ἐπεβεβαίωσεν. ὃν ὁ προλεχθεὶς Ἀμβρόσιος ἱκετεύσας πολλὰ, καὶ παρα-
βιασάμενος ἐν Καισαρείᾳ, καὶ ταχυγράφους αὐτῷ παραστήσας ἑπτὰ, πλείους δὲ καλλιγράφους,
ἑρμηνεῦσαι τὰς θείας αὐτὸν γραφὰς πεποίηκε. καὶ ὁ μὲν, τὴν δέουσαν χρείαν παρεῖχεν. ὁ δὲ, ἐπὶ
σχολῆς γενόμενος, ὑπηγόρευε τοῖς ταχυγράφοις· καὶ οἱ βιβλιογράφοι σὺν γυναιξὶν ἔγραφον ἐπὶ
τὸ καλλιγραφεῖν ἠσκημέναις. πᾶσαν δὲ θείαν γραφὴν ἡρμήνευσεν ἐπὶ ἔτη ιη'. λέγεται δὲ ὅτι
ϛ'' βίβλους συνετάξατο. τοσοῦτον γὰρ ζῆλον διὰ τὴν ἐξήγησιν τῶν θείων λογίων ὁ Ἀμβρόσιος ἐπ-
εδείξατο, ὥστε τὴν πολλὴν αὐτοῦ σπουδὴν Ὠριγένης μαρτυρῶν, γράφει πρός τινα λέγων· ὁ ἱερὸς θεοῦ
καὶ γνησίως ἀνακείμενος Ἀμβρόσιος, πολλά σε προσηγόρευσεν· ὅστις νομίζων με φίλοπονον εἶναι καὶ πά-
νυ διψῶντα τοῦ θείου, ἤλεγξε τῇ ἰδίᾳ φιλοπονίᾳ τῷ πρὸς τὰ μαθήματα ἔρωτι· ὅθεν ἐπὶ τοσοῦτόν με
παρελήλυθεν, ὥστε κινδυνεύειν ἀπαυδᾶν πρὸς τὰς αὐτοῦ προτάσεις. οὔτε γὰρ δειπνῆσαι ἔξεστιν ὅ-
τι μὴ ἀντιβάλλοντα, οὔτε δειπνήσαντα ἔξεστι περιπατῆσαι καὶ διαναπαῦσαι τὸ σωμάτιον. ἀλλὰ καὶ ἐν
τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φιλολογεῖν καὶ ἀκριβοῦν τὰ ἀντίγραφα ἀναγκαζόμεθα. οὔτε μὴν ὅλην ἐπὶ θε-
ραπείᾳ τοῦ σώματος, τὴν νύκτα ἔξεστιν ἡμῖν κοιμᾶσθαι· ἐπὶ πολὺ ταῖς φιλολογίαις παρατείνον-
τα. ἐῶ δὲ λέγειν καὶ τὰ ἕωθεν μέχρις ἐνάτης καὶ δεκάτης ὥρας. πάντες γὰρ οἱ θέλοντες φιλο-
πονεῖν τοὺς καιροὺς ἐκείνους τῇ ἐξετάσει τῶν θείων λογίων καὶ ταῖς ἀναγνώσεσιν ἀνατιθέασι. πᾶ-
σαν τοίνυν ἡρμήνευσε τὴν θείαν γραφήν. κατὰ γὰρ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἐν Ἱεριχοῖ, ἔν τινι πίθῳ
περιτυχὼν τὴν παλαιὰν, εὐφυῶς μάλα καὶ ἐπιστημόνως ταύτην κατέστησεν. ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος
ἄσβεστον αὐτοῦ τὸ κλέος διέμεινε. συμβέβηκε γὰρ αὐτῷ τὸ τῆς πολυπειρίας δραστήριον, πτῶμα δὲ
αἴτιον. καὶ μέντοι σκάνδαλον πολλοῖς καὶ ἀπωλείας πρόξενον γέγονε. βουλόμενος γὰρ τῶν θείων
γραφῶν μηδὲν ἐᾶσαι ἀνερμήνευτον, εἰς ἐπαγωγὴν ἑαυτὸν περιέβαλεν ἁμαρτίας. καὶ θανάσιμα
ἐξηγήσατο

ἐξηγήσατο ῥήματα· ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ ἀρεῖος τὰς ἀφορμὰς εἴληφε· καὶ οἱ καθεξῆς ἀνόμοιοί τε καὶ ἀνόσιοι. καὶ οἱ
λοιποὶ πάντες. φάσκει ἐν τοῖς ἐκβεβλημένοις κατὰ τὴν ἀρχὴν, ὅτι ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁρᾶν τὸν πατέρα οὐ δύναται.
οὔτε τὸν πατέρα, τὸν ἀγέννητον υἱόν· οὔτε οἱ ἄγγελοι τὸν πατέρα, οὔτε οἱ ἄνθρωποι τοὺς ἀγγέλους. καὶ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ
πατρὸς, οὐ θέλει εἶναι τὸν υἱόν· ἀλλὰ κτίσμα. καὶ κατὰ χάριν υἱὸν λέγεσθαι. τὴν δὲ ἀνθρωπίνην ψυ-
χὴν προϋπάρχειν. καὶ τὰ ἑξῆς τῶν βλασφημιῶν αὐτοῦ. πολλὴν γοῦν πεποίηκε σύνταξιν εἰς ἐκκλησιαστικὴν
γραφήν. καὶ ὅσα μὲν ἐν προσομιλίαις καὶ διὰ προοιμίων, εἰς ἤθη τε καὶ εἰς φύσεις ζώων καὶ ἀλόγων
εἴρηται, μέσος φερόμενος πολλάκις χαρίεντα διηγήματα γράφει. ὅσα δὲ περὶ πίστεως ἐδογμάτι-
σε, τῶν πάντων ἀτοπώτερα εὑρίσκεται. ἔδοξε δὲ αὐτῷ καὶ ἀσκητικὸν βίον ἐπανῃρῆσθαι τοῦτον.
ὡς καὶ τὸν θώρακα αὐτοῦ φασὶ δι' ὑπερβολὴν ἀσιτίας τε καὶ σκληραγωγίας ἀναβατῆναι. ἐπι-
μενόηκε δὲ καὶ κατὰ τὸ σωμάτιον. καὶ οἱ μὲν, ὅτι νεῦρον ἀποτετμηκέναι διὰ τὸ μὴ ἡδονῇ παρενοχλεῖ-
σθαι· οἱ δὲ, φάρμακον ἐπιθεῖναι τοῖς μορίοις εἴπου καὶ ἀποξηρᾶναι. ἄλλοι δὲ ἄλλα εἰς αὐτὸν ἀνα-
φέρουσιν. οὗτος πολλὰ λέγεται πεπονθέναι ὑπὲρ τοῦ χριστοῦ. λόγιος ὢν σφόδρα καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀ-
νατεθραμμένος. φθόνῳ δὲ διαβληθεὶς πρὸς τοὺς τῆς ἐξουσίας ἄρχοντας, κακομηχανίᾳ δια-
βολικῆς ἐπινοίας εἰς αἰσχρότητα, ἄνδρα φασὶν ἐπινοηθῆναι παρὰ τῶν τῆς κακίας ἐργατῶν. αἰθίο-
πα, τὸν αὐτὸν παρεσκευάσαν εἰς παρὰ χρῆσιν τοῦ σώματος αὐτοῦ. ὁ δὲ, μὴ φέρων τὴν τοιαύτην βδελυρὰν
ἐπίνοιαν, ἔρρηξε φωνήν. ἀμφοτέρων προτεθέντων αὐτῷ πραγμάτων. καὶ καθωμολόγησε
θῦσαι. καὶ βαλόντες ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ λιβανωτὸν, εἰς τὴν τοῦ βωμοῦ πυρὰν καθῆκαν. καὶ οὕ-
τω τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τῶν κριτῶν ἀπεβλήθη· καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐξεώσθη. τὴν δὲ ἀλεξάν-
δρειαν καταλιπὼν διὰ τὸν ὄνειδον, τὴν ἰουδαίαν κατέλαβεν. ἀνελθὼν δὲ εἰς ἱεροσόλυμα, ἐξη-
γητὴς καὶ λόγιος, προετράπετο ἀπὸ τοῦ ἱερατείου ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας εἰπεῖν. πρεσβύτης γὰρ προ-
ϋπῆρχε. καὶ πολλὰ καταναγκασθεὶς ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἀναστὰς, καὶ τοῦτο μόνον τὸ ῥητὸν εἰπών. τῷ δὲ
ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός· ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου. καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην
μου διὰ στόματός σου. καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἐκάθισε μετὰ κλαυθμοῦ δακρύων πάντων ὁμοῦ συγκλαι-
όντων αὐτῷ. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ λεγόμενά τε καὶ ᾀδόμενα διὰ τὸ πλῆθος τῆς γνώσεως
αὐτοῦ καὶ συντάξεως τῶν βιβλίων. ὅθεν καὶ συντακτικὸς ὠνομάσθη διὰ τὸ πεποιηκέναι πολλὰ βι-
βλία. μὴ ἀκούων ὡς ἔοικε τοῦ σολομῶντος λέγοντος. υἱὲ φύλαξαι τοῦ ποιῆσαι βιβλία πολλά.
καὶ μὴ σπεῦδε ἐπὶ στόματί σου. καὶ καρδία σου μὴ ταχυνάτω τοῦ ἐξενεγκεῖν λόγον ἀπὸ προσώ-
που τοῦ θεοῦ. ὁ γὰρ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω. καὶ σὺ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. διὰ τοῦτο ἔστωσαν οἱ λόγοι σου ὀλίγοι.
εἰσὶ γὰρ λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα. καὶ μὴ γίνου δίκαιος πολύ. ἔστι γὰρ δίκαιος
ἀπολλύμενος ἐν δικαιώματι αὐτοῦ. καὶ μὴ σοφίζου περισσά. μήποτε ἀσεβήσῃς. ταῦτα πάντα παρωσάμενος,
ἐσφάλη τοῦ πρέποντος. Ὡρείων ἀποικιῶν ὄντα. Ὡραϊκῶς νεωτερικῶς. ἢ εὐπρεπῶς. ἢ καὶ κατὰ και-
ρόν. ἀριστοφάνης πάλιν τοῦτο. ὦ μειρακίσκη πυνθάνει τί; ὡραϊκῶς. προσπαίζουσ' ἢ τῇ πρεσβυτίδι οἱ λέγοντες
διὰ τὸ τεθρυμμένον τοῦ ὡραϊσμοῦ. καὶ ὡραϊκὴν ἀντὶ τοῦ ἀκμαίαν. ὥρα γὰρ καὶ ἡ ἀκμή, καὶ ὡραῖος ὁ
ἀκμαῖος. κοινὰ δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα. ἀριστοφάνης. εὗρον θ' ὡραϊκὴν ὑλοφόρον, μέσην λα-
βόντα ἄραντα καταβαλόντα, καταγιγαρτίσαι. τουτέστιν ἐν τοῖς γιγάρτοις ἀποδεῖν. ὥριμον. εὔκαι-
ρον. Ὠρεῖνος ὄνομα κύριον. Ὠρίων. θηβαῖος τῆς αἰγύπτου. συναγωγὴν γνωμῶν, ἤγουν ἀνθο-
λόγιον πρὸς εὐδοκίαν τὴν βασιλέως γυναῖκα θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. βιβλία γ'. Ὠρίων ἀλε-
ξανδρεὺς γραμματικός. ἀνθολόγιον. ἀττικῶν λέξεων συναγωγήν. περὶ ἐτυμολογίας. ἐγκώμιον
ἀδριανοῦ τοῦ καίσαρος. Ὡρίως ἐπίρρημα. ὡρίως ἔχουσι θέσεως. κατὰ καιρόν. Ὤριστος ἀν-
τὶ τοῦ ὁ ἄριστος. Ὠρκωμότηκεν. Ὤρκυπτεν. ὑπερέκυπτεν ἐπαιρόμενος. Ὤρκυπτον. ἔβλε-
πον μετεωριζόμενοι. Ὥρμησαν. ὁρμῇ ἐχρήσαντο. οὐκ ᾤχοντο. Ὡρογραφία. Ὡρολό-
γιον. τὸ τὰς ὥρας μετροῦν. Ὡρονομεῖον. Ὦρος. ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. παιδεύσας
ἐν κωνσταντινουπόλει. ἔγραψε περὶ διχρόνων. ὅπως τὰ ἐθνικὰ λεκτέον. λύσεις προτάσεων τῶν ἡ-
ρωδιανοῦ. πίνακα τῶν ἑαυτοῦ. περὶ ἐγκλιτικῶν μορίων. ὀρθογραφίαν κατὰ στοιχεῖον. περὶ τῆς ει διφ-
θόγγου. ὀρθογραφίαν περὶ τῆς αι διφθόγγου. κατὰ φρυνίχου κατὰ στοιχεῖον. ἀνθολόγιον περὶ γνωμῶν.

Ὧρος, ὁ ἐνιαυτός, καὶ ὄνομα κύριον. Ὡρωσκόπος· ἀστὴρ τῆς σκοπεύων τὴν ὥραν καὶ ὡροσκο-
πεῖον. Ὡρωπία χώρα. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐπεθύμησε ῥητορικῆς, καλλίστρατον θεασάμενος τὸν ῥή-
τορα, ὑπὲρ ὠρωπίων λέγοντα. Ὡρωπός, τόπος. ἐκ τοῦ ὧρος ὃ σημαίνει ὄνομα κύριον. καὶ τοῦ ὤψ
ὠπὸς τοῦ σημαίνοντος τὸν ὀφθαλμόν, γίνεται ὡρωπός. ἐν αὐτῷ γὰρ τῷ τόπῳ οἱ τοῦ ὥρου ὦπες ἀπε-
βλήθησαν. Ὤρωρεν· ἀντὶ τοῦ ἤγειρεν, ἐτάραξεν. Ὠρυγή· βοή. ἐκ τοῦ ὠρύω. Ὠρύε-
ται· ὑλακτεῖ. Ὠρυόμην καὶ ὠρυόμενος. καὶ ὠρύω τὸ ὠρύομαι. Ὤρυσσον. καὶ ὁ μετ' ὀλίγον
μέλλων ὀρύξομαι. Ὤρυχα καὶ ὀρώρυχα. ὠρύχειν δὲ καὶ ὠρωρύχειν ὑπερσυντέλικος.
Ὠρχιπέδησας· τῶν ὀρχέων ἧψω αἰσχρῶς. Ὡς· λίαν. Παρμενίδης. θαυμασίως ὡς, δυσκαταπεί-
στον. Σοφοκλῆς. θαυμαστὰ γὰρ τὸ τόξον ὡς ὀλισθάνει. Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι
φέρω. ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐπαγγελλομένων ἀγαθά. Ὡσαννά· δόξαν σημαίνει. καὶ γὰρ ἄλλος εὐαγ-
γελιστὴς λέγει· εἰρήνη τῷ υἱῷ Δαβίδ. καὶ ὁ ἕτερος· δόξα τῷ υἱῷ Δαβίδ. ὥστε τὸ ὡσαννά, δόξαν σημαί-
νει. παραιτοῦσι δὲ σῶσον δή. οὐκ ὀρθῶς. Ὡς ἂν ὑπὲρ τηλικούτων· ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν τούτων. ἀντι-
λαμβανομένης τῆς γυναικὸς καὶ βοώσης ὡς ἂν ὑπὲρ τηλικούτων. Ὡς ἀπόλοιτο· κἂν ἴσαι γέ-
νωνται αἱ ψῆφοι δηλονότι. ὑπερβολικῶς εἴρηται. ὅταν γὰρ ἴσαι αἱ ψῆφοι γένωνται, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος.
Ὤσατο ἑαυτόν, κατέβαλεν ἀπὸ τοῦ ἵππου. Αἰλιανός. οὐ μὴν ἔφθασε ζῶσαι. συναρπασάντων αὐτὸν τῶν
ὑπασπιστῶν, ἢ περιέβαλεν εἰς κίνδυνον ἑαυτόν. Ὡσαύτως· παραπλησίως. ὁμοίως. Ὥστε μοι κριτῇ· ἀντὶ
τοῦ ὥστε ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ. Σοφοκλῆς. ἕτεροι φασὶν ὅτι οὕτως ὡς ἐμοί· παρέλκει τὸ ὥς. ἐμοὶ κριτῇ. Ὡς
δεῖ· ὡς δέον γενέσθαι. Ὡς δή φησιν· ὡς δὴ αὐτοῖς. Ὡς ἐκ τῶν παρόντων ἐξ ἀνάγκης. ἤγουν ὡς ἐπ' εὐθέως.
ἐκ τῶν παρόντων αἵρεσιν ἐκάλουν δόντες θανάτου. ὡς ἐνὶ μάλιστα ἀλυπότατε καὶ κοῦφον τὸ διάδημα, ὅ-
περ οὖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶχε σύμβολον δὴ καὶ μαρτύριον ἀρχῆς περιαψάσα. εἶτα μέντοι τὰ
χήλω περιβάλλει πρὸς τὴν παροῦσαν χρείαν βρόχον ἀποφήνασα. Ὡς ἐνί· ὡς χωρεῖ. ὡς ἔστι. δυσχερῶς
αὐτοῖς ἐπιδιδόντων ὡς ἐνὶ μάλιστα εἰς τὴν χρείαν ταύτην. Ὡς ἐνὶ μάλιστα· ἀντὶ τοῦ λίαν. οἱ δὲ, τὰς
μὲν ἀρχὰς ἐπτοήθησαν ὡς ἐνὶ μάλιστα. μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ στρατηγοῦντος παράγγελμα, πάντες
ἐβοήθουν. καὶ αὖθις. ὅπως κατάγωνταί τε ὡς ἐνὶ ἀσφαλέστατα ἔσονται. Ὡς ἐπίπαν· ὡς ἐπὶ πολύ.
λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ὡς πλήθει. Δίων ὁ συγγραφεὺς πολλαχοῦ κέχρηται τῇ λέξει. καὶ ἐν Ῥωμαϊκῆς
ιζ. πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ὡς πλήθει, τὸ μὲν ἀτυχοῦν θρασύνεσθαι. τὸ δὲ κακοπραγοῦν μετρι-
άζειν. καὶ ἐκ τούτου τὸ μὲν δέους σωφρονεῖν. τὸ δὲ θάρσους ἀκολασταίνειν. ἐπὶ πλέον δ' ἐν ἐκεί-
νῳ τοῦ πεφωρᾶσθαι. καὶ ἐν τοῖς καὶ δεκάτῳ. καίτοι πέφυκεν ὡς πλήθει τὸ μὲν βέβαιον, ἐκ βραδυ-
τῆτος. τὸ δὲ ξύρροπον ἐκ τάχους διανοίας ὑπάρχειν. Ὡς ἔπος εἰπεῖν· τοῦτο σχηματίζεται
παρὰ τοῖς παλαιοῖς. καὶ ὡς εἰπεῖν ἔπος. καὶ ὡς ἔπος φάναι. καὶ ὡς φάναι ἔπος. ἔτι δὲ καὶ διὰ μι-
ᾶς λέξεως ἐκφωνεῖται. οἷον ὡς φάναι. καὶ ὡς εἰπεῖν. σημαίνει δὲ πάντα τὸ αὐτό. Ὡς ἔπος εἰ-
πεῖν ὡς φαίνεται καὶ ἐν λόγῳ εἰπεῖν. ἀλλαχοῦ δὲ λέγει Ἀριστοτέλης, ὡς τύπῳ περιλαβεῖν. τοῦτο δὲ
εἴρηκεν ὅτι μὴ ἔστιν ἀκριβῶς ἀφορίσαντα εἰπεῖν. τὰς μὲν τῶν προθέσεων πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγὴν συν-
τεινούσας, ἠθικάς. τὰς δὲ πρὸς ἀλήθειαν καὶ γνῶσιν, φυσικάς. Ὡς τύπῳ εἰπεῖν· ἀντὶ τοῦ ὡς κοινότερον
καὶ καθόλου εἰπεῖν. Ὡς οὐ πάνυ ἀπορεῖ ἀφικέσθαι· παντελῶς ἀπορῆσαι. Ὡς ἔοικεν· ὡς φαίνεται· ὡς
δεῖ. ὡς γίνεται. Ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ὀξύξους δίκην. Ὡσηέ, ὁ προφήτης. Ὠσθείς· καὶ ὤ-
σθην. Ὡς καλὸν ὦ Πόσειδον τὸ σίφος αὐτοῦ, καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μάζα καὶ παν-
δαισία. ὅταν γὰρ εἰς κοινὸν ἑστιῶνται ἕκαστος φέροντες ἑαυτῷ δεῖπνον, πυκνὰ πάντα φαίνεται.
πῇ μὲν τὰ πρὸς φαγεῖν φερόντων, πῇ δὲ αὐτῶν ἑστιωμένων. Ὠσμένῳ· ὠθησμένῳ. πεσόντι. Ὡς
ἐκ παρκέσοι τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν. περὶ τοῦ Τεύκρου. ὡς οὐκ ἐπαρκέσει ἑαυτῷ μὴ
λιθόλευστος γενέσθαι. ὡς οὐ κωλύσει ἑαυτὸν καταλιθωθῆναι. Ὡς οὐ χύτρας παρέχων· ἀλλ' ἀτιμω-
ρούμενος. ὥσπερ παροιμία. ὁ στίχος δέ ἐστι Χαιρήμονος ἐκ Θερσίτου. Ὥσπερ κίχλην διε-
λεῖν. παροιμία ἐπὶ τῶν σφόδρα εὐτελῶν. Ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες ὦ σκοροδοπαν-
δοκευτριαρτοπώλιδες. οὐκ ἐξελήσετε. οὐ παιήσετε. οὐκ ἀράξετε. οὐ λοιδορήσετε. οὐκ ἀναισχυντήσετε, παύ-
σασθ'. ἐπαναχωρεῖτε. μὴ σκυλεύετε. ὦ σπερμαγόραι. καὶ τὰ ἑξῆς. ὧδε γὰρ ἐπώλουν. καὶ λάχανα καὶ ὄσ-

ρεια. Ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρόμενοι. ἔθος ἦν τοῦτο. φασὶ γὰρ τοὺς νικῶντας τῶν ἀθλητῶν,
ἆθλα μὲν μὴ λαμβάνειν. περιϊόντας δὲ ὅ,τι τις βούλεται. Ὡς Πυθώδ᾽ ἰέναι βουλόμενοι Βοιωτοὺς
δίοδον αἰτούμεθα. φασὶ μεταξὺ τῆς Πυθοῦς καὶ τῆς Ἀττικῆς εἶναι τὴν Βοιωτίαν. καὶ οὐχ οἷόν τε εἶναι
Ἀθηναίους εἰς Πυθὼ ἀπελθεῖν εἰ μὴ παρέλθωσι Βοιωτίαν. ὅταν δὲ καὶ στράτευμα διάγῃ, δίοδον ἤ-
τουν. τοῦτο οὖν φησὶν Ἀριστοφάνης. ὥσπερ ἡμεῖς δίοδον αἰτούμενοι Βοιωτοὺς, οὕτως ὅταν θύσωσιν οἱ ἄν-
θρωποι τοῖς θεοῖς, ἢν μὴ φέρωσι φόρον ἡμῖν οἱ θεοὶ διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους
τῶν μηρίων τὴν κνῖσσαν οὐ διαφρήσετε. ἀντὶ τοῦ οὐ διαφορήσετε. οὐ διαπέμψεσθε. Ὥστ᾽ ἔγωγε μὲν
ἠλέησα κἀρμοξάμην ἰδὼν ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ᾽ ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον. ἀντὶ τοῦ ἔκλαυσα.
ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. παρέπεται δὲ τοῖς δακρύουσιν ἀπομάττεσθαι. τοξότου δὲ, ὑπηρέτου δημοσίου
ἀπὸ Σκυθῶν καλουμένου. Ὦσσα. ὄνομα πόλεως. Ὠστανοί. ἐθνικόν. Ὡς τὴν ἐν Ἄργει ἀ-
σπίδα καθελών. ἐπὶ τῶν μεγαλοφρόνων. οἱ μὲν, ἱερὰν φασὶν ἐν Ἄργει εἶναι ἀσπίδα καλουμένην ὀ-
χυρὰν καὶ δυσκάθεκτον. οἱ δὲ, λόχον φασὶν εἶναι ἐν Ἄργει τῶν πάνυ ἀκμαζόντων νεανίσκων. ὃν ἀ-
σπίδα καλεῖσθαι. Ὤστια. Ἄγκος Μάρκιος βασιλεὺς Ῥωμαίων πρὸς τοῖς λοιποῖς, καὶ πρὸς ταῖς
ἐκβολαῖς τοῦ Τιβέριδος ποταμοῦ, ἐτείχισε τόπον. καὶ ἐπ᾽ αὐτῆς τῆς ῥαχίας ἀνίστησι πόλιν. ἣν
ὤστιαν ἀπὸ τῆς θέσεως προσηγόρευσεν. ὡσὰν εἴποιεν ἕλληνες θύραν. ἐν καὶ δεικτέ που σημείοις ἀ-
φεστῶσαν τῆς Ῥώμης. εἴρηται δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ ὠστιάριος παρὰ τὸ ὠθεῖν. ὄστια δὲ ἡ θύρα πα-
ρὰ Ῥωμαίοις διὰ τοῦ ο μικροῦ. ὅθεν καὶ ὀστιάριος δ᾽ ἐξ αὐτῆς τὸ ἀξίωμα διὰ τοῦ ο μικροῦ. μὴ ἑλληνικῶς ἢ
ἐτυμολογείσθω. Ὤστια. οἱ Ῥωμαῖοι ὤστια τὰς θύρας φασίν. κατὰ ἑλληνικὴν δὲ ἐτυμολογίαν
γραφόμενον διὰ τοῦ ω μεγάλου, παρὰ τὸ ἐξωθεῖν τὸν εἰσερχόμενον. ἔνθεν καὶ ὠστιάριος ὁ κρατῶν τὰς
θύρας, καὶ ὠθίζων τοὺς εἰσιέναι βουλομένους. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν οὕ-
νεκ᾽ ὠστιζόμεθ᾽ ἑκάστοτ᾽ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσιν. οἱ δ᾽ ὠστιοῦνται πῶς δοκεῖς περὶ τοῦ πρώτου
ξύλου. ἀντὶ τοῦ διωθήσονται περὶ τῆς προεδρείας. ὡς ξυλίνων οὐσῶν τῶν καθεδρῶν. ὅτι δὲ καὶ
ἐκ λίθων. παντί που δῆλον. ἀπὸ ἐνεστῶτος δὲ γίνεται τοῦ ὠστίζω. ὁ δὲ λόγος ὡς πρός τινα ἐστὶ λεγό-
μενος. καὶ ὁ μηκροσφαίης κάκημμίτας καὶ ἀτειρέας. καὶ ἔνθου καὶ βρίζοντα ἴδοις. Ὠστιζομέ-
νη. στενοχωρουμένη. Ὠστικῶς. τὸ μετὰ βίας καὶ ὠθισμοῦ. μὴ δὲ ὠστικῶς καὶ μετὰ βίας πρὸς θάνατον
ἔχειν. Ὡς τὸ εἰκός. ἦτε παιδεύοντα ἱερῷ λόγῳ ἤγαγε πατὴρ ὡς τὸ εἰκός. διαφορὰ δὲ σημαίνει.
περίπου. ἀκόλουθον. εὔλογον. καὶ ἀντὶ τοῦ τάχα. Ὡς τύπῳ εἰπεῖν. ἀντὶ τοῦ ὡς κοινότερον καὶ καθό-
λου εἰπεῖν. Ὡς οἷόν τε. ὡς δυνατόν. Ὡς φασὶν ἡ πληθύς. παρὰ Ὁμήρῳ. πρὸς τὸ νοητὸν ἀπήντησε.
πρὸς ἔννοιαν ἔχοντι πλήθους ὀνόματι, πληθυντικὸν ῥῆμα συνέταξε. καὶ ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος. Ὡς
σφόδρα. οἷον θαυμαστῶς καὶ ὑπερφυῶς. Ὤσφροντο. ὠσφραίνοντο. ἀντὶ τοῦ ᾐσθάνοντο. διὰ οἴνου γὰρ εἰ-
σὶν αἱ σπονδαί. δι᾽ αἰσθήσεως δὲ ἡ αἴσθησις τῇ ἀναφορᾷ τοῦ οἴνου. Ὠσχοφόρια, σκιράδες Ἀθηναίων
ἑορτή. ὦσχαι δὲ καὶ ὄσχαι, τὰ μετὰ τῶν βοτρύων κλήματα. Ὠσχοφόρος. δύο ἦσαν τῶν γένει καὶ
πλούτῳ προεχόντων. οἱ δὲ ὡς χοὶ κλῆμα ἐστὶ βότρυας ἐξηρτημένους ἔχον. ταύτην δὲ ἔνιοι ὀρεσχάδα κα-
λοῦσιν. Ὦτα κατεαγότα. ἤδη τὸ ἐν ἴσοις τῶν τὰ ὦτα κατεαγότων καὶ διεφθαρμένων τὰς διανοίας,
εἰς κωμῳδίαν ἐτράπη καὶ γέλωτα πλὴν τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα. Δαμάσκιος φησὶ διὰ
τὸ τινὰς ἐκφερομυθεῖν τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα. Ὠτακουστεῖν. γυμνικῶς τὰ κρύφια μαν-
θάνειν ἐθέλειν διά τινων. καὶ ὠτακουστής. Ὦ τᾶν ὦ οὗτος. ὦ φίλε. ὦ τάλαν. καὶ ὦ μέλε. ταῦτα
παρὰ τοῖς νεωτέροις ἐπὶ μόνων λέγεται γυναικῶν. παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπ᾽ ἀνδρῶν. πολ-
λάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλήθους φασὶ τὸ ὦ τᾶν. ὡς παρὰ Κτησιφῶντι. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὴν πρώτην συλλα-
βὴν περισπῶσι. τὴν δὲ δευτέραν βραχύνουσι. καὶ βέλτιον. ἀδύνατον γὰρ ἀρεθῆναι μίαν λέξιν
δύο ἔχουσαν περισπωμένας. Δίδυμος δὲ τὸ πλῆρες εἶναι φησὶν ὦ ἔταν, ἀγνοῶν ὡς ἄρα τοῦ ἔτης
κλητικὴ ἐστὶν ἔτα. καὶ δωρικῶς ἔταν. Ἀριστοφάνης. τοῦτο μὲν ἔασον ὦ τᾶν. οὗτοι γάρ ἐστι περίπατος
κάλλιστα περί τούτου. τὰ περὶ δημοκρατίας καὶ ἰσότητος φησὶν ἔασον. ἐμὸν δέ ἐστι μᾶλλον ἐμ-
πειρατῆσαι περὶ τούτου. ἐσοῦν. Ὦ τᾶν. οὐ πρὸς ἕνα μόνον τὸ ὦ τᾶν. ἀλλὰ καὶ πρὸς δύο. Ἀριστο-
φάνης Πλούτῳ. ὦ τᾶν ἀπαλλάχθητον ἀπ᾽ ἐμοῦ. καὶ Κρατῖνος. ἆρα πεῖ ὦ τᾶν ἐθελήσετον. Ὠτειλή.

τραῦμα. Ὤ, τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔξεστι φυσῆσαι. Τίμαιος ἐν λ΄ καὶ ι΄ ἱστοριῶν, ὡς οἱ περὶ Δημοκλείδην καὶ τὰ Δημοχάρους εἶπον, ὅτι μόνῳ αὐτῷ πάντων Ἀθηναίων οὐκ ἔξεστι τὸ ἱερὸν πῦρ φυσῆσαι· ὡς μὴ καθαρεύοντι τοῖς ἀνωμέρεσιν. δδύεις δὲ ἐν τῇ ἱπυθέαν κατὰ Δημοσθένους τὸ ὅμοιον εἰπεῖν.

Ὠτόεις· ὁ ἔχων ὦτα. καὶ κλίνεται ὠτόεντος καὶ ὠτίον. Ὠτοκάταξις· τὰ ὦτα τεθλασμένος ἐν παλαίστρᾳ. Ὠτοθλαδίας· ὠτοθλαδίας τε καὶ ἐμπυϊκῶν, ὥς φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος. Ὦτος· ὄρνεον· ὅπερ ἐπαιρόμενον καὶ αὐτορχούμενον ὥσπερ ὁ νυκτικόραξ ἁλίσκεται. διόπερ καὶ τοὺς χαύνους καὶ κενοδόξους, οὕτω καλοῦσιν. Ὠυτός· ὁ αὐτός. Ὤφελον· ἀντικλητικόν ἐστι καὶ ὤφελον. ὄφελε πρότερον αἰθέρα δύναι μέγαν ἢ τὸν πολύκοινον Ἅδην κεῖνος ἀνήρ. ὃς στυγερὸν ἔδειξεν ὅπλων Ἕλλησι κοινὸν Ἄρη. τουτέστιν ὤφελε πρότερον ἀφανὴς γενέσθαι ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ ὁ πρῶτος εἰσενεγκὼν εἰς Ἕλληνας πολεμιστήρια ὅπλα. Ὠφελείας· χρείας. τὴν διαρπαγὴν τῶν λαφύρων. ὁ δὲ Πόπλιος εἰσελθὼν εἰς πόλιν, ἐκέλευσε κτείνειν ἅπαντα τὸν παρατυχόντα. καὶ μηδενὸς φείδεσθαι μηδὲ πρὸς τὰς ὠφελείας ὁρμᾶν, μέχρις ἂν ἀποδοθῇ τὸ σύνθημα. ἐν δὲ ἐπιγράμματι, διὰ τοῦ ι. ὧδε νέμοις κέρδος ὠφελίην. διὰ τὸ μέτρον. Ὠφέλιμον πρᾶγμα ὅτι τοιοῦτον. ὥστε ἀλόγως αὐτὸ αἱρεῖσθαι πρὸς αὔξησιν καὶ πρὸς θήκην. ὀφέλλω γὰρ τὸ αὐξάνω. Ξενοφῶν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ὠφέλιμον ἔλεγον, κατεσφάγησαν.

Ὠφελιμώτερος. Ὠφελίων κωμικός. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Ἀθήναιος ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν. φησὶ δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ εἶναι ταῦτα· Δευκαλίωνα. Κάλλαισχρον. Κένταυρον. Σατύρους. Μούσας. Μονοτρόπους. Ὠφελῶ αἰτιατικῇ. Ὦφειν, ἀντὶ τοῦ εἶδον. ὄφιν ὤφειν ὀδόντα. Ὦ φήμερε· ὦ ἄνθρωπε. οὕτω προσάγει λέγοντα Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις τὸν Σωκράτην πρὸς Στρεψιάδην. ἤγουν ὦ θνητέ, ὦ ἄνθρωπε. ὦ τὰ ἐφήμερα φρονῶν. τοῦτο δὲ λέγει. ὡς αὐτὸς λοιπὸν τὰ τῶν θεῶν φρονῶν καὶ ὑπερφρονῶν τὰ τῶν ἀνθρώπων διὰ τὸ φροντίζειν περὶ μετεώρων. ἢ ὅτι ἐλέγετο ὁ Σωκράτης Σειληνῷ προσεμφερὴς εἶναι. σιμός τε γὰρ καὶ φαλακρὸς ἦν. περιέθηκεν οὖν αὐτῷ φωνὴν τὴν περὶ τοῦ παρὰ Πινδάρῳ Σειληνοῦ. ὁ γάρ τοι Πίνδαρος διαλεγόμενον παράγων τὸν Σειληνὸν τῷ Ὀλύμπῳ, τοιούτους αὐτῷ περιέθηκε λόγους. ὦ τάλας ἐφήμερε νήπιε. βάζεις χρήματά μοι κομπέων. ἅμα γὰρ ὡς ὑπερφανοῦντος λοιπὸν τοῦ Σωκράτους ταῦτα καὶ ἐν θεοῖς ὄντος αὐτοῦ διότι μετεωρολέσχης ἦν. οὕτω τὸ ἐφήμερε παρεισάγει αὐτὸν λέγοντα. Ὠφθείς· ὀνομασθείς. ὀφθεὶς ἡμῖν καὶ διόφθου. Ὠφθαλμισμένους· ὀφθαλμισμένους ἄνθραξι καὶ ἠλέκτρῳ εἶχον τοὺς πόδας αἱ κλῖναι τῶν ἀρχαίων. Ὦφθον· ἀντὶ τοῦ ὤφθησαν. Ὠφθόρε· ὦ ὄλεθρε. ἄπαγε ἐς μακαρίαν ἐκποδὼν ὦ φθόρε. Ὤφλησα· ἐχρεώστησα. Ὤφελες κακοῖσι τοῖς ἐμοῖσιν ἥκειν. καὶ τὸν φίλον ἀπόδειξον. δεομένῳ τῆς σῆς δεξιᾶς. γενοῦ τὴν τελευταίαν χρείαν Μιθριδάτης ἄλλος ἐμοί. ταῦτά φησι Μιθριδάτης πιὼν φάρμακον καὶ δυσθανατῶν. Ὤχετο ἀπιών· ἐπορεύετο. ὁ δὲ τὴν Πελοπόννησον καταλιπών, εἰς Αἰτωλίαν ὤχετο ἀπιών. Ὤχετο ἀπιών· ἐπαπειλούμενος δὲ πάλιν ἐπανήξειν, ὤχετο ἀπιών. ἀντὶ τοῦ εἰς τοὐπίσω ἀπεχώρησε. συνήθης ὁ πλεονασμὸς τοῖς Ἀττικοῖς.

Ὦχος· φιλόσοφος παρὰ Φοίνιξι. Ζάμολξις παρὰ Θρᾳξίν, Ἄτλας παρὰ Λίβυσιν. Ὦχος ὁ νομακύειον. ὦχος τὸν Ἆπιν ἀποκτείνας, ἐβούλετο αὐτὸν τοῖς μαγείροις παραβαλεῖν. ἵνα αὐτὸν κρεουργήσωσι καὶ παρασκευάσωσιν ἐπὶ δεῖπνον. Ὠχοῦ· καὶ τὰ λικηροῦ σῶς περὶ προκείμενον μονοστεφανῶσαι οὐδὲ πιθεῖσα λήκυθον. εἰώθασι γὰρ ἐπὶ τῶν νεκρῶν τοῦτο ποιεῖν. Ὤχρωμα.

Ὠχραίνεται. Ὠχριῶσα οὐ παρὰ τὸ φοβουμένη τὸ ὠχριῶσα. ἀντὶ τοῦ ἀσθενοῦσα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νοσούντων. οὕτω γὰρ εἶπεν ἡ πόλις ὠχριῶσα καὶ φόβῳ καθημένη. Ὦχρος· ὠχρίασις. ἐν ἐπιγράμματι. ὡς εἶδον Μελίτην, ὦχρος μέλαν. Ὤψ ὠπός τὸ πρόσωπον διὰ τοῦ ω μεγάλου. ὄψ ὀπὸς ἡ φωνή, διὰ τοῦ ο μικροῦ. Ὦψα· ἀντὶ τοῦ εἶδον. Ὠψίκασιν· ἐβράδυναν. ὀψίζω τὸ θέμα. Ὠψίσθη· ὀψὲ καὶ βραδέως ἦλθε. νυκτὶ κατεσχέθη. ὁ δὲ, ὠψίσθη ποτὲ ἄκων. καὶ κατέμεινεν ἐν τῷ Πειραιεῖ. Αἰλιανός φησιν ἐν τῷ περὶ θείων ἐναργειῶν. Ὠψοπόνος· ὁ περὶ τὰ ὄψα ἀσχολούμενος. ὁ μάγειρος. ὠψοπόνος συνθὴρ. ὃ μὴ ταῦτα σύμβολα τέχνης θήκατο δουλοσύνας ἄχθος ἀπωσάμενος. Ὠψωνηκότες· ὀψωνήσαντες.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ω ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ἈΡΧῊ ΤΟΥ͂ Π΄ ΣΤΟΙΧΕΙ͂ΟΥ

Παγανοί· ἀστράτευτοι. συνέθεντο δὲ γυναῖκά τε καὶ οἱ ἐν στρατείᾳ καὶ παγανοί. Παγασαί, δῆμος Θεσσαλίας ἐν Φιλιππικοῖς. ἐπίνειόν ἐστι Φεραίων. Πάγας· δίκτυα, παγίδας. καὶ τοῦτο δήπου τὸ τοῦ Αἰσχύλου· τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς ποδὶ πεσών. καὶ ἐνσχεθεὶς ταῖς πάγαις ἃς ἄλλοις ὕφηνε, τὰ ἐκ τοῦ νόμου δικαίως ἔπαθε. τεύχων ὥς ἑτέρῳ τις ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει. Παγασαὶ πόλις. Παγασιτικὸς κόλπος. Πάγγαιον ὄνομα ὄρους. Παγῆναι· πηγῆναι. Παγίδι. Παγκάλης· πάνυ καλῆς. πάγκαλος δέ. Παγκρατιασταῖς· ἀθληταῖς πύκταις· ταῖς χερσὶ καὶ ποσὶ πυκτομαχοῦσιν. Παγκράτιον· πυγμὴ, ἀγὼν, πάλη, ἄθλησις. Παγκράτιος σοφιστὴς, εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην ὑπόμνημα. Παγκράτιος· τούτου φέρονται ὀψαρτυτικὰ καθ' ἑκάστην βοτάνην. ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν χρόνων Λέοντος τοῦ πρεσβύτου καὶ ἕως Ζήνωνος. Παγκοίνου λίμνης· τοῦ ᾅδου. ἀλλ' οὔτοι τόν γ' ἐξ ἀΐδου παγκοίνου λίμνης ἀνστήσεις οὔτε γόοις οὔτε λιταῖσι. πάγκοινον· εἰς ἣν ἅπαντας ἀφικέσθαι δεῖ. ὁ δὲ νοῦς· οὔτε ὀδυρομένη, οὔτε παρακαλοῦσα τοὺς θεοὺς, τοῦτον ἀναστήσεις. Ὁμηρικῶς· οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο. καὶ Αἰσχύλος· μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ. οὐ δέχεται λυπηρᾶς μέρος ἐλπίδος. Πάγον ἀντὶ τείχους· ἐν ὄρει τε τειχισμένον. Πάγοι· αἱ ἐξοχαὶ τῶν ὀρῶν καὶ τῶν πετρῶν. αὔλια καὶ νυμφῶν ἱερὸς πάγος αἰθυίῃ τ' ἐπέβη πιδακώδης. ἡ ὕδασι γειτνεύουσα πίτυς. Παγχεῖτις· ὄνομα χώρας. Πάγχυ· παντελῶς. Πάδος· ὄνομα ποταμοῦ τοῦ παρ' Ἕλλησιν Ἠριδανοῦ ὀνομαζομένου. Πάθας· πάθη, ξυμφοράς. ὁ δὲ, ἐπεί τε τήν τε ἀποστέρησιν τῶν χρημάτων καὶ τὴν καταδίκην. καὶ μέντοι καὶ τὰς προτέρας αὐτοῦ τὰς ἀδίκους πάθας. πάθας θηλυκῶς. Σοφοκλῆς· καὶ τὰς μὲν ἔνδον οὐκ ἔχω φράζειν πάθας. Πάθαι· αἱ συμφοραί. οἱ δὲ πόνοι. στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χὠ χρόνος ξυνὼν μακρὸς διδάσκει. καὶ τὸ γενναῖον τρίτον. στέργειν τὰ δυστυχήματα, ὁ πολὺς ἐποίησε χρόνος. καὶ τὸ τῶν συμφορῶν ἐποίησε πλῆθος. καὶ τὸ τῆς ἀνδρείας πλεονέκτημα. Πάθη· ἡ κάκωσις. ἀκόλουθον φησί. πάθην ἐπηρτημένην ὁρῶντα, ἣν λαθεῖν ἀδύνατον. καὶ αὖθις· καὶ ἄλλας μυρίας ἐπιτιμίαν δίκης ἀμελουμένης ἀκόλουθα πάθας. Πάθη· θηλυκὸν τὸ πάθος. οἷαι γὰρ αἱ πάθαι τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν θέαν, τοιαύτας καὶ τὰς ἀποφάσεις εἶναι ἀνάγκη. Πάθη δύο· πόνος καὶ ἡδονή. καὶ ἡ μὲν ἡδονή, λεία κίνησις. ὁ δὲ πόνος, τραχεῖα κίνησις. καὶ ἡ μὲν ἡδονή, εὐδοκητὴ πᾶσι ζώοις. ὁ δὲ πόνος ἀποκρουστικός. Παθηζίτης ὄνομα κύριον. Πάθος· λέξεως ὁμωνυμία. ὡς κυρίων μεταφορά. ὡς τιθηνὸς ἡ γῆ. κατάχρησις ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἀσάφεια. Πάθος· ὅτι τὸ τοῦ πάθους ὄνομα διχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τὸ εἰς φθορὰν ἄγον ἢ εἰς τελείωσιν. λέγεται γὰρ πάσχειν τὸ ξύλον ὑπὸ τοῦ πυρὸς, ὡς εἰς φθορὰν ἀγόμενον. λέγεται πάσχειν καὶ τὰς αἰσθήσεις ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν. ἀντὶ τοῦ τελειοῦσθαι καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν ἄγεσθαι. ὅτι ἐκ τῶν παθῶν τοῦ σώματος διαβαίνει τι πρὸς τὴν ψυχήν, ἀλγοῦντι γὰρ συναλγεῖ. καὶ εὐθυμοῦντι συνήδεται. καὶ ἐμποδίζει αὐτῇ τὸ σῶμα τοίως ἢ τοίως διακείμενον, οὐδεὶς ἀγνοεῖ. ὅπερ οὐκ ἂν ἐγένετο εἰ μὴ διέβαινεν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ σχέσεως συμπάθειά τις ἐπὶ τὴν ψυχὴν οὕτως, ὡς τῆς κοιλίας τοῦ ἐγκεφάλου τῆς ὄπισθεν παθούσης, τὸ μνημονευτικὸν πάσχειν. Περὶ παθῶν. τῆς ψυχῆς μέρη τὰ πέντε αἰσθητήρια. καὶ τὸ φωνητικὸν μόριον. καὶ τὸ διανοητικόν. ὅπερ ἐστὶν ἡ διάνοια. ἐκ δὲ τῶν ψευδῶν ἐπιγίνεσθαι τὴν διαστροφὴν ἐπὶ τὴν διάνοιαν. ἀφ' ἧς πολλὰ πάθη βλαστάνειν, καὶ ἀκαταστασίας αἴτια. ἔστι δὲ αὐτὸ τὸ πάθος, ἡ ἄλογος καὶ παρὰ φύσιν ψυχῆς κίνησις, ἢ ὁρμὴ πλεονάζουσα. τῶν παθῶν τὰ ἀνωτάτω γένη τέσσαρα. λύπη. φόβος. ἐπιθυμία. ἡδονή. δοκεῖ δὲ τὰ πάθη κρίσεις εἶναι. ἥ τε γὰρ φιλαργυρία, ὑπόληψίς ἐστι τοῦ τὸ ἀργύριον καλὸν εἶναι. καὶ ἡ μέθη δὲ καὶ ἡ ἀκολασία ὁμοίως. καὶ τὰ ἄλλα. καὶ τὴν μὲν εἶναι συστολὴν ἄλογον. εἴδη δὲ αὐτῆς, ἔλεος. φθόνος. ζηλοτυπία. ἄχθος. ἐνόχλησις. ἀνία. ὀδύνη. σύγχυσις. ἔλεον μὲν ὡς ἐπὶ ἀναξίως κακοπαθοῦντι. φθόνον δὲ, λύπην ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς. ζῆλον δὲ, λύπην ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι ὧν καὶ αὐτὸς ἔχει. ἄχθος, λύπην βαρύνουσαν. ἐνόχλησιν, λύπην στενοχωροῦσαν καὶ δυσχωρίαν παρασκευάζουσαν. ἄνοιαν.

λύπην ἐκ διαλογισμῶν μὲν οὖσαν ἢ ἐπιτεινομένην λύπην ἐπὶ πόνον. σύγχυσιν, λύπην ἄλογον ἀποκλείουσαν καὶ κωλύουσαν τὰ παρόντα συνορᾶν. ἡ ἀθανασία, τῆς ζωῆς πάθος ἐστὶν ἢ σύμπτωμά τι. ὅτι δὲ πάθος ἢ σύμπτωμά τι ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς, δειχθήσεται ἐπὶ ὑποθέσει τῇ ἐκ θνητοῦ ἀθάνατον γίγνεσθαι. οὐ γὰρ μεταλήψει ἄλλης ζωῆς ἀθάνατον ἔσται τὸ θνητὸν ἀλλ' ὡς συμπτώματί τινι καὶ πάθει. ἡ γὰρ αὐτὴ ζωὴ παθοῦσα, ἀθανασία ἐστίν. εἰ δὲ πάθους αἰτία ἡ ζωὴ ἀθανασία γίνεται, καὶ ἂν πάθος ἡ ζωὴ τῆς ἀθανασίας εἴη. οὐ τὸ τοῦ πάθους τοῦ ἰδίου τὸ πεπονθὸς οὐκ ἔστι γένος, σύμπτωμα τι γὰρ καὶ συμβεβηκὸς τὸ πάθος τοῦ πεπονθότος ἀλλ' οὐκ εἶδος, οὐδ' ἂν τῆς ἀθανασίας γένος εἴη ἡ ζωή. οὐδὲ γὰρ γλυκύτητος τὸ σῶμα γένος. οὐδὲ ἡδονῆς ἢ λύπης ἡ ψυχή. Πάθωμεν. αὐθυπότακτον. Πάκατος ὁ μινούκιος χρηματίσας καὶ εἰρηναῖος ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, περὶ τῆς ἀλεξανδρέων διαλέκτου. ἢ περὶ ἑλληνισμοῦ, βιβλία ζ'. ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον περὶ ἀττικῆς συνηθείας τῆς ἐν λέξει καὶ προσωδίας, βιβλία ϛ'. ἔστι δὲ καὶ στοιχεῖον. περὶ ἰδιωμάτων τῆς ἀττικῆς καὶ τῆς δωρίδος διαλέκτου. περὶ ἀττικισμοῦ. καὶ ἄλλα πολλά. Πάκορος ὄνομα κύριον. τήν τε τοῦ κράσσου καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν φθορὰν, ἀντίρροπον ἡγεῖσθαι τὴν πακόρου καὶ τῆς ξὺν αὐτῷ δυνάμεως ἀπώλειαν. Πακτοῦν. κλείειν. ἀσφαλίζεσθαι. μοχλοῦσι δὲ τὰ προπύλαια πακτοῦν, ἀριστοφάνης λυσιστράτῃ. Πακτωλὸς ὄνομα ποταμοῦ. Πακτύη, ὄνομα πόλεως. καὶ πακτυϊκή. Παλλάδιον. τοῦτο ἦν ζώδιον μικρὸν ξύλινον. ὃ ἔλεγον εἶναι τετελεσμένον. φυλάττον τὴν βασιλείαν τῆς τροίας. ἐδόθη δὲ τρωῒ τῷ βασιλεῖ κτίζοντι τὴν πόλιν, ὑπὸ ἀσίου τινὸς φιλοσόφου καὶ τελεστοῦ. διὸ δὴ εἰς τιμὴν ἀσίου τὴν ὑπ' αὐτοῦ βασιλευομένην χώραν, πρότερον ἤπειρον λεγομένην, ἀσίαν ἐκάλεσεν. οἱ δὲ ποιητικῶς γράψαντες, ἐκ τοῦ ἀέρος εἶπον τὸ παλλάδιον τοῦτο κατενεχθῆναι τῷ τρωῒ βασιλεύοντι φρυγῶν. τοῦτο διομήδης καὶ ὀδυσσεὺς ὅτε τὴν πρεσβείαν ἐποιήσαντο πρὸς πρίαμον, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσύλησαν. προδεδωκυίας αὐτὸ θεανοῦς τῆς τοῦ ἀντήνορος γυναικὸς, ἱερείας τυγχανούσης καὶ φυλαττούσης αὐτό. ᾖσαν γὰρ καὶ ἀπὸ χρησμοῦ ἀντήνορος μαθόντες, ὅτι ἕως οὗ μένει τὸ παλλάδιον ἐν τῇ τροίᾳ, ἀσάλευτος ἔσται ἡ βασιλεία τῶν φρυγῶν. πολλὴ τοίνυν μεταξὺ αἴαντος καὶ ὀδυσσέως ἐκινήθη ἔρις, τίς τοῦτο εἰς τὴν ἰδίαν ἀπενέγκοι πατρίδα. δικαζόντων αὐτοῖς τῶν ἄλλων βασιλέων καὶ προμάχων. πολλῶν τοίνυν μεταξὺ λόγων κινηθέντων, καὶ γενομένης ὀψίας ἔδοξεν αὐτοῖς παραθέσθαι τὸ βρέτας διομήδει, μέχρις ἂν γένηται πρωΐ. καὶ τούτου γενομένου, διὰ τῆς νυκτὸς εὑρέθη ὁ αἴας ἐσφαγμένος ἀδήλως. ὑπενόουν δὲ δολοφονῆσαι αὐτὸν τὸν ὀδυσσέα. καὶ φιλονεικήσαντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπέπλευσαν. Παλλάδιος παλλαδίου. μεθωναῖος σοφιστής. γέγονε δὲ ἐπὶ κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. περὶ τῶν παρὰ ῥωμαίοις ἑορτῶν. διαλέξεις. λόγους διαφόρους. ὀλυμπιακόν, πανηγυρικόν. διονυσιακόν. Παλλαδίων χρυσουμένων. ἐν ταῖς πρώραις τῶν τριήρων οἱ ἀθηναῖοι ἀγάλματά τινα ξύλινα τῇ ἀθηνᾷ καθίδρυον. ὧν ἐπεμελοῦντο μέλλοντες πλεῖν. Παλάθαι, μάζαι σύκων. καὶ παλαθίων τῶν πεπατημένων ἰσχάδων. παλάθαι δὲ καὶ εἶδος βοτάνης. Παλάθαι. καὶ τὰ ἐκ τρυγὸς πλάσματα. ἢ ἡ ἐπάλληλος θέσις τῶν σύκων. Παλλακή. καὶ παλλακίς. Παλάμαι αἱ τέχναι. αἱ χεῖρες. ὦ παλάμαι θνητῶν ὢ δύστηνα γένη βροτῶν. οἷσι μὴ μέτριος αἰών. οὕτως καὶ ἑξῆς. Παλαμᾶσθαι. τεχνάζεσθαι καὶ παλαμάσθω. πρὸς ταῦθ' ὅ τι χρὴ καὶ παλαμάσθω. καὶ πάν' ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω. τὸ γὰρ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον. ξύμμαχον ἔσται. καὶ οὐ μή ποθ' ἁλώσεται πράσσων. καὶ αὖθις. ὁ πρία παλαμᾶται. ἀντὶ τοῦ τεχνάζεται. καὶ ἀπάλαμος καὶ παρ' ὁμήρῳ ὁ ἄτεχνος. Παλάμη τέχνη ἢ ῥόπαλον. ἐλέγετο φρονῶς ἐδόκει ἔχειν παλάμην, τῇ ἐλπίζοι τῶν βασιλέως συμμάχων ἀποστήσειν τοὺς ἀρίστους. παλάμῃ οὖν τῇ ἀρχῇ. Παλαμήδειος λόγος. ὁ τοῦ παλαμήδου. Παλαμήδης. ἐλεατικὸς γραμματικὸς κωμικὴν καὶ τραγικὴν λέξιν. ὀνοματολόγον. ὑπόμνημα εἰς πίνδαρον τὸν ποιητήν. Παλαμήδης ναυπλίου καὶ κλιμένης. ἀργεῖος. ἐποποιός. ἦν δὲ οὗτος ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως ἀγαμέμνονος πρὸς μητρός. ἔσχε δὲ εὐφυῶς πρὸς τὴν φιλοσοφίαν καὶ ποιητικὴν καὶ εὑρετής ἐστι γενέσθαι ζ' στοιχείων καὶ τοῦ π καὶ τοῦ φ, καὶ τοῦ χ. ψήφων τε καὶ πεσσῶν καὶ κύβων καὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ ἠφανίσθη ὑπὸ τῶν ἀγαμέμνονος ἀπογόνων διὰ βασκανίαν. ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιη

σασθαι. ἠφανίσθη δὲ τὰ Παλαμήδους ποιήματα διὰ βασκανίαν ὑπὸ Ὁμήρου. ἀπέχεται δὲ τῷ με-
γίστων ἀνδρῶν ὁ φθόνος. ὡς εἴθε μὴ παρεισέδυ τῷ βίῳ. ἢ παρεὶς δὺς μή μου περιέσοιτο. ἐρρέτω δὲ
καὶ ἀπίτω. ὅσα γὰρ δέδηγμαι τὴν καρδίαν καὶ οἷα δέδοικα μακρῷ χρόνῳ. ἀλλ' εἴη μοιρίος πα-
νυπάρκιος. ὄμμα βάλλει δὲ μὴ ποτ' ἐφημέραις ἐλπίσι βασκανίη φησί τις τῶν παλαιῶν.

Παλαμήδης. οἶδα δ' ἐγὼ καὶ δὴ πρότερον ἐν τῷ Παλαμήδους, ὡς ἐκεῖνος τὰς πλάτας εἰ ψω
γράφων, ὡς παροίαξ τῷ Ναυπλίῳ γράφει τῷ περὶ τὸν Παλαμήδην ἐν διαφόροις πλάταις. καὶ εἰ
πέσει εἰς θάλασσαν, ὥστε μιᾷ γέ τινι ναυπλίῳ προσπεσεῖν. πόθεν οὖν ἥκειν τό μοι πλάται τὰ δί-
πτα γράμματα. ἀντὶ πλατῶν γράφων διαρρείποιμι. βέλτιον πολὺ ξύλον γέ τι τοῦτο καὶ κεῖνο λῷ
ξύλον. Παλαμναῖος, φονεύς, ἢ μιαρός. παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφο-
νοῦντες παρὰ τὴν παλάμην. καὶ Ζεὺς Παλαμναῖος, ὁ τοὺς τοιούτους τιμωρούμενος. καὶ προστρό-
παιος. ὁ προστρέπων τὸ ἄγος αὐτοῖς. βάρβειος. οὐχὶ τοὺς μιαιφόνους ἢ παλαμναίους. δέδοικα μή μου
τὴν δρᾶν δίκην οἱ φυγών. χαὶ τὴν σὴν μελλετὴν ἐμὴν καταισχύνειν. ὁ λέγων φησὶ προδίμνος. καὶ αὖ-
θις. οὐκ αὐτοὶ ἔδοξαν εἶναι, ἀλλὰ δαίμονές παλαμναῖοι τινές. Αἰλιανός. ὁ δέ, πρὸ τῆς πρὸς τοὺς
πολεμίους συμπλοκῆς, ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον οἱ τὸν λεών, ἐνετολμήσατο κακὸν κακῷ μείζονι
ὁ παλαμναῖος ἄρα ἐκεῖνος σβέσαι. προστάττει οὖν τὴν ἄθλιον παρθένον διχατεμεῖν. Παλαμω-
μένων χερσὶν ἐργαζομένων. τὴν ἐν τῷ Ῥωμαίων παλαμήσασθαι σεῖαν. Παλαμῶν. τεχνῶν ἢ
χειρῶν. Παλλάντιον. ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὸ καταστῆσαι τὰ πολιτικά, ἀνενέωσε καὶ τὸ καλού-
μενον ἀπὸ Πάλλαντος, Παλλάντιον τὸν βασιλικὸν οἶκον. Παλλάς, παρθένος μεγάλη. ἔστι δὲ
ἐπίθετον Ἀθηνᾶς. ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνῃρηκέναι Πάλλαντα ἕνα τῶν γιγάντων.

Παλατῖνοι. εἶδος ἄρτων. οὓς ἐφιλοτιμήσατο τῷ δήμῳ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας. καθ' ὃν ὑπάτευε
χρόνον οὕτως ὀνομάσας αὐτούς. οἷα ἐκ τοῦ παλατίου χορηγουμένους. προσετίθει δὲ τούτοις
καὶ κρέα καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον. ὧν μέχρι τινὸς ἡ πόλις ἀπήλαυσε τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐρριφέντων φέρου-
σα τὰ γνωρίσματα. Παλάμη. τῇ ἀρχῇ. Πάλαι. ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν. Παλαι-
γενές. πρεσβῦτα. Ἀριστοφάνης. χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα παλαιγενές. οὐχ ὡς σεμνόν τινα προσηγόρευσε
διὰ τὸν χρόνον. τοὺς γὰρ εὐήθεις, ἀρχαίους καὶ παλαιοὺς ἔλεγον. ἀντὶ τοῦ ἀνόητε. καὶ Εὐριπίδης
ἀρχαῖον εἴρηκας. ἀντὶ τοῦ εὐηθές. εὐεπιτῆσαι γὰρ τὸ σῶμα βούλομαι. ἡ παλαιὰ ἐν πίθῳ ἀρέθη
καὶ ζήτει ἐν τῷ ὠρυγμένης. Παλαιαῖς. Παλαιόν. οἱ ῥήτορες ἐχρήσαντο τῷ παλαιῷ ἐπὶ ἀρ-
γυρίου, ἐκδανείσματος ὀφειλομένου. ὥσπερ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκίβιον. καίτοι εἰ ἀπεδώκει τῷ Κτη-
σικλεῖ παλαιάς, ὥσπερ οὗτός φησι. Παλαιόν. τὸ πρὸ πολλῶν χρόνων. ὡς παρ' Ὁμήρῳ. ἦ ῥα νύ
μοι ξεῖνος πατρώιος ἐσσὶ παλαιός. καὶ τὸ διερρυηκός. ὡς τὸ πάλαι ἐν Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ. ἡ μὲν
νέαι. αἱ δέ, παλαιαί. Παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος. ἀντὶ τοῦ ἐκ πολλοῦ χρόνου. Παλαίω. δοτική.
Παλαίπολις. ὄνομα τόπου. Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. ἐπὶ τῶν ποτὲ ἀκμασάν-
των, νῦν δὲ ἀσθενῶν ὄντων. Παλαίσμασιν. ἀντὶ τοῦ στρατηγήμασι. καὶ Ἀριστοφάνης. Φρυνίχου
παλαίσμασιν. στρατηγήσαντος γὰρ αὐτοῦ, ἡττήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεκρούσθησαν
ὡς προδόντι τὸν πόλεμον. τινὲς δὲ τὸν κωμικὸν ποιητὴν λέγουσιν. ὃς κινουμένους τοὺς χορούς
εἰσῆγε παλαίοντας. ἐγένετο δὲ στρατηγὸς ἐφ' οὗ πολλοὶ ἥμαρτον τῇ ναυμαχίᾳ καὶ ἄτιμοι ἐγένοντο.

Παλαιστάς. σπιθαμάς, ἢ ἐν πάλῃ. Παλαιστινός. ἐκ τοῦ παλαιστὴ παλαιστής. παλαιστῖνος δέ.

Παλαιστής. ἀνταγωνιστής σοφὸς παλαιστὴς κεῖνος. ἄλλου χ' αἱ σοφαὶ γνῶμαι ἐμποδίζονται θαμά.

Παλαιστίνη ὄνομα χώρας. καὶ παλαιστῖνος ὁ ἀπὸ παλαιστίνης. πολλοῖς δὲ σταθμοῖς ἀφέστηκεν ἡ βα-
βυλὼν τῆς παλαιστίνης. Παλαίστρα τὸ γυμνάσιον. εὗρον πεδίον ὕπτιον καὶ καλὸν εἰς
χρήσιμον ἵππων καὶ φάλαγγος, ἐκάθαιρε καὶ διέσκαπτε. καὶ τῷ πολέμῳ παλαίστρας ἐποίει.

Παλαίτατος. ὁ παλαιός. Παλαίφατος. Ἀθηναῖος ἐποποιός. υἱὸς Ἀκταίου καὶ Βοι-
οῦς, οἱ δὲ Ἰοκλέους φασὶ καὶ Μετανείρας. οἱ δέ, Ἑρμοῦ. γέγονε δὲ κατὰ μέν τινας, μετὰ Φη-
μονόην. κατὰ δὲ ἄλλους καὶ πρὸ αὐτῆς. ἔγραψε δὲ κοσμοποιΐαν εἰς ἔπη ͵ε. Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέ-
μιδος γονὰς ἔπη ͵γ. Ἀφροδίτης καὶ Ἔρωτος φωνὰς καὶ λόγους ἔπη ͵ε. Ἀθηνᾶς ἔριν καὶ Ποσειδῶνος, ἔ-

πια. λήθης πλόκαμον. Παλαίφατος· πάριος ἢ πριηνεύς, γεγονὼς κατὰ ἀρταξέρξην· ἀπίστων βιβλία ε΄. τινὲς δὲ ταῦτα εἰς τὸν ἀθηναῖον ἀναφέρουσι παλαίφατον. οὗτος ἔγραψε. Παλαίφατος· ἀβυδηνὸς ἱστορικός, κυπριακά· δηλιακά· ἀττικά· ἀραβικά. γέγονε δὲ ἐπὶ ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος. παιδικὰ δὲ ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου. ὡς φίλων ἐν τῷ δ΄ στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίου α. καὶ θεόδωρος ὁ ἰλιεὺς ἐν δευτέρῳ τρωικῶν. Παλαίφατος αἰγύπτιος ἢ ἀθηναῖος γραμματικός, αἰγυπτιακὴν θεολογίαν μυθικῶν. βιβλίον α. λύσιν τῶν μυθικῶς εἰρημένων. ὑποθέσεις εἰς σιμωνίδην. τρωικὰ ἅ τινες εἰς τὸν ἀθηναῖον. τινὲς δὲ εἰς τὸν πάριον ἀνήνεγκαν. ἔγραψε καὶ ἱστορίαν ἰδίαν. Παλαιφάτου· παλαιᾶς καὶ ἀρχαίας. περὶ ἧς ἔφασαν ἐκ παλαιμύθους.

Παλεός· ὁ σκώπτης. τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἄφρονος. Παλεῦσαι· ἐξαπατῆσαι. ὑπαγαγέσθαι. καὶ παροιμία. παλεύει καλῶς τὴν ἀλώπεκα. καὶ παλεύτρια περιστερὰ πλάνος. ἀριστοφάνης ὄρνισι. καὶ παναγκάζει παλεύειν ἐν δικτύῳ. εἰώθασι γὰρ ἐκτυφλοῦν τινὰ τῶν ὀρνέων, καὶ ἱστᾶν ἐν δικτύῳ. Πάλλει· κινεῖ. σείεται. ἅλλεται. καὶ ἐπὶ τοῦ δὲ τὸν θυμὸν συνελέξατο ὁ βάρβαρος. καὶ τοῦ πάλλεσθαι ὑπὸ τοῦ τρόμου ἔληξε. Παλληναῖος· ὁ ἀπὸ παλλήνης χώρας. Παλληνεύς· παλλήνη δῆμος τῆς ἀντιοχίδος. τὸ δὲ ἐκ τόπου ἐπίρρημα παλληνόθεν. ὁ δὲ δημότης παλληνεύς. ὅτι δὲ ἔστιν ἐν θρᾴκῃ παλλήνη γνώριμον. Παλληνηΐα τῶν ἀλκυονίδων. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀλκυονίδες. Παλληνικὸν βλέπειν· ἀντὶ τοῦ γενναῖον. παλλήνη δὲ δῆμος τῆς ἀττικῆς. ἔνθα πεισιστράτῳ βουλομένῳ τυραννεῖν, καὶ ἀθηναίοις μὴ βουλομένοις, συνέστη πόλεμος. βλέπειν δὲ παλληνικὸν βούλεται εἰπεῖν, ὠμῶς διακεῖσθαι καὶ τραχέως ἔχειν πρὸς τὸν ἐχθρόν. ὥσπερ πάλαι πρὸς πεισίστρατον τὸν τύραννον. ἦν ἵνα συνεστήσαμεν ἐν παλλήνῃ τὴν μάχην. ἢ βαλλήνη κατὰ συγγένειαν τοῦ β΄ πρὸς τὸ π΄ παρὰ τὸ βάλλειν λίθοις. θέλει γὰρ εἰπεῖν ὅτι δεῖ ζητεῖν τὸν ἐχθρόν. καὶ λιθολευστεῖν αὐτόν. Παλίγκοτος· ὀργίλος. στυγνός. φοβερός. ἐναντίος. ἀριστοφάνης. μὴ γένῃ παλίγκοτος ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν. ἤγουν μὴ ὀξὺ ἐπιστροφῆς ὀργισθῇς. καὶ πάλιν μεταγνοὴσης, ἐφοῖς ἡμᾶς ἀνειπεῖν διέγνως. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. κύπρις γὰρ τὰ μὲν ἄλλα παλίγκοτος. ἓν δέ τι καλὸν ἔλαχεν, ἐχθαίρειν τὰς σπαρδομένας. Παλίγκυρτος· ἀλιευτικὸν ἀγγεῖον. πολύβιος. τῶν δὲ πολεμίων αὐτομάτως καθάπερ εἰς παλίγκυρτον αὐτοῖς καθεικότων, δυνάμενος κρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν, τούτους παρέλιπε. Παλίλλογα· παλινσύλλεκτα. Παλιλλογία· ταυτολογία. Παλιμβαλὴς ὁ ἀνάπαλιν πεσών, ὁ ὕπτιος. Παλίμβιος· ὁ ἐξ ἀναβιώσεως. Παλιμβολία· ἡ ἀμετάβλητος γνώμη. ἀμαθίας. τῶν δὲ στρατηγῶν, πολλὴ μὲν ὑπῆρχε παράταξις. πολλαὶ δὲ φρουραὶ καὶ ἀγρυπνίαι, καὶ ἀνὰ τὰ πλήθη περινοστήσεις ἐλπίς. καὶ δέος. καὶ παλιμβολία. Παλίμβολον· ἀβέβαιον. ἄπιστον. τὸ γὰρ σκυθικὸν εἶναι παλίμβολον. Παλίμβολος· ἀδόκιμος. εὐμετάβλητος. ἀνελεύθερος. κλήμης. δύναται καὶ ἀντὶ τοῦ παλίμβολος ἐναντιόβολος. ἐναντιογνώμων. ὡς καὶ παλίνδης ὄνομα. Παλιμπετής, ὁ ὀπισθόρμητος. Παλίφημα· δύσφημα κακά. ἐναντία. Παλινάγγελος· ὁ ὀπίσω ἐπανελθὼν ἄγγελος. Παλινάγρετον· πάλιν καὶ αὖθις ὑστερόληπτον. ἢ ἀφ' οὗ δύναταί τις πάλιν διαιρεθῆναι. Παλικάπηλος· ὁ μεταπράτης. Παλινδικεῖ· ἐπισυνάπτει δίκην. καὶ παλινδικίαν δίκη. τοῖς ἀδίκως καταδικασθεῖσι. Παλίνδρομος· ὁ ὀπισθόρμητος. πέμψας αὐτῷ μνᾶς εἴκοσι παλινδρόμους, ἀπέλαβε. Παλινδρομῶν· ὑποστρέφων. Παλιναίρετα· τὰ ἐπεσκιασμένα, οἷον ἐπίγραφα. [illegible]. Παλιναίρετος· δείναρχος ἐν τῇ κατὰ πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει. μήποτε δὲ αἱρετὰ λέγει ὁ ῥήτωρ τὸν πολύευκτον. ἐπειδὴ ὑπὸ συκοφαντῶν τινὸς ἔπειτα λαμβάνων δῶρα τούτοις αὐτοῖς ἐβοήθει. ἢ ὅτι συκοφάντης ἁλοὺς ἐζημιοῦτο. καὶ διὰ τοῦτο ἐκωλύετο λέγειν πρὶν ἀποτίσαι τὴν ζημίαν ἣν ὤφειλεν. ἔπειτα ἀποτίσας τὴν ζημίαν, πάλιν ἔλεγεν. ἐκάλουν δὲ τοὺς τοιούτους παλιναιρέτους. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας ἀρχήν τινα ἄρχειν. καὶ πάλιν χειροτονηθέντας. πίνδαρος δὲ ἐν διθυράμβοις, ἐπὶ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων, ἐχρήσατο τῇ λέξει. Παλινῳδία· ἐναντία ὁδός. παλινῳδία δὲ ἐναντία ᾠδή. ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις. καὶ ῥῆμα παλινῳδῶ. καὶ παροιμία.

ρωμία. ᾄδων παλινῳδίαν. Παλίνορσος. ὀπισθόρμητος. Παλινοστήσας. ἐπανελθών.
Παλίνορον. παλινόρμητον. διπλοῦν ἐποίησε τὸ ἀνάπαλιν ὁρμώμενον ποιεῖν. Ἀριστοφάνης· τὸ ῥόθι
ον παλίνορον ἐξεωσάμεθα. Παλίνσκιος. ἴσκιος μὲν ἀντὶ τοῦ σύσκιον. Ἀρχίλοχος δὲ ἀντὶ τοῦ σκο
τεινόν. καὶ Σοφοκλῆς· χειμῶνι παλινσκίῳ. ἀντὶ τοῦ ζοφερῷ. Παλινσκίῳ. σκοτεινῷ. τὸ δὲ πάλιν
ἐπίτασιν δηλοῖ. ὡς παλιγκάπηλος καὶ παλίμπρατος. ἡ κοινὴ συνήθεια. παλίνσκια λέγει, τὰ μὴ
ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενα πεδία. Παλιντράπελον. ἀντίστροφον. ἐναντίον. ἀντεστραμμένον.
Παλιντριβῆ. Σοφοκλῆς. ὡς οὐδένα πώποτε. ἀλλ' οὓς ποθεῖ στέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες. καίτοι τὰ μὲν
πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ, χαίρουσιν ἀναστρέφοντες ἐξ ᾅδου. τὰ δὲ δίκαια, καὶ τὰ χρηστὰ ἀποστέλλουσιν ἀεί.
Παλίντονος. ὀπισθόρμητος. γυμνὸν ἰδοὺ σακέκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο παῖδ' ἔτ' ὀρθὸν
πατρανωνύμου ἐντάφια. Παλίουρος. εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους. Παλίωξις. ἡ ἐξ ἐπιστροφῆς
δίωξις. ὅταν οἱ φεύγοντες μεταβαλλόμενοι διώκωσιν. Ἀγαθίας. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι σφᾶς αὐτοὺς ἐξελί-
ξαντες, ὑπηντίαζον τοῖς διώκουσιν ἀντιμέτωποι. καὶ παίοντες ἀφειδῶς, ἀντώθουν. καὶ οὕτω παλί
ωξιν τὰ τῆς φυγῆς μετεχώρει. Παλιρρόθιον. οὕτω τὸ ὑπίσω ἐφορμηκός. Παλίρροια. Παλ
μικὸν οἰώνισμα. ὅπερ Ποσειδώνιος συνεγράψατο. οἷον ἐὰν πάλλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός. τόδε ση
μαίνει. Παλμουλάριος. ὄνομα κύριον. Παλλόμενον. ἀλλόμενον. πληρούμενον. Πά
λος. κλῆρος. ὁ δὲ Δαρεῖος τοὺς κελεύει πάλλεσθαι. παλλομένων δέ, λαγχάνει ἐκ πάντων Βα-
γαῖος. Παλμὸς. τρόμος. σεισμός. Παλτά. τὰ δόρατα. ὁ δὲ Κῦρος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον,
τὰ παλτὰ ἐπὶ τὰς χεῖρας ἔλαβε. Ξενοφῶν. καὶ Ἀρριανός. ἐξηκόντιζον εἰς τοὺς προμαχομένους
τοῦ τείχους. οἱ μέν, παλτά. οἱ δέ, τοξεύματα. ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ἔχων παλτὸν ὡς ἑξάπηχυ, ἔμπροσθεν
μὲν λόγχην ἔχον. ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ τοῦ ξύλου, σφαιροειδές. Παλτάεια. σεμίδαλις. Παλυ
νομένης. λευκαινομένης. τῆς χώρας τῶν Σκυθῶν θαμὰ νιφετῷ παλυνομένης. Παμμάχου. παγ
κρατίου. Πάμβαξ καὶ παμβακίς. τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον βαμβάκιον. καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ κλινο
κοιτίδα παμβακίδων. Πάμβορον. κάκοσμον. Ἴων φησί. τὸ πάμβορον τε γῆν ἢ καὶ βορὰν ἡ δεῖ ἀνδὲξ
αὐτοῦ. τὸν λέοντα σημαίνων. καὶ ἡ κεῖα μέλιτος. Παμβορώτατον. Παμβωτάδες. παμβῶται
δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος. Παμμήστορα. πάντων τεχνίτην. Πάμπαν. παντελῶς. δραίνων
δὲ ὁ στρατονικὸς συναλοιφὴν εἶναί φησιν ἐκ τοῦ πάντα πᾶσι. Παμπήδην. παντελῶς. Παμ
πησίαν. πᾶσαν τὴν κτῆσιν. σὺ δ' ὦ σίνων καὶ Ξενόφαντες, ἀείρεσθε τὴν παμπησίαν. Πάμ-
πλειστος. Παμπληγδην. Παμπληθεὶ καὶ παμπληθεῖς. ἀντὶ τοῦ πολύ. Παμπληθεῖς. πά
νυ πολλάς. Πάμπολη. ὄνομα πόλεως. Παμπόλλη. ἡ πολλὴ καὶ ποικίλη. Παμ-
πρέπιος. Πανοπολίτης. ἐπῶν ποιητής. ἀκμάσας κατὰ Ζήνωνα τὸν βασιλέα. ἔγραψεν ἐτυμολο
γιῶν ἀπόδοσιν. Ἰσαυρικὰ καταλογάδην. Παμπρέπιος. οὗτος μέγα παρὰ Ζήνωνι ἐδυνήθη. γέ-
νος μὲν ὢν Θηβαῖος τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον. φύσει δὲ πρὸς ἅπαντας δεξιᾷ χρησάμενος, ἔρχεται
εἰς Ἀθήνας. καὶ παρὰ τῆς πόλεως γραμματικὸς αἱρεθείς, συχνά τε ἐπαίδευσεν ἔτη. καὶ ἐπαιδεύ-
θη ὅμως ὅσα ἦν σοφώτερα ὑπὸ τοῦ μεγάλου Πρόκλου. διαβολῆς δὲ αὐτῷ πρὸς Θεαγένην τινὰ τῶν ἐκεῖ γνω
ρίμων συστάσης, ὑβρισθεὶς ὑπ' ἐκείνου, καὶ μείζονος ἢ ἐχρῆν διδασκάλου ὑπ' αὐτοῦ πειραθεὶς σκαι
ότητος, ἦλθεν εἰς Βυζάντιον. τὰ μὲν ἄλλα ἀγαθὸς καὶ χρηστὸς φαινόμενος. ὡς δὲ ἐν Χριστιανοῖς πάν-
τας ἐχούσῃ πόλει, τὸ ἑλληνικὸν αὐτοῦ τῆς θρησκείας οὐκ ἔχον ὑπόκρισιν. ἀλλὰ μετὰ παρρησίας προ
δήλως δεικνύμενον, εἰς τὴν τοῦ καὶ ἑτέρας τῆς ἀρρήτου σοφίας εἰδέναι ὑπόνοιαν ἦγε. συσταθέντα δὲ
αὐτὸν Ἴλλους ἡδέως δέχεται. καί τι καὶ δημόσια ποίημα ἀναγνόντα, λαμπρῶς τε ἐτίμησε καὶ συν
τάξεις ἔδωκε. τὴν μὲν αὐτὸς ἰδίᾳ, τὴν δὲ ὡς διδασκάλῳ καὶ ἐκ τοῦ δημοσίου. καὶ ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ
εἰς τὴν Ἰσαυρίαν, οἱ βασκαίνοντες αὐτῷ συνθέντες διαβολήν, τήν τε ἐκ τῆς θρησκείας, καὶ ὅτι
μαγγανεύει καὶ μαντεύοιτο τῷ Ἴλλῳ κατὰ τοῦ βασιλέως, πείθουσι τόν τε Ζήνωνα καὶ τὴν Βηρίναν τότε
μέγιστα δυναμένην, τῆς πόλεως ἐκπέμψαι. καὶ ὁ μέν, εἰς Πέργαμον ἔρχεται τῆς Μυσίας. Ἴλλους δὲ
πυθόμενος τὴν αὐτοῦ πρόφασιν ἐλαύνεσθαι τὸν ἄνδρα, πέμψας ἀναλαμβάνει αὐτὸν εἰς Ἰσαυρί
αν. καὶ σύμβουλόν τε αὐτὸν καὶ συνέστιον ποιεῖται. καὶ, ἦν γὰρ πολιτικῆς συνέσεως ἔμπλεως, τὰ

τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ πρὸς ἀμισχόλην ἧκε, διοικεῖν ἐπέτρεπεν. ἐλθών τε εἰς Βυζάντιον, συμπαρέλαβεν αὐτόν. καὶ ὅτε ἐγίγνετο ἡ Μαρκιανοῦ ἐπανάστασις, ἀπετρέπετο τὸν Ἴλλουν, αὐτὸς ἐπεθάρσυνε. καὶ τοσοῦτόν γε εἰπὼν ὅτι τὰ τῆς προνοίας μετὰ Ἰλλοῦ ἐστι πράγματα, παρέσχεν ὑποψίαν τοῖς τότε ὑπακούσασιν, ὡς ἔκ τινος ἀδήλου ταῦτα θεάζοι προγνώσεως. καὶ ἐκβάντος ὡς προεῖπε δὴ καὶ ἐξέβη τοῦ τέλους, πρὸς τὴν τύχην δ' ἐκείνου λόγον συμβάλλοντες, αὐτὸν πάντων αἴτιον οἱ ἀφιλεῖ ὁμιλος μόνον ὑπελάμβανον τῶν παραδόξως αὐτοῖς ἀποβαίνειν δοκούντων. οὕτω μὲν οἱ σώφρονες περὶ αὐτοῦ εἴκαζον. εἰ δέ τι καὶ ἄλλο ἦν, ὅ τε ἰσχυρὸς ἀνελεῖν ἔχων. ὅ τε πείθεσθαι. ἀλλ' ὅμως καὶ μέγα καὶ ἐλάχιστον αὐτῷ προσῆπτο ἀνεκρίνετο. καὶ τότε τινῶν λαβόντων αὐτόν, εἰς Νίκαιαν ἧκε χειμάσων. εἶτα τὴν ἐκ τοῦ δήμου δυσχέρειαν ἐκκλίνων, ἔτι ἐπὶ τῶν σφαγῶν τὸν ἔχοντα τὴν πόλιν ἐκπεπεισμένα πρὸς ὀλίγον ἐθέλων, οἵ ἄλλους φιλολόγους ἐν ὑπὸ περιουσίαν ἀνδρῶν λογίων, διεξοδικὸν περὶ ψυχῆς ἐβούλετο ἀκοῦσαι λόγον. πολλῶν δὲ τῶν παρατυχόντων πρὸς θέσιν αὐτοῦ ποικίλα φιλοσοφησάντων, ἐπειδὴ δ' ἀσύμφωνος ὁ λόγος ἀσύστατος ὤφθη, Μάρσος ἔφη δύνασθαι Παμπρέπιον τὸ προβληθὲν ἀδιαπτώτως ἐπιλύσασθαι. ἦν δὲ οὗτος μέλας τὴν χροιάν. εἰδεχθὴς τὰς ὄψεις. γραμματιστὴς τὴν ἐπιστήμην. ἐκ Πανὸς ὁρμώμενος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ. πολὺν χρόνον κατ' ἐμπορίαν διατρίψας ἐν Ἑλλάδι. ἀχθεὶς οὖν παρὰ Μάρσου πρὸς Ἴλλουν, καὶ διελθὼν λόγον περὶ ψυχῆς ἐν χρόνῳ πεφορτισμένου κομψῶς, ἐπεὶ ὁ οὐκ εἰδὼς τοὺς εἰδότας ἐν οὐκ εἰδόσιν ὡς εἴπερ Πλάτων πιθανώτερος ὑπάρχει, φενακισθεὶς Ἴλλους μεμεριμνημένῃ στωμυλίᾳ, λογιώτερον αὐτὸν πάντων ἔκρινε τῶν παιδευτῶν τῆς Κωνσταντίνου. διὸ καὶ πολλὴν δίδωσιν αὐτῷ ἐκ δημοσίων παραμυθίαν, τοὺς φοιτῶντας εἰς μουσεῖα κατ' ἐκλογὴν ἐκέλευσε παιδεύειν. ἡ μὲν οὖν εὐδαιμονία τούτου τοιαύτην ἀφορμὴν λαβοῦσα, πολλῶν αἰτία ἀτυχημάτων ἐγένετο τῇ πολιτείᾳ. ἦν δὲ ὁ Παμπρέπιος Αἰγύπτιος. ποιητὴς δὲ ὢν καὶ πρὸς ποίησιν εὐφυής, ἀφίκετο καὶ Ἀθήναζε ἐπὶ τὴν ποιητικὴν ἐπιτηδεύων τὰ ἀναγκαῖα τοῦ βίου προσκειμένων. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι γραμματικὸν αὐτὸν ἐποιήσαντο. καὶ ἐπὶ νέοις διδάσκαλον ἔστησαν. ὁ δέ, φιλότιμος ὤν, καὶ οὐδενὸς ἐθέλων δεύτερος φαίνεσθαι, ἀμιλλώμενος ἦν πρὸς ἅπαντας. πλὴν Πρόκλου μόνου καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων. τῆς δέ, οὐχ οἷος ἦν οὐδὲ ἅπτεσθαι τῆς σοφίας. περὶ δὲ ὦν τὴν ἄλλην προπαιδείαν οὕτω διεπρέπετο. καὶ εἰς τοσοῦτον διεγυμνάζετο ὁ Παμπρέπιος, ὥστε ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ λογιώτατος εἶναι ἔδοξε καὶ πολυμαθέστατος τῶν αὐτόθι παιδείας μετειληχότων. παρ' Ἰάρχου τε τοῦ Ἰσίου ἀνδρὸς Ἀθηναίου καὶ Ἀλεξανδρέως ἐμείου τοῦ ῥήτορος. ὧν τὸ κλέος ὑπερβαλεῖν ἐσπούδακε τῇ πολυμαθίᾳ. τέως μὲν τοίνυν ἐτιμᾶτο πρὸς τῶν Ἀθηναίων οἷα διδάσκαλος ὢν ἀγαθός. μετὰ δὲ ταῦτα ἀρχὴ ἑτέρων πραγμάτων αὐτὸν διαδέχεται. μεγίστων τε καὶ κακίστων. ἵνα μάθωμεν τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς ἐλεγχούσας ἑκάστοτε τὰς τῶν ψυχῶν παντοίας προαιρέσεις, οὐδὲ μιᾶς ἤτοι ὁρμῆς μέθης συμπτωτικῆς.

Παμφαής. ἡ πᾶσι φαίνουσα φαιδρότης.

Παμφίλη. Ἐπιδαυρία σοφή. θυγάτηρ Σωτηρίδου. οὗ λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντάγματα. ὡς Διονύσιος ἐν τῷ λ' τῆς Μουσικῆς ἱστορίας. ὡς δὲ ἕτεροι γεγράφασι Σωκρατίδα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. ἱστορικὰ ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις λγ'. ἐπιτομὴν τῶν Κτησίου ἐν βιβλίοις γ'. ἐπιτομὰς ἱστοριῶν τε καὶ ἑτέρων βιβλίων παμπλείστας. περὶ ἀμφισβητήσεων. περὶ ἀφροδισίων καὶ ἄλλων πολλῶν.

Παμφιλίδας. Ῥοδίων ναύαρχος. ὃς ἐδόκει πρὸς πάντας τοὺς καιροὺς εὐαρμοστότερος εἶναι τοῦ Πεισιστράτου. διὰ τὸ βαθύτερος φύσει καὶ στασιμώτερος μᾶλλον ἢ τολμηρότερος ὑπάρχειν. ἀγαθοὶ γὰρ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις.

Πάμφιλος. Ἀμφιπολίτης. ἢ Σικυώνιος. ἢ Νικοπολίτης. φιλόσοφος. ὁ ἐπικληθεὶς φιλοπράγματος. εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον. τέχνην γραμματικήν. περὶ γραφικῆς καὶ ζωγράφων ἐνδόξων. γεωργικὰ βιβλία γ'.

Πάμφιλος. Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. Ἀριστάρχειος. ἔγραψε λειμῶνα. ἔστι δὲ ποικίλων περιοχή. περὶ γλωσσῶν. ἤτοι λέξεων βιβλία σε'. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ε στοιχείου ἕως τοῦ ω. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ α μέχρι τοῦ δ, Ζωπυρίων πεποιήκει. εἰς τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα καὶ τὰ καλούμενα ὀπτικά. τέχνην κριτικήν. καὶ ἄλλα πλεῖστα γραμματικά.

Πάμφιλος. οὗτος ἀεὶ ἔμμετρα ἔλεγεν ἐν τοῖς πότοις. εἶχε κιεῖν μοι καὶ τὸ ποτήριον σκύφος. ἀμίδα δότω τις. ἢ πλακοῦντά τις δότω. οὕτως Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσο-

φισταῖς

φιστής. Πάμφιλος· δημαγωγὸς Ἀθήνησι· καὶ ἔκλεψε τὰ τοῦ δήμου, καὶ φωραθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ κατελύθη, ὥς φησιν Ἀριστοφάνης. Πάμφορος· παντοῖα φέρων. Πάμψυχος· ὁ Ἀμφιάραος· ὅτι πασῶν ἄναξ ψυχῶν ἐν ᾅδου. ἢ ὁ διασώσας πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. ἢ ὁ διαπαντὸς τὴν ψυχὴν σώζων· ὅ ἐστιν ἀθάνατος. Πάν· ὄνομα θεοῦ ἑλληνικοῦ· τραγοσκελής· φιλέρημος· ἀπράγμων· ἐπώμιον ἔχων νεβρίδιον καὶ καλαυρόπιον καὶ συρίγγιον. καὶ ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ ἁλίπλαγκτος. Πανός· ὅτι ὁ Σωτὴρ ὁ Μιθριδάτου ἀναγνώστης, ἔγραψε περὶ Ἑλένης· ἐν ᾧ φησι πάντα ἰχθὺν καλεῖσθαι κητώδη. ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερίτην λίθον λέγει σκευάζεσθαι, ὃς ὑπὸ τῷ ἡλίῳ ἀνάπτεται. ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα. Πᾶν· τὸ πᾶν ἐστιν, ὅ τε κόσμος· καὶ καθ' ἕτερον τρόπον, ὅ τε ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τὸ ἔξωθεν κενὸν συστήματος. ὁ μὲν οὖν κόσμος, πεπερασμένος ἐστί· τὸ δὲ κενὸν ἄπειρον. τῶν δὲ ἀστέρων τὰ μὲν ἀπλανῆ, συμπεριφέρεσθαι τῷ οὐρανῷ· τὰ δὲ πλανώμενα κατ' ἰδίας κινεῖσθαι κινήσεις. τὸν δὲ ἥλιον λοξὴν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι διὰ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου. ὁμοίως καὶ τὴν σελήνην ἑλικοειδῆ. εἶναι δὲ τὸν μὲν ἥλιον, εἰλικρινὲς πῦρ. καὶ μείζονα τῆς γῆς καὶ σφαιροειδῆ ἀνάλογον τῷ κόσμῳ. πῦρ μὲν οὖν εἶναι, ὅτι πυρὸς πάντα ποιεῖ. μείζω δὲ τῆς γῆς τῷ πᾶσαν ὑπ' αὐτοῦ φωτίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. καὶ τῷ τὴν γῆν δὲ κωνοειδῆ σκιὰν ἐπιφαίνειν, τὸ μείζονα εἶναι πάντοθεν περιλάμπεσθαι διὰ τὸ μέγεθος. γεωδεστέραν δὲ τὴν σελήνην, ἅτε καὶ προσγειοτέραν οὖσαν. τρέφεσθαι δὲ τὰ μὲν ἔμπυρα ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα. τὸν μὲν ἥλιον ἐκ μεγάλης θαλάττης νοερὸν ὄντα ἄναμμα. τὴν δὲ σελήνην ἐκ ποτίμων ὑδάτων, ἀερομιγῆ τυγχάνουσαν καὶ πρόσγειον οὖσαν, τὰ δ' ἄλλα ἀπὸ γῆς. δοκεῖ δὲ αὐτοῖς, σφαιροειδῆ εἶναι καὶ τὰ ἄστρα καὶ τὴν γῆν, ἀκίνητον οὖσαν. τὴν δὲ σελήνην οὐκ ἴδιον ἔχειν φῶς· ἀλλὰ ἀπὸ ἡλίου λαμβάνειν ἐπιλαμπομένην. ἐκλείπειν δὲ τὸν ἥλιον ἐπιπροσθούσης αὐτῷ τῆς σελήνης κατὰ τὸ ἐφ' ἡμᾶς μέρος. φαίνεται γὰρ ὑπερχομένη ταῖς συνόδοις καὶ ἀποκρύπτουσα αὐτὸν καὶ πάλιν παραλλάττουσα. γνωρίζεται δὲ τοῦτο διὰ λεκάνης ὕδωρ ἐχούσης. τὴν δὲ σελήνην ἐμπίπτουσαν εἰς τὸ τῆς γῆς ἀποσκίασμα· ὅθεν καὶ ταῖς πανσελήνοις ἐκλείπειν. καίπερ κατὰ διάμετρον ἱσταμένην κατὰ μῆνα τῷ ἡμισφαιρίῳ. κατὰ λοξοῦ ὡς πρὸς τὸν ἥλιον κινουμένη, παραλλάττει τῷ πλάτει, ἢ βορειοτέρα, ἢ νοτιωτέρα γινομένη. ὅταν μέντοι τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τὸν ἡλιακὸν καὶ τὸν διὰ μέσων γένηται, εἶτα διαμετρήσῃ τὸν ἥλιον, τότε ἐκλείπει. γίνεται δὲ τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τὸν ἡλιακὸν καὶ τὸν διὰ μέσων ἐν χηλαῖς· καὶ σκορπίῳ· καὶ κριῷ· καὶ ταύρῳ. Πανάγες· καθαρόν. ἄγος γὰρ καὶ ἁγνεία καὶ μύσος, κατὰ ἀντίφρασιν. ἢ ἔθος. καὶ πᾶσαι μετ' αὐτῆς ἀρρηφόροι καὶ παναγεῖς γυναῖκες. καὶ πολὺν χρόνον ἐκπλήξεις αὐτὴν κατεῖχε καὶ σκότος. Παναθήναια· Ἀθήνησιν ἑορτὴ ἐπὶ τῷ ὑπὸ Θησέως γινομένῳ συνοικισμῷ. πρῶτον ὑπὸ Ἐριχθονίου τοῦ Ἡφαίστου καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως συναγαγόντος τοὺς δήμους εἰς ἄστυ. ἄγεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ πέντε ἐτῶν. καὶ ἀγωνίζεται παῖς Ἴσθμια· οὐ πρεσβύτερος· καὶ ἀγένειος· καὶ ἀνήρ. τῷ δὲ νικῶντι δίδοται ἆθλον, ἔλαιον ἀμφιφορεῦσι· καὶ ὁ νικήσας στεφανοῦται ἐλαίᾳ πλεκτῇ. Παναθήναια· διττὰ Παναθήναια ἤγετο Ἀθήνησι· τὰ μὲν, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν· τὰ δὲ, διὰ πεντετηρίδος· ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν. ἦγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος ὁ Ἡφαίστου. τὰ δὲ Παναθήναια, πρότερον Ἀθήναια ἐκαλοῦντο. Πανάκεια· θεραπεία καὶ ὄνομα θεᾶς. Πάνακτος· πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας. Θουκυδίδης δὲ καὶ οὐδετέρως καλεῖ τὸ χωρίον· Μένανδρος δὲ ἀρσενικῶς. Παναλκές· ἰσχυρότατον. Πανάνυτον· πάντη δυνατόν. Παναωρεί· ἐν ἐπιγράμματι. καὶ γάρ που λαγόνεσσι ῥυτὶς παναωρεὶ ἤδη πρὸ τῆς ὥρας. Πανάπυστος· ἀρίηκοος. Παναρεισίδης· ὄνομα κύριον. Πανάρκεος· τοῦ μεγάλου καὶ δυνατοῦ. ἡλίου δὲ πανάρκεος τοῦ πανταχῇ λάμποντος. Παναρμόνιον· πάντοθεν ἡρμοσμένον. Παναρμόνιον· ἐξ ὅλου τεταγμένον· ἁρμονία γὰρ ἡ κατὰ τὴν ἀκολουθία. Παναυγές· πάνυ λαμπρόν. Πανδαμάτωρ· πάντα ὑποτάσσων. Πανδαισία· ἡ δαψιλὴς καὶ κραταιὰ εὐωχία. μᾶζα δέ ἐστιν ὁ στρυφνὸς ἄρτος. Πανδαισία· ὡς καλὸν ὦ πρέσβυ τὸ ξίφος αὐτοῦ. καὶ πυκνὸν καὶ ὑγρὸν ὥσπερ μᾶζα. καὶ πανδαισία ἐστὶν ὅταν δεῖπνον ἕκαστος αὐτῶν κομίζων, κατατίθηται. καὶ πάντες πάντων μετέχωσιν. ἢ πανδαισία ἡ πάντα ἔχουσα ἄφθονα. καὶ μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί. Πανδαισίας· πολυτελοῦς τραπέζης. εὐωχίας. Πανδέκται· οὓς ἐπέστειλα ἵνα μὴ Ἀθηναίους ὑπὸ σχῶσι τοῖς πανδέκταις τοῦ ἀποσμιλεῦσαι τὸ ὄνομα. Πανδελετίους γνώμας· τουτέστι δυστρόπους. ἐπεὶ Πανδέλετος συκοφάντης ἦν φιλόδικος καὶ γράφων

ψηφίσματα. καὶ ἦν εἰς τὸ πρὸς τὰ δικαστήρια διατριβόντων. μέμνηται αὐτοῦ Κρατῖνος ἐν Χείρωσι.

Πανδερκέες· πάντα ὁρῶντες. Πάνδεια· ἑορτή τις Ἀθήνησι, μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομένη. Πανδημεί· πρότερον πανδημεὶ ἐξεληλάκασιν, ἢ τοὺς ἀπομάχους ὀφθῶν οἴκοι κατέλιπον. πανδημεὶ δὲ καὶ πασσυδὶ ἦλθον οἱ Λυδοὶ παρακαλοῦντες. Πάνδημος Ἀφροδίτη· οὕτως Ἀθήνησι τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγοράν· διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιόν, ἃς ἐκάλουν ἀγοράς. ἔστι δὲ ὁ πάνδημου παγκόσμου. Πανδήμου· παντὸς τοῦ πλήθους, ἢ παντὸς τοῦ δημώδους καὶ ἀπελαίου ὄχλου. καὶ ἑταίρας ὄνομα. ὡς ἐν τῷ Πανδήμου καὶ ἀσελγοῦς ἐπιγράμματος. Πανδιωνὶς· μία τῶν δέκα φυλῶν παρὰ Ἀθηναίοις, ἀπὸ Πανδίονος τοῦ Ἀθηναίου κληθεῖσα. Πανδοκεύτρια· ἤγουν καπηλίς· παρὰ τὸ δέχεσθαι πάντας. εἴρηται δὲ καπηλὶς παρὰ τὸ κακοῦν τὸν πηλόν. πηλὸς δὲ ὁ οἶνος. ὅθεν καὶ ἄμπελος, οἱονεὶ ἔμπελος οὖσα, ἡ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν. Πανδόχοι· αἱ πάντας ὑποδεχόμεναι. τοῦτο δὲ ἴσασιν ἤδη περιφερόμενον. καὶ πάνδοχοι γρᾶδες. καὶ πανδοχεῖον· τὸ πάντας ὑποδεχόμενον οἴκημα. Πανδοσία· πόλις μία τῶν ἐν Κασσωπίᾳ. Πανδούρα· μάχαιρα κρεωκόπος. ἢ πηκτίς. ζήτει ἐν τῷ πηκτίς. Πάνδροσος· ὄνομα γυναικός. Παναίτιος Ῥόδιος, ὁ πρεσβύτης φιλόσοφος. οὗ πολὺς ἐν φιλοσόφοις λόγος. φέρεται αὐτοῦ βιβλία φιλόσοφα πλεῖστα.

Παναίτιος ὁ νεώτερος, Νικαγόρου Ῥόδιος, φιλόσοφος Στωϊκός, Διογένους γνώριμος. ὃς καθηγήσατο τοῦ Σκηπίωνος τοῦ ἐπικληθέντος Ἀφρικανοῦ, μετὰ Πολυβίου Μεγαλοπολίτην. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Ἀθήναις.

Παναίτιος μάγειρος· μικροφυὴς ἦν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν Ἀριστοφάνης, ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχευομένην. ἐδυναστεύετο δὲ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὔσης. Πάνεμος· ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδόσιν, ὁ Ἰούλιος. Πάνθειον· τόπος ἀνὰ τὸ πεδίον τῶν Ῥωμαίων, νεὼς ἦν κοινὸς πάντων τῶν θεῶν. πάνθειον ἐκάλουν αὐτὸ οἱ ἐπιχώριοι. Πάνθηρ· ὄνομα κύριον. Πάνθηρα. Πάνθηρος· ὄνομα κύριον.

Πάνθ' ὅμοια, καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή. ἡ Ῥοδῶπις ἑταίρα ἐγένετο. τὸ δὲ οὖν πολὺ ἀπολέσαντας ἀργύριον, τὸ διάφορον τῆς μίξεως πρὸς τὰς ἄλλας γυναῖκας συνορῶντας ἐπιφωνεῖ τὸ λεγόμενον. Πάνθοος· ὄνομα κύριον. Πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ, καὶ τύχη κατορθοῖ, χωρεῖ πρὸς νοῦν ταῦτα. ἕτερον ἑτέρῳ τούτων ἢ καιρὸν ἀπαντᾷ. τουτέστιν, ὅσα ἂν θελήσῃ ὁ θεὸς καὶ ἡ τύχη κατορθοῖ, ταῦτα χωρεῖ πρὸς νοῦν. Πάνθους· πανθέατος. Πανθοΐδης· ὁ τοῦ Πάνθου. Πανθοινεὶ· ἐπίρρημα. Πανθοίνην· πανδαισίαν. Βάβριος· λέων μὲν αὐτὸς εἶχε δαῖτα πανθοίνην, ἔγναπτε λαφύσσων, μυελὸν ὀστέων πίνων, καὶ σπλάγχνα δάπτων. λέγεται καὶ πανθοινία. βούλομαι ἑστιάσαι σε πανθοινίαν. Πανθυπομηνιθμόν, ἤτοι μετὰ πάσης μήνιδος καὶ χόλου. ἢ τὸν πάντα τὸν τῆς μήνιδος χρόνον. Πάνθυτα· πανσέβαστα. πάνθυτα θέσμια ἐξήνυσε· πανσέβαστα νόμιμα ἐξεπλήρωσε. Πανηγυρίζω· δοτικῇ. Πανικῷ δείματι· τοῦτο γίνεται ἐπὶ τῶν στρατοπέδων, ἡνίκα αἰφνίδιον οἵ τε ἵπποι καὶ οἱ ἄνδρες ἐκταραχθῶσι μηδεμιᾶς αἰτίας προφανείσης. τῷ δὲ Πανὶ ἐτίθεσαν ὀργιάζειν αἱ γυναῖκες μετὰ κραυγῆς. καὶ μὲν ἀνδρὸς ἐν Διονύσου φασὶ τούτῳ τῷ θεῷ, οὐδὲν προσιέναι. ἢ ὅτι τὰ ἄνευ αἰτίας τῷ Πανὶ ἀνετίθεσαν. δοξάζεται δὲ πολεμικὸς ἔφοδος εἶναι. καὶ ἀναλαμβάνοντες ὅπλα ὑπὸ ταραχῆς, ἀνθιστάμενοι ἀλλήλοις μάχονται. ἐν ἐπιγράμματι· Πανὶ φιλοσκοπέλῳ λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς κνακὸν ὑπηνήταν τόνδ' ἀνέθηκε τράγον. τοῦτο γίνεται περὶ τοὺς πολέμους. Θεοδώρου τοῦ Ῥοδίων στρατηγοῦ, ἐν ὑπομνήμασι λέγοντος ὅτι κρατίστου ὄντος ἐν τοῖς τοιούτοις καιρῷ μὲν εἶναι ἐπὶ τῶν ὅπλων καὶ τὴν ἡσυχίαν ἔχειν, αὐτός τε περιθέων ἐβόα καὶ διὰ τῶν ὑπηρετῶν παρήγγελλε μὲν εἶναι ἐν τῇ σκηνῇ καθωπλισμένους ἅπαντας. καὶ πεζοί. Πάνιον· ὄνομα τόπου ἔνθα καὶ κάστρον παραιγιαλόν, ὃ λέγεται Πάνιον, πρὸς τοῖς τῆς Ἡρακλείας μέρεσι. Πανιώνιος· κρατήρ. Πανόλβιος· ἐπικτητικῆς. ἔγραψε διάφορα. καὶ πρὸς Ἐθέλειον μετὰ τὴν νόσον διέπεμψε. καὶ πρὸς Εὐθέλιον. καὶ πρὸς Δωρόθεον ἡγεμόνα κωμῳδίαν. καὶ εἰς Ἀφθόνιον κωμῳδίαν. καὶ ἐπιτάφιον ὑπάτῳ θυγατρὸς αὐτοῦ θείου. Πανομφαίῳ· ᾧ πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται. Πανορία· χώρα. Πανοπεύς.

Πανόπη· ὄνομα. καὶ Πανοπιάδης· πατρωνυμικόν. Πανόπτης· πολυόφθαλμος. Πανόπτεια. Πανόσπεια· ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μίξις. Πανοῦργος· ὁ πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος. καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος. τὸ δὲ πανοῦργε, ἡμεῖς μὲν μετριώτερον φαμέν· Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ ταῖς βλασφημίαις. Ἀριστοφάνης· πανοῦργον καὶ πανοῦργον. πολλάκις τὸ αὐτὸ ἐρῶ. καὶ γὰρ οὗτος ἦν πολλάκις τήμε-

ρος

ρας πανοῦργος. καὶ πανουργίας ἀρχίδας. τούτους κωμῳδεῖ ὡς πανούργους. τὸν τισαμενὸν καὶ τὸν φαί-
νιππον. καὶ τὸν ἱππαρχίδην. καὶ τὸν ἕτερον τὸν φαλακρόν. καὶ τὸν θεόδωρον. λομφαλαζόνας καλεῖ δὲ τοὺς ἀπὸ
ὁμείων τοῦ δήμου. ὃς ὠνόμασται οὕτως ἀπό τινος διομήδους. τὸν πανοῦργον δὲ εἰς τὸν φόνιμον μετελαμβά-
νουσι. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἐξηρέτεια. Πανωλεθρία. καὶ πανώλης ὁ πανώλεθρος. Πανσελήνῳ. ἀριστο-
φάνης φησὶ περὶ κλεωνύμου. πῶς σου τὸν πρωκτὸν συνήκατε. καὶ φησὶ τῇ πανσελήνῳ. διότι οἱ ἕλλη-
νες πάντες πρὸς τὴν σελήνην παρατήρουν ἀποβλέποντες. διὰ τοῦτο γοῦν καὶ ἀθηναίους στρατηγῶν
τοῦ βασιλέως περσῶν, εἰς μαραθῶνα ἐμβεβληκότων, περιμένειν τὴν πανσέληνον, ἐπὶ τῷ τότε ἐξελ-
θεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον. καὶ πρὶν τοὺς λακεδαιμονίους παραγενέσθαι, κατώρθωσαν οἱ ἀθηναῖοι τὸν πόλε-
μον. παίζει οὖν ὁ ἀριστοφάνης διὰ τὸ ἔθος. Πανασθενέστατον. ἰσχυρότατον. Παναστομία. παγκάρ-
πια. Πανστρατί. ὅλῳ τῷ στρατοπέδῳ. Πανσυδί. πανστρατιᾷ. καὶ πανσυδίη. Πάντα ἐν ἐλάττονι θέ-
μενοι τοῦ ἐκπέρθειν. Πάντεχνες. πάντεχνοι. Πάντα κάλων σείειν. παροιμία. ἐπὶ τῆς πάσῃ προ-
θυμίᾳ χρωμένων. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλώντων. Πάντα κινήσω πέτρον. ὁμοία τῇ πάντα
λίθον κινεῖ. τοῦ μαρδονίου ἡττηθέντος ἐν πλαταιαῖς, φήμη κατεῖχεν ὡς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς σκηνῆς,
θησαυρὸν κατορύξας ἀπολέλοιπε. πριάμενος οὖν πολυκράτης ὁ θηβαῖος τὸν τόπον, πολὺν χρόνον
ἐζήτει. ὡς δὲ οὐδὲν ἐπέραινε, πέμψας εἰς δελφοὺς ἐπηρώτα πῶς ἂν εὕροι. τὸν δὲ ἀπόλλωνα ἀποκρί-
νασθαι φασί. πάντα λίθον κίνει. τὸ δὲ πάντα κάλων σείειν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἄρμενα κινούντων.
Πάντα λίθον κινεῖν. πολυκράτει τῷ θηβαίῳ χρησμὸς ἐξέπεμφθη πριαμένῳ τὸ κρυφθὲν μαρδονίου
ἐσκηνῶσθαι. ὅτε πέρσαι ἔφυγον. καὶ εὗρε χρυσόν. οἱ δέ, εἰρῆσθαί φασιν ἀπὸ τῶν τοὺς καρκίνους θηρευόν-
των. Πάντα μὴ βούλου κρατεῖν. ἐπὶ τῶν εἰς πάντα εὐδαιμονεῖν βουλομένων. Πάντα ὀκτώ. οἱ μέν, στησίχο-
ρον φασὶν ἐν κατάνῃ ταφῆναι πολυτελῶς· πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ στησιχορείοις λεγομέναις πύλαις.
καὶ τὸ μνημεῖον ἔχοντα ὀκτὼ κίονας καὶ ὀκτὼ βαθμοὺς. καὶ ὀκτὼ γωνίας. οἱ δέ, ὅτι ἀλήτης κατὰ χρησμὸν τοὺς
κορινθίους συνοικίζων, ὀκτὼ φυλὰς ἐποίησε τοὺς πολίτας. καὶ ὀκτὼ μοίρας τὴν πόλιν. Πανταχῆ.
πανταχοῦ. πάντα τρόπον. ἐν παντὶ τρόπῳ. καὶ πανταχόθι. πανταχοῦ δὲ καὶ πανταχόσε. εἰς πάντα τόπον.
Πανταχῆ ἐπὶ τόπου περισπᾶται ἀμφότερα. καὶ πανταχοῦ γῆς. Πανταλέων. ὁλόκληρον. Παν-
ταίνετος. Παντευχία. πανοπλία. Παντικάπαιον. ὄνομα πόλεως. Παντὶ σθένει. ὅλῃ δυνά-
μει. Παντὶ τῳ. παντί τινι. Παντοδαής. ὁ πάντα εἰδώς. τίς οὖν ἐστὶν ἐξετάσοντες, ὅσον ὁ παντοδα-
ὴς μήνυσε δημόκειτος. Παντοδαπά. παντοῖα. Παντοδαπὴ καὶ κλίνεται παντοδαπῆς. Παντοκρα-
τεία. παναρχία. Παντοκράτωρ. καὶ κλίνεται παντοκράτορος. ἐπὶ γενικῆς καὶ ἐπὶ κλητικῆς ὦ παντοκράτορ.
Παντολιγοχρονίου. παντελῶς ὀλιγοχρονίου. ἀρσενικὸν δὲ καὶ θηλυκὸν παντολιγοχρόνιος. Παντομιγές. πολυει-
δής. εἴπου τι χωρίον παντομιγές τε καὶ ἄναρχον ὑπάρχοι, ὁ δεσπότης αὐτοῦ συνήρπασε. κατηγορεῖ-
το πεπλασμένοις αὐτοῖς λόγοις διά τινων ὑφειμένων ἐγκεκρυμμένος. καὶ ὁ ἀδικούμενος, ἠδικεῖτο τοῦ ἀδι-
κοῦντος κρίνοντος. Παντὸς μᾶλλον. ἀντὶ τοῦ πάντως. Πάντοσε. πανταχοῦ. Πανουργῷ. παντὶ πράτ-
τοντι καὶ μηδὲν ἀποστελλομένῳ. ἢ πανούργῳ καὶ ἀναιδεῖ. σοφοκλῆς. φωτὶ πανουργῷ φρένας ἔπραξαν
ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη. Πάντως. παντελῶς. οὐδὲ μνήσας οὔπω πάντως νικήσεις. Παν-
τοίῃ δημούσης περαθέντες καθ' ἑαυτούς. τουτέστι ποικίλης καὶ παντοδαπῆς. Πανοικί. ὁλοοί-
κῳ. Πάνυ. λίαν. Πανύασις πολυάρχου ἁλικαρνασσεύς. τερατοσκόπος καὶ ποιητὴς ἐπῶν. ὃς σβε-
σθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγε. δοῦρις δὲ διοκλέους τε παῖδα ἀνέγραψε καὶ σάμιον. ὁμοίως δὲ καὶ ἡρόδοτον
θούριον. ἱστόρηται δὲ πανύασις ἡροδότου τοῦ ἱστορικοῦ ἐξάδελφος. γέγονε γὰρ πανύασις πολυάρχου. ὁ δὲ ἡρό-
δοτος λύξου τοῦ πολυάρχου ἀδελφοῦ. τινὲς δὲ οὐ λύξην, ἀλλὰ ῥοιὼ τὴν μητέρα ἡροδότου, πανυάσι-
δος ἀδελφὴν ἱστόρησαν. ὁ δὲ πανύασις γέγονε κατὰ τὴν οη ὀλυμπιάδα. κατὰ δέ τινας πολ-
λῷ πρεσβύτερος. γέγονε γὰρ ἐπὶ τῶν περσικῶν. ἀνῃρέθη δὲ ὑπὸ λυγδάμιδος τοῦ τρίτου τυραννήσαντος
ἁλικαρνασσοῦ. ἐν δὲ ποιηταῖς τάττεται μεθ' ὅμηρον. κατὰ δέ τινας καὶ μετὰ ἡσίοδον καὶ ἀντί-
μαχον. ἔγραψε δὲ καὶ ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις ιδ, εἰς ἔπη θ' ἰωνικὰ ἐν πενταμέτρῳ. ἔστι δὲ τὰ
περὶ κόδρον καὶ νηλέως, καὶ τὰς ἰωνικὰς ἀποικίας εἰς ἔπη ζ'. Πανύασις ἁλικαρνασσεύς. νεώτε-
ρος. φιλόσοφος. περὶ ὀνείρων βιβλία β'. Πάνυ δ' ἐς ἤδη σχολὴ πολύ. τὸ δὲ πολὺ καὶ ἡ πολυκυμοχεῖ

ρόν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. Πανύστατον· πάντων ἔσχατον. Παννυχίζω. Πάξαμος· λέγει ὀψαρτυτικὰ κατὰ στοιχεῖον. Βοιωτιακὰ ἐν βιβλίοις β'. Δωδεκάτεχνον. ἔστι δὲ περὶ αἰσχρῶν σχημάτων. Βαφικὰ βιβλία β'. Γεωργικὰ β'. Παξαμᾶς· ὁ δίπυρος ἄρτος. ἔστι δὲ ἡ λέξις Ῥωμαϊκή. Πάππα. καὶ ὅτι πάππα καὶ πέππα καὶ ἄππα, ἀδελφός. ἐν ἀνθεῶσιν ἐστιν ἀλλὰ προσφώνησις πρὸς ἀδελφόν. καὶ τὸ πάππα καὶ τὸ ἄππα οὐ ψιλῶς ὁ πατὴρ, ἀλλὰ πρὸς πατέρα σεβαστικὴ φωνή. καὶ τὸ πέππα ἑταίρου. οὕτω δὲ λέγεται παρὰ Συρακουσίοις· ὁ πατὴρ πάππας καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ π πάππας. Παππάζοιεν· πάππα ἀνακαλοῖεν. Παππάξ· παππὰξ ἦχος πορδῆς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Παππασμός· προσφώνησις παρὰ παίδων εἰς πατέρα γινομένη. Παπαὶ· σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. Παππίδιον· Ἀριστοφάνης· παππίζουσι θυγάτηρ μετὰ ὀβολὸν ἐνκαλαμᾶται. Παπίεις σε ὄνομα κυρίου. ὅταν δὲ ζῶντος ἀδελφὸς παππίει. Παπρεσόνομα κυρίου. Πάππος· αἱ ἐπὶ τοῦ κάτω χείλους θρίχες. μύσταξ δὲ ἐπὶ τοῦ ἄνω. Πάππος Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος, γεγονὼς κατὰ τὸν πρεσβύτερον βασιλέα Θεοδόσιον, ὅτε καὶ Θέων ὁ φιλόσοφος ἤκμαζεν, ὁ γράψας εἰς τὸν Πτολεμαίου κανόνα. βιβλία δὲ αὐτοῦ. χωρογραφία οἰκουμενική. εἰς τὰ τέσσαρα βιβλία τῆς Πτολεμαίου μεγάλης συντάξεως, ὑπόμνημα. ποταμοὺς τοὺς ἐν Λιβύῃ. ὀνειροκριτικά. Παππῷον· τὸ ξόανον τὸ λεγόμενον παππῷον ἐν τῷ Μηδικῷ. ἐγράφη ἐπὶ τοῦ Μηδικοῦ ψήφισμα. ὥστε ἕκαστον ἣν δύναμιν συμβαλέσθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα. ταῦτα δὲ ἔταξεν Ἀριστείδης, δύναιτο συμμάχοις τοῖς βαρβάροις πολεμεῖν. Παπυλαιῶν· σκηνῶν ἢ τοιούτων.

Πάπυρος· θηλυκῶς ἡ πάπυρος. λαμπάδα κηροχίτωνα κρόνου τυφήρη λύχνον. σχοίνῳ καὶ λεπτῇ ἀφιστομένην παπύρῳ. Παρέδια. Παραβαλέσθαι· τὸ ἐξαπατῆσαι. Θουκυδίδης αὐτοῖς οὕτως. καὶ Ὅμηρος· παραβλήδην ἀγορεύων. Παραβαλέσθαι, τὸ παύσασθαι καὶ ἀπαλλαγῆναι. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν διισταμένων. Παραβαλέσθαι. ὁ δὲ Ἰούδας δραστήριος ὢν, ἐκέλευεν ὑπὸ τοὺς ἀδελφοὺς σπεῖσθαι παραβαλέσθαι ἢ γενναίως ἢ μηδὲ ἐπιχειρεῖσθαι. καὶ παραβαλλόμενοι ἀντὶ τοῦ ἀδεῶς ἐρχόμενοι. ὁ δὲ, παραβαλλόμενος καὶ διαβαίνων πρὸς τὸ δορυμάχον πλεονάκις. Παραβάλλεσθαι· πρὸς κίνδυνον ἐπιδοῦναι ἑαυτόν. λοιπὸν παραβάλλεσθαι καὶ τολμᾶν. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, πρὸς τὸ παραβάλλεσθαι καὶ διακινδυνεύειν ἑτοίμως ὅλος καὶ ἀεὶ ἦν. καὶ παραβαλλόμενος πλεονάκις θαρραλέως ὁρμῶν. Παραβαλεῖν· ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι. ὁ δὲ, ὁρᾷ τὴν μελισσίαν ἐν ὄψει αὐτῆς. καὶ πέμπει πεισθὼν πεντακισχιλίους καὶ μνείας αὐτῇ χρυσίου. καὶ εἰ πλέον ἐδεῖτο, ἔφασκε δώσειν. ἡ δὲ, οὐ προσεῖτο τὴν δόσιν. καὶ ἑταιρικὸν φάσκουσα εἶναι μίσθωμα, τὸ ἑαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνῶτι. καὶ ὡς ὑπὸ ὠνίου τὸ κάλλος ἀποδόσθαι. Παραβάλλειν τὸ ἀπέρχεσθαι. παραβαλόντες εἰς Σικελίαν πρὸς τὸν τύραννον. καὶ αὖθις. αἰσχύνασα τὴν λαθραίαν τὴν πρὸς τὴν θεόν. καὶ ἑαυτὰς ὁμιλίαις ἀνδρῶν παραβαλοῦσαι, ἀντὶ τοῦ μίξασαι, ἐκολάσθησαν κατὰ τὸν νόμον.

Παραβαλεῖς· παραθήσεις. ὁμοιώσεις. ἐπιφοιτήσεις. Παραβαλλομένη. οὐ γὰρ ἦν πρὸς τὴν θεραπευόντων χρῶμα παραβαλλόμενον χαρίζεσθαι δι' ᾠδῆς. καὶ παραβαλλόμενος, ἐξομοιούμενος. τὰ πρῶτα παραβαλλόμενος τοῖς ἀρίστοις τῶν βασιλέων. Παραβαλὼν· πλησιάσας. συνεισδύσας. ὁ δὲ, παραβαλὼν τὸν ἑαυτοῦ ἵππον τῷ Παρθυαίου ἵππῳ, μηκέτι τὸ πέρα σπουδῇ ἐλαύνειν ἐκέλευεν. καὶ παραβάλλω αἰτιατικῇ. Παραβαλὼν· χαλάσας. Ἀριστοφάνης. ὡς παλαιστὴς παραβαλὼν τοὺς γομφίους. ὥσπερ καὶ τὸ χαλάσαι κώπην λέγουσι παραβαλεῖν. Παραβάλοιτο· ἀντὶ τοῦ πέμψαιτο. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Παράβασις· τοῦτο λέγεται παράβασις. ἀπὸ τοῦ ἔλθον ἐπιστρέφοντες ὁ χορὸς πρὸς τοὺς θεωμένους. ἔστι δὲ ὁ τρόπος, ὅταν καταλιπὼν τὰ ἑξῆς τοῦ δράματος, ὁ ποιητὴς συμβουλεύει τοῖς θεωμένοις. ἢ ἄλλο τι ἐκτὸς τῆς ὑποθέσεως λέγει. παράβασις δὲ λέγεται, ἐπειδὴ ἀπήρτηται τῆς ἄλλης ὑποθέσεως. ἢ ἐπεὶ παραβαίνει ὁ χορὸς τὸν τόπον. ἑστᾶσι μὲν γὰρ κατὰ στοιχεῖον οἱ πρὸς τὴν ὀρχήστραν προσβλέποντες. ὅταν δὲ παραβῶσιν, ἐφεξῆς ἑστῶτες, καὶ πρὸς τὸ θέατρον ἀποβλέποντες, τὸν λόγον ποιοῦνται. εἶτα διελθόντες τὴν καλουμένην παράβασιν, ἐστρέφοντο πάλιν εἰς τὴν προτέραν στάσιν. δῆλον δὲ ποιοῦσιν αὐτοὶ οἱ ποιηταὶ τὸ στρέφεσθαι σημαίνοντες καὶ τὸ παραβαίνειν. Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν τῷ παιδαρίῳ. εἰ μὲν μὴ λίαν ἄνδρες ἠναγκαζόμην στρέψαι δεῦρο, οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδε ἐπῶν. ἄμφω σημαίνει. καὶ τὸ στρέφεσθαι καὶ τὸ παραβαίνειν. καὶ Πισίδης. τὸν παραβάτην συμβαλὼν πλασμῷ ξένῳ, πρὸ

τῆς μάχης

τῆς μάχης ἀφῆκας εἰς ἀντιπάτην. Παραβαίνω· γενικῇ. μή τι παραβαίνειν ἔδοξε
τῶν κοινῶν. καὶ αἰτιατικῇ. Παραβεβάσθαι τὰς σπονδάς· ἀπαθητικὸν τοῦ παραβεβηκέναι. πάνυ
ἀκολούθως Θουκυδίδης. Παραβέβληκαι· παραβόλως κέχρησαι. καὶ παραβέβληκαι τῷ βίῳ διὰ
τὴν πρὸς ἐμὲ εὔνοιαν. οὐδεμιᾶς ἀνάγκης σοι προσκειμένης. Παραβιάζω αἰτιατικῇ. Πα-
ραβιβάζεσθαι· παραβαίνεσθαι. Παραβλέπουσα θατέρῳ· μὴ ἀτενίζουσα φησίν. ἀλλὰ τῷ ἑτέ-
ρῳ ὀφθαλμῷ βλέπουσα. Παραβλήδην· ἀπατητικῶς· παραλογιστικῶς. Παραβληθησόμενος·
συγκριθησόμενος· ὁμοιωθησόμενος. Παραβλῶπες· παρορῶντες· διεστραμμένους ἔχοντες τὰς ὄψεις·
χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ. Παραβλύσας· παραβαλών· ἀποπτύσας. εἶτα
πικρανθεὶς οἴνου τε παραβλύσας τὸ ποτήριον, εἶτα ὑπὸ τοῦ μέθους γενόμενος. Παραβολή· λόγος αἰ-
νιγματώδης καὶ κεκρυμμένος πρὸς ὠφέλειαν φέρων. Παραβολὴ διήγημα. ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς
τὸ στόμα μου. ἀντὶ τοῦ ἐν διηγήσει ἀρχαίων λόγων. καὶ ἡ ὁμοίωσις. καὶ τὸ λάλημα. καὶ ὑπόδειγμα. ἔθου ἡμᾶς
εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι. Παραβολή· πραγμάτων ὁμοίωσις. παράβολος. Ἀριστοφάνης σοφι-
στὴν πονηρὸς εἴπερ ἐρωτέχνης καὶ παράβολος ὅτι ἀντὶ τοῦ γνήσιος. Ἰώσηπος· πρὸ τῆς ἀστριμύθου. ταῦτ' αἰτοῦμαι χά-
ριν ἀντὶ τῆς παραβόλου μαντείας. Παραβόλως· Πολύβιος. μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς ἡλικίαν δυνα-
στείαν παραβόλως ἀνοφθαλμίσας. Παραβολώτερος· ἀνόητος. Παραβραβεύοντα· διακρί-
νοντα· διορίζοντα· ἀποκλίνοντα τὸ πορπικόν. διὰ τοῦ παραβραβεύοντα φαλάραια. ἀρσενικὸν ὁ φάλαρξ.
Παραβύστα· παρακαλύπτουσα. Παράβυστον· παρακεκαλυμμένον· λάθρα γινόμενον. Παράβυστον·
οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρὰ Ἀθηναίοις δικαστηρίων. ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἕνδεκα. ἐκαλεῖτο δέ τις ἐν τοῖς
νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παράβυστος. ἧς μέμνηται καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. λέ-
γεται δ' ἴσως ταῦτα κατὰ μεταφορὰν, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων. τουτέστι παραπληρωμάτων.
Παραγάγης· παρεγγυήσῃς. μηκέτι παραγάγῃς· ἵνα οὖν παρέστιν ἐλπίδων ἔτι κοινοῦν ἃ παιδεύων
ἀρωγοί. Παραγγελία· ὁ σκοπὸς καὶ παραγγελία πρὸς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα τέτακται. καὶ Αἰσχίνης δέ, δόξειεν
τινὰ τῇ αὐτῇ διανοίᾳ κεχρῆσθαι ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι καὶ
τὴν παράταξιν ὅση γεγένηται. καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις αἷς κέχρηνταί τινες. Δείναρχος ἐν τῇ
κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει. καὶ τὰς ἰδίας παραγγελίας συγκεκροτημένας καὶ τὰς δεήσεις. Παραγγέ-
λματα· προσταγή. πρὸς τάξεις· κρότος τε ἀθρόος ἐκ τοῦ παραγγέλματος. ἀνῃρεῖτο τοῦ Αὐτοκλέους τῆς προ-
θυμίας τῶν θεωμένων. Παραγγέλλοντα· δεχόμενον τὴν ἀρχήν. ὁ δὲ Φάβιος λαβὼν τὴν ἀρ-
χήν, τὸ πάλιν ἀποδείκνυσιν ὕπατον. οὐ διὰ αὐτὸν παραγγέλλοντα τὴν ἀρχήν. Παραγγέλλοντες·
οἱ δὲ Ἀρσάνοι ὄντες προφάσει τοῦ δόγματος, ἀφικόμενοι ἐν Καρχηδόνι παρὰ τοὺς εἰσιόντας ἐκεῖ
παραγγέλλοντας, ὅπως ὁ Τελέριχος παρασκευὴν ἔχει καὶ γνώμης μαθεῖν. ἀντὶ τοῦ τελοῦντες. καὶ Ξε-
νοφῶν. ὁ δέ, καταφεύγει διὰ τὸ εὖ τοῦ στρατεύματος καὶ αὖθις παραγγέλλει εἰς τὰ ὅπλα. καὶ αὖθις. στρα-
τιὰν ὡς πλείστην εἰς τὸν πόλεμον παραγγέλλων. ἀντὶ τοῦ καταλέγων. Παραγγέλλων· ἀντὶ τοῦ
συλλεγόμενος· συλλαμβάνων· συναναστρεφόμενος. ὁ δέ, παραγγέλλων ποτὲ μὲν τοῖς, ποτὲ δὲ τοῖς,
ἔπαιζε μετ' αὐτῶν καὶ διεδύετο. ἢ παραγγέλλων, ἀντὶ τοῦ ἀπροόπτως ἐρχόμενος. Παραγγέλσεις·
αἱ γὰρ παραγγέλσεις, οὐκ ἔθεν ὡς πρότερον. ἀλλὰ διτταὶ ἐγίνοντο. Παραγγέλεσθαι· μεταπείθε-
σθαι. Θουκυδίδης. κελεύει αὐτούς, μὴ λόγοις μόνοις παραγγέλεσθαι. ἢ πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἄνδρας, οἵ-
τινες ἀπαγγελοῦσι. Παραγγείλας· ὁ δέ, ἀνεχώρησεν. οὐδὲ τὸ ἀνακλητικὸν παραγγείλας. ἀν-
τὶ τοῦ σημάνας. καὶ αὖθις. πολίσματα ἐκ τοῦ παντὸς ἐντελῆ ὑπάρχοντα τῶν γραφομένων καὶ πα-
ραγγελλομένων. Παραγκωνίσας· ἀποστρέψας ἐκ τῶν ἀγκώνων δήσας. Παραγνούς· παρα-
νοήσας. Παραγωγαῖς· ἀπάταις. σοφίσμασι δὲ καὶ παραγωγαῖς, ἀεί τε καθημερινὰν ἡμᾶς ἐκ-
κρούοντες, κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγένηνται. Παραγωγή· λέγεται ὅταν ἡ
φάλαγξ πορεύηται ἐκ τῶν εὐωνύμων τοὺς ἡγεμόνας ἔχουσα ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. κἂν μὲν ἐκ τῶν εὐωνύ-
μων ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται. ἐὰν δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγω-
γή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται, εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ ἢ διπλεύρῳ ἢ τετρα-
πλεύρῳ τάγματι βαδίζει. μονοπλεύρῳ μὲν ὅταν μοναχόθεν φοβῆ. διπλεύρῳ δέ, ὅταν διχόθεν. καὶ-

πλεύρῳ δὲ ὅταν διχόθεν. τετραπλεύρῳ δέ, ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμιοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται.

Παραγραμματίζων. ὁ ὑπὸ παρήχημα λέγεται. Τίμων οὗτος ὁ παραγραμματίζων αὐτόν, ὡς ἂν ἔπλασσε πλάττων πεπλασμένα ὀνόματα. οἷον ἐπὶ Παυσανίου, Παυσάμενος Παυσανίας. καὶ σαμία μία ναῦς.

Παραγραμματισμός. ὅταν γράμμα ἀντὶ γράμματος τεθῇ. οἷον ἀντὶ τοῦ μυρσίνη βυρσίνη. β ἀντὶ τοῦ μ. ὡς Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ μ τῷ β ἐχρήσατο. δέον γὰρ εἰπεῖν μυρσίνη, βυρσίνη εἴρηκε. ταῖς γὰρ μυρσίναις ἀποσοβοῦσι τὰς μυίας. ὁ δέ, ἔπαιξε διὰ τὸν βυρσοδέψην. καὶ μυρσίνῃ ἐστεφανοῦντο οἱ στρατηγοί. ἢ ὡς ὅταν λέγῃ, ἐκ κλοπιδῶν. ἀντὶ τοῦ κεκροπιδῶν. λ ἀντὶ τοῦ ρ. Παραγράπτοις καὶ παρεγγράπτοις νόθοις. ξένοις. Παραγράφεται. ἐξουθενεῖ. παραιτεῖται. ἀποβάλλεται. καὶ ἐν Ζωθέσει ἀπαράγραφον ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράγραφον, περὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου.

Παραγραφή. ὅταν λέγῃ τις τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ τὸ ἔγκλημα ἐστὶν ὑπό, εἰσήχθη πρότερον εἰς δικαστήριον. καὶ γεγένηται περὶ αὐτοῦ γνῶσις. καὶ διὰ τοῦτο φησί, μηδὲν ἔτι περὶ αὐτοῦ συνίστασθαι κρίσιν. μάλιστα δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκειν τοῖς δικασταῖς. οἱ πλεονάκις δικάζεσθαι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσι. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος. ἅμα τοῖς δικασταῖς παραδεικνὺς ὡς οἱ πάλαι δικάσαντες καὶ δικαίως καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες. καὶ τοῦτό ἐστι παραγραφή. καὶ ἐπεὶ κεῖται τῇ δίκῃ περὶ ἧς οὐδὲν ὥρισται παρὰ τοῖς νόμοις. οὐδὲ ἔνεστιν αὐτὴν ὁ εἰσάξων ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας. τῶν γὰρ ἄλλων δικῶν προστέτακται ἑκάστῳ τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἰσάγειν τινά. παραγράφεσθαι οὐκ ἐφεῖται. καὶ τοῖς τοσοῦτον ἐγκαλουμένοις περὶ οὗ οὐ νενομοθέτηται. Παραγραφή. οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ καὶ γνωρίμου τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἀλλ᾽ ἰδίως Ἰσοκράτης παραγραφῆς εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς γραφῆς. καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον παρ᾽ αὐτοῦ. ἀφ᾽ οὗ παρέγραψα. τοῦτο δ᾽ ἂν εἴη ἀφ᾽ οὗ παρεθέμην. ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους. οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς φησίν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμένου. καὶ παραπεγραμμένον. ὅ ἐστιν ὡρισμένον. Παραγράφω αἰτιατικῇ. Παράδειγμα. εἰκὼν ἢ χαρακτὴρ ἔννοιαν ἔχων αἰσθητοῦ πράγματος. ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο παράδειγμα καὶ ἄλλο παραβολή. παράδειγμα μὲν γάρ ἐστιν ὅταν ἀντιπαραθῇ τις ὅμοιον ὁμοίῳ. οἷον λογικὸν λογικῷ. παραβολὴ δέ, ὅταν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ. οἷον ἄλογον λογικῷ. ἢ ἔμπαλιν. ἢ παράδειγμά ἐστι λόγος ἀπὸ τῶν καθ᾽ ἕκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου. ἢ δεῖξις πιστουμένη τὸ μερικὸν διὰ μερικοῦ ὁμοίου. Παράδειγμα. τὸ παράδειγμα τῆς ἐπαγωγῆς ἄλλο. ἡ μὲν γὰρ ἐπαγωγή, ἐκ τῶν καθ᾽ ἕκαστά ἐστιν ἐπὶ τὸ καθόλου ὁδός. παράδειγμα δὲ γίνεται, τὸ ὅμοιον καὶ γνωριμώτερον τοῦ ὁμοίου, καὶ ἧττον γνωρίμου. διὸ ἐπαγωγὴ μὲν δι᾽ ἑνὸς οὐ γίνεται. τὸ δὲ παράδειγμα ἀρκεῖ καὶ δι᾽ ἑνὸς εἶναι. καὶ ἔστιν ἡ μὲν ἐπαγωγή, τῷ διαλεκτικῷ οἰκειοτέρα. τὸ δὲ παράδειγμα τῷ ῥήτορι. κέχρηται μέντοι καὶ ὁ διαλεκτικὸς παραδείγμασιν ὑπὸ σαφηνείας τοῦ λεγομένου, εἰ μὴ εἴη γνώριμον. ὡς τὸ διὰ τῆς ὁμοιότητος πυνθάνεσθαι. παραδειγματικὸν γάρ, τὸ οὕτως ἐρωτῆσαι. ἆρά γε τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη ὥσπερ καὶ ἡ αἴσθησις. παραδείγματος δὲ καὶ παραβολῆς διαφορά. ὅτι τὸ μὲν παράδειγμα δοκεῖ γενομένου τι εἰς δεῖξιν τινὸς παρατίθεσθαι μηδέπω γεγονότος. καὶ διὰ τοῦτο ἀδήλου. ἡ δὲ παραβολή, εἰκών ἐστιν ὁμοιότητα πρός τι γενομένου σημαίνουσα. ἰστέον ὅτι τὰ παραδείγματα οὐ πάντα λαμβάνεται τοῖς προκειμένοις ἁρμόζει. ἐπεὶ οὐκ ἂν εἴη παραδείγματα ἀλλ᾽ αὐτότης. ἀλλὰ χρὴ τὸ χρήσιμον ἡμᾶς, καὶ εἰς ὃ παρείληπται ἐκλεξαμένους, τὸ λοιπὸν ἅπαν χαίρειν ἐᾶν. οἷον ὅπερ τ᾽ ἀρχὶς ὅ περ λέγει περὶ τοῦ στρατηγοῦ καταπτοῶν ὡς λέων, οὐ πάντα προσαρμόζομεν τῷ χριστῷ. ἀλλὰ τὸ ἄμαχον καὶ φοβερὸν καὶ βασιλικὸν ἐκλαμβάνοντες. τὸ θηριῶδες καὶ ἔτι ἄλλο προσὸν παραιτούμενοι. καὶ ὅταν λέγῃ ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκος ἀπορουμένη, τὸ τιμωρητικὸν μόνον ἐκληψόμεθα. ἀλλ᾽ οὐχ ὅτι τῶν τῇ ἄρκῳ προσόντων.

Παραδεικνῦσα καὶ παραδεικνύντος καὶ παραδεικνύαι. Παράδεισος. ζήτει πλατύτερον ἐν τῷ Σεμίραμις. Παράδεισος. ἐπειδὴ ἔμελλεν ὁ θεὸς ἐξ ὁρατῆς καὶ ἀοράτου φύσεως πλάσσειν τὸν ἄνθρωπον, κατ᾽ οἰκείαν εἰκόνα τε καὶ καθ᾽ ὁμοίωσιν, ὥσπερ τινὰ βασιλέα καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ, προκαθίστησιν αὐτῷ οἷόν τι βασίλειον. ἐν ᾧ διαιτώμενος μακαρίαν καὶ πανολβίαν ἕξει ζωήν. καὶ οὗτός ἐστιν ὁ θεῖος παράδεισος θεοῦ χερσὶν ἐν Ἐδὲμ πεφυτευμένος. Ἐδὲμ γὰρ τρυφὴ ἑρμηνεύεται. ἐν τῇ ἀνα-

τόλῃ μὲν πάσης τῆς γῆς ὑψηλότερος κείμενος· ἀκραιφνεῖ δὲ ἀέρι λεπτοτάτῳ τε καὶ καθαρωτάτῳ περιλαμπόμενος· φυτοῖς ἀειθαλέσι κομῶν· εὐωδίας πλήρης· φωτὸς ἔμπλεως· ὥρας ἁπάσης αἰσθητῆς καὶ κάλλους ὑπερβαίνων ἔννοιαν. τινὲς μὲν οὖν τὸν παράδεισον αἰσθητὸν ἐφαντάσθησαν· ἕτεροι δὲ, νοητόν· πλὴν ἐμοὶ δοκεῖ· ὡς ὥσπερ αὐτὸς αἰσθητὸς καὶ νοητὸς ἅμα δεδημιούργητο, οὕτω καὶ τὸ τούτου ἱερώτατον τέμενος αἰσθητὸν ἅμα καὶ νοητὸν, καὶ διπλῆν ἔχον τὴν ἔμφασιν. τῷ μὲν σώματι ἐν τῷ θειοτάτῳ χώρῳ καὶ ὑπερκαλεῖ καθὼς εἴρηται αὐλιζόμενος· τῇ δὲ ψυχῇ ἐν ὑψηλοτέρῳ καὶ ἀσυγκρίτῳ καὶ περικαλλεστέρῳ τόπῳ διατρίβων· θεὸν ἔχων οἶκον τὸν ἐνοικον καὶ αὐτὸν ἔχων εὐκλεὲς περιβόλαιον· καὶ τὴν αὐτοῦ περιβεβλημένος χάριν· καὶ τοῦ μόνου γλυκυτάτου τῆς αὐτοῦ θεωρίας καρποῦ κατατρυφῶν· οἷά τις ἄγγελος ἄλλος τούτῳ τρεφόμενος. ὅπερ δὴ καὶ ξύλον ζωῆς ὠνόμασται· ζωῆς γὰρ θανάτῳ μὴ διακοπτομένης ἡ γλυκύτης τῆς θείας μεθέξεως, τοῖς μεταλαμβάνουσι μεταδίδωσιν. ὃ δὴ καὶ πᾶν ξύλον ὁ θεὸς ἐκάλεσεν, ἀπὸ παντὸς ξύλου φήσας τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φάγεσθαι. αὐτὸς γάρ ἐστι τὸ πᾶν ἐν ᾧ καὶ δι' οὗ τὸ πᾶν συνέστηκε. τὸ δὲ τῆς τοῦ καλοῦ τε καὶ κακοῦ γνώσεως ξύλον, ἡ τῆς πολυσχεδοῦς θεωρίας διάγνωσις· αὕτη δέ ἐστιν, ἡ τῆς οἰκείας φύσεως διάγνωσις· ἥτις καλὴ μὲν ἐν τοῖς τελείοις· καὶ ἐν τῇ θείᾳ θεωρίᾳ βεβιωκόσιν, δι' αὐτῆς τὴν τοῦ δημιουργοῦ μεγαλουργίαν δημοσιεύουσα· τοῖς μὴ δεδιόσι μεταπτῶσιν· διὰ τὸ ἐν τῷ χρόνου εἰς ἕξιν τινὰ τῆς τοιαύτης ἐληλακέναι θεωρίας· οὐ καλὴ δὲ τοῖς νέοις ἔτι καὶ τὴν ἔφεσιν λιχνοτέροις· οὓς διὰ τὸ ἀβέβαιον τῆς ἐν τῷ κρείττονι διαμονῆς, καὶ τὸ μήπω παγίως ἐνεδρασθῆναι τῇ τοῦ μόνου καλοῦ προσεδρίᾳ, ἡ τοῦ οἰκείου κηδεμονία σώματος πρὸς ἑαυτὴν ἀνθέλκειν καὶ περισπᾶν πέφυκεν. οὕτω διπλοῦν οἶμαι τὸν παράδεισον καὶ ἀληθῶς οἱ θεῖοι πατέρες παρέδωκαν. εἴτε οὕτως εἴτε οὕτως διδάξαντες. παράδεισος δὲ εἴρηται παρὰ τὸ δεύσω τὸ βρέχω ῥηματικὸν ὄνομα δεῦσος παράδεισος τροπῇ τοῦ υ ψιλοῦ εἰς ι. οἱ δέ φασι παρὰ τὴν δεῖσαν ποιεῖσθαι, ὅ ἐστι βοτανῶν συλλογήν. Παραδειγματίζω· αἰτιατικῇ. Παραδιαιτᾶσθαι· τὸ παρ' ἑτέρῳ τινὶ τρέφεσθαι. Παραδιδάσκω, αἰτιατικῇ. Παραδίδωμι δοτικῇ. Παραδικῶ, παρὰ τὸ δίκαιον. Παράδοξαν· παρὰ προσδοκίαν· παρ' ἐλπίδα· τὰς δυσχωρίας προκατειλήφεσαν· ἐλπίδα ἔχοντες ὡς παρὰ δόξαν ἐπιθησόμενοι. Παράδοξον· ἀπροσδόκητον· θαυμαστόν. Παραδῶσι· πληθυντικόν, συντέχει λοιπὸν τὸ συνέδριον τῶν ἰουδαίων· ἵνα τὸν δημιουργὸν καὶ κτίστην τῶν ἁπάντων θανάτῳ παραδῶσι. Παραδράμω. Παραδυναστεύω· δοτικῇ. Παραδύομαι· παροιμία. ἐπειδὴ εἰς τοὺς πλουσίους οἱ πένητες παραδύονται. Παραζήλου· παρερέθιζου· παροξύνου. εἰς μίμησιν τῆς μὴ κακίᾳ συζώντων. Δαδ'· μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ. Παραζηλῶν αἰτιατικῇ· παροξύνων ζηλοτυπῶν, παροξύνων. Παραθέουσι· παρατρέχουσι. Παράθερμος· παρὰ τὸ προσῆκον ὀργαζόμενος. ὢν δὲ φύσει παράθερμος καὶ παρακεκινηκώς, πολλὰ διώκει μανίᾳ προσεμφερῶς· τοσοῦτον τῇ φρονήσει διενεγκὼν τῶν ἄλλων, τὸ μὴ δὲ τῆς πείρας δύνασθαι διδαχθῆναι, τοὺς πρώτους ἐπιβαλλόμενον σφαλῆναι. Παράθεσις· σύγκρισις. βουλόμενος δὲ ἡ παραθέσεως ὑπόδειγμα ποιῆσαι τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως ἣν ἔχει πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ καὶ τοὺς ἀπειθοῦντας ἐπολιόρκει. καὶ αὖθις· μὴ δεῖναι παράθεσιν τοῦ βελτίονος. παράθεσις καὶ ἡ παραγγελία παρὰ τοῖς πεζοῖς. φησὶ γὰρ ἔλαβον παράθεσιν. Παραθήγειν, ἀκονᾶν· παροξύνειν. παραθήξονται· παρακονήσονται. ἦν δὲ Τύλλος Ἄττιος, ὁ τὰς ὀργὰς αὐτοῖς παραθήξας· ἔχων περὶ αὐτὸν ἑταιρείαν οὐκ ὀλίγην. Παραθραύοντες· ταλαιπωροῦντες· ἀδυνατοῦντες. Παραθερίσης παρείδης. Παρίημι συγχωρῶ. εἴ τις ἐπελθὼν ὑμῶν εἰς τὴν παρεμβολὴν, τολμήσει, παρίημι λέγειν αὐτὴν πατρίδα. Παρακαλεῖν τὸ καλεῖν ἢ τὸ προσδέχεσθαι, ἄκυρον ἐστὶ τὸ δέεσθαι. Παρακαλῶ ὅτι καλῶ καὶ παρακαλῶ ἐλάσσονα ἔχει καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. Παρακερκὸς ὄνομα ποταμοῦ. Παρακαταβολὴ, πρόσθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος. εἴρηκεν ὁ δανειστὴς πρὸς στρεψιάδην· καί τοι γ' οἶδ' ὅτι θήσουσι πρυτανεῖα· ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ. ἀντὶ τοῦ γραφὴν κατὰ σοῦ θήσομαι. ἐν γὰρ τῷ πρυτανείῳ ἐτίθεσαν τὰς τῶν δικῶν γραφάς, λέγει ὁ στρεψιάδης· προσαποβαλεῖς ἄρα αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα. ἀπολεῖς φησὶ καὶ τὰ ἐπὶ τῇ γραφῇ

ἀναλώματα· μετὰ τὴν αὐτὰ ποιήσας διὰ τὸ περιέσεσθαί σου τὸν νόμον. λέγοντα τὸν ἀδικώ-
τερον λόγον. ὅ ἐστι τὸ δέκατον τοῦ τιμήματος τῆς δίκης. ὅπερ καλεῖται συνωνύμως παρακα-
ταβολὴ καὶ παρακαταβάλλειν· οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν δεδημευμένων πρὸς τὴν
πόλιν, καὶ οἱ περὶ κλήρων ἢ ἐπικλήρων πρὸς ἰδιώτας ἀντιδικοῦντες, ἀργύριόν τι κατετίθε-
σαν. καὶ τοῦτον ἐχρῆν αὐτοὺς στέρεσθαι, εἰ τὴν δίκην ἡττηθεῖεν. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον
ἀμφισβητήσεων, δῆλον δ' ὅτι τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου κατετίθετο. δημο-
σθένης μέντοι ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ, περὶ ἰδίας τινὸς δίκης φησὶ καὶ μετὰ ταῦτα πρὸς
καλεῖται μὲν μετὰ τὴν δίκην πάλιν. ἐπειδὴ θᾶττον ἂν εἵλετο τὰς παρακαταβολάς. Παρα
καταθήκη. ἐνέχυρον. Παρακατεῖχον. ἐχρονοτρίβουν. οἱ δέ, ἰδίως τοῖς πρέσβεσι προσενεγκάμε
νοι, παρακατεῖχον ὡς συνάξοντες τὸν δῆμον. Παρακεκινδυνευμένον. ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸν ἢ βλά
σφημον. ἀριστοφάνης. γόνιμον δὲ ποιητὴν, ἂν ἄν, ἄροις ἔτι. τουτέστι φυσικόν τινα καὶ οὐ βεβια-
σμένον ἢ γεννητικόν, ὅστις φθέγξεται τοιουτονί. παρακεκινδυνευμένον. αἰθέρα διὸς δωμά-
τιον ἢ χρόνου πόδα. ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν. γλῶτταν δὲ ἐπιορκήσασαν ἰδία.
ἡ αὐτῆς φρενός, εὐριπίδης. ὄμνυμι δ' ἱερὸν αἰθέρ' οἴκησιν διός. ἀλεξάνδρου δὲ καὶ χρόνου πό-
βαινε ποσί. καὶ ἐξ ἱππολύτου. ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ'. ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. Παρακεκλημένοι.
παραμυθηθέντες. Παρακεκομμένος. μαινόμενος. ἐξεστηκώς. παράφρων. καὶ παρακεκομμέ
να. καὶ μοι γάρ ἐστιν ἀμπέλια παρακεκομμένα. ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἐντελὲς ἔχοντα. ἀπὸ μεταφορᾶς
τῶν ἀδοκίμων νομισμάτων. ἅπερ παρακόπτεται καὶ παρακεκομμένα. καὶ νῦν δὲ εἰώθα
σι λέγειν παραχαράκτας τοὺς παρακόπτοντας. ὅθεν καὶ παράσημος εἴρηται. ἀνδράρια μοχθη
ρὰ παρακεκομμένα, ἄτιμα καὶ παράσημα καὶ παράξενα. Παρακελεύεται. δοτικῇ. προτρέ
πεται. διεγείρει. Παρακινδυνεύουσι. Παρακεχόρδηκεν. οἷον παρημάρτηκε. λέγουσιν ἀττι
κοὶ καὶ παράχορδον. Παρακείμενα. τὰ νῦν ἱκανά, καὶ τὰ παρακείμενα. Παρακινοῦντα.
ἐξιστάμενον. οὐχ οὗτοι παρακεκινηκότες καὶ διεφθαρμένοι τὴν γνώμην. ἀλλὰ διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῶν
κακῶν, εἰς ἰουλιανὸν τὸν ἀποστάτην ἀνατιθέμενοι. εὐνάπιος φησὶ περὶ εὐτροπίου τοῦ εὐ
νούχου. καὶ ὅτι παρακινηθεὶς τοῦ προσήκοντος. Παράκλησις. ἀντὶ τοῦ προτροπή. ἰσοκρά
της. διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὑρόντες, ἀλλὰ παραίνεσιν γράψαντες. λυκοῦργος δὲ ἀντὶ
τοῦ δεήσεως ἐχρήσατο λέγων. ὑμᾶς οἴομαι τοῦτο ποιήσειν καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως.

Παρακλιδόν. Παρακλίνασαι. παρανοίξασαι. ἡ μὲν, ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖ
ναι. ἀριστοφάνης. καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι, τῆς αὐλείας παρακύπτουσι. κἄν τις προσέ
χῃ τὸν νοῦν αὐταῖς, ἀναχωροῦσι. κᾆτ' ἢν ἀπίῃ παρακύπτουσι. Παρακοᾶν. παρανοεῖν καὶ παραφρονεῖν.
κοᾶν γὰρ καὶ κοεῖν τὸ φρονεῖν. Παρακονᾶν. τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρίβειν. Παρακοπὴ φρε-
νῶν. ἢ φρενιτίασις. Παρακόψας. τὸν νοῦν παραβαπτείς. ἐτελεύτησε δὲ ἄκρατον πολὺν ἐμφο
ρηθείς. ἐκ παρακόψας, ἢ διηνεγκὼς ἔτος ἑβδομηκοστόν. Παρακωφόν. ἀποπαρδεῖν. πρόδηλος
τῆς παροιμίας ἡ αἰτία. οὐ γὰρ ἀκούει ὁ κωφός. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων ὀργῇ λέγεται. Παρακρεκόλιγυν

Παρακροτοῦντες. παραθαρσύνοντες. παρορμῶντες. Παρακρούεται. ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾷ.
μετῆκται δὲ τοὔνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἱστῶντας τι ἢ μετροῦντας, κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασείειν, ἕνεκα
τοῦ πλεονεκτεῖν. Παρακρουσάμενος. ἐξαπατήσας. παραπείσας. παῖδας τῶν ἀγνεστάτων οἰ-
κων πανακρουσάμενος, ἐξήγαγεν ἐκ τῆς πόλεως. Παρακρούσασθαι. ἀναδέψαι. ὁ δέ, ὅσα δ' ἠμ
φισβητήθη, οἷός τε ἐγένετο παρακρούσασθαι. Παρακρούουσιν. ἐξαπατῶσιν. ἐμπαιγμόν. ἄπιστοί τε γὰρ
δόξαντες εἶναι οἱ σαυνῖται καὶ πρὸς τὰς συμφορὰς οὐ παρακρούουσιν τὰ ἀκρατῶς σφῶν σπένδεσθαι,
οὐχ ὅσον οὐχ εὗρον τι συμβατικὸν, ἀλλὰ καὶ ἄσπονδον ἀφίστη πόλεμον παρεσκεύασαν. Παρακοίτης. ὁ
ἀνήρ, παράκοιτις ἡ γυνή. Παρακωχή. παρὰ θουκυδίδῃ ἐποχή. ὡς καὶ ἀνακωχή καὶ διακωχή. Πα
ράλλαξον. παρέλθε. ἢ δὲ τὴν μικρὰν παραλλάξεις, πᾶσαν ἡ γῆ φύσιν ὑποφέρει τὰς μεταβολάς, ὡς ἐπὶ τῶν
ὡρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ. Παραλλάττουσιν. ἀντὶ τοῦ παραδέχονται. παραλλάττουσι γὰρ ἀλλήλους τῷ δια
στήματι τῶν ὁδῶν ψαυσθέντες, ὅτε προκόπιος καὶ οὐάλης ὁ βασιλεύς. Παραλλήλων. ὁμοίων

ἀκολούθων· ἐπίσης ἀλλήλων ἐξίσου. ἐκ παραλλήλου ὀρύξαντες τὸ ἔδαφος ἀντὶ προσεδοκῶντο τεῖχει, συ
νῆψαν ἀπὸ γῆν τοῖς ἐναντίοις· ἀντὶ τοῦ ἐξίσου. Παραλογίζομαί σε. Παραλογισμὸς
ἀπάτη λογισμοῦ. Παραλογιστὰς ἀπατεῶν. Παράλογον λέγουσιν ἀρσενικῶς, οἱ ἄλλοι
καὶ μάλιστα θουκυδίδης. τὸ παράδοξον καὶ ὃ οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν· οἷον τοῦ πολέμου τὸν πα-
ράλογον. καὶ ὅτι ἐγένετο πολὺς ὁ παράλογος. προκόπιος. οἱ μὲν ἄλλοι τοῦ πλήθους ἐκλογιζόμε
νοι τὸν παράλογον, ἔδοξε μανιώδης εἶναι αὐτοῦ ἡ ἔννοια. καὶ αὖθις. τοῖς δὲ ῥωμαίοις θάρσος καὶ
ἀπιστία πρὸς τὰ γινόμενα παρέστη πλείων, ἢ τοῖς τὰ παράλογα ὀνείρατα ὁρῶσι. Παρά
λογος. θουκυδίδης. οἱ δὲ ἀθηναῖοι ἐν παντὶ ἤδη ἀθυμίας ἦσαν. καὶ ὁ παράλογος αὐτοῖς μέγας ἦν.
πολὺ δὲ μείζων ἔτι τῆς στρατείας ὁ μετάμελος. καὶ αὖθις. οἱ δὲ σοφίσμασι καὶ παραγωγαῖς ἐκ
κρούοντες ἡμᾶς ἀεί τε καὶ καθημέραν, κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγένηνται.

Παραλόγως ἀνελπίστως. παρὰ προσδοκίαν. οὐδέ τις ἦν ὃς οὐκ ἠθέλησε τὸ μὴ οὐ θεατὴς
γενέσθαι παραλόγου οὕτως εἰς μέγεθος παρασκευῆς. ἀντὶ τοῦ παραδόξου. Πάραλος
ναῦς ἱερὰ θεωρίς. ἦν δὲ καὶ ἑτέρα σαλαμινία ναῦς. πευθὶς δὲ πάραλος ἡ παραθαλασσία ἢ ἡ
παρὰ τὰς ἅλας κειμένη. Πάραλος. ἡ σαλαμινία. αὗται ἱεραὶ τριήρεις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς
τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι καὶ ταχυναυτοῦσαι. καὶ ἦσαν ὡς ἂν ὑπηρετίδες ταχεῖαι οὖ-
σαι ἡ μὲν, ὑπηρετοῦσα εἰς τὰ θεωρικά. ἡ δὲ, εἰς τὰ δημόσια. καὶ αὖθις. οἱ δὲ ἀθηναῖοι πέμπουσι τὴν
πάραλον καλοῦντες αὐτὸν ἐπὶ κρίσιν. τουτέστι τὸν ἀλκιβιάδην. Πάραλος. δημοσθένης φι
λιππικοῖς. μία τῶν παρ᾽ ἀθηναίοις πρὸς τὰς δημοσίας χρείας διαπεμπομένων τριήρων, ἀπό τινος ἥρω
ος τοὔνομα λαβοῦσα. πάραλοι δὲ καλοῦντο οἱ ἐπιβεβηκότες αὐτῆς. οἳ καὶ διὰ ταύτην τὴν ὑπη-
ρεσίαν τεσσαράκοντε ὀβολοὺς ἐλάμβανον. καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι τε ἔμενον. καὶ ἄλλα τι-
νὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως. Πάραλοι. οἱ ἐν τῇ νηὶ παράλῳ νηὶ πλέοντες, καὶ οἱ τὴν
παράλιον τῆς ἀττικῆς κατοικοῦντες. ὥσπερ ἕτεροι πεδιάσιοι καὶ διάκριοι. Πάραλος. πά-
ραλος δὲ τριήρης ἱερὰ καλεῖται. ἥτις συνεχῶς ταῖς ἐπειγούσαις χρείαις ὑπηρέτει. ὁπότε δὲ ἐκ
τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπέμψασθαι στρατηγὸν ἐβούλοντο ὥσπερ ἀλκιβιάδην ἀπὸ σικελίας, τῇ
παράλῳ ἐχρῶντο. λέγεται δὲ καὶ αὕτη καὶ σαλαμινία. ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς
ἀντιγονίς τε καὶ δημητριάς. Παράλων. τρικηρυκείς, τέσσαρας, μοίρας πάλαι ἡ ἀττική. πανδίων
γὰρ δεξάμενος κέκροπα, προσκτησάμενος δὲ καὶ τὴν μεγαρίδα, ἔνειμε τὴν χώραν τοῖς παι-
σὶν εἰς τέσσαρας μοίρας. αἰγεῖ μὲν τὴν παρὰ τὸ ἄστει μέχρι πυθίου. πάλλαντι δὲ τὴν παραλίαν. λύ
κῳ δὲ τὴν διακρίαν. νίσῳ δὲ τὴν μεγαρίδα. ἀριστοφάνης. ἀλλ᾽ οὐδὲ παράλων οὐδὲ μία γυνὴ πά
ρα. Παραλοῦμαι. παροιμιακῶς. εἰώθεσαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παρα-
λούειν τοὺς πένητας. ἀριστοφάνης ἀμαζύρῳ. ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς ἀπόρους
ἐᾶν. οἷον συνεισιέναι τοῖς πλουσίοις ὥστε μὴ δεῖ ἀπόρους φέρειν. ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.
Παραλυπῶ. αἰτιατικῇ. Παραλύσας. ἀντὶ τοῦ διαδεξάμενος. παραλύσας αὐτὸν τῆς ἀρ
χῆς. Παραλῦσαι. ἀφελέσθαι. βουλόμενος ἀναπαῦσαι καὶ κόπου παραλῦσαι τοὺς ἰδίους στρα
τιώτας. καὶ αὖθις σιμόκαττος. οἱ δὲ, τῶν ὅπλων παραλυθέντες, οὐκ εἶχον ὅτι χρήσονται τοῖς θυμοῖς
Παραμελῶ γενικῇ Παραμένω δοτικῇ. Παραμείψας. παραλλάξας. Παραμπυ-
κίζεται. παραπλέκεται τὰς τρίχας. Παραμυθῆσαι αἰτιατικῇ. συμβουλεῦσαι. καὶ παραμυθή-
σασθαι ὡσαύτως. Παρανάλωμα. ὁ μακρῖνος ὁ βασιλεύς, τρυφῇ καὶ ἐκδεδιῃτημένῳ βίῳ τὸ καθ᾽
αὑτὸν παραδιδούς, παρανάλωμα τῆς τρυφῆς ἐποιεῖτο φόνους, οὐδὲν ἠδικηκότων ἀνθρώπων. τουτέστι προ
σθήκην. Παράνοια. πότερον παρανοίας εἰσαγαγὼν αὐτὸν ἑλῶ. οἷον πρὸς τὸν περὶ δικάσο-
μαι καὶ δείξας αὐτὸν μαινόμενον, οὕτω τὴν μανίαν παύσω εἰς τὸ δικαστήριον ἀγαγών. Παρά
παν καθόλου. παντελῶς. καὶ μάλιστα παρορμηθεῖσαι φύσεις πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῆς πραγμα
τείας, διὰ τὸ μηδέποτε τὴν ἀρχὴν ἐγνωκέναι τοιοῦτον ἄνδρα τὸ παράπαν οἷον τὸν ἀμύντυφί
λιππον. Παραπαίων. παραφρονῶν. ληρῶν. ἀγνοῶν καὶ παραπαίων ὁ λεσχερώς. Παρα-
πέμπω αἰτιατικῇ. παραπέμπει πλωτῆρας σὺν εὐθυμίᾳ. καὶ κατὰ παραποίησιν δοτικῇ. μετὰ

λον δὲ κόσμον παραπέμπουσι τὸν ἐν ἑστίᾳ τῷ μέλλοντι. Παραπεπληγμένα· μανικά. ὅσ᾽ ἂν πράξωσιν ὡς ὑπὸ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα. Παραπεπτωκός· ἀντὶ τοῦ ἀποπεπτωκός Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. Παραπέταλοι· πετάλοις ἐσκεπασμέναι. αἱ δὲ τριήρεις ἦσαν κόσμῳ διαπρεπεῖς, ἀργυρωτὰ ἔμβολα καὶ χρυσωτὰς πρύμνας παραπέταλοι. Παραπέτασμα· παρακάλυμμα. παράπλωμα. τὸ λεγόμενον βῆλον. Παράπηγμα· κανών. καὶ εἶδος τι ὀργάνου ἀστρονομικοῦ. εἰ δὲ ἰδιωτικὸν παράπηγμα ἀψικάρδιον ἐθέλεις πρὸς τὸν θάνατον ἔτι πω. Παραπικρασμός, ἡ ἐν ἐρήμῳ πολλάκις γινομένη ἀντιλογία τῶν ἰσραηλιτῶν. Παραπλαγιάσας· πλάσας. πλασάμενος. Παραπλῆγας πέρας· παραλίας. πλησσομένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης. καὶ παραπλῆκι τῇ μανικῇ. Σοφοκλῆς· παραπλῆκι τῷ χερὶ συγκαται-τάς. καὶ Αἰλιανός· ὁ δέ, οὐκ ἠνέσχετο παραληρεῖν αὐτόν. ἀλλὰ τὴν τῶν λόγων παραπλῆγα λύτταν κατεσίγασε. καὶ τῶν Διοσκούρων ἐνὸς τὸ ξίφος δικεμένον τε καὶ ἐπανεστός, καὶ πληγεὶς καιρίως ἐξέγρετο. Παραπλήξ· μαινόμενος. παράφρων. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἢν δ᾽ ὡς παραπλῆγ᾽ ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω, πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένον· ὁ ἄφρων. ἀπὸ τῶν κρουμάτων διαπεπτωκότων τοῦ ἐναρμονίου λυρισμοῦ. ἢ ὁ μωρός. ἀληθῶς γὰρ ἡ ἀσωτία πεπληγμένη ἐστὶ διάνοια. καὶ αὖθις, παραπλῆγι ἐοικότα ἐνθένδε ἀπαλλαγῆναι. Παραπληξία· μανία. Παραπόδας· ἐπίρρημα. εὐθέως. ἐξ ἴσου ἢ πλησίον. μετὰ ταῦτα. παραπόδας ἀκρατέστατον μὲν αὐτὸν δείκνυσι πρὸς γυναῖκας. καὶ αὖθις· παραπόδας οὐ συμμαχικῶς. ἀλλὰ δεσποτικῶς χρῶνται.

Παραποδίζειν· ἐμποδὼν γίνεσθαι. Πολύβιος· βατώδεις ὄντας τοὺς τόπους· ἐμπλέκεσθαι τοῖς ἐφάμμασι. καὶ παραποδίζειν τὴν τῶν ὅπλων χρείαν. Παραπολύ· παντελῶς. Θουκυδίδης ἐν α. καὶ ἐνίκησαν οἱ Κερκυραῖοι παραπολύ. Παραπολὺ ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ πάνυ. παντελῶς. Δέξιππος. παραπολὺ ἀπελείποντο πείθεσθαι τοῖς εἰσηγουμένοις ἡσυχίαν αἱρεῖσθαι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. δεινότατον ἔργον παραπολύ. ἀντὶ τοῦ πάνυ πολύ. Παραπρεσβεία· τὸ ἔξω τι τῶν προστεταγμένων διαπράξασθαι. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐχαλέπαινεν οἷα εἰκός. καὶ παραπρεσβείας ἐκρίνετο Ἰωάννης, ἅτε οὐ πρὸς τὸ συνοῖσον τῇ πολιτείᾳ διαπραξάμενος. καὶ αὖθις· ὁ δὲ τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν ἀπειλεῖ παραπρεσβείας αἱρήσειν καὶ διώξεσθαι. Παραπροσδοκίαν· τουτέστι μετὰ μόχθου. Παραρρεῖ· δοτική. Παραρρητοῖς· παρηγορικοῖς λόγοις. παραμυθήμασιν. ὑποθήκαις. οἱ δὲ, συμβούλοις. Παραρρεύματα· δέρρεις. σκεπάσματα. Παραρρυῶμεν· παραπέσωμεν. Παρασάγγης· εἶδος μέτρου περσικοῦ. ὃ φέρει τριάκοντα στάδια. Ξενοφῶν. ὁ δὲ Κῦρος. ὁπόσον ἔφη ἀπέχει τὸ στράτευμα. οἱ δὲ, ὡς δύο παρασάγγας εἶπον. Παράσειρος· ὁ ἀκόλουθος ἵππος. Παρασημαίνει· δηλοῖ. χαράττει. Παράσημος· ἀδόκιμος. καὶ παράσημον τὸ ἐπισημασμένον καὶ ὕποπτον. καὶ παράσημον ἦν τὸ λεγόμενον. καὶ φυγὴ ἐδόκει δηλοῦν. Παράσημος ῥήτωρ. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων ἃ καλοῦσι παράσημα. ἤτοι ὅτι ἀποχαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημείῳ τινί, ὃ τὴν φαυλότητα δηλοῖ. ἐπειδὴ παρατετύπωται καὶ παρακεχάρακται. Παράσιος ὅτι μὲν ζωγράφος οὗτος, δῆλον. φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ μαθητὴν Εὐήνορος, Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος. Παράσιτος· κόλαξ. τραπεζολοιχὸς κνισοτράπεζος. βελονοπώλης. οὗτος δανειστὴς ἦν παράσιτος Παμφίλου τοῦ δημαγωγοῦ. Παρασκευάζω· αἰτιατικῇ. Παρασκευή. ὁ δέ, ἐπεκλήθη κριτικὸς γραμματικός, οἱ γραμματικὴν ἔχων παρασκευήν. περὶ ἱκετείου φησί. Παρασκήνια· ἔοικε παρασκήνια καλεῖσθαι, ὁ παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς. ὁ δὲ Δίδυμος τὰς ἑκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους, οὕτω φησὶ καλεῖσθαι. Παρασπιστής· παρεστὼς ὁπλίτης. Παρασπονδήσας· παραβὰς τὰς σπονδάς. Παρασπονδοῦμαι· παραβαίνομαι.

Παραστάδην· παραστατικῶς. κατὰ τόπον. ἢ τὸ δέον. Παράστασις· στάσις παρά τινος ἄτιμος γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν. Παράστασις· ὁρμή. προθυμία καὶ παράστασις ψυχῆς πρὸς ἐλευθερίαν ἐνέπεσε τοῖς πλήθεσι. διὸ πρὸς ἀλλήλους ἐδεινοπάθουν καὶ παράστημα ψυχῆς. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δι᾽ ἀλκὴν σώματος καὶ παράστημα ψυχῆς. ὀλίγου δεῖν τῆς οἰκουμένης ἐκράτησαν.

Παράστασις· τοὔνομα πολὺ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικα-
ζομένων τὰς ἰδίας δίκας. μένανδρος μισογύνη. ἕλκει δὲ γραμματίδιον ἐκεῖσε δίθυρον. καὶ πα-
ράστασις μία δραχμή. ἀριστοτέλης δὲ ἐν ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων φησίν.
εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς ὧν παράστασις τίθεται, ξενίας καὶ δωροξενίας. ἄν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενί-
αν. καὶ ψευδογραφῆς. καὶ ψευδοκλητείας. καὶ βουλεύσεως. καὶ γραφίου. καὶ μοιχείας. δημήτρι-
ος δὲ ὁ φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ νομοθεσίας, τοὺς διαιτητάς φησι λαχεῖν τὰς δραχμὰς μίαν
μὲν ἀπὸ τῆς λήξεως ἣν παράστασιν ἐκάλουν. ἑτέραν δὲ κατὰ ὑπωμοσίαν ἑκάστην. Παραστάται. οἱ ὁ-
μόζυγοι τῶν λόχων πρωτοστάται καὶ ἐπιστάται. διὰ τὸ παρ' ἀλλήλοις ἵστασθαι. καὶ παραστατεῖν τὸ συμ-
μαχεῖν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὡς θῆμ' ἵν' οὐ συμπαραστατῇ καὶ περιγυναιξὶ νόσοις. καὶ παραστάτης. ἀρ-
ριανός, πρόσταγμα σφίσιν ἦν ὅπως τις ἐνηξάμενος στοίχῳ ἐν τῷ ὕδατι, προσμένειν τὸν παραστά-
την οἱ ἑσόμενον. καὶ ἀνάπιος. πολὺ διεστῶτας ἀλλήλων χωρεῖν ἐκέλευεν. ὅπως μὴ δύσποιη
τὰ ὅπλα. μήτε τῷ παραστάτῃ θλιβόμενα, μήτε τῷ φέροντι διὰ τὸν συνωθισμὸν περικτυπούμενα.
καὶ παραστατικώτερον τὸν κίνδυνον ὑπέμειναν. καὶ λαβόντες παράστασιν εἰς τοὺς οἰχομένους γεν-
ναίως ἀποθανεῖν. ἀντὶ τοῦ ὁρμὴν τόλμαν. καὶ αὖθις. διελέχθη παραστατικῶς ἅμα καὶ παρρη-
σιαζόμενος. καὶ ἐπίρρημα παραστατικῶς. ὁ δέ, ἔγραφε πικρῶς καὶ παραστατικῶς. ἀλάστορας
ἀποκαλῶν καὶ παλαμναίους διὰ τῆς ἐπιστολῆς. Παρασταυροῦντες. ὀρθὰ ξύλα πηγνύντες.
οἱ δέ, παρασταυροῦντες ξύλα τῇ παρακαταράσει. καὶ τὸ μέσον ἄλλοις ἐπικαρσίοις στεριφοποιοῦντες,
καὶ φορμοὺς ἐπιβάλλοντες ὕλης, ἐμάλθαξαν τὸ πάνυ πρανὲς καὶ ὀλισθηρόν. Παραστησά-
μενος. παραλαβών. ἑλών. καταστρεψάμενος. Παραστήσομαι ἐναντίον σου. ἐνώπιόν σου στήσο-
μαι. τὸ πρωὶ παραστήσομαί σοι. τοῦτο δὲ ἁρμόδιον λέγειν τοῖς καθ' ἥλιαν βεβιωκόσι καὶ παθῶν ὑπανεστη-
κόσι. Παραστησόμεθα αὐτοὺς εἰς κρίσιν. πολιτείας ὀγδόῳ. ἀντὶ τοῦ καταστήσωμεν αὐτοὺς εἰς κρίσιν. τὸ μὲν γὰρ ἔγκλη-
μα ἀντωμοσία καλεῖται. ὁ δὲ ἐγκαλῶν γράψας εἰς πινακίδιον καὶ τοὔνομα καὶ τὸ ἐπίσημον μεθ' ὑπηρέ-
του τῷ ἐγκαλουμένῳ ἐπιδίδωσι. Παραστιχίς. ἡρακλείδης ὁ κριτικός, εἴς τι τῶν ἰδίων συγγραμμά-
των ἐχρῆτο μαρτυρίαν. ὡς σοφοκλέα. αἰσθόμενος δὲ ὁ διονύσιος ἐμήνυσεν αὐτῷ τὸ πεγνός. τοῦ δ', ἀρ-
νουμένου καὶ ἀπιστοῦντος, ἐπέστειλεν ἰδεῖν τὴν παραστιχίδα. καὶ εἶχε πάγκαλος. Παραστορῶ.
ἐκτείνω. ἀπὸ τῶν βυρσῶν. ἔγνωσεν ἦ τὸν ἡρακλέα παραστορῶ. Παραστόρεω αἰτιατικῇ. Παρασφᾶς
ὡς σὺν δὲ πλεῖν. παρὰ θουκυδίδῃ. ἀντὶ τοῦ σχεδόν, ὡς τὸ μόνον οὐχί. Παρασφίσι δὲ διὰ τοῦ ι παρ' αὐτοῖς πα-
ρ' αὐτοῖς, Παρασχεδόν. παραυτίκα. Παρασχηματίζειν. τοὺς τοῦ βασιλέως στρατιώτας διέβαλε.
φάσκων τούτους μὴ παρασχηματίζειν. οὐδεμίαν ἀληθινὴν χρείαν παρεχομένους τοῦ ἀληθοῦς
παρατρέπεσθαι. Παρασχόν. ἐπίρρημα. εἰ δέ γε παρασχὸν οὕτω κατάδηλος γένηται δόξαι λέ-
γειν ὥσπερ ἔγνω λέξων περὶ τῶν πρέσβεων. Παράταξις. ὁ πόλεμος ἐμπαράσκευος.
Παραταχθείς, παρ' αὐτὸν ταχθείς. Παρατέθηγμαι. ἠκόνημαι. Παραπευθείς. ἀπο-
λεῖς. ἐπὶ πλεῖον παρελκύσεις. Παρατέτιλμαι. διέζωγνωμαι. ἀριστοφάνης. ἅλις ἀφύης. παρατέτιλ-
μαι δὲ ἐσθίων. λέγεται καὶ ἐν ἱκῶς ἡ ἀφύη. Παρατετολμηκότες. ἑαυτῶν καταφειδήσαντες. πολύβιος
παρατετολμηκότες. καὶ τελέως ἀπελπίσαντες τὴν σωτηρίαν. Παρατεῖναι. τὸ ἐπιτρῖψαι καὶ
ἀπολέσαι. κωμικῶς ἐπὶ ἀβοίας. οἱ δ' ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη καὶ περικλέους. Παρὰ τὴν αὐ-
τῶν φύσιν. ἀντὶ τοῦ παραδόξως. οἱ δὲ τύραννοι παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν ἠδέσθησαν τὴν ἱέρειαν κα-
κῶς περιβαλεῖν. Παρατηρημάτων. ἐπιτηρήσεων. κληδονισμῶν. καὶ ἀπαντήσεων καὶ οἰωνο-
σκοπιῶν καὶ μαντειῶν. Παρατηρῶ. αἰτιατικῇ. Παρατίλλεται. δασύνεται. τὰς τρίχας τοῦ
πρωκτοῦ δασύνεται. αὕτη γὰρ ὥριστο δίκη τοῖς μοιχοῖς. ἀπορραφανίδωσις καὶ παρατιλμοὶ τοῖς
πένησιν. οἱ δὲ πλούσιοι χρήματα παρέχοντες, ἀπελύοντο. οἱ δὲ ἀποροῦντες μὴ δυνάμενοι χρήμασι
λυτροῦσθαι τὴν φυγήν, δημοσίᾳ ταῦτα ἔπασχον. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὁ δὲ γὰρ ἀλλὰ μοιχὸς διά σέ που
παρατίλλεται. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. παρατίλλω τρίχας. παρατίλλομαι δέ, ἐκ τῶν μυκτήρων
τίλλω τρίχας. ἢ τῶν μασχαλῶν. ταῦτα δὲ πάντα ποιοῦσιν οἱ προσδεχόμενοί μέν τι. τὸν δὲ χρόνον
δαπανῶντες εἰς ἀπορίαν καὶ ἀμηχανίαν. μὴ τυγχάνοντες τοῦ προσειμένου λογισμοῦ. ὅτε γὰρ αὐτοὶ ἐ-

φέα τῶν διατίθενται, ἀλύουσι καὶ ἐπιγράφουσι. Παρὰ τὸ καθεστηκός· οἷον παρὰ τὸ νόμι-
μον. παρὰ τὸ πρέπον. Παράτοπον· εἰς κακὸν τόπον. παράτοπον ὁρμήσαντες διὰ τὴν ἀ-
πειρίαν. ἔστι δ' ὅτε καὶ διὰ τὰς ἀμπώτεις τῆς θαλάττης. Παράτον· ἡ παρασκευὴ παρὰ ῥω-
μαίοις. ἐξουσίαν τὴν παράδορα ἢ κόσμησιν ἄλλην ἀπρεπῆ. Παρέτο σὺν δὲ ἡ κοινὰ πορείας
ὑπὸ τῶν κακοπραγιῶν, ὥστε ἀπὸ τῶν κωμητῶν ἐτρέφοντο. Παρὰ τούτου· ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου. καὶ
παρὰ τοῦτον· ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦτον. οὕτω πανταχοῦ ἀρριανός. Παρατρέπω· αἰτιατικῇ. Παρα
τρέχω, αἰτιατικῇ. Παρατριβή· λογομαχία. ἔρις. τὴν γινομένην πρὸς αὐτὸν παρατριβὴν καὶ
ζηλοτυπίαν. Παραβύζει· παραφωνεῖ. εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὀρνέων ὅταν τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς
γεραὰ ἐπιφωνῶσι. Παρατρυφῶ· δοτικῇ. Παρατυχόν· ἀντὶ τοῦ παρατυχόντος. ὡς καὶ ἐξὸν
ἀντὶ τοῦ ἐξόντος. Παραυδήσας· παραμυθησάμενος. Πάραυλος· ὁ ἐν ἀγροῖς. ἢ πάραυλος,
παρατεταμένη. ἢ ἐγγὺς παρὰ τὴν αὐλήν. ἢ θελκτικὴ παρὰ τοὺς αὐλούς. σοφοκλῆς. τίνος βοὴ
πάραυλος ἐξέβη νάσου. Παραυτόθεν· αὐτίκα. ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου. ἀρριανός. παραυτό-
θεν ὡς εἶχον μὲν ἐπεξελθόντες ἐν χερσὶ στήσασθαι τὸ τέλος τῆς μάχης. Παράφορος· ὁ παρ' ἑαυ-
τοῦ καὶ ὑπὸ δαιμονίου παραφερόμενος. συνενθουσιῶντες αὐτοῖς καὶ τῇ παραφόρῳ τῇ δὲ φιλοτιμίᾳ τῇ κα-
κίστῃ δαιμόνων ἐκπεισθέντες ἀπολώλασι. Παραφρόνιμον· παράφρονα. ἀνόητον. καὶ ἄφρον
περὶ τὰ φρονήματα. ἴσθι δὲ παραφρόνιμον ἄπορον ἐπιφρόνημα προφαίνεσθαι μ' ἂν εἰ σὺν σοφί-
ζομαι. Παραφρονῶ· αἰτιατικῇ. Παραφρυκτωρευόμενος· οἱ κακουργοῦντες παρὰ τὰς φυ-
λακάς. καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες, ἐναντία τοῖς πεπιστευκόσι τὴν φυλακὴν καὶ ἐπὶ τῷ συμ-
φέροντι τῶν ἀντικαθεζομένων, παραφρυκτωρεύεσθαι λέγονται ὥς φησι λυσίας. τούτων εἷς ὁ
πρεσβύτης ἐν σικελίᾳ παραφρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις ληφθεὶς ὑπὸ λαμάχου, ἀπε-
τυμπανίσθη. Παραφρυκτωρεῖν· τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον χρῆσθαι· τουτέστιν ἐπὶ συμ-
φέροντι μὲν τῶν πολεμίων. ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν φιλίων. ὡς καὶ δείναρχος ἐν οἰκείῳ λόγῳ ἐχρή-
σατο. ~~Παραφυλάσσω· προσδοκῶ. ἰώσηπος.~~ παραφυλάσσω γὰρ ἐν χαλκῷ, πλάκιδον εἰς τὴν
γαλιλαίαν ἀναβῆναι διενοίας ἔχοντα. Παραχαράκτης· διαστροφεύς. Παραχαίνω· δο-
τικῇ. Παραχορδιεῖς· παράσημον ποιήσεις. μηδὲν προσφθέγξῃ. ἀλλ' ἃ δεῖ εἰπεῖν, εἴπῃς σαυ-
τῷ προσέχων. ὅπως μηδὲν παραχορδιεῖς ὧν δεῖ σε ἀποδεῖξαι. Παραχορδίζειν· διαφωνεῖν. ἀ-
μαρτάνειν. Παραχωρῶ· οἱ μὲν, ἀπὸ γενικῆς εἰς δοτικήν. οἱ δὲ, τοὐναντίον. παραχωρῆσαι τῶν
θρόνων τοῖς βουλομένοις. Παραχρῆται· πολὺ σφοδρῶς συνουσιάζει. ἀκολάστως μίγνυται.
εἴρηται δὲ καὶ περὶ ἑκάστου πράγματος ἐκ περιουσίας γινομένου. σοὶ ἡ κακομηχανία εἰς αἰσχρό-
τατον ἄνδρα ἐπενοήθη. αἰθίοπα γὰρ αὐτῷ παρεσκεύασαν εἰς παράχρησιν τοῦ σώματος.
Παραχρῆμα· παραυτίκα. εὐθέως. μηδὲν δὲ μὴ δὲ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἀποκριναμένων. ἢ ἀντὶ
τοῦ ἐκ τοῦ παρατυχόντος. καὶ ὡς ἐν τῷ παραχρῆμα ὥρμην τό τε ἐξιέναι. καὶ ψηφίσματι τὴν στρα-
τιὰν ἐκύρωσαν. ὥρμητό τε πᾶς ἐς τὴν ἐπιχείρησιν. δέξιππος φησί. Παρδακόν. Παρδαλῆ·
παρδάλεως δορά. ἀριστοφάνης. πέμψω ἐπ' αὐτὸν ὄρνις πορφυρίωνας, παρδαλᾶς ἐνημμέ-
νους. Πάρδαλις τὸ ζῶον. ὅμηρος. θώων παρδαλίων τε λύκων τ' ἢ ἴα πέλονται. καὶ ἀριστοφά-
νης. οὐδέ ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον. οὐδὲ πῦρ. οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πάρδαλις.
Παραιβάτης· παραινῶ δοτικῇ. καὶ παραίνεσις ἡ ἀγαθὴ συμβουλή. Παραίνεσις συμβουλῆς
διαφέρει. παραίνεσις μὲν γάρ ἐστι λόγος παραινετικὸς ἀντίρρησιν οὐκ ἐπιδεχόμενος. οἷον ὡς εἴ τις
εἴποι ὅτι δεῖ τὸ θεῖον τιμᾶν. οὐδεὶς γὰρ ἐναντιοῦται ταύτῃ τῇ παραινέσει, μὴ πρότερον μανείς.
συμβουλὴ δέ ἐστι λόγος συμβουλευτικὸς ἀντίρρησιν ἐπιδεχόμενος. οἷον ὡς εἴ τις εἴποι ὅτι
δεῖ πολεμεῖν· πολλὰ γάρ ἐστι τὰ ἐκ τοῦ πολέμου κέρδη. ἕτερος δέ τις ἀντείποι ὡς οὐ δεῖ πολεμεῖν.
πολλὰ δέ ἐστι τὰ ἐκ τοῦ πολέμου συμβαίνοντα. οἷον ἧτται. αἰχμαλωσία. πληγαί. πόλεων κατασκα-
φαί. Παραιξορεῦσιν· ἀριστοφάνης ταγηνισταῖς. ἀπέδωκαν δὲ, οἱ μὲν, παιδιᾶς εἶδός τι. ἀφρό-
νιος δὲ παροιμιωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἥκειν ἢ ἀπαλλάττεσθαι.
Παραιρήσεται· θουκυδίδης. διέφθειρον σφᾶς αὐτοὺς οἱ μὲν, ἀπὸ κλινῶν σπάρτας. οἱ δὲ, ἐκ τῶν ἱ-

ματίων παραιρήματα ποιοῦντες· τουτέστιν ἀφαιρήματα, ἀπήχουν. Παραιροῦνται. ἀφαι-
ροῦνται καὶ παραιρούμενος. ὁ δέ, ἔξωθεν πλέον παραιρούμενος φθάνει τῷ δρόμῳ. ἀντὶ τοῦ ἀ-
φαιρούμενος. καὶ αὖθις. ὧν παραυτίκα ἡμᾶς συγνώμονας εἶναι, οὐδεμία μηχανὴ ἔσται τὸν τῶν ἐγ-
κλημάτων ὄγκον, παραιρουμένου τοῖς ἠδικηκόσι τὸν ἔλεον. Παραίσια. ἀπαίσια. χαλεπά.

Παρὰ τὸ δέον. παρὰ τὸ προσῆκον. Παραιτεῖσθαι. παρακαλεῖν. συγγνώμην αἰτεῖν. ὁ δέ, ἀναι-
ρεῖν μέλλων αὐτὸν ἀφῆκε. Παρυσάτιδος παραιτησαμένης αὐτόν. καὶ τὴν σατραπείαν αὐτῷ φυ-
λαξάσης. καὶ αὖθις. ὁ δέ, ῥύεται Δερκετάουν τοῦ θανάτου, παραιτησάμενος τὴν μητέρα. Παραιτη-
θείς, παρακληθείς. παραιτηθεὶς δὲ διὰ τῶν φίλων, τοῦτον ἀπέλυσε τῆς αἰτίας. Παρῃτεῖτο. πα-
ρεκάλει. ἐλιπάρει. ὁ δέ, ἐλθὼν παρῃτεῖτο τὸν πέρσην. τυγχάνων δὲ οὐδενὸς ὧν ἐδεῖτο, αὐτὸς ἔλυ-
σεν. ἡρόδοτος. Παραιτησάμενος. ἀπέδωκε τὸν χρυσὸν ὡς παραιτησόμενος τοῦ θεοῦ διὰ τοῦτον χό-
λον. νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδει ὃ πείσεσθαι ἔμελλεν. οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.

Παραιτητής, παρακλήτωρ. ἢ ἀπολογούμενος. Παραιτοῖτο. παρακαλοῖ. ἀπαγορεύοι. ὥσ-
περ ἂν εἴ τις εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἀπογραψάμενος παρελθὼν ὅτε δέοι μάχεσθαι, πα-
ραιτοῖτο τοὺς θεωμένους συγγνώμην ἔχειν εἰ μὴ ἀγωνίζοιτο. Παραιτοῦμαι. τὸ ἱκετεύω. αἰτιατι-
κῇ. Παραίφασις. παραίνεσις. συμβουλή. Παρέβαλεν. ἐχθροὺς καὶ ἀλλοτρίους εἰργάσατο.
ὁ δέ, παρέβαλε τοὺς ἀνθρώπους τοῖς ὄχλοις. ὥστε μετὰ πάσης ὕβρεως συλληφθέντας ἀνα-
δειχθῆναι δεδεμένους. σημαίνει δὲ καὶ παρεβάλετο. ὥρμησεν. εἰσήλασε. Παρεβάλετο μάλα
ἀκαρδίως ἐπ' αὐτὸν ὁρμήσας. ἢ ἀπροβούλως ἔκρινε. Παρεβέβλητο. σοφὴ ἐδίδοτο. ἀρετὴ γὰρ
αὐτῇ παρεβέβλητο σοφή. τουτέστι τῇ καμήλῳ. Παρεγγεγραμμένος. ὁ μὴ ἀστός. Παρέγ-
γραπτον. νόθον. καὶ παρεγγράπτους. ξένους. νόθους. Παρεγγυᾷ. δοτικῇ. παραδίδωσι. Παραγγέλ-
λει. παραινεῖ. παρακατατίθεται. ξενοφῶν. βοώντων τῶν στρατιωτῶν καὶ παρεγγυώντων. ἔνθα δὴ ἔ-
θεον ἅπαντες. καὶ αὖθις. ὅπου δὴ παρεγγυήσαντο οἱ στρατιῶται, φέρουσι λίθους. καὶ ποιοῦσι κολω-
νὸν μέγαν, ἐνταῦθα ἀνετίθεσαν δερμάτων πλῆθος. καὶ βακτηρίας καὶ ἕτερα. Παρεγγύησε. καὶ
παρεγγυηθέντος. παρεγγύησε μὲν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν ἰσαῖος. παρεγγυηθέντος δὲ ἀντὶ τοῦ παρα-
λαβόντος ὁ αὐτός. Παρεγγυήσαντος. παρασχόντος. καὶ παρενεγγύα παρήγγειλεν. ὁ δέ, παρε-
νεγγύα αὐτῷ πέρσαις μὴ συμπλέκεσθαι. Παρενεγγύησε. παρῄνεσε. συνεβούλευσε. ταύτῃ τοι πα-
ρεγγύησε δηλητηρίῳ φαρμάκῳ διαφθεῖραι αὐτούς. Παρέδωκεν. ὁ ἀπόστολος λέγει παρέ-
δωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν. τουτέστι συνεχώρησε. Πάρεδρος. ἀριστοτέλης ἐν τῇ πο-
λιτείᾳ φησί. λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὅ τε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος. δύο ἑκάτερος οὓς ἂν
βούληται. καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν. καὶ εὐθύνας δεδώκασιν ἐ-
πὰν παρεδρεύσωσιν. ἔστι δὲ ἡ λέξις συνήθης οὐ τοῖς ῥήτορσι μόνον. ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς.

Παρεθέντος. ἐκλυθέντος. καὶ παρεθεὶς παραλυθείς. καὶ παρείθη. ἐξελύθη. ἐχαυνώθη. ὁ δέ, κιν-
δύνοις ὁμιλήσας, παρείθη τὸ σῶμα πᾶν. καὶ λυπηροῦ θανάτου τέλει παρεδόθη. καὶ παρείθησαν
ἀντὶ τοῦ παρελύθησαν. ἰώσηπος. οἱ δέ, πλήθει τῶν πολεμίων παρείθησαν τὰς δεξιάς. καὶ αὖθις.
οἱ δέ, τοῦ μὲν ὁλοσχεροῦς φόβου παρείθησαν. περὶ δὲ τῶν κατὰ μέρος ἐγκλημάτων, πικρῶς ὠνει-
δίσθησαν. Παρέκαστα. ἑκάστοτε. παρεκαττύετο. ἐκ συλλογῆς κυβέπιζεν. ἀπὸ τῶν καττυμάτων.
καττύματα δὲ λέγονται οἱ μικροὶ ἱμάντες οἱ ἐρριμμένοι ἐπὶ τῆς κόπρου. λέγει οὖν ἐκ μικρῶν
καὶ πολλῶν τὴν στιβάδα ; ὑπεπίζομεν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκάττυ-
εν. Παρεκβατικῶς. συνδέσμως. Παρεκλέγω. αἰτιατικῇ. Παρεκνόον. ἀντὶ τοῦ παρ' ἐλπίδα.
παρεκνόον εἰλήλουθας. Παρεκόπτει. ὠργίζετο. Παρεκρότουν. παρώρμων. τούτοις ἀθροί-
ζοντες ἀλλήλους παρεκρότουν. Παρεκρούσατο. ἐπλάνησε. Παρεκστῆναι, παρεκσπασθῆναι. ὥσ-
τε καὶ τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ ἀχανεῖς γενέσθαι καὶ παρεκστῆναι ταῖς διανοίαις. συμπάσχοντας τῇ
τῶν ἀκληρούντων ὑπερωδυνίᾳ. Παρεκτὸς. ἐπίρρημα. Παρέλαβε τὴν πόλιν. οὐ τὴν ἐπὶ
τῶν προγόνων. ἀλλὰ γραῦν σανδάλια ὑποδεδεμένην καὶ ἐπὶ στάμνην ῥοφοῦσαν. Παρελέξατο. πα-
ρεκοιμήθη. ἐχρήσατο δ' ὅμηρος τούτῳ ἐπὶ ἵππου. καταχρηστικῶς οὐ γὰρ παρακλίνεται ἵππος. ἀλλ' ἐπα

σαβαίνει. Παρελθεῖν· τὸ αὐτίκα δηλοῖ παρὰ Θουκυδίδῃ· τὸ γὰρ ἐπελθεῖν, τὸ ἀναβαλλόμενον χρό-
νῳ τοῦτο διαπράξασθαι. Παρελθεῖν· ἀντὶ τοῦ νικῆσαι. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Παρελθών· ἀντὶ τοῦ εἰσελθών. Παρέλκον περιττόν, ἢ παρατεῖνον. Παρέλκυσις· ὑπέρ-
θεσις. Παρελογίσασθε· ἠπατήσατε. Παρελάσιδι· ἐπέρημα. Παρέλυσαν· ἀπήλλα-
ξαν. μετέστησαν. Θουκυδίδης· τὸν μὲν Νικίαν, οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς. Παρεμβαλόντων· κυ-
κλωσάντων. Παρεμβολή, σκηνή. κάστρον. στρατόπεδον. ἔστι τοῦ μεγάλου ἀντωνίου καὶ τὸ πα-
ρεμβολὴ ὄνομα. Παρεμβολὴ παρενταξεως διαφέρει· παρεμβολὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ τῶν ὁμοίων
παρένθεσις· οἷον ὁπλιτῶν πρὸς ὁπλίτας, ἢ ψιλῶν πρὸς ψιλούς. παρένταξις δὲ ἡ τῶν ἀνομοίων,
οἷον ὁπλιτῶν πρὸς ψιλούς, ἢ ψιλῶν πρὸς ὁπλίτας. πάλιν παρεμβολὴ λέγεται ὅταν προτε-
ταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστῶνται αὐτοῖς ἐπὶ θέσεως.

Παρεμβολή· παράταξις. καὶ παρεμβάλλειν· παρατάττεσθαι. Παρέμπτωσις· προσθήκη
φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ προϋπάρχοντος συλλαβῇ. οἷον ξένος, ξεῖνος, ἔνατος, εἴνατος. Παρεμφῆναι,
παραδεῖξαι. παρασημᾶναι. Παρενείρει· παρεμβάλλει. ἤγουν λέγει. Παρενῆσαν· Θουκυ-
δίδης· ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης ὕλης ὅσον ἐδύναντο. Παρενθέμενος· παραλογισάμενος. ὁ δὲ
Ἀκάκιος παρενθέμενος τὰ τοῖς κανόσι διηγορευμένα. καὶ τὸ θυσιαστήριον καταλαμβάνει. καὶ
τὰ ἐξ ἔθους ἱεροῦσιν ἐπιτελεῖ. Παρενθήκη, προσθήκη. Παρέντες· παραλυθέντες. ἀμε-
λήσαντες τὸ χαίρειν καὶ τὰς πανοπλίας παρέντες. Πάρεξ· παρεκτός. Παρενοχλῶ δο-
τικῇ. Παρεξαγωγή, παρεστηκὼς ἐν τῇ διανοίᾳ. καὶ αὐτὸς φιλοδοξῶν ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν διαφθορᾷ.

Παρεξειρεσία τὸ ἔξω τῶν ἐρεσσόντων ἐν τῇ τριήρει. Θουκυδίδης. Ἀρριανός· τῶν μὲν κωπῶν τινὰς
συνέτριψαν καὶ τῆς παρεξειρεσίας τινὰ ἀπέθραυσαν. Παρεξειρεσία παρὰ Θουκυδίδῃ, τὸ κατὰ πρῷ-
ραν πρὸ τῶν κωπῶν ὅσον εἴη τις. τὸ πάρεξ τῆς εἰρεσίας. Παρεξηυλημένον νοῦν· οἷον διεφθαρμένον
καὶ ἀμυδρὸν ὑπὸ γήρως. μετήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς. οἱ γὰρ κατατετριμ-
μένοι, ἐξηυλῆσθαι λέγονται. Ἀριστοφάνης· οὐδὲν ὄντας. ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηυλημένους. κω-
φοὺς τουτέστιν ἀφώνους. Ὅμηρος, κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος. Παρεωραμένος καὶ παρεωρη-
μένος· καταφρονηθείς. Παρεπίδημος· καὶ ὁ βίος ἡμῶν παρεπιδημία. Παρέπλει· παρῆλθε.

Παρέργως· ὀλιγώρως. οὐ μὴν οὐδὲ τὸ πάρεργον ἄξιον σιωπῆσαι καθάπερ ἀγαθοῦ τεχνίτου.
περὶ τοῦ Σκιπίωνος λέγων ὁ Πολύβιος. καὶ αὖθις· ἔγνωσαν δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι μὴ πάρεργον ποιή-
σασθαι τὸν ἀπόστολον. Παρερπύσασα· ἠρέμα εἰσελθοῦσα. εἴσω παρερπύσασα πρὶν τὸν ἄνδρα
με ἰδεῖν. Παρέρχεται αἰτιατικῇ· ὑπερβάλλει. Πάρες· ὑποχώρησον. Πάρεσις· νέκρω-
σις. Ἀππιανός· οἱ δὲ Λατῖνοι ἐγκλήματα εἰς Ῥωμαίους ἐποιοῦντο τήν τε πάρεσιν αὐτῶν τὴν ἐπὶ
σφᾶς ὄντας ἐν σπονδαῖς καὶ συγγενεῖς. τουτέστι τὴν ἀμέλειαν. τὴν καταφρόνησιν. Παρέστη·
ἐγένετο. περιέσχε. πανταχόθεν δὲ ὑπὸ τῶν πολεμίων περιεχόμενοι δεινὴ παρέστη πρὸς τὸ πλῆ-
θος ἀμηχανία. Παρεστηκότες· συνημμένοι. τεθαρρηκότες. Ἀρριανός· οἱ δὲ, ἐσκεδασμένοι καὶ οὐ
παρεστηκότες ταῖς γνώμαις, ἐς φυγὴν ἐτράπησαν. Παρεστηκότος· προϋπάρχοντος. παρεσκευασμένου.
ἐνεστῶτος. ὁ δὲ, πρὸς πᾶν αἰσθάνεται κοὐ μεθίστησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος. Παρέστησαν τό-
ἀμαχεὶ δὲ πλείστας τῆς Ἰταλίας παρεστήσαντο πόλεις. ἐπόρθησαν. εἷλον. Πάρεστι δοτικῇ ἐν
παντὸς δυνατὸν ἐστὶν ἢ παρόν ἐστι. Παρέσφηλε· παρεμφαίνεται. ἔσφαλλε. ἀπεπρεύη. Πα-
ρετέον· σιωπητέον. ἀφετέον. Παρέτραγον· καὶ τοῦ κύκλου παρέτραγον ὑφ' ἁρματολείας. ἀν-
τὶ τοῦ φειδόμενοι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν. Παρευδοκιμησάσης· νικησάσης. ἤτοι εἰς δόξαν ὑπερβα-
σης. καὶ παρευδοκιμῶ αἰτιατικῇ. Παρευθύνει· παραφέρει. βιάζεται. Παρευθύ. Πα-
ρευνηθείς· παρακοιμηθείς. Παρευρημένως· δικαιότατα καὶ παρευρημένως κρινόντων. Πα-
ρέχοντας· Ἡρόδοτος. κρέσσον γὰρ ποιεῦντάς τι καὶ ἀμυνομένους τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα, ἤ-
περ παρέχοντας διαφθαρῆναι αἰσχίστῳ μόρῳ. καὶ παρέχω δοτικῇ. Πάρει· ἐλήλυθας. πάρει-
σι. τίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φιλέχθων πάρει. κοινόν. ἀσφαλῆ. δίκαιον. ἡδύν. ὠφελήσι-
μον ἀντὶ τοῦ κοινωφελῆ ἀσφαλῆ. τουτέστιν ἀληθῆ καὶ μὴ σφαλῆναι δυνάμενον. Παρειαγνάθος καὶ

μέρος

μόριος τῆς νεώς. Παρεῖαι ὄφεις. ὀνομάζονται δέ τινες ὄφεις οὕτως, παρὰ τὸ τὰς παρειὰς μείζους ἔχειν. ὁ δὲ Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησίν· εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίως τοῖς ὄφεσι. τούς τε γὰρ ὄφεις, μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας. τῶν δὲ ὄφεων αὐτῶν, τοὺς μὲν ἔχεις, τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν, τοὺς δὲ παρείας, αὐτοὺς τοὺς ἔχεις κατεσθίειν. Παρείη. ὁ δὲ Θηρίβαζος, φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ. καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνεβίβαζε.

Παρείθη. παρελύθη. εἶτα μέντοι τὰ δεξιὰ παρείθη μέρη. Παρεικασθῇ. Παρειμένου. παραλελυμένου. Παρείκοι. ὑποχωροίη. πέμποντες ἱππέας ἐνδρόμους ὅπῃ παρείκοι, προφασὶς ἐλάμβανον ὅπου ἦν δυνατόν. καὶ αὖθις. σφοδρότατα σφᾶς ἐπιδιώκοιμεν ὅπῃ παρείκοι. ὅπου ἐξῇ δυνατόν. ὅπου τρέποιτο ὁ πόλεμος. καὶ αὖθις. ὁ δὲ Τραϊανὸς, ἔγνω μάλιστα εἰ παρείκοι ἐξελεῖν τὸ ἔθνος. εἰ δὲ μὴ, συντρίψας τε παῦσαι τῆς ἄγαν ἀτασθαλίας. Παρειμένον. κεχαυνωμένον. Παρειμένος. παρεωραμένος. Παρείμην. συγχωρήσαιμι. Σοφοκλῆς. ἑκὼν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν. τουτέστιν ἑκὼν, συγχωρήσαιμι. Πάρειμι. ὑπάρχω. Παρεῖναι. τὸ παραγίνεσθαι καὶ ὑπάρχειν. παρῆναι δὲ, κεντηθῆναι. Παρεῖποι. παραπείσοι.

Παρειπών. παραινέσας. Παρείροντα. παρεμβαλόντα. Πολύβιος. ὥστε ἐπιβαλέσθαι παρείροντα τὴν χεῖρα δυνατόν. ἅτε πυκνῶν οὐσῶν. Παρείρπυσεν. εἰσῆλθεν. ὡς ἐπὶ ὄφεως δεῖ περ. ἐπειδὴ τυφλὸς ἦν ὀφθαλμῶν. προσιὼν Νεοκλείδης ὀφθαλμῶν παρείρπυσε. Παρεὶς. ἐάσας. ἀφείς.

Παρεὶς. ἀμελήσας. ἐπικατακλίνας. ὀλιγωρήσας. καὶ παρεὶς ἑαυτὸν ὑπὸ λύπης ἔκειτο. παρῆς δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες. Παρείσακτον. ἀλλότριον. Παρεῖσαν. εἴασαν. ἀφῆκαν. Παρεισελθεῖν. τὸ μετὰ ἄλλου πλαγιάσαντος συνεισελθεῖν. ἐλθεῖν δὲ τὸ γυμνῇ τῇ παρρησίᾳ χρήσασθαι. διὰ τοῦτό φησιν ὁ ἀπόστολος. παρεισῆλθεν ὁ νόμος. Πάρεισιν αὐτῷ τέκνα. Παρείσθω. συγχωρείσθω. Παρεισκρίνει. παρεισέρχεται. παρεισβάλλει. Παρεῖτε. παραγίνεσθε. Παρεῖτο. ἠμελεῖτο. Παρεῖτο. τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ παίδων πόθος παρεῖτο. καὶ παρεῖτο. διελύετο.

Παρηβηκώς. γεγηρακώς. Παρηβῆσαι. παρακμάσαι. Παρήγατε. παρήνεγκεν. ἐν τῷ δείπνῳ παῖδα αὐτοῦ ὀρχησάμενον, βαρβαρικῶς παρήγατε. Παρήγγελλον. ἐτάσσοντο. συνηθροίζοντο. ἀπ[illegible]. πᾶς τις αὐτῶν καὶ συμμάχων ὥρμα. καὶ ἐθελονταὶ παρήγγελλον εἰς τὸν κατὰ λόγον.

Παρηγορίας. συμβουλῆς ἢ παρακλήσεως. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. παίγνια τὰ μφιέπουσι παρήγορα, καὶ κατὰ γνάθους πλάζονται. Παρῃωρήθη. ἀπὸ τοῦ ἀείρω ἀερῶ. ἠώρα, ἠώρημαι. ἠωρήθην καὶ παρῃωρήθην. Παρήεσαν. παρῆλθον. Παρήκαμεν, ἐπέμψαμεν. ἢ ἀφήκαμεν.

Παρῆκον. μὴ διὰ πάσης ἰέναι ἐξετάσεως. ἀλλὰ μετρίας καὶ διὰ τὸ παρῆκον τῆς αὐτῶν προαιρέσεώς τε καὶ δυνάμεως. Παρήκοντα. παρατείνοντα. ὡς διήκοντα, ἐπιτεινόμενα. ἐκ τοῦ παρήκοντος δὲ ἀντὶ τοῦ ἀναδιδόντος. Παρήλλαξεν. ἐπειδὴ παρήλλαξαν τὴν ἐνέδραν ἄφνω πάντες ἐπεφάνησαν. ἀντὶ τοῦ παρῆλθον. Παρήλασεν αἰτιατικῇ. παρήλασεν. ὑπερήλασεν. ἤγουν ἐνίκησε. Παρῆλιξ. παρήλικος. Παρήλιος. νεφέλη πεπυκνωμένη καθυπόβολον. καὶ αὐγαζομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Παρῆν. παρῆμεν ἐνικῶς κατὰ Ἀττικούς. Παρηνώχλουν. Παρήορος. παρειμένος τὰς φρένας. καὶ παρήορος ἵππος. καὶ παρηορίαισι. ταῖς ἔξω τοῦ ζυγοῦ ἡνίαις. Παρῃρηκώς. λαβών. Παρῄρουν. ἀφήρπαζον. ἀφῃροῦντο. καὶ φρούρια δὲ αὐτῶν παρῄρητο περὶ τοὺς αὐτοὺς καιρούς. καὶ παρῃρεῖτο τῆς ἐξουσίας ὁ σύμμορος αὐτῶν. Παρῃρῆσθαι. ἀφῃρῆσθαι. ὁ δὲ, ἐτεγήθη ἐπὶ τῷ παρῃρῆσθαι αὐτοῖς τῇ διαλύσει τοῦ κρυστάλλου τὴν πεζὴν ἐπάνοδον.

Παρήρηται. περιτέτμηται. Παρήρτητο. καὶ παρηρτημένος. τὸ ξίφος ὡς ἔτυχε παρηρτημένος ἀντὶ τοῦ φορῶν. βαστάζων ἑαυτὸν διέφθειρε. Παρῆς. ὑπῆρχες. Παρῆσαν. ὑπῆρχον. Παρρησία. ἐξουσία, ἄδεια. οἱ δὲ, τῇ μαχαίρᾳ τὴν παρρησίαν, ἐδίδοσαν. οἱ ῥήτορες τῇ παρρησίᾳ κατεχρήσαντο ἐπὶ τῶν ὀνειδίζειν μελλόντων τοὺς ἀκούοντας. ὅμοιοι διαλεγόμενοι τῷ νουθετοῦντας ποτὲ πεπραγμένων μνημονεύωσιν. ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. Νικόδημος δὲ ὑπὸ Ἀριστάρχου τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ. ἐκκοπεὶς ὁ δείλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτμηθεὶς. ᾗ ἐπαρρησιάζετο πιστεύων τοῖς νόμοις. τὸ ἐγὼ τῶν περὶ τὰ περιφερεῖ. προείρημαι τὰ

ρησιάσασθαι. καὶ ἐλευθέρως ἅμα καὶ ἀληθῆ εἰπὼν σώζεσθαι. Παρρησίας. ἀντὶ τοῦ βλα-
σφημίας καὶ λοιδορίας. Ἰσοκράτης Βουσίριδι. Παρῆσθαι. καὶ παρῆστο. παρεκαθέζετο.
Παρήσω. παράσχω. Παρῆτε. παρετείνεσθε, Παρῃτήσθω, συγκεχωρήσθω, Πα-
ρῃτεῖτο, ἀποτίσειν τὰς βοῦς ὁμολογεῖ, καὶ κακῶς παρῃτεῖτο τὸ ἁμάρτημα. καὶ ἐπὶ τοῦ παρεκάλει. οἱ
δέ, παρῃτοῦντο τοὺς προμαχομένους μικρὸν ἀνασχεῖν. Παρίου λίθου. Αἰλιανός. δείκνυται καὶ νῦν ἀπὸ λί-
θου θεοῦ Ὁμήρου παρ' ὅθεν ὁμολογοῦντος αὐτὸν τοῦ ἐπιγράμματος, εἴδωλον Παρίου λίθου. καὶ ἔτι τὸ ἴν-
δαλμα τοῦ πάθους μάλα ἐναργές. κλίνη. καὶ αὐτὴ λίθου. Παρία λίθος. θηλυκῶς ἡ λίθος. Αἰ-
λιανός. καὶ μέντοι καὶ Παρίου λίθου ἄγαλμα ἀνακείμενον Διονύσῳ, ποίημα θαυμαστὸν ἀνεῖλε
θεοσυλήσας. Παριδόντες. καταμελήσαντες. παρεῖμεν. παραιτοῦμεν. Παρειμένους. περιεχομένους.
Παριέναι. συγχωρεῖν. ἀφιέναι. οἱ δέ, διεμαρτύροντο τοῦ Φιλίππου μὴ παριέναι τὸν καιρόν. μηδὲ καταμέ-
λειν. Παρίημι. συγχωρῶ. εἴ τις ἐπελθὼν ἡμῖν εἰς τὴν παρεμβολὴν τολμήσει, παρίημι λέγειν τοῦ
παιδός. Παρίεται. παραλύεται. Παρίλια. ἑορτή. Πάριον. ὄνομα ἀγροῦ. ἀπὸ Πά-
ριδος τοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου κληθέν. ἐκεῖσε δὲ ἔπεμψεν αὐτὸν Πρίαμος ὁ πατὴρ τρέφεσθαι αὐτόν. τότε ἦν
δὲ ἐκαλεῖτο Ἄμανδρος ὁ τόπος. ἐκεῖ τε διατρίψας Ἀλέξανδρος τοὺς λ' ἐνιαυτούς, φύσεώς τε
δεξιότητι τυχικῶς, πᾶσαν ἐπαιδεύθη σοφίαν Ἑλληνικήν. ἐξέθετο δὲ καὶ λόγον εἰς ἐγκώμιον τῆς
Ἀφροδίτης. λέγων μείζονα αὐτὴν εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τῆς Ἥρας. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην τὴν
ἐπιθυμίαν εἶπεν. ἐξ ἧς τίκτεται πάντα τὰ κακὰ ἀνθρώποις. ἐντεῦθεν φέρεται μῦθος, ὅτι
ὁ Πάρις ἔκρινε μεταξὺ Παλλάδος καὶ Ἥρας καὶ Ἀφροδίτης. καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ δέδωκε τὸ μῆλον.
ὅ ἐστι τὴν νίκην. εἶπε δὲ καὶ ὕμνον εἰς αὐτήν, τὸν λεγόμενον κεστόν. ταύτην γράφουσι τὴν αἰτί-
αν γενέσθαι τοῦ πολέμου. συντελεσθέντων γὰρ τῶν λ' ἐνιαυτῶν, μετακαλεσάμενος τοῦτον ὁ πατήρ,
ἔπεμψεν εἰς θυσίας. ὃς ἐλθὼν εἰς Σπάρτην, καὶ ἐρῶν τὴν Ἑλένην, ἥρπασεν αὐτήν. Παρισ-
πᾷ. ἀντὶ τοῦ ἀφίησιν αὐτούς. καὶ ἄλλη ἀπέρχεται ἢ ὁδεύει. Παρισπάσαντες. παραδραμόν-
τες. Παρίππου καὶ κόρης τόπος Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος. ἐπειδή τις τῶν ἐγγόνων τῶν Κοδριδῶν,
Ἱππομένης τοὔνομα, ὃς ἐτελευταῖος ἐβασίλευσε, τὴν θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ με-
θ' ἵππου μαινομένου. διότι λαθραίᾳ μίξει, τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο. καὶ ὁ ἵππος τὴν
κόρην βίαν ἐποιήσατο. ἀφ' οὗ Παρίππος καὶ κόρης ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη καλεῖται.
Παρίσθμια. τὰ πρὸς τὴν φάρυγγα. Παρίστασαι. καταδουλοῖς καὶ ὑποχειρίους ποιεῖς. ἢ ἀν-
τὶ τοῦ μεθίστασαι. Σοφοκλῆς. ἄγεις θ' ἃ χρήζεις καὶ παρίστασαι βίᾳ. καί μοι πόλιν κένανδρον ἢ
δούλην τιν' ἔδοξας εἶναι. εἰώθεσαν δὲ οὕτω λέγειν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφυγάδευσαν. ἡμεῖς μὲν ἂν εἴποι-
μεν μετεστήσαντο. Παρίστασθαι δοτικῇ. Ἀρριανός. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος προσέταξε τὰ κατὰ τὴν ὁ-
δὸν χωρία ἢ βίᾳ ἐξαιρεῖν, ἢ ὁμολογίᾳ παρίστασθαι. καὶ αὖθις Δαμάσκιος φησίν. οὐ τὸ προσίετο τὰ χρή-
ματα ῥᾳδίως. οὐ δὲ πρόχειρος ἦν καταφρονεῖν χρημάτων δικαίως ὀφειλομένων. ἀλλὰ παρίστατο καὶ
ἐζήτει τοῖς ἀποστεροῦσι μέχρι καὶ δικαστῶν ἀγοραίων. Παρίστημι. τὸ λαμβάνω. αἰτιατικῇ. ὧν
τὰ μέν, βίᾳ ᾕρει. τὰ δέ, ὁμολογίᾳ παρίστατο. Παρίτω. ἐλθέτω. Παρθένεια. προσῳδιασ-
μένως τὰ εἰς παρθένους ᾀδόμενα μέλη. Ἀριστοφάνης. κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ καὶ παρθένεια.
καὶ τὰ Σιμωνίδου. τουτέστι κακότεχνα καὶ ποικίλα. Παρθένειος. ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκούσης εἶ-
ναι γεννηθείς. καὶ παρθένιον λέχος. Παρθένιος δὲ ὁ ἐκ παρθένου γεννηθείς. Παρθενία ὁ καθα-
ρὸς βίος. καὶ παρθένιον πέλαγος. Παρθένιος Ἡρακλείδου καὶ Εὐδώρας. Ἕρμιππος δὲ Τήθας
φησί. Νικαεύς, ἢ Μυρλεανός. ἐλεγειοποιός. καὶ μέτρων διαφόρων ποιητής. οὗτος ἐλήφθη ὑπὸ Κίννα λά-
φυρον. ὅτε Μιθριδάτην Ῥωμαῖοι κατεπολέμησαν. εἶτα ἠφείθη διὰ τὴν παίδευσιν. καὶ ἐβίω μέχρι
Τιβερίου τοῦ Καίσαρος. ἔγραψε δὲ ἐλεγεία εἰς Ἀφροδίτην. Ἀρήτης ἐπικήδειον τῆς γαμετῆς. Ἀ-
ρήτης ἐγκώμιον ἐν τρισὶ βιβλίοις καὶ ἄλλα πολλά. Παρθένιος. Χῖος ἐποποιός. υἱὸς Θεσορέ-
ος ὃς ἐπεκαλεῖτο Χάος. ὁ Ὁμήρου δὲ ἦν ἀπόγονος. ἐποίησεν εἰς Θέσορα τὸν ἑαυτοῦ πατέρα. Παρθένιοι.
οἱ γενόμενοι παρθένῳ πρὸ τοῦ γήμασθαι. ἀπὸ δὲ Ἀθηναίων, Ἐρεχθέως θυγατέρες. παρὰ δὲ γεγία
παρθένος ἐπὶ παντὸς ἀμετόχου τέτακται. καλοῦνται δὲ ἐκ μεταλήψεως καὶ ἄφθοροι

παρθενῶνος

Παρθενῶνος· τοῦ τῶν παρθένων χοροῦ. Παρθένοι· τὰς ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον. αἳ ἐ-
τιμήθησαν γὰρ τὸν ἀριθμὸν ἓξ. ὧν ἡ πρεσβυτάτη μὲν πρωτογένεια. δευτέρα δὲ πανδώρα. τρίτη πρόκρις.
τετάρτη κρέουσα. πέμπτη ὠρείθυια. ἕκτη χθονία. τούτων λέγεται πρωτογένεια καὶ πανδώρα δοῦ-
ναι ἑαυτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας. στρατιᾶς ἐλθούσης ἐκ βοιωτίας. ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν
τῷ ὑακίνθῳ καλουμένῳ πάγῳ ὑπὲρ τῶν σφενδονίων. διὸ καὶ οὕτω καλοῦνται παρθένοι ὑακιν-
θίδες. καθάπερ μαρτυρεῖ φανόδημος ἐν τῇ πέμπτῃ ἀτθίδι μεμνημένος τῆς τιμῆς αὐτῶν. καὶ
Φρύνιχος μονοτρόπῳ. Παρθενοπίπας· ὁ τὰς παρθένους ἀπατῶν ἢ ἐπιτηρῶν. Παρθη-
ν ἐπιγράμματι. ἣν γὰρ ἀγὼν φόρμιγγος ὁ δαιμόνιος εἰς αὐτὸ πάρεθης. Πάρθοι περσικὸν ἔθνος ἢ
σκύθαι. οὓς κατώκισε σέσωστρις ὁ τῶν αἰγυπτίων βασιλεὺς, ὑποτάξας ἀσσυρίους. Παρθυ-
αῖος ἀπὸ τόπου. Παρθυλὴ πόλις. Παρμαι· δερμάτινοι θυρεοὶ παρὰ καρχηδονίοις.
Παρμενίδης· πύρητος ἐλεάτης φιλόσοφος. μαθητὴς γεγονὼς ξενοφάνους τοῦ κολοφωνίου. ὡς
δὲ θεόφραστος, ἀναξιμάνδρου τοῦ μιλησίου. αὐτοῦ δὲ διάδοχοι ἐγένοντο ἐμπεδοκλῆς τε καὶ φι-
λόσοφος καὶ ἰατρός. καὶ ζήνων ὁ ἐλεάτης. ἔγραψε δὲ φυσιολογίαν δι᾽ ἐπῶν. καὶ ἄλλα τινὰ κα-
ταλογάδην ὧν μέμνηται πλάτων. Παρμενίων· ὄνομα κύριον. ἡ γενικὴ τοῦ παρμενίωνος.
Πάρμη· τῇ δυνάμει τῆς πάρμης καὶ τῶν λιβυστικῶν θυρεῶν ἀντεῖχον ἐρρωμένως οἱ ῥωμαῖοι.
Παρμισσός· ὄνομα πόλεως. Παρνάσιοι· ἀντὶ τοῦ μεγάλοι. πάρνης γὰρ ὄρος τῆς ἀττικῆς.
χορηγίαν ἔχων πολλῶν ξύλων. ὡς ἀπὸ παρνασσοῦ τὴν λέξιν παρήγαγε δηλοῦν τοὺς ἰσχυρούς. ὁ γὰρ
παρνασσὸς ὄρος φωκίδος ἐστὶν ἱερὸν ἀπόλλωνος καὶ διονύσου. τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου τὸ
παρνασσός. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. ὀλίγου τὰ πέθανον ἄνθρακες παρνάσιοι. Πάρνης ὄ-
ρος τῆς ἀττικῆς θηλυκῶς. καὶ κλίνεται πάρνηθος καὶ οὐδετέρως. Παρνήθιον ὄρος. Παρνη-
σὸς πόλις. Πάρνοψ· ἀκρίδος εἶδος. οἱ δὲ, μελίσσας ἀγρίας. καὶ κλίνεται πάρνοπος. οἱ
δὲ, κώνωπας. ἀριστοφάνης ὁ δαιμόνιος κακῶς ἀγαγών, ἀντείκασεν αὐτὸν πάρνοπι. τὰ θεῖα τοῦ κίβωνος ἀπο-
βεβληκότα. καὶ αὖθις. ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται. τὸ πλῆθος σημαίνει τῆς στρατιᾶς.
Παρό· διό. Παροδεία· ἡ παρέλασις. Πάροδος· εἴσοδος. ὁ δὲ, δευτεραῖος ἀφίκετο. οὐ μὴν
παραυτίκα τῆς παρόδου ἔτυχεν. ὡς καὶ αὐτῇ τῇ τριβῇ ἐνδείξαιτο ῥωμαίοις ὁ βάρβαρος, οὐχ ἐπι-
θυμοῦντι τὰ τῆς πρεσβείας γενόμενα ἄν. Πάροδος καὶ ἄφιξις. ἡ εἴσοδος. οἱ δὲ, πεμφθέντες
παρόδου δὲ τὴν πόλιν οὐκ ἔτυχον ὑστερήσαντες. πρίσκος φησί. Παροκλάζων· γονατίζων.
Παρ᾽ ὀλίγον τῷ βίῳ ἐκινδύνευε. σύνταξις. Παρολκή· ὑπέρθεσις. Παρομαρτεῖ· παρα-
κολουθεῖ. Παρὸν δ᾽ ἐξὸν, δυνατόν. δέον. διὸ καὶ παρὸν κωλύειν ὑποπιμπράντες. καὶ αὖθις
ὁ δὲ, ἤσχαλλεν ἐν συμφορᾷ μεγάλῃ ποιούμενος εἰ μή τις αὐτὸν ἐώη, παρὸν οὐδενὶ πόνῳ τὸ κρά-
τος τοῦ πολέμου παντὸς φέρεσθαι. Παρ᾽ ὁντινοῦν· παρὰ πάντα. Παροξυνῶ αἰτιατικῇ.
Παροπλίσας· τετρακισχιλίους παροπλίσας, γεωργεῖν ἐπέταξε. χώραν ἀποδοὺς αὐτοῖς.
ἀντὶ τοῦ τὰ ὅπλα ἀφελόμενος. καὶ αὖθις. τοὺς ἰσόμβρους πάλιν παροπλίσας, ἀλύσει δεδε-
μένους, εἰς ῥώμην αὐτὰν ἀπέστειλεν. Παροράσθαι· εἰκότως ἐδόκουν οἱ καρχηδόνιοι περιορᾶσθαι
τὴν τῶν ὅπλων παράδοσιν. ὑποπτεύεσθαι. ὑφορᾶσθαι. Παρορίζω· αἰτιατικῇ. Παρόρει-
ον τὸ πλησίον τοῦ ὄρους. Παρορμῆσαι, ἀππιανός. αὖθις ἠρέθιζον τοὺς βρεττανοὺς παρορμῆ-
σαι. ἐγκλήματα ἔχοντας, ὅτι σπονδῶν σφίσι γενομένων, ἔτι παρεῖη τὸ στρατόπεδον. Παρορ-
μᾷ· διεγείρει παροξύνει. Πάρος· χρονικῶς. ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν. Πάρος· ἀντὶ τοῦ ἐ-
πὶ πολύ. τὰ σημεῖα τοῦ κάλλους ἰδὼν λυμαινόμενα, ὠλοφύρετο καὶ κατεστέναζε τὴν μεταβο-
λὴν παρ᾽ ὅσον γένοιτο. Παρ᾽ οὐδὲν ἥκοιεν· εἰς οὐδὲν πλέον. Παρ᾽ οὐδὲν θέμενοι τοῦτο. ἀντὶ τοῦ κα-
ταφρονήσας. παραλογισάμενος, τὰς σπονδὰς πατήσας καὶ τοὺς ὅρκους παρ᾽ οὐδὲν θέμενος
ἀλέξανδρος, πελοπίδαν καθείρξας ἐφρούρει. Παρουσία· ἀντὶ τοῦ περιουσία ἤτοι ἡ αἰτία τοῦ
πλούτου οὐσία. δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς λεπτίνην· ξενοφῶν καὶ κράτης. ἔχοντες δὲ παρθήριον, παρουσίαν
τε χρημάτων. Παρουσία λέγεται οὕτως, ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων δαψιλείας. ὡς καὶ ἐν τῷ πλάτω-
νος φαίδωνι. ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας. καὶ πολὺ δὴ ἐπὶ τούτου παρ᾽ αὐτοῖς. καὶ ἐπὶ τοῦ

παρεῖμαι δὲ τὰ ὦτα. ὡς καὶ ἐν τοῖς Νίπτροις Σοφοκλέους τὴν παρουσίαν τοῦ ἐπισώζοντος. Θουκυδίδης ἐν τῷ πρώτῳ· Βυζάντιοι γὰρ ἑλεῖν τῇ προτέρᾳ παρουσίᾳ. τοῦτο γὰρ τὸ ἐναντίον σημαίνει ἡ ἀπουσία.

Παροχετεύει· παραπλαγιάζει ἢ ἀπὸ ἑτέρου ὑδραγωγοῦ, εἰς ἕτερον μεταβάλλει ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ. καὶ παροχετεύοντες, μεταφέροντες. Παροχλίζουσι· μετακινοῦσι. Πάροχος ὁ ἀναβαίνων εἰς τὸ ἅρμα τοῦ ζεύγους. πάροχοι λέγονται καὶ αἱ παράνυμφοι. παρὰ τὸ παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις. ἐπὶ ἁμαξῶν γὰρ τὰς νύμφας ἦγον. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως χρυσόπτερος, ἡνίας εὐθύνε παλιντόνους Ζηνὸς πάροχος γάμων. Παροψίδας· σκεύη ὑπηρετικὰ τραπέζης. Παροψίς· ἐμβάφιον. ὀξυβάφιον. Παροψωνοῦσι· λάθρᾳ ὀψωνοῦσι. καὶ Ἀπισίδης· εἰ μὴ κακουργεῖς καὶ παροψωνεῖν ἐθέλεις, ἐκ τῶν ἰχθύων τὰς δυσώδεις αἰτίας. Παρῶ· ἀφῶ. συγχωρῶ.

Παρῳδούμενος· λεγόμενος. καὶ παρῳδία. οὕτω λέγεται ὅταν ἐκ τραγῳδίας μετενεχθῇ λόγος εἰς κωμῳδίαν. οἷόν ἐστι τό, ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι παρ' Εὐριπίδου καὶ παρ' Ἀριστοφάνει εἰρημένον. καὶ αὖθις· κατὰ δή τινα πρόφασιν ἀχθέντα καὶ παρῳδηθέντα ἢ πρὸς ταῦτα τοῖς ἄστροις ἐπεμψάμην. Προκόπιος φησί· καὶ παρῳδήκει ἄλλην ἢ συνῳδήν. ἢ παρῳδήκει ἀντὶ τοῦ ἀγνώθη. Παρωθοῦντες· ἐκβάλλοντες. Παρὼν ἀποδημεῖ· ἐπὶ τῶν αἴσθησιν ἑαυτοῖς μηδεμίαν παρεχόντων. Ἀριστοφάνης· ὁ νοῦς δέ σου παρὼν ἀποδημεῖ. Παρῶναι· εἴδη πλοίων. ὁ δέ, ἔπλει παρὰ ὀλίγους ποιησάμενος τοὺς σιδήτων παρώνας. ἧκον γὰρ Ῥοδίοις εἰς συμμαχίαν. Παρώνυχα· τὸ πῶς. Παρῳνήθη· τοῦτο μὲν ἐπὶ τοσοῦτον παρῳνήθη. καὶ πάροινος ὁ μέθυσος καὶ ὑβριστής. ἀντὶ τοῦ μετὰ μέθης ἐλέγχθη μετὰ μανίας. Παρῴνησεν· ἀτάκτως ἐξύβρισε. Καμβύσης ὁ Κύρου παρῴνησεν εἰς τοὺς Αἰγυπτίων θεοὺς καὶ ἐξεμάνη. καὶ τὸν ἑαυτοῦ μηρὸν ἔτρωσε. καὶ σφακελίσαντος, ἐν ὀστέοις καὶ ἐπικρότατα τὸν βίον κατέστρεψεν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος. καὶ ταῦτα μὲν παρῴνησαν βαρβάρως ἐνθουσιάσαντες ἅμα καὶ λυττήσαντες. ἔτισαν οὖν δίκας οὐ μεμπτάς. ἑάλω γὰρ αὐτοῖς ἡ πόλις. καὶ αὖθις. ὁ δέ, καὶ ἐν ταῖς τοῦ Διὸς θυγατράσι παρῴνησε, τότε αὐτοῦ. Παρώνυμον, ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον. Παρωνυχία πόα. ὠνόμασται ἐκ τοῦ, παρωνυχίδας ἰᾶσθαι. δύναμις δὲ αὐτοῦ λεπτομερής ἐστι καὶ ξηραντικὴ καὶ ἄδηκτος. Παρώπια καὶ αὐτήλια, τὰ παρὰ τὰς ὄψεις τῶν ἵππων, δερμάτια. Παρώπτο· παρεώρατο. Παρώρεια. Παρώσας· παρεκβαλών. Παρώξυνον. παρώξυναν. Παρώχετο· παρήρχετο. Παρῳχήκει· παρῆλθε. Παραπόδα· εὐθύ. παραυτίκα. εἰ δέ σε δίκη παραπόδα μὴ τιμωρὸς ἐτίσατο, δὶς τόσον αὖθις ἔσται ἐν πλεόνεσι παλίντροπος.

Παρσώνδης ὄνομα κύριον. Παροικία· ἡ παροῦσα ζωή. ὅτι πάροικος ἐγὼ καὶ παρεπίδημος.

Παροιμία· τί ἐστι παροιμία. λόγος ὠφέλιμος. κατὰ χρῆσιν δὲ παντὸς παρῳδικὸν διήγημα. οἷμος γὰρ ἡ ὁδός. ἢ παροιμία ἐστὶ λόγος ἀπόκρυφος δι' ἑτέρου προδήλου σημαινόμενος. Παροινεῖ· ὑβρίζει. παροινικώτερος. καὶ γελῶν τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτερος. καί τοι παρῆν Ἱππόλυτος. Ἀντιφῶν. Λύκων. Λυσίστρατος. Θεόφραστος. οἱ περὶ Φωκίωνα. τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος καὶ μακρῷ παροίνιος. ἀθρόως γὰρ ὡς ἐπέπληστο πολλῶν ἀγαθῶν, ἐνήλατ', ἐσκίρτα. ἀπεπήδα. κατέπελα. Παροίνιος· ὁ μέθυσος καὶ ὑβριστής. Πάροινος μέθυσος. Ἀριστοφάνης· οὐδέ ποτ' ἐγὼ τοῦτον εἰσδέξομαι. οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται. ὅτι πάροινος ἔφυ. ἐν ταῖς τῶν πότων συνῳδαῖς ᾖδον μέλος τι Ἁρμόδιον καλούμενον. οὗ ἡ ἀρχή· φίλταθ' Ἁρμόδιε οὔ τί που τέθνηκας. ᾖδον δὲ αὐτὸ εἰς Ἀριστογείτονα καὶ Ἁρμόδιον. ὡς καθηρηκότας τὴν τοῦ Πεισιστράτου τυραννίδα. ἦν δὲ καὶ ἕτερα μέλη. τὸ μὲν Ἀδμήτου λεγόμενον. τὸ δὲ Λάμπωνος. ὁ δὲ νοῦς. οὐδέ ποτε παρ' ἐμοὶ ἐσταθήσεται. ὅτι πάροινος. οἷον μέθυσος καὶ ὑβριστής. Παροινηθέντι· παρενεχθέντι. Παροιστρῶσα· ἐξεστηκυῖα. ἐρεθίζουσα. Παροιστρῶσι· παρακινηθῶσι θυμῷ. Παροίτεροι· ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν. πρότεροι κατὰ τὸν δρόμον. Παρύσατις· εἶδος παροιμίας καὶ ὄνομα κύριον. ἡ μήτηρ τοῦ Κύρου. Παρυφή· ἡ ἐν ἐσθῆτι ἐργασία. Παρυφῶς. Πᾶς· περισπᾶται. διότι ἐνομίζετο εἶναι μετοχή. ὡς στάς. βάς. ἵνα οὖν φύγῃ τὴν ὑπόνοιαν, περιεσπάσθη. Πᾶσα γῆ πατρίς· παροιμιακόν. Πασσαγίαν· πανοπλίαν. ἔλεγε δὲ πασσαγίαν. τὸ δὲ α ἐκτείνεται. Πάσσαλος· ἧλος κρεμαστῶν, τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν βλέπω. Πασάμενοι· γευσάμενοι. καὶ πάσασθαι· γεύσασθαι. οὐχὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι. ἀλλ' ἐπὶ

τοῦ

τοῦ ἀκροάσασθαι. παρ᾽ Ὁμήρῳ. οἱ δὲ νεώτεροι καὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι. καὶ ἄπαστος ὁ ἄγευστος. Πᾶσαι δ᾽ ὠΐγνυντο πύλαι. παρ᾽ Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ ὅλαι. μία γὰρ ἦν. Πάσῃ μηχανῇ. ἀντὶ τοῦ κατὰ παντὸς τρόπου. Πάσης ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία. τὸ Πάσητος ἡμιωβέλιον. ὁ δὲ Πάσης οὗτος μαλακὸς ἦν τὴν φύσιν. πάντων δὲ ἀνθρώπων ἐν μαγείᾳ διενήνοχεν. ὥστε ἐκ τῶν ἐπαοιδῶν αὐτοῦ καὶ δεῖπνα πολυτελῆ ὁρᾶσθαι καὶ διακονουμένους τινάς. εἶχε δὲ καὶ ἡμιωβέλιον ἐν μιᾷ αὐτῶν πεποιημένον. ὃ διαδιδόμενον ὑπ᾽ αὐτοῦ τοῖς πιπράσκουσι παρ᾽ ὧν ἤθελεν ὠνεῖσθαι εἰ ἐβούλετο, πάλιν παρ᾽ αὐτῷ εὑρίσκετο. καὶ Ἀπίων δὲ ὁ γραμματικὸς μνημονεύει αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ μάγου. Πάσῃ τέχνῃ. ἐκ παντὸς τρόπου. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ· οὐ γὰρ ἦν σχολάσῃς πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑαυτὸν ἀνέλκου, ἐκείνη τρίβαλλον ἐν ἁρμοσῷ. Πασίου. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν. Πασιθέη ὄνομα θεᾶς. Πασῖνος ὄνομα κύριον. Πασίων ὄνομα τραπεζίτου. Πασιφάη ὄνομα θεᾶς. Πασπάλη. ἡ ἀλευρότης. τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλεύρου πασπάλη δὲ παρὰ πολλοῖς λέγεται. Πάσσω τὸ ῥαίνομαι, γενικῇ. Παστὰς ὁ παστὸς ὁ νυμφών. Πασσίλη ἡ ἐσχάτη ἡ μέρος τοῦ ἐν ἱματίου. πασσίλη δὲ τὸ ξύσμα τοῦ δέρματος.

Παστοφόριον τὸ φέρον τὸν παστόν. Πασσυδεί. παντελῶς. Θουκυδίδης· εἰ μὴ οὕτως τε πασσυδεὶ διεφθάρησαν. οἱ παραγνοήσαντες τὴν γραφὴν πανσυδί. ὅτι καὶ ἐν αὐτῷ μόνον λέγεται Φερεκράτους. Πασσυδί. μετὰ πάσης ὁρμῆς. πανστρατιᾷ. ὁμοθυμαδόν. Πάσχειν. ὅτι ἡ ἀλλοίωσις καὶ ὅλως τὸ πάσχειν διττόν. τὸ μέν, ἐπὶ φθορὰν ἄγον, τὸ δέ, εἰς τελείωσιν. πάσχει γὰρ καὶ ὁ μαθητὴς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου καὶ ἀλλοιοῦται, ἀλλ᾽ οὐκ εἰς φθορὰν ἀλλ᾽ εἰς τελείωσιν ἀγόμενος. τὸ γὰρ ἐν αὐτῷ δυνάμει, προάγεται εἰς ἐνέργειαν. οὕτω καὶ ἡ αἴσθησις ἀλλοιοῦται καὶ πάσχει ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν εἰς τελείωσιν ἀγομένη καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν προαγομένη. Πασχητιᾷ. πάσχειν ἐθέλει. Πάταγμα ἀντὶ τοῦ λάλος καὶ πανοῦργος. μὴ ἀνδρός. οἷον πάταγμα ἥκεις. Πάταγος. ψόφος. Ἀγαθίας· οἱ μὲν γὰρ δὴ ἤκουον τοῦ ἀγροικ. καὶ μυκήματα βοῶν ἀπελαυνομένων. καὶ πάταγος τῆς ὕλης τεμνομένης. Πάταγος. ἦχος κτύπος, οὐ πῦρ. οὐ δοράτων. οὐ ξιφέων πάταγος. καὶ Αἰλιανός· ἄφνω πάταγος ἀκούεται τῶν θυρῶν. Παταγοῦσι. ψοφοῦσιν. ἐπιπαταγοῦντες κώδωνί τινι καὶ τυμπάνῳ ὑπερθετοῦ φόβου οἱ βάρβαροι. καὶ αὖθις. ὁ δὲ λανθάνει τοῦ πνεύματος σφόδρα παταγοῦντος. Πατάγου χρύσεον. ἀντὶ τοῦ κεράμεον. ἐκ μέρους τὸ πᾶν. εὑρίσκεται δὲ τὰ κεράμια παρὰ ταῖς κρήναις. ὅθεν χύτρας βαπτίζουσι. Πασσαλεῦσαι. προσπῆξαι. Πάσσαλον. τὸ τυχὸν ὑπερτρέχειν ἔχουσι μὴ δὲ πάσσαλον. Παταικίων. ἀνὴρ ἀπὸ συκοφαντίας τὸν βίον ποιούμενος. καὶ προσκρούων ἐπιτηδεύων τοῖς εὐδοκιμοῦσι τῶν νέων. διεβάλλετο δὲ καὶ ὡς κλέπτης καὶ τοιχωρύχος. ὥστε καὶ κωμῳδεῖσθαι ἐπὶ τούτοις. Παταικίων ὄνομα κλέπτου καὶ τοιχωρύχου. Πάταικοι θεοί. οἱ πάταικοι Φοινικικοὶ ἐν ταῖς πρύμναις ἱδρυμένοι. χρύσεα ἄπεφθα τοῖς παταίκοις ἐμφερῆ. Πατάξει. ὅταν δὲ λέγῃ ὁ προφήτης πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ, οὐ περὶ γῆς λέγει ἀλλὰ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν. ὡς τὸ ἐγένετο ἡ γῆ πᾶσα χεῖλος ἕν. περὶ ἁμαρτιῶν. καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἑαυτὸν ἐξευτελίζων ἐγώ εἰμι γῆ καὶ σποδὸς λέγει. καὶ πάλιν. ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐξουδένωσε τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ. τὴν γαστέρα λέγων. Πατάξας. πλήξας. ὁ δὲ λαβὼν τὸ ξίφος, πατάξας τοῦ στέρνου. Παταγούσῃ. ὑπὸ δειλίας κλονουμένῃ. δὲ εἰσπα. ἦν δὲ τοῦ καθηγουμένου πρὸς πάντα τὰ ἀπαγγελλόμενα ἐκπλήξεις. ὑπὸ δὲ ἐμφύτου δειλίας καὶ ἀπειρίας τῶν πολεμικῶν ἀναπεπταμένοις μὲν τοῖς ὠσί, τεθορυβημένοις δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς. παταγούσῃ δὲ τῇ καρδίᾳ, ἀεί τι ἀκούσεσθαι ἐλπίζων, τοῖς ἀρχομένοις κατάδηλος ἦν ὡς φυγῇ χρήσεται. Πατήσας. καταφρονήσας. Ἀρριανός· δείσαντε τὸ παρ᾽ αὐτοῖς βασιλεῖ ἔδωκεν. καὶ ὅρκιον πατήσας ὃς ὤμοσε. Πατῆσαι. ἐνδιατρῖψαι. ἀφικέσθαι. Ἀριστοφάνης· ἀμαθὴς ἔφυς κοὐ πολυπράγμων. οὐδ᾽ αὖ συχνὰ πεπάτηκας. ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν.

Πατῖνος ὄνομα κύριον. Πάτος. ὁδός. πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων Ὅμηρος. Πατούμενοι. ὑβριζόμενοι. Πατραλοίας. πατροτύπτης. καὶ πατραλῴας ὁ αὐτός. Πατρεύς. ὁ ἀπὸ Πατρῶν. κτητικὴ πατρεῖ. ὡς μυρεὺς ὁ τοῦ μύρου, κτητικὴ τὸ μυρεῖ. λέγεται δὲ καὶ Πατραιεύς. ἡ πόλις τὸ Πάτραι. Πάτρης. ἡ ἐκ τοῦ πατρὸς γένους. καὶ πάτρης τῆς πατρίδος ποιητικῶς παρ᾽ Ὁμήρῳ. πατρὶς δὲ ἡ φυλή. Πατριάρχης. καὶ πατριαρχεῖον.

Πατριαί. χῶραι φυλαί. φρατρίαι. Πατρίκιος. οὗτος ἦν μάγιστρος ἐπὶ Ἰοβιανοῦ βασιλέως. ἦν δὲ ἐκ Λυδίας. ὃς τῆς ἀπὸ τῶν φαινομένων ἢ παρεχόντων σημείων τεκμάρσεως, ἀκριβὴς ἦν ἐξεταστής.

Πατρίκιος. πατὴρ τοῦ κοινοῦ. ὁ δὲ ἔπεμπε πρεσβευτὰς τοὺς ἐν τῷ κορυφαίῳ τῆς συγκλήτου βουλῆς τελοῦντας ἀξίᾳ. πατρίκιοι δ᾽ ἄρχοντες ἐτύγχανον. ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος ὀργῇ τῇ πρὸς Ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον διαβληθέντα εἰς καθοσίωσιν, ἐξεφώνησε διάταξιν, εὐνοῦχον ἐν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν. διὸ καὶ καθῃρέθη ὁ πραιπόσιτος τῆς τιμῆς. καὶ ἐδημοσιεύθη καὶ τοῖς ἱερεῦσι κατετάγη. Πάτριος θεός.

Πατροκλῆς ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία, ἐκ Περικλέους. ἐπὶ τῶν εὐπόρων καὶ αὐχμηρῶν. Πατροκλῆς γὰρ ἐγένετο Ἀθηναῖος πλούσιος σφόδρα. ἄλλως δὲ κακόβιός τις καὶ φιλοχρήματος καὶ σμικρός. ὅστις ἕνεκεν τῆς φειδωλίας, οὐδένα οἰκέτην προσίεσθαι. φυλακῆς ἕνεκα τῶν χρημάτων καὶ γλίσχρου βίου. ὁ Πλοῦτος οὖν ὠπτώμενος ἦλθε βαδίζων, ἐκ Περικλέους ἔφη. Πάτροκλος ὄνομα κύριον. καὶ κλητικὴ ὦ Πάτροκλε. καὶ ὦ Πατρόκλεις. Πατρονομούμενοι. οἱ ὑπὸ τῶν πατέρων παραδεδομένους νόμους τηροῦντες. Πατραλοίας. ὁ τὸν πατέρα τύπτων. Πατρούχου παρθένου. τῆς ὀρφανῆς καὶ ἐπικλήρου ἣ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν. Πάτρια. τὰ πατρικά. πατρῴζοντα. τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα. Πατρωϊκὸν δίκαιον. τὸ ἐκ προστάτου δίκαιον. πατρῷον. πάτρια λέγουσιν οἱ ῥήτορες, ὅταν αὐτοῖς ὁ λόγος ᾖ περὶ χρημάτων ἢ τόπων. Ἰσαῖος. ἀποφαίνω δ᾽ ὑμῖν ὡς οὐκ ἦν ἐπὶ τῇ ἐπικλήρῳ τὸ χωρίον τοῦτο. οὐδὲ ἐγένετο πώποτε. ἀλλ᾽ ὡς ἦν πατρῷον Λυσιμένει τῷ παιδὶ μὲν Ἐκράτους. ὁ δὲ Λυσιμένης ἔσχε τὰ πατρῷα πάντα. πάτρια δὲ λέγουσι τὰ ἔθη καὶ τὰ νόμιμα καὶ τὰ μυστήρια. καὶ τὰς ἑορτάς. Ἀντιφῶν. τοῦτο δὲ τοῖς νόμοις εἰδὼς πατρίους καὶ παλαιοὺς ὄντας ὑμῖν. πατρικὸν δ᾽ ὅταν περὶ προσώπων ποιῶνται τὸν λόγον. καὶ τούτων ἀξιωθεὶς διὰ τὸ πατρικὸς αὐτῷ φίλος εἶναι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Πάτρως. πάτρω ἀττικῶς. λέγεται δὲ ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος. ὡς καὶ ὁ πρὸς μητρὸς μήτρως. καὶ μήτρων καὶ πάτρων. Παῦε παῦ᾽ ὦ δέσποθ᾽ Ἑρμῆ. νεκρὸν ὄντα τὸν Κλέωνα ἐλοιδόρει. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τοὺς ἀποιχομένους μὴ λοιδορεῖν. Παῦλα. ἀνάπαυσις. καὶ τὸ δὴ λεγόμενον παῦσις κακοῦ. μεῖζον κακόν. διὸ περὶ ἐν κακῶν αἱρέσει, τοὐλάχιστον δεῖ ἑλέσθαι. Παύλη. Παῦλος Αἰγινήτης ἰατρός. ἔγραψεν ἰατρικὰ βιβλία διάφορα. Παῦλος Τύριος ῥήτωρ. γεγονὼς ἐπὶ τὸν Φίλωνα τὸν Βύβλιον. ὃς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως πρεσβεύσας, μητρόπολιν τὴν Τύρον ἐποίησεν. ἔγραψε τέχνην ῥητορικήν. προγυμνάσματα. μελέτας. Παῦλος φιλόσοφος. εἰσαγωγὴν ἀστρολογίας καὶ ἀποτελεσματικά. Παῦλος Γερμῖνος σοφιστής. ὁ γράψας ὅτι γνήσιός ἐστι ὁ περὶ τῶν Ἰφικράτους δωρεῶν. βιβλία β΄. ὑπομνήματα εἰς τοὺς λοιποὺς λόγους τοῦ Λυσίου. Παῦλος Αἰγύπτιος ἐκ τῆς Λύκων. σοφιστής. υἱὸς Βησαρίωνος τοῦ Διδύμου. γεγονὼς ἐπὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου. ὑπομνήματα.

Paulus Samosatenus

Παῦλος. οὗτος ἐγένετο σύγχρονος Μάνεντι. τὸ γένος Σαμοσατεύς. Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης πρόεδρος. ὃς ψιλὸν ἄνθρωπον εἶναι τὸν Κύριον ἐβλασφήμησεν. ὥσπερ δὲ εἰς ἕκαστον τῶν προφητῶν, οὕτω καὶ ἐν αὐτῷ γεγενῆσθαι τοῦ θείου λόγου τὴν οἴκησιν. ἔνθεν καὶ δύο φύσεις διῃρημένας ὡς ἐχούσας καὶ ἀκοινωνήτους πρὸς ἑαυτὰς εἶναι. παντελῶς ἐν Χριστῷ. ὡς ἄλλου ὄντος αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ. καὶ ἄλλου τοῦ ἐν αὐτῷ κατοικοῦντος θεοῦ λόγου. αὗται μὲν [illegible] φασὶ τὴν μίαν φύσιν. καὶ τὰς δύο κακῶς καὶ δυσφήμως ἐπὶ Χριστοῦ λέγεσθαι. τὸ μέν, ἐπ᾽ ἀναιρέσει τῆς θεότητος. τὸ δέ, τῆς ἀνθρωπότητος. Παῦλος. οὗτος μετὰ Χρύσανθον τῆς Ναυατιανῆς ἐκκλησίας προεστηκώς, πρότερον μὲν λόγων Ῥωμαϊκῶν διδάσκαλος ἦν. τὸν δὲ γραμματικὸν πόνον καταλιπών, ἐπὶ τὸν ἀσκητικὸν ἐτράπη βίον. καὶ συστησάμενος ἀνδρῶν σπουδαίων μοναστήρια, οὐκ ἀλλοιότερον τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ μοναχῶν διετέλει. τοιοῦτος ἐγένετο οἵους ὁ Εὐάγριός φησι τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ διατρίβειν μοναχούς. πάντα γὰρ ἐκείνους μιμούμενος διετέλει. τὴν συνεχῆ νηστείαν. τὸ ὀλίγα φθέγγεσθαι. τὴν ἀποχὴν τῶν ἐμψύχων. τὰ πολλὰ δὲ καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου ἀπείχετο. ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τοὺς πτωχοὺς σπουδαῖος εἴ καί τις ἄλλος ἐγένετο. τοὺς ἐν φυλακαῖς ἀόκνως ἐπεσκέπτετο. ἐπὶ τούτου Ἰουδαῖός τις χριστιανίζειν ὑποκρινόμενος ἐφωράθη. Παύπωρ. οὕτως ἐκαλεῖτο Κωνστάντιος ὁ πατὴρ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. διὰ τὸ λιτῶς διαιτᾶσθαι, ὡς μηδὲ κοῖλον ἄργυρον κεκτῆσθαι εἰς πλῆθος. μὴ δ᾽ ἕτερόν τι πρὸς τρυφὴν βλέπον. ἀλλὰ παρὰ τὰς ἰδίας καὶ δημοτελεῖς εὐφροσύνας τῷ τῶν ἰδιωτῶν ἀργύρῳ καὶ στρωμναῖς ἐκόσμει τὰ βασίλεια. Παῦρα. ὀλίγα. βραχέα. Ὅμηρος. παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως. ἐπεὶ οὐ πολύμυθος. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης. παυράνιδας, πολυφράνας ἀντὶ τοῦ ὀλίγα κωμῳδῆσ. ὁ μοι

τῶ, ἢ ὀλίγον οἱ παῖδες ἐοικότες. Παυρόλας ὄνομα κύριον. οὗτος υἱὸς ἦν Φαλαρίδος τοῦ Ἀκραγαντίνων τυράννου, ἐξ Ἐρυθείας τῆς αὐτοῦ γυναικός. Παυσανίας. Λάκων ἱστορικός. περὶ Ἑλλησπόντου. Λακωνικὰ χρονικά. περὶ Ἀμφικτυόνων. περὶ τῶν ἐν Λακώσιν ἑορτῶν. Παυσανίας Καισαρεύς. σοφιστής. σύγχρονος Ἀριστείδου. οὗ μέμνηται ὡς φαύλου ῥήτορος Φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν. ἔγραψε περὶ συντάξεως βιβλίον ἕν. προβλημάτων βιβλίον α΄. καὶ ἕτερα. Παυσανίας Κλεομβρότου καὶ Ἀγχιθέας βασιλεὺς Λακεδαιμονίων. ὃς μετὰ τὰ Πλαταιᾶσι τρίποδα ἀναθεὶς τῷ Ἀπόλλωνι ἐπέγραψεν. Ἑλλήνων ἀρχηγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων Παυσανίας, Φοίβῳ μνῆμ' ἀνέθηκε τόδε. Μηδίζειν δὲ ἀρξάμενος, ὑπὸ Αἰγυπτίων καὶ Φοινίκων ἐν Βυζαντίῳ ἐδορυφορεῖτο. καὶ ἐσθῆτι καὶ τραπέζῃ ἐχρῆτο Μηδικῇ. ἐμνᾶτο δὲ τὴν Ξέρξου θυγατέρα ἐπὶ τῇ ἐλάσει. κληθεὶς δὲ εἰς κρίσιν καὶ ἁλοὺς καταφεύγει εἰς τέμενος Ἀθηνᾶς. ἡ δὲ μήτηρ, πλίνθον ἔθηκε πρώτη κατὰ τῆς εἰσόδου. εἶτα οἱ ἄλλοι. καὶ οὕτως ἔνδον ἀπέθανε. τὸ δὲ σῶμα εἰς τὸν Κεάδαν, βάραθρον δὲ ἐστὶ τοῦτο, ἔρριψαν. καὶ τὸ ἐπίγραμμα ἐξεκόλαψαν ἐκ τοῦ τρίποδος. καὶ τὰς πόλεις ἐπέγραψαν. οἱ δὲ Ἕλληνες καὶ δι' αὐτὸν πρὸς Ἀθηναίους ἀπέστησαν. νοσησάσης δὲ τῆς πόλεως, εἰκόνα ἔστησαν χαλκῆν Παυσανίου. καὶ ἐσώθησαν. Παυσικάπη. μηχάνημα τροχοῖς ἐμφερές. δι' οὗ τὸν τράχηλον διεῖρον καὶ τῶν ὑποζυγίων ὥστε μὴ ἐσθίειν. καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ στόματι προσάγειν.

Παῦσις ἐστὶ κληρονομία. λῆξις δὲ μερίς. ἡ δὲ ἀποκλήρωσις μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν. ἀποκληρῶσαι θεοποιῷ φροντίδι οὐδὲν ὤνησε. Παυσωλή. κατάπαυσις. Παύσων καὶ Ἱερόσων ὀνόματα κύρια πενήτων. ὁ Ἀσκληπιός. Παύσωνα καὶ Ἶρον καὶ ἄλλον τινὰ τῶν ἀπορωτάτων. ὀφθαλμῶ γάρ τις ἐνόσει. εἶτα ἐπιστὰς ὅδε λέγει. ὄξει λύσαντα κάπρου πιμελήν, κατὰ ὑπαλείψασθαι. ὁ δέ, κοινοῦται τῷ συνήθει ἰατρῷ. ὁ δέ, ἐπειρᾶτο τὰς αἰτίας λέγειν. τὸ μὲν γὰρ ὑπορρεῖν τὸ οἴδημα τῇ δριμύτητι. τὸ δέ, ἐπιλιπαίνειν καὶ ἡσυχῇ ὑποστρέφειν, ὁ Ἶρος ἔλεγε. Παύσωνος πτωχότερος. οὗτος ζωγράφος ἦν. καὶ ἐπὶ πενίᾳ διετεθρύλλητο. Παφία ἡ Ἀφροδίτη.

Παφλαγὼν ὁ Κλέων, ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός, διὰ τὸ τῆς φωνῆς ἀπηχές. ἀπὸ τοῦ παφλάζειν. ξένος δ' ἦν καὶ βάρβαρος. Παφλάζοντα. ἠχοῦντα. ἀναζέοντα. ἀνὴρ παφλάζει βράζει. τετάρακται. πεποίηται δὲ παρὰ τὸ παφλάζειν. παφλάζειν δέ ἐστι τὸ λαλοῦντά τινα, κρατεῖσθαι καὶ ἀνακόπτεσθαι. τοιοῦτος δὲ ἦν καὶ ὁ Κλέων. ἢ τὸ ταράσσεσθαι. παφλάζειν δὲ κυρίως σημαίνει, τὸ ἠχεῖν κυμαινομένην τὴν θάλασσαν. παφλάζω ἀναζέω. ἢ ὅτ' ἐκβρασμοῦ ἀναδόσεις γίνεσθαι. πεποίηται δὲ ἡ λέξις αὕτη παρὰ Ὁμήρου ὡς ἤχου μιμητική. ὅν περ ὁ τῶν κυμάτων εἴωθεν ἀναπέμπειν βρασμός. γίνεται παρὰ τὸ φλέω ὃ καὶ φλύω λέγεται. ἀνὰ δ' ἔφλυσε κατὰ ῥέεθρα. δηλοῖ δὲ τὸ ἀναπέμπω καὶ ἀναδίδωμι. καὶ συγκοπῇ φλῶ. παράγωγον φλάζω. ὡς ῥέπω ῥεπάζω καὶ ἐνθουσιῶ ἐνθουσιάζω. Παφνούτιος. μιᾶς πόλεως τῶν ἄνω Θηβῶν ἐπίσκοπος. ἀνὴρ θεοφιλὴς καὶ σημειοφόρος. ὃς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ, τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη. τοῦτον ὁ βασιλεὺς μετεπέμπετο. καὶ αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμὸν κατεφίλει. ἐδόκει δὲ τῇ συνόδῳ τοῖς ἐπισκόποις νόμον νεαρὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσφέρειν. ὥστε τοὺς ἱερωμένους, λέγω δὴ ἐπισκόπους. πρεσβυτέρους διακόνους ὑποδιακόνους, μὴ συγκαθεύδειν ταῖς γαμεταῖς ἃς ἔτι λαϊκοὶ ὄντες ἠγάγοντο. καὶ ἐπεὶ περὶ τούτου προὔκειτο βουλεύεσθαι, διαναστὰς ἐν μέσῳ τοῦ συλλόγου τῶν ἐπισκόπων ὁ Παφνούτιος, ἐβόα μακρά, μὴ βαρὺν ζυγὸν ἐπιτιθέναι τοῖς ἱερωμένοις ἀνδράσι. τίμιον εἶναι τὸν γάμον λέγων. μὴ τῇ ὑπερβολῇ τῆς ἀκριβείας, μᾶλλον τὴν ἐκκλησίαν προσβλάψωσιν. οὐ γὰρ πάντας δύνασθαι φέρειν τῆς ἀπαθείας ἄσκησιν. οὐδ' ἴσως φυλαχθήσεσθαι τὴν σωφροσύνην τῆς ἑκάστου γαμετῆς. καὶ σωφροσύνην ἐκάλει τῆς νομίμου γυναικὸς τὴν συνέλευσιν. ἀρκεῖσθαι τε τὸν φθάσαντα κλήρου τυχεῖν, μηκέτι ἐπὶ γάμον ἔρχεσθαι κατὰ τὴν τῆς ἐκκλησίας ἀρχαίαν παράδοσιν. μὴ μὴν ἀποζεύγνυσθαι ταύτης ἣν ἅπαξ ἤδη πρότερον λαϊκὸς ὢν ἐπηγάγετο. καὶ ταῦτα ἔλεγεν ἄπειρος ὢν γάμου καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν γυναικός. ἐκ παιδὸς γὰρ ἐν ἀσκητηρίῳ ἀνετέθραπτο. καὶ ἐπὶ σωφροσύνῃ εἴ καί τις ἄλλος περιβόητος ἦν. καὶ πείθεται σύμπας ὁ τῶν ἐπισκόπων σύλλογος τοῖς Παφνουτίου λόγοις. καὶ τὴν περὶ τούτου ζήτησιν ἀπεσίγησε, τῇ γνώμῃ τῶν βουλομένων ἀπέχεσθαι τῆς ὁμιλίας τῶν γυναικῶν καταλείψαντες. Παχεῖα. Παχεῖς οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς

πλουσίους καλοὺς κἀγαθούς. ἀριστοφάνης, ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς. ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητος καὶ
παχὺς εἰς τὸ νοεῖν. καὶ ἡρόδοτος. ἔφυγον ἀνδρῶν τῶν παχέων ἐκ νάξου ὑπὸ τοῦ δήμου. δια-
φέρει πάχυς καὶ παχύς. πάχυς μὲν γὰρ λέγεται ὁ λιπαρός. παχὺς δὲ ὁ ἀναίσθητος. ἢ ὁ πλού-
σιος καὶ παχὺς καὶ ἀρχαῖος. ἐπὶ τοῦ ἠλιθίου δὲ τάττεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. τὰ παχέα ὑπὸ
πιμελῆς τῶν δερμάτων, ἅλσι μαλαττόμενα εὐρύτερα γίνεται. φησὶ δὲ ὁ στρεψιάδης. ἅλσι δια-
σμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὑτοσί. ἤγουν ἀποκαθαρθεὶς τὴν παχύτητα ἅλσι διαβρεχόμενος. διαβάλ-
λει δὲ τοῦτον ἀριστοφάνης, ὡς ἐπὶ ἀσκοῦ τὸν λόγον ποιούμενος. ζήτει ἐν τῷ ἅλσι διασμηχθείς. Περὶ
θῶν τὸ σῶμα. δυσκινὴς ἔστη λίαν. Πάχνη. ἐπειδὰν ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ὑφ' ἡλίου ὑγρασία
ἀνενεχθεῖσα μὴ κατεργασθῇ, καταψυχθῇ δέ, πάχνη καλεῖται. Παχνοῦται. παγετοῦται. λυπεῖ-
ται. Παχύνοοι. παχύνοες. ἀφυεῖς. τοσαύτην δὲ ἡμεῖς παχύτητα καὶ ἀμαθίαν κατεγνώκα-
μεν, ὥστε ἐτολμήσαμεν ἐξελέγχειν αὐτούς, τοσοῦτον ἠγνοηκότας ὅσον οὐδεὶς ἠγνόηκεν. Παχύτε-
ρον ἀμβλύτερον. ἀνακριβῶς. Παῖ. ἀριστοφάνης. τί δὲ σὺ νῶ παῖ. παῖ δ' αὐτὸν κἀνυπέρων καλὰ δίκαιος
τις ἂν πληγὰς λάβοι. Παιάν. εἶδος ᾠδῆς. ὁ δ' εἶπε κλαύσας φωνῶς, οὐχὶ παιᾶνος τοῦ τε σίμη-
μιν, φροντίδος δὲ λύπης. Παιᾶνας. ὕμνους. ὁ δέ, ᾖδε τοὺς παιᾶνας, ὁ κωτράπελος τὴν γλῶτ-
ταν. οὐδὲ ἐρρωμένη ὡς πρότερον κάτοινος ἤδη καὶ ἀκροατὴς μόνος ἔτι. Παιᾶνας. κώμους. εὐφη-
μίας. παιᾶνες δύο ἦσαν. ἐνυάλιος ὅτε ἦρχον. ὃς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐγίνετο. καὶ ἕτερος ὅτε ἐνί-
κων. δύο παιᾶνας ᾖδον οἱ παλαιοί. πρὸ μὲν τοῦ πολέμου τῷ ἄρει. μετὰ δὲ τὸν πόλεμον τῷ ἀπόλ-
λωνι. τὸ δὲ ὡς ἐπὶ πλεῖον λέγει θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ ὡς πρὸς τὸ ἄρξαι τὸν πόλεμον. Παιανι-
εῖς καὶ παιονίδαι. δῆμοι δέ· οἱ εἰσὶ παιανίων τῆς πανδιονίδος φυλῆς. ὡς διόδωρος καλεῖσθαί φη-
σι παιανιᾶν καθύπερθεν. καὶ παιανιᾶν ὑπένερθεν. τὸν δὲ δημότην ἑκατέρου δήμου, καλεῖσθαι ὁμοί-
ως παιανιέα. διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν παιονιδῶν. δῆμος δέ ἐστι καὶ οὗτος τῆς λεοντίδος. Παιανίας ὄνομα
κύριον. Παιανίσαι. τὸν παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι. ἦν γὰρ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργον ἐρχομένους, καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦ πολέ-
μου. Παιανισμός. ᾠδή ἐστιν ἀπαλλαγῆς κακῶν. Παιγνία. ἑορτή. ὥστε τῇ ἑκάστῃ ποιοῦσα παι-
γνίαν, ἐγὼ τοῖς παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσα καὶ τῶν γειτόνων. καὶ ξενοφῶν. οἱ δὲ ναρθηκοφόροι, ἐδίωκον
σὺν πολλῷ γέλωτι καὶ παιγνία. Παιγνημονέστατος. τοῖς παιγνίοις ἐπιστήμων. Παίγνιον. Παιδα-
γωγηθεῖσαν πάλιν. ἀντὶ τοῦ ἀχθεῖσαν. καὶ παιδαγωγῶ αἰτιατικῇ. Παιδάριον. οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀρ-
ρένων κέχρηνται τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν παρθένων. ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς τίμαν-
δρον. καταλειφθέντων γὰρ τούτων δυεῖν ἀδελφοῖν καὶ δυοῖν ἀδελφαῖν ὀρφανῶν, καὶ πρὸς πα-
τρὸς καὶ πρὸς μητρὸς καὶ παιδαρίων παίδων. Παιδάριτος. τῶν ἐκ λακεδαίμονος ἐκπεμφθέν-
των ἐστίν. οὗτος ἁρμοστὴς αἱρεθεὶς τῶν ἐγγόνων καλῶν. Παιδαρίσκου ἐρατῶν, κίνδυνον ἐλθεῖν προὔδωκα.
Παιδερασταὶ σφοδροί, ὅ τε κηδωνίδης. καὶ ὁ αὐτοκλείδης. Παῖδες. οὐ μόνον οἱ δοῦλοι. ἀλλὰ καὶ
οἱ νέοι. δαβίδ. αἰνεῖτε παῖδες κύριον. ἀντὶ τοῦ οἱ δοῦλοι. Παιδάριον παιδοτροφεῖν. Παιδεία. καὶ
παίδευσις. παιδείαν ὀρθὴν εἶναι νομίζομεν, οὐ τὴν ἐν τοῖς ῥήμασι καὶ τῇ γλώττῃ κολλωπιζομένην εὐ-
ρυθμίαν. ἀλλὰ διάθεσιν ὑγιᾶ νοῦν ἐχούσης διανοίας. καὶ ἀληθεῖς δόξας ὑπέρ τε ἀγαθῶν καὶ κακῶν
καὶ ἐσθλῶν τε καὶ αἰσχρῶν. ὅστις οὖν ἕτερα μὲν φρονεῖ. διδάσκει δὲ ἕτερα τοὺς πλησιάζοντας, αὐ-
τὸς ἀπολελεῖφθαι τοσούτῳ δοκεῖ τῆς παιδείας, ὅσῳ καὶ τοῦ χρηστὸς ἀνὴρ εἶναι. Παίδειος. μυ-
στικόν. ὁ τῆς παιδείας σύμβολον ἀγωγῆς παιδείου, πολιὰ δὲ θεὶς κάρα τῷ. Παι-
διά. παίγνιον. ἐδόκει δὲ τὸν βασιλέα καὶ τὸν εὐνοῦχον, κατὰ πάρεργον παιδιάν τινα θησόμενος ὁ τι-
μάσιος. Παιδιά. παιδιά τις ἐστὶ τοιαύτη παρὰ ἀθηναίοις. δραξάμενός τις κυάμων καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖ-
ρα, ἐρωτᾷ πόσα ἔχω. καὶ ἐὰν ἐπιτύχῃ, λαμβάνει ὅσα ἔχει ἐν τῇ χειρί. ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ κατὰ τὴν
ἀπόκρισιν, ἀποτίνει ὅσα ἂν ὁ ἐρωτήσας εὑρεθείη ἔχων ἐν τῇ χειρί. Παιδιά. οὕτως οἱ ἀττικοί
βραχυκαταλήκτως καὶ παροξυτόνως ἐπὶ τοῦ παιγνίου. ἀριστοφάνης πλούτῳ. αὐτοῦ λαβοῦσα κά-
ρυα. παιδιάν τινα. εὐνάπιος. καὶ οἱ μέν, παιδιάν τινα ἐκ τῶν πολεμίων ἡγούμενοι, τοσοῦτον
ἐδυσχέραινον, ὅσον ἠγανάκτουν βοὴν καθόλου ἐμβάλοιεν. παιδεία δὲ ἡ παίδευσις διὰ
διφθόγγου. Παιδικά. ἐπὶ θηλυκῶν καὶ ἀρρένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις. παραδείγματα

τὰ μὲν

τοῦ μὲν ἐπὶ τῶν ἀρρένων τάττεσθαι πολλαί. καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως δὲ ἐρασταῖς, δῆλον ὡς οὗτος ἐξείληπται. ἐπιδιδόντων γάρ τι τῶν σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοῖνιξ. παπαῖ, τὰ παιδικὰ χὼς ὁρᾷς ἀπώλεσας. καὶ Κρατῖνος Πανόπταις. μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας. πρὸς παιδικὰ τρέπῃ νυνί. ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτω καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας, Ἄμφις Λευκαδίᾳ. φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλητρίδα τις. ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς τοῖς σοῖς παιδικοῖς. καὶ Κρατῖνος δὲ, ὁρᾷς τῆς Παλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ Διονύσου ἐρώσης φησὶ μὲν ταῦτα. μακάριος τῶν παιδικῶν. οὐχ οἱ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάνυ κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπεικόνισιν. Πλάτων Φαίδρῳ. ἐσπούδακας ὦ Φαῖδρε. ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμην ἐρεσχελήσας. λέγεται δὲ παιδικὸν, καὶ τὸ παιδαριῶδες. οἷον τὸ ἁρμόζον παιδί. ἡ δὲ λέξις ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων. τὸν Ἀντίνοον φασὶ παιδικὰ Ἀδριανοῦ γενέσθαι. καὶ τούτου προτελευτήσαντος. πανταχοῦ ἀνδριάσι προστάξαι τιμηθῆναι. καὶ τέλος ἀστέρα τινὰ δοκεῖν ἐν τῷ οὐρανῷ ὃν Ἀντίνουν ἔλεγεν εἶναι καὶ ἐλεεῖσθαι τοῦ ὄνου ἀφορᾶν. Παιδικά. ὀξυτόνως. ἔστι δὲ οὐδέτερον πληθυντικόν. τοῦτο δέ τινες ἐπ᾽ ἀγαθοῦ ἔρωτος. τινὲς δὲ ἐπὶ αἰσχροῦ λαμβάνουσι. τὸ δὲ παιδικὰ ἀντὶ τοῦ ἐρώμενος. Παιδικῶν. τελευτῶν ἀπεσφάγη καὶ αὐτὸς καὶ ἔκειτο πλησίον τῶν παιδικῶν. θέαμα ἐνδοξότερον καὶ ὑπερήφανον. Αἰλιανός φησι. Παιδικώτερον. ἱλαρώτερον. Παιδίσκη. ἡ θεράπαινα. Παιδνός. παῖς νέος. Παιδογονοῦντα. παιδοτροφοῦντα. Παιδομαθὴς ἐκ παιδὸς ἤσκημένον ὄντα. νέον μέν. ὁ Ἑρμῆς δὲ πλήρη. καὶ παιδομαθῆ περὶ τὰ πολεμικά. Παιδοπολίτης. ὁ ἐκ παίδων ἐγγεγονὼς πολίτης. προβαίνων δὲ εἰς τὴν ἡλικίαν, δικαστὴς ἀπεδείχθη. Παιδοτρίβας. ἀλείπτας. γυμναστάς. καὶ παιδοτρίβης ἡ ἀθεία. Παιδουργία. παιδοποιία. Παίδουσα ἡ παιδοῦσα ἐτύμων. Παιδολέτειρα. παιδοφθόρον. Παιδοφθορία. ζήτει ἐν τῷ Γάϊος Αὐφίδιος θαυμάσιον. Παῖε τὴν ἐπὰρ ὁ Σώζοντος. ζήτει ἐν τῷ Γλαύκος τῇ ἱστορίᾳ. Παίει. αἰτιατικῇ. τύπτει. Ἀριστοφάνης. παῖε παῖε τὸν ἀλιτήριον καὶ πανοῦργον. καὶ ταραξιππόστρατον καὶ τελώνην. καὶ φάρυγγα καὶ χάρυβδιν. Παίειν οὕτω λέγουσι τὸ πᾶν ὁτιοῦν συντόνως ποιεῖν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν. ὁ δὲ νεανίας διὰ τάχους, παίει στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι. Παίζω. αἰτιατικῇ. Παιήωνος. ἰατροῦ τῶν θεῶν. Παιόλη. ὦ παιόλη θεόν τινα πεποίηκεν. οἷον ἐκ βοτάνης ἢ τινα βίαν τὴν ὥσπερ εἰ ποιητὴς. ὦ ἀδικία καὶ ἀποστέρησις. πεπλάκε τὸ ὄνομα δαίμονός τινος, σωματοποιήσας αὐτήν. παρὰ δὲ ἀπελθεῖν καὶ κινεῖν καὶ ἀποστερεῖν. Παιόλημα. κίνημα. ἀποπλάνημα καὶ ἀπάτην τινά. πανούργημα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ἐξευρητέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς καὶ παιόλημα. οἱ δὲ, ἀπαιόλημα φασί. Παίονες, ἔθνος. καὶ Παιονία χώρα. Παίω τὸ τύπτω. Παιῶνας. ἰατροὺς καὶ ἀλαλαγμούς. καὶ παιωνίζειν τὸ ἀλαλάζειν. Παιωνείου. ῥίζης φαρμακῶν. Παιωνείου. ἰατρείου θεραπευτηρίου ἢ σωτηρίου φαρμακοῦ. καὶ παιωνίοις τισὶ φαρμακοῖς σωτηρίοις. θεραπευτικοῖς ἰατρικοῖς. καὶ αὖθις. τῇ συνηθείᾳ τοῦ ὕδατος παιωνίου, ἦλθεν ποθὲν ἐπὶ τοῦτο. Παιωνίσας. εὐξάμενος. καὶ τοῖς θεοῖς χαριστήρια μολγήσας. παιὼν γὰρ ὕμνος χαριστήριος. Παιᾶνος τοῦ ὕμνου. παίωνος δὲ τοῦ ἰατροῦ. Παιπάλη ἄλευρον ἀποκεκαθαρμένον ἢ ἀποκεκριμένον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. λέγειν γλῶσσα κρόταλον. παιπάλη. αὐτὶ τοῦ τραχὺς καὶ δυσκατάληπτος. ἐπεὶ παίπαλα καλοῦμεν, τὰ τῶν χωρίων δύσβατα. Παιπάλημα. τὸν πανοῦργον καὶ ποικίλον, ἐν κακίᾳ. καὶ παμπόνηρον συνάγχνοια. Παιπάλημα. ὁ πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διόδους ἔχων. κυρίως δὲ τὸ λεπτὸν ἄλευρον. Παιπαλόεις. ὁ τραχύς.
Παιπαλώδεις. τὰς δὲ παιπαλώδεις γυναῖκας, κίρκας φαμέν. Παιπανεία. ἡ κενοδοξία.
Παίσατε ὅπως ἥμεις παίξατε. Ὅμηρος. παισάτω ὁ ξένος. Παίσαι, παῖξαι. τύψαι.
Παισθείς. τυπτηθείς. Παῖς μοιριγενοῦς εἴη. μὴ δυστυχεία. Παῖς παρὰ τὸ παίζω παίσω ἢ παρὰ τὸ ἄλλεσθαι. εὐκίνητος γὰρ ἡ ἡλικία. ὁ δὲ Ἡρωδιανός, παρὰ τὸ βαιὸν γίνεται βαῖς καὶ παῖς κατὰ τροπὴν τοῦ β εἰς π. Παίσωμεν μετ᾽ αὐτῆς. συγχορεύσωμεν αὐτῇ. καὶ αὖθις. καὶ ἵνα ἀπείη γενέσθαι βασιλίς. τὸ τοῦ μὲν ἀνδρός. ἵνα τι καὶ παίσω Δικορυσία βασίλινα καὶ αὐτὴ δέ ἄοινα εἶναι τοῦ ποτοῦ ἐθέλουσα. Παισὸς πόλις. καὶ Παισηνὸς ὁ πολίτης. Παιτίτα. ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις. σημαίνει δὲ γνώρισμα αἰτήσεως παρὰ Ῥωμαίοις. Χρυσάφιος γὰρ ὁ σπαθάριος, παιτίτα ἐπεζήτει Θεοδό

σιν τὸν βασιλέα. Παιφάσσω· φανεροποιῶ, ὁρμῶ. Πεδαρσίου· μετεώρου· ἐπηρμένου ἐκ τοῦ πέδου.
Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· ὥστ' ἔγωγ' ἤδη δοκῶ μοι πεδάρσιος, δίνης ὑπ' ἐρωτὸς φθόγγος ἐξακούεται. Πέδαι·
δεσμά. παρὰ τὸ πέδον, ὅ ἐστι τὸ δέω, δεσμεύω· ἢ παρὰ τὸ πιέζειν τοὺς πόδας. Πεδῆται· πεπεδημένοι· συνδεδε-
μένοι. καὶ πεδήτης ὁ δεσμευθείς. Πεδιάς· ἀπὸ τόπου. Πεδιακὰ μοῖρα τῆς Ἀττικῆς. ἐκαλεῖτο δ' οὕ-
τως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. εἶχε γὰρ πρόβατα τῶν νομάς. ἔστι δὲ τὸ ὄνομα παρά τε Λυσίᾳ καὶ παρὰ ἄλ-
λοις ῥήτορσι. Πέδιλα· ὑποδήματα. Πεδινός· ὁ ὁμαλὸς τόπος. Πεδίον· ἡ γῆ. καὶ πέ-
δον ὁμοίως ἡ γῆ, ἔδαφος. Πεδότριψ· ὁ ἐκθλίβων. Πέζα· τὸ ἄκρον, ἢ τὸ ἀπολῆγον τοῦ χι-
τῶνος. ὃ ἡμεῖς ὤαν λεγόμενον. πρότερον δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέρμα προβάτου προσερράπτον. πέζα
δ' ὁ ὅρος. καὶ ἀργυρόπεζα· ἡ λευκοὺς πόδας ἔχουσα. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· ἔμπεδον εἰς ἐκείνου πέ-
ζαν ἐρεισάμενος αὔρης ὠκὰ λέγουσαν ἐπὶ χθονός. Πέζα· ὕφασμα. τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα
τὰ δεξιὰ, βιβλίον εἰργάσατο. καὶ αὖθις· Ἄρτεμι, σοὶ ζώνην παρέθηκε τὸ Ἰναχιωνίη, τὴν μίαν
αἱ Δῖαι σαὶ πέζαν ὑφαινόμεθα. Πεζαίτεροι. ὁ δὲ βασιλεὺς πεζαιτέρους ἀμφὶ τοὺς τεσσαρά-
κοντα ἀναλαβὼν, ἕπεσθαι οἱ ἐκέλευσε θάνατον ἀπειλήσας εἰ πλείους ἕποιντο. Πεζαίτερος.
Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Ἀναξιμένης ἐν πρώτῳ Φιλιππικῶν, περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων φη-
σίν· ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἱππεύειν συνεθίσας, ἑταίρους προσηγόρευσε. τοὺς δὲ πλεί-
στους καὶ τοὺς πεζοὺς, εἰς λόχους καὶ δεκάδας, καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς διελὼν, πεζεταίρους ὠνό-
μασεν. ὅπως ἑκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἑταιρείας, προθυμότατοι διατελῶσιν ὄντες.
Πεζῇ· βάδην. καὶ παροιμία· πεζῇ βαδίζων· νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι. ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι. Πεζίτης
ὁ πεζός. Πεζίτια στέμματα. ἐπὶ ἀνθρώπων, στεφάνη, ζώνη. ἐπὶ δὲ ξύλων τὰ κυμάτια. Πε-
ζολόγος· συγγραφεύς. Πεζοπορηκότες. Πέκειν· τὸ κτενίζειν. Πέκος· δέρμα, κώδιον. ἐξ
οὗ καὶ πεκτῆρες. τὸ δ' αὐτὸ καὶ πέκος ἐν τοῖς ἑξῆς. Πέκτειν· πεκάζειν, κείρειν τὰ θρέμματα.
Ἀριστοφάνης· ἵνα πεκτεῖν ὥρα πρόβατον πονηρὸν κεινόν. Πεκτῆρες· οἱ τὸ δέρμα τίλλοντες.
Πεκτούμενον· τιλλόμενον, ξεόμενον. Ἀριστοφάνης· καὶ ποιήσω τοὺς δημότας βοστρεῖν σ' ἐγὼ
πεκτούμενον. Πελαγιζούσαις· εἰς πέλαγος πλεούσαις. πελαγιζούσαις δὲ ταῖς ναυσὶ, συνέβη
τὰς πλείους καταδῦναι. Πελαγίζω· αἰτιατικῇ. Πελαγιῶτις λίμνη. Πελάζει· πλησιά-
ζει, ἐγγίζει. Πέλανος· γίνεταί τινα πέμματα τοῖς θεοῖς ἐκ τοῦ ἀφαιρεθέντος σίτου ἐκ τῆς ἅ-
λω. Δίδυμος δέ φησι κυρίως εἶναι πέλανον τὸ ἐκ τῆς παιπάλης πέμμα. ὅθεν ποιοῦνται πέμ-
ματα ἤ. καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι. ἢ ὅτι λευκόν ἐστιν, ἢ διὰ τὸ φαιὸν εἶναι, ὅ ἐστι λευκόν. Εὐριπίδης
μέντοι ἐν τῷ Ὀρέστῃ ἰδίως φησίν· ἐκ δ' ὄμορξον ἀθλίου στόματος ἀφρώδη πέλανον. ὅπερ τὸν ἐπὶ
τοῦ στόματος ἀφρὸν δηλοῖ. Πέλανοι· πέμματα ἐκ παιπάλης. τουτέστιν ἀλεύρου λεπτοτέρου εἰς
θυσίαν ἐπιτήδεια. ὥς αὐτός φησι καὶ ποτὲ μέλιτι δεδευμένοι. Διονύσιος θρᾳξί· θεοῖς ἀπαρχαί τι-
νων. λέγεται δὲ πέλανος καὶ ὁ περὶ τῷ στόματι πεπηγὼς ἀφρός. καὶ τὸ πεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ὁ-
πῶδες δάκρυον. οἷον λιβανωτὸς, κόμμι. καὶ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθὸς ὀβολός. Πελαρ-
γᾶν· τὸ νουθετεῖν ἐκάλει ὁ Πυθαγόρας. Πελαργιδεῖς· Αἰλιανός. πελαργῶν παῖδες, ὥσπερ ἀ-
ετιδεῖς οἱ τῶν ἀετῶν. Πελαργικοὶ νόμοι, διὰ τὸ ἀντεκτρέφειν τοὺς γονεῖς. οὕτως Ἀριστοφάνης.
Πελαργός· ζήτει ἐν τῷ ἀντιπελαργεῖν. πελαργὸς κυρίως διὰ τὸ ἔχειν πτερὰ μέλανα καὶ
λευκά. πελὸν γὰρ μέλαν καὶ ἀργὸν τὸ λευκόν. Πέλας· πλησίον, γείτων. πλὴν πρόνοιαν
ἀεὶ ἐποιοῦντο Ῥωμαῖοι, μήποτε πρότεροι τὰς χεῖρας ἐπιβάλλειν τοῖς πέλας. μὴ δι' ἔχοντες φαίνε-
σθαι χειρῶν ἀδίκων. Πελασγοί· ἐθνικόν. Πελάτης· ὁ ἀντιστρέφων καὶ ὑπηρετῶν. συναγανα-
κτοῦσι τοῖς πελάταις κατὰ πλῆθος ἐληλυθόσιν· ὑπηρέτην τε καὶ θεράποντα ἢ πελάτην στρατιω-
τῶν τὸν ἐκ τοῦ καταλόγου ἐκώλυσε παρεῖναί τινι. καὶ αὖθις· καὶ ἑαυτὸν πελάτην ἐκείνου λέγει τε
καὶ ᾄδει. Πελλαῖον ὄρος. καὶ Πελλαῖος ὁ ἐκ Πέλλης πόλεως Μακεδονίας. Πέλεθρα· πλέ-
θρα. ἔστι δὲ μέτρον γῆς τὸ πλέθρον σταδίου ἕκτον. Πελεκᾶντι· δοτική. μήποτε βαρυτόνως προενε-
κτέον. ὡς ἀλίψ. πελεκὰν γὰρ μέντοι πελεκᾶνος ὡς. πελεκᾶντα αἰτιατικῶς. καὶ πελεκᾶς πελεκᾶδος ἀττι-
κῶς. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου τρυπῶν τὰ δένδρα ἀφ' οὗ καὶ δενδροκολάπτης καλεῖται. Πέλεκυς πελέκε-

ὥστε τὸ πενιχρὸν ἐργαλεῖον, καὶ ἐσπλεωμένος οὗτος ἐμβεβηκὼς τέχνας ὁ πρύτανις, πέλεκυς πελέ-
κυος δέ. Πελεκῶ. πελεκήσω ξύλα. πελεκίζω δὲ τὸ μετὰ τῆς ἀξίνης κόπτω. Πέλει. γί-
νεται, ἐστί. Πελειάδες. περιστεραί, καὶ πέλειαν περιστεράν. δειλαί τε δειλοῖσιν ἐφεδρεύουσι πέ-
λειαι. ἄμμε δὲ δ' ἠϊθέοις ἄνδρασι πειρώμεθα φησὶν ἀετός. πηλώης ὡς ὄμμα πελείας πεφόβη-
μαι. ἐπεὶ περιστερὰ δειλὸν ἐστὶ ζῶον. περιφραστικῶς ἡ ὡς ἡ πέλεια. Πέλλη πέλλης ὄνομα πόλεως θεττα-
λικῆς. Πελλήνη πόλις. καὶ πελληναῖος χιτών. ἐπεὶ τῶν παλαιῶν φορούντων ἱμάτια. ἐν δὲ
πελλήνῃ διάφοροι χλαῖναι ἐγίνοντο. ἀριστοφάνης. εὐθὺ πελλήνης πέτεσθαι διανοῆ. ἐπεὶ ἐν πελ-
λήνῃ τοῖς ἡραίοις ἆθλον ἐτίθεντο χλαῖναν. Πελίας ὄνομα κύριον. καὶ πελιάδες ὁμοίως
ὀνόματα κύρια. Πελιδνόν. μέλαν. λέγεται δὲ καὶ πελιδνὸν παρὰ θουκυδίδῃ. καὶ πελι-
δνωθεῖσα. ὠχριάσασα. καὶ πελιδνουμένη ἀντὶ τοῦ μελαινομένη. Πελιδνόν, τὸ μεταξὺ ὠχρότη-
τος καὶ μελανίας. οἱονεὶ μολιβδόχρουν. παρὰ θουκυδίδῃ. Πελλός. ἔνθα τυρὸν κατασκαλ-
ζουσι γάλα ἀμέλγοντες. σκαφίς. Πελὸν δὲ μέλαν χρῶμα. Πελιοί. μέλανες. ὠχροί. Πε-
λοπίδης. ὁ τοῦ πέλοπος. Πέλωρ. μέγα τεράστιον. Πελώρου. ὄνομα κύριον. Πελώριος μέγας
ἐν ἐπιγράμματι. ὡς δὲ λέγεται ἥν τις πελώριος ἐπιθοίνην χάσμα φέρων χαλεπόν. καὶ πελωριάς
ὄνομα τόπου. δῶρον δ' ἐξ ἱερᾶς εἰμὶ πελωριάδος. Πέλωρον. μέγα. καὶ πελώρου μεγάλου τέρατος.
Πελτασταί. τοξόται. τοξόται οἱ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες. Πέλτη. λόγχαι. καὶ ἀσπίδια τετράγωνα καὶ κοῦ-
φα πέλτη. Πέλτον. θωρακικὸν ὅπλον, καὶ εἶδος τείχους ἢ ἀσπὶς ἴτυν μὴ ἔχουσα. Πέμματα. πλα-
κούντια. ἀρριανός. οἱ δὲ, ξένια ἔφερον. βωμοὺς ἐν κειμένοις ὡς πεπηγμένους καὶ πέμματα ὀλίγα καὶ βα-
λάνους φοινίκων. Πέμπελος γέρων. καὶ γραῦς. παρὰ τὸ πέμπεσθαι εἰς τὸν ᾅδην. Πέμπειν, τὸ
πομπεύειν. μένανδρος. ὑποβολιμαίῳ ἢ ἀγροίκῳ μικρὰ παναθήναια. ἐπειδὰν γὰρ πέμπον-
τες ἐμοσχίων, μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης ἐφ' ἅρματος. καὶ πέμψαντες τὸ πομπεύσαντες παρὰ θου-
κυδίδῃ, καὶ πέμπομαι αἰτιατικῇ. Πέμπτῃ φθίνοντος. ἐν ταύτῃ αἱ τῆς μοιχείας γραφαὶ ἐ-
δίδοντο. μένανδρος χαλκίδι. Πέμψιν. ἀποστολήν. Πενέσται. οἱ παρὰ θεσσαλῶν μὴ γόνῳ δοῦ-
λοι. ἀπὸ τοῦ ἀπὸ αἵμονος ἐν ἄρνη νικηθέντων βοιωτῶν. οὐ φυγόντων τὴν παρ' αὐτῶν δουλείαν. ἀλλὰ μει-
νάντων μέχρι τῆς τρίτης γενεᾶς. φιλικῶς οἰκούντων ἐπὶ τῇ χώρᾳ. παρέδοσαν δὲ αὑτοὺς ἐφ' ὅρκῳ. ἐπὶ τῷ
μήτε παθεῖν τι ἐργαζόμενοι. μήτε ἐκβληθῆναι ἀπὸ τῆς χώρας. καὶ ἀπὸ τοῦ μεῖναι μενέσται καλού-
μενοι ὕστερον πενέσται μετωνομάσθησαν. παραφθαρέντος τοῦ χαρακτῆρος. οὓς ἐν λακεδαίμονι
καλοῦσιν εἵλωτας, τούτους θετταλοὶ πενέστας λέγουσι. κέχρηνται δὲ τῷ ὀνόματι καὶ θετταλοὶ
καὶ λακεδαιμόνιοι, ἐπὶ τῶν κρατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ καὶ δουλευόντων τοῖς κεκρατηκόσι. δημο-
σθένης ἐν τῷ κατὰ ἀριστοκράτους. πενέσται δὲ παρὰ θετταλοῖς καλοῦνται οἱ παρὰ λακεδαιμονί-
οις εἵλωτες. οὐ μόνον δὲ τούτους πενέστας καλεῖσθαι φησίν. ἀλλὰ καὶ θετταλικοὺς τοὺς πενε-
σταισι ξυνῶν. οὕτως ἀριστοφάνης. Πενεστρίνη πόλεως ὄνομα. Πενθερά. τῷ νυμφίῳ ἡ τῆς κόρης
μήτηρ. καὶ πενθερὸς ὁ πατήρ. εὐριπίδης δέ, γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. ὁ γοῦν ἀλκμαίων τῷ
φηγεῖ φησί. καί σου περαιτέρω τε παῖδα, μὴ δίδου ἐμοί, γαμβρὸν νόμιζε. καὶ πατὴρ σπέρ τε μός. καὶ
ὁ πρωτεσίλαος τῷ ἀλκάθῳ φησίν. ἄξιος δ' ἐμὸς γαμβρὸς κέκλησαι παῖδα μὴ ξυνοικίσας. σο-
φοκλῆς δὲ τὸ ἔμπαλιν. εἴπερ γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν ἰφιγενείᾳ. ὁ δυσσεὺς φησὶ πρὸς κλυ-
ταιμνήστραν περὶ ἀχιλλέως. σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν. ἀντὶ τοῦ γαμβρῶν. Πενθί-
λος ὄνομα κύριον. Πένθος. ὥστε πολὺ ὑπὲρ αὐτοῦ πένθος γενέσθαι. καὶ πένθος ἱερὸν οἷον ἐν
λιβάνῳ τὸ ἐπ' ἀδώνιδι καὶ βύβλῳ. Πενία. διὰ τὰς ἀδίκους πάθας τῇ πενίᾳ ἐνέθλει. οὐκοῦν
δή που τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὑμεῖς γοῦν περὶ καὶ θρασύ-
βουλον διονύσιον φατὲ εἶναι ὅμοιον. ὁ μὲν γὰρ διόνυσος ἐξώλης τύραννος. ὁ δὲ θρασύβουλος φιλό-
πολις καὶ παντὸς λόγου κρείττων. ἐπὶ τῶν μὴ τὰ ὅμοια ποιούντων. πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε. παρό-
σον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσι. Πενία καὶ πένης. οὐχ ὁ μηδὲν κεκτημένος. ἀλλ' ὁ
πολλῶν ἐφιέμενος. καὶ πλούσιος οὐχ ὁ πολλὰ περιβεβλημένος. ἀλλ' ὁ μὴ πολλῶν δεόμενος.
Πενιχραλέον, εὐτελές. πενιχρόν. καὶ ψαιστῷ ὀλίγου δρᾶμα πενιχραλέον. Πενταέτηρον. πέν-

περὶ τῶν. Πένταθλος· ὁ Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης, ἢ συνέβη τὰ φυσικὰ, καὶ ἠθικὰ, τὰ μαθηματικά. καὶ τοὺς ἐγκυκλίους λόγους καὶ περὶ τεχνῶν πᾶσαν εἶχεν ἐμπειρίαν. τούτου δ' ἐστὶ καὶ τὸ, λόγος ἔργου σκιή. Πεντακοσιομέδιμνοι. τέσσαρα τέλη διῃρῆσθαι Ἀθηναίων πάντων ὁ Σόλων· ὧν ἓν ἐν τέλος καὶ οἱ πεντακοσιομέδιμνοι. Πένταχα. εἰς πέντε μέρη. Πεντέκτενοι. πορφυροῖ. διὰ τὸ ἐνυφαίνεσθαι περὶ τὰς ζώας πεντέκτενας πορφυροῦς. Πεντέληθεν. ἀπὸ Πεντέλης τῆς πόλεως. Πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ. τῇ ποδοκάκῃ. πέντε γὰρ ὀπὰς ἔχει δι' ὧν οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες καὶ ὁ τράχηλος ἐμβάλλονται. Πέντε τάλανθ' ἥκιον πόλις διὰ τὸν πρεσβύτην ὀφλήσει. τοὺς τοιούτους ὡς ἀκρασίαν μαλακίας ἔχοντας σκώπτει Ἀριστοφάνης. καὶ διὰ μαλακίαν τῶν πρεσβυτῶν νεωτέρων ὄντων καὶ ἑτοίμων πρὸς τὸ ἀποπατεῖν. Πεντετάλαντος δίκη. διὰ τὸ γέγραφθαι. τὸ πέντε ἀρεστὸν τηρεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Πεντετηρίς. πενταετηρίς. Πεντεφρῆς ὄνομα κύριον. Πεντηκόνταρχος. ὁ πεντήκοντα ἄρχων. ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ πεντηκόντορος ἡ ἀπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη ναῦς. Πεντηκοντούτης. πεντήκοντα ἔτη γεγονώς. πεντηκοντοῦτις δὲ θηλυκὸν σπονδή. Πεντηκοστὴ καὶ πεντηκοστεύεσθαι καὶ πεντηκοστολόγοι. πεντηκοστὴ μὲν τὸ τέλος ὃ ἐτέλουν. πεντηκοστολόγοι δὲ οἱ τοῦτο ἐκλέγοντες. πεντηκοστεύεσθαι δὲ τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν. τοῦτο δέ ἐστιν εὑρεῖν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφήν. Δημοσθένης καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀβούλου δωρεῶν. Πεντηκοστολόγιον. καὶ λαβόμενος ἦγεν εὐθὺ τοῦ πεντηκοστολογίου. Πεντάβολον ἠλιάσασθαι. νικήσαντα τοὺς Πελοποννησίους, δικάσαι μέχρις Ἀρκαδίας, λαμβάνοντα μισθὸν πεντώβολον. ἀλλ' οὐ τριώβολον. καὶ πεμπώβολον ὁμοίως. Πεξάμενος, κτενίσας, ξάνας. Πέος τὸ σπήλαιον. πέος δὲ τὸ αἰδοῖον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. οὐδὲν πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ. καὶ αὖθις· ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου. καὶ αὖθις· πότερον ὥσαν κετρέφη. ποῦ δὲ τὸ πέος. καὶ αὖθις· τίς ὁ δόμαν τὰν τὸ πέος ἀποτεθρίακε. Πεπάλαχθε. κληρώθητε, πάλος γὰρ ὁ κλῆρος. Πεπάρηθος νῆσος. οὐκ ἄπωθεν Εὐβοίας. καὶ Πεπαρήθιος ἐξ αὐτῆς. Πεπαρθενεῦσθαι. διατετηρῆσθαι τῇ μίξει. Πεπαρμένον, πεπερονημένον. καθηλωμένον. τετρυπημένον. Πεπαρῳνήκασιν. ἡμαρτήκασι. Πέπατο. ἐκέκτητο. πῶ γὰρ τὸ κτῶμαι. καὶ πολυπάμων. ὁ πολλὰ κεκτημένος. ἐν ἐπιγράμματι. πέπατο γὰρ οὐ μέγα τοῦ κλήρου, ἐν λυπρῇ τῇ δ' εὐωλοφίᾳ. Πεπαίνει. πραΰνει. Πεπαλαγμένα. πεπιναρωμένα. Πεπεμμένου πλακοῦντος. ἀντὶ τοῦ ποιηθέντος. τουτέστι πεπεμμένου. ἐπειδὴ ἔξω τῆς ἑορτῆς ἡμέραι τινὲς ἐνομίζοντο Ἀθήνῃσι θεοῖς τισίν. οἷον νουμηνία καὶ ζ' Ἀπόλλωνος. δ' Ἑρμῆ. η' Θησεῖ. Πέπειρον ἀκμαῖον, εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὡρίμου. γραῦς φησὶ παρὰ Ἀριστοφάνει· οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔνεστιν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείροις. οὐδέ τις στέργειν μᾶλλον ἂν ἐθέλοι, ἢ ἐγὼ τὸν φίλον. Πεπιασμένοις. μεμιασμένοις. Αἰλιανός. φάγοι δ' ἂν σίγλαι καὶ ἀνθρώπου νεκροῦ καὶ ἰχθύος. φιλήδουσι δὲ μᾶλλον τοῖς πεπιασμένοις καὶ κακόσμοις. πεπιθμένος, πεπιθήσας θαρρήσας. καὶ πεποιθὼς θαρρῶν. Πεπίθοιμεν. πείσοιμεν. Πεπιλημένη, συνεσφιγμένη. Ἰώσηπος· μέλας τὸ σῶμα. ἰσχνὸς τὴν σάρκα. πεπιλημένος. ἀλλ' ἐν ᾧ κεῖται ἡρωϊκὴ ψυχὴ λεπτῷ σώματι. Πεπλαδηκός. ὑγρανθὲν σκῆνος. Πεπλασμένῳ. κακούργῳ. Πεπλεγμένη. φάλαγξ ἐστὶν, ἥτις ὑποπίπτουσα τόποις, ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι, τερηδόνος λόγον ἐπέχει. ξιφοειδὴς φάλαγξ γίνεται. καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει. Πεπληγὼς παρ' Ὁμήρῳ. ἀντὶ τοῦ πλήσσων. τὸν παρακείμενον παρέλειψε. Πέπλον. περιβόλαιον. ἱμάτιον γυναικεῖον. Πέπλος. ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις. πέπλος τὸ ἄρμενον τῆς Παναθηναϊκῆς νεώς. ὃν οἱ Ἀθηναῖοι κατεσκεύαζον τῇ Ἀθηνᾷ διὰ πενταετηρίδος, ἧς καὶ τὴν πομπὴν διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ ἐποίουν μέχρι τοῦ Ἐλευσινίου. πέπλον δὲ τοῦτο ἐκάλουν διὰ τὸ ἱερὸν αὐτὸν εἶναι. ἐνεγέγραπτο δὲ ἐν αὐτῷ ὁ Ἐγκέλαδος ὃν ἀνεῖλεν ἡ Ἀθηνᾶ. ἦν δὲ τῶν Γιγάντων εἷς. ἢ ὅτι νικήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι πέπλον ἐποίησαν τῇ Ἀθηνᾷ. καὶ ἐνέγραψαν τοὺς ἀρίστους ἐν αὐτῷ. πέπλος· περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῇ Ἀθηνᾷ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις, οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐστὶν ἡ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. πέπλος καλεῖται. καὶ ἑανὸν ἐστὶν ὁ πέπλος γυναικεῖον ἔνδυμα. Πεπλώματα. καὶ ζήτει ἐν

τοῦ δυσμενοῦς. Πεπνυμένος· συνετός. Πεπεδημένοι τοὺς πόδας δεδεμένοι. τοῖς Πέρσαις
ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ ἵπποι πεπεδημένοι εἰσὶ τοῦ μὴ φεύγειν ἕνεκα εἰ λυθείησαν. Πεπεδημέ-
νοι τοὺς πόδας κατεσχημένοι. Ξενοφῶν. πονηρὸν δὴ νυκτὸς στράτευμα Περσικόν. οἱ γὰρ ἵπποι
αὐτοῖς δέδενται. Πέπομαι παθητικόν. πέπωκα δέ. Πέπον προσφιλέστατε προσηνέστατε·
προσφιλέστατε. Πέπρωτοι· ἔκλυτοι. ἀσθενεῖς. ἐν ἐπιγράμματι. ὄφρα τάχιστα λιμικὴ σὴ, πεπ-
νῶν καρπὸν ἀπὸ σταχύων. ἀντὶ τοῦ ὡρίμων. Πέπορδα. Ἀριστοφάνης. ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πε-
πορδα. καὶ γελῶ μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς. ἀντὶ τοῦ ἐάσας. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄφεων τῶν ἐκδυο-
μένων τὸ γῆρας. ἥδομαι γὰρ ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα. τουτέστι τὸν πόλεμον, μᾶλλον ἢ ἐκδὺς τὸ γῆ-
ρας. Πεποροποιημένος· ἐκ τοῦ πόρος. Πεπορπημένος· ἱμάτιον διπλοῦν περικείμενον
πόρπῃ συνεχόμενον. ὡς μὴ ἀφίστασθαι τῶν ὤμων. κεῖται παρὰ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.
τῶν ἀνθρώπων τοὺς τοῖς σώμασιν ἀπειρηκότας, καὶ ταῖς ἡλικίαις πρεσβυτέρους, καὶ ὑπὸ τῶν
νόμων τοῦ στρατεύεσθαι ἀφειμένους, ἰδεῖν ἦν καθ᾽ ὅλην τὴν πόλιν, τότε ἐπὶ γήρως ὀδῷ περιφθει-
ρομένους. διπλᾶ ἱμάτια ἐμπεπορπημένους. Πεπότηται· ἀνέπτη. ἀνεκουφίσθη. καὶ μετέ-
ωρα ἤδη φρονεῖ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ἡ ψυχή μου πεπότηται. Πεπώρωται· τετύφλωται.

Πεπραξικοπηκότα· ἀντὶ τοῦ προδώσοντα. Πεπρᾶσθαι καὶ πωλεῖσθαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ
πεπρᾶσθαι πάντη καὶ πάντως ἀπέβη. τὸ δὲ πωλεῖσθαι, ἔστιν ὅτε καὶ οὐκ ἀποβαίνει. ἐνδέχεται γὰρ
τὸ ἔτι πωλούμενον μὴ πραθῆναι. Πέπρισαι· κέκοπαι. Πεπρωμένη· εἱμαρμένη τύχη. γέ-
νεσις. Πεπρωμένον· εἱμαρμένον. ὡρισμένον. πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας. Πέπτα-
ται· ἥπλωται. Πεποιωμένον· ποιότητα ἔχον. Πεπυκασμένον· ἐσκεπασμένον. Περι-
βεβλημένον. εἶτα ἐν ἑτέρᾳ σκηνῇ ξουθῇ ἦλθεν ἠμφιεσμένη τε καὶ καταπεπυκασμένη, ἢ ἄλλως
ἐξ ἱματίων σκελίδων. Πέπυσται· ἠκηκόει. Περᾷ· πλέει. Πέρα ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ περισσό-
τερον. ὁ πέρα δὲ ἀντιτείνοντας ἐξωθεῖν. καὶ αὖθις. διομολογοῦντες αὐτοὺς τῆς δυνάμεως πέ-
ρα. καὶ αὖθις. οὐ δυναμένων δὲ τὸ πέρα φέρειν δι᾽ ὕβριν τε καὶ ὠμότητα. καὶ αὖθις. ἀρρήτων ἀρ-
ρητότερα καὶ κακῶν πέρα. καὶ αὖθις, εἰπόντες δὲ τοῦ ἰωτόμου τὸ τόλμημα, ἔπαυσαν αὐτὸν τὸ πέ-
ρα ἀμφιγνοοῦντα. καὶ Ἀριστοφάνης. ἆρ᾽ οἶσθ᾽ ὅτι ζῶν εἴ με λυπήσεις πέρα, μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ
δόμους Ἀμφίονος καταιθαλώσω. καὶ αὖθις. ὁ δέ, τοῦ ἐπὶ σελήνειαν τὸ πέρα ἄγειν ἀπέσχετο.
ἀντὶ τοῦ πλεονάκις. Περάναι· τελειῶσαι. Περανῇ· αὐθυπότακτον. ἀντὶ τοῦ τελειώσῃ.

Περαντικός· πέρας ἐπιτιθεὶς τοῖς λόγοις. Πέρασις βίου· ἡ τελευτή, διότε βίου πέρασιν καὶ
καταστροφὴν τινὰ εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν ἀεί. εἰ μὴ δοκῶ ἐλαττόνως ἔχειν τὰ κακὰ καὶ δεῖ-
σθαι προσθήκης κακῶν καὶ πέρατα τέλη. Περγαμηναί, αἱ μεμβράναι. αἱ δέρρεις. Περ-
γάμιον· δήμιον. Πέργαμον τὴν πόλιν Ἴωνες λέγουσιν. οἱ δέ, πάντα τὰ ὑψηλά. Περγασῆ-
θεν· δῆμος ἡ Περγασὴ τῆς Ἐρεχθηίδος. τὸν μέντοι δημότην διχῶς λέγεσθαι φασί. Περγασέα τε καὶ
Περγασηνόν. Περγαῖος· πέρδεσθαι. ὅτι Ἀργύρειος τοσοῦτον ἐπὶ μαλακίᾳ διεβέβλητο, ὡς καὶ
πέρδεσθαι αὐτόν. Περδίκκας· ὁ Μακεδών. ὃν ἔκτειναν ἐξ ἐπιβουλῆς οἱ Μακεδόνες. ἄνδρα τά τε
πολέμια κράτιστον γενόμενον. καὶ μεγαλονοίᾳ χρησάμενον διαφερόντως. ἐξ οὗ δὴ καὶ τὸ ὑπέρο-
γκον αὐτοῦ τοῦ φρονήματος, ἡ θαρσεῖ πρὸς πάντα κίνδυνον ἦν. τότε ἄγαν μεγαλήγορον. σὺν ᾧ πάν-
τας Μακεδόνας ὑπερφρονεῖν ἔδοξε. ὥστε ἡ στρατεία αὐτοῦ, φθόνου ἐπαξίας ἐποίει. ἐπὶ δὲ τῷ
φθόνῳ μῖσος ἐπεγίνετο. καὶ τὸ μὴ φέρειν ὑπὲρ σφᾶς ὄντα τε καὶ ὀνομαζόμενον. ὅθεν καὶ τὴν ἐν
τοῖς πταίσμασι μεταβολήν, σὺν ὀργῇ τῆς πρόσθεν ὑποψίας μᾶλλον, ἢ κρίσεως ἀληθεστάτης
δικαιώσει εἰς τὸ κατ᾽ αὐτοῦ ἐπιβούλευμα ἐποιοῦντο. Περδίκειος κέρα. καὶ περδίκειος χρώς.

Πέρδικος ἱερὸν παρὰ τῇ ἀκροπόλει. τῷ Παλάμῳ γὰρ ἐγένοντο παῖδες, Δαίδαλος καὶ Πέρδιξ, ἧς
υἱὸς Κάλως. ᾧ φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως. ἐφ᾽ ᾧ ἡ
Πέρδιξ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κωμικοῖς, τὸν ὑπὸ Δαι-
δάλου ἀναιρεθέντα, Πέρδικα εἶναι τοὔνομα. Περαία, ὄνομα τόπου. Περαιβοὶ ἔθνος. Πε-
ραίνειν· τὸ συνουσιάζειν. Περαίνοντες· τελειοῦντες. Περαιῶ αἰτιατικῇ. Περαιωθέντες· πε-

ρώσαντες. Περαιτέρω· πλέον. πάνυ. Περεγρῖνος, ὄνομα κύριον. Περήκη· πόλις. Περὴ
τρία· ἡ ποδιαστέλλουσα τὴν ὥραν. Περί· ποδιασῶς. Περιάμφι· κύκλῳ. Περιαγειρόμενοι· ὥσ
περ οἱ νικηφόροι περιαγειρόμενοι ἀθληταί. πολιτείας πέμπτῳ ἐπὶ τέλει. λέγεται γὰρ ὅτι τὸ
μὲν ἐξ ἀρχῆς ἆθλα προυτίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις ὃν τρόπον καὶ Ὅμηρος καὶ ἄλλοι ποιη-
ταὶ ἱστοροῦσιν. ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο χωρὶς ἄθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νικήσαντας οἱ μὲν κατὰ φιλί-
αν ἢ συγγένειαν προσήκοντες, στεφάνοις ἀνέδουν. τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν συγγενεῖς καθήμενοι καὶ πλησι-
άζοντες, πλέονος ἄξια ἀπετίθεσαν. οἱ δὲ πορρώτερον, ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον περιερχομέ-
νους. ὡς καὶ νῦν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις, ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας. οἱ δὲ, χιτῶνας.
ἐκ τούτου σύνηθες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν
τὰ διδόμενα. ὅθεν Σιμωνίδης ἀστείως φησὶν οὕτως· τίς δὴ τῶν νῦν τοσάδε πετάλοισι μύρτων ἢ
στεφάνοισι ῥόδων, ἀνεδήσατο νίκας ἐν ἀγῶνι περικτιόνων. ἔνιοι δὲ τοῦτο τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν
ἀρχὴν λαβεῖν. ἐκεῖνον γὰρ ἐκ Κρήτης κομισθέντα μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυρον, οἱ ἀπὸ τῆς
χώρας ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον. καὶ τοῖς προσοῦσι καρποῖς ἐτίμων. Περιαγκώνισμα. Περιάγνυται· περι-
κλᾶται. οἱονεὶ περιΐσχεται. καὶ περιαγνυμένου. περικλωμένου. πρὸς τὴν ἐπωδίαν τοῦ κόλπου ἀντὶ
τοῦ πρὸς τῇ αἰνωτῇ τῇ λ περιαγνυμένου. Περιάρξαι· περιστρέψαι. συνθρίψαι. Περιαγρεῖος· λαλ.

Περιαγωγὰς τὰς ἐν κύκλῳ περιφοράς. αὐτοὶ δὲ ἐξ κυκλοτερεῖς περὶ τὸ στρατόπεδον ποιη-
σάμενοι περιαγωγάς, ἐν δεξιᾷ διέστησαν. Περιαθρεῖν· περισκοπεῖν. Περίακτος ὁδός.

Περιαλγῶν· ἀχθόμενος. κἀγὼ περιαλγῶν τοῖς γεγονόσι, διὰ γραμμάτων ἐδεόμην ἀναπεμ-
φθῆναι ὡς τὸν πρὰ τὸν ὑμέτερον. Περίαλος· τὸ ἰσχίον. Περιαλουργὴς. Ἀριστοφάνης παρὰ
Λυσιστράτῃ. περιαλουργὴς κακοῖς ἐρίζων τε καὶ πένων ἀεί, πλὴν ἢ ἐνιαυθ' ἡμέρας τοῦ μηνὸς ἑκάστου
τουτέστιν ὁ κακοῖς βεβαμμένος. ἢ ὁ βαθὺς τοῖς κακοῖς. μετήνεκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς βαφῆς
τῆς πορφύρας τῆς θαλασσοβαφοῦς, ὅτι ἐμβαθὺς τὸ ὄστρεον εὑρίσκεται. ἁλουργὶς δὲ ἡ πορ-
φύρα. Περιαμησάμενος· θερίσας. Περίανδρος Κυψέλου Κορίνθιος. τῶν ζ' σοφῶν. γεγονὼς κα-
τὰ τὴν λη' ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ὑποθήκας εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, ἔπη β. οὗτος ἐστὶ Περίανδρος
ὁ διὰ λύπην ἰδίαν ἀποθανών. ὡς καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγραμμα μαρτυρεῖ οὕτως ἔχον. μή ποτε λυ-
πήσῃ τὸ μή σε τυχεῖν τινός. ἀλλὰ τέρπου πᾶσιν ὁμῶς οἷς δίδωσι θεός. καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ σο-
φὸς Περίανδρος ἀπέσβη οὕνεκεν οὐκ ἔτυχε πρήξιος ἧς ἤθελε. Περίανδρος ὁ Κυψέλου υἱὸς τοῦ
βασιλέως Κορίνθου, τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς κατὰ πρεσβεῖον παραλαμβάνει. καὶ ὑπὸ ὠμότητος καὶ
βίας, ἐξέτρεψεν ἑαυτὸν εἰς τυραννίδα. καὶ δορυφόρους εἶχε τριακοσίους. ἐκώλυσέ τε τοὺς πολίτας δούλους
κτᾶσθαι καὶ σχολὴν ἄγειν. ἀεί τινα αὐτοῖς ἔργα ἐξευρίσκων. εἰ δέ τις ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καθέζοιτο,
ἐζημίου, δεδιὼς μή τι βουλεύοιντο κατ' αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ ἄλλο τοῦτον ἀνόμον ἐργάσασθαι. νεκρᾷ τῇ
ἑαυτοῦ γυναικὶ μίγνυται ὑπ' ἔρωτος. ἐστρατεύετο δὲ συνεχῶς. καὶ ἦν πολεμικός, τριήρεις τε ναυπη-
γησάμενος ἐκράτει ἀμφοτέραις ταῖς θαλάσσαις. φασὶ δέ τινες αὐτὸν καὶ τῶν ἑπτὰ σοφῶν γεγονέ-
ναι. τὸ δὲ, οὐκ ἦν. Περιανθίζω· ἀνθοσυλλέγω. Περιάοιδος· ἐγκύκλιος ᾠδή. Περιάπτω·
δοτική. Περιαστράπτω· αἰτιατική. Περιαυθαδίζεται· ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται. ἢ με-
γαφρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ. Περιαυτίζεται· περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ. ἢ ἐν αὐτῇ τῇ λέξει ἐν διαβιβ.

Περιαυτολογεῖν· περὶ ἑαυτοῦ λέγειν. τουτέστι μετὰ ὑπερηφανίας. Περιβάδην· ἀμφιπλὶξ.
παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. πλὶξ γὰρ τὸ βῆμα. καὶ πλίγματα τὰ πηδήματα. Περιβαλ-
λόμενος, προσποιησάμενος. περιβαλλόμενος δὲ πολλὴν λείαν, ἐπῆγεν ἐπὶ τὸ νεόκτιστον φρούριον. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος
τὸ Λεωνίδου σῶμα τοῦ Σπαρτιάτου οὐ περιέβαλε μόνον ἀγασθεὶς τὸν ἄνδρα. καὶ αὖθις καὶ πλοῦτον
περιβάλλει ἀνδρὶ πένητι μέν, εὐσεβεῖ δὲ καὶ ἀεὶ θεραπεύοντι τὸν νεών. καὶ αὖθις ἐν ὀλίγῳ χρό-
νῳ πολλὴν σοφίαν περιβαλλόμενος. Περιβαλλομένους· προσλαμβανομένους. Ξενοφῶν. τοὺς
ἐπιτηδείους ἄλλους ἄλλοσε ἀφῆκε καταθεῖν. καὶ ἐκέλευε περιβαλλομένους ὅπως τις ἐπιτυγχά-
νει, ἐλαύνειν πρὸς αὐτόν. καὶ Πολύβιος. ὁ δὲ Ἄτταλος περιβαλλόμενος πλείω λόγον, ὑπεμίμνη-
σκεν αὐτοὺς τὴν ἀνέκαθεν τῶν προγόνων ἀρετὴν ἀντὶ τοῦ διεξελθών. καὶ αὖθις. δεσμοῖς περιβα-

λῶν καὶ αἰλιανός. οἱ δὲ, τοὺς ὑπηρέτας αὐτῶν δεσμοῖς περιβαλόντες εἰς τὸ θέατρον ἄγουσιν.

Περιβάλλω αἰτιατικῇ. Περίβαρα· ὑποδήματα. καὶ περιβαρίδες ὑποδήματα γυναικῶν. θεόπομπος ἐν σειρῆσιν. ὑπὸ σοῦ λαβὼν τὰς περιβαρίδας. Περιβάς· ἐποχησάμενος. περιβὰς δὲ τὸν ἵππον, ἤλαυνεν ὡς ἐπὶ τὸ θορυβούμενον. Περίβλεπτος· ἔξοχος. μέγιστος

Περιβόλαιον περιβολὴ ἔνδυμα. ἄβυσσον δὲ καλεῖ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ἡ θεία γραφή. ἐπεὶ οὖν ἡ γῆ πανταχόθεν ὕδασι περιέχεται, μεγάλοις καὶ μικροῖς πελάγεσιν, εἰκότως περιβόλαιον αὐτῆς εἴρηκεν ὁ δαδ. Περιβολή. εἶδος λόγου δεινότητος. ἀλαζόνας φασὶν εἶναι τοὺς ἕλληνας τὰ οἰκεῖα αἴροντας διά τε ἐπιγραμμάτων καὶ συγγραφῆς, καὶ τῆς ἄλλως τῶν λόγων πομπείας τε καὶ περιβολῆς. καὶ περιβολὴ ὁ πλοῦτος. καλοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν ἐν περιβολῇ ἀργυρίδες ἢ τετύρβη καὶ οἱ χειρώναντες. Περίβολος ὁ τῆς νηός. Περιγηθὴς περιχαρής. Περιγίνομαι γενικῇ. Περιγλωττὶς. σκεπαστήριον τῆς γλώττης. τὸ φύλλον φασὶ τὸν τένθην καλούμενον, περιγλωττίδα ὑμενίνην φορεῖν. καὶ προσελκύειν τὴν γλῶτταν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις. καὶ δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον ἵν᾽ ὡς θερμότατον ἀναδιδῷ τῇ γλώττῃ. Περίγρα. ὁ διαβήτης. δι᾽ οὗ οἱ μοχλοὶ περιφερεῖς ἀποτελοῦνται. πυράγρας γὰρ οὐδεμία πρὸς ἁμάξης κατασκευὴν χρεία. ἔτι δὲ βοηθήσαι καὶ τῇ κρατούσῃ γραφῇ. ἐπεὶ καὶ ταῖς πυράγραις ἐπὶ ταῖς σιδηροδόχοις ἁμάξαις χρῶνται. περίγραις δὲ ἐπὶ ταῖς ξυλίναις, ὁ θεολόγος γρηγόριος φησὶν εἰς τὸν συντακτήριον. εἰ γὰρ ἐγὼ μὲν εἰς δόξαν θῶ· τοῦτο δὲ ἐμοὶ ἡ πυράγρα διὰ τὴν ἅμαξαν ἢ ὁ περίων διὰ τὴν θύραν, νικᾷ τῇ αἰτίᾳ. Περιγράψαι. οἷον ἀπαιτεῖται. ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται. καὶ περιαιροῦνται τῶν ἀρχείων. Περιγυρίδα· περιφέρειαν. Περιδαρδάπτεσθαι· κατεσθίεσθαι. Περιδεία καὶ περιδεής. περίφοβος. καὶ τὰ συμπεσόντα αὐτοῖς πολλὰ καὶ δεινὰ τῷ περιδεεῖ τῆς ὄψεως ἐμήνυον. Περιδέξιος. ὁ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἐργαζόμενος. παρὰ δὲ τῷ θεολόγῳ λέγοντι καὶ ὅπως ἀποφεύξεται τὸν περιδέξιον. περιδέξιον ἐστὶ πᾶν τὸ διλήμματον. ἑκατέρωθεν γὰρ βούλεσθαι συνάγειν. περιδέξιος καὶ ὁ σοφός. οἷος ἐκεῖνος αἰεὶ περιδέξιος ἥρως. παρὰ καλλιμάχῳ. Περιδέρραια. περιτραχήλια κόσμια. Περιδεῖν. περιδεσμεῖν περιάψειν. ξενοφῶν. ὁ δὲ διδάσκει περὶ τοὺς πόδας τῶν ἵππων καὶ τῶν ὑποζυγίων, σακκία περιδεῖν ὅταν διὰ τῆς χιόνος ἄγωσι διὰ τὸ μὴ καταδύεσθαι. Περίδειπνον. καὶ περίδειπνον τῶν νεκρῶν. καὶ τοῦτο ἐδείπνουν τὸ ἀττικὸν περίδειπνον.

Περιδήλιον. πειρατήν. Περιδινοῦνται. περιοδεύονται. περιστρέφονται, ὁ δὲ περιδινήσας ἄμφω, ὑπὸ τὸ πρόσωπον ἵππου ἐπιπαίζει τοῖς δειλαίοις. Περιδινοῦντες. περιστρέφοντες. οἱ δὲ βαβυλώνιοι ἐντιθέντες εἰς σφενδόνας ᾠά, περιδινοῦντες ἐν κύκλῳ, ἅτε οὐκ ἄπειροι τῶν αὐτοσχεδίων καὶ κυνηγετικῶν διαιτημάτων, ἀλλὰ μεμελετηκότες τὰ ἐνδήμια μηχανήματα, ἐφθὸν καὶ ὠμὸν τῇ ῥύμῃ τὸ ᾠὸν κατεσκεύαζον. Περίδου. περίθου. ἀριστοφάνης. ἴθι σὺ περίδου καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ. καὶ αὖθις. ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι. ἀντὶ τοῦ περὶ τῆς κεφαλῆς συνθήκην θεῖναι. καὶ αὖθις. εἰ βούλει περίδου μοι περὶ θυμητίδων ἀλῶν. εἰ βούλει φησὶ ποιησώμεθα συνθήκας περὶ θυμητίδων ἀλῶν. οἷον μετὰ θύμου τετριμμένων. καὶ ἑτέρωθι. ἅλας θυμητίδας δὸς ἐμοὶ καὶ κρόμμυα. τὸ δὲ περίδωμαι καὶ ὅμηρος φησί. Περιδοῦ. τουτέστι συνθήκην ποιοῦ. ἀριστοφάνης νεφέλαις. περιδοῦ νῦν ἐμοὶ εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκταίου. Περιδώμεθα· συνθώμεθα. ὅμηρος. δεῦρο νῦν ἢ τρίποδος περιδώμεθον ἠὲ λέβητος. Περιδράττεσθαι. περιέχεσθαι. καὶ περιδράξασθαι γενικῇ. περίδρομος. πάντῃ περιέχεσθαι δυνάμενος. καὶ περίδρομοι κύκλοι, οἱ πανταχοῦ περιστρέφεσθαι δυνάμενοι. ἀριστοφάνης βατράχοις. Περιδύεται. κρύπτεται. εἰσδύεται. καὶ περιδυθῆναι. ἐνδυθῆναι. Περιδύσας ἐκδύσας. ἀφελόμενος. περιδύσας οὖν τὸν ναὸν ὡς καὶ τὰ σκεύη τοῦ θεοῦ βαστάσαι. Περιαιρεῖν. ἀφαιρεῖσθαι. ὑποκόπτειν. καθυφεῖσθαι. συγχωρηθῆναι δὲ τοῖς κελτίβηρσιν ὑπὸ τιβερίου, πρεσβεύειν πρὸς τὴν σύγκλητον καὶ περιαιρεῖν. ἐάν τι τούτων δύνωνται παραιτεῖσθαι. οἱ δὲ, παραλύσαι ἐπρέσβευον τὴν σύγκλητον τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν φόρων.

Περιαιροῦμαι αἰτιατικῇ. Περιεβάλοντο ἐπεκτήσαντο. οἱ δὲ, κατατραμόντες τὴν χώραν, περιεβάλοντο λείας πλῆθος. καὶ αὖθις, ὁ δὲ ἀπολλώνιος οὐ μόνον τὸ σῆμα λεωνίδου τοῦ σπαρτιάτου

του ἀσπίδιου ὑπερέβαλεν ἀγαθὸς εἰς τὸν ἄνδρα. Περιέδυσεν· ἀφείλετο τὰ ἱμάτια. ὅπερ αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἅπασαν περιέδυσεν, ὡς οὗτος ταῦτα τῆς σαρκὸς περιδύσεων λέγων. Περιεζώσατο· ἀντὶ τοῦ περιεβάλετο. ἀπορῶν ἐπεὶ ὅπου γυμνὸς ὤν, τοῦτον τέως περιεζώσατο. οἱ γὰρ γυμνοὶ ἐπιθυμοῦσι, καὶ περιζώματος τυχεῖν. Περιεκέχυτο· πανταχόθεν περιέρρει. ἐπειδὴ δὲ Τιβερίῳ ἤδη τὰ τῆς πολιτείας περιεκέχυτο πράγματα. Περικεκονηκυῖα κόρδακα· ὠρχησάμην. Ἀριστοφάνης. Περιεκτικὸν· περιέχον. Περιελῶ σου τὰς ἀλαζονείας· ἀποτεμοῦμαι τὰς ὀδύνας σου. οἷον ἀποδύσω σε. παύσω τῶν ἀλαζονειῶν. τὸ δὲ περιελάσω, ἐκ μεταφορᾶς τῶν δερόντων. παύσω σε καὶ περικόψω τῆς ἀλαζονείας. Περιελάσωσι· ἀποτεμοῦμαι ἐγὼ ὡς βυρσοδέψης. ἀποτέμνουσι γὰρ τὰ δέρματα διὰ τὸ φαίνεσθαι παχέα. Περιεμεκτήσας· ὁ γὰρ περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου καὶ διαλυσάμενος τὴν ξενίαν, ἐποίει τοιάδε. ἀντὶ τοῦ δεινοπαθήσας. ὁ δὲ Θεμίσων ἀνὴρ τοῖς φρονίμοις περιημέκτησεν αὐτῶν ἐν τῷ πελάγει καὶ ζητεῖ ἐν τῷ βάθος. Περιέπειν· αἰτιατικῇ. φυλάσσειν ἢ ἐνεργεῖν.
Περιεπτισμένον· λελεπτυσμένον. περιεξεσμένον. κεκαθαρμένον. Περιεπτισμένοι· οἱ ἐκ ξένων ἀπηλλαγμένοι. καὶ καθαροὶ ἀστοί. κυρίως δὲ πτίσσειν ἐστὶν ἢ ἄλλο τι λεπτίζειν καὶ καθαροποιεῖν, ἔνθεν καὶ πτισάνη ἡ λελεπτισμένη κριθή. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' αὐτοὶ ἐσμὲν νῦν γε περιεπτισμένοι. Περιέπτυξαν· ἐκύκλωσαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κυκλωθέντες ὑπὸ τῶν βαρβάρων, καὶ τὸ πλαίσιον λύσαντες ἐς λόχους περιέβαλον τοὺς περιέχοντας. οὕτω θᾶττον ἀναπνοῆς αὐτοὺς περιέπτυξαν. καὶ συγκλείσαντες, ἅπαντας κατηκόντισαν. δείξαντες ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, καὶ ὅπως χρὴ διαφυγεῖν κύκλωσιν, καὶ ὅπως κυκλώσασθαι δι' ὑπερβολὴν ἀνδρείας. Περιεργάσασθαι· περιγενήσεσθαι. ὁ δὲ περιεργασάμενος τοὺς οἴκους ἐν οἷς συντρέχοντες ἐκκλησιάζουσι, τούτοις συνέσχηκε. Περιέρραν· ζηλῶν περιέρρων αἰτὸ ἐξωθινοῦ, Κραπατάλοις Φερεκράτης. ἀπὸ τοῦ ἔρρω. ὃ σημαίνει τὸ φθειρόμενος. Περιετέτλων· κωπηλατῶν. Περιερρύη· ἐξεχύθη. ἐξέπεσεν. ὁ ἐχόμενος τὸ αὐτό, ὁ ἀκινάκης περιερρύη. Περισχόμαι· ἐνεδρεύω. ἐξαπατῶ. σοφίζομαι. ὑποσχόμαι. Ἀριστοφάνης· σκέψασθε δὲ μ' ὡς σοφῶς αὐτοὺς περισχόμαι. τοὺς οἰομένους φρονεῖν, κᾀμὲ ἐξαπατύλλειν. Περιέσατο· περιεβάλετο. Περιέσεσθαι· περιγενήσεσθαι. οὐδετέρως περιέσεσθαι, στρατηγοῦ θανόντος τε καὶ ἀμάχου παντάπασι. Περίεσα· καθαρά. Περιεσκεμμένος· ἠκριβωμένος. Περιεσόμεθα· περιγενησόμεθα. Περιέσπασαν· ἀτίμως περιεῖλον. Αἰλιανός· τὸν βωμὸν ἀνέστρεψαν, καὶ τὸν κόσμον ὅσος ἦν περικείμενος, τοῦτον περιέσπασαν. Περιέσταλται· γενικῇ. Περιέστηκεν· αἰτιατικῇ. Περιΐσταται.
Περιέστραπται καὶ περιστάντες αὐτὸν πᾶν τὸ τῆς ἀδελφότητος πλήρωμα καὶ τὸ περιεστηκὸς ἐκεῖνο πλῆθος τὸν πατριάρχην Ἠλίαν διατεμών. ὁ θεῖος Σάββας. Περιέστησαν· περιεκύκλωσαν.
Περιεστήξει· περισταθήσεται. Περιέχεσθαι· γενικῇ. ἀντέχεσθαι. φροντίζειν. μήτε αὐτοῦ πάνυ περιέχεσθαι Ῥωμαίους. αἰτιατικῇ δέ, ὥστε τὸ ζάλη ἁμαρτημάτων περιέχει με σήμερ. Περιεχόμενον· ἀντιποιούμενον. Περίζωμα· τὸ ὑπὸ τὰ αἰδοῖα σκέπασμα. γυμνῶν μαχομένων τῶν Ῥωμαίων ἐν τοῖς περιζώμασι. Περίζυγα· Ξενοφῶν· ἔχειν δὲ χρὴ καὶ ἱμάντας. τούτων γὰρ διατριβομένων καὶ ῥηγνυμένων, ἀνάγκη ἀργεῖν, εἰ μή τις ἔχοι περίζυγα. Περιεῖδον· αἰτιατικῇ. Περιειλεγμένος· περιειλησάμενος. Περίειμι· ζῶ. ἔτι σώζομαι. καὶ αὐτὸς μὲν ἔφη ἐπὶ τῆς Μυσίας ἐπολέμησα καὶ περίειμι νῦν. καὶ λόγχην ἐπανατείνας, ἐν ταύτῃ ἔφη ἡμῖν ἡ πίστις ἐστί. Περιεῖναι· περιγενέσθαι. ἰδὼν ὅτι οὐκ ἄλλως τὴν πόλιν ἢ λιμῷ περιεῖναι δύναιτο. Περιεῖναι· ἐν βίῳ διάγειν. ζῆν. τότε μὲν οὕτως ἰσχυρῶς περιεῖναι ξυνέβη καὶ ἀντὶ τοῦ νικᾶν. ἐν δὲ τοῖς μάλιστα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Γάιον, οὐκ ἀνέξεσθαι περιεῖναι αὐτὸν δοῦλον τῶν πολεμίων γενόμενον. τὸ δὲ περιεῖναι τῶν πολεμίων οἷός τε ὤν. ἐπὶ μὴ τὰ δέοντα ὑπὸ σμικρολογίας ἐργάζεσθαι. Περιεῖπον· περιεῖπον ἦσαν θεραπευτικῶς.
Περιεῖχεν· ὑπερεῖχε. Περιεῖλλεν· ἐκέλλε. Περιεκτέλλη· τὸ ἄθεον πρόσταγμα. ἀτιμότερον δὲ τὸ περιεκτέλλη. Περιηγεῖται· ἀντὶ τοῦ διηγεῖται. Αἰλιανός· αὐτὸς δὲ διυπνισθείς, τῷ παιδὶ περιηγεῖται ὅ,τι τε εἶδε καὶ ὅσα ἤκουσε καὶ ἅτινα εἶπεν. Περιηγεῖτο· πανταχόσε περιήρχετο. ὥσπερ δὲ αὐτοῖς ὑπέφαινεν ἡ σινωνὶς καὶ περιηγεῖτο. Περιημάκτεον· ἐδυσφόρουν. οἱ δὲ φανερῶς περιημάκτεον τῇ δουλοσύνῃ. Περιῆν· ἐνίκα. Περιεγίνετο· ὑπερεῖχε. Περιηχήθην· περιε-

ψιθυρίσθην. Περιηχῶ· αἰτιατικῇ. Περιιόντα· περιερχόμενον. Περιίπταμαι· αἰτιατικῇ. Περιϊππεύων· περιτρέχων. Περιΐσταμαι· αἰτιατικῇ. ἑξότας αὐτῶν πάντοθεν περιίστησι. καὶ περιΐστανται πάντοθεν τὸ πανδοχεῖον. Περιϊστάμενος· Φάλγων· ἰὼ σκηπτὸς περιϊσταμένως. περιΐστατο μὴ πολλοὶ τῶν λόγων ἀσελγείας αὐτοῦ μιμηταὶ γένωνται. Περιΐστασο· ἀντιλαβοῦ. περισκέπασον. Περιΐστατο· τὸν ὄχλον γὰρ ἐκεῖνος ἀεὶ ἐπὶ τοὺς θορύβους περιΐστατο μάλιστα. Περίθετος· προσωπεῖον. Ἀριστοφάνης. ἥδιον μὲν οὖν κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ. διαβάλλεται δὲ Ἀγάθων ἐπὶ μαλακίᾳ. ἵνα λανθάνῃ νυκτὸς καὶ ὡς γυνὴ πάσχῃ. Περίθου ὅπερ ἡμῖν συνήθως ἐπίθου λέγειν. Ἀριστοφάνης. περίθου νῦν τόνδε πρότερον πρὶν λέγειν. ἤγουν στέφανον. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς λέγουσι στεφανοῦσθαι πρῶτον. Περίθριξ· ὁ ἀπογενειήτης πολύκομος. ὁ μηδέπω καρείς. ἔτι πολυκόμοιο περίθριξ. Περιθοῖδαι· δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς· ἀπὸ Περιθόου τοῦ Ἰξίονος. νόμος δὲ ἦν Ἀθήνησι, ξένους εἰσδέχεσθαι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων. Θεσσαλοὺς δὲ ἐξαιρέτως ὑπεδέχοντο, διὰ τὴν Περιθόου καὶ Θησέως φιλοξενίαν. τούτοις δὲ καὶ χώραν ἐμέρισαν ἣν ἐκάλεσαν Περιθοίδας. Ἔφορος ἱστορεῖ ἐν ἕκτῳ. Περικαθαίρων· ἀναλύων. τοὺς πεφαρμακευμένους. ἢ τοὺς πεπηρωμένους. Περικάθημαι· αἰτιατικῇ. Περικακῶ· ἐκκακῶ. Περικαλλές· λίαν καλόν. Περικαῶς· ἐρωτικῶς. περικαῶς τῆς γυναικὸς ἔχων. Περίκειμαι· τῷ ἐπίκειμαι διαφέρει. Περικεκλασμένοις· ἐν ἕδραν εἶχεν ἐν τόποις περικεκλασμένοις καὶ δυσθεωρήτοις. Περικεφαλαία. Περίκηλα. Περικλῆς· Ἀθηναῖος. ἐπὶ τούτου ἤρξατο ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος. ἐπὶ τούτου τὸ Κυλώνειον ἄγος ἠλαύνετο παρὰ Ἀθηναίων ᾧ ἐνείχετο Περικλῆς. Κύλωνα γὰρ ἄνδρα Ἀθηναῖον Ὀλύμπια νενικηκότα, γαμβρὸν Θεαγένους τοῦ Μεγαρέων τυράννου, ἐπιθέμενον τυραννίδι τῶν Ἀθηναίων, παραχρῆμα φυγόντα καὶ καταφυγόντα δὲ ἐπὶ τὰς σεμνὰς θεάς, ἀποσπάσαντες οἱ περὶ Περικλέα, ἀπέκτειναν. οἱ δὲ, ἀντεπέταττον. Περικλῆς δὲ ἐκεῖθεν πείθεσθαι. ὃς ἦν Ξανθίππου παῖς στρατηγοῦ Ἀθηναίων. Ἀναξαγόρου δὲ τοῦ Μιλησίου. φασὶ δὲ ὅτι μέλλουσα τὸν Περικλέα τίκτειν ἡ μήτηρ, ὄναρ εἶδεν ὡς λέοντα τέκοι. οὗτος κεραυνοῦ ἀποπεμπομένου, καὶ θορυβηθέντων Ἀθηναίων, ὡς ἐξήκεσαν ἐς μάχην ὑπὸ τῷ στρατηγῷ, δύο λίθους συγκρούσας καὶ πῦρ ἐξ αὐτῶν ἐκκόψας, τοῦτο εἶπεν ἐστὶν ὁ κεραυνός. ἔγημε δὲ Ἀσπασίαν τὴν Μιλησίαν. ἐξ ἧς ἔσχε παῖδας Ξάνθιππον καὶ Πάραλον. ὃν παρὰ τὰ πάτρια ὠνόμασεν ἥρωος ἐπιθεὶς ὄνομα ἐνδόξου. Περικλῆς Ξανθίππου καὶ Ἀγαρίστης· Ἀθηναῖος ῥήτωρ καὶ δημαγωγὸς ὅστις πρῶτος γραπτὸν λόγον ἐν δικαστηρίῳ εἶπε. τῶν πρὸ αὐτοῦ σχεδιαζόντων. ἦν δὲ μαθητὴς Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου. καὶ αὐτὸς ἐρρύσατο αὐτὸν ἐκ θανάτου. Περικλῆς· οὗτος συμβουλεύεται Ἀθηναίοις τὴν γῆν ὅλην νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων. πόρον δὲ τὰς ναῦς. ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον. οὗτος ἐκέλευσεν Ἀθηναίοις, ἐμβαλόντων μὲν Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν μὴ ἐπεξιέναι. ἀλλ' ἔσω τείχους μένειν. αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπιέναι τῇ Λακωνικῇ. τὸν οὖν κατὰ γῆν πόρον, ἀπορίαν ἡγεῖσθαι. τὸ δὲ διὰ θαλάττης, τοῦτο ἡγεῖσθαι πόρον. ἄλλως, τὴν Περικλέους λέγει γνώμην, τὴν Ἀττικὴν ὡς πολεμίαν ἡγεῖσθαι καὶ ἐᾶν τέμνεσθαι. τὴν δὲ Λακωνικὴν περιπλεῦσαι. συνεβούλευσε δὲ περιπλεῖν τὴν πολεμίαν. μὴ μάχεσθαι δὲ τεμνομένης τῆς Ἀττικῆς. ἕνα πόρον ἡγεῖσθαι χρημάτων τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχειν. τὸν δὲ ἄλλον πόρον ὃς ἂν ἔξω τούτου γίνηται, τοῦτον ἄπορον νομίζειν. οἷον τὰ θεωρικὰ καὶ δικαστικὰ καὶ ἐκκλησιαστικά. συμβουλεύει οὖν πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις γινομένην δαπάνην, ταῖς ναυσὶν ἀφορίσαι. πρὸς ταύτην γὰρ τὴν ἔννοιαν, καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἀκόλουθον. φησὶ γὰρ ὁ Διόνυσος. πλήν γε ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος. ὡς πολλῶν δαπανωμένων εἰς τὸν δικαστικὸν μισθόν. Περικλυτός. Περικνημίδας. Περικόμματ' ἐκ σοῦ κατασκευάσω, τὰ ὑπὸ τῶν μαγείρων περιαιρούμενα τῶν κρεῶν. ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι. κόψω σου τὸ σῶμα. Περικόμψους· Ἀριστοφάνης. παῦσον ἡμῶν τὰς ὑπονοίας τὰς περικόμψους. αἷς στωμυλλόμεθα εἰς ἀλλήλους. καὶ συγγνώμῃ τινὶ πρακτοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν. στωμυλλόμεθα. ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν. Περικοπή· Πολύβιος· ταύτην τὴν περικοπὴν ἐδωρήσατο τῇ τῆς αἱμι

λίας μηδέ. τουτέστι τὴν ὕπαρξιν. καὶ αὖθις· ἅτε μηδεμίαν ἐχούσης πραγματικὴν ἔμφασιν τῆς περικοπῆς αὐτῶν· τουτέστι τῆς ἐνεργείας. Περικοπή. μέρος τι τῆς ὑποθέσεως. ὁ δέ, πρὸς ἅπαντα ποιήσας ἄστολον τὴν ἀκολουθίαν. καὶ τὴν περικοπὴν τῆς ἐκδημίας. Περικόπτω. αἰτιατικῇ. Περικρεμῶ. Περικτιόνων. τοῦ περιεξοικοῦντος. Περιλακιζομένη. ἀντὶ τοῦ διασχιζομένη καὶ διακοπτομένη. Περιλαλοῦσιν αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ περιττολογοῦσι. φλυαροῦσι τοῖς περιλαλοῦσι μὴ ταχέως συγκατατίθεσθαι. Περιλαμβάνω αἰτιατικῇ. Περιλάμπω. αἰτιατικῇ. Περίλαος ὄνομα κύριον. Περίληψις. περίφρασις. λεληθότας δὲ δείκνυσιν, ἐκ τῶν συνέσεως ἐμπειρία. δεῖ γὰρ πρῶτον νοῆσαι. εἶτα σημειῶσαι τὸ νοηθέν. ὅ ἐστι λοιπὸν ἔργον τοῦ τῆς ἐξηγήσεως λόγου. καὶ κατάληψιν. ἤγουν τὴν αἴσθησιν καὶ τὴν τέχνην. οὕτω γὰρ ὁριζόμεθα καὶ τὴν τέχνην. ἐμπειρικὴ ἐστι τέχνη τὸ δύνασθαι λέγειν τὰ προβλήματα. διά τι τέχνη, σύστημα ἐγκαταλήψεων ἐγγεγυμνασμένων. Περιλέποντες. τὸν φλοιὸν περιαιροῦντες. ἡρόδοτος. τῶν δὲ δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες καὶ ἐσθίοντες. Περιλιχμώμενος. καταπαιζόμενος. ὁ δέ, τὴν γυναῖκα πολλοῦ χρόνου περιλιχμώμενος καὶ τοὺς πόδας εἰλούμενος, συνέπεισεν ἄνδρα νομίσαι. Περίλλος. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. ὄνομα κύριον. Περίλοιπον αἰδοῖον διένος λ΄. Περιλύχνων ἀφάς. ὁ ψιαίτερον. μικρὸν δὲ μετὰ λύχνων ἀφάς, ἄρτι τοῦ θοίνην ἰόντων, ἐπιπεσόντες ἀδοκήτως, τῶν πολεμίων πολλοὺς κτείνουσι. Περίμανως καὶ μανικῶς. ὀνόματα ᾠδῆς. Περίβυλος καὶ μπυλίωμι. Περιμένω αἰτιατικῇ. Περίνεως. τοὺς περιττοὺς τῆς νεὼς ἐπιβάτας. οἷον δούλους. Περίνεως. τοὺς περιττοὺς καὶ ἔξω τῶν ὑπηρεσιῶν. ὡς λειπονεὼς τοὺς λιποτάκτας. θουκυδίδης. τοὺς δὲ περίνεως. πολλοὶ διαφθειρομένων ἐν τῇ ναυαγίᾳ τῶν σκαφῶν, ἀπεκολύμβησαν. οὓς τὸ ναυτικὸν ὁ λισανδρου κατέταξεν. οἱ δὲ ναῦται καὶ ὅσοι περίνεῳ ἐκ ναυῶν ἐξ ὁμένοι ἤδη λοιπὸν. Περίνη πόλις. Περινήσαντες. περισωρεύσαντες. οἱ δὲ βάρβαροι πολὺ περινήσαντες πῦρ, συνέφλεξαν ἅπαντας. Περινθίοις. τοῦτο ἁλωθὲν τὸ βυζάντιον. δια τοῦ ἐδόθη εἰς δουλείαν παρὰ σευήρου τοῦ ῥωμαίων βασιλέως. ὥσπερ καὶ ἀντιόχεια λαοδικεῦσι.

Περινοεῖ. νοεῖ περισσῶς. Περινοστοῦντας. περιερχομένους. νόστος κυρίως μὲν ἡ ἀπὸ ἀλλοδαπῆς οἴκαδε ἄφιξις. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὅστις σε πρὸς τὴν ἀγορὰν ἐν περινοστεῖν ἐᾷ. Περίνοια. ὑπερηφάνεια. ἡ μηχανή. ἡ τέχνη. Πέριξ. Περιοδεία ἡ περιόδευσις. Περίοδος. περιέλευσις. κύκλος. ἡρόδοτος. οἱ δὲ σπαρτιᾶται μαθόντες ἐκ τῶν αὐτομόλων τῶν περσῶν τὴν περίοδον, ἐβουλεύοντο. καὶ ἐσχίζοντο αὐτῶν αἱ γνῶμαι. Περίοδος. δημοσθένης φιλιππικοῖς. Περιοδικὰ ὀνόματα καλοῦσιν οἱ ἰατροί, τά τε τεταγμένως ἀνιέμενα καὶ αὖθις ἐπιγινόμενα. οἷον τριταῖα τεταρταῖα καὶ τὰ ὅμοια. καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἰκέμενοντες δοκοῦσιν ἐν ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μηδὲ νοσεῖν. ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι. Περιόν. ὑπερβάλλον. τὰ δέ, καὶ περίοικα πολλαχῆ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι περιοικίας περιωρισμένας ἔχοντες ἐκ τοῦ περιόντος καρπώσονται. Περὶ ὄνου σκιᾶς. παροιμιακόν. ἐπειδὰν ἐν διαφέρονται τοῖς μηδενὸς ἀξίοις. Περὶ τῆς ἐν δελφοῖς σκιᾶς. δημοσθένης φιλιππικοῖς. δίδυμός φησι τὴν περὶ ὄνου σκιᾶς παροιμίαν παρατετηρῆσθαι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος λέγοντος περὶ τῆς ἐν δελφοῖς σκιᾶς. λέγεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπὶ τοῖς περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις. Περιόντας. ζῶντας ἀγαθίας. καὶ ἔλεγον παρέξειν αὐτῷ οὗ ὅτι βούλοιτο χρῆσθαι εἴτε τοὺς ὁμήρους ἴδοιεν περιόντας. Περίοπτον. περιθέατον. μέγα. ὑψηλόν. περίβλεπτον. Περιορᾶσθαι. καραδοκεῖν. ἀποθεωρεῖν. περισκέπτεσθαι. φροντίζειν. θουκυδίδης. καὶ τοὺς μεγαρέας περιορωμένους τὸν πόλεμον λέγει. καὶ ὁ βρασίδας τῆς μάχης περιορώμενος. οἱ δέ, πρὸς τῶ πολεμίων κατέμειναν περιορώμενοι τὸ γινόμενον. τουτέστι καραδοκοῦντες. προσδοκῶντες. Περιοργής. ὠργισμένος. ὁ δὲ καίσαρ περιοργὴς ἐπὶ τούτοις γενόμενος, ἐκίνει τὸ στράτευμα. Περιορίσαι. Περινοῆσαι. Περιορισθῆναι. γνωρισθῆναι. ἢ ὑπὸ ὅρον γενέσθαι. Περιορισμός. ἐξορισμός. Περιορῶ. αἰτιατικῇ. Περιουσία. ἡ περιττὴ οὐσία. ἔστι δὲ ἡ συμμετρος ἐν περιουσίας, τὸ, τῶν ἀναγκαίων διαφέρει. ἀναγκαῖα μὲν οὖν εἰσιν ὧν χωρὶς ἀδύνατον εἶναι. ἐν περιουσίας δὲ ὧν ἡ περιουσία οὐκ οὖσα ἀναγκαία. καὶ ὡς ἀριστοτέλης

λέγει

λέγει· ὅσων ὑπαρχόντων τῶν ἀναγκαίων, ἄλλα τινὰ προσκατασκευάζηται τῶν καλῶν. οἷον τὸ μὲν ζῆν ἀναγκαῖον· ἐκ περιουσίας δὲ τὸ εὖ ζῆν. τῇ γὰρ τοῦ εὖ παρουσίᾳ οὐκ οὔσῃ πρὸς τὸ εἶναι ἀναγκαίᾳ, ἐπικοσμεῖται τὸ ζῆν ἀναγκαῖον ὄν. Περιουσίας. πλήθους. πλούτου. Περιουσιασμός. πλῆθος. ὕπαρξις φυσική. Περιούσιος λαὸς ὁ ἔγκτητος. καὶ ἡ λ. εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ. ἀντὶ τοῦ εἰς κτῆμα καὶ εἰς κτῆσιν. οὐσίαν γὰρ τὴν ὕπαρξιν. Περιοχή. περιπέτεια καὶ ὑπόθεσις. θλίψις. συνοχή. καὶ ὁ Δαβὶδ ἐν τῷ λ΄ περιοχῆς. τουτέστι περιβόλῳ. Περιόψεται. περιΐδοι. καταφρονήσει. Περιωδυνίαν. ἀλγηδόνα. καὶ περιττὴν ὀδύνην. Περιωπή. ἀκρώρεια. ὑψηλὸς τόπος.

Περιωπὴ καὶ σκοποὶ καὶ πύργους. πάντα ταῦτα γλωττώδη παρὰ Θουκυδίδῃ. καλεῖ δὲ περιωπὴν τὴν φροντίδα καὶ τὴν περίσκεψιν. ὑπὸ τοῦτο που ὡς Ὅμηρος. καὶ Ἀγαθίας δὲ τὴν περίσκεψιν λέγει. ὁ δὲ Νάρσης, ἧστο δὲ ὑπερῷόν τι δωμάτιον ἐν περιωπῇ τοῦ πεδίου. τουτέστιν ἐν περισκέψει. καὶ σμόναβος. καὶ οὐρανὸς πρὸς τὰ ὑψηλὰ καὶ περισκοποῦσιν ἔκ τινος μεγίστης περιωπῆς. καὶ τὸ πολέμιον ἀφανές. Περιωθεῖσθαι. Περιώσας. ὠθήσας. Περιώσιον. Περιπαθῶς. συμπαθῶς. λυπηρῶς. Πολύβιος. μὴ θέλων αὐτὸν ῥῖψαι κατὰ κρημνοῦ περιπαθὴς γενόμενος. Περὶ παντὸς ἐποιεῖτο. ἀντὶ τοῦ ἐσπούδαζεν. ὁ δὲ Κῦρος τοὺς δικαίους περὶ παντὸς ἐποιεῖτο πλουσίους ποιεῖν.

Περιπαρῆναι. περικεντηθῆναι. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κοντοὺς ἔπηξαν ὑποβρυχίους. ὥστε τὰ σκάφη τῶν βαρβάρων ἐλθόντα περιπαρῆναι. Περιπεζίας. πορευτῆς. ἐπιβάτης. καταληπτῆς. Περιπέτασον κατὰ μανδαλωτόν. εἴδη φιλημάτων ἐρωτικῶν. ἐν ᾧ δεῖ τὴν γλῶτταν τῶν καταφιλούντων λείχειν. Περιπετὲς περιπεπηγὸς αὐτῷ. πηκτόν. τὸ δ᾽ ἔγχος περιπετές, κατηγορεῖ. ἡ γυνὴ περιέπεσεν ὁ Αἴας. Περιπέτεια. προσπέτεια ἢ σύμπτωμα ἢ σύμβασις. πάντα δὴ ἦν πλήρη, ἀρχομένης φαρμακείας τῶν ῥιπτούντων ἑαυτοὺς εἰς τὰ φρέατα καὶ κατὰ κρημνῶν. ὥστε κατὰ τὴν παροιμίαν, καὶ ἐχθρὸν ἐλεῆσαι θεασάμενον τὴν τότε περιπέτειαν τοῦ ἀνθρώπου. τῶν καθ᾽ αὑτὸν δυναστῶν, ἐφάμιλλον ἐποίησε τὴν ἀρχήν. οὐ τύχῃ τὸ πλεῖον συνεργῷ χρώμενος. οὐδὲ ἐκ περιπετείας. ἀλλ᾽ ἀγχινοίας καὶ φιλοπονίας. ἔτι δὲ καὶ πράξεως τῆς αὐτοῦ. τὸ δὲ περιπέττειν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ περιπετάσματος εἴρηται. ἢ ἀπὸ τῶν ζύμῃ τὰ ἄλφιτα λαμβανόντων. καὶ τούτοις περικαλυπτόντων τινά. εἰώθασι γὰρ τὰ καταλιμπανόμενα ἀφ᾽ ἑκάστου ἄζυμα μιγνύντες. ποιεῖν ἄρτον. Περιπετεῖς. περιπίπτοντες. ἀλλήλοις περιπετεῖς γενόμενοι ἀπώλλυντο. καὶ αὖθις. περιπετεῖς γίνονται βολῇ τινὶ θανασίμῳ. ἀντὶ τοῦ ἀκουσίως περιπίπτοντες. Περιπετῆ γενέσθαι. προσπεπτωκέναι πλήρη. Περιπέττουσι. περικαλύπτουσιν. Ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν. τουτέστιν εἰώθασι τῷ ἴσου ὀνόματι κατακεχρῆσθαι εἰς μοχθηρίαν. καὶ μὲν ἄνδρος. δεδιότες καὶ διανοούμενοι μηχανᾶσθαί τι Ῥωμαίους, καὶ προκαλύμματι ἀποδράσεως περιπέττειν, ὅτι ἂν εἴη αὐτοῖς τὸ πανούργημα. τουτέστι περικαλύπτειν. Περιπεφθεὶς τούτοις τοῖς ῥήμασι περιπεφθεὶς ἄρχειν αἱρῆσαι αὐτοῦ. Περιπείρει. περικεντεῖ. Περιπτύξαντες. περιπλεξάμενοι. παρὰ Καλλιμάχῳ. περιπίπτω δοτικῇ. Περιπλακῆναι. περιπλακῆναι, καλὸν εἰς ὄναρ τόδε. ἄρχηστον ἀνδρὶ συμπλακῆναι φίλτατε. πᾶσαι τε μίξεις. πρόξενοι μακρῶν πόθων. Περιπλεγνύμενος καὶ φιλῶν. ἀντὶ τοῦ περιπλεκόμενος. Περίπλεων. πλήρη. καὶ περίπλεων. Περιπλεῖν καὶ διεκπλεῖν. διαφορὰ παρὰ Θουκυδίδῃ. τὸ μὲν γὰρ περιπλεῖν, ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ καθίστασθαι. οἷον χορευούσης καὶ ἀναστρεφομένης ἐφ᾽ ὃ προβούλεται τῆς νεώς. καὶ ἡ περὶ πρόθεσις, αὐτὸ τοῦτο δηλοῖ τὸ ἐν κύκλῳ περιθεῖν. τὸ δὲ διεκπλεῖν, τό τε μόνον τὴν τάξιν τῶν ἐναντίων εἰς τὸ ὀπίσω γενέσθαι. Περιπλείονος, ἐπίρρημα. καὶ περιπλεῖστον. Περιπλεῖστου τὰς θείας ποιούμενος, ἐναλείφων τε αὐτάς, καὶ διατιθέναι κατὰ προσευχάς. Περιπληθοῦσαν ἀγοράν. περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πέμπτην. καὶ ἕκτην. τότε γὰρ μάλιστα πλήθει ἡ ἀγορά. πεδίον ἦν ἀχανές. ἔνθα περιπληθοῦσαν ἀγοράν, ἠγείροντο μέν τινες. καὶ πρότερον θορυβοῖ τῶν πολεμίων ἐπιφερόμενοι, ἄριστον αἱρουμένοις. Περιπνευμονία. πάθος τι. Περιπνέω. λεπτὴ δέ τις αὔρα περιέπνει τούτους. Περίποδα. οἷον ἁρμόττον σφόδρα. ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσί. πλάτων. ὡς δή μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περίποδα. καὶ ἐν σκηνῇ καὶ τοῖς τρόποις ἁρμόττον ὡς περὶ πόδα. Περίπολος.

ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν ἐφήβων, οὕτω φησί. τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γινομένης, λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου, περιπολοῦσι τὴν χώραν. καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις. παρατηρητέον δὲ ὅτι ὁ μὲν ἀριστοτέλης ἕνα φησὶν ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους. ὁ δὲ αἰσχίνης δύο. Περὶ πλεῦ τρίς. [illegible]

Περίπολος. ὁ φύλαξ καὶ ζητητής. ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἐκείνων δ᾽ ἤδη περιπόλους ἐχρῆν πέμψαι. τὸ ἑξῆς. ἐπ᾽ ἐκείνων περιπόλους πέμψαι. θουκυδίδης. οἱ δὲ καὶ οἱ περίπολοι ἐνήδρευσαν. περιπόλων. φυλάκων. ζητητῶν. τῶν δὲ περιπόλων τὶς περιιδὼν, ἀποβαλ[illegible] χαλκῆν ἀσπίδα ὑπὲρ τοῦ ὀρύγματος. ἡ δὲ ὅσα μὲν πλατεῖα, ἀνάκυρτη, οὐ στερεὸν ἐν ἑκατέρῳ πήξει κοῖλον καὶ διάκοιλον. τὰ χαλάκιον. Περιπολῶν. περιτρέχων. ὁ δὲ ἔστρεφε προηγεῖτο τοῦ βασιλέως. καὶ τοῦ περιπόλου δυνάμεως. φησὶ σιμόκατος. Περίπτερα. ἀπὸ σπινθηρισμοί. Περίπτερον. πανταχόθεν ἐξέχον. Περιπτώσεις. συμφοράς. Περιπτύσσεται. αἰτιατικῇ. περιβάλλεται. εἶτα τὴν θεοδοσίου πόλιν περιπτύσσεται. καὶ ἀναμίγνυται τοῖς περὶ φιλιππικόν.

Περιπτυχής. περικεκυλισμένος. κεῖται κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής. περὶ τοῦ αἴαντος φησί. Περιποιήσει. κτήσεται. καὶ περιποιουμένους τῆς σωτηρίας τῶν παίδων. ἀντὶ τοῦ φροντίζοντας. κηδομένους. διονύσιος ὁ ἁλικαρνασσεύς. Περιποίησιν. κτῆσιν. Περιποιοῦμαι. αἰτιατικῇ. Περίπυστον. ἐξάκουστον. διαβόητον. Περιρραντήρια. σκεύη. ἐπὶ δὲ τὸ μέσον τοῦ ἐνδιαιτήματος. κέκληνται τὲ χρυσαῖ καὶ περιρραντήρια. ἔτι τε πίθοι χρυσοῖ. Περιρραντίσαι. Περιρρέω. αἰτιατικῇ. Περιρρηδεῖς. οἱ ἐπὶ ὀχημάτων, ἢ ἐπικείμενοι. ἢ οἱ ἐρριμμένοι. Περιρρώγος. ἐπὶ ὄχθου τινὸς ἀποτόμου καὶ περιρρῶγος, ἐπετείχιζον αὐτοῖς φρούριον, ἱκανὸν φυλάττεσθαι τοσαύτῃ στρατιᾷ. Περιττά. τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα. οἷον ἓν τρία. καὶ τὰ ὅμοια. ἄρτια δὲ τὰ ζυγά. οἷον δύο. τέσσαρα. τὰ μὲν περιττεύοντα τῶν λόγων ἄφελε. καὶ μήτε μητρῷος ἐκδιδασκέμεν. μήθ᾽ ὡς πατρῴαν κτῆσιν αἴγισθος δόμων ἀντλεῖ. τὰ δὲ ἐκχεῖ. τὰ δὲ διασπείρει μάτην. χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος. ἀφαιρεῖται γάρ φησι τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων πραχθῆναι ἡ τῶν λόγων ἀδολεσχία. ὀρέστης φησὶ πρὸς ἠλέκτραν. Περιουσία. Περίσημα. διαβόητα.

Περισκελές. σκληρόν. δυσχερές. αἴας φησίν. ἅπανθ᾽ ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος, φύει τ᾽ ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται. κοὐκ ἔστ᾽ ἄελπτον οὐδέν, ἀλλ᾽ ἁλίσκεται χὠ δεινὸς ὅρκος καὶ περισκελεῖς φρένες. κἀγὼ γὰρ ὃς τὰ δείν᾽ ἐκαρτέρουν τότε, βαφῇ σίδηρος ὥς, ἐθηλύνθην στόμα πρὸς τῆσδε γυναικός. Περισκελῆ. βρακία. φημινάλια. Περισκέλια. ἃ ἐφόρουν οἱ ῥωμαῖοι περὶ τὰ σκέλη. ἦσαν δὲ κροκοβαφῆ. περικαταθέμενοι δὲ περισκέλια τοῖς αὐτῶν ποσί. Περισκεπές. περικεκαλυμμένον. Περίσκεπτον. ἀφ᾽ οὗ ἔστι περισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν. Περισκυθίσαντες. σπαράξαντες. Περισκυθίσαι κυρίως τὸ ἀποτεμεῖν τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν δέρμα σὺν ταῖς θριξί. Περισκυτίζοντος. ἐκδερματίζοντος. Περισσοεπῆσαι. περισσολογῆσαι. Περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν. τουτέστιν ἀλαζονείᾳ χρωμένοις περισσότερον. Περισπᾶν. ἐξαπατᾶν. καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαί τι. περισπᾷ δὲ παρὰ σοφοκλεῖ ἀντὶ τοῦ φυλαξάμενος αὐτοῖς συμπεσεῖν ἐμπεσεῖν, ἔξω ἀπάγων τουτέστι τοῖς ἡνιόχοις. πολύβιος. ἦν δὲ τοῖς ῥωμαίοις πρόθεσις εἰς λιβύην πλεῖν. καὶ τὸν πόλεμον ἐκεῖ περισπᾶν. Περισπασμός. ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις. ὥστε μεταλαμβάνειν τὸ ὀπίσω τὸ πρίν. ἐκπερισπασμὸς δέ ἐστιν ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχὴς τοῦ τάγματος κίνησις. ὥστε μεταλαμβάνειν. ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γίγνηται, τὴν ἐξ ἀριστερῶν ἐπιφάνειαν. ἐὰν δὲ ἐπ᾽ ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν. Περισπερχές. βαρύ. ὡς περισπερχὲς πάθος. Περισπειραθείς. περιπλακείς. περιελιχθείς. ὁ δὲ εὐνοῦχος, καίπερ πάντων βασιλέων καὶ περισπειρασάμενος τὰς αὐλὰς συνέσφιγξεν ἅπαντας, καθάπερ τις γενναῖος ὄφις καὶ θελίσσων εἰς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν. περὶ εὐτροπίου λέγει. Περισταδόν. περιεστῶτες. Περίστασις. πολύβιος. συνέβαινε δὲ μεγαλομερῆ τὴν περίστασιν ἔχειν ἐν ταῖς γυναικείαις ἐξόδοις. καὶ αὖθις. ὁ δέ, κατὰ μὲν τὴν δόξαν καὶ τὴν τοῦ βίου περίστασιν οὐδενὸς δεύτερος ἰβήρων. κατὰ δὲ τὴν πρὸς καρχηδόνα εὔνοιαν καὶ πίστιν. πολύ τι διαφέρειν ἐδόκει τῶν ἄλλων. ἀντὶ τοῦ ἐπίτασις. καὶ αὖθις πολύβιος. ταχὺ δὲ διὰ τὴν περί-

στασιν

αὐτός. Περιοίκιον. ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς μενεκράτην. καὶ τὸ περιοίκιον καὶ τὴν οἰκίαν. μή ποτε
ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἐποίκιον. Περίοικοι καὶ ἀμφικτύονες. ζήτει ἐν τῷ ἀμφικτύονες. Περίοι
κος, ὁ περὶ τὴν οἰκίαν ἢ τὴν ἔπαυλιν τόπος. Περιοίσειν. τὸ περιέσεσθαι καὶ αὐθέξειν. θουκυδίδης
ζ΄. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνοίσειν ἐκ τοῦ μόσου. Περιοιστικός. φορητός. Περιφάνεια. οἷον λαμπρότης.
Περίφασις. πολύβιος. ἐκέλευσε διασαφεῖν αὐτῷ πάντα τὰ γινόμενα διὰ τῶν πυρσῶν ἐπὶ τὸ τί-
σαιον. ἔστι δὲ τῆς θετταλίας ὄρος εὐφυῶς κείμενον πρὸς τὰς τῶν προειρημένων τόπων ἐπιφάσεις.
Περιφερές. κύκλῳ στρογγύλον. Περιφορά. κίνησις. Περιφόρητος. ἀκταί. κερδώδης. Περι
φορεῖσθαι. λυσσᾶν. ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι, ἢ περιφορεῖσθαι. ἐπὶ τῶν ἀπὸ κυκλι
μένου εὐφορεῖν κέχρηται τῷ ὀνόματι. εἰσὶ δέ τινες ὀφθαλμοὶ κεχαλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες.
καὶ οἱονεὶ μύοντες. ἐκ δὲ γραφῆς περιφορεῖσθαι, εἰ καὶ περιπαχύνεσθαι. ἀπὸ τῆς φορίνης. τὰ ἧσσι γὰρ
ἐπὶ αὐτῶν τὴν φορίνην. Περιφλώσαντες. σκεπάσαντες. πωμάσαντες. πλῆθος δὲ θείων ἀθροί
σαντες ἱκανὸν, εἰς χύτρας καινὰς ἐνέβαλον. καὶ περιφλώσαντες αὐτὰς εἶχον ἐν ἑτοίμῳ πρὸς τὴν
χρείαν. Περιφρονεῖν. ὑπερφρονεῖν. ἀριστοφάνης δὲ, περιφρονεῖ τὰ πράγματα. ἀντὶ τοῦ ἐρευνᾷ, ἀ
ναζητεῖ. καὶ σωκράτης ἔφη. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. Περίφρων. περίσοφος. Περι
φοιτῶντα. περιερχόμενον. Περίφοιτος. περιπλανής. Περιχυθέντες. δοτική. Περιχαίνω αἰ
τιατική. οἱ ὄντι προσιοῦσιν οἰκοῦσι τοῖς λίθους οἱ στρατιῶται περιχαίνοντες. Περιχάρεια. ἡ χαρά. Περι
χαρίαν. περὶ τὴν χαράν. Περιχαίρω δοτική. περιχαρὴς τῷ ἀγαθῷ. Περιχλαινίζεται. περι
βάλλεται. Περιψᾶν. ἐκμάσσειν. ἀποψίζειν. ἀριστοφάνης. ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγώ. ὥστε τὰς λή-
μας περιψᾶν. Περίψημα καὶ περίψηγμα. ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη. ἢ ἀπολύτρωσις. οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ᾽ ἐνι
αυτὸν συνέχοντι τῶν κακῶν. περίψημα ἡμῶν γενοῦ. ἤτοι σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις. καὶ οὕτως ἐνέβαλον
τῇ θαλάσσῃ, ὡσανεὶ τῷ ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτιννύντες. Περκάζει. ἐπιπαίνεται. μελανίζει. Περ
κνός. μέλανι κατάστικτος. Περκώσιον τόπος. καὶ περκώτη ὄνομα τόπου. Πέρναται. πιπράσκεται.
ἔνθεν καὶ πέρνη ἡ πωλοῦσα τὴν μίξιν. ἢ παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν. Περόζης. ὁ περσῶν
βασιλεύς. Περόνη. πόρπη. καὶ δίβολον περόνην καὶ στλεγγίδα τανυστὸν τόξον. αὐλός. ὁ εἰς ἀ
θὺ ἐξακοντισμὸς τοῦ αἵματος. ὁ δὲ περόνης μέσον καὶ μουσικῆς τι ὄργανον. Περόνη. κόσμος τις.
καὶ περόναις χρυσαῖς διαπεπερονημένοι. καὶ σφραγῖσι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι. Περῶ. περ
αιῶ. περαιῶ ὡς μῶ μαιῶ μαιῶ. Περώνης. Περπερεία ἡ κολακεία ἡ ἀγαθοῦ περπερεύεται. ὁ
ἀπόστολος φησί. τουτέστιν οὐ προπετεύεται. Περπερεία. ὁ μὴ διὰ χρείαν. ἀλλὰ διὰ καλλωπισμὸν παρα
λαμβάνεται. ὃ καὶ ἡ βλακεία καὶ ἡ προπέτεια. Πέρπερος ὁ μετὰ βλακείας ἐπαιρόμενος, οἷον
λάλος. προπετής. μηδὲν λογισμῷ ποιῶν. Πέρσαι. ὅτι ἡ μαγεία καὶ ἡ ἀστρολογία ἀπὸ μαγουσαίων ἤρ
ξατο. οἱ δὲ πέρσαι, μάγοι ἀπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζονται καὶ μαγουσαῖοι οἱ αὐτοί. Περσαῖος κιτιεύς.
φιλόσοφος στωϊκός. ἐπεκλήθη δὲ καὶ δωρόθεος. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων ἀντιγόνου τοῦ γονατᾶ. υἱὸς δη
μητρίου. μαθητὴς καὶ θρεπτὸς ζήνωνος τοῦ φιλοσόφου. ἱστορία. Περσέα. ῥοδακινέα. Περσεύς.
οὗτος ἀνανεωσάμενος τὴν πρὸς ῥωμαίους φιλίαν, εὐθέως ἑλληνοκοπεῖν ἐπεβάλλετο, κατα
καλῶν εἰς τὴν μακεδονίαν καὶ τοὺς τὰ χρέα φεύγοντας. καὶ τοὺς πρὸς καταδίκας ἐκπεπτω
κότας. καὶ τοὺς ἐπὶ βασιλικοῖς ἐγκλήμασι παρακεχωρηκότας. καὶ τούτων ἐξετίθει προγραφὰς
εἴς τε δῆλον καὶ δελφοὺς, διδοὺς οὐ μόνον τὴν ἀσφάλειαν τοῖς κατερχομένοις, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑ-
παρχόντων κομιδὴν ἀφ᾽ ὧν ἕκαστος ἔφυγε. παρέλυσε δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ μακεδονίᾳ τῶν βασιλικῶν ὀ-
φειλημάτων. ἀφῆκε δὲ καὶ τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐγκεκλεισμένους ἐπὶ βασιλικαῖς αἰτίαις. ταῦτα
δὲ ποιήσας, πολλοὺς μετεωροδοκεῖν καλὰς ἐλπίδας ὑποδεικνύων ἅπασι τοῖς ἕλλησιν ἐν αὐτῷ. ἐπέφαι
νε δὲ καὶ κατὰ τὴν ἐν πολέμῳ προστασίαν αὐτὸς τὸ βασιλείας ἀξίωμα. καὶ κατά τε τὴν ἐπιφάνειαν ἱκανὸς
καὶ πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν τὴν διατείνουσαν εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον εὐθέτως. κα
τά τε τὴν ἐπίφασιν εἶχεν ἐπισκύνιον. καὶ τὰ ἦν ἀνάλογον τῆς ἡλικίας. ἐπέφυγε δὲ καὶ τὴν πα
τρικὴν ἀσέλγειαν, τήν τε πρὸς τὰς γυναῖκας καὶ τὴν περὶ τὸν πότον. καὶ τὰ μὲν προοίμια αὐτοῦ, τοιαύτην
ἔσχε διάθεσιν. Περσεύς. οὗτος ἀνεῖλε λογχοφόρῳ παλάμῃ τὴν γοργόνα. ἐπικρύψας ἑαυτὸν, εἰς ὃ μηκόρα

σθαι

σθαι τῇ τοῦ ἀδικοῦντος. Περσεύς· Μακεδών. ὅτι Περσεὺς ἀναθαρρῶν, ἤδη κατὰ λόγον μετὰ τὴν φυ-
γὴν Νικίαν τε καὶ Ἀνδρόνικον, τοὺς ἐπὶ τὸν καταποντισμὸν τῶν χρημάτων, καὶ τὸν καταπυρισμὸν τῶν νεῶν ἐπε-
πόμφει, περὶ ποιήσας αὐτῷ καὶ τὰς ναῦς, καὶ τὰ χρήματα, συνίστορας ἡγούμενος αἰσχροῦ φόβου
καὶ ἑτέροις διαπέλλειν, ἀπέκτεινεν ἀθεμίτως. καὶ ἀπὸ τοῦδε αὐτοῦ ἐκ μεταβολῆς, ὠμὸς καὶ ἄχε-
ρις εἰς ἅπαντας ἐγένετο. καὶ οὐδὲν ὑγιὲς, οὔτε αὐτῷ βουλομένῳ ἔτι ἦν. ἀλλ' ὅτι πιθανώτατος εἰς ἀβου-
λίαν τε λογίσασθαι δεξιὸς, καὶ αὐτολμότατος εἰς μάχας, ὅσα μὴ σφάλλοιτο διὰ ἀπειρίαν, ἀθρόως τοῦ-
τε καὶ παραλόγως εἰς δειλίαν καὶ ἀλογιστίαν ἐτρέπετο. καὶ ταχὺς καὶ εὐμετάθετος ἄφνω· καὶ
σκαιὸς εἰς πάντας ἐγένετο. ἀρχομένης αὐτὸν ἐπιλείπειν τῆς τύχης, ὃ περὶ πολλοὺς ἰδεῖν με-
ταβολῆς περιστάσης ἀλογωτέρους γινομένους ἑαυτῶν. ἡ τοῦ Περσέως ναῦς, τά τε ἄλλα διήσκητο
μεγαλοφυῶς, καὶ τὴν εἰρεσίαν ἐπὶ δεκαὲξ στοίχων εἶχε πεποιημένην. Περσεφόνη· κατάγειος
δαίμων. Ἠλέκτρα φησί· ὦ δῶμα ἅιδου καὶ Περσεφόνης· ὦ χθόνιε Ἑρμῆ καὶ πότνι' Ἀρά· σεμναί τε Ἐρινύ-
ες. αἳ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὁρᾶτε. τοὺς τὰς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους. ἔλθετε, ἀρήξατε, πατρὸς φόνον
ἡμετέρου. Περσεῖδαι· ἀπὸ Περσέως. Πέρσης· Ἀσκραῖος ἐποποιός. ἀδελφὸς Ἡσιόδου τοῦ ποι-
ητοῦ. Περσικαί. ὅτι περσικαί εἰσι μὲν δένδρα. ἔστι δὲ καὶ ὑποδήματος εἶδος γυναικείου. Ἀριστο-
φάνης Νεφέλαις. καταψυγείσης περιέφυσαν περσικαί. Περσικὸς ὄρνις· ὁ ἀλέκτωρ διὰ τὸν
λόφον. ἢ ὅτι τὸν πολυτελῆ πάντως οἷς ὁ βασιλεὺς ἐχρῆτο, ἐκάλει τὸ περσικόν. καὶ μετὰ ταῦτα Ἀριστοφάνης.
ὃ καὶ ἰδίως ὄρνις περσικός. Περσίς· ὄνομα τόπου. Πέσῃ· αὐθυπόθετον. Πέσημα· πτῶμα. περὶ
τοῦ δόλῳ λεθανασίμῳ πεσήματι. περὶ Αἴαντός φησιν, ὅτι ἑαυτὸν ξίφει διεχρήσατο. Πεσσινοῦν-
τος πόλεως. Πέσκος· τὸ δέρμα ὡς προγέγραπται. δερμάτιον. καὶ περιτηροῦσιν οἱ τὸ δέρμα τίλλον-
τες. Πεσσόμενα· παρ' Ἡροδότῳ ὀπτώμενα. Πεσσοῖς· κύβοις. καὶ πεσσοί, ψῆφοι παρὰ Ἡρο-
δότῳ. ἐν οἷς ἔπαιζον. Πετάλοις· φύλλοις. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. πέταλον πίλημα δ' ἐρίου πλεκ-
θέν. σοὶ τὸν πληθέντα, διὰ ξανθοῦ αἰχμὸς ἀμνοῦ, ὃν μετὰ καλλιτέλης ἐκρέμασε πέταλον. Πεταλῶ· ἔ-
χοντες πέρατα πάντες βοῶν λαχνήεντα δασέα, εἰκασμένα τοῖς πετάλοις. Πέτασος· εἶδος ὑφάσματος·
ἐπιρριψάντων δράκοντι τῷ νομοθέτῃ τῶν Ἀθηναίων πετάσους πλείονας. καὶ χιτῶνας. ὡς ἀποπνιγῆναι
ἐν τῷ θεάτρῳ. Πέτευρα· σίγνα. βάθρειος. ὁ δὲ κατὰ πέτευρα κλονοῦν εἶτα βοήσας, πόθεν μαθήσῃ τοῦτο
εἰς ἑωλείπειδ' ὀμώρου ὀνόμον θύσας με. Πέτευρον· παγίς. βάθος. σανίς. οἷον πετάδιον. παρὰ τὸ
δὴ ἐν αὐτῷ τὰ πετεινά. Πετεὼν πόλις Βοιωτίας. Πετεῶ· τοῦ Πετεῶ παῖς. Πεττάς· μετα-
φορὰ ἀπὸ τῶν πεττῶν. τουτέστι τῶν κύβων. καὶ ὁ δραπέτης ὁ ἀποδρὰς τῆς δουλείας. ὁ τὸ δρᾶν πεττεύων,
ὁ ἐπιφεύγων. πεττεύουσι· κυλίζουσι. καὶ πεττείαις. παιδιαῖς. αὐλοῖς. καὶ πεττὸς ὁμοίως. Πετεινὸν
καὶ πετεεινόν. Πέτηλον· τὸ φύλλον. Πετίλιος ὄνομα κύριον. Πέτιτον· κεῖται ἐν τῷ παι-
δοφθόρῳ ἐσφαλμένως. Πέττουσα· ἀρτοποιοῦσα. καὶ πέττουσιν· ἀρτοποιοῦσι. καὶ Ἀριστοφάνης. τῶν
πεζῶν πεπεμμένου. ἔξω τῶν ἑορτῶν, ἰσταί τινες ἡμέραι τοῦ μηνὸς ἐνόμιζον Ἀθήνησι, θεοῖς τισιν. οἷον
νουμηνία. καὶ ἑβδόμη Ἀπόλλωνι. τετάρτη Ἑρμῇ. ὀγδόη Θησεῖ. πεττοὶ δὲ τὰ βόλια ἐν οἷς κυλί-
ζουσι. καλὸν πέττεσθαι. πράξεως καλῆς τόδε. Πετόμενος· φερόμενος. Πετόσιρις Αἰγύ-
πτιος φιλόσοφος. καθ' ἃ καὶ Ἕλληνες καὶ Αἰγύπτιοι. τὰς περὶ θεῶν διετάξαντο ἐπιλογάς. ἐκ τῶν ἱε-
ρῶν βιβλίων ἀστρολογούμενα. καὶ περὶ τῶν παρ' Αἰγυπτίοις μυστηρίων. Πέζα καθεσθείς, ἐλπίδας
χρηστὰς ἔχε. Πεζαία ὄνομα πόλεως. καὶ Πέζα πόλις τῆς Παλαιστίνης. Πεζηδόν· δίκην πεζῶν.
Πεζήεσσα· πεζώδης. βαθεῖα. Πεζόβολον· ἡ τοῦ μηχανήματος ἀλκὴ, τοῦ πεζοβόλου τοῦ κατὰ τὴν πο-
λιορκίαν τῆς Ἰουδαίας, ὑπὸ Οὐεσπασιανοῦ, βιαιότης ἦν. πληγεὶς γοῦν τις ὑπ' αὐτοῦ τῶν περὶ τὸν Ἰώση-
που ἐν τῷ περὶ τὸ τεῖχος, ἀπαράσσεται τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τῆς πέτρας. καὶ τὸ κρανίον ἀπὸ τριῶν ἐσφενδο-
νήθη σταδίων. γυναικός τε μεθημέραν ἐγκύμονος πληγείσης τὴν γαστέρα, προϊούσης δὲ νέον ἐξ οἰκίας,
ἐξέσεισεν ἐφ' ἡμιστάδιον τὸ βρέφος. τοσαύτη ἦν ἡ τοῦ λιθοβολίας βία. τῶν οὖν ὀργάνων, φοβερώτερος ὁ ῥοῖ-
ζος. τῶν δὲ βαλλομένων ἦν ὁ ψόφος. Πεζοῦσα ἐν νήσοις Κιλικίας. Πέζος ῥήτωρ· ὁ καὶ μάγιστρος
καὶ ἱστορικός. πρεσβύτης ὡς χρηστὸν ἦν πολλοῖς, μάλα ἐμβριθής τε ἦν καὶ ἀνάλωτος ἐν τῷ ῥήτο-
ρεύειν. τῶν καταμαλάξαι φωνὴν καταβαρβαρικὰ σκληρά τε καὶ ὀγκώδη. ἔγραψεν ἱστορίας καὶ περὶ τοῦ

λιτικῆς καταστάσεως. Πέτρος, ὁ μογγὸς, ἀλεξανδρείας μὲν ἦν ἐπίσκοπος· αἱρετικὸς δὲ διά-
πυρος. Ἀφθήμιος δὲ ἦν ὁ πατριάρχης, ζηλωτὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Πέτρος. οὗτος ἦν ἐπὶ
ἰουστινιανοῦ. ἔφθασε δὲ καὶ μέχρι μαγίστρου γενέσθαι. ὃς ἀεὶ καθημέραν τοὺς βασιλέας, κλοπαῖς ἀ-
μυθήτοις ἀπέκναιε. πρᾶος μὲν ἦν. καὶ ὡς ἥκιστα ὑβρίζειν εἰδώς. κλεπτίστατος δὲ ἁπάντων ἀν-
θρώπων. καὶ ῥύπου αἰσχροῦ ἀτεχνῶς ἀνάπλεως. Πέτρος βαρσύμης. ζήτει ἐν τῷ δεξιός.

Πάθην πάθην ὅς. ὁ μανδάτωρ. Παιπαλίμη. φρόνιμος. Παῖκαι. λαμπάδες. δᾶδες. αἱ
δ᾽ αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδαδούχουν. περὶ πασῶν πέμικαι. κεφθιμένοις νέρθεν ἔφαινον ὁδὸν, καὶ παροι-
μίας στόμων. ἐπὶ τῆς πανωλεθρίας ἀπολλυμένων. ἐπειδὴ πεύκη κοπεῖσα, οὐκ ἀνίησιν ἔτι βλαστόν.

Πανέλαυτις ὄνομα πόλεως. Παίκεντα. Πάσῃ. ἀντὶ τοῦ ἐρωτήσεις μαθήσῃ. ἀκούσεις.
καὶ πεύσομαι. ἐρωτήσω. Πεφασμένον. εἰρημένον ἢ πεφανερωμένον. Πεφασμένος. ἀντὶ τοῦ
πεφονευμένος. λυκοῦργος. λυσίας δὲ πεφασμένος. ἀντὶ τοῦ φανερῶς λέγει. Πεφασμένου, φα-
νερουμένου. πεφασμένου δὲ, τῆς πόθου προθυμίας. Πεφενάκικεν. ἠπάτησεν. Πεφεισμένοι.
φειδόμενοι. Πέφηνεν. ἐφανερώθη. Πεφήσεται. ἀναιρεθήσεται. πεφθήσεται δὲ, φείσεται. Πεφιλοσο-
φήσθω. Πεφοβοίατο. Πεφόνηκεν. ἐφόνευσε. Πεφορυγμένον. κεκαλυμμένον. διοσδί-
κης πεφόρυκτο γὰρ πολλῷ τῷ φορυτῷ μένον ἀφῶ. Πεφωρᾶσθαι. πεφανερῶσθαι. ἀντὶ εὑρῆσθαι. Πέφρικα. ἀπὸ τοῦ φρίσσω.
φοβοῦμαι. δέδοικα. δειλιῶ. Πεφονιμασμένος. οἰκήσεως πληρωθείς. ὁ δὲ κατὰ τὰς μάχας πολλά-
κις ἀνηρεῖτο καὶ πεφονιμασμένος ἐπὶ ἀνδρείᾳ. Πεφυγμένα. τὰ δὲ τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα
χίδρα σίτου ἐκ νεαροῦ. Πεφυζότες. δειλιῶντες. Πέφυκε. φύσει ὑπάρχει. καὶ πεφυκὼς φύ-
σει ὑπάρχων. Πεφυρμένος. μεμολυσμένος. ὁ δὲ, ἔτι φονῶν καὶ πεφυρμένος τῷ λύθρῳ, τοῖς ἐαυτοῦ
ἐχθροῖς ἐπέκειτο. Πεφυσιγγωμένοι. πεφυσημένοι. φύσιγξ δὲ, τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῶν σκορόδων. ἢ φυ-
σιγγη. ἔπαιξεν οὖν ἐκ τούτου εἰς μεγαρέας, ὅτι πολλὰ σκόροδα ἔχουσιν. ἢ πεπλησμένοι, ἀπὸ μεταφορᾶς
τῶν τὸν ἄνεμον δεχομένων ἀσκῶν. ἢ φυσῶν. ἢ ἐκκεκαυμένοι. οἱ δεδιότες. ἀριστοφάνης. καὶ θοὶ μεγαρεῖς
ὀξείαις πεφυσιγγωμένοι. ἀντεξέκλεψαν ἀσπασίας. Πέψει. πραΰνει. Πειθανάγκη. ἡ μετὰ βί-
ας πειθώ. ὑπολαμβάνων διὰ τούτων, πειθανάγκην προσάξειν τοῖς λακεδαιμονίοις, τοῦ συγχωρεῖν τοῖς ὑ-
πὸ τῆς ἐπιταττομένοις. πολλοὺς δὲ τῆς γυναικὸς τῇ πειθανάγκῃ κατήγαγεν. οὕτω δὴ ἦν λάγνος. καὶ εἶξα
τῇ θετταλικῇ πειθανάγκῃ κτείνας τὸν αὐτὸς αὐτοῦ δεσπότην. Πειθαρχῶ. δοτικῇ. Πειθήνιος
κατὰ πειθής. Πειθόμενος. Πείθω. τὸ κατὰ πείθω. αἰτιατικῇ. πεῖθε δῶρα καὶ θεούς. καὶ ἄ-
ρα πειθόμενοι ὑμᾶς τοῖς λόγοις τούτοις, ἢ ἑτέρων δεήσεσθε. πείθομαι δὲ δοτικῇ. ἀναγκαῖον εἶναι
ἡγούμην πείθεσθαι τοῖς ἡμετέροις βουλεύμασι. καὶ πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν. Πειθώ. ἡ πεισ-
μονή. ὅτι ἔστι πειθοῦς ἱερὸν ἀθῆνησι πάλιν λόγος. Πείθωνος ὄνομα κύριον. καὶ ὀνομάζου. Πειθοί. πει-
θοί τε ὑπαχθέντες. καὶ τῷ δολερῷ τῶν ῥημάτων καταστρατηγηθέντες, συνεχώρησαν οἱ πιστοὶ αἰωθῆναι
τὸν ῥοῦν. ἀλλὰ καὶ πειθοῖ τῇ ἑλληνικῇ καὶ μουσικῇ γεγυμνασμένος ὁ ἀμβρόσιος. Πεικεῖν. κτενίζειν. ξαί-
νειν. Πεῖνα. ἡ δι᾽ ἔνδειαν τροφῆς ἐπιθυμία διὰ δίφθογγου. πίννα δὲ ὁ ἰχθὺς, διὰ τοῦ ι. ὅτι ἡ πεῖνα,
ἐπιθυμία ξηροῦ καὶ θερμοῦ. ἡ δίψα δὲ ψυχροῦ. συνεστῶτα δὲ ἡμῶν ἐνθένδε τὰ σώματα τρέφεσθαι διὰ
τῆς ὅλην ἰσχὺν κατεργάζεσθαι καὶ πέττειν καὶ ἐξομοιοῦν τὰ προσαγόμενα. Πείνη. ἡ πεῖνα. Πει-
ώλης. ὁ πόρνος. Πεῖρα. ὁ δόλος. καὶ ἡ ἀπάτη. καὶ ἡ τέχνη. ὅθεν καὶ πειρατοὶ οἱ κατὰ θάλατταν
κακοῦργοι. πεῖρα δὲ καὶ ἡ βλάβη. ὡς ἐν ἀθάναι σοφοκλῆς. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πεῖραν οὐδ᾽ ἐπίστα-
μαι, τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ᾽ ἐγὼ διόλλυμαι. ἀεὶ ὁ δύνασαι ὁρῶσα πεῖραν τινὰ ἐχθρῶν ἀρπάσαι θη-
ρώμενον. τουτέστιν ἀεὶ ὁρῶ σε τὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν σου βλάβην γινομένην προυφαρπάσαι. καὶ
τοῖς ἐχθροῖς ἑαυτὴν ἐπιπέμψαι μηχανώμενον. Πεῖρα. ἐξιόντων τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὰς προνο-
μὰς καὶ διὰ τὸ κατορθοῦν ἐν ταῖς πείραις. Πειραῖ. πορεία. ὁδόν. οὐδὲ παντελῶν κληθεὶς
ἀφορμῆς πεῖραν. Πειράζειν κατάρχεσθαι. σκιπίων ὁρῶ μάιος συνεβούλευσεν οὕτως, ἢ μὴ πει-
ράζειν, ἢ οὕτως ὥστε ἐκ παντὸς τρόπου τέλος ἐπιθεῖναι τῇ πράξει. τὸ δὲ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν
ἅμα μὲν ἐπισφαλές. ἅμα δὲ καταφρόνητον γενέσθαι ποιεῖ παντελῶς. Πειρᾶν. τὸ λόγους προσ-
συστάσας προσφέρειν. καὶ πειραθῆναι τὸ ἀκοῦσαι λόγους βιαστούς. θουκυδίδης. πειραθεὶς δὲ ὁ
ἀρμόδιος

ἀρμόδιος παρέχου τοῦ πεισιστράτου, καταγράφει τῷ ἀριστογείτονι. σημαίνει ἡ λέξις καὶ τὸ ἄλλως διαπειρᾶσθαι. πειρᾶν γὰρ κυρίως τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ τῆς ἀφροδίτης. Πειρατέον. δεῖ πειρᾶν. Πειρατῶν. κατὰ ποντιστῶν. κατὰ θάλασσαν λῃστῶν. πεῖρα γὰρ ὁ δόλος καὶ ἡ ἀπάτη καὶ ἡ τέχνη. ὅθεν καὶ πειραταὶ κατὰ θάλατταν κακοῦργοι. Πειραιεὺς ὄνομα κύριον καὶ ὁ λιμήν. καὶ κλίνεται πειραιέως πειραιῶς. καὶ ἡ δοτικὴ πειραιεῖ. καὶ νῆσος. ὅθεν τοὔνομα εἴληφεν ἀπὸ τοῦ διαπερᾶν. καὶ ζήτει τούτου τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ ἔμβαρός εἰμι. Πειρασμός.

Πειρήνη ὄνομα πηγῆς καλλιρρόου. λαὶ δ' ἔχων πολίχνην ἀζώνοιο κορίνθου, πειρήνης λαμπρῶν φαιδροτέρων λιβάδων. Πεῖρα. ἀπὸ πεῖρα. δοκιμή. Πείρησαν. δοκιμὴν ἀπὸ πεῖραν ἔλαβον. τὴν δέ, χάριν δώρων πείρησαν ἐν θανάτῳ. τὸ ξίφος εἶλ' αἴαντα μεμηνότα. καὶ πάλιν ζωστῆρ' εἵλκυσε πριαμίδην δίφρια συρόμενον. Πείρινθα τὸ ἐπάνω τῆς ἁμάξης εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ κομιζόμενον. Πειρῶ, τὸ ἀπὸ πεῖραν ποιοῦμαι. πείρω δὲ τὸ σουβλίζω καὶ κεντῶ. Πειρῶμαι γενικῇ. Πειρῶν. προσβάλλων. συνουσιάζων τὰς κορινθίας φησί. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πειρᾶν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὅταν μέν τις αὐτὰς πένης πειρῶν τύχῃ, οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν. καὶ πειρασάντων ἀνδρῶν διαπειρασάντων καὶ μετελθόντων. ἢ ἐπιτηδευσάντων. ἐσχημάτισται δὲ ἀπὸ τοῦ πειρᾶν. πειρᾶν γὰρ τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ τῆς ἀφροδίτης. σοφῶς οὖν κέχρηται ὡς ἐπὶ γυναικός. σημαίνει οὖν κατανίως ἐπιτυχεῖν τινος. καὶ ὀλίγοις κατορθῶσαι πάντα πᾶσι. Πειρῶντα. πειράζοντα διὰ λόγων. Πείρως πείρω, ὄνομα κύριον. κλίνεται δὲ ἀττικῶς καὶ θηλυκῶς πειρώ. Πείσανδρος πείσωνος καὶ ἀρισταίχμας. καμειραῖος ἀπὸ ῥόδου. κάμειρος γὰρ ἦν πόλις ῥόδου. καὶ τινὲς μὲν αὐτὸν ὁμήρου τοῦ ποιητοῦ σύγχρονον καὶ ἐρώμενον ἱστοροῦσι. τινὲς δὲ καὶ ἡσιόδου πρεσβύτερον. οἱ δὲ, κατὰ τὴν λγ΄ ὀλυμπιάδα τάττουσιν. ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφὴν διόκλειαν. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ἡράκλεια ἐν βιβλίοις β΄. ἔστι δὲ τὰ ἡρακλέους ἔργα. ἔνθα πρῶτος ἡρακλεῖ ῥόπαλον περιτέθεικε. τὰ δὲ ἄλλα τῶν ποιημάτων νόθα αὐτοῦ δοξάζεται. γενόμενα ὑπό τε ἄλλων καὶ ἀριστέως τοῦ ποιητοῦ. Πείσανδρος, νέστορος τοῦ ποιητοῦ υἱός, λαρανδεὺς ἢ λυκάονος. γεγονὼς ἐπὶ ἀλεξάνδρου βασιλέως τοῦ μαμαίας παιδὸς ἐποποιὸς καὶ αὐτός. ἔγραψεν ἱστορίαν ποικίλην δι' ἐπῶν. ἣν ἐπιγράφει ἡρωϊκῶν θεογαμιῶν ἐν βιβλίοις ἕξ. καὶ ἄλλα καταλογάδην.

Πεισάνδρου δειλότερος. ἔνθα καὶ πείσανδρος ἦλθε δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν. ἣ ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπε. δειλὸς γὰρ ἦν καθ' ὑπερβολήν. ἀριστοφάνης εἴ τι πεισάνδρου βδελύττῃ τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς. οὗτος γὰρ δειλὸς ἦν. φιλοπόλεμος δὲ καὶ πολεμοποιὸς κερδῶν ἰδίων ἕνεκα. μέγας δὲ. καὶ ἐκαλεῖτο ὄνος κρίδιος. ἐχρῆτο δὲ τριλοφίᾳ. καὶ ὅπλοις ἐπισήμοις ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ἀνδρεῖος εἶναι μὴ ὤν. Πείσεα. οἱ κάθυδροι τόποι. Πεισιανάκτειος στοά. ἥτις ἀπὸ πολυγνώτου ζωγράφου ποικίλη κληθεῖσα. Πεισίας ὄνομα κύριον. Πεισιθάνατος, ὁ ἡγησίας ἐλέγετο.

Πεῖσιν τὴν πειθώ. ἢ ἀλήθεια ἢ πεῖσις. Πεισιόνη ὄνομα κύριον. Πεισίστρατος ὄνομα κύριον. καὶ ζήτει ἐν τῷ φακελισμός. Πείσματα. τὰ ἀγκύρεια σχοινία. παρὰ τὸ πείθεσθαι δι' αὐτῶν τὴν ναῦν.

Πεισόμενον. παθεῖν μέλλοντα. Πείσονται. πάθωσι. Πείσων πείσωνος. εἷς ἦν τῶν παρ' ἀθηναίοις λ΄ τυραννησάντων. Πειστέον. δεῖ πείθεσθαι. Πειστὴρ οὐ πήκοος. Πῆ. ποῦ εἰς τί. καὶ πῆ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις ὅμηρος. Πηγάζω. αἰτιατικῇ. Πήγανον εἶδος βοτάνης.

Πηγὰς γάλακτος. πολὺ γάλα. ὡς πηγὰς δακρύων. πολλὰ δάκρυα. Πηγάδας κρυώδεις ἡμέρας παγετώδεις. ἡσίοδος τούτων ἀλέασθαι καὶ πηγάδας. Πηγαὶ τόπος ἐν μεγάροις.

Πηγαῖον ὕδωρ. ἐκ πηγῆς. Πηγεσίμαλλος. ὁ δασύμαλλος. Πηγῇ δι' αὐγῆς τὰς κνηκὸς λύει λύπας. Πηγήδιον. ἡ μικρὰ πηγή. Πηγνύω καὶ πήγνυμι αἰτιατικῇ. Πηγὸς ὁ εὐτραφής.

Πηγυλὶς τὸ κρύος. Πηδάλια. οἴακες. αὐχένες. ἀριστοφάνης. ἐπιτήδες εἶχον πηδάλιον ᾧ χρήσομαι. τὸ δὲ πλοῖον ἔσται ναξιουργὲς κάνθαρος. Πηδαλιουχεῖν. κυβερνᾶν. ἀριστοφάνης. ἐρέτην χρὴ πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν. κἀντεῦθεν πρωρατεῦσαι. καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι. κᾆτα κυβερνᾶν αὐτὸν αὐτῷ. τοῦτό φησι καὶ θεολόγος ὅλον τὸ χωρίον. Πηδαλίωνος ὄνομα κύριον. Πηδᾶν. ἀντὶ τοῦ ὑπερηφανεῖν. οἱ μαίνεται τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας πηδᾶν

ὅτι λέξει. Πήδασος ὄνομα πόλεως. Πήδαιος ὄνομα κύριον. Πηδόντην κώπην.

Πῆγος ὁ καὶ Ζάς· παράδοσιν τὴν τῆς δύσεως ἀρχὴν τῷ ἰδίῳ υἱεῖ Ἑρμῇ, τελευτᾷ, ζήσας ρκ' καὶ ἑκατὸν ἔτη. καὶ τελευτῶν ἐκέλευσεν ἀποτεθῆναι τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐν Κρήτῃ τῇ νήσῳ. ἐν ᾧ ἐπιγέγραπται. ἐνθάδε κεῖται θανὼν Πῆκος ὁ Ζάς. μέμνηται τοῦ τάφου τούτου πλεῖστοι ἐν τοῖς ἰδίοις συγγράμμασι. Πηκτῇ. ἐν ἐπιγράμματι. πειθοῖ καὶ παφίᾳ πακτὰν καὶ κηλεία σύμβλων ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος. καὶ εἶδος ἀκολάστου σχήματος. καὶ πηκταὶ θηρευτικὸν ὄργανον παρὰ Ἀριστοφάνει.

Πηκτὶς πηκτίδος. πανδουρομάχαιρα κρεωκόπος. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν θεσμοφοριαζούσαις, εἶδος ὀργάνου κιθαρῳδικοῦ. τὴν γραῦν ἐρωτᾷς ἢ φέρε τὰς πηκτίδας. ἢ εἶδος ἀκολάστου σχήματος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. ἁδὺ μέλος νήπαινα τὰ ἀρκάδα πηκτίδι μέλπεις. Πηκτὸν, τὸ κατασκευαστὸν ἄροτρον. Πηλαγονία μοῖρα μακεδόνων. τὸ ἐθνικὸν πηλαγών. καὶ ὄνομα γίγαντος.

Πηλακισμός. ὁ ἐμπαιγμός. Πήλαξ. ῥάγας. Πηλεῖ μάχαιραν. παροιμία. ταύτην ἀναφέρει καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως. μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ. ἢ ἐδόκει σωφροσύνης γέρας ἡφαιστότευκτον εἰληφέναι μάχαιραν ὁ Πηλεύς. Πηλείδης, ὁ τοῦ Πηλέως. καὶ Πηλείων. Πηλείωνος ὄνομα κύριον. Πηληιάδεω ἀχιλῆος διὰ τὸ λ'. Πήληξ περικεφαλαία.

Πήληξ. αἰσχίνης κατὰ κτησιφῶντος, δῆμος τῆς λεοντίδος. Πηλικόν. ποταπόν. Πήλιον ὄνομα ὄρους. Πηλός. Πηλούσιον ὄνομα τόπου. κλεὶς τῆς αἰγύπτου καὶ εἰσόδου καὶ ἐξόδου. καὶ πηλουσιώτης ὁ πολίτης. οἱ πηλουσιῶται κάσιοι, φυσικὰ τεχνάσματα ἐπλεκον δικτυοὺς ἐπὶ δικτυοῖς συνάπτοντες. Πηλοφόροι. χειροτέχναι. μισθωτοί. Πῆμα. κακόν. βλάβη. δυστυχία. σοφοκλῆς μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει. τὸ ἑξῆς. μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος μεῖζον ποιήσῃς τὸ ἄτης τὸ πῆμα. ἄτην φησὶ τὴν μανίαν. πῆμα δὲ τὸν θάνατον. ὅ ἐστι χεῖρον τῆς μανίας. καὶ αὖθις σοφοκλῆς. κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδὲν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί. εἰ ῥίκει γὰρ οἱ δίπους κρέοντος ἢ σοῦ ταῦτα ἐξαρήματα. Πημανεῖ. Ἀριστοφάνης. οὐδὲ κτησίας ὁ συκοφάντης πημανεῖ. οὗτος ἐπὶ συκοφαντίᾳ ἐκωμῳδεῖτο. Πημαίνει. κακοῖ, βλάπτει. Πημάτων. ὅ που μάτων. Πημήνειαν. βλάψειαν. ὁ δὲ, ὃ πρότερον ἀνῆκε, πρὶν σφόδρα πημῆναι τὸ δυσμενὲς. καὶ πολλοὺς ὅσους διαχειρίσασθαι. Πημονή. ἡ βλάβη. Πηνέλεως ὄνομα κύριον.

Πηνελόπεια. καὶ πηνελόπη ὀνόματα κύρια. Πηνειὸς ὄνομα ποταμοῦ. Πηνίκα. τὸ ποῖον εἶδος. πηνίκα δὲ ἐξεργάζομαι τῆς νυκτός. Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τῆς ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ ποία ὥρα ἐστὶ τῆς ἡμέρας. ὥρας γὰρ ἐζήτουν. ἐπιρρηματικῶς. τὸ δὲ αὐτὸ ἐρωτηματικόν, ὁ πηνίκα σμικρόν τι μετὰ τὴν μεσημβρίαν. τὸ δὲ πηνίκα ἅττα ἀπώλετο, ἐπὶ ἀττικὸν οὐδὲ ἀρχαϊκόν. οὐδὲ ἀκριβές. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ποτε δῆτα. παρέλκει γὰρ τὸ ἅττα. ἐπεὶ οὔτε τὸ τινὰ σημαίνει. οὔτε τὸ ἅτινα. οὐδὲν γὰρ τούτων ἁρμόζει τῷ ὁ πηνίκα. Πηνίκη. περικεφαλαία ἐπίχρυσος καὶ προσθετὴ κόμη. ἔνθεν καὶ πηνικίζειν τὸ ἀπατᾶν. τῆς προσθετῆς κόμης, τὸ μὲν ἐν στίχον. τὸ προκόμιον, πηνίκην ἐκάλουν. Πηνίον. ὁ ἄτρακτος ἐν ᾧ εἰλεῖται ἡ κρόκη καὶ, τὰ βοχαῖα πανία. κερκίσιν οὐδὲ βύσσου ποτὶ προπέας. καὶ αὖθις ἐμβεβλῆσθαι πολυάργυρα. καὶ ὅμηρος. πηνίον ἐξέλκουσα. ὅθεν καὶ τὸ ἐκπηνιεῖται. Πηνίον. ζῷον ὅμοιον κώνωπι. Ἀριστοφάνης. νεφέλ. κείσεσθον ὥσπερ πηνίω βινουμένω ἂν ξηροί. σκώπτει τοὺς περὶ χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν. ὅτι δὲ κώνωπος εἶδος ἐστί, αὐλίσκος ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῆς ὁμοιότητος φησὶν οὕτως. πηνίον, ἐμπὶς κώνωψ. Πηνίσματα. ὑφάσματα. Πηὸς ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής. καὶ πηοσύνη ἡ συγγαμβρεία. καὶ πηῶν τῶν συγγενῶν. ὅμηρος. πηούς τε φίλους τε.

Πήρα ἡ θήκη τῶν ἄρτων. καὶ παροιμία. πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται. ἐπὶ τῶν ἀπλήστων.

Πήρα. μάρσιππος. θήκη. καὶ πήραν. μέλλοντι τὸ δόκιμον πορίμου. καὶ πηρίδιον. καὶ Ἀριστοφάνης. τὴν ἀδελφὸς εἶναι φάσκων ἐκ πηριδίου. οὕτως πένης ἦν. Πηρὶν πηρῖνος. τὸ αἰδοῖον. Πηρὸς ὁ πάντα πάσι μὴ ὁρῶν. ἤρωσις. ἡ τύφλωσις. ἤσσω τὸ πηγνύω. ητύα, ὁ ὀπὸς ὁ τυρῶν τὸ γάλα. καὶ παροιμία. αὐτὸς γὰρ εὗρες τοῦ κακοῦ τὴν πητύαν. ὅτι τὴν πηγὴν, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπώντων. ηχίσκους. ξυλάρια πηχυαῖα. τῶν δὲ τοὺς σχοίνους ἐκλυσάντων, ἐν ᾧ πηχίσκους τινὰς ἐμβαλόντες ἀνάρρασιν ἀσφαλῆ ἀπειργάσαντο. Πηχυαῖος. Πῆχυς πήχεως, τὸ ἀπὸ

τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς ἔκταμα. ὁ πῆχυς ἔχει πόδας β΄. ὁ δὲ πούς δακ-
τύλους ις΄. Πιαλέοις ὄφεσιν ὡς διψαλέοις. ἰδίως τοῦ ἐπὶ τοῦ ἰσχίου μάλιστα εὑρισκομένου ἐξωνοίᾳ.
ζώοις ὡς ἐπὶ πολλὰ τῶν θηριακῶν σκευάζουσιν. Πιανάτω: πίονα ποιήσει τὸ ὁλοκαύτωμά σου. Πιανθήσεται.
Πιανῶ: λιπαρὸν ποιήσω. Πιανῆ: αὐθυπότακτον. Πίαρ: τὸ λιπαρόν. Πίασος ὄνομα κύριον. ἠ-
ράσθη Πίασος Θετταλός, Λαρίσης τῆς ἑαυτοῦ θυγατρός, ἔρωτα ἀθέσμον τε καὶ δυστυχῆ. Πι-
γνύει: κινεῖ. ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων. Πίγρης Κὰρ ἀπὸ Ἁλικαρνασσοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας τῆς
ἐν τοῖς πολέμοις διαφανοῦς, Μαυσώλου γυναικός. ὃς τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἐλεγεῖ-
ον οὕτω γράψας. Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος οὐλομένην. μοῦσα σὺ γὰρ πάσης πεί-
ρατ' ἔχεις σοφίης. ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην. καὶ βατραχομυομαχί-
αν. Πίγρης Πίγρητος, ὄνομα πολεμοῦ καὶ Πίγρητος ὄνομα τόπου. Πίδακες: σταγόνες. πηγαὶ καὶ αἱ μ-
ικρῶν τὸ πηγαί, ἁλμυροῦ ὕδατος ἦσαν αἱ πᾶσαι. Πιδακίων: πίδαξ. πηγή. ἡ σταγὼν καὶ ἡ πίδαξ.
χῶρος ὁ καλλιπηγὴν ἔχων παρέφυεν τε βόρβων μεθυπίδακα πυκνορρέα γε, ἐν ἐπιγράμματι. Πί-
δυ ὄνομα κύριον. Πιδηέσης: καθύγρου. Πιδύειν: ἀναδιδόναι. Πιδύτης ὄνομα κύριον.
Πίδυ πολεμός. Πιαίνου: θεραπεύου. ὑποτρέφων. Αἰλιανός λύχνου ὄμμα καὶ ἀστέρες, πιαίνου κακίης
στάσει, καὶ τὸ Φερεκράτης ὄργια ἐδίψησε θεάσασθαι ἀτέλεστος ὤν. Πιαίνωσι: ποιητικόν. πιαίνομαι
δὲ δοτικῇ. καὶ ἐρίφοις ἐκ ποιμνίων πιαίνεσθαι. Πίε: πῖθι. Πιεζόμενος: βαρυνόμενος. δα-
μαζόμενος. καὶ πιέζει ἀντὶ τοῦ λυπεῖ. Ἀριστοφάνης. οὐ Σιλβίδην πιέζει. ὁ δὲ Σιλβίδης μάντις ἄ-
ριστος καὶ ἐνδόκιμος. Πιερία: ὄρος Μακεδονίας. καὶ Πιερίδες αἱ μοῦσαι αἱ ἐν Μακεδονίᾳ.
ἐν ἐπιγράμματι. οὐ τὸ Πιερίδεσσι τόσον μέλλω ὅσον ἔρωτι ὄργια τόσα τίω ἀμφιέπουσα πόθω. Πι-
εστήριον: τὸ ἐκθλῖβον. Πίειρα: ἡ λιπαρά. Πίη: αὐθυπότακτον. Πίειραν: λιπαράν. ἀνθηρά.
ψαιστά τε πίονα καὶ ὁ θησαυρὸν ἔλαιον. Πίκνοντα: λιπαροὺς ἐργασάμενον. Ἀλυάττης πολιορ-
κοῦντος Πριήνην, Βίαντα τὸν σοφὸν πιάναντα δύω ἡμιόνους ἐξελάσαι εἰς τὸ στρατόπεδον. τὸν δέ, συ-
νιδόντα καταπλαγῆναι, τὸ μέχρι καὶ ἀλόγων διατείνειν αὐτῶν τὴν εὐθηνίαν. καὶ ἐβουλήθη σπεί-
σασθαι. καὶ εἰσέπεμψεν ἄγγελον. Πιθακίωνος. Πιθάκνη: ὑποκοριστικῶς. μικρὸς πίθος. ὡς
πολίχνη. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει πιθάκναι οἱ ἐρημοι τόποι. διὰ γὰρ τὸν πόλεμον σπηλαίοις ᾤκουν
οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν. οἱ δὲ παλαιοὶ φιδάκνην λέγουσι. Πιθανόν: πιθανὸν ἀξιωματεύει, τὸ ἄγον εἰς
συγκατάθεσιν. οἷον εἴ τις τι ἔτικτεν ἐκείνη, ἐκείνου μήτηρ ἐστί. ψεῦδος δὲ τοῦτο. οὐ γὰρ ἡ ὄρνις ᾠοῦ ἐστι
μήτηρ. Πιθανώτατος. Πιθανοὺς τοὺς εὐπειθεῖς. Ξενοφῶν Κύρου παιδείᾳ. πιθανοὶ δὲ οὗτος εἰσί τι-
νες ὥστε πρὶν εἰδέναι τὸ πραττόμενον. πρότερον πείθεσθαι ὥσπερ φοβεροὺς τοὺς φοβουμένους. Θου-
κυδίδης. Ἀππιανός ἐν Ἀδαδοῦ τῶν πιστὸν καὶ πιθανὸν εἰς τὸ ἔργον ἐντυχόντα τοῖς ὑπάτοις, ἐν ἀπορρή-
τω πίστιν αἰτῆσαι. καὶ πιθανότητες τινὲς συνεκύρησαν ἐκ τῆς πολιτείας. ἀσ' οἱ Ῥωμαῖοι παρεπλά-
τοντο φιλοτιμώτερον τοῦ δέοντος. καὶ αὖθις. διὰ ῥώμην σώματος καὶ τὸ εὖ τὰς μάχας προπετὲς
εἶναι τῷ πλήθει πιθανόν. ἀντὶ τοῦ ἐξάρχοντα. Πιθήκειον βλέμμα τὸ τοῦ πιθήκου. καὶ πιθηκι-
σμοῖς περιελαύνεις ἀντὶ τοῦ ἀπατᾷς καὶ κολακεύμασί με νικᾷς. ἢ μιμήμασιν. ὡς καὶ αὐτοῦ τοῦ ζώου
τοῦτο ποιοῦντος. Πίθηκος τῇ γυναικὶ ζητεῖ ἐν τῷ διαθήκῃ διαθώμεθα. ἣν διέθετο πίθηκος τῇ γυ-
ναικί. Πίθηκος ἡ μιμώ. πίθηξ δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ βραχὺς ἀνθρωπίσκος. καὶ διαπιθηκίσαι, διαπαῖ-
ξαι. ἀπὸ τῶν πιθήκων. φιλοπραγμονέστατον γὰρ τὸ ζῶον. καὶ παροιμία, ἄπληστος πίθος ὁ ἐν ἅδου. ζή-
τει ἐν τῷ ἀπληστία. Πίθηκος ἡ μιμὼ βάρβαρος. κερδὼ πιθήκω φησὶν ἣν ὁρᾷς σὺ ἄλλην ἐμοί, παρῶν
τί σοι, καί τι παρασῶκ. Πίθηκος τὸ ζῶον ἡ μιμώ, παρὰ τὸ πιθῶ πιθήσω. πείθει γὰρ ἡ μιμὼ. καὶ πα-
ροιμία γέρων πίθηκος, οὐχ ἁλίσκεται. ἁλίσκεται μέν. μετὰ χρόνου δὲ ἁλίσκεται. ἐπὶ τῶν δυστυχησάν-
των. Πίθηκος ἐν πορφύρα, παροιμία ὅτι οἱ φαῦλοι κἂν πολλοῖς περιβληθῶσιν, ὅμως δ' οὖν δια-
φαίνονται πονηροὶ ὄντες, Πίθηξ ἡ μιμώ, Πῖθι πίε, Πίθυης ὄνομα κύριον καὶ πίθος οὖθυης καὶ
πίθος. πίθος δὲ καὶ τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον. Πιθοῦ περισπᾶται. ἔστι γὰρ δεύτερος ἀόριστος. τοῦτον
ἀττικοὶ περισπῶσι, καὶ ἡ χρῆσις ἠκολούθησε τῇ διαλέκτῳ, ἡ δὲ ἀναλογία βαρυνεῖ. πιθοῦ τί μοι. πρὸς
σοῦ γὰρ οὐδὲ μὴ φράσω, Πιθὼν ὀξυτόνως καὶ διὰ τοῦ τ. δεύτερος γάρ ἐστιν ἀόριστος λάθρα τῷ

ἦλθεν ὁ πιθὼν τοὺς κυρίους. Ἀριστοφάνης. Πιθῶνος· ὄνομα κύριον. Πιθοίατο· πείθοιεν. Πιθοιγία· ἡ τοῦ πίθου ἀνοιγή. Πίθυλλος· οὗτος ὁ ὀδυνικὸς ἦν τένθης καλούμενος. ὃς καὶ περὶ γλῶτταν ὑμένα ἐφόρει, προσεκλύζων τὴν γλῶτταν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις. καὶ δακτυλήθρας εἶχεν ἢ καθίετο ὄψον ἵν᾽ ὡς θερμότατον ἀναδιδῷ τῇ γλώττῃ. Πικευτὴν· ὄνομα τόπου. Πικηνοί· ὄνομα ἔθνους. Πίκτωρ ὁ καὶ Φάβιος· ζήτει ἐν τῷ Φάβιος. Πιλᾶτος, οὗτος ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὑπὸ Ῥωμαίων σταλεὶς ἦρχε. μετὰ δὲ τὴν τοῦ Χριστοῦ σταύρωσιν εἰκόνας τοῦ Καίσαρος καὶ προτομὰς, νύκτωρ εἰς τὸ ἱερὸν ἀνέθηκεν· ὄρθρου δὲ γενομένου, Ἰουδαῖοι θεασάμενοι, τοσοῦτον ἐταράχθησαν ὥστε Πιλᾶτον ἐνδειματῶσαι· καὶ ταύτας μεταθεῖναι. καὶ δὴ καὶ τὸν κορβονᾶν τὸν ἱερὸν θησαυρὸν διαφθείρας αἴτιος ἀναιρέσεως πολλῆς καὶ συγχύσεως τοῖς Ἰουδαίοις, μίσους τε πρὸς αὐτοὺς ἐγένετο. τὴν γὰρ ὑπανάστασιν αὐτῶν ὑφορώμενος, περὶ τοῦ βήματος αὐτοῦ στρατιώτας περιέστησεν, ἔνδοθεν μὲν ὁπλοφοροῦντας· ἔξωθεν δὲ ἰδιωτικὴν ἐσθῆτα ἀνυπονόητον· ὡς οὖν ἐστασίασαν, ἐπαφῆκε τοὺς στρατιώτας αὐτοῖς. καὶ οἱ μὲν, ξύλοις· οἱ δὲ, λίθοις αὐτοὺς παίοντες, τραυματίας ἀπήλασαν. τινὰς δὲ καὶ ἀπέκτειναν. πολλοὶ δὲ αὐτῶν τῶν Ἰουδαίων καὶ ὑπ᾽ ἀλλήλων ὠθούμενοι, συμπατηθέντες ἀπώλοντο. ἐμίχθη δὲ τὸ αἷμα αὐτῶν μετὰ τῶν θυσιῶν. Πιληθέντα· πυκνωθέντα. σοὶ τὸν πιληθέντα δι᾽ ἀξάντου τριχὸς, ἀμνοῦ ὁ μικκὸς Καλλιτέλης ἐκρέμασε πέταλον. Πίλημα· περίβολον· περιφερὲς σκέπασμα. Πιλήσεσι· πυκνώσεσι. τῶν ἀχθοφόρων ζώων διὰ τὰς πιλήσεις, οὐκ ἀσθενόντων τὰ πρὸς ἐδωδὴν πράττειν. καὶ αὖθις· εἰνοδίῃ σοι τόνδε Φίλης ἀνέθηκα Βηρύτιος πῖλον. Πιλία· τὰ κέντουκλα. Πιλίδιον· τὸ καμιλαύκιον. Πῖλος· τὸ κέντουκλον. Πῖλος κόσμος περικεφάλαιος. ὃ οἱ μὲν, κυρβασίαν. οἱ δὲ τιάραν. ἄλλοι δὲ κίδαριν καλοῦσιν. ἔστι δὲ πῖλος καὶ τέγμα. στρωτὸς πῖλος καλούμενος. Πιλῶ· τὸ ὁμαλίζω καὶ πιλωτός. Πίλοις· πιλητοῖς. καὶ πίλημα λέγεται. φοροῦσι δὲ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς θώρακας πιλητοὺς ὥστε ταῦτα ὑπέχουσι στερρά, διὰ τὴν χρηστότητα τῶν πιλημάτων. Πιμελή· πάχος. λιπαρότης. Ἀππιανός· ὃς δὲ πρῶτος ἐξῆρχε τοῦ ἔργου, ἐξηκοντούτης ὢν καὶ βαρὺς τὸ σῶμα καὶ πιμελής ἀντὶ τοῦ λιπαρός. πιμελὴ δὲ καὶ στέαρ διαφέρει· τῷ τὴν πιμελὴν ψυχομένην ἀπήγνυσθαι μέν. τὸ δὲ στέαρ καὶ διαπήσσεσθαι ὥστε καὶ θρύπτεσθαι. ἡ μὲν οὖν πιμελή, ἄθραυστος. διὸ καὶ οἱ ζωμοὶ τῶν πιμελωδῶν οὐ πήσσονται καθάπερ ὑὸς καὶ ἀρνίου καὶ τῶν ἄλλων. οἱ δὲ τῶν στεατωδῶν πήσσονται, ὡς βοὸς, αἰγὸς, προβάτου. Πιμπλάνεται· πληροῦται. Πίμπραται· καίεται· ἐμπυρίζεται. Ἀππιανός· ὁ Μάρκιος πιμπράμενος ἐπὶ Ῥωμαίοις φυγὴν καταδικασθεὶς, καὶ μικρὸν ἑαυτοὺς οὐδὲν ἐπινοῶν, ἐς βολὰς οὐκ ἐβλάπτετο. καὶ αὖθις· ὁ δὲ, τὸν θυμὸν αὐτοῦ εἰδὼς πιμπράμενον. Πίννα· ὁ ἰχθύς. Πινακηδόν· πινακηδὸν ἀποσπάδων· ὥσπερ πίνακες ἀπὸ πλοίων. πίνακες δὲ αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων. Πινάκια· τὰ καθιέμενα ἀντὶ κλήρων ὑπὸ τῶν κληρονόμων. ἔοικε δὲ ταῦτα εἶναι χαλκᾶ, ὡς ὑποσημαίνει Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ ὀνόματος. ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς ἐὰν λέγῃ ὁ ῥήτωρ μικρὸν ὦ Ἀθηναῖοι μικρὸν πινάκιον. τυχὸν πινάκιον λέγει ἐν ᾧ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα τῶν εἰσαγγελλομένων. Πινακίδιον· δέλτος· πιτλάριον· σχεδάριον.
Πινάκιον· πυξίον. οἱ δὲ ἄρχοντες περὶ μέσας νύκτας ἔφερον τὸ ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ πινάκιον.
Πινακίοις· ἔθος ἦν τοὺς ταξιάρχους, διὰ κήρυκος ἀπαγγέλλειν τοῖς ἑαυτῶν στρατιώταις τὰ δεδογμένα. οἷον ποῦ δεῖ πορεύεσθαι. καὶ πόσων ἡμερῶν δεῖ σιτία προνοεῖσθαι. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. σκοπεῖν δ᾽ ὅτι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυλετῶν. οἵτινες προγράφουσι τοὺς στρατιώτας ἐν πίνακι. Πινακοπώλης· ὁ ὀρνεοπώλης ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων ἐπὶ πινάκων τιθέντες, ἐπώλουν. ἢ πίναξ εἶδος ὀρνέου. Πίναξ· σανὶς ἐζωγραφημένη. Πιναρὰ· λιτελῆ· εὐπαράβατα. Πίνδαρος Θηβαῖος, Σκοπελίνου υἱὸς κατὰ δέ τινας Δαϊφάντου. ὃ καὶ μᾶλλον ἀληθές. ὁ γὰρ Σκοπελῖνος ἐστὶν ἀφανέστερος. καὶ προσγενὴς Πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ Παγωνίδου ἱστόρησαν αὐτόν. μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυναικός. γεγονὼς κατὰ τὴν ξε' ὀλυμπιάδα. κατὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν ὢν ἐτῶν μ'. καὶ ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα Ἐρωτίων. καὶ υἱὸς Διόφαντος. θυγατέρες δὲ Εὔμητις καὶ Πρωτομάχη. καὶ συνέβη αὐτῷ τὸν βίον τελευτῆσαι κατευξάμενον αἰτή-

σαντι γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ ἀνακεκλι-
μένον εἰς τὰ τοῦ ἐρωμένου θεοξένου αὐτοῦ γόνατα. ἔτη νε΄. ἔγραψε δὲ βιβλίοις ιζ΄ δωρίδι διαλέκτῳ,
ταῦτα· ὀλυμπιονίκας· πυθιονίκας· προσόδια παρθένια· ἐνθρονισμοὺς βακχικά· δαφνηφορικά· παι-
ᾶνας· ὑπορχήματα· ὕμνους· διθυράμβους· σκόλια· ἐγκώμια· θρήνους· δράματα τραγικὰ ιζ΄. ἐπι-
γράμματα ἐπικά· καὶ καταλογάδην παραινέσεις τοῖς ἕλλησι· καὶ ἄλλα πλεῖστα. Πίνδαρος
σκοπελίνου θηβαῖος. καὶ αὐτὸς λυρικός· ἀνεψιὸς τοῦ προτέρου. τὰς θήβας τὴν πόλιν ἀλέξαν-
δρον φασὶν εἰς ἔδαφος κατασκάψαι· καὶ πλὴν ἱερῶν τε καὶ ἱερέων τοὺς ἄλλους ἀνδραπο-
δίσαι· καὶ τὴν πινδάρου δὲ τοῦ ποιητοῦ οἰκίαν καὶ τοὺς ἐκγόνους τοῦ πινδάρου, φησὶν ἀρριανὸς
ὁ ἱστορικὸς ἐν τῇ πρώτῃ διαδόσει ἀλεξάνδρου, ἀπαθεῖς ἐφύλαξεν αἰδοῖ τῇ τοῦ πινδάρου. Πι-
νύεσσα· ῥυπῶσα· αὐχμῶσα. θυμοβαρὴς ἀρετὰ μύρομαι ἑζομένα ἀπλόκαμος πινύεσσα διὰ
κρίσιν· ὅτι πελασγῶν οὐκ ἀρετὰ νικᾶν ἔλαχεν, ἀλλὰ δόλος. Πίνος· ὁ δὲ ἦν καὶ λέγειν ἱκα-
νός, οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμησάμενος σοφιστάς. ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον πίνον τῆς λογογραφίας
ἁμιλλώμενος. δαμάσκιός φησι. Πιννοτήρης· ὁ τῆς πίννας φύλαξ. Πίνῳ αἰτιατικῇ.

Πινώδης ῥυπαρά. Πινύσκω· πινυτὸν ποιῶ. Πινυτὸς ὁ φρόνιμος καὶ πινυτόφρονος. ἐμ-
μελοῦς συνετῆς. εἵνεκεν ἀμαθίης πινυτόφρονος. ἦν ὁ μελιχρὸς ἤσκησε μουσῶν ἄμμιγα καὶ χα-
ρίτων. Πιξώδαρος· ὅτι δέξιππος κῷος ἰατρὸς ἱπποκράτους μαθητὴς, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ
ἑκατόμνου τοῦ καρῶν βασιλέως ἰάσασθαι αὐτοῦ τοὺς παῖδας ἀπογνωσθέντας, μαύσωλόν τε καὶ πι-
ξώδαρον, ἐπὶ ὑποσχέσει ἰάσατο τοῦ παῦσαι τὸν πρὸς κῴους τότε αὐτοῖς ἐνεστῶτα πόλεμον.

Πίομαι· πίωμεν δέ. Πιόμενοι· μέλλοντες πιεῖν. Πίονα ἀδάμονα· λιπαρὰν καὶ ἀῤῥαφῆ. Πι-
ονται· πίωσι. τὰ παθητικὰ διὰ τοῦ ο μικροῦ. τὰ δὲ ἐνεργητικὰ διὰ τοῦ ω μεγάλου. οἷον πίωμεν καὶ
φάγωμεν. πίνοντες τοῦ ὕδατος. Πιότατος ἄνεμος, θρεπτικὸς αὐξητικὸς ἐν ἐπιγράμματι τὸν
δ᾽ ἀνέθηκε τῷ πάντων ἀνέμων πιοτάτῳ ζεφύρῳ. Πίωρ· οὗτος μοναχὸς ὤν, πρός τινα τῶν καθιε-
πυθόμενον οὐδέ τινος διατί οὕτως ἐσθίεις, οὐ βούλομαι ἔφη τῷ βρώματι ὡς ἔργῳ χρήσασθαι. ἀλλ᾽ ὡς
παρέργῳ. πρὸς ἄλλον δὲ ἐρωτήσαντα, ἀπεκρίνατο· ἵνα μὴ ἐν τῷ ἐσθίειν φησὶν, ἡδονῆς σωματι-
κῆς αἰσθάνοιτο ἡ ψυχή. Πιππίζουσι· κατὰ μίμησιν τῶν ὀρνέων πεποίηται ἡ λέξις. λέγεται
δὲ καὶ τὸ τρίζειν πιππίζειν. Πίμπλαται· καὶ ὑποπίμπλαται· ἐμπιπλᾶ δέ. Πιπράσκω γενι-
κῇ. Πίσσα ὄνομα πόλεως. καὶ ἡ ἄσφαλτος. Πίσσα, οἱ κάθυγροι τόποι. καὶ ἀγλαὰ πίσσεα
γαίης βόσκεο. καὶ πισσαῖος ὁ πολίτης. Πισσὰς ὄνομα κύριον. Πισσία χώρα. Πισσάν-
δρα κνώδαλα. φησὶν ἀριστοφάνης πισσάν· ὀφρύωνα. διβεφῆ. Πισίας ὄνομα κύριον. ἦν δὲ
προδότης. Πισιδία χώρα. ὁ δὲ κῦρος ὡς ἐπὶ πισίδας δῆθεν ἐπορεύετο, ἐφ᾽ οὓς στρατεύειν
προεφασίσατο. Πισινοῦς· πόλις. καὶ πισινοῦντα θηλυκόν, καὶ πισινουντεῖος ὁ πολίτης.
Πισσὸς καὶ κισσός, πεσσὸς δὲ παρὰ προκοπίῳ. Πειστέον· δεῖ πεισθῆναι. ἢ πιστεύειν. Πιστεύω
δοτικῇ. Πίστις· ἀδήλου πράγματος ἐλπίς. ἁμαρτάνουσι δὲ οἱ λέγοντες τῆς πίστεως τὴν ὑπόλη-
ψιν γένος. ἀκολουθεῖ μὲν γὰρ τῇ πίστει ἡ ὑπόληψις. ἡ γὰρ πίστις ὑπόληψις. ἀδύνατον δὲ χω-
ρὶς ὑπολήψεως πίστιν γίνεσθαι. οὐ μὴν γένος. οἷόν τε τῆς πίστεως τὴν ὑπόληψιν εἶναι. ἐνδέχεται
δὲ τὸν αὐτὴν ὑπόληψιν ἔχοντα. ποτὲ μὲν πιστεύειν ποτὲ δὲ οὔ. ὃ ἀδύνατον ἐπὶ τοῦ γένους. ἀδύνατον δὲ τὸ αὐτὸ
ζῶον, ποτὲ μὲν ἀνθρώπον εἶναι ποτὲ δὲ μή. μεταβάλλων δὲ ὁ ἄνθρωπος, οὐδὲ ζῶον ἐστίν. ὥστε οὐδὲ ἡ ὑπόλη-
ληψις ἡ αὐτὴ μένουσα ἂν, οὐ μετὰ πίστεως οὖσα. καὶ πιστευομένη γὰρ ἔτι ἡ ὑπόληψις μένει. οὐ γὰρ κε-
κώλυταί τις τὴν αὐτὴν περί τινος ὑπόληψιν ἔχων, ποτὲ μὲν πιστεύειν αὐτῇ ποτὲ δὲ μή. οἷον
ὑπόληψιν ἔχων περὶ ψυχῆς ὅτι ἀθάνατος, οὐ κεκώλυται ὕστερον διά τινας λόγους μὴ πιστεύειν.

Πίστις· ὅτι ἁμάρτημά ἐστι τὸ τὴν πίστιν ἀποδοῦναι σφοδρότητα ὑπολήψεως. καὶ γὰρ οὕτω προσό-
ριζόμενος γένος μὲν λαμβάνει τὴν σφοδρότητα. διαφορὰν δὲ τὴν ὑπόληψιν. ἔχει δὲ ἔμπαλιν
τῆς γὰρ ὑπολήψεως γένος οὔσης, ἡ σφοδρότης ἐστὶ διαφορά. τῶν γὰρ ὑπολήψεων, αἱ μέν εἰσι σφο-
δραὶ αἱ δὲ, μέτριαι. αὗται γὰρ ὑπολήψεων διαφοραί καὶ ἔστιν ἡ πίστις ὑπόληψις σφοδρά. Πι-
στὸς ὁ ἀστεμφὴς πιστότης. τοῦτον αὐτοῖς ἐνεποίει τῆς βεβαίας ἐλπίδος ἡ τοῦ μαρκελλίνου πρὸς τὰ

θεῖα πιστότης. καὶ πιστεύοντες, ἀντὶ τοῦ θαρροῦντες ὅτι λέγεται καὶ πιστότης παντὸς ἡ ἐπιτηδειότης αὐτῆς συμβάσεως τὴν πιστότητα. Πιστωσάμενος· πίστεις καὶ συνθήκας ποιησάμενος. τὸν δὲ, ὁ σωσίβιος διὰ πλειόνων λόγων πιστωσάμενος. καὶ παραστήσας εὔνουν ἑαυτῷ. Πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις. ἀντὶ τοῦ ὅρκον ἐξ αὐτοῦ λαβόντες. ὅθεν λέγομεν πιστῶσαι ὅρκῳ, ἀντὶ τοῦ ὅρκον ἐκ σοῦ λαμβάνω. πιστοῦμαί σε ὅρκῳ. ἀντὶ τοῦ ὅρκον σοι δίδωμι. Πίστρα· ποτίστρα. Πίσυνος· πεπιστευκώς. τεθαρρηκώς. Πίττα· τήν τε πίτταν τῶν βαλανείων ἐξαιροῦντας καὶ τὰς παρατιλτρίας ἐξελαύνοντας, ἐς τὸ ἀρχαῖόν τε καθισταμένους πάντα. ὅθεν παλαῖστραί τε ἀνήβησαν καὶ σπουδαί. καὶ τὰ φιλίτια ἐπανῆλθε. καὶ ἐγένετο ἡ λακεδαίμων ἑαυτῇ ὁμοία. Πιττάκειον· μετουσιαστικὸν τὸ τοῦ πιττακοῦ. καὶ σίμων φησίν, ἄνδρα γ' ἀγαθὸν ἀλαθέως γενέσθαι χαλεπόν, τὸ πιττάκειον. εἴρηκε γὰρ ὁ πιττακὸς, χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. Πιττακὸς μιτυληναῖος υἱὸς καΐκου. καὶ ὑρραδίου θρᾳκός. μετὰ δὲ λεσβίας. ἔτος γέγονε κατὰ τὴν λβ΄ ὀλυμπιάδα. εἷς δὲ αὐτὸς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ὤν. ἔγραψε νόμους. καὶ τῇ μβ΄ ὀλυμπιάδι, μέλαγχρον τὸν τύραννον μιτυλήνης ἀνεῖλε. καὶ φρύνωνα στρατηγὸν ἀθηναίων πολιορκοῦντα ὑπὲρ τοῦ σιγείου μονομαχῶν ἀπέκτεινε δικτύῳ περιβαλὼν αὐτόν. γηραιὸς δὲ ἀναγκαζόμενος στρατηγεῖν, ἔφη. ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. τούτου ἀπόφθεγμα, καιρὸν γνῶθι. ἐποίησε δὲ καὶ ἐλεγεῖα ἔπη χ΄. καὶ ὑπὲρ νόμων καταλογάδην. Πιττάλακος· καλύψω δὲ νέους ἄφρονι πιτταλάκῳ. Πιτταναῖος.

Πιττηροῦ· ὄνομα κύριον. Πιτθεὺς πιτθέως. δῆμος τῆς κεκροπίδος ἡ πιτθίς. Πιτθείδης πατρωνυμικὸν καὶ πιτθῆος. Πίττμα ἐξέτεινε. καὶ πιττουμένων τὰ σκέλη ἀλειφομένων.

Πιττοῦν κυρίως τὸ τὰς πλατείας ναῦς πίττῃ χρίειν. Πιτυανή· ἄστικος μικρός. πιτυανή εἰμι αὐτὴ παρὰ ἀλκαίῳ κεῖται. λέγεται δὲ καὶ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων ἅμα καὶ εὐπραξίαις. παρόσον καὶ τῇ πιτάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα. ὧν καὶ ἑλλάνικος μέμνηται. φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι. καὶ πάλιν ὑπὸ ἐρετριέων ἐλευθερωθῆναι. Πίτυλος· κτυπητὴς φαντασιοσκόπος. καὶ πιτυλεύσας παραεισοφαίνει. καὶ πιτυλίζω ῥῆμα. οἷόν ἐστιν ἰχθύων γένεσιν ἰδεῖν. ἐν κολύμβοις πιτυλίζουσαν. Πιτυοῦς· πολύχνιον. ἐν πέρατι μὲν θαλάττης τῆς ποντικῆς κατὰ δεξιὸν κείμενον. τέλος δὲ καὶ τῆς ῥωμαίων ἀρχῆς γινόμενον βαρβάροις καὶ ὠμοῖς ἔθνεσι συνάπτον. Πίτυς εἶδος δένδρου κωνοφόρου. ἢ παρ' ἡμῖν στροβιλέα. ξενοφῶν. χωρίον πίτυσι διαλειπούσαις μεγάλαις. ἀνθῶν ἑστηκότες ἄνδρες τί ἂν πάθοιεν. καὶ πιτυστέπτοιο ὁ πάν, πανὸς τειχήεσσα πιτυστέπτοιο καλιή.

Πλαγὰς ἠλέκτρα. θρηνοῦσα γὰρ ἔτυπτε τὸ στῆθος. πρὸς ἕκαστον ἠλέκτρα. πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων. Πλαγιοφάλαγξ· ἥτις ἔχει τὸ μῆκος τοῦ βάθους πολλαπλάσιον. Πλαγίως· δολίως. Πλαγγόνων· τὰ μειράκια θρυπτόμενα παρὰ ταῖς τίτθαις, στωμύλλεσθαι καὶ λέγειν περὶ κρόκης καὶ στημόνων καὶ πλαγγόνων ἐάσωμεν. Πλαγκτή· ἡ πλανωμένη. Πλαγωνία. Πλαδαρὸν χαῦνον. ὑγρόν. πλάδας γὰρ καὶ πλαδώσεις. καὶ πλαδαρώματα. καὶ πλαδῶσιν ὑγροῖς. χαύνοις. ἀσθενέσι. οὐ γὰρ ἔτι ὀρέγεσθαι τροφῆς πλαδῶντος αὐτῷ τοῦ στομάχου. τουτέστιν ὑγροῦ καὶ ἀσθενοῦς ὄντος. οὕτω φησὶ δαμάσκιος. καὶ αὖθις πολύβιος. τὰ μὲν ἄλλα καλῶς ἔχειν αὐτῷ πρὸς τὴν χρείαν. τὸ δὲ δόρυ πλαδαρὸν εἶναι. καὶ πλαδόωσαν, πλαδεῖν. παραφρονεῖν πολεμεῖν πλησιάζειν. Πλάζοντος, ἀποπλανῶντος. πλάζοντος τοῦ δέους τὰς ὄψεις. Πλάθειν· πλησιάζειν. τὸ δὲ, τοῖς δυνασταῖς ἐκεῖ εἰσὰ πλάθειν. πρὸς πελάζειν, τουτέστιν ἐγχρίοντες ἐρίζειν τοῖς δυνατοῖς. Πλακιάδαι· δῆμος τῆς ἀττικῆς ἔνθα ῥαφανίδες μεγάλαι γίνονται. Πλακίδας ὄνομα κύριον. Πλακίλλα· γαμετὴ θεοσίου τοῦ μεγάλου. τις εὐσεβὴς καὶ φιλόπτωχος ἦν. καὶ δι' ἑαυτῆς τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς λελωβημένοις ὑπηρέτει. πρώτη τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἐτελεύτησεν. ἔδειξε δὲ μάλιστα τὸ περὶ αὐτὴν τοῦ βασιλέως φιλόστοργον, ἡ ὀργὴ τοῦ βασιλέως ἣν ἐπ' ἀντιοχέων ὠργίσθη. δι' ἣν κατέαξαν σύραντες τὴν στήλην. ἀγανακτοῦντες δι' ὧν ἐπέθηκε τέλη δημόσια ὁ βασιλεὺς ταῖς πόλεσι προφάσει τῶν συνεχῶν πολέμων. ὅτε καὶ ὁ χρυσόστομος τοὺς ἀνδριάντας ἔγραψε. Πλακοῦς· καὶ τὸν πλακοῦντα πίονα τυροφόρον. Πλάνη ἡ τοῦ σκοποῦ ἀ-

πότευξις. Πλάνης πλάνητος. ὥσπερ πλάνης αὐτὸς κατὰ βίου πρόφασιν πορευόμενος. ἀντὶ τοῦ
πλανήτης. Πλανήτης ξένος. καὶ πλανῆτες οἱ τῇδε κἀκεῖσε περινοστοῦντες. ὁ Ἡράκλειος ὁ
βασιλεὺς λειποταξίου, ποινὰς τοὺς πλανῆτας τῆς Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως εἰσεπράττετο. καὶ ὅσοι
τὴν ὥραν χαίρειν εἰπόντες τὴν ἄλλως διῆγον καὶ ἐκεῖσε περινόστουν, βασάνοις ἐπὶ σωφροσύνῃ μετή-
γοντο. πλανῆτις δὲ θηλυκῶς. Πλανῶ, αἰτιατικῇ. Πλανύττομεν, πλανώμεθα. κωμικῶς τὰ
ῥήματα Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. Πλαξὶν ὅτι ἐν ταῖς θεογράφοις πλαξί, ταῦτα ἦν τὰ γεγραμμένα. ἐ-
γώ εἰμι κύριος ὁ θεός σου ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας. οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι
πλὴν ἐμοῦ. οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον παντὸς ὁμοίωμα. ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
κάτω. καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς, οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδ' οὐ μὴ λατρεύσεις
αὐτοῖς. οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ. μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων
ἁγιάζειν αὐτήν. τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου ἵνα εὖ σοι γένηται. καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος
ἐπὶ τῆς γῆς. οὐ μοιχεύσεις. οὐ κλέψεις. οὐ φονεύσεις. οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ
πλησίον σου ψευδομαρτυρίαν. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου. οὐκ ἐπιθυμήσεις
τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου. οὐδὲ τὸν ἀγρὸν τοῦ πλησίον σου. οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ οὐδὲ τὸν
βοῦν αὐτοῦ. οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ. οὔτε τοῦ ὑποζύγιον αὐτοῦ. οὐθ' ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστίν.

Πλάσις. ἀνάμιξις. ἐντύπωμα. μάλθαξις. καὶ παροιμία. κηροῦ εὐπλαστότερον. ἐπὶ τῶν εὐχερῶς
τι ἀντιλαμβανομένων. Πλάσμα. Πλάστιγξ. τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίρροπον. καὶ τὸ κατηρτημένον
τοῦ ζυγοῦ μέρος ᾧ ἐπεντίθεται τὰ ζυγὰ ἅμα τοῖς τῶν πλαστίγγων ἐπιστάταις, ἀποκατέστησε τοῖς
πέρσαις τὰ χρήματα. Πλάστιγξ. τὸ κοῖλον τοῦ κοττάβου καὶ τοῦ ζυγοῦ. ὅτι Ὅμηρος εἰς τὴν αὐτὴν
τίθησι πλάστιγγα. τῇ μανίᾳ τὴν μέθην. αἰνεία ζώων ἐγχελυφόρε. ποῦ τοι ἀπειλαὶ ἃς Τρώων βασι-
λεῦσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων. Πλαταγὴ εἶδος ὀργάνου. ἦχον καὶ ψόφον ἀποτελοῦντος. ὅθεν, πλα-
ταγὴν χαλκώσαμενος, ἐπλατάγει. Πλαταγώνιον. τὸ μηδέν. κυρίως δὲ τὸ τῆς μήκωνος φύλλον
καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης ἀπὸ τοῦ πλαταγεῖν. ἤγουν ἠχεῖν. καταχρηστικῶς δὲ ὁτιοῦν πλάτος ἔχοντι.
ὅθεν καὶ ἡ πλαταγή. ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμένων στοργήν. τιθέντες ἐπί τε τοῦ ἀντίχει-
ρος. καὶ τοῦ λιχανοῦ. καὶ ἀντικόπτοντες. καὶ εἰ μὲν ἤχησεν ἐστέργοντο. εἰ δὲ μή, τοὐναντίον πάλιν. Πλα-
ταμῶνος ὄνομα ποταμοῦ καὶ ὁ αἰγιαλός. καὶ λέγεται μὲν ἁπλῶς ἐπὶ γῆς πλάτος ὁ πλαταμών. κυρίως
δὲ ἐπὶ θαλάσσης ἐχούσης καὶ πέτρας ὑποκειμένας. Πλαταιαὶ πόλις. καὶ Πλάταια ὄνομα
πόλεως. Πλαταιεὺς καὶ Πλαταιέα ναῦς. καὶ Πλαταιεῖς ἐθνικόν. Πλάταιον τὸ ἔκπτωμα.

Πλάτη. κώπη. πλάτη καὶ εἶδος πλοίου. ὥσπερ Παλαμήδης τὰς πλάτας εἴψω γράφων ναυ-
πλίῳ. Πλάτη. πλοῖον. πλάτην μυριοφόρον. πύργοις τε καὶ περιφράγμασι παντοίοις κοσμή-
σας ἄνωθεν, κατὰ ῥεῦμα ἀφίησι. Πλατίζειν. ἀλαζονεύεσθαι. Πλάτις ἡ γυνή, παρὰ τὸ πε-
λάζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι. καὶ τοῖς παιδίοις καὶ τῇ πλάτιδι. Πλά-
τῃ. αἰτιατικῇ. Πλάτων. Ἀρίστωνος τοῦ Ἀριστοκλέους καὶ Περικτιόνης ἢ Ποτώνης. τὸ γένος ἑλ-
κούσης ἀπὸ Σόλωνος, ἕκτη γὰρ ἦν ἀπ' ἐκείνου. παῖς γενομένη Δρωπίδου κριτοῦ τοῦ ἀδελφοῦ Σόλωνος.
ὁ δὲ Σόλων εἰς Νηλέα ἀναφέρει τὸ γένος. καὶ Ἀρίστων δὲ ὁ Πλάτωνος πατήρ, ἐκ τοῦ Κόδρου γένους κα-
τῄει, τοῦ Μελάνθου υἱοῦ. ἱστόρηται δὲ ὡς ἐκ τινος θείας ὄψεως, ἡ μήτηρ Πλάτωνος ἐγένετο. ἐπιφανέντος
αὐτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ἡνίκα ἔτεκε τὸν Πλάτωνα, τότε αὐτῇ ὁ ἀνὴρ συνεγένετο. ἐτέχθη δὲ ἐν Αἰγίνῃ
ἐν τῇ πη' ὀλυμπιάδι. μετὰ τὰ προοίμια τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. καὶ ἐβίω ἔτη β' καὶ π'. τελευτᾷ
δὲ ἐπὶ τῆς ρη' ὀλυμπιάδος. οὐδὲ γάμον τινά, οὐδὲ ὁμιλίαν καθάπαξ σώματος εἰς πεῖραν δεξά-
μενος. ἀνωχύθη δὲ νέος ἔτι. ἐν ὕπνῳ ἀπεβίω. καὶ ἕτεροι δὲ ἐγένοντο μετ' αὐτὸν καὶ οἱ τῷ Ἀρίστωνι. Ἀδεί-
μαντος καὶ Γλαύκων καὶ Ποτώνη θυγάτηρ. καὶ τὰ μὲν πρῶτα γράμματα διδάσκεται παρά τινι Διονυ-
σίῳ. ἐγυμνάσθη δὲ τὰ εἰς παλαίστραν, παρὰ Ἀρίστωνι τῷ Ἀργείῳ. εἶτα μαθὼν ποιητικήν, γράφει δι-
θυράμβους καὶ τραγῳδίας. ἀπογνοὺς δὲ τούτων ἐφιλοσόφησε παρὰ Σωκράτει, ἐπὶ ἔτη κ'. καὶ λόγος ἰ-
δεῖν Σωκράτην, καθ' ἣν ἡμέραν αὐτῷ παρεδόθη Πλάτων, κύκνον αὐτοῦ τοῖς γόνασιν ἐπικαθήμενον.
προσηγορεύετο δὲ Ἀριστοκλῆς. διὰ δὲ τὸ πλατὺς εἶναι τὸ στέρνον, Πλάτων ἐπωνομάσθη. ἄλλοι δὲ

ὡς πλατὺν ἐν λόγοις πλάτωνα κληθῆναι. δὶς δὲ εἰς σικελίαν πλάτων ἦλθε πρὸς τοὺς τυράν-
νους διονυσίους. καὶ ἐπράθη ὑπὸ τοῦ τυράννου. ἐπρίατο δὲ αὐτὸν ἀννίκερίς τις λίβυς καὶ ἀφῆκε.
διέτριβε δὲ ἐν τῇ ἀκαδημίᾳ παιδεύων. καὶ διεδέξαντο τὴν σχολὴν αὐτοῦ καθεξῆς οἵδε. σπεύσιππος.
ξενοκράτης. πολέμων. κράντωρ. κράτης. οἱ δὲ σωκράτους ἀρκεσίλαος. λακύδης. εὔανδρος. φω
καεὺς δάμων. λεοντεὺς. μοσχίων. εὔανδρος ἀθηναῖος. ἡγησίνους. καρνεάδης, ἁρμάδας. εἰσὶ δὲ
οἱ γνήσιοι αὐτοῦ διάλογοι πάντες, νς΄. ὧν οἱ μὲν, φυσιολογικοί. οἱ δὲ ἠθικοί. οἱ δὲ διαλεκτικοί. καὶ ἡ μὲν πολι
τεία, διαιρεῖται εἰς βιβλία ι΄. οἱ δὲ νόμοι εἰς ιβ΄. τερατολογίαι δὲ λοιπαὶ θ΄. Πλάτων ἀθη-
ναῖος κωμικὸς γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατὰ ἀριστοφάνην. φρύνιχον. εὔπολιν. καὶ φερεκράτην.
δράματα δὲ αὐτοῦ κη΄. ἄδωνις. ἀφιέρων. γρύπες. δαίδαλος. ἑορταί. ἑλλὰς ἢ νῆσοι. εὐρώπη. ζεὺς
κακούμενος. ἰώ. κλεοφῶν. λάιος. λάκωνες ἢ ποιηταί. μέτοικοι. μύρμηκες. μαμμάκυθος. μενέ
λεως. ῥῖναι. νὺξ μακρά. ξάντριαι ἢ κέρκωπες. περίαλγος. ποιητής. πείσανδρος. πρέσβεις. παιδίον.
σοφισταί, συμμαχία. σκευαί, σύρφαξ. ὑπέρβολος. φάων. ἔστι δὲ λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα, ὥς φησιν
ἀθήναιος ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς. ὅτι καὶ αὐτόφονος ἔστι δράμα πλάτωνος. καὶ συνεξετάζεται καὶ
πανηγυρισταί. καὶ ἄλλα πλεῖστα. Πλάτων ὁ φιλόσοφος πένης ἦν. καὶ μόνον τὸν ἐν ἀκαδη-
μίᾳ ἐκέκτητο κῆπον. ὃς μέρος ἐλάχιστον ἦν τῆς διαδοχικῆς. ὁ μὲν γὰρ κῆπος ἐτέλει τι χρυσῶν τρι-
ῶν νομισμάτων ἀπεδίδου. ἡ δὲ ὅλη πρόσοδος ὕστερον, χιλίων ἢ καὶ πλειόνων ὀλίγον. ηὐξήθη δὲ αὕτη
κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἀνδρῶν ἱερῶν τε καὶ φιλολόγων ἄλλοτε ἄλλων ἀποθνησκόντων. καὶ
κατὰ διαθήκας ἀπολειπόντων τοῖς φιλοσοφοῦσιν ἀφορμὴν τῆς ἐπὶ τῷ φιλοσοφεῖν σχολῆς
καὶ γαλήνης. Πλάτων ἐν νόμοις φησὶν ἐλευθέραν εἶναι τὴν ψυχὴν καὶ δέσποιναν τῶν παθῶν. τὸ
μὲν νικᾶν αὐτὸν ἑαυτὸν, πασῶν νικῶν πρώτη καὶ ἀρίστη. τὸ δὲ ἡττᾶσθαι αὐτὸν ὑφ᾽ ἑαυτοῦ, αἰσχι-
στόν τε καὶ κάκιστον. ἴσμεν γὰρ ὅτι τὰ πάθη ἐν ἡμῖν, οἷον νεῦρα ἢ μήρινθοί τινες ἐνοῦσαι, σπῶσι
τε ἡμᾶς καὶ ἀλλήλαις ἀνθέλκουσιν ἐναντίαι οὖσαι ἐπ᾽ ἐναντίας πράξεις. οὗ δὴ διωρισμένη
ἀρετὴ καὶ κακία κεῖται. μιᾷ γάρ φησιν ὁ λόγος δεῖν τῶν ἕλξεων ἑπόμενον ἀεὶ καὶ μηδαμῇ
ἀπολειπόμενον ἐκείνης, ἀνθέλκειν τοῖς ἄλλοις νεύροις ἕκαστον. ταύτην δὲ εἶναι τὴν τοῦ λο-
γισμοῦ ἀγωγήν. ἀπέδειξεν οὖν ὁ σοφὸς, ὡς τῇ βουλῇ τῆς ψυχῆς, ἀπένειμε τὴν τῶν κρειττό-
νων καὶ χειρόνων διαίρεσιν. ὁ αὐτὸς πλάτων φησὶ θεολογῶν. τί τὸ ὂν μὲν ἀεί, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον. καὶ
τί τὸ γινόμενον μὲν, ὂν δὲ οὐδέποτε. τὸ μὲν δὴ, νοήσει μετὰ λόγου, περιληπτὸν ἀεὶ κατὰ ταὐτὸ ὄν.
τὸ δὲ, αἰσθήσει ἀλόγῳ δοξαστὸν, γινόμενον μὲν καὶ ἀπογινόμενον. ὄντως δὲ οὐδέποτε ὄν. ταῦτα δὲ
πάντα μέρος χρόνου. τὸ ἦν καὶ ἔσται. ἃ δὴ φέροντες λανθάνομεν ἐπὶ τὴν ἀΐδιον οὐσίαν. οὐκ ὀρθῶς
γὰρ λέγομεν δὴ ὡς ἦν. ἔστι τε καὶ ἔσται. τὸ δὲ ἔστι μόνον κατὰ τὸν ἀληθινὸν λόγον προσήκει τῷ θεῷ. τὸ δὲ ἦν
καὶ ἔσται, περὶ τὴν ἐν χρόνῳ γένεσιν οὖσαν, πρέπει λέγεσθαι. τὸ δὲ ἀεὶ κατὰ ταὐτὸν ἀκινήτως, οὔτε νε-
ώτερον οὔτε πρεσβύτερον χρὴ λέγεσθαι. καὶ τὸ ἀΐδιον καὶ πρῶτον, γενέσεως ἐστὶν ἁπάσης ὑπέρτερον.
τὸ δὲ γινόμενον καὶ ἀλλοιώσεις πολλὰς ὑποδεχόμενον, εἰκότως ἔφησε μηδέποτε εἶναι. καὶ πάλιν
ὁ αὐτὸς πλάτων φησίν. ἀγαθὸς μὲν ὁ θεὸς τῷ ὄντι. καὶ τελεώτερος αἴτιος τῶν ἀγαθῶν. τῶν δὲ κακῶν πάν
των ἀναίτιος. ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς νόμοις δείκνυσιν ἡμῖν τὸν τῶν ὅλων πρύτανιν, τῶν τοῦ παντὸς οἰάκων
ἐπειλημμένον φησίν. ὁ μὲν δὴ θεὸς ἀρχὴν καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν πάντων ἔχων, εὐθεία περαί
νει κατὰ φύσιν περιπορευόμενος. τῷ δὲ ἀεὶ ξυνέπεται δίκη τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θείου νόμου τιμωρός,
ἧς ὁ μὲν εὐδαιμονήσειν μέλλων ἐχόμενος. ξυνέπεται ταπεινὸς καὶ κεκοσμημένος. εἰ δέ τις ἐξαρ
θεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας, ἢ χρήμασιν ἐπαιρόμενος, ἢ τιμαῖς, καὶ σωμάτων εὐμορφίαις ἅμα νεότη
τι καὶ ἀνοίᾳ, φλέγεται μεθ᾽ ὕβρεως. ὡς οὐδὲ ἄρχοντος οὔτε ἡγεμόνος δεόμενος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις ἱκανὸς ὢν ἡ
γεῖσθαι, καταλείπεται ἔρημος θεοῦ. καταλειφθεὶς δὲ καὶ ἔτι τοιούτους ἄλλους λαβὼν, σκιρτᾷ ταράτ
των πάντα ἅμα. καὶ πολλοῖς τισιν ἔδοξεν εἶναί τις. μετὰ δὲ χρόνον ὑποσχὼν τιμωρίαν οὐ μεμπτὴν
τῇ δίκῃ, ἑαυτόν τε καὶ οἶκον καὶ πόλιν ἄρδην ἀνάστατον ἐποίησε. διὰ τούτων ὁ φιλόσοφος, καὶ τὸν τοῦ παν
τὸς ἔδειξεν ἡγεμόνα, καὶ τὴν ἐπί τινων μακροθυμίαν, καὶ τὴν ἐντεῦθεν τοῖς ἀνοήτοις προσγινομέ-
νην λώβην. καὶ τὴν ὕστερον ἐπιφερομένην αὐτοῖς πανωλεθρίαν. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ γοργίᾳ τῆς τιμω-

εἰσ δηλοῖ τὰς αἰτίασ. λέγων ὧδε. προσήκει δὲ παντὶ τῷ ἐν τιμωρίᾳ ὄντι ὑπ' ἄλλου ὀρθῶς τιμω-
ρουμένῳ, ἢ βελτίονι γίνεσθαι καί τι τῷ ὄντι ὀνίνασθαι, ἢ παράδειγμα ἄλλοις γίγνεσθαι. ἵν' ἐκεῖνοι
ὁρῶντες πάσχοντα ἃ πάσχει, φοβούμενοι βελτίους γίγνωνται. εἰσὶ δὲ οἱ ὠφελούμενοι μὲν καὶ δί-
κην διδόντες ὑπὸ θεοῦ τε ἀνθρώπων οὗτοι, οἳ ἂν ἰάσιμα ἁμαρτήματα ἁμαρτάνωσιν. ὅμως δὲ δι'
ἀλγηδόνων καὶ ὀδυνῶν γίνεται αὐτοῖς ὠφέλεια. κἀνθένδε καὶ ἐν ᾅδου. οὐ γὰρ οἷόν τε ἄλλως ἀ-
δικίας ἀπαλλάττεσθαι. οἳ δ' ἂν τὰ ἔσχατα ἀδικήσωσι, καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα ἀδικήματα ἀνίατοι
πάμπαν γίγνωνται, ἐκ τούτων τὰ παραδείγματα γίνονται. καὶ οὗτοι μὲν οὐκέτι ὀνίνανται οὐδὲν
ἅτε ἀνίατοι ὄντες. ἄλλοι δὲ ὀνίνανται οἱ τούτους ὁρῶντες διὰ τὰς τοιαύτας ἁμαρτίασ ὀδυνη-
ρότατα καὶ φοβερώτατα πάθη πάσχοντας. καὶ τὸν ἀεὶ χρόνον ἀτεχνῶς παραδείγματα ἀνηρτη-
μένους. ταῦτα ἔοικε συνειληφέναι ἐκ τῶν θείων γραφῶν. διὰ Μωσέως ὑπὸ τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν Φαραὼ
λεχθέντα. εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου. ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄ-
νομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. παμπονήρῳ γὰρ γεγονημένῳ ἐκείνῳ, παντοδαπὰς κολάσεις ἐπήνεγκεν
ὁ θεός. οὐχ ὥστε ἀποφῆναι βελτίονα. ᾔδει γὰρ αὐτὸν καὶ τὸν νοῦν ἀντίτυπον. καὶ τὸ πάθος ἀνή-
κεστον. ἀλλ' ὅπως τὰ περὶ ἐκείνου διηγήματα, πᾶσιν ὠφελείας γένωνται παραδείγματα. καὶ
καθάπερ αἱ πόλεις τρέφουσι τοὺς δημίους, οὐκ ἐπαινοῦσαι μὲν αὐτῶν τὴν προαίρεσιν. ἀνεχόμεναι
δὲ τῆς τούτων ὑπηρεσίας διὰ τὴν χρείαν, καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. ὁ αὐτὸς περὶ τῆς λήξεως καὶ ἀ-
ποκληρώσεων τῶν ψυχῶν, ἐν τῷ Φαίδωνί φησιν. ὁ μὲν ἀτέλεστος καὶ ἀκάθαρτος εἰς ᾅδου
ἀφικόμενος, ἐν βορβόρῳ κείσεται. ὁ δὲ τετελεσμένος τε κεκαθαρμένος ἐκεῖ μεταχωρήσας,
μετὰ θεῶν οἰκήσει. καὶ αὖθις. τὸν μὲν γὰρ δικαίως τὸν βίον διεληλυθότα καὶ ὁσίως ἐπειδὰν τε-
λευτήσῃ, εἰς μακάρων νήσους οἰκεῖν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ κατ' ἐκτός. τὸν δὲ ἀδίκως καὶ ἀ-
θέως, εἰς τὸ κείσεως τε καὶ δίκης δεσμωτήριον, ὃ δὴ τάρταρον καλοῦσιν ἰέναι. ταῦτα ἐκ τῶν
αἰγυπτίων μεμάθηκε. Πλάτωνος φασὶ καὶ Παλαμήδειος λόγος, ὁ τοῦ Πλάτωνος. Πλα-
τυγίζει. τοῖς πτεροῖς κρούει. πλατυγίζει καὶ θαλαττοκοπεῖς. ἄμφω μεγαλορρημοσύνης ῥήμα-
τα. ἀντὶ τοῦ πλατύνῃ. καὶ ἀλαζονεύῃ. ἀπὸ τοῦ πλατυτέρου μέρους τῆς κώπης, ὃ τῇ θα-
λάττῃ μᾶλλον προσερείδει, καὶ τύπτον τὸ ὕδωρ τῇ εἰρεσίᾳ κτύπον ἀπεργάζεται ἡ μεταφορά.
κυρίως δὲ πλατυγίζειν ἐστὶ τὸ ἐπιτιθέναι τὸ πλαταγώνιον τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ καὶ παίειν τῇ δεξιᾷ.
καὶ ἦχον ἀποτελεῖν. Πλατύνω. αἰτιατικῇ. πλάτυνον τὸ στόμα σου. δοτικῇ δέ, πλατύναι ὁ θε-
ὸς τῷ ἰάφεθ. Πλατύπιλος. κυνῆ θεσσαλίς. περὶ πίλου λέγει. Πλαίσιον. τετράγωνος στά-
σις στρατεύματος. καὶ τὸ ἐκ ξύλων τετραγώνων πῆγμα. ὅ τινες πλινθίον καλοῦσιν, ὁπόταν
πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξηταί τις ἑτερομήκει σχήματι. Πλαίσια. σύμπηκτα. τὰ
τῶν ξύλων τετράγωνα. ὥσπερ πλινθία ἐν οἷς πλινθεύουσι σύμμικτα πρὸς οὐδέν. ἀλλ' οἷον
περιττὰ καὶ σοφά. Πλέα. πλήρης πεπληρωμένη. ταύτην μὲν ἄν τις εὐθὺς καθείη λαβών.
περὶ κύλικος φησίν. ἐπεὶ μεγάλη ἦν καὶ πλέα. Πλέας. πλείους πεπληρωμένας. Πλέ-
θρα. μέτρα γῆς. ἤγουν αἱ τοῦ σταδίου ἄρουραι. ἢ τοὺς δύγρους τόπους καὶ βοτανώδεις φασίν.
ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πήχεις ξϛ΄. δίμοιρον. Πλέθρον τὸ τοῦ σταδίου ἕκτον μέρος. ὅπερ ἐστὶ πη-
χῶν ξϛ΄. ὅλον γὰρ τὸ στάδιόν ἐστι τετρακοσίων. ἢ πανταχόθεν ἔχον πόδας λη΄. καὶ πλεθριαῖον
διάστημα. ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πόδας ρ΄. Ξενοφῶν φησί. πλεθριαίους φοίνικας φύεσθαι ἐν Βα-
βυλῶνι. ἢ καὶ μείζονας σταδίου πηχῶν υ΄. ἐξέδωκεν ἡ πόλις ἀθηναίων τὰς θυγατέρας ἀριστείδου.
καὶ λυσιμάχῳ τῷ παιδὶ δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας ἐδίδου. καὶ γῆς πεφυτευμένης ἐδωρήσατο ὁ κλέων
πλέθρα. ἀροσίμης ἑκατόν. Πλέκος τὸ πλέγμα. τὸ πεπλεγμένον ἀγγεῖον. ὡς ἀπὸ τοῦ βλέ-
πω βλέφος οὐδετέρως. καὶ ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥέος. αἰσχύλος, ὁ δ' οἰκτρῷ διψῶντι πηγαῖον ῥέος. οὕτω καὶ πλέκος.
ἀριστοφάνης. ἀπέπτυσε χθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος. καὶ αὖθις. τί δ' αὖ τὰ λάσια τὰ δ' ἔχει τὰ πλέ-
κας χρέος. Πλεκοῦν τὸ συνουσιάζειν. παρὰ τὸ πλέκεσθαι. συνοῖτ' ἂν ἄνδρες κατὰ θυμὸν οἷς ἐῷ πλε-
κοῦν. κατὰ δὲ μετάθεσιν, πεκλοῦν καὶ σπεκλοῦν τὸ αὐτό. τάττεται δὲ τὸ πλεκοῦν, ἐπὶ τοῦ
συνουσιάζειν. οὐχ ὡς προηγουμένως τούτου σημαινομένου τάττουσιν ἀλλ' ὁμοίοις ἄλλοις συμβολι-

κοῖς σωμασκοῦντες. καὶ μάλιστα ἐν οἷς τὸ σῶμα εὐρυθμότερον ἐνίσταται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. οὐκ ἂν διαλε-
χθείην διεσπεκλωμένῃ ὑπὸ μυρίων ἐτῶν καὶ δισχιλίων. Πλέκω. αἰτιατικῇ. Πλεονεκ-
τῶ. τὸ πλέον ἔχω. γενικῇ. καὶ τῶν Θουκυδίδου λόγων πλεονεκτεῖ. Πλεονεκτῶ δὲ τὸ ἀδικῶ αἰτι-
ατικῇ. ὡς τὸ πλεονεκτεῖ ἡμᾶς ὁ διάβολος. Πλεονεξία. ἡ ὑπὲρ τοῦ ἐπιθυμεῖν τοῦ πλείονος βλάβη
περὶ τοῦ ἀποστόλου. περὶ δὲ Διονυσίου τοῦ Ἁλικαρνασσέως πλεονεξία ἡ νίκη. οὐθ' ὅσα λάφυρα τῶν ἀντιπο-
λεμίων χωρία εἰς πλεονεξίαν ἀνθεῖλε σφετερίσασθαι ἤθελον οἱ στρατιῶται. Πλεονεξία παρὰ
τοῖς ῥήτορσιν. οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ παρὰ τὸ δίκαιον ἀξιούντων πλέον ἔχειν καὶ τὸ πλεονεκτεῖν, ἀλλὰ
καὶ ἐπὶ τοῦ βελτίονος ἑκάτερον αὐτῶν τέτακται. ὁ μὲν τοῦ ἀγαθοῦ πλέον ἔχων τις ἑτέρων. Σοφοκλῆς. ὦ πλοῦ-
τε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ. ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσ-
σεται. Πλεῦνος. ἀντὶ τοῦ πλείονος. Ἡρόδοτος. ὡς δὲ τοῦ πλεῦνός τε ἐδέετο ἡ πολιορκίη, ἀπηλλάσ-
σοντο. Πλεῦ εἴ τις μόνος. Πλειάς. τὸ ἐξάστερον. Πλεῖαι. αἱ πεπληρωμέναι. Πλεῖν. πλέον.
Ἀριστοφάνης. καὶ τοῦ πλεῖν ἢ μυρίους ἄξιον στατήρων. καὶ αὖθις. ἀπὸ πατρῴων μὲν ὄντες πλεῖν ἢ μύριοι. καὶ
αὖθις. πολὺ δ' ἐμμελέστερον χέσαι πλεῖν ἢ λ' ἡμέρας. καὶ αὖθις. πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα. Εὐριπίδης
ἀντὶ τοῦ πλέον φλυαρώτερα ὡς ἐπὶ δρόμου. Ἀριστοφάνης. ἔτ' ἔστιν ἐνθάδε μειρακύλλια τραγῳδίας ποιοῦν-
τα πλεῖν ἢ μύρια. καὶ αὖθις πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν. Πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
παρὰ τὸ ὁμηρικόν. αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι. καὶ ἐν Ἡσιόδῳ ὠμῷ γήραϊ θνήσκει. διὰ
τὴν ἀηδίαν συγγηράσκω φησὶν Ἀριστοφάνης, ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω, πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ
πρεσβύτερος ἀπέρχομαι. Πλείονος. πλειοτέρου. Πλειόνων ἐπὶ νεκρῶν ἡ γραῦς ἀνέστηκα.
παρὰ τῶν πλειόνων. Πλειὼν πλειῶνος. ὁ ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦσθαι τοὺς καιροὺς.
ἐκ πολλοῦ πλειῶνος. ἤγουν ἐκ πολλοῦ χρόνου. Πλειοσθενής. Πλειστηριάσας. πλείονος πω-
λήσας οὗ ὠνήσατο. ἐποίει δὲ τοῦτο. καὶ μετὰ μέλος προσεποιεῖτο γεγονέναι, πλειστηριάζων αὐ-
τούς. καὶ πλειστηριάσαντες ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλόντες ἐν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων. οὕτω Λυ-
σίας. καὶ Πλάτων ὁ κωμικός. Πλειστοβολεῖν λέγουσιν ὡς ἡμεῖς ἀττικοί. Πλειστοδύκεια.
ἡ πλειστοδύκησις. ~~Πλεῖστον ὅσον. πολύ.~~ Πλειστῶναξ. ὄνομα κύριον. Πλείτω. οὐ
γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει. ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς δηκέρακας. Πλη-
ϊαί. ὅτι ἐν μ' ἡμέραις γεγόνασιν αἱ κατ' Αἴγυπτον πληϊαί. Πλῆθος παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ ἐπὶ ὀλί-
γων λέγεται. Πλήθουσα ἀγορά. ὥρα τρίτη ἡ περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. λέγεται καὶ
πληθυούσης ἀγορᾶς, ἐν μέσῳ τῆς ἕω. Πλήθω. γενικῇ. Πληθώρα. ἡ πλησμονή. καὶ πληθωρεῖ-
ται ὁ Νεῖλος. ἤγουν πληθύνεται. Πληθύουσιν. αὐξάνουσι. πλεονάζουσι. χρόνῳ δὲ ὕστερον πληθύουσι τῶν
Μινύαις εἰς ὕβριν ἐχώρουν. βασιλεῖ τε ἀντεποιοῦντο. καὶ σὺ πληθύων χρόνος ἕτερον θ' ὁμοῦ τίθησι καὶ
τὸ νῦν κενόν. Πληϊάς. τὸ ἄστρον. Πλῆκται. πολεμικοί. εἰσὶ δὲ πλῆκται ἀγαθοί καὶ παρὰ Βακχαί-
οις. Πληκτρίζω. Πλῆκτρον. ὅπερ περιετίθεσαν τοῖς ἀλεκτρυόσι χαλκοῦν ἐν τῷ μάχεσθαι. καὶ
παροιμία. αἶρε πλῆκτρον ἀμυντήριον. κἀκεῖνοι, τὰ ἔχουσι πλῆκτρα οἷς μάχονται. πλῆκτρα τὰ ἐμ-
βαλλόμενα χαλκᾶ τοῖς ἀλεκτρυόσι. Πλημμέλεια. Πλημμελεῖν δὲ τὸ ἁμαρτάνειν καὶ ὑβρίζειν καὶ
ῥᾳθυμεῖν. καὶ πλημμελοῦς τοῦ ἐκμελοῦς καὶ ῥᾳθύμου καὶ ἀπαιδεύτου. Λύσις. τὸ δὲ ἄκριτον φίλον ὁμο-
λογεῖν πλημμελοῦς, πλημμελῶς ἂν δόξει λέγειν. ὁ δὲ, διὰ τὸ οἰκεῖον πλημμέλημα ὑπομνησ-
θήσεται τῆς ἀρχῆς. τουτέστι τὸ ἁμάρτημα. ὄνον δὲ κεκτημένον τὸ νωτοφόρον ζῷον ὀπίσω βαδίζεσθαι ἐκέ-
λευον. καὶ ἐπανορθοῦσθαι τοῦ πλημμελήματος. Πλήμη. ἡ πλημμύρα τῆς θαλάσσης. καὶ πλημ-
μυρὶς ἡ ῥαχία. Πλῆμναι. αἱ χοινικίδες τοῦ ἅρματος. Πλὴν ἐπίρρημα. Πλὴν δὲ. ἐπλη-
ροῦτο. πλήρεσιν ἱστίοις εἰς τὴν αὐτοῦ φιλοσοφίαν ἀφῆκεν. ἀντὶ τοῦ παντὶ σθένει. πάσῃ δυνά-
μει ὅλῃ ψυχῇ. Πλήρης. ὁ πεπληρωμένος. καὶ οἱ πλήρεις πληθυντικόν. καὶ πλήρης ἐπίρ-
ρημα. Πληρῶ αἰτιατικῇ. ὡς τὸ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον οὐκ ὄντα κεκτημένοι. πληροῦμαι δὲ γενικῇ.
σκότου καὶ δίνης πληροῦται ὡς ὄψις. Πληρώματα. ὁ τῶν νηῶν φόρτος. ὁ δὲ, ἀναλα-
βὼν τὰ πληρώματα καὶ τοὺς αἰχμαλώτους, ἧκεν εἰς τὴν Ῥώμην. πλήρωμα καὶ οἱ ἐπιβά-
ται. τὴν δὲ ναῦν καταρτίσαντες πληρώματι ἐπλέοντο. καὶ αὖθις. παρεκόμιζον χρείας τοῖς
πληρώμασι

πληρώμασι. καὶ Ἀριστοφάνης· τούτων πλήρωμα τάλαντ᾽ ἐστὶ β΄. Πληρωτής. Δημοσθένης κατ᾽ Ἀριστογείτονος. πληρωτὰς ἐκάλουν τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἤτοι λαχοῦσιν, ἢ ἐωνημένοις. εἴρηνται δ᾽ οὖν οὗτοι οἱ παρ᾽ ἡμῖν καλούμενοι ἐρανάρχαι. Πλήσεται. Πλήσω αἰτιατικῇ.

Πλησιάζω δοτικῇ. πλησιαίτερος ὁ πλησίον ὤν. Πλησίον. ἐγγύς. Πλήσιος. τὰ παρὰ μέλλοντα γινόμενα παρὰ προπαροξύτονα. τὸ ἀνέψιος καὶ δεξιὸς ὀξύνονται. τὸ δὲ πλήσιος ἀπὸ τοῦ πλῆθος πλήτιος· ὡς ἄμβροτος ἀμβρόσιος. τροπῇ τοῦ τ εἰς σ. ὅτι γίνεται δὲ τὸ πλήσιος παρὰ μέλλοντα. οἱ δὲ Λάκωνες τὰ παρὰ μέλλοντα εἰς τ οὐ τρέπουσιν. ἀλλὰ τὸ τ εἰς τὸ σ. ἐνιαυτὸς ἐνιαύσιος. ἐνιαύτιος λέγουσιν. ὑπόμνημα διδόντες τοῦ πρώτου τ. πλοῦτος πλούσιος πλούτιος. τὸ δὲ πλήσιος πλήτιος λέγουσιν. ὥστε οὐ παρὰ μέλλοντα. Πλησίστιος. ὁ φορὸς ἄνεμος. ὁ πληρῶν τὸ ἄρμενον. Πλησιφαής. ἡ πληροσέληνος ἡμέρα. Πλίγματα. τὰ πατήματα. καὶ πλίξ τὸ βῆμα. παρὰ Ἀριστοφάνει. Πλινθύεται. ἐξαπατᾶται. ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας τοῦ πηλοῦ. Πλινθεία. ἐκ τοῦ πλινθεύω. ἡ πλίνθευσις. Πλινθεῖον ὁ τόπος ἐν ᾧ οἱ πλίνθοι πλάττονται. οὕτω Λυσίας. Πλινθεῖον. παρατάξεως εἶδος. αὐτὸς δὲ ἐν πλινθείῳ ἄγων τὴν στρατιὰν βάδην ἐπορεύετο. Πλίνθος. παροιμία. πλίνθους πλύνεις. χαμαὶ ἀντλεῖς. φανερὸν ὡς ἔστιν ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται. Πλίνθος. ὅτι Ἄγις ὁ Παυσανίου, ἐμβαλὼν εἰς τὴν Μαντινικήν, αὐτοὺς μὲν κατέκλεισε. τὸν δὲ παραρρέοντα ποταμὸν εἰς τὸ τεῖχος παρατρέψας, παρέλυσεν. ἦν γὰρ ἐξ ὠμῆς πλίνθου. ἥτις πρὸς μὲν τὰς ἑλεπόλεις, ἀσφαλεστέρα ἐστὶ τῆς ὀπτῆς καὶ τῶν λίθων. οἱ μὲν γὰρ θραύονται καὶ ἐκ τῶν ἁρμονιῶν. ἡ δὲ ὠμὴ πλίνθος οὐχ ὁμοίως πονεῖ. διαλύεται δὲ ὑπὸ ὕδατος οὐχ ἧσσον, ἢ ὑπὸ ἡλίου κηρός. Πλινθωτὸν ἢ πλινθεία. λέγεται. ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταυτὸ τοῦτο πράξῃ. ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τοῦ Γρύλλου πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ. Πλίξ τὸ βῆμα παρὰ Ἀριστοφάνει. καὶ πλίγματα τὰ πατήματα. Πλίξ. ἔνθεν καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλίξ. παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. καὶ Ὅμηρος. αἱ δ᾽ εὖ μὲν τρώχων. εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν. ἔλεγον δὲ πλίξιν, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀντίχειρος εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα. καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὀστοῦν. Πλοΐζει. περαιοῦται. πλοῦς ἐστι καὶ ὁδός. Πλοϊκὴ καὶ πλόϊμος θάλασσα. Πλόϊμα πλωτικά. ἢ τὰ πλῷ πεμπόμενα. ἦρος δὲ ἀρχομένου. ἐπεὶ πλόϊμα εἶναι ἐδόκει, πρῶτον μὲν ἐκπέμπουσι Μαυρουσίων τινάς. Πλοκαμίς. ἀντὶ δέ σοι πλοκαμῖδος ἑκηβόλε, κάλλος ἐπείη. Πλόκαμοι. Πλόκιον. γοργόνος. τὸν δοθέντα πλόκαμον τῆς γοργόνος Ἀστερόπῃ τῇ Κηφέως. καθ᾽ ὃν χρόνον Κηφεὺς Ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς Λακεδαιμονίαν. ἵνα τούτου ἀποδημοῦντος, ἡ πόλις ἀπόρθητος μένῃ. Πλόκιον. πλέγμα ἐκ τριχῶν. Ἄρτεμι σοὶ πλόκιον οἰκείας τόνδ᾽ ἀνέθηκε κόμας. παρθένος ἱμερτοῦ κειραμένη πλοκάμου. Πλόκιον. πλόκαμον. αὐτὸς ὅπως παρ τόνδε γὼ τέμνω πλόκιον. Πλόος. ὁ πλοῦς. Πλουθυγίειαν, ἔμιξε τὰ δύο Ἀριστοφάνης. δι᾽ ὧν μάλιστα οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι καὶ δοκοῦσι τὸν βίον ἐπανορθοῦσθαι. ἐν τούτῳ ἔμφασιν εὐδαιμονίας ἐμφαίνει. εὐδαιμονίαν. βίον εἰρήνην. νεότητα. γέλωτα. τουτέστι καὶ τὰς ἄλλας ἡδονὰς δι᾽ ὧν γέλως ἔσται καὶ χορεῖαι καὶ εὐωχίαι. Πλουθυγίειαν. Ἀριστοφάνης. δώσομεν ὑμῖν ἡμεῖς αὐτοῖς τε παισί. παίδων τε παισί. πλουθυγίειαν. εὐδαιμονίαν. βίον. εἰρήνην. νεότητα. γέλωτα. χορείαν θαλίας γάλα ὀρνίθων. ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν. οὕτω πλουτήσετε πάντες. Πλουμβάτοις. μολίβδοις κατὰ γλῶτταν.

Πλούταρχος Χαιρωνεὺς τῆς Βοιωτίας. γεγονὼς ἐπὶ τῶν Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος χρόνων καὶ ἔτι πρόσθεν. μεταδοὺς δὲ αὐτῷ Τραϊανὸς τῆς τῶν ὑπάτων ἀξίας, προσέταξε μηδένα τῶν κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα ἀρχόντων παρὲξ τῆς αὐτοῦ γνώμης τι διαπράττεσθαι. ἔγραψε δὲ πολλά. Πλούταρχος νεστορίου Ἀθηναῖος. φιλόσοφος. διδάσκαλος Συριανοῦ τοῦ γενομένου ἐξηγητοῦ Πρόκλου τοῦ Λυκίου. τοῦ προστάντος τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς. οὗ Μαρῖνος διάδοχος. ἔγραψε πολλά. Πλουτεῖν ἢ πεινῆν βέλτιον, ἀπὸ τῆς ἑκάτης ἔστι μαθεῖν. Πλουτοδότειρα. πλοῦτος. κτήσασθαι μὲν αὐτὸν ἐστὶν εὐμαρές. φυλάξασθαι δὲ χαλεπόν. ζήτει ἐν τῷ ἄτταλος. Πλουτῶ αἰτιατικῇ.

Πλούτων. ὁ ᾅδης. Ἀριστοφάνης. ὁ Πλούτων δίδωσι σχοίνιον Αἰσχύλῳ ἐπανιόντι. δὸς τοῦτο Κλεοφῶντι φέρων. καὶ τοῦτο τοῖσι ποριστᾶις. σύμβολον θανάτου. ἴσως σχοινίον πρὸς ἀγχόνην ἤ τι τοιοῦτον.

Πλόχανον. πλέγμα ᾧ ὁ σῖτος καθαίρεται. Πλοχμός. ὁ πλόκαμος. Πλώας. εἶδος ὄρνιθος. Πλω

θεύς. Πλωθεῖα δῆμος τῆς αἰγηΐδος. καὶ ὁ δημότης πλωθεύς. Πλωΐζω· πλέω. καὶ πλωΐζομαι.
Πλώιμος ἀνήρ. Πλώοντες· πλέοντες. Πλώω· πλέω. Πλώσιμον· διαβατόν. σοφοκλῆς.
μακρὸν δ' ἄμετρον πέλαγος, οὐδὲ πλώσιμον. ἀντὶ τοῦ ἀδιάβατον. Πλωτὴ νῆσος· ἡ πλεομένη.
Πλωτῆρες. Πλωτῖνος· λυκοπολίτης ἀπὸ φιλοσόφων· μαθητὴς μὲν ἀμμωνίου τοῦ πρώην
νομισθέντος σακκοφόρου· διδάσκαλος δὲ ἀμελίου· οὗ πορφύριος διήκουσε. τοῦ δ', οὗ σώπατρος. ἐπὶ δὲ γαλιη-
νοῦ γηραιὸς ὤν, διέμεινεν ἄχρι χρόνων ζ'. καὶ συνέταξε βιβλία νδ'. ἅτινα κατὰ θ' βίβλους διῄ-
ρηται. καὶ λέγονται ἐννεάδες ς'. ἔτυχε δὲ τὸ σῶμα ἀσθενὴς ἀπὸ τῆς ἱερᾶς νόσου. ἐγένετο καὶ ἄλ-
λα. Πλωτόν· πλεόμενον. Πλωχεισάμενος, εἶτα οἷος ἐν τῷ ἀθηνῶν εἰς μιτυλήνην ἀφῖκτο.
Πλοῖα καταφανῆ· σεσανιδωμένα πλοῖα. ὥστε κάτω μὲν τίθεσθαι τὰ ὅπλα. αὐτοὺς δὲ ἄνωθεν
ἄγειν. Πλοῖον ἢ κεφαλή. ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων ἀριστοφάνης ὄρνισι. καθὸ ἐπιβάται τι-
νες. καὶ τὰ πλοῖα διετέλει ὡς προσμώπας. ὅτι εἶχε περικεφαλαίαν τὸν πέτασον. Πλύνεται·
λοιδορεῖται. αἰσχρῶς ὑβρίζεται. πλύνειν γὰρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἐλέγχειν. ὡς καὶ μέναν-
δρος. ἐὰν κακῶς μου τὴν γυναῖκα οὕτω λέγῃς τὸν πατέρα καὶ σέ, υἱὸν σοῦ τούτου ἐγὼ πλυνῶ. ἀντὶ
τοῦ ἐλέγξω. Πλυνὸς ὀξυτόνως, τὸ ἀγγεῖον αὐτό. προξυτόνως δὲ τὸ πλυνόμενον. ἀριστοφάνης
πλουτῶ. πλύνον με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν. ἀντὶ ἐφύβριστον πλύμα. Πλυντήρια. ἑορτὴ
ἀθηναίων. Πλυνοί· πύελοι ἐν οἷς πλύνουσι. Πνεῦμα· ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Πνεῦμα δώ-
σω αὐτοῖς. πνεῦμα καινόν. οὐ τὴν πάνδημον λέγει. ἀλλὰ τὴν λογικὴν ὁρμήν. Πνευματικὸν σῶμα
φασὶ μετὰ τὴν ἔξοδον τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ σώματος, ἄρξεσθαι ταύτης σῶμα λεπτομερὲς ἀερωδέστερον
καὶ αὐγοειδέστερον. ὃ πάντως αἰσθήσεται ἀλγηδόνος. καὶ αὕτη ἡ φλυαρία ἑλληνική. τούτου δὲ τοῦ
σώματος, ἀχώριστον εἶναι λέγουσι θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν. ἐν τοῖς τόποις ἀριστοτέλης, πάντη πνεῦ-
μα φθαρτὸν εἶναι λέγει. Πνευμονία· περὶ τὸν πνεύμονα. Πνεύμονος τοῦ ἰχθύος. Πνεύ-
μων· λέγεται καὶ διὰ τοῦ λ'. ὅτι οὐ πάντα τὰ ζῶα ἔχει φωνήν. μόνα δὲ τὰ ἔχοντα πνεύμονα καὶ
ἀναπνέοντα. ὕλη γάρ ἐστι τῆς φωνῆς ὁ ἀναπνεόμενος ἀήρ. οὔτε δὲ τὰ ἔντομα ἀναπνεῖ, οὔτε τὰ
ἄναιμα. οὔτε πάντα τὰ ἀμφίβια φωνοῦσιν. οὔτε τὰ ὀστρακόδερμα. οἷον οἱ κοχλίαι. οὔτε τὰ μα-
λακόστρακα. οἷον καρκῖνοι. σκυτάλαι. φωνοῦσι δὲ τῶν ἀμφιβίων. ποτάμιος ἵππος καὶ κροκό-
δειλος. φωνεῖ γὰρ οὗτος κατὰ βραχύ. οἱ δὲ περὶ τὸν ἀχελῷον ἰχθύες δοκοῦντες φωνεῖν, οὐ φω-
νοῦσιν. οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν. ἀλλὰ κατά τινα τῶν βραγχίων κίνησιν. νηχόμε-
νοι γὰρ κατὰ τὴν τοῦ ὕδατος ἐπιφάνειαν, ἐναπολαμβάνοντες πολὺ ὕδωρ ἐν τοῖς βραγχίοις.
εἶτα συστέλλοντες τὰ βράγχια, ἐκπέμπουσι τὸ ὕδωρ. καὶ ταράττουσι τῇ ἐκπομπῇ. τὸ δὲ ταραττό-
μενον ἀπολαμβάνει τινὰ ἀέρα. ὃς ἐκθλιβόμενος τῇ γῇ ἠχεῖ καὶ ταύτῃ δοκοῦσι φωνεῖν. οἱ δὲ τέτ-
τιγες διὰ μέλους τινὸς ἀπὸ τὸ στῆθος καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ἐμπεφυκότος ἀέρος. ὃν θλίβοντες ταῖς πτέ-
ρυξι τὸν ἐναπειλημμένον ἀέρα φωνοῦσιν. οὐ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν. αἱ δὲ μυῖαι τοῖς
πτεροῖς ταχέως ὑποθοῦσι, πλήττουσι τὸν ἀέρα καὶ ἦχον ἀποτελοῦσιν. αἱ μέλισσαι, ὅτι ἔτι βομβοῦσι καὶ οἱ σκάλοι. οἱ τῷ
στόματι ὕδωρ ἐξωθοῦντες μετὰ ῥοίζου, τὸν ἦχον ἀποτελοῦσιν. αἱ μέλισσαι ἐν τῷ βαθεῖ ὄντες, οὐ φωνοῦσι.
Πνέω. γυνικὴ πραγμάτων πνεόντων καὶ κλαυθμῶν. Πνεύσας· σφοδρῶς ὀργισθείς. ὁ δὲ, νέος ὢν καὶ
φιλόνεικος, πλεῖον ἔπνεε. ἔτι δὲ τῶν πρὸς πνεύματι συνηγμένων καὶ μαχομένων ἐν διαιρέσεως ταῖς
μαχαίραις, τουτέστιν ὀργίλως, παρὰ τὰς ἐκ τῶν ὅπλων ἐκ τῆς μάχης ἀπέσφαξε. Πνεύ-
σιον. φυσῶν. ἐμπνέων. ὁ δὲ ἐκεῖ τὸ πνεῦσιν ἡμίπνους ἀπὸ τοῦ βρόχου. Πνιγεὺς, ὁ φοῦρνος ὁ
κρίβανος. κυρίως ὅπου οἱ ἄνθρακες συμπνίγονται. διὸ ἐπιλέγει· ἡμεῖς δ' ἄνθρακες. ἀριστοφά-
νης. Πνίγει μεθ' ὧν συμμέτρῳ καύματι. τουτέστιν ἔαρι. καὶ τὸ παληθευτικὸν τὰ πνίγη. Πνιγηρὰ
ἡ καυματώδης καὶ θερμή. πνιγεὺς γὰρ ὁ κάμινος. ἅμα δὲ ὅτι πνίγει τῷ χρόνῳ τὸ σχοινίον καὶ τὸ θερα-
πνίον. ἀριστοφάνης. μία μὲν ἐστιν ἀπὸ κάλου καὶ θερμοῦ. καὶ ἀρριανός. τὰ δὲ βραχέα παρὰ τῶν αἰγιαλῶν
ἐπώκουν ἄνθρωποι ἐν καλύβαις πνιγηραῖς. Πνῖγος· καῦμα. Πνοή. δυσωδίαν νόμιζε τὴν
ἀηδίαν. Πνὺξ πυκνὸς ἔδει. ἀλλὰ μετατέθεται στοιχεῖον. ἀριστοφάνης πυκνὸς λέγει τὴν ἐκκλη-
σίαν. καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός. Πνὺξ· ἐκκλησία. παρὰ τὴν τῶν λί-
θων

θων πυκνότητα. ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Πυκνός. Ἀριστοφάνης. ὁπότερος σφῷν δ' ἐμὲ μᾶλλον ἂν ποιῇ, τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας. τουτέστι τὴν ἐξουσίαν τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἁρμάτων. ταῖς γὰρ ἡνίαις ἡνιοχοῦνται οἱ ἵπποι καὶ οἱ δῆμοι διὰ τῶν πολιτευομένων. Πνύξ. πνυκός. πνυκί. καὶ κατὰ συμβιβασμὸν πυκνί. Πόα. ἡ κατὰ γῆν βοτάνη οὕτω λέγεται. ἡ δὲ σμήχουσα πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσίᾳ. ὡς ἐν πόᾳ πλυναμένων οὕτως μαλακίαν ἐδόξασε. Ποδάγρα. τὰ φρούρια ὤρυξε καὶ ποδάγρας ὑφῆκεν ὡς θηρίοις τοῖς πολεμίοις. Ποδαλείριος ὄνομα κύριον. Ποδαπός. ποίου ἔθνους. ποίας χώρας. φησὶ Ξενοφῶν. ἐρωτώμενος δὲ ποδαπὸς εἴη, Πέρσης ἔφησεν εἶναι. καὶ αὖθις. ποδαπός. ἀντιοχεύς.

Πόδας καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν. Πόδας πλατεῖς ἔχοντα, σημαίνει λύπας.

Ποδῶν κοπέντων, μηδόλως ἄρχου τρίβον. Ποδεῶνας. εἶδος γεωργικόν. καὶ ἐπὶ τοῦ ποδεῶνας ὀγα ἄνθετο Δηοῖ Πάρμις, ἀνικρῶν παυσάμενος καμάτων. Ποδηκέστερον. ὁδηγητικώτερον. Ποδηγός. παιδαγωγός. Ποδήνεμος. ἡ ταχεῖα. αἰθύης ξένε τόνδε ποδηνέμου ἔννε πετύμβον. Ποδήρης. ἕως τῶν ποδῶν χιτών. οἱ δὲ τὸ συρραπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς ἐκ πορφύρας ἢ βύσσου ῥανίων. Ποδοκάκκη. ξύλον. εἰς ὃ ἐν εἱρκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες συνέχουσιν. ὃ παρὰ Ῥωμαίοις κοῦσπος καλεῖται. ἐν εἱρκτῇ τε καὶ ποδοκάκκῃ στρεβλούμενοι καὶ ταλαιπωρούμενοι ἔμενον. λέγεται καὶ ποδοστράβη. ὡς ἐν ποδοστράβαις τισὶ τοῖς βόθροις ἐνειργόμενοι ἐκτείνοντο. Ποδοκάκκη. Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο. ἤτοι παρεμβεβλημένους τοὺς ἑτέρους. ἢ ποδῶν τις κάκωσις οὖσα. ἢ κατὰ συγκοπήν. ὡς Δίδυμος. οἷον ποδοκατοχή. Ποδοστράβη. ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήν κατά τινα τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζομένην. εἰς ἃς τὰ θηρία ἐμβαίνοντα ἡλίσκετο. οὕτως Ὑπερείδης καὶ Ξενοφῶν. Ποδώκεια. ἡ ταχεῖα. Πόδωνος ὄνομα κύριον. Ποδρεώνη ὄνομα κύριον.

Ποδοῖιν. ποδῶν. Ποηφάγον θηρίον. τὰς βοτάνας ἐσθίων. Πόηχος. ὄνομα κύριον.

Πόθεν. ἀρνητικόν. ἴσον τῷ οὐδαμῶς. Πόθεν. ποῦ. ἐπὶ πάσης μεταβολῆς τοῦτο ληπτέον. ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. Ποθέεσκεν. ἐπόθει. ἐπεζήτει. Ποθή. ἡ ἐπιζήτησις. Ποθεινός. πεποθημένος. Ποθεῖς. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς. Πόθι. ποῦ. Ποθὼ αἰτιατική. Πόκος. ποκάριον. Ποκάδες. αἱ διεκτενισμέναι τρίχες. Πόκα. ἀντὶ τοῦ ποτὲ δωρικῶς. ἀφ' οὗ καὶ οὐδέποκα. Πολλά. ἀντὶ τοῦ πάντα εἴωθεν ὁ Θουκυδίδης χρῆσθαι. Πολλὰ γὰρ ἡμᾶς λανθάνει. ἀντὶ τοῦ οὐ πάντα γινώσκομεν τὰ πράγματα. Πολλὰ καινὰ τοῦ πολέμου. Πολύβιος. ὅτι τῆς σελήνης ἐκλιπούσης ἐπὶ Περσέως τοῦ Μακεδόνος, ἐκράτησεν ἡ φήμη παρὰ τοῖς πολλοῖς ὅτι βασιλέως ἔκλειψιν σημαίνει. καὶ τοῦτο τοὺς μὲν Ῥωμαίους εὐθαρσεστέρους ἐποίησε. τοὺς δὲ Μακεδόνας ἐταπείνωσεν ταῖς ψυχαῖς. οὕτως ἀληθές ἐστι τὸ περιφερόμενον ὅτι πολλὰ καινὰ τοῦ πολέμου. Πολλάκιν εἰ λείης οἷς τὸν θεὸν ἐξαπατήσαις. παροιμία πρὸς τοὺς οἰομένους τὸ θεῖον κατασοφίζεσθαι. Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου. πολλά τοι σμικροὶ λόγοι ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν τυχόντων καὶ βλάπτονται καὶ ὠφελοῦνται. Πολλαπλᾶ. τὸ ἁπλᾶ καὶ διπλᾶ, καὶ πολλαπλᾶ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί. ἀργυρᾶ. χρυσᾶ. καὶ κεραμεᾶ. ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν. καὶ φοινικοῦν. καὶ φοινικᾶ ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν. Πολλοὺς ἐπιτρίβεσθαι. ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλοὺς ὡς τὰς μύσας ἀφανίζων. καὶ ὁ ἀπόστολος. δανείσεται πολλούς. Πολλοὶ χαίρειν φράσας. ἀποταξάμενος. ἀπογνούς. πολλαχῶς. τοῦτο διττόν ἐστι. τὸ μὲν, ἐν ὀνόμασιν. ἃ ὁμώνυμα καλεῖται. τὸ δὲ, ἐν λόγῳ. ἃ εἰώθασιν ἀμφίβολα λέγειν. οἷον, τὸ ἀγαθὸν ἄλλως λέγεται κατὰ δικαιοσύνης καὶ ἀνδρείας. ἄλλως δὲ καὶ κατὰ τοῦ εὐεκτικοῦ τε καὶ ὑγιεινοῦ. λέγεται γὰρ καὶ ταῦτα ἀγαθά. Πολλαὶ δ' ἀπειλαί. πολλαὶ δὴ μάτην ἔπη θυμῷ κατηπείλησαν. ἀλλ' ὅμως ὅταν αὐτοῦ γένηται, φροῦδα τἀπειλήματα. τουτέστι πολλοὶ ἄνθρωποι πολλὰ ἀπειλήσαντες ἐκ θυμοῦ, πέψαντες τὸν θυμὸν καὶ καθεστηκότα νοῦν ἀναλαβόντες, ἐπαύσαντο τῶν ἀπειλῶν.

Πολλαῖς πληγαῖς δρῦς δαμάζεται. παροιμία πρὸς τοὺς δυσαλώτους καὶ δυσκατεργάστους.

Πολλέας· πολλούς. Πολέμαρχος· ἄρχων πρὸς ὃν κατηγγυῶντο τοὺς ξένους. πολέμαρχος.
ἀρχή τις ἦν παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη. ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν ἐννέα ἀρχόντων. διοικεῖ δὲ
οὗτος ἄλλα τε, καὶ εἰσάγει δίκας τάς τε τοῦ ἀπροστασίου καὶ προστασίου καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων
τοῖς μετοίκοις. καὶ τ' ἄλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων ἐστί, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ πολέ-
μαρχος. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα. ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελφός. Πολέμαρχοι· ἀρχὴ ἣν συνέβαινε κλεί-
ειν τὰς πύλας. ἐν τὸν μεταξὺ χρόνον, κυριεύειν τῶν κλειδῶν. καὶ ποιεῖσθαι τὴν καθημέραν τὴν δίαι-
ταν. ἐπὶ τῶν πυλώνων παρ' Αἰτωλοῖς. Πολεμησείειν· πολεμικῶς ἔχειν. Θουκυδίδης ἐν τῇ α΄. εἰς τὸ
Ὁμηρικόν. ὑπὲρ οἱ γὰρ ψεύοντες αὐτῆς ἐκ πολέμοιο. οὕτω καὶ γαμησείειν Ἀττικοί φασι. ἐκ ἄλλας φω-
νὰς οὕτω σχηματίζουσι. Πολεμησείοντες· πολέμου ἐπιθυμοῦντες. Χοσρόου δὲ πολεμησείοντος ὡς
ᾔσθετο Ἰουστινιανός. Πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει. ἀντὶ τοῦ δεῖν πολεμεῖν. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα
θετικὰ ἐπιρρήματα, ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς, ἢ τὸ χρὴ ἢ τὸ δεῖ. οἷον γαμητέον, ἀντὶ τοῦ δεῖ γαμῆσαι. πλευ-
στέον. ἀντὶ τοῦ δεῖ πλεῦσαι. καὶ οὐ παραδοτέα, ἀντὶ τοῦ οὐ χρὴ παραδοῦναι. πολεμητέα σφίσιν
ἅμα ἤει ἀρχομένῳ ἐπὶ Ῥωμαίους ἔδοξεν εἶναι. οὕτως ἔγνω διὰ ταῦτα πολεμητέον εἶναι πρὸς
Ῥωμαίους. Πολεμίζειν. Ἰώσηπος περὶ τῶν στασιωτῶν. ἐπὶ τῆς Τίτου πολιορκίας καὶ τοῦ πο-
λέμου μετ' ἀδείας ἀντὶ πολεμίζοντος ἑαυτῶν. Πολεμῶ δὲ ῥῆμα. Πολεμιστής· ἐκ τοῦ ποι-
ητικῶς πολεμίζω. καὶ πολεμιστήριος ἵππος. πολεμησείοντες δέ. Πολεμῶ· δοτική. πᾶσι
μέλεσι πολεμοῦντα διαφορᾷ. αἰτιατικὴ δέ, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. Πολέμων.
Φιλοστράτου ἢ Φιλοκράτους Ἀθηναῖος φιλόσοφος. μαθητὴς Ξενοκράτους τοῦ Πλάτωνος δια-
δόχου. καὶ αὐτὸς ἡγησάμενος τῆς ἀκαδημίας. ἐτρύφα δὲ σφόδρα ἄσωτος. εἶτα ἐφιλοσόφη-
σε. καὶ πολλὰ μὲν συνέγραψε βιβλία. οὐδὲν δὲ αὐτοῦ φέρεται. ἔχαιρε δὲ Ὁμήρῳ τε καὶ Σοφο-
κλεῖ. καὶ ἴσως ἔχειν ἑκάτερον αὐτῶν σοφίας ἔλεγεν. ὥστε καὶ φάσκειν Ὅμηρον μὲν Σοφοκλέα
ἐπικόν. Σοφοκλέα δὲ Ὅμηρον τραγικόν. Πολέμων Εὐηγέτου Ἰλιεύς. κώμης Γλυκείας ὄνομα.
Ἀθήνησι δὲ πολιτογραφηθείς. διὸ ἐπεγράφετο Ἑλλαδικός. ὁ κληθεὶς περιηγητής. ἱστορικός.
γέγονε κατὰ τὸν Πτολεμαῖον τὸν Ἐπιφανῆ. κατὰ δὲ Ἀσκληπιάδην τὸν Μυρλεανόν. συνεχρόνι-
σεν Ἀριστοφάνει τῷ γραμματικῷ. καὶ διήκουσε καὶ τοῦ Ῥοδίου Παναιτίου. ἔγραψε περιήγησιν Ἰ-
λίου ἐν βιβλίοις γ΄. κτίσεις τῶν ἐν Φωκίδι πόλεων. καὶ περὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους συγγενείας
τῶν ἐν Πόντῳ πόλεων. περὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι πόλεων. καὶ ἄλλα πλεῖστα. ἐν οἷς καὶ κοσμικὴν
περιήγησιν, ἤτοι γεωγραφίαν. Πολέμων· Λαοδικεύς. ἤγουν ἐκ Λαοδικείας τῆς πρὸς τῷ Λύ-
κῳ ποταμῷ. ῥήτωρ ἢ σοφιστής. σοφιστεύσας ἐν Σμύρνῃ. διδάσκαλος Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος. ἦν δὲ ἐ-
πὶ Τραϊανοῦ καὶ μετ' αὐτόν. μαθητὴς δὲ ἐγένετο Τιμοκράτους, τοῦ ἐξ Ἡρακλείας τοῦ ἐν τῷ Πόν-
τῳ φιλοσόφου. καὶ Σκοπελιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ. ἐτελεύτησε δὲ ἓξ καὶ ν΄ ἐνιαυτῶν. ἑαυτὸν ἐν τῷ τά-
φῳ ἐμβαλών. καὶ ἀποκαρτερήσας, διὰ τὸ ξυνέχεσθαι τῇ ἀρθρίτιδι νόσῳ. διὸ καὶ τῶν συγγενῶν
καὶ τῶν φίλων θρηνούντων,, λέγεται εἰπεῖν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πολέμωνα. δότε μοι ἕτερον σῶ-
μα καὶ μετεμβήσομαι. καὶ τοῖς ἰατροῖς δὲ ἐπισχοῦσι τέμνουσιν αὐτὸν ἔλεγεν. ἐκτέμνετε τὰς Πο-
λέμωνος λατομίας ὡς τάχιστα. Πολέμων· ὁ νεώτερος σοφιστής. γέγονε δὲ καὶ αὐτὸς ἐπὶ Κομό-
δου. Πολεμώνιος ὄνομα κύριον. Πολέμωνος, εἶδος ζώου. Πολεμῶσαι· πολέ-
μιον καταστῆσαι. καὶ ἐκπολεμῶσαι. ἔστελλον δὲ οἱ Τοῦρκοι ὡς Ἰουστινιανὸν πρεσβείαν. ἐφ' ᾧ ξυνεκπο-
λεμῶσαί τε αὐτὸν Πέρσαις. Πολεμοιοτέρας· τὸν εἰδωλοποιούμενον πόλεμον. ὃν ποιητικὸν τοῦ
ἐνεργουμένου πολέμου. ὡς καὶ ἐν ἄλλοις. κυδοιμοῦ εἴδωλον φησὶν ἔχειν. ἡ μέν, ἔχουσα κυδοιμὸν
ἀναιδέα δηιοτῆτος. Πολείδιον, ὄνομα πόλεως. Πολλεῖς· πολλούς. Πόλλης· ὄνομα αὐτοῦ
ἐγκλινόμενον Πόλλητος. ὃς ξυνέγραψε τὸ ἐνόδιον οἰώνισμα. ὅ τι ἂν ἀπαντῇ ἐκ τίς τὸ δὲ βαστάζων, τὸ δὲ ση-
μαίνει. Πόλλης Αἰγιεύς· ἀπὸ Αἰγῶν τῆς Ἀσίας. κεῖται δὲ πλησίον Μαγνησίας ἐν Σμύρνης. φιλόσοφος. ἔγρα-
ψε κατὰ στοιχεῖον συμβολικὰ ἐν βιβλίοις β΄. οἰωνοσκοπικὰ ἐν βιβλίοις η΄. ἀριθμητικὰ ἐν βιβλί-
οις β΄. ἰάματα. ἐν βιβλίοις β΄. περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον οἰωνοπολικῆς. περὶ τῆς παρὰ Τυρρηνοῖς μαν-
τικῆς. ἰατροσυμβολικά. περὶ δρυοκολάπτου. ἱερὸν λόγον. κατοικιδίων θηρατικόν. συμπαθει-

ῶν καὶ

ὧν καὶ ἀντιπαθειῶν γ΄. περὶ κεραυνῶν καὶ τῆς αὐτῶν παρατηρήσεως καὶ ἄλλα. Πολλῆς ἀ-
νοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι καινά. Πολιά. τοῦ γήρως. καὶ πολιὰς ἡ ἀθηνᾶ. Πολίζω. κτίζω.
Πολίχνον. πόλις. Πολιήτης ἀρσενικόν. καὶ πολιῆτις θηλυκόν. λαὶ δ' ἔχω πολιῆτιν ἀ-
λιζώνοιο κελεύθου. Πόλιν. γλῶσσα περὶ πόρνης. Πόλιν ἀνορθοῦσα, καὶ πόλιν καθαιρέ-
ψουσα. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων. Πολιοκροτάφοιο γε-
ροντος. Πολιόν. τὸ λαμπρόν. οὕτως ὄρος σκιόεν, ὅτε νέφος αἰθέρι οὐχ ὥσπερ πολιὸν πέλαγός ἐστιν, ὃ δὲ ξὺ τῶ
τῶν φυέντα. Πόλιον εἶδος βοτάνης δύο δὲ αὐτοῦ εἴδη. τὸ οὖν μικρότερον θερμαίνει τε καὶ
ξηραίνει κατὰ τὴν δευτέραν ἀπόστασιν. διὸ καὶ ἐμφράττει ἅπαντα τὰ σπλάγχνα τε οὖρα καὶ ἔμμη-
να κινεῖ καὶ χλωρὸν μὲν ἔτι κολλᾷ τὰ μεγάλα τραύματα. ξηρὸν δὲ τὰ κακοήθη τῶν ἑλκῶν ἰᾶται
ἐπιπαττόμενον. Πολιορκῆσαι. ὁμοῦ τῇ πόλει προσκαθέζεσθαι πολεμίους. ἐκπολεμῆσαι δὲ τὸ
τελέως καταβαλεῖν τὴν πόλιν καὶ εἰσελθεῖν. Πολιορκῶ αἰτιατικῇ. καὶ πολιορκία φυ-
λακὴ πόλεως. Πολίοχος καὶ πολυάλχης ὄνομα κύρια. Πολιούχοις. τοῖς τὴν πόλε-
ων ἄρχουσι. Πόλις. εἶδος παιδιᾶς. καὶ παροιμία. πόλεις παίζομεν. Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν
θυμιαμάτων γέμει. ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. παρ' ὅσον οἱ μὲν πεπονθότες, ἐπὶ ἀπο-
τροπῇ τοῦ κακοῦ θύουσι. καὶ παιᾶνας ᾄδουσιν. οἱ δὲ ἑαλωκότες, ἐπὶ οἰκείοις κακοῖς ἀνοιμώζουσι.
Πόλλις ὄνομα κύριον. Πολιτεύω αἰτιατικῇ. καὶ πολιτεύμασι ταῖς πολιτείαις. ἢ ταῖς ἄλ-
λαις αἱρέσεσι. Πολιτεία. ἰδίως εἰώθασι τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες, ἐπὶ τῆς δημοκρατίας
καὶ ἰσοκράτης ἐν πανηγυρικῷ. καὶ δημοσθένης ἐν τοῖς φιλιππικοῖς. πολιτεῖαι καὶ αἱ ὁδοὶ γ.
ἐν τῷ βίος. Πολίτης δῆμος ὁ τῆς πόλεως. καὶ πολῖται. Πολιτικός. ἀστεῖος. μετά τινος
τέχνης. Πολιτικὴν ἀρετὴν ἡ σωσίων ἢ συναπτὴν, συγκλώθειν ἐστὶ τὰ ἀσύγκλωστα. ὅτι πολι-
τεύεσθαι δεῖ τὸν σοφόν. καὶ γὰρ κακίαν ἐφέξειν. καὶ ἐπ' ἀρετὴν παρορμῆσαι, ἱκανὸς ἔσται.
πολιτισμός. τὸν πολιτισμὸν ἐκτοπίζων, ἐν ἀκαδημίᾳ διέτριβε. Πολιτοκοπεῖν. δίφιλος.
Πολλόν. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν μύθοις. τὸ δὲ πολλὸν ἀγήνορα μέμφεται τίγριν. Πολλὸν βλέ-
πειν θέου τὰ μυστικὸν τόδε. Πόλος οὗτος ἐστὶ λ. οὐρανοῦ ἢ κόσμου. ἀριστοφάνης. ὀρνίθων πόλος. τὸ
μὲν τι παραφράζει τὸ προειρημένον τῶν ὀρνίθων, ὅτι τόπος αὐτῶν ἐν ᾧ διατρίβουσι. τὸ δέ, καὶ πρὸς τὸν
σχηματισμὸν τοῦ ὀνόματος παίζει. τόπος καὶ πόλος. ἑξῆς δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πο-
λεῖσθαι. πόλον δὲ οἱ παλαιοὶ οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι, σημεῖόν τι καὶ πέρας ἄξονος. ἀλλὰ τὸ περιέχον
ἅπαν. εὐριπίδης πειρίθῳ. καὶ τὸν ἀτλάντιον φρουρῶν πόλον. αὐτοῦ τε περὶ πολουμένου, καὶ
δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων. ὥσπερ εἰ ποιητὴς τόπος. ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται ἅπαντα,
διὰ τοῦτο καλεῖται νῦν πόλος. Πολλός ἀρσενικῶς. ἀντὶ τοῦ πολύς. ἀρριανός. διονύσου μὲν
πέρι, πολλὸς λόγος κατέχει. ἡρακλέους δὲ πέρι, οὐ πολλός. Πολλοστημόριον. τὸ ἔσχατον
μέρος τῆς γῆς. Πολλοστός. τάξεως καὶ μορίου. δημοσθένης καὶ ἄλλοι. Πολλοστῷ. ἐσχά-
τῳ. οὔτε καθ' ἡλικίαν σοῦ. οὔτε εἰς τὰ ἄλλα προὔχοντος. ἀλλὰ τοῖς πᾶσι πολλοστῷ ὄντι.
Πολλοῦ. ἀντὶ τοῦ πάνυ. θρασὺς εἶ πολλοῦ. καὶ πολλοῦ γε δεῖ. Πολλῷ γε μᾶλλον κἂν παρῶσι
χίλιοι. ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς τρόπου νικήσειν ἐπαγγελλομένων. Πολλοῦ γε καὶ δεῖ. οὐδὲ ὅλως.
Πολλοῦ δὴ δέω καὶ λέγειν. σιωπῶ. πόρρω λίαν εἰμὶ τοῦ λέγειν. οὐ βούλομαι λέγειν. Πόλλ' οἶ-
δ' ἀλώπηξ. ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα. Πολλοὶ θριοβόλοι. παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες. πολλοὶ μὲν
ἐχθροί, παῦροι δ' ὠφελήσιμοι. θριαὶ καλοῦνται αἱ μαντικαὶ ψῆφοι. καὶ τὸ μαντεύεσθαι θριάσαι.
Πολλοῖσι μισοῦσιν ἐὰν σαυτὸν φιλῇς. τοῦτό φασι τὰς νύμφας, πρὸς τὸν νάρκισσον εἰπεῖν ἀ-
ποβλέποντα εἰς τὰς πηγὰς διὰ τὴν οἰκείαν μορφήν. Πολλοὶ στρατηγοὶ καρίαν ἀπώ-
λεσαν. καὶ τὴν ἁλικαρνασσοῦ πολιορκίαν, ἐπὶ τῶν μὴ ὁμογνωμονούντων. Πολύ. πλεῖ-
στον. Πολυαῖξ. πολυόρμητος. Πολυάδης, ὄνομα κύριον. Πολυάνδριον, μνῆμα. τάφος.
τὸ θρυλλούμενον παρὰ πολλοῖς ξενοτάφιον. ὁ δὲ γαϊανὰς ἐξεχώρει τῆς πόλεως. καταλιπὼν
αὐτὴν πολυάνδριον. καὶ πολυτελῆ τάφον. οὔποτε θαμμένων τῶν ἐνῳκηκότων. καὶ αἰλια-
νός. θάψαντες δὲ τοὺς νεκρούς, ἔχωσαν τὸ κοινὸν πολυάνδριον. Πολυαύλακος. μεγάλου. πλα-

τέος· οὐ περὶ τοῦ πολυαύλακος εἰμὶ πεπεραιός. Πολύβιος· Λύκου υἱός· ἀπὸ Μεγάλης πόλεως τῆς
Ἀρκαδίας· καθηγησάμενος Σκιπίωνος τοῦ Ἀφρικανοῦ ὅτε καὶ Παναίτιος ὁ φιλόσοφος. γεγονὼς κατὰ
Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα Εὐεργέτην. οὗτος ἔγραψε τὴν μακρὰν ἱστορίαν Ῥωμαϊκήν, ἐν βιβλί
οις μ. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς Κλεομένους τοῦ Σπαρτιάτου· καὶ Φιλίππου τοῦ Περσέως ἡ
οὗ τῇ διαδοχῇ τῶν Μακεδόνων τὰ ἑξῆς ἐπισυνάπτων Ῥωμαίων· ἱστοροῦντι διαδέχεται τὴν Πολυβίου
ἱστορίαν, Ποσειδώνιος ὁ Ὀλβιοπολίτης σοφιστής. ἔγραψε δὲ καὶ Στράβων Ἀμασεύς· τὰ μετὰ Πολύ
βιον ἐν βιβλίοις μγ. Πόλυβος ὄνομα κύριον. Πολυβότειρα· πολλοὺς τρέφουσα.
Πολύβοτον· ὄνομα τόπου· ἢ τὸ πολλοὺς τρέφον λιπαρόν. Πολυγηθής· πολυχαρής.
Πολυγλεύκου· πολυοίνου. οὐδὲ πολυγλεύκου γειόμορος βότρυος. Πολύγλωσσον· πολυόμ
ματον· οἷα πολύγλωσσον βουκόλον Ἰναχίης· ἐν ἐπιγράμματι. Πολύγνωτος· οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν
τὴν τέχνην, Θάσιος δὲ τὸ γένος. υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς Ἀγλαοφῶντος· τυχὼν δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας,
ἢ ἐπεὶ τὴν Ποικίλην στοὰν ἀνέγραψε προῖκα. ὡς ἔνιοι τὰς ἐν τῷ θησαυρῷ καὶ τὰς ἐν Ἀνακείῳ γρα
φάς. Πολυδάμας· Σκοτουσαῖος· παγκρατιαστής. ὃς ἐγένετο μέγιστος τῶν καθ' αὐτὸν πάντων ἀν-
θρώπων. ὃς καὶ νέος ὢν ἀπέκτεινε λέοντα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ Μακεδονίας. οὐδενὶ ἐσκευασμένος ὅπλῳ· εἰς
ἀγέλην δὲ βοῶν εἰσελθὼν ὁ αὐτός, τὸν μέγιστον καὶ ἀγριώτατον ταῦρον λαβών, τοῦ ἑτέρου τῶν ὀπισθίων
ποδῶν τῆς χηλῆς κατεῖχεν ἄκρας· καὶ σκαίρει. ὁ δὲ ταῦρος πηδῶν, ἀφῆκε τῷ Πολυδάμαντι τὴν ὁπλήν.
ὁ αὐτὸς ἄνδρα ἡνίοχον ἐλαύνοντα σπουδῇ τὸ ἅρμα, ἐπέσχε τοῦ πρόσω λαβόμενος τῇ ἑτέρᾳ τῶν
χειρῶν τὸ ἅρμα. καὶ στήσας τοὺς ἵππους. τούτου Δαρεῖος ὁ νόθος Ἀρταξέρξου υἱός, ἀκούσας
τὰ ἔργα, δώροις ἐλθεῖν παρ' αὐτὸν ἔπεισε. τρεῖς δὲ τῶν Ἀθανάτων καλουμένων κατὰ πρόσ
κλησιν μονομαχήσαντας ὁ Πολυδάμας ἀπέκτεινε. Ταῦτα τὰ ἔργα ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος ἐδη-
λοῦντο ἐν Ὀλυμπίᾳ. ἔμελλε δὲ ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ ῥώμης ἀπολέσθαι ὡς καὶ ἄλλοι οἱ ἐπὶ ἰσχύϊ μέγα φρονή
σαντες. ὡς καὶ Ὅμηρος προεῖπεν Ἕκτορ· δαιμόνιε· φθίσει σε τὸ σὸν μένος. εἰσελθόντος τοῦ ἐν σπηλαίῳ ὥρᾳ θέ
ρους ἅμα τοῖς συμπόταις, καὶ τῆς κορυφῆς τοῦ σπηλαίου κατὰ τύχην διαρρηγνυμένης καὶ θανάτου ἀ
πειλούσης, οἱ μὲν ἄλλοι δρόμῳ φεύγουσιν· αὐτὸς δὲ ἔμεινε τὰς χεῖρας ἀνασχὼν ὡς ἀνθέξων ἐ-
πιπίπτοντι τῷ σπηλαίῳ. καὶ αὐτόθι ἐτελεύτησε. Πολυδαιδάλου· πολλὰ ποικίλματα ἔχοντος.
Πολυδεύκης Ναυκρατίτης· τινὲς δὲ Ἀρδουέννας σοφιστὴν γράφουσι παίζοντες· πόλις δὲ Φοινίκης
ἡ Ἀρδούεννα. ἐπαίδευσε δὲ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Κομόδου τοῦ βασιλέως. καὶ ἐτελεύτησε βιοὺς ἔτη νῆ καὶ
ή· συντάξας βιβλία ταῦτα. Ὀνομαστικὸν, ἐν βιβλίοις δέκα. ἔστι δὲ συναγωγὴ τῶν διαφόρως κα-
τὰ τοῦ αὐτοῦ λεγομένων. διαλέξεις ἤτοι λαλιάς. μελέτας. εἰς Κόμοδον Καίσαρα ἐπιθαλάμιον.
Ῥωμαϊκὸν λόγον. σάλπιγγα ἢ ἀγῶνα μουσικόν, κατὰ Σωκράτους, κατὰ Σινωπέων. Πανελλήνιον.
Ἀρκαδικόν. καὶ ἕτερα. Πολυδίψιον· ἢ τὸ πολλοῖς ἔτεσι διψῆσαν ἀπὸ ἱστορίας. ἢ τὸ ἐπιπόθητον.
Πολύδωρος ὄνομα κύριον. Πολύαινος· πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος. ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ. Πολύαι
νος Σαρδιανὸς σοφιστής. γεγονὼς ἐπὶ τοῦ πρώτου Καίσαρος Γαΐου. λόγους δικανικούς. καὶ δι' ἐπῶν ἤτοι
συνηγοριῶν ὑποτυπώσεις. θρίαμβον Παρθικὸν βιβλία γ΄. καὶ ἄλλα. Πολύαινος Μακεδὼν
ῥήτωρ. περὶ Θηβῶν, Τακτικὰ βιβλία γ΄ καὶ ἄλλα. Πολύαινος ὁ πολυχρόνιος. Πολύαντον· τίμιον·
πολυπόθητον. Πολύαντος· κωμικός, τούτου δράματά ἐστιν ἡνίοχος· ὡς Ἀθηναῖος ἐν δειπνο
σοφισταῖς φησίν. ἐγένετο καὶ μαθηματικὸς Πολύαντος ἀπὸ Φερῶν. ἢ Μιτυληναῖος. θεοστυγής. βαρυόργη
τος· κωκυτοῦ καὶ Στυγὸς δεινὸν καὶ ὀλέθριον τῷ βίῳ ἐκλόχευμα. Πολύζηλος· ὦ πολλοῦ τε καὶ τυραν
νὶ καὶ τέχνη τέχνης ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ. ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται. Πολύ
ζηλος· κωμικός· δράματα αὐτοῦ νίπτρα· δημοτυνδάρεως· Μουσῶν γοναί· Διονύσου γοναί· Ἀφρο-
δίτης γοναί. Πολύζηλος· οὗτος πηρωθεὶς ὡς φάσμα θεασάμενος μεῖζον ἢ ὥστε τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς ἐνεγκεῖν, τὸ πᾶν κρύπτον τὴν ἀσπίδα σύμμαχον, ὃν πάντα δεῖ εἰκάζουσιν εἶναι, ἐμάχετο ὡς
ὁρῶν. καὶ διέκρινε τῇ φωνῇ τοὺς ἰδίους καὶ τοὺς πολεμίους. Πολυζύγῳ· πολυκαθέδρῳ. Πολυει
δής· πολύμορφος· καὶ πολυειδία ἡ ποικιλία. Πολύϊδος ὄνομα κύριον. Πολυϊδρία ἡ πο
λυπειρία. Πολυίκνος· οὐδὲ ἦν τῶν βιβλίων πολυίκνος. ἀλλὰ ῥωμικῆς φύσεως καὶ θεῶν ἀγχι-
σπόρου

πόρου, ἐν ταῖς ἐξηγήσεσιν ἦν θαυμάσιος. εἰ πονοῦντός τις τοῦ φοιτητοῦ, ὡς οὗτος ὁ ἀνὴρ οὐ φθέγγοιτο λό-
γους ἀλλὰ πράγματα τῆς οὐσίας. Πολύθρονον· πολυφάρμακον. θρόνα γὰρ τὰ ἄνθη. ὅμηρος·
ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ παρθένου. Πολυθρύλλητος· περιφημισμένος
διαβεβοημένος. ὀνομαστότατος. Πολικαγκής, ὁ κατάξηρος τόπος. Πολύκαρπος· ἰωάν-
νου τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ θεολόγου ἀκροατής. διάδοχος δὲ βουκόλου τοῦ πρώτου ἐπισκοπήσαντος τῆς
σμυρναίων ἐκκλησίας. ὃς καὶ μετὰ τοῦτον δεύτερος τῆς ἐπισκοπῆς ἐκράτησε. καὶ μαρτυρίῳ τῷ ὑ-
πὲρ χριστοῦ τελειοῦται ἐπὶ μάρκου ἀντωνίνου. ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς φιλιππησίους πάνυ θαυ-
μαστήν. καὶ πρὸς τὸν μέγαν διονύσιον τὸν ἀρεοπαγίτην. καὶ πρὸς ἄλλας ἐκκλησίας. οὗτος διά τι-
νας αἰτίας τοῦ πάσχα, βασιλεύοντος ἀντωνίνου τοῦ πίου καὶ ἐπισκοποῦντος τῆς ἐκκλησίας ῥώμης
ἀνικήτου, ἐπέστη τῇ ῥώμῃ. ἐν ᾗ καὶ πολλοὺς τῷ δόγματι μαρκίωνος καὶ βαλεντίνου πιστεύσαντας, ἀ-
νεκαλέσατο. ἀπαντήσαντος δὲ αὐτῷ ἐξ αὐτομάτου μαρκίωνος, καὶ εἰρηκότος γνώριζε ἡμᾶς πολύ-
καρπε, ἀπεκρίθη. γνωρίζω σε πρωτότοκον τοῦ διαβόλου υἱόν. Πολυκαρπότατος τόπος εὔγειος
Πολύκεστος· πολυκέντητος. Πολυκηδέος· πολυφροντίστου. Πολύκλειτος· πάνυ ἔνδο-
ξος. Πολυκλήτοισιν ἐκ πολλῶν κεκλημένοις τόπων. Πολυκλῆσι· πολυκαθέδραις. καὶ πολυκλήϊσιν
ὁμοίως. Πολύκμητος, πολυκάματος. Πολυκράτης ἀθηναῖος ῥήτωρ. δεινὸς περὶ τοὺς κατὰ
σωκράτους λόγους. δεύτερος ἀνύτῳ καὶ μελίτῳ γράψας. Πολυκράτης ὁ τοῦ κύπρου ἄρχων. ἐπὶ πτολε-
μαίου τοῦ παιδὸς ὑπάρχων. πιστὸν εἶχε τὸν βίον ἐν ἀρετῇ. μετὰ δὲ ταῦτα προβαίνοντος ἤδη τῆς ἡλικίας, ὁλο-
σχερῶς εἰς ἀσέλγειαν ἐξώκειλε. καὶ βίον ἀπρεπῆ. κλίνεται δὲ πολυκράτους. Πολύκρημνον·
δύσβατον. ὀρεινόν. Πυλυκτόειος ὄνομα τόπου. Πολύκτωρ ὄνομα κύριον. Πολυκύ-
μονος θαλάσσης. πολυταράχου. Πολυλήϊος· πολλὰ κτήματα ἔχων. Πολύλιστος·
πολυλιτάνευτος. Πολυμάθεια. Πολυμήλη· πολυθρέμματος γῆ. Πολύμητις· πολύβουλος.
Πολύμνηστος· καὶ ἀειφράδης· καὶ οἰώνιχος ἀρρητοποιοί. καὶ πολυμνήστεια δὲ καὶ αὐτὴ κωμῳ-
δεῖται ἐπὶ αἰσχρότητι. κρατῖνος. καὶ πολυμνήστεια ᾄδει. μουσικήν τε μανθάνει. ἀριστοφάνης. ὅσ-
τις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα λυμαίνεται, οὔποτ' ἐκ ταὐτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου. Πολυ-
ωδυνία. καὶ πολυώδυνος ὁ ἐν μεγάλῃ θλίψει ὤν. Πολυωπόν, τὸ πολύτρητον δίκτυον. πολυο-
πὸν δὲ ἱμάτιον. Πολυωρήσεις· πολλὴν φροντίδα ποιήσεις. φυλάξεις. καὶ πολυωρία ἡ ἐπιμέλεια.
ὁ δὲ, ἐδεῖτο τοῦ θεοῦ πολυωρίας τυχεῖν τῆς ἐξ αὐτοῦ. καὶ αὖθις αἰλιανός. δεόμενοι δὲ πολυωρίας τυ-
χεῖν καὶ ῥᾳστώνης ἐς τὸ κρεῖττον, ὡς ἐπεύχοντο. Πολυπάμμου· πλουσίου. πολυθρεμμάτου, παρὰ τὸ
πᾶμα τὸ κτῆμα. καὶ πάσασθαι κυρίως μὲν τὸ κτήσασθαι θρέμματα. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν ὁτιοῦν. Πολυ-
πίδακος· πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν. τουτέστιν ἀναβλύσεις. Πολυπλήθεια. Πολύποδος δίκην
αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών. Πολύπους· ὅτι ὁ πολύπους θηρευθεὶς τὸ πλεῖστον πολλάκις πρὸς τὸ πίων γίνεσθαι.
καὶ παροιμία. δίκας ἐπὶ ταῖς πληγαῖς πολύπους πιλούμενος. Πολύποδος ὁμοιότης· πρὸς τοὺς ἐξομοιοῦντας
τισὶν ἑαυτούς. Πολυπραγμοσύνη καὶ πολυπράγμων ὁ σπουδαῖος. ὅτι οὐ πολυπράγμων. τοῦτο
βουλόμενοι δεῖξαι, τὴν πολυπραγμοσύνην μεταλαβόντες εἰς φιλοπραγμοσύνην, ἀνασκευάζο-
μεν τὸ προκείμενον. ὁ μὲν γὰρ πολυπράγμων, οὐδέπω φανερὰν ἁμαρτίαν σημαίνειν δοκεῖ. εἴ γε πο-
λυπράγμων μέν ἐστιν ὁ ἐν πολλοῖς κυλιόμενος πράγμασι. δι' αἰτίας δὲ τοῦτο καὶ ἀπὸ τύχης τινὸς περι-
γίνεσθαι. ὁ δὲ φιλοπράγμων, διάθεσίν τε καὶ οἰκειότητα τὴν πρὸς τὰ πράγματα δηλοῖ. καὶ σπουδὴν καὶ
αἵρεσιν. ὃ ἀλλότριον τοῦ σπουδαίου. Πολυπτύχου· πολλὰς ἀνακλίσεις ἔχοντος. οἷον πτύχας.
Πολυποικιλότατος. Πολυποίτης ὄνομα κύριον. Πολύρρηνες· πολλὰ θρέμματα ἔ-
χοντες. τὸ πολύρρηνον τόπος κρήτης. ἔνθα τοῖς θεοῖς ἔθυον. καὶ ζήτει ἐν τῷ οἱ κρῆτες. Πολύς·
σφοδρός. Πολυσμαράγοις· ἠχητικοῖς. Πολυσπαθής, ὁ πολλάκις ὑπὸ σπάθης ἐνεργηθείς.
ἐν ἐπιγράμματι. πολυσπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέπλων. Πολυσπερέας· ἐπὶ πολλὰ
μέρη διεσπαρμένας. πολυσπερέας τε φάλαγγας. Πολύστρατος· οὗτος αἰτίαν ἔχων τοὺς ἑρμᾶς
περικόψαι, ἀνῃρέθη ὑπὸ ἀθηναίων. οὗ λυσίας μέμνηται. ἕτερος δέ ἐστιν ὑπὲρ οὗ λόγον ἔγραψεν
ὁ αὐτὸς λυσίας. ἄλλος δὲ ἂν εἴη οὗ μνημονεύει δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. λέγων αὐτὸν ποτὲ ἐν

Κορίνθῳ ξενικόν τε ἔφθειν. μή ποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ γεγράφθαι Πολύξενον ἀντὶ τοῦ Πολυστράτου.
παρὰ μηδενὶ γάρ φησιν ὁ Δίδυμος εὑρηκέναι τὸν Πολύστρατον ἡγησάμενον τοῦ ἐν Κορίνθῳ ξενικοῦ. τὸν
μέντοι Πολύτροπον Ἀθηναῖον εἶναι. Πολυσχιδής. πολυμερής. καὶ πολυσχιδῆ ζῷα. αἶγες.
κύων. λέων. καὶ εἴ τι ἄλλο οἷς συμβέβηκε πολυτοκεῖν. Πολυτελοῦς. δαπανηροῦ Θουκυδίδης. τὸ
δὲ ἔχειν αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἐνδεκελεῖ πόλεμον πολυτελοῦς ἐφαίνετο. καὶ πολυτελές, πολυδάπανον. τέλος δὲ
τὸ δαπάνημα. καὶ πολυτέλεια. Πολυτελῆ. τὰ πολυδάπανα. ὡς ἀτελῆ τὰ ἀδάπανα. Πολυτι-
μητιζόμενοι. θεραπευόμενοι. Πολυτιμήτους. ἐκ κλάφων τοὺς ὑπομνηματισμούς. ὃν ὁ πολυτίμητος Ἡρα-
κλείδης ἧκεν ἔχων. ὁ πολυτιμώρητος. Πολύτλας. πολλὰ ὑπομείνας. Πολυφασίας. πολυλο-
γίας. Πολυφλοίσβοιο. πολυταράχου. Πολυφόρβη γῆ. ἡ πολλοὺς τρέφουσα. Πολυφό-
ρῳ. Ἀριστοφάνης. οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι. ἀντὶ τοῦ πολλά μοι κακὰ ὑφαίνοντι και-
ρὸν φέροντι. ἢ ποικίλῳ. ἀπὸ τοῦ πολὺ ὕδωρ ἐπιδεχομένου τοῦ οἴνου. τουτέστιν ἀκράτου καὶ ἰσχυροῦ πρὸς
τὸ κακόν. πολύφορον γὰρ ἔλεγον τὸν πολλὴν κρᾶσιν δεχόμενον. ὀλιγοφόρον δὲ τὸν ὀλίγην. ἢ με-
ταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνθέων τῶν δένδρων. Πολυφραδέστερον. συνετώτερον ἐν λόγοις. Πολύ-
φονος. Πολύχουν. πολυφόρητον ἢ πολυειδῆ. Πολύχους. πεπλουτισμένος. ὁ δὲ ὠνόμοι
ὀλιγομαθῶς μὲν εἶχε περὶ τὰ μαθήματα. πολύχους δὲ ἦν περὶ τὴν λέξιν. καὶ τὰ αὐτὰ στρέφων
ἀεὶ καὶ μὴ δυνάμενος περιγίνεσθαι τοῦ προτεθέντος σκοποῦ. ὡς δεικνύουσιν οἱ τέσσαρες τόμοι οὓς
ἐματαιοπόνησεν εἰς τὰς ἐπιστολάς. πολλοὺς δὲ λόγους εἰς αὐτὰς ἀναλώσας, τῶν ἐπιστολῶν τὸν σκο-
πὸν ἑλεῖν οὐ δεδύνηται. Πόμα κεκραμένον, δύο καὶ τρία. τρία μέρη ὕδατος ἐπιδεχόμενον. οἴνου δὲ
δύο. ἀρίστη κρᾶσις οἴνου δύο μέρη καὶ ὕδατος τρία. Ἀριστοφάνης ἔχει ποιεῖν κεκραμένον τρία καὶ
δύο. ἡ Τριτογενὴς αὐτὸν ἐνετριτώνισε. βούλεται οὖν εἰπεῖν ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ τοιοῦτον αὐτὸν ἐποίησεν. ὡς
δύνασθαι τρία μέρη φέρειν ὕδατος. Πομάτιας ὁ κοχλίας. Πομπαῖος ὁ ἀπὸ τῶν γινομένων εἰς
τὰ ὅσια πέμπων. καὶ πομπαῖος Ἑρμῆς ὁ τὰς ψυχὰς εἰς τὸν ᾅδην καταπέμπων τε καὶ παραπέμ-
πων. Πομπός. ὡς ἐνεργητικῶς μεγαληγορεῖ. Πομπεία. λοιδορία. καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται τῷ ὀ-
νόματι. λέγεται πομπεῖα καὶ τὰ εἰς πομπὰς κατεσκευαζόμενα σκεύη. ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τοῖς
κατ' Ἀνδροτίωνος ὑποσημαίνει. Φιλόχορος δέ φησιν ὡς πρότερον ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς
οὐσίας τῶν τριάκοντα κατασκευασθεῖσιν. ὕστερον δὲ καὶ Ἀνδροτίων ἄλλα κατεσκεύασε. Πομπείας καὶ
πομπεύειν. ἀντὶ τοῦ λοιδορίας καὶ λοιδορεῖν Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἡ μεταφο-
ρὰ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις. μέμνηται δὲ
Πλάτων(?). ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰσὶ πομπεῖαί τινες σφόδρα λοίδοροι. Πομπήιος. ὅτι Πομπήιος ὁ
μέγας ἐπικληθείς, ὕπατος καὶ στρατηγὸς Ῥωμαίων. τὸν πρὸς Μιθριδάτην καὶ Τιγράνην πόλε-
μον ἀνεδέξατο. καὶ τὸν μὲν Μιθριδάτην κατὰ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν νυκτομαχίᾳ κατηγωνίσατο. ὡς
τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ διαρπάσαι. καὶ τρεῖς μυριάδας ὁπλιτῶν καταβαλεῖν. ὁ οὖν Μιθριδάτης γυμνω-
θεὶς πάντα πάσης δυνάμεως, διαφυγεῖν ἀγαπητῶς ἅμα τῇ γαμετῇ καὶ δύο τισὶν ἀκολού-
θοις ἱκανὸς γέγονεν. εἶτα κατασπασθεὶς ὑπὸ τοῦ παιδὸς Φαρνάκου παρὰ τοῖς οἰκείοις στρατιώ-
ταις, καὶ πρὸς θάνατον ἀναγκαῖον ἐλαθείς, φάρμακον δηλητήριον ἐκπιών, τελευτᾷ περὶ τὸν
Βόσπορον. ὁ δὲ παῖς αὐτοῦ Φαρνάκης, γίνεται διάδοχος τῆς ἀρχῆς. ὁ δὲ Πομπήιος ἐπὶ Τιγράνην
ἄγει τὴν στρατιάν. ὁ δὲ Ἀρμένιος, διὰ μάχης ἐλθεῖν τοῖς Ῥωμαίοις οὐ λυσιτελὲς ἡγησάμενος,
ἐνδιδοὺς ἑαυτὸν ἀφίκετο πρὸς Πομπήιον. καὶ πρὸς τοῖς γόνασιν αὐτοῦ πεσὼν καὶ τὸ διάδημα τῆς
κεφαλῆς ἀνελόμενος, ἐν ταῖς ἐκείνου χερσὶ κατέθετο. οἷς δὴ καμφθεὶς ὁ Πομπήιος ἀνίστησί τε
αὐτόν, καὶ τὸ διάδημα πάλιν ἀποδίδωσιν. αὐτὸς τῇ τοῦ Ἀρμενίου τοῦτο περιθεὶς κεφαλῇ, τά τε ἄλλα
διὰ τιμῆς τὸν ἄνδρα ἦγεν. ἀφαιρέσει δὲ ὅμως μέρους τινὸς τῆς ἀρχῆς, καὶ χρήμασι πολλοῖς ἐ-
ζημίωσε τὸν Ἀρμένιον. Συρίαν τε γὰρ καὶ Φοινίκην ἀπετέμετο. καὶ πεντακισχίλια τάλαντα ἀρ-
γυρίου, τῷ Ῥωμαίων δικαίῳ, ἅτε χειρῶν ἀδίκων ἀρξάμενον προσηνάγκασε. μετὰ ταῦτα Ἀλβανοὺς
ὑπέταξε. καὶ τὸν βασιλέα τῶν Ἰβήρων Ἀρτάκην φεύγειν ἠνάγκασε. καὶ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν
Δηιοτάρῳ τῷ δυνάστῃ τῆς Γαλατίας ἐδωρήσατο. Ἄτταλόν τε καὶ Πυλαιμένεα ἐπὶ τὴν οἰκείαν ἀρ-

μένοι ἂν Δηιοτάρῳ τῷ δυνάστῃ τῆς Γαλατίας ἐδωρήσατο. Ἄτταλόν τε καὶ Πυλαιμένεα ἐπὶ τὴν οἰ-
κείαν ἀρχὴν τῆς Παφλαγονίας κατήγαγεν, ἐξελαθέντας πρὸς τοῦ Μιθριδάτου. Κόλχοις τε ἐφί-
στησιν ἡγεμόνα. ἐφ' οἷς Σύρους τε καὶ Ἄραβας κατεστρέψατο. καὶ Ἰουδαίους δὲ Ῥωμαίοις παρέστησε.
ἐν δὲ τῶν ἱερῶν ἀναθημάτων οὐδὲν διήρπασεν. ἀλλὰ πάντα ἀπαναγραφὴν ποιησάμενος, Ἀρι-
στοβούλῳ παρέδωκεν. Ὑρκανὸν γὰρ εἰς τὴν Ῥωμαίων δ' ἐξέπεμψε δέσμιον. Πομπήιος Ῥωμαίων
στρατηγὸς πρὸ τοῦ φασὶ μετὰ τὰς σπονδὰς δειπνεῖν τόν τε Καίσαρα καὶ Ἀντώνιον, παρὰ Πομπηίῳ τῷ
παιδὶ τοῦ Πομπηίου, ἐν τῇ στρατηγίδι νηὶ παρασκευασαμένῳ τὸ δεῖπνον. τοῦτο γὰρ ἔφη μόνον αὐτῷ κα-
ταλελεῖφθαι πατρῷον οἶκον. ἤδη δὲ ὄντων ἔνδον καὶ τῆς συνουσίας ἀκμαζούσης, Μηνᾶν τὸν πει-
ρατὴν τὸν πλείστου ἄξια τῷ Πομπηίῳ ὑπηρετοῦντα, καὶ τότε προσελθεῖν αὐτῷ ἡσυχῆ. καὶ βούλει
φάναι τὰς ἀγκύρας τῆς νεὼς ἀποτεμὼν, ποιήσω σε μὴ Σικελίας καὶ Σαρδόνος, ἀλλὰ τῆς Ῥω-
μαίων ἡγεμονίας κύριον. τὸν δὲ Πομπήιον ἀποκρίνασθαι ἔδει σε ὦ Μηνᾶ τοῦτο πεποιηκέναι. μὴ προ-
ειπόντα ἐμοὶ τὴν ἐπιχείρησιν. νῦν δὲ, οὐ πρὸς ἡμῶν γὰρ ἐπιορκεῖν, τὰ παρόντα στέργωμεν. Πομ-
πὴν πέμψιν ἀποστολὴν Θουκυδίδης Δ'. ξύλων τε ναυπηγησίμων πομπῇ. καὶ Αἰλιανός καὶ τὸν δρά-
κοντα τὸν ἐκ τῆς θείας πομπῆς ἥκοντα. καὶ ἅμα τῇ κόρῃ παρεστηκότα σε πομπὴν ἐπιφανῆ, ἁρμά-
μαξάν τε λαμπρὰν καὶ ἐσθῆτα σοβαρὰν καὶ θεραπείαν συχνήν. Πομπήλιος ὄνομα κύριον. καὶ
πομπίλος ἰχθύς. Πομπὸν συνοδοιπόρον καὶ προπέμποντα. Πομποστολεῖ ἐκπέμπει
τῇ νηὶ τὸν στόλον. Πομπώνιος ὄνομα κύριον. Πομφόλυγες. αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλως κατα-
φερόμεναι. ὁ δὲ, δίκην πομφολύγων, ἐκ φύσεως διαλύει τὸν πηλόν. Πομφόλυξ. ἐκβρασμὸς
ὕδατος. Πομφολυγοπαφλάσμασιν ἐν ταῖς δίναις τῶν ὑδάτων. πομφόλυγες δὲ αἱ φλυκταινώδεις
δῖναι. ἀπὸ τοῦ παφλάζειν. ὥσπερ πομφόλυξ ῥαγεῖσα ἀφανίζεται οὕτω μνήμη μικροῦ περιφανοῦς ὄλλυται μετὰ
θάνατον. Πονούμενον. ἐνεργοῦντα. Πονεῖν. ἐνεργεῖν. Πονεῖσθαι. ἐνεργεῖν. Τραϊανὸς ὁ
βασιλεὺς δίκαιος ἦν. καὶ τῷ σώματι ἐρρωμένος. τεσσαρακοστὸν ἄγων ἔτος ἦρξε. καὶ ἐβούλετο ἐξί-
σου πάντα τοῖς ἄλλοις ξυμπονεῖσθαι. Πονηρὰ καὶ ζυγὰ ψάλλεις. ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς καὶ
ἐπιπόνως ζώντων. καὶ γὰρ ἡ ζυγὸν ἐπειδὰν πεινᾷ, τότε μάλιστα ψάλλει. Πονηρία. ὁ ἐκ παρα-
σκευῆς εἴς τινα παρὰ τοῦ πόνος γινόμενος παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. Πονηρόπολις. ἔστι δέ τις καὶ περὶ
Θρᾴκην Πονηρόπολις. ἣν Φίλιππον φασὶ συνοικῆσαι, τοὺς ἐπὶ πονηρίᾳ διαβαλλομένους αὐτόθι
συναγαγόντα. συκοφάντας. ψευδομάρτυρας. καὶ τοὺς συνηγόρους. καὶ τοὺς ἄλλους πονηροὺς ὡς δισ-
χιλίους. ὡς Θεόπομπος ἐν ι' τῶν Φιλιππικῶν. Πόνηρος. ἐπίπονος. ἡ πρώτη ὀξεῖα ἐπὶ σώμα-
τος προπαροξύνεται. καὶ ἔλκει πονήρω. ἐπὶ δὲ ψυχῆς ὀξυτόνως. λέγεται δὲ καὶ πονηρὸν ὕδωρ. Πό-
νηροῖς κακοπονήρων εἰς ἅπαντα χρώμεθα. οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ, οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρή-
σατ' ἄν. τουτέστι τοῖς λεγομένοις καθάρμασι πόλεως. οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Καλλιφῶν.
ὁ Καλλιφῶν οὗτος προὔδωκε στόμον. οἱ δὲ, Μίλητον. ὡς εἶπεν οὐδὲν κακὸν ποιῶ. ἀλλ' ἱεροσυλῶ. ἐπὶ
πονηρίᾳ γὰρ τεθρύλληται ὁ Καλλιφῶν οὗτος. ὃς προὔδωκε Μίλητον Πέρσαις. πυνθανομένων δὲ
πολλάκις αὐτοῦ τινῶν τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε πάντα ἀγαθά. πάντα οὖν ἀγαθὰ φησὶ ποιῶ, ὡς ἔλεγε Καλλι-
φῶν. ὕστερον μέντοι παρὰ Θεαγένους τινὸς εἰσῆλθεν ὠνησόμενος κρέας. κἀκεῖνος ἀποδεῖξαι ἐκέ-
λευσε πόθεν κόψαι θέλει. προτείναντος δὲ τὴν χεῖρα, ἀπέκοψε. καὶ εἶπε. ταύτῃ τῇ χειρὶ, οὐ προδώ-
σεις πόλιν ἑτέραν. μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος. μὴ σύ γε Θειογένευς κόψαις χεῖρα Καλλιφῶντος.
προδοὺς δὲ Μίλητον τοῖς πολεμίοις. πυνθανομένου τινὸς ὅτι τοῦτο ἐποίησεν, ἀποκρίνασθαι ἀγα-
θὰ Καλλιφῶν. καὶ Ἀριστοφάνης φησὶ τοῦ πονηροῦ κόμματος. ἀπὸ τοῦ παρακεκομμένου ἀργυρίου.

Πόνηρος. ἔστι παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ. πονήρους γε πάσας ἡμῖν ξυμμάχους. ἀντὶ τοῦ μοχθη-
ροὺς καὶ ἐπιπόνους. ἀσθενεῖς. ἀπράκτους. ὡς φαμὲν πονήρως ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα. ἢ ἀτυχὴς
ἄθλιος. ἐπὶ ὄνου πονηρᾶς ὀχούμενος. Πονηρὸν δὲ λέγει ὁ ἀπόστολος, τὸν ἐκ κατασκευῆς εἴς τινα
παρ' αὐτοῦ πόνον γινόμενον. λέγεται δὲ καὶ πονηρὸν ὕδωρ τὸ νοσοποιόν. πονηροὶ λέγονται καὶ ἐπίπο-
νοι. καὶ παροιμία. πόνῳ πονηρός, μοχθηρός, σφόδρα πονηρός. διὰ τὸν πόνον κατενήνεγκεν ὁ ἐπίπον-
ν. Πονήσαντα. ἀντὶ τοῦ ταλαιπωρηθέντα. Ἀρριανός. τὰ δὲ πονήσαντα αὐτοῖς χαλεπῶς ἐπεσκευάσθη.

καὶ αὖθις· πονουμένῳ αὐτῷ περὶ βασιλείας τῶν ἐπιθων ξυμβάλλουσι δύο τινές. Πόνου· ὅμη-
ρος ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τίθησι. καὶ πονεῖν τὸ ἐνεργεῖν. Πόνον αἴρειν· παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην
πονούντων. Πόνος· σπουδή· ἐπίτασις. καὶ ἦν πόνος κυρίως ἑκάστοις ἐπειγομένοις δρᾶσαι τὸ
προσταχθέν. καὶ ἀγώνισμα ἐτίθετο ἕκαστος ἑαυτῷ τῆς ἀθρόων προθυμίας τε καὶ σπουδῆς. Πό-
νος πόνῳ πόνον φέρει. λείπει ἡ πρὸς. ἵν᾽ ᾖ ὁ πόνος πρὸς τῷ πόνῳ πόνον φέρει. καὶ ἔστι τὸ μὲν πό-
νος πόνῳ, ἀρχαϊκόν· ὡς ἔργον ἐπ᾽ ἔργῳ. τὸ δὲ δεύτερον πόνον, κοινῶς· οἷον κάματον. καὶ ὅμηρος· πάν-
τῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικται. σοφοκλῆς ἐν τραχινίαις· νὺξ γὰρ εἰσάγει· καὶ νὺξ ἀπωθεῖται δε-
δεγμένου πόνου. Ποντίφιξ· ὁ μέγας παρὰ ῥωμαίοις ἱερεύς. ὃν νουμᾶς ὁ ῥωμαίων νομοθέτης κατέστη-
σεν. ἦν ἱκαβιαίῳ ῥεύματι φερόμενος ὁ θύβρεις τὸ πρεσβύτατον ζεῦγμα ἐλάμβανεν αὐγὰς οὗτος
μειλικτηρίους πρὸς τὸν ποταμὸν ποιησάμενος μὴ διαξῆναι τὴν γέφυραν, ἔπεισε τὸν ποταμὸν ἡσυ-
χῇ καὶ ἀβλάκτως ἀνασχέσθαι τοῦ ζεύγματος. καὶ τοὺς λεγομένους ποντίφικας καὶ φλαμινίους
τοῖς ἱερεῦσιν ἐπέστησε. Ποντοβρόχους· ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένους. Πόντος· κυρίως μὲν
ὁ ἐνδὸν τῆς χερρονήσου καὶ τοῦ εὐξείνου καλούμενος. καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ θάλασσα. καὶ πα-
ροιμία· πόντος ἀγαθῶν· ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν καὶ μεγάλων. ὡς ἀπὸ ἀγαθῶν θάλασσα. ἀριστο-
φάνης· ὦ πόντιε πόσειδον. ἀντὶ τοῦ μέγιστε πόσειδον. ἀπὸ τοῦ πόντου μεταφορικῶς. Ποπάδες· ἡ
δὲ μελισσῶν ἀμβροσίη, πυκναί τε γίνεται ποπάδες. Πόπανα· πλακούντια. πλατέα καὶ λε-
πτὰ καὶ περιφερῆ. καὶ ἐπὶ τέσσαρσι ποπάνοις ἔθυον βοῦν. καὶ ἐκάλουν αὐτὸν πέμπτον βοῦν. Πόπανα· εἰ-
δικὸν, προθύματα γενικόν. Ποπλικόλας· ὄνομα κύριον παρὰ ῥωμαίοις. Πόπλιος· οὗτος
φιλοδοξήσας ἐν ἀριστοκρατουμένῳ πολιτεύματι, τηλικαύτην περιεποιήσατο παρὰ μὲν τοῖς ὄ-
χλοις εὔνοιαν. παρὰ δὲ τῷ συνεδρίῳ πίστιν, ὥστε ἐν τῷ δήμῳ κρίνειν τινὸς ἐπιβαλλομένου κατὰ
τὰ ῥωμαίων ἔθη, καὶ πολλὰ κατηγορήσαντος καὶ πικρῶς, ἀλλὰ μὲν οὐθὲν εἰπεῖν προελθὼν. αὐτὸς ᾗ δὴ ἔφη
πρέπον εἶναι τῷ ῥωμαίων δήμῳ, οὐθενὸς ἀκούειν κατηγοροῦντος ποπλίου κορνηλίου σκιπίωνος, δι᾽
ὃν αὐτὴν τὴν τοῦ λέγειν ἐξουσίαν ἔχουσιν οἱ κατηγοροῦντες. ὧν ἀκούσαντες οἱ πολλοί, παραχρῆμα δι-
ελύθησαν πάντες ἐκ τῆς ἐκκλησίας. ἀπολιπόντες τὸν κατηγοροῦντα μόνον. Πόπλιος· περὶ τού-
του τοῦ στρατηγοῦ ζητοῦσί τινες, τίνι τρόπῳ ἐγένετο ἐπιφανέστατος. ἀπὸ ποίας φύσεως ἢ τριβῆς ὁρμηθείς.
καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες, ἐπιτυχῆ τινα, καὶ τὸ πλεῖον ἀεὶ παραλόγως, καὶ τῷ αὐτομάτῳ κατορθοῦν-
τα τὰς ἐπιβολὰς παρεισάγουσι· νομίζοντες ὡσανεὶ θειοτέρους εἶναι καὶ θαυμαστοτέρους τοὺς τοιού-
τους ἄνδρας τῶν κατὰ λόγον ἑκάστοις πραττόντων. ἀγνοοῦντες ὅτι τὸ μὲν, ἐπαινετὸν, τὸ δὲ, μακαρι-
στὸν εἶναι συμβαίνει τῶν προειρημένων. καὶ τὸ μὲν, κοινόν ἐστι καὶ τοῖς τυχοῦσι. τὸ δὲ, ἐπαινετὸν, μόνον ἴδιον
ὑπάρχον τῶν εὐλογίστων καὶ φρένας ἐχόντων ἀνδρῶν. οὓς καὶ θειοτάτους εἶναι καὶ προσφιλε-
στάτους τοῖς θεοῖς νομιστέον. ἐμοὶ δοκεῖ πόπλιος φησὶν ὁ πολύβιος· λυκούργῳ τῷ τῶν λακεδαιμονί-
ων νομοθέτῃ, παραπλησίαν εἰληχέναι φύσιν καὶ προαίρεσιν. οὔτε γὰρ λυκοῦργον ἡγητέον δεισιδαι-
μονοῦντα καὶ πάντα προσέχοντα τῇ πυθίᾳ συστήσασθαι τὸ λακεδαιμονίων πολίτευμα, οὔτε πό-
πλιον ἐξ ἐνυπνίων ὁρμώμενον καὶ κληδόνων, τηλικαύτην τῇ πατρίδι περιποιῆσαι δυναστείαν. ἀλ-
λ᾽ ὁρῶντες ἑκάτεροι τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων οὔτε τὰ παράδοξα προσδεχομένους ῥᾳδίως, οὔτε τοῖς δεινοῖς
τολμῶντας παραβάλλεσθαι χωρὶς τῆς τῶν θεῶν ἐλπίδος, λυκοῦργος μὲν ἀεὶ προσλαμβανόμενος
ταῖς ἰδίαις ἐπιβολαῖς τὴν ἐκ τῆς πυθίας φήμην εὐπαραδεκτοτέρας καὶ πιστοτέρας ἐποίει τὰς ἰ-
δίας ἐπινοίας. πόπλιος δὲ παραπλησίως ὡς μετὰ τῆς θείας ἐπιπνοίας ποιούμενος τὰς ἐπιβο-
λὰς εὐθαρσεστέρους παρεσκεύαζε τοὺς ὑποταττομένους πρὸς τὰ δεινὰ τῶν ἔργων. καὶ μετὰ λογισμοῦ καὶ
προνοίας ἔπραττε. καὶ πάντα κατὰ λόγον ἐξέβαινε τὰ τέλη τῶν πράξεων αὐτῷ. ἐκεῖνος γὰρ ὅτι
μὲν ἦν εὐεργετικὸς καὶ μεγαλόψυχος, ὁμολογεῖται. διότι δὲ ἀγχίνους καὶ νήπτης τῇ διανοίᾳ καὶ
περὶ τὸ προτεθὲν ἐντεταμένος, οὐδεὶς ἂν συγχωρήσειε. πλὴν τῶν συμβεβιωκότων καὶ τεθεαμένων
ὑπ᾽ αὐγὰς αὐτοῦ τὴν φύσιν. ὧν εἷς ἦν γάιος λαίλιος· ἀπὸ νέου μετεσχηκὼς αὐτῷ παντὸς ἔργου καὶ
λόγου μέχρι τελευτῆς. ὁ ταύτην περὶ αὐτοῦ δόξαν ἐργασάμενος, διὰ τὸ δοκεῖν εἰκότα λέγειν καὶ
σύμφωνα τοῖς ὑπ᾽ ἐκείνου πεπραγμένοις. ποπλίῳ ἔλλο ἀμοιβῆς δεξιὸς γενομένης, ὑπὸ

Ῥωμαίων ἐδόθη στέφανος ἀγρώστου χλωρᾶς. ποτὲ νεανίσκοι τινὲς τῶν Ῥωμαίων ἐπιτυχόντες παρθένῳ κατὰ τὴν ἀκμήν, καὶ τὸ κάλλος διαφερούσῃ τῶν ἄλλων γυναικῶν, καὶ συνιδόντες φιλογύναιον ὄντα τὸν Πόπλιον, ἧκον αὐτὴν ἄγοντες. καὶ παραστήσαντες ἔφασκον αὐτῷ δωρεῖσθαι τὴν κόρην. ὁ δέ, καταπλαγεὶς καὶ θαυμάσας τὸ κάλλος, ἰδιώτης μὲν ὤν, οὐδεμίαν ἂν ἥδιον ἔφη δέξασθαι ταύτης δωρεάν. στρατηγὸς δὲ ὑπάρχων, οὐδὲ ποιασοῦν ἧττον. τοῦτ' αἰνιττόμενος διὰ τῆς ἀποφάσεως. διότι κατὰ μὲν τὰς ἀναπαύσεις ἐνίοτε καὶ ῥᾳθυμίας ἐν τῷ ζῆν, ἡδίστας τοῖς νέοις ἀπολαύσεις τὰ τοιαῦτα παρέχεται καὶ διατριβάς. ἐν δὲ τοῖς τῆς πράξεως καιροῖς, μέγιστα γίνεται καὶ κατὰ ψυχὴν καὶ κατὰ σῶμα ἐμπόδια τοῖς χρωμένοις. τοῖς μὲν οὖν νεανίσκοις ἔφη χάριν ἔχειν. τὸν δὲ τῆς παρθένου πατέρα καλέσας καὶ δοὺς αὐτόθεν αὐτὴν ἐκ χειρός, ἐκέλευσε συνοικίζειν ᾧ ποτ' ἂν προαιρῆται τῶν πολιτῶν. δι' ὧν καὶ τὰ τῆς ἐγκρατείας καὶ τὰ τῆς μετριότητος ἐμφαίνων, μεγάλην ἀποδοχὴν ἐνειργάζετο τοῖς ὑποτεταγμένοις. Πόπλιος Σκιπίων Λευκίου κατὰ φύσιν υἱός, Ποπλίου δὲ τοῦ μεγάλου κληθέντος κατὰ θέσιν υἱωνός, κύριος γενόμενος τῆς Καρχηδόνος. ἥτις ἐδόκει πολυχρημονεστάτη τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην εἶναι πόλεων. ἁπλῶς τῶν ἐξ ἐκείνης οὐδὲν εἰς τὸν ἴδιον βίον μετήγαγεν. οὔτ' ὠνησάμενος οὔτ' ἄλλῳ τρόπῳ κτησάμενος οὐδέν, καίπερ οὐχ ὅλως εὐπορούμενος κατὰ τὸν βίον, ἀλλὰ μέτριος ὢν κατὰ τὴν ὕπαρξιν ὡς Ῥωμαῖος. οὐχ οἷον δὲ τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς Καρχηδόνος νομισμάτων ἀπέσχετο μόνον, ἀλλὰ καὶ καθόλου τῶν ἐκ τῆς Λιβύης, οὐδὲν ἐπιμιχθῆναι πρὸς τὸν ἴδιον εἴασε βίον. τοῦτο ἀναμφισβήτητον παρὰ Ῥωμαίοις. Πόπλιος Σκιπίων Ἀφρικανός, τὴν στρατιὰν Ῥωμαίων διεφθαρμένην, ἐπανώρθωσεν. ὃς καὶ τὴν Καρχηδόνα εἰς ἔδαφος καθεῖλε. προσημαίνει δὲ αὐτῷ τοῦ πολέμου τὸ πέρας τὴν τοῦ ξίφους λαβὴν αἵματι πολλῷ ῥεομένην. καὶ πολλάκις μὲν ἀποματτομένην, πλέον δὲ ἀνεῖσαν ἀεὶ τοῦ αἵματος. τοῦτο γὰρ μάντεις, φόνον πολὺν τῶν ἐναντίων σημαίνειν τὸ τέρας ὑποκρίνασθαι. Πόπλιος Οὐαλέριος. ὁ συνύπατος Βρούτου. ἄξιος μὲν πολλῶν καὶ ἄλλων ἐπιτηδευμάτων χάριν ἐπαινεῖσθαί τε καὶ θαυμάζεσθαι. μάλιστα δὲ τῆς αὐταρκείας τοῦ βίου. ἣν φιλοσοφία τις αὐτοδίδακτος ἐγγίνεται πρὸ αὐτοῦ. ἣν ἐν πολλοῖς ἐπεδείξατο πράγμασι. Πόππυζε. ἐν ἐπιγράμματι. παῖζε μόνη τὸ φίλημα μάτην προπόππυζε σεαυτῇ. ἀντὶ τοῦ κολάκευε. κάλει. Ποππύσματα. κολακεῖαι εἰς τ' ἀδαμάστους ἵππους. Πόρδαλις τὸ ζῷον ἄρσην. πάρδαλις, τὸ θῆλυ. Πόρεια τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα. Πόρεις. νέοι βόες. μόσχοι. Πορίζω δοτικῇ. Πορίμῳ ἂν ὄντι καὶ ἐπίνοιαν ἔχοντι. ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ. Πορίμωτατος. ὁ δ' αὐτὴν ἔδοξεν εἶναι πορίμωτατα τῶν ἐπιβολῶν ἀντὶ τοῦ ἐπικερδῆ. καὶ πορίσονται ἀντὶ τοῦ κερδήσουσι. Πορισταὶ οἱ τοὺς πόρους εἰσηγούμενοι δημαγωγοὶ ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν λυσιτελεῖ. Πορθήσειας. ἕλοις. λάβοις. Πόρθησις. ἐρήμωσις. Πορθμεύει. εὑρίσκει Νέσσον πορθμεύοντα μισθοῦ. καὶ πείθει αὐτὸν ὡς πορθμεύσει ἐν ἀλήμῃ καὶ Δηϊάνειραν. Πορθμεῖον τὸ πλοῖον, πορθμίον δὲ τὸ ναῦλον. Πορθμεῖς. οἱ περαταί. Ἀριστοφάνης. χαλεπαὶ γὰρ ἂν ἦτε γενόμεναι πορθμεῖς. ἕλκοντες τοὺς πλωτῆρας ἀπεκναίετε. ἐπειδὴ οἱ πορθμεῖς τοὺς παριόντας ἀναγκάζουσιν εἰς τὰ ἴδια πλοῖα ἐμβαίνειν. Πορθμήϊον ὁ μισθὸς τοῦ ναύτου. Καλλίμαχος. τοὔνεκα καὶ νέκυες πορθμήϊον οὔτι φέρονται. ἐν αἰγιαλῷ γὰρ καταβάσιον εἶναι ὁδὸν δι' οὗ ἀπελθοῦσα ἡ Δημήτηρ, ἔμαθε παρὰ τῶν προσοίκων περὶ τῆς κόρης. καὶ ἐδωρήσατο αὐτοῖς ὡς λέγει ἄφεσιν τοῦ πορθμηΐου. Πορθμὶς καὶ πορθμίδιον. τοῦ διαχέροντος ὕδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέῃ. Πορθμός. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πόλις ἐστὶ τῆς Εὐβοίας. Πορθμός, πόραμα. ἀμφίγειος θάλασσα. ἰσθμὸς γάρ ἐστι γῆ στενὴ ἑκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν. πορθμὸς δὲ θάλασσα ἑκατέρωθεν ἤπειρον ἔχουσα ἐπικειμένην. πορθμὼ δύω ἐστόν. ὁ μὲν Ἑλλησπόντου ἀμφὶ Σηστόν τε καὶ Ἄβυδον. ὁ δὲ δὴ ἕτερος ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ Εὐξείνου πόντου. οὗ τὸ ἱερὸν ὀνομάζεται. ἐν μὲν οὖν τῷ Ἑλλησπόντῳ, τελωνεῖον οὐκ ἦν ἴσα λίαν. ἄρχων δέ τις ἐκ βασιλέως στελλόμενος, ἐν Ἀβύδῳ καθῆστο. διερευνώμενος ἕκαστα, ὁ δὲ ἐπὶ πορθμοῦ τοῦ ἑτέρου στελλόμενος, μισθὸν ἀεὶ πρὸς βασιλέως κεκομισμένος ἦν. οὐδὲν πρὸς τῶν τῇδε ναυτιλλομένων κομιζόμενος. Πόρκης. ὁ ἐπὶ δακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος. ὁ προσζευγνύων αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον. καὶ κλίνεται πόρκου. Πόρκος. κύρτος θαλάσσιος ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων. Πόρκος. οἱ μὲν τὸ δίκτυον ἀπέδοσαν· ἔστι δὲ σχοινίου

πλέγμασι δὲ κύρτον. οὐδὲ οὐ... ὁ γὰρ πλάτων ἕτερον φησὶ τὸν πόρκον τοῦ κύρτου. λέγει γὰρ οὕτως· κύρτοις καὶ δίκτυα καὶ βρόχοις καὶ πόρκοις καὶ τὰ τοιαῦτα. ἀλλ' ὅτι πλὴν ἑρκίων δεῖ προσαγορεύειν. μνημονεύει δὲ καὶ δίφιλος τοῦ πόρκου. θᾶττον πλέκειν μέλλει τῶν πόρκων πυκνοτέρους. ἔλεγον δὲ πόρκον διὰ τὸ περιλαμβάνειν καὶ ἀμπέχειν τὸν εἰσδύοντα ἰχθύν. ἢ διὰ τὸ σιονεὶ πορκεῖσθαι. καὶ ὁ ποιητὴς πόρκον τὸν περὶ τῷ δόρατι κρίκον φησίν. ὁ συνέχων τὸν σίδηρον πρὸς τὸ ξύλον διὰ τοῦ δόρατος. διὰ τὸ περιέχειν. περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. ὁ δὲ ὠείων παρὰ τὸ πείρω.

Πορνεῖα. τόπος ἔνθα αἱ πόρναι διάγουσιν. ἐς τὰ πορνεῖα εἰσιὼν θεάσω ποτέ. ἀριστοφάνης. Πορνεία. ἡ εἰδωλολατρεία. ἐκπορνεύειν ὁ εἰδωλολάτρης παρὰ τὸ πορνεύειν. ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ. ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστι. πορνεία καὶ ἡ ἀκολασία. διὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν. Πορνεύω. Πορνίδιον ἡ μικρὰ παῖς ἐπὶ πορνείᾳ. Πόρον. διέξοδον. βίβον. καὶ περαίωσιν ποταμοῦ. Πόρος. πέρας ἢ ποταμὸς ἢ ὁδὸς, ἢ φύσει κατὰ ὕδατων. ἢ μηχανὴ ἢ τεχνάσματα. ἡ διάβασις. ἀριστοφάνης· τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται. ἀντὶ τοῦ διάβασις. καὶ πόροι ἀλίρροθοι παρὰ σοφοκλεῖ. ἤγουν ποταμοὶ εἰς τὴν θάλασσαν ῥέοντες. πόρος δὲ κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται. καὶ εὔπορος ὁ ἔχων ἀεὶ ἐπιρρέοντα πλοῦτον. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου. Πόρος δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς βουλίδην ἐφέσει. δῆμος ἐστι τῆς ἀκαμαντίδος ὁ πόρος. καὶ ὁ δημότης πόριος. Πόρρω. ἐπὶ χρόνου τάσσεται. ὡς δὲ πόρρω ἦσαν τοῦ πίνειν, ὅτε δὴ μῦρον μέν τις περιήνεγκεν. οἱ δ', ἐχρίοντο. Πόρρωθεν τε καὶ ἡσαυτοῦ. διὰ τὸ βίου ἐπιβούλοις τοῖς συνοῦσι χρωμένους ἀδεέστερον εἶναι λέγουσι τὴν μετὰ πραγμοσύνης ἀσφάλειαν τῶν ἐν ἐπιφανεῖ βίῳ κινδυνευόντων. Πορρωτέρω. καὶ πορρωτάτω. ἐπὶ συγκρίσεως καὶ ὑπερθέσεως. ἀντὶ τοῦ πάνυ μακράν, καὶ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ πάνυ. Πόρρω τῆς νυκτός. περὶ τὸ μεσονύκτιον. τινὲς δὲ τῶν αὐτῶν ἀφρόνων, πόρρω που τῆς νυκτὸς δηλονότι οἷς περ ἐν καθαρῷ ἦν ἡ ψυχή. φάσμα θεάσασθαι δαιμόνιον. Πόρπαξ. σοφοκλῆς. ἀλλ' αὐτὸς μοι σὺ παῖ λαβὼν ἐπώνυμον εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων πόρπακος ἑπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος. καὶ ἀριστοφάνης ἀλλ' ἐμός τε καὶ ἐκ τῆς στοᾶς ἔλθῃ ποῖ κατεπορπακωσάμενος, ὁ ἐμός φησιν ἀνὴρ οἷον περονησάμενος, ἀντὶ τοῦ ἐπιβαλὼν τὴν ἀσπίδα ἅμα τῷ παρὼν εἶναι, ἄπεισιν εἰς τὸν πόλεμον. Πόρπαξ. ᾧ τὴν ἀσπίδα κατέχουσιν. ὁ λεγόμενος ὄχανος. ἀνετίθεσαν γὰρ τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ὅπλα ἄνευ ὀχάνων. ἵνα μὴ ἑτοίμως αὐταῖς ἔχωσι χρῆσθαι, οὐ γὰρ ὥσπερ φιλεῖς τὸν δῆμον ἐκ προνοίας, ταύτας ἐᾶν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι. Πόρπαξ. κατὰ μέν τινας ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος. ὡς δέ τινες τὸ δῆκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήριον. ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης. Πόρπη. ἡ παρὰ ῥωμαίοις φίβλα. ὁ δὲ, τὴν πόρπην αὐτοῦ σπάσας, ἀεὶ φησὶν ὑμεῖς οἱ περὶ τῶν ἀχαιῶν ἐστὲ κήρυκες τοιοῦτοι. καὶ πεπορπῆσθαι. φιβλοῦσθαι. Πορπηδόν. Πόρπημα εἶδος ὅπλου. Πορσύνω. ἑτοιμάζω. πόρτις ἡ μικρὰ βοῦς ἤδη μάλιστα ἀρξαμένη κινεῖν τὴν ἐπὶ νομὴν πορείας. Πορφύρεος. ὁ πορφυροῦς. καὶ πορφύρεον κῦμα. Πορφύρειος ἐσθής. Πορφύρεντα ἐράσεται καὶ ἐν μυθικοῖς. καὶ οἱ πορφύροντι διακρίδον ἀμφὶς ἕκαστα. Πορφύριος. ὁ κατὰ χριστιανῶν γράψας. ὃς κυρίως ἐκαλεῖτο βασιλεὺς τύριος φιλόσοφος. μαθητὴς ἀμελίου τοῦ πλωτίνου μαθητοῦ. διδάσκαλος δὲ ἰαμβλίχου, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων αὐρηλιανοῦ καὶ παρατείνας ἕως διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔγραψε βιβλία πάμπλειστα. φιλόσοφά τε καὶ ῥητορικὰ καὶ γραμματικά. λογγίνου τοῦ κριτικοῦ ἀκροασάμενος. περὶ θείων ὀνομάτων α΄. περὶ ἀρχῶν β΄. περὶ ὕλης ς΄. περὶ ψυχῆς πρὸς βόηθον ε΄. περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων δ΄. περὶ τοῦ γνῶθι σαυτὸν δ΄. περὶ ἀσωμάτων. περὶ τοῦ μίαν εἶναι τὴν πλάτωνος καὶ ἀριστοτέλους αἵρεσιν ζ΄. εἰς τὰ τοῦ ἰουλιανοῦ τοῦ χαλδαίου φιλοσόφου ἱστορίαν ἐν βιβλίοις δ΄. κατὰ χριστιανῶν λόγους ιε΄. περὶ τοῦ ὁμήρου φιλοσοφίας. πρὸς ἀριστοτέλην περὶ τοῦ εἶναι τὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν. φιλολόγου ἱστορίας βιβλία ε΄. περὶ γένους καὶ εἴδους καὶ διαφορᾶς καὶ ἰδίου καὶ συμβεβηκότος. περὶ τῶν κατὰ πίνδαρον τοῦ νείλου πηγῶν. περὶ τῆς ἐξ ὁμήρου ὠφελείας τῶν βασιλέων βιβλία ι΄. συμμίκτων ζητημάτων ζ΄. εἰς τὸ θουκυδίδου προοίμιον. πρὸς ἀριστείδην ζ΄. εἰς τὴν μινουκιανοῦ τέχνην. καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ μάλιστα ἀστρονομούμενα. ἐν οἷς καὶ εἰσαγωγὴν ἀστρονομουμένων ἐν βιβλίοις γ΄.

καὶ γραμματικὰς ἀπορίας. οὗτός ἐστιν ὁ Πορφύριος ὁ τὴν κατὰ Χριστιανῶν ἐφύβριστον γλῶσσαν κι-
νήσας. Πορφύριος ὁ τῶν Χριστιανῶν πολέμιος ἀπὸ Φοινίκης πόλεως Τύρου. Πορφυρίων πορ-
φυρίωνος εἶδος ὀρνέου. παρὰ Ἀριστοφάνει. Πορφυρόπωλις. ἡ τὰ πορφυρᾶ πωλοῦσα.

Ποσαπλῶς. ποσαχῶς. ἀναριθμήτως. ἓν μέρος τοῦ λόγου ἐστί. καὶ ἐπίτασιν τῇ ποθούσῃ μαίνει.
συμφωνεῖ γὰρ τῷ ἔρωτι τῆς ψυχῆς. καὶ ἡ σὰρξ καὶ τοῖς ἐκείνου οὐκ ἀντιτείνει βουλεύμασι.

Ποσειδώνειον διὰ διφθόγγου. ὡς Ἀπολλώνιον βραχέως τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτω
καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ ἀναγνωστέον. καὶ Ποσειδώνειον τὸ τοῦ Ποσειδῶνος. ὡς Ἀθηναῖον τὸ τῆς Ἀ-
θηνᾶς. καὶ Διονύσιον καὶ Δημήτριον. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμώνυμα τοῖς ἀνδρωνυμικοῖς. τὸ δὲ
Ποσειδάνειον δῆλον ὅτι Δωριέων. Ποσειδεὼν Ποσειδεῶνος. μὴν παρὰ Ἀθηναίοις οὕτω καλού-
μενος. δεκέμβριος. ἐν τῷ Ποσειδεῶνι μηνὶ διαμεμετρημένη ἡ ἡμέρα ἐλέγετο. ἡ δὲ, ἦν μέτρον τι ὕδα-
τος. πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνί. ἐν τούτῳ γὰρ ἠγω-
νίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς Ἀττι-
κῆς. καὶ ζήτει ἐν τῷ περαίτερος. Ποσειδῶν καὶ Πόσειδον ἡ κλητική. Ποσείδιον δὲ ὄνομα τόπου.

Ποσειδώνιος Ἀπαμεὺς ἐκ Συρίας. ἢ Ῥόδιος. φιλόσοφος στωϊκός, ὃς ἐπεκλήθη ἀθλητής. σχολὴν
δὲ ἔσχεν ἐν Ῥόδῳ. διάδοχος γεγονὼς καὶ μαθητὴς Παναιτίου. ἦλθε δὲ καὶ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Μάρκου
Μαρκέλλου. ἔγραψε πολλά. Ποσειδώνιος Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος στωϊκὸς μαθητὴς Ζήνωνος τοῦ κι-
τιέως. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολύβιον ἐν βιβλίοις νβ. ἕως τοῦ πολέμου τοῦ Κυρηναϊκοῦ καὶ Πτο-
λεμαίου. καὶ μελέτας ῥητορικάς. εἰς Δημοσθένην ὑποθέσεις. καὶ οἶμαι ταῦτα μᾶλλον Ποσειδωνίου σο-
φιστοῦ εἶναι τοῦ Ὀλβιοπολίτου. Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης. σοφιστὴς καὶ ἱστορικός, περὶ τοῦ ὠκε-
ανοῦ καὶ τῶν κατ᾽ αὐτόν. περὶ τῆς Τυρικῆς καλουμένης χώρας. Ἀττικὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις δ. λι-
βυκὰ ἐν βιβλίοις ια. καὶ ἄλλα τινά. Ποσειδώνιος ὄνομα κύριον. ὃς συνέγραψε τὸ παλ-
μικὸν οἰώνισμα. ὅτι ἐὰν πάλλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός, τόδε σημαίνει. Ποσίδιππος. Κασανδρεὺς
υἱὸς Κυνίσκου. τρίτῳ ἔτει μετὰ τὸ τελευτῆσαι τὸν Μένανδρον, διδάξας κωμικός. ἔστι τὰ δράματα αὐ-
τοῦ ὡς τῶν λ. Ποσιπτερνίδας τὰς ἐν ταῖς πτέρναις οὔσας φλέβας φησὶν Ἱπποκράτης. Πόσις.
ἀνήρ. Πόσθη τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. Πόσθιον τὸ αἰδοῖον. λέων συνέγραψεν ἐκμαγμάσιον τὰ
τ᾽ ἄλλα παρ᾽ ἅπαντα καὶ τὸ πόσθιον τῷ σῷ προσόμοιον. ὡς περὶ κύτταρον στρεβλόν. κύτταρος δὲ τὸ
πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος. Ἀριστοφάνης. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἡδύ γε τοῦ πο-
σθίου. Πόσθωνος. Ποσόν. τοῦτο κατὰ μέγεθος θεωρεῖται. οἷον μέγα ἢ μικρόν. ποιὸν δὲ κατὰ τὴν
ὕλην θεωρεῖται. Πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια λέγε. τὸ μὲν ἕτερον τούτων σκορόδων προ-
φαλλίδος. τὸ δ᾽ ἕτερον, χοίνικος μόνης ἁλῶν. Ποσόμιος. ὕπατος, ὅστις μέγα φρονῶν ἐφ᾽ αὑ-
τῷ τῆς τάξεως τοῦ γένους ἕνεκα, καὶ ὅτι δισὶ ταῖς ὑπατείαις ἤδη κεκοσμημένος ἦν. ἐφ᾽ οἷς ὁ συνύπατος
αὐτοῦ κατ᾽ ἀρχὰς μὲν ὡς ἀπελαυνόμενος τῶν ἴσων ἠγανάκτει. καὶ πολλάκις ἐπὶ τῆς βουλῆς τὰ δί-
καια πρὸς αὐτὸν ἔλεγεν. ὕστερον δὲ συνιδοὺς ἑαυτῷ κατά τε προγόνων ὄγκον καὶ φίλων, καὶ κατὰ
τὰς ἄλλας δυνάμεις ἐλάττονα ἰσχὺν ἔχοντι, δημοτικὸς ἦν καὶ τῶν νεωστὶ προελθόντων εἰς γνῶσιν,
εἶξέ τε τῷ συνυπάτῳ. καὶ παρεχώρησε τοῦ πολέμου τὴν ἡγεμονίαν. καὶ τοῦτο ἤνεγκε διαβολὴν τῷ προοιμίῳ
τὴν πολλὴν αὐθάδειαν γενομένῳ. ἕτερον δὲ βαρύτερον ἢ ὡς Ῥωμαίων ἡγεμόνι γενόμενον. ἐπιλε-
ξάμενος γὰρ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ στρατιᾶς περὶ τοὺς β ἄνδρας εἰς τοὺς ἰδίους ἀγροὺς ἀπήγαγεν. οἷς ἀ-
νύσαι δίχα δρυμὸν ἐκέλευσε κείρειν. καὶ κατέσχε τοὺς ἄνδρας ἐν τοῖς ἀγροῖς, θητῶν ἔργα καὶ θε-
ραπόντων ὑπηρετοῦντας. καὶ ἄλλα πλεῖστα ὅσα βαρύτατα διαπραξάμενος, παρέσχε τῷ δήμῳ μί-
σους ἀφορμὴν δικαίου. Πόσος. ἀπὸ τοῦ πόσατος κατὰ συγκοπήν. τάττεται δὲ ἐπὶ ποσότη-
τος. οἷον, πόστον ἄγει ἔτος. καὶ πόστη ὥρα τῆς ἡμέρας. Ποσοῦμος. Ῥωμαῖος ἀπὸ ναυτικῆς. τά τε ἑλ-
λήνων ἐπαιδεύθη. ἐρασθεὶς αὐτῶν μετὰ ἔτη λ. τὰ δὲ πρῶτα χρυσοχόος ἦν. ἐπεὶ δὲ ἅπαξ αὐ-
τὸν εἰσῆλθεν ὁ φιλολόγος ὁ δὲ ἔρως εἰς τὰς Ἀθήνας ὥρμησε. καὶ ἐξεμουσώθη τὰ ἑλλήνων
ἐκεῖθι. καὶ ἐς γῆρας βαθὺ ἤλασε πολλὰ καὶ καλὰ εἰδώς. οὔκουν ἄπειρος ἦν καὶ τόνδε τὸν Πο-
σοῦμον, λέγειν λόγον ἐκεῖνον ὅνπερ οὖν Ἡράκλειτος εἶπε περὶ αὐτοῦ. ἐμαυτὸν ἐδιζησάμην.

Ποταμηδὸν· δίκην ποταμοῦ. Ποτάμιοι· οἱ Ἀχαρνεῖς· καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀχαρνεῦ. Ποταμο-
δάτης· ὁ παρὼν ἀεὶ τὸν ποταμόν. Ποταμὸς θαλάττῃ εἰκάζεις· ἐπὶ τῶν διατεινομένων πρὸς κρεί-
ττονας. καὶ Ποτάμιοι δῆμος τῆς Λεοντίδος. οὗ δημότης Πολέμιος· ἐκωμῳδοῦντο δὲ ὡς ῥᾳδίως δε-
χόμενοι τοὺς παρεγγράφους. Χύσις ποταμοῦ, δυσμενῆ δηλοῖ καιρόν. Ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν
ἐπάγεις· ἐπὶ τῶν τοῖς οὖσι προσφερόντων. Πολέμων· Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος. γέγονε πρὸ
Αὐγούστου καὶ μετ' αὐτόν. ἔστιν αὐτοῦ εἰς τὰς Πλάτωνος πολιτείας ὑπόμνημα. Πολέμων Μιτυληναῖος,
υἱὸς Λεσβώνακτος· ῥήτωρ· ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Τιβερίου. καί ποτε αὐτοῦ εἰς τὴν πε-
ρίοδα ἐπανιόντος, ὁ βασιλεὺς ἐφοδιάζει τοῖς διαγράμμασι· Πολέμωνα Λεσβώνακτος εἴ τις ἀδι-
κεῖν τολμήσει, σκεψάσθω εἰ μοι δυνήσεται πολεμεῖν. ἔγραψε περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος
ὅρους Σαμίων. Βρούτου ἐγκώμιον. Καίσαρος ἐγκώμιον. περὶ τελείου ῥήτορος. Ποταμῶνος.
Ποταίνιον· ξένιον. καινόν. Πότε· λέγεται πρὸς νῦν κατὰ ἄμφω. καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθὸς καὶ
κατὰ τὸ μέλλον. κατὰ μὲν τὸ παρεληλυθὸς, οἷον· πότε ἐγένετο. κατὰ δὲ τὸ μέλλον, οἷον πότε ἔσται. Πό-
τερον ἄρα· ποῖον. ποταπόν. Ποτή· πτῆσις. Πότης λύχνος· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τί γάρ
μοι τὸν πότην, ἢ πίνοντα λύχνον, παρ' Ἀττικοῖς ὁ πολὺ ἔλαιον ἀναλίσκων. Ποτίδαια ὄνομα πό-
λεως. καὶ Ποτιδαιάτης. Ποτινίσσεται· ἐπέρχεται. Πότμον· μόρον. θάνατον. καὶ ἄποτμος
ὁ κακῶς τὸν βίον καταστρέφων. ὃς οἰκτρῶς καὶ ἐλεεινῶς ἐς γῆρας ἦλθεν οὐδαμῆ ἄποτμον. Πότνα
δέσποινα. Πότμα· σεμνὴ ἔντιμος. Ποτνιᾶσθαι· παρακαλεῖν. καὶ ποτνιᾶται· ἐπικαλεῖ θεούς.
καὶ ποτνιώμενος, δυσφορῶν. μετὰ οἰμωγῆς παρακαλῶν. Ποτὸν ζήτει ἐν τῷ ἄπευστος θοίνης. Πότος·
τὸ πινόμενον. πότος δὲ τὸ συμπόσιον. σφοδροῦ δὲ πότου γινομένου, ἐνεδρεύων ὁ ἑστιάτωρ, αὐτὸς μὲν
ὀλίγον ἔπινεν. αὐτοῖς δὲ πολὺ ἐγχεῖν τοῖς θεράπουσιν ἐκέλευε. Ποτῶνται· διατρίβουσι.
ποτῶνται δὲ, ἤγουν πέτονται. Ποτώνη· ἀδελφὴ Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου. Πουγῆς· ποῦ γῆς πέφα-
γεν· ἀντὶ τοῦ εἰς ποίαν γῆν Ἀττικῶς. Πουλχερία· Ἀρκαδίου θυγάτηρ βασιλίς. ιε' ἐτῶν οὖσα
τυγχάνουσα, ἄρχεται τὴν βασιλείαν διώκειν. ἐπαίδευσε δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν Θεοδόσιον. σοφωτάτη γὰρ
οὖσα καὶ θεῖον νοῦν κεκτημένη, τήν τε ἰδίαν παρθενίαν τῷ θεῷ προσανέθηκε. καὶ τὰς ἀδελφὰς τὸ
ὅμοιον πρᾶξαι ἐδίδαξεν. εἰς πάντα δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐκανόνιζεν. ἦθός τε καὶ λόγον. βάδισμα καὶ
γέλωτα. καὶ ἐνδυμάτων περιβολήν. καὶ σχῆμα καθέδρας καὶ στάσεως βασιλικῶς ἐξεπαίδευσε. πρὸ
δέ γε ἁπάντων, τὴν εἰς τὸ θεῖον εὐσέβειαν αὐτὸν ἐπιμελῶς ἐδίδασκεν. ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ τὰς
ἀδελφὰς διεγένετο. πολλὰς δὲ ἐκκλησίας καὶ πτωχεῖα καὶ ξενῶνας, καὶ μοναστήρια αὐτὴ κτίσασα
καὶ προσόδοις ἀφώρισεν. καὶ πρὸς ἄλλοις μυρίοις κατορθώμασι πολλάκις αὐτῇ καὶ τὸ θεῖον
ἐφαίνετο. αἱ δὲ ἀδελφαὶ, Ἀρκαδία καὶ Μαρίνα. ὁ δὲ, φύσει νωθρός τε καὶ ἀπερίσκεπτος ὢν πάντα
μὲν ὑπῆρχε. μάλιστα δὲ τοῖς ὑποβάλλουσιν αὐτῷ χάρτας ἀπαραγνώστως ὑπέγραφεν. ὅπερ ἡ
σοφωτάτη γνοῦσα ποτὲ Πουλχερία, σοφῶς ὑπῆλθεν αὐτὸν δωρεὰν ὑπολαβοῦσα δῆθεν πρὸς δου-
λείαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν Εὐδοκίαν. ἣν καθυπογράψας μὴ πρότερον ἀναγνοὺς, ὕστερον δεινῶς ὠ-
νειδίζετο παρὰ τῆς Πουλχερίας. Ἡ Πουλχερία τοσοῦτον ἐμίσει τὸν Νεστόριον, ὥστε τοὺς φιλοῦντας
ἐκεῖνον, διαθρυλλεῖν ὅτι πορνείαν πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα διέβαλε
Πουλχερίας Νεστόριος. καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ὑπ' αὐτῆς ἐμισεῖτο. ἐλοιδόρει γὰρ αὐτὴν, εἰς τὸν τότε
μάγιστρον Παυλῖνον λεγόμενον. Πουλχερία· Πουλχερίας τῆς ἀοιδίμου, στήλη ἵσταται ἐν τῇ χαλ-
κῇ πλησίον τοῦ Παλατίου ὡς πρὸς τὸν περίπατον. Ποῦ μήν· ποῦ δὴ οὖν. Πούς· ὁ ποὺς ἔχει δα-
κτύλους ις'. Ποῦ σχήσειν δοκεῖς· ἀντὶ τοῦ ποῦ τάξαι τὴν ναῦν. Πώγων πώγωνος. Τροιζήνιος
λιμὴν οὕτω καλούμενος. ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν κακοσχολούντων εἰς Τροιζῆνα βαδίζειν. καὶ Ἀριστοφάνης
κἀγὼ ἐπὶ κράτιστον, ὀλίγῳ καλλίονα πώγων' ἔχω. οὗτος γὰρ μέγαν πώγωνα ἔχων, ἐκαλεῖτο σα-
κεσφόρος. καὶ ἐκωμῳδεῖτο εἰς δασύτητα. ἦν δὲ ῥήτωρ καὶ δημαγωγὸς, καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν, ἄ-
ναξ ὑπήνης Ἐπίκρατες σακεσφόρε. Πωγωνίας· ὁ μέγας πώγων. Πωγωνίτης ὁ ζῶς, καὶ
πωγωνίτης. Πώεα· ποίμνια. Πωλεῖς ἀντὶ τοῦ πράσσεις. Ὑπερείδης. ἔστι τὸ ὄνομα καὶ ἐν τοῖς σώ-
φροσιν ἀνδρείοις. Πωλέσκετο· ἀνεστρέφετο. καὶ Ὅμηρος πωλεῖται τίς τέρων. Πωλητικός.

Πωλεία

Πωλεῖα. χαῖται. Πώλης. Ἀριστοφάνης τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος παίζων λέγει· παρὰ τὸ ἀποδίδοσθαι καὶ πωλεῖν τοὺς πολιτευομένους τὰ τῆς πόλεως πράγματα. οἷον προβατοπώλης, στυππειοπώλης, ἀλλαντοπώλης. Πωλητὴς ὁ ἐπὶ πράσει ὢν. ἦν δὲ ἐν τάξει πωλητής. καὶ πωληταί. ἐπὶ τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ κατὰ προθεσμίαν, καὶ μὴ ἀποδιδόντων, ἐπὶ πράσει τῆς οὐσίας ὑπέκειντο τοῖς πωληταῖς. καὶ ὅσοι τὸ διαγραφὲν ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ εἰσέφερον. ἔτι καὶ οἱ ξενίας ἁλόντες. καὶ ὁ μέτοικος καὶ προστάτην οὐκ ἔχων, καὶ ὁ ἀποστασίου γραφείς. τούτων δὲ τὰς οὐσίας πωλοῦντες, κατέβαλλον εἰς τὸ δημόσιον.

Πωληταὶ καὶ πωλητήριον. οἱ μὲν πωληταὶ, ἀρχή τίς ἐστιν Ἀθήνησι, δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες. εἷς ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης. διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως, πάντα τέλη καὶ μέταλλα καὶ μισθώσεις καὶ τὰ δημευόμενα κατέχειν. πωλητήριον δὲ καλεῖται ὁ τόπος, ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ πωληταί. Πωλητήριον. τὸ πρατήριον. οὕτως Ὑπερίδης. Πωλικῆς ἀπήνης. ὑπὸ πώλων ἐζευγμένης. καὶ ἐπὶ πωλικῆς ἀπήνης ἐμβεβὼς, ξυνηντίαζε. καὶ πωλικὸν, τὸν τοῦ πώλου. ἐν ἐπιγράμματι. παῖς Διὸς ἶσον ἀστέρι λάμπει. πωλικὸν ὡς ἵππου χνοῦν ἀποσεισάμενος. Πωλικός. ὁ γυναῖος. καὶ πωλικὸν δῆγμα καὶ τὸ φρύαγμα. Πωλίων. πῶλοι κυρίως τὰ γεννήματα τῶν ἵππων καὶ τῶν ἄλλων κτηνῶν. ἀπὸ ἔθους ἐχόμενοι καὶ τ[illegible] καὶ κορασίδες. Πωλίων, ὁ Ἀσίνιος. χρηματίσας Τραλλιανὸς σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος. σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηΐου τοῦ μεγάλου. καὶ διαδεξάμενος τὴν σχολὴν τοῦ Τιμαγένους. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῆς Φιλοχόρου Ἀτθίδος. ἀπομνημονεύματα Μουσωνίου τοῦ φιλοσόφου. ἐπιτομὴν τῶν Διοφάνους γεωργικῶν ἐν βιβλίοις β΄. πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ ζῴων, βιβλία ι΄. περὶ τοῦ ἐμφυλίου τῆς Ῥώμης πολέμου, ὃν ἐπολέμησαν Καῖσάρ τε καὶ Πομπήϊος. Πωλίων, Ἀλεξανδρεὺς, Οὐαλέριος. χρηματίσας φιλόσοφος γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ. οὗ παῖς Διόδωρος φιλόσοφος. ὁ γράψας ἐξήγησιν τῶν ζητουμένων παρὰ τοῖς ι΄ ῥήτορσιν. ἔγραψε συναγωγὴν Ἀττικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον. καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα. Πωλίων. ἢ Πωλίων γραμματικὸς περὶ τῶν παρὰ γράμμα ἁμαρτανομένων. Πωλοδάμνης. Πωλοδαμαστής. γυμναστής. Πωλοδαμνῶ. τοὺς πώλους δαμάζω. Πῶλος. Ἀκραγαντῖνος ῥήτωρ. μαθητὴς δὲ σοφιστοῦ τοῦ παλαιοῦ. διδάσκαλος Λικυμνίου. ἔγραψε γενεαλογίαν τῶν ἐπὶ Ἴλιον στρατευσάντων Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων. καὶ πῶς ἕκαστος ἀπήλλαξε. τινὲς δὲ αὐτὸ Δαμάστου ἐπιγράφουσι. νεῶν κατάλογον, περὶ λέξεων. Πῶλος. τὸ ζῷον. Πωλῶ. τὸ ἐπὶ πράσει. Πωλῶ. γυνική. τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν, μικροῦ λήμματος πωλοῦνται. Πωλοῦσι. Δίδυμός φησιν ἀντὶ τοῦ πορνεύουσι φανερῶς. πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὸν τοῖς βουλομένοις. ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν. ὅπερ ἐστὶ πορνεῖν. ἐγὼ δέ φημι ὅτι κυρίως ἔταξεν νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν. φησὶ γὰρ τὸν νόμον οὐκ ἐᾶν ἐπὶ ταύτης μοιχὸν λαβεῖν, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου καθῶνται. οἱ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσί τι ἀποπεφασμένως. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ. Πῶμα. σκέπασμα. Πώμαλα. ἀντὶ τοῦ πόθεν. οἷον οὐδαμῶς. ἔστι τὸ μὲν πῶ Δώρειον. τιθέμενον ἀντὶ τοῦ πόθεν. τὸ δὲ μάλα ἢ παρέλκει, ἢ ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον ἐν τῷ πώμαλα. οἷον οὐ μάλα. ἀντὶ τοῦ οὔ. ἢ ἀντὶ τοῦ οὐδόλως. ἔστι δὲ Ἀττικόν. Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Ἀσύβαρον ἐπιστολῇ. γυναίως γὰρ αἱ γυναῖκες, πώμαλα ἔφασαν ὀρχεῖσθαι αὐτάς. δέον δὲ ἡκούσας ἀπηλλάχθαι τοῦ συμποσίου ἐγένοντο. Πώμαλα. κεῖται καὶ παρὰ Δημοσθένει ἡ λέξις. οὐχ ἵνα ἐξέλθητε. πώμαλα. καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Κωκάλῳ. δεῖ δὲ ἀναγινώσκειν ὑφ' ἓν, πώμαλα.

Πωμήριον. τὸ τοῦ τείχους εἰκόνισμα. Πώποτε. Πῶρος. βασιλεὺς Ἰνδῶν. καὶ μῆκος ὅσον οὔπω τις ἀνδρῶν τῶν μετὰ τοὺς Τρωϊκοὺς ἄνδρας. ἦν δὲ κομιδῇ πάνυ νέος ὅτε συνῆν Ἀλεξάνδρῳ. καὶ τούτῳ ἐπολέμει. τούτου ἤρετο περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλώνιος. ὁ δὲ, οἴνου μὲν ἔφη πίνω τοσοῦτον ὅσον τῷ ἡλίῳ σπένδω. ἃ δ' ἂν ἐν θήρᾳ λάβω, ταῦτα σιτοῦνται ἕτεροι. ἐμοὶ δὲ ἀποχρῆ τὸ γεγυμνάσθαι. τὰ δὲ ἐμά ἐστι τὰ λάχανα καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι. καὶ καρπὸς τῶν φοινίκων. καὶ ὁπόσα μοι ὁ ποταμὸς κηπεύει. πολλὰ δέ μοι καὶ ἀπὸ δένδρων φύεται. ὧν γεωργοὶ αἱ δὲ αἱ χεῖρες. ταῦτα ἀκούων ὁ Ἀπολλώνιος, ὑπερήδετό τε καὶ ἐς τὸν Δάμιν θαμὰ ἑώρα. Πῶρος. ἀπολίθωσις ὑγροῦ. καὶ πωρῶ ῥῆμα, τὸ σκληρύνω καὶ λιθοποιῶ. ἐπίσης. καὶ τοὺς ἱμάντας πωροῦντα καὶ σφίγγοντα λιθώδει τρόπῳ. καὶ πώρινος λίθος. Πῶρος. πάθος τί ἐστιν ὥς φησιν Ἀντίμαχος. πωροῦντι ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο. καὶ πωρεῖν Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασι παρὰ τοῦτο οὖν καὶ

τὸ ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται. Πωρὸς ὁ τυφλός. καὶ πώρωσις ἡ τύφλωσις. Πωρύτης.

Πῶς δοκεῖς. θαυμαστικῶς τοῦτο λέγεται παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις. κἀν τῷ σοφίων βατράχοις· ποίει πῶς δοκεῖς. καὶ πῶς ἐγὼ τυχοῦ τοι ξυνέσομαι μεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω καλῶς. ὅρα νυν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις ἐστὶ λεγόμενον δή τι τὴν ἀλώπεχ' ὡς φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτε. μηδὲ ἐμφοβηθῇς. ἔστι γάρ τι ῥίζιον ὃ διατρώγοντες ἔσονται ἐπτερωμένω. Πῶυ. τὸ ποίμνιον. καὶ πῶϋα. Πώϋγξ. πώϋγγος. Πράγματα. ἐπὶ κακοῦ χρῶνται τῇ λέξει οἱ παλαιοί. καὶ Μένανδρος. ἐν πράγμασιν. ἐν μάχαις. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. ἄκουε τοίνυν. ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ. καὶ αὖθις. καὶ δή ποτε εἰς κεφαλαίαν αὐτῷ παρέσχε πράγματα. καὶ αὖθις. ἀλλά σοι παρέξω πράγματα. ἀντὶ τοῦ ἐνοχλήσω. παροιμία. ἀνδρὶ Λυδῷ πράγματα οὐκ ἦν. ὁ δὲ ἐξελθὼν ἐπρίατο. Πράγματα. κακοπάθειαι. ὀρεία τε ἦν καὶ στενὴ ἡ ὁδός. καὶ πολλὰ πράγματα εἶχον ἀμφὶ τοῖς ζεύγεσιν οἱ στρατιῶται. ἀντὶ τοῦ κόπου. Πράγματ' ἔξω πραξίας. ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν καὶ παρ' ἐλπίδα συμβαινόντων. Πραγματευτικὸς ἄνθρωπος λέγεται ὁ ἔμπορος. καὶ ἐμπαλαῖος ὁμοίως. Πραγματεία. οὐχ ὡς ἐν τῇ συνηθεία ἐπὶ τῆς πραγματείας, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ῥητόρων τέτακται ἐπὶ τῆς ἐργασίας τινὸς μεταχειριζομένων. ἀλλ' ἐπὶ τῶν πράγματα συνίστασθαι ἐπιχειρούντων. ὡς Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Μεναίχμου. αἱ γὰρ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἔχθραι καὶ πραγματεῖαι, αἰτίαι τῶν ἰδίων διαφορῶν καθεστήκασι. Πραγματεία. πολυπραγμοσύνη. κακοπάθεια. πόλιν πολυάνδρον καὶ στρατῷ μεγάλῳ πεφραγμένην, εἷλεν αὐτὴν πραγματείας ὁ βασιλεύς. Πραγματικώτατον. ἐνεργητικώτατον. ὁ δὴ καὶ πραγματικώτατον γεγονέναι τὸ διαβόλιον. καὶ αὖθις. τοῦτο δὲ ἐποίει μουσικῶς ἅμα καὶ πραγματικῶς. Πραγματοδίφης. ὁ δικολόγος. καὶ πραγματοδίφης ὦ μακάριε τῆς τέχνης. Πραγματομαθής. καὶ πραγματομαθεῖς. ὁ δὲ ὢν ἀγχίνους καὶ διὰ τῶν κινδύνων πραγματομαθής. καὶ πραγματομαθεῖς. οἱ τῶν πραγμάτων εἰδήμονες. διὸ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πραγματομαθεῖς ὑπάρχοντες, ὑφεωρῶντο τὰ τῆς τύχης ἄδηλα.

Πραγματωδεστέρα τἀμά. ἡ δυστυχεστέρα. Πραγμάτων καὶ μαχῶν καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς. Λάμαχος στρατηγὸς Ἀθηναίων ἦν φιλοκίνδυνος. Πρᾶγος ἡ πρᾶξις. πρᾶγος δέ τι ζεύγους δὲ ἀνθρώπων χρειῶν ἀνθρώπου ὄντως. φησὶ γοῦν δεῖ πρᾶγμα κανίζειν. Πραέων γῆ. Πρασιά. Πρακτέα. καὶ τὰ πρακτέα ὀρθῶς διατάττων. Πρακτέον. δεῖ πράττειν. Πρακτικαί. ὅτι οὔτε αἱ πρακτικαὶ νοήσεις ἄπειροι, οὔτε αἱ θεωρητικαί. ἐπεὶ μὴ δὲ οἱ τούτων λόγοι ἄπειροι. ἁπλοῖ δέ εἰσι τῶν νοημάτων οἱ λόγοι. οἵτινες καὶ ὑστεροῦσι τῶν πρακτικῶν νοήσεων καὶ θεωρητικῶν. ἀλλ' ἢ μὴν ἐμφανέστεροι καὶ γνωριμώτεροί εἰσιν. ὡς οὕτως ἔχουσιν οἱ πολλοὶ λείπει. Πρακτικὸν ἀνυστικόν. Πράκτειρα. ἔκδικον. φόνον πρὸς αὐτὸν, πράκτειραν ἔζεσθαι πατρός. Πράκτωρ. ὁ τὸν ἐπικείμενον εἰς πραττόμενος φόρον. Πράμνιος οἶνος. Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς τὸν ἡδὺν οἶνον πράμνιον ἔλεγε. τινὲς τὸν ὤνιον οἶνον. ἢ τὸν παραμόνιμον. τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου πράμνης ὀνομαζομένης. οἱ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα. ἔνιοι δὲ τὸν πραΰνοντα τὸ μένος. ὃν καὶ φαρμακίτην φασί. σημείωσαι ὁ Δήλιος ἐν τῇ Ἐννικία πράμνον εἶναι πέδαν. ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι. Πρανές. κάτωντες. Πρανής. ὁδὸς κατωφερής. ἐν δέ τινι πρανεῖ στενῷ καὶ ἐπιμήκει καὶ ὀλισθηρῷ ἔμοντι πολλοὶ ἐπετρέφοντο. Πραξάμενος. ἀπαιτήσας. λαβών. Μάλλιος ὁ ἀνθύπατος διακόσια τάλαντα πραξάμενος παρὰ Ἀριάθου, φίλον αὐτὸν ἐποιήσατο Ῥωμαίων. Πράξαντες. Θουκυδίδης. οἱ δὲ, μετὰ Ἀθηναίων πράξαντες, τουτέστι βουλευθέντες. ἔφασαν χρῆναι ἀνοίγειν τὰς πύλας. ἔμελλον δὲ ἀνοιχθεισῶν εἰς ἐπιτήδευσιν τοῖς Ἀθηναίοις. Πραξιδίκη. θεᾶς κεφαλὴν μόνην ἱδρύοντο. Μνασέας δὲ ἐν τοῖς περὶ Εὐρώπης. Σωτῆρος καὶ τῆς ἀδελφῆς Πραξιδίκης γενέσθαι Κτήσιον υἱόν. καὶ θυγατέρας Ὁμόνοιαν καὶ Ἀρετήν. ἃς ἀπὸ τῆς μητρὸς Πραξιδίκας κληθῆναι. Διονύσιος δὲ ἐν κτίσεσιν Ὠγύγου θυγατέρας. Ἀλαλκομένειαν. Θελξίνειαν. Αὐλίδα. ἃς ὕστερον Πραξιδίκας ὀνομασθῆναι. Πραξίλλη ὄνομα κύριον. Πραξικοπήσας. ἐξ ἐπιβουλῆς βουλευσάμενος. δολιευσάμενος. Πολύβιος. ὁ δὲ στρατηγός. πρῶτον μὲν πραξικοπήσας κατέσχε τὴν τῶν Ἐρετριέων πόλιν. καὶ παρείλετο τὰς ἀγοράς. Πραξικοπήσας. δωροδοκηθείς. ὁ δὲ Σέρβιος πραξικοπήσας νυκτὸς κατέλαβε τὸ μέρος τῆς ἀκροπόλεως. καὶ τοὺς Ῥωμαίους εἰσήγαγε. πολλοὺς ἠνδραπόδι-

σατο

σατο. πραξικοπήσας μετὰ δόλου καὶ βίας. Πράξεις. κοινότερον μὲν πᾶσα λογικὴ ἐνέργεια ἰδί-
ως δὲ καὶ κυριώτερον ἡ κατὰ προαίρεσιν· τουτέστιν ἡ κατὰ ῥοπὴν ἑκουσίαν ἐνέργεια γινομένη. ὧν
οὖν αἱ πράξεις αἱρετώτεραι, ταῦτα αἱρετώτερα. οἷον, εἰ τὸ τὰ δίκαια πράσσειν τοῦ τὰ ἀνδρεῖα
πράσσειν αἱρετώτερον, καὶ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀνδρείας αἱρετωτέρα. ὅτι δὲ πράξεις μὲν, ἡ πρὸς τὸ
τέλος τείνουσα ἐνέργεια. ἔργον δὲ τὸ τέλος. Πρᾶξις. ἡ προδοσία. Πολύβιος. μετὰ τὴν ἐν τῇ πα-
τρίδι φίλων, τρίτην πρᾶξιν κατασκευασαμένου καὶ προσηγγελκότος τῷ Φαβίῳ τὸν λόγον. καὶ αὖ-
θις Πολύβιος ὁ δὲ, συνεστήσατο πρᾶξιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς Διάλτινος. ὃς διαπεμψάμενος πρὸς
Ἄγητα τὸν τῶν Αἰτωλῶν στρατηγὸν, ὡμολόγησε τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν ἐν τοῖς Φα-
νοτεῦσι. Πραξιτέλης. Πραξιτέλους ὄνομα κύριον. Πράως. Ἀριστοφάνης. σὺ δὲ μὴ πρὸς
ὀργὴν Αἰσχύλε. ἀλλὰ πράως ἔλεγχε, ἐλέγχου. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει ἄνδρας ποιητὰς, ὥσ-
περ ἀρτοπώλιδας. Πρᾶος. ὅτι τὸν πρᾶον εἰς τὸν ἀργὸν καὶ ἀκίνητον μεταλαμβάνουσι. καὶ
ζήτει ἐν τῷ ἐγκράτεια. Πραότης. ἀοργησία. ἂν δέ τις τῆς πραότητος γένος ἀποδῷ τὴν ἐγ-
κράτειαν, καὶ εἴπῃ ὅτι ἡ πραότης ἐγκράτειά ἐστιν ὀργῆς, οὐκ ὀρθῶς ἀποδίδωσιν. οὐ γὰρ τὸ ἐξ ὑποθέσεως
τινὶ ἀκολουθοῦν, εἴη ἂν καὶ γένος. τὸ γὰρ γένος ἀχώριστον. Πραότης ἐπὶ θεοῦ ἡ μικρὰ τιμω-
ρία, Δαβίδ. ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα. πρᾶος δὲ ἀπὸ τοῦ ῥᾶον ῥᾶος καὶ
πρᾶος. Πραπίς. ἡ φρήν. Ὅμηρος. εἰδυίῃσι πραπίδεσσι. Πράσις. Πρασιανός. ὅτι πρασι-
ανὸς λέγεται καὶ βενετιανὸς. καὶ παλμουλάριος. καὶ σκουτάριος παρὰ Μαρίνῳ Ἀντωνίνῳ.
Πρασιαί. πόλις Λακωνική. Ἀριστοφάνης. ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλιαι. καὶ πεντάκις. καὶ πολλάκις δεκά-
κις ἀπολεῖσθε τήμερον. Πρασιαί. αἱ τοῦ κήπου λαχανίαι. καὶ πράσιον λάχανον. Πρά-
σινον χρῶμα. ἄλλοις τάχεως ἀφορμὴν ἡ μέθοδος πρασίου στοργὴν Ἰουστινιανὸς ἐπενεγκὼν, ἀνῄρει.
Πράσον κακόχυμον. ἔστι δὲ δριμύ. ὡς δέ φησι Διοσκορίδης δυσόνειρον, κοιλίας διουρητικόν λε-
πτυντικόν. ἔχει δὲ καὶ ῥυπτικόν. Πρασοφύλλῳ τὸ τῶν ἐρώτων δέδεται βαλάντιον ἐπὶ τῶν
δι' ἔρωτα πολλὰ ἀναλισκόντων καὶ ἀσωτευομένων. Πράττεσθαι. ἀπαιτεῖσθαι. τὴν δὲ Ἰτα-
λικὴν μηδένα πράττεσθαι τέλος. Πρατίνας Πυρρωνίδου ἢ Ἐγκωμίου. Φλιάσιος. ποιητὴς τρα-
γῳδίας. ἀντηγωνίζετο δὲ Αἰσχύλῳ τε καὶ Χοιρίλῳ ἐπὶ τῆς ἑβδομηκοστῆς Ὀλυμπιάδος. καὶ πρῶτος ἔ-
γραψε σατύρους. ἐπιδεικνυμένου δὲ τούτου, συνέβη τὰ ἰκρία ἐφ' ὧν ἑστήκεσαν οἱ θεαταὶ πεσεῖν. καὶ ἐκ
τούτου θέατρον ᾠκοδομήθη Ἀθηναίοις. καὶ δράματα μὲν ἐπεδείξατο ν΄. ὧν σατυρικὰ λβ΄. ἐνίκη-
σε δὲ ἅπαξ. Πραττόμενοι δοτικῇ. μηδὲν αἴσχιστον τῇ πόλει πραττόμενοι. αἰτιατικῇ δὲ καὶ φό-
ρους καὶ εἰσφορὰς πραττόμενοι. Πραττομένους. ἀπαιτουμένους. Ἰσοκράτης. καὶ τοὺς μαθητὰς
μικρὸν πραττομένους. πραττόμενος δὲ τοὺς τῶν πλοίων κυρίους τέλους δὲ οὐδενὶ αἴσθησιν πα-
ρεχόμενος. Πράττω. τὸ ἐνεργῶ. ἔπραττε κακῶς. καὶ πᾶσα οἰκία αὐτοῦ ἐν νόσῳ. Πραΐδα.
Πραινεστὸς ὄνομα τόπου. Πραιπόσιτος εἶδος ἀξιώματος. Πραιπόσιτος. ζήτει ἐν τῷ σα-
λούστιος. Πραίσιοι ζῶα. Πραιζύρα. Πραίτωρ. μετὰ τοὺς χιλιάρχους. καὶ αὖθις ἐπὶ τοὺς
ὑπάτους, ἐπανῆλθον οἱ Ῥωμαῖοι. καὶ πρῶτος στρατηγὸς ἀπεδείχθη. Φρούριος Κάμιλλος. παῖς Κα-
μίλλου τοῦ πολλάκις μοναρχήσαντος. ὃν πραίτωρα τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ οἱ Ῥωμαῖοι ὠνόμασαν. ἢ στρατηγόν.
Πραιτώριον. Πραίφεκτος ναύαρχος. Πραίφεκτοι. δώδεκα ἄρχοντες προβεβλημένοι
ὑπὸ τῶν ὑπάτων. οἳ τοῖς ὑπάτοις τοὺς ἐπιτηδειοτάτους πρὸς τὴν ἀληθινὴν χρείαν ἐκ τῶν πα-
ραγεγονότων συμμάχων, ἱππεῖς τε καὶ πεζοὺς ἐξέλεγον τοὺς ἐπικαλουμένους ἐκτραορδι-
ναρίους. ὃ μεθερμηνευόμενον, ἐπιλέκτους. Πρέμνον. στέλεχος δένδρου. Ἀριστοφάνης.
ἥκεις ἔχων πρέμνον πράγματος πελωρίου. ὅ ἐστι χρήσιμόν τι εἰσηγούμενος. οἱ ἄλλως δὲ τοῦ-
το ἡγοῦνται χάρακα ἄριστον, ὃς ἂν ἔχοι πλείστας ἐκφύσεις καὶ μεγάλας περὶ ἐξ τοῦ πρέμνου.
καὶ ζήτει ἐν τῷ χάραξ. Πρεὼν πρεόνος. ὡς πρεὼν πρεωνός. αἱ τόσον ὕδωρ εἴβουσαι σκολιοῦ
τοῦ δίκα τὰ πρέονος. Πρέσβα. ἐντιμοτάτη. Πρεσβεύεσθε. πρέσβεις πέμπετε. καὶ
πρεσβεύω παρὰ Σοφοκλεῖ. ὦ παῖ. γένου μοι παῖς ἐτήτυμος γένος. καὶ μὴ τὸ μηδὸς ὄνομα πρεσ-
βεύσῃς πλέον. ὁ Ἡρακλῆς φησὶ ψυχορραγῶν. Πρεσβεύω δοτικῇ. αἰτιατικῇ δὲ, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸ ὀργά

δὸς τὴν πρεσβεύεις. Πρεσβεῖα. τιμαὶ. γέρα. καὶ χρηστὰ πρεσβεῖα τούτῳ τῆς μνήμης νῦν τε καὶ ἀεὶ νέμει. Πρεσβεῖον. ὁ δὲ Περίανδρος ὁ Κυψέλλου υἱὸς τοῦ βασιλέως κείνου, τὴν βασιλείαν καὶ πρεσβεῖον λαμβάνει. Πρέσβειρα. ἔντιμος. Πρέσβεις. ὅτι οὗτοι ἦσαν οἱ φιλόσοφοι οἱ τῶν πορσίδα διαπρεσβευσάμενοι συναριστοβίνδων. Δαμάσκιος ὁ Σύρος. Σιμπλίκιος ὁ Κίλιξ. Εὐλάλιος ὁ Φρύξ. Πρισκιανὸς ὁ Λυδός. Ἑρμείας τε καὶ Διογένης οἱ ἐκ Φοινίκης. Ἰσίδωρος ὁ Γαζαῖος. οὗτοι πάντες οἴκαδε ἀπενόστησαν. χαίρειν εἰπόντες τῇ τοῦ βαρβάρου φιλοξενίᾳ. καὶ ἀπώναντο δεόμως τῆς ἐκδημίας, ἐκ ἐν βραχεῖ τινι καὶ ἠμελημένῳ. ἀλλ' ὅθεν αὐτοῖς ὁ ἐφεξῆς βίος ἐς τὸ θυμῆρές τε καὶ ἥδιστον ἀπετελεύτησεν. ὡς γὰρ οἱ Ῥωμαῖοι καὶ Πέρσαι σπονδὰς ἔθεντο καὶ συνθήκας, μέρος ὑπῆρχε τῆς καταῦθις ἀναγραφῆς. δεῖν ἐκείνους τοὺς ἄνδρας εἰς τὰ σφέτερα ἤθη κατιόντας, βιοτεύειν ἀδεῶς τὸ λοιπὸν ἐφ' ἑαυτοῖς. οὐδὲν ὅτι οὖν πέρα τῶν δοκούντων φρονεῖν. ἢ μεταβάλλειν τὴν πατρῴαν δόξαν ἀναγκαζομένους. Πρέσβις πρέσβεως προπαροξυτόνως. οὐχὶ δὲ ἀπὸ τοῦ πρέσβυς εὐθείας. οἱ γὰρ λέγοντες, ἁμαρτάνουσι. λέγεται δὲ καὶ πρέσβεων καὶ πρέσβυν ἑκατέρως παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἔστι δὲ τὸ μὲν καθωμιλημένον καὶ ἑλληνικὴν ἀναλογίαν σῶζον, ὅταν εἴπωσι πρέσβεις. λέγονται δὲ καὶ πρεσβευταί. Πρεσβυγένεα. παλαιότερα γένεσις. καὶ συγκριτικῶς. Πρεσβυγενής.
Πρεσβυτάτην. ἐντιμοτάτην. Πρεσβυτερεῖον. Πρεσβύτερος. τιμιώτερος. μείζων. ὁ δὲ, τὴν κατάστασιν τοῦ νεὼ πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτοῦ ῥᾳστώνης ὅσως κρινάμενος. ἀντὶ τοῦ μείζονα καὶ τιμιωτέραν, καὶ τοὺς βωμοὺς κατέστρεψεν ἐφ' ὧν ὤμοσαν ἡ στρατιὰ τὰ αὐτοῦ πρεσβύτερα κρίνασθαι.
Πρεσβύτερος Κόδρου. ἀντὶ τοῦ παλαιότερος. παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν. ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθήνησι Κόδρου. λέγεται δὲ καὶ πρεσβύτερα τὰ τιμιώτερα. ἡ δὲ στρατιὰ ἔλεγε τὰ ἑαυτῆς πρεσβύτερα κρίνασθαι. Πρευμενής. πρᾶος. Πρηγορεῶνος. τοῦ λαιμοῦ. Πρήθω ὁ καίω. Πρημαίνουσας τε θυέλλας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. θύελλα συστροφὴ τοῦ ἀνέμου. πρημαινούσας δὲ, μαινομένας. καὶ λάβρως φυσώσας. πρῆσαι δὲ τὸ φυσῆσαι Ὅμηρος. ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον.
Πρηστοειδὴς ἰχθύος. Πρηὼν ἐπὶ προσώπου. καὶ πρηώνης. Πρηῶνες. οἱ προνενευκότες τόποι τῶν ὀρῶν. ἢ γὰρ Γάργαρον ἴσον πρηῶνι Μαλείης, ὥσ' ἐκυκήθη κύματα πολυψάμμους ὡς ὄντων ἐπὶ ψαμάθους. Πρηξῖνος, ὄνομα κύριον. καὶ πρήξωνες. Πρῆσαι. καῦσαι. πρῆσε δὲ ἐφύσησε. Πρήσουσα. διαπορθοῦσα. Πρηστήρ. ἀστραπή. κεραυνός. ὤλεσε γὰρ πρηστῆρσι κεραύνιος. αἱ δὲ ἐπὶ μανδρῶν ὀψίβολοι νιφετῶν προσχόμεναι κατέβαιν. Πρηστήρ. πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ. ἢ νέφος πολὺ σχεθὲν ποιεῖ μετὰ πνεύματος βιαιοτάτου. πνεύματος μετὰ βροντῶν καὶ πρηστῆρος ἐξαναστάντος λιβυκοῦ. καὶ ταραχθέντος κλύδωνος εἰργασμένου, κακωθῆναι τὰς ναῦς. καὶ αὖθις. πολλὰ δὲ φυσήματα ἀπροόρατα ἐμπίπτει. πολλοὶ δὲ πρηστῆρες βιαιότατοι καὶ μετέωρα κυμάτων. Πρῆστις. εἶδος κήτους θαλασσίου. ἡ λεγομένη φάλαινα. ὃ καὶ δυσανταγώνιστόν ἐστι. Πρίαμαι αἰτιατικῇ. Πριάμενος. ἀγοράσας. Σοφοκλῆς. οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν, ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσι θερμαίνεται. Πριαμωθῆναι. ξυρηθῆναι. τὸ γὰρ τοῦ Πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστί. Πρίαμος ὄνομα κύριον. Πρίαπος. ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ. ἐν ἐπιγράμματι. ἀγροιῶτα τῷδε μονοστόρθυγι Πριήπῳ θῆκεν ὁ καρποφύλαξ δενδριακὴν θυσίαν. καὶ αὖθις. αἰγιαλῆτα Πρίηπε σαγηνευτῆρες ἔθηκαν δῶρα. Πρίαπος. τὸ ἄγαλμα τοῦ Πριάπου τοῦ Ὥρου παρ' Αἰγυπτίοις κεκλημένου, ἀνθρωποειδὲς ποιοῦσιν. ἐν τῇ δεξιᾷ σκῆπτρον κατέχον. ὡσανεὶ παρ' αὐτοῦ φανεῖσαν τὴν ξηρὰν καὶ τὴν θάλασσαν. ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κρατοῦν τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἐντεταμένον. διότι τὰ κεκρυμμένα ἐν τῇ γῇ σπέρματα, φανερὰ καθίστησι. τὰ δὲ πτερὰ τὴν ταχύτητα τῆς κινήσεως δηλοῖ. τὸν δὲ κύκλον τοῦ δίσκου, τὴν περιφέρειαν. τὸν αὐτὸν γὰρ τῷ ἡλίῳ δοξάζουσι. Πρίαπος. ἐκ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀφροδίτης συνελήφθη. ἡ δὲ Ἥρα ζηλοτυπήσασα, μαγγανείᾳ τινὶ ἥψατο τῆς κοιλίας τῆς Ἀφροδίτης. καὶ παρεσκεύασεν ἄμορφον καὶ αἰσχρὸν τεχθῆναι τὸ βρέφος. καὶ προσιὸς παρεκόν. ἡ δὲ μήτηρ ἔρριψεν αὐτὸ εἰς ὄρος. ποιμὴν δὲ αὐτὸ ἀνεθρέψατο. εἶχε δὲ τὸ αἰδοῖον ἐπάνω εἰς τὴν πυγὴν ἐκ λήθης δὲ Πρίαπος καὶ τὴν ἰταλωνιτλωσαν. καὶ τιμᾶται παρὰ ποιμέσι. τὸ δὲ ἀφίδρυμα αὐτοῦ ἐστι παιδίον. μόριον ἔχον μέγα καὶ ἐντεταμένον. Πριάτου. ῥωμαία ἡ λέξις. Πρίγκιπες. οὕτω κα-
λοῦσι

λοῦσι Ῥωμαῖοι τοὺς ἀκμαιοτάτους ταῖς ἡλικίαις· τοὺς γὰρ νεωτέρους καὶ πενιχροτέρους, γρο-
σφομάχους καλοῦσι. εἶτα τοὺς πρίγκιπας· τοὺς δὲ πρεσβύτας, τριαρίους. καὶ τοὺς ἀστάτους
καλουμένους. οἳ εἰσὶ πρότεροι τῶν πριγκίπων. καὶ αὗται μὲν αἱ ὀνομασίαι. ἡ δὲ ἐξόπλισις, τοὺς
μὲν τριαρίους εἶναι χ΄· τοὺς δὲ πρίγκιπας ͵ασ΄· ἴσως δὲ τούτοις τοὺς ἀστάτους· τοὺς δὲ γροσφο-
μάχους πλείους τῶν τετρακισχιλίων. φορεῖν δὲ μάχαιραν καὶ γρόσφον. Πρίγκιψ. ὁ ἔξαρχος
τῆς τάξεως παρὰ Ῥωμαίοις. Πρίεται· σχίζεται. Πριηνεύς· καὶ Πριήνη ὄνομα πόλεως. ὁ ἀπὸ
ταύτης Πριηνεύς. Πρίημι· ἀγρεύω. Πρίηπος· ὁ Πρίαπος κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α. Πρι-
μιλίων· τιμῶν ἤτοι βασιλικῶν δωρεῶν ἢ προνομίων. Πριμμικήριος· ὁ πρῶτος τάξεως τῆς
τυχούσης. Πριμολοικέριος· ὁ τὸν ἀκρότατον βαθμὸν τῆς στρατιᾶς ἔχων. ὕπατος δὲ τῇ τιμῇ.
Πριμοπιλάριος, ὁ τὸ μεῖζον ἀξίωμα τῶν στρατιωτῶν ἔχων παρὰ Ῥωμαίοις. Πρὶν ἢ πίσσαι
τὰ ἄλλα. παροιμία. καὶ πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἑλεῖν, οὐ τὴν ἅλμην κυκᾶν. ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς
προλαμβανόντων, καὶ πρὶν ἐσφάχθαι δέρεις. Πρίνινοι ἄνθρωποι· στερεοὶ καὶ σκληροί. ἰσχυρὸν γὰρ
τὸ τοῦ πρίνου ξύλον. ἡ σποδὸς πρίνου ἐστὶ γύλη, καὶ πάλιν. πρίνινος ὁ βοῦς ἐστιν ὀχυρώτατος ἐστί. Πρῖ-
νος· ξύλον πυκνότατον. Ἀριστοφάνης· οὐδ᾽ ἔθυσ᾽ ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷ. καὶ ὁ μὲν γὰρ
ἡ πρῖνος ψόφον ποιεῖ. Πρὶν καὶ λύκος ὄϊν ποιμαίνῃσι· ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. ἢ οὕτως· πρὶν ἢ
ὄϊν λύκος ποιμαίνῃσι. Πρὶν λαχεῖν τὰ κοινὰ κατεσθίεις. τουτέστι πρὶν κληρωθῆναι. πρὸ δι-
ανομῆς ἁρπάζεις. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δείπνοις ἁρπαζόντων πρὸ διανομῆς. Πριονώ-
τοι. ὄφεις οὕτω λεγόμενοι. Πρίου· ἐλαθρώσον. Πρίω· ἀγόρασον. Πρίων τὸ τεκτονικὸν
ἐργαλεῖον. ἐν Ἐπιγράμματι. ἰθύδρομόν τε πρίονα μιλτείῳ βάμματι πειθόμενον. καὶ αὖθις. καὶ
τετρανὸν νώτῳ καμπτόμενον πρίονα. καὶ Βάβριος. κἀκεῖνος εἶπε τὰς σιαγόνας πρίων. ἀντὶ τοῦ
βρύχων. ὁ πρίων ἀπτήν. οὐδὴ δεῖν πρίω. Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐγίνωσκον τὸ πρίω ῥῆμα. οὐδὲ
γὰρ ἐδεῖτο ἀγοράσαι οἴκοι ἔχων. ταῦτα οὖν φησί. τοῦ ἀγροῦ φέροντος, οὐδὲν ἔδει μοι τοῦ πρίασθαι.
Πρισθείς· ξαφθείς. δεσμωθείς. ζωστῆρι πρισθεὶς σπαιῶν δ᾽ ἐξ ἀντύγων, ἐκκάμπτεται ἐν ἐς τὰ
πέψυξε βίον. Πρίσκιλλα ὄνομα κύριον. Πρίσκος Πανίτης σοφιστής. γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρό-
νων Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. ἔγραψεν ἱστορίαν Βυζαντιακὴν καὶ κατὰ Ἀττίλαν ἐν βιβλίοις ὀκτώ. μελέ-
τας τε ῥητορικὰς καὶ ἐπιστολάς. Πρίσκος· υἱὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. καὶ ζήτει αὐτὸν πλα-
τύτερον ἐν τῷ Πρίσκος. Πρίσκος Ἐμεσηνός. ὃς γὰρ ἀλλότρια γράμματα ὑπερφυῶς ἠπί-
στατο μιμεῖσθαι. τεχνίτης τὴν ἐπὶ τὸ κακὸν τοῦτο, δεξιὸς ἄγαν. ἐτύγχανε δὲ ἡ τῶν Ἐμεσηνῶν
ἐκκλησία, τῶν τινος ἐπιφανῶν κληρονόμος γεγενημένη χρόνοις τισὶ πολλοῖς ἔμπροσθεν. ἦν δέ τις
ἀνὴρ πατρίκιος μὲν τὸ ἀξίωμα. Μαμιανὸς δ᾽ ὄνομα. γένει λαμπρὸς καὶ περιουσίᾳ χρημάτων. ἐπὶ δὲ
Ἰουστινιανοῦ ὁ Πρίσκος, διαριθμησάμενος πόλεως τῆς εἰρημένης τὰς οὐσίας πάσας, εἴ τινας
εὗρε πλούτῳ περιακμάζοντας, καὶ πρὸς ζημίαν μεγάλην χρημάτων διαρκῶς ἔχοντας, τού-
των διερευνησάμενος εἰς τὸ ἀκριβὲς τοὺς προπάτορας, γράμμασιν αὐτῶν παλαιοῖς ἐντυχὼν,
βιβλίδια πολλὰ ὡς παρ᾽ ἐκείνων γεγραμμένα πεποίηται. ὁμολογούντων πολλὰ χρήματα
τῷ Μαμιανῷ ἀποδώσειν. ἅ τε παραθήκης λόγῳ ταῦτα παρ᾽ ἐκείνου κεκομισμένοι. τό τε ὁμολο-
γημένον ἐν τούτοις δὴ τοῖς καταπλάστοις γραμματίοις, ξυνήει οὐχ ἧσσον, ἢ ὑπὲρ ἑκατὸν κεν-
τηνάρια. καὶ ἀνδρός δέ τινος, ὃς γὰρ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τηνικάδε χρόνου καθήμενος, ἡνίκα ὁ
Μαμιανὸς περιῆν, δόξαν τε πολλὴν ἐπί τε ἀληθείᾳ καὶ ἀρετῇ ἔχων, ἅπαντα ἐπετέλει τὰ
τῶν πολιτῶν γραμματεῖα. ἕκαστον αὐτῶν ἐπισφραγίζων αὐτὸς οἰκείοις γράμμασιν. ὃν γὰρ ταβελ-
λίωνα καλοῦσι Ῥωμαῖοι. τὰ γράμματα δαιμονίως μιμησάμενος, τοῖς διοικουμένοις τὰ πρά-
γματα τῆς τῶν Ἐμεσηνῶν ἐκκλησίας παρέδωκεν. ὡμολογηκόσι μοῖραν αὐτῷ τινὰ κεῖσθαι τῶν
ἐνθένδε πορισθησομένων χρημάτων. ἐπειδὲ ὁ νόμος ἐμποδὼν ἵστατο τὰς μὲν ἄλλας δίκας ἁ-
πάσας ἐν τριακοντοῦτιν παραγραφὴν ἄγων, ὀλίγας δὲ ἄλλας καὶ τὰς ὑποθηκαρίας πάσας μ-
ἐνιαυτῶν μήκει ἐκτείνων, ἐς Βυζάντιον ἀφικόμενοι, καὶ χρήματα τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ προέμε-
νοι μελήσειν οὐδεμιᾷ, ἔπεισαν γράψαι νόμον, οὐ χρόνῳ τὰς ἐκκλησίας τῶν καθηκόντων. ἀλλ᾽ ἐνιαυτῷ ἑκα-

τὸν πλῆθος δικῶν τῶν αὐταῖς προσηκουσῶν ἀποκεκλεῖσθαι. κεφάλαιον ἰουστινιανοῦ ἐκ τῶ πλήθει
κρατουμένων. Πρεσκροδὴς αἰχμή. ἐκ τοῦ πρίζω. Πρὸ· ἀντὶ τοῦ ἀντί. φιλήμων. παγκρα-
τιαστὴ δοῦλος πρὸ δούλου. δεσπότης πρὸ δεσπότου. ἀθλίων πρὸ ἀνάκτος. ὅμηρος. Προάγω
αἰτιατικῇ. Προαγωγία. Προαγωγὸς διδάσκαλος καὶ ἡ. Προάγωνος. Προαγρυπνῶ
γενικῇ. Προαλόμενος. προπηδήσας. καὶ προαλόμενος τῆς πληθύος μετεχώρησεν ὥς ἐναργὴν. ὁ
δὲ, ἐνηγκαλίσατο αὐτόν. Προαλέστατον. προπετέστατον. Προαλίσαντας. προαθροίσαν-
τας. ἰώσηπος. τὸν ἐπὶ ταῖς μελλούσαις συμφοραῖς θυμὸν προαλίσαντας. ἐναφεῖναι τοῖς δρα-
σουσιν αὐτάς. Προαναθρώσκειν. προπηδᾷν. Προαναλώθη. Προαναρπάζω γενικῇ. Προ
ανάσχοι. προανατεῖλαι. Προαναπάξωμαι. δαβίδ. ἐὰν μὴ προαναπάξωμαι τὴν ἱερουσαλὴμ
ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου. Προανεκρούετο. ἀπὸ κοινοῦ θεσπισθεὶς μωϋσῆς τῷ ἰσραὴλ προ
ανεκρούετο. ἀντὶ τοῦ προκατήρχετο τῆς ᾠδῆς. προανεβάλλετο. Προαποθνήσκω γενικῇ. Προ
απίζομαι γενικῇ. Προάστειον προαστείου. ὁ δὲ σοφοκλῆς προάστιον διὰ τοῦ ι. εἰσορᾶτε τήνδ᾽ τὴν
ἀνδρὲ φημὶ, οὗτος ἐν προαστίου χωρεῖ γεγηθώς. Προαύλιον. τὸ ἔμπροσθεν τῆς αὐλῆς. Προβάλ
λεσθαι. ἀντὶ τοῦ προτείνεσθαι θουκυδίδης. ταῦτα ἢ μηδικά. οἷς ὅσα αὐτοὶ ξυνίστε, καὶ διὸ ὄχλου μάλιστα ἀεὶ προ
βαλλομένοις. καὶ ὁ ῥήτωρ, τὴν ἀλογίαν ὁρῶ προβαλλομένους. ὁ περ ταυτὸν τῷ προτεινομένους.
Προβάλλιθος ὄνομα κύριον. Προβαλλομένους. ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένους. οἷον πρὸ τῆς πράξεως εἰς
τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος, καὶ ἐν τῷ κατ᾽ αἰσχίνου. τὴν προ-
αίρεσιν φησὶ τῆς πολιτείας προβεβλημένην καὶ ἄπιστον εἰπεῖν. ἀντὶ τοῦ ἐληλεγμένως ἔχουσαν. καὶ
ἐν τῷ κατὰ μειδίου. καὶ προὐβαλλόμην φησὶ τοῦτον ἀδικεῖν περὶ τὴν ἑορτήν. ἀντὶ τοῦ προβολῇ
ἐχρησάμην τῇ συνήθει καὶ νομιζομένῃ κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων. ἐν δὲ τοῖς φιλιππικοῖς
φησί. προβάλλεσθαι δὴ καὶ βλέπειν ἐναντίον, οὔτε οἶδεν οὔτε ἐθέλει. ἀντὶ τοῦ προτείνειν τὰς χεῖρας ὡς εἰς
μάχην. Προβαλόντες κυσὶν ἄρνας. ἐπὶ τῶν τοὺς ἀπράγμονας τοῖς συκοφάνταις παραδιδόν
των. Πρόβασις. ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις. ὅμηρος. κειμήλιά τε πρόβασίν τε. καὶ παροιμία.
προβάτων οὐδὲν ὄφελος ἐὰν ὁ ποιμὴν ἀπῇ. ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων. Πρόβατα. πάντα τὰ τε-
τράποδα. Προβατεύς. ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. καὶ προβατέων χωρικῶν ἀνθρώπων.
Προβατίου βίον ζῆν. ἐπὶ τῶν μωρῶν καὶ ἀνοήτων. τὰ γὰρ πρόβατα οὐδὲν ἐργάζεται καὶ ζῇ. ἢ διὰ τὸ
ἀδρανές. Προβατοπώλης ὁ καλλίας. καὶ ἡ ἐπ᾽ αὐτοῦ πολιτεία. ἡ λυσικλῆς γελάσασα. στυπ
πειοπώλης δὲ ὁ εὐκράτης. ὃς καὶ σύππαξ ἐκαλεῖτο. βυρσοπώλης δὲ ὁ κλέων. καὶ ὅτι ἐπὶ τοῦ πωλεῖν
τὰς βύρσας παρείληπται. ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ τῆς πόλεως ἀποδίδοσθαι τὰ πράγματα. Πρόβαινε. τοῦτο
ὡς ἐπὶ ὄχλου τῶν πομπευόντων τινά. Προβεβηκόσι. παλαιοτέροις. προσήκειν τὸ φιλόθεον
τῷ ἤδη προβεβηκόσι. καὶ πόρρω ἐλαύνουσι. τοῦτο μὲν ἡλικίας. τοῦτο δὲ φιλοσοφίας. Προ-
βέβουλα. προέκρινα. Προβήμασιν. ἀντὶ τοῦ πηδήμασι. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἐμβάς. Προβιβάζεις.
παραινεῖς. πείθεις. ὦ προβιβάζεις. Προβιβάσαντες. προάξαντες. Πρόβλημα. θεώρημα.
συντεῖνον πρὸς θεωρίαν καὶ γνῶσιν. φθέγξομαι προβλήματα ἀπ᾽ ἀρχῆς. Πρόβλημα. καὶ ὁ πα
ροιμιακὸς λόγος. Πρόβλημα. ὅτι ἐπὶ παντὸς πράγματος τέσσαρά ἐστιν. εἰ ἔστι. τί ἐστιν. ὁποῖόν
τί ἐστι. καὶ διὰ τί ἐστι, τὸ μὲν ὅτι ἐστὶ ταῦτα δὲ τὰ συμβεβηκότα, λαμβάνομεν ἐκ τῆς ἐνεργείας. καὶ ὅτι ἐστὶ τοῦ ὁ
ρισμοῦ ἐξ αὐτῶν τεκμαιρόμεθα. ἐκ δὲ ὁρισμοῦ οὐχ ὅτι ἐστὶ τὰ συμβεβηκότα γινώσκομεν. διὰ δὲ
τοῦ τί ἐστι τοῦ ὁρισμοῦ, τὰ λοιπὰ προβλήματα ἐκ τῶν συμβεβηκότων. Προβλῆτας. ἔξω προβεβλη
μένας ὑπὲρ ἀσφαλείας. οἱ δὲ, τὰς πρώτας προβεβλημένας. ὃ καὶ μᾶλλον. πρόβλημα δὴ καὶ ἀσφάλεια
πρόβλημα ἢ οὐδὲν ἦν τῆς στρατοπεδείας. καὶ ἔτι πρόβλημα ὃ προβάλλεταί τις ὡς περ ἐν δυομένος
αὐτὸ, καὶ τὸ προτεινόμενον εἰς ἀπορίαν. Προβλῆτες. φιλοκτήτης φησίν, ὦ λιμένες ὦ προ-
βλῆτες. ὦ ξυνουσία θηρῶν ὀρείων. ὦ καταρρῶγες πέτραι. οἷς ἐγὼ παῖς μὲ δρᾶσαι. Προβο-
λὰς ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας ἐκ πόλεων ἢ τειχῶν ἢ ἄλλων δυνάμεων. ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ κράτει γινο
μένων. οὕτω δημοσθένης. παρὰ δὲ αἰσχίνῃ, ἡ προβολὴ τὸ ὄνομα εἴληφεν ἀπὸ τοῦ προβάλλε-
σθαι τινὰ ἀδικεῖν. Προβολή. γραφὴ κατὰ τῶν συκοφαντούντων. φρονιμῶ ὁρισώμεθα

τὴν

τὴν προβολὴν αὐτοῦ τῆς αἱρέσεως, ἐφ᾽ ᾗ τὸν παρόντα τοῦτον ἐποιήσατο βίον. Προβόλιον. εἶδος τι δόρατος. ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὴν τῶν συῶν θήραν. Πρόβολοι. πρόμαχοι. πρόμαχοι. καὶ πρόβολος ἐμός. ἤγουν προβαλλόμενος. προστάτης. τεῖχος. ἀσφάλεια. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. πρόβολος ἐμός. σωτὴρ δόμοις. Προβούλευμα. τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψήφισμα. πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Αἰσχίνου. Πρόβολος. τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον.

Πρόβολος. ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου. Ἀγαθίας. ὁ δὲ βασιλεὺς τούτους δεξάμενος, καὶ τιμάς τε αὐτοῖς καὶ χώραν ἀπένειμε. καὶ προβόλους τε ὑπελάμβανε γνησίους. καὶ ἀδαμαντίνους ἔχειν πρὸς τὰς ἐκείνων τῶν Οὔννων ἐμβολάς. Προβολῶ. προβεβλημένη εἰς θάλασσαν πέτρα. καὶ πρόβολοι αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι. καὶ οἷον ἀκταί τινες. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Πρόβος ὄνομα κύριον. Πρόβουλοι. πρὸς τοῖς οὖσι διῃρέθησαν ἄλλοι ι΄. εἰσηγησόμενοι τὰ δέοντα τῇ πολιτείᾳ, μετὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ συμφοράν. Προβοσκὶς ἡ τοῦ ἐλέφαντος προνομαία. Πρὸ βραχέος. πρὸ ὀλίγου. Πρὸ γῆς. ἐγὼ δὲ φυγὼ γῆν πρὸ γῆς φοβούμενος τὸν ἄγριον δεσπότην. ὡς μᾶλλον ἵππων ἢ ἀνθρώπων μέλλει. ὁ δὲ, ἐπὶ ἀφῆκεν αὐτὸν διαξαίνειν. ἀνεῖσαι γῆν πρὸ γῆς ἀφιέναι. ἵνα μὴ φησὶν ὢν ἐνθάδε, τολμήσῃ παραπλήσια πάλιν. Προγνώσεως αἰτιατική. Προγράμματα. οἷς τὰ δῶρα συνέθηκε τὰ προγράμματα. δι᾽ ὧν τὰ καλλίστα ἐμάζοντες δυνάμεις. Προγραφαί. αἱ προγραφαὶ ἐκεῖναι αἱ κεκηρυγμέναι λέγονται βουλήσει αὐτῶν ἐγγράφεσθαι. καὶ Αἰλιανός λέγει. ἐπανελθόντες οὖν προγραφὰς καὶ τῆς ἐκ βουλῆς καὶ τῆς εἰς τὴν Ἱππάδα τελούντων, εἰργάσαντο τούτους ἀποτιννύντες ἀντὶ τῆς κατηγορίας. Προδείκταις. ἔχαιρε γὰρ μίμοις καὶ προδείκταις. καὶ καθόλου πᾶσι τοῖς θαυματοποιοῖς. Προδήλως. φρονίμως ἀνδρείως Σοφοκλῆς. καλόν μοι τοῦδ᾽ ὑπερπονουμένῳ θανεῖν προδήλως μᾶλλον. Προδικασία. οἱ τὰς ἐπὶ φόνῳ δίκας ἐγκαλούμενοι ἐν πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης διατελοῦσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας. ἐν οἷς ἑκατέρου μέρους λόγοι προάγονται. καὶ τοῦτο ἔλεγον προδικασίαν. Πρόδικος. Κεῖος. ὁ ἀπὸ Κέω τῆς νήσου. πόλεως δὲ Ἰουλίδος. φιλόσοφος φυσικός. καὶ σοφιστής. σύγχρονος Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου. καὶ Γοργίου. μαθητὴς Πρωταγόρου τοῦ Ἀβδηρίτου. ἐν Ἀθήναις κώνειον πιὼν ἀπέθανεν ὡς διαφθείρων τοὺς νέους. Πρόδικον. δικαστὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητήν. Ἀριστοφάνης Κενταύρῳ. ἐγὼ γὰρ εἴ τις ἠδίκηκε, θέλω δίκην δοῦναι πρόδικον ἐν ἰδῶν φίλων τῶν σῶν. καὶ παροιμία. Προδίκου σοφώτερος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ᾽ ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν, πλὴν ἢ Προδίκῳ. σοφίας καὶ γνώμης ἕνεκα. σοφιστὴς δὲ ἦν ὁ Πρόδικος. Κεῖος τὸ γένος. ἤκμασε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Σωκράτους. πρῶτος δὲ οὗτος, τὴν πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν ἐποιήσατο. μνημονεύει δὲ καὶ Πλάτων αὐτοῦ ἐν Πρωταγόρᾳ. καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς. οὗτος τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθειρεν. ἢ Πρόδικος. ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἷς γέ τις. διαβάλλει δὲ αὐτὸν καὶ ἐν Ὄρνισι. παρ᾽ ἐμοῦ Προδίκῳ κλάειν εἴπητε τολοιπόν. διδάσκαλος δὲ ἦν οὗτος καὶ Θηραμένους τοῦ ἐπικαλουμένου Κοθόρνου. ὃς τῶν τῶν λ΄ τυραννίδος μετέσχε. κόθορνος δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ καὶ τοῖς λ΄ συνέπραττε καὶ τῷ πλήθει. φέρεται δὲ καὶ βιβλίον Προδίκου ἐπιγραφόμενον ὧραι. ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν Ἡρακλέα τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ κακίᾳ συντυγχάνοντα. καὶ καλούσας ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἤθη αὐτῶν. καὶ προσκλῖναι τῇ ἀρετῇ τὸν Ἡρακλέα καὶ τοὺς ἐκείνης ἱδρῶτας, προκεῖναι τῶν προσκαίρων τῆς κακίας ἡδονῶν. Πρόδομος. ὁ νάρθηξ. ἐτύγχανε γὰρ ἐν τῷ προδόμῳ τοῦ ἱεροῦ. Προδόμῳ. τῇ πρὸ τοῦ οἴκου παστάδι. Προδότας Πολύβιος. δυσθεώρητόν τι ὁ τόπος ἔχει καὶ δυσπαράγραφον. τίνα δεῖ ὡς ἀληθῶς χρὴ προδότην νομίζειν, οὐ ῥᾴδιον ἀποφήνασθαι. δῆλον γὰρ ὡς οὔτε τοὺς ἐξ ἀκεραίου συμπειθομένους τῶν ἀνδρῶν πρός τινας βασιλεῖς ἢ δυνάστας κοινωνεῖν πραγμάτων εὐθέως προδότας νομιστέον. οὔτε τοὺς κατὰ περίστασιν μετατιθέντας τὰς αὑτῶν πατρίδας ἀπό τινων ὑποκειμένων πρὸς ἑτέρας φιλίας καὶ συμμαχίας, οὐδὲ τούτους. πολλοῦ γε δεῖ. ἐπεὶ τοί γε πολλάκις οἱ τοιοῦτοι, τῶν μεγίστων ἀγαθῶν γεγόνασιν αἴτιοι ταῖς πατρίσιν. ἀλλ᾽ ὅσοι τῶν ἀνδρῶν ἢ τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις, ἢ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας καὶ λυσιτελείας χάριν, ἢ τῶν πρὸς τοὺς ἀντιπολιτευομένους διαφορᾶς, ἐγχειρίζουσι τοῖς ἐχθροῖς τὰς πόλεις. ἢ ὅσοι φρουρὰς εἰσδεχόμενοι καὶ συγ-

χρώμενοι ταῖς ἔξωθεν ἐπικουρίαις πρὸς τὰς ἰδίας ὁρμὰς καὶ προθέσεις, ὑποβάλλουσι τὰς πατρίδας ὑπὸ τὴν τῶν πλειόνων δυναστῶν ἐξουσίαν. τοὺς τοιούτους ὑπὸ τὸ τῆς προδοσίας ὄνομα μετρίως ἄν τις ὑποτάττοι πάντας. οἷς λυσιτελὲς μὲν ἀληθῶς ἢ καλὸν οὐδὲν οὐδέποτε συνεξηκολούθησεν. τοὐναντία πᾶσιν ὁμολογουμένως. Προδότης. τὸ θηλυκὸν διὰ τοῦ ι. ὦ προδότι καὶ παράλγωτε καὶ μύραινα σύ. Προδοσίκομπος. ὁ ὑποσχετικὸς. ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος. ἀλλὰ προδιδούς. Πρόδρομος. ὁ προτρέχων. Προδουλείας. ὁ δὲ κατεκρήμνισεν ἑαυτὸν, θάνατον πρὸ δουλείας ὑπομένων. Προαιρεῖσθαι. αἰτιατικῇ. Προαιρέσιος. Παγκρατίου καὶ Ἀπαδόκης, ἀπὸ Καισαρείας. σοφιστής. μαθητεύσας ἐν Ἀντιοχείᾳ παρὰ Οὐλπιανῷ. γέγονε δὲ μικρὸν πρὸ Λιβανίου κατὰ τὰς Ἀθήνας σοφιστεύων. καὶ τιμῶν ἔτυχε τῶν μεγίστων τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου. μελέτας ῥητορικάς. οὗτος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ἤκμαζε. σύγχρονος Λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ. καὶ ὅπως λυπεῖ ἢ τοῦτον Ἰουλιανὸς, τὸν Λιβάνιον μεγάλως ἐθαύμαζε. Προαίρεσις. Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τοπικοῖς λέγει. δεῖξαι θέλοντες ὅτι μὴ ἔστιν ἐν ἀλόγῳ προαίρεσις, ληψόμεθα τὸν λόγον τῆς προαιρέσεως. ἔστι γοῦν οὗτος πρὸ ἑτέρου αἵρεσις. ἀλλὰ μὴν τὸ ἄλλο πρὸ ἄλλου αἱρεῖσθαι ἐν τούτοις ἐστὶν, ἐν οἷς καὶ τὸ βουλεύεσθαι. τὸ γὰρ ἄλλο ἀντ' ἄλλου προκρῖναι, μετὰ λόγου γίνεται. οὐδὲν δὲ τῶν ἀλόγων βουλεύεται. ὥστε οὐδὲ προαιρεῖται. Προαίρεσις ἐστὶν, ὄρεξις βουλευτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν. ἡ βούλευσις ὀρεκτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν. τοῦ γὰρ προκριθέντος ἐκ τῆς βουλεύσεως, ἐφιέμενος προαιρεῖται. βουλὴ δέ ἐστιν ὄρεξις ζητητικὴ, περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν πρακτῶν γινομένη. βούλεται γάρ τις εἰ ὠφελεῖ μετελθεῖν τὸ πρᾶγμα ἢ οὔ. εἶτα κρίνει τὸ κρεῖττον. καὶ γίνεται κρίσις. εἶτα διατίθεται καὶ ἀγαπᾷ τὸ ἐκ τῆς βουλῆς κριθὲν, καὶ λέγεται γνώμη. ἐὰν δὲ κρίνῃ καὶ μὴ διατεθῇ πρὸς τὸ κριθὲν ἢ ἀγαπήσῃ αὐτὸ, οὐ λέγεται γνώμη. εἶτα μετὰ τὴν διάθεσιν γίνεται προαίρεσις. ἤγουν ἐπιλογή. προαίρεσις γάρ ἐστι, δύο προκειμένων, τὸ ἐκλέγεσθαι καὶ αἱρεῖσθαι τοῦτο πρὸ τοῦ ἑτέρου. καὶ τοῦτο φανερὸν ὅτι βουλή ἐστι μετ' ἐπικρίσεως ἡ προαίρεσις, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐτυμολογίας. προαιρετὸν γάρ ἐστι τὸ ἕτερον πρὸ τοῦ ἑτέρου αἱρετόν. οὐδεὶς δὲ προκρίνει τι μὴ βουλευσάμενος. οὐδὲ προαιρεῖται μὴ προκρίνας. Προεγκεῖσθαι. ἐπικεῖσθαι.

Πρόειμα. ἔκειμα. Προεδρία διὰ τοῦ ι. ἄλλοις περὶ αὐτοῦ δασὺ ἡ προεδρία. πρεσβεία δὲ διὰ διφθόγγου ἀπὸ τοῦ πρεσβεύω. Προεδρία. τιμῆς οὗτος ὁ τρόπος. ἠξίουν δὲ τῆς τιμῆς ταύτης τυχοῦσι. καὶ ἐν βουλευτηρίῳ καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ. καὶ ἐν παντὶ ἄλλῳ συλλόγῳ τοὺς προλαμβάνοντας, μεθίστασθαι ἢ ἐξεγείραντας αὐτοὺς εἰς τὸν ἐκείνων καθίσαι τόπον. πεποίηται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ τὴν πρώτην αὐτοὺς ἕδραν ἔχειν. Ἀριστοφάνης. νῦν δ' ἂν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτί' ἀποφέρωσιν ἂν λάβωσι. σιτία δὲ, ἀντὶ τοῦ τὴν ἐν πρυτανείῳ σίτησιν. Πρόεδρος. ὁ τῆς πολιτείας ἄρχων καὶ ἡγεμών. Πρόεδροι ἐκληροῦντο τῶν πρυτανέων καθ' ἑκάστην πρυτανείαν. εἷς ἐξ ἑκάστης φυλῆς. πλὴν τῆς πρυτανευούσης. οἵτινες τὰ περὶ τῆς ἐκκλησίας διῴκουν. ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδὴ ὥσπερ προκάθηνται τῶν ἄλλων ἁπάντων. ὅτι δὲ ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῖ αὐτοὺς, εἴρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Προέηκε. προέπεμψε. Προεκαλινδοῦντο τοῦ Καίσαρος καὶ ἱκέτευον. προεκυλινδοῦντο δὲ κρεῖττον ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν ἐκυλίοντο. καὶ προεκυλινδεῖτο. Προέμβολα τὰ πρὸς τῇ πρῴρᾳ τῆς νηὸς ὥσπερ ἀκρόστομα. καὶ προέμβολα ἐκμιμησάμενοι. Προέμεν. προπέμπειν. Προέμενος. ἐκδιδούς. προδιδούς. περιφρονήσας. προαφεὶς. ὁ δὲ, τῶν φίλων ἐχρῆτο τοῖς βουλεύμασι, τὰ οἰκεῖα προέμενος. περὶ γὰρ οὐδεμίαν τῶν πολλῶν ἀρετῶν οὕτως ἐσπούδαζεν, ὡς περὶ τὴν μετ' αὐτῶν κατὰ τὸν Πυθαγόραν εἰπεῖν αὐτὴν τὴν φιλίαν. Προεμπίπτειν. τὸν βασιλέα πάντων θεραπευόντων, αὐτὸς ἡσύχαζε. μὴ βουλόμενος προεμπίπτειν εἰς γνῶσιν. Προέντες. προδόντες. Προεξειρεσία. τοῦ πλοίου τόπος, ἐν ᾧ ἐρέττουσι. κωπωτῆρας δὲ ἐφ' ἑκατέραις ταῖς πλευραῖς, καὶ οἷον προεξειρεσίας τινὰς ἐμηχανήσαντο. Προὔργου ἐτίθετο. προτιμότερον ἐτίθει. καὶ ἅμα φίλια τὰ κατὰ νώτου ἑαυτῶν τε καὶ τῆς στρατιᾶς καταλιπεῖν, προὔργου ἐτίθετο. καὶ αὖθις. τὴν ἀπορθήτου χώραν κατασχεῖν τοῖς ὅπλοις προὔργου εἶναι ἔλεγε. Προερρέθη. προελαλήθη. Πρόες. πρόπεμψον. Προέσθαι. προδοῦναι. λαβὼν δὲ τὸ ξίφος Πόρκιος Μάρκος καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων ἐφονεύε-

τῶν ἐκείνων τὴν ψυχὴν προέσθαι μᾶλλον ἢ τὴν μάχαιραν, καὶ πολλὰ λαβὼν τραύματα παρα-
δόξως ἐσώθη. Προέσθαι· προτιμήσασθαι αἰτιατικῇ. οὔτε γὰρ πρὸ ἐμοῦ, οὔτε πρὸ ἄλ-
λου ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, οὐδὲ ὅσιον προέσθαι τι τῶν κοινῇ συμφερόντων. Προεστέρνισα· περιεπτυξάμην
καὶ προστερνισάμενος. Προετικός· χαριστικός. Προέτω· προπεμψάτω. Προεφήτευσεν.
Προεχειρίσατο αἰτιατικῇ. Προέχω γενικῇ. Προεχώμεθα, ὑποβαλλώμεθα ἢ προβαλώ-
μεθα. Προειδόμενοι· προγνῶσαι καὶ προγνώσκοντες. Προειδῶ γενικῇ. Πρόεισι· προπέμπει.
Προείλοντο· ἠθέλησαν· προέκριναν καὶ προειλόμεθα. Προήκαμεν, προεπέμψαμεν. Προεί-
μεθα· προδίδομεν. Πρόεισι· προπέμπει. Προεῖται λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας προεῖται αὐτὸν·
τουτέστιν· ἀφήσει· καταλείψει. Προηγελκέναι· προμεμηνυκέναι. Προηγορεῶνας τοὺς βρόγ-
χους τῶν ὀρνέων· κυρίως τοὺς λεγομένους προλόβους ὅτι συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. λέγεται
δὲ καὶ ἐπὶ αὐτῶν ὁ προηγορεὼν πάλιν ὁ βρόγχος. ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ ἀθροίζειν ἐκεῖ τὴν τροφὴν
ἢ φάρυγγας ὀρνέων. Προηγορεών· ὁ λεγόμενος γαργαρεών· ὁ λαιμός, προηγορεὼν δὲ κυρίως ὁ ἐ-
χῖνος τῶν ὀρνίθων· ὅπου προαγείρεται ἡ τροφή. Προηγόρει· προηγόρευε· προέλεγε. ξενοφῶν ἧκον
πρέσβεις ἐκ σινώπης καὶ διὰ τοὺς κοτυωρίτας, εἰς τοὺς ἕλληνας. προηγόρει δὲ ἑκατώνυμος. δει-
νὸς νομιζόμενος εἶναι λέγειν. Προηγοῦμαι· αἰτιατικῇ. τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι.
Προήκει· προῆρχετο. Προήκατο· προδέδωκε. καὶ προήκουσιν ἀντὶ τοῦ αὐξηθεῖσι· προελθοῦσιν. αἰ-
λιανός, καὶ πᾶσι τυράννοις καὶ τοῖς ἐπὶ μέγα πλούτου προήκουσιν· ἀντὶ τοῦ πλουσίοις οὖσι. καὶ προ-
ήκων· προελθών. Προΐκτης ὁ πένης καὶ μεταίτης, καὶ οἱ κηροσοὶ αὐτοί εἰσι. Προηρόσια· ὄνομα
θυσίας. Προηρόσιαι· αἱ πρὸ τοῦ ἀρότου γινόμεναι θυσίαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι καρπῶν
ὥστε τελεσφορεῖσθαι. ἐγίνετο δὲ ὑπὸ ἀθηναίων ὑπὲρ πάντων ἑλλήνων ἐ ὀλυμπιάδι. λυκοῦρ-
γος φησὶν ἐν τῷ κατὰ μενεσαίχμου. καὶ γὰρ νῦν πολλὰς καὶ μεγάλας ὑμῖν τιμὰς ὀφείλω. καὶ ζητοῦ-
σι παρὰ πᾶσιν ἕλλησι μαντευομένοις τὸν δία, προηροσίαν ποιήσασθαι. Πρόησθε· πέμψητε.
Προήσομαι· προπέμψω· προδώσω. Προήχθη· προεσφάγη. ὡς καὶ ἐξεχύθην καὶ ἐξεσφάγην.
Προΐαψε· προέπεμψε. Προϊαίτατος· πάνυ πρότερος. Προϊέμενος· προδιδούς, καὶ προΐ-
ενται ἀντὶ τοῦ ἀπερρίπτουσι. μεταδιδοῦσιν. ὅσα ὁ στρατιώτης ὅμιλος ἐν ταῖς πορείαις προΐενται.
Προϊέναι· ῥῖψαι· ἀπολέσαι. ἀριστοφάνης. εἶτ᾽ ἄνδρα τῶν αὑτοῦ τι χρὴ προϊέναι. οὐ γὰρ τὸ χειρίσασθαι
ἔφη ἢ δανεῖσαι ἀλλὰ προϊέναι. ἀσχάλλων ὁ δανειστής, ἐπὶ τῷ μὴ κεκομίσθαι ἅπερ ἐδάνεισε χρή-
ματα. φησὶν οὖν ὅτι οὐ χρὴ ῥαδίως ἄλλοις προΐεσθαι τὰ ἑαυτοῦ χρήματα. Προΐεσθαι· προδι-
δόναι. ὁ δὲ βασιλεὺς οὔτε προΐεσθαι ἠξίου τὰ παρὰ τῶν πόλεων δῶρα. Προΐει· ἀντὶ τοῦ προέπεμπε.
Προῖζα· ζήτει ἐν τῷ πρῶ μεγάλῳ. Προΐξω· τὸ καταγνώσομαι. Προΐκτης· ὁ ἐπαίτης. προΐκτας καὶ
γόητας καὶ βωμολόχους ἀποκαλοῦσι. Προΐσταμαι· γενικῇ. Προϊστορεῦντες· οἱ μαρτυροῦντες. Προΐσχετο·
προεβάλλετο. Προϊσχομένου· προειπόντος· προθανόντα ἢ πρὸ αὐτοῦ τοῦ ὑπὸ, ἀβδήρων προθανόντα
τὸν αἰνόβιον ἀγάθωνα. Προθέλυμνα· συνεχῆ. ἄλλα ἐπάλληλα. παρὰ τὸ τέλος τοῦ λυμοῦ. καὶ θέλυμνον
ὁ πρόρριζος. Προθελύμνους ἄλλας ἐπ᾽ ἄλλαις. Προθέλυμνα· τὰ ἐπαλλήλους κλάδους
ἔχοντα δένδρα. ἀπὸ τοῦ θηλυμανεῖν. Προθέματα· προγραφάς. καὶ ἔθηκεν οὐαλεντινιανὸς ὁ βασι-
λεὺς προθέματα, ἵνα εἴ τις ἀδικῆται παρὰ σαλουστίου τοῦ ἐπάρχου προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. οὗτος ὁ βα-
σιλεὺς καὶ τὸν πραιπόσιτον ἔκαυσε χρυσάφιον. Πρόθεσις· προαίρεσις. ἀλλ᾽ οὐδὲ ἀδικήσει τινὰ κατὰ πρό-
θεσιν, οὐδὲ προσποιηθείς, οὐδὲ πολυπραγμονήσας ἁπλῶς οὐδὲν περὶ τῶν γεγονότων. Πρόθεσις·
βουλὴ γνώμη. [illegible]. οὐ γὰρ ἦν τοῖς ῥωμαίοις πρόθεσις ναυμαχῆσαι. σημαίνει δὲ καί. Προθεσμία
ἀπὸ τοῦ προθεῖναι τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ τὸ δέχεσθαι δεῖ. ἢ ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν. ἐὰν ἡμεῖς προτιθῶμεν
προθεσμίαν τινά. εἰ δὲ ὁ θεὸς ὁ προτιθείς, ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν εἴρηται τὸ ὄνομα. προθεσπίζοντος τοῦ
θεοῦ καὶ προστάττοντος· καὶ προνομοθετοῦντος περὶ τῆς ἡμέρας. ἐν ᾗ τυχὸν τόνδε δεῖ τῆς ζωῆς ταύτης
ὑπεξελθεῖν ἢ τόνδε καταλυθῆναι τὸν σύμπαντα κόσμον. καὶ θεσπίζειν μὲν ἐπὶ θεοῦ κυρίως. κα-
ταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ βασιλέως. Προθεσμίας νόμος· δημοσθένης ὑπὲρ φορμίωνος. τὴν
τῶν πέντε ἐτῶν ἂν λέγοι προθεσμίαν. Προθεῖναι· προαγάσασθαι. διὰ τὸ προθεῖναι καὶ ἀλ-

λους τὴν ἑρμηνείαν τῶν ψαλμῶν. Προθοήνωρ· ὄνομα κύριον καὶ συστέλλει. Προθύματα· αἱ ὀλύραι· παρὰ τὸ προθύεσθαι τῶν ἱερείων. ἢ αἱ κριθαί. ἢ ὁ λιβανωτός. Πρόθυμος· ἐπιθυμῶν. ὀρεγόμενος. παρόντι λάσταφον ὢν πρόθυμος ἢ ὥσπερ ἀεί. Προθυμοῦμαι· αἰτιατικῇ.
Προθύομαι· γενικῇ. Προῖκα· δωρεάν· παραχρῆμα. ἢ ἐρόδδος. καὶ προῖκα τε φρίκης αὐτὸν ἐπελθούσης, ὀπίσω τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἵεσθαι. Πρόκας· ἢ αἶγας κεραοὺς ἢ ἐπρόκας. πρὸξ δέ ἐστι ζῶον μικρὸν ἐλαφώμοιον. Προκαθέζομαι· γενικῇ. Προκαθεὶς· προπέμψας. προκαθεὶς δέ τινας τῶν στρατιωτῶν, ἐν ἐλπίδι τῶν σπονδῶν ὑπηγάγετο. Προκάθημαι· γενικῇ.
Προκαθήμενον· ὑπάρχοντα μὲν ἐκλέα τὸν προκαθήμενον τῶν τόπων· τουτέστι τὸν φυλάττοντα τοῦ τόπου. Προκαλεῖσθαι· οὐ τὸ εἰς ἀγῶνα καὶ μάχην· ἀλλὰ τὸ ἐπὶ συμβάσεις καὶ συνθήκας, θουκυδίδης. οἱ δὲ δικαρινοὶ ἐπὶ πάσης προκλήσεως. ἀρχέλαος προεκαλεῖτο τὸν σύλλαν διαλλαγῆναι πρὸς τὸν μιθριδάτην. δεξαμένου δὲ τούτου τὴν πρόκλησιν, ἐγένοντο συνθῆκαι. Προκαλινδοῦμαι· γενικῇ. Προκαλίζετο· προεκαλεῖτο. Προκάρηνος· ἐπὶ κεφαλήν, ἐν μύθοις. ἢ χέεις ἐβάνυσε βαλὼν προκάρηνον ἄκτης. Προκαταβολή· καὶ προκαταβόλημα, τῶν τελωνῶν πιπρασκομένων δύο προθέσεις ἐδίδοντο τοῖς ὠνουμένοις· ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσενεχθῆναι τὸ ἀργύριον. ὅπερ οὖν μέρος χρημάτων πρὶν ἄρξασθαι τοῦ ἔργου, εἰσφέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον. τοῦτο προκαταβολὴ καλεῖται. τὸ δὲ τῇ δευτέρᾳ προθεσμίᾳ διδόμενον, προσκαταβόλημα. Προκατεύχομαί σου.
Πρόκλασον. Προκέφαλος· προκέφαλος ἦν ὁ Φιλοκλῆς ὡς ἔποψ. ἦν δὲ κωμῳδίας ποιητής. εἴρηται ἐπὶ τῶν ὀξυκεφάλων. Προκεχωρηκότος· προεληλυθότος. θουκυδίδης. Προκείμενον· τὸ ἐνεστηκός. ὁ δὲ τούτοις χρώμενος λογισμοῖς, μένειν ἠξίου τὸν τιβέριον ἐπὶ τῶν προκειμένων. καὶ αὖθις· ἐμοὶ δὲ τὸ προκείμενον ἤνυστο. Προκινδυνεύω· γενικῇ. Προκλητί.
Πρόκλησις· εἰώθεσαν ὁπότε δικάζοιντό τινες, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεράπαιναν ἢ θεράποντας εἰς βάσανον ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος. καὶ τοῦτο ἐκάλουν προκαλεῖσθαι. τὸ δὲ γραμματεῖον ὅπερ εἰ τοῦτο γραφόμενον, ὠνόμαζον πρόκλησις. Πρόκλος· μαλλώτης ἐκ κιλικίας. φιλόσοφος στωϊκός. ἔγραψεν ὑπόμνημα τῶν διογένους σοφισμάτων. καὶ πρὸς ἐπίκουρον. Πρόκλος· ἕτερος μαλλώτης. φιλόσοφος καὶ αὐτὸς στωϊκός. Πρόκλος· ὁ προκλήιος χρηματίσας θεμισώνος λαοδικείας τῆς συρίας ἱεροφάντης. ἔγραψε θεολογίαν, εἰς τὸν παρ᾽ ἡσιόδῳ τῆς πανδώρας μῦθον. εἰς τὰ χρυσᾶ ἔπη. εἰς τὴν νικομάχου εἰσαγωγὴν τῆς ἀριθμητικῆς. καὶ ἄλλα τινὰ γεωμετρικά.
Πρόκλος ὁ λύκιος· μαθητὴς συριανοῦ. ἀκουστὴς δὲ καὶ πλουτάρχου τοῦ νεστορίου τοῦ φιλοσόφου. καὶ αὐτὸς φιλόσοφος πλατωνικός. οὗτος προέστη τῆς ἐν ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς. καὶ αὐτοῦ μαθητὴς καὶ διάδοχος χρηματίζει μαρῖνος ὁ νεαπολίτης. ἔγραψε πάνυ πολλὰ φιλόσοφά τε καὶ γραμματικά. ὑπόμνημα εἰς ὅλον τὸν ὅμηρον. ὑπόμνημα εἰς τὰ ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέρας. περὶ χρηστομαθείας βιβλία γ΄. περὶ ἀγωγῆς β΄. εἰς τὴν πολιτείαν πλάτωνος βιβλία δ΄. εἰς τὴν ὀρφέως θεολογίαν. συμφωνίαν ὀρφέως, πυθαγόρου καὶ πλάτωνος περὶ τὰ λόγια βιβλία ι΄. περὶ τῶν παρ᾽ ὁμήρῳ θεῶν. ἐπιχειρήματα κατὰ χριστιανῶν ιη΄. οὗτός ἐστι πρόκλος ὁ δεύτερος μετὰ πορφύριον κατὰ χριστιανῶν τὴν μιαρὰν καὶ ἐφύβριστον αὐτοῦ γλῶσσαν κινήσας. πρὸς ὃν ἔγραψεν ἰωάννης ὁ ἐπικληθεὶς φιλόπονος, πάνυ θαυμασίως ὑπαντήσας, πρὸς τὰ ιη΄ ἐπιχειρήματα αὐτοῦ. καὶ δείξας αὐτὸν κἀν τούτοις ἑλληνικοῖς ἐφ᾽ οἷς μέγα ἐφρόνει, ἀμαθῆ καὶ ἀνόητον. ἔγραψε πρόκλος, μηδέποτε τὴν βίβλον ἣν εἴ τις μετὰ χεῖρας λάβοι, ὄψεται ὡς οὐκ ἂν ἀθείας κατοκωχῆς τὴν περὶ τὸν θεὸν θεολογίαν ὑπερέφυσεν ἅπασαν· ὥστε μηκέτι θεράπευσθαι τινὰ κοινὸν ἐκ τῶν ἀπεμφαινόντων θρήνων. Πρόκλος· τοῦ βασιλέως ἰουστίνου κοιαίστωρ. ἀνὴρ δίκαιος. καὶ χρημάτων διαφανῶς ἀδωρότατος. διὸ δή, οὔτε νόμον τινὰ ῥᾳδίως ἔγραψεν. οὔτε τι τῶν καθεστώτων κινεῖν ἤθελε. Πρόκνη· ὄνομα κύριον. Προκόλπιον· πρὸ τοῦ κόλπου. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ δωροδοκίου. Προκόμιον· κόμη. Προκόννησος· ὄνομα νήσου. Προκόπιος ἰλλούστριος καισαρεὺς ἐκ παλαιστίνης. ῥήτωρ καὶ σοφιστής. ἔγραψεν ἱστορίαν ῥωμαϊκήν, ἤγουν τοὺς πολέμους βελισαρίου. τά τε κατὰ ῥώμην καὶ λιβύην πραχθέντα. γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων ἰουστινιανοῦ τοῦ

βασιλέως ὑπογραφὰς χρηματίσας βελισαρίου· καὶ ἀκόλουθος κατὰ πάντας τοὺς συμβάντας
πολέμους τε καὶ πράξεις τὰς ὑπ' αὐτοῦ συγγραφείσας. ἔγραψε καὶ ἕτερον βιβλίον, τὰ καλούμενα
ἀνέκδοτα τῶν αὐτοῦ πράξεων· ὥστε εἶναι ἀμφότερα τὰ βιβλία θ'. τὸ βιβλίον προκοπίου τὸ καλούμενον
ἀνέκδοτα ψόγον καὶ κωμωδίαν ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως περιέχει καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς θεοδώ
ρας. ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτοῦ βελισαρίου καὶ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ. Προκόπιος· ὅτι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου
μεγαλομάρτυρος προκοπίου ἐν τῇ χελώνῃ, ἵσταται εὐνούχου τινὸς στήλη. ἧς ἐν τῷ στήθει ἔγραψεν· ὁ
μετατεθεὶς θεμάτια τῷ βροχῷ παραδοθήτω. ἦν δὲ ἡ στήλη πλάτωνος κουβικουλαρίου. ὃς ἐν ταῖς
ἡμέραις τοῦ βασιλίσκου, ζηνωνος ἐπὶ γυναικὸς τε, τῶν δὲ γονέων αὐτοῦ αἰτησάντων τὸν βασιλέα εἰς μνη-
μόσυνον τοῖς ἀνταίρουσι βασιλεῖ στηλωθῆναι τὸν εὐνοῦχον πλάτωνα, ὅτι ἐκωλύσεν. ἐν δὲ τῷ ἀνα-
καινίζεσθαι τὸν τοῦ μεγαλομάρτυρος ναὸν, μετετέθη εἰς τὸν ἱππόδρομον. οἱ δὲ οἶκοι τοῦ εὐνούχου σώ
ζονται ἐν τῇ χελώνῃ. Προκόπτοντα· διερχόμενον. ὁ χρήματι κεχρημένον. καὶ διὰ τῆς λεωφόρου
προκόπτοντα, καταλαμβάνει τὸν ἕβδομον. Προκώνια· λυκοῦργος περὶ μηνεσαίχμου. δίδυμος
δὲ προκώνεια φησὶ, πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι. ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς καὶ κράτης. τὰ ἐξ ἀ-
φρύκτων κριθῶν οὕτως φασὶν ὀνομάζεσθαι. ἔοικε δὲ καὶ ἐκ πυρῶν καὶ κριθῶν γίνεσθαι. δήμων δὲ
φησὶν ἐν τῷ περὶ θυσιῶν, καὶ προκώνια ἐστὶ κέγχροις κατηλειμμένα μετὰ ἀρωμάτων. Πρόκωπον
ὁ δὲ, ὀργισθεὶς κατὰ τοῦ βασιλέως. πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος. ἀντὶ τοῦ γυμνόν. καὶ αὖθις. ἀλλὰ
γυμνὸν ὁρῶν, πρόκωπον εἶχε ξίφος. Πρόκριδος ἄκοντα· ἐπὶ τῶν πάντων τυγχανόντων. τοῦ-
τον γὰρ ἔχουσα ἡ πρόκρις, πάντα ἐθήρα. Πρόκριμα· ἡ προτίμησις. ὁ δὲ μακεδόνιος, οὐδὲ τῶν
ἑτέρων μνήμην ἐποίησε. λογισάμενος μηδαμῶς πρόκριμα γίνεσθαι τῇ ἐν τῇ καλχηδόνι συνόδῳ
ὥστε τῆς ἐν ἐφέσῳ οὐν αὐτῇ παρασιωπηθείσης. πρόκριμα. ὡς μὴ πρόκριμα εἶναι κατ' αὐτοῦ, ἢ τὴν αἰσχύνην
ἐκωλύσαν γενέσθαι. Πρόκριν· Πρόκρις ὄνομα κύριον θηλυκοῦ γένους. Πρόκριτον· ἐκλεκτὸν.
ἢ πονηρόν. Πρόκροσσαι· ἀλληλεπάλληλοι. ἡρόδοτος· αἱ δὲ νῆες πρόκροσσαι ὁρμαίνονται ἐς πόντον. ἐπὶ πεν
τήκοντα νέας. οἱονεὶ προκάροσσοι, αἵτινες εἰσὶ παρὰ τὸ κάρα, αἱ κατὰ κεφαλὴν συντιθέμεναι.
Πρόκοιτος· καὶ προκοιτία, ἡ προφυλακὴ καὶ ὁ προφύλαξ. ἢ πρόκοιτος, ὁ ἔμπροσθεν κοιμώ-
μενος τινός. Προκυλινδεῖσθαι· τὸ ἐπὶ γόνυ πεσόντα προσκυνεῖν τῷ βασιλεῖ. ἴδιον γὰρ τοῦ βασι
λέως τὸ γονυπετεῖσθαι ἐξ αὐτῶν. καὶ προκυλινδεῖσθαι ἱκετίνοις. ἔαρος ἱκετίνοι ἐφαίνοντο. ἐφ' ὧν ἡδόμε
νοι ἐκυλινδοῦντο ὡς ἐπὶ γόνυ πίπτοντες. Προλάλος· ὁ προαλὴς ἐν τῷ λέγειν. καὶ τοῦτον κα
τεσίγασαν τινὰ ἄλλως προλάλοντες εἰ τὰ μὸν ὄντα. Πρόληψις· γνῶσις. ἀγαθὴ ἐμφαίνω τὴν πρόλη
ψιν ἐσχηκέναι τοῦ μέλλοντος λέγεσθαι. διαφορά ἐστιν ἀληθείας καὶ συνηθείας. ἡ μὲν τὸ ἀλήθεια γνησίως ἐστι
μένη πάντως ὥρισται. τὸ δὲ ἔθος ὁποῖον ἂν παραληφθείη, εἴτε ἀληθὲς εἴτε ψευδὲς, ἀκρίτως ὑφ'
αὐτοῦ κρατύνεται. καὶ ὅτε ἀληθὲς ὄντι αὐτῷ ἤδει ὁ παραλαβὼν ὅτε ψευδὲς ἀχθεὶς. οὐ τὸ κρίσει, ἀλλὰ
προλήψει ὁ βίος οὕτως πεπίστευκε, γνώμη τῶν πρὸ αὐτοῦ ἑπομένη ἀλογοτυχεῖ τὴν ἰδίαν ἐπιδεδωκὼς ἐλπί
δα. καὶ οὐκ ἔστι ῥᾳδίως ἀποδύσασθαι τὴν πάτριον περιβολὴν, κἂν πάνυ αὐτῷ δείκνυται λυπρὰ καὶ
κατατέλαστος οὖσα. ὁ δὲ χρύσιππος ἐν τῷ ιβ' τῶν φυσικῶν λόγων τρία φησὶν εἶναι κριτήρια. αἴ-
σθησιν γνῶσιν καὶ πρόληψιν. ἔστι δὲ πρόληψις, ἔννοια φυσικὴ τῶν καθόλου. ἐπίκουρος δὲ ὁ φιλό
σοφος λέγει πρόληψιν, οἱονεὶ κατάληψιν ἢ δόξαν ὀρθὴν ἢ ἔννοιαν, ἢ καθολικὴν νόησιν ἐναποκειμένην.
τουτέστι μνήμην τοῦ πολλάκις ἔξωθεν φανέντος. οἷον τὸ τοιοῦτον. ἄνθρωπος ἐστίν. ἅμα γὰρ τῷ ῥηθῆναι ἄνθρωπος, εὐ
θὺς κατὰ πρόληψιν καὶ ὁ τύπος αὐτοῦ νοεῖται, προηγουμένων τῶν αἰσθήσεων. παντὶ οὖν ὀνόματι,
τὸ πρώτως ἐπιτεταγμένον ἐναργές ἐστι. καὶ οὐκ ἂν, ἐζητήσαμεν τὸ ζητούμενον, εἰ μὴ πρότερον ἐγνω
κειμεν αὐτό. οἷον τὸ πόρρω ἑστὼς, βοῦς ἐστιν ἢ ἵππος. δεῖ γὰρ κατὰ πρόληψιν ἐγνωκέναι ποτὲ ἵππου
καὶ βοὸς μορφὴν. οὐδ' ἂν, ὠνομάσαμέν τι μὴ πρότερον αὐτοῦ κατὰ πρόληψιν τὸν τύπον μαθόν-
τες. ἐναργεῖς οὖν εἰσὶν αἱ προλήψεις. καὶ τὸ δοξαστὸν ἀπὸ προτέρου τινὸς ἐναργοῦς εἴρηται, ἐφ' ὃ
ἀναφέροντες λέγομεν. οἷον ὅθεν ἴσμεν εἰ τοῦτο ἐστὶν ἄνθρωπος. τὴν δὲ δόξαν, καὶ ὑπόληψιν λέγουσι.
Πρὸ λιμοῦ καὶ δίψης, τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θάνατον ᾑροῦντο οἱ ἰουδαῖοι. Πρόλοβος· ἐπὶ τῶν κτη-
νῶν ὀρνέων λέγεται πρόλοβος ὁ μετὰ τὸν στόμαχον κόλπος νευρώδης. ὅμοιος σικύῃ. εἰς ὃν ἡ τρο

φησὶ κατέργασος μέν. ὃ καὶ τοῖς ἀλεκτρυόσι πᾶσιν ἔνεστιν. ὃ καὶ ὑπ' ἐνίων καλεῖται φῦσα. Προ-
λογίζω· πρότερος λέγω. Προλοχίζω ἢ τὸ ἐνεδρεύω. Προμάχιζε· πρωταγωνιστὴς ἦν. Προ-
μάχομαι γενικῇ. Προμαχῶνος καὶ προμαχεῶνος, τοῦ τείχους τῆς ἐπάλξεως. Προμέρου
κύνες. τοῦτον φασὶ βασιλικὸν δοῦλον ὄντα, μισῆσαι Σέλευκον καθ' ὑπερβολήν· ὥστε καὶ κύνας
ἀγρίους ἐπαφεῖναι αὐτῷ, οἵτινες αὐτὸν κατεθοινήσαντο. Προμετωπίδιον τὸ ἔμπροσθεν τοῦ με-
τώπου. Προμετρητὴς ὁ τοὺς πιπρασκομένους πυροὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ τῶν ἄλλων σπερμάτων
ἕκαστον διαμετρῶν· καὶ ὁ τούτου τοῦ ἔργου μισθὸν λαμβάνων προμετρητὴς ἐκαλεῖτο. Δείναρχος ὁ-
σκύθας τοῦ προμετρητοῦ υἱός, ἐν δημόταις γέγονε. καὶ ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ προμετρῶν διατετέλεκε, καὶ
ὑμεῖς ἐκλαβόμενοι παρ' αὐτοῦ, τοὺς πυροὺς διατελεῖτε. Προμηθεύομαι, τὸ προνοοῦμαι. γενικῇ.

Προμηθεύς· ὅτι ἐπὶ τῶν κριτῶν τῶν ἰουδαίων, παρ' Ἕλλησιν ἐγνωρίζετο Προμηθεὺς ὃς εὗρε πρῶτος τὴν
γραμματικὴν φιλοσοφίαν. περὶ οὗ λέγουσιν ὅτι ἀνθρώπους ἔπλασε· καθό τινας ἰδιώτας ὄντας
ἐποίησεν ἐπιγνώσκειν σοφίαν. καὶ Ἐπιμηθεύς, ὃς ἐξεῦρε τὴν μουσικὴν καὶ Ἄτλας· ὃς τὴν ἀστρονο-
μίαν ἡρμήνευσε· διότι λέγουσιν ὅτι τὸν οὐρανὸν βαστάζει. καὶ ὁ πολυόμματος Ἄργος· διὸ περίβλε-
πτος ἦν· καθότι τὴν τεχνικὴν ἐπιστήμην αὐτὸς ἐπενόησε πρῶτος. ἦν δὲ τότε καὶ μάντις σίβυλλα
βασιλεύοντος ἐπ' Αἰγυπτίοις φαραὼ τοῦ καὶ Πάχω. παρ' Ἕλλησι δὲ ἐν Ἀθήναις Κέκροπος· ὃς ἐκλή-
θη διφυὴς διὰ τὸ τοῦ σώματος μέγεθος. ἢ ὅτι νόμον ἐξέθετο ὥστε τὰς γυναῖκας παρθένους ἔτι οὔ-
σας, ἐκδίδοσθαι ἀνδρί· καλέσας αὐτὰς νύμφας. πρότερον γὰρ αἱ τῆς χώρας ἐκείνης γυναῖ-
κες, θηριώδη μίξιν ἐμίγνυντο. οὐδενὸς γὰρ ἦν γυνὴ ἀλλὰ ἐδίδου ἑαυτὴν εἰς πορνείαν ἑκάστῳ.
οὐδεὶς δὲ ᾔδει τίνος ἦν υἱὸς ἢ θυγάτηρ τὸ γεννηθέν· ἀλλ' ὡς ἂν ἔδοξε τῇ μητρὶ ἔλεγε. καὶ ἐδίδου τὸ τε-
χθὲν ᾧ ἐβούλετο ἀνδρί. τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ Κέκροψ, ὡς ἐξ Αἰγύπτου καταγόμενος. καὶ τὴν νομοθε-
σίαν Ἡφαίστου τοῦ βασιλεύσαντος ἐκεῖ ἐπιγνώσας. ἔλεγε γὰρ ὅτι διὰ τὴν βιαίαν τῆς ἀσελγεί-
ας συνήθειαν, ἡ Ἀττικὴ κατεκλύσθη. ἀπό τε οὖν ἐσωφρόνησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν τῶν Ἑλλήνων
χώραν. ἐβασίλευσε δὲ Κέκροψ ἔτη ν΄. ἐλέγετο δὲ διφυής, καὶ διὰ τὸ ἀπ' Αἰγύπτου γενέσθαι, καὶ εἰς
Ἑλλάδα ἐλθεῖν καὶ βασιλεῦσαι. Προμηθεύσασθαι· προνοήσασθαι. Προμήθεια· πρόνοια.

Προμηθεῖσθαι· προβουλεύεσθαι. προνοεῖσθαι. Πρὸ μικροῦ πρὸ ὀλίγου. Προμνηστῖνοι· κατὰ τάξιν
ἐφεξῆς. Προμνήστρια· ἡ προνοήσασα γάμον ἣν νῦν προξενήτριαν φασί. Προμνῶμαι· προ-
ξενῶ. προμνηστεύομαι. Πρόμολε· πρόελθε. Προμολῇσιν· ἀκρωρείαις. ἐξοχαῖς. Ὀρφέα Θρη-
ικίησι παρὰ προμολῇσιν Ὀλύμπου τύμβος ἔχει. Πρόμος· πρόμαχος. Προμώτης προκό-
πτων παρὰ Ῥωμαίοις. Προμοίροις· πρὸ τῆς μοίρας. ἀώροις. προμοίροις δὲ θανάτοις
ἐφθείρετο ἡ νεολαία. Προμύλαια· θεὸς προμύλαιος ἣν ἀφιδρύοντο ἐν τοῖς μυλῶσιν ὡς
εὔνοστον. Προηγουισάριος· ὁ ἐκ συναινέσεως δύο μερῶν μεταξὺ ληφθεὶς διαιτητής. Προνο-
μαία καὶ προβοσκὶς ἡ τοῦ ἐλέφαντος ῥίς. Προνομεύω τὸ λῄζω καὶ αἰχμαλωτίζω. καὶ προνο-
μεία ἡ σκύλευσις. προνομίας δὲ τιμῆς πλείονος. Προνομὴ διαρπαγή. Προνομίων
προλημμάτων. προσπεσὼν σαυτῷ τὰ προνόμια τῶν ἀλλοτρίων ἐπάρχων διεκδικεῖν. Πρόνομος
ὄνομα κύριον αὐλητῆς, ὃς μέγαν πώγωνα εἶχεν. ἔνθεν καὶ τὸ Ἀγύρριος Προνόμου πώγων' ἔχων ἐλαύ-
θανε. Προνόμων· θεσμῶν. δικαιωμάτων. τί δέ μοι φύσεως μέλλει καὶ προνόμων. Προνοοῦμαι
γενικῇ. ἴσθι καὶ προνοῶν καὶ προνοούμενος. Προνούστερος· προμηθέστερος. προνοητικώτερος. Σο-
φοκλῆς· ὁρᾷς Ὀδυσσεῦ τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση; τούτου τίς ἄν σοι τἀνδρὸς ἦν προνούστερος. ἢ δρᾶν ἀμεί-
νων εὑρεθῆναι τὰ καίρια. τουτέστι τὰ δέοντα. Προνώπιον· προεκκείμενον πρόθυρον. Προυβύλων· οὐ μόνον
ὅτι οὐκ ἐδέξατο τὰ δῶρα, ἀλλὰ καὶ οἴκοθεν ἔπεμψέ μοι ἄλλο πλακούντιον προυβύλων. ὡσὰν
λέγων μηκέτι πατῆσαι ἐκεῖ με. Πρόγνωσις· Σοφοκλῆς· πείθου· προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις κέρ-
δος λαβεῖν ἄμεινον. οὐδὲ νοῦ σοφοῦ. Πρόνοια· ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηνᾶ πρόνοια, διὰ
τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἱδρύσθαι. ταύτην δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ κ΄ προναίην ὀνομάζει. Πρόνοια Ἀθηνᾶ· οἱ μὲν
διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἑστάναι αὐτήν. οἱ δέ, ὅτι προὐνόησεν ὅπως τέκοι ἡ Λητώ. ἡ τοῦ θεοῦ
πρόνοια, κατὰ τρεῖς τρόπους γίνεται. κατ' οἰκονομίαν. κατ' εὐδοκίαν. κατὰ συγχώρησιν. Προξ-

ἐλάφου γενόμενα. Προξενεῖ· λέγεται· ὦ φίλτατ᾽ Ἀθηναίων, πᾶς τελοῦντι προξενεῖ. ἢ ὅτι ὡς φησὶ προξενεῖ μοι καὶ παρέχεται τὰ χρήσιμα. Προξενία· ἡ τῶν ξένων ὑποδοχή. καὶ αὐτῷ προξενίαν ἔδοσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι. Πρόξενος· ὁ ἐκ τῆς πόλεως ξένος. ὁ δέ, Ἀθηνοκράτη ἀτιμωρηθέντα παρὰ Ἀθηναίοις ἐψηφίσατο ἐπίτιμον εἶναι καὶ πρόξενον Ἀθηναίων. Πρόξενος· ὁ προστάτης καὶ συνέκδημος αὐτοῦ ὡς ἂν τὴν χάριν αὐτήν τε κἀκείνην ἔχοις ὦ πρόξενε. καὶ πρόξενοι οἱ προστάται τῶν πόλεων καὶ φροντισταὶ καὶ ξενίαις ὑποδεχόμενοι. Προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας. Προξενήσθω μας ἀεί· ἀντὶ τοῦ προΐσταμαι. Ἀριστοφάνης. Προξενῶ· ἀντὶ τοῦ ἐπιτάττω. γενικῇ. Προοδηγῶ· γενικῇ. Πρόοπτος· προφανής, πρόδηλος. ἡ πρόδηλος. ἡμέρας οὗτοι οἱ ἄνδρες πρὸ ὀπτῷ θανάτῳ μέλλουσι προδώσειν. Προορῶ· αἰτιατικῇ. Προώλης· ὁ πανώλης. Προῶμαι· παραχωρήσω. Πρόωνες, οἱ προνενευκότες τόποι τῶν ὀρῶν.

Προῶνται· αὐθυπότακτον. Προδώσουσιν· ἀμελήσουσιν. ὁ δέ, τοὺς προεχώρους παρεκάλει λέγων· ἐὰν αὐτὸν προῶνται, καὶ αὐτοὶ κινδυνεύσουσι. Πρόωρος· πρὸ τῆς ὥρας. Πρόωσις· ὤθησις.

Προπεσήνυθεν· προπαρήγγελθεν προπαρεσήνυθεν οἱ τοῦτο ἐκ βασιλέως. Προπάροιθεν· ἔμπροσθεν. Πρόπας στόλος· πᾶσα ἡ δύναμις. νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος. Προπαιδεύματα· ὁ δὲ Ὠριγένης ὃς ἐπαιδεύετο παρὰ διδασκάλοις γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ τἄλλα προπαιδεύματα.

Προπαίδεια· τὰ πρῶτα μαθήματα. Προπέμπτα· Δίδυμός φησι μήποτε ἄλλα τινὰ εἴσιν ἐπιτίμια τὰ πρὸ τῆς καταβολῆς. εἰσὶ γὰρ οἱ τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαι φασὶν εἰ μὴ ἄρα πρόπεμπτα ὡς Δημοσθένης πρὸς ἡμέρας ε΄. ταῖς γὰρ μεγάλαις δίκαις οὐκ ἤρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν κρίσιν. Προπεπωκότες· ἀντὶ τοῦ παραδεδωκότες ἐκ μεταφορᾶς λέγεται. προπεπωκέναι δὲ παρὰ τὴν συνουσίαν. πολλὰ μὲν ἀργυρώματα τὸν προειρημένον πολλὰ δὲ χρυσώματα τῷ Προυσίᾳ. Προπέρυσι· καὶ πέρυσι. Προπέτεια· ἡ ἀχάλινωτος γλῶσσα. Προπετὴς εἰς τοὔμπροσθεν νενευκώς. προπετὴς ὑπὸ βάρους γινόμενος ἔπιπτε. προπετὴς δὲ καὶ ὁ πρόγλωσσος, Προπηλακίζων· ἀδικῶν ὑβρίζων διασύρων· ἐξουθενῶν καὶ προπηλακισμὸς ὕβρεις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ πηλὸν ἐπιχρίεσθαι τὰ πρόσωπα τῶν ἀτίμων καὶ ὕβριν καταψηφιζομένων. οὓς ἀρτίως ἀσβόλῳ χρίουσι. Προπίνει, διὰ τοῦ οἴνου τιμᾷ καὶ προδίδωσι. καὶ Δημοσθένης δὲ τοὺς προδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς, προπίνειν ἔφη τοῖς ἐχθροῖς. καὶ Ἀριστοφάνης. φέρ᾽ ἴδω. τί μέντοι πρῶτον ἦν· ἐπίνομεν. τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον. προυπίνομεν. ἀντὶ τοῦ ἀλλήλοις ἐδεξιούμεθα. καὶ αὖθις τῇ θυγατράσι φάρμακον ὤρεξε. καὶ αὐτὸς ἔπιε. δυστυχοῦς κοινωνήσας προπόσεως καὶ φιλοτησίας. Προπίνειν· οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς ἐπιτελοῦντες ἑορτὴν πάνδημον, ἐν φιάλαις χρυσαῖς ἢ ἀργυραῖς κιρνῶντες ἐδέχοντο μὲν παρὰ τοῦ οἰνοχόου αὐτοί, ἀπέπινον δὲ μικρὸν τῆς κύλικος. ὡς συμβόλου ὄντος τούτου φιλίας πολλῆς. καὶ τότε παρεῖχον τῷ ἂν ἐβούλοντο καὶ τὴν κύλικα. καὶ ἐκαλεῖτο προπίνειν. ἡ δὲ ἡμέρα φιλοτησία. Πρόπιον· μάντευμα. καὶ θεοπρόπιον· τὸ ἐκ θεῶν μάντευμα. Πρόποδες· μεγάλους πόδας ἔχοντες. Πρὸ ποδῶν· τὸ παρατυχὸν οἷον δήποτε. Πρὸ ποδῶν· ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν. Προπολεμῶ· γενικῇ. Προπόλεος· τὸν προπόλειον κόσμον τοῦ ἄστεος περικείραντες. Πρόπολος· δούλη. προπολεύουσα. ἡ θεράπων καὶ θεράπαινα. πρόσφυξ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀλλὰ σαυτὸν θαρρῶν παράδος τοῖς ἡμετέροις προπόλοισι. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ πρόπολος ὁ νεωκόρος. Πρὸ πολλοῦ. Προπόλῳ καὶ προσπόλῳ θεράποντι. Προπόλων· θείων ἑρμηνέων. Πρόπολοί τε καὶ θεραπευταί. μέλλων Εὐρυμέδων ποτὲ τὰ εἰσοτέλει γράψαι Δηοῦς μύστιδος ὢν πρόπολος. Πρόπομα· ἐκ τοῦ προπίνω. Προπομπία· ἐν συνθέσει διὰ τοῦ ι. πομπεία δὲ ἁπλοῦν διὰ διφθόγγου. Προποντίς, ἡ πρὸ τοῦ Πόντου θάλασσα ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐπικειμένη. Πρόπτωσις· ὅταν ὁ ὀφθαλμὸς κινηθεὶς προπέσῃ. Προπύλαια· ταῦτα Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· δύναται μὲν δεικτικῶς λέγεσθαι. ἅτε ὁρωμένων τῶν προπυλαίων ἀπὸ τῆς πυκνός. βέλτιον δὲ ἂν ἀναφορικῶς ἀκούειν. ἐπὶ δὲ τῶν πάνυ γνωρίμων οὕτω λέγειν εἰώθασι. ἐν δὲ τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου αὐτὸς Δημοσθένης φησίν· ἤρετο Σάτυρον τουτονὶ τὸν κωμικὸν ὑποκριτήν. Ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως, φησίν, ἐν ἔτεσι μὲν πέντε παντελῶς ἐξεποιήθη. τάλαντα δὲ.

ἐκλήθη ϛ ιβ΄. ἐ δὲ πύλας ἐποίησαν, δι' ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσίασι. Πρόρριζον. ἐξ αὐ-
τῶν τῶν ῥιζῶν. καὶ πρόρριζος ἀντὶ τοῦ παντάπασι. Σοφοκλῆς. Μυρτίλος πρόρριζος ἐκριφείς. πρό-
ρριζον δὲ, ἐξ αὐτῆς τῆς ῥίζης. Πρός. εἰς μῆκος δὲ. ὅσον πόδας ξ΄ καὶ πρός. ἀντὶ τοῦ πλεῖον. πορ-
ρώτερον. καὶ ὁ θεολόγος καὶ μικρόν τι πρός. Προσαγγελία. Πολύβιος. ἧκον ὑπὸ νύκτα πρὸς
τὸν Φίλιππον. φάσκοντες συνωρμηκέναι τινὰς αὐτοῖς. τούτους δ' ἀπαγγέλλειν, ὅτι καταλίποιεν
ἐν Ῥηγίῳ πέντε τριήρεις Ῥωμαϊκάς. ὁ δὲ, διαταραχθεὶς ἐκ τῆς προσαγγελίας ἔφυγε. καὶ αὖθις. τῷ δὲ Πτο-
λεμαίῳ γενομένης προσαγγελίας παρεῖναι τὸν Ἀρχίαν. Προσαγγέλλει. ὁ δὲ, ἑαυτὸν προσαγγέλ-
λει ἀντὶ τοῦ μηνύει ἑαυτὸν ἄξιον θανάτου. Προσάγειν καὶ παράγειν διαφέρει. προσάγουσι μὲν
γὰρ πάντες οἱ παρατεταγμένοι, ᾗ ἂν ἄριστοι εἶεν μάχεσθαι. παράγουσι δὲ οἱ σωφρονοῦντες. οὐχ ᾗ ἂν τάχιστα
ἀπέλθοιεν παρεῖναι. ἀναγκαῖον δὲ ἐν τεταγμέναις μὲν ταῖς ἁμάξαις, ἀνειργομένοις δὲ καὶ τοῖς ἄλ-
λοις σκευοφόροις ἐπὶ πολύ. οὕτω φησὶ Ξενοφῶν. καὶ προσάγειν ἀντὶ τοῦ οἰκειοῦσθαι. ἰδιοποιεῖσθαι.
ὁ δὲ, ἐμήνυε διὰ τῶν πρέσβεων. ὡς προσάγοιτο μὲν τὰ ἔθνη χρήμασι καὶ δώροις. κατασπέλλοι δὲ κοι-
μαὶ τὰ κηδάλεα τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου. Προσάγομαι. δοτικῇ. Προσαγορεύω. αἰτιατικῇ.
Προσαγώγιον. τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον. ὃ προσάγοντες εὐθύνουσι τὰ στρεβλὰ ξύλα. Προσά-
δω. δοτικῇ. Πρὸς ἀκτῖνα ἀνατολήν. Προσαλισκόμεθα. ἀντὶ τοῦ πρὸς τούτοις καταδικα-
ζόμεθα. καὶ ζημιούμεθα. κατὰ προσαλισκόμεθα. Προσαμφιῶ. πρὸς οἷς ἔχεις ἐνδύσω. Προ-
σανανεωσάμενος. ἀνακαινίσας καὶ ἀνεγείρας. ὁ δὲ Μάρκος προσανανεωσάμενος τὴν τοῦ τείχους
τὴν στενότητα. ἐπεβάλλετο κατὰ πειράζειν τῆς ἐλπίδος. Προσανατιθείς. ὀργισθείς. ἐπιθείς.
ὁ δὲ, βραχέα προσανατιθεὶς, κατέλυσε τὴν κίνησιν. ἀντὶ τοῦ κατεπιθείς. Προσανατεινόμενος. ἀ-
πειλῶν. τὰς μ΄, ἐπὶ κα λ΄. τὰς η΄, προσανατεινόμενος. Προσαναφωνῶ. δοτικῇ. Προσανέχων. προσέχων
προσκεκολλημένος. Πολύβιος. ὁ δὲ, πᾶν ὑπομένειν ἐδόκει. προσανέχων ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπι-
χίαις καὶ αὖθις. ὁ δὲ Δημήτριος προσανέχων τῇ ἐπουσίᾳ τοῦ διαπεπολισμένου πρὸς αὐτὸν, καὶ
προσανέχοντι. ἐξέχοντι. Πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ἀνατέλλοντα. Πρόσαντες. δυσχερὲς καὶ
ἐναντίον. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἄναντες. Προσάντης καὶ ἡ δοτικὴ προσάντει. Προσάντως. ἐπιε-
ρκῶς. μήτε ἀκαίρως παρακαλεῖν μήτε προσάντως. Πρὸς ἐπάλξεσιν. πρὸς βοήθειαν. Προ-
σάπτομαι. γενικῇ. προσάπτω δὲ δοτικῇ. Προσαρασσόμενα. προσρηγνύμενα. προσκρουόμενα.
Προσασπασάμενος. ἀσπάσιόν τι προσειπών. ὁ δὲ, προσκαλέσας αὐτὸν καί τι προσασπασάμενος
τοιοῦτον. αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται. Προσαυδῶ. δοτικῇ. Πρὸς αὐτοῦ. ἀν-
τὶ τοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ. ὁ δὲ, οὐ κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸς αὐτοῦ εἶναι νομίσας τὰ συμβαίνοντα περὶ τοὺς ἐναν-
τίους, ἕνεκα περὶ τὸν Μάρκον, σπουδάζων τὴν τόλμαν ἀφελέσθαι καὶ προκαταλαβεῖν αὐτοῦ τὴν
ὁρμήν. Προσβάλλειν δοτικῇ. προσέχεται. Προσέβαλε δὲ ταῖς ἀκοαῖς αὐτοῦ ἦχος ἐμ-
μελὴς θείων ὕμνων. δίκης λ΄. β΄ α΄ ο΄. προσβάλλει δὲ ἀεὶ διὰ δύο λλ΄ παρατατικός. Προσ-
βαίνω δοτικῇ. Πρὸς βίαν. βιαίως ἀναγκαστικῶς. ὁ δὲ, οὐκ ἐφείσατο αὐτῆς ὁ ἐραστὴς ὁ ἐναγής.
ἀλλ' ἐξαγαγὼν αὐτὴν τοῦ νεὼ πρὸς βίαν διέφθειρε μάλα ἀνοίκτως. Προσβλέπω δοτικῇ.
Προσβολή. ζημία. δαιμόνιος ὀργή, παρ' Ἀριστοφάνει. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ζῶον, ζημίαν εἶπε κα-
ταρώμενος αὐτῷ. χὤστις ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολή, οὐκ οἶδα. περὶ τοῦ κανθάρου. Προσεγένε-
το. συνεμίχθη. συνηλθε. ὁ δὲ τοῦ βασιλέως Ἀμηνίας παῖς, προσεγένετο αὐτῷ ξὺν δυνάμει ἱππικῇ
οὐκ ὀλίγῃ. Πρόσγειον. τὸ πρὸς γῆν. Προσγράφει. προσκείμενει. Προσδέομαι δοτικῇ. Προσ-
δέξασθαι. προσδέξασθαι δὲ τὸ δὴ λεγόμενον. πρὸς τὰς παλάμας τοὺς πολεμίους. ἀντὶ τοῦ συνέπευς.
Προσδέχομαι αἰτιατικῇ. καὶ προσδεχόμενοι ὁμοίως προσδοκῶντες. Προσδεῖσθαι καὶ ἐνδεῖ-
σθαι. διαφέρει. τὸ μὲν, γὰρ δηλοῖ ὀλίγων τινῶν κτῆσιν. τὸ δὲ, παντελῆ ἀπορίαν τοῦ ὅλου δηλοῖ. Προσ-
διαλέγομαι δοτικῇ. Προσδίδωμι αἰτιατικῇ. διαφέρει προσδοκία ἐλπίδος. ἐλπὶς μὲν
γάρ ἐστι προσδοκία ἀγαθῶν. καὶ ὁ φοβούμενος προσδοκᾷ. ἀλλ' οὐ προσδοκᾷ ἀγαθά. καὶ ἡ μὲν προσ-
δοκία ἐστὶ καὶ ὁ φόβος. ἀγαθῶν δὲ ἡ ἐλπίς. ἐπεὶ οὖν οὐχ ὑφεστώτων πραγμάτων οἱ ἀσεβεῖς προσδοκῶ-
σιν, ἀπόλλυται αὐτῶν ἡ ἐλπίς. ὡς μὲν σοι βίος ἢ δέ σοι χρεῶν. Πρὸς δύο οὐδ' Ἡρακλῆς. παροιμία

ζητεῖν τοῦ οὐδ' Ἡρακλῆς πρὸς δύο. Πρὸς αἵματος. τοῦ συγγενοῦς. σοφοκλῆς. ἀρῶ δ' ἄριστος ἐξ ἐρισταῖν δυοῖν βλαστὼν ἂν αἰσχύνοιμι τοῦ πρὸς αἵματος. Προσαίτης. ὁ ἐπαίτης. προσαῖτις δὲ θηλυκῶς διὰ τοῦ ι. Προσαιτῶν. πολλὰ αἰτῶν. Προσεδρεία. προσεδρία δέ. Προσεδρεύουσι. Πρόσεδρος. τὸ τῆς προσέδρου λιγνύος διάστροφον ὀφθαλμὸν αἴρας, εἰ δεῖ τὸ πολλῶ στρατῶ.
Προσέκειτο. ἀντὶ τοῦ προσεῖχε. θουκυδίδης α΄. Προσέκοψεν, ἀντὶ τοῦ προσέπταισεν. ἡ λέξις.
Προσεκόψεθ' ἄνω. ἀντὶ τοῦ ἠλλοτριώσατο. οὕτως ποσείδιππος. Προσεκτικώτατα. ἔδοκει τοῖς ῥωμαίων προσεκτικώτατα καὶ ἐπιμελέστατα, κατὰ τοὺς θεσμοὺς ἐπιτελεῖν τὰς θυσίας. ἀντὶ τοῦ τελείως μουνεχῶς. Προσέλωσι. ἡρόδοτος τοὺς ἀρκάδας οὕτω λέγει. τουτέστιν ἀρχαίους, πρὸ τῆς σελήνης. Προσελοῦμεν. ἀντὶ τοῦ προπηλακίζομεν. Προσελαύνομεν. εἰσβάλλομεν.
Προσέμαξε. προσεπέθηκε. προσεκόλλησε. μάττειν γὰρ λέγεται τὸ ἀναμιγνύναι καὶ φυρᾶν, καὶ εἰς ἓν συνάγειν τὰ ἄλφιτα. ἀριστοφάνης τὸν πειραιᾶ προσέμαξε. Προσέμου εἶ. οἰκεῖος μοι. ἐγγύς μου. φίλος μου. ἐπ' ἐμοί. Προσένεγμαι. προσενήνεγμαι δέ. Προσέπταισε. προσέπαιξε. παλαιτῶν τῷ σ ἀντὶ τοῦ ξ κέχρηται. Προσέξονται. ἀντὶ τοῦ προσκολλῶνται. προσέξονται ταῖς κοτύλαις αἱ πέζαι. Προσεπιμετρῶν. πλείω τοῦ μεμετρημένου διδούς, προσεπιμετρῶν ἀεὶ τῷ δεομένῳ. πρὸς τὸ παρὰ πάντων ὁμολογουμένως γίνεσθαι τὴν ἐπὶ τούτοις χάριν. Προσεπιτραγῳδήσουσι. δεινολογήσουσι. δεδιὼς μὴ πολλαπλασιάσαντες τὸ προτέρημα, καὶ προσεπιτραγῳδήσαντες, καταπλήξωνται τοὺς ἐπὶ τοῖς τυράννοις. Προσεποιήθη. ὁ δέ, ὠργίζετο ἀθετηθείς, οὐ μὴν προσεποιήθη τὸ πάθος, ἀντὶ τοῦ ἐφανέρωσεν. ἐνεδείξατο. διαμάσιος καθ' αὑτὸν ὢν ταύτῃ παιδιὰν εἰρημένων, οὐ μέντοι προσεποιήθη τὸν νοῦν προσέχειν. καὶ αὖθις. ὁ δέ, καὶ πολλάκις ἀκούων οὐ προσεποιεῖτο. Προσεποιήσαντο. ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ ἀντεποιήσαντο. Προσεπίσω. προσεπάξω. Προσερήσομαι. ἐρωτήσω. Πρὸς ἔρωτ' ἂν ᾄδεις. ἐπὶ τοῦ μάτην πονοῦντος. Προσερρύη. προσεφοίτησε. προσῆλθε. προσέρρευσεν. Προσέσθαι. ἀριστοφάνης. ἄλλο τι σιγᾷ κοὐδὲν γρύζει, τοῦτο δὴ ἅπαξ μὴ προσέσθαι. ἐφελκύσασθαι. καὶ αἰλιανός. ἡ δέ, οὐ προσεῖτο τὴν δόσιν ἑταιρικὸν φάσκουσα εἶναι μίσθωμα, τὸ ἑαυτὴν παραβάλλειν ἀνδρὶ ἀγνῶτι καὶ ὥσπερ ὤνιον τὸ κάλλος ἀποδόσθαι. καὶ αὖθις. ὥστε μηκέτι αὐτὸν προσέσθαι εἰς ὁμιλίαν. Προσέσχεν. ἐξώκειλε. σοφοκλῆς. τίς σ' ὦ τέκνον προσέσχε. τίς προσήγαγε χρεία. τίς ὁρμή. τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος. καὶ αὖθις. τίνι στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν. πόθεν πλέων. λέγεται καὶ κατέσχεν. ὁ αὐτὸς σοφοκλῆς. ἣν ἱκέτης πομπίας χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτῃ στόλῳ. Προσέσχε. κατῆρεν. ἐπλησίασεν. αἰλιανός. εἶτα τῆς ὑστεραίας προσέσχε τῇ χίῳ. καὶ ἀποβάντι, ἐντυγχάνουσι τῇ κόρῃ περασκομένῃ. Προσεταιρισάμενος, ἑταίρους προσλαβόμενος. Πρόσετι. ἐπίρρημα. Προσετρίψατο. ἐπέβαλε. κατέχει. τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων κηλῖδα προσετρίψατο. Προσεύξῃ τὸν θεόν, οὕτως ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. Προσευχή. συνουσία καὶ ἕνωσις θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. ἢ αἴτησις ἀγαθῶν μεθ' ἱκετηρίας προσαγομένη τῷ θεῷ. ἢ τὸ πρὸς τὰ ἐρηθέντα ἐκ καλὰ τοῦ τετηρηκότος μετὰ προθέσεως αἴτησις. ἢ ἀρετῆς ἐπαθλον. ὃ μάλιστα χαίρει θεὸς ἀντιδίδωσιν. ἢ προσευχὴ ἐστὶν ὁμιλία νοῦ πρὸς θεόν. ἢ κατάστασις νοῦ φθαρτικὴ παντὸς ἐπιγείου νοήματος. ἢ αἴτησις ἀγαθοῦ παρὰ τῶν εὐσεβῶν εἰς θεὸν γινομένη. ἢ αἴτησις ὧν πέφυκεν ὁ θεὸς ἀνθρώποις δωρεῖσθαι πρὸς σωτηρίαν. προσευχὴ ὅτε τὸ ἀξίωμα τοῦ θυνοήσας αἰτῶ τι παρὰ τοῦ θεοῦ, τότε προσεύχομαι. Προσευσχολεῖν. ἐπιμελῶς βλέπειν. ἀφίεναι δὲ τὸ σπουδαζόμενον καὶ τῇ θεωρίᾳ προσευσχολεῖν αὐτοῦ. Προσεφθέγξατο. αἰτιατικῇ. καὶ δοτικῇ δὲ σπανίως.
Προσεχής. ἐγγὺς ἐπὶ τάδε τῆς πόλεως ὁρμεῖν ἐκέλευσε. διὰ τὸ προσεχεῖς εἶναι ἀκτὰς τοῖς ἐτησίαις. ἀλίμενος γὰρ ἐστὶ καὶ προσεχὴς ὁ τῇδε αἰγιαλός. Προσέχεια. ἡ προσοχή.
Προσέχοιεν. ἐπιμελῶς τηρεῖν. ὅπως οἱ πολέμιοι ταύτῃ προσέχοιεν τὸν νοῦν. καὶ αὖθις. οὐ γὰρ πάνυ τι προσεῖχε τοῖς βιβλίοις. Πρὸς ζόφον. Πρὸς δυσμάς. Πρόσει. προσέρχῃ. Προσειλήφεσαν. ὑπέλαβον, ἐνόησαν. ἰώσηπος. προσειλήφεσαν γὰρ ἐκ τοῦ σχήματος μηδὲν αὐτῶν ἀρνήσασθαι τῶν ἐπινοηθέντων. ἀλλ' ἐπὶ συγγνώμης πολεμῷ παῦλαν πεποιηκέναι. Πρόσειλος. πρὸς τὴν εἵλην ἤτοι τὴν θερμασίαν. Προσείλου. προσελάβου. συνηρίθμησας. αἰλιανός. εἶτα ἀσελ

πέσατε τοσοῦτοι ἐχθροὶ γενόμενοι οὐκ ἤρκεσαν· ἀλλ' ἄρα καὶ ἐμὲ εἰς τὴν τῶν ἐχθρῶν προσείλετε τάξιν,

Προσειπών· καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τὰ ἔσχατα προσειπών· καὶ προσειπὼν ὅμως τὸν δανιήλ. Προσείρων· προσάπτων. Πρόσεισι· δοτικῇ. Πρόσειχε. Προσηγάγου αὐτὸν πρὸς κἀπιπλέξω· ἐπλάσω τὸν ἔλαβες. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. οὐκ ἔκυσας· οὐ προσεῖπας. οὐ προσηγάγου. ἀντὶ τοῦ πρὸς ἑαυτὸν ἔλαβες εἰς συνουσίαν. Προσηγάσθησαν· ὑπερεθαύμασαν. τοῦτον ἀπεδέξαντο τὸν λόγον τοῦ νεανίσκου. καὶ προσηγάσθησαν πῶς οἱ σφόδρα [illegible]. Προσηγγελμένοις· τοῖς ἤδη ἀγγελθεῖσι τοῖς προσηγγελμένοις ἐπαινέσαντες, οὐδὲν προυργιαίτερον ποιήσετε μετὰ ταῦτα τοῦ βοηθεῖν ὅσῃ κατὰ δύναμιν. Προσηγλαΐζετο· ἐλαμπρύνετο. προσηγορία· προσφώνησις. Προσήγορος· ὅπου θὴν τῶν φαινοῦμαι μηδενὸς προσήγορος. Προσήκαντο· αἰτιατικῇ. κατεδέξαντο. ἠθέλησαν. οἱ πλεῖστοι μὲν οὖν προσήκαντο τὴν πρεσβείαν. ὀλίγοι δέ τινες διεχρήσαντο τοὺς ἐλθόντας. καὶ αὖθις. μωυσῆς μὲν προσήκατο τὴν συμβουλίαν. Προσήκει· πρέπει. προσήκει τε μὲν ῥωμαίοις μετὰ ἀσφαλείας τὸ νικᾶν, ὥσπερ ἂν ἐνδείξαν ἀνάγκης πολεμοῦσιν ἀλλὰ προσηκτωμένοις. Προσήκων· δοτικῇ. κατὰ γένος ἀρχιερέων. ἦν δὲ ὁ παῖς προσήκων κατὰ γένος. καὶ αὖθις. καὶ οἱ τούτοις προσήκοντες τοὺς οἰνοχόους τοὺς δὲ ἡγησάμενοι φαρμακεῖς, ἀπέκτειναν. Προσήλιος. Προσηλῶ· αἰτιατικῇ. Προσήλυτον· οἱ ἐξ ἐθνῶν προσεληλυθότες καὶ κατὰ τοὺς θείους πολιτευόμενοι νόμους δαβίδ. καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν. Πρὸς σῆμα μηβύας ἠλαίδς. ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου ἢ προσποιουμένου. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Προσημπόλησα· προσέλαβον. Προσηνῶ, προσαναλῶ.

Προσηρεικότος· προσαρμόσαντος. ὁ δὲ κατασκευάσας στοὰς καὶ διὰ τούτων προσηρεικότος τῷ τείχει τὰς κελοφόρους μηχανάς. Προσηρετημένος· προσηκολλημένος. Προσηρτῆσθαι· ἀπαιωρεῖσθαι. Προσήσεσθαι· ἀρεσθῆναι. δέξασθαι. ἀππιανός. οἱ ὕπατοι τὰ ἔρια προύτειναν. καὶ ἐς πάντας ἔφασαν ἐνδώσειν μᾶλλον ἢ ταρκύνιον προσήσεσθαι. Προσήσεται· αἰτιατικῇ.

Προσηταιρήσατο· φίλια ἐποιήσατο. οὐκ ὀλίγους τε ἀπ' αὐτῶν προσηταιρήσατο. Προσῆχεν· ἀντὶ τοῦ προσῆκεν. Προσίασι· προσέρχονται. Προσίονται· προσάγονται. Προσίεται· αἰτιατικῇ. ἀρέσκεται. προσδέχεται. ἀριστοφάνης. τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἀρέσκει τῶν πραγμάτων, ἓν δ' οὐ προσίεταί με. ἀντὶ τοῦ οὐ πείθει με. ὅτι ὡς μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις. Προσιζήσαντες· προσκαθίσαντες. Προσίημι· δοτικῇ. Προσίμεν· προσερχόμεθα. Προσιών· προσερχόμενος. Προσίστατο· ἐνεπόδιζε. Πρόσισχε· προσέσχε. κρατῖνος. ἐν μὴ πρόσισχε βαρβάροισι βουκόλοις. ἐπ' ἂν πόλις· πρόσισχε τὸν νοῦν τῇδε. καὶ θουκυδίδης γ΄. προσανίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως. οὕτω δὲ καὶ ὑπίσχομαι τὸ ὑπισχνοῦμαι. οἵ τε ἀττικοὶ καὶ ἀριστοφάνης. τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι. Προσιτόν· προσδεχόμενον. Πρόσθεμα, ἡ προσθήκη. Προσθέσθαι· συμπολεμῆσαι. ἐπὶ πομπηίῳ τῷ μεγάλῳ προσθέσθαι. οὐ κατὰ δέος τῶν ῥωμαίων ἀλλὰ κατ' εὔνοιαν τὴν ἐς βασιλέα τε καὶ αὐτοὺς ῥωμαίους. Προσθεῖναι τὰς θύρας ἀντὶ τοῦ ἀποκλεῖσαι. ἡρόδοτος γ΄. Προσθήσω· δοτικῇ.

Πρὸς θυμοῦ· ἐπιμελέστερον. εἶναι δὲ ῥωμαίοις ἐκ παλαιοῦ πρῶτον. καὶ μάλιστα δὴ πρὸς θυμοῦ ἀντωνίῳ. ἀντὶ τοῦ ἠγαπᾶτο. Πρὸς θυμοῦ αὐτοῖς ἐγένετο· ἀντὶ τοῦ ἀρεστὸν καὶ θυμῆρες. καὶ αὖθις. τοῖς δὲ, οὐ πρὸς θυμοῦ ὁ πόλεμος ἐγίγνετο. Προσκαθέζομαι· δοτικῇ. Προσκαθῆσθαι· ἐνυπάρχειν. τῷ γὰρ μηδεμίαν ἔννοιαν μηδενὶ προσκαθῆσθαι τοῦ μὴ ἰόντας, πάντας εἰς ἔκπληξιν ἦγε τοὺς φοινικούς. Προσκαθίσει· ὅπῃ ὑπώπτευσεν ἐπελάσεσθαι οἱ πολέμιοι, προσκαθίσειν ἐπολυπλασίαζε. Προσκακοπαθῶ· δοτικῇ. Προσκαλέσασθαι. Προσκαλοῦμαι· αἰτιατικῇ. Πρὸς καλοῦ ἐγένετο αὐτῷ. Πρὸς κέρα κερίζεις· ἐπὶ τοῦ ὁμοίου. ὡς καὶ τὸ πρὸς κρῆτα κρητίζεις. Προσκαρτερῶ· δοτικῇ. Προσκαταθείην· ἀντὶ τοῦ ζημιωθείην. ἀριστοφάνης. κἂν προσκαταθείην γε τοῦ μόσαι τριώβολον. τουτέστι ζημιωθείην τρεῖς ὀβολοὺς ἵνα ἐπιδείξῃς μοι ὀμόσαι τοὺς θεούς. οὕτω καταφρονῶ τῶν ὅρκων. Προσκαύσασα· ἐπὶ τῆς χύτρας προσκαύσασα ἠθέατα πρώην τὴν χύτραν. Πρὸς καιρὸν ἰῶ· ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς εἰ μὴ ἀποδώσεις τἀργύριον, ἀριστοφάνης νεφέλαις. Προσκεκρουκώς· ἐχθρὸς γεγονώς. ὁ δὲ σεβαστιανὸς προσκεκρουκὼς διὰ γνώμης ὀρθότητα τοῖς κατακοιμισταῖς εὐνούχοις τοῦ βασιλέως, ἐκολάσθη διὰ

πενίαν καὶ

πειϊὰν καὶ ὁ φόρος αὐτοῖς μὴ ἀναδῶσιν, διεδέχθη τῆς στρατηγίας. Πρὸς κενὴν ᾄδεις· πρὸς σπορὰν γῆν ἀνᾴδεις· ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. Πρὸς κέντρα λακτίζεις· πρὸς κεφάλαιον. οὕτω φησὶν Ἀριστοφάνης.
Προσκέχηνα· δοτικῇ. Προσκέψομαι· προσσκοπήσω· περισκοπήσομαι εἰσελθὼν καὶ κατανοήσας.
Προσκείμενοι· οἱ συγκολλώμενοι· προσεπιτίζοντες. καὶ προσκειμένη τῇ θύρᾳ. τουτέστιν ἠσφαλισμένη. ὁ δὲ, ἐντυχὼν προσκειμέναις ταῖς θύραις αὐτοῦ κεκλεισμέναις, καὶ τῶν ἐπιστατηρίων λαβόμενος ἀπείξ, εἶχε δὲ καρτερικῶς καὶ μάλα ἐγκρατῶς. ἐπεὶ δὲ ἀποσπώντων βίᾳ ἀπέκοψαν τὸ πᾶν σῶμα τῶν χειρῶν. Προσκήνιον· τὸ πρὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα. ἡ δὲ τύχη περιελκομένη τὴν πρόφασιν καθάπερ ἐπὶ προσκηνίου, περιεύμνωσε τὰς ἀληθεῖς ἐπινοίας. Προσκινήσομαι· Ἀριστοφάνης. καὶ τὰ περὶ ξω καὶ ὀχὶ προσκινήσομαι. συνουσιάσω αὐτῷ δηλονότι. Προσκληρονιζόμενοι· ἐπαγαθοῦ ὅπλα ὁμοῦ. Ἰώσηπος. ταῦτα τε δὴ προσκληρονιζόμενοι καὶ στρατηγὰν μετὰ μαρτυρίας τῆς κλίνης ὁρῶν. Προσκλήσεις· πρὸς ἃς καλεῖ τις εἰς δικαστήριον ἢ βουλὴν κλητῆρας ἔχων. πρόκλησις δὲ χωρὶς τοῦ σ καὶ προκαλεῖσθαι ἐπὶ διαιτητοῦ. καὶ οἷον ἐπὶ βάσανον τινὸς ἀνδραπόδου, ἢ μαρτυρεῖν τοῦ δέ τινος βαλέσθαι. Πρόσκλησις· ἡ εἰς δικαστήριον κλῆσις. καὶ προσκαλέσαι τὸ παραγγεῖλαι εἰς δίκην. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ἀγνίου κλήρου.
Πρόσκλισις· ἑτερομέρεια. μὴ διαπράξασθαί τι κατ᾽ ἔχθραν ἢ κατὰ πρόσκλισιν. Προσκλιτόν· ἐν ᾧ ἀκουμβίζομεν. Πρόσκομμα· ζημία· βλάβη· σκάνδαλον. Προσκομιστέον· προσκεκτέον. Προσκοπεῖν· πρὸς κρούειν. ὁ δὲ, τῶν τοῦ βασιλέως φίλων ἐπὶ τοσοῦτον διαφορὰν ἢ κοινὴν προσκοπεῖν, ὥστε παύσασθαι αὐτοὺς παραβαλεῖν αὐτὸν ἀνικέστῳ τινὶ κακῷ. Προσκοπῶ· δοτικῇ. Προσκόπων· προφυλακίων. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς τινας ἀπαλῶς ἀλέψας διὰ τῶν προσκόπων ἀεὶ καθιεὶς, εἴθιζεν ἅμα μὲν ἐν κόσμῳ πορεύεσθαι. ἅμα δὲ πρὸς τὰ φοβερὰ μὴ ταράττεσθαι. Προσκορεῖν· γυμνάζεσθαι ἐπὶ τῆς διακονίας μοχθούντων. Πρόσκοψις· πρὸς λίθον τοῦ ποδὸς τοῦ αὐτοῦ πρόσπταισις. τὸ σμικρὸν τοῦτο δὲ διὰ τοῦ προσκόψαι τῷ λίθῳ. δεδήλωκε. Προσκώπου· τοῦ πρὸς ταῖς κώπαις ναύτας. τοὺς κωπηλάτας. Πρὸς κρῆτα κρητίζων· παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. πολύβιος. ὁ δὴ καὶ γνώριμόν ἐστι λεγόμενον πρὸς κρῆτα κρητίζων. Προσκρούειν· δοτικῇ. ἐναντιοῦσθαι. ἐκμηχανᾶσθαι. οἱ σικελιῶται τὸν στόλον ἰδόντες, ὅτι ἐν τῷ ὀχυρώματι καθεῖρξαν αὐτούς. ὅτι καὶ πρὸς κρούομεν τοῖς ἐναντίοις οὐδὲν ἔγνωσαν.
Προσκυνεῖ· προσεπτίζει. Προσκυνεῖ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ δέ, καὶ τὸ προσκυνεῖν τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Πρόσκυσον· προσκύνησον. Προσλαλῶ· δοτικῇ. Προσλέοντα δορκάδες ἅπτουσι μάχην. ἐπὶ τῶν πρὸς κρείττονας ὀρίζοντων. Πρὸς λύραν ᾄδειν. καὶ τὸν ἑταῖρον ἡμῶν. μετρίως ἐπαχθῆναι καὶ οὐχ ὡς ἂν κινῆσαι θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων νέμεσιν. αὐτίκα μέντοι σαφῶς ἐστι περὶ ἧς πρὸς λύραν ᾄδομεν. Προσμαρτυρῶ αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ. προσμαρτυρῶ σοι τόδε. καὶ προσμαρτυρῶ σε τόδε. Προσμειδιῶ δοτικῇ.
Προὐνώσμεθα· πρός τε πρὸς ὧτ᾽ ἐκεῖνον πρὸς τε τί πισὶν καθεῖεν ἐστὶ προσφιλοῦ, ἱκέτης ἱκνούμενοι. μὴ λίπης μοῦνον μόνον ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδε γ᾽ οἷς ὁρᾷς, ὅσοις τ᾽ ἐξήκουσας ἐν αἰῶνι τέμε. Προσόδια· ἀπὸ τῶν προσόδων. οὕτω δὲ ἐλέγοντο τὰς προσαγομένας τοῖς θεοῖς πομπάς. καὶ προσόδια. τὰς εἰς πανηγύρεις θεῶν ποιήματα. παρὰ τῶν λυρικῶν λεγόμενα· προσόδια. ὕμνοι. ἀρχὴ προσοδίου. τί κάλλιον ἀρχομένοισιν ἢ καταπαυομένοισιν, ἢ θεῶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν. Πρόσοδος· εἰσφορά. εἴσοδος. ἡ παρουσία. ὡς Θουκυδίδης, καὶ ἕτεροι. ὁ δὲ καίσαρ ἐκ τῆς προσόδου μόνης τοὺς τοσκατὲ πλῆξε. τουτέστι παρουσία. Προσοδώδησαν· προσσώζουσαν. ἑαυτόν. Προσοικτίω· τὸ αἰγιαλῷ προσεπτίζω. καὶ προσοκείλαντες· προσορμίσαντες. Προσομιλῶ δοτικῇ. Πρὸς ὄνομα· κατ᾽ ὄνομα δηλονότι. Προσουδίζει· τῷ ἐδάφει προσκρούει. ἐκ τοῦ ἱππου ἐκεῖ πεσὼν, προσουδίζει χαμαί. Προσουδίζει· πρὸς τὸ ἔδαφος εἴπεῖ. ὁ δέ, ἄρας μετέωρον, προσουδίζει τε καὶ ἀποκτείνει. Προσουεία· ἐπιτηδεία. Προσοχή· ἀκριβὴς ἐπιμέλεια διαίτης. τοῦ ἰδίου σώματος ἐπιμελητικοῦ δεῖ ἔχειν ἐμμέτρως. οὔτε ὡς ἄν τις φιλόζωος, οὔτε προσχηματισμοῦ. οὔτε μὴν ὀλιγώρως. ἀλλ᾽ ὥστε διὰ τὴν ἰδίαν προσοχὴν εἰς, ὀλίγα πάνυ ἰατρικῆς χρήζειν, φαρμάκων καὶ ἐπιθεμάτων ἐκτὸς καὶ ἐντός. Προσοχθίσω δοτικῇ. Προσοχθίσματα ἡ γραφὴ καλεῖ τὰ εἴδωλα, καὶ προσώχθισα. δυσηρέστησα. ἐβδελυξάμην. Πρὸς ὄψιν· πρὸς θυσίαν. σοφοκλῆς. τὸν δ᾽ ἔχλο ου δὴ μητρὸς εἰς προσόψιον τέγειν μολοῦσα, τὰς δὲ πισολαὰ ταχεῖ τέρασον ξυνῷ χρόνῳ. Πρόσω· ἔμπροσθεν. ἰωτόμην δὲ καὶ πόρρω πρόσω τοῦ τεθνάναι ὄντα

ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν κελεύει, ὡς μὴ ἐκφύγῃ τὸν τῶν κακούργων θάνατον. Πρόσω· ἀντὶ τοῦ ἀπωτέρω. λυθεῖσαν ἐδόκει ἐλαύνειν ὡς ἐπὶ σελήνην· εἶναι γὰρ οὐ πρόσω φασὶ τὴν σελήνην. ἀπέκοπτεν ἡ μέσων ὁδὸν τῶν πλείστων ἀπέχουσαν. καὶ αὖθις· εἶχε δὲ καὶ πεζοὺς οὐ πρόσω τῶν δισμυρίων. ἀντὶ τοῦ οὐ πλείους. Προσῳδία καὶ προσῴδιον ὁ ὕμνος. Προσώκειλαν· προσώρμισαν. Προσωπεῖον· πρόσχημα. Πρόσωπον ἐπὶ θεοῦ, ἡ ἐπιφάνεια αὐτοῦ δαβίδ. πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά· καὶ ἡ λύσις τῶν πονηρῶν· καὶ τῶν ἀγαθῶν ἡ χορηγία. Προσωτέρω· πορρωτέρω. Προσώχθικε· προσέκρουσε· προσέκοψεν. ἀπὸ τοῦ ἐπανεχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι. Προσώχθισα· ἐβδελυξάμην· δυσηρεστήθην. καὶ Ἀριστείδης· εἰ δ' αὖ σχολάζει καὶ προσοχθεῖ τῇ μέθῃ. Προσπαλαίω· δοτικῇ. Προσπελάζει· προσεγγίζει. Προσπαθῶσι· αἰτιατικῇ. Πρόσπαλτιος. Πρόσπαλτα δὲ δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος. ζήτει ἐν τῷ δραχμῶ. Προσπατταλεύσω· προσπήξω. Ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὡς ἀποκτείνω προσπατταλεύσω. εἰώθασι τὸ ἀποκτείνω καὶ ἄλλοις δένδροις προσπατταλεύειν ἀναθήματα καὶ ἠώλεα καὶ κρανία. προσάπτουσι τὴν βασκανίαν οἱ γεωργοί, πρὸς τὸ μὴ ξηρανθῆναι τὰ αὐτῶν γεωργήματα.

Προσπαίζω· δοτικῇ. Προσπαίω· δοτικῇ. Προσπελάζει· προσεγγίζει. Προσπέσῃ· συμβῇ. αὐθυπόδεκτον. Προσπεσόντων· ἀπελθόντων. Πολύβιος· προσπεσόντων δὲ τούτων εἰς τὴν ῥώμην καὶ τούτου θρυλείους ἠγανάκτει τὰ πλήθη. Προσπηδῶ· δοτικῇ. Προσπίπτουσαι· συναντῶσαι. κατὰ τὰς διόδους προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ τοῦ δείπνου. Προσπιπτούσης· ἀντὶ τοῦ ἀγγελλομένης. Προσπίπτω· δοτικῇ. Προσπεφυκότος· ἀπρὶξ οὖν, ὅλῃ δυνάμει· ἰσχυρῶς· ἀσφαλῶς. καὶ ἀπρὶξ προσπεφυκότας· οὐχ οἷόν τε πρίσαι διὰ τὴν σύγχυσιν. Προσπελώμενοι· προσεχόμενοι μεθ' ἱκετηριῶν. προσπελωμένων δ' ἐκ τῶν ἀδικουμένων, τοὺς μὲν, διέσυρε χλευάζων· τοὺς δὲ, καθυίστατο· τοὺς δὲ, ἐξέπληττε λοιδορῶν. Προσπελασθέν· ἐπινοηθέν· προσοδευθέν. Προσπταίω· δοτικῇ. Προσπτύξομαι· προσκυνήσομαι· περιπλακήσομαι. Προσπτύσσω· δοτικῇ. Προσποιεῖται· αἰτιατικῇ· οἰκειοποιεῖται· ἢ πλάττεται καὶ ὑποκρίνεται. γνόντες οἱ φράγγοι ὡς βελισάριος εὐτυχεῖ, καὶ προσποιεῖσθαι τὴν ἰταλίαν ἐθέλοντες, περὶ συμμαχίας βουλεύονται. καὶ προσποιούμενος· ὃ οὐ δοκοῦσιν ἐν ἑαυτῷ ἔχειν προσποιούμενος. οἱ δὲ, οὐ προσποιοῦνται κακουμένους ῥωμαίους· καίπερ αὐτῶν φίλοι ἐκ παλαιοῦ ὄντα μάλιστα ὄντες.

Προσρῆξιν· προσράξαν. Προσρήσεσι· προσηγορίαις. καὶ πρόσρησις· προσηγορία. λόγος κατ' ἐπαγγελίαν λεγόμενος. ἐσήμηνε σιλζίβουλος ὁ τούρκων ἡγεμὼν, ὡς ὁ ῥωμαίων φίλος, οὐχ ἥττον καὶ αὐτὸς ἐπιτήδειος. καὶ ὁ δυσμενὴς ὁμοῦ, ἐπειδὴ τηνικαῦτα ῥωμαῖοι πέρσαις ἐπολέμουν ἐπὶ τῇ προσρήσει, δέον εἶναι ἐν καιρῷ καὶ αὐτὸν ἐπιθέσθαι πέρσαις. Πρόρριζα· σὺν ταῖς ῥίζαις. Ἀππιανός· τὰ δένδρα ἔκοπτε πρόρριζα. τοῦ μὴ πάλιν φῦναι. Προστάξεις· πρόσταξίς ἐστιν, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως ἢ ἐκ θατέρου κατὰ τὸ κέρας αὐτὸ, προστεθῇ τι σίφος τῇ φάλαγγι κατὰ τὸ εὐθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως. Προστασία· βοήθεια. ὁ δὲ, ἐξέπεμπε τὸν πόπλιον, μετὰ μεγάλης προστασίας· δυνάμεως· ἐξουσίας. καὶ αὖθις· καὶ τὸν ἴδιον οἶκον ὠφεληκέναι, διὰ τὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὁρμὴν καὶ προστασίαν. Προστασία· δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ὀνήτορος. ταῦτα, οὐχ ὁμολογουμένη προστασία. ἀντὶ τοῦ βοήθεια. προϊσταμένου τινὸς καὶ ἐπικουροῦντος τῷ ἀδικουμένῳ. αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. ὡς δεῖ τὰ τῆς τῶν ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τοῦ καδμείου. δίδυμος· τὴν προστασίαν φησὶ κεῖσθαι, ἀντὶ τῆς προστάσεως. τουτέστι τῆς ὑπερῴων προστάδος καλουμένης. Προστάσσω· δοτικῇ. Προστατῶ· γενικῇ.

Προστατεῖ· αἰτιατικῇ. Προηγεῖται· προέστηκε· παρακολουθεῖ. Προστατεία· προστασία δέ.

Προστάτης· ἱκέτης. ὁ προεστηκὼς τοῦ βωμοῦ. ἕξοι δακρύων τῶν Διὸς ἐστὶν ὁ προστάτης βούλομαι.

Προστάτης· οἱ τῶν μετοίκων ἀθήνησι προεστηκότες, προστάται ἐκαλοῦντο. ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἕκαστον τῶν μετοίκων, πολίτην τινὰ ἀθηναῖον νέμειν προστάτην. ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆς δὲ τῆς χώρας, μέτα ὅσον περ ὑμῖν. ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω βαρέως, τὰ τῆς πόλεως πράγματα. ὁρῶ γὰρ αὐτῆς προστάταις χρωμένην ἀεὶ πονηροῖς. κἄν τις ἡμέραν μίαν χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται. προστάτις δὲ θηλυκῶς διὰ τοῦ ι. προστάτιδος ἡ γενική. Προσταγῶν· ὁ ἐπιγινόμενος ἄλλοτ' ἄλλο πρὸς τοῦ χρόνος, δῆτε μαίνεσθ' ὡς θανουμένην. νῦν δὴ μέγα γὰρ τὴν ἀπαλλαγὴν φόβου· σοφο-

κλῆς

αλῆς. Προστεθέντος· συνδεδηκότος. τοῦ δὲ εὐφημίου προστεθέντος τῷ ἀνδρὶ, καὶ διδωκότος αὐτῷ τὴν ὑπὲρ τῆς ὑπουργίαν. Προστέτηκεν· προσκεκόλληται. Προστηθιδίων· ἐξηχθέντες μεγάλοι δύο μετὰ τύπων καὶ προστηθιδίων, ἐδέοντο μηδὲν ἀνήκεστον βουλεύεσθαι περὶ τῆς πόλεως. τουτέστιν εἰκόνες μέχρι στήθους. Προστηθίμου· προστίθεμαι δοτικῇ. Πρὸς τῇ πυλίδι ἑρμῆς. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ᾽ εὐέργου. Φιλόχορός φησι περὶ τοῦ πρὸς τῇ πυλίδι ἑρμοῦ· ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν πειραιᾶ οἱ ἐννέα ἄρχοντες, τοῦτον ἀνέθεντες, ὑπέγραψαν οὕτως· πρῶτοι τειχίζειν οἵδ᾽ ἀνέθηκαν, βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι. Προστήσας· προαγαγών. Προστῆναι ἀγχιναίας τύχης· ἐπίκουροι γενέσθαι τῆς κατεπειγούσης δυστυχίας. Προστιβάδες. ὁ δὲ, κατῴκει ἐν σπηλαίῳ προστιβάδας ἐντεθειμένας ἔχοντι κατὰ τὴν πέτραν. Προστιμῆς· Ἰωάννης, ὁ φιλόσοφος προστιμῆς τῷ βασιλεῖ. Πρόστιμα· ἐπίχειρα. τοιάδε μὲν τοῖς κακοῖς βουλευομένοις δίδωσι τὰ πρόστιμα ἡ δίκη. καὶ πρόστιμον· ζημίαν. ἐπιτίμιον. παραγραφή. Πολύβιος· παρὰ ῥωμαίοις θάνατος ἦν πρόστιμον τοῖς ἐφεδρείαν λιποῦσι τὴν τάξιν. καὶ αὖθις· οἱ δὲ, ἔδωκαν τῷ βασιλεῖ πεντήκοντα τάλαντα, πρόστιμον τῆς ἁμαρτίας. Προστιμήματα· ἔστι μέν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὡρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων ἡ ἐπωβελία. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα ἃ προστιμᾶται τὸ δικαστήριον, ὡς δείκνυσι Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους. Πρὸς τὸν σωρὸν ἀμᾶσθαι· πρὸς τοῖς μεγάλοις ὀργὰς ἐπιτιθεμένους ἢ ἐπὶ τῶν παρευνυόντων. Πρόσω τοῦ ἔμπροσθεν τῆς στοᾶς. Προστρέπεσθαι· ἀποτρέπεσθαι. τρέπεσθαι, ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. Προστρέπω· παρὰ Σοφοκλεῖ. ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω. μή μ᾽ ἀτιμάσῃς τοι ὄνδ᾽ ἀλήτην, ὧν σε προστρέπω φράσαι. Προστρέχω δοτικῇ. Προστρίβεται. Ἀριστοφάνης· πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις. τουτέστιν, ὕβρεις καὶ κακὰ πράγματα κατασκευάζει καὶ μηχανᾶται περινοεῖται. Προστρόπαιον· ἡ δὲ, ζωάριον ὂν προστρόπαιον γυναικί. ἀντὶ τοῦ ἱκετικόν. Προστρόπαιον ἄγος· μίασμα. οὕτως Αἰσχίνης. καὶ προστροπὴ δὲ λέγεται ἐν γένει τῷ κατὰ κτησιφῶντος, ἐν παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ῥήτωρ. Προστρόπαιος· προστετραμμένος. ἱκέτης. παρακαλῶν. Σοφοκλῆς· θάκει ἡ προστρόπαιος ἐν χεροῖν ἔχων, κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαυτοῦ τέκνου, ἱκτήριον θησαυρόν. ἤτοι ἱκέσιον κτῆμα. ὅ ἐστι τὰς τρίχας. καὶ αὖθις· καὶ προστρόπαιος τῶν δι᾽ ἐκεῖνον ἠτυχηκότων. Προστρόπων αὐτῷ· Πολύβιος. ὁ δ᾽ Ἀντίοχος προστρόπων αὐτῷ καὶ παραδόξου γινομένης τῆς ἐπαγγελίας, ὑπερχαρὴς ὤν, πάνθ᾽ ὑπισχνεῖτο. Πρόστροποι· προσπεπτωκότες. προστετραμμένοι. Σοφοκλῆς· ἱκετεύομέν σε πάντες ὧδε πρόστροποι, ἀλκήν τιν᾽ εὑρεῖν ἡμῖν. Προστυχής· ὁ κατὰ τύχην ἐντυχών. Πρόσοικος· οἰκειότερον μᾶλλον τὸ ὅμορος. ἐπὶ τῶν ὅρων τοῦτο λαμβάνεται. Πρὸς οἰωνοῦ δεξιοῦ τιθέμενος· ἐν πολεμίου χάριτι σταθμήσασθαι. Πρόσοιτο· προσδέξοιτο. ἐπιπάσοιτο. οὐ τὸ πρόσοιτο ἀναβάτην ἵππον μῆλος οὐδένα ὑπ᾽ ἀηθείας καὶ ἀσυνηθείας. καὶ αὖθις Δαμάσκιος· ἦν γὰρ ἱκανὸς ἰδεῖν, ὅπη τε σαθρὸν ὑφεῖται ὁ λόγος. καὶ ὅπη ὑγιές. ἵνα τὸ μὲν, πρόσοιτο. τὸ δὲ, ἐξελέγξῃ. καὶ αὖθις· εἰ μελλήσειαν ἁμαρτωλοῦ πρόσοιτο. Προσύμβολα· ἀντὶ τοῦ τὰ μὲν εἴρηται πρὸς σύμβολα ὥς φασι. Πρόσφατος· κυρίως ἐπὶ τοῦ νεωστὶ πεφονευμένου ἐκ τοῦ φῶ τὸ φονεύω. ἐξ οὗ τὸ πέφαται. ὃ δὲ εἶσος ἀχαιῶν. καὶ ἀρείφατος. Πρόσφατον· τὸ ἀρτίως γινόμενον καὶ προσφάτως· ἀντὶ τοῦ νεωστί. Προσφθεὶς· ὁμοίως. ὁ δὲ ἀπαντήσας τοῖς βαρβάροις πυρὶ προσφθεὶς, ἅμα ἐπεδείκνυτο χεῖρας τε αὐτοῦ, καὶ τόλμαν παρέχοντα. Προσφέρονται· ἀντὶ τοῦ προστεθῶσι. Προσφέρω δοτικῇ. Προσφεύγω δοτικῇ. Προσφθέγγομαι· αἰτιατικῇ. Προσφορά· προσθήκη. πρόσδοσις. Ἰωσηπ· ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται. Προσφορά· πρόσοδος. ἀντιφῶν. Πρόσφορα· χρήσιμα. δράσω καὶ ταῦτα καὶ πάνθ᾽ ὅσα πρόσφορ᾽ ἡμῖν προσχέειν. Πρόσφορον· οἰκεῖον. ἁρμόδιον. ἐπιτήδειον. ὅ τῷ διὰ τὴν τύχην τῶν συμβεβηκότων ἀθετήσεις τῆς ἀξίας ἢ τοῦ προσίζει τὸ πρόσφορον. Χοσρόης φησὶ πρὸς Μαυρίκιον. Προσφυεῖ· προσοικειουμένῳ. Προσφυῶς· οἰκείως. ἀκολούθως.

Πρόσφυξ· ὁ αὐτόμολος. ὁ προσφεύγων ἐν ἐκκλησίαις. Προσφυεῖς· προσπλακείς. καὶ προσφυεὶς καὶ προσφύντες. Προσχαιρητήρια· ἑορτὴ παρ᾽ Ἀθηναίοις γενομένη, ὅτε δοκεῖ ἀνιέναι ἡ κόρη.

Πρόσχημα· παρακάλυμμα τοῦ ἤθους ἢ πρόφασις. οὐδὲν ἄλλο ἐστὶ πρόσχημα εἰ, ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν. αὐτὸν γὰρ ἐν προσχήματος μοίρᾳ ἐξιόντα, μήτε οὔννοις, μήτε τοῖς ἐκείνων συμμάχοις

χεῖρας ἰέναι. Πρόσχημα· παρακάλυμμα. σοφοκλῆς· πρόσχημ' ἀγῶνος δελφικοῦ ἄθλων χάριν. ὡς οὔπω ὄντος τοῦ γυμνικοῦ ἀγῶνος, προσχήματι οἰκονομίας, βαρβαρικῆς ἐχόμενοι σμικρολογίας. Πρόσχορδα· σύμφωνα. Προσχών. Προσχωρῶ· δοτικῇ. Πρόσχωροι· περίοικοι. Προσψαύσας. σάρκας τοῦ μάρτυρος τῷ πυρί. Προταλαιπωρῶ· γενικῇ.
Προταμών· κόψας. Προτάξεις· ψιλῶν· ὅταν τῶν ἄλλων ἐν πολέμῳ οὗτοι προτάττωνται. ὑποτάξεις δὲ ὅταν ὑποτάττωνται. προσεντάξεις δὲ ὅτε ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρ' ἄνδρα τάττωνται. λέγεται δὲ καὶ παρεντάξεις τοῦτο. Πρόθεσις· ὅτι πρόθεσίς ἐστι λόγος, ἐξ ὅρων δύο τῶν σημαινομένων τὶ περί τινος δηλῶν, ἢ ὡς ὑπάρχον, ἢ ὡς οὐχ ὑπάρχον. τρόπος δὲ ἁπλῶς δύο προτάσεων ἁπλῆ κοινωνία τρεῖς ὅρους ἐχουσῶν. ἐξ ὧν ἀναγκαῖον ἕνα δίς τε εἰλῆφθαι, καὶ ἐν ἀμφοτέραις ὑπάρχειν. σχῆμα δὲ, ὁ τόπος ὃ δὴ τὸ μέσον ἔχων. Πρότασις· ἡ προτεινομένη ἐρώτησις. πρόβλημα, τὸ προβληθὲν ἐρώτημα. διαφέρει δὲ τῷ τρόπῳ μόνον. συνίσταται δὲ καὶ ἐξ ἀντιφάσεων. πρόβλημα καὶ πρότασις, ὧν αὐτῶν εἰσὶ δηλωτικὰ, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς. τῷ δὲ τρόπῳ τῆς ἐκφορᾶς τῆς κατὰ λέξιν μόνον αὐτοῖς ἡ διαφορά. τὸ γὰρ αὐτὸ ἐρώτημα μετὰ μὲν τοῦ πότερον λεγόμενον, πρόβλημά ἐστι. μετὰ δὲ τοῦ ἆρα γε πρότασις. καί εἰσιν αὗται διαλεκτικὰ προβλήματα, καὶ διαλεκτικαὶ προτάσεις. πρόβλημα μὲν, οἷον πότερον ὁ κόσμος σφαιροειδὴς ἢ οὔ. πρότασις δὲ ἆρά γε ὁ κόσμος σφαιροειδής ἐστι, τοῦ ἢ οὒ οὐ προστιθεμένου. Προτέγειον. Προτέλεια· ἡμέραν οὕτως ὀνομάζουσιν, ἐν ᾗ εἰς τὴν ἀκρόπολιν, τὴν γαμουμένην παρθένον, ἄγουσιν οἱ γονεῖς εἰς τὴν θεὸν καὶ θυσίας ἐπιτελοῦσι. Προτέλεια· λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας, τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναί τι τῶν εἰς τὸ θεῖον ἀναφερομένων γινόμενα ἢ διδόμενα. Προτέλειον· ἡ προπαιδεία. καὶ ὅστις δὲ οὐ προτέλειον ἡγεῖται τὰς μούσας, ἀλλὰ τὸ κράτος αὐτὸ τῆς σοφίας ἐν ταύταις ἐστὶ, καὶ οὐδέ τι περὶ τῶν αἰνίττονταί ποτε, συνιέναι βούλεται, καὶ ὑπὸ τούτου κατέχεται, πολλὰ καὶ ἀγαθὰ αὐτῷ γένοιτο. τέλος λέγεται καὶ ὁ γάμος. καὶ προτέλεια τὰ ὑπὲρ τοῦ γάμου θύματα. ἀνὰ καὶ τῶν διωνίδος γάμων, προθυσάσθω. καὶ προτέλεια τοῦ μοιχοῦ, ὅ ἂν ᾖ, γενέσθω. Προτεμενίσματα· προπύλαια ἢ προάστεια. Προτένθαι· οἱ πρὸ καιροῦ τῶν προσφαγίων ἁπτόμενοι. οἱ προαρπάζοντες καὶ μετὰ σπουδῆς ἐσθίοντες πλείονος. οἱ νῦν μετάβολοι καλούμενοι. οἱ προλαμβάνοντες τὰ ὄψα πρὶν εἰς τὴν ἀγορὰν κομισθῆναι. Προυτένθευσαν· προελιχνεύσαντο. προέλαβον τὴν προθεσμίαν ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ ἔχειν. ἢ ὑπὸ τοῦ κοιλιοδαίμονος ἐκνικώμενοι. Προτένθης· ὁ λίχνος. αἰλιανός· προτένθης καὶ ὀψοφάγος.
Πρότε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν· ἀντὶ ὑπὲρ παίδων καὶ ὑπὲρ γυναικῶν. Προτεραία· ἡ πρώτη. καὶ προτεραῖος. Προτεραίτερος· ἀντὶ τοῦ πρότερος. Προτερήσαντες· ἀντὶ τοῦ πρότεροι γεγονότες. οἱ δὲ ῥωμαῖοι προτερήσαντες τοῖν δυοῖν ποταμοῖν, κατέπηξαν ὑποβρυχίους. καὶ αὖθις· τὸ δὲ ἡμῖν ἢ ἄρδην ἀπολωλέναι ἢ προτερῆσαι, δόξαν μέν τινα προπετείας ἀπενέγκασθαι. πιστεύειν δὲ ὅμως ἔτι κατέξουσιν. Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται τὸν δασύποδα· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. καὶ πρότερον αἷμα ὕσει. Προτέρωσε· μακροτέρω. Προτέτιμαι· γενικῇ. Προτείνεσθαι· δωρεῖσθαι. χαρίζεσθαι. προτείνεσθαι αὐτῷ φ' τάλαντα παραχωρήσαντι τῆς κύπρου. καὶ τἄλλα συνακολουθήσοντα λυσιτελῆ καὶ τίμια παρ' αὐτῶν συνεπιδεικνύειν, προσεγγισαμένῳ τὴν χρείαν αὐτῶν.
Πρὸ τῆς δίκης· προτιμότερον τῆς δίκης οἱ θεοσύλαι κολάζονται. τὸ κράτος πρὸ τῆς δίκης τιθέμενοι. Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ᾄδεις· ἐπὶ τῶν τὰ πράγματα προλαμβανόντων. Πρὸ τῆς πόλεως· ἔμπροσθεν τῆς πόλεως. οἱ δὲ βάρβαροι παρετάξαντο πρὸ τῆς πόλεως. ἀντὶ παρὰ τὴν πόλιν. ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν. βλέποντες μὲν πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὴν ἡμετέραν παράταξιν. ἔχοντες δὲ τὸ μὲν δεξιὸν κέρας παρὰ τὴν πόλιν πρὸς αὐτῷ τῷ τείχει. τὸ δὲ λαιὸν ἀνῆκον πρὸς τὰς ἄρκτους. Προϊάπτω· προσάπτω. Προτιειλεῖν· συστρέφειν. Προτίκτωρ· εἶδος ἀξιώματος ῥωμαϊκοῦ, καὶ φυλάττει. Προτιμᾶν· τὸ φροντίζειν. καὶ δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. καὶ ἀριστοφάνης· οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος τὸν δακτύλιον τὸν παρὰ εὐδάμου δραχμῆς. Προτιμῶ· γενικῇ. γράψας ἀναιδῶς εἴ τινι προτετίμηται δεσμῶν. καὶ παραυτίκα μὲν οὐδὲν ἐκείνου προτιμήσαντες. αἰτίας τιμῆς δὲ, θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων ἐξεταζομένων, προτιμήσαντες τῶν ἀνθρώπων τοῦ θεοῦ. Προτιόσσομαι· βλέπω.

πω

πω. ἀπὸ τῶν ὁσῶν ἡ μεταφορά. Πρότμησις· ὀμφαλός· τὸ ὑπὲρ μὲν ἦτρον. διὰ τὸ πρῶτον τέμνεσθαι ἐν τοῖς βρέφεσι. Προτολμίζεσθαι· προάρχεσθαι. Προτομαὶ βασιλικαί· εἰκόνες βασιλικαί. καὶ προτομαὶ λεόντων, καὶ ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων ἡ προτομὴ λέγεται. τοῖς δὲ τῶν πλοίων ἄκροις τετραπόδων προτομὰς ἀποτυπώσας, χαλκῷ περιέβαλε διὰ τὸ τῶν ἐμβόλων χρειῶδες. Προτομὴ ἐπὶ ζώων ἀλόγων οὕτω λέγεται, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων, πρόσωπον. καὶ ἐπὶ κριοῦ μηχανικοῦ προτομὴ λέγεται τὸ ἔμπροσθεν μέρος. ἔστι δὲ τοῦ κριοῦ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. δοκὸς ὑπερμεγέθης, ἱστῷ νεὼς παραπλησία, ἐστόμωται σιδήρῳ παχεῖ κατ' ἄκρον εἰς κριοῦ προτομήν. ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται τετυπωμένος. κατῃώρηται δὲ κάλοις μέσον ὥσπερ ἀπὸ πλάστιγος ἑκατέρας δοκοῦ. σταυροῖς ἑκατέρωθεν ἑδραίοις ἐστηριγμένος. ἀνωθούμενος ὑπὸ πλήθους ἀνδρῶν εἰς τὸ κατόπιν. τῶν αὐτῶν πάλιν ἀθρόως εἰς τοὔμπροσθεν ἐπιβρισάντων, τύπτει τὰ τείχη τῷ προανέχοντι σιδήρῳ. καὶ οὐδεὶς οὕτω καρτερὸς πύργος ἢ περίβολος πλατύς ἐστιν, ὃς τὰς πρώτας πληγὰς ἐνεγκεῖν κατισχύσειε. τῆς γὰρ ἐπιμονῆς κρατούσης, καθαιρεῖ τὰ τείχη.

Προτόνιον· ἱματίδιον ὃ ἱερεῖαι ἀμφιέννυνται. ἐπιτίθεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι. προτόνιον δὲ ἐκλήθη ὅτι πρώτη Πανδώρα μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα. Πρότονος· ὁ προτεταμένος κάλως. Πρὸ τῶν ὅλων· πρότερον τῶν ὅλων. καὶ πάντα πρότερον ἀντὶ ὅλων πρὸ τῶν ὅλων. Προξενῶ ἀττικῶς· ἐπικαλῶ. προξενοῦσιν οἱ οἰκέται. Σοφοκλῆς· τοσαῦτα σώζω προξενῶ. καλῶ δ' ἅμα πρυμναῖον ἐμῷ. καὶ προξενῶ πράγματι σε· αἰτιατικῇ. Προτέτῃ· τῇ ἔτι ἐπάνω ἡμέρᾳ. Θουκυδίδης ἐν β'. τὴν ἔτι τὴν πρὸ τῆς ἐκφορᾶς. Προτροπάδην· προθύμως. ἀμεταστρεπτί. ἢ εἰς τοὔμπροσθεν. Ἀγαθίας. παραδόντες δὲ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις, ἔφευγον προτροπάδην, ἀλκῆς ἁπάσης ἐπιλελησμένοι. Προτρυγαῖος.

Προοίμιον· πρόλογος. Προύγραφε· καὶ προυγράφη· κατηγορήθη. Μάρκος τῶν ἐπιγνόντων τὴν ἀξίωσιν, ἀγορανόμος προυγράφη. εἶτα μέντοι λαθεῖν βουλόμενος, ξυρεῖται τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γένειον. στολὴν αἰγυπτίαν ἀναλαβών. Προὐκινδύνευεν· ὑπεραπέθνησκεν. ὁ δὲ, προὐκινδύνευε τοῦ πλήθους οὐ στρατηγικῶς, ἀλλὰ στρατιωτικῶς, ἀντὶ τοῦ εὐτελῶς. Προὔκειτο· καὶ προὔθεντο. ἐπὶ τῶν τετελευτηκότων χρῶνται τῇ λέξει οἱ ῥήτορες, τῶν πρὸ τοῦ τεθάφθαι κειμένων ἐπὶ τῆς οἰκίας παρόντων τῶν οἰκείων. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Γλαύκωνα. καὶ μέντοι, οὐδ' ὅτι τοῦτο ἂν ἔχοι Γλαύκων εἰπεῖν ἢ ἄλλος τις τῶν δικαιολόγους συνειδότων. ὡς ὅτε μὲν προὔκειτο, ὤκνουν καὶ ᾐσχύνοντο λόγους περὶ αὐτοῦ ποιεῖσθαι. ἐξενεχθέντος δὲ ἢ περὶ τῶν χρημάτων τινὰ μνείαν ἔχετε, ἢ τὰς θυγατέρας ἀξιοῦτε διαιτᾶσθαι. Προὐμάχουν· γενικῇ. Προύνικος· δρομαῖος. γοργός. φασὶ δὲ Ξενοκράτη εἴ ποτε μέλλοι εἰς ἄστυ ἀπιέναι, τοὺς θορύβους πάντας καὶ προυνίκους ἀποστέλλειν αὐτοῦ τῇ παρόδῳ. Προὐνούστερος· ἀντὶ τοῦ προνοητικώτερος. Προὔπινω· δοτικῇ. προὔπινεν αὐτῷ. αὐτὸς δὲ πάλιν ἐκουφίζετο. καὶ τὸν δαίμονα ἐπήνει. καὶ προὔπινεν αὐτῷ. καὶ μεστὸς τῶν ἐλπίδων ἐρωτικῶν. Πρόυπτον· φανερόν. Προυργιαίτερον καὶ προυργιαίτατον· ἀναγκαιότατον. προτιμότατον. θέσθαι προυργιαίτερον τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πολέμου. τὴν δὲ αὐτῶν παλαμήσασθαι σωτηρίαν. ὅπερ πέφυκεν ἀνθρώπων ἐν τοῖς τελευταίοις κινδύνοις, τὰ σφέτερα τιθέμενοι προυργιαίτερα ἀνεχώρησαν. Προυργιαίτατον· πρὸ παντὸς ἄλλου ἔργου γινόμενον. Προυργιαίτερον· ἀναγκαιότερον. τὸ γὰρ πρὸ ἔργου αἱρετώτερόν ἐστι τὸ προυργιαίτερον. ἐπεὶ τὸ προὔργου ἐστὶν οἷον πρὸ ἔργου. Πολύβιος· οὐδὲν προυργιαίτερον ποιουμένου κατὰ τὸν βίον τοῦ κυνηγετεῖν. λέγεται δὲ καὶ πρὸ ἔργου. Ἀρριανός· μάλιστα δὲ φίλια τὰ κατὰ νώτου ἑαυτοῦ καὶ τῇ στρατιᾷ καταλιπεῖν, πρὸ ἔργου ἐτίθετο ὁ στρατηγός. ὁ δὲ, αὐτοκέλευστος ἐτόλμα ἰέναι, τῶν πρὸς αὐτοκράτορος ἐπηγγελμένων, προυργιαιτέραν τὴν ἀπὸ τῆς τύχης προχωρίαν πεποιημένος. Πρὸ ἔργου· πρὸ ἔργου συμφέρον. πλέον. Ἰσοκράτης φησίν· ἵνα προὔργου τι γένηται. ἀντὶ τοῦ πλέον.

Προὔργου νενόμικα καὶ τούτων κἀκείνων τὴν ἀμετρίαν φυγών, ὅσα προσήκει ταῖς παλαιαῖς ἱστορίαις, ταῦτα προσαρμόσαι. Προυσίας ὁ βασιλεὺς εἰδεχθὴς ὢν κατὰ τὴν ἔμφασιν. καὶ περὶ τὸν συλλογισμὸν βελτίων ὑπάρχων, ἡμισὺς ἀνὴρ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν. καὶ πρὸς

τὰς πολεμικὰς χρείας ἀγεννὴς καὶ γυναικώδης. οὐ γὰρ μόνον δειλὸς ἦν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς κακοπαθείας ἀλλότριος. καὶ συλλήβδην ἐκτεθηλυμμένος καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι παρ᾿ ὅλον τὸν βίον. ὅπερ ἥκιστα βούλονται περὶ τοὺς βασιλεῖς ὑπάρχειν. ἅπαντες μὲν γάρ, μάλιστα δὲ τὸ τῶν Βιθυνῶν ἔθνος. πολλὴ δέ τις ἀσέλγεια καὶ περὶ τὰς σωματικὰς ἐπιθυμίας αὐτῷ συνεξηκολούθει. παιδείας δὲ καὶ φιλοσοφίας καὶ τῶν ἐν τούτοις θεωρημάτων, ἄπειρος εἰς τέλος ἦν. καὶ τοῦ καλοῦ, ὅ τί ποτ᾿ ἐστίν, οὐδ᾿ ἔννοιαν εἶχε. Σαρδαναπάλου δὲ βάρβαρον βίον ἔζη, καὶ μεθ᾿ ἡμέραν καὶ νύκτωρ. καὶ γὰρ οὖν ἅμα τῷ βραχείας ἐλπίδος τὸ τῶν βασιλευομένων πλῆθος λαβέσθαι, ἀμετάκλητον ὁρμὴν ἔσχεν εἰς τὸ μὴ μόνον ἀποδιαφονεῖν τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν βούλεσθαι παρ᾿ αὐτοῦ λαμβάνειν.

Προυσίας βασιλεύς. οὗτος μετὰ τὸ νικῆσαι τὸν Ἄτταλον, καὶ παρελθεῖν πρὸς τὸ Πέργαμον, παρασκευάσας θυσίαν πολυτελῆ, προσήγαγε πρὸς τὸ τέμενος τοῦ Ἀσκληπιοῦ. καὶ βουθυτήσας, καὶ καλλιερήσας τότε μὲν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν παρεμβολήν. κατὰ δὲ τὴν ἐπιοῦσαν ἐπιστήσας τὴν δύναμιν ἐπὶ τὸ Νικηφόριον, τούς τε νεὼς ἅπαντας διέφθειρε. καὶ τὰ τεμένη τῶν θεῶν ἐσύλησε. καὶ τοὺς ἀνδριάντας καὶ τὰ λίθινα τῶν ἀγαλμάτων. τὸ δὲ τελευταῖον καὶ τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ βαστάσας ἄγαλμα, περιττῶς ὑπὸ Φυλομάχου κατεσκευασμένον ἀπήνεγκεν ὡς αὑτόν· ᾧ τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐβουθύτει καὶ σπένδων καὶ κατηύχετο δεόμενος ὅπερ εἰκὸς ἵλεων αὐτῷ γενέσθαι καὶ εὐμενῆ κατὰ πάντα τρόπον. αἱ δὲ τοιαῦται διαθέσεις, μανικαί. τὸ γὰρ ἅμα μὲν θύειν καὶ ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖον, προσκυνοῦντα καὶ λιπαροῦντα τοὺς βωμοὺς ἐξάλλως, ὅπερ εἰώθει Προυσίας ποιεῖν γονυπετῶν καὶ γυναικιζόμενος, ἅμα δὲ ταῦτα καὶ λυμαίνεσθαι καὶ διὰ τῆς τούτων καταφορᾶς τὴν εἰς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, πῶς οὐκ ἄν, εἴποι τις θυμοῦ λυττῶντος ἔργα, καὶ ψυχῆς ἐξεστηκυίας καὶ λογισμῶν. Προὔτυψαν· προωρέξαντο. Προὔχειν· προέχειν. τί λέγειν ἢ τί πρᾶξαι ψυχῇ φράζε μοι. τέχνᾳ τὸ τέχνας ἑτέρας προὔχει. Προὔχοντο· προέβαλον. οὕτως καὶ Θουκυδίδης ἐχρήσατο ἐν πρώτῃ ἱστοριῶν. λέγων· εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ καθέλοιεν, ὅπερ μάλιστα προὔχοντο. ἀντὶ τοῦ προεβάλλοντο. προτείνουσι. Πρόφερε· ὠνείδιζε. ὁ μὴ ὑπομιμνήσκη· μή μοι δῶρ᾿ ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης. καὶ Αἰλιανός. καὶ τὸ ληφθὲν κατὰ τῆς ἐπιθέσεως προφέρει αὐτοῖς. καὶ Ἡσίοδος. ὡς ἡ προφερὴς μὲν ὁδοῦ· προφερεῖς δὲ καὶ ἔργου. ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ πρόσω ἄγει.

Προφερέστατον· βέλτιστον. Προφερεῖς· οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. Προφητεία ἡ μέν ἐστι πνευματική. ἡ δὲ διαβολική. λέγονται γὰρ ἐπ᾿ ἐκείνοις ὁμωνύμως αἱ προφητεῖαι. ἡ δὲ μέση τούτων, φυσική τις ἢ τεχνική. ἡ δέ, κοινὴ καὶ δημώδης. τῆς μὲν οὖν πνευματικῆς, προηγουμένως μὲν τοῖς ἁγίοις μέτεστι. δι᾿ οἰκονομίαν δὲ καὶ τοῖς μὴ τοιούτοις. ὡς τῷ Φαραὼ καὶ τῷ Βαλαὰμ καὶ τῷ Καϊάφᾳ. τῆς δὲ διαβολικῆς, τοῖς τοῦ δαίμονος θεραπευταῖς. αὗται γὰρ οἱ ἀλευρομάντεις καὶ κριθομάντεις καὶ ἡ διὰ δρυὸς πυθία, καὶ ἡ Δωδώνης ἱέρεια καὶ ἡ διὰ σπλάγχνων καὶ πτήσεων καὶ κλαγγῶν ὀρνέων συμβόλων τε καὶ πταρμῶν καὶ κληδόνων. καὶ βροντῶν, μυῶν τε καὶ γαλῆς. καὶ τρισμῶν ξύλων τε καὶ ὤτων ἤχων. καὶ παλμῶν σώματος. καὶ δι᾿ ὀνομάτων νεκρῶν τε, καὶ ἄστρων καὶ ὑδάτων καὶ ἄλλων μυρίων. ἡ γὰρ δι᾿ ὀνείρων καὶ ἐφ᾿ ἡμῖν μὲν δι᾿ ἀρχῆς καὶ αὐτή. ἡ δὲ πρόγνωσις αὐτοῖς, οὐ δι᾿ ἀρετῆς ὡς ἡμῖν ἀλλὰ διά τινος κακοτεχνίας. καὶ ὁ μὲν θεὸς προλέγων, καὶ τὴν λύσιν ὑποτίθεται. καὶ τὸ πέρας μετὰ πάσης ἀκριβείας γίνεται. ἐκεῖνοι δὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἔν τισιν ἀληθεύουσιν ἐν τοῖς πλείστοις διαμαρτάνοντες. φυσικὴ δὲ ἡ τῶν ἀλόγων. χελιδόνες γὰρ καὶ γέρανοι καὶ μύρμηκες, ἐπιόντος χειμῶνος αἰσθάνονται. ἐχῖνοί τε καὶ ἀλκυόνες φύσει τοῦτο κτησάμενοι. ἡ δὲ τεχνικὴ προφητεία ἐπ᾿ ἰατροῖς καὶ συμβούλοις καὶ κυβερνήταις. οἱ μὲν γὰρ ἀρρωστίας καὶ τὰς λύσεις τούτων προλέγουσιν. οἱ δέ, πνευμάτων μεταβολάς. οἱ δέ, τοῦ μέλλοντος συνέσει καταστοχάζονται. ἡ δὲ κοινὴ καὶ δημώδης τοῦ μέλλοντος γνῶσις. οἷον ὅτι μετὰ μῆνας τρεῖς ὁ χειμὼν γίνεται. πάντες γὰρ ἔχουσι τὰς ἐκ περιόδων προρρήσεις. οὐδὲν οὖν μέγα καὶ δαίμονας πρόγνωσιν ἔχειν, ὅπου γε καὶ μύρμηκες καὶ δεινοὶ ἄνθρωποι τοῦ μέλλοντος καταστοχασταί εἰσιν. ἀλλ᾿ οὐχ ὡς ὁ διάβολος προεφήτευσε τοῦ γινώσκειν καλόν, καὶ πονηρόν, καὶ ἐγένετο. καὶ ὁ Βαλαὰμ προεῖπεν, ὅτι πόρνας ἐπισυνήγαγε καὶ διὰ ταύτας προδοθήσεται ὁ Ἰσραὴλ καὶ ἐγένετο οὕτως. ὅπερ στοχασμός ἐστι μᾶλλον ἢ πρόρρησις. οὐδὲν γὰρ παράδοξον αἱ τοιαῦται προφητεῖαι ἔχουσι. προ-

φητείας

φητείας δὲ ἴδιον, τὸ τὴν γλῶτταν παρέχειν ὑπουργὸν τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι. Προφθάνω αἰτιατικῇ. Προφορούμενον· δεῦρο κἀκεῖσε κρατούμενοι εἰς τὰ ἐναντία. προφορεῖσθαι δὲ λέγεται τὸ παραφέρειν δεῦρο κἀκεῖσε τὸν στήμονα τοῖς διαζομένοις. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. Πρόφρων· πρόθυμος. φόνιμος. Προφυλακὴ ἡ κυρίως· εἰς δʹ φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νύξ· ἑκάστη δὲ ἔχει ὥρας τρεῖς.

Προχαριστήρια· ἡμέρα ἐν ᾗ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες, ἀρχομένων καρπῶν φύεσθαι, λήγοντος ἤδη τοῦ χειμῶνος, ἔθυον τῇ Ἀθηνᾷ. τῇ δὲ θυσίᾳ ὄνομα Προχαριστήρια. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερωσύνης. τὴν τοίνυν ἀρχαιοτάτην θυσίαν διὰ τὴν ἄνοδον τῆς θεοῦ, ὀνομασθεῖσαν δὲ Προχαριστήρια διὰ τὴν βλάστησιν τῶν καρπῶν τῶν φυομένων. Προχειρίζω· πᾶσι γνώριμον ποιῶ. Πρόχειρον, τὸ κατημαξευμένον. τὸ πᾶσι γνώριμον. αἰνί τῇδε τὸ πρόχειρον. Πρόχειρος ἀκρατής· ὁ δὲ, πρόχειρος ὢν τῇ γνώμῃ διὰ τὴν ἐμπειρίαν, οὐ μέλλειν ἔφη δεῖν, ἀλλ' ἅπαν τοῦτο καὶ ναυμαχεῖν τοῖς πολεμίοις. καὶ ὁ ἕτοιμος λέγεται πρόχειρος. Πρόχειρος· ὁ ἁπλοῦς καὶ ἀφύλακτος. Πολύβιος· ἀλλ' ἔστιν αἴτιον τοῦ μὴ πρόχειρον ὑπάρχειν τὸ παρ' Ἐπιχάρμῳ καλῶς εἰρημένον· νῆφε καὶ μέμνησο ἀπιστεῖν· ἄρθρα ταῦτα φρενῶν. Προχειροτονία· ἔοικεν Ἀθήνησι τοιοῦτόν τι γίνεσθαι· ὅταν τῆς βουλῆς βουλευσάσης, εἰσφέρηται εἰς τὸν δῆμον ἡ γνώμη, πρότερον γίνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευθέντων σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα. Πρόχνυ· τὸ ἐπὶ γόνυ παντελῶς ὀκλάσαι. οἱονεὶ πρὸς γόνυ καὶ συγκοπῇ πρόγνυ καὶ πρόχνυ. Προχοαί· αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδίαι καὶ ἀφέσεις εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ παντὸς ὕδατος ἐκροή. Προχόῳ τῇ ἐπιχύσει. καὶ ἀγγείῳ τινὶ εἰς τοῦτο ἐπιτηδείῳ κωθωνοειδεῖ. ἐν ἐπιγράμματι· πειαπω ναείδα καὶ χρυσέην τήνδε θέτο προχόην. Πρόχους· ξέστης τὸ μέτρον. καὶ ἐμβαλὼν εἰς πρόχουν ἀργυροῦν τὰ ὀστᾶ, ἐξέπεμψε τῷ παιδὶ τοῦ παιδὸς κειμήλιον ἔχειν. Πρόχυσιν παρ' Ἡροδότῳ, τὸ ἐπιπασθεῖσαι. Πρῷ· οὕτω μονοσυλλάβως. ἔτι ὄρθρου βαθέος. ἴσον τῷ ἐν ὥρᾳ. τοῦ πρωῒ συναίρεσίς ἐστι τὸ πρῷ. διὸ ὀξύνεται. τὸ δὲ πρῶν περισπᾶται. οὐ πρῶν μὲν ἡμῖν ὁ ῥαψῳδὸς ἤγειρε Καλλίμαχος. πρῷ· μονοσυλλάβως. σημαίνει δὲ τὸ πρὸ καιροῦ. καὶ τὸ ἕωθεν. Ἀριστοφάνης· λουσάμενος πρῷ. μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους. τὰς ἂν μὴ πρῷ. καὶ πρῴων. Ἀριστοφάνης· σικύων πρῴων. οἱ γὰρ πρῴϊμοι σίκυοι, καλοὶ καὶ ἀβλαβεῖς. ὅτι δὲ καλοὶ οἱ πρῴϊμοι σίκυοι, δηλοῖ καὶ ἡ παροιμία· ἀρχομένων σικύων, καὶ ληγουσῶν κολοκυνθῶν. Πρωθήβας· Ἀππιανός· ὁ δὲ φειδοῖ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου ἐληλυθότων κατέλεγε πρωθήβας, οὐ πεῖραν πολέμου πεπειραμένους ἐς δύο τέλη. Πρωθήβης· ἄρτι ἀκμάζων νέος. Πρωΐ· παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, αἱ τῶν συμφορῶν μεταβολαί. Δαβίδ· ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου κέ. πρωῒ δὲ ἐστι πᾶν τὸ διάστημα, τὸ μετὰ τὴν ἀλεκτοροφωνίαν. ὅτε δὲ λέγει ἀνάστας πρωΐ, ὥσπερ μὴ ἐναντία δόξῃ λέγειν, ἀδήλου τῆς ἀναστάσεως καὶ ἀγνώστου οὔσης, σιωπᾷ τὸ ἀνάστας. καὶ οὕτως ἐπάγει, πρωῒ πρώτῃ σαββάτου, ἐφάνη Μαρίᾳ. Πρωῒ πρωΐ· οὕτως Δαβὶδ τὸ ταχὺ καὶ ὀξὺ, πρωῒ προσηγόρευσε. βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ. Πρωΐα· ἡ πρωϊνὴ κατάστασις. Πρωϊαίτερον· θᾶττον. ἢ ἀντὶ τοῦ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου. Πρωϊζόν· πρὸ ὀλίγου. Πρώϊμος· πρωϊνὸν καὶ πρωϊνῶς. καὶ πρώϊον. Πρωκτός· ὁ κῶλος. παρὰ τὸ προωθεῖν τὰ τῆς γαστρός. καὶ παροιμία· εἰς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε. τοῦτο ἔπελεγον τοῖς ὀφθαλμιῶσιν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· τοῖς ὀστίνοις φυσῶντε τὸν πρωκτὸν κυνός. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· Ἀντιθένη τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ. οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἐν ἑκάστῳ στεναγμάτων, οἶδέ τι πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν. ὦ πότνια Εἰλείθυια, μή με περιίδης διαρραγέντα. μὴ δὲ βεβαλανωμένον. ἀντὶ τοῦ κατεχόμενον ὑπὸ τοῦ κόπρου. ὁ δὲ Ἀντιθένης ἰατρὸς ἦν θηλυδρίας. περὶ Κλέωνός φησιν Ἀριστοφάνης· πρωκτὸν δεῖξε καμίνου. ὁ κῶλος παρὰ τὸ προϊέναι. Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνῃ· παροιμία. ὅταν τις μὴ δύνηται κἂν ἀπονίψασθαι, ἀλλὰ ἡ κοιλία ἐπιφέρηται. ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν οὕτως εἰ κἂν πραττομένων ἐλέγετο. καὶ Ἀριστοφάνης· δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενὸν ὑπὸ δεξιότητος τῆς ἐμῆς. χὠ πρωκτὸς οὑμὸς τουτὶ σοφίζεται. Πρωκτοτηρεῖν· τοὺς πρωκτοὺς τῶν γερόντων τηρεῖν. ἀπείρητο δὲ τοῖς τοιούτοις δημηγορεῖν. Πρωλαίτης. Πρῶνες· ὄρων ἐξοχαί. βουνοί. ἐν ἐπιγράμματι· ὅς τε καὶ οἶτιν, καὶ βαθὺν εὐδένδρου πρῶνα πατεῖς Φολόης. καὶ αὖθις,

λάσιον παρὰ πρῶνα χαρίεντα ἄνθετο τρηχύν. καὶ αὖθις, ἡ δὲ ὕδρου πρῶνας ἐβουβοσίατει. λέγεται
δὲ καὶ πρεὼν πρεόνος. αἳ τόσον ὕδωρ εἴβουσι σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνος. Πρώρα. τὸ ἔμπρο-
σθεν τοῦ νεώς. καὶ πρώραθεν. καὶ πρωρέτας τῆς νηός. καὶ πρωρεύς. Πρωταγόρας, ἀβδηρίτης
υἱὸς ἀρτέμωνος, ἢ καὶ μαιανδρίου. τινὲς δὲ αὐτὸν καὶ τήϊον ἔγραψαν. οὗτος πρότερον ἦν φορτο-
βαστάκτης. ἐντυχὼν δὲ δημοκρίτῳ, ἠράσθη λόγων. καὶ φιλοσοφήσας, ἐπὶ ῥητορείαν ἐτράπη. καὶ
ἐπεκλήθη πρῶτος οὗτος σοφιστής. πρῶτος δὲ οὗτος τοὺς ἐριστικοὺς λόγους εὗρε. καὶ ἀγῶνα λόγων
ἐποιήσατο. καὶ μισθὸν ἔπραξε τοὺς μαθητάς, μνᾶς ἑκατόν. διὸ καὶ ἐπεκλήθη λόγος ἔμμισθος.
διδάσκαλος δὲ γέγονε καὶ τῶν ῥητόρων ἰσοκράτους. διεῖλέ τε πρῶτος οὗτος πάντα λόγον εἰς δ΄. εὐχωλήν.
ἐρώτησιν. ἀπόκρισιν. ἐντολήν. μετὰ δὲ τοῦτον, ἕτεροι εἰς ἑπτὰ διεῖλον ταῦτα. διήγησιν. ἐρώτησιν.
ἀπόκρισιν. ἐντολήν. εἰσαγγελίαν. εὐχωλήν. κλῆσιν. ἀλκιδάμας δὲ, τέσσαρας εἶναί φησιν ἰδέ-
ας λόγων. φάσιν. ἀπόφασιν. ἐρώτησιν. προσαγόρευσιν. τὰ δὲ πρωταγόρου τὰ βιβλία, ὑπὸ ἀθηναί-
ων ἐκαύθη. διότι λόγον ποτὲ εἶπεν οὕτως ἀρξάμενος. περὶ θεῶν, οὐκ ἔχω εἰδέναι. οὔτε ὡς εἰσὶν,
οὔτε ὡς οὐκ εἰσί. καὶ πρεσβύτερος ἐστὶ πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου. διδάσκαλος δὲ προδίκου τοῦ κείου.
καὶ ἄλλων πολλῶν. Πρωταγωνιστεῖν πρῶτον ἀγωνίζεσθαι. Πρωταγωνιστῶ γενική. Πρῶ-
τα στοιχεῖα, ὁ ἀλφάβητος. καὶ ταῦτα μέντοι κοινὰ κοινῶς. περὶ γραμματικῆς φησὶν ὅτι οὐδὲ αὐτὰ κα-
λῶς διὰ δυσγνωσίαν. Πρῶτα φύσει αἱ ἀρχαί. ἔσχατα δὲ φύσει, τὰ πολὺ τῶν ἀρχῶν ἀφεστῶ-
τα. ἔστι δὲ ταῦτα προβλήματα τοῖς μὲν ἐπιχειροῦσι, χαλεπὰ δειχθῆναι. τοῖς δὲ ἀποκρινομένοις
ῥάδια. τὰ μὲν γὰρ πρῶτα, τὸ χαλεπὸν ἔχει ὅτι μὴ οἷόν τε αὐτὰ δι' ἄλλων δεικνύναι. δεῖ τὰ μὲν
δεικνύμενα δείκνυσθαι διὰ πρώτων, τῶν δὲ πρώτων, μὴ εἶναί τι πρῶτον. γίνεται δὲ ἡ τῶν ἀρχῶν
γνῶσις, οὐ δι' ἀποδείξεως. ἀλλὰ δι' ὁρισμοῦ. ὡρίσθαι γὰρ δεῖ πρῶτον τὴν ἀρχὴν τί ποτέ ἐστι. καὶ τοῦ-
το αὐτὴν ὑποθέμενος εἶναι, χρῆσθαι αὐτῇ εἰς τὴν δεῖξιν τὴν μετ' αὐτήν. διὰ τοῦτο δυσεπιχείρη-
τοι αἱ ἀρχαὶ καὶ οὐ ῥᾳδίως δειχθῆναι. τὰ δὲ ἔσχατα, ὅτι διὰ πολλῶν μέσων δείκνυται. πρῶτον
δὲ λέγεται. σχῆμα ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν οὐχ ὡς αἴτιον. οὐδὲ ὡς γεννητικὸν ἐκείνων. ἀλλὰ
τῇ τάξει, καὶ τελειότερον ὄν, οὐ τὸ γεννᾶν ἐκεῖνα καὶ παράγειν. ἀλλὰ τὸ πλέον δύνασθαι.
καὶ ταῖς ἀποδεικτικαῖς οἰκειότατον ἐφόδοις εἶναι. Πρωτεσίλαος ὄνομα κύριον. καὶ
πρωτεσίλεως. Πρωτείων. Πρωτογένης. ζωγράφος. ξάνθιος ἐκ λυκίας. ὁ κατὰ τὴν γραφι-
κὴν διαβόντος ἐπιστήμην. ὁ τὸν ἐν ῥόδῳ διονύσιον ἱστορήσας. τὸ ξένον καὶ θαυμαστὸν ἔργον. ὃ καὶ δη-
μήτριος ὁ πολιορκητὴς, μεγάλως ἐθαύμασεν, ὅτε τὴν ῥόδον ἐπολιόρκησεν, ὅλοις ἐν δυσὶν ἔτεσι, χι-
λίας ναῦς ἐπαγόμενος. καὶ στρατὸν ὑπὲρ τὰς μυριάδας. ὑπὲρ τὰς ε΄ καὶ πεντακισχιλίας. περὶ γρα-
φικῆς καὶ σχημάτων βιβλία β΄. Πρωτοκλισία. ἡ πρώτη καθέδρα. Πρωτόλεια. ἡ πρώτη λεία.
τὰ πρὸ τῶν λοιπῶν ἐξαίρετα. Πρωτόλειον. ἀπαρχήν. Πρωτολογία. πάσης κατηγορίας αὐ-
τοῦ ἀποφαίνει πρωτολογίαν. Πρῶτον ἀπόστολον. δεύτερον προφήτας. ἐρώτησις. πῶς τίθησι
πρῶτον ἀπόστολον παῦλον. πρῶτον κατὰ ἀναλογίαν τῶν ἀγώνων. καὶ τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ δόξαν. ἔσχατον δὲ διὰ
τὸ εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταντῆσαι. ὥστε εἶναι αὐτοὺς καὶ πρώτους καὶ ἐσχάτους. ἵνα καὶ ἐν τούτῳ τὸν δι-
δάσκαλον μιμήσωνται λέγοντα. ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος. Πρώτονος. πρῶτος νέος.
Πρωτόνεω. οἱ πρῶτον πλέοντες. ἢ πρῶτον εἴς τινα τόπον καταπεπλευκότες. Πρωτόνεως
καὶ ἀρχένεως. καὶ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως. καὶ περίνεως. θουκυδίδης α΄. Πρωτοπαγῆ. πρώτως πε-
πηγότα. Πρωτόπειρος. ὁ δὲ, νέος ὢν κομιδῇ καὶ πρωτόπειρος τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων καὶ νεωστὶ
γευόμενος τῆς ἐπὶ πλεῖον προαγωγῆς. φιλότιμος καὶ φιλοκίνδυνος καὶ φιλόπρωτος ἦν. Πρωτοπει-
ρόνος. Πρωτοπορεία. Πρωτοπραξία. τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον. τὸ πρῶτον εἰσπραττόμενον.
Πρώτους. ἀκμάζοντας νέους. Πρώτῳ ποδί. ὡς οἰωνιζόμενοι λέγειν εἰώθασι. Πρωτότοκος.
ὁ πρῶτος τεχθείς. πρωτοτόκος δὲ ἡ τεκοῦσα. Προῖκα, δωρεὰν ἄνευ μισθοῦ. καὶ τὸ ἀττικὸν ἐπί-
ρημα. ἀντὶ τοῦ ὅπου. τὰ δὲ, καὶ προῖκα πολλαχοῦ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι πεποιημένα. ἀντὶ
τοῦ ἄνευ κόπου. Προικίας. ὄνομα κύριον. Προίκιος. ἄνευ μισθοῦ. προίκιος ἀνοίσει καλὴν
θήτησιν ἀοιδὸς ὁ τέττιξ φησὶν ἐν ἐπιγράμματι. Προικόννησος. Προικὸς δόσεως. ἀντὶ τοῦ δω-
ρεᾶς

ῥεκτὸ πᾶν· γὰρ δῶρον οὕτως καλεῖ ὁ ποιητής. ἡ δὲ θεία πρόξ. Πρύλις· ὁ πεζός· ὁ ὁπλίτης·
ὡς δαμῶ δαμήσω δάμαλις, οὕτως πρῶ πρύω πρύλις καὶ τὸ συγκοπῇ πρύλις. Πρύμναν
ἐκρούοντο· πρύμναν ἀνακρούεσθαι ἐστί, τὸ κατὰ λίγον ὑπαναχωρεῖν μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον. ὁ
γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δόξωσι μὴ φανερῶς
φεύγειν, κατὰ λίγον ὑπαπιόντες. ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες, τιτρώσκωνται. Πρύ
μνην κατωθεν ἐκπείζων. Πρυμνήσιον· τὸ ἀπόγειον σχοινίον. Πρυμνήτης κάλως. Πρυ-
μνὸν· τὸ ἔσχατον. Πρυμνώρειαν· τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους. Πρυτανεύεται· διοικεῖται τῇ τοῦ
θεοῦ ῥοπῇ. Πρυτανεύει τὰ ἀνθρώπινα. Πρυτανεύοντα· κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ πρύτανιν ὄντα
ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα, Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Πρυτανευούσης· τῆς τοῦ χωρίου φύσεως οὐκ
ἐφιείσης σφίσι πορρωτέρω ἰέναι. ἀλλὰ τὸ τῆς διώρυχος μῆκος, συμμετρούσης αὐτοῖς καὶ πρυ
τανευούσης εἰκότως. καὶ αὖθις. οἱ δὲ πρέσβεις. ἧκον τοῦ πρυτανεύσειν Πάρθοις τε καὶ Ῥωμαίοις τὰς
διαλλαγάς. Πρυτανεύσητε· σκέψησθε. πράξητε. χρηματίσητε. πάντα γὰρ ὑπὸ τῶν πρυτάνεων
διεπράττετο. ἐχρήσατο δὲ καὶ τῇ λέξει Δημοσθένης. Πρυτανεῖα ἐκτεταμένως μὲν καὶ θηλυ-
κῶς· ἀριθμός τις ἡμερῶν. οὐδετέρως δὲ, σαφῶς μὲν οὐδεὶς ἐπιδηλοῖ. τινὲς δὲ ἀργύριόν τι ἔφα
σαν εἶναι. ὃ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι. ἐξ ὧν τὸ δικαστικὸν ἐδίδοτο τοῖς ς. πρυτανεία δὲ ὁ τῶν ἡμε
ρῶν ἀριθμός. δέκα ἐγίνοντο κατ' ἐνιαυτόν. ὅτι καὶ δέκα αἱ φυλαί. ἐνιαυτὸν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι σεληνιακὸν ἦ
γον. ἐπέβαλλε δὲ ἑκάστῃ φυλῇ τῶν ί. λε ἡμέρας. καὶ ἐπολίτευον ἐκ τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέ
ραι τέσσαρες. ἃς ἐπεμέριζον ταῖς πρώταις λαχούσαις πρυτανεύειν τέσσαρσι φυλαῖς. καὶ τῶν μὲν
τεσσάρων πρώτων ἑκάστη εἶχε τὴν πρυτανείαν, ἀπαρτιζομένην εἰς λς ἡμέρας. αἱ δὲ λοιπαὶ ς
ἀνὰ λε. πρυτανείας οὖν ἐστὶν ἀριθμὸς ἡμερῶν, ἤτοι λς ἢ λε. ἐν ᾗ ἑκάστη φυλὴ πρυτανεύει. παρὰ δὲ τοῖς
ἄλλοις Ἀττικοῖς πρυτανεῖα ἐστὶν, ἀργύριον ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι. καὶ ὁ
φεύγων καὶ ὁ διώκων. Πρυτανεῖα· τὰ διδόμενα ἀπὸ τῶν δικαζομένων ἐν τῷ δημοσίῳ ἀργύρια.

Πρυτανεῖα· μέταλλα. ἀγοραὶ, λιμένας, μισθοὺς, δημοσιόπρατα. τούτων πλήρωμα, τάλαν
τα δισχίλια. Πρυτανεία· πρόσοδος εἰς τὰ δημόσια κατατασσομένη. ἣν οἱ δικασάμενοί τινι
καὶ ἡττηθέντες, κατέβαλλον. ὡρισμένην ζημίαν κατατιθέντες ἕκαστος. Πρυτανεῖον· θεσμο
θέτιον. θόλος. παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις οἰκίσκος δημόσιος ἔνθα ἐσιτοῦντο δημοσίᾳ. τῆς τοιαύτης τι
μῆς παρ' αὐτῆς τυχόντες. περισπούδαστον δὲ ἦν τῆς τοιαύτης δωρεᾶς τυχεῖν. ἐπὶ γὰρ μεγάλοις
κατορθώμασι, τὴν τοιαύτην ἀπεδίδοντο χάριν. ἢ πυρὸς ταμεῖον. ἔνθα ἦν ἄσβεστον πῦρ. καὶ ηὔχοντο.
Ἀριστοφάνης Νεφέλαις πᾶς τίς ὄμνυσιν ὀφείλων τυγχάνω, θεὶς μοι πρυτανεῖα ἀπολεῖν μέ φη
σι κἀξολεῖν. τὰ παρὰ Ῥωμαίοις καλούμενα σπόρτουλα. ταῦτα γὰρ δεκάτας τοῦ χρέους καταβάλ
λοντες τοῖς πρυτάνεσιν, εἰσῆγον τοὺς χρεώστας. Πρυτάνεις· τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσί
ων. πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα.
ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλαις, αἱ δέκα φυλαὶ κλήρῳ λαχοῦσαι. ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κα
τὰ Κτησιφῶντος. διαπιστοῦντες δὲ οἱ πρυτάνεις ἤδη τῷ Φιλίππῳ, διὰ τὴν περὶ τὰ κρητικὰ κακο
πραγμοσύνην, καὶ τὸν Ἡρακλείδην ὑπώπτευον ἐγκάθετον εἶναι. Πρύτανις· διοικητής, προστά
της. φύλαξ. βασιλεύς, ἄρχων. ταμίας. ἔξαρχος. Πτάμενος, διελθών. Πταρμός· Ἀριστοφάνης.
κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον. ἀντὶ τοῦ οὐκ ᾐσθόμην. ὁ πταρμὸς γὰρ κεφαλῆς αἴσθησις. ἐπεὶ οἱ θιγόν-
τες τοῦ μυκτῆρος λεπτῷ κάρφει πτάρνυνται. ἢ ὀσφραίνονται προσενεγκόντες. οὕτω φησὶν ἡ ψα
ῦμου πληγὴ, ὃν τρόπον ἅπτεται κάρφος μυκτήρων. Πταίειν· δοτικῇ. προσκρούειν. καὶ παροι
μία μὴ πολλάκις πρὸς αὐτὸν λίθον πταίειν. ἔχουσα καιρὸν ὁμολογούμενον. Πτελέα· εἶδος
δένδρου. Πτέρνης καὶ πτέρναν. ῥᾳδία πρὸς τὸ λαθεῖν καὶ μηδὲν παθεῖν τοῖς ἐνεδρεύουσιν
εὐφυέστεροι τυγχάνουσιν ὄντες, ὑψηλοὶ καὶ ἐπίπεδοι τόποι ὑλωδῶν. διὰ τὸ δύνασθαι ἐκ πολ
λοῦ προορᾶν πάντας τοὺς ἐνεδρεύοντας. εἶναι δὲ ἐπιπροσθήσεις ἱκανὰς ἐν τοῖς πλείστοις τόποις. ὁ τὸ
τυχὸν ῥεῖθρον μετὰ βραχείας ὀφρύος. ποτὲ δὲ κάλαμοι καὶ πτέρεις, καὶ τὸ γένος ἀκανθῶν. οὐ μό-
νον πεζοὺς, ἀλλὰ καὶ ἱππεῖς δύνανται κρύπτειν ἐὰν βραχέα τις προνοηθῇ. τὸ τε μὲν ἐπισημα τῶν

ὅπλων, ὑποτιθέασι πρὸς τὴν γῆν. τὰς δὲ περικεφαλαίας ἐπιτιθέασι τοῖς ὅπλοις. Πτέρεις βοτάνη ξηραντικῆς δυνάμεως. ὅθεν ἔμβρυα φθείρει καὶ ἐκβάλλει καὶ πλατεῖς ἕλμινθας ἀναιρεῖ.

Πτερίνῳ. πτερωτῷ. πολύρῳ. ἐπικοσμουμένῳ. οἱ Ῥωμαῖοι πτερίνῳ στεφάνῳ, πτεροῖς φοινικίοις, ἢ μελαινόρθοις ἴσιν, ὥσπερ ἀρχαίοις τὸ μέγεθος. ὧν προστεθέντων κατὰ κορυφὴν ἅμα τοῖς ἄλλοις ὅπλοις ὁ μὲν ἀνὴρ φαίνεται διπλάσιος ἑαυτοῦ κατὰ τὸ μέγεθος. ἡ δὲ ὄψις καλὴ καὶ καταπληκτικὴ τοῖς ἐναντίοις. Πτέρνα. ὁ δόλος καὶ ἡ ἐπιβουλή. καὶ πτερνίζω τὸ καταβάλλω. ἐκ μεταφορᾶς τῶν περὶ τὰς χοῦς ἀγωνιζομένων. καὶ πτέρνῃ τινὶ συνθέοντες πρὸς τὸ παίειν ὁμοῦ, καὶ ἀπατᾷν μηχανώμενοι. ἐπτέρνικε γάρ με ἤδη δίτον τοῦτο. Πτερνίζει. ἀπατᾷ. ἢ λακτίζει. Πτεροδόνητος. πτεροῖς πληχθείς.

Πτερόεντα. ταχέα. κοῦφα. Πτερόεντι. ταχεῖ. ταῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συστροφαῖς ἐοικότι. ἡ δὲ ὅλη σύστασις ὅτι ἐκ τοῦ πτεροῦ τοῦ ἔρωτος τὰ ὄρνεα ἐστίν. ἄτοπος γὰρ καὶ ἀπίθανος ἡ γενεαλογία. Ἀριστοφάνης ὄρνισι. καὶ πτερόεις, ὁ ἐπτερωμένος. Πτεροφοίτωρ, τὰ χοὺς ἔχει. τί στὸ πτεροφοίτορος ἀτεχνῶς εὗ τὸν ὑπερουράνιον ἱέμενον τόπον. ὅπου τὸ τῶν ἐπτερωμένων νέμεται γένος. Πτερωτὰ ζῶα. ἀετὸς, ἀλκυὼν. καὶ τὰ ἄλλα τὰ γινωσκόμενα πᾶσι. Πτέρυγες περιστερᾶς. αἱ δωρεαὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ταύτης δὲ τὰς μὲν πτέρυγας περιηργυρῶσθαι. τὰ δὲ μετάφρενα κεκοσμῆσθαι χρυσίῳ. τὰ μὲν γὰρ ἁπλούστερα καὶ λαικότερα, τοῖς ἁπλουστέροις. τὰ δὲ βαθύτερα τοῖς ἐντελεστέροις. τὰ γὰρ μυστήριά μου ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς. Πτερυγίζειν. ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀνύειν. ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλομένων πέτεσθαι νεοσσῶν. Ἀριστοφάνης πλοῦτῳ. ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. ἀντὶ τοῦ θορυβεῖ. τὸ γὰρ πτερὸν ἠχῶδες καὶ θορυβητικόν. ἢ κουφαλογεῖς. ἢ ματαιοπονεῖς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεοσσῶν τῶν μὴ δυναμένων πέτεσθαι διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας. ἢ μάταια διαλέγῃ. ἀπὸ τῶν νεοττῶν οἳ πειρῶνται μὲν τὰς πτέρυγας, ἵπτασθαι δὲ οὐ δύνανται. οὕτω καὶ σύ. θέλεις μὲν ἀντιπεῖν καὶ πειράζεις. ἀνύεις δὲ οὐδέν. Πτερυγίζων. πτερούμενος Ἀριστοφάνης περὶ Μάγνητος. ὅτι ὄρνιθας ἐποίησε δρᾶμα. καὶ ψῆνας. καὶ λυδοῖς. Πτερύγιον. ἀκρωτήριον. Πτερυλλίδων. τῶν ἀκρίδων. διὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερά. ὀρταλίχων δὲ τινῶν τῶν ἀλεκτρυόνων, κατὰ τὴν Βοιωτῶν διάλεκτον. Πτέρω. Πτῆμα. πτῆσις οἰωνῶν. περιφερὲς δὲ τὴν πτῆμα τῶν οἰωνῶν. Πτηνόν. τὸ ὄρνεον. Πτήσσει. πτοεῖται. καὶ πτήξομεν. κρυβῶμεν. κυρίως δὲ πτήσσειν ἐστὶ τὸ φεύγειν καὶ φοβεῖσθαι. ἀλλ᾽ ἐκ πεδίων πτήξομεν. πτήσσω δὲ τὸ τύπτω. Πτῆσις, τῶν ὀρνίθων. Πτῆται. πέτεται. καὶ πτηνὰ ζῶα, τὰ πετόμενα. Πτίλον. πτερὸν ἁπαλώτερον καὶ ἄπιλα τὰ ἄπτερα. εἰώθασι γὰρ οἱ δυσμεῖς πτερῷ χρῆσθαι πρὸς τὸ ἐξεμέσαι. τῶν πτερῶν τὰ μὲν, καλεῖται πτίλα. τὰ δὲ, ὠκύπτερα. Ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἐγὼ μὲν πρᾶγμα πω γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδέποτε. ἐπὶ τοῦ τέλ. ἐπὶ τοῖς ὠκυπτέροις. οἷα τέως μάλιστ᾽ ἔοικας ἐπτερωμένος. εἰς εὐτελείαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ. ἀντὶ τοῦ εὐτελῶς γεγραμμένῳ χηνί. Πτίλλος. ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις. Πτισάνη. ἡ κεκομμένη, καθαρά. Ἀριστοφάνης ἴσχανα ἐπυλλίοις ἐκ τῆς ἀπὸ πτισάνης. ἀλλ᾽ ἀπὸ ἠθῶν ἀνδρῶν καὶ βιβλίων. Πτίσσεσθαι. τὸ δίκην πτισάνης τύπτεσθαι. καὶ πτίσσω τὸ τύπτω. Πτολεμαῒς δίκη. πρεσβῦτις ἦν ἡ Πτολεμαῒς ἀρχαία, ἄχρις οὗ ἀπέθανον δίκας λέγουσα. διὰ τὸ ἀεὶ ὑπερτίθεσθαι καὶ μὴ ἀποβούλεσθαι ἀπαλλαγῆναι τοῦ δικάζεσθαι. Πτολεμαῖος, Κυθήριος ἐποποιός. οὗτος ἔγραψε περὶ Ψαλακάνθης. ἐν τούτῳ δέ φησιν ὅτι βοτάνη ἐστὶ θαυμαστήν τινα δύναμιν ἔχουσα. Πτολεμαῖος ὁ Κλαύδιος χρηματίσας Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος. γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου τοῦ βασιλέως. οὗτος ἔγραψε μηχανικὰ βιβλία γ΄. περὶ φάσεως καὶ ἐπισημασιῶν ἀστέρων ἀπλανῶν, βιβλία β΄. ἅπλωσιν ἐπιφανείας σφαίρας. κανόνα πρόχειρον. τὸν μέγαν ἀστρονόμον. ἤτοι σύνταξιν καὶ ἄλλα. Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, ὃς ἐπεκαλεῖτο Πίνδαρος. υἱὸς ἦν Ὀροάνδρου μαθητὴς Ἀριστάρχου. ἔγραψεν Ὁμηρικῶν ὑποδειγμάτων, βιβλία γ΄. περὶ τοῦ Ὁμηρικοῦ χαρακτῆρος. πρὸς Νεοθαλίδην περὶ λέξεως. περὶ τοῦ παρ᾽ Ὁμήρῳ οὔτιδος. περὶ ἀστρονομουμένων τῶν παρ᾽ Ὁμήρῳ μυθολογουμένων. καὶ ἕτερα. Πτολεμαῖος γραμματικός. ὁ ἐπιθέτης κληθεὶς, διότι ἐπέθετο Ἀριστάρχῳ. διήκουσε δὲ Ἑλλανίκου τοῦ γραμματικοῦ. ὁ δὲ, Ἀγαθοκλέους. ὁ δὲ, Ζηνοδότου τοῦ Ἐφεσίου. ἔγραψε περὶ τῶν παρ᾽ Ὁμήρῳ πληγῶν. ὑπόμνημα εἰς τὴν Ὀδύσσειαν. Πτολεμαῖος. Ἀριστονίκου τοῦ γραμματικοῦ πατήρ. καὶ αὐτὸς γραμ

Πτολεμαῖος ὁ ἀλεξανδρεὺς γραμματικός

ματικοῦ. ἄμφω ἐπεδείκνυντο ἐν Ῥώμῃ. τὰ ὁμοίως εἰρημένα τοῖς τραγικοῖς. εἰσὶ μὲν βιβλία ν΄. τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ ξένως ἱστορημένα. τὰ περὶ μουσῶν καὶ νηρηΐδων. Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, ὁ τοῦ Ἡφαιστίωνος, γεγονὼς ἐπὶ Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν αὐτοκρατόρων. προσαγορευθεὶς δὲ Χέννος. περὶ παραδόξου ἱστορίας. Σφίγγα. δρᾶμα δὲ ἐστὶν ἱστορικόν. Ἀνθόμηρον. ἔστι δὲ ποίησις ῥαψῳδιῶν κδ΄. καὶ ἄλλα τινά. Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης γραμματικός. ὃς ἐπαίδευσεν ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε Προσῳδίαν Ὁμηρικήν. περὶ τῆς Ἑλληνισμοῦ. ἤτοι ὀρθοεπείας βιβλία ιε΄. περὶ μέτρων. περὶ τῆς ἐν Ὀδυσσείᾳ Ἀριστάρχου διορθώσεως. περὶ διαφορᾶς λέξεων. καὶ ἕτερα γραμματικά. Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ. οὗτος ἑκάστῳ τῶν πραγμάτων ὀλιγώρως χρείζων, διὰ τοὺς ἀπρεπεῖς ἔρωτας, καὶ τὰς ἀλόγους καὶ συνεχεῖς μέθας, εἰκότως ἐν πάνυ βραχεῖ χρόνῳ καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα καὶ τῆς ψυχῆς ἐπιβουλὰς ηὗρε καὶ πλείους. ὧν ἐγένετο κλεομένης καὶ θεόδοτος. καὶ ἄλλοι πολλοί. Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου. ὅτι Ὑρκανοῦ συνδειπνοῦντος Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ καὶ πάντων τῶν συνανακειμένων τὰ κρέα ἐσθιόντων καὶ τὰ ὀστᾶ ἔμπροσθεν τοῦ Ὑρκανοῦ σωρευόντων, Τρύφων ὁ γελωτοποιὸς τοῦ βασιλέως ὁρῶν εἶπεν ὧ δέσποτα παράκειμενα Ὑρκανοῦ ὀστᾶ. ἐκ τούτου στοχάσασθαι ὅτι καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν Συρίαν ἅπασαν περιέδυσεν ὡς οὗτος ταῦτα σαρκῶν ἐγύμνωσε. γελασάντων δὲ πρὸς τὸν τοῦ Τρύφωνος λόγον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐρομένου τὸν Ὑρκανόν, πῶς τοσαῦτα αὐτῷ παράκειται ὀστᾶ. εἰκότως εἶπεν ὧ δέσποτα. τοὺς μὲν γὰρ κύνας τὰ ὀστᾶ σὺν τοῖς κρέασι κατεσθίειν ὥσπερ οὗτοι. πρὸς τοὺς συνανακειμένους εἰπὼν ὅτι μηδὲν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἔκειτο. οἱ δὲ ἄνθρωποι τὰ κρέα ἐσθίουσι. τὰ δὲ ὀστᾶ ῥίπτουσιν. ὥσπερ ἄνθρωπος ὢν κἀγὼ πεποίηκα. θαυμάζει τὴν ἀπόκρισιν αὐτοῦ σοφὴν οὕτω γενομένην. καὶ πάντας ἐκέλευσεν ἀνακροτῆσαι τῆς εὐτραπελίας ἀποδεχόμενος αὐτόν. Πτολεμαῖος στρατηγὸς κατὰ Κύπρον. ὃς οὐδαμῶς αἰγυπτιακὸς ἐγένετο. ἀλλὰ νουνεχὴς καὶ πρακτικός. παραλαβὼν τὴν νῆσον ἔτι νηπίου τοῦ βασιλέως ὄντος, ἐγένετο μὲν ἐπιμελὴς περὶ συναγωγὴν χρημάτων. ἐδίδου δὲ ἁπλῶς οὐδὲν οὐδενί. καίπερ αἰτούμενος πολλάκις ὑπὸ τῶν βασιλικῶν διοικητῶν. καὶ καταλαλούμενος πικρῶς ἐν τῷ μηδὲν προΐεσθαι. τοῦ δὲ βασιλέως εἰς ἡλικίαν παραγενομένου, συνθεὶς πλῆθος ἱκανὸν χρημάτων ἐξαπέστειλεν. ὥστε καὶ τὸν Πτολεμαῖον καὶ τοὺς ἐπὶ τῇ πρότερον αὐτοῦ συστολῇ διαλοιδορουμένους ὕστερον αὐτὸν ἐπαινεῖν. Πτολίπορθος. ἀνδρεῖος. πόλεις πορθῶν. Πτόλισμα. πόλις. Πτόρθους καὶ κλῶνας. τὰς ἐκφύσεις τῶν δένδρων. οἱ δὲ τινὲς πρέμνα καὶ κλάδους καλοῦσι. Πτῶκα. δειλόν. καὶ πτῶκας δορκάδας. ἢ ἐλάφων νεβρούς. ἢ λαγωούς. Πτῶμα. σῶμα ἄνευ τῆς κεφαλῆς. Πτώματα ἐλαιῶν. Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου. λέγοι ἂν, ἤτοι τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπτωκότα τῶν φυτῶν ἢ αὐτὰ τὰ δένδρα κατά τινα τύχην ἀποπεπτωκότα. Πτώξ. λαγωός. ἐν Ἐπιγράμματι. εἶδον ἐγὼ τὸν πτῶκα καθήμενον ἔστ' ὁ πόρκης Βαγχιάδος. κλωβὸν βόζων ἀμελγόμενον. Πτώσεις. οὕτω λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι κοινότερον. καὶ τὰς ὁπωσοῦν ἐγκλίσεις καὶ ἐκφοράς. τὴν μὲν γὰρ νῦν οὕτως ἀλλ' ἔστι σύστοιχα. καὶ πτώσεις καὶ παρώνυμα. παρακεῖσθαι μὲν ἀλλήλοις δοκοῦντα. διαφέροντα δέ. καὶ πτώσεις λέγουσι τὰ ἰδίως παρά τισιν ἐσχηματισμένα. ὡς τὸ γραμματικῶς. πτῶσις γάρ ἐστι τοῦτο τοῦ γραμματικός. ὁμοίως δὲ δικαίως. καὶ μουσικῶς. καὶ φονίμως. καὶ ἀνδρείως. πτώσεις γάρ εἰσι ταῦτα τοῦ δίκαιος. καὶ μουσικός καὶ φόνιμος. καὶ ἀνδρεῖος. ἔστι δὴ ὁ παραδιδόμενος τόπος τοιοῦτος. εἰ ἡ πτῶσις τινὸς ἢ ὁπωσοῦν λεγομένη πλεοναχῶς. καὶ αὐτὸ πλεοναχῶς. καὶ εἰ αὐτό, καὶ ἡ πτῶσις. οἷον ἐπεὶ τοῦ δικαίου τὸ δικαίως πτῶσις. πλεοναχῶς δὲ τὸ δικαίως, πλεοναχῶς καὶ τὸ δίκαιον. καὶ ἔμπαλιν. λέγεται δὲ τὸ δικαίως πλεοναχῶς. ὅτε γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην κεῖναι. καὶ τὸ δόξαν αὐτῷ δίκαιον εἶναι ἀποφηνάμενος δικαίως λέγεται κεκρικέναι. κἂν μὴ οὕτω δίκαιον ᾖ τοῦτο. λέγεται δὲ δικαίως κεκρικέναι καὶ ὁ ὡς δεῖ κεῖναι. ἀλλὰ καὶ ὁ τῷ νόμῳ πεισθείς, κἂν μὴ κατὰ τὰς ἀληθείας δίκαιον οὕτως ἔχῃ. καὶ τὸ δίκαιον οὖν τῶν πλεοναχῶς λεγομένων καὶ τοσαυταχῶς. καθ' ἕκαστον γὰρ τῶν δικαίως. τότε γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην. καὶ τὸ ὡς δεῖ δίκαιον. τοιοῦτον καὶ τὸ νόμιμον. καὶ δῆλον ὅτι ἀναστρέφει ὁ τόπος. καὶ γὰρ εἰ αὐτὸ πάλιν πλεοναχῶς τὸ δίκαιον. καὶ ἡ πτῶσις ἡ ἀπ' αὐτοῦ τὸ δικαίως πλεοναχῶς. κατὰ δὲ γραμματικούς. πτῶσίς ἐστιν ὀνόματος ἢ ὀνοματικοῦ τινος κατά τι γινομένη κίνησις. Πτώσσοντες. δειλιῶντες. καὶ πτώσσουσαν δειλιῶσαν. κρυπτομένην. πᾶν δὲ κα

τοῦ δενδροτρίβων δρυὸς ἔρευσε χειρὶ πτώσσουσα ὑπὸ βρομίας οἰνάδος ἐν πετάλοις. Πτωκάζειν.
δειλιᾶν. Πτωχεία πενίας διενήνοχεν. ἡ μὲν γὰρ πενία μεμετρημένη ἐστὶν ἔνδεια. πόνῳ τὰ
χρειώδη θηρωμένη. ἡ δὲ πτωχεία παντελὴς τῆς κτήσεως ἔκπτωσις. καὶ ὁ μὲν πένης, παρὰ τὸ πένεσθαι
ὅ ἐστιν ἐνεργεῖν καὶ ἐκ τοῦ πορίζεσθαι τὰ χρειώδη εἴρηται. ὁ δὲ πτωχὸς παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας.
εἴρηται δὲ πενία διὰ τὸ ἐκ τοῦ πονεῖν ἔχειν ὅσον ζῆν. πτωχεία δὲ ὡς εἴρηται διὰ τὸ πτώσσειν πάντας ἀνθρώπους.
Ἀριστοφάνης. ἡμεῖς δή που τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν. ὑμεῖς γοῦν ἴσως καὶ θρα-
συβούλῳ Διονύσιον φατὲ εἶναι ὅμοιον. ὁ μὲν γὰρ τύραννος. ὁ δὲ, τυραννοκτόνος. Πτωχίστερος. ὡς
λαλίστερος. Πτωχὸς ὁ ἐκπεπτωκὼς τοῦ ἔχειν ἐπαίτης. παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας ὅ ἐστι ταπεινοῦσθαι.
Πτωχοτροφεῖον. Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται. ἐπὶ τῶν ἀπλήστων εἴρηται. καὶ πτωχῶν ὄχλοι
ἀεὶ κεναί. καὶ πτωχότερος λεβηρίδος καὶ κιγκάλου. Πτοία. πτόησις φόβος, οἱ δὲ σκύθαι ὑπὸ
τούτου δείματος καὶ πτοίας ἅπαντα προέσχησαν, ὥστε εἷς καὶ μυρίους ἐδίωκεν εἰ καὶ ἦν ἄνοπλος
ὅπλα ἔχοντας, καὶ χεῖρας ἐναντίας αἰρομένους. Πτοίαν. πτόησιν θόρυβον. ταραχὴν. συνα-
θροισμὸν. πτυρμόν. καὶ πτοία μέν τις διὰ τὸ ἀδόκητον ἐπέσχε τὸ στρατόπεδον. οἷα μὴ συντετα-
γμένους. Πτοιόδωρος ὄνομα κύριον. Πτύγμα. δίπλωμα. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ πέπλων
ὀλίγων πτύγμα θεμιστοδίκη. Πτυκτίον. βιβλίον. Πτυκτῷ. πτυσσομένῳ. Πτύξωμαι.
Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι μὴ καταβραχῶ. ἀντὶ τοῦ καλύψωμαι. σκεπά-
σωμαι. καὶ σοφοκλῆς. ὁ δ᾽ ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν, πτύξας ἐπ᾽ αὐταῖς χεῖρας, εἶπεν
ὦ τέκνα. Πτυόδωρος ὄνομα κύριον. Πτύον. πτυάριον. Πτύσσω τὸ ἀσφαλίζω. Πτυ-
χαὶ αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλείσεις. καὶ αἱ διαφοραὶ τῆς ἀσπίδος ἐπ᾽ ἀλλήλοις ἐλάσματα. καὶ ἀνειμένων
πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν, μύστης ὁρᾷ. Ποῖ ποτε. Ἀριστοφάνης. ποῖ γῆς καὶ χελιδὼν ἀναμεῖναι.
καὶ παρὰ σοφοκλεῖ. ἀντὶ τοῦ εἰς τίνα χρόνον. ποῖ τὸ μὲν εἰς ῥᾴθυμος. εἰς τίν᾽ ἐλπίδων βλέψασ᾽ ὑπερ-
θῶ. Ποῖ. ἀντὶ τοῦ ποῦ. σοφοκλῆς. Τεῦκρος πρὸς τὸν νεκρὸν αἴαντος. ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατὸν
εἰς ποίους βροτοὺς τοῖς σοῖς ἀρήξαντ᾽ ἐν πόνοισι μηδαμοῦ. ἦ πού τε λαβὼν ἐκεῖ σὸς πατὴρ ἐμός τ᾽ ἴσως
δέξαιτ᾽ ἂν εὐπρόσωπος ἵλεώς τ᾽ ἴσως χωροῦντ᾽ ἄνευ σοῦ. πῶς γὰρ οὐχ; ὅτῳ πάρα μηδ᾽ εὐτυχοῦντι μη-
δὲν ἥδιον γελᾶν. Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις. ὁ Διόνυσος λέγει. ποῖ γῆς. ὁ δὲ φησιν, ἐπεβάτευον κλεισθέ-
νει. τὸ ἐπιβατεύειν ἐπὶ συνουσίας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζώων ἃ ἐπιβαίνοντα συνουσιάζει. ὁ δὲ κλεισθέ-
νης ἐπὶ μαλακότητι ἐκωμῳδεῖτο. ἦν δ᾽ ἠλεῖος τὸ γένος. καὶ ὡς οὐχ ὡς εἰκάζω αὐτόν. τὸ ἐπὶ κλεισθένει καὶ ἐκ
τοῦ πάσχειν αὐτὸν κωμῳδεῖ. ἐμφαίνει οὖν ὅτι εἰ καὶ ἐστρατεύετο ἀπεδήμει σὺν κλεισθένει ἐστρατευσάμην.
Ποιά. ἡ πεποιημένη φωνή. Ποιάντειον πεδίον. Ποιῶμεν. ποιοῦμεν. Ποίη. ὁ ἐνιαυτὸς
παρ᾽ ἀλκμᾶνι μάλιστα. παρὰ τὸ ἅπαξ καὶ μόνον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τὴν βοτάνην φύεσθαι. μηλοφόρον. ἐγὼ στρουθίον ἀπὸ προ-
τέρης ἔτι ποίης. Ποιήεσσαν. σιτοφόρον βοτανώδη. Ποίην. πόαν βοτάνην. καὶ ποιηφάγον.
τὴν σταφυλολόγον. ἢ τὴν τοὺς ἀστάχυας ὄπισθεν τῶν θεριζόντων συλλέγουσαν. Ποιητέον. ἀντὶ τοῦ
δεῖ ποιεῖν. Ποίθιοι. τέσσαρες αἱρετοὶ παρὰ λάκωσι. δύο καθ᾽ ἕκαστον βασιλέα σύσσιτοι. Ποικί-
λη στοὰ ἐν ἀθήναις. ἔνθα ἐγράφησαν οἱ ἐν μαραθῶνι πολεμήσαντες. εἰς οὓς ἦν ἐπίγραμμα τόδε.
ἑλλήνων προμαχοῦντες ἀθηναῖοι μαραθῶνι, ἔκτειναν μήδων εἴκοσι μυριάδας. Ποικιλία.
Ποικιλομήτης. ποικιλόβουλος. ποικιλόμητις δέ. Ποικίλος. καὶ ποικιλώτατος. Ποικι-
λῳδὸς ἡ σφίγξ, τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν μεθέντας ἡμᾶς τἀφανῆ προσήκετο. Ποικιλότερος ὕ-
δρας ἐπὶ τῶν δολερῶς θαυμαζομένων. Ποικιλτικὴν, πολυμιταρικήν. Ποικίλοι λόγοι οἱ πονηροί.
Ποιμαίνειν αἰτιατικῇ. Ποιμένων. ἡγεμόνων. ἐπεὶ καὶ τὸ ποιμαίνειν τὸ φροντίζειν. Ποιμνήιον. Ποι-
μνίων. Ποιναὶ τιμωροὶ τῶν κακῶς πραττόντων ἀκολουθοῦσιν οὐχ ὡς σκιαὶ σώμασι πλησίον. ἀλλὰ καὶ ὀψὲ τοῦ
χρόνου. Ποινή. ποινὴ λέγεται, ἐπὶ μόνης καταβολῆς χρημάτων. ποινὴν οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνει-
ῶτος καὶ αὖθις. ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πολλὰ ποτίσας. τοῦ δ᾽ ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀ-
γήνωρ. ποινὴν δεξαμένῳ. λέγεται δὲ καὶ κατὰ τὴν τίσιν καὶ τιμωρία. σοφοκλῆς οἷς θεὸς μέγας ὀλύμ-
πιος ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι. καὶ δίκη μετὰ ποίνιος. ἐν ἐπιγράμματι. μὴ λίτομαι δ᾽ ἄποι-
να τοίην μὴ λάμβανε ποινήν. καὶ αἰλιανὸς ὁ δὲ ἀπόλλων φησὶ πρὸς λοκροὺς μὴ ἂν αὐτοῖς τὸ δεινὸν

λωφήσειν, εἰ μὴ πέμποιεν ἀνὰ πᾶν ἔτος δύο παρθένους εἰς τὸ Ἴλιον τῇ Ἀθηνᾷ Κασάνδρας ποινὴν ἕως ἂν ἱλεώσωνται τὴν θεόν. καὶ ποίνιμοι, αἱ τιμωρητικαὶ ἐρινύες. Σοφοκλῆς· ἰδοὺ τέχει αἱ ποίνιμοι ἐρινύες, γεύεσθε μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ. καὶ αὖθις· πάντων τῶν ἀσεβημάτων καὶ παρανομημάτων ὧν εἰργάσαντο παρέσχον αὐτοῖς τινας ἐρινύας καὶ ποινὰς καὶ προστροπαίους τῶν δι' ἐκείνων ἀτυχημάτων.

Ποινήλατον. τοῦτον ὡς ποινήλατον ὁ φιλόσοφος ἐξετρέπετο. Ποινήν. τιμωρίαν. ἀντέκτισιν. πρόστιμον. Ποινήν. οὓς λάβοιμεν αἰχμαλώτους ἀνεσκολόπιζε καὶ ᾐκίζετο. καὶ αὖθις· ποινὰς τοῦ πατρὸς Φόβου πράξασθαι θέλων. Ποιμηλατούμενος. Ποιούντων. ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν. καὶ ζήτει ἐν τῷ δρώντων. Ποιπνύω τὸ ἐνεργῶ ὅμηρος. Ποῖ πορβή γλῶσσα. ζήτει ἐν τῷ γλῶσσα ποῖ πορβή. Ποιοίη. ἀντὶ τοῦ ποιοῖ. Ποίφυγμα. Ποιφύσσω. σφοδρῶς καὶ μετὰ ἤχου τὴν πνοὴν ἐκπέμπω. οὐδὲ παρὰ δισκαρθμοῖσιν ἑὼς προσαλλέα χείλη ποιφύσσω τὰ μαλ. περὶ τὸ μὲν προτομᾶ. ὁ ἀδελφίς φησί, καὶ ποιφύξαι. φυγεῖν. Πυανεψιών. ὄνομα μηνός, καὶ πυανοψία. Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου. καὶ ἡμεῖς πυανοψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν. οἱ δὲ ἄλλοι ἕλληνες πανοψίαν. ὅτι πάντας εἶδον τοὺς καρποὺς τῇ ὄψει. πυανεψιῶνος δὲ ἑβδόμῃ, τὰ πυανέψια ἀπόλλωνι ἄγεσθαί φασι, δεῖν δέ φασι λέγειν πυανέψια. καὶ τὸν μῆνα πυανεψιῶνα. πυάνια γὰρ ἕψουσιν ἐν αὐτοῖς. καὶ ἡ εἰρεσιώνη πλέκεται. Πύανθος ὄνομα κύριον. Πύγαργος εἶδος ἀετοῦ, παρὰ τὸ πυγὴν ἔχειν ἀργὴν καὶ λευκήν. Πύγελλα τόπος, ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος φύγελλα. ὅθεν δεῖ προσαιώρασθαι ὃν πρὸς κρήτην κατάγοντα πορθμόν. Πυγαῖα. τῆς σπείρας τῶν κιόνων καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. καὶ πυγαῖος ὁ ἀκόλαστος. Πύγελα. πόλις ἐν τῇ ἰωνίᾳ τὰ πύγελα. λαβεῖν δὲ τὸ ὄνομα ἐπεὶ τῶν μετὰ ἀγαμέμνονός τινες νοσήσαντες τὰς πυγὰς ἐνταῦθα κατέμειναν. Πυγή. τὸ ὄπισθεν ὑπὲρ πρωκτὸν μέρος. ἀριστοφάνης. γυμνάζομαί τε καὶ πρὸ τὴν πυγὴν ἅλλομαι. ἐν γὰρ τῷ γυμνάζεσθαι πηδᾶν εἰώθασι. καὶ οἱ πόδες τοῦ πηδῶντος ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς. καὶ παροιμία εἰς κυνὸς πυγὴν ὁρᾷ. ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς ὀφθαλμούς, ἤτοι ὀφθαλμιώντων ἐπελέγον. εἰς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν καὶ θρίων ἀλωπέκων. Πυγιδίων, ὀνύχων. ἀριστοφάνης. εἰ δέ τις ἐκ ἰοῖς στεφάνους, λίθους ἐπάκρων πυγιδίων καθῆσθε. ἀντὶ τοῦ ἐπάκρων τῶν ὀνύχων. οἱ γὰρ ἡδέως τι ἀκούοντες, δοκοῦσιν ἐπάνω τῶν πυγῶν καθέζεσθαι. Πυγμαλῖνος ὄνομα κύριον. καὶ πυγμαλίωνος. Πυγμὴ πάλη. σύγκλεισις δακτύλων. γρόνθος. Πυγόνος ἀντὶ τοῦ πήχεως. αἰλιανός. τετράγωνοι δὲ ἄμφω. πυγόνος δὲ τὸ μῆκος. Πυγοστόλος. προαγωγός, μαυλίστρια. ἡσίοδος. μηδὲ γυνή σε πυγοστόλος ἐξαπατάτω. Πυγούσιον ὁ πῆχυς κεκαμμένων τῶν δακτύλων. Πυδαλίζω. πηδῶ. Πύδνα ὄνομα πόλεως. ὁ ἀπὸ ταύτης πυδναῖος. Πυελίδα. τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ἀρεχιδοφυλάκιον. οὕτω λυσίας καὶ ἀριστοφάνης. Πύελος. ὄρυγμα. ἐμβατή, ἔνθα ἀπολούονται. Πύελος. θήκη. ἐπιστολὴν πέμπει ἐν βυζαντίῳ τῇ πυέλῳ τῶν ἱερῶν λειψάνων, τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων πέτρου, τὸν τούτων χάρτην ἐπιτεθεικώς, κἀκεῖθεν τοῦτο ταῖς χερσὶ τοῦ ἀποσταλέντος ἀρθῆναι ποιήσας, θερμὴν εἰς πύελον εἰσήλυθε. καὶ ἀκριβὴν ἔασεν. εἶτα ἤδη ψυχρὸν ἐπεσπάσατο. Πυθαγόρας. σάμιος. φύσει δὲ τυρρηνὸς μνησάρχου υἱός, δακτυλιογλύφου. νέος δὲ ὤν, σὺν τῷ πατρὶ ἐκ τυρρηνίας ᾤκησεν εἰς σάμον. τοῦτον ἤκουσε πρῶτον φερεκύδου τοῦ συρίου ἐν σάμῳ, εἶτα ἑρμοδάμαντος ἐν τῇ αὐτῇ σάμῳ, ὃς ἦν ἀπόγονος κρεωφύλου. εἶτα ἀβάριδος τοῦ ὑπερβορέου καὶ ζάρητος τοῦ μάγου. παιδευθεὶς δὲ παρ' αἰγυπτίοις καὶ χαλδαίοις, ἦλθεν εἰς σάμον. καὶ ὁρῶν αὐτὴν τυραννουμένην ὑπὸ πολυκράτους, ἀπῆρεν εἰς κρότωνα τῆς ἰταλίας. καὶ σχολὴν συστησάμενος πλείους ἢ πεντακοσίους ἔσχε γνωρίμους. ἦσαν δὲ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ δύο. πρεσβύτερος μὲν εὔνομος. μέσος δὲ τυρρηνός. δοῦλος δὲ ἦν αὐτοῦ ζάμολξις, ᾧ γέται ὡς κρόνῳ θύουσι. γαμετὴν δὲ ἐποιήσατο, θεανὼ τὴν βροντίνου τοῦ κροτωνιάτου θυγατέρα. ἐξ ἧς καὶ παῖδες αὐτοῦ ἐγένοντο δύο. τηλαύγης καὶ δάμων. ἢ ὥς τινες μνήσαρχος. ἤ, δέ τινας, καὶ θυγατέρα μυῖαν ὄνομα. κατὰ δὲ ἄλλους καὶ ἀριγνώτην. συνέγραψε δὲ ὁ πυθαγόρας μόνα γʹ βιβλία. παιδευτικόν, πολιτικόν. τὸ δὲ φερόμενον εἰς πυθαγόραν, λύσιδός ἐστι τοῦ ταραντίνου, μαθητοῦ αὐτοῦ γενομένου. καὶ φυγόντος εἰς θήβας. καὶ καθηγησαμένου ἐπαμεινώνδα. τινὲς δὲ ἀνατιθέασιν αὐτῷ καὶ τὰ χρυσᾶ ἔπη. πρῶτος δὲ ὁ πυθαγόρας ἐμψύχων

ἀπέχεσθαι σοφῆς παρέδωκε· καὶ κυάμων. ἐτελεύτα δὲ ὁ Πυθαγόρας τοῦτον τὸν τρόπον. συνεδρεύ-
οντος μετὰ τῶν συνήθων ἐν τῇ Μίλωνος οἰκίᾳ, τούτου ὑπό τινος τῶν μὴ παραδοχῆς ἀξιωθέντων
διὰ φθόνον ὑποπρησθῆναι τὴν οἰκίαν συνέβη. τινὲς δὲ αὐτοὺς τοὺς Κροτωνιάτας τοῦτο πρᾶ-
ξαι, τυραννίδος ἐπίθεσιν εὐλαβουμένους. τὸν δὴ Πυθαγόραν καταληφθῆναι διεξιόντα. ἐπεὶ πρός
τινι χωρίῳ γενόμενον πλήρει κυάμων, ἵνα διήρχετο, αὐτόθι ἔστη, εἰπὼν ἁλῶναι μᾶλλον ἢ πατῆ-
σαι. ἀναιρεθῆναι δὲ κρεῖττον ἢ λαλῆσαι. καὶ ὧδε πρὸς τῶν διωκόντων ἀποσφαγῆναι. οὕτω δὲ καὶ τοὺς
πλείστους τῶν ἑταίρων αὐτοῦ διαφθαρῆναι, ὄντας πρὸς τοὺς τεσσαράκοντα. Πυθαγόρας. περὶ
τούτου φησὶ Φιλόστρατος· οἱ τὸν Σάμιον Πυθαγόραν ἐπαινοῦντες, τάδε ἐπ' αὐτῷ φασίν, ὡς Ἴων μὲν
οὔπω εἴη. γένοιτο δὲ ἐν Τροίᾳ ποτέ, Εὔφορβος. ἀναβιῴη τε ἀποθανών. ἀποθάνοι δ' ὡς ᾠδὴ ἡ Ὁμήρου. ἐ-
σθῆτά τε τὴν ἀπὸ θνησειδίων παραιτοῖτο καὶ καθαρεύοι βρώσεως, ὅση ἔμψυχον, καὶ τοῦ θῦσαι.
μὴ γὰρ αἱμάττειν τοὺς βωμούς, ἀλλ' ἡ μελιττοῦττα καὶ ὁ λιβανωτὸς καὶ τὸ ἐφυμνῆσαι, φοιτᾶν ταῦτα
τοῖς θεοῖς παρὰ τοῦ ἀνδρὸς τούτου. γινώσκοι δὲ ὡς ἀσπάζοιντο τὰ τοιαῦτα οἱ θεοὶ μᾶλλον ἢ τὰς ἑκα-
τόμβας καὶ τὴν μάχαιραν ἐπὶ τοῦ κανοῦ. ξυνεῖναι γὰρ δὴ τοῖς θεοῖς. καὶ μανθάνειν παρ' αὐτῶν ὅπη
τοῖς ἀνθρώποις χαίρουσι καὶ ὅπη συνάχθονται. περί τε φύσεως ἐκεῖθεν λέγειν. τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους, τεκ-
μαίρεσθαι τοῦ θείου. καὶ δόξας ἀνομοίας ἀλλήλαις περὶ αὐτοῦ δοξάζειν. ἑαυτῷ δὲ, τόν τε Ἀπόλ-
λω ἥκειν ὁμολογοῦντα ὡς αὐτὸς εἴη. ξυνεῖναι δ' αὐτῷ καὶ μὴ ὁμολογοῦντας τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὰς Μούσας
καὶ θεοὺς ἑτέρους. ὧν τὰ εἴδη καὶ τὰ ὀνόματα οὔπω τοὺς ἀνθρώπους γινώσκειν. καὶ ὅ τι ἀποφήναι-
το Πυθαγόρας, νόμον τοῦτο οἱ ὁμιληταὶ ἡγοῦντο. καὶ ἐτίμων αὐτὸν ὡς ἐκ Διὸς ἥκοντα. καὶ ἡ σιωπὴ δὲ ὑ-
πὲρ τοῦ θείου σφίσιν ἐπήσκητο. πολλὰ γὰρ θεῖά τε καὶ ἀπόρρητα ἤκουον· ὧν κρατεῖν χαλεπὸν ἦν μὴ
πρότερον μαθοῦσιν ὅτι καὶ τὸ σιωπᾶν λόγος. καὶ μὴν τὸν Ἀκραγαντῖνον Ἐμπεδοκλέα, βαδίσαι φα-
σὶ τὴν σοφίαν ταύτην. τὸ γὰρ χαίρετ' ἐγὼ δ' εἰμὶ θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός. καὶ ἤδη γάρ
ποτ' ἐγὼ γενόμην κούρη τε κόρος τε. καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ βοῦς. ὃν λέγεται πέμμα ποιησάμενον θῦσαι,
τὰ Πυθαγόρου ἐπαινοῦντος. εἴη ἂν καὶ πλείω ἕτερα περὶ τῶν Πυθαγόρου τρόπων, συνᾴδοντα ἐπὶ τὸν
λόγον. Πυθαγόρας Ἐφέσιος. καταλύσας δι' ἐπιβουλῆς τὴν τῶν βασιλίδων καλουμένην ἀρχήν,
ἀνεφάνη τε τύραννος πικρότατος. καὶ τῷ μὲν δήμῳ καὶ τῇ πληθύϊ ἦν τε καὶ ἐδόκει κεχαρισμένος
ἅμα. τὰ μὲν αὐτοὺς ἐπελπίζων ὑποσχέσεσι. τὰ δέ, ὑποσπείρων αὐτοῖς ὀλίγα κέρδη. τοὺς ἐμ-
ἐν ἀξιώσει τε καὶ δυνάμει περιουσιῶν καὶ δημεύων, φορητὸς οὐδαμοῦ οὐδαμῇ ἦν. καὶ κολάσαι δὲ πι-
κρότατα οὐκ ἂν ὤκνησε. καὶ ἀφειδέστατα ἀποκτεῖναι οὐδὲν ἀδικοῦντας. ἐξελύττησε γὰρ εἰς ταῦτα. ἔ-
ρως τε χρημάτων ἄμετρος. καὶ διαβολαῖς ταῖς ἐς τοὺς πλουσίους ἐκεῖ πεισθῆναι κουφότατος ἦν. ἀ-
πέχρησε μὲν οὖν καὶ ταῦτα ἀνηκέστατα ἀνθρώπων ἀπολέσαι αὐτόν. ἤδη δὲ καὶ τοῦ θείου κατεφρόνει.
τῶν γοῦν προειρημένων οἷς ἐπέθετο, παμπόλλους ἐν τοῖς ναοῖς ἀπέκτεινε. ἐνίων δὲ τὰς θυγατέρας
καταφυγούσας εἰς τὸ ἱερὸν ἀναστῆσαι μὲν βιαίως, οὐκ ἐτόλμησε. συνεχῆ δὲ φυλακὴν ἐπιστήσας, ἐξε-
τρύχωσεν ἄρα διὰ τοσούτου, ὡς βρόχῳ τὰς κόρας τὸν λιμὸν ἀποδρᾶναι. οὐκ οὖν ἠκολούθησε δημο-
σία νόσος καὶ σοφῶν ἀπορία. καὶ σαλεύων ὑπὲρ αὑτοῦ ὁ Πυθαγόρας εἰς Δελφοὺς ἀπέστειλε. καὶ ᾔ-
τει λύσιν τῶν κακῶν. ἡ δὲ Πυθία ἔφη, νεὼν ἀναστῆσαι καὶ κηδεῦσαι τοὺς νεκρούς. ἦν δὲ περὶ Κύρου
τοῦ Πέρσου ὥς φησι Βάτων. Πυθαγόρας ὁ Σάμιος φιλόσοφος, τὴν ἀλήθειαν ἠγόρευεν οὐχ ἧττον
τοῦ Πυθίου. ὃς παρεκελεύετο τοῖς μαθηταῖς ἑκάστοτε ταῦτα λέγειν εἰς τὸν οἶκον εἰσιοῦσι· πῆ παρέβην·
τί δ' ἔρεξα· τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη. Πυθαγόρας ὄνομα κύριον. Πυθαγόρειος λόγος. καὶ Πυ-
θαγόρειοι ἄνδρες. Πυθαγόρα τὰ σύμβολα ἦν τάδε. πῦρ μαχαίρᾳ μὴ σκαλεύειν. ζυγὸν μὴ ὑ-
περβαίνειν. ἐπὶ χοίνικος μὴ καθίζειν. καρδίαν μὴ ἐσθίειν. φορτίον μὴ συγκαθαιρεῖν. μὴ δὲ συνε-
πιτιθέναι. τὰ στρώματα ἀεὶ συνδεδεμένα ἔχειν. ἐν δακτυλίῳ θεοῦ εἰκόνα μὴ περιφέρειν. χύτρας ἴ-
χνος συγχεῖν ἐν τῇ τέφρᾳ. λαδίῳ εἰς θᾶκον μὴ ὀμόργνυσθαι. πρὸς ἥλιον τετραμμένον μὴ ὀμι-
χεῖν. ἐκτὸς λεωφόρου μὴ βαδίζειν. μὴ ῥᾳδίως δεξιὰν ἐμβάλλειν. ὁμωροφίους χελιδόνας μὴ
ἔχειν. γαμψώνυχα μὴ τρέφειν. ἀπονυχίσμασι καὶ κουραῖς μὴ ἐπουρεῖν. μὴ ἐφίστασθαι. ὀξεῖαν μά-
χαιραν ἀποστρέφειν. ἀποδημοῦντα ἐν τοῖς ὅροις ἀνεπιστρεπτεῖν. ἤθελε δὲ αὐτῷ τὸ μὲν πῦρ μα-

χαίρᾳ μὴ σκαλεύειν, ὅτι δυναστῶν ὀργὴν καὶ οἰδοῦντα θυμὸν μὴ κινεῖν· τὸ δὲ ζυγὸν μὴ ὑπερβαί-
νειν. Τουτέστι τὸ ἴσον καὶ δίκαιον μὴ ὑπερβαίνειν. ἐπί τε χοίνικος μὴ καθίζειν, ἐν ἴσῳ τοῦ φροντίδα ποιεῖσθαι τε
τοῦ μέλλοντος· ἡ γὰρ χοῖνιξ ἡμερήσιος τροφή. διὰ δὲ τοῦ καρδίαν μὴ ἐσθίειν. ἐδήλου μὴ τὴν ψυχὴν ἀνίαις καὶ λύ-
παις κατατήκειν. διὰ δὲ τοῦ εἰς ἀποδημίαν βαδίζοντα μὴ ἐπιστρέφεσθαι, παρῄνει τοῖς ἀπαλλαττομένοις τοῦ
βίου, μὴ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν τοῦ ζῆν· μηδ᾽ ὑπὸ τῶν ἐνθάδε ἡδονῶν ὑπάγεσθαι. καὶ τἄλλα πρὸς ταῦτα λοι-
πὸν ἔστιν ἐκλαμβάνειν, ἵνα μὴ παρέλκωμεν. παντὸς δὲ μᾶλλον ἀπηγόρευε, μήτε ἐρυθῖνον ἐσθί-
ειν. μήτε μελάνουρον. καρδίας τε ἀπέχεσθαι καὶ κυάμων καὶ μήτρας καὶ τρίγλης. ἐνίοτε δὲ αὐτὸν
ἀρκεῖσθαι μέλιτι μόνῳ, ἢ κηρίῳ ἢ ἄρτῳ. οἴνου δὲ μεθ᾽ ἡμέραν μὴ γεύεσθαι. ὄψῳ τε τὰ πολλὰ λαχάνοις
ἑφθοῖς καὶ ὠμοῖς. τοῖς δὲ θαλαττίοις σπανίως. στολὴ δὲ αὐτῷ λευκὴ καὶ καθαρά. καὶ στρώματα λευ-
κὰ ἐξ ἐρίων. τὰ γὰρ λινᾶ, οὔπω εἰς ἐκείνους ἀφίκετο τοὺς τόπους. οὐδέ ποτε δὲ ἐγνώσθη οὔτε
διαχωρῶν, οὔτε ἀφροδισιάζων. οὔτε μεθυσθείς. ἀπείχετο δὲ καταγέλωτος καὶ πάσης ἀρεσκείας
οἷον σκωμμάτων καὶ διηγημάτων φορτικῶν. ὀργιζόμενός τε οὔτε οἰκέτην ἐκόλαζεν οὔτε ἐλεύθε-
ρον οὐδένα. ἐκάλει δὲ τὸ νουθετεῖν πελαργᾶν. μαντικῇ δὲ ἐχρῆτο τῇ διὰ τῶν κληδόνων τε καὶ οἰωνῶν·
ἥκιστα δὲ τῇ διὰ τῶν ἐμπύρων, ἔξω τῆς διὰ λιβανωτοῦ. θυσίαις τε ἐχρῆτο ἀψύχοις. οἱ δέ, ἀλεκτρύσι μό-
νον καὶ ἐρίφοις καὶ γαλαθηνοῖς. φασὶ δὲ αὐτὸν συγχωρεῖν πάντα τὰ ἔμψυχα ἐσθίειν. μόνον δὲ ἀπέ-
χεσθαι βοὸς ἀροτῆρος καὶ κριοῦ. τὰ δὲ δόγματα ἔλαβε παρὰ τῆς ἀδελφῆς Θεοκλείας. φασὶ δὲ αὐ-
τὸν κατελθόντα εἰς ᾅδου, τὴν μὲν Ἡσιόδου ψυχὴν ἰδεῖν πρὸς κίονι χαλκῷ δεδεμένην καὶ τρίζουσαν·
τὴν δὲ Ὁμήρου κρεμαμένην ἀπὸ δένδρου καὶ ὄφεις περὶ αὐτήν, ἀνθ᾽ ὧν εἶπον περὶ θεῶν. κολαζο-
μένους δὲ καὶ τοὺς μὴ θέλοντας συνεῖναι ταῖς ἑαυτῶν γυναιξί. σφάγια δὲ θεοῖς προσφέρειν ἐκώλυε·
βωμὸν δὲ προσκυνεῖν τὸν ἀναίμακτον. μηδὲ ὀμνύειν θεούς. ἀσκεῖν δὲ ἑαυτὸν δεῖν ἀξιόπιστον παρέ-
χειν. τοὺς πρεσβυτέρους τιμᾶν δεῖν, τὸ προηγούμενον τῷ χρόνῳ τιμιώτερον ἡγουμένους. ὡς ἐν κόσμῳ
ἀνατολὴν δύσεως· ἐν βίῳ τὴν ἀρχὴν τελευτῆς· ἐν ζωῇ γένεσιν φθορᾶς. καὶ θεοὺς μὲν δαιμόνων προτι-
μᾶν. ἥρωας δὲ ἀνθρώπων. ἀνθρώπων δὲ μάλιστα γονέας. ἀλλήλοις τε ὁμιλεῖν, ὡς τοὺς μὲν φίλους,
ἐχθροὺς μὴ ποιῆσαι. τοὺς δὲ ἐχθροὺς φίλους ἐργάσασθαι. ἴδιόν τε μηδὲν ἡγεῖσθαι. νόμῳ βοηθεῖν. ἀνο-
μίᾳ πολεμεῖν. φυτὸν ἥμερον, μήτε φθίνειν μήτε σίνεσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ζῷον ὃ μὴ βλάπτει ἀνθρώ-
πους. αἰδῶ καὶ εὐλάβειαν εἶναι. μήτε γέλωτι κατέχεσθαι. μήτε σκυθρωπάζειν. φεύγειν σαρ-
κῶν πλεονασμόν. ὁδοιπορίας ἄνεσιν καὶ ἐπίτασιν ποιεῖσθαι. μνήμην ἀσκεῖν. ἐν ὀργῇ μήτε τι λέ-
γειν, μήτε πράσσειν. μαντικὴν πᾶσαν τιμᾶν. ᾠδαῖς χρῆσθαι πρὸς λύραν. ὕμνῳ τε θεῶν καὶ ἀνδρῶν
ἀγαθῶν εὔλογον ἔχειν χάριν. τῶν δὲ κυάμων ἀπέχεσθαι, διὰ τὸ πνευματώδεις ὄντας, μάλιστα μετέ-
χειν τοῦ ψυχικοῦ. καὶ ἄλλως κοσμιωτέρας ἀπεργάζεσθαι μὴ παραληφθέντας τὰς γαστέρας. καὶ διὰ τοῦτο
καὶ τὰς καθ᾽ ὕπνους φαντασίας, λείας τε καὶ ἀταράχους ἀποτελεῖν. ἐν ὑπομνήμασι δὲ πυθαγορι-
κοῖς καὶ ταῦτα εὕρηνται. ἀρχὴν μὲν τῶν ἁπάντων μονάδα. ἐκ δὲ τῆς μονάδος ἀόριστον δυάδα. ὡς ἂν
ὕλην τῇ μονάδι αἰτίῳ ὄντι ὑποστῆναι. ἐκ δὲ τῆς μονάδος καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος τοὺς ἀριθμούς.
ἐκ δὲ τῶν ἀριθμῶν τὰ σημεῖα. ἐκ δὲ τούτων τὰς γραμμάς, ἐξ ὧν τὰ ἐπίπεδα σχήματα. ἐκ δὲ τῶν ἐπιπέ-
δων τὰ στερεὰ σχήματα. ἐκ δὲ τούτων τὰ αἰσθητὰ σώματα. ὧν καὶ τὰ στοιχεῖα εἶναι τέσσαρα· πῦρ, ὕ-
δωρ, γῆν, ἀέρα. ἃ μεταβάλλειν καὶ τρέπεσθαι δι᾽ ὅλων. καὶ γίνεσθαι ἐξ αὐτῶν κόσμον ἔμψυχον, νοερόν,
σφαιροειδῆ, μέσον περιέχοντα τὴν γῆν, καὶ αὐτὴν σφαιροειδῆ καὶ οἰκουμένην. εἶναι δὲ καὶ ἀντίποδας. καὶ τὰ
ἡμῖν κάτω, ἐκείνοις ἄνω. ἰσόμοιρά τε εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ φῶς καὶ σκότος. θερμὸν καὶ ψυχρόν. ξηρὸν
καὶ ὑγρόν, ὧν κατ᾽ ἐπικράτειαν θερμοῦ μὲν θέρος γίνεσθαι. ψυχροῦ δὲ χειμῶνα. ἐὰν δὲ ἰσομοιρῇ, τὰ κάλ-
λιστα εἶναι τοῦ ἔτους. οὗ τὸ μὲν θάλλον, ἔαρ ὑγιεινόν. τὸ δὲ φθινόπωρον νοσερόν. ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμέ-
ρας, θάλλειν μὲν τὴν ἕω, φθίνειν δὲ τὴν ἑσπέραν. ὅθεν καὶ νοσερωτέραν εἶναι. τόν τε περὶ τὴν γῆν ἀέ-
ρα καὶ ἄσειστον καὶ νοσερόν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ θνητά. τὸν δὲ ἀνωτάτω, ἀεικίνητον εἶναι καὶ καθαρὸν
καὶ ὑγιᾶ. καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἀθάνατα. καὶ διὰ τοῦτο θεῖα. ἐπικρατεῖν δὲ τὸ θερμὸν ἐν αὐτοῖς. ὃ περι-
έστι ζωῆς αἴτιον. τήν τε σελήνην λάμπεσθαι ὑφ᾽ ἡλίου. καὶ ἀνθρώπων εἶναι πρὸς θεοὺς συγγένειαν
κατὰ τὸ μετέχειν ἄνθρωπον θερμοῦ. εἱμαρμένην τε τῶν ὅλων καὶ κατὰ μέρος αἰτίαν εἶναι τῆς δι-

κινήσεως. διήκειν τε ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνα διὰ τοῦ αἰθέρος, τοῦ τε ψυχροῦ καὶ παχέος. ταύτην δὲ τὴν
ἀκτῖνα καὶ εἰς τὰ βένθεα δύεσθαι. καὶ διὰ τοῦτο ζωοποιεῖν πάντα. τὰ λείψανα παρήκαμεν ἵνα μὴ
παραλύωμεν. καὶ τὰ πίπτοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης, μὴ ἀναιρεῖσθαι παρεκελεύετο Πυθαγόρας. ἢ διὰ τὸ
μὴ ἐθίζεσθαι ἀκολάστως ἐσθίειν. ἢ ὅτι ἐπὶ τελευτῇ τινος. Ἀριστοφάνης γὰρ τῶν ἡρώων εἶναί φησι τὰ
ἐμπίπτοντα. μήτε δὲ τὰ ἐντὸς τῆς τραπέζης ἐμπίπτοντα ἀναιρεῖσθαι. μήτε λευκὸν ἀλεκτρυόνα ἐ-
σθίειν ὡς ἱερὸν τοῦ ἡλίου, καὶ τὰς ὥρας μηνύοντα. τοὺς κυάμους δὲ ἀπέχεσθαι ὅτι αἰδοίοις ἐ-
οίκασι. καὶ τοὺς ἅλας παρατίθεσθαι πρὸς ὑπόμνησιν τοῦ δικαίου. οἱ γὰρ ἅλες πᾶν σώζουσιν ὅτι καὶ
παραλάβωσι. γεγόνασιν ἐκ τῶν καθαρῶν ὕδατος καὶ θαλάσσης. ἄρτον δὲ μὴ καταγνύειν. ὅτι ἐπὶ
ἕνα οἱ παλαιοὶ ἐφοίτων. καὶ μὴ διαιρεῖν ὃς συνάγει ἐφ' αὐτόν, ἢ ὅτι εἰς πόλεμον δειλίαν ἐμποιεῖ.
Ἀριστοφάνης λέγει περὶ τῶν Πυθαγοριστῶν. καταβὰς εἰς τὴν δίαιταν τῶν κάτω ἰδεῖν ἑκάστους. δια-
φέρειν δὲ πάμπολυ τοὺς Πυθαγοριστὰς τῶν νεκρῶν. μόνοισι γὰρ τούτοισι τὸν Πλούτωνα συσσιτεῖν
ἔφη δι' εὐσέβειαν. εὐχερῆ θεὸν λέγεις, εἰ τοῖς ῥύπου μεστοῖς ἥδεται ξυνών. λάχανά τε γὰρ κατέ-
δονται. καὶ πίνουσιν ἐπὶ τούτοις ὕδωρ. φθεῖρας δὲ καὶ τρίβωνα τήν τ' ἀλουσίαν, οὐδεὶς ἂν ὑπο-
μείνειε τῶν νεωτέρων. καὶ παροιμία. σιωπηλότερος ἔσομαι καὶ τῶν Πυθαγόρᾳ τελεσθέντων. πέντε
τῇ γὰρ χρόνον ἤσκουν σιωπήν, τῶν δὲ Πυθαγορείων οἱ μὲν περὶ θεωρίαν καταγινόμενοι, ἐκαλοῦντο σε-
βαστικοί. οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα ἐπιτετραμμένοι. καὶ μαθηματικοί. καὶ οἱ μὲν τῷ Πυθαγόρᾳ συγγινόμενοι ἐκαλοῦν-
το Πυθαγορικοί. οἱ δὲ τούτων μαθηταί, Πυθαγόρειοι. οἱ δὲ ἄλλως ἔξωθεν ζηλωταί, Πυθαγορισταί. ἐμψύχων
δὲ ἀπείχοντο. ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίων ὁ Πυθαγόρας ἐξήνεγκε τὰ τῆς αὐτοῦ δόξης εἰς Ἕλληνας. Πυ-
θέας. Ἀθηναῖος ῥήτωρ. υἱὸς δὲ ἦν μυλωθροῦ καὶ θρασὺς σφόδρα. φυγών τε Ἀθήνηθεν ἐκ τοῦ δεσμω-
τηρίου διὰ ὄφλημα, εἰς Μακεδονίαν ἦλθεν. εἶτα ἐπανῆκε πάλιν. ἔγραψε λόγους δημηγορικοὺς
καὶ δικανικούς. καὶ ἄλλα τινά. ἀλλ' οὐκ ἐκλήθη μετὰ τῶν λοιπῶν ῥητόρων ὡς θρασὺς καὶ διεσπα-
σμένος. μυλωθρὸς δὲ λέγεται ὁ μυλῶνα κεκτημένος καὶ ἐργαζόμενος. καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα μυλω-
θρεῖν. οἱ δὲ ἰδιῶται μυλωνᾶν. Πυθέσθαι· ἐρωτῆσαι. μέσος ἀόριστος. ἀπὸ τοῦ πεύθω. πυθέσθαι δὲ καὶ
τὸ ἀκοῦσαι. ἀπὸ τοῦ πύθω. Πυθία· ἡ μάντις. Πυθεῖον· τὸ μαντεῖον. πύθια δὲ τόπος καὶ ἑορτή.
Πύθια καὶ Δήλια. φασὶ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον, Πύθια καὶ Δήλια ποιήσαντα ἅμα, εἰς Δελφοὺς
πέμψαι χρησόμενον εἰ τὰ τῆς θυσίας ἄγει κατὰ τὸ ὡρισμένον. τὴν δὲ Πυθίαν ἀνελεῖν, ταῦτά σοι καὶ Δή-
λια καὶ Πύθια. δηλοῦν βουλομένην ὅτι ἔσχατα. μετ' ὀλίγον γὰρ χρόνον συνέβη αὐτὸν ἀπολέσθαι.
Ἐπίκουρος δὲ ἔν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα ἐπιστολῶν ταῦτα. λέγεται δὲ καὶ Πυθοῖ. τουτέστιν ἐν τοῖς Πυ-
θίοις. Ἀριστοφάνης Ὀλυμπίασιν ἐν Πύλαις φησὶ Πυθοῖ. Πυθίας βοή· ἡ μετ' αὐλοῦ γινομένη βοή
τὸ Πύθιον μέλος. ἔνθεν καὶ πυθαύλης λέγεται. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα. Πύθιον· ἱερὸν Ἀ-
πόλλωνος Ἀθήνησιν ὑπὸ Πεισιστράτου γεγονός, εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεσαν οἱ τῷ κυκλίῳ χορῷ νι-
κήσαντες τὰ Θαργήλια. καὶ Πύθιος ὁ Ἀπόλλων. Πυθιονίκης· ὄνομα κύριον. Πυθμήν· τὸ ἔ-
σχατον μέρος καὶ τελευταῖον παντὸς οὑτινοσοῦν σκεύους κατὰ βάθος. καὶ πυθμένας λόγων ἐκά-
λει Πρωταγόρας ὁ φιλόσοφος τὰς τῶν λόγων διαιρέσεις. οὗτος πρῶτος διεῖλε λόγον εἰς τέσσαρα. εὐ-
χωλήν. ἐρώτησιν. ἀπόκρισιν. ἐντολήν. ἄλλοι δὲ εἰς ζ΄. διήγησιν. ἐρώτησιν. ἀπόκρισιν. ἐντολήν.
ἐπαγγελίαν. εὐχωλήν. κλῆσιν. Ἀλκιδάμας δὲ τέσσαρας λόγους φησί. φάσιν. ἀπόφασιν. ἐρώτησιν
προσαγόρευσιν. Πυθόληπτος· ὁ ὑπὸ τοῦ Πυθίου ληφθείς. Πυθόμενος· ἐρωτήσας. Πύθονται·
ἐρωτήσουσιν. ἀκούουσι. Πύθου χελιδόνος· παροιμία ἀπό τινος χελιδόνος θεολόγου καὶ τερατο-
σκόπου. καὶ περὶ τελετῶν διειλεγμένου. ὡς Μνασέας ὁ Πατρεὺς ἐν τῷ περὶ πάλω. οἱ δέ, ὅτι τὸ ἔαρ ση-
μαίνει. Πυθώ, Φωκὶς χώρα ἐστὶ τῆς Ἑλλάδος, περὶ ἣν ἡ πόλις ἡ καλουμένη Δελφοί. περὶ ἣν ἦν τὸ
ἱερὸν τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ὃ ἐκαλεῖτο Πυθώ. ἐν ᾧ χαλκοῦς τρίπους ἵδρυτο. καὶ ὑπεράνω φιάλη. ἣ τὰς
μαντικὰς εἶχε ψήφους. αἵτινες ἐρομένων τῶν μαντευομένων ἥλλοντο. καὶ ἡ Πυθία ἐμφορουμένη ἤδη
ἐνθουσιῶσα, ἔλεγεν ἃ ἐξέφερεν ὁ Ἀπόλλων. ἐκλήθη δὲ Δελφοὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. διὰ τὸ τὸν
Δελφίνην δράκοντα ἐκεῖ ῥεῦθεν αἰὸν ἀπέκτεινεν ὁ Ἀπόλλων. Πυθὼ δὲ διὰ τὸ ἐκεῖ σαπῆναι. ἢ
διὰ τὸ ἐρωτᾶν. Πύθω, σήπω. καὶ τὸ πυθόμενος, σηπόμενος. ἔνθεν καὶ ἡ Πυθία, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ
τῷ τόπῳ.

ἐπὶ τόπῳ σαπῆναι τὸ τοῦ δράκοντος σῶμα. Λύκος δὲ ὁ νεαπολίτης, καὶ τὸ Πύθιον ἐν Ἰταλίᾳ θέλει ὀνομασθῆναι φησίν. ἔστι δὲ σεσηπὸς αἷμα. Πύθων βυζάντιος ῥήτωρ, ὃς φυγὼν ἐν Μακεδονίᾳ διέτριβε. καὶ πολλοὺς προδότας ἔπεισε γενέσθαι καὶ συνεργοὺς πρὸς πάντα. καὶ πρὸς τὰς διαφθορὰς τῶν πολεμίων ἔχειν. Πύθωνος δαιμονίου μαντικοῦ. τάς τε πνεύματι πύθωνος ἐνθουσιώσας, καὶ φαντασίαν μυήσεως παρεχομένας τῇ τοῦ δαιμονίου περιφορᾷ, ἠξίου τὸ ἐσόμενον προαγορεῦσαι. οἱ δὲ τῶν δαιμόνων κάτοχοι ἔφασαν τὴν νίκην μήδοις ἔσεσθαι. Πυθοίατο. μάθοιεν. Πύκα. πυκνῶς. ἐπιμελῶς. Πύκαζε. Σοφοκλῆς. πύκαζε θᾶσσον. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι. Πυκάζεται. σκεπάζεται. κοσμεῖται. Πύκαζε. κάλυπτε. σκέπαζε. καὶ πυκάζουσι. σκιάζουσι, στεφανοῦσι. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. λουσάμενοι προδίκη πυκασώμεθα. τὸν δ' ἄκρατον ἕλκωμεν. Πυκάζουσι τουτέστι. τοῖς πυκνουμένοις. στενοχωρουμένοις. Δαβίδ. ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. Πύκασεν. ἐκόσμησε. Πυκασμός. δασύτης. Πυκινὴν πυκνήν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ δυνατήν. ταῦτα διαιτῆσαι πυκινήν. Πυκάζεις. συχνάζεις. Πυκνὴ ἡ τῶν ἀθηναίων ἐκκλησία. οὕτως ἐκαλεῖτο. Κλείδημος δέ φησι πύκναν ὀνομασθῆναι. διὰ τὸ τὴν συνοίκησιν πυκνουμένην εἶναι.

Πυκνί. ὡς ἐν τῷ Ἀριστοφάνης. πλὴν μὴν τῇ πυκνί. καὶ πυκνίτης δῆμος πυκνίτης.

Πνύξ. τόπος ἀθήνησιν, ἔνθα ἐκκλησιάζονται οἱ ἀθηναῖοι. ὥσπερ δὲ πολίτης τῆς πυκνός, πυκνίτης ἐστί. πνὺξ δὲ λέγεται παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι. ἐν ἀθήναις δὲ καὶ δικαστήριον πνὺξ ἐκαλεῖτο.

Πυκνός. ὁ δυνατός. πυκνότης. σύνεσις. φρόνησις. χοὔτω μὲν αὐτὴν ποιοῖς, εἴ σοι πυκνότης ἔνεστι. Πύκνωσις. κατὰ προστάτην καὶ ἐπιστάτην. τουτέστι πύκνωσις, κατὰ μῆκος καὶ κατὰ βάθος. κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ, πήχεις δύο. ὁ δὲ ἁπλῶς ταττόμενος πήχεις τέσσαρας.

Πυκτάλιον. εἶδος γυμνασίου ἢ καὶ παλαίστρας. Πύκτης, παγκρατιαστής. ἀθλητής. καὶ πυκτεῖον. ἐν ᾧ πύκται ἀγωνίζονται. Πυκτίον τὸ βιβλίον. ἀπὸ τοῦ πυκτίζω. ὅ ἐστιν ἀσφαλίζεσθαι καὶ συγκλείεσθαι. πυκτεῖον δὲ ἐν ᾧ εἰσὶ τὰ πυκτία διφθέριον. ἐν ᾧ πύκται ἀγωνίζονται. πυκτίον δὲ τὸ πινακίδιον. καὶ πυκτίζω. Πυλαγόραι. οἱ πυλαγόραι ἐπέμποντο εἰς τὴν σύνοδον τῶν ἀμφικτυόνων ἐπὶ τὴν πυλαίαν. ἐκλήθησαν δὲ πυλαγόραι, ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν πυλαίαν ἀγείρεσθαι. κατὰ πόλιν δὲ ἔπεμπον ἀθηναῖοι τοὺς θύσοντας καὶ συνεδρεύσοντας. ἦσαν δὲ οἱ πεμπόμενοι πυλαγόραι καὶ ἱερομνήμονες. λέγουσι δὲ ὅτι Πυλάδης πρῶτος ἐκρίθη ἐπὶ τῷ κλυταιμνήστρας φόνῳ. καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ὄνομα, σχεῖν τὴν πυλαίαν. πυλαία δὲ παρὰ ἀμφικτύοσιν ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐκαθέζοντο οἱ ἐκεῖσε πεμπόμενοι. καὶ αὐτὴ ἡ συνάθροισις. ἀπῄεσαν δὲ καὶ εἰς Δελφοὺς ἐπίσκοποι τῶν ἀναλισκομένων ἐν ταῖς θυσίαις. Πυλάδης κίλιξ. ἀπὸ κώμης μισθαρνῶν. ἔγραψε περὶ ὀρχήσεως τῆς ἰταλικῆς. ἥτις ὑπ' αὐτοῦ εὑρέθη. ἀπὸ τῆς κωμικῆς καλουμένης ὀρχήσεως. ἥτις ἐκαλεῖτο κόρδαξ. καὶ τῆς τραγικῆς ἣ ἐκαλεῖτο σίκιννις. καὶ τῆς σατυρικῆς ἥτις ἐμμέλεια. Πυλάρταο. τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος. καὶ πυλάρταο ὁμοίως. Πύλαι, καὶ πυλαία καὶ πυλαγόρας. πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ θερμοπύλαι. ἐκλήθησαν δὲ οὕτως, διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην εἴσοδον ἀπὸ θετταλίας εἰς τὴν φωκίδα πορευομένοις. πυλαία δὲ ἐκαλεῖτο ἡ εἰς τὰς πύλας σύνοδος τῶν ἀμφικτυόνων. ἔπεμπον δὲ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς ἀμφικτυονίας τινάς. οἵπερ ἐκαλοῦντο πυλαγόραι. Πύλαι δικαιοσύνης. αἱ διάφοροι τῆς ἀρετῆς ἰδέαι. δι' ἐκείνων γὰρ δυνατὸν ἀξίως ὑμνῆσαι τὸν τῶν ὅλων θεόν. καὶ Δαβίδ. ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης. Πυλαῖος ὄνομα κύριον. Πυλαιμένης ὄνομα κύριον. Πυλαϊσταί. τοὺς μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγοντας μήτε πράσσοντας, διὰ τὸ παραγίνεσθαι τοιούτους τινὰς ἀνθρώπους εἰς τὸν προειρημένον τόπον. Πυλεῶνος. τοῦ πυλῶνος. Πύλιον. ἐκ πύλου. Πύλη ἐπὶ τείχους παρὰ θουκυδίδῃ. θύρα δὲ ἐπὶ οἴκου. Πύλῃ ᾗ πάλαι τούς. δι' ἧς εἰσεληλύθεσαν. Πύλας οὐρανοῦ, ὅμηρος τὰ νέφη λέγει. Πύλῳ ὑπὸ ὁμήρῳ. ἀντὶ τοῦ πύλη. ἐν πύλῳ ἐννεκύεσσιν. ὡς δείελοι τὴν δείλην καὶ ἑσπέριοι τὴν ἑσπέραν. Πυλωρεῖ. φυλάσσει. πυλωρὸς ὁ φύλαξ. Πύματον. ἔσχατον. Πύνδαξ ὁ πυθμὴν παρὰ τῷ μεθ' ὅμηρον. ὅθεν εἰσὶ τὸ, ἀπυνδάκωτος ὁ παρ' ἑτέροις τοίνυν κύλιξ. γυνὴ ἀπυθμένιστος. Σοφοκλῆς δὲ καὶ τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους πύνδακα εἴρηκεν. ὥς φησι Παυσανίας.

Πυνθάνεσθαι. ἀκούειν. μανθάνειν. διδάσκεσθαι. ἱστορεῖν. ἢ ἐρωτᾶν. ἢ ἕτερόν τι σημαίνειν. παραπλήσιον μὲν τῷ ἐρωτᾶν. οὐ μὴν αὐτὸ τὸ ἐρωτᾶν. ἔστι γάρ τις ὡς δῆλον διαφορὰ μάλιστα παρὰ τοῖς διαλεκτικοῖς μεταξὺ πύσματος καὶ ἐρωτήματος. τὸ πυνθάνεσθαι παρὰ τοῖς ῥήτορσι καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ, ἐπὶ τοῦ ἀκούειν καὶ μανθάνειν. πυνθανομένην ἰθάκης γε. καὶ πάλιν. αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ᾽ ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι. καὶ πεύθετο γὰρ κύπρονδε μέγα κλέος. καὶ πευθόμενος ἢ ἕκαστος ἀπώλετο. καὶ κείνου τ᾽ αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε κρονίων. ἐν γὰρ τούτοις ἅπασιν ἐπὶ τοῦ ἀκούειν κεῖται τὸ πυνθάνεσθαι. καὶ αἰσχίνης δὲ ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. τούτῳ συμβαλεῖν πυθόμενος. καὶ δείναρχος ἐν τῷ κατὰ φιλοκλέους. αὐτοχειρί τε ὅτι οὐκ ἐν μείζονι καιρῷ ἐπύθεσθε τὴν αὐτοῦ αἰσχροκέρδειαν. καὶ δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἐπὶ τῇ ἀπαγγελίᾳ ψευδεῖ. ὑμεῖς ἐπεύσατε. οἱ φωκεῖς ἐπύθοντο. Πυνθάνομαι. γενικῇ. ἐρωτῶ. καὶ πυνθάνομαι. αἰτιατικῇ. ἀκούω.

Πυνθάνομαι. ἐρωτῶ. καὶ πυνθάνομαι τὸ μανθάνω. ἡδέως δ᾽ ἂν πυθοίμην τῶν οὕτω διακειμένων. πυνθάνομαι δὲ ἀντὶ τοῦ ἐρωτῶ καὶ αἰτιατικῇ. Πύξ. πυγμῇ. γρόνθος. ὁ δὲ πὺξ ἔπαισεν αὐτὸν κατὰ τοῦ προσώπου. οἱ δὲ φρέατα ἵνα ἐσκηνωμένοι ἐτύγχανον, πύξ τε καὶ ἐπιπολὺ βόθρους ὀρύξαντες, ταύτῃ ἀσφαλέστατα ἔμενον. Πυξίς. τὸ πινακίδιον. Πύον. τὸ ἕλκος. Πυὸς. τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀμελχθὲν τὸ μεταβεβληκὸς εἰς αἷμα. αὐτὸ τὸ γάλα. τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν. γάλα νέον μετὰ χθεσινοῦ γάλακτος ἑψηθὲν ἐν ἰοῖ. ἀριστοφάνης. ἔστι δὲ καὶ πυός τις ἔνδον καὶ λαγῷα τέτταρα. Πῦρ. ὅτι οἱ πέρσαι τὸ πῦρ ὡς θεὸν ἐσέβοντο. καὶ ζήτει ἐν τῷ κάνωπος. Πῦρ. ὅτι τὰ φύσει αὐξανόμενα καὶ διὰ τοῦτο τρεφόμενα. ὅρον ἔχει τῆς αὐξήσεως. καὶ ὥρισται αὐτῶν ἢ ἐπὶ τὸ μέτρον αὔξησις. τοῦ δὲ πυρὸς οὐχ ὥρισται οὔτε ἡ τροφὴ οὔτε ἡ αὔξησις. οὐκ ἄρα τὸ πῦρ ὁμοίως τοῖς ἐμψύχοις τρέφεται καὶ αὔξεται. εἰ δὲ μὴ ὁμοίως, οὐκ ἄρα τοῖς ἐμψύχοις οὐδὲ αἴτιον εἴη τῆς τροφῆς ἢ τῆς αὐξήσεως. ἡ δὲ τοιαύτη τοῦ πυρὸς κίνησις, γένεσις ἂν μᾶλλον εἴη ἢ αὔξησις ἢ τροφή. ὑπενοήθη δὲ τοῦτο μόνον τῶν στοιχείων τρέφεσθαί τε καὶ αὔξεσθαι, διότι ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων, ἐν ἀργοῖς ὁ πλεονασμὸς πρόσθεσίς ἐστι. προστιθεμένου τοῦ ὕδατος ὕδατι καὶ γῆς γῇ, οὕτως γίνεται ὁ πλεονασμός. τὸ δὲ πῦρ πλεονάζει, οὐ πυρὸς προστιθεμένου. ἀλλὰ ἀνομοιοειδοῦς ὕλης. οἷον ξύλων ἢ τῶν τοιούτων. καὶ τούτων ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς δυνάμεως μεταβληθέντων εἰς τὴν αὐτὴν οὐσίαν, οὕτως ὁ πλεονασμὸς τοῦ πυρὸς γίνεται. Πυρά. καῦμα. Πύρρα. μία πόλις τῶν ἐν λέσβῳ. Πυράγρα. ζήτει ἐν τῷ περὶ γρα σαφέστερον. Πυραγρεῖν. καρκῖνον. πάγουρον. παρὰ τὸ ἐκ πυρὸς ἄγειν καὶ ἀγρεύειν, ὅ ἐστι λαμβάνειν. Πυρράζει ὁ οὐρανός. Πυρραίκης ξανθὸς καὶ πυρρακὴς ὁμοίως. Πυρακτῶν. ἐμπυρεύων. σφοδρῶς καίει. Πυραμώδης. πυροειδής.

Πυραμίς. οἰκία τις. τὴν πυραμίδα, ἀμίδα λέγομεν ἡμεῖς οὐκ ὀρθῶς. Πύραμος. ὄνομα τόπου. καὶ ποταμὸς κιλικίας οὗ τὸ εὖρος στάδιον. Πυραμοῦς. εἶδος πλακοῦντος. ἐκ μέλιτος ἑφθοῦ καὶ πυροῦ πεφρυγμένου ὡς σησαμοῦς ὁ διὰ σησάμου. ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρυπνηταῖς ἐν τοῖς συμποσίοις. καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἕω ταῦτα ἐλάμβανεν ἔπαθλον ἢ μέτερος ὁ πυραμοῦς. Πυράνδρου μηχανήματα. οὗτος ἐγένετο πονηρὸς καὶ συκοφάντης.

Πυραύστου μόρον. πτηνόν ἐστι ζωΰφιον. ὃ προσιστάμενον τοῖς λύχνοις καίεται. καὶ αἰσχύλος. δέδοικα μόρον κάρτα πυραύστου. μόρον δὲ εἴρηται ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων. Πυρίφλεκτος. ὅτε δηλοῖ τὸ περὶ τὴν θεοῦ θαῦμα, λέγεται πυρίφλεκτος ὡς ἐν τῷ βάτῳ ἐν ὄρει πυρίφλεκτος, ὅτε δὲ τὴν ἐξαφθεῖσαν χαλδαϊκὴν κάμινον, λέγεται πυρίφλεκτος. ὡς ἐν τῷ κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι δροσοβολοῦσαν ἀπέδειξαν. Πυρδαῖος. Πυργηδόν. στοιχηδὸν κατὰ τάξιν. Πυργηρούμενοι. τὰ τείχη φυλάττοντες. Πυργιώτης. ἀπὸ τόπου.

Πυργίσκοι καὶ θησαυροφυλάκια. σκεύη κατοικίου. καὶ ἀποπυργίζω. διαγόρας ἔγραψε τοὺς ἀποπυργίζοντας λόγους, ἀναχώρησιν αὐτοῦ καὶ ἔκπτωσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης ἄθεος ὢν τὸ πρότερον. Πυργοβάρεις. προμαχεῶνες. οἱ ὀχυρώτατοι τῶν πύργων ἢ τείχη ὀχυρά.

Πυργοῦται. ὑψοῦται δαμάσκιος. τοῖς ἐπὶ μήκιστον ὦ μάλα πυργώσασι τὴν φιλοσοφίαν. τοῖς περὶ πυθαγόραν. πλάτωνα. τοῖς δὲ νεωστὶ πορφυρίῳ. ἰαμβλίχῳ. συριανῷ. Πυργοφόρος.

κέρα

ἡ ῥέα. ἐν ἐπιγράμματι. ῥέξε πυργοφόρῳ δείκηλον εἰσορόων. ἐν ἐπιγράμματι. ὦ βαγηνὸν ὑφεό-
νημα καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν πυργώσας στιβαρῆ. πρῶτος ἐν εὐεπίῃ αἰσχύλος. Πυργώσας.
ὑψώσας. αὐξήσας. μεγαλύνας. ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἀγαγὼν τὰ ποιήματα. Πυργώτης ὄνομα
κύριον. Πύργοι. τάξεις. Πύργοι. ζήτει ἐν τῷ βυζάντιον. Πυραί. πυρκαϊαί. Πυρρηγίνυσι.
ξινδαῖς θειξί. Πυραίχμης. Πῦρ ἐπὶ πυρί. παροιμία. ἧς μέμνηται καὶ πλάτων. καὶ ἣν ἐπὶ κακῷ.
Πύρεθρον. εἶδος βοτάνης. ἧς ἡ ῥίζα, καυστικὴν ἔχει δύναμιν. καὶ ὀδόντων ἐψυγμένων ὀδύνας θεραπεύ-
ει. καὶ ῥῖγος, τῶν μετὰ περίοδον ῥιγῶν. ἀναλείφεται μετ' ἐλαίου. καὶ τοὺς ναρκώδεις τε καὶ παρειμένους, ὠφε-
λεῖ. Πυρεῖον θυμιατήριον. οἱ δὲ τὴν λυχνοκαΐαν πυρεῖα καὶ δᾳδοῦντες σύνθημα σκοπὸν ἐσόμε-
νον. ὁ γὰρ τὰ πυρεῖα καὶ τὸν πυρσὸν ἀνίσχει τοῖς πολεμίοις. ὁ γὰρ ἡρακλῆς τὰς πύλας κατῆρξε. καὶ τὰ
πυρεῖα διέστρεφε τὰ τῶν περσῶν. καὶ σοφοκλῆς. πυρεῖα ὁ μὲν τάδε. κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνει τόδε.
τὰ δακτυλικὰ διὰ τοῦ ι. Πυρήνη. ὄρος κελτικὸν ἐπὶ γαλατίαν καὶ ἰβηρίαν. ὅπερ ἐστὶν ἀσφάλεια τοῦ
τόπου. καὶ πυρηναῖα ὄρη. Πυριφόρον καὶ πυρφόρον. Πυρρίας. πυρρίαις. δούλοις. ὄνομα τοῦ
δούλου ὁ πυρρίας. Πυρίβια. τὰ εἰς τὸ πῦρ ἐπιτήδεια ζώφια. τῶν δὲ ζώων, τὰ μὲν, χωρὶς μίξε-
ως γίνονται. ὡς τὰ πυρίβια. καὶ ὁ φοῖνιξ τὸ ὄρνεον. καὶ ἄλλα. Πυρίτης λίθος. Πυριλαμπὶς
πτηνόν τι μικρόν. ὃ ἐν τῷ σκότει λάμπει. καλεῖται δὲ ὑπό τινων λαμπυρίς. Πυριλάμπης ὄ-
νομα κύριον. Πύρινος πόλεμος ὁ ῥωμαίων πρὸς κελτίβηρας συστάς. θαυμαστὴν γὰρ ἔσχε τὴν ἰδι-
ότητα. τήν τε συνέχειαν τῶν ἀγώνων. τοὺς γὰρ ἐπὶ τὴν ἑλλάδα πολέμους καὶ τοὺς κατὰ τὴν ἀσίαν, ὡς
ἐπίπαν μάχη κρίνει. σπανίως δὲ δευτέρα. καὶ τὰς μάχας αὐτὰς εἷς καιρὸς ὁ κατὰ τὴν πρώτην ἔφο-
δον καὶ σύμπτωσιν τῆς δυνάμεως. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν πόλεμον τἀναντία συνέβαινε τοῖς προειρη-
μένοις. τοὺς μὲν γὰρ κινδύνους ὡς ἐπίπαν ἡ νὺξ διέλυε τῶν ἀνδρῶν. οὔτε εἰκόντων τῇ ψυχῇ. οὔτε παρα-
καθιέντων τοῖς σώμασι βουλομένων διὰ τὸν κόπον, ἀλλ' ἐξ ἐπιστροφῆς καὶ μεταμελείας αὖθις ἄλ-
λας ἀρχὰς ποιουμένων. τόν γε μὴν ὅλον πόλεμον καὶ τὴν συνέχειαν τῶν ἐκ διαλέξεως διακρί-
σεων ὁ χειμὼν ἐπιπόνως διεῖργε. καθόλου γὰρ εἴ τις διανοηθείη πύρινον πόλεμον, οὐκ ἂν ἕτε-
ρον ἢ τοῦτον νοήσειε. Πυρίνῳ σίτῳ. γέρανοι γεωργοῦ κατενέμοντο χώραν. ἐσπαρμένην νεωστὶ πυ-
ρίνῳ σίτῳ. πυρὸς γὰρ ὁ σῖτος. ὅμηρος· πυροί τε ζειαί τε. ἰδὲ, εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν. ἔζων ἐν τῇ σιτα-
γωγίαις καὶ πυροῖς καὶ πυρίαις τῇ ἀξίᾳ τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ ἐν μαραθῶνι τροπαίου. Πυρίτης ἄρ-
τος ὁ τοῦ σίτου. καὶ θηλυκῶς πυρῖτις λίθος. τὸ ἐκ πυρίτου λίθου φῶς ἄφαντον λέγεται. καὶ ζή-
τει ἐν τῷ ἄφαντον φῶς. Πυρίφλεκτος. ὡς ἐν τῷ κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι. πυ-
ράφλεκτος δὲ, ὡς ἐν τῷ βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος. ἐφλέγετο δέ. οὐ κατεφλέγετο δέ. Πυρρί-
χαις. ταῖς ἐνοπλίαις ὀρχήσεσι. καὶ πυρρίχη. εἶδος ὀρχήσεως. τρία δέ εἰσιν εἴδη ὀρχήσεως. πυρ-
ρίχη. σίκιννις. καὶ κορδακισμός. βάβειος. ἐμοὶ γένοιτο καὶ ὁδῷ βαίνειν μὴ κατατέλεσον. μή-
τε πυρρίχην παίζειν. ἢ κάμηλος, πυρρίχην ἔμαθε τὴν κινησίου. οὗτος ὁ κινησίας διθυραμβοποι-
ὸς ἦν. ἐποίησε δὲ πυρρίχην. ἢ ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς πολλῇ κινήσει ἐχρῆτο. καὶ ἐπραγματεύετο κατὰ
τῶν κωμικῶν, ὡς εἶεν ἀχορήγητοι. ἦν γὰρ περὶ τὸ σῶμα κατόνυκρος. καὶ καθάπαξ ἐκλελυμένος. δοκεῖ γὰρ καὶ τῆς χει-
μουκηκέναι τὸ τῆς ἑκάτης ἀγάλματος. ἤγουν καταπλῆσαι. ἦν δὲ θηβαῖος ἀγαθίας. ὁ δὲ ναρσῆς, συ-
γκροτεῖ τὰς δυνάμεις. καὶ ἐπερρώννυε τὸν θυμόν, ταῖς καθημεριναῖς μελέταις. τοξάζειν ἀνασκαλ-
ζων. καὶ ὑπὲρ τῶν ἵππων ἐν κόσμῳ ἀναπάλλεσθαι. ἔς τε πυρρίχην τινὰ ἐνόπλιον περιδινεῖσθαι. καὶ
θαμὰ τῇ σάλπιγγι καταρομβεῖσθαι τὸ ἐνυάλιον ἠχούσῃ. καὶ πυρριχίζειν μετὰ ὅπλων ὀρχεῖσθαι.
καὶ πυρρίχιος ὀρχηστής. Πυρκαϊὰ ἡ φλόξ. Πύρνος. τὸ ἀπόκλασμα τοῦ ἄρτου. Πυρόεσ-
σαν. ἐπίπνουν. ἤγουν πυρπνέουσαν. Πυρόεις ὁ πυρός. Πυροπίπας. ὁ κλέων. διεβάλλετο
γὰρ ὡς παιδεραστής. ἢ διὰ τὴν ἐν τῷ πρυτανείῳ σίτησιν. πυρὸς γὰρ ὁ σῖτος. Πυρορραγής. σαθρὸς ἄχρη-
στος. ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς καμίνοις διερρηγνυμένων κεραμίων. πυρορραγὴς κέραμος καλεῖται. ὃς ἐν τῷ πυ-
ρὶ ῥήγνυται ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι. κρατῖνος ἐν ὥραις. ἴσως πυρορραγεῖς καὶ κακῶς ὀπτημένον. ὁ δὲ κέρα-
μος πυρορραγὴς γενόμενος, σαθρὸν ἠχεῖ. Πύρρος. οὗτος διέβη τὸ δεύτερον εἰς ἰταλίαν. τῶν χω-
ρούντων αὐτῷ τῶν ἐν σικελίᾳ πραγμάτων κατὰ νοῦν, διὰ τὸ μὴ βασιλικὴν φαίνεσθαι τὴν ἡγεμονίαν,

ἀλλὰ δὲ ποινὴν ταῖς πόλεσιν. ἐσαχθεὶς γὰρ εἰς Συρακούσας ὑπό τινων στρατοῦ κρατούντων τῆς πόλεως τότε καὶ Θοίνωνος τοῦ φρουράρχου, παραλαβὼν παρ᾽ ἐκείνων χρήματα καὶ ναῦς χαλκεμβόλους ὁμοῦ διακοσίας, καὶ πᾶσαν ὑφ᾽ αὑτῷ ποιησάμενος Σικελίαν πλὴν Λιλυβαίου πόλεως, ἣν ἔτι μόνην Καρχηδόνιοι κατεῖχον, εἰς αὐθάδειαν τυραννικὴν ἐτρέπετο. ἀμηχανοῦντα δὲ αὐτὸν καὶ πόρους παντοδαποὺς ἐπιζητοῦντα, ὁρῶντες αὐτὸν οἱ κάκιστοι καὶ ἀνοσιώτατοι τῶν φίλων. Εὐήγορος Θεοδώρου. καὶ Βάλακρος Νικάνδρου, καὶ Δείναρχος Νικίου τῶν ἀθέων καὶ ἐξαγίστων δογμάτων ζηλωταί, πόρον ὑποτίθενται χρημάτων ἀμοσίων, τοὺς ἱεροὺς ἀνοῖξαι τῆς Περσεφόνης θησαυρούς. ἦν γὰρ ἱερὸν πολύχρυσον ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου πεφυλαγμένον ἄθικτον. ἐν ᾧ χρυσός τις ἄβυσσος ἀόρατος τοῖς πολλοῖς κατὰ γῆς κείμενος. ὑπὸ τούτων ἐξαπατηθεὶς τῶν κολάκων, καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην κρείττονα παντὸς ἡγησαμένων τὴν γνώμην, ἀνδράσι διακόνοις τῆς ἱεροσυλίας ἐχρήσατο· καὶ τὸν χρυσὸν ναυσὶν ἐνθέμενος, ἀπέστειλεν εἰς Τάραντα. ἡ δὲ δικαία πρόνοια, τὴν αὑτῆς δύναμιν ἐπεδείξατο. ἐναυάγησαν γὰρ αἱ νῆες. καὶ ὁ χρυσὸς ἀπεδόθη εἰς τὸ ἱερόν. Πυρός, ὁ σῖτος. Ὅμηρος· πυροί τε ζειαί τε. οἱ δὲ ἑφθοὶ πυροί, πρὸς συνουσίαν εἰσὶν ἐρεθιστικοί.

Πύρρος, ὄνομα κύριον. Πυρὸς μέν, ὁ σῖτος· πῦρ περιφραστικῶς. Πυρρὸς ὁ ξανθός. καὶ παροιμία· ἅπαξ πυρρός, καὶ μηδέποτε χλωρός· ἐπὶ τῶν δανειζόντων. Πυροφόρων· σιτοφόρων.

Πύρρων Πλειστάρχου Ἠλεῖος φιλόσοφος. ὃς ἦν ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος κατὰ τὴν ἑκατοστὴν δεκάτην Ὀλυμπιάδα καὶ ἐπέκεινα. καὶ πρότερον μὲν ἦν ζωγράφος· ὕστερον δὲ ὥρμησεν ἐπὶ φιλοσοφίας καὶ διήκουσε Βρύσωνος τοῦ Κλεινομάχου μαθητοῦ· εἶτα Ἀλεξάνδρου τοῦ Μητροδώρου μαθητοῦ τοῦ Χίου. οὗ διδάσκαλος ἦν Μητρόδωρος ὁ Ἀβδηρίτης. ἐδόξασε δὲ μηδὲν φύσει αἰσχρὸν ἢ καλόν. ἀλλὰ ἔθει καὶ νόμῳ. Πύρρων· Φλιάσιος· Τιμάρχου παῖς· μαθητὴς Τίμωνος φιλοσόφου.

Πυρῶν· φλέγων ἢ καίων. Πυρρώνειοι· οἱ τὰ τοῦ Πύρρωνος φρονοῦντες αἱρετικοί· οὕτως ἐκαλοῦντο ἀπὸ τοῦ διδασκάλου· ἀπορητικοί τε καὶ σκεπτικοί· ἐφεκτικοί τε καὶ ζητητικοί. ζητητικοὶ μέν, ἀπὸ τοῦ πάντοτε ζητεῖν τὴν ἀλήθειαν· σκεπτικοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ σκέπτεσθαι ἀεὶ καὶ μηδέποτε εὑρίσκειν· ἐφεκτικοὶ δέ, ἀπὸ τοῦ μετὰ τὴν ζήτησιν πάθους· λέγω δὴ τὴν ἐποχήν. ἀπορητικοὶ δέ, ἀπὸ τοῦ τοὺς δογματικοὺς ἀπορεῖν καὶ αὐτούς. Θεοδόσιος δὲ ἐν τοῖς σκεπτικοῖς οὔ φησι Πυρρώνειον καλεῖσθαι τὸν σκεπτικόν. εἰ γὰρ τὸ καθ᾽ ἕτερον κίνημα τῆς διανοίας ἄληπτόν ἐστιν, οὐκ εἰσόμεθα τὴν Πύρρωνος διάθεσιν. μὴ εἰδότες δέ, οὐ Πυρρώνειοι καλοίμεθ᾽ ἄν. πρός τε τὸ μηδὲ πρῶτον εὑρηκέναι τὴν σκεπτικὴν Πύρρωνα, μηδὲ ἔχειν τι δόγμα. λέγοιτο δ᾽ ἂν Πυρρώνειος ὁ ὁμότροπος ταύτης τῆς αἱρέσεως. κατῆρξε μὲν οὖν πρῶτος τῆς σκεπτικῆς Ὅμηρος. οὐ γὰρ ὁριστικῶς δογματίζει περὶ τὴν ἀπόφασιν. οἱ ζ´ δὲ σοφοί, σκεπτικοί εἰσιν. οἷον τὸ μηδὲν ἄγαν. καὶ τὰ λοιπά. ἀλλὰ καὶ Ἀρχίλοχος καὶ Εὐριπίδης ἐν οἷς Ἀρχίλοχός φησι· τοῖς ἀνθρώποις νοῦς γίνεται θνητοῖς· ὁ κοινὴν Ζεὺς ἡμέραν ἄγει. καὶ Εὐριπίδης· τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς φρονεῖν λέγουσι· σοῦ γὰρ ἐξηρτήμεθα. δρῶμέν τε τοιαῦθ᾽ ἃ δὴ τυγχάνεις θέλων. Πυρρώνιος δὲ ὄνομα κύριον. Πυρώσον τοὺς νεφρούς μου, ἀντὶ τοῦ φλέξον ἢ καῦσον. Πύρρωνος ὄνομα κύριον. Πῦρ παλάμη· ὁ ταχέως τι ἐπινοῶν. καὶ παλαμώμενος ἴσα πυρί. Πυρπολεῖται· καίεται· ἐμπυρίζεται. Πυρσεύει· πῦρ ἐξάπτει καὶ πυρσεύουσι τὴν σωτηρίαν. ἀντὶ τοῦ ἐκφαίνω καὶ ἀνάπτω. καὶ ἄνωθεν δεικνύω τὸ κάλλιστον. οἷα τις πυρσὸς καὶ φρυκτωρία ἄνωθεν ἐπιδεικνύουσα τὸ σῶον τοῖς εἰς λιμένα καὶ ὅρμον ἐπειγομένοις. καὶ φρυκτωρία μέν ἐστιν αὐτὴ ἡ τοῦ δεικνύειν ἐνέργεια. πυρσὸς δὲ καὶ φρυκτὸς καὶ φρυκτωρούμενον αὐτὸ τὸ δεικνύμενον. ὁ δὲ δεικνὺς καὶ ἐνεργῶν, φρυκτωρός. τὸ δὲ ῥῆμα φρυκτωρεῖ. ἐξ οὗ ἡ μετοχὴ φρυκτωρῶν. Πυρσεύουσαν· φλέξασαν. Πυρσοὶ λαμπάδες· πυρκαϊαί· λαμπτῆρες. φρυκτωρίαι. Πυρσουλίδας. ὅτι Περσεὺς ὁ Μακεδών, κατὰ πᾶσαν τὴν Μακεδονίαν κατασκευασάμενος πυρσουλίδας, διὰ τούτων ὀξέως ἐμάνθανε τὰ πανταχοῦ γινόμενα. οὗτοι οἱ νῦν φανοὶ οἱ τὴν τῶν βαρβάρων ἔφοδον προσημαίνοντες. Πυρφόρος· πῦρ φέρων. πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας, τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας. ἐν τοῖς οὖν πολεμίοις, εἰώθασι τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φείδεσθαι. ἐπειδὴ τῶν παντελῶς ἐκπληχθέντων καὶ συμπατηθέντων ἐν τῷ

πολέμῳ

πολέμῳ εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώμενοι τοῦτο λέγειν ὅτι οὕτως ἀπώλοντο ὥστε οὐδὲ πυρφόρος. τουτέστιν, οὐδὲ ἱερεὺς ἀπελείφθη τοῦ στρατοῦ. Πυρφόρος· ὡς ἐχρήσατο Πεισίστρατος ὁ τῶν Ῥοδίων ναύαρχος. ἦν δὲ κημός· ἐξ ἑκατέρου δὲ τοῦ μέρους τῆς πρώρας, ἀγκύραι δύο παρέκειντο παρὰ τὴν ἐντὸς ἐπιφάνειαν τῶν τοίχων· εἰς ἃς ἐνηρμόζοντο κοντοὶ προτείναντες τοῖς κύμασιν εἰς θάλασσαν· ἐπὶ δὲ τὸ τούτων ἄκρον ὁ κημὸς ἁλύσει σιδηρᾷ προσήρτητο πλήρης πυρός· ὥστε κατὰ τὰς ἐμβολὰς καὶ παρεμβολὰς εἰς μὲν τὴν πολεμίαν ναῦν ἐντινάσσεσθαι πῦρ· ἀπὸ δὲ τῆς οἰκείας πολὺ ἀφεστάναι τὸ κυδιαν (?) τὴν ἔγκλισιν. Πύσει· σήψει. Ὅμηρος· οὐδ' ἔτι πύσει ἄρουρα κεκαμμένου ἐν βοίῃ. σημειωτέον ὅτι τῶν ἐπὶ ξένης τελευτώντων, ἀπεκομίζετο τὰ ὀστᾶ εἰς τὰς πατρίδας. Πύσμα· ἐρώτημα. διαφέρει δὲ πύσμα ἐρωτήματος. ἐρώτημα καὶ ἀξίωμα. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀξίωμα. Πύσματα· ὅτι τὰς ἐρωτήσεις τὰς τί ἐστι προκείμενον ἐξεταζούσας, πύσματα ἔθος λέγειν τοῖς νεωτέροις· οἷον τί ἐστιν ἄνθρωπος· διαλεκτικὴ δὲ πρότασις ἐστι, πρὸς ἣν ὁ ἐρωτώμενος δύναται ἀποκρίνεσθαι ναὶ ἢ οὔ. Πύστεις· ἐρωτήσεις, πάσης ἐρωτήσεως καὶ πύστεως, ὁ χρησμὸς ἀνέστελλεν αὐτούς. πύστις καὶ φήμη. πύστιν κατ' ἐθλὼ ὕδατος παιωνίου, ἦλθε πόθεν πύζουσα τὴν δρυὸς ξύλῳ. μαθὼν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατὰ τὴν τῆς ἐπιστρατείας αὐτοῦ πύστιν προσιόντα κατὰ φήμην ἢ ἐρώτησιν. Πυτανίδη. Πυτίζω· πτύω.
Πυτιναῖα. ὡς Διιτρεφὴς τὰ πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ ᾑρέθη φύλαρχος. καὶ αὖθις Διιτρεφὴς ἀνεπτέρωκεν. ἐπὶ τῶν ἀναπειθόντων ἐπί τι πρᾶγμα. δεινῶς τέ με τὸ μεγάλειον ὁ Διιτρεφὴς ἐκλέγων ἀνεπτέρωκεν ὥστε ἱππηλατεῖν. ὁ Διιτρεφὴς οὗτος πλούσιος ἦν· καὶ δυνάμενος ἱπποτροφεῖν. πρότερον πυτινοπλοκῶν, γέγονε φύλαρχος· ὃς ἀτυχήσας, συνεβούλευσε καὶ ἄλλοις ἱππαρχεῖν.
Πυτίνη· πλέγμα ἀπὸ θαλλῶν, ἃ ὁ Διιτρεφὴς ὁ νεόπλουτος ἔπλεκε. καὶ ἀλλαχοῦ φησί· Διιτρεφὴς πυτιναῖα ἔχων πτερά· πυτίνη δὲ ὁ παρ' ἡμῖν λέγεται φλασκίον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Π ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ἈΡΧῊ ΤΟΥ͂ Ρʹ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ἃ ἀντὶ τοῦ δεῖ· οὕτως Πλάτων. Ῥαβδίζω αἰτιατικῇ. Κλασθείσης ῥάβδος οὐ καλὸν φέρει πέρας. Ῥαβδοῦχοι· ἦσαν ἐπὶ τῆς θυμέλης ῥαβδοφόροι τινὲς, πρὸς εὐταξίαν τῶν θεατῶν, ἢ ῥαβδοῦχοι οἰκεῖοι τοῦ ἀγῶνος· οὓς αἰσυμνήτας λέγουσιν. Ἀριστοφάνης· ἐχρῆν μὲν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς αὑτὸν ἐπῄνει πρὸς θέατρον παραβάς. Πολύβιος· παρῆν ῥαβδοῦχος παρὰ τοῦ στρατηγοῦ καὶ τὸν βασιλέα. Ῥάβεννα ὄνομα πόλεως. Ῥαβὶ ὄνομα ἑβραϊκὸν, καὶ ῥαββουνὶ ὁμοίως. Ῥαβώσας ἐπικάμψας. Ῥαγδαῖος ταχὺς ἢ σφοδρός. Ῥαγδαίους· κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων· τοὺς κεκινημένους καὶ σφοδροὺς καὶ βιαίους. Ἀντιφάνης. ἀγροίκοις· ῥαγδαῖος ἄμαχος. πρᾶγμα μεῖζον ἢ δοκεῖς. Δίφιλος Πολυπράγμονι. τί ποτε σὺ· ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν. ἔστι καὶ ἐν Πρυτάνεσι Τηλεκλείδου τὸ ὄνομα· καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνης. Ῥαγέντος· κοπέντος. ῥαγέντος δὲ τοῦ κάλω, ἔμεινε τὸ λείψανον ἐν εἰσιτῷ τῆς διήρης. Ῥαγολόγος· ὁ ἐχῖνος. ἐν ἐπιγράμματι· ῥαγολόγον γλυκερὸν σίντορα θειλοπέδων. Ῥάγωσαι· τεμεῖν. καὶ ῥαγήσεται πρώϊμον τὸ φῶς σου· ἀντὶ τοῦ τεμεῖται. Ῥαδαμάνθυος κρίσις· ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνῃ μαρτυρουμένων. Ῥαδαμάνθυος ὅρκος· ὁ κατὰ χηνὸς ἢ κυνὸς ἢ πλατάνου ἢ κριοῦ, ἤ τινος ἄλλου τοιούτου. οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος ἅπαντι λόγῳ κύων. ἔπειτα χήν. θεοὺς δὲ ἐσίγων. Κρατῖνος Χείρωσι. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὅρκοι. σημεῖον τοῦτο ποιεῖ ὅρκου ὃ καὶ νῦν ἐπιχωριάζει. πολλοὶ γὰρ πρὸς λάχανα ὀμνύουσιν. τὴν ὁρκίαν ἐπιδεικνύμενοι. Ῥάδαμνος· βλαστὸς τρυφερὸς ἢ κλάδος. ῥάδαμνός ἐστιν ὁ τοῖς φύλλοις κομῶν ἀκρέμων τοῦ δένδρου· καὶ σκιὰν ἐντελῶν. παρὰ τὸ ῥαδίως δαμάζεσθαι ὑπὸ καύσων ἤ τινος

αὐτοῦ αἰτίου, ὡς ἁπαλὸς καὶ προέχων. Ῥαδηνός· ἀπὸ τόπου τινός. Ῥαδιέστερον· Πολύβιος·
ἀλλὰ πολὺ ῥαδιεστέραν καὶ συντομωτέραν συνέβη γενέσθαι τὴν Ἀσδρούβου παρουσίαν τοῖς Ἴβηρσι.
Ῥαδινή· ἀσθενής· λεπτή. κεφαλὴ μὲν ἀνθρώπου καρτερὰ μὲν ἡ κλιμένη. ῥαδινὴ δὲ ἡ ἐσκιαγραφημένη. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· ὦ ποδός· ὦ κνήμης· ὢ τοῦ ῥαδινοῖο δακτύλου. καὶ αὖθις· ἡ ῥαδινὴ Μελίτη ταναοῦ ἐπὶ γήραος οὐδῷ τὴν ἀπὸ τῆς ἥβης οὐκ ἀπέθηκε χάριν. καὶ αὖθις· οὐκέτι δὲ τανύφυλλον ὑπὸ πλατάνου κλωνὸς ἢ ἰχθεῖς, φθέγξομαι ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγον ἰεὶς στομάτων. Ῥᾴδιον· εὐχερές. καὶ ῥαδίως εὐχερῶς ταχέως. οὐ γὰρ ῥαδίως τῇ γυναικὶ προσεῖχον. Ῥᾳδιουργεῖν· ἀπατᾶν. Ῥᾳδιουργός· πλαστογράφος. καὶ ὁ κακοῦργος ἁπλῶς. καὶ ῥᾳδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία. καὶ εὐκαιρία καὶ θρασύτης. Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει. Πολύβιος δέ φησι περὶ οἰκογενοῦς προδότου· τί δή ποτ᾽ ἐστὶν, ὅτι τοῖς αὐτοῖς καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ἀπατώμενοι πάντες, οὐ δυνάμεθα λῆξαι ἀνοίας. τοῦτο γὰρ τὸ γένος τῆς ῥᾳδιουργίας, πολλάκις ὑπὸ πολλῶν ἤδη γέγονε. καὶ τὸ μὲν παρὰ τοῖς ἄλλοις διαχωρεῖν, ἴσως οὐ θαυμάσιον. τὸ δὲ παρ᾽ οἷς ἡ πηγὴ τῆς τοιαύτης ὑπάρχει κακοπραγμοσύνης, θαυμαστόν. καὶ αὖθις· οὐδὲν διαφέρει τὸ κατ᾽ ἰδίαν ἀδίκημα τῶν κοινῶν, ἢ πλήθει καὶ μεγέθει τῶν συμβαινόντων. καὶ γὰρ κατ᾽ ἰδίαν τὸ τῶν ῥᾳδιουργῶν καὶ κλεπτῶν φῦλον, τοῦτο μάλιστα τῷ τρόπῳ σφάλλεται, τῷ μὴ ποιεῖν ἀλλήλοις τὰ δίκαια. καὶ συλλήβδην τὰς εἰς αὑτοὺς ἀθεσίας. Ῥάζειν καὶ ῥύζειν τὸ ὑλακτεῖν. Ἕρμιππος· ὦ ἐρωπηρ ῥυζῶν ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους. ἀπὸ τούτου δὲ ἐπὶ τοὺς πικραινομένους καὶ σκαιολογοῦντας μετενήνεκται. Κρατῖνος Δηλιάσιν· ἵνα σιωπῇ τῆς τέχνης ῥάζωσι τὸν λοιπὸν χρόνον. καὶ ἑξῆς· ἔρραζε πρὸς τὴν γῆν. ὁ δὲ, σκαρίζει καὶ πέπορδε. Ῥαθάμιγγες· ῥανίδες. ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός. οἱ δὲ, σταγόνες. Ῥᾳθυμεῖν· οὐχ ὡς ἡμεῖς φαμεν τὸ τοῖς ἀφροδισίοις σχολάζειν. ἀλλ᾽ ἁπλῶς τὸ ἀργεῖν καὶ τρυφᾶν. παρὰ τὸ ῥᾷστα τῷ θυμῷ διδόναι. Πολύβιος· πάντων εὐδαιμονιζόντων Πόπλιον καὶ παρακελευόντων ἀναπαύεσθαι καὶ ῥᾳθυμεῖν, ἐπεὶ πέρας ἐπιτέθεικε τῷ πολέμῳ, μακαρίζειν αὐτοὺς ἔφη ὅτι τοιαύτας ἔχουσι τὰς διαλήψεις. Ῥᾳθυμία· ἀμέλεια. Ῥαιθὼ ὄνομα τόπου. ἢ ὄρους. ἐν Σινᾷ καὶ Ῥαιθοῖ. Ῥαικός· ὁ ὁρμώμενος. Ῥαΐσας· ὑγιάνας. ῥᾷον ἔχων ἐκ τῆς νόσου. Ῥαΐζω γὰρ τὸ καταπαύω. Ῥακιοσυρραπτάδη· τὰ ῥάκη συλλέγων. ῥάκια γὰρ τὰ διερρωγότα ἱμάτια. Ῥάκος· τὸ τριβώνιον καὶ τὸ προσωπεῖον. ὅτι ῥάκεσι κατεκολλᾶτο. Ἀριστοφάνης· οὐ γὰρ τὸ ῥάκος ἐξαιρεῖς. καὶ ἡ δοτικὴ τῷ ῥάκει. καὶ πληθυντικῶς τὰ ῥάκη. Ῥακώκης ὄνομα κύριον. Ῥάμνος· ἀκανθῶδες φυτὸν μέγιστον. πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν, ἄκανθαν καλεῖ ἡ γραφή. Ῥάμνος· ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ ἐλλογίμων. Ῥάμνος δῆμος Ἀττικῆς, ἐν ᾧ καὶ Ἀντιφῶν ἤκμασε κατὰ ῥητορικήν. ὃν πολλοὶ μιμήσασθαι θέλοντες ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ βίου· ὥστε τοὺς καλοὺς ῥαμνουσίους καλεῖν. Ῥαμνουσία Νέμεσις· αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφροδίτης σχήματι· διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας. ἱδρύσατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεὺς μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν. ὀνομαζομένην δὲ Νέμεσιν καὶ βασιλεύσασαν ἐν τῷ τόπῳ. τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν. οὗτινος ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρίῳ ἐρωμένῳ· ὃς καὶ Ὀλυμπιάσι δακτύλῳ τοῦ Διὸς ἐπέγραψεν, Παντάρκης καλός. ἦν δὲ οὗτος Ἀργεῖος ἐρώμενος αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ παροιμία Ῥαμνούσιος ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ λογίμων. Ῥάμφος· ῥύγχος ὀρνίθων πρόσωπον. ῥάμφος ἐπὶ ὀρνέων. ῥύγχος ἐπὶ χοίρου. Ῥανίσιν· ἡ εὐθεῖα ἡ ῥανὶς τῆς ῥανίδος. Ῥαντίζω· αἰτιατικῇ. ῥαίνω. Ῥαντόν· ποικίλον. Ῥὰξ ῥαγὸς ἐπὶ σταφυλῆς. ῥὼξ δὲ ῥωγὸς ἐπὶ φαλαγγίου. καὶ ῥαγολόγος ὁ ἐχῖνος. Ῥάξαι, ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. οὕτως Ἀπολλόδωρος. Ῥᾷον· εὐχερὲς εὔκολον. καὶ παροιμία· ῥᾷον ἢ τὸ ὅριον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί. ἐπὶ τῶν τοὺς ὅρους καὶ τὸ μέτρον ὑπερβαινόντων. ὅριον γὰρ ἐστὶν ὄρος πρὸς ὃ οἱ ὅροι Βοιωτῶν ὡρίζοντο. Ῥᾴονος· εὐκόλου. Ῥᾳόνως· εὐκόλως. καὶ ῥᾴως ὁμοίως. Ῥᾷον τις, τοὺς ὀδόντας ἠρίθμησεν ἢ τοὺς δακτύλους. ἐπὶ περόντων. Ῥᾴων· εὐθυμότερος. καὶ ἀπήμων.

Ῥαπίσαι· πατάξαι τὴν γνάθον ἁπλῇ τῇ χειρί. ὃ λέγουσι καὶ ἐπὶ κόρρης. Ῥαπίς· ῥάβδος.

Ῥαπτῷ αἰτιατικῇ. Ῥαρίας, ἡ Δημήτηρ. Ῥᾶρος τοῦ ἔσχεν υἱὸν Κελεόν. Κελεὸς δὲ Τριπτόλεμον. ὁ δὲ Ῥᾶρος πλανωμένην τὴν Δήμητραν καὶ ζητοῦσαν τὴν κόρην, ὑπεδέξατο ἐν τῷ οἴκῳ. ὑπὸ τῆς

τοιαύτης

τοιαύτης οὖν χάριτος ἡ δημήτηρ τὸν ἀπόγονον ῥάρου τριπτόλεμον, ἐδίδαξε τὴν τοῦ σίτου γεωρ-
γίαν. Ῥάειον· τὸ βρέφος. Ῥαρόν· ἰσχυρόν. Ῥάρος ἡ γαστήρ· ἐξ οὗ ῥάρειον τὸ βρέφος.
Ῥᾶστα· ῥαδίως. εὐχερῶς. πολυαινὴν ἐγὼ ἄγραφον· ὅτι ῥᾶστα ὢν ἐπὶ τὴν παιδείαν ἐστράτευσε.
Ῥαστώνευσις· ὁ δὲ, τὴν κατάστασιν τὴν τῶν νεῶν, πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτοῦ ῥαστωνεύσεως ποιησάμενος,
στέφανον ἐψηφίσατο ἡ βουλὴ δάφνης αὐτῷ. Ῥαστώνη· ἀνάπαυσις. τέρψις. τρυφή. εὐκολία. ῥα-
θυμία. ἡδυπάθεια. χαυνότης. ἀργία. εἴρηται καὶ ῥαστωνεύειν ἐν τῇ δίωνος ῥωμαϊκῇ. ῥαστώνῃ συ-
ζῶντας, καὶ ἀνειμένον βίον ἀσπαζομένους. Ῥαφανίς· ῥαφανίδα φασὶν ἀττικοί, ἣν ἡμεῖς
ῥάφανον καλοῦμεν. πάλιν δὲ ῥάφανον, ἣν ἡμεῖς κράμβην. εἴρηται δὲ ῥαφανὶς παρὰ τὸ ῥα-
δίως φαίνεσθαι. λόγος γὰρ ὡς ἀναφερόμεναι, θᾶττον ἀνιᾶσι. καὶ ῥαφανιδωθῆναι. καὶ τεφρατιλ-
θῆναι παρὰ ἀριστοφάνει ἐπὶ τῶν ἀσελγῶν. οὕτω γὰρ τοὺς ἁλόντας μοιχοὺς ᾐκίζοντο. ῥαφανῖδας
λαμβάνοντες, καθίεσαν ἐπὶ τοὺς πρωκτοὺς τούτων. καὶ παρατίλλοντες αὐτοὺς, θερμὴν τέφραν
ἐπέπαττον, βασάνους ἱκανὰς ἐργαζόμενοι. καὶ αὖθις. οὐδ᾽ ἂν ἐλέσθαι δειπνοῦντ᾽ ἔξω κεφάλαιον
τῆς ῥαφανῖδος. οὐδὲ ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων, οὐδὲ σέλινον ἁρπάζειν. οὐδὲ ὀψοφαγεῖν. οὐδὲ κι-
χλίζειν. οὐδ᾽ ἴσχειν τὼ πόδε ἐναλλάξ. κεφάλαιον δὲ ῥαφανῖδος, τὴν κεφαλήν φησι. τὸ πρὸς τὰ φύλ-
λα δηλονότι καυλῶδες. οὐκ ἔτεμνον δὲ κατὰ κύκλον τὴν ῥαφανῖδα. κιχλίζειν δὲ τὸ κίχλας ἐσθίειν.
οἱ δὲ, τὸ ἀτάκτως γελᾶν. Ῥάφια· ὄνομα πόλεως. Ῥαφὶς ἡ βελόνη καὶ εἶδος ἰχθύος. Ῥαχθέντος· ῥα-
γέντος. Ῥαχίαν οἱ ἀττικοὶ τὴν ἀκτὴν, καὶ τὸν τόπον αὐτὸν ᾧ προσαράττει τὸ κῦμα. θουκυδί-
δης οὕτως. οἱ δὲ ἴωνες, τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης. Ῥαχίας λαλίστερος.
ἐπὶ τῶν ἀδολεσχῶν. παρ᾽ ὅσον τῇ ῥαχίᾳ συνεχῶς ἐπιβάλλοντα τὰ κύματα, ψόφον ἀποτελεῖ.
Ῥαχίζειν· τὸ διαιρεῖν κατὰ νῶτα καὶ μέρη τῆς ῥάχεως. ἤτοι διακόπτειν ὡς φησὶν εὐριπίδης.
Ῥαχίζειν· τὸ ἀλαζονεύεσθαι. καὶ ῥαχιστὴς ὁ ἀλαζών. θεόπομπος παμφίλῃ. τούτων ἁπάντων
ὁ ῥαχιστὴς δημοφῶν. Ῥαχίζων· σφάζων. διακόπτων. σοφοκλῆς. κύκλῳ ῥαχίζων. ἀντὶ τοῦ κα-
τὰ τόπον τῆς ἐπαύλεως σφάζων. διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ μεγάλην διακοπὴν κατὰ τὴν ῥά-
χιν γίνεσθαι. ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ τοὺς μεγάλα κατορθοῦντας ῥαχιστὰς φαμέν. Ῥαχίαι· φραγ-
μοί. ἢ δέομαι τῶν φραγμάτων ἡρόδοτος. Ῥάχιν· ὀσφρύν. ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος. ὁ κανθὸς τοῦ
νώτου. ἡ εὐθεῖα ἡ ῥάχις ῥάχεως. ῥάχει. ῥάχεα ἄχρηστον. ῥάχη δὲ ἐν χρήσει. Ῥάψαι· συνθεῖ-
ναι. Ῥαψῴδημα· ψᾶσμα. Ῥαψῳδεῖν· ᾄδειν. ἀριστοφάνης. ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδείοις
τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ. κεἴ τις δειλὸς γένηται, ἵνα μὴ δειπνῶσαι σχυνόμενοι. Ῥαψῳ-
δία· φλυαρία. λόγων συναφή. ἀδολεσχία. καὶ ῥαψῳδὸς ἡ σφίγξ. ἡ ῥάπτουσα τὰς ᾠδάς. τὸ δὲ ὄ-
νομα τοῦ ῥαψῳδεῖν καθ᾽ ὅμηρον ἢ μεθ᾽ ὅμηρον ἦν ἄν. σοφοκλῆς. πῶς οὐχ ὅθ᾽ ἡ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ᾽ ἦν
κύων, ηὔδας τί τοῖσδ᾽ ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον. περὶ τῆς σφιγγὸς φησί. Ῥαψῳδοί· οἱ τὰ ὁμήρου ἔ-
πη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντες. οἱ ἐκλήθησαν οὕτως. ἐπεὶ ῥαβδούχους ἔχοντες ἀπήγγελλον. ῥα-
ψῳδῆσαι δὲ ἐστι τὸ φλυαρῆσαι, ἢ τὸ ἁπλῶς λαβεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι χωρὶς ἔργου τινός. Ῥαιβὸς· διε-
στραμμένος. καὶ ῥαιβόκρανον κορώνην ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὴν ῥαιβόκρανον εὐστόρθυγγα κορώνην. καὶ ῥαιβο-
σκελὴς ὁ παράγυρος. διαφέρει δὲ βλαισὸς καὶ ῥαιβός. ὁ μὲν ἀπὸ τῶν γονάτων διεστραμμένος τοὺς πόδας. ὁ δὲ,
αὐτὰς τὰς κνήμας. Ῥαιδεστὸς πόλις. Ῥαιδίου τὸ φορεῖον ἢ τὸ ἅρμα. Ῥαιδία ἅρματα. Ῥαῖδος ὄνο-
μα θηλείου. Ῥαικάνη· ἡ μάστιξ. Ῥαίκ· ὁ ῥωμαῖος. ῥὲκ δὲ διὰ τοῦ ψιλοῦ, σημαίνει τὸ ζῶον. Ῥαίκτωρ
ῥαίκτωρος, εἶδος ἀξιώματος. Ῥαίνω ῥανῶ αἰτιατικῇ. Ῥαίω· φθείρω. Ῥαίωνος ὄνομα
κύριον. Ῥαιστήρ· ἡ σφῦρα. παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω. ἡ φθείρουσα τὰ ἐντιθέμενα. ἐν ἐπιγράμμα-
τι. ἐκ πυρὸς ὁ ῥαιστὴρ καὶ ὁ καρκῖνος. ἥ τε πυράγρα κἀγμειθ᾽ ἡφαίστου δῶρα περικλυκράτευ. καὶ αὖθις. οὐδὲ
μέχρι σοῦ ἀπὸ ῥαιστῆρος ὅμηρον στῆσε, φλογεαῖς ἐν δισσὰ στεροπαῖς. Ῥαιφενδάριος, ἀξίωμα ῥω-
μαϊκὸν, ἤγουν ὁ ἀναφορεύς. Ῥέα· ὄνομα θεᾶς. Ῥεβέκκα· ὄνομα κύριον. ἡ μήτηρ τοῦ ἰακώβ.
Ῥεγεωνάρχην· ζήτει ἐν τῷ αὐγουστεῖον. Ῥεγῶνος. Ῥέγχουσι· τοῦτο ποιοῦσιν οἱ βαθέως καθεύ-
δοντες. οἱ δὲ, μὴ φροντίζοντες κοιμῶνται. Ῥέεθρον· ῥεῖθρον. Ῥέζεσκον· ἔπραττον. Ῥέζειν·
θυσιάζειν. ποιεῖν. ἱερατεύειν. παρασκευάζειν. Ῥέθος· πρόσωπον. ἐνθύμημα. μέλος, σπλάγχ

χνον. ἐνθάδε τῆς ζυφερᾶς μάλα κηώρ ῥέεθος, ἐνθάδε κεῖται Σιγώνιον. ὅμηρος· ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πτα-
μένη, ἄϊδόσδε βεβήκει. καὶ ῥεθομαλίδαι· οἱ τρυφεροὶ τὴν σάρκα. λέγεται δὲ καὶ ὅλον τὸ σῶμα ῥέθος.
καὶ πληθυντικῶς τὰ ῥέθη. Ῥέκαυον· παρὰ ῥωμαίοις ἀποχῆς εἶδος. Ῥῆκος· ζῶμα, ζώνη. Ῥέκτῃ ἀν-
δρί, τῷ πρακτικῷ. Ῥηβλία· ἀναφορά. Ῥεμβώδεις· ἡ μεμημένης τῆς ἀπληροσύνης ῥεμβώδους
γινομένης. ὁ μὲν σκόπας, ἡδόξης καὶ διεβέβλητο νεανικῶς. καὶ αὖθις. ὁρῶν δὲ αὐτοὺς διαβεβλη-
μένους κατὰ τὸ τέμενος ἀόπλους, τούτους ἀπέκτεινε. Ῥέμβει· πειρᾶ, ὀδυνᾶ, ἐκπει. Ῥέ-
μος ὄνομα κύριον. Ῥέμφις ὄνομα κύριον. Ῥέξαι· ποιῆσαι. πρᾶξαι. ἀθηναῖοι ἢ θῦσαι πα-
ρὰ ἐπιχάρμῳ τὸ βλάψαι. Ῥέπει· κλίνει. Ῥερυθμῶσθαι· ἐσχηματίσθαι. συγκεκεῖσθαι. Ῥε-
ρυπωμένους· ποιητικῶς κεῖται. Ῥῶμον· βρέφος νεογνόν. Ῥαζωεία παρὰ ῥωμαίοις, ἡ με-
τὰ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀλληλοκληρονομία. Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω. εἴρηται παρ' ὁμήρῳ. ὅ-
τι ὁ μωρὸς μετὰ τὸ γίνεσθαι τὸ πρᾶγμα ἐπιγινώσκει. Ῥεῖ· ῥέει. Ῥεῖα· ῥαδίως. ἀκόλως. ἀμα-
ρῶς, ἰσχυρῶς. ὁμαλῶς. ὅμηρος. ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος. καὶ ῥεῖον· ἀχερδὲς, ἄκολον. Ῥειαζώοντες
ἀπόνως καὶ ἀμόχθως. Ῥειαμένη· ἐν καθύγρῳ τόπῳ. Ῥεῖθρον· τὸ κῦμα. Ῥείουλαν· τὴν ἥ-
ραν. Ῥείτης· ὀρέων. Ῥήτος ὄνομα τόπου. καὶ ὀνόματος ἐθνικοῦ. Ῥήβας ὄνομα ποτα-
μοῦ. Ῥηγεῖς οἱ βαφεῖς. καὶ ῥῆγος τὸ βαπτὸν ἱμάτιον. Ῥήγιλλος ὄνομα κύριον. Ῥηγῖνος
γραμματικός. ἔγραψε τὸν λεγόμενον πολυμνήμονα. Ῥηγῖνος, ὁ ἀπὸ τοῦ ῥηγίου. Ῥηγίνους
τοὺς δειλοὺς, ξένανδρος γὰρ ὁ σώφρονος τοῦ μιμογράφου υἱὸς, ἐκωμῴδει τοὺς ῥηγίνους ὡς δειλοὺς.
ὑπὸ διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθείς. καὶ παροιμία. ῥηγίνου δειλότερος. ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν δει-
λῶν καὶ δηλότερος τοῦ παρακύπτοντος. Ῥήγιον· τόπος. Ῥηγμῖνι· αἰγιαλῷ. Ῥήγνυται· διαι-
ρεῖται. καὶ διακόπτεται. καὶ ῥήγνυσιν, ἀντὶ τοῦ προΐησιν. ἐκπέμπει. αἰλιανός. καὶ ῥήγνυσι φωνὴν ἱ-
κέτιν ἐξ αὐτοῦ ἐκβιασθεὶς τῆς ὀδύνης. καὶ ῥηγνύμενον· διαρρησσόμενον. καὶ ῥήγνυσι· διαρρήσσει. Ῥῆγος τὸ
βεβαμμένον ἱμάτιον. Ῥήγουλος ὄνομα κύριον. ὅτι οἱ καρχηδόνιοι πολλοῖς ἀτυχήμασι δουλωθέντες τὸ
φρόνημα, ῥήγουλον τὸν στρατηγὸν ῥωμαίων ὃν μικρῷ πρόσθεν ὑπὸ χεῖρα πεσόντα σφίσι, πικρῶς τε
καὶ βαρβαρικῶς ἐκόλαζον, τότε τῶν δεσμῶν ἀνέντες, τά τε ἄλλα θεραπεύσαντες, πρὸς τοὺς οἰ-
κείους ἐξέπεμπον. λέγεσθαί τινα μεσιτείαν τοῦ πολέμου κατάθεσιν καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἀντίδοσιν.
τῇ συντάξει τοῦ ἀνδρὸς οἰόμενοι. ὁ δὲ πρὸς τὴν ῥώμην ἅμα πρεσβείαις καρχηδονίων ἀφικόμενος,
ἔς τε τὸ συνέδριον παρελθὼν, τὰς μὲν συνήθεις τοῖς ὑπατικοῖς τιμὰς διωθήσατο. οὐ μετεῖναι τῆς
πολιτείας αὐτῷ λέγων, ἀφ' οὗ περ ἡ τύχη δεσπότας αὐτῷ καρχηδονίους ἐπέστησε. παρῄνει τε μὴν
τὴν ἐντελεστάτην τῆς βουλῆς, ἀπείπασθαι παντελῶς τὰς διαλλαγάς. καὶ μὴ ἂν εἶναι τοὺς ἐναν-
τίους εἰς τὸ ἀνήκεστον ἤδη ἀφιγμένους. οὐ γὰρ εἶναί πως ἄξιον ἀνδρὸς ἑνὸς μόνου. καὶ ἤδη γηραιοῦ.
ὀλίγων τε ἄλλων τῶν ὑπολελειμμένων εἰς τὴν καρχηδονίαν, πολλὰς χιλιάδας ἀλλαξαμένους,
αὐξῆσαι τὴν τῶν ἐναντίων δύναμιν. ἐφ' οἷς ἀγασθέντες αὐτὸν οἱ ῥωμαῖοι, τὴν μὲν πρεσβείαν ἄ-
πρακτον τῶν καρχηδονίων πέμπουσιν. αὐτὸν δὲ πρὸς βίαν ἀφαιρεῖσθαι τῶν ἀγγέλων ἐπεχείρουν.
ὁ δὲ, οὐ μενετέον αὐτῷ φήσας ἐν πόλει, ἐν ᾗ τῆς ἴσης οὐ μεθέξει κατὰ τοὺς πατρίους θεσμοὺς πο-
λιτείας, πολέμου νόμῳ δουλεύειν ἑτέροις ἠναγκασμένος, εἵπετο τοῖς καρχηδονίοις ἑκούσιος.
τά τε δάκρυα τῶν οἰκείων καὶ τοὺς ὀλοφυρμοὺς, ἀκλινῶς διωθησάμενος. ἐπανελθὼν δὴ οὖν εἰς τὴν
καρχηδόνα, παντὶ κολάσεων εἴδει κατηναλίσκετο. πρὸς τοῖς δὴ τοῖς ἄλλοις αἰκισμοῖς· οἵ κε φασὶ πε-
ριτεθέντες αὐτῷ, στενοῦ καὶ ἰσομεγέθους τῷ σώματι, αἰχμαῖς σιδηραῖς κατὰ τὸ ἐντὸς πεπυκνωμένου, δια-
φθαρῆναι αὐτόν. ἀπαγορεύοντα μὲν πρὸς τὴν ἀκλιμηστάσιν. περιπίπτοντα δὲ ταῖς αἰχμαῖς, ἐν
τε τῷ ἐπὶ τῶν τοίχων ἀναπαύσεσι. καὶ ὅλως ἐν τῷ ἐξαλλαγαῖς τοῦ σχήματος. καὶ ὁ μὲν, οὕτως ἐπεπράγει.
Ῥήδιον· ἄκολον. καὶ ῥηϊδίως. Ῥηϊνὸς, ὁ ῥυπαρός. Ῥηΐστη· ἀρεστή. Ῥήλαιμος ὄνομα τόπου.
Ῥῆμα ῥῆμα λέγεται ἡ ἁπλῶς ῥηματικὴ φωνή. οἷον τύπτω. γράφω. ἁπλῶς μόνον λεγόμενον. τὸ
ἐκ τῆς ἁπλῶς ῥηματικῆς φωνῆς σημαινόμενον, κατηγορία καλεῖται. Ῥήματα ἀντὰ λ-
φίτου. ἐπὶ τῶν μὴ ὠνητὴς λεῖται διδόντων. ἀλλὰ φωνὰς μόνας προϊεμένων. Ῥῆμος καὶ ῥω-
μύλος, ἀδελφοὶ ῥωμαῖοι. ἐκ πορνείας γενόμενοι καὶ ῥιφέντες. καὶ παρὰ γυναικὸς ἀνατραφέν-
τες

τες, καὶ ζήτει ἐν τῷ βρουμάλια. Ῥήναια. νῆσος. πλησίον Δήλου. καὶ Ῥήνεια. Ῥῆνες·
πρόβατα. ἢ αἴθεια ὄρειν. Ῥηξήνωρ ὁ τῶν Φαιάκων ἀρχηγός. Ῥήξας. κόψας. ὁ δέ, ῥήξας τὰ
κλήματα, ἐβοήθει. καὶ ῥῆξαι ὁμοίως. Ῥηξήνορες ἀνδρεῖοι. τύμβος Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος. ἔν-
θα ποτ' Ἀχαιοὶ δείμησαν Τρώων δεῖμα καὶ ἐσσομένων. Ῥηξίφλοια. ῥήξαντα τὸν φλοῦν. οἷον κά-
ρυα. Ῥῆξον φωνήν. διάρρηξον καὶ ἰσχυρὸν εἰπέ. ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρη-
στοῖς στεφανώσας. ῥῆξον φωνήν τινα ἢ χαίρεις. καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ. Ῥησείδιον. λεξείδιον.
Ῥήσεις λόγοι. Ῥησίαρχος. ὁ ἱερεὺς εἰς τὰ θέσφατα. παρ' Ἐπιχάρμῳ τοῖς παρὰ τὴν ῥῆ-
σιν εἴρηκεν. ὥς Ἀλκιβιάδης ἐν ϛ' παγωδουμένων ἄριστον αὐτὸν γεγονέναι, ἀληθὲς ἂν εἰπεῖν. ἐ-
γένετο δὲ καὶ ἕτερος. Ῥησικοπεῖν. δημηγορεῖν. Ῥῆσις μακρά. διεξοδικὸς λόγος καὶ μακρός.
Ῥῆσος ὄνομα κύριον. στρατηγὸς τῶν Βυζαντίων τὰς οἰκήσεις ἔχων πρὸ τῆς πόλεως. ἐν τῷ πολεδο-
μένῳ Ῥησίῳ ἐνθανών. οἶκος τοῦ μεγάλου Θεοδώρου γνωρίζεται. ὃς ἦλθεν εἰς συμμαχίαν τῶν Τρώων
καὶ καταλύσας ἐν τῷ πεδίῳ τῷ πρὸ τῆς πόλεως κειμένῳ ἀτυχῶς ἀπήλλαξε. διὰ νυκτὸς γὰρ Δι-
ομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τοῦτον κατασφάζουσι. Ῥήσω. αἰτιατική. Ῥητίνη. τὸ ἐκ τῆς πεύκης
ὑγρόν. Ῥητὸν ὡρισμένον φανερόν. Θουκυδίδης. ξυνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις, ἐφ' ᾧ μὲν ἕκαστον ἀργυ-
ρίου ἀπολυθῆναι. ὅπλα παραδόντες. καὶ αὖθις. ἐν οὐδενί πω ποτὲ χρόνῳ ῥητόν τι χρυσίον ἐκόμι-
σαν τοῖς Ῥωμαίων οἱ καθ' ἡμᾶς Σαρακηνοί. Ῥητορεύω. ῥητορεία. Ῥητορικὴ γραφή. ἣν ἠγω-
νίζοντο οἱ ῥήτορες. οὐ γὰρ πάσας ἠγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ ῥήτορες ἀλλ' ἐνίας.
ἄλλοι δὲ ῥητορικὴν γραφὴν λέγουσι, τὴν κατὰ ῥήτορας γινομένην. γράψαντός τι ἢ εἰπόν-
τος ἢ πράξαντος παράνομον. ἴσως δὲ κατὰ τοῦτο ῥητορικαί τινες γραφαὶ καλοῦνται ὅτι κατὰ
διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται, ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ γραφὴ ἡ κατὰ
πρυτάνεως. καὶ ἐπιστατικὴ ἡ κατὰ ἐπιστάτου. ῥητορικὴ δέ ἐστιν ἐπιστήμη κηδικαίων. ἴδιον δὲ ῥητορικῆς
τόλμης, τὸ μὴ ἀρνεῖσθαι μὲν πιθανὴν δὲ τῶν πραγμάτων ἐπιφέρειν αἰτίαν. Δαμάσκιος φησὶ πε-
ρὶ Ἰσιδώρου. οὐδὲ τῇ ῥητορικῇ προσέσχε τὸν νοῦν ὅτι καὶ λόγου ἄξιον. τὸ στρυφνὸν αὐτῆς καὶ τὸ ἀλα-
ζονικὸν ὑπολαβηθεὶς καὶ μισήσας. ῥητορικὴ γραφὴ ἔοικε καλεῖσθαι, ἣν κατὰ ῥήτορος γράψαντος ἢ εἰ-
πόντος. καὶ ἑξῆς ὡς ἀνωτέρω ἐγράφη. διαφέρει ἡ διαλεκτικὴ τῆς ῥητορικῆς. καὶ ζήτει ἐν τῷ διεξο-
δικούς. Ῥήτωρ. ῥήτορα τὸ παλαιὸν ἐκάλει ὁ δῆμος τὸν συμβουλεύοντα καὶ τὸν ἐν δήμῳ ἀγορεύοντα, εἴτε ἱκα-
νὸς εἴη λέγειν εἴτε καὶ ἀδύνατος. εἴτε καὶ ἀπὸ τοῦ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου συμβουλεύων. εἴτε
τοῖς οἰκείοις λήμμασι. καὶ ὁ Δημοσθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα, ἐπειδὰν λέγοι, ῥήτορα ἐκ τῶν καὶ
στρατηγὸς ἀπὸ τούτων. καὶ ἑτέρωθι. ἐγὼ δὲ εἰμὶ ὁ συμβουλεύων ὑμῖν ὅ,τι ἂν συμφέρειν ἡγῆται, ῥήτωρ
ἐστίν, οὔτε παρέρχομαι οὔτε φύγοιμι ἂν τοὔνομα τοῦτο. εἰ δὲ οἷος ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε ἀπαιδεύτους
καὶ ἀφυεῖς ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος ἐγώ. καὶ πολλοῖς ψηφίσμασι παραγέγραπται ῥήτο-
ρικὴ ἐκ βουλῆς εἰσφέροντος γνώμην. ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν γνώμην ἡγούμενος. Ῥήτορες συνήγοροι
δικολόγοι. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτὴς παρὰ Σοφοκλεῖ. Ῥῆτραι. συνθῆκαι. λόγοι.
ὁμολογίαι. παρὰ Ταραντίνοις δὲ, νόμους καὶ οἷον ψηφίσματα παρὰ Λακεδαιμονίοις. ῥήτρα Λυκούργου νόμος
ὡς ἐκ χρησμοῦ τιθέμενος. οἱ δέ, ῥήτρας. ὁμολογίας. οἱ δέ, συντάγματα. καὶ ῥητροφύλακας τοὺς συνταγ-
ματοφύλακας. οἱ δὲ στρατιῶται δι' οὓς προείρηται ῥήτρα ὅστις αὐτῶν τὰ νῶτα στρέψας ἐπὶ τὸ στρατό-
πεδον ἴοι, ὡς πολέμιος βαλλόμενος ὑπὸ τῶν φίλων, ἀλγεινῶς ἀποθάνοι. ὁ δὲ χρησμὸς λέγει. ῥήτραν.
σαφοῦς περὶ ἐν ἀρχαίου χρησμοῦ. Ῥηχιάδαι. ἐν κάδοις οἱ τοὺς κατὰ δίκης εἰς τὰς τραχείας βάλλοντες.
Ῥῆχος. φραγμός. Ἡρόδοτος. Ῥία. ἀκρωτήρια. ὄρους ὄρθια. καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα.
παρὰ τὸ ῥαΐζειν. ὅ ἐστιν εἰς τὸ ὀξὺ λήγειν. καὶ Θουκυδίδης. οἱ μὲν μὴ ἐκπλεῖν ἔξω τῶν ῥίων τὴν εὐρυχω-
ρίαν φοβούμενοι. Ῥιανὸς ὁ καὶ Κρὴς ὢν Βηναῖος. Βήνη δὲ πόλις Κρήτης. τινὲς δὲ Κεραΐτην. ἄλλοι
δὲ Ἰθάκης τῆς Μεσσήνης αὐτὸν ἱστόρησαν. οὗτος δὲ ἦν τῆς παλαίστρας πρότερον φύλαξ καὶ δοῦ-
λος. ὕστερον δὲ παιδευθεὶς ἐγένετο γραμματικός. σύγχρονος Ἐρατοσθένους. ἔγραψεν ἔμμετρα ποι-
ήματα Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις τέσσαρσι. Ῥιπδανός. ὠφελιμώδης. Ῥιγηλή, ἡ ταχέως ῥι-
γῶσα. οὐ γὰρ ἔγωγε ὧδε ῥιγηλή. Ῥίγιον. νόσος καὶ ῥῖγος ἡ νόσος καὶ ὁ φόβος. καὶ ῥιγώης εὐκτικόν.

Ῥῖγος, ἡ ψύξις. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀντίοχος αὐτομολεῖ Κίλιξ. Ῥιγοῖ· ψύχει συνέχεται ἀπὸ κρύ-
ους. ἐν συζυγίας τῶν περισπωμένων. πάντως δέ μοι ἐγὼ δοκεῖς. ἀντὶ τοῦ ῥιγοῦν δεινῶς. Ἀριστο-
φάνης ὄρνισι. Ῥίζα καὶ ῥίζωμα. Ῥίζωνος. Ῥικνά· ἐρρυτιδωμένα. ἀσθενῆ. ἐστερημένα.
πάσης δὲ ἐδωδῆς ἠπορημένοι, ῥικνοὶ καὶ κατεσκελετευμένοι ἔκειντο. Ῥικνοῦσθαι· τὸ διέλ-
κεσθαι καὶ παντοδαπῶς διαστρέφεσθαι κατεῖδος. λέγεται δὲ καὶ ῥικνοῦσθαι τὸ καμπύλον γίνεσθαι
ἀσχημόνως καὶ κατὰ συνουσίαν. καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὀσφύν. Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς.

Ῥίμφα· ῥᾳδίως. ὠκέως, ἢ γὰρ οὐ πνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν ἔκτεινε. λαιμὸν ῥιμ-
φανθεὶς ὄνυξι. Ῥὶν ῥινός, καὶ ῥῖνες οἱ μυκτῆρες. καὶ ἐξαυτοῦ ῥινηλατούμενος. ἢ κυνόμενος.
ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰχνευτῶν κυνῶν. Ῥίνη· τὸ χρυσοχοϊκὸν ἐργαλεῖον. ἐν ἐπιγράμματι. ῥίνην τε
χυτὴν χρυσόν ὠκυδήκτορα. καὶ αὖθις. αἵ τε χαρακταὶ ῥῖναι, καὶ ῥίνημα. ῥίνη δὲ καὶ ὄνομα ἰχθύ-
ος. Ῥινηλατῶ. Ῥίνθων· ταραντῖνος κωμικός. ἀρχηγὸς τῆς καλουμένης ἱλαροτραγῳδίας.
ὅ ἐστι φλυακογραφία. υἱὸς δὲ ἦν κεραμέως. καὶ γέγονεν ἐπὶ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου, δράματα δὲ αὐ-
τοῦ τραγικὰ καὶ κωμικὰ λη. Ῥινοκοπῶ· αἰτιατικῇ. Ῥινολαβὶς ἡ ῥινηλασία. ἡ ὄσφρησις. παρὰ συνεσίῳ
τιμωρία. ἢ ὄργανον ᾧ τὴν ῥῖνα διέστρεφον. Ῥινόν· βύρσαν. δέρμα. ῥινοῦ χερμαστῆρος εὔστροφα
κῶλα τιταίνων ἀλκιμένης πάλαι εἴργων ἄπωθεν νέφος. καὶ ῥινοτόμος ὁ τὰ δέρματα τέμνων.
ῥινὸς δὲ τὸ δέρμα. Ῥινῶ· ῥινήσω. καὶ ῥινῶμαι, μυκτηρίζομαι. Ῥίνων ὄνομα κύριον. Ῥίον· τὸ ἀκρωτή-
ριον. Ῥιπάς· καὶ ῥιπή. ἀνέμου συστροφή. περὶ Ἀγαμέμνονος φησὶν Ἠλέκτρα. ἀλλ᾽ οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων, στυ-
γερῶν τε γόων, ἔστ᾽ ἂν λεύσσω παμφεγγεῖς ἄστρων ῥιπάς. λεύσσω τε τόδ᾽ ἦμαρ, μὴ οὐ τεκνολέτειρ᾽ ὥς
τις ἀηδὼν ἐπὶ κωκυτοῖς τῶν δὲ πατρῴων πρὸ θυρῶν ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν. ὁ δὲ νοῦς. ἀλλ᾽ οὐ λήξω θρή-
νων οὔτε ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ὀδυρομένη, ἕως ἂν νύκτα καὶ φῶς προβλέπω, ὥστε μὴ ἀηδόνος
τρόπῳ, ἠχώ τινα προσπέμπειν τῶν θρήνων πρὸ τῶν πατρῴων θυρῶν. Ῥίπαια, ὄρη. Ῥιπῆς· ὁρμῆς.
φορᾶς βολῆς. ῥιπὶς δὲ πλέγμα τὸ κηρόδετον. ἐν ἐπιγράμματι. ῥιπίδα τὴν μαλακοῖσιν ἀεί, πτε-
ειαν ἀκταῖς. Ῥιπίζεται· ὁ πλάτανος τὸ πῦρ οἱ ἄνθρωποι τοῖς ῥιπίσιν ἐρρίπιζον. Ἀριστοφάνης ὅτε
μάχη ῥιπίζεται. καὶ ἐκριπισθέντες ἀντὶ τοῦ ἐξαφθέντες. οἱ δέ, συνενθουσιῶντες αὖθις τῇ παραφο-
ρᾷ τῇ δὲ φιλοτιμίᾳ ἐκριπισθέντες ἀπολώλασιν. οὕτω φησὶν Αἰλιανός. καὶ ἐν ἐπιγράμματι πυ-
ριτρόφους τε ῥιπίδας πυρωμένους. Ῥιπὶς ῥιπίδος καὶ ῥιπίδιον. Ῥιπίζω· αἰτιατικῇ. Ῥι-
πὸς· φυγάνου. ψιάθου. κέρδους δὲ ἕκητι, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. λέγοιτο ἂν καὶ ἐπὶ φιλοκερδεῖ. λέ-
γεται δὲ καὶ ἄλλως. θεοῦ πλέων, ἢ μάλιστα θεοῦ πλέων, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. καὶ ῥίπεσι τοῖς τῆς ἰ-
τέας κλάδοις. Ῥιπτῶ· αἰτιατικῇ. Ῥίς· ὅτι ἡ ῥὶς ἐστὶν ἡ εἰς τὸ αἰσθητήριον τῆς ὀσφρήσεως. ἀλ-
λ᾽ ἢ μὰς ὀχετώδης τοῦ ἐγκεφάλου ἀπόθεσις παρὰ θεοφράστῳ. καὶ ζήτει ἐν τῷ δίοσμον. καὶ τὸ πληθυντικὸν
ῥῖνας. Ῥίσμος ὄνομα κύριον. Ῥίψαδαγείρων. Ῥίψασπις· ὁ δειλός. καὶ φέρασπις ὁ πο-
λεμικός. Ῥιψοκινδύνου, ἑκουσίως πρὸς κίνδυνον ἐρχομένου. ὁ δέ, ἔρρωτο βοηθεῖν τοῖς κινδυ-
νεύουσι καὶ χρῄζουσι συμμαχίας ῥιψοκινδύνου τινός. ἑαυτοῦ γὰρ ἴδιον ἐνόμιζε τὸν τοιοῦτον καιρόν.

Ῥοαὶ ῥεύματα. καὶ ῥοὰ εἶδος δένδρου. Ῥοβοάμ, ὄνομα κύριον. Ῥόγα· ἡ τῶν βασιλέων δω-
ρεὰ καὶ ἡ φιλοτιμία. Ῥοδακινέα τὸ δένδρον. Ῥοδανὸς ποταμός. Ῥόδια μύρα. καὶ ῥό-
δος ἡ νῆσος. καὶ ῥόδιος ὁ ἀπὸ τῆς ῥόδου. καὶ ῥόδιον φυτόν. ῥόδεος δὲ στέφανος. Ῥοδίων. καὶ ῥο-
δίωνος ὄνομα κύριον. Ῥοδίων χρησμός. ῥόδιοι τῇ Λινδίᾳ Ἀθηνᾷ θύοντες καθεκάστην ἡμέραν
διετέλουν τῶν ναῶν ἐνοχούμενοι. ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἅμ᾽ ἴδια εἰσφέρειν. συγκατακλείσαντος τοῦ χρη-
σμοῦ πάλιν ἀνεπυνθάνοντο χαλκῆν ἢ ὀστρακίνην. ὁ δέ, ὀργισθεὶς ἀπεφήνατο μηδετέραν. διὰ
τὴν παροιμίαν τάσσεσθαι ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων. Ῥοδογύνη· γυνὴ μὲν ὑστάσπου.
Ξέρξου δὲ καὶ Δαρείου μήτηρ. Ῥοδοδάκτυλος. ῥοδόχρους. Ῥοδοειδής, ὁ χαρωπιός. Ῥόδον
ἀνεμώνης συγκρίνεις. ἐπὶ τῶν ἀνόμοια συμβαλλόντων. καὶ ἑτέρα παροιμία. ῥόδα μ᾽ εἴρηκας. ἀντὶ τοῦ
ἐμοὶ τὰ παρὰ σοῦ εἰρημένα ῥόδα ἐστίν, Ἀριστοφάνης. καὶ ἑτέρα παροιμία ῥόδον παρελθὼν μηκέτι
ζήτει πάλιν. ἐπὶ τῶν κυδαινόντων τινάς. Ῥοδόπη ὄνομα κύριον καὶ ὄνομα ὄρους ἐν Θρᾴκῃ. ὅ-
θεν ἔχει τὰ ῥεύματα Ἕβρος ὁ ποταμὸς Θρᾴκης. Ῥόδος ἡ νῆσος ἥτις καὶ Λίνδος καλεῖται

καὶ κολακοσλεῖς οἱ οἰνήτορες διὰ τὸ κολαστόν. Ῥοδοχάρης ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται Ῥοδοχάρους. Ῥοδωνιά· ἡ τῶν ῥόδων φυτεία· ὡς παρ' ἰωνιὰ ἡ τῶν ἴων. Ῥοδωνιά· ἔστι μὲν ὁ τῶν ῥόδων λειμών. ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι. ἕτεροι δὲ εἶδος ἀμπέλου φερούσης σταφυλὴν παραπλησίαν τῷ ῥόδῳ κατὰ τὸ χρῶμα. Ῥόδωνος ὄνομα κύριον. Ῥοδῶπις ὄνομα κύριον. καὶ ῥοδώπειος τάφος. Ῥοδόπη δὲ ὄνομα κύριον καὶ θρακικὸν ὄρος. καὶ παροιμία· ἅπαν θ' ὁμοία καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή. σημαίνει ὅτι καὶ ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπεπτώκασιν οἱ θνητοί.

Ῥοδώπιδος ἀνάθημα· ὀβελίσκοι ἐν Δελφοῖς πολλοί. Ἀπελλᾶς δὲ ὁ Ποντικὸς οἴεται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδα, Ἡροδότου ἐλέγχοντος τὴν δόξαν. ἦν δὲ Θρᾷσσα τὸ γένος. ἐδούλευσε δὲ σὺν Αἰσώπῳ, Ἰάδμωνι Μιτυληναίῳ. ἐλυτρώσατο δὲ αὐτὴν Χάραξος ὁ Σαπφοῦς ἀδελφός. ἡ δὲ Σαπφὼ Δωρίχαν αὐτὴν καλεῖ. Ῥόζειν· ῥέγχειν ὑλακτεῖν κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κυνῶν μεταφορικῶς δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων. Ῥοή· φθορά· ῥεῦσις. Ῥοΐσκοι· κόμποι χρυσοῦ φανοὶ ὅμοιοι ῥοιαῖς. εἰς κόσμον δέοντες τῆς ἱερατικῆς στολῆς. Ῥοθεῖ· ὁρμᾷ. Ῥοθιάζουσιν· ἀθρόως καὶ μετὰ κτύπου φωνῆς ὁρμῶσι καὶ ἐσθίουσιν. Ἀριστοφάνης· ὅτι ἐρροθιάζουσιν ὦ πολυτίμητοι Ἡρακλεῖς ὡς ἁρπάζουσι τὰ χοίρεια. ἀ- ἢ τοῦ διώκειν, ἢ ἀπὸ πόλεως. ῥοθιάζειν δὲ τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις· καὶ τὸν ῥοθιάζων φησί. καὶ πάλιν· ναῦς ὅταν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζει σὺν φορμικόσμῳ. Ῥόθιον· τὸ μετὰ ψόφου κῦμα ἢ ῥεῦμα. παρὰ τὸ ταχέως ῥεῖν. σημαίνει καὶ τὴν εἰρεσίαν. καὶ ῥοθιάζειν· τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. οἱ δὲ, εἰς τὴν θάλατταν ἐμπίπτοντες, τοῦ ῥοθίου ἐνεφοροῦντο. καὶ αὖθις· αἱρεῖσθαι τὸ πολὺ τὸ ῥόθιον. Ὑπερείδης τῷ ῥοθίῳ ἐπὶ τῆς εἰρεσίας χρῆται ταύτης συντομωτάτης. φησὶν οὖν· τὸ μὲν οὖν τῶν ἐλαυνόντων πλῆθος, καὶ τὸν τοῦ ῥοθίου ψόφον καὶ τὸ μέγεθος τοῦ σκάφους, ἐκπεπληγμένοι δεινῶς ἦσαν. κτύπος τε ῥοθίου καὶ χρεμετισμὸς ἵππων, ἀλλήλοις ἀντεπατάγει, φησὶν Ἀρριανός. καὶ αὖθις ὁ αὐτός. στοῖχον ἐνάοπλι τῶν προβεβλημένων τὰς ἀσπίδας, πολλῷ τῷ ῥοθίῳ καὶ ἀμαξῶν πορευομένων, παντοίῳ ἐν χρῷ τοῦ ἀεὶ ἐμπεποιημένου ζάσματος ἐπαπλέουσι. καὶ αὖθις· τῆς εἰρεσίας τὸ ῥόθιον. Ῥόθιον· σὺν ῥύμῃ τινὶ καὶ ῥύμη· ἰὼ κτύπος. ῥόθιον ἐκ πελαγίου τῶν ἐλαύνων, ἵππον ἁρπάζει τινὰ φεύγοντα τῶν πολεμίων. καὶ αὖθις ἐνσείει αὐτοῖς τὴν ἵππον ἀθρόαν. οἱ δὲ διεσβέσθησαν ὑπ' αὐτῆς, ἐνεγκόντες τὸ ῥόθιον τουτέστι τὸ ὁρμητικὸν καὶ ὀξύρροπον μετὰ ἤχου. ῥόθιον καλεῖται διὰ τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀκουόμενον, ὅταν σφοδρῶς ἐλαύνωσι. Ῥοθοπυγίζων· λάθρα τύπτων κατὰ πυγῆς πλατεία τῇ χειρί, ἢ πλατεῖ τῷ ποδί, ῥόθον ποιῶν. Ῥόθῳ· ὁρμῇ. Ῥομβεῖν· σφενδονᾶν. καὶ ῥόμβος ἡ κίνησις. πλήξας ῥόμβῳ τῷ δούρατος οὐριάχῳ.

Ῥόμβον· κίνησιν. ἢ κύλινδρος ἐν ἐπιγράμματι. θύννον ἁπλωστοῖο λίνου βυσσώμασι ῥόμβον φράξαντες, γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγευς. καὶ ῥομβώδης ἡ τάξις λέγεται. καὶ τῆς νηὸς τὸ πολεμικὸν σιδήριον. Ῥόμβος· στρεπτὸν βασαρικοῦ. ῥόμβον θιάσοιο μύωπα κύλινδρον. Ῥομβοστωμυλήθρα. ἀβουλίδης φησίν, ἐριστικὸς κερατίνας ἐρωτῶν καὶ ψευδαλαζόσι λόγοις, τοὺς ῥήτορας κυλίων, ἀπαλθέχων δημοσθένους τὴν ῥομβοστωμυλήθραν. Ῥομελίας· ὄνομα κύριον. Ῥομφαία· τὸ μακρὸν ἀκόντιον. ἢ μάχαιρα. Ῥοώδης· ῥεύματα ἔχων. Ῥόπαλα· τὰ ξύλα. παρὰ τὸ ῥαπίζειν. ἢ τῇ ῥοπῇ ἀλοιᾶν. τίς νοῦς κόθορνος καὶ ῥόπαλον. τουτέστιν εἰς ταὐτὸ ξυνῆλθον. ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνων πραγμάτων. ταῦτα δέ φησιν Ἡρακλῆς πρὸς τὸν Διόνυσον. ὁ γὰρ κόθορνος γυναιξὶν ἁρμόζει. Ῥοπαλίζει· κινεῖ. καὶ στρέφει ὡς ῥόπαλον. καὶ ῥοπαλισμὸς ἡ τάσις τοῦ αἰδοίου. ὁ τέτανος. Ῥοπή· ψυχῆς μὲν ἴδιον ὁρμή. σώματος δὲ ῥοπή. εἴη ἂν οὖν ὁρμὴ ῥοπῆς βελτίων. ἐπεὶ καὶ ψυχὴ σώματος. τὸ γὰρ βέλτιον καὶ χεῖρον συγκρινόμενα, κατὰ τὰ ἴδια αὐτῶν ἔχει τὴν διαφοράν. καὶ ἡ τούτου τὸ βέλτιον ὑπερέχει τοῦ χείρονος. οἷον εἰ ζῷα θεὸς καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἵππος, κατὰ μὲν τὸ γένος τὸ κοινόν, οὐδὲν ἀλλήλων διαφέρει. ἐπεὶ βελτίων μὲν ὁ θεὸς τοῦ ἀνθρώπου. ὁ δὲ ἄνθρωπος τοῦ ἵππου, λείπεται τὴν διαφορὰν αὐτοῦ εἶναι κατὰ τὰ ἴδια. εἰ οὖν θεοῦ μὲν ἴδιον ἀθανασία, ἀνθρώπου δὲ ἐπιστήμης δεκτικόν, ἵππου δὲ τὸ χρεμετιστικόν. ἡ ἀθανασία, βελτίων τοῦ ἐπιστήμης δεκτικοῦ. τὸ δὲ ἐπιστήμης δεκτικὸν τοῦ χρεμετιστικοῦ. οὕτω καὶ ἡ ῥοπὴ καὶ ἡ ὁρμή. δοκεῖ γὰρ τὸ βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον ἐν τοῖς ὁμογενέσιν εἶναι. ἐπειδὴ καὶ ἡ σύγκρισις ἐν τοῖς κοινωνίαν ἔχουσι πρὸς

ἄλλα καὶ ἀπὸ... ἰαν ῥοπὴν ἥ τε διάνοια τοῦ στρατηγοῦ, καὶ τὰ διατεταγμένα προσήγειρον ταῖς
τάξεσι. Ῥοπὴ κλίσις. ὁ δὲ νομίσας ἐπὶ ῥοπῆς κεῖσθαι τὴν τῆς περιόδου ἡγεμονίαν, ἐπετελέ-
σατο πρᾶξιν μνήμης ἀξίαν. Ῥόπτρον. ῥόπαλον. ἡ πληγὴ, ἡ τιμωρία. ἐν ἐπιγράμματι. ὧν κα-
δέοι τάδε ῥόπτρα. ἀναρρίψασα δὲ κισσὸν, χεῖρα περιδινεῖ ἔξω χρυσοδέτῳ σπατάλῃ. Ῥόπτρον
λυσίας κατ' ἀνδοκίδου ἀσεβείας. ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ. νῦν τὸν τῆς θύρας κρί-
κον λέγει. Ῥοχθαὶ καὶ ῥόχθον, ἐστέναζον. Ῥόχθει, ἦχον ἀποτελεῖ. Ῥουβαίουβος, παρὰ ῥω-
μαίοις ὁ τοῦ βοηθοῦ βοηθός. Ῥουβὶμ. ὄνομα κύριον. Ῥουτίλιος. Ῥοῦφος. ἐπισημότατος
ἦν. ὃς αὐτῷ συνεστράτευσεν. συστρέψας τε τότε φθάσαντα γενέσθαι. ὃς τηνικαῦτα χιλίαρχος ἐ-
στρατήγει. ὥς φησιν ἀππιανὸς ἐν τῇ ῥωμαϊκῇ ἱστορίᾳ. Ῥουφῖνος οὗτος ἐπὶ θεοδοσίου ἦν. βαθυ-
γνώμων ἄνθρωπος καὶ κρυψίνους. ἦσαν δὲ οὗτός τε καὶ στελίχων ἐπίτροποι τῶν θεοδοσίου παίδων
ἀμφοτέρων. πάντα συνήρπαζον, ἐν τῷ πλούτῳ τὸ κράτος τιθέμενοι. καὶ οὐδεὶς εἶχεν ἴδιον οὐδὲν εἰ-
μὴ τούτοις ἔδοξε. δίκαι τε ἅπασαι πρὸς τούτους ἐδικάζοντο. καὶ πολὺς ἦν ὄχλος τῶν περιθεόν-
των εἴπου τινὶ χωρίον ὑπάρχοι πάμφορόν τε καὶ εὔκαρπον. καὶ ὁ δεσπότης αὐτοῦ συνήρπαστο. κα-
τηγορίας πεπλασμένης τῷ λόγῳ, διά τινων ὑφειμένων ἐνεδρευομένης. καὶ ὁ ἀδικούμενος ἠδικεῖ-
το. τοῦ ἀδικοῦντος κρείνοντος. ἐς τοῦτο δὲ ὁ ῥουφῖνος ἐχώρησεν ἀμέτρου καὶ πλεονεξίας, ὥστε καὶ
ἀνδράποδα δημόσια ἀπεμπολεῖ. καὶ ὅσα δημόσια δικαστήρια, ῥουφίνῳ πάντες ἐδίκαζον. καὶ ὁ
τῶν κολάκων περὶ αὐτὸν ὄχλος ἦν πολύς. οἱ δὲ κόλακες χθὲς μὲν καὶ πρώην διδρακότες τοὺς καπη-
λείου καὶ τὰ βάθρα καλλύνειν καὶ τοὔδαφος κορεῖν. ἄρτι δὲ χλαμύδας τάς τε ἐπιπαρύφους ἐν-
δεδυκότες, καὶ πόρπαις χρυσαῖς διαπεπορπημένοι, καὶ σφραγῖσι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι. τὰ
δὲ πολλὰ κατὰ ῥουφίνου ἑτέροις, ἐν τῇ τοῦ σαρδιανοῦ εὐναπίου χρονογραφίᾳ. ἐπὶ ἀρκαδίου καὶ ὁ-
νωρίου. τούτων ἄρχει ὀνομάτων ἐχόντων τὸ κράτος, ἡ πᾶσα ἀρχὴ καὶ δύναμις ἦν κατὰ μὲν τὴν
ἑῴαν, περὶ ῥουφῖνον. κατὰ δὲ τὴν ἑσπέραν ἐπὶ στελίχωνος γνώμῃ. δίκαι τε πᾶσαι παρ' αὐτῶν κατ' ἐξουσίαν
ἐκρίνοντο. καὶ ἀπήει κεκρατηκὼς, ὁ χρήματα τὴν ψῆφον ὠνούμενος πολλῶν. οἰκειότητι τὴν τοῦ
δικάζοντος ἐπισπώμενος εὔνοιαν. κτήματα δὲ ὅσα τοὺς κυρίους ἐν τοῖς ἁπάντων ἐπὶ στόμασιν
εὐδαίμονας ὀνομάζεσθαι, μετῄει πρὸς τούτους. τῶν μὲν δωρεαῖς θεραπευόντων, καὶ τοῦτον δὲ συκο-
φαντεῖσθαι διαφυγόντων. ἑτέρων δὲ τὰ οἰκεῖα προϊεμένων ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν ἀρχῆς ἢ ἄλλον τινὰ
πρίασθαι τῶν πόλεων ὄλεθρον, παντὸς δὲ εἴδους πονηρίας ταῖς πόλεσιν ἐπικλύζοντος, ὁ μὲν ἁ-
πανταχόθεν πλοῦτος, ἐς τὴν ῥουφίνου καὶ στελίχωνος οἰκίαν εἰσέρρει. ἡ δὲ πενία κατὰ πάντα τόπον
ἐνέμετο τὰς τῶν πάλαι πλουτούντων οἰκίας. ᾐσθάνοντο δὲ τῶν γινομένων οἱ βασιλεῖς οὐδενός. ἀλ-
λ' ἔγραφον μόνον ὅσαπερ οὗτος ἐπέταττε καὶ στελίχων. ἐπειδὲ ἄπειρος ἦν αὐτοῖς πλοῦτος συνειλεγ-
μένος, ἤδη καὶ τὴν βασιλείαν ἑαυτοῦ μνᾶσθαι ὁ ῥουφῖνος ὠνειροπόλει. Ῥοῦφος ἐφέσιος ἰατρὸς
γεγονὼς ἐπὶ τραϊανοῦ σὺν κρίτωνι. φέρεται αὐτοῦ βιβλία πλεῖστα. ἐξ ὧν καὶ ταῦτα. περὶ διαίτης ἑ.
περὶ διαίτης πλεόντων α´. περὶ ζυματικῶν φαρμάκων α´. περὶ θραυματισμοῦ ἄρθρων α´. περὶ
σύκων α´. περὶ ἀρχαίας ἰατρικῆς βιβλίον α´. περὶ γάλακτος βιβλίον α´. περὶ οἴνου βιβλίον
α´. περὶ μέλιτος. Ῥωγαλέον διερρωγός. διεσχισμένον. καὶ ῥωγὰς ἡ διερρωγυῖα. ἐν τῷ δὲ κεῖ-
το ῥωγὰς αἰπόλων πήρα ἄρτων ἑώλων πᾶσα καὶ κρεῶν πλήρης. κανών. τὰ διὰ τοῦ αλεος, ἀπὸ
[illegible] μερῶν. ἀπὸ ὀνόματος, ὡς δεῖμα δειμαλέος. ἀπὸ ῥήματος οἰδῶ οἰδαλέος. ἀπὸ ἐπιρρή-
ματος, ῥίμφα ῥιμφαλέος. καὶ παροξύνονται. σεσημείωται τὸ δαιδαλέος ὁ ποικίλος καὶ κονιοσα-
λέος. Ῥωμὸς, ῥῆξις γῆς. Ῥώθωνος. ῥωμαλέος. ἰσχυρὸς, καὶ ῥωμαλέος ἰσχυρῶς ἐπιρρη-
ματικῶς. Ῥωμαίων ἀρχὴ, αὕτη τῆς ἀσσυρίων καὶ περσῶν καὶ μακεδόνων τῶν πρὶν, μακρῷ ὑ-
περῆρεν. ὥρισται μὲν καὶ πέρατα ἑαυτῆς. πρὸς μὲν ἕω ἰνδοὺς καὶ ἐρυθρὰν θάλασσαν. καὶ νεῖλον καὶ
κερέντας καὶ λίμνην μαιῶτιν. ὅσα δὲ πρὸς δυσμὰς ὠκεανόν. ταῦτον ὃν δὴ μῦθον εἶναι τοῖς ἑτέ-
ροις ἐδηλώθη. μηδὲ ἄλλως πρὸς ψυχαγωγίαν [illegible] ἀδεῖσθαι, εἴτε καὶ ἡ [illegible] χώρα
τὴν περιρρέων νησονεάζεται, νῦν ἀρεθεῖσα ἐν πέρασι τῆς ῥωμαίων ἀρχῆς ἀριθμεῖται. λέγεται
μὲν οὖν ὁ τὼ δοκεῖ ὡς ἀναμφίλογοι αὗται πρὸς τὰ παλαιὰ ὑπερβολαί, πλήθει τε χειρὸς τῶν ἐ-

πελθόντων εἰκάζοντι καὶ τόλμαις ἑκατέρων καὶ στρατηγήσεσι, καὶ μηχανήσεων ἐπινοίαις, καὶ τῇ αὐτῇ πολεμικῶν ἔργων ἀρετῇ. δέξιππος δέ, ὅτι τὴν ῥωμαίων ἀρχὴν αἴτιον αὐξηθῆναι, τὸ φιλόμαχον ἐθνῶν, καὶ τὸ ξύνταγμα τῆς δυνάμεως. πάντες γὰρ οἱ πρὸς ἑσπέραν, θυμικώτεροι εἰσὶ, τῶν ἐπὶ θάτερα κατοικούντων. περιττεύει δὲ ῥωμαίοις τὸ τεταγμένον ἐν τῷ ἔργῳ τεχνικόν. ὧ καὶ γαλατῶν ἐκράτησαν. καὶ ἐν τοῖς πρὸς τοὺς ὁμόρους πολέμοις τριβέντες καὶ πλειόντες τῶν βαρβάρων τῇ συντάξει, τῶν ἑλλήνων φύσει καὶ ἀνδρίᾳ. Ῥωμαίων πόλις. ὅτι ἡ ῥωμαίων πόλις ἀπείρατος ὑπὸ πολεμίων ἐν στρατειῶν τυγχάνουσα, ἐξέτασιν τοῦ πλήθους ποιησαμένη κατέμαθε τὸν ἀριθμὸν τῆς πόλεως. οὐ πολὺ δέοντα μυριάδων ἀπολειπόμενον. καὶ ταῦτα συνεχέσι πολέμοις τριβομένη. οὐδέπω ποτὲ δὲ μακρᾶς καὶ βεβαίας εἰρήνης ἀπολελαυκυῖα. Ῥώμη. ἰσχύς. καὶ ῥώμη πόλις. ἥτις ἀπὸ τοῦ πρώτου συνοικισμοῦ, διαγενομένων ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακοσίων ἐτῶν ἀπείρατοι ἦσαν ὑπὸ πολεμίων πολέμων. τὸν δὲ πρὸς καρχηδονίους ὅσον οὔπω μέλλουσα πόλεμον προσδεχομένη, ἐξέτασιν ἐποιεῖτο τοῦ πλήθους. καὶ εὗρεν ἀριθμὸν τῆς πόλεως, οὐ πολὺ ἀπολειπόμενον τῶν λ΄ μυριάδων. τὴν ῥώμην ἐπιτομὴν τῆς οἰκουμένης εἶπεν ἀθήναιος. καὶ ζήτει ἐν τῷ χιλίαρχος. Ῥῶμις ὄνομα κύριον. Ῥῶμος καὶ ῥωμύλος ὀνόματα κύρια. ζήτει ἐν τῷ βρουμάλια. Ῥωμύλος πετύλος. αἱμύλος. αἰσχύλος. προπαροξυτόνως. Ῥωννύω. δύναμιν παρέχω. Ῥῶξ ῥωγὸς εἶδος φαλαγγίου. Ῥῶξ. κόκκος. καὶ εἶδος περκάσ Ῥωξάνη ὄνομα κύριον. καὶ ζήτει περὶ αὐτῆς ἐν τῷ ἀλέξανδρος ὁ μακεδών. Ῥῶπαξ ῥώπακος. τὰ ῥωπάκια παρ᾽ ἡμῖν. Ῥῶπες. δασεῖα ὕλη. ἢ κατάκομος καὶ σύμφυτος τόπος. καὶ ῥωπεύειν. ξυλίζεσθαι τουτέστι ῥωπεύεις ὀλιγόξυλον. Ῥωπήια τοὺς συνδένδρους τόπους Ῥωπικά. ἀμήτηρ ζῶον τὸν μίνυθον οἷα πενιχραλέῃ χειρὶ δωρεῖται ῥωπικὰ γεγραμμένα. Ῥωπικός. τὸν δὲ πρακτικὸν τρόπον, ὑπέφηνε τέλειον. τὸν δὲ ψάλτην γέγραφεν. καὶ ῥωπικὸς ἀντὶ τοῦ κεχρωσμένος. καὶ ῥωπικὸν ὤνιον, τὸ εὐτελὲς μέν, πολλοῦ δὲ πιπρασκόμενον. ῥῶπος γὰρ ὁ εὐτελὴς καὶ παντοδαπὸς φόρτος. Ῥῶπος. μίγμα χρωμάτων, ὅσα βαφεῦσι ζωγράφοις μυρεψοῖς χρήσιμα εἶναι. ὅθεν καὶ ῥωποπώλης. τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν φόρτον ῥῶπον εἰρήκασι.

Ῥωσάκης ὄνομα κύριον. Ῥώσαντες. δυναμώσαντες. οἱ δὲ βάρβαροι ῥώσαντες ἑαυτοὺς ἐπὶ τὸ στιγανώτερον, ὡς οὐκέτι ῥωμαϊκοῖς καὶ διαπεπλασμένοις ὑποπεσούμενοι στρατηγήμασι, Ῥωσαφῶ. φρουροῦντι. Ῥῶσθαι. σπουδάζειν. Ῥωσθεὶς δυναμωθείς. Ῥῶσις. ὑγεία. Ῥωστήριον ὁρμητήριον. ῥωτακίζειν. τῷ ῥ στοιχείῳ συνεχῶς χρῆσθαι. Ῥωχμὸς ῥηγμαγής. προκόπιος. ἀβίγας δὲ ὁ ποταμὸς ἐν τοῖς αὐρασίου κατιὼν ἐν τῷ πεδίῳ, ἐν ᾧ ἀρρενεῖς συχναὶ τυγχάνουσιν οὖσαι, εὐθὺς δὴ ὁ ἀβίγας σχιζόμενος ὑπὸ γῆν φαίνεται. τοῦτο ἐπὶ πλεῖστον τοῦ πεδίου συμβαῖνον, ἐν ἐξουσίᾳ τοῖς ταύτῃ ᾠκημένοις τίθεται εἶναι ἐπιβύσαι καὶ χώματι τοὺς ῥωχμούς, καὶ αὖθις αὐτοὺς ἀνακαλύψασι τοῖς ὕδασι τοῦ ποταμοῦ τοῦδε, ὅ, τι βούλοιντο χρῆσθαι. Ῥὼψ τὸ φυτόν, καὶ ῥῶπα βοτάνη ἁπαλή. Ῥοιά. τὸ ῥοίδιον λέγεται. καὶ ῥόα. Ῥοιάκων. δίδωμι δὲ τῷ καλλινίκῳ παιδίῳ ῥοιάκων ζεῦγος. ψιλοθριπίδα ἀμφίταπιν. περίστρωμα. προσκεφάλαια δὲ δύο τῶν καλλίστων.

Ῥοιβδεῖν ἀναρροφεῖν. λέγεται καὶ ῥοῖβδος παρὰ ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις. Ῥοιζηδὸν σφοδρῶς μετ᾽ ἤχου. ἀπειλητικῶς. Ῥοῖζος. ῥύμη. ἦχος. ἰώσηπος. οὕτω δὲ ῥοίζῳ τοῖς ῥωμαίοις ἐνέπεσον καὶ βίᾳ, ὡς διαρρῆξαι τὰς τάξεις. καὶ ῥοίζημα ὁ ἦχος. καὶ ῥοιζήσειν. ἐφώνησεν. ἤχησε. Ῥοιτειεύς. ἀπὸ τόπου. καὶ ῥοίτειον ἀκρωτήριον Ῥοίτης ὄνομα κύριον. Ῥυάδες ἄμπελοι. αἱ λεγόμεναι ψιάδες. ἤγουν αἱ ἐκρέουσαι. αἱ ἐξαθενοῦσαι. Ῥύβδην. ὡς ἐπὶ ῥεύματος. σφοδρῶς φοβερῶς. δαψιλῶς. Ῥύγχος. ἀριστοφάνης ἐλελεῦ. χώρει. καθὲς τὸ ῥύγχος οὐ μένειν ἐχρῆν τὸ πρόσωπον. καὶ κρατῖνος καὶ ἕτεροι. ἐπὶ ῥυγχός, ζήτει ἐν τῷ γαμψώνυχος. Ῥύδην. σφοδρῶς καὶ ἀθρόως. οὕτω κρατῖνος. λέγεται καὶ ῥυδόν. ῥυδὸν ἀφνειοῦνται ἀντὶ τοῦ ῥύδην καὶ ῥευστικῶς πλουτοῦσιν. ἢ κεχυμένως. ἀντὶ τοῦ πάνυ. Ῥύζος. Ῥυήτω. φθαρήτω. Ῥυηφενὴς ὁ πλούσιος Ῥυθμίζει. αἰτιατικῇ διατυποῖ, κανονίζει, εὐθύνει. δαμάσκιος. ἀλλ᾽ ὅσα ἔγραψε, τὸ μὲν ὑψηλόνουν καὶ τελεσιουργόν, εἶχον. τοῖς δὲ ἐπεσινοῦσι πάνυ συνηρμοσμένα. ἀλλὰ τούτων ὅσα ἄμετρον, ἀπέβαινε.

καὶ ἄλλως· ἐπειδὴ τὸν πρεπώδη ῥυθμὸν ἐμοὶ ἐπανορθοῦσθαι ἐπέπεσε. Ῥυθμός. λέξις ἔμμελος· ἀκολούθου ἁρμονίας. μέλος ἄφωνον. σύγκρισις. παρ' ἐμμέτρου ῥυθμός, καὶ ὅτι ἀρχαία ἡ τῶν μέτρων καὶ ῥυθμῶν διδασκαλία. ὁ δὲ τὰς αὐλητρίδας, κελεύει ῥυθμόν τινα βαρβαρικὸν ἐπαυλῆσαί οἱ. διαφέρει ῥυθμὸς μέτρου. τὸν μὲν, γενικώτερον εἶναι. τὸ δὲ μέτρον ὑπὸ χεῖρα εἶδος τοῦ ῥυθμοῦ. θεωρεῖται γὰρ ὁ ῥυθμὸς καὶ ἐπὶ τῶν κροτούντων ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσίν. ὅταν γὰρ ἡ ταχεῖα καὶ βραδεῖα τῶν ποδῶν ἄρσις καὶ θέσις, λόγον ἔχωσι πρὸς ἄλληλα, ῥυθμὸς γίνεται. καὶ ἐντεῦθεν ἀπὸ μεταφορᾶς τούτων ἡ τοιάδε τῶν συλλαβῶν συμπλοκή, ἣν παραλαμβάνομεν πρὸς τὴν τῶν μέτρων γένεσιν, πόδες ἐκλήθησαν. καὶ ἐπὶ αὐλῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων, ὁ ῥυθμὸς λέγεται συμμετρία ὢν τοῦ χρόνου ἐν ᾧ ἡ κίνησις γίνεται. καὶ γὰρ τῶν τρημάτων τῶν αὐλῶν, τὰ μὲν ἐπὶ πλείονα χρόνον τοῖς δακτύλοις ἐπιπωματίζουσι. τὰ δέ, ἐπ' ἐλάττονα. καὶ οὕτω τῶν ἀπηχήσεων, τῶν μέν, μακροτέραν τρίβουσι. τῶν δέ, βραχυτέραν. καὶ ἔτι τῶν τρημάτων, τὰ μέν, μείζονα εἰσί. τὰ δέ, ἐλάττονα. καὶ τὰ μὲν ἐγγυτέρω τῆς ἐπιγλωττίδος. τὰ δέ, πορρωτέρω. καὶ τὰ μὲν στενώτερα ὀξύτερα ἐστὶ τῶν εὐρυτέρων. διὸ καὶ αἱ τῶν παίδων φωναὶ καὶ αἱ τῶν γυναικῶν ὀξύτεραι. τὰ δὲ εὐρύτερα βαθύτερα. ὁμοίως καὶ τὰ ἐγγυτέρω τῶν πορρωτέρω ὀξύτερα. ὧν τῇ συμμετρίᾳ, ἁρμονία τὸ μέλος γίνεται. ῥυθμὸς δὲ τῇ τοῦ τάχεος καὶ βραδέος. ὁ μὲν οὖν ἐπὶ τῶν ἄλλων ῥυθμός, κατὰ τὸ βραχὺ καὶ βραδὺ χαρακτηρίζεται. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ προφορικοῦ λόγου, κατὰ τὸ μακρὸν καὶ βραχύ. ὅσπερ μόνος καὶ μέτρον λέγεται. οὐκ ἐπὶ τῆς ποιητικῆς δὲ ταῦτα μόνον θεωρεῖται. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς ῥητορικῆς. Ῥυκάνη. τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. καὶ πέλεκυν ῥυκάναν τε ὑπατέα. καὶ ποδιαῖς ξύπανον. θηλυκῶς ἡ ῥυκάνα. Ῥυκουριθομηδία. Ἐρατοσθένης ἐν τῷ θ' φησί. βασιλέα τοῦτον αἰχμάλωτον γενόμενον, εἶτα ὑποστρέψαντα εἰς ἑαυτὸν τῇ πόλει Ἀθηναίων κρίσιν ἐκπέμψαι. Ῥῦμα. φυλακή. καλεῖ τὸν πύργον ῥῦμα πέλεται. ἀντὶ τοῦ ἐντελὴς πόλεως φυλακή. οὗτος ἔξω ῥῦμα περιέβαλον τοῖς Ῥωμαίοις οἱ βάρβαροι. πολλὰ ἀμαρβῆ καὶ ἀφιέντες. Ἀππιανός. πέρα δέ τις ἀπεσπασμένη οὐ τὸ ἔξω ῥῦμα. τουτέστιν ἕλκυσμα. καὶ αὖθις. κρατεῖν δὲ ἐκ τούτων ἀνήπλουν τὰ ῥύματα λαμβάνοντες ἐκ τῶν κατάλληλα πλοίων. καὶ κατείχετο τὸ ζεῦγμα τοῖς ῥύμασι. καὶ αὖθις. ῥύματα δὲ καὶ πλείω ταῖς σχεδίαις ἐνῆψαν, οἷς ἔμελλον οἱ λέμβοι ῥυμουλκοῦντες ἐᾶσαι φέρεσθαι κατὰ τοῦ ποταμοῦ. βία δὲ πρὸς τὸν ῥοῦν κατέχοντες, παρακομίζεσθαι τὸ ὅλον ἔργον κατὰ τοῦ ποταμοῦ. καὶ αὖθις Πολύβιος. ἐπὶ τούτοις ἐπέστησαν τὰς ἱππηγοὺς ῥύματα δόντες ἔξω τῶν ταῖς τοῦ σίτου στόλου ναυσὶν ἐρυμουλκοῦντας ἱππηγοὺς ναῦς. Ῥύμματα. σμήγματα. σμήγματα. καθάρματα. Ῥυμβῶ. ῥομβῶ. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς κινήσεως τοῦ ῥόμβου. Αἰλιανός. καὶ ὁ δὲ ῥύμβονα τὰ τιμιώτατα εἰς ἀσωτίαν ἀναφθείρας τὴν ἀπὸ τοῦ ῥυμβονῶ ῥήματος. Ῥύμη. ὁρμὴ βιαία. Ἀριστοφάνης. Κεραμεικῆς ῥύμης ἄπο. καὶ αὖθις Ἀππιανός. τοσαύτη τις ἦν πρὸς τὸ ἀσφαλέστερον ῥύμη τε καὶ φορά, ὥστε οἱ ἄρχοντες τῶν πολεμίων ἦσαν πολεμιώτεροι. Ῥυμὸς τοῦ ἅρματος τὸ ἐκτεταμένον ξύλον παρὰ τοὺς ἵππους. ἕως τοῦ ζυγοῦ. καὶ στάθμιόν τι παρὰ Ῥοδίοις καὶ τῆς ἄρκτου οἱ κατὰ τὴν οὐρὰν τρεῖς ἀστέρες ὑπὸ Ἡρακλείτου. Ῥυμοτομεῖται. εἰς ὀρθὸν διακόπτεται. Ῥυμοτομίαις. εὐθύτησι. Ῥυμουλκῶ. ῥῆμα. τὸ τὰς ναῦς ἑλκύειν. Ῥυόμ'. αἰτιατικῇ. Ῥυππαπαῖ. ἐπίφθεγμα ναυτικόν. παρακελευστικὸν κωπηλασίας. Ἀριστοφάνης. οὐκ ἠπίσταντ' εἰ μὴ μάζαν καλέσαι καὶ ῥυππαπαῖ. ὁ ῥύππος διὰ τὴν ἄσκησιν. συνεργός πως ἐστὶ τοῦ πλοίου. καὶ ζήτει ἐν τῷ πλοῖος. Ῥυπαίνω. ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω. Φερεκράτης. Ῥύπτει. ἀποκλύζει. σμήχει. καὶ ῥύπτομαι ἀντὶ τοῦ σμήχομαι. Ἀριστοφάνης. ἀλλ' οὐδέπω πρὶν τὸ ἐξ ὅτου γ' ὢν ἐγὼ ῥύπτομαι οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς ὡς νῦν ῥύπτομαι. ἀντὶ τοῦ σμήχομαι. τουτέστι διαφορικῶς· τῷ γὰρ ζῶντι ἕπεται τὸ ῥύπτεσθαι. ὅ ἐστι σμήχεσθαι. ῥύμματα δὲ τὰ σμήγματα. οὕτως. ῥύπτεσθαι δὲ σμῆσθαι. παρεμπλώσει τοῦ τ. τὸ γὰρ ῥύπον ἀφαιρεῖσθαι. ὁ δὲ ῥύπος, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ χ. Ῥύπος οὕτω χρωτὶ ῥυπῶν ποίλος. ὑπὸ κονίας δὲ τὰς ὀφρῦς. παρ' ὑπόνοιαν. δέον εἰπεῖν ὑπὸ λύπης τὴν καρδίαν ὑπὸ κονίας εἶπε. διότι οἱ κονιώμενοι δάκνονται τὰς ὀφρῦς. Ῥυποῶντας. καὶ ῥυπᾶς. Ῥυσά. ἡ μάρανσις. ἡ γήρασις. λέγεται καὶ ῥυσή. Ῥυσαὶ ῥυτίδας ἔχουσαι. Ῥῦσαι λυτρῶσαι. Ῥυσίματα. τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων ἀπιλώματα. Ῥυσιὰς ἐνέχυρα καὶ ῥύσι.

ἐζωγράφησε δὲ τὸν νεανίσκον ἀνελεῖν καὶ τὴν πόλιν ῥυσιάζειν. ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρα λαμβάνειν. Ἰώσηππος· πρῶτον μὲν γὰρ ῥύσιον τῶν πολεμίων ἄγων καὶ πολὺ συγκροτήσας ἱππικὸν ἐπαφίησιν αὐτοῖς περὶ Διόσπολιν ὅπως ἔχῃ τὸ ξόανον ῥύσιον. ἐν Ἰθακησίοις Ὀδυσσεὺς καὶ ἡ τραγῳδία· φόνου δὲ ῥύσιον τίς ὤφειλας. Ῥύσιον· λυτήριον. ῥυτήριον. καθαρτήριον. Ῥύσις ὕδατος· ῥεῦσις. ἐδεδίεσαν τὴν τοῦ ὕδατος σπάνιν διὰ τὸ μηδαμῆ φαίνεσθαι ὕδατος ῥύσιν ἁπλῶς. Ῥυσθήσομαι· λυτρωθήσομαι. Ῥυσμὸς κατὰ Ἀβδηρίτην διάλεκτον σημαίνει τὸ σχῆμα. καὶ ἑτέραις δὲ λέξεσιν οὐχ ἑλληνικαῖς οἱ περὶ τὸν Ἀβδηρίτην Δημόκριτον χρῶνται. φασὶ γὰρ ζοτὴν καὶ διαθιγὴν. καὶ σημαίνει τούτοις ἡ μὲν ζοτὴ τὴν θέσιν, ἡ δὲ διαθιγὴ τὴν τάξιν. Ῥυστάζειν· ἕλκειν. Ῥυτὴ· συνεσταλμένως εἶδός ἐστι ποτηρίου. Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ἐκπέταμαι ὡς παρ' Ἠρίβλῳ λεγόμενα. Ῥύτειρα· ἡ σώζουσα. Ῥυτῆρα· ἡνιοχικὸν παρὰ τὸ ἐρύειν. σημαίνει καὶ φύλακα. καὶ πλείους ἵππους παραλαβὼν ἀπὸ ῥυτῆρος ἡνιοχουμένους ἐπορεύετο. λέγεται καὶ ῥυτήρ. παννὶ ὡραίων ῥύτειρα κολίων. καὶ αὖθις· τὸ εἶδος ὠδίνων ῥύσια δεξαμένη. Ῥυτῆρσι· χαλινοὶ ἱμάντες. ἡνίαι. ἐν ἐπιγράμματι· χρυσὸς ὅλος ῥυτῆρας ὅλας κληῖδας ἐλέγχει. Ῥυτὶς· ἀσθένεια. γῆρας. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον. Ῥύτρα· φύλακα. ἐν ἐπιγράμματι· πορφύρεον χαίτας ῥυτῆρα κεκρύφαλον. καὶ αὖθις· ἀρχεάνασσαν ἔχω τὴν ἑταίραν. ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἕζετ' ἔρως. Ῥυτὸς· ἑλκυστικὸς, καὶ ῥυτῆρσι. Ῥύτειον· ὄνομα πόλεως. Ῥυφῶ· αἰτιατικῇ. Ῥυχάχετον· θόρυβον. συρφετόν. Ἀριστοφάνης· τὸν τῶν Ἀθηναίων τε μὴν ῥυχάχετον. τίς ἂν πείσειε μὴ παλαδδεῖν. Ῥῦψαι· σμῆξαι.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ρ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Σ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Σ. ἀλλὰ σῶα λέγουσιν μονοσυλλάβως. ἀπὸ τοῦ σόα συναιροῦντες. καὶ τὸ σῶον. σῶν καὶ σῶοι σοῖ. παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ. δισυλλάβως σῶοι. Σαβαὶ· τόπος. ἐκ Σαβαὶ ἥξει. Σαβάζιος· ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ. ἔτυχε δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης. παρὰ τὸ γινόμενον περὶ αὐτὸν θειασμόν. τὸ γὰρ εὐάζειν οἱ βάρβαροι σαβάζειν φασίν, ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς ἀκολουθοῦντες τὸν εὐασμὸν σαβασμὸν λέγουσιν. ἔνθεν Σαβάζιος ὁ Διόνυσος. σάβους ἔλεγον καὶ τοὺς ἀφιερωμένους αὐτῷ τόπους. καὶ τοὺς βάκχους αὐτοῦ. Σαβακῶν· Διονυσιακὸν τρυγόνιον. σαβαιθῶν ἄνθεμα σαλμακίδων, τουτέστιν ἑταιρῶν. Σάββατον, ἑβδόμη ἡμέρα ἐτύγχανε τοῦ κυκλικοῦ διαστήματος τῆς ἑβδομάδος τοῦ Ῥωμαϊκοῦ τὴν ἡμέραν γεραίροντες. πόνων ἀνάπαυλαν αἰδοῖ τοῦ σεβάσματος. ἀντὶ δὲ Ῥωμαϊκοῦ Ἰουδαϊκοῦ γραπτέον. ἀργίαν δὲ εἶχε τὸ σάββατον. ἀλλὰ τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν πολλαπλασίονα ἐπετέλουν. Σάββατον· ἀργία. κατάπαυσις. σάββατον δὲ δευτερόπρωτον ἐπειδὴ δεύτερον μὲν ἦν τοῦ πάσχα. πρῶτον δὲ τῶν ἀζύμων. εἰ οὖν σάββατον εἴρηται, μὴ θαυμάσῃς. σάββατον γὰρ πᾶσαν ἑορτὴν ἐκάλουν. καὶ διὰ τοῦτο εἴρηται σάββατον σαββάτων, ὀψὲ δὲ σαββάτων καὶ οὐ σαββάτου λέγει ὁ εὐαγγελιστής. διότι σάββατα πᾶσαν τὴν ἑβδομάδα ἔλεγον ἵνα τὴν ἑσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης δηλώσῃ. καὶ γὰρ ἔθος ἐστὶν ἡμῖν λέγειν· ὀψὲ τῆς ὥρας ἦλθεν. ὀψὲ τοῦ καιροῦ. ἐν τούτῳ δηλοῦται τὸ ἔρρωσθαι καὶ βραδὺ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος. πληροῦται ἡ ἑβδομὰς ἐν αὐτῇ, τῇ μετὰ τὸ σάββατον ἡλίου δυσμαῖς. Σαββάτου ὁδὸς δισχιλίων πηχέων ἦν. τοσοῦτον γὰρ ἡ κιβωτὸς διάστημα περιελάμβανε τῆς παρεμβολῆς. καὶ ἀπὸ τοσούτου διαστήματος ἐκινοῦντο ἔξω προσκυνεῖν τὴν σκηνὴν ἐν σαββάτῳ βαδίζειν. Σαβηνὰ· ἄφεσις, ἀπὸ τῆς οὐρᾶς. Σαβήνιος· ὄνομα κύριον. ὁ αἱρεσιάρχης. Σαβῖνοι· ὄνομα ἔθνους. νεμεσσᾷ τε καὶ ἀγανακτεῖ ὁ καῖσαρ, ὅτι μὴ ἀνέστησαν ἅπαξ ἅπαντες Σαβῖνοί τε καὶ Ἀλβανοί.

Σαβῖνος· σοφιστὴς γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ καίσαρος. ἔγραψεν εἰσαγωγὴν καὶ ὑπόθεσιν μελετικῆς ὕλης, εἰς βιβλία Δ΄. εἰς Θουκυδίδην καὶ Ἀκουσίλαον καὶ ἄλλους ὑπομνήματα. καὶ ἕτερά τινα ἐξηγη-

τικά. Σάβοι. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. οἱ μὲν σάβους λέγεσθαι, τοὺς τελουμένους
τῷ σαβαζίῳ. τουτέστι τῷ διονύσῳ. καθάπερ τοὺς τῷ βάκχῳ βάκχους. τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι σαβάζιον
καὶ διόνυσον. φασίν. οὕτως δέ φησι καὶ τῶν ἑλλήνων τινὰς τοὺς βάκχους σάβους καλεῖν. μνασέας δὲ
ὁ πατρεὺς, υἱὸν εἶναι φησὶ τοῦ διονύσου σαβάζιον. Σαγαλασσὸς, πόλις πισιδίας. Σαγα
πηνὸν ὁ πός ἐστιν οἷον νάρθηκος. θερμὸς καὶ λεπτομερής. ἔχει δέ τι καὶ ῥυπτικόν. ὥστε ταῖς ἐν ὀ
φθαλμοῖς οὐλαῖς τε καὶ ὑποχύσεσιν ἁρμόττει. Σαγγάριος ποταμὸς λυδίας καὶ φρυγίας
γάιος ὕπατος ῥωμαίων διερχόμενος, ἐπεφύρωσε τὸν σαγγάριον ποταμὸν τελέως. κοῖλον ὄντα
καὶ δύσβατον. καὶ ἐπ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἐστρατοπεδεύσατο. Σάγαρις. κοπὶς ἢ πέλεκυς λέγε-
ται καὶ σάγαρι χωρὶς τοῦ σ. ξενοφῶν. ὁ δὲ, ἄνδρα συλλαβὼν. ἧκεν ἄγων ἔχοντα τόξον περσικὸν
καὶ φαρέτραν καὶ σάγαριν. οἵαν περ αἱ ἀμαζόνες ἔχουσι. σάγαρις λυσιφλεβῆ τε σάγαριν. ἢ τὰ
ἐγχειρός ὅπλα. Σάγη. τὸ τοῦ ὄνου ἐπίθεμα. ἐπ' αὐτὸν ἐτίθει τὸν γόμον τήν σάγην τε τοῦ κτήνους
ἰώσηπος. ῥάχια δὲ κατατίθησι τοὺς τύπους εἰς τὴν σάγην τῆς φερούσης αὐτὴν καμήλου.
Σαγηνεύων. ἀνθρώπων. Σαγηνᾶν ὡ αἰτιατική. Σαγηνᾶς ὄνομα κύριον. Σαγηνεία ἡ ἁλιεία. καὶ σαγη
νευτῆρο ἁλιεῖς. αἰγιαλῖται γρῖπον σαγηνευτῆρες ἔθηκαν δῶρα βασιλεινομέδων, σάγον πορ
φυρῶν πλῆθος καὶ πόρπας χρυσείας. Σάγμα. ἡ θήκη τοῦ ὅπλου. σάγη δὲ τὸ ὅπλον. καὶ παν-
σαγία ἡ πανοπλία. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσι. τίς γοργόν᾽ ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος. ἐν γὰρ τῇ ἀσπί
δι ἐνετετύπωτο ἡ γοργώ. λέγει οὖν τίς ἐξήγαγεν ἐκ τῆς θήκης τὸ ὅπλον. καὶ σοφοκλῆς κάλλιστα τεύ
χη ἐν νεκροῖσι σάγμασι. Σαγμάρια. τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τοῦ λέγειν καὶ βαστάζοντα τὴν ἀποσκευ
ὴν καὶ τὴν μετακομιδὴν τῶν ἐπιτηδείων. Σαγχωνιάθων. τύριος φιλόσοφος. ὃς γέγονε κατὰ τὰ
τρωικά. περὶ τῆς ἑρμοῦ φυσιολογίας. ἥτις μετεφράσθη. πάτρια τυρίων τῇ φοινίκων διαλέκτῳ.
αἰγυπτιακὴν θεολογίαν. καὶ ἄλλα τινά. Σαδδὴ, ὄνομα κύριον. Σαδδουκαῖος. ἀπὸ τοῦ κυ
Σαδυάττης. ὁ ἄρδυος. Σαθρός. ἀπὸ τοῦ σείεσθαι ῥᾳδίως, ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι καὶ ἄερθαι. Σα-
θρωθῆναι. σαλευθῆναι. κατὰ μὲν ἐπάλξεις καταρραχθῆναι ταῖς βολαῖς. καὶ τὸν τοῖχον ἅπαντα
τοῦ πύργου σαθρωθῆναι τῇ βίᾳ. μένανδρος φησί. Σαθροὶ παλαιοὶ φθαρέντες. Σάκανδρος.
τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Σάκας ὄνομα κύριον. τραγῳδίας ποιητής. καὶ σάκαι ἔθνος θρακικόν.
ἀριστοφάνης ὁ μὲν γὰρ ὢν σάκας ἐσβιάζεται. ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι, ἀστοὶ μετ' ἀ
στῶν οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος. ἀμμώνιος ὁ φιλόσοφος ἀλεξανδρεὺς ὁ-
ἐπικληθεὶς σάκκας, ἀπὸ χριστιανῶν γέγονεν ἕλλην ὥς φησι πορφύριος. Σακέλλιον. βαλάντιον,
μαρσίππιον. ἐξ οὗ καὶ σακελλάριος. Σακέσπαλος. ὁ πολεμικός. Σακεσφόροι. οἱ
ὁπλοφόροι. ἀσπιδοφόροι. Σακίζουσι. τὸ ὑλίζουσι παρ' ἡροδότῳ. Σάκκος. καὶ σακκί
ον. ὁ δὲ ἰακὼβ σακκίον ἐζωσάμενος καὶ τῇ λύπῃ βαρὺς ἐκαθέζετο. Σάκος. ὅπλον
ἀσπίδα. καὶ σάκκος ἀρσενικῶς διὰ δύο κκ. σάκκους ἔχων καὶ κωρύκους ἀντὶ τοῦ θυλάκους. κώρυκος
δὲ πλέγμα δεκτικὸν ἄρτων. Σάλα. ἡ φροντίς. Σαλάσωνος. Σαλαΐζειν. θρηνεῖν. Σα
λάκων. προσποιούμενος πλούσιος εἶναι πένης ὤν. καὶ σαλακωνία ἀλαζονεία ὑπὲρ τὸ δέον καὶ σαλα
κωνίσαι, ἀλαζονεύεσθαι ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον, τοὺς ψεύστας καὶ μεγαλαύχους. Σαλαμάνδρα. ζῶον. ὡς
σαύρα τὸ μέγεθος. ψυχροτάτη τὴν φύσιν. ὡς καὶ τὸ πῦρ εἰσδυόμενον τὴν φλόγα σβεννύειν, καὶ
αὐτὸ μὴ ἐμπίμπρασθαι. Σαλαμινία ναῦς. δύο ἦσαν νῆες παρ' ἀθηναίοις. ὑπηρετίδες ταχύδρομοι.
ἡ πάραλος καὶ ἡ σαλαμινία. ὧν ἡ μὲν σαλαμινία, τοὺς καλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν, ἣν καὶ ἐπὶ ἀλκι
βιάδου φησὶ πεμφθῆναι θουκυδίδης. ἡ δὲ πάραλος, τὰς θεωρίας ἀπῆγε. τουτέστι τὰ εἰς θυσίαν πεμ
πόμενα. Σαλαμῖνοι. ὡς ἐνικὴν ὄντων τῶν σαλαμῖνι ἐν κατὰ φωνῶν. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ σαλαμινίας
νήσου νοεῖσθαι τὸ σαλαμῖνοι. ὡς ἀπὸ τοῦ παράλου πάραλοι. Σαλαμῖνος. μετὰ μαραθῶνα σαλαμῖνος
μέμνηται, ὅπου ναυμαχία περσῶν ἐγένετο. ἐν μαραθῶνι δὲ πεζομαχία. κεῖται δὲ ἡ σαλαμὶς,
ὀλίγον πρὸ τῆς ἐλευσῖνος πόλεως, ἱερὰ δήμητρος καὶ κόρης, πλήρης κατορθωμάτων ἑλληνι-
κῶν. καὶ τὸ ἐν ταύτῃ πολλοὺς τῶν περσῶν καταναυμαχῆσαι ἀθηναῖοι τριήρεις, ὀλίγῳ ἀριθμῷ. θεμιστο
κλέους στρατηγοῦντος. ἔνθα καὶ πέτρα ἐστὶν εἰρεσία οὕτω καλουμένη ὥσπερ διὰ τοῦ ὀνόματος τὸ

παιον

ναι οὖσα. ἔστι δὲ καὶ ἀγέλαστος πέτρα καλουμένη παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅπου καθίσαι φασὶ Θησέα μέλ-
λοντα καταβαίνειν εἰς ᾅδου. ὅθεν καὶ τοὔνομα. ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐκαθέσθη ἡ Δημήτηρ κλαίουσα ὅτε ἐζήτει τὴν
κόρην. Ἀριστοφάνης. ἐπὶ ταῖς πέτραισι φροντίζουσι ληρωδῶς καθήμενοι. οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψῳδούμενος τοῦτο
φρονῶ. ἀλλ' ἐπανάστα καὶ τὸ καθίζου μαλακῶς. ἵνα μὴ εἰδῇς τὴν ἐν Σαλαμῖνι. Σαλαμωνεύς. Σαλαμω-
ρίων. Σαλεύει. ζῇ. διάγει τὸν τῆς οἰκουμένης δεσπότην, ἐν ᾧ σαλεύει τὰ πάντα. καὶ αὖθις. ὡς περὶ τοῦ
οὐχ ὑπὲρ τῆς ἐσχάτης σαλεύουσα. ἀλλ' ἐφιεμένη δρᾶν ὅτι καὶ θέλει. καὶ αὖθις. σαλευόντων ἐπὶ λεπταῖς τῆς
ἐλπίσι πολλῶν. Σαλεύσας. βουλευσάμενος. πολλὰ δὴ καθ' ἑαυτὸν σαλεύσας, ἀνέρριψεν ἐν τῷ περὶ
τοῦ αὐτοῦ τύχῃ κύβον. καὶ αὖθις. τοὺς δ' ἄλλους ἐπεὶ τῆς ἀκμῆς σαλεύσας. καὶ μὲν τοιοῦτον ἀπλέθαιόν μου εἶ-
ναι. καὶ αὖθις. ἡνίκα ἑώρα σαλεύουσαν αὐτῇ τὴν τύχην πᾶσαν. ἀντὶ τοῦ μετεωρίζουσαν. Σαλήμ. ὄνο-
μα πόλεως. ἡ Ἱερουσαλήμ. Σαλήξ. ὄνομα ποταμοῦ. Σαλμωνεύς. οὗτος Αἰόλου υἱός. βασιλεὺς
δὲ Θετταλῶν. ὃς ἀσεβὴς γενόμενος, διὰ μηχανῆς ἀστράπτων, ἐβρόντα. συνεκίνει τὰς τῶν ὑπηκόων ψυχάς. ὅ-
θεν καὶ δίκην ἔδωκε τῆς ἀσεβείας θεόθεν. κεραυνόβλητος γενόμενος. Σαλμών. ἀπὸ τοῦ Σαλήμ. ὅ ἐστιν
εἰρήνη. ἐν τοῖς ἐκείνου χρόνοις εἰρήνη ἦν. Σάλος. σαλευμός. ταραχή. καὶ ἡ φροντίς. κατέλαβον τὸ
λισμάτιον. ἀλίμενον μέν, σάλον δὲ ἔχον καὶ περιβολαῖς περικλειόμενον ἐκ τῆς εὐφυοῦς. καὶ αὖθις. ἐν δὲ σά-
λῳ σωίζων. ἐχεῖ ναῦν τὸν στερεώτερον. Σαλεύουσα. φροντίζουσα. σάλος ἡ φροντίς. Σαλούστιος. σο-
φιστής. ἔγραψεν εἰς Δημοσθένην. καὶ Ἡρόδοτον ὑπόμνημα. καὶ ἄλλα. Σαλούστιος. μοψεάτης ἰατρός. ἐπὶ
Τιβερίου Καίσαρος. ἔγραψεν ἰατρικά. Σαλούστιος. οὗτος εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἧκεν Ἀθήνηθεν. σὺν Ἰσιδώ-
ρῳ τῷ φιλοσόφῳ. παράδοξος δὲ ὁ τρόπος Σαλουστίου πᾶσιν αὐτοῖς. τὰ μέν, φιλοσοφοῦντος ἐπὶ τὸ καρτε-
ρώτατον. τὰ δέ, παίζοντος ἐπὶ τὸ πλειότερον ἑκάτερον οἱ μὲν ὑπὲρ τὸ μέτριον. καὶ δεῖ μείζονος εἴπερ τινὶ
ἄλλῳ τῷδε τῷ βίῳ. καὶ δὴ Σαλούστιος. τὰ μὲν πρόσθεν, ὥρμητο ἀπὸ Συρίας. τὰ δὲ πρὸς μητρός, Ἐμεσηνὸς ἐγεγό-
νει. ὁ πατὴρ δὲ αὐτοῦ, Βασιλίδης ὠνομάζετο. Θεόκλεια δὲ ἡ μήτηρ. εὐφυὴς δὲ ἐπὶ πολλὰ γενόμενος, καὶ
τὸ ἦθος αὐστηρὸς καὶ φιλότιμος, τὰ μὲν πρῶτα ἀπέβλεπεν εἰς τὴν πολυάρατον δικανικήν. καὶ ἐπαιδεύ-
ετο λόγους ῥητορικοὺς ὑπὸ Εὐνοΐῳ σοφιστῇ. τότε ὄντι κατ' Ἔμεσαν. ὕστερον δὲ οὐκέτι δικανικῷ. ἀλλ' ἤδη
τῷ σοφιστικῷ βίῳ προσεῖχε τὸν νοῦν. καὶ ἐπὶ τούτῳ διεμελέτα τοὺς λόγους, οὐδὲν ἧττον τῆς φύσεως ἐ-
πὶ τοῖς πόνοις θαυμαζόμενος. τοὺς μὲν γὰρ δημοσίους τοῦ Δημοσθένους λόγους, ὀλίγου πάντας ἐξέ-
μαθεν. ἀλλὰ πρὸς τούτῳ καὶ λέγειν ἦν ἱκανός. οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμούμενος σοφιστάς. ἀλλὰ πρὸς
τὸν ἀρχαῖον τύπον τῶν λογογράφων ἁμιλλώμενος. ἀμέλει καὶ ἔγραψε τινὰς λόγους, οὐ πολύ τι ἐκείνων ἐκλειπο-
μένους. τὸν δὲ ἡμέτερον πολίτην Μάρκελλον, ἑταῖρον τοῦ Εὐνοΐου, καὶ τούτου ἐκμαθόντα μέν, ἀπομνημο-
νεύοντα τὸ βιβλίον τῶν Θουκυδίδου ἱστοριῶν. οὐ μήν τι καὶ λέγοντα ἄξιον ἀκοῆς. καὶ νοῦν δέ φασιν ἐκμα-
θόντα ἐξάκις ὅλον τὸν Δημοσθένην, μὴ δὲ διᾶραι τὸ στόμα δύνασθαι πρός τι λόγων ἐπιδεικτικὴν σύνθεσιν.
οὐ γάρ ἐστι ταὐτὸν τὸ πλῆθος ἀποστηθίζειν καὶ γράφειν τὸ κάλλος. ὁ δὲ Σαλούστιος ἀδρότερον οὖν ἤδη ἁπτό-
μενος τῆς τέχνης, ἐλάττων ἢ καθ' αὑτὸν ὑπολαβὼν τὸν Εὐνόϊον, ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν. καὶ ἀ-
πεπειρᾶτο τῶν ῥητορικῶν διδασκάλων. Σαλούστιος φιλόσοφος. ὃς ἔφη ἀνθρώποις οὐ ῥᾴδιον εἶ-
ναι φιλοσοφεῖν. ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον. τοῦτον ἀκούσας, ἀπέσυξα δὴ τοῦτον τὸν λόγον. ὡς οὔτε ἀληθῆ λεγόμενον,
οὔτε λέγεσθαι ἄξιον. ἀλλὰ γὰρ ὁ Σαλούστιος, ᾔδει ὅ,τι μὲν εἴποι. οὐ γὰρ διεβέβλητο πρὸς φιλοσόφους ἁπλῶς
ἀλλὰ φύσει μισοπόνηρος ἦν. κατὰ τὸν Ἡράκλειτον, ὀχλολοίδορος. καὶ πᾶσιν ἐπιτιθέμενος τοῖς ἁμαρτάνου-
σι καὶ ὁπωσοῦν ἐκ πάσης προφάσεως ἐλέγχων ἑκάστους καὶ διακωμῳδῶν. ἐνίοτε μὲν σπουδάζων. τὰ δὲ
πολλὰ τῷ πλείω χαίρων ἤθει καὶ φιλοσκώμμονι. καὶ ἦν ὁ Σαλούστιος εὐτράπελος ἱκανῶς. καὶ σκώ-
πτειν εὐφυέστατός τε καὶ προχειρότατος. ἐξαιρέτως μὲν ἔχων αὐτός, ἐκγόνους δὲ ὅμως τὰς τοι-
αύτας χάριτας. ὁ γοῦν τοι πέμπτην ἀρετὴν ὀνομάσας, τὴν περὶ θεῶν δόξαν ἀληθῆ δοκοῦσαν ἐνεῖναί
ποτε τοῖς πονηροτάτοις, Σαλούστιός ἐστιν. ἔτι δὲ πρός τινας τῶν ἀλλοφύλων, τὰ μὲν ἄλλα αὐτοὺς
ἐπαινοῦντας, ἐν δὲ αὐτῷ λείπειν εἰρηκότας, μὴ δοξάζειν περὶ θεῶν τὰ αὐτὰ τοῖς πολλοῖς, ἅτε ἔφη τοῦ-
το δὲ διὰ τὴν μέμψιν προσεῖναί μοι. τῷ δὲ Παμπρεπίῳ μέγιστον ἤδη δυναμένῳ ἐντυχών, ἐπειδὴ ἐ-
κεῖνος ὡραϊζόμενος, τί θεοὶ πρὸς ἀνθρώπους ἔφη, τί δὲ ἔφη οὐκ οἶδεν, ὡς οὐκ ἐγὼ πώποτε θεὸς ἐγενό-
μην. οὔτε σὺ ἄνθρωπος. ταῦτα περὶ Σαλουστίου κυνικώτερον δὲ ἐφιλοσόφει. Σαλούστιος. ὁ τῆς αὐ

λῆς ἔπαρχος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ, ἀνὴρ ἦν διαφερόντως περιττὸς εἰς φιλανθρωπίαν· ὥστε τοσοῦτον ἡμερότη
τος καὶ πραότητος ὑπερέχειν εἰς ἅπαντας, ὥστε τὸν μάρκελλον ἐκεῖνον τὸν, ἡνίκα ἦν καῖσαρ ὑβρι
στικῶς αὐτῷ χρησάμενον, πάνυ περιδεᾶ ὄντα διὰ τὰ προηγημένα, καὶ τοῦ παιδὸς ἐλεγχθέντος ἐ
πανίστασθαι διὰ τὴν πρὸς κωνστάντιον φιλίαν, τὸν νεανίσκον τῇ δίκῃ ὑπέθηκε. τὸν δὲ μάρκελλον, καὶ
διαφερόντως ἐτίμησε. Σαλούστιος. ἔπαρχος πραιτωρίων. ὃς προεβάλετο βασιλέα βαλεντι
νιανόν. ὁ δὲ, βασιλεύσας, διεδέξατο αὐτήν. καὶ ἔθηκε πρόσταγμα, ἵνα εἴ τις τί ἠδίκηται παρ' αὐτοῦ, προ
σέλθῃ τῷ βασιλεῖ. οὐδεὶς δὲ προσῆλθεν. ἦν γὰρ ἀγαθὸς ὁ σαλούστιος. οὗτος δὲ ὁ βαλεντινιανὸς,
τὸν πραιπόσιτον ῥοδανὸν, ἀδικήσαντα βερενίκην τινὰ χήραν, ἧς προσελθούσης τῷ βασιλεῖ, ἔδω
κε δικαστὴν σαλούστιον. ὁ δὲ κατεδίκασε τὸν πραιπόσιτον. καὶ τούτου καταφρονήσαντος τὸν πραιπόσιτον
ἐν τῷ ἱππικῷ, πυρὶ παραδίδωσι. καὶ τὴν κτῆσιν πᾶσαν τοῦ ἀρχιμαγείρου τῇ χήρᾳ δίδωσι. καὶ φοβη
θέντες, πάσης ἀδικίας ἀπέσχοντο. Σαλώμη. ὄνομα κύριον. Σάλπιγξ. ἱερατικὸν τοῦτο ὄργανον.
ἱερεῖς γὰρ ἐχρῶντο τῇ σάλπιγγι. Σαλπιγγολογχυπηνάδαι. σάλπιγγα καὶ λόγχας καὶ ὑπήνας ἔχον
τες. τοῦτο δὲ εἰς τὸν φορμίωνα ἀνατείνει ὡς μέγαν ἔχοντα πώγωνα. εἴρηται δὲ συνθέτως. τὸ μὲν, ἀπὸ
τοῦ πολέμου. τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ πώγωνος. ἀριστοφάνης. Σάλπιγξ. σάλπιγξιν ἰνδοὶ οὐ χρῶνται. ἀλλ' ἀντὶ
σάλπιγγος αὐτοῖς εἰσὶν αἱ μάστιγες. ἃς ἀποκτυποῦσιν εἰς τὸν ἀέρα. καὶ τύμπανα φρικώδη τινὰ, βόμ
βον ἐξ αὑτῶν ἀνιέντα. Σαμαρεὺς ὁ πολίτης. ἐντεῦθεν ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τῶν ἰουδαίων οἱ σαμαρεῖ
ται. πολλαῖς δὲ ἐχρήσατο τύχαις ἡ σαμάρεια. Σαμαρείτης ἀρσενικῶς. σαμαρῖτις δὲ ἡ γυνή.
Σάμβαλα, ὑποδήματα. Σαμβάρης. ὄνομα κύριον. Σαμβύκαι. ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα.
ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ᾖδον. οἱ δὲ, ἰαμβύκαι. ταύτην τὴν ἰαμβύκην, πρῶτος ἴβυκος ἐφεῦρεν. ἔστι δὲ
εἶδος κιθάρας τριγώνου. οἱ δὲ, προσεβοήθουν ἐπὶ τὸ διατείχισμα. καὶ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ λιμένος. ἀπὸ
τῶν ὑποφερόντων ἐπὶ τὸ τεῖχος τὰς σαμβύκας. Σαμβύκη. εἶδος μηχανήματος πολιορκητι
κοῦ. ὥς φησι πολύβιος. περὶ δὲ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ, γέγραπται ἐν τῷ περὶ ἐκφράσεως. Σα-
μη. εἶδος πάθους σαμιακοῦ. ἐπέστιξαν γὰρ οἱ ἀθηναῖοι τοὺς ἁλόντας σαμίων. μετὰ δὲ ταῦτα.
οἱ σάμιοι τοὺς ἀθηναίους. Σαμίων ἄνθη. ἐπὶ τῶν ὑστάταις ἡδοναῖς χρωμένων. Σαμίων ὁ δῆμος.
ἀριστοφάνης βαβυλωνίοις ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους. οἱ γὰρ σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυ-
ράννων, σπάνει τῶν πολιτευομένων, ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ τεσσάρων τὴν ἰσοπολιτείαν. ὡς
ἀριστοτέλης ἐν τῇ σαμίων πολιτείᾳ. ἢ ὅτι παρὰ σαμίοις εὑρέθη πρώτοις τὰ κδ' γράμματα. ὑπὸ
καλλιστράτου. ὡς ἄνδρων ἐν τρίποδι. τοὺς δὲ ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς ἰώνων γράμμασιν ἀρχῖνος
ὁ ἀθηναῖος ἐπὶ ἄρχοντος εὐκλείδου. τοὺς δὲ βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ καλλιστράτου ἀριστοφά-
νης ἔτεσι πρὸ τοῦ εὐκλείδου καὶ ἐπὶ εὐκλέους. περὶ δὲ τοῦ πείσαντος, ἱστορεῖ θεόπομπος. οἱ δὲ, ὅτι
ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ σαμίους ἔστιζον γλαυκί. σάμιοι. Σαμαίνης. ἔστι πλοῖ-
ον δίκροτον. ὑπὸ πολυκράτους πρώτου κατασκευασθὲν ἐν τοῦ σαμίων τυράννου. ὡς λυσίμαχος ἐν δευ-
τέρῳ νόστων. τὸ δὲ πλάσμα, συὸς εἶδος. οἱ δὲ τὴν σάμαιναν νόμισμα εἶναι. τέτακται δὲ ἐπὶ τῶν δεδιότων
τινὰς ἀνηκέστους καὶ συμφοράς. παρόσον ἀθηναῖοι τοὺς σαμίους ἔστιξαν. Σαμνῖται ὄνομα ἔ
θνους. Σαμοθρᾴκη νῆσος. κεῖται δὲ καταντικρὺ τῆς θρᾴκης. φασὶ δὲ σαμίους οἰκίσαντας αὐτὴν
τὸ ὄνομα θέσθαι τοῦτο. καὶ ἔστι παρὰ ἀντιφῶντι ἐν τῷ σαμοθρᾳκικῷ λόγῳ οὕτως εἰρημένον. καὶ γὰρ
οἱ τὴν ἀρχὴν οἰκίσαντες τὴν νῆσον, ἦσαν σάμιοι, ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα. κατῳκίσθησαν δὲ ἀνάγ
κῃ. οὐκ ἐπιθυμίᾳ τῆς νήσου. ἐξέπεσον γὰρ ὑπὸ τυράννων ἐκ σάμου. καὶ τύχῃ ἐχρήσαντο ταύτῃ.
λείαν λαβόντες ἀπὸ τῆς θρᾴκης, ἀφικνοῦνται εἰς τὴν νῆσον. ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν σαμοθρᾴκῃ
μεμυημένος, νῦν ἐστιν εὔξασθαι καλὸν ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε. ἐν σαμοθρᾴκῃ
ἦσαν τελεταί τινες, ἃς ἐδόκουν τελεῖσθαι πρὸς ἀλεξιφάρμακα κινδύνων τινῶν. ἦν δὲ ἐκεῖσε καὶ
τὰ τῶν κορυβάντων μυστήρια. καὶ τὰ τῆς ἑκάτης. καὶ τὸ ζήρινθον ἄντρον. ἢ κύνας ἔθυον. ἐν κιν-
δύνοις οὖν γινόμενοι, ἐπεκαλοῦντο τοὺς δαίμονας ἐπιφανῆναι καὶ ἀλεξῆσαι. ἐδόκουν δὲ οἱ
μεμυημένοι ταῦτα, ἐκ τῶν δεινῶν σώζεσθαι καὶ ἐκ χειμώνων. ἀποστραφῆναι δὲ αὐτῇ τοῦ δια-
κλασθῆναι τοῦ μετιόντος τὸν δίδυμον. ἢ ἐναντίαν αὐτῷ τὴν εἰς τὸ ὀπίσω περιάγεσθαι ὀδύνῃ ὥστε

μηκέτι

μηκέτι αὐτὸν ὑποστρέψαι. Σαμόσατα· πόλις. καὶ Σαμοσατεὺς ὁ ἐκ τούτων. Σαμουὴλ ὁ
προφήτης. τοῦτον ἐγέννησεν Ἄννα αἰτησαμένη πρὸς Χριστόν. ὃν Σαμουὴλ ἐκάλεσε, θεαίτητον ὡσάν
τις εἴποι. καὶ ἀναμνησθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ τῆς εὐχῆς ἣν ηὔξατο πρὸς Ἠλεὶ τὸν ἀρχιερέα, παρε-
δίδου Ἠλεὶ ἀνατιθεῖσα, προφήτην τῷ θεῷ γενησόμενον. κόμη τε οὖν αὐτῷ ἀνεῖτο. καὶ ποτὸν ὕδωρ
ἦν. καὶ διῆγεν ἐν τῷ ἱερῷ τρεφόμενος. ἀστεκνῇ δὲ οὔσῃ τῇ Ἄννῃ υἱοὶ γίνονται τρεῖς. Σαμουὴλ δὲ πε-
πληρωκὼς ἔτος δωδέκατον, προεφήτευσε. καί ποτε κοιμώμενον, ὀνομαστὶ ἐκάλεσεν ὁ θεός. ὁ δὲ,
νομίσας ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως πεφωνῆσθαι, παρεγένετο πρὸς αὐτόν. οὐ φαμένου δὲ καλέσαι τοῦ ἀρ-
χιερέως, ὁ θεὸς εἰς τρὶς τοῦτο ποιεῖ. καὶ Ἠλεὶ διαυγασθεὶς φησὶ πρὸς αὐτόν. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ὦ Σα-
μουὴλ σιγῆν ὡς καὶ τὸ πρὶν ἦγον. θεὸς δέ ἐστιν ὁ καλῶν. ἀλλὰ σήμαινε πρὸς αὐτὸν ὅτι παρατυγχά-
νω. καὶ τοῦ θεοῦ φθεγξαμένου πάλιν ἀκούσας, ἠξίου λαλεῖν ἐπὶ τοῖς χρωμένοις. οὐ γὰρ ὑστερήσειν αὐ-
τὸν ἐφ' αἷς ἂν θελήσειε διακονίαις. καὶ ὁ θεὸς ἐπεὶ παρατυγχάνεις, μάνθανε συμφορὰν ἰσραηλίταις
ἐσομένην. καὶ τοὺς Ἠλεὶ παῖδας μιᾷ ἡμέρᾳ τεθνηξομένους. Σάμου ὑληέσσης· οὐδέποτε ἦν τὴν συν-
ήθειαν λεγομένην Σαμοθρᾴκην. ἀλλὰ διαλελυμένως. ὥσπερ ἐν πόλει ἄκρῃ τῇ ἀκροπόλει. Σα-
μωρᾶς ὄνομα κύριον. Σαμύθας· κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν Σαμύθα δαιδάλεός τε γάρ ἐστι.
καὶ ἁδύ τι νέκταρος ὄζει. ἐν ἐπιγράμματι. Σαμφόρας, ὄνομα ἵππου. ἐγκεχαραγμένου τὸ σ,
σημεῖον. οἱ δὲ Δωριεῖς τὸ σ, σὰν λέγουσι. Σαμψῆραι· σπάθαι βαρικαί. δῶρα φέρει Σαϊάνδου
φάσματα σηρικὰ καὶ σαμψήρας. αἱ δέ, εἰσὶ σπάθαι βαρβαρικαί. Σαμψών· παῖς Μανωέ. κρι-
τὴς ἑβραίων, ἀνὴρ ἰσχυρός. ἄχρι μὲν οὖν οὗτος ἐκράτει τῶν τοῦ σώματος ἡδονῶν, τῶν πολεμίων
κατεδυνάστευεν. ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ Δαλιδᾶς τῆς πόρνης ὑπεκλάπη τὸν νοῦν. ἅμα καὶ τῆς σωφρο-
σύνης καὶ τῆς ἰσχύος ἐξέπεσεν, ὑπό τε τῶν ἐναντίων ἁλοὺς δέσμιος εἰς γάζαν ἀπήχθη. καὶ τῶν ὀ-
ψεων στερηθεὶς, ἐδόθη ἀλήθειν ἐν μύλωνι. διὸ δὴ καὶ συμπεσὼν τοῖς τοῦ ἱεροῦ κίοσι, συναπώλετο τοῖς
ἐναντίοις εἰπών. ἀπελθέτω δὴ Σαμψὼν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ὁ μὲν, οὕτω διεφθάρη. κρίνας
τὸν λαὸν ἔτη κ΄. Σαμψών. ὅτι ἐπὶ Σαμψὼν ἀνήρ τις πορευόμενος ἐν πόλει φυλῆς Βενια-
μὶν, ὑπὸ τῶν ἐμφυλίων ἁρπαγεῖσαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν ἐθεάσατο. καὶ καταισχυνθεῖσαν ὑπὸ
πλήθους ἀπέλαβε νεκράν. αὐτὸς δὲ κατατεμὼν αὐτὴν, ἐπὶ τὰς ιβ΄ ἐξαπέστειλε φυλάς. εἰς μαρτύ-
ριον τῆς ἀνομίας Βενιαμίν. καὶ οἱ μὲν, παραχρῆμα λαβόντες αὐτὴν ἀναβάντες ἐπὶ τὰς πόλεις, ἐξεῖ-
λον τὴν φυλὴν Βενιαμίν. ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτὰ κατακαναλώσαντες χιλιάδας. Σαναδρούκης· ἀρμενίων
βασιλεύς. ὃς τὸ μὲν σῶμα ξύμμετρον εἶχε. τὴν γνώμην δὲ μέγας ἐτύγχανεν εἰς ἅπαντα. οὐχ ἥ-
κιστα δὲ εἰς τὰ ἔργα τὰ πολεμικά. ἐδόκει δὲ καὶ τοῦ δικαίου φύλαξ ἀκριβὴς γενέσθαι. καὶ τὰ εἰς τὴν
δίαιταν ἴσα καὶ τοῖς κρατίστοις ἑλλήνων τε καὶ ῥωμαίων κεκοσμημένος. Σάνδων Ἑλλανίκου φι-
λόσοφος ἔγραψεν ὑποθέσεις εἰς ὀρφέα, βιβλίον α΄. Σάνδυξ· χρῶμα κόκκινον. Σανὶς σα-
νίδος. Σαννυρίων ἀθηναῖος κωμικός. δράματα αὐτοῦ ἐστι ταῦτα. γέλως. Δανάη. Ἰώ. Ψυχα-
σταί. ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς. Σάος καὶ δράος, πολεμοὶ παραλαμβάνοντες τὴν δευτέραν παι-
ωνίαν, εἰς τὸν πολέμιον ἱερὸν κατεφρόνουν. Σάου· σῶζε. φύλαττε. ἐν ἐπιγράμματι. ἄρτεμι τόξω
μὲν κλῶπας βάλλε. σάου δὲ φίλους. καὶ αὖθις. τὸν μὲν, ἵνα ψυχήν. τὸν δὲ ἵνα σῶμα σάοι. Σαούλ·
βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων. ὃς ὑπὸ δαίμονος κατείχετο. καὶ ὅτε ἐκάθευδεν, ὅτε ἐκοιμᾶτο. ὅντινα ὁ Δαβὶδ
ταῖς μελῳδίαις κατέθελγε. Σαοὺλ ὁ προφήτης. οὗτος ἐχρίσθη ὑπὸ Σαμουὴλ εἰς βασιλέα καὶ
προφήτην. καὶ ἰδὼν αὐτόν τις ἔφη. καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις. καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς παραβο-
λήν. τὰς γὰρ ὄνους τὰς ἀπολωλυίας ζητῶν, βασιλείαν εὗρε. Σαοῦλος. ὅτι Σαούλῳ τῷ ἰδουμαίων
βασιλεῖ. ἀρχὴ τῆς παρὰ πάντων τιμῆς πρὸς Νάασην τὸν Ἀμανιτῶν βασιλέα γίνεται. οὗτος τὸ πολλὰ
κακὰ τοὺς ἰουδαίους διατίθησι. καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ὅσους ἐχειροῦτο πολέμου νόμῳ, τοὺς δεξιοὺς ὀ-
φθαλμοὺς ἐξεκόπτεν. ὅπως τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῖς ὄψεως ὑπὸ τοῦ θυρεοῦ σκεπομένης, ἄχρηστοι παντελῶς εἶεν. τοῦ-
τον οὖν ὁ Σαοῦλος κατηγωνίσατο. Σαώτερος· σῶος. Σάπειρ· ἔστι καὶ τῆς ἡλιουπόλεως τῶν πο-
σῶν βεισδαβέ, ἣν ἐξ ἡλιουπόλεως Ἡρακλεῖ ὁ Ἡρακλείτου τοῦ βασιλέως πέρ, σάπειρ ἤ τις ἀνήρ. τὸ μὲν σῶ

μα, ὡς ὁ ἀπὸ Ὁμήρου Τυδεὺς ἀνυμνούμενος. τὴν δὲ γνώμην καὶ παραπλήσιος Τυδεῖ ὡς Ἡρακλεῖ. ἐπεὶ τὴν τύχην καὶ εἴ τις τούτου γέγονε ποτὲ ἀλκιμώτερος. οὐ γὰρ ἀπονεναίω τοῦ μετεῖχε τῆς ἀρετῆς τὸν Ἡρακλέα ἐν δευτέροις τιθείς. εἰ καὶ ἐν τῷ παραλλήλῳ λειπόμεθα. στόλωνας ὀξεῖς ἐπιφερόμενος, ἐναλλάττων ὀχυρώματι καὶ μετεωροποιεῖ. τὸν μὲν ἕνα στόλωνα, ἐν εἰς τὸ πύργου, ἵνα ταῖς ἁρμογαῖς τοῦ οἰκοδομήματος, ἦν τὸ λίθῳ σκληρῷ διεσκεδασμένον τὸ φρούριον, ἐπιβαίνει ἐπὶ τοῦ στόλωνος τούτου. εἶτα τὸν ἕτερον αὖθις ἐγκεντήσας στόλωνα, τὸ λειπόμενον τοῖν ποδοῖν ἐπερείδει. καὶ τῶν ἐξηρτημένων λίθων ἐπειλημμένος, ἀπρὶξ εἴχετο ταῖς χερσὶν οὕτω τὴν ἄνοδον ἐσοφίζετο. τῶν δὲ πολιορκουμένων, τὴν θέαν τῶν βελῶν μὴ ὑπομενόντων ἐοικότων τε ὄντων, ἰσχυρῶς εἴχετο τῆς ἐπάλξεως ὅσαπερ ἐκεῖνος ἀνήρ. καὶ ἄλλως καὶ τὴν πρώτην ἐκείνην ἐπιβολὴν τὸ ὀχύρωμα. εἰ μή τις ἦν τῆς περσικῆς συμμορίας ἀθρόον ἐπιφανείς, ἐν ἴσῳ τῶν θυρεῶν τῶν προβεβλημένων τοῦ ὀχυρώματος, ἐκεῖνον αὐτὸν τὸν ἀριστέα ἐξώθησεν. ὁ δὲ, κατολισθήσας, εἰς τὸ κάτω ἐφέρετο μετὰ τοῦ θυρεοῦ κύμβαχος ἐν κομιδῇ ἐπιβρεχμόν τε καὶ ὤμοις, ὁ μηρινῷ τῷ συμπτώματι. ὅμως οὐδ᾿ ὄλωλεν. ὑπεδέχοντο γὰρ αὐτὸν ταῖς ἀσπίσιν οἱ συμπονοῦντες. καὶ θαυματίαν διεσώζοντο. προσνύττουσι γὰρ αὐτὸν τὰ τῶν ἀκοντίων στόμια μικρὸν κομιδῇ. ὁ δὲ καρτερικός, αὖθις ἐπ᾿ ἐκεῖνο τὸ δόρυ ἐχώρει. καὶ αὖ πάλιν ἀνέθορε τῇ ἐπάλξει ταῖς χεῖρας ἐπιβαλών, οἷα πολύπους ἀφύκτους πλεκτάνας τινάς. καὶ εἴχετο καρτερᾷ τινὶ λαβῇ τῆς ἐπάλξεως. ὁ δὲ ἀντιπαλαίσας, ἀδελφὴν τῆς ἑτέρας ἐπιβουλῆς ἐξειργάσατο. καὶ στερηθείσης ἐν ἄρχος τῆς ἐπάλξεως ταῖς ῥωμαϊκαῖς προσβολαῖς, μετ᾿ ἐκείνης τὸν ἀριστέα ἀναρπάσας, παρεῖναι εἰς τὸ κάτω χωρεῖν. καὶ τοίνυν κατήγετο ὁ στρατιώτης ὁ φιλοκίνδυνος μετὰ τῆς εἰρημένης ἐπάλξεως. τὸ δὲ συμμαχικὸν, τὴν προτέραν στεῖαν ὀρέγουσι μετὰ φόβου τοῦ θεάματος τῶν πάντα τολμηρῶν. ἀτὰρ ἐξαίνης τοῦ πτώματος ἰθυματὴ γενόμενος καὶ ἴδον ἄθλον ἀσπάζεται. ὥσπερ ἀμάχου τινὸς καὶ θείας δυνάμεως διὰ τὸν πόνον συναγωνιζούσης αὐτῷ. ἐπειδὰν ὑπερώσε τῆς στεφάνης τοῦ ὀχυροῦ λοιπὸν ἐπιβὰς, τὸ ἀκινάκην ἀνασπάσας, τὸ νικηφόρημα τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς ἐκεῖνον αὐτὸν τὸν πέρσην ἀπέκτεινε. καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῆς δέρης ἀφελόμενος, τοῖς πολιορκοῦσιν ἀπέπεμπεν. οἱ δὲ ῥωμαῖοι τὸ γεγονὸς θεασάμενοι, ἀνεθάρρησαν. καὶ τῶν κινδύνων ὠρέγοντο. ἀδελφὸς δέ τις τοῦ στασιαρχήσαντος, πρεσβύτης ἦν τὴν ἡλικίαν, ἐπεὶ γε τῆς ἀρετῆς θεατής, καὶ ζηλωτὴς τοῦ ἀγχήματος τοῦ ἐγχειρήματος γίνεται. καὶ ἀνέβη καὶ αὐτὸς ἀδελφὰ τῷ ἀδελφῷ μηχανώμενος. εἶτα μετ᾿ ἐκεῖνον ἕτερος. καὶ μετὰ τοῦτον πολλοί. καὶ λοιπὸν γὰρ λοιπὸν ἀνεδύοντο οἱ προκατειληφότες τὸ ὀχύρωμα. καὶ ταῖς πύλαις ἀνάπτουσι. καὶ εἰσαγόμενοι λοιπὸν ἦν τὸ τῶν ῥωμαίων στρατόπεδον. καὶ οὕτω κρείττους τῶν πολεμίων γενόμενοι, τὸ φρούριον παρεστήσαντο. Σάπφωρ σάπφωνος ὄνομα κύριον. Σάπωρις ὁ τῶν περσῶν βασιλεύς. Σαπρᾶς· παλαιᾶς. Ἀριστοφάνης Εἰρήνης σαπρᾶς ἢ ἀρχαίας. Σαπρόν· οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον. ἀλλὰ τὸ παλαιὸν [illegible]. Σαπρὸς καὶ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ. Σιμωνίδης· γέρων ὢν καὶ σαπρὸς οὐδὲν ἧττον καὶ ἐπὶ εἴ ποτε πλέοι. τουτέστι φρυγάνου. Σάπφειρα ὄνομα κύριον. καὶ σάπφειρος εἶδος λίθου πολυτίμου. Σαπφώ· Σίμωνος. οἱ δὲ, Εὐμήνου. οἱ δὲ, Ἠεριγύου. οἱ δὲ, Ἐκρύτου. οἱ δὲ, Σήμου. οἱ δὲ Κάμωνος. οἱ δὲ, Ἐτάρχου. οἱ δὲ, Σκαμανδρωνύμου. μητρὸς δὲ Κλειδὸς, Λεσβία ἐξ Ἐρεσοῦ, λυρική. γεγονυῖα κατὰ τὴν μβ΄ ὀλυμπιάδα. ὅτε καὶ Ἀλκαῖος ἦν καὶ Στησίχορος καὶ Πιττακός. ἦσαν δὲ αὐτῆς καὶ ἀδελφοὶ τρεῖς. Λάριχος. Χάραξος. Εὐρύγιος. ἐγαμήθη δὲ ἀνδρὶ Κερκώλᾳ, πλουσιωτάτῳ. ὁρμωμένῳ ἀπὸ Ἄνδρου. καὶ θυγατέρα ἐποιήσατο ἐξ αὐτοῦ ἣ Κλεῒς ὠνομάσθη. ἑταῖραι δὲ αὐτῆς καὶ φίλαι γεγόνασι τρεῖς. Ἀτθίς. Τελέσιππα. Μεγάρα. πρὸς ἃς καὶ διαβολὴν ἔσχεν αἰσχρᾶς φιλίας. μαθήτριαι δὲ αὐτῆς, Ἀναγόρα, Μιλησία. Γογγύλα Κολοφωνία. Εὐνείκα Σαλαμινία. ἔγραψε δὲ μελῶν λυρικῶν βιβλία θ΄. καὶ πρώτη πλῆκτρον εὗρεν. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιγράμματα. καὶ ἐλεγεῖα. καὶ ἰάμβους. καὶ μονῳδίας. Σαπφώ· Λεσβία ἐκ Μιτυλήνης. ψάλτρια. αὕτη δι᾿ ἔρωτα Φάωνος τοῦ Μιτυληναίου, ἐκ τοῦ Λευκάτου κατεποντίσεν ἑαυτήν. τινὲς δὲ καὶ ταύτης εἶναι λυρικὴν ἀνέγραψαν ποίησιν. Σαράβαρα. ἐσθὴς περσική. ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία. Σάραβον. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ λέγουσι καί,

γυπτ. καὶ ἄκιθον. καὶ σαμβύτον. καὶ σήκιμον. καὶ ταῦρον. καὶ ἕτερα πολλά. Σαραγγυρεοι. ὄνομα
ἔθνους. ὥσπερ καὶ οἱ σαραγγυροι ἐλάθοντες κατὰ ζήτησιν πρὸς τοὺς ἀνατέροις ἔθνοις ἐγγύους. Σαρα
μηνὸς ἐθνικόν. Σάραμβος. οὕτως ἐκάλουν οἱ ἀθηναῖοι κάπηλόν τινα. Σαραωνίς. πέρσας
ὄνομα. Σαραπίων ὁ αἴλιος χρηματίσας, ῥήτωρ ἀλεξανδρεύς. ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ταῖς μελέ-
ταις ἁμαρτανομένων ἀκροάσεων βιβλία ζ΄. πανηγυρικὸν ἐπὶ ἀδριανῷ τῷ βασιλεῖ. βουλευτι-
κὸς ἀλεξανδρεῦσιν. εἰ δικαίως πλάτων ὅμηρον ἀπέπεμψε τῆς πολιτείας. καὶ ἄλλα συχνά. καὶ τέ-
χνην ῥητορικήν. Σαραπίων. τοῦτον ἐποιήσατο φίλον ὁ ἰσίδωρος. τὸν λαθόντα πάντας ἀνθρώ
πους ἐπ' εὐσεβείᾳ τε καὶ ὀλβίῳ φιλοσοφίᾳ. πλὴν αὐτοῦ τοῦ ἰσιδώρου. τοῦτον δὲ τὸν ἄνδρα ἀπειλῆ
τοῦ ἀληθοῦς τρόπου τε καὶ λόγου, τό τε ἐν παροιμίᾳ λέγεσθαι εἰωθός, ἐγνωσμένος βεβαιωθέντος ὑπ' ἐκείνου,
τοῦ λαθεβιώσας. ὥστε οὐδένα τῶν τε ζώντων ἀνθρώπων, οὔτε τῶν νεωτέρων, οὔτε τῶν πρεσβυτέρων ἐλπίσαι
μὴ ἂν εἰδέναι οἷον λέγω. οὐδὲ ἔγνω τίς ἄλλος οἷος ἦν ὁ σαραπίων ἐκεῖνος. οὐδ' ἂν ἔγνωκεν νῦν ἢ ἐπισάμην,
εἰ μή μοι ὁ αὐτὸς φιλόσοφος ὑπέδειξε τὸν σαραπίωνα τῷ λόγῳ. οὐδὲ ἔργῳ ποτὲ ἔφη πείσεσθαι αὐ
τὸν ἐντυχεῖν ἑτέρῳ ἀνδρί. ἄλλως τε καὶ ὅτε ἐγήρα μηκέτι καταβαίνειν ἀπὸ τῆς ὑπερῴας οἰκίας.
οἰκεῖν δὲ μόνον ἐν οἰκίσκῳ μικρῷ ποτὲ ὄντι μονάδα ῥίσκον ἀναδεδειγμένον. πρὸς μόνα δὲ τὰ ἀναγκαιότα
τα χρώμενον τῶν γειτόνων ἐνίοις. ὀλιγοκτητικὸν μὲν οὖν εἶναι τὸν σαραπίωνα διαφερόντως ἔλεγε. καὶ
ἐν ἰδιώτου σχήματι πανταχοῦ περιφοιτᾶν τῶν ἱερῶν χωρίων ὅπου ἦν τε ὁ τῆς ἑορτῆς νόμος. τὰ πολ
λὰ δὲ ἐπὶ γῆς διημερεύοντα ζῆν, οὔτινα ἀνθρωπίνην ζωὴν ἀλλ' ἀτεχνῶς θείαν εἰπεῖν. εὐχάς τε ἀεὶ καὶ ἀ-
ρετὰς πρὸς ἑαυτὸν ἢ πρὸς τὸ θεῖον φθεγγόμενος. μᾶλλον δὲ σιγῇ διανοούμενον. ζητητικὸς δὲ ὢν τῆς ἀ
ληθείας καὶ φύσει θεωρητικός, οὐ πάνυ τι τεχνικῶς περὶ φιλοσοφίας ἦν διαπεπονημένος. ἀλλὰ βαθυτέ
ροις καὶ ἐνθουσιαστικωτέροις νοήμασιν ἐνεφύετο. διὸ μόνον σχεδὸν τὸν ὀρφέα ἐκέκτητο καὶ ἀνεγί
νωσκεν. ἐρωτῶν ἑκάστοτε ἀεὶ τοῖς ἀπαντῶσι ζητήμασι τὸν ἰσίδωρον. ἀκραιφνῶς εἰπεῖν ἐ-
πιστήμην ἐν θεολογίᾳ προβεβλημένον. ὃν μόνος οἰκεῖον ἐγνώριζεν ὄντα καὶ προσεδέχετο. καὶ δὴ ἐν
αὐτῷ θεάσασθαι ἐδόκει τὸν μυθολογούμενον κρόνιον βίον. οὐδὲν ἄλλο ὅτι πράττων καὶ λέγων ἐκεῖνος,
ἢ συνάγων ἑαυτὸν ἀεὶ καὶ συναιρῶν ὡς οἷόν τε πρὸς τὸ εἴσω καὶ τὸ ἀμερέστερον. ὃς οὕτω κατεφρόνει χρημά
των, ὥστε κεκτῆσθαι μηδέν, ἢ μόνα δύο ἢ τρία βιβλία. ὧν ἦν καὶ ἡ ὀρφέως ποίησις. οὕτω δὲ ἠδύνατο
τῶν περὶ τὸ σῶμα, ὥστε ἐξ ἀρχῆς τὰ ἀναγκαῖα λαβεῖν καὶ μόνα προσφέρειν τῷ σώματι. ἀφροδισίων
δὲ ἄχραντος εἶναι διὰ παντὸς τοῦ βίου. οὕτω δὲ ἡ μελέτη τιμῆς τῆς παρ' ἀνθρώπων, ὥστε οὐδὲ ὄνομα
αὐτοῦ ἦν ἐν τῇ πόλει. οὐδ' ἂν ἐγνώσθη μηδὲ ταῦτα. εἰ μή τις θεῶν τις ἐβουλήθη παραδείγματι τοῖς ἀνθρώ-
ποις χαρίσασθαι τοῦ κρονίου βίου. ἵνα μὴ δοκῇ μῦθος εἶναι ὁ λόγος. μὴ ἔχων ἐπιμαρτυροῦσαν ἱστορίαν.
ὁ μὲν γὰρ χείρων λεγόμενος, ἐν μεθορίῳ μᾶλλον εἶναι δοκεῖ τοῦ κρόνου καὶ διὸς ἀρχῆς. ὁ θεὸς δὲ φύσις. σα-
ραπίων δι' οὗ τοῦ φιλοσόφου γνωσθείς, ἀναγέγραπται βίου τοῦ. ὃς κληρονόμον αὐτὸν ἰσίδωρον ἐ-
χρήσατο. μηδένα πρὸς γένους ἔχων. μηδὲ ἄξιον ἄλλον ὑπολαμβάνων εἶναι τῆς ἑαυτοῦ οὐσίας. δυοῖν
λέγω ἢ τριῶν βιβλίων. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ ἕτερος ἀνὴρ ἀφίκετο εἰς ἀλεξάνδρειαν, κατὰ διάμετρον
ὅλην τοῦ σαραπίωνος ἀφεστώς. μᾶλλον δὲ ἔτι καὶ τῆς διαμέτρου μειζόνως εἰ οἷόν τε φάναι. ὁ μὲν γὰρ
ἦν τὴν ζωὴν κρόνιός τις ἢ δῖος. ὁ δέ, τυφώνιος καὶ τυφῶνος ἔτι πολυπλοκώτερον θηρίον. καὶ μᾶλλον
ἐπιτεθυμμένον. οὐ γάρ τις ἀγνοεῖ τῶν νῦν ζώντων ἀνθρώπων οἷος ὁ παμπρέπιος ἐγένετο τὴν ψυ
χήν τε καὶ τὴν τύχην. Σάραπις. τοῦτον ἐν ἀλεξανδρείᾳ, καθεῖλε θεόφιλος ὁ ἀρχιεπίσκοπος τὸ
ξόανον, ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. τοῦτον δέ, οἱ μέν, δία ἔφασαν εἶναι. οἱ δέ, τὸν νεῖλον διὰ τὸ μόδιον ἔχειν ἐν τῇ
κεφαλῇ καὶ τὸν πῆχυν. ἤγουν τὸ τοῦ ὕδατος μέτρον. ἄλλοι δὲ τὸν ἰωσήφ. ἕτεροι δὲ ἄπιν τινά τε γενέσθαι ἄν
θρωπον πλούσιον καὶ βασιλέα ἐν μέμφιδι πόλει τῆς αἰγύπτου. λιμοῦ δὲ γενομένου τοῖς ἀλεξανδρεῦ
σιν, ἐκ τῶν ἰδίων τροφὴν παρέσχε. τελευτήσαντι δὲ αὐτῷ, ναὸν ἀνέστησαν ἐν ᾧ βοῦς ἐτρέφετο. σύμβολον
φέρων τοῦ γεωργοῦ. καί τινα δὲ ἔχων ἐν τῇ χροιᾷ ἐπίσημα. ὅστις ἐκ τοῦ προσηγορεῖ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἄπις
ἐκαλεῖτο. τὴν δὲ σορὸν τούτου τοῦ ἄπιδος, ἔνθα τὸ σῶμα ἔκειτο αὐτοῦ, εἰς ἀλεξάνδρειαν μετήνεγκαν. καὶ ἀπὸ τῆς
σοροῦ καὶ τοῦ ἄπιδος, συνθέντες ὄνομα πεποιηκότες, ἐκάλεσαν αὐτὸν σόραπιν. οἱ δὲ μετὰ ταῦτα σάραπιν. τοῦ
του ναὸς ὑπὸ ἀλεξάνδρου ἐκτίσθη παμμεγέθης καὶ πάνυ λαμπρός. Σαράπιον. οὕτως ἐκάλει...

καὶ ὃς ἐπίθετ' ἀκ' τ' φιλοσόφ' διὰ τὸ πλατύπουν εἶναι καὶ σύρειν τὼ πόδε. χειροπόδην δὲ διὰ τὰς ἐν τοῖς ποσὶ ῥα-
γάδας, ὡς χειράδας ἐκάλουν. γαύρηκά τε, ὡς εἰκῇ γαυριῶντα. φύσκωνα δὲ καὶ γάστρωνα διότι
παχὺς ἦν. ἀλλὰ μὴν καὶ ζοφοδορπίδα, ὡς ἄλυχνον. ἀγασύρτον δὲ ὡς ἐπισεσυρμένον καὶ ῥυπαρόν.

Σαργάνη. οἱ μὲν, σχοινίον τί φασιν. οἱ δὲ πλέγματι ἐκ σχοινίου. Σαρδάζων. μετὰ πικρίας γε-
λῶν. Σαρδανάπαλος. Ἀσσυρίων βασιλεύς. ἀπὸ Νίνου καὶ Σεμιράμιδος. οἴκησιν ἔχων ἐν Νίνῳ. ἔν-
δον τὸ σύμπαν ἐν τοῖς βασιλείοις διατρίβων. ὅπλων μὲν ἀγεύστος. οὐδὲ ἐπὶ θήραν ἐξιὼν ὥσπερ οἱ
παλαιοὶ βασιλεῖς. ἐγχριόμενος δὲ τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφόμενος. πρὸς τὰς παλλακί-
δας ἁμιλλώμενος περὶ κάλλους καὶ ἐμπλοκῆς. τό τε σύμπαν γυναικείῳ ἤθει χρώμενος. ἦν δὲ τὰ
πρότερα συντεθειμένα, ἐπὶ τὰς θύρας αὐτῶν παρῆσαν οἵ τε ἐκ τῶν ἄλλων ἐθνῶν σατράπαι ἄγοντες τὰς
δυνάμεις. οὗτος ἐσφάγη ὑπὸ Περσέως. οἱ δὲ κόλακες καὶ μιμηταὶ τῆς ἐκείνου φιλοσαρκίας καὶ γαστρι-
μαργίας καὶ οἰστροκλεπτίας, ἐπέγραψαν ὡς ἐξ αὐτοῦ δῆθεν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ, τό, τόσσ' ἔχω. καὶ τὰ ἑξῆς.
ψευδῶς τοῦτο ἐπιγράψαντες. οὐ γὰρ ἔχει ὁ τελευτήσας ἅπερ ἔφαγε καὶ ἔπιεν. ἀλλ' εἰς τὴν δυσώδη
φθορὰν, ἐκεῖνα πάντα κεχώρηκεν. ἔχει δὲ μόνην τὴν τοῦ παρανόμου βίου τὴν δυσσαλμί. ἥτις δικαίως
τὴν ἀθλίαν αὐτοῦ ψυχὴν ἀλγυνεῖ καὶ ἀνιᾷ. συνείδησιν ἑαυτῇ τὰ κάκιστα. καὶ μεμνημένην ὧν
παρανόμως καὶ ἀκολάστως ὅτε τὰ λοιπὰ εἰργάσατο. Σαρδανάπαλος ἐν β΄ Περσικῶν, δύο φησὶ γενέ-
σθαι Καλλισθένης. ἕνα μὲν δραστήριον καὶ γενναῖον. ἄλλον δὲ μαλακόν. ἐν Νίνῳ δὲ ἐπὶ τοῦ μνήματος αὐτοῦ,
τοῦτ' ἐπιγέγραπται. Σαρδανάπαλος ὁ Ἀνακυνδαράξου παῖς, Ἀγχιάλην καὶ Ταρσὸν ἐν ἡμέρῃ μιῇ ἔδει-
μεν. σὺ δ' ὦ ξένε, ἔσθιε καὶ πῖνε καὶ παῖζε. ὡς τἆλλα τὰ ἀνθρώπεια, οὐκ ὄντα τούτου ἄξια. τουτέστι τοῦ τῶν δακτύ-
λων ἀποκροτήματος. τὸ γὰρ ἐφεστὼς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πε-
ποίηται, ὡσὰν ἀποκληκῶν τοῖς δακτύλοις. ταὐτὸ καὶ ἐν Ἀγχιάλῳ τῇ πρὸς Ταρσῷ ἐπιγέγραπται. ἥ-
τις νῦν καλεῖται Ζεφύριον. καὶ παροιμία. κατεγηράσαι Τιθωνοῦ βαθύτερον. Κινύρου πλουσιώτε-
ρος. καὶ Σαρδαναπάλου τρυφηλότερον, ὅπως τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ σοὶ πληρωθῇ. δὶς δὲ παῖδες οἱ γέροντες.
ἐπὶ τῶν ὑπεργήρων. ὁ δὲ Τιθωνὸς κατὰ τὴν τὸ γῆρας ἀποθέμενος, εἰς τέττιγα μετέβαλε. Κινύρας δὲ
ἀπόγονος Φαρνάκου βασιλέως Κύπρου πλούτῳ διαφέρων. Σαρδανάπαλος δὲ Ἀσσυρίων βασιλεύς.
ὃς ἐπ' ἀκολασίᾳ καὶ τρυφῇ διαβιοὺς, κατέλυσε τὴν ἰδίαν ἀρχήν. ἦν δ' υἱὸς Ἀνακυνδαράξου, βασιλεὺς
Νίνου περιοικίδος χώρας. ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Ἀγχίαλον καὶ Ταρσὸν ἔκτισε. φασὶ δ' αὐτὸν αἰσχρῶς καλλωπίζεσθαι.
τοῖς τε οἰκείοις μὴ ὁρᾶσθαι εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ κόραις. περιπεπλησμένος δὲ τῷ οἴνῳ, ἔνδον αὐτῷ ἐξελθεῖν,
ἀπέθανεν. ἐπέγραψαν δ' ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυριακοῖς γράμμασι. τὸ Σαρδανάπαλος Ἀνακυνδα-
ράξου καὶ τὰ ἑξῆς. Σαρδάνιος γέλως. ὁ προσποιητός. καλεῖσθαι δ' αὐτόν φασιν ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τοῖς ὀδοῦ-
σι. καὶ Σαρδώνιος γέλως. παροιμία. ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σφῶν αὐτῶν γελώντων. ἣν δήμων μὲν διαδεθῆ-
ναι. ὅτι οἱ Σαρδόνα κατοικοῦντες, αἰχμαλώτων τοὺς καλλίστους τε καὶ πρεσβυτέρους ὑπὲρ ο΄ ἔ-
τη τῷ Κρόνῳ ἔθυον γελῶντας ἕνεκα τοῦ, τὸ ἀνδρεῖον ἐμφῆναι. τουτέστιν ἀνδρεῖον. Τίμαιος δὲ τοὺς
ἱκανὸν βεβιωκότας χρόνον ἐν Σαρδοῖ συνωθουμένους σχίζαις ὑπὸ τῶν υἱῶν εἰς ὃν ἔμελλον θάπτε-
σθαι βόθρον, γελᾶν. οἱ δέ, ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι μετ' ἀνοίας. καί φασιν ἄλλοι τε καὶ Κλείταρχος ἐν Καρ-
χηδόνι, ἐν ταῖς μεγάλαις εὐχαῖς, παῖδα ταῖς χερσὶ τοῦ Κρόνου ἐπιτιθέντας. ἵδρυται δὲ χαλκοῦς
προβεβλημένας ἔχων τὰς χεῖρας. ὑφ' ᾧ κείμενος. ἔπειτα ὑποκαίειν. τὸν δέ, συνελκόμενον ὑπὸ τοῦ
πυρὸς, δοκεῖν γελᾶν. Σιμωνίδης δὲ Τάλων τὸν Ἡφαιστότευκτον, Σαρδονίους οὐ βουλομένους περαι-
ῶσαι πρὸς Μίνωα εἰς πῦρ καθαλλόμενον, ὡς ἂν χαλκοῦν προσεμπιζόμενον, ἀνελεῖν ἐπιχάσκον-
τας. Σιμωνίδης δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν περὶ Συρακούσας, λάχανον εἶναι παρὰ Σαρδονίοις ἡδύ. σελίνῳ
ἐμφερές. οὗ τοὺς γευσαμένους, τάς τε σιαγόνας καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀποδάκνειν. ἔνιοι δὲ τοὺς
ἐπὶ κακῷ γελῶντας. ὡς καὶ Ὀδυσσεύς φησιν Ὅμηρος. μείδησε δὲ Ὀδυσσεὺς σαρδώνιον. καὶ ἐν ἄλλοις.
ἡ δὲ γέλασσε χείλεσιν. οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν ἰάνθη. Σαρδιανός. ὁ ἀπὸ πόλεως Σάρδε-
ων. καὶ Σάρδεις πόλις. Σαρδιανὸς ἀπὸ τόπου. Σάρδιοι λίθοι ἐν Ἀργῶ διαφανεῖς. λευκοὶ ὄν-
τες ἢ τὸ βάθος. οἵτινες δοκοῦσι μέχρι βάθους τῷ αὐτῷ χρώματι κεχρῶσθαι. ἅτε δὴ μηδὲν τι λαμβανομέ-
νης τῆς ὄψεως τοῦ βάθους. Σαρδόθεν. ἀπὸ τῆς Σαρδιανῶν πόλεως. Σαρδόνιον πέλαγος. καὶ Σαρδόνιον ὅμοι-

σαρωνικῷ. Σαρδὼ· νῆσός ἐστι μεγίστη ἡ Σαρδὼ πρὸς τῇ ἰταλίᾳ. ἐν ᾗ γίνονται πεφύκασι διάφοροι καὶ ὀξύ-
τατοι. καὶ ἄλλοι. βάμμα σαρδωνικὸν. ἀντὶ τοῦ ἐρυθρὸν φοινικοῦν. Σαρδῷον. Σάρισα. εἶδος ἀκοντί-
ου μακεδονικοῦ. δόρυ μακρὸν παρὰ μακεδόσι. Σαρκάζων. μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν. καὶ σαρκά-
ζοντες. ὑποσεσηρότες, καὶ ἀνοίγοντες τὸ στόμα ὥσπερ κυνίδια. ὅταν πρὸς λιπαρὲς τινὰ καὶ ἀφέλ-
κη τοῖς ὀδοῦσιν. ἢ σαρκάζοντες, ἀντὶ τοῦ ἐξισχνούμενοι καὶ ἠτονηκότες. καὶ διὰ τὸν λιμὸν ἐλήγον-
τες μόλις. ἢ ἐλήγοντες κατὰ τὸν τῶν κυνιδίων τρόπον. οἳ τὰ ὀστᾶ περιβρώσκουσι. καὶ ἐνέχοντες ἐμφο-
ρηθῆναι ὑπὸ τῶν τὰ ὀδοῦσιν ἐσθίουσι. σαρκάζειν δὲ κυρίως τὸ, τὸν κύνα πεινῶντα, τὰ λεπτὰ τῶν σαρ-
κῶν τοῖς ὀστοῖς ἀπογλύφειν. Σάρκας μηκαίνειν, οὐ καλὸν πᾶσι τόδε. λάκκας ὁρῶν τὰς σάρκας, ἀ-
θετον λίαν. ὅλον καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν. Σαρκασμὸς εἶδος εἰρωνείας. Σαρκασμο-
πιτυοκάμπαι. ἀριστοφάνης φησί. ἀντὶ τοῦ μεγάλοι. ὡς ἁρπάζοντες καὶ προσποιούμενοι τὰ πο-
λεμικά. οὐκ ἀληθῶς δὲ τοιοῦτοι. ἰσχύος δὲ ἐπιμελούμενοι. διὸ καὶ τὸν μεγαίνετον μαίνην εἶπεν,
οὐ πάντως βάρβαρον ἀλλὰ ναίαθητον. ἐπιτηδὲς δὲ ἐχρήσατο τῇ συνθέσει διὰ τὸ αἰσχύλου ἦθος.
Σαρκίδης. ὄνομα κύριον. Σαρκικὸς ἄνθρωπος. ζήτει ἐν τῷ ψυχικός. Σαρκίον ἡ σάρξ.
Σάρκινος προπαροξυτόνως. ὡς κρίθινος. ἀπὸ τῶν πλωτῶν ἡ νυκτερὶς μόνη σαρκοτοκεῖ. τῶν λοι-
πῶν ὠοτοκούντων. ὥσπερ πάλιν ἐπὶ τῶν τετραπόδων, ἡ χελώνη μόνη ὠοτοκεῖ. Σαρκοφαγία.
ἡ κρεωφαγία. ἐδεῖτο μὲν γὰρ οἱ τὸ σῶμα σαρκοφαγίας. ἀθύτου δὲ οὐκ ἠνέσχετο μεταλαβεῖν. τὸ
παλαιὸν παράδειγμα. θνησειδίων ἀπέχεσθαι, τοῦτο σημαίνειν ὑπολαμβάνων. Σαρμυδησσός,
τὸ ποσθράκης. Σάρξ. ὅτι ἀριστοτέλης αἰσθητήρια λέγει τὴν σάρκα. καὶ λέγει ὅτι ἡ ἁπτικὴ αἴ-
σθησις μία καὶ μεταξύ. Σάρος. ποταμός. Σαρώματα. φιλοκαλήματα. καὶ σάρωσις ὁμοί-
ως. Σαρῶν. κορῶν. καὶ σαρωνικὸς μῶν αἰτιατική. Σαρπηδονία ἀκτή. ἄκρα τῆς θρᾴκης. κράτης.
τὴν μεγάλην. καὶ νῆσον πρὸς τῷ ὠκεανῷ ἐν ᾗ αἱ γοργόνες. Σαρπηδὼν σαρπηδόνος. ὄνομα κύ-
ριον. ἡ κλητικὴ ὦ σαρπηδών. καὶ ὦ σαρπῆδον. ὡς ἀπὸ τοῦ σαρπήδοντος. Σαρπήδων. Σάροι μέ-
τρον καὶ ἀριθμὸς παρὰ χαλδαίοις. οἱ γὰρ ρκ΄ σάροι, ποιοῦσιν ἐνιαυτοὺς ‚βσκβ΄. οἳ γίνονται ιη΄. ἐ-
νιαυτοὶ καὶ μῆνες ἕξ. Σάτα μέτρον ἑβραϊκόν. δηλοῖ δὲ μόδιον ὑπερπεπληρωμένον. ὡς εἶναι
μόδιον ἀλλά. ὑγροῦ δὲ ξεστῶν ιε΄. ἤτοι λιτρῶν κε΄. Σατάν. ὁ διάβολος. Σατανᾶς. ὅτι σατανᾶς κα-
τὰ τὴν ἑβραίων γλῶσσαν, ὁ ἀποστάτης λέγεται. ὁ αὐτὸς καὶ διάβολος. ὡς τὸν θεὸν πρὸς τοὺς ἀνθρώ-
πους συκοφαντῶν. καὶ αὐτοῖς τε τοῖς ἀνθρώποις ἔριν πρὸς ἀλλήλους ἐμβάλλων καὶ μάχην. οὐ
πονηροὶ δὲ ἀπαρχῆς οἱ δαίμονες παρὰ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων ἐδημιουργήθησαν. ἀλλὰ τῇ παρατροπῇ τῆς
γνώμης ἀπὸ τῶν ἀμεινόνων ἐπὶ τὰ χείρω ἔπεσον αὐτεξουσίως καὶ αὐθαιρέτως. καὶ τοῖς παρὰ θεοῦ πα-
ρασχεθεῖσιν οὐκ ἀρκεσθέντες. ἀλλὰ μειζόνων ὀρεχθέντες εἰς δέξασθαι τοῦ τύφου τὸ πάθος, ἐκπε-
σεῖν τῆς ἀρχῆθεν δοθείσης τιμῆς. καὶ τὸν κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἀναδέξασθαι πόλεμον. καὶ κατὰ τούτων ὡς εἰ-
κόνι θεία τετιμημένων λυττῆσαι. ἐπιτασία δὲ τῶν ἀγγέλων φέρεσθαι. τὴν δὲ ἀγωνιστικὴν ὁ θεὸς
οὐκ ἐκώλυσε διαμάχην. ἵνα δείξῃ τοὺς ἀρίστους ἡ πάλη. Σάτωρ σάτορος. Σατραπεία. ἐ-
παρχία. σατράπης δὲ σατράπου, εἶδος ἀξιώματος. Σάτυρος. ὁ χορευτής. Σαυλοπρωκτιᾶν.
καὶ μὴν προθυμοῦμαι σαυλοπρωκτιᾶν. Σαυρίων. εἶδος σημαίας. ἢ φλαμούλου. Σαῦρα.
καὶ σαῦρος ἑρπυστικὸν ζῶον. σαύρῳ δὲ λοιπὸν ἐμφερὴς ἐγίνετο. ἑρπυστικὸν δὲ τοῦτο τὸ ζῶον. τέ-
μνος ὃν εἴπε μοι τίς καὶ διασπάσοι μέσον, ἕλκει μὲν αὐτοῦ συγκλόνῳ τὰ τμήματα. συνάχε-
ται δὲ καὶ πάλιν τὰ λείψανα. ἔστι δὲ καὶ ἰχθὺς σαῦρος. Σαυρομάται ὄνομα ἔθνους.
Σαυρωτῆρσι. τοῖς στύραξι τοῖς ὄπισθεν τῶν δοράτων. ἔκτανε θηκτῷ σαυρωτῆρι. καὶ ταχὺ περι-
στρέψας τὸν ἵππον εἰς τὸν πεσόντα, παίει τῷ σαυρωτῆρι διὰ τοῦ τραχήλου. ἢ ξυστὸν δόρυ. ἡ στύραξ. ὃ νῦν οἱ
καλοῦσιν οὐρείαχον. Σαυτὸν ἐπαινεῖς ὥσπερ ἀστυδάμας ποτέ. ἀστυδάμαντι τῷ μορσίμου εὐημερήσαντι
ἐπὶ τραγῳδίας διδασκαλίᾳ, παρθενοπαίου δοθῆναι ὑπὸ ἀθηναίων εἰκόνα ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ. τὸν δὲ, εἰς αὐ-
τὴν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο. εἴθ᾽ ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην. ἢ κεῖνοι ἅμα μοι. οἳ γλώσσης
τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν. ὡς ἐπ᾽ ἀληθείης ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος. νῦν δὲ χρόνῳ πα-
ρέχουσιν οἷς φθόνος οὐχ ἕπεται. διὰ οὖν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονείαν, παραιτήσασθαι τὴν ἐπι-

γραφήν. καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο. ὡς παρὰ Φιλήμονα. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀπο-
κοπὴ τὸ, σαυτὴν ἐπαινεῖς. Σάφα. σαφῶς. φανερῶς. καὶ Ὅμηρος. μὴ τὰ δὲ ἐπιστάμενος σάφα εἰ-
πεῖν. σαφέστερον εἰπὲ καὶ ἀληθέστερον. εἰ γὰρ ὅτε μὲν νῦν ἄπιστα πιστὰ ἡγούμεθα. τὰ δ' ὄντα πι-
στὰ ἄπιστα, πῶς οὐ μανθάνω. ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον. παρὰ τὴν παροιμίαν. σαφέστερόν μοι καὶ
μαθέστερον φράσον. ὁ δὲ, εἶπεν. εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν, τούτοις ἀπιστήσαιμεν. οἷς δ' οὐ χρώμε-
θα τούτοις χρησαίμεθα, σωθείημεν ἄν. εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς τἀναντία πρά-
ξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν. ὦ γῶ παλαμῆδες. ὦ σοφωτάτη φύσις. ταυτὶ πότερ' αὐτὸς ηὗρες, ἢ κηφισο-
φῶν. Σαφηνίζει. καὶ σαφηνίζω. δηλῶ. σαφῶ δὲ σαφήσω. Σαφής. ἀληθής. καὶ Ὅμηρος.
ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. καὶ σοφοκλῆς. εἰ ζᾷς ἔτι ζᾷς χὡ διὸς φοῖβος σαφής.
Σαχωνίαθων. Σάχωνος. ὄνομα κύριον. Σβεννύντος. καὶ σβεννύω αἰτιατικῇ. καὶ σβεν-
νῦσα. Σβέσαι. παῦσαι. Σαίνεσθαι. κολακεύειν. τὸ ῥῆμα σαίνω. ἀλλὰ κύον σαίνοις κέρβερε
τὸν μεμηνότα. καὶ αὖθις. σαίνεις δάκνουσα. καὶ κύων λαίθαργος εἶ. ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν
εὐνοεῖν. ἐπιβουλευόντων δὲ λάθρα. καὶ σαίνω αἰτιατικῇ. Σαίνουσι. τὰς οὐρὰς σείοντες.
Σαίρει. κοσμεῖ. ἢ χαίρει. Σεβάζω. αἰτιατικῇ. καὶ σέβω. ὁμοίως. Σέβας. τιμή. ἔκπληξις. πα-
ρὰ δὲ καλλιμάχῳ τὸ θαῦμα. τόδε ἔχω σέβας. καὶ σεβίσαι ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι. Σεβάστεια πόλις. καὶ σε-
βαστιανὸς ὁ πολίτης. Σεβαστιανός. οὗτος ἐπὶ οὐάλεντος ἦν. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τούτου ἀνδρῶν πο-
λεμικῶν ζήτησις. εὑρέθη δὲ οὗτος ὁ ἀνὴρ πάσης ὑπονοίας κρείττων. οὐδεμιᾶς ἀρετῆς ἀποδέων.
οὐ γὰρ μόνον τῶν καθ' αὐτὸν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τοῖς παλαιοῖς δίκαιος ἦν παραβάλλε-
σθαι. καὶ τούτων τοῖς ἄγαν εὐδοκιμοῦσιν εἰς ἅπαντα. ὥστε φιλοπόλεμος μὲν ὢν ἥκιστα φι-
λοκίνδυνος ἦν. τὸ δι' ἑαυτόν. τῶν ἀρχομένων δὲ ἕνεκεν. χρημάτων δ' αὐτῷ πλήθους ἔμελλεν, ὅσα δ'
σῶμα διὰ τῶν ὅπλων κοσμήσειν ἔμελλε. σοφὴν δὲ προσεκέκτητο σκληρὰν καὶ τραχεῖαν. καὶ ὅσον καμόντι
ἤρκει. καὶ ὁρμωμένῳ πρὸς κάματον, οὐκ ἦν κώλυμα. φιλοστρατιώτης δὲ ὢν διαφερόντως, στρατι-
ώταις οὐκ ἐχαρίζετο. ἀλλὰ πᾶσαν τε ἀφῄρει πλεονεξίαν τὴν ἀπὸ τῶν οἰκείων, καὶ τὸ ἁρπαστικὸν
ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἔτρεπεν. ἐκόλαζε δὲ ἰσχυρῶς τοὺς παραβαίνοντας ταῦτα. καὶ τοῖς πειθομέ-
νοις εἰς τὸ εἶναι συνηγωνίζετο. ἁπλῶς δὲ εἰπεῖν ὑπόδειγμα καὶ χαρακτῆρα παρεῖχεν ἑαυτὸν
ἀρετῆς. γεγονὼς δὲ ἐπὶ μεγάλαις καὶ λαμπραῖς στρατηγίαις ὡς πρόροδον κόλασος διὰ μέγε-
θος καταπληκτικὸς ὢν οὐκ ἔστιν ἐράσμιος. κἀκεῖνος διὰ τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστὸς ὢν, οὐκ εἶ-
χε χάριν. προσκεκρουκὼς δὲ διὰ γνώμης ὀρθότητα τοῖς κατακοιμισταῖς εὐνούχοις τῶν βασι-
λέων. εὔκολος ὢν διὰ πενίαν καὶ κοῦφος εἰς μετανάστασιν, διεδέχθη τῆς στρατηγίας. Σεβαστός.
προσκυνητός. καὶ σεβίζει. σέβεται. καὶ σεβίσαι. ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι. ἀριστοφάνης. εὐπίστως τὸ ὑμέτερον δαίμο-
να ἔχει σεβίσαι. τουτέστιν εὐπίστως ἔχω πρὸς τὸ τὸν θεὸν ὑμνῆσαι καὶ εὐλογῆσαι. Σεβαστοφόροι.
ζήτει ἐν τῷ αὐγουστεῖον. Σεβηριανὸς ἀπὸ δαμασκοῦ. τῶν εἰς τὰ πρῶτα γένους ἀνηκόντων. αὐξεν-
τίου τοῦ καλλινίκου υἱός. εἰς ῥωμαίους ἀναγόμενος προγόνους, παιδείαν τὴν ἀλεξάνδρειαν ἐπωκη-
κότας. παιδείας τε τυχὼν πρὸς τῇ τῆς φύσεως ὀξύτητι, ποιητικῆς τε καὶ ῥητορικῆς. ἔτι δὲ καὶ τῶν πεοὶ
νόμους τοὺς ῥωμαίων διατριβούσης διαφερόντων ἔδοξεν εἶναι τῶν ἡλικιωτῶν. στερρὸς δὲ τὸ ἦθος ὢν,
καὶ ἄπορα διανοηθείη. ταῦτα πράττειν ἐσπουδακὼς, ἔφθανε τῷ πρακτικῷ τὸ βουλευτικόν. καὶ
διὰ τοῦτο ὁ βίος αὐτῷ πολλαχῇ διεσφάλη. προὐθυμήθη μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ φιλοσοφίαν τραπῆ-
ναι. καὶ τῷ πρόκλῳ φοιτῶν ἑαυτὸν ἐπιδοῦναι. ἤκμαζε γὰρ τότε καὶ ἦνθει ὁ πρόκλος ἀθήνησιν. ἐγένετο δ'
αὐτῷ ὁ πατὴρ ἐμποδών. ἠβούλετο γὰρ αὐτὸν δίκας λέγειν καὶ χρηματίζεσθαι τὸν ἐπιμισθίου τούτου
τὸν χρηματισμόν. ὁ μὲν δὴ πατὴρ αὐτῷ ὥς, τάχιστα τηλευτᾷ τὸν βίον. αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὰς ἀθήνας ὁρμή-
σας, ὄνειρον ἐθεάσατο τοιόνδε. ἐδόκει ἐπὶ ῥάχει τινὸς ὄρους ἐπικαθῆσθαι ὥσπερ ὀχήματι. καὶ οἷ-
ον ἐλαύνειν τὸ ὄρος. ἐζήτει δὲ αὐτὸν ἄρα κεῖ μαρμαίρουσιν καὶ τὸ χρεών. ἔτι δὲ τὸ αὐθαίρετον ὅτι ἐστὶ κα-
κὸν εἰς βίον ἀγνοοῦ τηλὸν μὲν εἶναι δοκοῦντα καὶ μεγαλοφυῆ. τραχὺν δέ τινα καὶ ἀνήνυτον. ὃ καὶ αὐτὸς ὑ-
πέμεινε. καὶ ἡ πεῖρα τῆς ἐκβάσεως ἀπέδειξεν. ἀντὶ γὰρ φιλοσοφίας καὶ ἀπραγμοσύνης εὐδαι-
μονεῖ εἰς τὴν πολιτείαν ἑαυτὸν καὶ εἰς ἀρχὰς ἐξέωσε φέρων. φύσει δὲ ὢν φιλόνεικος καὶ ἀντίτυπος ἐφ' ὅτι ἂν ὁρ-
μήσειε

μῆσαι, καὶ φιλόδοξος ὡς οὐκ οἶδα εἴ τις ἕτερος, ἀλλ' ἐπιτιμίοις ὢν λόγοις περὶ λόγους καὶ τὴν ἀρετὴν δεινὸς ἔξω προελ-
θοῦσι τῆς ψυχῆς, περὶ μὲν χρηματισμὸν, οὐδὲ εἴπερ οὐδὲ ὁπωστιοῦν· οὐ γὰρ πρὸς ἀδικίαν αὐτόθεν καὶ πλεο-
νεξίαν ἐπίφορος ἦν. προσκρουστικὸς δὲ καὶ ἀμιλλητικὸς ἀεὶ πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας· καὶ οὐδὲ μὴν τῶν μειζό-
νων ἀρχόντων ἀξιῶν ἡττᾶσθαι, νομιζόμενα δίκαια ἐξίστασθαι. δικάζων δὲ πικρότατος ἦν· καὶ δή ποτε ὀργιζό-
μενος ὑπὸ θυμοῦ, καὶ τὸ ἱκανῶς φονικὸς εἶναι σπουδάζων, φόνου τε εἰργάσατό τινα οὐκ ἀγαθῆς· οὐδὲ εὐ-
τυχῶς. καὶ τούτους ἀνέφερε τὴν αἰτίαν τοῦ ὕστερον ἐπιγενομένης αὐτῷ περιστάσεως. ἐπεὶ δὲ καὶ ἀρ-
δαβουρίῳ προσέκρουσεν, ὄντι μὲν ὑπερβολῇ τῷ πάνυ ἀσπάσιος, βαρβάρῳ μὲν αὐτῷ, τὰ μέγιστα δὲ παρὰ βασιλεῖ
δυναμένῳ, στρατηγοῦντι δὲ τῶν ἑῴων ταγμάτων, πολλὰ μὲν ἐκείνῳ παρέσχε πράγματα καὶ περὶ τὸ ἐκείνου.
πλείω δὲ καὶ ἀτοπώτερα πεπονθὼς καὶ ὑβρισθεὶς, οὐδένα πώποτε τῆς πολιτικῆς ταύτης ἐνστάσεως. ἰ-
σχυρότατος δὲ ἦν εἰς ὑπερβολὴν καὶ ἕλλην. καὶ πολλῶν μὲν ἀπειλῶν καὶ φόβων οὐκ ἐνέδωκεν
ὁ ἀλιτήριος. ἐμοὶ δὲ καὶ ἐξηγεῖτο λόγους ἰσοκρατείους τοὺς μείζους καὶ πολιτικωτέρους. οὔτε τε-
χνικόν τε καὶ σοφιστικὸν ἀλλὰ τὸν ἔμφρονα καὶ φιλόσοφον τρόπον, ὅτε καὶ εἶδον ἄνθρωπον, ἀ-
ρουντέ ἅμα καὶ ἀμφιλαφῆ τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐξηγήσεις. ἔτι δὲ καὶ κριτὴν ἀείσοφον
ὄντα τῶν λεγομένων. τὸν δὲ ἐμοῦ νεώτερον ἀδελφὸν ἰουλιανὸν, οὕτω παρώξυνεν εἰς φιλολογίαν
ὥστε καὶ ἐκμανθάνοντος ἦν εἴχετο τά τε ποιητικὰ τῶν τερπόντων τοὺς ἀοιδιμοῦντας. μισθόν
τε ἐδίδου τῆς προθυμίας φιλοτιμίαν προσήκουσαν ἑτέρῳ ἐστάσιν. τὰ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ποιητῶν,
ἀπεδέχετο μετρίως. τὸν δὲ καλλίμαχον εἰς χεῖρας λαβὼν, οὐκ ἔστιν ὅπου οὐ κατέσκωπτε τὸν λίβυν
ποιητήν. ἀνιώμενος δὲ ἐπὶ μᾶλλον, ἤδη πολλαχοῦ καὶ τῷ βιβλίῳ προσέπτυε. τοῦτο κατεπηγγεί-
λατο ζῶν ὡς βασιλεὺς εἰ γένοιτο τῶν κρατούντων, τὴν μετὰ βασιλέα μεγίστην ἀρχήν. ἀλλ' οὐδὲ ὡς ἐπεί-
θεν. οὐδὲ ἐμέλησε πεῖσαι. καὶ ἡμῖν δὲ ὑπαναγνῶναι τὴν ἐπαγγελλομένην τὴν ἐπιστολὴν καὶ μὴ πείθου-
σαν. καὶ ἀρκεσίῳ δὲ τῷ ἀπὸ λαείσκης, δι' ἐπιστολῆς ἐπετίμησε. καὶ γὰρ ἐπιστέλλειν δεινὸς ἦν ὁ
σεβηριανὸς καὶ ἔμφωνος. ἔστι μαθεῖν ἐντυχόντα ταῖς τοῦ ἀνδρὸς ἐπιστολαῖς. Σεβῆρος. ὅτι σε-
βῆρος ὁ τῶν ῥωμαίων βασιλεὺς, ἔπεμψε τοὺς πολιορκήσοντας τὸ βυζάντιον. ἦσαν γὰρ ἔτι ἐκεῖ
οἱ στρατηγοὶ τοῦ νίγρου καταφυγόντες, ὅπερ ἑάλω ὕστερον λιμῷ. πᾶσα τε ἡ πόλις κατεσκάφη. καὶ
θεάτρων τε καὶ λουτρῶν, παντός τε κόσμου καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ βυζάντιον, κώμη δουλεύειν περιν-
θίοις δῶρον ἐδόθη. ὥσπερ καὶ ἀντιόχεια λαοδικεῦσιν. ὅτι ἀπείρητο τοῖς στρατιώταις γυναιξὶ μί-
γνυσθαι. σεβῆρος δὲ τοῦτο ἐπέτρεψε. καὶ χρυσοῖς δακτυλίοις αὐτοὺς ἐφιλοτιμήσατο. ὅτι σεβῆρος
ἧκεν εἰς τὸ βυζάντιον. ὡς δὲ εἶδε τοὺς πολίτας μετὰ ἐλαιοκλάδων εὐφημοῦντας, καὶ δεομένους
σείας καὶ ἀπολογίας προσφέροντας ἐφείσατο μὲν τοῦ φονεύειν. περινθίοις δὲ αὖθις ὑπέταξε. καὶ
παρέσχεν αὐτοῖς θεάτρου καὶ κυνηγίων στοὰς, καὶ τὸ ἱπποδρόμιον ᾠκοδόμησεν ἰκρίοις καὶ ἐμβόλοις δι-
ακοσμήσας. ἀγοράσας οἰκήματα καὶ κήπους ἀπό τινων ἀδελφῶν ὀρφανῶν. καὶ τὰ προκείμενα
τῷ ἱπποδρομίῳ διακόψας δένδρα, εἰς τὸ νῦν ὁρώμενον διεκόσμησε σχῆμα. συζεύξας αὐτῷ καὶ λου-
τρὸν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ διός ὅπερ ἐκαλεῖτο ζεύξιππον. ἀνενέωσε δὲ καὶ τὸ καλούμενον στρατήγιον. ἀλ-
λὰ τούτων μὲν ἁπάντων σεβῆρος προκατήρξατο. ὁ δὲ τούτου υἱὸς ἀντωνῖνος ἐτελεσιούργησεν. ὅτι σεβῆρος ἐλ-
θὼν ἐπὶ τὴν ἀλεξάνδρειαν, εὗρεν ἐπιγεγραμμένην ἐν τῇ πρώτῃ, τοῦ κυρίου νίγρου ἡ πόλις. καὶ ἀγανακ-
τοῦντος αὐτοῦ πρὸς τοῦτο, ὑπήντησεν ὁ τῶν ἀλεξανδρέων δῆμος κράζων. οἴδαμεν, εἰρήκαμεν, τοῦ κυ-
ρίου νίγρου ἡ πόλις. σὺ δὲ εἶ ὁ κύριος τοῦ νίγρου. καὶ δεξάμενος τὸ ἑτοιμὸν τῆς ἀπολογίας, συνεχώρη-
σεν αὐτοῖς. Σεβῆρος, σοφιστὴς ῥωμαῖος. οὗτος εἰς ἀραβίαν ἐκ τῆς συρίας καὶ εἰς τὴν παλαι-
στίνην ἦλθε, καὶ εἰς τὴν αἴγυπτον τὴν ἄνωθεν τοῦ νείλου ἀνέπλευσε. καὶ εἶδε πᾶσαν αὐτὴν πλὴν βρα-
χέων. οὐ γὰρ ἠδυνήθη πρὸς τὰ τῆς αἰθιοπίας μεθόρια διὰ λοιμώδη νόσον ἐσβαλεῖν. καὶ ἐπολυπραγμό-
νησε πάντα. καὶ τὰ πάνυ κεκρυμμένα. ἦν γὰρ οἷος, μηδὲν μήτε ἀνθρώπειον μήτε θεῖον ἀδιερεύνητον ἐ-
ᾶν. κἀκ τούτου τά τε βιβλία πάντα τὰ ἀπόρρητόν τι ἔχοντα ὅσα τε καὶ εὑρεῖν ἠδυνήθη, ἐκ πάντων τῶν ἀδύ-
των ἀνεῖλε. καὶ τῷ τοῦ ἀλεξάνδρου μνημείῳ συνέκλεισεν. ἵνα μηδεὶς ἔτι μήτε τὸ τούτου σῶμα ἴδῃ,
μήτε τὰ ἐν ἐκείνοις γεγραμμένα ἀναλέξηται. οὗτος τὸ γένος ἦν λίβυς ἐν πράγματι τῶν διοίκησιν
γενναῖος ἄμαχος θυμοειδής. σκληρός τε καὶ ζαχείριος ἐν εἰθισμένος. πόνοις τε ἀνέχων ῥᾷστα. νοῆσαι

τε ταχὺς, καὶ ὄνομα ἀποτελέσαι ὀξύς. οὗτος μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν, τῶν Ἀλβίνου φίλων ἐπὶ τῆς συγκλήτου κατηγορεῖ· γράμματά τε αὐτῶν καὶ ἐλέγχους προσέφερεν. ἅμα δὲ τοῖς ἄλλοις ἐπιφέρων αἰτίας πάντας τοὺς ἐξέχοντας τότε τῆς συγκλήτου καὶ τῶν κατὰ τὰ ἔθνη πλούτῳ τε καὶ γένει ὑπερέχοντας, διέφθειρε· πάνυ δὲ αὐτῶν καὶ τὸ φιλοχρήματον. ὡς ὑπερβάλλειν τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀνδρείας. ὁ Σευῆρος οὗτος ἐπὶ Ἀνθεμίου βασιλέως ἦν. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἀφικόμενος, ὃν ἀπραγμονάριον ἔζησε φιλοσόφων, ἐν βιβλίοις ἀφθόνοις οὖσιν αὐτῷ καὶ παντοδαποῖς. εἴπερ δέ τις ἕτερος ἱκανὸς ἦν ἐπαγαγέσθαι τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ διενεγκόντας ὡς αὐτὸν ἰέναι πολλάκις ἐπεικής τε λείπει Σεβίσαι· ἀντὶ τοῦ λογῆσαι. Ἀριστοφάνης· ἀπίστως δὲ τοὺς μὲν δαίμονας ἔχεις σεβίσαι· καὶ ἑξῆς, ὡς πρὸ ὀλίγων ἐγέγραφη. Σέδας· καθέδρας. Σεδεκίας· ὁ τισεδεκίας ἀσεβῶν κατὰ πάντα, καὶ τοῦ βασιλέως ἀποστὰς Ναβουχοδονόσορ τὸν ὅρκον παραβὰς ὃν ὤμοσε κατὰ τοῦ θεοῦ μὴ ἀποστήσεσθαι. ὁ δὲ, ἐπελθὼν ἐπολιόρκει Ἱερουσαλὴμ ἔτη β'. Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει· μᾶλλον πολὺ ἢ μαίνομαι· πλέον ἢ μάχομαι ἐπὶ τούτῳ. τουτέστιν ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει. Ἀττικῶς μᾶλλον ἢ μαίνομαι. Σέδετον· τὸ φωσάτον. Σεκοῦνδος· Ἀθηναῖος σοφιστὴς ὃς ἐχρημάτισε πλην ιος. ἐπωνομάζετο δὲ ἐπίουρος ὡς υἱὸς τέκτονος. καθηγητὴς δὲ γέγονε καὶ Ἡρώδου τοῦ σοφιστοῦ. ἔγραψε μελέτας ῥητορικάς. Σέκρετον. Σελαγεῖται· ἀντὶ τοῦ λάμπεται ἐκ πυρὸς τοῦ παρὰ τὸ σέλας. Σελαγίζω· λάμπω. Σέλας· πῦρ. ἢ τὸν κεραυνὸν καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης. ἢ λαμπηδών. καὶ σελαγεῖται· λάμπεται. Σελάχιον ἰχθύδιον. ὃ μόνον ζωοτοκεῖ πρῶτον ᾠοτοκῆσαν ἐν αὐτῷ πλὴν βατράχου. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔσω λεχάζειν. Καλλίστρατος δὲ τὸ τοῦ ἰχθύος κόπαιον. λέγεται δὲ καὶ μαλάχιον. Σελάχια· ὅσα λεπίδας οὐκ ἔχει. οἷον· σμύραινα. βοῦς. νάρκη. τρυγών. οὐδὲ ᾠοτοκεῖ. Σέλλαι· σελλάρια, σωτήρια. ἕδραι. Σέλγη· πόλεως Πισιδίας. ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι. καὶ ἀλλήλοις ἐκοινώνουν. ὅθεν καὶ τὸ ἀσέλγεια κατεπίστασιν. καὶ τὸ ἀσελγαίνειν. Σελεύκεια ὄνομα πόλεως. καὶ Σελευκεῖς οἱ Ἴσαυροι. Σελευκία δὲ ὄνομα κύριον. Σελευκίς· ὀρνεόν τι ἀπληστον καὶ ἀκόρεστον καὶ πανοῦργον. καὶ τὰς ἀκρίδας χανδὸν καταφύσσον. Σέλευκος, Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς. ὃς ἐπεκλήθη Ὁμηρικός. ἐσοφίστευσε δὲ ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψεν ἐξηγητικὰ εἰς πάντα, ὡς εἰπεῖν ποιητήν. περὶ τῆς ἐν συνωνύμοις διαφορᾶς. περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων. περὶ τῶν παρ' Ἀλεξανδρεῦσι παροιμιῶν. περὶ θεῶν βιβλία ε'. καὶ ἄλλα σύμμικτα. Σέλευκος· Ἐμισηνὸς. γραμματικὸς. ἁλιευτικὰ δι' ἐπῶν βιβλία δ'. εἰς τοὺς λυρικοὺς ὑπόμνημα. παραθετικά δύο. καὶ ἄλλον δέ τινα Σέλευκον ἀπὸ ... ἐμπειράθειν. βιβλία δὲ οὐκ ἔχει.

Σέλευκος· οὗτος ἐπεκέκλητο Νικάνωρ. ὃς τῷ ἰδίῳ υἱῷ Ἀντιόχῳ δίδωσι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Στρατονίκην ἐρασθέντι αὐτῆς. καὶ διὰ τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα ἀσθενήσαντι καὶ ἐπικρυπτομένῳ. γνωσθέντι δὲ ὑπὸ Ἐρασιστράτου τοῦ ἰατροῦ. φασὶ δὲ Σέλευκον συνόντα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, ταύρου θυομένου ἀποδράντα, μόνον Σέλευκον περιγενέσθαι αὐτοῦ. τῶν κεράτων κρατήσαντα. καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἀγάλματι αὐτοῦ ἐν τῇ κεφαλῇ περιτιθέασι κέρατα. Σελλήεις ποταμός. Σελῆναι πέμματα πλατέα κυκλοτερῆ. καὶ ἐν Ἐρεχθεῖ τὰς σελήνας πελάνους εἴρηκεν Εὐριπίδης. καί μοι πολὺν γὰρ πέλανον ἐκ πεμμάτων. φάσον σελήνας τὰς δὲ πυρὸς χλοῆς. ἐπὶ δὲ ἑξ σελήναις, βοῦν ἑβδομον ἐπέττον κέρατα ἔχοντα κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφυοῦς σελήνης. Σελήνη τὸ ἄστρον φασὶ τὴν σελήνην μὴ μόνον ὑγραίνειν ἀλλὰ καὶ θερμαίνειν ὁμοίως τῷ ἡλίῳ τὰ σώματα. Δαβίδ· ἡμέρᾳ ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε· οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. καὶ σεληναία. καὶ σεληναῖος. ὁ τῆς σελήνης. φωστῆρας ἰδεῖν περιμάτων δηλοῖ φάος. Σεληνίτης. Σελληνήεντα. Σελλίδιον· τὸ ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τὰ κάτω. Σελλίζειν τὸ ἀλαζονεύεσθαι. ἀπὸ Σέλλου τινὸς πένητος καὶ προσποιουμένου τὸ πλουτεῖν. Σέλινον εἶδος λαχάνου. Σελλίνου δεῖται ὁ νοσῶν. ἐπεὶ ἐν ἐσχάταις πνοαῖς ὄντων τοὺς τάφους ὅτε ἔμελλον τοὺς νεκροὺς τιθέναι, σελίνοις ἐστρώννυον. Σελίνου στέφανος πένθιμος. τὸ γὰρ σέλινον πένθεσι προσήκει. ὡς ἔφη καὶ ὁ δεῖνα ἐν τῷ περὶ ἀγώνων. Σέλλου ἢ Σέλλιος καὶ Ὅμηρος γραμματικὸς πρὸ Μενάνδρου. Σελίς· τὸ μέσον τῶν δύο καταβατῶν ἄγραφον τυγχάνον. καὶ τὸ βιβλίον. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ σελίδων κανόνισμα

φιλόρβιον. Σελμῶν, σανίδων. καὶ ὄνομα τόπου. σημαίνει δὲ καὶ ἀνταπόδοσιν. Σελλοὶ
ἐθνικόν. Σεμέα ὄνομα κύριον. Σεμίδαλις σεμιδάλεως, καὶ σεμιδαλίτης ἄρτος ὁ καθα-
ρὸς. καὶ διὰ μέσα τῆς σεμιδάλεως, δι᾽ ὧν ὁ ἐκ γεωργίας ἐγένετο, τὴν ἥμερον τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς τρο-
φὴν ὑπαινίττεται. Σεμιράμια τείχη. ἱεριχοῦντια δέ. Σεμίραμις. αὕτη βασιλεύσασα τῶν
ἀσσυρίων πρώτη, καὶ καταδυναστεύσασα, καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους ἀγαγοῦσα πρῶτον μὲν ἐξεῦρε
τὰ μέταλλα. τοῖς δὲ αἰχμαλώτοις, τὴν τούτων ἐργασίαν ἐπέτρεψε. περιέθηκε δὲ καὶ τείχη πρώ-
τη τῇ νινευὶ, μετονομάσασα αὐτὴν βαβυλῶνα. καὶ τοῖς ποταμοῖς περιέβαλε στόμια. καὶ τὰς
πυραμίδας ἀνήγειρε. καὶ πρὸς τὸν ὠκεανὸν διαπλεύσασα, τοὺς πρὸς αὐτὸν οἰκοῦντας ἱστόρη-
σεν. εἰσὶ δὲ οἱ αἰθίοπες. φησὶ δὲ καὶ ὅμηρος. Ζεὺς γὰρ ἐπ᾽ ὠκεανὸν μετ᾽ ἀμύμονας αἰθιοπῆας χθιζὸς
ἔβη. καὶ τοὺς μὲν, εἶπεν ἄτριχας εἶναι ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θέρμης κεκαυμένους, ἀλόγως δὴ βοσκο-
μένους διαιτῶν. τοὺς δὲ τὴν παραλίαν οἰκοῦντας, ἀγνοεῖν καὶ τὰς ἐν γῇ φυομένας βοτάνας. τῇ δὲ τῶν
ἰχθύων ἀρκεῖσθαι βρώσει. ἐκεῖσε δὲ εἶναι καὶ τὸν παράδεισον. πάντα γὰρ ὅσα εὐώδη καὶ ἀναγκαῖα
ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις εὑρίσκεται. τὴν δὲ σεμίραμιν, καὶ ῥέαν ἐκάλει. σεμίραμις λέγεται δὲ ἐρ-
κεταίῳ ἄπιθι καὶ διαβῆναι ζεύξασα τὸν ἔτος στρατιὰν ἀρξαμένη ἔκ τε ἑλλησπόντου καὶ λιβύης. ἀ-
κριβέκηδων πεζοὺς μὲν μυριάδας τ΄. ἱππικοῦ δὲ ἑκατόν. δρεπανηφόρων δὲ ἁρμάτων μυριάδας
δέκα. ἀνδρῶν ἐπὶ καμήλων μαχομένων τὸ ἴσον πλῆθος. ἄλλων δὲ καμήλων δύο, τι ἂν ἐγὼ δέο-
μαι μυριάδας εἴκοσι. βύρσας δὲ βοῶν ὠμοδεψητῶν εἰς λ΄ μυριάδας. ναῦς δὲ ἐν βάκ-
τροις ναυπηγεῖσθαι τρισχιλίας μακρὰς χαλκεμβόλους. πληρώματα δὲ αὐταῖς ὁμοίως ἐκ
τε συρίας καὶ φοινίκης καὶ αἰγύπτου καὶ κύπρου καὶ κιλικίας. τῶν τε παραλίων μερῶν ἄχρι ἑλλησπόν-
του. ἡ αὐτὴ ὁρμῶσα ἐπὶ ἰνδοὺς εἴδωλα ἐλεφάντινα ξύλινα ξυμπηγνῦσα εἰς μυριάδας κ΄. ἃ ἔμελ-
λον οἴσειν αἱ κάμηλοι. τὰ ἐντὸς πεπληρωμένα φυγάνου καὶ φορυτοῦ, ὡς ἂν βαστακτὰ εἴη. τὰ δὲ ἔξω-
θεν αὐτῶν περιεβύρσωσεν. ἐπιβάτας δὲ ἐφ᾽ ἑκάστην κάμηλον δύο ἔταξεν αἰθίοπας τοξεύειν καὶ ἀ-
κοντίζειν. καὶ ἐπέρασε τὸν ἰνδὸν ποταμὸν ὅστις ἐστὶν ὑπὲρ ἑκατὸν σταδίους τὸ πλάτος. καὶ ζεύ-
γνυσι γέφυραν ἣ στενότατος εἶναι ἐδόκει. ἦν δὲ μῆκος μὲν ξ΄ σταδίων. πλάτος δὲ τριακοσίων. τὰ δὲ
εἴδωλα ἦσαν εἴκοσι μυριάδες. ἡ αὐτὴ ἐκκλύσασα τὸν ποταμὸν τὸν ἰνδὸν καὶ τῆς ἐντὸς κοίτης
κτίσασα παλάτια ἐπὶ ὑψωμάτων ἐγχορήγων ἠσφαλτωμένων αὖθις ἀπέλυσεν εἰς τὴν κοί-
την. Σεμνὰ τὰ τίμια καὶ σεβάσμια. κατά τι πυθόχρηστον ἢ κεθεῶν κομίζων ἵεται εἰς τὴν με-
τοίκησιν σεμνὰ ἐφόδια. αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας. Σεμναὶ θεαί. οὕτω καλοῦσιν οἱ ἀθηναῖοι
τὰς ἐριννύας. Σεμνεῖον τὸ μοναστήριον. ἐν ᾧ μονούμενοι οἱ ἀσκηταὶ τὰ τοῦ σεμνοῦ βίου μυστήρια τε-
λοῦσι. μηδεὶς μηδὲν κομίζοντες. μὴ ποτὸν, μὴ σιτίον. μήτε τι τῶν ἄλλων ὅσα πρὸς τὰς τοῦ σώμα-
τος χρείας ἀναγκαῖα. ἀλλὰ νόμους καὶ λόγια θεσπισθέντα διὰ προφητῶν. καὶ ὕμνους. καὶ τὰ ἄλλα
οἷς ἐπιστήμη καὶ θεοσέβεια συναύξονταί τε καὶ τελειοῦνται. τὸ δὲ ἐξ ἑωθινοῦ μέχρις ἑσπέρας διαστη-
μα σύμπαν, ἐστὶν αὐτοῖς ἄσκησις. σιτίον γὰρ ἢ ποτὸν, οὐδεὶς ἂν αὐτῶν προσενέγκοιτο πρὸ ἡλίου δύσεως.
Σεμνὴν ὑφῶσαν. οὐ τὴν σώφρονα. οὐ γὰρ ἐπαινεῖ αὐτήν. ἀλλὰ τὴν ἀλαζόνα καὶ ὑπέρογκον.
καὶ ἐφ᾽ ἑαυτῇ μέγα φρονοῦσαν ἀριστοφάνης νεφέλαις. Σεμνολογῶ αἰτιατικῇ. Σεμνομυθοῦ-
σιν ὑπερηφανεύονται ἐν λόγοις. ὁ δὲ σεμνὸς ἀσδρούβας συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα. ἐπι-
λελησμένος τῆς μεγαλορρημοσύνης. Σεμνὸν ἐπὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ λέγουσιν. ἔσθ᾽ ὅτε δὲ καὶ
ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου τιθέασιν εὐριπίδης μηδείᾳ. οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν σεμνοὺς γεγονότας. καὶ ἐν
ἱππολύτῳ. μισεῖν δὲ σεμνὸν καὶ ὃ μὴ πᾶσι φίλον καὶ ἔνδοξον. εὐριπίδης ἱππολύτῳ. πῶς οὖν σεμνὸν
δαίμον᾽ οὐ προσεννέπεις. καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ τίμιος. τοῖς δ᾽ αὖ σεμνοῖσι τῶν ὀρνίθων. ἀριστοφάνης ἀν-
τὶ τοῦ τιμίοις. ὁ αὐτὸς σεμνότατος ὢν καὶ σπουδαστικώτατος ὅμως ἐπίχαρις ἦν ἐν ταῖς ὁμιλίαις.
οὐδενὸς ἧττον τῶν ἐπὶ χάρισι θαυμαζομένων. δέξιππος. σεμνὸν γὰρ αὐτὸν ἀπέφαινε τά τε ἄλλα
καὶ ὅτι οἱ εὖ ὑπεστρατήγησε. Σεμνοπροσωπεῖς. τουτέστι σεμνὴν τὴν ὄψιν ἔχεις. εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι
σεμνοὶ μὲν φαίνεσθαι. οὐ κατὰ τὴν πρόσοψιν δὲ ἔχοντες καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα. Σεμνυνόμενος.
κομπάζων. σεμνυνόμενος ὁ διονύσιος δῶρον ἐπὶ τῷ μηδένα τῶν κρουμάτων αὐτοῦ μήτε περιήρους. μήτε

ἐπὶ κρίσεως ἀκηκοέναι καθάπερ ἰσμηνίου. Σεμπρώνιος ὄνομα κύριον πρῶτος ῥωμαίων.
Σενάτορες. ὁ ῥωμύλος μετὰ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ ῥώμου ἀναίρεσιν ἐκ τῶν περιοίκων πόλεων, ἀριθμὸν ἀνδρῶν ἐφειλκύσατο· καὶ τούτων τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἐχέφρονας ἐκ ταύτης ἐπιλεξάμενος προβούλους τε αὐτοὺς καὶ προέδρους τῶν κοινῶν ἀπέφηνε πραγμάτων. σενάτοράς τε καὶ βουλευτὰς διὰ τὴν ἡλικίαν τοὺς ἄνδρας ὀνομάσας. ἐκ δὲ τούτων δέκα τοὺς ἀρίστους ἐπιλεξάμενος πατρικίους τε αὐτοὺς ἐκ μεταφορᾶς τῶν πατέρων ἐκάλεσε. καὶ πρὸς τὴν τοῦ δήμου προκατέστησεν διοίκησιν. τριακοσίους τε ἱππεῖς καὶ δισχιλίους πεζοὺς πρὸς τὴν τῆς πόλεως φρουρὰν ἀπεγράψατο στρατιώτας. εἰς φυλὰς δὲ τέσσαρας διεῖλε μετὰ τοῦ δήμου πλῆθος. καὶ σενάτου τὸ βουλευτήριον ἐκαλεῖτο. Σεναχηρεὶμ ὄνομα κύριον. Σενύου. βασιλέως αἰγύπτου. Σεξτίλιος ὄνομα μηνὸς παρὰ ῥωμαίοις. Σέξτος χαιρωνεύς. ἀδελφιδοῦς πλουτάρχου. γεγονὼς κατὰ μάρκον ἀντωνῖνον τὸν καίσαρα φιλόσοφος. μαθητὴς ἡροδότου τοῦ φιλαδελφαίου. ἦν δὲ τῆς πυρρωνείου ἀγωγῆς. καὶ τοσοῦτον πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ ἦν ὥστε καὶ συνδικάζειν αὐτῷ. ἔγραψεν ἠθικά. ἐπισκεπτικὰ βιβλία δέκα. μετὰ θάνατον τοῦ κομόδου, ἐτόλμησέ τις σέξτος εἶναι φῆσαι. καὶ πρὸς ἀνάληψιν τοῦ πλούτου καὶ ἀξιώματος ὁρμῆσαι. καὶ πολλὰ περὶ τῶν ἀνακριθεὶς, ἐκομψεύσατο ὡς μέντοι τῇ ἑλληνικῇ τι αὐτὸν ὁ περτίναξ ὢν ἐκεῖνος διεπύθετο ἀνήρετο, πλεῖστα ἐσφάλη μὴ δὲ συνεῖναι τὸ λεγόμενον δυνηθείς. οὕτω που τὸ μὲν εἶδος ἐκ φύσεως, καὶ τἄλλα ἐξ ἐπιτηδεύσεως αὐτῷ ἐῴκει. τῆς δὲ δὴ παιδείας αὐτῷ οὐ μετεσχήκει. Σέξτος. λίβυς φιλόσοφος. σκεπτικὰ ἐν βιβλίοις ί. πυρρώνεια. Σεώκη ὄνομα πόλεως. Σεπφωραῖος ὄνομα κύριον.
Σεπφώρα ἡ τοῦ μωσέως γυνή. Σέπφωρις σεπφώρεως ὄνομα κύριον. θηλυκῶς δὲ σημαίνει πόλιν. καὶ σεπφωρεία καὶ σεπφωρεῖται ἔθνος. Σεραφὶμ πληθυντικῶς διὰ τοῦ ῑ. ἑνικῶς δὲ σεραφεὶμ, διὰ διφθόγγου. Σεραφὶμ. ἐμπρηστάς. ἐμπυράσματα. ἢ θερμαίνοντας. γνώσεως πληθυσμός. ἢ σοφίας χύσις. Σερβιλία. καὶ σερβίλιος ὄνομα κύριον. οὗ ὕπατος ῥωμαίων ἦρξε. Σέρβιος. ὄνομα κύριον. οἷον εἰ δοῦλος. Σερβωνῖτις λίμνη. Σέργιος. ζευγματεὺς, ἀφθονίου υἱὸς, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων καὶ αὐτὸς ὕπαρχος πραιτωρίων γεγονὼς, καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιος. ἐπιτάφιον εἰς τὸν σοφιστὴν καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ σαβῖνον. ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον ὑπὲρ τῶν δικολόγων πρὸς ἀριστείδην. Σερδική, πόλις δακίας. Σέρεις. εἶδος λαχάνων τὰ παρ' ἡμῖν σέρικα λεγόμενα. αἱ πικρίδες παρ' ἄλλοις. ἢ μᾶλλον τὰ ἀληθέστερον εἰπεῖν μακεδονήσια. Σερῆνος ὁ καὶ ἀθηναῖος. ὁ αἴλιος χρηματίσας γραμματικός. ἐπιτομὴν τῆς φίλωνος πραγματείας, περὶ πόλεων καὶ τίνες ἐν ἑκάστῃ ἔνδοξοι. βιβλία γ΄. ἐπιτομὴν τῶν φιλοξένου εἰς ὅμηρον α΄. Σέρριος ὄνομα κύριον. καὶ σέρρειον τεῖχος. καὶ σέρρειον ὀνόματα χωρίων. Σέριφος γραῦς, ἡ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀρουραίας ἀκρίδος. ἣν καλοῦσι γραῦν σερίφην καὶ μάντιν. Σερουίλιος ὄνομα κύριον, ἦν δὲ ὕπατος. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἐπίκιος μάρκος. Σερούχ. οὗτος κατάγεται ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ ἰαφέθ. καὶ ἀπὸ τούτου ἤρξατο ἡ εἰδωλολατρεία. ἐδογμάτισε γὰρ εἰκόσι καὶ ἀνδριάσι τιμᾶσθαι τοὺς πάλαι ἀριστεύσαντας. καὶ τιμᾶσθαι ὡς θεοὺς ἐπεκράτησε μέχρι τῶν χρόνων θάρρα τοῦ πατρὸς ἀβραάμ. ἀβραὰμ δὲ δίκαιος γενόμενος καὶ εἰς θεογνωσίαν ἐλθὼν καὶ λογισάμενος ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ τοὺς ἀνθρώπους πλανᾷ. παρασκευάζων αὐτοὺς εἰδώλοις καὶ ἀγάλμασι προσκυνεῖν. καὶ τὸν ποιητὴν ἁπάντων μὴ γνωρίζειν θεὸν, συντρίψας τὰ τοῦ πατρὸς ἔργα, ἀνεχώρησεν ἀπὸ καρρῶν ὁρῶν χαλδαίων τῆς μέσης τῶν ποταμῶν χώρας. καὶ ᾤκησεν εἰς τὰ μέρη τῆς νῦν καλουμένης παλαιστίνης, πέραν τοῦ ἰορδάνου ποταμοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ λὼτ ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ρ΄ε΄ καὶ ὁ ἔτη τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς. εἰσὶν οὖν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως ἀβραάμ, ἔτη ͵αυγ΄. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀδὰμ ἕως τοῦ ἀβραάμ. ἔτη ͵γψμ΄. ἐγένετο δὲ ἀβραὰμ πλούσιος σφόδρα, ἐν κτήνεσι πολλοῖς καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ συνοικία αὐτῶν. καὶ ἔδωκε λὼτ οἰκεῖν τὰ πέραν τοῦ ἰορδάνου. καθ' ὃν δὴ χρόνον ἀπώλοντο αἱ δύο πόλεις σόδομά τε καὶ γόμμορρα, θείου πυρὸς καταρραγέντος ἐπ' αὐτάς. διότι τοὺς παριόντας ἐνύβριζον ξένους. Σερούχ. οὗτος ἐκ τῆς τοῦ ἰαφὲθ φυλῆς καταγόμενος, δογματιστὴς ἐδόκει τιμᾶσθαι τοὺς παλαιτελευτή-

σαντας καὶ ἀριστεύσαντας ἄνδρας ἢ διὰ εἰκόνων, ἢ διὰ ἀνδριάντων καὶ τούτους προσκυνεῖσθαι κατὰ τοὺς ὡς ἔτι ζῶντας, καὶ μνήμας αὐτῶν ἐκτελεῖν, καὶ ἐν ταῖς ἱερατικαῖς ἀναγράφεσθαι βίβλοις καὶ θεοὺς αὐτοὺς νομίζειν ὡς εὐεργέτας. ἐντεῦθεν εἰσῆλθεν ἡ πολυθεΐα καὶ ἡ εἰδωλολατρεία. τοῦτο δὲ διέμεινεν ἐπ' αὐτοῖς μέχρι τῶν χρόνων Θάρρα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ. ἦν γὰρ ἀγαλματοποιὸς. ἀπὸ διαφόρων ὑλῶν εἰκόνας ἐργαζόμενος καὶ λέγων τούτους εἶναι θεοὺς καὶ ὀφείλειν προσκυνεῖσθαι ὡς αἰτίους τῶν ἀγαθῶν. ἐντεῦθεν διέδραμεν ἡ τοιαύτη δόξα εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ἐθνῶν γένη. μάλιστα δὲ ἐν Ἑλλάδι. ἤδη γὰρ ἦσαν οὗτοι τὴν τοιαύτην πλάνην ἀναδεξάμενοι καὶ τιμήσαντες Ἕλληνα τὸν γίγαντα τὸν ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ καταγόμενον. καὶ τῆς πυργοποιίας κοινωνὸν γενόμενον. δι' ὃν ἐμερίσθησαν αἱ γλῶσσαι τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἐκλήθησαν μέροπες. Σερτώριος· ὄνομα κύριον, ὁ δὲ Σερτώριος ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς, καίπερ θρασέως τῶν Ἰβήρων ἐκ τοῦ πλείω κατορθοῦν ἐχόντων, οὐκ ἀποκινδυνεῦσαι ποτὲ ἐτόλμησε. Σέρφος· ζῷον μυρμηκῶδες. σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζει. καὶ παροιμία. ἔνεστι κἀν μύρμηκι κἀν σέρφῳ χολή. ἀρσενικῶς δὲ λέγεται ὁ σέρφος. ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα. Νικοφῶν ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς· ἀπορέεσθ' εἰ ταῦτα τὰ πονηρὰ, ὀρνιθίους σέρφους. ἴσως σκώληκας. ἀκρίδας. πάρνοπας. Σεσαγμένην· πεπληρωμένην. πεφορτωμένην. Ἀγαθίας· μίαν δὲ τῶν ἁμαξῶν χόρτου σεσαγμένην ἀγρίῳ τε καὶ εὐκρανότι προσάγει τῷ πύργῳ ξυλίνῳ ὄντι. καὶ πῦρ ἐνίησι. καὶ ῥᾳδίως ἅπασα ἡ τύρσις ἐπίμπρατο. καὶ σεσαγμένοι, πεπληρωμένοι. οἱ δὲ καὶ ὡς σεσαγμένοι ἐπορεύοντο. ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένοι. οἱ δὲ, καὶ ὡς σεσαγμένοι τῇ λείᾳ εὐκλεεῖ καὶ ἀπέρωχον ἀνεδήσαντο νίκην. καὶ αὖθις. οὕτω δὴ τῇ λείᾳ σεσαγμένοι ἐπορεύοντο. ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένοι. Σέσελις· εἶδος λαχάνου. Σεσελλίσθαι· μετὴν ἐπῆρθαι. ἀπὸ Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου, ὃς ἦν κομπαστὴς καὶ ἀλαζὼν ἐν τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν. Λυκόφρων δὲ ἀπέδωκε τὸ σελλίζεσθαι ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι. ὁ γὰρ Αἰσχίνης πένης ὢν, ἐθρύπτετο ἐπὶ πλούτῳ. λέγων πλούσιος εἶναι. ἦν δὲ Αἰσχίνης Σέλλου. ἐκ μεταφορᾶς δὲ ἔλεγον τοὺς τοιούτους Σέλλους. καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι σελλίζειν. Σέσεικα· ἐνέβαλον. Σεσημασμένῳ· ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένῳ. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος. Σέσηρε· κέχηνε. διήνοιξε. Σεσηρυῖα· γραῦς κεχηνυῖα. Σεσηρώς· κεχηνώς. Σεσοβημένος· ἄτακτος τὴν κίνησιν τεθρυβημένος. τεταραγμένος. ὁ δὲ, θᾶσσον ἢ βάδην τὴν κεφαλὴν ἐπισείων καὶ βαρβαρικῶς τινὰ ἐπιφθεγγόμενος ὅσα τῆς τε φωνῆς τῷ ἐντόνῳ καὶ τοῦ βαδίσματος τῷ σεσοβημένῳ εἰκάσαι ἐπαπειλῶν. Σέσωσις· ὄνομα κύριον. Σεσωρευμένων· βεβαρημένον. Σέσωστρις· βασιλεὺς Αἰγύπτου. ὃς τὰ τῶν Αἰγυπτίων ἔθη μετέβαλε. θέλων αὐτοὺς ταπεινῶσαι. καὶ τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα, ταῖς γυναιξὶ, τὰ δὲ τῶν ἀνδρῶν ταῖς γυναιξὶν ἐνομοθέτησεν ἐργάζεσθαι. Σέσωται· καὶ σεσωσμένος. οἱ παλαιοὶ δὲ ἄνευ τοῦ σ. καὶ διεζωσμένοι φησὶ Θουκυδίδης. οἱ δὲ νεώτεροι μετὰ τοῦ σ. ἐπενίων δὲ ἁπλῶς παραλείπουσι τὸ σ. ὡς κεκλειμένον. πεπειμένον. Σεύθης· εἷς τῶν Θρᾳκικῶν βασιλέων. Σευῆρος· οὗτος ἐφάνη μετὰ τὸν δυστυχῆ. ὃς ἁρπάσας τὸν θρόνον τῆς Ἀντιοχείας. τὴν τε Μάνεντα αὖθις Ἀπολινάριόν τε καὶ Εὐτυχέα διεκδικεῖν αἵρεσιν ἐπειρᾶτο. κυκῶν ὅσῃ δύναμις αὐτῷ τὴν τῆς ἐκκλησίας εἰρήνην. ἐξελαθεὶς δὲ τῆς ἐκκλησίας ὡς ταραχώδης, καὶ ταραξίας, τῇ Ἀλεξανδρέων κουφότητι λάθρα πως δίκην ἐθελοντὴς ἐνέσκηψεν. ἔνθα καὶ ἑτέρας κατασχίσας ἀντιπνευσάσης αὐτῷ τε τῷ λαῷ, συνέχεε πάντα καὶ ἐθορύβησε. διεσκέδασε δὲ αὐτοῦ, Ἰουλιανός τις καλούμενος Ἁλικαρνασεὺς τῆς Ἀσίας ἐπίσκοπος. καὶ ζήτησις ἐν τῷ Ἰουλιανὸς ὁ Ἁλικαρνασεύς. Σευκτόνιος, ὁ Τράγκυλος χρηματίσας γραμματικὸς Ῥωμαῖος. Σειληνὸς ὁ Διόνυσος. παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τῷ ληνῷ. σιληνὸς δὲ ὁ σάτυρος. διὰ τοῦ ι. παρὰ τὸ σείεσθαι ἅλις. Σειρά· ἡ ἅλυσις. ὁ δὲ βασιλεὺς, δῶρα ἔστελλε τοῖς Ἀβάροις, σειρὰς χρυσῷ διαπεποικιλμένας. ἐσθῆτάς τε σηρικάς. Σειρά καὶ ἡ γενεαλογία. τοῖς δὲ τοῦ φιλοσόφου μαντεύμασι περὶ τῆς οἰκείας σειρᾶς ἑπόμενος, οὐκ οἶδ' ὅπως ἢ τοῦ λόγου εὐμηχανίᾳ ἐπιζητοῦσα τὴν ἐν τῇ σειρᾷ τάξιν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς οὐκ ἐν τῷ ἀκραιφνεῖ χορῷ. μετὰ δὲ τοῦτον ὡς δέδεικται τεταγμένης ἀφανοῦς, ἀπέστειλεν ὡς ἐμὲ τὰ σαφέστατα ἀπαγγεῖλαι προστάξας. Σειραίνω· ξηραίνω. μεθ' ὧν ἐστέφοντο πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας. Σεὶρ σειρὸς, ὁ ἥλιος. καὶ σείριος. Σειραῖος ἵπ

πος· ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ. ὁ δεξιὸς δεξιὸν δ' ἀνεὶς σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον. τουτέστι τὸν καμπτῆρι τὸν ἀριστερόν. Σειραῖς· πλεκταῖς ἱμᾶσι. καὶ γένος τῶν θωρῶν σειροφόροι καλούμενοι. μάχονται δὲ ἀπὸ τῶν ἵππων σειρὰς ἱμάντων ἑλίσσοντες· πελάσαντες γὰρ τοῖς πολεμίοις ἐφιᾶσι τοὺς ἀπὸ τῶν ἱμάντων βρόχους. ἀποστρέψαντές τε τοὺς ἵππους ὀπισωβίαι ἐλαύνουσι. τοὺς δὲ ἁλόντας τοῖς βρόχοις τῇ ῥύμῃ τοῦ ἵππου, ἀποθανόντας ἢ ζῶντας ἕλκουσι. Σειρὴν μὲν φίλου ἀγγέλλει· ξεῖνον δὲ μέλισσα. σειρὴν ζῷόν ἐστι κηροποιὸν μελίσσῃ παραπλήσιον. Σειρῆνας· γυναῖκάς τινας εὐφώνους γεγονέναι, μῦθος περὶ τὴν ἰωνικήν· αἵτινες ἐν νησίῳ καθεζόμεναι, οὕτως ἔτερπον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας, ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου. εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος καὶ ἄνω, εἶδος στρουθῶν· τὰ δὲ κάτω γυναικῶν. οἱ μυθολόγοι, σειρῆνάς φασί τινα θηλυπρόσωπα ὀρνίθια εἶναι. ἀπατῶντα τοὺς παραπλέοντας, ᾄσμασί τισι πορνικοῖς κηλοῦντα τὰς ἀκοὰς τῶν ἀκροωμένων. καὶ τέλος ἔχει τῆς ἡδονῆς ἡ ᾠδὴ ἄλλο μὲν οὐδὲν χρηστόν· θάνατον δὲ μόνον. ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος τοῦτο βούλεται· τόπους εἶναι τινὰς θαλαττίους ὄρεσί τισιν ἐστενωμένους. ἐν οἷς θλιβόμενον τὸ ῥεῖθρον, λιγυράν τινα φωνὴν ἀποδίδωσιν· ἧς ἐπακούοντες οἱ παραπλέοντες, ἐμπιστεύουσι τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ ῥεύματι· καὶ αὐτάνδροι σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπόλλυνται. αἱ δὲ παρὰ τῷ ἡσαΐᾳ εἰρημέναι σειρῆνες καὶ ὀνοκένταυροι δαίμονές τινές εἰσιν οὕτω σχηματιζόμενοι ἐπὶ ἐρημίᾳ πόλεως. ἥτις χόλῳ θεοῦ γίνεται. οἱ δὲ σύροι τοὺς κύκνους φασὶν εἶναι. καὶ γὰρ οὗτοι λουσάμενοι καὶ ἀναπτάντες ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἀέρος ἡδύ τι μέλος ᾄδουσιν. ὅτε Ἰὼβ λέγει· ἀδελφὸς γέγονα σειρήνων. ἑταῖρος δὲ στρουθῶν. τουτέστιν ᾄδω τὰς ἐμαυτοῦ συμφοράς, ὥσπερ σειρῆνες. στρουθοὺς δὲ λέγει, οὓς ἡμεῖς στρουθοκάμηλον λέγομεν. ὄρνεον μὲν ὄντα, πόδας δὲ καὶ τράχηλον ὄνου κεκτημένον. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· καὶ τὸ λάλημα κεῖνο τῶν σειρήνων γλυκύτερον. Σειρῆνες· αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις. Σειρήνιον μέλος. Σείριον· σείριον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμάτιον ἀπαράθητον· οἷον θέριστρον καθά φασιν οἱ λογογράφοι. καὶ σειρὴν δὲ ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτὼν εὐθέως τότε ὅτε ἐστὶν ὁ σείριος. ἔστι δὲ καὶ σείρις πόλις ἰταλική. καὶ τὰ χαλκᾶ ἔνθεν ὑφάσματα, εἴ τινα ἄλλα λυκοῦργος εἶπεν ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως. ἐν ἐνίοις μέντοι χωρεῖς τοῦ ι. γράφεται δὲ καὶ σέρινα. Σείριος ὁ ἀστρῷος κύων. αἰλιανός, λοιμῶν δὲ ἐπιδημίαν ἔσβεσεν ὅδε ἀνήρ. καὶ τὴν ἀμφὶ τὸν κύνα σείριον πρωτίστην ἐπιτολήν. καὶ τὴν ὁρμὴν τὴν ἔμπυρον ἡμέρωσε τοῦ ἄστρου. καὶ σεὶρ σεῖρος ὁ ἥλιος· οἱ δὲ καὶ σείριος. Σείριον τὸν κύνα. ὅτι δὲ καὶ τὸν ἥλιον. ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα, σείρια λέγει. Σειρομάστης, εἶδος ἀκοντίου· λόγχη. Σειροφόρος καὶ ἄζυξ· ὁ λεγόμενος κέλης ἵππος. Σειροὶ αἱ ἐπαύλεις ἢ ὀρύγματα εἰς ἀπόθεσιν σίτου.

Σεισάχθεια· χρεωκοπία δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν. ἣν εἰσηγήσατο σόλων. εἴρηται δέ, παρόσον ἔθος ἦν ἀθήνησι τοὺς ὀφείλοντας τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήσταις. ἀποδόντες δὲ οἱονεὶ τὸ ἄχθος ἀποσείσασθαι. ὡς φιλοχόρῳ δὲ δοκεῖ, ἀποψηφισθῆναι τὸ ἄχθος. Σεῖσαι· τὸ συκοφαντῆσαι ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων. τηλεκλείδης ἀμφικτύοσιν. ἄλλως· πάντων δὲ τῶν κλώνων σεῖσαι καὶ προσκαλέσαντες παύσασθαι δίκη ἀλληλοφάγων. ἀριστοφάνης δαιταλεῦσιν. ἔσειον· ἤτουν χρήματα· ἠπείλουν· ἐσυκοφάντουν πάλιν. Σεισμός τινὰ μαθητεὶς τὰ κοιλώματα τῆς γῆς ἐγκατειρχθέντα εἶναι διὰ τοῦ τῶν μ, χασματίας τοὺς δέ, βρασματίας. αἰλιανός· σεισμοί τε ἐπεπόλασαν. καὶ πολλαὶ ἀνέστρεπον. ἀριστοφάνης γεωργοῖς φυσήματι· ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ. ὥστε σεισμοὺς ποιεῖν. ἀρχαία γὰρ ὑπόνοια, τὸ ὑπὸ πνευμάτων κατεχομένην σείεσθαι τὴν γῆν. σιγμὸς δὲ ὁ ποιὸς ἦχος σιδήρου πεπυρακτωμένου εἰς ὕδωρ βληθέντος ἐκ τοῦ σίζω τὸ ποιὸν ἦχον ἀποτελῶ. Σείω ῥῆμα τὸ ταράσσω. σεῖο δὲ ἀντὶ τοῦ σοῦ. Σεῖστρον· ὁ δὲ ξυρεῖ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γρῦφον λαθεῖν θέλων καὶ σκευὴν αἰγυπτίαν ἀναλαβὼν ἥν τινα οἱ τῆς ἴσιδος θεραπευτῆρες ἤσκηνται· καὶ σεῖστρον ἐπισείων, ἠλᾶτο. Σηγὼρ ὄνομα πόλεως. ἐν ᾗ διεσώθη λὼτ φεύγων τὸν τῶν σοδομιτῶν ἐμπρησμόν. Σὴθ υἱὸς ἀδάμ. περὶ τούτου εἴρηται καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων. ἤτοι τὰς ἀπὸ τοῦ κάϊν. θεὸν γὰρ τὸν σὴθ οἱ τότε ἄνθρωποι προσηγόρευον. διὰ τὸ ἐξευρηκέναι τά τε ἑβραϊκὰ γράμματα, τάς τε τῶν ἀστέρων ὀνομασίας. καὶ πρὸς τούτοις πολλὴν εὐ-

σέβειαν αὐτοῦ θαυμάσαντες· ὅς γε καὶ πρὸς τὰς ἐπικαλεῖσθαι θεὸς καὶ ὀνομάζεσθαι. καθὰ καὶ τῷ μω-
υσεῖ λέγει κύριος· θεὸν δὲ δώσω σε τῷ φαραώ. καὶ περὶ τῶν ἐν ἀρετῇ καὶ πίστει ὄντων καὶ τῶν κριτῶν ἔφη·
θεοὺς οὐ κακολογήσεις καὶ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. εἰκότως οὖν οἱ τοῦ σὴθ καὶ ἐνὼς καὶ
ἐνὼχ παῖδες υἱοὶ θεοῦ καὶ υἱοὶ τῶν θεῶν ἤτοι σύμμαχοι νοείσθωσαν. οἵτινες ἁλόντες ἀκολασίᾳ πρὸς τὰς
θυγατέρας καΐν εἰσῆλθον. ἐξ ὧν οἱ τῆς κατακλυσμιαίας ζημίας γίνονται γίγαντες. διὰ μὲν τὸ δίκαι-
ον ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι. διὰ δὲ τὸ ἄδικον καὶ βέβηλον, πονηροὶ καὶ κάκιστοι. Σήθ, ὄνομα κύριον.
σήθοντες, δὲ ἤγουν σκιμίζοντες. Σήκιος, ὄνομα κύριον. Σηκασθέν· εἰς σηκὸν κατακλεισθεῖσαν.
τουτέστι μάνδραν. καὶ σηκασθέντας. ὡς ἐν σηκῷ περικλεισθέντας. καὶ γὰρ ἐν κύκλῳ μὲν ὥσπερ
σηκασθέντας ἐδεδίει, μὴ διὰ πλῆθος βιάσαιντο σφᾶς ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ τῆς κυκλώσεως ἐν-
τείναντες. καὶ πάλιν ἤν ποτέ τις φρικτοῖο θεᾶς σεσοβημένος οἴστρῳ. Σηκίδες· αἱ οἰκογενεῖς παιδισ-
κάρια. κυρίως δὲ σηκύλη καὶ σηκὶς ἡ ἐν ἀγρῷ ταμιεῖον φυλάττουσα. Σηκοκόρος· ὁ τοῦ σηκοῦ
ἐπιμελούμενος. Σηκός· ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ. οἶκος, τάφος. παραγενόμενος δὲ εἰς
τὸν σηκὸν τῶν αἰχμαλώτων ἐκέλευε κηρύττειν ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν οἶκον. καὶ ἔστι τὸ ὄνομα ἐπὶ ἐλαίας.
λέγει γὰρ λυσίας ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν· οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν οὔτε μορίαν· οὔτε σηκόν. μήποτε οὖν
τὰς μὲν ἰδιωτικὰς ἐλαίας καλοῦσι. τὰς δὲ δημοσίας μορίας. σηκὸν δὲ ὥσπερ οἶκε καὶ μορίαν ὀνο-
μάζουσι τὴν αὐτήν. Σηκοὶ αἱ τῶν βοσκημάτων ἐπαύλεις, παρὰ τὸ σώζειν. ἢ σηκοί τινές εἰσιν ἴδιοι. παρὰ τὸ
ἐκεῖσε σηκίζειν. Σηκρῆτον καὶ πρωτασηκρήτης. Σήλεντος, χαμαιδικαστής. Σηλώμ, ὄνομα πόλεως.
Σηλυβρία· πόλις θρακική. Σῆμα· ὁ τάφος. Σημάντορες· ἐπιτάκτορες. ἡγεμόνες. Σήμαντρα·
σφραγῖδες. Σημασία· φανέρωσις διὰ σάλπιγγος. Σήματα· σημεῖα τέρατα. ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ μνήμα-
τα. Σημαία· σπεῖρα τάγμα. ταυτὸν ἐστὶν. οἱ δὲ ἡγεμόνες τούτων, κεντυρίονες, καὶ ταξίαρχοι. καὶ ση-
μαιοφόρος ὁ ἡγεμών. Σημαία λέξις πολεμική. δι' ἧς τὸ ἡράκλειον ἦλω. ἰδίαν τινὰ ἅλω-
σιν ἐχούσης τῆς πόλεως ἐφ' ἑνὸς μέρους ἐπ' ὀλίγον τὸ παντελῶς ταπεινὸν τεῖχος οἱ ῥωμαῖοι τρεῖς ση-
μαίας προεχειρίσαντο. καὶ τὴν μὲν πρώτην τοὺς θυρεοὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιήσαντες, συνέφρα-
ξαν, ὥστε τῇ τῶν ὅπλων πυκνότητι κεραμωτῷ καταρρύτῳ γίνεσθαι παραπλήσιον. ἐφεξῆς δὲ ἕτεραι
δύο. Σημαῖαι· σίγνα. προτομαί. πιλάτος εἰς τὴν ἰουδαίαν τὰς τιβερίου εἰκόνας αἳ σημαῖαι καλοῦν-
ται κεκαλυμμένας εἰσήνεγκεν. οἱ δὲ, ἐξεπλάγησαν ὡς πεπατημένων αὐτοῖς τῶν νομίμων. οὐδὲν
γὰρ ἐξεῖναι δείκηλον ἐν τῇ πόλει εἰσιέναι. Σημαῖαι· τὰ παρὰ ῥωμαίοις λεγόμενα σίγνα. πάντων
τιμῶν τῶν ῥωμαίων ἐπὶ τῶν σημαιῶν εἴδωλα φερόντων, ὁ κωνσταντῖνος σταυροῦ τύπον ἔφερεν. αἱ δὲ ση-
μαῖαι τῶν ῥωμαίων, συνεπεφύκεσαν εἰς βουνόν. καὶ πάντων δόντων γνώμας ὁ σκηπίων ἔφη
ὅταν [illegible] βουλεύωνται. καὶ πλείω ποιεῖσθαι πρόνοιαν τοῦ μηδὲν παθεῖν ἢ τοῦ δρᾶσαι κακῶς
τοὺς ἐχθρούς. Σημαίνει· εἰς γνῶσιν ἐφέλκεται. σημαίνει δὲ ὅτι μόνης τὸ δεῖν ἰσμήνης φίλον
κάρα. σημαίνει. ἐπιτάττει. Σημαίνομαι· σηματίζομαι διὰ σημείων γινώσκω. σοφοκλῆς. καὶ τὰ
μὲν σημαίνομαι. τὰ δὲ κἂν πεπλήγμαι. κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅτου. ἢ σημαίνομαι ἀντὶ τοῦ σημεῖα τινὰ
ἐμαυτῷ συντίθημι ἀπὸ τοῦ ἴχνους. τὸ δὲ ἀπορῶ ἐπειδὴ τοῦτον συμβαίνει περὶ τοὺς ἰχνευτάς, ἐπιπα-
τουμένων τῶν ἰχνῶν. διὰ δὲ τὴν μανίαν δυσίχνευτος καὶ ἐπιτεταραγμένη ἡ βάσις ἐγεγόνει τοῦ αἴ-
αντος. Σημεῖα· κειμήλια. Σημεῖα· οὕτω λέγουσι τὰς σφραγῖδας. δημοσθένης καὶ ἄλλοι.
Σημεῖα σκυθικά. ἃ φέρουσιν ἐν τῷ πολέμῳ ὑφάσματά εἰσι βαφῇ πεποικιλμένα. ἃ εἰς ἰδέαν
μάλιστα ὄφεων εἴκασται. καὶ ἀπηώρηται κοντῶν συμμέτρων. τὰ δὲ σοφίσματα ταῦτα θεόντων ἢ
καὶ ἵππους ἐπιβεβηκότων τῶν φερομένων αὐτά. ἐξογκοῦται ὡς μάλιστα δοκεῖν τοῖς θηρίοις ἐοι-
κέναι. καί τι καὶ ἠχεῖ πρὸς τὴν συγκίνησιν ὑπὸ τῇ πνοῇ διερχομένῃ βίᾳ. Σημεῖα ἀρθῶσαι ἑκα-
τέροις παρὰ θουκυδίδῃ. σύμβολά τινα εἶχον. ἃ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς μάχης ἐδείκνυον. καὶ ὅτε μὲν ἀνε-
τείνετο τῆς μάχης τὰ σύμβολα, ἤρχοντο τῆς μάχης. ὅτε δὲ καθῃροῦντο, ἐπαύοντο. Σημεῖα
ζήτει ἐν τῷ σύμβολα. Σημεῖον· δι' οὗ τὰ ἄδηλα καταλαμβάνεται παρὰ τοῖς σκεπτικοῖς. ὃ ἀ-
ναιροῦσι διὰ συλλογισμῶν. καὶ ὅτε δὲ ἔμελλε γίνεσθαι ἐκκλησία, σημεῖον ἐτίθετο. οὕτως οὖν καὶ
τῶν γυναικῶν μελλουσῶν ἐν τοῖς θεσμοφορίοις ἐκκλησιάζειν, σημεῖον ἐτέθη. ἀριστοφάνης. ὡς τὸ

τῆς ἐκκλησίας σημεῖον ἐν τῷ θεσμοφορείῳ φαίνεται. Σημήνας· καὶ σημάνας τὸ αὐτὸ δηλώσας.

Σῆμος Ἠλεῖος γραμματικός. ἔγραψε Δηλιακὰ βιβλία η΄. περιόδου β΄. περὶ Πάρου α΄. περὶ ἀντιγράμματα. περὶ παιάνων. ἐν τούτῳ δὲ μνημονεύει μουσικῆς τινῶν ἰδεῶν τούτων· αὐτοκαβδάλων. ἰθυφάλλων. φαλλοφόρων. καὶ οἱ μὲν, φασὶ κιττοῦ στέφανον ἐφόρουν. ὠνομάσθησαν δὲ ὕστερον ἴαμβοι. οἱ δὲ ἰθύφαλλοι, προσωπεῖα μεθυόντων εἶχον καὶ χειρίδας ἀνθινάς. καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν. οἱ δὲ φαλλοφόροι, οὐ χωρὶς προσώπου καὶ παιδέρωτος ἔσκεπον τὰς ὄψεις. κιττῷ τε ἴοις ἐστεφανωμένοι. Σήμωνες· οἱ Κελτοί, οἱ λεγόμενοι Γερμανοί. Σήμων ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀμορραίων.

Σηπεδόνες· σήψεις οἱ σκώληκες. Σηπία. ὁ ἰχθύς. Ἀριστοφάνης· καθῆσθ' ὑμῖν σηπίας μασσώμενος. οἱονεὶ τρυφῶν διὰ τὴν ἐξουσίαν. Σήραγγες· αἱ ὑπὸ γῆν ἐπιμήκεις ἐκρήξεις. οἱονεὶ φλέβες τινὲς οὖσαι τῆς γῆς, ἃς ὑποβλύζον τὸ ὕδωρ, ζητεῖ διέξοδον. ἐντεῦθεν καὶ σηραγγώδης τόπος εἴρηται ὁ διατετρημένος. Σηράγγιον· χωρίον τοῦ Πειραιῶς. Σήραγξ· χάσμα κοῖλον. ὕφαλος πέτρα ῥήγματα ἔχουσα. Σῆρες ἔθνος. ἔνθα ἡ μέταξα γίνεται. ἐξ οὗ καὶ σηρικὰ τὰ ἐκ μετάξης ὑφασμένα λέγονται. καὶ σὴρ σηρὸς ὁ σκώληξ. Σηρική· ὅτι ἡ μέταξά ἐστιν ἐξ ἧς εἰώθεσαν τὴν ἐσθῆτα ἐργάζεσθαι, ἣν πάλαι μὲν οἱ Ἴωνες μηδικὴν ἐκάλουν. τανῦν δὲ σηρικὴν ὀνομάζουσιν. ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ πρὸς Αἰθίοπας πρεσβεύονται Ῥωμαῖοι, ὅπως οἱ Αἰθίοπες ὠνούμενοι τὴν μέταξαν ἐξ Ἰνδῶν, ἀποδόμενοι δὲ αὐτὴν ἐς Ῥωμαίους αὐτοὶ μὲν κύριοι γένωνται μεγάλων χρημάτων. Ῥωμαίοις δὲ τοῦτο ποιήσωσι κερδαίνειν μόνον, ὅτι δὴ οὐκέτι ἀναγκασθήσονται τὰ σφέτερα αὐτῶν χρήματα ἐς τοὺς πολεμίους μετενεγκεῖν. καὶ σηρικὸν νῆμα καὶ σηρικὰ ἱμάτια. Σὴς σητὸς ὁ σκώληξ. Σησάμαι καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια φύλλα οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφίοι. Σήσαμος καὶ σησαμοῦντα πόπανα. Σησαμοῦς καὶ σησαμὴ διαφέρει. σησαμοῦς μὲν γὰρ εἶδος πλακοῦντος. σησαμὴ δὲ ἣν ἡμεῖς φαμὲν σησαμίδα, καὶ σησάμινον ἔλαιον. καὶ σύειον. ὡς ἐχρίοντο οἱ σὺν Κύρῳ στρατευσάμενοι. Σησαμοῦσι· πλακοῦσι. Σισάν, ὄνομα τόπου. Σῆσις ἡ τοῦ κοσκίνου.

Σηστὸς πόλις ἐν Ἀβύδῳ. Σητάνειος ἄρτος, ἐκ τοῦ σήθω τὸ κοσκινίζω. Σηταῖον ὄνομα χωρίου. Σητόβρωτος· σκωληκόβρωτος. Σητώμενα· βιβρωσκόμενα. Σήτωσις τὸ ῥῆμα.

Σῆψαι ἐκ τοῦ σήπω. Σιαγὼν σιαγόνος, ἡ παρειά. Σίαλος· ὁ λιπαρὸς χοῖρος. παρὰ τὸ ἅλις σιτεύεσθαι. σίελος δὲ ὀξυτόνως, τὸ ἀκουσίως ἐκφερόμενον περίπτωμα ἐκ τοῦ στόματος. κοχλίας αὐτομάτως βαδίζων, προηγεῖτο τῆς πομπῆς αὐτῶν σίελον ἀποπτύων. Σιάλωμα· σιδηρᾶ περιφέρεια τοῦ Ῥωμαϊκοῦ θυρεοῦ. Σίβυλλα Δελφὶς ἣν καὶ Ἄρτεμιν προσηγόρευσαν. γέγονε δὲ αὕτη πρὸ τῶν Τρωικῶν. καὶ ἔγραψε χρησμοὺς δι' ἐπῶν. ὁ πατὴρ Σιβύλλης τῆς Χαλδαίας Βηρωσὸς ἐκαλεῖτο. ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς Ἐρυμάνθη. Σίβυλλα Ἀπόλλωνος καὶ Λαμίας. κατὰ δέ τινας Ἀριστοκράτους καὶ Ὑδώλης. ὡς δὲ ἄλλοι Κριναγόρου. ὡς δὲ Ἕρμιππος Θεοδώρου. Ἐρυθραία. διὰ τὸ τεχθῆναι ἐν χωρίῳ τῶν Ἐρυθρῶν ὃ προσηγορεύετο Βάτοι. νῦν δὲ αὐτὸ τὸ χωρίον πάλιν προσαγορεύεται Ἐρυθραί. τινὲς δὲ αὐτὴν Σικελήν. ἄλλοι Σαρδιανήν. ἄλλοι Γεργιθίαν. ἄλλοι Ῥοδίαν. ἄλλοι Λίβυσσαν. ἄλλοι Λευκανήν. ἄλλοι Σαμίαν ἐδόξασαν. γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις τῆς Τρωικῆς ἁλώσεως, μετὰ υπ΄ ἔτη. καὶ συνετάξατο βιβλία ταῦτα, περὶ παλμῶν. μέλη. χρησμούς. λέγεται δὲ καὶ τρίγωνον εἶδος λύρας αὐτὴν προευρεῖν. Σίβυλλα Ἐλίσσα. ἔγραψε μαντείας καὶ χρησμοὺς δι' ἐπῶν. Σίβυλλα Κολοφωνία· ἥτις ἐκλήθη Λάμπουσα. ἀπόγονος Κάλχαντος. καὶ αὐτὴ μαντείας καὶ χρησμοὺς δι' ἐπῶν καὶ ἄλλα. Σίβυλλα Θετταλή· ἡ κληθεῖσα καὶ Μαντὼ ἀπόγονος Τειρεσίου. Σίβυλλα· ἡ κληθεῖσα ὑπό τινων Σάρβις. ὑπὸ δέ τινων Κασάνδρα. ἄλλων δὲ Ταραξάνδρα. καὶ αὐτὴ χρησμούς. Σίβυλλα Κυμαία. καὶ Σίβυλλα Θεσπρωτίς. ὁμοίως χρησμούς. Σίβυλλα Χαλδαία. ἡ καὶ πρός τινων Ἑβραία ὀνομαζομένη. ἡ καὶ Περσὶς ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Σαμβήθη. ἐκ τοῦ μακαριωτάτου Νῶε, ἡ περὶ τῶν κατὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα λεγομένων προειρηκυῖα. ὧν μνημονεύει Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον ἱστορήσας. ἡ περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ μυρία προθεσπίσασα καὶ τῆς αὐτοῦ παρουσίας. ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ συνᾴδουσιν αὐτῇ. πλὴν ὅτι ταύτης εἰσὶ βιβλία κδ΄. περὶ παντὸς ἔθνους καὶ χώρας περιέχοντα. ὅτι δὲ οἱ στίχοι αὐτῆς ἀτελεῖς καὶ ἄμετροι εὑρίσκονται, οὐ τῆς προφή-

τιδος

τιδος ἐστὶ καὶ τία. ἀλλὰ τῶν ταχυγράφων οὐ συμφθασάντων τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου. ἢ καὶ ἀπαιδεύτων γινομένων καὶ ἀπείρων γραμματικῆς. ἅμα γὰρ τῇ ἐπιπνοίᾳ ἐπέπαυτο ἡ τῶν λεχθέντων μνήμη. καὶ διὰ τοῦτο εὑρίσκονται οἱ στίχοι ἀτελεῖς. καὶ διάνοια σκάζουσα. εἴτε κατὰ οἰκονομίαν θεοῦ τοῦτο γέγονεν ὡς μὴ γινώσκοιντο ὑπὸ πολλῶν καὶ ἀναξίων οἱ χρησμοὶ αὐτῆς. εἶτα δὴ καὶ ὁ μακρὸς χρόνος, ὡς καὶ ἄλλων πολλῶν αἴτιος τούτου ὑπῆρξεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσάφεια τῶν ὑπὸ τῆς προφήτιδος εἰρημένων, καὶ τὸ πλεονάκις ἴσως ἀντιγραφῆναι τὰ βιβλία, οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ σύγχυσιν τῆς τε διανοίας καὶ τῶν μέτρων ἐμπεποιήκεσαν. Σίβυλλαι γεγόνασιν ἐν διαφόροις τόποις καὶ χρόνοις τὸν ἀριθμὸν δέκα. πρώτη οὖν ἡ χαλδαία ἡ καὶ περσίς. ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη σαμβήθη. δευτέρα ἡ λίβυσσα. τρίτη ἡ δελφὶς. ἡ ἐν δελφοῖς τεχθεῖσα. τετάρτη ἡ ἰταλική. ἡ ἐν κιμμερίᾳ τῆς ἰταλίας. πέμπτη ἡ ἐρυθραία ἡ περὶ τοῦ τρωϊκοῦ προειρηκυῖα πολέμου. ἕκτη σαμία. ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη φυτώ. περὶ ἧς ἔγραψεν ἐρατοσθένης. ἑβδόμη κυμαία. ἡ καὶ ἀμάλθεια καὶ ἱεροφίλη. ὀγδόη ἑλλησποντία τεχθεῖσα ἐν κώμῃ μαρμισσῷ, περὶ τὴν πολίχνην γεργίτιον. αἳ τῆς ἐνορίας ποτὲ τρῳάδος ἐτύγχανον ἐν καιροῖς σόλωνος καὶ κύρου. ἐνάτη φρυγία. δεκάτη ἡ τιβουρτία ὀνόματι ἀλβουναία. φασὶ δὲ ὡς ἡ κυμαία ἐννέα βιβλία χρησμῶν ἰδίων προσκομίσει ταρκυνίῳ πρίσκῳ, τῷ τηνικαῦτα βασιλεύοντι τῶν ῥωμαίων. καὶ τούτου μὴ προσηκαμένου ἔκαυσε βιβλία β΄. Σίβυλλα, ῥωμαϊκὴ λέξις ἐστὶν. ἑρμηνευομένη προφῆτις. ἤγουν μάντις. ὅθεν ἐνὶ ὀνόματι αἱ θήλειαι, μάντιδες ὠνομάσθησαν. σίβυλλαι τοίνυν ὡς πολλοὶ ἔγραψαν, γεγόνασιν ἐν διαφόροις τόποις καὶ χρόνοις, δέκα τὸν ἀριθμόν. Σιβυλλιᾷ. ἀντὶ τοῦ χρησμῶν ἐρᾷ. καὶ ἐπιθυμεῖ. ἢ ἀπατᾶται. καὶ μαντικῶς ἔχει. χρησμοῖς φενακίζεται. χρησμολόγος γὰρ ἡ σίβυλλα. ἢ μέγα φρονεῖ καὶ ἐπαίρεται. ἀριστοφάνης. ἄδει δὲ χρησμούς. ὁ δὲ ἱερῶν σιβυλλιᾷ. ἢ οὕτως χρησμῳδεῖ φησίν. ἐπειδὴ γὰρ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐπαγγελίας διεψεύσατο. ἀλλ᾽ ἐν ταῖς εἴκοσιν ἡμέραις αἷς ἐπηγγείλατο, τοὺς λακεδαιμονίους αἰχμαλώτους ἤγαγεν ὡς γὰρ μαντευσάμενος τὴν ὑπόσχεσιν. κλέων δηλαδή. ἢ σιβύλλειον λόγιον τῆς σιβύλλης. Σιβυλλῶκ. ἀκόντιον ῥωμαϊκόν. Σιβύντιος θεοδέκτου τοῦ φασηλίτου ἀναγνώστης καὶ οἰκέτης. ὃς ἔγραψε τέχνας ῥητορικάς. Σιγαλόεν τὸ λαμπρόν. καὶ σιγαλόεις. Σίγαροι. ἐθνικόν. καὶ τοῖς σιγάροις.

Σίγειον, πόλις τῆς τρῳάδος. ὁ ἀπὸ ταύτης σιγειεύς. καὶ σίγειον ἀκρωτήριον. Σιγηλός. ἄφωνος. σιγηρός. σιγὴ δὲ ἡ βαθυτέρα πάσης ἐρημίας. Σίγμα. τὸ γράμμα στοιχεῖον. Σιγυῶν. καὶ σιγυῶνας τὰ δόρατα παρὰ μακεδόσιν. ἐν ἐπιγράμματι. τόνδε παρηερθέντα κέλευθον ἔκηε μεν τὸν σιγυῶνα ἐκ πολλοῦ πλεθαδίου. καὶ ἀλλαχοῦ. τὸν κυνὰ ἐπισπέρχοντι καὶ ἀγκυλόεντα σιγυνον. Σιγῶ. τὸ καθαπαύω καὶ σιωπῶ. σιγᾶ μὲν. ἐχθαίρει δὲ βούλεται δὲ χρεῖν. Σίδειος κασῆς. Σίδη πόλις παμφυλίας. ἔστι δὲ αὐτὴ μητρόπολις τῆς γῆς τῆς παμφυλίας κληθεῖσα οὕτως ἀπὸ σίδης θυγατρὸς μὲν ταύρου γυναικὸς δὲ κιμώλου. ὁ πολίτης σιδήτης. Σιδηραῖ πύλαι. Σιδηρέαν ψυχὴν ἀμείλικτον. ἢ σιδηρέους ἄτλαντας ὥμους. γλαῦκος τις σάμιος πρῶτος σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε. καὶ παροιμία. γλαύκου τέχνη. ἐπὶ τῶν ῥαδίως κατεργαζομένων. οἱ μαλθακὴν εἶναι βουλόμενοι τὸν σίδηρον, ἐλαίῳ βάπτουσιν. οἱ δὲ σκληρὸν, ὕδατι. Σιδήρεος. ὁ χαλκὸς. σιδήρειον δὲ μικρὸν ὑπὸ κεραιαῖς διὰ τοῦ ι.

Σιδηρίτης εἶδος βοτάνης. σιδηρίτης δὲ θηλυκῶς λίθος λεγομένη θαυμασίας τινὰς ἰσχύειν καὶ δυνάμεις παρὰ τὴν μαγνῆτιν. Σιδηροῖς ἄνθρωπος καὶ πολλὰ ὑπομένων κακά.

Σιδίω. κοκκίνῳ ῥόας. Σίδια. τὰ λεπυρὰ τῶν ῥοιῶν. τὰ παιδία ἐν μὲν τῷ δερματίῳ περιειλημμένον τροχοὺς καὶ ἁμάξας. ἐν δὲ τῷ ῥοιῶν ὅταν κατασφαλῶσι τὰ ἔντος, ἐν τῷ λεπύρῳ βατράχια γλύφουσιν. ἢ σιδίων τῶν ῥοιῶν ἀριστοφάνης. κἂν ἴδῃ σιδίων βατράχους ἐποίει, πῶς δοκεῖς. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν βουλομένων δεῖξαι εὐφυΐαν ἔχειν. παιδάριον ὄν τυτθόν, ἔπλαττεν ἐν δὲ οἰκίας. ναῦς τε ἔγλυφεν. ἁμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο. κἂν ἐκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει, πῶς δοκεῖς. Σιδόνιαι στολαὶ καὶ τάπητες. καὶ σιδόνιος φοῖνιξ. Σιδὼν σιδῶνος ὄνομα πόλεως. Σιλίμυται. αἰτιατική. Σίελος. ὁ ἐκ τοῦ στόματος ἀφρός. Σίζον. ποιὸν ἦχον ἀ-

ἀποτελοῦν. καὶ γένου τ' ἀηδόνων ἐφιστάναι σίζον. Σίζουσα· ἀντὶ τοῦ ζέουσα· ὡς ἐπὶ τῆς ταγηνιζομένης. οἷον ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦσα. Ὅμηρος· ὣς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ. Ἀριστοφάνης· ἤδ' ὀπτωμένη ἡ σίζουσα πάρεφθος. Σικάριοι· λῃστῶν γένος. σίκας δὲ τὰ ἐπικαμπῆ ξίφη Ῥωμαῖοι καλοῦσιν. οἷς οἱ χρώμενοι ἐλέγοντο σικάριοι. οὗτοι τοὺς παρατυγχάνοντας ἔκτεινον, ἐπὶ Κλαυδίου τοῦ βασιλέως· οὓς Αἰγύπτιος λῃστὴς ἐπὶ τὴν ἔρημον ἐξήγαγεν· οὓς ἐτιμωρήσατο Φῆλιξ. Σικάριοι λέγονται οἱ Φαρισαῖοι ὡς ζηλωταί. Σικελίζειν· τὸ αὐστηρεύεσθαι παρ' Ἐπιχάρμῳ. οἱ δέ, πονηρεύεσθαί φασιν. Ἀγησιλάου ἀρχιδάμου γενέσθαι πυθόμενον Σικελίαν φυλάττεσθαι. καὶ τὸν μὲν, τὴν νῆσον ἔχειν διὰ λαβείας καὶ εὖ τὸν τρισκελῆ λόφον κατὰ τὴν Ἀττικήν, ᾧ κεῖται τὸ ὄνομα τοῦτο Σικελία, καταλῦσαι τὸν βίον μαχόμενον. Σικελικὴ τράπεζα· ἐπὶ τῶν πάνυ πολυτελῶν καὶ τρυφηλῶν. Σικελιώτης. Σικελὸς ὀμφακίζεται· ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ἀποπλανωμένων καὶ ἤδη, μεγάλως βλαπτομένων. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τὰ ὡραιότερα ἐκλεγομένων τάττεσθαι. Σικελικὸς τὴν θάλασσαν· ζήτει ἐν τῷ ὁ Σικελικὸς τὴν θάλασσαν. Σίκερα· σκευαστὸν πόμα· καὶ παρ' Ἑβραίοις οὕτω λεγόμενον· μέθυσμα. οἶνος συμμιγὴς ἡδύσμασιν. ἐκ τοῦ συγκεκεράσθαι. Σίκημα· ἡ τῷ Ἰωσὴφ ὑπὸ τοῦ Ἰακὼβ καταλειφθεῖσα πόλις. Σίκιννις ὄνομα κύριον· καὶ εἶδος ὀρχήσεως· καὶ οὐδετέρως σίκιννον. Σικίννιον καὶ Βροῦτον· ζήτει ἐν τῷ δήμαρχοι. Σίκκος, ὄνομα κύριον· καὶ τὸν Σίκκον. Σίκλον· ἀργυρίων ε'. Μωϋσῆς φησιν ἐν τῇ παλαιᾷ. Σίκυον· ἀπὸ σίκυος. ἐν ἐπιγράμματι· καὶ σίκυον χλοάοντα τὸν ἐν φύλλοις πεδοκοίτην. καὶ σίκυος ἀρσενικόν. Ἀριστοφάνης· κεῖ πού σικυὸν ἴδοιεν ἢ λαγῴδιον. καὶ αὖθις· σικύους ἐνταυθοῖ φυομένους, οὐδενὶ κόσμῳ περιιόντες κατήσθιον.

Σίκυα· τὰ πετραλγηρά. ἢ ἰατρικὸν ὄργανον· καὶ σικυήλατον ὁ κῆπος. Σικυών· ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη. ἧς πρῶτος ἐβασίλευσεν Αἰγιαλεὺς καὶ διήρκεσεν ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἔτη [illegible]. πχ. Σικυώνιος· καὶ Σικυώνιον πεδίον· οὕτω καλοῦσι. καὶ παροιμία· Σικυώνιος ἐπαπέδυ.

Σικυὸς εἶδος ὀπώρας. Σικχαντόν· ἀηδές. Σικχός· σκώπτης. ἢ ὁ ἀνόρεκτος καὶ ἀσθενής. Πλούταρχος· τὰ ῥωμαλεώτερα τῶν ζώων, τοὺς στομάχους, σκορπίους καὶ ὄφεις κατεσθίοντα κατεπέπτει. οἱ δὲ σικχοὶ καὶ νοσώδεις ἄρτον καὶ ὕδωρ προσφερόμενοι ναυτιῶσι. Σικχός· ὁ μικρὸς σῖτος. Σίλλας ὄνομα κύριον· ὁ δικτάτωρ· καὶ Σίλλα θηλυκῶς. Σιλβανὸς φιλόσοφος· ὃς ἐπιεικὴς μὲν ἦν τά τε ἄλλα καὶ ἴσως· ἁπλούστερος δὲ τὰ ἤθη καὶ ἐπιπόλαιος.

Σιλαίνει· μυλλαίνει. διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει. καὶ μιλλίζει. σίλλος γὰρ ὁ μῖμος. ἢ ὁ μῶμος καὶ ἡ κακολογία καὶ ὁ χλευασμός. καὶ ὁ ταῦτα γράφων· σιλλογράφος. ἦν Τίμων Φλιάσιος φιλόσοφος, τῆς Πύρρωνος ἀγωγῆς. Σιλλαίνω· τὸ τοὺς ἵππους κινῶ. Σιλλεὺς Σιλλέως ὄνομα κύριον. Σιλξίβουλος ὁ τῶν Τούρκων ἡγεμών. ἐσήμαινε Σιλξίβουλος ὁ Τούρκων ἡγεμών, ὡς ὁ Ῥωμαίων φίλος ἄχρηστον καὶ αὐτῷ ἐπιτήδειος. καὶ ὁ δυσμενὴς ὁμοίως. ἐπειδὴ τηνικαῦτα Ῥωμαῖοι Πέρσαις ἐπολέμουν, ἐπὶ τῇ προσρήσει δέον εἶναι ἐν καιρῷ, καὶ αὐτὸν ἐπιθέσθαι Πέρσαις.

Σιλληνὸς ὁ σαλὸς καὶ φλύαρος. ἐκ τοῦ σιλλαίνω τὸ φλυαρῶ. Σίλλος· χλευασμός. Σιλουανὸς ὄνομα κύριον. Σίλουρος εἶδος ἰχθύος. καὶ ζήτει ἐν τῷ βλάκα. καὶ πλουσία χώρα. Σιλωάμ.

Σίλων σίλωνος. Σιλφαῖος ἄρτος. Σίλφη ὄνομα ζωυφίου. καὶ σίλφας λέγουσιν εἴδη ἀκάνθ.

Σίλφιος· βοτάνη πολυτίμητος. ἡ δὲ αἰτία αὕτη. Βάττος ὁ καὶ Ἀριστοτέλης, πόλιν ἐν Λιβύῃ λεγομένην Κυρήνην ἔκτισεν. οἱ δὲ Κυρηναῖοι βουλόμενοι ἀνταπόδοσιν τῆς εὐεργεσίας χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ, ἐποίησαν δακτύλιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῷ προσφέρει τῷ βασιλεῖ τὸ σίλφιον. καὶ τὸ φύλλον δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ κλάδος καὶ ὁ ὀπός, πολλῆς τιμῆς ἐστὶν ἄξιον. καὶ οἱ Ἀμπελιῶται ἔθνη Λιβύης, εἰς Δελφοὺς ἀνέθεσαν καυλὸν σιλφίου. ζήτει ἐν τῷ Βάττου σίλφιον. Σίλφιον· ῥίζα ἡδύοσμος ἐν Λιβύῃ γινομένη. ἀρτυτικὴ καὶ θεραπευτική. καλλίστη ἡ Κυρηναϊκή. τῷ ὀπῷ καὶ τῇ ῥίζῃ καὶ τῷ καυλῷ τοῦ σιλφίου ἐχρῶντο. ἔστι δὲ φυτεῖον. Ἀρισταῖος δὲ πρῶτος εὗρε τὴν τοῦ σιλφίου ἐργασίαν, ὥσπερ καὶ τὸ μέλιτος. Σίμβλος· σίμβλα καὶ τὰ μελισσῶν ἀγγεῖα. καὶ σιμβλήια. Σιμβλοθῆκαι τῶν μελισσῶν. ἐν ἐπιγράμματι· πειθοῖ καὶ Παφίᾳ πακτῶν, καὶ κηρία σίμβλων, Ἑρμοφίλας ἀνέθηκε κό

βακόλος

βουκόλος. καὶ σιμβλεύω. ἡνίδε σιμβλεύει κηρότροφα δῶρα μελισσῶν. ἑσμὸς βομβητὴ κυ-
κλόσε βειβόμενα. Σιμά. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ σιμάσει σηρὼς μοχθίζεις. ἀντὶ τοῦ χλευά-
ζεις. μυκτηρίζεις. Σιμαίθα. ὄνομα πόρνης μεγαρικῆς. ἧς ἠράσθη καὶ ἀλκιβιάδης.

Σιμικίνθιον. φακιόλιον ἢ σουδάριον. Σιμήσιον τὸ παρ' ἡμῖν. ἤτοι τοῦ σώου τὸ ἥμισυ. σιμὸς τὸ
ὁ κολοβός. τὸ κεκολοβωμένον ἀπὸ τοῦ νομίσματος. Σιμμίας. ῥόδιος γραμματικός. ἔγρα-
ψε γλώσσας. βιβλία γ'. ποιήματα διάφορα βιβλία δ'. ἦν δὲ τὸ ἐξαρχῆς σάμιος. ἐν δὲ τῷ
ἀποικισμῷ τῆς ἀμοργοῦ, ἐστάλη καὶ αὐτὸς ἡγεμὼν ἀπὸ σαμίων. ἔκτισε δὲ ἀμοργὸν εἰς γ' πόλεις.
μινῴαν. αἰγιαλόν. ἀρκεσίμην. γέγονε δὲ μετὰ υϛ' ἔτη τῶν τρωικῶν. ἔγραψε καὶ τινὰς πρώ-
τος ἰάμβους καὶ ἄλλα διάφορα. ἀρχαιολογίαν τε τῶν σαμίων. Σιμμίας. θηβαῖος φιλόσο-
φος. μαθητὴς σωκράτους. ἔγραψε περὶ σοφίας. περὶ φιλίας. περὶ ἀληθείας. περὶ μουσικῆς.
περὶ αἱρετοῦ καὶ φευκτοῦ. περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς. καὶ ἄλλα φιλόσοφα. Σιμμίχη. Σι-
μόεις. ὄνομα ποταμοῦ. καὶ ἐξ αὐτοῦ σιμοείσιον πεδίον. Σιμοκάττης. ἐπώνυμον θεοφυλάκτου τοῦ
σοφιστοῦ. Σιμός, ὁ προσάντης τόπος. καὶ σιμὸν οὐδετέρως. ἀριστοφάνης ἐν βαβυλωνίοις. μέ-
σην ἔρειδε πρὸς τὸ σιμὸν καὶ πλατύ. καὶ ἐν νίκαις. τουτὶ προσαναβῆναι τὸ σιμὸν αἰεί. Σιμός.
ὁ ἐναντίος τῷ γρυπῷ. σιμὸς τὴν ῥῖνα. καὶ φιλόστρατος. ἀναπηδῶντι τῷ ἵππῳ, πρὸς τὸ σιμὸν
ἐφεῖναι τὸν χαλινόν. Σιμός. δημοσθένης ὑποκριτῇσι φῶτος. εἷς τῶν ἀλευαδῶν. οὗτός ἐστι
τῶν δοκούντων συμπρᾶξαι τῷ μακεδόνι. Σιμωνίδης λεωπρεποῦς. ἰουλιήτης τῆς ἐν κέῳ
τῇ νήσῳ πόλεως. λυρικός. μετὰ στησίχορον τοῖς χρόνοις, ὃς ἐπεκλήθη μελικέρτης διὰ τὸ ἡδύ.
καὶ τὴν μνημονικὴν δὲ τέχνην εὗρεν οὗτος. προσεξεῦρε δὲ καὶ τὰ μακρὰ τῶν στοιχείων καὶ διπλᾶ καὶ
τῇ λύρᾳ τὸν τρίτον φθόγγον. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς πεντηκοστῆς ἕκτης ὀλυμπιάδος. οἱ δὲ, ἐπὶ τῆς ἑξη-
κοστῆς δευτέρας γεγράφασι. καὶ παρέτεινε μέχρι τῆς ἑβδομηκοστῆς ὀγδόης. βιοὺς ἔτη πθ'. καὶ γέ-
γραπται αὐτῷ δωρίδι διαλέκτῳ, ἡ καμβύσου καὶ δαρείου βασιλεία καὶ ξέρξου ναυμαχία. καὶ ἡ ἐ-
π' ἀρτεμισίῳ ναυμαχία, δι' ἐλεγείας. ἡ δ' ἐν σαλαμῖνι μελικῶς. θρῆνοι. ἐγκώμια. ἐπιγράμματα.
παιᾶνες. καὶ τραγῳδίαι καὶ ἄλλα. οὗτος ὁ σιμωνίδης. μνημονικός τις ἦν εἴπερ τις ἄλλος. τούτῳ
δ' ἦν ἐοικὼς ἀπολλώνιος ὁ τυανεύς. ὃς τὴν μὲν φωνὴν σιωπῇ κατεῖχε. πλεῖστα δὲ εἰς μνήμην ἀ-
νελέγετο. τό τε μνημονικὸν ἑκατοντούτης γενόμενος, ἔρρωτο ὑπὲρ τὸν σιμωνίδην. καὶ ὕμνος αὐ-
τῷ τις ἐς μνημοσύνην ᾔδετο. ἐν ᾧ πάντα μὲν ὑπὸ τοῦ χρόνου μαραίνεσθαί φησιν, αὐτὸν γε μὴν
τὸν χρόνον, ἀγήρω τε καὶ ἀθάνατον παρὰ τῆς μνημοσύνης εἶναι. Σιμωνίδης λυρικός. οὗτος πρῶ-
τος δοκεῖ μικρολογίαν εἰσενεγκεῖν εἰς τὰ ᾄσματα. καὶ γράψαι ᾆσμα. εἶχε γὰρ δύο κιβώτια. τὴν μὲν, τῶν
χαρίτων κενήν. τὴν δὲ ἑτέραν πλέαν. ἀριστοφάνης. κατὰ τὰ σιμωνίδου μέλη. τουτέστι κακότε-
χνα καὶ ποικίλα. σιμωνίδης φησὶ θεοπρεποῦς εἶπεν ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται. Σιμωνίδης. ὅ-
πως ἐτίμησάν τε καὶ ἐφίλησαν οἱ διόσκουροι τὸν μελοποιὸν σιμωνίδην, καὶ πῶς ἐρρύσαντο καλέσαν-
τες ἔξω τοῦ ἀνδρῶνος, ἔνθα κατώλισθεν, ἐρῶ ἀλλαχόθι. ἄξιον δὲ μηδὲ τοῦτο καταλιπεῖν. ἀκρα-
γαντῖνος στρατηγὸς ἦν ὄνομα φοῖνιξ. συρακουσίοις δὲ ἐπολέμουν οὗτοι. οὐκοῦν ὅδε ὁ φοῖνιξ διαλύει
τὸν τάφον τοῦ σιμωνίδου μάλα ἀκηδῶς τε καὶ ἀνοίκτως. καὶ ἐκ τῶν λίθων τῶνδε, ἀνίστησι τὸν πύργον. καὶ
κατὰ τοῦτον ἑάλω ἡ πόλις. ἔοικε δὲ καὶ καλλίμαχος, τούτοις ὁμολογεῖν. οἰκτίζεται γοῦν τὸ ἀθέ-
μιτον ἔργον. καὶ λέγοντά γε αὐτὸν, ὁ κυρηναῖος πεποίηκε τὸν γλυκὺν ποιητήν. οὐ γὰρ τὸ γράμμα ἠδέσθη τὸ
λεγόμενον υἱὸν θεοπρεποῦς κεῖσθαι κήϊον ἄνδρα. κατεῖπον ἅπερ ἐπιλέγει οὐδ' ἡμέας πολύδευ-
κες ὑπέτρεσεν. οἵ με μελάθρου μέλλοντος πίπτειν ἐκτὸς ἔθεσθέ ποτε δαιτυμόνων ἄπο μοῦνον.
ὅτε κρανωνίων αἰαῖ ὤλισθε μέγας οἶκος ἐπὶ σκοπάδας. τιμωροὶ μὲν δὴ θεοὶ τοῖς ἀξίοις. καὶ τι-
μῶσιν οἵ τε ὀλύμπιοι, οἵ τε οἱ ἐπὶ τρίτης ἀρχῆς, οὔ μοι δοκεῖ πολυπραγμονεῖν. ἔστωσαν δὴ καὶ ταῦτα ὑ-
πομνήσεις τοῦ βιοῦν ὀρθῶς. ἵνα τι αὐτοὶ σχῶμεν καὶ ἐνταῦθα κηδεμόνας. καὶ ἐκεῖθι. ὅταν τὴν εἱμαρ-
μένην τε καὶ ἀναγκαίαν χρείαν ἔλθωμεν. Σιμωνίδης. κεῖος θυγατριδοῦς κατά τινας τοῦ προτέρου.
ὃς ἐπεκλήθη μελικέρτης. γέγονε δὲ πρὸ τῶν πελοποννησιακῶν. καὶ ἔγραψε γενεαλογίαν ἐν βιβλίοις τρισίν. εὑ-
ρήματα ἐν βιβλίοις τρισί. Σιμωνίδης μάγνης σιπύλου. ἐποποιός. γέγονεν ἐπὶ ἀντιόχου τοῦ με-

γάλου κληθέντος. καὶ ἔγραψε τὰς Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου πράξεις. καὶ τὴν πρὸς Γαλάτας μάχην.
ὅτε μετὰ τῶν ἐλεφάντων τὴν ἵππον αὐτοῦ ἔφθειραν. Σιμωνίδης Καρύστιος ἢ Ἐρετριεύς. ἐ-
ποποιός. τὴν εἰς Αὐλίδα σύνοδον τῶν Ἀχαιῶν. Εὐμέλων βιβλία β΄. περὶ Ἰφιγενείας ἐν.
Σιμωνίδης. οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰοβιανοῦ τοῦ βασιλέως διὰ φιλοσοφίαν ἐπισημότατος. Σιμωνίδης
Κρίνεω. Ἀμοργῖνος. ἰαμβογράφος. ἔγραψεν ἐλεγείαν ἐν βιβλίοις β΄. ἰάμβους. γέγονε δὲ καὶ αὐ-
τὸς μετὰ υ΄ καὶ ϛ΄ ἔτη τῶν Τρωϊκῶν. ἔγραψεν ἰάμβους πρῶτος αὐτὸς κατά τινας. Σίμων
Σίμωνος ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία. Σίμωνος ἁρπακτικώτερος. Ἀριστοφάνης. ὅταν ἴδωσι Σί-
μωνα, λύκοι δ' ἐξαίφνης ἐγένοντο. σοφιστὴς δὲ ἦν. ὃς τῶν δημοσίων ἐνοσφίζετο. Σίμων καὶ Θέωρος
καὶ Κλεώνυμος, οὗτοι ἐπιορκοῦσι. Ἀριστοφάνης. εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους ὁ κεραυνός, πῶς δὴ
τοὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν. οὐδὲ Κλεώνυμον, οὐδὲ Θέωρον. καίτοι σφόδρα γ' εἴσ' ἐπίορκοι. Σιμπλί-
κιος ὄνομα κύριον. ὁ φιλόσοφος. Σίμυλος, ὄνομα κύριον, Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησι-
φῶντος φησίν. ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς Σιμύλῳ καὶ Σωκράτει.
Σινᾶ, ὄρος. ἔνθα καὶ τὸ παράδοξον τοῦ βάτου θαῦμα κατεῖδε Μωϋσῆς. λέγεται δὲ καὶ Σιναῖον τὸ αὐτὸ
ὄρος. Σινάμωρον γεννικὸν καὶ σιναμωρος ὁ κακόσχολος. Ἡρόδοτος ἔφη καὶ συναμώρων. καὶ Ἀριστοφάνης.
γυνὴ δὲ συναμωρουμένη χαῖρε. συνεχῶς ἀνδρὶ συνουσιάζουσα πρὸς μῖξιν. ἀντὶ τοῦ γαμουμένη. Σι-
νάτωρ. συνάτορος εἶδος ἀξιώματος. Σινδαρωνεύεσθαι. ἀπὸ τοῦ τὸν ἄνδρα σίνεσθαι. ὅ ἐστι βλά-
πτειν. Σινδὼν σινδόνος. Σίναιθος. ὄνομα κύριον. Σίνεσθαι. βλάπτειν ἢ βλάπτεσθαι. καὶ
σινοῦται βλάπτεται. Σίνηπι. καὶ σινήπεως ἡ γενική. Σινιάσαι. σεῖσαι. κοσκινῆσαι θορυβῆ-
σαι ταράξαι. πειρᾶσαι. ὁ Χριστὸς πρὸς τὸν Πέτρον. ἐζήτησέ σε ὁ σατανᾶς τοῦ σινιάσαι σε ὡς τὸν σῖτον.
ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου. οὐ περὶ τοῦ Πέτρου μόνου δεδίηται ὁ κύριος ἀλ-
λὰ περὶ πάντων τῶν τὴν πίστιν Πέτρου ἐχόντων. οὐδὲν ἕτερον αἰνιττόμενος ἢ τοῦ κοσκίνου ἢ τὸν περί-
γειον κόσμον. ὀδυνῶν καὶ ὀδυνῶν πεπληρωμένον. δι' ὧν ὡς δι' ὀπῶν ἐκπίπτουσιν οἱ γεώδεις ἀπὸ τοῦ
τροφίμου σίτου ἐπὶ τὸν ᾅδην. ὡς ἀπὸ συρμάτων διαχωριζομένων, τῶν μέν, διαρρεόντων ὡς διὰ
πῆς τῆς γαστριμαργίας. ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία. τῶν, δὲ διὰ φιληδονίας. περὶ ὧν ὁ προφήτης φησί.
πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν. τῶν δέ, δι' ὀργῆς. τῶν δέ, δι' ἄλλων παθῶν. Σινίζω. Σί-
νις. ὄνομα λῃστοῦ βλαπτικοῦ. ἢ γὰρ σὺ πνώοντα Σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν ἔκτεινε. λαιμῷ ῥίμφα
καθεὶς ὄνυχα. Σίνις. ἡ πόλις. Σῖνος βλάβη. καὶ σινοῦται βλάπτεται. Σίννωνος καὶ
Σιννωνὶς ὀνόματα κύρια. ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ στρατοῦ ἡ Σιννωνὶς ἐφίσταται. Σινώπη πόλις.
ὁ ἀπὸ ταύτης Σινωπεύς. ἦν δὲ καὶ ἑταίρα Σινώπη. ἥτις καὶ Ἄβυδος ἐλέγετο. διὰ τὸ γραῦς εἶναι. καὶ
παροιμία σινωπίσαι. τοῦτο πεποίηται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην. ἐκωμῳδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κα-
τασχημονῆσαι καθάπερ Ἄλεξις ἔφη. καὶ Σινωπίτης. Σίντης ὁ βλαπτικός. καὶ σίντωρ ὁμοί-
ως. ἐν ἐπιγράμματι. ἐχῖνον ῥαγολόγον γλυκερῶν σίντειρα θελοπέδων. καὶ αὖθις. ἀλλὰ λύκοι σίν-
τῃσιν αὐτ' ἔρεα. μήτις ἐμοῖς αἰπόλος ἀπείλῃ γήραος ἀδρανίην. Σιντιάδα. Σιὼν ὄνομα
πόλεως. Σιὼν ἐπουράνιος. καὶ Ἱερουσαλὴμ χοροῖς ἁγίων κεκοσμημένη. ἧς πύλαι αἱ κατὰ τὴν
κλῆσιν. σιὼν καὶ ἡ εὐσεβὴς πολιτεία. καὶ Σιωνῖται, οἱ ἀπὸ τῆς Σιὼν πόλεως. Σιωπή. πα-
ροιμία. καὶ σιωπηλότερος ἔσομαι καὶ τῶν Πυθαγόρα τελεσθέντων. ἐπὶ τῶν πάνυ σιγώντων. παρό-
σον οἱ Πυθαγόρου φοιτηταὶ παράγγελμα εἶχον σιγὴν ἀσκεῖν πενταετῆ χρόνον. Σίπαλος, ὁ
ἄμορφος. Σιπύη. ἡ ἀρτοθήκη. οἱονεὶ σιτοβύτις οὖσα. παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλ-
λεσθαι. Ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἡ μὲν γὰρ σιπύη μεστή ἐστι λευκῶν ἀλφίτων. προοῦχει δὲ τὰ λευκὰ
τῶν ἀλφίτων. θείης ἐν σιπύους, ἢ ὀλιγοσιπύων. Σιπυλίνη. πόλις. καὶ Σίπυλος ὄνομα τό-
που ἢ ὄρους. Σίραιον τὸ γλυκὺ ἕψημα. Ἀριστοφάνης ἀντὶ σιραίου μέλιτος, μικρὸν τῶν θυμιδίων παρα-
μίξας. Σιρίκιος. νεαπολίτης ἐκ Παλαιστίνης. σοφιστής. μαθητὴς Ἀνδρομάχου. σοφιστεύσας χρόνον
τινὰ κατὰ τὰς Ἀθήνας. προγυμνάσματα καὶ μελέτας. Σίρις ὄνομα ποταμοῦ. Σίρ-
μεγάλη πόλις καὶ πολυάνθρωπος καὶ πρωτεύουσα τοῦ Ἰλλυρικοῦ ἔθνους. Σιρομάστης. σίδηρος
τις οὗ λαβὴν ξυλίνην ἔχων παρὰ τοῖς τελώναις εἰς ἔρευναν. Ἰνάπιος. ὡς πρὸ σιρομάστης

μᾶλλον εὐδοκίμει τοῦ δέρατος. Σιρρὸς ὁ λάκκος. καὶ σιρροῖς. ὀρύγμασιν ἐν οἷς κατατίθεται τὰ σπέρματα. Σισὰν ὄνομα πόλεως. Σισίννιος ναβατιανῶν ἐπίσκοπος. ἀνὴρ ἐλλόγιμος καὶ ἄκρος φιλόσοφος. διαλεκτικῆς δὲ σφόδρα ἐπεμελεῖτο. ὥστε καὶ τὸν εὐνόμιον τὸν αἱρετικὸν, πολλάκις αὐτοῦ φυγεῖν τὴν διάλεξιν. τὴν δὲ δίαιταν, οὐ λιτὸς ἦν. ἀλλ' ἐν ἀκρασωφροσύνῃ πολυτελεῖ ταύτῃ ἐκέχρητο. ξυφῶντε ἐν ἐσθῆτι λευκῇ. καὶ δὶς τῆς ἡμέρας ἐν λουτροῖς δημοσίοις λουόμενος διετέλει. καί ποτε ἐρομένου αὐτόν τινος, τοῦ χάριν ἐπίσκοπος ὢν δὶς λούοιτο τῆς ἡμέρας, ἐπειδὴ τὸ τρίτον οὐ φθάνει ἀπεκρίνατο. ἄλλοτε δὲ ἀρσάκιον τὸν ἐπίσκοπον κατὰ τιμὴν ὁρῶν, ἠρωτήθη ὑπό τινος τῶν περὶ ἀρσάκιον. διατί ἀνοίκειον ἐπισκόπῳ ἐσθῆτα φοροίη. καὶ ποῦ γέγραπται λευκὰ τὸν ἱερωμένον ἀμφιέννυσθαι. ὁ δὲ, σὺ πρότερον ἔφη εἰπὲ ποῦ γέγραπται μέλαιναν ἐσθῆτα φορεῖν τὸν ἐπίσκοπον. τοῦ δὲ ἐρωτήσαντος ἐν ἀπόρῳ γενομένου πρὸς τὴν ἀντερώτησιν, ἐπήγαγεν ὁ σισίννιος. ἀλλὰ σὺ μὲν οὐκ ἂν, ἔφη δυνήσῃ δεῖξαι, ὡς δεῖ τὸν ἱερωμένον μέλαιναν ἀμφιέννυσθαι. ἐμοὶ δὲ καὶ ὁ σολομὼν παρῄνεσε λέγων. ἔστωσάν σοι ἱμάτια λευκά. καὶ ὁ σωτὴρ ἐν τοῖς εὐαγγελίοις φαίνεται, λευκῇ ἐσθῆτι χρησάμενος. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μωσῆν καὶ ἠλίαν λευκοφοροῦντας τοῖς ἀποστόλοις ἔδειξε. ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν, ἐθαυμάσθη. λεοντίου δὲ τοῦ ἀγκύρας τῆς γαλατίας ἐπισκόπου, ναβατιανῶν ἐκκλησίαν ἀφαιρουμένου, καὶ τῇ κωνσταντινουπόλει ἐπιδημοῦντος, ὁ σισίννιος ἐλθὼν παρ' αὐτὸν, παρεκάλει ἀποδοῦναι τὴν ἐκκλησίαν. ὁ δὲ, θυμικῶς ἀπήντησε. καὶ φησίν. ὑμεῖς οἱ ναβατιανοὶ. οὐκ ὀφείλετε ἔχειν ἐκκλησίαν τὴν μετάνοιαν ἀναιροῦντες. καὶ τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ θεοῦ ἀποκλείοντες. ὁ δὲ σισίννιος ἔφη. καὶ μὴν οὐδεὶς οὕτω μετανοεῖ ὡς ἐγώ. τοῦ δὲ, πάλιν ἐπάγοντος πῶς μετανοεῖς, ἔφησεν ὁ σισίννιος. ὅτι σε εἶδον. ἰωάννου δὲ τοῦ ἐπισκόπου λέγοντος ὅτι οὐ δύναται πόλις δύο ἐπισκόπους ἔχειν, ὁ σισίννιος ἔφη. οὐδὲ γὰρ ἔχει. τοῦ δὲ ἰωάννου χαλεπήναντος καὶ φήσαντος ὁρᾷς, ὅτι μόνος εἶναι βούλει ἐπίσκοπος; καὶ ὁ σισίννιος οὐ τοῦτο ἔφη λέγω. ἀλλ' ὅτι ἐγὼ παρὰ σοὶ μόνῳ οὐκ εἰμὶ ἐπίσκοπος ὃς τοῖς ἄλλοις εἰμί. ὁ γ' ἰωάννης. ἀλλ' ἐγώ σε ἔφη παύσω προσομιλεῖν. αἱρετικὸς γὰρ ὑπάρχεις. ὁ γ' σισίννιος χαριέντως. ἀλλ' ἐγώ ἔφη καὶ μισθούς σοι παρέξω, εἴγε τηλικούτου καμάτου ἀπαλλάξειας. ὁ δὲ ἰωάννης διαμαλαχθεὶς, ἀλλ' οὐκ ἄν σε ἔφη παύσω τοῦ προσομιλεῖν ἐγὼ, εἴγε ὅλως τὸ λέγειν λυπεῖ σε. οὕτως ἦν χαρίεις ὁ σισίννιος. πολλὰ δὲ αὐτῷ γέγραπται. λεξιθηρεῖ δὲ ἐν αὐτοῖς. λέγων δὲ μᾶλλον ἢ ἀναγινωσκόμενος ἐθαυμάζετο. προσῆν γὰρ αὐτῷ χάρις. τῷ τε προσώπῳ καὶ τῇ φωνῇ καὶ τῷ βλέμματι. καὶ τῇ ὅλῃ κινήσει τοῦ σώματος. Σισίννιος. οὗτος ἐπίσκοπος ἐγένετο ναβατιανῶν. ἀνὴρ ἐλλόγιμος ὅτι μάλιστα. καὶ φιλοσόφων δογμάτων καὶ τῶν ἱερῶν βίβλων ἐπιστήμων. καὶ πρὸς διαλέξεις ἕτοιμος. ὡς καὶ εὐνόμιον ἐπὶ ταύταις εὐδοκιμοῦντα, καὶ τοῦτο ἔργον ποιούμενον, πολλάκις παραιτήσασθαι τοὺς πρὸς αὐτὸν διαλόγους. ἐγένετο δὲ σώφρων τὸν βίον, ὡς κρείττων εἶναι διαβολῆς. ἐπεὶ δὲ τὴν δίαιταν ἁβρὸς καὶ ποικίλος. ὡς τοὺς ἀγνοοῦντας ἀπιστεῖν εἰ σωφρονεῖν δύναιτο, τοσοῦτον τρυφῶν. τὸ δὲ ἦθος ἦν χαρίεις. καὶ ἡδὺς ἐν ταῖς συνουσίαις. καὶ διὰ ταῦτα τοῖς ἐπισκόποις τοῖς καθόλου ἐκκλησίας καὶ τοῖς ἐν ἀρχῇ καὶ λόγῳ καταθύμιος ἦν. σκώπτειν δὲ σὺν χάριτι. καὶ σκωμμάτων ἀνέχεσθαι. καὶ ἀπεχθείας ἐν τοῖς ὑπομένειν. κομψῶς τε ἦν ταχεῖ πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ἀπαντῶν, εὖ μάλα ἐπιτηδείως εἶχεν. ἐρωτηθεὶς οὖν ποτε ὅτου ἕνεκα δεύτερον λούοιτο ἐπίσκοπος ὤν, ὅτι μὴ τρίτον ἔφη φθάνω. ἐπεὶ δὲ λευκῇ ἐσθῆτι διετέλει χρώμενος, ἐπισκώψας τις αὐτῷ τῶν ἀπὸ τῆς καθόλου ἐκκλησίας. ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν, οὐκοῦν εἰπὲ ποῦ εἴρηται ἐσθῆτα μέλαιναν χρῆναι ἀμφιέννυσθαι. τοῦ δὲ, ἀπορήσαντος, ὑπολαβὼν ἔφη. σὺ μὲν οὐκ ἂν, τοῦτο ἐπιδεῖξαι δυνήσῃ. ἐμοὶ γε καὶ σολομὼν ὁ σοφώτατος, ἔστωσάν σοι ἱμάτια λευκὰ παραινεῖ λέγων. καὶ αὐτὸς ὁ χριστὸς λευχείμων ἐν τοῖς εὐαγγελίοις φαινόμενος. μωσῆν τε καὶ ἠλίαν τοιούτους τοῖς ἀποστόλοις δείκνυσι. οὐ μὴν ἀλλὰ κἀκεῖνο τῷ εἰρημένῳ σισιννίῳ χαρίεν οἶμαι. ἐνδημεῖ μὲν γὰρ τῇ κωνσταντινουπόλει λεόντιος, ὁ τῆς ἐν γαλατίαις ἀγκύρας ἐπίσκοπος. ἐκκλησίαν δὲ τὴν ἐκεῖσε ναβατιανῶν ἀφῃρημένος, ἧκε πρὸς αὐτὸν, ἀπολαβεῖν ταύτην δεόμενος. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀπεδίδου, ἐλοιδορεῖτο δὲ τοῖς ναβατιανοῖς ὡς οὐκ ἀξίοις ἐκκλησιάζειν, μετάνοιαν καὶ τὴν παρὰ θεοῦ φιλανθρωπίαν ἀναιρεῖν αὐτοὺς λέγων, ἀναμιμ-

φησὶ Σισίννιος οὐδεὶς οὕτως ὡς ἐγὼ μετανοεῖ. ἐρομένου δὲ Λεοντίου τίνα τρόπον ὅπισθε πυθέσθαι
ἀπεκρίνατο. καὶ ἐπεράθη αὐτοῦ πολλὰ εὐστόχως εἰρημένα ἀπομνημονεύουσιν. οὐκ ἀηδῶς μέντοι πεπλ-
ασμένα λόγια αὐτοῦ φέρεσθαί φασιν. ἐπῄνει τὸ δὲ μᾶλλον λέγων ὡς ἄριστα ὑποκρινόμενος. φωνῇ
τε καὶ βλέμματι καὶ χαριεστάτῳ προσώπῳ τὸν ἀκροατὴν ἑλεῖν ἱκανός. τοιαύτης ἔλαχε φύσε-
ως, ἀγωγῆς τε καὶ βίου Σισίννιος. Σισμός. ἐκ τοῦ σίζω τὸν ἦχον ἀποτελῶ. ἀπὸ τοῦ ἐκ πυρὸς σιδήρου
εἰς ὕδωρ βεβλημένου. καὶ ξηρὸν ἦχον ἀποτελοῦντος. Σισόης. τὸ πλεξείδιον. ὁ θεὸς τῷ Μωϋσεῖ ἐνε-
τείλατο λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, μή τι ἀμφὶ τοὺς πώγωνας τῆς γενειάδος, ὅπως μὴ ποιήσωσιν ἑαυ-
τοῖς σισόην. καὶ Σισόης ὄνομα κύριον. Σισύμβρεις. Σισύρα. ἱμάτιον τραχὺ καὶ παχύ. πε-
ριβόλαιον ἀγροικικόν, δουλικὸν παλαιόν. ἢ χιτὼν δερμάτινος. βορέην λέγουσιν ἡλίῳ τε βιαιο-
τέρῳ γενέσθαι. ὁπότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου ὁδοιποροῦντος τὴν σισύραν ἐκδύσει. Σισύρα. χλαί-
νης εἶδος εὐτελοῦς. οἷον ἐξωμίς. οἱ δὲ, Βυζάντιον ἧκον σισύρας ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοὶ φέροντες. ἐν
οἷς δὴ ἄλλο οὐδέν, ὅτι μὴ διπύρους ἄρτους οἴκοθεν ἐμβεβλημένοι ἀφίκοντο. καὶ Ἀριστοφάνης. χει-
μῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ἀφείλετο. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης. πῶς οὖν τις αὐτὴν σώσειε τοιαύτην πόλιν. ἣ μή-
τε χλαῖνα μήτε σισύρα, ἢ μήτε χρηστός, μήτε ὁ χλαινὸς πολίτης συμφέρει. Σισύρα. χλαίνης εἶ-
δος εὐτελοῦς. οἷον ἐξωμὶς ἢ διπλοῒς ἤ τι τοιοῦτο. ὁ δὲ νοῦς, μήτε χρηστὸς μήτε φαῦλος. Σισύ-
φειον. τὸ τοῦ Σισύφου. καὶ Σισύφειος λίθος. Σίσυφος ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης. ἀλεξάνοιτε μη-
χανὰς τὰς Σισύφου. ὡς σκῆψιν ἀγὼν οὗτος οὐ προσδέξεται. ὥρα ἐστὶν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν. ἀν-
δριμύν τινα καὶ πανοῦργον παραδεδώκασιν οἱ ποιηταὶ Σίσυφον. διὰ μιᾶς λέξεως παρ' Ὁμήρῳ δε-
διδαγμένοι. ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν. ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν. καὶ Σισυφιδῶν γενεᾶς. τῆς τοῦ Ὀδυσ-
σέως. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν πανούργων καὶ κακοηθῶν. ἐκ τοῦ Σισύφου κατάγει τὸ γένος ὁ Ὀδυσσεύς. ὁ δὲ
Σίσυφος Κορίνθου βασιλεύς. πανοῦργος ἀνήρ. περὶ οὗ φησιν Ὅμηρος. ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν. ὅστις
ὑπὸ τοὺς ὄνυχας καὶ τὰς ὁπλὰς τῶν ζῴων ἑαυτοῦ, μονογράμματα ἔγραψεν ὀνόματα. Αὐτόλυ-
κος δὲ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἐκέκαστο κλεπτοσύνῃ θ' ὅρκῳ τε. καὶ τὰ κλεπτόμενα παρ' αὐτοῦ τὴν
μορφὴν ἤλλασσε. κλέψας οὖν καὶ Σισύφου θρέμματα καὶ μεταβαλὼν, ὅμως οὐκ ἔλαθε τὸν Σίσυφον.
ἐπέγνω γὰρ αὐτὰ διὰ τῶν μονογραμμάτων. ἐπὶ τούτοις δὲ ξενιζόμενος τὸν Σίσυφον, ἐξένι-
σεν αὐτόν. καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἀντίκλειαν, συγκατέκλινεν αὐτῷ. καὶ ἔγκυον ἐξ αὐτοῦ γενο-
μένην τὴν παῖδα, συνῴκισε Λαέρτῃ. διὸ Σισυφείδης ὁ Ὀδυσσεύς. Σῖτα. ὅτι Φιλοποίμην μετὰ
δευτέραν ἡμέραν ἀπὸ τῆς πρὸς πόλεμον ἐξόδου, παρήγγειλε τὰ δύο σῖτα ἴδια ποιεῖν. ὅτε βού-
λοιτο μίαν ἡμέραν προσλαβεῖν. ποτὲ δὲ τὰ δύο τέσσαρα. Σίττα ὄνομα κύριον. Σίττα ὄ-
νομα πόλεως. Σιτάλκης. ὁ τῶν Θρᾳκῶν βασιλεύς. καὶ Σιτάλκης. Σιτηρέσιον τὸ διδόμενον
σιτίον εἰς τροφήν. καὶ σιτηρὸν ὁ σῖτος. Σιτήσεων. τροφῶν. δαπανῶν. Σιτίζω αἰτιατικῇ. Σι-
τοβολίοις ἀποθήκαις τὰς οἰκίας τῆς πόλεως ἀκεραίους διεφύλαξε καὶ τὰ τείχη. βουλόμενος
Σιτοβολίοις χρήσασθαι πρὸς παραχειμασίαν. καὶ σιτοβολῶνες. Σιτοδεία. λιμός. ἔνδεια.
Σιτολία. ὄνομα πόλεως. Σιτομετρεῖν. τὸ σῖτον παρέχειν. καὶ σιτομέτριον ἢ σιτοδοσία. Πο-
λύβιος. ὁ δὲ Φίλιππος διασαφῶν ὅτι μέλλει σιτομετρεῖν. ἐκήρυξεν ὅσοι μὴ πλεῖον ἔχουσι τριάκον-
τα ἡμερῶν σῖτον, ἀπογράφεσθαι πρὸς αὐτόν. καὶ σιτοποιεῖσθαι παρὰ Ξενοφῶντι τὸ τροφὴν λαμβά-
νειν. σιτοποιεῖσθαι τε ἀνάγκη καὶ κοιμᾶσθαι. καὶ σιτοπομπεία. Σῖτος. πᾶς ὁ σιτικὸς καρπός.
οὐχ ὁ πυρὸς μόνον. καὶ αὐτὰ τὰ σιτία. Θουκυδίδης α΄. καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἐχουσῶν ὅρμον, αἱ μὲν, σῖ-
τον ἐν τῇ γῇ ᾑροῦντο. αἱ δὲ, μετέωροι ὥρμουν. σῖτος καλεῖται καὶ ἡ διδομένη πρόσοδος εἰς τροφὴν
ταῖς γυναιξὶν ἢ τοῖς ὀρφανοῖς. ὡς ἔστι μαθεῖν καὶ ἐν τῷ τοῦ Σόλωνος πρώτῳ κατὰ τοῦ ἄξονος. καὶ
ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείας. Τιμαχίδας δὲ ἡγεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς σῖτον λέγε-
σθαι, τὸν τόκον. οὐκ ὀρθῶς ἡγούμενος. Σίτου τροφῆς καὶ σίτου δίκη. ὅταν γυνὴ ἀποδικεῖν κρινομένη
πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ ἄρχοντος, ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκπεμφθεῖσα, μὴ ἀπολαμβάνῃ τὴν προῖκα καὶ
διαγένηται χρόνος, καὶ δίκην εἰσάγῃ πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀπαιτῇ προῖκα καὶ τροφὰς ἀφ' ἧς ἀπηλλά-
γη ἡμέρας, αὕτη καλεῖται δίκη σίτου. καὶ σίτου ἐκβολήν Θουκυδίδης. ὅταν ὁ στάχυς τῆς κάλυκος
ἐκφύῃ.

ἐκφύηται, ὃ χόρτον ἐκ τῆς γῆς ἀναδιδῶται τὰ σπέρματα. Σῖτα ἡ τροφή· σῖτα καὶ παρὰ Ξενοφῶντι
ἡ ἐπιτήδεια καλεῖ. Σιτεύμενος· ἐσθίων. Σιτοφύλακες, ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν· ἥτις ἐπεμέ-
λεῖτο ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται, καὶ τὰ ἄλφιτα καὶ οἱ ἄρτοι. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ιε΄, μὲν ἐν ἄ-
στει, ε΄ δὲ ἐν Πειραιεῖ. καὶ σιτοφυλακεῖον. Σιτώνης, ὁ προεστὼς τοῦ δημοσίου σίτου. Σίφλος· μῶ-
μος· ψόγος· μέμψις, Σιφλώσειε· μέμψαιτο· ἐκφαυλίσειε. Σιφνεύς· ὄνομα κύριον. Σιφνι-
άζειν· ἐπὶ τῶν τὰς χεῖρας προσαγόντων τοῖς ἰσχίοις· ὥσπερ λεσβιάζειν ἐπὶ τῶν παρανομούντων ἐν τοῖς
ἀφροδισίοις. σιφνιάζειν ἢ καὶ λεσβιάζειν, ἀπὸ τῆς νήσου Σίφνου καὶ τῆς Λέσβου· ὡς καὶ τὸ κρητίζειν ἀπὸ τῆς Κρήτης
καὶ τὸ σίφνιος δὲ ἀρρένων ὁμοίως. σιφνιάζειν τὸ τὸν ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ. λεσβιάζειν δὲ τὸ
τῷ στόματι παρανομεῖν. Σίφνιοι· οὗτοι πλουσιώτατοι ἐγένοντο οὐ μόνον τῶν νησιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν
ἠπειρωτῶν ὡς μάλα συχνῶν· ἕως μὲν οὖν τὴν δεκάτην εἰς Δελφοὺς ἀπέστελλον ἀπὸ τῶν ὄντων, καὶ ἐπεί-
θοντο τῷ χρησμῷ τοῦτο προστάξαντι, τὰ τοῦ πλούτου αὐτοῖς ἐπίδοσιν εἶχε. φανέντων ἀργυρείων
μετάλλων· ἐπεὶ δὲ τὴν φορὰν τὴν τῆς ἀπαρχῆς ἐξέλιπον, θάλασσα ἐπιρρεύσασα καὶ ἐπικλύσασα, ἠ-
φάνισεν αὐτοῖς τὴν τοῦ πλούτου χορηγίαν. περιῆλθόν τε εἰς πενίαν νησιωτικὴν καὶ ἀπορίαν δεινὴν
ἐκ τῶν ἴσως φρουρῶν. φησὶ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης· ποθεῖ μέν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν. τουτέστιν
ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων, ποθεῖ μὲν ὡς δραστήριον τὸν Ἀλκιβιάδην· μισεῖ δὲ ὡς τυραννικόν. ἐπιφέ-
ρει γάρ· μισῶ πολίτην ὅστις ὠφελεῖν πάτραν βραδὺς φανεῖται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς·
καὶ πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον. καὶ τοῦτο περὶ Ἀλκιβιάδου. βραδέως μὲν ὠφελοῦν-
τος τὴν πατρίδα, ταχέως δὲ βλάπτοντος. Σιφωνίζειν· κυρίως ἐπὶ τῶν ὑγρῶν τὸ ἀποσπᾶν. Ἀ-
ριστοφάνης δὲ κατεχρήσατο εἰπών· σιφωνίζομεν τὸν σῖτον. Σθεναρός· ἰσχυρός. Σθένει ῥῆ-
μα. ἀντὶ τοῦ δύναται. σθένει δὲ δοτικῇ ἀντὶ τοῦ ἰσχύϊ. Σθενέβοια· Προίτου γυνή. αὕτη φιλήσασα
τὸν Βελλεροφόντην· καὶ μὴ ἐπιτυχοῦσα οὗπερ διὰ τὴν τούτου σωφροσύνην, τοὐναντίον διέβα-
λεν αὐτὸν τῷ Προίτῳ· ὡς βουλόμενον αὐτὴν μοιχεῦσαι. καὶ ἀγανακτήσας ὁ Προῖτος, ἔπεμψεν
αὐτὸν τῷ Ἰοβάτῃ τῷ πατρὶ τῆς Σθενεβοίας, ἵνα ἐκεῖνος αὐτὸν φονεύσῃ. ὁ γὰρ Προῖτος ἀνελεῖν
αὐτὸν οὐκ ἠβουλήθη· ἐπειδὴ ἐν τάξει τέκνου ἀνεθρέψατο αὐτόν. αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἰοβάτης ὅτι
ψευδής ἐστιν ἡ κατ' αὐτοῦ κατηγορία, ἐφείσατο τοῦ Βελλεροφόντου. μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ Προί-
του, Ἀκρίσιος ἐβασίλευσε. Σθένης· ἰσχυρός· καρτερός. Σθένις δὲ Σθένιδος ὄνομα κύριον.
Σθένος· δύναμις· καὶ ἡ δοτικὴ τῷ σθένει. Σκάζει· χωλεύει. Σκάλα· Ῥωμαϊστὶ ὁ ἀναβολεύς.
Σκαλαθῦραι· συνουσιάσαι. Ἀριστοφάνης· ἢν μείρακος ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ, καὶ βούληται σκαλαθῦ-
ραι. Σκαλαθυρμάτια· σκιάς τινας καὶ σκαλεύματα. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄθυρμα· οἷον παίγνιον· καὶ οὐ-
δὲν ἀξιόπιστον. τουτέστι λεπτὰ καὶ παντάπασι μικρὰ νοήματα. καὶ μαθήματα σκαριφεύματα. Σκα-
λεύειν· ἀνακινεῖν· διαξαίνειν. Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ· διάγειν ἔχων θατέραν. καὶ σκαλεύειν τοὺς ἄν-
θρακας· ἀντὶ τοῦ ζωπυρεῖν τοὺς ἄνθρακας, ἢ ἐνθάδε τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄνθρακας εἶπεν. ἢ ἀντὶ
τοῦ ἐν ἀγρῷ διατρίβειν. ἐπεὶ οὗτοι ὀπτῶσι βαλάνους. καὶ σκαλεύουσι τοὺς ἄνθρακας ἐν τῷ ὀπτᾶν.
Σκαληνός· ἄνισος. καὶ σκαληνὸν σχῆμα γεωμετρικόν· δίκην σκάλας. Σκαλμίδα· ἀπάζομες
θ' ἐρετμὰ καὶ σκαλμίδα φησὶν ὁ κωμικός. Σκάλλοντες· σκάπτοντες. Σκάλωπας· μύ-
ας τινάς· οὓς φαμὲν ἀσπάλακας. Σκάμανδρος ποταμός. καὶ Σκαμανδριαίους· ποτα-
μιαίους. καὶ Σκαμάνδριον ῥεῦμα. Σκαμβή· διεστραμμένη. Σκαμβὸν ξύλον, οὐδέπο-
τε ὀρθόν. ζήτει ἐν τῷ σκαμβόν. Σκάμων· ὄνομα κύριον. Σκαμωνία εἶδος βοτάνης.
Σκαμωνίδαι, δῆμος τῆς Λεοντίδος. Σκανδάληθρα· τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῆ ξύ-
λα. ἀπὸ τοῦ συμπίπτειν καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπεσόν. τὰ πέτευρα τῶν παγίδων. Ἀρχίλοχος ῥό-
πτρα ἐκάλεσεν. Ἀριστοφάνης· κᾆτα νεκύσας ἐρωτᾷ· σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν. ἀντὶ τοῦ ἐ-
ρείσματα λόγων καὶ βάρη. Σκάνδεια, ὄνομα πόλεως ἐν Κυθήροις. Σκάνδιξ, θηλυκῶς
ἄγριον λάχανον. παρ' ὃ καὶ σκανδικοπώλην τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν. ἐπεὶ λαχανοπωλητρίας
υἱὸν αὐτὸν εἶναί φασι. σκάνδικά μοι δὸς μητρόθεν δεδεγμένος. καὶ μή μοι τὰ τοῦ σκανδικο-
πώλου παρατραγῴδει. σεμνὸν τὸ τῆς Εἰρήνης ὕδωρ ἀποκαλοῦντος. σκάνδικα οὖν, λάχα-

να, οὐ τὰ ἐκ τῶν κήπων, ἀλλὰ τὰ αὐτομάτως φυόμενα, ὥς φησιν Εὐριπίδης. μὴ γὰρ ἴδοι
μέν ποτε πάλιν ἐκ τῶν ὀρέων τοὺς ἀνθρακευτὰς ἥκοντας καὶ πρόβατα καὶ βοῦς καὶ τὰς ἁμά-
ξας εἰς τὸ ἄστυ. καὶ γύναια καὶ πρεσβυτέρους ἄνδρας καὶ ἐργάτας ἐξοπλιζομένους. μηδὲ ἄγρια
λάχανα καὶ σκάνδικας ἔτι φάγοιμεν. Σκαπάνη. σκαφίον. ὀρύγιον. δικέλλιον. ὁ δὲ ἡμῖν τζό-
νος λεγόμενος. Σκαρδαμύττει. πυκνὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς μύει. ἤγουν κλείει καὶ ἀνοίγει. παρὰ τὸ
σκαίρειν καὶ μύειν τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ πυκνῶς βλεφαρίζειν. Σκαριφισμοῖς. οἷον σκαρισμοῖς. καὶ λεπτο-
λογίαις. ἀπειρίαις. σκιαγραφίαις. σκαριφᾶσθαι γὰρ τὸ τοὺς ζωγράφους ὑποτυπῶσαι πρῶτον τὰ
γραφόμενα. Σκάριφον. σκάριφος καὶ φρύγανον. καὶ σκαριφήσασθαι δεῖ, τὸ ἐπισυρομένως τι
ποιεῖν. καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν. Σκάρος, ὄνομα ἰχθύος. αἰλιανός. μόνος ὁ θαλάσ-
σιος σκάρος τὴν τροφὴν ἀναπλεῖ, ὥσπερ καὶ τὰ βληχηρά, ἃ δὴ μηρυκᾶται. ἀναπολεῖ οὖν, ἀνα-
πτύσσει. μηρυκίζεται. Σκαφεία ἡ σκάλευσις. καὶ σκαφίδιον τὸ λισγάριον. καὶ σκαφεῖον, ὁμοί-
ως. Σκαφὴ πόλις. σκαφαὶ δὲ τὰ κοιλώματα τῶν κήπων. ἀνὰ μέσας γάστρας καλοῦμεν. ἀντὶ τοῦ γα-
στέρας. Σκαφηφόροι. δείναρχος ἐν τῷ κατὰ ἀγαθοκλέους φησίν. οἱ ἀντὶ σκαφηφόρων ἔφηβοι εἰς
τὴν ἀκρόπολιν ἀναβήσονται. οὐχ οἷ μὲν ἔχοντες μετεῖναι τῆς πολιτείας. ἀλλὰ τῷ ἀργυρείῳ. ὅτι δὲ
ἐσκαφηφόρουν ἀθηναίων οἱ μέτοικοι δημήτριος γοῦν ἐν γ΄ νομοθεσίας φησίν, ὅτι προσέταττεν ὁ νόμος τοῖς με-
τοίκοις ἐν ταῖς πομπαῖς αὐτοὺς μὲν σκάφας φέρειν. τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν, ὑδρεῖα καὶ σκιάδεια.
Σκάφιον εἶδος κουρᾶς. ἀριστοφάνης. σὺ δ' ἦ κοψίχῳ ἔοικας σκάφιον ἀποτετιλμένῳ. Σκαιᾷ.
τῇ ἀριστερᾷ. Σκαιεμβατεῖν. τὸ σκαιῶς καὶ ἀρρύθμως ἐμβαίνειν ὀρχουμένους. τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ κα-
κεμβατεῖν. Σκαιὸς ἀριστερός. ἄφωνος. ἀπαίδευτος. κακός. οὕτως ἐκάλουν τοὺς ἀμαθεῖς καὶ δυσπα-
ρακολουθήτους. καὶ τοὺς μωρούς. ἀπὸ τῆς σκαιᾶς. ἀριστοφάνης νεφέλαις. οὐδένα οὕτως ἄνδρα ἀ-
γροῖκον οὐδένα. οὐδ' ἄπορον. οὐδὲ σκαιόν. οὐδ' ἐπιλήσμονα. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. οὐ σκαιὸς εἶ
ἄνθρωπος. ἀλλ' ἠπίστατο γραῦς καπρῶσα τὰ φόδια καταπατεῖν. ἀντὶ τοῦ κολακεύειν καὶ ἐσθίειν τὰ
ἀναλώματα. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ἐν μὲν ταῖς ἐν τάξει σκαιὸς ἦν. ἐν δὲ ταῖς πράξεσι καὶ μάλα τοὐ-
ναντίον ἦν πως. καὶ τὸ ἀγχίνουν ἀποχρῶντος ἔχων. καὶ σκαιόθεν ἐπίρρημα. λέγεται καὶ σκαιοσύ-
νη παρὰ ἀριστοφάνει. Σκαιότατον. ἀπαίδευτον. ἀριστοφάνης νεφέλαις. σκαιότατον περόντων.
Σκαιότης. μωρία. ἀπαιδευσία. ἀγριότης ἀπάτη. Σκαιωρία, ἡ κακὴ βουλή. Σκαίρον-
τες χορεύοντες. σκαιρίζοντες. Σκεδάζει. σκορπίζει. Σκεδάννυσθαι. σκορπίζεσθαι.
Σκελετὸς ὁ ξηρός. Σκελλίου υἱός. ἀριστοκράτης. φησὶν οὖν ἀριστοφάνης. καὶ τὸν σκελλίου
βδελύττομαι. ἤγουν τὸν ἀριστοκράτην. διὰ τὸν ἀριστοκράτην δὲ οὕτω φησί. μισῶ τὴν ἀριστο-
κρατίαν. ὅτι καὶ τὸν ἀριστοκράτην μισῶ. ὅτι κέκληται τῷ ὀνόματι τούτῳ. Σκεμμοῦ. βουλαί.
σκέψεις. τοῦτο δὲ τοῦ βασιλείου κατεμήνυον σκεμμοῦ. Σκέπανον. σκέπη. καὶ πῖλον
κεφαλῆς οὐχ ὅσιος σκέπανον. λέγεται καὶ σκέπας. καυσίη τὸ πῖλον ὅθεν μακεδόσιν εὔκολον ὅπλον.
καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ. Σκεπεινὸς τόπος. Σκέπη παρὰ ἡροδότῳ.
θήκη, δέρμα. Σκερβολλεῖ. λοιδορεῖ. μὴ σκερβόλλε πυκνά. τουτέστι μὴ λοιδόρει, παρὰ τὸ μὴ ποίει κα-
λεῖ. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ κερτομεῖν. Σκευή. ὁ πολίτης ἡ στολή. ὁ δὲ ἱερεὺς σκευὴν ἐσκεύαζε τὴν
τοῦ δημίου μεταλαβὼν ἀντὶ τῶν σεμνοτάτων, οἷα κεῖσθαι τὰ πολλὰ τῶν θείων εἰς βάθος κεχάμενα τὰ θεά-
ματα αὐτοῖς εἰς τὰς σκευὰς ἐμπεσούσης, ἀπέπνιγεν. ὁ δὲ καρτερὸς τῇ λαμπρότητι διαφέρων τῶν.
Σκεῦος. χωρητικόν τι εἶδος ἀγγεῖον. πολύβιος. τῶν δὲ δαιμονικῶν σκευῶν φυγῇ πολλὰς ἔχων
ἀφορμὰς εἰς πράγματα οἰκονομίαν, καὶ σκευοποιοῦντα τὸ πρᾶγμα. ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ ἀντιθέου, ἀν-
σκευωρουμένου καὶ κατασκευάζοντα καὶ πλαττομένου. Σκευοφορεῖον καὶ σιτοφυλακεῖον. σκευοφυλάκι-
ον δὲ καὶ χαρτοφυλάκιον. Σκευωρία. κατασκευή. ἐπιβουλή. βλάβη. Σκιρωθέντας ἀπαθεῖς.
σκίρωμα γὰρ πάθος παρὰ τὸ ἧπαρ ἀνίατον. Σκίρωνος ὄνομα λῃστοῦ. καὶ σκιρωνίδης ὄνομα
πατρωνυμικόν. καὶ σκιρωνὶς πέτρα ἡ τραχεῖα. καὶ διφορεῖται. Σκηνή. σκηνή ἐστιν ἡ μέση θύ-
ρα τοῦ θεάτρου. παρασκήνια δὲ τὰ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς μέσης θύρας ἵνα σαφέστερον εἴπω μετὰ τὴν
σκηνὴν εὐθὺς καὶ τὰ παρασκήνια ἡ ὀρχήστρα. αὕτη δέ ἐστιν ὁ τόπος ὁ ἐκ σανίδων ἔχων τὸ ἔδα-

φος

φος. ἀφ' οὗ θεατρίζουσιν οἱ μῖμοι. ἔστι μετὰ τὴν ὀρχήστραν βωμὸς τοῦ Διονύσου ὃς καλεῖται θυμέλη παρὰ τὸ θύειν. μετὰ δὲ τὴν θυμέλην ἡ κονίστρα, τουτέστι τὸ κάτω ἔδαφος τοῦ θεάτρου. καὶ σκηνίτης ὁ ἐπὶ τῇ σκηνῇ. αἰεί τοι λιτῷ ἐπὶ σχήματι, δὶς Σοφοκλῆς σκηνίτης μελιχρούς κισσὸς ἀλοιβοπόδας. σκηνίτης Ἰσοκράτης τραπεζιτικῷ. Πυθόδωρον γὰρ τὸν σκηνίτην καλούμενον. ἔοικε δὲ ἐπώνυμον εἶναι. μήποτε δὲ εἰς ἀγοραῖον λεγόμενον. ἐπεὶ ἐν σκηναῖς ἐπεπράσκετο πολλὰ τῶν ὠνίων καὶ σκηνίτης βίος ὁ ἀπερινόητος καὶ σκηνὴν δὲ οὐκ ἔχουσιν. οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσι. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀπουδίαν. ἔοικε δὲ σκηνός τι εἶναι. ὅ περ οἱ μὲν, κόσμον τινὰ γυναικεῖον εἶναι φασίν. οἱ δὲ, σκιάδειον. καὶ σκηνὴν ἐπήξατο, τουτέστι τένδαν, κατὰ γλῶσσαν.

Σκηνημάτων, τῶν οἰκήσεων. χειμέριον νύκτα τηρήσαντες ἐξῆλθον. ἐν ᾗ οὐδὲ εἷς τις τῶν βαρβάρων τῶν οἰκοδόμων, ἂν μή τινος ἐξαισίου ἀνάγκης ἔξω τῶν σκηνημάτων ἐγένετο. καὶ σκηνίτης ὁ ἐπὶ τῇ σκηνῇ. Σκηνορράφος. ὁ δέρματα συρράπτων. Σκῆνος σκήνωμα. σκήνωμα τοῦ θεοῦ. ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ.

Σκηπάνιον. σκῆπτρον. Σκήπιος. ὁ προφασιζόμενος. Σκηπίων. ὅτι Σκηπίων ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς, πρὸς Ἀννίβαν τὸν Καρχηδονίων στρατηγὸν, ἐποιεῖτο συμβάσεις. ἐπεὶ δὲ δὴ συνελθόντων ἰδεῖν τὸν μὲν Σκηπίωνα εὐπρεπῆ τε τὸ σῶμα καὶ ὑψηλόφορα. καὶ πρὸς τὸ χαριέστερον μᾶλλον ἢ φοβερὸν πεφυκότα. Ἀννίβα δὲ καταπληκτικὸν ἦν. τῷ δεινῷ τε καὶ συνεστραμμένῳ τοῦ προσώπου μεμιγμένον. οὐ συμβαινόντων δὲ ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, ἀλλὰ τάχος συμπίπτειν τοῖς Ῥωμαίοις διεκελεύοντο ἄνδρες τινὲς τῶν Καρχηδονίων οἱ ἐπὶ κατασκοπὴν τῶν ἐναντίων σταλέντες ὑπὸ Ἀννίβου, τοῖς Ῥωμαίοις ἐπιπίπτουσιν. οὓς ἀχθέντας ὡς αὐτὸν ὁ Πόπλιος, κακὸν μὲν οὐδὲν εἰργάσατο. περιενοστῆσαι δὲ κελεύσας τὸ στρατόπεδον. καὶ δεῖπνον δοὺς ὁμοῦ, ἀποχωρεῖν σώους. ἀπαγγελοῦντας Ἀννίβᾳ, τὰ περὶ τὴν στρατιὰν ὡς ἔχει Ῥωμαίοις. Σκήπων. ῥόπαλον. παρὰ δὲ σκαπάνιον. ἢ Ἀριστοφάνης ἡνίκ' ἔφασκε περὶ μὲν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσας, οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ δ' ἤδη πολλῷ, νενίκηκας. ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας τὸν σκήπωνα καταβαλλῶ. Σκήπτεται. προφασίζεται. Σκηπτόμενος ἐπερειδόμενος. στηριζόμενος. καὶ σκηριπτόμενος ὁμοίως. Σκηπτός. κεραυνὸς ἄνωθεν διὰ τοῦ ἀέρος. ὥσπερ τις λαῖλαψ ἐπιθαλάττιος. ἢ ῥαγδαῖος σκηπτὸς, ἐξαπιναίως ἐπεφοίτησε. καὶ αὖθις σκηπτοὶ τοίνυν κατηνέχθησαν. καὶ τὸ στρατόπεδον κατέπρησαν. καὶ αὖθις νέφη συνέδραμε. καὶ ὑετοὶ πολλοὶ καὶ σκηπτοὶ καθόλου. σκηπτοῦχος. βασιλεὺς σκηπτροφόρος. σκῆπτρον. βασιλικὴ ῥάβδος. Σκηριπτόμενος. ἐπερειδόμενος. στηριζόμενος. Σκήρων. ὄνομα ἔθνους. καὶ σκηρωνεὺς ἐθνικόν. Σκῆτις. σκήτεως ὄνομα τόπου. Σκήψας. ἐπιβαλών. ἐπιφέρων. Σοφοκλῆς ἐν Οἰδίποδι. πυρφόρος θεὸς σκήψας ἐλαύνει λοιμὸς ἔχθιστος πόλιν. καὶ σκηψαμένων τινῶν προδοσίαν ὁ Μοσχώσσων τοῖς Σκύθαις τοῖς σταλεῖσιν γρουθίστοις. Σκῆψις. περικάλυμμα πρόφασις ἢ φροντίς. ἀναβολή. καὶ σκήπτομαι. ἀρισοφάνης Πλούτῳ. καὶ σκήπτομαι γὰρ τυγχάνω. ἀντὶ τοῦ προφασίζομαι. καὶ Σοφοκλῆς, ἀλλ' εἰ σοφά μοι σκῆψιν οὐκ οὖσαν τίθης. Σκῆψις. πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τροίᾳ. ἧς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Σκιά. ζήτει ἐν τῷ δευτέρῳ σκιά. Σκιαγραφία αἰτιατικῇ. Σκιάδειον κατασκιάσματι ὅπερ ἐφόρουν αἱ κανηφόροι ἀστοῖς σαι εἰς τὰ ἐλευσίνια; ἵνα σκέπωνται μὴ καίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ὅ περ ἡμεῖς καμηλαύκιον λέγομεν. Σκιαδεῖς, καρχίων. Σκιὰ θανάτου. οἱ πρὸς θάνατον ἄγοντες κίνδυνοι. Σκίαθος. νῆσος ἐστὶ πλησίον Εὐβοίας. ἧς μέμνηται Δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. Σκιαμαχῶ. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, τῇ σκιᾷ μάχομαι. Σκιὰ ὀνείρων ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων. Δαμάσκιος. ὅταν ἀντὶ πραγμάτων τετυχημένων, εἴδωλα ἄττα συνδεξώμεθα, σκιὰν ὀνείρων κατὰ Πίνδαρον. Σκιάποδες. ἐν Λιβύῃ ἔθνος πλατεῖς ἔχον τοὺς πόδας. οἱ ἐν τῷ καύματι τῶν ποδῶν ἑαυτοῖς σκιὰν ποιοῦσι. παρὰ τὸν δυτικὸν ὠκεανόν. πρὸς τῇ κεκαυμένῃ ζώνῃ. Σκιάποδες. τούτους ἔχειν ῥήματα φασί. τοῦ παντὸς σώματος μείζονα. διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους. ἀλλ' ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι, τετραποδηδὸν βαδίζοντας, ἀνορθοῦν τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν. καὶ σκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα. τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἐχαρίσατο ἡ φύσις. ἴσως οὔσης τῆς γῆς αὐτῶν καὶ τραχείας. καὶ κατὰ δύσιν μὴ ἐχούσης εἰς ἀποφυγὴν τοῦ καύματος, Σκιάποδες. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας, ἔθνος ἐστὶ λιβυκόν. Κτησίας ἐν

τῶν περὶ πάλω ἀσίας φησίν. ὑπὸ δὲ τούτων σκιάποδες. οἵ τούς τε πόδας ὡς χῆνες ἔχουσι κατὰ τὰ
πλατέας. καὶ ὅταν θερμὴ ᾖ, ὕπτιοι ἀναπεσόντες ἄραντες τὰ σκέλη σκιάζονται τοῖς ποσί. Σκι-
άς, ἀναδενδράς. σημαίνει δὲ τὸ καὶ παρὰ ἀθηναίοις λεγομένην θόλον. Σκιδνάμενοι. σκορπιζόμενοι.
Σκιεραί. ἀριστοφάνης. περὶ δένδρων σκιερά. Σκίλλα. εἶδος βοτάνης πικρᾶς καὶ θανατηφόρου τοῖς ἐσθί-
ουσι. Σκιμαλίσω. ἐξουδενώσω. χλευάσω. τῷ μικρῷ δακτύλῳ τῶν γυναικείων πυγῶν ἅψομαι
λέγεται δὲ καὶ σκιμαλίζειν κυρίως, τὸ τῷ μικρῷ δακτύλῳ ἀποπειρᾶσθαι εἰ ᾠοτοκοῦσιν αἱ ἀλεκ-
τορίδες. δυοῖν ὑπερανακειμένοιν ἐν δόρπῳ τοῦ ζήνωνος, καὶ τοῦ ὑπαυτὸν. τὴν ὑφ' αὐτὸν σκιμα-
λίζοντες τῷ ποδί, αὐτὸς ἐκεῖνον τῷ γόνατι. ἐπιστραφέντος δὲ, τί οὖν οἴει τὸν ὑποκάτω σου πά-
σχειν ὑπὸ σοῦ. Σκίμπους. κράβατος ἢ σκάμνος. καὶ σκίμποδος. ἱερὸν σκίμποδα φη-
σὶν ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. ἢ τὴν τῶν φιλοσόφων καθέδραν, ἢ κράβατον. φασὶ δὲ σκιμπό-
διον ἰδίως λέγεσθαι, τὸ χωλοκράβατον. σκιμβάζειν γὰρ τὸ χωλαίνειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἢ τὸν
σκαμβοὺς ἔχοντα πόδας. Σκινδάλαμοι. τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα. ἢ σκόλοπες. ἢ ἐπε-
ξεργασία τῶν ἀκριβῶν. σκινδάλαμοι. τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν εὐθείας ὀξύνεται. ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παρο-
ξύνεται. σκινδαλάμους οὖν, λεπτολογίας ἀριστοφάνης νεφέλαις. λόγων ἀκριβῶν σκινδαλά-
μους μαθήσομαι. καὶ σκινδαλμῶν παραξόνια. σκίνδαλμος δὲ κυρίως, τὸ περὶ τὸν φλοιὸν τοῦ κα-
λάμου ξέσμα. παραξόνια δὲ οἷον κινδυνώδη καὶ παράβολα περὶ τὸν τροχὸν ἑλκόμενα. Σκιν-
δαψός. ὄργανον μουσικόν. περὶ ζήνωνος τοῦ κιτιέως. ὃ δὲ ἐρεῖ γύργαθος αὐτοῦ μικρὸς ἰών. νοῦν δὲ ἔ-
χεν ἐλάσσονα σκινδαψοῖο. σκινδαψός. ἀφανά. Σκινθίζεσθαι. λακτίζεται. σκιόεις σκιόεντος
κλίνεται. καὶ σκιόεντα, σύσκια. Σκιόθηρα, εἶδος πλοίου. Σκιώνην, ἢ μοι κρεῖττον ἦν τῆς σκιώνην,
ἀντὶ τοῦ πατρός. Σκιωρεῖται. λόχος ἀνδρῶν χ' ἀρκαδικός. ὁ ἀρχόμενός τε ἐν τοῖς πολε-
μίοις, καὶ τελευταῖος ἀναχωρῶν. Σκιπίων, οὗτος στρατηγὸς γέγονε ῥωμαίων ὃς χρησμὸν εἴρη-
κεν τὸν λόγον. καὶ γὰρ μετὰ τὴν τῆς καρχηδόνος καθαίρεσιν θαρσούντων ῥωμαίων ὡς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡ-
συχίᾳ τὸ λοιπὸν διάξοντες τὸν χρόνον, παρελθὼν εἰς μέσον, νῦν μέντοι χρὴ νομίζειν ἔφη πολέμων ἀρχὰς
τὰς παρούσας. κινδυνεύσομεν γὰρ μήτε οὓς φοβησόμεθα μήτε οὓς φοβηθῶμεν ἀπολελοιπότες, ἀλλὰ ῥω-
μαίοις μὲν καὶ καρχηδονίων ἀνῃρημένων, ἐπιλυθέντες ἕτεροι πόλεμοι, πρὸς τὸ σωφρονεῖν ἤρκεσαν
αὐτούς. τῷ γὰρ βασιλεῖ εἰς ἄδειαν προσελθόντι, τοῦ ποιεῖν ὅτι ἂν βούληται, παράλογοί τινες ἀρχαὶ
παθῶν τὴν ψυχὴν ὑπολαβοῦσαι, πρὸς ὑπεροψίας ἔτι καὶ ἀτοπωτέρας ὁρμάς τε καὶ ἐνεργείας,
τὴν ὅλην βασιλείαν ἐξέωσαν. Σκίερα. γῆ, λευκὴ ὥσπερ γύψος. Σκίπωνος. τῆς ῥάβδου.
καὶ σκίπτωνος. Σκιράδος, τῆς ἀθηνᾶς σκιραφεῖον. κυβευτήριον. ἐπειδὴ διέτριβον ἐν ἱερῷ
οἱ κυβεύοντες, ὡς θεόπομπος. Σκίρρον. κυνῶν ἁπάντων μονοφαγίστατον. ὅστις περιπλεύ-
σας τὴν θυσίαν ἐν κύκλῳ, ἐκ τῶν πόλεων τὸν σκίρρον ἐξεδήδοκε τουτέστι τὸ ῥυπῶδες τὸ ἐπὶ τῶν τυ-
ρῶν. Σκιρρόν. τὸ ξηρόν. Σκίρον. σκίρα ἑορτὴ παρὰ ἀθηναίοις ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν σκιροφοριών. φασὶ δὲ
οἱ γράψαντες περί τε μηνῶν καὶ ἑορτῶν ἀθήνησιν, ὡς τὸ σκίρον σκιάδιόν ἐστι. μεθ' οὗ φερόμενοι ἐξ ἀκροπό-
λεως εἴς τινα τόπον καλούμενον σκίρον, πορεύονται ἥ τε τῆς ἀθηνᾶς ἱέρεια καὶ ὁ τοῦ ποσειδῶ-
νος ἱερεὺς καὶ ὁ τοῦ ἡλίου. κομίζουσι δὲ τοῦτο, ἐτεοβουτάδαι. σύμβολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδο-
μεῖν. καὶ σκέπας ποιεῖν ὡς τούτου τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν. καὶ ἀθηνᾶν δὲ σκιράδα τιμῶ-
σιν ἀθηναῖοι ἣν φιλόχορος μὲν ἐν β'. ἀτθίδος. ἀπὸ σκίρου τινὸς ἐλευσινίου μάντεως κεκλῆσθαι.
πραξίων δὲ ἐν β'. μεγαρικῶν ἀπὸ σκίρωνος. Σκίρεις. σκιάδειον. ἑορτή τις ἀγομένη τῇ ἀθηνᾷ.
ὅτε σκιαδίων ἐφρόντιζον ἐν ἀκμῇ τοῦ καύματος. σκίρα δὲ τὰ σκιάδεια. οἱ δὲ, οὐ διὰ τοῦτο φασίν, ἀλ-
λὰ διὰ τὴν ἀπὸ σκίρων ἀθηνᾶν. ἣν θησεὺς ἐποίησεν ὅτε ἐπανήει ἀποκτείνας τὸν μινώταυρον. ἢ
σκίρα τό ἐστι γῆ λευκὴ ὥσπερ γύψος. οἱ δὲ φασὶν ἀπὸ σκίρου τοῦ ἐλευσινίου μάντεως, γενέσθαι τὴν
ἐπωνυμίαν ταύτην. ἄλλοι δὲ ἀπὸ σκίρου τοῦ συνοικίσαντος σαλαμῖνα. Σκίρος. ὁ γύψος. Σκιροφοριὼν
μὴν ἀθηναίων δωδέκατος ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς σκιράδος ἀθηνᾶς. ζήτει ἐν τῷ διὸς κωδίου. Σκίρω-
μα πάθος περὶ τὸ κ παρανίατον. ὅθεν καὶ τὸ σκιρωθέντι τῷ πάθει ἀχθηδόνι. Σκίταλος. ὅτι διολογούμενος
ἐπὶ νῶτον ὁ γηραιὸς γεγονὼς ὑπὸ πειρατοῦ σκιτάλου ἐλήφθη. Σκίταλοι. παρὰ ἀριστοφάνει. οἱ ἀτελεῖς

καὶ πονηροί. ἤ σκίπων κραιπάλης καὶ εὐτελής. ἐπὶ πονηρία κωμῳδούμενος. Ἀριστοφάνης. ἄτε
δὴ σκίταλοί τε καὶ φένακές εἰμι δὲ ἐγώ. βερέσχεθοί τε κόβαλοι καὶ μόθωνες. ἀγοράζετε ἐν ἧ παῖς
ὢν ἐπαιδεύθην. νῦν μοιθερασσός τε καὶ γλῶτταν εὔπορον δότε. φωνὴν τὴν ἀναιδῆ. ὠνοματοποίησε καὶ ἀ-
ναπλάσας δαίμονάς τινας ἀναιδεῖς ἐπὶ χλεύῃ. καὶ προφέρεται αὐτοὺς ὡς θεῶν. οἷον προτρέπεται μὲν
αὐτὸν καὶ θρασυνῶν. εἰς εὐτολμίαν καὶ ἀναίδειαν. σκίταλοι μὲν οὖν οἱ εὐτελεῖς καὶ πονηροί. βε-
ρέσχεθοι δὲ οἱ ἀνόητοι. πέπλασται γὰρ ἡ λέξις. κόαλεμοι δὲ οἱ ἀνόητα νοοῦντες καὶ νοοῦντες
μόθων δὲ ὁ εὐτελής. μόθωνας γὰρ ἐκάλουν οἱ Λάκωνες, τοὺς παρεπομένους τοῖς ἐλευθέροις. ἔστι
δὲ γένος ὀρχήσεως. τὸ δὲ εἰμὶ δὲ ἐγὼ ἀντὶ τοῦ φημὶ δὲ ἐγὼ ὡς παρὰ Πλάτωνι. Σκίφη. καί τινος ποιητοῦ
τοὺς στίχους ἔφη Κράντωρ ὁ φιλόσοφος σκίφης εἶναι μεστούς. Σκίφος. ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος
σκνιπός. ἢ τὸ ξίφος. Σκνίψ. καὶ σκνὶψ εἶδος ζωυφίου. καὶ αἱ σκνῖπες. Σκλαβηνὸν ἔθνος.
τὸ πέραθεν τοῦ Ἴστρου. Σκληρὰ βροντή. καὶ ἐν τούτῳ βροντάς τε σκληρὰς κτυπεῖν. καὶ ὕδωρ δὲ ἐξ
οὐρανοῦ ἐμπίπτον, χαλάσαι τοῖς βαρβάροις τὰς νευράς. Σκληρᾶς ἀοιδοῦ. τῆς σφιγγός. τουτέστι
τῆς δυσκόλου διὰ τὸ αἴνιγμα. ἢ τῆς φονικῆς. ὅς τε ἐξέλυσας ἀσυνακμείων μολὼν σκληρᾶς ἀοι-
δοῦ δασμὸν ὃν παρείχομεν. Σκληραύχενας. ἀκάμπεις. Σκληροί τε καὶ ἐχθροὶ παραχρῆμα
ἐκόπασαν. τὸ δὲ κῦμα ἐστορέσθη. καὶ παροιμία. σκληρότερον ὕλαν τοῦ ἠπειρώτου κυνὸς συμφο-
ρᾷ ἐπετρίβετο καὶ ἐμεμήνει. Σκληρόκηροι δέλτοι. αἱ μόλις μὲν γράφονται. διατηροῦσι δὲ
τὰ γεγραμμένα. Σκληροί. Αἰλιανός. οἱ ἄνεμοι οἱ σκληροί. Σκληφρὸς ὁ σκληρός. καὶ παρηβηκὼς
ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος. ἐκωμῳδοῦντο οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί. καὶ ζήτει ἐν
τῷ δραχαρνῷ. Σκνὶψ ζῷον κωνώπωδες. καὶ σκνῖπες ἐν τοῖς ξύλοις αὐτοῦ. καὶ παροι-
μία. σκνὶψ ἐν χώρᾳ. ἐπὶ τῶν ταχὺ μετακινούντων ἡ παροιμία. ἔστι γὰρ ὁ σκνὶψ ζῷον μικρὸν ξυ-
λοφάγον. Σκόπας ὄνομα κύριον καὶ σκώπας. Σκολιὰ Μελίτου καρικὰ αὐλημάτων. ὁ-
μέλιτος οὗτος τραγικὸς ἦν ποιητής. ὁ Σωκράτην γραψάμενος. κωμῳδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ
ποιήσει. καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. τὰ δὲ καρικὰ αὐλήματα, μέλη θρηνώδη ἐστί. Σκολιὸν ἡ
παροίνιος ᾠδή. ὡς μὲν Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων, ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν, τὸ μὲν, ὑπὸ
πάντων ᾀδόμενον καθεξῆς τὸ δὲ ὑπὸ τῶν συνετωτάτων ὡς ἔτυχε τῇ τάξει. ὃ δὴ καλεῖσθαι διὰ
τὴν τάξιν σκολιόν. ὡς δὲ Ἀριστόξενος καὶ Φύλλις ὁ μουσικός, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις. περὶ μίαν τράπε-
ζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἐξῆς μυρρίνας ἔχοντες ᾖδον γνώμας. καὶ ἐρωτικὰ
σύντονα. ἡ δὲ περίοδος, σκολιὰ ἐγίνετο διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν. Σκολιὸν ὑπόμνημα. ἔ-
γραψεν Τυραννίων περὶ τοῦ σκολιοῦ μέτρου. ὃ προσετέθη αὐτῷ ὑπὸ Γαΐου Καίσαρος. Σκολιὸν τὸ
ῥᾴδιον κατ' ἀντίφασιν. μέλος τι ὀλιγόστιχον. τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀνικῶν τὸ μὲν, πρεσβύτερον. τὸ δὲ,
δεύτερον. ὡς καὶ Πλάτων φησὶ, καὶ τὸ σκολιὸν ᾄδει. οἷον πλοῦτος καὶ ὑγίεια. Σκολιόν. Τιμο-
κρέων ὁ Ῥόδιος ἐποποιός. τοιοῦτον ἔγραψε τὸ σκολιὸν κατὰ τοῦ πλούτου. οὗ ἡ ἀρχή. ὄφελές ὦ
τυφλὲ πλοῦτε ἐν γῇ μήτε ἐν θαλάττῃ μήτε ἐν ἠπείρῳ φανήμεναι. ἀλλὰ τάρταρόν τε ναίειν
κ' ἀχέροντα. διὰ σὲ γὰρ πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά. τούτοις ἔοικε τὰ ὑπὸ Περικλέους εἰσηγηθέντα.
ἔγραψε γὰρ ψήφισμα τοιοῦτον ὁ Περικλῆς. Μεγαρέας, μήτε ἀγορᾶς μήτε θαλάττης, μήτε ἠ-
πείρου μετέχειν ὅμοια τιθεὶς σκολιὰ τοῖς τοῦ Τιμοκρέοντος. καὶ αὖθις. νόμους ἐτίθει ὥσπερ σκο-
λιὰ γεγραμμένους. περὶ Περικλέους ὃς ἦν Ῥόδιος μελῶν ποιητής. καὶ σκολιὸς ὁ πανοῦργος.
Σκολόπενδρα. ἑρπετόν. Σκόλοψ. ξύλον ὀξύ. καὶ οἱ τῶν φοινίκων. Σκόλοπες πληθυντι-
κῶς. σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος εἶδος φυτοῦ κατὰ τὸ ἄκρον ὀξέος. λέγει οὖν ὅτι ζῶσιν αὐτοὺς
ὡς σχοῖνος ὀξὺς καὶ ὀδυνηρός. ἐπειδὴ εἰώθεσαν σκόλοπας ἐγκρύπτειν ἐν ταῖς ἀμπέλοις ἵνα μὴ
λεὶς δ' ἐξ ἐπιδρομῆς καὶ εὐχερῶς κακουργῇ. Σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντεμπαγῶ. ἵνα μηκέτι
πατῶσι τὰς ἀμπέλους τὰς ἐμάς. καὶ τοὺς σκόλοπας οἳ ἂν ἔχονται τοῦ ὑλοτόμου προσκηκόπτειν, καὶ
τὰ ἐδάφη ὁμαλίζειν. Σκολύθεια. ὑποπόδια. Σκόλυθρον σκιμπόδιον καὶ ἀνάκλιθρον. Σκομβρεῖ.
ζιγρύζει. Σκομβρίσαι παρὰ Ἰόβᾳ ἐν δευτέρῳ φορᾶς λέξεως παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος ἀπὸ διά.
καὶ κατὰ τὸ ἦθος πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος, ὡς ψόφον ἐργάσασθαι. Σκόπας αἰτωλῶν στρα-

τηρῶν, ὡς οὐκ ἀποτυχὼν τῆς ἀρχῆς ἐκ χαίρειν ἐτόλμα γράφειν τοὺς νόμους, μετέωρος ἦν. ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλπίσι πεπεισμένος ἀναπληρώσειν τὰ λείποντα τοῦ βίου, καὶ τὴν τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ πλεῖον ἐπιθυμίαν, οὐκ ἔστεργε τοῖς παροῦσιν ἀλλ' ἀκόρεστος ἦν. πρὸς γὰρ ταῖς ὠφελείαις ὧν ἦν αὐτὸς κύριος διὰ τὸ πιστεύεσθαι περὶ τῶν ὅλων καὶ τῆς ἡμέρας ἑκάστης ὀψώνιον ἐξέθηκεν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ δεκαμναιαῖον. τοῖς δὲ ἐπί τινος ἡγεμονίας μετ' αὐτὰ τεταγμένοις, μναιαῖον. ἀλλ' ὅμως οὐκ ἤρκει τοῦτο τούτοις. οἷς τὸ πρότερον προσκαρτερῶν τῷ πλείονι διετέλεσε μέχρι τέλους διὰ τὴν ἀπληστίαν. καὶ παρ' αὐτοῖς διδοῦσι φθονηθείς, καί τινα προσθήκης τῷ χρυσίῳ. Σκόπας ὄνομα κύριον. ὁ μὲν Σκόπας ἐν δόξῃ τῆς πολιορκίας ῥομβώδους γινομένης. τουτέστιν ἠμελημένης. Σκοπελιανός, Κλαζομένιος σοφιστής. γεγονὼς ἐπὶ Νέρβα. σοφιστεύσας ἐν Σμύρνῃ, ἀκροατὴς δὲ ἐγένετο Νικήτου. συγχρονῶν Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ. πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν Ἀπολλώνιος. Σκοπέλῳ. ὑψηλῷ τόπῳ. Σκοπιά. ὑψηλὸς τόπος. καὶ ἕτεροι τὰς ὑπερδεξίους τῶν πεδίων καταλαμβάνουσι σκοπιάς. αἰλινος. ὃν ἐπαινεῖ θεὸς οὐδὲ τοὺς μέτρα παραβάντας. γλιχομένους τιμὴν τῶν ὑπὲρ ἑαυτούς τε καὶ ὑψηλὰς σκοπιάς. Σκοπιάζων. σκοπῶν, ἀποβλέπων. καὶ σκοπιάζεμεν. Σκοπιήτης. κατὰ σκοπός. ἐν ἐπιγράμματι. σοὶ τάδε πανσκοπιῆτα, πανὶ αἰόλα δῶρα σύναιμοι τρίζυγες, ἐκ τρισσῆς θέντο λινοστασίης. Σκοπιμώτατον. ζήτει ἐν τῷ γυναικί. Σκοπιωροῦντα. φυλακτικῶς σκοποῦντα ἀπὸ μετεώρου. Σκοπόν. τύπον. ὧ στοιχοῦσι καὶ ἀκολουθοῦσι. Σκοπός. κατὰ σκοπός τις καὶ ἔφορος ἀποσκοπῶν τὰ πόρρω.

Σκοπῶν. ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς καὶ ἐπιμελῶς καταμετρίζων. περὶ οὗ ἂν τὴν σκέψιν ποιῇ. καὶ ἄσκοπος ὧ μὴ ἔστι τύπος, ἄσκοπον. ἀστελίαρχον, ἀσώματον, εἶ δειμορφῆς ἀμέγα τολμήεσσ' ἔρος ἐπεπλάσατο. Σκοπῶ. τὸ βλέπω. αἰτιατικῇ. Σκορακίζειν. οἷον εἰς κόρακας ἀποπέμπειν. ἀπὸ τούτου γὰρ εἴρηται. ὡς καὶ τὸ οἰμώζειν ἀπὸ τοῦ οἴμοι. καὶ σκορακισμός. Σκορδινᾶσθαι. τὸ παρὰ φύσιν ἀποτείνεσθαι τὰ μέλη μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι διακλώμενον. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι. στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι. τινὲς δὲ περὶ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου. ὅταν χασμώμενοι ὄντες, ἐκτείνωσι τὰ μέλη. ὅπερ συμβαίνει καὶ περὶ τοὺς ἄλλως πως βασανιζομένους καὶ διαστρεφομένους τὰ μέλη. Σκορδινῶμαι. ἀντὶ τοῦ κλῶμαι. σπασμῷ συνέχομαι. οἱ γὰρ ἀπὸ πληθώρας σκορόδων ἐμοῦντες, διὰ τὴν δριμύτητα μᾶλλον σπῶνται. τὸ δὲ ἐμεῖν καὶ τὸ ὁπωσοῦν κενοῦσθαι, σκορδινᾶσθαι ἐστίν. οἱ δὲ κυρίως τὸ σκορδινᾶσθαι φασὶν ἐπὶ τῶν κινωδῶν τῶν ἐξ ὕπνου ἀνισταμένων, ὅταν τὰ μέλη καὶ ὅλους αὐτοὺς διατείνωσιν. ἔστιν οὖν σκορδινᾶσθαι τὸ ἀνακλᾶσθαι μετὰ χάσμης. γίνεται δὲ ἀπὸ ἀναλογίας τοιοῦτο. Σκοροδίοις. τοῖς τῶν σκορόδων φύλλοις. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἀποψώμεθα δ' οὐ λίθοις ἔτι. ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς. τελοῖ ἀντὶ τοῦ σαπροῖς. ἐπειδὴ δὲ ἤσθιον ἑκάστοτε σκόροδα, τοῦτό φησιν ὅτι πλουτήσαντες κατεφρόνησαν τῆς παλαιᾶς διαίτης. εἴρηται δὲ σκόροδον ἴσως σκαιόν τι ῥόδον ὄν. παρὰ τὸ σκαιὸν ὄζειν. τινὲς δὲ σκοροδίοις τοῖς τῶν σκορόδων καυλοῖς. λιμῷ δὲ περιπεσόντες οἱ Ἀθηναῖοι τούτοις ἐχρήσαντο. οὐχ ἁπλῶς δὲ τοῦτο. ἀλλ' ἵνα δείξῃ ὅτι τοσαύτῃ μεταβολῇ κεχρήμεθα, ὥστε ἃ πρότερον ἠσθίομεν ἀγαπητῶς, τούτοις νῦν ἀφοδεύοντες ἀποματτόμεθα. μήποτε δέ φησι τοῦ σκορόδου τὸν καυλόν. ἔστι γὰρ ἀσφοδέλῳ ὅμοιος, ὡς καὶ ἐκεῖνος, ἐπιτήδειος εἰς τοῦτο. εἰ δὲ ἀραδητικόν τι ἔχει, τάχα ἂν εἴη παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἰρηκώς. καὶ αὖθις. ἀπόλλυμαι τὰ σκόροδα κρεθόμενος. ἐκ τῶν ἀγρῶν ἔρχεται ἔχων φορτίον σκόροδα. καὶ ἐπηρεάζεται ὑπὸ τῶν ξένων λιμωττόντων καὶ διαρπαζόντων αὐτά. παρ' ὅσον οἱ πορθούμενοι ἀπόλλυνται. ἀρέσκονται δὲ τοῖς σκορόδοις οἱ θεράποντες ὑπὸ θερμοὶ γάρ εἰσιν. οἱ δὲ θεράποντες, ψυχρὰν χώραν νέμονται. καὶ παροιμία σκόροδον ἐν δικτύοις. οἱ Ἀθηναῖοι μέλλοντες πλεῖν εἰς Σικελίαν, ταῦτα ὠνοῦντο καὶ ἐν λίνοις ἔβαλον. Σκορπίδια. μηχανικὸν ἀλέξημα. ὁ δὲ Ἀρχιμήδης πάλιν ἑτέραν ἡτοιμάκει παρασκευήν, πρὸς τοὺς μαχομένους ἐκ τῶν πλοίων. ὡς ἀνδρομήκους ὕψους κατεπύκνωσε τρήμασι τὸ τεῖχος, ὡς παλαιστιαίοις τὸ μέγεθος κατὰ τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν. οἷς τοξότας καὶ σκορπίδια παραστήσας ἐντὸς τοῦ τείχους, διὰ τούτων ἀχρήστους ἐποίει τοὺς ἐπιβάτας. Σκορπιαίνεσθαι. ἀποθηριοῦσθαι. τραχύνεσθαι. ἀπαυθαδίζεσθαι. οὐ μέντοι τὰ συνήθη

τρίας, εἰώθει ἐπεὶ σκορπιαίνεσθαι βασκανία γὰρ πολλὴ εἴχετο. προσήπιος. ἦν δὲ ἄρα ἡ θεοδώρα σκορπιώδης. τουτέστι πληκτική. καὶ ὀργὴν σκοτεινή. Σκορπίζω αἰτιατικῇ. Σκορπίος.

Σκοτιαῖος ἦλθεν. ἀντὶ τοῦ ἔτι σκοτίας οὔσης. οἱ δὲ στρατιῶται ἐλθόντες σκοτιαῖοι, εἶδον τὰ σώματα. καὶ νόμῳ τῶν βαβυλωνίων ἐπέρριψαν αὐτοῖς. ὁ μὲν, κάνδυν. ὁ δὲ, χλαμύδα. ὁ δὲ, ψωμοὺς ὁ δὲ, ἀκρόδρυα. καὶ μέγαν εὐφάλαιον ἠθροίσθη μικρῶν κερματίων. οἱ δὲ ὕστεροι σκοτιαῖοι προσιόντες ἐκυλίζοντο. Σκοτεινόν. ἀφεγγές. Σκοτίζω. αἰτιατικῇ. Σκότιος. ἦν δὲ ἰουστινιανός, δολερός καὶ ἔπλαστος. σκότιος ὀργήν. καὶ σκότιος ὁ τοῦ σκότους. φύσεθυ περὶ κακηλύβης σκότιοι μῦθοι. οὔτι περιεχῆ μυστιπὺν βόσκειν οἶκοι δὲ λεωνίδεω. σκότιον δὲ ἐγείνατο μήτηρ. τουτέστιν ἐκ λαθραίας μίξεως. σκότιος οὖν ὁ παρὰ τὸ λαθραῖος. παρθένιος δὲ ὁ ἀπὸ παρθένου δοκοῦσης γεγονώς.

Σκοτοδινιᾷ. σκοτοῦται. μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν συστρέφεται. ὅ ἐστιν ἰλιγγιᾷ. Σκοτώμαινα σκότωσις. σκοτομήνη δὲ νὺξ ἀσέληνος. καὶ σκοταῖος ὁ ἔτι σκότους ὄντος παραγινόμενος. Σκότος ἀρσενικόν. αἰλιανός. καὶ διαπαστὰς ἡμέρας σκότος ἦν βαθύτατον. καὶ τοιαῦτα τῆς ὥρας οὐδαμῆ χειμερία ἦν. Σκότος. ζήτει ἐν τῷ ἀόρατον. Σκότος. αἱ θλίψεις. φῶς δὲ ἡ τούτων ἀπαλλαγή. δαβίδ. φωτιεῖς τὸ σκότος μου. Σκότος παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ποτὲ μὲν ἡ ἄγνοια. ποτὲ δὲ αἱ συμφοραί. καὶ φῶς ὡσαύτως ἡ γνῶσις καὶ ἡ τούτων ἀπαλλαγή. Σκώληξ. εἶδος ζωυφίου.

Σκώλια. τὰ σκώλια ἦγον ἑορτὴν οἱ ἀθηναῖοι. ἐν ᾗ ἥλλοντο τοῖς ἀσκοῖς εἰς τιμὴν τοῦ διονύσου. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀσκῶ μορμολύττεσθαι. Σκῶλος. εἶδος ἀκάνθης. ἢ σκάνδαλον. τοῦ μὲν, ἐγὼ ζώοντος ἀναιδέστερος ἐμπήξαιμι σκώλους ὀφθαλμοῖς. καὶ εἰ θέμις ὦ μάκαρ σαί μοι. καὶ αὖθις. ἐκ μοι σκώλοι ἔρυσον. ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν ὀπλῆ. ὁ ὄνος φησὶ πρὸς τὸν λύκον. Σκωμμάτιον. καὶ σκώμματα. σκωμμάτιον σκαιὸν ἀριστοφάνης. οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλλον, οἷον δὲ μόνον εἰδέναι σκωμμάτιον εἴ ποτε τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ. ταυτί κατιδὼν ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκασα. Σκώπτης ὁ λοίδορος. καὶ σκωπτόλης ὁ λυσίστρατος. ἡ κωμῳδία τὸν σκωπτικόν, ἐπιχαρίειν καλεῖ. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀνασυρμένην. Σκωπτόλαι. φιλοσκώμμονες. σκωπτόλαι τε καὶ ὑβρισταὶ πάντες. καὶ δεδώκασι τῇ ὀθόνῃ μᾶλλον ἢ σοφίᾳ ἀθηναῖοι. Σκῶρ, κόπρος. ἀπόπατημα. καὶ κλίνεται σκατός. Σκῶρ ἀείνων. τινές φασι τῷ σκῶρ πρῶτον κεχρῆσθαι στράττιν ἐν ἀταλάντῃ δράματι. ψεῦδος δέ. πολλῷ γὰρ ὕστερον τῶν βατράχων. σκῶρ δὲ ἀείνων. τὸ ἀειρέον. νάον μνῶν. σκῶρ δὲ ἀπόπατημα. κόπρος. καὶ ἔστιν ἑτερόκλιτον. ἡ γὰρ γενικὴ σκατός. ἀριστοφάνης βατράχοις. εἶτα βόρβορον πολὺν καὶ σκῶρ ἀείνων. καὶ σκωραμίς, ἀμὶς μὲν ἐν ᾗ οὐροῦσι. σκωραμὶς δὲ ἐν ᾗ ἀποπατοῦσιν. ἵνα μὴ γνῶμαι σκωραμὶς κωμῳδική. καὶ σκωροποιῶ ἐξ αὐτοῦ. Σκωρεία. οὕτως ἡ ἀπόδοσις. Σκώψ εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ. Σκείρας. σκείρων κατὰ λατίνους ὁ τῶν σωματοφυλάκων ὑποφερόμενος. Σκεινάει. ὁ χαρβυλάει τοῦ ἐπάρχου. ὁ αἴρων τὸ σκείνιον. ἤτοι τὸ κιβώτιον.

Σκυβαλίζω. ἀποδοκιμάζω. ἀτιμάζω ὡς σκύβαλον. κυρίως δὲ σκύβαλον. κυσίβαλόν τι ὄν τὸ, τοῖς κυσὶ βαλλόμενον. ἐν ἐπιγράμματι. οὐδὲ τὸ δειπνίδιον γευόμενος σκυβάλου, ἀπαίδων εἰς ἄλλους οἴκους ἴθι. Σκυδμαίνω. ὀργίζομαι. Σκυζᾷ. ἐπὶ συνουσίαν ὁρμᾷ. ἡ κάμηλος κύει μῆνας δέκα. τῷ δὲ ἐνδεκάτῳ τίκτει. καὶ πάλιν διαλιποῦσα ἐνιαυτὸν σκυζᾷ. Σκύζομαι. ὀργίζομαι.

Σκύθαινα ἡ ὑπηρέτις ἀριστοφάνης. ποῦ δ᾽ ἡ σκύθαινα. Σκύθαι. ὅτι ἐπὶ κλαυδίου βασιλέως ῥωμαίων σκυθῶν οἱ περιλειφθέντες ἐκ τῶν προλαβουσῶν ἐπαρθέντες ἐφόδων ἐπὶ γαλιήνου τοῦ μικροῦ, ἐρούλους καὶ πευκίνους καὶ γότθους παραλαβόντες, καὶ περὶ τὸν τύρανον ποταμὸν ἀθροισθέντες, εἰσέβαλον εἰς τὸν πόντον. ναυπηγησάμενοι πλοῖα ἑξακόσια, καὶ τούτοις ἐμβιβάσαντες δύο καὶ τριάκοντα μυριάδας, ἄραντες διὰ τοῦ πόντου, τόλμῃ τὸ μὴ προσβαλόντες, ἀπεκρούσθησαν. ὡσαύτως καὶ μαρκιανουπόλει. ἐπεὶ δὲ τὰ στενὰ τῆς προποντίδος κατέλαβον, ἐκ τοῦ ῥεύματος τὰ πλοῖα ἀλλήλοις προσαράττεσθαι. καὶ ἐπεφέρετο τὰ σκάφη συνοῦσιν δίνην κόσμῳ. τῶν κυβερνητῶν μεθιέντων τὰ οἴακα. ὥστε τὰς μὲν καταδῦναι αὐτάνδρους. τινὰς δὲ καὶ ἀνδρῶν ἐρήμους ὀκεῖλαι. καὶ πλεῖστοι ἀπώλοντο. οἱ δὲ περιλειφθέντες τὴν ἐπὶ κύζικον ἔπλεον. καὶ ἄχρι τοῦ ἄθω περιενεχθέντες καὶ τῶν πλοίων ἐπιμελ

ανηκοσάμενοι κασσάνδρειαν καὶ θεσσαλονίκην ἐπολιόρκουν. ἀποκρουσθέντες δὲ ἐς τὴν μεσόγειον

ἀναβάντες τὴν σύγχωραν ἐλῄζοντο· καὶ τὰς διαφόρους χώρας διεφθείροντο. ὅσοι δὲ διεσώθησαν
ῥωμαίοις συνηριθμήθησαν. καὶ πρὸς γεωργίαν ἐτράποντο. Σκύθης ὁρᾷ. καὶ παροιμία. σκύθης
τὸν ὄνον. ἐπὶ τῶν ἀκκιζομένων τῷ λόγῳ· ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων. ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν ὄνον ἔφη. δεῖ-
πνόν τι ὦ σκύθα. ὁ δὲ, ἐμυσάξατο μὲν πρῶτα. αὖθις δὲ πολυπραγμονήσας, περὶ αὐτὸν ἐπονεῖτο.
ὁ τ' ἀνάχαρσις σκύθης ἦν μητρὸς δὲ ἑλληνίδος. διὸ καὶ δίγλωσσος ἦν. ὃς ἔθηκε νόμους σκύθαις.
Σκυθικαί. εἶδος τι ὑποδήματος εἰσίν. ὡς ἀλκαῖος ἐν κ. σκυθικὰς ὑποδυσάμενοι. Σκυθρω-
πάζω. τὸ συννάζω. μεταφορικὴ ἡ λέξις. ἀπὸ τῶν σκυθῶν. καὶ τοῦ ὤψ ὠπὸς ὃ σημαίνει τὸ πρόσωπον
ὄψ γὰρ ἡ φωνὴ διὰ τοῦ ο μικροῦ. ὦ παλαίτων. ὡς οὐδὲν ἦσθα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον. ὥσπερ ἡ
χλίας σεμνῶς ἐπηρκὼς τὰς ὀφρῦς. Σκῦλα. τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνῃρημένα, τὰ ἐκ τῶν νε-
κρῶν. λάφυρα δὲ τὰ ἐκ τῶν ζώντων. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. σκυλοφόρος ἱππεῖ οὐ μάρκελλος ἀ-
νεχόμενος πολέμοιο. σκυλοφόρος τῆς νάης τέρμα παρ' ἰταλίης. καὶ σκυλοδεψῶν. ἀριστοφάνης.
ὅσοις δὲ κλίνη μηδὲ τιμὴ δὲ στρώματα, ἰέναι καθευδήσοντας εἰς τῶν σκυλοδεψῶν. ἐπὶ τῶν λαθεῖν μὴ
δυναμένων. Σκύλλα. ἐν τῷ τυρρηνικῷ πελάγει, θηρίον ἐμυθεύετο εἶναι μέχρι μὲν ὀφθαλμῶν
γυναικὸς περικαλοῦς σχῆμα ἔχον. ἑκατέρωθεν δὲ κυνῶν κεφαλὰς ϛ'. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὀφιώ-
δες. Σκύλαξ. καρυανδεύς. πόλις δὲ ἐστὶ τῆς καρίας πλησίον ἁλικαρνασσοῦ τὰ καρύανδα.
μαθηματικὸς καὶ μουσικός. περίπλουν τῶν ἐκτὸς τῶν ἡρακλέους στηλῶν. τὰ κατὰ τὸν ἡρακλείδην
τὸν μυλασσῶν βασιλέα, γῆς περίοδον. ἀντιγραφὴν πρὸς τὴν πολυβίου ἱστορίαν. Σκυλεύω.
αἰτιατικῇ. Σκυμνεία γονὴ ἡ τῶν σκύμνων. Σκύμνος. σκύλαξ λέοντος. οὐ χρὴ λέοντος σκύ-
μνον ἐν πόλει τρέφειν. μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν. ἢν δὲ ἐκτραφῇ τις τοῖς τρόποις ὑπηρε-
τεῖν. αἰσχύλος λέγει περὶ ἀλκιβιάδου. μὴ ἀνατρέφειν φρόνιμον. ἐὰν δὲ ἀνατραφῇ, μὴ ἐρεθίζειν
ἀλλὰ πείθεσθαι. καὶ ὁ μὲν εὐριπίδης συμβεβούλευκε μὴ δέξασθαι. ὁ δὲ αἰσχύλος τοιαύτην τι-
νὰ διάνοιαν μὴ καταδέξασθαι. ἢ καταδεξάμενον, ὑποφορεῖν. καὶ ὁ μὲν αἰσχύλος, σαφῶς εἶπεν, ὁ δὲ
εὐριπίδης ἀσαφῶς. Σκυρίαν δίκην. οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις, ἔφασκον εἰς σκῦρον ἀπο-
δημεῖν, σκῦρος δὲ νῆσος ἐστί. Σκυρίπτω. κερατίζω. καὶ κυρίπτω. Σκυτάλαι. στρογγύλα καὶ
λεῖα ξύλα. παρὰ δὲ ἡροδότῳ ῥάβδος. Σκυτάλη. βακτηρία ἀκροπαχὴς ἢ φραγέλλιον.
Σκυτάλη. ἐπιστολὴ λακωνική. ἦν δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον ἐξεσμένον ἐπιμηκές. δύο δὲ παρὰ λακε-
δαιμονίοις σκυτάλαι. καὶ τὴν μὲν μίαν κατεῖχον οἱ ἔφοροι τῶν λακεδαιμονίων. τὴν δὲ ἑτέραν
τῷ ἐκπεμπομένῳ παρ' αὐτῶν στρατηγῷ παρεῖχον. καὶ ὅτε ἐβούλοντο τι ἐπιστεῖλαι αὐτῷ, φέροντες
ἱμάντα λευκὸν, περιείλουν τὴν σκυτάλην καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος ἔγραφον. καὶ ἀνελίττοντες πα-
ρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι. τοῦτο δὲ ἐποίουν ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλού-
μενον ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ στρατηγὸς δεχόμενος τὸν ἱμάντα, τῇ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιειλίττε. καὶ ἐγίνω-
σκεν οὕτω τὰ γεγραμμένα. λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον ἐφ' ᾧ ἡ ἐπιστολή. διοσκο-
ρίδης δὲ ἐν τοῖς περὶ νομίμων, τοὺς δανείζοντας ἐν σπάρτῃ διαιρεῖν σκυτάλην δύο παρόντων
μαρτύρων. καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ τμήματι. καὶ τὸ μὲν, ἑνὶ τῶν μαρτύρων διδόναι.
τὸ δὲ, παρ' ἑαυτῷ ἔχειν. ἐχρῶντο δ' αὐτῷ καὶ ἀλλοίως. ὡς ἀριστοτέλης ἐν τῇ ἰθακησίων πολιτείᾳ μβ'.
Σκυταλίδες. πυροβόλα ἐργαλεῖα. ἦσαν δὲ ταῦτα σκυτάλια ξύλινα. τὰ μὲν, ποδιαῖα. τὰ δὲ
πηχυαῖα. πάντα δὲ ταῖς κατασκευαῖς ἦσαν ἀκροθιγῆ. ταῦτα κέντροις σιδηροῖς διείληπται τὰς κε-
φαλάς. διὰ δὲ τῶν κέντρων διεπέπλεκτο στυππεῖον. καὶ δᾳδες. ἐκ δὲ τῶν αὐτῶν πίττα κατεκέχυτο. καὶ οἱ
μὲν, ἀνεδίδοσαν ἐνάπτοντες. οἱ δὲ, ἔβαλλον ἀπὸ τόνου ταῦτα πρὸς τὰς πρώτας οἰκίας. ὧν προσπι-
πτόντων μετὰ βίας, καὶ τῶν κέντρων ταῖς σανίσι πηγνυμένων, προσέμενε τὸ πῦρ καὶ ταχέως ἧθε. Σκυ-
ταλιοφόρουν. ἀντὶ τοῦ ἐλακώνιζον. Σκύταλον τὸ ῥόπαλον. ἔγωγέ τοι τὸν σκύταλον ἐξήνεγκα μὴν
ἢ ῥάβδος. καὶ τοῖς σκυτάλησιν ἔπαιον τοὺς πόρσας ὅ ἐστι βακτηρία ἀκροπαχής. ἀριστοφάνης. τὸ
σκύταλον ἐξήνεγκα τὸ τοῦ λαμίου. ἦν δὲ πένης ἀπὸ ξυλοφορίας ζῶν. διὸ καὶ βακτηρίαν ἐξενέγκας
αὐτοῦ φησιν εἶναι. κωμῳδεῖται γὰρ ὡς δεσμοφύλαξ. τουτέστιν ἐκείνων τῶν σκυτάλων ὧν περιεδεῖτο. ἀν-
τὶ τοῦ ὧν φέρει. ἢ ἴσως ὑπὸ τοῦ βάρους ἐπέρδετο. Σκύτινος δερμάτινος. σκύτος τὸ δέρμα.

ριστοφάνης· ἁμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο. τουτέστι δερματίνας ἁμάξας ἐποίει. ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς κεφάλης σκυτίνα. οἷα ἀπὸ τῶν παφλαγονικῶν. κρώβυλον ἔχοντα κατὰ μέσον ἐπηύξετο τια-
ροειδῆ. Σκυτίς. σκυτίδος. Σκυτοδέψης ἀττικόν. βυρσοδέψης δὲ ἀσιανόν. Σκυτοδέψης
δερματοπώλης, καὶ βυρσοδέψης Κλέων ὁ ἀθηναῖος. ὁ Κλεαινέτου. στρατηγὸς μανιώδης ἀ-
νήρ, βυρσοδέψου παῖς. Σκύτος πᾶν δέρμα. ἀφ' οὗ καὶ σκυτεύς. ὁ δέ, εἰς τὸ κράνος φέρει τὸ δόρυ
οὐ μέντοι δεῖ λέγε περιολισθούσης τῆς αἰχμῆς ἐπὶ τὸ ξίφος. Σκυτοτόμος σκυτεύς. λωροτό-
μος. ἀριστοφάνης. καὶ τὰ πάντα σκυτοτόμοις εἰκάζομεν. ἀλλ' ὑπερφυῶς ὡς λακωνοπληθὴς
ἦν ἰδεῖν ἡ ἐκκλησία. περὶ τῶν γυναικῶν λέγει. ὅτι ἦσαν λευκαί. ἐπειδὴ οἱ σκυτοτόμοι ἐν σκιᾷ καθε-
ζόμενοι ἐργάζονται. καὶ εἰσὶν ἐσκιατροφημένοι, τοῦτο εἴρηκε. Σκύφος. ποτήριον. καὶ σκύφον
ἡρακλέους προπιόντος τε, ἀπηνῶς τε ἀπωνέσχε κακῶς. προπιόντος τε ἀντὶ τοῦ προτιμῶντος. Σμα-
ραγδος θηλυκῶς λέγει. ἔστι δὲ εἶδος λίθου πολυτίμου. ἔλεγχος δὲ βεβαιότητος τῆς θεοσεβείας
πολυκράτους τοῦ σαμίου ἡ τῆς σμαράγδου τῆς ἐμβληθείσης εἰς τὸ πέλαγος εὕρεσις. καὶ θηρα-
θεὶς ὁ ἰχθὺς ὁ ταύτην καταπιών. καὶ σμαράγδιον μέταλλον γῆς. Σμερδαλέον. καταπληκτι-
κόν. Σμέρδης ὄνομα κύριον. Σμῆγμα. καθαρτικὸν τὸ ἀποσμῆχον. Σμικύθης ὄνομα κύριον
διεβέβλητο δὲ ὡς γυναικώδης τὸν τρόπον. τὸ δὲ πλῆρες σμικύθου κύριος. ὅπερ ἐν ταῖς εἰσαγω-
γαῖς τῶν ἐγκλημάτων κηρύττειν εἰώθασιν. ἐπειδὰν γυναικὶ ἐπιφέρηται ἔγκλημα. οὕτω γὰρ
προσκαλεῖσθαι εἰώθασιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ. ἡ δεῖνα καὶ ὁ κύριος. τουτέστιν ὁ ἀνήρ, ἅμα οὖν ὡς γυναι-
κώδη τὸν σμίκυθον κωμῳδεῖ καὶ ἔχοντα κύριον ὡς αἱ θήλειαι. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῆς γυναικός, ἣν δὲ θερα-
πων ἡ βασιλεὺς ὁ σμίκυθος κίναιδος. κύριον δὲ ὡς εἴρηται τὸν ἄνδρα λέγει. οὕτω τὸ ἀπεγράφοντο ἐν τοῖς
δικαστηρίοις ἀπασία καὶ κύριος. Σμήνη τὰ τῶν μελισσῶν πλήθη. ἐν κόλχοις ἐμβαλόντες, οὐ-
δὲν ὅ, τι καὶ ἐθαύμασαν. τὰ δὲ σμήνη πολλὰ ἦν αὐτόθι. καὶ τῶν κηρίων ὅσοι ἔφαγον τῶν στρατιω-
τῶν πάντες ἄφρονές τε ἐγίγνοντο καὶ ἤμουν καὶ ἔκειντο πολλοί, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἀνίσταντο ὥσπερ
ἐκ φαρμακοποσίας. σμήνεος ἢ μελιγλυκερὸν τὸ μὲν θέρος ἀντινομαίων γηραιός, κλειτὸς ἀπεῖσαι
μελισσοπόνος. Σμῆνος. πλῆθος μελισσῶν. ὁ ἑσμός. ἰδίως δὲ σμῆνος καλεῖται, τὸ σύστη-
μα τῶν μελισσῶν. ὁμηρικῶς οὖν κέχρηται τῇ τροπῇ. φησὶ γὰρ περὶ τοῦ νέστορος. τοῦ, καὶ ἀπὸ γλώσ-
σης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή. καὶ ἡ δοτικὴ τῷ σμήνει. καὶ σμηνουργεῖν ῥῆμα. Σμῆξις. ἡ ψῆξις
ἐκ τοῦ σμήχω. καὶ σμῆξαι. καθᾶραι. Σμήρινθος. σπάρτον σχοινίον λεπτόν. Σμικρολόγος. οἷον
φειδωλός. πολλάκις καὶ τοὺς κατεσθίοντας ἢ μασῶντας ἀπολύων ἔτι πεινῶντας. Σμικυθίων. ὄνομα
κύριον. Σμίλαξ. βοτάνη. Σμιλεύματα. ἐκβαλλόμενα ὑπὸ σμίλης. ἀντὶ τοῦ διαγλύμματα
ἐρεθίσματα. σμιλεύματα τὰ ἔργων φωτὸς ἀμυνομένου. Σμίλη. ἐργαλεῖον ἐπὶ γράμματι.
καὶ σμίλαν δονακῶν ἀκροβελῆ γλυφίδα. μακρὸν τὸ ι. καὶ σμίλης ὁλκή. ἀντὶ τοῦ γραφείου
τὰ σημεῖα τῶν γραμμάτων. ἅπερ δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι, δέξασθε σμίλης ὁλκούς. καὶ σμιλίον.
Σμινύην. σκαφεῖον. ἢ δίκελλαν ἢ ἀξίνην. ὁ δ', ὀρύττειν ἐκέλευε σμινύαις δικέλλαις ὑπὸ λαμπάδα
τῇ σελήνῃ. καὶ αὖθις. τὸ ταὐτὸ καὶ βούλομαι ἣν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας. ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ
κλασθῇ. Σμώδιγγες. μώλωπες. καὶ σμῶδιξ. μώλωψ. τὸ ἐκ πληγῶν οἴδημα. Σμώχετε. ἀν-
τὶ τοῦ μασᾶσθε. ἀριστοφάνης. ἀνδρικῶς ἐμβάλλεσθε καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν. οὐδὲν γὰρ
ὦ πόνηροι λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστίν, ἢν μή τι καὶ μασῶνται. Σμώχειν. τὸ λοιδορεῖν. ἀπὸ τοῦ
καθάπτεσθαι τῶν σμωμένων. Σμοιὸς ὄνομα κύριον. αἰσχροποιὸς εἰς γυναῖκας. σμοιὸς δ' ἐν αὖ
ταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων, τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρυβλία. Σμυγεραί. Σμύξαι.
καῦσαι. Σμύραινα. ὄνομα ἰχθύος. Σμύρνα. ἐν ταφίασις. ὁ τάφος τοῦ χριστοῦ. νεκροῖς γὰρ αὕ-
τη διαφερόντως προσφέρεται. Σμυχόμενος. καιόμενος. ἀναλισκόμενος. Σοβάδες. διώ-
κουσαι περιέρ. Σοβαρὰ ἁβρά. σεσοβημένη κἀκρατοῦ. ὦ ἰσόθεον σοβαρά. κατεπλέκει μετὰ ζοφοῦ ἅβ-
ρα καὶ σοβαρὸν ἄγαλμα τῇ πλάσει καὶ τῇ τέχνῃ. Σοβαρὸς οὐ περιφανοῦς τὸ συβαρίτου φασὶ παρὰ
τὸ καὶ τρυφῇ ὑπερέχειν. ἐκ τοῦ συβαρίτου οὖν σοβαρός. Σοβαρός. λαμπρός. ἐπαιρόμενος τολμηρὸς αὐ-
θάδης ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος. αἰλιανός. ἀναθήμασι σοβαροῖς ἐκόσμησε τὸν νεών. Σοβαρός.

τοιοῦτον ἀναζωγραφῶ ὡς εἰκός. ἢ ὅτι ἀπὸ τούτων παραβαλῶ πᾶσι καὶ φιλονεικεῖ καὶ ἡ διαλέον βρα-
δύτατον πρὸς τὰ κρείττονα. λιχνωδέστατον δὲ πρὸς πανολεθρίαν τῶν ἐντυγχανόντων ἐκβεβακ-
χευμένον ὅτι μάλιστα. ἀλεξώλης καὶ προώλης προπηλακισθείς. ἐστερηκὼς ὧν εἶχε. καὶ τὰ ἄλλα
τὰ ἐπίχειρα τῆς βδελυρίας ὁ ἀπὸ τοῦ παιδὸς καὶ οἷον ἀπόφασιν ἀπισούμενος. ὃς ἀνάρστα δικάζων, ἀδίκως
πολλοὺς κατεδίκαζεν. ὅτι οὐδὲ δικαίως ἐπαλέγων ἀδράστειαν. οὐδὲ νέμεσιν ἐμπαζόμενος.
ἀλλὰ ταῦτα τεκμήρια ἐναργῆ τῆς περὶ περώδους καὶ συντελείου αὐτοῦ τιμωρίας. ὃς κακὰ τὰ πολλὰ ἔρδη-
σκεν. ὃς κακὰ πολλὰ ἀποτίσεται. Σοβαρῶς. ἐντίμως. σπουδαίως. Σοβεῖ. διώκει. κομπά-
ζει. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ πολλὰ κιχάζουσα, σοβεῖ τὸν βόστρυχον αἴγλην. Σοβεῖν. μετὰ σεμνότη-
τος περιιέναι. Σόβη. ὄνομα θηλυκόν. ἡ ἐξ ἱππείων τριχῶν περικεφαλαία. Σόδομα καὶ γό-
μορρα ὀνόματα πόλεων αἰσχρῶν καὶ βεβήλων. καὶ σοδομηνὸς ὁ πολίτης. καὶ σοδομίτης ὁμοί-
ως. Σόεμος, ὄνομα κύριον. Σουλπίκιος. ὄνομα ἀνδρὸς ῥωμαίου. Σολέα. ὄνομα κύριον
ἡ αὐθεντία ὁ σολδάς. Σολέμνιος. ἡ παρὰ βασιλέως ἀναφαίρετος δωρεὰ διδομένη ταῖς ἐκκλη-
σίαις. Σωλὴν σωλῆνος. τὸ σωληνάριον. σωλῖνος δὲ ὄνομα ποταμοῦ. Σολία. ὄνομα πόλεως.
Σολίεις ποταμός. Σολομὼν βασιλεὺς ἱερουσαλήμ. υἱὸς δαβίδ, ἐκ τῆς οὐρίου γυναικὸς βηρσα-
βεέ. ὅστις γυναῖκας ἐξ ἐθνῶν ἠγάγετο παρὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ. αἱ δὲ, ἦσαν αὐτῷ αἱ σύμπασαι, γα-
μεταὶ μὲν ἅμα ταῖς ἰσραηλίτισιν ψ'. παλλακαὶ δὲ τ'. ἤδη δὲ προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν, ὑπὸ
τῶν ἐθνικῶν γυναικῶν διεστρέφετο τὸν νοῦν πρὸς εἰδωλολατρείαν. ἐλάτρευσε γὰρ τῇ ἀστάρτῃ, θεῷ σι-
δωνίων. καὶ τῷ χαμὼς θεῷ ἀμμανιτῶν. καὶ τῶν χιλίων αὐτῷ γυναικῶν, μόνος ἄρρην ἐγένετο
ῥοβοὰμ μόνος καὶ αὐτὸς ἐξ ἀλλοφύλου. νααμὰς τῆς ἀμμανίτιδος. ἀνάξιος τῆς ἀρχῆς. γὰρ
ἡ πολυγαμία τὴν ἀτεκνίαν ποιεῖ. Σολομὼν υἱὸς δαβίδ. βασιλεὺς ἰουδαίων. φρονήσει καὶ
δυνάμει καὶ πλούτῳ δυνατὸς καὶ περιφανής. δικάζων τε τὸν λαὸν ἐν φρονήσει καὶ σοφίᾳ τοῦ κρείτ-
τονος οὐ διέλιπεν. ἤσκει τε πᾶσαν σοφίαν θείας χάριτος γέμουσαν. καὶ τῆς διδασκαλίας ἀκροα-
τὰς πλείστους ἐποιεῖτο. ταῦτα τε καὶ τὰ τοιαῦτα διαπραττόμενος, τῷ τῆς φύσεως ἡλῶτο
περὶ τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς ὑπαγόμενος. ἄγεται μὲν γυναῖκας χιλίας τὸν ἀριθμόν. πείθεται
δὲ ὑπ' αὐτῶν εἰδωλολάτρης γενέσθαι. διὸ προσέταξεν ὁ θεὸς μερισθῆναι τὴν αὐτοῦ βασιλείαν. οὐκ ἐπὶ
τῶν χρόνων αὐτοῦ διὰ μνήμην δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ἀλλὰ μετὰ τὴν ἑαυτοῦ τελευτήν, ὅτι τοῖς
κρατοῦσιν ὥς φησι σολομών, ἰσχυρὰ ἐφίσταται ἔρευνα. τουτέστι τοὺς ἐν ἀρετῇ τελείους, τὴν ἀκρί-
βειαν ἀπαιτεῖ. καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεγάλα παρανομοῦσι μακροθυμεῖ. τοῖς δὲ ἁγίοις ταύ-
της οὐ μεταδίδωσι τῆς γνώμης. καὶ αὖθις ὁ σολομών. ὁ μὲν γὰρ ἐλάχιστος, συγγνωστός ἐστιν ἐλέους.
δυνατοὶ δὲ, δυνατῶς ἐτασθήσονται. κλίνεται ὁ σολομὼν σολομῶντος. καὶ σολομῶνος. καὶ προπαροξυτόνως σολό-
μωνος παρ' ἡμῖν. ἡ δὲ παλαιὰ, σαλομῶντα καλεῖ. ὥσπερ ἀπὸ τῆς σαλὴμ πόλεως ὅ ἐστιν εἰρήνη. ἐν γὰρ
τοῖς χρόνοις αὐτοῦ εἰρήνη ἦν. σολομώντειος λόγος. Σόλον. δίσκον καὶ σόλος ὄνομα βουνοῦ.

Σόλων ἐξηκεστίδου. ἀθηναῖος φιλόσοφος. νομοθέτης καὶ δημαγωγός, γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς μζ' ὀλυμ-
πιάδος. οἱ δὲ, νς'. ἐπιβουλευθεὶς δὲ ὑπὸ πεισιστράτου τοῦ τυράννου, ἀπεδήμησεν ἐν κιλικίᾳ. καὶ
ἔκτισε πόλιν ἣν σόλους ἐκάλεσεν ἐξ αὐτοῦ. οἱ δὲ καὶ τοὺς ἐν κύπρῳ σόλους ἐξ αὐτοῦ φασί. καὶ τελευτῆ-
σαι αὐτὸν ἐν κύπρῳ. ἔγραψε νόμους ἀθηναίοις, οἵτινες ἄξονες ὠνομάσθησαν, διὰ τὸ γραφῆναι αὐ-
τοὺς ἐν ξυλίναις ἄξοσιν ἀθήνησι. ποίημα δὲ δι' ἐλεγείων. ὁ σαλαμὶς ἐπιγράφεται. ὑποθήκας δὲ
ἐλεγείας. καὶ ἄλλα. ἔστι δὲ καὶ οὗτος εἷς τῶν ἑπτὰ ὀνομαζομένων σοφῶν. καὶ φέρεται αὐτοῦ ἀπόφθεγ-
μα τό δε μηδὲν ἄγαν, ἢ τὸ γνῶθι σαυτόν. Σόλων. τοῦτον εἵλοντο οἱ κιρραίοις πολεμεῖν ᾑρημένοι σύμ-
βουλον. χρωμένοις δὲ σφίσι περὶ νίκης, ἀνεῖπεν ἡ πυθώ. οὐ πρὶν τῆσδε πόλιος ἐρείψετε πύργον
ἑλόντες, πρίν κεν ἐμῷ τεμένει κυανώπιδος ἀμφιτρίτης κῦμα ποτικλύζοι κελαδοῦν ἐπ' οἰνοπα
πόντοιο. ἔπεισεν οὖν ὁ σόλων καθιερῶσαι τῷ θεῷ τὴν κιρραίαν, ἵνα δὴ τῷ τεμένει τοῦ ἀπόλλωνος γέ-
νηται γείτων ἡ θάλασσα. εὑρέθη δὲ καὶ ἕτερον τῷ σόλωνι σόφισμα εἰς τοὺς κιρραίους. τοῦ γὰρ ποταμοῦ
τὸ ὕδωρ ῥέον διοχετοῦ εἰς τὴν πόλιν, ἀπέστρεψεν ἀλλαχόσε. καὶ οἱ μὲν, πρὸς τοὺς πολιορκοῦντας
ἔτι ἀντεῖχον ἐκ φρεάτων καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐκ θεοῦ πίνοντες. ὁ δὲ τοῦ ἐλλεβόρου ῥίζας ἐμβαλὼν

εἰς τὸ

εἰς τὸν ποταμὸν, ἐπειδὴ ἱκανῶς τοῦ φαρμάκου τὸ ὕδωρ κατεῖδεν ἔχων, ἀνέστρεψεν αὖθις εἰς τὸν ὀχετόν. καὶ ἐνεφορήθησαν ἀνέδην οἱ Κιρραῖοι τοῦ ὕδατος καὶ οἱ μὲν ὑπὸ τῆς διαρροίας ἐξέλιπον· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ τείχους τῆς φρουρᾶς ἀμφικτυόνες, εἷλον τὴν φρουρὰν καὶ τὴν πόλιν. Σόλος· ὄνομα βοός. Σόλων· ὁ Σόλων ὁ νομοθέτης Ἀθηναίοις φίλων ἢ τῶν ὀφειλόντων, χρεῶν εἰσηγήσατο ἀποκοπάς. Σολπίκιος ὕπατος· Ῥοῦφος ἐπίκλησιν· ἀνὴρ τήν τε ταῖς πολεμικαῖς πράξεσιν ἐπιφανὴς. καὶ πολιτείας προαίρεσιν ἐζηλωκὼς τὴν διὰ μέσου. Σόλοι· Κιλικίας πόλις καὶ Κύπρου. ἀφ' ὧν ὁ σολοικισμὸς, βαρβαριζόντων κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν. Σόλων δὲ ταύτην ἔκτισε. ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχεν. ἢ σολοικισμὸς ὁ τοῦ σόου λόγου αἰκισμός. σόος δὲ ὁ διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἔνθεν καὶ Λαοσόος ἡ τὸν λαὸν σώζουσα. Σολοικισμός· ὅτι βαρβαρισμός ἐστιν ἐν ταῖς κοιναῖς λέξεσι παρὰ τὸ ἔθος τῶν εὐδαιμονούντων Ἑλλήνων. σολοικισμὸς δέ ἐστι λόγος ἀκαταλλήλως συντεταγμένος· ὡς τὸ ἐγὼ περιπατῶν ὁ τοῖχος ἔπεσε. Σόλοικος· ὄνομα κύριον. Σολοικοφανὲς χωρίον· τὸ δοκοῦν μὲν μετέχειν σολοικισμοῦ, μὴ μετέχον δέ. Σόλυμα· πόλις. Σολυμᾶς· ὄνομα κύριον. Σόλυμοι· ὄνομα ἔθνους.

Σομφῶδες, τὸ χαῦνον. Σόραιχος· ἀντὶ δὲ ἀπηρκότος τοῦ σοραίχου, ἡ συνωρὶς ἐφίσταται. Σορός· μνῆμα. θήκη. ὦ οὗτος· τυφεδανὲ καὶ χειρόθλιψ. ποθεῖς ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ. καὶ σοροπηγός· Ἀριστοφάνης· ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω. τοῖς τὰς σοροὺς τῶν ἀποθνησκόντων ποιοῦσι. τουτέστιν ἄλλην ἴασιν οὐκ ἔχει ἢ τὸν θάνατον. καὶ δέον αὐτὸν πρὸς τὴν ταφὴν τὰ ἐπιτήδεια παρασκευάζειν. Σοσιανὸς καὶ Σόσιος· ὀνόματα κύρια. Σοῦ· Ἀριστοφάνης Σφηξί· ποῦ ποῦ σιμοῦ τὸ δίκτυον· σοῦ σοῦ. πάλιν σοῦ. ἐπὶ ὀρνέων. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους. ἐγὼ δὲ κοινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος, ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ. Σουβαρμάχιος· οὗτος τῶν δορυφόρων ἦν ἡγεμών· πιστότατος τῷ εὐνούχῳ Εὐτροπίῳ, εἴπερ τις ἄλλος. ἔπινε δὲ οἶνον πλείονα, ἢ ὅσον ἡδύνατο χωρεῖν. ἀλλ' ὅμως τὴν γαστέρα διὰ τὴν συνήθειαν οὕτω καὶ γυμνασίαν ἰσχυρὰν καὶ νεανικὴν πάντα φέρειν ἐπὶ τὴν φυσικὴν τῶν ὑγρῶν ἔκκρισιν. ἀεὶ γοῦν ἦν πεπωκώς τε καὶ πεπωκὼς μεθύων. τὴν δὲ μέθην παρεκάλυπτε σφαλερὸν διαβαίνων τοῖς ποσί. καὶ πρὸς τὴν ἔνδοσιν πολεμῶν ὑφηλικίας διὰ νεότητα, καὶ συνιστάμενος. ἦν δὲ βασιλικοῦ μὲν γένους Κόλχος ἀκριβὴς τῶν ὑπὲρ Φᾶσιν καὶ Θερμώδοντα. τοξότης ἄριστος, εἴ γε μὴ κατετόξευσεν αὐτὸν τὸ περιττὸν τῆς τρυφῆς.

Σούκινοι καὶ ἐλεφάντινοι δάκτυλοι· δάκτυλοι ταῖς γυναιξίν εἰσι σύμφοροι. Σοῦ γ' εἵνεκα· τοῦτο λέγειν εἰώθεσαν οἱ ναῦται τῷ ἐπιβάτῃ. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. Σουμανῖτις· γυνή. Σούνιον· καὶ ἐν ὁδῷ τῇ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σούνιον φυγοῦσι. Σούπερβος· παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ὑπερήφανος. οὕτως ἐκλήθη Ταρκύνιος Σούπερβος. ἕβδομος καὶ ἔσχατος βασιλεὺς Ῥωμαίων. ὃς πᾶσαν μετεκίνησε τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον. καὶ βαρυτέραν τὴν πολιτείαν ἀπέφηνεν. οἷα δὴ ἐκ βιαίων παρελθὼν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν δραμών. τούς τε νόμους μεταθεὶς καὶ ἄρχοντας παρὰ τὸ σύνηθες προβαλλόμενος. καὶ δὴ αὐτὸν τὸν δῆμον αἰκιζόμενος· δεσμά τε καὶ μάστιγας ξυλίνους κλοιοὺς καὶ σιδηροῦς, πέδας, ἁλύσεις, μέταλλα, ἐξορίας ἐφευρών. ὑπερόπτης τε καὶ ἀλαζών. ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε. λέγεται οὖν ὁ ἀλαζὼν ὡς σούπερ εἶναι τῶν ἄλλων θέλων. σούπερ γὰρ τὸ ἐπάνω δηλοῖ. Σουπηριανὸς σοφιστής· τὸ γένος Ἴσαυρος· τῆς Λαχάρους διατριβῆς ἐγένετο. δὲ οὗτος ὁ Σουπηριανὸς, ὀψιμαθὴς μὲν ἱκανῶς καὶ τὴν φύσιν νωθέστερος. οὕτω δὲ ἐπίπονος καὶ σπουδαῖος, ὥστε πλειόνων ἢ λ' ἐτῶν ἀρξάμενον ἀναγινώσκειν τὰ τῶν ῥητόρων βιβλία. καὶ ἁπλῶς φάναι λόγοις ἐλευθέροις προσέχειν τὴν διάνοιαν ἑαυτὸν ἀπαιτεῖν πρὸς ἀνάγκης. οὐδὲ ἐπιτιμήσεων, οὐ μαστίγων φειδόμενον ἐκμανθάνειν ἐν τῷ τηλικούτῳ τῆς ἡλικίας. ἅπερ οἱ ἄλλοι πάντες ἐν τῇ νεότητι ἀπαιτοῦνται. παῖδες ὄντες ὑπὸ παιδαγωγῶν τε καὶ διδασκάλων. ἀλλ' ὅτε Σουπηριανὸς αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ μεμαστιγωμένος ἑωρᾶτο πολλάκις ἐν τοῖς βαλανείοις. οὔκουν οὐδὲ διήμαρτεν ἐλπίδος. ἀλλὰ μικρὸν ὕστερον ἐν ταῖς λιπαραῖς καὶ ἀοιδίμοις Ἀθήναις, ἀνηγορεύετο σοφιστής. οὐ πάνυ τῆς Λαχάρους δόξης ἀπολειπόμενος. οἶδα γὰρ καὶ Λαχάρην γεγονότα σοφιστὴν, ἐξ ἐπιμελείας τὸ πλέον ἢ φύσεως. ἐνέτυχον δὲ αὐτοῦ λόγοις. καί μοι ἔδοξεν ἀπὸ τοῦ

λόγου εἰκάζοι τί μοι τὴν πρώτην, ἐπιμελὴς μὲν εἶναι σφόδρα· τὴν δὲ φύσιν ἀγεννέστερος. εἶδον δὲ καὶ εἰκόνα τοῦ ἀνδρὸς ἄντικρυς ἐπαγγέλλουσαν οἷος ἦν Λαχάρης τὴν φύσιν. ὅτι βραδύτερος μὲν πρὸς τοὺς λόγους· καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν πρὸς ἀρετήν. φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι μᾶλλον ἢ σοφιστής· ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφιλὴς ἀνὴρ ἦν ὁ Λαχάρης· ὅς γε τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν, πάλιν ἀνεκτήσατο. Σουρῆνας. Σουσιανή· ὄνομα τόπου. καὶ σούσινον τὸ μύρον ἢ τὸ κρίνον. Σούσιον· ὄνομα ἔθνους. τὸν μικρὸν καύσαντες οἱ Σούσιοι, τὰ ὀστᾶ κομίζουσι τῷ πατρὶ Τιθωνῷ. Σοφεὶς· χώρα ἐν Ἰνδίᾳ. Σόφανας· ὄνομα κύριον. Σοφία. ὅτι ἀπὸ τοῦ κλήρου τῆς ἁγίας σοφίας, στῆλαι ἀφῃρέθησαν ἑλληνικαὶ υκζ´ θεῶν ἑλληνικῶν. καὶ καίρου πατρῴου Διοκλητιανοῦ. καὶ τῶν ιβ´ ζωδίων. βασιλέων δὲ χριστιανῶν, στῆλαι π´. ὃ Ἰουστινιανὸς μεθίσας τῇ πόλει, τὸν μέγαν ναὸν ᾠκοδόμησε. Σοφία μωροῦ, ἀδιέξοδοι λόγοι. Σοφίαν κοινῶς, ἅπασαν μάθησιν. καὶ τὴν τέχνην, τὴν φρόνησιν. καὶ ἐπιστήμην, ἢ τὸν νοῦν. ἅπαξ ἐχρήσατο Ὅμηρος. σοφία. οὐκ ἐθ᾽ ὑπονοῶ τὴν διὰ λόγου καὶ πραγμάτων ἐπιστήμην λέγων τοῦ ἤθους, ἀλλὰ τὴν τεκτονικὴν τέχνην ἢ εἴδησιν σοφίης. σοφία καὶ σοφὸς ὁ ταύτην ἐπαγγελλόμενος· ὃς ἂν εἰς ἄκρον ἀκρότητα ψυχῆς ἀπηκριβωμένος. φιλόσοφος δὲ ὁ σοφίαν ἀσπαζόμενος. σοφία καὶ ἡ ἁπλωσία. καὶ ἡ τῶν θείων ἐπίγνωσις. σοφίαν Πλάτων ἡγεῖται ἰδιαίτατα μὲν, τὴν τῶν νοητῶν καὶ ὄντως ὄντων ἐπιστήμην. ἥν φησι περὶ θεὸν καὶ ψυχὴν, σώματος κεχωρισμένην. ἰδίᾳ δὲ σοφίαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν καλεῖ. ὄρεξιν οὖσαν τῆς θείας φιλοσοφίας. κοινῶς δὲ λέγεται παρ᾽ αὐτῷ σοφία καὶ ἡ πᾶσα ἐμπειρία. οἷον ὅταν σοφὸν λέγῃ τὸν δημιουργόν. Σοφίζω αἰτιατικῇ. Σοφιστεία. Σοφιστής. ἀπατεών. παρὰ τὸ σοφίζεσθαι. ὅ ἐστι λόγοις ἀπατᾶν. λέγεται δὲ σοφιστὴς καὶ ὁ διδάσκαλος. ὡς σοφίζων. τὸ δὲ παλαιὸν, σοφιστὴς ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο. ὀδύναις τε καὶ νόσοις γίνεσθαι σοφιστὴν ἄκρον. καὶ Ἀριστοφάνης λέγει. σοφίζει ἀντὶ τοῦ τεχνάζει. σοφίας γὰρ καὶ σοφίσματα τὰς τέχνας ἔλεγον. Σοφιστὴς πᾶς τεχνίτης. καὶ ὁ τὸ λεκτικὸν ἠσκηκώς. καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἑκὼν ἐν τοῖς λόγοις. Σοφιστής. κωμικὸν τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν. οὕτως ἔλεγον πάντας τοὺς πεπαιδευμένους. οἱ γὰρ παλαιοὶ σοφοὺς ἔλεγον καὶ σοφιστὰς τοὺς ἐπιμούσους. καὶ Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος σοφοὶ μὲν ἢ μή. ἀλλ᾽ οὖν πάντες σοφισταί. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις πλείστους ὅτι βόσκουσι σοφιστάς. τοὺς μετεωρολέσχους λέγειν ὑμῖν καταχρηστικῶς. ἢ καὶ πάντας τοὺς ἀπὸ τῶν μαθημάτων ὁρμωμένους. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν ὅπου μὴ γὰρ τοὺς αὐλητὰς προσαγορεύειν ὤκνησεν οὕτω. Πλάτων γοῦν ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν δράματι Σοφισταῖς. καὶ τὸν Ὀπούντιον αὐλητὴν Βακχυλίδην, εἰς τὸ ὄνομα κατέταξε τῶν σοφιστῶν. σοφισταὶ δὲ πάντες ὅσοι πεπαιδευμένοι. καταχρηστικῶς γὰρ Ἀριστοφάνης ἐπὶ πάσης τέχνης ἔλαβε τὸ τῶν σοφιστῶν ὄνομα.

Σοφιστής ἐστιν ὁ δυνάμενος ἀπὸ φαινομένης σοφίας χρηματίζεσθαι. καὶ ζήτει ἐν τῷ δύναμις.

Σοφοκλῆς Σοφίλου Κολωνῆθεν Ἀθηναῖος τραγικὸς τεχθεὶς κατὰ τὴν ογ´ ὀλυμπιάδα. ὡς πρεσβύτερος εἶναι Σωκράτους ἔτη ιζ´. οὗτος πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς. καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ. καὶ πρῶτος τὸν χορὸν ἐκ πεντεκαίδεκα εἰσήγαγε νέων, πρότερον δυοκαίδεκα εἰσιόντων. προσηγορεύθη δὲ μέλιττα, διὰ τὸ γλυκύ. καὶ αὐτὸς ἦρξε τοῦ δρᾶμα πρὸς δρᾶμα ἀγωνίζεσθαι ἀλλὰ μὴ στρατολογίαν. ἔγραψε δ᾽ ἐλεγεῖά τε καὶ παιᾶνας καὶ λόγον καταλογάδην περὶ τοῦ χοροῦ πρὸς Θέσπιν καὶ Χοιρίλον ἀγωνιζόμενος. παῖδας δὲ ἔσχεν, τούτους· Ἰοφῶν. Λεωσθένης. Ἀρίστων. Στέφανος. Μενεκλείδης. τελευτᾷ δὲ μετὰ Εὐριπίδην ἔτει ϛ´. ἐδίδαξε δὲ δράματα ρκγ´. ὡς δέ τινες καὶ πολλῷ πλείω, νίκας δὲ ἦρε κδ´. Σοφοκλῆς Ἀρίστωνος. υἱωνὸς δὲ τοῦ προτέρου Σοφοκλέους τοῦ πρεσβυτέρου. Ἀθηναῖος. τραγικός. ἐδίδαξε δὲ δράματα μ´. οἱ δὲ, φασὶν ια´. νίκας δὲ εἷλεν ζ´. ἔγραψε καὶ ἐλεγείας. Ἀπολλώνιον τὴν σωφροσύνην ὑπερεβάλετο τοῦ Σοφοκλέους· ὁ μὲν τοὺς λυττῶντας ἔφη καὶ ἀγρίους δεσπότας ἀποφυγεῖν ἐς τὸ γῆρας. ὁ δ᾽ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς, ὑπ᾽ ἐγκρατείας τε καὶ σωφροσύνης, οὐδὲ μειρακιωθεὶς ἡττήθη τούτων. ἀλλὰ καὶ νέος ὢν καὶ τὸ σῶμα ἐρρωμένος, ἐκράτει τε καὶ λυττώντων ἐδέσποζεν. ἀλλ᾽ ὅμως συκοφαντοῦσί τινες ἐπ᾽ ἀφροδισίοις αὐτὸν ὡς διαμαρτίᾳ ἐρωτικῇ χρησάμενον. καὶ διὰ τοῦτο ἀπενιαυτίσαντα ἐς τὸ Σκυθῶν ἔθνος. οὐκ ἦν οὐδ᾽ Εὐφράτης ποτὲ ἐσυκοφάντησεν ἐπ᾽ ἀφροδισίοις τὸν ἄνδρα. καίτοι ψευδῆ γράμματα κατ᾽ αὐτοῦ ξυνθείς. διεφθείρετο πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον· ἐπειδὴ πάνθ᾽ ὑπὲρ χρημάτων αὐτὸν πράττοντα, ἔσκωπτεν οὗτος·

καὶ

καὶ ἀπὸ τοῦ χρηματίζεσθαι καὶ τὴν σοφίαν καπηλεύειν. Σοφοκλῆς ἀθηναῖος τραγικὸς καὶ λυρικὸς, ἀπόγονος τοῦ παλαιοῦ. γέγονε δὲ μετὰ τὴν πλειάδα. ἤτοι μετὰ τοὺς ζ΄ τραγικούς. οἵτινες ὠνομάσθησαν πλειάς. δράματα αὐτοῦ ιέ. Σοφονίας. ὄνομα κύριον. Σοφὸς ὁ θεράπων. Δαβὶδ. φαρμακευτὰς φαρμακευομένης. ὡς τὸ σοφοί εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι. καὶ πᾶς σοφός. ἀντὶ γραμματεύς. οὐ γὰρ τοὺς ἀληθεῖς σοφοὺς ὀνομάζει. ἀλλὰ τοὺς πιστεύειν εἶναι δοκοῦντας. Σοφὸς Σοφοκλῆς. σοφώτερος δ' Εὐριπίδης. ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτερος. Σόφων σόφωνος ὄνομα ὄρους. Σοφώτατε ἀντὶ τοῦ κλεπτίστατε. καὶ τοὺς κλέπτας γὰρ σοφοὺς ἔλεγον. Σοφοὶ τύραννοι, τῇ τῶν σοφῶν συνουσίᾳ. Σῶ, μονοσυλλάβως οἱ σῶοι. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ. οἱ δὲ, συνθέτως γράφουσι σῶοι. καὶ σῶν μονοσυλλάβως, ἀντὶ τοῦ σωζομένων ὁλοκλήρων. ὁλόκληρόν τε καὶ σῶν καὶ ἀπερίεργαστον ... μένον. Σωβάλ. Σωγάνη. ὄνομα πόλεως. Σώζω αἰτιατικῇ. Σωκλῆς, ὄνομα κύριον. Σωκράτης, Σωφρονίσκου λιθοξόου. καὶ μητρὸς Φαιναρέτης μαίας. πρότερον γενόμενος λιθοξόος. ὥστε καὶ φασὶ καὶ αὐτοῦ ἔργον εἶναι τὰς Ἀθήνησιν ἐνδεδυμένας χάριτας. εἶτα φιλοσοφήσας διὰ τὸ ἀκοῦσαι Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου. εἶτα Δάμωνος. εἶτα Ἀρχελάου. Ἀριστόξενος δὲ Ἀρχελάου πρῶτον αὐτὸν διακοῦσαι λέγει. γεγονέναι δὲ αὐτοῦ καὶ παιδικά. σφοδρότατόν τε περὶ τὰ ἀφροδίσια. ἀλλὰ ἀδικήματα χωρὶς ὡς Πορφύριος ἐν τῇ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ φησίν. ἐς δὲ ἀνδραγαθῶν, ἐστρατεύσατο εἴς τε Ἀμφίπολιν καὶ Ποτίδαιαν. καὶ ἐπὶ Δηλίῳ. καὶ γαμεταῖς δὲ συνῴκησε δύο. Ξανθίππῃ. ἀφ' ἧς ἔσχεν υἱὸν Λαμπροκλέα. καὶ δευτέρᾳ Μυρτοῖ τῇ Ἀριστείδου τοῦ δικαίου θυγατρί. ἐξῆς ἐγένετο Σωφρονίσκος καὶ Μενέδημος ἢ Μενέξενος, ὡς ἐν τισι δοκεῖ. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν Πελοποννησιακῶν γέγονεν ὡς τύπῳ εἰπεῖν. ὀλυμπιάδι οζ΄. ἐβίω δὲ ἔτη π΄. εἶτα ἀλογίᾳ, μᾶλλον δὲ ἀπονοίᾳ τῶν ἀθηναίων βιασθεὶς πιεῖν κώνειον, ἀπέθανε. ἔγραφεν οὐδὲν καταλιπών, ἢ ὥς τινες βούλονται, ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν. καὶ μῦθον αἰσώπειον δι' ἐπῶν. φιλοσόφους δὲ εἰργάσατο. Πλάτωνα. ὃς καταλιπὼν τὸ λύκειον, τόπος δὲ οὗτος ἀθηνῶν, μετήγαγε τὴν σχολὴν ἐν προαστείῳ τῇ ἀκαδημίᾳ προσαγορευομένῃ. καὶ οἱ ἀπὸ ταύτης ἀκαδημαϊκοὶ φιλόσοφοι προσηγορεύθησαν μέχρι Ἀριστοτέλους. αὐτὸς γὰρ ἀκροατὴς τοῦ Πλάτωνος γενόμενος. εἰς κῆπόν τινα πρὸ τῆς πόλεως τὰς διατριβὰς ποιησάμενος, ἐν τοῦ κατ' αὐτὸν περιπάτου, περιπατητικοὺς ὠνόμασε τοὺς ἀπ' αὐτοῦ. καὶ Ἀρίστιππον Κυρηναῖον. ὃς ἰδίαν αἵρεσιν εἰσήγαγε. καὶ σχολὴν συνεστήσατο. τὴν Κυρηναϊκὴν κληθεῖσαν Φαίδωνά τε Ἠλεῖον, καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστησάμενον σχολὴν, τὴν Ἠλιακὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν. ὕστερον δὲ αὕτη Ἐρετριακὴ ἐκλήθη. Μενεδήμου εἰς Ἐρέτριαν διδάξαντος. ἐκ τούτου δὲ τοῦ διδασκάλου καὶ ὁ Πύρρων γέγονεν. ἀντισθένην. ὃς τὴν κυνικὴν εἰσήγαγεν αἵρεσιν. Εὐκλείδην μεγαρέα. καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστησάμενον σχολήν. ἥτις ἀπ' αὐτοῦ ἐκλήθη μεγαρική. ἀπὸ δὲ Κλεινομάχου τοῦ μαθητοῦ Εὐκλείδου. ἐκλήθη διαλεκτική. Ξενοφῶντα γρύλλου. Αἰσχίνην Λυσανίου σφήττιον. Κέβητα θηβαῖον. Γλαύκωνα ἀθηναῖον. Βρύσωνα Ἡρακλεώτην. ὃς τὴν ἐριστικὴν διαλεκτικὴν εἰσήγαγε μετὰ Εὐκλείδου. ηὔξησε δὲ Κλεινόμαχος. καὶ πολλῶν διὰ τῆς ἐλθόντων, ἔληξεν εἰς Ζήνωνα τὸν Κιτιέα, οὗτος γὰρ ἀπ' αὐτοῦ στωϊκὴ ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ σχολὴν ὠνόμασε. γεγονὼς ἐπὶ τῆς ρκ΄ ὀλυμπιάδος. τινὲς δὲ Βρύσωνα, οὐ Σωκράτους. ἀλλ' Εὐκλείδου ἀκροατὴν γράφουσι. τούτου δὲ καὶ Πύρρων ἠκροάσατο. ἀφ' οὗ οἱ Πυρρώνειοι προσαγορευόμενοι. Ἀλκιβιάδην. Κρίτοβουλον. Ξενομήδην. Ἀπολλόδωρον. ἀθηναίους. ἔτι δὲ Κρίτωνα καὶ Σίμωνα. Εὐμάρη Φλιάσιον. Σιμμίαν θηβαῖον. Τερψίωνα μεγαρικόν. Εὐκλείδην. Χαιρεφῶντα. καὶ Θεόδωρος δὲ ὁ ἐπικληθεὶς ἄθεος αὐτοῦ διήκουσεν. ἀδιαφορεῖ δὲ δοξάζων καὶ Ἀρισταδίδου, αἵρεσιν ἰδίαν εὗρεν. ἥτις Θεοδώρειος ἐκλήθη. ταῦτα περὶ Σωκράτους. Σωκράτης φιλοσοφήσας ὑπὸ Ἀρχελάου τοῦ φυσικοῦ μαθητὴς ἐγένετο. τὴν ἠθικὴν δὲ ἐπετρέψατο φιλοσοφίαν. ἔσχε δὲ γνωρίμους πολίτας μὲν, Πλάτωνα, Ξενοφῶντα. Ἀλκιβιάδην. Κριτίαν. Ἀντισθένην. θηβαίους δὲ Σιμμίαν καὶ Κέβητα. Κυρηναίους δὲ Ἀρίστιππον. Φαίδωνα. Εὐκλείδην μεγαρέα. δαιμόνιον δ' αὐτῷ προσομιλεῖν ἔλεγεν. ἐμάνθανε δὲ καὶ κιθαρίζειν παρὰ Κόννῳ γέρων ἤδη ὤν. σκωφθεὶς δὲ τὸ Σόλωνος, ὀψιμαθὴς μᾶλλον εἶπεν ἢ ἀμαθής. ἐκ Ξανθίππης δὲ ἔσχε Σωφρονίσκον καὶ Λαμπροκλέα. τῶν νέων δὲ τῶν πλείστων, ἐρωτικῶς πρὸς αὐτὸν σχόντων, ἐφθονήθη. καὶ πρῶτος Ἀριστοφάνης τὰς νεφέλας γράψας, ἐκωμώδησεν αὐτὸν ὡς διαφθείροντα

τοὺς νέους, καὶ ἄθεον ἐκάλει· διότι τὸν κύνα καὶ πλάτανον διὰ περιβολὴν δεισιδαιμονίας ὤμνυεν. ὕ-
στερον δὲ Ἄνυτος καὶ Μέλιτος ἐπὶ τούτων ἐγράψαν αὐτὸν καὶ εἷλον. ἐν δὲ τῷ τιμήματι δὲ αὐτὸν τῆς ἐν
τῷ πρυτανείῳ σιτήσεως ἐτιμήσατο. οἱ δὲ, θανάτου ἐτίμησαν. ἐδέδετο οὖν ἐπὶ πολὺ μέχρις ἂν ἡ ἀ-
πὸ Δήλου θεωρὶς ἀφίκηται. καὶ οὐκ ἐξῆν ἀχθείσης πρὶν ἐπανηχθῆναι αὐτὴν ἀναιρεῖσθαί τινα τῆς δίκης. κρίτωνος δὲ
φυγὴν αὐτῷ συμβουλεύσαντος, οὐκ ἠβουλήθη. τοὺς νόμους εἰπὼν δεῖν μὴ παραβαίνειν. πιὼν δὲ τὸ κώνειον,
ἀρχῆς ἐπιμνησθεὶς, θῦσαί τε ἔφη τῷ Ἀσκληπιῷ. κύρσας δέ τις τοὔνομα Χῖος, τὸ εὖ ὡς ζηλούμε-
νος ἦλθε Σωκράτει. ἐγκαθευδήσαντι παρὰ τὸν τάφον, ὄναρ ὀφθεὶς ὡμίλησεν. ἀπέπλευσε δὲ ἄ-
θυμος ἐκεῖνος. τοῦτο μόνον ἀπολαύσας τοῦ φιλοσόφου. Σωκράτης ὁ Μήλιος καὶ Χαιρεφῶν. ὃς οἶδε
τὰ ψυλλῶν ἴχνη. ἐπὶ τῶν ἀπόρρητά τινα λεγόντων. ἔστι δὲ παρ' ἱστορίαν. Ἀθηναῖος γὰρ ὁ Σωκράτης.
ἀλλ' ἐπεὶ Διαγόρας Μήλιος ὢν διεβάλλετο ὡς θεομάχος, καὶ τὸν Σωκράτην ὡς ἄθεον ὁ κωμι-
κὸς διαβάλλει. διὰ δὲ τὴν ζήτησιν ὁπόσους ἅλοιτο ἡ ψύλλα πόδας ἔχουσα καὶ ὃν ἀπέδωκε λό-
γον, ἔφη εἰδέναι τὰ ψυλλῶν ἴχνη παίζων. ἢ Μήλιος ὥς τινες ἐδέξαντο, ὁ τὰς τῶν εἰσιόντων ψυχὰς
ὀξύων πρὶν εἰσελθεῖν ἠγριωμένας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων θηρίων. μῆλα δὲ τὰ θρέμματα. οἱ δὲ
εἰς τὸ δασὺ καὶ αὐχμηρὸν νοοῦσιν αὐτό. οἱ δὲ, παρήγαγον αὐτό. Διαγόρας ὁ Μήλιος. ὃς τὸ μὲν πρότερον
ἦν θεοσεβής. παρακαταθήκην δ' ὑπό τινος στερηθεὶς, ἐπὶ τὸ ἄθεον εἶναι ἔδραμεν. ἐφ' ᾧ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι
ἀγανακτήσαντες, τὴν Μῆλον ἐκάκωσαν. ἐγένετο δὲ καὶ Διαγόρας Μήλιος διθυραμβοποιός.
ὃς τὰ Ἐλευσίνια μυστήρια ἐξορχησάμενος καὶ ἐκπομπεύων, ἀσεβέστατος ἐκρίθη. καὶ ἀπ' ἐκείνου τοὺς Μη-
λίους, ἀσεβεῖς κωμῳδοῦσι. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν βλασφήμων. Σῶκος. ὁ Ἑρμῆς. Σωκῶ. ἰ-
σχύω. δύναμαι. οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ σώζω. Σοφοκλῆς. μόνη γὰρ οὐκέτι σωκῶ λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.
οἷον κατὰ βάρους με καταφερόμενον. Σωλὴν σωλῆνος, τὸ παρ' ἡμῖν σωληνάριον. Σωλῖ-
νος. ὄνομα ποταμοῦ. Σῶμα πᾶν τὸ τεθνηκὸς παρὰ τοῖς παλαιοῖς. δέμας δὲ τοῦ ζῶντος λέγεται. διὰ τὸ σώ-
ζεσθαι τῇ ψυχῇ ὡς εἶπεν Ὅμηρος. πᾶν δὲ τὸ ποιοῦν σῶμά ἐστι. ποιεῖ δὴ φωνὴ προσιοῦσα τοῖς ἀκο-
αῖς ἀπὸ τῶν φωνούντων. ὥστε σῶμά ἐστι. Σῶμα ὅλον καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν. Σωμα-
νῖτις γυνή. Σωμασκεῖν. συγκροτεῖν. ἀξεπίζειν. ὠδύνειν. ἑτοιμάζειν. Σωμασκία. ὁ δὲ, ἤσκα-
λεν ὡς παραδοκιμούμενος ἐκ νέου. ἔχων μόνον καὶ τῆς ἄλλης φροντίζοντα σωμασκίας. Σω-
ματοποιεῖν. σωμασκεῖν. οὐκ ἤθελε ἀληθινῶς σωματοποιεῖν τὸν Φίλιππον. καὶ αὖθις. ἐσωμα-
τοποίησε δὲ τοὺς ἵππους. ἀνεκτήσατο δὲ τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνδρῶν. σωματοποιεῖν. τὸ πα-
ρέχειν τὰς τοῦ σώματος χρείας. ὁ δὲ Ζεῦξις, ὑπεκρίνετο μὲν ποιεῖν τὰ κατὰ τὰς συνθήκας. οὐκ ἐβού-
λετο δὲ σωματοποιεῖν ἀληθῶς τὸν Φίλιππον. οἱ δὲ, ἠνάγκαζον παντὶ τῷ λεγομένῳ προσέχειν.
καὶ πᾶσαν ἐλπίδα σωματοποιεῖν καὶ προσδέχεσθαι. Σωματοποιήσαντες. κυρώσαντες. βεβαιώσαν-
τες. ἐμοῦ δὲ ταχέως συγκατατεθεμένου καὶ σωματοποιήσαντος τὴν ἐπιβολὴν τοῦ βλέπειν διότι ὁ
ἔρχεται τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως. Σωματοποιῆσαι. ὁ δὲ, ἔφασκε δεῖν μὴ προΐεσθαι τοὺς ἐχθροὺς
ἐκ τῶν χειρῶν μηδὲ σωματοποιεῖν τὴν τόλμαν αὐτῶν φυγομαχοῦντας. ὁ δὲ, βραχείας ἐπιλα-
βόμενος ἐλπίδος, ἐκ τῶν πολιορκουμένων ἐσωματοποίει ταύτην. καὶ αὖθις Πολύβιος. ὁ δὲ, ὡς ἂν
δαιμονικὸς φίλος πᾶν ἐμηχανᾶτο. δι' οὗ τὰ τῶν ἐχθρῶν σωματοποιήσει. τοῖς δὲ σφετέροις πράγμα-
σι περιστήσει τοὺς μεγίστους κινδύνους. Σωνάρατης, ὄνομα κύριον. Σῶος. ὑγιής. Σώ-
πατρος Ἀπαμεύς. σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος μαθητὴς Ἰαμβλίχου. ὃν Κωνσταντῖνος ἀ-
νεῖλεν εἰς πίστιν τοῦ μὴ ἑλληνίζειν ἔτι κατὰ τὴν θρησκείαν. ἦν γὰρ αὐτῷ συνήθης πρότερον. ἔγραψε περὶ προ-
νοίας. καὶ τῶν παρὰ τὴν ἀξίαν εὐπραγούντων ἢ δυσπραγούντων. τὸν Σώπατρον Κωνσταντῖνος ἀνεῖλεν
οὐ καλῶς ποιῶν. ὁ γὰρ χριστὸς οὐκ ἐξανάγκης ἀλλ' ἐξ ἀγάπης. Σώπατρος. κωμικός. τῶν δρα-
μάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἱππόλυτος. Φυσιολόγος. σιλφία ἢ κνίδια. νέκυια. πύλαι. ὀρέστης. φακῆ. ὡς Ἀθη-
ναῖος ἐν Δειπνοσοφισταῖς. Σώπατρος. παρῳδός. τούτου ἐστὶ δρᾶμα Βακχίς. ὡς Ἀθηναῖος ἐν δειπνοσο-
φισταῖς. Σώπατρος Ἀπαμεὺς σοφιστὴς ἢ μᾶλλον Ἀλεξανδρεύς. ἐπιτομὰς πλείστων. τινὲς δὲ καὶ
τὴν ἐκλογὴν τῶν ἱστοριῶν τούτου εἶναί φασι. Σώπιθος ὄνομα κύριον. Σωράκοιο. Βάβριος. ψυδδόπερι
τὴν σωρὸς, ἢ πίθος σύκων. τάμνοιτε μὴ ἴτος. σώρακοί τε φοινίκων. Σώρανος Μενάνδρου καὶ Φοί-
βης.

βης. Ἐφέσιος ἰατρός. διατρίψας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. καὶ ἐν Ῥώμῃ δὲ ἰατρεύσας ἐπὶ Τραϊανοῦ καὶ Ἀ-
δριανοῦ τῶν βασιλέων. βιβλία τε συνέταξε πλεῖστα καὶ κάλλιστα. Σωρανὸς Ἐφέσιος ἰατρὸς νε-
ώτερος. γυναικείων βιβλία δ΄. βίους ἰατρῶν καὶ αἱρέσεις. καὶ συντάγματα βιβλία δέκα. καὶ
ἄλλα διάφορα. Ἀσκληπιόδοτος ὁ φιλόσοφος, καὶ τὴν ἰατρικὴν ἐκμαθὼν, τῶν μὲν νεωτέρων, οὐ-
δὲν ἀπεδέχετο πλὴν Ἰακώβου. τῶν δὲ πρεσβυτέρων μετὰ τὸν Ἱπποκράτην Σωρανὸν τὸν Κίλικα. τὸν
Μαλλώτην τὴν ἐπίκλησιν. Σωρεία. πλῆθος. καὶ σωρεὸς ὁ σωρός. Σωρὸν χρημάτων ἀπείλεις.
κυρίως σωρὸς, τὸ ἐκ μικρῶν σωμάτων συναγόμενον πλῆθος. παρὰ τὸ σῶος. ὅ ἐστι σώζω καὶ συ-
νάγω. καλῶς οὖν εἰρήκασιν ἀπὸ τῶν καρπῶν. οἱ γὰρ εὐθηνοῦντες καὶ πλούσιοι εἰσί. Ἀριστοφάνης.
ὦ χρυσὸν ἀπειλήσας ἐπῶν. πῶς φής. πάλιν φράσον μοι. δηλοῖς τὸ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔ-
χοντα. Σῶς. ἀντὶ τοῦ σῶος. Ἀριστοφάνης. ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε. ὅσην ἀπὼν παρέσχες
ἡμῖν φροντίδα. καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν, ἄγγελον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ᾽ ἠγωνίσω.
Σωσάννα. ὅτι κατὰ τοῦ Ἀφρικανοῦ σέξτου, ἔγραψεν Ὠριγένης ἔντασιν ποιησάμενος, περὶ τοῦ τῆς Σω-
σάννης βιβλίου τοῦ εἰς τὸν Δανιήλ. Σῶσαι. ὅτι ἔφη τις τῶν ὁσίων, ἄλλους μὲν γὰρ οὐ πάντες ἀ-
παιτούμεθα σῶσαι. ἑαυτοὺς δὲ πάντες πάντως. καὶ ἄλλως. σώζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχήν.
Σωσθένιοι. Σωσίβιος. λάκων γραμματικὸς τῶν ἐπιλυτικῶν καλουμένων. ἐν τούτοις δὲ ἱ-
στορεῖ καὶ τοῦτο. ὅτι εἶδος τῆς κωμῳδίας ἐστὶ καλούμενον δικηλιστῶν καὶ μιμηλῶν. καὶ περὶ τῶν
μιμηλῶν ἐν Λακωνικῇ ἱστορουμένων παλαιῶν. καὶ ἄλλα. καὶ ἕτερος Σωσίβιος. ψευδεπίτροπος Πτολε-
μαίου. σκεῦος ἀγχίνουν καὶ πολυχρόνιον. ἔτι δὲ κακοποιὸν ἐν βασιλείᾳ. καὶ πρῶτον μὲν ἀρτῆσαι
φόνον Λυσιμάχῳ. ὃς ἦν υἱὸς Ἀρσινόης, ἔπειτα πολλῆς ἐπαγομένης ὕβρεως, ἀνεθυμιᾶτο πάλιν
ἐν τοῖς πολλοῖς τὸ ὑπάρχον μῖσος. Σωσίθεος Συρακούσιος ἢ Ἀθηναῖος. μᾶλλον δὲ Ἀλεξανδρεὺς
τῆς Τρωϊκῆς Ἀλεξανδρείας. τῶν τῆς πλειάδος εἷς. ἀνταγωνιστὴς Ὁμήρου τοῦ τραγικοῦ. τοῦ υἱοῦ Μυροῦς τῆς
Βυζαντίας. ἀκμάσας κατὰ τὴν ρξδ΄ ὀλυμπιάδα. γέγραφε δὲ καὶ ποιήματα καταλογάδην. Σω-
σίπατρος ὄνομα κύριον. Σῶσις ὄνομα κύριον. Σωσιφάνης ὁμοίως κύριον. Σωσικλῆς.
Συρακούσιος τραγικός. ἐδίδαξε δράματα ογ΄. ἐνίκησε δὲ ζ΄. ἔστι δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ζ΄ τραγικῶν οἵ-
τινες ὠνομάσθησαν πλειάς. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν τελευταίων χρόνων Φιλίππου, οἱ δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ
Μακεδόνος. τελευτᾷ δὲ ρια΄ ὀλυμπιάδι. οἱ δὲ ριδ΄. οἱ δὲ ἀκμάσαι αὐτὸν γράφουσι. Σῶσις ὄ-
νομα κύριον. Σῶστρα. σωτήρια. μήνυτρα. λύτρα. Σώστρατος. Σικυώνιος. ἐπίκλην ἀκροχερ-
σίτης. ἐπιλαμβανόμενος γὰρ ἄκρων χειρῶν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, ἔκλα. καὶ οὐ πρότερον ἐφίει, πρὶν αἴ-
σθοιτο ἀπαγορεύσαντος. ἦν δὲ καὶ Λεοντίσκος Μεσσήνιος ἐκ Σικελίας παραπλησίως ἀγωνιζόμε-
νος Σωστράτῳ. ὃ γὰρ ἐκεῖνος ἐποίει παγκρατιάζων, τοῦτο ὁ Λεοντίσκος παλαίων. διδαχθῆναι δὲ
αὐτὸν παρὰ Κλεάρχῳ μαθητῇ Ἀγέρου τοῦ Κορινθίου. καὶ Χίλωνος τοῦ Πατρέως. Σῶστρις βασι-
λεὺς τῶν Αἰγυπτίων. ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμ. ὅστις ὑπέταξε τοὺς Ἀσσυρίους, καὶ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν
καὶ τὴν Εὐρώπην. καὶ κατῴκισεν ἐν τῇ Ἀσσυρίων χώρᾳ Σκυθῶν ἄνδρας μυριάδας ,φ. οἵτινες ἐκλή-
θησαν Πάρθοι. ὅ ἐστι περσικῇ γλώσσῃ Σκύθαι. καὶ μέχρι σήμερον ἔχουσι καὶ τὴν στολὴν καὶ τὴν λαλι-
άν. καὶ τοὺς νόμους τῶν Σκυθῶν. Σωτάδεια ποιήματα, τὰ τοῦ Σωτάδου. Σωτάδας Βυζάντιος
φιλόσοφος. ὡς ἐν τῷ ς΄ περὶ φιλοσοφίας Ἀριστοκλῆς. Σωτάδης Ἀθηναῖος κωμικὸς τῆς μέσης
κωμῳδίας. Σωτάδης Κρὴς Μαρωνείτης. δαιμονισθείς. ἰαμβογράφος. ἔγραψε φλύακας. ἤτοι κι-
ναίδους διαλέκτῳ Ἰωνικῇ. καὶ γὰρ Ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὗτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἴδει τούτῳ. καὶ Ἀ-
λέξανδρος ὁ Αἰτωλός. καὶ Πύρρος ὁ Μιλήσιος. καὶ Θεοδώρας. καὶ Τιμοχαρίδας. καὶ Ξέναρχος. εἰσὶ δὲ αὐ-
τοῦ εἴδη πλεῖστα. οἷον εἰς ᾅδου κατάβασις. Πρίαπος. εἰς Βελεστίχην. Ἀμαζών. καὶ ἕτερα. καὶ ἐγ-
κλειόμενοι. καὶ παραλυόμενος, ὡς Ἀθήναιος φησὶν ἐν δειπνοσοφισταῖς. Σωτάδης Ἀθηναῖ-
ος φιλόσοφος ὁ γράψας περὶ μυστηρίων βιβλίον α΄. Σωτέος. σωθῆναι ἄξιος. Σωτήρ. ὁ θε-
ὸς ἡμῶν. καὶ σώτειρα φωσφόρος. ὦ σώτειρ᾽ ἐπὶ Παλλάδος ἵσταθι κλήρων Ἄρτεμι. καὶ χάριεν
φῶς ἐὸν ἀνδρὶ δίδου. Σωτηρίδας γραμματικὸς, ἀνὴρ Παμφίλης. ἢ καὶ τὰς ἱστορίας πε-
ρίψεν. ἔγραψεν ὀρθογραφίαν. ζητήσεις ὁμηρικάς. ὑπόμνημα εἰς Μένανδρον, περὶ μέτρων. περὶ

κωμῳδίας. εἰς Λεωνίδην. Σωτηρίδας Ἐπιδαύριος, πατὴρ Παμφίλης. ἢ ὡς ὑπομνήματα
ἔγραψεν. ὡς Διονύσιος ἐν λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας βιβλία γ'. Σωτήριχος, ὁ ἀσίτης, ἐποποι-
ὸς γεγονὼς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. ἐγκώμιον εἰς Διοκλητιανόν. βασσαρικὰ ἤτοι διονυσιακὰ. βιβλία
δ'. καὶ Πάνθειαν τὴν Βαβυλωνίαν. καὶ Ἀριάδνην. βίον Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως. Πύθωνα ἢ
Ἀλεξανδριακόν. ἔστι δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ἱστορία, ὅτε Θήβας παρέλαβε καὶ ἄλλα. Σω-
φηνηνή. Σωφάνης. ὄνομα κύριον. Σώφαξ. ὄνομα κύριον. Σώφιλος. ὄνομα κύριον. Σι-
κυώνιος ἢ Θηβαῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. δράματα αὐτοῦ, κιθαρῳδός. φίλαρχος, Τυν-
δάρεως ἢ Λήδα. καὶ Δημία ὥς φησιν Ἀθήναιος. καὶ ἐγχειρίδιον καὶ παραθήκη. Σωφρονεῖν. σωφρο-
νικῆς μὴ κρίνειν. μὴ ἐξετάζειν. σωφρονεῖν καλόν. νῦν τὸ μὴ περιεργεῖν. ἐν τούτοις γὰρ μάλιστα ἡ σω-
φροσύνη ταῖς γυναιξὶ διασώζεται, ἢν μὴ περιεργάζωνται ὅ τι πράττοι ὁ ἀνήρ. Σωφρονεῖς. ἀντὶ τοῦ
μόλις ἐγράφης. ἢ καλῶς λέγεις. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Σωφρονίζουσι. αἰτιατικῇ. Σωφρο-
νικῶς. ἀντὶ τοῦ μετὰ λογισμοῦ καὶ σκέψεως, ὅτι αὖ οὕτως. τὸ δὲ ἐν τῷ προχείρῳ. Σωφρονισθέντες. ἀντὶ τοῦ
ταπεινωθέντες. τοῦτο δέ, ἀπειρηκότες καὶ ταῖς ἐν ἀρχαῖς ἐλπίσι σωφρονισθέντες. Σωφρονιστῆρες.
Σώφρονα δ' ἐγώ. σωφρονίζω δ' ἕτερον. σωφρονοῦντι. αὐτὴ αὐτῶν ἀκριβῶς σωφρονοῦσα. αἰτιατικῇ. δὲ
σωφρονισάτω σε τὸ τῶν παρθένων ὑπόδειγμα. Σωφροσύνη. αὕτη παρὰ τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν μείζων. τῷ
δὲ αὐτῷ ὀνόματι χρώμεθα ἐν ἐτυμολογίᾳ τινὶ καὶ συμφωνίᾳ ἐπιθυμητικοῦ πρὸς λογισμόν. τὸ δὲ σω-
φροσύνην ἐγὼ δικαιότατα ἄν, εἴ τις ἕτερος, σωφροσύνης ἀμφισβητήσαιμι. φησὶν Ἀριστοτέλης.
ἃ δὲ ποιοῦντες μανθάνομεν, ταῦτα μανθάνοντες ποιοῦμεν. ἤγουν τὸ κρατ' ἡδονῶν μανθάνοντες, σώ-
φρονες γινόμεθα. καὶ γινόμενοι σώφρονες, κρατοῦμεν τῶν ἡδονῶν. Σωφροσύνη. ταύτην μεταφορι-
κῶς τινες ὁρίζονται συμφωνίαν. ἔστι δὲ ἡ σωφροσύνη ποιότης καὶ ἕξις. ἡ δὲ συμφωνία κυρίως ἐ-
πὶ μέλους. καὶ ἔστι τῶν πρός τι. καὶ ἐπὶ φθόγγων δὲ λέγεται ἡ συμφωνία. Σωφροσύνη λέγεται ἡ ἀν-
τιδιαστελλομένη τῇ μανίᾳ. παρὰ τὸ σῶας ἔχειν τὰς φρένας. καὶ ὁ ἀπόστολος παρὰ τοῦ ἡγεμόνος ἀ-
κούσας, μαίνῃ Παῦλε, τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει. οὐ μαίνομαι φησὶν. ἀλλὰ
σωφροσύνης καὶ ἀληθείας φθέγγομαι ῥήματα. τῇ μανίᾳ τὴν σωφροσύνην ἀντιδιαστείλας. σω-
φροσύνην μὲν οὖν πᾶν τὸ ἀναμάρτητον νέμουσι δ' αὐτῆς τὴν προσηγορίαν ἰδιοῦντές τινες τῷ
τῆς ἁγνείας πράγματι. ἐξοχῶς τοῦτο τῶν ἄλλων ὑπάρχοντι. εἰ μὲν οὖν τῇ μανίᾳ ἀντιδιασταλῇ,
τὸ καθεστάναι μηνύει. εἰ δὲ τῇ λαγνείᾳ, τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν ἁγνείαν δηλοῖ. Σώφρων Συ-
ρακούσιος Ἀγαθοκλέους καὶ Δαμνασυλλίδος. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν κατὰ Ξέρξην καὶ Εὐριπίδην. καὶ
ἔγραψε μίμους ἀνδρείους. καὶ μίμους γυναικείους. εἰσὶ δὲ καταλογάδην διαλέκτῳ Δωρίδι. καί φα-
σι Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον ἀεὶ ἐντυγχάνειν αὐτοῖς, ὡς καὶ καθεύδειν ἐπ' αὐτῶν ἔσθ' ὅτε. Σώ-
φρων κωμικός. τούτου ἐστὶ δράματα καὶ κωμῳδίαι πενθερά ὥς Ἀθήναιός φησιν ἐν Δειπνοσοφι-
σταῖς. Σώχουσι. τρίβουσιν. Ἡρόδοτος. Σπάδων ὁ εὐνοῦχος. τὸ σπάδισμα. βαρυτόνως δὲ ὁ ἐκτο-
μίας. καὶ νεωσπάδα τὴν νεωστὶ ἀποσπασθεῖσαν. καὶ σπαδωνίσματα. ἴσια δι' ὧν ὤρεγε καλὰ σπα-
δωνίσματα μαστῶν. Σπάδων. εὐνοῦχος. ταύτην ἀκόλαστον καὶ ἀκάθαρτον γνώμην καὶ πρᾶ-
ξιν τῶν αὐθαιρέτως πασχόντων θειαμβεύων πάλαι καὶ στηλιτεύων ὁ μέγας Κύριλλος, οὕτω
φησί. ἀκολασίας γὰρ ἕνεκεν οἱ ταλανεῖς τοῦτο δρῶσι τὰ τῶν γυναικῶν πάσχειν ἄνδρες ὄν-
τες βουλόμενοι. οὐδενὸς γὰρ χρησίμου χάριν τὴν φύσιν μετατιθέντες ἢ ἀσελγείας ἕνεκεν τὴν θε-
όπλαστον καὶ ἀνδροπρεπῆ μορφὴν διαφθείρουσιν ἑκουσίως πολλάκις. ἢ ὑπ' ἄλλων ὑπομένειν
ἀναγκαζόμενοι τοῦτο, ὡς λοιμοὶ τῆς φύσεως καὶ τοῦ γένους πολέμιοι. καὶ ἄπολοι πολιτείας
καὶ ζωῆς ἐφύβριστοι γίνονται. δίκην μαινάδων παρενεχθέντες ἀμέτρως, ἐν τοῖς αἰσχίστοις ὀρ-
χοῦνται πάθεσι. μιαρᾷ πολιτείᾳ καὶ πεφυρμένῃ τὴν ἀθλίαν ζωὴν συγκεράσαντες. ἀμφίβο-
λα καὶ μεμισημένα πρόσωπα περιφέροντες. καὶ πρᾶγμα γενόμενοι ἀμφίβολον. ἱερῶν περιβόλων
μακρὰν ἀποικέσθωσαν. ἐπειδὴ γὰρ αἰσχίστῃ καὶ κακίστῃ γνώμῃ τὸ καλὸν καὶ θεῖον ἔργον, εἰς
τὸ κακὸν καὶ διαβεβλημένον σχῆμα παραλλάξαντες καὶ μεταποιήσαντες καὶ τὴν πνευματι-
κὴν ἡσυχίαν, ἀπηγορευμένῃ πράξει λειτουργεῖν ἀναγκάσαντες, οὐ μόνον ἄξιοι νομικῆς ψή-

φου

φου λαμβάνειν τιμωρίαν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀγγελικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἀποφάσεως, εἰς τὸ λεγό-
μενον ἐξώτερον σκότος ἄρδην ἀπελαύνεσθαι. περὶ γὰρ τῶν τοιούτων ἐφημωσύνης, θλαδίας καὶ
ἀπόκοπος, οὐκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον κυρίου. ἔστι γοῦν ἰδεῖν πεπληρωμένας οἰκίας τῶν μεγιστά-
νων, τοιούτων τερατομόρφων προσώπων, χρυσοῖς μηνίσκους ἐπὶ τραχήλου φοροῦντας. φύσιν
μὲν ἄρρενος θηλείας δὲ ὄψιν ἔχοντας. καὶ κεκλασμένως βαδίζοντας. καὶ τεθρυμμένως φθεγγο-
μένους ὥσπερ ἑταιρίδες ἀπρεπῶς. ὧδε κἀκεῖσε τὴν κεφαλὴν περισείουσι καὶ γελῶσιν ἀκρα-
τῶς τε καὶ ἀναιδῶς. οἱ ἀκολασίαν πρόδηλον ὑπεμφαίνοντες. ὅθεν μετὰ ἀνδρῶν μὲν ὡς γυναικώδεις μα-
λακῶς βιαζόμενοι καὶ μαλακιζόμενοι φθείρονται. μετὰ γυναικῶν δὲ ὡς φύλακες ἅμα καὶ σω-
φροσύνης δῆθεν ἰνδάλματα, καθεύδοντες ἀναισχύντως καὶ ἀπηρυθριασμένως αἰσχροπραγοῦ-
σι. καὶ οὗτοι μὲν οὕτως ὑπ' ἀνδρῶν ἀνοσίων καὶ βεβήλων φθειρόμενοι καὶ μαλακιζόμενοι, καταμι-
αίνουσί τε καὶ καταμιαίνονται διὰ τῆς παρὰ φύσιν ἀνοσιουργίας τε βδελυρίας. αὐτοὶ δὲ γυναικάρια
ταλαίπωρα τε σεσωρευμένα κατὰ τὸ εἰρημένον, ἁμαρτίαις καταμολύνουσι καὶ καταβλάπτουσιν
ὡς ἀλυσσώδεις κύνες. καὶ τὸ δὴ χαλεπώτερον, ἐντεῦθεν αἴτιοι γίνονται καὶ πρόξενοι τε μέτοχοι τῆς
ἀπορρήτου κολάσεως οἵ τε φθείροντες τε οἱ φθειρόμενοι. ἀλλ' ὢ τῆς ἀφροσύνης. ὢ τῆς ἀπάτης
καὶ παραπληξίας. τούτους γὰρ ἄνθρωποι καὶ μάλιστα προύχοντες ὡς σώφρονας παραδεχόμενοι
πιστεύουσι τε εἰσοικίζουσιν. οἵ τε εἰσοικιζόμενοι τε παρρησίας τυγχάνοντες, τοὺς ὄντως δικαίως ἀρε-
τῆς ἐπιμελουμένους, σώφρονας ἄνδρας κατὰ μικρὸν δελεάσαντες, εἰς τὸ τῶν σοδόμων αἰσχρὸν
βάραθρον κατηκόντισαν ἐλεεινῶς. τε τῷ αἰωνίῳ πυρὶ παρέπεμψαν. διὸ δὴ λοιπὸν ἀγαρότως
πάνυ τούτους, τε νόμος καὶ λόγος εὐαγγελικός, καὶ ἄριστος βίος. τε εὐσεβὴς πολιτεία βδελύττε-
ται λίαν ὡς θεομισεῖς καὶ ἀκαθάρτους. οὗτοι γὰρ τὴν τοιαύτην ἐξάγιστον ζωὴν προτιμήσαντες
ὅσον ἧκεν ἐπ' αὐτοῖς, πόλεις μὲν ἠφάνισαν τὸν σπερματικὸν τῆς φύσεως λόγον παραφθείροντες
καὶ φθειρόμενοι. εὐανδροῦσαν δὲ ῥώμην ἀνδρὸς καὶ ἡλικίαν τε τὴν ἀρρενωπὸν καὶ γενναίαν ἰ-
σχὺν δεινῶς ἐξανάλωσαν. τε ἁπλῶς τὴν σύντονον καὶ σφριγῶσαν ἀκμὴν τῆς νεότητος λυμη-
νάμενοι φανερῶς, ἀθλίους τε καταπλάστους ἐποίησαν τοὺς ἁλόντας. οὓς στεφαντέον προ-
πάδην. τε βδελυκτέον ἐνδίκως ὡς ψυχοφθόρους καὶ σωματοφθόρους καὶ ἐναγεῖς ὄντας, καὶ
τῆς φύσεως παραχαράξαντας. οὐδὲν γὰρ ἀληθῶς μυσαρώτερον ἢ ἀκαθαρτότερον τῶν οὕτω πορ-
νευομένων τε καὶ πορνευόντων. εἰώθασι γὰρ ὡς ἀκριβῶς μεμαθήκαμεν, οὐ μόνον οἱ σπάδωνες τε
τὰ μόρια τῆς αἰσχρουργίας πηρῶς ἔχοντες ἀσελγαίνειν ἀμέτρως τε ἀκολασταίνειν ἀναιδῶς καὶ
ἀκορέστως, ἀλλά τε οἱ τέλεον ἀπόκοποι τε ἐκτετμημένοι ταῦτα, καθάπερ οὖν τε οἱ ἐκ γενετῆς
ἐστερημένοι ταῦτα. φεῦ τῆς ἐσχάτης ἀτοπίας τε φρενοβλαβείας, διὰ χειρῶν τε δακτύλων φθεί-
ρειν τὰς γυναῖκας. τε τὴν ἀνοσιουργίαν οὕτως ἐμμανῶς κατεργάζεσθαι. τε τοῦτο δηλῶν ὁ σοφὸς ἔ-
φη. μακάριος εὐνοῦχος ὁ μὴ ἐργασάμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα. τε παρθένος ἥτις οὐκ ἔγνω κοίτην ἐν
παραπτώματι. εἰκότως οὖν ἄθηλοι ἄνανδροι. ἀνδρόγυνοι. σιδηροκάρδιοι, τε γυναικομανεῖς προ-
σηγορεύθησαν. ἀκουέτωσαν τοίνυν οἱ καθαροὺς τε σώφρονας τούτους ὑποτοπάζοντες μάτην. τε μὴ
πιστευέτωσαν τῷ ψεύδει τε τῇ κατεσχηματισμένῃ καθαρότητι τε σωφροσύνῃ. ἀπὸ γὰρ ἀκαθάρ-
του, τί καθαρισθήσεται. τε ἀπὸ ψεύδους, τί ἀληθεύσει. τε εἴθε ὁ χειροτονηθεὶς εὐνοῦχος διὰ βίου-
σεμνοῦ τὴν ἡγμένος. τε ἡμίκακον τὸ κακόν. νῦν δὲ γῆς ἕτερον. γαστρίδουλον. θηλυμανές, ἰτα-
μόν. μέθυσον. πορνοκόπον. ἀργυρώνητον. ἀνελεύθερον. ἀργυρόδουλον. πρὸς αὐτῇ τῇ γενέσει σιδηρο-
κάρδιον. ἄνανδρον, ἄθηλυ, ἐπιμανές. πολλάκις τὰ θέατρα εἰσκαλέσας ἐπὶ τῷ μωροβαστάσαι ἐν σα-
τυρικοῖς συμποσίοις, κισσῷ τὴν κεφαλὴν ἐστεμμένον τε κρατῆρα τῇ χειρὶ ἐνηρμένον, ὠνοχοηκέναι
ἐν προσχήματι τοῦ μυθικοῦ διονύσου. οὕτω σωφρονεῖ μὲν ἄμισθα διὰ σιδήρου. μαίνεται δὲ ἀκαρ-
πα διὰ οἰκείαν αἰσχρότητα. τε τὸ πληθυντικὸν κατάδηλον. ἐπὶ εὐτροπίου τοῦ εὐνούχου τοῦ ἐπιτρόπου θεο-
δοσίου τοῦ βασιλέως, τὸ τῶν εὐνούχων γένος διὰ τὴν ἐκείνου βαρύτητα τε δυναστείαν εἰς τοσοῦτον ἐ-
πέδωκε τε παρεδόθη πλήθους, ὥστε τινὰς ἤδη τε τῶν τὰς γενειάδας ἐχόντων, εὐνοῦχοι γενηθέντες. τε
εὐτρόπιοι γενέσθαι προσελπίζοντες, τῆς ψυχῆς ἀφῃρέθησαν σὺν τοῖς ὄρχεσι τὸν εὐτρόπιον ἀπαλέ-

σαντες. χρυσοῖ τε ἀνδριάντες ἀνίσταντο πανταχοῦ καὶ οἰκοδομήματα διηγείρετο. καὶ κατελαμπρύνετο ὑπὸ τούτου σεμνότερα τῆς ὅλης πόλεως. Σπαθᾶν, εἰκῆ λέγειν. ἢ ἀναλίσκειν ἀτάκτως. ἢ ἐργάζεσθαι. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ὦ γύναι λίαν σπαθᾷς. ἀντὶ τοῦ ἐργάζῃ. τουτέστι σπαταλᾷς. εἰς τοῦτο γὰρ ἦλθον ἀνάγκης τῶν ἐπιτηδείων σπάνει, ὥστε τοὺς ὀρόφους βρέχοντας διδόναι εἰς τροφὴν τοῖς ὑποζυγίοις. Σπάθημα φρενῶν. τὸ ἄγαν φρόνιμον. Σπαθῶσι. κατασπαταλῶσι. σκορπίζουσι. καὶ σπάθησις. σπατάλη. Σπαλίωνες. πλέγματα μηχανικά. ἀγαθίας. οἱ δὲ ῥωμαῖοι τοὺς σπαλίωνας ἐσκεύαζον. καὶ τὰ τῶν μεγάλων λίθων ἀκοντιστήρια. ἔστι δὲ ὁ σπαλίων πλέγμα ἐκ λύγων. εἰς ὀροφῆς τύπον ἐξειργασμένον. στεγανόν τε τῇ πυκνώσει. καὶ ἀμφηρεφὲς ὧδε κατέρωθεν τὰ πλάγια καὶ ἐς τὰ κάτω παρατετάσθαι. καὶ ὑπαβάλλειν δ' ἐπεχόμενοι. δέρρεις ἢ ὕπερθε καὶ διφθέρας ἐπιβάλλοντες, πάντοθεν περικαλύπτουσι τὸ μηχάνημα, τοῦ μὴ ἀλλόμενα εἶναι καὶ ἀποκρούειν τὰ βέλη. ἄνδρες δὲ ἔνδον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὑποκρυπτόμενοι, αἴρουσί τε αὐτὸ φανερῶς. καὶ ᾗ βούλονται διακομίζουσιν. ἐπειδὰν δὲ προσενεχθείη πύργῳ τυχὸν ἢ περιβόλῳ, τότε δὴ ἔνερθεν ἐκεῖνοι τὴν προσκειμένην γῆν ἀνορύττοντες, καὶ τὸν χοῦν ἀναιμώμενοι, ἀπογυμνοῦσι τὰ θεμέλια. καὶ εἶτα μοχλοῖς τε καὶ σφύραις ἐνδελεχέστατα πλήττοντες, κατασείουσι τὴν οἰκοδομίαν. παρὰ δὲ μενάνδρῳ, σπαλίωνές εἰσι μηχανήματα. καλύπτραι τινὲς βοείοις δέρμασιν ἐκ τὰ δὴν ξυντεθειμέναι. ξύλοις τε ἀνδρομήκεσιν αἰωρούμενοι. ὧν ἔνερθεν ὑπεισδύντες ὁπλῖται, ἐγχρῶντες τῷ τείχει προσπελάζοντες, ὄργανά τε λαοτόμα καὶ τοιχωρύχα μεταχειριζόμενοι, ὑπὸ γῆν αὐλῶνας ἐργάζονται. ἐγκείμενοί τε διορύττοντες, εἴ που τείχους τι μέρος καθέλοιεν. ἢ ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ ἐν τοῖς κενώμασι τὸν γενόμενοι δυοῖν ἀνύσουσί γε τὸ ἕτερον. ἢ τὴν γῆν ἀναρρήξαντες τοῦ περιβόλου γένοιντο εἴσω. ἢ γοῦν κατὰ τοῦ ἔνδον φρέατος τοὺς σήραγγας ἀγαγόντες ἐπ' εὐθείας ἐκκενώσαιεν ἐφελκύσαντες τὸ ὕδωρ εἰς τὰ γλαφυρά τε καὶ κοῖλα τοῦ ὀρύγματος. Σπανίζω. γενικῇ. Σπάνις. ἔνδεια. ὥρης χειμερίης σπάνιον τέρας. περὶ μήλου ὁ λόγος, καὶ σπανιώτατον ὀλίγον. καὶ σπανιστοῖς, τοῖς ἀτελέσι. σοφοκλῆς. σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι τοῖς κατὰ σπάνιν τοῦ αἰτοῦντος διδομένοις. σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα τοῦ μικροῦ δέ τι μεῖω φέροντα. καὶ τὸ δ' ἐξαρκοῦν ἐμοὶ βραχύτερον ἀποφερόμενον τοῦ αἰτηθέντος. οὐ γὰρ ὅσον αἰτεῖ τις λαμβάνει. Σπαράσσω. αἰτιατικῇ. Σπάργανα τὰ ἱμάτια. κυρίως δὲ τὰ ῥάκη. Σπαργῶσα. ἀνθοῦσα, ἢ σπαραττομένη ὑπὸ θλίψεως. καὶ δεομένη ἐκκρίσεώς τινος. πάλαι βουλομένους καὶ σπαργῶντας βοηθεῖν τοῖς οἰκείοις. καὶ αὖθις οἷα πάλαι σπαργῶντες ἐπὶ τοὺς πολεμίους. Σπάρτα. σχοινία.

Σπάρτη. ἡ πόλις τῶν λακεδαιμονίων, ὁ ἀπὸ ταύτης σπαρτιάτης. καὶ σπαρτιητέων. Σπαρτωλὸς πόλις ἐστὶ τῆς βοττικῆς. ἡ σπαρτωλός. Σπασάμενος ἀκράτου. οἴνου ἐκπιών. Σπατάλη. ἡ τρυφή. οἱ δὲ μῦθοι νῦν ὀρχοῦνται, δραξάμενοι τῆς σῆς σπατάλης. καὶ ἄλλον φησίν. ἦν τι αἴλουρον κατοικίδιον, Σπατίλη. ἡ τῶν ἀνθρώπων κόπρος. καὶ τὰ μικρὰ δέρματα τὰ ἐκβαλλόμενα ὑπὸ τῶν σκυτέων. σπατίλη γὰρ τὸ δέρμα παρὰ τὸ σπᾶσθαι. σκατοφάγος δὲ ὁ κλέων. ἐπεὶ βυρσοδέψης ἦν, ἐπειδὴ κόπρῳ τὰς βύρσας εἰργάζοντο. Σπάτινος ὄνομα κύριον. Σπαίρει. ἅλλεται. σκαρίζει. ἐκπνεῖ τὴν ψυχήν. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. βρέφον ἔτι σπαῖρον τὸ περόντιον. ἀλλ' ἀπόταις ὡς ἐθέλεις. Σπεκλουκέλλιον. τὸ σπέκλον. Σπεκουλάτωρ. ὁ δορυφόρος. Σπέλεθος. ἀριστοφάνης. κατεάξαι βουλόμενος ἐν σκότῳ λάβοι τῇ χειρὶ σπέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον. ζήτει ἐν τῷ βόλιτος. Σπέληξ. γυναικεῖον ἱμάτιον ἡμιδιπλοΐδιον. Σπένδεται. δοτικῇ. θύεται. ἢ θυμιᾶ. ἢ φιλιοῦται. Σπένδομαι. δοτικῇ. θύομαι. ἢ θεῷ ἀνατίθεμαι. καὶ σπένδοντες θύοντας. προσφέροντες πρὸ τὴν σπονδὴν καὶ τὸ φιλιοῦσθαι. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις. καὶ σπονδὰς ἐνόρκους. Σπερμαίνειν. γεννᾶν. Σπερμολόγος. εὐρυλόγος. ἀκριτόμυθος. καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων. σπερμολόγος λέγεται μικρὸν ὀρνιθάριον κολοιῶδες. σπερμολόγος ὠνομασμένον. ἔοικε δ' ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν. λέγεται δὲ ἀπὸ τούτου ὁ εὐτελὴς καὶ εὐκαταφρόνητος ἀνὴρ. καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων διαζῶν σπερμολόγος. Σπερχειὸς ὄνομα ποταμοῦ.

Σπέρχις καὶ βοῦλις ἄνδρες ἀθηναῖοι, αὐθαίρετοι εἰς πέρσας ἦλθον. δίκην δώσοντες ξέρξῃ ὑπὲρ

περσῶν

περσῶν βασιλεῖ ὑπὲρ τῶν κηρύκων τῶν ὑπ' αὐτοῦ πεμφθέντων. καὶ κατεχώσθησαν ὑπὸ τῶν ἀθηναί-
ων. Σπερχθεὶς παρ' ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ ταραχθείς. θυμωθείς. Σπερχόμενος. ἐπειγόμενος.
Σπεύδειν. παρ' ὁμήρῳ οὐκ ἐπὶ τοῦ ταχύνειν. ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐνεργεῖν καὶ κακοπαθεῖν. καὶ παροιμία. σπεύ-
δειν ἀπὸ ῥυτῆρος. ἀπὸ ὑποδήματος, ἀντὶ τοῦ ὡς ἔχει σχήματος ἀπὸ τῆς βλαύτης. σοφοκλῆς. οὐ
κοινῶς, τάχιστα πρὸς πόλον μολὼν. πάντα δ' ἐκκαλύψει λεὼν ἄνιππον ἱππότην τε θυμα-
τῶν ἀπ' ἀσπίδων ἀπὸ ῥυτῆρος. Σπεύσιππος. εὐρυμέδοντος ἀδελφιδοῦς πλάτωνος τοῦ φι-
λοσόφου ἀπὸ ποτώνης τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς. ἀκουστὴς αὐτοῦ πλάτωνος. καὶ διάδοχος γενόμενος τῆς
ἀκαδημίας. ἐπὶ τῆς ρη' ὀλυμπιάδος. συνέγραψε πλεῖστα καὶ μάλιστα φιλόσοφα. αὐστηρὸς τὴν γνώ-
μην. εἰς ἄκρον ὀξύθυμος. Σπέος. σπέος. σπήλαιον. Σπειὼ ὄνομα κύριον. Σπεῖρα. τάξις
στρατιωτική. Σπειραθεὶς. στραφεὶς καὶ συνεστραμμένος. καὶ στρεφόμενος τοῖς ῥακίοις. Σπεῖ-
ραι. πλῆθος στρατιωτῶν. φάλαγγες. μέρη. λεκτέον. σπεῖραι καὶ αἱ συστροφαὶ τοῦ σχοινίου. καὶ πα-
ροιμία. ἐπὶ σπεῖρα σχοινίου τὸ ἀναγκαιότατον. σπεῖραι καὶ οἱ ὁλκοὶ τοῦ ὄφεως. καὶ αἰλιανός. ὁ δὲ
δράκων ταῖς σπείραις τοὺς νεκροὺς συναγαγὼν, ἐφύλαττεν ἀπαθεῖς ὡς ἂν μήτε τι τῶν χερσαίων
μήτε μὴν τῶν πτηνῶν ἐπὶ λύμῃ προσέλθοι. ἀντὶ τοῦ τοῖς ὁλκοῖς. καὶ σφαιρηδὸν περιπεπλεγμένως.
καὶ σπείρημα τὸ τοῦ ὄφεως εἴλημα. Σπείρου. ἱματίου ῥάκους. ἡ ὀθόνια τὸ σπεῖρον. Σπεί-
ρωνος. Σπείσασθαι. φιλίαν καὶ εἰρήνην θέσθαι. ἐθέλειν τοὺς ὑπὲρ εἰρήνης σπείσασθαι.
Σπήλυγγες. σπήλαια. κοιλώματα. ἐν ἐπιγράμματι. σπήλυγγες νυμφῶν εὐπίδακες αἳ τόσον ὕ-
δωρ εἴβουσαι. Σπῆλυγξ σπήλαιον. βάβριος, κοίλῳ σῷ σπήλυγγος. οἷα τις νόσῳ κάμνων ἐβέβλη-
το οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων. Σπῆλυγξ. καὶ σπήλυγγας. ῥαγάς. Σπήλαιον. Σπιθαμή. ζωπι-
κῶς ἐπὶ τοῦ θεοῦ ὁ προφητικὸς λόγος ὠνόμασεν ὅτι συνέχει τὴν κτίσιν. καὶ περιδεδραγμένος αὐ-
τῆς. εἰς τάξιν ἅπαντα καὶ διακόσμησιν ἄγει. καὶ ὄρεσιν ἰσορροπίαν καὶ μέτρα πᾶσι τοῖς ἐν τῷ
κόσμῳ τὴν οἰκείαν τάξιν ἀποκληρώσας. ὁ τὸν οὐρανὸν ὅλον μικρῷ μέρει τῆς ὅλης αὐτοῦ δυνάμε-
ως περιέχων. τὴν σπιθαμὴν ζωπικῶς ὁ λόγος ὠνόμασε. Σπιθαμή. τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον.
Σπιλάδες. αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι ὡς ἀππίων. ἡλιόδωρος δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας καὶ
ἀπειλημμένας ὑπὸ τῶν κυμάτων. καὶ σπιλάζων ἐπὶ ταύτην τὴν πόλιν. οἱ διαδιάπτοντες οἱ βάρ-
βαροι κατεσπίλαζον. Σπίλος μιασμός. ῥύπος. Σπίνθαρος ἡρακλεώτης. τῆς δὲ τραγῳ-
δίας ποιητής. δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα. πυρικαιόμενος ἡρακλῆς. σεμέλη κεραυνουμένη.
Σπίνθαρος. οὗτος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ φρύξ. Σπινθήρ. Σπῖνος εἶδος στρουθοῦ.
Σπιττάλος ἰατρὸς παρὰ ἀθηναίοις δόκιμος. ἀριστοφάνης. ἄπελθε πρὸς τοὺς σπιττάλου. οὐδὲν ἀλλὰ
μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνσταξον τουτονί. τουτέστι χαλκοῦν. ἢ ἀργυροῦν. οἷον ἔχουσιν οἱ ἰατροί.
Σπληδόνος ὄνομα πόλεως. Σπλήν. καὶ κλίνεται σπληνός. τὸ σπλάγχνος. Σποδιὰ
ὀξυτόνως. ἀττικοί. ἀριστοφάνης βατράχοις. ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν σποδιάν. καὶ αὖθις ἀρι-
στοφάνης. σποδιᾷ βεβυσμένον ἢ ὅτι χύτραν ἔφερον ἐν ᾗ ἦν σποδὸς μέλιτος πεπληρωμένος.
Σπόδος. σποδὸν ἔχειν καλάμων ψαίστορα ἀπὸ κνιδείων. φασὶ τὴν ἀκμὴν μωρὰν οὖσαν. σποδῶ
πάτταλον κρούειν. Σποδεῖν. τύπτειν. ὁμοθυμαδεῖν σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ. ἀ-
ριστοφάνης ὄρνισι. Σποδὸς βραγχυλίς. ἡ βραγχοῦ κυλίκων σποδὸς ἐν ποτηρίῳ κεκλιμένη.
Σπολάς. διφθέρα. σοφοκλῆς, αἴαντι λοκρῷ. κατάστικτον κυνὸς σπολάς, λίβυσσα παρδαλη-
φόρον δέρος. οἱ δὲ ἐφαπτὸν δερμάτινον. παρὰ τὸ ἐκ χθονὸς ἴσως ἐκ τοῦ ἐπιφέρεσθαι. ἀριστοφάνης. ὦ οὗτος.
σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις. ἀπόδυθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ. καὶ αὖθις. ὁ συκοφάντης τοῦ ἐσθ-
οὐ πέπαται. ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος. Σπονδεῖα. ἀγγεῖα ἐν οἷς σπένδουσι. Σπον-
δή. οἴνου ἔκχυσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων. ἢ φιλία. καὶ σπονδῆτις ἐν ἐπιγράμματι. καὶ σταγόνα σπονδῆ-
τιν ἀεὶ θύεσιν ὁ πηκτόν. Σπορά. ἡ διανομή. Σποράδην. κονιορτόν. ἢ χνοῦς γῆς. Σπο-
ράδες νῆσοι. ἃς ἔνιοι κυκλάδας λέγουσιν, αἱ ἐν τῷ αἰγαίῳ. εἰσὶ δὲ δώδεκα. Σποράδην. διεσπαρ-
μένως ὧδε κἀκεῖσε. Σποράκις ὄνομα κύριον. ἀρριανός. σποράκις μαθὼν τὸν στόλον βασι-
λέως ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ γινόμενον ἐπικράτειαν, ἔφυγε. τινὲς δὲ σφωράκιος. Σπόρος. ὁ νέρωνος

ἐρώμενος. ὃς καὶ Σαβῖνα ἐκαλεῖτο· οὐ μόνον διὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς γυναικὸς ὅτι ἐξετέτμητο,
ἀλλ' ὅτι καὶ ἐγήματο αὐτῷ ὥσπερ ἐκείνη. Σπόργιλος ὁ τῶν κουρέων· καὶ ὁ Πλάτων φησί· τὸ
Σπογγίλου κουρεῖον ἐχθίστου τέχνης. Σπόρβυλα· δῶρα ἐπὶ πάντων διδόμενα παροιμία. οἶδας
δὲ ὅτι καὶ σπορτοῦλα ἡμῖν χρεωστεῖς. ἀλλ' ὅμως τῶν πτωχῶν ἕνεκεν εἰς τοῦτό σοι διαλυόμεθα.

Σπουδάζω δὲ περὶ τὸν ἄνδρα. Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ἐπὶ δὲ τοῦ κατεπείγομαι θέσει ποιητής. ἐπὶ
δὲ τοῦ βούλομαι, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιτομῇ. ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ παιγνιωδῶς ἀλλ' ἐσπουδασμένως Πλάτων
Πολιτείας ε'. ἐπὶ δὲ τοῦ λίαν θέλω, Ἀπολλόδωρος Καρύστιος, Ἀποκαρτεροῦσιν. ἐπὶ δὲ τοῦ σεμνο-
λογεῖν, τὸ σπουδαιολογῆσαι, Ξενοφῶν ἐν Συμποσίῳ. τίνι σπουδάζεις. ἀντὶ τίνι σπουδάζεις. οὗτος καὶ ἀλε-
ξεις· καί τινα τῶν μακρῶν πλοίων διαπέστειλε, σπουδάζων τῷ στρατοπέδῳ τὰ πρὸς τὴν χρείαν. Πο-
λύβιος. Σπουδαρχιάσας· ἐπιθυμήσας ἄρξαι. σπουδάσας· ἐπιμεληθεὶς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς.
καὶ σπουδαρχίδης· σπουδάζων περὶ τῆς ἀρχῆς. Αἰολέων δὲ ἴδιον, τὸ τὰ ἐπίθετα πατρωνυμικῷ τύπῳ φρά-
ζειν. οἷον στρατωνίδης, μισθαρχίδης. Σπουδαιολογῶ. ὁ δὲ Κῦρος ἐσπουδαιολογεῖτο πρὸς καλῶν
τοὺς φίλους. Σπουδαῖος· σοφὸς ἐνάρετος. δόκιμος. ὁ ἀντιδιαστελλόμενος τῷ φαύλῳ. ὡς δὲ
ἔμαθεν ἱερὸν εἶναι τὸν χῶρον ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ σπουδαζομένου δαίμονος. τουτέστι τιμωμένου. Πλού-
σιον μὲν ἀκούω· σπουδαῖον δ' οὐδὲν ὄντα. Σπουδὴ ἡ περὶ τὰ καλὰ σύντονος ἀγωνία. Ἰσίδωρος ἔφη
τὴν μὲν ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδήν, ἀνδρὶ νεωτέρῳ καὶ ἄρτι λόγων ἁπτομένῳ φιλοσόφων εἶναι πρε-
πωδεστέραν· τὴν δὲ εὐσεβῆ προθυμίαν καὶ φιλόθεον προσήκειν μάλιστα τοῖς ἤδη προβεβηκόσι καὶ πόρ-
ρωθεν ἐλαύνουσι. τοῦτο μὲν ἡλικίας. τοῦτο δὲ φιλοσοφίας. Σπουδῇ· παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ μόλις. καὶ ὁ-
μοίως ἡμῖν. Σπώμενοι· συντριβόμενοι. Σπῶντες· γυναικῶν φοροῦντες. εἶτα ὑπέβρεχον θαμινὰ πί-
νοντες. καὶ ἀκράτου σπῶντες. καὶ σπῶσι κατακόρως ἐμφοροῦνται. οἱ δέ, ἄδην καὶ ἀπείρως σπῶ-
σι τοῦ οἴνου. καὶ ἀναπεσόντες ἔκειντο ὡς ἔτυχον ἕκαστοι. Σπυρίδιον· διακεκαυμένῳ λύχνῳ. οἱ γὰρ
πρεσβύτεροι διὰ τὸ μόλις βαδίζειν, ἐν σπυρίδι ἔκρυπτον τὸν λύχνον. ὥστε σώζειν τὸ πῦρ. Σπυ-
ρίδων· Σπυρίδων ὄνομα κύριον. μιᾶς τῶν ἐν Κύπρῳ πόλεων Τριμυθοῦντος ἐπίσκοπος. ὃς δι' ἀτυφίαν πολ-
λὴν ἐχόμενος τῆς ἐπισκοπῆς, ἐποίμαινε καὶ τὰ πρόβατα. καὶ μέσης τῆς νυκτὸς κλέπται ταῖς ἐπαύ-
λεσι τῶν θρεμμάτων ἐπελθόντες, λαθραίως ἀφαιρεῖσθαι τῶν θρεμμάτων ἐσπούδαζον. οἱ δέ, ἀο-
ράτῳ δυνάμει παρὰ ταῖς ἐπαύλεσιν ἐδέδεντο. ὄρθρος τε ἦν καὶ παρῆκεν ἐπὶ τὰ ποίμνια. ὡς δὲ
εἶδε συνδεδεμένους καὶ ἔγνω τὸ γεγονός. λύει τοὺς κλέπτας. πολλά τε παραινέσας ἐκ δικαίων πόνων
μὴ μὴν ἐξ ἀδίκων λαμβάνειν. κριόν τε αὐτοῖς χαρισάμενος, ἀπέλυσε. χαριέντως ἐπιφθεγξάμε-
νος ἵνα μὴ φησὶ μάτην ἠγρυπνηκότες φανῆτε. ἄλλα δὲ πάμπολλα θαύματα εἰργάσατο. ὃς καὶ παρῆν
ἐν τῇ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ. Στάγειρα καὶ γάδειρα καὶ πυκνὰ δεῖρα καὶ τὸ πεῖρα διὰ δίφθογγου. αὐδῆρα δὲ καὶ
φάληρα καὶ κύθηρα διὰ τοῦ η. Σταγείριος· ὄνομα κύριον. Σταγειρίτης. ὁ Ἀριστοτέλης. ἀπὸ τῆς πόλεως
Σταγείρων. σπιθίδης. πρῶτος στρατηγὸς ἦν Σταγειρίτας ἔχων, ἐπῆλθεν εἰς χεῖρας τῶν τυχόντων βαρβάρων.
διὸ λοιπὸν Σταγειρίτην κατεπτώνει μᾶλλον. ἢ ὁ ῥήτωρ ὁ Παιανιεὺς τὸν Ὀλώρου. τουτέστιν ὁ Δημοσθέ-
νης τὸν Θουκυδίδην. Σταγόνος· ῥανίδος ὕδατος. Στάδιον· ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος. καὶ μέρος τι
τοῦ λεγομένου μιλίου. ἑπτὰ δὲ ἥμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον. λέγεται στάδιον, καὶ τὸ ἁπλῶς ἵστασθαι
καὶ ἀκινητίζειν. Δίων ἐν κθ' τῶν Ῥωμαϊκῶν. ἰσοειδῶν τῷ διὰ σταδίῳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι,
δεινῶς ἤσχαλλον. ἀντὶ τοῦ τῇ στάσει καὶ ἀκινησίᾳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι σφόδρα ἠνιῶντο.
καὶ στάδιος χιτών. ὁ ποδήρης. ὁ τέλειος. παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἑκάλῃ. καὶ Ἀριστοφάνης. δέομαι
ὑμῶν, τουτὶ πάνυ μικρὸν εἶναί με ἐλλιπὼν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον. καὶ σταδιαία μάχη. οὐδενὸς
δὲ αὐτῶν ἐν σταδιαίᾳ μάχῃ ἱσταμένου. ἑπτὰ ἥμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον ἕν. καὶ τὰ δέκα μίλια ἔχου-
σι στάδια π'. τὸ στάδιον ἔχει πόδας χ'. τὸ μίλιον πόδας ͵δσ'. τὸ δὲ πλέθρον πόδας ρ'. ἡ ἄρουρα πόδας Ν'.
ὁ ποὺς δακτύλους ις'. ὁ πῆχυς πόδας αϛ'. ἐν σταδίοις ἰσθμοθήκην νέμειν. Σταθερόν· ὀξύ. ἰσχυ-
ρόν. θερμόν. στάσιμον. τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἑστάναι δοκοῦν. Πλάτων ἐν Φαίδρῳ. μήπως
ὦ Σώκρατες πρὶν αὐτὸ καῦμα παρέλθῃ. οὐχ ὁρᾷς ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἵσταται ἡ κα-
λουμένη σταθερά. δύναται μέντοι καὶ θερμὸν τὸ εἶναι. ἡ σταθερὰ ὀξεῖα οὖσα. καὶ γὰρ τὸν ἥλιον ὀξὺν

μᾶλλον ἐκεῖ καὶ, ὃ ξηρὸν εἰώθασι λέγειν. σημαίνοι δ' ἂν καὶ τὸ στάσιμον, τὸ μέσον τι εἶναι τῆς ἡμέρας. καὶ μηδέπω ἑτέρωσε κλίνειν. καὶ Κρατῖνος Διονυσαλεξάνδρῳ ἐπὶ τοῦ ὀξέος ἢ ἰσχυροῦ. οὗτος σταθερὸς τὸ ἄλλο πολύ. ταῖς ὁ πυρὸς πνεύμασι παφλάζει. Ἀντίμαχος θέρεος σταθεροῖο. τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου. καὶ Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς. σταθεροῦ χεύματος. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πελαργοῖς. σταθερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης. σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον. Ἰώσηπος. καὶ σταθερὰν τὴν ἡλικίαν μετ' ἐμπειρίας ὁρῶν προβάλλεται στρατηγόν. καὶ Ὀνάσιος. ὁ δὲ πόλεμος τῇ τοῦ βασιλέως ὀξύτητι καὶ προνοίᾳ κατηνέχθη ἐπὶ τὸ σταθερόν τε καὶ ἀσφαλέστερον. τουτέστιν ἰσχυρὸν, βέβαιον. Σταθερός. ἀπὸ τοῦ σταθῶ. ἀπὸ δὲ τοῦ ἵστασθαι. καὶ σταθερὸς κατ' ἀντίφρασιν. ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι ῥᾳδίως. ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι κατ' ἄρθρα.

Στάθευε. ὁ πλάσας Ἀριστοφάνης κατὰ σηπίας στάθευε. Σταθήσεται, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα. ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Σταθμά. οἱ δὲ ὡμολόγησαν ἀργυρίου σταθμὰ δώσειν. Σταθμᾶσθαι. δοκιμάζειν. οὐ ῥήμασιν, ἀλλ' ἔργοις ἀεὶ εἰώθασι τοὺς ἀνθρώπους σταθμᾶσθαι ὀργὴν οἱ ἀνοί.

Σταθμήσας. ἐπὶ τοῦ ῥεύματος βραχὺ φρούριον ἐκδιαστήματος δὲ ἐφεδρείαν. δύο χιλιαρχίας ἔταξεν. ἀντὶ τοῦ στρατεύσας. Στάθμη. τὸ ἀπαρτίον. στάθμην ἰθυτενῆ μολιβαχθέα. ὡς οὐκ ἂν, ἰδόντες; ἀνδραφιλίας ἐν τῇ τῶν φαλισκῶν στάθμη δοκιμώτατον. Σταθμησάμενος. δοκιμάσας. Ἡρόδοτος. σταθμησάμενος γὰρ ὅπως ἀνύσεται, ὁ δὲ λοιπὸν τοῦ ποδὸς ἀπέταμε τὸν ταρσὸν ἑωυτοῦ. Σταθμητὸν μετρητόν. Ἀρριανός. ἦν δὲ καὶ κάμηλων ἀσταθμητόν τι πλῆθος. καὶ αὖθις. ἀπέραντε ἀστάθμητα τὸ μέγεθος. ἀπὸ κεραιῶν μετέωροι αἰωρούμεναι πρὸς τοὺς ὑπιόντας ὁρμῶντας τὸ τεῖχος ἐβάλλοντο. Στάθμια καὶ σταθμά. διχῶς λέγεται. εἰσὶ δὲ τὰ ἐμβαλλόμενα ταῖς πλάστιγξι τοῦ ζυγοῦ. Σταθμίζω αἰτιατικῇ ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνου. ἐστάθμηκα δέ. Σταθμὸς τὸ πανδοχεῖον. καὶ σταθμοῦχος ὁ πανδοχεύς. καὶ Ναζιανζός. σταθμὸς καταπανδοχίας. Σταθμός. στρατιωτικὴ κατάλυσις. Σταθμοὶ καὶ αἱ καταλύσεις καὶ τὰ καταγώγια τῶν ἀγγελιαφόρων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν. Σταθμώμενον αἰτιατικῇ δοκιμάζοντα. Σταθμῶν τῶν παραστάδων τῆς θύρας.

Στακτὴ εἶδος ἀρώματος. Πολύβιος. κυρωθείσης δὲ τῆς συνθεσίας τοῖς Γερραίοις, ἐστεφάνωσαν παραχρῆμα τὸν Ἀντίοχον τὸν βασιλέα πεντακοσίοις ἀργυρίου ταλάντοις. χιλίοις δὲ λιβανωτοῦ. καὶ διακοσίοις τῆς λεγομένης στακτῆς. καὶ ἐποίει τὸν πλοῦν ἐπὶ Τύλον τὴν νῆσον. καὶ ἐποίει τὸν ἀπόπλουν ἐπὶ Σελευκείας. ἦσαν δὲ τὰ ἀρώματα ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Στακτὴ καὶ κονία. ἢ ἀπὸ τοῦ πάθους ὠδία. Στακτοῖς τοῖς ὑγροῖς καὶ δοκίμοις. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ξηρῶν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. οὔτε ἐν μύροισι μυρίσαι στακτοῖς ὁ πρὸ τοῦ νυμφίου ἀγάγηται ἄν. Σταλάζω αἰτιατικῇ. Σταλεῦσι. πανσαμένου. σταλεῦσι δὲ τοῦ αἵματος τὰ οἰκεῖα αὖθις διαπράττεσθαι τῶν. Στάλικες. πάσσαλοι. ἔμπαλιν ἰθύνων. δύναμις ἀπὸ σταλίκων. ἐν ἐπιγράμματι ἢ ὀρθεῖα ἡ στάλιξ. Σταμίνεσι. τοῖς ἐπιμήκεσι ξύλοις. Στάσεις, τὰ ἀναχώματα τῶν ποταμῶν καὶ τῆς στάσεως παρασύρων, ἐφόρει τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους προρρίζους. Στάσις. ἐπὶ πνοῆς βιαίου ἀνέμου. γίνεταί τις ἀνέμου στάσις ἔχουσα τηλικαύτην φοράν, ὥστε τὰς στοὰς σαλεύειν.

Στάσις ἡ ἐμφύλιος μάχη. πόλεμος δὲ ὁ τῶν ἀλλοφύλων. στασιώτου ἑκάτερος προαιρούμενοι. στασιῶται δὲ οἱ στάσεις ἐγείραντες. Στασιώτης Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως. ἐπεὶ τοίνυν ὧν ἀπολήξεις κατηγόρηκεν ὁ στασιώτης ἦν ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός. ἔοικε μὴ ἰδίως νῦν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρῆσθαι τῷ ὀνόματι. ἐν γοῦν τοῖς ἑξῆς φησὶν ὅτι οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἠδυνήθησαν οἱ πρόγονοι κολάσαι, δορυφόρους τοὺς δὲ ἠδυνάτησαν. Στάσιμον εἶδος μέλους ὃ περιιστάμενοι ᾖδον οἱ χορευταί. ἢ στάσιμον τὸ ταραχῶδες. καὶ στάσιμος ὄνομα κύριον. Στατὴρ. τὸ ἐν χρυσοῦ νόμισμα τῶν βαλαντίων ἢ ζυγοῦ. εἰς τὸ μὲν, εἶχεν ὀβολοὺς ἐγχαλκοῦ. τὸ δὲ, στατῆρας χρυσίου τῶν ὠμήλων ἵππων, πολὺ μᾶλλον ἀλλήλοις ἑστηκότας. Στατὴρ. τετράγωνον νόμισμα. καὶ τὸ δίδραχμον καὶ τὸ ζύγιον, ἢ εἶδος νομίσματος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. στατῆρσι δ' ἱερὰ πωλοῦντες ἀρτιαζόμενοι. τουτέστι νομίσματι παίζομεν ἄρτια ἢ περιττά. ὁρᾶτε μὲν μεσωτηρίας δεόμενον τετραστατήρου Ἀριστοφάνης. Σταυρὸς ἐπὶ τὸ βόρειον τοῦ φόρου μέρος ἵσταται. ὡς εἶδεν αὐτὸν Κωνσταντῖνος. χρυσέμπλαστος. ἐν τοῖς ἀκρωτηριακοῖς. στρογγύλοις μήλοις. ἔνθα καὶ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ

αὐτοῦ καθεωρῶντο χρυσέμβαφοι. Σταυροί. τὰ ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα. ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ με-
γάλου βασιλέως, καθαιρουμένων τῶν ἑλληνικῶν ἱερῶν, εὑρέθησαν ἐν τῷ τοῦ Σαράπιδος ναῷ
ἱερογλυφικὰ γράμματα σταυρὸν ἔχοντα τύπον. ἃ περιθεασάμενοι οἱ ἐξ Ἑλλήνων χριστιανίσαν-
τες, ἔφασαν σημαίνειν τὸν σταυρόν, παρὰ τοῖς ἱερογλυφικὰ γινώσκουσι γράμματα, ζω-
ὴν ἐπερχομένην. Σταφυλή. παρὰ τὸ στῶ. σταπυλὴ καὶ σταφυλή. πεπανθείσης γὰρ τῆς
ἀμπέλου, τότε καὶ ἡ σταφυλὴ γίνεται. καὶ σταφυλοβολεῖον τὸ καλούμενον παλτητήριον. βότρυς
κατεσθιόμενος τὴν δηλοῖ κλύσιν. Σταγάνη ἢ ζυγὸν ἢ. παρὰ τὴν στάσιν. καὶ παροιμία δικαιότε-
ρος σταγάνης. Σταῖς. ἡ ζύμη. διὰ εἰσὶν εἰς αἴς. τοῦ σταὶς ἀρσενικὸν δαῖς θηλυκόν. σταῖς οὐδέτερον,
Σταιτίτης εἶδος ἄρτου. Στέαρ. παρὰ τῷ Δαβίδ. ἡ εὔνοια καὶ φιλαδελφία. τὸ στέαρ αὐτῶν συνέ-
κλεισαν. τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν. καὶ στέαρ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ ἡ ἀπάθεια. καὶ ἡ
εὐήθεια λέγεται. ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν. ἀντὶ τοῦ μετὰ πάσης ἀδείας τὴν ἀ-
δικίαν λαλοῦσι. Στέαρ πυροῦ, ὁ κάλλιστος σῖτος καὶ ἄρτος. Στέατα ἄλευρα. καὶ Ἀνα-
πιος. ὁ δέ, φέρων γράμματα ἐν χαλκῷ στέατι περιπεπλασμένα. καθεὶς ἐν πήρᾳ, ἐπιθείς τε καὶ ἄλ-
λους ἄρτους ὁμοίως, ὡς μή τινα γνῶναι τὸ ἀπόρρητον. Στεγανὰ πλοῖα. στερεά. Στεγανόν.
πυκνόν. σφιγκτόν. καὶ Διόδωρος. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι στεγανὰ ποιήσαντες, παρεχείμαζον. καὶ παροιμία. Βάκ-
χης τρόπον. ἐπὶ τῶν στεγανῶν καὶ σιωπηλῶν. αἱ γὰρ βάκχαι ἐσίγων. Στεγανόποδα. στεγανόπο-
δα ζῷα λέγεται καὶ πλατυώνυχα. κύκνος. χὴν πελεκάν. καὶ τὸ τῶν νηττῶν πᾶν γένος. οἷς συμβέβη-
κε φιλύδροις εἶναι. Στεγανώτερον. πεπυκνωμένον. συνεχέστερον. ἐν ἐπιγράμματι. ἀλλά τι
καὶ φονεῦσι στεγανώτερον. οἱ δέ, τοὺς ἀσκοὺς κεντήσαντες, ὁμίχλῃ στεγανωτάτῃ συνεσκίασαν τὸν
ἀέρα τῇ αἰθάλῃ. καὶ Αἰλιανός. ὁ δέ, ἔλεγε στεγανωτάτους εἶναι τοὺς βουλευτάς. καὶ φυλάττειν τὰ
τῆς σκέψεως ἀπόρρητα. Στέγει. καρτερεῖ. ὑπομένει, τὸν καυστικὸν δὲ τοῦτον ἥλιον, στέγει ἱ-
δρῶτι θερμῷ πανταχοῦ βεβρεγμένον. καὶ στεγόμενα κρυπτόμενα. καὶ στεγόντων ἀνεχόντων βασταζόν-
των. Ἰώσηπος. οἶκος ἦν δύο κιόνων, στεγόντων αὐτοῦ τὸν ὄροφον. Ἀριστοφάνης. ὡς ἦν κατηρέψασθε.
καὶ νουβυστικῶς κεράμῳ τὸν νῶτον, ὥστε τὰς πλευρὰς στέγειν. καὶ αὖθις. περὶ Οἰδίπου. πυργη-
ρεῖ οἳ πόλιν στέγουσιν ὡς ἀπ' ὀμμάτων πρόσω. τουτέστιν ὡσάν τις τὰ ὄμματα προσέχων ἔχων.
Στέπτις. Στεγναί. στερεαί. Στέγω αἰτιατικῇ. Στελγίδες καὶ καταμάγματα. τὰ εἰς τὸ λοῦ-
σθαι χρειώδη. καὶ ξύστραι. καὶ λήκυθος. καὶ ξυστροφύλαξ. εἴδη λουτροῖς ἐπιτήδεια. Στελεόν. τὸ τοῦ
πελέκεως ξύλον. εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς στελεὰ παντὶ τίκτητε, οὐκ ἂν γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις εἶχε
Βάβριος φησὶν ὁ μυθογράφος. Στέλεχος. εἰ μὲν ὁ κορμὸς ἤγουν ἡ ῥίζα παρὰ τὸ τέλος ἔχειν.
ἢ παρὰ τὸ στερεόν. εἰ δὲ οἱ ἄνω τῆς κορυφῆς κλάδοι, παρὰ τὸ εἰς τέλος ἔρχεσθαι. Στελίχων. ὄνομα
κύριον. ὃς σὺν Ῥουφίνῳ ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου, ἄμφω τὰ πάντα συνήρπαζεν. Στέμμα στε-
φάνη. πλήρωμα. Στέμφυλον τὸ ἔνδυμα τῆς σταφυλῆς ἢ τῶν ἐλαιῶν. οἷς ἀντὶ ὄψων ἐχρῶντο
Στενάμοι πάντοθεν. ζήτει ἐν τῷ Δαβίδ. Στένει. στενάζει. Στενοκωκύτους δίχας. ἐν αἷς στε-
νάζει τις ἀλλομένη. Ἀριστοφάνης. ἐκκωκύσουσα τὰς στενοκωκύτους δίχας. ἤγουν ἐκτίλλω. ἀναπάσω
Στενολεσχεῖν περὶ καπνοῦ. τὸ λεπτολογεῖν. στενὸς γὰρ καὶ ἀμενηνὸς ὁ καπνός. παρὰ δὲ τὸ στενὸν εἴ-
ληπται τὸ στενολεσχεῖν. Στενολέσχης. λεπτολόγος. καὶ στενολεσχία δὲ αὐτό. Στενόχωρος.
ὁ ἐστενωμένος τόπος. Στενωπός. στενορύμη διόδων. καὶ στενωπεῖον. Στεντόρειος φωνή, ἡ τοῦ Στέν-
τορος. Στερεὰ στερεὰ καὶ ἰσχυρά. Στέργηθρον, ὁ πόθος. Στέργω. δοτικῇ. ἐκεῖνος οἷς μὲν αἱ δυνάμεις
στέργειν ἠναγκάζετο τούτοις. αἰτιατικῇ δέ, ὁ μέν, στέργει τὴν καθ' αὐτὸν χώραν, καὶ στέργειν μὲν ἡμᾶς καὶ τὰ
ἑξῆς. Στερέμνιον. στερεὸν ἰσχυρόν. Στερεομετρία. Στερέωμα. Στερίφη. στεῖρα. μὴ τεκοῦσα.
καὶ στεριφοποιοῦντες, ἀντὶ τοῦ στερεοῦντες. Στέριφος. στεῖρος καὶ ἄγονος. παρὰ τὸ στερεὰν ἔχειν τὴν
ὑστέραν. αὐτὸς δὲ διὰ τοῦ ἕλους ἢ στεριφώτερος ἦν, καὶ ἥκιστα ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἑωρᾶτο, ὑπεξέβη.
καὶ Θουκυδίδης. τὰς πρώρας τῶν νεῶν ξυντεμόντες, ἐς ἔλασσον, στεριφωτέρας ἐποίησαν. ἀντὶ στερεωτέρας.
Στερίφοις, στερεοῖς ἢ πυκνοῖς. εἰ δέ τι ὑπόγαιον ἦν τελματῶδες, τοῖς βαθείαις τάφροις στερί-
φοις ἀπάντῃ ἐπεδείκνυντο. καὶ στεριφόχρως τὸ ἰσχυρόχρως. καὶ στείφοπλος ὁ μικρὸς πέπλος. Στερητέον. ...

μὴ παρήκρεα. τὰ εἴχη περιπτέον. ζήτει ἐν τῷ τείχη. Στερναχθονός, ὁ κατὰ χθονός. τὰ πεδι-
ώδη καὶ ὄρεα. καθάπερ αὖ πάλιν αὐχένας τὰ στενά. σοφοκλῆς. στερνούχου χθονός. ἀντὶ τοῦ γῆς ἐπι-
πέδου. Στερνοτύπης. ὁ τὸ στῆθος τύπτων. καὶ στερνοτυπούμενος. Στέρνοις. στήθεσι. τοῦτο περὶ
στέρνοις κόσμον ὀδοντοφόρον. Στέρξω. ὑπομενῶ. σοφοκλῆς. τοῦτ' ἐγὼ τἀνδρὸς, οὐ στέρξω ποτέ. ἀλλὰ
παρθένια σκύφος ἐξαρκοῦσά μοι ἔσται τὸ λοιπόν. ὡς στέργεσθαι μόνῳ πολύβιος. νῦν δὲ, οὐ πρὸς ἡμῶν
γὰρ ἐπιορκεῖν, τὰ παρόντα στεργομένων. Στερὸν ἀντὶ τινὴ μιον. φησὶν ἀριστοφάνης περὶ λαμπράτι-
δου. τὸ σκληρὸν καὶ γεγηρακὸς καὶ αὖον. ὡς πρὸς ἀντίθεσιν ἐπὶ τῶν ἀκμαζόντων, ὁ χλωρόν. θεό-
κριτος. γόνυ χλωρόν. ἀντὶ τοῦ ἀκμαῖον καὶ νέον. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καλάμων. οἱ ὄντες μὲν χλω-
ροί, ἁπαλοί εἰσι. ξηραινόμενοι δὲ ἰσχυροὶ γίνονται. εὐφήμως οὖν εἶπε, στερεὸν ἀντὶ τοῦ ξηρόν.

Στερόπη ὄνομα κύριον. Στεροπή. ἀστραπή. λαμπηδών. λαμπούσας γὰρ ἅπερ στεροπᾶς ἀΐ-
ξας ὀξὺς ὡς νότος λήγει. καὶ νῦν φρόνιμον νέον ἄλγος ἔχει. ἀντὶ τοῦ κατέχει αὐτὸν ἡ μανία. ἀλ-
λὰ λήγει ὡς ὀξὺς νότος. τουτέστι ταχέως· ὡς γενομένων τινῶν σημείων ἐν τοῖς πνεύμασιν. ὥσπερ πα-
ρατεταμένων αὐτὰ ἢ ταχέως παύεσθαι. ὡς ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. ἀλλ' ἐπέσχε ταχέως. δειλινὸς δ' ἤρξατο
ἀλγεῖν. Στερεός. στερεός. ἰσχυρός. Στεροῦμαι γενικῇ. στερῶ δὲ αἰτιατικῇ. Στέρφος. δέρ-
μα. σκέπασμα. καὶ στερφόπεπλος ὁ ἡρακλῆς. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. τὴν ῥῆνα καὶ δέψην ἀπεσκλη-
ρυμένον αἰγὸς στέρφος. Στεφαναῖος. Στεφάνη. ὁ στέφανος. σημαίνει καὶ ὄρους ἐξοχήν.

Στεφάνη πόλις στεφανηφόρος ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς νικοκλέα. στεφανηφόρον ἡρῷον, ὡς ἔοικεν
ἦν ἐν ταῖς ἀθήναις. εἴη δ' ἂν ὁ στεφανηφόρος, ἤτοι τῶν ἡρακλέους υἱέων εἷς τῶν γενομένων ἐκ τῶν τοῦ
θεστίου θυγατέρων. ἢ μή ποτε τοῦ ἀστικοῦ στεφανηφόρου τὸ ἡρῷον ἦν ὥς φησιν ἑλλάνικος ἐν β' ἀτθί-
δος. Στεφανικὸν τέλεσμα. παρὰ ῥοδίοις οὕτως ἐκαλεῖτο. ἐπειδὴ αὐτόνομοι ἦσαν οἱ ῥόδιοι βρα-
χύ δέ τι μέρος ῥωμαίοις ἐπὶ τιμῇ πέμποντες ἐτήσιον. ὡς οὐ φόρον ἢ τιμὴ μᾶλλον ἢ στέφανον
φίλοις διδόντες. τοῦτο καὶ ἑλλήνων γαλάταις τοῖς ἀγκυρανοῖς ἐπιχωριάζει τὸ λόγιον. στεφανικὸν
γὰρ λέγουσι πᾶν τὸ ἐν χάριτος λόγῳ διδόμενον. Στεφανίτης. ὁ ἐστεφανωμένος. Στέφανον.
ἀριστοφάνης. φέρε παῖ στέφανον κατὰ χειρῶν ὕδωρ φερέτω τις. τὸ γὰρ παλαιὸν τοῖς εὐωχουμένοις
περιέκειντο στέφανοι καταψύχοντες τὸ κρανίον ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου θέρμης. Στεφανοπώλης. ὁ τοὺς
στεφάνους πωλῶν. Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας. ἀντὶ τοῦ τιμῶν. ὡς δημοσθένης καὶ λυκοῦργος
φησίν. ἀλλὰ μὴν καὶ καὶ καλλισθένην, ἑκατὸν μναῖς ἐστεφανώσατε. Στεφανωσάμενος καλά-
μῳ. λιτὸς καὶ ἀπερίεργος ὁ τοιοῦτος στέφανος. ἦν δὲ τῶν διοσκούρων ἴδιον στεφανοῦσθαι καλάμῳ.

Στεφάνωσις. ἐπὶ οἰκοδομῆς οἴκου. Στέφος καὶ στέφη. καὶ αἴθεια στέφη τὰ ἐξ ὑπερβορέων κο-
μιζόμενα. ὡς ἀεὶ ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα. Στείβοντες. πατοῦντες. Στειλάμενοι. στείλαντες.
καὶ στείλασθαι ἀντὶ τοῦ κρύψαι. ὀλίγοι δέ τινες δεδιότες μὴ ἀποδυόμενοι στείλασθαι καταφανεῖς
γένωνται, ἀνέφερον τὸ χρυσίον. καὶ αὖθις. ὁ δὲ περσεὺς ἐβούλετο μὲν στείλασθαι. οὐ μὴν ἠδύνατό γε
κρύπτειν τὸ γεγονός. Στειλάμενος. εὐσταλῶς ἀπελθών. Στείλασθαι. ὁ ἐνδῦσαι. ἀπλῶσαι.

Στειλειός. τὸ τῆς ἀξίνης ξύλον. τὶ ἐν ᾧ θένος ἔσκεσι σιδήρῳ ὑμείων. εἰ μήποι ἐνὶ στειλειὸν ἀρήρει.

Στεῖρα ἡ ἄτεκνος καὶ ἡ τρόπις τοῦ πλοίου. ὅμηρος, ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴ-
αχε. καὶ στειριεὺς ὁ στεῖρος. καὶ στείριον ὄνομα τόπου. καὶ στειρία δῆμος τῆς πανδιονίδος. ἧς ὁ
δημότης στειριεύς. οἷον στειριεὺς τὸν δῆμον. Στείχειν. πορεύεσθαι. καὶ στείχοντες. πορευόμενοι. λό-
γος δ' ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην. ἐπεὶ σμικρὸς μὲν εἰπεῖν. ἄ-
ξιος δὲ θαυμάσαι. Στῆθος καὶ στηθίδιον καὶ στηθύνιον τὸ μικρὸν στῆθος. καὶ στηθίδην. Στήλας θεμελίους.

Στήλη καὶ ὁ λίθος ὁ καμπτήρ. σοφοκλῆς. κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων. στήλη δὲ
ἐν τάφοις ἐπιτίθεται μόνοις. ἀλλὰ καὶ νικῶσιν ἀνίσταται. καὶ ἐπιγράμματα ἐπιδέχεται.

Στήλη τοῦ φόρου. ζήτει ἐν τῷ φόρος. ἐν τῇ ἀψῖδι τῆς καμάρας τοῦ φόρου, ἵστανται δύο στῆλαι. ἑλέ-
νης καὶ κωνσταντίνου. καὶ σταυρὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν γράφων. εἷς ἅγιος. καὶ δύο ταχυδρόμων ὁμοίως στῆλαι. ἀ-
νετέθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ τὸν φόρον ἐπέχοντος. Στήλη σταυροῦ, ὄπισθεν ἐν τῷ σταυρῷ. στήλην τῆς μητρὸς τοῦ
μεγάλου κωνσταντίνου. ἐν τῷ αὐγουστείῳ. περὶ στηλῶν ἡρακλέους ἐν τῷ γάδειρα. ἐν τῷ περιπάτῳ ἐφι

περιστῆλαι ἵσταντο· ἰουστινιανοῦ καὶ οὐαλεντινιανοῦ καὶ θεοδοσίου καὶ κύρου φιρμιλιανοῦ πρὸς στήλαις.
Στήλην ἡρακλέους ἐν τῇ βασιλικῇ καὶ ἑτέρας στήλας διαφόρους. Στήλην ἐν τῇ ἐκείνῃ. Στήλην πουλχερίας. ἐν τῇ πουλχερίᾳ. Στήλην. ἐν τῇ χελώνῃ. ἐν τῷ προηγώπιος. ἀρκαδίας τῆς δευτέρας γυναικὸς ζήνωνος, στήλη ἐστὶν ἐν ἀρκαδιαναῖς ἐγγὺς πλησίον μέρεσι τῶν βάθρων τῶν λεγομένων ὡρτόπων. ἐν τῷ τῆς ἀρχιερατικῆς. ἔνθα ζήνων ἔκρινε τοὺς μετὰ βασιλίσκου καὶ συνηρεβεύοντο τὴν ἐποίησεν. ἡ δὲ πρώτη τοῦ ζήνωνος γυνή, ἀριάδνη τὴν. ἧς ἡ στήλη μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἵσταται ἐν τῇ βασιλικῇ. ἐν τῷ λιβυρναλίῳ τοῦ παλατίου, στήλην εὐδοκίας τῆς γυναικὸς θεοδοσίου καὶ αὐτοῦ τοῦ θεοδοσίου μαρκιανοῦ τε καὶ κωνσταντίνου, ἔνθα ὀρχήσεις τῶν δύο μερῶν ἐγίνοντο ἕως ἡρακλείου. στήλη τοῦ ἰουστινιανοῦ παρὰ τοῦ αὐγουστείου. ἐν τῷ ἰουστινιανός. Στήλη καὶ στηλιτευτικὸς λόγος ἐστίν, ὁ παρά τινι τῶν πεπλασμένων προερχόμενος διὰ μόνων τῶν πράξεων. εἰ τύχοι δὲ καὶ συγκρίσεως. τούτου δὲ διαφέρει ὁ ψόγος. ὅτι διὰ τῶν ἐγκωμιαστικῶν κεφαλαίων προάγεται. οἷον γένους ἀνατροφῆς. πράξεως. συγκρίσεως. στηλιτευτικὸς δὲ λέγεται ἐκ μεταφορᾶς τῆς στήλης. ἡ ἐστὶ λίθος ἢ χαλκὸς ἐπιμήκης. τετραγώνῳ σχήματι ἱδρυμένος. ἐν ᾗ ἐγγέγραπται ἡ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρεις. πολλάκις δὲ καὶ αἱ εὐεργεσίαι τῶν εὐεργεσίαι ἀναγράφονται. Στηλὶς στηλίδος ἡ μικρὰ στήλη. Στηλιτευθῆναι. φανερῶς δημοσιευθῆναι. ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν δημοσίᾳ προτιθεμένων μεταφορικῶς. Στηλιτεύω αἰτιατικῇ. στηλοῦμαι δοτικῇ. Στήνια καὶ σκίρα. ἑορταὶ γυναικῶν. Στήωσι. στῶσι. Στήριγμα ἄρτου. οὐ μόνον σῖτος καὶ κριθή. ἀλλὰ πᾶν τὸ τρέφειν δυνάμενον. Στηριγμὸς ὁ ἑδρασμός. Στησάμενος. νικήσας. πόδεσί τε καλλίνικον καὶ βαρέας τὸν ἀγῶνα στησάμενος. Στησίχορος. ἡ τοῦ στησιχόρου πόλις. Στησίχορος εὐφόρβου. ἢ εὐφήμου, ὡς δὲ ἄλλοι εὐκλείδου ἢ εὐέτους. ἢ ἡσιόδου. καὶ πόλεως ἱμέρας τῆς σικελίας. καλεῖται γοῦν ἱμεραῖος. οἱ δέ, ἀπὸ ματαυρίας τῆς ἐν ἰταλίᾳ. οἱ δέ, ἀπὸ παλλαντίου τῆς ἀρκαδίας φυγόντα αὐτὸν ἐλθεῖν φασιν εἰς κατάνην. κἀκεῖ τελευτῆσαι καὶ ταφῆναι πρὸ τῆς πύλης. ἥτις ἐξ αὐτοῦ στησιχόρειος προσηγόρευται. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν νεώτερος ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ. ἐπὶ τῆς λζʹ ὀλυμπιάδος γεγονώς. ἐτελεύτησε δὲ ἐπὶ τῆς νςʹ. εἶχε δὲ ἀδελφὸν γεωμετρίας ἔμπειρον μαμερτῖνον. καὶ ἕτερον ἡλιάνακτα νομοθέτην. γέγονε δὲ λυρικός. καὶ ἔστιν αὐτοῦ τὰ ποιήματα δωρίδι διαλέκτῳ ἐν βιβλίοις κςʹ. φασὶ δὲ αὐτὸν γράψαντα ψόγον ἑλένης τυφλωθῆναι. πάλιν δὲ γράψαντα ἑλένης ἐγκώμιον ἐξ ὀνείρου τὴν παλινῳδίαν ἀναβλέψαι. ἐκλήθη δὲ στησίχορος. ὅτι πρῶτος κιθαρῳδίᾳ χορὸν ἔστησεν. ἐπεί τοι πρότερον τισίας ἐκαλεῖτο.

Στιβάδες. αἱ πεζαί. ἢ στρωμναί. Στιβάδες φορμίωνος, ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. στρατηγὸς δὲ ἦν ὁ φορμίων. στιβάδες δέ, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμεύνουσι. λιτὸς δὲ ἦν καὶ πολεμικός. καὶ στιβὰς χαμαικοίτιον ἀκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων. καὶ οἱ τῶν δένδρων ἀκρέμονες. ὡς δὲ παρῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον, κατεκλίνοντο μὲν ἐπὶ στιβάσιν ἐπὶ ταπίδων βαρβαρικῶν. Στιβαρὸν ἰσχυρόν, ἰώσηπος. ὁ δέ, ἐλάσας τὸν ἵππον. ἁρπάζει τινὰ νεανίαν στιβαρὸν τὸ σῶμα. Στίβη. πηγυλὶς ἢ πάχνη. ὅμηρος. στίβη δ' ὑπηοίη. τουτέστιν ὀρθρινή. καὶ στιβήεις, ἡ ἀπὸ τῆς ἐπιγινομένη ψυχρότης τοῦ ἀέρος. Στιβία καὶ στίβος ἡ ὁδός. αὐτὸν προπέμψας τὸν ἐκείνου στίβον ᾔει. ἀρσενικὸν ὁ στίβος. καὶ ἡρόδοτος. οἱ δὲ δὴ πέρσαι τὸν πρότερον ἑωυτῶν γινόμενον στίβον, τοῦτον φυλάσσοντες ᾖσαν. καὶ πολύ. κατὰ τὸν αὐτὸν στίβον. Στίβωνος ὄνομα κύριον. Στιβότης ὄνομα ποταμοῦ. Στιγάς, τὸ κεντητήριον. Στίγματα. πληγαί. τραύματα. ἢ ποικίλματα. αἰλιανός. τὰ βιβλία καταφλέξας τῶν ἀθέων τε καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐκτεθηλυμμένων στιγμάτων, τὴν σποδὸν ἀναδεῦσαι κηρῷ ὑγρῷ καὶ ἐπιπλάσαι. Στιγμή. στιγμή ἐστι γραμμῆς πέρας, ἥτις ἐστὶ σημεῖον ἐλάχιστον. κέντρον δέ ἐστιν ἀρχὴ γραμμῆς. μονὰς δέ ἐστιν ἀρχὴ ἀριθμοῦ ἑκάτερον τῶν ἀρχῶν. προσθετέον δὲ τὸ οὐ ἔστιν ἀρχή. Στιδαῖος. στιζόμενος τυπτόμενος. ἀριστοφάνης ἐγὼ δὲ ἀπόλωλα στιζόμενος τῇ βακτηρίᾳ. Στιλβίδης. μάντις ἄριστος τῶν τοὺς παλαιοὺς χρησμοὺς ἐξηγουμένων. εὐδόκιμος καὶ περιβόητος,

Στιλβωνίδης ὁ λαμπρὸς ἀπὸ βαλανείου καὶ κεκαλλωπισμένος, ἢ ὄνομα κύριον. ἀριστοφάνης. ὄρνισιν. ὦ στιλβωνίδη. Στιλβηδόνος, λαμπηδόνος. Στιλβηδὸν ἐπίρρημα λαμβανόμενον. ἐκ τοῦ στίλβω τὸ λάμπω. Στίλη. τὸ ἀπεικονισμένον ὅσον στίλην. τὸ παρ' ἡμῖν πιλωτὸν καὶ κιβώ

τιον. Στιλπνόν· λαμπρόν, στίλβον. Στίλπων· μεγαρεὺς φιλόσοφος, γνωστὸς παρὰ τῷ πρώ-
τῳ Πτολεμαίῳ· μαθητὴς Πασικλέους τοῦ Θηβαίου· ὃς ἠκροάσατο Κράτητος τοῦ ἀδελφοῦ· ἢ Διο-
κλείδου τοῦ μεγαρέως· οἱ δὲ, Εὐκλείδου τοῦ Πλάτωνος γνωρίμου· προέστη δὲ καὶ τῆς μεγαρικῆς σχο-
λῆς. καὶ ἔγραψε διαλόγους οὐκ ἐλάττους τῶν κ'. Στίξ· στίχος ἢ τάξις. Στιπτοί· ἀντὶ τοῦ πυ-
κνοί· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἐσθήτων· αἵτινες ὑφανθεῖσαι ἐς πυκνότητα συνάπτονται. ἢ στερεοί. καὶ
πεπιλημένοι ἀπὸ τοῦ στείβειν ὅ ἐστι πατεῖν. καὶ Σοφοκλῆς· στιπτή γε φυλλὰς ὡς ἐναυλίζοντί τῳ·
τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἔρημος. Στίππυον, τὸ ἄκλωστον λίνον· καὶ ζήτει ἐν τῷ στυππεῖον. Στῖφος· τάξις
πολεμική. ἢ φάλαγξ. συστροφή. πλῆθος συστάσεων. Στιχᾷ· περιπατεῖ. Στιχάριον. Στι-
χίδιον ὁ μικρὸς στίχος. Στίχος καὶ τάξις τις. στίχος δὲ ὁ κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομαζόμενος.
ὁ ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ ἀναγινωσκόμενος. Στλεγγίς· ἡ ξύστρα. Ξενοφῶν, τὰ δὲ ἆθλα
ἦσαν στλεγγίδες χρυσαῖ. καὶ στλεγγιζόμενος ἀποξυόμενος. Ἀριστοφάνης Γήρᾳ. εἰ παιδείοις ἀκο-
λουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγγίδα ἔχοντα. δυστάλασιν· οὐδὲ ἔστιν αὐτῇ στλεγγὶς. οὐδὲ λήκυθος.
καλεῖται στλεγγὶς καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν τῆς γυναικός. ἡ δὲ στλεγγὶς τῶν πρός τι ἐστὶ
καὶ τῶν οὐ πρός τι. τὰ μὲν, πρὸς ἕν τι μόνον ἐστί. καὶ οὐκ ἄν τις αὐτοῖς πρὸς ἄλλο τι χρήσαιτο ὥσπερ
τῇ ὄψει πρὸς μόνον τὸ ὁρᾶν. τὰ δὲ, καὶ πρὸς ἄλλο τι πρὸς ὃ οὐ πέφυκε. χρήσαιτο ἄν τις τῇ χρυ-
στλεγγίδι, οὐ πρὸς τὸ παραξύεσθαι μόνον χρήσαιτο ἄν τις. ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι. Στο-
ά· τὸ ταμιεῖον. διὰ τὸ περιμήκη εἶναι. στοαί τε κατὰ τοῦ Βακχείου τενάλματος. ἐν αἷς ὁ σῖτος καὶ ὁ
οἶνος. Ἀριστοφάνης. Στοά· ἡ ἐν Ἀθήναις διαβοηθεῖσα τοῦ ο μικροῦ. στωϊκοὶ δὲ οἱ ἀπ᾽ αὐτῆς διὰ
τοῦ ω μεγάλου. ἥτις ὠνομάζετο Πεισιανάκτειος. ὕστερον δὲ ζωγραφηθεῖσα, ποικίλη ἐκλήθη. τὴν
στοὰν τὴν ἐκτὸς Ἐφέσου ἀποτεινομένην εἰς τὸ ἱερὸν, θηλυκὴν κατεσκεύασε Δαμιανὸς ὁ Ἐφέσιος
σοφιστής. Στόβηρα πόλις. Στολᾶς τοξευθεὶς διὰ τῆς ἀσπίδος καὶ τῆς στολίδος εἰς τὰς
πλευράς. ζήτει περὶ στολῆς ἐν τῷ χλαμύς. Στόλιον ἡ στολή. καὶ στολὶς στολίδος. ἀκρητοῦ θλί-
βων ἦν ἐκ ταρᾶ ἀπὸ στολίδων. καὶ αὖθις. μὴ ἐν στολίῳ κατὰ γῆν περιπατεῖν. Στολὴν λευκὴν
κάλλιστον ἐν ὕπνῳ φέρειν. στολὴν φορεῖν μέλαιναν οὐκ ἀληθέα. στολὴν δὲ λουργὸν, εἰς μακρὰν
νόσον φέρει. στολὴν ἐρυθρὰν εἰς καλὴν πρᾶξιν φέρει. στολὴν φορεῖν ἄναντος, ἐλπίδων λύσις.

Στόλος καὶ τὸ πεζικὸν στράτευμα. Ἀρριανός. ἀποδράς καὶ μαθὼν τὸν στόλον βασιλέως ἐπὶ τὴν αὐτοῦ
ἐπικράτειαν γινόμενον, ἔφυγεν. οὕτω περιαγόμενον αὐτῷ τῶν ἐκπεμφθέντων τῷ πρώτῳ στόλῳ τὸν
παῖδα τῆς στρατηγίας κατεμέμφετο. καὶ αὖθις. τοῦ μὲν ἐν σμικρῷ μέρος ποιούμενοι. οὐ νοοῦμεν δὲ
περὶ στόλον κυρίως δὲ ὁ ναυτικός. Στόλων ὄνομα κύριον. Στόμα, τὸ ἔμπροσθεν μέρος
τοῦ στρατοῦ. Ξενοφῶν. ἐκέλευε ἀπὸ τοῦ στόματος συμπέμψαι ἄνδρας. μακρὰ γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς οὐρᾶς
λαβεῖν. Στόμα ἡ φωνὴ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ὅμηρος. πολέμου στόμα. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ἀνθίστα-
ται. καὶ κατὰ στόμα παίων βιαζομένους ἀνῄρει. τουτέστι κατὰ πρόσωπον. Στόμα παρὰ τῇ θείᾳ
γραφῇ τῆς διανοίας ἡ προθυμία. Στόμαργος· φλύαρος. ἡ λέκτρα φησί. κήρυσσε μεῖστα πάντας
εἴτε χρὴ κακὴν, εἴτε στόμαργον εἴτ᾽ ἀναιδείας πλέαν. Στόμαχος· λαιμὸς. οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ τὸν στόμαχον
καρδίαν ἐκάλουν, ἔνθεν καὶ καρδιωγμοί. Στομίας ἵππος· ἀπειθὴς καὶ βίαιος. ὅν τινες ἀστόμου-
φασί. Στομώσεις· παροξυνεῖς, Ἀριστοφάνης. δίδασκε καὶ κόλαζε. καὶ μέμνησ᾽ ὅπως εὖ μοι στομώ-
σεις αὐτὸν, ἐπὶ μὲν θάτερα οἷαν δικιδίοις. τὴν δ᾽ ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον οἷαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.
ἀντὶ τοῦ ὀξυνεῖς, ὡς ἐπὶ σιδήρου μεταφορικῶς. ἀντὶ τοῦ ἀκονήσεις. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μαχαιρῶν. οἷ-
αν δὲ τουτέστι δυνατὴν καὶ ἔμπειρον εἰς τὸ λέγειν δίκας. μείζω δὲ πράγματα, τὰ ἄδικα. τὰ ἐμ-
φιλόσοφα. ὑποκοριστικῶς δὲ εἶπε δικιδίοις. Στομώσεις· δεινώσεις. πανουργία. ποσὸν δὲ φαίνεται
δὴ εὐπόβλητον στόμα, πολλὴν ἔχον στόμωσιν. καὶ στόμωσον. ἀντὶ τοῦ ὄξυνον. Στόμφακα· τα-
χύν. ἢ κομπαστήν. καὶ στομφάσαι ἀλαζονεύσασθαι. σύνθετος ἡ λέξις. ἀπὸ τοῦ στόματος καὶ τοῦ ὀμ-
φακος ἵνα ἦ λέγων, ὀμφακας ἔχων ἐν τῷ στόματι τοὺς μύθους. λέγει δὲ περὶ Αἰσχύλου τοῦ ποιητοῦ.
Στόναχος· στεναγμός. Στονόεσσα· στεναγμὸν ἔχουσα. καὶ στόνος· στεναγμός. Στορέσαι· στρῶσαι.
Στόρθυγξ· τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος. ἢ τὸ τοῦ βέλους σιδήριον. Στορνυσιζώναις· αἱ γυναῖκες στόρ-

κηστιαν· στρεφομ· περὶ θησέως. Στερνοῦντες. Στούδιος, δυνάστης ὃς καὶ τὴν περιβόητον μονὴν ἐκ-
τισεν. ἡ τοῦ στουδίου μονὴ πρότερον καθολικῆς ἐκκλησίας ἦν, ὕστερον δὲ μετῆλθεν εἰς μονήν. ὁ αὐ-
τὸς στούδιος δυνάστης κτίζει τὸν ναὸν τοῦ ἀρχιστρατήγου ἐν καινωλείας, ἐν ᾧ φέρονται καὶ στίχοι ἡρωϊ-
κοί. στούδιος ἀγλαὸν οἶκον ἐδείματο· καρπαλίμως δὲ ὤνησε μὲν ὧν ἄρατο μισθόν. ἑλὼν ὑπατηΐδα
ῥάβδον. Στοχασμός· συλλογισμός. Στοιβάς· σώρευμα. Στωϊκοί· ζήνων ὁ κιτιεὺς ἀνακάμ-
πτων ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ καὶ πεισιανακτείῳ. ὕστερον δὲ ἀπὸ τῆς γραφῆς τοῦ ζωγράφου πολυγνώ-
του ποικίλῃ κληθείσῃ, διετίθετο τοὺς λόγους. ἐπειδὴ καὶ ἐπὶ τῶν λ΄ πολιτῶν πρὸς τοῖς χιλίοις τετρακόσιοι ἀ-
νῄρηνται ἐν αὐτῷ, προσῄεσαν δὴ λοιπὸν ἀκούοντες αὐτοῦ. καὶ διὰ τοῦτο στωϊκοὶ ἐκλήθησαν καὶ οἱ ἀ-
π' αὐτοῦ ὁμοίως πρότερον καὶ ζηνώνειοι καλούμενοι. Στωμύλεθρος. Στωμυλία· ἡ κατὰ ἀ-
στειότητα ἀπάτη προερχομένη. Στωμυλιοσυλλεκτάδη· τουτέστι στωμύλα ῥήματα συλλέγων
ἀριστοφάνης βατράχοις. Στωμύλος· λάλος· πολύκομψος πιθανολόγος. αὐτὰρ ἄπελος· ἔφε-
δρος τῶν λόγων. ἀπατεών. κόλαξ. φλύαρος. ἀριστοφάνης. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλμα-
τα· ἀντὶ τοῦ λάλοι καὶ πιθανολόγοι. καὶ στωμυλλόμεθα· ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν. καὶ στωμύλλεσθαι ἀν-
τὶ τοῦ φλυαρεῖν. τὰ μειράκια ταῖς τίτθαις ἀποπέμψατε. καὶ θρυπτόμενα πρὸς ταύτας στωμύλ-
λεσθαι καὶ λαλεῖν περὶ κρόνου καὶ σημόνων καὶ πλαστόνων ἐάσωμεν. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. παῦσον
ἡμῶν τὰς ὑπονοίας τὰς περιεχομένας, αἷς στωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους. καὶ σύγγνωμήν τινι δραστέρα
κέρασον τὸν νοῦν. καὶ στωμυλώτατος φλυαρώτατος. Στύραξ· ὄνομα κύριον. Στράβων· ἀμασεὺς
φιλόσοφος καὶ γεωγράφος. Στραγγαλίδες· τὰ δύσλυτα ἅμματα. φερεκράτης αὐτομόλοις. ὑμεῖς
δὲ ἀεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε. Στραγγαλιῶδες· διεστραμμένον. καὶ στραγγαλωτὴ μάστιξ. ὁ ἤ, ἐκέλευσεν αὐ-
τὸν μαστιγοῦσθαι τῇ στραγγαλωτῇ μάστιγι. ὁ δὲ, ἔξαρνος ἦν μηδὲν εἰρηκέναι. Στραγγεύῃ· διατρίβῃ. ὀκνεῖ.
θυροκοπεῖ. ὡς πορνεύεται καὶ χρονίζει καὶ ῥαθυμεῖ. κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν φησὶν ἀριστοφά-
νης. ἀττικῶς τὸ περιπλέει τὸ ἔχων. τὸ δὲ κυπτάζεις ἀντὶ τοῦ στραγγεύῃ καὶ διατρίβεις. καὶ στραγγεύ-
ομαι· ἀναβάλλομαι. διατρίβω. ἅπαξ οὖν φησι δόξαν, τί παρέλκω καὶ μέλλω καὶ διατρίβω καὶ ἀ-
ναδύομαι. Στρηνής· ἀναιδής. σκολιός. τραχύς. δύσκολος. Στρηνότερος· ἀναιδέστερος. ὁ ἀ-
γριος βασιλεὺς ἐν τῷ κη΄ μεθυόντων. μήπως ὁ μὲν ἀνυπότακτος, στρηνότερος γίνηται. ὁ δὲ κατατε-
νυγμένος, τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ. Στραγγουρία· ἡ δυσουρία. σοφώτερόν τι καὶ ἕτερόν τι
πρόσφορον εὗρε ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας. Στραγγουριῶ· ἀριστοφάνης. στραγγουριῶ χθὲς
γὰρ ἔφαγον κάρδαμα. ἐπισχετικὰ δὲ οὔρων τὰ κάρδαμα καὶ πτύσματος, καὶ διὰ τοῦτό φασι τοὺς
πόρνας χρῆσθαι αὐτοῖς. φυλάττονται γὰρ πολλὰ πτύειν καὶ οὐρεῖν καὶ ἀπομύττεσθαι. Στρα-
τεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις. αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἀριστοτέλης τοίνυν δεδή-
λωκεν ἐν ἀθηναίων πολιτείᾳ τίς ἐστιν ἡ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατεία. εἰσὶ γάρ φησιν ἐπώνυμοι, δέκα
μὲν αἱ τῶν φυλῶν. δύο δὲ καὶ τεσσαράκοντα αἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον
μὲν εἰς λελευκασμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο. καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὅ τε ἄρχων ἐφ' οὗ ἐ-
πεγράφησαν. καὶ ἐπώνυμος ὁ τῷ προτέρῳ ἔτει δεδιῃτηκώς. νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται.
καὶ μετ' ὀλίγα. χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας. καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπω-
σιν, ὡς γράφουσιν ἀπό τινος ἄρχοντος ἐπωνύμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι. Στρατεία τὸ ἀξί-
ωμα. Στρατήγημα σόφισμα. ἡ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία. ἡ κατόρθωσις. Στρατηγία τὸ ἀξίωμα. τρεῖς τρό-
ποι εἰσὶ καθ' οὓς ἐφίεταί τις στρατηγίας κατὰ λόγον αὐτῇ προσιών. εἷς μὲν ὁ διὰ τῶν ὑπομνημάτων καὶ τῆς
ἐκ τούτων κατασκευῆς. ἕτερος δὲ ὁ μεθοδικός. καὶ ἡ παρὰ τῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν παράδοσις. τρίτος
δὲ ὁ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἕξεως καὶ τριβῆς. οὕτω φησὶ πολύβιος ὅτι τριῶν ὄντων
τρόπων καθ' οὓς ἐφίενται πάντες στρατηγίας κατὰ λόγον αὐτῇ προσιόντες πρώτου μὲν διὰ τῶν
ὑπομνημάτων καὶ τῆς ἐκ τούτων κατασκευῆς. ἑτέρου δὲ τοῦ μεθοδικοῦ καὶ τῆς παρὰ τῶν ἐμπεί-
ρων ἀνδρῶν παραδόσεως. τρίτου δὲ τοῦ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἕξεως καὶ τριβῆς, πάντων
ἦσαν τούτων ἀνεννόητοι οἱ τῶν ἀχαιῶν στρατηγοὶ ἁπλῶς. Στρατηγιῶ· ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγί-
ας καὶ στρατηγιῶντα· στρατηγίας ὀρεγόμενον. ἰώσηπος. ἤδη δ' αὐτὸν στρατηγιῶντα, καὶ μειζόνων ἐ-
φιέμενον

φιέμενον, ἔνδεια κατεῖχε χρημάτων. Στρατήγιον. τὸ στρατόπεδον ἀττικῶς. σοφοκλῆς, μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον. Στρατήγιον ὁ τόπος τοῦ στρατοῦ. οἱ μὲν ἡγεμόνες, πρὸς τὸ στρατήγιον. ἡ δὲ πληθὺς πρὸς τὰς ἰδίας σκηνὰς ἔθεον. Στρατηγὶς ναῦς. Στρατηγῶ γυνική.
Στρατηγοὶ οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτονούμενοι. στρατηγοὶ δὲ καὶ ἦσαν. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. στρατηγὸν εἶχον τὸν μὲν ἀόκνῳ τε καὶ θρασεῖ, διὰ τὸ πολεμίους καὶ κινδύνους λαμπρὸν τἄλλα δ' ἀφανῆ. καὶ ἐκ ταπεινοῦ ηὐξημένον. καὶ τοῖς δοκιμωτάτοις ὕποπτον. καὶ τὸ παρ' ἀξίαν εὐδοκιμεῖν ἐπίφθονον. Στρατιά. τὸ τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἐν ἀεὶ παρέχον τάγμα. Στρατεία δὲ τὸ ἀξίωμα. ὅτε δὲ λέγει ἡ γραφὴ περὶ μανασσῆ ὅτι ἐλάτρευσε τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τὰ ἄστρα λέγει. Στρατιαὶ ἡ ἐνέργεια. ὡς στρατεία. Στρατιώτης ἀρσενικόν. ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ διὰ τοῦ ι. Στρατιώτης βοτάνη ἐν ὕδρος. αὕτη εἶζης ἐπιπλάζουσα τοῖς ὕδασι. ψυχρός ἐστι τὴν δύναμιν. ἔστι δὲ καὶ χερσαῖος. Στράττις ἀθηναῖος τραγικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα. ἀνθρωπορέστης. ἀταλάντη. ἀγαθοί. ἤτοι ἀργυρίου ἀφανισμός. ἰφιγέρων. καλλιππίδης. κινησίας. λιμνομέδων. μακεδόνες. μήδεια. τρωΐλος. φοίνισσαι. φιλοκτήτης. χρύσιππος. παυσανίας. ψυχασταί. ὥς φησιν ἀθηναῖος ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν. Στράττις ὁ λίβυος ἱστορικός. περὶ τῶν ἀλεξάνδρου ἐφημερίδων βιβλία πέντε. περὶ ποταμῶν καὶ κρηνῶν. καὶ λιμνῶν περὶ τοῦ ἀλεξάνδρου τελευτῆς. Στρατοπεδευσάμενοι. Στρατοπεδεία. στρατόπεδον ἐποιήσαντο. ἀντὶ τοῦ σκηνάς. δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις. καὶ τὸ στράτευμα. καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατεύματος. ἐτυμώτερον δέ ἐστιν ἐπὶ τοῦ τόπου λέγεσθαι. οἷον τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον. στρατόπεδον δύο σημαίνει. τὸν πεζὸν καὶ τὸν τόπον. Στρατός. τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων. ὁ δὲ τόπος στρατόπεδον. λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον. Στράτων κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι φοῖνιξ. Στράτων. λαμψακηνὸς φιλόσοφος θεοφράστου γνώριμος καὶ διάδοχος. υἱὸς ἀρκεσιλάου. ἀρκεσίου. ὃς ἐπεκλήθη φυσικός. διὰ τὸ παρ' ὁντινοῦν ἐπιμεληθῆναι τῆς φυσικῆς θεωρίας. καθηγήσατο δὲ καὶ πτολεμαίου, τοῦ ἐπικληθέντος φιλαδέλφου. καὶ ἔγραψε βιβλία πολλά. Στράτων ἀεὶ ἐξυρᾶτο, καὶ κλεισθένης, ἐπεὶ τὸ φαίνεσθαι ἀεὶ νέος. ἀριστοφάνης. ὦ θεσμόβουλε τὸν ἐξυρημένον. ποῖον δὲ τοῦτο πύθηκε τὸν πώγων' ἔχων, ἢ μοῦχος ἡμῖν ἦλθεν ἐξυρημένος. ὁ δὲ δὲ τίς ποτ' ἐστιν οὐ δήπου στράτων; Στράτων ἀμασεὺς, φιλόσοφος. γέγονεν ἐπὶ τιβερίου καίσαρος. καὶ ἔγραψε γεωγραφίαν ἐν βιβλίοις ζ'. Στράτωρ στρατοῦ εἶδος ἀξιώματος. Στρεβλός. δύσκολος. στρεβλὸς καμπύλος. στρεβλοῖσι παλαίσμασι. τοῖς μετὰ σκέψεως ἐλεγχομένοις καὶ ἀφανέσι. Στρεβλούμενος. δεσμούμενος. μαστιζόμενος. αἰλιανός. καὶ τοὺς ὑπηρέτας αὐτῷ περιβαλόντες, εἰς τὸ θέατρον καλοῦσι τὸ πλῆθος. καὶ ἐκεῖνον παράγουσι καὶ στρεβλοῦσι καὶ κατατεινόμενος ἀληθῆ λέγει. καὶ πυνθάνεται παραδίδοται. ὁ δ' ἤ, ὅτι ἐστὶ τῶν δεινῶν ὃ παρέλιπε, τοὺς μὲν, στρεβλούμενος χάριτι τῶν ὑπαρχόντων. Στρεπταίγλαν. ἀριστοφάνης. ταῦτα ῥεῖ ὑγρῶν νεφελᾶν στρεπταίγλαν δάιον ὁρμάν. τοῦτο φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς εἶπεν. ἐπειδὴ συνθέτοις καὶ πολυπλόκοις οἱ διθυραμβοποιοὶ χρῶνται λέξεσι, καὶ τὸν ἐκείνων ζῆλον καὶ αὐτὸς τοιαύταις χρῆται. δηλοῖ δὲ ὡς ἀντικρὺς τὸ ἐξεστραμμένον διὰ τὴν ἀηδίαν τούτων τῶν ἐν τοῖς συνθέτοις. στρεπταίγλαν δὲ τὴν στρέφουσαν τὴν αἴγλην καὶ ἀφανίζουσαν. Στρεπτός. περιδέραιος κόσμος. ὁ δὲ λαβόμενος τῇ λαιᾷ τοῦ στρεπτοῦ. ὃν δὴ χρυσοῦν ἔφερεν ἀμφὶ τῇ δέρῃ. καὶ αὖθις. στρεπτὸν βασιλικοῦ ῥόμβον θιασσιομένῳ. Στρεπτοί. πλακούντων εἶδος. ὡς δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. Στρεφεδίνηθεν. Στρεψοδικοπανουργία. σύγκειται ἡ λέξις παρὰ τὸ στρεβλὸν ἦθος καὶ συκοφαντικόν. ἀριστοφάνης ὄρνισι. πικρὰν τάχα ψει στρεψοδικοπανουργίαν. Στρέψα. πόλις τῆς θρᾴκης. καὶ οἱ πολῖται στρεψαῖοι. Στρεψίμαλλος ἄνθρωπος ὁ μὴ ἁπλοῦς ἀπὸ τῶν ἐρίων τῶν συνεστραμμένων τοὺς μαλλοὺς ἐχόντων. Στρεψοδικῆσαι. ἀντὶ τοῦ στρέψαι τὰς δίκας. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἀλλ' ὅσα μαθὼν στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν. τουτέστι τοὺς δανειστὰς ἐκφυγεῖν. Στρῆνος. εἰς τὴν παλαιὰν τοῦτο κεῖται. τὸ στρῆνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὠσί μου. τουτέστι καὶ στρηνιῶ ἀτακτῶ. Στρικτόν. οὕτω καλεῖται παρὰ ῥωμαίοις τὸ ἐστενωμένον καὶ ἀπλατές, ἐπὶ παντὸς

εἶδος. κυρίως δὲ ἐστὶ ὑποδήματος. Στιφνός. σφιγκτός. στερεός. Στρίφνος. τὸ νευρῶ-
δες κρέας τῶν βοῶν. ἔστι δὲ καὶ βοτάνη ἄβρωτος. ἰώβ. στρίφνος ἀμάσητος, ἀκατάποτος. Στρο-
βεῖ. ταράττει. κινεῖ. περιφοβεῖ. καταπονεῖ. Στρόβει. τουτέστιν ἀνακύκλει. δοκίμαζε. περίφερε
τῇ διανοίᾳ καὶ ἔτι πυκνοῦντι καὶ συνετὸν ποιήσας. φρόνιμον σκεψάμενος. ἀριστοφάνης νεφέλαις.
φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει, πάντα τρόπον. στρόβει τε πυκνώσας. καὶ αὖθις. ἀλλὰ πάλιν καὶ στρόβει, νῦν δ᾽
ἔχεται μέσος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιστῶν τῶν τὰ μέσα λαμβανόντων καὶ ἐκ τοῦ κρείττο-
νος γινομένων. Στρόβιλος. κῶνος. καὶ εἶδος ὀρχήσεως. καὶ ὁ τοῦ κέδρου καρπὸς τῆς πίτυ-
ος ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ξανθοὶ μυελοὶ ἐκ στροβίλων. καὶ εἶδος ἀνέμου. τό τε πνεῦμα κατελθὸν εἰς
τὸ πεδίον πολὺ, θύελλάν τε καὶ στροβίλους ἤγειρεν. ὥστε τὸ καθεστηκὸς τῆς νυκτὸς διαφέρειν οὐδέν.

Στρόβιλοι. κρατίνου τοῦ ποιητοῦ υἱοί. ὡς ἀριστοφάνης. οὓς καὶ γλυκυσαχίλους εἴρηκε. καὶ παροι-
μία. εὐδαιμονέστερος τῶν κρατίνου στροβίλων. ἀντὶ τοῦ κακοδαιμονέστερος, ἐν εἰρωνείᾳ. στρόβιλοι καὶ
οἱ κοχλίαι. καὶ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες. Στρογγύλοις ῥήμασι. πιθανοῖς ἢ πανούργοις. ἀριστοφά-
νης. εὔστοχος παίζει ξυναπτῶν στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι. Στρομβιχίδης ὄνομα κύριον. Στρόμ-
βος. ῥόμβος. ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι. Στρομφίδες νῆσοι. μεταξὺ ζακύνθου καὶ ἤλιδος κείμεναι.

Στρούθης. σατράπης τις βασιλικὸς ἦν. Στρουθίζων. σίζων. Στρουθός. οὕτως οἱ ἀττικοί. σοφο-
κλέους. μήδων. κιχλῶν, στρουθῶν. δοκοῦσι πρὸς τρυφὴν ἐκ τῶν ἄλλων πετεινῶν περισπούδαστα εἶναι
μᾶλλον. ἀεὶ δὲ τὸν σοφοκλέα ἀριστοφάνης σεμνολογεῖ. τὸ γὰρ κάλλιστον τῶν ἐδεσμάτων μετὰ
τὴν αὐτοῦ μνήμην εὐθὺς ἐπήγαγεν. ἐνδεικνύμενος καὶ, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ἀναγκαιότερά
εἰσι καὶ αὐτοῦ ποιήματα, τῇ χρήσει τῶν κιχλῶν παραβαλλόμενα. Στρουθὸν κρατῶν φάγοντα
προσδόκα βλάβην. Στροφάλιγξ. ἡ συστροφή, καὶ στροφάλιγγι. Στροφαῖος. ἀντιλογίας. στρο-
φαῖον. οὕτως ἐκάλουν τὸν παρὰ τῇ θύρᾳ ἱδρυμένον δαίμονα. ἅμα καὶ παρὰ τὸ στρέφειν τὰ πρά-
ματα. οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες πανοῦργοι λέγονται. ἀριστοφάνης πλούτῳ. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖ-
ον ἱδρύσασθέ με. ἐπωνυμία δὲ ἐστὶν ἑρμοῦ, παρὰ τὸ ἐν ταῖς θύραις ἱδρύσθαι ἐπὶ φυλακῇ τῶν ἄλ-
λων κλεπτῶν. οὗτοι γὰρ ὀπίσω τῶν θυρῶν εἰώθασι καὶ ἀναδύεσθαι καὶ ὅλως πανουργεῖσθαι.

Στροφή. ἐκ τῆς ἀριστοφάνους ὀρνίθων. ᾠδὴ ἤτοι στροφή. μοῦσα λοχμαία. ποικίλη. μεθ᾽ ἧς ἐγὼ νά-
παισι, κορυφαῖς τ᾽ ἐν ὀρείαις ἱζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου. καὶ τὰ ἑξῆς. Στρόφιγξ. στροφή.
κίνησις. ἢ ἀπὸ τοῦ συστρέφειν καὶ πανουργεῖσθαι. Στρόφιον. τὸ στρογγύλον ζωνάριον. ἀριστοφάνης. τὸ
στρόφιον ἤδη λυόμενον. ἁλουργῆ ἀμπεχόμενος. καὶ κόμην στρέφων χρυσῷ στρόφῳ κεκοσμημένην. ἢ οὐκ
ὀρέγεται ὡς στρόφιον διαδήματι. καὶ λαγὼς γ᾽ ἄφω καὶ κάμηλος ἐλέφαντι. καὶ κρόκος μύ-
ροις. καὶ ὅσα ἄλλα ἐστὶν εὐώδη. καὶ χοῖροι. καὶ ὄρνιθες ταῖς ἑαυτῶν σαρξὶ τὸν αὐτὸν ἐπέχουσι λό-
γον. λέγεται καὶ στρόφος. τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν στρόφιον. ὅ ἐστιν ἱερεῦσιν. κρόσσωτος. Στρόφιον
ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσι. Στρόφις. ὁ εὔστροφος ἐν τοῖς πράγμασιν. ἀπὸ τοῦ στροφέως. ἡ μεταφορά. καὶ
ἡ εὐκίνητος. Στροῦθος. ὁ λελωβημένος. Στρωμνὴ ἡ κλίνη. Στρωννύω. Στρῶτες ἔθνος.

Στρωτήρ. τὰ μικρὰ δοκίδια τὰ ἐπάνω τῶν ὀρθοδοκῶν τιθέμενα, στρωτῆρας ἔλεγον. Στρω-
φᾶσθαι. στρέφεσθαι. Στρυτταῖος ὄνομα κύριον. Στρύμη νῆσος, ἄποικος θασίων. ἔστι δὲ ἐμπόριον θα-
σίων. Στρυμωνυμόνος ὄνομα ποταμοῦ. Στρυφνόν. σκληρὸν. παῦσον αὐτοῦ τὸ στρυφνὸν καὶ πρίνι-
νον ἦθος. Στοιβάζω. συνάγω. Στοιβὴν. σωρὸν. ἀριστοφάνης. κἄν που δὶς εἴπω ταυτὸν, ἢ στοιβὴν
ἴδοις ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου κατάπτυσον. ἀντὶ τοῦ κἄν τι ἥκιστον ῥῆμα πλεονάζοντι εὕρῃς καὶ πα-
ρέλκον ἐν τῷ λόγῳ. ἀπὸ τῆς στοιβῆς τῶν φορτίων ἡ μεταφορά. Στοιχεῖα. ἀρχαί. δαμάσκιος.
στοιχεῖα πρῶτα μέγιστα τῆς τῶν ὄντων πολυθεαμονος ἱστορίας. ἔρως φιλοπονία. ἀγχίνοια.

Στοιχεῖα αἱ εἰκόνες καὶ διαπλάσεις τῶν ὀνείρων. αἱ διὰ ὀλίγου ἢ πολλοῦ χρόνου τὴν ἔκβασιν ἔχου-
σαι. Στοιχεῖον. ἐξ οὗ πρώτου γίνεταί τι, καὶ εἰς ὃ ἔσχατον ἀναλύεται. τὰ δὴ τέσσαρα στοιχεῖα εἶ-
ναι ὁμοῦ, τὴν ἄποιον οὐσίαν, τὴν ὕλην. εἶναι δὲ τὸ μὲν πῦρ θερμὸν. τὸ δὲ ὕδωρ ὑγρόν. τὸν ἀέρα
ψυχρόν. τὴν γῆν ξηράν. οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ ἔτι ἐν τῷ ἀέρι εἶναι τὸ αὐτὸ μέρος. ἀνωτάτω μὲν οὖν εἶ-
ναι τὸ πῦρ. ὃ δὴ αἰθέρα καλεῖσθαι. ἐν ᾧ πρώτην τὴν τῶν ἀπλανῶν σφαῖραν γεννᾶσθαι. εἶτα τὴν τῶν πλα-

νωμένων

νωμένων. μεθ᾽ ἣν τὸν ἀέρα. εἶτα τὸ ὕδωρ. ὑποστάθμην δὲ πάντων τὴν γῆν, μέσην ἁπάντων οὖσαν.

Στοιχοῦσι, δοτικῇ, διατυποῦσι. Στοιχειώδη, τὰ εἰσαγωγικὰ τὰ πρῶτα καὶ τὰ τῆς ἀρχῆς.

Στοιχείωσις. ἀκριβεστάτη ἐπιτομή. ἡ πρώτη μάθησις ἢ αἱ διαλέξεις. Στειχώμεν. πειθώμεθα. ἀρεσκώμεθα. μὴ στοιχῶμεν ἑαυτοῖς φασὶν οἱ πρεσβύτεροι. Στύαξ. ὁ Κρατίνου στρατηγὸς Ἀθηναίων. δωροδόκης καὶ προδότης. ὃς ἀπώλετο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. οἱ δέ, ὡς πιὼν κώνειον. Στυγερῆς καὶ στυγερὸς ὁ μισητός. καὶ στυγερῷ μισητῷ ἢ φοβουμένῳ. καὶ στυγερωπὸς ὁ μισητός. Στυγεῖ. μισεῖ. ἢ φοβεῖται. ἀπὸ τῆς Στυγὸς ἥτις ἐστὶ πηγὴ ἐν ᾅδου. Στυγητός. μισητός. Στυγὸς μηχανοκάρδιος πέτρα. διὰ τὸ τῆς λέξεως σφοδρὸν εἶπε μηχανοκάρδιον. οὐ γὰρ ἔχει καρδίαν ἡ πέτρα. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. Στυγὸς γὰρ κρημνὸς ἐν ᾅδου. ὅρκος θεῶν ἀπὸ τῆς στυγνότητος. Στυλίτης. ὁ ἐπὶ κίονος ἑστάμενος. Στύλος. Στύλων κρατὴρ ἔλπιζε τὴν θείαν χάριν. Στύπαξ. Στύπη. πηγνύντες εἰς τὴν γῆν ὀρθὰ τὰ στύπη ὑφαίνουσι ἀλλήλων ἐν ἡμικυκλίῳ σχήματι. στύπη δὲ τὸ στυππεῖον. Ἰώσηπος. πληρώσαντες τὴν στοὰν στύπης. πρὸς δὲ ἀσφάλτου τε καὶ πίσσης. Στυππεῖον. στύππιον δὲ τὸ μὲν σημαίνει τὸ τῆς ἐλαίας ὀστοῦν. τὸ δέ, ὅθεν τὸ λίνον νήθεται. Στύραξ ὁ σαυρωτὴρ καλούμενος. ἢ τοῦ δόρατος ἀρχὴ ἐφ᾽ ἣν στηρίζεται. Στύραξ. τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον. ὃ καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασι. καὶ Θουκυδίδης φησί. στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν. καὶ στυρακίζω ῥῆμα. Στυφεδανός. ὦ οὗτος στυφεδανὸς καὶ χοιρόθλιψ ποθεῖς ἐρᾶν τε οἴκας ὡραίας στερεοῦ. Στυφελίξαι. σεῖσαι. κακῶσαι. διῶξαι. καί ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παρειόντα φησὶν ἐποικτεῖραι. καὶ τόδε φάσθαι ἔπος. παῦσαι. μηδὲ ῥάπιζε. ἐπειὴ φίλου ἀνδρός ἐστι. Στυφελισμούς. ὀργάς. ὕβρεις. μέμψεις. λοιδορίας. οἵας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφελισμοὺς Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν. ὃς ἀπὸ μικρᾶς δαπάνης ἡμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπε. καὶ ἐν μυθικοῖς. ὅθι στυφελῶν ἀπὸ πέτρων, ὁ στρατὸς ὄντα νεῦρα καὶ ἀγκύλα γυῖα κέκλασθαι. Στυφλὸν γῆν ἢ ξηρὰν καὶ σκληράν. Στυφοκόμπος. ὁ μάχιμος ὄρτυξ. παρὰ τὸ στερεὸν κόπτειν. ὑπὸ στυφοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένος. Συάκιον. εἶδος ἰχθύος. Συβαρίτης ἀρσενικὸν διὰ τοῦ η. θηλυκὸν δὲ διὰ τοῦ ι. ἀπὸ Συβάρεως. Συβαριτικαῖς. καὶ Συβαρικαῖς. τρυφηλαῖς. λαμπραῖς πολυτελέσι. τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαρῖται. οὗτοι γὰρ οὕτω διῆγον τρυφηλῶς, ὡς καὶ τοὺς ἵππους διδάσκειν πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. καὶ συβαρίζειν τὸ τρυφᾶν. ἢ τὸ θορυβεῖν. καὶ Συβαριτικὰ ἀποφθέγματα παρ᾽ Ἐπιχάρμῳ. καὶ Συβαρικοὶ λόγοι οἱ Αἰσώπειοι. καὶ συβαρίσαι, τὰ τῶν Συβαριτῶν ποιῆσαι. καὶ παροιμία. Συβαρίτης διὰ πλατείας. ἐπὶ τῶν σοβαρῶς διαπορευομένων. Συβαρῖται δὲ γαστρίδες ἦσαν καὶ τρυφηταί. τοσοῦτος δὲ ἦν ζῆλος παρ᾽ αὐτοῖς τρυφῆς, ὥστε καὶ τῶν ἔξωθεν ἐθνῶν μάλιστα ἠγάπων Ἴωνας καὶ Τυρρηνούς. διότι συνέβαινεν αὐτοῖς, τοὺς μέν, τῶν Ἑλλήνων. τοὺς δέ, τῶν βαρβάρων προέχειν τῇ κατὰ τὸ ζῆν πολυτελείᾳ. παρὰ δὲ τούτοις Μινδυρίδης λέγεται πρωτεῦσαι τρυφῇ. οὗτος τοῦ Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίων τυράννου, νικήσαντος ἅρματι καὶ κηρύξαντος παραγενέσθαι τοὺς προαιρουμένους γαμεῖν αὐτοῦ τὴν θυγατέρα. δοκοῦσαν κάλλει διαφέρειν, ἀναχθῆναι λέγεται ἐκ Συβάρεως νηῒ πεντηκοντόρῳ ἐρέτας ἔχων ἰδίους οἰκέτας. τοὺς μέν, ἁλιεῖς. τοὺς δέ, ὀρνιθοθήρας. παραγενόμενος δ᾽ εἰς Σικυῶνα ταῖς κατὰ τὴν οὐσίαν παρασκευαῖς, οὐ μόνον τοὺς ἀντιμνηστεύοντας ἀλλὰ καὶ τὸν τύραννον αὐτὸν ὑπερᾶραι. καίπερ τῆς πόλεως αὐτῷ πάσης συμφιλοτιμουμένης. ἐν δὲ τῷ μετὰ τὴν ἄφιξιν δείπνῳ, προσιόντος τινὸς ὅπως κατακλιθῇ, πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν ὅτι κατὰ τὸ κήρυγμα πάρεστιν ἢ μετὰ Κλεισθένους θυγατρός. ἢ μόνος κατακλιθήσομαι. Συβαρῖται μαίνονται. ζήτει ἐν τῷ Ἄμυρις μαίνεται. Συβήνη. ἡ δερματίνη αὐλοθήκη. ἢ φαρέτρα. Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνης. ἀλλ᾽ οὐκ ἔχω οὐδὲν ἀλλὰ συβήνην λαβέ. Συβόσιον, τὸ χοιροφορβεῖον.

Συβώτης. χοιροβοσκός. Συγγένεσθε. συμμαχήσατε. συνεργήσατε. συμπράξατε. Σοφοκλῆς. ὦ θεοὶ πρῷοι. συγγένεσθε ἀλλὰ νῦν. ἀντὶ τοῦ συμμαχήσατε ἡμῖν κἂν νῦν. Συγγενής. καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικός. ἡ αὐτὴ γραφὴ φυλάττεται. Συγγίνομαι δοτικῇ. Συγγιγνώσκω δοτικῇ.

Συγγνώμη. συγχώρησις. οὐ δεῖ τὸν σπουδαῖον ἔν τινι συγγνώμην ἔχειν. μὴ δὲ παριέναι τὰς ἐπιβαλλούσας ἐκ τοῦ νόμου κολάσεις. ἐπεὶ τό γε εἴκειν, καὶ ὁ ἔλεος, αὐτή τε ἡ ἐπιείκεια, οὐδέ

μία ἐστὶ ψυχῆς ἀρετὴ πρὸς κολάσεις προσποιουμένοις χρηστότητα. μὴ διΐεσθαι σκληροτέρας
αὐτὰς εἶναι. λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα ἐπὶ τῆς ἀφέσεως καὶ συγχωρήσεως. ἐπειδὴ ὁ γνοὺς ἑαυτὸν, του-
τέστιν ὁ μὴ ἐπὶ τοῖς πταίσμασιν ἀγνοῶν ὅτι ἔπταισεν, ἀλλὰ φυλάττων τὸ γνῶθι σαυτὸν μὴ τοῖς
κατορθώμασιν, εἰ καί ποτε ὀλίγον ἐπινυστάξας εἰς ἀλαζονείαν ἢ ἔθη μέγα φρονῶν, ἀλλὰ τὴν οἰ-
κείαν φύσιν καὶ ἀσθένειαν καταμανθάνων, γνωσιμαχεῖ ὡσεὶ γνούς, τουτέστιν ὡσεὶ νοήσας ὅτι ἐκεῖ-
νος ἔργῳ παλινῳδίαν ᾄδει, συγχωρεῖ τῷ γνόντι ἑαυτὸν, ὁ μὴ συγγνοὺς οὐ συγχωρεῖ. διὸ καὶ ὁ μὲν,
μέμψεώς ἐστιν ἄξιος μὴ γνοὺς ἑαυτόν. ὁ δὲ μὴ συγγνοὺς τῷ γνόντι ἑαυτόν. Συγγνώμονα. συμπα-
θῆ. οἰκτίρμονα. οὐ χρὴ πικρὸν εἶναι καὶ ἀπαραίτητον. ἀλλὰ συγγνώμονά τινα ἄνθρωπον ὄντα,
καὶ τοῖς αὐτοῖς περιπεσεῖν δυνάμενον ἐξ ὧν κωλύει πικρῶς ἄλλον. ὀρθῶς γὰρ εἴρηται. τὸ μὲν
μηδὲν ἁμαρτεῖν, θεοῦ ἐστι καὶ πάντα κατορθοῦν. ἄνθρωπος δὲ οὐκ ἂν, εἴποι ἐπ' οὐδενὶ ὅτι μὴ
πείσεται τόδε τι. μυρίαι γὰρ κῆρες ἡμῖν ἐφεστᾶσιν, οὐ μόνον θανάτου, ἀλλὰ καὶ κακῶν ἄλλων.

Συγγραφάς. φησὶν ὁ μέγας Μάξιμος ὅτι ὁ λόγος συγγραφόμενος. ἢ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ὑπόμνη-
σιν συγγράφεται, ἢ πρὸς ὠφέλειαν ἑτέρου, ἢ καὶ ἄμφω. ἢ πρὸς βλάβην τινῶν ἢ ἐπίδειξιν. ἢ ἐξ ἀνάγ-
κης. Συγγραφεῖς. ἠθισμένον ἦν παρὰ Ἀθηναίοις, ὅ ποτε πλῆθός τι αἱρεῖσθαι. εἰς ῥητὴν ἡμέραν
εἰσφέρειν γνώμας εἰς τὸν δῆμον ὡς Ἰσοκράτης φησί. τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν υ' ἐγένετο. Θου-
κυδίδης ἐν τῇ η'. ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες, εὐθὺς τῶν λοιπῶν εἴχοντο.
καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες, εἶπον γνώμην, δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι συγγραφέας αὐτο-
κράτορας. τούτους δὲ συγγράψαντας γνώμην ἐξενεγκεῖν ἐς τὸν δῆμον, ἐς ἡμέραν ῥητήν. καθότι
ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται. ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς λ'. οἱ τότε αἱρεθέντες ὥς φησιν Ἀν-
δροτίων, καὶ Φιλόχορος. ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν δέκα ἐμνημόνευσε μόνων τῶν προβούλων. Συγγράφω
αἰτιατικῇ καὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους συγγράφων. Ἑκαταῖος πρῶτος ἱστορίαν πεζῶς ἐξήνεγκε.
συγγραφὴν δὲ Φερεκύδης. τὰ γὰρ Ἀκουσιλάου νοθεύεται. Συγκαλεῖς. συνάγεις. Συγκαλύ-
πτω αἰτιατικῇ. Συγκατάβασις ὅταν μὴ ὥς ἐστιν ὁ θεὸς φαίνηται. ἀλλ' ὡς ὁ δυνάμενος αὐτὸν θεωρεῖν.
οἷός τέ ἐστιν, οὕτως ἑαυτὸν δεικνύει. ἐπιμετρῶν τῇ τῶν ὁρώντων ἀσθενείᾳ τῆς ὄψεως τὴν ἐπίδειξιν.

Συγκατανεῦον. συγκατατιθέμενον. συνευδοκοῦντα. Σύγκαιρον. ἐπιτήδειον. χειμῶνος ὥρα ἦν
καὶ τὸ πῦρ ἐξέκαυσε τῇ ὥρᾳ σύγκαιρον. Συγκεκυφός. συνηθόν. Ἀριστοφάνης. τοῦδ' εἷς ἕν ἐστι
συγκεκυφός. οἷον ὁμονοοῦσιν ἑαυτοῖς καὶ συμπνέουσιν. ὁρᾷς γὰρ αὐτῶν τὸ σίφος οἷόν ἐστι βυρσοπωλῶν.
νεανίων. τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι τυροπῶλαι. Σύγκαψε. ὁμονοῆτε. Σύγκλη-
τος. ἐκκλησία. τῶν ἐκκλησιῶν, αἱ μὲν ἔξωθεν, καὶ μετὰ μῆνα ἐγίνοντο. εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπεί-
ξειεν ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰ-
σχίνου. Συγκλείω αἰτιατικῇ. Συγκλώδης ὄνομα κύριον. Συγκλύδων ἀνθρώπων. συμ-
μίκτων. ἐπηλύδων. παρεισάκτων. τοῦ δὲ ἀσήμου καὶ συγκλύδος ὄχλου, ταχέως πρὸς αὐτὸν συ-
νισταμένου, δισμυρίων οὐ πολὺ ἀποδέοντας ἔσχε. Συγκομιδή. ὡς ἐπὶ καρπῶν. Θουκυδίδης ἐν
γ'. καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἦσαν. καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα. συγκομίσας δὲ δῶρα. καὶ ἀ-
ποδόμενος τὸ ἀργύριον. ἡ σύνθεσις κατὰ διάστασιν. συγκομιδή. Συγκορυβαντιῶμεν. ἀντὶ
τοῦ συμμαινόμεθα. συνορχούμεθα. συνενθουσιῶμεν. Συγκόψαι. ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι. οὕ-
τω Μεταγένης. Συγκεντῆσαι. τὰ τῶν κρηκῶν συμφρονῆσαι. Σύγκριμα. ἡ ἐκ πολλῶν εἰς ἄλ-
ληλα συμφωνία. οἷα ἡ τῶν τεσσάρων στοιχείων κοινωνία. Σύγκρισις. ἢ ἑνὸς πρὸς ἕνα ἢ πλείο-
νας. ἑνὶ γὰρ οὐ γίνεται σύγκρισις εἰ μὴ κατὰ χρόνον. ὅτε ζῇ τοῦτο μὲν τόδε τι λευκότερον νῦν ἢ πρότε-
ρον. ἡ σύγκρισις κατὰ πολλοὺς τρόπους γίνεται. ἢ τὸ πότερον μᾶλλον τῶν ὑποκειμένων τὸ κατη-
γορούμενον. ὡς ἐπὶ τοῦ πότερον ὁ πλοῦτος ἢ ἡ ὑγεία αἱρετώτερον, ἢ πότερον μᾶλλον τῷ ὑποκειμέ-
νῳ ὑπάρχει. οἷον τῇ ὑγείᾳ τὸ ἡδὺ ἢ τὸ χρήσιμον. ἢ πότερον τῶνδε τόδε, ἢ τόδε τῶνδε. οἷον πότερον τῇ ὑγείᾳ μᾶλ-
λον ὑπάρχει τὸ ἀγαθὸν, ἢ τῇ νόσῳ τὸ κακόν. ὅπως δ' αὖ αἱ συγκρίσεις γίνονται, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος λέ-
γονται. ἐπεὶ τὸ μᾶλλον δὲ γίνεται ἐπεὶ τὸ ἧττον. καὶ ἐπεὶ τὸ ὁμοίως ἡ σύγκρισις. συγκρίνω γὰρ καὶ τὰ
τοιαῦτα. εἰ ὑγεία μᾶλλον πλούτου οὖσα αἱρετή, μὴ ἐστι δι' αὑτὴν αἱρετή. οὐδὲ ὁ πλοῦτος καὶ εἰ ἡ-

δονὴ

δύναμαι· ἀλλ' ὅσα ἀγαθὸν τοῖς ἐν εἰρήνῃ οὖσιν, ἢ τὸ πλεῖστον μὴ ἔστιν ἀγαθόν, τοῦτ' αὖ τέλος ἐστί. καὶ πάλιν εἰ ὁ πλοῦτός ἐστιν ἧττον ὑγείας ὢν ἀγαθός, ἀγαθόν ἐστι, καὶ ἡ ὑγεία. καὶ εἰ ὑγεία ἧττον οὖσα ἀγαθὸν τοῖς ἐν εἰρήνῃ οὖσιν ἢ τοῖς πολεμοῦσιν, ἀγαθόν ἐστιν ἡ τύψις(?) κἀκείνοις. Συγκριτικῶς· ὁμοίως. καὶ σύγκρισιν. Συγκροτεῖ· δοτικῇ. συνάγει. αὔξει. συνιστᾷ, καὶ συνδεῖ. πρὸς ἁρμονίαν ἄγει. συνέχει. συμπλέκει. οὐδένα καιρὸν παραλείπει ἀγαθίας. συνεκροτοῦντο αἱ δυνάμεις ὑπὸ Μαρσοῦ(?) καὶ ἅπαντα συνήθροιστο τὰ στρατεύματα. Συγκρούειν· συναθροίζειν. καὶ σύγκρουσις παραλογισμός. κρούσαι τὸ ἀπατῆσαι τὸν ἀκούοντα. οἷον διακρούσασθαι καὶ συναρπάσαι. Συγκυνῆ· συντεταγμένων(?). Συγκυροῦντα· διαφερόντως συνεπείγοντα. Συγχαίρω· γενικῇ συντάσσεται. ὁ μὲν, συνέχαιρε τῆς νίκης. ὁ δὲ, ἀνθυπεκρίνετο. Συγχέω· αἰτιατικῇ. Συγχεῖ· ἀφανίζει. συμμιγνύει. Συγχίδα· ἐν ἐπιγράμματι. καὶ μονόπελμον συγχίδα. καὶ στεφάναν κρατὸς ἐρημονόμου, ὡς ἔοικε κτῆνα(?) λέγει. Συγχορεύω· δοτικῇ. Συγχρῶμαι· δοτικῇ. Συγχρωτίζεσθαι· πλησιάζειν. Ζήνωνι τῷ Κιτιεῖ ἐχρήσθη, πυνθανομένῳ περὶ βίου, πῶς ἂν εὐδαίμων γένοιτο, εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς, ὅ ἐστι τοῖς βιβλίοις τῶν ἀρχαίων, τουτέστι μηδὲ τὴν ἀσκήν(?). καὶ λόγοις ξίφει ψυχὴν τῆς βασιλείας. Συγχυθεὶς· συνταραχθείς. οὐ μὴν πρὸς ὀργήν, ἀλλὰ πράως ἔλεγχ' ἐλέγχου. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει ἄνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἀρτοπώλιδας. σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς. καὶ ὁ πρῖνος καιόμενος ψόφον ἐμποιεῖ.

Συέδρων· ὅτι Αἰλιανὸς ἐπὶ Οὐάλεντος ἐστρατήγησεν. ἦν δὲ ἐκ Συέδρων. ἔλαθρος(?) ἄγαν καὶ ἀνεπιεικῶς(?). καὶ ζήτει ἐν τῷ Αἰλιανός. Συηναῖος(?). καὶ συήνη ἡ δερματοθήκη. συΐνη δὲ ἡ συκέα. Συηνία καὶ συηνία· ἀμαθία. σκαιότης. παρὰ Ἀφθονοκράτει(?). καὶ συηνεῖν. Πλάτων ὁ φιλόσοφος, τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι. καὶ συῶδές τι πᾶν. καὶ συηνία πόλις. συΐνη δὲ συκέα. Σύινον ἔλαιον. καὶ σύσαμον, ᾧ ἐχρίοντο οἱ σύγκυροι(?) στρατευθέντες. Συκάζειν· τὸ ἐπηρεάζειν ἔλεγον οἱ παλαιοί. ζήτει ἐν τῷ ἀποσυκάζειν. Συκάμινον· εἶδος δένδρου. καὶ σαρκωματικὸν ἕλκος γινόμενον, ἐπί τε τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τῇ ἕδρᾳ. ὃ καὶ σῦκον λέγεται. Συκέα, τὸ δένδρον. ἡ καὶ συκῆ. σῦκον δὲ ὁ καρπός. Συκῆ· ἐν τῷ ὄλυνθος. Σύκινον· ἀσθενές. καὶ παροιμία. συκίνη μάχαιρα ἀντὶ τοῦ συκοφάντης. καὶ ἑτέρα παροιμία. συκίνη ἐπικουρία ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν. ἡμεῖς δὲ οἰκειούμενοι(?) τὴν συκίνην ἐπικουρίαν, τοὺς στρατιώτας προσδεχόμενοι.

Συκίνη ναῦς· τὸ εὐτελὲς δηλοῖ. ἐν τῷ ἐγγύῳ(?) καὶ Μάνδρωνι. Συκομορέα· ὅτι τῆς συκομορέας ὁ καρπὸς οὐ πεπαίνεται, εἰ μή τινα βραχεῖαν τομὴν δέξηται. Συκοναιτεῖν· κολακεύειν. νεωστὶ γὰρ τῶν σύκων φαινομένων, ὡς ἂν εἰς ὥρας ἥκοντες, ἐλιπάρουν τοὺς συκωροὺς δοῦναι. Συκοναιτεῖς· ἐπὶ τῶν κολακευόντων. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐκολάκευον τοὺς γεωργούς, βουλόμενοι παρ' αὐτῶν λαβεῖν πρώϊμα σῦκα. οἰωνίζοντο γὰρ αὐτοῖς καὶ πάλιν ἐλθεῖν εἰς νέωτα. καὶ ἑτέρα παροιμία· σῦκον ἐφ' Ἑρμῇ. ἐπὶ τῶν προκειμένων ἐπωφελείᾳ τοῖς βουλομένοις. ὁπότε γὰρ φανείη σῦκον, τοῦτο τῷ Ἑρμῇ ἀνετίθεσαν. καὶ ὁ βουλόμενος ἐλάμβανε. καὶ ἑτέρα παροιμία· ὥσπερ τὸ σῦκον ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔφυ. ἐπὶ τῶν προσφυῶς τινος πράγματος ἐχομένων, σῦκα λέγων τὰ σαρκώματα, ἢ ἕλκος γινόμενον ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς. σῦκον δὲ λέγει τὰ ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς σαρκώματα, ἢ ἕλκος γινόμενον ἐπ' αὐτοῖς. Ἀριστοφάνης, ὥσπερ τὸ σῦκον ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔφυ. Σῦκον σύχνον(?) τίον, τὸ ἑστηκὸς καὶ μὴ ῥιπτόμενον ὡς ὁ ὄλυνθος. ὄλυνθος γὰρ παρὰ τὸ ὀλαισανθεῖν(?), ἢ γυνὴ πρὸ ὥρας(?) ἀνθήσεως τοῦτο ἔχειν, τὸ σῦκον καὶ μόνον ἀλεξιφάρμακόν ἐστι. καὶ ἰσχάδες σὺν πηγάνῳ ὀπτώμεναι καὶ νήστεις διδόμεναι ὁμοίως σὺν γλήχωνι. καὶ σῦκον τὸ μέλαν τρεῖς. βρῶσις σύκων δείκνυσι φληνάφων ψόγον(?). Συκοφαντεῖν· κνίζειν ἐρωτικῶς, οὕτω Πλάτων καὶ Μένανδρος. Συκοφαντεῖν, τὸ ψευδῶς τινος κατηγορεῖν. κεκλῆσθαι δέ φασι τοῦτο παρὰ Ἀθηναίοις, πρῶτον ἐξευρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς, καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν τὰ σῦκα. τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαντῶν κληθέντων, συνέβη καὶ τοὺς ὁπωσοῦν κατηγοροῦντας τινῶν φιλαπεχθημόνως, οὕτω προσαγορευθῆναι. Ἀριστοφάνης, καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κἀπιχώρια. ἴδιον τῶν Ἀθηναίων τὸ συκοφαντεῖν. Αἰλιανός, ὁ δὲ ἐσυκοφάντει τὸν θεὸν ὀλιγωρεῖν. ἐν δὲ τούτων νόσοι καὶ ζοφ(?) ἀπορίαι τῶν ἡμεραίων κατέσχον. Συκοφάντης, λιμοῦ γινομένου ἐν τῇ Ἀττικῇ, τινὲς λάθρα τὰς συκᾶς τὰς ἀφιερωμένας τοῖς θεοῖς ἐκαρποῦντο. μετὰ δὲ ταῦτα εὐθηνίας γινομένης, κατηγόρουν τινές.

ἐντεῦθεν οὖν συκοφάνται λέγονται. Συκοφάντης· ὁ διάβολος. τὸν δὲ θεὸν ἐσυκοφάντησε, φή-
σας κεκωλυκέναι τοῦ ξύλου τὴν μετάληψιν. καὶ ἐπὶ τοῦ Ἰώβ· μὴ δωρεὰν σέβεται Ἰὼβ τὸν θεόν; καὶ συ-
κοφαντία ἡ ψευδὴς κατηγορία. καὶ ῥῆμα συκοφαντῶ αἰτιατικῇ. Συκοφάσσιος· συκοφάντας.
ἣν ἀρανικῇ σοι συκοφάσσιος ἀδίκως. Συκναῖσι· φοινικεῖ τῆς τυραννίδι. ἀραρέχνια ὡς ἀπὸ
ταῖς συκναῖς τῇ κεναῖς. ἐν τῷ ἀράχνῃ. Συλλαβών· εἰς νοῦν λαβών. ὁ δὲ Πεισίστρατος συλλα-
βὼν χρηστήριον καὶ φασὶ δέχεσθαι τὸ χρησθέν. Σύλας τὰς συλλήψεις· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Στε-
φάνου. ὅτε τῶν μὴ σύλαι ὦσιν Ἀθηναίοις. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ὡς ἀπὸ ἐξηγούμενος αὐτό φησι· σεσυλήμε-
θα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν. δεδομένων συλῶν Φασηλίταις ὑπ᾽ Ἀθηναίων. ἐπειδὰν γὰρ
μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι ἃ ἔλαβον. τί ἄν τις ἔχοι ἄλλο ὀνομάζεσθαι τὸ τοιοῦτο ἢ ὅτι αἱροῦνται τὰ ἀλ-
λότρια. ἀντὶ τοῦ συλλήψεις σύλας ἔλεγον. Σύλλας οὗ· ὄνομα κύριον. ὅτι ἐπὶ τοῦ Σύλλα
τοῦ ὑπάτου ὁ ἐμφύλιος Ῥωμαίων ἀνήφθη πόλεμος. ἐπισημῆναι δὲ τὴν τῶν μελλόντων καταφοράν,
Λίβιός φησι καὶ Διόδωρος. ἐξαίφνης τοῦ ἀέρος καὶ αἰθρίου πολλῆς ἦχον ἀκουσθῆναι σάλπιγγος ὀ-
ξὺ ἀποτεινούσης καὶ θρηνώδη φθόγγον. καὶ τοὺς μὲν ἀκούσαντας ἅπαντας ἔκφρονας ὑπὸ δέους γενέ-
σθαι. τοὺς δὲ Τυρρηνῶν μάντεις μεταβολὴν τοῦ γένους. καὶ μετακόσμησιν ἀποφήνασθαι σημαίνειν τὸ τέ-
ρας. εἶναι μὲν γὰρ ὀκτὼ γένη διαφέροντα τοῖς βίοις καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀλλήλων. ἑκάστῳ δὲ ἀφωρί-
σθαι χρόνον ὑπὸ τοῦ θεοῦ. συμπεραινόμενον ἐνιαυτοῦ μεγάλου περιόδῳ. τοῦ γοῦν προτέρας περιόδου
τελευτώσης, καὶ ἑτέρας ἐνισταμένης, κινεῖσθαί τι σημεῖον ἐκ γῆς ἢ οὐρανοῦ θαυμάσιον ὃ δῆλον εὐθὺς τοῖς
τὰ τοιαῦτα σοφοῖς γίνεσθαι. ὅτι καὶ τρόποις ἄλλοις καὶ βίοις ἄνθρωποι χρώμενοι γεγόνασι. καὶ θεοῖς ἧττον τῶν προ-
τέρων μέλον. ταῦτα μὲν οὖν εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως πως ἔχει, σκοπεῖν παρίημι. ὅτι Σύλλας ὕ-
πατος ἀπάρας ἐξ Ἐφέσου, προσχών τε ταῖς Ἀθήναις, ἐνδιέτριψε τῇ πόλει χρόνον τινά. καὶ τὴν Ἀ-
πελλικῶντος τοῦ Τηΐου καταλαβὼν ἐν ταύτῃ βιβλιοθήκην, ἐξείλετο. ἐν ᾗ πλεῖστα τῶν Ἀριστοτέλους
καὶ Θεοφράστου βιβλίων ἦν. οὔπω τότε τοῖς πολλοῖς ὥς φησι Πλούταρχος γνωριζόμενα. ἀλλ᾽ ἐντεῦθεν εἰς
τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐκφοιτήσαντα γνῶσιν. Σύλλας ὁ ὕπατος, ἐπιλογισμὸν τῶν ἑαυτοῦ πράξεων ποιήσας,
εὐτυχῆ ἑαυτὸν ἐκάλει καὶ ἔγραφε. καί τις Λαβερία Ῥωμαία γυνὴ οὐκ ἀφανὴς ἐξόπισθεν τοῦ Σύλ-
λου πορευομένη, ἐπιβάλλει τὴν χεῖρα. καὶ κροκίδα τοῦ ἱματίου σπᾷ. τοῦ δὲ ἐπιστραφέντος, οὐδὲν
δεινὸν εἰπεῖν αὐτοκράτορ. ἀλλὰ βούλομαι κἀγὼ τῆς σῆς μικρὸν εὐτυχίας μεταλαβεῖν. τὸν δὲ ὑ-
περησθῆναί τε τῷ ῥηθέντι. καὶ μετὰ μικρὸν ἀγαγέσθαι ταύτην γυναῖκα τῆς Μετέλλης ἤδη τεθνη-
κυίας. Συλλαῖος· ὄνομα κύριον. καὶ Σύλλαιον πόλις. Συλλέγω· αἰτιατικῇ. Συλλήβδην· συλ-
λαβών. ἀθρόως. ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω. ἐπὶ τῶν εὐδαιμονίαν ἐπαγγελλομένων.
Συλλήπτορα· βοηθόν. Σύλλιον πόλις. πλησίον Σίδης. Συλλογή· ὄνομα ἀρχῆς. Συλ-
λογιμαῖα. Συλλογισμὸς ἀπ᾽ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ὁ συλλογισμὸς σύνθεσίν τινα ἔοικε σημαίνειν. ὡς
ἀπὸ καὶ ὁ σύμψηφος ψήφων. ὄργανον δέ ἐστιν ὁ συλλογισμὸς πρὸς τὸ φανερόν τι ποιῆσαι μὴ δοκοῦν
εἶναι γνώριμον διά τινων γνωρίμων τε καὶ φανερῶν. ἐπεὶ δὲ πᾶν ὄργανον χρήσιμον, καὶ ὁ συλλογισ-
μὸς ἄρα χρήσιμος. πᾶν δὲ ὄργανον ὃ μὴ τὴν χρείαν αὐτοῦ παρέχει, ἀναιρεῖται. ἔστι δὲ συλλογισμὸς
πρότασις μετὰ συμπεράσματος. Σύλλογος· ἄθροισις. ἐνδημοῦν δὲ σύλλογος ἀμήχανος γίνεται.
Συλλογισμός· ὅταν τῷ πρώτῳ λόγῳ ἕτερος λόγος ἐπιτεθῇ. ὡς πελοχαγὸν λοχαγῷ. καὶ οὐραγὸν οὐρα-
γῷ. καὶ τὸ μεταξὺ τοῦ ὁμοζύγου παρίστασθαι. Συλόνυχας· ἐν ἐπιγράμματι καὶ ψήκτρα ἀνάκοιτιν ἀπέ-
πλυσε. καὶ λιποκόρυς Φασγανίδας. καὶ τοὺς συλόνυχας ὄνυχας. Συλοσῶν· Συλοσῶντος· ὄνομα
κύριον. Συλῶ· αἰτιατικῇ. τὸ σοῦ μακρὸν ἀμφοτέρους ἔσχυνε. σεσύληται μὲν ὁ Βάκχος. ἐν ἐπιγράμ-
ματι. Συλῶντες χλαμύς· ἐν τῷ χλαμύς. Συμμαθεῖν· οἷον μεμαθηκότα τὸν ἐγγυός. οὐδείς μοι δὲ
τόπος. ἀλλὰ μετὰ τὴν περιῆλθον. ἢ ἂν διδάξαι εἰς μάθησιν ἀγαγεῖν τοῦ ζητουμένου. Σοφοκλῆς. κοὐ-
δεὶς ἐπίσταταί μου συμμαθεῖν τὸν τόπον. καὶ συμμαθόντι συνεθισθέντι. καὶ παιδικὰ δούλην συμμαθόν-
τι τὸ σῶμα τὸ ἐκεῖθεν. Συμμαχία ἐπιμαχίας διαφέρει. συμμαχία μὲν γάρ ἐστιν ὅταν τις
τὸν αὐτὸν ἔχῃ τῷ συμμαχουμένῳ ἐχθρὸν καὶ φίλον. ἐπιμαχία δὲ ὅταν τις μόνῳ τῷ συμμαχουμένῳ
ἀδικουμένῳ βοηθῇ, οὐ μέντοι καὶ ἀδικοῦντι συμπράττῃ. Συμβαλεῖν, διακεῖναι, νοῆσαι

συγκρῖναι

συγκεῖμαι. συμβάλλειν δὲ, μεταδιδόναι. κιχρᾶν. ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλους ἔφη. ἱμάτια.
χρυσίον. ἀργύριον. ἐκπώματα. μόνας μόναις. οὐ μαρτύρων ἐναντίον συμβαλεῖν. οὐδεὶς εἶχε τότε
νόμιμον οὐδὲν νοῆσαι. Συμβαλόντα. τουτέστι τὸν δανεισάμενον. ὁ δὲ ἦλθε παρὰ τὴν βασίλισσαν
τὸν συμβαλόντα αἰτιασάμενος δεηθῆναι αὐτῷ βοηθῆσαι τὰ δίκαια. Ἀρριανός. διωκέσθω τὸν μὲν, ση-
μειοῦσθαι. τὸν δὲ συμβαλόντα κρίνειν τὸ τεκμήριον. Σύμβαμα. καὶ γραμματικῆς. πρότασις, ἐξ ὀ-
νόματος καὶ ῥήματος. αὐτοτελῆ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα. οἷον Ἰωάννης περιπατεῖ. παρασύμβαμα δὲ
πρότασις ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος, οὐκ αὐτοτελῆ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα. οἷον Ἰωάννῃ μέλει. φήσας γὰρ
Ἰωάννης περιπατεῖ, οὐδενὸς ἄλλου ἔχρῃζε. εἰπὼν δὲ Ἰωάννῃ μέλει, περὶ τίνος παρέλειψεν εἰπεῖν.
Συμβάς. συμφωνήσας. πεισθείς. Τραϊανὸς δὲ μὴ συμβὰς ταῖς ὁμολογίαις, ἐν παρασκευῇ ἦν.
Σύμβασις. φιλία. συντυχία. καταλλαγή. σύμβασις δὲ φίλων καὶ τὸ αὐτὸ γινομένη ἠδ' ὅπου, τῆς ὑ-
π' ἀνάγκης συγχωρηθείσης βεβαιοτέρα. Συμβατήριοι. εἰρηνικοί. φιλικοί. βουλόμενοι διαλεχθῆναι
αὐτοῖς συμβατηρίοις. Συμβαίνει. ἔοικεν. ἐξομοιοῦται. συμφωνεῖ. τοῦτο δεῖ σκοπεῖν, εἰ συμβαίνει τοῖς
λόγοις τὰ πράγματα. Συμβαίνοντα. συμφωνοῦντα. οὕτω συμβαίνειν λέγομεν ὡς τοὺς τετραγώνους
λίθους ἐν τοῖς τείχεσι. καὶ ἐν ταῖς πυραμίσι συμβαίνειν οἱ τεχνῖται λέγουσι, συναρμόζειν ἀλλήλοις τῇ
ποιᾷ θέσει. Συμβαίνουσι. συμπράττουσι. συμφωνοῦσι. χρησμοί τε συμβαίνουσι καὶ ὁ Πυθικὸν ἄλ-
λα τε τὰ τινα οὐ συμβαίνοντα αὐτῷ τῆς ἀρχῆς ὅσ' ἔγνω διεπράττετο. ἀντὶ τοῦ ἁρμόζοντα. Συμβεβηκός. ὃ γίνεται
καὶ ἀπογίνεται χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς. πῶς ὁ ἑκτικὸς πυρετὸς καὶ συμβεβηκὼς ἀναμφιβό-
λως φθείρει τὸ σῶμα. ἐκ τῶν προσεχῶς εἰρημένων λύεσθαί φασιν. ἔστι γὰρ εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἔστι συμβε-
βηκὸς ὁ πυρετός. ἀλλ' οὐδὲ ἀλλοίωσις τοῦ ὑποκειμένου. ἀλλὰ παρὰ φύσιν θερμότης διαλυτικὴ τῆς ἁρμο-
νίας τοῦ ζώου. Συμβῆναι. συμφωνῆσαι. οἱ δὲ, ἠξίουν τὸν βασιλέα ἐφ' ᾧ συμβῆναι Γαβίοις. ἐφ' οἷς ἂν
δικαιῶσι Γάβιοι. Συμβιβάζων, συλλαλῶν. διδάσκων. Συμβίβασιν. εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογί-
αν ἦλθε περί τινος. Συμβιβῶ. διδάξω. ἐπιστήσω. νοῆσαι ποιήσω. Συμβιωτής. καὶ συμβιοτεύω. Συμ-
βλητά. σύγκρισιν ἐπιδεχόμενα. καὶ τὰ δυνάμενα γνωσθῆναι. καὶ συμβλητή. δυναμένη ἐπιγνωσθῆ-
ναι. βουλῇ κρείττονι καὶ ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ, οὐδαμῶς συμβλητῇ. τρόπον τινὰ τοῦ Ἀλφειοῦ ἀπο-
θνόντας. Σύμβολα. σημεῖα. μέτρα. οἷον σημεῖον τοῦ φθαρτὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον πρὸ τοῦ θα-
νάτου, οἱ δερμάτινοι χιτῶνες. εἰ γένοιτό τι σύμβολον ἐπετέλουν τὰ δόξαντα, σεισμὸς εἰ γένοιτο ἢ πῦρ
ἀπὸ [illegible]. ἢ διαΐξειε γαλῆ. ἤ τι τοιοῦτον. Συμβόλαια τὰς συνθήκας ἃς ἂν πρὸς ἀλλήλας αἱ πόλεις θέμε-
ναι, τάττωσι τοῖς πολίταις. ὥστε διδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια πολλάκις. ἐν τῷ ζ΄ φιλιππι-
κῶν Δημοσθένης. Συμβόλαιον. τὸ γραμματεῖον. Συμβόλαιον. ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ, εἰς
τὸ δικαστήριον εἰσιόντες. εἶτα τοῦτο δόντες τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τοῦ α΄
ἕως τοῦ κ΄. τὸ σύμβολον λαβόντες. ἔπειτα πλησίοι καθεζόμενοι. ζήτει ἐν τῷ βακτηρία. Σύμ-
βολον. οἰώνισμα. σημεῖον. μάντευμα. λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ σύμβολος ὃ μελάμποδες ἢ τε-
λεῦτες ἐδέετο. οὗτοι γὰρ ἦσαν μαντικῶν εἰδήμονες. Σύμβολον. περὶ Βίωνος τοῦ πατρὸς ἔχων, οὐ
πρόσωπον. ἀλλὰ συγγραφὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς τοῦ δεσπότου πικρίας σύμβολον. μήτηρ δὲ οἵαν
ὁ τοιοῦτος γῆμαι ἀπὸ οἰκημάτων. Συμβουλεύω δοτικῇ. Συμβραβεύσω. συνδιοικήσω. Συ-
μεὼν. ὁ θαυμαστός. περὶ οὗ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ μοναχοὶ μαθόντες ὅτι ἐπὶ κίονος ἵσταται, μεμψάμενοι τὸ
ξένον, πρῶτος γὰρ αὐτὸς τοῦτο ἐποίησεν, ἀκοινωνησίαν αὐτῷ ἔπεμψαν. εἶτα ἐγνωκότες τὸν βίον τοῦ
ἀνδρὸς καὶ τὸ ἄτυφον, πάλιν αὐτῷ ἐκοινώνησαν. ὁ δὲ Μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν σχήματι ἰδιώτου
πρὸς αὐτὸν ἀφανῶς, παρεγένετο. Συμμετρία. ὁμώνυμον. ὥσπερ καὶ τὸ σύμμετρον. σύμμετρα τὰ
τῷ αὐτῷ μέτρῳ μετρούμενα. καὶ τὰ οἰκεῖα ἑκάστῳ καὶ ἁρμόζοντα. ἢ κατὰ τὸ πλῆθος. ἢ κατὰ τὸ μέγεθος. ἢ κατὰ
ποιότητα. καὶ κατὰ τὰς δυνάμεις ἀναλογίαν ἔχοντα. Σύμμικος. Συμμορία. σύνταγμα. ἢ φατρία.
ἀνδρῶν τε ἀεὶ ἴσων συμμετρίαι πολλαὶ, καὶ χρόνου μῆκος, τοσοῦτον ἤγειραν ἔργον. Συμμορία. Δημο-
σθένης καὶ ἀφόβου. οὐχ ἅπαν τὸ πλῆθος ὥσπερ ἐφ' ἡμῖν διῄρητο εἰς τὰς συμμορίας Ἀθήνησιν. ἀλλὰ
μόνοι οἱ πλούσιοι καὶ εἰσφέρειν τῇ πόλει δυνάμενοι. ὁ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν φησί.
περὶ τῶν χιλίων καὶ διακοσίων ἀνδρῶν τῶν πλουσιωτάτων. ἐκ τούτων τινὰς οἶμαι δεῖν ποιῆσαι συμμορίας.

εἰκοστῇ καὶ ἑξακοσιοστῇ· ἐξήκοντα σώματα ἑκάστην ἔχουσαν. Ὑπερίδης δὲ ἐν τῷ πρὸς Πολύευκτον φησίν· εἰσὶ
γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἑκάστῃ ιε΄ ἄνδρες. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν, πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶν ξ΄ ἄνδρας
ἔχειν τὴν συμμορίαν, ὁ δὲ Ὑπερίδης ιε΄. ἐν γὰρ τῷ κατὰ Πασικλέους λέγει τὴν αἰτίαν. γράφων ταυτί·
ἕως μὲν οἱ πλουσιώτατοι παρακαλούμενοι τὴν πόλιν σὺν πέντε καὶ ἑξήκοντα τριηραρχοῦντες μετὰ ἀνηλί-
σκον, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι. ἐπεὶ δὲ ταῦτα κατεῖδε Δημοσθένης, νόμους ἔθηκε τοὺς τριακοσίους τριηραρ-
χεῖν. καὶ βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι. ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποίητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμο-
ρίας, δεδήλωκεν Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. συμμορίται δέ εἰσιν, οἱ τῆς αὐτῆς μετέχοντες
συμμορίας. διῃρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος, ὥς φησι Φιλό-
χορος. Σύμπαν. ὁ λεγόμενος κόσμος. τὸ σύμπαν τόδε. Συμπαραινέσας ἔχω. ἀντὶ παρῄνεσα.
Συμπαρομαρτῶν. συνακολουθῶν. Συμπάσχω δοτικῇ. Συμπαίστορα συμπαίζοντα. πάνυ
μὲν ἀρτίτοκον χίμαρον συμπαίστορα μαζός. Συμπίνω δοτικῇ. Συμπίπτειν. μάχην συνά-
πτειν. οἱ δέ, ὥπλιζον αὐτοὺς καὶ ἐνέλαβον τὴν μάχην συμπίπτειν. Συμπλάττεται. ψεύδεται.
Συμποδίζω αἰτιατικῇ. Συμποδίσας. συνδήσας τοὺς πόδας. Ἀριστοφάνης. σίξας αὐτὸν καὶ
συμποδίσας μετὰ δειμαίνοντος Λαικολόφου. κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω. Συμπόσιον. ζήτει ἐν
τῷ Ἀθηναῖος περὶ τῶν δοξάντων μεγαλοψύχως ἑστιᾶν. Συμπότης. συμπράκτωρ. ὁδοῦ ἀ-
κόλουθος. οὐδέ τις τέλος τις ἐστι συμπράκτωρ ὁδοῦ. Συμπράττω δοτικῇ. Σύμπτωμα. συμβεβη-
κός. Σύμπτωσις. συμβολή. σύμμιξις. ἐκ δύο μερῶν γινομένη. οἱ δέ, ἐκ παραπλησίας προθέσε-
ως, ὁμοίαν ἐποιήσαντο τὴν ἔφοδον. γινομένης δὲ τῆς συμπτώσεως ἐξ ἀμφοῖν βιαίας, αὐτῶν μὲν
ἥμαρτον ἀμφότεροι, τοὺς δὲ ἵππους ἔτρωσαν τοῖς δόρασι τοῖς ἀλλήλων. Συμφανές. δῆλον.
φανερόν. καὶ συμφανὲς ἦν αὐτοῖς καὶ ὡμολογημένον τὸ νικᾶν. Συμφέρεται. συναρμόττει.
Συμφωνεῖ. ὁμονοεῖ. καὶ ἐπὶ τοῦ συνάπτειν μάχην. Σεμπρώνιος δὲ ἀντίβια συμφέρεται. ἐλαττω-
θεὶς δὲ κατὰ τὴν μάχην, πολλοὺς τῶν οἰκείων ἀπέβαλε. τὸ συμφέρεσθαι ἐναντίον πρὸς τὸ διαφέ-
ρεσθαι. καὶ τὸ συμφωνεῖν πρὸς τὸ διαφωνεῖν. καὶ τὸ διαγορεύειν πρὸς τὸ συναγορεύειν. Συμφέρον.
ἀγαθόν. λέγεται δὲ συμφέρον ὅτι φέρει τοιαῦτα, ὧν συμβαινόντων, ὠφελούμεθα. Σύμφη-
μι. συναινῶ. ταὐτὸν σοὶ λέγω. Συμφορά. ἀτυχία. καὶ ἡ συντυχία. Συμφορά. τῶν μέσων
ἐστί. διὸ λέγει Σιμωνίδης. πάντα γὰρ ἐπὶ συμφορᾷ. οἱ δὲ, λέγουσι πάντα πάντα πράττεις. δηλοῖ δὲ ἡ συμ-
φορὰ καὶ τὸ κακὸν καὶ τὸ καλόν. διὸ λέγει. ἐπὶ συμφοραῖσιν ἀγαθαῖς. καὶ τοῦτο εἰπὼν οὐκ εἴασεν ἐ-
πὶ τοῦ κακοῦ νοεῖσθαι. Σοφοκλῆς δέ φησιν ἔν τε συμφοραῖς βίου πρῶτον κρίνοντες ἀντὶ τοῦ ἐν ταῖς
βιωτικαῖς συντυχίαις. καὶ αὖθις ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν. ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύ-
νων. συμφορὰ καὶ ἡ ὁμοῦ ἐπιφορά. Πίνδαρος. ἐκ τῆς ἀμέτρου συμφορᾶς τῶν συνεμπόδων. Πειχι-
όνος. Συμφραδμόνων. σύμβουλοι. Συμφυλετῶν. ὁμοεθνῶν. συγγενῶν. Συμφυοῦς. συγ-
γενοῦς. Συμφύρεται. δοτικῇ. συμμίγνυται. συνανακιρνᾶται. συμμιαίνεται. Συμψήσας. συνδιψήσας. ἢ
ῥοφήσας. ἐπεί τις ἰδὼν ὕδωρ τῶν λακκαίων ὑπὸ ὕβρει ἐσβαλὼν τὸν ποταμὸν διαβαίνειν ἐπειρᾶτο. ὁ δὲ μὲν
συμψήσας ὑποβρύχιον οἴχεσθαι ἐποίει. Ἰάμβλιχος. βιαζομένους δὲ τοὺς κολυμβητάς, συμψή-
σας ὁ ποταμὸς ἔφερε κάτω. καὶ οὐκ ἔτι ἀπενόστησαν. Συμψῆσαι. συνδιψῆσαι. Ἀριστοφάνης Νε-
φέλαις. εἶτ᾽ αὖθις ἀνισταμένους τοὺς παῖδας συμψῆσαι καὶ προνοῆσαι εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς τῆς
ἥβης μὴ καταλείπειν. κατέψων γὰρ τὸν τόπον ὅπου ἐκάθηντο ἵνα μὴ σημεῖον τῆς ἥβης ἑαυτῶν
καταλείψωσι τοῖς ἐρασταῖς. Σύμψηφα. σύμφωνα. Συμπαθεῖς. βλαβείς. βοηθείς. Συ-
ναγείρων. Συνάπτων. συνάγων. Συναγηγερμένοι. συνηγμένοι. Συναγωνία τιατικῇ. συνα-
θροίζω. Συνάγχη. ἡ σύνδενδρος τόπος. Συναγομένων. στενοχωρουμένων. συναγομένων δὲ λιμῷ τῶν
Καρχηδονίων, διὰ τὸ πλῆθος τῶν συγκεκλεισμένων ἀνδρῶν ἐν τῇ πόλει. τουτέστι συνεκλείοντο καὶ συνήγον-
το. ἐν δὲ τούτῳ συνήγοντο σιτοδείᾳ καὶ πάσῃ τῇ ἀνάγκῃ. ὥστε βούλεσθαι περὶ τοῦ κωλύειν τὴν πολι-
ορκίαν. τουτέστι συνεκλείοντο. Συναγορεύειν. συνηγορεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν. Συναγωνίζομαι δοτι-
κῇ. Συνασπισμός. οὐδένα ἠξίου ἀτιμάζειν πρὸς συνασπισμὸν τῶν αὐτοῦ ἐπιστήμης. Συναδικῶ δο-
τικῇ. Συναδόντων ἀρμόζων. συντρέχων. σύμφωνος. καὶ σύναδε μετὰ πόλις. Συνάδον ἢ οὐδετέρως.

σὺν Ἀθηναῖ

Συνάθλω καὶ χεῖρας κίνει, παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ χρὴ ἐπὶ τοῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένους
ἀρκεῖν. τίθεται δὲ ἐπὶ συναινῆ, καὶ μάλιστα ὀφειλουσῶν ἐργάζεσθαι. καὶ παροιμία ἡ μία ὁμοία. τῇ αὐ-
τῇ συνωδὸν, εἴτε τῶν θεοὺς καλεῖ. Συναιρέτην. ὁρμητικὸν ἐγὼ μοῦ. Συναλλαγαῖς. κοινωνίαις.
φιλίαις σοφοκλῆς. ἐν τεδαιμόνων συναλλαγαῖς. τουτέστι ταῖς πρὸς τὸ θεῖον κοινωνίαις καὶ ὁμιλί-
αις στοχάζεσθαι τῆς τῶν θεῶν διανοίας. καὶ αὖθις. πότερα δείλοισι τέθνηκεν ἢ νόσων συναλλαγῇ.
Συναλγῶ. δοτικῇ. Συναυλίσας. συνάξας. συναθροίσας. Συναυλισθείσης. συναχθείσης
συναυλισθέντες οὖν οἱ σύμμαχοι. βλασφημοῦντες αὐτὸν, ἠπείλουν προσθήσεσθαι τῇ μοίρᾳ τῶν
ὑπεναντίων. Συναλοιφή. Συναλωνιάζειν. καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν ἀκμῇ τοῦ θέρους, ἑορτὴν ἦγον
καὶ θυσίας ἐποίουν. Συνάμα. ἐπίρρημα. συνάμα ἐπισκόποις χειροτονήσας αὐτόν. Συνα-
ναστρέφομαι δοτικῇ. Συνανέχον. συνανέτεινον. Συνανῶ. δοτικῇ. Συνάορος. ἡ γαμετή.
Συναπεχθάνομαι. δοτικῇ. Συναπηρτισμένον. πεπληρωμένον. Συνάπτω αἰτιατικῇ.
Συναραμένου. συνεργήσαντος. Συναίρεσθαι δοτικῇ. Συναρπάζω αἰτιατικῇ. Συναρτή-
σαντος. συνάψαντος. Συνασπισμός. ἐστὶν, ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ ἐν τῇ φάλαγγι κατέχῃ πηχυαῖα. τό τε
τοῦτο καλεῖται συνασπισμός. Συναυλίαν. συμφωνίαν. Συναφεία. σύζευξις. Συνάχθο-
μαι δοτικῇ. Σύγγονος. ὁ ἀδελφός. Συνδαίξον. σφάξον σὺν τοῖς θρέμμασι. Σὺν δὲ θεοῖ
μάκαρες. τοῦτο ἔλεγον οἱ ῥαψῳδοί. ὡς οἱ κιθαρῳδοί. ἀλλ' ἄναξ χαῖρε. εἰσὶ γὰρ ἐπιφωνήματα
παρὰ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς. Συνδέτας. συνδεδεμένους. κακοὺς γὰρ εἶχον τοὺς λογισμοὺς
συνδέτας. μορφῶν τὸ κάλλος τοῦ σοφοῦ κωρύκου. Συνδιέφερε. συνεκρότει. συνηγωνίζετο. τὰ μὲν πρῶ-
τα, συνδιέφερεν αὐτῷ τὸν πόλεμον. ἔπειτα παλλακῆς ἐρασθεὶς συνέθετο προδοσίαν ἐπὶ χρή-
μασι. Συνδικάζω δοτικῇ. Σὺν δίκῃ. ἀντὶ τοῦ δικαίως. ἐπειδὴ ἔμαθεν ὁ βασιλεὺς τὸ συμβὰν τῷ
προδότῃ κατὰ πάντα σὺν δίκῃ. Σύνδικος καὶ συνήγορος. ὅταν πλείονες βοηθοῖ καὶ συνήγοροι
τῷ πράγματι ὦσι, σύνδικοι καλοῦνται. Συνδοίσεις. συνδιοίσεις. συνδιάξεις. καὶ συνδιάξεις τὰ
συμφέροντα αὐτῷ. Σὺν δορί. σὺν ἀσπίδι. ἐπὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ πρᾶξαί τι πειρωμένων. Συνδού-
λοις. οὐ μόνον δούλους ἔλεγον. ἀλλὰ καὶ συνδούλους. ἀριστοφάνης. ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐ-
τοῦ τὰς πληγὰς ἐπανέροιτο ὦ κακόδαιμον. τί τὸ δέρμα ἔπαθες. μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέ σοι.
Συνδούμενος. συνδεδεμένος. σύνδρομος σύμφωνος. Συνδυασμὸς καὶ συνδυάζω. συζυγῶ.
κοινωνήσω. συμπράξω. ἐνδιάζουσι. Συναίμονες. ἀδελφοί. συναιρόμενος. συμβαλλόμενος.
συνεχόμενος, συμβοηθῶν. Σύναιχμος. ὁ σύμμαχος. Συνέβαλλοντο. παρεῖχον. ὥστε καὶ συν-
εβάλλοντο αὐτῷ ἐς τὴν τροφὴν τοῦ στρατοῦ τοῦ ἑλλησποντίου καὶ πόλεις. Συνέβαινεν. ὅτι ἤρεσκον
ὡς φαύλων πολλάκις ἀποκρίσεις ὄντων. ἀριστοφάνης βατράχοις. οὐ γὰρ ἀθηναίοισι συνέβαινεν αἱ
σχόλαι. ἀντὶ τοῦ ἠρέσκοντο. Συνέβη. συνεφωνήθη. ὁ δὲ, λιθουργῷ χειρουργῷ τεχνίτῃ, δίδωσι χρυσίον
ὅσον συνέβη. Συνέβησαν. ἐστοίχησαν. ὡμολόγησαν. συνέβησαν οὕτως ὥστε ἀφανῆ μετὰ τῆς ἐπιτηδείου
πεξελθόντας, ἑτέραν μεταδιῶξαι χώραν. Συνεγείρω αἰτιατικῇ. Συνεγγίζω δοτικῇ. Συνε-
γόμφου. ἐστὶν ἐν τῷ φαβίθος. Συνεδεῖσθαι. συγκαθῆσθαι. Συνεδρία. ἡ καθέδρα. Συνέθει.
συνέτρεχεν. Συνέθηκεν. ὑπέλαβεν. ὑπενόησε. τοῦτο συνέθηκεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκ λογισμοῦ ἤκασε τὸ
γινόμενον. Συνεθίζω δοτικῇ. Συνεκδημῶ. συλληπτικῶς. Συνεκόμισαν. συνήγαγον. Συνεκπ-
τέεσι σοι καὶ τὴν τρύγα. ἐπὶ τοῦ ἀρξαμένου τινὸς πράγματος. εἶτα ὀλιγωρήσαντος. πολλάκις δὲ
τρύγα καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν. νῦν δὲ τὴν ὑποστάθμην. Συνεκτικώτατα. κεφαλαιωδέστατα.
Συνέχοντα. διακρατοῦντα. Συνεκύρησε. συνέτυχε. Συνελέξατο. ἀνεκτήσατο. ὥστε ἐπὶ
τούτῳ δὲ τὸν θυμὸν συνελέξατο ὁ βάρβαρος. καὶ τοῦ πάλλεσθαι ὑπὸ τοῦ τρόμου ἔληξε. Συνελόντι φά-
σαι. συντόμως εἰπεῖν. Συνελόχισε. συνήθροισε. Συνέμπορος. συνοδοιπόρος. Συνεληλυμέ-
νοι. συνελθόντες. Συνέντες καὶ συνιέντες. Συνεορτάζω. δοτικῇ. Συνεωσμένους. συγκε-
κλεισμένους. ἠπόρουν ὅ τι χρὴ πράττειν, εἰς ὀξὺν οὕτω καιρὸν συνεωσμένοι. Συνέπαινοι.
Συγκατατιθέμενοι. ἢ πρόδοτος. συνέπαινοι γὰρ ἦσαν οἱ πέρσαι τουτέστιν ὁμόφρονες. καὶ αὖθις δεῖ
καὶ αὐτὸν βασιλέα συνέπαινον γίνεσθαι. Συνέπεσε γενέσθαι. ἀντὶ τοῦ συνέβη. οὕτως ἰσοκράτης.

καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν· φόνος συνέπιπτε πολύς· φύρδην ἐπ' ἀλλήλοις μαχομένων. καὶ
συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα. ἀντὶ τοῦ προσέπεσε. καὶ αὖθις τοῖς μὲν, πρὸς τὰ γόνατα
ἐπιπτόντων. Συνεπιλαμβάνομαι γενικῇ. Συνεπισπάσασθαι· συνεπιβραχῦναι. ὁ δὲ, ἐκέλευε τοὺς
κρατίστους συνεπισπάσασθαι τὰς ἁμάξας. Συνεπίσταμαι δοτικῇ. Συνεπισχήσας· συναγωνι-
σάμενος· δύναμιν παρασχὼν κωλύειν τὸν Ἀντίοχον διαπλεῖν, ἵνα παρέχειας χάριν, ἀλλ' ὑφορώ-
μενος μὴ Φιλίππῳ συνεπισχήσας, ἐμπόδιον γένηται τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίᾳ. Συνε-
πλήθυσεν· ἐπλημμύρησε. χειμὼν ἐξαίσιος νυκτὸς γενόμενος, τὸ ῥεῦμα συνεπλήθυσε. Συνέ-
πνευσάτην· ὁμοφρονοῦντες ἐγένοντο. χαρίτων καὶ Μελάνιππος, εἰς ἔρωτα ἀλλήλοιν συνεπνευσάτην
ὁ μὲν ἐραστὴς εἷς. ὁ δὲ, ἐρώμενος. Συνερράγη· ἐπὶ τῶν Φαβίων πόλεμος συνερράγη Ῥωμαίοις
πρὸς Τυρρηνοὺς μέγιστος τῶν πρὸ αὐτοῦ. Συνερανίζεται· συνεισφέρεται. Συνεργῶ· δοτικῇ.
Συνέρεσθαι· συνεργῶσαι. Συνερίζω τὸ φιλονεικῶ δοτικῇ. Συνέριθος· συνεργός. Συνυ-
φαίνουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄρρενος. ὁ δὲ Χαγάνος, παράδοξόν τι ἕρμαιον τὴν σειρὰν εὐτύχησε.
καὶ φυγῆς συνέριθος ἦν. ἐλάνθανε γὰρ νῆσος ἐν τῇ λίμνῃ τὸν βάρβαρον διασώζουσα. Συνερη-
τικός· συνείρειν τοὺς λόγους καὶ συντιθέναι δυνάμενος ἀνειλῶς. Συνερρώγη· εἰς χεῖρας ἦλθε.
πόλεμον συνῆψε τὰ στρατόπεδα. ὅσον οὔπω συνερρώγη περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. καὶ ἀκροβολι-
σμοί τινες τῶν ψιλῶν ἐγίνοντο. βέλη τε ἐκινεῖτο. καὶ ἀσπὶς ἐψόφει. Συνέρχομαι δοτικῇ.
Συνέσιος· ἐπίσκοπος ἐν Πτολεμαΐδος πενταπόλεως τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαΐδος. φιλόσοφος τῶν
ἱερατικῶν γενόμενος. ἔγραψε βιβλία διάφορα. γραμματικά τε καὶ φιλόσοφα. καὶ λόγους βασι-
λικοὺς πανηγυρικοὺς ἢ ἐπιδεικτικούς. ἐγκώμιόν τε φαλάκρας. καὶ περὶ προνοίας λόγον θαυμάσιον, ἣν ἰω-
νικῷ χαρακτῆρι. καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ διάφορα βιβλία συνέταξε. καὶ τὰς θαυμαζομένας ἐπιστολάς.
Συνεσκευάσθαι· συνεπιφέρεσθαι. ὃ ψαδὲ χρὴ συσκευάσασθαι. ὅσα δεῖ, ὀξέα καὶ δριμέα καὶ ἁλμυρά.
ταῦτα δὲ ἐπὶ σῖτόν τε ἄγει. καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖ. Συνεστραμμένοι· συγκεκλεισμένοι. εἰς στενότητα
συνεσπειραμένοι, ἀμύνεσθαι οὐκ ἠδύναντο. οὔτε τοξεύειν αὐτοῖς εὐπετὲς ὑπῆρχε, τῷ μηδὲ χώραν
εἶναι τοῖς βέλεσι. καὶ αὖθις. εἴσω δὲ οἱ καὶ περαθέντες ἀναχωρῆσαι σῶοι πάλιν ἐς τὸ στρατόπεδον
ἠδυνήθησαν. ἀντὶ τοῦ συστραφέντες· συνελιχθέντες. καὶ αὖθις· τό τε πυκνὸν καὶ συνεστραμμένον
ἐπὶ ταῖς ἀνελίξεσιν, ὅτι ἔξω τινὸς ἀπονοίας καὶ τόλμης κατεφαίνετο. ταραχή τε ἐπεῖχε καὶ παρα-
κελευσμὸς τοῖς κατ' οὐρὰν τεταγμένοις. αἵ τε ἀναστροφαὶ τῶν κοντοφόρων, ἄλλοτε ἀλλαχοῦ τὰς
ἐμβολὰς ποιούμεναι, πολυσχιδῆ καὶ ποικίλον ἀπειργάζοντο τὸν πόλεμον. Συνεστιᾶται· συ-
ναριστᾶται. Συνετάττετο· πᾶσι συνετάττετο κομίσασθαι τοὺς χρηματισμούς. ἀντὶ τοῦ καθυπέσχε-
το. Συνετίζω αἰτιατικῇ. Συνετιμήθη· πολλῆς τιμῆς ἐγένετο τὰ ὤνια. καὶ συντιμηθῆναι.
Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον φησίν. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἀπέστελλον ἐς τὴν Αἴγυπτον τὰ χρήματα.
οἱ δὲ πλέον τοῖς ἐμπόροις. οἱ δὲ ἐνθάδε μένοντες, συνετίμων τὰ ἀποστελλόμενα. Συνετρίβησαν
τῶν ψυχῶν· ἀντὶ τοῦ ἐθορυβήθησαν συνεχύθησαν. Συνευνέτης· σύνοικος. Συνεύνιον· σύνοικον. Συνέ-
φθα· ἡ ταραχή. Συνεφόρει· ἐσώρευεν. ὁ δὲ, συνεφόρει χοῦν αὐτόθεν ἀπὸ τῶν ἐρειπομένων οἰκοδο-
μημάτων. ἐν τῷ κόλπῳ φέρων. Συνεχές· τὸ συνεχὲς ποσὸν, ἐπὶ πλειόνων κατηγορεῖται. γραμ-
μῆς. ἐπιφανείας. σώματος. χρόνου. τόπου. τὸ δὲ μὴ ἐξεχόντων θέσιν ἢ τριῶν. ἀριθμοῦ. χρόνου, λό-
γου. Συνέχεια· ἡ πυκνότης. Συνεχῆ· ἀκατάπαυστον. συνεχεῖς δὲ φύλακας ἐπιστήσας, ἐξεβύ-
χωσεν ἄρα ἐς τοσοῦτον, ὡς βρόχῳ τὰς κέρας τὸν λιμὸν ἀποδρᾶναι. Συνεχόμενος· ἀρρωστῶν ἢ
κραδαινόμενος. Συνέχον τὸ συνέχον ἡγεμόνα καὶ προστάτην ἀξιόχρεων. ἀντὶ τοῦ κατεπεῖγον τὸ ἀναγκαιότε-
ρον. καὶ αὖθις, ἦν δὲ τὸ συνέχον τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν, ὡς οὔτε φέρειν οὔτε ὑπέχειν εἰσδέξαιντο. καὶ
τῆς κατὰ τοὺς νόμους πολιτείας, ὅτι ἂν ἐγχωρήσειαν. Συνεψηφίσθη· συνελεπτύνθη. Συνε-
ψιάζουσα· συμπαίζουσα. ἐν ἐπιγράμματι· ἐξότε μοι πίνοντι συνεψιάζουσα Χαρικλώ. Συνείδη-
σις. Συνεθίσομαι δοτικῇ. Συνείκοντες· ὑποκλινομένου μελίνας εἶχον σαρίσας, ἵνα συνεί-
κοντες τοῦ ξύλου πρὸς τὴν πληγὴν καὶ μὴ κλωμένου ῥᾳδίως. Συνειλεγμένα· συνηγμένα. Συ-
νειλόχασι· συνηθροίσθησαν. καὶ συνειλοχότες. Σύνειμι δοτικῇ. Συνεῖναι γενικῇ. νοῆσαι. ὁ δὲ

Κραῖσκος ὁ αἰγύπτιος, ἦν μὲν συνεῖναι δεινότατος· ἀγωνιστὴς δὲ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἰσχυρός,
οὐδὲ τὰς ἔξω φερούσας ἀπ' αὐτῆς ὁδοὺς ἂν ἰσχύσαι καὶ διεξελθεῖν. οὗτος γὰρ ἐς τοὐναντίον ἐκ
κλήρου τὴν ἀμοιρίαν. καὶ συνεῖναι, αἰσθάνεσθαι· συνῆκας δέ. Συνείπετο· συνηκολούθει.
Συνεπόντες. Συνείροντος· συνάπτοντος καὶ συνείρει, συνάπτει. καὶ συνειρόμεθα ἀντὶ τοῦ συνα-
πτόμεθα. ἴσθι ὅτι πολὺ πλέον ἂν ὑμῖν ἐν ταῖς ἀτυχίαις συνειρόμεθα, ὧν τότε ταῦτ' ἐναντία φρο-
νούντων. καὶ αὖθις ἐγκώμια τοῦ ἐρημικοῦ βίου πολλὰ συνείροντο. Συνειρμένον· συμπεπλεγμέ-
νον. Συνεῖρκτο· συνεφυλάττετο, συνεδέδετο. Συνεσάκτους. Συνεσφέρησε· συνεσφήνωσε.
Συνεῖχεν ἀσκήσει, ἐγύμναζε. Διόδωρος ὁ δέ, συνεῖχεν αὐτοὺς εἶναι στρατιώτας, παράδειγμα ὑπο-
θεὶς ἑαυτόν. Συνηβολία. Συνήγορος· προστάτης ὑπέρ τινων λέγων. ἐοίκασι παρ' Ἀθηναίοις τι-
νὲς χειροτονεῖσθαι συνήγοροι ἐπὶ τὸ συναγορεύειν, ὡς ἄν τι φῶ, φησί. Συνηγορῶ· δοτικῇ. Συνή-
δεσαν· ἠπίσταντο. Συνήδομαι· συγχαίρω. Ἀππιανός. οἱ δέ, πρέσβεις ἔπεμψαν συνηδόμενοι τῷ
γεγονότι. Συνήεσαν· συνῆλθον. Συνῆκεν· ἐνόησε. Συνήκμαζε· συνηύξανε. Συνηλλά-
γησοι καὶ συνηλλάχθης ἐμοί. ἀντὶ τοῦ συναλλαγὰς ἔχεις. γάμῳ συνεζεύχθης. Συνήλασε· συνε-
χώρησε· συνεδίωξε. Συνηλίζοντο· συναθροίζοντο. Συνειλίχασι· συνήθροισαν. καὶ συνειλη-
χότες. Συνηλωκότες. Συνημερεύω· δοτικῇ. Συνήμονας· συνθήκας. ἤτοι παρὰ τὸ ἧσθαι. ἵνα ᾖ
συνέδρους. ἢ παρὰ τὴν ἕσιν. ἵνα ᾖ συναγωνιστάς, ὃ καὶ βέλτιον. Συνήθεις· καὶ ἑταίρους καὶ ὁμοή-
θεις. Συνημοσύνη· συμβουλία. Συνήνεγκε· λυσιτελέστερον γέγονε. συνήνεγκε δὲ τοῖς Ῥωμαί-
οις τοῦτο, τί μάλιστα καὶ συνήνεγκε. Συνήορος· συνηρμοσμένη. συνήθης. Συνήρης. Συνηρε-
φὲς τὸ ἐστεγασμένον. Συνηρημένον· συνεσπασμένον. Συνήρτυε· συνήρμοττε. Συνή-
σας· συσσωρεύσας. Ἡρόδοτος· συννήσας πυρὴν μεγάλην, ἐσέβαλεν ἐς τὸ πῦρ. καὶ Δαμάσκιος·
καὶ ἄλλους ἐν μέσῳ τοῦ χρόνου πολὺν θησαυρὸν συννήσαντας. Συνησθέντες· συγχαρέντες.
Συνησθῶσι· συγχαρῶσι. Συνιδών. Συνιέντες· γενικῇ. Συνίζησις· οἱονεὶ συγκάθησις.
Συνίεσαν· ἐγίνωσκον. συνίημι γὰρ τὸ νοῶ. ἐπειδὴ ἐμπάλιν τῆς ἀληθείας συνίει τὰ λεγόμενα.
καὶ τὸ ἑαυτοῦ φίλον τε καὶ κεχαρισμένον ἑώρα μόνον. ἐπέθετο καταλῦσαι τὴν Περσῶν βασιλείαν
καὶ αὖθις. ἐπὶ τοῦ σκόπει, βλέπε. συνίει δὲ ὁποῖά σοι τῶν πραχθέντων ἕψεται ταῦτ' ἐπιχείρει. Συνί-
ημι γενικῇ. εἰπὲ πῶς ἂν αὐτῶν τοῦ δεσπότου συνιέναι ματίων. αἰτιατικῇ, ἢ, οὐ συνῆκας δεσμὸν πλάγ-
δος ἢ φραγμὸν ὠείωνος. Συνίημι· ἐπὶ μὲν τοῦ ἔξω γενικῇ. ἐπὶ δὲ τοῦ ἔσω αἰτιατικῇ. ὡς τὸ καὶ σὺ
συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου. Συνιόντες· συνερχόμενοι. Συνισταμένους· ἤγουν συνηγόρους
ἢ τοὺς συμπεπλεγμένους καὶ πιλοῦντας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρίων. ὥσπερ γὰρ πολλάκις τὸ ἕ-
τερον τῷ ἑτέρῳ κολλᾶται ἐρίῳ. καὶ διαχωρίζουσιν αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων, οὕτως ἐπὶ τῶν κεκολλη-
μένων ταῖς ἀρχαῖς ὀφείλετε ἀποχωρίζειν. καὶ εὔνοιαν πρὸς ἀλλήλους ἔχειν ἅμα. Συνίστη-
ὁ δ' Ἀβὲλ τὰ πρωτότοκα καθιερῶν τῷ θεῷ, φιλόθεον μᾶλλον ἢ φίλαυτον ἑαυτὸν συνίστη. Συνι-
στορεῖ· σύνοιδε. Συνίστωρ· συνόμιλος. γνωστός. μάρτυς. συνειδὼς ἐπὶ πράγματι. Ἀππιανός. ὁ δὲ
συνίστορας ἡγούμενος αἰσχροῦ φόβου. καὶ ἑτέρους ἐπεξαγγέλλειν ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως. Σύν-
θακος· σύνθρονος. Σύνθεμα· πρὸς τοῖς ἄλλοις. τὸ μὴ τοῦ διαλεκτοῦ μήτε ἄλλο μηδὲν εἶναι σύν-
θεμα φιλαυτίας. Σύνθεο· ἄκουσον. Συνθεσία· συνθήκη, ἀσφάλεια. ἐν μυθικοῖς. μετὰ δέ φησι
πιστώσαντο συνθεσίην. Συνθῆκαι· αἱ πίστεις. αἱ διὰ τῶν ἐτελοῦντο λόγων. ἔργων. χειρῶν. λόγων
μὲν οἷον δι' ὅρκων. ἔργων δὲ οἷον διὰ τῶν ἐν τοῖς βωμοῖς θυσιῶν. χειρῶν δὲ ἐπειδὴ αἱ πίστεις διὰ χειρῶν
ἐγίνοντο. καὶ Ὅμηρος. καὶ δεξιαὶ ἧς ἐπέπιθμεν. καὶ ζία ἐγκλήματα παραβασίας. βωμός. πίστις ὅρ-
κος. Συνθήκη· ὁμολογία. Ξενοφῶν. οἱ δὲ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες Ἕλληνες πρὸς Πέρσας, συνθή-
κας ἔθεντο. σφάξαντες ταῦρον καὶ λύκον καὶ κάπρον καὶ κριὸν εἰς ἀσπίδα βάπτοντες. οἱ μὲν Ἕλλη-
νες ξίφος. οἱ δὲ βάρβαροι λόγχην. ὀμόσαντες μὴ προδώσειν ἀλλήλους. σύμμαχοί τε ἔσεσθαι. οἱ δὲ
βάρβαροι προσώμοσαν, καὶ ἡγήσεσθαι ἀδόλως. Συνθήκη· συγκατάθεσις. ὥστε τὴν εἰρήνην κρατύνα-
σθαι, ἢ τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἐκ συνθήκης ἐξαρτύεσθαι. Σύνθημα· συνθήκη. σύσσημον. λόγος ἐν πο-
λέμῳ ἐπὶ τοῖς ἕλλησι διασαφοῦντες ὅτι πάρεισι διὰ ταῦτα βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι μήτε πα-

καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν· φόνος συνέπιπτε πολύς· φύρδην ἐπ' ἀλλήλοις μαχομένων. καὶ
συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα· ἀντὶ τοῦ προσέπεσε. καὶ αὖθις τοῖς μὲν, πρὸς τὰ γόνατα
ἐπιπίπτον τῶν. Συνεπιλαμβάνομαι γενικῇ. Συνεπισπᾶσαι· συνεπιβραχύναι ὁ δὲ, ἐκέλευε τοὺς
κρατίστους συνεπισπᾶσαι τὰς ἁμάξας. Συνεπίσταμαι δοτικῇ. Συνεπισχήσας· συναγωνι-
σάμενος δύναμιν παρασχὼν κωλύειν τὸν Ἀντίοχον παραπλεῖν, ὅπη ἀπεχθείας χάριν, ἀλλ' ὑφορώ-
μενος μὴ Φιλίππῳ συνεπισχήσας, ἐμπόδιον γένηται τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίᾳ. Συνε-
πλήθυσεν· ἐπλημμύρησε. χειμὼν ἐξαίσιος νυκτὸς γενόμενος, τὸ ῥεῦμα συνεπλήθυσε. Συνέ-
πνευσαν· ὁμόφρονες ἐγένοντο. χαρίτων καὶ μελάνιππος, εἰς ἔρωτα ἀλλήλοιν συνέπνευσάτην
ὁ μὲν ἐραστὴς· ὁ δὲ, ἐρώμενος. Συνερράγη· ἐπὶ τῶν φαβίων πόλεμος συνερράγη ῥωμαίοις
πρὸς τυρρηνοὺς μέγιστος τῶν πρὸ αὐτοῦ. Συνερανίζεται· συνεισφέρεται. Συνεργῶ· δοτικῇ.
Συνέρχεσθαι· συνεργεῖν. Συνερίζω τὸ φιλονεικῶ δοτικῇ. Συνέριθος· συνεργός. Συνυ-
φαίνουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄρρενος· ὁ δὲ χαγάνος, παρὰ δόξαν τι ἕρμαιον τὴν σειρὰν εὐτύχησε.
καὶ φυγῆς συνέριθος ἦν. ἐλάνθανε γὰρ νῆσος ἐν τῇ λίμνῃ τὸν βάρβαρον διασώζουσα. Συνερη-
τικός· συνδεῖν τοὺς λόγους καὶ συντιθέναι δυνάμενος εὐκόλως. Συνερρώγη· εἰς χεῖρας ἦλθε.
πόλεμον συνῆψε τὰ στρατόπεδα ὅσον οὔπω συνερρώγη περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. καὶ ἀκροβολι-
σμοί τινες τῶν ψιλῶν ἐγίνοντο. βέλη τε ὀξὺ ἐκινεῖτο. καὶ ἀσπὶς ἐψόφει. Συνέρχομαι δοτικῇ.
Συνέσιος· ἐπίσκοπος ἐν πτολεμαΐδος πεντάπολεως τῆς ἐν λιβύῃ θηβαΐδος· φιλόσοφος τῶν
στρατιωτῶν γενόμενος. ἔγραψε βιβλία διάφορα· γραμματικά τε καὶ φιλόσοφα. καὶ λόγους βασι-
λικούς πανηγυρικούς ἢ ἐπιδεικτικούς ἐγκώμιον τε φαλάκρας. καὶ περὶ προνοίας λόγον θαυμάσιον, ὅτι ἦν
κωχαραντηρ.... καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ διάφορα βιβλία συνέταξε. καὶ τὰς θαυμαζομένας ἐπιστολάς.
Συνεσκευάσθαι. συνεπιφέρεσθαι. ὁ ψαδὲ χρὴ συνδεσκευάσθαι. ὅσα δὲ ἐν ὀξέα καὶ δριμέα καὶ ἁλμυρά.
ταῦτα δὲ ἐπὶ σῖτόν τε ἄγει. καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖ. Συνεσπειραμένοι· συγκεκλεισμένοι. εἰς στενότητα
συνεσπειραμένοι, ἀμύνεσθαι οὐκ ἠδύναντο. οὔτε τοξεύειν αὐτοῖς εὐπετὲς ὑπῆρχε, τῷ μηδὲ χώραν
εἶναι τοῖς βέλεσι. καὶ αὖθις. εἰ δὲ οἱ καὶ περαιωθέντες ἀναχωρῆσαι σῶοι πάλιν ἐς τὸ στρατόπεδον
ἠδυνήθησαν. ἀντὶ τοῦ συστραφέντες· συνελιχθέντες. καὶ αὖθις. τό τε πυκνὸν καὶ συνεσπειραμένον
ἐπὶ ταῖς ἀνελίξεσιν, ὅτι ἔξω τινὸς ἀπονοίας καὶ τόλμης κατεφαίνετο. ταραχήν τε ἐπεῖχε καὶ τὰ
κελευσμός τοῖς κατ' οὐράν τε τεταγμένοις. αἵ τε ἀναστροφαὶ τῶν κοντοφόρων, ἄλλοτε ἀλλαχοῦ τὰς
ἐμβολὰς ποιούμεναι, πολυσχιδῆ καὶ ποικίλον ἀπειργάζοντο τὸν πόλεμον. Συνεστιᾶται· συ-
ναριστᾶται. Συνετάττετο· πᾶσι συνετάττετο ποιήσασθαι τοὺς χρηματισμούς. ἀντὶ τοῦ καθυπέσχε-
το. Συνετίζω αἰτιατικῇ. Συνετιμήθη· πολλῆς τιμῆς ἐγένετο τὰ ὤνια. καὶ συντιμηθῆναι.
δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς διόδωρον φησίν. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἀπέστελλον ἐς τὴν αἴγυπτον τὰ χρήματα
οἱ δὲ πλέον τοῖς ἐμπόροις. οἱ δὲ ἐνθάδε μένοντες, συνετίμων τὰ ἀποστελλόμενα. Συνετρίβησαν
τὰς ψυχάς· ἀντὶ τοῦ ἐθορυβήθησαν συνεχύθησαν. Συνευνέτης· σύνοικος. Συνεύνιον· σύνοικον. Συνέ-
φθα· ἡ ταραχή. Συνεφόρει· ἐσώρευεν. ὁ δὲ, συνεφόρει χοῦν αὐτόθεν ἀπὸ τῶν ἐρειπωμένων οἰκοδο-
μημάτων. ἐν τῷ κόλπῳ φέρων. Συνεχές· τὸ συνεχὲς ποσόν, ἐπὶ πλειόνων κατηγορεῖται. γραμ-
μῆς. ἐπιφανείας. σώματος. χρόνου. τόπου. τὸ δὲ μὴ ἐξεχόντων θέσιν ἢ τριῶν. ἀριθμοῦ. χρόνου, λό-
γου. Συνέχεια· ἡ πυκνότης. Συνεχῆ· ἀκατάπαυστον. συνεχεῖς δὲ φύλακας ἐπιστήσας. ἐξεδύ-
χωσεν ἄρα ἐς τοσοῦτον, ὡς βρόχῳ τὰς κόρας τὸν λιμὸν ἀποσφάξαι. Συνεχόμενος· ἀρρωστῶν
ἢ κρατούμενος. Συνέχον· τὸ συνέχον ἡγεμόνα καὶ προστάτην ἀξιόχρεων ἀντὶ τοῦ κατεπεῖγον ἀναγκαιότε-
ρον. καὶ αὖθις, ἦν δὲ τὸ συνέχον τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν, ὡς οὔτε φέρειν οὔτε ὑπέχειν εἰς δέξαιντο. καὶ
τῆς κατὰ τοὺς νόμους πολιτείας, ὅπη ἂν, ἐγχωρήσειαν. Συνεψηφίσθη· συνελεπτύνθη. Συνε-
ψιάζουσα· συμπαίζουσα. ἐν ἐπιγράμματι ἐξότε μοι πίνοντι συνεψιάζουσα χαρίκλω. Συνείδη-
σις. Συνεθίζομαι δοτικῇ. Συνείκοντας· ὑποκλινομένου μελίνας εἶχον σαρίσας ἵνα συνεί-
κοντας τοῦ ξύλου πρὸς τὴν πληγὴν καὶ μὴ κλωμένου ῥᾳδίως. Συνειλεγμένα· συνηγμένα. Συ-
νειλόχασι συνηθροισμένοι καὶ συνειλοχότες. Σύνειμι δοτικῇ. Συνεῖναι γνωστικῇ· νοῆσαι. ὁ δέ

Ἡραΐσκος ὁ Αἰγύπτιος, ἣν μὲν συνεῖναι δεινότατος· ἀνταγωνιστὴς δὲ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἰσχυρός, οὐδέ τις ἔξω φερούσας ἀπ' αὐτῆς ὁδοὺς ἂν ἰχνεῦσαι καὶ διεξελθεῖν. οὗτος γὰρ ἐς τοὐναντίον ἐκκλήρωσε τὴν ἀμοιρίαν. καὶ συνεῖναι, αἰσθάνεσθαι. συνῆκας δέ. Συνείπετο· συνηκολούθει.

Συνεσπόνδες. Συνειρόντος· συνάπτοντος. καὶ συνείρει, συνάπτει. καὶ συνειρόμεθα ἀντὶ τοῦ συναπτόμεθα. ἴσθι ὅτι πολὺ πλέον ἀνὴρ ὑμῖν ἐν ταῖς εὐτυχίαις συνειρόμεθα, ὧν τότε τὰ ἐναντία φρονοῦντες. καὶ αὖθις ἐγκώμια τοῦ ἐρημικοῦ βίου πολλὰ συνείροντο. Συνειρμένον· συμπεπλεγμένον. Συνείρκτο· συνεφυλάττετο, συνεδέδετο. Συνεσάκτους. Συνεσφήνωσε· συνεσφήνωκε.

Συνεῖχεν ἀσκήσει, ἐγύμναζε. Διόδωρος δέ, συνεῖχεν αὐτοὺς εἶναι στρατιώτας, παράδειγμα ὑποθεὶς ἑαυτόν. Συνηβολία. Συνήγορος· προστάτης ὑπέρ τινων λέγων. ἐοίκασι παρ' Ἀθηναίοις τινὲς χειροτονεῖσθαι συνήγοροι ἐπὶ τὸ συναγορεύειν, ὥς Ἀντιφῶν φησι. Συνηγορεῖσθαι δοτικῇ. Συνῄδεσαν· ἠπίσταντο. Συνήδομαι· συγχαίρω. Ἀππιανός· οἱ δέ, πρέσβεις ἔπεμψαν συνηδόμενοι τῷ γεγονότι. Συνήεσαν· συνῆλθον. Συνῆκεν· ἐνόησε. Συνήκμαζε· συνηύξανε. Συνηλλάγησαν καὶ συνηλλάχθης ἐμοί· ἀντὶ τοῦ συναλλαγὰς ἔχεις. γάμῳ συνεζεύχθης. Συνήλασε· συνεχώρησε· συνεδίωξε. Συνηλίζοντο· συνηθροίζοντο. Συνειλίχασι· συνήθροισαν. καὶ συνειληχότες. Συνηλωκότες. Συνημερεύω δοτικῇ. Συνήμονας· συνθήκας· ἤτοι παρὰ τὸ ἧσθαι· ἵν' ᾖ συνέδρους· ἢ παρὰ τὴν ἕσιν· ἵν' ᾖ συναγωνιστάς, ὃ καὶ βέλτιον. Συνήθεις· καὶ ἑταίρους καὶ ὁμοήθεις. Συνημοσύνη· συμβουλία. Συνήνεγκε· λυσιτελέστερον γέγονε. συνήνεγκε δὲ τοῖς Ῥωμαίοις τοῦθ', ὅ, τι μάλιστα καὶ συνήνεγκε. Συνήορος· συνηρμοσμένη· συνήθης. Συνήρης. Συνηρεφὲς τὸ ἐστεγασμένον. Συνηρμένον· συνεσπαρμένον. Συνήρτυες· συνήρμοττες. Συννήσας· συσσωρεύσας. Ἡρόδοτος· συννήσας πυρὴν μεγάλην, ἔσβαλεν ἐς τὸ πῦρ. καὶ Δαμάσκιος· καὶ ἄλλους ἐν μέσῳ τοῦ χρόνου πολὺν θησαυρὸν συννήσαντας. Συνησθέντες· συγχαρέντες.

Συνησθῶσι· συγχαρῶσι. Συνιδών. Συνιέντες γενικῇ. Συνίζησις· οἱονεὶ συγκάθισις.

Συνίεσαν· ἐγίνωσκον. συνίημι γὰρ τὸ νοῶ. ἐπειδὴ ἐμπάλιν τῆς ἀληθείας συνίει τὰ λεγόμενα. καὶ τὸ ἑαυτοῦ φίλον τε καὶ κεχαρισμένον ἑώρα μόνον. ἐπέθετο καταλῦσαι τὴν Περσῶν βασιλείαν. καὶ αὖθις· ἐπὶ τοῦ σκόπει βλέπε. συνίσθι ὅποι ἄσσει τοῦ παραχθέντος ἕψεται τὰ ἐπίχειρα. Συνίημι γενικῇ. εἴπερ ἂν αὐτῶν τῶν τοῦ δεσπότου συνιέναι ἱματίων. αἰτιατικῇ δέ, οὐ συνῆκας δεσμὸν πλειάδος ἢ φραγμὸν ὠρίωνος. Συνίημι. ἐπὶ μὲν τῆς ἔξω γενικῇ, ἐπὶ δὲ τῆς ἔσω αἰτιατικῇ. ὡς τὸ καὶ σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου. Συνιόντες· συνερχόμενοι. Συνισταμένους· τουτέστι συνηγόρους ἢ τοὺς συμπεπλεγμένους καὶ παλοῦντας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρίων. ὥσπερ γὰρ πολλάκις τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ κολλᾶται ἔριον. καὶ διαχωρίζουσιν αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων, οὕτως ἐπὶ τῶν κεκολλημένων ταῖς ἀρχαῖς ὀφείλετε ἀποχωρίζειν. καὶ εὔνοιαν πρὸς ἀλλήλους ἔχειν ἅμα. Συνίστη ὁ δ' Ἄβελ τὰ πρωτότοκα καθιερῶν τῷ θεῷ, φιλόθεον μᾶλλον ἢ φίλαυτον ἑαυτὸν συνίστη. Συνιστορεῖ· σύνοιδε. Συνίστωρ· συνόμιλος· γνωστός· μάρτυς. συνειδὼς ἐπὶ πράγματι. Ἀππιανός· ὁ δὲ συνίστορας ἡγούμενος αἰσχροῦ φόβου, καὶ ἑτέρους ἐπεξαγγέλλων ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως. Σύνθακος· σύνθρονος. Σύνθεμα πρὸς τοῖς ἄλλοις· τὸ μὴ τεῦ διαλέκτου μήτ' ἄλλου μηδὲν εἶναι σύνθεμα φιλανθρωπίας. Σύνθεο· ἄκουσον. Συνθεσία· συνθήκη, ἀσφάλεια. ἐν μυθικοῖς. μετὰ δὲ ὀφίσι πιστώσαντο συνθεσίην. Συνθῆκαι· αἱ πίστεις. αἱ διὰ τῶν ἐπετελοῦντο λόγων, ἔργων, χειρῶν. λόγων μὲν οἷον δι' ὅρκων. ἔργων δὲ οἷον διὰ τῶν ἐν τοῖς βωμοῖς θυσιῶν. χειρῶν δὲ ἐπειδὴ αἱ πίστεις διὰ χειρῶν ἐγίνοντο. καὶ Ὅμηρος· καὶ δεξιαὶ ᾗς ἐπέπιθμεν. καὶ βία ἐγκλήματα παραβασίας. βωμός· πίστις ὅρκος. Συνθήκη· ὁμολογία. Ξενοφῶν· οἱ δὲ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες Ἕλληνες πρὸς Πέρσας, συνθήκας ἔθεντο· σφάξαντες ταῦρον καὶ λύκον καὶ κάπρον καὶ κριὸν εἰς ἀσπίδα βάπτοντες. οἱ μὲν Ἕλληνες ξίφος, οἱ δὲ βάρβαροι λόγχην. ὀμώσαντες μὴ προδώσειν ἀλλήλους. σύμμαχοί τε ἔσεσθαι. οἱ δὲ βάρβαροι προσώμοσαν, καὶ ἡγήσεσθαι ἀδόλως. Συνθήκη· συγκατάθεσις. ὥστε ἐφ' εἰρήνην κρατύνασθαι, ἢ τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἐκ συνθήκης ἐξαρτύεσθαι. Σύνθημα· συνθήκη· σύσσημον. λόγος ἐν πολέμῳ ἐπὶ τοῖς Ἕλλησι διασαφοῦντες ὅτι πάρεισι διὰ ταῦτα βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι μήτε πα

καὶ δὴ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. φόνος συνέπιπτε πολύς. Φυρέδην ἐπ' ἀλλήλοις μαχομένων. καὶ συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα. ἀντὶ τοῦ προσέπεσε. καὶ αὖθις τοῖς μὲν, πρὸς τὰ γόνατα ἐπιπτόντων. Συνεπιλαμβάνομαι γενικῇ. Συνεπισπάσαι. συνεπιταχῦναι. ὁ δὲ, ἐκέλευε τοὺς κρατίστους συνεπισπάσαι τὰς ἁμάξας. Συνεφίσταμαι δοτικῇ. Συνεπισχήσας. συναγωνισάμενος δύναμιν παρασχὼν κωλύειν τὸν Ἀντίοχον παραπλεῖν, οὐκ ἀπεχθείας χάριν, ἀλλ' ὑφορώμενος μὴ Φιλίππῳ συνεπισχήσας, ἐμπόδιον γένηται τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίᾳ. Συνεπλήθυσεν. ἐπλημμύρησε. χειμὼν ἐξαίσιος νυκτὸς γενόμενος, τὸ ῥεῦμα συνεπλήθυσε. Συνεπνευσάτην. ὁμόφρονες ἐγένοντο. Χαρίτων καὶ Μελάνιππος, εἰς ἔρωτα ἀλλήλοιν συνεπνευσάτην ὁ μὲν ἐραστὴς. ὁ δὲ, ἐρώμενος. Συνερράγη. ἐπὶ τῶν Φαβίων πόλεμος συνερράγη Ῥωμαίοις πρὸς Τυρρηνοὺς μέγιστος τῶν πρὸ αὐτοῦ. Συνερανίζεται. συνεισφέρεται. Συνεργῶ. δοτικῇ.

Συνέρεσθαι. συνεργεῖν. Συνερίζω τὸ φιλονεικῶ δοτικῇ. Συνέριθος. συνεργός. Συνυφαίνουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄρρενος. ὁ δὲ Χαγάνος, παράδοξόν τι ἕρμαιον τὴν σειρὰν εὐτύχησε. καὶ φυγῆς συνέριθος ἦν. ἐλάνθανε γὰρ νῆσος ἐν τῇ λίμνῃ τὸν βάρβαρον διασώζουσα. Συνερτικός. συνείρειν τοὺς λόγους καὶ συντιθέναι δυνάμενος εὐκόλως. Συνερρώγη. εἰς χεῖρας ἦλθε. πόλεμον συνῆψε τὰ στρατόπεδα. ὅσον οὔπω συνερρώγη περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. καὶ ἀκροβολισμοί τινες τῶν ψιλῶν ἐγίνοντο. βέλη τε διεκινεῖτο. καὶ ἀσπὶς ἐψόφει. Συνεύχομαι δοτικῇ.

Συνέσιος. ἐπίσκοπος ἐν Πτολεμαΐδος πενταπόλεως τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαΐδος. φιλόσοφος τῶν στρατιωτῶν γενόμενος. ἔγραψε βιβλία διάφορα. γραμματικά τε καὶ φιλόσοφα. καὶ λόγους βασιλικοὺς πανηγυρικοὺς ἢ ἐπιδεικτικοὺς ἐγκώμιόν τε Φαλάκρας. καὶ περὶ προνοίας λόγον θαυμάσιον, τῆς ἡνωκῶς χαρακτῆρι. καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ διάφορα βιβλία συνέταξε. καὶ τὰς θαυμαζομένας ἐπιστολάς.

Συνεσκευάσθαι. συνεπιφέρεσθαι. ὁ ψαδὲ χρὴ συσκευάσασθαι. ὅσα δεῖ, ὀξέα καὶ δριμέα καὶ ἁλμυρά. ταῦτα γὰρ ἐπὶ σῖτόν τε ἄγει. καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖ. Συνεσπειραμένοι. συγκεκλεισμένοι. εἰς στενότητα συνεσπειραμένοι, ἀμύνεσθαι οὐκ ἠδύναντο. οὔτε τοξεύειν αὐτοῖς εὐπετὲς ὑπῆρχε, τῷ μηδὲ χώραν εἶναι τοῖς βέλεσι. καὶ αὖθις. εἰσὶ δ' οἳ καὶ πειραθέντες ἀναχωρῆσαι σῶοι πάλιν εἰς τὸ στρατόπεδον ἠδυνήθησαν. ἀντὶ τοῦ συστραφέντες. συνελιχθέντες. καὶ αὖθις. τό τε πυκνὸν καὶ συνεσπειραμένον ἐπὶ ταῖς ἀνελίξεσιν, οὐκ ἔξω τινὸς ἀπονοίας καὶ τόλμης κατεφαίνετο. ταραχήν τε παρεῖχε καὶ παρακελευσμὸς τοῖς κατ' οὐρὰν τεταγμένοις. αἵ τε ἀναστροφαὶ τῶν κοντοφόρων, ἄλλοτε ἀλλαχοῦ τὰς ἐμβολὰς ποιούμεναι, πολυσχιδῆ καὶ ποικίλον ἀπειργάζοντο τὸν πόλεμον. Συνεστᾶται. συναιρεῖται. Συνετάττετο. πᾶσι συνετάττετο κεκτῆσθαι τοὺς χρηματισμούς. ἀντὶ τοῦ καθυπέσχετο. Συνετίζω αἰτιατικῇ. Συνετιμήθη. πολλῆς τιμῆς ἐγένετο τὰ ὤνια. καὶ συντιμηθῆναι. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον φησίν. οἱ μὲν, γὰρ αὐτῶν ἀπέστελλον ἐς τὴν Αἴγυπτον τὰ χρήματα οἱ δὲ πλέον τοῖς ἐμπόροις. οἱ δ' ἐνθάδε μένοντες, συνετίμων τὰ ἀποστελλόμενα. Συνετρίβησαν τὰς ψυχάς. ἀντὶ τοῦ ἐθορυβήθησαν συνεχύθησαν. Συνευνέτης. σύνοικος. Συνεύνιον. σύνοικον. Συνέφρα. ἡ ταραχή. Συνεφόρει. ἐσώρευεν. ὁ δὲ, συνεφόρει χοῦν αὐτόθεν ἀπὸ τῶν ἐρειπωμένων οἰκοδομημάτων. ἐν τῷ κόλπῳ φέρων. Συνεχές. τὸ συνεχὲς ποσόν, ἐπὶ πλειόνων κατηγορεῖται. γραμμῆς. ἐπιφανείας. σώματος. χρόνου. τόπου. τὸ δὲ μὴ ἐξεχόντων θέσιν ἤγουν τριῶν. ἀριθμοῦ. χρόνου, λόγου. Συνέχεια. ἡ πυκνότης. Συνεχῆ. ἀκατάπαυστον. συνεχεῖς δὲ φύλακας ἐπιστήσας. ἐξετρύχωσεν ἄρα ἐς τοσοῦτον, ὡς βρόχῳ τὰς κόρας τὸν λιμὸν ἀποδρᾶναι. Συνεχόμενος. ἀρρωστῶν ἢ κρατούμενος. Συνέχοντο συνέχον ἡγεμόνα καὶ προστάτην ἀξιόχρεων ἀντὶ τοῦ κατεπεῖγον δὲ ἀναγκαιότερον. καὶ αὖθις, ἦν δὲ τὸ συνέχον τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν, ὡς οὔτε Φερεκαῖ οὔτε ὕπαρχον εἰσδέξαιντο. καὶ — τῆς κατὰ τοὺς νόμους πολιτείας, οὐκ ἄν, ἐγχωρήσειαν. Συνεψηφίσθη. συνελεπτύνθη. Συνεψιάζουσα. συμπαίζουσα. ἐν ἐπιγράμματι ἐξότε μοι πίνοντι συνεψιάζουσα Χαρικλώ. Συνείδησις. Συνείθισμαι δοτικῇ. Συνείκοντες. ὑποκλινομένου μελίνας εἶχον σαρίσσας ἵνα συνείκοντες τοῦ ξύλου πρὸς τὴν πληγὴν καὶ μὴ κλωμένου ῥαδίως. Συνειλεγμένα συνηγμένα. Συνειλοχᾶσι συνηθροίσθησαν καὶ συνειλοχότες. Σύνειμι δοτικῇ. Συνεῖναι γενικῇ. νοῆσαι. ὁ δὲ

κράτιστος ὁ αἰγύπτιος, ἣν μὲν συνεῖναι δεινότατος. ἀγωνιστὴς δὲ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἰσχυρός,
οὐδὲ τὰς ἔξω φερούσας ἀπ' αὐτῆς ὁδοὺς ἂν ἴσχυσε καὶ διεξελθεῖν. οὗτος γὰρ ἐς τοὐναντίον ἐκ
κλήρου τὴν ἀμοιρίαν. καὶ συνεῖναι, αἰσθανέσθαι. συνῆκε δέ. Συνείπετο· συνηκολούθει.
Συνέποντος. Συνείροντος· συνάπτοντος καὶ συνείρεσθαι συνάπτεσθαι. καὶ συνειρόμεθα ἀντὶ τοῦ συνα-
πτόμεθα. ἴσθ' ὅτι πολὺ πλέον ἀνθ' ὑμῖν ἐν ταῖς εὐτυχίαις συνειρόμεθα, ὧν ποτε ταῖς ἐναντία φρο-
νούντων. καὶ αὖθις ἐγκώμια τοῦ ἐρημικοῦ βίου πολλὰ συνείροντο. Συνειρμένον· συμπεπλεγμέ-
νον. Συνεῖρκτο· συνεφυλάττετο· συνεδέδετο. Συνεσταίκτοις. Συνεσφέρησε· συνεσφίγξε.
Συνεῖχεν· ἤσκει, ἐγύμναζε. διόδωρος ὁ δὲ, συνεῖχεν αὐτοὺς εἶναι στρατιώτας, παράδειγμα παρα-
θεὶς ἑαυτόν. Συνηβολία. Συνήγορος· προστάτης ὑπέρ τινων λέγων. ἐοίκασι δ' ἀθηναῖοι τι-
νὰς χειροτονεῖσθαι συνηγόρους ἐπὶ τὸ συναγορεύειν, ὥς ἀντιφῶν φησί. Συνηγορεῦσαι δοτικῇ. Συνή-
δεσαν· ἠπίσταντο. Συνήδομαι· συγχαίρω. ἀππιανός. οἱ δὲ, περιεστῶτες ἔπεμψαν συνηδόμενοι τῷ
γεγονότι. Συνήεσαν· συνῆλθον. Συνῆκεν· ἐνόησε. Συνήκμαζε· συνήκμαζεν. Συνηλλά-
γησοι καὶ συνηλλάχθης ἐμοί. ἀντὶ τοῦ συναλλαγὰς ἔχεις. γάμου συνεζεύχθης. Συνήλασε· συνε-
χώρησε· συνεδίωξε. Συνηκυλίζοντο· συνηθροίζοντο. Συνειλίχασι· συνήθροισαν. καὶ συνειλη-
χότες. Συνηλωκότες. Συνημερεύω δοτικῇ. Συνήμονας· συνθήκας. ἤτοι περὶ τὸ ἧσθαι. ἢ τοὺς
συνέδρους. ἢ παρὰ τὴν ἕσιν. ἢ τοὺς συναγωνιστάς, ὃ καὶ βέλτιον. Συνήθεις· καὶ ἑταίρους καὶ ὁμοή-
θεις. Συνημοσύνη· συμβουλία. Συνήνεγκε· λυσιτελέστερον γέγονε. συνήνεγκε δὲ τοῖς ῥωμαί-
οις τοῦθ', ὅτι μάλιστα καὶ συνήνεγκε. Συνήορος· συνηρμοσμένη. συνήθης. Συνήρης. Συνηρε-
φὲς τὸ ἐστεγασμένον. Συνηρημένον· συνεστραμμένον. Συνήρτυον· συνήρμοττες. Συνή-
σας· συσσωρεύσας. ἡρόδοτος. συννήσας πυρὴν μεγάλην, ἐσέβαλεν ἐς τὸ πῦρ. καὶ δαμάσκιος.
καὶ ἄλλους ἐν μέσῳ τοῦ χρόνου πολὺν θησαυρὸν συννήσαντας. Συνησθέντες· συγχαρέντες.
Συνησθῶσι· συγχαρῶσι. Συνιδών. Συνιέντες γενικῇ. Συνίζησις· οἷον ἡ συγκάθησις.
Συνίεσαν· ἐγίνωσκον. συνίημι γὰρ τὸ νοῶ. ἐπειδὴ ἔμπαλιν τῆς ἀληθείας συνίει τὰ λεγόμενα.
καὶ τὸ ἑαυτῷ φίλον τε καὶ κεχαρισμένον ἑώρα μόνον. ἐπέθετο καταλῦσαι τὴν περσῶν βασιλείαν
καὶ αὖθις. ἐπὶ τοῦ σκόπει βλέπε. σύνιδε ὁποῖα σοι τῶν παρεχόντων ἕψεται τὰ ἐπὶ χεῖρα. Συνί-
ημι γενικῇ. εἴ πως ἂν αὐτῶν τοῦ δεσπότου συνιέναι ἱματίων. αἰτιατικῇ, οὐ συνῆκας δεσμὸν πλαδ-
δος ἢ φραγμὸν ὠρίωνος. Συνίημι. ἐπὶ μὲν τοῦ ἔξω γενικῇ. ἐπὶ δὲ τοῦ ἔσω αἰτιατικῇ. ὡς τὸ καὶ σὺ
συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου. Συνιόντες· συνερχόμενοι. Συνισαμένους. τουτέστι συμπηγέρους
ἢ τοὺς συμπεπλεγμένους καὶ πιλοῦντας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρίων. ὥσπερ γὰρ πολλάκις τὸ ἕ-
τερον τῷ ἑτέρῳ κολλᾶται ἐρίῳ. καὶ διαχωρίζουσιν αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων, οὕτως ἐπὶ τῶν κεκολλη-
μένων ταῖς ἀρχαῖς ὀφείλετε ἀποχωρίζειν. καὶ εὔνοιαν πρὸς ἀλλήλους ἔχειν ἅμα. Συνίστη-
ὁ δ' ἀβέλτερα περιωτοῦντα καθιερῶν τῷ θεῷ, φιλόθεον μᾶλλον ἢ φίλαυτον ἑαυτὸν συνίστη. Συνι-
στορεῖ· σύνοιδε. Συνίστωρ· συνόμιλος· γνωστός. μάρτυς. συνειδὼς ἐπὶ πράγματι. ἀππιανός. ὁ δὲ
συνίστορας ἡγούμενος αἰσχροῦ φόβου. καὶ ἑτέρους ἐπεξαγγέλλειν ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως. Σύν-
θακος· σύνθρονος. Σύνθεμα πρὸς τοὺς ἄλλους. τὸ μὴ τοῦ διαλεκτοῦ μήτε τοῖς ἄλλοις μηδὲν εἶναι σύν-
θεμα φιλανθίας. Σύνθεο· ἄκουσον. Συνθεσία· συνθήκη. ἀσφάλεια. ἐν μυθικοῖς. μετὰ δὲ ὅρκια
πιστώσαντο συνθεσίην. Συνθῆκαι· αἱ πίστεις. αἱ διὰ τριῶν ἐτελοῦντο. λόγων. ἔργων. χειρῶν. λόγων
μὲν οἷον δι' ὅρκων. ἔργων δὲ οἷον διὰ τῶν ἐν τοῖς βωμοῖς θυσιῶν. χειρῶν δὲ ἐπειδὴ αἱ πίστεις διὰ χειρῶν
ἐγίνοντο. καὶ ὅμηρος. καὶ δεξιαὶ ἧς ἐπέπιθμεν. καὶ ζῆα ἐγκλήματα παραβασίας. βωμός. πίστις ὅρ-
κος. Συνθήκη· ὁμολογία. ξενοφῶν. οἱ δὲ σὺν κύρῳ ἀναβάντες ἕλληνες πρὸς πέρσας, συνθή-
κας ἔθεντο. σφάξαντες ταῦρον καὶ λύκον καὶ κάπρον καὶ κριὸν εἰς ἀσπίδα βάπτοντες. οἱ μὲν ἕλλη-
νες ξίφος. οἱ δὲ βάρβαροι λόγχην. ὀμώσαντες μὴ προδώσειν ἀλλήλους. συμμαχοί τε ἔσεσθαι. οἱ δὲ
βάρβαροι προσώμοσαν, καὶ ἡγήσεσθαι ἀδόλως. Συνθήκη· συγκατάθεσις. ὥσπερ εἰρήνην κρατύνα-
σθαι, ἢ τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἐκ συνθήκης ἐξαρτύεσθαι. Σύνθημα· συνθήκη. σύσσημον. λόγος ἐν πο-
λέμῳ ἐπὶ τοῖς ἕλλησι διασαφοῦντες ὅτι πάρεισι διὰ ταῦτα βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι μήτε πα-

καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. φόνος συνέπιπτε πολύς. φυρὴδην ἐπ' ἀλλήλοις μαχομένων. καὶ
συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα. ἀντὶ τοῦ προσέπεσε. καὶ αὖθις τοῖς μὲν, πρὸς τὰ γόνατα
ἐπιπτόντων. Συνεπιλαμβάνομαι γενικῇ. Συνεπισπάσασθαι. συνεπισπάσαι. ὁ δὲ, ἐκέλευε τοὺς
κρατίστους συνεπισπάσασθαι τὰς ἁμάξας. Συνεπίσταμαι δοτικῇ. Συνεπισχήσας. συναγωνι-
σάμενος. δύναμιν παρασχὼν κωλύειν τὸν ἀντίοχον ἐπιπλεῖν, ὅπως ἀπεχθείας χάριν, ἀλλ' ὑφορώ-
μενος μὴ Φιλίππῳ συνεπισχήσας, ἐμπόδιον γένηται τῇ τῶν ἑλλήνων ἐλευθερίᾳ. Συνε-
πλήθυσεν. ἐπλημμύρησε. χειμὼν ἐξαίσιος νυκτὸς γενόμενος, τὸ ῥεῦμα συνεπλήθυσε. Συνέ-
πνευσαν. ὁμόφρονες ἐγένοντο. χαρίτων καὶ μελάνιππος, εἰς ἔρωτα ἀλλήλοιν συνέπνευσάτην
ὁ μὲν ἐραστὴς. ὁ δὲ, ἐρώμενος. Συνερράγη. ἐπὶ τῶν φαβίων πόλεμος συνερράγη ῥωμαίοις
πρὸς τυρρηνοὺς μέγιστος τῶν πρὸ αὐτοῦ. Συνερανίζεται. συνεισφέρεται. Συνεργῶ. δοτικῇ.
Συνέρεσθαι. συνερωτᾶν. Συνερίζω τὸ φιλονεικῶ δοτικῇ. Συνέριθος. συνεργός. Συνυ-
φαίνουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄρρενος. ὁ δὲ χαγάνος, παρὰ δόξαν τι ἕρμαιον τὴν σειρὰν ηὐτύχησε.
καὶ φυγῇ συνέριθος ἦν. ἐλάνθανε γὰρ νῆσος ἐν τῇ λίμνῃ τὸν βάρβαρον διασώζουσα. Συνερη-
τικός. συνείρειν τοὺς λόγους καὶ συντιθέναι δυνάμενος ἀκόλως. Συνερρώγει. εἰς χεῖρας ἦλθε.
πόλεμον συνῆψε τὰ στρατόπεδα ὅσον οὔπω συνερρώγει περὶ πληθοῦσαν ἀγοράν. καὶ ἀκροβολι-
σμοί τινες τῶν ψιλῶν ἐγίνοντο. βέλη τε διεκινεῖτο. καὶ ἀσπὶς ἐψόφει. Συνέρχομαι δοτικῇ.
Συνέσιος. ἐπίσκοπος ἐν πτολεμαΐδος πεντάπολεως τῆς ἐν λιβύῃ θηβαΐδος. φιλόσοφος τῶν
ἱερατικῶν γενόμενος. ἔγραψε βιβλία διάφορα. γραμματικά τε καὶ φιλόσοφα. καὶ λόγους βασι-
λικοὺς πανηγυρικοὺς ἢ ἐπιδεικτικοὺς ἐγκωμιόν τε φαλάκρας. καὶ περὶ προνοίας λόγον θαυμάσιον, ἢ ἡνιο-
κῶν χαρακτῆρει. καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ διάφορα βιβλία συνέταξε. καὶ τὰς θαυμαζομένας ἐπιστολάς.
Συνεσκευάσθαι. συνεπιφέρεσθαι. ὅ ψάμμος χρὴ συνεσκευάσθαι. ὅσα δεινὰ ὀξέα καὶ δριμέα καὶ ἁλμυρά.
τοῦ ὕδατος ἐπὶ σιτοῦντε ἄγει. καὶ ἐπιπλεῖστον αἱρεῖ. Συνεσπειραμένοι. συγκεκλεισμένοι. εἰς στενότητα
συνεσπειραμένοι, ἀμύνεσθαι οὐκ ἠδύναντο. οὔτε τοξεύειν αὐτοῖς εὐπετὲς ὑπῆρχε, τῷ μηδὲ χώραν
εἶναι τοῖς βέλεσι. καὶ αὖθις. εἰσὶ δὲ οἳ καὶ περιελθόντες ἀναχωρῆσαι σῶοι πάλιν ἐς τὸ στρατόπεδον
ἠδυνήθησαν. ἀντὶ τοῦ συστραφέντες. συνελιχθέντες. καὶ αὖθις. τό τε πυκνὸν καὶ συνεσπειραμένον
ἐπὶ ταῖς ἀνελίξεσιν, ὅτι ἔξω τινὸς ἀπονοίας καὶ τόλμης κατεφαίνετο. ταραχή τε ἐπεῖχε καὶ ἐπι-
κελευσμὸς τοῖς κατ' οὐράν τε ταττομένοις. αἵ τε ἀναστροφαὶ τῶν κοντοφόρων, ἄλλοτε ἀλλαχοῦ τὰς
ἐμβολὰς ποιούμεναι, πολυσχιδῆ καὶ ποικίλον ἀπειργάζοντο τὸν πόλεμον. Συνεστᾶται. συ-
ναθροίζεται. Συνετάττετο. πᾶσι συνετάττετο κτήσασθαι τοὺς χρηματισμούς. ἀντὶ τοῦ καθυπέσχε-
το. Συνετίζω αἰτιατικῇ. Συνετιμήθη. πολλῆς τιμῆς ἐγένετο τὰ ὤνια. καὶ συντιμηθῆναι.
δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς διόδωρον φησίν. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἀπέστελλον ἐς τὴν αἴγυπτον τὰ χρήματα
οἱ δὲ πλέον τοῖς ἐμπόροις. οἱ δὲ ἐνθάδε μένοντες, συνετίμων τὰ ἀποστελλόμενα. Συνετρίβησαν
τὰς ψυχάς. ἀντὶ τοῦ ἐθορυβήθησαν συνεχύθησαν. Συνευνέτης. σύνοικος. Συνεύνιον. σύνοικον. Συνε-
φθα. ἡ ταραχή. Συνεφόρει. ἐσώρευεν. ὁ δὲ, συνεφόρει χοῦν αὐτόθεν ἀπὸ τῶν ἐρειμμένων οἰκοδο-
μημάτων. ἐν τῷ κόλπῳ φέρων. Συνεχές. τὸ συνεχὲς ποσὸν, ἐπὶ πλειόνων κατηγορεῖται. γραμ-
μῆς. ἐπιφανείας. σώματος. χρόνου. τόπου. τὸ δὲ μὴ ἐξεχόντων θέσιν ἐκ τριῶν. ἀριθμοῦ. χρόνου, λό-
γου. Συνέχεια. ἡ πυκνότης. Συνεχῆ. ἀκατάπαυστον. συνεχεῖς δὲ φύλακας ἐπιστήσας. ἐξεβιά-
χωσεν ἄρα ἐς τοσοῦτον, ὡς βρόχῳ τὰς κόρας τὸν λιμὸν ἀποδρᾶναι. Συνεχόμενος. ἀρρωστῶν
ἢ κραδαινόμενος. Συνέχον τὸ συνέχον ἡγεμόνα καὶ πρὸς τὴν ἀξιόχρεων ἀντὶ τοῦ κατεπεῖγον ἢ ἀναγκαιότε-
ρον. καὶ αὖθις, ἦν δὲ τὸ συνέχον τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν, ὥστε μήτε φέρειν οὔτε ὑπέχον εἰσδέξαιντο. καὶ
τῆς κατὰ τοὺς νόμους πολιτείας, ὅπως ἂν, ἐγχωρήσειαν. Συνεψηφίσθη. συνελεπτύνθη. Συνε-
ψιάζουσα. συμπαίζουσα. ἐν ἐπιγράμματι ἐξότε μοι πίνοντι συνεψιάζουσα χαρίεν λώ. Συνείδη-
σις. Συνείθισμαι δοτικῇ. Συνείκοντες ὑποκλινομένου μελίνας εἶχον σαρίσας ἵνα συνεί-
κοντες τοῦ ξύλου πρὸς τὴν πληγὴν καὶ μὴ κλωμένου ῥᾳδίως. Συνειλεγμένα συνηγμένα. Συ-
νειλόχασι συνηθροίσθησαν καὶ συνειλοχότες. Σύνειμι δοτικῇ. Συνεῖναι γενικῇ. νοῆσαι. ὁ δὲ

κράτιστος ὁ Αἰγύπτιος, τὴν μὲν συνεῖναι δεινότατος. ἀγωνιστὴς δὲ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἰσχυρός,
οὐδὲ τοὺς ἔξω φερούσας ἀπὸ ταύτης ὁδοὺς ἀνιχνεῦσαι καὶ διεξελθεῖν. οὗτος γὰρ ἐς τοὐναντίον ἐκ
κλήρου τὴν ἀμοιρίαν. καὶ συνεῖναι, αἰσθάνεσθαι συνῆκε δέ. Συνείπετο. συνηκολούθει.
Συνέσπονδος. Συνείροντος συνάπτοντος καὶ συνείρεσθαι συνάπτεσθαι. καὶ συνειρόμεθα ἀντὶ τοῦ συνα-
πτόμεθα. ἴσθι ὅτι πολὺ πλέον ἀνθ᾽ ὑμῖν ἐν ταῖς εὐτυχίαις συνειρόμεθα, ὧν ποτε τοῖς ἐναντία φρο-
νοῦσι καὶ αὖθις ἐγκώμια τοῦ ἑρμικοῦ βίου πολλὰ συνείροντο. Συνειρμένον συμπεπλεγμέ-
νον. Συνεῖρκτο συνεφυλάττετο συνεδέδετο. Συνεσφάκτους. Συνεσφέρησε συνεσφήνεισε.
Συνεῖχεν ἀσκήσει, ἐγύμναζε Διόδωρος ὁ δέ, συνεῖχεν αὐτοὺς εἶναι στρατιώτας, παράδειγμα προ-
θεὶς ἑαυτόν. Συνηβολία. Συνήγορος προστάτης ὑπέρ τινων λέγων. ἐοίκασι παρ᾽ Ἀθηναίοις τι-
νὲς χειροτονεῖσθαι συνήγοροι ἐπὶ τὸ συναγορεύειν, ὡς Ἀντιφῶν φησί. Συνηγορῶ δοτικῇ. Συνή-
δεσαν. ἠπίσταντο. Συνήδομαι. συγχαίρω. Ἀππιανός. οἱ δέ, περιστεῖς ἔπεμψαν συνηδόμενοι τῷ
γεγονότι. Συνήεσαν. συνῆλθον. Συνῆκεν. ἐνόησε. Συνήκμαζε. συνηύξανε. Συνηλλά-
γησοι καὶ συνηλλάχθης ἐμοί. ἀντὶ τοῦ συναλλαγὰς ἔχεις. γάμῳ συνεζεύχθης. Συνήλασε. συνε-
χώρησε. συνεδίωξε. Συνηκυλίζοντο. συνηθροίζοντο. Συνειλίχασι. συνήθροισαν. καὶ συνειλη-
χότες. Συνηλωκότες. Συνημερεύω δοτικῇ. Συνήμονας. συνθήκας. ἤτοι παρὰ τὸ ἧσθαι. ἵν᾽ ἦ
συνέδρους. ἢ παρὰ τὴν ἕσιν. ἵν᾽ ἦ συναγωνιστάς, ὃ καὶ βέλτιον. Συνήθεις. καὶ ἑταίρους καὶ ὁμοή-
θεις. Συνημοσύνη. συμβουλία. Συνήνεγκε. λυσιτελέστερον ἐγένετο. συνήνεγκε δὲ τοῖς Ῥωμαί-
οις τοῦθ᾽ ὅ, τι μάλιστα καὶ συνήνεγκε. Συνήορος. συγκεκοσμημένη. συνήθης. Συνήρης. Συνηρε-
φὲς τὸ ἐστεγασμένον. Συνηρημένον. συνεσπασμένον. Συνήρτυον. συνήρμοττε. Συννή-
σας. συσσωρεύσας Ἡρόδοτος. συννήσας πυρὴν μεγάλην, ἐσέβαλεν ἐς τὸ πῦρ. καὶ Δαμάσκιος.
καὶ ἄλλους ἐν μέσῳ τοῦ χρόνου πολὺν θησαυρὸν συννήσαντας. Συνησθέντες. συγχαρέντες.
Συνησθῶσι. συγχαρῶσι. Συνιδών. Συνιέντες γενικῇ. Συνίζησις. ὁμοῦ συγκάθησις.
Συνίεσαν. ἐγίνωσκον. συνίημι γὰρ τὸ νοῶ. ἐπειδὲ μὴ πάλιν τῆς ἀληθείας συνίει τὰ λεγόμενα.
καὶ τὸ ἑαυτῷ φίλον τε καὶ κεχαρισμένον ἑώρα μόνον. ἐπεθύμει καταλῦσαι τὴν Περσῶν βασιλείαν
καὶ αὖθις. ἐπὶ τοῦ σκόπει βλέπε. συνίει δὲ ὅποι ἄσοι τῶν τραχέων ἕψεται τε ἐπὶ χεῖρα. Συνί-
ημι γενικῇ. εἶπας ἂν αὐτῶν τοῦ δεσπότου συνιέναι ἱματίων. αἰτιατικῇ δέ, οὐ συνῆκας δεσμὸν πλα-
δος ἢ φραγμὸν ὠείωμος. Συνίημι. ἐπὶ μὲν τῆς ἔξω γενικῇ, ἐπὶ δὲ τῆς ἔσω αἰτιατικῇ. ὡς τὸ καὶ σὺ
συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου. Συνιόντες. συνερχόμενοι. Συνισταμένους. τουτέστι συνηγόρους
ἢ τοὺς συμπεπλεγμένους καὶ παλοῦντας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρίων. ὥσπερ γὰρ πολλάκις τὸ ἕ-
τερον τῷ ἑτέρῳ κολλᾶται ἔριον. καὶ διαχωρίζουσιν αὐτὰ ἀπ᾽ ἀλλήλων, οὕτως ἐπὶ τῶν κεκολλη-
μένων ταῖς ἀρχαῖς ὀφείλετε ἀποχωρίζειν. καὶ εὔνοιαν πρὸς ἀλλήλους ἔχειν ἅμα. Συνίστη
ὁ δὲ Ἀβέλ τὰ πρωτότοκα καθιερῶν τῷ θεῷ, φιλόθεον μᾶλλον ἢ φίλαυτον ἑαυτὸν συνίστη. Συνι-
στορεῖ. σύνοιδε. Συνίστωρ. συνόμιλος. γνωστός. μάρτυς. συνειδὼς ἐπὶ πράγματι. Ἀππιανός. ὁ δὲ
συνίστορας ἡγούμενος αἰσχροῦ φόβου. καὶ ἑτέρους ἐπεξαγγέλλειν ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως. Σύν-
θακος. σύνθρονος. Σύνθεμα πρὸς τοὺς ἄλλους. τὸ μὴ τοῦ διαλεκτοῦ μήτε ἄλλου μηδὲν εἶναι σύν-
θεμα φιλαυτίας. Σύνθεο. ἄκουσον. Συνθεσία. συνθήκη ἀσφάλεια. ἐν μυθικοῖς. μετὰ δὲ ὀφίσι
πιστώσαντο συνθεσίην. Συνθῆκαι. αἱ πίστεις. αἱ διὰ τούτων ἐτελοῦντο λόγων. ἔργων. χειρῶν. λόγων
μὲν οἷον διόρκων. ἔργων δὲ οἷον διὰ τῶν ἐν τοῖς βωμοῖς θυσιῶν. χειρῶν δὲ ἐπειδὴ αἱ πίστεις διὰ χειρῶν
ἐγίνοντο. καὶ Ὅμηρος. καὶ δεξιαὶ ἧς ἐπέπιθμεν. καὶ ζία ἐγκλήματα παρασίας. βωμός. πίστις ὅρ-
κος. Συνθήκη. ὁμολογία. Ξενοφῶν. οἱ δὲ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες Ἕλληνες πρὸς Πέρσας, συνθή-
κας ἔθεντο. σφάξαντες ταῦρον καὶ λύκον καὶ κάπρον καὶ κριὸν εἰς ἀσπίδα βάπτοντες. οἱ μὲν Ἕλλη-
νες ξίφος. οἱ δὲ βάρβαροι λόγχην. ὀμώσαντες μὴ προδώσειν ἀλλήλους. σύμμαχοί τε ἔσεσθαι. οἱ δὲ
βάρβαροι προσώμοσαν, καὶ ἡγήσασθαι ἀδόλως. Συνθήκη. συγκατάθεσις. ὥσπερ εἰρήνην κρατύνα-
σθαι, ἢ τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἐκ συνθήκης ἐξαρτύεσθαι. Σύνθημα. συνθήκη. σύσσημον. λόγος ἐν πο-
λέμῳ ἐπὶ τοῖς Ἕλλησι διασαφοῦντες ὅτι πάρεστι διὰ ταῦτα βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι μήτε πα

θεῖν τι δυσχερὲς μηδέν. αἱ δέ, ἀθρόαι ὑφ' ἓν ἰσωθήματι ἐπὶ τὸν βάτιον ᾖξαν. ἵνα ἑαυτὸν ἀφέλωνται, ὅ τι ἔτι εἶναι ἄνδρα. οἱ δέ, δι' ἀλλήλων ἐποιοῦντο καὶ τὸ σύνθημα μετὰ σπουδῆς ἕκαστος ὃν πλησίον ἐπηρώτα. Συνθηματιαίους. οὓς ἡμεῖς λέγομεν ἐκδοτικούς. Ἀριστοφάνης. δεῖ γὰρ ἀνδράσι πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσι. Συνθηματικῶς. συμβολικῶς. ἐπιστολὰς ἔγραψε συνθηματικῶς καθάπερ ἔθος ἦν αὐτοῖς. ὥστε τὸν κυριεύσαντα τῆς ἐπιστολῆς, μὴ δύνασθαι γνῶναι μηδὲν τῶν ἐν αὐταῖς γεγραμμένων. καὶ αὖθις. τὸν Αὔγουστον ἐπευφημῶν πολλάκις τοῖς ἄλλοις τοῦτο δίδωσι σύνθημα. Συνθυμεῖν. συνοργίζεσθαι. ἢ συμψυχεῖν. Συνοδία. τὸ μετά τινος συμπεριπατεῖν. συνῳδία δὲ ἡ συμψαλμῳδία. Συνόδοντα ζῶα. βοῦς. πρόβατον. αἶξ. καὶ εἴ τι συμβέβηκεν ἀλλοστοιχεῖν ἄλλως ἐπιμελῶν. Σύννομε. ὡς μετέχουσα τοῦ αὐτοῦ βίου. καὶ τῆς αὐτῆς νομῆς. τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων. λέγει δὲ τοῦτο ὁ ἔποψ πρὸς ἀηδόνα. Συννόμων. μεγάλων. ὁμοίων. ἐξηκριβώσατο τοὺς δόμους. ἦν γὰρ ἐκ συννόμων λίθων ᾠκοδομημένος. ὥστε καὶ λίαν δυσαλλόγιστον εἶναι τὴν ἀπὸ γῆς τῶν ἐπάλξεων ἀπόστασιν. Συνόμοσις. συνωμοσία δέ. Σύννομοι, ἀδελφοί. ἢ γυναῖκες. αἱ σύννομοι τὰ ξωβίου ζαφεῖα πορσύνουσαι. Συνορία ἡ πλησιότης. Συνουσία. τὸ συνεῖναι μετ' ἀλλήλων. Πολύβιος. ὡσάν, ὑπονοηθέντος μένοι τοὺς ἐκ συνουσίας ἐπαναγαγόντας. ἔτι δὲ μᾶλλον ἠλλοιωμένους ὑπὸ τῆς μέθης. οἱ συνεχῶς συνουσιάζοντες βλάπτονται. καὶ ζήτει ἐν τῷ βληχωνία. Συνουσιασμοί. συνουσία. συμμιξία. Συνοχή. εἶδος τῆς συναφῆς ἡ συνοχή. ὥστε ἁμαρτάνει ὁ τῆς συναφῆς γένος τὴν συνοχὴν ἀποδιδούς. οὐ γὰρ πᾶν τὸ συναπτόμενον συνέχεται. συνάπτεται γὰρ καὶ τὰ ἁπτόμενα μόνον. οὐ μὴν καὶ συνέχεται. οὐ πάντως μέντοι τὸ συνεχόμενον, συνάπτεται. ὥστε ἐπὶ πλέον τὸ συνάπτεσθαι τοῦ συνέχεσθαι. Συνοχωκότε ἀπὸ Ὁμήρου διὰ τὸ μέτρον. Σύνοψις. ἡ κατὰ πρόσωπον ὁμιλία. ὁ δέ, ἐβούλετο κατὰ πρόσωπον στρατοπεδεῦσαι τοῖς Καρχηδονίοις ἐν συνόψει. μάλιστα γὰρ οὕτως ἐκφοβήσειν αὐτοὺς ὑπελάμβανε.

Συνῳδά, σύμφωνα. μετὰ ᾠδικῆς. καὶ συνῳδόν, Αἰλιανός. ὁ δὲ ἀλεκτρυών, συνᾴδειν ἐπειρᾶτο τῷ ὀρνιθείῳ μέλει. συνῳδόντε καὶ συμμελοῦ ἀναμήτων. Συνῳδικῶς. συναγορεύων. Συνῳδία ἡ ψαλμῳδία. Συνωθούμενοι. συνεχόμενοι. Συνωνήσατο. τὸ συνοίκημα μετὰ τοῦ ἔλαβε. συνωνήσατο δὲ μεθ' ἑαυτοῦ τοῦ ἑξῆς. Συνομοσία σὺν. Συνωμοσία, ἡ μετ' ὅρκου φιλία. παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς συνωμοσία, ἡ ἑταιρεία.

Συνωμότης. Συνωνή. τὸ ἄχθος ὅτι ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἡ τοῦ σίτου φορὰ ἐσπάνιζε. καὶ ἐν δευτέροις ἤπειρος ἀνόστιμος γόγγυσμος ἐσόλοις ἀφίκετο. ἀπορουμένοις δὲ τοῖς οὖσιν ἔν τε Βιθυνίᾳ καὶ Φρυγίᾳ καὶ Θρᾴκῃ χωρίων πειρᾶσθαι, μέγα τι χρῆμα σίτου ἤξίου. ἦν τε ἀναγκαῖον τοῖς ταύτῃ οἰκοῦσι μέχρι μὲν εἰς τὴν θάλασσαν πολλῷ πόνῳ τὰ φορτία φέρειν. ἐς Βυζάντιον δὲ ξύν κινδύνῳ ταῦτα κομίζεσθαι. καὶ βραχέα μὲν τιμήματα δῆθεν τῷ λόγῳ πρὸς αὐτοῦ φέρεσθαι. τὴν ζημίαν δὲ αὐτοῖς ἐς τοσόνδε μετρίοις καθίστασθαι, ὥστε ἀγαπᾶν ἦν τις αὐτοὺς ἐῴη. τοῦτο τὸν σῖτον οἴκοθεν τῷ δημοσίῳ χαρίζεσθαι, καὶ τίμημα ἕτερον ὑπὲρ αὐτοῦ κατατιθέναι. τοῦτό ἐστι τὸ ἄχθος ὃ συνωνὴν καλεῖν νενομίκασι. Συνώνυμος. συνώνυμος κατηγορία ἐστίν. ὅτε τὸ ὄνομα καὶ τὸν ὅρον δέχεται αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος. οἷον τὸ ζῶον κατηγορεῖται τοῦ ἀνθρώπου. καὶ δέχεται ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν ὅρον τοῦ ζώου. ζῶον γάρ ἐστιν οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική. ὁμώνυμος δὲ κατηγορία, ὅτε τὸν μὲν ὅρον οὐ δέχεται, ἀλλὰ μόνον τὸ ὄνομα. ὡς ἐπὶ τῆς εἰκόνος τοῦ ἀνθρώπου. Συνορινώμενοι. ἐπιθυμοῦντες. ἐπεκτεινόμενοι. οἱ γάρ, τοῦ πλείστου καὶ πρόσω συνορινώμενοι, προῆγον ἐπὶ Παμφυλίας.

Συνωρίς. συζυγία δυάς. κυρίως δὲ ἵπποι δύο συνεζευγμένοι. κέλης δὲ ὁ ἐπὶ ἑνὸς ἵππου ὀχούμενος. καὶ αὐτὸς ὁ μόνος ἵππος. Συνώσαντες. συνεφορήσαντες. ἐξ αὐτῆς δὲ συνώσαντες ἐπὶ τὴν πυλίδα ἐσῆλθον. Σύνταγμα. ἔνιοι παράταξιν. αἱ δύο τάξεις, ἀνδρῶν σν΄. καὶ ὁ ἡγούμενος συνταγματάρχης. τοῦτο δὲ ἔνιοι καὶ ξεναγίαν καλοῦσι. καὶ ξεναγὸν τὸν ἡγούμενον. Συντακτικός. συνταγματικός. ὁ Ὠριγένης, διὰ τὸ πεποιηκέναι πολλὰ βιβλία. Συντάξασθαι. ὁ εἰς τὰς συντάξεις τοῖς κυβερνήταις ἀνακομίζειν τὰς ναῦς κατὰ δύναμιν εἰς τὴν ἐλαίαν. Συντάξασθαι ἐντελλόμενος Πολύβιος. συντάξασθαι ἐλαύνειν κατὰ σπουδὴν ὅσην ἔχει δυνάμεως. Σύνταξις δύο πραγμάτων ἕνωσις. καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ τὸ ποιεῖν τὰ δέοντα τοῖς στρατευομένοις. ἀπὸ στρατιωτικῆς

συντάξεις ἁπάσας ὅτι ἠσχύνετο. καὶ Μάλχος. τῶν συντάξεων στερηθέντες πολλάκις οἱ στρατιῶται
καὶ ἀποκοπτόμενοι τῆς τροφῆς τῆς συνήθους, εἰς ἀπόνοιαν ἦλθον. καὶ αὖθις Μάλχος. ὁ δὲ τὸν παμ-
πρέπιον λαμπρῶς τε ἐτίμησε καὶ σύνταξιν ἐδωρήσατο. Πρεσβύτερος. ἅμα δὲ καὶ μεμφόμενοι
ὅτι δὴ σφίσι χρόνου τὰς συντάξεις πολλοῦ τὸ δημόσιον ὤφλε. τουτέστι τὰ διδόμενα. Σύντα-
ξις. ἡ συγγραφὴ ἡ ἱστορία. Πολύβιος. ταῦτα ἐν ταῖς πρὸ τῆς συντάξεσι δεδηλώκαμεν. Σύντα-
ξις. ἀντὶ τοῦ συντεταγμένοι ἡ κίνησις. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐ-
τὴν τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα. ἔλεγε δὲ ἑκάστους φόρους συντάξεις. ἐπειδὴ χαλε-
πῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα. Καλλιστράτου οὕτως καλέσαντος. καὶ Ὑπερείδης δέ φη-
σι. σύνταξιν μὲν τῶν ἐμπορίων οὐδενὶ διδόντες. ἡμεῖς δὲ ἠτεῖν ἠξιώσαμεν λαβεῖν. Συντάσσομαι δοτικῇ.
Συντεθεῖσθαι. καὶ συντέθειται. συνεθέμην. Συντεκμηράμενος συμβαλών. καταστοχασάμενος. δι-
ονύσιος. τὸν παντάριον αὐτοῦ συντεκμηράμενος ἐκ τῶν ἐναργῶν περὶ αὐτὸν συμβόλων τε καὶ
σημείων. Συντέλειαι. αἱ παντοδαπαὶ τιμωρίαι. Δαβὶδ. καὶ ἐξ αἱμάτων καὶ ψαλμῶν διαγγελήσον-
ται ἐν συντελείᾳ. Συντέλεια. πᾶν τὸ πρὸς ζωήν. Ἰώβ. ἐπ' αὐτοῖς ἀπώλετο συντέλεια. ἀντὶ τοῦ
δέ ποτέ τι χρηστὸν συνετέλεσαν. Συντελεῖς. ὅτι οἱ τριηραρχοῦντες νεὼς μιᾶς ἅμα ἐπεμελοῦν-
το. καὶ συντελεῖς ἐλέγοντο. συντελεῖς οὖν οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες. τὸ δὲ πρᾶγμα. συν-
τέλεια καλεῖται. Συντελής. χρήσιμος. Συντέμνω αἰτιατικῇ. Συντέρμων. πλησιόχωρος.
Συντεταγμένως. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἀντὶ τοῦ γοργῶς. καὶ μετὰ συγκροτήματός τινος. ἀσπά-
ζομαι δ' ὅτι προθύμως ἥκετε καὶ συντεταγμένως. Συντετάσθαι. διατετάσθαι. Συντέ-
τηκεν. ἀντὶ τοῦ συγκεκόλληται. συμπέπηγε. Ψαλμός. αὐτὰ ἀληθοῦς συντέτηκε δόξα. καὶ σύντηξις
ἡ τοῦ σώματος φθορὰ καὶ ἰσχνότης. τοσαύτη δὲ ἄρα ἡ σύντηξις τοῦ σώματος ἦν αὐτῶν ὡς ἀδύνατον
εἶναι καὶ τὴν τῶν ἱματίων φέρειν ἐπιβολήν. Σύντευξις. συντυχία. Συντεύξομαι συντυγχάνω.
Συντιμηθῆναι. τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὤνια, συντιμηθῆναι. οὕτω Δημοσθένης. Συντομά-
χει. οἱ δὲ ἐκινδύνευσαν τῆς συντομαχίας. Σύντομον. συνάγαγε συντόμως σὺν τῷ κινῶ καὶ τὸν ἱ-
μάντα. Συντρέχω δοτικῇ. Σύντριτος. Συντρίβω αἰτιατικῇ. Συντροχάσαι. κατεντλῆ-
σαι. πληρωθῆναι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν. Συντυγχάνω δοτικῇ. Συντυρούμενα. συμπη-
γνύμενα. Συντυχία. ἡ αἰφνίδιος τῶν πραγμάτων μεταβολή. ὑπολαβὼν οὖν οὐ κατὰ συντυχί-
αν. ἀλλ' ὑπό τινος ἕξεως τοιαύτην εἶναι περὶ αὐτὸν διάθεσιν. Συνοίμιον. τὸ προοίμιον. Συ-
νοίσειν. συνδιενεγκεῖν. Συνοῖσον. συμφέρον. ἐν ὑμῖν τε κείσθω προτιμῆσαι τὸ συνοῖσον.
καὶ τὰ εἰρηναῖα περὶ τοῦ πολέμου ἑλέσθαι. καὶ αὖθις. αὐτός τε γὰρ τῶν ἐπιβόλων τῆς φύσεως,
ἐγίνωσκε τὸ συνοῖσον εὐστοχώτατα. Συνοιχήσεται. συναναιρεθήσεται. Συφορβία. ἀγέ-
λη χοίρων. Συώδεις. ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνουμένου. Σύρα παρὰ Ῥωμαίοις ἡ θεία ἐπιστο-
λή. Συράκουσαι πόλις Σικελῶν. Συρακουσία τράπεζα. ἡ πολυτελής. ἐδόκουν γὰρ οἱ Σικε-
λιῶται ἁβροδίαιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων καὶ Συρακουσίων δὲ κατ' ἐξοχήν. Σύρβη. τάραχος.
Συρβηνῆς. ὁ ταραχώδης. ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου. ἢ σύρβης. διὰ τὸ τὰς αὐλητρίδας τὰς
φαρέτρας κενὰς ἔχειν. καὶ συρβηνέων χορὸς ὁ τεταραγμένος. καὶ συώδης. ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπι-
φωνουμένου. διὸ λέγεται ἡ παροιμία, συρβηνῶν χορός. ἐπὶ τῶν ἀτάκτων χορῶν. Συριανὸς ἀλε-
ξανδρεύς φιλόσοφος. ἡγησάμενος τῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς τε καὶ διατριβῆς διδάσκαλος γενόμε-
νος Πρόκλου. ὃς καὶ διάδοχος αὐτοῦ ἐγένετο. ἔγραψεν εἰς Ὅμηρον ὅλον ὑπομνήμασι βιβλίοις ζ'.
εἰς τὴν Πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ'. εἰς τὴν Ὀρφέως θεολογίαν βιβλία β'. εἰς τὰ Πρόκλου περὶ τῶν παρ'
Ὁμήρῳ θεῶν. συμφωνίαν Ὀρφέως Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος περὶ τὰ λόγια βιβλία δέκα. καὶ ἄλλα
τινὰ ἐξηγητικά. Ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος ὥς φησι Δαμάσκιος. πάντα τὰ τῶν παλαιῶν ἐξετάζων, ὅτι
ἀνίει πρὸς τὸ ἀκριβέστατον. προσεῖχε τὸν νοῦν εἰς τὰ μάλιστα μετὰ Πλάτωνα τῷ Ἰαμβλίχῳ καὶ τῷ Ἰαμ-
βλίχου φίλοις δὴ καὶ ὀπαδοῖς. ὧν ἄριστον εἶναι διϊσχυρίζετο τὸν ἑαυτοῦ πολίτην Συριανὸν τὸν Πρόκλου
διδάσκαλον. ἀτιμάζειν δὲ οὐδένα ἠξίου πρὸς συναγερμὸν ἀληθοῦς ἐπιστήμης. Συριγμός. φω-
νὴ ἄσημος. τοῦ συριγμοῦ τοὺς ἐν ταῖς κοιναῖς πανηγύρεσιν ἢ τοῦ χλευασμοῦ τις ἐξηγήσαιτο

ῥᾳδίως. καὶ αὖθις. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κατεχειροτόνουν συρίττοντες. καὶ ταραχὴν ταῖς βοαῖς ἐνεποίουν. Σύριγξ. τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ χοιρικίου ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος. καὶ ἡ ὀπὴ τοῦ χοιρικίου αὐτοῦ καλεῖται. Σοφοκλῆς. κεῖμαι δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην σύριγγ' ἔχων, ἔχει μετὰ ἀεὶ σύριγγα. Σύριγξ καὶ ἡ ὑπόνομος διῶρυξ. καὶ τούτοις κελεύει σύριγγα βαθεῖαν ὑπὸ τὸν λόφον διορύξασθαι. καὶ σύριγγος αὐλοῦ ἢ ὑδραυλικῆς. Πινδάρου. τίς τὴν μέλισσαν τὴν σοφὴν τὴν ἐργάτιν κομίζειν ἔπεισεν ἀνακείμενον νόμον. ποιεῖν ἢ τὰς σύριγγας ἐπὶ ἀπιστίας. Συρίξας. ἀπὸ τοῦ συρίζω ἐν ἐπῳδαῖς.

Συρμαΐζειν. καθαίρειν. παρὰ τὸ συρμαίᾳ ἐν ζέοντι ὕδατι. οὗτος Ἡρόδοτος. ἡ συρμαία δὲ ἀπὸ τοῦ λάχανον σελινώδους. Συρμαία. τὸ καθαρτικὸν διὰ μέτων. ἐν κοιλίᾳ ἢ βρῶμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος. Συρμός. τοῦ νιφετοῦ ἡ φορά. ἐπεὶ τὰ κοιμαίσεις ἀνέμων βρόμων. οὐ χάλαζαν. οὐ νιφετῶν συρμούς. οὐ πατάγους ἄλλα. περὶ Ὀρφέως ὁ λόγος. Σύρω. σέχω. Πινδάρου, σύρει πρὸς ἡμᾶς ὁ στρατὸς μετὰ δρόμου. Σύροι πρὸς Φοίνικας. ἑκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς πανοῦργα. ἢ ὅτι ἑκάστοτε ἀλλήλοις διεχθραίνοντα, οὐδέ ποτε πιστῶς διαλλάττεται. Σύρφαξ. συρφετώδης. ὀχλώδης. εἴρηται δὲ αὐτῷ ἐν πλείω πρὸς τοιαύτην μαίνεσθαι δόξαν, τοῦ ἤδη μου σύρφακ' ἐν εὐφημίαις ἀνακαλεῖσθαι Πύρρον. ὃς εἰ μὲν οὕτως ἐβόα διὰ τὸ ἐρυθρὸ πρόσωπον εἶναι, ἔλεγεν εἰκότα. εἰ δὲ πρὸς ἔπαινον ἀνδρείας ἔθελγεν ὡς νέον. οὐ γὰρ ἥρωας ἔβαλλεν ὡς Πύρρος ὁ Ἀχιλλέως. ἀλλὰ γυναικομανὴς ὢν ὡς Πάρις. Συρφετός, ἀγυρτώδης ὄχλος ἢ λόγος. ἢ ἐξ ἀνέμου συλλεγόμενη κόπρος καὶ φρυγανώδης. ἤτοι κονιορτὸς μετὰ κοπρίων. τινὲς δὲ χειμῶνα καὶ συρμός. ταῦτα δὲ ἄγνωστα τοῦ συρφετοῦ.

Σῦς ὁ χοῖρος. ὗς ἐπὶ θηλείας. σῦς δὲ ἐπὶ ἄρρενος. κέχρηνται δὲ ἀδιαφόρως. ὅπως δόξῃ τῇ μὲν ἀγαθαὶ σῦς. Συσσεισμός. λαῖλαψ. συστροφὴ ἀνέμου. συσσημαίνεσθαι. ὃ καλοῦσι κατασφραγίσασθαι. τοὺς δ' οἱ ἱερεῖς συσσημαίνεσθαι λέγουσι. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ ἱερείας. ὥστε προστιθεμένου ἐπὶ ψηφίσματος καὶ τὴν ἱέρειαν συσσημαίνεσθαι τὰ γράμματα. καὶ σύσσημον τὸ σημεῖον. Συσσιτία. καὶ συσσίτιον, εὐωχία. ἄριστον. Σύσσιτος. σύντροφος. συνδιαιτητής. τὸ δέ, κεκλημένος Ἐφεσία σὺν τοῖς ὁμοτίμοις. ἔτυχε κατὰ μὲν προβάτων εἶναι ἐν τῷ συσσιτίῳ ἀμφὶ τὸ μέσον τοῦ δείπνου τῶν δαιτυμόνων τὸν ἑστιάτορα ἐνθειαζόντων. Συσκευάζει. λόγῳ ἐπιβουλεύει. καὶ συσκευὴ ἡ ἐπιβουλή. συσκευάζεσθαι δὲ τὸ πρὸς τὴν ὁδὸν εὐτρεπίζεσθαι. ὄναρ ἐφίσταται θεία τις ὄψις. καὶ λέγει δεῖν συσκευάζεσθαι. καλεῖ γὰρ τὸ χρεὼν αὐτόν. Συσκευάζεσθαι. ἐπιφέρεσθαι. Ξενοφῶν. ὁ Κῦρος ἔφη τοῖς στρατιώταις συσκευάζεσθαι σῖτον ἡμερῶν εἴκοσιν. οἶνον τε τοσοῦτον ἕκαστον κελεύει, ὅσος ἱκανός ἐστιν ἐθίσαι ὑμᾶς αὐτοὺς ὑδροποτεῖν. Συσκηνία. συνοικία. Ξενοφῶν. ἐν τῷ ὁμοῦ σκηνοῦν τοὺς στρατιώτας ἐδόκουν ὠφελεῖσθαι πρὸς τὸν μέλλοντα ἀγῶνα. ἑώρων γὰρ ἀλλήλους στρεφομένους ὁμοίως, καὶ ἐπὶ τὴν πρόφασιν πλεονεξίας, ὥστε ὑφίεσθαι τινα ἡ κακιώτερον ἑτέρου εἶναι πρὸς τοὺς πολεμίους. καὶ ὅτι ἐγίνωσκον ἀλλήλους. καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι πᾶσιν ἐδόκει ἐγγίνεσθαι. οἱ δὲ ἀγνοοῦντες ῥᾳδιουργοῦσιν ὥσπερ ἐν σκότει ὄντες. Σύσκια. τὰ δασέα. πρῶτα μὲν τὰ σύσκια τῶν χωρίων ἀνεκάθαιρον. ἔπειτα τοὺς βασιλικοὺς παραδείσους ἐξέτεμον. Συσπειραθέντες. συστραφέντες. οἱ δὲ πρὸς τὴν φήμην συσπειραθέντες καὶ διαλεχθέντες πρὸς ἀλλήλους ἔτρεχον καὶ συνίσταντο. Σύστασις. ἀγάπη. ὁμόνοια. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν ὁμοῦ ἱσταμένων τῶν συντρόφων. Πολύβιος. ὁ δέ, οἰκείως διακείμενος πρὸς τοὺς Καρχηδονίους. περὶ τὴν ἔχων σύστασιν. Σύστασις καὶ συστατικαί. ὁ μὲν δίαιτον καὶ φίλον γενέσθαι. ἐλθόντα διὰ πορείαν, ὑπὸ μὲν Πλάτωνος προφθῆναι. ὑπὸ δὲ εἰσὶ παρὰ συστατικαί. Συστέλλω αἰτιατικῇ. Συστήσας. παρασκευάσας. προσμίξας. Πολύβιος. τοῦ τοῦ δόξαντος τὰ λοιπὰ συστήσας ἱππεῖς πεντακοσίους. δυναμένους ἔτι πονεῖν. Συστομώτερον σκάφος. τάσσεται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀγενὲς σιωπώντων. Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ νόμων εἰρῆσθαι, ἀπὸ τοῦ τοὺς μετοίκους Ἀθήνησιν ἐν ταῖς δημοτελέσι πομπαῖς σκάφας φέροντας πομπεύειν. καὶ ὁ ποτὲ δὲ ἐβούλοντο μέτοικοι δηλῶσαι, ἢ σκάφην ἔλεγον ἢ σκαφηφόρον. διὰ τὸ ἀπαρρησίαστον εἶναι συστομώτερον καὶ ἢ στεῖν ἀπειλεῖν σκάφης. Συστρέμματα. στρατιωτῶν πλήθη. Συστροφή. ἡ ὁμόνοια. καὶ ἡ ἐπὶ κακῷ συμφωνία. Δαβίδ. ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων. Σύστοιχα. καὶ παρώνυμα καὶ πτώσεις, τὰ ἀνακεῖσθαι μὲν ἀλλήλοις δοκοῦντα. διαφέροντα δέ, σύστοιχα λέγεται ἀλλήλοις

καὶ τὰ ὁμοίως ἔχοντα πρός τινα ἀνὰ καὶ κατ' ἀναλογίαν εἶναι· ὡς ἐπιστήμη καὶ αἴσθησις· ἑκάτερον
γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς τὰ ὑφ' αὑτά, ὁμοίως καὶ τὸ αἰσθητόν, ἑκάτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως
ἔχει πρὸς τὰ ὧν ἐστι. Σύστοιχα λέγουσι καὶ πάντα τὰ ὁμοίως παρωνομασμένα ἀλλήλοις τε καὶ
ἐκείνῳ, ἀφ' οὗ παρωνόμασται· οἷον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης παρωνόμασται ὁ δίκαιος· τὸ δίκαιον· τὸ δικαίως·
ταῦτα δὴ καὶ ἀλλήλοις ἐστὶ σύστοιχα· καὶ αὐτῇ τῇ δικαιοσύνῃ. παρώνυμα δὲ μόνον, τὰ ἀπό τινος παρ-
ωνομασμένα, ἐκείνῳ λέγουσιν ἀφ' οὗ παρωνόμασται· ἀλλ' οὐ καὶ ἀλλήλοις· οὐδὲ ἐν εἶναι τούτοις· τῇ γραμ-
ματικῇ ὁ γραμματικός· ὅτι ἐπὶ τῆς γραμματικῆς τοῦ γραμματικῶς. Συστοιχία· ὁ ἤ, ἐν τῇ συστάσει γίνεται
τοῦ χείρονος συστοιχίας· ἀπὸ τῆς μὲν ἀπὸ τῶν προτέρων μαθημάτων· προσεχεῖς δὲ τοῖς ἄλλοις. Σῦτο· ὥρ-
μητο. ἔτρεχε. σύτο δὲ μὴ ἀκίνητον ἐν δρόμοις. Σύφαξ· ὄνομα. ἀππιανός· σύφαξ δὲ τῶν γινομένων,
πυνθανόμενος, ἐπεχείρει διαιτᾶν διαλύσεις. καὶ αὖθις· σύφακα δ' ἄρα τὸν δυνάστην ἔρως ἐκνι-
ζει τῆς παιδός· οἱ δὲ καρχηδόνιοι, ἔδωκαν αὐτήν. Σύφαρ· τὸ δέρμα· καὶ ἀνθρωπικόν· καὶ μετὰ τὸ εἰ-
κὸς σύφαρ ἐμόν· καὶ τοῦτο τὸ δένδρον αὖον ἐὸν περ. καλλίμαχος ἐν ἑκάλῃ· τὸ σύφαρ ἔνδυμα τοῦ
ὄφεως καὶ τοῦ τέττιγος παρὰ τὴν λεπίδα. συφεός· τόπος ὅπου οἱ σύες τρέφονται. λέγεται δὲ καὶ
συφεών. ἀγαθίας· εἰ μὴ κατάπλαστον εἰπεῖν, ὥσπερ ἐν συφεῶσι καὶ μάνδραις τὰ τῶν ῥωμαίων με-
μένηκει στρατεύματα. Συφόλης· συφόλου. Συχέμ· πόλις. Συχνάζεις· πυκνάζεις.
Συχναῖς· συνεχέσι. καὶ συχνὴν οὐσίαν τὴν πολλήν. καὶ συχνὸς ὁ πολὺς χρυσός. καὶ τῆς οἰκίας δὴ
οὔσης μονήρους ἀλλὰ συχνῆς ἀμηχεπῆ. καὶ ἰάμβλιχος· παρεσκεύασε πομπὴν ἐπιφανῆ καὶ λαμ-
πράν. ἐσθῆτα σοβαράν. καὶ θεραπείαν συχνὴν εὐνούχων τε καὶ θεραπαινίδων. Συχνόν· πολλήν.
πυκνόν. ξενοφῶν· ἅρματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων. ἀντὶ τοῦ πολύ. ὁ δὲ συχνοὺς τῶν ἐπι-
σήμων τῆς βουλῆς ἐφόνευσεν ἀνδρῶν πολλῶν. πίονα τυρὸν δρέψασθαι αὐτὴν ἰσχάδα. καὶ δεῖ πυροῦ ἰσχὺν ἀπὸ σκυ-
βάλων. Σφαγὰς τὰς κατακλεῖδας. θουκυδίδης. καὶ οἱ ἰσοὺς καθίεσαν ἐς τὰς σφαγάς. Σφα-
γεῖον· τὸ τοῦ αἵματος δεκτικὸν ἀγγεῖον. ὃ εἶπεν ὁ ποιητὴς ἀμνεῖον. Σφαγιάζειν· τὸ θυσίαν ἐπιτελεῖν.
ἡρόδοτος· ὃς ἐπεὶ ἐσφαγιάζετο παυσανίης, κατήμενος ἐν τῇ τάξει ἐτρωματίσθη τοξεύματι τὰ πλευ-
ρά. Σφαγιαζόμενος· διὰ σφαγίων θυσίαν ἐπιτελῶν. ὁ δὲ εἴτε διοσημείαν οἰηθεὶς εἶναι, εἴτε
σφαγιαζόμενος, οὐκ ἀγαθὴν τὴν ἀπόβασιν σημαίνειν λογιζόμενος τὰ θύματα, συμφέρειν ἐλογί-
ζετο φυλάξασθαι τὸν καιρόν. Σφαγίδιον· τὸ τῶν μαγείρων μαχαίριον. καὶ σφαγὶς δὲ αὐτό. Σφαδάζειν·
θράσσειν, δυσανασχετεῖν. ματαίως σπᾶσθαι. χαλεπαίνειν. μετ' ὀργῆς στενάζειν. σφαδάζειν καὶ τὸ πη-
δᾶν ἀπὸ τοῦ σπᾶσθαι καὶ σφακελίζειν. Σφαδάζοντες· σπώμενοι ἢ δυσφοροῦντες. καὶ προσφαδά-
ζων ἔνδοθεν πολλοῖς λόγοις, ὥσπερ τις ἀσκὸς δεσμίοις [illegible] ζέων. Σφαδάζουσα· πανουργοῦ-
σα. Σφακελίζοντες, διασπώμενοι. πηδῶντες, τρέμοντες. τὸ σφακελίζειν φλεγμαίνειν ἐστί.
καὶ διατετάσθαι. κρατῖνος. Σφακελισμός· παραπληξία. καὶ σφάκελος τὸ βέλος τὸ σφάζον.
Σφακελισμός· ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ σφακελισμὸς καλεῖται. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ
σπασμός. λέγεται καὶ ὁ σφυγμὸς καὶ ὁ παλμός. σφάκελον δὲ ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων,
αἰλιανός· καὶ ἀκούω τὸν παῖδα ἐκεῖνον αὐτόν, ὑπ' οἴδημα ἀρθλῶσαι. καὶ φλεγμήναντα σφα-
κελίσαι καὶ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα. λέγεται δὲ σφάκελος καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος. καὶ
παροιμία· καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν. πεισίστρατος γὰρ ὁ τύραννος δεκάτην τῶν γεωργου-
μένων ἀπῄτει τοὺς ἀθηναίους. περιιὼν δέ ποτε καὶ ἰδὼν πρεσβύτην πέτρας ἐργαζόμενον καὶ τό-
πους λιθώδεις, ἤρετο τὸν πρεσβύτην· τίνας ἐκ τοῦ τόπου κομίζοιτο τοὺς καρπούς. ὁ δὲ ἀπεκρίνα-
το· ὀδύνας καὶ σφακέλους. καὶ τούτων δεκάτην πεισίστρατος φέρει. θαυμάσας δὲ ὁ πεισίστρατος
τὴν παρρησίαν αὐτοῦ, τῆς δεκάτης ἀτέλειαν ἔδωκε. καὶ ἐκ τούτου οἱ ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο.
Σφάκου· ἀντὶ ἐλελισφάκου. ἀριστοφάνης· καὶ θὼ μέν, ἐκ βρενθείδας ἦλθον· σφάκου, ὡς ἐπιτήδεια
παῦσαι στρόφον. Σφακτηρία· νῆσος τῆς λακωνικῆς· διείργουσι καὶ ἀποχωρίζουσι καὶ ἀποφάττων, τὰς
ἀπὸ τῆς θεσσαλίας καὶ λακεδαιμονίων εἰσβολάς. ἔνθα καὶ λεωνίδης πρότερον λακεδαιμονίων βασιλεὺς
ἀγωνιζόμενος τετελεύτηκε. Σφάκτριαι· ἱέρειαι. μετὰ τὸ ἱερατεῦσαι λῆς ὁ λαιτελούμενοι μυστικῶς ἀφαι-
ρεῖαι καταλειφθεῖσαι. καὶ αἴρουσαι τὰ ξίφη γυμνά. καὶ αὗται καταπλέας ἔχουσαι τοῦ αἵματος

τὰς χεῖρας. καὶ τὰ πρόσω παμμένοντοι. ἦσαν δὲ ἐκ τῶν ἱερείων χρισάμεναι ἀθρόαι ὑφ' ἓν ἴσως ἤ μετ-
τι ἐπὶ τὸ βέλτιον ἤξαν. ἵνα αὐτὸν ἀφέλωνται τοῦ ἔτι εἶναι ἄνδρα. Σφαλείς· ἀποτυχών. καὶ σφα-
λεῖται. Σφάλλω αἰτιατικῇ. Σφάραγον· ὁ ἀπὸ τῶν φάρυγγα. ἀπὸ τοῦ ποιεῖν αὐτὸν γινομένου ψό-
φου. Σφαραγεῦμαι· ἦχον ποιεῖν. ὄνομα πεποιημένον. ἢ φάρυγξ. ἔνθα ὁ βρόχος ἢ τὴν φωνὴν ἀφιέμεθα. καὶ
ἀσφάραγος· καθ' ὃ καὶ σφαραγίζω τὸ ἠχῶ. Σφᾶς ἑαυτούς· ἢ τὰς ἑαυτῶν. Σφαῖρα· τὰ περιφερῆ. καὶ σφαι-
ροπαικτεῖν τὸ διὰ σφαίρας παίζειν. καὶ σφαῖραν ἀείβολον· τὴν ἀεὶ βαλλομένην. καὶ σφαιρηδὸν
διὰ τῆς σφαίρας. τὴν δὲ σφαιρικὴν ἔπαιζεν Ἀριστόνικος ὁ Καρύστιος. ὁ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως
συσφαιριστής. Σφαῖρα· ὅτι τὴν τῆς σφαίρας εὕρεσιν Ἀνάγαλλις ἡ Κερκυραία γραμματικὴ Ναυ-
σικάᾳ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ ἀνατίθησι. Σφαιρίζω· τὸ τῇ σφαίρᾳ παίζω. φιλονείκως γὰρ οἱ σφαι-
ρίζοντες παίζουσι. Σφαιρωτήρ· σανδαλίου ζινίκιον. οἷον τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος. Σφε-
δανῶν· στερεῶν ἰσχυρῶν. ὄμμα δ' ἑλίξας βρυχᾶτο σφεδανῶν ὄμβριμον ἐκ πρύων. Σφενδάμνι-
νοι· ἰσχυροί. τοιοῦτον γὰρ τὸ τῆς σφενδάμνου ξύλον σκληρόν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος κινάβεως ἡ σφενδά-
μνος. ἡ γὰρ σφενδόνη ἀπὸ κιννάβεως γίνεται. Σφενδονᾶσθαι· ἀπορρίπτεσθαι. Σφενδόνη· ἡ
τοῦ δακτυλίου περιφέρεια. καὶ ἡ εἰς λίθου ἀποβολὴν ἐπιτηδεία χρῆσις. ὅτι Κῦρος τοὺς πολλοὺς τῶν
Λυδῶν σφενδονᾶν ἐκέλευεν. ὡς τὸ ὅπλον τοῦτο δουλικώτατον εἶναι νομίζων. σὺν μὲν γὰρ ἄλλῃ
δυνάμει μάλα ἔστιν. ἔνθα ὠφελοῦσιν ἰσχυρῶς σφενδονῆται παρόντες. αὐτοὶ δὲ καθ' ἑαυτοὺς οὐ-
δ' ἂν οἱ πάντες σφενδονῆται παρόντες μείνειαν πάνυ ὀλίγους ὁμόσε ἰόντας ὅπλοις ἀγχεμά-
χοις. καὶ σφενδονῶ αἰτιατικῇ. Σφενδόνη Γύγου, ζήτει ἐν τῷ Γύγου δακτύλιος. Σφενδονῆ-
ται· Βαλλιαρείδων νήσων σφενδονῆται ἄριστοι. Σφέτερα· τὰ ἑαυτοῦ. Σφετερίζεται· αἰτια-
τικῇ. λαμβάνει. ἰδιοποιεῖται. Σφέτερον· τὸ ἑαυτοῦ ἢ τὸ ἴδιον. καὶ σφετέρῳ· τῷ ἑαυτοῦ. Σφη-
κία· εἶδος ζῴου. καὶ παροιμία· ὡς προσφηκιὰν βλίττειν με κἀρεθίζειν. Ἀριστοφάνης. ἀπὸ τῶν μελιττῶν
μετενήνοχε. βλίττειν γὰρ τὸ ἐκπιέζειν τὸ μέλι. Σφηκώδεις· σκληροί. κατισχνοὶ τοῖς σώμασι.
καὶ γὰρ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπεσφιγμένην ἔχουσιν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. μέγαν λαβόντες
ἡμμένον σφηνίσκον. ἤγουν ξύλον ὠξυμμένον. ἐπεὶ καὶ ὁ σφὴξ ὀξὺς ἐκ τοῦ ὄπισθεν. ἐπιτετήδευται
ἡ λέξις διὰ τὸν σφῆκα. τὰ γὰρ μικρὰ τῶν ξύλων καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα, σφηνίσκους καλοῦσιν. ἐ-
πεὶ καὶ τοὺς λαγαροὺς τοῖς σώμασιν ἀνθρώπους καὶ μὴ προκοιλίους, σφηκώδεις φασί. Σφῆ-
κες φανέντες· δυσμενῶν εἰσβλέψαι. ἵπποι μετὰ σφηκῶν γενέσεως. ταῦροι δὲ μελισσῶν. Σφήκωμα·
τὸ λεπτὸν σχοινίον. Σφηκῶντες. Σφήλας· καταβαλών. προσουδίσας. ὁ δὲ, σφήλας ἐπὶ τὴν γῆν
τὸν ἄνθρωπον, ἐπιβοηθησάντων ἐκείνῳ τῶν οἰκείων οὗτος αὖθις πάλιν ἐπανῆλθε πρὸς τοὺς Ῥωμαίους.
Σφῆλαι· πλανῆσαι. βλάψαι. ἀπατῆσαι. Σφῆλος ὄνομα κύριον. Σφηνοσφηνός· τὸ σφη-
νάριον. Σφηνωθείς· τιμωρηθείς. οὗτος κληθεὶς ἐπὶ τὸ δεῖπνον καὶ σφηνωθεὶς ἀπέθανε. καὶ
σφηνούμενος· στρεβλούμενος. βασανιζόμενος. Σφὴξ σφηκὸς εἶδος μελισσῶν. σφὶγξ δὲ σφιγ-
γός. Σφῆσι θηλυκόν. ἀντὶ τοῦ αὐταῖς. σφίσι δὲ ἀρσενικόν. Σφήττιος ὄνομα κύριον. καὶ σφηττοῖ
δῆμος. Σφηττοῖ δημοσθένης τῆς ἀκαμαντίδος ὁ σφήττιος. Σφιγανόν· πολεμικόν.
Σφιγγὸς πράγματα παρέχων πολλὰ ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ζητήσεσι τῶν ἀτόπων τούτων αἰνιγμά-
των. οὐ τῆς Καδμείας σφιγγός. ἀλλὰ σφιγγὸς μέν τινος ἀτεχνῶς. ἔτι δὲ θεοτέρας καὶ πολυσοφω-
τέρας. Σφὶγξ ἐν τῷ Οἰδίπους. σφιγγῷ αἰτιατικῇ. Σφὶν αὐτοῖς. καὶ ἀντὶ τῆς οἱ ἀντωνυμί-
ας παρὰ Σοφοκλεῖ. ἔδει γὰρ τελεσφόρον χάριν δοῦναι σφίσιν. οἱ αὐτῶν. Σφίσιν· αὐτοῖς ἢ τοῖς
ἑαυτοῦ. Σφοδελόν· τὸ ἀσφόδελον καλοῦσι. τὸ α ἀφαιροῦντες ὥσπερ καὶ ἐπὶ ἄλλων. μαυρὸν γὰρ
τὸ ἀμαυρόν. καὶ σφοδελὸν τὸν ἀσφόδελον καλοῦσι, Σφοδρίας στρατηγὸς Λακεδαιμονίων.
φασὶ δ' αὐτὸν εὐήθη τε εἶναι λίαν καὶ κοῦφον πρὸς τὰς ἐλπίδας. Σφοδροῦ· λαμπροῦ. κλύδω-
νος οὐ. σφοδροῦ τε πότου γινομένου ἐν ἑδραίων. ὁ Προσώνδης αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἔπινεν. ἐκείνοις δὲ
πολὺν ἐγχεῖν τῷ θεράποντι ἐκέλευε. Σφῶε καὶ σφῶιν. Σφῶν αὐτῶν. Σφᾶς αὐτοὺς ἢ ὑ-
μᾶς. ἰδίους. ἰδίας. Σφωράκιος. σφραγὶς σφραγῖδος. τὸ ἐπισημαῖνον διὰ χαρακτῆρος τὰ φυ-
λαττόμενα. ὁρῶσα ἡ ταλαιπωρία σφραγῖδας ἀπὸ χρυσοῦ καὶ ψέλλια ταῖς χερσὶν. ἐπεθύμησε τοῦ

χρυσοῦ

χρυσοῦ. καὶ σφαγιδονυχαργοκομήτας. τοὺς κόμαις καὶ περιττοῖς δακτυλίοις τὰς χεῖρας κοσμουμένους ὡς μέχρι τῶν ὀνύχων, ἀπὸ τῶν δακτυλίων σκέπεσθαι τοὺς δακτύλους. ἢ καὶ τῶν ὀνύχων ἐπιμεμελημένους. καὶ ὁ σημαίνει· ξέοντας αὐτοὺς τοῦ ἐκλάμπειν ἄγαν. ὃ πάσχουσιν οἱ τῷ καλλωπίζειν προσέχοντες μόνον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Σφριγῶν. νεάζων. αὔξων. σφύζων. βρύων. εὐσωματῶν. ἀκμάζων. ἀνθῶν. ὡς ἀλλοχροεῖς. ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου. κἂν ταῦρον ἄγχοις. ἀντὶ τοῦ εὐσωματεῖς. νεάζοντός τε. καὶ τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας σφριγῶντος τὸ σῶμα. καὶ αὖθις. οὔπω μὴν ἐσφρίγα ὁ πόλεμος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις, εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ, τουτέστιν ἰσχυρότερός μού ἐστι. καὶ σφριγῶντες, ἀκμάζοντες. Σφυγμός. φλεγμονή. παλμός. ζέσις φλεβὸς ἢ ἀρτηρίας. Σφύζει. ἐπείγει. ἢ αἱ φλέβες ἅλλονται. ἐπὶ ταῦτα δὲ αὐτοῖς σφύζουσι καὶ ἀνεστηκόσι, συνάπτουσι μάχην. καὶ Πισίδης. σφύζεις ἀχιλλᾶ καὶ μεθύσκεις τὰς φρένας. Σφυρά. τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους. σφῦρα δὲ τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. δουρειτοπῆγε σφύραν. Σφυράδες. τῶν αἰγῶν καὶ τῶν προβάτων τὰ ἀποπατήματα. Ἀριστοφάνης· ὄρτυγας οἰκογενεῖς γυλιαύχενας. ὀρχηστὰς. ναννοφυεῖς. σφυράδων ἀποκνίσματα. μηχανοδίφας. Καρκίνος ποιητὴς ἦν. οἰκογενεῖς δὲ ἀντὶ τοῦ σκιατραφημένους. ὡς ἂν εἴποις ὄρνιθας οἰκογενεῖς. ὄρτυγας δὲ διὰ τὸ ἐρεθιστικόν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄρτυγες. γυλιαύχενας δὲ, τουτέστι μακροτραχήλους. γύλιος γὰρ στρατιωτικόν ἐστι πλέγμα ἐπιμηκές. εἰς ὀξὺ λῆγον. κολοβὸν οὖν εἰκὸς εἶναι τὸ ὅλον σῶμα. καὶ μόνον τὸν τράχηλον μακρόν. ἢ αὐχένας ὀξὺ ἔχοντας καθάπερ ὁ γύλιος. ἢ ὡς μικροὺς καὶ γυλώδεις σκώπτει. ἐχόρευον δὲ οὗτοι τῷ πατρί. ναννοφυεῖς δὲ, ὅτι νάννοι λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων. οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων καὶ ἴννοι. ὀρχηστὰς δὲ ἐπειδὴ εἰσέφερεν αὐτοὺς ὁ πατὴρ ἐν τοῖς δράμασιν ὀρχουμένους. σφυράδων δὲ ἀποκνίσματα, ἀντὶ τοῦ ταπεινούς. σφυράδες γὰρ τὰ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων ἀποπατήματα. ἡ δὲ σφυρὰς κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος. ταύταις οὖν ἀπεικάζει αὐτούς. μᾶλλον δὲ οὐ ταύταις. ἀλλὰ τοῖς ἀποκνίσμασιν αὐτῶν καὶ ἀποτεύγμασιν. ἀπεικάζει οὖν αὐτοὺς διὰ τὸ βραχύ. ἢ διὰ τὸ μικροῦ μέρους, μικρὰ ἢ οὐδὲν ἂν εἴη. μηχανοδίφας δὲ ἀπὸ μέρους. Ξενοκλῆς γὰρ ὁ Καρκίνου, δοκεῖ μηχανὰς καὶ τερατείας εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασι. Πλάτων δὲ Ξενοκλέα μηχανὸν αὐτὸν φησιν. ἐμιμεῖτο γὰρ θεοὺς ἀνερχομένους ἢ κατερχομένους. Σφυρήλατος. διὰ σφύρας ἐληλαμένος.

Σφυρόμαχος. οὗτος ψήφισμα εἰσηγήσατο, ὥστε τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἄνδρας χωρὶς καθέζεσθαι. Σχαδόνες. τὰ τῶν κηφήνων κηρία, καὶ ζῶον ἄπτερον, ἄπουν. Σχαλίσαι. θηλάσαι. καὶ ἀνίσχαλον ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον. Σχάσαντα. τεμόντα. ἔλεγον σχάσαντα ἐκ τῶν βραχιόνων τὰς φλέβας, λειποψυχήσαντα, ἀποθανεῖν. οὕτως Ἀρριανός. Σχάσον. κατάπαυσον. μετάβαλε. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. σχασάμενος τὴν ἱππικήν. ἀντὶ τοῦ παυσάμενος τῆς ἱππικῆς. ἢ ἀναχωρήσας καὶ ἀποστὰς τοῦ παρόντος ἐπιτηδεύματος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων. σχάσαι γὰρ δὴ καὶ ὥσπερ διαστεῖλαι καὶ διασχίσαι τὸ ὕδωρ τὴν κώπην ἐρέσσουσαν. καὶ Πίνδαρος. κώπαν ἤδη μοι σχάσαις. καὶ σχάσας τὴν φροντίδα. τουτέστι παύσας. στήσας. ἀτρεμήσας. καὶ αὖθις κώπην σχάσας. ἀντὶ τοῦ τὴν εἰρεσίαν καταπαύσας. ἔνιοι δὲ σχάσας, ἀντὶ τοῦ ἁπλώσας. Σχεδάριον. δέλτος. πινακίδιον. πιττάκιον. Σχέδην. ἀντὶ τοῦ συνεχῶς. ἐκ τοξευμάτων ἐβλάπτοντο. καὶ ὅτε σχέδην συμφέροιντο. σχέδην καὶ ἐγγὺς μαχομένῳ. μεθεῖναι μὲν αὐτὸν οὐκ ἠξίωσεν. ὡς μὴ τὸ κτῆμα ἢ φόρημα τοῦ πολεμίου γένοιτο. Σχεδία. ἡ ἐκ τῶν παρατυχόντων ἢ εἰκαίως πεπηγμένη ναῦς. καὶ γέφυρα καὶ ζεῦγμα. Σχεδιάζει. ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει. Σχεδιάζειν. ἐπείζειν. πλησιάζειν. τὸ εἰκῇ ἀποφαίνεσθαι. ἀπ᾽ ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐσχεδιάσθαι καὶ διημαρτῆσθαι. Σχεδιασθείς. παραχρῆμα ῥηθείς. Σχέδιον. ἐκ τοῦ ἑτοίμου. καὶ Ἀριστοφάνης. ταῦτα δὲ σχεδίοις ἔοικε. τουτέστιν ἐκ τοῦ παρατυχόντος εἴρηται. Σχέδιοι. ἀτελεῖς. Σχεδίως ἐκτραφῆθι. Σχεδόν. πλησίον. πέλας. ἢ ἐκ χειρός. Σχελίδες. βοὸς πλευρά. ἢ ἁπλῶς τὰ πλευριμαῖα τῶν κρεῶν. Ἀριστοφ. ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκὼς, ὠνήσομαι μέταλλα. Σχέσις. ὁρμή. συνάφεια. ἡ σχέσις δὲ ἐπὶ τῶν πρός τι λέγεται. οἷον πρὸς πατέρα υἱόν. πρὸς φίλον φίλον. ταῦτα γὰρ καὶ ἔχει καὶ ἔχεται ὑπ᾽ ἀλλήλων. διὸ καὶ σχέσεις προσείρηνται. πρός τι δέ εἰσι καὶ τὰ κατὰ σύγκρισιν λε-

γόμενα· οἷον μικρόν· μεῖζον· διπλάσιον. καὶ ἐπιστήμη καὶ αἴσθησις. καὶ ὁ θεολόγος· ὡς μόνας τὰς σχέ-
σεις λείπεσθαι ὀρφανὰς τῶν πραγμάτων. ἀφίεμεν γὰρ τὴν μητέρα· καὶ ἀφιέμεθα ὑπ' αὐτῆς· ὡς
τε μεθίζεσθαι εἰς υἱοὺς καὶ πατέρας. τὸ δὲ θεῖον ἀμετάστατον. Σχετικῶς· οἰκειωτικῶς. Σχετλι-
άζει· δυσχεραίνει· ἢ βλασφημεῖ. Σχέτλιος· ὀδυνηρός· χαλεπός· ἀγνώμων· ἀτυχής· δεινοπαθής·
ἄδικος· ἄπορος· θλιβόμενος· τλήμων· ἐπαχθής. Σχῆμα· ἡ ποιὰ δὲ τῶν προτάσεων κοινωνία· οἷαί
εἰσι τὰ τῶν ἰσοτελήτια καλούμενα σχήματα. μέρος δὲ ἡ πρότασις τῆς συμπλοκῆς· αὕτη δὲ οἷ-
ον ὕλη παρὰ τοῦ σχήματος εἰδοποιεῖται· καὶ καθάπερ τινὰ μορφὴν ἀπολαμβάνουσα τὴν πρὸς
τὸ μέσον ποιὰν συνάρτησιν. Σχηματιζόμενος· προσποιούμενος ἢ συνταττόμενος. λέγεται καὶ
παρασχηματίζειν τὸ διεστραμμένα λέγειν. Σχήσεσθαι· ἐπισχεθήσεσθαι. Σχήσειν· ἀνθέξειν.
Σχήσουσι· σχῶσι· κρατήσουσιν· ὑφέξουσι. σχίδαξ τὸ σχίσμα ἢ τὸ ἐσχισμένον ξύλον, παρὰ τὸ σχίζω.
Σχίζας κυρίως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ ἐπὶ τῶν θυσίαις τιθέμενα ξύλα ὡς καὶ Ὅμηρος. καὶ ἔνδε τοῖς σχι-
ζαισοτέρων. Σχίζω αἰτιατικῇ. καὶ σχίζουσα ἡ ὁδὸς, ἡ τρίοδος. Σχῖνον διατρώγειν· ἐπὶ τῶν καλλωπιζομένων
καὶ λευκαινόντων τοὺς ὀδόντας. ὅθεν καὶ σχινοτρὼξ λέγεται ὁ τοιοῦτος. ἐπὶ τῶν καλλωπιζομένων· διὰ τὸ
λευκαίνειν τοὺς ὀδόντας, ἤσθιον σχῖνον. καὶ σχινήλαιον. Σχίσις· ἡ χώρισις. Σχολάζειν· καὶ σχο-
λὴν ἄγειν· τὸ εὐκαιρεῖν λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. Σχολάζω δοτικῇ. Σχολάριοι· δισχίλιοι πεντα-
κόσιοι ἐπὶ φυλακῇ τοῦ παλατίου ἦσαν τεταγμένοι. ἀριστίνδην ἐπιλεχθέντες ἐξ Ἀρμενίων· οἷς συντά-
ξεις ἀνέκαθεν πλείους, ἢ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τὸ δημόσιον ἐχορήγει. Σχολαρχήσας· σχολῆς ἄρ-
ξας. τουτέστι διατριβῆς. περὶ Ἐπικούρου φησί. Σχολαῖον· ἀργόν· διατριβὴν ποιούμενον. καὶ σχο-
λαίτερον ἢ σχολαιότερον, τὸ ἠρεμαιότερον. ὁμοίως καὶ σχολαιότης. καὶ σχολαῖος ὁ ἀργός. καὶ
ὁ Μακεδονικὸς ἄρχων, οὐ διὰ σχολαιότητος ἀφικνεῖται· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀργίας. Σχολαίτερον·
ἀργότερον. μαστιγοφόροι τε παριόντες, ἐπετάχυνον τῆς ὁδοῦ τοὺς σχολαίτερον προσιόντας. ὁ δὲ,
ἀπεφθέγγετο παροιμιῶδές τι καὶ βαρβαρικὸν καὶ ἀφελές. ἐνθύμιον δὲ ὅμως καὶ χρήσιμον· ὡς
δεῖ πρότερον ἀποσοβεῖν τὰς μελίττας· καὶ ἔπειτα σχολαίτερον τὸ μέλι αἱρεῖσθαι. σχολαιότης
λέγεται ἡ μέλλησις καὶ ἡ ἐπιμονή. Θουκυδίδης. ἡ δὲ ἐν τῷ ἰσθμῷ γενομένη ἐπιμονή. καὶ ἡ κατὰ τὴν
ἄλλην πορείαν σχολαιότης, διέβαλεν αὐτόν. Σχολεῖον τὸ διδασκαλεῖον· σχολίου δέ. Σχολή·
οὐχ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι περὶ παιδείαν. οὐδὲ αὐτὴ ἡ ἐν λόγοις εὐμουσία καὶ δια-
τριβή. ἀλλὰ ἣν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν. τὸ δὲ εὐκαιρεῖν, βάρβαρον. ἀλλ' ἀντὶ
μὲν τοῦ εὐκαιρεῖν, σχολὴν ἄγειν λέγουσιν. ἡ δὲ εὐκαιρία, βάρβαρον μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα. τάττεται
δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς. ἀλλ' ἐπὶ καιροῦ τινὸς εὐφυΐας καὶ ἀρετῆς. καὶ ὅτι ἐπὶ σχολῆς ἂν οὐδαμῶς. σχο-
λὴν τὸ μηδὲν δρᾶν ἢ τὸ περιττὶ σχολάζειν. ἀντὶ δὲ τοῦ σχολάζειν λέγουσι τὸ εὐκαιρεῖν. καὶ Αἰλια-
νός· ἐγὼ δὲ ταῦτα προῆλθον, οὔτι που σχολὴν ἄγων τὰ τῶν προστυχόντων κατὰ τοῖς ἐμαυτοῦ λό-
γοις τιμᾶν. ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ μὴ παρέπεσθαι ἄλλοις παραπλήσια. σχολὴ οὖν ἡ παρὰ πολλοῖς ἄκυρος
εὐκαιρία. Σχολῇ γ' ἄν· ἀντὶ τοῦ οὐδόλως· βραδέως· οὐδαμῶς. Σοφοκλῆς· ἐπεὶ σχολῇ γ' ἂν οἴκους
τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην. Σχόλια· σεμνολογήματα· ἢ ὑπομνήματα καὶ σημειῶσαι. Σχόμε-
νος· κατασχών· ἢ κατασχεθείς. Σχόντες δοτικῇ· ὀκείλαντες· προσορμισθέντες. Θουκυδίδης. καὶ
σχόντες εἰς τὰ κατ' ἀντικρὺ Κυθήρων τῆς Λακωνικῆς, τῆς τε γῆς ἔστιν ἃ ἐδῄωσαν. καὶ ἐτείχισαν ἰ-
σθμῶδές τι χωρίον. Σχῶν· κατασχών. Σχοίητε· νομίσητε· ἢ ὑπολάβητε. Σχοινία· αἱ
ἐπιβουλαὶ παρὰ τῷ Δαβίδ. Σχοινίον μεμιλτωμένον· εἰ βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν οἱ δη-
μόται σχοινίον μιλτοῦντες συνήλαυνον. καὶ τὰ πρατήρια διέκλειον. καὶ παροιμία. τὸ σχοινίον φεύ-
γουσι τὸ μεμιλτωμένον ὑπὸ τοῦ ἐξ ἀνάγκης αὐτοὺς εἰς τὰς ἐκκλησίας ἰέναι τοῦ ἐμηχανῶντο. καὶ
πολλὰ ἄλλα. ἀνεπετάννυσαν τὰ γέρρα καὶ ἀπέκλειον τὰς ὁδοὺς τὰς μὴ φερούσας εἰς τὴν ἐκ-
κλησίαν. καὶ τὰ ὤνια ἀνῄρουν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὅπως μὴ περὶ ταῦτα διατρίβοιεν. ἔτι μὴν καὶ
μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ περιβάλλοντες αὐτοὺς συνήλαυνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. τοῦτο δὲ ἐποί-
ουν, ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν. ὅσοι γὰρ ἐχρίοντο, ζημίαν ἐξέτινον. ἄλλως. ἐπεὶ ὀκνηρῶς εἶχον οἱ Ἀ-
θηναῖοι πρὸς τὰς συνόδους, εἰώθεσαν ὑπηρέται δύο μεμιλτωμένον σχοινίον ἐκτείνοντες, διὰ

τῆς

τῆς ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὥς φησι Πλάτων ὁ κωμικός. ὅσοι δὲ ἐχρίοντο, ἐξέτινον ζημίαν. Σχοίνισμα· μέτρου μέρος· κληρουχία ἡ τῆς γῆς δεσποτεία. ἴδιον γὰρ τῶν κεκτημένων μέτρῳ τὴν γῆν ἀποβαλεῖν. Σχοῖνος· μέτρον γεωργικόν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν. Σχοῖνος· εἶδος φυτοῦ, κατὰ τὸ ἄκρον ὀξὺ ἐοικότος βελόνῃ. λέγεται δὲ ἀρσενικῶς. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ· τουτέστι πρὸς αὐτοὺς τρώσω ὡς σχοῖνος ὀξὺς καὶ ὀδυνηρός. Σχοίνου συμβολεῖς· οἱ ψιαθοπλόκοι. καὶ σχοῖνος ἡ ψίαθος. ὅθεν καὶ τὸ βαθύσχοινος. Σχοινοτενὲς παρὰ Ἡροδότῳ· ἀντὶ τοῦ ὀρθὸν καὶ μακρόν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Σ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Τ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ἀ ταῦτα. Τὰ ἀπὸ Ναννάκου. ἐπὶ τῶν ἐπὶ παλαιότητι θαυμαζομένων. Νάννακος τῶν Φρυγῶν βασιλεὺς πρὸ τῶν τοῦ Δευκαλίωνος χρόνων. Ταβελλίων· ὁ τῆς πόλεως γράφων συμβόλαια, ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς νομικὸς λεγόμενος, ἅπαντα ἐπιτελῶν τὰ τῆς πόλεως γραμματεῖα, ἕκαστον αὐτῶν οἰκείοις ἐπισφραγίζων γράμμασι. Ταβερνεῖα· καπηλεῖα, πανδοχεῖα. Τάβια· ὄνομα πόλεως. Ταβηθά· ὄνομα κύριον. Τάβλα· ὄνομα παιδιᾶς. ταύτην ἐφεῦρε Παλαμήδης εἰς διαγωγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, σὺν φιλοσοφίᾳ πολλῇ. τάβλα γάρ ἐστιν ὁ ἐπίγειος κόσμος. δωδεκὰς δὲ ὁ ζωδιακὸς ἀριθμός. τὸ δὲ ψηφοβόλον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἑπτὰ κοκκία, τὰ ἑπτὰ ἄστρα τῶν πλανητῶν. ὁ δὲ πύργος, τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ. ἐξ οὗ ἀνταποδίδοται πᾶσι πολλὰ καὶ κακά. ἄλλοι δὲ λέγουσι.

τὰ γὰρ εἰς σωφροσύνην αὐτὸς δικαιότατος· κἂν τῷ Βελλεροφόντῃ σωφροσύνης ἀμφισβητήσειε. Τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα, πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις ἔφασχ' ὁ μάντις· οἷος ἦν ὁ Αἴας. Ταγὴ· ὄνομα ὀρνέου. Ταγὴν· ὁ κυνησοθήρας. ὁ Ἰούνιος ἦν. Τάγηνον· τὸ τηγάνιον. Ταγός· ὁ ἡγεμών. ὡς τῶν Ἀθηναίων ὄντι τῶν δαιμόνων. ἀντὶ τοῦ ἀρχηγέτης. Ὅμηρος· παρὰ δ' ἔστη ταγοὶ ἄμμι μενόντων. καὶ αὖθις· ἦν δὲ στερρῆς ἐπὶ μείω βόστρυχον εἰκόνα θήρης, ἐν νέπε τοῦ ταγοῦ μνῆμα Λεωνίδεω. Τάγυρι· τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον. οἷον, ψιλὰ λέγουσιν. ἀλλ' ἡ πόλις αἰεί. καὶ ζῶ μαθόντι μηδὲ τάγυρι μουσικῆς. Τάδ' ἐκ τοῦ τρίποδος· τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν. Ἀριστοκλεία γὰρ τῇ Πυθίᾳ γινομένῃ ἐμίχθη αὐτὸν ἀδελφόν. καὶ τὰ ὑπ' αὐτῆς μαντεύματα παρασημειοῦσθαι ὅσα ἔχρησεν ὁ θεὸς γινόμενα. καὶ αὖθις ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι. ὡς ἐκ τοῦ τρίποδος· περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως. οὐδὲ δεῖ πέπονθα λόγιον. οὐδὲ εἰρωνευομένου τις ἤκουσε ποτὲ παρατοιούτους ἐς τοὺς ἀκροωμένους. ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τρίποδος ὅτε διαλέγοιτο, οἶδα, ἔλεγε, καὶ δοκεῖ μοι. Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει· ἤγουν τὸ Ξέρξου ἔφοδον τοὺς Ἕλληνας ἀπειρηκότας. τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκειν, καὶ δαπανᾶν, ἐπιλέγοντας. τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει. Τὰ δὲ πρὶν ἔργα χερσὶ μέγιστ' ἀρετᾶς, ἄφιλα παρ' ἀφίλοις. τουτέστι τὰ πρότερον μέγιστα τῆς ἀρετῆς τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἔργα, ἤγουν τοῦ Αἴαντος, ἐν ὀλιγωρίᾳ εἰσὶ τοῖς Ἀτρείδαις. Σοφοκλῆς. Τὰ δ' ὑπ' ἀκὴν ταύροισι. λεγόμενόν τι ἦν. Τηλεκλείδης. τισὶ τῶν δῶα τῶν πικέλων. οὐ τὸ παρ' ἀκὴν ταύροισι. Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν σκώμματα. ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως σκωπτόντων. Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ οἱ κωμάζοντες ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἔσκωπτόν τε καὶ ἐλοιδόρουν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Ληναίοις ὕστερον ἐποίουν. ἐπὶ τῆς ἁμάξης ὀχούμεναι αἱ γυναῖκες αἱ τῶν Ἀθηναίων, ἐπὰν εἰς τὰ Ἐλευσίνια ἐβάδιζον εἰς τὰ μεγάλα μυστήρια, ἐλοιδόρουν ἀλλήλας ἐν τῇ ὁδῷ. τοῦτο γὰρ ἦν ἔθος αὐταῖς. Ὅτι οἱ Ἀλεξανδρεῖς τὸ παλαιὸν καθαρμὸν ἐποιοῦντο τῶν ψυχῶν. ἐν γὰρ ταῖς ὡρισμέναις ἡμέραις ἐφ' ἁμαξῶν φερομένους ἀνθρώπους αὐτοῖς τοὺς προστεταγμένους ἐπιπαριέναι τὴν πόλιν ἅπασαν. καὶ στάντας ὅποι ἂν ἐθέλωσι, καὶ οἴκῳ παραστάντας ὅπου δὴ βουληθῶσιν, ᾄδειν ᾄδοντι τὰ ἐξ ἁμάξης. οὐ τὰ ψευδῆ λοιδοροῦντας. ἀλλὰ τὰ ἀληθῆ ὀνειδίζοντας. ἐπιμελὲς γὰρ εἶναι σφίσιν ἀκριβῶς ἐξετάζειν τὰ ὀνείδη

τῶν πολιτῶν. καὶ ταῦτα ἀδεκάστως προσφέρειν μετὰ ἀληθείας. ὥστε διὰ τοῦτο πάντας ἀποδιδράσκειν τὴν συνήθειαν. Τὰ ἐκ τρίποδος. τρίποδι χρῆται ὁ Ἀπόλλων μαντευόμενος. διὰ τοὺς τρεῖς καιροὺς τῶν πραγμάτων. Ὅμηρος. ὃς ᾔδει τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα. φασὶ δὲ οὕτω κτήσασθαι τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τρίποδα. ἁλιεῖς μισθῷ βόλον ἐρρίπτουν. ἵνα τὸ ἀναφερόμενον ᾖ τοῦ ἀγοράσαντος τὸν βόλον. ἠγόρασαν οὖν τινες. εἶτα ἀνηνέχθη τρίπους χρυσοῦς. ἐφιλονείκουν οὖν περὶ αὐτοῦ. καὶ ἔλεγον οἱ ἁλιεῖς ὡς ἰχθῦς πεπράκασιν. οἱ δὲ ἀγοράσαντες ἔλεγον, ὡς πᾶν τὸ ἀνιὸν ἀγοράσαιεν τῇ ἑαυτῶν τύχῃ. οὕτως οὖν αὐτῶν φιλονεικούντων, ἔδοξεν αὐτοῖς ἐρωτῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα. ὁ δὲ ἔχρησε δοθῆναι αὐτὸν τῷ σοφῷ. προσήγαγον οὖν τοῦτον τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς. ἕκαστος δὲ τούτων παρῃτεῖτο μὴ σοφὸς εἶναι λέγων. ἔχειν δὲ σοφώτερον ἑαυτοῦ. ἔδοξεν οὖν ἀναθεῖναι αὐτὸν τῷ Ἀπόλλωνι ὡς σοφωτάτῳ πάντων. Τὰ ἐν ποσί. τὰ παρόντα ἐν μέσῳ. Τὰ ἐπὶ κοσκίνου. ἐπὶ τῶν διὰ κοσκίνου καὶ τρίποδος ἢ δάφνης μαντευομένων. Τὰ ἐπίχειρα. ὁ μισθὸς ἢ ἀμοιβή. Τὰ ἐπιχειρήματα. αἱ ἐπιχειρήσεις. τὰ ἐπιτηδεύματα. Τακαπόλεμοι ὄνομα ἔθνους. Ταίφαλοι ὄνομα ἔθνους. Τακερά. κατεψυγμένη. Τὰκ κόκκου. τὰ ἐκ κόκκου. κατὰ κρᾶσιν. Τὰκ κόκκου βαφέντα καὶ ὑσγίνοιο θέειστρα. Τακτικῶς. στρατιωτικῶς. Τἄλλα καὶ φιλώμεθα λεγόμενόν τι. οἷον τἄλλα καὶ φίλοι ὦμεν. Ταλαντίζεται αἰτιατικῇ. θρηνεῖ. ἄθλιον ἀποκαλεῖ.

Τάλαντα. τὰ ζυγὰ καὶ τὰ ἱστάμενα. Ταλαντεύεται αἰτιατικῇ σταθμίζει. τὰ δὲ τῆς τύχης, νίκαις καὶ ἥτταις τῇδε κἀκεῖσε ταλαντευόμενα διέμεινε. καὶ τῷ μέτρῳ τῶν κινδύνων τὴν ἀμοιβὴν ἐταλάντευεν. οἷς μὲν γὰρ ἦρξεν, ἄθλον αὐτολμίας ἐγένετο ἄλλῳ ἵππος. Τάλαντον. πολλὰ μὲν σημαίνει. ἢ γὰρ τὸ μέγιστον χρυσίου καὶ ἀργυρίου μέρος. καθὸ σημαινόμενον Δημοσθένης φησὶ πεντήκοντα τάλαντα, ἢ σταθμοῦ τι ὄνομα. ὡς παρ' Ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἢ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται. καὶ Ὁμηρικόν. χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα. τρίτον σημαινόμενον ἡ ῥοπή. τέταρτον ἀριθμοῦ τι ὄνομα. ὡς καὶ πολυτάλαντος ὁ πλούσιος. καὶ τὸ Ὁμηρικόν. κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα. καὶ διτάλαντον δὲ καὶ τριτάλαντον λέγεται. ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις καὶ ἡ τοῦ τρίτου καὶ ἡμιτάλαντον. καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον. τέσσαρα ἥμισυ. καὶ τὸ ἕβδομον ἡμιτάλαντον ς' ς''. καὶ ὅλως οὗτινος ἀριθμοῦ παρωνύμῳ μέρει ἐπονομάσει τις τὸ ἡμιτάλαντον, τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τοῖς ταλάντοις. οἷον, ἂν μὲν ὄγδοον ζ'. ἂν δὲ ἔνατον η'. συναριθμουμένου δηλονότι καὶ τοῦ ἥμισυ. φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἓν ἥμισυ τάλαντον, τρία ἡμιτάλαντα λέγειν. ὡς καὶ τρία ἡμιμναῖα τὴν μίαν ἥμισυ μνᾶν. Τάλαντον. ὥς φησι Διόδωρος ἐν τῷ περὶ σταθμῶν, μνῶν ἐστιν ξ'. ἡ δὲ μνᾶ, δραχμῶν ρ'. ἡ δὲ δραχμὴ ὀβολῶν ἕξ. ὁ δὲ ὀβολὸς χαλκῶν ς'. ὁ δὲ χαλκοῦς λεπτῶν ζ'. τὸ τάλαντον δὲ τὸ νῦν λεγόμενον ἀττικὸν παρὰ Σικελιώταις, τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν μνῶν κδ'. νῦν δὲ ιβ'. ὁ δὲ Ὅμηρος λέγει, δύο χρυσοῖο τάλαντα. ὡς μὴ εἶναι ἴσον τὸ καθ' ἡμᾶς τάλαντον τῷ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. ὡς τὸ ἴσον τοῦ τρίποδος καὶ τοῦ λέβητος καὶ τοῦ ἵππου τίθεται. τάλαντον δὲ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ἡ ἄνωθεν πεμπομένη ἑκάστῳ θεία χάρις. συντάξεις Ἀριστοφάνης. καί τοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος. ἤγουν τὴν χαύνωσιν ἀναπειστικείαν. τὸ τάλαντον παρ' Ἀττικοῖς ἔχει λίτρας ρκέ. καὶ ταλαντιαῖοι λίθοι. ταλαντιαῖοι τε μὲν ἦσαν οἱ βαλλόμενοι πέτροι. δύο δὲ καὶ πλέον ἀπήεσαν σταδίους. ἡ πληγὴ δὲ οὐ τοῖς προστυχοῦσι μόνον. ἐπὶ πολὺ δὲ καὶ τοῖς μετ' ἐκείνους ἦν ἀνυπόστατος. αἰτιώμενοι δὲ τὸν Περικλέα, πεντήκοντα ταλάντοις ἐζημίωσαν. Ταλαντουμένην. Πλάτων ἐν Τιμαίῳ. τὴν γῆν ταλαντουμένην ἀνωμάλως, σείεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων. κινουμένων δὲ αὖ πάλιν ἐκεῖνα σείειν. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ζυγῶν. ἐπεὶ τὸ ζυγὸν τάλαντον λέγεται καὶ ὑπερταλαντεύειν τὸ ὑπερβαρεῖν.

Ταλάντωσις. στάσις. στάθμησις. Ταλαπαθοῦ. ταλαίπωρε. Ταλαπείριος. ὁ ταλαίπωρος. Τάλαρος. καλαθίσκος κόφινος μικρός. ἐν ἐπιγράμματι. ἄτριπτά τε δεῖρο χαρῇ τάλαρον καὶ ταλαρίσκος. Δημὼ μὲν ταλαρίσκον εὔπλοκον. μέλαν δ' οἱ αἷμα ταλαρείνου διὰ χρωτὸς ἐξέσσυτο δὲ ἐρυγὲ βῶλον ἐλαστοφόνῳ. Τάλαρος. καλαθίσκος. καὶ τάλαρον, σχοίνοις ὑφασμένον. ὃ ἐν τῷ δόντι ἐπλήρου τὸ λύπη πᾶς συνκαθαιρομένη. Τάλας. ἄθλιος. Ταλάσιον ἔργον. ἡ ἱστουργία. Ταλάσεις. ὑπομένεις. Ταλασίαν ~~ἱστουργίαν~~ καὶ ταλάσιον. ~~ἱστουργόν~~. Ταλασιουργία.

ἐριουργίας ἐριουργόν

λασιουργία. ἡ τῶν ἐρίων ἐργασία. ὁ δὲ, τὰς θυγατέρας ἐπειρᾶτο ποιεῖν ταλασιουργοὺς καὶ χερνή-
τιδας. καὶ αὖθις. ἀκόντος ἀπείργειν τοῖς ἐπιχωρίοις, ὥστε τοὺς ἄνδρας ταλασιουργεῖν παρ' αὐτοῖς.
Ταλασίφρονα. ὑπομονητικόν. Ταλαοί. τληπαθεῖς. οἱ δὲ διαιροῦσιν ὥστε εἶναι τάλαοί. ἀ-
ριστοφάνης ὄρνισι. Ταλαύρινος. ὑπομονητικός. καρτερικὸς ἐν τῇ μάχῃ. Ταλαίπωρος. ὁ
ἄθλιος. παρὰ τὸ τάλας καὶ τὸν πῶρον. ὅ ἐστι πάθος ὅτι ὁ πῶρος πάθος τί ἐστιν, αὐτίμαχός φησι. πω-
ροῦντ' ἰν ἀλόχοισι, καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο. καὶ πωρεῖν ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασί. καὶ αὐτίμαχος αὖθις. πω
ρητὸν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος. παρὰ τοῦτο οὖν ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται. Ταλεσιν.
ἀναλώμασιν, ἀληθὲς γὰρ ἰσχύον [illegible] ὧν ἔχω. Ταλίστις. ὁ δὲ τάλιστις, ὅπλων τε καὶ μαχίμων
ἀνδρῶν ἔκριμεν ἀλγεῖν. πέρναις δὲ καὶ θυροσπόπλοις ὁ μοδίαιτος ὑπάρχειν. Τάλις. ὄνομα. λέ
γεται παρ' αἰολεῦσιν ἡ ὀνομασθεῖσα τινὶ νύμφη. καλλίμαχος. αὐτίκα τὴν τάλιν παιδὶ σὺν ἀμ
φιθαλεῖ. καὶ σοφοκλῆς ἐν ἀντιγόνῃ. μελλογάμου νύμφης τάλιδος ἥκει. Ταλμαγήτων κα
κά. ἐπὶ τῶν μεγίστων καὶ ἀγειρομένων κακῶν. παρόσον οὗτοι ἀσεβήσαντες εἰς θεόν, πολλῶν κακῶν ἐ-
πειράθησαν. Ταμεσίχροα. τέμνοντα τὸ σῶμα. Ταμεῖον. θησαυρός. καὶ ταμιεῖον. Τα-
μή. αὐθυπότακτον. Ταμίας. ἀρσενικόν. ταμία δὲ θηλυκόν. Ταμίαι. ἄρχοντές εἰσιν ἀθή
νησι κληρωτοὶ ἀπὸ πεντακοσιομεδίμνων. οἳ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα, ἱερά τε
καὶ δημόσια φυλάττουσιν. ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς ἀθηνᾶς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι ἄρχοντες
χειροτονητοί. ἐπὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοσίας τριήρεις. ὁ μὲν, ἐπὶ τὴν πάραλον. ὁ δὲ, ἐπὶ τὴν τοῦ ἄμμωνος.
Ταμίαι. ἀρχή τις παρ' ἀθηναίοις, δέκα τὸν ἀριθμόν. παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι τό τε ἄγαλμα
τῆς ἀθηνᾶς καὶ τὰς νίκας. καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρήματα, ἐναντίον τῆς βουλῆς. ὡς ἀριστοτέ-
λης. εἰσὶ δέ τινες τῶν τριήρων ταμίαι. ὡς ὁ αὐτός. ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι,
δεδήλωκεν εὔπολις. Ταμίαι. ἔφοροι. φύλακες. ταμιοῦχοι. διοικηταί. Ταμιεύεται. δι-
οικεῖται. ἀποκρύπτεται. φυλάττεται. καὶ ὅτι σωφρόνων ἐστὶν ἀνθρώπων, ὅταν μὲν τὰ δοκιμεῖν πράττωσι,
ταμιεύεσθαι τὰς τύχας. ὅταν δὲ εἰς ταπεινὰς καὶ φαύλας ἔλθωσι, μηδὲν ὑπομένειν ἀγεννές.
Ταμιευόμενον. φυλάττοντα. Ταμιεύω αἰτιατικῇ. καὶ σώματα μὲν προσκαθαίρειν. ψυχῆς δὲ
κάθαρσιν ταμιεύεσθαι. Ταμιεῖον. κοιτῶνα. καὶ ταμιείδιον ὑποκοριστικῶς. Ταμίης. δε
σποίνης. Ταμυναί. πόλις ἐν εὐβοίᾳ. ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἐρετριέων, ἔνθα καὶ ἱερὸν ἀπόλλωνος. ὡς αἰ
σχίνης φησί. καὶ οἱ τὰ εὐβοϊκὰ γράψαντες. Τάν, ἑταῖρε ἢ σύ. καὶ ὦ τάν. μετὰ ἄρθρου. Τάναγρα
πόλις τῆς βοιωτίας. ὁ ἀπ' αὐτῆς ταναγραῖος. Ταναγραῖοι ἀλεκτορίσκοι. οἱ μαχητοὶ καὶ θυμικοὶ
ὡς αὐτοί. βάβριος. ἀλεκτορίδων τὴν μάχην ταναγραίων. οἷς φασιν εἶναι θυμὸν ὥσπερ ἀνθρώποις. καὶ
παροιμία. ἀλεκτρυόνα καὶ ἀθλητὴν ταναγραῖον. ᾄδουσι δὲ καὶ ὡς εὐγενεῖς οὗτοι. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀλεκτρυ
όνα ὑπολεῖπον. Τανάη. μακρά. ἐν ἐπιγράμματι. οὕτω τιμελία τανάαν ἀνὰ κίονα μακρὰν ἧσο.
Τὰ νάννακου κλαύσομαι. τὸν νάννακόν φασι βασιλέα γενέσθαι πρὸ τοῦ δευκαλίωνος. ὃς προειδὼς
τὸν μέλλοντα κατακλυσμόν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ δακρύων ἱκέτευε. Ταναϋ
φῆ. λεπτοϋφῆ. Τανάχαλκος. πολύχαλκος. ταναά χαλκόν τε λέβητας σὺν πελέκει. Ταν ἐ-
τνοσδόκον τορύναν. Τανηλεγές. σκληρόν. Τάνις. ὄνομα τόπου. ἔνθα ἦσαν τοῦ φαραὼ τὰ βα
σίλεια. δαβίδ. ἐν πεδίῳ τάνεως. Ταντάλεια ψυχή. ἡ τοῦ ταντάλου. Τανταλίζοι. τρομικοί.
καὶ παροιμία. ταντάλειοι τιμωρεῖαι. τῶν ἀγαθὰ μὲν ἐχόντων, μὴ συγχωρουμένων δὲ ἀπολαύειν. ὡς οἱ βυζάν
τιοι. μὴ τολμῶντες ἔξω τοῦ ἄστεος διάγειν. Τάνταλος. ὁ διὸς ἦν υἱός. ἀξιωθεὶς δὲ τραπέζης τῶν θε
ῶν, ἐδημοσίευσεν αὐτῶν τὰ μυστήρια. καὶ διὰ τοῦτο κολάζεται ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν δικαιωτηρίοις. πέτρον ἔχων
ἐφύπερθεν αὐτοῦ κρεμάμενον, καὶ κατὰ τὸ ὕδωρ πολύ. καὶ βλαστήματα καρποφόρα. ὅτε οὖν ἤθελε πιεῖν
τοῦ ὕδατος, ἐπέπιπτεν ὁ λίθος ἐπ' αὐτόν. διὸ ψυχῇ ἐτήκετο. ὁρῶν μὲν ἀφ' ὧν ἔδει φαγεῖν καὶ πιεῖν
μὴ δυνάμενος δὲ, ἐπιγενείοις δὲ ὅτε ἥπτετο τῆς λίμνης τὸ ὕδωρ ἐξηραίνετο. Ταντάλου
κήπους τρυγᾶν. ἰσαίου τοῦ ῥήτορος νεωτέρου ἀσωτευομένου, ὕστερον δὲ σωφρονήσαντος, ἤρετο αὐ
τόν τις. τίς ἄριστος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνέων εἰς βρῶσιν. πέπαυμαι ἔφη ὁ ἰσαῖος ταῦτα
σπουδάζων. ξυνῆκα γὰρ τοὺς ταντάλου κήπους τρυγῶν. ἐνδεικνύμενος δήπου τοῖς ἐρομένοις ταῦτα,

... Leo ... li. 3. cap. 16.

ὅτι σκιαὶ καὶ ὀνείρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι. καὶ αὖθις· τὸν Ταντάλου λίθον οἴεσθαι ὑπὲρ κεφαλῆς λεπτοῖς καλῳδίοις κρεμᾶσθαι. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων. Ταντάλου τάλαντα ταντάλιζεται. διεβεβόητο ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ· ὡς καὶ εἰς παροιμίαν διαδοθῆναι. Τανυγλώχιν. μακρὰς ἀκίδας ἔχων. Τανυήκεας. καὶ τανυήκης. τεταμένην ἔχοντες τὴν ἀκμήν. ἢ αἰχμὴν ἠκονημένην. Τανυμήκεις. αἱ μῆκος ἄπειρον ἔχουσαι. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ αἱ τανυμήκεις αὗται ἰτέαι. Τανύποδας. ταχείας τὰς ἐν κυσὶ φασί. τὸ γὰρ τεῖναι τοὺς πόδας ἐστὶ τὸ βαδίσαι. τουτέστι τὰς πανταχοῦ τεινούσας τοὺς πόδας. Τανυπέταλος. ἐπιμήκη πέταλον ἔχουσα. ἐξ οὗ καὶ τὴν φοροῦσαν ἐπιμήκη εἶναι δηλοῖ. Τανύπτερος. παρατεταμένα πτερὰ ἔχων. Τανύφλοιον. μακρὸν φλοιὸν ἔχον. Ταγχοσδρώ. οὗτος στρατηγὸς ἦν τοῦ Χοσρόου. μέγ' ἀνδρός. ὁ δὲ Ταγχοσδρὼ ὁ τοῦ Χοσρόου στρατηγός, οὐχ' ἐλέφαντάς τε καὶ ἀγροίκων ὅμιλον. καὶ ἕτερα ἄττα φόβητρα. κόμπῳ μὲν ἁρμόδια. ἐν ἔργοις δὲ καὶ ἐμβριθῆ οὐδαμῶς. ἀλλὰ τοὺς μαχιμωτάτους τε καὶ ἀποτολμοτάτους ἀγείρας. πλῆθος τε ἀγεννοῦς αὐτομαιματοὺς τὰ πολέμια δεινοὺς ἀποκρίνας. Ταξιώτης. Ταξείδιον. ὑποκοριστικῶς. Ταξιαρχῆσαι. Ταξίαρχος. ἡγεμών. στρατοπεδάρχης.

Ταξίλης. ὄνομα κύριον. Τάξις. ἡ τάξις διττή ἐστιν. ἡ μὲν, ἐν τῷ στρατηγῷ. ἡ δὲ, ἐν τοῖς στρατιώταις. καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ στρατηγῷ τάξεως γίνεται ἡ ἐν τοῖς στρατιώταις. Τάξις. αἱ δύο τετραρχίαι, ἀνδρῶν ρκη'. καὶ ὁ ἡγούμενος. πάλαι μὲν ταξίαρχος. νῦν δὲ ἑκατοντάρχης. Λόχος ἀνδρῶν ις'. σύστασις δ'. Λόχοι ἀνδρῶν λβ'. Πεντηκονταρχίαι δύο συστάσεις. ἀνδρῶν ξδ'. Ἑκατονταρχία δύο πεντηκονταρχίαι ἀνδρῶν ρκη'. ἑκάστη ἑκατονταρχία, ἐκτάκτους ἔχει ε'. σημαιοφόρον. οὐραγόν. σαλπιστήν. ὑπηρέτην. στρατοκήρυκα. Διλαγία. δύο ἑκατονταρχίαι, ἀνδρῶν σνς'. Ξεναγία, β' ψιλαγίαι. ἀνδρῶν φιβ'. Σύστρεμμα. δύο ξεναγίαι. ἀνδρῶν ͵ακδ'. Ἐπιξεναγία δύο συστρέμματα ἀνδρῶν ͵βμη'. Στῖφος δύο ἐπιξεναγίαι, ἄνδρες ͵δϟς'. Ἐπίταγμα, δύο στίφη, ἄνδρες ͵ηρϟβ'. τούτου ἕκαστοι ἀνδρῶν κ', ἐπιξεναγοὶ μὲν δ'. συστρεμματάρχαι δὲ οἱ λοιποί. Ταονθαείζειν. τρέμειν.

Ταώς, ὁ τηρεύς. παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν ἰώ. Ταὼς ὁ ἀπήλυξ. ὁ μηδικὸς καὶ χρυσόπτερος καὶ ἀλαζονικὸς ὄρνις. Ταῶτε ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες. ἐπισείοντες τὴν κεφαλήν. ὃ ποιοῦσιν οἱ ἐκλελυμένοι. καὶ αὖθις. τῶν ταῶν τε κατεαγότων καὶ διεφθαρμένων τὰς διανοίας, εἰς κωμῳδίαν ἐξέπεσε. καὶ τέλος τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα. Ταπεινός. καὶ ταπεινῷ αἰτιατικῇ. Ταπῆτες. ἐπιβόλαια. ἢ στρώματα. οὕτως Ἀριστοφάνης. Ταπεινοσκίνου λεγόμενόν τι. οἷον τὰ ληθῆ πάντα. Τἀπιτίμια. τὸ μισθός. Σοφοκλῆς καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τἀπιτίμια τοῦ δυσσεβεῖν. οἷα δωροῦνται θεοί. Τἀπίχειρα. τὸν μισθόν. τὰς ἀμοιβάς. ἀμείνονα ἔχων τἀπίχειρα τῆς ἥττης ἐν μυθικοῖς. Τὰ πλείστου ἄξια τῷ πομπικῷ ὑπηρετοῦντα ἔμελλεν τὸν πειρατήν. Τὰ πολλά. ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Τὰ πρῶτα ἀρήκεις τοὺς παῖδας ἐπῄνεις. ἐπὶ τῶν ἐν ἀρχῇ κοσμίων. μετὰ δὲ ταῦτα ἀσελγαινόντων. Τὰ πρῶτα ἔτους παῖδας αἴγιν ἐκτρέφει. παροιμία. ἐν ἀκμῇ γάρ φησι μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ αἰγινῆται. ἀπὸ Ἀχιλλέως. Πατρόκλου. Αἴαντος. Νεοπτολέμου. Ταρρακὼν πόλις. καὶ κλίνεται Ταρρακῶνος. Ταραντινίδιον. λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον. οὐ πάντως πορφυροῦν ὥς τινες ὑπέλαβον. οὕτω Νικόστρατος. οἱ δὲ, τὸ διάδημα. ὅπερ οὖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σύμβολον εἶχε δὴ καὶ μαρτύριον ἀρχῆς περιαψάσα. εἶτα μέντοι τῷ τραχήλῳ περιβαλοῦσα. τὸ δὲ, ἦν ταραντινίδιον λεπτόν τε καὶ ἀσθενὲς ἐπεὶ μόνον ἐτέθη. καὶ τὰ πρὸς ῥήγνυται. ἡ δὲ, περιαλγεῖ. Ταραντῖνος ὄνομα κύριον. Ταραντῖνος. τάξις τις ἱππέων οὕτω καλουμένη. Ταραξίας. ὁ δὲ, ὡς ταραχώδης καὶ ταραξίας, ἐπεσκήψε τῇ Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίᾳ. λαίλαπος δίκην ἢ θυέλλης. Ταραξικάρδιον. τὸ δάκνον τὴν καρδίαν. τοῦτο τοὔπος δεινὸν ἤδη καὶ ταραξικάρδιον. αὐξήσει κέχρηται εἰπὼν ταραξικάρδιον. ἐστὶ γάρ τι δεινὸν ὃ μὴ οὕτως δεινόν ἐστιν, ὡς δάκνειν καὶ ταράττειν καρδίαν. ὅπερ δὲ τῇ καρδίᾳ ταραχὴν ἐμποιήσειεν ἄν, τοῦτο ἀναμφιλόγως δεινὸν νομίζοιτο. Ταράσσω. αἰτιατικῇ. Ταρβεῖ. φοβεῖται. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ. ταρβεῖν ἀντὶ τοῦ τιμᾶν. ταρβεῖν μὲν ὦ γεραιὲ τἀνθυμήματα. πολλή 'στ' ἀνάγκη τοῦ ποσοῦ. καὶ μὴ πρέπει τοῖς ἀσκοπουμένοις ταρβεῖν τὸν ἀπράσσοντα μὴ σφαλῇ ποτέ. Τάρβη

καὶ τάρβος.

καὶ τάρβος. ἢ λάβραξ καὶ φόβος. ὁ μὴ δεδιὼς, ὅτι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ὃ φοβεῖ. τουτέστιν ὁ μὴ τὸ ἔργον δεδοικὼς, οὐδὲ τὸν λόγον. Τάριχα. ὄψα πολυτελῆ. καὶ ταρίχη συχνά. καὶ παροιμία. ἂν μὴ παρῇ κρέα, ταρίχη στερκτέον. παραινοῦσα, ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι. Ταριχαῖοι. ὄνομα ἔθνους.

Ταριχευτική. ξηραντική. Ταριχεύειν. καὶ ταριχεύσαντες οἱ τὰ ὠὰ τέμνοντες καὶ μέλλοντες ταριχεύειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραίνειν. καὶ οἱονεὶ εἰς γάρον διεχωρίζεσθαι. τάριχός τις ὤν. λέγεται καὶ ταριχηρά. ἀρριανός. ὁ δὲ, ἔδωκε σῖτόν τε καὶ οἶνον καὶ κρέα ταριχηρὰ ἐς τὴν σκηνήν. Ταριχεία.

Τάριχος. τὸ τάριχος οὐδετέρως. ἀριστοφάνης βατράχοις. τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκέ πω. ἔστι δὲ κρέας ἁλσὶ πεπασμένον, παρὰ τὸ εἰς γάρον διεχωρίζεσθαι. Ταρκύνιος σούπερβος. οὗτος τῆς ἀρχῆς ἐπιλαβόμενος τῶν ῥωμαίων, μετεκαίνισεν ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον. καὶ βαρυτέραν τὴν πολιτείαν ἀπέφηνεν. διὰ δὴ ἐν τοιούτων παρελθὼν εἰς τὴν ἡγεμονίαν δραμάτων. τούς τε νόμους μεταθείς. καὶ ἄρχοντας παρὰ τὸ συνῆθες παρανομούμενος. καὶ δι' αὐτὸν τὸν δῆμον αἰκιζόμενος. φιλοπόλεμός τε εἰ καί τις ἄλλος γεγονώς. ὑπερόπτης τε καὶ ἀλαζών. ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην ἀπηνέγκατο. σουπέρβους γὰρ τοὺς ὑπερηφάνους ὀνομάζουσιν οἱ ῥωμαῖοι. καὶ ταρκυνίους. Ταρπεία. ὄνομα. Ταρπώμεθα. εὐφρανθῶμεν. Ταρσός. ὁ τάλαρος. τὸ καλάθιον παρ' ἡμῖν. Ταρσός. ἐκ μέρους. ἢ τὸ πλάτος τοῦ ποδός. ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός. καὶ πλέγμα. θουκυδίδης. οἱ δὲ πελοποννήσιοι ταρσοὺς καλάμου πηλὸν ἐνείλλοντες, ἐσέβαλλον ἐς τὸ διῃρημένον τοῦ τείχους. Ταρσός. πόλις κιλικίας. ἣν ἔκτισεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ σαρδανάπαλος βασιλεὺς ἀσσυρίων. Ταρσός. κυρίως τῶν ὀρνίθων ἡ πτέρωσις. ἀφ' οὗ καὶ τῶν κωπῶν ὁμοίως ὁ σχηματισμός. οὕτως ἡρόδοτος. Ταρσοί. τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν. καὶ τὰ ἔξω τῶν κωπῶν. καὶ ταρσοῖς πτεροῖς ἄκροις. ὁ δὲ τὴν παράταξιν αὐτῶν διέλυσεν. οὓς μὲν τιτρώσκων. ὧν δὲ τοὺς ταρσοὺς παρασύρων. Ταρσοὶ καλάμων. οἱ δὲ λαζοὶ βόθρους ὀρύξαντες. καὶ δόρατα τοῖς βόθροις ἐγκαταπήξαντες. ταρσοῖς καλάμων καὶ ὕλῃ μὴ βεβαίαν ἐχούσῃ βάσιν. ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον ἄχθος ὀλισθαινούσῃ, τὰ στόματα τῶν ὀρυγμάτων ἐκάλυψαν. καὶ χοῦν ἐπιβαλόντες. τά τε παρ' ἑκάτερα χωρία γεωργήσαντες, καὶ πυροὺς σπείραντες, ἐζοπώσαντο τοὺς ῥωμαίους. Ταρσοὶ καλάμων παρ' ἡροδότῳ. ἢ ταρσιαὶ οὐ διεξήραινον τὴν πλίνθον.

Τάρταρος. ὁ κατώτερος τοῦ ᾅδου τόπος. καὶ ταρταρῶ τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον. οὕτω λέγουσι καὶ περὶ ψυχῆς. καὶ ταρταρώδης βόθρος. Ταρτησία μύραινα. ὡς ἐκεῖ γινομένων μεγίστων. Ταρτησσός. ἰβηρικὴ πόλις πρὸς τῷ ὠκεανῷ. ἐντοπισμένη παρὰ τὴν ἄορνον λίμνην. τῆς δὲ ταρτησσοῦ ἀργανθώνιος ἐβασίλευσεν. ἀριστοφάνης. ταρτησίαν μύραιναν λέγει. καὶ οὐδετέρως ταρτήσιον. Ταρροί. τάλαροι καὶ ταρσοί. καὶ τὰ πλατύσματα τῶν κωπῶν. αὐτὸ τὸ πτέρωμα. καὶ θουκυδίδης οὕτως.

Ταρροὶ ἀττικῶς. τὰ ἐκ σχοίνου πλέγματα. τοὺς γοῦν καλάμους τοὺς γεωργικοὺς, ταλάρους καλοῦσι. τὴν δὲ κρεμάθραν ἀριστοφάνης, οὕτως ἐκάλεσεν. ἔπειτα ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς. ἐφ' ἧς ὁ σωκράτης ἐκρέματο. ὁ ταρρὸς μετέωρόν τι ἴκριον, ἐφ' οὗ αἱ ἀλεκτορίδες κοιμῶνται, ταύτην δή τινα ὑποληπτέον τὴν κρεμάθραν ἐσκευάσθαι. Ταρφαί. πυκναί. Ταρχύσωσι. θάψωσι. Τὰ σαμίων ὑπόπτευε. παροιμία. αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστου κακοῦ ἢ προδοσίας. παρῆλθε δὲ ἀπὸ τῶν γενομένων ὑπὸ ἀθηναίων εἰς σαμίους αἰκισμῶν. ἑλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ ἀθηναῖοι τοὺς μὲν, ἀπέκτειναν. τοὺς δὲ, ἔστιξαν τῇ καλουμένῃ σάμῃ. ἥ ἐστιν εἶδος πλοίου σαμιακοῦ. ἀνθ' ὧν καὶ οἱ σάμιοι τοὺς ἁλόντας μετὰ ταῦτα ἀθηναίων ἔστιξαν. Τὰς ἐν ᾅδου τριακάδας. ἐπὶ τῶν περιέργων. καὶ τὰ ἀποκεκρυμμένα ζητούντων γινώσκειν. Τάσις. ἔκτασις καὶ δρόμος.

Τὰς ὁδοὺς οἶδεν ἅσπερ ἀκρατὴς ἔφυγεν εὐθὺς τῶν κυρηβίων. ἔνθα δὴ κάχρυς ἀλήθονται. κυρήβια γὰρ αἱ ἀληλεσμέναι κριθαί. διαβάλλει δὲ τὸν ἀκρατὴν ὡς ταύτην τὴν τέχνην ἔχοντα. ὃς καὶ σύπαξ ἐκαλεῖτο. ἀριστοφάνης, ὁ λαβοῦ δὲ μὴ διαφύγῃσι. καὶ τοῦ δὲ τὰς ὁδοὺς ἅσπερ ἀκρατὴς ἔφυγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων. εἴρηται ἐπὶ τῶν φευγόντων. Τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακὼς, ὥσπερ τι δεινὸν ἀπειλῶν ἐπείγεται. ἀντὶ τοῦ ἐσκυθρωπακώς. Τὰ τεῦτλα τευτλάν τευτλίζειν. αὕτη οὖν ἡ παροιμία παρὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν ὀνομάτων εἴρηται, ἐπείπερ παίζοντες πολλὰ καὶ ἄλλα τοιαῦτα πεποιήκασιν. οἷον ἀγαθῶν ἀγαθίδες, καὶ σοφώτερος σοφοῦ παρ' ἐπιχάρμῳ τὰ τεῦτλα τευτλαντίζειν διεβεβο-

ἤ ὅτι ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ ὡς καὶ εἰς παροιμίαν διαδοθῆναι, οὗτος γὰρ πλούσιος Φρὺξ ἐπὶ
ταλάντοις διεβεβόητο. πλουτοῦσ καὶ Διὸς λεγόμενος. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν
ἑπτῷ. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τὸ τάλαντα. ὡς καὶ παρὰ τῶν κωμικῶν εἴρηται. Τατιανός. οὗτος ἐπὶ τοῦ
παραβάτου Ἰουλιανοῦ ἐμαρτύρησε. ζήτει ἐν τῷ Ἀμάχιος. Τατίκιον ὄνομα κύριον. Τάτιον ὄνομα
κύριον. ἢ δέ, τὸν πατέρα φυλάξασα ἀποδημοῦντα ὑπισχνεῖται προδώσειν Τατίῳ τὸ φρούριον. Ταῦτ'
ἐν τάξει τιθεῖσα. Δαμάσκιος. ἡ δέ, ὅσα πάθη τῆς ψυχῆς τάττουσα ταῦτα καὶ διακοσμοῦσα, περὶ
εὐκοσμιότητος καὶ σωφροσύνης ὁ λόγος. Τὰ αὐτῶν τὰ αὐτά. καὶ ἀλλήλοις εἶναι δεῖ τὰ αὐτά.
κωμῳδικός ἐστιν ὅρος τοῦτο ἀξιῶν. ἐπειδὴ σὲ μὲν ὁ τρόπος ἐποίησε φίλον. τὸν δέ, ὁ δεῖνα καὶ ἡ φύσις.
ἄμφω δὲ ἐν ὅσ' ἐσμὲν φίλοι. δεῖ δὴ καὶ ἀλλήλων ὑμᾶς ἐξηρτῆσθαι καθάπερ ἐμοῦ τοῦ μέσου. συνάπτω τοι-
γαροῦν ὑμᾶς ἀλλήλοις. Τὰ τῶν φόρων κρείττω. παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν πλείω φθειρομένων
ὧν ἠδίκησαν. Τὰ δῶρα τὰ εἰς θάνατον. τοῖς εἰς θάνατον κατακριθεῖσι, δῶρα ἐπετίθουν. ξίφος. βρό-
χον. κώνειον. τὰ δῶρα τὰ εἰς τὸν θάνατον. οἱ δέ, τὰ δῶρα τὰ παρὰ τῇ αὐλῇ. τοῖς ἐπὶ θάνατον ἀγομένοις
μετὰ παρρησίας, ὥστε τροφῆς καὶ οἴνου πληρωθεῖσι, δῶρα λέγειν ἃ βούλονται, μεθ' ὃ εὐφημοῦντο. τὸ δὲ
νῦν ἀρχεῖον καλούμενον, αὐλὴ ἐλέγετο. καὶ ἡ ὑπηρετικὴ αὐλική. καὶ ἄλλως. τὰ δῶρα τὰ εἰς τὸν θά-
νατον μέμνηται ἡ λέξις ἐν Αἰπόλοις. ὁ μαντευόμενος ἐν Δελφοῖς, σεσημασμένους ἐλάμβανε τοὺς
χρησμούς. καὶ προείρητο αὐτῷ εἰ λύσει ζημία μία τῶν δώρων. ἢ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν ἔδει στερηθῆναι, ἢ
τῆς χειρός, ἢ τῆς γλώττης. Ταυρέας ὄνομα κύριον. Ταυρεία φωνὴ τοῦ ταύρου. καὶ ταύρειον αἷμα.
Ταυρηδὸν ὡς ταῦρος. Ἀριστοφάνης περὶ Αἰσχύλου. ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω. τοιοῦ-
τος γὰρ τῷ σχήματι ὀργιζόμενος ὁ Αἰσχύλος. Ταυρίδιον. ὁ μικρὸς ταῦρος. καὶ ταύρειος πο-
σειδῶν. ἵπποι μὲν ἀφηκτῆρι γενέσεις. ταῦροι δὲ μελισσῶν. Ταυρικὴ τέχνη. Ταυρῶνες. ἐν ταύροις
τῆς Σκυθίας τιμωμένη. ἢ ἀπὸ μέρους τῶν ποιμνίων, ἐπιστάτις. ἢ ὅτι ἡ αὐτή τῇ σελήνῃ ἐστί. καὶ ἐποχεῖ-
ται ταύροις. ἣν καὶ ταυρωπὸν ὀνομάζουσιν. ἢ ῥᾷστα ταυροπόλα ὥρμησεν ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας. τοὺς
πολλοὺς τῶν μαινομένων, ἐκ σελήνης νοσεῖν ὑποτίθενται. διὰ τὸ τῶν νυκτερινῶν δεισιδαιμονῶν φασ-
μάτων. Ταυροβόλος ἡ Ἀθηνᾶ. Ταυροκαθηγούρει. πρὸς τὰ μικρὰ πλοῖα. Ταυρομένιον. πολί-
χνιον. καὶ Ταυρομενίτης. Ταυροπόλον τὴν Ἄρτεμιν. ὡς ταῦρος περίεισι πάντα. ὡς Ἀπολ-
λόδωρος. ἱστορεῖ δὲ ἐν ταῖς Ἀττικῶν. ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος πεμφθέντα ἐπὶ Ἱππόλυτον ταῦρον, ἐξοίστρη-
σεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν. οἱ δέ, διότι ἔβαλε. διὸ καὶ Ταυροβόλος. καὶ Ἀθηνᾶ δὲ Ταυροβόλος ἐν Ἄνδρῳ. ὁ γὰρ
Ἀντίοχος διὰ ταῦρον τοὺς Ἀτρείδας, ἐκέλευσεν ὅπου ἂν ἐκ τῆς νεὼς ἅληται, ἱδρύσασθαι Ἀθηνᾶν. καὶ
οὕτως ἀποπλεύσειν. ὁ δὲ ἐν Ἄνδρῳ ἐξήλατο. Ταῦρος Βηρύτιος φιλόσοφος Πλατωνικός. γεγονὼς
ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. ἔγραψε περὶ τῆς τῶν δογμάτων διαφορᾶς Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους. περὶ
σωμάτων. καὶ ἀσωμάτων. καὶ ἄλλα πλεῖστα. Ταῦρος, τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. καὶ ἀταυρώτη. ἡ ἄμι-
κτος καὶ ἁγνή. οἷα δεῖ ταυρώτη διάξω τὸν βίον. Ταῦρος ὄνομα ὄρους. Ταύρῳ γάρ ἐστι πρὸς φύσιν
εἰκασμένον. σκιρτῶντι καὶ ῥιπτοῦντι τοὺς ὀπισθίους πόδας εἰς ὕψος. εἶτα δὴ τὸν αὐχένα κυρτὸν
ὑπεξαιροῦντι. Ταυροφάγον τὸν Διόνυσον. Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ. τοῖς τὸν διθύραμβον
νικήσασι, βοῦς ἐδίδοτο. ἢ τὸν ὠμηστήν. ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τοῦ Κρατίνου μετήνεγκε τὸ ὄνομα Ἀριστοφάνης. ὅσ-
τις ἢ γενναῖα ὄργια μουσῶν, μήτ' εἶδε μήτ' ἐχόρευσε. μήτε Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐ-
τελέσθη. τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον οἰομένους ὅτι ταῦρος ἦν αὐτοῖς ἔπαθλον, φασὶ ψεύδεσθαι. εἴρηται δὲ
παρὰ τὸ Σοφοκλέους ἐκ Τυροῦς. Διονύσου τοῦ ταυροφάγου. καὶ ὅτι φίλοινος ἦν. καὶ διὰ τοῦτο ἐπίθε-
τον τοῦ Διονύσου αὐτῷ περιτιθέασιν. οἱ δὲ ἔτι περιεργότερον τὸν λόγον ἀποδιδόασιν. μετὰ Κρατίνου.
ἢ τὰ βακχεῖα ἐτελέσθη. ἅ εἰσι τοῦ μοσχοφάγου Διονύσου. ἢ τὰ λοιπὰ ἀπὸ τῶν βακχῶν. Ταυρωπόν.
τὴν Ἄρτεμιν λέγουσι. Ταυτί. Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισιν. ἔσται ταυτί. Ταῦτα ληρεῖς ὡς περ ἀ-
πὸ τύμβου πεσών. νὴ τὸν Δία αὐτή γ' ἐστί. τοιγὰρ ἤδη ἀρέσανεις. Ταῦτα πράσσων φασὶν ἀνὴρ οὐδὲν κρα-
τεῖν. ὥρας. ἢ πάροιμ. ἐπὶ τῶν μηδὲν κρατούντων. Ταῦτα πρὸς ἀνδρός ἐστι νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας καὶ
πολλὰ πρὸς πεπλανημένου μηχανὴν κυλίνδειν αὐτὸ ἀεὶ πρὸς τὸ εὐπραγοῦντα τοῖς χρόνοις μάλιστα. ἐπιγεγραμμένην
εἰκόνα ἐστάναι. λαβὸν δ' ἐν σχήματι αὐτῶν μηδὲν ἀνύοντα. διότι ἀκίνητον τὸ ἐπιγεγραμμένον τῇ εἰκόνι. πε-
ριπλανῶν

ρισπεπτωκότος δὲ, ἀντὶ τοῦ εἰσπαίσαντος τεθλιμμένου. ὁ μὲν οὖν ἐν Ἀλκμαίωνι ἀρείου δὲ διαγνοὺς τῶν ἐθῶν
ἀσθενῆ λαὸν εἰς τὸν αὐτοῦ χωροῦντα τοῖχον τῆς δίκης ἀποστερεῖν. Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια. ἐπὶ
τῶν τὰ τελευταῖα πονούντων. Πολυκράτης γὰρ ὁ Σάμου τύραννος Ῥήνειαν ἑλὼν, καὶ ἀναθεὶς τῷ
Ἀπόλλωνι αὐτὴν, καὶ ἐν Δήλῳ θεὶς ἀγῶνα καὶ ἤδη ἠρώτα πέμψας εἰς Δελφοὺς, πῶς δεῖ καλεῖν τὸν ἀγῶνα
Δήλια ἢ Πύθια. ὁ δὲ χρησμὸς ἔφη. ταῦτά σοι καὶ Δήλια καὶ Πύθια. σημαίνων ὅτι εὐθέως ἀποθανεῖται.
ταῦτά τοι καὶ θαρρῶν αὐτὸς κατά τι ἔθος ἀρχαῖον, ἐκέλευσε δι᾽ ἡμέρας τὴν ἱερουργίαν τὴν τεταγ
μένην δρᾶσαι τῷ θεῷ. ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν τούτου. καὶ αὖθις. ταῦτά τοι καὶ τεθνεῶτα ἔθαψεν αὐτὸν
ὁ βασιλεὺς ταφῇ θαυμαστῇ. ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο. Ταύτῃ. τούτου ἕνεκεν. ἢ οὕτως. ταύτῃ τοι οὐ πολὺ
ὕστερον ἀπελύθη τῆς ἀρχῆς. καὶ αὖθις ταύτῃ τοι οὐκ ἂν λαβοῦ μοι εἴποιμι. καὶ αὖθις. καὶ ἐδόκει ταύτῃ τοῦ
ἀδελφοῦ διαφέρειν. καὶ αὖθις. ὁ δὲ Βροῦτος ταύτῃ οὐ ἐπείρασε διαβῆναι. ἑτέραν δέ τινα μακρο-
τέραν περιελθόντες. Ταυτί. ταύτῃ. Ταυτηνί. ταύτην. Ταυτί. ταῦτα. Ταυτὶ ζομαι
ἰδιοχειροῦμαι. Ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς. Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ δοκοῦντων ἐκφοβεῖν.
Ταυτὶ μὲν εἰκάσμεθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον. τάδ᾽ οὐχ ὑπ᾽ ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς. ὁ γὰρ Αἰ
σχύλος λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν. ὁ δέ, ἐστὶ μύθων τῶν λιβυστικῶν λόγος. πληγέντα ἀετὸν
τοξικῷ, τὸν αἰετὸν εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος. τάδ᾽ οὐχ ὑπ᾽ ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐ
τῶν πτεροῖς ἁλισκόμεθα. καὶ ἡμεῖς οὖν φησιν οὐχ ὑπ᾽ ἄλλων πάσχομεν ταῦτα, ἀλλὰ τῇ αὐτῶν γνώ
μῃ. τοῖς αὐτῶν πτεροῖς. ἀλλ᾽ ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν. Ταυτοέπεια καὶ ταυτοεπῶ. Ταυτολογεῖν.

Ταὐτόν. τοῦτο διχῶς διαιρεῖ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς τοπικοῖς. πρὸς δὲ τούτοις τοῖς εἰσὶ καὶ τέταρ
τόν τινα προστίθεται, κατὰ ἀναλογίαν. πορρωτέρω ὄντα τῶν εἰδῶν. οἱ δὲ τρεῖς εἰσὶν οὗτοι. ταὐτὸν γὰρ
τὸ μὲν, κατὰ ἀριθμὸν λέγεται. τὸ δὲ κατ᾽ εἶδος. τὸ δὲ, κατὰ γένει. ἀριθμῷ ταὐτά ἐστιν ἀλλήλοις, ὧν
ὀνόματα πλείω. τὸ δὲ πρᾶγμα τὸ ὑπ᾽ αὐτῶν σημαινόμενον ἕν. οἷά ἐστι τὰ πολυώνυμα. ἀριθμῷ γὰρ
ἓν τὸ λώπιον καὶ ἱμάτιον. ὅτι τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς κατὰ ἀριθμόν ἐστι δηλωτικά. κἂν λόγος δὲ κἂν ὄνο
μα ταὐτὸν σημαίνῃ ἓν κατ᾽ ἀριθμὸν καὶ τοῦτο. κἂν λόγοι πλείους σημαίνωσι ταὐτὸ καὶ ταῦτα τῷ ἀριθμῷ
ταὐτά. τῷ γὰρ ἀριθμῷ τὸ αὐτὸ εἶναί ἐστιν, οὐ τοῖς ὀνόμασι σημαντικοῖς. συνελόντι φάναι κατὰ ἀριθ
μόν. ὡς τὰ πολυώνυμα. λώπης. ἱμάτιον. κατ᾽ εἶδος ὡς Σωκράτης καὶ Πλάτων. κατὰ γένος. οἷον
ἄνθρωπος ἵππος. ζῷα γὰρ ἄμφω. κατὰ ἀναλογίαν, ὡς καρδία καὶ πηγὴ καὶ μονάς. ὡς γὰρ ἔχει
ἡ πηγὴ πρὸς ποτόν, οὕτω καὶ μονὰς ἐν ἀριθμῷ. καρδία ἐν ζῴῳ. ὄψις ἐν ὀφθαλμοῖς. νοῦς ἐν ψυχῇ.
νηνεμία καὶ γαλήνη ἡ αὐτή. ὁ γὰρ γαλήνη ἐν θαλάσσῃ, τοῦτο νηνεμία ἐν ἀέρι ἡσυχία γὰρ ἄμφω. Ταυ
τὸ πέπονθα τῷ τῆς παροιμίας. τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγοῦμαι. ὅτι μὲν οὐχ ἑκόντες, ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν ὡς ἄκοντες, τῷ
καλῷ τε καὶ ἀγαθῷ πρὸς ὀλίγον ἡμῶν ἐπετρέψαμεν χωρισθῆναι, τεκμαίρῃ δή που θεν. ἴσως δὲ μὴν
μοι καὶ σοὶ γένοιτο. καὶ αὐτῷ δὲ πρὸς παραμυθίαν μικρὸν, εἰ σοῦ μὲν ἐκεῖνος, ἡμεῖς γὰρ δι᾽ ἐκείνου σοῦ
τύχωμεν. ἔστι δέ μοι τούτων οὐδὲν ὑπὲρ αὐτοῦ πλέον πρὸς σὲ καθήκει λέγειν οἶσθα δή που θεν.
εἰ γὰρ ἐγὼ σοὶ νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος. Ταὐτὸν ἐ
ποίησε τοῖς θηρῶσι τὰς ἐγχέλυς. οἱ τῷ θείῳ τῆς κραδῆς προσχρώμενοι καὶ τὸν βόρβορον ἀνατα
ράξαντες, τῆς θήρας τυγχάνουσι. κἀκεῖνος συγχεῖ τὰ δημόσια καὶ ἀναφύρει, βουλόμενος τούς τε
ἀδελφοὺς καὶ τοὺς προεστηκότας εἰς ταὐτὸ συμβαλεῖν. Ταυτότης. ἡ ὁμοιότης. Πισίδης. τῇ
ταυτότητι συγχυθεὶς τῶν δακρύων. καὶ τὴν χαρὰν γὰρ πολλάκις χαρὰ τρέφει. καὶ δάκρυσί τις ἐξε-
γείρει δάκρυα. Ταυτότητος. ἀπαραλλάκτου φύσεως. Ταφήιον. ἐντάφιον. Τάφιοι
ἐθνικὸν ὀλησής. Τάφος καὶ τὸ περὶ τοὺς θύταις σημεῖον. καὶ τὸ περίδειπνον. Ὅμηρος. τάφον
Ἕκτορος ἱπποδάμοιο. οὐ τὸν τύμβον. Ταφόσιρις ὄνομα κύριον. Ταφρεῦσαι. διορύ
ξαι. περισκάψαι. Τάφρος, τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα. καὶ τάφρη παρ᾽ Ὁμήρῳ τὸ θηλυκόν. ὀρύ-
ξαντες τάφρην εὐρεῖαν. ἐπέτειναν ξύλα ἀσθενέα ἐπάνω τῆς. Τάχα. ἴσως. ἢ ταχέως. ἢ τυχόν.
Ταχεῖα. Ταχινὸς ὁ ὀξύς. ὁ ταχύς. Τάχιον, ταχὺ ἀντὶ τοῦ ταχέως. ἔστι παρὰ πολ-
λοῖς τῶν παλαιῶν. παρ᾽ Ὁμήρῳ δὲ τάχιστα ἀντὶ τοῦ ταχέως. καὶ λῦσαν δ᾽ ἀγορὴν αἰψηρήν. ἀντὶ τοῦ
αἰψηρῶς. ταχέως. Ταχυβάμονας ὄρκους. Ἀρίσταρχος κατὰ ἀντίφρασιν ἀκούει ἀντὶ τοῦ βρα

δᾶς. βέλτιον δὲ τοῦ ἑνὶ ἑτέρῳ τινὶ γινομένου συννοεῖν. ἀβλαβεῖς δὲ οἱ ἐπιορκήσαντες. ὅθεν καὶ παροι-
μία. ἀφροδίσιος ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος. Ταχυβούλοις. ἀντὶ τοῦ ταχέως μεταβαλλομένοις.
προπετέσιν. ἀπερισκέπτοις. κωμῳδοῦνται δὲ οἱ ἀθηναῖοι ὡς τοιοῦτοι. καὶ ὅτι ταχέως μετανοοῦ-
σιν ἐν οἷς βουλεύονται. Ταχυναυτεῖ. ταχέως πλεῖ. αὗται αἱ ἱεραὶ τριήρεις δημόσιαι, ἐπί τινας τῆς
πόλεως χρείας πεμπόμεναι καὶ ταχυναυτοῦσαι. Ταχὺς, ταχὺς δ' ὅταν εἰς ἄπορον ἐμπέσῃς, ἐ-
π᾽ ἄλλο πήδα νόημα φρενός, οὐ πόρον οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, ἄπορον λέγει, σκώπτει δὲ διὰ τούτων βού-
λεται ὃν σωκράτην ὡς χλευαζόμενον ἐν ταῖς συζητήσεσι. καὶ μεθιστάμενον ὑπὸ τοῦ στενοχωρεῖν. δι-
δάσκει δὲ αὐτὸν ὅτι ἐὰν ἀπορήσῃς ἔστι ταχέως ἐπ᾽ ἄλλο πήδα νόημα. ὁ δὲ, ὑποτιθέμενος ἄλλως δη-
λονότι αὐτὸς ἐν πείρᾳ γενόμενος, τὸ ὅσα λέγει ὑποτίθεται. Ταινάρειον κακὸν τὸ μέγα καὶ
ἐπινομούμενον εἰς ἱκέτας. οἱ γὰρ λακεδαιμόνιοι καταφυγόντας τοὺς εἵλωτας εἰς ταίναρον, ἀ-
πέκτειναν. καὶ ταιναρείτης ὁ πολίτης. Ταίναρον ἀκρωτήριον λακωνικῆς. ἐν ᾧ στόμιον ἦν κα-
τάγον εἰς ᾅδου. ἔνθα καὶ ποσειδῶνος ἱερὸν ἀσφαλίου. ἐκεῖσε δὲ τοὺς εἵλωτας ἱκέτας καθε-
σθέντας ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ ποσειδῶνος, οὐδὲν δείσαντες ἀνεῖλον οἱ λακεδαιμόνιοι, καὶ διὰ τοῦτο ἐδόκουν
ἐναγεῖς εἶναι. καὶ ἀριστοφάνης. αὐτοῖς ὁ ποσειδῶν οὐπὶ ταινάρου θεὸς, σείσας ἅπασιν ἐμβάλ-
λοι τὰς οἰκίας. Ταινίαι. ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων τὰ πεζίτια στέμματα. στεφάνη. ζώνη. ἐπὶ δὲ ξύ-
λων, τὰ κυμάτια. καὶ ταινίδιον τὸ στέμμα. αἰλιανός. ὁ δὲ ἐκρυέντος τοῦ αἵματος. περιτραπεὶς
ἐν τῷ ξίφει ἑαυτῷ ζώνην τινά, τὸ δυστυχὲς ταινίδιον ἐπήγετο. περὶ μαξίμου λέγει τοῦ ῥωμαίων στρα-
τηγοῦ. τοῦ ἀποσπάσαντος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀννίβου τὸ στέμμα. Ταινίαι. λίνα εἰς λεπτὰ δια-
κεκομμένα. αἰλιανός. τὴν κνήμην καὶ τὸν θώρακα πάντα καταδήσει ταινίαις. ἢ διαδήματα ἱματίου. Ται-
νία. ὁ δὲ μίλων ὁ παγκρατιαστὴς. περιεδεῖτο τῷ μετώπῳ χορδὴν, καθάπερ ταινίαν ἢ στέφανον. κατέχων
δὲ ἐντὸς τῶν χειλέων τὸ ἆσθμα, καὶ ἐμπιπλὰς αἵματος τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ φλέβας διέρρηγνυεν ὑ-
πὸ ἰσχύος τῶν φλεβῶν τὴν χορδὴν, καθάπερ πάπυρον. καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, τὸ μὲν εἰς τὸν ἀγ-
κῶνα ἐκ τοῦ ὤμου, παρ᾽ αὐτὴν καθίει τὴν πλευράν. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἔτεινεν εὐθὺ τῶν δακ-
τύλων. τὸν μὲν ἀντίχειρα ἀνατρέφων εἰς τὸ ἄνω. τῶν λοιπῶν δὲ ἀλλήλοις ἐπικειμένων κατὰ στοῖ-
χον. τὸν ἐλάχιστον οὖν τῶν δακτύλων κάτω γινόμενον, οὐκ ἀπεκίνησεν ἄν τις βιαζόμενος. ἀπέ-
θανε δὲ οὗτος ἐπιτυχὼν ξύλῳ ξηρῷ, σφῆνας ἔχοντι διιστῶντας αὐτό. ὁ δὲ, ὑπὸ φρονήματος κα-
θίησι τὰς χεῖρας ὡς διαρρήξων. ὀλισθαίνουσί τε οἱ σφῆνες. κἀκεῖνος ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου λύ-
κων ἐγένετο εὕρημα. ταινιοῦντες. στεφανοῦντες. προσιόντες δὲ αὐτῷ ἐταινίαζον οἱ στρατιῶται καὶ ἀνέ-
δουν. Τέγεα πόλις. καὶ τεγεάτης ὁ ἀπ᾽ αὐτῆς. Τέγγε. βρέχε. οἴνῳ τέγγε πνεύμονα τέγγε.
φίλης διαπέχου κυθερείης. Τέγγεσθαι. εἴκειν. ἐνδιδόναι. καὶ τέγγειν. βρέχειν. μαλάττειν. ἐν ἐπιγράμ-
ματι. νῆας σοι ὦ πόντου βασιλεῦ καὶ κοίρανε γαίης ἀντίθεμαι μηκέτι τεγγομένην. Τέγξω. βρέξω.
Τεγεσαῖοι ὄνομα ἔθνους. καὶ θηλυκῶς τεγέση ὄνομα πόλεως. Τέγος. στέγη. ἢ ὑπερῷον δωμά-
τιον. οἰκία πρόσγειος. Τεσσάρων. δραχμῆς μὲν αὐλεῖ. τεσσάρων δὲ παύεται. ἐν τῷ ἀρχαρίῳ ἀπει-
λος. Τεῦ. τὴν σήν. τεῦ διφῶσα καλιήν. Τεῖν. σοί. δωρικῶς. ἐν ἐπιγράμματι. νικήσας
ἀνέθηκε τεῖν περικαλλὲς ἄγαλμα. Τεθέντων. ἀντὶ τοῦ ληφθέντων. ὁμολογηθέντων. συγχωρη-
θέντων. φησὶ γὰρ ἀριστοτέλης. συλλογισμός ἐστι λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν. Τεθεωρημένου κ. ζη-
τητικὴ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως. ὁ μὲν οὖν ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος, νωθρὸς τὴν φύσιν καὶ χασμώ-
δης. ἐνδεῖ τῇ τέχνῃ τεθεωρημένος εἰπὼν, τὴν κωμῳδίαν αὐτοῦ χάσκοντος εἰς τὸ στόμα ἐμπτύσαι.
Τεθεικότες. ἀποβαλόντες. ἰώσηπος. οἱ δὲ, πρὸς τὸ ἔργον διηρημένοι, τὰ πολλὰ τεθεικότες τῶν ὅ-
πλων. Τεθηγμένον. ἠκονημένον. Τεθηλότα θαλλόν τε ἐστεφανωμένοι κλῶνας τε δάφνης τεθη-
λότας σείοντες. Τεθηλυμένων καὶ ἐκτεθηλυμένων. Τέθηπα. καταπέπληγμαι. θαυμάζω.
Τεθηπότες. ἐπτοημένοι. δειλιάσαντες. Τέθμια. νόμος. καὶ τέθμια, νόμιμα. Τεθναίαι.
Τέθνασο, προστακτικόν. Τεθνεῶτα. καὶ τεθνεώτων. ἀποθανόντων, τεθνεώτων δὲ πολλῶν καὶ στα-
λέντων ὑπὲρ τοῦ ζῆν ἐπὶ λεπταῖς ἐλπίσι. Τεθνειῶτας. Τεθνήσι διὰ τοῦ σ. οἱ ἀττικοί. οἱ κοινῶς τεθνή-
σι. Τεθολωμένου. καὶ ἐπιταραχθ. φερεκράτης μυρμηκανθρώποις. πλῶντες καὶ χαίροντες καὶ τεθολωμένου.

ἐπιλύπης· ἀπὸ τῆς αἰτίας ἀπεθολώθη καρδία. Τέθεια· ἄγρια καὶ ἄγονα φυτά. Τέθριππον· ἐκ
τεσσάρων ἵππων ἅρμα. Τεθυκώς· ἢ χαλεπήσας· ἠθυμηκώς. Τεθυμμένος· ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυ-
μένος ἢ κεκακωμένος. Τεθυωμένοι· τεθυμιαμένοι, εὐώδεις. Τέκεα· τέκνα. καὶ τεκόντες οἱ γονεῖς τὸ
ἑξῆς· τοῖς τεκοῦσι γὰρ οὐδεὶς πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν. τουτέστιν ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ·
μὴ ἡγείσθω πόνον εἶναι τὸν κάματον. Τεκμαιρόμενος· στοχαζόμενος. ψευδῆ τεκμαιρόμενος
ἀληθέσι. καὶ οὐ τεκνωσόμενα εἰκάζων τεκνωσομένοις. Τεκμήρασθαι· γενικῇ. τεκμηριῶ δὲ γενικῇ καὶ αἰ-
τιατικῇ. Τεκμήριον· ἀληθινὸν σημεῖον. ἢ τὸ ἄλυτον. καὶ τεκμηρίωσις ἀπόδειξις. λέγεται τὸ ἐκ
τοῦ καπνοῦ τὸ πῦρ εὑρεῖν κατανοῆσαι. καὶ ἂν μὲν πάντως ἕπηται τῷ αἰτιατῷ τὸ αἴτιον, τεκμήριον
τοῦτο λέγεται. ἂν δὲ μὴ πάντως ἕπηται, σημεῖον ἂν λέγοιτο. τεκμήριον δὲ ὅτι ἔτι. διότι μὴ δὲ ἄλυ-
τόν ἐστιν. οἷον ὡς τὸ ὠχρά ἐστιν, ἐπειδὴ τέτοκε. καὶ αὖθις· ὅτι δὲ δαίμων ἦν ἀνθρωπόμορφος ἢ θεο-
δωρεία τεκμηριώσαιτο ἄν τις τῷ μεγέθει σταθμώμενος, ὧν οὐ τῶν ἀνθρώπων κακῶν ἔδρασεν. ἐν τῷ
τῷ ὑπερβάλλοντι τῶν πεπραγμένων, καὶ ἡ τοῦ δεδρακότος δύναμις εὔδηλος γίνεται. καὶ αὖθις φη-
σὶ Δαμάσκιος· ὅρους δὲ ἐτίθετο καὶ τεκμήρια τῶν θείων ἀφωρισμένων στοιχείων πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων
διάκρισιν. τῆς μὲν φιλοπονίας τὸ ἀνύσιμον ὑπὲρ πάντα λόγον. τῆς δὲ εὐσυνέτου γνώμης τὸ ἐ-
ξιστάμενον τῆς ἐμφανοῦς καὶ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀκολουθίας. τοῦ δὲ ἔρωτος αὐτοῦ τὸ παρηρε-
θισμένον εἰς τὴν τοῦ νοητοῦ κάλλους ἀπόλαυσιν. ὁ δὲ κατέδεισεν. ἐπειδὴ ἔγνω τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. καὶ
ὅτι τοῖς ἔργοις τὰς ἀπειλὰς ἐτεκμηρίου. Τέκμισσα· ὄνομα κύριον. ἡ τοῦ Αἴαντος γυνή. καὶ ὄ-
νομα πόλεως. καὶ Τεκμισσεὺς ὁ πολίτης. Τέκμωρ· τέλος, μόρος, θάνατος. Τέκος· τέκνον.
Τεκταινόμενος· κατασκευάζων. Τεκτήνατο· κατεσκεύασε. Τέκτων· κοινὸς τεχνίτης. ὁ
λαοξόος. καὶ ὁ τῶν ξύλων εἰδήμων. Τελαμών· ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους καὶ τῆς ἀσπίδος. Ἰάμ-
βλιχος· περιβαλὼν δὲ περὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ τελαμῶνας προσέδησε τῇ κλίνῃ. καὶ ἡ εἰς λεπτὰ
κατακεκομμένη ὀθόνη. Ἡρόδοτος· οἱ δὲ Πέρσαι περὶ πλείστου ἐποιήσαντο ἀμύνειν, σιτεόμενοί τε
ἕλκεα. καὶ σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες. Τελαμώνιος· ὁ Αἴας. Τελέας
ἐρεῖ τάδε. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· ἄνθρωπος ἀστάθμητος. πετόμενος. ἀτέκμαρτος. οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν
αὐτῷ μένων. διαβάλλει τὸν Τελέαν ὡς πλάνην ἀντὶ τοῦ περὶ τῶν πετομένων ἐὰν ἐρωτήσῃς. ἦν
δὲ ὁ Τελέας σκωπτικὸς ἄνθρωπος. καὶ εὐμετάβλητος τοὺς τρόπους. πρὸς γὰρ τῇ κιναιδείᾳ, καὶ
ἐπὶ δειλίᾳ καὶ ὀψοφαγίᾳ καὶ νοσφισμῷ καὶ πονηρίᾳ διεβάλλετο. καὶ Πλάτων ἐν Σύρφακι πε-
ρὶ τοῦ Τελέου φησί· νοεῖ μὲν ἕτερα. ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ φθέγγεται. ἢ ὅτι Τελέας ὄρνεον. τοὺς πετο-
μένους ὄρνεις. οὕτως ὁ Τελέας Ἀριστοφάνης φησὶν ἐρεῖ. Τελέθει· γίνεται. καὶ τελέθουσι· γίνονται.
θάλλουσι. Τελενικῆσαι ἐν Σερίφοις· τὸ κενῶσαι· ἀπὸ Τελενίκου τινός. ὡς τὸ εἰκὸς πένητος παν-
τελῶς. καὶ λέγεταί τις Τελενίκειος ἠχώ· ἐκ μεταφορᾶς τῶν κενῶν ἀγγείων. Τελεοῦντα· τε-
ταγμένα. Τελεώτερον· τὸ τέλειον. Τελεθῆναι· τὸ ἀναλωθῆναι. οὕτως Ἀντιφῶν. Τελε-
σίλλα· ποιήτρια. ἐπὶ σκήλης μὲν τὰ βιβλία ἀπέρριπτο, κράνος δὲ τῇ κεφαλῇ περιέθηκε. καὶ γὰρ
οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἄργου καταφυγόντας, διέφθειρον καὶ πρὸς τὴν πόλιν ᾔεσαν
ὡς αἱρήσοντες. τότε, Τελέσιλλα τὰς ἐν ἡλικίᾳ γυναῖκας ὁπλίσασα ὑπήντησεν οἱ προσῄεσαν. ὅ-
περ ἰδόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, εἰς τοὐπίσω ὑπέστρεψαν. αἰσχρὸν νομίσαντες γυναιξὶ πολεμεῖν.
ὡς καὶ τὸ νικᾶν ἄδοξον. καὶ ἡττᾶσθαι μέγα ὄνειδος. διὰ τοῦτο καὶ ὁ χρησμὸς πεπλήρωτο Ἀργείοις λέ-
γων· ἀλλ' ὅταν ἡ θήλεια τὸν ἄρρενα νικήσασα ἐξελάσῃ καὶ κῦδος ἐν Ἀργείοισιν ἄρηται, πολλὰς Ἀργείων ἀμ-
φιδρυφέας τότε θήσει. Τελεσιουργήσας· εἰς τέλος ἀγαγών. ἐργασάμενος. Πολύβιος· περὶ τὸ
τῆς τάφρου χεῖλος τελεσιουργήσας τὴν πρᾶξιν. καὶ αὖθις ἐπ' αὐτήν που τὴν τελεσιουργὸν κατε-
βακχεύοντο πρᾶξιν χωρεῖν. σωφρονιμανίᾳ τινὶ διὰ συμπλοκὴν ἐξοιστρούμενοι. Τελεσιουρ-
γόν· τελείως ἀπηρτισμένον. διὸ καὶ ὅσα ἔγραψεν Εὐριπίδης ἄν· τὸ μὲν ὑψηλόνουν καὶ τελεσιουργὸν
ἔχοντα. τοῖς δ' ἔπεσιν οὐ πάνυ συνηρμοσμένα. Τελεσκόμενος· τελειούμενος, πληρούμενος. ἐκ
θουσιῶν. Τελέσονος. Τελέστης κωμικός. τούτου δράματά ἐστιν Ἀργὼ καὶ Ἀσκληπιός. ὡς
φησὶν Ἀθήναιος ἐν τῷ Δ' τῶν Δειπνοσοφιστῶν. Τελεσφόρος· τέλειος μάντις. ἐπ' ἀσερί μυθος.

Τελετή· θυσία μυστηριώδης· ἡ μεγίστη καὶ τιμιωτέρα. ἀπὸ τῶν γινομένων εἰς αὐτὰς δαπανημάτων. τελεῖν γὰρ φαμὲν τὸ δαπανᾶν. καὶ πολυτελεῖς τοὺς πολλὰ ἀναλίσκοντας. καὶ εὐτελεῖς τοὺς ὀλίγα. Τελευταῖον· ἔσχατον. Τελευτῆσαι· τελέσαι. Τελεῖν· ἐπιτελεῖν· ποιεῖν. ἢ τὸ δαπανᾶν· ἔνθεν καὶ ἡ τελετή. Τελεία· ἥρα τελεία. ὁ ζεὺς τέλειος ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις ὡς πρυτάνεις ὄντες τῶν γάμων. Τέλος δὲ ὁ γάμος. διὸ καὶ προτέλεια ἐκαλεῖτο ἡ θυσία, ἡ πρὸ τῶν γάμων γινομένη. δηλοῖ δὲ ἡ κατὰ φύσιν ἐπιβάλλουσα τῷ ἀνθρώπῳ τελειότης· ἡ μὲν, γνωστική· ἣν ἐπιστήμην καλοῦμεν· ἡ δὲ, ὀρεκτική, ἣν ἀρετὴν ἐπονομάζομεν. Τελλίας ὅτι Τελλίας ὁ ἀκραγαντῖνος φιλόξενος ὢν, καταλύσασι ποτὲ πεντακοσίοις ἱππεῦσιν ὥρᾳ χειμῶνος, ἔδωκεν ἑκάστῳ χιτῶνα καὶ ἱμάτιον. Τελική· ζήτησις τῶν ἀρχῶν. Τηλίνη· ὄνομα πόλεως. Τῆθυν· ἐν ᾠδῇ περί. Τήμινα καὶ τέλμισσα ὀνόματα πόλεων. Τέλμα· τόπος πηλώδης ὕδωρ ἔχων. μηδ' ἐμοὶ περὶ τῶν τοιούτων οὐδὲν ἧττον, ἢ τῶν ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων. καὶ πισίδης· χερσοῖ τὰ ῥεῖθρα. τελματοῖ δὲ τοὺς λίθους. Τέλματα τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος. ἢ βάθρα. ἰσαῖος δὲ εἰς περὶ τὰ γεωργήσιμα χωρία. καὶ ἀριστοφάνης ὄμβριον ἂν ὕδωρ εἶχε τὸ ἐν τοῖς τέλμασι· τουτέστι τοῖς φρέασι.

Τελμισεῖς· οὗτοι οἰκοῦσιν ἐν καρίᾳ. ἀπέχοντες ξ' στάδια ἁλικαρνασσοῦ. ὡς πολέμων. τελμισσὸς δὲ πόλις ἐν λυκίᾳ. ἀπὸ τελμισσοῦ τοῦ ἀπόλλωνος καὶ μιᾶς τῶν ἀντήνορος θυγατέρων. ᾗ ἐμίγη εἰς σκύλακα μεταβαλὼν, διὸ καὶ τερατοσκόπον αὐτὴν ἐποίησεν ὡς διονύσιος ἐν κτίσεσι.

Τελμιδεὺς ὁ πολίτης. Τέλος· ἀρχή· πρᾶξις. τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσι. τέλος καὶ τὸ δαπάνημα. ὅθεν πολυτελὲς τὸ πολυανάλωτον. τέλος καὶ τὸ πέρας. καὶ ὁ γάμος. ὅθεν καὶ προτέλεια. τέλος καὶ τὸ οὗ ἕνεκα. τοῦτο δὲ διττόν. τὸ μὲν, οὗ. τὸ δὲ, ᾧ. οἷον τῷ οἰκοδόμῳ τέλος ἐστὶ τὸ οὗ ἕνεκα, ποιῆσαι σκέπασμα κωλυτικὸν ὄμβρων καὶ καυμάτων. ᾧ δὲ ἡμῖν. τὸ γὰρ σκέπασμα ἡμῖν ποιεῖ. ἐσμὲν οὖν ἡμεῖς τοῦ οἰκοδόμου τέλος τὸ ὡς ᾧ. ὡσαύτως δὲ θεωρεῖν δεῖ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν φύσει συνεστώτων. οἷον, ἡ μὲν ἔφεσις τοῦ θείου διὰ τὴν ἕκαστον τῶν ἐμψύχων ποιεῖ ἄλλο. οἷον αὐτὸ τέλος ἐστὶ τὸ οὗ. τούτου γὰρ ἕνεκεν ἐστὶν ἡ γένεσις. ἐπειδὴ δὲ τὰ σώματα ὄργανα γίνονται ταῖς ψυχαῖς, αἱ ψυχαὶ εἰσὶ τέλη ὡς ᾧ. ἀναλογεῖ μὲν οὖν τῷ μὲν τεχνίτῃ τῷ οἰκοδόμῳ, ἡ φύσις. τῷ δὲ ἀνθρώπῳ τῷ ἐπιτελοῦντι γίνεσθαι τὸ σκέπασμα, ἡ ψυχή. τῷ σώματι δὲ ἡ οἰκία. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τῶν ζώων τὸ τέλος ἐστὶ διττὸν, τό τε οὗ, καὶ τὸ ᾧ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν. καὶ γὰρ ἐν τούτοις ἡ φύσις ὀργανικὸν ποιεῖ τὸ σῶμα, πρὸς τὴν χρείαν τῆς ἐν αὐτοῖς ψυχῆς ἀναφερόμενον. ὀργανικὰ γὰρ τὰ τῶν φυτῶν μέρη. ῥίζα. φλοιός. ἐντεριώνη. καὶ φύλλα. καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἐμψύχων, διττὸν τὸ τέλος ὡς εἴρηται. ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν οὐκ ἐστὶν εὑρεῖν τὸ τέλος διττόν. μέταλλα γὰρ καὶ λίθοι καὶ ἁπλῶς τὰ ἄψυχα, προσεχῶς ὑπὸ ψύξεως καὶ θερμότητος γινόμενα. ἐξῃρημένως δὲ ὑπὸ τῆς ὅλης δημιουργίας, ἓν τέλος ἔχει τὸ οὗ, ἕνεκα γὰρ τῆς κοσμοποιΐας. οὐκ ἔτι μέντοι καὶ τὸ ὡς ᾧ, τέλος ἐστὶν ἐν τούτοις. οὐ γὰρ εἰσὶν ὄργανα τούτων. οὐδὲ εἰς χρείαν ψυχῶν τινῶν κατεσκευάσθη. σημαίνει δὲ ὅτι τέλος ἐξ. ἀρίστων δὲ ὁ χῖος, τέλος ἔφησεν εἶναι τὸ ἀδιαφόρως ἔχοντα ζῆν πρὸς τὰ μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας. μὴ δὲ ἡντινοῦν ἐν αὐτοῖς παραλλαγὴν ἀπολείποντα. ἀλλ' ἐπίσης ἐπὶ πάντων ἔχοντα. εἶναι γὰρ ὅμοιον τὸν σοφὸν ἀγαθῷ ὑποκριτῇ. διαφέρει δὲ τέλος καὶ ὑποτελίς. τῆς μὲν γὰρ καὶ τοὺς μὴ σοφοὺς στοχάζεσθαι. τοῦ δὲ, μόνον τὸν σοφόν. τὰ δὲ μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας, ἀδιάφορα εἶναι. οἱ δὲ, εἶπον τέλος εἶναι τὴν ἐπιστήμην. τὸ μετ' ἐπιστήμης ζῆν καὶ μὴ τῇ ἀγνοίᾳ διαβεβλημένον. Τέλος εὐδαιμονίας διαφέρει. τέλος μὲν γάρ ἐστιν ἡ κατὰ μέρος ἡδονή. εὐδαιμονία δὲ τὸ ἐκ τῶν μερικῶν ἡδονῶν σύστημα, αἷς συναριθμοῦνται καὶ αἱ παρῳχηκυῖαι καὶ αἱ μέλλουσαι. Τέλος εἶναι· διαγρυπνεῖν ἡμᾶς ἠνάγκαζον. ἐντελέχειά ἐστιν ἡ ψυχὴ ὡς τελειοῦσα καὶ κυβερνῶσα καὶ οἰκονομοῦσα τὸ σῶμα. καὶ κινοῦσα τὰ ὄργανα τούτου πάντα. ἧς ἄνευ ἀτελές. μᾶλλον δὲ ἄχρηστον καὶ παντελῶς οὐδέν.

Τέλος· ὁ γ' σόλων τῆς παρούσης τύχης τοῦ κροίσου κατεφρόνησεν. ἐκέλευσέ τε τοῦ βίου παντὸς τὸ τέλος ἀναμένειν. μηδὲ προπηδᾶν. μηδὲ ἐπειγόμενον τοῖς εὐδαίμοσι ἑαυτὸν ἐγκαταγράφειν. ἀτέκμαρτα γὰρ καὶ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα. Τέλλος· ὄνομα κύριον. Τελοῦμαι· δοτικῇ. Τελώνης. ἰάμβλιχος· ἔδωκε τὸν ὅρμον ὁ τελώνης τῷ ἐμπόρῳ. ἤδη καὶ θήγουσι λύκοι ἄρενας ἐκ τῶν

στομάτων· καὶ λέοντες ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἀπολύουσι μεθ' ἡμέρας ταῖς μήτρασιν· ὁπότε καὶ τελώ-
νης ἀφῆκεν ἄγραν τοιαύτην. Τελώνης· ὁ τῶν τελῶν ἐπιστάτης. διεβέβλητο δὲ παρὰ τοῖς πα-
λαιοῖς τὸ τοῦ τελώνου ὄνομα. καὶ τοῦ κλέωνος ὄντος τελώνου. καὶ ὑπὲρ τοῦ τέλος τελωνοῦντος ὡς
φησιν Ἀριστοφάνης. Τελώνης· ἀλλοτρίων πραγμάτων μέθεξις. πεπαρρησιασμένη βία. ἀνεπιτίμη-
τος ἁρπαγή. ἀναίσχυντος πλεονεξία. πραγματεία λόγον μὴ ἔχουσα. ἀναιδὴς ἐμπορεία. Τε-
λωνεῖον· ὁ τόπος περιπεπετασμένος, ἐν ᾧ καθέζεται ὁ τελώνης. τελώνιον δὲ προπαροξυτόνως διὰ τοῦ ι γρα-
πτέον. πισίδης· ἐβουλόμην δὲ πᾶν τὸ τοῦ λόγου πλάτος, ἐν τῷ στενῷ σου προβαλεῖν τελωνίῳ. Τελ-
χῖνες· πονηροὶ δαίμονες. ἢ ἄνθρωποι φθονεροὶ καὶ βάσκανοι. δύο ἐγένοντο τελχῖνες, σίμων καὶ νί-
κων. ὑπερίσχυσε δὲ ὁ νίκων τὴν ἐπὶ σίμωνι φήμην ἀπαλεῖψαι. καὶ ἡ παροιμία. οἶδα σίμωνα καὶ σί-
μων ἐμέ. ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων. καὶ τελχῖνος. Τελχιταίνυφ. αὐτεῖζφ. σκλη-
ροβάχυλοι. Τεμάχη· ἐπὶ κρεῶν καὶ ἰχθύων καὶ ἐπὶ πλακούντων. ἐπὶ δὲ πιστῶν οὐκέτι. Ἀριστοφάνης
Νεφέλαις. κεστρῶν τεμάχη μεγάλων. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων οἷον τυροῦ τόμος. ἡ εὐθεῖα τὸ τέμαχος.
Τεμάχη ἐπίρρημα. Τεμένη· ναοὶ ἱερά. ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία. Τεμενί-
της. Τέμνειν· πείθειν. τιμᾶν. ἡγεῖσθαι. τέμνειν καὶ ἀποτέμνειν διαφέρει. τέμνειν γάρ ἐστι τὸ ὀρθὴν
ποιεῖσθαι τὴν τομήν. ἀποτέμνειν δὲ τὸ λοξὴν ἵνα παχεῖα φαίνηται. τὸ γὰρ ἀνώμαλον τῆς το-
μῆς, παχύτητος δόξαν ἐργάζεται. ὅπερ ποιοῦσιν οἱ βυρσοδέψαι. Τέμνω τὸ κόπτω. αἰτιατι-
κῇ. ἐκτέμνω δὲ ἀντὶ τοῦ ἀφανίζω. Τέμνουσι φάρμακον· τιμῶσιν. ἡγοῦνται. οὕτως ἄλλοι τε καὶ
ἰσοκλῆς. Τέμπεα· τὰ κοιλώματα. καὶ τέμπη τὰ μεταξὺ τῶν τῆς θετταλίας ὀρῶν, περὶ τὸν
ὄλυμπον καὶ τὴν ὄσσαν στενά. καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσιν αἱ στενώταται διεκβολαί. καὶ οἱ
σύνδενδροι τόποι. ἰδίως δὲ μακεδονικὰ ὄρη οὕτω καλούμενα. καὶ οἱ στενοὶ τόποι. ἡ ῥόδοδος. μετὰ
τὴν ἐν μαραθῶνι μάχην, θετταλοὶ ἐμήδισαν. δείσαντες τὴν ἀπὸ φράξιν τῶν τεμπῶν. Τέμ-
πλα· ἐπίσημα. Τενάγη· διάβροχοι. κάθυγροι τόποι. πηλώδη πελάγη. ἢ ἰλύς. ἐπιπολάζον-
τος ὕδατος οὐ πολλοῦ. καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι. πολύβιος. κατὰ τὴν εἰς θάλατταν ἐκ-
βολὴν τοῦ εὐκάρα ποταμοῦ, συνθεωρήσας κατά τινας ἀνέμων στάσεις ἀποθινούμενον τὸ στόμα καὶ
τεναγώδη γινομένην τὴν παρὰ τὸ στόμα πάροδον, τηρήσας τὸ προειρημένον σύμπτωμα, διεβίβασε
τὴν στρατιάν. τὰ δὲ δὴ πλεῖω τῶν πλοίων, μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἀπεστάλη. Τέναρος· κα-
κοῦργος. συκοφάντης. τένδα παρ' ἡμῖν οἰκία ἐκλίνου. Τένδει· ἐσθίει. ἢ σιτοδοσ. ὅθεν ὁ στος ὀνο-
δα τένδει. Τενέδιος ἄνθρωπος· ἐπὶ τῶν φοβερὰ ὄψεις ἐχόντων. ὁ γὰρ τέννης ἐνομοθέτησε μη-
ἐν τενέδῳ, ἄνθρωπον πέλεκυν ἔχοντα, ἱστάναι κατὰ νῶτον τοῦ κριτοῦ. καὶ τὸν μάτην λέγοντα ἀ-
λισκόμενον, πλήττειν. Τενέδιος ἄνθρωπος· κύκνον τὸν ποσειδῶνος γενόμενον. πατέρα ἡμι-
θέας καὶ τένου, ἐπιγῆμαι ζεῦξις. καὶ κατηγορηθῆναι τὸν τένην ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς ὡς πειρῶντα αὐ-
τήν. πεισθέντα δὲ κύκνον εἰς λάρνακα βαλεῖν τὸν νεανίαν. ἑλομένης δὲ τῆς ἡμιθέας συγκιν-
δυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἑκατέρους κατεπόντωσεν. ἡ δὲ λάρναξ ἐξέχθη ἐπὶ τὴν πρότερον καλουμέ-
νην λεύκοφρυν. ὕστερον δὲ τένεδον ἀπ' ἐκείνου. ὃς καὶ βασιλεύσας τῆς τενέδου ὕστερον, ἐνομο-
θέτησε τοῖς τὰ ψευδῆ κατηγοροῦσιν ὄπισθεν παρεστάναι τὸν δήμιον πέλεκυν ἐπηρμένον. ὡς ἐλεγ-
χθέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου, λέγεσθαι τενέδιος ἄνθρωπος.
εἴρηται δὲ ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις. Τενέδιος ξυνήγορος· ἀντὶ τοῦ ἀπότομος. δύο
τοὺς πελέκεις ἐν ἀναθήματι τιμῶσιν οἱ τενέδιοι. καὶ παροιμία. τενέδιος πέλεκυς. ἀριστοτέλης μέν-
τοι ὅτι βασιλεὺς τενέδιος μετὰ πελέκεως δικάζων τὸν ἀδικοῦντα εὐθέως ἀνῄρει. ἢ ὅτι ἀστεῖ-
ναι τόπος ἐν τενέδῳ ἔνθα πορθμίσκοι. ἐν ᾧ καὶ καρκῖνοι τὰ χελώνια διηρθρωμένα ἐπὶ πλεῖον ἔχοντες
καὶ πελέκει ἐμφερῆ. ἢ ὅτι βασιλεύς τις νόμον θεὶς πελέκει τοὺς μοιχοὺς ἀμφω καρατομεῖν, καὶ ἐπὶ
τοῦ υἱοῦ ἐτήρησε τοῦτο. καθὸ καὶ ἐν τῷ νομίσματι ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς. ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἑνὸς
αὐχένος. οἱ δέ τι γυναῖκα ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς. μετὰ πελέκεως τὰς φονικὰς ἔκρινε δίκας.
Τενίαι καὶ τενίαι ζῶον. Τένθαις· λίχνοις. καὶ προτένθης ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. τενθῶ καὶ τένθω ἐσθίω.
ὅθεν ὁ στος ὀνόδα τένθει, διὰ τοῦ θ γραπτέον. Τενθεία· συναμωρία. λιχνότης. Ἀριστοφάνης καὶ πολλὰ τενθεῖ

λέγεις. τενθεία τοῦ ἡ γαστριμαργία. καὶ Τένθης ὁ γαστρίμαργος. Τένοντος. τοῦ τραχήλου. καὶ διατεμὼν ἄνδρα ταύρου βαθὺν τένοντα. ὁ δὲ ταῦρος πληγεὶς καὶ διακοπεὶς τοὺς τένοντας, ἡσυχῇ καὶ κοσμίως κατηνέχθη. καὶ αὖθις. ἐκ δὲ τενόντων εὐθὺς ῥομβητὴν ἐστροφάλιξε φόρβην. Τέο. ἀντὶ τοῦ τινός.

Τεόν. τὸ σόν. Τέῳ. ἀνακρέων τήιος λυρικὸς ὁ μελοποιὸς διὰ τὴν Ἱστιαίου ἐπανάστασιν ἐκπεσὼν Τέω, ᾤκησεν Ἄβδηρα ἐν Θράκῃ. Τέως. ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ. περὶ ἕως τινός, ἐπὶ τοῦ ... ἕως. καὶ τέως, τηνικαῦτα. ἢ τότε. Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ πρότερον ἢ πρὸ μικροῦ. καὶ Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ πρότερον. τέως μὲν οὖν ἀλλ' ἡμικακῶς ἐβοσκόμην. Τέως οἱ ῥήτορες, ἐπὶ τοῦ πρότερον. ἢ πάλαι. μέχρι τοῦ τέως. Ἀντιφῶν. τέως μὲν γὰρ ὁ πολὺς χρόνος τοῦ ὀλίγου πιστότερος ἦν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ. καὶ αὖθις ἀποκαλύψαντες τὰ ὅπλα τέως ἐσκεπασμένα. καὶ αὖθις. καὶ διέφθειρε τοὺς τέως νενικηκότας. καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τῆς δωροδοκίας. δέομαι ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἔχειν γνώμην περὶ ἐμοῦ. καὶ ἐν τῷ τέως, ἐν τῷ περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου. Δικαιογένης δὲ τέως μὲν ᾤκει παρ' ἡμῖν. δοκιμασθεὶς δὲ ἔγημε. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀντίσβιον. ἡγούμεθα γὰρ ἐκείνῃ μὲν τὸν ἐγγύτατα γένους συνοικεῖν δεῖν. τὸ δὲ χρῆμα τέως τῆς ἐπικλήρου εἶναι. ἐπειδὰν δὲ ἡβήσωσιν ἐκείνους αὐτῶν κρατεῖν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἕως, ὡς παρὰ Δημοσθένει ἐν β' τῶν Φιλιππικῶν. ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασι τέως μὲν ἂν ἐρρωμένα ᾖ, οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθ' ἕκαστα σαθρῶν. καὶ ἐν τῷ κατὰ Διονυσοδώρου. τοὺς δὲ εἰς Ῥόδον τόκους μὴ καθομολογεῖν τέως ἂν μὴ διακριθῶμεν. καὶ ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἀντὶ τοῦ τὸν ὡρισμένον ὑμῖν παραδοθῆναι. περὶ τοῦ δρόμου καὶ τῶν πρὸς Πανακτῷ χώρας μεθ' ὅπλων ἐξέρχεσθε ὅτε ὡς ἦσαν σῷοι Φωκεῖς οὐδέποτε ἐποιήσαμεν. καὶ ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν. καὶ μὴν οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδένα ἂν Ἑλλήνων εἰκότως φοβηθέντα τὸν πόλεμον τοῦτον ὁρῶ. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν αὐτῶν ὅτι τέως μέν, κοινὸν ἐχθρὸν ἐκεῖνον ὁμονοοῦντες ἀλλήλοις. πολλῶν γ' ἄρα ἦσαν κύριοι καὶ τὸν βωμὸν ἐφ' οὗ τέως ἱλεοῦντο τὸν δαίμονα ἀνέστρεψαν. Τέραμνον. ἁπαλόν. εὔεψανον. καὶ ἀτέραμνον τὸ δυσέψανον. οὕτω Πλάτων. τέραμνα καὶ ὑπερῷα. καὶ ὑπόθυρα. καὶ δρύφακτοι καταγέντες παίδων ὄλεθρον σημαίνουσι. Τεράων. σημείων.

Τέρας. παράπλασμα παρὰ φύσιν τεχθὲν ἢ σημεῖον. ἔστι τῶν τεράτων, ἡ ὕλη ἐστὶν ἡ αἰτία. ἐπειδὴ δεῖ καὶ ἐπιτηδειότητος τῆς ὕλης, κατά τε τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιόν. ὕλη δὲ τῶν ζώων τὸ καταμήνιον αὕτη ἢ πλεονάζουσα ἢ ἐνδέουσα, ἢ παρὰ φύσιν πεποιημένη, τῶν τεράτων ἐστὶν αἰτία. Τέρας. τὸ παρὰ φύσιν γινόμενον. Ἀριστοφάνης. τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὐκ ἐπέδεισ' ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πολεμίζων ἀντεῖχον. Τεράστια. σημεῖα. θαύματα. Αἰλιανός. τὰ γινόμενα βρέφη κράσει θηρείων τε καὶ ἀνθρωπίνων σωμάτων, τεράστια ἐδόκει. Τερατευόμενος. μηδὲν ἀληθὲς μηδὲ ὑγιὲς λέγων. τερατευόμενοι καὶ κομπάζοντες. ὡς εἰς πολλὰ εἴη χρήσιμος ἡ τοῦ τόπου κατάληψις. Τερατεία. ψευδολογία παραδοξολογία τοῖς ὑπὸ τῶν τερατευομένων καὶ γοήτων. περὶ ἐπῳδῶν καὶ δαιμονίων ἀποπομπῆς. Τερατολογίαι. οἱ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μυθολογοῦντες. Τερατολογεῖν λέγεται τὸ ἀπίθανα διηγεῖσθαι καὶ λέγειν πράγματα ἔξω τῶν ἀνθρωπίνων. Τερατοσκόπος. μάντις. Τερατουργός. θαυματοποιός. Τερατώδη. παράδοξα. Τερβελίς. ζήτει ἐν τῷ βασιλική. Τερέβινθος εἶδος δένδρου ἢ ὀσπρίου. Τέρεν. ἁπαλόν. Τερέση πόλις. Τερετίζομεν τὸ αὐτὸ μέλος ᾄδομεν. Τερετίσματα. ᾠδαὶ ἀπατηλαί. ἢ ᾄσματα ἔκλυτα. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος ἢ τῆς χελιδόνος. Τέρετρον. τρύπανον. Τερηδών. σκώληξ ξυλοβρώκτης οἱ ἐν ξύλῳ. Ἀριστοφάνης ἱππεῦσιν. ἀλλ' ἐάν με χρὴ ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσαν ἐνταῦθα καταγηράσομαι. καὶ αὖθις. σὺ δ' οὖν τερηδὼν ἐπαναφύσα περσικόν, ἀντὶ τοῦ βάρβαρον καὶ φυσικὸν ᾆσμα. καὶ πορνικὸν ὄρχημα. Τερήνας. Τερίζοι. ὄνομα ἔθνους. Τερθᾶς ὄνομα κύριον.

Τερθρεία ἡ λεπτολογία. ἔστι γάρ τι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτὸν ὃ καλεῖται τέρθρον. φασὶ δέ τινες τὰ ἀνώτατα μέρη τοῦ ἐπὶ τῷ ἱστῷ ὀργάνου. ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἱστοῦ ἡ κεραία. ἄλλοι δὲ τὴν φλυαρίαν τερθρείαν φασί, καὶ τὴν ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένην μάχην. οἱ δέ, ὅτι ἔθος ἦν τοῖς ἐφήβοις μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας, στρατεύεσθαι κἂν ἐμβαίη πόλεμος. μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων. ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης. διὸ τὴν στρατιὰν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς

μέρεσι. σημαίνει καὶ ἀπάτην καὶ περιεργίαν. Τερθρηδόνος. Τέρμα. τέλος. ὅρος. ἢ καμπτήρ.
τέρμασιν ὥρας, κατὰ τὴν νεότητα. εἰς δ' διαιρεῖται τὸ ὄρος. εἰς ἀκρώρειαν. εἰς ὑπώρειαν. εἰς τέρ
μα. καὶ ἀκρώρεια μέν ἐστιν ἡ κορυφή. ὑπώρεια δὲ τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους. τέρμα δὲ τὰ τελευταῖα καὶ
πόδες. Τερματίζεται. τελειοῖ. Τερμέρεια κακά. περὶ καρίαν χωρίον τερμέριον καλεῖ-
ται, ᾧ ἐχρῶντο οἱ τύραννοι δεσμωτηρίῳ. τὸ δὲ χωρίον ἐρυμνὸν τυγχάνον, κεῖται μεταξὺ μήνδου καὶ
ἁλικαρνασσοῦ. τῶν δὲ ἀπὸ τούτου λῃζομένων δυσαλώτων τυγχανόντων λεχθῆναι τὸ τερμέρεια κα-
κά, τὰ μεγάλα κακά. Τερμισσεῖς, ἔθνος πισιδίας. Τερμία ἡμέρα, ἐφ' ἧς μέλλει τὸ τέλος
τοῦ βίου εὑρήσειν. ἦ μοι τὰ πολλὰ δὴ ἔχρησα κακά, ἐλθόντι χώραν τερμίαν. ἐνταῦθα κατέμψειν τὸν τα-
λαίπωρον βίον. Τέρμινθος, εἶδος φυτοῦ. Τερμιόεσσα ἡ μακρά. καὶ μεγάλη. καὶ τερμιός.
Τερμόνως. Τέρπανδρος ἀρναῖος ἢ λέσβιος. ἀπὸ ἀντίσσης. ἢ κυμαῖος. οἱ δὲ καὶ ἀπόγο-
νον ἡσιόδου ἀνέγραψαν. ἄλλοι δὲ ὁμήρου. βοίου λέγοντες αὐτὸν τοῦ φωκέως. τοῦ εὐρυφῶντος. τοῦ
ὁμήρου. λυρικός. ὃς πρῶτος ἑπτάχορδον ἐποίησε τὴν λύραν. καὶ νόμους λυρικοὺς πρῶτος
ἔγραψεν. εἰ καί τινες φιλάμμωνα θέλουσι γεγραφέναι. Τέρπεσθον. τέρπονται δυϊκῶς.
Τερπικέραυνος. ὁ τοῖς κεραυνοῖς τερπόμενος. Τερπνισσόν. ἐπιτερπέστερον. προσφιλέστερον.
Τέρπω αἰτιατικῇ. Τερπωλήν. τέρψιν. Τερτύλος. ῥωμύλος αἰσχύλος αἰμύλος. παροξυτόνως.
Τερψίων. Τερψιχόρη. μία τῶν ἐννέα μουσῶν. Τέσσαρες. καὶ τέσσαρες καὶ δέκα ἄν-
δρες. Τέττα προσφώνημα νεωτέρου φίλου πρὸς πρεσβύτερον. Τεταμένον φῶς εὐθύ.
οἷον κίονα τὸν ἄντιον λέγει. τὸ γὰρ συνεχὲς τὴν ὑποφορὰν, τὸ ὑπόζωμα τοῦ κόσμου. κατ' ἄκρα
δ' αὖ διήκων, ἐπινοεῖται ὁ ἄξων. εὐθὺ δὲ, ἀντὶ τοῦ ὀρθόν τινες τὸν ἄξονα τοῦ κόσμου. οἷον κύλινδρόν τι-
νὰ πυρὸς αἰθερίου περὶ τὸν ἄξονα ὄντα. Τέτανος. νόσος περὶ τοὺς ἵππους γινομένη. νοσοῦ-
σι δὲ οἱ ἵπποι, πλείοσι νοσήμασι. ποδάγρᾳ. εἰλεῷ. τετάνῳ. ἐμπυήσεσι. καὶ κειθιάσει. ἔστι δὲ ἡ κειθί-
ασις, ὠμότης μετὰ στρόφου. ὁ δὲ τέτανος σπασμός. ἡ δὲ εἰλεώδης νόσος, κοιλιακή τις διάθεσις. ἡ δὲ ἐμ-
πύησις, ἀπόστασις ἐν ὑπογαστρίῳ. ἡ δὲ ποδάγρα, ὀδύνη περὶ τὰ ἄρθρα καὶ δυσουρίασις. Τέτανος
καὶ ῥοπαλισμὸς ἡ τάσις τοῦ αἰδοίου. ἐπεὶ ὡς ῥόπαλον γίνεται. ἀριστοφάνης. κἂν τευπεύξῃ τέτα-
νον τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς. Τεττάρων ὀβολῶν. ἐπὶ τῶν πολλῆς τιμῆς ἀξίων. τὴν πο-
ρείαν τὴν σὴν οἴει τεσσάρων ὀβολῶν εἶναι. τὸ τῆς παροιμίας. σὺ οἶσθα ὅτι καὶ θερσίτης ἐν τοῖς
ἕλλησιν ἐπαρρησιάζετο. τῷ δὲ ἀγαμέμνονι τῆς θερσίτου παροινίας ἔλαττον ἔμελλεν, ἢ χελω-
νῶν μυῶν, τὸ τοῦ λόγου. Τεταρπόμενος. τερπόμενος. Τεταρταῖος. τεταρταήμερος. Τετα-
ρτημόριον. δίχαλκον. ὁ δὲ χαλκοῦς, ὄγδοον τοῦ ὀβολοῦ. καὶ τεταρτημόριον τινὲς καλοῦσιν. οἷον διχάλ-
κου ἄξιον. τεταρτημόριον ὅτι τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ. τουτέστι χαλκοῖ δύο. Τεθάφατε. ἐθάψατε. Τε-
τελεσμένον. μεμυημένον. Τέτευκται. κατεσκεύασται. Τέτηκε. ἔτηξε. ἢ ἐτάκη. πολύ-
βιος. τὸ δὲ τετηκὸς καὶ συνερρυηκὸς ἀργύριον καὶ χρυσίον ἀναζητοῦντες ὑπὸ τοῦ πυρὸς, πλεῖστοι
ῥωμαίων διεφθάρησαν. Τεττιγοφόροι οἱ ἀθηναῖοι. τέττιγας γὰρ ἐφόρουν χρυσοῦς. σύμβολον
τοῦ γηγενεῖς εἶναι. θουκυδίδης ά. καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλων ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κε-
φαλῇ τριχῶν. ἢ ὅτι μουσικοί. μουσικὸς γὰρ ὁ τέττιξ. γηγενεῖς δὲ διότι ἐρεχθεὺς ὁ οἰκιστὴς τῶν ἀθηνῶν, ἀπὸ
γῆς ἐτέχθη. Τεττίγων ἀνάμεστα. τοὺς τέττιγας παρέλαβεν ἀριστοφάνης. ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ κατὰ
τὴν ἀναπλοκὴν τῶν τριχῶν χρυσοῖς ἐχρῶντο τέττιξιν ἀθηναῖοι. σημεῖον δὲ τοῦ εἶναι αὐτόχθονας. ὥσπερ
καὶ οἱ τέττιγες. Τεττίγωνος. Τετιημένος. τετιμωρημένος. καὶ τετιήσθον. τετιμωρήσθε.
Τετιημένα. θουκυδίδης. ἐπώκελλον τὰ πλοῖα τετιημένα χρημάτων. Τέτλαθι. ὑπόμεινον.
Τέτορε. διήλασε. Τετορήσω. ἀντὶ τοῦ σαφηνιῶ. ὅ ἐστι δηλώσω. τορῶς γὰρ τὸ σαφῶς καὶ ἀληθῶς.
ἢ ἀκριβῶς. ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ εἴπω. ἀριστοφάνης. ὑπὸ τοῦ διὸς ἀμαλδυνθήσομαι
εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι. Τετραβάμων. τετράπους. Τετράγωνος. εὐσταθής, ἑδραῖος.
δαμάσκιος. σεμνὸς δὲ ἦν καὶ εὐσχήμων τὰ πάντα. καὶ τετράγωνος καὶ ἄνευ ψόγου τετυγμένος. ὡς
φανείη κατὰ τὸν σιμωνίδην. ὥστε μηδὲ τοὺς ἐπαναστάντας αὐτῷ συκοφάντας τοῦτο ἀρνεῖσθαι
τὸ μὴ οὐ πάντη ἀξιάγαστον εἶναι τὸν ἄνδρα. Τετράδειον. τὸ ἐκ τεσσάρων συνεστώς. τετράδιον δὲ

καὶ τετράδυον. ἐν τοῖς δὶς καὶ τέτταρα. καὶ ἐν τοῖς δύο καὶ τέτταρα. Τετράδι γέγονας. ἐπὶ τῶν ἄλλοις
πονούντων. ἐπεὶ τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα, ἀναγκασθῆναι ταλαιπωρῆσαι. Φιλόχορος δέ φησι καὶ
ἐπὶ Ἑρμοῦ αὐτὴν δύνασθαι λέγεσθαι. διατεθεῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν ἡμέραν ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μετα-
στάντι. Τετραδισταὶ οἱ ἐπὶ τὸν βίον διάγοντες, ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέους. ὃς τετράδι γεννηθεὶς πολλοὺς
πόνους ἔτλη. Τετραέλικτος. πολυέλικτος. νόσφισεν ὠδίνων τετραέλικτος ὄφις. Τετρα
ετηρίς. Τετρακόσιοι. οἱ ὑπὸ ἕπτα ἔτη κατέστησαν τῶν λ΄ τυράννων παρ' Ἀθηναίοις. οἵτινες τέσσα
ρας μῆνας ἦρξαν τῆς πόλεως. Τετρακόρυμβος. ὁ τέσσαρας ἄκρας ἔχων. θάλλοι τετρακόρυμ
βος Ἀνάκρεον ἀμφὶ σὲ κισσός. Τετρακτύς. οἱ τέσσαρες. ἤγουν ἡ τετράς, οἱ Πυθαγόρειοι πάντα
ἀριθμὸν προσηγόρευον. ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπληροῦται τοῖς δέκα. ὁ δὲ δέκα, σύνθεσις τῶν τεσσάρων.
καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀριθμὸν πάντα τετρακτὺν ἔλεγον. οἱ αὐτοὶ ἐτίμων καὶ τὰ τέσσαρα, διὰ τὰς τέσσαρας τῆς σε
λήνης μορφάς. ἀρτίτοκος γάρ. μηνοειδής. ἀμφίκυρτος καὶ πανσέληνος. Τετραλογία. καὶ
τὴν τραγικὴν ἐξέδωκε τετραλογίαν Πλάτων τοὺς διαλόγους. ἐκεῖνοι γὰρ τέτρασι δράμασιν ἠγω
νίζοντο. Διονυσίοις. Ληναίοις. Παναθηναίοις. Χύτροις. ὧν τὸ τέταρτον ἦν σατυρικόν. τὰ δὲ τέσσαρα
δράματα ἐκαλεῖτο τετραλογία. εἰσὶ τοίνυν οἱ πάντες Πλάτωνι γνήσιοι διάλογοι, ἓξ καὶ πεντή
κοντα. διπλαῖς δὲ χρῆται ταῖς ἐπιγραφαῖς καθ' ἕκαστον τῶν βιβλίων. τῇ μὲν, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος.
τῇ δὲ, ἀπὸ τοῦ πράγματος. ταύτης τῆς τετραλογίας ἥτις ἐστὶ πρώτη, ἡγεῖται Εὐθύφρων ἢ περὶ ὁ-
σίου. ὁ διάλογος ἐστὶ πειραστικός. δευτέρα ἀπολογία Σωκράτους. ἠθικός. τρίτη Κρίτων ἢ περὶ πρα
κτέου. ἠθικός. τετάρτη Φαίδων ἢ περὶ ψυχῆς. ἠθικός. δευτέρα τετραλογία καὶ ἑξῆς ἐν τῷ βι
βλίῳ Λαερτίου Διογένους. περὶ βίων φιλοσόφων. τοῦ τετραμέτρου εὑρετὴς Ἀριστοφάνης ὁ ποιητής, Τε
τρεμαίνω. οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις. οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι. ἀντὶ τοῦ
τρέμω. παραγώγως. ἐπίτηδες ἐξέτεινε τὴν λέξιν τερατευόμενος. Τετράμονος. Τετρανθέν-
τα. τρυπηθέντα. ἰσοδύναμον. καὶ τοῦτο ἐπ' ἔρτυγι τετρανθέντα αὐλόν. Τετραποδηγόν. οὕτως ἐβα
δίζον οἱ ἐν Λιβύῃ κοιλόποδες. πλατύποδες ὄντες καὶ ἀνορθοῦντες τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν καὶ κατα
σκιάζοντες τὸ λοιπὸν σῶμα, εἰς ἀποφυγὴν τοῦ ἐν αὐτοῖς ὄντος καύματος. Τετραποδητί. ποσὶ
καὶ χερσίν. οἱ δὲ, τετραποδητὶ τρόπον τινὰ προσπαλεξάμενοι, ἐβιάζοντο. Τετραπτερυλλίδων.
διὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερά. Τετραραία. Τετραρχία, οἱ τέσσαρες λόχοι. ἄνδρες ξδ΄. καὶ
ὁ ἡγούμενος τετράρχης. Τεττάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας, ἕκαστον μέρος τετρὰς ἐκα-
λεῖτο. ὄνομα δέ φησιν εἶναι ταῖς τέτταρσι, Θετταλιῶτιν. Πελασγιῶτιν. Φθιῶτιν. Ἑστιαιῶτιν. καὶ Ἀριστοτέλης
δὲ ἐν τῇ κοινῇ τῶν Θετταλῶν πολιτείᾳ, ἐπὶ Ἀλεύα τοῦ πυρροῦ διῃρῆσθαί φησιν εἰς δ΄ μοίρας τὴν Θετ
ταλίαν. εἴη ἂν οὖν λέγων ὁ Δημοσθένης τὴν τετραρχίαν. Τετρὰς τετράδος. καὶ τέτρασι καιροῖς.
Τετρασκάλμου. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δόγμα ἔγραψαν ὅπως οἱ Κρῆτες πάντα τὰ πλοῖα ἕως τετρασκάλ
μου ἀποπέμψωσιν ἐς Ῥώμην. Τετραστατήρου. Ἀριστοφάνης. Εὐαίων ὁ δεξιώτατος γυμνός.
καὶ ἔπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους. ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας τετραστατήρου. ἀλλ' ὅμως ἐρῶ
ἢν παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφεῖς χλαίνας ἐπειδὰν ἥλιος τραπῇ, πλευρῖτις ἂν ἡμῶν οὐ
δέν' ἂν λάβοι ποτέ. οὗτος πένης ἦν ὁ Εὐαίων ἐστὶ δὲ ὄνομα κύριον. ὅσοις δὲ κλίνη μή ἐστι μηδὲ στρώματα ἰέναι
καθευδήσοντας ἐς τοὺς ἀπονενιμμένους τῶν σκυλοδεψῶν. ἢν δὲ ἀποκλείῃ τῇ θύρᾳ χειμῶνος ὄντος, τρεῖς
σισύρας ὀφειλέτω. καὶ τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τρεῖς χοίνικας δεῖπνον παρέχειν. Τετραφαλαγ
γαρχία. αἱ δύο φαλαγγαρχίαι ἄνδρες ͵στπδ΄. τοῦτο δὲ ἡ τελεία καὶ ἀκριβὴς φάλαγξ. Τετραφά
λαρον. τέσσαρα φάλαρα ἔχων. Τέτραχα. ἐπίρρημα. ἀντὶ τετραχῶς. ὡς πένταχα κοσμηθέντες. Τετρή
νας. τρυπήσας. Τετρηχεῖα. τραχυνομένη. καὶ θορυβώδης ἡ τεταραγμένη. ἀπὸ τοῦ ταράσσω. καὶ τετρή
χει. ἐτραχύνετο. τετρίγει. ἔτριζεν. ἦχον ἀπετέλει. καὶ τετριγυῖα τρίζουσα. Τετρώβολον. τοῦ
τέστι πολυτίμητον. ὅτω δὲ λέγουσι τὸ τετρωβολιαῖον. τουτέστι τετρωβόλου πωλούμενον. Τετρωμένον. βεβλη
μένον. Τέτρωρον. τέθριππον. ἤγουν τετράϊππον. Τετρυμμένον. κατατετριμμένον. αὔλακι
καὶ γήρᾳ τετρυμμένον ἐργατίνην βοῦν, ἀλκῆς οὐ φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα αἰδεσθεὶς ἔργων.
Τετρυπημέναι ψῆφοι εἰσὶ χαλκαῖ. αὐλίσκον ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ. αἱ μὲν ἡμίσειαι, πλήρεις. οἱ δὲ

λαχόντες

λαχόντες, ἐπὶ τὰς ψήφους ἐπειδὰν εἰρημένοι ὦσιν οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἑκάστῳ τῶν δικαστῶν δύο ψήφους· τετρυπημένην καὶ πλήρη. φανερὰς ὁρᾶν τοῖς ἀντιδίκοις· ἵνα μήτε πλήρεις μήτε πάντη τετρυπημένας λαμβάνωσι. Τετρῦσθαι· καταπεπονῆσθαι. Ἀππιανός· ὁ δὲ Φίλιππος τοὺς ἐπιπλέοντας διέφθειρεν· ἵνα μὴ Ῥωμαῖοι λέγοιεν τὰ Μακεδόνων ἐκτετρῦσθαι. καὶ τέτρυσαι· καταπεπόνησαι. ἤδη γὰρ χαλκοῦ τεττάρων αὐτῇ τέτρυσαι. Τετύκοντο· παρεσκευάζοντο.

Τετύχθαι· κατεσκευάσθαι. Τετύφωμαι· ἐπήρθην. καὶ τετυφωμένος· ὁ ἐπηρμένος καὶ ἀλαζών. καὶ τετυφῶσθαι· μεμηνέναι. Τετύφωμαι· ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι· ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα· ἤτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς· ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν τυφῶνα καταφερομένων σκηπτῶν· ἢ ἀπὸ τῶν τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων· ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταρραγέντα. καὶ γὰρ Ἀλκαῖός φησι· πάμπαν δὲ τυφὼς ἐκ δ' ἔλετο φρένας. Τευθώ· ὁ κατάσκοπος. Τευθίδες· σηπίαι. καὶ τευθίς· ἰχθύδιον εὐτελές. καὶ φησὶν Ἀριστοφάνης περὶ Ἀντιμάχου· Ἀντίμαχον τὸν ψακάδα, ὡς μὲν ἁπλῶς λόγῳ κακῶς ἀπολέσειεν ὁ Ζεύς· ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα ἄδειπνον ἀπέλυσεν. ὃν ἔτι ἴδοιμι τευθίδος δεόμενον· ἡ δ' ὠπτημένη σίζουσα παράλος ἐπὶ τραπέζης κειμένη ὀκέλλοι· κᾆτα μέλλοντος λαβεῖν αὐτοῦ κύων ἁρπάσας φέροι. τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν. Τευθρανία· ὄνομα τόπου. Τεῦκρος Κυζικηνός· ὁ γράψας περὶ χρυσοφόρου γῆς· περὶ τοῦ Βυζαντίου· Μιθριδατικῶν πράξεων βιβλία ε'· περὶ Τύρου ε'· Ἀραβικῶν ε'· Ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις ς'· ἐφήβων τῶν ἐν Κυζίκῳ ἀσκήσεις γ'· καὶ λοιπά. Τευκτῇ· ποιητῇ· κατασκευαστῇ.

Τευκτόν· χειροποίητον. Τευμησία· περὶ τῆς Τευμησίας ἀλώπεκος· οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γράψαντες, ἱκανῶς ἱστορήκασι καθάπερ Ἀριστόδημος· ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν θεῶν τὸ θηρίον τοῖς Καδμείοις· διότι τῆς βασιλείας ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας. Κέφαλον δέ φασι τὸν Δηΐονος Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κύνα κεκτημένον· ὃν οὐδὲν διέφυγε τῶν θηρίων· ὃς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Πρόκριν· καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων, διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός· καταλαμβανομένης δὲ περὶ τὸν Τευμησσόν, λίθους γενέσθαι τόν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα. εἰλήφασι δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ ἐπικοῦ κύκλου. Τεύξομαι· γενικῇ.

Τευτάζειν· πραγματεύεσθαι ἢ σκωρεῖσθαι, ἢ στρατεύεσθαι καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. Λυκόφρων οὕτω καὶ Δίδυμος. προσθεὶς ὅτι ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. Ἡρακλέων δὲ καταμεμψάμενος Λυκόφρονα φησὶν εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τι πράττειν. καὶ Ἀρτεμίδωρος τὸ φροντίζειν. Φερωνίχος Μύσοις· μάστιγα δ' ἐν χερσὶν ἔχων τευτάσθαι πλάτων ξαίνοις. ἦν δὲ θόρυβος τευταζόντων· ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων ἢ διατριβόντων. καὶ Τιμαίῳ· τῶν μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας τετευτακότι· οἷον διατετριφότι· γράφεται καὶ τετευτακότι. Τηλεκλείδης· πάντες δὲ τευτάζουσιν οἱ διάκονοι· ἀντὶ τοῦ πραγματεύονται· σκευοφοροῦνται· Φερεκράτης· ὁ δέ, παῖδα καλεῖ· καὶ τευτάζει τούτῳ δεῖπνον παραθεῖναι. σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν.
καὶ τὸ ἡσυχάζειν. καὶ τευτάζων, τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων καὶ φλυαρῶν. τουτέστι τὸ αὐτὸ λέγων. Τεύχεα καὶ τεύχη· ὅπλα· σκεύη. λέγουσι δὲ ἀμφορέας καὶ ἄλλα τεύχεα κεράμεια κρεῶν μεστὰ τεταριχευμένων. Τεύχοντες· κατασκευάζοντες. Τεῦχος· ἀγγεῖον. Τεύχω τὸ κατασκευάζω γενικῇ. αἰτιατικῇ δέ, ἔνθα δέ τοι κλυτὰ δώματα τετεύχαται βένθεσι λίμνης.

Τέφρα· ἡ κόνις. καὶ εἶδος τέττιγος. καὶ γὰρ καὶ τέφρα καὶ μέμβραξ. καὶ ἄλλως δὲ κέττας. καὶ κωφότερος. καὶ ἠχέτην τινά. καὶ ἀκανθίαν ἕτερον, ἀκοῇ παρεδεξάμην, ταῦτα ἀκούσας· ὅτῳ δὲ καὶ πλείω τῶν προειρημένων εἰς γνῶσιν ἀφίκετο, λεγέτω ἐκεῖνος. ἠχέτας καὶ ἀκανθίας· οὐκ εἴδη τεττίγων· ἀλλ' ἐπίθετα τέττιγος. ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν ἐν ἀκάνθαις. καὶ ἠχέτα τέττιξ Ἡσίοδος.

Τεφρώσας· ἐμπρήσας· σποδώσας. καὶ παροιμία· μὴ τὴν τέφραν φεύγων εἰς ἀνθρακιὰν πέσῃς.

Τεχνάζειν· τὸ πανούργως τι διαπράττεσθαι. τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου. τοῦ δὲ τεχνάζειν, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. εἶδος δὲ πλακοῦντος ὁ πυραμοῦς. οὗτος δὲ ἐτίθετο τοῖς διαπαννυχίζουσιν ἔπαθλον. καὶ ὁ ἐγρηγορὼς ἕως πρωΐας, ὡς νικητὴς αὐτὸν ἐλάμβανε. μεταφορικῶς οὖν αὐτῷ ἐχρήσατο, ὡς νικῶντος αὐτοῦ πανουργίᾳ πάντα. Τεχνάσμασι· δόλοις· πανουργίαις.

τὰς συμφορὰς τὰς οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασι φαίνει δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασι. καὶ μὴν οὐ γὰρ ἐκ κατα-
πύγων ἀρύπτεωντος εἶ, οὐ τοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν. Τέχνη. ὁ δόλος. ὅθεν καὶ ἀ-
τέχνως, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς καὶ ἄνευ δόλου. Τεχνηθέντος. δημιουργηθέντος. Τέχνην περί-
κειται. ἀντὶ τοῦ εἰς ἔργον καὶ τέχνην αὐτῷ περιεχώρησε. Τεχνητὸν γυναῖον δυσεχθές. Τεχνι-
τεία. Τεχνίτης ὁ ἐπιστήμων. τεχνῖτις δὲ θηλυκῶς διὰ τοῦ ι. καὶ τὸ πληθυντικὸν αἱ τεχνίτιδες.
Τεχνολογῶ. Τεχνύδριον. τεχνύδρια λέγεται ὑποκοριστικῶς, ὥσπερ λογύδρια. Τέως τοῦ
χρηστοῦ. Τένον. καὶ τενωδέω τενωδῶ ῥῆμα. ἀπὸ τοῦ τείνειν τὴν ᾠδήν. Τείρεα τὰ ἄστρα.
Τειρεσίας. ὄνομα κύριον. ὁ μάντις. Τείρει. καταπονεῖ. μυρία τοι Πολεμαῖε ἐπὶ
μυρία τείνει μηδ' ἔτι τειρόμενον ἢ Φαλέρου ἠπίστατο μάσους. Τεισίας. ὄνομα κύριον. Τείρω-
νος ὄνομα κύριον. Τειχεσιπλήτης. Τειχήρεις. τετειχισμένους. τειχήρεις οὖν γινόμε-
νος τοὺς πολιορκοῦντας ἀπὸ τῶν περιβόλων ἠμύνετο. ἀντὶ τοῦ εἴσω τειχῶν. Τειχίζω δοτι-
κῇ. Τειχιόεις. ὁ τετειχισμένος. Τεῖχος μακρόν. Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς κτίζει τὸ μα-
κρὸν τεῖχος. πρὸ ξ' μιλίων τῆς πόλεως. διατείνας ἐκ τῆς καὶ ἄρκτον θαλάσσης, εἰς μεσημβρίαν.
μῆκος μὲν μιλίων ν'. εὖρος δὲ ποδῶν η'. Τείχει καθεσθείς, ἀτυχὴς πέλευδης. Τειχῶν
καὶ πόλεως διαστολὴν ἐποιήσατο Θουκυδίδης. καὶ ἔοικε κυριωτέραν τῆς πόλεως τὴν λέξιν ἐπὶ τῆς οἰκή-
σεως λαμβάνειν. Τῇ. ταύτῃ. ἢ δέξαι. λαβέ. Ὅμηρος. κύκλωψ τῆ πίε οἶνον ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα.
καὶ πάλιν. τῆ νῦν τοῦτον ἱμάντα ἐγκάτθεο. καὶ πληθυντικῶς ὁ σώφρων εἰπών. τῆτε τοι κορῶναι εἰσίν.
ἔστι δὲ καὶ τοπικὸν ἐπίρρημα. τῇ πάσῃ ἔπου. καὶ ἔστιν ἐν ἴσῳ τῷ ἐνταῦθα. Ὅμηρος. τῇ ἤιμεν, ἧχι ἐνὶ σπέσσι
κοίλοισι νεφελῇ τε μονάδες. Τήβεννα πόλις. καὶ τήβεννος στολὴ ῥωμαϊκή. ἱερατικὸν ἱματίου ἤγουν μίτρου.
τήβεννον λύμασιν ἀνοιγέμεν. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Τηβέννου ἀρκάδος. ὃς πρῶτος ταύτην τὴν
χλαμύδα περιεβάλλετο. εἰς παλλάδας καὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον καὶ ὑποδεχθεὶς ὑπὸ τῶν ταύτῃ κατοικούν-
των. ἀφ' οὗ μαθόντες οἱ ἐγχώριοι, τὸν αὐτὸν ἐνεσκεύαζον τρόπον. καὶ ἐκάλουν τὴν ἐσθῆτα τηβέν-
νειον. ἐπώνυμον τοῦ φέροντος. ὕστερον δὲ διαφθαρέντος τοῦ ὀνόματος, τήβεννος ἐκλήθη. Τήγα-
νον. καὶ τηγανίζω. Τῇδε ταῦτα. ἢ ἐνταῦθα. ἢ ὧδε. ἢ ἐνθάδε. Τῇ δ' ἔμι ἐνταῦθα ἐστίν. Τη-
θαλλαδοῦ γυναικοτρόφου. ὑπὸ τήθῃ τεθραμμένους. Τήθεα ὄστρεα. ἰστέον ὅτι καὶ τούτοις ἐχρῶν-
το οἱ παλαιοί. καὶ τοι τοῦ τούτων ἐδωδῆς, οὐ πολὺ ἐχούσης τὸ ἡδὺ καὶ ὠφέλιμον. Τηθέας. τοῦ
μαμμοθρέπτου. Τήθη. μάμμη ἢ πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ. κλητικὴ ὦ τήθη. τηθὶς δὲ θεία. Ἀριστοφ.
ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτη καὶ μητρίδιον ἀκαλιφῶν χωρεῖτ' ὀργῇ. μὴ τέγγεσθ' ἔτι νῦν οὔριά θεῖ-
τε. τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμας. καὶ τηθίδας τὰς θείας. τὰς πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφάς. τήθας δὲ
καὶ τὰς τροφούς. εἰσὶ δὲ καὶ ὄστρεα θαλάσσια. Ὅμηρος. πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν.
ἀκαλήφας δὲ λέγουσι, οἱ μὲν, τὰς θαλασσίας. λέγουσι δὲ καὶ τὰς κνίδας μὲν, οὐδ' ὅσον ἀνάπαλιν ἐστί. ἐπάν
δὲ σχῇ τὰς μήτρας, τουτέστι τὰς τοῦ σπέρματος σφαίρας, ἀκαλήφη λέγεται. ἀκαλήφας, οὖν τὰς γραί-
ας ἐκάλεσαν. ἐπειδὴ στερραὶ ἦσαν καὶ γηραιαί. καὶ γὰρ τὸ φυτεῖον δάκνει. ἐπεὶ οὖν εἶπε τηθῶν. εἶ-
πε μητριδίων. τουτέστι τῶν ἐχουσῶν τὸ σπέρμα τῆς βοτάνης τῆς ἀκαλήφης. δάκνουσι δὲ αὗται. ταύ-
τας δὲ καὶ αἱ γραῖαι. μητρίδιας δὲ ἐκάλεσε τὰς ἐχούσας τὸ σπέρμα. Τηθίς. θεία. πατρὸς ἢ μη-
τρὸς ἀδελφή. Τηθὺς ἡ θάλασσα. οὐδ' οὔ τ' ἀφρῇσι νηρηΐδας, ὡς πρὶν ἀείρων νώτοις πορθμεύ-
σεις τηθύος εἰς πέρατα. Τηθύς. ἡ γῆ παρὰ τὸ τιθήνη εἶναι καὶ τροφός. Ὅμηρος. ὠκεανόν τε θε-
ῶν γένεσιν. καὶ μητέρα Τηθύν. τουτέστιν ὑγρὰν οὐσίαν καὶ ξηράν. Τηΐται. Τηκεδόνι. φθίσει.
καὶ νοσεῖ νόσῳ μακρᾷ. καὶ τηκεδὼν αὐτὴν διεδέξατο. καὶ ὅσα ἐτόλμησε βοῶν καὶ λέγων. καὶ ὡς ἔ-
στιν αὐτῶν ἀσεβεστάτων ἐκ βασάνων καὶ ἀχόμενος, τὴν ἐπιρρέοντα καὶ καταρρέοντα ψυχὴν ἀπο-
ρῆξαι. Τήκω αἰτιατικῇ. καὶ τῆξαι. τὸ κατὰ μικρὸν ἀναλίσκω. Τηκτά. οἷον κηρὸς καὶ πίττα.
τηκτά τε ὅσα καὶ ξύλα οἱ πολέμιοι σὺν πυρὶ ὀξὺ ποδεξίων ἐβάλλετο. τά τε ἄλλα καὶ τὴν σιδηρεῖτιν
γῆν. τῷ πυρὶ πολλὰ διαφανῆ ἐργασάμενοι, κατὰ τῶν ὑπιόντων τὸ τεῖχος ἔχειν ἔμελλον. Τηλαυ-
γές. λίαν λαμπρόν. πόρρωθεν φαῖνον. Τηλαύγης. κλινθεὶς οὗτος. σάμιος. πυθαγόρου τοῦ πάνυ
υἱὸς καὶ μαθητής. φιλόσοφος. διάδοχος ἐμπεδοκλέους. ἔγραψε περὶ τῆς τετρακτύος βιβλία δ'.

Τηλαύγημα

Τηλαύγημα· ἀρχὴ λέξεως ἐν τῇ τοῦ σώματος ἐπιφανείᾳ. Τῆλε· καὶ τηλοῦ πόρρω. Τηλεβοΐ· ἐθνικόν. καὶ ὄνομα τόπου. Τηλέγονος· ὄνομα κύριον. ὃς πρῶτος ἐφεῦρε τὸ οἰωνιστικόν. οἷον εἰ ἐν τῇ ἐγκεφαλῇ γαλῆ ἢ ὄφις, τόδε τι σημαίνει. Τηλεδαπός· μακρὰν ἀφεστηκώς. Τηλεθάοντα· πάνυ λάμποντα. Τηλεκλείδης Ἀθηναῖος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἀμφικτύονες. καὶ πρυτάνεις. καὶ στερροί. ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς. Τηλεκλυτοί· ἄγαν ἔνδοξοι. Τηλέπορον· [illegible] τηλέπορόν τι βόημα· οἷον ὀρθόν τι καὶ ὑψηλόν. ἔστι δὲ ἀρχὴ ᾄσματος. ὥσπερ καὶ τὸ Παλλάδα περσέπολιν Ἀθάναν. Τηλεσκόπῳ ὄμματι· τῷ πάντα ἐφορῶντι. Τηλεφάνης αὐλητής. τηλεφανὴς δὲ μακρόθεν φαινόμενος. Τηλεφανεῖς· ἀφ' ὧν ἐστιν ἰδεῖν ἐπὶ πόρρω. τοῦ διὰ τὸ ὕψος εἶναι, καὶ ἐπὶ μακρὰ καταφανῆ γίνεσθαι. Τήλεφος ἐν σπυριδίῳ. οὗτος πένης ἦν, καὶ προσαίτης. ἐπιραυρασάζων, Ἀριστοφάνης. καίτοι πρότερον ὑπῆρχεν Τήλεφος εἶναι φάσκων ἐν σπυριδίῳ. οἱ δέ, φασί, πρότερον βασιλέα χρηματίσαι Μυσίας. ὃς καὶ ὑπὸ Ἀχιλλέως ἐτρώθη. καθ' ὃν καιρὸν ἐπέρησαν Μυσοῖς Ἕλληνες, νομίσαντες αὐτὴν εἶναι τὴν Τροίαν. ἐξ οὗ καὶ τηλέφιον τραῦμα. Τήλεφος Περγαμηνὸς γραμματικός. ἔγραψε καὶ αὐτός. ἐν οἷς ἐπιτίθεται ὅσα χρὴ εἰδέναι τὸν γραμματικόν. περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ σχημάτων ῥητορικῶν βιβλία β'. περὶ συντάξεως λόγου Ἀττικοῦ βιβλία ε'. περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον ῥητορικῆς. περὶ τῆς Ὁμήρου καὶ Πλάτωνος συμφωνίας. ποικίλης φιλομαθείας βιβλία β'. βίους τραγικῶν καὶ κωμικῶν. βιβλιακῆς ἐμπειρίας βιβλία γ'. ἐν οἷς διδάσκει τὰ κτήσεως ἄξια βιβλία. καὶ ὡς μόνος Ὅμηρος τῶν ἀρχαίων ἑλλήνιζε. περιήγησιν Περγάμου. περὶ τοῦ ἐν Περγάμῳ σεβαστοῦ, βιβλία β'. περὶ τῶν Ἀθήνησι δικαστηρίων. περὶ τῶν Ἀθήνησι νόμων καὶ ἐθῶν. περὶ τῶν Περγάμου βασιλέων βιβλία ε'. περὶ χρήσεως ἤτοι ὀνομάτων ἐσθῆτος καὶ τῶν ἄλλων οἷς χρώμεθα. ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον. περὶ τῆς Ὀδυσσέως πλάνης. ὠκυτόκιον. ἔστι δὲ συναγωγὴ ἐπιθέτων, εἰς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἁρμοζόντων πρὸς εὐπορίαν φράσεως βιβλία δέκα. Τηλία· σανίς. ἡ λεγομένη κάρδοπος. σηλία τις οὖσα ὡς πρὸς τὸ σημαινόμενον. ἐκαλεῖτο δὲ ἰδίως τηλία περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ. ἐν ᾗ ἄλφιτα ἐπιπράσκοντο. καὶ οἱ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὄρτυγας συνέβαλλον ἐν τούτῳ. ἄλλως. σανὶς πλατεῖα. ἐφ' ἧς ἀλφιτοπωλοῦσι. τινὲς δὲ τηλίαν ξύλον φασὶ πλατύ, εἰς ὃ τιθέασιν οἱ ἀρτοκόποι τοὺς ἄρτους ἐπὶ τὸ ξηραίνεσθαι. ἄλλοι δὲ τηλίαν τῆς καπνοδόχης τὸ πῶμα, ὅ ἐστι περιφερές. φησὶν οὖν ὁ γράψας ἐν Ἀριστοφάνους δράματι· διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἔμεγ' ἂν διελκύσαις. ὁ δέ, ὅτι ἑλκυσθείης ἄν, ἐὰν ἡ δακτύλιος τηλία. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς παχείας οὔσης καὶ μὴ δυναμένης διὰ δακτυλίου ἑλκυσθῆναι ἀντὶ τηλίας. ἡ τηλία μέν ἐστιν ἡ ἀξύπητος σανίς. ἐὰν δὲ ξυπηθῇ, ἀψὶς γίνεται. Τηλία· περίσμα τετράγωνον. ἐφ' οὗ ἦν τοῖς ἄλφιτα πιπράσκεται, ἢ ἀλεκτρυόνες συμβάλλονται. καὶ ἡ περιφέρεια τοῦ κοσκίνου. Τῆλις εἶδος ὀσπρίου. ἥτις ἑφθὴ ἐπιχεομένη, ὄλισθον ἐμποιεῖ τοῖς ποσὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπισφαλῆ. ὅπερ Ἰώσηπος πρὸς τὴν πολιορκίαν ἐμηχανήσατο. Τηλόθι· καὶ τηλόσε· πόρρω· μακράν. Τηλοπέτους· τῆς πόρρω πετομένης. ἐν ἐπιγράμματι· ἀμβροσίων ἔαρος κηρῶν μέλι πολλὸν ἀμέλξας, δῶρον ἀφ' ἱμαίζου τηλεπέτας ἀπέλης. Τηλωπός· ἔκδημος. Σοφοκλῆς· καὶ νῦν τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.

Τηλύγετος· μονογενής. καὶ τηλύγετον· μονογενῆ. Ὅμηρος· ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται. ὁ προήκουσι τοῖς γονεῦσι γεννώμενος. μεθ' ὃν οὐκ ἔτι γεννήσεται ἕτερος, λέγεται τηλύγετος. καταχρῶνται δὲ ἐνίοτε καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγαπητοῦ. διὰ τὸ τοὺς ὀψίμους γεννηθέντας ἀγαπᾶσθαι. Τημελεῖ· ἐπιμελεῖ. καὶ Τημελής· ἐπιμελής. σπουδαῖος. Τημελήσαντες· ἐπιμεληθέντες. Τημελῆσαι· ἐπιμελήσασθαι φροντίσαι. Τημελουμένου· ἐπιμελουμένου· φιλοκαλουμένου. Τῆμος, ὅτε μέν, ἡνίκα δέ. Τήμενος· ὄνομα κύριον. Τήμερον· ὁ σημερινός. καὶ ἔστι τεταγμένον ἐπὶ σώματος. τὸ δὲ τήμερον ἐπὶ χρόνου λέγεται. καὶ ἐν Εἰρήνῃ· ἰὼ Λακεδαίμων. τί ἄρα πείσει τήμερον. ἀντὶ σημερινή. Τημοῦχος· οὕτως καλοῦσι τοὺς ἄρχοντας Μεσσήνης. τοῦ Τημούχου καθηροῦ πᾶσαν τὴν πόλιν. οἱ δὲ λυμάτων τινῶν καὶ καθαρμάτων ἀπηλλαγμένην. Τήνα· ἐκείνη. Θεόκριτος· ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τήνα.

Τὴν ἀκεσαίου σελήνην· παροιμία. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν διαμελλόντων καὶ βραδυνόντων. ἦν δὲ Πηλέως ὁ Ἀκεσαῖος κυβερνήτης. Τὴν ἄλλως· μάτην. καὶ οὐ τὴν ἄλλως μετὰ τῆς ἀποφάσεως

λέγεται. ὁ δὲ Φιλήμων νυκτί. τὸ κενὸν δὲ ὁ παῖς περίεισι τὴν ἄλλως ἔχων. ὅτι καὶ παρὰ τοῖς περὶ Δημοσθένην. καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτωνος. ὡς δὲ λόγου τὴν ἄλλως ταῦτα ἤκουσαν ὄρνεα, χοροῦσιν εὐσύμβασιν πρὸς Ζήνωνα πάλιν. Τὴν αὐτὴν ταύτην ἀναχορεύσωμεν ὄρχησιν. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν αὐτὴν τάξιν ἐπανέλθωμεν. τοῦτο εἴρηκε Μάρκος πρὸς Ζήνωνα τὸν βασιλέα. τὴν αὐτὴν ταύτην καὶ δεύτερον, ἀναχορεύσωμεν ὄρχησιν. Τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων εἶναι σφετέραν. τὴν σφετέραν δὲ τῶν πολεμίων. πόρον δὲ τὰς ναῦς. ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον. εἴρηται τοῦτο κατὰ τὴν Περικλέους γνώμην. ὃς ἐκέλευσεν Ἀθηναίοις, ἐμβαλόντων μὲν τῶν Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικήν, μὴ ἐπεξιέναι. ἀλλ' ἔσω τείχους μένειν. αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπιέναι τῇ Λακωνικῇ. ὃν οὖν κατὰ γῆν πόρον ἀπορίαν ἡγεῖσθαι. τὸν δὲ διὰ θαλάσσης, τοῦτο ἡγεῖσθαι πόρον. ἢ οὕτως. ἵνα πόρον ἡγεῖσθαι χρημάτων, τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχειν. τὸν δὲ ἄλλον πόρον, ὃς ἂν ἔξω τούτου γένηται, τοῦτον ἀπορίαν νομίζειν. οἷον τὰ θεωρητικὰ καὶ τὰ δικαστικά. συμβουλεύει οὖν πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις γινομένην δαπάνην, ταῖς ναυσὶν ἀφορίσαι. Τὴν γλαῦκα τωθάζουσι τήνδε. ἀντὶ τοῦ ταύτην. Τὴν Δωριστὶ μόνον ἁρμονίαν ἁρμόττεσθαι τὴν λύραν. ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλω. τουτέστι τὴν δωροδοκητί. Τήνελλα. μίμημα φωνῆς κρούματος αὐλοῦ ποιᾶς. Ἀρχίλοχος. τήνελλα καλλίνικε χαῖρε ἄναξ Ἡρακλῆς. αὐτός τε καὶ Ἰόλαος αἰχμητὰ δύω. Ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἀνικήσας τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ ἀντὶ τοῦ νικηφόρος. τήνελλα δὲ κρουμάτιον ἐπινίκιον. ἢ τήνελλος, ἁρμονία λύρας. ἐὰν τοίνυν ὑπερακοντίσῃς αὐτοὺς τῇ βοῇ, μουσικώτατος εἶ. ἢν δ' ἀπαιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. ὁ δὲ πυραμοῦς, εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἑφθοῦ καὶ πυρῶν πεφρυγμένων. ὡς σησαμοῦς ὁ διὰ σησάμης. ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρυπνηταῖς. εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις ἁμιλλᾶσθαι περὶ ἀγρυπνίας. καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἕω, νικήσας ἐλάμβανε τὸν πυραμοῦντα. ὁ δὲ νοῦς. ὅταν μὴ νικηθῇς ὑπ' αὐτοῦ τῇ βοῇ, περιεγένου δὲ ταῖς περιεργίαις καὶ ἀναισχυντίαις, οὐδὲν ἧττον ἡμέτερον τὸ πεμμάτιον. τουτέστιν ἡ νίκη. Τὴν ἐμὴν κάμνει νόσον. παροιμία. ὡς ἡ τοιαύτη. ταὐτὸν ἕλκομεν ζυγόν. Τὴν θύραν ἔχων τετυμμένην. ὥσπερ αἱ ποῖμναι. ἐπὶ τοῦ ἀπανθρώπου καὶ ἀπροσπελάστου. Τηνικαῦτα. τότε. Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα. ἀπὸ χρησμοῦ τινος ἐλέχθη. τουτέστιν οἷος εἶ τοιούτοις καὶ φαίνου. καὶ μείζοσι μὴ συμπαρεκτείνου. τοῦτο οἱ μὲν, Πιττακοῦ εἶναί φασιν ἀπόφθεγμα. οἱ δὲ, Σόλωνος. ἔνιοι δὲ αὐτὸ Χίλωνα εἰπεῖν συμβουλευομένῳ τινὶ, εἰ πλούσιον ἕλοιτο γάμον. Τὴν λεοντῆν ἐνδύς. ἴσον τῷ γυναίζε. Τῆνος. μία τῶν Κυκλάδων νήσων. Τὴν ταχίστην. ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ταχέως. ὁ δὲ Φιλότιμος εἶχε πρὸς τὴν ταχίστην κρῖναι τὰ ὅλα. Τὴν τράπεζαν οἴσομαι. Ἀριστοφάνης. τουτέστιν ἐμαυτῷ ὑπηρετήσω. καὶ οὐ χρῄζω παιδός. Τὴν ζύγα συνεκπιεῖν. Τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν. βοηλάτης ἐκ κώμης ἅμαξαν ἄγων καὶ ταύτης ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα κοιλώδη, δέον βοηθεῖν, ἀργὸς εἱστήκει τῷ Ἡρακλεῖ προσευχόμενος. ἐκεῖνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσπαζόμενος, ἐτίμα. ὁ δὲ θεὸς ἐπιστὰς, εἶπε. τῶν τροχῶν ἅπτου. καὶ τοὺς βόας νύττε. καὶ τότε τῷ θεῷ εὔχου. ὅταν καὶ αὐτὸς τι ποιῇς. μὴ μέντοι μάτην εὔχου. ἐκ τούτου εἰς παροιμίαν εἰσήχθη. Τηξιμελεῖ. φθοροποιῷ. τηξιμελεῖ νόσῳ κεκολουμένος, ἔδραμε θυμὸν προτέρων γόων ἄρσενα μαρτυρίην. Τήραιος. ὄνομα κύριον ὁ μῆδος. Τηρεύς. ὁ Τηρῶν. Τηρίβαζος ὄνομα κύριον. Ξενοφῶν. ὁ δὲ Τηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ. καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλεν. ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβαζε. Τηριδάτης ὄνομα κύριον. Τηρῶ αἰτιατικῇ. Τήρωνες. οἱ ἀρτιμαθεῖς τὰ πολεμικὰ καὶ οὔπω ἐπιγυμνασμένοι τοῖς κινδύνοις, τήρωνες καλοῦνται παρὰ Ῥωμαίοις. Τῆς. ἀντὶ ταύτης. οὐκ ἔστιν ὄλεθρον. ὅμηρος. μή ποτε τῆς, εὐνῆς ἐπιβήμεναι. ἀντὶ ταύτης. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ. εἵνεκα τῆς, ἀρετῆς. ἀντὶ ταύτης. Τῆς Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος. ἀντὶ τοῦ ἄτιμοι. Τῆς μητρὸς ὡς αἶξ καλεῖται. οἱ γὰρ Δελφοὶ ἐν τοῖς αἰπολίοις, ἀπὸ τῶν μητέρων γνωρίζονται. ἀντὶ πρὸ ὧν τὸ ἀδύνατον. Τῆς μωρίας τὸ διανομίζειν ὄντα τηλικοῦτον. ἐπὶ τῶν παραλόγως τι λεγόντων ἐν ἡλικίᾳ ὄντων. οἷον τελείαν ἐχόντων τὴν ἡλικίαν καὶ πάντα εἰδέναι ὀφειλόντων. Τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. ζήτει ἐν τῷ ὑπωπιάζω. Τητᾶσθαι. στερίσκεσθαι. Σοφοκλῆς. τοιαῦτα κλύουσα κἀξονειδισθεὶς κακά,

πλέων

πλέων πρὸς οἴκους τῶν ἐμῶν τητώμενος. πρὸς τοῦ κακίστου κἀκ κακῶν ὀδυσσέως. καὶ αὖθις. οὐ τητώμεναι, τὸ λοιπὸν ἤδη τοῦ βίου διάξετε. Τῆτες καὶ τῆτα. τούτῳ τῷ ἔτει. ἐπεὶ ἔπειτος ἐπλάττανθων λαχὼν ὑπέρβολος τῆτες ἱερομνημονεῖν. ἀείσου φινεφήαις. τοῦτο δὲ οἱ δωριεῖς, τᾶτες λέγουσι. καὶ διὰ τοῦ δ΄ τῆδες. Τητινή. χθεσινή. καὶ οὐδέτερον τητινόν. Τητώμενος. στερισκόμενος. Τηυσία. ματαία.

Τί. οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς τοῦτο τὸ τί, γένος τοῦ ὄντος τιθέασι. τὸ δὲ τί, δηλονότι καὶ ὄν. εἰ δὲ ὄν, τὸν τοῦ ὄντος ἀναδέχοιτο ἂν λόγον. διὸ καὶ γενικώτερον αὐτό φασιν εἶναι. κατηγορεῖσθαι μὲν οὐ κατὰ σωμάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἀσωμάτων. Τιάρα. κόσμος ἐπικεφάλαιος. ἣν οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ πέρσαις. οἱ δὲ στρατηγοὶ κεκλιμένην. καὶ δημάρατος ὁ λακεδαιμόνιος. ὃς δὴ μετὰ ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς ἀθήνας. ἐπί τινος εὐημερίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως ὅ,τι θέλοι αἰτήσασθαι, ᾐτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρᾳ εἰς σάρδεις εἰσελάσαι. ὡς φύλαρχος ἐν ἑνδεκάτῳ. τὸ δὲ αὐτό φασιν εἶναι καὶ κίταριν. θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ βασιλείας κυρβασίαν, τὴν κίταριν ὡς διάφορον. Τιαροφόρος. Τιβαιόν. ἀντὶ τοῦ δὲ ὀλίγον. σοφοκλῆς. τι βαιὸν οὕτως ἐν ζέσει τῆς συμμάχου. Τιβέριος. φιλόσοφος καὶ σοφιστής. περὶ ἰδεῶν λόγου βιβλία γ΄. περὶ ἐπασιακῆς. περὶ μεταποιήσεως. περὶ ἱστορίας. περὶ λόγου λέξεως καὶ συνθέσεως. περὶ διαιρέσεως λόγου. περὶ μεταβολῆς λόγου πολιτικοῦ. περὶ λόγων ἐπιδεικτικῶν. περὶ προλαλιῶν καὶ προοιμίων. περὶ ἐπιχειρημάτων. περὶ δημοσθένους καὶ ξενοφῶντος. περὶ ἡροδότου καὶ θουκυδίδου. Τιβέριος. ὁ λιβίου υἱός. βασιλεὺς ῥωμαίων. ἐμπλήκτως καὶ ἀνοήτως τὴν ἀρχὴν διῳκήσατο. φοβερὸς μὲν ὠμότητι. μυσαρὸς δὲ καὶ ἀθέσμῳ πλεονεξίᾳ. αἰσχρᾷ τε καὶ δυσπαθείᾳ κεχρημένος. στρατιὰν μὲν ἰδίᾳ πᾶσαν, αὐτὸς ἠρνήσατο. διὰ δὲ τῶν ὑποστρατήγων γλίσχρως καὶ ῥαθύμως τοῖς ἐναντίοις προσπολεμῶν. κακοήθης δὲ ὤν, ἔστιν οὓς τῶν συμμάχων βασιλεῖς τῶν οἰκείων ἀρχῶν ἀπάτῃ μετελθὼν ἀφείλετο. ὧν ἀρχέλαος ἦν ὁ καππαδόκων βασιλεύς. ὃν ἠπίοις καὶ θεραπευτικοῖς καλέσας ὡς ἑαυτὸν λόγοις, οὐκ ἔτι πρὸς τὴν οἰκείαν ἐπανοστῆσαι συνεχώρησεν. ἀλλ᾽ ἐπαρχίαν τὴν καππαδοκίαν ἀπέφηνε. καὶ τὴν μεγίστην τῶν τῇδε πόλεων, μάζακα ἔμπροσθεν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων ὀνομαζομένην, ἀφ᾽ ἑαυτοῦ φέρειν τὴν προσηγορίαν ἐπέταξεν. ἣ πρὸς δὴ καθ᾽ ἡμᾶς καισαρεία ἐστὶν ἐπώνυμος. εἰς γῆρας δὲ ὅμως μακρὸν προελθὼν θνήσκει. Τιβέριος βασιλεὺς ῥωμαίων. οὗτος ἰδιαιτάτῃ φύσει ἐκέχρητο. οὔτε ὧν ἐπεθύμει προσεποιεῖτό τι. καὶ ὧν ἔλεγεν, οὐδὲν ποιεῖν ἐβούλετο. ἀλλ᾽ ἐναντιωτάτοις τῇ προαιρέσει τοῖς λογισμοῖς χρώμενος, πᾶν ὃ ἐπεθύμει ἠρνεῖτο. καὶ πᾶν ὃ ἐμίσει, τοῦτο προσετίθετο. τοὺς πλείους ἐπαίροντας ἄρχοντας ἐκόλαζε λέγων, κείρεσθαί μου τὰ πρόβατα, ἀλλ᾽ οὐ ξυρᾶσθαι βούλομαι. οὕτω δὲ ἦν ἴσος, ὥστε ὀρχηστήν τινα ποτὲ ἐλευθερωθῆναι βουληθέντος, μὴ πρότερον συνεπαινέσαι, πρὶν τὸν δεσπότην αὐτοῦ πεισθῆναι καὶ τὴν τιμὴν λαβεῖν. τοῖς γὰρ ἑταίροις ἐν ἰδιωτείᾳ ἦν, καὶ συνηγωνίζετο φρουρὰν μὴ ἐπαγόμενος. καὶ παρήγγειλε σκεπτέον ἢ τί μὴ χρῆσθαί τινα. αἰφνιδίως δὲ εἰς τὴν χείρονα γνώμην μετετέθη. ὥστε παραφρονεῖν νομισθῆναι. τοῦτο δὲ τὸ ἀρχαῖον ἐφθέγξατο. ἐμοῦ θανόντος, γαῖα μιχθήτω πυρί. καὶ τὸν πρίαμον ἐμακάριζεν ὅτι μετὰ τῆς πατρίδος καὶ τῆς βασιλείας ἀπώλετο. Τιβέριος ἐκ κωνσταντινουπόλεως βασιλεὺς ῥωμαίων ὃν συνίστησιν ἰουστῖνος. ἄνδρα πρᾶον ὄντα καὶ φιλάνθρωπον. κρείττονα λήμματος χρημάτων ἀφροντιστα. τοῦτο μόνον εὐδαιμονίαν ἡγούμενον. τὸ τεθηλέναι τε καὶ εἰς μέγα πλούτου κομᾶν τὸ ὑπήκοον. τὴν κοινὴν τῶν ἀνθρώπων μακαριότητα πάγκαλον καὶ ἄσυλον θησαυρὸν λογιζόμενον. ὃς τὸν ὄγκον τῆς τυραννίδος μισήσας, καὶ πρὸς τὸ φιλόστοργον τῶν ὁμοφύλων ἀναδραμών, εἵλετο βασιλεύειν αὐτοῦ τὸ ὑπήκοον. ἤ τοι εὐθυνομένους τυραννικώτερον ἀνδραποδίζεσθαι. πατὴρ ἐθέλων ἢ δεσπότης ὑπὸ τῶν ὑπηκόων ἀναγορεύεσθαι. ἄριστος ὑπάρχων ἐν νεότητι. καὶ πρὸς γῆρας ἐλθών, αἰφνίδιον εἰς τὴν χείρονα μετεβλήθη γνώμην. ὥστε καὶ παραφρονεῖν αὐτὸν νομισθῆναι. καὶ πρὸς δαίμονος ἐλαύνεσθαι. καὶ πρὸς πᾶσαν ἀνοσιουργίαν τε καὶ μανίαν καὶ οἰστρηλασίαν, οὐ μόνον ἐν τοῖς κατὰ φύσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς παρὰ φύσιν. καὶ ἐν πάσῃ ἀδικίᾳ καὶ τυραννίδι. τέλος δὲ μεταπεσὼν εἰς κακίαν, κατέστρεψε τὸν βίον. Τιβερίου δῆμος. Τιβία. ὁλκὴ φυγία οὕτω καλεῖται. Τί ποτε δὴ δελφῖνι καὶ βοΐ φασι κοινὸν εἶναι σύλα τε καὶ φιλοσόφοις. Τί με λυπεῖ τοῦθ᾽ ὅταν λόγῳ θανὼν, ἔργοισι σωθῶ κἀξενέγκωμαι κλέος. δοκῶ μὲν ὡς οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν. ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς

λόγῳ μετὰ τὴν θνήσκοντες· τοῖς δ' ἔργοις οὔ. Ἀριστοφάνης· τί γάρ σε πέφυκεν ὅσα χρὴ σοφὸν ἄνδρα; τί δοῦ σωφρονεῖς ὁ πόσα χρεὼν τὸν σοφὴν δόκιμον φρενὶ ποιεῖν μὴ τολμᾷς, τουτέστι τί σε πέφυκε. τί γὰρ οὐ ποιεῖς ὅσα χρὴ τοὺς ἐπιστήμονας; ποιεῖν δὲ ἀντὶ τοῦ ἐμπείρως πρὸς τὸ ἐπινοεῖν. Τιγίλλιος, ὄνομα κύριον. Τίγρις, τὸ ζῷον· τίγρης δὲ ὄνομα ποταμοῦ. Τί δ' ἄλλο μεγαροῖ. λείπει τὸ ἢ ἀπολέσαι ἡμᾶς σπουδάζεις. Τί δαί. τί δή. οὕτω μὲν λέγουσι τὸ τί δή. Ἀριστοφάνης πλούτῳ. τί δαί; τοὺς δίκαιους οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι. ἔστι δὲ σύνδεσμος ἐρωτηματικὸς διὰ τὴν ἔκτασιν διὰ διφθόγγου γραφόμενος. καὶ Ὅμηρος· τίς δαὶς, τίς ὅμιλος; ἐν Ὀδυσσείᾳ. Τί δαί. εἰπόντος τοῦ δανεισοῦ· λαβὼν τὰ χρήματα, ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι· τοῦ δὲ στρεψιάδου ἀντιφήσαντος, οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις, ἐπέφωνεν ὁ δανειστής· τί δαί. Τί δὴ τὰ θεῶν στρέφῃ; ἀντὶ τοῦ τί δὴ ἐνδιατρίβεις. Τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξηρτασμένοις; ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τετελεσμένοις καὶ ἴασιν οὐκ ἔχουσιν. οὐ τὸ γένοιτ' ἂν τοῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν; ἀντὶ τοῦ ὅπως μὴ οὕτως σχοίη· ὅτι τοῦ σιμωνίδου τὸ γεγονὸς οὐκ ἔτ' ἄρρεκτον ἔσται.

Τί δή τε σοι. τίσοι. Τί ἐστι τὸ ἐν τοῖς δημοσθενικοῖς φιλιππικοῖς· καὶ τὸ θρυλλούμενόν ποτε ἀπόρρητον ἐκεῖνο. Θεόπομπος ἐν λα' δεδήλωκε. φησὶ γάρ· καὶ ἔπεμπε πρὸς φίλιππον πρεσβευτὰς, ἀντιφῶντα καὶ χαρίδημον πράξοντας καὶ περὶ φιλίας. οἳ παραγενόμενοι, συμπείθειν αὐτὸν ἐπεχείρουν ἐν ἀπορρήτῳ συμπράττειν ἀθηναίοις ὅπως ἂν λάβωσιν ἀμφίπολιν, ὑπισχνούμενοι πύδναν. οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν ἀθηναίων εἰς μὲν τὸν δῆμον οὐδὲν ἀπήγγελλον, βουλόμενοι λανθάνειν τοὺς πυδναίους ἐκδιδόναι μέλλοντες αὐτούς· ἐν ἀπορρήτῳ δὲ μετὰ τῆς βουλῆς ἔπραττον. Τίη. διατί δή. Τί ἱκανὸν, τί ὄφελος. Τιθασεύει. αἰτιατικῇ. ἡμεροῖ. πραΰνει. Τιθασόν. ἥμερον. καὶ ἀτίθασον τὸ ἄγριον καὶ μὴ ἥμερον. Τιθέντες. κρίνοντες. Τίθεσθαι. ὁ δὲ πρέσβυς ἔστειλε πρὸς τοὺς μεγαρέας, παρακαλῶν ἐπί τινι συντίθεσθαι τὰ πράγματα, καὶ μὴ κινδυνεύειν τοῖς ὅλοις. ἀντὶ τοῦ συγκατατίθεσθαι, διαπράττεσθαι. Τιθήνας τροφούς. καὶ Τιθήνητειρα. πολλὰ τιθήνητειρ' ὀλοφύρατο χερσὶν ἀμήσασα ἀνδρομάχης δνοφερὰν κρατὸς ὑπὲρ θεμένη. καὶ Τιθήνη. Τιθήνος. κυρίως ἐπὶ γυναικὸς τῆς τιθηνούσης καὶ τρεφούσης· κατὰ μεταφορὰν λέγεται καὶ ἡ γῆ τιθηνός. Τιθηνούμενος. τρέφων. Τίθησι. ποιεῖ. Τιθὶς τιθίδος καὶ τιθάδι τιατική. Τιθωνοῦ γῆρας. παροιμία ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων τάσσεται. ἱστορεῖται δὲ ὁ Τιθωνὸς ἐπιθυμίᾳ τοῦ τὸ γῆρας ἐκδύσασθαι, εἰς τέττιγα μετέβαλεν. Ἀριστοφάνης· ἄνδρα Τιθωνὸν σαραπτων καὶ κεραπτων καὶ κυθῶν. Τίθρασος. πόλις τῆς λιβύης. καὶ Ἀριστοφάνης· γεγόνασι Τιθράσιαι. ἔνθα αἱ γεγόνασι δι' ἑτέρον ἀπὸ δήμου τῆς ἀττικῆς πονηροῦ. διαβάλλουσι γὰρ τὸν δῆμον τοῦτον ὡς κακοπράγμονα.

Τιθραύστης, ὄνομα κύριον. Τιθοί. οἱ μαζοί. Τιθύμαλλος. εἶδος βοτάνης δριμυτάτης. παρακλάνωσιν λεισομένης. ὦ πῆλαφον τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας. καὶ Ἀριστοφάνης περὶ νεοκλείδου τοῦ γλαμυροῦ· σκόροδον μου ἐνέχεαν τὰ τιθυμάλλῳ. εἰώθασι δὲ οἱ ἰατροὶ ὑπαλλάζοντες παιδὰς ὀνομάζειν τῶν βοτανῶν, οἷον κυρηναϊκὸν ὀπόν. Τιθύμαλλος λακωνικός. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς ὀφθαλμούς. νεοκλείδης ὁ γλαμυρός. Τί καλὴ τάξις. ἀντὶ τοῦ λίαν. Τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀναρμοδίων. λουκιανὸς ταύτῃ χρῆται. Τί λέγεις σύ· τὸ παρὰ τὴν συνήθειαν κενὰ χεῖρα. εἰώθαμεν γὰρ ἐν ταῖς τῶν ἐναντίων διαλέξεσι, λέγειν τί λέγεις σύ, ἐκπλῆξαι αὐτοὺς βουλόμενοι. Ἀριστοφάνης νεφέλαις· ὡς ἥδομαί σε πρῶτα τὴν χροιὰν ἰδών. νῦν μὲν γ' ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικὸς κἀντιλογικός. καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ, τί λέγεις σύ. καὶ δοκεῖν ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι. καὶ κακοῦργόν τι. ἀντὶ τοῦ ὅτι ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἔνεστιν ἀττικὸν βλέπος. ἐσχημάτισται δὲ τὸ βλέπος. ἀντὶ τοῦ κακοῦργον βλέμμα. τοὺς γὰρ ἀθηναίους ἐπ' ἀναιδείᾳ καὶ τῷ δραστικοὺς εἶναι διέβαλλον. Τίλλοντες. αἰτιατικῇ. ἀνασπῶντες τοὺς τάχυς. Τιλφώσσιον ὄρος. μικρὸν ἀπέχον τῆς λίμνης τῆς κωπαΐδος. Τιμαγένης. βασιλικοῦ ἀργυραμοιβοῦ υἱός. ἀλεξανδρεὺς ῥήτωρ. ὡς δέ τινες αἰγύπτιος. ὃς ἐπὶ πομπηΐου τοῦ μεγάλου αἰχμάλωτος ἀχθεὶς εἰς ῥώμην ὑπὸ τοῦ γαβινίου, ἐξωνήθη ὑπὸ φαύστου τοῦ υἱοῦ σύλλου. καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν ῥώμῃ, ἐπί τε τοῦ αὐτοῦ πομπηΐου, καὶ μετ' αὐτὸν ἐπὶ καίσαρος τοῦ αὐγούστου. καὶ μετέπειτα σὺν ἀμακεκιλίῳ. ἐκπεσὼν δὲ τῆς σχολῆς

διὰ

διὰ τὸ παρρησιαστὴς εἶναι, ἐν ἀγροῦ διαίτῃ τοῦ σκηνῶ λεγομένῳ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Ἀλβανῷ, ἐμέσαι βουληθεὶς μετὰ δεῖπνον καὶ σφηνωθείς. βιβλία δὲ ἔγραψε πολλά. Τιμαγένης, ἱστορικός. περίπλουν πάσης θαλάσσης ἐν βιβλίοις ε΄. Τιμαγένης ἢ Τιμογένης, Μιλήσιος, ἱστορικὸς καὶ ῥήτωρ. περὶ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς λογίων ἀνδρῶν, βιβλία ε΄. καὶ ἐπιστολάς.

Τιμαγόρας. οὗτος πρεσβευτὴς πεμφθεὶς πρὸς βασιλέα Ἀρταξέρξην ὑπὸ Ἀθηναίων, οὐ μόνον χρυσίον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ καὶ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κλίνην πολυτελῆ καὶ στρατιώτας θεράποντας. καὶ βοῦς π΄. καὶ κατέβη ἐπὶ θάλασσαν ἐν φορείῳ κομιζόμενος. καὶ τοῖς κομίσασι παρὰ βασιλέως ἐδόθη μισθὸς τάλαντα δ΄. τοῦτον οὖν ἀνεῖλον οἱ Ἀθηναῖοι. φασὶ γὰρ ὑποσχέσθαι αὐτὸν διαλύσειν τὴν οὖσαν Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις φιλίαν. οὗτος οὖν ὁ Τιμαγόρας, προσκυνήσας δὲ τὸν Περσῶν βασιλέα παρὰ τὰ Ἑλλήνων ἔθη, καὶ δωροδοκηθεὶς ἀνῃρέθη ὡς εἴρηται ὑπὸ Ἀθηναίων.

Τιμαλφέστερον. τιμιώτερον. λαμπρότερον. ἀλφεῖν γάρ ἐστι τὸ εὑρίσκειν. ὥστε γίνεται τὸ τιμαλφέστατον, τὸ τιμὴν εὑρίσκον πλείστην. ὃ δὴ συμβέβηκε τῷ χρυσῷ. Τιμάνθης, Κλεωναῖος. παγκράτιον νικήσας. ὅν φασι παυσάμενον διὰ τὴν ἡλικίαν τῶν ἄθλων, τόξον μέγα ἐφ' ἑκάστης τείνειν τῆς ἡμέρας, ἀποπειρώμενον ἑαυτοῦ. ὡς δὲ ἀποδημήσας καὶ ἐπανήκων οὐχ οἷός τε ἦν ἐντείνειν, τὸ πῦρ ἀνακαύσας, ἀφῆκε ζῶντα ἑαυτὸν εἰς τὴν πυράν. ὁπόσα δὲ τοιαῦτα γέγονεν ἀνθρώποις ἢ γενήσεται ὕστερον, μανία μᾶλλον καὶ οὐκ ἀνδρεία λογίζοιτο. Τιμάνωρ, τιμάνορος. ἐν ἐπιγράμματι. ἀσπὶς ἀπὸ βροτέων ὤμων τιμάνορος ἧμαι. ἀντὶ τοῦ ἀνάκειμαι. Τίμαρχος, Ἀριζήλου. ἄσωτος καὶ πόρνος ἐν Πειραιεῖ. παρὰ Εὐθυδίκῳ διατρίψας τῷ ἰατρῷ. ὕστερον δὲ Μισγόλᾳ, ἔπειτα Ἡγησάνδρῳ τῷ Λεωδάμαντος ἐρωμένῳ μισθώσας αὐτόν. καὶ μετ' αὐτοὺς Πιτταλάκῳ συνὼν τῆς πόλεως οἰκέτῃ. ἐπίσκοπος δὲ αἱρεθεὶς, Ἀριστογείτονος ἀντειπόντος διεκωλύθη. τῷ θείῳ δὲ ὄντι τυφλῷ καὶ ἀξιοῦντι μετὰ τῶν ἀδυνάτων τρέφεσθαι, οὐ συνεῖπεν. ὁ δὲ τῇ μηδὲ χρηζούσῃ τῶν ἀναγκαίων ἐπεκούρησεν. ἥλω δὲ ὑπὸ Αἰσχίνου πορνείας, γέρων ὤν. Τιμᾶσθαι. προτιμᾶν. δέχεσθαι. καὶ μὴ πιεῖν ἀνέχεσθαι οἴνου. μηδὲ τιμᾶσθαι τοσούτου τὸν βίον τὸν λοιπόν. ἵνα τὸν φθόνον, φησίν, ἀφανίσῃ ἐντροπῇ διαίτης ὀλίγης. πιοῦσα οἶνον καὶ τὸν βίον ἡ γυνὴ κατέστρεψε. Τιμάσιος. οὗτος ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως ἦν. ὃν Εὐτρόπιος ἐπιστῆσαι τοῖς πράγμασι βουλόμενος, ἐκ τῆς Ἀσίας μετακαλεῖται πρὸς τὸν βασιλέα. ὁ δὲ, σοβαρός τε ὢν ἀνὴρ καὶ ἀγέρωχος καὶ στρατείαις ὡμιληκώς, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀγαθὸν ἡγούμενος τῶν ἐν ἀνθρώποις, τιμὴν καὶ δόξαν καὶ πλοῦτον, ἐπικλύζοντός τε τοῦ ἔχειν ἑαυτῷ ὅ, τι βούλοιτο χρῆσθαι. καὶ ἀδεῶς διά τε μέθην νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ εἰδέναι οὔτε ἀνατέλλοντα καὶ δύοντα τὸν ἥλιον καθορᾶν, ἴσα καὶ οὐρανῷ εἶναι νομίσας τὴν μετὰ ἡλίου ἐκ τῶν ἀλύπων καὶ διακεχυμένων πρὸς ὀλιγωρίαν διατριβῶν, ἀπορρήξας ἑαυτὸν καὶ κατατείνας τὴν ψυχὴν εἰς φιλοδοξίαν. βαρὺς ἀναστὰς ἐκ Παμφυλίας, ἐπὶ Λυδίαν ἀνέστρεφεν. ὡς ἂν δή τις βασιλεύων. ἢ τόν γε βασιλέα καὶ τὸν εὐνοῦχον καθάπερ πάρεργόν τι παιδιὰν θησόμενος εἰ βούλοιντο. Τιμασίων. οὗτος μειράκιον ἦν Αἰγύπτιον. ἐφήβους δὲ ἄρτι ὑπαπῄει. καὶ τὴν ὥραν ἔρρωτο. σωφρονοῦντι δὲ αὐτῷ, μητρυιὰ ἐρῶσα ἐπέκειτο. καὶ χαλεπὸν τὸν πατέρα ἐποίει. ξυντιθεῖσα μὲν οὐδὲν ὧνπερ ἡ Φαίδρα. διαβάλλουσα δὲ αὐτὸν ὡς θῆλυν καὶ ἐρασταῖς μᾶλλον ἢ γυναίοις χαίροντα. ὁ δὲ ἐκλιπὼν Ναύκρατιν, περὶ Μέμφιν διῃτᾶτο. καὶ ναῦν δὲ ἐκέκτητο ἤδη. καὶ ἐναυκλήρει ἐν τῷ Νείλῳ. ἰδὼν οὖν ἀναπλέοντα τὸν Ἀπολλώνιον, καταπλέων αὐτὸς, ξυνῆκέ τε ὡς ἀνδρῶν σοφῶν εἴη τὸ πλήρωμα, ξυμβαλλόμενος τοῖς τρίβωσι καὶ τοῖς βιβλίοις οἷς προσεσπούδαζον. καὶ ἱκέτευε προσδοῦναί οἱ τοῦ πλοῦ κοινωνίας ἐρῶντι σοφίας. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, σώφρων ἔφη ὁ νεανίσκος ὅδε. καὶ ἀξιούσθω ὧν δεῖται. καὶ διῆλθεν ὁ Ἀπολλώνιος τὸν περὶ τῆς μητρυιᾶς λόγον πρὸς τοὺς ἐγγὺς τῶν ἑταίρων ὑφειμένῳ τῷ τόνῳ προσπλέοντος τοῦ μειρακίου ἔτι. ὡς δὲ ξυνῆσαν αἱ νῆες, μεταβὰς ὁ Τιμασίων, καὶ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ κυβερνήτην εἰπών τι περὶ τοῦ φόρτου, προσεῖπε τοὺς ἄνδρας. κελεύσας οὖν αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος κατ' ὀφθαλμοὺς ἱζῆσαι, μειράκιον, εἶπεν, Αἰγύπτιον, ἔοικας γὰρ τῶν ἐπιχωρίων εἶναί τις, τί σοι φαῦλον ἢ τί χρηστὸν εἴργασται λέξον. ὡς τῶν μὲν λύσις παρ' ἐμοῦ γένοιτό σοι δι' ἡλικίαν. τῶν δ' αὖ ἐπαινεθεὶς, ἐμοί τε ξυμφιλοσοφοίης καὶ τοῖσδε. ὁρῶν δὲ τὸν Τιμασίωνα ἐρυθριῶντα,

καὶ μεταβαλόντα τὴν ὁρμὴν τοῦ στόματος εἰς τὸ λέξαι τι ἥμερον, θαμὰ ἠρυθρία, τοῦ ἐρωτήσαντος ὡς ὑπὸ τοῦ δαιμονίου προγνώσει δὲ αὐτὸν κεχρημένος. ἀναθαρρήσας οὖν ὁ Τιμασίων, ὦ θεοί, ἔφη, τίνα ἐμαυτὸν εἴπω; καλὸς μὲν γὰρ οὐκ εἰμί· ἀγαθὸν δὲ εἰ χρὴ νομίζεσθαί με, οὐκ οἶδα· τὸ δὲ μὴ ἀδικεῖν οὔπω ἔπαινος. καὶ ὁ Ἀπολλώνιος, βαβαί, ἔφη, μειράκιον· ὡς ἀπὸ Ἰνδῶν μοι διαλέγῃ· ταυτὶ γὰρ καὶ Ἰάρχῳ δοκεῖ τῷ θείῳ. ἀλλ' ὅπως ταῦτα δοξάζεις καὶ ἐξ ὅτου; φυλαξαμένῳ γάρ τι ἁμαρτεῖν ἔοικας. ἐπειδὴ δὲ ἀρξαμένου λέγειν ὡς ἡ μητρυιὰ μὲν ἐπ' αὐτὸν φέροιτο, αὐτὸς δὲ ἐρώσης ἐξισταίη, βοὴ ἐγένετο ὡς δαιμονίως αὐτὰ τοῦ Ἀπολλωνίου προειπόντος· ὑπολαβὼν δὲ ὁ Τιμασίων, ὦ λῷστοι, ἔφη, τί πεπόνθατε; τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει ταῦτα τὰ εἰρημένα θαύματος, ὅσον καὶ γέλωτος. καὶ ὁ Δάμις, ἕτερόν τι, ἔφη, ἐθαυμάσαμεν, ὃ ὑπὲρ οὔπω γινώσκεις. καὶ σὲ δὲ, μειράκιον, ἐπαινοῦμεν, ὅτι μηδὲν οἴει λαμπρὸν εἰργάσθαι. Ἀφροδίτῃ δὲ θύεις, ὦ μειράκιον; ἤρετο αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος. καὶ ὁ Τιμασίων, νὴ Δί', εἶπεν, ὁσημέραι γε· πολλὴν γὰρ ἡγοῦμαι τὴν θεὸν ἀνθρωπίνοις τε καὶ θείοις πράγμασιν. ὑπερησθεὶς οὖν ὁ Ἀπολλώνιος, ψηφισώμεθα, ἔφη, ὧδε, ἐστεφανῶσθαι αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ, καὶ πρὸ Ἱππολύτου τοῦ Θησέως. ὁ μὲν γὰρ εἰς τὴν Ἀφροδίτην ὕβρισε· καὶ διὰ τοῦτο ἴσως οὐδὲ ἀφροδισίων ἡττᾶτο· οὐδὲ ἔρως ἐπ' αὐτὸν οὐδεὶς ἐκώμαζεν, ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικοτέρας τε καὶ ἀτέγκτου μοίρας. οὑτοσὶ δὲ ἡττᾶσθαι τῆς θεοῦ φάσκων, οὐδὲν πρὸς τὴν ἐρῶσαν ἔπαθεν· ἀλλ' ἀπῆλθεν αὐτὴν δείσας τὴν θεόν, εἰ τὸ κακῶς ἐρᾶσθαι μὴ φυλάξαιτο. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ διαβεβλῆσθαι πρὸς ὁντινοῦν τῶν θεῶν, ὥσπερ τὴν Ἀφροδίτην ὁ Ἱππόλυτος, οὐκ ἀξιῶ σωφροσύνης· σωφρονέστερον γὰρ τὸ περὶ πάντων θεῶν εὖ λέγειν, καὶ ταῦτα Ἀθήνησιν, οὗ καὶ ἀγνώστων δαιμόνων βωμοὶ ἵδρυνται. Ἱππόλυτον δὲ αὐτὸν ἐκάλει διὰ τοὺς ὀφθαλμούς, οἷς τὴν μητρυιὰν εἶδε.

Τιμαχίδας Ῥόδιος. οὗτος δείπνων ἀναγραφὰς πεποίηκεν ἐν βιβλίοις ια΄ δι' ἐπῶν. καὶ Νουμήνιος ὁ ὀψαρτυτικῇ. καὶ Ματρέας ὁ Πιταναῖος. καὶ Ἡγήμων ὁ Θάσιος ὁ ἐπικληθεὶς Φακῆ. καὶ Ἀρτεμίδωρος ὁ Ψευδαριστοφάνειος ὁ ὀψαρτυτικὰς λέξεις συναγαγών. καὶ Φιλόξενος ὁ Κλαυδίου, ἀφ' οὗ καὶ Φιλοξένειοί τινες πλακοῦντες. ἦν δὲ ὁ Φιλόξενος ὁ ὀψοφάγος ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε φανερῶς ἐν τοῖς βαλανείοις τὴν χεῖρα συνεθίζειν πρὸς τὰ θερμὰ καθιέντα εἰς ὕδωρ θερμόν. καὶ τὸ στόμα ἀναγαργαριζόμενον θερμῷ ὕδατι, ὅπως ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ᾖ. καὶ τοὺς ὀψοποιοὺς ὑπέπειθεν, ἵνα θερμότατα παρατιθῶσι· καὶ μόνος καταναλίσκῃ. παραπλήσια δὲ ἱστορεῖται καὶ περὶ Ἀρχύτου. καὶ Κρωβύλος φησίν· ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ, τοὺς δακτύλους δήπουθεν Ἰδαίους ἔχω, ἀντὶ ψυχρούς. καὶ τὸν φάρυγ' ἥδιστα πυριῶ τεμαχίοις. Τίμαιος ὁ ἱστορικός. οὗτος κατὰ τοῦ Ἐφόρου πλείστην πεποίηται καταδρομήν. αὐτὸς ὢν δυσὶν ἁμαρτήμασιν ἔνοχος· τῷ μέν, ὅτι πικρῶς κατηγορεῖ τῶν πέλας ἐπὶ τούτοις οἷς ἔνοχος αὐτός ἐστι· τῷ δέ, διότι καθόλου διέφθαρται τῇ ψυχῇ, τοιαύτας ἀποφάσεις ἐντιθέμενος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, καὶ τοιαύτας ἐντίκτων δόξας τοῖς ἐντυγχάνουσι. πλὴν εἰ τὸν Καλλισθένην θετέον εἰκότως κολασθέντα μεταλλάξαι τὸν βίον, τί χρὴ πάσχειν Τίμαιον; πολὺ γὰρ ἂν δικαιότερον τούτῳ νεμεσῆσαι τὸ δαιμόνιον, ἢ τῷ Καλλισθένει. ἐκεῖνος μὲν ἀποθεοῦν Ἀλέξανδρον ἐβουλήθη· Τίμαιος δὲ μείζω ποιεῖν Τιμολέοντα τῶν ἐπιφανεστάτων θεῶν. καὶ Καλλισθένης μὲν ἄνδρα τοιοῦτον, ὃν πάντες μεγαλοφυέστερον ἢ κατ' ἄνθρωπον γεγονέναι τῇ ψυχῇ συγχωροῦσιν· οὗτος δὲ Τιμολέοντα τὸν οὐχ οἷον δόξαντά τι πεπραχέναι μεγαλεῖον, ἀλλ' οὐδὲ ἐπιβαλόμενον· μίαν δὲ τῷ βίῳ γραμμὴν διανύσαντα, καὶ ταύτην οὐδὲ σπουδαίαν τρόπον τινὰ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς οἰκουμένης. λέγω δὴ τὴν ἐκ πατρίδος εἰς Συρακούσας. ἀλλά μοι δοκεῖ πεισθῆναι Τίμαιος ὡς ἂν Τιμολέων πεφιλοδοξηκὼς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ, καθάπερ ἐν ὀξυβάφῳ, σύγκριτος φανῆναι τοῖς ἐπιφανεστάτοις τῶν ἡρώων, κἂν αὐτὸς ὑπὲρ Ἰταλίας μόνον καὶ Σικελίας πραγματευόμενος εἰκότως παραβολῆς ἀξιωθῆναι τοῖς ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης καὶ τῶν καθόλου πράξεων πεποιημένοις τὰς συντάξεις. ἔγραψε περὶ Συρίας καὶ τῶν αὐτῆς πόλεων καὶ βασιλέων, βιβλία γ΄. Τίμαιος Λοκρός, φιλόσοφος Πυθαγόρειος. μαθηματικά. περὶ φύσεως. περὶ τοῦ Πυθαγόρου βίου. Τίμαιος Ἀνδρομάχου Ταυρομενίτης· ὃν Ἀθηναῖοι Ἐπιτίμαιον ὠνόμασαν. Φιλίσκου μαθητὴς τοῦ Μιλησίου. ἐπωνόμαστο δὲ τοῦτο διὰ τὸ πολλὰ ἐπιτιμᾶν. καὶ γραοσυλλέκτρια δὲ διὰ τὸ τὰ τυχόντα ἀναγράφειν. ἔγραψεν Ἰταλικὰ καὶ Σικελικὰ ἐν βιβλίοις κ΄. Ἑλληνικὰ καὶ Σικελικά. συλλογὴν ῥητορικῶν ἀφορμῶν, βιβλία ξη΄. Ὀλυμπιονίκας ἤτοι χρονικὰ πραξίδια. οὗτος

ὁ Τίμαιος

ὁ Τίμαιος τὰς ἁμαρτίας τῶν πρὸ ἑαυτοῦ συγγραφέων πικρότατα ἐξελέγξας, κατὰ μὲν ἄλλα μέ-
ρη τῆς γραφῆς, πλείστην πρόνοιαν εἶχε τῆς ἀληθείας. ἐν δὲ ταῖς ἀγαθοκλέους πράξεσι τὰ πολλὰ
κατέψευσται τοῦ δυνάστου. διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. φυγαδευθεὶς γὰρ ὑπὸ ἀγαθοκλέους ἐκ τῆς σι-
κελίας, ζῶντα μὲν ἀμύνασθαι τὸν δυνάστην οὐκ ἴσχυσε. τελευτήσαντος δὲ διὰ τῆς ἱστορίας, ἐβλα-
σφήμησεν εἰς τὸν αἰῶνα. καθόλου γὰρ ταῖς προϋπαρχούσαις τῷ βασιλεῖ τούτῳ κακίαις, ἄλλας πολ-
λὰς παρ' ἑαυτοῦ προσθεὶς ὁ συγγραφεύς, τὰς μὲν εὐημερίας ἀφαιρούμενος αὐτοῦ. τὰς δὲ ἀποτεύ-
ξεις οὐ τὰς δι' αὐτὸν γενομένας μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς διὰ τύχην μεταφέρων εἰς τὸν μηδὲν ἐξαμαρ-
τάνοντα. γενομένου δὲ ὁμολογουμένως αὐτοῦ στρατηγικοῦ μὲν κατὰ τὴν ἐπίνοιαν, δραστικοῦ δὲ καὶ
τεθαρρηκότος κατὰ τὴν ἐν τοῖς κινδύνοις εὐτολμίαν, οὐ διαλείπει παρ' ὅλην τὴν ἱστορίαν ἀποκα-
λῶν αὐτὸν ἄνανδρον καὶ δειλόν. καίτοι γε τίς οὐκ οἶδεν ὅτι τῶν πώποτε δυναστευσάντων οὐδεὶς ἐλάτ-
τοσιν ἀφορμαῖς χρησάμενος, μείζω βασιλείαν περιεποιήσατο. χειροτέχνης γὰρ ἐκ παίδων γενό-
μενος διὰ πενίαν βίου καὶ πατέρων ἀδοξίαν, ὕστερον διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν, οὐ μόνον σικελίας ὅ-
λης ἐκυρίευσεν, ἀλλὰ καὶ πολλὴν τῆς ἰταλίας καὶ λιβύης, τοῖς ὅπλοις κατεστρέψατο. θαυ-
μάσαι δ' ἄν τις τοῦ συγγραφέως τὴν εὐχέρειαν. παρ' ὅλην γὰρ τὴν γραφὴν ἐγκωμιάζων τὴν τῶν συ-
ρακουσίων ἀνδρείαν, τὸν τούτων κρατήσαντα δειλίᾳ φησὶ διενηνοχέναι πάντας ἀνθρώ-
πους. διὰ γὰρ τῶν ἐν ταῖς ἐναντιώσεσιν ἐλέγχων, φανερός ἐστι τὸ φιλάληθες τῆς ἱστορικῆς παρρη-
σίας προδεδωκώς, ἰδίας ἕνεκα ἔχθρας καὶ φιλονεικίας. διόπερ τὰς ἐσχάτας τῆς συντάξεως ε΄
βίβλους τοῦ συγγραφέως τούτου, καθ' ἃς περιείληφε τὰς ἀγαθοκλέους πράξεις, οὐκ ἄν τις δικαί-
ως ἀποδέξαιτο. Τιμή. ἔσθ' ὅτε δηλοῖ καὶ τὸ πρόστιμον. ὅμηρος. εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν πρίαμος,
πριάμοιό τε παῖδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσι. Τιμὴν εὐσεβῶν, δουλεύειν θεῷ. πλὴν τὴν τιμήν μου ἐ-
βουλεύσαντο ἀπώσασθαι. Τιμήεις τιμήεντος. Τίμημα ζημία. ἀριστοφάνης πλούτῳ. τί δῆ-
τα σοι τίμημα ἐπιγράψω τῇ δίκῃ ἐὰν ἁλῷς. ἐπέβαλλον γὰρ ζημίαν ἐνίοτε τοῖς ἁλοῦσιν, ἢ χρή-
ματα καταθέσθαι, ἤ τι τοιοῦτον. καὶ αὖθις. τίμημα τῆς εἰσαγγελίας ἐχούσης χρηματικὸν τῆς οὐσί-
ας ἑκάστου. Τιμήματα πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἐπιθείς, δικαιότατον πολίτευμα εἰσηγή-
σατο. Τίμημα. ἡ ζημία καὶ ἡ καταδίκη. Τίμημα ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον. καὶ οἷον ἀποτίμημα
ὡς λυσίας φησίν. οὗτοι δὲ φάσκοντες πλείονα μισθώσασθαι καὶ τίμημα καταστήσασθαι. τοῦτο δὲ ἐν
τοῖς ἑξῆς ἀποτίμημα καλεῖ. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ οἷον κεφάλαιον. ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν συμμά-
χων δημοσθένης. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ' ἑκάστου τίμημα. ταῖς οὐσί-
αις παρ' ἑκάστου τιμήματα, πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἐπιθείς. δικαιότατον πολίτευμα εἰσηγή-
σατο. ἐν δὲ τῷ κατὰ μειδίου ἐπὶ τῆς τιμωρίας, εἴρηται. Τίμην. κατάφασιν δηλοῖ. ἀντὶ τοῦ πῶς
γὰρ οὔ. διατί γὰρ οὔ. Τιμησάμενος. κατακρίνας. οὗ κατηγορεῖ ξάνθιππος. θάνατον τιμησάμενος
αὐτῷ. ὁ δὲ κλινήρης ἀπολογούμενος ἐζημιώθη ταλάντοις ν΄. Τιμήσαιμι. αἰλιανός. ὃν ἂν
ἐγὼ τιμήσαιμι πρὸ παντὸς συγγενέσθαι, καὶ πᾶσι τυράννοις, καὶ τοῖς ἐπὶ μέγα πλοῦτον προήκουσι.
καὶ αὖθις αἰλιανός. τιμήσαιμι τὸν βίον παντὸς δυσμοίρου εἰ μὴ ἔχοιμι τοὺς ἐμοὺς κηδεμόνας.
ἀντὶ τοῦ ἀλλάξοιμι. Τιμήσεως. εὐθύνης ζημίας. ἡ ῥώμη ἑαυτὴν ἐπιδέδωκεν εἰς πολυανθρω-
πίαν, ὡς ἐκ τῆς ἔγγιστα τιμήσεως ἐφάνη. ἐν ῥωμαίων τῶν ἐν ἥβῃ, τέσσαρες μυριάδες ἐφάνησαν ἀ-
ριθμηθεῖσαι. δυοῖν ἀποδέουσαι χιλιάδων. Τιμησίθεος τραγικός. δράματα αὐτοῦ, δαναΐδες. β΄.
ἕκτορος λύτρα. ἡρακλῆς. ἰξίων. καπανεύς. μέμνων. μνηστῆρες. ζηνὸς γοναί. ἑλένης ἀπαίτησις. ὀ-
ρέστης. πυλάδης. κάστωρ καὶ πολυδεύκης. Τιμητεία. ἡ τιμή. Τιμητής. ἄππιος κλαύδιος
ἦν τιμητής. κήνσωρ δὲ παρὰ ῥωμαίοις ὀνομαζόμενος, ὅ ἐστιν ἐξεταστὴς πολιτικῶν διαιτημάτων.
πρὸς τὸ σῶφρον καὶ ἀρχαιότροπον ἑκάστου τῶν πολιτῶν ἐπιστρέφων βίον. ἀρχὴ μεγίστη καὶ πασῶν
ἐντιμοτάτη παρὰ ῥωμαίοις κέκριται τοῖς διαπάσης γεγονόσιν ἐνδόξου πολιτείας, ἀμωμήτῳ βίῳ
χρησαμένοις κληρουμένη. Τίμιον, τὸ σπάνιον παρὰ τοῖς ῥήτορσι. Τιμιουλκῶν. ἕλκων τὴν
τιμήν. τουτέστι βαρυτιμῶν καὶ μεγαλύνων. καὶ ὁ προφήτης. ὁ γὰρ τιμιουλκῶν τὸν σῖτον δημοκατάρα-
τος. Τιμιώτερος. ἐντιμότερος. Τιμόθεος. ἀθηναῖος κωμικός. τῆς μέσης κωμῳδίας.

τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν ποιητής. ἐπανακλιθῆναι. μεταβαλλόμενος ἢ μεταφερόμενος. καὶ κυνάριον Τιμοθέου δρᾶμα, ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τοῖς αὐτοῦ. Τιμόθεος Θερσάνδρου ἢ Νεομούσου ἢ Φιλοπόλιδος, Μιλήσιος, λυρικός· ὃς τὴν δεκάτην καὶ ἑνδεκάτην χορδὴν προσέθηκε, καὶ τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν ἐπὶ τὸ μαλακώτερον μετήγαγεν. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν Εὐριπίδου χρόνων τοῦ τραγικοῦ, καθ' οὓς καὶ Φίλιππος ὁ Μακεδὼν ἐβασίλευεν. ἐτελεύτησε δὲ ἐτῶν ϟζ΄. γράψας δι' ἐπῶν νόμους μουσικοὺς δεκαεννέα, προοίμια λϛ΄, Ἄρτεμιν, διασκευὰς η΄, ἐγκώμιον, Πέρσας ἢ Ναύπλιον, Φινείδας, Λαέρτην, διθυράμβους ιη΄, ὕμνους κα΄, καὶ ἄλλα τινά. ὅτι Ἀλέξανδρος φιλήκοος ἦν εἴπερ τις ἄλλος τῶν μουσικῶν. Τιμόθεος γὰρ ὁ αὐλητὴς ἔτι πρόσθεν, ὅν ποτε αὐλοῦντα λέγουσι τῆς Ἀθηνᾶς τὸν ὄρθιον νόμον ἐπικαλούμενον, ἐς τοσόνδε ἐκπλῆξαι τὸν Ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν, ὥστε μεταξὺ ἀκούσαντα, ἀναΐξαι ἐπὶ τὰ ὅπλα. τὸν δὲ φάναι ὅτι τοιαῦτα χρὴ εἶναι τὰ βασιλικὰ αὐλήματα. οὗτος τε δὴ ὁ Τιμόθεος, ἀνεληλύθει πρὸς αὐτὸν σπουδῇ μετάπεμπτος γενόμενος.

Τιμόθεος Γαζαῖος γραμματικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως. εἰς ὃν καὶ τραγῳδίαν ἐποίησε περὶ τοῦ δημοσίου τοῦ καλουμένου χρυσαργύρου. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπικῶς περὶ ζώων τετραπόδων θηρίων τῶν Ἰνδοῖς καὶ Ἄραψι καὶ Αἰγυπτίοις. καὶ ὅσα τρέφει Λιβύη. καὶ περὶ ὀρνέων ξένων τε καὶ ἀλλοκότων. καὶ ὄφεων βιβλία δ΄. Τιμόθεος ὄνομα κύριον. ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος ἐμπέσοι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. οὗτος ὁ Τιμόθεος πλούσιος ὢν καὶ στρατηγὸς Ἀθηναίων, τεῖχος ᾠκοδόμησεν. ὃς εἰς τοσοῦτον ἦλθε τύχης, ὥστε δαίμονα φαίνεσθαι ὄψει τούτῳ. ἔγραφόν τε αὐτὸν ἐν εἰκόσιν οἱ ζωγράφοι κοιμώμενον. καὶ τὰς τύχας φερούσας αὐτῷ εἰς δίκτυα πόλεις. καὶ περιθοῦντας αὐτάς. αἰνιττόμενοι τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ. ἀλαζονευόμενος δὲ ἐπὶ εὐτυχίᾳ ὁ Τιμόθεος, ἔφη αὐτοῦ εἶναι μᾶλλον ἢ τῆς τύχης τὰ κατορθώματα. διὸ καὶ ἠτύχησεν ὕστερον νεμεσησάσης αὐτῷ τῆς τύχης. πολλοὶ δὲ Τιμόθεοι κωμῳδοῦνται. νῦν δὲ τὸν στρατηγὸν λέγει. Τιμοκλῆς Ἀθηναῖος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Δημοσάτυροι, Κένταυρος, Καύνιοι, Ἐπιστολαί, Ἐπιχαιρέκακος, Φιλοδικαστής. ποιητής, ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν Δειπνοσοφιστῶν. Τιμοκλῆς ἕτερος καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Διονυσιάζουσαι, Πολυπράγμων, Ἰκάριοι, Δῆλος, Λήθη, Διόνυσος, Κονίσαλος, Πορφύρα, ἥτις καὶ δοκεῖ Ξενάρχου εἶναι, Ἥρωες, Δρακόντιον, Νέαιρα. ἑταίρας δὲ ὄνομά ἐστιν ἡ Νέαιρα. Ὀρέστης, Μαραθώνιοι. ταῦτα Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν Δειπνοσοφιστῶν. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα. Τιμοκρέων, Ῥόδιος κωμικός. καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. διεφέρετο δὲ πρὸς Σιμωνίδην τὸν τῶν μελῶν ποιητὴν καὶ Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον. εἰς ὃν ἐξύφανε ψόγον δι' ἐμμελοῦς τινος ποιήματος. ἔγραψε δὲ κωμῳδίαν εἴς τε τὸν αὐτὸν Θεμιστοκλέα καὶ εἰς Σιμωνίδην τὸν μελοποιόν. καὶ ἄλλα. Τιμόλαος Λαρισαῖος ἐν Μακεδονίας ῥήτωρ. Ἀναξιμένους τοῦ Λαμψακηνοῦ μαθητής. ὃς καὶ ποιητικῶς ἔχων παρενέβαλε τῇ Ἰλιάδι, στίχον πρὸς στίχον. καὶ ἐπέγραψε τὸ σύνταγμα Τρωικόν. μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος. ἣν ἔθετο Χρύσου κεχολωμένος εἵνεκα κούρης. οὐλομένην. ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε. μαρναμένοις. ὅτε Τρωσὶν ἅπερ πολέμιζον ἄνακτος. πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν. Ἕκτορος ἐν παλάμῃσι δαϊζομένων ὑπὸ δουρί. ἔγραψε καὶ ἄλλα τινά. Τιμῶ σε. αἰτιατικῇ. δοτικῇ δὲ, τίμησόν μοι υἱόν. τοῦτο δὲ καὶ πρὸς τὴν αἰτιατικὴν ἀπάγεται. Τιμῶμαι. Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καταδικασθεὶς ἔφησεν. ἕνεκα μὲν τῶν ἐμοὶ διαπεπραγμένων, τιμῶμαι τὴν δίκην τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως. καὶ οἱ θάνατον αὐτοῦ κατέγνωσαν. Τιμώμενον. ἀντὶ τοῦ ζημιούμενον, ὄνομα μὲν οὖν ἐστιν ἔργου τιμώμενον. ἀντὶ τοῦ ζημιούμενον. τίμησις γὰρ καὶ ἡ ζημία. ἢ τὸ αὐθεντούμενον καὶ ἐπιτίμια ὑπέχον. Τίμων ὁ μισάνθρωπος καὶ αὐτὸς φιλόσοφος. ἀποστρεφόμενος πᾶσαν αἵρεσιν. Τίμων Φλιάσιος. καὶ αὐτὸς φιλόσοφος. τῆς Πύρρωνος ἀγωγῆς. ὁ γράψας τοὺς καλουμένους σίλλους ἤτοι ψόγους τῶν φιλοσόφων, βιβλία γ΄. Τίμων ὄνομα κύριον. ὁ μισάνθρωπος καλούμενος. ἦν δὲ καθαρὸς Τίμων τις ἦν ἀνίδρυτος. ἀβάτοις ἐν σκόλοισι περιειργμένος ἐρινύων ἀπορρώξ. ὅν φησιν ἀπὸ ἀχράδος πεσόντα χωλὸν γενέσθαι. μὴ προσιέμενον δὲ ἰατρόν, ἀποθανεῖν σαπέντα. καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄβατον γενέσθαι ὑπὸ θαλάσσης περιρραγείσης ἐν ὁδῷ. ἄβατον δ'

οἷον ἀκάνθαις περιπεπαρμένον. καὶ σκληροῖς σκόλοψι καὶ πασσάλοις ἠφανισμένον. ἀντὶ τοῦ σκυθρωπὸς καὶ μισάνθρωπος. Τιμωνίδης ὄνομα κύριον. Τιμῶνται. ζημιοῦσι. καταδικάζουσιν. οἱ γὰρ μὴν ἱμεραῖοι, τὸν Φιλόδημον τιμῶνται πρὸς τῇ δημεύσει καὶ φυγῆς ζημίᾳ. Τιμωρεῖν. ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν. καὶ τιμωρὸς ὁ ἐκδικητής. οἱ δὲ ᾤοντο αὐτὸν τιμωρὸν ἀφῖχθαι τοῦ αἰτίου φόνου. Τιμωροῦντος. βοηθοῦντος. αἰλιανός. ἐμοὶ δοκεῖν τοῦ διονύσου τιμωροῦντος τῷ θεῷ δυστυχεῖ καὶ παθούσῃ τραγῳδίας ἄξια. ἀποθανόντων τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων. ὁ θεὸς τίθεται πρόνοιαν καὶ ὥραν. καὶ τιμωρεῖ τοῖς ἀδίκως ἀνῃρημένοις. λέγει γοῦν χρύσιππος ἐν μεγάροις καταχθῆναί τινα χρυσίου ζώνην ἐπαγόμενον πεπληρωμένην. ἀποκτείνει δὲ ἄρα αὐτὸν πανδοκεύς. ὁ ὑποδεξάμενος ὅ ψι ᾳ ἐν τῷ ἐποφθαλμίσας τοῦ χρυσίου. εἶτα ἔμελλεν ἐκκομίζειν ἐφ᾽ ἁμάξης ἀγούσης κόπρον. ὑποκρύψας ἐν ταύτῃ τὸν πεφονευμένον. ἡ τοίνυν ψυχὴ τοῦ τεθνεῶτος, ἐφίσταταί μεγαρεῖ τινι. καὶ λέγει ὅσα τε ἔπαθε καὶ ὑφ᾽ ὅτου. καὶ ὅπως ἐκκομίζεσθαι μέλλει. καὶ κατὰ ποίας πύλας. ὁ δὲ, οὐκ ἤκουσε ῥᾳθύμως τὰ λεχθέντα. κνεφαῖος δὲ διαναστὰς καὶ παραφυλάξας, τοῦ ζεύγους ἐπελάβετο. καὶ ἀνίχνευσε τὸν νεκρόν. καὶ ὁ μὲν, ἐτάφη. ὁ δὲ, ἐκολάσθη. Τιμωρῶσι. βοηθῶσι. τιμωρῶσι δὲ, ἀντὶ τοῦ βασανίζω αἰτιατικῇ. Τιναγμόν. καὶ ἀνατιναγμόν. Τινάξαι. διαρρῆξαι κόψαι. ἐν ἐπιγράμματι. αὐτὰρ ἐγὼ τὸ πρὶν μὲν ἐκάρχασα. δεσμὰ τινάξαι οἴομαι. Τίνειν. διδόναι. καὶ τίνε. ἀπόδιδου. Τινθαλέοισι. χλιαροῖς. θερμοῖς. τινθαλέοισι κατικμαίνοντο λοετροῖς. χλιαροῖς θερμοῖς καθυγρανθείκουν. Τινύμενος. ἀπαιτούμενος. ἀποδιδόμενος. Τίννυνται. τιμωροῦνται. Τίοντες. τιμῶντες. Τίος. πόλις ἐν παφλαγονίᾳ. ὁ πολίτης τίιος καὶ τῖος κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ι, ὡς χίιος χῖος. Τιουγγήνσκη ἰὼν ἐν ἀρβέλας. ἐν τῷ ἀρβέλα.

Τί οὐκ ἀπήγξω ἵνα θήβησιν ἥρως γένῃ. κέχρηται αὐτῇ πλάτων ἐν μενελάῳ. παρὰ δὲ τὴν ἱστορίαν. οἱ γὰρ ἐν θήβαις ἑαυτοὺς διαχειρισάμενοι, οὐδεμιᾶς τινος σωμάτων τιμῆς ἠξιοῦντο. Τί οὖν ἔτι ζητῶν κοράκων πονηρίαν. τοῦτό φησιν ὅτι πονηροὶ οἱ κόρακες. διότι μέχρι καὶ νῦν οὐκ ἐσπάραξαν. Τίω τὸ τιμῶ. Τίπτε. τί δή. Τίρεως. Τίρωθος ὄνομα ὄρους.

Τίς. ἀντὶ τοῦ οὐδείς. σαπφώ. ὁ δὲ τίς ὁμοιωθήσεταί σοι. σημαίνει δὲ ὁ τίς διαφορά. τίς ἔγνω βουλὴν κυρίου. καὶ τίς ἐμέτρησε τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ. τίς ἔστησε τὰ ὄρη σταθμῷ. τὸ τίς δὲ ἐνταῦθα, οὐ τὸ ἄπορον παντελῶς. ἀλλὰ τὸ σπάνιον δηλοῖ. ὥστε τὸ τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένοις. καὶ τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν. καὶ παροιμία. ἀεί τις ἐν κύδωνος. ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς ξένους. ἀπὸ κύδωνος κρητὸς ἐλευθέρου, φιλοξένως διατεθέντος. ὑπερβαλλόντος. ἀεί τις ἐν κύδωνος τὸ πλῆρες. Τὶς εἰς ἀναπαύλας. αὗται πορθμεῖα τινα ἐπὶ τὰ χάρωνος πεύσεις καὶ κηρύγματα.

Τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων. Τίς εἰς τὸ λήθης πεδίον. λήθης πεδίον. χωρίον διατετύπωκεν ἐν ᾅδου οὕτω λεγόμενον. ὡς καὶ τὸν αὐαίνου λίθον. Τίς εἰς ὄνου πόκας. οὕτω λέγουσι τὸ ἄχρηστον. οὐδὲν γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκαι χρησιμεύουσι. λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων. ἐν ᾧ τρόπῳ φαμὲν χύτραν ποικίλλεις. ἀνήνυτα δὲ καὶ τὰ ἐν ᾅδου. διὰ τοῦτο οὖν ὄνου πόκας ἀνεπλάσατο ποιητικῶς. Τισάμενος. ὄνομα κύριον. τισάμενος δὲ ἀντὶ τοῦ τιμωρήσας. Τισαμενοφαίνιππος. ὁ τισαμενός. ὡς ξένος καὶ μαστιγίας κωμῳδεῖται. ὁ δὲ φαίνιππος ὡς συώδης καὶ ἑταιρικώς. Τὶς ἀμφιγαληοφαλαρᾶ δώματα κτυπεῖ. ἀντὶ τοῦ πολύχαλκα τραγικώτερον λέγει διὰ τὸ μεγαλορρῆμον τοῦ λαμάχου. Τίσανδρος ὄνομα κύριον. Τισαφέρνης ὄνομα κύριον. ὁ πέρσης. καὶ κλίνεται ἐπὶ σοῦς. Τίς δ᾽ οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν. τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν. καὶ τὸ καθεύδειν κῴδιον. παρὰ τὸ ἐκ φρίξου εὐριπίδου.

Τίσαι καὶ τίσασθαι. ἀποδοῦναι. δαρεῖος ὁ περσῶν βασιλεὺς ὡς ἔσχε τὴν ἀρχὴν ἐπεθύμησε ὀροίτεα τίσασθαι πάντων τῶν ἀδικημάτων εἵνεκα. ἡρόδοτος. Τίσειαν. ἀποδοῖεν. Τισίας. ὁ τιμώμενος. Τίσις. τιμωρία. ἀπόδοσις. Τίσομαι. τιμωρήσομαι. ἀπὸ τοῦ τίσω. Τίσω ἀποδώσω. Τίσωσι. τιμήσωσιν ἢ τιμωρήσουσι. Τίς πατέρ᾽ αἰνήσει εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα. ἴσως ἐπὶ τῶν προγονικὰ ἀνδραγαθήματα προφερόντων. Τίς τῇδε. οἱ σπένδοντες ἔλεγον. τίς τῇδε. ἀντὶ τίς πάρεστιν. εἶτα οἱ παρόντες εὐφημιζόμενοι ἔλεγον. πολλοὶ κἀγαθοί. τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ σπένδοντες. ἵνα οἱ συνει-

ὥσπερ τι ἑαυτοῦ ἄτοπον ἐγχωροίη τῶν σπονδῶν. Τίς πόρρω ἵππων περὶ ἐπὶ τῆς ἀνοήτου. μετα-
γνώσης θουκυδίδης περσαῖς. τίς τρόπος ἵππων. ὡς ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον, οὗτοι. Τί-
σιο ὁ ἀπόλλων κεκιθάρηκεν. ἀντὶ τοῦ τίσοι ἐμαντεύσατο. Τὶς οὐγγνώσῃ ἰὼν εἰς ἀρβέλας.
ἀρβέλη δὲ πόλισμα σικελικόν. ἀλεξάνδρῳ πάντη τοι δὲ οἱ ἐκεῖσε ἐνοικοῦντες δοκοῦσιν εἶναι. Τιτα-
κίδαι. δῆμος ἐστὶ τῆς αἰαντίδος φυλῆς. μήποτε δὲ ἀπὸ τιτακοῦ ὠνομάσθησαν, οὗ μέμνηται ἡ-
ρόδοτος. Τιτᾶνες οἱ καταχθόνιοι δαίμονες. Τιτανίδα γῆν. οἱ μὲν, πᾶσαν. οἱ δὲ, τὴν ἀττικὴν
ἀπὸ τιτηνίου ἑνὸς τῶν τιτάνων ἀρχαιοτέρου οἰκήσαντος περὶ μαραθῶνα. ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν
ἐπὶ τοὺς θεούς ὡς φιλόχορος ἐν τετάρτῳ πόλει. ἵστρος δὲ ἐν α' ἀττικῶν. τιτᾶνας βοᾶν. ἐβοήθουν τοῖς
ἀνθρώποις ἐπακούοντες, ὡς νίκανδρος ἐν α' αἰτωλικῶν. ἐνομίζοντο δὲ τῶν τριακοσίων θεῶν εἶ-
ναι. Τίτανον λευκὸν ἢ κονίαν. λίθος ἐστὶ διακεκαυμένη. ἣν πάλαι μὲν τίτανον. νῦν δὲ
ἄσβεστον καλοῦσι. Τίτανος. ἡ κεκαυμένη λίθος. ἡ ἄσβεστος. θηλυκῶς δὲ ἡ τίτανος. σπάνι-
ον δὲ ἀρσενικῶς. Τιτανῶδες βλέπειν καταπληκτικόν. φοβερόν. καὶ τιτανικὸν σπέρμα. αἰ-
λιανός. ὁ δὲ ἐν τοσούτῳ κακῷ ὢν οὐκ ἐπελάθετο τῆς βδελυρᾶς ἐκείνης καὶ ἀθέου συγγραφῆς. ἣν
ὁ γαργήττιος. ὡσπεροῦν τι ἐκ τιτανικῶν σπερμάτων φύντα τῷ βίῳ προσεδέξατο. Τιταρή-
σιος ποταμὸς θεσσαλίας. Τιτάρων. τιτάρωνος, πόλις θεσσαλίας. τὸ ἐθνικὸν τιταρώνειος.
Τί ζοῦτε. ἀεὶ στοιχεῖον ἂν διατί. τί ζοῦτ' ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα. βαρέως τε φερόμενοι. Τιταινώθει,
ἀκρωτηριοῦ. Τιταίνω. Τιτηνίδα γῆν ἐν τῷ τιτανίδα γῆν. Τίτθαι. ἀεὶ στοιχεῖον. καθάπερ αἱ τίτθαι
πεσσιτίζουσι κακῶς. οὕτω καλοῦνται αἱ παρὰ τοῖς τιτθίοις καὶ τῷ γάλακτι τρέφουσαι τὰ παιδία
αἵτινες διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὰ παιδία ὁλοκλήρους τὰς τροφὰς ἐσθίειν, διαμασώμεναι οὕ-
τω μετὰ τὸ κατεργάσασθαι τὰ ἐδέσματα ἐξαίρουσαι τοῦ ἰδίου στόματος, ἐντιθέασι τοῖς τῶν παιδί-
ων. εἴτε συμβαίνει τὰς ἀγνώμονας, ὀλίγα μὲν διδόναι τοῖς παιδίοις. αὐτὰς δὲ καταπιεῖν τὰ πλεί-
ονα. οὕτω καὶ κλέων ὀλίγα τῷ δήμῳ χαριζόμενος, τὰ πλείω αὐτὸς ἐνέρδαινε. μασώμενος γὰρ
τῷ μὲν ὀλίγον ἐντιθείς. αὐτὸς δὲ ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακεν. Τίτθη. ζόφος. ὅσα δὲ
ἀργίᾳ μεμάρανται, καὶ ῥᾳθυμίᾳ διέφθαρται μειράκια, ταῖς τίτθαις ἀπομύττειν καὶ ταῖς γυ-
ναιξὶ λοιπὸν ἀποπέμψατε. καὶ θρυπτόμενα παρ' αὐταῖς στωμύλλεσθαι. καὶ λαλεῖν περὶ κρό-
κης καὶ στημόνων ἐάσομεν. καὶ τιτθεία ἡ ἐπιμέλεια. Τιτθοὶ οἱ μαστοί. ἤτοι τῶν μαστῶν τὰ ἄ-
κρα. Τίτλος. τίτλος διαφέρει κεφαλαίου. καὶ ὁ μὲν ματθαῖος ἔχει τίτλους ξη. κεφάλαι-
α τνε. ὁ δὲ μάρκος. τίτλους μη. κεφάλαια λϛ'. ὁ δὲ λουκᾶς τίτλους πγ. κεφάλαια τμη.
ὁ ἰωάννης τίτλους ιη. κεφάλαια σλβ. καὶ τιτλάριον. δέλτος. σχεδάριον. πινακίδιον. Τίτος
βασιλεὺς ῥωμαίων. υἱὸς οὐεσπασιανοῦ. ἀνὴρ πᾶσαν ἀρετὴν συνειληφὼς εἴπερ ὡς πρὸς ἁπάντων ἔρως τε
καὶ τρυφὴ τοῦ θνητοῦ προσαγορευθῆναι γένους. ἁπλούστατός τε γὰρ καὶ πολεμικώτατος καὶ μετρι-
ώτατος ἦν. καὶ τῇ μὲν λατίνων ἐπιχωρίῳ γλώττῃ, πρὸς τὰς τῶν κοινῶν ἐχρῆτο διοικήσεις. ποιήματα
δὲ καὶ τραγῳδίας ἑλλάδι φωνῇ διεπονεῖτο. ἐπεὶ δὲ ᾑρήκει τὰ ἱεροσόλυμα ὁ τίτος, συρία τε πᾶσα
καὶ αἴγυπτος καὶ ὅσα τῇ παλαιστίνῃ πρόσοικα γῆ ἦ, ἐστεφάνουν τὸν ἄνδρα, νικητὴν ἀνακαλοῦντες.
ὁ δὲ, διωθεῖτο τοὺς στεφάνους, οὐκ αὐτὸς λέγων εἰργάσθαι ταῦτα. θεῷ δὲ φήναντι ὀργὴν ἐπιδεδω-
κέναι τὰς ἑαυτοῦ χεῖρας. οὕτως ἦν μέτριος καὶ σωφροσύνης μεστός. ἐπὶ δὲ τίτου τοῦ τὴν ἱερου-
σαλὴμ πολιορκοῦντος ῥωμαῖός τις τῶν ἱππέων δοκιμώτατος ὑπὸ ἰουδαίου ὠθουμένου κατὰ τῆς
φάραγγος θεασάμενος ἐκ πλαγίου παρελαύνων τὸν ἵππον, ἁρπάζει τινὰ νεανίαν φεύγοντα. στι-
βαρὸν κατὰ τὸ σῶμα καὶ ὡπλισμένον, ἐκ τοῦ σφυροῦ ἐπιδραξάμενος. ἑαυτὸν κλίνας τοῦ ἵππου
τρέχοντος. καὶ τὸν ἰουδαῖον ἔφιππον καταδιώκοντος. καὶ τοσοῦτον τῆς δεξιᾶς τόνου καὶ τοῦ λοιποῦ σώ-
ματος ἐπιδειξάμενος. καὶ τῆς ἱππικῆς τέχνης ἀρετήν, ὡς παρῆκεν μήλιον ἥκει τῷ καίσαρι
κομίζων τὸν αἰχμάλωτον. ὁ δὲ τίτος ὑπερθαυμάσας τῆς ἰσχύος τούτου καὶ δυνάμεως τὸ ἀ-
κτητον, δώροις αὐτὸν ἀμείψας, τὸν ληφθέντα ἀπέκτεινε. Τίτος στρατηγὸς ῥωμαίων. τούτῳ δὲ
ἐγεγόνει πάντα κατ' εὐχήν. καὶ ταὐτομάτου συνεργήσαντος. τὸ δὲ πολὺ διὰ τῆς αὐτοῦ προνοίας ἁπάντων
κεχειρισμένων. πάνυ γὰρ ἀγχίνους εἰ καί τις ἕτερος ὢν οὗτος γέγονεν. οὕτως γὰρ εὐστόχως ἐχείριζε καὶ

νουνεχῶς, οὐ μόνον τὰς κοινὰς ἐπιβολάς· ἀλλὰ καὶ τὰς κατ᾽ ἰδίαν ἐντεύξεις, ὥστε οὐ περιβολὴν μὴ καταλιπεῖν. καίτοι νέος ἦν κομιδῇ. πλείω γὰρ τριάκοντα ἐτῶν οὐκ εἶχε. καὶ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα διέβη μετὰ στρατοπέδων. Τί τοῦτο; σοὶ τὸ πυρρόν ἐστι. Κινησίας συγκατατετίληκεν. οὗτος μαλακὸς ἦν. Τιτώ· ἡ ἡμέρα. Τιττυβίζεται· ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖται. καὶ Βάβριος· ἐπεὶ χελιδόνος ταύτης ἀκούσας, μικρὰ τιττυβιζούσης. Τιτυός· οὗτος ἐρῶν τῆς Λητοῦς, κατέσχεν αὐτὴν τοῦ κρηδέμνου· ἧς παῖδες Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις, κατετόξευσαν αὐτὸν καὶ ἀνεῖλον. καὶ νῦν, φασὶν ὡς ἐν τῷ ᾅδῃ κολάζεται, ἔχων βέλη ἐμπεπηγμένα τῷ ἥπατι. Τιτυσκόμενος· στοχαζόμενος. ἀπὸ μετοχῆς εἴρηται. ἔστι δὲ παρὰ τὸ θέω θῶ τὸ τίω· τύσω, τιτύσκω. Τίφη· ἡ καλουμένη σίλφη. ἔστι δὲ ζῷον κανθαρῶδες. Τίφος· ὁ κάθυγρος τόπος. Τίφω· τίειπω καὶ τίφης.

Τλεπίς, τλεπίδος, ἡ καὶ σλεπίς· τὸ παρ᾽ ἡμῖν κτένιον. Τλῆ δ᾽ ἦρ· ὑπέμεινε. Τλῆθι· ὑπομένον. Τλήμονος· ἐλεεινοῦ. Τλήμων· τολμηρός. ἡ δ᾽ ὧδε τλήμων, ὥστε τῷ μιάστορι ξύνεστ᾽ ἐριννὺν οὔτιν᾽ ἐκφοβουμένη. ἢ ἔγωγ᾽ ἀναιδής. Τλῆναι· ὑπομεῖναι. Τληπαθής· ὑπομένων ἐν τῷ πάσχειν. Τληπόλεμος ὁ τὰ τῆς βασιλείας τῶν Αἰγυπτίων πράγματα μεταχειριζόμενος, ἦν μὲν κατὰ τὴν ἡλικίαν νέος. καὶ κατὰ τὸ συνεχὲς ἐν τῷ στρατιωτικῷ βίῳ διετετέλει μετὰ φαντασίας. ἦν δὲ καὶ τῇ φύσει μετέωρος, καὶ φιλόδοξος. καὶ καθόλου πολλὰ μὲν εἰς πράγματος λόγον ἀγαθὰ προεφέρετο. πολλὰ δὲ καὶ κακά. στρατηγεῖν μὲν γὰρ ἐν τοῖς ὑπαίθροις, καὶ χειρίζειν πολεμικὰς πράξεις δυνατὸς ἦν, καὶ ἀνδρώδης ὑπῆρχε τῇ φύσει. καὶ πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ὁμιλίας, εὐφυῶς διέκειτο. πρὸς δὲ ποικίλων πραγμάτων χειρισμὸν δεόμενον ἐπιστάσεως καὶ νήψεως, καὶ πρὸς φυλακὴν χρημάτων. καὶ καθόλου τὴν περὶ τὸ λυσιτελὲς οἰκονομίαν, ἀφυέστατος ὑπῆρχε πάντων. ᾗ καὶ ταχέως οὐ μόνον ἔσφηλεν, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν ἠλάττωσε. παραλαβὼν γὰρ τὴν τῶν χρημάτων ἐξουσίαν, τὸ μὲν πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας κατέτριβε σφαιρομαχῶν καὶ πρὸς τὰ μειρακικὰ διαμιλλώμενος ἐν τοῖς ὅπλοις. ἀπὸ δὲ τούτων γινόμενος εὐθέως πότους συνῆγε. καὶ τὸ πλέον μέρος τοῦ βίου περὶ ταῦτα, καὶ σὺν τούτοις εἶχε τὴν διατριβήν. ὃν δὲ παρέτεμε χρόνον τῆς ἡμέρας ἀπεμέριζε πρὸς ἐντεύξεις, ἐν τούτῳ διεδίδου. μᾶλλον δὲ ἔδει τὸ φαινόμενον εἰπεῖν, διερρίπτει τὰ βασιλικὰ χρήματα τοῖς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος παραγεγονόσι πρεσβευταῖς, καὶ τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίταις. καθόλου γὰρ ἀνανεύειν οὐκ ᾔδει. ᾧ δὲ πρὸς χάριν ὁμιλήσαντι, πᾶν ἐξ ἑτοίμου τὸ φανὲν ἐδίδου. καὶ τὰ λείποντα ζήτει ἐν τῇ Πολυβίου ἱστορίᾳ.

Τλήσομαι· ὑπομενῶ. Τλητικῶς· ὑπομονητικῶς. Τμαγέν· κοπέν. Τμήδην· τμητικῶς. Τμηθεῖσι· κοπεῖσι. Τμῆμα· κόμμα. Τμῆσις· ἡ ἐκκοπή. Τμητικὸς ὁ τέμνων.

Τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκύρσαι· τουτέστι τοῖς τετμημένοις λώροις καὶ ἱμᾶσιν. οὓς καὶ ὁλκοὺς καλεῖ. οἷς εἱλκύσθη ὁ Ὀρέστης πεσὼν ἐκ τοῦ ἅρματος. Τμῶλος· ὄνομα ὄρους. Τμώμενος· ἀποτεμνόμενος. Τὸ ἀντάλλαγμα· τοὺς κατὰ σάρκα προγόνους τοῦ Χριστοῦ. ἴχνη καὶ ἀντάλλαγμα ἐναλλάσσουσιν οἱ ἑρμηνευταί. Δαβίδ· τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ Χριστοῦ σου. Τὸ ἀπὸ τῆς Παλληνίδος· τὸ φοβερόν. ἀπὸ τῆς ἐπὶ Παλληνίδι μάχης ἐν ᾗ ἡττήθησαν Ἀθηναῖοι. Τὸ ἀρνίον σοὶ λελάληκεν. ἐν Αἰγύπτῳ ὥς φασιν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ἐλάλησεν. εὑρέθη δὲ ἔχον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ βασίλειον δράκοντα πτερωτόν, ἔχοντα μῆκος πηχῶν Δ´. καί τινι λελάληκε τὰ μέλλοντα. Τὸ βασιλικὸν βοΐδιον· ἐπὶ Πτολεμαίου βοῦς ἀπέτεκε βοΐδια ἕξ. πρὸς οἰωνοῦ δὲ ἀγαθοῦ τὸ συμβησόμενον λαβὼν ὁ Πτολεμαῖος, προσέταξεν ἐν τοῖς βασιλείοις τρέφεσθαι μετὰ πάσης ἐπιμελείας. διὸ βασιλικὸν ἐκλήθη. Τὸ γὰρ ἐς λώασφιν οἰκεῖα πάθη μηδενὸς ἄλλου παρασπράξαντος, μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει. οἷον μηδενὸς συμπράξαντος καὶ μετασχόντος τῶν ἁμαρτημάτων. ἡ γὰρ κοινωνία τῶν ἁμαρτημάτων φέρει τινὰ παραμυθίαν. Τὸ δὲ τὴν φροντίδα ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν, γλυκύ. Τὸ ἐπ᾽ αὐτοῦ μέρος· ἤγουν τὸ κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν. Αἰλιανός· τί δὲ μαθὼν ἐτόλμησε τὸ ἐπ᾽ αὐτοῦ μέρος δουλώσασθαι Λυδοῖς Πέρσαις. Τὸ ἐπ᾽ εἰς αὐτὸν ἧκον· ὅσον ἐπ᾽ αὐτῷ· ὅσον δυνατόν. Τὸ δ᾽ ἐμοί· τοῦτο δ᾽ ἐμοί. Τὸ Δίων γρῦ. οὗτος ὁ Δίων Ἀλεξανδρεὺς ἦν τὸ γένος. διαβόητος ἐπὶ φιλοσοφίᾳ. ὃς ἔχων ἀδελφὸν παλαιστὴν, τὸ ψίον καλούμενον, λοιδορούμενος ὑπό τινος τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ καὶ ἀκούων ἕκαστα καὶ ἄρρητα. καὶ ἄλλα

ὄχλου ἐπακολουθοῦντος. αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθέγξατο κατεσταλμένον τὸ τῆς σοφίας παράγγελμα τηρῶν. ἐντὸς δὲ τοῦ ἰδίου πυλῶνος γενόμενος, καὶ μηδὲν ὀργῆς ὑποφήνας, εἶτα πρὸς τὸν νεανίαν οὐδὲ γρῦ. ὁ δέ, ἀθυμήσας ἀπήγξατο. εἴρηται τὸ γρῦ ἐπὶ μικροῦ καὶ τοῦ τυχόντος. καὶ ὁ ῥύπος τοῦ ὄνυχος. Τὸ ἐπὶ πᾶν. τὸ συνόλον. Τὸ ἡσιόδειον γῆρας. ἐπὶ τῶν ὑπεργήρων. φέρεται γὰρ καὶ ἐπίγραμμα πινδάρου τοιοῦτον. χαῖρε δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας, ἡσίοδ᾽ ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης. Τὸ ἱππάρχου τειχίον. ἵππαρχος ὁ πεισιστράτου περὶ τὴν ἀκαδημίαν τεῖχος ᾠκοδόμησε. πολλὰ ἀναγκάσας ἀναλῶσαι τοὺς ἀθηναίους. ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν δαπανηρῶν πραγμάτων ἡ παροιμία εἴρηται. Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ. ἐπὶ τῶν αἱρουμένων τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων. ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν ἀπείρως δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελίσκων. μέμνηται αὐτῆς ὁ σοφοκλῆς. Τὸ καλῶς ἔχον. τὸ συμφέρον. οἰδίπους. τὸ καλῶς δ᾽ ἔχον πάλαισμα τῇ πόλει μὴ λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι. τουτέστι μὴ λῦσαι τὸ τῇ πόλει συμφέρον αἰτοῦμαι. Τοκάς. ἡ γεννῶσα. καὶ τοκεὺς ὁ γεννήτωρ. καὶ τοκέων, γονέων ἢ τέκνων. Τὸ κ᾽ κύκλωμα. τὸ πέρας καὶ ἀνώτατον τῶν κακῶν. Τόκος. ἀριστοφάνης νεφέλαις. τοῦτο δ᾽ ἐστὶν ὁ τόκος τί θηρίον; τί δ᾽ ἄλλο γ᾽ ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ᾽ ἡμέραν πλέον τἀργύριον ἀεὶ γίνεται ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου. Τοκοφορεῖν. τόκους λαμβάνειν. Τόκος εἶδος πλεονεξίας. Τολμήεντι. ὑπομονητικῷ. αἰλιανός. ὁ δέ, ἐσήλατο ἐς τὸν νεών, ἕτοιμα δὴ καταγράφων. καὶ ὅτι τολμήσει ταῦτα ἐφ᾽ οἷς ἐνόσει ἐπ᾽ ἐρημίᾳ τῶν ἐπικουρῆσαι τῇ κόρῃ δυναμένων πεπιστευκώς. Τολμηρός. τὸν τολμηρόν, εἰς τὸν ἀνδρεῖον μεταλαμβάνουσι. καὶ ἐν τῷ ἐγκράτεια. Τολμῆσαι. ὑπομεῖναι. νόμων θ. εἰ παρὰ δ᾽ ἀποκτείνειε τις αὐτὸν τοῦτον ὑπὸ τέκνων τολμῆσαι βίᾳ πάσχοντα. καὶ ἐν δευτέρῳ. τλημῶν. ἀντὶ τοῦ τλημῶν ὑπομενῶν. καὶ ἀριστοφάνης. ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ καὶ ἀναίσχυντε σύ. καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε. καὶ πῶς δ᾽ ἂν ὑπαῖ λάθοις ὦ μιαρῶν μιαρώτατε. Τολμητής. Τολμητίας. τολμηρός. ἀγαθίας. τολμητίας δὲ ἦν εἰς τὰ μάλιστα καὶ ταραχώδης. καὶ πέρα τοῦ ἀναγκαίου τὸ φιλοκίνδυνον κεκτημένος. περὶ θευδιβέρτου λέγει τοῦ θευδερίχου. Τολύρη ὄνομα κύριον. Τολυπεύειν. ἐξεργάζεσθαι. τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία. οἱ δέ, καλωδίοις τε καὶ τολύπαις τοὺς καλάμους ξυνδήσαντες, κώμυθας πολλὰς ἀπειργάσαντο. Τολύπευμα. συναγωγή. τὸ κατασκευασθὲν καὶ περιειλημμένον ἔριον. Τολύπη. ἀγρία κολοκύνθη. Τὸ νόημα τοῦ θεοῦ δὴ κλέπτειν ἐμέ. ὑπὸ τῶν δημαγωγῶν ἀπειλούμενοι λέγουσι ταύτας ἑαυτῶν ἐπινοίας τοῦ θεοῦ. ὁ ποιητὴς ὑπέβαλεν. ὁ ἐργασάμενος δ᾽ ἐγώ.

Τὸ μηλιακὸν πλοῖον. ἐπὶ τῶν ἀγανακτούντων πλοίων. εἴρηται τοῦτο ἀπὸ ἱστορίας τινός. φασὶ τὸν ἀριστοτέλην ἱππότην εἰς ἀποικίαν στελλόμενον, τοὺς μὴ βουληθέντας αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι. ἐπειδὴ τὸ προφασιζόμενοι, οἱ μέν, τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἀρρωστεῖν. οἱ δέ, τὰ πλοῖα ῥέειν κατατέμνον, κατηράσατο μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτέ, καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι ἀεί.

Τομεῖς. οἱ ἔμπροσθεν οἱ ὀδόντες. Τομίας εὐνοῦχος. ὁ δὲ ναρσῆς ὁ στρατηγὸς τῶν ῥωμαίων, τομίας ἦν. καὶ τῆς εὐγλωττίας αὐτῷ οὔτι μάλα μετῆν. οὐδὲ παιδείας. καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις ξυνετώτερον ἀνατεθραμμένος. ἦν δὲ ἄγαν καὶ τὸ σῶμα κατάβραχυς. καὶ ἐν ἰσχνότητι ἐκδεδιῃτημένος. ἦν δὲ τοῦ ἰουστινιανοῦ. Τόμις ὄνομα πόλεως. διφορεῖται. Τομὸν δὲ ῥητικῶς. ὀξυτόνως τοῦτο παλαιῶν. Τόμος ὁ χάρτης. Τόμυρις βασίλισσα μασσαγετῶν. ἣν μνώμενος κῦρος ὁ περσῶν βασιλεύς, ὡς οἱ οὐδόλως προσεχώρει, ἐλάσας ἐπὶ τὸν ἀράξεα, ἐποιεῖτο ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τὴν στρατιάν.

Τὸν ἀφ᾽ ἱερᾶς γραμμῆς. ἐν τῇ τῶν πεττῶν παιδιᾷ. μένανδρος κατὰ ψευδομένων. Τόνδε. τοῦτον. Τοναῖος δρόμος. ὁ ἰσχυρός. Τὸν ἐγκέφαλον ὡς περιοίσεσθαι μοιδηεῖς. τουτέστι τὰ κεκρυμμένα. Τονεφέρσωφεις. βασιλεὺς αἰγύπτου. Τονθορύζει. ὑποπτῶς λαλεῖ. ψιθυρίζει. ἠρέμα γογγύζει. ἢ λάθρα φθέγγεται. ἢ ὑποτρέμει τὰ χείλη κινῶν. ὑπὸ τονθορύζοντος δὲ τοῦ πλήθους καὶ ἀγανακτοῦντος, λόγοις ἐχέφροσιν ὁ βασιλεὺς τούτους ἐμάλαξε. πάλιν τε θρασὺ ὑπεξαπτόντων καὶ τονθορύζειν πειρωμένων, ἔφη. Τὸν ἵππον ὁ σκύθης. ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων. λέγεται δὲ καὶ ὁ σκύθης τὸν ἵππον. Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκε. δώδεκα πόλεις τῆς ἰωνίας συνίεσαν εἰς τὸ πανιώνιον λεγόμενον, περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμεναι. καὶ εἴ ποτε

ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ Κολοφώνιοι προσετίθεντο τὴν νικῶσαν. Σμυρναῖοι δὲ ἐλθόντας εἶ-
χον συμμάχους· ὑπὲρ ὧν καὶ τὴν ψῆφον ἐτίθεντο. ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατούσης καὶ βεβαίας ψήφου ἡ
παροιμία εἴρηται. Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν. ἐν τῷ τοὺς Κολοφωνίους πρὸς ἑαυτοὺς στασιά-
σαντας, τινὰς τούτων μοῖραν ξυνοικίσαι τοῖς Σμυρναίοις. εἰς πόλεμον δὲ χωρησάντων ἀπελθόντων Σμυρ-
ναίων τῶν μὴ ἀπολειφθέντων Κολοφωνίους κρατῆσαι αὐτῶν. ὥστε τοὺς Κολοφωνίους ἐκ τούτου δώδεκα
πόλεις ἔχειν. τήν τε Κολοφῶνα καὶ Σμύρναν. καὶ ἐν τῷ βουλεύεσθαι περί τινος Σμυρναίους, οἱ ὑπε-
λείφθησαν μετὰ τῶν Κολοφωνίων ἐν Σμύρνῃ, ὅτε ἴσαι ψῆφοι τούτοις ἐγένοντο, πρὸς τοὺς Κολοφωνί-
ους ἀναφέρειν αὐτάς, καὶ ἣ προσέθεντο ταύτην κρατεῖν. καὶ οὕτω λέγεται ἐπὶ παντὸς τοῦ κυρίω-
ς τούτου τὸν Κολοφῶνα ἐπιτίθεσθαι τοῖς λοιποῖς. ὡς ἐπὶ τῶν ψήφων τῶν ιβ' τῶν Κολοφωνίων τῇ τού-
των ἑτέρᾳ. Τὸν ξύοντα ἀντιξύειν. ἐπὶ τῶν βλαπτόντων τινὰς ἢ καὶ θεραπευόντων. ἡ δὲ μετα-
φορὰ ἀπὸ τῶν ὄνων. καθόσον ἐκεῖνοι ὑπ' ἀλλήλων κνήθονται καὶ ἀντικνήθουσι. Τόνου. ὁ τόνον ἢ δύ-
ναμιν. Πισίδης. εἷλκε γὰρ αὐτοὺς ὥσπερ ἡλίου τινὸς σύρει πρὸς αὐτὸν ἑλκτικῶς ταῖς ἰκμά-
δας. τόνος καὶ τοῦ κραβατίου τὰ σχοινία. τόνος καὶ τὸ ἑξάμετρον ἔπος. πυθικὸν τὴν προμάντευμα
ἐν τόνοις ἑξαμέτροις. οὕτω προέλεγον τὴν τελευτήν. Αἰακίδη προφύλαξαι μολεῖν Ἀχερούσιον ὕ-
δωρ. Πανδοσίην θ' ὅθι τοι θάνατος πεπρωμένος ἐστί. καὶ συνάψας μάχην Βρεττίοις καὶ Λευκανοῖς
ἐπί τινι ποταμῷ, τῆς γεφύρας ἐρραγείσης, τῶν προσχώρων ἀκούσας τὸν ποταμὸν καλούντων
Ἀχερόντιδα. τὴν δὲ πλησίον πόλιν Πανδοσίαν, πρὸς ὃ εἶχε λόγιον συμβαλὼν τοὺς τόπους, καὶ
γνοὺς ὅτι ἄρα τὸ χρεὼν ἐκπέπληκται, τότε δὴ τὸν ἀκλεᾶ πορεύεται θάνατον. καὶ πρὸς μέσους
ὠθούμενος τοὺς πολεμίους ἀφειδῶς, πολλὰ πρότερον δράσας, οὕτως ἐπιπίπτει μαχόμενος. ἦν δὲ
Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου κηδεστής. Ὀλυμπιάδος ἀδελφός. Τὸν Ὕλαν κραυγάζεις. ἐπὶ τῶν
μάτην πονούντων καὶ κραυγαζόντων ἡ παροιμία. ἐπεὶ τὸν Ὕλαν ἀφανῆ γενόμενον Ἡρακλῆς ἀ-
ποβὰς τῆς νεὼς Ἀργοῦς καὶ ζητήσας, ἐχώρει. Τοξάω. τοξεία. Τοξόται. οἱ δημόσιοι ὑπη-
ρέται. φύλακες τοῦ ἄστεος. τὸν ἀριθμὸν χίλιοι. οἵτινες πρότερον μὲν ᾤκουν τὴν ἀγορὰν μέσον σκη-
νοπηγησάμενοι. ὕστερον δὲ μετέβησαν εἰς Ἄρειον πάγον. ἐκαλοῦντο δὲ οὗτοι καὶ Σκύθαι καὶ Σπευσίνιοι
ἀπὸ Σπευσίνου τινὸς τῶν πάλαι πολιτευομένων συντάξαντος τὰ περὶ αὐτούς. Τοξότης. ὑπη-
ρέτης. Ἀριστοφάνης. τοξότης συνήγορος ὥσπερ ἆθλος. ἀντὶ τοῦ ὑπηρέτης. Τοξοποιεῖν. μὴ
σκυθρώπαζ'. οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς. ἀντὶ τοῦ σκυθρωπάζειν. ἀπὸ τοῦ περικλα-
σθέντος. τοιοῦτον γὰρ τὸ πρόσωπον τῶν ἐν μερίμνῃ ὄντων. Ὅμηρος. τὸ δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
ἰάνθη. Σοφοκλῆς κατὰ τὸ ἐναντίον. ὡς ἀνδρὸς μέτωπον ἰάνθη χαρᾷ. τοξότου δημοσίου ὑπηρέτου. ἐ-
πιτοῦ κελευομένου. Τοπάζειν. οἷον στοχάζεσθαι. ἐνθυμεῖσθαι. ὑπονοεῖν. καὶ ἐτόπαζον ὁμοίως.
καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἠριγόνῃ. ἃ δὲ δόξῃ τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω. διὸ καὶ ὑποτοπεῖν τὸ ὑπονο-
εῖν λέγουσι. Τοπάζιος λίθος πολυτελής. κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς τιμώμενος. Τοπαράπαν.
διόλου. παντελῶς. οἷον μὴ πιεῖν τοπαράπαν. κατὰ πάντα τρόπον. ἐξ ὁλοκλήρου. Τὸ πάρενου
σκάφιον. ἐπὶ τῶν μικρὰ πολλάκις ζητούντων. πάρενος γὰρ ὁ κυβερνήτης, σκάφος ἀπώλεσε.
καὶ συνεχῶς ἠνώχλει. Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν. παροιμία. Πλάτων ἐν Γοργίᾳ. καὶ ὡς ἔοικεν ἀνα-
γκαῖοι κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν. Κρατῖνος Πυλαίᾳ. ἄνδρας σοφοὺς χρὴ
τὸ παρὸν πρᾶγμα ὡς καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι, Τὸ παρὸν εὖ τίθεσθαι. Τὸ πέρα. ἔτι ἐπὶ
πλέον. ἢ ἕως τέλους. ἢ ὅλως. Τοπεῖν. ὑπονοεῖν. Τοπεῖον. τὰ σχοινία λέγουσι τοπεῖα. Στρά-
τις Μακεδόσι. τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἕλκουσι δεσμεύοντες τοπείοις ἄνδρες. Τόπος. τοῦ πολλα-
χῶς λεγομένου ἐστί. λέγεται γὰρ τόπος ὁ φυσικός. καὶ τὸ μόριον. καὶ ἡ ἑκάστου λόγου πρόοδος. οἱ
δὲ παρὰ Ἀριστοτέλει τόποι, διὰ τὸ ἔχειν τινὰ ὁμοιότητα πρὸς τοὺς φυσικοὺς τόπους λέγονται. τόποι δέ εἰσιν ἀρ-
χαὶ καὶ ἀφορμαὶ διαφόρων ἐπιχειρημάτων. τοπικὰ δὲ ἐπιγράφεται καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους πραγματεία.
ἀπὸ τοῦ τόπους τινὰς ἐν αὐτοῖς παραδίδοσθαι. ἀφ' ὧν ὁρμώμενοι δυνησόμεθα περὶ παντὸς τοῦ προ-
τεθέντος ἐξ ἐνδόξων συλλογίζεσθαι. ἔστι γὰρ ὁ τόπος ἀρχή τις ἢ στοιχεῖον ἀφ' οὗ λαμβάνομεν τὰς περὶ ἑ-
κάστου ἀρχὰς ἐπιστήσαντες τὴν διάνοιαν. τῇ περιγραφῇ μὲν ὡρισμένος. ἢ γὰρ παραλαμβάνεται καὶ

να. καὶ καθόλου ἐστὶ τὰ κύρια τῶν συλλογισμῶν ἢ δι' αὐτὰ τεθεῖσαι τῶν τοιούτων δείκνυσθαι περιλαμβάνε-
σθαι. τοῖς δὲ καθ' ἕκαστα ἀορίστως. ἀπὸ τοῦ τόπου γάρ ἐστιν ὁρμώμενον εὐπορεῖν πρὸς ἑκάστως ἐνδό-
ξου πρὸς τὸ προκείμενον. τοῦτο δὲ ἡ ἀρχή. ἀξιοῦσι δέ τινες τὸ πρῶτον βιβλίον, μὴ τοπικὸν ἀλλὰ
πρὸ τῶν τόπων ἐπιγράφεσθαι. ἐνίοτε δὲ ὅσα ἀναγκαῖα τὸ ἐξ ἐνδόξων. οὐ γὰρ οἷόν τε πρὸς πάντας
τοῦ προτεθέντος ἐξ ἀληθῶν συλλογίζεσθαι. καὶ ἐν ἐπιχειρήματι. ἀλλ' ἐπεὶ μὲν γαίης ἐλέου τόπος
οἱ γὰρ ἰδόντες, ἀθυμεῖ πρὸς τύμβους ἔστεφον εὐσεβέες. νῦν δὲ τεκοῦσα δι' ὤλεσε. τίς παρ' ἤρτο
πίστις. Τόπος παραγγέλματος διαφέρει. παράγγελμα μὲν εἶναι τὸ κοινότερον καὶ καθολι-
κώτερον καὶ ἁπλούστερον. ἀφ' οὗ τόπος εὑρίσκεται. ἀρχὴ δὲ τόπου τὸ παράγγελμα, ὥσπερ ὁ τόπος
ἐπιχειρήματος. οἷον παράγγελμα μὲν τὸ οὕτως λεγόμενον. ὅτι δεῖ ἐπιχειρεῖν ἀπὸ τῶν ἐναντίων
καὶ τῶν συστοίχων. τόπος δὲ καὶ τὸ, ἐναντίον πολλαχῶς τῷ ἐναντίῳ ὑπάρχει τὸ ἐναντίον. καὶ
πάλιν ὡς ἐν τῶν συστοίχων οὕτω. καὶ τὰ λοιπά. ὁ δὲ τόπος πρότασις ἤδη τίς ἀπὸ τοῦ παραγγέλ-
ματος γέγονε. Τοποτηρητής. εἶδος ἀξιώματος. Τὸ προσέρπον. τὸ ἀποβησόμενον. Σοφο-
κλῆς. ὤμοι φοβοῦμαι τὸ προσέρπον. πρόφαντος ἀνεθανεῖται(?). Τορά. ὁ ὀρὸς δὴ οὖν. ὁ ὀρ-
οῦν. Τόργος. παρὰ Λυκόφρονι ὁ κύκνος. λέγεται δὲ καὶ ὁ γύψ. Τορεύει. γλύφει. τιτρᾷ. καὶ τό-
ρευε πᾶσαν ὠδήν. ἀντὶ τοῦ τορῶς καὶ τρανῶς λέγε τὴν ὠδήν. Τορεία. ἡ ῥητορεία. Τορκου-
άτος ὄνομα κατ' ἐπίκλησιν. κινηθέντος γὰρ τὸ κελτικὸν ἔθνος, κατὰ τῆς Ἰταλίας ἐρρύη. καὶ ἀντικα-
θεζομένων ἀλλήλοις τῶν στρατοπέδων, Μάλλιος τῶν ἀπὸ βουλῆς ἐπιφανής, τὸν βασιλέα τῶν Κελτῶν
τά τε ἄλλα μεγαληγορούμενον καὶ προσιέναι τὸν ἄριστον τῶν Ῥωμαίων εἰς ἰδιάζουσαν συμπλο-
κὴν προκαλούμενον ὑποστάς, ἐπικαιρίῳ καταβάλλει τραύματι. σκυλεύσας τε τὸν νεκρόν, καὶ τὸν
περὶ τὸν τράχηλον στρεπτὸν ἀνελόμενος. ὃς ἐπιχώριος ἐστὶ κόσμος Κελτοῖς, αὐτὸς περιέθετο. καὶ
ἀπὸ τοῦδε πρὸς τῶν πολιτῶν Τορκουάτος ἐπεκλήθη. ὅπερ ἂν εἴη στρεπτοφόρος. μνημεῖον τῆς
ἀριστείας τὴν ἐπίκλησιν ταύτην τοῖς ἀφ' ἑαυτοῦ καταλέλοιπε. Τόρμη. νύσσα. καμπτήρ.

Τορνευτολυρασπιδοπηγοί. οἱ ποιοῦντες τὰς λύρας καὶ τὰς ἀσπίδας. Τόρνος. ξύλον στροφύ-
λου. ἢ δὲ τρῆμα. καὶ τὸ ἐνιέμενον εἰς αὐτό. Τορνώσασθαι. κατασκευάσασθαι. Τορόν. ἰσχυ-
ρόν. καὶ Τορῶς. ἰσχυρῶς. τρανῶς. μεγαλοφώνως. σαφῶς. ἀκριβῶς. τορῶς τὸ ἀνακλητικὸν σημανθῆναι κε-
λεύσας. Τορῶ. τὸ τυπῶ. Τορωναῖος ὄνομα κύριον. καὶ ὁ ἀπὸ τῆς Τορώνης. Τορώνη δὲ πόλις
ἐν Θρᾴκῃ. Τορύνη τὸ κινητήριον τῆς χύτρας. πανταχοῦ δὲ ἐκτείνεται. παρὰ δὲ ἡλιδ(?) τορύνην πῶς
δὴ ξίφος ὑπεζωσμένος. καὶ αὖθις. καὶ τὴν ἐτνοδόκην τορύναν. Τόσιβις. θεὸς τῶν. Τὸ
σκαμβὸν ξύλον, οὐδέποτε ὀρθόν. αὕτη ἡ παροιμία δημώδης ἐστὶ καὶ φανερά. τάττεται δὲ κατὰ τῶν
διάστροφα ξύλα ἢ πράγματα πειρωμένων κατευθύνειν, καὶ μηδὲν ὠφελούντων. Τὸ σὸν ὄναρ
σοι διηγούμενος. εἰ δὲ ἐγώ σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγού-
μενος. Τοσοῦτον. ἀντὶ τοῦ τοῦτο. καί τι τοσοῦτον ἐξεπίστασθαι δοκῶ. τουτέστι τοῦτο. Σοφοκλῆς ἐν Αἴ-
αντι. καὶ αὖθις ὁ αὐτός. τοσοῦτον οἶδα καὶ παρὼν ἐτύγχανον. ἀντὶ τοῦ μέχρι τούτου. Τόσῳ. το-
σούτῳ. Τοσούτῳ θεῷ. ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ. καὶ νόμον ἔθεντο εἴ τι τοῦτο γίνοιτο ὑπὸ τοσούτῳ θεῷ εὐ-
δαιμονίαν εἶναι, ὑπογράφοντες κοινήν. Τὸ συνοῖσον. τὸ συμφέρον. ὁ δέ, αἰσθόμενος, φιλυπο-
στροφος γίνεται. τὸ συνοῖσον τῇ προθυμίᾳ πραγματευόμενος. Τότε δὴ τότε. ἀντὶ τοῦ παραυτίκα. τότε δὴ τό-
τε ἡ φαλαγγικὴ δύναμις τοῖς Ῥωμαίοις ξυρραγεῖσα ἐξωθεῖ αὐτούς. Τοτηνικαῦτα. τότε. Τοῦ. τοῦδε. καὶ
ἐπὶ θηλυκοῦ τάττεται. ὥσπερ τὸ τοῦ ἀείσου, ἀμφιάρεω ταυτὶ τὰ κρέα αὐτοῦ παρὰ γυναικὸς τοῦ φέρω. ἐ-
πὶ οὐδετέρου δὲ Δαναΐσιν. ἀνήει σιθῶς τὸ πρᾶγμα λέξαι βούλομαι τουτί. προσόζειν δὲ καὶ τοῦ μοισικεῖ(?)
ἐπὶ ἀρσενικοῦ, κἀκεῖνοι Φερεκράτης. πάντας δὲ εἰς τῶν φίλων ἐνός τε τοῦ. Τοῦ ῥάονος χορὸς
ἐπὶ τῶν ἀπλουστέρων καὶ ἀμαθῶν εἴρηται ἡ παροιμία. Τοῦ δὲ τοῦ κινήσει. ἀντὶ τοῦ ἕνεκα τίνος.

Τούγκυκλον. τὸ ἔγκυκλον. τουτέστι τὴν πύλην. διὰ τὴν τῶν τειχῶν περιβολήν. ἀπὸ μεταφο-
ρᾶς τῶν περιβολαίων. τουτέστιν ἣν ἔχομεν καὶ περιβαλλόμεθα. τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο. φα-
σὶν ὅτι περὶ Κώρυκον τῆς Παμφυλίας ἦσαν πειραταί. οἵτινες τῷ ἐν Κωρύκῳ συμπράττοντες, περιειρ-
γάζοντο τῶν πλεόντων τὰ φορτία, καὶ τὸν καιρὸν καθ' ὃν μέλλοιεν πλεῖν τοῖς πειραταῖς ἐμή-
νυον. ἐπὶ κράτησιν

νυον· ἐπεκράτησεν οὖν ἡ παροιμία. ἐπὶ τῶν δοκούντων μὲν λανθάνειν, εἰς γνῶσιν δὲ ἐρχομένων.
Τοὔδαφος. Τοὐδίος· τὸ σάνδαλον. ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δή τι ἢ πλεῖστα χρυσοφορεῖ. Τοὐθάδης διακονεῖ
πρότερον ἢ 'γὼ πείσομαι. Τοὐκαθήκοντος ὥρα χρόνου· τουτέστι τοῦ εἰωθότος. λέγεται δὲ καὶ
τοῦ εἰκότος ὥρα. Τοὔλαιον· τὸ ἔλεον. Τοὐλαιόν, τὸ ἀριστερόν. Τοῦ Μορύχου Διονύσου. μο-
ρύξαι τὸ μολῦναί ἐστι. ἐπειδὴ κἀκεῖνος ἐπλάττετο τῶν σταφυλῶν· καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις ἐν τῷ
τρυγητῷ μολύνεται. Τοὔμπαλιν· τὸ ἔμπαλιν. Τοὐμπίκου· οἱ βασιλεῖς τῶν Ῥωμαίων. Τοὐ-
ναντίον. Τοὔνεκα· τοῦ τυχεῖν. Τυννουτουί· μικροῦ. συναγαγὼν δὲ τοὺς δακτύλους, τοῦ-
τό φησιν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουὶ οἷα πέπορδας. Τοῦ πάνυ· τοῦ
πανυμνήτου. καὶ συμμεθῶμα τὸν πάνυ. Τοῦ πιόντος· τοῦ μέλλοντος. τοῦ τυχόντος. Σοφοκλῆς· καί τοι τό
γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τοὐπιόντος ἦν ἀνδρὸς διειπεῖν· ἀλλὰ μαντείας ἔδει. ἣν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προὐφάνης ἔχων, οὔτ' ἐκ
θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολὼν ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν γνώμῃ κυρήσας· οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών.
Τοὔπος· τὸ ἔπος. καὶ τοῦ κεῖνο τοὔπος ὀρθῶς κἀκῶς εἰρημένον. παρὰ Ἀριστοφάνει· ὅτε σὺν
πανωλέθροισιν οὐδὲ ἕνα πανωλέθρων· ἐν παροιμίᾳ τοῦτο λέγεται καὶ γυναικῶν. ἀλλ' ὅμως ὠδήμό-
ται, ὅτι ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ. Τοὔρουλλος ἡ λισθρανική. Τοῦ σελίνου δεῖται. ἐπὶ
τῶν ἀσφαλῶς νοσούντων. καὶ γὰρ εἰώθαμεν τὰ μνήματα στεφανοῦν σελίνοις, ὥς φησι Πλούταρχος.
Τοὺς ἑταίρους ζαγορωδοὺς ἀγωνιεῖται οὗτοι. ἐπὶ τῶν ἁρμοζομένων καὶ συμμορφούντων ἑαυτοὺς πρὸς τὰ
ἐναντία, ὥς Δίδυμός φησι. Τοὺς κόσσα λέγουσι· κόσσας ἔλαβε δίκαιος ἀνήρ. Πελληναῖος τὸ γένος.
οἱ γὰρ Πελληνεῖς οὗτοι πόλεμον ἔσχον πρὸς τοὺς Σαλαμινίους. καὶ ἐπεκαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονας.
καὶ ὁμολογήσαντες αὐτοῖς μεταδώσειν τῆς χώρας, νικήσαντες οὐ μετέδωκαν. καὶ τούτου συμβουλεύοντος
τοῦ Κόσσου τῇ ὁμολογίᾳ ἐμμένειν, ἀνθ' ὧν λιμῷ περιπεσόντες, τὸν Κόσσου λόγον ἐπῄνουν. Τουσκιανός· ῥή-
τωρ δεινότατος. Τουσκλάνῳ ἀγρῷ οὕτως λεγομένῳ· ὁ γὰρ Τιμαγένης ἐκπεσὼν τῆς σχολῆς διὰ τὸ πα-
ρρησιάζεσθαι, ἐν ἀγρῷ διέτριβε Τουσκλάνῳ λεγομένῳ. Τοῦσκοι· οἱ Τυρρηνοί. καὶ ζήτει ἐν τῷ Τυρρηνία χώρα.
Τοὔστρακον· τὸ ὄστρακον. Ἀριστοφάνης· καὶ παραλαβοῦ τοὔστρακον πρὸ τοῦ θύρου. τὰ καλούμενα ἀνδράνια. Τοὺς χω-
ρὶς οἰκοῦντας. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε. καὶ τοὺς
χωρὶς οἰκοῦντας τῶν δεσποτῶν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χωρὶς τοῦ προκεῖσθαι φανερὸν ἂν εἴη τὸ δηλούμενον.
οἱ ἀπελεύθεροι καθ' ἑαυτοὺς ᾤκουν χωρὶς τῶν ἀπελευθερωσάντων. ἐν δὲ τῷ τέως δουλεύοντες, συ-
νῴκουν. Τουτάκι· ἐν ὅσῳ δέ. Τουτί· ἐπέκτασις. καὶ τουτεΐον, ἐνταῦθα. Τοῦτο δὴ ἔτι ἢ πό-
ρου. ἀλλὰ τοῦτο λέγειν ἐκεῖνο εἶναι. τουτέστι τὸ ζητούμενον. Τοῦτο ποιήσας ἓν κατὰ τὴν πα-
ροιμίαν τῶν ἀδίκων ἔργων δικαιότατον. καὶ τοῦτο, τούτου τοὔργον· ἀλέξειν τι δρᾶν· τουτέστι τρώ-
γειν καὶ μὴ διδόναι τὸν μισθόν. τούτῳ μὲν εἴπω δὲ πυστὴν κυνὸς ὁρᾶν καὶ θεωρ' ἀλωπέκων. ἐπὶ τῶν
λημώντων τὰς ὄψεις τοῦτο λέγεται. Τοὔψον· ὅπου τὰ ὄψα πιπράσκεται. λέγεται καὶ ὀψοπώ-
λειον. ὥσπερ τὸ παρῆλθεν εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα. καὶ τὸν λιβανωτόν. Τοὔψον· τὸ
ὄψον. ἔστι τὸ ἰχθύδιον. ἢ ὀψάριον. Τὸ φέρον ἐκ θεοῦ, καλῶς φέρειν χρή. Τόφρα· ἐπὶ τοσοῦ-
τον. καὶ τόφρα τέως. Τὸ χρεών· τὸ εἱμαρμένον. Τόψιος ὄνομα κύριον. ὃς ἦν παλαι-
στής. ἀδελφὸς Δίωνος φιλοσόφου τοῦ Ἀλεξανδρέως, Τὼ, χωρὶς τοῦ ι· ἀντὶ τοῦ διό. καὶ θηλυκῶς
καὶ ἀρσενικῶς ἐπὶ δυϊκοῦ καὶ οὐδετέρως. Τωβὴτ ὄνομα κύριον. καὶ Τωβίας ὁμοίως. Τῷ τοῦτο
συμβαλὼν ἔχεις ταὐτόν, τῷ τοῦτο κρίνεις. τουτέστι τίνι τεκμηρίῳ νοήσας καὶ στοχασάμενος. Τω-
θάζειν· αἰτιατικῇ, σκώπτειν· χλευάζειν· λοιδορεῖν· καυχᾶσθαι. οὐ γὰρ τωθάζεις τὴν αὐλητρίδα
τῶν συμποτῶν κλέψαντα. Τωθασμός. καὶ τωθαστικὴ πλάσις· ἀντὶ σκωπτικόν· θωπευτική, χλευαστική.
λοιδορητική. Τῷ λόγῳ· ὡς δῆθεν δεσπόζοντι πρὶν μὲν τὰ βουκόλια. καὶ φορβάδων ἀπελάτη ἵππων. ἐπὶ
νομῷ τῷ λόγῳ. Τὼ μηρὼ μὴ συνέχειν· τοῦτ' ἔστι μὴ ὀφείλειν. ἀλλ' ἀνειμένα διατελεῖν καὶ μὴ ἐκθλίβειν τὰ αἰδοῖα.
ἐκ τοῦ συνέχειν τοὺς μηρούς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Τόμις ὄνομα πόλεως. διφορεῖται ἡ γενική. Τόμεως. Τὼ μυ-
ες βασίλισσα μαστάσεις· ἣν μυρίων κύρ ὅπη ἐστὶ βασιλεύς, ὡς οἶδε λ' οὐ προσεχώρεσεν, ἔλεγεν. ἐπὶ
τῆς ἀταξίας ἐκρίθη ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τοῦ στρατοῦ. Τῶν ἄλλων μοι πάντων ἧττον μέλει. ἀντὶ οὐδαμῶς. Τῶν
δ' ὑστάτων χωρίς. Τῶν δ' ὄνων οὔ μοι μέλει. Τῶν δυνατῶν τι κέλευε. οὐ γὰρ ἀκέντητα ταύροις. Τῶν

ἑαυτῶν φίλων πλείονες δ' εἰσὶν οἱ συκοφαντοῦντες. Τῶν ἐκτικῶν. τῶν περὶ ἕξιν νοσούντων.
Τῶν ἀπὸ σκηνῆς. τῆς θεατρικῆς. Τῶν εἰς τὴν φαρέτραν. φασὶ τοὺς Σκύθας μέλλοντας καθεύδειν, ἄγειν τὴν φαρέτραν. καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διάγοντες, καθιέναι εἰς τὴν φαρέτραν ψῆφον λευκήν. εἰ δ' ὀχληρῶς, μέλαιναν. ἐπὶ τοίνυν τῶν ἀποθνησκόντων, ἐξέφερον τὰς φαρέτρας καὶ ἠρίθμουν τὰς ψήφους. καὶ εἰ εὑρίσκοιντο πλείους αἱ λευκαί, ἐδαιμόνιζον τὸν ἀποθανόντα. ὅθεν καὶ παροιμία ἦν τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκήν. Τῶν ἴσων δ' ἡμῖν. πολὺ μᾶλλον ἐοικότες ἐκκενώσαντες τὴν συνωρίδα τῶν βαλαντίων. Τῶν ὤτων ἀναρτηθεὶς εἰς ὀργὴν ἐμπίπτει. Τῶν τριῶν κακῶν ἕν. λεγόμενόν τι ἐστί. καὶ μὲν ἀνδρός. δύο προσθείς, ὡς παροιμιῶδές ἐστι λέγει παίζων. τὸ ἓν γάρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακῶν. ταῦτα δὲ εἶναι λέγουσιν ἀθηρευμένης ὥσει πρόστιμα. Πολύζηλος Δημοτυνδαρέῳ. τριῶν γοῦν κακῶν ἦν ἑλέσθαι αὐτῷ τότε πᾶσ' ἀνάγκη· ξύλον ἐφέλκειν. ἢ πιεῖν κώνειον, ἢ προδόντα τὴν ναῦν ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι. Ταὐτέστι τρία θηρευμένους, ἃ σοὶ φυλακτέ' ἐστίν. Ἀριστοφάνης Τριφάλητι. ἐγὼ γὰρ ἀποθηρευμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί. Τῷ νῷ λόγῳ ἀντὶ τοῦ ποίῳ καὶ τῷ, τοῦτο κρίνεις. ἀντὶ τοῦ ἐκ ποίου σημείου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἢ τύχῃ ἢ ὡς κεκληρονόμηκε τοιαύτην φήμην. αἴτιοι δ' εἰσὶν οἱ χειρίζοντες τὰς πράξεις, τῷ ταῖς αὐταῖς ἐπιτρέχειν σεμνότητα καὶ μέγεθος. ποτὲ δὲ τοὐναντίον. Τῶν ὑποτεταγμένων. τῶν ὑφ' αὑτῷ. ὁ δὲ Καῖσαρ τὸν γενναιότατον ἡγεμόνα, κελεύει τῶν ὑποτεταγμένων ἡγήσασθαι στρατιωτῶν. Τῶν φιλτάτων τὰ φίλτατα. φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Μηλιέων πολιτείᾳ, τοὺς παῖδας συμμόρους ἐκφέρειν μέχρις ἐτῶν ιϛ'. καὶ καταφιλεῖν αὐτοὺς ἐν τοῖς συμποσίοις.
Τῷ ῥᾳ. διόδῳ. Τώς. οὕτως. τὼς δ' ἐσαπεχθήρω ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα. Ὅμηρος. καὶ Σοφοκλῆς. ὡς ἐμὲ αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖς πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ὀλοίατο.
Τῷ σε. διό σε. ἐν ἐπιγράμματι. τῷ σε μάκαρ λιτῶ ἐπεὶ πέπληγμ' περαίει. Τῷ τέλει ἐπισιν φέρων. οἷον πιστεύων ὅτι ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δρόμου παρελάσεται. ἢ νομίζων ἕως τέλους οὕτως ἐλαύνειν. Σοφοκλῆς. Τῶ τλας ὄνομα κύριον. Τῷ τρόπῳ ἀντὶ τοῦ τίνα τρόπον. Τῷ τοι ἄρα. διὰ τοῦτο δή. τῷ τοι ἄρα οὐδὲ καταλύειν αὐτῷ ἐδόκει ἐν τοῖσδε τοῖς πολίσμασιν. ἀλλ' εἰς τὸ ψαμμῶδες τοῦ ποταμοῦ. καὶ αὖθις. ἐπῄει ἀφειδῶς τοῖς πολεμίοις. τῷ τοι ἄρα καὶ πλήττεται βέλει τὸν μηρόν. Τῷ τι. πολὺ παράδοξον τοῦτο. οὐ γὰρ τῷ τι. ἀλλ' οὐδέτερον ἄρθρον ἐνικὸν τὸ τό. καὶ μηδαμῶς λῆγον χρῄζω ξένον ὀρθὸν ἄκουσμα ἀκοῦσαι. τουτέστι τὸ ἀνεξάλειπτον κακόν. τὸ κατὰ τὴν πλήρωσιν χρῄζω ἀκοῦσαι τοῦ Οἰδίποδος. Τῷ ὀφθαλμῷ παραβάλλει. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. τουτέστι τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐφορᾷ καὶ ὑποβλέπει. Ὅμηρος, ὑπόδρα ἰδών. οὕτω γὰρ ἐβάδιζεν ὁ Σωκράτης. καὶ Πλάτων περὶ αὐτοῦ. ταυρηδὸν ὑποβλέψας ὥσπερ εἰώθει. Τραβαῖοι. αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες παρὰ Ῥωμαίοις. Τραβίτης, ὁ κύων. Τραγαλίζονται. Ἀριστοφάνης. ὡς ἥδονται τὸν σύρφακα ἐκ κιθαρείου λαγαριζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν.
Τραγεῖν. φαγεῖν. Τραγήματα. ἃ παρατίθεται τῶν τραγημάτων, πολλοῖς ἅμα συνεσθιομένων. ἐνίοτε καρύων μὲν τρία ἢ τέτταρα. τῶν δὲ ἰσχάδων αὖ οὕτω τύχῃ πέντε ἢ ἕξ. εἰ δὲ παρρησιασθέντες ἡμεῖς χαριέστεραν τινὰ παρρησίαν ᾐτησάμεθα, ἔτι πλείους προσέθηκεν ἂν ἴσως δύο ἢ τρία, μάλα σεμνῷ προσώπῳ καὶ οὐδὲν ὑφορώμενος τὸν τῶν νεωτέρων γέλωτα. τῶν λεγομένων τραγιάμβων. περὶ τούτων ἦρξεν Ἀπολλόδωρος Ἀσκληπιάδου ὁ γραμματικός. Τραγᾶν ἐνημμένος μὴ αἰναν. ἀντὶ τοῦ αἰγίδα. Τραγικῆς. τραγῳδεῖν εἰδυίας. Τραγικὴ σκηνή. πῆγμα μετέωρον. ἐφ' οὗ ἐνθεῶν σκηναῖς τινες παρόντες ἔλεγον. λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη σκηνή. Τραγικὸν πάθος. συμφορᾶς μεστόν. Τραγικὸς πίθηκος. ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων. Δημοσθένης. καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν εἰς τὸν Αἰσχίνην, φάσκων ὑποκρινόμενον ποιητὰς τραγῳδιῶν, ἔτι καὶ πίθηκον προσηγόρευσεν. ἤτοι ὅτι βραχὺς ὢν τῷ σώματι εἰσῄει εἰς τὴν σκηνήν, ἢ ὅτι ὁ πίθηκος μιμηλὸν ζῷόν ἐστιν. εἰς τοῦτο ἀπέσκωψε τὸν Αἰσχίνην ὡς ἀνθρώπους ὑποκρινομένους τραγῳδίαν μιμούμενον.
Τραγικώτερος. ἀξιοπιστότερος. ἢ ἀτυχέστερος. Ἀριστοφάνης. οὐκοῦν ἐχρῆν σε πήγασον ζεῦξαι πτερόν. ὅπως ἐφαίνου θεοῖς τραγικώτερος. αἰνίττεται δὲ τὰ περὶ Ἰκάρου λεγόμενα. ἢ ἐπεὶ δοκεῖ ὁ Βελλε-

ροφόντης

ῥοφόντης τὴν τοῦ Προίτου γυναῖκα μετὰ τὴν τῆς χιμαίρας ἀναίρεσιν, ἐπανελθὼν εἰς κό-
ρινθον, ἐξαπατῆσαι· καὶ ὡς γυναῖκα ἐπιβιβάσας τοῦ ἵππου πηγάσου, εἰς μέσην ῥίψαι τὴν
θάλασσαν. Τράγκυλλος· ὁ σουητώνιος, χρηματίσας γραμματικὸς ῥωμαῖος. ἔγραψε περὶ τῶν
παρ᾽ ἕλλησι παιδιῶν βιβλίον α΄. περὶ τῶν παρὰ ῥωμαίοις θεωρικῶν καὶ ἀγώνων βιβλία β΄. περὶ τοῦ κατὰ
ῥωμαίους ἐνιαυτοῦ βιβλίον α΄. περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων α΄. περὶ τῆς κικέρωνος πολιτεί-
ας α΄. ἀντιλέγει δὲ τῷ διδύμῳ. περὶ ὀνομάτων κυρίων καὶ ἰδέων ἐσθημάτων καὶ ὑποδημάτων. καὶ τῶν
ἄλλων οἷς τις ἀμφιέννυται. περὶ δυσφήμων λέξεων ἤτοι βλασφημιῶν, καὶ πόθεν ἑκάστη. περὶ ῥώμης
καὶ τῶν ἐν αὐτῇ νομίμων καὶ ἠθῶν βιβλία β΄. συγγενικὸν καισάρων. περιέχει δὲ καὶ βίους καὶ διαδο-
χὰς αὐτῶν ἀπὸ ἰουλίου ἕως δομετιανοῦ, βιβλία η΄. στέμμα ῥωμαίων ἀνδρῶν ἐπισήμων. Τρα-
γέλαφος· ὅπλον· ὃ χρυσᾶ μὲν ὀκόστας οὕτω βίαιον ἀφῆκε πληγήν. ὥστε τὸν βληθέντα διά τε τοῦ θώ-
ρακος καὶ διὰ τῶν πλευρῶν διαπεῖραι καὶ τῇ γῇ προσηλῶσαι. Τράγος· παρὰ τὸ τραχὺ δέρμα ἔχειν.
τραχέστης ὤν. ἢ παρὰ τὸ τραχεῖαν φωνὴν ἔχειν. ἢ ἀπὸ τοῦ τρέχειν καὶ τραγᾶν φασὶ τὰς ἀμπέλους. ὅθεν
μὴ καρποφοροῦσιν. ἢ τῶν τράγων δυσοσμία γράσος λέγεται. καὶ γράσων αἶγος ὁ δύσοσμος. διαλόγου
τράγου καὶ βοός. ἐν τῷ βιβλίῳ ἑβδόμῳ. Τράγος παρὰ μεσσηνίοις ὁ ἐρινεός. ἐδέξατο γὰρ ἀριστομένης χρη-
σμὸν ὡς ἡνίκα πίῃ ὕδωρ τοῦ νέδα ποταμοῦ ὁ τράγος, ἁλώσεται ἡ ἱερὰ τὸ ὄρος. καὶ ἐκώλυον τοὺς
τράγους πίνειν ἐκεῖθεν. ὁ δὲ ἐρινεὸς ἐπεφύκει παρὰ τὸν ποταμόν. οὗ τὰ φύλλα τῷ ὕδατι ἐπλησί-
αζον κεκυφότα. καὶ τούτου ἐκβάντος, ἑάλω τὸ ὄρος. Τραγῳδία δεινοπάθεια. ἀριστοφάνης
πλούτῳ. ἴσως ἐκινήθη ἐκ τραγῳδίας. τὰ γὰρ ἀπὸ τόπια τῶν φαντασμάτων, τραγῳδοῖς μᾶλλον
ἁρμόττει. ἐν δὲ ταῖς τραγῳδίαις, μετὰ λαμπάδων εἰσήεσαν αἱ ἐρινύες. τὸ δὲ ὅπως ἐγένοντο, τρα-
γῳδίαν βουλομένου γράφειν ἐστίν. οὐχ ἱστορίαν συγγράφοντος. καὶ αὖθις πάθους τραγῳδίας ἄξια. Τρα-
γῳδικόν· ἐμπαθές. ἐπεὶ ἐστὶν ἡ τραγῳδία, ἐμπαθῶν πραγμάτων ἀπαγγελτική. ἢ ἐπειδὴ περὶ τρα-
γῳδίας μέλλει λέγειν. Τραϊανὸς πατρίκιος. ἤκμαζε δὲ ἐπὶ ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥινοτμήτου. οὗτος ἔ-
γραψε χρονικὸν σύντομον, πάνυ θαυμάσιον. ἦν δὲ χριστιανικώτατος καὶ ὀρθοδοξότατος. Τρα-
ϊανὸς βασιλεὺς ῥωμαίων. ὃς ἀγαθὸς καὶ μισοπόνηρος καὶ δίκαιος τοσοῦτον ὑπῆρχεν, ὥστε ποτὲ γυ-
μνώσας ῥομφαίαν ἐνώπιον τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, ἐπέδωκε τῷ ὑπάρχῳ λέγων. δέξαι τὸ ξίφος τοῦ-
το. καὶ εἰ μὲν καλῶς ὑπάρχω, ὑπὲρ ἐμοῦ. εἰ δὲ μή, κατ᾽ ἐμοῦ χρῆσαι. οὗτος τοῖς χριστιανοῖς ἀνακω-
χήν τινα τῆς τιμωρίας παρέσχεν. οἱ γὰρ κατὰ καιρὸν ὑπὸ τῶν ῥωμαίων τὰς ἀρχὰς ὠνούμενοι,
πρὸς θεραπείαν τῶν τότε βασιλέων, διαφόρους ἐπῆγον τοῖς χριστιανοῖς κολάσεις. ὅθεν καὶ τιβε-
ριανὸς ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου παλαιστινῶν ἔθνους, ἀνήγαγεν αὐτῷ λέγων ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοι-
πὸν τοὺς χριστιανοὺς φονεύειν ἐκείνων αὐτομάτως ἐπεισαγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει. ἐντεῦ-
θεν ὁ τραϊανός, πᾶσιν ἅμα τοῖς ὑπ᾽ αὐτὸν, ἀπηγόρευε τοῦ τιμωρεῖσθαι τούτους. Τράμις·
ὁ πρωκτός. ἀριστοφάνης. αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὸν τράμιν. Τράμπις. Τρανές·
σαφές. ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές. ἀλλ᾽ ἀλώμεθα. καὶ αὖθις. εἰς τὸ τρανὲς τὴν ἔρευναν ἐποιήσαντο.
Τρανωτέρα ἡ ὄψις τῆς ἀκοῆς. καὶ ἔστιν ἐν τῷ αἰσθήσεις ε΄. Τράπεζα καὶ τραπεζίτης κύ-
ων. ὁ ὑποκάτω τῆς τραπέζης. τραπεζίτης δὲ διὰ τοῦ ι ὁ καταλλάκτης. καὶ τραπεζῆες κύνες ἐπι-
κτητικῶς. Τραπεζολοιχός. Τραπέζια. Τραπεζοῦς τραπεζοῦντος ὄνομα πόλεως. Τρα-
πεζοφόρος. ἱερωσύνης ὄνομα ἡ τραπεζοφόρος. καὶ ὅτι αὐτή τε καὶ ἡ κοσμὼ, συνδιέπουσι πάντα τὰ
τῆς ἀθηνᾶς ἱερεῖα. ὡς λυκοῦργος ἐν τῷ αὐτοῦ λόγῳ δεδήλωκε. Τραπεόμενον. τὸ βαρύτο-
νον τράπω. ποιεῖ δὲ τράπωμαι καὶ τὶς γίνωμαι διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ τράπω αὐθυπότακτον.
Τράπις. Τρασιὰ ὁ τόπος ἐν ᾧ ξηραίνεται τὰ σῦκα ἢ οἱ τυροί. ἀπὸ δὲ τοῦ καθόλου ἐπὶ τὸ μέρος
ἦλθε. καθόλου γὰρ εἰπὼν ὁ στρεψιάδης ἄνω τὴν ἀδημονίαν τὴν αὐτοῦ, βρύων μελίτταις καὶ προ-
βάτοις καὶ στεμφύλοις, καταμερίζει αὐτά. ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν προβάτων τὰ ἔρια γίνεται. ἀπὸ δὲ στεμ-
φύλων ἡ τρύξ. ἀπὸ δὲ τῆς τρασιᾶς τὰ σῦκα. Τραυματίας· τετρωμένος. Τραυματίας δὲ καὶ κα-
ματηροὺς οἷς οὔτε δύναμις ἐγένετο φυγῆς οὔτε βούλησις, φυλάττεσθαι ἐθεράπευε. Τραυματι-
σθῆναι· ἀντὶ τοῦ τρωθῆναι. θουκυδίδης α΄. Τραύξανα· τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀποπίπτοντα

τῶν ἵππων ἢ τῶν βοῶν ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα. οὕτω Φερεκράτης. Τραφερή· ἡ ξηρὰ γῆ. Τραχέως· ἀνδρείως. οἱ δὲ, τραχέως αὐτοὺς ὑπεδέχοντο πυκνῇ καὶ πεφρικυίᾳ τῇ φάλαγγι. Τραχεῖα· καὶ τραχεῖν ὁδὸς ἡ αὐτή. ἢ γοῦν ἡ τραχεῖα. Τραχηλίζων· Κλεόστρατος ῥόδιος πάλην νικᾷ. ὃς τραχηλίζων ἀπελάμβανε. καὶ Ἰώσηπος. πολέμῳ καὶ διχονοίᾳ καθημερινῇ τραχηλιζομένους, οἱ ἔσχατα πάσχειν. καὶ τράχηλος τὸ μέρος τοῦ σώματος. Τραχὶν τραχῖνος ὄνομα πόλεως. καὶ Τραχίνιος ὁ ἀπ' αὐτῆς. καὶ Τραχινίαις. Τράχων τράχωνος. Τραχωνῖτις χώρα. Τρέπω αἰτιατικῇ. Τρέσας· ἀντὶ τοῦ φυγών. φοβηθεὶς. δειλιάσας. τρέσαι δ' οὐκ ἔτι ἔμπα φόβονδε. ἀντὶ τοῦ φυγεῖν. καὶ αὖθις. αἰνικῶς ἐν πολέμῳ τρέσαντας ἐδέξατο μάστιξ. Τρέφω αἰτιατικῇ. Τρέφεσθαι· πήγνυσθαι. συνίστασθαι. περὶ ψυχῆς. ἐπειδὴ τὰ ζῶα συντρέφεται, ἀντὶ τοῦ συνίσταται. πήγνυται. Ὅμηρος. ἡ μὲν θρέψασα λευκοῖο γάλακτος. πολλὸν δὲ τρέφειν τὸν περὶ ψυχῆς. οἷον δρόμον. καὶ πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα τεθραμμένον συνιστάμενον. τρέφω καὶ τὸ ἔχω. τὰ ληθόντα τὸ ἰσχύον τρέφω. ἀντὶ τοῦ ἔχω. Τροφή· Ἀριστοτέλης ὅτι διαπεφώνηται ὁ περὶ τῆς τροφῆς λόγος. οἱ μὲν γάρ φασιν ὅτι ὁμοία ἐστὶν ἡ τροφὴ τῷ τρεφομένῳ. τρέφεσθαι γὰρ τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ. εἰ γὰρ προστεθεῖσα ἡ τροφὴ τῷ τρεφομένῳ αὔξει αὐτὸ, αὐξητικὸν δὲ τοῦ ὁμοίου τὸ ὅμοιον, οὐ τὸ ἐναντίον. τοῦ γὰρ φθαρτικὸν τοῦ ἐναντίου, οὐκ ἄρα ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τρέφεται τὸ τρεφόμενον. ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ὁμοίου. οἱ δὲ, φασὶν ὅτι τῷ ἐναντίῳ τρέφεται τὸ τρεφόμενον. εἰ γὰρ πάσχει ἡ τροφὴ ὑπὸ τοῦ τρεφομένου, καὶ μεταβάλλει εἰς αὐτὸ, οὐ πάσχει δὲ τὸ ὅμοιον ὑπὸ τοῦ ὁμοίου. ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον πάσχει. καὶ μεταβάλλει τὸ ἐναντίον εἰς τὸ ἐναντίον, ἐναντίον ἄρα ἡ τροφὴ τῷ τρεφομένῳ. οὗτοι μὲν οἱ λόγοι δοκοῦσιν εἶναι ἐναντίοι. ἀλλ' οὐκ εἰσί. ἡ γὰρ τροφὴ, δυνάμει μὲν ἐστὶν ὁμοία τῷ τρεφομένῳ. ἐνεργείᾳ δὲ ἐναντία. ὅτε γὰρ ἄρτος καὶ τὰ ὄψα, ἀκατέργαστα μὲν ὄντα καὶ ἄπεπτα, ἐναντία πώς ἐστι τῷ τρεφομένῳ. ὁπηνίκα δὲ μεταβληθῇ καὶ ἀφομοιωθῇ, τότε ὅμοια γίνεται. μεταβάλλει δὲ οὐ τὸ ὅμοιον εἰς τὸ ὅμοιον. οὐδὲ τὸ τυχὸν εἰς τὸ τυχόν. ἀλλὰ τὸ ἐναντίον εἰς τὸ ἐναντίον. οὐ γὰρ τὸ λευκὸν εἰς θερμὸν μεταβάλλει, ἀλλὰ τὸ ψυχρὸν εἰς θερμόν. καὶ αὖ γοῦν τὸ φαιὸν εἰς λευκὸν μεταβάλλει, οὐχ ἧττον μετέχει τοῦ λευκοῦ ἢ τοῦ μέλανος μεταβάλλει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. διττῆς οὖν οὔσης τῆς τροφῆς. τῆς μὲν, ἀπέπτου. τῆς δὲ, πεπεμμένης, ἡ μὲν ἄπεπτος, ἐναντία ἐστὶ τῇ πεπεμμένῃ. ἡ δὲ πεπεμμένη καὶ μεταβάλλουσα ἤδη ὁμοία. Τρέφον μέν ἐστιν, ἡ πρώτη δύναμις τῆς ψυχῆς. ἥτις ἐστὶν ἡ θρεπτική. τὸ δὲ τρεφόμενον τὸ ἔμψυχον σῶμα καθὸ ταύτην ἔχει τὴν δύναμιν. τὸ δὲ ᾧ τρέφεται. ἡ τροφή. ἔστι δὲ καὶ τὸ ᾧ τρέφεται διττόν. τὸ μὲν, κινοῦν καὶ κινούμενον. τὸ μὲν τὸ ἔμφυτον θερμὸν ᾧ τινι τρέφεται ἡ ψυχή. ὡς δι' ὀργάνου καὶ κινεῖ καὶ κινεῖται. κινεῖται μὲν ὑπὸ τῆς θρεπτικῆς δυνάμεως. κινεῖ δὲ τὰ λοιπὰ μόρια. οἷον ὀδόντας. φλέβας. γαστέρα. καὶ τὰ ἄλλα δι' ὧν ἡ τροφή. ἅτινα μόνως κινεῖται. οὐκ ἔτι δὲ κινεῖ. Τρέχειν τὴν ἐσχάτην. ἐὰν τὸ δὴ λεγόμενον τρέχωσι τὴν ἐσχάτην, ἐπὶ τοὺς ῥωμαίους καταφεύξονται. καὶ τούτοις ἐγχειρίσουσι σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν. Τρέψομαι· νικήσω. ἐγὼ σε τῇ βοῇ τρέψομαι. Ἀριστοφάνης φησίν. ἀντὶ τοῦ νικήσω βοῶν. Τρεῖ· φοβεῖται. Τρὶς ἕξ· νικητήριον βόλος. παροιμία. ἢ τρὶς ἕξ. ἢ τρεῖς κύβοι. Τρήρωνα· δειλήν. Ὅμηρος. αἱ δὲ, βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι. ἀντὶ τοῦ ἀδελφαῖς περιστεραῖς. Τρητή· τετρημένη. ὀπὰς ἔχουσα. καὶ λίθανα τρητῶν. στρογγυ ἐσφιδωμένην τὴν κίστην λέγει. Τριχματία. Τριακὰς ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνός. ἐπεὶ τετελευτηκόσιν ἤγετο ἡ τριακοστὴ ἡμέρα διὰ θανάτου. καὶ ἐλέγετο τριακάς. Ὑπερείδης δηλοῖ ἑνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς. τριακάδα καὶ τριακάδας τὴν ἡμέραν καλῶν. Τριακονταετής· ἐπὶ τῆς ἡλικίας ὀξύνεται. οἷον ἐνναετὴς αἶγος. ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων βαρύνεται. οἷον ἐννάετης. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων. Τριακοντόρου βόθρος εἰς ὃν μετέωρον ἀράμενοι τὸν στέφανον, ῥιπτοῦσι κάτω. οἱ μὲν, πυγμαῖς. κορύναις δὲ ἄλλοι. λίθω τε μὲν τὸν ἐν χερσὶν ἀμυνόμενοι πολλοί. οἱ δὲ, ὅτι περιέπιπτεν αὐτοῖς ὑποχείριον, ἀλοῶντες αὐτὸν ἀπορραγῆναι τὴν ἐπάρατον αὐτοῦ ψυχὴν κατηνάγκασαν. Τριακοντούτης· παροξύνεται. κοινὸν δέ ἐστιν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν. καὶ τὸ πληθυντικὸν τριακοντούτεις. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ. τριακοντούτεις σπονδαὶ εἴρηνται. καὶ Ἀριστοφάνης. Τριάριοι· οἱ ῥωμαῖοι στρατεύσαντες ἐπὶ Καρχηδονίους, ἐπιλέξαντες ἐκ τῶν στρατοπέδων τῶν ἀνδρῶν τὰς ἀρίστας χεῖρας, διεῖλον τὴν πᾶσαν δύναμιν εἰς τέσσαρα μέρη. τὸ δὲ μέρος ἕκαστον διπλᾶς εἶχε τὰς προσηγορίας. πρῶτον μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο στρατόπεδον, καὶ πρῶτος

στόλος

στόλος. καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ λόγον. τὸ δὲ τέταρτον τοῦτον, ἐπωνυμίαν ἐπὶ τῆς προσηλήφθη. τριάριοι γὰρ ὠνομάζοντο κατὰ τὴν ἐν τοῖς πεζικοῖς στρατοπέδοις συνήθειαν. Τρία Στησιχόρου. στροφὴν, ἀντίστροφον. ἐπῳδόν. ἐπῳδικὴ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ Στησιχόρου ποίησις. καὶ τὸν τελέως ἄμουσόν τε καὶ ἀπαίδευτον λοιδοροῦντες ἔφασκον ἂν οὐδὲ τρία τὰ Στησιχόρου εἰδέναι. Τριαχθῆναι. λέγουσιν οἱ παλαιστρικοὶ ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν. ἢ τὸ εἰς βοήσαντα νικηθῆναι. στάδιον. δίαυλον. δόλιχον. οὕτω Θεογένης ἐν δικασταῖς. Τρίβακα. κατατετριμμένα ὀθόνια. καὶ τρίβακα φορεῖν δοκεῖν, ἀγαθόν.
Τριβή. ἡ τρίψις. Ἀριστοφάνης. οὗτος μὲν ὅπου οὐκ ἄχαρις τὴν τριβήν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑφων ἱματίων ὑπουργούντων εἰς τρίψιν καὶ φόρεσιν πολλοῦ χρόνου. Τριβή. βραδυτής. χρονὶ ὑπόθεσιν. ὁρῶν τοὺς στρατιώτας μηκέτι τὴν τριβὴν φέροντας, ἀλλὰ καὶ μετὰ κινδύνου διαπολεμῆσαί πως ἐπιθυμοῦντας, ὁ δὲ, καὶ πάλαι ἤδη οὐ φέρων τὴν τριβὴν τοῦ πολέμου. καὶ ἅμα τὴν ὅσον οὔπω ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων, λύει τὴν πολιορκίαν. Τριβολεκτράπελα. ἐκ τοῦ τριβόλου καὶ ἐκ τραπέλου. σύγκειται σκληρὰ καὶ ἀπόβλητα καὶ ἀπαίδευτα. Ἀριστοφάνης νεφέλαις. οὐ στωμύλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ' οἷά περ οἱ νῦν. Τρίβοντες. ἀναλίσκοντες. Τριβουναλίῳ. ὅτι ἐν τῷ τριβουναλίῳ τοῦ παλλαντίου, στήλην ἀνέθηκεν τῆς γυναικὸς Θεοδοσίου. καὶ αὐτοῦ Θεοδοσίου. Μαρκιανοῦ τε καὶ Κωνσταντίνου. ἔνθα ὀρχήσεις τῶν δύο μερῶν ἐγίνοντο ἕως Ἡρακλείου. Τριβουνιανός. οὗτος ἦν κοιαίστωρ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ. Τριβοῦνος. οὗτος ἐπὶ Χοσρόου ἦν. Παλαιστῖνος τὸ γένος. λόγιος. καὶ τὰ ἐς τέχνην ἰατρικὴν οὐδενὸς ἥσσων. ἄλλως δὲ σώφρων τε καὶ θεοφιλής. καὶ τῆς ἐπιεικείας εἰς ἄκρον ἥκων. καί ποτε Χοσρόην κακῶς τοῦ σώματος ἔχοντα ἰασάμενος, ἀπηλλάγη ἐκ τῆς Περσῶν χώρας, δῶρα πολλά τε καὶ λόγου ἄξια πρὸς τοῦ ἀνθρώπου κεκομισμένος. ἡνίκα τοίνυν ἐκεχειρία ἐγένετο μετὰ Ἰουστινιανοῦ βασιλέως, Χοσρόης τὸν ἰατρὸν τοῦτον ξυνδιαιτησόμενον αὐτῷ εἰς ἐνιαυτὸν ᾔτησε δοῦναι. τῆς τε αἰτήσεως ἐπιτελεσθείσης, ἐκέλευσε τὸν Τριβοῦνον ὁ Χοσρόης αἰτεῖσθαι ὅτου ἂν δέηται. ὁ δὲ, ἄλλο οὐδὲν ᾔτει τῶν πάντων χρημάτων, ἢ ὥστε οἱ Ῥωμαίων αἰχμαλώτων τινὰς ἀφεῖναι Χοσρόην. ὁ δὲ οἱ ἄλλους τε τρισχιλίους ἀφῆκε, καὶ ὅσους πρὸς ὄνομα ἐξῃτήσατο ἐν τοῖς αἰχμαλώτοις λογίους ὄντας. κλέος τε μέγα ἐκ τοῦ ἔργου τούτου παρὰ πάντας ἀνθρώπους ὁ Τριβοῦνος ἔσχε. Τρίβων. ἔμπειρος. Ἀριστοφάνης. ἐτύγχανε γὰρ οὐ τρίβων ὢν ἱππικῆς. καὶ τρίβωνος, ἐμπείρου. Τρίβωνα στολισμόν. οἱ γὰρ φιλόσοφοι ἐν τῷ τρίβωνι ἐχείμαζον μηδὲν ἐσθίοντες. καὶ Ἀριστοφάνης. μήτ' οὖν ῥιγῶν ἄχθει λίαν. μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς. οἴνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων. Τριβωνούμενοι. ἀντὶ τοῦ τρίβας ἐμποιοῦντες. ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες ἀντὶ τοῦ τρίβωνας εἶναι πραγμάτων. Τριβωνιανὸς Μακεδονιανοῦ, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων. οὗτος ὁ Τριβωνιανὸς Ἕλλην ὑπῆρχε καὶ ἄθεος. ἀλλότριος κατὰ πάντα τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως. κόλαξ δὲ καὶ ἀπατεών. καὶ πείθων Ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα, ὡς ὅτι οὐκ ἀποθανεῖται. ἀλλ' εἰς τοὺς οὐρανοὺς μετὰ σαρκὸς ἀναληφθήσεται. ἦν δὲ κοιαίστωρ Ἰουστινιανοῦ. οὗτος φύσεως μὲν δυνάμει ἐχρῆτο καὶ παιδείας εἰς ἄκρον τε ἀφίκετο τῶν κατ' αὐτὸν οὐδενὸς ἧσσον. ἐς δὲ φιλοχρηματίαν, δαιμονίως ἐσπουδακώς. οἷός τε ἦν κέρδους ἀεὶ τὸ δίκαιον ἀποδίδοσθαι. τῶν τε νόμων ἡμέρας οἱ ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἑκάστης τοὺς μὲν, ἀνῄρει. τοὺς δὲ, ἔγραφεν ἀπεμπολῶν τοῖς δεομένοις κατὰ τὴν χρείαν ἑκατέρου. ἔτη δὲ πολλὰ ἐπιβιοὺς τῇ τιμῇ, ἐτελεύτησε νόσῳ. οὐδὲν ἄχαρι πρὸς οὐδενὸς παθών. ἦν γὰρ αἱμύλος τε καὶ τἄλλα ἡδύς. καὶ τῆς φιλοχρηματίας τὸ νόσημα ἐπισκιάσαι ἱκανώτατος. τῇ τῆς παιδείας περιουσίᾳ. Τριβωνιανὸς, Σιδήτης. ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων καὶ αὐτός. ἀνὴρ πολυμαθής. ἔγραψεν ἐπικῶς ὑπόμνημα εἰς τὸν Πτολεμαίου κανόνα. Συμφωνίαν τοῦ κοσμικοῦ καὶ ἁρμονικοῦ διαθέματος, εἰς τὸν πολιτεύοντα καὶ διέποντα. Εἰς τοὺς τῶν πλανωμένων οἴκους. καὶ διὸ ἑκάστῳ οἶκος ὁ δεῖνα. εἰς τοὺς κα' πόδας τοὺς μετρικούς. καὶ τοὺς ῥυθμικούς. μετάφρασιν τοῦ Ὁμηρικοῦ τῶν νεῶν καταλόγου. διάλογον μακεδόνιον. ἢ περὶ εὐδαιμονίας. καὶ βίον Θεοδότου φιλοσόφου ἐν βιβλίοις τρισίν. ὑπατικὸν καταλογάδην. εἰς Ἰουστινιανὸν αὐτοκράτορα. βασιλικὴ εἰς τὸν αὐτὸν. περὶ μελῳδῶν ἐναγαγ. ἐπικῶς. Τριβώνιον. φόρημα κυνικόν. ἱμάτιον παλαιόν. Τριβωνοφόρος. ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γραμμάτια. ὁ δὲ Πρόκλος προσέταξεν

ἱπ' δῶρον μετὰ σχήματος τίθεσθαι πρὸς τὸν ἀριστοφάνην καὶ τὸ δῶρον φορεῖν. ὁ δὲ, ἀχὺ ἔπεμψε. Τριγέρων. τρεῖς γενεὰς βιούς. τουτέστιν ἐννενηκοντούτης. νέστωρ ἐν πύλῳ ἠγαθέῃ τὸ μέσον ἦρχε ἑτέρων.

Τρίγληνα. ὁ μὲν ἡλιόδωρος, εἰκοσάγληνα. γλήνη γὰρ ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη. ὁ δὲ ἀπίων, πολύτιμα καὶ θέας ἄξια. Τριγλίς. εἶδος ἰχθύος. κλίνεται τριγλίδος. ὁ κανών, τὰ εἰς ις δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ ις ἀμετάβολον, ἐὰν κλίνωνται διὰ τοῦ δ, ὀξύνονται, οἷον, σπαθίς, τριγλίς, κνημίς. εἰ δὲ διὰ τοῦ τ, βαρύνονται, ἐν ἐπιγράμματι. εἶτα ἀπὸ θερμῆς καὶ φυκίδας οἱ λιμνῆται ἀρτεμιδώρῳ μὲ τρίγλης ὁ διατυποῦ. Τριγλώχινα. τριγωνία. Τριγονία ἡ τρίτη γενεά. διαδεξάμενος ὡς παρά τινος παιδός, ἐκ τριγονίας παρέπεμπε τὸ ἔχθος. Τρίγων. ὄνομά ἐστι δικαστικοῦ ἴσως καὶ ἀπὸ σχήματι τριγώνου ὄρνιθος. Τρίχας. τριχίον. στοιβή. περίφραγμα. βάθειος. λύκος παρὰ τὴν τρίχα κεῖθεν ἐκκύψας ἔρξας αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ βλασφήμως. παλαιὰν τὴν διαιρετικὴν φιλοσοφίαν ἐμυθολόγει, τριχὴν καὶ θειοτάτην φιλοσοφίας αὐτὴν λέγει. Τρίχας. περιβολή. περιτείχισμα. Τρίαινα. ὄναμαξ. καὶ διαιροῦν. τουτέστι τῇ τριαίνῃ κερμάσσειν. καὶ ἐπισπέρχειν τὰς βουλὰς καὶ τὰ κατὰ νοῦν πάντα τὰ σώματα. Τριέμβολον. πολλάκις ἐμβάλλεσθαι δυνάμενον. ἀριστοφάνης. τί θαυμάζειν. ὅπως οὔτε τριήρων ὧν σύμμαχοι τριέμβολον. ἔστι δὲ καὶ πλοίου τις κατασκευή. καὶ γὰρ δὴ κέμβολον τὴν τοῦ ἱστορος ναῦν ἐν μνήμῃ ἰδεῖν. τριέμβολον ἔσω ἐπιφθεγμα τὰ χρῶ. Τριέσπερος. καθ' ἃ τρεῖς ἑσπέρας ἴσχου νύκτας. ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον. Τριετηρίδες ἡμέραι παρὰ βιθυνοῖς ἐν αἷς ἀφημερίας ποιεῖ συνεχεῖς ἐγίνοντο. καὶ παρὰ τὰς συνουσίας πᾶν γένος ἀκροαμάτων εἰσῆγε. καὶ καθόλου πολλήν τινα ῥαθυμίαν εἶχε τὸ πρᾶγμα. Τριηκάδας. παρὰ ἡροδότῳ δεῖπνα. κώμους. ἢ ἀριθμὸν τριάκοντα ἡμερῶν. Τριηκόντορος ναῦς. Τριηραρχεῖν. καὶ τριηραρχία. λειτουργία παρὰ ἀθηναίοις δαπανηρά. ἔδει γὰρ τὴν τριήρη πάντα ἔχειν πρὸς πόλεμον ἕτοιμα. ἀφ' οὗ παρεσκεύαζεν ὁ εἰς τὴν λειτουργίαν ταύτην προβληθείς. ἀριστοφάνης. ἐγὼ σε ποιήσω τριηραρχεῖν. Τριηράρχημα. τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα. καὶ τριηράρχημα ἢ τὸ ἀναλισκόμενον εἰς τὴν τριηραρχίαν χρόνον. Τριηραύλης ὄνομα κυρίου. Τριήρεις πλοῖα πολεμικά. ἀπὸ καὶ ἀναλώσιν λέγονται. Τρικάρηνον. φρούριόν ἐστι τὸ κάρηνον, ὅπλων καλεῖται. Τρικάρηνος. ὁ τρεῖς κεφαλὰς ἔχων. Τρικκαῖοι ὄνομα ἔθνους. Τρικέφαλος ὁ ἑρμῆς. ὡς ἀπὸ διδάσκων τὰς ὁδοὺς καὶ ἔχων ἐπιγραφήν. ποῦ μὲν αὕτη φέρει ἡ ὁδός. ποῦ δὲ ἐκείνη. ἴσως δὲ πρὸς ἑκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν, ἔστι δὲ ὁ ἱδρυθεὶς τὸν τρικέφαλον ἑρμῆν ὡς φιλόχορός φησι προκλείδης ἱππάρχου ἐραστής. ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς εὐκλείδην. μικρὸν δ' ἄνω τοῦ τρικεφάλου παρὰ τὴν ἑστίαν ὁδὸν τὸ χωρίον ἐστὶ τοῦ τρικεφάλου ἑρμοῦ. Τρικέφαλος. ὁ γηρυόνης τρικέφαλος ὢν πολλὴν ἀγῶνα παρέσχε τῷ ἡρακλεῖ. Τρίκλινος. ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς ᾠκοδόμησε, κτίζει τὸν μέγαν τρίκλινον τὸν ἐν βλαχέρναις. ὃς μέχρι τοῦ νῦν ἀναστασιανὸς λέγεται. Τρικορυσία. αἰλιανός. καὶ τὸ τῶν μὲν ἀνδρῶν ἵνα τί καὶ παίσω τρικορυσία βασίλισσα. καὶ αὕτη δὲ ποινὰ εἶναι τοῦ πόντου ἐθέλουσα. Τρικορυσία ἐμπίς. ὡς ἐν τρικορυσίᾳ πολλῶν ἐμπίδων γινομένων. ἔστι γὰρ ἀλσώδης καὶ κάθυγρος ὁ τόπος. Τρικύλιστος. ἐὰν μὴ ἀφίκησθε, βούλομαι τρικύλιστος ὠθεῖσθαι, ὅπου ἂν ὑμεῖς παρακαλῆτε. Τρίλλη, τί σημαίνει. γέγραπται γὰρ ἐν τῷ τοῦ ἀθηναίου σίμωνος ἱππικῷ περὶ γνωρισμάτων φλεβῶν. ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς τρίλλης εἰσὶ φλέβες δύο. Τρίμμα. διὰ χρωμάτων ῥῆμα. τοῦτο λέγων ὁ σωκράτης ὥσπερ εἰς τὰ θύματα λίθους παρατρίβων πυρίνους, καὶ κρούων πρὸς ἀλλήλους, συναγαγὼν τῷ τούτων θραύσματι, βάλλει τὸν πρεσβύτην αὐτοῖς καθάπερ τὰ ἱερεῖα ταῖς οὐλαῖς οἱ θύοντες. καὶ διὰ τοῦτο παίζει τοῖς ὀνόμασι. τρίμμα μὲν αὐτὸν ἔσεσθαι λέγων παρὰ τὸ τρίβειν καὶ θίγειν πρὸς ἀλλήλους τοὺς λίθους. κρόταλον δὲ παρὰ τὸ προσκρούειν τοὺς λίθους ἑαυτοῖς. παιπάλην δὲ διὰ τὴν ἐκ τούτων ἐκπίπτουσαν λεπτότητα. καλοῦμεν δὲ τῶν ἀνθρώπων τοὺς κακεντρεχεῖς καὶ μηχανικοὺς τρίμματα. καὶ πολυκρότους καὶ κρόταλα. ὅθεν καὶ τὸν πρῶτον στίχον ὁ δυναστείας τοὺς ἀεὶ οὔσι γεγράφθαι τινές. ἄνδραμοι ἔννεπε μοῦσα πολύκροτον. Τρίμμα. ὁ τετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασι. καὶ ἀριστοφάνης νεφέλαις. λέγειν γνώση τρίμμα. τουτέστι τετριμμένος. ἱκανὸς καὶ δεινὸς ἔσῃ λέγειν καὶ δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. ὡς ἴσμεν καὶ αἰσχίνου ῥήτορος κατὰ

πόμ

πτόμενος αἰσχίνου, περὶ τριμμάτων ἀγορᾶς αὐτὸν καλεῖ. Τριμηθοῦς Τριμηθοῦντος, ὄνομα πόλεως. Τριμμοὺς, τὰς τετριμμένας ὁδοὺς αἰλιανός. καὶ ἀναβλέποντες ὁρῶσι τριμμοὺς τὰς ὁδοὺς καὶ προσβάσεις. δι' ὧν ἀνῆλθεν ὁ ῥωμαῖος. καὶ συνέβαινον μὴ ἄπορον εἶναι. ἀλλ' εὐεπίβατον. Τρίμυων. τριῶν μυῶν ἄξιον. Τρινακρία ὄνομα τόπου. καὶ ἡ νῆσος σικελίας. Τρίναξ. γεωργικὸν ὄργανον. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τρίνακας ξυλίνας χεῖρας ἀρουροπόνων. Τριόρχης. ἱέρακος εἶδος. ὁ τριόρχης. ὁ τύραννος σικελίας κοινὸς τὸ γένος. ζώσιμος τοῖς ἀκρατεστέροις. καὶ γλαῦκος τριόρχης. πάντων τῶν βουλομένων τοῖς ὄπισθεν ἔμπροσθεν γεγονώς. ὃς ὅτε ἀπέθανε τὴν γυναῖκά φασι κατακλαιομένην αὐτὸν οὕτω θρηνεῖν. τίς δ' οὐκ ἔγνωσε. τίς δ' οὐκ ἐμέσει. Τριόφθαλμος. βοιωτοῖς ἐδόθη χρησμός. ὅταν συναντήσωσι πρώτῳ τριοφθάλμῳ ὄντι, τούτῳ ἕπεσθαι. ὄξυλος δέ τις ὀχούμενος ἐπὶ ἵππου ἑτεροφθάλμου, συνήντησεν αὐτοῖς. οἱ δὲ, συνέντες τὸ θεοπρόπιον ἠκολούθησαν αὐτῷ. Τριοβολιμαῖος. τριῶν ὀβολῶν ἄξιος. τὸ παλαιὸν οἱ στρατηγοὶ τριώβολον ἐλάμβανον βραχείας χάριν. Τριώβολον. τὸ τρεῖς ὀβολοὺς ἔχον. ἀριστοφάνης πλούτῳ. δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν οὕνεκα ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. οὐδεὶς ἐδίκαζεν εἰ μὴ ἐπέβαινε τῶν ξ′ ἐνιαυτῶν. ὅσοι δὲ τελείας ἡλικίας ἦσαν, εἰσήρχοντο μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. οὐκ ἐδίκαζον δέ. τούτους οὖν τοὺς ἐκκλησιαστὰς, ἐποίησαν φανερόν τι λαμβάνειν ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων οἱ δημαγωγοὶ, πείσαντες τὴν πόλιν. ὕστερον δὲ ὁ κλέων ἐποίησεν αὐτὸ τριώβολον. ἀφῆλιξ δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν οὐκ εἰσήρχετο. Τριώροφος. Τρίπαλαι. ἐπίρρημα χρονικόν. ἢ δηλωτικὸν χρόνου. ἀριστοφάνης. τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενος ἀποσπεῖν. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαι. ἢ καὶ χιλιόπαλαι ἐπὶ τοῦ παλαι. ἐκπάλαι. πάλαι πάλαι. Τρίποδα. λέβητα ἐν δελφοῖς. ἐπὶ τρίποδα κείμενον μαντικὸν ἀπόλλωνι. Τρίπος. ἡ τρίπος ἡ ἐγγυή. ὁ τρίπους καὶ ἀνθράκιον βραχὺ τριποδίσκιον παρὰ ἀλέξιδι. Τρίπους. κατὰ τρεῖς χρόνους μαντευόμενος. ἐνεστῶτα παρεληλυθότα. καὶ μέλλοντα. Τριπτῆρα. ἰσαῖος ἐν τῷ διοκλέους. τριπτήρ ἐστι πύελος ἐκ πετάνος. οἷα τὰ ἐπιλήνια, ὡς νίκανδρός φησιν. ἐπὶ τούτου γὰρ ἂν τάττοιτο νῦν παρὰ τῷ ῥήτορι. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει τοὔνομα. Τρὶς ἕξ. νικητήριος βόλος. καὶ ἑτέρα παροιμία. τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς οἴνας. οὕτω γὰρ ἐκάλουν οἱ ἴωνες τοὺς κύβους. Τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι. οἱ μὲν τρὶς ἓξ νίκην. οἱ δὲ τρεῖς κύβοι κενοί. καὶ τὸ παρ' εὐριπίδῃ τοιοῦτον. βέβληκ' ἀχιλλεὺς δύω κύβω καὶ τέτταρα. τριῶν ὄντων τῶν ἀναρριπτουμένων βόλων, δύο μὲν κενοὺς αὐτόν φησι βάλλειν. ἕνα δὲ τὸν τέταρτον. διττὸς οὖν ὁ κύβος, εἴτε ἀναρριπτούμενος, εἴτε κενὸς εἴτε πλήρης εἴη. καὶ ἰδίως ὁ κενός. ὅτι δὲ ὁ τρὶς ἓξ βαλὼν κατώρθου, καὶ αἰσχύλος ἐν ἀγαμέμνονι παρίστησι. τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι. τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας. Τρισμέγιστος ἑρμῆς. ζήτει ἐν τῷ ἑρμῆς. Τριστάται. οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως. οἱ ὁμοῦ ἔχοντες λόγχας ἀνὰ τρεῖς κατὰ χεῖρα. Τρίστομος. ἐπίθετον αἰχμῆς. σοὶ γὰρ κασωρίδος ὑλακὰ καὶ τρίστομος αἰχμὴ ᾅδε. Τριστοιχεί. κατὰ τρεῖς τάξεις. Τριταγωνιστής. αἰσχίνης ἐν πολλοῖς σκώπτεται ὑπὸ δημοσθένους. ὡς ὑποκριτὴς τραγῳδιῶν. καὶ τριταγωνιστὴν αὐτόν φησιν ὡς ἀδοκιμώτατον τῶν ὑποκριτῶν, ἐν τρίτῃ τάξει καταριθμῶν.

Τριταγωνιστὴς ἀπὸ σοφοκλέους. ὃς πρῶτος ἐχρήσατο. τρισὶν ὑποκριταῖς καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ. Τριτάλαντον βάρος. τριῶν ταλάντων. τριτάλαντον βάρος δεινότατα πειλοῦντας ἐπῶν.

Τριτάνυστον. μακρόν. καὶ δύνασαι τριτάνυστον. Τριταῖος. Τρίτη κεφαλή. τοῦτο εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀχθοφορούντων, οὐ μόνον κατὰ τὸν ὦμον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς. Τριτημόριον. τοὺς ἓξ χαλκοῦς εἴρηκε φιλήμων τὸ ὀβολοῦ τριτημόριον. θαυμάζω μὲν οὖν ἔγωγε πῶς τεταρτημόριον εἰσὶ δύο χαλκοῖ. τριτημόριον δὲ ἕξ. εἰ μὴ ἄρα ἐκεῖνο μὲν κυρίως ὠνόμασται τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ. τὸ δὲ τριτημόριον ὡς ἀπὸ λ′ μερῶν ὄντων, ἀνὰ δύο χαλκοὺς, τρία ἔχον μέρη, ς′ χαλκοῦς συνάγει.

Τριτημορίς. ἡ πρόσοδος. ἑτέρα δὲ ἡ ἐκ τοῦ στρατοῦ τριτημορὶς τὴν μεσογαίαν. Τριτογένεια. φοβερά. καταπληκτική. δημόκριτος ὁ αὐδηρίτης ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ᾅδου. τριτογένεια. τοῦτο δέ ἐστιν ὅτι τρία γίνεται ἐξ αὐτῆς. ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα συνέχει. καὶ παροιμία εἴρηται. παῖς μοι τριτογενὴς εἴη. μὴ τριτογένεια. ἤτοι τὴν ἀθηνᾶν ἀνδρώδη νενόμιζον εἶναι. καὶ παῖδας ἄρρενας παρέχειν.

Τριτογενὴς ἡ Ἀθηνᾶ· ἤτοι ὅτι ἐκ τῆς νηδύος καὶ τῆς μήνιγος καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθε. τριτὼ γὰρ ἡ κεφαλὴ κατὰ διάλεκτον. ἢ ὅτι παρὰ Τρίτωνι τῷ ποταμῷ Λιβύης ἐγεννήθη. φθίνοντος, ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν. ἢ ὅτι τρίτη μετὰ Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη. ἢ ὅτι ἐπεὶ τρίτωνα τὴν κεφαλὴν οἱ Ἀθηναῖοι λέγουσιν. ἢ ὅτι τοῦ τρεῖν καὶ δεδιέναι αἰτία. ἢ γεννητική. ἢ ὅτι ἀπελούσατο ἐν τῷ Τρίτωνι τῷ τῆς Λιβύης ποταμῷ. Τριτόμηνις· τὴν τρίτην τοῦ μηνός, τριτομηνίδα ἐκάλουν. δοκεῖ δὲ γεγενῆσθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ. Ἴστρος δὲ καὶ Τριτογένειαν αὐτήν φησι λέγεσθαι, τὴν αὐτὴν τῇ σελήνῃ νομιζομένην.

Τριτημίδραχμον· τὰς β΄ς΄΄ δραχμάς, οὕτως εἰώθασι λέγειν οἱ παλαιοί. Τριτοπάτορες· Δήμων ἐν τῇ Ἀτθίδι φησὶν ἀνέμους εἶναι τοὺς τριτοπάτορας. Φιλόχορος δὲ τοὺς τριτοπάτορας πάντων γεγονέναι πρώτους. τὴν μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιόν φησιν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα καλεῖ, γονεῖς αὐτῶν ἠπίσταντο τότε οἱ ἄνθρωποι. τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας. Φανόδημος δὲ ἐν ἕκτῳ φησὶν ὅτι μόνοι οἱ Ἀθηναῖοι θύουσί τε καὶ εὔχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν. ἐν δὲ τῷ Ὀρφέως Φυσικῷ ὀνομάζεσθαι τοὺς τριτοπάτορας Ἀμαλκείδην καὶ Πρωτοκλέα, καὶ Πρωτοκλέοντα, θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας, Οὐρανοῦ καὶ Γῆς φησιν αὐτοὺς εἶναι παῖδας. ὀνόματα δὲ αὐτῶν Κόττον, Βριάρεων καὶ Γύγην. Τρίτου κρατῆρος τοῦ σωτῆρος· ὃν καὶ τέλειον ἔλεγον. τὸν μὲν γὰρ πρῶτον, Ὀλυμπίων φασί. τὸν δὲ β΄ ἡρώων. Πλάτων ἐν Πολιτείᾳ. τὸν δὲ γ΄ ὀλυμπικῶς τῷ σωτῆρί τε καὶ Ὀλυμπίῳ. Τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει· ἀντὶ τοῦ τριτῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν. οὕτως Ἀντιφάνης. Τριτωνὶς λίμνη. Τρίτωνος, Ποσειδῶνος θαλάσσης. καὶ βυθίην Τρίτωνος ἁλιπλάγκτοιο χαμεύνην, πόντου ἀκεστορίην πλαζομένης γραφίδος. Τριτοφαῆ· τρίτη ἡμέρα. Τριττύς· φυλῆς μέρος τρίτον. αὕτη γὰρ διῄρηται εἰς τρία μέρη, τριττὺς καὶ ἔθνη καὶ φατρίας, ὡς Ἀριστοτέλης φησί. Τριττύς· ἡ ἐντελὴς θυσία, ἐκ συὸς κριοῦ καὶ τράγου ἐκ τριῶν. ὥσπερ δωδεκηΐδες θυσίαι δώδεκα ἱερείων. Τριφάλης τριφάλητος· ὄνομα κύριον παρὰ Ἀριστοφάνει. Τριφύλλιος ἐπίσκοπος· μαθητὴς Σπυρίδωνος τοῦ Κυπρίου καὶ θαυματουργοῦ. ὃς ἔγραψε τὰ θαύματα τοῦ ὁσίου καὶ τερατουργοῦ πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος. ὡς γέγραπται ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ δι' ἰάμβων. ἀρκεῖ ἐκζητῆσαι ὡς λίαν ὠφέλιμα. Τρίχανον· κτένιον.

Τρίχαπτον· τὸ βαμβύκινον ὕφασμα ἱμάτιον πολυτίμητον. Τρίχας κρῖναι· περὶ πραγμάτων δηλοῖ βλάβην. Τρίχας πεσεῖν δὲ κίνδυνον φέρει μέγαν. Τριχῆ· τριχῶς. Τριχίδες εἶδος ἰχθύος αἱ λεγόμεναι θρίσσαι. Ἀριστοφάνης· ἔβη τότε τὴν νύχθ' ὅλην τριχίδων πεπλησμένος. Τρίχθα· τριχῆ Ὅμηρος. τρίχθα δὲ πάντα δέδασται. ἔστι δὲ τὸ πάντα κατὰ παρολκήν. ὡς οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν. γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὄλυμπος. σαφῆς ἡ γῆ, ὁ Ὄλυμπος ὡς ὄρος. τὸ δὲ ὅμοιον καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ πεποίηκε. ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον. ἐν δ' ὄρος αὐτῇ Νήριτον εἰνοσίφυλλον. κεχώρικε γὰρ τὸ ὄρος τῆς Ἰθάκης. εἰ δὲ ἦν ὁ Ὄλυμπος τοῦ οὐρανοῦ μέρος ὁ οὐράνιος, οὐκ ἦν κοινός, ἀλλ' ἴδιος. Τριχοβρῶτες· ζῷα κατεσθίοντα τὰς τρίχας. οἱ σῆτες. ὁ θρίψ. Τριχολογεῖν· τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι. καὶ πολλὰ αὐτῶν φροντίζειν. Τρίψεις· ἀντὶ τοῦ διατρίψεις. διατελέσεις. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. Τρίψις· τῶν πολεμίων ἡ πορεία. Δαβίδ. ἀκούουσιν οἱ πολέμιοι τὴν τρίψιν αὐτῶν. Τριψίωνος. Τροίην· κατὰ διάλυσιν Τροίαν. Τρομερόν· ὁ δ' ὑπὸ ἀρρωστίας λεπτόν τι καὶ τρομερὸν ἐφθέγξατο. Τρόμητος· Δημοσθένης καὶ ἄλλα σκώπτει τὸν Αἰσχίνην, καὶ γραμματοκύφωνα καλεῖ. ὃν καὶ υἱὸν εἶναί φησιν ὄνομά τι μὲν Τρόμητος. διδασκάλου δὲ τῶν πρώτων γραμμάτων. Τροπάσθαι· τρέπεσθαι. Τρόπαια· νικητήρια. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. τρόπαιον ἀνστήσαιτο τῶν τούτου τρόπων. τὸ τρόπαιον δὲ οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ προπερισπῶσιν. οἱ δὲ νεώτεροι προπαροξύνουσι. ἡ δὲ παλαιὰ Ἀτθίς ἐστιν, ἧς ἦρχεν Εὔπολις. Κρατῖνος. Ἀριστοφάνης. Θουκυδίδης. ἡ δὲ νέα Ἀτθίς ἐστιν, ἧς ἐστι Μένανδρος καὶ ἄλλοι. Τροπὴ ἡ δίωξις. Τροπῆς ἀποσκίασμα· ἀντὶ ἀλλοιώσεως καὶ μεταβολῆς ἴχνος καὶ ὁμοίωμα φαντασίας. Τροπίας οἶνος· ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς. καὶ ἐκ τροπίας. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι. ταχύνειν πότον. καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε. Τροπηλίς· ἡ τῶν σκορόδων δέσμη. ἀπὸ τοῦ εἱλεῖσθαι τροπαλὶς καὶ τροπηλίς. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι. σκορόδων τροπηλίδος. Τρόπις, ἡ τῆς νηός. Τροπί-

διον

διον. Τροπολογία· ἀλλοίωσις ἑτέρου πρὸς ἕτερον κατά τι. τουτέστι καθ' ἓν τῶν ὑποκειμένων ἰδιῶν· νοημάτων λέξεως καὶ μέλους. Τρόπον· ἦθος. Τρόπος δέ ἐστι τὸ ὑπὸ συλλογισμῶν οἱονεὶ σχῆμα τοῦ λόγου· οἷον ὁ τύπος· εἰ τὸ πρῶτον, τὸ β'· ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον· τὸ ἄρα δεύτερον, παρεισάγει δὲ ὁ λόγος τρόπος· ὑπὸ τοῦ ἐν ταῖς μακροτέραις συντάξεσι τῶν λόγων, μηκέτι τὴν πρόσληψιν μακρὰν οὖσαν, καὶ τὴν ἐπιφορὰν λέγειν· ἀλλὰ συντόμως ἐπενεγκεῖν· τὸ δὲ πρῶτον· τὸ ἄρα δεύτερον. καὶ Πισίδης· ὁ βάρβαρος ἢ τῷ λόγῳ καὶ τῷ τρόπῳ ἂν τῷ ἤθει. Τρόπον τινά· ἀντὶ τοῦ καλῶς ἄν. Τροποφορεῖν. Τροποῦμαι· αἰτιατικῇ. Τροπώσομαι· νικήσω· ὑποτάξω.

Τροπωτῆρες· ἱμάντες. ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαρμοὺς περιδέονται. Τροφαλίς· τυρὸς ἀερ πάσας ὀνύων τροφαλίδα τυροῦ σικελήν, κατεδήδοκε. παρὰ τὸ τρέφω τὸ πήσσω. ὡς ζ' ἔλπω ἐλπὶς, κρέκω κρεκὶς καὶ κερκὶς· οὕτω τρέφω τροφίς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α καὶ τοῦ λ τροφαλίς. Τροφεῖα· τὰ ὀφειλόμενα τοῖς τροφεῦσι. Τροφή· ἀντὶ τοῦ ἀγωγὴ καὶ παιδεία. καὶ τραφέν· ἀντὶ τοῦ ἀχθὲν παιδευθέν. ἐνίοτε δὲ καὶ ὁμοίως ἡμῖν. Πλάτων πολιτείας. ἐπιθυμιῶν δ' αὖ εἰδῶν τινῶν τῶν περὶ τὴν τροφὴν καὶ γέννησιν. τροφὴν μὲν γὰρ βρῶμα καὶ πόμα λέγει· γέννησιν δὲ τὰ ἀφροδίσια. ἐν δὲ τῷ γ' πολιτείας. καὶ ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ Χείρωνι τεθραμμένος· ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένος. ἵνα μὴ ἐναντιῶνται Ὁμήρῳ πεπαιδεῦσθαι λέγοντι τὸν Ἀχιλλέα παρὰ Χείρωνι, οὐχὶ τεθράφθαι. Τρόφι κῦμα· ἀντὶ τοῦ τεθραμμένον· ἤγουν τρόφιμον. καθὰ πάθος γίνεται τρόφι. καὶ ἔστιν ἄκλιτον. ὡς τὸ ἄλφι. καὶ ἔρι καὶ κρῖ. Τρόφιμος. Τροφώνιος· καὶ Τροφωνίου κατὰ γῆς παίγνια. ἐν Λεβαδείᾳ χρηστήριον ἦν ὃ καταβάσιον ἐκάλουν. στόμιον γάρ τι ἦν ὡς τὰ ἄκρα δύνασθαι μόνον τῶν ποδῶν χωρῆσαι. οἱ οὖν τῷ θεῷ χρώμενοι, ἁγνεύσαντες πρῶτον ὡρισμέναις ἡμέραις, καὶ κοσμήσαντες ἑαυτοὺς ἱερῷ τινι σχήματι ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ μελιτούττας λαβόντες, ὅ ἐστι μάζας μέλιτι δεδευμένας, οὕτως ἐκάθιζον ἐπὶ τὸ στόμιον καὶ αἰφνίδιον ἡρπάζοντο καὶ κατεδύοντο ἐπὶ τῆς γῆς. τὰς δὲ μάζας ἐλάμβανον ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀδικηθῆναι ὑπὸ τῶν συναντώντων ὄφεων. ἀλλ' ἐκείνας αὐτοὺς παραλαμβάνειν τροφήν. πολλοὶ μὲν οὖν καὶ αὐθημερὸν ἀνεπέμφθησαν διὰ τοῦ στομίου κατελθόντες. πολλοὶ δὲ καὶ διὰ πλειόνων ἡμερῶν. ἦν δὲ ὁ Τροφώνιος Ἐργίνου παῖς. τ' ἀδελφοῦ Ἀγαμήδους. ὅπου ὄφις ἦν ὁ μαντευόμενος· ᾧ οἱ κατοικοῦντες πλακοῦντας ἔβαλλον. Τροχάζειν· διατρέχειν. Πολύβιος· τὴν μὲν πρώτην ἡμέραν ἐκέλευσε τροχάζειν ἐπὶ λ' σταδίους ἐν τοῖς ὅπλοις. Τροχαῖον· οἱ δὲ σαλπιγκταὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ὄντες, τροχαῖόν τι συμβοήσαντες, δόξαν τοῖς ἐναντίοις ὡς παρὰ τοῦ στρατηγοῦ πεπεμμένοι παρέχον. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· οὐ τροχιεῖ τις τὸν λαπιδὴρ λῃστήν. Τροχηλατεῖν· ἐλαύνειν. Τροχιᾶς· πορείας· τρίβους· ἐργασίας. Τροχιλίας· ὥσπερ ἅτης πρὸς Ἀλκιβιάδην εἰπόντα, ὡς οὐκ ἀνεκτὴ ἡ Ξανθίππη λοιδοροῦσα· ἀλλ' ἔγωγε ἔφη συνείθισμαι καθάπερ εἰ καὶ τροχιλίας ἀκούων συνεχῶς. Τροχίλος, ὄνομα τοῦ ὑπηρέτου ἥρωος. παρὰ τὸ τρέχειν. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ὀρνέου τροχίλος. καὶ λέγεται εἶναι δριμύ. ἀξιοῦσι δέ τινες τὴν μέσην ὀξύνειν. Τροχιοθεῖσα· βασανισθεῖσα. ἀπὸ τοῦ τροχοῦ ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασανιστικόν. καὶ διατεῖνον τὰ σώματα. καὶ Ἀριστοφάνης· ἐπὶ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος. οὕτως οἱ δοῦλοι ἐπὶ τροχοῦ δεσμούμενοι ἐτύπτοντο. καὶ αὖθις· ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σε κεῖ στρεβλούμενον εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. Τροχός· ξύλινόν τι ἦν ὁ τροχός, ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο. Ἀριστοφάνης· εἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβοι, ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν ἐπεσκευασμένος, ἐπὶ τροχοῦ ἕλκοιτο μαστιγούμενος. Τροχός· Δαβίδ· φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. φησὶ γὰρ ἡ ἱστορία ὅτι νότου πνεύσαντος διηρέθη ἡ θάλασσα. τοῦ δὲ ἀέρος συστρεφομένου καὶ τῶν νεφῶν συνισταμένων, ὁ ἄνεμος τίκτεται. αἱ δὲ τιμωρίαι σου φησί, δίκην βελῶν κατὰ τῶν πολεμίων ἐχώρουν. τῷ δὲ κτύπῳ τῆς βροντῆς. τοὺς τῶν Αἰγυπτίων τροχοὺς συνεπόδισας. ὅτε δὲ λέγει ὁ θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχὸν ἐν παντοδαπαῖς συμφοραῖς κέλευσον αὐτοὺς στρέφεσθαι. καὶ κακοῖς ἐπαλλήλοις περίβαλε. Τρωγαλίων· τῶν τραγημάτων, οὕτω γὰρ τὰ τραγήματα ἐκάλουν οἱ παλαιοί. Τρώγλη· ἡ ὀπή. καὶ Τρωγλίτης. καὶ Τρωγλοδύται ἐθνικόν. οἱ μὲν οὖν σωθέντες ἦσαν ἐν τρώγλαις. Τρώγω· ἐσθίω· αἰτιατικῇ. Τρώγων γλυκερὰς οἰκείας ἕξεις τρόπους. Τρωαί· αἱ Τρωικαί· Τρωικοὶ οἱ ἀπὸ τῆς Τροίας. καὶ Τρώ

ιος ὁμοίως ὁ Τρωϊκός. Τρώϊλος, σοφιστὴς, παιδεύσας ἐν Κωνσταντίνου πόλει λόγους πολιτικούς, ἐπιστολῶν βιβλία ζ΄. Τρωκτὰ, τὰ κατὰ τῶν ὀπωρῶν, οἷον κάρυα καὶ βάλανοι.

Τρώκτης, ὁ ἐκ παντὸς κερδαίνων, οἷον ἀπὸ τρώγων. Τρώματα ἐν βύσσῳ. Τρώματα μεγάλα διφάσια Μιλησίων ἐγένετο ἔν τε Λιμνηΐῳ χώρης τῆς σφετέρης μαχεσαμένων, καὶ ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ. Τρώξονται, φάγωσιν. Ἀριστοφάνης. ἐνεγκάτω τὶς ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων. ἆρα τρώξονται.

Τροία, πόλις. Τροιζὴν, Τροιζῆνος ὄνομα πόλεως. ὁ ἀπὸ ταύτης Τροιζήνιος. καὶ ζήτει παροιμίαν ἐνθάδ' εἰς Τροιζῆνα δεῖ βαδίζειν. Τρύβλιον, ὀξυβάφιον, πινάκιον, ποτήριον. ὀρθομίλιον. τοῦτο μεῖζον τοῦ ὀξυβάφου ἐστί. καὶ ἡ κωμῳδία. τὸ τρύβλιον τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι. ἀντὶ τοῦ κέκλασται. Τρυγαῖος, Ἀθμονεύς. Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ ἀμπελουργὸς δεξιός. οὐ συκοφάντης. οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων. ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων. διόσον οἱ γεωργοὶ μάλιστα οἱ δεξιοὶ ἀπραγμοσύνην ἀσπάζονται. καὶ Τρυγαῖος μὲν παρὰ τὸ τρυγᾶν. ἁρμόζει γὰρ γεωργοῖς. Ἀθμονεὺς δὲ ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς. Τρύγητος, ὁ καιρὸς ἐν ᾧ δεῖ τρυγᾶν καὶ ἄμητος ὁ καιρὸς ἐν ᾧ δεῖ ἀμᾶν καὶ θερίζειν, προπαροξυτόνως. Τρυγητὸς δὲ ὁ τρυγώμενος βότρυς. καὶ ἀμητὸς ὁ θεριζόμενος. οἱονεὶ ἀμητὸς στάχυς ὀξυτόνως. καὶ ἔμετος καὶ ἐμετὸς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Τρυγὴ ἀπὸ θεοῦ. ἡ χαλεπωτέρα τιμωρία. πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοί. Τρυγοδαίμονες. ὥσπερ τὸ κακοδαίμονες. ἐπεὶ πολλῇ τῇ αἰσχροποιΐᾳ ἐχρῶντο. παρόσον ἀφέμενοι τὸ σέβεσθαι τὸ θεῖον, πρὸς δὲ σκώπτειν ἐτρέποντο.

Τρυγόνος, εἶδος περιστερᾶς. καὶ παροιμία. τρυγόνα ψάλλειν. ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων. ἴσως παρὰ τὸ τρύζειν. ὡς μή μοι τρύζητε. καὶ ἑτέρα παροιμία. τρυγόνος λαλίστερος. ἐπειδὴ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέρεσι λαλοῦσι. Τρυγνῶσα, ἰσχνῶσα. Ἀριστοφάνης. τρυγνῶσα τὴν θύραν. Τρυγός, τῆς τοῦ οἴνου ὑποστάθμης. Ἀριστοφάνης. ὄζων τρυγός. καὶ αὖθις. ἔοικας ὦ πρεσβῦτα νεοπλούτῳ τρυγί. Ἀριστοφάνης φησί. Τρυγὸς ἡλικίας, τουτέστι τοῦ νέου. τρύγα γὰρ καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν, καὶ τὴν ὑποστάθμην. Τρυγοκωμῳδία, ἤτοι διὰ τὸ τρύγα ἔπαθλον λαμβάνειν, τουτέστι νέον οἶνον. ἢ διὰ τὸ μὴ ὄντων προσωπείων τὴν ἀρχὴν, τρυγὶ χρίεσθαι τὰς ὄψεις. Τρύγιππος, ὁ ὑλιστὴρ ὁ σάκκινος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἀλλ' ἐστὶ τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά. οὐκοῦν τρύγιππος ταῦτα πάντ' ἄσεται. προπαροξυτόνως. καὶ τρυγιπῶ ῥῆμα. Τρύζει, ψιθυρίζει, γογγύζει. ἀσήμως λαλεῖ. παρὸ καὶ ἡ τρυγών. ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς. Τρύμη, ὁ τετριμμένος σφόδρα καὶ πεπειραμένος ἐν τοῖς πράγμασιν. ὃν ἡμεῖς τρυπᾶν φαμὲν, θέλει δὲ εἰπεῖν ὡς τρύπανον ἀτόνως. Τρύπανα, ἐργαλεῖα τεκτονικά. τρύπανα τὰ δινοῦντα καὶ ὠκύνοντα τέρετρα. Τρυπηρίου γαστρός, καταπονούσης τὸν βίον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Τρυσμοὶ, γογγυσμοί.

Τρυτάνη, ὁ ζυγός. ταύτην οἱ Δωριεῖς στατάνην καλοῦσιν. ὅθεν καὶ παροιμία. δικαιότερος σταχάνης. Τρυτοδόκη, ἡ θήκη τῆς τρυτάνης. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὴν τρυτοδόκην κιτίδα παμβακίδων. τὸν ζυγὸν τῆς παμβακίδος. Τρυφάλεια, περικεφαλαία. Τρύφαινα, ὄνομα κύριον. Τρυφὴ, ἡ σπατάλη. Τρυφηλὸς καὶ τρυφητής, ὁ ἄπληστα τρώγων. Τρυφιόδωρος, Αἰγύπτιος γραμματικὸς καὶ ποιητὴς ἐπῶν. ἔγραψε Μαραθωνιακά. Ἰλίου ἅλωσιν. τὰ κατὰ Ἱπποδάμειαν. Ὀδύσσειαν λειπογράμματον. ἔστι δὲ ποίημα τῶν Ὀδυσσέως πραγμάτων. καὶ ὅσα μυθολογοῦσι περὶ αὐτοῦ καὶ ἄλλα. Τρυφιόδωρος, διάφορα ἔγραψε δι' ἐπῶν. παράφρασιν τῶν Ὁμήρου παραβολῶν. καὶ ἄλλα πλεῖστα. Τρύφος ἄρτου, κλάσμα ἄρτου. Τρυφῶ, αἰτιατικῇ.

Τρύφων, Ἀμμωνίου, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικὸς καὶ ποιητής. γεγονὼς κατὰ τοὺς Αὐγούστου χρόνους καὶ πρότερον. περὶ πλεονασμοῦ τῶν ἐν τῇ Αἰολίδι διαλέκτῳ, βιβλία ζ΄. περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ διαλέκτων, καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ Ἀλκμᾶνι καὶ τοῖς ἄλλοις λυρικοῖς. περὶ τῆς Ἑλλήνων διαλέκτου καὶ Ἀργείων καὶ Ἱμεραίων καὶ Ῥηγίνων καὶ Δωριέων καὶ Συρακουσίων. περὶ τῆς ἐν ἐγκλίσεσιν ἀναλογίας α΄. περὶ τῆς ἐν εὐθείᾳ ἀναλογίας. περὶ ὀνομάτων συγκριτικῶν α΄. περὶ τῆς ἐν μονοσυλλάβοις ἀναλογίας. περὶ ὀνομάτων χαρακτήρων α΄. περὶ ῥημάτων ἀναλογίας βαρυτόνων α΄. περὶ ῥημάτων ἐγκλιτικῶν. καὶ ἀπαρεμφάτων καὶ προστακτικῶν καὶ εὐκτικῶν. καὶ ἁπλῶς πάντων. καὶ περὶ ὀρθογραφίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ζητουμένων. περὶ πνευμάτων καὶ τρόπων καὶ ἄλλα. Τρύχεται

κατεσπαθᾶ· κατασπονεῖται· ταλαιπωρεῖται· ἐκνευρίζεται. καὶ ἐκτετρυχωμένος. ὁ δὲ, ὑπὸ τῆς ἀπορίας ἐκτετρυχωμένος ἦν. Τρύχη. τὰ ῥάκη. ξανικῶς (?). προῆλθεν ἡ μήτηρ πένθιμα ἠμφιεσμένη τρύχη. καὶ τὰς ὁράσεις ἐκτετηκυῖα ὑπὸ τῶν δακρύων. Τρυχηρά. ῥακώδη. Τρύχνον. τὴν πόαν. θηλυκῶς λέγουσιν οὐ τὸ τρύχνον. σὺν τῷ σ δὲ στρύχνον, οὐδαμοῦ εὕρομεν. καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν· τὴν, ἁπαλώτερος τρύχνου. ἐν παρῳδιῶν ὁ κωμικός φησιν· ἤδη εἰμὶ μυστικώτερος (?) τρύχνου.
Τρυχόμενος. τετρυχωμένος δέ. Τρύχουσιν. ἐλαττοῦσι. Τρυχωθείς. πιεσθείς ἢ φανερωθείς. Τρυχῶ. τρίτης ἐστὶ συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἀλλὰ καὶ βαρύτονον, τρύχω τρύχεις. Τοιαῦδε. τοιαύτης. Τοία στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα. ἀχερόντειός τε σκόπελος αἱματοσταγής φρουροῦσι. κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες. ἔχιδνά θ' ἑκατοντακέφαλος. ἣ τὰ σπλάγχνα σου διασπαράξει· πνευμόνων τ' ἀνθάψεται ταρτησία μύραινα. τὼ νεφρὼ δέ σου αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένω, διασπάσονται γοργόνες τιθράσιαι. ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα. Τοιαυτί. ταῦτα. Τοιγὰρ ἐγώ. ἐγὼ μέντοι. Τοιγαροῦν. ἀμέλει. ὅθεν δή. οὐκοῦν. διὰ τοῦτο δὴ οὖν. Τοιγάρτοι. τούτου γὰρ ἕνεκεν. Τοιαίδε πράξεις. Τοῖιν. ἀντὶ τοῦ τοῖν δυϊκῶς. καὶ πολλῶν λευκῶν κεῖραι, ἀπὸ κροτάφων τοῖιν. ἀλλ' ἐπένευε. Τοίνυν. διὰ τοῦτο ἤ. Τοῖο. τοιούτου. καὶ τοῖος τοιοῦτος. καὶ τοῖον τοιοῦτον. Τοιουτονὶ θεμιστοκλῆς οὔπω ποτὲ ἐπενόησεν. ἀριστοφάνης. ἢ διὰ τὸ τειχίσαι τὸν πειραιᾶ, ἢ ὅτι σοφίας δόξαν ἀπηνέγκατο θεμιστοκλῆς, σαφηνίσας ἀθηναίοις τὸν δοθέντα χρησμόν. τεῖχος τριτογενεῖ ξύλινον δίδοι εὐρύοπα ζεύς. ἄλλα δὲ ἄλλων λεγόντων, θεμιστοκλῆς ἔφη τὰς τριήρεις λέγειν ξύλινον τεῖχος. Τοιουτῶδες. τοιοῦτον. οὐδὲν ὁτιοῦν ἐβεβαιώθη τοιουτῶδες. Τοῖς ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις. καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν. οὗτοι ὡς ὑώδεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι, ἐκωμῳδοῦντο. καὶ τάχ' ἂν ἦσαν προκέφαλοί τινες. ὡς ἐν γεωργοῖς φησί. καὶ ἐν τριφάλητι. καὶ ἐν πόλεσι δήμοις. ἱπποκράτους δὲ παῖδες ἐμβόλιμοί τινες. βληχητὰ τέκνα. καὶ οὐδαμῶς τοῦ τρόπου. τὰ δ' ὀνόματα αὐτῶν, τελέσιππος. δημοφῶν. περικλῆς. Τοῖς ὀρθῶς. ὅτι ὀρθῶς ὑπ' ἄλλου γνωσθεῖσι πεισθῆναι, μείζονος ἀρετῆς ζήμων (?) ποιεῖται γνώρισμα, τοῦ γνῶναί τινα αὐτὸν ἐξ αὑτοῦ τὰ δέοντα. τὴν ἡσιόδου μεθαρμόττων ῥῆσιν. οὗτος μὲν πανάριστος ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται λέγων οὕτως. κατανοεῖ τὸ παρθὲν αὐτῷ (?). Τοῖς πολλοῖς τοῦ ὀβολοῦ. τουτέστι τοῖς εὐώνοις.
Τοῖς τεκοῦσι δ' οὐδεὶς πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν. τουτέστιν ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ, μὴ ἡγεῖσθαι πόνον εἶναι τὸν κάματον. Τοῖς φθάνουσι. τοῖς ἤδη γεγονόσι. Τοίχαρχος ἐπὶ νεὼς ὁ ἄρχων αὐτῆς. τοιχάρχου δὲ πρωρεύς. πρωρέως δὲ κυβερνήτης. κυβερνήτου δὲ ναύκληρος.
Τοιχωρύχημα γαλῆς. Τοίχου ὀπή. Τοιχωρύχης. κλέπτης τοιχωρύχος ληστής. τοιχωρύχης δέ. Τύανα μητρόπολις ἐν καππαδοκίᾳ. Τύγα παρὰ ῥωμαίοις συγκλητικὴ ἐσθής.
Τύγωνος. Τυγχανόντων. ἀντὶ τοῦ τυγχανέτωσαν ἀττικῶς. οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἀπὸ ὁριστικῶν μὴ ἐχόντων τὸ μ' κλιτικὸν τὸ γ' πρόσωπον ποιοῦσιν ὁμόφωνον τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τῶν ἰδίων μετοχῶν. οἷον τύπτετε τυπτόντων ἀντὶ τοῦ τυπτέτωσαν. μηνύετε μηνυόντων ἀντὶ τοῦ μηνυέτωσαν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐχόντων τὸ μ' κλιτικὸν τὸ γ' πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ὁμοφώνως ποιοῦσι τῷ γ' τῶν δυϊκῶν. τυπτέσθων. ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν. Τυγχάνω γενικῇ. Τύκος, ἐργαλεῖον τι ᾧ τε λίθους περικόπτουσι (?) καὶ ξέουσιν. ἔνθεν καὶ τὸ ἐτύκιζον ἀντὶ τοῦ ἔξεον. ἔκοπτον. ἀριστοφάνης ὄρνισι. τούτοις δὲ τύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσι. Τυκτόν. χειροποίητον. Τύλαι καὶ τύλοι ἀρσενικῶς. τὸ ὤμου τὸ τετυλωμένον καὶ πεπιλημένον τῆς σαρκός. ὅπερ πολλάκις ἐπὶ τοῦ ὤμου γίνεται τοῖς ἀχθοφόροις, ἐκ τοῦ βαστάζειν τι συνεχῶς. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. ἴσως γὰρ ἂν λῇς. ἔκαμον τὸν τύλον κακῶς. καὶ τηλεκλείδης ἔκαμον τραχήλου τύλον εἶπε. πολύβιος. τῆς πέτρας αὐτοῖς δυσχερείας παρεχούσης. διὰ τὸ δεῖν τρῆμα ποιεῖν ἐν αὐτῇ τοῖς τύλοις κρατοῦσι τὴν σύριγγα τὴν προσαγομένην.
Τύλη. ἡ στρωμνή. οἷον ἔδοξέ τις ἐν τῇ τύλῃ πυροὺς ἔχειν ἀντὶ κναφάλων. καὶ παιδίον ἐγέννησεν ἄρρεν. Τύλις ὄνομα πόλεως. Τύλος ἡ νῆσος. Τύλος. νενεκρωμένη σάρξ. ἀπὸ σκιρρώματος τῶν γονάτων. δυσχρηστίαν παρεῖχεν ἡ πέτρα, διὰ τὸ τρῆμα ποιεῖν ἐν αὐτῇ τοῖς τύλοις. Τυλοῦται. τραυματίζεται. παχύνεται. οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν πάρεθεν κορύνας εἶχον σιδηρᾶς ἢ σιδήρῳ τετυ

λωμένας. Τύλωμα. Τυμβογέρων· ὁ ἐπὶ μακρὸς περὶ κλ΄. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς τυμ-
βογέρων ἦν ἤδη. ἢ τυμβογέρων ὁ ἔσχατος γέρων. Τύμβος· τάφος· παρὰ τὸ τύφεσθαι· ὅ ἐστι καίεσθαι
τὰ σώματα τῶν τεθνεώτων. ταῦτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπὸ τυμβοπεσῶν. Τυμβεία καὶ Τυμβεί-
της ὁ μνηματίτης. εἰ καὶ ἰδεῖν μικρὸς λέγοις ὁ τυμβείτης ἄμμιν ἐπικρέμαται. Τυμβογέ-
ροντες· ἐπὶ μακρὸν τῇ ἡλικίᾳ προϊόντων· ὡς καὶ Θεόφραστος ἐπὶ σαλεύοντες καὶ τῇ διανοίᾳ παρηλλαγμένοι.
Τυμβοχοεῖ· θάπτει. Τύμμα· κροῦσμα. Τυμμαῖς· πληγαῖς. καὶ εἴ πού τις ἀγρεθείη τῶν ὅπω-
σοῦν ὁρμωθεὶς ἐγκεκλημένος, τυμμαῖς οὐ ταῖς τυχούσαις ἐβάλλετο. Τύμπανα· οἱ Ἰνδοὶ ἀντὶ σάλπιγ-
γος, ταῖς μάστιξιν ἀπέκτυπον εἰς τὸν ἀέρα. εἶχον δὲ καὶ τύμπανα φοινικώδη τινὰ βόμβον ὀξέα
ἀνιέντα. ἡ δὲ κατασκευὴ τοιάδε. φλοιὸν ἐλάτης κοιλάναντες, ἐνήρμοζον εἰς αὐτὸν κώδω-
νας ὀργάλησιν. τὸ δὲ στόμα τοῦ ἄγγους ταυρείῳ δέρματι περικυτώσαντες, μετέωρον ἔφερον διὰ τὰς
μάχας τοῦτο τὸ τύμπανον. ἐπὰν δὲ θόρυβον πολὺν ἐργάσασθαι ἤθελον ἢ σημαναί τι, καταστρέ-
ψαντες ἐπὶ τὸ στόμα τὸ ξύλινον ἄγγος, ἐτίνασσον. οἱ δὲ ἐν αὐτῷ κώδωνες, ἄλλοι τε ἀμαθόντες καὶ
μεγάλοι, ἔν τε στενῷ ἠχοῦντες, ἀσαφῆ τινα βόμβον ἀνέπεμπον ἔνδοθεν. ὅνπερ οὐ ῥᾴδιον ἦν τοῖς
οὐκ εἰδόσιν ἐπιγνῶναι τίνος ἦν ὀργάνου ἢ θηρίου. βρυχήματι γὰρ ἐῴκει. Τύμπανα· βάκλα·
παρὰ τὸ τύπτειν, ξύλα ἐν οἷς ἐτυμπάνιζον· ἐχρῶντο γὰρ ταύτῃ τῇ τιμωρίᾳ. Τυμπανίζεται·
ξύλῳ πλήσσεται· ἐκδέρεται· καὶ κρεμᾶται. Τύμπανον ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμενον καὶ κερα-
τίου(?). ὃ κατεῖχον αἱ βάκχαι. ἐν ἐπιγράμματι. ἀραξάχειρα ταῦτα τὰ βύβλα τύμπανα λεοντοδιφεῖσι
ῥείῃ θῆκε. Τύμπανος· ἀρσενικῶς. καί τινος αὐληδαίμονος ἐστὶ τὸν ἑὸν τύμπανον ἢ κεχέρας.
Τυμφαῖς πόλις. καὶ βοῦς ἀρτέμιδος. Τυνδαρίδης ὁ υἱὸς τοῦ Τυνδάρεω. Τυννοῦ· δωρικῶς.
Τυννουτονί· δεικτικῶς. ἀντὶ τοῦ μικρόν, Ἀριστοφάνης ἐν πλοιαρίῳ τυννουτωΐ σαυκηρέρων ναύ-
της διάξει. περὶ τοῦ χάρωνος λέγων. τοῦ πορθμεύματος τοῦ πλοίου. Τυντλάζειν· αὐτὸ καὶ αὐτὸ
λέγειν. Ἀριστοφάνης. οὐ γὰρ οἷόν τέ ἐστι πάντως οἰναρίζειν τήμερον. οὐδὲ τυντλάζειν. ἐπειδὴ πη-
λώδες(?) τὸ χωρίον. Τυντλώδης ὑλώδης. Τυπαῖς· πληγαῖς. ἔχοντας τύμπανα καὶ τυ-
πάς, τουτέστι πληγάς. Τυπείς· πληγείς. τρωθείς. καὶ τυπεῖσι· τρωθεῖσι. Τύπη. ὥστε συ-
νέβαινεν ὑπὸ τοῦ πυρὸς τὰς βάσεις τῶν πύργων καὶ τὰ τύπη τῶν κριῶν ἀχρειωθῆναι. Τύπος·
χαρακτήρ. πρόσεστι τούτῳ πολλὰ παρ᾽ ἐμοῦ. ὃν εἶπε λαβὼν Ἀριστείδην ἐμοῦ λογίου τύπον εἰς
ἀνθρώπους ἔφην ἐληλυθέναι, μόλις ἔτυχον τῆς ἀξίας ὅτι πλέον ἐστὶν ἢ τύπος. καὶ Ἀππιανός.
ὁ δὲ Ἀννίβας Μαρκέλλου τοῦ ὑπάτου ἀποθανόντος τῷ πτώματι αὐτοῦ ἐπιστάς. ὡς εἶδε τὰ τραύματα
πάντα ἐπὶ τῶν στέρνων, ἐπῄνεσε μὲν ὡς στρατιώτην. ἐπέσκωψε δὲ ὡς στρατηγόν. καὶ τὸν δακτύλιον
αὐτοῦ περιελὼν ἐτύπωσεν ἐπιστολὴν τῇ σφραγῖδι τοῦ Μαρκέλλου. πρὶν αἰσθέσθαι πολλοὺς περὶ τοῦ
θανάτου αὐτοῦ. καὶ αὐτόμολον ἄνδρα Ῥωμαῖον ἔπεμψε φέρειν. δηλοῦντα ὅτι στρατιὰ Μαρκέλ-
λου κατόπιν ἔρχοιτο. καὶ ὁ Μάρκελλος αὐτὴν ὑποδέξασθαι κελεύει. Τύπησι· τρώσεσι. Τυ-
πῶ αἰτιατικῇ. Τύπωμα χαλκήλατον(?)· τὸ ἄγγος. τὴν ὑδρίαν. ἐν ᾗ δῆθεν τὰ δοκοῦντα εἶναι ὀ-
στέα τοῦ Ὀρέστου ἀπέκειτο. τύπωμα χαλκήλατον κεκρυμμένοι χεροῖν. Τυπτήσεις· τύψεις. καὶ τυ-
πτῶ αἰτιατικῇ. Τυραννεῖον· κυρίως ἡ ἀκρόπολις. Τυραννία δὲ ἡ τυραννίς. καὶ Τυραννιῶ·
ἐπιθυμῶ τυραννῆσαι. Τυραννίων Ἐπικρατίδου καὶ Λινδίας(?) Ἀλεξανδρίνης, Ἀμισηνός. ἐ-
χρημάτιζε δὲ Κορύμβου. γεγονὼς ἐπὶ Πομπηΐου τοῦ μεγάλου. καὶ πρότερον μαθητὴς ἄλλων τε καὶ
Ἑστιαίου τοῦ Ἀμισηνοῦ. ὑφ᾽ οὗ καὶ Τυραννίων ὠνομάσθη. ὡς κατατρέχων τῶν ὁμοσχόλων, πρότερον κα-
λούμενος Θεόφραστος. εἶτα διήκουσε καὶ Διονυσίου τοῦ Θρᾳκὸς ἐν Ῥόδῳ. αὐτὸς σοφιστεύσας δήμου κρατίας ἐλευθεριαίῳ.
ὃς ἤχθη εἰς Ῥώμην ληφθεὶς αἰχμάλωτος ὑπὸ Λευκόλλου, ὅτε κατεπολέμησε Μιθριδάτην τὸν τοῦ
Πόντου βασιλεύσαντα. διαπρεπὴς δὲ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ καὶ πλούσιος, ἐκτήσατο καὶ βιβλία ὑ-
πὲρ τὰς τρεῖς μυριάδας. ἐτελεύτησε δὲ γηραιός, ὑπὸ ποδάγρας παραλυθείς. ὀλυμπιάδι ρη΄.
ἐν τῷ γ΄ ἔτει τῆς ὀλυμπιάδος. Τυραννίων ὁ νεώτερος. Φοίνιξ, παῖς Ἀρτεμιδώρου. μαθητὴς
Τυραννίωνος τοῦ πρεσβυτέρου. διὸ καὶ ὠνομάσθη Τυραννίων. πρότερον καλούμενος Διοκλῆς. αἰχ-
μάλωτος δὲ καὶ αὐτὸς γενόμενος ἐπὶ τοῦ πολέμου Ἀντωνίου καὶ Καίσαρος, ὑπό τινος Δυμαντος(?)

ὠνήθη· τοῦ καὶ σαρος ὄντος ἀπελευθέρου. εἶτα ἐδωρήθη Τερεντίᾳ τῇ τοῦ Κικέρωνος γυναικί. ἐλευθερωθεὶς δὲ ὑπ' αὐτῆς, ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ. καὶ ἔγραψε βιβλία ὀκτὼ πρὸς τοῖς ξ΄. ὧν ἐστι ταῦτα· περὶ τῆς Ὁμηρικῆς προσῳδίας. περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου, ἐν ᾧ λέγει μὲν ἄπτωτα εἶναι τὰ κύρια ὀνόματα. θεματικὰ δὲ τὰ προσηγορικά. ἀθέματα δὲ τὰ μετοχικά. περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου ὅτι ἐστὶν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς. τοῦ αὐτικένους, ἡ Ῥωμαϊκὴ διάλεκτος. ὅτι διαφωνοῦσιν οἱ νεώτεροι ποιηταὶ πρὸς Ὅμηρον. ἐξήγησιν τοῦ Τυραννίωνος μερισμοῦ. διόρθωσιν Ὁμηρικήν. ὀρθογραφίαν.

Τυραννίων μὲν μεσολώιος φίλος. οἱ ὡροσκοπικοὶ ἐν βιβλίοις εἰσί. καὶ ἄλλα δὲ τῶν βιβλίων αὐτοῦ φέρεται χρήσιμα. Τύραννος. οἱ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ποιηταὶ, τοὺς βασιλεῖς τυράννους προσηγόρευον. ὀψέ ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέντος κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους καθάπερ Ἱππίας ὁ σοφιστής φησιν. Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον Ἔχετον, βασιλέα φησὶ καὶ οὐ τύραννον. προσηγορεύθη δὲ τύραννος, ἀπὸ Τυρρηνῶν. χαλεποὺς γὰρ περὶ λῃστείας τούτους γενέσθαι. οὐδεὶς δὲ οὐδὲ ἄλλος τῶν ποιητῶν ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ μέμνηται τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ, τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσυμνήτας καλεῖσθαι. εὐφημότερον γὰρ ἐκεῖνο τὸ ὄνομα. καὶ ἕτεροι ἐτυράννησαν. ἀλλ' ἡ τελευταία καὶ μεγίστη κάκωσις πάσαις ταῖς πόλεσιν, ἡ Διονυσίου τυραννὶς ἐγένετο. Τύραννος Σικελίας. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἐπίσχης. Τύραννος. σοφιστής. περὶ στάσεων. καὶ διαιρέσεως λόγου. βιβλία δέκα. Τυραννῶ. γενικῇ. ὁ δὲ Ἰταλιώτης ἐτυράννει τῶν εἰς Πάνδοσον κατοικούντων. Τυρβάζη. ἐβιμάζη. οἱ δὲ, φροντίζεις. Τύρβη. ἀπόλαυσις. ἢ θόρυβος. ἢ τάραξις. τέρψις. καλοῦνται παρὰ Μιλησίοις ἡ τύρβη. καὶ οἱ χειρώνακτες. τουτέστιν οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργαζόμενοι. Τυρβαθέντα. κινηθέντα ταραχθέντα. Τυρεύων. κατασκευάζων. καὶ Τυρεύσαντες ἀντὶ τοῦ κατασκευάσαντες. Τυρρηνία χώρα. καὶ Τυρρηνοὶ, οἱ λεγόμενοι Τοῦσκοι. ἱστορίαν δὲ παρ' αὐτοῖς ἀνὴρ ἔμπειρος συνέγραψεν. ἔφη γὰρ τὸν δημιουργὸν τὸν πάντων θεὸν, δώδεκα χιλιάδας ἐνιαυτῶν, τοῖς πᾶσιν αὐτοῦ φιλοτιμήσασθαι κτίσμασι. καὶ ταύτας διατεῖναι τοῖς ιβ΄ λεγομένοις οἴκοις. καὶ τῇ μὲν α΄ χιλιάδι ποιῆσαι τὸν οὐρανὸν. καὶ τὴν γῆν. τῇ δευτέρᾳ ποιῆσαι τὸ στερέωμα τοῦτο τὸ φαινόμενον καλέσας αὐτὸν οὐρανόν. τῇ τρίτῃ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ὕδατα τὰ ἐν τῇ γῇ πάντα. τῇ δ΄ τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους ἥλιον καὶ σελήνην. καὶ τοὺς ἀστέρας. τῇ ε΄ πᾶσαν ψυχὴν πετεινῶν. καὶ ἑρπετῶν. καὶ τετράποδα ἐν τῷ ἀέρι καὶ ἐν τῇ γῇ καὶ τοῖς ὕδασι. τῇ ϛ΄ τὸν ἄνθρωπον. φαίνεται οὖν τὰς μὲν πρώτας ἓξ χιλιάδας, πρὸ τῆς τοῦ ἀνθρώπου διαπλάσεως παρεληλυθέναι. τὰς δὲ λοιπὰς ἓξ χιλιάδας, διαμένειν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. ὡς εἶναι τὸν πάντα χρόνον τῆς συντελείας μέχρι χιλιάδας δώδεκα. Τυρμίδαι. δῆμος τῆς Οἰνηΐδος οἱ Τυρμίδαι. Τυρόκνηστις. ἡ μάχαιρα. καὶ παροιμία. οὐ στήσομαι λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος. ἀντὶ τοῦ ὡς λέαινα. σχῆμα δέ ἐστιν ἀκόλαστον καὶ ἑταιρικόν. τυρόκνηστις δὲ ἡ μάχαιρα. ἐπὶ δὲ ταῖς λαβαῖς τῶν μαχαιρῶν, ἐλέφαντες καὶ λέοντες ἐγλύφοντο ὀκλάζοντες, ὅπως μὴ ἀποθραύοιντο αὐτῶν οἱ πόδες, εἰ ὀρθοὶ ἑστῶτες γλύφοιντο. λέγει οὖν ὅτι οὐκ ἐπαναστήσομαι πορνικῶς ὡς λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος. Τυρόκνηστις ἡ μάχαιρα. Τυροπωλήσω. ἀντὶ τοῦ σταθμήσω. πρὸς τὸν σταθμὸν ἐπωλεῖτο ὁ τυρός. Τύρος ὄνομα πόλεως καὶ Τύριοι οἱ πολῖται. ἔστιν ἐν τῷ Παύλου. ὅτε γέγονεν ἡ Τύρος μητρόπολις. Τυροφόρον. ἐν ἐπιγράμματι. αἰχμητὴν δὲ ἔθυσεν ἀλέκτορα καὶ πλακόεντα ταῖς ἠγκασίδικῳ πίονα τυροφόρον. Τυρσηνία χώρα. Τύρσις. ὁ περίβολος τοῦ τείχους, Ξενοφῶν. οὕτω δὴ Κῦρος κύκλω διαμετρήσας περὶ τὸ τεῖχος ἀπολιπὼν ὅσον Τύρσεσι μεγάλαις ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, ὤρυσσεν ἔνθεν δὲ τοῦ τείχους τάφρον ὑπερμεγέθη. καὶ τὴν γῆν ἀνέβαλλον πρὸς ἑαυτούς. Τύρσος. τὸ ἐν ὕψει ᾠκοδομημένον. Τυρταῖος. Ἀρχεμβρότου. Λάκων ἢ Μιλήσιος. ἐλεγειοποιὸς. καὶ αὐλητής. ὃν λόγος τοῖς μέλεσι χρησάμενον, προτρέψαι Λακεδαιμονίους. καὶ πολεμοῦντας Μεσσηνίοις ταύτῃ ἐπικρατεστέρους ποιῆσαι. ἔστι δὲ παλαιότατος. σύγχρονος τοῖς ἐπικληθεῖσι ζ΄ σοφοῖς. ἢ καὶ παλαίτερος. ἤκμαζε γοῦν κατὰ τὴν λε΄ ὀλυμπιάδα. ἔγραψε πολιτείαν Λακεδαιμονίοις καὶ ὑποθήκας δι' ἐλεγείας. καὶ μέλη πολεμιστήρια βιβλία ε΄. Τυρταῖος. οἱ Λακεδαιμόνιοι ὤμοσαν ἢ Μεσσήνην αἱρήσειν. ἢ αὐτοὶ τεθνήξεσθαι.

χρήσαντος δὲ τοῦ θεοῦ στρατηγὸν παρὰ ἀθηναίων λαβεῖν, λαμβάνουσι Τυρταῖον τὸν ποιητὴν χωλὸν ἄνδρα· ὃς ἐπ' ἀρετὴν αὐτοὺς παρακαλῶν, εἷλε τῷ κ' ἔτει τὴν μεσσήνην καὶ ταύτην κατέσκαψαν. καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἐν τοῖς εἵλωσι κατέταξαν. Τυτθήν· ὀλίγην· ἢ μικράν. καὶ Τυτθὸς μικρός. Τυφαονία χώρα. Τυφεδανός· ὁ οὐδενός. Τυφεδανὲ καὶ χερόθλιψ. πόθεις ἐρανῖτε οἴκας ὡραίας σποροῦ. Τυφεδῶνος τῆς καύσεως. ἢ ὄνομα κύριον ὁ Τυφεδών. Τύφῃ· καίεται. Τυφήρεα· Τυφωνικήν· λαμπάδα κηροχίτωνα. κρόνου Τυφήρεα λύχνον. χοίνῳ καὶ λεπτῷ σφιγγομένην παπύρῳ. Τυφλοπλαστεῖον· Τυφλὸς ἀναπλάττεται. καὶ Τυφλοπλαστεῖ τὸ ὅμοι.

Τυφλὴ ὁδός· ὁ δὲ, ὁδοῖς ἐπιτυγχάνει τυφλαῖς καὶ ἀνεξόδοις. καὶ ἀτραποῖς σκολιωτέραις.

Τυφλὸς τά τ' ὦτα, τόν τε νοῦν, τά τ' ὄμματ' εἶ. οἰδίπους. σὺ δ' ἄθλιός γε. ταῦτ' ὀνειδίζων ἅ σοι οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα. οἷον, οὐδείς ἐστιν ὃς οὐ ταῦτά σοι ὀνειδίσει ἃ πρὸς ἐμὲ ὠνείδισας. τὸ δὲ τάχα ἀντὶ τοῦ ταχέως καί σε μετ' ὀλίγον ἐροῦσι Τυφλόν. πρὸς τειρεσίαν ὁ λόγος. Τυφλὸν φαίνεσθαι, πάγκαλον περ' ἀλλίαν. Τυφλότερος ἀσπάλακος· διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ ζῶον τοῦτο ὀφθαλμούς. φησὶ δ' αὐτὸς σκίμβρους ὑπὸ τῆς γῆς Τυφλωθῆναι διὰ τὸ φθείρειν τὰ καρπά. ἔχει δ' ὀδόντας μιαρωτάτους. καὶ ῥύγχος ὥσπερ γαλῆς. καὶ πόδας ὡς ἄρκτου. Τυφλότερος λεβηρίδος. καὶ κενότερος λεβηρίδος. ἀμφότερα λέγεται. λεβηρὶς οἱ ἐν λεπεῖς. καὶ λεποστάται. καὶ ἐπὶ ἰχθύων. καὶ ἐπὶ τέττιγος καὶ πάντων ὧν τὸ γῆρας ἀπολείπεται. Τυφλῶν ὀνείρων· ἤτοι τῶν ἀπατηλῶν. καὶ ἴσως πρὸς ἐπὶ τοῦτο. δοιαὶ γάρ τε πύλαι ψευδῶν εἰσὶν ὀνείρων. ἢ ὅτι μύουσι καὶ προσδιαλέγονται. Τυφογέρων· ἐσχατόγηρος. ἢ ὑπερήφανος. τετυφωμένος γέρων. Τυφομένης· καπνιζομένης· καιομένης. καὶ καπνῷ Τύφειν δίκην σφηκῶν. τὸ ῥῆμα Τύφω. Τῦφος· ἀλαζονεία. μανία. ὁ δὲ τοιοῦτος ἀγνοεῖ καὶ ὥστε Τύφωται. Τυφωεύς ὄνομα κύριον. Τυφών· οὐχ ἡ φλὸξ ἐκ τοῦ ἀέρος. ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφή, πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι. ὡς πλάτων ἐν φαίδρῳ. Τυφών· κεραυνὸς βίαιος. πολὺς καὶ πνευματώδης. ἢ πνεῦμα καπνῶδες ἐρρωγὸς ἀπὸ νέφους. λέγεται καὶ διὰ τοῦ σ' Τυφώς. ἄρεμ' ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε. Τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται. τοὺς γὰρ καταιγιδώδεις ἀνέμους, Τυφῶς καλοῦσι. τούτῳ ἐνόμιζον μέλαιναν ἄρνα σφαγιάζειν ὅπως λήξῃ τὸ πνεῦμα. Τυφῶνος πυρώδους δαίμονος. Τυφῶνος πολυπλοκώτερον. Τυφὼν ὁ λεγόμενος κεραυνωθῆναι ὑπὸ διός. τούτου ποικιλώτερον. Τυφώς· γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν εἰλώλην. Τυφὼς γῆς μὲν ἦν υἱός. ἴσχυσεν δὲ τοσοῦτον ὥστε οὐκ ἀνθρώποις δοκεῖν μόνοις φοβερὸς εἶναι. ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς. οἵτινες ὡς μῦθος καὶ εἰς ἀλόγων ζώων μετεβάλλοντο μορφὰς διὰ τὸν ἐκείνου φόβον. εἰλώλη δὲ πνοὴ σφοδρά. ὁ δὲ Τυφὼς μείζονι πνεύματι καὶ καπνοποιόν. Τυφηστὸς ὄνομα πόλεως. Τυχαία· ἀντὶ τοῦ κατὰ Τύχην ἢ κατ' αὐτόματόν τινι. σὺν Τυχίᾳ κατά τινα ἄδηλον καὶ Τυχαίαν φοράν, οὕτως ἀναφαινόμενα. ἄλλως ἡ ἀναγκαία τῆς φύσεως τάξις ἐπιζητεῖ τὸ ἐν τοῖς γινομένοις ἀκόλουθον. οὕτως ἕκαστα πεπληρῶσθαι φησὶν ὁ ἅγιος γρηγόριος ὁ νύσσης. ἐν τῇ κοσμογενείᾳ λέγει. Τυχαῖος· ὁ τῆς Τύχης ναός.

Τύχη· σὺν Τυχίᾳ παρὰ σοφοκλεῖ. πολύβιος. εἰ χρὴ Τύχην λέγειν ἐπὶ τῶν τοιούτων. μήποτε δ' αὕτη μὲν κενῶς κληρονομεῖ τοιαύτην φήμην. αἴτιοι δ' εἰσὶν οἱ χειρίζοντες τὰς πράξεις. τῷ ταῖς αὐταῖς ἐπιτρέχειν σεμνότητα καὶ μέγεθος. μήποτε δὲ τοὐναντίον. καὶ πισίδης. οὐκ ἡ ὑλοβρίθης. οὐ τὰς δι' ἡμᾶς ἀντιπεσούσας Τύχας. εἰ χρὴ καλεῖν με τὰς ἁμαρτιῶν τύχας. Τύχη. σκέψασθε πρὸς θεῶν τὴν Τύχην δυοῖν βροτοῖν. ἕκτωρ μὲν ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα, ζωστῆρι πριαθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων, ἐγνάπτετ' αἰὲν ἔστ' ἀπέψυξεν βίον. οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων, πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι. περὶ ἕκτορος καὶ αἴαντος ὁ λόγος. καὶ σοφοκλῆς. ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεοῦ Τύχας δοθείσας, ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν. ὅσοι δ' ἑκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις, ὥσπερ σύ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν δίκαιόν ἐστιν, οὔτ' ἐποικτείρειν τινά. Τύχη. Τύχη παρ' ἕλλησιν ἀπρονόητος κόσμου διοίκησις. ἡ φορὰ ἐξ ἀδήλων εἰς ἄδηλον καὶ αὐτόματον. οἱ δὲ χριστιανοὶ θεοῦ ὁμολογοῦμεν διοικεῖν τὰ πάντα. καὶ πολύβιος φησί. Τύχην δὲ λέγει ὁ θουκυδίδης τὸν πόλεμον. Τύχη. οὐκ ἀνθρώπων βουλαῖς ἀλλὰ τῇ ἐκ θεοῦ ῥοπῇ πρυτανεύεται τὰ ἀνθρώπεια. ὃ δὴ Τύχην καλεῖν εἰώθασιν.

ἄνθρωποι· οὐκ εἰδότες ὅπου δὴ ἐν ἑκάστῳ πρόεισι τὰ ξυμβαίνοντα. ἅπερ αὐτοῖς οὐκ ἔνδηλα γίνεται. ταῦτα γὰρ ἀλόγως δοκοῦντι εἶναι, φιλεῖ τὸ τῆς τύχης ὄνομα προχωρεῖν. καὶ παροιμία. Τύχη ἀνεί-πος· ἐπὶ τῶν ῥᾷστα μεταβαλλομένων καὶ ἀσταθμήτων ἀνθρώπων. τύχη λέγεται καὶ τὸ ἐπιτήδευμα ὡς φέρει εἰπεῖν ὁ παρεστὼς οὗτος, πρῶτον εἰπάτω τὸ ὄνομα· τὴν πατρίδα· τὴν τύχην· ἔπειτα καὶ τὸ σέβας. Τυχηρότερος· εὐτυχέστερος. Τυχιάδης· πατρωνυμικόν. Τυχικὸς ὄνομα κύριον. Τυχίος ὄνομα κύριον. Τύχων Τύχωνος ὄνομα κύριον. Τύψαι· ὅτι βαλεῖν τὸ πόρρωθεν πέμψαι· οὐτάσαι δὲ καὶ νύξαι καὶ τύψαι· τὸ ἐκ χειρὸς τρῶσαι.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Τ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ἈΡΧῊ ΤΟΥ͂ Υ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ῦ

Ὗ ἐπίρρημα θαυμαστικόν. ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον ὀσφραινόμενοι τῆς κνίσσης. Ὑάδες· οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀστέρες. Ὑακινθίδες· θυγατέρες Ὑακίνθου τοῦ Λακεδαιμονίου. Ὑακίνθινον· ὑπομελανίζον· πορφυρίζον. Ὑάκινθος ὄνομα κύριον. Ὑάλη· ὕαλος· ὕαλός ἐστιν ἀφ' ἧς πῦρ ἅπτουσι. ὥς φησιν Ἀριστοφάνης. ὁπότ' ἂν γράφοιτο δίκη, ἀποτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης. ἔστι δὲ κατασκεύασμα ὑάλου τροχοειδὲς ἠλέκτρου. εἰς τοῦτο τεχνασθέν. ὅπερ ἐλαίῳ χρίσαντες καὶ ἡλίῳ θερμήναντες, προσάγουσι θρυαλλίδα. καὶ ἅπτουσι πῦρ. τοῦτο οὖν ὁ γέρων πρὸς Σωκράτην διαλεγόμενος φησὶν εἰ ὑφάψαιμι διὰ τοῦ ἠλέκτρου, καὶ προσαγάγοιμι τῇ δέλτῳ τὸ πῦρ τῇ τοῦ γράμματος, ἀφανίσαιμι τὰ γράμματα τῆς δίκης. Ὑάλιος· πολεμικὸς καὶ ἐνυάλιος. Ὑάμπολις· ὄνομα πόλεως. Ὑβάδαι· δῆμος ἐστὶ τῆς Λεοντίδος. Ὕβος ὁ κυρτός· καὶ ὕβωσις ἡ κύρτωσις καὶ ὑβάζειν τὸ ἐμεῖν. οἱ γὰρ ἐμοῦντες ὑπὸ τῆς βίας κυρτοῦσθαι ἐοίκασιν. Ὑβρίζειν· ἐπὶ τοῦ αἰσχρῶς διαιτᾶσθαι. ὑπέλαβε πονηροὺς ὄντας ὑβρίζειν καὶ ῥᾳστω-νεύεσθαι. ὁ δὲ, οὐ μάτην ἔζη ὥστε ἐμὲ κρίνειν. οὐδὲ μὴν ὡς οἱ πολλοὶ ἐπὶ τραπέζας κεκυφέναι καὶ ἐμπίπλασθαι καὶ ὑβρίζειν αὐλῶν. ἀλλὰ πλέον τι εἰδέναι μαστεύων ὑφηγεμόνι θεῷ. Ὑβρίζοντες· σκιρτῶντες. Ἡρόδοτος. Ὑβρίζω αἰτιατικῇ. Ὕβρις· ὑπόβαρός τις οὖσα. ἢ παρὰ τὸ ὑπὲρ βάρος. Ὕβρις φυτεύει τύραννον. ὕβρις εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν ἃ μὴ ἐπίκαιρα μηδὲ συμφέροντα. διὰ τῆς ὕβρεως φησὶν ἀνανεοῦται ὁ τύραννος. καὶ ὅθεν φησὶ πολλὰ διαπράξηται, τότε εἰς μεγάλην ἀνάγκην ἐμπίπτει διὰ τῆς ὕβρεως ἐπαρθείς. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἀκρότατα εἰσαναβᾶσ' ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν. παίδων μὲν γὰρ οἱ γεγονότων, ὕβρεις διὰ τὸ σύνηθες οὐδὲ ὕβρεις ἐνομίσθησαν. ἀλλ' ἦν ἐγκύκλιον αὐτοῖς καὶ πρόχειρον τοιαῦτα ἁμαρτάνειν. Εὐνάπιος φησὶ περὶ Καρίνου βασιλέως. Ὕβρις· ἡ μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας. αἰκία δὲ πληγαὶ μόνον. Λυσίας ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην. καίτοι τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν, χρημάτων ἔστι μόνον τιμῆσαι. τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας, ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιοῦν.

Ὑβρίσασιν· ἐξαμαρτήσασιν αἰσχρῶς. ἔνθα καὶ στρατιώτας ἔξω τοῦ προσήκοντος ὑβρίσασιν, ἐπέθηκε δίκην. ἐλάττω δὲ τὴν ἡ δίκη τοῦ προσήκοντος. Ὕβρισεν· οὐχ ὁ πατάξας. ἀλλ' ὁ ἐπιπλήξας καὶ ὀνειδίσας. καὶ ὑπὸ ἀγανακτήσεως καὶ πρὸς ὕβρεως τιθέμενος. ὅτι μὴ τὰ πρῶτα ἐπεπίστευτο τῇ στρατείᾳ. Ἀριστοφάνης. εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή. ἀντὶ ἀλαζονεία. ὅτ' ἐγὼ μὲν ὢν Διόνυσος υἱὸς σταμνίου, αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ. τοῦτον δ' ὀχῶ ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο μηδ' ἄχθος φέρῃ.

Ὑβριστάς· τοὺς θρασεῖς καὶ λοιδόρους. Ὕβρις τίς· ἡ ὕβρις καὶ ἡ ἀτιμία. Ὑβριστότερος· Ξενοφῶν. οἱ ἀμελεῖσθαι δοκοῦντες στρατιῶται, οἱ μὲν ἀγαθοί, πολὺ ἀθυμότεροι γίνονται. οἱ δὲ πονηροί· πολὺ ὑβριστότεροι καὶ αὖθις. οὐδὲν ὑβριστικώτερόν ἐστιν ὄχλου πρὸς ὀργὴν καὶ παρανομίαν ὁρμήσαντος. Ὑγεία· οἰωνιζόμενοι εἰώθασι λέγειν πρὸς τὸ τίς ὁ ζῶν ὄνομα ἢ ὑγίειαν. ἢ τι τοιοῦτον. καὶ ὁ ἔποψ ἔφη· τί μὲν οἱ ζῶντες. οἱ δὲ, ἔφασαν, οἱ δ' ὧδε κάθεοι ἔξεστιν ἐπιλεῖψαι. Ὑγεία δὴ τί ἐστιν· ἡ μὲν, ἐν τῷ ἰατρῷ· ἡ δὲ

ἐν τῷ ὑγιαζομένῳ σώματι. καὶ ἡ ἐν τῷ ἰατρῷ ποιητική ἐστι τῆς ἐν τῷ σώματι. οὕτω δὲ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ τάξις, ἐκ τῆς ἐν τῷ δημιουργῷ τάξεως γέγονε. τὸ δὲ ὑγιεινὸν, τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐστίν. ὑγιεινὸν γὰρ τὸ ποιητικὸν ὑγιείας, ὡς τὸ φάρμακον. τὸ δὲ, φυλακτικὸν, ὡς ἡ δίαιτα. τὸ δὲ, σημαντικὸν ὡς χρῶμα, σφυγμὸς, ἀναπνοὴ, οὖρα. Ὑγεία Ἀθηνᾶ. ἐπώνυμόν ἐστι τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ γὰρ ὑγεία καλεῖται καὶ νίκη, καὶ ἱππία, καὶ ἐργάνη. Ὑγιασθείς. ὁ δὲ, ὑγιασθεὶς τοῦ τραύματος.

Ὑγιαίνω τὸ ὑγιάζω μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ. Ὑγιές. λυσιτελὲς. ὠφέλιμον. τῆς πόλεως ἐπ' οὐδὲν ὑγιές. φιλοκράτης. ὦ μηδὲν ὑγιὲς μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν, οἷα μυθολογεῖς. ὡς μὲν θηράσω λαβὼν πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τὸν δ' ἀγνῶτ' ἐμοί. ἀνάξιον σοῦ. κατάξιον δὲ μοῦ. Ὑγιέστερος. ὥσπερ ὑγιέστερος κρότωνος. πολλοὶ γὰρ κροτωνιᾶται ἀσκηταί. καὶ ὑγιέστερος κολοκύνθης.

Ὑγιέστερος κρότωνος. ἐπὶ τῶν πάνυ ὑγιαινόντων. ἡ παροιμία ἀπὸ τοῦ ζώου τοῦ κρότωνος. λεῖον γὰρ ἐστὶν ὅλον καὶ χωρὶς ἀμυχῆς. καὶ μηδὲν ἔχον σίνος. Ὑγίεια. τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν τὸ κάλλιστον. ὑγεία ἐστὶ συμμετρία τῶν πρώτων σωματικῶν δυνάμεων. ἅ ἐστι, θερμότης. ψυχρότης. ὑγρότης. ξηρότης. καὶ ὑγιεινὸς ὁ ὑγιής. καὶ ἐπιρρηματικῶς ὑγιεινῶς. Ὑγιής. ὑγιής τις ὤν. ὁ δι' ὑγροῦ καὶ ζῶν. ἀλίβαντες δὲ οἱ νεκροὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν λιβάδα. ἤγουν ὑγρασίαν. Ὑγρὰ κέλευθα. τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν. Ὑγραίνω. Ὑγρὸς ὁ ἀνακατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς. καὶ ὁ ῥᾳθυμιζόμενος. Ὑγρῶς. ὑγρῶς κραδαινομένη. καὶ τοῖς ποσὶ χαμαιπετὴς ἄντολος γινομένη. ἐνίκα πάντας τοὺς τῶν θαυματοποιῶν ἐξηγουμένους. φωνήν τε ἔχουσα ἡδεῖαν. καὶ ταύτην μετὰ τέχνης ἀφιεῖσα, οὐδενὸς ἐπ' ᾄσμασι θαυμαζομένου. ἐκείνη δὲ ἐλευθερωτέρα. ἅτε δὴ οὐκ ἄπειρος ἐρωτικῆς πορνείας. ἀκκιζομένη σὺν καιρῷ. καὶ πρὸς ζηλοτυπίαν εὐφυῶς ἄγουσα τὸν ἄνδρα, αὐτὴ μὲν πλουτοῦν οὐκ ἀνεκτὰ φόνητον οἶσεν. ἐκεῖνον δὲ κατάβαιον τηκόμενον τῷ ἔρωτι, ἀπήλλαξε τῆς τιδε. καὶ αὖθις. πρὸς γὰρ τὰς δωρεὰς ἦν ὑγρὸς καὶ καταφερής. πρὸς δὲ τὰς εἰς πράξεις, βαρύς τε καὶ συντεταμένος. Ὑγρότης. ἀραιότης καὶ ἀφέλεια. Ὑδάσπης ὄνομα ποταμοῦ. Ὑδατηγὸς ἀνὴρ ὁ ἀντλῶν. Ὑδατίδες, σταγόνες. Ὑδάτιον νᾶμα. Ὑδέουσιν. ᾄδουσι. λέγουσι. Ὑδῶ τὸ ᾄδω. ὑδεῖν ἔοικε. καὶ ὑδέοιμι ἀντὶ τοῦ ὑμνοῖμι. αἴθειν τε ἀντικοῦ ἐπαγρομένοις ὑδέοιμι. Ὑδερ. Ὑδερῶν ὑδρωπιῶν. Ὑδεῖν. ἀντὶ τοῦ ὑμνεῖν. Ὑδὴ ὄνομα πόλεως. Ὑδος τὸ ὕδωρ. καὶ τῷ ὕδει ἡ δοτική. Ὕδωρ. τὸ ὕδωρ εἰ καὶ παντελῶς ἄχυμον ὡς τοῖς ἰατροῖς δοκεῖ, ἢ ἔγγιστ' ἄχυμον, ἔχει μέντοι δύναμιν πάντων τῶν χυμῶν δεκτικήν. διὸ καὶ ἀπολαύει παντὸς χυμοῦ ὃς ἂν πλησιάσῃ αὐτῷ. Ὕδωρ βλύζον κάτωθεν ἐχθροὺς μηνύει. Ὕδωρ διαυγὲς ἐν πίνακι χρυσῷ. ἔστι τόδε. Ὕδωρ πίνων πλῶδες ἐν λύπαις ἔσῃ. Ὕδωρ ἀντιλογίας, ἀπὸ τοῦ πράγματος ὁ τόπος τὴν προσηγορίαν ἐδέξατο. εἰς Μερρὰν γὰρ ἐλθόντες καὶ πικρὸν εὑρόντες τὸ ὕδωρ, κατὰ Μωσέως ἐβόησαν. καὶ τοῦ θεοῦ κατελάλησαν. λέγει δὲ ὅτι διήλεγξά σου διὰ ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ τὴν ἀχαριστογνώμην. Ὕδωρ αὐτοπαγές. τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς. ἢ τὸ αὐτομάτας πηγὰς ἔχον.

Ὕδωρ βορὸν καὶ ἀγρυπνίην βορόν. λέγει οὖν ὅτι τὸ ὕδωρ οὐκ ἐν τοῖς πυρέττουσι μόνον ἐστὶ ζόφιμον. ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀγρυπνοῦσιν. ὕδωρ δὲ πίνων καλὸν οὔ τέκοις ἔπος. τοῦτο δὲ ἐπιγράμματ' εἶναι μέρος. οἱ μὲν, ἀσκληπιάδου. οἱ δὲ, θεαιτήτου φασίν. Ὕδωρ. διαπρεπόμενον. ἀντὶ τοῦ ἐσκεδασμένον. καὶ παντελῶς ἄχρηστον. δαβίδ. Ὕδωρ παραρρεῖ. ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπουδάζειν, ὡς καὶ εἰσρέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων. καὶ παροιμία. ὕδωρ μένει. ἐστὶν ἐν τῇ ἀναπολεῖ. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα πονούντων. Ὕδρα. ἐννεακέφαλος ὄφις. Ὕδραν τέμνειν. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται. ἱστορεῖται γὰρ ὕδρα ἐν Λέρνῃ ἑκατοντακέφαλος τυγχάνουσα. μαχόμενον Ἡρακλέα ὡς τῶν τεμνομένων αὐτῆς κεφαλῶν, ἀνεφύοντο πλείους. κελεῦσαι Ἰολάῳ ἐπικαίειν τὰς κεφαλάς. Ὕδραν τέμνεις. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἴρηται. παρόσον Ἡρακλῆς ὕδραν τέμνων, οὐδὲν μᾶλλον ἐκράτει. ἀναδιδομένων αὖθις πλειόνων κεφαλῶν. Ὑδραίνειν. πτίζειν. Ὑδρεία. τὸ ὑδρεύεσθαι. ὑδρία δὲ τὸ ἀγγεῖον. Ὑδρηλόν. Ὑδροποτικός. καὶ ὑδροπότης καὶ ὑδροποτεῖν. καὶ ἔστιν ἐν τῷ αἱμοπότης. Ὑδρορρόα τὸ μέρος τῆς στεφανίδος. διὸ οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται. ἢ ὁ στενὸς τόπος ὑδρορρόα καὶ

κύφαλος

ἢ ὕφαλος πέτρα. λέγεται δὲ καὶ ὑδρόρροια. οἱ δὲ εἰς τὰς ὑδρορροίας συνωθοῦντες αὐτοὺς διὰ
τούτων ἐσώζοντο πρὸς τὰς ναῦς. Ὑδροστάσιον. λίμνη μικρά. παραπεμψάμενοι τὸ μέγα τοῦ-
το ὑδροστάσιον, ἀφίκοντο εἰς τὰς λίμνας, ἐν αἷς ἐπιμιγνύμενος ἀπόλλυται ὁ κωφὸς ποτα-
μός. Ὕδρος ὕδρου. ὄφις. ὕδρα γὰρ ἐννεακέφαλος ὄφις. Ὑδροφορία. ἑορτὴ πένθιμος ἀ-
θήνησιν ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις, ὡς Ἀπολλώνιος. Ὑδροχεῖα. δεξαμεναί. ὁλ-
κὸν τοῦ ὕδατος ἐπεσκεύασε. καὶ ὑδροχεῖα ἐπενόησεν. Ὑδρωπιῶντες. νοσοῦντες. ὑδρο-
ποτοῦντες δέ. Ὕδρωψ. ἡ νόσος. Ὕαινα θηρίον. Ὕε. ἀπειλὴ βραδυνόντων. καὶ ἀνοιγνύ-
ναι κελευόντων. καὶ γαρύειν. ἂν ἔβρεχεν. Ὑέλιον καὶ ὕαλος. καὶ ὑάλινον. Ὑετός. τὸ ῡ μακρόν.
ἄγον μέγαν ὑετὸν ἔσχη. Αἰλιανός. ἐμπιπτόντων ὑετῶν, καὶ χάλαζα ἰσχυρὰ ἐρράγη. καὶ ὑετὸς ἐκ
νεφῶν. μεταβολὴ εἰς ὕδωρ. ἐπειδὰν ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ἀνενεχθεῖσα ὑγρασία κατενεχθῇ.

Ὕειον κρέας. χοίρειον. καὶ ὕεια πληθυντικῶς. χοίρεια. ἐχορτάσθησαν ὑείων. Ὑηνόν. ὑὸς ἴδιον. χοί-
ρου ἔργον. λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων, καὶ τοῦ Εὐθυδήμου εἰπεῖν ὅτι ὑη-
νὸν αὐτῷ δοκοίη πάσχειν ὁ Κριτίας. Εὐθυδήμῳ προσκνῆσθαι ἐπιθυμῶν, ὥσπερ τὰ ὕδια τοῖς λί-
θοις. καὶ Ξενοφῶν φησιν ὑηνῶν θρεμμάτων καὶ ἔδοξέ μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώπινον ἀλλ' ὑηνῶν τινῶν
μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων. Πλάτων νόμων ζ'. ὑηνεῖς. ὡς δὲ δὴ καὶ κυνοκεφάλους λέγων, οὐ μόνον
αὐτὸς ὑηνεῖς. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμματά μου ἀναπείθεις οὐ
καλῶς ποιῶν. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ. Ὑηνεία. ἐν πάσῃ ὑηνείᾳ καλινδούμενος. Ὑηνεία.
μωρία. Ἀριστοφάνης. ἵνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑηνεία. διεβέβλητο γὰρ οὗτος ὡς μωρὸς καὶ συώ-
δης. ἦν δὲ ἐκ Πειραιῶς. ἐδόκει δὲ καὶ πένης εἶναι. καὶ θρύπτεσθαι ἐπὶ πλούτῳ. ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα πα-
χὺς καὶ χοιρώδης. τινὲς δὲ ὑηνείαν τὴν ἐκ τῶν χοίρων δυσωδίαν φασίν. οἱ γὰρ διαφόροις ἐδέσμα-
σι χρώμενοι, δυσώδη ἀποπατοῦσι καὶ εἰς βόρβορον διαλύονται. ἦν δὲ καὶ ἄλλος ὁ εἰς Ὅμηρον γρά-
ψας. ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο. ἥδε γνώμη ὑπὸ τρυφῆς ἀκολούθου διεφθαρμένη. τὰ πάντα καὶ
γυναικεῖα φρονοῦσα. δειλία σύνοικος καὶ πᾶσα ὑηνεία. φιλοχρήμων. μικροπρεπής. δουλώδης ἢ
θέλουσα ἀσφαλῶς οὐδέν τι μέγα οὐδὲ ἐλεύθερον διαπραττομένη. ἀνδραποδώδης καὶ ἀσθενής. γα-
στρὶ καὶ αἰδοίοις ἀεὶ τὴν εὐδαιμονίαν μετροῦσα. οὔτε θυμῷ γενναίῳ χρωμένη. οἷον σῶμα παρειμένον
ἐν μιᾷ χώρᾳ κείμενον ἐκνενευρισμένον. οὐδὲ κινεῖσθαι ἔτι δυνάμενον. τοιαύτη δὲ εἶναι καὶ πολλῶν
χαμαιπετεστέραν ἐπεδείκνυε τὴν ζωήν, τῶν νῦν ἐν τῇ γενέσει κυλινδουμένων. ὑηνεία δὲ ἡ συνένδα.

Ὑηνεῖς ῥῆμα. ὑηνόν τι καὶ ζῶδες ποιεῖς. καὶ ὑηνῶν θρεμμάτων. ζήτει ἄνω. Ὑηνῶν. σκαιῶν
καὶ ἀμαθῶν. καὶ ὑηνὴς ὁ σκαιός. Ὕης ὕου. ἐπίθετον Διονύσου. ὡς Κλείδημος. ἐπειδή φησιν
ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ καθ' ὃν ὁ θεὸς ὕει χρόνον. ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην ὕην λέγε-
σθαι. καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφοὺς ὑάδας. Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν ὕην.

Ὑθλεῖς φλυαρεῖς. ὕθλος δὲ ἡ φλυαρία. Ὑίδιον. καὶ ὑίδια. προγέγραπται. Ὑϊδοῦς. ὁ υἱοῦ υἱός. ὁ ἔγγο-
νος. Ὑλακόμωροι. ὑλακτικοί. οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πονούμενοι. Ὑλακτεῖ. ἐμμανῶς καὶ ἀναιδῶς
βοᾷ ὡς ὁ κύων. τί καὶ θ' ὑλακτεῖ. σοῦ δὲ πότερ' ἐγγὺς πέλας ὁ πάντα κλεινὸς οὗτος. ἡ πᾶσα βλάβη.

Ὑλακτούσης. μαργώσης. ἐν ἐπιγράμματι. τὸ σοῦ δίδου μὴ πολλά. διὰ ἄγρας δὲ λίνοιο δαῖμον ὑλα-
κτούσης νηδύος ἡσυχίην. Ὕλαν κραυγάζειν. ἱστοροῦσιν ὕλαν τὸν Θειοδάμαντος, καλὸν τὴν ὥραν.
ἐρώμενον Ἡρακλέους. ὅτε συνέπλει τοῖς Ἀργοναύταις. γενομένων δὲ κατὰ Μυσίαν, ἐξελθεῖν ὑδρευ-
σόμενον. ὑπὸ νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆναι. τούτου δὲ ἐπιζήτησιν Πολύφημον πεμφθέντα κεκρα-
γέναι. καὶ ὀνομαστὶ ἀνακαλεῖν τὸν ὕλαν. μηδὲν περαίνοντα. διὸ καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀ-
νυόντων λέγεσθαι. καὶ νῦν δὲ Κιανοὺς ἔτι ἀπομίμημα τῆς ζητήσεως ποιουμένους, ἑορτάζειν τῷ ἥρωι.

Ὕλας. ὄνομα κύριον. Ὑλαία. ἐκ τοῦ ὕλη. καὶ ὑλαῖος. Ὑλαιώτης. ὁ ἐν ὕλῃ διατρίβων. ἐν ἐπι-
γράμματι. τοῦτό σοι ὑλαιῶτα. κατὰ γενειάδος πλατυνοῖο δέρμα λυκορραίστης ἐκρέμασε Τηλέσων.

Ὑλλεῖς ἔθνος Ἰλλυρικόν. ἀπὸ Ὕλλου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Μελίτης τῆς Αἰγαίου ποταμοῦ. Ὕλη ὁ
σύνδενδρος τόπος. ὕλη καὶ ἡ σκευή. ἡ πρόφασις. ἡ ὑπόθεσις. ὕλας χορηγῶν καὶ τοσαύτας καὶ ξένας.
ὕλη γάρ ἐστιν ἡ εἰδοποιουμένη ὑπὸ τοῦ εἴδους. πᾶν γὰρ τὸ γινόμενον ἢ φύσει ἢ τέχνῃ ἐξ ὕλης καὶ εἴδους ἔ-

χει τὴν σύστασιν. οἷον ὁ σωκράτης ἐξ ὕλης μὲν τοῦ σαρκός. εἴδους δὲ τῆς ἀνθρωπείας μορφῆς. καὶ τοῦτο τὸ τεχνητόν, ἐξ ὕλης μὲν τοῦ ξύλου, εἴδους δὲ θύρας ἢ σκαμνίου ἢ ἄλλου τινός. Ὑλήεσσα χώρα. ἡ σύνδενδρος. Ὑληκοίτης θήρ. ὁ ἐν τῇ ὕλῃ τὴν κοίτην ποιούμενος. Ὑληωροί. οἷς τὰ διὰ τῆς ὕλης ἔργα ἐν φροντίδι ἐστί. λέγει δὲ τοὺς φύλακας τοῦ ὄρους. Ὑληφόρον. ξυληφόρον.

Ὑλλίδης. Ὕλλος, ὄνομα κύριον. βουθοίνας ὁ ἡρακλῆς, ὕλλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πεινάσαντος, ἕνα τῶν ἀροτήρων βοῶν θειοδάμαντος θοινήσας ἔφαγε. Ὑλωρός. ὁ τῆς ὕλης φύλαξ. Ὑμά. ὑμέτερα.

Ὑμεδαπῶν. τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους ὑμῖν συγγενῶν. ἢ τῆς αὐτῆς χώρας. Ὑμέλλην. στεῖραν. ἄγονον. Ὑμεναίων. γαμικῶν ὕμνων. ὑμέναιος γὰρ ἐκείνων λυδὸς ᾄδεται. τὸν χαρίεντα λημαῦα. τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων κύκνον, τὸν μουσῶν ἄξια μελψάμενον. Ὑμενῶδες. λεπτότατον. ἀπὸ τοῦ ὑμένος καὶ οἷον εἰπεῖν ἀσπῶδες. Ὕμμες καὶ ὕμμιν. ψιλοῦται. ὡς αἰολικόν.

Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον. διότι οἱ γαμοῦντες στέφονται σισύμβροις καὶ φύλλοις τισίν. ἢ ὅτι ἡδυπαθοῦσι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας. Ὑμεῖς ὦ μεγαρεῖς. οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι. χρησμοῦ κομμάτιόν ἐστι παροιμιαζόμενον οὕτως. ἵππον θεσσαλικήν. λακεδαιμονίην τε γυναῖκα. ἄνδρας δ' οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς ἀρεθούσης. ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν εἰσὶν ἀμείνονες. οἵ τε μεσηγὺ τίρυνθος ναίουσι καὶ ἀρκαδίης πολυμήλου. ἀργεῖοι λινοθώρηκες κέντρα πολέμοιο. ὑμεῖς δ' αἰγιέες οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι. οὔτε δυωδέκατοι. οὔτ' ἐν λόγῳ. οὔτ' ἐν ἀριθμῷ. ἱστορεῖ δ' ὁ μνασέας ὅτι αἰγιεῖς οἱ ἐν ἀχαΐα καταναυμαχήσαντες αἰτωλούς, καὶ λαβόντες πεντηκόντορον αὐτῶν δεκάτην πυθοῖ ἀνατιθέντες, ἠρώτων τίνες εἶεν κρείττους τῶν ἑλλήνων. ἡ δὲ πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προκείμενα. καὶ ἴων δὲ αἰγιεῦσι δοθῆναι τὸν χρησμὸν ἱστορεῖ. τινὲς δὲ οἴονται μεγαρεῦσιν εἰρῆσθαι αὐτόν. καὶ προφέρονται. ὑμεῖς δ' ὦ μεγαρεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι. ὡς καὶ καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγραμματίοις. τῆς δὲ ταλαίνης νύμφης ὡς μεγαρέων, οὐ λόγος οὐδ' ἀριθμός. Ὑμὴν ὑμένος. τὸ λεπτότατον δέρμα. Ὑμηττός. τόπος ἐν ἀθήναις. ἢ ὄρος. καὶ ὑμήττιον μέλι ἐξ αὐτοῦ. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ πᾶν τὸ ἄχρηστον πρὸς ἰατρείαν. Ὑμνεῖν. ὀδύρεσθαι. μέμφεσθαι. λοιδορεῖν. κατ' εὐφημισμόν. ὡς ἐν πρώτῳ πολιτείας πλάτων. καὶ σοφοκλῆς καὶ αἰσχύλος φασί. Ὑμνηπολείτω. ὑμνείτω. καὶ ὑμνοπόλος. Ὑμνεῖσε. ὁ τοῦ φωτὸς διαστήξας τὸ πρωτόγονον χάος. ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖσε κύριε τὸν δημιουργόν. τὸ δὲ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅπως κεῖται. Ὑμνήσεις. χθονὸς τὸ δεῖ καὶ τὸς ὑμνήσεις κακά. ἡ ῥαψῳδία φησί. Ὑμνείτω. δοξαζέτω. Ὕμνιδι. ἀπὸ ὕμνις εὐθείας, ὕμνιδος ὕμνιδι. Ὑμνοπόλος. ὁ περὶ τοὺς ὕμνους ἀναστρεφόμενος. πολλαὶ μητέρες ὑμνοπόλων. περὶ ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ. Ὑμνῳδία. καὶ ὑμνῳδός. Ὕννις. τὸ γεωργικὸν ἐργαλεῖον τὸ ἄροτρον. ἐν ἐπιγράμματι. ἱστοβόην τε σὺν γυροῖς ἀρότροις καὶ φιλόργαιον ὕννιν. τὸ δὲ ῡ μακρόν.

Ὑόμενος. βρεχόμενος. Ὑομουσία. ἀπαιδευσία. χοιρῳδία. ἀριστοφάνης. θαυμάζω τῆς ὑομουσίας. Ὑὸς κύαμος. μέμνηνται. ἀπὸ παίδων. φερεκράτης κορίαννοι. ὑοσκυαμᾶς αἰγείρων. Ὑοσκύαμον. εἶδος βοτάνης δηλητηριώδους. μέλαν ἔχον σπέρμα. Ὑώδεις. οἱ ἱπποκράτους υἱεῖς ὑώδεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι ἐκωμῳδοῦντο. καὶ τάχα ἂν εἴησαν προκέφαλοι. καὶ εὔπολις. υἱεῖς ἱπποκράτους ἐμβόλιμοί τινες βληχητὰ τέκνα. τὰ δ' ὀνόματα αὐτῶν. τελέσιππος. δημοφῶν. περικλῆς. Ὕω τὸ βρέχω. αἰτιατικῇ. καὶ ὕεσσι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ. Ὑῶν. βρεχόντων. ὑῶν δὲ χοίρων. Υἱώθης. υἱοθετήθης.

Ὑιῶσαι τὸν παῖδα. υἱὸν ποιῆσαι αὐτὸν θετόν. καὶ υἱώσει τῇ υἱοθεσίᾳ. καὶ υἱώσατο ἀντὶ τοῦ υἱὸν θετὸν ἐποίησε. καὶ τὰς υἱώσεις. τὰς υἱοθετήσεις. καὶ υἱοθεσίας. ἡ χρῆσις παρὰ αἰλιανῷ πολλή. Ὑπαποζέχειν. τοῖς μὴ ἀπὸ οὐσιν ὀρθείοις ἐς τὴν πνύκα ὑπαποζέχειν ἔχουσι μηδὲ παράπαλον ἀντὶ τοῦ ὀπίσω ζέχειν. μηδὲ τὸ τυχὸν ἔχουσιν. οἱ γὰρ ὕστερον ἐρχόμενοι εἰς τὴν πνύκα, οὐκ ἐλάμβανον τὸ ἐκκλησιαστικόν.

Ὑπάσπελτος. ὁ δέ, κατορρωδήσας μὴ γνώμενος ὑπάσπιστος τοῖς ῥωμαίοις κινδυνεύσῃ, ἀντὶ τοῦ καταφανής. Ὑπάγει. ἐξαπατᾷ ἢ ἀπολύει. ὑπάγει τὰ προβλήματα τοῖς γυμνικοῖς. ὑπάγοντος ἢ αὐτὸν τοῦ κινδύνου. καὶ ἐπὶ μακρὸν ὑποθήγοντος. Ὑπάγειν ἐς δίκην. τὸ ἄγειν. καὶ θουκυδίδης καὶ ἄλλοι.

Ὑπαγκάλι παῖς. ὁ εἰς δέκα ἔτη γεγονώς. καὶ ὁ ἕτερος ὑπαγκάλιος. Ὑπαγόμενος. ἐξαπατώμενος. ὑπαγόμενος δὲ τοὺς παῖδας προσωτέρω τῆς πόλεως. Ὑπαιδόμενος. πειθόμενος. ἀπατώμενος. γυναικὸς

ἀκολάστου

ἀκολάστου καὶ τυραννικοῦ διαβολαῖς ὑπαγόμενος. Ὑπαγορεῦσαι· δοτικῇ· ἑρμηνεῦσαι. καὶ ὁ λο-
γοθέτης πειθομένων τοῦ στυλίτου· τὸν δὲ, τὸν μοναδικὸν βίον αὐτῷ ὑπαγορεῦσαι. ὑπάγουσιν· ἀν-
τὶ τοῦ προάγουσι. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Ὑπαγωγάς· τὰς ἀναχωρήσεις. διώξεις τε καὶ
ὑπαγωγάς φησι Θουκυδίδης. καὶ αὖθις. καὶ πέρα τοῦ μετρίου δειμαίνοντας, ἐν ὑπαγωγὴν μετα-
νίστασθαι· ἀντὶ τοῦ ὑπαναχώρησιν. Ὑπαγωγαί· ἀπάται. Ὑπαγωγεύς· ὀργαλεῖον τι τεκτονι-
κὸν ὥς τινες σιδηροῦν. οἷον τυΐδιον ᾧ χρῶνται οἱ κονιαταί. οἱ δὲ, ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. ᾧ ἀπευθύ-
νουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας. ὅ, τινες παράξυστον καλοῦσιν. οἱ δὲ, ἐπὶ λόντινα. καθὼς καὶ Ἕρμιπ-
πος. ξυώ ἐστι γὰρ δεσμῷ μὲν οὐδενί. τοῖσι δ' ὑπαγωγεῦσι τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις. καὶ Ἀριστοφ. ὄρνισι. καὶ νῦν δι-
απαι νῆτται περιεζωσμέναι ἐπλινθοφόρουν. ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα ἐπέτοντ' ἔχουσαι. ἐζωσμέ-
ναι δὲ αἱ νῆτται διὰ τὸ ἔχειν ζώνην λευκήν. Ὑπαγωγή· ὑποχώρησις. ὅπως μὴ ἐθελοκακοῦντες
ἐν ὑπαγωγῇ, ὀξύτεροι ὦσιν, τῶν ἵππων ἀπεβίβαζεν. Ὑπακούομαι· δοτικῇ. Ὑπαλπία ὄνο-
μα πόλεως. Ὑπαλύξας· ἐκφυγών. Ὑπάλυξις· ἔκκλισις. Ὑπανιόντος· ἐνδόντος.
Ὑπανίσχει· ὑπανατέλλει. Ὑπανθῶ ἀεί. Ὑπαντιάζων· ὑπαντῶν. Ὑπαντῶ· δοτικῇ. ὑ-
παντῶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. ἀπαντῶ δὲ ἐπὶ τοῦ κριτηρίου. Ὑπάξεσθαι· ὑπαγαγεῖν. ὑποδέξαι ὑπι-
σχεῖτο δὲ πολλὰ μὲν ὑπάξεσθαι αὐτῷ τῶν ἐπὶ τῆς ὄχθης ἐρυμάτων. Ὑπαπερέχειν· περὶ τούτου
προείρηται. Ὕπαρ· ἀλήθεια. ἐν ὀνείρῳ τὸ μεθημερινὸν ὄναρ. οἷον φανερῶς. ἀληθῶς ὑ-
πάρχον. ἐμοὶ δοκεῖς σὺ τὸ ἐμὸν ὄναρ. ἐγὼ δ' ἔοικα τὸ σὸν ὕπαρ ἀφηγεῖσθαι. ὕπαρ λέγει τὸ μεθη-
μερινὸν ὄναρ. ὡς ἐναργῶς ὑπάρχον ἀληθές. κατὰ ἀποκοπὴν τῆς τελευταίας συλλαβῆς τῆς
χον. Ὕπαρ· ἐγρηγορώς. ὀπτασία ἀληθής. βεβαίας καὶ ἀληθοῦς ἀγγελίας. Ὑπαραττο-
μένης κινουμένης. πληττομένης. ἵππων χρεμετιζόντων τῆς γῆς τοῖς ποσὶν αὐτῶν ὑπαραττομένης.
ὅπλων συγκρουομένων. Ὑπαρκτά· μόνιμα. ὑπάρχοντα. Ὑπαρξάμενος· κατάρξας. χρόνῳ δὲ
οἱ Ἑλλήνων Χίων ὑπαρξάντων, ἐπρεσβεύσαντο πρὸς Λακεδαιμονίους. Ὕπαρχος· ὁ ὑφ' ἑτέρου
ἀρχόμενος. ὁ ὑποτεταγμένος ἑτέρῳ. ὁ μὴ ὢν αὐτοκράτωρ. Σοφοκλῆς. σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ
ἡμῶν κρατῶν. οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοι τόνδε κοσμῆσαι πλέον ἀρχῆς ἔκειτο θεσμὸς, ἢ καὶ τῷδε σέ. ὕπαρ-
χος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας. οὐχ ἡμῶν κρατῶν. ὥστ' αὐτοῦ ἡγεῖσθαί ποτε. Ὑπάρχων· προκατάρ-
χων, ὡς οὐχ ὑπάρχων. ἀλλὰ τιμωρούμενος. καὶ τὸ ὑπάρχειν, οὐχ ἁπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει. ἀλλὰ
τὸ πάλαι εἶναι καὶ προεῖναι φθάνειν. Μένανδρος. οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς. δεῖ γὰρ ὑμῖν εὐνο-
εῖν. ἀλλὰ ὑπάρχειν τοῦτο. Ὑπασπισταί· δορυφόροι. τῷ δὲ Χοσρόῃ ὑπασπισταὶ καὶ δορυφόροι τρι-
άκοντα ὑπῆρχον. Ὑπατεκρειόντων· βασιλευόντων. ἐξοχωτάτων μεγίστων. Ὑπατεία· ἡ-
γεμονεία. Ὑπάτη· χορδὴ μουσική. βαρὺν φθόγγον ἀποτελοῦσα. νοῦσον ὅτε σὺ ὑπάτην ὠλίσθανε
τέρματα φύσιον, οἱ δὲν ἀειπεῖν ἐμφανὲς εἰς ἰδεῖν. ἐπὶ ξυδοῦ ἀπὸ σπλάγχνοισιν ἐὸν ξίφος. Ὑπα-
τία· ἡ Θέωνος τοῦ γεωμέτρου θυγάτηρ. τοῦ Ἀλεξανδρέως φιλοσόφου. καὶ αὐτὴ φιλόσοφος καὶ πολ-
λοῖς γνώριμος. γυνὴ Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου. ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀρκαδίου. ἔγραψεν ὑπό-
μνημα εἰς Διοφάντην τὸν ἀστρονομικὸν κανόνα. εἰς τὰ κωνικὰ Ἀπολλωνίου ὑπόμνημα. αὕτη δι-
εσπάσθη παρὰ τῶν Ἀλεξανδρέων. καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐνυβρισθὲν, καθ' ὅλην τὴν πόλιν διεσπα-
ρη. τοῦτο δὲ πέπονθε διὰ φθόνον καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν σοφίαν. καὶ μάλιστα εἰς τὰ περὶ ἀστρονομί-
αν. ὡς μὲν τινες ὑπὸ Κυρίλλου. ὡς δέ τινες διὰ τὸ ἔμφυτον τῶν Ἀλεξανδρέων θράσος καὶ στασιῶδες.
πολλοῖς γὰρ καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς ἐπισκόπων τοῦτο ἐποίησαν. τὸν Γεώργιον σκόπει καὶ τὸν Προ-
τέριον. Αὕτη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη καὶ ἐπαιδεύθη. τὴν δὲ φύσιν γενναι-
οτέρα τοῦ πατρὸς οὖσα, οὐκ ἠρκέσθη τοῖς διὰ τῶν μαθημάτων παιδεύμασιν ὑπὸ τῷ πατρί. ἀλλὰ καὶ
φιλοσοφίας ἥψατο ἄλλης οὐκ ἀγεννῶς. περιβαλλομένη δὲ τρίβωνα ἡ γυνὴ καὶ διὰ μέσου τοῦ ἄστεος ποι-
ουμένη τὰς προόδους, ἐξηγεῖτο δημοσίᾳ τοῖς ἀκροᾶσθαι βουλομένοις, ἢ τὸν Πλάτωνα ἢ τὸν Ἀριστοτέλην.
ἢ τὰ ἄλλου ὁτουδὴ τῶν φιλοσόφων. πρὸς δὲ τῷ διδασκαλικῷ καὶ ἐπ' ἄκρον ἀναβᾶσα τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς,
δικαία τε καὶ σώφρων γεγονυῖα, διετέλει παρθένος. οὕτω σφόδρα καλή τε οὖσα καὶ εὐειδής, ὥστε καὶ ἐ-
ρασθῆναί τινα αὐτῆς τῶν προσφοιτώντων. ὁ δὲ, οὐχ οἷός τε ἦν κρατεῖν τοῦ ἔρωτος. ἀλλ' αἴσθησιν ἤδη πα-

ρεί χετο καὶ αὐτῇ τοῦ παθήματος. οἱ μὲν οὖν ἀπαίδευτοι λόγοι φασί, διὰ μουσικῆς αὐτὴν ἀπαλλάξαι τῆς νόσου τὸν ὑπατίαν. ἡ δὲ ἀλήθεια διαγγέλλει πάλαι μὲν διεφθορέναι τὰ μουσικῆς. αὐτὴν δὲ προσενεγκαμένην τι τῶν γυναικείων ῥακῶν αὐτοῦ βαλλομένην, καὶ τὸ σύμβολον ἐπιδείξασαν τῆς ἀκαθάρτου γενέσεως· τούτου μέντοι φάναι ἐρᾷς ὦ νεανίσκε. καλοῦ δὲ οὐδενός. τὸν δὲ, ὑπ' αἰσχύνης καὶ θάμβους τῆς ἀσχήμονος ἐπιδείξεως, διατραπῆναί τε τὴν ψυχὴν καὶ διατεθῆναι σωφρονέστερον. οὕτω δὲ ἔχουσαν τὴν ὑπατίαν, ἔν τε τοῖς λόγοις οὖσαν ἐντρεχῆ καὶ διαλεκτικήν, ἔν τε τοῖς ἔργοις σώφρονά τε καὶ πολιτικήν, ἥ τε ἄλλη πόλις εἰκότως ἠσπάζετό τε καὶ προσεκύνει διαφερόντως. οἵ τε ἄρχοντες ἀεὶ προχειριζόμενοι τῆς πόλεως, ἐφοίτων πρῶτοι πρὸς αὐτήν. ὡς καὶ ἀθήνησι διετέλει γινόμενον. εἰ γὰρ καὶ τὸ πρᾶγμα ἀπολώλει, ἀλλά τό γε ὄνομα τῆς φιλοσοφίας ἔτι μεγαλοπρεπές τε καὶ ἀξιάγαστον εἶναι ἐδόκει τοῖς μεταχειριζομένοις τὰ πρῶτα τῆς πολιτείας. ἤδη γοῦν ποτε συνέβη τὸν ἐπισκοποῦντα τὴν ἀντικειμένην αἵρεσιν κύριλλον. παριόντα διὰ τοῦ οἴκου τῆς ὑπατίας, ἰδεῖν πολὺν ὠθισμὸν ὄντα πρὸς ταῖς θύραις, ἐπιμὶξ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων, τῶν μὲν, προσιόντων. τῶν δὲ, ἀπιόντων. τῶν δὲ, καὶ προσεστηκότων. ἐρωτήσαντα δὲ ὅ, τι εἴη τὸ πλῆθος. καὶ περὶ οὗ ἐπὶ τὴν οἰκίαν ὁ θόρυβος. ἀκοῦσαι παρὰ τῶν ἑπομένων ὅτι προσαγορεύοιτο νῦν ἡ φιλόσοφος ὑπατία. καὶ ἐκείνης εἶναι τὴν οἰκίαν. μαθόντα δὲ οὕτω δηχθῆναι τὴν ψυχὴν, ὥστε φόνον αὐτῇ ταχέως ἐπιβουλεῦσαι, πάντων φόνων ἀνοσιώτατον. προελθοῦσαν γὰρ ὥσπερ εἰώθει, ἐπιθέμενοι πολλοὶ ἀθρόοι, θηριώδεις ἄνθρωποι ὡς ἀληθῶς σχέτλιοι. οὔτε θεῶν ὄπιν ἐνδοιάζοντες, οὔτε ἀνθρώπων νέμεσιν, ἀναιροῦσι τὴν φιλόσοφον. ἄγος τοῦτο μέγιστον καὶ ὄνειδος προσμαξάμενοι τῇ πατρίδι. καὶ ὁ βασιλεὺς ἠγανάκτησεν ἂν ἐπὶ τούτῳ, εἰ μὴ αἰδέσιος ἐδωροδοκήθη. καὶ τῶν μὲν φονέων ἀφείλετο τὴν ποινήν. ἐφ' ἑαυτὸν δὲ καὶ γένος τὸ αὐτοῦ, ταύτην ἐπεσπάσατο καὶ ἐξέτισε δίκην ὁ ἔκγονος. τούτων ἡ μνήμη ἔτι σωζομένη τοῖς ἀλεξανδρεῦσι συνέστελλεν εἰς μικρὸν κομιδῆ, τὴν περὶ τὸν ἰσίδωρον τῶν ἀλεξανδρέων τιμήν τε καὶ σπουδήν. ὅ τε καὶ τοῖς ἐπηρτημένοις δέος, ὅμως ἐσπουδάκει ἕκαστοι αὐτῶν συνεῖναι θαμά. καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ σωφρονοῦντος στόματος ἰόντων ἀκροᾶσθαι λόγων. ἐπεὶ καὶ ὅσοι ῥητορικῶν περιίσταντο διατριβῶν ἢ ποιητικῶν, ἠσπάζοντο τὴν τοῦ φιλοσόφου συχνὴν ὁμιλίαν. εἰ γὰρ καὶ ἀνάγωγος ἦν τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ τῇ γε ἄλλῃ φιλοσόφῳ ἀκριβείᾳ προσετίθετό τε καὶ ἐκείνοις ἐπιμελέστερον εἰς τὰ σφέτερα αὐτῶν τεχνύδρια. τά τε γὰρ ἄλλα διηκρίβωτο. καὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων λόγων τε καὶ ποιημάτων, κρίσιν ἐποιεῖτο διαφέρουσαν τῶν ἄλλων. διὸ καὶ ἐν τοῖς ἐπί τινι λογικῇ ἀκροάσει θεάτροις, ὀλίγα μὲν ἐπῄνει τῶν ἐπιδεικνυμένων, καὶ πάνυ ἡσυχάζοντι τῷ ἐπαίνῳ. καλῶς δὲ ὅμως καὶ κατὰ λόγον. ὅθεν ἅπαν τὸ θέατρον ὡς εἰπεῖν, τῇ ἐκείνου κρίσει, γνώμονι διεκρίνετο τῶν ἄμεινον ἢ χεῖρον λεγομένων. τῶν δὲ ἐπὶ μουσικῇ γενομένων, κριτικοὺς ἄνδρας ἐπίσταται τρεῖς τὰ λεγόμενα κρίνειν δυναμένους αὐτὸς ὢν μέτρος. τῷ γὰρ αὐτοῦ ἡ μὲν κρίσις, ὁμολογεῖται οὖσα ποιημάτων καὶ συγγραμμάτων. ἐγὼ δὲ καὶ δημιουργὸν οἶμαι τὸν αὐτὸν ἑκατέρων. μόνον εἰ γυμνασία πρὸς ἑκάτερον ἴση γένοιτο. καὶ διὰ προθυμίας τῆς οὔσης ἐν ἑκα. δὲ τούτων, οὔ φημι τὸν ἰσίδωρον. ἀλλὰ καὶ πολλῷ ἐλάττω θαῦμα τῶν εἰδῶν. οἱ δὲ κεῖται, ἀγάπιος. σκρινιάριος. νόμος. ἡ μέτρος. ἡ ἡλικιώτης ὁ νόμος. Ὕπατον. μέγαν. ὑψηλόν. ὕπατοι. καὶ εἶδος ἰχθύος καὶ τὸ ὄνος. οἱ καλοῦνται καὶ πρόβατα καὶ πρέποντες. ἀριθμοῖς δὲ τοῖς ὁ ὄνος. Ὕπατοι. οἱ τὴν ῥωμαίων πολιτείαν διοικοῦντες. ἀποσεισαμένη γὰρ τὴν δουλείαν ἡ πολιτεία μετὰ θάνατον ταρκυνίου, δύο στρατηγοῖς ἐνιαυσιαίαν ἔχουσιν ἀρχήν, τὴν ἐξουσίαν ἐπέτρεψε. τῶν μὲν ἀεὶ τῶν ἀνδρῶν, τὸν τῆς μοναρχίας διωθουμένη φόβον. τῶν δὲ συνεσταλμένῳ τῆς ἐξουσίας μεγέθει τοῦ ἐν τῇ προστασίᾳ τῶν κοινῶν ἀπεργαζομένη. ὁ γὰρ ὑπὸ πελέκεσί τε καὶ ῥάβδοις δορυφορούμενος καὶ στρατοπέδων ἐξηγούμενος, τῆς μετ' ὀλίγον μεταβολῆς εἰς ἔννοιαν καθιστάμενος, μέτριόν τε καὶ δημοτικὸν παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς ἀρχομένοις. εἰ δ' ἄρα τις βαρέως τε καὶ ἀλαζονικῶς χρῷτο τῇ δυναστείᾳ, ῥᾳδίως οὕτως ὑπὸ θατέρου τῶν ἡγεμόνων ἰσοπαλῆ δύναμιν ἔχοντος, γυμνοῦται τοῦ φρονήματος. τούτῳ δὴ οὖν τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας φυγούσης τὴν τῆς τυραννίδος βαρύτητα καὶ δημοκρατίας ἀκολασίαν, προχειρίζεται πρώτους στρατηγοὺς αὐτοκράτορας, ἄνδρας δύο. καὶ τοὺς

αὐτοὺς

αὐτοὺς ὀνομάζουσα. οἷα δὴ προβούλους καὶ προηγόρους τινάς. οὓς ἐκάλουν μετὰ ταῦτα διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐξουσίας, ὑπάτους προσηγόρευσαν. πρῶτος ὕπατος εὐνοῦχος ἀπεδείχθη ἐπὶ Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν υἱῶν Θεοδοσίου. Εὐτρόπιος ὁ πραιπόσιτος τοῦ βασιλέως. ἐδορυφορεῖτο δὲ διὰ τῆς πόλεως οὐδὲν τῶν δεινῶν ἀπολιμπάνων. τὰς μὲν ἀρχὰς δημοσίᾳ πιπράσκων. καὶ τοὺς τι δυναμένους συκοφαντῶν. ἐξορίαις τε τοὺς μεγιστᾶνας ὑποβάλλων. καὶ πᾶσαν ὕβριν τοῖς τῆς συγκλήτου βουλῆς ἐπάγων. ἀλλ' οὐδὲ τῆς τῶν βαρβάρων ἀπείχετο συμμαχίας. ὡς ἂν αὐτὸς ἐλπίζων εἰς τὴν τοῦ βασιλέως μεταβαίνειν ἀξίαν. καὶ τοὺς ἐν ἐκκλησίαις προσφεύγοντας συλλαμβάνειν ἐθέλων, νόμον προὔθηκεν ἐπιτρέποντα, καὶ τοὺς ἐκ τῶν θυσιαστηρίων ἀφέλκεσθαι. ὃς προσκρούσας τῷ βασιλεῖ καὶ καταφυγὼν εἰς τὸ θυσιαστήριον, ἐκεῖθεν ἀφηρέθη. Θεοδόσιος δὲ ὁ μικρὸς διαβληθέντα αὐτῷ Ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον καθεῖλε τῆς τιμῆς. καὶ δημοσιώσας αὐτόν, ἐν τοῖς ἱερεῦσι κατέταξε. διάταξιν ἐκφωνήσας, εὐνοῦχον ἐν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν. Ὑπαυγάς. ὑπὸ τὸν ὄρθρον, ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα. Ὕπαυλον. ἐνδόμυχον. ὑπὸ τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς. Ὑπαχθέντες. ἀπατηθέντες. Ὑπαιδείους. ὑπὸ τοῦ φόβου. Ὕπαιθρα. εἰς πλάγιον. Ὑπαίθριον. ὑπὸ τὸν ἀέρα. καὶ ὕπαιθρον ὁμοίως. Εὐνάπιος. Μάξιμός τε καὶ Πρίσκος. λόγου μὲν μετεῖχε τὴν. τῆς δὲ τῶν κοινῶν καὶ ὑπαίθρων πείρας πραγμάτων, ἐλάχιστον. καὶ αὖθις. ὡς ἂν ὕπαιθρόν τινα καὶ ἔννομον ἀγωνισάμενος μάχην, τουτέστι προφανῆ. καὶ ὕπαιθρον. Ὑπαικάλλων. σαίνων. Ἄλβιος. εἰς τὴν ἱππάδα τελῶν τὴν Ἀντωνίου θεραπείαν καὶ ὑπαικάλλων ἅμα φάτνην. Ὑπαίμανε. διέφθειρεν. οὔ σε κακῶν γῆρας εἷλεν ἐπεὶ δή. ἀλλ' Ἀΐδης καὶ γῆρας ὑπαίμανεν. Ὑπαινιττόμενοι. παραδηλοῦντες. οὐ τεκμηριῶσαι ὡς ὑπαινιττόμενοι γῆν ἔχειν σιδηροφόρον, τῷ τοιῷδε ἐχρήσαντο κόμπῳ. Ὑπέβρεχον. οἴνῳ ἐμεθύσκοντο. εἶτα ὑπέβρεχον θαμινὰ πίνοντες. καὶ ἀκράτου σπῶντες.

Ὑπεδέξαντο. ἐνεχειρίσαντο. ἀνελάβοντο. οἱ μὴ βουληθέντες ὡς κατ' αὐτοὺς στρατευομένοις συμμαχεῖν τὸν πόλεμον ὑπεδέξαντο. Ὑπεδέξαντο καὶ ὑπεδέχοντο. πολλοὶ δὲ τῶν τότε τῶν μεθίσταντο, καὶ δισχίλιοι κατεκομίσθησαν. ἐντυχόντες δὲ τοῖς στρατηγοῖς, ἕτοιμοί τε ἔσεσθαι ὑπεδέχοντο καὶ ὑπακούειν τοῖς ἐπιτάγμασιν. Ὑπέδυ. ὑπεισῆλθεν. Ὑπέδυσαν. ἐδεδύκεσαν παραυτίκα, ἐπιτίθεσθαι οἷς πρὸ πάλαι ὑπέδυσαν. ἐπετίθεντο. Ὑπεζωσμένος. περιβεβλημένος. ἐπισυρόμενος. Ὑπέθραττεν. ἀντὶ τοῦ θράττειν. Ὑπέκκαυμα. ὕλη τῆς φλογός. ἢ τροφή. τῶν παθῶν ὑπεκκαύματα, αἱ τροφαὶ τῶν παθῶν. αἳ τρέφουσι τὰ πάθη. Ὑπεκίνει. παρέτρεπε. πρῶτον μὲν ὑπεκίνει αὐτοῖς τὰς γνώμας. ἔπειτα δὲ λαλιὰν πολλὴν καὶ ἀνόητον προῆγεν. Ὑπηνώμασι. παροιμία. ἐπὶ τῶν ἀναιδῶς τι ποιούντων. Ὑπεκρούσω. ἠνίξω. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. σὺ μὲν οὖν τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας. τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω. ἀντὶ τοῦ ἐφθέγξω. ἀνεκρούσω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κιθαρῶν, ἢ τινος ἄλλου ὀργάνου. Ὑπεκτρέχω. γυνική. Ὑπελάβομεν. προσεδεξάμεθα φησὶ ταύτην σου τὴν ἐπικουρίαν Δαβίδ. ὑπελάβομεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.

Ὑπελθεῖν. ὑποδραμεῖν. καὶ ἐπελθούσης ἀντὶ τοῦ ἀπατησάσης. οἱ δέ, τῆς γυναικὸς αὐτῆς οὕτως ὑπελθούσης, οὐδένα ὑπονοήσαντες δόλον, ἀπῆλθον. Ὑπελείφθη. ἀντὶ τοῦ οἴκαδε κατελείφθη. ὑπελείπετο. Ὑπελύθη. ἐξητόνησεν. ἐξεχαυνώθη. ἐν δὲ τούτῳ τὸ ἀκμαιότατον τῆς ὁρμῆς αὐτοῖς ὑπελύθη. Ὑπέμβρυον τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζούσῃ νεογνόν. Ὑπέμειναν. προσεδόκησαν. ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοί. Ὑπέμεινεν. ἔκρινεν. ἐλογίσατο. ὁ δὲ Τίτος διαφυγόντα μὲν ἐκ τῶν πολεμίων, ἀνελεῖν οὐχ ὑπέμεινε. διεδέξατο δὲ τῆς στρατιᾶς. καὶ αὖθις. ὁ δὲ Πρόκλος ἐκέλευσεν Ἰσίδωρον τριβωνοφορεῖν. ὁ δέ, οὐχ ὑπέμεινε. καὶ ταῦτα Πρόκλον ἴσα καὶ θεῷ σεβόμενος. Ὑπένερθεν. ὑποκάτωθεν. Ὑπενήνεκται. ὑπεσύρη. Ὑπενόθευσεν. ὑπέφθειρεν. Ὑπενόμευεν. ὑπὸ νόμον εἰργάζετο. ὑπώρυττε. τῆς γῆς ὑπαντώσης ταύτην ὑπενόμευεν. Ὑπενοστήσαμεν, ὑπεχωρήσαμεν. ὑπεστρέψαμεν. ἐπανήλθομεν.

Ὑπεξελάσεις. τιμωρίας. βασάνους. ἐφελκύσεις. Πισίδης. ὁ δὲ Χοσρόης ὑπεξελάσεις ποικίλας ὑφίστατο ἐμπόνους. Ὑπεξέπεμψεν. ὑπεξήγαγεν. ἀπέπεμψεν. Ἰάμβλιχος. ὄντας ὡραίους καὶ καλοὺς τοὺς παῖδας, ὁ πατὴρ ὑπεξέπεμψεν εἰς τοὺς ποιμένας. φοβούμενος τοῦ τυράννου ὕβρεις.

Ὑπεξέσχεν. ἀφίκετο. Αἰμίλιος ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς, ἐπίφθονος ὢν τοῖς πολίταις γινόμε-
νος, ἐγράφη ὑπὸ τῶν δημάρχων, ὡς μηδὲν ἐκ τῆς λείας τῆς πολεμικῆς τὸ δημόσιον ὠφελήσας. καὶ ἑκουσί-
ως πρὸ τῆς δίκης ὑπεξέσχεν. εἰς τὸ δίων. καὶ Ἡρόδοτος. ὁ δὲ, δεῖγμα ἔλαβε Σπαρτιητέων. καὶ ὑπεξέ-
σχεν ἐς Θεσσαλίην. ἐνθεῦτεν ἀφικόμενος ἐς Ἀρκαδίην, νεώτερα ἔπρησσε πρήγματα. ὑπεξέσχεν
οὖν ἀντὶ τοῦ ἔφυγεν. ἀπέδρασεν. Ὑπεξαιρεθῶσαν. ἐκβεβληθῶσαν. χωρισθήτωσαν. Ὑπε-
ξίσταμαι. καὶ ὑπεξιστάμενος. γενικῇ. Ὑπεξιοῦσα. νεᾶνις γὰρ ἄρτι τῶν παρθενικῶν θαλάμων ὑπε-
ξιοῦσα. Ὑπέπισα. ἐπότισα. Ὑπέπρισε τοὺς ὀδόντας. Ὑπὲρ πλέον. καὶ ὁ ἀπόστο-
λος, ἀντὶ τοῦ πλέον ἐγώ. Ὑπέρα. τὸ τοῦ κέρατος τοῦ ἱστοῦ σχοινίον. ᾧ ἀνίεταί τε καὶ διατείνεται.
γέγονε δὲ ἀπὸ τούτου παροιμία ἐπὶ τῶν ἃ δεῖ μὲν ἔχειν ἀφιέντων. ἃ δὲ μὴ δεῖ, κρατούντων. ἀφέν-
τες τὴν ὑπέραν, τὸν πόδα διώκουσιν. ἐπὶ τῶν τὰ ἀναγκαῖα μὲν παραλιμπανόντων. τὰ περιττὰ
δὲ προτιμωμένων. Ὑπεραγάσασθαι. ὑπερθαυμάζειν. Ὑπεραίροντα. ὑπερέχοντα. τὸν δὲ ὑψη-
λὸν ἡλίκα ὄντα καὶ ὑπεραίροντα τὸν ἐπίσκοπον, τὴν βλάβην τῇ κεφαλῇ δέξασθαι. Ὑπε-
ρακμος. ὑπεκδραμὼν τὴν ὥραν. Ὑπερακοντίζεις. σὺ γ' ἤδη Νικίαν τὸν στρατηγὸν ταῖς μηχαναῖς
καὶ τοῖς στρατηγήμασι σύμμαχος πρὸς τὴν Μήλου πολιορκίαν. Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. ἀλλ' ὑ-
περβέβληκε πολὺ τὸν Νικίαν στρατηγίας πλήθει καὶ εὑρήμασιν. ἢ ὅτι φρονιμώτατα Μηλίους λι-
μῷ ἀνεῖλεν. Ὑπερακοντίζω αἰτιατικῇ. Ὑπεραλγὴ χόλον. ἄγαν ὀδυνηρόν. καὶ αὖθις. ὑπερ-
αλγὴς ὢν διὰ τὸ βαρύτατον τῆς ἐπενεχθείσης ὀφθαλμίας αὐτῷ. καὶ αὖθις. ὁ δὲ ἵππος ὑπεραλ-
γὴς ὢν ἐκ τῆς πληγῆς, ῥύδην ἐφέρετο. Ὑπεραλγῶ. γενικῇ. Ὑπεραλεῖται. ὑπερπηδήσει.
Ὑπεράλλομαι αἰτιατικῇ. Ὑπεραναβαίνω. αἰτιατικῇ. Ὑπεραναιδής. μεγαναιδής. μεγαβά-
της. Ὑπεραναιδευθήσομαι. τῇ ἀναιδείᾳ νικηθήσομαι. οἷον ἀναιδὴς πρός σου φανήσομαι.
Ὑπεράνω καὶ ὑπεράνωθεν. Ὑπέραντλον. πλῆρες. οἱ δὲ, ὑπέραντλον ποιησάμενοι τὸν πλοῦν,
ἀσφαλῶς παρεκομίσθησαν εἰς τὴν νῆσον. Ὑπεραποθνήσκω γενικῇ. Ὑπεραπολογοῦμαι γε-
νικῇ. Ὑπεράριθμος. οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν σχολαρίων καλουμένων δισχιλίων πεντακοσίων
ὄντων, ἑτέρους δισχιλίους ἐνέθηκεν Ἰουστινιανός. οὓς οὕτως ἐκάλεσεν. Ὑπερασπίζω γενι-
κῇ. Ὑπερασπιστής. φύλαξ. βοηθός. Ὑπεραυγάζω. γενικῇ. Ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν.
ἀντὶ τοῦ ἀτάκτως. ἀπρεπῶς διαπραττόμενος. οὐδὲ ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν κατὰ τὸ λόγι-
ον εἰς τὴν θεοσέβειαν. ἀλλὰ μέτρα ὁρίζων ἑαυτῷ τῆς ἡλικίας ἄξια. γνησίως καὶ καθαρῶς συνῳδό-
τι μεταχειρίζων τὰ περὶ τοὺς θεούς. Ὑπερβαλλόντως. λίαν. Ὑπερβαίνω αἰτιατικῇ. Ὑπερ-
βάλοι. ὑπερδράμοι. Ὑπερβασίας ὅρκων. παραβάσεως. ἐπιορκίας. Ὑπερβερεταῖος μὴν
κατὰ Μακεδόνας ὁ Ὀκτώβριος. καὶ παροιμία. ὑπερβερεταῖος. ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων εἴρηται. παρὰ τοῖς
Μακεδόσιν ὁ τελευταῖος μὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὑπερβερεταῖος ἀναγέγραπται. Ὑπερβίη. ἡ ἀδικία. Ὑπέρ-
βιον. ὑπερβίως. οἷον ἄγαν βιαίως. ἢ ὑπερβαλλόντως τῇ βίᾳ. Ὑπερήφανος. Ὑπερβλύζω γε-
νικῇ. Ὑπερβολὴ, ἡ ἀνόρθωσις. πολλοῦ ὠθισμοῦ γενομένου ἐν τῇ κλιμάκων ὑπερβολῇ. καὶ αὖ-
θις. ἐν ταῖς τῶν ὀρῶν ὑπερβολαῖς ἐκρύπτετο. Ὑπερβολιμαῖον. Ὑπέρβολον λίθον. ὅ-
τε γὰρ κατεπόντουν τινὰς, λίθους ἀπὸ τῶν τραχήλων ἀπεκρέμαζον. Ἀριστοφάνης. ἄρας
μετέωρον εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ. ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον. ἔστι δὲ καὶ ὄνο-
μα κύριον. ἦν δὲ φιλόδικος. Ἀριστοφάνης. οὐ ξυντυχὼν σὺ Ὑπέρβολος δικῶν ἀναπλήσει. καὶ
ἔστιν ἐν τῷ ἀναπείσεται περὶ τοῦ Ὑπερβόλου. Ὑπερβοῶ. αἰτιατικῇ. Ὑπερβορέων. ἀντὶ
τοῦ πόρρω. νοῦσον τὴν συνεχῆ αὐθημερὸν ἐκ βασιλῆος ἐσθλοτάτου πέμψαι ἄγεις ὑπερβο-
ρέων. ἀντὶ τοῦ πόρρωθεν αὐτοῦ. Ὑπερβόρειοι. ἔθνος ἀρκτικώτερον καὶ ἐνδότερον τῶν Σκυθῶν. Ὑπέρβο-
λος. δημαγωγὸς ἦν. ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ κʹ ὀστρακισθῆναί φησιν. Ὑπερβριθές. μέγα καὶ βαρύ. ὑπερ-
βριθὲς ἄχθος ἤνυσαν. Ὑπεργαμία. ἡ ὀψιγαμία. Ὑπέργηρως. ἀττικῶς. Ὑπέρδια. δημ. ὑ-
περβαλλόντως ἐνδεᾶ. οὐ πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν. τὰ ἄγαν ἐνδεᾶ. Ὑπερδέξιον χωρίον.
εἶχον δ' ὑπερδέξιον, οἷον χαλεπώτατον, Ξενοφῶν φησίν. Ὑπερδοξάζω, αἰτιατικῇ. Ὑπεραίρομαι,
ὑψοῦμαι, ἵνα ὑπεραίρωμαι, ὁ ἀπόστολος. Ὑπεραίρω γενικῇ, κέδρων ὑπεραίρεσθαι, καὶ ταῦτα τῶν

τοῦ θεοῦ

τοῦ θεοῦ. αἰτιατικῇ δὲ, ὥσπερ οἱ τῆς σῆς μεγαλειότητος ὑπεραίρειν τὸν ἀντικείμενον. Ὑπεραίρουσι·
τοὺς ὑπὲρ τὴν μοῖραν. Ὑπερέβη· αἰτιατικῇ. Ὑπερεδυνάμωσαν· κατεδυνάστευσαν. Ὑπερέθεν-
το· ἐβουλεύσαντο. τοῦτον καταβαλεῖν ὑπερέθεντο, καὶ πρὸς μάχην εἶδον. Ὑπερεκπίπτω αἰτιατι-
κῇ. ὑπερεκτείνομαι γενικῇ. Ὑπερεμφορεῖσθαι ὄψων. Ὑπὲρ ἐπιξήνου θήσω τὴν κεφαλὴν
ἔχων λέγειν. ἐὰν μὴ λέγω φησὶ δίκαια, τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεθείην. ἐπίξηνον δὲ μαγειρικὸς κορμὸς
ἐφ᾽ ᾧ τὰ κρέα συγκόπτουσιν. Ὑπερεπυππάζοντό με. ὑπερεπλήσσοντό με. κατεπλήσσοντο ἐμὲ καὶ τὸ
φιλότιμον ὑπερεθαύμαζον τὸ ἐμόν. διασύρει δὲ αὐτοὺς ὡς μικροθαυμάστους καὶ ταχέως ἀπατωμένους ὑπὸ
λίγου λήμματι. παπαπαῖ ἐπεφώνουν. ὃ ἡμεῖς ποππύζειν λέγομεν. Ὑπερεπυρρίασεν. ἀριστοφάνης. ὁ δ᾽,
δείσας ὑπερεπυρρίασεν. ἀντὶ τοῦ πυρρὸς ἐγένετο. Ὑπερέσχεθε γαίης. ὁ μὲν Ὅμηρος περὶ ἡλίου φησίν. ὁ δὲ ἡ-
ρωϊκοῦ προσώπου ὑπὲρ γῆν τὰς ἀνατολὰς εἶναι. ὁ δὲ αὐτὸς ἐν τοῖς ἰδίοις προσώποις ἐξ ὠκεανοῦ. Ὑπε-
ρανδηκούμενοι. ὑπεραρεσκόμενοι. οἱ δὲ ῥωμαῖοι ὑπερανδηκούμενοι καὶ πάντα στέργειν τῇ τοῦ σκιπίω-
νος ὁμολογίᾳ, καὶ τῷ χωρισμῷ τῶν πραγμάτων. Ὑπερευφραίνομαι· δοτικῇ. Ὑπερεύχομαι·
γενικῇ. ὑπερεύχομαί σου τῆς ἀποδημίας. Ὑπερέχει· γενικῇ. ὑπερμαχεῖ. ὑπερασπίζει. καὶ ὑπερέ-
χειν τοῦ πράγματος. ἀντὶ τοῦ περιγίνεσθαι. μὴ δύνασθαι ὑπερέχειν τῆς αἰτίας. Ὑπερέχιος ἀλε-
ξανδρεὺς γραμματικός. ἐπὶ τῶν χρόνων μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔγραψε τέχνην γραμματικήν.
περὶ ὀνομάτων. περὶ ῥήματος καὶ ὀρθογραφίας. Ὑπερέχων· αἰτιατικῇ. ὑπερνικῶν. καί τις τὴν
περὶ τὸν βίον πλεῖστον καλλωπισμόν. ὑπερέχων τὴν τοῦ βίου χορηγίαν. γενικῇ δὲ. πολλῶν βασιλέων ὑπε-
ρέσχεν. Ὑπερεία· ὄνομα κρήνης. Ὑπερείδουσα· ὑποστηρίζουσα. καὶ ὑπερείδουσιν. ἐν τῷ ἐρει-
δω τὸ ἀκουμβίζω. Ὑπερηγάπησεν. ὁ δὲ πατὴρ τοῦτον ὑπερηγάπησε. τοῦ φρονήματος καὶ τῆς ὀξύτη-
τος διανοίας ὑπερεπαινέσας. Ὑπερηγάσθην. ὑπερεθαύμασα. Ὑπερηγορῶν. ὑπὲρ αὐτοῦ
λαλῶν. ὁ δὲ ἰσίδωρος ὑπερηγορῶν τοῦ σωκράτους βαθύτερον ἢ κατὰ ἀκροατὰς διηγεῖτο. Ὑπερήμεροι· ὑ-
περβάντες τὴν ἐν προθεσμίᾳ. ὅταν μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς μνείας ἔλθῃ. Ὑπερήμερος· ὑπερπρόθεσμος. ἢ ἐν προθε-
σμίᾳ. τότε δὴ ἐπὶ ἰταλίας στρατιώτας ἐκλῦσαι τὰ πρόσθεν ὀφλήματα πάντα. ἐφ᾽ οἷς περ αὐτοῖς ὑ-
περήμεροι χρόνου πολλοῦ βασιλεὺς ἐγεγόνει. κομιζομένοις ἐκ τοῦ δημοσίου τὰς συντάξεις. Ὑπερή-
μεροι. οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι. οἱ δίκην ὀφείλον-
τες ὁποιανοῦν. καὶ τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἑλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις, ὑπε-
ρήμεροι ἐκαλοῦντο. τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπερημερία. Ὑπερήμερος καὶ ὑπερημερία. ὅταν μετὰ τὴν
κυρίαν ἑορτὴν τυχὸν ἤ τινος ἀγῶνος ἢ συλλόγου ἢ δεδειγμένου πράγματος ἀπαντήσῃ τις, τότε ὑπερήμερος καὶ
ἐξ ὑπερημερίας ἐληλυθέναι λέγεται καὶ κατόπιν τῆς ἑορτῆς, εἰ τύχοι πλεῖστον τῆς ἑορτῆς ἀπολειφθείς.
Ὑπερηνορεόντων. ὑπερεχόντων τῇ δυνάμει. Ὑπερήνωρ ὑπερήνορος. Ὑπερῆραν. ὑπερέβη-
σαν. πολύβιος. κάμψαντες δὲ τὸν πάχυνον, ὑπερῆραν εἰς ἔκνομον. Ὑπερηφανημένος. ἀντὶ τοῦ
καταπεφρονημένος κατά τινος. Ὑπερηφανία. Ὑπερήφανον. πολὺ πάντων τῶν τοίχων κε-
κρημνισμένον εἰς ὕψος ὑπερήφανον. Ὑπερήφανος. πᾶσα κακία, ἀντίκειται ἀρετῇ. τῇ λαγνείᾳ ἡ σωφρο-
σύνη. τῇ λαιμαργίᾳ ἡ ἐγκράτεια. καὶ ἡ δικαιοσύνη, τῇ πλεονεξίᾳ. τῇ ὀργῇ, ἡ πρᾳότης. τῇ λύ-
πῃ ἡ χαρά. τῇ λήθῃ ἡ μνήμη. τῇ ἀκηδίᾳ ἡ ὑπομονή. τῇ ἀφροσύνῃ ἡ φρόνησις. τῇ δειλίᾳ ἡ ἀνδρεία.
τῇ κενοδοξίᾳ ἡ ταπεινοφροσύνη. καὶ ταῖς λοιπαῖς. τῷ δὲ τύφῳ μόνῳ, οὐκ ἀντίκειται ἀρετή, διὰ τὸ ὑπερ-
βάλλουσαν κακίαν. ἑαυτὸν δὲ ἀντέταξεν ὁ θεός. κύριος τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται. καὶ ὁ προφήτης.
ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν. καὶ αὖθις. ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφά-
νοις. παρὰ δὲ τῷ ἀποστόλῳ. τοὺς κατὰ τῶν ὑπερεχόντων ἐφ᾽ οἷς ἔχουσι φυσωμένους ὑπερηφάνους νοητέ-
ον. καὶ αἰλιανός. οἱ δὲ, ἐκεῖνο θέαμα ἔνδοξόν τε καὶ ὑπερήφανον. ἀντὶ τοῦ περίβλεπτον. ὑπερήφανος καὶ ὁ
λαμπρὸς, αἰλιανός. καὶ στρωμναῖς ὕφει τινὶ ὑπερηφάνῳ κεκοσμημέναις. καὶ ὑπερηφανῶ αἰτιατι-
κῇ. Ὑπερίας. οἶνος ἀπὸ ὑπέρου. Ὑπεριδεῖν. τὸ καταφρονῆσαι γενικῇ. καὶ συνεπείσθησαν τὴν
τὴν νίκην τοῦ σώματος ὑπεριδεῖν. καὶ ὑπεριδόντα. γενικῇ. ὑπεριδόντα μάλα γενναίως τῶν ὀνειδισ-
μῶν. Ὑπερείδης. γλαυκίππου τοῦ ῥήτορος. οἱ δὲ, πυθοκλέους. ἀθηναῖος ῥήτωρ. τῶν πρώτων κεκρι-
μένων δέκα εἷς. μαθητεύσας ἅμα λυκούργῳ καὶ πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ. ἰσοκράτει τε τῷ ῥή-

του. καὶ ἀπέβη μὲν δεξιὸς ῥήτωρ. γυναικῶν δὲ ἥττητο. ἀνῃρέθη δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ βασιλέως, ἐξαγαγόντος αὐτὸν τοῦ ἐν Ἑρμιόνῃ ναοῦ τῆς Δήμητρος, διὰ χειρὸς τοῦ ἐπικληθέντος φυγαδοθήρα. καὶ ἀποτμηθεὶς τὴν γλῶτταν ἀπέθανεν. ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Γλαύκιππος τὰ ὀστᾶ λαβὼν εἰς τὸ πατρῷον ἔθαψε μνῆμα. εἰσὶ δὲ οἱ πάντες λόγοι αὐτοῦ νς΄. Ὑπερείδης, δημαγωγὸς ἄριστος. ὃς καὶ φίλος ὢν Δημοσθένους, ἐγράψατο αὐτὸν ἐπὶ τοῖς Ἁρπαλείοις χρήμασιν. ἔσχε δὲ καὶ παῖδα Γλαύκιππον.

Ὑπερίονα. τὸν ἥλιον. ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα. καὶ Ὑπεριονίδης ὁ αὐτός. Ὑπέριμον. τὸ λεπτόν. Ὑπερίπταμαι. αἰτιατικῇ. Ὑπερισθμήσας. τὸν ἰσθμὸν περάσας. ταχὺ δὲ τοὺς ὁλκοὺς καὶ τὰς ἡμιολίας ὑπερισθμήσας, ἀνήχθη. σπεύδων καταλαβεῖν τὸν Ἀχαιῶν στόλον. Ὑπερίστασθαι. περιίστασθαι. Σοφοκλῆς Ἠλέκτρᾳ φησίν. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πλεῖστος ἀπολέλοιπεν ἤδη βίοτος ἀνέλπιστος. οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ, ἅτις ἄνευ τοκέων κατατάκομαι. ἇς φίλος ἀνὴρ οὔτις ὑπερίσταται. ἀλλ' ἅπερ εἴ τις ἔποικος ἀναξία, οἰκονομῶ θαλάμους πατρός. οἷον τὸ πλεῖστον τοῦ βίου βιώσασα ἐν κακοῖς. καὶ ὁ πλείων με φησὶ βίος ἀπολέλοιπε. μηδέ ποτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένην. ἐπεὶ μὲν κρίνω οὐδὲν ὑπὲρ ἐκδικίας τοῦ Ἀγαμέμνονος πατρός. ἧς φίλος οὐδεὶς ἀνὴρ ὑπερίσταται. ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασιν εὐλαβούμενοι ἢ ἐκεῖνο. ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος, ἐκποδὼν φίλοι. Ὑπερίσταμαι. γενικῇ.

Ὑπερίσχει. ὑπερμάχει. περιίστασο. σὺ δ' αἰθέρου τοῦδ' ὑπερίσχε βίου. Ὑπερθαυμάζω. αἰτιατικῇ. Ὕπερθεν. ἐπάνω. ἐν ἐπιγράμματι. οἰκοῦσι κτεάνων χεῖρας ὕπερθεν ἔχειν. Ὑπερθέναρ. τὸ ὁμήρῳ. ὡς τὸ πέλαγος ἐσχημάτισται οὐδετέρως. Ὑπερθέντι. ἐξάψαντι. ἀνακοινωσαμένῳ. Ἡρόδοτος. ὁ δὲ Ἀρταφρένης ὡς οἱ πέμψαντι ἐς Σοῦσα, καὶ ὑπερθέντι τὰ ἐκ τοῦ Ἀρισταγόρεω λεγόμενα, συνέπαινος καὶ αὐτὸς Δαρεῖος ἐγένετο, παρεσκευάσατο ἑβδομήκοντα τριήρεας. Ὑπέρθεον. ὑπὸ θεῶν βούλησιν. Ὑπερθέοντες. ὑπερέχοντες. καὶ ὑπερθέω αἰτιατικῇ. Ὑπερθήσει. οἰκοδομήσει. Ὑπερθυμῶν. ἀλαζόνων. καὶ τοῖς φρονήμασιν ὑπερθυμῶν ὡς ἂν ἤδη κεκρατηκότων.

Ὑπερθορών. ὑπερπηδῶν. τῆς δὴ μῆκος οὐ δυνάμενος ὑπερθορεῖν τὰς θύρας. θορὼν δὲ ἰέναι ἐπὶ τὸ μέγαρον. Ὑπέρθωμαι. ὑπερκαθέζομαι. γενικῇ. Ὑπὲρ κάρα φοιτῶντα. ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον. Ὑπερκαταβαίνω αἰτιατικῇ. Ὑπέρκειμαι. γενικῇ. Ὑπερκέρωσις. ὑπερκέρωσίς ἐστιν, ὅτε ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνου ὑπερεχόμενον τῶν πολεμίων. ἀλλ' οὔτε ἐκδρομαὶ τοῖς ἵπποις οὔτε ὑπερκερώσεις ποιεῖσθαι ἐδύναντο ὡς δὴ ἀπειλημμένοι τῷ στρατεύματι. Ὑπερκολακεύω αἰτιατικῇ. Ὑπερκύπτω αἰτιατικῇ. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ὑπερκύπτω ἡ μὲν ἔσω γραφὴ ἔχει αἰτιατικήν. καὶ ὁ Πλούταρχος. ἢ δ' ἀρείκλεια, γενικῇ. ὑπερκύψαντες τοῦ ὄρους. Ὑπερλαλῶ γενικῇ. Ὑπερμαζᾷ. ὑπερτρυφᾷ. πλουτεῖ. σφριγᾷ. οἱ γὰρ Γαλάται καταπλαγέντες ὡς ὑπερμαζώντων αὐτῷ χρήματι τῶν Ῥωμαίων. καὶ διὰ τὴν τρυφὴν ῥιπτούντων τοῦτον αὐτοῖς ἐσπείσαντο. καὶ αὖθις. ὁ δέ, ὑπερμαζῶν καὶ ζῶν, καὶ χρυσίῳ βάλλων τὰς κορώνας ὁ πρότερον δοῦλος τυγχάνων. Ὑπερμᾶλλον. ἐκπερισσοῦ. ἦν μὲν ἀπορία καὶ δέος ὑπὲρ μᾶλλον περὶ τοὺς ἀνθρώπους. οὐ δυνάμενοι ἐπινοῆσαι τί ποτ' ἐστὶ τὸ λειπόμενον. Ὑπερμαργότερος. ὁ ὑπερμαινόμενος. Ὑπερμενέα. ἰσχυρότερα λίαν. Ὑπερνήχεται. ὑπερβαίνει. Ὕπερον. ἡ [illegible]. Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς. λέγουσιν ὅτι Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπολογούμενος ὑπέρ τινος κινδυνεύοντος, οὐκ ἀνεχομένων τῶν δικαστῶν, εἶπεν. ἀκούσατε ὦ ἄνδρες διηγήματος τερπνοῦ. νεανίσκος ποτὲ Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο. μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης καὶ καταλύσας τὸν γόμον, ὑπέδυ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου. ἐκβαλλόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ὀνηλάτου, μὴ καὶ τὴν σκιὰν μεμισθῶσθαι λέγοντος, εἰσῆλθον εἰς δικαστήριον ἀμφότεροι. εἰπὼν δὲ ταῦτα ὁ Δημοσθένης, κατέβαινεν ἐκ τοῦ βήματος. ἀξιούντων δὲ τῶν δικαστῶν τὸ τέλος τῆς δίκης μαθεῖν, εἶπεν ἀναβὰς πάλιν ἐπὶ τοῦ βήματος. ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς ἀκούειν ὦ ἄνδρες, ἐπιθυμεῖτε. ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπου κινδυνεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς, οὐδὲ φωνῆς ἀνέχεσθε. οὕτω καθαψάμενος τῶν κριτῶν, τὸν κατηγορούμενον περιέσωσε. τάττεται τοίνυν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων.

Ὑπέρροον, τὸ ἐφ' ὕψους ῥέον. ὑπέρρουν δὲ τὸ ἀνώτερον. Ὑπεροπλίησι. ταῖς ὑπερηφανίαις. καὶ ὑπεροπλία, ἡ ὑπερηφανία. Ὑπεροπλίσαι, ὑπερνικῆσαι. Ὑπεροπλοῦν, ὑπερηφανοῦν. Ὑπέροπτα. εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται δίκας ἀφόβητος οὐδὲ δαιμόνων ἕδη σέβων, κακά νιν ἕλοιτο

μοῖρα δυσ

μοῖραν δὺς πότμου χάριν χλιδῆς. τουτέστιν ἕνεκα τῆς ἀνοσίου τρυφῆς καὶ ὑπερηφανίας. ὅτι
οὗτος, ἐν ᾗ ἂν ᾖ ἡ μοῖρα. ὃς μὴ ἀφέξεται τῶν ἀσέπτων ἢ ἕξεται τῶν ἀθίκτων. τουτέστιν ὧν οὐ χρὴ
ἅπτεσθαι. Ὑπερόπτης. ὁ περιορῶν. οἱ δὲ, ὑπερόπτης ὢν τοῦ δικαίου καὶ ὑβριστής. Ὑπεροπτικώτερ
Ὑπέροπτον. μεγάλην. Ὑπερορᾶν. ὑπερβλέπειν. Ὑπερορία. ἡ ἐξορία. Ὑπερορίζω αἰ
τιατικῇ. ὑπερορῶ δὲ γενικῇ. Ὑπερόριον. τὸ σῶμα τοῦ ὑπερείδου ἔρριψαν ἀθηναῖοι ὑπερόριον
τουτέστι μακρὰν ἀπὸ τῆς πόλεως. καὶ αὖθις. καὶ ἀναπείθει τοὺς ἀθηναίους ὑπερόριον τὸ σῶ
μα τοῦ ῥήτορος ὑπερείδου ῥίψαι. ἀντὶ τοῦ ἔξω τῶν ὅρων. Ὑπερόριον. τὸ παρηλλαγμένον καὶ πάν
τη ἀλλότριον. καὶ ὑπερορικόν. τὸ τῶν ἀέρων ἄκθος. καὶ ὑπερόριον λυπήσειν ἔμελλε τὴν στρατιάν.
καὶ αὖθις. προσήκει νεωφύτοις ἀνδρὶ ἀποδημεῖν τε καὶ ὑπερόρια αἱρεῖσθαι. ἤδη ἐρῶ μὴ ἀπείρατος
ἦν ὑπερορίων ἐκστρατειῶν. Ὑπέρου περιτροπή. ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόν
των. καὶ αὕται δὲ παροιμίαι τοῦτο δηλοῦσιν. ὁ δῖος κόρινθος. καὶ αὖθις. ἀπυθώδει ὁδὸς καὶ ὁ τὴν δο
κὸν φέρων. καὶ οὐ τυφλός. ἀλλ᾽ ἐξώρυκται. πλάττων ἀδώνιδι. εἰ τοῦ χὺ ὑπέρου μοι περιτροπὴ γενήσεται.
Ὑπέρου περίτροφον. παροιμία. ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ κινούντων καὶ μηδὲν περαινόντων. παροιμία ἄλ
λη. γυμνότερος ὑπέρου καὶ λεβηρίδος. Ὑπερουσί. ὑπὲρ πᾶσαν οὐσίαν ὤν. Ὑπεροφ. ὑπερήφα
ν. Ὑπερόψη. Ὑπεροψίαν. καταφρόνησιν, εἰδὼς τὴν ἰουδαίων πρὸς ἀλλήλους πίστιν καὶ τὴν
πρὸς τὰς κολάσεις ὑπεροψίαν. Ὑπερωδυνία. οἱ δὲ, συνέπασχον τῇ τῶν ἀκληρούντων ὑπερωδυ
νίᾳ. τουτέστι τῇ συμφορᾷ. τῇ λύπῃ. Ὑπερώη. καὶ ὑπερῷα ὁ οὐρανίσκος. ὅμηρος. χείλεα μέν τ᾽ ἐδίην᾽
ὑπερῴην δ᾽ οὐκ ἐδίηνε. καὶ σιμόκατος, εἰς μὲν γὰρ τὴν ὑπερῴαν χελύνην μηδικὴν ὁ ἰὸς ἐς βά
θος δὲ δὺς ἀνὰ τὸ κρανίον ἐρρίζωτο. Ὑπερῴησαν. ὑπεχώρησαν. Ὑπερῷον. τὸ ἀνώγεων. Ὑπε
ρώσιον τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν. Ὑπέρωσις. Ὑπερπαίειν. ὑπερβαίνειν. πλεονάζειν. διὰ τὸ γέ
νος οὐδὲ καθ᾽ ὑπερβολὴν εἰκάσαι δυνατὸν ὄν. οὐδενὶ τῶν ὄντων ἐστίν. οὕτως ὑπερπαίσας τῇ δει
νότητι τὰς προειρημένας πράξεις. Ὑπερπετεῖς. ὑπὲρ λίαν σωζομένους. κλέαρχος ὁ λακε
δαιμόνιος τοῖς στρατιώταις παρήγγειλε, τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχῇ προάγειν. εἰ δὲ ἐντὸς βέλους γένοιν
το, θέειν. τὸ μὲν, ἵνα ἀκέραιοι τοῖς σώμασιν ἀγωνίζοιντο. τὸ δὲ, ἵνα ὑπερπετεῖς ὦσιν. Ὑπερ
πετῶ αἰτιατικῇ. Ὑπερπέτονται τὸν χῶρον τὸν προβεβηκότα. Ὑπερπηδῶ αἰτιατικῇ. Ὑ
περπίπτω γενικῇ. Ὑπερπλέω γενικῇ. Ὑπερπνιγεῖς. ἵπποι ὑπερπνιγεῖς γινόμενοι. οἱ δὲ, ὑ
περπονοι ἐκ τῆς ἄγαν ἱππηλασίας. Ὑπερσπουδάζω γενικῇ. Ὑπερέχω γενικῇ. Ὑπὲρ
τὰ ἐσκαμμένα. ὑπὲρ τὰ μέτρα. ἀπὸ δὲ τῶν πεντάθλων ἡ μεταφορά. λέγεται δὲ ἀπὸ φαΰλλου τοῦ
πεντάθλου τοῦ κροτωνιάτου εἰρῆσθαι. ὃς πεντήκοντα ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν σκαμμάτων, πρό
τερος αὐτῶν ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασι ταῦτα. ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει τῆς εἰκόνος αὐτοῦ. πέν
τε ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε φαΰλλος. δίσκευσε δ᾽ ἑκατὸν πέντε ταλαιπωρημένων. καὶ πλά
των ἐν διαλόγῳ οὗ ἡ ἐπιγραφή. κρατύλος ἢ περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος. Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα
πηδῶν. φαΰλλος ἐγένετο πένταθλος ὁ ποντικός. ὃς ἐδόκει μέγιστα δισκεῦσαι καὶ ἅλλεσθαι. ἐπεὶ
οὖν ὑπὲρ τοὺς ἐσκαμμένους πεντήκοντα πόδας εἰς τὸ στερεὸν ἥλατο, τὸ συμβὰν εἰς παροιμίαν ἐξέ
βη. Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν. ἐπὶ τῶν καθ᾽ ὑπερβολήν τι πραττόντων. διότι ὁ φαΰλλος ὑ
πὲρ τοὺς πεντήκοντα πόδας πηδήσας, ἐπηρώθη τὸ σκέλος. Ὑπὲρ τὰ καλλικράτους. φησὶ κλέαρ
χος ὅτι καλλικράτης ἐγένετό τις ἐν καρυστῷ πλουσιώτατος. εἴπερ οὖν ἐθαύμαζόν τινα οἱ καρύστιοι
ἐπὶ πλούτῳ, ὑπὲρ τὰ καλλικράτους ὑπερβολικῶς ἔλεγον. ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ ἀθηναίων πολι
τείᾳ. καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικοὺς μισθοὺς εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι. ὅθεν καὶ τὴν παροι
μίαν εἰρῆσθαι. Ὑπερτέλλον. Ὑπερανατέλλον. Ὑπερτενές. ὑψηλόν. ὑπερανέχον. Ὑπέρτερ
ον κρεῖττον. Ὑπερτερῶ. γενικῇ. Ὑπερτεροῦν. διεσῴζον. Ὑπερτερία. τὸ τῆς ἁμάξης πῆγμα.
Ὑπερτίθεται. ἀναβάλλεται. Ὑπὲρ τὸν καιρὸν λόγον. παροιμία, ἐπὶ τῶν ἐγκρατῶν. Ὑπέρ
τονον. βοήσομαι τὴν ὑπέρτονον βοάν. τουτέστι τὴν μεγάλην καὶ ὑψηλὴν καὶ ὑπερέχουσαν. Ὑπὲρ
τοῦ μήθενος. ἀντὶ τοῦ ῥᾳδίως καὶ ἀχρεῶς. δαβίδ. ὑπὲρ τοῦ μήθενος ἔσωσας αὐτούς. Ὑπὲρ τοῦ τοῦ
εἰμι κρείττων ἐγώ. καὶ ὑπὲρ σέ. Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀναρριπτεῖν. Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγωνιζόμενος.

καὶ στρατιὰν ἐξάγει ὑπὲρ τῶν ὅλων φέρουσαν τὸν κίνδυνον. Ὑπεροιαζομένου. ὑπερηφανευομένου. Ὑπεροίσων. ὑπερβαλῶν. ὑπερενεγκών. ὁ δὲ τὸ φρόνημα μέγα ὡς καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ὑπεροίσων ἐκέκτητο. Ὑπερφαλαγγίασις. ὑπερφαλαγγίασίς ἐστιν ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων. Ὑπερφαίνω. γενικῇ. Ὑπερφυὲς μέγα. ὑπερέχον. οὗ τὸ ὕψος ὑπεργιγαντιαῖον. καὶ ἡ τόλμα ὑπερφερεστέρα. Ὑπερφέρω. αἰτιατικῇ καὶ γενικῇ.

Ὑπερφίαλος. ποτὲ μὲν ἐπὶ ψόγου. ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔνσπονδος. ἐν ἄλλοις δὲ ἐπὶ ἐγκωμίου. ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν δαίνυσθαι ἂν ἀγαθοῖς. Ὑπερφρονεῖ. τὰ ἀνθρώπινα τὸ θεῖον, ἢ ὑπερφρονεῖ ἢ ἀτιμάζει. ἢ πρόνοιαν αὐτοῖς ἔφορον οὐκ ἐφίησι. Ὑπερφρονῶ. γενικῇ. καὶ αἰτιατικῇ δέ. Ὑπερφρόνως. ἀλαζονικῶς. ὑπερηφάνως. ὁ δέ, αὐτέ γεγράψεν οἷ τά τε ἄλλα ὑπερφρόνως. καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέα. ἐκεῖνον δὲ καίσαρα ὀνομάζεσθαι. Ὑπέρφρων. ὑπέρφρων δὴ οὕτως ὁ Πολέμων ὁ σοφιστής, ὡς πόλεσι μὲν ἀπὸ τοῦ προὔχοντος. δυνάσταις δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ὑφειμένου. θεοῖς δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου διαλέγεσθαι. λέγεται δὲ καὶ τὰ αὐτῷ πεπραγμένα. φημὶ δὴ Πολέμωνι τῷ ὑπέρφρονι ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν, ξανώτερον. Ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων. Ἀριστοφάνης τὸν Ἀλλαντοπώλην διασύρων, ἐξαίρει τὴν τέχνην. ἵνα μᾶλλον ὀνειδίσῃ φανείσης αὐτοῦ λίαν εὐτελοῦς. ἀλλαντοπώλης γὰρ ὁ τὰ ἔντερα πωλῶν. Ὑπερφυής. μεγαλοφυής. μείζων.

Ὑπερφυΐα. Ὑπέρχεται. αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ ὑπάγεται τὸν δῆμον. καὶ ὑπέρχεται καὶ κολακεύει. καὶ καταπραΰνει ὑπάγων τὴν ὀργὴν ἅπασαν τὴν πρὸς αὐτόν. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν. εἰ δέ σοι ὑπέρχεται ὥσπερ εἰ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται. ἀντὶ τοῦ ληστεύει. κόβαλοι γὰρ οἱ μετὰ ξύλου λησταί. τοιοῦτοι καὶ κορυνηφόροι. οἱ δέ, κόβαλον τὴν κατὰ ἀπάτης παιδιάν. ὥσπερ φησὶ γέροντας δικαστὰς ἐκπανουργεῖ, οὕτω καὶ ἡμᾶς ἐπιχειρεῖ ἀπατᾶν. κόβαλα γὰρ καλοῦσι τὰ πανουργεύματα. Ὑπέρχολος γενόμενος. ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτήσας. οὕτως Ἀντιφάνης. Ὑπεσταλκότες. ἄλλοι δὲ τούτοις ὑπεσταλκότες πῦρ προσέφερον ταῖς πύλαις. ἀντὶ τοῦ ὑποδύντες. ὑπεισελθόντες. Ὑπεστειλάμην. παρῃτησάμην. ἀπεκρυψάμην. Ὑπέστημεν. ὑπεσχέθημεν.

Ὑπεστόρεσαι. ὑπέστρωσε. καὶ ὑπεστορέσθαι. Ὑπέσχεν. ὑπέκλινεν. ἔδωκεν. ὁ δ' ἧττον ἀκοὴν ὑπέσχε τοῖς διαβάλλουσιν. ὁ δὲ φόνον ἄδικον εἰργάσατο ἑκών τε εἶναι. ἀντὶ τοῦ αὐθαιρέτως. Ὑπεσχῆσθαι. ὑποσχέσθαι. Ὑπετέμνετο. ὑπεκρύπτετο. ἀπὸ συνθήματος ἀφιεμένων τῶν βελῶν, τὸ φῶς ἀπετέμνετο. Ὑπέτεινεν. ἐπηγγέλλετο. κατεσκεύαζεν. ἕως μὲν οὖν ἤλπιζε τὴν στρατηγίαν τῆς ἕω παρὰ βασιλέως καὶ τὰς ἄλλας ἐλπίδας ἃς ὑπέτεινεν οὗτος, σπουδὴν ἐδείκνυσαν. Ὑπεύθυνον. τὸ σῶμα τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστιν ἁπάντων. Ὑπεύθυνοι. οἱ μὴ τοὺς λογισμοὺς παρεσχηκότες μηδὲ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς ἧς ἐπεστάθησαν. Ὑπερούσιον ἄπειρον. Ὑπέχει. ὑφίσταται. καὶ τὸ ἀποκρίνεσθαι ὑπέχειν παρὰ Ἀριστοτέλει. ὑπέχειν ῥᾴδιον τὰς θέσεις. Ἀριστοφάνης. καὶ πάνθ' ὑπέχειν ὧν σὺν οἶσθεν ἡ κύλιξ. λόγον ὑπέχειν τῆς στρατηγίας. Ὑπέχοντος. κρατοῦντος. Ἀριστοφάνης. κᾆτ' ἐπεὶ τ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα. ἔπειθ' ὑπέχοντός μου ἄρτι τὸν θύλακον, ἀνέκραγεν ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα χαλκοῦν τὸ λοιπόν. ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα. Ὑπεψηνισμένη. ἀκμαία πρὸς τοκετόν. ἢ ἐζυμωμένη. ἀπὸ τοῦ ψῆνος, ὃ σημαίνει τὸν ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενον σκώληκα, ὃν οἱ γεωργοὶ ἐφάπτουσι τῶν κλάδων τῆς συκῆς, ὅπως ἂν ὁ καρπὸς αὐτῶν μὴ ἀπορρέῃ. Ὑπεψιθύριζετο. ἠρέμα ὑπεκαλεῖτο. καὶ σκυθικῇ φωνῇ βάρβαρα ἄττα ῥήματα ὑπεψιθύριζετο. Ὑπειδόμενος. ὑφορώμενος. καὶ ὑπείδετο, προσεδόκησε. τὸ δὲ μειράκιον οὐδὲν ὑπειδόμενον. τί δ' ἂν ὑπώπτευε κρέας ἀπὸ ξένων καὶ πτωχῶν ἐπὶ κοινοῦ ἀποδεδομένον. Ὑπιδέσθαι. ἀποθεωρῆσαι.

Ὑπεικάθων. ὑποχωρῶν. καὶ ὑπεικάθοιμι. Σοφοκλῆς δὲ ὑπεικάθοιμι. Ὑπειλημμένου. ἀπονενομένου. Ὑπείξομεν. ὑποκύψομεν. ὑποχωρήσομεν. Ὑπείπομεν. ἀντὶ τοῦ προείπομεν. καὶ ὑπειπεῖν προαγορεῦσαι. Ὑπειπούσης. Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ ἠρέμα φθεγξαμένης. κατεσπούδασταί σοι ὦ γύναι. καὶ τὸ τῆς πρεσβείας ὑπειπὼν ὄνομα, ἐν μοίρᾳ ἡμᾶς τῇ ἀτιμοτάτῃ ξυντάξαι. Ὑπειρέσιον. ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν, ἤγουν κωπηλατῶν, ὑφ' οὗ καθίζουσιν οἱ ἐρέσσοντες, διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγάς, καὶ τὸ πληθυντικὸν ὑπηρέσια, καὶ τὰς ὑπηρεσίας.

Ὑπηρετικοῖς· τοῖς ἐρέσσουσιν. ἔζευξε τὰς νῆας βραχὺ διάστημα ποιῶν· ὥστε ὑπηρετικοῖς ἐκπλεῖν δύνασθαι καὶ διαπλεῖν. καὶ αὖθις· ὁ δέ, ἦν ὑπηρετικὸν σκάφος ἀφυές. καὶ πολλὰς ἔχον ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων οἰκονομίαν. Ὑπέρονος. Ὑπεροχίδης. Ὑπέροχος· ὑπερέχων. Ὑπόβολον· ὑποκείμενον πρὸς δάνειον. Ὑπέθετο· ἀντὶ τοῦ ὑπετίθετο. Ξενοφῶν. ὁ δὲ Κλέαρχος τοῦθ' ὑπέθετο βουλόμενος καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα πρεσβεύων συμβουλεῦσαι μὴ παραδοῦναι τὰ ὅπλα. Ὑπήκουσεν ἡμῖν. Ὑπῆκε· ἡ δὲ Λιβανία, τὸ θράσος αὐτοῦ καὶ γυναικῶν ἀποκόψασα, αἰχμαλώτων ὑπῆκε· ἀντὶ τοῦ ὑπηγάγετο. Ὑπηνέμια· τὰ φαῦλα καὶ ἀβέβαια· γίνεται γὰρ αὐτόθεν ἐνταῦθεν τὰ ὑπηνέμια καὶ τερατώδη. ἀντὶ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης, οἷον εἴδωλα ἄττα καὶ σκιαί. προσάπτουσι γοῦν πρὸ τῆς τῶν ἀληθῶν ἐπιστήμης τὰ φαῦλα. Ὑπηνέμια· ὑπηνέμια καλεῖται τὰ δίχα συνουσίας μίξεως. σύνηθες δὲ λέγειν αὐτὰ ὑπηνέμιον, παρ' αὐτῶν. ἔνθεν αὐτὴ τῶν γόνιμον ἀνεμίδιον τυγχάνουσα. Ὑπηνέμια ὡς ἡμεῖς λεγόμενα. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ· ἐνίοτε πολλοὶ τῶν ἀλεκτρυόνων, βίᾳ ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις. Πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ἔνθεν αὐτὴν τὸ ἀνεμιαῖα. καὶ μὴν ἀνδρὸς δακτυλίῳ ἀνεμιαῖον ἐγένετο τὰ δίχα σπέρματος ἄρρενος. Ὑπηνέμιοι· ὑπὸ τὸν ἄνεμον. Ὑπήνη· μύσταξ. τὸ γένειον. πώγων. ἢ τοῦ ἄνω χείλους τρίχωσις. τὸ δὲ κάτω πάππος. Ὑπήνη· παρὰ τὸ ὑποκεῖσθαι εἶναι ἢ ἰέναι. τὸ ὑπὲρ ἢ παρὰ τὸν ἥσω μήκοντα ἀπὸ τοῦ ἵημι. ἢ ὡς εἰρώνη γαλώη. Ὑπηνήτῃ· ἀκμαίῳ. ἄρτι γενειῶντι. ἔτι νέῳ. πρῶτον ὑπηνήτῃ ὄντι. Ὑπήνυζον· ταῖς γυναιξὶν ἀσπασμοὺς. καὶ παιᾶνας. καὶ πάνθ' ὅσα ἐκ μεγάλων κινδύνων εἰς ἀδόκητον σωτηρίαν καταστάντες ἄνθρωποι, λέγουσι καὶ πράττουσιν. Ὑπηρέσιον· τὸ παρ' ἡμῖν, ᾧ χρώμεθα εἰς ἀπόπατον. οἱ δέ, ἀμίδα λέγουσιν. κυρίως δὲ ὑπηρέσιον ἐστὶν ἐν ᾧ καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες.
Ὑπηρέτης· δοῦλος. καὶ ὑπηρετῶ δοτικῇ. Ὑπῆρξαν· προκατῆρξαν. οὗτοι πρῶτοι ὑπῆρξαν ἀδικίης. Ἡρόδοτος. καὶ Αἰλιανός· ὁ δέ, ὑπῆρξατο σωφρονεῖν. Ὑπήτια· τὰ ὕθατα· οἱ μισθοί.
Ὑπῆοι· ὑπὸ τὸν ὄρθρον. Ὑπιγή· ἡ ἀπόκλισις. ὑπογὴ δὲ ἡ σκέψις. Ὑπιδέσθαι· ὑποθεωρῆσαι. Ὑπίσχεται· ὑπισχνεῖται. καὶ ὑπισχνούμενος συνταξόμενος. Ὑπισχνοῦμαι δοτικῇ.
Ὑπνηλός· ῥάθυμος. Ὑπνομαχῶ. Ἀριστοφάνης· ἐγὼ δ' ὑπὸ μεσοπυργίῳ τεταγμένος, ὑπνομαχῶ. ἀντὶ ὑπαγρυπνῶ. ἦν μὲν τὸ ἄλλως μακρὴ καὶ ὑπνομαχεῖν πεφυκώς. ἐν δορὶ μέν μοι μᾶζα μεμαγμένη. ἐν δορὶ δ' οἶνος Ἰσμαρικός. πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος. οὐκ οἶδα δεῖ μᾶλλον Ἀρχιλόχῳ προσῆκον ἦν ταῦτα εἰπεῖν. Ὕπνος· τὸν ὕπνον γίνεσθαι ἐκλυομένου τοῦ αἰσθητικοῦ τόνου περὶ τὸ ἡγεμονικόν. ἢ ἐγρηγόρσεως κατὰ φύσιν στέρησις ἐστὶν ὁ ὕπνος. παρὰ φύσιν δὲ ἐστὶ στέρησις, ὥσπερ ἐκ κωφεύοντων ὀφθαλμῶν. Ὕπνος ἀργία αἰσθήσεων γινομένη ἀπὸ τῆς ἀνενεχθείσης ἀναθυμιάσεως ἐν τοῖς κοίλοις τοῦ ἐγκεφάλου ἐπὶ ἀναπαύσει τοῦ ζώου. ἢ ὕπνος ἐστὶν ἀτονία τοῦ αἰσθητικοῦ πνεύματος. εἴρηται δὲ ὕπνος παρὰ τὸ ὑπονοεῖν. ἐν αὐτῷ γὰρ αἱ αἰσθήσεις ὑποχωροῦσιν. Ὕπνος ἐπὶ θεοῦ· ἡ μακροθυμία. Δαβίδ· ἐξεγέρθητι· ἵνα τί ὑπνοῖς κύριε. καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος. ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν βουλομένων φιλοσοφεῖν. ὄναρ καθ' ὕπνους νυκτερινοὺς λαλεῖν τόδε. Ὑπνωτῇ ἀγρυπνίᾳ. Ὅμηρος. καὶ ὑπνώρημα. Ὑπ' ὀλίγου. Ὑπόβαθμος· ὑπόβαθρος. Ὑποβάθραν· ὑπόβασιν. θεμέλιον. χρόνῳ δὲ ὕστερον ὑποβάθρῳ λακτίσας τὴν γυναῖκα ἀπέκτεινε. πεισθεὶς διαβολαῖς παλλακίδος. Ὑποβαλλόμενοι· πειθόμενοι. ἢ ὑποβλήτως λέγοντες. ἢ ἴδιον ποιησάμενοι. Σοφοκλῆς. εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλεῖς. τουτέστιν εἰ οὐκ ἐστὶν ἀληθῆ ταῦτα, ἀλλὰ πεπλασμένα ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἢ ἄλλου τινός. καὶ ὑποβαλούσης τῆς τάξεως κατὰ τὸ σύνηθες. προσήχθη σύμνος ὁ ἅγιος Αὐξέντιος. ἀντὶ τοῦ ἀποκριθείσης. ἐκκοψάσης τὸν λόγον τοῦ δικαστοῦ. Ὑποβασμὸν· ὑποβάθραν. Ὑποβήσονται· τὰ πεπονθόσιν ὑποπέσωσιν. ὅτε τοῦ αὐχήματος ἐφ' οὗ νῦν εἰσὶν ὑποβήσονται ἑκόντες, καὶ ποιήσουσιν ἐξουσίαν τοῦ πράττειν ὅ τι ἂν αὖθις δοκοίη συνοίσειν. Ὑποβιβάζοντες· ἐλαττοῦντες. ἢ ὑποβιάζοντες. Ὑποβιάζουσιν· ὑποκαταφέρουσιν. Ὑποβλεπόμενος· ὑπονοῶν. ἐχθραίνων. ἐπιτηρῶν, καὶ οὐκ ἦν ῥᾴδιον. μὴ πελᾶν, καὶ ὑποβλέπεσθαι τὸ γινόμενον. Ὑποβλήδην· ὑποβαλὼν λόγον. ὑποκρουστικῶς ἔτι λέγοντος. Ὑπόβλητον· οὐκ ἀληθές. ἀλλὰ πεπλασμένον. ἀπὸ τῶν ὑπο-

βαλλομένων εἰς τὴν γῆν τῶν παίδας Σοφοκλῆς· τὸ σὸν δ᾽ ἀφῖκται δεῦρ᾽ ὑπόβλητον στόμα. καὶ αὖθις· οὐδείς σ᾽ ἐρεῖ ποθ᾽ ὡς ὑπόβλητον λόγον Αἴαν ἔλεξας· ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός. παῦσαι τε μέντοι δὸς ἀνδράσι φίλοις. ἀντὶ τοῦ γνήσια τῆς σῆς διανοίας τὰ εἰρημένα, οὐχ ὑποβλητὰ ἀλλ᾽ οἰκεῖα σαυτῷ εἴπας. ὅμως τε μὴν παῦσαι τὸ πᾶν αὐθάδεις ἡμῖν. Ὑπόβλητος· ὁ νόθος. ὑποβλήτους ἂν εἴπεν αὐτοὺς καὶ νόθους ἀντικρυς, ἀνέπλησαν δὲ τὴν ἑαυτῶν περίδα πολλῶν κακῶν. Ὑποβολή· ὁμοιότης προσθήκη. Σόλων δὲ τὰ Ὁμήρου ἐξ ὑποβολῆς ἔγραψε ῥαψῳδεῖσθαι· οἷον ὅπου ὁ πρῶτος ἔληξεν, ἐκεῖθεν ἄρχεσθαι τὸν ἐχόμενον. Ὑποβολιμαῖοι· ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰς ποίησιν ἐπὶ τῷ χαμαὶ ῥιφῶν παιδίων, ἃ παρ᾽ ἑαυτῆς ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες. Ὑπόβολον· τὸ δακτυλίδιον. Ὑποβρύχιον· ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέν. Ὑπόγαιοι· οἱ ὑπὸ τὴν γῆν. Ὑπογενειάζων· λιτανεύων. τοῦ γενείου ἁπτόμενος. Ὑπόγεων οὐδετέρως· ὑπόγαιον δὲ ὑπὸ τὴν γῆν. Ὑπόγειος· ὁ ὑποτεταγμένος. Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας· λέγει αὐτοὺς ὑπὸ σκύλακος ἐν τῷ περίπλῳ λεγομένους τρωγλοδύτας. καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ΄ καταλόγου Κατουδαίους ὀνομαζομένους· ὑπονύδεις γάρ εἰσιν οἱ τόποι. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. ὑπονύδης ἐστὶν ὁ δίυγρος τόπος. ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι. Ὑπογράφεται· δείκνυται. οἷς πᾶσιν ἡ σύγκλητος ἀγαθὰς ἐλπίδας ὑπογράφουσα, ἔφησε δὲ καὶ πρεσβείας ἀποστέλλειν εἰς τὴν Ἀσίαν. Ὑπογραφεῖς· οἱ νοτάριοι λεγόμενοι ῥωμαϊστί. νότα γὰρ τὰ γράμματα. Ὑπογραφή· λόγος σύντομος δηλωτικὸς τῶν συμβεβηκότων. Ὑπογραφόμενος· ἐγχρίων δὲ τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφόμενος, πρός τε τὰς παλλακὰς ἁμιλλώμενος περί τε κάλλους καὶ πλοκῆς. τὸ τε σῶμα πᾶν γυναικείῳ ἔθει χρώμενος· περὶ Σαρδαναπάλου ὁ λόγος. Ὑπέγυον· ἐγγύτερον. πρόσφατον. νεωστὶ γινόμενον. τὸ πρὸ ὀλίγου καὶ μετ᾽ ὀλίγον. τὸ ἐχθὲς προέθηκεν ὑπόγυον, εἰ ψαλτρίδος γινομένου τῷ καιρῷ χρώμενος εἰς αἰσχύνην τοῦ δεδρακότος. μείζονα γὰρ τὰ ὑπέγυα ἀτυχήματα τὴν συμφορὰν ἔχει. καὶ αὖθις· ὁ λιθηρὸς δὲ ἦν ὁ δρόμος ἐξ αἵματος πεπηγότος ὑπεγγύου τε καὶ πολλοῦ· ὡς τῶν φαγόντων ἀπελείποντο ἀλγοῦντες. Ὑποδακρύοις· συνδακρύοις. καλεῖ τε Ἀπόλλωνα ὑπὸ πολλοῖς τοῖς δακρύοις. Ὑπὸ δασινὲν ἀκμαζούσαις τῷ πώγωνι ἐκέλευσεν ἐκκομισθῆναι αὐτόν. Ὑποδεής· ὑπόφοβος. Ὑποδενδρυᾶσαι· ὑποδῦναι ἀπὸ καὶ πῆξαι ὑπὸ σκέπην. Ὑποδέξῃ· ὑποδέχῃ. τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια. Ὑποδέξιος· ὑποδοχεύς. Ὑποδέραια· περιτραχήλια· ὥσπερ καὶ περιδέραια. Ὑποδερίδα· ὁρμίσκον. πλόκιον. Ὑποδέχομαι αἰτιατικῇ. Ὑποδεικνύω δοτικῇ· καὶ ὑποδεικνύω σε. ὑποδεικνύω δέ. Ὑποδεῖσθε· περιδέσμεῖτε. ὑποδεῖσθε τὰς λακωνικάς. ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος. Ὑπόδημα· τουτέστι τὸ σαρκικὸν φρόνημα τοῦ ἰδίου θελήματος. ὁ θεός φησι πρὸς Μωσῆν· λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἕστηκας γῆ ἁγία ἐστίν. Ὑποδήματα· οὕτω προσαγορεύεται ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ κυρίου. καὶ τούτου μάρτυς αὐτὸς ὁ Χριστὸς διὰ τοῦ προφήτου λέγων· ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, διὰ τοῦτο καὶ ὑποπόδιον ἤκουσεν ἡ τοῦ κυρίου ἐνανθρώπησις. ὡς ἐπὶ τῆς γῆς ὀφθεῖσα καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφεῖσα καὶ τὸ τέρμα τῆς γῆς καταλαβοῦσα. καὶ ὁ προφήτης· προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ὑπόδικοι· κατάκειτοι. στρατιῶται ὑπόδικοι ἐπὶ κακουργίᾳ δρασμὸν βουλεύσαντες, παρὰ δὲ ἐνέβαλον θανάτῳ κολάζονται. Ὑποδμώς· δοῦλος. Ὑποδουμένη· τὰ ὑποδήματα βάλλουσα. Ὑποδοχῆς· πλήθους. ὑποδοχῆς Διονυσίων. ἀντὶ τοῦ πλήθους καὶ πολλῶν Διονυσίων. Ἀριστοφάνης. Ὑπόδρα· δεινῶς. Ὑπόδραξ· ἡ δὲ πελιδνωθεῖσα καὶ ὄμμασι λοξὸν ὑπόδραξ ὀσσομένη. τουτέστιν ὠχριάσασα καὶ ὑποβλεψαμένη διὰ τὴν ὀργήν. Ὑποδρόμους· στόμια. ἢ τοὺς τόπους ἐν οἷς ἔθεον οἱ ἵπποι. Ὑπόδυθι· καλύπτου. καὶ ὑπόρεχε ἄνωθεν. Ἀριστοφάνης ὄρνισι· λαβὼν τουτὶ τὸ σκιάδιον, ὑπέρεχε ἄνωθεν. Ὑποδύς· ὑπεισελθών. Ὑποδύτην· τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον. ἐπενδύτην δὲ τὸ ἐπάνω. Ὑποζώματα· ξύλα τῆς νεώς. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὑποζώματα ὁ σκυτεὺς πρὸς μάγειρον παίζων εἶπε ζωμεύματα. ὡς ἀρτύσεων ἔμπειρον καὶ ζωμευμάτων. ἀπείρηται δὲ Ἀθήνηθεν ἐξάγειν ξύλα. καὶ πίσσαν. εἶχον δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι τριήρεις. ἐπειδὴ ἦρχον καὶ νήσων τινῶν. Ἀριστοφάνης· τουτονὶ τὸν ἄνδρ᾽ ἐγὼ ἐνδείκνυμι καί φημι ἐξάγειν ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.

Ὑποζύγιοι. οἱ ὑπὸ ζυγὸν βόες. οὐ γὰρ ἐξήρκει τὰ ὑποζύγια πρὸς τὴν τῆς ὁδοῦ χαλεπότητα. ὡς παιρόμενοι τὰς ἁμάξας ἐξέφερον ἐκ τῶν δυσπόρων. λέγεται ὑποζύγια καὶ τὰ ἄλλα τῶν ἀχθοφόρων ζώων οἷον ἵπποι τε καὶ ἡμίονοι καὶ ὄνοι. Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος· ὁ μὴ ἐκ τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως. ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης. καὶ ταῦτα ὑπὸ τῆς ἐνθέου φιλοτητος ἐμαρτύρησεν ὁ Ἀπόλλων. Ὑποθερμανθεῖσα· ἡ δὲ βασίλισσα ὑποθερμανθεῖσα τοῖς θυμοῖς, καὶ τὴν γνώμην φλεγμήνασα, ἠπάτα αὐτόν. Ὑπόθεσις· προοχή. αἰτία. λέγονται δὲ καὶ αἱ ἀρχαὶ ὑποθέσεις ὅτι μὴ διὰ ἀποδείξεως τίθενται. Ὑποθέτης· ἀρχηγός. σύμβουλος. ἐπεὶ ἠδύνατο γνῶσθαι τὴν αἰτίαν ὁ τοῦ δράματος ὑποθέτης. Ὑποθεῖν· ἐπιέναι. ἀντὶ τοῦ ὑποτρέχειν. ὑποκηλίζειν· ἐμποδὼν ἵστασθαι. Ὑποθήγων· ἐρεθίζων. προτρεπόμενος. ἐπαλείφων. ὑποθήγων ἐς τὰ κάλλιστα ἔργα αὐτούς. Ὑποθήκαις· παραινέσεσι. Ὑποθημοσύνη· διδασκαλία. Ὑποθήσομαι· διδάξω. καὶ ὑποθέμενοι δὲ ἀντὶ τοῦ διδάξαντα. διό φασιν ἐπικρατῆσαι ὑποθέμενος τῷ βασιλεῖ διὰ πάσας ἡμέρας φυλαχθῆναι αὐτόν.

Ὑποκαθέζεσθαι· τὸ ἐγκρύπτεσθαι. ἀπειλούντων τῶν διοπτήρων ἐνέδραν ὑποκαθέζεσθαι ἐπὶ τοῖς λασίοις. καὶ αὖθις· ἐν κοίλοις ὑποκαθίσαι χωρίοις. Ὑποκαθέσθαι· συγχωρῆσαι. ἀφεῖναι. ὁ δέ, βουληθεὶς μηδὲν ἀλλότριον ὑποκαθέσθαι, μηδὲ δυσμενὲς μηδὲν ἀπολείπειν τῇ βασιλείᾳ. Ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς. οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα. καὶ πρᾳότερον γίνεσθαι. τὸ δὲ ἀνατείνειν τὰς ὀφρῦς, ὀργῆς ἐστι σημεῖον. Ὑποκαθημένης· ἐνεδρευομένης. ἐγκαθημένης. διόπερ ὑποκαθημένης ἐκ τούτων αὐτῶν τῆς ὀργῆς. βραχέα προσαναμνήσαντος τοῦ Φιλίππου ταχέως ὑπήκουσαν. καὶ ὑποκαθήμενοι ἀντὶ τοῦ ἐνεδρεύοντες. οἱ δὲ ἄρχοντες ὑποκαθήμενοι, τοὺς εἰσελθόντας πληγαῖς κατέξαινον. Ὑποκάρβασιν· παραχώρησιν. Ὑποκατακλίνεται· ὑποκάτω κάθηται κλιθεὶς εἰς ἑστίασιν, ὑποκατακλίνεται· παντὸς καταφρονηθεὶς ὡς παῖς ἔτι τὴν ἡλικίαν. Ὑποκεκορισμένη· ὑποκεκρυμμένη. ὁ δέ, ὑποκεκορισμένῃ καὶ ἀπατηλῇ ἐχρήσατο πρεσβείᾳ. Ὑπόκειμαι δοτικῇ. Ὑποκείσεται· ὑποβληθήσεται. Ὑποκινήσαντα· κινηθέντα. σαλευθέντα. ἐπὶ τῶν τυπτομένων. Ἀριστοφάνης. σκόπει νῦν τὴν μὲν ὑποκινήσαν τί δής. Ὑποκνιζομένην· πεφημισμένην. Ὑποκνισθέντες· λυπηθέντες. παροξυνθέντες. κνίζω γὰρ τὸ ἐξ ἐπιπολῆς ξύω. ἵνα μὴ τὴν ὑποκνισθέντες πόλεμον ἐγείρωσιν. Ὑποκορίζεται· κολακεύει. ὑποκρίνεται. προχειρότερος ἦν εἰς ἐπιτίμησιν, διὸ καὶ θαμὰ πολλοῖς προσέκρουεν. ἐπεὶ ἀνεχόμενος αὐτῶν τὴν κακίαν ὑποκορίζεσθαι. Ὑποκοριζόμενοι· διασύροντες. Ξενοφῶν φησίν. οἱ δὲ μισοῦντες μὲν ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσι κακίαν. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ, εὐφημοῦντες, καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφήμως ὀνομάζοντες. λέγει γὰρ ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. αὐθαίρετον αὑτοῖς ἐπάγονται δουλείαν Φιλίππου ξενίαν καὶ ἑταιρείαν, καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι πυνθάνεσθαι εἰς τὸ πλῆθος ἀποβλέποντας, ποδαποὶ δοκοῖεν αὐτῷ εἶναι οἱ παῖδες. οὕτω γὰρ ὑποκοριζόμενος ἐκάλει τοὺς στρατευσαμένους. Ὑποκοριστικόν· ἔλαττον. Ὑποκορίζω· κολακεύω. Ὑπόκωφος· ὁ ἀκούων καὶ μὴ προσποιούμενος. Ὑποκρασίου· ὑπὸ τῆς κεφαλῆς. Ὑποκρεκόντων· κρουόντων. ἐπᾳδόντων. Ὑποκρήνου· ὑπὸ τῆς κεφαλῆς. θῆκε δὲ λᾶαν σκληρὸν ὑποκρήνου. Ὑπόκριναι· ὑποκρίθητι. Ὑποκρινάμενοι· ἐκλεξάμενοι. Ὑποκρίνεσθαι· τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί. καὶ ὁ ὑποκριτὴς ἐντεῦθεν ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ. Θουκυδίδης ζ΄. εἰ δὲ οὐδὲν ὑποκρίνοιντο, διεφθείροντο καὶ οἱ Ἴωνες· ὡς Ἡρόδοτος. οἱ μὲν ταῦτα ὑποκρινάμενοι ἀθλίως ἀπηλλάσσοντο. Πολύβιος. τινὲς δὲ τῶν νεανίσκων ἀπάρτων τὸ περὶ Γάϊον πρὸς παίζοντας ἀλλήλους. ὥσπερ ὑποκρινόμενοι τῆς ἐκ συνουσίας ὑπανάγοντες ἔτι δὲ μᾶλλον ἠλλοιωμένοι ὑπὸ τῆς μέθης. Ὑποκρίνοντι· ἀποκρίνοντι. Ὑποκρούειν· ἀντιφθέγγεσθαι. ἀντιλέγειν ἅπαξ καὶ ὡς ἔτυχε. τὸ δὲ ὑποκρούειν ἐπὶ τῶν θορυβούντων λέγεται. ὅπερ ἡμεῖς φαμὲν ἐκκρούειν καὶ κωλύειν. Ὑποκρούουσιν· ὑποβάλλουσι. λαμβάνοντας σου. Ἀριστοφάνης. τί δ' ἣν ὑποκρούωσι; ἢ δέ, φησὶ προσκυνήσομαι ἅπαν κἄπειρος οὖσα τῶν πραγμάτων. Ὑποκύδης· ὑποκύδης ἐστὶν ὁ δίυγρος τὸ ἦθος. ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων γράφεται ὑπόκοιλος. Ὑποκύκλα· κύκλους. τροχούς. Ὑποκύπτω δοτικῇ. Ὑποκυσαμένη· ἐγκυμονήσασα. Ὑπολαβών· ὑπονοήσας. ἢ ἀποκριθείς. ἢ αὖ

τεῖπον. ἀντικρούσας. τοὺς δέ, ἀντιβῆναι τολμήσαντας ὑπολαμβάνων ὡς ἐκ μέσου διέφθειρε. καὶ Μάλχος. ὁ δὲ Κῦρος ὑπολαβὼν τοὺς φεύγοντας συλλέξας στράτευμα, ἐπολιόρκει τὴν Μίλητον. ἀντὶ τοῦ ὑπονοήσας. Ὑπολαμβάνοντας. ἀνέχοντας. ἀναβαστάζοντας. εἴ ποτε ἐς βαθύτερόν τι τοῦ ποταμοῦ ἐμπίπτοιεν, ἀνακουφίζειν ὑπολαμβάνοντας. Ὑπολαμβάνω αἰτιατικῇ. δοξάζω. ἡγοῦμαι. οἶμαι. Ὑπόληψις. νόησις. ἀντὶ πράξις. τῶν δὲ ἀρχόντων κατεγίνωσκε ῥᾳθυμίαν ὡς οὐ προνοούντων τῆς αὐτοῦ ὑπολήψεως. Ἀριστοτέλης λέγει ἐν τοῖς τοπικοῖς. εἰ ἡ ὑπόληψις ἐστὶ ψευδὴς καὶ ἀληθής, εἴη ἂν καὶ δόξα. εἶδος γὰρ ὑπολήψεως ἡ δόξα. Ὑπολισθαίνω αἰτιατικῇ. Ὑπολίσποις, ἐστενωμένοις. ὑπολίσποις πυγιδίοισι. τοιαῦται δὲ αἱ πυγαὶ τῶν ναυτῶν. διὰ τὴν συνεχῆ ἕδραν καὶ εἰρεσίαν. Ὑπόλογον, Λυσίας φησίν. οὐχ ὑπόλογον ὄντα. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐν λόγῳ. καὶ Δείναρχος. οὐδεὶς ὑπόλογος βουλῆς γέγονεν. ἀντὶ τοῦ οὐδεμία συγγνώμη. οὐδεμία παραίτησις.

Ὑπὸ μάλης. ὑπὸ μασχάλης. κεῖται δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἀεὶ δὲ οὗτος αὐτὸ παραλαμβάνουσι μετὰ τῆς προθέσεως. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἄφοβον. ἀλλὰ μὴν οὐχ εἷς, οὐδὲ δύο ταῦτ' ἴσασιν. οὐδ' ὑπὸ μάλης ἡ πρόκλησις γέγονεν. ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορᾷ μέσῃ πολλῶν παρόντων. καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Κλεινίαν. ἐπειδὴ πάντες κατέδαρθον ἐσκεδασμένοι τῶν χαλκωμάτων. ὅσα ἦν πλεῖστα ὑπὸ μάλης λαβὼν ἐξήγαγε ξίφος ἔχων. καὶ τὸ μὲν ἑνικὸν οὕτω μετὰ τῆς προθέσεως. τὸ δὲ πληθυντικὸν μασχάλας. καὶ ἄλλοι πλεῖστοι. καὶ Λυσίας ἐν ἐπιστολῇ. καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλήν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας. Ὑπομεμαγμένη. ἀναπεφυρμένη. ἡ τούτου θέσις ὑπομεμαγμένη ταῖς πέτραις, ἀόρατον αὐτοῖς ἐποίει τὴν ὑπερκειμένην κορυφήν. Ὑπομένω αἰτιατικῇ. Ὑπομεῖναι. ἀντὶ τοῦ καταλειφθῆναι. Ὑπομιμνήσκω αἰτιατικῇ. Ὑπομνηματίζω.

Ὑπομνήσω αἰτιατικῇ. Ὑπομονή. ὁ γὰρ τὰ μείζω ἐπαγγελλόμενος ὑπομένειν, ῥᾳδίως ἂν καὶ τὰ ἥττονα ἐπενέγκοι. Ὑπονομεύοντες, ἀντὶ τοῦ ὑπόνομον ὀρύττοντες. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλίσου. Ὑπονομηδόν, Θουκυδίδης. τοὺς ὀχετοὺς οἳ ἐς τὴν πόλιν ὑπονομηδὸν τοῦ ὕδατος ἠγμένοι ἦσαν κατέστρεψαν. Ὑπόνομος. ὀχετός. διῶρυξ. Ὑπονοστῆσαι. ἐπανελθεῖν, ὑποκαταβῆναι. Ὑπόνοια. Φιλόλαός φησι τὴν ὑπόνοιαν μάλιστα πᾶσι προλέγω θεραπεύειν. εἰ γὰρ καὶ μὴ δρᾷς, ἀλλὰ δοκεῖς ἀτυχεῖν. οὕτω καὶ Φιλόλαον ἀνεῖλε Κρότων ποτὲ πατρίς. ὥς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν. Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος. ἐλλείπει ὕπεστι. λέγεται ἐπὶ τῶν κακοήθων καὶ ἐπὶ ἐριστικῶν. παραινεῖ μὴ προπετῶς λαλεῖν τοῦ μὴ δηχθῆναι. Ὑπὸ πάρεργον. Ὑποπέμψαιεν. μετὰ δόλου ἐκπέμψαιεν. Ξενοφῶν. ἐγνώσθη ὅτι οἱ βάρβαροι τὸν ἄνθρωπον ὑποπέμψαιεν ὀκνοῦντες μὴ οἱ Ἕλληνες διαβάντες τὴν γέφυραν μένοιεν. Ὑποπεπτηῶτα. ὑποπτάντα.

Ὑποπεπτηχότες. ὑποκρυπτόμενοι μέχρι μέν τινος ὑποπεπτηχότες τοῖς θρανίοις ἠρέμουν.

Ὑπὸ πῆχυν κρατεῖν. ἡ δὲ Νέμεσις σαφῶς ἐστι ποδήκης πρὸς λύραν ᾀδομένη. λήθουσα δὲ παρὰ πόδα διαβαίνεις. γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις. ὑπὸ πῆχυν δ' ἀεὶ βίοτον κρατεῖς. Ὑποπιέζω. ἐνθλίβω. ὑποπιάζω δέ. Ὑποπιμπλᾶται. καὶ ὑποπιμπλάμενος. Ὑποπίνειν. ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι. οὕτω Νικοφῶν. Ὑποπίπτειν δοτικῇ. Ὑπόπλεως. μεστός. Ὑποπόδιον τοῦ θεοῦ. πάλαι μὲν ὁ θεῖος νενόμιστο νεώς. νῦν δὲ αἱ κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν ἐκκλησίαι, ἐν αἷς τῷ θεῷ τὴν προσκύνησιν ἀπονέμουσι. ζήτει ἐν τῷ ὑποδήματι. Ὑπόπτερος. ταχεῖα. Ὑποπτηῶτα. ὑποπτάντα. Ὕποπτος καὶ ὑπόπτης. ὁ δέ, ἐπιπλάστῳ μωρίᾳ διέδρα τοῦ τυράννου τὸν φονικόν τε καὶ ὕποπτον ἐκεῖνον τρόπον. καὶ αὖθις. διὸ καὶ ὡς ἐπὶ χρήμασι τοῖς τοιοῖσδε, ὕποπτος ἐγίνετο. καὶ αὖθις. τοῖς μὲν ἡ πόλις ἐδόκει φιλία. Ῥωμαίοις δὲ ὕποπτος. ἀντὶ τοῦ ἐχθρά. Ὑποποιεῖσθαι. ὑποτάσσειν. Ὑποπυθμίδιον. τὴν εἰς τὸν πυθμένα καταλειφθεῖσαν οὐκ οἶνου σταφυλῆς ἀποσπάδα πεντάρρεατον. Ὑπόρειος. ἡ ἐξοχὴ τοῦ ὄρους. καὶ ὑπώρειον τὸ ὑπὸ τοῦ ὄρους. ὑπόρειον δὲ τὸ μικρὸν ἀκρωτήριον. ὑπώρεια δὲ καὶ ἀκρώρεια διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ὑπόρρινον. ὕπνον. Ὑπόρσειον. τὸ ὑποκάτω τοῦ ὄρους. Ὑποσκάλευε. ἀναφύσα. ζωπύρει. Ἀριστοφάνης. τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.

Ὑποσκέλισον. τῆς ὁρμῆς κώλυσον. Δαβίδ. ἀνάστηθι κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς.

Ὑπόσκοτον. ὑπὸ σκότος δὲ ἀκριβῶς, σκότῳ. ὁ ὑπόρ ἐστι λαθραῖος. παρ' οὐδενὶ γὰρ ὁ ἀπὸ παρθένου δοκοῦσι

γονώς. Ὑπεσμύχουσα· ἐνδιερεθίζουσα· ὑποκαίουσα· θλίβουσα· καὶ δαπανοῦσα. Ὑποσαΐζων· ἐνδεῶς ἔχων χρημάτων τι ὑποσαΐζων, διὸ ὑπηκόους ἐλπίζετο. Ὑποσαιρούσης· καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς μικρὸν ὑποσαιρούσης ἔτι ἐκκόπτουσιν. Ὑπόσπονδος· ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος. Ὑποπτῶ· αἰτιατικῇ. Ὑποστάθμη καὶ ὑποσταθμίς· ζυγίας. Ὑποστάς· καταδεξάμενος· ἀναδεξάμενος. ὁ δέ, ὑποστὰς τὴν μήνυσιν, πρὸς τὴν ἐκείνου πρᾶσιν βιάζεται ἐπιβουλήν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὑπομεῖναι. πορευομένων δὲ αὐτῶν καὶ γενομένων κατὰ τὴν ἀστενωπὸν, προήει μὲν ὁ Οὐλίθ. ὑποστὰς δὲ ὁ Ἀναγάστης ἔνδοθεν ῥᾳδίως ἑκατέρων αὐτῶν διεξελθεῖν, τὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πῖλον ἀνέλαβε. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ὑποστάντες τὸ ἐπίταγμα ἐμλῶυον, ἀναζεύξαντες καθελκῦσαι αὐτοῦ ἐς θάλατταν ναῦς· ἀντὶ τοῦ ἀναδεξάμενοι. καὶ αὖθις· οἱ δ᾽, ὑποστάντες ἀνῃρέθησαν.

Ὑποστάς· ὑπομείνας· θαρσήσας. Ξενοφῶν· ὅστις ὑποστὰς ἐθελοντὴς πορεύεσθαι. ὑφίσταντο δὲ τῶν μὲν ὅπλων τῶν ἀριστώνυμος. Ὑπόστασις· κυρίως τὸ καθ᾽ ἑαυτὸ ἰδιοσυστάτως ὑφιστάμενον. ἔστιν οὖν πρᾶγμα ὑφεστώς τε καὶ οὐσιῶδες. ἐν ᾧ τὸ τῶν συμβεβηκότων ἄθροισμα ὡς ἐν ἑνὶ ὑποκειμένῳ πράγματι καὶ ἐνεργείᾳ ὑφέστηκεν. ἐτυμολογεῖται δὲ ὑπόστασις παρὰ τὸ ὑφεστάναι καὶ ὑπάρχειν. παρὰ δὲ Αἰλιανῷ ὑπόστασις ἡ ἀντίστασις. φησὶ γάρ· ἀπέστη τὸ ἔθνος τὸ Σύρων καὶ Φοινίκων τοὺς γείτονας προσέλαβεν, εἰς τὴν αὐτὴν ὁρμῆντες ὑπόστασιν. Ὑπόστασις· κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἀποστολικὴν παράδοσιν τὸ πρόσωπον, ἤγουν ὁ χαρακτήρ, ὥς φησιν ὁ ἀπόστολος, τὸν υἱὸν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτῆρα τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, τουτέστι, πρόσωπον ὁμοούσιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ πατρός. πρόσωπα δὲ καὶ χαρακτῆρας λέγομεν ἐπὶ θεοῦ ἀσώματα καὶ ἀσχημάτιστα. πρόσωπον, ἤγουν ὑπόστασίς ἐστι κατὰ τοὺς ἁγίους πατέρας, τὸ ἰδικὸν παρὰ τὸ κοινόν. κοινότης γάρ ἐστιν ἡ φύσις ἑκάστου πράγματος. ἴδιαι δέ εἰσιν αἱ ὑποστάσεις, οἷον· φύσις τουτέστιν οὐσία μία ἡ θεότης. ὑποστάσεις δὲ γ΄ πατὴρ υἱὸς καὶ ἅγιον πνεῦμα. τρία πρόσωπα, ἤγουν χαρακτῆρες, μία δὲ οὐσία καὶ γένος. ἐὰν οὖν εἴπῃς, φυλάξαι ἡμᾶς ἡ θεότης, ὅλην τὴν ἁγίαν τριάδα ἐσήμανας. εἰ δὲ εἴποις μεθ᾽ ἡμῶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ μίαν τῶν ὑποστάσεων εἶπας, καὶ ὅλην τὴν θεότητα. τρεῖς ὑποστατικαὶ ἰδιότητές εἰσιν ἐπὶ τῆς θεότητος· τὸ ἀγέννητον τοῦ πατρός, τὸ γεννητὸν τοῦ υἱοῦ, καὶ τὸ ἐκπορευτὸν τοῦ ἁγίου πνεύματος. οὐ γάρ ἐστι γεννητὸς ὁ πατήρ, οὐδὲ ἐκπορευτὸς ὁ υἱός. οὐδὲ γεννητὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. πενταχῶς δὲ εἴρηται ἡ ὑπόστασις· πρόσωπον· χαρακτήρ, ἄτομον καὶ ἴδιον. φύσις δὲ λέγεται οἷον ἀγγελιότης. ὑποστάσεις δὲ αἱ ἰδικαὶ ἑκάστου προσηγορίαι. ἤγουν Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ. ὡσαύτως φύσις ἐστὶ μία καὶ κοινὴ ἡ ἀνθρωπότης. ὑποστάσεις δὲ Πέτρος καὶ Παῦλος. καὶ τὰ λοιπὰ πρόσωπα τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ οἱ χαρακτῆρες. ἡ οὖν φύσις κυρία ἐστὶ καὶ αἰτία καὶ γεννητικὴ τῶν ἐν αὐτῇ ὑποστάσεων. καὶ διὰ τοῦτο ὑποστάσεις λέγονται ὡς ὑπὸ τὴν φύσιν ἱστάμεναι τὴν αὐτῶν πηγήν. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ νοερῶν καὶ ἐμψύχων καὶ λογικῶν ὁ αὐτὸς κανὼν τῶν ὅρων ἁρμόζει. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάσης ἀψύχου καὶ ἀναισθήτου καὶ ἀκινήτου φύσεως. οἷον ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ὁ θεὸς ἐποίησε τὸ φῶς, ἰδοὺ τὴν οὐσίαν τῶν φωστήρων ἐσημάναμεν. αὕτη δὲ ἡ οὐσία τέμνεται εἰς τὰς ὑποστάσεις αὐτῆς. οἷον σελήνην ἄστρα καὶ τὰ λοιπά. ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἀνέμου. ἐὰν εἴπῃς πνεῦμα, πᾶσαν τὴν φύσιν τῶν ἀνέμων ἐδήλωσας. εἰ δὲ εἴποις νότος ἢ βορέας, ὑποστάσεις εἰσίν. ὡσαύτως τὸ πῦρ μία οὐσία ἐστί. τέμνεται δὲ εἰς ὑποστάσεις. οἷον λύχνους· κηρούς, λαμπάδας· καμίνους. τὴν ἁγίαν σάρκα τοῦ Χριστοῦ οὐ λέγομεν πρόσωπον. ἀλλ᾽ οὐσίαν. ἵνα σημάνωμεν ὅτι ὅλην τὴν φύσιν ἡμῶν ἀνέλαβεν. εἰ γὰρ εἴπωμεν αὐτὴν ὑπόστασιν, ἕνα τινὰ ἄνθρωπον ἀφορισόμεθα λέγοντες. ὅτι ἀνέλαβε καὶ ἔσωσεν ὁ Χριστός. πλὴν οὐ λέγεται ὑπόστασις. ἐφ᾽ ὅσον ἀχώριστός ἐστι τοῦ θεοῦ λόγου ἡ σάρξ. ὑπόστασις γὰρ τὸ κεχωρισμένον πρόσωπον λέγεται. ἐνυπόστατον μέντοι αὐτὴν λέγομεν οὐ μὴν ὑπόστασιν. τὸ δὲ ἐνυπόστατον τὸ ἐνύπαρχον ἐστὶν ὥσπερ ἀνυπόστατον, τὸ μὴ ἔχον ὕπαρξιν. ἤτοι οὐσίαν. οἷον τὸ ἐνύπνιον ἀνούσιον καὶ ἀνύπαρκτον καὶ φαντασιῶδες. καὶ ὃ προορισθὲν εἴπομεν. ἀνυπόστατον καὶ ἀνύπαρκτον καὶ ἀνούσιόν ἐστι. τὸ ῥήματι μὲν πολλάκις λεγόμενον. ἐν οὐσίᾳ δὲ ἢ ὑποστάσει μὴ γνωριζόμενον οἷον ὁ ᾅδης. ὁ θάνατος. ἡ νόσος. πάλιν ἐνούσιον λέγομεν αὐτὸ τὸ ὂν ἢ τὸ ἐν οὐσίᾳ γνωριζόμενον ἰδίωμα. οἷον ἐνούσιόν ἐστι τῷ ἀνθρώπῳ τὸ λογικὸν καὶ τὸ φθαρτόν. ὁμοίως καὶ τὸ ἐνυπόστατον κατὰ δύο τρόπους λέγεται. ἢ τὸ κατὰ ἀλήθειαν ὕπαρχον, ἢ τὸ ἐν-

τῇ ὑποστάσει ἰδίωμα. ὡς ἐπὶ τῆς θεότητος περὶ τὸ ἀγέννητον· ἐν δὲ τῷ υἱῷ τὸ γεννητόν, ἐν δὲ τῷ ἁγίῳ πνεύματι τὸ ἐκπορευτόν. καὶ αὖθις. ὑπόστασίς ἐστιν οὐσία μετά τινων ἰδιωμάτων τῷ ἀριθμῷ τῶν ὁμοειδῶν διαφέρουσα. τουτέστι πρόσωπον ὁμοούσιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ πατρός. ἡ ὑπόστασίς ἐστι, πᾶν τὸ ἰδίῳ προσώπῳ ἐμφερόμενον. ἢ καὶ οὕτως. ὑπόστασίς ἐστιν οὐσία ἰδιάζουσα τοῖς χαρακτηριστικοῖς ἰδιώμασι. τὸ τῆς ὑποστάσεως ὄνομα παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ τριχῶς λέγεται. τὸ καθ' ἑαυτὸ ὑπάρχον. οἷον μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις. τὸ πλῆθος τῶν ὁμονοούντων. οἷον ὅτι ἐξῆλθον ἄνδρες ἐκ τῆς ὑποστάσεως τῶν ἀλλοφύλων. τὸ ἐνούσιον. οἷον τό, ἐν τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεώς μου. ὑπόστασις καὶ πρόσωπον ταὐτόν ἐστιν. ἄμφω γὰρ μερικόν τε καὶ ἴδιον. ὡς ἐφ' ἑαυτοῖς τὴν περιγραφὴν ἀλλ' οὐκ ἐν πλείοσι τὴν κατηγορίαν φυσικῶς κεκτημένων. ὑπόστασιν λέγομεν, τὸ καθ' ἑαυτὸ ὑφεστώς, καὶ ἐν οὐδενὶ ἑτέρῳ συνθεωρούμενον. ὅπερ καὶ ἄτομον καλοῦσί τινες. ἄθροισμα δὲ συμβεβηκότων τοῦτο ἂν εἴη. ἅπερ ἅμα πάντες θεωροῦμεν ἔν τινι προσόντα. καὶ οὐδενὶ ἑτέρῳ πλὴν τούτου ἑνὸς ὦ προσεῖναι. ὑποστατικὴ δὲ ἕνωσίς ἐστιν ἡ τὰς διαφόρους οὐσίας ἤγουν φύσεις εἰς ἓν πρόσωπον. καὶ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπόστασιν συνάγουσα καὶ συνδέουσα. ὑποστατικὴ δὲ διαφορὰ τυγχάνει λόγος καθ' ὃ μὴ κατὰ ἄθροισμα τῶν θεωρουμένων ἰδιωμάτων κοινῶν τῆς οὐσίας. ἑτερότης τέμνουσα κατὰ ἀριθμὸν ἄλλο ἀπ' ἄλλου τὴν τῶν ἀτόμων ποιεῖται πληθύν. Ὑποστάς. ὑπομείνας. ὑποστὰς εἰς ὄψιν ἐλθεῖν ἐν ἀντιπαθῆναι. τοῖς ὑποστᾶσι πολεμήσας τούτους ἐνίκησε. καὶ Διόδωρος. ἐπαγγελλόμενοι καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ὑπόστασιν ταύτην συμβαλεῖσθαι. Ὑποστατικῶς. ὑπομονητικῶς καρτερικῶς. ὁ δέ, ὑποστατικῶς κεχρημένος τοῖς ἐπικειμένοις κινδύνοις δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο. Ὑπόστεγος. ὑπὸ τὸν οἶκον. Σοφοκλῆς. κοὐδὲν ἔσθ' ὑπόστεγον αὐτοῦ ξύλου γ' ἔκπωμα. Ὑποστέλλεται. ἀναδύεται. ὑποκρίνεται. φεύγει. δειλιᾷ. Ὑποστειλάμενος. ὑποκρυψάμενος. φοβηθείς. Ὑπόστημα. πλῆθος. τῷ δὲ ὑποστήματι τῶν ἀνδρῶν ἀντεῖχον ἐρρωμένως οἱ Ῥωμαῖοι. Ὑποστησάμενος. ἀντὶ τοῦ ἐναρξάμενος. ἐκ πρώτης γὰρ δὴ τῆς ἡλικίας, ἀσταθεῖ τε καὶ ἡσύχιον βίον ὑποστησάμενος. οὔτε κατὰ δέος, οὔτε καθ' ἡδονὴν τραπεὶς τὸ πρόσωπον ὤφθη πώποτε. ὑποστήσας. ἀντὶ τοῦ ὑποβαλόμενος. ὑποθείς. Ὑποστήτω. ἀντὶ τοῦ ὑποχωρησάτω. Ὑποστολῆς. φυγῆς. Ὑποσυγχύτως. συγκεχυμένως. Ὑποσφρησάμενος. ὀσφρανθείς. Ὑποσχέσθαι. ἐκτεῖναι. Ὑποσχεῖν. ὑπολαβεῖν. ἀπαιτηθῆναι. ὑποθεῖναι. τῷ δήμῳ λόγον ὑποσχεῖν. ὑπὸ τῶν ἄχρι τοῦδε πεπραγμένων. καὶ αὖθις. ὑπέχοντα λόγον τῆς ἀρχῆς καὶ τὰς εὐεργεσίας ἀποδειξάμενον. Ὑπόσχω. δοτικῇ. Ὑπόσχωμεν. ὑπερβάλωμεν. Ὑποτάσσομαι, δοτικῇ. Ὑποτελὴς καὶ τέλος κατὰ φιλοσόφους. τῆς μὲν γὰρ καὶ τοὺς μὴ σοφοὺς στοχάζεσθαι. τοῦ δέ, μόνον τὸν σοφόν. τὰ δὲ μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας ἀδιάφορα εἶναι. Ὑποτελῶ. δοτικῇ. Ὑποτεμέσθαι. ἀφελέσθαι. Ξενοφῶν. ἣν ἐπ' ἐκείνους ἡμεῖς ἐλαύνωμεν ὑποτεμοῦνται ἡμᾶς πάλιν ἐκεῖνοι. ἡμῖν δὲ οὔπω ἰσχὺς πάρεστιν. Ὑποτεμνόμενον. ἐκκόπτοντα. Ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν. ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν συντομωτάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον. Ξενοφῶν φησίν. Ὑποτεμόμενος. προλαβών. ὁ δὲ ὑποτεμόμενος ἐν ξωαγκείᾳ τινὶ βάλλει κατὰ νώτου αὐτόν. Ὑποτεμοῦμαι καὶ προκόψω τῆς ἀλαζονείας. Ἀριστοφάνης. οἱ βυρσοδέψαι τὸ ὑποτέμνουσι τὰ δέρματα διὰ τὸ φαίνεσθαι παχέα. Ὑποτετμημένων. ἀφῃρημένων. ὑποτετμημένων αὐτῷ τῶν ἐλπίδων, κατάφοβος ἦν. Ὑποτείνει. τὸ γὰρ ἐς λύπας ἄγειν οἰκεῖα πάθη, μηδενὸς αὐτοῦ παραπράξαντος μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει. οἷον μηδενὸς ἄλλου συμπράξαντος καὶ μετέχοντος ἢ τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἁμαρτημάτων, φέρει παραμυθίαν. καὶ ὑποτείνει ἐξαπλοῖ, καὶ ὑποδεικνύει. ἐλπίδα πικρὰν ὑποτείνει τοῦ μὴ ὄντος. Φιλόστρατός φησιν. Ὑποτείνων. ὑπισχνούμενος. οὐ θεραπεύων οὐδὲ ὑποτείνων μισθοὺς οὐδ' ἐξαπατύλλων. Ὑποτίτθια. ὑπομάζια παιδία. καὶ ὑπότιτθον, ὁμοίως τὸ ὑπομάζιον. Ὑποτοπήσας. αἰτιατικῇ. ὑπονοήσας. Ὑποτρέχω. κολακικῶς μετέρχομαι. αἰτιατικῇ. Ὑπότριμμα. ἔκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος. καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων. Ἀριστοφάνης. βλέπων ὑπότριμμα. ἀντὶ τοῦ δριμύ. στρέφων σκοροδάλμη. τουτέστιν ἡδόμενος δριμέσιν. Ὑπότροπος. ἐξ ὑποστροφῆς ἐπανεληλυθώς. Ὑποτροχίζεσθαι, οὐχ ὡς ἡμεῖς ὑποπεσεῖν τροχῷ καὶ τροχιθῆναι τροχίζεσθαι καλοῦμεν, οὕτω καὶ οἱ ῥήτορες αὐτῷ ἐχρήσαντο. ἀλλ' ἀντὶ

τοῦ στρεβλοῦσθαι

τὸ στρεβλοῦσθαι ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τοὺς ἐξεταζομένους, ἵνα κατείπωσιν ἃ συνίσασιν αὐτοῖς. ἢ περὶ ὧν καὶ τί συνίσασιν ἠδικηκότες, τροχίζεσθαι λέγουσιν. Ὑποτυπώσεων. χαρακτήρων. λόγων. Ὑποτυφούσης. ὑποκνιζούσης. ὑποκαιούσης. ἀλλὰ καὶ βραχὺ τῆς διηγήσεως ὑποτυφούσης τοὺς ἀκούοντας. καὶ ὑποτυφομένη. ἐν Ἰταλίᾳ ἤρξατο ἡ δυσμένεια Ῥωμαίοις τε καὶ Ἄβαρσιν, ἤδη ἐκ πολλοῦ ὑποτυφομένη. Ὑπό οἱ. ὑφ' ἑαυτοῦ. Ἀρριανός. τὸ δὲ ἕβδομον τέλος ὑπό οἱ ἔχων. καὶ αὖθις πολλάκις. Ὑπουδαῖοι. καταχθόνιοι. Ὑπολαγόνα. καὶ ὕπουλον πόδα. καὶ ὕπουλον χεῖρα. καὶ σῶμα τὸ φλεγμαῖνον διά τινας πληγάς. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀφίστασθαι ὄν. Κρατῖνος. Ὕπουλα ἕλκη. τὰ κρυπτά. Ὕπουλος. δόλιος φαινόμενος δὲ ἔξωθεν εἰρηνικός. ὡς ἐπὶ τῶν ἑλκῶν τῶν ἐχόντων τὰ ἔξω ὑγιῆ ἐπὶ πολλαῖς. ἔνδοθεν δὲ σηπεδόνα πυώδεις. διὰ τὸ τῶν προσποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν αὐτῶν. ὄντων δὲ μοχθηρῶν, ἐλέγχει τοῦτο ὁ λόγος. Ὑπούλως. ὁ δὲ, πρός τινας τῶν γνωρίμων ὑπούλως πως καὶ οὐχ ὑγιῶς ἔσχεν. Ὑπουργῶ. δοτική. Ὕπουρος. ἀπὸ τοῦ ὄρους. Ὑποφαίνει. χαμόθεν. ἐπιφαίνει δὲ ὑψόθεν. Ὑποφθονοῦντα. ὑποβασκαίνοντα. καὶ ὑποφθονῶν. ὑποβασκαίνων.

Ὑποφῆται. ἱερεῖς προφῆται. χρησμολόγοι. ὑπουργοὶ διάκονοι. οἱ τὸ μέλλον φανερῶς δεικνύοντες. Ὑποφητεία προφητείας διαφέρει. ὅτι ἡ μὲν προφητεία πρὸ τοῦ γενέσθαι λέγει τὰ ὕστερον γενησόμενα. ἡ δὲ ὑποφητεία τὸ γινόμενον ἢ τὸ γενόμενον λέγει. καὶ περὶ τούτου αὐτοῦ τὰ ἐφεστῶτα ἢ καὶ τὰ ὅσον οὔπω ἐπιτελεσθησόμενα. Ὑποφθάς. φθάσας. προλαβών. Ὑποφονία. τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις, τοῦ ἀναιρεθέντος ὑπὸ τοῦ τὴν αἰτίαν ἔχοντος, ὅτι ἀνῄρηκεν, ἵνα μὴ ἐπεξίωσιν, ἐπὶ τῷ μὴ ἐπεξέρχεσθαι μηδὲ γενέσθαι τὴν τοῦ φόνου δίκην, ὑποφόνια καλεῖται. οὕτω Δείναρχος καὶ Θεόφραστος. Ὑπόφορος. ὑποτελής. Ὑπόκλωσις. ὑπότελος. Ὑποφύσεις. παραφυάδες φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν φυόμενοι. Ὑπόχαλκον δέ σου τὸ χρυσίον. ἀντὶ μεμιγμένον. παρακεκομμένον, οἷον νόμισμα παρακεχαραγμένον. Ὑποχαλῶ. γενικῇ. ὑπὸ χεῖρα. Ὑποχείριον. τὸ ὑπὸ τὴν χεῖρα. οἱ μὲν, πυγμαῖς. οἱ δὲ, ῥοπάλοις. οἱ δὲ, ὅ τι περ ἐπέτυχεν αὐτῶν ὑποχείριον, ἀλοῶντες αὐτούς. Ὑποχειρίους. αἰχμαλώτους δούλους. ὑποχειρίους αὐτοὺς ποιῆσαι τοὺς παῖδας τῶν ἀγωνιστῶν. Ὑποχόνδρια. τὰ ἀκροστήθια. τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα. Ὑποχωρῶ. δοτική, ὑποτάσσομαι. Ὑποχυτῆρες. ζύβλια. δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσιν. Ὑποχύτης οἶνος Ὀλύνθιος. λέγει δ' ὁ Πολέμων ὁ φιλόσοφος, οὐκ Ὀλύνθιος οὐδ' ὑποχύτης. ἀλλὰ Περμήνιος. Ὑποψαμμότερος. ὑπανήροσε τὸν τόπον ὑποψαμμότερόν πως ὄντα. ἵνα ἐν τῇ συνόδῳ ὀφθῶν, καὶ ἱερὸς παρὰ μὴ πολὺ ἀρθῇ. Ὑπὸ ψήφου μιᾶς. ἀπὸ γνώμης. ἀπὸ κρίσεως μιᾶς.

Ὑποψία. τὸ ὑπὸ τὴν ὄψιν, τὸ ἐνεστηκός. ἐπίσης τὴν τῶν φθασάντων ἀσφαλῶς ὑποψίαν. ἢ τὸ ἐξ ἀκοῆς καὶ παραδόσεως γραφόμενον. καὶ ὑποψία. Ὑπωμοσία. τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην προφάσει χρώμενον ἀποδημίας ἢ νόσῳ, ἤ τινι τῶν παλαιῶν μεθ' ὅρκου, οὕτως ἐλέγετο. καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο ὑπόμνυσθαι. Ὑπώπια. τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιδνώματα. ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν διιόντα πύα. Ὑπώπια. οἱ τύλοι. οἱ γινόμενοι ἐν ταῖς χερσὶν ἀπὸ τῆς ἐργασίας. λέγεται δὲ ὑπώπια καὶ τὰ ἀφοίας δίχα πόνου πληγῆς τραύματα. Ὑπώπια. ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν. Ὑπωπιάζω. ὑπωπιάζω τὸ ὑποτηρῶ. ἐκ τοῦ ὑπώπια ὃ σημαίνει τοὺς ὀφθαλμούς. ὁ ἀπόστολος. ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ. τουτέστι πρὸς ἄσκησιν αὐτὸ μετ' ἐπιστήμης καὶ φρονήσεως γυμνάζω. καὶ πρὸς τὴν τῶν κρειττόνων συνεργείαν. οὐ πρὸς ἀσέλγειαν ὑπονοούμενον. ταύτῃ τοι καὶ παραινεῖ φάσκων. ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν. καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. οὐ τὴν σύμμετρον καὶ ἀναγκαίαν ἐπιμέλειαν πρὸς σύστασιν ἀπαγορεύων. ἀλλὰ τὴν ἀκόλαστον μετὰ γαστριμαργίας. ἐπήγαγε γάρ, εἰς ἐπιθυμίας. δηλαδὴ βλαβερὰς καὶ ἀνοήτους. οὐ γὰρ τοσαύτην αὐτῷ προσφέρειν δεῖ θεραπείαν, ὥστε καὶ σκιρτᾶν κατὰ τῆς ψυχῆς. ἀλλ' ἵνα συνεργῇ καὶ καθυπουργῇ ἀεὶ τοῖς ἐκείνης ἐπιτάγμασι. τοῦτο καὶ ὁ Πλάτων φησίν. ἐπιμελεῖσθαι δεῖ σώματος καὶ ψυχῆς, ἕνεκα ἁρμονίας. δι' οὗ βιοῦμέν τε καὶ ὀρθῶς βιοῦμεν. Ὑποπιέζω δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ. τὸ μετρίως πιέζω. Ἀριστοφάνης. καὶ ταῦτα δαίμονι ὑπωπιασμένα. καὶ κυάθους προσκειμένους ἀντὶ σφόδρα πληγέντα περὶ τὰ ὑπώπια. ὑπώπια δέ εἰσι τὰ ὀγκώματα καὶ κρούματα. ἀπὸ τῶν κονδύλων φασί. τοῖς κυάθοις δὲ προσφλῶσι τὰ ὑπώπια. ἢ ἐν ὀξυβάφοις χαλκοῖς τὰ ὑπώπια ἀναδέοντες, ἢ τοιούτοις τισὶν ἀφανῆ ποιοῦσιν. Ἀριστοφάνης. κυάθου δέοιμι τοῖς ὑπωπίοις. Ὑπώρεια. ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς. ἢ οἱ πόδες τοῦ ὄρους. μεταφορικῶς. διαιρεῖται δὲ τὸ ὄρος εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, καὶ εἰς στέρνα. καὶ ἀκρώρεια μέν ἐστιν, ἡ κορυφή. ὑπώρεια δὲ τὰ παρὰ τὰ ὄρη. πέρα δὲ τὰ ἔσχατα καὶ οἱ πόδες. Ὑπωρόφιοι. ὑπὸ τὴν αὐτὴν

οἰκίαν παρειλημμένοι συγγενεῖς. Ὑπώροφον. ὑπόστεγον. Ὕπτια. ὕπτια. πλαγία. ἢ ἡπλωμένα. Ὑπτιά-
ζει. ὑπερέχει. Ὕπτιος. ὁ ἐπὶ νῶτον κείμενος. καὶ ὕπτια πεδία, τὰ ὁμαλά. προθυμίᾳ τῇ πάσῃ ἀνα-
πετάσαντες τὰς πύλας, ἐδέξαντο ὑπτίαις χερσὶ τοὺς πολεμίους. ἀντὶ τοῦ ἡπλωμέναις. ὕπτιος λέγεται καὶ ὁ
ἄπρακτος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. ὦ πλωτῆρ, ὕπτιον ὕπνον ἐγύμνασε. περὶ μυὸς ὁ λόγος. Ὑποικου-
ρεῖν. λεληθότως τι μισοῦν ὑποικουρεῖν. ἀντὶ τοῦ τρεφόμενον καὶ ἐνδομυχοῦν. ὅμως εἰ καὶ μηδὲν ὑποικουρεῖ. τουτέστι καὶ
ὑπολανθάνον ἔξωθεν προεῖπεν ὁ τύραννος ἡσυχῆ πως ὑποτρέφοντα. Ὕποινος μέθυσος. Ὑποίσω. ὑ-
πενέγκω. καὶ ὑποίσων. ὑπομένων. Ὑποιστόν. φορητόν. Ὕρρα παῖς. ὁ Πιττακός. καὶ Ὑρράδιος ὁ αὐτός.
καὶ Ὑρραδιανός ὄνομα κύριον. Ὕρραξ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ μίγδην καὶ ἀναμίξ. Ὑρὶς ἡ κορυνεύς. καὶ ὑρισσός.
ἀγγεῖον πλεκτὸν ᾧ τὰ σῦκα ἐμβάλλεται. Ὑρκανή, ὄνομα. Ὑρκανός. ὄνομα κύριον. τοῦτον ἠρώτησαν
ὑρκανίων. πρὸ ὅπερ αὐτοῦ συναγάγοι τοῦ ἔθνους. ὁ δὲ, κενῶν ἔφη καὶ τῶν ἐπιθυμίαις ἀντέχων ἐδήλου.
Ὑρία ὄνομα πόλεως. Ὑρτάκης ὄνομα κύριον. καὶ Ὑρτακίδης. Ὕρτιον. Ὕρχας κεράμια ἀγγεῖα
ὀστρακίνων τειχῶν δύο ὦτα ἔχοντα. Ὗς. χοῖρος. ἢ σύαγρος. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ὗς λέγεται ἐπὶ θηλείας. σῦς
δὲ ἐπὶ ἄρρενος. οἱ δὲ πολλοὶ κέχρηνται ἀδιαφόρως. ὅπως δὲ δόξῃ τῇ μὲν ἀγαθαὶ σῦς. Ὗς ἐπὶ θεῖ
ὀξωτῇ. τὰς ὗς δὲ καὶ τοὺς ὗς παρεκελεύοντο. Ὑσάκιος ὁ παῖς Σαλ. Ὑσίπατρος ὁ ῥυπώδης.
Ὑσίπορος ὁ ῥύπος. Ὑσαλήτου. τοῦ γυναικείου αἰδοίου. Ὕσας. βρέξας. αἰλιανός. εἶτα ἀδήκτως,
πολλῷ πάνυ σφοδρὰ ὕσε. καὶ ἀστραπαὶ γεγόνασιν, ἐκπλῆξαι δειναί. Ὕσγη. εἶδος βοτάνης. καὶ ὑσγι-
νοβαφὴς χιτών. οὐ παρὰ τὴν ὕσγην βεβαμμένος. καὶ ὑσγινοβαφῆ οὐδετέρως. Ὗς διὰ ῥόδων. ἐπὶ
τῶν σκαιῶν καὶ ἀναγώγων. κρατῆς ἐν γείτοσιν. Ὑσθεῖσαι. βραχεῖσαι ἀπὸ ὑετοῦ. Ὕσθης. ἐβρέ-
χης. καὶ ὕσθησαν, Ἡρόδοτος. ὕσθησαν δὲ τότε Θῆβαι, οὐδαμῶς πρότερον ὑσθεῖσαι. ἐπεὶ ἐν Αἰγύπτῳ δο-
κεῖ μὴ ὕειν. Ὑσιαὶ πόλις τῆς Βοιωτίας. Ὕσκα ὀφαλεῖ καὶ ξύλον ἐν ᾧ ἅπτεται πῦρ. Ὑσμίνης. μά-
χης. Ὑσσός. ἀκόντιον. ἐξακοντίσας ὑσσὸν, διήλασεν αὐτοῦ τόν τε θυρεὸν καὶ τὸν θώρακα. τῶν δὲ ὑσσῶν,
οἱ μὲν εἰσὶ παχεῖς. οἱ δὲ, λεπτοί. Ὕσσωπος. βοτάνη ῥυπτική. Δαβίδ. ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ κα-
θαρισθήσομαι. τουτέστι τὴν ἄφεσιν ἁμαρτημάτων ἐργάζεται. αἴνιγμα δέ τι σημαίνει. ὑσσώπῳ τὸ αἷ-
μα τοῦ προβάτου καὶ τῆς φλιᾶς ἐπιρράναντες, τὸν ὀλοθρευτὸν τοὺς τὰς χεῖρας διέφυγον. τύπος δὲ ἐκεῖ-
να τῶν σεπτῶν παθημάτων. αἷμα τὸ ἐνταῦθα καὶ ξύλον σεπτά. Ὑσπελέθας ὄνομα κύριον. Ὑσπλη-
γίδος. ὡς ἀπὸ μιᾶς ὑσπληγίδος, ἀντὶ τοῦ ἀφέσεως. βαλβῖδος. ἀπὸ μιᾶς ἀφετηρίας. ἢ ἀπὸ ἑνὸς κα-
νόνος καὶ κέμπτηρος. Ἀριστοφάνης. αἱ γὰρ ἀπὸ μιᾶς ὑσπληγίδος ἀπώλεσαν τὸν ἄνδρα ἀπὸ τοῦ ὑσσάλκου.
τουτέστι τοῦ γυναικείου αἰδοίου. Ὕσπληγξ. φραγέλλιον. ἀφετηρία. βουκέντρον. ἢ μύωψ. ὁ πλήσσων τοὺς βοῦς.
ὁ δὲ, καθάπερ ἀπὸ ὕσπληγγος ἕτοιμος ὢν, ἐξαίφνης ᾔει. καὶ αὖθις. τίς τὸν ἀγῶνα ἐρημοῦσα παρὰ ὕ-
σπληγγος ἔθηκε. καὶ Ἰώσηπος. οἱ δὲ, ἑστᾶσιν ὥσπερ ἐφ' ὕσπληγγος πρὸς ὁρμὴν ἕτοιμοι. Ὑστάσπης
ὄνομα κύριον. ὁ πατὴρ τοῦ Δαρείου. Ὕστατος. ὁ τελευταῖος. ὁ ἔσχατος. Ὑστέλλιον ὄνομα ὄρους.
Ὑστεραία. ἡ μετὰ τὴν αὔριον ἡμέρα. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἤγοντο ἄλλος ἄλλη. καὶ ὑστερήσαντες τοῦ καιροῦ τῆς βοηθείας.
Ὑστέρχη μῆνα. Ὑστερίζειν. μετὰ μίαν ἡμέραν ἔρχεσθαι. τουτέστι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὑστερίζειν βασιλεῖ.
καὶ ὑστερῶ, ὑστερήσω. οἱ δὲ βασιλικοὶ τοῦ καιροῦ τῆς βοηθείας ὑστερήσαντες. Ὕστερος λόγος. ἀντὶ πρὸς μὲ
τοῦτον ὕστερος λόγος. τουτέστιν ὕστερον αὐτῷ μαχεσόμεθα. διὰ τὸ ὁμηρικόν. ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα
μεταφρασόμεθα καὶ αὖθις. Ὕσγινος. βάμματος εἶδος. τὰ κόκκινα βαφέντα. καὶ ὑσγίνοιο θέειστρα.
Ὕστριξ. ἐκ δέρματος μετὰ τῶν τριχῶν μάστιξ. ὑστριχίδι μαστιγοῦν. Ἀριστοφάνης. βαλάχοις. ἢ ὕστριξ ὁ ἀκανθό-
χοιρος ὁ χερσαῖος ἐχῖνος. Ὑστριχίς. ἡ ἐξ ὑείων τριχῶν μάστιξ. Ἀριστοφάνης. μῶν, ὑστριχὶς εἰσέβαλέ σοι,
εἰς τὰς πλευρὰς πολλὴ στρατιά. κἀδενδροτόμησε τὸ νῶτον. ἔστι δὲ καὶ ὕστριξ θηρίον τρίχας ἔχον ὀξείας
ἃς ἐν τῷ διώκεσθαι ἐξακοντίζει τῷ διώκοντι. Ὗς ὑπὸ ῥόπαλον. ἐπὶ τῶν ἀδεινολογούντων ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν
εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων. Υἱοὶ θεοῦ. οἱ ἀπόστολοι. ὡς ἀδελφοὶ τοῦ χριστοῦ χρηματίσαντες. εἴπατε τοῖς φησὶ τοῖς
ἀδελφοῖς μου, προάγω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. υἱοὺς δ' ἐκείνων, τοὺς ἐξ ἐθνῶν πεπιστευκότας. ἅτε δὴ φύν-
τας ἐξ ἀλόγων προβάτων. Δαβίδ. ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. υἱοὶ δὲ τῶν ἐκτετιναγμένων οἱ σφόδρα
ταλαιπωρούμενοι. Δαβὶδ φησίν. ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.
Ὕφα. τὸ ὕφασμα. Ὕφαλος φάτις, ἡ κρυφία διὰ τῶν εἱλώτων. σοφὰς ὑφάλους εἰσέ-
φερον ἀμέχρι τινὸς ἐλάνθανον τούτους ποιήσαντες. ὕστερον δὲ ἑάλωσαν. Ὕφαλοι. αἱ ὑποθαλάσσιοι.

κεκρυμμένων πέζαι. ὕφαλός τις ἦν τοῖς βαρβάροις ὁ θάνατος. ἥτις ἂν μή πω τις δέξασθαι, καὶ προοφθῶσί πως τὸ πλέον. Ὑφαίνειν. ὕφασμα ποιῆσαι. Ὑφάντης καὶ ἀνυφάντης. Ὑφανδοδόνητον. αὐτὸς ἦν μὲν οὐκ ἀναγκασθήσεται. νομάδες εἰσὶν ἐν Σκύθαις ἀλῶνται στρατοῦ. οἱ ὑφανδοδόνητον ἐσθῆτα περιπατοῦσιν. ἅμα κλαίοντες δέρρα ἀπολαύσαντες αὐτῶν χιτῶνα. ξυνὸν ὅ τι λέγω. ξυνίημι ὅ τι βούλει τῷ χιτωνίσκῳ λαβεῖν. τοῦτό φησιν ἐπειδὴ οἱ Σκύθαι τῷ χειμῶνι διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ, ἐπὶ ἁμαξῶν τὰ πράγματα αὐτῶν βάλλοντες, ἀπαίρουσιν εἰς ἄλλην χώραν. ὁ μὴ ἔχων δὲ ἐκεῖθεν ἅμαξαν, ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κεῖται. Ὕφασμα. σαγήνης. ἐμβαλὼν δὲ αὐτὸν τὸν ἀπατηλὸν ἐν ὑφάσματι ἐκ τριχῶν εἰργασμένῳ, ἐνῆκεν εἰς τὰς δίνας τοῦ ποταμοῦ. Ὕφαιμος. ὁ ἡματωμένος μώλωψ. Ὑφαίνω καὶ ἀσκαλάζω. Ὑφαιρεῖται. ὑποκλέπτει. Ὑφεδρία. ἡ κατωτέρω καθέδρα. Ὑφελκτέον τῶν δαδῶν. ἀντὶ ὑφαιρετέον ἀπ' αὐτῶν. ὑφελκτέον τῶν δᾳδῶν καὶ ἀπαρυστέον τῶν κρεῶν. τοῦτο ποιοῦσιν ὅταν παφλάζῃ ὁ λέβης. ἀφαιροῦντες ἐκ τῶν κρεῶν. Ὑφέντες. ἐγκαθίσαντες. ὑποβαλόντες. οἱ δὲ, ἐνέδραν ὑφέντες, κτείνουσι τούτων δόλῳ. καὶ αὖθις. ὁ δὲ ἄκαστος λόχον ὑφήσας ἐπεβούλευσε τῷ Πηλεῖ, καὶ ὃς αἰσθόμενος τὸν πόλεμον κατέστη. Ὑφέξειν. ὑπενεγκεῖν. ὑπομεῖναι. μὴ νῦν ἐλπίσῃς τοσόνδε κακὸν ἡμᾶς ὑφέξειν. καὶ τὰ ἂν μαινοίμεθ' ἂν αὐτοὺς ὅποσονοῦν οἰκεῖ φρονῆ. Ὑφεωρᾶτο. ἀλλ' ὅμως ὑφεωρᾶτο. καὶ κατεκλᾶτο τὴν ψυχήν. ἀποβλέπων εἰς τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος. ὑφεωρᾶτο γνῶναί τι τοῦ δυσκόλως ἔχειν. ἐν ἐννοίᾳ ἐδυσωπεῖτο.
Ὑφέρποντα. ὑπερχόμενον. ἐπαγινόμενον. ἐπεσκόπει δὲ αὐτῶν ταῖς γνώμαις διὰ τὰς ὑφέρπουσας νόσους. καὶ τὸν ὑφέρποντα λιμὸν αὖθις ὑπέβλεπον. Ὑφέσθαι. ὑποχωρῆσαι, εἶξαι. Ὕφεσις. ἐλάττωσις.
Ὑφέστιος. ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ τυγχάνων. καὶ μηδέ μοι ἐρετμὸν φαρέτρην ἔνθεις ἐν τοῖς ὑφεστίοις ὑπελείπετο. Ὑφεστὼς. ὁ ἐνυπόστατος. Ὑφή. ἡ μίτωσις. ἐπὶ κλίναις βεβλημένα μαλακὰ ἁβρὰ καὶ στρωμναὶ ὑφῇ τινι ὑπερηφάνῳ κεκοσμημέναις ἐπιθέντες ὑποδάσιν ὑπανομαζούσαις τὸ πιλεῖν. καὶ τὸν ὑμέναιον ἀδούσων γυναικῶν, κωμασθῆναι. μετὰ χορείας γαμηλίους τε καὶ κρότους. Ὑφειμένοι. ὑποχείριοι. ὑποτεταγμένοι. ἢ ὑφειμένοι, ἐκλελυμένοι. καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ. ὑφειμένη ἦν καὶ διαλείπουσα πολλαχοῦ τῇ φωνῇ, ἐδεῖτο ξυγγνῶναι οἱ βασιλέα. καὶ Εὐριπίδης. νῦν δὲ ἡ κακοῖς μοι πολὺ ὑφειμένη δοκεῖ. ὑφειμένον. ἐνδεδομένον ἢ ἐκλελυμένον. Ὑφεὶς ἐν ἀρχῇ. ὑποχαλάσας. ὁ δὲ ὑφεὶς τοῦ φρονήματος, ἔπεμψεν ἱκετηρίαν μὴ πολεμηθῆναι.
Ὑφεὶς. ὑπερβαλών. ὑφεὶς τοιόνδε μέγαν μηχανορράφον. δόλιον ἀγύρτην. Σοφοκλῆς. Ὑφεῖσθαι. ἀμελεῖσθαι. ὑποχωρῆσαι. οὐ μὴν ὑφεῖσθαι τὴν χώραν. ἀναμεῖναι καὶ καρτερεῖν. Ὑφεῖται, συγχωρεῖται. ὑφηγήσονται. ὑποδείξουσιν. ὁ δὲ Ζαϊανὸς ἐξελαύνει ὡς ἐπὶ τὴν ἀνθεμοῦσα γῆν. ἐπὶ ταύτην δὲ καὶ Ἄγβαρος ὑφηγεῖτο ἰέναι. ἀντὶ συνεβούλευεν. ὑπετίθετο. Ὑφῆκεν. ὑπέβαλεν. ὑπέθηκεν. ὁ δὲ, ἐνέδραν αὐτῷ τινα ὑφῆκεν. Ὑφηνε. κατεσκεύασεν. ἐκ τοῦ ὑφαίνω. Ὑφηνίοχος. ἀντὶ ἡνίοχος. Ὑφῆραν. ἔλαβον. Ὑφῆς πέπλων. ἐν τῷ Ἀρρηφόρος. Ὑφήφασμαι. Ἀττικὸς παρακείμενος. ὑφαίνω. ὑφανῶ. ὕφαγκα. ὕφασμαι. ἐπειδὴ ἔθος ἔχουσιν οἱ Ἀττικοὶ πολλάκις ἐν τοῖς τοιούτοις ῥήμασι, τρέπειν τὸ πρὸ τοῦ μ σύμφωνον εἰς σ, γίνεται ὕφασμαι. ἐπειδὴ οὐδέποτε ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος ἔχει τὰ αὐτὰ φωνήεντα ἐν τῇ α καὶ β συλλαβῇ, ἐκτείνει τὸ υ εἰς η. καὶ γίνεται ὑφήφασμαι. Ὑφιέμενον. ἐνδιδόμενον. καὶ ὑφιέναι. ὑπενδοῦναι. Ὑφίει. συνεχώρει. Ὑφιζάνει. Ὑποκάθηται. ἐλαττοῦται. Ὑφιζήσεις. ὑποχαλάσεις ἐνδώσεις. ἐξέκλινε τὰ πετώδη καὶ μαλακὰ καὶ ψαμμώδη. διὰ τὰς ἐσομένας ὑφιζήσεις, ἐπὶ τοῖς βάρεσι τοῖς ἐπιτιθεμένοις. Ὑφιστάμενος. βεβαιῶν. ἐπαγγελλόμενος. δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνελεῖν τὸν Πύρρον ὑφιστάμενος. Ὑφιστὰς. ὑποστὰς. ὑποτιθείς. Ὑφίσταται. ὑπισχνεῖται. διαβεβαιοῦται. Ἀππιανός. ὁ δὲ, ὑφίσταται χρήματα δώσειν διὰ τῶν ἐχθρῶν τὸ κατὰ τὸν πτόλιον. καὶ αὖθις. οἱ δὲ, κωλύσειν ὑφίσταντο Ῥωμαϊκὰ δύο σκάφη, ὡς προεκδραμόντα τοῦ παντὸς στόλου. Ὑφόωσιν. ὑφαίνωσιν. Ὑφορμοῦν. ἀπαντῶν. ἐναντιούμενον. Ὑφορώμενος. ὑποστελλόμενος. ἢ ἐννοῶν. καὶ οὐδὲν ὑφορώμενος τὸν τῶν νεωτέρων κέλωτα, ταῦτα ἐπετέλεσε μὲν τῷ προσώπῳ. Ὑφορώμενοι. οἱ δὲ, τὰ χρήματα ὑφορώμενοι καὶ φιλεῖν αὐτὰ ἀποδιδράσκοντες, ἀντὶ μισοῦντες παρατηροῦντες ἢ ὑπονοοῦντες. προσδοκῶντες. Ὑφωμαδόν. ὁμοθυμαδόν. ὁ δὲ, τοῖς ὤμοις φέρων ἐπωμαδόν. καὶ ἐπωμάδιος λέγεται. Ὕφυδρος. Θουκυδίδης. ἐσέπλεον δὲ κολυμβηταὶ ὕφυδροι. καλῳδίᾳ ἐν ἀσκοῖς ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην. καὶ λίνου σπέρμα κεκομμένον, ὑπὸ τὸ ὕδωρ ὄντες. Ὑψαγόρας. ὑψηλόγος. ἐχρῆτο δὲ κομπολογίαις, καὶ

ὑψηγέρας τις ἦν καὶ ταχύς. ὁ δὲ ἔθνος. κατ' οὐδὲν τοῖς ἔπεσιν ὑποχαλάσας, ἀνεμίμνησκε τῶν ἐν
σκυθίᾳ μάχης. Ὑψαυχεῖν· ὑψηλοφρονεῖν. ὁ ὑψαύχην ἀρσενικῶς. ζήτει δὲ εἰς θηλυκόν. Ὑψή-
γερος. καὶ ὑψηγέρος· μεγαλήγερος. Ὑψηλολογούμενοι· ἀπειλοῦντες. καὶ ὑψηλολογουμένων.
Ὑψηλοτέρας· ἀλαζονικωτέρας· ὑπερφρονεστέρας. ἢ κρείττονος τάξεως οὔσης. ὑψηλοτέρας ἔγραψε καὶ
πάντως ἐπὶ τοῦ λαοῦ, ἐπαρθεὶς ἢ χαυνωθεὶς ἢ καὶ ἐκτυφωθείς. ὑπὲρ ὧν τὸν θεὸν πολλάκις ὑπομιμνή-
σκω. καὶ τὸ ἰὼ νέμεσις καὶ βαρύβρομοι βρονταί, συνεχῶς βοῶ. καὶ αὖθις· ὑψηλὰ ἐφρόνεις, καὶ ἄκρων
ὠδοιπόρεις. τουτέστιν ἐπ' ἄκρων δακτύλων ἐφαίνου γαυριῶν. ὁ τοῦ δὲν ὢν τοῦ μηδενὸς ἀντέστης ὑ-
πὲρ κοὔτε ναυάρχους μολεῖν ἡμᾶς ἀχαιῶν, οὔτε σοῦ διωμόσω. Ὑψηλότερος· εὐδαιμονέστερος. ἀνώ-
τερος. Ὑψηλῶς· μεγάλως. Ὑψηρεφές· ὑψηλόν. Ὑψηχής· ὁ ὑψαύχην. καὶ ὑψηχέες ἵπ-
ποι. Ὑψι· καὶ ὑψοῦ. ἐπιρρηματικῶς. εἰς ὕψος. καὶ ἐφ' ὕψους. Ὑψιβρεμέτης· ὁ ἐν ὕψει βρον-
τῶν. Ὑψίζοντος πολέμου. Ὑψίζυγος· ἐν ὕψει θρόνον ἔχων. Ὑψικάρηνοι· ὑψηλαί. Ὑψι-
κόρακα πέτραν. τουτέστιν ὑψικόρακον ἢ καὶ διὰ πλεονασμόν. κυνθίαν ἔχων ὑψικόρατα πέτραν. ἀντὶ ὑψη-
λήν. ἀριστοφάνης νεφέλαις. Ὑψίκρως. Ὑψικρατεῖν· τὸ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν. Ὑψιμέδον-
τος· ἐν ὕψει βασιλεύοντος. Ὑψιπέτηλον· ἐφ' ὕψους τὰ φύλλα ἔχον. πέδιλον δέ. Ὑψιπέ-
της· ὁ εἰς ὕψος πετόμενος. ὑψιπέτης γὰρ ὁ ἀπὸ ὕψους πεσών. Ὑψιστάριοι· αἵρεσίς τις ὑψιστάριοι.
οἱ τὸν ὕψιστον καλοῦντες. Ὑψιφοίτης· ὑψηλοπόρος ἢ ὑψόφρων. Ὑψόθι· ἐν ὕψει. Ὑψόρο-
φος· ὁ ὑψηλὸν ὄροφον ἔχων. Ὕψος· ἔπαρμα. καὶ ὕψος ἡμερῶν· ἡ μεσημβρία. δαβίδ. οἱ πολεμοῦν-
τές με ἀπὸ ὕψους. Ὑψοῦ διαίττει· ἐν ὕψει ὁρμᾷ καὶ τρέχει. Ὑψοῦτε· ἀντὶ ὑψηλὸν αὐτὸν κηρύττε-
τε. δαβίδ. ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν. καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. ὑποπόδιον δὲ τοῦ
θεοῦ. πάλαι μὲν ὁ θεῖος νενόμιστο νεώς. νῦν δὲ αἱ κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν ἐκκλησίαι. ἐν αἷς τῷ
θεῷ τὴν προσκύνησιν ἀπονέμουσιν. Ὑψώθητι· ἀντὶ δεῖξον πᾶσιν ἀνθρώποις τὸ ὕψος σου. δαβίδ.
ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός. Ὑψώθητι· ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸς δείχθητι καὶ πάντων ὑπέρτερος. δα-
βὶδ φησὶ πρὸς τὸν θεόν. Ὑψῶσαι· αἰτιατική. Ὕψωσεν· ἐπῆρεν. καὶ ὕψωσις, ἔπαρσις.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Υ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ἈΡΧΗ ΤΟΥ Φ ΣΤΟΙΧΕΊΟΥ·

ΑΒέας ὁ καὶ ἀμίλκας καρχηδονίων στρατηγός. ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ ἀμίλκας.
Φάβιος πίκτωρ· συγγραφεὺς ῥωμαίων. οὗτος λέγει ἄρχοντι ῥωμαίων μὴ ἐξεῖναι μη-
δενὶ σφετερίσασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου ὁτιοῦν. Φάβιος μάξιμος· ὕπατος ῥωμαίων. νεώ-
τερος ὤν. καὶ τὸν πρὸς σαμνίτας πόλεμον ἐγκεχειρισμένος. θρασύτερον ἢ ἀσφαλέστερον
τοῦ ἔργου προσαψάμενος, ἐσφάλη. εἰς χιλίους γὰρ ἀπομάχων τε πλείστων τοῖς ῥωμαί-
οις τεθνηκότων. ἡ δὲ βουλὴ τοῦτον παραλύει τῆς ἡγεμονίας. ὁ δὲ τούτου πατὴρ ὁμώνυμος τῷ παιδί, πολλὰ ἐ-
νηθληκὼς ἀνέκαθεν στρατιαῖς, ἐδεῖτο τῆς βουλῆς ἀνεῖναι τῷ φαβίῳ τὰ ἐγκλήματα. αὐτὸς ἀνα-
μάχεσθαι τὸ τοῦ παιδὸς πταῖσμα κρείττοσιν ἔργοις ὑφιστάμενος. εἴξασα οὖν ἡ βουλὴ αἰδοῖ τῇ τοῦ ἀν-
δρός, ἐπιτρέπει αὖθις τῷ νέῳ τὴν τοῦ πολέμου ἡγεμονίαν. πρεσβευτὴν αὐτῷ τὸν πατέρα δοῦσα.
ὡς ἂν μή τι δι' ἀπειρίαν σφάλλοιτο. καὶ ὃς ἀφικόμενος εἰς τὴν πολεμίαν, ἀριστεύει. καὶ θρίαμβον
κατάγει. Φαβωρῖνος ἀρελάτου τῆς ἐν γαλλίᾳ πόλεως. ἀνὴρ πολυμαθὴς κατὰ πᾶσαν παιδείαν.
γεγονὼς δὲ τὴν τοῦ σώματος ἕξιν ἀνδρόγυνος. ὃν φασιν ἑρμαφρόδιτον. φιλοσοφίας μεστός. ῥητορικῇ
δὲ μᾶλλον ἐπιθέμενος. γεγονὼς ἐπὶ τραϊανοῦ τοῦ καίσαρος. καὶ παρατείνας μέχρι τῶν ἀδριανοῦ χρόνων τοῦ βα-
σιλέως. ἀντεφιλοτιμεῖτο γοῦν. καὶ ζῆλον εἶχε πρὸς πλούταρχον τὸν χαιρωνέα. εἰς τὸ τῶν συνταττομέ-
νων βιβλίων ἄπειρον. γέγραπται οὖν αὐτῷ φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικά. ὧν πολὺς ἀριθμός. ἔστι δὲ καὶ
τῶν βιβλίων αὐτοῦ ταῦτα. περὶ τῆς ὁμήρου φιλοσοφίας. περὶ σωκράτους καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἐρωτικῆς
τέχνης. περὶ πλάτωνος. περὶ τῆς διαίτης τῶν φιλοσόφων. καὶ ἄλλα. οὗτος ἔγραψε καὶ γνωμολογικά. Φαβέ-
νιος· οὗτος τῆς ἐπὶ τὸν πύρρον σταλείσης δυνάμεως ἀποδείκνυται ἡγεμών. ἀνὴρ πάλαι ἐγνωσμένος τῷ

βασιλεῖ

βασιλεῖ. καὶ τὰ αὐτοῦ μεγαλοφροσύνης ἐναργῆ σύμβολον. ἀντιπαρεξαγομένων ἀλ-
λήλοις τῶν στρατοπέδων, νύκτα φυλάξας, ἀνήρ τις, εἴτε ἰατρός, εἴτ' ἄλλος ἕτερος ὢν, περὶ τὴν τράπε-
ζαν τοῦ βασιλέως τεταγμένος, ὡς τὸν Φαβρίκιον ἀφικνεῖται, δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνελεῖν τὸν Πύρρον
ὑφιστάμενος, ἢν οἱ τις δοθείη πρὸς αὐτοῦ χρημάτων ὠφέλεια. ὁ δὲ Φαβρίκιος ἀποστυγήσας τὴν ἐγχειρή-
σεως, ἀποπέμπει τῷ Πύρρῳ δέσμιον. ἀγασθεὶς οὖν τοῦτο παραχρῆμα ὁ Πύρρος, ἀναβοῆσαι λέγεται. οὗτός
ἐστι καὶ ἐκεῖνος Φαβρίκιος. ὃν δυσχερέστερον ἄν τις ἀποτρέψοι τῆς οἰκείας ἀρετῆς, ἢ τῆς συνήθους
πορείας τὸν ἥλιον. ὁ δὲ Πύρρος τὸν περὶ τοῦ παντὸς ἀναρρίψας κύβον, τοῖς ὅλοις ἐσφάλη. Φα-
γανθρώπων. ἀνακαθαρέτων. Φαγέδαινα. νόσος λοιμική. καὶ φαγεδαίνη εἶδος βοτάνης. Φαγεῖν
ζῶν. ἰουνίου ὄνομα εἰς τὴν ἱππάδα τελῶν. καὶ φαγεῖν ζῶν, συνήθης ἦν τοῖς ὑπάτοις. κοιλιοδαί-
μων τε καὶ ταγηνοκνισοθήρας. Φαγεῖν. γενικῇ. μὴ μήλου τὸ παρὰ πᾶν φαγεῖν. ζήτει ἐν τῷ τοῦ
ὁσίου Σάβα βίῳ. καὶ Φάγετε γενικῇ. ἡ παροιμία. ἔλθετε φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων. Φάγημα. βρῶ-
μα. εἶδος φορτίου χλωρῶν ἀκανθῶν. ἃ καμήλοις ἐστὶ φάγημα. ἡ δέ, τὴν κεφαλὴν καθῆκε. Φα-
γόνα φίλαυτον ἄπλαστον. ἔστι δὲ σύρων ἡ λέξις. Φάγω. αἰτιατικῇ. καὶ γενικῇ σπανίως. φάγωμεν.
καὶ πίωμεν. τὰ ἐνδεικτικὰ διὰ τοῦ ω μεγάλου. τὰ δὲ παθητικὰ φάγονται καὶ πίονται διὰ τοῦ ο μικροῦ.
Φαδύλιον. μαρσύππιον. Φαδεσίδαρον. παιδὸς εὐφυέρδην μεσὸν ἔχουσα φόνον. Φαέθοντα
τόκον. ἐπιφανῆ καὶ καταπληκτικὸν τὴν πρόσοψιν. Φαέθων. λάμπων. ἥλιος. Σοφοκλῆς. οὐδ' ἥτε κε-
ραυνοὶ Διός, ἢ τοῦ Φαέθων ἅλιος. εἰ τοὺς ὑπερφορῶντες κρύπτουσιν ἔκκλοι. οἷον ἀνάγουσιν εἰς φῶς τὰ πα-
ρανομήματα. καὶ Ὅμηρος. αὐτὰρ ὁ ἥλιος Φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης. δείκνυσι δὲ ὁ ποιητής, σφαιροειδῆ εἶναι τὸν κόσ-
μον. Φαηγρέα. Φαεσίμβροτος. ὡς φαίνουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις. Φαεσφόρους. φωσφόρους. φω-
τὸς διεκτικὰς γνώσει φωτιζούσας. Φαεινόν. λαμπρόν. καὶ πλέγμασι φαεινοῖς ἐνδεχόμενοι τὰ
ζωντανὰ κάρυα καὶ βαλάνους. Φαείνω. λάμπω. Φαθὶ ὀξυτόνως. ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ Φαθὶ τοῦ, μό-
λωμεν. Ἀριστοφάνης ἱππεῦσι. Φακῆ. τὸ ἕψημα τοῦ φακοῦ. θηλυκῶς ἡ ἑψηθεῖσα. ἀρσενικῶς δὲ ὁ ἀνέ-
ψητος. καὶ παροιμία. ἐπειδὴ πλουτεῖ, οὐκ ἔθ' ἥδεται φακῇ. πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντα κατήσθιεν.
ἐπὶ τῶν πλουσίων γεγονότων ἀπὸ πενήτων. καὶ Φακὸς τὸ ὠμὸν ὄσπριον. Φακὸς ὕδατος. εἶδος ὑδατώδους
ἀγγείου ἐν ὁδοιπορίᾳ. ὃ ἀγροικικῶς ἡμεῖς ἀσκοδαῦλα λέγομεν. καὶ ἐπεφέρετο παρὰ τοῦ Σαοὺλ ὅτε
ἐδίωκε τὸν Δαβίδ. Φακᾶς. Φακᾶς Διονυσίδης ὁ ἰατρὸς ἐπεκλήθη διὰ τοὺς ἐπὶ τῆς ὄψεως φα-
κούς. παροιμία. φακῆς γονεῖ κρατεῖς. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Φακὸν κόπτεις. ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν καὶ μηδὲν ὄν-
των λέγεται. Φακεέ. βασιλεὺς Ἰσραήλ. ὃς ἐπολέμησε τῷ Ἄχαζ. καὶ ἀνεῖλεν ἡμέρᾳ μιᾷ ἄνδρας δυνατῶν
,αφ. καὶ ᾐχμαλώτευσε γυναῖκας καὶ παῖδας σ'. Φάκελλον. φορτίον. ἢ δέσμη ξύλων. Θουκυδίδης.
φέροντες ὕλης φακέλους, παρέβαλον ἀπὸ τοῦ χώματος. καὶ Ἰώσηπος. φακέλους ὕλης ξηρᾶς περιβα-
λὼν τῷ χωρίῳ, πῦρ ἐνῆκε. φάκελον οὖν, φορτίον. ὁ δὲ Ἀπολλ. κηλῖδας ἀποσμῆσθαι τὸν κινάμωμον φα-
κελοῦν βύβλου χρυσοῦ. καὶ τὰ φαρμακεύσασθαι καὶ βρέξαντα ἐν τῷ τῆς Μαρείας λίμνης ὕδατι, ἐπιπλάσαι τοῖς
ὀφθαλμοῖς. Φάκελλος. τὸ τῆς κεφαλῆς φόρημα. ὃ καὶ φακιόλιον λέγεται. λέγεται δὲ καὶ ὁ δεσμὸς
τῶν καλάμων. Φακιόλιον. περὶ οὗ ἐν τῷ α τῆς ῥητορικῆς. κορδύλην φησὶ καλεῖσθαι παρὰ Κυπρίοις
τὸ κεφαλῆς περιείλημα. ὃ δὴ παρὰ Ἀθηναίοις καλεῖται κρώβυλον. παρὰ δὲ Πέρσαις κιδάριον.
Φάλα. κόσμος τῆς περικεφαλαίας. Φαλαγγαρχίαι. αἱ δύο μεραρχίαι. ἀνδρῶν ,δ϶ς'. ταύτας
ἔνιοι καὶ ἀποτομὴν κέρατός φασιν. οἱ δὲ, μέρος. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκαλεῖτο. καὶ ὁ ἡγούμενος στρα-
τηγός. νῦν δὲ φαλαγγάρχης. Φάλαγγες. στίχες τάξεις. οἱ δὲ, τὸ ἐκ πλειόνων τάξεων ὁπλιτικὸν
πλῆθος λέγεται καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα. καὶ νεὼς ὑπερείσματα. ἔνιοι καὶ τὸ στρογγύλον ξύλον, καὶ
σύμμετρον φαλάγγιον. λέγεται καὶ τοῦ ζυγοῦ ὁ κανὼν φάλαγξ. καὶ ἐπὶ τῆς νεὼς ἡ διαβάθρα. καὶ ὁ ἀ-
ράχνης δὲ ὃν ἔνιοι φαλάγγιον. καὶ οἱ κόρακες δὲ παρὰ Ἀττικοῖς φαλάγγια. Φάλαγγες αἱ τά-
ξεις. ἐπὶ τὸ πελάσαι ἄγχι. φάλαγγες δὲ αἱ τῶν νηῶν. διὰ τὸ σπᾶν εἰς ἅλα. Φάλαγξ θηλυκῶς ὁ ἀ-
ράχνης. Πλάτων Ἑλλάδι. ἐοίκασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τούτοις τοῖς λεπτοῖς ἀραχνίοις. ἃ τοῖσι τοίχοισιν ἡ φά-
λαγξ ὑφαίνει. Φάλαγξ. ἀραχνιόντι. λέγουσι δὲ φάλαγγας καὶ τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων. ἀπὸ λέ-
γει Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν. ἐλίσσετο δακτύλους φάλαγγας ἰστὸς ἕνα ἐπερείσματα. καὶ στρατιωτικὴ τάξις ἐκεῖ.

μ' ἀνδρῶν. λεύκιος γοῦν παῦλος ὁ ὕπατος ἑωρακὼς φάλαγγα τότε πρῶτον, ἀλλὰ τὸ πέρας ὧν ἐστι τὸ ἀπόρως πολλάκις αὐθωμολογεῖτο πρός τινα τῶν ἐν τῇ ῥώμῃ, μηδὲν ἑωρακέναι φοβερώτερον μακεδονικῆς φάλαγγος. καίτοι γε πλείστων οὐ μόνον τεθεαμένος, ἀλλὰ καὶ κεχειρισμένος ἀγῶνας εἴ καί τις ἄλλος. Φαλαγγηδὸν. δίκην τάξεως. Φαλάγγια. ζωντί τῶν δακετῶν ἐστι τὸ φαλάγγιον. Φαλαγγίτης. Φαλακρός. καὶ φαλακρότερος ἰδίας. Φαλακρὸν τὸ λεῖον. ἐστὶ τὸ μέτωπον τῶν πουλύποδων. Φαλακρώματα. Φάλανθοι. φαλακροί. ἀνθος τὸ ἡλικιωθείς. Φάλαρα. τὰ περιμετώπια δὲ τοῖς ἀσπιδίσκους. τὴν κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων. παρὰ δὲ ἡροδότῳ τὰ περὶ τὰς γνάθους σκεπάσματα. Φάλαρις. ἀκραγαντῖνος. τυραννήσας σικελίας ὅλης, κατὰ τὴν νβ' ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ἐπιστολὰς θαυμασίας πάνυ. αἰλιανός φησι περὶ τούτου. ὅτι λοξίας δὲ καὶ ζεὺς ὁ πατὴρ, ἀναβολὴν θανάτου ἐψηφίσαντο ἔτη δύο φαλάριδι. ἀνθ' ὧν ἡμέρως χαρίτωνι καὶ μελανίππῳ προσηνέχθη. Φαλαίκιον. ποίημα αὐτοσχέδιον. ἐστὶ τῷ φαλαίκῳ ᾀδόμενον. καὶ φαλαικόν. Φαλὲκ. κατὰ τὴν προφητικὴν φωνὴν, τὸ ἥμισυ λέγει τοῦ χρόνου τοῦ τοῦ χριστοῦ παρουσίας. ἀπὸ δὲ ἀδὰμ μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ ἐστὶν ὧδε ἔτη ͵βσμβ. ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τοῦ φαλὲκ, ἔτη ψνη'. ὡς γίνεσθαι ἔτη ͵γ. ἀπὸ δὲ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ἔτη ͵ς. Φαληρεὺς. πολίτης ἐκ φαλήρων. φάληρον δὲ λιμὴν τῆς ἀττικῆς. Φαληριόωσα. εἰς ὕψος ἐπαιρομένη. Φαληρὶς ὄρνις λιμναία. ἐσχημάτισται δὲ παρὰ τὸ φάλον. καὶ φαληρεῖται ἔθνος. Φάληροι δῆμος τῆς ἀντιοχίδος. ἀφ' οὗ ὁ δημότης φαληρεύς. Φαλῆς. ὡς ἑρμῆς. φαλῆς φαλῆτος. ὡς παρ' ὁμήρῳ ἑρμῆς κατὰ παράλειψιν τοῦ ψυχῆς. καὶ ἑταῖρον αὐτῆς ἔφησεν εἶναι. θεατρικὴ ἔχε φύζαιε πῶν φόβου κενόσπονδος ἑταῖρε, ὅθεν καὶ ὁ κωμικὸς ἐκεῖθεν λαβὼν τὰς ἀφορμὰς, διονύσου φαλῆν ἑταῖρον εἶναί φησιν. ἀκόλουθα τῷ διονυσιακῷ πρὸς τὰ ἀφροδίσια. φαλλοὺς δὲ εἰς τιμὴν τοῦ διονύσου οὕτω καλούμενοι ἀπὸ τῶν φαλλῶν τοῦ διονύσου. πολλίωνας δὲ ὕστερον αὐτοὺς παραφθείραντες τὸ ὄνομα ὀνομάζουσι. Φαλλικὰ. τὰ ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδόμενα μέλη. Φαλίσκοι. ἐν τῷ ἁρμοστῇ. Φαλκίδιος νόμος ἐστὶ παρὰ καίσαρος τεθεὶς γαΐου ὀκταβίου. πλείστην καὶ νῦν ἰσχὺν ἔχων εἰς τὰς τῶν κλήρων διαδοχάς. πρὸς φαλκιδίου τοῦ δημάρχου εὑρημένος. Φάλκων φάλκωνος ὄνομα. καὶ εἶδος ἱέρακος. Φαλκωνίλλα. ὄνομα κύριον. Φάλον. τὸ περιμετωπίδιον. Φάλος. σάλος ἢ λόφος. ἡ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσσῃ.

Φαλλοφόροι ἰθύφαλλοι. αὐτοκάβδαλοι. ἰδέαι μουσικῆς. καὶ οἱ μὲν, κιττοῦ στέφανον ἐφόρουν. οἱ δὲ ἰθύφαλλοι, προσωπεῖα μεθυόντων εἶχον. καὶ χειρίδας ἀνθινάς. καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν. οἱ δὲ φαλλοφόροι, ἐκ βίβλου δέρματος ἐσκέπον τὰς ὄψεις κιττῷ καὶ ἴοις ἐστεφανωμένοι. Φαλλοί. μόρια δερμάτινα. ἢ ξύλον ἐπιμηκὲς. ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκυτίνου αἰδοῖον. Φαλλοί. αἰδοῖον σύκινον. ὑστερον δὲ ἐκ δερμάτων ἐρυθρῶν. σχῆμα αἰδοίου ἔχον ἀνδρώου. καὶ τοῦτο ἑαυτοῖς περιθέμενοι ἔν τε τοῖς τραχήλοις καὶ μέσοις τοῖς μηροῖς, ἐξώρχουντο. τιμὴν τῷ διονύσῳ ἐν τοῖς διονυσίοις ἄγοντες. Φαλλοί. τὰ ἐπὶ τῶν περικεφαλαιῶν λαμπρὰ ἀσπιδίσκια. λόφοι δὲ αἱ διχώσεις. Φαμέας. ὄνομα κύριον. τὰς προφυλακὰς διέβλεπον ὁ φαμέας, ὢν οὐκ ἄψυχος, ἐξέκλινε τὰς πρὸς τὸν σκιπίωνα συμπλοκάς. Φαμένου λεγομένου. Φάμωσα. ἀπέσκωπτον ἐς εἰσιόντα, ᾠδαῖς καὶ παρῳδίαις καὶ τοῖς λεγομένοις φαμώσοις. Φανάς, τὰς ἐκ λαμψάδος. ἡ λαμπράς. φανὸν ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν. τὸ δὲ λέγειν οὐ πέρα δηλοῦν. Φάναι. εἰπεῖν. φᾶναι δὲ ἀντὶ λάμψαι. Φανῷ αἰτιατική. καὶ φανοῦ. ἐν ἀριστοτέλους ἑτοίμως. ἀριστοφάνης νεφέλαις. φανοῦ ἠκούσατε μου. Φανή. λαμπρά. καθαρά. ἀριστοφάνης ἵνα μή τι χέσαι μεῖστ' ἂν σου ἐς φανὴν τὴν ἡμέραν.

Φάνης. ἐν τῷ ὀρφικῷ εἰσηνέχθη ὁ φάνης. αἰδοῖον ἔχων περὶ τὴν πυγὴν ὃν ἔλεγον ἔφορον τῆς ζωογόνου δυνάμεως. καὶ ὃν ἐκεῖνο καλῖος ἱερόν, καθ' αὐτόν τε πάντας τοὺς θεούς, ὥστε κρόνον. Φανίας ἤ φαινίας. ἐρέσιος φιλόσοφος περιπατητικός. ἀριστοτέλους μαθητής ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ριά ὀλυμπιάδος. καὶ μετέπειτα ἐπὶ ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος. καὶ φανὶ ὄνομα κύριον ἑτέρου τοῦ ἐστρατηγηκότος ἴωνας οὐ ἴωσε καλεῖτο. Φάνιον τόπος. εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλλον. Φανόδημος. ὄνομα κύριον.

Φανός. φαεινὸς κατὰ συγκοπήν. καταπέλλων καὶ φανῶν τὰ πράγματα καὶ μηνύων. ἢ ἀπὸ τοῦ φαίνειν ὅ ἐστι συκοφαντεῖν. ὅπως ἔσομαί σοι φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν. φανὸν δὲ πᾶν τὸ φαῖνον ἐκάλουν. ἐκ δὲ τῶν ἀμπελίνων τὰς λαμπάδας κατεσκεύαζον. διὸ λέγεται φανὸς ἀμπέλου. Φανοστράτη θηλυκόν.

λυκόν. ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἀθήνησιν ἑταιρῶν. ταύτην φησὶν ἐπονομάζεσθαι φθειροπύλην. ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἑστῶσα ἐφθειρίζετο. Φανότερον. λαμπρότερον. Φανοτάτοισιν. ὁμολόγησε τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν ἐν τοῖς φανοτάτοισι. Φανῶν. κατηγορησόντων. ἀριστοφάνης. μικρός τε μῆκος οὗτος. ἀλλ᾽ ἅπαν κακόν. τὸν ὑπαρχόν φησι. Φαντάζομαι. συκοφαντοῦμαι. ἀριστοφάνης. πλέω τοῦ φαντάσθαι ἐν ταῖς τῶν ὁδοῦ ψυχῶν. οἱ παλαιοὶ τὸ φαντάζεσθαι ἐπὶ τοῦ φαίνεσθαι ἔλεγον. Φαντασία. ὑπόληψις. εἰδὼς γὰρ ὅτι φαντασία περὶ αὐτόν ἐστιν, ὡς ἔχοντα χρήματα μεθ᾽ ἑαυτοῦ πλείω ἡρμόσατο πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἐνδεχομένως. καὶ αὖθις. οἱ δὲ ῥωμαῖοι μετὰ μεγάλης φαντασίας καὶ συμπαθείας τοῦ δήμου προῆγον ἐπὶ τὰς πράξεις. Φαντασία. γνωστικὴ καὶ ὀρεκτική. ἢ ζωτικὴ δύναμις τῆς ψυχῆς. φαντασία καὶ ἡ αἴσθησις. διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων. ὅτι ἡ μὲν αἴσθησις πρὸς τὸ ἐκτὸς ἀποτείνεται. ἡ δὲ φαντασία, ἔνδον ἔχει τὴν γνῶσιν. καὶ ἡ μὲν αἴσθησις, τὸ παρὸν μόνον καὶ ὅταν τι λαμβάνεται ἔξωθεν τοῦτο οἶδεν. ἡ δὲ φαντασία παρὰ τῆς αἰσθήσεως λαμβάνουσα τῶν αἰσθητῶν τοὺς τύπους, ἐν ἑαυτῇ τούτους ἀναπλάττει. ὅθεν καὶ παθητικὸν νοῦν ὁ ἀριστοτέλης αὐτὴν καλεῖ. νοῦν μὲν, ὡς ἔνδον ἔχουσαν τὸ γνωστόν. καὶ ἁπλῇ προσβολῇ ὥσπερ ἐκεῖνο ἐπιβάλλουσαν. παθητικὸν δέ, διότι μετὰ τύπων καὶ ἐνσχηματίσεως. ἐκλήθη δὲ φαντασία. οἱονεὶ φαοστασία τις οὖσα. φαντασία γάρ ἐστιν ἡ τῶν φανθέντων στάσις. ἵστησι γὰρ ἐν αὐτῇ τὰ ἔξω φανθέντα. ἑκάτερα γὰρ αὐτῶν περὶ μερικὰ ἀποτείνεται. τὸ γὰρ λευκὸν οἶδεν. οὐ μὴν πᾶν λευκόν. διαφέρει δὲ ὅτι, ἡ μὲν, τὸ ἔξω. ἡ δὲ τὸ ἔνδον οἶδε. καὶ ἡ μὲν φαντασία, τῶν πέντε αἰσθήσεων δέχεται τοὺς τύπους. ἑκάστη δὲ τῶν αἰσθήσεων μόνον τὸ ἴδιον αἰσθητὸν γινώσκει. Φαντασία καὶ φάντασμα διαφέρει. φάντασμα μὲν γάρ ἐστι δόκησις διανοίας. οἷα γίνεται κατὰ τοὺς ὕπνους. φαντασία δὲ τύπωσις ἐν ψυχῇ. τουτέστιν ἀλλοίωσις. οὐ γὰρ δεκτέον τὴν τύπωσιν. οἱονεὶ τύπον σφραγιστῆρος. ἐπεὶ ἀνένδεκτόν ἐστι πολλοὺς τύπους κατὰ τὸ αὐτὸ περὶ τὸ αὐτὸ γίνεσθαι. νοεῖται δὲ φαντασία ἡ ἀπὸ ὑπάρχοντος κατὰ τὸ ὑπάρχον ἐναπομεμαγμένη καὶ ἐναπετυπωμένη. καὶ ἐναποσφραγισμένη. οἵα οὐκ ἂν γένοιτο ἀπὸ μὴ ὑπάρχοντος. τῶν δὲ φαντασιῶν, αἱ μέν, εἰσιν αἰσθητικαί. αἱ δέ, οὔ. αἰσθητικαὶ μέν, αἱ δι᾽ αἰσθητηρίου ἢ αἰσθητηρίων λαμβανόμεναι. οὐκ αἰσθητικαὶ δέ, αἱ διὰ τῆς διανοίας. καθάπερ καὶ τῶν ἀσωμάτων καὶ τῶν ἄλλων λόγῳ λαμβανομένων. Φαντασιοσκοπεῖς. Φαντασιῶνος. Φάος. φῶς. ὦ φάος ἁγνὸν καὶ γῆς ἰσόμοιρος ἀήρ. ὥς μοι πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδάς. πολλὰς δ᾽ ἀντήρεις ᾔσθου, στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων. ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ. ἡ ἠλέκτρα φησί. λέγει δὲ ὅτι οὐ διαλείπω νυκτὸς καὶ ἡμέρας κλαίουσα. καὶ αὖθις, ἥδιστον φάος ἡμέρας ἔσται τοῖς παροῦσι. καὶ ζήτει ἐν τῷ φόως. Φάων. φασὶν ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων. τοῦ γὰρ φάωνος ἐρασθῆναι φασὶ σὺν πολλοῖς καὶ σαπφώ. οὐ τὴν ποιήτριαν. ἀλλὰ λεσβίαν. καὶ ἀποτυχοῦσαν, ῥῖψαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς λευκάδος πέτρας. Φάραγξ. τὸ τῆς γῆς βάραθρον. ὃ πρὸ ὑδὸν ὕδωρ δέχεται ἀφανίζει αὐτό. Φάραγξ ἡ κοιλότης τῆς γῆς ἀρσενικῶς. τοῦ ποιητοῦ τὴν ἐπιφορὰν ἀποκλίνοντος διὰ τὸν παραβραβεύοντα φάραγγα. τουτέστι διορίζοντα. Φάρυγξ δὲ φάρυγγος γράφουσιν οἱ πολλοί. Φαραώ. οὕτως ἐκαλοῦντο πάντες οἱ βασιλεῖς αἰγύπτου, ἀπὸ τοῦ πρώτου φαραώ. Φαρὲς ὄνομα κύριον. Φαρισαῖοι. οἱ ἑρμηνευόμενοι ἀφωρισμένοι. παρὰ τὸ μερίζειν καὶ ἀφορίζειν ἑαυτοὺς τῶν ἄλλων ἁπάντων. εἴς τε τὸ καθαρώτατον τοῦ βίου καὶ ἀκριβέστατον, καὶ εἰς τὰ τοῦ νόμου ἐντάλματα. φαρὲς δὲ κατὰ τὴν ἑβραΐδα γλῶτταν ἀφορισμὸς ἑρμηνεύεται. ἢ διακοπή. τὸν δὲ αὐτὸν βίον μετήρχοντο καὶ οἱ γραμματεῖς. παρ᾽ οἷς καὶ πολιτεία αὐτή. ἐγκράτεια τε καὶ παρθενία. νηστεία δὶς τοῦ σαββάτου. ξεστῶν καὶ πινάκων καὶ ποτηρίων καθαρισμοί. ἀποδεκατώσεις τε καὶ ἀπαρχαί. καὶ ἐνδελεχεῖς εὐχαί. ὑπεξαιρουμένων δηλονότι τῶν θαυμασίων ἐσσαίων. ὡς ὑπερτέρων σφόδρα καὶ λίαν ὑπερηρμένων. ἣν δὴ καὶ φαρισαϊκὴν ὡς ἀρίστην πολιτείαν ὁ παῦλος ζηλώσας, μάλα σεμνύνεται. φάσκων. ἰσραηλίτης εἰμί. φυλῆς βενιαμίν. ἑβραῖος ἐξ ἑβραίων. κατὰ νόμον φαρισαῖος. ἐκάθευδον δὲ οἱ φαρισαῖοι ἐπὶ στενῶν σανίδων. ἢ ἐπὶ ἀκανθῶν ἢ ἐπὶ χαλίκων. διὰ τὸ δῆθεν μὴ παθεῖν τι σωματικόν, ἢ κλαπῆναι διὸ ὀνειράτων. καὶ εἰς ῥύσιν πεσεῖν σώματος. ἀλλὰ εἰμαρμένη καὶ ἀστρονομία σφόδρα περὶ αὐτῶν ἐχρημάτιζεν. Φαρισαϊκὴ καὶ φαρισαῖος. Φαρέτρα. βελοθήκη. οἱονεὶ βάρος τῶν τιτρωσκόντων. τουτέ-

στι περιβόλαιον, ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι. Φαρμακός· μυσερός. καὶ ὁ σκευάζων δηλητήρια φάρμακα.
Φαρμακεῖς· τοὺς οἰνοχόους. τοὺς δὲ ἡγησάμενοι φαρμακεῖς, καὶ πιστεύσαντες τεθνάναι τοὺς κα-
θεύδοντας, τοὺς αἰχμαλώτους ἀπέκτεινε. Φαρμακῶσι πτεροῖς πολλὰ ὁμιλήματα. Φαρμακῶ
αἰτιατικῇ. Φαρμακεία λέγεται ὅταν διά τινος σκευασίας θανατηφόρου πρὸς φίλτρον, ἢ ἄλλως δο-
θῇ τισι διὰ στόματος. γοητεία δὲ καὶ μαγεία καὶ φαρμακεία, διαφέρει. καὶ ζήτει ἐν τῷ γοητεία. Φαρ-
μακείας γοητείας. πάντα δ' ἀλλὰ τὴν πλήρη ἀρχομένης φαρμακείας. εἰπλούτων ἑαυτοὺς εἰς τὰ φρέ-
ατα, καὶ κατακρημνῶν. Φαρμακίας ὄνομα κύριον. Φάρμακον· παραμυθία. ὁμιλία.
θεραπεία. εἴρηται ἀπὸ τοῦ φέρειν ἄκος. ἢ εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀνθέων. λέγεται φάρμακον καὶ ὅ-
περ μήδινα φθαν καλοῦσι. Ἕλληνες δὲ Μηδείας ἔλαιον. ἄπειον δὲ θείου τε καὶ ἀσφάλτου ἐμ-
πλησάμενοι καὶ φαρμάκου ὅπερ μήδινα φθαν καλοῦσι. καὶ αὖθις· πίσσα τε καὶ θεῖον καὶ ὅσα
φάρμακα δυνατὰ ἦν κινῆσαι φλόγα πολλήν. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' εἰ τὸ φάρμακον ἔτυχες ὦ Λυ-
σίστρατε μελαίνεται. ὡς τοῦ Λυσιστράτου φαρμάκῳ τινὶ μελαίνοντος τὰς πολιὰς αὐτοῦ.

Φαρμακός· ὁ ἐπὶ καθαρμῷ τινι πόλεως ἀναιρούμενος. ὃν λέγουσι κάθαρμα. καὶ φαρμακοῖσιν
Ἀριστοφάνης· καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμενος. οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ, οὐδὲ φαρμα-
κοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως χρήσαιτ' ἄν. τουτέστι τοῖς λεγομένοις καθάρμασι. Φαρμακὸς ὄνομα κύ-
ριον. Λυσίας φησί. δύο ἄνδρας Ἀθήνησιν ἐξῆγον, καθάρσια ἐσομένους τῆς πόλεως ἐν τοῖς Θαργη-
λίοις. ἕνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν. ἕνα δὲ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν. ὅτι δὲ ὄνομα κύριόν ἐστιν ὁ φάρμα-
κος, δῆλον. ἱερὰς γὰρ φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας. καὶ ἁλοὺς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα, κα-
τελεύσθη. καὶ τὰ τοῖς Θαργηλίοις ἀγόμενα, τούτων ἀπομιμήματά ἐστιν. Ἴστρος ἱστορεῖ. Δημοσθέ-
νης δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος λέγοντος· οὗτος οὖν αὐτὸν ἐξαιρήσεται ὁ φαρμακός. Δίδυμος πρὸς
ποίαν ἀξιοῖ τοὔνομα. ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὕρομεν οὐδέ που τὴν χρῆσιν. φαρμακόν τε δὲ Δημοσθέ-
νης ἐν τῷ περὶ Στεφάνου ἔφη. ἔστι δὲ φαρμακῶν, ὁ ὑπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος. ὡς καὶ Θεόφραστος
ἐν ιε' νόμων ὑποσημαίνει. Φαρμακούς· τοὺς δημοσίᾳ τρεφομένους. οἳ ἐκάθαιρον τὰς πόλεις τῷ
ἑαυτῶν φόνῳ. Ἀριστοφάνης· ὥσπερ δημοσίους, τρέφεις. κᾆθ' ὅταν μή σοι τύχοι ὄψον ὄν, τοῦτον ὃς
ἂν ᾖ παχύς, θύσας ἐπιδειπνεῖς. Φαρμάκοισι παρακροσσωτῶν βαφαῖς. Φαρμάξας· κτίσας.
γοητεύσας. καὶ φαρμαχθεὶς ἡ μετοχή. Φαρμάττων· γοητεύων. ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐνδειμάτων καὶ
φαρμάττων σφίσι τὸ στρατόπεδον. Φαρμουθὶ παρ' Αἰγυπτίοις μήν, ὁ κατὰ Ῥωμαίους ἀπρίλ-
λιος. Φάρμουτις· ποταμός. ὁ τῇ Νικαίᾳ παραρρέων. Φᾶρος· ἱμάτιον. περιβόλαιον. ἀπὸ
τοῦ φέρεσθαι. ἢ τῇ ὑφῇ ἀρηρέναι. λέγεται δὲ ἐπὶ γυναικός. Φάρος· ποταμὸς Κιλικίας. οὗ τὸ
εὖρος πλέθρων διακοσίων. καὶ Πύραμος ποταμός. οὗ τὸ εὖρος σταδίου. καὶ Χάλος ποταμός οὗ τὸ εὖρος
πλέθρου. πλήρης ἰχθύων μεγάλων καὶ πραέων. Φάρος ἀρσενικῶς λεγόμενος, τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φά-
ρον σημαίνει. ὃν ἀνέστησεν ἐπὶ Πτολεμαίου βασιλέως Αἰγύπτου Σώστρατος Δεξιφάνους Κνίδιος. ἐν Φά-
ρῳ τῇ νήσῳ Πρωτέως. ὅτε καὶ Πύρρος ὁ τοῦ Ἀχιλλέως τὴν δυναστείαν τῆς Ἠπείρου παρείληφε.

Φαρσαλίσι. καὶ τὸν Ἀχιλλείοις Φαρσαλίσιν ἔν ποτε πώλοις ὁ στάδα Δαρδανικῷ δρυπτόμενον πε-
δίῳ. Φάρσος· κλάσμα. τρύφος. ῥάκος. πτερύγιον. ἀκρωτήριον. καὶ Φιλοσόφου που φάρσος ἅ-
μα σελεοῦ χηροῦ ἐλαινέου. Φάρυγξ φάρυγγος. ὅτε μὲν θηλυκῶς λέγεται, σημαίνει τὴν κυ-
ρίως φάρυγγα. ἡ δὲ ἐστὶν ἡ λαυκανία. ἡ μετὰ τὴν τῆς γλώττης ῥίζαν. ὅτε δὲ ἀρσενικῶς, σημαίνει πο-
λάκις τὸν λάρυγγα. ἔστι δὲ ὁ λάρυγξ τὸ ἔσχατον τῆς τραχείας ἀρτηρίας. ὅπερ ὑπὸ τῶν τριῶν χόνδρων
περιέχεται. τοῦ τε ἀρυταινοειδοῦς καλουμένου, καὶ τοῦ θυρεοειδοῦς. καὶ τοῦ ἀνωνύμου. οἵτινες συστελ-
λόμενοι καὶ διαστελλόμενοι ὑπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς μυῶν τὴν φωνὴν ῥυθμίζουσιν. ὑπὸ γὰρ τῆς ποιᾶς δὲ τού-
των ἀναστολῆς καὶ διαστολῆς ἢ μᾶλλον ἢ ἧττον εἶδος ποιεῖται ἡ φωνή. καθά τε τὸ ὀξὺ καὶ τὸ βαρύ. καὶ
πᾶν ἄλλο εἶδος περὶ αὐτὴν θεωρεῖται. Φαλασίνδην· ὡς ἀριστίνδην. σκώπτοντες τὴν γαστριμαργί-
αν τοῦ χοροῦ τοῦ Ἀττικοῦ, οὕτω λέγουσι. Φάς· εἰπών. Φασάηλος ὄνομα κύριον. Φάσγανον· ξίφος.
καὶ ψῆκτραν ἄκνιτιν ἀπέπλυσε. καὶ λιπόγηρως φασγανίδας καὶ τρισουλόνυχας. Φάσηλις· ὄνομα
νήσου. καὶ Φασηλίτης ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς νήσου. καὶ παροιμία. Φασηλιτῶν θῦμα. ἐπὶ τῶν τελωνῶν καὶ ἀναί-

μων

μων τίθεται. Φασηλίζεσθαι· τὸ ταχέως εἴκοντα καταρρωθύειν. Φησὶ Καλλίμαχος· ἐν βαρβαρικοῖς νομίμοις. ἀφελεῖν τῶν Φασηλιτῶν ὧν γωνίαι τρεῖς χοίνικες. Φασί· λέγουσι. Φᾶσις· ὄνομα ποταμοῦ Σκυθίας. καὶ λέξις μήνυσις. ἢ δημόσιον ἔγκλημα. φήμη, λόγος. μηδὲ μὴν μηδὲ φάσιν ὑπέχειν νοτίδος. καὶ Φασιανοὶ οἱ οἰκήτορες τοῦ τόπου. καὶ Φασιανοὶ καλοῦνται οἱ ἀπὸ τοῦ Φάσιδος. παρὰ μὲν ἀνδρῶν. Φασιάδης. Φασιανικός· Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· ἐπιεικῶς ἔγωγε Φασιανικὸς συκοφάντης. διὰ τὸ φαίνειν. μετὰ Φασιανῶν εὑρισκόμενος. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ὄνομα. ἔπαιξε δὲ διὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῶρ. Φασιανὸς οὖν ὁ συκοφάντης διὰ τὴν φάσιν. ἢ παρὰ τὸ φαίνειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις Σκυθίας Φᾶσις ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ. Φασιανοί· ἀλεκτρυόνες. καὶ ὄρνεις τινές. Ἀριστοφάνης· εἰ δοίης τέ μοι τοὺς Φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας. ἐπὶ τῶν εἴς τι περισσὰ παγγελώντων. ἢ εἰσὶν ἵπποι Φασιανοί. ἀλεκτρυόνες μὲν τινές, ἵπποι δέ τινες εἰσὶν ἀλεκτρυόνας ἐγκεχαραγμένοι. τοῦτο οὖν λέγει. Λεωγόρας ὁ γονομανὴς εἷς τῶν Ἀθήνησι πολιτευομένων τις. ἐπὶ ἐρῶντος τὴν αὐτοῦ δοκιμὴν τοῦ ῥήτορος. ἄδηλον δὲ εἰ καὶ ὄρνεα ἔτρεφεν ὁ Λεωγόρας. ἔνιοι δὲ ἀξιοῦσιν ἵππους εἶναι τοὺς Φασιανούς. καὶ εἰ μὲν ἔστι τοῦτο μὴ κατεψευσμένον, οἰκεῖον ἂν εἴη τοῦ τῆς νεανίσκου σπουδῆς. οἱ δὲ περὶ Ἀρχίλοχον, ὀρνίθων τινῶν. ὁ δὲ Λεωγόρας Συφειρός τις. Πλάτων λέγει· ὦ θεῖε, μῶρ' εὔχεται. πῶς ἂν ᾄδειν ἐδύνω καὶ γλαυκέτης ἢ ψῆττα καὶ Λεωγόρας. οἳ ζῆτε τερπνῶς οὐδὲν ἐνθυμούμενοι. ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτοπολύκω. ὡς καὶ διὰ Μυρρίνην ἑταίραν τὰ χρήματα ἀποβεβληκότα. Φασιανοὶ δὲ οἱ ἔχοντες τὸν μηρὸν Φασιανοὶ ἵπποι. Φᾶσις δέ ἐστι ποταμὸς Σκυθίας, ὅπου καλοὶ ἵπποι γίνονται. Φάσις δὲ καὶ μήνυσις. ἀγγελία. καὶ κλίνεται φάσιος. Φάσις ἐστὶν ἣν ποιεῖταί τις πρὸς τὸν δοκοῦντα ἀπορεύεσθαι δημόσιον μέταλλον. ἢ χωρίον. ἢ οἰκίαν, ἢ ἄλλο τι τῶν δημοσίων. ἔτι δὲ καὶ οἱ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ὀρφανῶν αἰτιώμενοι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν. ὡς οὐ δεόντως μεμισθωκότας τὸν ὀρφανὸν οἶκον προφαίνειν λέγονται.

Φάσις λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος. ὅταν τις ἀποφαίνῃ τι τῶν δημοσίων ἔχοντά τινα μὴ πριάμενον. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων. ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθώσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων, ἔφαινεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα ἵνα μισθωθῇ. ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν μεμίσθωται. τοῦ μὲν οὖν προτέρου μαρτύρια ἐστὶν εὑρεῖν παρὰ τῷ Δεινάρχῳ καὶ Δημοσθένει. τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φάσεως παρὰ Λυσίᾳ, πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου. Φασκώλιον· ἱματιοφορεῖον. φασκωλοῦ δέ ἐστι μαρσύπιον. ὡς Ἰσαῖος καὶ Λυσίας εἴρηκεν. ἢ δημόσιον χρῆμα τὸ συναχθὲν εἰς ἀπόθεσιν, καὶ προσπεμεστοῦν(?) ἢ τὸ πλέον καὶ ἐμβριθέστερον ποιῶν τὸ φασκώλιον. Ἀγαθίας ἐν ἱστορίᾳ. ὁ δὲ τρίποδας ε΄ ἐκπονήσας καὶ ἐμβαλὼν εἴς τι φασκώλιον. Φάσκων· δοτική· λέγων. Φάσμα. ὁ δὲ ἕτερος ταῦρος ἐμυκήσατο κακὸν φώνημα γάρ μοι καὶ ἔδοξε τάγος εἶναι μὴ ταῦρος ἐκεῖνο τὸ φάσμα. Φατέ· λέγετε. πολύβιος. Φατέον ἡγεμόνος ἀγαθοῦ ἔργον εἶναι, τὸ μηδὲν μηδέποτε χωρὶς προθέσεως, μηδὲ κατὰ πάσης ἀφορμῆς ποιεῖσθαι τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους. καὶ μάλιστα εἰ τυγχάνοι τις ὢν ἀπαράσκευος.

Φάτις· φήμη. λόγος. Σοφοκλῆς· ἀλλὰ κηρύκοι Φοῖβος ἀργείων φάτιν. ἤγουν τὴν νόσον τοῦ Αἴαντος. καὶ αὖθις. φθεῖσθαι Ἀλέξανδρον ψευδὴς φάτις, εἴπερ ἀληθὴς Φοῖβος, ἀνικήτου ἅπτεται οὐδ' ᾍδης. καὶ αὖθις Σοφοκλῆς· τὴν δ' οὐκ ἐκλύω φάτιν. τὴν ῥῆσιν. Φάτνη· ἡ τράπεζα. τὴν αὐτοῦ νίκην θεραπεύων καὶ ὕπαι κάλλων ἅμα φάτνῃ. Αἰλιανός· καὶ οἱ μεσοτήνιοι τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς φάτνης οἱονεὶ ἐδηδοκότας ἐξήλασαν. τουτέστι τοὺς ἐπιχειροῦντας τῶν νέων λυμεῶνας εἶναι λέγοντες.

Φατνώματα· σανιδώματα στέγη διάγλυφα. Φατνωτόν· σανιδωτόν. Φράτερες· Ἀριστοφάνης· φυσᾷ τὸ πάππους πρὸς ἡμῖν. καὶ φανοῦνται φράτερες. Φατρία· σύνταγμα. ἡ φυλὴ διῄρηται εἰς γ΄ κατὰ τὰς δ΄ ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ. ἑκάστης δὲ διαίρεσις εἰς γ΄. ὡς γίνεσθαι ιβ΄ κατὰ τοὺς ιβ΄ μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ. καλεῖσθαι δὲ τριττύας καὶ φατρίας. Ἀναστάσιος Σιλεντιάριος ὁ μετέπειτα βασιλεύσας ἐπὶ Εὐφημίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καθέδραν καταστήσας μετά τινων ἐφατρίαζεν. ὁ δὲ Εὐφήμιος μετὰ ἀπειλῆς λέγει αὐτῷ ἢ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ θαμίζοντα ταύτης φρονεῖν, ἢ μηδόλως ἐπιβαίνειν πρὸς τὸ διαστρέφειν τοὺς ἀπειροτέρους. εἰ δὲ παρὰ ταῦτα πράξειας. ἐκτεμόντος τὴν κόμην, τοῖς δήμοις σε θριαμβεύσω. ἐκ τοῦτε δὲ ἡσυχίαν ἦγεν. ἀντείχετο γὰρ τῆς εὐτυχοῦς δόξης.

Φαυλήκηλις. Ἀρριανός. ἐδεδίει μὴ διαφθαρῇ ὁ στόλος Ἀλεξάνδρου. καὶ οὐ φαυληκηλὶς αὐτῷ
τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς μεγάλοις ἐπιγενομένη, τὴν πᾶσαν εὐτυχίαν αὐτοῦ ἀφανίσῃ. ἀλλ᾽ ἐκνικῆ-
σαι αὐτὸν τὴν ἐπιθυμίαν, τοῦ καινόν τι ἀεὶ καὶ ἄτοπον ἐργάσασθαι. φαυλήκηλις οὐχ ἡ τυχοῦ-
σα. Φαυλία. κήπινος καὶ ἁπλῶς εἶδος ἐλαίας. Φαυλίζει. εὐτελίζει. χλευάζει. Φαῦ-
λον. φλύαρον. ἀσθενές. δύσφημον. εὐτελές. Φαῦλον τὸ ἁπλοῦν. εὐχερές. καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ
Λυκιμνίῳ. φαῦλον ἄκομψον τὰ μέγιστ᾽ ἀγαθόν, ἁπλοῦν καὶ ἀπόνηρον λέγων. ἔστι δὲ ὅτε τίθεται καὶ
ἐπὶ καλοῦ. Πλάτων ἐν Φαίδωνι. φαῦλον πρᾶγμα ἔφη, Κέβης, ζητεῖς. τιθείη δ᾽ ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ τυ-
χόντος. οἷον φαῦλον πρᾶγμα. καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς. τιθείη ἂν πρὸς τὸ οὕτω τυχόν. Πλάτων. πραγ-
ματεύσαι ὥσπερ ἔοικεν οὐ φαῦλον. μικρᾶς δεόμενον ἀρετῆς. τάττοιτο δ᾽ ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ. ὅταν
ἀντιδιαστέλληται πρὸς τὸ σπουδαῖον. ὡς Πλάτων. δοῦλοι γὰρ δεσπόταις, οὐδέποτ᾽ ἂν γένοιντο φί-
λοι. οὐδ᾽ ἐν ἴσαις τιμαῖς διαγορευόμενοι φαῦλοι καὶ σπουδαῖοι. τιθείη δ᾽ ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. Σοφο-
κλῆς αἰχμαλωτίσιν. εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω. καὶ ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου. Πολιτείας τετάρτῳ
καὶ φαῦλον ἔφη ἴσως αὐτοῖς προστάξομεν. καὶ τούτου δὲ γε ἔτι φαυλότερον. τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ
μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου. ὡς Δημοσθένης, ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος, ὅτι μὲν τοίνυν οὐ μετρίας τι-
μὰς καὶ φαύλας λαβὼν πληγάς. Φαῦλον εἴρηται σχεδὸν ὑπὸ πάντων τῶν ῥητόρων τὸ κα-
κὸν ἐπί τε πράγματος καὶ ἀνδρὸς οὕτω ταττόμενον. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. καὶ
βλάπτειν ὑμᾶς καὶ δόξης ἀναπιμπλάναι φαύλης ἐπιχειροῦντα αὐτὸν οὐ τιμωρήσεσθε. καὶ Ἰσοκρά-
της. ὁ γὰρ φαύλως διανοηθεὶς περὶ τῶν ἰδίων, οὐδέποτε καλῶς βουλεύσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων.
καὶ Λυσίας ἐν ἐπιστολῇ λέγων. ὡς οὐ φιλῶσι, φαυλότητα μου μεγίστην καταγνώσεσθαι. εἰ γὰρ ἤθους τοι-
ούτου, καὶ τρόπου καὶ ψυχῆς καὶ εὔνοιαν οὕτως ἀπροφασίστως. ἔτι δὲ συνουσίας οἰκειότητα καὶ λόγων
κοινωνίαν μὴ καθ᾽ ὑπερβολὴν ἀπέχομαι, τίς γένοιτ᾽ ἂν ἐμοῦ ἀθλιώτερος. ὡς ἂν αἰσθητήριος ἔχω
πρὸς τὸ φρονεῖν. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου. οὐ φαύλας λαβὼν πληγὰς Δημο-
σθένης φησί. Φαῦλος. εὐτελής. χαλεπός. ἦν δὲ Κλαύδιος βασιλεὺς Ῥωμαίων οὐ φαῦλος τὴν
ψυχήν. ἐν παιδείᾳ δὲ ἤσκητο, ὥστε καὶ γράψαι τινά. Πλάτων κέχρηται ἐπὶ διαφερόντων σημαινομέ-
νων τῷ αὐτῷ ὀνόματι. οἷον ὁ φαῦλος. καὶ αὖθις. ὁ δέ, ὀργὴν χαλεπὸς ὤν, καὶ ἄγαν ἐπὶ τοῖς φαύλοις τοῖς
κολάζει. τουτέστι τοῖς εὐτελέσι. Φαῦλος. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. ὀνομάρχος τις
ἦν Φωκέων τύραννος. τούτῳ δὲ ζῶντι συνῆρχεν ὁ ἀδελφὸς Φάϋλλος. Φάϋλλος. ὄνομα δρομέ-
ως ἀρίστου Ὀλυμπιονίκου. Ἀριστοφάνης. ὅτε τὸν δρομέα Φάϋλλον ὢν βούπαις ἔτι εἷλον διώκων
λοιδορίας ψήφοιν δυοῖν. ἦν δὲ καὶ ὁ πεντάθλος ὁμώνυμος. ὃν ἐκάλουν ὁ δόμενον. ἦν δὲ καὶ
πένταθλος. ἐφ᾽ οὗ τὸ ἐπίγραμμα. πέντ᾽ ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος. δίσκευσε δὲ κα-
τὸν πέντ᾽ ἀπολειπομένων. ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος ἀθλητής. καὶ τρίτος ὁ λωποδύτης. Ἀριστοφάνης Ἀ-
χαρνεῦσιν. οἴμοι τέλος τῶν ἐμῶν ἐτῶν κἂν ἐμοῦ γε νεότης. ὅτ᾽ ἐγὼ φέρων ἀνθράκων φορτίον. ἠκο-
λούθουν Φαΰλλῳ τρέχων. ὧδε φαῦλος ὤν, ὁ σπονδοφόρος οὗτος ὑπ᾽ ἐμοῦ τότε διωκόμενος ἐξέφυγεν
οὐδ᾽ ἂν ἐλαφρῶς ὧδ᾽ ἀπεπλίξατο. Φαύλως εὐκόλως. εὐμαρῶς. Ἀριστοφάνης. εἴθε φαύλως ὥσ-
περ εὐρεῖν ἐμβάλλοις τὴν ἔνθεσιν. ἔνθεσις ὁ ψωμός. φαύλως δέ, ἤγουν εὐχερῶς καὶ ἀνεκμάκτου
Ἀριστοφάνης. οὐ κἂν φαύλως ἔτυχες τούτου ὦ δαιμόνιε. τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε. τουτέστι μὴ ἀκ-
ρίζου ἐπὶ τοῖς χρησμοῖς. εἰπόντος γὰρ ὅτι χρησμολόγος εἰμί, ἔφη. οἴμωζε νῦν. Φαύλως ἐρεί-
δει. ἁπλῶς καὶ ἀπερίεργως μασᾶται. ἢ συντόμως ἐσθίει. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεττόντων καὶ
ἐπερειδομένων ταῖς κώπαις. ἐρείδειν δέ φασιν οἱ Ἀττικοὶ πᾶν τὸ συντόμως γινόμενον. Φαύ-
λως πάνυ. ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς. Ἀριστοφάνης. καὶ πρῶτα μὲν λόγισαι φαύλως μὴ ψήφοις, ἀλλ᾽ ἀπὸ
χειρός. Φαῦνος. υἱὸς Πίκου τοῦ καὶ Διός. ὃν Ἑρμῆν ἐκάλεσαν εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος. ὃς
ἦν ἀστρονόμος. καὶ μέταλλα δὲ ἐφεῦρε χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ σιδήρου. καὶ τὴν τούτων ἐργασίαν ἐπέδω-
κε τοῖς δυτικοῖς. ὥστε καὶ πλοῦτον δοτῆρα αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι. ἐπιβουλευόμενος δὲ ὑπὸ
τῶν ἰδίων ἀδελφῶν, φεύγει εἰς Αἴγυπτον, εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Χὰμ τοῦ υἱοῦ τοῦ Νῶε. καὶ ὑποδεχθεὶς συν-
διέτριβεν αὐτοῖς, χρυσῆν ἐνδεδυμένος στολὴν. καὶ προφητεύων. ὡς καὶ θεὸς τιμώμενος. μεταδιδοὺς

αὐτοῖς πλούτου. Φαῦσις· φῶς, φέγγος. Φαιακία· ἡ χώρα τῶν Φαιάκων. ἡ νῦν λεγομένη Κέρ-
κυρα. Φαιάν· ὁ δέ, σχηματισάμενος εἰς τὴν φαιὰν ἐκείνην καὶ μέλαιναν στολὴν τῶν μέχρι καὶ
τῶν συνόδων τῶν ἐς πεντήκοντα συντεινόντων, πάντες συνεπτόλμων τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ στολήν.
Φαίαξ· ῥήτωρ. Ἀριστοφάνης φησί, σοφὸς ὁ Φαίαξ· δεξιός γ' οὐ κἀπέθανε. δεινὸς ῥήτωρ οὗτος, ὡς
καὶ ἀποφυγεῖν ἐκ θανάτου ἐπ' αὐτοφώρῳ κρινόμενος. ἐκωμῳδεῖτο δὲ ὡς παρακρούων τὰ μειρά-
κια. συνεριστικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς καὶ γνωμοτυπικός· καὶ κα   καὶ σαφὴς καὶ κρου-
στικὸς. καταληπτικὸς τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ. ἥκει καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ. Φαι-
δριμόεντες· λαμπροί. καὶ φαίδιμος· λαμπρὸς, ἰσχυρός. καὶ φαιδίμων ὁμοίως. Φαίδων· ἠλεῖος
φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής, ὃς ἦρξε τῆς ἠλιακῆς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσης αἱρέσεως. ἥτις ὕστερον ἀ-
πὸ Μενεδήμου τοῦ Ἐρετριέως, Ἐρετριακὴ προσηγορεύθη. τοῦτον συνέβη πρῶτον αἰχμάλωτον ὑπὸ Ἰνδῶν
ληφθῆναι. εἶτα πραθεὶς πορνοβοσκῷ τινι, προέστη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ἑταιρείαν ἐν Ἀθήναις. ἐντυχὼν
δὲ Σωκράτει ἐξηγουμένῳ, ἠράσθη τῶν λόγων αὐτοῦ. καὶ αἰτεῖ λύσασθαι. ὁ δέ, πείθει Ἀλκιβιάδην
πρίασθαι αὐτὸν καὶ ἦν τοὐντεῦθεν φιλόσοφος. διάλογοι δὲ αὐτοῦ, Ζώπυρος. Μήδιος. Σίμων. Ἀντί-
μαχος ἢ πρεσβύτης. Νικίας. Σιμμίας. Ἀλκιβιάδης. Κριτόλαος. Φαίδρα, ὄνομα κύριον. φαι-
δρὰ δὲ ἀντὶ λαμπρά. ὡς καὶ φαιδρός. Φαιδριὰς πέτρα οὕτω καλουμένη. φασὶ τὸν Αἴσωπον ἐν Δελφοῖς, ἀ-
δίκως ἀπολέσθαι ὑπ' αὐτῶν κατακρημνισθέντα ἀπὸ τῶν Φαιδριάδων καλουμένων πετρῶν. Φαιδρός· κα-
θαρὸς, λαμπρός. Φαῖδρος δὲ ὄνομα κύριον. Φαιδρωπόν· τὸ τερπνὸν καὶ χαρίεν πρόσωπον. Φαι-
δρωνος. Φαιδρυνῶ αἰτιατικῇ. Φαῖεν· εἴποιεν. καὶ φαίημεν· εἴποιμεν. καὶ φαῖμεν ἀττικῶς
καὶ φαίησε. Φαινά· ἐν ἐπιγράμματι, φαινὰ δ' αὖ τεύχεσσιν ἐπὶ στραγάλοισι κλῶσαν.
Φαινοῖσιν· ἤγουν φαιδροῖς, λαμπροῖς. Φαιλώνης· εἰλητάριον. μεμβράϊνον. ἢ γλωσσό-
κομον. ἢ χιτώνιον. φαιλώνης φαιλώνας. Φαίνειν· δεικνύειν, φανεροποιεῖν. φαίνειν καὶ ἐπὶ λύ-
χνων. καὶ ἐπὶ τοῦ δεικνύειν. καὶ ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν. Φαινίδος. Φαινόλης· χιτωνίσκος. οἱ δὲ
παλαιοὶ ἐφεστρίδα. καὶ κλίνεται εἰς ου. καὶ χιτὼν ἱερατικός, ἡ φαινόλης ὁ ἀπατεών. Φαίνομαί
σοι καλός. Φαινόμενα· Πλάτων ἐν Πολιτείᾳ· δεινὸς γὰρ ἔφη. φαινόμενα οὐ μέντοι ὄντα πού τῇ ἀλη-
θείᾳ. ἀντὶ τοῦ φαντασίαν ἀποτελοῦντα. οὐ μέντοι ὄντα. καὶ Ἀριστοφάνης· εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί. φαί-
νεσθαι δὲ μή. τουτέστι μὴ ἀλλάξαι τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν μορφήν. Φαινοπίς. Φαινόπους·
λαμπρόπους. Φαίνων αἰτιατικῇ. δεικνύων. ὅτι φαίνω σημαίνει καὶ τὸ κατηγορῶ. ἐξ οὗ καὶ συ-
κοφάντης. Φαίρωνος. Φαίνωψ. Φαιὸν χρῶμα· σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ. ἤγουν μύ-
ινον. ὅτι τῶν χρωμάτων, τὰ μέν, ἁπλᾶ ἐστι. ταῦτα δὲ ἐναντία. ὥσπερ τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν. τὰ δέ, σύνθετα.
οἷον τὰ μεταξὺ τούτων. καὶ γὰρ ταῦτα τῇ ποιᾷ μίξει πρὸς ἄλληλα τῶν ἐναντίων ἀποτελοῦνται.
καὶ ἔστιν αὐτῶν, τὰ μὲν ἐγγυτέρω τοῦ λευκοῦ. ὥσπερ τὸ ξανθόν. τὰ δέ, ἐγγυτέρω τοῦ μέλανος. ὡς τὸ κυ-
ανοῦν. τὰ δὲ λοιπὰ μεταξὺ τούτων. οἷον τὸ ἐρυθρὸν τὸ φαιόν. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν χυμῶν. ἁπλᾶ
μὲν τὰ ἐναντία. οἷον τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν, τὰ δὲ ἄλλα μικτὰ καὶ μεταξύ. ἀλλὰ τοῦ μὲν γλυκέος
ἐγγυτέρω τὸ λιπαρόν. τὸ δὲ ἁλμυρὸν τοῦ πικροῦ. τὰ δὲ λοιπὰ τούτων μεταξύ. οὐ πάντως δὲ τὰ
μεταξὺ καὶ μικτά. τὰ μὲν γὰρ μικτά, καὶ μεταξύ. οὐκέτι δὲ ἀνάπαλιν. οἷον ἐπὶ χρωμάτων.
τὸ μὲν γὰρ φαιὸν μικτὸν ὄν, μεταξύ ἐστι. τὸ μέντοι ἐρυθρὸν ἢ πράσινον, οὐ πάντως ἐκ τῆς μί-
ξεως τῶν ἐναντίων γίνεται ἀλλὰ μεταξὺ λέγονται ὡς μηδετέρου τῶν ἄκρων μετέχοντα. οὕτω καὶ ἐπὶ χυμῶν.
μικτὸν μὲν τὸ ἁλμυρὸν ὡς οἱ ἅλες. ἐκ γὰρ πικροῦ θαλαττίου ὕδατος καὶ γλυκέος τὴν γένεσιν ἔ-
χουσι. τὸ δὲ δριμὺ καὶ αὐστηρὸν καὶ ὀξὺ τῷ μηδετέρου τῶν ἄκρων μετέχειν, οὕτως εἰσὶ μεταξύ. εἰ
τι δὲ ἄλλο ἐγγύς ἐστι τούτων τοῦτο ἄχυμον εἶναι. οἷον τὸ πλαδαρόν. ἤ τι τοιοῦτον. ὁ μὲν οὖν Ἀριστο-
τέλης ὀκτὼ καταλέγων εἴδη χυμῶν, δύο καταλείπει ἄκρως. τὸν γλυκὺν καὶ πικρόν. καὶ ἐξ
μέσους. ἐγγὺς μὲν τοῦ γλυκέος τὸν λιπαρόν. τοῦ δὲ πικροῦ τὸν ἁλμυρόν. ἐν μέσῳ δὲ στρυφνόν.
αὐστηρόν. δριμύν. ὀξύν. ὁ δὲ Γαληνὸς ἐν τοῖς ἁπλοῖς. ἄκρους μὲν λέγει, οὐ τὸν γλυκὺν καὶ πικρ.
ἀλλὰ τὸν δριμὺν καὶ ὀξύν. καὶ οὐ διαφωνοῦσιν. ὁ μὲν γὰρ ὡς ἰατρὸς πρὸς τὰς ἀπ' αὐτῶν ποιότη-
τας, τούτους ἐκάλεσεν ἄκρους. ἄκρον γάρ ἐστι κατὰ μὲν θερμότητα τὸ δριμύ. κατὰ δὲ ψύξιν.

τὸ ὀξύ. ὁ δὲ οἷα φιλόσοφος οὐκ ἔτι πρὸς τὰς ἁπλᾶς, ἀλλὰ πρὸς τὰς γευστὰς ἀφορῶν ἀκριβῶς, οὕτως ἐχρήσατο τῇ ἀντιθέσει. ἄκρον γάρ ἐστιν ἐν τοῖς γευστοῖς τὸ γλυκὺ καὶ πικρόν. ὁ γοῦν πλάτων κέχρηται τοιᾷδε τῇ λέξει. ἑπτὰ λέγει χυμούς. τὸ γὰρ λιπαρὸν ἅμα τῷ γλυκεῖ συνάπτει. λέγων ὅτι τὸ ὑπαλεῖφον. εἰ μὲν μετὰ γλυκύτητος ἐστὶ, ποιεῖ τὸ γλυκύ. εἰ δὲ ἄνευ ἡδύτητος, λιπαρόν. γλυκὺ δὲ λεγόμενον οἷον τὸ μέλι. λιπαρὰ δὲ τὰ ἐλαιώδη. ὀξὺ δὲ ὄξος. στρυφνὸν οἷον ἀχράδες. αὐστηρὸν τὸν οἶνον. ἁλμυρὸν, τὸ ἅλας. πικρὸν τὸ ἀψίνθιον. δριμὺ τὸ πέπερι. ἄκρα δὲ λέγει, ὀξὺ δριμύ. παράκρα δὲ ἐγγὺς μὲν τοῦ ὀξέος τὸ στρυφνόν. ἐγγὺς δὲ τοῦ δριμέος τὸ πικρόν. παράμεσα δὲ, ἐγγὺς μὲν τοῦ πικροῦ τὸ ἁλμυρόν. ἐγγὺς δὲ τοῦ στρυφνοῦ τὸ αὐστηρόν. μέσον δὲ τὸ γλυκύ. ἀνατίθησι δὲ ταῦτα τοῖς ἑπτὰ πλανήταις. τὸ μὲν ὀξὺ τῷ ἑρμῇ. τὸ δὲ δριμὺ τῷ ἄρει. τὸ πικρὸν τῇ σελήνῃ. τὸ γλυκὺ τῷ ἡλίῳ. τὸ δὲ ἁλμυρὸν τῇ ἀφροδίτῃ. τὸ αὐστηρὸν τῷ διί. τὸ στρυφνὸν τῷ κρόνῳ. τὴν δὲ αἰτίαν, ὡς φλυαρίαν παρίεμεν. Φαιός. μένιππος ὁ κυνικός, ἐπὶ τοσοῦτον τερατείας ἤλασεν, ὡς ἐριννύος ἀναλαβεῖν σχῆμα. λέγων ἐπίσκοπος ἀφῖχθαι τῶν ἁμαρτανομένων ἐξ ᾅδου. καὶ πάλιν κατιὼν, ἀπαγγέλλειν ταῦτα τοῖς ἐκεῖ δαίμοσιν. ἦν δὲ ἡ ἐσθὴς αὐτῇ, φαιὸς χιτὼν ποδήρης. περὶ αὐτὸν ζώνη φοινική. καὶ πῖλος ἀρκαδικὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. ἔχων ἐνυφασμένα τὰ ιβ΄ στοιχεῖα. ἐμβάται τραγικοί. πώγων ὑπερμεγέθης. ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ μελίνη. Φαιστῶνος, πόλις. Φαιστὸς πόλις κρήτης. ὅμηρος. ἐς φαιστόν. μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμα ἀποέργει. μάλερος γάρ τις, τελέσας τὸν λίθον τοῦτον ἀνιέρωσε τῷ ποσειδῶνι. πρὸς τὸ μὴ τὰ κύματα προσπελάζειν τῇ φαιστῷ. Φέβει. φεύγει. Φεβρουάριος. οὕτω καλεῖται ὁ μὴν, ἀπό τινος ὑπάτου. γένους ὑπάρχοντος τῶν γάλλων. ἐπεὶ καὶ γὰρ τὸν θρίαμβον τὸν ἀπὸ τῶν τυράννων κατήγαγεν ὁ κάμιλλος, ζηλοτυπήσας ὁ φαβρυάριος ἐπὶ τοῦ βήματος ἐβόα μὴ γεγονέναι τὸν κάμιλλον αἴτιον τῆς νίκης. ἀλλὰ τὴν τύχην ῥωμαίων. συνέπλαττε δὲ καὶ γράμματα καὶ ψευδομαρτυρίας κατὰ τούτου ὡς τυραννίδα μελετῶντος. ἐντεῦθεν δὲ τὸν δῆμον ἐπαναστήσας, ἀπελαύνει τοῦτον τῆς πόλεως. ὡς οὖν μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς ῥώμης ἐπανῆλθε. καὶ τοὺς περὶ τὸν βρέννον βαρβάρους ἀνεῖλεν, εἰς κείνην ἀγαγὼν τὴν ὑπόθεσιν, ἀπέδειξε πάντων γεγονέναι αἴτιον τῶν πεπλασμένων τὸν φεβρουάριον. καὶ διὰ τοῦτο γυμνωθέντα αὐτὸν τῆς ἐσθῆτος, καὶ θρυίνῃ περιβληθέντα ψιάθῳ, ὑπὸ τῶν ὑπηρετούντων τοῖς δημάρχοις καλουμένων βερνάκλων, τυπτόμενον νάροις τῆς πόλεως ἀπεδίωξε. καὶ τὸν ἐπώνυμον αὐτοῦ μῆνα παρὰ τοὺς ἄλλους ἐκολόβωσε. Φεγγώρ. βεὴλ ὁ κρόνος. φεγγὼρ δὲ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο. ἀπὸ τῶν βεὴλ φεγγώρ. Φεδεικόμισα. τὰ παρὰ ῥωμαίοις τὰ ἐν πίστει λιμπανόμενα ὑπὸ τῶν μελλόντων τελευτᾶν. Φέκλη τρὺξ κεκαυμένη λεπροὺς ὄνυχας ἐκβάλλει σὺν ῥητίνῃ. καὶ τρίχας ξανθίζει μετὰ σχινίνου ἢ [illegible] ὅλη συγχρισθεῖσα. Φηλαγωγία. πανήγυρις ἐπιτελουμένη παρὰ ῥωμαίοις. ἐν ᾗ διέβαινον αὐτοί. Φηλάσ. τὸ τῶν βιβλίων ἔξωθεν σκέπασμα. Φελλα. τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία. ὡς ἰσαῖος. καὶ φελλεύς, σκληρὸς τόπος καὶ πετρώδης τόπος. ἀριστοφάνης. ὁ τὴν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ φελλέως. ὥσπερ ὁ πατὴρ συνδιφθέραν ἐνημμένος. ἦν δὲ ὁ φελλεύς τόπος τῆς ἀττικῆς οὕτω καλούμενος τραχύς. αἱ δὲ αἶγες πρὸς τὰ τραχύτερα καὶ ὀρεινότερα διάγουσιν. ἀπὸ τούτου δὲ φελλέας λέγουσιν οἱ δωριεῖς τοὺς κισσηρώδεις λίθους. καὶ ἑορτή τις περὶ τὸν διόνυσον, φελλὸς καλουμένη. καὶ αὖθις. τοῦ στρυμοδώρου θρᾷτταν ἐκ τοῦ φελλέως κλέπτουσαν. Φελλεῖς. οὕτω λέγουσιν οἱ ἀττικοὶ τοὺς πετρώδεις τόπους. οἵτινες εἰσὶ πετρώδεις μὲν κάτωθεν. ἐπιπολῆς δὲ ὀλίγην ἔχουσι γῆν. ἔστι δὲ καὶ ὄρος οὕτω καλούμενον. Φέλλιος ὄνομα κύριον. Φελλός. ἀβάπτιστον καθ' ὕδωρ φελλὸν, ἀεὶ κρυφίων σήματα λαχόντα βόλων. Φελουρέα εἶδος δένδρου. Φενάκη. ἀπάτη, δόλος. ἐς τὸ ξανθὸν τὴν ἔρβαν ἐποιήσαντο. καὶ φενάκη τις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ οὐκ ἐνῆν. Φενάκη. τὸ προκόμιον. οἷον τοῦ φαινομένου κρανίου ἄκος καὶ σκέπη. κυρίως δὲ ἡ προσθετὴ καὶ ἐπιτηδευτὴ κόμη. ἀπὸ τῶν κατερρυηκυιῶν γυναικῶν, καὶ οὕτως ἀπατουσῶν διὰ τῆς ἐπεισάκτου κόμης. Φενακίζει. χλευάζει. ἢ τὸ τῆς φενάκης ἀπάτῃ λίγ' ἐγκρατῶς ἀπεβουκόλει τὸν βάρβαρον. Φέναξ. χλευαστής. ἀπατεών. Φεναρέτης. ὄνομα κύριον. Φενεός ὄνομα πόλεως. ἐν ᾗ τὴν νώνακρις πέτρα. ἐξ ἧς ἔρρει τὸ στυγὸς ὕδωρ. ἡρόδοτός φησιν. Φεννὶς παιδιὰ διὰ σφαίρας ὁπηνίκα ἑτέρῳ προδεικνύντες ἕτερον ἀφιᾶσι

τῶν φανερῶς περιφενακίζοντες. Φενόλης· ἑρωμαϊκὴ στολή. Φένω· τὸ φονεύω. Φεραὶ· πόλις.
Φεραῖος ὁ πολεμικός· ἠπειρώταις ἀλλήλοις ἐκ τῶν χώρας εἶναι ἢ Φεραῖος Ἠλίας, ἐκ πολέμου μνήμη Φερε-
φιλίης. Φεραυγής· κατὰ λαμπρός. Φέρβει· βόσκει. τρέφει. ὅθεν σύφορβος καὶ ἱππόφορ-
βος. Φέρε· οἷον ὑπόθου. ἄγε οὖν. ἀρχαία ἡ σύνταξις. Ἀριστοφάνης· φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦ-
τον ἐξευρήσομεν. Φερέγγυος· ἀσφαλής. ἀξιόπιστος ἐγγυητής. Ἡρόδοτος· αὐτὸς μὲν ὑμῖν οὐ
φερέγγυος εἰμὶ δὴ ἅμιν παρασχεῖν τοσαύτην. ὥστε καταγαγεῖν. Φερέγγυος· ὁ ἐνδεξάμενός τι καὶ
δυνάμενος ἀποτῖσαι. οἷον ἀξιόχρεως. δυνάμενος ἀναδέξασθαι τὴν ἐγχείρησιν. τί γὰρ κελεύσων
ἐγὼ φερέγγυος. τουτέστιν ὧν ἐγὼ εἰς τὸ πράττειν ἀσφαλής εἰμι καὶ βεβαιωτής. Φερεζαῖος· ἐ-
θνικόν. Φέρετρα· πομπεῖα τε αὐτοῦ προηγεῖτο. ἀργύρου καὶ χρυσοῦ πεποιημένα. καὶ ὁπλῖται
πάμπολλοι. καὶ κόσμος βασιλικός. καὶ φέρετρα. ἔχοντα εἰκόνας βασιλέων. καὶ δείκηλα ἄττα
αὐτῆς τε ὁ ἀφερὴς ἐπὶ πᾶσιν ἐκόμιζε φοράδην. ἐν ναῷ χρυσοῦ πεποιημένῳ. καὶ τῶν ἱερέων οἱ σε-
μνότατοι καὶ τελεώτατοι φορεῖς ἦσαν. Φερεκάκους· καρτερικούς. συναγαγὼν ἱππεῖς ὄντας
φερεκάκους διαφερόντως, παρεκάλεσε. Φερεκράτης Ἀθηναῖος κωμικός. ὃς Ἀλεξάνδρῳ συνε-
στράτευσεν. ἐδίδαξε δράματα ιζ´. Φερεκράτης περὶ ἄλλη γράφει. Φέρικλος· ὄνομα κύριον.
Φερεκύδης Βάριος. Σύριος. ἔστι δὲ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων ἡ Σύρα πλησίον Δήλου. γέγονε δὲ κατὰ
τὸν τῶν Λυδῶν βασιλέα Ἀλυάττην. ὡς συγχρονεῖν τοῖς ζ´ σοφοῖς. καὶ τετέχθαι περὶ τὴν με´ ὀλυμ-
πιάδα. διδαχθῆναι δὲ ὑπ' αὐτοῦ Πυθαγόραν λόγος. αὐτὸν δέ, οὐκ ἐσχηκέναι καθηγητήν. ἀλλ' ἑαυ-
τὸν ἀσκῆσαι κτησάμενον τὰ Φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία. πρῶτον δὲ συγγραφὴν ἐξενεγκεῖν πε-
ζῷ λόγῳ τινὲς ἱστοροῦσιν. ἑτέρων τοῦτο εἰς Κάδμον τὸν Μιλήσιον φερόντων. καὶ πρῶτον τὸν περὶ
τῆς μετεμψυχώσεως λόγον εἰσηγήσασθαι. ἐζηλοτύπει δὲ τὴν Θάλητος δόξαν. καὶ τελευτᾷ ὑπὸ
πλήθους φθειρῶν. ἔστι δὲ ἅπαντα ἃ συνέγραψε ταῦτα. Ἑπτάμυχος. ἤτοι θεοκρασία. ἢ θεογονία.
ἔστι δὲ θεολογία ἐν βιβλίοις δέκα. ἔχουσα θεῶν γένεσιν καὶ διαδοχάς. Φερεκύδης ὁ σοφός. ζή-
τει ἐν τῷ χροιὰ δήλα. Φερεκύδης Ἀθηναῖος, πρεσβύτερος τοῦ Συρίου. ὃν λόγος τὰ Ὀρφέως συνα-
γαγεῖν. ἔγραψεν Αὐτόχθονας. ἔστι δὲ περὶ τῆς Ἀττικῆς ἀρχαιολογίας ἐν βιβλίοις δέκα. παραινέ-
σεις δι' ἐπῶν. Πορφύριος δὲ τοῦ προτέρου, οὐδένα δέχεται πρεσβύτερον. ἀλλ' ἐκεῖνον μόνον ἡγεῖ-
ται ἀρχηγὸν συγγραφῆς. Φερεκύδης, Λέριος, ἱστορικός. γεγονὼς πρὸ ὀλίγου τῆς οε´ ὀλυμπιά-
δος. ἔγραψε περὶ Λέρου. περὶ Ἰφιγενείας. περὶ τῶν Διονύσου ἑορτῶν. καὶ ἄλλα. Φέρ' ἐνεγκῶ ἀπὸ τοῦ
κράνους μοι τὸ πτερόν. τὸ πτερὸν ζητεῖ ἵνα ἐξεμέσῃ. εἰώθασι γὰρ οἱ δυσεμοῦντες, πτερῷ χρῆσθαι πρὸς
τὸ εὐχερῶς ἐμέσαι. Φερεντῖνος· πόλις Σαυνιτῶν ἐν Ἰταλίᾳ, τὸ ἐθνικὸν Φερεντινάτης. καὶ Φερεν-
τῖος. Φερεσβίους· ζωοποιούς. Φερετίμα· ὄνομα κύριον. ἡ δὲ Φερετίμα τὸν ὄροφον ὑποσπά-
σασα τοῦ βόθρου ὡς ἂν ἐμπεπρηκοίη, ἤλαυνεν εἰς τὴν πόλιν. Φερέοικος· ὁ κοχλίας. ἐνίοι ζῷον ὅ-
μοιον γαλῇ. ὑπὸ δρυσὶ καὶ ἐλαίαις γινόμενον. οἱ δὲ ζῷον σφηκὸς τὸ μέγεθος μέγιστον. Φέρειν· ὑπο-
μένειν. βαστάζειν. λαμβάνειν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν. ἔπεμψα θἠμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν. μι-
σθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας. Μένανδρος Ὀλυνθίᾳ. μετὰ Ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας
ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας φέρων. καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου. καὶ φέρον ἑτέρως. τὸ φέρον ἐκ θεοῦ κα-
λῶς φέρειν χρή. καὶ αὖθις. ἔφερον ἀλλήλοις οὐ χεῖρον. ἀντὶ τοῦ λίαν ἐλήστευον. ἔβλαπτον. Φέ-
ριστον· κράτιστον. ἐξοχώτατον. ἢ ἀγαθόν. Φερνή· προίξ. φερνὴ ἀμοιβή. παρά τισι δὲ καὶ φερνὴ ἡ
προίξ. Φερομένου· λαμβάνοντος. τὴν αἰτίαν πᾶσαν τοῦ πολέμου τούτου τοῦ ἀνδρὸς φερομέ-
νου. καὶ φέρονται ἀντὶ τοῦ νικῶσι. καὶ φέρονται οἱ πλεῖστοι τὸ πλέον. συλλαβόντες δὲ τοῦ δήμου εἰς
ψ´ δήσαντες ἄγουσι. καὶ φερόμενος. ἀνὴρ γένος μὲν Θρᾴκιος. τοὔνομα Διογένης. τὰ δὲ πολέ-
μια παντὸς οὑτινοσοῦν κράτιστος. τέλους ἱππικοῦ προτεταγμένος. Φέρω· αἰτιατικῇ. Φερωνία· ὄνο-
μα κύριον. Φερώνυμος· ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα. Φερώρας· ὄνομα κύριον. Φερσεφόνη· ὄ-
νομα θεᾶς καταχθονίου. ἥτις καὶ Περσεφόνη καὶ Περσέφασσα λέγεται. Φέρτερον· κρεῖττον ἢ ταχύ-
τερον. Φέρτρῳ· τῇ τῶν νεκροφόρων κλίνῃ. Φέρτρον· τὸ φορεῖον. Πολύβιος· ὅτι καὶ τὸν πεφιλη-
μένον ἥκειν ἔχοντα τὸν υἱὸν ἐν φέρτρῳ καὶ λίβυας ὡσεὶ χιλίους. ὡς δὲ ἥπτετο τῷ τείχει, ἔλεγεν ἀνοίγειν

ταχέως ὅτι βαρεῶονται. φέρουσι γὰρ ὕδωρ ἄγριον. ὁ δὲ φύλαξ ἀνοίγει θαυμάσας τὴν ἀ-
γρίαν, οἱ δὲ φέρετρον λέγεσθαί φασι. Φεσκάσιον. μάγγανον πλοϊκόν. Φεῦ. σχετλιαστικὸν ἐπίρ-
ρημα ἢ ὀδυνηρὸν οἴμωγμα. ἔστι δὲ καὶ θαυμαστικὸν τὸ φεῦ. Σοφοκλῆς. φεῦ φεῦ. φρονεῖν ὡς δεινὸν
ἔνθα μὴ τέλη λύει φρονοῦντι. ταῦτα γὰρ ἐγὼ καλῶς εἰδὼς διώλεσ'. οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἱκόμην. ὡς
δεινόν φησι τὸ φρονεῖν ὅταν τὸ φρονούμενον τῷ φρονοῦντι μὴ συντελῇ. Φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον
πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ. ἅμα διὰ τὸ λεγόμενον ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος βάλλουσι δύ' ὀβο-
λούς. καὶ ὅτι τὸ δικαστικὸν μισθάριον, δύο ὀβολοὶ ἦσαν. ἦν δὲ καὶ τριώβολον βλακείας χάριν. τοῦ-
το τῶν στρατηγῶν προστιθέντων. καὶ περὶ τοῦ ναύλου εἰπόντος πῶς περαιωθήσομαι, λέγει. ἐν πλοι-
αρίῳ τυννουτῳὶ σ' ἀνὴρ γέρων διάξει, δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών. Φεύγοντας. τοὺς εἰς δίκην ἀγο-
μένους. τοὺς φεύγοντας ἐλεεῖν μᾶλλον τῶν γραψαμένων. καὶ ἐπιδακρύειν ἀντιβολούντων, καὶ φεύ-
γω αἰτιατικῇ. Φεύγοιεν, κατηγοροῖντο. καὶ φεύγων κατηγορούμενος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.
ἢ ῥᾳδίως φεύγων ἀποφύγοι δίκην. Φευκτέον ἐπίρρημα θετικόν. Πλάτων φησί. φευκτέον
ἐνθένδε. τίς οὖν ἡ φυγή. θεῷ ὁμοίωσις. τοῦτο δέ, εἰ δίκαιοι καὶ ὅσιοι μετὰ φρονήσεως γινοίμεθα. καὶ
ὅλως ἐν ἀρετῇ. οὐ κατὰ τὰς πολιτικὰς ἀρετάς. ἀλλὰ κατὰ τὰς μείζους τῶν αὐτῶν ὀνομάτων κεχρη-
μένας. Φέψαλος. καὶ φεψάλυξ σπινθὴρ ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων. Ἀριστοφά-
νης ἄλλου δὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ. οἷον ζωπύρημα. σπινθὴρ διαβάλλονται ὡς μοιχοὶ
οἱ Μιλήσιοι. Φεψέλω. κατασπιλῶ. φέψαλοι γὰρ οἱ σπινθῆρες. ἤδη αὐτοὺς ἐν τῷ φεψάλῳ κρε-
μήσεται. διὰ τὸ εἰρωνικὸν εἶναι. λέγεται δὲ καὶ φεψάλυξ παρὰ Ἀρχιλόχῳ. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει. ἀλ-
λου δὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ. καὶ αὖθις. ἀλλὰ ἀποσκοτουμένους ὑπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς
φερομένης λιγνύος καὶ τῶν φεψαλύγων. ἔτι δὲ τῆς τοῦ καπνοῦ πολυπληθείας, οὐκ ὀλίγους ἀ-
πόλλυσθαι. Φειά. ὄνομα πόλεως τῆς Ἠλείας. Φείδαλος, φειδαλφίτους. ἐκ τοῦ ἀλφίτου.
ὅ ἐστι πεφεισμένως τῶν ἀλφίτων. Φειδᾶς. ὄνομα κύριον. Φειδήσεται φείσεται. Φειδίας
ἀγαλματοποιός, ὃς ἐλεφαντίνης Ἀθηνᾶς εἰκόνα ἐποίησε. Περικλῆς δὲ ἐπὶ τοῖς ἀναλώμασι τα-
χθεὶς, ἐσοφίσατο πεντήκοντα τάλαντα ἵνα μὴ δῷ τὰς εὐθύνας, πόλεμον ἐκίνησε. καὶ παροιμία. Φει-
δίας προσοικεῖ εἰρωνικῇ καθὸ τεχνίτης. τὴν μορφὴν δὲ ἐκείνῃ εἰσάγεται. Πολύβιος. Λεύκιος Αἰμίλιος παρελθὼν εἰς
τὸ τέμενος τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ. καὶ τὸ ἄγαλμα θεασάμενος, ἐξεπλάγη. καὶ τοσοῦτον εἶπεν ὅτι μόνος αὐ-
τῷ δοκεῖ Φειδίας τὸν παρ' Ὁμήρῳ Δία μεμιμῆσθαι. διότι μεγάλην ἔχων προσδοκίαν τῆς Ὀλυμπίας
μείζω τῆς προσδοκίας εὑρηκὼς εἴη τὴν ἀλήθειαν. καὶ αὖθις. καθάπερ οἶμαι Μυρμηκίδην ἀντιτι-
θέμενον τῇ Φειδίου τέχνῃ. Φείδιππος. Φείδομαι, γενικῇ. Φειδὼ πρόνοια. Φεισμονή.
ἡ ἀσπλαγχνία. Φειδωλός. φειδόμενος. σημειωτέον ὡς φειδωλός τις ὤν, ὁ φεύγων τὸ δοῦναι ὁ πεί-
ψηφος. παρὰ τὸ δοῦναι καὶ τὸ φείδομαι φειδωλός τις ὤν, τροπῇ τοῦ δ' εἰς λ. Φείδων Φείδω-
νος ὄνομα κύριον. Φεισμονή. φειδώ. ἀσπλαγχνία. Φεισόμεθα γάρ τι τῶν δὲ μᾶλλον ἢ λύ-
κων, ἤ τινας τισαίμεθα ἄλλους τῶν δ' ἀνεχθίους ἔτι. τουτέστι μᾶλλον λύκων φεισόμεθα ἢ τούτων.
μήποτε δὲ καὶ παροιμιῶδες ἐγένετο. ἐπεὶ τὸ παλαιὸν τοὺς λύκους ἀπέκτεινον ἐν τῇ Ἀττικῇ. καὶ νό-
μος ἦν λυκοκτονεῖν. διὸ ὁ μὲν φονεύων τέκνον λύκου, τάλαντον ἐλάμβανεν. ὁ δὲ τέλειον, δύο.

Φεισσών, ὄνομα ποταμοῦ. Φῆ οὐδετέρως. Ὅμηρος τὸ φῆ, ἀντὶ τοῦ ὡς τέτευχεν. ὁ δὲ, φῆ κώδει-
αν ἀνασχὼν, ἤγουν ὡς κώδειαν. Φηγαιεῦσι. δῆμος τῆς Αἰαντίδος. Φηγάς. Φήγινος. δρύϊνος
ἐν ἐπιγράμματι, φήγινεον κρατῆρα. Φήγονες. Φηγός. δρῦς ἢ πεύκη. ἦν δὲ δένδρα ὑπερ-
μεγέθη. φηγὸς καὶ ἐλάτη. δρύες τε καὶ φίλυρα. Φηγοῦς. δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος. Φηγοῦ-
σιον. Λυσίας ἐν τῷ περὶ Βατράχων φόνῳ. τὸ ἐκ Φηγοῦντος δήμου. Φιλήκεσα. ἄγρια σῦκα. τὰ τῇ
δήξει πέπειρα. Φήληξ. ὁ ἀπατεών. καὶ ἡ ὠμὴ συκῆ. Φῆλος. ὁ ἀπατηλός. Φηλοῦν. ἀπα-
τᾶν. Μένανδρος Ἁλιεῖς. δύ' ἀνίας φηλοῦν γερόντων ὡς λέγεις ἀβελτέρων. καὶ φηλωθεῖσα, ἀντὶ
τοῦ ἐξαπατηθεῖσα. ἐν μύθοις. κέρδεσι φηλωθεῖσα θοινήσομαι. ἔνθεν καὶ φηλήκεσα ἄγρια σῦκα. τὰ τῇ
δήξει πέπειρα. Φηλώματα. ἐξαπάτας. οὕτως Ἀντιφῶν. Φηλώσεις. ἀπατήσεις. Φήμη
τέκνον ἐλπίδος ἄμβροτε φήμη. παρόσον ἐν ἐλπίδι τινὲς γινόμενοι, χρησμοὺς αἰτοῦσιν ἀπὸ τοῦ

θεοῦ. καὶ αὖθις. φήμη τὸν ἐσθλὸν κἀν μυχοῖς δείκνυσι γῆς. Εὐριπίδης φησί. Φημί. λέγω. ὑπολαμβάνω. Ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος φυσικῶς ἐν τῷ διαλέγεσθαι ἐχρῆτο τῷ φημὶ ἐγώ, οὐ συγκαταθήσεται τούτοις οὐδεὶς εἰπὼν τοιῷδ' ὁμοῦ. καὶ Δαβὶδ φησὶν ὁ παράνομος ἐν τῇ ἑαυτοῦ καρδίᾳ. ἀντὶ τοῦ ἡγεῖται. ὑπολαμβάνει. Φημίζω. αἰτιατικῇ. Φημισμός. ἡ φήμη. Φηλώσας. συκοφαντήσας. φενακίσας. Φηλῶσαι. δεῖξαι. εἰπεῖν. Φήνη, εἶδος ὀρνέου ἴσον ἀετῷ. Φήνειον ὄρος. Φῆρας. τοὺς κενταύρους. Φηρὴ καὶ Φηρὰ ὄνομα πόλεως. καὶ Φηραίτης ὁ πολίτης. Φῆς. λέγεις καὶ φησί. καὶ φήσεις λέξεις. Φῆστος. οὗτος πρὸ τῶν Ἰουλιανοῦ χρόνων οὐάλεντος εἰς τὴν Ἀσίαν ἐκπέμπεται ἀνθύπατος. τὴν δὲ βασιλικὴν γλῶσσαν ἐπεπαίδευτο. πέμπεται δὲ ὅμως καὶ τὸν ποιητικὸν καὶ μυθώδη ἔχοντα τρόπον. καὶ εἴ δή τις ἄλλος ἐκ Θετταλίας ἢ Σικελίας τοιοῦτος. χρυσὸν ἀποδείξων καὶ παραγινόμενος τὴν δὲ ἡ μανία οὐ θύραθεν, ἀλλ' ἔνδοθεν ἔλυσσα, καὶ ἐμαίνετο ἀνὴρ φύσει πονηρὸς καὶ ἐξουσίαν ἔχων. καὶ τὴν ἐν ταῖς κολάσεσιν ἀγριότητα, καταλιπὼν εὐδοκιμοῦσαν ἐν τοῖς βασιλείοις, ὥστε ὅτι παρανομίας ἀπέλιπε καὶ ἀσελγείας. ἀλλ' ἐπὶ τοσοῦτον δὲ παραφορᾶς ἐρρύη καὶ φόνων, ὥστε καὶ Μάξιμον ξίφει διέφθειρε. Κοίρανον Αἰγύπτιον ἀποσφάξας αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ θεσμοὺς ὧν καὶ ζέων τῷ λύθρῳ, πάντας συνανῄρει καὶ κατέφλεγε. Φηταλεῖς. Φήτη. συγγένεια.

Φιαλεῖς. Ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἢν ἀποδώσεις, οὐδὲ φιαλεῖς οἶδ' ὅτι. ἀλλ' ἐξαπατήσεις κἀγκαλυνεῖ τοῦτο μέγα. φιαλοῦμεν δέ, τουτέστιν ἐγὼ ἐπιβαλοῦμεν, ἐπὶ τοῦτο ὁρμήσομεν. φιαλεῖν δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ ἄρχεσθαι πράγματος. Ἀριστοφάνης. ἀτὰρ δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην. ὅπως ἔργῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖσι. Φιάλην ἀμφίθετον. ἐν τῷ ἀμφίθετον φιάλην. Φίαλος. Φιαρόν. λαμπρόν. Φίβαλις. γένος συκῆς ἡ φίβαλις. ἐπιτήδειον εἰς ξηρασίαν ἰσχάδων, ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ἰσχναίνεσθαι ἰσχὰς καλεῖται. καὶ τοὺς ἰσχνοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκάλουν φιβαλεῖς. ὁ δὲ τύπος φιβάλεως. προπαροξυτόνως. ὡς κόρεως. πελέκεως. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι. τί δὴ φιβάλεως ἰσχάδας, κοΐ κοΐ. ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε. Φιβλατώριον. περιβόλαιον βασιλικόν. Φιγαλεύς. ὁ ἀπὸ τοῦ δήμου Ἀρκαδίας. καὶ ὁ δῆμος Φιγάλεια. Φίγιον. ἀκρωτήριον.

Φιδηναῖος ἀπὸ τόπου. Φικιδίζειν. ἐπὶ τοῦ παιδεραστεῖν. Φικιῶ. Φίλα ἴσα. ὅμοια. πρὸς φιλῆ. Φιλάγριος. Λύκιος ἀπὸ Μάκρης ὡς εἴρηται παρὰ Κλημάτει. ὡς δὲ αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Φιλήμονα περὶ ἥπατος ἐσκιρρωμένου ἐπιστολῇ, φησὶν ὁ Φιλάγριος, εἴη ἂν μᾶλλον ἠπειρώτης ἰατρός, μαθητὴς Ναυμαχίου, τοῖς χρόνοις μετὰ Γαληνόν. ἰατρεύσας τὰ πλεῖστα ἐν Θεσσαλονίκῃ. συνέταξε βιβλία ἰατρικά. μονόβιβλα μὲν ο΄. συντάγματα δὲ ἕτερα οὐκ ὀλίγα. ὑπομνηματικὸν εἰς Ἱπποκράτην. Φιλαδελφεύς. φιλαδελφέως υἱὸς ἀνδροκλείδου. Φίλαθλος. φιλόπονος. Φιλακροάμονος. Φιλάμμων, πύκτης Ἀθηναῖος. ὃς πάντα τὸν χρόνον ἐνίκα τοὺς ἀντιπάλους. Φιλάμμων ἕτερος ὃν ᾄδουσι Θαμύριδος τοῦ Θρᾳκὸς πατέρα γενέσθαι. Φιλαμπελωτὴ εἰρήνη. εἰρήνης μὲν οὔσης γεωργοῦμεν. πολέμου δὲ ὄντος τουναντίον. καὶ φιλία ἡ οἰκεία χώρα. ὡς πολεμία ἡ ἀλλοτρία. Φιλανθρωπηθείς. ὁ δὲ Ἀσδρούβας, ἐβουλήθη τούτῳ συμμίξας καὶ φιλανθρωπηθείς, ἀπελθεῖν εἰς τοὺς ἔξω τόπους. καὶ φιλαντία ἡ

Φιλαπεχθήμων. Φιλομίσητος. φιλέχθρος. φιλόμισος. Φιλαργυρία. ὑπόληψις τοῦ τὸ ἀργύριον καλὸν εἶναι. Φιλαυτίας. ὑπερηφανίας. Φιλαίας ὄνομα τόπου. ἐν δὲ παλαιῷ ἀντιγράφῳ, κατὰ τοῦτο τὸ Φιλαίας κεῖται Φιλέας ὄνομα κύριον. ὁ μετὰ ε΄ ϛ΄΄ στίχους ἤτοι ὀρδίνους κείμενος. δῆλον δὲ ὅτι καὶ οὗτος ὁ Φιλαίας ἤγουν ὁ τόπος. τῷ ε΄ ψιλῷ κοινότερον παραλήπτεται καὶ ἀναλογώτερον καλούμενος καὶ Φινέας. Φιλαινὶς φιλαινίδος ὄνομα κύριον. Φιλέταιρος ὄνομα κύριον. Ἀθηναῖος κωμικός. υἱὸς Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. δράματα δὲ αὐτοῦ κα΄. ὧν ἐστὶ καὶ ταῦτα. Ἀχιλλεύς. Κορινθιαστής. Κυνηγίας. Φίλαυλος. Κέφαλος. Τηρεύς. Οἰνωπίων, Ἀντυλλος. καὶ αὐτοφιλέταιρος. ὡς δέ τινες Νικοστράτῃ. Ἀταλάντῃ. λαμπαδοφόροι. Φιλαιτίων τῶν ἐπιλαμβανομένων. Φιλέας. εἶτα καὶ φιλέας ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο ὡς περιστὰν αὐτὸς ὢν ὅτι τῆς θεοῦ δὲ γοργόνειον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφελόμενος. Φιλέως ὄνομα κύριον

Φιλεργός. φιλόπονος. οἱ μὲν, ἀπὸ ῥᾳθυμίας καὶ τῆς πρὸς τὸ φιλεργεῖν μαλακίας. ἀνόητοι

καὶ ἀμαθὴς ἐπαινήκων αὐτῷ. Φιλέρημος φιλήσυχος. ἐν ἐρημίᾳ διάγων. Φιλεριστῆσαι. φι-
λονεικῆσαι. Μένανδρος. τὸ γὰρ φιλεῖ τῆς φιλοπρωτίας μὴ ξυναῦτῷ συμπεσὸν, διέλυσε τὰς
δυνάμεις. Φίλερως καὶ Φιλέταιρος ὀνόματα κύρια. Φιλέψιος. οὗτος δὲ φιλοπαίγμων. δη-
μοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. Φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί. ἐπὶ
τὸ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν. ἢ κωμῳδηθῆναι καὶ εἰς πανουργίαν. Φιλεῖν, εἰώθει.
δυσμενῶν μακρὰς μάχας. Φιλεῖ γάρ πως. πέρπεται γάρ πως. εἰώθει γάρ πως. Φιλεῖ γὰρ
τὰ πολλὰ ἑτέρως γίνεσθαι. τουτέστι συμβαίνει. ἔθος ἔχει ἄλλως ἀποβαίνειν ἢ ὡς προσδοκᾷ τις.
οἱ μὲν τὰ βολοι γὰρ εἰσὶν οἱ ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγου ἐπί τι μάθημα ἐρχόμενοι. ἕως οὗ ἐπιθυμεῖ πρά-
ξειν τὸν μισθόν. Φιλεῖ δὲ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν. Φιλλεῖδαι. γένος ἐστὶν Ἀθήνησιν. ἐκ δὲ
τούτων ἡ ἱέρεια τῆς Δήμητρος καὶ κόρης ἡ μυοῦσα τοὺς μύστας ἐν Ἐλευσῖνι. Φίληρος. Φι-
λησίας. φιληδονίας. ἀνοίας. ὑμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας, ἕπεσθέ μοι χοῖροι. Ἀριστο-
φάνης Πλούτῳ. Φιλήδονος. ὁ χαίρων ταῖς ἡδοναῖς. Φιληδῶν. φιλῶν. ἀγαπῶν. ἀλλὰ κό-
ρινθος, ἔδεικτος φιλόξενος. ἢ σὺ φιληδῶν οὕτως ἀρέσκει κεῖθι καὶ μένειν ἔγνως. Φίλη κεφα-
λή. προσφιλέσατε. Φιληκοΐα καὶ φιλήκοος. φιλομαθής. Φιληλιαστής. ὁ φιλόδικος. παρὰ
Ἀριστοφάνει. φιληλιαστής ἐστιν ὡς οὐδεὶς ἀνήρ. ἀντὶ τοῦ φιλόδικος. ἡ ἡλιαία γὰρ Ἀθήνησι δικαστή-
ριον μέγιστον. Φιλήμων. Συρακούσιος. υἱὸς Δάμωνος. καὶ αὐτὸς κωμικὸς τῆς νέας κωμῳδίας
ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας. βραχὺ μὲν Μενάνδρου πρότερος. ἔγραψε δὲ κωμῳδίας πρὸς
ϙζ΄. καὶ ἐβίωσεν ἔτη ϙθ΄. εἰσὶ δὲ οἱ λέγουσιν, ά καὶ ρ΄. ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ σφοδροῦ γέλωτος. οὐ-
τος ὁ Φιλήμων ἀπήρτιος ἦν τὸ σῶμα. καὶ μέντοι καὶ τὰς αἰσθήσεις πάσας ἀσινεῖς. ὁμοίως τι-
νὶ ἑστώσας. ὁμολογοῦσι δή που καὶ τοῦτο. πολεμούντων δὲ Ἀθηναίων καὶ Ἀντιγόνου, Πειραιεῖ
διαιτώμενος ὁ Φιλήμων, ὄναρ ὁρᾷ. κόρας ἐξιούσας θ΄ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. ἔδοξε δὲ ἐρέσθαι αὐτὰς
τί βουλόμεναι καταλείπουσιν αὐτόν. αὐτὸς δὲ ᾤετο ἀκοῦσαι λεγουσῶν ἔξω θυρῶν ἰέναι. μὴ γὰρ εἶ-
ναι θεμιτὸν ἀκοῦσαι αὐτάς. καὶ τὸν μὲν ὄνειρον ἐνταῦθα παύσασθαι. αὐτὸς δὲ διυπνισθείς. τῷ παι-
δὶ προσηγγεῖται ἅ τε εἶδε. καὶ ὅσα ἤκουσε. καὶ ἅτινα εἶπεν. εἶτα μέντοι ἔγραψε τὰ λοιπὰ τοῦ δρά-
ματος. ὅπερ οὖν ἔτυχε διὰ τῆς παρούσης ἄγων φροντίδος. καὶ ἐπιλυσάμενος, ἡσυχῇ ἔκειτο. καὶ τὸ
ὑπερέσχε. καὶ οἱ ἔνδον ᾤοντο καθεύδειν αὐτόν. ἐπεὶ δὲ μακρὸν τοῦτο ἦν, ἐκκαλύψαντες, τεθνε-
ῶτα ἐθεάσαντο. οὐκοῦν ὦ ἐπίκουρε ἐπήκουσαν δὴ καὶ Φιλήμονι ἐννέα μοῦσαι. καὶ ὅτι ἔμελλε τὴν ἐπὶ
ὑπακουσθεῖσαν οἱ καὶ τελευταίαν ὁδὸν ἰέναι ᾤχοντο ἀπιοῦσαι. θεοῖς δὲ οὐδαμῆ θεμιτὸν ὁρᾶν ἔτι νε-
κροὺς καὶ ἐὰν ὦσι πάνυ φίλοι, οὐδὲ ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς. σὺ δὲ λέγεις αὐτοὺς
μὴ ἡμῖν προσέχειν ὦ μωρέ. οὕτω φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας. Φιλήμων νεώτερος. καὶ
αὐτὸς κωμικός. υἱὸς Φιλήμονος τοῦ κωμικοῦ. ἐδίδαξε δὲ δράματα νδ΄. Φιλήνεμος. ἐν ἐπι-
γράμματι. καὶ αὖθις. αὐλὸν καμινευτῆρα τὸν φιλήνεμον. Φίληξ ὄνομα κύριον. Φιλητᾶς
κῷος. υἱὸς Τηλέφου. ὢν ἐπί τε Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου. γραμματικὸς κριτικός. ὃς ἰσχνωθεὶς ἐκ
τοῦ ζητεῖν τὸν καλούμενον ψευδόμενον λόγον ἀπέθανεν. ἐγένετο δὲ καὶ διδάσκαλος τοῦ δευτέρου Πτο-
λεμαίου. ἔγραψεν ἐπιγράμματα καὶ ἐλεγείας. καὶ ἄλλα. Φιλητᾶς ὁ Ἐφέσιος. ζήτει ἐν τῷ ῥά-
κις. Φιληταί. οὕτω λέγονται οἱ κλέπται. καὶ οἱ φιλοῦντες. οἱ δὲ φιληταὶ οἱ τεθρυλημένως ἐναντίον
ἐρχόμενοι, νῦν μέγα πεφίληνται. Φιλητέων. λῃστῶν. ἤτοι κατὰ ἀντίφρασιν ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ
πάνυ φιλητέων κλεπτῶν. Φιλήτης, ἐραστής. φιλήτης δὲ ὁ κλέπτης. Φιλία. κοινωνία. χω-
ρία. ὡς πολεμία καὶ ἀηδία. ὁ δὲ ὕπατος ἀπέθνησκε φιλίᾳ ὤν, καλοῦ δὲ φέρει φιλία δαμάσαι φησί.
περὶ δὲ οὐδεμίαν τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν οὕτως ἐσπούδακεν, ὡς περὶ τὴν μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν Πυ-
θαγόραν ἐπαινεῖν αὐτὴν τὴν φιλίαν. Φιλιάζω. φίλος γίνομαι. Ἰώσηππος. εἰ ἀμαρτωλῷ σὺ βο-
ηθεῖς, ἢ μισουμένῳ ὑπὸ κυρίου φιλιάζεις, διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σὲ ὀργὴ κυρίου, εἰ μὴ λόγοι ἀγα-
θοὶ εὑρέθησαν ἐν σοί. Φιλικίσσιμος, ἄρχων ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως. Φίλινος. Φίλι-
ος ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν. Μένανδρος ἀνδρογύνῳ. μαρτύρομαι τὸν φίλιον ὦ Κράτων Δία.
Φερεκράτης Κραπατάλοις, τοῖς δὲ κείταις τοῖς κρωβύλοις εἴρουσι, λέγω μὴ ἐπιορκεῖν, μηδὲ δίκως

κείνων

κεῖσθαι. ἢ ὑπὸ τὸν φίλιον μῦθον εἰς ὑμᾶς ἕτερον Φιλοκράτης λέξει πολὺ τούτου κακοηθικώτερον.
Φιλλίωνος. ὄνομα κύριον. Φιλιππήσιοι. Φιλιππίδης. Ἀθηναῖος. κωμικός. καὶ αὐτὸς τῆς νέας
κωμῳδίας. υἱὸς Φιλοκλέους. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ρια' ὀλυμπιάδος. ἐδίδαξε δὲ αὐτὸς δράματα με'. Φιλιπ-
πίδης Ἀθηναῖος ἡμεροδρόμος. ὃς χίλια καὶ πεντακόσια στάδια ἤνυσε διὰ μιᾶς νυκτὸς καὶ ἡμέρας πρὸς
Λακεδαιμονίους ἀφικόμενος. ὁ δὲ νόμος ἐκώλυεν αὐτοὺς στρατεύειν πρὸ πανσελήνου. Φιλιππί-
δης. τῶν πολιτευομένων παρὰ Ἀθηναίοις εἷς ἦν. ἐδόκει δὲ ἰσχνὸς εἶναι τὸ σῶμα. διὸ καὶ ἡ λέξις ἐφιλιπ-
πῶσθαι ἔφη. ἀντὶ τοῦ λελεπτῦσθαι. Φιλιππικός. ὁ καὶ Βαρδάνης. Ἰουστινιανὸν βασιλέα ἀνελὼν,
ἀσέμνως καὶ ῥαθύμως τὰ βασίλεια διέπων ἐφαίνετο. οὗτός τε ἐν τῇ οἰκουμενικῇ συνόδῳ πέρας ἀ-
ναθέματι καθυπέβαλε. τὰ παρ' αὐτῶν ἐνθέως δογματισθέντα δύο τοῦ σωτῆρος θελήματα καὶ ἐνεργεί-
ας μὴ ἀποδεχόμενος. συλλήπτορας εὑρηκώς, Ἰωάννην τὸν τηνικαῦτα τῆς πόλεως ἀρχιερέα. καὶ Γερμανὸν
τὸν Κυζίκου μετὰ πολιτῶν. καὶ ἑτέρους ἱερεῖς καὶ συγκλητικοὺς πλείστους. Φιλιππικός. στρατη-
γὸς τῶν ἑῴων στρατιωτῶν. οὗτος ἔσχεν Ἡρακλεῖον τὸν Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πατέρα ὑποστράτηγον. δυστυχή-
σαντος δὲ ἐν πολέμῳ τοῦ Φιλιππικοῦ, καὶ ἀπομάχου γενομένου, ὁ Ἡράκλειος ἐγχειρίζεται τὸ στρατιωτικόν. ἦν
δὲ ὁ Φιλιππικὸς γαμβρὸς Μαυρικίου ἐπὶ θυγατρί. Φιλίππου. ὄνομα κύριον. Φίλιππος Ἀμφι-
πολίτης ἱστορικός. Ῥοδιακὰ βιβλία ιθ'. ἔστι δὲ τῶν πάνυ αἰσχρῶν. Κῳακὰ βιβλία β'. Θυσιακὰ βι-
βλία β'. καὶ ἄλλα. Φίλιππος σοφιστής. ὁ γράψας περὶ τῶν ῥημάτων, ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ κατὰ στοιχεῖον καὶ πε-
ρὶ συναλοιφῆς. Φίλιππος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Κωδωνιασταί. ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.
Φίλιππος ὁ βασιλεὺς νικήσας Ἀθηναίους τῇ ἐν Χαιρωνείᾳ μάχῃ, οὐ τοσοῦτον ἤνυσε διὰ τῶν ὅπλων, ὅσον
διὰ τῆς ἐπιεικείας καὶ φιλανθρωπίας τῶν τρόπων. τῷ μὲν γὰρ πολέμῳ καὶ τοῖς ὅπλοις, αὐτῶν μόνων ἐπεκράτει. καὶ κύριος κα-
τέστη τῶν ἀντιταξαμένων. τῇ δ' εὐγνωμοσύνῃ καὶ μετριότητι πάντας Ἀθηναίους ἅμα καὶ τὴν πόλιν
αὐτῶν ἔσχεν ὑποχείριον. οὐκ ἐπιμετρῶν τὸν θυμὸν τοῖς πραττομένοις. ἀλλὰ μέχρι τούτου πολεμῶν
καὶ νικῶν, ἕως τοῦ λαβεῖν ἀφορμὰς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς αὐτοῦ πρᾳότητος καὶ καλοκαγαθίας. τοι-
γαροῦν χωρὶς λύτρων ἀπέστειλε τοὺς αἰχμαλώτους. καὶ τῷ Ἀντιπάτρῳ τῶν Ἀθηναίων τούς τε
τελευτηκότας θάψαι κελεύσας, ἔτι δὲ καὶ συνθεῖναι τὰ τούτων ὀστᾶ. καὶ τοὺς ἀπαλλαττομένους τῶν πλεί-
στους ἀμφιέσας διὰ τὴν ἀγχίνοιαν, μεγίστην πρᾶξιν ἀπειργάσατο. τὸ γὰρ Ἀθηναίων φρόνημα κα-
ταπληξάμενος τῇ μεγαλοψυχίᾳ, πρὸς πᾶν ἑτοίμους αὐτοὺς ἔσχε συναγωνιστὰς ἀντὶ πολε-
μίων. Φίλιππος ὁ Μακεδών. πολλοὺς τοῦ ζῆν ἀπεστέρησε. καὶ τοὺς υἱέας ὕστερον συνέλαβεν
ἐπιφθεγξάμενος τὸν στίχον τοῦτον. νήπιος ὃς πατέρα κτείνας, υἱοὺς ἀπολείπει. Φιλίππου ἀ-
λεκτρυών. ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων. Φιλίσκος. κωμικός. τῶν δρα-
μάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἄδωνις. Διὸς γοναί. Θεμιστοκλῆς. Ὄλυμπος. Πανὸς γοναί. Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης γο-
ναί. Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος. Φιλίσκος Κερκυραῖος Φιλώτου υἱός. τραγικός. καὶ ἱερεὺς τοῦ Δι-
ονύσου. ἐπὶ τοῦ Φιλαδέλφου Πτολεμαίου γεγονώς. καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ Φιλίσκιον μέτρον προσηγορεύθη.
ἐπεὶ πρὸ αὐτοῦ ἐν τούτῳ ἐψιλάφητο. ἦν δὲ τῆς δευτέρας τάξεως τῶν τραγικῶν. οἵτινές εἰσιν ζ'. καὶ
ἐκλήθησαν Πλειάς. αἱ δὲ τραγῳδίαι αὐτοῦ εἰσι μβ'. Φιλίσκος Αἰγινήτης. ὁ διδάξας γράμμα-
τα Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα. αὐτὸς δὲ ἀκουστὴς ἦν τοῦ κυνὸς Διογένους. κατὰ δὲ Ἕρμιππον Στίλ-
πωνος. ἔγραψε διαλόγους. ὧν ἐστι Κόδρος. Φιλίσκος Μιλήσιος ῥήτωρ. Ἰσοκράτους ἀκουστὴς
τοῦ ῥήτορος. ἐγένετο δὲ πρότερον αὐλητὴς παραδοξότατος. διὸ καὶ αὐλοτρύπην Ἰσοκράτης αὐ-
τὸν ἐκάλει. γέγραπται δὲ αὐτῷ τάδε. Μιλησιακός. Ἀμφικτυονικός. τέχνη ῥητορικὴ ἐν βιβλίοις
β'. Ἰσοκράτους ἀπόφασις. Φιλίσκος ἢ Φίλιστος, Συρακούσιος ἱστορικός. ἦν δὲ συγγενὴς Διο-
νυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας. καὶ ἐν τῇ πρὸς Καρχηδονίους ναυμαχίᾳ ἐτελεύτησε. μαθητὴς δὲ ἦν Εὐήνου
τοῦ ἐλεγειοποιοῦ. ἔγραψε Σικελικά. ἔστι δὲ τὰ πρὸς Ἕλληνας αὐτοῖς πραχθέντα, διαφόρως. καὶ
γενεαλογίαν περὶ Φοινίκης. καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς νήσου Σικελίας. Φιλίσκος Αἰγινήτης. ὃς κατὰ
θέαν ἐλθὼν τῶν Ἀθηναίων, ἀκούσας Διογένους ἐφιλοσόφησεν. ὁ δὲ τούτου πατὴρ ἀπέστειλεν ἐπ' αὐτὸν τὸν
ἀδελφόν. καὶ ταὐτὸν ἔπαθε καὶ οὗτος. καὶ ὁ πατὴρ πάλιν ἐπ' ἀμφοτέρους ἐλθών, ἐφιλοσόφησε καὶ
αὐτός. ἐγένετο δὲ αὐτοῦ ὁμιλητής, καὶ Φωκίων ὁ χρηστός. τελευτήσας δὲ ἐν Κορίνθῳ κεῖται.

Κηνύων ὅτι ἐν ἐπὶ τῷ μνήματι ἐτιμήθη δι' εἰκόνος παρὰ Σινωπέων. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. Γηραιὸν καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνου, ἀλλὰ σὸν οὔτι κῦδος ὁ πᾶς αἰὼν Διόγενες καθελεῖ. μοῦνος ἐπεὶ βιοτᾶς αὐτάρκεα δόξαν ἔδειξας θνατοῖς, καὶ ζωᾶς οἶμον ἐλαφροτάτην. Φιλιστίδης, ὄνομα κύριον. Φιλιστίων Προυσαεύς, ἢ ὡς Φίλων Σαρδιανός, κωμικός. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ Σωκράτους. ὃς ἔγραψε κωμῳδίας βιολογικάς. τελευτᾷ δὲ ὑπὸ γέλωτος ἄπειρος δράματα δὲ αὐτοῦ μισοψηφισταί. οὗτός ἐστιν ὁ γράψας τὸν Φιλόγελων, ἤγουν τὸ βιβλίον τὸ φερόμενον εἰς τὸν κουρέα. νικᾷ δὲ μᾶλλον παρὰ πᾶσιν ᾄδειν, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐπίγραμμα. Ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον γέλωτι κεράσας Νικαεὺς Φιλιστίων. Φίλισκος, Ναυκρατίτης ἢ Συρακούσιος, Ἀρχωνίδου υἱός, μαθητὴς δὲ Ἰσοκράτους τοῦ Ἀθηναίου, ὃς πρῶτος κατὰ ῥητορικὴν τέχνην ἱστορίαν ἔγραψε. συνέταξε δὲ τέχνην ῥητορικήν. Αἰγυπτιακὰ ἐν βιβλίοις ιβ'. Σικελικὰ ἐν βιβλίοις ια'. πρὸς τὸν Ἀναξιμένους λόγον περὶ Ναυκράτεως. περὶ Διονυσίου τοῦ τυράννου βιβλία ϛ'. περὶ τῆς Αἰγυπτίων θεολογίας βιβλία γ'. δημηγορίας, καὶ ἄλλα τινά. περὶ Λιβύης καὶ Συρίας. Φιλίτια, συμπόσια μεμιγμένας ἔχοντα ταῖς ἡδοναῖς τοὺς πόνους. οὐ τὸ σεμνὴ τις ὑπέκειτο ὀρχουμένοις, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἀγκῶσι κειλανθείς λίθος ἢ ξύλον. οἱ δὲ παρέσχε φησὶ τῆς τοῦ σώματος φιλίας εἰς τὸ ἀρχαῖον καθισαμένους παῖδας. ὅθεν παλαῖστραι ἐν ἥβῃ σαν. καὶ τὰ Φιλίτια ἐπανῆλθε. Φίλιοι καὶ φίλοι, προσφιλέστατοι. Φιλογόνιος, ὄνομα κύριον. Φιλογνώμις, φιλογνώμιδος. Φιλοδεσποτεύομαι. οὕτως ἀναξίλας.

Φιλοδωρεία, ἡ μετὰ προθυμίας δωρεά. ὁ δέ, ἀπολαύσας τὸ τῆς ἐχθρῶν φιλοδωρείας. Φιλόζωος. Φιλοθεαμονεῖν, φιλοθεωρεῖται. Φιλοθηρεῖ, φιλεῖ ἀγρεύειν. Φιλόθηρος, αὐτοφυὴς ταῦτα μὴ ἐπίπλαστον ἔχουσα κάλλος. καὶ οἱονεὶ τοῖς φιλοθήροις κόρης. Φιλοκάλως, καθαρῶς. Φιλόκενον στόμα, ματαιολόγον. Φιλοκλῆς, Πολυπείθους Ἀθηναῖος, τραγικός, τοῖς χρόνοις μετὰ Εὐριπίδην. ἐπεκαλεῖτο δὲ χολὴ διὰ τὸ πικρόν. ἔγραψε τραγῳδίας ρ', ὧν ἐστι καὶ ταῦτα, Ἠριγόνη, Ναύπλιος, Οἰδίπους, Οἰνεύς, Πρίαμος, Πηνελόπη, Φιλοκτήτης. Αἰσχύλου δὲ τοῦ τραγικοῦ ἦν ἀδελφιδοῦς. καὶ ἔσχεν υἱὸν Μόρσιμον τὸν τραγικόν, οὗτινος γίνεται Ἀστυδάμας ὁ τραγικός. τούτου δ' ἕτερος Φιλοκλῆς τραγικός.

Φιλοκλῆς, κωμῳδίας ποιητής, αἰσχροπρόσωπος. ἦν δὲ προκέφαλος ὡς ἔποψ, ἢ ὀξυκέφαλος. Αἰσχύλου δὲ ἀδελφῆς υἱός. οἱ δὲ Ἅλμίωνα αὐτόν φασιν ἐπιθετικῶς διὰ τὸ πικρὸν εἶναι. ἅλμη γὰρ ἡ πικρία. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ὀξυκεφάλων. Φιλοκομπῶν, μεγαλορρημονῶν, ὁ ἑαυτοῦ ὑψῶν.

Φιλοκράτης ὁ Στρούθιος, ὡς παρὰ μήλιος ἦν ὀρνιθοθήρας. ἦν δὲ ποντικὸς τίς. σὺ μὲν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον, λήψεσθαι τάλαντον. ἦν δὲ ζῶντά τις αὐτὸν ἀγάγῃ, τέσσαρα. ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους, πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ ὀβολοῦ. εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας, δείκνυσι πᾶσι καὶ λυμαίνεται. τοῖς τε κοψύχοις, εἰς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερά. τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν, εἵρξας ἔχει. καὶ παλευτρίας ἀναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ. Φιλοκτέανος, φιλοχρήματος, φιλοκτήμων. Φιλοκτήτης. Φιλόλαος, ὄνομα κύριον. οὗτος καὶ Φιλολάου ἀνεῖλε κηρότων πρὸ πάντων ὥς μιν ἔδοξε θήγειν δῶμα τυράννου ἔχειν.

Φιλομαθής, ὁ ἔμπειρος. Ξενοφῶν, δεῖ δὴ φιλομαθῆ τοῦτον παντὸς ὄντα οὐχ οἷς ἂν μάθοις τούτοις μόνοις χρῆσθαι, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν εἶναι τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους μηχανημάτων. καὶ Φιλομαθία. Φιλομειδής, φιλόγελως. φιλομειδὴς δὲ ἡ Ἀφροδίτη. Φιλομηλείδης. Φιλόμηλος. Φιλομίλου τόπος. Φιλομισεῖς. Φίλον οὐδετέρως, δεῦρο δὴ φίλον ἐμόν. Φιλονεικία, καὶ φιλονεικῶ δοτικῇ. Φιλονεικεῖ, καὶ φιλόνεικος. Φιλόξενος Εὐλυτίδου Κυθήριος, λυρικός. ἔγραψε διθυράμβους κδ'. τελευτᾷ δὲ ἐν Ἐφέσῳ. οὗτος ἀνδραποδισθέντων τῶν Κυθήρων ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ἠγοράσθη ὑπὸ Ἀγέσυλου τινός, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐτράφη, καὶ Μύρμηξ ἐκαλεῖτο. ἐπαιδεύθη δὲ μετὰ τὸν θάνατον Ἀγεσύλου Μελανιππίδου παραμένων αὐτῷ τοῦ λυρικοῦ. καὶ Καλλίστρατος δὲ Ἡρακλεώτην αὐτόν φησι ποιητικῆς. ἔγραψε δὲ μελικῶς γενεαλογίαν τῶν Αἰακιδῶν. Φιλόξενος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, ὃς ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ. περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων. περὶ σημείων τῶν ἐν τῇ Ἰλιάδι. περὶ τῶν εἰς μι λῃγόντων ῥημάτων. περὶ διπλασιασμοῦ. περὶ μέτρων. περὶ τῆς τῶν Συρακουσίων διαλέκτου. περὶ ἑλληνισμοῦ ϛ'. περὶ συζυγιῶν. περὶ γλωσσῶν ε'. περὶ τῆς παρ' Ὁμήρῳ γλώσσης. περὶ τῆς Λακώνων διαλέκτου. περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου. καὶ τῶν λοιπῶν. Φιλόξενος Λευκάδιος, ὄνομα ἐπ' ἀσώτου. τὰ πάνυ ἐν φάσει περιλαλούμενον ἐν τῇ περὶ δὶ. καὶ

ἄλλαις

ἄλλαις πόλεσι προσέχεσθαι τὰς οἰκίας ἀκολουθούντων αὐτῷ παίδων· φερόντων ἔλαιον, γάρον, ὄ-
ξος, καὶ ἄλλα τῶν ἡδυσμάτων· εἰσιόντα δὲ εἰς τὰς ἀλλοτρίας οἰκίας, τὰ ἑψόμενα τοῖς ἄλλοις ἀρ-
τύειν· ὧν ἦν χρεία ἐμβάλλοντα· καὶ οὕτως εἰς ἑαυτὸν κύψαντα εὐωχεῖσθαι. οὗτος οὖν ὁ ὀψοφάγος ὢν
καὶ πλεύσας εἰς Ἔφεσον, εὗρε τὴν ὀψόπωλιν κενήν· καὶ ἐπύθετο τὴν αἰτίαν. καὶ μαθὼν ὅτι πάντα εἰς
γάμους συνηγόρασαι, λουσάμενος παρῆν ἄκλητος. καὶ ᾄσας ὑμέναιον μετὰ τὸ δεῖπνον πάντας
ἐψυχαγώγησε. καὶ ὁ νυμφίος εἶπε· καὶ αὔριον ὧδε δειπνήσεις. ὁ δὲ, ἔφη· ἂν ὄψον μὴ πωλῇ τις. ὁ αὐ-
τὸς ηὔξατο γεράνου τράχηλον ἔχειν· ἵν' ἐπὶ πολὺ χρόνον καταπίνων ἥδηται. ὁ αὐτὸς Φιλόξενος
περιπαθὴς ὢν τοῖς ὄψοις, καὶ δειπνῶν ποτε παρὰ Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ, ὡς εἶδεν ἐκείνῳ μεγάλην
τρίγλαν παρατεθειμένην, αὐτῷ δὲ μικράν, ἀναλαβὼν αὐτὴν, πρὸς τὸ οὖς προσήνεγκεν. ὡς βούλοι-
τό τινα περὶ ἐκείνης τῶν κατὰ τὸν Νηρέα πυθέσθαι. τὴν δὲ, ἐρομένην ἀποκεκρίσθαι ὅτι νεώτερος
οὖσα ἁλοίη. διὸ μὴ παρακολουθεῖν. τὴν δὲ παρακειμένην τῷ Διονυσίῳ πρεσβυτέραν οὖσαν πάν-
τα εἰδέναι ἃ βούλεται μαθεῖν. τὸν οὖν Διονύσιον γελάσαντα, ἀποστεῖλαι αὐτῷ τὴν τρίγλαν. Φιλο-
ξενώτατος καὶ φιλοξενώτατος. Φιλοξένου γραμμάτιον. ἐπὶ τῶν μὴ πειθομένων ἐφ' οἷς πα-
ρακαλοῦνται, ἀλλὰ παραιτουμένων μᾶλλον. Φιλόξενος ὁ Κυθήριος, διαφυγὼν τὰς εἰς Συρακούσας λιθο-
τομίας, εἰς ἃς ἐνέπεσεν ὅτι τὰς τοῦ Διονυσίου τυράννου τραγῳδίας οὐκ ἐπῄνει, διέτριβεν ἐν Τάραντι τῆς
Σικελίας. μεταπεμπομένου δὲ Διονυσίου αὐτὸν, καὶ ἀξιοῦντος καὶ διὰ γραμμάτων ἐλθεῖν, Φιλόξε-
νος ἀντιγράφειν μὲν οὐκ ἔγνω. λαβὼν δὲ βιβλίον, τὸ ο στοιχεῖον ἔγραψε μόνον πολλάκις ἐν αὐ-
τῷ. διὰ τούτου δηλώσας ὅτι τὴν παράκλησιν διωθεῖται. καὶ Φιλοξένειοι πλανηθοῦντες. Φιλό-
παιδες. φιλόπολις. καὶ τὸ μὲν φιλόπολις κοινόν. τὸ δὲ φιλόπαιδες ἀττικόν. Φιλοπαίγμων
φιλοπαίγμονος. ὁ συνήθειαν ἔχων παίζειν. Φιλοπυστεῖ. φιλοπραγμονεῖ. Φιλόπυστος. ἡδέ-
ως μανθάνων. περίεργος. Φιλοπλάτωνος. Φιλοπονία. ὁμολογούμενα στοιχεῖα, καὶ παρὰ τὰ
τοῦ πολυθεαμοῦ ἱστορίας. Φιλοτεχνία. ἀγχίνοια. Δαμάσκιός φησι περὶ Ἰσιδώρου. Φιλότεχνος. φιλερ-
γός. περὶ τὸ τεχνεῖν πρόθυμος. Φιλοτεχνῶ. αἰτιατικῇ. Φιλοτέχνων. τῶν εἰθισμένων τεχνεῖν. Φιλοπό-
της. ὁ φιλῶν τὸν οἶνον. Φιλοποίμην. Ἀχαιὸς ἵππαρχος. ὃς ἦν ἐξ ἀνδρῶν τῶν ἐπιφανεστάτων ἐν
Ἀρκαδίᾳ. ὃς πρῶτα μὲν ἔφυ καλῶς. τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς ὑπὸ Κλεάνδρου τὸν Μαντινέα, πατρι-
κὸν αὐτῷ ξένον ὑπάρχοντα. παραγενόμενος δὲ εἰς ἡλικίαν, ἐγένετο ζηλωτὴς Ἐκδήμου καὶ Δημοφάνους. οἳ ἦσαν
ἐκ Μεγάλης πόλεως. φυγόντες δὲ τοὺς τυράννους καὶ συμβιώσαντες Ἀρκεσιλάῳ τῷ φιλοσόφῳ. οἳ
συνεπελάβοντο τῆς καταλύσεως Νεοκλέους τοῦ Σικυωνίων τυράννου. ἦν δὲ καὶ περὶ τὸν βίον ἐπιμελής.
καὶ λιτὸς κατὰ τὴν περιβολήν. εἰληφὼς παρὰ τῶν προειρημένων ἀνδρῶν τὰς τοιαύτας δόξας. ὡς οὐχ οἷόν
τε τῶν κοινῶν προστατεῖν καλῶς, τὸν ὀλιγωροῦντα τῶν κατὰ τὸν ἴδιον βίον. οὔτε μὴν ἀπέχεσθαι τῶν παρὰ δί-
δος, ὅστις πολυτελέστερον ζῇ τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὕπαρξιν χορηγίας. παραλαβὼν δὲ τοὺς ἱππεῖς παντὶ τρό-
πῳ διεφθαρμένους, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνδρῶν ἡττημένους, οὐ μόνον αὐτοὺς ἑαυτῶν βελτίους, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπε-
ναντίων κρείττους ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατεσκεύασε. πάντας εἰς ἀληθινὴν ἄσκησιν καὶ ζῆλον ἐπὶ τακτι-
κὸν ἐμβιβάσας. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων οἱ πλεῖστοι τῶν καθισταμένων ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην, οἱ μὲν διὰ τὴν οἰκείαν ἀ-
δυναμίαν ἐν τοῖς ἱππικοῖς, οὐδὲ τῶν πλησίον τολμῶσιν οὐδενὸς καθήκειν προστατεῖν. οἱ δὲ τῆς στρατηγίας ὀ-
ρεγόμενοι, διὰ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἐξεριθεύονται τοὺς νέους. καὶ παρασκευάζουσιν εὔνους συναγωνιστὰς εἰς τὸ
μέλλον. οὐκ ἐπιτιμῶντες τῷ δεομένῳ, δι' οὗ τρόπου σώζεται τὰ κοινά. συμπεριστέλλοντες τὰς ἁμαρ-
τίας. καὶ μικρᾷ χάριτι μεγάλα βλάπτοντες τοὺς πιστεύοντας. εἰ δέ ποτε καὶ γένοιντο τῶν ἀρχόντων τι-
νὲς τοῖς κατὰ σῶμα χρείᾳ δυνατοὶ πρὸς τὸ τῶν κοινῶν ἀπέχεσθαι πρόθυμοι, πλείω κακοὺς τῶν ὀλιγωρούν-
των διὰ τὴν κακοζηλίαν ἀπεργάζονται τοὺς πεζούς. ἔτι δὲ μᾶλλον τοὺς ἱππεῖς. Φιλοποίμενος Ἀρκά-
δες ἔχουσι μάλιστα μνήμην, γνώμης τε ἕνεκα καὶ ἔργων, ὧν ἐτόλμησε. πατὴρ μὲν οὖν ἦν αὐτῷ Κραύ-
γις. οὐδενὸς Ἀρκάδων τῶν ἐν Μεγάλῃ πόλει τὰ ἐς εὐγενοῦς δόξαν λειπόμενος. οὗ τελευτήσαντος, διδασκά-
λοις τε ἄλλοις ὡμίλησε. καὶ μεγαλοφανεῖ. καὶ ἐν δήλῳ τοῖς Ἀρκεσιλάου τοῦ Πιταναίου μαθηταῖς. μέ-
γεθος μὲν δὴ καὶ σώματος ῥώμην, ἀπεδίδου Πελοποννησίων οὐδενός. τὸ δὲ εἶδος ἦν τοῦ προσώπου κα-
κός. καὶ τοὺς μὲν στεφανίτας ἀγῶνας, ὑπερεφρόνησεν ἀσκῆσαι. γῆν δὲ ἣν ἐκέκτητο ἐργαζόμενος,

ὁ δὲ τὰ θηρεία ἠμέλει τὰ ἄγρια ἐξαίρειν. ἐπελέγετο δὲ καὶ βιβλία σοφῶν τε τῶν ἀοιδίμων παρ᾽ ἕλλησι· καὶ ὅσα ἐς πολέμων μνήμην· καὶ εἴ τι ἤδει ἔχειν διδασκαλίαν στρατηγημάτων. κατεστήσασθαι τὸν βίον πάντα θήγων γνώμης τῆς ἐπαμεινώνδα καὶ ἔργων εἶναι τῶν ἐκείνου μίμησιν. οὐ μὴν πάντα γε ἐξισωθῆναι δυνατός. ἐπαμεινώνδα γὰρ τά τε ἄλλα ἡ ψυχὴ κάλλιστα ἔχουσα ἦν· καὶ πρᾷος μάλιστα τὰ ἐς ὀργήν. τῷ δὲ ἀρκάδι μετρίως. καταλαβόντος δὲ κλεομένους μεγάλην πόλιν, Φιλοποίμην οὔτε τῆς ξυμφορᾶς ἐξεπλάγη τὸ ἀπροσδόκητον· καὶ τῶν ἐν ἡλικίᾳ τὰ δύο μάλιστα μέρη· καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας ἀπέσωσεν ἐς μεσσήνην. ἐπικηρυκευομένου δὲ κλεομένους ὡς μεταγινώσκοντος ἐπὶ τῷ τολμήματι, καὶ θέλοντος κατάγεσθαι μεγαλοπολίτας εἰς τὴν ἑαυτῶν, Φιλοποίμην ἔπεισε μεθ᾽ ὅπλων καὶ οὐ μετὰ σπονδῶν τὴν κάθοδον ποιήσασθαι. γενομένης δὲ πρὸς κλεομένην μάχης, ὁ Φιλοποίμην ἐν τοῖς ἱππεῦσι τεταγμένος, ὁρῶν τὸ πεζὸν λειπόμενον, ὁπλίτης ἑκὼν ἐγένετο. καὶ αὐτὸν λόγου ἀξίως κινδυνεύοντα τῶν τις λακεδαιμονίων δι᾽ ἀμφοτέρων ἔπειρε τῶν μηρῶν. ὁ δὲ, καίτοι οὕτως πεπεδημένος, τά τε γόνατα ἐνέκλινε, καὶ εἰς τὸ πρόσω χωρεῖν ἐβιάζετο· ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν ποδῶν τοῦ κινήματος, τὸ δόρυ ἔκλασε. ἐπεὶ δὲ τὴν νίκην ἐς τὸ στρατόπεδον ἀχθέντος, ἐνταῦθα ἐξ ἀμφοτέρων αὐτῶν τῶν μηρῶν, οἱ ἰατροί· τῇ μὲν, τὸν σαυρωτῆρα ἐξεῖλκον· τῇ δὲ τὴν αἰχμήν. ἀντίγονος δὲ ὡς εἶδεν αὐτοῦ τὰ τολμήματα, ἔσπευδεν ἀγαγεῖν αὐτὸν εἰς μακεδονίαν. Φιλοποίμενι δὲ τούτου μὲν οὐδὲν ἐμέλησε. περαιωθεὶς δὲ ἐς κρήτην, μισθοφόρος ἡγεμὼν αὖθις ἐπανήκεν εἰς μεγάλην πόλιν. καὶ ᾑρέθη ἄρχειν τῶν ἀχαιῶν.

Φίλος ἀντὶ τοῦ ὄφελος. σοφοκλῆς ἠλέκτρα. οἴμοι τάλαινα, τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς ἀνωφελήτου. τὴν ἐγὼ θάμ᾽ ἀμφὶ σοὶ πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον, οὔτε γάρ ποτε μητρὸς σύ γ᾽ ἦσθα μᾶλλον ἢ κἀμοῦ φίλος.

Φίλος· ἀντὶ τοῦ χρήσιμος. τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὑτῷ φίλος. ὁ γὰρ ἀγαθὸς αὑτῷ τε καὶ τοῖς φίλοις χρήσιμος.

Φίλος ἕτερος αὐτός. τῶν δ᾽ ἀγαθῶν τε καὶ αἱρετῶν. τὰ μὲν, δι᾽ αὐτὰ ἐστὶν αἱρετὰ ὡς ἡ εὐδαιμονία καὶ ὅσα τίμια. τὰ δὲ δι᾽ ἕτερον. οἷον τέμνεσθαι. γυμνάζεσθαι. χρηματίζεσθαι. δι᾽ αὐτὰ δὲ αἱρετὰ καὶ δι᾽ ἕτερον· οἷον· αἱ ἀρεταί. καὶ γὰρ δι᾽ αὐτὰς καὶ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν αἱρούμεθα. καὶ τὴν μὲν ὑγείαν, δι᾽ αὐτὴν αἱρούμεθα. τὸ δὲ γυμνάζεσθαι διὰ τὴν ὑγείαν. αἱρετώτερον ἄρα ἡ ὑγεία τοῦ γυμνάζεσθαι. καὶ εἰ τὸν μὲν φίλον αἱρούμεθα ὡς αὐτούς. ἐπεὶ ὁ φίλος ἕτερος αὐτός. τὰ δὲ χρήματα δι᾽ ἑαυτούς, αἱρετώτερος ἄρα ὁ φίλος τῶν χρημάτων. αἱρετὸς γὰρ ἕκαστος αὐτὸς ἑαυτῷ. ὥστε καὶ φίλος. ἀλλὰ καὶ ὕπνου ἐγρήγορσις αἱρετωτέρα. εἰ ὁ ὕπνος ἐπὶ τὴν ἐγρήγορσιν ἔχει τὴν ἀναφοράν. ἵνα γὰρ δυνώμεθα ἐγρηγορέναι, ὕπνου καὶ ἀναπαύσεως δεόμεθα. οὕτως ἂν δεικνύοιτο καὶ φιλοσοφία ῥητορικῆς αἱρετωτέρα.

Φιλοσκώμμονος· τὸ σκώπτειν φιλοῦντος.

Φιλοσοφεῖν· σπουδάζειν. εἰ λέγει τις μὴ χρὴ φιλοσοφεῖν· ἐπεὶ φιλοσοφεῖν λέγεται καὶ τὸ ζητεῖν αὐτὸ τοῦτο εἰ χρὴ φιλοσοφεῖν ἢ μή. ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν φιλόσοφον θεωρίαν εἰ χρὴ μετιέναι. ἑκάτερον αὐτῶν δείξαντες οἰκεῖον πανταχόθεν τῷ ἀνθρώπῳ, πανταχόθεν ἀναιρήσομεν τὸ τιθέμενον.

Φιλοσοφεῖν· ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι. φιλοσοφεῖ δὲ τοῦτο ὅπως καταπράξηται τὸν γάμον. ἔφη μὲν ἀνδρός. οὕτω καὶ ἰσοκράτης.

Φιλοσοφία ἐστὶν ἠθῶν κατόρθωσις. μετὰ δόξης τῆς περὶ τοῦ ὄντος γνώσεως ἀληθοῦς. ταύτης δὲ ἀπεσφάλησαν ἰουδαῖοι καὶ ἕλληνες. διαιρεῖται γὰρ ἡ φιλοσοφία εἰς ἠθικήν, θεολογικήν. φυσικήν. καὶ ἡ ἀληθεστάτη γνῶσις τῆς ψυχῆς πρὸς πᾶσαν φιλοσοφίαν συμβάλλεται. καὶ πρὸς μὲν τὴν ἠθικήν, ὅτι ἀδύνατον ἡμᾶς τὰ ἑαυτῶν κατακοσμῆσαι ἤθη. τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς μὴ ἐπεσκεμμένους. πρὸς δὲ θεολογίαν, ὅτι ζητοῦμεν περὶ τοῦ νοῦ τοῦ χωριστοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι καὶ αὐτὸς ἀθάνατος. ἐπειδὴ καὶ ὁ νοῦς, νοητῶν ἐστὶ νοῦς. τῶν πρός τι ἐστί. τῶν δὲ πρός τι ὁ τὸ ἓν εἰδώς. καὶ τὸ ἕτερον εἴσεται. δῆλον δὲ ὅτι ἡ θεωρία τοῦ ἡμετέρου νοῦ, καὶ εἰς θεολογίαν μεγάλα συμβάλλεται. συμβάλλεται δὲ ἡμῖν καὶ πρὸς τὴν φυσικήν. ἐπεὶ φυσικοῦ μὲν ἐστὶν ἔργον· τὸ περὶ εἰδῶν σωμάτων διαλεχθῆναι. καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῶν καὶ δυνάμεων. τῶν δὲ ἐν σώμασιν εἰδῶν τὸ κάλλιστον ἡ ψυχή.

Φιλοσοφίας ὄφελος. τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν ἀναχωρῆσαι τοῦ θυλακίου τῶν κρευλλίων. καὶ πρὸς γυναῖκα καὶ παῖδα ὡς ἄτεγκτον ἔσεσθαι.

Φιλόσοφος. ὃς τοὺς τοῦ πλάτωνος νόμους διεῖλεν εἰς βιβλία ιβ´. τὸ γὰρ ιγ´ αὐτὸς προσθεῖναι λέγεται. καὶ ἦν σωκράτους καὶ αὐτοῦ τοῦ πλάτωνος ἀκουστής. σχολάσας τοῖς μετεώροις. ἦν δὲ ἐπὶ φιλίππου τοῦ μακεδόνος, συνεγράψατο δέ. περὶ τῆς ἀποστάσεως ἡλίου καὶ

ἡλίου καὶ σελήνης· περὶ θεῶν β΄· περὶ χρόνου α΄· περὶ μύθων α΄· περὶ ἀληθείας α΄· περὶ ὀργῆς α΄· περὶ ἀνταποδόσεως α΄· περὶ λογικῶν τῶν ὁ ποιητῶν· περὶ ἡδονῆς α΄· περὶ ἔρωτος α΄· περὶ φίλων καὶ φιλίας α΄· περὶ τοῦ γράφειν· περὶ τοῦ πλάτωνος· περὶ ἐκλείψεως καὶ περὶ μεγέθους ἡλίου καὶ σελήνης καὶ γῆς α΄· περὶ ἀστραπῶν· περὶ πλανήτων· ἀριθμητικά· περὶ πολυγώνων ἀριθμῶν· ὀπτικῶν β΄· ἐνοπτρικῶν β΄· κυκλικά· μεσόστηλας· καὶ ἄλλα. Φιλόσοφος· μείζονα τὸν βίον ἐπιτρέπει φιλόσοφος ἀνήρ, ἢ περ ἄριστος βασιλεύς. Φιλοσοφοῦ· αἰτιατικῇ. Φιλόστρατος· φιλοστράτου τοῦ καὶ βήρου λημνίου σοφιστοῦ· καὶ αὐτὸς δεύτερος σοφιστής· σοφιστεύσας ἐν ἀθήναις· εἶτα ἐν ῥώμῃ· ἐπὶ σευήρου τοῦ βασιλέως καὶ ἕως φιλίππου. ἔγραψε μελέτας· ἐπιστολὰς ἐρωτικάς· εἰκόνας ἤτοι ἐκφράσεις ἐν βιβλίοις δ΄· διαλέξεις· αἶγας ἢ περὶ αὐλοῦ· ἀπολλωνίου βίον τοῦ τυανέως ἐν βιβλίοις η΄· ἀγοράν· ἡρωϊκόν· βίους σοφιστῶν ἐν βιβλίοις δ΄· ἐπιγράμματα καὶ ἄλλα τινά. πλὴν πρῶτος ὀφείλει κεῖσθαι. Φιλόστρατος ὁ πρῶτος, λήμνιος· υἱὸς βήρου· πατὴρ δὲ τοῦ δευτέρου φιλοστράτου· σοφιστὴς καὶ αὐτός· σοφιστεύσας ἐν ἀθήναις· γεγονὼς ἐπὶ νέρωνος· ἔγραψε λόγους πανηγυρικοὺς πλείστους· καὶ λόγους ἡ ἀσπιανοὺς δ΄· μήδειαν· ζητούμενα παρὰ τοῖς ῥήτορσι· ῥητορικὰς ἀφορμάς· περὶ τοῦ ὀνόματος· ἔστι δὲ πρὸς τὸν σοφιστὴν ἀντίπατρον, περὶ τραγῳδίας βιβλία γ΄· γυμναστικόν· ἔστι δὲ περὶ τῶν ἐν ὀλυμπίᾳ ἐπιτελουμένων· λιθογνωμικόν· πρωτέα· κύνα ἢ σοφιστήν· νέρωνα· θεατήν· τραγῳδίας μγ΄· καὶ κωμῳδίας ιδ΄· καὶ ἕτερα πλεῖστα καὶ λόγου ἄξια. Φιλόστρατος νερβιανοῦ, ἀδελφόπαις φιλοστράτου τοῦ δευτέρου· λήμνιος καὶ αὐτὸς σοφιστής· καὶ παιδεύσας ἐν ἀθήναις· τελευτήσας δὲ καὶ ταφεὶς ἐν λήμνῳ· ἀκουστής τε καὶ γαμβρὸς γεγονὼς τοῦ δευτέρου φιλοστράτου. ἔγραψεν εἰκόνας· παναθηναϊκόν· τρωϊκόν· παραφράσεις τῆς ὁμήρου ἀσπίδος· μελέτας ε΄· τινὲς δὲ καὶ τοὺς τῶν σοφιστῶν βίους εἰς αὐτὸν ἀναφέρουσιν. Φιλοτέχνημα· κατασκευή· καύχησις. Φιλότης. Φιλοτησία· φιλία· δεξίωσις· αἰλιανός· ἐδόκει τῷ δήμῳ διαμεῖξαι φιλοτησίαν τήνδε.

Φιλοτησία· ἡ φιάλη ἡ διδομένη ἐν τοῖς πότοις· ἐν γὰρ τοῖς συμποσίοις φιλοφρονούμενοι ἀλλήλους, ἐπεδίδοσαν οἴνου κύλικα· ἣν φιλοτησίαν ἐκάλουν· ὡς ὑπερίδης φησὶ καὶ ἄλεξις· καὶ ὅμηρος· δειδέχατ᾽ ἀλλήλους· καὶ αὖθις· ἐγχείτω τις τούτω φιλοτησίαν. καὶ φιλοτησίας δεξιώσεις διὰ τῆς φιλίας· καὶ φιλοτησίαν προπίνειν ἐστίν, ἢ νίκα τις ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πιὼν μέρος, τὸ λοιπὸν παράσχῃ φίλῳ καὶ τὴν φιάλην χαριζόμενος. Φιλοτησίας· τῆς φιλικῆς δεξιώσεως· οἱ αἰτωλοὶ τοὺς ἀθηναίους τὸν οἶνον ἐκόμιζον. φιλοτησίας τῆς ἐκ τοῦ θεοῦ κοινωνῆσαι, καὶ τοῖς τῆς ἀθηνᾶς ξοφίμοις βουλόμενοι. Φιλότητα· φιλίαν. Φιλοτιμεῖται· ἐπιδαψιλεύεται· μεγαλοφρονεῖ· σπουδάζει· ἀγαπᾷ. Φιλοτιμία· καλλιλεξία· ἀριστοφάνης· φιλοτιμία μὲν οὐδεμία μὰ τὼ θεὼ λέξουσ᾽ ἀνέστην ὦ γυναῖκες. Φιλοτιμίας δωρεᾶς ἢ πλεονεξίας. ἢ κενοδοξίας· καὶ φιλοτιμούμενος· τουτέστι κενοδοξῶν. Φιλοτιμότερα κλεοφῶντος· ἐφ᾽ οὗ δὴ χείλεσιν ἐπιβρέμεται θρηϊκία χελιδών· ἀντὶ τοῦ ἀπαιδευσία. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς θρᾷκα· υἱὸν θρέψαντος· ὃς ἐκαλεῖτο τυροποιός· ἐκωμῳδεῖτο δὲ εἰς δυσγένειαν· ἀντεποιεῖτο δὲ τῶν πρωτείων τῆς πόλεως, στρατηγὸς ἀθηναίων· εἰς ὃν δημαγωγὸν, δρᾶμα φέρεται πλάτωνος καὶ ἐπιγράφεται ὁμωνύμως κλεοφῶν· διαβάλλεται δὲ ὡς ξένος καὶ ἀμαθὴς καὶ φλύαρος. Φιλοτιμοῦμαι· δοτικῇ.

Φιλοτίμως· μεγαλοδώρως· ὑπερμέτρως· ἐπιμελῶς· ὁ δὲ θεολόγος ὅτε λέγει τὸ φιλότιμον καταλῦσαι, τινὲς φασὶ τὴν φιλοτιμίαν καὶ τὴν ῥητορικήν· μὴ ὅτι περ ἡμῖν τοῖς ἀφεῖσι ταῦτα, καὶ ἑξῆς.

Φιλουργός· οὗτος ἄσωτος ὤν, ἐφωράθη ἐν ἀθήναις τὰ ἱερὰ συλήσας· καὶ τὸ γοργόνειον ὑφελόμενος. ὡς ἰσοκράτης λέγει. μέμνηται τούτου αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. Φιλοφονέστατα· φιλικώτατα.

Φιλοφρονούμενα· παραμυθούμενα. Φιλοφρόνως· σπουδαίως προθύμως. Φιλοφρονῶ· αἰτιατικῇ.

Φιλοφροσύνη· δεξίωσις· ἢ προσήνεια. Φιλόχορος κύκνου· ἀθηναῖος μάντις καὶ ἱεροσκόπος. γυνὴ δὲ ἦν αὐτῷ ἀρχεστράτη· κατὰ δὲ τοὺς χρόνους γέγονεν ὁ φιλόχορος ἐρατοσθένους· ὡς ἐπιβαλεῖν πρεσβύτῃ νέον ὄντα ἐρατοσθένει. ἐτελεύτησε δὲ ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ ἀντιγόνου. ὅτι διεβλήθη προσκεκλικέναι τῇ πτολεμαίου βασιλείᾳ· ἔγραψεν ἀτθίδος βιβλία ιζ΄· περιέχει δὲ τὰς ἀθηναίων πράξεις· καὶ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας ἕως ἀντιόχου τοῦ τελευταίου τοῦ προσαγορευθέντος θεοῦ.

ἔστι ἡ πρὸς Δήμωνα· περὶ μαντικῆς δ΄· περὶ θυσιῶν α΄· περὶ τῆς Τετραπόλεως· Σαλαμῖνος κτίσις· ἐπιγράμματα Ἀττικά· περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀγώνων βιβλία ιζ΄· περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀρξάντων ἀπὸ Σωκρατίδου καὶ μέχρι Ἀπολλοδώρου· Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις β΄· πρὸς τὴν Δήμωνος Ἀτθίδα· ἐπιτομὴν τῆς ἰδίας Ἀτθίδος· ἐπιτομὴν τῆς Διονυσίου πραγματείας· περὶ ἱερῶν· περὶ τῶν Σοφοκλέους μύθων βιβλία ε΄· περὶ Εὐριπίδου· περὶ Ἀλκμᾶνος· περὶ μυστηρίων τῶν Ἀθήνησι· συναγωγὴν ἡρωΐδων, ἤτοι Πυθαγορείων γυναικῶν· Δηλιακὰ βιβλία β΄· περὶ εὑρημάτων· περὶ καθαρμῶν· περὶ συμβόλων. Φιλοχρηματία. Φιλοψυχήσαντα· Ἀντίοχον ἀγόμενον δέσμιον αἰτιῶμαι· φιλοψυχήσαντα μέχρις ἐσχάτου διὰ ψυχρᾶς ἐλπίδος, ἄξιος τῆς ἡγεμονίας Σέλευκος διαδέχεται. Φιλῳδὸν γένος· οἱ βάτραχοι· παρὰ τὸ φιλεῖν ᾄδειν. Φιλιωθέντες· οἱ δὲ νεώτεροι φιλιωθέντες· φίλοι γενόμενοι· ὥσπερ πολεμωθέντες, ἤγουν πολέμιοι γενόμενοι. Αἰλιανὸς περὶ Ἰλλυριῶν? ... ἐπ᾽ ἐλευθερίᾳ τινὲς Ῥωμαίοις φιλιωθέντες, εἶτα μέντοι τὴν πίστιν ἥνπερ ὁ σύνδεσμος ἔστι φιλίας, οὐκ ἐτήρησαν. καὶ φιλιωθῆναι, φίλος γενέσθαι. ἔλεγε τὸν νεανίαν ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν φιλιωθῆναι αὐτοῖς. καὶ αὖθις· φιλιωθεὶς ἐν τούτῳ τέως τῷ ἐπισκόπῳ, τῇ ἐκκλησίᾳ δέξεται πέμψε. Φίλων, Βύβλιος γραμματικός· οὗτος γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων ἐγγὺς Νέρωνος, καὶ παρέτεινεν εἰς μακρόν. ὕπατον γοῦν τὸν Σεβῆρον τὸν Ἑρέννιον χρηματίσαντα, αὐτὸς εἶναί φησιν ὅτε ἦγεν ὄγδοον καὶ ἑβδομηκοστὸν ἔτος· Ὀλυμπιάδι δὲ κ΄ καὶ διακοσιοστῇ. γέγραπται δὲ αὐτῷ περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλίων, βιβλία ιβ΄. περὶ πόλεων καὶ οὓς ἑκάστη αὐτῶν ἐνδόξους ἤνεγκε· βιβλία λ΄· περὶ τῆς βασιλείας Ἁδριανοῦ· ἐφ᾽ οὗ καὶ ἦν ὁ Φίλων. καὶ ἄλλα. ὕπατος γέγονεν ὁ Φίλων Ἑρέννιος χρηματίσας, ὡς αὐτός φησι. Φίλων Ἰουδαῖος· τεχθεὶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, γένους ἱερέων· φιλοσοφήσας δὲ τὰ Ἑλλήνων, εἰς μέγα προύβη παιδείας· ὡς μετελθεῖν πᾶσαν Ἑλληνικὴν παίδευσιν· τήν τε τῶν ἐγκυκλίων καλουμένων καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας, σὺν ἀκριβεῖ κατάληψει. ἔπαθε τοσοῦτον ἐπιτέ λόγον, παρόμοι Πλάτωνι. ὡς καὶ εἰς παροιμίαν παρ᾽ Ἕλλησι τοῦτο χωρῆσαι· ἢ Πλάτων φιλωνίζει, ἢ Φίλων πλατωνίζει· τοσαύτη ἔστιν ὁμοιότης τῆς τε διανοίας καὶ φράσεως τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν Πλάτωνος. καὶ τίνων γέγραπται αὐτῷ βιβλία· ἀπειρα. ἤξων καὶ ταῦτα· περὶ συγχύσεως γλωσσῶν βιβλίον α΄· περὶ φύσεως καὶ εὑρήματος α΄· περὶ ὧν νήφων ὁ νοῦς εὔχεται α΄· περὶ παιδείας ἓν· περὶ κληρονόμου τῶν θείων πραγμάτων α΄· περὶ μερισμοῦ ἴσων καὶ ἐναντίων α΄· περὶ τῶν τριῶν δυνάμεων· περὶ ἐν ἀναγνώσει γραφῶν ἐπὶ ἅ τινων· περὶ συνθηκῶν λόγοι β΄· περὶ βίου φιλοσόφου· περὶ γιγάντων α΄· περὶ ὀνείρων ε΄· περὶ ζητημάτων καὶ ἑρμηνευμάτων τῆς ἐξόδου ε΄· περὶ τῆς σκηνῆς καὶ δεκαλόγου, δ΄· περὶ θυσιῶν· περὶ ὑποσχέσεων, ἤτοι κατάρων· περὶ προνοίας· περὶ Ἰουδαίων α΄· περὶ ἀγωγῆς βίου· περὶ Ἀλεξάνδρου. καὶ περὶ τοῦ ἴδιον λογισμὸν ἔχειν τὰ ἄλογα· περὶ τοῦ πᾶς ἄφρων δοῦλός ἐστι· περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν Χριστιανῶν· περὶ βίου θεωρητικοῦ· περὶ οἰκετῶν· περὶ γεωργίας λόγοι β΄· περὶ μέθης β΄· περὶ τοῦ Μωσέως βίου· εἰς τὰ Χερουβίμ· τουτέστι τὴν φλογίνην ῥομφαίαν· εἰς τὴν πεντάτευχον Μωϋσέως· καὶ εἰς αὐτὸν Μωϋσῆν λόγοι ε΄. λέγουσι τοῦτον ἐπὶ Γαΐου καλλιγόλα ἐν τῇ Ῥώμῃ κινδυνεῦσαι· ὁπηνίκα πρεσβευτὴς τοῦ οἰκείου ἔθνους ἀπεστάλη· καὶ ὅτε τὸ δεύτερον ἦλθε πρὸς Κλαύδιον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, διαλεχθῆναι τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ· καὶ τούτου ἐσχηκέναι φιλίαν· καὶ διὰ τοῦτο τοὺς σπουδαστὰς Μάρκου τοῦ μαθητοῦ Πέτρου, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπαινέσαι κεκοσμηκέναι. εἰσὶν οὖν ὡς προείπομεν περιφανῆ καὶ ἀρίθμητα συντάγματα· καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἔχοντα. Φίλων Καρπάθιος· ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων. Φιλωνίδης· Ἀθηναῖος κωμικὸς ἀρχαῖος· πρότερον ἦν γναφεύς· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ κόθορνοι, ἀπήνη, φιλέταιρος· καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀπαίδευτοι. Φιλῶσε, καὶ κήδομαι. ἐὰν εὑρεθῶσι δύο ῥήματα καθ᾽ ἑνὸς μέρους λόγου συνταττόμενα ὥσπερ ὧδε, μετὰ ἀντωνυμίας, τῷ ἐν ἰδίᾳ προσώπῳ ὀφείλομεν συντάξαι τὴν ἀντωνυμίαν. τὸ δὲ ἄλλο ῥῆμα οὐδὲν βλάπτει κἂν ἀπολύτως ἐκφέρηται. οἷον φιλῶ σε καὶ κήδομαι. τὸ φιλῶ σύνταξον αἰτιατικῇ. τὸ δὲ κήδομαι οὐ δεῖ· ἀλλ᾽ ἔστιν ἀπόλυτον. καὶ ὅσα ἄλλα· οἷον ἀγαπῶ καὶ φροντίζω σου. Φιλώτας. Φιλτάτιον· ὦ λῷστε, γλυκύτατον· ὦ φίλτατε. Φιλοίκτιστον· ὀδυρτικόν, θρηνητικόν. Σοφοκλῆς· καὶ ἔστι τι φιλοίκτιστον γυνή. Φιλοίτης ὄνομα κύριον· καὶ Φιλοίτιος. Φίλυδρα· φιλοῦντα τὸ ὕδωρ.

τὸ ὕδωρ. Φιλλύλιος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Αἰγεύς, Αὔγη, Ἀντεία, ἑταίρας ὄνομα. Δωδεκάτη, Ἡρακλῆς, Πλύντριαι ἢ Ναυσικάα, Πόλις, Φρεωρύχος, Ἀταλάντη, ἢ Σελήνη. Φίλυρα. εἶδος δένδρου, ἔχον φλοιὸν βύβλῳ παπύρῳ ὅμοιον.
Φιλύρινος. Κινησίας. οὗτος διθυραμβοποιὸς ἐγένετο. φιλύρινος δὲ ἀντὶ τοῦ χλωρός. ἡ γὰρ φιλύρα χλωρὰ καὶ κοῦφος. ὡς ἂν διθυραμβοποιὸς ἀτελὴς καὶ κοῦφα ποιῶν. καὶ ἔστι τὸ ξύλον τοῦτο κοῦφον καὶ ἀφρόν. ἦν δὲ καὶ χωλὸς καὶ κυλλός. Φιμινάλια. ἀναξυρίδας. βρακία. Φιμίος. Φιμοῦν αἰτιατικῇ. Φίμωσον. Φιμοῖ. ἄγχει. ἐπιστομίζει. τὸ στόμα τῇ χειρὶ φιμώσασα τοῦ ἐσφαγμένου, μήτινα τῇ ψυχῇ συνεκπέμψῃ φωνήν. ὁ ἐνεστὼς φιμῶ. Φιμὸς ὁ χαλινός. Φιμοί. Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου, καὶ φιμοὺς καὶ κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα. φιμὸς δέ ἐστιν ὁ καλούμενος κημός, εἰς ὃν ἐνέβαλλον τὰς ψήφους. Δίφιλος δέ φησιν, ἕλκεις μέσον τὸν φιμὸν ὡς ἂν ἐμβάλῃ. Φινεές, ἀνὴρ τά τε ἄλλα κρείττων τῶν νεωτέρων, καὶ τῷ τοῦ πατρὸς ἀξιώματι τοὺς ἡλικιώτας ὑπερέχων. Ἐλεαζάρου γὰρ τοῦ ἀρχιερέως υἱός, Μωυσέως δὲ ἀδελφοῦ παιδὸς υἱός· ὃς περιαλγήσας τοῖς πεπραγμένοις ὑπὸ Ζαμβρῆ, καὶ πρὶν ἰσχυροτέραν γενέσθαι τὴν ὕβριν ὑπὸ τῆς ἀδείας, ἔργῳ τὴν δίκην αὐτῶν εἰσπράξασθαι διαγνούς, καὶ κωλῦσαι διαβῆναι τὴν παρανομίαν εἰς πλείονας τῶν ἀρξαμένων οὐ κολαζομένων. τόλμῃ δὲ καὶ ψυχῆς καὶ σώματος ἀνδρείᾳ τοσοῦτον προέχων, ὡς μὴ πρότερον εἴ τι συσταίη τῶν δεινῶν ἀπαλλάττεσθαι πρὶν ἢ καταγωνίσασθαι, καὶ νίκην τὴν ἐπ' αὐτῷ λαβεῖν. ἐπὶ τὴν τοῦ Ζαμβρῆ σκηνὴν παραγενόμενος, αὐτόν τε παίων τῇ ῥομφαίᾳ καὶ τὴν Χοσβίαν ἀπέκτεινεν. οἱ δὲ νέοι πάντες, οἷς ἀρετῆς ἀντιποίησις ἦν καὶ τοῦ φιλοκαλεῖν, μιμηταὶ γινόμενοι τῆς Φινεὲς τόλμης, ἀνῄρουν τοὺς ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις Ζαμβρῇ, τὴν αἰτίαν εἰληφότας. ἀπόλλυνται μὲν οὖν καὶ ὑπὸ τῆς τούτων ἀνδραγαθίας πολλοὶ τῶν παρανομησάντων. ἐφθάρησαν δὲ πάντες καὶ λοιμῷ. ταύτην ἐνσκήψαντος αὐτοῖς τοῦ θεοῦ τὴν νόσον. ὅσοι τε συγγενεῖς ὄντες κωλύειν ἐξὸν ἐξώθουν αὐτοὺς ἐπὶ ταῦτα δῆθεν, ὡς τῷ θεῷ δοκοῦντες, ἀπέθνησκον. ἀπόλλυνται μὲν οὖν ἐκ τῶν ταξέων ἄνδρες οὐχ ἧττους πεντακισμυρίων καὶ ἑξακοσίων. ὑπὸ δὲ ταύτης παροξυνθεὶς τῆς αἰτίας Μωυσῆς, ἐπὶ τὸν Μαδιηνιτῶν ὄλεθρον τὴν στρατιὰν ἐξέπεμπε. Φινεὺς ὄνομα κύριον. καὶ Φινείδης ὁ ἀπὸ τοῦ Φινέως. Φίνιον. ὄνομα τόπου ἐν Πόντῳ. ἢ ὄρος. Φινίδας ὄνομα κύριον. Φιρμιλιανός. ζήτει ἐν τῷ Πολιτεία τῷ. ἐφ' ὧν ἐπολιτεύσαντο Γρατιανοῦ καὶ Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Θεοδοσίου. καὶ κύρου τοῦ Φιρμιλιανοῦ πρὸς τέλος. Φίσκος. δημόσιον ταμιεῖον. Φιτρῶν. κορμῶν ξύλων. Φίτυ. Ἀριστοφάνης. τὸ δὲ φίτυ πρῶτον φύσει φιτύσαι. γεννῆσαι ἐπὶ τοῦ πατρὸς τίθησιν. ἐπὶ δὲ μητρὸς οὐκ ἔτι. ἀλλὰ γεννῆσαι. καὶ φιτύοντος ὁμοίως, τοῦ γεννῶντος. λέγεται δὲ καὶ τὸ γέννημα φίτυμα. Ἀπολλώνιος αὐτολύκῳ. αὐτὰρ ἐηγαμένον φίτυμα τῶν βοῶν. Φθάνει αἰτιατικῇ. προλαμβάνει. Φθάνοντος ἔργον γίνεται. Φθὰς ὁ Ἥφαιστος παρὰ Μεμφίταις. καὶ παροιμία. ἢ φθὰς σοι λελάληκεν. οἱ δέ, ἀφθὰς φασιν. ὡς σαφὶς ἀσαφίς. στάχυς ἄσταχυς. Φθάσειε. προλάβοι. οἷον φασί τινας ἐν λογιστηρίοις ἀποδύντας. ἢ πάντως ἀπὸ μιᾶς γε τοῦ συμφορῆσαι ἀπειθέντας ἐν μεσημβρίᾳ τοῦ βίου φιλοσοφεῖν. ἀπὸ μόνου τοῦ τὸν θεὸν ἀπομόσαι καὶ κατομόσαι πλατωνικῶς. οὓς φθάσειεν ἂν ἤσκιο σφηλῆξασθαί τι τῶν δεόντων. οἱ δὲ παλαιοὶ πρὸ τοῦ εὑρεθῆναι τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς, ἐβαλανοφάγουν. ἔνθεν καὶ ὄφαγεῖν εἴρηται. Φθασάμενον. ἐπιφθασάμενον. λέγουσι τὴν αἶγα τὴν τοῦ Διὸς τροφὸν κατηστερίσθαι. καὶ φασὶ τὸν ἐπιφθασάμενον ἐπιτέλλουσαν αὐτήν, ἐπιτυγχάνειν ὅσα ἂν εὔξηται.
Φθαίησι. προλάβοις ἔτι ς εἰς ἐκκλησίαν. καὶ φθαίησι. Φθέγμα. ῥῆμα. Φθείρομαι. αἰτιατικῇ. Φθεὶρ ὅτης πίτυος καρπός. Φθείρω αἰτιατικῇ. πᾶν τὸ φθειρόμενον, κατὰ δύο τρόπους φθείρεται. ἢ τὸν τῶν σωμάτων, τῇ εἰς τὰ στοιχεῖα ἀναλύσει, ἢ τὸν τῶν ἀσωμάτων, ἀποσβεννυμένου τοῦ εἴδους τῇ ἀναρμοστίᾳ τοῦ ὑποκειμένου. Φθεῖσθαι. διαφθείρεσθαι. Φθήμενος. προλαβών. καταλαβών.
Φθῆναι προλαβεῖν. Ἰώσηπος. δυσφοροῦντος δὲ τοῦ βασιλέως, ἐπὶ τῷ φθῆναι τὸν μισθὸν δεδωκέναι τοῖς Ἰσραηλίταις παρῆν ἐκεῖνο ὁ προφήτης ὅτι τῷ θεῷ δοκεῖ. Φθήσεται. καταλήψεται. Φθία πόλις. παρὰ τοῖς Ἀχιλλέως. καὶ Φθιάδος Θετταλικῆς. Φθιμένης νυκτός. ἢ παρεληλυθυίης, ὡς καὶ τὸ νῦν φθιμένης νυκτός. καὶ φθίμενος. φθαρείς. Φθινὰς. νόσος. Φθῖναι. φθαρῆναι. Φθίνει. φθείρεται. λήγει. καὶ φθινό-

μένοι. Φθινόπωρον. παλινδρομία τοῦ ἡλίου ἀφ' ἡμῶν γινομένου τῶν καρπῶν πρὸς τὸ ἀποξηραίνεσθαι ὧν ἐγγύς ἐστι. τὸ δὲ γενέσεως αἴτιον τὸ γίνεσθαι τὸν ἥλιον, ἐξαιμίζοντα τὰ νέφη. καὶ φθινοπωρίδα εἰναλίην ἔρχεσθαι. φθινοπωρίδα τὴν κολυμβάδα λέγει. Φθινύθων. φθειρόμενος. Φθίος ὄνομα κύριον. καὶ Φθιώτης ὁ ἀπὸ τῆς Φθίας πόλεως. θηλυκῶς δὲ Φθιῶτις γυνὴ διὰ τοῦ ι. Φθειρῶν ὄρος Μαιάνδρου. Φθισίμβροτος. διαφθείρουσα τοὺς ἄνδρας. καὶ φθισήνορος ὁμοίως τοῦ φθείροντος τοὺς ἄνδρας. Φθῖσθαι. φθαρῆναι. Φθῖος. νῆσος. Φθίσονται. διαφθαρήσονται. Φθιτὸν γένος. Φθογγαῖς. βοαῖς ἢ φωναῖς. Φθόη. φθίσις. ἢ ὄνομα πάθους ἐξαίματος ἀναγωγῆς. Ποσειδῆς τὴν ἰσπανικὴν φθόην. καὶ Αἰλιανός. Φθόη γοῦν θεόπομπον τὸν Ἀθηναῖον γινόμενον καὶ λειβόμενον ἰάσατο ὁ Ἀσκληπιός. Φθοΐς. τὸ πληθυντικὸν φθοῖς. ἔστι δὲ ὄνομα πλακουντίων πεμμάτων. ἃ τοῖς θεοῖς μετὰ τῶν σπλάγχνων ἔθυον. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τροχιὰν ἐν κανέῳ φθοΐδας σοὶ ταύτας ἐφ' ἅλωος ὧ δάματερ φέρω. τοὺς φθοῖς μονοσυλλάβως ἔθος λέγειν τοῖς Ἀττικοῖς. Ἀριστοφάνης τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας. Φθόνος ἡ ἐπὶ τοῖς καλοῖς τοῦ πλησίον βασκανία. παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. Φθόνος. πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ τῶν ἐπιεικῶν τινός. ἐκ τοῦ τουναντίον ὡς καὶ φθονερὸς ἂν εἴη ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν ἐπιεικῶν εὐπραγίαις. οὐ νεμεσητικός. ἐπεὶ προδήλως ἀνάξιον τοῦ σπουδαίου τὸ λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς τῶν ἀγαθῶν εὐπραγίαις. οἱ γὰρ ἐπιεικεῖς ἀγαθοί, οὐκ ἂν εἴη ὁ ἐπιεικὴς φθονερός. Φθόνος νόσημα ψυχῆς ἀνθρωπικόν. καὶ ἐσθίον ψυχὴν ἣν ἂν καταλάβοι. ὥσπερ ἰὸς τὸν σίδηρον, καὶ ὁ ἔρως ἑαυτόν ἐστιν. οἷς ἐκεῖνος ἔχθιστον καλεῖ τὸ θεῖον προσῆξε πῶν τὸ συμφυὲς ἀρρώστημα εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐκφύσαντας αὐτά. εἰσὶ δὲ καὶ ἴαμβοι τὸ δεύτερον τοῦ φθόνου ξέσας γράμμα, εὕροις ἐν αὐτῷ τὸν φόνον γεγραμμένον. καὶ Σοφοκλῆς. πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει. καὶ αὖθις. πιστὰ τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν μεγάλων διὰ τὸν φθόνον. καὶ Πίνδαρος. ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖς. καὶ αὖθις. σφόδρα δὲ λαμπρὸς ὢν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὅμως ἐσκοτίσθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ τὰ πάντα διεσθίοντος φθόνου. δίκην γὰρ θανάτου ὦφλε. Φθονῶ σοι. δοτικῇ. φθονῶ σοι τοῦδε. ζωὸν ἀτιμάσαντες, ἀποφθίμενον ποθέουσι. καὶ ποθ' ὑπερτύμβοιο καὶ ἀπνόου εἰδώλοιο, ἄστα νεῖκος ἐπῆλθεν. ἔριν δ' ἐστήσατο λαός. Φθόρος ἀρσενικῶς. οὗτος ἦν αὐτῷ κατεσπουδασμένος ὁ τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ φθόρος. καὶ αὖθις. πολὺς δὲ φθόρος ἐγίνετο τῶν σωμάτων. εἰ γάρ τοι δεινὸς ἦν τὸν φθόρον, τότ' ἂν ἰδών τις τὸ συμβαῖνον ἔγνω σαφῶς. Φλάβιος. ὄνομα χρηματισμοῦ. Φλάϊος ὄνομα κύριον. ἀλλ' ἐπεχείρησαν καὶ οἱ καμπανοὶ τοῦ Φλαΐου. καὶ οἱ συραχούσιοι τοῦ Μαρκέλλου κατηγορῆσαι.

Φλαμίνιος ὄνομα κύριον. ὁ Φλαμίνιος ὀχλοκόπος. καὶ δημαγωγὸς τέλειος. πρὸς ἀληθινῶν δὲ καὶ πολεμικῶν πραγμάτων χειρισμόν, οὐκ εὐφυής. καὶ Φλαμινίου. Φλᾶν. θλᾶν. τύπτειν. φλᾶν τὴν ἑαυτοῦ δυσμενεστάτην κάραν. Ἀριστοφάνης. νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια. ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὔνοιάν τινα. καὶ οὐκ εὖ νόρανας ἐρρήσετε. Φλαῦρον. φλαῦρον Ἀττικῶς. φαῦλον δὲ κοινῶς. ἤγουν κακόν. διαφέρει δὲ ὅμως φλαῦρον καὶ φαῦλον. φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι τὸ μικρὸν κακόν. φαῦλον δὲ τὸ μέγα. Φλαῦρον. φλύαρον. ἀηδές. δύσφημον. λυπηρόν. παρὰ Ἀριστοφάνει. τὸ ῥέοντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον ὃς νέος πέσοι. τουτέστι τὸν ἅπαξ ἐν νεότητι πεσόντα, ἐν γήρᾳ ὀρθοῦσθαι ἀδύνατον. Αἰσχύλος. καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρα δεξιούς. καὶ νῦν ἔχοντες. ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας ἀπεκείρατο οὐδεὶς πώποτε. οὐδ' ἠλείψατο. οὐδεὶς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος. Φλαυρότατον. νικήσαντες δὲ ταῦτα, ἀπολείπεσθαι τῆς στρατιᾶς τὸ φλαυρότατον. παρὰ Ἡροδότῳ. τουτέστι τὸ κακόν. καὶ αὖθις. τὴν ἁλωπεκῶς φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰεὶ ὧν πρίν τε. καὶ φλαυρουργὸς ὁ μικρὰ κακὰ ἐργαζόμενος. Σοφοκλῆς. φλαυρουργοῦ τινος περὶ τεχνήματα ἀνδρός. Φλεβάζοντες, βρύοντες.

Φλεβοτομεῖν. ζήτει ἐν τῷ γενεά. Φλέγμα. οὐ λέγεται πρῶτον ἀπὸ τροφῆς. πρῶτον γὰρ ἀπὸ τροφῆς τὸ αἷμα. τὸ δὲ φλέγμα πρῶτον τῶν ἀπέπτων. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα ἄπεπτα. ἀπὸ γὰρ φλέγματος, μεταβάλλεται ὀξὺς χυμὸς περὶ τὸν στόμαχον. ἔστιν οὖν οὐχ ἁπλῶς πρῶτον. ἀλλὰ τῶν ἀπέπτων. Φλεγμαίνουσαν πάλιν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἑλκῶν τῶν διὰ φλεγμονὴν κινδυνευόντων ἐκρήσσειν. Φλέγει. ἀντὶ τοῦ ζωπυρεῖ. Σοφοκλῆς. πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει τε καὶ φλέγει. Φλέγων. ζωπυρῶν. ἀνεγείρων

ἀνεγείρων αὐτὴν οὐρανίαν φλέγων. Φλέγων, Τραλλιανὸς, ἀπελεύθερος τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος· οἱ δὲ Ἀδριανοῦ φασιν, ἱστορικός. ἔγραψεν Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις ις΄. ἔστι δὲ μέχρι τῆς σκθ΄ Ὀλυμπιάδος, τὰ πραχθέντα πανταχοῦ. τὰ δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίοις η΄. Ἔκφρασιν Σικελίας. Περὶ μακροβίων καὶ θαυμασίων. Περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν βιβλία γ΄. Περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ τόπων καὶ ὧν ἐπικέκληνται ὀνομάτων. Ἐπιτομὴν Ὀλυμπιονικῶν ἐν βιβλίοις β΄. καὶ ἄλλα. τούτου τοῦ Φλέγοντος, ὥς φησι Φιλοστόργιος, ὅσον τὰ κατὰ τοὺς Ἰουδαίους συμπεσόντα, διὰ πλείονος ἐπεξελθεῖν τοῦ πλάτους Φλέγοντος καὶ Δίωνος βραχέως ἐπιμνησθέντων, καὶ παρενθήκην αὐτὰ τοῦ ἰδίου λόγου ποιησαμένων. ἐπεὶ τὰ περὶ εὐσέβειαν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἐλέγχοντα, οὐδ᾿ ὁτιοῦν οὐδ᾿ οὗτος δείκνυται πεφροντικώς. ὥσπερ οὐδὲ ἐκεῖνοι τὸ πᾶν. τοὐναντίον μὲν οὖν ὁ Ἰώσηπος καὶ δεδοικότι ἔοικε, καὶ εὐλαβουμένῳ, ὡς μὴ προσκρούσειεν Ἕλλησι. Φλεγραίας. πεδίον Θρᾳκικόν. Ἀριστοφάνης· ἵναπερ τοὺς γηγενεῖς ἀλαζονευομένους καθυπερηκόντισαν. Φλεγύας. ὁ ἀετός. Φλεγύα πόλις Βοιωτίας ὁ ἀπὸ ταύτης Φλεγύας Φλεγύου. Φλεγυρά. λαμπρά. Φλέγουσα. λάμπουσα ἢ θερμὴ διὰ τοὺς ἄνθρακας. Ἀριστοφάνης· δι᾿ ὁρμοῦσ᾿ ἐλθὲ φλεγυρὰ προσέχουσα μένος.

Φλεδονεία πόλις. Φλεδονεία καὶ ἡ φλυαρία ἀπὸ τοῦ φλεδόνω φλεδονεία. τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ φλύω ὃ καὶ φλέω λέγεται καὶ φλεδὼν ἡ φλυαρία. Φλέδων. τὸν αὐτὸν καθέν, ἢ τὸν φιλόσοφον ἐπιτιμῶν ὁ Τίμων διὰ τὸ πλῆθος, παντοφυῆ φλέδονα καλεῖ. Φλέων φλέω. λοχμῶδες φυτόν. οὗ μνημονεύει καὶ Θεόφραστος. παραδηλῶν ὅτι ποτάμιος ἐστι βοτάνη. ὥστε τὸ βούτομον καὶ ἐν ἀμφιαράῳ. ὅθεν ἂν λάβοι μισθ. πρῶτον τὸ βύσμα φλέων. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· ἠλάμεθα διὰ κυπείρου καὶ φλέω, χαίροντες ᾠδῆς πολυκολύμβοισι μέλεσι. Φλέσιον. τόπος. Φλυαφεῖ φλυαρεῖ.

Φλήναφος. μωρολόγος. καὶ φληναφία θηλυκόν. Φλιά. ὁ παραστάτης τῆς θύρας. Φλίει. μιμητικῶς φωνεῖ. Φλόπα. λαμπρά. Φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον. περὶ τοῦ ὀρέστου σώματος. καὶ φλόγεος. Φλογμός. καῦμα. ἐκπυράκτωσις. Φλόμος βοτάνη. Φλόρος δὲ ὄρνεον διὰ τοῦ ὁ μικροῦ. φλῶρος δὲ ὄνομα κύριον διὰ τοῦ ὦ μεγάλου. Φλῶμος βοτάνη. φλῶμον βοτάνην ἢ καὶ ἀντὶ τῆς ὑγρότητος χρῶνται. Αἰλιανὸς· ἐμβαλὼν ἢ εἰς τὴν λίμνην φλώμου φύλλα ἢ κάρυα πολέσας τῆς Γυείης. Φλωράσιον. Φλωρέντεια πόλις. Φλωρέντιος δὲ ὄνομα κύριον. Φλοισδούμενος. καιόμενος, βρασσόμενος. Φλοιός. τὸ λέπος τοῦ δένδρου. εἶχε δὲ ὁ Κρέων τὸ ἀπελέκητον φωνήν. καὶ φλοιοῦ μεστὴν τραγῳδῶν. Φλοίσβου. ταράχου. φλοῖσβος ἀπὸ τοῦ φλοίω τὸ ἀναβράζω γίνεται φλόβος καὶ φλοῖσβος. Φλύακες. Σωτάδης ἔγραψε φλύακας ἤτοι κιναίδους διαλέκτῳ Ἰωνικῇ. καὶ γὰρ Ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὗτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἴδει τούτῳ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ ἕτεροι.

Φλύαρος. φληνάφος καὶ λῆρος. μάταιος λόγος. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τἄλλα δὲ πάντ᾿ ἐστὶ φλύαρος. καὶ αὖθις· μὴ δ᾿ οὔσης ἀνάγκης τί δεῖ φλυαρεῖν ὁτιοῦν πρὸς ὁντιναοῦν. Φλυδούμενος. ἀντὶ τοῦ ταρασσόμενος. καταπονούμενος. καὶ Λυκόφρων. Φλυΐα. δῆμος τῆς Κεκροπίδος. ὁ δημότης Φλυεύς. ἐκ τούτου ἦν τοῦ δήμου Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής. Φλύειν. τὸ ἀναζεῖν. ἤγουν βράζειν. Φλυκταίναι. τὰ τῶν χειρῶν ἐπαναστήματα τὰ γινόμενα ἀπὸ τοῦ κωπηλατεῖν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· ἐγὼ δὲ φλυκταίνας ἔχω. Φλυκτὶς φλυκτίδος. τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα. ἢ ὁ καλούμενος ἄνθραξ. Φόβαι. τὰς κόμας. τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας.

Φοβερά ἡ ἄπειρος φόβος. ἐκπέταμαι φοβερὰν φρένα δείματι πάλλων. ἀντὶ τοῦ ἐκπέπληγμαι.

Φοβερὸς ὁ φοβούμενος, παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ Φερεκράτει. καὶ παρὰ Ἀρριανῷ. οἱ δέ, φοβεροὶ γενόμενοι, ἔφυγον ἀπολιπόντες τὰς πόλεις. καὶ αὖθις Ἀρριανός· οἱ δὲ ἐμβεβληκότων τῶν πολεμίων, φοβεροὶ καὶ ἀμήχανοι ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ καιρὸν ὠφελίμου ἀπώλλυντο. φοβερὸς καὶ ὁ καταπληκτικός. Ἀννίβας δὲ λαμπρὸς ἤδη καὶ φοβερὸς ὤν, ἤλαυνεν ἐπὶ τὴν Τυρρηνίαν. Φοβεστράτη. ἡ φοβοῦσα τὸν στρατόν. φοβέστρα ἡ ἄθλησις. Φόβη. κόμη. θρίξ. ὅστις φόβῃσι ξανθοῖς τοῖς κόμαις. Φόβος. φυγὴ καὶ ἡ δειλία. φόβος δέ ἐστι προσδοκία κακοῦ. εἰς δὲ τὸν φόβον ἀνάγεται ταῦτα. δεῖμα. ὄκνος. αἰσχύνη. ἔκπληξις. θόρυβος, ἀγωνία. δεῖμα μὲν οὖν ἐστι, φόβος δέος ἐμποιῶν. ὄκνος δὲ φόβος μελλούσης ἐνεργείας. αἰσχύνη δέ, φόβος ἀδοξίας. ἔκπληξις δέ, φόβος

ἐκ φαντασίας ἀσυνήθους πράγματος. θόρυβος δέ, φόβος μετὰ κατεπείξεως φωνῆς. ἀγωνία δέ, φόβος ἀδήλου πράγματος. ἔστι δὲ γένος ἡ θαυμαστότης τῆς ἐκπλήξεως, ἀλλ' οὐχ ὑπερβολή. γένος γὰρ ἐκπλήξεως ἡ θαυμαστότης· ἡ δὲ ὑπερβολὴ διαφορά. τῶν γὰρ θαυμαζόντων, οἱ μέν, καθ' ὑπερβολὴν θαυμάζουσιν, ὡς ἐκπεπληγμένοι· οἱ δέ, μετρίως. τὸ δὲ θαυμάζειν καθ' ὑπερβολὴν ἐστὶν ἐκπλήττεσθαι. Φόβος παρ' Ὁμήρῳ ἡ φυγή. ὅτε δὲ λέγει ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου· διότι ὁ βουλόμενος σοφὸς εἶναι ἀπὸ εὐλαβείας ἄρχεται. εἰ δὲ τὸ ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας παραληφθῇ, φόβος κυρίου· οὐχ ὁ παθητικός, ὁ δὲ ἐκ κολάσεων προσγινόμενος. ἡ γὰρ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον· ἀλλ' ἡ κατὰ σεβασμὸν εὐλάβεια. οὗτος γὰρ ὁ φόβος κυρίου πάντα ὑπερβάλλει. Φοβῶ καὶ φοβοῦμαι αἰτιατικῇ. Φολβὸς ὄνομα κύριον. Φολίδες αἱ λεπίδες. καταχρηστικῶς δὲ τὰ μικρὰ πτερά. τούτοις γὰρ ἐοίκασι. Φολιδωτόν· λεπιδωτόν. καὶ φολιδωτοὶ ἰχθύες. καὶ σαῦρα. καὶ σαλαμάνδρα. καὶ χελώνη. καὶ κροκόδειλος. καὶ τὸ τῶν ὄφεων πᾶν γένος. ταῦτα δὲ λέγεται κατά τινας καιροὺς τὸ γῆρας ἐκδύεσθαι. ὁ δὲ κροκόδειλος φωλεύει τὰς χειμερίους ἡμέρας μ' κατὰ γῆς ἐγκεκρυμμένος. τὸ δὲ γῆρας οὐκ ἐκδύεται· ὡς οὐδὲ ἡ χελώνη. Φολίς· τὸ τοῦ δέρατος. φόλλις δὲ ἀρσενικῶς φόλλεως, ὁ ὀβολός. πληθυντικῶς τοὺς φόλλεις. Φολκὸς ὁ στραβός. Φόλος ὄνομα τόπου. Φολουΐα· Ἀντωνίου γυνή. αὕτη Κικέρωνος τοῦ ῥήτορος ἀποτεμοῦσα τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπὶ τοῖς γόνασι λαβοῦσα, πολλὰ μὲν εἰς αὐτὴν ὑβρίσασα καὶ ἐμπτύσασα· τέλος δὲ ἐπ' ἑαυτῆς διανοίξασα στόμα, ἐκείνου τε τὴν γλῶτταν ἐξελκύσασα καὶ τῇ βελόνῃ τῇ κατὰ τὴν κεφαλὴν κατακεντήσασα. πολλά τε καὶ μιαρὰ προσφθεγξαμένη, ἐπὶ τὸ βῆμα τεθῆναι προσέταξεν. ἵν' ὅθεν κατ' αὐτῆς δημηγορῶν ἠκούετο, ἐκεῖθεν καὶ ὁρῷτο. Φονᾷ· ἐθίμως πρὸς τὸ φονεύειν ἔχει. ὁ δ' ἅπερ πυνθάνεται ὅσα ἡ παῖς ἔδρασε, καὶ διώκει φονῶν. καὶ ἀποκτεῖναι γλιχόμενος. Φονή· ὁ φόνος.

Φονῆσι· τοῖς φόνοις. Φονία ὁρμή. καὶ φόνιον αἷμα, καὶ Φόνιος ὠμὸς ἀνήρ. Φόνος, ἡ μέχρι ἀναιρέσεως κίνησις παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. Φόνος ἐρράνθη· αἷμα ἐρράνθη. Φονῶντες· οἱ δὲ λεόντειον ἐβρυχῶντο φονῶντες, φονεῦσαι προκεκριμένοι. Φόνου πτερόν· ὃ ἦν διὰ τῶν ὀιστῶν πτερόεντα, ἢ ταχύν. βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον. Φόξινος· εἶδος ἰχθύος.

Φοξὸς· ὁ ὀξυκέφαλος. Φόωντα· ψηλαφῶντα. Φόως· Ὅμηρος· ἦγαγε πρὸς φόωσδε· πρὸ τοῦ τελειώσεως τοῦ ὡρισμένου καιροῦ. περὶ δὲ τῶν πυλῶν λέγει. αἱ δὲ πεπταμέναι, τεῦξαν φάος, ὥστε διαμέσης τῆς πύλης φωτίζεσθαι τὴν πόλιν· ἀλλὰ τὴν σωτηρίαν τῶν φευγόντων. ὥστε φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν ἄνδρα λαβών. Φορά· ἡ κατὰ ὅλου τόπου ἐναλλαγή. καὶ μάλιστα ἡ μὴ δυναμένη ἐφ' ἑαυτῆς στῆναι ὅταν θέλῃ. τῇ τῆς κατὰ τόπον κινήσεως γένος λέγων τὴν φοράν, τὸ γένος ὑπὸ τῷ εἴδει τίθεται. ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο Πλάτων. ὁριζόμενος γὰρ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν, φορὰν αὐτὴν εἶπεν. ἀλλὰ φορὰ μέν ἐστι τῶν ἀψύχων καὶ ἀκουσίως ἀμειβομένων τόπον ἐκ τόπου. τὸ δὲ ἀκουσίως ἀντὶ τοῦ οὐχ ἑκουσίως. εἰ οὖν τινά ἐστιν ἑκουσίως μεταβάλλοντα τόπον ἐκ τόπου ὡς τὰ βαδίζοντα, εἴη ἂν ἐπὶ πλέον ἡ κατὰ τόπον κίνησις. οὐ πᾶσα δὲ κατὰ τόπον κίνησις φορά. καὶ αὖθις δυσχέρεια μὲν πολλὴ τοῦ δὲ τοῦ φορήματος. ὅμως δὲ τλῆθι, τοῖσι γυναίοισι τό γε σχεδὸν ἐχθρὸν καὶ τὸ χρηστὸν εὐηλεές. σοὶ δὲ κλιπόντι τοῦτο νεῖδος οὐ καλόν. ὁ δέ, ἐκ πλείστου ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν πεπηρωμένος, πρὸς τοὺς πόνους φοράδην ἐφοίτα. καὶ ταύτῃ τοὺς ἐναντίους κατέπληττε. καὶ φοράδην ὑφ' ἑτέρων βασταζόμενος. Φοράς, ὁρμάς· ἢ τύχας. καὶ Φορὰς φοράδος ἡ ἵππος θηλυκῶς. Φορβάδων· νομάδων· βοσκομένων. καὶ Φορβὰς ἡ πολλοῖς προσομιλοῦσα τροφῆς χάριν. παρὰ τὸ φέρβω. Φορβαντεῖον ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. τὸ ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος βασιλεύσαντος Κουρήτων καὶ ὑπὸ Ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος. ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας. ὁ καὶ Φόρβαντος. Φορβασία· καπίστριον. Φορβειάν· περιστόμιον. καπίστριον. παρὰ τὸ φέρβειν. καὶ φορβειὰ ἡ τροφή. καὶ φορβὴ ὁμοίως. φορβειὰ δὲ καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται. ὁ ξύων.

Φόρβιον τὸ περικείμενον τῷ στόματι τοῦ αὐλητοῦ δέρμα, ἵνα μὴ σχισθῇ τὸ χεῖλος αὐτοῦ. Ἀριστοφάνης· καὶ δὴ καὶ δεινὴ ἰδών, οὔπω γεραικεῖδον ἐμπεφορβιωμένον. Φόρβιον· εἶδος βοτάνης λεπτομερὴς τε καὶ ῥυπτικῆς καὶ ἑλκτικῆς δυνάμεως. λαμβανόμενα γοῦν λεπτύνει μετὰ μέλιτος τὸ στόμα καὶ σκό

λοιπὰς οὐκ ἄγει. Φορεῦσι· φέρουσι. Φορεῖον· πλέγμα ποιήσαντες ἐκ λύγων, φορείων τύπῳ
γυναικείων, δέρμασι βοείοις ἐπιπλάσαντες ἀκατεργάστοις. Φορεῖται· περιφέρεται. Φο-
ρῆδες· οἱ φέροντες. Φορήσω τὸ ξίφος ἐν μύρτου κλαδί. ἀντὶ τοῦ κλάδῳ. καὶ ἐπὶ μὲν ἔπλασ-
μόν· τουτέστιν ἐν μυρσίνῳ κλάδῳ τὸ ξίφος φορήσω, ὥσπερ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων. οὗτοι γὰρ
ἀπὸ μυρσινῶν κλάδων τὰ ξίφη ἀνασπάσαντες, τὸν τύραννον κατέβαλον. Φορητὸς· βαστακ-
τός. τοῖς δὲ, πλειόνων καὶ δημιῶν, φορητὸς οὐδαμῶς οὐδαμῆ ἦν. Φορητόν· καρτερικόν, ἥ τις
δεινὸν ἠγνοημένη καὶ φορητὸν ἥκιστα, ξιφιδίῳ ἑαυτὴν διέφθειρε. Φορητῶς· μεγάλως. Φο-
ριαῖα. Φορίνη· Ἀντιφῶν φησιν· ἐπ' ἀνθρωπίνου δέρματος ἐλέγετο ἡ φορίνη. Φόρκης.
Φόρκυνος ὄνομα, λιμὴν τοῦ Φόρκυνος. Φορμάρια παρὰ Ῥωμαίοις ἀπόφασις θανάτου. Φορ-
μηδὸν· ψιαθηδόν. Φορμός· ψίαθος παρὰ Θουκυδίδῃ. ἐν ἀγκάλαις ἔχων τὸ πλέγμα. Φορμηδὸν· Θουκυδίδης·
ξύλα τέμνοντες ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος, παρῳκοδόμουν ἑκατέρωθεν φορμηδὸν, ἀντὶ τοίχων τιθέν-
τες ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπὶ πολὺ τὸ χῶμα. καὶ αὖθις· καὶ τοὺς νεκροὺς οἱ Κερκυραῖοι φορμηδὸν ἐπὶ
ἁμάξας ἐπιβαλόντες, ἀπήγαγον ἔξω τῆς πόλεως. Φόρμιγξ· κιθάρα. ἐν ἐπιγράμματι. ἀ-
φόρμιγξ τε καὶ τόξα καὶ ἀγκύλα δίκτυα Φοίβῳ. Φορμίων· περὶ τούτου καὶ ὁ Θεόπομπος
ἐν Φιλιππικοῖς φησιν. ἦν δὲ Κροτωνιάτης. καὶ ἐν τῇ ἐπὶ Σάγρᾳ μάχῃ ἐτρώθη. δυσιάτου δ' ὄντος τοῦ
τραύματος χρησμὸν ἔλαβεν εἰς Λακεδαίμονα ἐλθεῖν· τοῦτον γὰρ αὐτοῦ ἰατρὸν ἔσεσθαι, ὃς ἂν αὐτὸν πρῶ-
τος καλέσειεν ἐπὶ δεῖπνον. ὡς οὖν ἧκεν εἰς τὴν Σπάρτην, καταβάντα αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὀχήματος,
ἐκάλεσεν αὐτὸν ἐπὶ δεῖπνον νεανίσκος· δειπνήσαντα δὲ ἤρετο ἐφ' ὅ τι ἥκοι. ὡς δὲ ἤκουσε περὶ τοῦ
χρησμοῦ ἀποξύσας τοῦ δόρατος ἐπιτίθησιν. ὡς δὲ ἀνέλυσαν ἀπὸ τοῦ δείπνου, δοκεῖ ἀναβαίνειν ἐπὶ
τὸ ἅρμα τῆς θύρας αὐτοῦ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Κρότωνι, ἐπιλαμβάνεται. ἀλλὰ καὶ θεοξένια αὐτοῦ ἄγον-
τος, ἐκάλεσαν αὐτὸν οἱ Διόσκουροι πρὸς Βάττον εἰς Κυρήνην. καὶ ἀνέστη τε ἔχων σιλφίου καυλόν. καὶ
παροιμία· Φορμίωνος στιβάς· ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. οὗτος γὰρ ὁ Φορμίων, ἀγαθὸς ἐγένετο στρατηγός. καὶ
ἐν τοῖς Ταξιάρχαις δὲ φαίνεται ὡς ἐπίπονος· φιλοπόλεμος γὰρ καὶ αὐστηρός. στιβάδες δὲ, ἐ-
πεὶ οἱ στρατιῶται χαμαικοιτοῦσιν. ἀναγράφεται δὲ ὁ Φορμίων δυσὶ ναυμαχίαις νικήσας Λακεδαι-
μονίους. λιτὸς δὲ ἦν καὶ στρατιωτικός. οἱ δὲ ἐπὶ πολεμικῇ ἕξει ἡμῖν οἱ ἀπὸ γυμνασίων καὶ πό-
νων εἰώθασι χαμαικοιτεῖν. καὶ Διονύσιος ἐν Ταξιάρχαις· ὡς οὐκ ἐὰν φάγοιμι στιβάδας ἐξόδου φύ-
γον. Φορμίσιος· ἀναβαλλομένη δείξειν τὸν Φορμίσιον. καὶ οὗτος δασὺς ἦν. αἰνίττεται δὲ τὸ
γυναικεῖον αἰδοῖον. Φορμίσιος καὶ Μελαίνετος· ὁ Φορμίσιος αὐθάδης καὶ θρασὺς στρατηγός.
Ἀριστοφάνης· Φορμίσιος καὶ Μεγαίνετος ὁ Μάνης. ὀνόματα δούλων. Φορμίσκοι· κολαθί-
σκοι. Φορμὸς, περικάλυμμα ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ. ἐν ᾧ εἰώθεσαν ἰσχάδας κομίζεσθαι.
καὶ Φορμοκοιτῶ τὸ ἐν ψιάθῳ κοιμῶμαι. Φορμὸς οὖν πλέγμα ὡς κόφινος, φησὶν Ἡρόδοτος.
Φόρμος Συρακούσιος κωμικὸς· σύγχρονος Ἐπιχάρμῳ. οἰκεῖος Γέλωνι τῷ Σικελίας τυράννῳ καὶ
τροφεὺς τῶν παίδων αὐτοῦ. ἔγραψε δράματα ζ´. ταῦτα· Ἄδμητος. Ἀλκίνους. Ἀλκυόνες. Ἰλίου πόρ-
θησις. Ἵππος. Κηφεὺς ἢ Κεφάλαια. Περσεύς. ἐχρήσατο δὲ πρῶτος ἐνδύματι ποδήρει καὶ σκηνῇ δερ-
μάτων φοινικῶν. καὶ ἑτέρου δὲ δράματος Ἀθήναιος μέμνηται ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς, Ἀταλάν-
της. Φορμοφόρος ἦν Πρωταγόρας ὁ φιλόσοφος. Φορολόγος· ἀπαιτητὴς δημόσιος. Φόρος
δὲ ἡ εἰσφορὰ τῶν χρημάτων. Φορολόγος ὁ τὰς εἰσφορὰς συλλέγων. οὓς πράκτορας ἔθος κα-
λεῖν τοῖς πολλοῖς. Φόρος· παρὰ Ἀθηναίοις, ἡ τῶν χρημάτων φορά. Φόρος, τὸ πωλητήριον. ὁ
τόπος ἐν ᾧ πωλοῦνται τὰ ὤνια. καὶ κάτωθεν τοῦ φόρου κεχωσμένοι ὑπῆρχον δύο σταυροὶ τῶν δύο λῃστῶν,
καὶ βικίον μύρου ὃ ἠλείψατο ὁ Χριστός. καὶ πολλὰ ἕτερα σημειοφορικά. τεθέντα μὲν παρὰ Κωνσταν-
τίνου τοῦ μεγάλου. ἀφανισθέντα δὲ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου. Φορὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ ἐπιτήδειος
ἄνεμος. τοῖς ἐναντίοις ὁρῶν ἄνεμόν τε λαμπρὸν καταπνέοντα, φησὶ δὲ δυσχερῆ, πρὸς ἀντίον ἀνέ-
μου κοίλης καὶ τραχείας οὔσης τῆς θαλάσσης, διηπόρει τί δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι. Φορῶ αἰτι-
ατικῇ. Φορωνεὺς ὄνομα· καὶ Φόρωνος ὄνομα κύριον. Φορτία· τὰ ἀγώγιμα. καὶ τοίνυν
ἅπαντα ὅσα ἐπεφέροντο φορτία αἰράμενοι, ἔθεσαν ἐν μέσῳ. εἶτα τοῖς τοῦ λιβάνου κλάδοις πῦρ

ἀνάψαντες τῇ, σκυθικῇ φωνῇ βάρβαρα ἄττα ῥήματα ὑπεψιθύριζον. Φορτίσκη· ἀγώγιμος ἢ πεφορτισμένη. Φορτικῶς· ἐπαχθῶς· ἐπαχθῶς. Φόρτος ἡ χλαῖνα. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμ' ἄν. τουτέστι τὴν χλαῖναν. Φορμῶ· μολυνῶ. Φορύξαντες· πλύναντες. Φορυτός· Ἀριστοφάνης· δέσμοι φορυτοῦ ἵν' αὐτὸν οἴσας φέρω. τουτέστι φρυγάνων· χοινίον δεσμὸν χόρτου συρφετώδους. καὶ φορυτῷ φρυγανώδει ἀκαθαρσίᾳ. συρφετώδει. χορτώδει. οἱ δὲ μύσης φορυτοῦντες ἔπινια λήμματα ἱερᾶς. διὰ τὸ ὀ μικροῦ. ἢ ψιαθώδες πλέγμα ἐν ᾧ τοῦ σάκχου ἐμβάλλουσιν. ἢ ἐκ φρυγάνων στρωμνή. Ἀριστοφάνης· δέσμοι φορυτοῦ ἵν' αὐτὸν οἴσας φέρω ὡς τοὺς κέραμοι ἵνα μὴ κατεαγῇ φορούμενος. οἱ γὰρ καλῶς δεσμούμενοι κέραμοι, δυσχερῶς κλῶνται. Φοσσάτον· ὁ στρατὸς τὸ στρατόπεδον. Φόσπεις· ὄνομα κύριον. Φσάλικλον· εἶδος παιδιᾶς. Φούριος καμιλος δικτάτωρ ἐν πολέμοις ἀριστεύσας, ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις ὀνομαστοῦ τι τοῦ ἐπὶ τῷ φόνῳ. αἰτίαν γὰρ δὴ πρός τινων ἐπὶ παρανόμῳ διανεμήσει τῆς λείας ἀναδεξάμενος, φυγὰς ἐκ τῆς πόλεως. θεοὺς ἱστορίας ὑπὲρ ὧν ἀδίκως ἐπεπόνθει ποιούμενος.

Φοῦρκα παρὰ ῥωμαίοις, δίδυμον ξύλον. Φοῦρνος· πνιγεύς. ὁ κλίβανος, ὅπου οἱ ἄνθρακες ὑπὸ μ πνίγονται. Φῶ· εἴπω. Φωγνύω· τὸ φρύγω. Φῶδες· τὸ ἐν χειμῶνι καῦμα. καὶ φῴδων, φλυκταινῶν. ἐκ βαλανείου δὲ διὰ ὅ τοὺς πένητας ἀπορούντας ἐνδύματων, διὰ τὸ ψύχος ἐν βαλανείοις καθεύδειν καὶ φλυκταίνας ποιεῖν. Φώζω τὸ καίω. Φωΐδες· αἱ ἀπὸ τῆς φλογὸς φλυκταῖναι. Φωκαέων ἀρά. φωκεῖς γὰρ καταλιπόντες τὴν πόλιν ἐν τῇ ὑπὸ ἁρπάγου πολιορκίᾳ, ὥρμησαν ἐπὶ κελτίας. μύδρους εἰς τὴν θάλασσαν βάλλοντες, καὶ ἐπαρασάμενοι μὴ πρότερον ὑποστρέψειν εἰς τὴν ἑαυτῶν, ἢ τοὺς μύδρους ἀναδυθῆναι. Φωκᾶς ὄνομα κύριον. Φωκαία· κώμη τῆς φωκίδος. καὶ φώκεα χώρα. φωκεὺς δὲ ὄνομα τόπου. Φωκέως· φανοτέως. ὁ λόγος χειρότερον φωκεῖς· ἐπὶ μέρος δὲ φανοτεῖς. Φώκεια ὄνομα πόλεως. Φώκη· δύσοσμον ζῷον θαλάττιον. Ἀριστοφάνης· φώκης δὲ ὀσμὴν ἔχει. Φωκίωνος, ὄνομα κύριον. ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ φρυνῶν. Φῶκος ὄνομα κύριον, καὶ παροιμία. Φώκου ἔρανος. κατὰ τῶν ἀνωχίας συναγαγόντων ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ. Φῶκος γάρ τις θυγατέρα ἔχων ἐπὶ γάμῳ, πολλῶν αὐτὴν μνηστευομένων, ἐράνους συνῆγε. καὶ ἐπὶ τοὺς μνηστῆρας, αὐτὴν ἀνεβάλλετο τὸν γάμον. ὀργισθέντες οὖν ἐκεῖνοι ἐν τῷ συμποσίῳ, ἀπέκτειναν τὸν φῶκον. Φωκὸς δὲ ὀξυτόνως, ἀσθενῶν τι. Φωκυλίδης· μιλήσιος φιλόσοφος. σύγχρονος θεόγνιδος. ἦν δὲ ἑκάτερος μετὰ χιλ' ἔτη τῶν τρωικῶν. ὀλυμπιάδι γεγονότες νθ'. ἔγραψεν ἔπη καὶ ἐλεγείας. παραινέσεις ἤγουν γνώμας· ἅστινας κεφάλαια ἐπιγράφουσιν. εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν σιβυλλιακῶν κεκλεμμένα. Φωλάδι· ἐμφωλεύουσι. καὶ φωλάδες· ἀπλαίου κρυπτοῦ. φάρειος· φρίξας δὲ χαίτην, ἐκ βορέου φωλάδος κοίλης. Φωλὰς εἶδος νόσου. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κατοικίδιον ὄρνιν, τὴν ἐπωάζουσαν καὶ κλωσσοῦσαν. Φωλεά καὶ φωλεία. ἐκ τοῦ φωλεύω. Φωλεόν, τὸ παιδευτήριον ἴωνες. ὅθεν ἀπὸ φωλοι, ἀπαίδευτοι. σημαίνει δὲ καὶ τὴν καταδύσιν τῶν ὄφεων. Φωλεύουσι· κρύπτουσι. Φωλήτορες οἰκοισυμποσιακοί. Φωλὶς καὶ φωλιδωτός. Φῶμεν· εἴπωμεν. λέξωμεν, ἐροῦμεν. Φωνασκεῖν· ἀσκεῖν φωνὴν ἀσκεῖν. καὶ φωνασκικὸν βούκινον. ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ βασιλέως τὸ τῶν φωνασκούντων γένος ἦν πανταχόθεν ἀνιχνευόμενον. Φωνεῖν· λέγειν. Φωνή· εἶδος ἡ φωνὴ τοῦ ψόφου. ἔστι δὲ φωνὴ πλῆξις ἀέρος. ἢ ἀὴρ πεπληγμένος. οὐ γὰρ πᾶς ψόφος φωνή. ὥσπερ δὲ ὁ ἐκ τῶν ἀψύχων. οἷον κυμάτων ἢ ἀνέμων γινόμενος. ἀλλ' ἐμψύχου τινὸς ψόφου ἐστὶν ἡ φωνή. οὐ μὴν δὲ πᾶς ψόφος ἐμψύχου φωνή. οὐδὲ ὁ διὰ χειρῶν κρότος. οὐδὲ τὸ χρέμψασθαι. οὐδὲ τὸ βῆξαι. φωνὴ γὰρ ἐστιν, ἐμψύχου ψόφος. διὰ τῶν φωνητικῶν γινόμενος μορίων. οἷον πνεύμονος καὶ τῶν ἀναπνευστικῶν μορίων. καὶ τῆς τραχείας ἀρτηρίας. καὶ τῆς φάρυγγος. καὶ οὐδὲ διὰ τούτων ὁ πως οὖν τοῦ ψόφου γινομένου. διόπερ οὐδὲ ὁ βήττων λέγεται φωνεῖν. ἀλλ' ὅταν μετὰ φαντασίας σωματικῆς ταῦτα κινηθῇ, τότε γινόμενος ὑπὸ τούτων ψόφος, φωνὴ καλεῖται. διὰ ἣν ταῦτα θεωρεῖται περὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου φωνήν. ῥυθμός. ἁρμονία. λέξις. ἔχει δὲ ὁ μὲν ῥυθμὸς περὶ τὸν χρόνον τῆς ἐκφωνήσεως, τὸ μακρὸν καὶ τὸ βραχύ. διὸ καὶ τῶν φωνηέντων, τὰ μὲν ἐν πλείονι χρόνῳ ἐκφωνούμενα, μακρὰ ὠνόμασαν. τὰ δὲ ἐν ἐλάττονι, βραχέα. ἐκ δὲ τῆς τούτων πρὸς ἄλληλα συνθέσεως, ὁ ῥυ

ῥυθμοῦ τῶν ἐπῶν γίνεται. ἡ γὰρ ἁρμονία, περὶ τὴν τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος συμμετρίαν ἔχει. ἡ δὲ λέ-
ξις, περὶ τὴν διατύπωσιν τῶν συλλαβῶν. ἡ δὲ ῥῆσις ἡ τῶν λεγομένων σημαίνεται ἔννοια. ἐπεὶ οὖν ταῦτα μὲν
ἔχει κυρίως ἡ τοῦ ἀνθρώπου φωνή, μιμοῦνται δέ πως ταῦτα καὶ τὰ μουσικὰ ὄργανα, διὰ τοῦτο λέ-
γεται κατὰ ἀναλογίαν καὶ αὐτὰ φωνεῖν. διακρίνουσι δὲ τὴν φωνὴν ἀπὸ τοῦ ψόφου διχῶς. ἔκ τε
τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως. ὅτι ἡ φωνὴ γίνεται, τοῦ εἰσπνευσθέντος ἀέρος ἐνθλιβομένου τῇ συστολῇ τοῦ
θώρακος, κατὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτῷ ψυχικὴν δύναμιν. καὶ προσπίπτοντος καὶ τῇ τραχείᾳ ἀρ-
τηρίᾳ. καὶ τοῦ ἐναπειλημμένου ἐν αὐτῇ ἀέρος. ὃς τῇ ἀθρόᾳ πληγῇ ἄθρυπτος ἀποπαλλόμενος ἀεὶ
τύπτει τὸν προσεχῆ ἀέρα ἕως τῆς ἀκοῆς. ἔστι γὰρ τὸ μὲν ἀγγεῖον τοῦ στόματος τὸ μέχρι τῆς ῥίζης
τῆς γλώττης φάρυγξ. ἐκεῖθεν δύο ἀγγεῖα φέρονται. τὸ μὲν, ἐπὶ τὸν θώρακα καὶ καλεῖται ἀρτη-
ρία. τὸ δὲ ἕτερον, πρὸς τῷ τένοντι. καὶ καλεῖται οἰσοφάγος. γίνεται δὲ διὰ τῆς τραχείας ἀρτηρίας
ἡ ἔφοδος τοῦ πνεύματος. ἤτοι ἡ τὴν εἰσπομπὴν καὶ τὴν ἐκπομπήν. ὁ γὰρ τῷ εἰρημένῳ τρόπῳ ἐκπνε-
όμενον ποιεῖ ψόφον. ὃς καλεῖται φωνή. ὅταν μετά τινος σημαντικῆς φαντασίας γίνηται. ἐκ μὲν
οὖν τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως, ταύτῃ διαφέρει ἡ φωνὴ τοῦ ψόφου. ἐκ δὲ τοῦ τέλους, ὅτι ἡ φωνὴ κα-
θ' ὁρμήν τινα τοῦ ζῴου γίνεται. καὶ πρὸς σημαίνει τι. διὸ καὶ μετὰ φαντασίας. διὸ καὶ οἱ τῶν ἀλόγων ψό-
φοι φωναί. καὶ γὰρ ὁ κύων ὁπηνίκα φαντασίαν ἔχει τοῦ ἀλλοτρίου, ὑλακτεῖ. ὅταν δὲ τοῦ οἰκείου,
σαίνει. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζῴων ὡσαύτως, σημαντικαὶ φωναί εἰσιν αἱ τῶν ψυχικῶν δυνάμεων καὶ δια-
θέσεων. καὶ γὰρ τροφῆς ὀρεγόμενα, ἢ ἄλλου τινός, κέχρηται τῇ φωνῇ. Φωνή. ζήτει ἐν τῷ ἀόρατον.

Φωνή. περὶ πρώτης φωνῆς, ζήτει ἐν τῷ βεκκεσέληνε. Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ, ζήτει
ἐν τῷ τροχός. Φωνὴ καὶ κραυγὴ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ ἡ τῆς ψυχῆς προθυμία. Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέ-
κραξα. καὶ φωνήεις ὁ φωνητικός. Φώνημα. τὸ φθέγμα. Φωνήσας. αἰτιατικῇ. Φῶνος ὁ
μεγαλόφωνος. Φωνῶ. αἰτιατικῇ. Φὼρ ὁ κλέπτης. ἡ δοτικὴ τῷ φωρί. Φωραθεὶς ἐρευνηθείς. γνω-
σθείς. πάμφιλος δ᾽ ἐρευνηθεὶς παρὰ Ἀριστοφάνει. ὃς φωραθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ κατελύθη. Φωρᾶν
ἐρευνᾶν. ἐκζητεῖν. Φῶρας. λῃστάς. ἀπὸ τοῦ τὴν φῶραν ἐρευνῆσαι. Φωράσας. διερευνήσας.
καταλαβών. καὶ φωράσω. εὕρω. θεωρήσω. ἐρευνήσω. καὶ φωράσαι. Φώρια. λαθραῖα λῄστρια. ἢ
κλοπιμαῖα πράγματα. ἐπὶ λύσιν ὄφρα λέοιτο φώριον. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. φώρια δαμφα-
δίων λείψανα μελιχρότερα. καὶ φωρεία. ἐπὶ τῆς λῃστείας ταῦτα εἴληπται. καὶ φώριον τὸ κλέμμα.

Φωριαμός. κιβωτός. παρὰ τὸ φωρίων δεκτικὴν εἶναι. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὰ φάρη. ἐπεὶ δὴ
πρὸς φυλακὴν τούτων παρεσκεύασται. φαραμὸς καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω φωραμὸς ὡς θᾶκος θῶκος καὶ
πλεονασμῷ τοῦ ι φωριαμός. Φῶρος κατάσκοπος. φώς. ὀξυτόνως ὁ ἄνθρωπος. φῶς δὲ περι-
σπωμένως ὅπερ ἐστὶν ἐνέργεια καὶ τελειότης τοῦ δυνάμει διαφανοῦς. τὸ δὲ φῶς, οὐδενὶ ἄλλῳ κρί-
νεται ἢ τῇ ὄψει. Φῶς οὖν ἡ τοῦ διαφανοῦς ἐνέργεια. καθὸ ἐστὶ διαφανές, τουτέστι τὸ εἶδος καὶ ἡ τε-
λειότης αὐτοῦ. δυνάμει γὰρ ὄντος τοῦ διαφανοῦς, ἐπιγινόμενον τὸ φῶς καὶ εἰδοποιῆσαν καὶ τελει-
ῶσαν αὐτό, ἐποίησεν ἐνεργείᾳ διαφανές. τὸ δὲ, οὔτε σῶμά ἐστιν. οὔτε κατὰ ἐκπομπὴν σωμάτων
τινῶν γίνεται. πῶς γὰρ οἱ ὄντες τὴν ἀναβλέψαντας ἡμᾶς ἀθρόον τοῦ οὐρανοῦ ἀντιλαβέσθαι. πῶς γὰρ
οἱ ὄντες ἐστὶν ἀχρόνως σώματος, τοσαύτην κινηθῆναι διάστασιν. δέδεικται τὸ δύο ζῳδίων διάστημα
εἶναι. καὶ τριπλασιεφέβδομός ἐστιν ἡ περίμετρος τῆς διαμέτρου. ἔστι δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ κέντρου τὸ ἥμισυ τῆς
διαμέτρου. δῆλον οὖν ὡς τῆς ὅλης διαμέτρου τέσσαρα ἐχούσης ζῴδια καὶ πρός, ἐπειδὴ ἡ περίμετρος
δώδεκα ἔχει, τὸ ἥμισυ τῆς διαμέτρου, δύο ἂν ἔχοι ζῴδια καὶ πρός, πῶς οἱ ὄντες σώματος τοσοῦτον ἀχρόνως
κινηθῆναι διάστημα. αὕτη οὖν ἡ ὀξυτάτη τῶν κινήσεων, λέγω δὴ ἡ τῆς ἀπλανοῦς, ἐν δύο ὥραις, τὸ ἑκ-
τημόριον τοῦ παντὸς, λέγω δὴ τὰ δύο ζῴδια κινεῖται. πῶς οὖν οὐκ ἄλογον τὰ ἐκπεμπόμενα σώ-
ματα, τὰ ἐκ τῶν ὄψεων καὶ τῆς ἀπλανοῦς, ὀξυκινητότερα ὑποτίθεσθαι. καὶ πλεῖστα ἕτερα ἄτοπα περὶ
φωτὸς, ὅτι μὴ ἐστὶ σῶμα λογίζεται. ἃ παρῆκα μὴν διὰ περίαν, ἅτις ζητησάτω. Φῶς καὶ ἡ θεία κη-
δεμονία. Δαβίδ. καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. πᾶν σῶμα τὴν τοῦ φωτὸς
δεχόμενον ἐνέργειαν, εἰ πρὸς παχύτερον ἀντιλεῖοντι καὶ στιλπνὸν σῶμα. δρᾶν αὐτὸ οὕτως ὥστε καὶ αὐτὸ τὴν
ὁμοίαν ἐνέργειαν ἀντιπέμπειν. ὥσπερ ἐν ἀργύρῳ καὶ ἐν ὕδασι ἐσόπτροις καὶ ἐν ὕδατι καὶ ἐν ἄλλοις πολ-

στοις. διὰ τοῦτο καὶ ἡ σελήνη, δεχομένη τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, φωτίζει τὰ τῇδε. καὶ τοῦτο φαμὲν φωτὸς ἀνά-
κλασιν τὴν ἀπὸ τῶν δεχομένων καὶ δυναμένων ὁμοίαν ἐνεργεῖν ἐνάργειαν. Φωσθονία. ὄνομα
μιᾶς τῶν ἀλκυονίδων. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀλκυονίδες. Φωσφόρος. ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων. ὁ ἥλιος.
Φωσώνιον. λινοῦν τι. ἤτοι σινδόνιον. ἢ καὶ τὸ ἱστίον τῆς νεὼς περιφυσημένον. ἢ προσώπου τὸ ἐκ-
μαγεῖον. λέγεται δὲ οὕτως καὶ ὁ παρὰ ῥωμαίοις καλεῖται ὠράριος. Φώσωνος. τοῦ ἀρμένου.
Φώτωρις. Φῶτα. ἄνδρα. οὐ γὰρ μόνον ὁ μέγας κίνδυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει, ὡς
λέγει πίνδαρος, ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας ἀνὴρ οὐδένα μικρὸν ἀγῶνα προσίεται. ἀλλ' ὅπου φυγάδες
ἄλλοι διὰ τὴν ἀνανδρίαν ἀποδιδράσκουσιν, ἐνταῦθα καταβαίνει παραβαλλόμενος. ἔνθα ἀρετὴ ἀνδρῶν
διαείδεται κατὰ τὸν ποιητήν. Φωταύγεια. ἡ λαμπρότης. καὶ φωταυγός. Φωτεινός. ὄνομα
κύριον. Φωτίζειν αἰτιατικῇ. εἰς φῶς ἄγειν. ἐξαγγέλλειν. οἱ δὲ ῥωμαῖοι νομίσαντες ἤδη τὸν και-
ρὸν παραδιδόναι φωτίζειν τὸ κατὰ τὴν ἐν τόλμῃ ἀπόρρητον. Φράβιθος. οὗτος στρατηγὸς ἦν
τῆς ἀνατολῆς. ὃς ἀκμάζων τὴν ἀρετὴν, ἐν ὅσῳ τὸ σῶμα, τῆς ψυχῆς ὑγιαινούσης πλέον. καὶ τότε
σῶμα διαλυόμενον ἤδη καὶ ἀποκναιόμενον, εἰς τὴν λύσιν συνεγόμφου καὶ συνέπλεκεν εἰς τά-
ξιν τινὰ καὶ ἁρμονίαν ὅπως ἂν ἀρκέσειεν τῷ καλῷ. ὃς τοὺς λῃστὰς ῥᾳδίως συνεῖλεν, ὥστε μικροῦ καὶ τὸ
ὄνομα τῆς λῃστείας ἐκ τῆς μνήμης τῶν ἀνθρώπων ἐκπεσεῖν. ἦν δὲ ἕλλην τὴν θρησκείαν. Φρά-
γκοι. γερμανικοί. Φράγματα. ἀσφαλίσματα. ἐν ἐπιγράμματι. τὰ δ' ὄντα εἵζατο μετώπων φράγ-
μαθ' ὑπὲρ κραναὰν ἁλὸς ἔπαξε πίτυν. τὰ κέρατα λέγει τῆς ἐλάφου. Φραγνῶτες καθοπλί-
ζοντες. τῶν νέων τοὺς ἀπορωτάτους τοῖς ὅπλοις φραγνῶτες. Φραδέος. φρονίμου. Φράδμων
συνετὸς φρόνιμος. ἢ ἔμπειρος. Φραζόμενος. σκεπτόμενος. διανοούμενος. Φράζουσι. ση-
μαίνουσι. δηλοῦσι. Φραώτης ὄνομα κύριον. Φράσας. φρασάμενος. ἐπινοήσας. δόλος ἦν ὁ
φράσας. τουτέστι τὴν ἐπίστασιν ἐν ᾗ ἀνῃρέθη ὁ ἀγαμέμνων. ἔρως ὁ κτείνας. ὁ αἴγισθος δι' ἔρωτος.
Φραστῆρας. εἰδήμονας. ἐπιστήμονας. ξενοφῶν. εἶχε δὲ τούτους ὁ κῦρος ὁδῶν φραστῆρας. καὶ ὑδά-
των καὶ χιλοῦ. Φραστῆρες οἱ γνώμονες τῶν ἡλικιῶν ὀδόντες. ἀριστοφάνης. ἑπτέτης ὢν ἀρχέδη-
μος οὐκ ἔφυσε φράτερας. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὀδόντας φραστῆρας. φράτερας εἶπε. τουτέστι συγγενεῖς. ἡ
μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παίδων. οἵτινες ὄντες περὶ τὰ ἑπτὰ ἔτη, ἔχουσι πάντας τοὺς ὀδόντας. λέγει
οὖν ὅτι χρονίσας ἐν ταῖς ἀθήναις, οὐκ ἠδυνήθη ἀναγραφῆναι εἰς τοὺς πολίτας. καὶ νῦν δημαγω-
γεῖ ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖς. καί ἐστι τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πολιτείας, ἢ δημα-
γωγίας, μοχθηρίας εἶπε. χαριέντως πρὸς τὰ κακὰ αὐτῶν. οὐ λέγει δὲ διὰ τὴν κακοπραγίαν νε-
κροὺς τοὺς ἀθηναίους. ἀλλὰ πιθανῶς οἱ κάτω τοὺς ζῶντας ἄνω νεκροὺς φασί. Φράτορες. φρα-
τρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. φράτορες δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες. καὶ φρατρί-
ζειν τὸ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχειν. Φράτορες. καὶ φρατρίαι. καὶ φρατρίαρχος. φρατρία ἐστὶ
τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. ὁ οὖν τούτου τοῦ μέρους ἡγούμενος, φρατρίαρχος ἐκαλεῖτο. ἐγράφετο δὲ
πρότερον εἰς τοὺς φράτορας τῇ τῶν ἀπατουρίων ἑορτῇ. φασὶ δὲ τὸ αὐτὸ ἔθνος εἶναι τριττύν. ἤτοι τὴν φρα-
τρίαν ἢ φρατρίαν. φράτερας δὲ τοὺς συγγενεῖς καλοῦσιν. εἰσὶ δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες
ἤγουν πατριᾶς τινος. ὁ γοῦν ὅμηρος τὴν αὐτὴν ἐπάγειν λέγει. ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος
ἠδ' ἴα πάτρη. μεταφορᾶ. φράτερ καὶ φάτρη. μετέπεσε δὲ τὰ στοιχεῖα καθάπερ ἐπὶ τοῦ πάτριος
ζάς. καὶ φάτριος. τὸ δὲ γράφεσθαι εἰς τοὺς φράτερας, σύμβολον εἶχον τῆς συγγενείας. Φραχθέν-
τες. ἀσφαλισάμενοι. Φρεάντλης. οὕτως ἐκαλεῖτο κλεάνθης ὁ φιλόσοφος. μὴ ἔχων γὰρ ὅθεν
τραφείη, τὰς μὲν νύκτας ἤντλει ὕδωρ μισθῷ. μεθημέραν δὲ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζε. Φρέαρ
διαφθορᾶς, ἢ δικαστικῆς τιμωρίας παρὰ τῷ δαβίδ. Φρεάριος δῆμος τῆς λεοντίδος. δημοσθέ-
νης ὑπὲρ κτησιφῶντος. Φρεάτια. τὰ βαθέα ὀρύγματα. πᾶσαν ἐδήωσε τὴν γῆν. μήτε τῶν φρε-
ατίων ναμάτων φεισάμενος. καὶ αὖθις. φρεατίας δὲ εἶχεν ὁ τόπος ἀγνοουμένας. καὶ φρεατία ὄ-
ρυξις. Φρενήρης. φρόνιμος. ἢ παράφρων. ἀγαθίας. ἦν δέ τις ἀρμένιος φρενήρης, καὶ ἐνδέοντι
φιλοκίνδυνος. καὶ αὖθις. ὁ μὲν ἡγεμὼν ὅδε ἦν φύσει τε φρενήρης. καὶ οὐ μάλα τι ἀγαθὸς τὰ πολε-
μικά. Φρενῖτις νόσος. Φρενοβλαβής. μωρός. βεβλαμμένος κατὰ τὰς φρένας. καὶ φρενο-

βλάβεια. καὶ Φρενοβλαβής. ὁ τὰς φρένας βεβλαμμένος. ὁ παράφρων. ἐπὶ Λέοντος τοῦ βασιλέ-
ως Ῥωμαίων, Αἰθίοπες ἐκόμισαν καμηλοπαρδάλεις. καὶ δύο ἐν βραχυτάτοις σώμασιν ἄνδρας φρε-
νοβλαβεῖς. οὓς δὴ πυγμαίους Ὅμηρος ὠνόμασε. Φρενόθεν. Σοφοκλῆς. οὐ ποτε γὰρ φρενόθεν
γ' ἐπ' ἀριστερὰ, παῖ Τελαμῶνος, ἔβας, τόσσον ἐν ποίμναισι πίτνων. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοσοῦτον ἄφρων εἶ, ὡσὰν ὑπαὶ
τῶν θεῶν ἐμπεσεῖν τοῖς ποιμνίοις. ἀριστερὰ γὰρ τὰ μωρὰ ἐκάλουν οἱ παλαιοί. δεξιὰ γὰρ τὰ συνετά. Φρε-
νήλιπτος. ὁ ἀναίσθητος. Φρενωθῆναι. ἀντὶ τοῦ σωφρονισθῆναι. ἀπὸ τοῦ φρενῶ. γ' συζυγίας τῶν περισπωμένων.

Φρεορύκτης. φρεωρύχος ὁ αὐτός, καὶ φρεατορύκτης. καὶ φρεωρυκτῶ ῥῆμα. φρεορυχῶ δέ. Φρεία. φρέα-
τα. Φρὴν φρενός. ἡ διάνοια. καὶ φρεσί. Φρήν. Πινδάρου. φρὴν διαιθέριος. διότι πυρώδης ὢν ὁ αἰθὴρ
ὀξυφερὴς ζήτει ἐν τῷ αἰθήρ. Φρῆξαι. κουρσεῦσαι. οἱ σφᾶς ἐκόσμουν καὶ δεῖ λαβεῖν ἀφῆξαι λόχοις
τε καὶ φάλαγξιν ὥσπερ αἰνοῖς. Φρίκα. τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος. Φρίκη. τρόμος. ἀλμός.
καὶ τολμηθὲν αὐτῷ τὸ μέγα τόλμημα. φρίκη τις αὐτὸν περιέχεται. καὶ νοσεῖ νόσῳ μακροτάτῃ.

Φριμάξασθαι παρὰ Ἡροδότῳ. τὸ φρυάξασθαι. ἢ περιφυσῆσθαι. Φριμασσομένη. κρεμετίζουσα.
ἀγριουμένη. ἢ ἀτάκτως πηδῶσα. ἡ δὲ ἵππος ὁ ἐπισθόρμητα φριμασσομένη, ἐχώρει καὶ ἀδύνα-
τα εἶχεν εἰς τὰ ἄδενδρα ἐπιβῆναι. καὶ αὖθις. κτύπου τῶν ὅπλων καὶ φριμαγμοῦ τῶν ἵπ-
πων κατακούοντες, ἐξεπλήσσοντο. Φρὶξ ἡ ἄνωθεν καὶ ἐξ ἐπιπολῆς τῶν κυμάτων κίνησις.
ἢ ὁ ἐπιπολάζων τῷ κύματι ἀφρὸς ὅτε ἄνεμος ἄρχεται πνεῖν. Φρὶξ τῶν ὑδάτων μελανία.

Φριξόθριχα. ὀρθοῦντα τὰς τρίχας. βάρβαρος κοιμωμένου λέοντος ἀγρίας χαίτης, διέδραμε μῦς.
ὁ δὲ λέων ἐθυμώθη. φρίξας δὲ χαίτην, ἔκθορε φωλάδος κοίλης. καὶ φρίσσω τὸ πυκνῶ. Φρί-
σσω αἰτιατικῇ. Φρόνημα. ἡ ἔπαρσις. ὁ δὲ, ὑπὸ φρονήματος καθίησι τὰς χεῖρας ὡς διαρρήξων
τὸ ξύλον. καὶ πιεσθεὶς, θνήσκει. φρόνημα καὶ ἡ ἀλαζονεία. οἱ δὲ Ῥόδιοι φρόνημα πολὺ περιτ-
τερον ἔχοντες ὡς καὶ αὐτόν τε τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀντίοχον νενικηκότες, τῶν τε Ῥωμαίων κρείτ-
τους ὄντες εἰς τοσοῦτον δέους ἀφίκοντο, ὥστε τῶν τἀναντία τοῖς Ῥωμαίοις φρονησάντων ἐπιτι-
μωρίαν πέμψαι. Φρόνημα ἑνικῶς, διὰ τοῦ η. πληθυντικῶς δὲ τὰ φρόνιμα διὰ τοῦ ι.

Φρονηματίας. Φρονηματίζομαι ὅτι δοκῶ φρονεῖν. Φρονηματισθῆναι. οὕτως Ὑπερείδης
ἀντὶ τοῦ φρονήματος καὶ οἰήσεως πληρωθῆναι. οἱ δὲ, φρονηματισθέντες, ἀπὸ τῶν δεδηλωμένων
ἕτοιμοι ἦσαν. Φρονηματισμόν. ἔπαρσιν. τῦφον. θεασάμενοι γὰρ τὸν φρονηματισμὸν τῶν ἀνθρώπων,
ἔν τε ταῖς κατ' ἰδίαν ὁμιλίαις, καὶ ταῖς κατὰ κοινὸν ἐντεύξεσιν, ἐξ αὐτῆς ἐπανῆλθον ἐς τὸν
στρατηγόν. καὶ ῥῆμα φρονηματίζω. Φρόνησις. φρόνησίς ἐστιν, ἐπιστήμη κακῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ οὐδετέ-
ρων. Φρόνιν. τὴν φρόνησιν. κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν. Ὅμηρος. Φρονούντων. ἀντὶ τοῦ
φρονείτωσαν. καὶ ζήτει ἐν τῷ δρώντων. Φρονῶ. τὸ καυχῶμαι. Φρονοῦ πῶς ὢν οὗτος ὁ σοφὸς
ὢν κῦδος τάδε οὐκ οἶδ'. ἐφ' οἷς γὰρ οὐ φρονοῦσι γὰρ φιλῶ. Φροντιζόντων. συνεστώτων. καὶ φρον-
τιζόντων ἀντὶ τοῦ συγγαζόντων. ἢ συνόδος τις καὶ θίασος σοφῶν. Φροντισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ
τὸν Σωκράτην, διὰ τὸ φροντίζειν περὶ ἀλλήλων. καὶ διὰ τὸ μηδέποτε παύεσθαι φροντίδος. με-
ριμνοφροντισταὶ δὲ καλοῦνται οἱ σοφοὶ οἱ σωκρατικοί. καὶ φρόντισμα τὸ σόφισμα. Φροντίζω
γενικῇ. Φροντίς. ἀγωνία καὶ μέριμνα. καὶ φόβος. ὅσην ἀπώνατ' ἔσχες ἡμῖν τὴν φροντίδα.

Φροντιστήριον. διατριβή. ἢ μοναστήριον. ὅπερ οἱ ἀττικοὶ σεμνεῖον καλοῦσι. Φρόντων. Ἐμισηνὸς
ῥήτωρ. γεγονὼς ἐπὶ Σευήρου τοῦ βασιλέως ἐν Ῥώμῃ. ἐν δὲ Ἀθήναις ἀντεπαίδευσε Φιλοστράτῳ τῷ πρώ-
τῳ, καὶ Ἀψίνῃ τῷ Γαδαρεῖ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Ἀθήναις περὶ ξ' ἔτη γεγονώς. καὶ τῆς ἀδελφῆς Φρον-
τωνίδος παῖδα ὄντα Λογγῖνον τὸν κριτικὸν, κληρονόμον κατέλιπεν. ἔγραψε δὲ συχνοὺς λό-
γους. Φροῦδα. ἀφανῆ. ἄφαντα. φροῦδα γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐς τοὐναντίον περιέστη τὰ τῶν ἐλπίδων.
Σοφοκλῆς. ἀλλ' εἰ πέπαυται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ. φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος. καὶ
φροῦδος. ἀντὶ τοῦ ἐκποδών. παρὰ πολλοῖς δὲ τοὔνομά ἐστι. Φροῦδος. πρὸ ὁδοῦ. οἱονεὶ ἀπελ-
ληλυθὼς ἔκδημος. Ἀπολλόδωρος φροῦδος μὲν ὁ πρὸ ὁδοῦ φησιν. ἢ φρουρὸς ὁ προορῶν, ἤδη ἔξω ὤν. ἔστι
δὲ καὶ παροιμία φρουρᾶς ᾄδων. καὶ ἑτέρα φρουρᾶς ἰδών. καὶ τὸ μὲν φρουρᾶς ᾄδων, ἀντὶ τοῦ συνεχῶς ᾄ-
δων φρουρᾶς. ὁ δὲ φρουρᾶς ἰδών, ἀντὶ τοῦ φυλάττων. ἐπειδὴ φύλακες ἦσαν τῶν τοῦ φροντιστηρίου

θυρῶν. φρουρᾶς δὲ ᾄδων, ἀντὶ τοῦ ἀγρυπνῶν. οἱ γὰρ φρουροῦντες πρὸς τὸ ἀποσβεῖν τὸν ὕπνον καὶ
τὴν ἀγρυπνίαν αὐτῶν ᾖδον. Φρουρά. φυλακή. περὶ τῆς ἀρετῆς εἰς φόβον κατέστησε τοὺς Λακεδαι-
μονίους, ὡς καὶ φρουρὰν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει καταστῆσαι. Φρουρεῖ. φυλάσσει. Φρουρεῖν, ἢ
πλουτεῖν. ἐπὶ τοῦ κερδαίνειν ἐφιεμένων. Ἀθηναῖοι γὰρ φρουρὰς διαλαβόντες τοὺς νησιώτας,
μισθοὺς ἔταξαν μεγάλους τοῖς φυλάσσουσιν ὑπὸ τῶν χορηγεῖσθαι τῶν νησιωτῶν. διὰ τέλειαν οὖν καὶ
τὸ ταλαιπώρως ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ζῆν εἰρῆσθαι. ὡς δέον ἢ πλουτεῖν τινὰ ἢ φρουρεῖν. Φρουρή-
σεις ἐν Ναυπάκτῳ. τοῖς Ναύπακτον φρουροῦσιν, ὀλίγου μισθοῦ διδομένου, τῶν δὲ ἐπιτηδείων πολ-
λοῦ ἐπιπρασκομένων, τὴν παροιμίαν γενέσθαι. ἔνιοι δὲ ὅτι Φίλιππος ἑλὼν Ναύπακτον, Ἀχαιῶν
γνώμῃ, τοὺς φρουροὺς αὐτῆς ἀπέκτεινε πάντας. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο καὶ Θεόπομπος ἐν δευτέρῳ.
Φρούριον. κάστρον. καὶ φρούριον Χλομάρων. Φρουροί. λέξις ἐστὶν ἐκ διαδοχῆς ἱσταμένη πρὸ τοῦ
στρατοπέδου μετὰ τῶν ὅπλων. καὶ δεινὸς ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων νόμος τὸν ἐπιχωρήσαντα καθ' ἣν δὴ
ποτοῦν αἰτίαν θνήσκειν. οἱ δὲ τὸ μετὰ κολάσεως τὸν μετ' ἀρετῆς θάνατον προκρίναντες ἵσταντο.
Φρωγεῖν. φράττειν Ἀττικῶς. Φροίμιον. προοίμιον. Φρύαγμα. ἡ τῶν ἵππων καὶ ἡμιόνων
διὰ μυκτήρων ἠχὴ ἀγρίῳ φυσήματι ἐκπέμπουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς κελάσεως. Φρυαγμο-
σεμνάκους. Ἀριστοφάνης. ἔχων δ' ὅπερ φρυαγμοσεμνάκους τινάς. Φρυάττεσθαι. τὸ καταπλήτ-
τειν. οὕτω μὲν ἀνδρός. καὶ φρυαττόμενος. ἐπαιρόμενος. Φρύγανον τίθεσθαι. τοῦτό φησιν, ἐπεὶ ὑ-
πέβαλε φρύγανα πρὸς τὸ ἀνάψαι ὡς οἱ μάντεις. καὶ οἱ ἑαυτοῖς τὰ φρύγανα τιθέασι πρὸς τὴν
ἐπιστήμην αὐτῶν. διὰ τοῦτο φησίν, ὦ σοὶ δοκῶ φρύγανα τίθεσθαι. Φρύγα. τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. ζή-
τει ἐν τῷ βάραθρον. Φρυγίλος ὄρνις. τοῦ Φιλήμονος γένους. Φρυγίλος ὄνομα ὀρνέου. ὁ δὲ Φιλή-
μων, κωμῳδεῖται ὡς Φρὺξ καὶ ξένος καὶ παρ' Ἀριστοφάνης φησί. Φρύγιον. δαλὸς ξηρός. Φρύ-
γιος αὐλητής. ὡς ὅπερ καὶ δώριος καὶ λύδιος. ζήτει ἐν τῷ δώριος. Φρυγίων ἐρίων. ἐκεῖσε γὰρ ἁ-
παλὰ καὶ καλὰ ἔρια γίνεται. Ἀριστοφάνης. χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσα μοχθηρὸς φρυγίων ἐρίων διὰ
τοῦτον. Φρυκτὸς ἡ διὰ τῶν δᾴδων γινομένη ἐν πολέμοις λαμπάς. Φρυκτὸς ὁ κύαμος ἐλέ-
γετο. ἀντὶ δὲ ψήφων κυάμους ἐφόρουν οἱ τῶν Ἀθηναίων δικασταί. ὅθεν καὶ τὸ διαφρυκτεῖν διαψηφίζειν διὰ
κληρῶν. Φρυκτός, καὶ παραφρυκτωρευόμενος. οἱ κακουργοῦντες περὶ τὰς φυλακὰς καὶ φρυκ-
τοὺς ἀνατείνοντες ἐναντίους τοῖς πεπιστευμένοις τὴν φυλακὴν ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῶν ἀντικαθε-
ζομένων τοῦτο, παραφρυκτωρεύεσθαι λέγεται, ὥς φησι Λυσίας. τούτων εἷς ὁ περσκύτης ἐν Σικελίᾳ παρα-
φρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις, ληφθεὶς ὑπὸ Λαμάχου ἀπετυμπανίσθη. Φρυκτωρεῖν
κυρίως, τὸ διὰ πυρσῶν ἀνατείνειν σημαίνει. Φρυκτωρία. ἡ διὰ τῶν πύργων παραφυλακὴ νυκ-
τερινὴ ἢ λαμπὰς ἢ καῦσις. παρὰ τὸ πυρσὸν καὶ τὸ ὡρεῖν. ὅ ἐστι φυλάττειν. Φρυκτωρὸς δὲ ὁ τῆς φρυ-
κτωρίας ἐπιμελούμενος. καὶ φρυκτωρῶ δοτικῇ. Φρυκτοί. λαμπάδες τινὲς ἀπὸ ξύλων γε-
νόμεναι. ἅς τινας βαστάζοντες ἄνωθεν τῶν τειχῶν, ἐσήμαινον τοῖς πλησιοχώροις ἢ τοῖς συμμά-
χοις, ὅτε τινὰς ἑώρων πολεμίους ἐπιόντας. ὡς ὅτι δεῖ προφυλάξασθαι. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τῶν πολε-
μίων τοῦτο ἐποίουν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φίλων, ὅτε ἑώρων βοήθειαν ἐρχομένην, ἐσήμαινον πάλιν διὰ
τῶν φρυκτῶν. ὥστε οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι. καὶ ὅτε μὲν φίλους ἐδήλουν, ἐβάσταζον τοὺς φρυκτοὺς ἠρεμοῦντας. ὅτε δὲ
πολεμίους, ἐκίνουν. Φρύνη ἔχουσα λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις. Φρύνη παλαιὰ ἑταίρα. λή-
κυθος δὲ τουτέστι διῳδηκυῖα τὸ πρόσωπον. Φρῦνις. κιθαρῳδὸς Μιτυληναῖος. ὃς ἔδοξε πρῶτος
κιθαρίσαι παρὰ Ἀθηναίοις. καὶ νικῆσαι Παναθήναια ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος. ἦν δὲ Ἀριστοκλείδου
μαθητής. ὁ δὲ Ἀριστοκλείδης τὸ γένος ἦν ἀπὸ Τερπάνδρου. ἤκμασε δὲ ἐν τῇ Ἑλλάδι κατὰ τὰ Μηδικά.
οὗτος δόκιμος κιθαριστής. παραλαβὼν δὲ τὸν Φρῦνιν αὐλῳδοῦντα κιθαρίζειν ἐδίδαξεν. Ἴστρος δὲ ἐν
τοῖς ἐπιγραφομένοις μελοποιοῖς, Φρῦνιν Λέσβιον φησὶ Κάμωνος υἱόν. τοῦτον δὲ Ἱέρωνος τοῦ
τυράννου μάγειρον ὄντα, δοθῆναι σὺν ἄλλοις πολλοῖς Ἀριστοκλείδῃ. ταῦτα δὲ σχεδίοις ἔοικεν.
εἰ γὰρ ἦν γεγονὼς δοῦλος καὶ μάγειρος Ἱέρωνος, οὐκ ἂν ἐσιώπων οἱ κωμικοὶ πολλάκις αὐτοῦ με-
μνημένοι. ἐφ' οἷς ἐκαινούργησε, κατακλάσας τὴν ᾠδὴν παρὰ τὸ ἀρχαῖον. Φρύνιχος. Πολυ-
φράδμονος. ἢ Μινύρου. οἱ δὲ, Χοροκλέους. Ἀθηναῖος τραγικός. μαθητὴς Θέσπιδος τοῦ πρώτου τὴν

τραγικὴν

τραγικὴν εἰσηνέγκατο. ἐνίκα τε ἐπὶ τῆς ξζ' ὀλυμπιάδος. οὗτος δὲ πρῶτος ὁ Φρύνιχος γυ-
ναικεῖον πρόσωπον εἰσήγαγεν ἐν τῇ σκηνῇ. καὶ εὑρετὴς τοῦ τετραμέτρου ἐγένετο. καὶ παῖδα ἔσχε Πο-
λυφράσμονα. τραγῳδίαι δὲ αὐτοῦ εἰσιν ἐννέα αὗται. Πλευρωνία. Αἰγύπτιοι. Ἀκταίων. Ἀλ-
κηστις. Ἀνταῖος ἢ Λίβυες. Δίκαιοι. ἢ Πέρσαι ἢ σύνθωκοι. Δαναΐδες. Φρύνιχος. Ἀθηναῖος κωμι-
κός. τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. ἐδίδαξε γοῦν τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς πς' ὀλυμπιάδος. δράμα-
τα δὲ αὐτοῦ ἐστι ταῦτα. Ἐφιάλτης. Κόννος. Κρόνος. Κωμασταί. Σάτυροι. Τραγῳδοὶ ἢ ἀπελεύθεροι. Μονότροπος.
Μοῦσαι. Μύστης. Ποάστριαι. Σάτυροι. Φρύνιχος. Βιθυνὸς σοφιστής. ἀττικιστὴν ὑπὲρ ἀττικῶν ὀνομά-
των, βιβλία β'. τιθεμένων συναγωγήν. σοφιστικῆς παρασκευῆς, βιβλία μζ'. οἱ δὲ οδ'. Φρύνιχος Μελαν-
θᾶ. Ἀθηναῖος τραγικός. ἔστι δὲ καὶ τῶν δραμάτων αὐτοῦ ταῦτα. Ἀνδρομέδα. Ἠριγόνη. ἐποίησε καὶ πυρ-
ρίχας. Φρύνιχον οἱ Πέρσαι, χιλίαις ἐζημίωσαν, ἅλωσιν τραγῳδήσαντα Μιλησίων. Φρυνίχου
παλαίσματα. αὕτη τέτακται κατὰ τῶν πανούργως καὶ συνετῶς σοφιζομένων. ἱστορεῖ δὲ Θουκυδίδης
ὅτι Φρύνιχος στρατηγὸς Ἀθηναίων ἐν Σάμῳ, μελλόντων τῶν στρατιωτῶν κατάγειν τὸν Ἀλκιβιάδην,
ἐδήλωσε τῷ ναυάρχῳ Λακεδαιμονίων Ἀστυόχῳ, ὅτι βούλοιντο αὐτῷ προδοῦναι τὸ στράτευμα. λαβόντος δὲ
τὴν ἐπιστολὴν Ἀλκιβιάδου καὶ πέμψαντος τοῖς Ἀθηναίοις, παρὰ μικρὸν ἐλθὼν ἀπολέσθαι ὁ Φρύνιχος,
γράφει πάλιν τῷ ναυάρχῳ τὸ γεγονός. αἰτιώμενος καὶ φάσκων πάλιν αὐτῷ προδοῦναι τὸ στράτευμα
εἰ ἐπέλθοι. σημήνας δὲ οὕτως, προκατήγγειλε τοῖς στρατιώταις, πρότερον ἢ ἐλθεῖν ἐπιστολὴν καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἀλ-
κιβιάδου. καὶ πολεμίων ἔφοδον ἐσομένων φυλάξασθαι. συμβάντος δὲ οὕτω τούτου, καὶ κομισθέν-
των μὲν τῶν γραμμάτων, γνωσθείσης δὲ τῆς ἐφόδου, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται πάντα καὶ τὰ νῦν καὶ τὰ
πρότερον καὶ τὰ Φρυνίχου δι' ἔχθραν ὑπὸ Ἀλκιβιάδου γεγράφθαι. καὶ αὖθις ἀεὶ τὸ Φρυνίχου παλαίσ-
μασιν. ἀντὶ στρατηγήμασι. στρατηγοῦντος γὰρ αὐτοῦ ἡττήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεκρούσθη-
σαν. ὡς προδόντι τὸν πόλεμον. κωμικὸς ποιητὴς ὃς κινουμένους τοὺς χοροὺς εἰσῆγε καὶ παλαίοντας.
ἦν δὲ στρατηγὸς Ἀθηναίων. ἐφ' οὗ πολλοὶ τῶν στρατηγῶν ἄτιμοι ἐγένοντο. γεγόνασι δὲ Φρύνιχοι τέσσαρες.
Φρύνιχος καὶ Λύκις καὶ Ἀμειψίας, κωμικοὶ ψυχροί. καὶ ἀεὶ τὸ Φρυνίχου. ἔνθεν ὡς παροιμία. ἵνα Φρύ-
νιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν ἀεὶ φέρων γλυκεῖαν ᾠδάν. Φρῦνος. ὁ ἀδιάπλαστος
βάτραχος. καὶ ἐπίγραμμα. ἀσπίδα. φρῦνον. ὄφιν καὶ λασιέας προσέφυπε. καὶ κώα λυσσητῆρα.
καὶ πάλιν λασιέας. Φρύνων καὶ Φιλοκράτης. ἀμφότεροι προδόται. καὶ ὁ μὲν, διὰ τὴν προδο-
σίαν ἔφυγε καὶ ἐπὶ πορνοβοσκίᾳ διεβάλετο. ὁ δὲ Φρύνων ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς προαγωγίᾳ ὃν ἀπήγαγε Φι-
λίππῳ. Φωκίων ὁ Φώκου πολλὰ χρήματα ἐξέδωκε. καὶ θυγατέρας συνεξέδωκε. καὶ πᾶσιν αὐτοῖς τὰ αὐτοῦ.
χρηστὸς οὖν ἐκλήθη κοινῇ ψήφῳ ἐν ἐκκλησίᾳ. δικάζων δὲ ἀεὶ τὴν σώζουσαν ἔφερεν. ὁ δὲ ἐπὶ σατύρου
φησὶν ὁ Δημοσθένης ἕνεκα τῶν Ἀπολλοφάνους θυγατέρων, τοῦτο εἰς Φωκίωνά τινες ἀναφέρουσι.
καί φασιν ὅτι λαβὼν αὐτάς, εἰς Ἀθήνας ἤγαγε καὶ ἐξέδωκε. Φρυνώνδας. ὁ ἐπὶ πονηρίᾳ διαβε-
βοημένος. ὃς ξένος ὢν κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ διέτριβεν Ἀθήνησιν. ἀεὶ τὸ Ἀμφιαρέω. ὦ μιαρὲ καὶ Φρυ-
νώνδα καὶ πονηρὲ σύ. ἐκ τούτου τοὺς πονηροὺς Φρυνώνδας καλοῦσι. κακοήθης ὁ Φρυνώνδας οὗτος καὶ πα-
νοῦργος. μισθοῦ τινας μηχανὰς πράγματα ἐπὶ κακοῖς ῥᾳδίως συντιθείς, ὥς φησι Δημοσθένης. καὶ αὖθις.
ἀνοίμαι οὔτε Φρυνώνδας, οὔτε Εὐρύβατος. οὐδ' ἄλλος πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν. τοιοῦτος μάγος καὶ γό-
ης. Φρύνωνδος ὄνομα κύριον. οὗτος τῶν δώδεκα πρέσβεων εἷς ἦν τῶν μετ' Αἰσχίνου καὶ Δημοσθένους.
Φρὺξ ἀνὴρ πληγείς, ἀμείνων καὶ διακονέστερος. ἐπειδήπερ δοκοῦσιν ἀργότεροι καὶ νωχελέστεροι εἶναι οἱ
Φρύγες οἰκέται. Φρὺξ μηδὲν ἧττον Σπινθάρου. οὗτος ὁ Σπίνθαρος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ
Φρύξ. Φοιβάδιον. Φοιβάμμων. Φοιβὰς ἡ θεά. καὶ ἡ μαντική. Φοιβᾶσθαι. τὸ καθαίρεσθαι καὶ φοῖβον
τὸ καθαρόν. καὶ φοῖβαι αἱ καθαραί. ὅθεν καὶ Φοῖβος ὁ Ἀπόλλων. Φοίβοις. ἀμπελώδεσιν. ἐν ἐπιγράμματι.
Εἰσορόωντ' ὑπὲρ πετάλοις ἁβρὸν ἔθηκε φοίβαις. Φοῖβος. ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος. Φοῖβος καθαρός, ἁ-
γνός. ἢ μαντικός. καὶ ἀμίαντος. Φοιδεράτοι. οὕτω καλοῦσι Ῥωμαῖοι τοὺς ὑποσπόνδους τῶν Σκυθῶν.
Φοινήεις. Φοινικᾶ. τὸ ἁπλᾶ. διπλᾶ. πολλαπλᾶ. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί. ἀρ-
γυρᾶ. χρυσᾶ. καὶ κεραμεᾶ. ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν. καὶ φοινικᾶ ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν. Φοινικαλίτης, ὁ
ἀπατηλός. Φοινίκεον αἷμα. καὶ φοινίκεος οἶνος. Φοινίκη πόλις. Φοινικήια γράμμα-

τὰ λυδοὶ καὶ ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ φοίνικος τοῦ ἀγήνορος εὑρόντος ἔλαβον. τούτοις δὲ ἀν-
τιλέγουσι κρῆτες· ὡς εὑρέθησαν ἀπὸ τοῦ γράφειν ἐν φοινίκων πετάλοις. σκάμμων δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ
τῶν εὑρημάτων, ἀπὸ φοινίκης τῆς ἀκταίωνος ὀνομασθῆναι μυθεύει. δοῦτος ἀρσένων μὲν παί-
δων ἄπαις. γενέσθαι δὲ αὐτῷ θυγατέρα· ἄγλαυρον· ἕρσην· πάνδροσον· φοινίκην. τὴν δὲ φοινίκην
ἔτι παρθένον οὖσαν τελευτῆσαι. διὸ καὶ φοινικήϊα τὸν ἀκταίωνα καλέσαι τὰ γράμματα, βου-
λόμενόν τινος τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρί. Φοινικίδα. τί φειδόμεθα τῶν λίθων ὦ δημόται.
μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς φοινικίδα. οἷς αὖ μέλλας τίς ὑμῖν θαυμάλωψ ἐπέζε-
σεν. ἀντὶ τοῦ μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτὸν αἱμάσσειν ὡς φοινικοῦν αὐτοῦ ποιῆσαι τὸ σῶμα. τὸ δὲ καταξαίνειν
ὡς ἐπὶ ἐρίων ἐχρήσατο. διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν ὡς ἐπὶ ἱματίου. ἀριστοτέλης δέ φησι χρῆσθαι τοὺς
λακεδαιμονίους φοινικίδι πρὸς τοὺς πολέμους. τοῦτο μὲν ὅτι τὸ τῆς χρόας ἀνδρικόν. τοῦτο δὲ
ὅτι τὸ τοῦ χρώματος αἱματῶδες, τῆς τοῦ αἵματος ῥύσεως ἐθίζει καταφρονεῖν. τὸ οὖν ἐν φοινικί-
δι, ἀντὶ τοῦ ἐν τάξει πολεμίων ἀπὸ τοῦ φρονήματος δηλώσειεν ἂν εἰκότως. ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι, αἱ-
ματωθῆναι. καὶ ξαίνειν κατὰ νώτου πολλάς. δημοσθένης. θαυμάλωψ δὲ ὁ διακεκαυμένος. ἄνθρα-
κες δὲ οἱ ἀχαρνεῖς. καὶ ἰώσηπος· κτῆσίν τε τὴν σὴν καὶ τοὺς οἰκείους ἅπαντας εἰς τὸ καταγώγιον
ἀποθεμένην, ἐγκαθεῖρξαι πρὸ τῶν θυρῶν, ἀνατείνασαν φοινικίδας. Φοινικίδης κωμικός. τῶν
δραμάτων αὐτοῦ ἐστι φύλαρχος μισούμενος ὡς ἀθηναῖός φησιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν.

Φοινικικὸν τὸ ψεῦδος. ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς σπαρτοὺς καὶ κάδμον ψευδῶς λε-
γομένων. Φοινικικῶν τάξεων ἀπαλλαγέντες, καὶ κακῶν φοινικικῶν. ἢ ὅτι φοινικὶς χλαμὺς
ἦν πολεμική. ἢ ἀντὶ τοῦ ναυτικῶν κακῶν. φοίνικες γὰρ λέγονται κρατεῖν ἐν ταῖς ναυμαχίαις. ἢ αἱ-
ματωδῶν. ἀπὸ τῆς τοῦ αἵματος χροιᾶς. καὶ ὅμηρος· φοινίσσετο δ' αἵματι γαῖα. Φοινίκιον γέ-
νος καὶ χρῶμα. καὶ φοινίκιος ἄνθρωπος. Φοινικιοῦς. ἀντὶ τοῦ πυρρός. περισπᾶται δὲ τῶν εἰς ους
ἁπλῶν τῷ λόγῳ. καὶ ἔστι παρὰ τὴν φοίνικος γενικήν. φοινικόεις. φοινικόεν ἐν ὑποθέσει. φοινι-
κοῦς ἐν συναιρέσει. Φοινικολόφον. ξανθολόφον. Φοινικοῦν. ἐρυθρόν. πυρρόν. Φοινίκων ἐγκέ-
φαλοι. πῶρός φησιν ἰνδῶν βασιλεύς. τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λάχανα καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι. καὶ καρπὸς
τῶν φοινίκων. ἐφ' ὃ ἀπόσαμοι πολεμὸς κηπεύει. Φοινίκων συνθῆκαι. οἱ τὴν καρχηδόνα κτίσαντες
φοίνικες ὅτε προσέπλευσαν τῇ λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν.
ἐπιτυχόντες δὲ τούτου οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συντιθέμενοι νύκτας καὶ ἡμέρας μέ-
νειν. διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων. τὰ δ' ὅμοια, δήμων ἐπὶ μεταποντίνων
ἱστορεῖ. Φοινικῶνος. Φοῖνιξ τὸ δένδρον καὶ τὸ ὄρνεον. ἐπὶ κλαυδίου καίσαρος ἐλθεῖν φασι
τοῦτο τοῖς αἰγυπτίοις, διὰ τεττάρων καὶ ν' καὶ χ' ἐτῶν. καὶ Φοῖνιξ. ἀντὶ τοῦ φοινικοῦς. ὅμηρος. ὃς τὸ
μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν. ἐπὶ ἵππου. περὶ οὗ τοῦ ὀρνέου ἱστορεῖται ὅτι ὅταν αὐτοῦ τὸ μοιρίδιον ἄγῃ,
ἔρχεται εἰς αἴγυπτον ὅθεν οὐκ ἴσασιν ἄνθρωποι. καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ ποιησάμενος ἐκ κασσίας καὶ
σμύρνης πῦρ, ἀποθνήσκει. καυθείσης δὲ τῆς πυρᾶς μετὰ χρόνον ἐκ τῆς σποδοῦ σκώληκα λέγου-
σι γίνεσθαι. ὅντινα μεταβάλλειν καὶ γίνεσθαι πάλιν φοίνικα. καὶ ἀφίπτασθαι εἰς αἴγυπτον. ἐκεῖ-
θεν ὅθεν ἦλθεν ὁ πρὸ αὐτοῦ φοῖνιξ. Φοινίξω. αἱμάξω. βάψω. πυρώσω. ἀπὸ τοῦ φόνου. ἢ τοῦ φοί-
νικος. ὅτι πυρρός. Φοίνιος. φόνου καὶ φθορᾶς παραίτιος. ἀμφὶ δὲ ῥινοὺς φοίνιος ἐκ στομά-
των μόρσιμον ἦκεν ὄπα. καὶ φοίνιος ἄρης. καὶ φοίνιον ὁμοίως. Φοινίσσα ναῦς. καὶ φοινίσ-
σω τὸ κοκκίνῳ βάπτω. καὶ φοινίσσων. βάπτων αἵματι. Φονός. πυρρός. φόνιος. Φοιτᾷ.
παραγίνεται. καὶ φοιτᾶν τὸ σχολάζειν. φιλόστρατος. φοιτᾶν τοῖς μάγοις, μεσημβρίας τε
καὶ ἀμφὶ μέσας νύκτας φασὶ τὸν ἀπολλώνιον. Φοιτάδας. τετριμμένας. τήν τε θέσιν τῆς
χώρας ἀνεζήτει καὶ φρούρια καὶ φοιτάδας ὁδούς τε καὶ διαστήματα. Φοιτάλιος. ἐπίθε-
τον τοῦ ποσειδῶνος. Φοιτητάς. μαθητάς. παραγινομένους. ἐξ οὗ καὶ φοιτᾶν τὸ σχολάζειν. Φοι-
τία. ἡ πορεία. Φοῖτος. ἡ μανία. Φοιτῶντα, μεθ' ὁρμῆς μεμηνότα. μαινόμενον. φοῖτος γὰρ ἡ
μανία. ἢ περιερχόμενον ἐν ταῖς ῥύμναις. διὰ τὴν μανίαν. ἢ ἀναστρεφόμενον ἐν τῇ μανίᾳ. Φυγαδεία.
φυγή. ἐξορία. δυοῖν προδήλων ὀλέθρων ὑπαρχόντων, ἀλλὰ ξανθῷ φυγαδεῖ ἀντὶ τοῦ ἰδίου. οὕτως

ἀληθές ἐστι

ἀληθές ἐστι τὸ προειρημένον. ζήτει· παῦσις τοῦ κακοῦ, μεῖζον κακόν. ὁ φυγὰς τοῦ ἰδίου ἔθνους. οἱ
φυγάδες ὀλίγα πρόσθεν ἐπεγένετο. ἀπέδειξεν βασίλισσα ἀντὶ τοῦ ἐξελθοῦσα(?). φυγγάνει· ἐκφεύγει.
ξυνίημι τὰ δ᾽ οὔτι με φυγγάνει· ἀντὶ τοῦ λανθάνει. καὶ αὖθις· ἐπί τινα πύργον ὑψηλὸν καταφυγγά-
νει. φυγή· ὀστρακισμοῦ φυγῆς διαφέρει. ζήτει ἐν τῷ ὀστρακισμός. φυγοδέμνου παρθένος.
ἐν ἐπιγράμματι· σώτειρα φυγοδέμνιε κούρα. φύζα· δειλία. φυγή. καὶ φυζαλέος ὁ δειλός.
ὁ μισάγκυλ᾽ ἔτραπε φυζαλέον. φυζακινός, ὁ δειλός. φυήν· βλάστησιν· αὔξησιν ἡλικίας. κυρ
τὴ δέ σοι πέφυκε καὶ τῶν ὀρνίθων εἶναι δηκτικώτερον ἡ φυὴ τῶν δακτύλων. φυκία· θαλάσσια ζῷα.
ἢ ὁ ἀφρός. ἢ βρύα. φυκίδα. ἐν ἐπιγράμματι· εἷλκεν ἀπ᾽ αὖ θρακίης καὶ φυκίδα ποι λιμνῆ-
τιν, ἀρτεμίδωρος ὤμαι(?) θῆκεν ὁ δικτυβόλος. φῦκος· ὥς τινες οἰκέας ὄψεις αἰγιαλινὸς χεί-
ου(?). λέγεται δὲ καὶ φυκία τὰ βρύα. καὶ φυκίς. ἐν ἐπιγράμματι· πολλάκι δ᾽ ἐν αὐτῷ φυκία τῶν ἐρήμων
εἵλκυσεν αἰγιαλῶν. φῦκος· τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης. φῦλα· ἔθνη. διὰ δὲ δύο λλ σημαίνει τὰ
τῶν δένδρων φύλλα. καὶ προξύνεται. φυλακή· τὸ τέταρτον μέρος τῆς νυκτός. τετραχῆ γὰρ διῄρητο
καὶ φυλακὴ καὶ τῆς νυκτὸς αἱ διαιρέσεις. καθ᾽ ἃς οἱ φύλακες τὰς φυλακὰς ἀλλήλοις ἐγχειρίζουσι. φυ-
λάκια· παρὰ ἀλεξανδρεῦσι, τὰ ἐκ μαγγανείας τῶν γυναικείων μολυσμῶν. καὶ πολύβιός φησιν· ὁ δὲ κα-
τέσχεν ἀμφότερα τὰ κατεσκευασμένα φυλάκια. πεντήκοντα πόδας διεστῶτα ἀλλήλων.

φύλακος· παρὰ ἡροδότῳ. κύριον τῆς ἀκροπόλεως. τῆσδε ἐπὶ τοῦ φύλακος. φυλακτή-
ριον τόπος ἔνθα οἱ φύλακες. φυλάξαντες· ἐπιτηρήσαντες ἐφόδους. καὶ φυλάξασα καιροφυ-
λακήσασα. εὐκαίρως ἐπιτηρήσασα. ἀρριανός· ἡ δ᾽, τὸν περὶ φυλάξασα ἀποδημοῦντα, ὑπισχνεῖται
ταῦτα τῷ προδώσειν τὸ φρούριον. φύλαρχος· ὁ δυνάστης. ξυμβάλλει τῷ ζαιανῷ περὶ ἀκραβαρ(?)· ὃς
ἦν ὁ σερήνης(?) χώρας δυνάστης. οὕσπερ φυλάρχας ὀνομάζουσιν ἐκεῖνοι. ὅτι καὶ τὰ χωρία αὐτῶν
φυλαὶ ὀνομάζονται. καὶ ἀριστοφάνης· μὴ μνησικακήσῃς εἴ σοι φυλὴν κατέλαβον. ἦν δὲ ἡ φυλὴ χω-
ρίον τῆς ἀττικῆς. καὶ ὄνομα τόπου. καὶ φυλάσιοι οἱ ἐνοικοῦντες. φύλαρχος ἀθηναῖος ἢ ναυ-
κρατίτης. οἱ δὲ, σικυώνιον. ἄλλοι δὲ αἰγύπτιον ἔγραψαν. ἱστορικός. τὴν ἐπὶ πελοπόννησον πύρρου
τοῦ ἠπειρώτου στρατείαν ἐν βιβλίοις κη. κατάγει δὲ καὶ μέχρι πτολεμαίου τοῦ εὐεργέτου, κληθέν-
τος, καὶ τῆς βερενίκης τελευτῆς. καὶ ἕως τοῦ θανάτου κλεωνύμου τοῦ λακεδαιμονίου. ἐπιστρα-
τεύσαντος αὐτῷ ἀντιγόνου τὰ κατὰ τὸν ἀντίοχον καὶ τὸν περγαμηνὸν εὐμένη. ἐπιτομὴν μυθι-
κὴν περὶ τῆς τοῦ διὸς ἐπιφανείας. περὶ εὑρημάτων, παρεκβάσεων βιβλία θ΄. φύλαρχος·
ὁ κατὰ φυλὴν ἑκάστην τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων. ὑποτεταγμένος δὲ τῷ ἱππάρχῳ. δημοσθένης φιλιπ-
πικοῖς. φυλάσιμος· ὁ ἐκ τοῦ δήμου, καὶ φυλασσόμενος προορώμενος. προσκοπούμενος. ὁ μέν-
τοι οὐδ᾽ ἐπέκλινε φυλασσόμενος μὴ δοκοίη φαγεῖν. οὕτω ξενοφῶν καὶ θουκυδίδης. φυλάξαντες
τὸ συχνὸν τῆς νυκτὸς ἔφυγον. καὶ φυλάσσω αἰτιατικῇ. φυλαῖος· ὁ ἐκ τῆς φυλῆς. φυλέ-
της· συγγενής. ὁμόφυλος. ἰώσηπος· ὁ δὲ σαμψὼν καταβὰς ἐκ τῆς πέτρας, ἐν τῇ τῶν φυλετῶν αὐτὸν
τέθηκεν ἐξουσίᾳ. φυλλεῖα· τὰ ἀπολεπίσματα τῶν λαχάνων. ἀριστοφάνης· εἰς τὸ συνείδιον(?) ἰσχνάμοι
φυλλεῖα δός. οἷον μὲ μεμαραμμένα καὶ ἀτελῆ. ταῦτα γὰρ οἱ πτωχοὶ ἐσθίουσι. φυλλία δὲ τὰ τῆς θρι-
δακίνης φύλλα. φυλείδης· ὁ τοῦ φυλέως. φυλή· ὄνομα δήμου παρ᾽ ἀθηναίοις. φυλή· ἡ φυ-
λὴ καθ᾽ αὐτήν ἐστι μύριοι στρατιῶται. ζήτει ἐν τῷ γίνεται. φυλὴ ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰ-
ρήνης. δῆμός ἐστι φυλὴ τῆς οἰνηΐδος. ὁ δὲ μένανδρος, τόπον νομίζει εἶναι φυλήν. ὁ δὲ φιλόχο-
ρος, φρούριον αὐτό φησιν εἶναι. φυλλίς· ἡ τοῦ δένδρου. καὶ φυλλὶς ὁ μουσικός. φυλιστιείμ· οἱ λε-
γόμενοι παλαιστῖνοι. φυλοκρινεῖ· διακρίνει. καταδοκιμάζει περιέργως. φυλόμαχος· ἀγαλ-
ματοποιός. φύλοπις· μάχη. φύματα· ψυδράκια. φυῶτα(?)· γεννηθέντα. καὶ φυῶαι(?).

φύξηλις· ὁ φυγάς. φύξιν· φυγήν. φυόμενος· γεννώμενος. φύω· βλαστάνω. φύρα-
μα. ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες τὸν πηλὸν, γῆν ὑγρῷ φυραθεῖσαν. τὸ γὰρ φύραμα, οὐ διαφορὰ
τοῦ πηλοῦ. ἀλλὰ γένος. φύραμα· στέαρ. ἢ τὰ ζυμούμενα ἄλφιτα. φύρδην· συγκε-
χυμένως. φαεσίδαρον(?) παιδὸς ἰοῦ φύρδην μέσον ἔχουσα φόνον. φύρει· μολύνει. ἢ ἐκβρέ-
χει. ἢ παλύνει. φύσασα· ἡ γεννήσασα. καὶ φύσαντι· γεννήσαντι. φῦσα· χαλκευτικὸν ἐργαλεῖον.

ὅμηρος. φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων. καὶ ἡ αἰτιατικὴ τὴν φῦσαν. Φυσαλί-
δες. οἱ αὐλοί. Φύσαλος. εἶδος κήτους θαλασσίου. Φύσει. βλαστήσει. ἀριστοφάνης. οὐδ' ἐ-
στὶ μέγ' οὐδὲν ἀηδόνι ἢ φῦσαι πτερά. Φύσει. οἱ παλαιοὶ ἔλεγον μηδὲν τῶν φύσει μετὰ τὴν εἶναι.
τὰ σχήματα δὲ τὰ τῶν συλλογισμῶν μὴ εἶναι φύσει. ἀναγκαῖον δὲ ταῦτα λέγειν χρήσιμα. τὸ
δὲ χρησίμου τινὸς χάριν ἔξωθεν ἐπισυμβαίνειν αὐτὰ γινόμενα. οἱ δὲ συλλογισμοὶ οὐχ ὡς σιτία ἢ
ποτὰ κατὰ φύσιν ἡμῖν. ἕτεροι γὰρ οἱ τούτων κανόνες. ἔθη. νόμοι. καὶ ἐπιτηδεύματα δημόσια. καὶ
καθέκαστον καὶ κατ' ἄνδρα ἴδια. μεταθέσθαι οὖν ἔξεστιν αὐτὰ καὶ πρὸς τὴν ἐναντίαν τὴν μετα-
βαλεῖν ὡς ἄν τις ἐθέλοι διαιτᾶν. ὅθεν ἐνίοις οὐδὲ τὰ φύσει δοκοῦντα φθαρτικὰ σιτία καὶ δηλη-
τήρια φαρμάκου προσενηνεγμένοις ἐφάνη λυπηρά. φασὶ γοῦν τὴν ἀττικὴν γυναῖκα τοῦ κω-
νείου, καθάπερ λαχάνων ἐσθίειν. καὶ τὸ ποντικὸν θηρίον ὅστις ποτὲ ἦν ὁ μιθριδάτης ἐκεῖ-
νος, ἐκπιόντα γενναίαν κύλικα δηλητηρίου φαρμάκου, μὴ διαφθαρῆναι. τῷ κατισχῦσθαι τὸ
σῶμα καθάπερ σίδηρον τῇ βαφῇ παρὰ τῶν ἀντιπαθῶν. ἃ προσεφέρετο πολλάκις ὑπ' ἐπιβούλων
ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῶν νέων ἀρξάμενος. ἅπαντας ἀνθρώπους ὡς ἐπιβουλεύοντας αὐτῷ μόνῳ
διὰ τὴν καλὴν τυραννίδα. Φύσιγγα. τὴν φῦσαν. Φύσιγγες. τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐγκαύμα-
τα. ἢ τὸ ἐκτὸς λέπυσμα τῶν σκορόδων. ἢ φυσίγξ. ἢ ἀθεία φῦσιγξ. Φυσίζωος. ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν
φύουσα. Φυσικὸς λόγος παρὰ φιλοσόφοις, μετὰ τὸν ἠθικόν. διεξέρχονται περὶ τοῦ φυσικοῦ.
τουτέστι περὶ σωμάτων. περὶ ἀρχῶν καὶ στοιχείων. καὶ περὶ τῶν τοῦ κόσμου καὶ τόπου κενοῦ. πε-
ρὶ ἀστέρων. περὶ ἡλίου. περὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ. πῶς ὁρῶμεν. τίς ἡ αἰτία τῆς κατοπτρικῆς φαντα-
σίας. περὶ νεφῶν. βροντῶν. ἴριδος. τρία εἰσὶν ἐν τοῖς φυσικοῖς πράγμασιν. εἶδος. ὕλη. καὶ αἰ-
τία. καθ' ἥν ἐστι τὸ εἶδος ἐν τῇ ὕλῃ. καὶ καταγίνονται φησὶ περὶ ταῦτα, μέθοδοι ε'. ἡ φυσική. ἡ κα-
τὰ μέρος τέχνη. ἡ διαλεκτική. ἡ μαθηματική. ἡ πρώτη φιλοσοφία. ἔστι δὲ φυσικοῦ μὲν, περὶ
πάντων τῶν εἰρημένων τῆς ψυχῆς μερῶν διαλεχθῆναι. καὶ τῆς ὕλης καὶ τῶν φυσικῶν πραγμά-
των. καὶ τοῦ εἴδους τῆς αἰτίας. οἷον ὅτι τῶν οὐρανίων ὕλη, οὐχὶ τὰ δ' στοιχεῖα. ἀλλὰ ἕτε-
ρόν τι σῶμα. πάλιν τί τὸ εἶδος. ὅτι σφαιρικόν. καὶ διατί σφαιρικόν. ὅτι πολυχωρότατα. ἐν ἐ-
πιπέδω μὲν τῶν ἄλλων σχημάτων ὁ κύκλος. ἐν στερεοῖς δὲ ἡ σφαῖρα. ὡς καὶ ὁ πλάτων ἐν τιμαίῳ
διὰ τοῦτο σφαιρικὸν γενέσθαι τὸν οὐρανὸν ἀπέδωκε. καὶ ὁ ἀριστοτέλης ἀποδίδωσιν αἰτίαν περὶ
τοῦ σχήματος τοῦ οὐρανοῦ. τῷ γὰρ ἀϊδίῳ φησὶν ἑσομένῳ. ἀποδίδωσι δὲ καὶ ὁ πλάτων ἐκ τῆς
σχέσεως ἣν ἔχει πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ. προσεχῶς δέ εἰσιν ὑπὲρ τὰ οὐράνια αἱ νοηταὶ οὐσίαι. δεῖ
δὲ τὸ αἰτιατὸν ὅτι μάλιστα ὁμοιοῦσθαι τῷ προσεχεῖ αἰτίῳ. καὶ τούτου εἰκόνα καὶ μίμημα φέ-
ρειν. διατοῦτο οὖν φησὶ κύκλῳ κινεῖται ὁ οὐρανὸς, ὅτι νοῦν μιμεῖται. ἴδιον γὰρ τοῦ νοῦ τὸ πρὸς
ἑαυτὸν νεύειν. αὐτὸς γὰρ ὁ ὁρῶν, αὐτὸς ὁ ὁρώμενος. ὁρῶν γὰρ τὰ εἴδη, ἑαυτὸν ὁρᾷ. καὶ ἑαυτὸν
ὁρῶν τὰ εἴδη τεθέαται. πλήρωμα γάρ ἐστι τῶν εἰδῶν, καὶ εἶδος εἰδῶν. ἔχει οὖν ὁ οὐρανὸς τὸ σφαι-
ρικὸν σχῆμα διὰ τὴν κύκλῳ κίνησιν. ταύτην δὲ διὰ τὸ τὴν πρὸς τὸν νοῦν ἐξομοίωσιν. καὶ ἄλ-
λως. μιμεῖται τὸν νοῦν πανταχῆ ὄντα. καὶ γὰρ καὶ τὸ σῶμα πανταχῆ γίνεται. τῷ οὖν παν-
ταχῆ γίνεσθαι, τὸ πανταχῆ ὂν μιμεῖται. τελείωσις γὰρ τῶν χειρόνων. ἡ πρὸς τὰ ὑπέρτερα ἐπι-
στροφή τε καὶ ἐξομοίωσις. οὕτω μὲν ὁ φυσικὸς τῶν φυσικῶν ἀποδώσει. καὶ τὸ εἶδος, καὶ τὴν ὕλην καὶ
τὸ αἴτιον. ὁ δὲ κατὰ μέρος τεχνίτης, καὶ αὐτὸς μὲν περὶ τούτων διαλαμβάνει. διαφέρει δὲ
τοῦ φυσικοῦ ὅτι περὶ μερικά τινα καταγίνεται πράγματα. οἷον ὁ ἰατρὸς περὶ τὰ ἀνθρώπεια
σώματα. ὁ τέκτων περὶ λίθους καὶ ξύλα. ἀποδώσει ἢ καὶ οὗτος ὁρισμὸν, περιλαμβάνων καὶ τὸ εἶ-
δος καὶ τὴν ὕλην καὶ τὴν αἰτίαν. διαφέρει δὲ καὶ ἡ ἄλλως τόπος. φύσις ἐστὶν ἡ ἁπλῶς τῶν ὄντων κί-
νησις. πεντάτροπος δὲ αὕτη. νοερὰ ὡς ἐπὶ ἀγγέλων. ἐξ αὐτῶν τῶν νοημάτων ἀλλήλοις συντιθεμέ-
νων. λογική, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων. διὸ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τὰ ἀφανῆ τῆς ψυχῆς κινήματα πρὸς
τοὺς ἐκτὸς δημοσιεύουσα. αἰσθητικὴ δὲ ἡ ἐν τοῖς ἀλόγοις θεωρουμένη. πρὸς γὰρ τῇ θρεπτικῇ καὶ αὐ-
ξητικῇ. καὶ γεννητικῇ δυνάμει, καὶ τὴν αἰσθητικὴν κέκτηται. φυσικὴ δὲ ἡ ἐν τοῖς φυτοῖς. κινοῦνται
γὰρ καὶ αὐτὰ κατὰ τὴν θρεπτικὴν καὶ αὐξητικὴν καὶ γεννητικὴν δύναμιν. ἄψυχος δὲ ὡς ἐπὶ τῶν λίθων.

καὶ ὅτι

καθότι καὶ αὐτοὶ κινοῦνται κατά τε τὸ ποιὸν καὶ κατὰ τὸ ποῦ. καὶ κατὰ τὸ ποιὸν μὲν, κατὰ τὸ θερμαίνεσθαι καὶ ψύχεσθαι. κατὰ τὸ ποῦ δὲ, κατὰ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον ἑτεροκίνητον μετάβασιν.

Φύσις ἐστὶν ἥτε συνέχουσα τὸν κόσμον. καὶ ἡ φύουσα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. ἢ οὕτως· ἕξις ἐξ αὐτῆς κινουμένη κατὰ τοὺς σπερματικοὺς λόγους, ἀποτελοῦσά τε καὶ συνέχουσα τὰ ἐξ αὐτῆς ἐν ὡρισμένοις χρόνοις. καὶ τοιαῦτα δρῶσα, ἀφ' οἵων ἀπεκρίθη. ταύτην δὲ τοῦ συμφέροντος στοχάζεσθαι. ὡς δῆλον ἐκ τῆς οὐρανοῦ δημιουργίας. ἡ φύσις ἐστὶν ἀρχὴ τῶν ὅλων, τῆς ἑκάστου τῶν ὄντων κινήσεώς τε καὶ ἠρεμίας. οἷον, ἡ γῆ κινεῖται μὲν κατὰ τὸ βλαστάνειν καὶ ζωογονεῖν. καὶ τὸ ὅλως ἀλλοιοῦσθαι. ἠρεμεῖ δὲ κατὰ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον μετάστασιν. ἀκίνητος οὖσα παντελῶς καὶ ἀπόρευτος. τὴν οὖν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης κινήσεώς τε καὶ ἠρεμίας, οὐσιωδῶς ἤγουν φυσικῶς καὶ οὐ κατὰ συμβεβηκὸς τῇ γῇ ἐνυπάρχουσαν, φύσιν καλοῦσιν. οὐ τὴν κίνησιν δὲ αὐτὴν καὶ τὴν ἠρεμίαν τῶν πραγμάτων φύσιν εἰρήκασιν. ἀλλὰ τὴν ἀρχήν. τουτέστι τὴν αἰτίαν. καθ' ἣν οὐ κατὰ συμβεβηκός. ἀλλ' οὐσιωδῶς αἱ οὐσίαι κινοῦνται καὶ ἠρεμοῦσιν. ὅταν δὲ λέγῃ ὁ ἀπόστολος. καὶ ἦμεν τέκνα φύσει ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, οὐ κατὰ τοῦτο τὸ σημαινόμενον τῆς φύσεως λέγει. ἐπεὶ τοῦ ποιήσαντος ἂν ἦν τὸ ἔγκλημα. ἀλλὰ τὴν ἔμμονον καὶ κακίστην διάθεσιν καὶ χρονίαν καὶ πονηρὰν συνήθειαν. Φύσκη. τὸ παχὺ ἔντερον. εἰς ὃ ἐμβάλλεται ἄλευρα καὶ κρέα. καὶ μάττουσιν. ἐξ οὗ γίνεται ὁ ἀλλᾶς. Φύσκη τὸ ἐντός. Φυσόβαθρον. τὸ τοῦ χαλκέως. Φυσίζωα. καὶ τὸ γναῖόν με τιθηνεῦσαν, φυσίζωαν προσπτύγνοι. Φύσκη ἐν ἰγνύῃ μακροσωμένη παλάμαις. Φυσῶ τὸ πνέω. τὸ ἐκ προχείρου παλαιστῷ. Ἀριστοφάνης. Φυσάτω πᾶς ὁ παρὼν ἡμῖν καὶ φανοῦνται φερτέρου. Φυτὰ τὰ δένδρα. Φυταλιῆς. ἀμπελοφύτου γῆς. Φυταλίζει. φυτεύει. πλησιάζει. Φυτάλιμος. ὄνομα κύριον. Φυτάλμιος. ἀπὸ φυτλῆς. ἀπὸ γενέσεως. ἐξ ἀρχῆς, ἀλαὸν ὀμμάτων. ἄρα καὶ ἦσθα φυτάλμιος. οὕτω Σοφοκλῆς. Φυτεία τῶν δένδρων. Φύτειον. ὄνομα πόλεως. Φυτηκόμος ὁ φυτουργός. καὶ ὁ σύνδενδρος τόπος. διὰ τὸ τοῖς φυτοῖς κομᾶν. Φυτικαί. φυτικαὶ δυνάμεις τρεῖς τῆς ψυχῆς. θρεπτική. αὐξητική. γεννητική. φυτικαὶ δὲ καλοῦνται, διότι αὗται μόναι ἐν τοῖς φυτοῖς ὁρῶνται. ἐσμὲν οὖν καὶ ἄνθρωποι καὶ ζῷα. καὶ ἔμψυχα. καὶ ὡς μὲν ἄνθρωποι, τὰς λογικὰς ἔχομεν δυνάμεις. ὡς δὲ ζῷα, τὰς ἀλόγους. ὡς δὲ ἔμψυχα τὰς φυτικάς. ἔμψυχα δὲ λέγομεν καὶ τὰ φυτά. ἐμψύχων γὰρ τὸ τρέφεσθαι καὶ αὔξεσθαι καὶ γεννᾶν ὅμοια ἑαυτοῖς. λέγονται δὲ αὐτὰ καὶ ζῆν καὶ τεθνάναι. ἡ δὲ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος, παρουσία καὶ ἀπουσία γίνεται τῆς ψυχῆς. ὅσα μὲν ἔχουσι τὰς κρείττους ζωὰς, ἐξ ἀνάγκης καὶ τὰς καταδεεστέρας ἔχουσιν. οὐκέτι δὲ καὶ ἀνάπαλιν. οὐ γὰρ δυνατὸν τὰς λογικὰς ἔχειν δυνάμεις, μὴ πρότερον ἐσχηκότας τὰς καταδεεστέρας. ἀμέλει καὶ τῶν αἰσθήσεων οὐκ ἔστι μετασχεῖν τῆς κρείττονος, τὸν μὴ μετασχόντα τῆς χείρονος. ὅσα γοῦν μετέχει ὄψεως, ταῦτα καὶ ἀκοῆς καὶ τῶν λοιπῶν. καὶ ὅσα ἀκοῆς ταῦτα καὶ ὀσφρήσεως καὶ γεύσεως καὶ ἁφῆς. οὐχ ὅσα δὲ ὀσφρήσεως καὶ γεύσεως καὶ ἁφῆς πάντα καὶ ὄψεως. ὥσπερ ὁ ἀσπάλαξ. οὐδ' ὅσα ἁφῆς, ταῦτα καὶ τῶν ἄλλων. οἷον οἱ σπόγγοι, ἁφῆς μετέχουσιν. οὐδὲ μιᾶς δὲ τῶν αἰσθήσεων ἄλλης. ὥστε οὐκ ἔστι μετασχεῖν τῆς κρείττονος, τὸν μὴ τῆς ἐλάττονος μετασχόντα.
τοῦτο δὲ οὐχ ὅτι δέονται τῶν χειρόνων αἱ κρείττους ἵνα ὑποστῶσιν, ἀλλὰ τοὐναντίον, τὸ σῶμα οὐ δύναται μετασχεῖν κρειττόνων, μὴ πρότερον μεταλαβὸν τῶν καταδεεστέρων. Φύλαι. γενεὰ φυλή.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Φ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Χ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΒρίας· ὄνομα κύριον. καὶ ἦν στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων. Χαζάμος· ὁ ἀρχηγὸς τῶν Σκυθῶν. ὁ δὲ Χαζάμος τοὺς ὀρεινοὺς ταῖς αὔραις φέρεσθαι ἐδίδου. ἀθρόον τι τὴν πολεμοφίλην ἀράμενος σάλπιγγα, τὰς δυνάμεις ἤθροιζε. Χαία· ἀντὶ τοῦ ἀγαθή. παρὰ τὸ κεχηνέναι. Ἀριστοφάνης· χαία μέν ἐστι κορινθία δέ, τουτέστι πόρνη. ἐπεὶ ἡ Κόρινθος ἐπληθύνετο πόρναις. καὶ χαιὰ παρὰ Λακεδαιμονίοις τὰ ἀγαθά. Χάλαζα· νέφος πεπηγὸς καὶ ὑπὸ πνευμάτων διαρριφθὲν καὶ κατενεχθέν. χιὼν δὲ ἐν νέφους πεπηγὸς ὑγρόν. χάλαζαι δὲ εἰσὶ τὰ ἐν τῷ ἀέρι ὕδατα τοῦ διὰ ὑγρότητος ὑπὸ γῆν ἄνω πήξεις. ἐπὶ πλεῖστον μὲν οὖν χιών. ἐπὶ πλέον δὲ χάλαζα. ἐπὶ γῆς δὲ γίνεται ἐπὶ πλεῖστον μετὰ πάγος. ἐπὶ πλέον δὲ κρύσταλλος. ὁ δὲ νιφετὸς οὐκ ἔστι πῆξις. ἀλλὰ μᾶλλον περὶ ἀλλοίαν χρόαν ἡ ποιότης αὐτοῦ. Ἀριστοφάνης· ὅτι ἀπὸ τῶν χαλαζῶν τὸ πυκνὰ ἐπιδεῖν. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν σφοδρῶν λόγων. Χαλαζᾶ· ἤτοι χαλαρός ἐστι τὸν πρωκτὸν εἰ χαλαζᾶ. νόσημα δέ ἐστι τούτων τῶν θρεμμάτων. ὃ περιζώντων μὲν λανθάνει. ἀποθανόντων δὲ καὶ τεμνομένων, φανερὸν γίνεται. τῆς σαρκὸς δὲ αὐτῶν ἀναμεμιγμένης. καὶ ἐμπέφυκεν ἡ χάλαζα. εἰώθασι δὲ οἱ μάγειροι πασσάλῳ τὰ τῶν χοίρων ἀνοιγνυόμενα μετὰ τὴν σφαγήν. καὶ κατανοεῖν εἰ χαλαζῶσι. χάλαζα δέ ἐστι πάθος τῶν χοίρων. Χαλαρά· χαῦνα. χαλαρὰ γοῦν χεῖρας φορῶν ὑποδήματα. καὶ χαλαρὸν τὴν αὐτῶ καὶ θῆλυ τὸ σπλάγχνον πρὸς τοὺς δεομένους καὶ περί τινι τῶν καθ' αὐτὸν αὐτῶν. Χαλάσαι· ἐκλυθῆναι. χαυνωθῆναι. ὕδωρ δὲ ξηρανθῇ ἐμπίπτον, χαλάσαι μὲν τοῖς βαρβάροις τὰς νευράς. μαλάξαι δὲ τῶν τόξων τὰ κέρατα. ἀφῃρέσθαι δὲ τὸ βίαιον καὶ τὸ ἐπίσκοπον τῆς ὀξείας. Χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν. ἄγκυραν μεταφορικῶς. ἀπὸ τῶν νεῶν ἡ ἀσφάλεια. ὡς Σοφοκλῆς ἐν Φαίδρᾳ. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ. ἱερὰ δὲ ἡ μεγάλη. ἢ ἡ ἀγαθή. Διόδωρος. τοῦ δὲ βασιλέως χαλῶντος καὶ παραλυομένου πρὸς τὰ λεγόμενα, ἐπιζεῖ περὶ αὐτῶν περιττὸν ὁ βουλευτής. Χαλαστραῖον νίτρον. ἀπὸ Χαλάστρας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ λίμνης. Χαλβάνη· ἀλοιφή τις ἐνεργητικὴ πρὸς ἵππους. Χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασι· διαπρεπομένῳ γοῦν τῷ Πρόκλῳ περὶ τῶν Ἰσιδώρου μιμήσεων τῶν ὀρνέων καὶ τῶν φωνῶν τῶν ἀπηχημάτων ἐνίας ἐν τοῖς χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασιν, αὐτὸς ὑπεδείκνυε τὴν ὁδὸν τῆς μιμήσεως. αἰγῶν τε καὶ στρουθῶν τῶν μικρῶν τούτων καὶ κατὰ μικρὸν τῆς πλήσεως. οἷα ψοφοῦσι ταῖς πτέρυξιν ἐγειρόμενα πρὸς τὸ πέτεσθαι. Χαλδαῖοι· ὄνομα ἔθνους περὶ τὴν ἀστρονομίαν ἠκριβωμένοι.

Χαλδίνη· ὄνομα πόλεως. Χαλέστρα· πόλις. Χαλεπὰ τὰ καλά. Πιττακὸν ἀποτιθέμενον τὴν ἀρχὴν πρὸς τοὺς ἀκμάζοντας εἰπεῖν. χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. Σόλωνα δὲ μαλακί- αὐτοῦ καταγνόντα, φάναι χαλεπὰ τὰ καλά. διὸ καὶ ἑκάτερα παροιμιασθῆναι. χαλεπὰ τὰ καλά. φασὶ Περίανδρον τὸν Κορίνθιον, κατ' ἀρχὰς μὲν εἶναι δημοτικόν. ὕστερον δὲ τὴν προαίρεσιν μεταβαλόντα, τυραννικὸν γενέσθαι. ὅθεν ἡ παροιμία. οἱ δέ, τὸ χαλεπὰ ἀντὶ τοῦ ἀδύνατα τιθέασιν, ὡς μὴ ἐκείνου δυνηθέντος τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην. Χαλεπαίνει· δοτικῇ. ἀγανακτεῖ. ὀργίζεται. ἔπεσον πλείονες τῶν Ῥωμαίων. καὶ Τραϊανὸς ἐχαλέπαινε τοῖς πεποιημένοις. καὶ αὖθις. διὰ τὸ πολλάκις ἰδεῖν πρότερον. οὐ χαλεπῶς γνωρίσας τὸν ἄνθρωπον. ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς. καὶ αὖθις. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ χαλεπήναντος τοῖς φύλαξιν, ὥστε καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτεμεῖν. καὶ αὖθις. ὡς δὲ ἐπεφοίτα ἡ τοῦ ὀνείρου ὄψις εἰς πάντας, χαλεπαίνουσιν. ὁ δῆμος. οἱ Τύριοι. Χαλεπὸν χόριον κύνα γεῦσαι. τὸ ἔλυτρον τοῦ ἐμβρύου χόριον καλεῖται. οἱ δὲ κύνες γευσάμενοι τούτοις, καὶ τοῖς ἐμβρύοις ἐπιβουλεύουσι διὰ τὸ λίχνον. Χαλεπώτατον· φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν β΄ τῶν τοπικῶν. χαλεπώτατον τὸ ἀντιστρέφειν τὴν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οἰκείαν ὀνομασίαν. χαλεπώτατον λέγει ἀνθ' ὅτι μὴ ἁπλοῦν μηδὲ πρόχειρον. ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων. Χαλεπωτάτους λόγους κλέψαι δυναμένους Κανδαύλης ἐκλεξάμενος τοὺς χαλεπωτέρους, καὶ σφίσι τὰ δημόσια νείμας ἐπεισενεχθεὶς ἐκείνου καὶ τοῖς τῶν ἐπαρχιῶν ἄρχουσιν ὑπείκειν. Χαλίκρητος τόπος. ὁ χαλῶν τὰς φρένας. ἢ κατὰ στέρησιν τοῦ χα. ἵν' ἅλις ἄκρατον ἔχων. τουτέστιν οἶνον. καὶ χαλικρήτῳ μὴ κεκραμμένῳ. ἐν ἐπιγράμματι. κεῖτο χαλικρήτῳ νάματι βρεχομένη. Χαλιμά· ἡ πόρνη. ἀπὸ τοῦ χαλᾶσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ μέθης ἢ μανίας. Χαλιμά-

ζειν τὸ

ζειν τὸ ποθεῖν τὰς συνουσίας ὁρμᾶν· ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς φρένας πρὸς τὸ πάθος. Χαλινός τὸ ἡνίον.
Χαλινῷ αἰτιατική. Χάλιξ· μικρὸς λιθίδιον. Χάλις· εἶδος οἴνου· καὶ ἡ ὀδοντικὴ τοῦ χάλ. Χαλί
σια. Χαλίφρου· τοῦ ἀνοήτου. Δίδυμος ὁ γραμματικός, χαλκέντερος ἐκλήθη· διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία
ἐπιμονήν· φασὶ γὰρ αὐτὸν συγγεγραφέναι ὑπὲρ τὰ γφ βιβλία. Χάλκανθος· ὕδωρ ἐστὶ πηγνύμενον ἐν τῇ
Κύπρῳ μετὰ ἄλλοις ἰσχυροτάτην ἔχον στύψιν μετὰ θερμότητος ἐνεργοῦς· ἁπάντων μᾶλλον τὰς ὑ
γρὰς σάρκας ταριχεῦσαί τε καὶ ξηρᾶναι δυνάμενον. Χάλκεος· ἰσχυρός· στερεός. καὶ χαλκέῳ κε
ράμῳ Ὅμηρος· χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας· ἤγουν δεσμῷ ἰσχυρῷ καὶ δυσλύτῳ.
ἡ πόλις καλεῖται χαλκοῦς κέραμος. Χαλκεῶνα· τὸ χαλκεῖον. Χαλκέα αἰτιατική.
Χαλκεὺς πᾶς ὁ χαλκεύων τι. καὶ ὁ χρυσοχόος. Χαλκευτής. Πισιναῶν σάλπιγγα τὸν αἰα
πέων βαρυύμνων χαλκευτὰν κατέχει Πίνδαρον ἅδε κόνις. Χαλκεῖα· ἑορτὴ Ἀθήνησιν· ἅ τινες
Ἀθήναια καλοῦσιν. οἱ δέ, πάνδημον· διὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἄγεσθαι. Χαλκεῖα· ἑορτὴ Ἀθήνησι δη-
μώδης καὶ ἀρχαία πάλαι· ἅ τινες Ἀθήναια καλοῦσιν· οἱ δὲ πάνδημον· διὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἄγεσθαι·
ὕστερον δὲ ὑπὸ μόνων ἤγετο τῶν τεχνιτῶν· ζήτει ὅτι Ἥφαιστος ἐν τῇ Ἀττικῇ χαλκὸν εἰργάσατο. ἔστι δὲ ἔνη
καὶ νέα τοῦ Πυανεψιῶνος. ἐν ᾗ καὶ ἱέρειαι μετὰ τῶν ἀρρηφόρων τὸν πέπλον διάζονται. Χαλκεῖα
ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις ἀγομένη Πυανεψιῶνος ἔνῃ καὶ νέᾳ. χειρώναξι κοινή. μάλιστα δὲ χαλκεῦσιν
ὡς Ἀπολλώνιος. Φανόδημος δέ φησιν, οὐκ Ἀθηνᾷ ἄγεσθαι τὴν ἑορτήν, ἀλλ' Ἡφαίστῳ. Χαλκεῖον ἐν ᾧ
χαλκεύουσι. χαλκεῖον δὲ δωδωναῖον διαφορεῖται. Χαλκηδόνιοι· ἀπὸ Χαλκηδόνος πόλεως.
ὥς φησιν Χαλκίς, ὄνομα πόλεως Εὐβοίας· καὶ εἶδος ὀρνέου. Χαλκήρατος. Χαλκήρεα. Χαλ
κιδεῖς· οἱ ἀπὸ τῆς Χαλκίδος· ἡ εὐθεῖα ὁ Χαλκιδεύς. Χαλκιδίζειν καὶ χαλκιδεύεσθαι· ἐπὶ τῶν
παισὶ χρωμένων. καὶ φοινικίζειν ἐπὶ τοῦ παιδεραστεῖν. ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς οἱ ἀρρένων ἔρωτες ἦσαν τότε.
ἄλλοι δὲ ἐπὶ τοῦ φοινικίζειν· ἐπεὶ αὐτοί τε καὶ οἱ Λέσβιοι δοκοῦσι τῷ ρ κατακόρως χρῆσθαι. καὶ ἀντὶ τοῦ
σ τιθέντες. Χαλκιδικὸν δίωγμα· τοῖς Θεσμοφορίοις Ἀθήνησι τι νόμιμον, ἐν πολέμῳ γυναικῶν
εὐξαμένων, διωχθῆναι τοὺς πολεμίους· καὶ συνέβη φυγεῖν εἰς Χαλκίδα. ὡς καὶ Σῆμος. Χαλκι
δίτις παρὰ Ἴωσί πως ἡ πόρνη· ἀπὸ τῆς εὐτελείας τοῦ διδομένου νομίσματος. Χαλκὶς εἶδος
ὀρνέου ἢ γλαῦξ. Χαλκίοικος ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Σπάρτῃ. ἢ ὅτι χαλκοῦν οἶκον εἶχεν, ἢ διὰ τὸ τοὺς χαλκι
δεῖς τοὺς ἐξ Εὐβοίας φυγάδας αὐτὸν κτίσαι. Χαλκίοισι τοῖς πονηροῖς χρώμεθα· χθές τε καὶ
πρώην κοπεῖσι τῷ κακῷ κόμματι. Χαλκία· ὡς χρυσία ἔλεγον τῷ σχήματι χαλκοσήμαντα. λέ
γεται δὲ οὕτω καὶ τὸ κακὸν νόμισμα τὸ χρυσοῦν. λέγεται δὲ καὶ τὸ χαλκοῦν. ἐπεὶ γὰρ Καλλίου νό-
μισμα χαλκοῦν ἐκόπη· λέγεται δὲ ὅτι τὸ αὐτὸ πέπονθεν ἡ πόλις εἰς τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώ-
πων καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον νόμισμα· ὥσπερ γὰρ τῷ παλαιῷ νομίσματι οὐ χρώμεθα καλῷ ὄντι, ἀλλὰ
τῷ καινῷ κακῷ ὄντι, οὕτω καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἀνθρώποις οὐ χρώμεθα καλοῖς οὖσι. τοῖς δὲ νῦν στρα-
τιώταις κακοῖς οὖσι χρώμεθα. Χαλκοβαρέα· τῷ χαλκῷ βαρουμένη. ἀντὶ τοῦ στερεά. Χαλ
κοβατὲς· στερεόν. Χαλκοκορυστής· χαλκῷ καθωπλισμένος. Χαλκοκρότων· χαλκοπόδων·
τουτέστι τὰς ὁπλὰς ἰσχυρὰς ἐχόντων. συμβαίνει γὰρ ἠχεῖν τὴν γῆν καὶ κτυπεῖν ἐπικρουομένην τοῖς
ποσὶ τῶν ἵππων. Χαλκολίβανον εἶδος ἠλέκτρου τιμιώτερον χρυσοῦ. ἔστι δὲ τὸ ἤλεκτρον ἀλλό
τυπον χρυσίον μεμιγμένον ὑέλῳ καὶ λιθείᾳ· ὁποίας ἐστὶ συνθέσεως καὶ ἡ ἁγία τράπεζα τῆς με
γάλης ἐκκλησίας. Χαλκόπους ἐρινύς· ἤγουν στερεὰ καὶ ἀκοπίατος ἐν τῷ ἐπιέναι τῶν φο
νέων. Χαλκοτύπους· τὰς ἐκ σιδήρου πληγὰς γινομένας. χαλκοτύποις ἀδραῖς σου τὸ σῶμα.
Χαλκοῦς· λεπτῶν ζ'. καὶ ζήτει ἐν τῷ τάλαντον. Χαλκῷ· σιδήρῳ. Χαλκῆ· αὐτὴ ἡ ὕλη.
χαλκοῦς δὲ ἀνδριὰς τὸ μετουσιαστικόν· ὡς χρυσοῦς. καὶ τὸ θηλυκὸν ἡ χαλκῆ. Χαλκωδῶν. Χαλ
κηδών. Χάλος ποταμός· οὗ τὸ εὖρος πλέθρου· πλήρης ἰχθύων πραέων καὶ μεγάλων. Χάλυ
βες, ἔθνος Σκυθίας· ἔνθεν ὁ σίδηρος τίκτεται. καὶ Λυκόφρων· χαλυβικῷ κνώδοντι συντεθραυσμέ-
νῳ. καὶ χάλυψ ὁ σίδηρος ἐν ἐπιγράμματι. καὶ χάλυβα σκληρὸν καλαμηφάγον. Χαλυβώνι-
ος οἶνος. Χὰμ σκηνώματα, ἡ Αἴγυπτος· ἐπειδὴ τοῦ Χὰμ ὁ Μεστρέμ. Μεστρὲ δὲ ἡ Αἴγυπτος· ὅπερ λέ
γεται σήμερον Μέστρε. Χαμάδις· χαμαί. εἰς τὴν γῆν. καὶ χαμάζε· χαμαί. Χαμαί· ἐπὶ τῆς

ΑΒρίας· ὄνομα κύριον· καὶ ἦν στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων. Χαγάνος· ὁ ἀρχηγὸς τῶν
Σκυθῶν. ὁ δὲ Χαγάνος τοὺς ὁρκίους ταῖς αὔραις φέρειν ἐδίδου. ἀθρόον τε τὴν πολέμου φί-
λην ἀράμενος σάλπιγγα, τὰς δυνάμεις ἤθροιζε. Χαία ἀντὶ ἀγαθή· παρὰ τὸ κε-
χηνέναι. Ἀριστοφάνης· χαία μὲν ἐστι κορινθία δέ, τουτέστι πόρνη. ἐπεὶ ἡ Κόρινθος ἐπλήθυνε
τοῖς πόρναις. καὶ χαία παρὰ Λακεδαιμονίοις τὰ ἀγαθά. Χάλαζα· νέφος πεπη-
γὸς καὶ ἀπὸ πνεύματος διαρριφθὲν καὶ κατενεχθέν. χιὼν δὲ ἐν νέφους πεπηγὸς ὑγρόν. χάλαζαι δὲ
εἰσὶ τῶν ἐν τῷ ἀέρι ὑδάτων ὅσον ὑγρότητος ὑπὸ γῆν ἄνωθεν πῆξις. ἐπὶ λεπτὸν μὲν οὖν χιών. ἐπὶ πλέον
δὲ χάλαζα. ἐπὶ γῆς δὲ κατὰ τὸ ἐπὶ λεπτὸν μὲν πάγος. ἐπὶ πλέον δὲ κρύσταλλος. ὁ δὲ νιφετὸς οὐκ ἐστι πῆ-
ξις. ἀλλὰ μᾶλλον περὶ ἀλλοίαν χρόαν ἡ ποιότης αὐτοῦ. Ἀριστοφάνης· ὅτι ἀπὸ τῶν χαλαζῶν τῶν
κεκρυφάλων εἶπε δή. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν σφοδρῶν λόγων. Χαλαζᾷ· ἤτοι χαλαρός ἐστι τὸν πρῶτον εἰ χαλα-
ζᾷ. νόσημα δέ ἐστι τοῦτο τῶν θρεμμάτων. ὅπερ ζώντων μὲν λανθάνει. ἀποθανόντων δὲ καὶ τεμνομένων,
φανερὸν γίνεται. τῆς σαρκὸς δὲ αὐτῶν ἀναμέμικται. καὶ ἐμπέφυκεν ἡ χάλαζα. εἰώθασι δὲ οἱ μάγειροι πασ-
σάλῳ τὰ τῶν χοίρων ἀνοιγνύντες μετὰ τὴν σφαγήν. καὶ κατανοεῖν εἰ χαλαζῶσι. χάλαζα δέ ἐστι πά-
θος περὶ χοίρων. Χαλαρά· χαῦνα. χαλαρὰ γοῦν χείροις φορῶν ὑποδήματα. καὶ χαλαρὸν ἦν αὐ-
τῷ καὶ θῆλυ τὸ σπλάγχνον πρὸς τοὺς δεομένους εἴ ποτέ τινι τῶν καθ' αὐτὸν ἀνιῶν. Χαλάσαι· ἐκλυ-
θῆναι. χαυνωθῆναι. ὕδωρ δὲ ξηρὰν οὐκ ἔμπεπλον, χαλάσαι μὲν τοῖς βαρβάροις τὰς νευράς. μαλάξαι
δὲ τῶν τόξων τὰ κέρατα. ἀφῃρέθη δὲ τὸ βίαιον καὶ τὸ ἐπίσκοπον τῆς τοξείας. Χαλάσω τὴν ἱε-
ρὰν ἄγκυραν. ἄγκυραν μεταφορικῶς. ἀπὸ τῶν νηῶν ἢ ἀσφάλειαν. ὡς Σοφοκλῆς ἐν Φαίδρᾳ. καὶ Εὐρι-
πίδης ἐν Ἑκάβῃ. ἱερὰ δὲ ἡ μεγάλη. ἢ ἡ ἀγαθή. Διόδωρος· τοῦ δὲ βασιλέως χαλῶντος καὶ παραλυομέ-
νου πρὸς τὰ λεγόμενα, ἐπὶ γὰρ αὐτοῦ περιῆγεν ὁ βούλετο. Χαλαστραῖον νίτρον. ἀπὸ Χαλάστρας τῆς
ἐν Μακεδονίᾳ λίμνης. Χαλβάνη· ἀλοιφή τις ἐν θηρευτικῇ πρὸς ἵππους. Χαλδαϊκοῖς ἐπι-
τηδεύμασι· διαπρεπομένῳ γοῦν τῷ Πρόκλῳ περὶ τῆς Ἰσιδώρου μιμήσεων τῶν ὀρνέων καὶ τῶν φωνῶν τῶν ἀ-
πηχημάτων ἐν ἴασιν τοῖς Χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασιν, αὐτὸς ὑπεδείκνυε τὴν ὁδὸν τῆς μιμήσεως.
ἀγώνων τε καὶ στρουθῶν τῶν μικρῶν τούτων καὶ κοτινιδίων τῆς πτήσεως. οἷα ψοφοῦσι ταῖς πτέρυξιν ἐγει-
ρόμενα πρὸς τὸ πέτεσθαι. Χαλδαῖοι· ὄνομα ἔθνους περὶ τὴν ἀστρονομίαν ἠκριβωμένοι.
Χαλδίνη· ὄνομα πόλεως. Χαλέστρα· πόλις. Χαλεπὰ τὰ καλά. Πιττακὸν ἀποτιθέμε-
νον τὴν ἀρχὴν πρὸς τοὺς ἀκμάζοντας εἰπεῖν. χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. Σόλωνα δὲ μαλακι-
οῦ τε καταγνόντα, φάναι χαλεπὰ τὰ καλά. διὸ καὶ ἑκάτερα παροιμιασθῆναι. χαλεπὰ τὰ καλά.
φασὶ περὶ Περίανδρον τὸν Κορίνθιον, κατ' ἀρχὰς μὲν εἶναι δημοτικόν. ὕστερον δὲ τὴν προαίρεσιν μεταβα-
λόντα. τυραννικὸν γενέσθαι. ὅθεν ἡ παροιμία. οἱ δέ, τὸ χαλεπὰ ἀντὶ ἀδύνατα τιθέασιν, ὡς μὴ ἐκεί-
νου δυνηθέντος τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην. Χαλεπαίνει· δοτικῇ. ἀγανακτεῖ. ὀργίζεται. ἔπεσον
πλείονες τῶν Ῥωμαίων. καὶ Τραϊανὸς ἐχαλέπαινε τοῖς πεποιημένοις. καὶ αὖθις. διὰ τὸ πολλάκις
ἰδεῖν πρότερον. οὐ χαλεπῶς γνωρίσας τὸν ἄνθρωπον. ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς. καὶ αὖθις. ἐπὶ τούτοις δὲ χαλε-
πήναντος τοῖς φύλαξιν, ὥστε καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτεμεῖν. καὶ αὖθις. ὡς δὲ ἐπεφοίτα ἡ τοῦ
ὀνείρου ὄψις εἰς πάντας, χαλεπαίνουσιν. ὁ δῆμος. οἱ Τύριοι. Χαλεπὸν χόριον κυνὶ γεῦσαι. τὸ
ἔλυτρον τοῦ ἐμβρύου χόριον καλεῖται. οἱ δὲ κύνες γευσάμενοι τούτοις, καὶ τοῖς ἐμβρύοις ἐπιβουλεύουσι
διὰ τὸ λίχνον. Χαλεπώτατον· φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν βʹ τῶν τοπικῶν. χαλεπώτατον τὸ ἀντιστρέφειν
τὴν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οἰκείαν ὀνομασίαν. χαλεπώτατον λέγει ἀντὶ ὅτι μὴ ἁπλοῦν μηδὲ πρό-
χειρον. ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων. Χαλεπωτάτους λόγους κλέψαι δυναμένους Κανδαύλης ἐκλεξάμε-
νος τοὺς χαλεπωτέρους, καὶ σφίσι τὰ δημόσια νείμας ἔπεισεν ἐκείνου καὶ τοῖς ὧν ἐπάρχοι ἄρ-
χουσιν ὑπείκειν. Χαλίκρητος πότος. ὁ χαλῶν τὰς φρένας. ἢ κατὰ στέρησιν τοῦ χα· ἵν' ᾖ ἅλις ἄκρα-
τον ἔχων. τουτέστιν οἶνον. καὶ χαλικρήτῳ μὴ κεκραμμένῳ. ἐν ἐπιγράμματι. κεῖτο χαλικρήτῳ λαιμὰ
πιβριθομένη. Χαλιμὰς ἡ πόρνη. ἀπὸ τοῦ χαλᾶσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ μέθης ἢ μανίας. Χαλιμά-

ζειν τὸ

ζειν τὸ περὶ τὰς συνουσίας ὁρμᾶν. ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς φρένας πρὸς τὸ πάθος. Χαλινός τὸ ἡνίον.
Χαλινῷ αἰτιατικῇ. Χάλιξ. μικρὸς λίθος. Χάλις. εἶδος οἴνου. καὶ κόλλητικὴ τοῦ χάλικος. Χαλί-
σια. Χαλίφου τοῦ ἀνοίκου. Δίδυμος ὁ γραμματικὸς, χαλκέντερος ἐκλήθη. διὰ τὸ περὶ τὰ βιβλία
ἐπίμονον. φασὶ δ' αὐτὸν συγγεγραφέναι ὑπὲρ τὰ γ' βιβλία. Χάλκανθος ὕδωρ ἐστὶ πηγνύμενον ἐν τῇ κύ-
κύπρῳ μετὰ ἄλλοις ἰσχυροτάτην ἔχον στύψιν μετὰ θερμότητος ἀκαγγῶς. ἅπαντων μᾶλλον τὰς ὑ-
γρὰς σάρκας ταριχεύσαι τε καὶ ξηρᾶναι δυνάμενον. Χάλκεος. ἰσχυρός. στερεός. καὶ χαλκέῳ κε-
ράμῳ ὅμηρος. χαλκέῳ δ' ἐνὶ κεράμῳ δέδετο. δεσμοῖς δεθεὶς μηνας ιγ'. ἤγουν δεσμῷ ἰσχυρῷ καὶ δυσλύτῳ.
ἡ πόλις καλεῖται χαλκοῦς κέραμος. Χαλκεῶνα. τὸ χαλκεῖον. Χαλκέα αἰτιατικῇ.
Χαλκεὺς πᾶς ὁ χαλκεύων τι. καὶ ὁ χρυσοχόος. Χαλκεύτης. Πισιδικαῖς σάλπιγξι τοῦ δι-
έων βαρυνομένων χαλκευτῶν κατέχει πίνδαρον ἅδε κόνις. Χαλκεῖα. ἑορτὴ ἀθήνησιν. ἅ τινες
ἀθηναῖα καλοῦσιν. οἱ δὲ, πάνδημον. διὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἄγεσθαι. Χαλκεῖα. ἑορτὴ ἀθήνησι δη-
μώδης καὶ ἀρχαία πάλαι. ἅ τινες ἀθηναῖα καλοῦσιν. οἱ δὲ πάνδημον. διὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἄγεσθαι.
ὕστερον δὲ ὑπὸ μόνων ἤγετο τῶν τεχνιτῶν. ζητεῖ ὅτι ἥφαιστος ἐν τῇ ἀττικῇ χαλκὸν εἰργάσατο. ἐστὶ δὲ ἐν ἡ
καὶ νέα τοῦ πυανεψιῶνος. ἐν ᾗ καὶ ἱέρειαι μετὰ τῶν ἀρρηφόρων τὸν πέπλον διάζονται. Χαλκεῖα
ἑορτὴ παρ' ἀθηναίοις ἀγομένη πυανεψιῶνος ἕνη καὶ νέα. χειρώναξι κοινή. μάλιστα δὲ χαλκεῦσιν
ἀπολλώνιος. φανόδημος δέ φησιν, ὅτι ἀθηνᾷ ἄγεσθαι τὴν ἑορτήν. ἀλλ' ἡφαίστῳ. Χαλκεῖον ἐν ᾧ
χαλκεύουσι. χαλκεῖον δὲ δωδωναῖον διαφορεῖται. Χαλκηδόνιοι. ἀπὸ χαλκηδόνος πόλεως.
ὥς φησιν Χαλκὶς, ὄνομα πόλεως εὐβοίας. καὶ εἶδος ὀρνέου. Χαλκήρατος. Χαλκήρεα. Χαλ-
κιδεῖς. οἱ ἀπὸ τῆς χαλκίδος. ἡ εὐθεῖα ὁ χαλκιδεύς. Χαλκιδίζειν καὶ χαλκιδεύεσθαι. ἐπὶ τῶν
γλισχρευομένων. καὶ φοινικίζειν ἐπὶ τοῦ παιδεραστεῖν. ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς οἱ ἀρρένων ἔρωτες ἤσκηντο.
ἄλλοι δὲ ἐπὶ τοῦ φοινικίζειν. ἐπεὶ αὐτοί τε καὶ οἱ εὐβοεῖς δοκοῦσι τῷ ε, κασσανόρως χρῆσθαι. καὶ ἀντὶ τοῦ
στιβέντες. Χαλκιδικὸν δίωγμα. τοῖς θεσμοφορίοις ἀθήνησι τινόμιμον, ἐν πολέμῳ γυναῖκας
εὐξαμένων, διωχθῆναι τοὺς πολεμίους. καὶ συνέβη φυγεῖν εἰς χαλκίδα. ὡς καὶ σῆμος. Χαλκι-
δίτις παραίωσή πω ἡ πόρνη. ἀπὸ τῆς εὐτελείας τοῦ διδομένου νομίσματος. Χαλκὶς εἶδος
ὀρνέου. ἡ γλαῦξ. Χαλκίοικος ἡ ἀθηνᾶ ἐν σπάρτῃ. ἢ ὅτι χαλκοῦν οἶκον εἶχεν, ἢ διὰ τὸ τοὺς χαλκι-
δεῖς τοὺς ἐξ εὐβοίας φυγάδας αὐτὸν κτίσαι. Χαλκίοισι τοῖς πονηροῖς χρώμεθα. χθές τε καὶ
πρώην κοπεῖσι τῷ κακῷ κόμματι. Χαλκία. ὡς χρυσία ἔλεγον τῷ σχήματι χαλκοσκευῆ. λέ-
γεται δὲ οὕτω καὶ τὸ κακὸν νόμισμα τὸ χρυσοῦν. λέγεται δὲ καὶ τὸ χαλκοῦν. ἐπὶ γὰρ καλλίου νό-
μισμα χαλκοῦν ἐκόπη. λέγεται δὲ ὅτι τὸ αὐτὸ πέπονθεν ἡ πόλις εἰς τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώ-
πων καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον νόμισμα. ὥσπερ γὰρ τῷ παλαιῷ νομίσματι οὐ χρώμεθα καλῷ ὄντι, ἀλλὰ
τῷ καινῷ κακῷ ὄντι, οὕτω καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἀνθρώποις οὐ χρώμεθα καλοῖς οὖσι. τοῖς δὲ νῦν στρα-
τιώταις κακοῖς οὖσι χρώμεθα. Χαλκοβαρέα. τῷ χαλκῷ βαρουμένη. ἀντὶ τοῦ στερρεά. Χαλ-
κοβατές. στερεόν. Χαλκοκορυστής. χαλκῷ καθωπλισμένος. Χαλκοκρότων. χαλκοπόδων.
τουτέστι τὰς ὁπλὰς ἰσχυρὰς ἐχόντων. συμβαίνει γὰρ ἠχεῖν τὴν γῆν καὶ κτυπεῖν ἐπικρουομένην τοῖς
ποσὶ τῶν ἵππων. Χαλκολίβανον εἶδος ἠλέκτρου. τιμιώτερον χρυσοῦ. ἔστι δὲ τὸ ἤλεκτρον. ἀλλό-
τυπον χρυσίον. μεμιγμένον ὕελῳ καὶ λιθείᾳ. ὁποίας ἐστὶ συνθέσεως καὶ ἡ ἁγία τράπεζα τῆς με-
γάλης ἐκκλησίας. Χαλκόπους ὀλιννύς. ἤγουν στερρεὰ καὶ ἀκοπίατος ἐν τῷ ἐπιμονῇ τῶν φο-
νέων. Χαλκοτύπους. τὰς ἐν σιδήρῳ πληγὰς γινομένας. χαλκοτυπίαις ἀδραῖς σου τὸ σῶμα.
Χαλκοῦς. λεπτῶν ζ'. καὶ ζήτει ἐν τῷ τάλαντον. Χαλκῷ. σιδήρῳ. Χαλκῆ. αὐτὴ ἡ ὕλη.
χαλκοῦς ὁ ἀνδριὰς τὸ μετουσιαστικόν. ὡς χρυσοῦς. καὶ τὸ θηλυκὸν ἡ χαλκῆ. Χαλκώδων. Χαλ-
κήδη. Χάλος πόταμος. οὗ τὸ ῥεῦμα πλήρεις ἰχθύων πραέων καὶ μεγάλων. Χάλυ-
βες, ἔθνος σκυθίας. ἔνθεν ὁ σίδηρος τίκτεται. καὶ λυκόφρων. χαλυβικῷ κνώδοντι συντεθραυσμέ-
νω. καὶ χάλυψ ὁ σίδηρος. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ χάλυβα σκληρὸν καλαμηφάγον. Χαλυβώνι-
ος οἶνος. Χὰμ σκηνώματα, ἡ αἴγυπτος. ἐπειδὴ τοῦ χὰμ ὁ μεσρέμ. μεσρὲ, ἡ αἴγυπτος. ὃ ἑρμηνεύ-
εται σήμερον μέσρε. Χαμάδις. χαμαί. εἰς τὴν γῆν. καὶ χαμάζε. χαμαί. Χαμαί. ἐπὶ τῆς

γῆς. καὶ παροιμία. χαμαὶ ἀντλεῖν. ἀντὶ τοῦ μάτην πονεῖν. ἐν ἴσῳ τοῦ οὐδὲν ἐργάζεσθαι. οἷον καὶ τὸ πλίνθον πλύνειν. ἐπὶ τῶν
ἀνηνύτων λέγεται. Χαμαιεῦναδες. χαμαὶ κοιμώμεναι. καὶ χαμαιεύνης ὁμοίως. Χαμαιέρ-
πος. χαμαιέρπετον ὑμέας ἦρε καὶ ἀνεθρέψατο. Χαμαίζηλοι. ταπεινοί. ἢ δίφροι κοιλώδεις. προ-
χῶν αὐτοῖς καὶ βόθεν ὑποστρεφομένων χαμαιζήλων. Χαμαιζυμήτης ἄρτος. Χαμαιλέων.
ζῷον εἰς πάντα τὴν χροιὰν μεταβρέπων. πολυλαλής. Χαμήλαιον. εἶδος βοτάνης. καὶ χαμαί-
μηλον εἶδος βοτάνης. Χαμαιπέτεια καὶ χαμαιπετής. χαμαὶ ἐρριμμένος. Χαμαιρεπές. χα-
μαὶ ῥέπον. Χαμαιτυπεῖον. πορνεῖον. καὶ χαμαιτύπη ἡ πόρνη. ἀπὸ τοῦ χαμαὶ κειμένην ὀχεύεσθαι.
Χαμαιτηείς. Χαμεύνης. ὁ χαμαὶ εὐναζόμενος. καὶ θηλυκῶς χαμεύνη. ταπεινὴ κλίνη. ἀριστο-
φάνης. οὐδὲ ἐν χαμεύνῃ πάνυ σκληρᾷ πέχων. Χαμαίτις ὄνομα ἀμπέλου. Χαμόθεν. ἀπὸ τῆς
γῆς. Χαμώς. θεὸς τῶν τυρίων καὶ ἀμμωνιτῶν. ὥσπερ ἡ ἀστάρτη θεὸς σιδωνίων. ἣν ἐλάτρευσε σολομών.
Χαναὰν ὄνομα κύριον, καὶ ἐξ αὐτοῦ χαναναῖοι. μωυσῆς τεσσαράκοντα ἔτη συμφιλοσοφήσας τῷ
λαῷ, τελευτᾷ. διάδοχον καταλιπὼν ἰησοῦν τὸν τοῦ ναυῆ. ὅστις κατῴκισε τὸν ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ ἣν ἐπηγ-
γείλατο ὁ θεὸς τῷ ἀβραάμ. ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ αἰγύπτου κυκλουμένη διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς ἐκράτη-
σε, λαβὼν πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ δυνάστας τῶν ἐθνῶν. οἵτινες ὑπ' αὐτοῦ διωκόμενοι, διὰ τῆς παραλίου
αἰγύπτου τε καὶ λιβύης κατέφυγον εἰς τὴν τῶν ἀφρῶν χώραν. τῶν αἰγυπτίων μὴ προσδεξαμένων αὐ-
τοὺς διὰ τὴν μνήμην τὴν προτέραν ἣν ἔπαθον δι' αὐτούς, ἐν τῇ ἐρυθρᾷ κατακρημνισθέντες θαλάσ-
σῃ. καὶ προσφυγόντες τοῖς ἄφροις, τὴν ἔρημον αὐτῶν ᾤκησαν χώραν. ἀναδεξάμενοι τὸ σχῆμα καὶ τὰ
ἤθη. καὶ ἐν πλαξὶ λιθίναις ἀναγραψάμενοι τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἀπὸ τῆς χαναναίων γῆς ᾤκισαν τὴν
ἀφρικήν. καὶ εἰσὶ μέχρι νῦν αἱ τοιαῦται πλάκες ἐν τῇ νουμιδίᾳ περιέχουσαι οὕτως. ἡμεῖς ἐσμὲν
χαναναῖοι. οὓς ἐδίωξεν ἰησοῦς ὁ λῃστής. καὶ θηλυκὸν ἡ χαναναία. καὶ χαναναῖτις γῆ. Χανδόν. ἀ-
θρόως. ἀπίστως. ἀπλήστως. χωρητικῶς. πίνειν χανδόν. ὁ δὲ ἀπόβροχος καιροῦ καὶ τύχης. ἀμέτρως τε
καὶ χανδὸν ἀρυόμενος, καὶ κατεμφορούμενος. καὶ πολυπραγμονῶν. ὥστε οὐκ ἔλαθε πατὴρ
παῖδα μισῶν. ἢ ἀνὴρ γυναῖκα. ἢ μήτηρ τέκνον. ἀλλ' ἐξεκεντρίζετο ἅπαντας πρὸς τὴν ἐκεί-
νου γνώμην. Χάνοι. διασταίη. Χάονες. ἔθνος ἠπειρωτικόν. ἀριστοφάνης. ὁ πρωκτός ἐστιν αὐ-
τοῦ κρημνοῖς χάοσιν. ἐπειδὴ καὶ εἰς μαλακίαν διεβάλλετο ὁ ῥήτωρ. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. τὸν παφλαγόνα
λαθεῖν οὐχ οἷόν τε. ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντα. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος τὸ μὲν, ἐν πύλῳ. τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ. ἐν χάοσι δὲ, διὰ τὸ κεχηνέναι. θρακικὸν δὲ ἔθνος οἱ χάονες. Χάος καὶ ὁ ἀὴρ παρ' ἀριστο-
φάνει ἐν ὄρνισι. διὰ τὸ τέλεως τὴν ἀηδίαν καὶ τοῦ χάους. τῷ μηκέτι τὴν κνῖσαν οὐ διαφήσετε. καὶ χάους ἀρ-
χαιότερος καὶ κρονίων. ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν. καὶ ἴβυκος. πρῶτα τοι δὲ ἀλλότρια χάους. καὶ αὖθις. ὁ δὲ,
φλυαρεῖ. καὶ μετὰ τὴν ἡμῶν λῆρον καταχεῖ. τοῦ χάους ἀρχαιότερον καὶ κρονίων ἀπάζοντα. Χάος. ἀρι-
στοφάνης. χάος ἦν καὶ νὺξ. ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον. καὶ τάρταρος εὐρύς. γῆ δ' οὐδ' ἀὴρ. οὐδ' οὐρανὸς ἦν.
ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις, τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον νὺξ ἡ μελανόπτερος ᾠόν. ἐξ οὗ περιτελ-
λομέναις ὥραις ἔβλαστεν ἔρως ὁ ποθεινός. στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις. οὗ-
τος δὲ χάει πτερόεντι μιχθεὶς νυχίῳ κατὰ τάρταρον εὐρὺν, ἐνεόττευσε γένος ἡμέτερον. καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν
εἰς φῶς. πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων πρὶν ἔρως ξυνέμιξεν ἅπαντα. ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέ-
ροις. ἐγένετο οὐρανός. ὠκεανός τε καὶ γῆ. πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. Χαοῦν τὸ ἀγνοεῖν.
ἢ τὸ ἀρχαῖον. Χαρά. ἡδονή. εὐφροσύνη. τέρψις. τινές φασι κατὰ τὸ ὑποκείμενον ταυτὸν σημαι-
νόμενον εἶναι. πρόδικος δὲ ἐπειρᾶτο ἑκάστῳ τῶν ὀνομάτων τούτων ἴδιόν τι σημαινόμενον ὑπο-
τάσσειν. ὥσπερ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς. χαρὰν μὲν λέγοντες, εὔλογον ἔπαρσιν. ἡδονὴν δ' ἔπαρσιν ἄλο-
γον. τέρψιν δὲ τὴν διὰ θεωρίας ἡδονήν. εὐφροσύνην δὲ τὴν διὰ λόγων ἡδονήν. νομοθετούντων δὲ
ἐστὶ τοῦτο. τὸ μὲν γὰρ εἰπεῖν ἡδονὴν χαρὰν, οὐχ ἁμάρτημα, ὥσπερ οὐδὲ τὸ τὴν μονάδα ἀδιαίρετον.
οὐδὲ γὰρ τὸ τὴν χαρὰν χαρὰν εἰπεῖν, ἢ τὴν μονάδα μονάδα. τὸ δὲ συμβεβηκέναι θάτερον θατέρῳ λέ-
γειν ἄτοπόν τε καὶ ψεῦδος. Χαράδρα. διώρυξ πηλοῦ μεστή. ὄλεθρον οὐχ ὕδωρ ἔχουσα. ἀριστο-
φάνην δεῖ χε χαράδρας ὄλεθρον πεποιηκέναι ἐν ἐπιγράμματι. Ὥσπερ πρὶν κινήσαντες καταλλα-
γῆς τῆς χαράδρας ἐξορούσαντες ποταμοῦ φασὶ τῶν ἠιόνων. Χαράδραι. αἱ διαιρέσεις καὶ τὰ σχίσματα
καὶ κείμαρροι

καὶ χείμαρροι γῆς. Χαραδραῖος λέων. ὁ παρὰ ταῖς χαράδραις. εἰ μὴ τὸν θεσπιακὸν λέγει. ὃν πρῶ-
τον ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς ἐν Θεσπιαῖς. χαράδρα γὰρ καλεῖται ὁ τόπος ἐκεῖνος. Χαραδρεῶνος. Χαραδρι-
ὸς ὄρνεον. εἰς ὃν ἀποβλέψαντες οἱ ἰκτεριῶντες ῥᾷον ἀπαλλάττονται. ὅθεν καὶ κρύπτουσιν αὐτοὺς οἱ πι-
πράσκοντες. ἵνα μὴ προῖκα ὠφελῶνται οἱ κάμνοντες. καὶ μὴν καλύπτεται μὲν χαραδριὸν πορνάσιν. ὥσπερ
ἱππῶναξ. καὶ παροιμία ἐντεῦθεν. χαραδριὸν μιμούμενος ἐπὶ τῶν ἀποκρυπτομένων, οὕτως ἀντιφόνιος.
ἐπεὶ δὲ τοὺς ἰκτεριῶντας ὠφελεῖ ὁ χαραδριὸς ὀφθεὶς καὶ τοῦτον οἱ πορνῶντες κρύπτουσιν ἵνα
μὴ προῖκα ὀνήσασθαι ἰαθῆ τις περιέργως. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου. μεταβαλλόμενον εἰς τὰ προκείμενα. καὶ
ἐπὶ μὲν τοῦ ὀρνέου ὀξύνεται. ἐπὶ δὲ τῆς χαράδρας βαρύνεται. ἐπεὶ καὶ χαράδραι ζῷον τινα διὰ τῶν ῥημάτων
μελῳδίαν ποιοῦσι. χαραδριὸν οὖν μιμούμενος, ἀντὶ ἀποκρυπτόμενος. οἱ δὲ, φασὶ μὲν τοὺς ἰδόντας τὸν χα-
ραδριόν. ἀλλὰ τοὺς φανέντας ἀπαλλάσσεσθαι τῆς νόσου. Χαραδροῦται. ὀρύσσεται. κοιλαί-
νεται. Χάραξ. χαράκωμα. περίφραγμα. χαράκωμα ὃ περιέβαλλόν τινες ἐν στρατοπέδῳ
ἐπὶ σφαγὴν ἐπίθεσιν. ὡς Δημοσθένης καὶ μὲν ἄνδρος. πολλοὶ γὰρ ἐκλελοιπότες τὸν χάρακα, τὰς κώμας ἐ-
πόρθουν. Χαρακτῆρες λόγων φραστικῶν. ὑψηλός. ἰσχνός, μέσος. ὁ δὲ Θουκυδίδης τὸν ὑψηλὸν
ἐζήλωσεν ὡς πρόσφορον τῇ οἰκείᾳ φύσει. Χάραξ. περγαμηνός. ἱερεὺς καὶ φιλόσοφος. ὡς
εὗρον ἐν ἀρχαίῳ βιβλίῳ ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον. εἰμὶ Χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ Περγάμου ἀ-
κρης. ἔνθα ποτε πτολέμιζεν Ἀχιλλῆι πτολιπόρθῳ, Τήλεφος Ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων.
ἔστι δὲ τῶν μετὰ Αὔγουστον πολλῷ νεώτερος. μέμνηται γοῦν ἐν τῷ β΄ τῶν βιβλίων Αὐγούστου. ὡς πά-
λαι γενομένου καίσαρος, καὶ ἐν τῷ ζ΄ Νέρωνος καὶ τῶν μετ' αὐτὸν βασιλευσάντων. ἔγραψεν ἑλληνι-
κῶν ἱστοριῶν βιβλία μ΄. Χάραξ ἀρσενικῶς τὸ στρατόπεδον. οἱ ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χά-
ρακα ἄριστον, ὃς ἂν ἔχοι πλείστας ἐκφύσεις καὶ μεγάλας περὶ τοῦ πρέμνου. παρὰ δὲ ῥωμαίοις
δύο κεραίας ἢ τρεῖς ἔχουσιν οἱ χάρακες. Δημόστρατος δημοποίητος. οἱ μὲν, προσέφερον τὸν χάρακα
πρὸς τὴν ἄκραν. θηλυκῶς δὲ ὁ τῆς ἀμπέλου. ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον. Χάραξ
τὴν ἄμπελον. ὅτι ὑπὸ τοῦ σώζοντος τὸ σωζόμενον πάθει. Χάραξιν. ὀξέσι ξύλοις. ἢ καλά-
μοις. ἢ ἀκανθώδεσι φυτοῖς. Χάραξος. ὁ Σαπφοῦς ἀδελφός. Χάρεια. Χάρητος ὑπο-
σχέσεις. Χάρης δὲ ἦν στρατηγὸς ἀθηναίων, ὃς χειριστεὺς καὶ ἑτοιμότατος πρὸς τὰς ὑποσχέσεις γε-
νόμενος. ὅθεν ἡ παροιμία τάττεται ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων. Χαρίδημος ὄνομα κύ-
ριον. Χάριεν. οἱ ἀττικοὶ πρὸ δύο ἀναπέμπουσι. τὸ δὲ πρὸ μιᾶς κοινόν. Ἀριστοφάνης πλούτῳ.
εἴ τι ἐστὶ καλὸν καὶ λαμπρὸν ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίνεται. Χάριεν προπαροξυτόνως, ἀντὶ χαρι-
έντως. χαρίεν δὲ παροξυτόνως ἐπὶ τοῦ ἐπιχαροῦς καὶ χαριέντως. Χαριεντίζεις καὶ καταπαίζεις
ἡμῶν. καὶ βωμολοχεύῃ. δαιμόνιε. κινδυνεύομεν εἰς αὐτὰ ἐμπεπτωκέναι τὰ τῶν χαριέντων σκώμ-
ματα. Χαριεντιζόμενοι. ἀστεϊζόμενοι. σκώπτοντες. ὡς Ἀριστοφάνης. Χαριεργός. ὁ κε-
χαρισμένα ἐργαζόμενος. ἃ δὴ χαριεργὰ Παλλάδι ἐκτέχνασθη κατὰ παυόμενος. Χαριεστέρους.
ἐνδοξοτέρους. ἀνάπιος. ὁ δὲ προκόπιος τοὺς χαριεστέρους ἀναλαβὼν, ἐπὶ τὸν βασιλέα οὐ πάλαι ἐκ τῆς
διαφυγίας ἐγένετο. Χαρίτων ὄνομα κύριον. Χαρίζεσθαι κοινῶς μὲν ὡς οἱ πολλοί. ἰ-
δίως δὲ ἐπὶ ἀφροδισίων. ἢ ἐπὶ τοῦ ὑποκατακλίνεσθαι ἐν λόγῳ. εἴ τε οὐδὲν χαρίζεσθαι. καὶ πάλιν
ἵνα σοι χαρίσωμαι. καὶ χαριζόμενοι χάριν τιθέμενοι. οἱ δὲ, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέτεμον. ἀχαρί-
στῳ νοσήματι τῷ θυμῷ χαριζόμενοι. Χαρίζομαι δοτικῇ. Χαρίκλεια ὄνομα κύριον. καὶ χα-
ρικλῆς εἰς τῶν λ΄. Χάριν. τέρψιν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν. Χαρινάδης ὄνομα κύριον. οὗτος νω-
θὴς ἦν. καὶ παροιμία. κρεῖττον ἔστι σοι χαρινάδης βαδίζειν. ἐπὶ τῶν βραδυνόντων ἐν τῇ πορείᾳ.
Χαριξένη, εὐήθης καὶ μωρά. ἡ χαριξένη ἑταίρα. Ἀριστοφάνης. οὐ γὰρ τὰ ἐπὶ χαριξένης τὰ δὲ ἔστι.
Χαρίωνος ὄνομα κύριον. Χάρις. χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσα ἀεί. τουτέστιν ἡ φύουσα τὴν
χάριν, χάρις ἐστὶ προϋπάρξασα. Χαρίσασθαι. ἀντὶ τοῦ κατορθῶσαι. ὀλίγοις χαρίσασθαι. παρὰ Ἀ-
ριστοφάνει ἐν ἱππεῦσι. Χάρισι καὶ Ἀφροδίτῃ ξυνζυγος ἡ διαλλαγή. τουτέστιν ἡ εἰρήνη. διότι
οἱ γάμοι καὶ αἱ ἑορταὶ, ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης ἄγονται, Χαρίσιον. χαριστήριον. ταῦτα ἀναγράφωμεν
χαρίσια ὀλίγα ἀντὶ πολλῶν ἀποδιδόντι. Χαρίσιοι πλακοῦντος εἶδος. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι.

ἐπέμψω παλλακαῖς ἑταίραις χαριστὰς. Χαριστίωνος ὄνομα κύριον. Χάριτας. τιμάς. εὐεργεσίας. ὁ δὲ, ἐξελεῖ θεόδωρον ὁμολογήσαντα χάριτας. ἀνθ' ὧν τὸν μέγιστον ῥωμαίων πρεσβευτὴν ἐτίμησεν ἐς τὰ μάλιστα. καὶ παροιμία. αἱ χάριτες γυμναί. ἤτοι ὅτι δεῖ ἀφελῶς καὶ ἀφανέρως χαρίζεσθαι. ἢ ὅτι αἱ χάριτες τὸν ἑαυτῶν κόσμον ἀφήρηνται. τρεῖς δὲ αἱ χάριτες, πειθώ. ἀγλαΐα. καὶ εὐφροσύνη. τὰς χάριτας γυμνὰς ἱστοροῦσι. διότι δωρεὰν δεῖ χάριτας τίθεσθαι. Χαριτιμίδης ὄνομα κύριον. Χαριτοπηγεμονη. Χαρίτων θρέμμα. καλλώπισμα. Χαρίτων καὶ μελανιππος. ἐν τῷ ἀντέρως. Χαρίτων Χαρίτωνος ὄνομα κύριον. Χάρμα. χαρά. ἡδονή. πλούβιος. τὸν δὲ, ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἔλαβε φρένας. Χάρμη. μάχη. Χάρμος Χάρμος συρακούσιος εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς δείπνοις παρατιθεμένων, στιχίδια καὶ παροιμίας ἔλεγε. κλέαρχος δὲ ὁ σολεὺς, δειπνολογίαν καλεῖ τὸ ποίημα. ἄλλοι ὀψολογίαν. χρύσιππος γαστρονομίαν. ἄλλοι ἡδυπάθειαν. Χαροπός. περιφερὴς ὁ ὀφθαλμός. Χάροψ. καὶ κλίνεται χάροπος. Χάρων. ὁ θάνατος. καὶ πορθμεῖα καὶ παρὰ χάρωνος πεύσεις καὶ κηρύγματα. τίς εἰς ἀνάπαυλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων. τίς εἰς τὸ λήθης πεδίον. χωρίον διατετύπωκεν ἐν ἅδου οὕτω λεγόμενον. ὡς καὶ τὸν αὐαίνου λίθον. τίς εἰς ὄνου πόκας. οὕτω λέγουσι τὸ ἄχρηστον. οὐδὲ γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκαι χρήσιμαί εἰσι. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων ἡ παροιμία. ἐν ᾧ τρόπῳ φασὶ χοῦς εἰς πίθον τρητὸν ἐγχεῖν ποικίλλεις. ἀνήνυτα δὲ καὶ τὰ ἐν ἅδου. διὰ τοῦτο οὖν ὄνου πόκας ἀνεπλάσατο κωμικῶς. Χάρων λαμψακηνὸς υἱὸς πυθοκλέους. γενόμενος κατὰ τὸν πρῶτον δαρεῖον. ο θ' ὀλυμπιάδι. μᾶλλον δὲ ἦν ἐπὶ τῶν περσικῶν κατὰ τὴν οε' ὀλυμπιάδα. ἱστορικός. ἔγραψεν αἰθιοπικά. περσικὰ ἐν βιβλίοις β'. ἑλληνικὰ ἐν βιβλίοις δ'. περὶ λαμψάκου β'. λιβυκά. ὅρους λαμψακηνῶν ἐν βιβλίοις δ'. πρυτάνεις ἢ ἄρχοντας τοὺς τῶν λακεδαιμονίων. ἔστι δὲ χρονικά. κτίσεις πόλεων ἐν βιβλίοις β'. κρητικὰ ἐν βιβλίοις γ'. λέγει δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ μίνωος τεθέντας νόμους. περίπλουν τὸν ἐκτὸς τῶν ἡρακλείων στηλῶν. Χάρων καρχηδόνιος ἱστορικός. ἔγραψε τυράννους ὅσοι ἐν τῇ εὐρώπῃ καὶ ἀσίᾳ γεγόνασι. βίους ἐνδόξων ἀνδρῶν ἐν βιβλίοις δ'. βίους ὁμοίως γυναικῶν ἐν δ'. Χάρων ναυκράτης ἱστορικός. ἱερεὺς τοὺς ἐν ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν αἰγύπτῳ. καὶ τὰ ἐπὶ ἑκάστου πραχθέντα. βασιλεῖς τοὺς ἐκ παλαιοῦ γεγονότας ἐν ἑκάστῳ ἔθνει. καὶ ναυκράτεως καὶ ἄλλα τινὰ περὶ αἰγύπτου. Χαρώνδας ὄνομα κύριον. Χαρώνειος θύρα. μία τῶν ὀνομοφυλακικῶν θύρα δι' ἧς οἱ κατάδικοι τὴν ἐπὶ θάνατον ἐξάγονται. καὶ ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. ὁ δὲ χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν. ὧν μέλλεις ἀποθανεῖν. Χαρτά. χαρᾶς ἄξια. σύμβολον φρονήσεως. τὸ διακριτικὸν εἶναι χαρτῶν καὶ λυπηρῶν. Χαρτὸν σοφοκλῆς. χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὐννέπω. χρόνῳ πολλῷ φανέντα χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρεις. ὁ αὐτός. χαίροις ἂν εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε. Χαρτοφυλάκιον. τὰ παρὰ τὸ φυλάσσω ἅπαντα, διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ προπαροξύνεται. οἷον χαρτοφυλάκιον. θησαυροφυλάκιον. σκευοφυλάκιον. καὶ τὰ τούτοις ὅμοια. πλὴν τοῦ σιτοφυλακείου. Χάρυβδις. ἡ ἀναπινομένη θάλασσα περὶ τὰ γάδειρα. καὶ πάλιν ἐρεύγεται ὡς ἐπαναστρέφουσα. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς χάος καὶ ὄλεθρον κατάγειν. πρίσκος δὲ λέγει περὶ χαρύβδεως. παραπλέουσι δὲ τὴν σικελίαν πρὸς τὴν μεσσήνην κατὰ τὸν πορθμὸν τῆς ἰταλίας. ἔνθα περ ἡ χάρυβδις πνευμάτων ἐπιλαβομένων δυσχερῶν, αὐτοῖς ἀνδράσι κατέδυσαν. ὅτι χάρυβδις καὶ σκύλλα ἐν στενῷ τόπῳ κειμένη, ὑποδέχεται τὰ τοῦ ὠκεανοῦ ῥεύματα. καὶ τοὺς παραπλέοντας βυθίζει. ἐκεῖσε ὁ δυσσεὺς πάντας τοὺς ἑταίρους μετὰ τῶν πλοίων ἀποβαλὼν, αὐτὸς μόνος περικαθίσας σανίδι ἐν τοῖς ῥεύμασι τῆς θαλάσσης ἐφέρετο. τοῦτον ἑωρακότες φοίνικές τινες ἐν τοῖς ὕδασι πλέοντα, ἀναλαβόντες ἤγαγον ἐν κρήτῃ πρὸς ἰδομενέα γυμνόν. τοῦτον ἐξενοδόχησε τῇ ὥρᾳ τοῦ χειμῶνος. καὶ ἀπέπεμψεν εἰς φαιακίαν τὴν νῦν λεγομένην κέρκυραν. οἱ δὲ, πέμπουσιν αὐτὸν σὺν δυσὶ ναυσὶ καὶ ἑταίροις. Χασάμενοι. ἀναχωρήσας. ὅμηρος. ὁ δὲ, χασσάμενος, πολεμίχθη. τὰ ἐμπηκτόμενα τῇ ἀσπίδι δόρατα. ἀναχωρήσαντες διετίνασσον, ἵνα σκεδασθῇ. Χασμᾷ. μετεωροφρονεῖς. περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν ἔχεις. καὶ χασκάζεις. ἀριστοφάνης. σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην. καὶ χασμήσῃ σύ. Χάσμασιν, οἱ δὲ παρθένοι τὰς κεφαλὰς τῶν θηρίων ἁρμόσαντες τοῖς κράνεσιν, ἐχρῶντο τοῖς τῶν θηρίων χά-

σμασι. Χαυλιόδων· κεκλασμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας ἐξέχοντας. καὶ ζῶα χαυλιόδοντα, τὰ φαίνοντα ἔξω τοὺς ὀδόντας. οἷον ἀπὸ ἀλεξ. ἐλέφας σῦς. καὶ εἴ τι ἄλλο. Χαῦνον· ὑψηλὸν ἢ πλατὺ καὶ μέγα. τὰ γὰρ χαῦνα, εἰς πλάτος ἁπλοῦται. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν. ἐκ τῶν μετεώρων χωρίων χαῦνόν τι πάνυ. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀσθενές. Χαυνοπολίτας· κεχαυνωμένους περὶ τὴν πολιτείαν ἢ τὴν πόλιν. Χαύνωσιν· τουτέστι λύσιν τῶν δικῶν. πῶς ἂν μάθοι ποθοῦντος ἀποφυξεῖν δίκης. ἢ κλῆσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν. οἷον ἀπάτην καὶ διακένῳ ῥήματι ἀναπείθουσαν τοὺς ἀκούοντας. παρὰ τὸ πείθειν τὴν δίκην. Χαύωνας· ἄρτους ἐλαίῳ ἀναφυραθέντας κεθίνους. ἢ λάχανα ὀπτά. Χαῖον· χαιὸν ἐστὶν ἡ καμπύλη βακτηρία ἧ ποιμένες χρῶνται. Χαιρέας ὄνομα κύριον. Χαιρέκακος· ὁ χαίρων τοῖς κακοῖς. Χαιρέτω Κλεῶν· ἐρρέτω Φλυαρῶν. καὶ χαίρειν· οἰμώζειν. Χαῖρε φίλον φῶς. γυναῖκα βουλομένην ἀκολασταίνειν, σβέσασαν τὸν λύχνον, φασὶ τοῦτο εἰπεῖν. οἱ δὲ, αἰσχράν. ἄλλοι γραῦν. Χαιρεφῶν· Ἀθηναῖος τὸν δῆμον Σφήττιος· φιλόσοφος· Σωκράτους ἀκουστής. Χαιρεφῶν. τῶν ἄγαν γνωρίμων Σωκράτους ὁ Χαιρεφῶν. οὐδὲν δὲ αὐτοῦ δοκεῖ σώζεσθαι τῶν συγγραμμάτων. δοκεῖ γὰρ γενέσθαι πάνυ θερμός. καὶ σφόδρα ἐχθρεῦσαι τἀδελφῷ. καὶ φησὶ Ξενοφῶν Σωκράτην συνάγοντα αὐτοὺς λέγειν ὡς οὐδὲν ὀφθαλμῶν ὄφελος εἴη εἰ μὴ συμφωνοῖεν. οὐδὲ χειρῶν οὐδὲ ποδῶν. Χαιρεφῶν· ἐπὶ τῶν ὠχρῶν καὶ ἰσχνῶν. καὶ παροιμία. οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος. ἦν γὰρ ὠχρὸς ἀπὸ σοφίας συντετηκώς. ὅθεν καὶ νυκτερὶς ἐκαλεῖτο. Χαίρειν· οἰμώζειν. στενάζειν. Χαίρειν. τοῦτό ἐστι προσαγόρευσις, ἀπαλλασσομένων ἢ προσερχομένων. ἐτίθετο δὲ κατ' ἀρχὰς τῶν ἐπιστολῶν. Χαίρειν. πρόσρημα ὃ ταῖς ἐπιστολαῖς προστεθῆναι τινὲς νομίζουσιν. ἁπλῶς δ' οὕτως ἀλλήλοις πρότερον ἐπιστέλλειν. οἷον Ἄμασις Πολυκράτει τάδε λέγει. πρῶτον δὲ Κλέωνα φησὶν Εὔβουλος ὁ κωμικὸς, οὕτως ἐπιστεῖλαι τοῖς Ἀθηναίοις ἀπὸ Σφακτηρίας. ἐφ' ᾧ καὶ ὑπερησθῆναι. ἀγνοῶν ὅτι καὶ οἱ παλαιοὶ ἐχρῶντο καὶ προσηγόρευον οὕτως ἀλλήλους. οὐ μόνον τὸ πρῶτον ἐντυγχάνοντες ὡς ἡμεῖς. ἀλλὰ καὶ διαλυόμενοι ἀπ' ἀλλήλων. ἀντὶ τοῦ ὑγιαίνειν καὶ ἐρρῶσθαι, χαίρειν διεκελεύοντο ἀλλήλοις ὥσπερ οἱ ὄρνιθες ἀμανθάνουσι παρὰ τῶν ἀνθρώπων, τὸ χαῖρε. καὶ τὸ εὖ πράττειν. καὶ τὸ Ζεὺς ἵλεως καὶ τὰ τοιαῦτα, οἱ ὄρνιθες εὔχονται. οὔτε εἰδότες ὅ,τι λέγουσιν, οὔτε διακείμενοι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. ἀλλὰ ἐρρυθμισμένοι τὴν γλῶσσαν. Χαίρειν. ἀρχαῖον ἔθος τὸ ἐπιστολαῖς προστιθέναι τὸ χαίρειν. οἱ δὲ λέγοντες πρῶτον Κλέωνα χρήσασθαι τούτῳ, ψεύδονται. Χαίρειν. εὖ πράττειν. πολλὰ φρονεῖν, προσρήματα. οἱ δὲ, χαίρειν. οἰμώζειν. στενάζειν. Χαίρειν. οὕτως ἐπέγραφε Κλέων. ὁ δὲ Πλάτων εὖ πράττειν. ὁ δὲ Ἐπίκουρος εὖ διάγειν. Χαίρειν εἰπών. ἀντὶ τοῦ καταλιπών. ὁ δὲ, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἐπορεύετο. τῇ μιοσιανῇ χαίρειν εἰπών. Χαίρειν ἤν τε βούλησθ' ἤν τε μή. ἀντὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. πάρεστι χαίρειν ἤν τε βούλησθ' ἤν τε μή. καὶ ἔτι ὁ αὐτός. χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστιν ὦνδρες δημόται, ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν τοῦτο καὶ σαπρόν. χαίρειν φάσαντες, ἀποταξάμενοι καταγνόντες. Χαιρηδόνος· χαρᾶς. τῷ τόνῳ δὲ ὡς ἀλγηδόνος. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλγῶ ἀλγήσω μέλλοντος ἀλγηδὼν ἀλγηδόνος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ χαίρω χαιρήσω, χαιρηδὼν χαιρηδόνος. Χαιρήμων· κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα. Τραυματίας, ὡς Ἀθηναῖός φησιν. Θερσίτης. Ἀλφεσίβοια. Κένταυρος. Διόνυσος. Ὀδυσσεύς. Θυέστης. Μινύαι. καὶ ἕτερος Χαιρήμων. γέγραφε ἱερογλυφικά. Χαιρίδεις· ἀπὸ τοῦ Χαίριδος πεπαιδευμένοι ἢ μελετῶντες. Χαῖρις δὲ αὐλητὴς Θηβαῖος ἄμουσος. οὕτω δὲ λέγουσιν Ἀττικοὶ ἀπὸ τοῦ Χαίριδος Χαιρίδεις, καὶ ἀπὸ τῆς Περιστερᾶς Περιστερίδεις. οὗτος δὲ ηὔλει ἐν ταῖς θυσίαις. ἦν δὲ κιθαρῳδός. Ἀριστοφάνης. ἦν Χαῖρις ἡνίκ' ἂν ᾄδῃ προσείσιν αὐλήσων ἄκλητος. καὶ αὖθις. Χαῖρις ᾄδων ὄρθιον. ὄρθιος δὲ αὐλητικὸς νόμος οὕτω καλούμενος. οἷον εὔτονος καὶ ἀνάτασιν ἔχων. καὶ Ὅμηρος. ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε ὄρθι' Ἀχαιοῖσι.

Χαῖρις κιθαρῳδός. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις. φέρ' ᾄδω κιθαρῳδός τις κάκιστος ἐγένετο. πεισυμελὴς μετὰ μέλιτος ἦν ἐγὼ ... ᾠδά. Χαῖρίς ἐστι. καὶ ἕτερος οὗ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει. Χαίρομαι· ζητεῖ δέ τις ὁ πόρος ἐπιτηδευόμενος ἑλληνίζειν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν χαίρω, χαίρομαι εἶπε. καὶ ἔστι δασπισμός. Χαίρω δοτικῇ, τὸ εὐφραίνομαι. καὶ χαίρουσι ἐλπ

λυθότα. ὁ ἐρωτικὸς τοῦτο λέγουσιν. εὐριπίδης σισύφῳ· χαίρω τέ σ' ὦ βέλτιστε ἀλκμήνης τέκνον. τόν τε μιαρὸν ἐξολωλότα. καὶ χαίρομεν. Χαίρων. λακεδαιμόνιος· ὃς ἐπρέσβευσεν εἰς τὴν ῥώμην. ἀνὴρ ἀγχίνους μὲν καὶ πρακτικός· νέος δὲ καὶ ταπεινός· καὶ δημοτικῆς ἀγωγῆς τετευχώς. οὗτος ὀχλαγωγῶν καὶ κινήσας ὃ μηδεὶς ἕτερος ἐθάρρει, ταχέως περιεποιήσατο φαντασίαν παρὰ τοῖς πολλοῖς. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀφελόμενος τὴν χώραν ἣν οἱ τύραννοι συνεχώρησαν ταῖς ὑπολειφθείσαις τῶν τυράννων ἀδελφαῖς καὶ γυναιξί, καὶ μητράσι καὶ τέκνοις, ταύτην διέδωκε τοῖς λεπτοῖς εἰκῇ καὶ ἀνίσως μετὰ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν. μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς κοινοῖς ὡς ἰδίοις χρώμενος ἐξεδαπάνα τὰς προσόδους. οὐ νόμους στοχαζόμενος· οὐ κοινοῦ δόγματος· οὐκ ἄρχοντος. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες, κατεστάθησαν δοκιμαστῆρες τῶν κοινῶν κατὰ τοὺς νόμους. ὁ δὲ χαίρων θεωρῶν τὸ γινόμενον, καὶ συνειδὼς ἑαυτῷ κακῶς κεχειρικότι τὰ τῆς πόλεως· τὸν ἐπιφανέστατον τῶν δοκιμαστήρων ἀπολλωνίδην, ἀποπορευόμενον ἡμέρας ἐκ βαλανείου, ἐξεκέντησε. τοῦ δὲ πλήθους ἀγανακτήσαντος ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὁ στρατηγὸς παραγενόμενος εἰς λακεδαίμονα τὸν χαίρωνα παρήγαγεν εἰς κρίσιν ὑπὲρ τοῦ φόνου τοῦ κατὰ τὸν ἀπολλωνίδην. καὶ κατακρίνας, ἐποίησε δέσμιον. τοῖς τε λοιποῖς δοκιμαστῆρσι παρώξυνε πρὸς τὸ ποιεῖσθαι τὴν ζήτησιν τῶν δημοσίων ἀληθινήν. φροντίσαι δὲ καὶ περικομίσασθαι τὰς οὐσίας τοῖς τῶν φυγάδων ἀναγκαίους πάλιν, ἃς ὁ χαίρων αὐτῶν ἀφείλετο βραχεῖ χρόνῳ πρότερον. Χαιρώνεια. πόλις. καὶ χαιρωνεύς, χαιρωνέως. Χαιρωνικόν. Χαίρωνος ὄνομα κύριον. Χαῖται. αἱ τρίχες. αἱ κόμαι. Χαιτήεις ἵππος, ὁ χαίτην φέρων. Χέδροπας. ὄσπρια. καὶ ἑνικῶς χέδροψ τὸ ὄσπριον. οὕτω θουκυδίδης. Χεζητιῶν. βουλόμενος χέσαι. ἀριστοφάνης. εἶτε προκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν, ὅτι ἂν ἐξίδισεν εἰς θοιμάτιον. ἀλλ' ἂν ἔπλαβε καὶ τὰ παιδίων κἀναπνεύσας, αὖθις κατέπλατο. ἀντὶ τοῦ ἀπεπάτησε. δοκεῖ ὁ προκλείδης πολιτικὸς εἶναι καὶ λόγιος. ἄλλως δὲ κατασχημονῶν τῶν στρωμάτων, διὸ καὶ χεσᾶς ἐλέγετο. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. ἀντιαθ' ἕνη τὶς καλεσάτω πάσης τέχνης. οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἐν κακοῖς τε στεναγμάτων. οἶδε τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν. οὗτος ὁ ἀντιαθ' ἐνὴς ἰατρὸς τὴν θηλυδρίαν ἀπηλλάγη μὲν πολυχέσου νοσήματος. Χέζομεν. ζημιούμεθα. ἀριστοφάνης. ἡμεῖς δὲ δίδομεν. εἰ δὲ μή, πατούμενοι ὑπὸ τοῦ γέροντος, ὀκταπλάσιον χέζομεν. ἀντὶ τοῦ πολλαπλάσιον. τὸ δὲ νοούμενον, ὅτι μικροῖς λήμμασιν ὁ κλέων τῆς πόλεως προδίδωσι τὰ πράγματα. Χεθέντος. πλατυνθέντος. Χελιδόνας. ἰχθὺς ποιός. λέγεται χελιδὼν καὶ τῶν γυναικῶν τὸ μόριον. καὶ τὸ κοῖλον τῶν ἵππων τῆς ὁπλῆς. ἔνιοι καὶ τῶν κυνῶν τὸ αὐτὸ μέρος. καὶ νόμισμα δὲ ἀργυροῦν πελοποννησιακόν. καλεῖσθαι δὲ χελιδόνα καὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἄνωθεν τοῦ ἀγκῶνος, ὃ κατὰ τὰς καμπάς. λέγεται δὲ χελιδὼν καὶ ναῦς ἡ τοῦ εἰς μασσαλίαν διακομίσασα. καὶ χρησμολόγος δέ τις τῶν πάλαι. καὶ ὁ κλεοπάτρας κίναιδος. Χελιδόνειον μέλος τὸ τῆς χελιδόνος. ἔστι δὲ αὐτῆς ἡ φωνή, οὐ θερινός. ἀλλ' ᾆσμα ἐνδοτικὸν καὶ κελευστικὸν πρὸς ἔργα. διὰ τοῦ χειμῶνος οὔτε ἵπταται οὔτε φθέγγεται. Χελιδόνων μουσεῖα. ἐπὶ τῶν βάρβαρα καὶ ἀσύνετα ποιούντων. καὶ γὰρ ἡ χελιδὼν ἐπὶ τῶν βαρβάρων. ἐπιφέρει γὰρ θρηκία ἡ χελιδών. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς. οὗ περὶ χείλεσι βρέμεται θρηκία χελιδών. καὶ αὖθις. πολὺς δ' ἂν εἴη περὶ κισσὸς εὐφυὴς κλάδος. χελιδόνων μουσεῖον. Χελιδόνιον φάρμακον. παρὰ ἱππώνακτι, τὸ φίλτρον τὸ διαγινόμενον ἐπειδὰν χελιδόνα πρῶτον τις ἴδοι. Χελώνας. τὰς χελώνας μακαρίζειν σε τοῦ δέρματος, διὰ τὸ κέντρον τῶν σφηκῶν. Χελώνη τὸ χερσαῖον ζῷον. ἡ ὀστρακόνωτος. καὶ τὸ θαλάσσιον. καὶ παρατάξεως ὄνομα. καὶ εἶδος πολεμιστηρίου. ἐξ οὗ αἱ χελῶναι καὶ χωστρίδες πολιορκητικὸν μηχάνημα. καὶ κριοί. ζηλοτυποῦσαι αἱ θετταλαὶ γυναῖκες τὴν λαΐδα τὴν ἑταίραν ξυλίναις χελώναις ἐφόνευσαν, τύπτουσαι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς ἀφροδίτης πανηγύρεως οὔσης. ὕστερον δὲ ἱερὸν ἐποίησαν ἀνοσίας ἀφροδίτης. ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες ἐν τῷ ἱερῷ ἀνόσιον τετολμήκασι φόνον. Χελώνη μυῶν. ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούντων τινός. τὴν παρρησίαν τὴν ἐν οἴει τεττάρων εἶναι ὀβολῶν τὸ λεγόμενον. οὐκ οἶσθα ὅτι καὶ θερσίτης ἐν τοῖς ἕλλησιν ἐπαρρησιάζετο. τῷ δὲ ἀγαμέμνονι τῆς θερσίτου παρρησίας, ἧττον ἔμελλεν, ἢ χελώνῃ μυῶν. τὸ τῆς παροιμίας. χελώνης ἐπιρριφείσης αἰσχύλῳ τῷ ἀθηναίῳ ὑπὸ ἀετοῦ φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς, ἀπώ

λεῖπε· ἔσθιε μὴ γινόμενος. Χελώνης κρέα φαγεῖν. ζήτει ἐν τῷ ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν.

Χελωνίδος· τοῦ οὐδοῦ τῆς θύρας. Χελύνη· τὸ ἄνω χεῖλος. εἰς τὴν ὑπερῴαν χελύνην οἰστὸς μηδικὸς ἐνερρίζωτο. καὶ αὖθις. στὰς ἀνὴρ παρ' αὐτὴν δρῦν ὑπὸ ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων. Χέλυς ἡ κιθάρα. καὶ ἡ χελώνη ἡ ὀστρακόνωτος. Χέμετλα· ὡς χέρνιβα. Χέω αἰτιατικῇ. Χεράδος· ἡ μετὰ ὀστράκων λίθων ὕλη. Χερεκράτης καὶ χερώνδας διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. Χέρεως· φρουρεῖον τι. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρύματος χέρεως διὰ μιᾶς ἐφοίτα εἰς τὴν ἀντιόχειαν, τῇ ὠκύτητι τῶν ποδῶν οἰνήδης. Χερείων· χείρων. Χερρη ὄνομα πόλεως. Χερῆος· χείρονος. Χέρης· χέρητος ὄνομα κύριον. Χερειφυρέα· φοῖβε δέξαι πλωτήρων μάζης χερειφυρέα δαῖτα. ἐν ἐπιγράμματι. Χερμαδίῳ· χειροπληθεῖ λίθῳ. οὐδέ σε χερμαδίων ὦσε κτύπος οὐ νεφοσιῶν. καὶ χερμάδος λίθου πληροῦντος τὴν χεῖρα. οἱ δέ, ἀπὸ τοῦ τείχους πλῆθος χερμάδων καὶ βελῶν παντοίων κατέχεαν. Χερμαστήρ· ἡ σφενδόνη. εἰ ἔνθα χερμαστῆρος εὔστροφα κῶλα τιταίνων.

Χερνῆτις· χήρα, ἡ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα. χερόβιος. ὁ δέ, ὑπὸ τοῦ κνέφους σὺν ταῖς χερνήταις, ταῖς ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ ἰούσαις, ὑπεξῆλθε. καὶ χερνήτης ὁ πένης ἀρσενικῶς. ἐν ἐπιγράμματι. οἷς εἶχον χερνῆτα βίον δηναιὸν ἀθηνᾶ. ὁ δέ, τὰς θυγατέρας ἐπειρᾶτο ποιεῖν ταλασιουργοὺς καὶ χερνήτιδας.

Χέρνιβα· τὸ ὕδωρ. φησὶν ἀριστοφάνης. τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα. προπαροξυτόνως κατὰ τὴν ἀναλογίαν. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς παροξυτόνως. καὶ αὖθις. χερνιπτομένους πρὸς αὐτοῖς τοῖς βωμοῖς ἀπέκτειναν. Χέρνιβος· λοιδορεῖσθαι βούλομαι κοινῇ δικαίως. οἱ μιᾶς τε χέρνιβος βωμοὺς περιρραίνοντες ὥσπερ συγγενεῖς ὀλυμπίασιν ἐν πύλαις πυθοῖ. πόσους εἴποιμ' ἂν ἄλλους εἰ μηκύνειν δέοι. Χερνίβων, δημοσθένης φησί. καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἁψάμενον. εἴη δ' ἂν ἀπὸ ὀρθῆς τῆς χέρνιψ. τῆς δὲ χέρνιβος μέμνηνται καὶ οἱ κωμικοί. ὡς παραλαμβανομένης εἰς τὰς θυσίας. Χερνιπτομένους· τὰς χεῖρας νιπτομένους πρὸς αὐτοῖς τοῖς βωμοῖς ἀπέκτειναν. Χερνιφθέντα· σὺν βοῒ χερνιφθέντα. ἀντὶ τοῦ τυθέντα. καὶ χερνίψαντο, ἀντὶ τοῦ τὰς χεῖρας ἔνιψαν. Χερρόνησος· θρᾳκικὴ χώρα, καὶ πόλις ὑποτελὴς τοῖς ἀθηναίοις. εὔφορος εἰς πυρῶν γεωργίαν. ὅθεν καὶ ἐσιτηγοῦντο οἱ ἀθηναῖοι. οὓς κλέων διέσεισε. Χερουβεὶμ ἐπὶ τῶν ἑνικῶν διὰ διφθόγγου. πληθυντικῶς δὲ διὰ τοῦ ι. γνώσεως ἢ σοφίας. Χερσαῖος· ὁ ἀπὸ χέρσου. Χερσία· ἐρημία. Χεσᾶς ὁ περικλείδης ὥς φησιν ἀριστοφάνης. καὶ ζήτει ἐν τῷ χεζητιῶν. Χεσείω· ἐπείγομαι χέσαι. ἐπιθυμητικῶς τοῦ χέσαι ἔχω. ὁ παρὰ πίνων ἀνὴρ πέπονθότα χεσείει τοῖσι ζοποῖσι τοῖς σοῖς ὥσπερ βλαυτίοισι χρήσομαι. ἐπειδὴ εἰώθασιν οἱ πίνοντες τοῖς τῶν ἄλλων ὑποδήμασι χρῆσθαι εἰ ἐπείγοιντο πρὸς λάσανον. Χετταῖοι, ὄνομα ἔθνους. οἱ χαναναῖοι.

Χεῦμα· ῥεῦμα ὕδατος. Χεύμασι προχοή. ἡ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα θάλασσα. Χειᾷ· τῇ τῶν δρακόντων καταδύσει. ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι. ὅ ἐστι χωρεῖσθαι. οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται. τοῦτο γὰρ μόνον μηχανῶνται οἱ ὄφεις, τὸ χωρῆσαι τὸ σῶμα ὥσπερ εἰς ἔλυτρον. Χεῖλος· τὸ μέρος τοῦ σώματος. ἐγένετο πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν. περὶ τῶν ἁμαρτιῶν λέγει. Χεῖμα· ὁ χειμών. Χειμεία· ἡ χείμανσις. ζήτει ἐν τῷ χημεία. Χειμαδίῳ τόπῳ. ἐφ' οὗ ἄν τις δύναιτο χειμῶνος ἐγκαθορμίσασθαι. Χείμαρρος καὶ χειμάρρους ὁ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων ποταμός. καὶ ὄνομα κύριον. χίμαρος δὲ ὁ τράγος. Χειμασκήσαντα· διαλείψειν ἔχει τὰ στρατόπεδα χειμασκήσαντα. βελτίω τὰ πράγματα ὑπελάμβανε γενήσεσθαι. Χείμεθλον· τὸ ἐν χειμῶνι γινόμενον ἐν ταῖς ῥήξεσι τῶν δακτύλων ἕλκος. Χειμερία ὥρα. καὶ χειμέριος ἀττικῶς. ὁ τοῦ χειμῶνος καιρός. καὶ χειμερίζω καὶ χειμάζω. τὸ μὲν, ἤγουν ἐν χειμῶνι διάγω. τὸ δέ, χειμῶνος ποῦ διάγω. ὁ δέ, ἐν βερενίκῃ ἐχειμέριζεν. ἀντὶ τοῦ ἐχείμαζε. Χειμερινὸς καιρός. Χειμὼν χειμῶνος. χειμὼν δέ ἐστιν ὁ περίγειος ἀὴρ κατεψυγμένος, διὰ τὴν τοῦ ἡλίου πρόσω ἄφοδον. ὅμηρος. αἵ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον. πε εἰπεραίων. λέγει δὲ οὐ τὴν χειμερινὴν κατάστασιν. ἀλλὰ τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς θρᾴκης. ἐκεῖ γὰρ ἐν στάσει χειμῶνος φεύγουσιν. ἀπὸ προσοδονίας τῆς. Χειμών· ζήτει περὶ τῶν σκυθῶν, ἐν τῷ ὑφαντοδόνητον. Χειμὼν ὀρνιθίας. ὁ ὑπὸ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα στρωννὺς ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πνοῆς. τοῦτ' ἔστιν ὁ σφοδρός. ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα φθείρεται. λέγεται δὲ καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας. ἢ ὅτι τὰ ὄρνεα ταῦτα

χειμῶνος φαίνεται. ὡς ἄρα τὸ σφισι. Χεὶρ χειρός. Χεῖρα. τὸ χειρόγραφον. ὑπερείδης. χεῖρας
θεοῦ ὁ δαβὶδ τὴν τοῦ θεοῦ προμήθειαν φησίν. εἰς χεῖράς σου παρατίθημι τὸ πνεῦμά μου. χεῖρας καὶ αἴ-
ρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν. Χειραγωγία. βοήθεια. Χειραγωγῷ. αἰτιατικῇ. Χειραλγή-
σας. φάβιος δικτάτωρ. καθάπερ ἀγαθὸς ἀθλητὴς πολλὴν χειραλγήσας χρόνον, ἐπὶ τὸν ἀ-
γῶνα κατήντα. ἀντὶ τοῦ ἀσκήσας τὴν χεῖρα. Χειραψίαι. αἱ διὰ τῶν χειρῶν πράξεις. ἄπαυστοι
καὶ συνεχεῖς ἐγίνοντο κατὰ πειρασμοί, καὶ χειραψίαι καὶ πεζῶν καὶ ἱππέων. Χεὶρ ἡ βοήθεια
καὶ ἡ ἐξουσία καὶ δύναμις. Χεῖρες χαλκαῖ. ἐν τοῖς ἀμασρία. καὶ ζήτει ἐν τῷ μαναΐμ.
Χειρίαν. σοφοκλῆς. μή με τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν χειρίαν ἐφῇς τινί. τουτέστιν ὑποχειρίαν τοῖς ἐ-
χθροῖς σὺν τῷ παιδὶ καταλείψῃς. Χειριδωτός. ὁ χειρωτός. καὶ χειριδωτὸς χιτών. ὁ χειρίδας
ἔχων. Χειρίζω ἀεί. καὶ κεχειρικότες. κάνδιδος ἱστοριογράφος φησὶν ὅτι ὁ λέων ὁ μακέλλης, ὁ μετὰ
μαρκιανὸν βασιλεύσας, περὶ τὴν ἐκστρατείαν τῶν κατὰ βανδίλων, ἅπερ χρήματα δεδαπάνη-
κε. ἦσαν γὰρ ὡς οἱ ταῦτα ἐφανέρωσαν κεχειρικότες διὰ μὲν τῶν ὑπάρχων, χρυσίου λίτραι τετρακις-
μύριαι. πρὸς ἑπτακισχιλίαις διὰ δὲ τοῦ κόμητος τῶν θησαυρῶν. ἑπτακισχίλιαι πρὸς μυρίαις. καὶ ἀργυρίου
λίτραι ἑπτακόσιαι χιλιάδες. ἅτε τῶν ἀναλωμάτων ἀρχόντων ἐκ τῶν δημοσίων καὶ ἐκ τοῦ βασιλέως
ἀνθεμίου. οὕνεχ' ἡ πόλις δωρητὸν οὐκ αἰτητὸν εἰσεχείρισε. ταύτης κρέων ὁ πιστὸς οὑξ ἀρχῆς φίλος
λάθρᾳ μ' ὑπελθὼν, ἐκβαλεῖν ἱμείρεται. Χειρισμὸν ἐπιχείρησιν. πολύβιος. ὁ δὲ συγγίνεται ταύταις
χειρισμὸν ἰσοτυχῆ. καὶ αὖθις. ὥστε μὴ μόνον ἀλόγιστον. ἀλλὰ καὶ μανιώδη φαίνεσθαι τὸν χειρι-
σμὸν τῶν πραγμάτων. ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπιχείρησιν. τὴν πρᾶξιν. Χείριστα. κάκιστα. καὶ χειριστήν. αὐ-
τουργόν. ὑπηρέτην. ὁ δὲ, περὶ τῆς ἐπιβουλῆς ἐκοινώσατο. καὶ παρεκάλει χειριστὴν γίνεσθαι τῆς
πράξεως. ἀντὶ τοῦ ἐπιτελεστήν. πληρωτήν. Χειρόβιοι οἱ ἐκ χειρῶν ζῶντες καὶ ταῖς τέχναις προσ-
καθήμενοι. λέγονται καὶ ἀποχειρόβιοι. Χειροβρὼς χειροβρῶτος. ὁ δεσμὸς ὁ ἀποβιβρώσκων
τὰς χεῖρας. Χειροδάϊκτα θύματα, τὰ ὑπὸ τῶν χειρῶν δαϊχθέντα. Χειροδίκαιος. Χειροή-
θη. ἥμερον. πρᾶον. καὶ χειροήθης χειροήθους. ὁ ἥμερος, Χειρόμακτρα. ἀπὸ χειρῶν περιλυμμένα.
ἢ περιεξεσμένα. Χειρόμανδον. ὃ παρὰ ῥωμαίοις καλεῖται μανδύλιον. παρὰ τὸ μάττειν τὴν
ὕλην. Χειρομάστης. Χειρονομεῖν. πυκτεύειν. σκιαμαχοῦντας ἢ ὀρχηστικόν τι χειρὸς σχῆμα. ζήτει ἐν
τῷ γλαῦκος διὰ τὴν ἐπιτηδειότητα πρὸς χειρονομίαν. Χειροπληθεῖ λίθῳ. Χειροσκοπικὴ ζήτει ἕλενος. συ-
νέγραψε τὸ χειροσκοπικὸν οἰώνισμα. ὡς ὅταν τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν τῆς παλάμης ἀπὸ τῶν ῥυ-
τίδων εἴπωμεν, ἤ τι τοιοῦτον. Χειροσκόποι οἱ τὰς χειροτονίας ἐπισκοποῦντες. Χειροτο-
κεῖν τὸ αἰδοῖον. τουτέστιν αἰσχρῶς ἀνακινεῖν καὶ ἀποσπερματίζειν. Χειροτονήσαντες. ἐκλε-
ξάμενοι. Χειροτονητέον. τὴν χεῖρα ἐκτατέον. ἀριστοφάνης. χαλεπόν τι πρᾶγμα. ὅμως χειροτο-
νητέον ἐξωμισάσης τὸν ἕτερον βραχίονα. τουτέστιν ἄχρι τῶν ὤμων γυμνωσάσης. Χειροτονία. ἐκ-
λογή. πάντων κύρωσις. τῆς οὖν χειροτονίας αὐτοῖς ἀνειπούσης, σεβαστοὶ ἀνηγορεύθησαν. Χει-
ροτονῶ. αἰτιατικῇ. Χειροῦμαι αἰτιατικῇ. Χειρουργίας. τόλμης. ἀριστοφάνης. οὐδὲν ἐλλέ-
λειπται αὐτοῖς λιπαρᾶς χειρουργίας. ἀντὶ τοῦ προσεχοῦς. παρὰ τὸ λίαν ἐπεῖναι. Χειρουργοὶ ἐπί-
νον τὸ ἄριστοι καὶ ἀκριβεῖς φειδίας. λύσιππος. πολύκλειτος. ἀγαλματοποιοί. Χείρων. κέν-
ταυρος. ὃς πρῶτος εὗρεν ἰατρικὴν, διὰ βοτανῶν, ὑποθήκας δι' ἐπῶν, ἃς ποιεῖται πρὸς ἀχιλλέα. καὶ
ἱππιατρικόν. διὸ καὶ κένταυρος ὠνομάσθη. Χειρῶναξ. τεχνίτης χειρῶν μόνων διασώζων, ἢ διὰ
χειρῶν κτεατιζόμενος. ἢ χειρώνακτες διὰ χειρῶν ταλαιπωρούμενοι. πλῆθος ὅσον θητικὸν καὶ ἐν
χειρωναξίαις. καὶ ἄλλως ἐγκατῳκισμένον τῇ πόλει συναγαγών. Χειρώνειον ἕλκος, τὸ ἀπὸ
πολλῆς στάσεως ἐν τοῖς ποσὶ γινόμενον ῥεῦμα. καὶ δικτυωδῶς ἰχῶρας ἐκκρῖνον. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν
ἀνηκέστων καὶ ἀνιάτων ἑλκῶν. Χειρωνόμῳ. ὁ δὲ. χειρωνόμῳ δέχεται ἐπιστολήν. Χείρων
χείρωνος ὄνομα κύριον. χείρονος δὲ ἐπὶ τοῦ συγκριτικοῦ. Χειρώσασθαι. ὑποτάξαι. αἰλιανός.
καὶ ἐκ τούτων χειρώσασθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἔχειν αὐτὸν ὡς εἰπεῖν ἰδιόξενον. Χειρῶσαι. ἐρημῶσαι.
Χηλαργοῖς. τοῖς λευκόποσι. ἢ ταῖς ταχείαις. τὰς χηλὰς δὲ ἀντὶ ὁπλῶν εἶπε. Χηλαί. οἱ ἔμ-
προσθεν τοῦ πρὸς θάλασσαν τείχους προβεβλημένοι λίθοι, διὰ τὴν τῶν κυμάτων βίαν μὴ τὸ τεῖ-

χος βλάπτοιτο· διὰ τὸ ἐοικέναι χηλῇ βοός. Χηλή. ὁ πλὴν ὄνυξ βοὸς καὶ προβάτου καὶ αἰγός. λέγεται δὲ καὶ τὰ τῶν θαλαττίων στόματα. χηλαὶ καρκίνων. καὶ τῶν λιμένων αἱ ἐξοχαί. Χηλὴ ὄρους. οἱ δὲ, ἄγχου τῆς χηλῆς τοῦ ὄρους κυλίζοντο. ὥστε τὴν ὕλην καὶ τὸ ἐν ταύτῃ νέμος πρόβλημα εἶναι. τουτέστι τῆς ἐξοχῆς. Χηλὸς, κιβωτός. ἀπὸ τῆς γινομένης διαστάσεως κατὰ τὴν ἄνοιξιν. ἢ ἀπὸ τοῦ χεῖσθαί τι εἰς αὐτήν. οἷον ἐντίθεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ ἐντιθέμενα χωρεῖν. καὶ χηλῷ κιβωτῷ. Χημαός. ὁ ἰχθύς. Χημεία ἡ τοῦ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ κατασκευή. ἧς τὰ βιβλία διερευνησάμενος ὁ Διοκλητιανὸς, ἔκαυσε. διὰ τὰ νεωτερισθέντα Αἰγυπτίοις Διοκλητιανῷ. τούτοις ἀνημέρως καὶ φονικῶς ἐχρήσατο. ὅτε δὴ καὶ τὰ περὶ χημείας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου τοῖς παλαιοῖς γεγραμμένα βιβλία διερευνησάμενος, ἔκαυσε πρὸς τὸ μηκέτι πλοῦτον Αἰγυπτίοις ἐκ τῆς τοιαύτης προσγίνεσθαι τέχνης. μηδὲ χρημάτων αὐτοὺς θαρροῦντας περιουσίᾳ, τοῦ λοιποῦ Ῥωμαίοις ἀνταίρειν. ζήτει ἐν τῷ δέρας. Χήμη. εἶδος ὀστρέου. Χὴν χηνὸς τὸ χηνάριον. Χηναλώπηξ εἶδος ὀρνέου. οὕτω δὲ ἐλέγετο καὶ Λυσίστρατος. ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβέβλητο. πένης καὶ αὐτὸς καὶ κυβευτὴς ἐν ἀγορᾷ Χολαργέων. Χολαργεῖς δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς. Χῆνα ὀμνύναι. ὑπὲρ τοῦ μὴ τοὺς θεοὺς ἐπὶ πᾶσιν ὀνομάζειν Ῥαδάμανθυς ἐκέλευε κατὰ χηνὸς καὶ κριοῦ ὀμνύναι. οὐχ ὥς τινες Σωκράτης. Χηνέας ὄνομα κύριον. Χηνίσκος μέρος τι τοῦ πλοίου. Χήρα καὶ χηρεία ἐκ τοῦ χηρεύω. Χηράμβας. Χηραμοὶ οἱ φωλεοί. τῶν θηρίων αἱ καταδύσεις. Χηρεύω. γενική. Χῆρ ὁ μετὰ τὴν πρώτης στέρησιν δευτέρᾳ μὴ συζευγνύμενος γυναικί. Χηρώσειεν. ἐρημώσειε. Χηρωσταὶ, οἱ ἀλλότριοι τοῦ γένους κληρονόμοι. ἢ οἱ διοικοῦντες τοὺς χηρευόντων διαδόχων. ἢ ὧν αἱ γυναῖκες ἔμενον χῆραι καὶ τῶν ἐπιτροπευόντων δεόμεναι. Χήτει. στερήσει. μὴ βραδὺ εἶναι ἐν τοῖς ἐπείγουσι χήτει ξένων τε καὶ ὀθνείων ξυνεργῶν. Χήτει. ἐνδείᾳ. σπάνει. στερήσει. Ἀγαθίας. οἱ δὲ, χήτει τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, ἔθλιβον τοὺς βότρυας καὶ ἐνεφοροῦντο τοῦ γλεύκους. ἐνθένδε αὐτοῖς ἡ γαστὴρ ἐπὶ μέγα ἐφέρετο καὶ διέρρει. Χιάζειν. παρὰ Ξενίδαμον Δημόκριτον τὸν Χῖον. καὶ Θεοξενίδην τὸν Σίφνιον, πρώτους ἐπὶ χρώματος τάξαι τὴν ἰδίαν ποίησιν. ὡς Ἰσοκράτης ἐν τοῖς πρὸς Εὐθέαν. ὡς παρ' Ἀριστοφάνει τεταγμένον. ὑποτείνει δέ τις αὐτὸν βωμολοχεῦσαι, αὐτὸς δείξας ἐν ἁρμονίαις χιάζων, ἢ σιφνιάζων. Χιάζει καὶ λαικάζει. Ἀριστοφάνης. Ἀγάθων ἄρχεται δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς. κάμπτει δὲ νέας ἁψῖδας ἐπῶν. τὰ δὲ, τορνεύει. τὰ δὲ κολλομελεῖ καὶ γνωμοτυπεῖ. καὶ ἀντονομάζει. καὶ κηροχυτεῖ. καὶ γογγυλίζει. χοανεύει. καὶ λαικάζει.

Χίδρα. στάχυες νεογενεῖς ἢ κεῖμνα. ἢ τὰ ἐξ ὀσπρείων ἄλευρα. ἢ τὰ ὄσπρεια. ἰδίως δὲ τὰ ἀπὸ χλωρᾶς κριθῆς. χίδρα δὲ εἴρηται παρὰ τὸ χεῖσθαι. Χίδρα. τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα ἀπὸ τῶν ἀσταχύων σῖτα. καὶ κριθῆς. Χίδρα. χίδρον τὸ ἀπὸ ἐλύμου συμμιγνύμενον ὄσπρειον. ἔδεσμα πενικὸν εἶναι. ἢ τὸ ἀπὸ χλωρῶν κριθῶν. οἱ δὲ, εἶδος βοτάνης. ἐκ δὲ τούτου δηλοῖ τὴν εὐτέλειαν. Χίδρα ἐρεικτά. ἐκ κριθῆς νέας κεκινόμενα. ὡς σεμίδαλις. Χιβούλδιος. οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἰουστινιανοῦ οἰκίας. ἐσάγαν μὲν δραστήριος τὰ πολεμικά. οὕτω τοσοῦτον δὲ χρημάτων κρείσσων, ὥστε ἀντὶ μεγίστου κτήματος, ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ αὑτοῦ εἶχε τὸ κεκτῆσθαι μηδέν. ὥστε τούτου στρατηγήσαντος Θρᾴκης καὶ ἐπὶ τῇ τοῦ Ἴστρου φυλακῇ καταστάντος, καὶ ἐν πολέμῳ ἀναιρεθέντος, συμβῆναι τὸν Ἴστρον ἐσβατὸν κατεξουσίαν τοῖς βαρβάροις γενέσθαι. τὰ Ῥωμαίων πράγματα. καὶ ξύμπασαν τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, ἀνδρὸς ἑνὸς ἀρετῇ ἀντίρροπος γενέσθαι ἐν τῷ ἔργῳ τῷδε, οὐδαμῇ ἴσχυσεν. Χιλή. τροφή. καὶ χιλὸς ἀρσενικῶς ἡ τροφή. Ξενοφῶν. τὰ δὲ, κτήνη πάντα, χιλῷ ἔνδον ἔτρεφε διὰ τῆς ἑτέρης χώρης. τῇ χιλῷ τε ἵπποις καὶ ὕδατι ἦν. Ἡρόδοτος. ὅσος τε σῖτος καὶ χιλὸς ἐν τῇ χώρᾳ εἴσω τειχῶν κομίζεσθαι. ἀρσενικῶς δὲ ὁ χιλός. καὶ Ἀχιλλεὺς ὅπερ ἐστὶν ὁ μὴ μετασχὼν χιλοῦ. μυελοῖς γὰρ ἐτρέφετο. ὁ χιλὸς ἐν χέρσῳ φύεται. τοῦτο δὲ ἐστι χόρτος. ὅθεν τὸ ἐκκεχιλωμένον. ἀντὶ τοῦ ἐψιλωμένην ἢ κεχερσωμένην, οἷον ἐξηλειμμένην. Χίλια. ὁ ἀριθμός. Χιλίαρχος. δεκαπέντε πρὸς τοῖς διακοσίοις ἔτη, ἀπὸ τοῦ πρώτου συνοικισμοῦ τοῦ ἄστεος διαγενομένων, χιλίαρχοι τὴν ἀρχὴν Ῥωμαίων παρειλήφασι.

Χιλιοστύς. χίλιοι ἄνδρες. σημεῖα δὲ ταῦτα Ἰνδοῖς καθεκάστους. καὶ ἄλλα τῶν ἡγεμόνων πάτρια. τῶν δὲ ἱππέων καθεκάστην χιλιοστὺν, δράκων ἡγεῖτο ἐπὶ κάμακος ἀνατεταμένος. ἀργύρου μὲν ἦ

κεφαλὴ περιποιήτο στερρότερον ὀδόντων καὶ τοῦ χάσματος ἀπειλὴν ἔχοντος. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα συγ-
κεκυφὸς ἦν. ἦν τε μῆκος καὶ βάθος. καὶ τὸ ποικίλον τῆς χρόας ἐς ἀληθινὸν δράκοντα. τοῦτον
φέρων ἱππεὺς, μετεωρίσας τὸν κάμηλον εἰς τὸν ἀέρα, ῥυμηδὸν ἐκίνει τὸν ἵππον. καὶ ἐμπίπτει μὲν
ὡς προσῆκος ἐλαυνόμενον βίᾳ τοῦ πνεύματος, ἐν τοῖς κόλποις τοῦ ὅλου ὕφους. καὶ διέξοδον ἀ-
ρεῖν διὰ τὸ στεγανὸν οὐ δυνάμενον, κυμαίνει τε ἐς τὸν ἀέρα. καὶ μετεωρίζον τὸ ποικίλον ἠρίου
πάσας ἑλίσσει στροφάς. ὡς προσόμοιον δράκοντος ἀληθινοῦ. Χιλιωθέντα. ἀντὶ τοῦ χιλιάσι σ-
φαλόντα. ὡς Λυκοῦργος. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ χιλιῶσαι ἔφη. Χιλιῶν δραχμῶν. οὕτως οἱ ἀττικοὶ περι-
σπῶσιν. Χίλιοι διακόσιοι, Ἰσαῖος φησίν, οὐδεὶς Λυσίδης ἐστὶ τῶν διακοσίων καὶ χιλίων. οἱ πλου-
σιώτατοι τῶν Ἀθηναίων χίλιοι διακόσιοι ἦσαν. οἳ καὶ ἐλειτούργουν. μνημονεύουσι δὲ αὐτῶν καὶ ἕτε-
ροι ῥήτορες. Χιλός. ζήτει ὄπισθεν ἐν τῷ χιλή. Χίλων Χίλωνος Δαμαγήτου Λακεδαιμόνιος. εἷς τῶν ζ'
σοφῶν. ὃς ἦν βραχυλόγος. ὅθεν Ἀρισταγόρας ὁ Μιλήσιος τοῦτον τὸν τρόπον Χιλώνειον καλεῖ. καὶ Χιλώ-
νειος τρόπος ἡ βραχυλογία. ὁ γὰρ Χίλων βραχυλόγος ἦν. Χίμαρος. ὁ τράγος. καὶ χίμαιρα ἡ
αἴξ. χείμαρρος δὲ ὁ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων ποταμός. Χίμετλα. τὰ ἀποκαύματα λεγόμενα. ἃ
περιγίνεται ἀπὸ χειμῶνος ἐν τοῖς ποσί. Χῖον κεράμειον. ζήτει ἐν τῷ Ἀθηναῖος. Χιόνος. καὶ
χιονωθήσονται. ψυχρανθήσονται. ἢ λαμπρυνθήσονται. χιονωθήσονται ἐν Σελμών. Χίος. ἡ νῆσος
λέγεται καὶ Αἰθάλη. Χιὼν φανεῖσα, δυσμενῶν ἔχθρας φέρει. Χιών. ἡ λευκότης τῆς χιόνος
χωριστόν ἐστι συμβεβηκός. συνίσταται γὰρ ἐκ νέφους ὕλη καὶ πῆξις. ἥτις δι' ὑπερβολὴν ψυχρό-
τητος γινομένη μετὰ ἐναπολήψεως πνεύματός τινος, ἣ δ' ἀναγκαίως ἕπεται ἡ λευκότης. ἡ γὰρ ἀέ-
ρος τοῦ ἐντὸς ἐν τῷ νέφει ἐναπόληψίς τε καὶ πλῆξις καὶ θλῖψις ἐν τῇ τοῦ νέφους πήξει, ἥτις δι' ὑ-
περβολὴν ψυχρότητος γινομένη φθάνει τὴν ἔκκρισιν. αὕτη τοῦ τοιούτου χρώματός ἐστιν αἰτία. θλιβό-
μενον γὰρ καὶ κινούμενον τὸ πνεῦμα, λευκαίνεται. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ὁ ἀφρὸς λευκός. τρῖψις
δέ τις καὶ κίνησις γίνεται ἐν τῇ πήξει τοῦ νέφους. τοῦ ἐν αὐτῷ πνεύματος συστελλομένου, καὶ εἰς τὸ βά-
θος ἀποκλειομένου, καὶ τὴν ἔκκρισιν ἐμποδιζομένου. καὶ ἔστιν ἐκεῖνα μὲν τῆς οὐσίας τῆς χιόνος.
τὸ δὲ λευκὸν ἐπηκολούθησεν ἐκείνοις. καὶ ἔστι πάθος τι συμβεβηκός. τῷ μὴ εἶναι συμπληρωτικὸν τῆς
οὐσίας τῆς χιόνος. εἰ τὸ μήτε ὕλη τῆς χιόνος τὸ λευκόν. μήτε εἶδος, ὅπερ ἐστὶν ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς χιόνος.
τῷ δὲ συμπτώματι τῆς ὕλης ἐπιγινόμενον ἐν τῇ εἰς τοιοῦτον εἶδος μεταβολῇ, τούτῳ ἀχώριστόν
ἐστιν αὐτῆς. πολλοὶ δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπὸ τῆς χιόνος διεφθάρησαν. καὶ τοὺς δακτύλους τῶν πο-
δῶν ἀποσεσηπότες ἕτεροι. ἦν δὲ τοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς ἐπικούρημα τῆς χιόνος, εἴ τις μέλαν τι πρὸ
τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων ἐπορεύετο. τῶν δὲ ποδῶν εἴ τις κινοῖτο καὶ μηδέποτε ἡσυχίαν ἔχοι καὶ εἰ τὴν
νύκτα ἀπολύοιτο. ὅσοι δὲ ὑποδεδεμένοι ἐκοιμῶντο, εἰσεδύοντο εἰς τοὺς πόδας οἱ ἱμάντες. καὶ τὰ
ὑποδήματα ἐπήγνυντο. Ξενοφῶν ἐν τῇ ἀναβάσει. Χιονίδης Ἀθηναῖος κωμικός. τῆς ἀρχαίας
κωμῳδίας. ὃν καὶ λέγουσι πρωταγωνιστὴν γενέσθαι τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. διδάσκειν δὲ ἔτεσιν
ὀκτὼ πρὸ τῶν περσικῶν. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι καὶ ταῦτα. ἥρως. πτωχοί. πέρσαι. ἢ ἀσσύριοι. Χιράς
εἶδος πάθους. Χιτών. ἱμάτιον ἀνδρικὸν καὶ χιτωνίσκος χειριδωτός. οἷος πρέπει δούλῳ παιδί. χιτὼν
οὖν ἐστι λεπτὸν ἱμάτιον. ὑποκάμισον. παρὰ τὸ ἐγχεῖσθαι τοῖς μέλεσι. χιτῶνα ἔχων οὔλων ἐρί-
ων ὑπένερθε, καὶ ταῦτα λέγων ἐξαπατήσει παρὰ τοὺς ἰχθύας ἀνέκυψε. τουτέστιν ἀναφαίνεται πε-
ρὶ τὰ ἰχθυοπώλια. γλύφων λείσκεται. Χιτὼν ῥαγεὶς ἔρρηξε φροντίδων βάρος. Χι-
τωνίσκους. Ξενοφῶν. χιτωνίσκους δὲ ἐνεδεδύκεσαν ὑπὲρ γονάτων, πάχος ὡς λίνου στρωματοδέσ-
μου. Χθαμαλά. ταπεινά. ὁμαλά. ἴσα. δοκιμάζων ἢ ἅμα μὲν στερεά. ἅμα δὲ χθαμαλὸν ἦν τοῦ
πολέμου. καὶ χθαμαλώτατον. ταπεινότατον. Χθές. τὸ κατ' ἀρχὴν ε ἀφελὼν λέγει ὁ Πλάτων. τὸ
δὲ χθὲς παρὰ τὸ ἐκθεῖν. ὅ ἐστι παρελθεῖν. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν Πλάτων, πρὸ ὑπουργοῦ εἶχε τὸ κατέβην. τὸ δὲ
χθὲς παρέργου. οἷον κατέβην χθὲς εἰς Πειραιᾶ. ὁ δὲ θεολόγος, τὸ χθὲς εἶχε σκοπόν, τὸ δὲ τῇ λαμ-
πρᾷ τῶν φώτων ἡμέρᾳ, παρέλκον. ὃ οὖν ἕκαστος εἶχε προηγούμενον, ἐκεῖνο προὔταξε. Χθεσι-
φωνῶν. κατηγορῶν. Χθεσινοί. ἀργοί. ἄχρηστοι. καὶ χθιζός. ὁ χθεσινός. Χθονία. ἀντὶ τοῦ σκοτει-
νή. πολιτείας δὲ καὶ τὸ μὴ χθονίαν καὶ τραχεῖαν πορεύεσθαι. ἀλλὰ λείαν καὶ ὁμαλήν. ἀνθυποφέρει δὲ

τὴν μὲν

τῇ μὲν τραχεῖα, λεία ἂν. τῇ δὲ χθονία, τὴν οὐρανίαν ἂν λαμπρὰν. καὶ παρὰ Ἀλκμαίωνι δὲ, ὅτε φησὶ χθόνιον
τέρας. ἐπὶ τοῦ ἔριδος, τινῶν ἀνθρώπων συγνὸν ἐδέξαντο. ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ μέγα. ἐπεὶ πρὸς αὐτὴν λέγει. Χθόνια
λουτρά, τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα. ἐκόμιζον γὰρ εἰς τοὺς τάφους λουτρά. Χθονίας βροντάς.
κλήσατε χθονίας βροντάς. ἀντὶ τοῦ ὑμνήσατε. χθονίας δὲ φοβεράς. πάντα γὰρ τὰ δεινά, γῆς γέννημα
λογίζουσιν. οἱ δὲ, τὰς μέγαν ἦχον ἀποτελούσας. ἢ τὰς ὑπὸ τῆς γῆς γινομένας. ὅτε γὰρ ἠχεῖ ἡ γῆ, ἀνα-
πέμπει τὸν ἦχον εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἐξ οὐρανοῦ γίνεσθαι τὰς βιαίας βροντάς. ἢ
τὰς μέχρι τῆς γῆς ἀκουομένας, ἢ τὰς τὴν γῆν κινούσας. καὶ χθόνιος βροντή. καὶ χθόνιος Ζεὺς ὁ κα-
ταχθόνιος. Χθονίων. ἐπιγείων. Χθονοπλάστου. ἀπὸ γῆς πλασθέντος. Χθονοστιβῆ. τὰ ἐν τῇ γῇ.
τὰ ἐπίγεια. ἀέρια καὶ οὐράνια ἴχνη καὶ χθονοστιβῆ. Χθών. γῆ. Χλαμύς. νόμισμα ὅπερ οἱ Ῥωμαί-
ων βασιλεῖς, πρεσβεῖς Ἰσαύρων δεξάμενοι, καὶ τὸ σχῆμα τοῦ φορέσαι αὐτῶν καταμαθόντες, ἐξ αὐτῶν λαβόντες ἐφό-
ρουν τῆς χλαμύδος στολήν, ἑνώσαντες τὴν βασίλειον τῇ συγκλήτῳ. ἣν ἔξωθεν ἐπιθεὶς, ἀνέσωθεν ἐμβαλὼν
τὴν τῆς πορφύρας βαφήν. ὥστε ἐξ ἑκατέρων τούτων ἐναπείλεσθαι τὸ αὐτῶν σῶμα. καὶ ἐν τοῖς τῶν βουλευτῶν
ὑποδήμασιν ἀποσημαίνεσθαι τὸ Ῥωμαϊκὸν ἅπαν καὶ παροιμία. ἦσυ λαῶν τῆς χλαμύδος. ἐπὶ τῶν ἀλαζο-
νευομένων ἐπὶ ἐσθῆτι. οὗτος γὰρ εἶχε πολυτελῆ ἐσθῆτα. ἣν ἐδωρήσατο Δαρείῳ ἰδιώτῃ ὄντι ἔτι. καὶ ἔτυ-
χε μετὰ ταῦτα καθόδου βασιλεύσαντος Δαρείου. Χλανίς. ἱμάτιον στρατιωτικόν. Χλαῖνα.
τὸ παχὺ καὶ χειμερινὸν ἱμάτιον. παρὰ τὸ χλιαίνω. χιτὼν δὲ τὸ λεπτὸν ἱμάτιον τὸ ὑποκάμισον. παρὰ
τὸ ἐγχεῖσθαι τοῖς μέλεσι. Χλαῖναι. περιβολαί. διαστέλλει δὲ ὁ Ὅμηρος τοὺς πέπλους ἀπὸ τῶν χλαινῶν. ὅ
ἐστι γυναικεῖον ἔνδυμα. ἐμπερόνημα. τὸ δὲ αὐτὸ καλεῖ καὶ ἑανόν. Χλευάζω αἰτιατικῇ. Χλευ-
ασία. καὶ χλεύη ὕβρις τις. εἶδος οὖσα τῆς ὕβρεως. καὶ ἐν τούτῳ ἐστὶ κατηγορεῖται αὐτῆς. τῆς μὲν ὕβρεως
ἡ διὰ γέλωτος γινομένη, χλευασία καλεῖται. ἡ δὲ διὰ πληγῶν, ὕβρις ὁμωνύμως. καὶ αὖθις Αἰλιανός.
περιιὼν δὲ τὸν νεὼν, χλευάζων καὶ μὲν τοῦτον τὸν θεραπευτῆρα καὶ ἐπετώθαζε. Χλιδᾶν. θρύπτεσθαι.
Χλιδή. θρυφή. ἔκλυσις. καὶ μαλακεία. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκχλιαίνεσθαι. Ξενοφῶν. οὐκ ἐν χλιδῇ τεθραμμέ-
να. ἀλλὰ χωριτικῶς. καὶ αὖθις. συγχωρούντων ἐπαίρεσθαι τῆς χλιδῆς. καὶ αὖθις. ὅτι μὲν οὖν ἐν τῷ τοῦ ἔθνους
ἡγεμόνι ἔνεστι χλιδῆς. καὶ χλιδαῖς κρατὸς μοῖς. τοῖς ἀπὸ τοῦ κρατὸς τετμημένοις βοστρύχοις. λέγον-
ται αἱ χλιδαὶ καὶ τὰ καθόλου τοὺς πλοκάμους, οἵ εἰσι θρυφὴ τῆς κεφαλῆς, ἢ ὅσον θρυφὴ καὶ κόσμος, ἃ
περιτίθενται τοῖς νεκροῖς οἱ πλόκαμοι ἐν τῷ τάφῳ. Σοφοκλῆς. ἡμεῖς δὲ πρὸς τύμβον ὡς ἐφίεμεν λοιβὰς πατρὸς,
τοῦ καὶ κατατόμοις χλιδαῖς στέψαντες, εἶτα ψοφοῦντες ἐρχόμεθα πάλιν. Χλιδῶνα. κόσμια περὶ τοὺς βρα-
χίονας. καλοῦνται δὲ βραχιόλια. Χλίδος. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα περὶ χωρίου βλά-
βης. ἐπειδὴ δὲ τὸ χλίδος ἐκβαλὼν εἰς τὴν ὁδὸν, ἐξ ὧν ὑψηλοτέραν καὶ στενωτέραν τὴν αὐτὴν ὁδὸν ποιῆ-
σαι συμβέβηκε. πᾶν πλῆθος, χλίδος λέγεται. καὶ ἔστιν σωρός τις. μάλιστα δὲ τὸ τῶν ἀποκαθαρμάτων τε
καὶ ἀποψημάτων. ἢ τῶν ποταμῶν πρόχωσις. καὶ πολὺ μᾶλλον τῶν χειμάρρων. ὃ καὶ χέραδος καλεῖται. νῦν δὲ ἔ-
οικεν ὁ ῥήτωρ λέγειν ὅτι χοῦν καὶ φρύγανά τινα ἐκ τοῦ χωρίου σωρεύων ὁ Καλλικλῆς εἰς τὴν ὁδὸν ἐμβέ-
βληκεν. ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἑξῆς ὑποσημειοῦται. Χλίδωνος. Χλιδῶσαι. θρυφῶσαι. Χλοάω
χλοῶ. Χλοερὸς ὁ χλωρός. Χλόη. βοτάνη. παρὰ τὸ ῥέω τὸ ἀναπέμπω φλόη καὶ χλόη ἡ ἐκ τῆς γῆς ἀ-
ναπεμπομένη καὶ αὐξάνουσα. Χλομάκων, ἀλλ' ὅτε Ῥωμαῖοι ἀπεσήνουν ὁδοιποροῦντες τὰ ὑπο-
χθόνια, στρατοπεδεύουσιν ἅμα τὸ φρούριον τὸ Χλομάκων. Χλοῦναι. λωποδύται. οἱ ἐν τῇ χλόῃ εὐνα-
ζόμενοι. καὶ χλούνης, μονιὸς πλήκτης κακοῦργος. χαλεπός. καὶ ὁ ἀπὸ κοίτης χλούνης. καὶ γύνανδρος
ἀνήρ. εἰ δοκεῖ καὶ αὐτὸν ἄνδρα εἶναι διὰ τοῦ ἐπιπόρου λόγου τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς καὶ θῆλυς γενό-
μενος. ὁ πρὸς στρατηλάτα Ἀθηναίοις δυστυχήσας. ὁ χλούνης τε καὶ γύνις καταγελασθείς. καὶ οἴκοι
ἐν δεσμῷ τινι ἀφύκτῳ περιδηθείς. Χλούνιον. ὄνομα τόπου. χλούνιον δὲ τὸ χοίρειον διφθέριον.
Χλωθάλειος, ὄνομα κύριον. Χλωθαῖος ὄνομα κύριον. Χλωθόμυρος ὄνομα κύριον. Χλωραν-
θείς. ἀντὶ τοῦ χλωρὸς γενηθείς. οὕτω Σοφοκλῆς. Χλωρεῖον εἶδος ζώου. Χλωρὶς ὄνομα κύριον. Χλω-
ρὸν τὸ ἀκμάζον μετ' ἀνδρῶν. Χλωρός. ἀπὸ τοῦ χλόη χλοερὸς καὶ χλωρός. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ ὠχρός. καὶ
χλωρότης. Χνόας. τὰς σύριγγας τοῦ ἄξονος. σύριγξ δέ ἐστι τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον
μέρος τοῦ ἄξονος. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ οὕτω καλεῖται. εἴρηται δὲ βαρέως. τὰ γὰρ εἰς ᾱ κα-

θαρὸν διὰ τὸ συλλαβῇ τῷ ο παραληγομένῃ ὧν προηγεῖται δασὺ, βαρύνεται. χνόη. φθόη. χλόη. τὸ δὲ πνοὴ οὐκ ἔχει δασύ. Χνοωδεστέρα· λεπτοτέρα. ἥ τε ὑποκειμένη γῆ ψάμμου πάσης χνοωδεστέρα διὰ λεπτότητα. Χνοῦς. Χοᾶ χοῦς· μέτρον ἀττικὸν χωροῦν κοτύλας ὀκτώ. ἀριστοφάνης· ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ βάδιζε τὴν κίστιν λαβών. οἱ γὰρ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον, στεφάνους καὶ μύρα καὶ τραγήματα καὶ ἄλλ' ἄττινα τοιαῦτα παρετίθεσαν. οἱ δὲ καλούμενοι ἔφερον ἑψήματα καὶ κίστιν καὶ χοᾶ. ὅμηρος περὶ τῆς κίστεώς φησι· μήτηρ δ' ἐν κίστῃ τίθει μενοεικέα δαῖτα. ὄψα τε οἷ' ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες. χοᾶ δὲ ἐπεφέροντο οἱ καλούμενοι, ἵνα μὴ κοινωνήσωσιν ἄλλου ποτηρίου. διὰ τὴν τοῦ ὀρέστου γενομένην αἰτίαν. καὶ παροιμία. ἐξ χοᾶς χωρήσεται. ἐπὶ τῶν παραληρούντων. τουτέστιν ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ. ἀμαθὲς ὡς ἐπικειμένου ἢ ἀσκοῦ ἐμφυσωμένου φορᾶς. ὃς ἐὰν σήμερον πλέον χωρεῖ τῶν ἐμπεφαλκότων ἀποβεβλημένων. καὶ αὖθις. τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οἴνου τρεῖς χοᾶς ἡμῶν ἀποτίσειν ἐρεβίνθων χοίνικα ὑποπίνοντες ἕκαστον φευκτοὺς ἐρεβίνθους. Χοάνης χοάνου. χωνεῖον. καὶ χόανα τὰ μέταλλα. Χοαί· ἐκχύσεις. ἐναγίσματα ἐπὶ νεκροῖς. ἢ σπονδάς. ἐκ τοῦ ἐπιτάφιος χρησμός. δεῖν ἄγρας τοῖς τεθνεῶσι τῶν αἰτωλῶν ἐπάγειν ἀνὰ πᾶν ἔτος. καὶ ἑορτὴν χοὰς ἄγειν λέγουσι καὶ θυσίαι νεκρῶν. σοφοκλῆς. πρῶτον μὲν ἱερὰς ἐξ ἀειρρύτου χοὰς κρήνης ἐνεγκοῦ δι' ὁσίων χειρῶν. ὅταν δὲ χεῦμα τοῦτ' ἀκήρατον λάβω, κρατῆρές εἰσιν ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη. ὧν κρᾶτ' ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους. Χοᾶς· ὅτε ἐπὶ μέσου τίθεται, περισπᾶται. Χοάσπης ποταμός. καὶ χοάσπειον ὕδωρ τὸ ἐκ τούτου. καὶ κύριον ὄνομα ὁ χοάσπης. Χοβάρ· ὄνομα ποταμοῦ. Χόες· ἑορτὴ ἀθήνησιν ἀγομένη, μηνὶ ἀνθεστηριῶνι. τὴν δὲ ἑορτήν φασιν οὕτω γεγονέναι. ὅτε ὀρέστης ἀνελὼν τὴν μητέρα ἦλθεν εἰς ἀθήνας, καὶ ἐδέξαντο οἱ ἀθηναῖοι καὶ εἱστίασαν. ὑπὲρ δὲ ἐκοινώνησαν αὐτῷ οἴνου. ἀνὰ χοεῖς χοᾶ παραθεὶς αὐτῷ ὁ δῆμος, ὅπως ἐπὶ τὰ ἀπαρέσματα ὀλίγον τι χώρας τοῦ ὀρέστου. καὶ ἄλλως. ἑορτὴ ἀθήνησι. χόες, ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. ὀρέστης μετὰ τὴν τῆς μητρὸς ἀναίρεσιν, ἦλθεν εἰς ἀθήνας παρὰ πανδίονα. συγγενὴς καθεστηκὼς, ὃς ἔτυχε βασιλεύων. κατέλαβε δὲ αὐτὸν εὐωχίαν τινὰ δημοτελῆ ποιοῦντα. ὁ τοίνυν πανδίων, παραπέμψασθαι μὲν τὸν ὀρέστην αἰδούμενος, κοινωνῆσαι δὲ ποτοῦ καὶ τραπέζης ἀσεβὲς ἡγούμενος μὴ καθαρθέντος αὐτοῦ τοῦ φόνου, ὡς ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ κρατῆρος πίνοι, ἐν ἑκάστῳ τῶν κεκλημένων παρέθηκε χοᾶ. Χόες· ἑορτή τις ἦν παρὰ ἀθηναίοις ἀγομένη ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ. φησὶ δὲ ἀπολλόδωρος, ἀνθεστήρια καλεῖσθαι κοινῶς τὴν ὅλην ἑορτὴν τὴν διονύσῳ ἀγομένην. κατὰ μέρος δὲ πιθοιγίαν. Χοᾶς· χύτρους. καὶ αὖθις ὅτι ὀρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς ἀθήνας ἀφικόμενος. ἦν δὲ ἑορτὴ διονύσου ληναίου, ὡς μὴ γένοιτο σφίσιν ὁμόσπονδος ἀπεκτονὼς τὴν μητέρα, ἐμηχανήσατο τοιόνδε τι. χοᾶ οἴνου τῶν δαιτυμόνων ἑκάστῳ παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσεν ὁ πανδίων. μηδὲν ὑπομιγνύντας ἀλλήλοις. ὡς μήποτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίῃ ὁ ὀρέστης. μήτε ἐκεῖνος ἄχθοιτο καθ' αὑτὸν πίνων μόνος. καὶ ἀπ' ἐκείνου ἀθηναίοις ἑορτὴ ἐνομίσθη οἱ χόες. Χοζίας ὄνομα κύριον. Χοεῖον· παχὺ ἔντερον.

Χοῦς καὶ χοαί· ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς γῆ. Χόης ποταμός. Χοίδια, σταμνία κατεσκεύασαν χοίδια τὸ μέγεθος. λεπτὰ ταῖς κατασκευαῖς διαφέροντος. Χοϊκὸς ὁ γήϊνος. Χολάδες· τὰ ἔντερα. ἐν ἐπιγράμματι. ἀντιβίου πολλάκις ἐγχείλην συσταμένην χολάδων. παρὰ τὴν χύσιν ἢ διὰ τὸ τὴν φύσιν δέχεσθαι τὸ χολῶδες τοῦ ἥπατος. ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ συρρεῖ ἡ ξανθὴ χολή. τοῦ μηχανωμένης τῆς φύσεως πρὸς τὸ διαθρυμαίνεσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι αὐτὰ πρὸς τὴν ἀπόκρισιν τῶν περιττῶν.

Χολαργεῖς· χολαργεὺς δῆμος τῆς ἀττικῆς. ἡ εὐθεῖα ὁ χολαργεύς. Χολαῖον ἦθος. Χολέρα· καὶ χολερικὸν ῥῆμα. ἔστι δὲ πάθος. ἢ εἶδος νόσου. ἢ τὸ παρ' ἀστοῖς καλούμενον. Χολλεῖδαι· δῆμος τῆς λεοντίδος.

Χολέρα νόσος διὰ χολῆς πάθος. Χοληδόχον ἀγγεῖον. Χόλικες· τὰ παχέα ἔντερα τῶν βοῶν, ταῦτα δὲ οὐχ ἥδοντο ὡς τὸ ἄλλο σῶμα. τινὲς χόλικά φασιν εἶδος ἰχθύος. θηλυκῶς δὲ ἡ χόλιξ. ἐθνική. Χολοδαμόρ. Χόλος· ὀργὴ. ἀλλὰ πρόσκαιρος. παρὰ τὸ χεῖσθαι. Χολώδη πικρά. Χολωσέμεν· εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν. Χολῶσι· οὐδεὶς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας, ὥστε τοῖς ἀνδράσι πείθῃ χολῶσι. Χόνας ὄνομα ἔθνους. Χονδρῖτις· σεμίδαλις. Χόνδρος· τὸ σῶμα χωρὶς τὸν ἤπειρον. καὶ χόνδροι ἁλῶν. θρόμβοι παχεῖς ἁλός. Χόνδρος· πυρῶν ἐπιπλάσματα. παλαιὸς ἢ πλέον ἐκείνου.

ἐκείνου. Χοός· ἀνατετραμμένου χοός, Ἀριστοφάνης· ἀνακαλυφθέντος ἢ κενωθέντος εἰς γῆν. ὥσπερ οἱ ἐν τῇ ἑορτῇ φαινόμενοι ὑπὸ τῆς μέθης ἐν τῷ ὑπερῴῳ. καὶ παίζοντες τὰ τοιαῦτά φασι. Χοὸς δὲ ξέστου. χοῦς δὲ δύο ξέσται. χοᾶς δὲ ἕξ. Ἀριστοφάνης· εἴ τις καταπλέως ἢ καταπλεῖς. τοῦ χοὸς ἢ τῶν κοτυλῶν, τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται. Χόρδευε· τέμνε. τουτέστι τέμνε. συμπλέκε ἀλλήλοις. καὶ συγχύνε. τὰ γὰρ ἔντερα τῶν τετραπόδων χορδὰς καλοῦσιν. ἀπὸ τῆς τέχνης οὖν τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸ ὄνομα εἴρηται. ὥσπερ γὰρ μίγνυσι καὶ πληροῖ τὰ ἔντερα παντὸς τοῦ φυράματος, οὕτω χόρδευε καὶ τάραττε καὶ τὰ πολιτικά. καὶ συντάραττε καὶ συμφύρε τὰ πράγματα. ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς. ἡδύσμασι χρώμενος ἐν ἀρτύων κακίαις. καὶ Πολύβιός φησι· καί τις ἦν ποδαπὸς πλείστοις κακώσεις μόνος ὑπερέχων τῶν ἐν τοῦ βίου χορηγίᾳ. τουτέστι παροχῇ. Χορδή· νευρά. καὶ ὁ παχὺ ἔντερον τῶν προβάτων. Χορευτὴς ὁ ἐπιστήμων. Χορείαν· οἱ παλαιοὶ τὴν μετὰ ᾠδῆς ὄρχησιν. δύο δὲ ὀρχήσεις οἶδεν Ὅμηρος. τὴν τῶν κυβιστήρων. καὶ τὴν διὰ τῆς σφαίρας. τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἔπαιζεν Ἀριστόνικος ὁ Καρύστιος, ὁ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συσφαιριστής. καὶ χορεῖον ἡ χόρευσις. Χορηγία· δόσις. καὶ Πολύβιος· μήτ' οἷον κατὰ θάλατταν τὰς παρασκευὰς καὶ τὰ χορήγια παρακομίζειν τοῖς στρατοπέδοις. μὴ δὲ ἐπὶ ὑποζυγίων. ἀλλ' ἐν πήραις δὲ χειρῶν μόνων ἔχοντας ἐφόδια. Χορηγός· ὁ τοῦ χοροῦ ἡγούμενος καὶ δοτήρ. Χορηγῶ· δοτικῇ.

Χορίαμβος· μέτρον στίχων. βαρεῖ ἢ βάρει. μύθους ἤτοι μυθικά. εἰσὶ δὲ διὰ χοριάμβων, ἐν βιβλίοις δέκα. οὗτος ἐκ τῶν αἰσωπείων μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιΐας εἰς ἔμμετρα. ἤτοι χοριάμβους. Χορικός· ὁ τοῦ χοροῦ ἐξάρχων. τοιοῦτος ἦν Ἀγάθων. ὃς ὑποκριτὰ μέλη ἔγραφε καὶ αὐτὸς ὑπεκρίνετο. διὸ καὶ χορικὸς λέγεται. Χοιρίλη ἡ Ἑκάβη. Χόριον· τὸ κάλυμμα. ὃ συγγεννώμενον ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῖς βρέφεσι. Χοροβατῶ· τὸ εἰς χορὸν βαίνω. Χοροδέκτης, ὁ τοῦ χοροῦ προεξάρχων. ὥσπερ οὖν παρά τινος χοροδέκτου λαβεῖν τὴν στάσιν. Χορὸν δίδωμι· ἐν ἴσῳ τὸ διδάσκειν ἐνίκων. παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις χοροῖς ἐτύγχανον κωμῳδοὶ καὶ τραγῳδοὶ νικηταί. οὐ πάντες. ἀλλ' οἱ διδασκόμενοι καὶ διδάσκοντες ἄξιοι. Χορός· τὸ σύστημα τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ᾀδόντων. διῃρέθησαν δὲ οἱ χοροὶ τῶν ἐκκλησιῶν εἰς δύο μέρη. ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου. καὶ Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας. δίχα τοὺς Δαυιτικοὺς ψαλμοὺς ᾄδοντες. ὅπερ ἐν Ἀντιοχείᾳ πρῶτον ἀρξάμενον, εἰς πάντα περιῆλθε τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα. Χορὸς καὶ οἱ χορευταὶ καὶ ὁ τόπος. Ὅμηρος· ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλεν. ἐνταῦθα τὸ σύστημα τῶν χορευτῶν. καὶ παροιμία· χορὸς τραγικὸς ἐκ ιε΄ προσώπων. χορὸς κωμικὸς δὲ κδ΄. Χοροστατῶν· χοροῦ κατάρχων.

Χορτάζω· γενικῇ. Χορταῖος· ὁ δασὺς καὶ μαλλωτὸς χιτών. Χοροῖς τῶν τραγῳδιῶν ἄχθεται· ἐπὶ τῶν πεινόντων. ὡς μακρῶν ὄντων τούτων. Ἀριστοφάνης· εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖς τῶν τραγῳδιῶν ἄχθοιτο ἐκπτάμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε. Χοροίτυπος· ἐν τῷ χορῷ τύπτων.

Χορυμαῖοι· ἔθνος. Χοσβίας· ὄνομα κύριον. ὁ ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως Φινεὲς συνδιαφθαρεὶς τῷ Ζαμβρῇ. Χοσρόης· ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς. ὑμνοῦσιν αὐτὸν καὶ ἄγανται πέρα τῆς ἀξίας. μὴ ὅτι οἱ Πέρσαι. ἀλλὰ καὶ ἔνιοι τῶν Ῥωμαίων. ὡς λόγων ἐραστὴν καὶ φιλοσοφίας τῆς παρ' ἡμῖν, εἰς ἄκρον ἥκοντα. μεταβεβλημένων αὐτῷ ὑπό του εἰς τὴν Περσίδα φωνὴν τῶν ἑλληνικῶν συγγραμμάτων. καὶ τοίνυν φασὶν ὅτι δι' ὅλου τὸν Σταγειρίτην κατασπῴη μᾶλλον. ἢ ὁ ῥήτωρ Παιανιεὺς τὸν Ὀλόρου. τῶν τε Πλάτωνος τοῦ Ἀρίστωνος ἀναπέπλησται δογμάτων. καὶ οὔτε ὁ Τίμαιος αὐτὸν ἀποδράσειεν ἄν, εἰ καὶ σφόδρα γεωμετρικῇ θεωρίᾳ πεποίκιλται, καὶ τὰς τῆς φύσεως ἀνιχνεύει κινήσεις, οὔτε ὁ Φαίδων, οὔτε ὁ Γοργίας. οὐ μὴν οὐδὲ ἄλλος τις τῶν γλαφυρῶν, καὶ ἀγκυλωτέρων διαλόγων. ὁποῖος ὁ Παρμενίδης. ἐγὼ δέ φησιν Ἀγαθίας οὕτως αὐτὸν ἄριστα ἔχειν παιδεύσεως καὶ τοῦ τῆς ἀκροτάτης, οὐκ ἄν ποτε οἰηθείην. πῶς γὰρ οἷόν τε ἦν τὸ ἀκραιφνὲς ἐκεῖνο τῶν παλαιῶν ὀνομάτων ἐλευθέριον. καὶ πρέπον τῇ τῶν πραγμάτων φύσει προσφορόν τε καὶ ἐπικαιρότατον, ἀγροίᾳ τινὶ γλώττῃ καὶ ἀμουσοτάτῃ ἀποσώζειν. πῶς δὲ ἀνὴρ βασιλείῳ τύφῳ ἐκ παίδων, καὶ κολακείᾳ πολλῇ γεγαννυμένος δίαιτάν τε λαχὼν ὅτι βαρυτάτην. καὶ πρὸς πολέμους ἀεὶ καὶ τὰς πράξεις ὁρῶσαν. πῶς δὴ οὖν ὧδε βιοὺς ἔμελλε μέγα τι καὶ λόγου ἄξιον ἐν τοῖσδε ἀπόνασθαι τοῖς διδάγμασι καὶ ἐνασκηθῆναι. εἰ μὲν οὖν ἐπαινοίη τις αὐτὸν, ὅτι δὴ βασιλεύς τε ὢν καὶ Πέρσης, ἐθνῶν τοσούτων καὶ πράξεων μελῆον αὐτῷ, ὁ δὲ

ἐφίετο γοῦν ὅμως ἀμήχανον ἀπορεῖσθαι λόγων. καὶ τῇ περὶ ταῦτα γάννυσθαι δόξῃ, ξυνεπαινέσαι μιν ἂν καὶ ἔγνω τὸν ἄνδρα. καὶ μείζονα θεῖον τῶν ἄλλων βαρβάρων. ὅσοι δὲ λίαν αὐτὸν σοφὸν ἀποκαλοῦσι, καὶ μονονουχὶ τοὺς ὅσοι ποτὲ πεφιλοσοφηκότας ὑπεραγόμενον, ὡς καὶ ἁπάσης τέχνης τε καὶ ἐπιστήμης τὰς ἀρχὰς καὶ αἰτίας διαγνῶσιν, ἐκεῖνοι ἂν μάλιστα φωραθεῖεν οὐ τῶν ἀληθῶν ἐστοχασμένοι. μόνῃ δὲ τῇ τῶν πολλῶν ἑπόμενοι φήμῃ. Χοῦς θανάτου. ὁ τάφος. ἅτε δὴ χωννυμένων τῶν θαπτομένων. Δαβίδ. καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με. Χουσί. ὄνομα κύριον. Χωβάλ. πόλις. Χώβαρος. ὄνομα κύριον. Χωλός. ἀντὶ τοῦ ἀτελής. περὶ ψυχῆς Πλάτων. ἀνάγει ταύτῃ ἔσται χωλὴ ἡ φύσις. Χωλίαμβος. εἶδος στίχου. Χωλὸς καὶ ἐπὶ ποδὸς καὶ ἐπὶ χειρός. Ἀρ. πόλις. ὅτι χωλὸς τὴν χεῖρα σφόδρα. καὶ κυλλὸς. οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ ποδῶν καὶ χειρῶν ὁμοίως. καὶ χωλοποιός. Ἀριστοφάνης. οὐδῆτα πρίν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς τὸν χωλοποιὸν οἷος ὢν θρασύνεται. Χῶλος δὲ ὄνομα κύριον. Χῶμα. ὕψωμα γῆς. ὅπερ οἱ πολέμιοι ἐν ταῖς πολιορκίαις εἰώθασι προσχοῦν τῷ τείχει. Τραϊανὸς εἰς Βαβυλῶνα ἀφικόμενος, ἐντυγχάνει χώματι μεγίστῳ. ὅπερ χῶσαι ἐλέγετο Σεμίραμις. ἦν δὲ αὐτοῦ τὸ μὲν ὕψος, ποδῶν ε καὶ κ. τὸ δὲ εὖρος, δύο καὶ ν. μῆκος ἐπεῖχε σταδίους σ. κατηγορεῖ δὲ τὴν δύναμιν τῆς πόλεως. Χώματα χοῦν. Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. ἀντὶ τοῦ γῆν ὕψουν. Χωμισδαίτης. ὁ Ἡρακλῆς. Χῶναι. ὄνομα τόπου. Χωνεύω. τὸ εἰς χῶνον ἐμβάλλω. καὶ χωνεία ἐκ τοῦ χωνεύω. καὶ χωνεύω ὁμοίως. Χωνεῖον. τὸ χωνευτήριον. χώνιον δὲ τὸ ἐγαλεῖον ἰ. Χῶνος τὸ χωνεῖον. καὶ χῶνοι οἱ χωνευταί. Χωξύσιος. Χωξυπότης. Χωόμενος. ὀργιζόμενος. Χώρα, ὁ τόπος. παρὰ Θουκυδίδῃ χώρα ἡ τάξις. Χωραζίν. ὄνομα τόπου. καὶ προφήτου οὐαί σοι Χωραζίν. Χωράσμιος. ὄνομα κύριον. Χώραυλος. ὁ ἐπὶ χώραν διατρίβων. Χωρεῖν. πορεύεσθαι. ὁρμᾶν. ἀλλὰ χωρεῖν καὶ συναποθνήσκειν ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πραγμάτων. οὐ χωρούντων αὐτῷ τῶν ἐν Σικελίᾳ πραγμάτων κατὰ νοῦν, ἀντὶ τοῦ γινομένων, διὰ τὸ μὴ βασιλικὴν φανῆναι τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ δεσποτικὴν τοῖς πλείοσι. καὶ χωρῶ αἰτιατικῇ. Χωρήβ, ὄνομα ὄρους. Χωρήσατε. προσδέξασθε. Χωρίζω τὸ διαχωρίζω. καὶ χωρίζομαι γενικῇ. Χωρισμός, ἡ διάστασις. Χωρὶς ἱππεῖς. Δάτιδος ἐμβαλόντος εἰς τὴν Ἀττικήν, τοὺς Ἴωνάς φασιν ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ ἀνελθόντας ἐπὶ τὰ δένδρα σημαίνειν τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς εἶεν χωρὶς οἱ ἱππεῖς. καὶ Μιλτιάδην συνιέντα τὴν ἀποχώρησιν αὐτῶν, συμβαλεῖν οὕτως καὶ νικῆσαι. ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν λεχθῆναι ἐπὶ τῶν τάξιν διαλυόντων. Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα. χωρὶς τὸ τερπεῖν πολλὰ καὶ τὸ καίρια. ὡς δὴ σὺ βραχέα ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις. τουτέστιν ἄλλο ἐστὶ τὸ φλυαρεῖν. καὶ ἄλλο τὸ ἀναγκαῖα λέγειν. οὐδῆθ' ὁ τοιοῦτος ἴσως καὶ σοὶ πάρα. ἀντὶ τοῦ κατὰ σὲ οὐ δοκῶ καίρια λέγειν. καὶ αὖθις. Φιλοσόφου τοῦτο; ἐστὶ μαντικὴν ἐπαγγέλλεσθαι καὶ προφανεῖν. οὐδὲ τὴν ἄλλην ἱερατικὴν ἐπιστήμην. χωρὶς γὰρ τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν ἱερέων ὁρίσματα, οὐδὲν ἧττον ἢ τὰ λεγόμενα Μυσῶν καὶ Φρυγῶν.

Χωρίτης. ἀπὸ τῆς χώρας. Χωριτικός. ὁ χωρίτης. ὁ ἰδιώτης. Χῶρος. ὁ τόπος. Χωρῶ χωρήσω. αἰτιατικῇ. χωρίζω δὲ τὸ διαχωρίζω. Χώσασθαι. λυπηθῆναι. Χωστρίς. Χραίνειν. αἰτιατικῇ. μιαίνειν. μολύνειν. ῥυποῦν. Χραίσμωσιν. ὠφελήσωσι βοηθήσωσι. Χρεμέτης. ὄνομα ποταμοῦ. Χρεμετίζειν. ἦχον τῷ στόματι ἀποτελεῖν. πλάσσονται ὁμοίως τῇ ἀρχῇ. ὁπόθεν ἀνερρήθη ὁ μῦθος. καὶ ὅστις πρῶτος ἔφευρεν, οὐ μᾶλλον ἀνέροιτις ἄν, ἢ εἴ τις ἐπιχειρήσειε τὸν πρῶτον πλάσαντα ἢ χρεμψάμενον ἀναζητεῖν. Χρέμης. χρέμητος. εἶδος ἰχθύος. Χρεμψιθέατρον. ἢ ὅτι εἰσιόντες εἰς τὸ θέατρον χρέμπτονται, ἢ ὅτι χρεμπτόμενοι ἐκβάλλονται. Χρεωκοπεῖται. ὑπὸ χρεῶν ἐνοχλεῖται. τῆς παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς χρεωκοπείας κατὰ τὴν Θεσσαλίαν ζηλωθείσης, καὶ πάσης τῆς πόλεως εἰς στάσεις καὶ ταραχὰς ἐμπιπτούσης. Χρέος. παρὰ τὸ χρειῶδες λέγεται χρέος. καὶ ἡ χρεὼ παρὰ Ἀριστοφάνει. τί δ' ὦ τάλας τοῦ δ' ἔχει τοῦ πλέκοντος χρέος. λέγει δὲ συνειδός. Χρέος τὸ δάνειον. καὶ χρεῖος. Χρεολυτῶ. Χρεών. εἱμαρμένον. τέλος ζωῆς. Αἰλιανός. ἐπεὶ δὲ δὴ γῆρας ἀφίκετο, τὸ κοινὸν τῇ πεπρωμένῃ χρεὼν ἐξέτισε. καὶ τῆς προσηκούσης κηδεύσεως ἔτυχε. τὸ δὲ χρεὼν μετοχή ἐστιν. ἀπὸ τοῦ χρεῶ χρέω γινόμενον. οὐδέτερον. χρέον. παρατροπὴ δὲ παρηκολούθησε τούτου. καὶ κατ' Ἀττικὴν ἔκτασιν, ἐτράπη τὸ ο εἰς τὸ ω. καὶ ἔστιν ἄκλιτον. τὰ δὲ εἰς ον ἐπι-

ρήματα

ρήματα, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται. πλὴν τοῦ χρεῶνε καὶ ἐμποδών. Χρεῶν ἀποκοπαί. ὅταν τὰ ὑπὸ τῶν πεπρημένων ἀφαιρεθέντα, ἄφεσιν λάβωσι. Χρεώστης ὁ δανειστής. Χρεωφειλέτης. ὁ χρεωστῶν.

Χρεία. ὑπόθεσις. πρόνοια. ὁ δέ, ὑπελάμβανεν ὑγιασθεὶς ἐκ τοῦ τραύματος. ἀληθινὴν ἐπὶ χρεῖαν τοῖς κοινοῖς πράγμασι καὶ ἐπιμέλεια. χρεία διδάσκει κἂν ἄμουσος ᾖ σοφὸν καὶ ἀρχηδόνι. τουτέστιν ἐνδεχομένην ἐν τῷ καιρῷ κινουμένοι τὴν ἐπίνοιαν. Χρείη. τὸ πλεῖον. Χρεία. δέη. Χρεώ. ἡ χρεία. Χρείω τὸ χρησμοδοτῶ. ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνου καὶ παρατατικοῦ. ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν διὰ τοῦ η.

Χρείω τὸ μαντεύομαι διὰ διφθόγγου. ὁ δὲ μέλλων διὰ τοῦ η χρήσω. χρίω δὲ τὸ ἀλείφω διὰ τοῦ ι.

Χρή. ὀξυτόνως. ἡ δεῖ. χρῆ δὲ περισπωμένως τὸ ὑποτακτικόν. σημαίνει δὲ τὸ δέη. ὦ πόλις αἰεὶ ἐγὼ τελῶ τὸν μισθὸν ὅντιν᾽ ἂν χρῇ. καὶ χρῆ ἐπὶ β΄ προσώπου τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος τοῦ χρῶμαι. ὅπερ γίνεται ἀπὸ τοῦ χράομαι χρᾷ. καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η χρῇ. χρῆν δὲ μετὰ τοῦ ν καὶ περισπωμένως ὁ παρεληλυθώς, τὸ ἔδει. λέγουσι δέ ποτε καὶ χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ δεῖ. φερεκράτης λήροις. τὸ δ᾽ ὄνομα μοι κατέτει ἐπί σε χρῆσθαι καλεῖν. ἀριστοφάνης λημνίαις. ἡ καρδία πέπηγεν. ἀλλὰ πῶς χρῆσθαι ποιεῖν. χρῇς δὲ τὸ χρήζεις καὶ δέη, κρατῖνος νόμοις. νῦν δή σοι πάρα μὲν θεσμοὶ τῶν ἡμετέρων. πάρα δ᾽ ἄλλ᾽ ὅτι χρῇς. χρείη δὲ τὸ δέοι, πλάτων εὐθύφρονι. πευσόμενοι τοῦ ἐξηγητοῦ τί χρείη ποιεῖν. Χρήζω γενικῇ. θέλω.

Χρῆμα. πρᾶγμα ἢ κτῆμα. πλοῦτος. οὐσία. λῆμμα. τὸ δὲ σωμάτιον ζοφῶδες ἦν. καὶ ἀδιατύπωτον. καὶ ὥρα θέρους οὖσα μάλιστα ἀνάρμοστον. ὡς δοκεῖν εἶναι τὸ χρῆμα θερειτήν. καὶ αὖθις. ὁ δέ, κατέσεισεν ἅπαντα καὶ κατεμβρόντησεν τουτονί. ὥστε ὁ τοῦ μύθου σαλμωνεύς, μικρὸν τὸ χρῆμα πρὸς αὐτὸν ἦν. ἰουλιανός. πρὸς τὴν ἐπικουρίαν ὕλην ἐθέμην. καὶ εἶδον ἐγὼ χρῆμα ἐξαίσιον. ἰδοὺ γνῶ σοι θαρρεῖν ἐγὼ ἐπυθόμην, μήτε ὀφθαλμοῖς, μηδὲ ὅσα περ τεκμήριον ἴσμεν ἐν τῇ ῥωμαΐδι. ἀλλ᾽ εἴτε τὸν θετταλικόν τε μετὰ δυστροπίας νομίζεις, εἴτε τὸν ἐν θερμοπύλαις. εἴτε τὸν μέγαν καὶ διολύμπιον ταῦρον, ἐλάχιστον ἔσω χαλεπότητος ἕνεκα πρὸς τὸν ἐπικούριον τοὔνομα. καὶ ἀππιανός φησιν. ὁ δέ, τὰς δυνάμεις ἤθροισε, καὶ τὸ χρῆμα τῆς διαβάσεως ἐπανεῖχον ἤδη καὶ συμβιαζόμενος καὶ τὸ τῶν ἀγαθῶν σῶμα ἐπεῖχον. Χρῆμα. πρᾶγμα μέγα τι χρῆμα καὶ θαυμάσιον ἀνὴρ καὶ ψυχὴ δεόντως ἁρμοσθεῖσα κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς σύστασιν, πρὸς ὅτι ἂν ὁρμήσῃ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἔργων. καὶ αὖθις. εἰκάζειν ἂν βοῶν ἀγέλῃ μεγίστῃ τὸ χρῆμα. περὶ βαρβαρικῆς παρατάξεως ὁ λόγος. ἡρόδοτος. ἦν τε τοῦ χειμῶνος χρῆμα ἀφόρητον. καὶ ἀριστοφάνης. τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον ἀπέραντον. δηλαδὴ τὸ ἔκτασμα. τὸ μέγεθος. ἔθος δὲ τοῖς ἀττικοῖς ἐπαγωγῇ χρῆσθαι. οἷον ἵππος ἀσαίνιον τι χρῆμα. γυναικεῖόν τι χρῆμα. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως ὧν ἂν ἐξαίρειν βούλωνται. ὁ δέ, χρημάτων ὄντων ἦν ἄπορος. τὸ δὲ ὅσα ἂν ἐξήρκεσεν ἕτερα πρὸς τὴν τοῦ ἀναγκαίου βίου διαγωγήν. οὐδὲ τοσαῦτα κεκτημένος.

Χρῆμα. χρῆσις. ἰώσηπος. ἦν δὲ σάββατον ἁγία παντὸς χρήματος ἡμέρα τοῖς ἰουδαίοις τιμωμένη. καὶ αὖθις. κινδυνεύει ἀποσβῆναι τῆς ἀληθείας τὸ χρῆμα. καὶ χρήματα παρὰ ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ πράγματα. χρήμασιν ἐδωρήσατο. Χρήματα ἀνήρ. πενιχρὸς δ᾽ οὐδέποτ᾽ ἐσθλός. ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐημερούντων. ἀριστόδημός φησι. μέμνηται τοῦ ἀριστοδήμου καὶ ἀλκαῖος. ὡς δή ποτ᾽ ἀριστόδαμον φασιν ἐν σπάρτᾳ, οὐκ ἀπάλαμνον λόγον εἰπεῖν, χρήματα καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. οὐκ οἶδα ὅτι χρῆμα με ποιεῖς. σκέψαι τοίνυν ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν, καί τοι συνάπασιν ὑπὸ τῶν ἀεὶ μηδιζόντων. καὶ σοφοκλῆς. τί χρῆμα δρᾷς αἴαν. τί τόνδ᾽ ἄκλητος οὐδ᾽ ὑπ᾽ ἀγγέλων κληθεὶς ἀφορμᾷς πεῖραν, οὔτε του κλύων σάλπιγγος. ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὕδει στρατός. ὁ δ᾽ εἶπε πρός με βαιὰ ἀεὶ δ᾽ ὑμνούμενα. γύναι. γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει. κἀγὼ μαθοῦσ᾽ ἔληξ᾽. ὁ δ᾽ ἐσσύθη μόνος. Χρήματα. χρήματα ἀνήρ. αὕτη ἀποφθεγματική ἐστιν, ὡς τὰ παραγγέλματα τῶν ζ΄ σοφῶν. μέμνηται αὐτῆς πίνδαρος καὶ ἀλκαῖος. ὁμοία τῇ ὡς καὶ ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι. καὶ τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα. καὶ τὸ γνῶθι σαυτόν. λεχθῆναι δὲ αὐτὴν ἀλκαῖος μὲν ὑπὸ ἀριστοδήμου τοῦ σπαρτιάτου φησί. πίνδαρος δὲ ὑπό τινος ἀργείου, τοὔνομα οὕτω λέγων. ὁ δ᾽ ἀριστόδημος ἐγκαταριθμεῖται τοῖς ζ΄ σοφοῖς ὑπό τινων. Χρηματίζεσθαι. χρήματα πράττεσθαι. ἐὰν δέ τις εἴπῃ τὴν λέξιν ἐνεργητικῶς χρηματίζει, ἐκεῖνο αὐτὸ δηλοῖ. ἀλλὰ τὸ πράγμασι χρῆσθαι. οἷον φαμὲν χρηματίζει βουλὴ καὶ ὁ δῆμος. οἷον πράγμασι σχολάζει. ἀφ᾽ οὗ χρήματα τὰ πράγματα. Χρηματίζεσθαι.

πλουτεῖν. οὐδὲ χρηματίζομαι. πάλαι γάρ μοι ταῦτα ἐδόκει. καὶ ἐν μειρακίων λῆρος καὶ φλύα-
φος. Χρηματίζει. δοτικῇ. ὁ ἀποκρίνεται. πρᾶγμα διοικεῖ. οὕτως Ἀππιανός. ὁ ἱστορικὸς τοῖς
πρέσβεσιν ἐχρημάτιζε. χρηματίζειν ἐστὶ καὶ τὸ λόγους διδόναι ἀλλήλοις. τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπάρ-
χειν ἐξέλαβον. Ἀριστοφάνης δέ, καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ ὧν εἰσῄδου, ὅτι χρὴ παθεῖν. Χρημα-
τισαμένων. χρήματα λαβόντων. Αἰλιανός. χρηματισαμένων δὲ καὶ αὐτῶν ἔτι παρεγένετο πρεσ-
βεία. Χρηματισάμενοι. πραγματευσάμενοι. καὶ χρηματίσαι μέν ἐστι τὸ πρᾶξαι. χρηματίσα-
σθαι δὲ τὸ κερδᾶναι παρὰ Θουκυδίδῃ. Χρηματίσασθαι. χρήματα λαβεῖν. ἡροφίλα καὶ ἡ σίβυλ-
λα ἡ ἐρυθραία ἔγραψε βιβλία γʹ μαντικά. καὶ ἦλθεν εἰς ῥώμην χρηματίσασθαι. καταφρονηθεῖ-
σα δὲ ἔκαυσε τὰς δύο βίβλους. Χρημάτισις. χρημάτων συναγωγή. Αἰλιανός. ὁ δὲ τῆς θεοσυλί-
ας τε καὶ ἀθέσμου χρηματίσεως διαφθαρείς, τὸν μισθὸν ἠνέγκατο τοῦτον πικρότατόν τε καὶ πικρω-
δέστατον. Χρηματισμός. πᾶσι δὲ συνετάττετο ποιήσασθαι τοὺς χρηματισμούς. τουτέστι τὰς δι-
οικήσεις. καὶ αὖθις. ὁ δέ, τοὺς πρεσβευτὰς ἑτοίμως δεξάμενος, ἐχρημάτιζε τούτοις. ἀντὶ τοῦ ἐκοι-
νολογεῖτο. λόγους ἐδίδου. καὶ αὖθις. ἐν χρηματισμῷ δικαίῳ καταστάς, φησὶ Δαμάσκιος τὸν χρη-
ματισμὸν τουτέστι τὴν τῶν χρημάτων συλλογὴν μηδὲν φανεῖσθαι τοῖς ἐν ᾅδου πρὸς βοήθειαν. οὐ-
δὲ τὴν τρυφήν. οὐδὲ τὰς πολυκράτους ταύτας τιμάς, ὧν οὐδὲν προτιμῶσιν οἱ πολιτικοί. καὶ σφό-
δρα ὑπὸ τῶν πολλῶν μακαριζόμενοι ὡς εὐδαίμονες, ὄντες τῇ ἀληθείᾳ κακοδαίμονες. Χρη-
ματιστής. χρημάτων ποριστής. ὁ ῥᾳδίως χρήματα πορίζων, οὕτω προσαγορεύεται. κεῖται τὸ ὄνο-
μα παρὰ Λυσίᾳ. Χρημάτων. συνήθως μὲν ὅτι ἰδιῶται καὶ οἱ ῥήτορες τῷ ὀνόματι τῶν χρη-
μάτων, ἐπὶ νομίσμασι χρῶνται ἀργυροῦ καὶ χρυσοῦ. καὶ ἐπὶ τῆς ὅλης οὐσίας, τὴν λέξιν ταύτην
ἔταξαν. τὸν ἀποτείναντα, ὅσιον εἶναι καὶ ὀνήσεσθαι, καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ πεπρᾶσθαι. κεῖται δὲ
ἡ λέξις, καὶ ἐπὶ πράγματος ἢ προσώπου ἢ λόγου. ὡς Ἀντιφῶν. τάσσουσι δὲ τὴν λέξιν, καὶ ἐπὶ τῶν
ἐμπορικῶν φορτίων. ὁ δὲ Λυσίας. ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ κατασκευάσματος τίθησι. Χρημάτων. χρυ-
σοῦ νομίσματος. οἱ δέ, ἦγον τὸ χρημάτων μεγάλων ἐωνημένοι. Χρῆμα οἰκτρόν, ταπεινοὶ ἐλέους
ἄξιοι. Λιβύων δὲ πρέσβεις χρῆμα οἰκτρόν. καθ' ἄκλεος τὸ τῆς παρθένου ἧκον. καὶ ἐδέοντο λύσιν τι-
νὰ τοῦ λοιμοῦ λαβεῖν. Χρήμη. χρεία καὶ σπάνις. Ἡρόδοτος εἰς τὸν βίον Ὁμήρου. τοὺς ἐναντιω-
θέντας τῇ χρήμῃ αὐτοῦ. ὅμως ἐν δαπανήμασι μεγάλοις ἐγένετο. τουτέστι μετὰ πλούτου καὶ περι-
ουσίας. Χρῆμοι. ἔχρησεν, ἐμαντεύσατο. Σοφοκλῆς. χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος ὢν πεύσῃ τάχα.

Χρεών. ἔδει. καὶ ἐχρεών. ἔπρεπε. χρεὼν δὲ μὴ τὸ λεγόμενον ἄστοις τὰ καθ' ὑμᾶς σημαίνεσθαι. μηδὲ
τί λέγει φήμη πυνθάνεσθαι. ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἔχειν ζῶντας. εἰ δὲ μή, γράμμασιν ὑμετέροις
ἐντυγχάνειν. Χρεῶναι. πρέπειν. χρεῶναι γὰρ ἤδη ἀφῖχθαι παρ' αὐτόν. Χρῆς. χρῄζεις. ζήτει
ἐν τῷ χρή. Χρήσασθαι. δανείσασθαι. τὸ χρῆσαι τοῦ δανεῖσαι αἱρετώτερον. τὸ μὲν γὰρ χρῆσαι, ἐπὶ
φίλων. τὸ δὲ δανείσασθαι πρὸς τοὺς τυχόντας. Χρήσιμον. τὸ ἀγαθόν. ὅτι χρῆσιν ὠφελείας πα-
ρέχεται. χρήσιμον. ὠφέλιμον. οἱ δέ, οὕτω διεφθάρησαν, ὡς μήτε τῶν ναυαγίων μηδὲν γίνεσθαι χρή-
σιμον. ἀλλὰ χρεωθῆναι αὐτούς. Χρήσιμον πρᾶγμα ὅτι χρείαν ὠφελείας παρέχεται. ἀχρή-
στον δὲ ὅτι χρείαν ἐπαινετὴν ἀπεργάζεται. Χρῆσις. χρῆσις λέγεται τῶν χρησίμων τινὸς χρεία.
χρήσιμα δὲ λέγεται τῶν ἀγαθῶν ἰδίως τὰ ὀργανικά. ὧν οὖν αἱ χρήσεις αἱρετώτεραι καὶ αὐτὰ αἱρετώτερα,
εἰ γὰρ ἡ χρῆσις τοῦ πλούτου, τῆς χρήσεως τῆς ἰσχύος αἱρετωτέρα. καὶ ὁ πλοῦτος τῆς ἰσχύος αἱρετώτερος.

Χρῆσθαι. διοικεῖσθαι. δαπανᾶν. καταναλίσκειν. τά τε ἐπιτήδεια παρεσκευασμένα ἄφθονα. καὶ
ταῦτα πρὸς οἶκον ἀπὸ ἐξῆν στρατιᾷ χρῆσθαι. Χρήσθων. ἀντὶ τοῦ χρήσθωσαν. καὶ ζήτει ἐν τῷ δρώντων. Χρη-
σμολόγος καὶ χρησμοδότης. χρησμῳδῶν δέ. Χρησμός. προφητεία. ὁ δὲ Σκηπίων ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων
μετὰ τὴν τῆς Καρχηδόνος καθαίρεσιν, θαρσούντων Ῥωμαίων ὡς τῇ εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ τὸ λοιπὸν διαξόντων
τοὺς χρόνους, παρελθὼν εἰς μέσους ἔφη. νῦν μέντοι πολέμων ἀρχαὶ τὰ παρόντα. καὶ ἦν χρησμὸς ὁ λόγος,
κινδυνεύσομεν γὰρ μηκέτ' ἔχοντες μήτε οὓς φοβήσομεν, μήτε ὑφ' ὧν φοβηθῶμεν. καὶ αὖθις. τοῖς ἀθη-
ναίοις ἐμπέπτωκε χρησμὸς λέγων, δεῖν χοὰς τοῖς ἐνδίκως τῶν Αἰτωλῶν τεθνεῶσιν, ἐπάγειν ἀνὰ
πᾶν ἔτος. καὶ ἑορτὴν χοὰς ἄγειν. καὶ ἐκ τούτου εὐθηνοῖτο αἱ τῆς Ἀττικῆς. Χρησμόν. ἐν τῷ δρευνη-

ρύκου

ρύκει. Χρησμός. ζήτει ἐν τῷ Τυρταῖος. καὶ ἐν τῷ ἀνεῖλε. καὶ ἐν τῷ Θοῦλις. καὶ ἐν τῷ Αὔγουστος Καῖσαρ. καὶ τὸ τέλος τοῦ τοιούτου χρησμοῦ ἐν τῷ σκηπτὸς ζήτει. χρησμὸς θαυμαστὸς ἐν τῷ Δαμαΐδας. χρησμὸν περὶ ἔρωτος ἐν τῷ Διογένης. ζήτει χρησμὸν περὶ Αἰγιέων ἐν τῷ Αἰγιεῖς. ζήτει χρησμὸν καὶ ἐν τῷ Οἰδίπους. Χρησμῳδεῖν θεολογεῖν. Χρησμώδημα. μάντευμα. Χρηστά. χρήσιμα. καλά. Χρῆσαι. δανεῖσαι. χρήστης καὶ ὁ δανείζων καὶ ὁ δανειζόμενος. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης χρήστας τοὺς δανειστὰς λέγει. ἡ μὲν γὰρ συνήθεια τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ. Ἀθηναῖοι δὲ, τοὺς μὲν δανειστὰς, χρήστας λέγουσι. τοὺς δὲ ὀφειλέτας χρεωφειλέτας. Φωκυλίδης δὲ κατὰ τὴν συνήθειαν τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ λέγων. χρήστης κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρὸς φεύγειν. μή σοι νικήσωσι διδοὺς παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων. Χρῆσται. δύο σημαίνει τοὺς ὁμοῦ ἐναντία. καὶ γὰρ τοὺς δανειστάς. ὡς παρ᾽ Ἰσαίῳ. Ἀριστοφάνει. ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων, ἄγομαι. φέρομαι. τὰ χρήματ᾽ ἐνεχυράζομαι. ἐπὶ δὲ τῶν δανειζομένων, Δημοσθένης φησὶν, οἱ δὲ δανεισταὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἠπατημένοι ὁρῶντες αὐτοὺς ἀντὶ τῶν χρημάτων αὐτὸν πονηρὸν χρήστην, ἄλλο δὲ οὐδέν. Χρήστην καὶ τὸν δανείσαντα καὶ τὸν δανεισάμενον. Χρηστήρια. τολμήματα. πράξεις. Σοφοκλῆς. κείνου χρηστήρια τἀνδρός. ἤτοι διεφθαρμένα ποίμνια λέγει. παρὰ τὸ διαχρήσασθαι αὐτά. χριστήρια δὲ τὰ μετὰ ἐλαίου κεχρισμένα. μεθ᾽ οὗ ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς, διὰ τοῦ ι. Χρηστήριον τὸ μάντευμα ἤτοι ὁ χρησμός. τὸ χωρίον τὸ ἱερεῖον τὸ μαντεῖον δὲ διχῶς. Χρηστόν. χρήσιμον. ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰσάγουσι ταρίχιον. Χρηστὸς ὁ ἀγαθός. καὶ χρηστὸς δ᾽ ἀγαθὰ πάσας. ἀλλ᾽ οὐκ ἐξανάγκης. χριστὸς δὲ ὁ ἐν ἐλαίῳ κεχρισμένος. καὶ Χριστὸς ὁ κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν. Χρηστουργία. ἀγαθοεργία. ἡ δὲ, φάγει ἐπιθυμοῦσα ἀμείψασθαί ποτε ἐπὶ χρηστουργία τὸν αὐτόν. Χρηστῶς. ἀντὶ τοῦ φυλακτικῶς. Ἀριστοφάνης. ἡ δ᾽ Ἀθηναίων πόλις εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο. ἀλλ᾽ ἐφυλάττετο τὸν ἀρχαῖον νόμον καὶ μὴ ἐπιλυπεῖτο μόνον καὶ τὰς καινὰς ἔφερε πολιτείας. Χείμετλον. προσκνᾶται. πελάζει. ἐπίζει εἰ δή τις φθιμένοις χείμετλον ἀφροσύνης. Χρίομαι. αἰτιατικῇ. ἀλείφομαι. χρείω δὲ τὸ μαντεύομαι διὰ διφθόγγου ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνον. ἐπὶ δὲ μέλλοντος διὰ τοῦ η. Χρίσασθαι. ἀλείψασθαι. καὶ ἀποδυσάμενοι χρίσασθαι καλῶς ἐλαίῳ. Χρίσις. τὸ χρίσμα τοῦ τῆς βασιλείας ἐλαίου. ὅπερ οἱ προφῆται διὰ κεράτων ἐπιφερόμενοι ἔχριον τοῖς βασιλεῦσι. καὶ ὁ Δαβὶδ τῆς μὲν χρίσεως ἠξιώθη διὰ Σαμουήλ. τὰς δὲ τοῦ λαοῦ ἀναρρήσεις ἡ ἱστορία χρίσεις ἀδιαφόρως ὀνόμασε. καὶ αὖθις. νεκταρειδεῖνα λίαν ὑκρηΐδες. ἐχρίσαντο. ἀντὶ τοῦ ἔχρισαν. καὶ νέκυν ἀνταίη θῆκαν ἀπὸ σπιλάδος. Χρίσμα τὸ τῆς βασιλείας. ὁ Δαβὶδ τὸ δεύτερον εἰς βασιλείαν ἐχρίσθη. καὶ σημαίνει τὸν ἐλαίῳ κεχριμένον. καὶ τὸν προφήτην. χριστήρια δὲ μεθ᾽ ὧν ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς τὸ παλαιόν. Χριστιανοί. ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμαίων, Πέτρου τοῦ ἀποστόλου χειροτονήσαντος Εὐόδιον ἐν Ἀντιοχείᾳ, μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζωραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι, χριστιανοί. Χριστίνα. ὄνομα κύριον. καὶ χριστιανῶν. Χριστόδωρος Παΐσκου ἀπὸ Κόπτου πόλεως τῆς Αἰγύπτου. ἐποποιός. ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως χρόνων. ἔγραψεν Ἰσαυρικὰ ἐν βιβλίοις ϛ΄. ἔχει δὲ τὴν Ἰσαυρίας ἅλωσιν. τὴν ὑπὸ Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως γενομένην. Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως ἐπικῶς, βιβλία ιβ΄. Πάτρια Θεσσαλονίκης βιβλία κε΄. Πάτρια Νάκλης. ἔστι δὲ πόλις. περὶ Ἡλιούπολιν ἐν ᾗ τὰ καλούμενα ἄλφηνα. Πάτρια Μιλήτου τῆς Ἰωνίας. Πάτρια Τράλλεων. Πάτρια Ἀφροδισιάδος. ἔκφρασιν τῶν ἐν τῷ Ζευξίππῳ ἀγαλμάτων. καὶ ἄλλα πολλά. Χριστόδωρος Θηβαῖος Ἰλλούστριος. ἔγραψεν ἰξευτικὰ δι᾽ ἐπῶν. καὶ θαύματα τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ. Χριστὸς ὁ κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν χριστὸς καὶ ὁ κεχρισμένος ἐν ἐλαίῳ. χρηστὸς δὲ ὁ ἀγαθὸς, διὰ τοῦ η. ζήτει ὀπίσω χρηστός. Χρόα ἢ χροιὰ βαρυτόνως. ὡς ψόα. χροῖ δῆλα. Φερεκύδην τὸν σοφόν φασι φθειριάσαντα τελευτῆσαι. ὅτε καὶ Πυθαγόρου παραγενομένου καὶ πυνθανομένου πῶς διακέοιτο, διαβαλόντα τὸν δάκτυλον τῆς θυρας εἰπεῖν, χροῖ δῆλα. καὶ τοὐντεῦθεν παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ἡ λέξις ἐπὶ τῶν χειρόνων τάττεται. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν βελτίστων χρώμενοι, διαμαρτάνουσι. Χρόμαδος. Ὅμηρος. δεινὸς δὲ χρόμαδος. τὸν ἐν ταῖς γένυσιν ὑπὸ τῶν πληγῶν γενόμενον ψόφον χρόμαδον ὠνόμασεν. Χρόμιος ὄνομα κύριον. Χρόμωνος. Χρόνος. οἱ φιλόσοφοι αὐτὸν ἀσώματον εἶναι φασί. διάστημα ὄντα τῆς τοῦ κόσμου

κινήσεως· τούτου δὲ, τὸν μὲν περιεχτικὸν καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἀπειρόν· τὸ δὲ ἐντὸς τὰ πεπερασμένον. ἀρέσκει δὲ αὐτοῖς καὶ φθαρτὸν εἶναι τὸν κόσμον· οὗ γὰρ τὰ μέρη φθαρτά ἐστι, καὶ τὸ ὅλον. τὰ δὲ μέρη τοῦ κόσμου φθαρτά· εἰς ἄλληλα γὰρ μεταβάλλει. φθαρτὸς ἄρα ὁ κόσμος. καὶ εἴ τι ἐπιδεκτικόν ἐστι τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς, φθαρτόν ἐστι. καὶ ὁ κόσμος ἐξαυχμοῦται γοῦν καὶ ἐξυδατοῦται.

Χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός· τουτέστιν ὁ χρόνος εὐμαρῶς παρέρχεται. ἢ οὕτως· εὐχερής ἐστιν ὁ χρόνος ὥστε μεταλθεῖν τὰ ἄδικα. Χρόνου πόδα. ἀπὸ Εὐριπίδου Ἀριστοφάνης· αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα. ἀντὶ Εὐριπίδου τοῦ ταῦτα λέγοντος. καὶ αὖθις· χρόνον γὰρ αἰνῶ καιρὸν ἐξαίρει λόγος, Σοφοκλῆς. ἀφαιρεῖται γὰρ τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων πραχθῆναι ἡ τῶν λόγων ἀδολεσχία. Χροός· σώματος. καὶ Ὅμηρος· ἀλλ' οὔ πη χροὸς εἴσατο τῶν σώματος. διῄρηται χρόος ἀντὶ τοῦ ὀχρὸς. διὸ καὶ βαρύνεται. τὸ δὲ εἴσατο ἤγουν ἐφάνη. λοῦσαι δ' ἰνῶπα καθαρὸν χρόα βαθίδες οἴκοις. χρώζω καὶ καταχρώζω. τὸ καλὸν τοῦ πράγματος κατέχρωζε. Χρῶμα. τοῦτο σημαίνει τὸ ἐν τοῖς σώμασιν. ὥστε τὸ λευκὸν χρῶμα καὶ τὸ μέλαν. καὶ τὰ τούτων μεταξύ. σημαίνει καὶ τὸ ἐν τοῖς μέλεσι. λέγεται γάρ τι καὶ κατὰ μουσικὴν χρῶμα. τρία γὰρ μέλη τῆς μελῳδίας· ἁρμονικὸν εἶναι φασίν, ἃς ἰδίως χρόας καλοῦσι. τήν τε τοῦ μαλακοῦ χρώματος. καὶ τὴν τοῦ διατονικοῦ χρώματος. καὶ εἰσὶ διαφοραὶ, ἄλλαι μὲν τοῦ ἐν τοῖς σώμασι χρώματος, ὥστε τὸ συγκριτικὸν καὶ διακριτικὸν ὄψεως. ἄλλαι δὲ τοῦ ἐν τοῖς μέλεσι. τὸ γὰρ ἡμιτόνιαῖον καὶ τὸ μαλακὸν, ὁμώνυμα. Διόδωρος. ὁ δὲ βάρβαρος μαστιζόμενος, ὄμμα ἔχων ἀτενὲς καὶ χρῶμα. καθάπερ θηρίον ἐκαρτέρει. Χρῶμα ζήτει. ὁπηνίκα τὸ κρυσταλλοειδὲς τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀπό τινος πάθους χρωματισθῇ, δοκοῦμεν τῷ αὐτῷ χρώματι καὶ τὸν ἀέρα καὶ τἄλλα ὁρατὰ κεχρῶσθαι. χρῶμα δέ φησιν ὁρατὸν, τὸ ἐπὶ τοῦ καθαυτὸ ὑπάρχοντος ὁρατοῦ. καθαυτὸ δὲ ὁρατόν φησι τὴν ἐπιφάνειαν. καθαυτὸ δὲ ὁρατὸν ἡ ἐπιφάνεια, οὐχ οὕτως ὡς τῷ ὁρισμῷ καθαυτό. διττὸν γὰρ τὸ καθαυτό. ἢ ὅπερ ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ ἀποδιδομένου παραλαμβάνεται, ὥστε τὸ ζῷον καὶ τὸ λογικὸν ἐν τῷ τοῦ ἀνθρώπου ὁρισμῷ. ταῦτα γὰρ καθαυτὸ ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ, ἢ οὗ ἐν τῷ ὁρισμῷ τὸ ὑποκείμενον παραλαμβάνεται. ὡς ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ ἀρτίου ἢ τοῦ περιττοῦ ὁ ἀριθμός. καὶ ἐν τῷ ὁρισμῷ τῆς σιμότητος ἡ ῥίς. ταῦτα γὰρ καθαυτὸ ὑπάρχουσι τῷ ὁρισμῷ. οὐχ οὕτως οὖν φησι καθαυτὸ ὁρατὸν τὴν ἐπιφάνειαν. ἀλλ' ὡς ἔχουσαν ἐν ἑαυτῇ τὸ αἴτιον τοῦ ὁρατὴν εἶναι. τοῦτο δέ ἐστι τὸ χρῶμα. τὸ γὰρ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ χρῶμα, τοῦτ' ἔστι τὸ ὁρατόν. καὶ τούτου αἱ ὄψεις ἀντιλαμβάνονται τοῦ ἐν βάθει χρώματος. τοὺς γὰρ διαφανεῖς τῶν λίθων, εἰ καὶ δοκοῦμεν ὁρᾶν δι' ὅλου τοῦ βάθους κεχρωσμένους, τὰς ὄψεις ἀπατώμεθα. τῷ μὲν γὰρ διαφανεῖς εἶναι τοὺς λίθους διαβαίνουσι διὰ τοῦ βάθους αἱ ὄψεις. ἢ τῶν χρωμάτων αἱ ἐνέργειαι. διὰ τοῦ χρώματος δὲ τοῦ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ, τῶν λίθων ἀντιλαμβανόμεθα. καὶ διὰ τοῦτο δοκοῦμεν καὶ τὸ ἐν βάθει χρῶμα ἑωρακέναι. καὶ Πίνδαρος· οὐκ ἔστι ταῦτα πρὸς χάριν κεχρωσμένα. ἀπλοῖ γὰρ πάντες τῆς ἀληθείας λόγοι. ζήτει περὶ χρώματος ἐν τῷ φαιόν. χρῶμαι δοτικῇ. Χρωμένῳ· χρησμῳδοῦντι, ἢ μαντευομένῳ. Χρόμις ὄνομα κύριον. Χρωννύω. Χρωννύσαι. Χρῶτι.

Χρώς· σῶμα. ἰδέα. Χρῶσαι, τὴν χρησμῳδοῦσαν. χρῶσαι Λακεδαιμονίοις. Θουκυδίδης. Χρωματοπώλαι. Χρωστήρ. ὁ χρωματίζων. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ μολίβῳ χρωστῆρι κανών, τύπον ὀρθὸν ὁ πάζων. Χρωτί· σώματι. Χρωτίζεται· πλησιάζει. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῖς πράγμασι χρωτίζεται. ἤγουν πλησιάζει. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μουσικῶν. Χρωματικὸν καὶ διατονικὸν, μουσικῆς εἴδη. Χροιά. χροία δὲ παροξυτόνως οἱ Ἀττικοί. ὡς ἥδομαι περὶ ταύτην τὴν χροίαν ἰδών· οἱ δὲ κοινοὶ ὀξυτόνως. χρόα δὲ βαρυτόνως ὡς ψόα. Χρυσᾶ· τὰ ἁπλᾶ. καὶ διπλᾶ. καὶ πολλαπλᾶ, καὶ ὅσα τοιαῦτα, περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί. ἀργυρᾶ. χρυσᾶ. κεραμεᾶ. φοινικᾶ ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν καὶ φοινικοῦν. Χρυσάμπυκας· χρυσοχαλίνους. Χρυσάνθιος, οὗτος ἐκ Σάρδεων ἦν φιλόσοφος. ὃν διὰ γραμμάτων μεταπέμπεται Ἰουλιανός. ὁ δὲ, κατὰ χώραν ἔμενε. τοῦτο ἐπὶ πλεῖον αὐτῷ περιττὸν ἐκ τοῦ θείου. ὅσπερ πρὸς τὴν περιέχουσαν καὶ καινὴν δόξαν ἀνέφερε τὸν ἑαυτοῦ βίον. ἀλλὰ πάντα εἰς τὸ θεῖον ὑποτιθεὶς, ἐκεῖθεν ἅπαντα ἔπραττε. Χρυσόθεμις, ὄνομα κύριον. Χρυσάορον· χρυσοφάσγανον, ἢ χρυσοκίθαρον. Χρυσαυγοῦντα. ἀ-

στράπτουσι καὶ στίλβουσι. Χρύσεος· ὁ χρυσοῦς. Χρύσειος χείρ· καὶ χρύσειον ἔργον. Χρυσῆ εἰ-
κών· ὤμνυον οἱ ἀθλώκσιν ἄρχοντες, ἂν μὴ παρέλθωσιν ἐφ' οἷς ἂν ἄρχωσιν, χρυσῆν εἰκόνα αὐτοὺς ἀνα-
θήσειν ἐν ἀναστάσει. ἐν Πυθοῖ. ἐν Ὀλυμπίᾳ. Χρυσῆς· ὄνομα κύριον. Χρυσηλάκατος· καὶ χρυσότοξος· ἡ χρυ-
σότοξος. Χρυσήνιος· κυρίως, ἢ ἀπὸ μέρους καλή· δίφρου ὁ ἁρμοσος. Χρυσῆν σειρήν· οὕτως ὑπὸ ὁ-
μήρου τὸν ἥλιον λεγόμενον, ἐν θεαιτήτῳ Πλάτων φησί. Χρυσίδιον· τὸ μικρὸν χρυσίον ὑπο-
κοριστικῶς. Χρυσίζω, τὸ χρυσὸν λαμβάνω. Χρυσίππειοι μαθηταὶ οἱ τοῦ χρυσίππου. Χρύ-
σιππος ἀπολλωνίδου, σολεὺς ἢ ταρσεύς· φιλόσοφος· μαθητὴς κλεάνθους· καθηγησάμενος τῆς
στωικῆς σχολῆς μετὰ κλεάνθην· καὶ τελευτήσας ο̄ καὶ γ' ἐτῶν ὑπὸ τοῦ πιεῖν ἄκρατον καὶ ἰλιγ-
γιάσαι· κατὰ δὲ ἄλλους ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου. ἐπὶ ἑκατοστῆς τεσσαρακοστῆς τῆς ὀλυμπιάδος·
συνέταξε βιβλία πλείω ἢ ψ̄· φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικὰ καὶ γραμματικά. Χρύσιππος ὁ
φιλόσοφος, τοιούτους τινὰς ἠρώτα λόγους· ὁ λέγων τοῖς ἀμυήτοις τὰ μυστήρια, ἀσεβεῖ· ὁ δέ γε ἱ-
εροφάντης τοῖς ἀμυήτοις λέγει· ὁ ἱεροφάντης ἄρα ἀσεβεῖ. καὶ αὖθις· ὃ ἔστιν ἐν τῇ πόλει, τοῦτο καὶ
ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὐκ ἔστι δὲ φρέαρ ἐν τῇ πόλει, οὐδ' ἄρα ἐν τῇ οἰκίᾳ. ἔστι τις κεφαλή· ἐκείνην δὲ οὐκ ἔ-
χεις. ἔστι δέ γε τις κεφαλὴν οὐκ ἔχεις· οὐκ ἄρα ἔχεις κεφαλήν. εἴ τις ἐστὶν ἐν μεγάροις, οὐκ ἔστιν
ἐν ἀθήναις· ἄνθρωπος δέ ἐστιν ἐν μεγάροις· οὐκ ἄρα ἐστὶν ἄνθρωπος ἐν ἀθήναις. εἴ τι λαλεῖς, τοῦ-
τό σου διὰ στόματος διέρχεται. ἅμαξαν δὲ λαλεῖς, ἅμαξα ἄρα διὰ τοῦ στόματός σου διέρχεται.
εἴ τι οὐκ ἀπέβαλες, τοῦτο ἔχεις· κέρατα δὲ οὐκ ἀπέβαλες, κέρατα ἄρα ἔχεις. Χρυσὶς, ἡ χρυ-
σῆ φιάλη· οἱ μὲν ὡς ἐλεήμων εἰμὰ ἐκ τῶν χρυσίδων· ἀντὶ τοῦ ἠπίων. Χρυσίτης εἶδος λίθου· χρυσῖ-
τις δὲ γῆ. πλὴν τοῦ ἀετίτης, λυχνίτης, καὶ ἀχάτης· τὰ δὲ λοιπὰ διὰ τοῦ ι. Χρισόγαιων· τὸ ἔ-
χον γῆν χρυσῆν· χρυσόγειον δέ. Χρυσόγονος ὄνομα κύριον. ἘΠΙΣΤΟΛῊ ἈΝΑ-
ΣΤΑΣΊΑΣ ΤῆΣ ΜΆΡΤΥΡΟΣ ΠΡῸΣ ΧΡΥΣΌΓΟΝΟΝ. Τῷ ἁγίῳ ὁμολογη-
τῇ χριστοῦ χρυσογόνῳ, ἀναστασία χαίρειν. εἰ καὶ μάλιστα ὁ ἐμὸς πατὴρ τὰ εἴδωλα προσεκύνει, ἀλ-
λ' οὖν ἡ μήτηρ μου φλαυΐα διὰ παντὸς ἐν χριστιανοῖς οὖσα· ἐξ ὅτου μὲν ἐγεννήθην, χριστιανήν με ἐποίη-
σε. μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτῆς ἐζάχθην ἀνδρὶ μιαρωτάτῳ· οὗτινος χάριτι θεοῦ τὴν συνάφειαν
διέφυγον· δεομένη τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ νυκτός τε καὶ ἡμέρας, ῥυσθῆναι ἀπὸ τοῦ μιαροῦ εἰδω-
λολάτρου ἐκείνου. ὅστις τὴν ἐμὴν περιουσίαν ἐξῆς διαφαίνεται μετὰ μιαρῶν καὶ εἰδωλολατρῶν
ἐξαντλήσας· ἐμὲ δὲ ὥσπερ εἰ φαρμακὸν καὶ ἱερόσυλον, βαρυτάτῃ φυλακῇ παραδέδωκεν· ὥστε με
τὴν πρόσκαιρον ἀπολέσαι ζωήν· καὶ οὐδέν μοι πάρεξ τῆς ψυχῆς περιλέλειπται· πλὴν ἄχομαι
μετὰ τῆς τοῦ θεοῦ ἐλπίδος ἀποθανεῖν. ὅμως εἰ καὶ καυχῶμαι ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τοῦ χριστοῦ μου, πάνυ λυ-
πούμεθα ὅτι τὴν ἐμὴν περιουσίαν ἣν ηὐχόμην περὶ τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ δαπανῆσαι, ὁ μιαρὸς ἐκεῖ-
νος ἄνθρωπος δαιμονολάτραις ἐπιχορηγεῖ. καὶ ἅπερ ἐγὼ ἐπιδοῦναι τοῖς τοῦ θεοῦ δούλοις ηὐχό-
μην, ταῦτα αἰσχροῖς καὶ ἀνοσίοις ἀνθρώποις ἐπιδίδωσι. καὶ διὰ τοῦτο παρακαλῶ σε δοῦλε χριστοῦ τοῦ θεοῦ
ἵνα σπουδαίως ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν θεὸν δυσωπήσῃς· ὥστε εἰ μὲν προγινώσκει ὁ θεὸς, πιστεῦσαι τὸν ἐμὸν ἄνδρα
ποτὲ πάλιν εἰς τὸν χριστόν· εἰ δὲ μή, ταχὺ συγχωρῆσαι αὐτὸν οἰκείαις ἐναπολέσθαι ἀπάταις· ἐμὲ δὲ ῥύσα-
σθαι ἀπ' αὐτοῦ. κάλλιον γάρ μοι τὸ ἀποθανεῖν, ἢ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἀπαρνήσασθαι. καὶ τοῖς πιστεύουσιν
εἰς αὐτὸν ἐμποδίσαι· αὐτὸς δὲ ὁ παντοδυνάστης χριστὸς μαρτυρεῖ, ὅτι ἐὰν ἀπαλλαγήσωμαι τῆς πλάνης
ταύτης, τοῖς ἁγίοις προσκαρτερήσω. καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ φροντίδας καθάπερ ἠρξάμην, μέχρι παν-
τὸς ἀναδέξομαι. ἔρρωσο δοῦλε τοῦ θεοῦ καὶ μέμνησό μου. ὉΔῈ ΧΡΥΣΌΓΟΝΟΣ δεξάμενος ἔγρα-
ψεν οὕτως. Χρυσογόνος ἀναστασίᾳ χαίρειν. Χειμαζομένῃ σοι ταῖς θυέλλαις τοῦ βίου ὁ ἐπὶ τῶν κυμάτων
βαδίσας χριστὸς βοηθήσει· ἵνα τὴν τοῦ διαβόλου δύναμιν τῷ λόγῳ αὐτοῦ καταργήσῃς. μεγαλο-
φρόνως τοίνυν καὶ ὥσπερ εἰ ἐν μέσῃ τῇ θαλάσσῃ κειμένη, πίστευσον τῷ χριστῷ ἐπισκέψασθαί σε. καὶ πρὸς
ἑαυτὴν ἐπιστρέψασα, ἀναβόησον μετὰ τοῦ προφήτου εἰπόντος· ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου.
καὶ τὰ ἑξῆς. διπλῆ γὰρ ἡ δύναμις τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος ἀποδείκνυται. καὶ γὰρ τὰ πρόσκαιρά σοι
περιπλώσει· καὶ προστεθήσεταί σοι τὰ ἐπουράνια. ὁ δὲ θεὸς τοὺς μὴ παρακαλοῦντας αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀ-
γαθῶν ἀποστρέφεται· οὐδὲ γάρ ἐστιν ἀτελὲς τὸ χάρισμα αὐτοῦ. βλέπε μὴ ταραχθῇς ἐν τούτῳ· ὅτι

ἀσεβῶς διαγινομένη σοι πρὸς τὸν Χριστόν, συμβαίνει τὰ ἐναντία. οὐδὲ τὰ ἀπατᾶ σε ὁ Χριστός, ἀλλὰ δοκιμάζει σε. ὅτι τε ἀσφαλής ἐστιν ἡ παρὰ τῶν ἀνθρώπων βοήθεια ὡς σὺ νομίζεις, τῆς γραφῆς λεγούσης, ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπ᾽ ἄνθρωπον. καὶ εὐλογημένος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ τὸν θεόν. βλέπε γενναίως καὶ ἀγρύπνως καὶ φρενῶς διαφυλάξασα σεαυτὴν ἀμαρτίαν. ταύτην παρὰ τοῦ θεοῦ ζήτησον παραμυθίαν. οὕτινος τὰς ἐντολὰς φύλαττε. ἤδη γὰρ ὁ τῆς σωτηρίας καιρὸς ἐλεύσεται ἐπὶ σέ. καὶ καθάπερ μετὰ σκοτεινὴν νύκτα τὸ διαυγὲς φῶς τοῦ θεοῦ ἐπιλάμψει σοι. καὶ μετὰ χειμῶνα ἱλαρός σοι καὶ εὔδιος ἐπιλάμψει καιρός. καὶ ὡς πᾶσι τοῖς διὰ τὸν θεὸν θλιβομένοις, παρασχήσει τὴν πρόσκαιρον ὑπομονήν, διὰ τὸν αἰώνιον ἀπολήψῃ μισθόν. ἔρρωσο ἐν κυρίῳ καὶ εὔχου ὑπὲρ ἐμοῦ.

ΚΑΙ ΑΥΘΙΣ γράφει ἡ αὐτὴ πρὸς τὸν αὐτόν. Χρυσογόνῳ τῷ ὁμολογητῇ τοῦ Χριστοῦ Ἀναστασία χαίρειν. Ὅτι τὸ τέλος ἐπέστη τῷ σώματί μου, εὔχου ὑπὲρ ἐμοῦ. ἵνα ἐκεῖνός μου ἀποδέξηται τὴν ψυχήν, δι᾽ ὃν ταύτας τὰς θλίψεις ὑπομένω. ΠΡΟΣ ΤΑΥΤΑ Χρυσόγονος, ἀντέγραψεν οὕτως.

Τῇ τοῦ θεοῦ δούλῃ Ἀναστασίᾳ Χρυσόγονος. δῆλον ἐστὶν ὅτι τὸ φῶς ἀποκρύπτει τὸ σκότος. οὕτω καὶ μετὰ ἀσθένειαν ἡ σωτηρία ἐπέρχεται. καὶ ἡ ζωὴ μετὰ θάνατον τοῖς ἀξίοις ἐπιδίδοται. τὸ αὐτὸ δὲ ἔχει τέλος ἥ τε εὐτυχία τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἵνα μήδε οἱ ταπεινοὶ συνάζωσι, μήδε οἱ μεγαλοφρονοῦντες καυχῶνται. μία γὰρ θάλασσα ἐστὶν ἐν ᾗ τὰ πλοῖα τοῦ ἡμετέρου σώματος διαβρέχει. καὶ ὑφ᾽ ἑνὸς κυβερνήτου εὐθύνεται. ὧν τινῶν τοίνυν αἱ ναῦς ἰσχύωνται ταῖς τρόπισιν ὠχυρωμέναι, ἀβλαβεῖς τὸ πέλαγος διατρέχουσιν. αἱ δὲ ἀσθενεῖς καὶ δίχα κυμάτων, ἐπ᾽ αὐτῆς τῆς γαλήνης κινδυνεύουσιν. ἐγγὺς τῆς ἀπωλείας εἰσὶν αἱ μὴ πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας σπουδάζουσαι ἐλθεῖν. σὺ δὲ ἀναγκαίως τυγχάνουσα τοῦ Χριστοῦ δούλη, τὸν σταυρὸν ἐν πάσῃ σου τῇ ψυχῇ διατήρησον. καὶ σεαυτὴν πρὸς σωτηρίαν παρασκεύασον. ὥστε μετὰ τῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ ἀριθμηθήσῃ αἰεί. ἔρρωσο.

Χρυσοδαίδαλον. τίμιον. Χρυσεψητεῖον. ἔνθα χωνεύουσι καὶ ἕψουσι τὸν χρυσόν. Χρυσομαλλώ. ὄνομα ὀρχηστρίδος. εἶτα ἑταίρας. ἤκμαζεν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ καὶ Θεοδώρας. Χρυσομανδαστική. Χρυσόπολις. ἐμπόριον τῆς Καλχηδονίας. ἔνθα οἱ Ἕλληνες οἱ σὺν Κύρῳ μισθοφορήσαντες, ἔμειναν ἡμέρας ζ΄. λαφυροπωλοῦντες ὥς φησι Ξενοφῶν. Χρυσόρραπις. χρυσῆν ῥάβδον ἔχων. Χρυσορρόας ὄνομα ποταμοῦ. Χρυσόροφος. Χρυσὸς κολοφώνιος. οἱ κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν εἰργάσαντο. καὶ τὸ πολύφασι παραλλάττειν τοῦ ἄλλου τὸν κολοφώνιον χρυσόν. καὶ τάχα ἴσως οἱ ἐκπεσόντες τῆς οἰκίας Λυδῶν, τὰ περὶ θεραπείαν καὶ στρυμόνα χρύσεια κατέχον μέταλλα σὺν τισὶν Ἰώνων. καὶ ἐσπούδασαν παρὰ τὸν χρυσόν. Χρυσὸν κρατῶν, ἄπρακτος ὧν θέλεις ἔσῃ. Χρυσοτόρευτα. χρυσόγλυφα. Χρυσοῦν δέρας. ζήτει ἐν τῷ δέρας. Χρυσοχάλινον τὸ λαμπρόν. τὸ τερπνόν. οὐκέτι χρυσοχάλινον ὁ γραφαῖος ἡ κλίριο. Χρυσοχοεῖον. Δείναρχός φησι. πάλιν παρ᾽ Αἰσχίνην ἀποφοιτήσας, παρὰ τούτου δηλονότι χρυσοχοεῖν ἔμανθανεν. ἀλλ᾽ οὐ τὸ προκείμενον αὐτῷ πράττειν ἢ πάσχειν. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Πλάτων. τί δαὶ ἡ ἀδοὸς. ὁ Θρασύμαχος χρυσοχοεῖ; ἀρξάσθαι δέ φασι τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν. ἔπεσέ τις ποτὲ φήμη εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων. ὡς ἐν Ὑμηττῷ ψῆγμα χρυσοῦ πολὺ φανείη. καὶ φυλάττοιτο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμήκων. οἱ δέ, ἀναλαβόντες ὅπλα, ἐξέθεον ἐπ᾽ αὐτούς. ἄπρακτοι δὲ ὑποστρέψαντες καὶ μάτην κεκακοπαθηκότες, ἔσκωπτον ἀλλήλους λέγοντες. σὺ δὲ ᾤου χρυσοχοήσειν. ὅπερ δηλοῖ. σὺ δὲ οὐ ψῆγμα πολὺ συλλέξας καὶ χρυσοχοήσας πλουτήσειν. ἐχλευάζοντο δὲ ὑπὸ τῶν κωμικῶν. Εὔβουλος γοῦν φησιν. ἡμεῖς ποτ᾽ ὕδρας κεκροπίδας ἐπείσαμεν, λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα. Χρυσοχοεῖον. Χρυσῶν κατὰ πάττων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις. ἐπὶ τῶν εἰκῇ διαλοιδορουμένων. ἐπιφέρει γάρ. νῦν δὲ ὁ κόσμος τοῦ τέρατος διατάττειν. Χοινίκαιον ὄρος. Χοίνικες, οὐ μόνον τὸ μέτρον. ἀλλὰ καὶ τὰς πέδας σημαίνει τὸ ὄνομα. αἱ χοίνικες, πεδῶν τινές εἰσι. χοῖνιξ δὲ πᾶν τὸ περιφερές. διὸ καὶ τὸ μέτρον χοῖνιξ καλεῖται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν ἰοὺ ἰοὺ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι. Χοίνικας. οἷς τὰς περιόδους μετροῦσιν αἰγύπτιοι. ἀσαφέστερον δὲ τὸ γένος τῶν θεωρητικωτάτων ψυχῶν ἢ τὸ τῆς χοίνικος. ᾧ τὰς περιόδους μετροῦσιν αἰγύπτιοι. οἷος ἦν Ἄμους καὶ Ἀντώνιος. Χοιράδες. πέτραι λεῖαι ἐν θαλάσσῃ. ἢ ἐξοχαί. ἢ ὀχθαὶ πετρῶν.

Χοιρίλη ἡ ἑκάβη. Χοιρίλλος ἀθηναῖος τραγικὸς, ξδ' ὀλυμπιάδι καὶ εἰς ἀγῶνας. καὶ ἐδίδαξε μὲν δράματα πεντήκοντα καὶ ρ'. ἐνίκησε δὲ ιγ'. οὗτος κατά τινας τοῖς προσωπείοις καὶ τῇ σκευῇ τῶν στολῶν ἐπεχείρησε. Χοιρίλος σάμιος. τινὲς δὲ ἰασέα. ἄλλοι δὲ ἁλικαρνασσέα ἱστοροῦσι. γενέσθαι δὲ κατὰ πανύασιν τοῖς χρόνοις. ἐπὶ δὲ τῶν περσικῶν, ὀλυμπιάδι οε'. νεανίσκον ἤδη εἶναι. δοῦλον τε σαμίου τινὸς αὐτὸν γενέσθαι. εὐειδῆ πάνυ τὴν ὥραν. φυγεῖν τε ἐκ σάμου. καὶ ἡροδότῳ τῷ ἱστορικῷ προσεδρεύσαντι, λόγων ἐρασθῆναι, οὗτινος αὐτὸν καὶ παιδικὰ γενέσθαι φασίν. ἐπιθέσθαι δὲ ποιητικῇ. καὶ τελευτῆσαι ἐν μακεδονίᾳ παρὰ ἀρχελάῳ τῷ τότε αὐτῆς βασιλεῖ. ἔγραψε δὲ ταῦτα. τὴν ἀθηναίων νίκην κατὰ ξέρξου. ἐφ' οὗ ποιήματος κατὰ στίχον, στατῆρα χρυσοῦν ἔλαβε. καὶ σὺν τοῖς ὁμήρου ἀναγινώσκεσθαι ἐψηφίσθη. λαμιακά. καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα αὐτοῦ φέρεται. Χοιρίναι. κόγχαι θαλάσσιοι. αἷς καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐχρῶντο ἀθήνησι. καὶ ἡ θρὶξ τοῦ χοίρου. οὕτω κιττῶμαι διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν. Χοιρίων. μυστηριακή. ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς δήμητρος, χοῖρος ἐθύετο. ἀνάκειται γὰρ τὸ ζῶον τῇ θεῷ. Χοιρογρύλλιος. ὕστριξ. ἀκανθόχοιρος τουτέστιν ἐχῖνος χερσαῖος. Χοιρόθλιψ. ὡς οὗτος συφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ.

Χοιροκομεῖον. πλεκτὸν ἀγγεῖον. ἐν ᾧ τοὺς νέους ἔτρεφον χοίρους περιειδήσαντες. ὁ πάτταλος ἐν ᾧ δεσμεύοντες τοὺς χοίρους ἔτρεφον. ἀριστοφάνης. ἀπὸ τῆς σπάρτης οἱ δὲ πρέσβεις χωροῦσιν, ἕλκοντες ὑπήνας ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες. ἐπεὶ ἦλθον ἐγκεκολπωμένα τὰ ἱμάτια ἔχοντες. Χοῖρος τὸ ζῶον. παρὰ κορινθίοις δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ἔνθεν καὶ παροιμία. ἀκροκορινθία ἔοικας χοιροπωλήσειν. ἀντὶ τοῦ ἔοικας μισθαρνήσειν ἐν κορίνθῳ. πολλαὶ γὰρ ἐκεῖ ἑταῖραι. Χυδαῖος. εὐτελὴς. παμπληθής. Χύδην. κεχυμένως. Χυλῷ τῷ ῥοφήματι. ἀριστοφάνης. μίξον ἡμᾶς φιλίας χυλῷ. καὶ χυλὸς πτισάνης. ὁ ἀπὸ τῆς ζειᾶς. χυλάριον τὸ ὑδαρῶδες ὁ ἐκ πεπτισμένου σίτου. Χύμα. Χυμός. ζήτει ἐν τῷ ὕδωρ. καὶ ἐν τῷ φαιὸν. καὶ ἐν τῷ γλῶττα.

Χυτή. ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς γῆ. Χύτλα. ὑδρέλαιον. καὶ χυτλάζειν τὸ μιγνύναι καὶ διαχεῖν. χύτλα δὲ λέγεται κυρίως, τὸ ὑγρὸν ἔτι ἀπὸ ὕδατος ὄντος τοῦ σώματος ἀλείψασθαι. φαῖσον δέ μοι εἰς ὅ,τι τεῦχος χεύομαι ποσὶ χύτλα. ὅπως ἔθεν ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασι γυμναστικῶς. ἀριστοφάνης. χύτλα γὰρ τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον. Χυτλώσαιντο. ἀλείψαιντο.

Χυτὸν χρῶμα. καὶ ὁ ξεστὸς λίθος. ἡρόδοτος. Χύτραν ποικίλλειν. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνηνύτων.

Χύτραν ζέφ. ἐπὶ τῶν περὶ ἐπίθεσιν. ὅπως μὴ προσέχωνται γλαῦκες. Χύτρας ὕγραν. Χύτραις ἱδρυτέον. ἀριστοφάνης. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἱδρυτέον. τουτέστι τὴν εἰρήνην. ὁπότε γὰρ μὴ λοιπὸν βωμοὺς ἐγκαθιδρύειν ἢ ἀγάλματα θεοῦ, ἕψοντες ὄσπρια, ἀπήρχοντο τούτων τοῖς ἀφιδρυμένοις. χαριστήρια ἀπονέμοντες τῆς πρώτης διαίτης. ἀριστοφάνης. δαναΐσι. μαρτύρομαι δὲ ζῆνος ἑρκείου χύτρας, μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύθη ποτέ. ἔστι δ' ὅτε καὶ πολυτελεστέρῳ ἱερείῳ ἀφιδρύοντο. ἑρμᾶς δὲ ἵδρυον τῶν πρὸ τῶν θυρῶν καὶ ἄλλα τινὰ ἱδρύματα ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν τὴν ἀνάστασιν, χύτραις ἀθάρας ἱδρύσθαι. μεμφόμενοι δὲ ὡς πολυτίμητον ὄντα, ἄλλαις ἱερωσύναις αὐτὸν ἱδρύσαντο. ὡς οἱ μὲν, νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο, εἰρήνην εἵλοντο. ἱδρύσαντο θ' ἱερείῳ ὡς τοῦ ἑρμοῦ χύτραισιν ἱδρυμένου. Χύτραις λιμαίνει καὶ κολοκύνταις. ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων. Χυτρέα. τὸν κεραμέα καὶ δημιουργὸν τῶν τοιούτων σκευῶν. πλάτων ἐν πολιτείᾳ. Χυτρίς καὶ κεραμίς, ἀφ' ἑνὸς εἴδους τῶν κεραμευομένων τῆς χύτρας. Χυτρεοῦν ὀστράκινον. εὐτελὲς. χύτρας ἄξιον. ὦ μοι δείλαιος ὅτι καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἠγησάμην. ἀριστοφάνης. Χυτρεῖον ἐν ᾧ αἱ χύτραι.

Χυτρίνδα. παιδιά. καθέζεται γὰρ ἐν μέσῳ. οἱ δὲ κύκλῳ περιθέοντες, παίζουσιν αὐτὸν ἕως ἂν ἐφάψηταί τινος ὃς ἀνθ' αὐτοῦ κάθηται. χυτρίνδα οὖν ὡς βασιλίνδα. καὶ ἄλλα εἴδη. περὶ μιᾶς ὁ τόνος.

Χύτρον. χῶμα. καὶ φιλήματος εἶδος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. χύτρον τοῦτον τὴν κρεαγρίδα. Χυτρόπους ὁ πλατύπους εἰσιὼν καὶ ἐξιὼν ὁ σαλούσιος, πρὸς τὰς ἑταίρας ἑώρα τοὺς χυτρόποδας, ἀχρεῖον τε ἀεὶ καὶ ἀκάπνους ὥσπερ ἐνάγεα πρὸς ὠνὴν ἐγκειμένους. ἐποιεῖτο δὲ μέγιστον ἀπύρῳ διαίτῃ χρῆσθαι πολλῷ χρόνον. Χύτροι. ἑορτὴ ἀθήνησιν. ἐν μιᾷ δὲ ἡμέρᾳ ἤγοντο οἵ τε χύτροι καὶ οἱ χόες. ἐν ᾗ πανσπερμίας εἰς χύτραν ἑψήσαντες, ἔθυον διονύσῳ καὶ ἑρμῇ. θεόπομπος δέ φησι τοὺς διασωθέντας ἐκ τοῦ

κατακλυσμοῦ, ἑψεῖν χύτραν πανσπερμίας, ὅθεν οὕτω κληθῆναι τὴν ἑορτήν. καὶ θύειν τοῖς χουσιν Ἑρμῇ χθονίῳ. τῆς δὲ χύτρας οὐδένα γεύεσθαι. τοῦτο δὲ ποιεῖσθαι τοὺς περισωθέντας ἱλασκομένους τὸν Ἑρμῆν, καὶ περὶ τῶν ἀποθανόντων. Χύτροι· πόλις ἐστὶν ἐν Κύπρῳ οὕτω καλουμένη. ἔστι δὲ καὶ Ἀττικὴ ἑορτὴ Χύτροι. ἤγετο δὲ ἡ ἑορτὴ Ἀνθεστηριῶνος γʹ ἐπὶ δέκα. ὥς Φιλόχορος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Χ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ψ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΑΓΔας εἶδος τι μύρου. Ψαθάσσειν· τὸ ψηλαφᾶν καὶ μαλάττειν αἰσχρῶς. Ψαθαρόν· χαλαρόν. οὕτω Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων. Ψαθυριανοί· αἵρεσίς τις οὕτω καλουμένη. διότι Θεόκτιστός τις ψαθυροπώλης διαπύρως τῷ δόγματι λόγῳ συνίστατο. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀρειανοί. Ψαθυρόν· ξηρόν. καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ καύσις ἐψαθυρώθη. Ψακάζει· ῥαίνει. Ἀριστοφ. ἐνδὲν ἀργυρίου μὴ ψακὰς ἦ παύ-πάμπαν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τὸ σμικρότατον. ὃ καὶ νιφὰς καλεῖται. ἡ μηδὲ ὀβολοῦ ὄντος ἡμῖν. Ψακελοι μέγα. Ψακροπίδης, ὄνομα ἐπίθετον. Ψαλάσσετε· ψηλαφᾶτε. Ἀριστοφάνης ἐπὶ ἱερεῖον τοιμὸν ἀποψαλάσσετε. τὰ γὰρ ἱερεῖα μέλλοντες θύειν, ἐψηλάφων εἰ λεῖα εἴη. καὶ Ἀριστοφάνης πρῶτος ἀπῆλθον ἀψάλακτος. ἀλλ' ὅμως λακωνικὸν τινῶν. Ψάλλειν. Ψαλίδα, ἣν ἡμεῖς ἀψῖδα φαμέν. νόμαρ ιβʹ. θήκην δὲ ὑπὸ γῆς αὐτοῖς εἰργασμένην εἶναι ψαλίδα περιμήκη λίθων πολυτίμων. Ψαλίοις, χαλινοῖς. Ἀριστοφ. πάρεχον χρυσοχάλινον. Ψαλίον.
Ψαλλομένη· τιλλομένη. κυρίως δὲ ψάλλειν τὸ τῷ ἄκρῳ τῶν δακτύλων τῶν χορδῶν ἅπτεσθαι. ἐν ἐπιγράμματι· μιλτοφυῆ τε σχοῖνον ὑπ' ἀκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι. Ψαλλόμενος· ἐπακροώμενος ψάλτου καὶ κιθαρίζοντος, ὁ κιθάρας ἀκροώμενος. ὁ δὲ Φραάρτης, ἐπὶ δίφρου χρυσοῦ ἐκάθητο. τῆς νευρᾶς ἐν τοῦ τόξου ψάλλων ἂν περιεπίζων. ψάλλω δοτική. αἰτιατικὴ δὲ τὴν νευρὰν τοῦ τόξου ψάλλων. Ψαλτήριον, ὄργανον μουσικόν ὅπερ καὶ ναῦλα καλεῖται. Ψάλτης καὶ ψαλτής. τὰ εἰς της λήγοντα ἔχοντα τὴν παραλήγουσαν εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν, ἀπρόσληπτα ὄντα τοῦ σ κατὰ τὴν γενικὴν βαρύνεται, εἰ μὴ εἴη μετοχικά. οἷον ὑφάντης. ἀγύρτης. ἀφάντης. τὸ δὲ ἐκουτὴς καὶ ἐθελοντὴς, μετοχικά. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ὀξύνεται καθαρτὴς, ἀμυντὴς ἐπὶ τοῦ ῥυθοῦ. φαιδρυντὴς, ποικιλτὴς, ψαλτής. πλευντής. Ψάλτιγξ· κιθάρα. Ψάμμαθος, ἡ παραθαλάσσιος ἄμμος. ἄμαθος δὲ ἡ μεσόγεια. ψάμμαθος ἡ τῆς πεδιάδος κόνις. ψάμμαθος δὲ ἡ τῆς θαλάσσης.
Ψαμμήτιχος· Ψαμμήτιχος ὁ βασιλεὺς Αἰγυπτίων Ἄζωτον πόλιν ἐπολιόρκησεν, εἰς ὃ ἐξεῖλεν. αὕτη δὲ ἡ Ἄζωτος, ἁπασέων πολίων ἐπὶ πλεῖστον χρόνον πολιορκουμένη, ἀντέσχε τῶν ἡμεῖς ἴσμεν. Ψαμίς· τὸ ἄρμενον. καὶ καμάρα. καὶ ἐπὶ ὑδρορρόου τάσσεται. καὶ ἡ ταχεῖα κίνησις.
Ψαμίτη· νυκτίδριον. ζήτει ἐν τῷ Ἑκάτη. ψάμιτον δὲ ἐστι ψαιστῶν τις ἰδέα. καὶ ζήτει ὁμοίως.
Ψαμμοκοσιογάργαρα. ἀπὸ λέξεων τὸ σύνθετον ἐγένετο δηλουσῶν πολλά. σύγκειται γὰρ ἀπὸ τοῦ τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι. ὁ γὰρ Πύθιος νεανιεύεται τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι. οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης. καὶ ἡ πόλις ἐπεσημήνατο τὴν λέξιν εἰπών. ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμακοσίους. δύναται δὲ ἐγκεῖσθαι τῇ λέξει τὰ κόσια. ἥτις ἐστὶ κατάληξις τῶν μετὰ τὸν δέκα ἀριθμόν, μέχρι τῶν χιλίων. ὃς πλήθους ἐστὶ πολλοῦ σημαντικός. οἷον διακόσια. τριακόσια καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ δὲ γάργαρα, καὶ αὐτὸ ἐπὶ πλήθους λαμβάνεται διὰ τὴν συνέχειαν τοῦ γ τὴν πρὸς τὸ κ. εἴρηται δὲ ἀντὶ τοῦ ἄφατα καὶ ἀναρίθμητα. τὸ δὲ καρκαίρει γαῖα ποσσί, τὴν πολλὴν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνει. οἷον γάργαιρε. μέμνηται καὶ Κρατῖνος. ἀρίστων ἀνδρῶν, πᾶσα γαργαίρει πόλις. οἷον πλήθει. ἄλλως. οἷον πολλὰ καὶ ἀναρίθμητα. τὸ δὲ ψαμμοκόσια καθ' αὑτὸ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο. παρὰ μὲν Ἀριστοφάνει ἐν Χρυσῷ γένει οὕτως. ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμακοσίους. ἀπὸ τῆς ψάμμου ἀριθμητικῶς πεποιημένον. καὶ τὰ γάργαρα ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο. ὡς ἐν Λήμναις.

ἀνδρῶν

αὐδῆς ἑαυτοῦ· πᾶσα γὰρ γάργαρ' ἐστί. καὶ παρὰ Ἀριστομένει ἐν Βοηθοῖς· ἐν δὲ τῷ ἤμιν γάργαρα. καὶ παρὰ Σώφρονι. αἱ δ' οἰκίαι τῶν ἀργυρωμάτων γαργαίρει. καὶ ἐν τῇ ῥαψῳδίᾳ· χρημάτων τε γάργαρα. θέλουσι δέ τινες καὶ τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ καρκαίρει δὲ γαῖα ποσσί, τὴν πολλὴν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνειν. οἷον γαργαίρει. καὶ τὸν καρκῖνον δὲ οὕτως ὀνομάζεσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν ποδῶν. Ψαμμίαχος, ὄνομα κύριον.

Ψάμμος ἢ παραθαλάσσιος γῆ. Ψαῦ· ὁμαλίζειν, λεπτύνειν. περιοίσειν, τὸ περιέσεσθαι. καὶ αὐθέξειν. Θουκυδίδης ζ΄. Ψανθοφάνιχος· οὗτος ἐκαλεῖτο Ἰωσὴφ ὑπὸ Φαραώ· τουτέστι κρυπτῶν εὑρετής. Ψᾶρες καὶ κολοιοί, εἴδη ὀρνέων. Ψαρόν· εἶδος χρώματος. ψαρὸς γὰρ ἵππος ὁ τὸ χρῶμα τοιοῦτος. ἢ ὁ ταχὺς ἀπὸ τοῦ ψαίρειν. ἔνθεν καὶ αἰψηρός. Ψάλλειν καὶ ψαλάσσειν τὸ ψηλαφᾶν καὶ μαλάττειν αἰσχρῶς. Ψαύει· ἐγγίζει. ἅπτεται. ὡς ἐμψύχῳ θυμῷ ἱερῶν ψαύοντας μηδαμῶς. αἱ δὲ σάρκες τοῦ ἁγίου προσψαύσασαι τῷ πυρί. Ψαφαρῇ· καὶ νάρδῳ ψαφαρῇ κεχρίσιν ἰσχάσιν ἀμφί. καὶ αὖθις· ἐν μύθοις ἔστασαν. ἡ δὲ κόμας ψαφαρῇ μιαντο κονίῃ. Ψαφαρά· ἀσθενῆ. ἐλαφρόν. κενόν. ἄθραυστον. Ἀππιανός· Ἀννίβας ὁ στρατηγὸς Καρχηδονίων, διαβὰς τὰ Πυρηναῖα ὄρη, διέβη καὶ εἰς τὴν Κελτικὴν τὴν νῦν Γαλατίαν. καὶ διοδεύσας τὴν χώραν, ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὰ Ἄλπεια ὄρη, καὶ εὑρὼν ἀπόκρημνα, ἰσχυρῶς ἐπέβαινε. κἀκείνοις ὑπὸ τόλμης κακοπαθῶν, τὴν μὲν ὕλην τέμνων τε καὶ καίων, τὴν δὲ φλόγα σβεννὺς ὕδατι καὶ ὄξει καὶ τὴν τέφραν τοῦδε ψαθαρὰν γινομένην, σφύραις σιδηραῖς θραύων. καὶ ὁδοποιῶν. Ψαίκαλον· τὸ ἀρνίον.

Ψαίρειν· τὸ ταχύνειν. ἔνθεν καὶ αἰψηρός. Ψαιστά· ἄλφιτα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ δεδευμένα· ἃ περὶ τῶν ἐπιθυμιῶν τοῖς θεοῖς. ψαιστὰ δὲ καλεῖται ἀπὸ τῆς τοῦ μύλου περιψήσεως. ἢ πέμμα. ἢ εἶδος πλακοῦντος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· σοὶ τάδε πέμπω ψαιστά καὶ λιτῆς δῶρα θυηπολίης. καὶ αὖθις ἐν ἐπιγράμματι· καὶ ψαιστὸν ὀλίγον δράγμα περιχραλέον. καὶ ψαιστῶν ἅπερ ἦν ἄλφιτα ἀπὸ μύλης κατεψηγμένα. καὶ αὖθις· ψαιστά τε πίονα καὶ εὐθήσαυρον ἔλαιον. τὸ δὲ πίονα, λιπαρά.

Ψαίστρα· ἀπόστον ἔχειν καλάμων ψαίστρα πονηρίων. Ψέγω· αἰτιατικῇ. Ψεδνή, ἀραιά. καὶ ψεδνός· ἀραιόθριξ. μαδαρός. Ψεκάς· δρόσος. Ἀντίμαχος, οὗτος ἐκαλεῖτο Ψεκάς. ἐπὶ τῶν Κυκλώδων. οὗτος δὲ μελῶν ἦν ποιητής. οὗτος δὲ ἐκλήθη διότι προσέρραινε τοὺς ὁμιλοῦντας διαλεγόμενος. ἦν δέ τις καὶ Ὀλυμπικὸς οὕτω καλούμενος. ἔδοξε δὲ ὁ Ἀντίμαχος οὗτος ψήφισμα πεποιηκέναι μηδένα κωμῳδεῖν ἐξ ὀνόματος. καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ τῶν ποιητῶν οὐ προσῆλθον ληψόμενοι τὸν χορόν. καὶ πολλοὶ τῶν χορευόντων ἐπείνων. περὶ τούτου τοῦ Ἀντιμάχου φησὶν Ἀριστοφάνης· ὃν ἔτι ἐπίδοιμι τευθίδος δεόμενον. ἡ δ' ὠπτημένη σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζης κειμένη ὀκέλλοι. κᾆτα μέλλοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων ἁρπάσας φέγοι. τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν. Ψεκτέος. οἰκοδομήματα ἀσύνεια καὶ δαπανηρὰς λειτουργίας χαίρειν ἐῶντας χρηστοὺς ἄρχοντας ἄρχειν. ψεκτέος γὰρ ὁ ἄρχων ὁ χαίρων οἰκοδομήμασιν ὑπερπέσι. Ψελίῳ· περιοχῇ. ὁ Χριστὸς ἐν Ἰὼβ περὶ τοῦ δράκοντος, τουτέστι τοῦ διαβόλου. ψελίῳ δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ. τὸ ψέλιον κόσμος τῆς χειρός. καὶ Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας. ἐπὶ οὐδὲν θέμενος τὴν τοῦ ἱεροῦ γράμματος συμβουλήν, ὅπερ οὖν οἷα δή που ψέλιον τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων ἐκ τοῦ νόμου προσήρτητο, ἀνασέλλων τῶν ἀδικημάτων. Ψελλός, ἀσήμως, ἀδιαρθρώτως λαλῶν. τραυλός. Ψενδυνοί· ἀνόνδυλοι. Ψευδάμαξις· ὁ ψευδοπλάστης. Ψευδατράφαξυς· πλέα ἦν πλήρη ψευσμάτων. ἀτράφαξυς δὲ εἶδος λαχάνου. ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὔξεται. ἐπεὶ οὖν ὁ Κλέων ψευδῆ τῶν ἱππέων κατηγόρησε· καὶ ἡ βουλὴ πείθεσθαι ἐδόκει, ψευδατράφαξυς πλέον εἶπε τὴν βουλὴν γεγονέναι διαβάλλων μὲν ὡς ψευδῆ τὸν Κλέωνα. τῆς δὲ βουλῆς καθαπτόμενος ὡς τοῖς ψευδομένοις καὶ διαβάλλουσι πειθομένης ἀχρεῶς καὶ ῥᾳδίως, ὥσπερ τὸ λάχανον αὔξεται. Ψευδεγγραφῆς· ὄνομα δίκης ἐστίν. ἣν εἰσίασιν οἱ γεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ. ὡς κατεψευσμένου αὐτῶν τοῦ ἐγγράψαντος, ἐν τῇ σανίδι τῇ παρὰ τῇ θεῷ κειμένῃ. ὡς ἀδίκως ἐγγραφέντες ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ.

Ψευδέγγραφος δίκη· τῶν δημόσια ὀφειλόντων τὰ ὀνόματα, ἀπογράφονται οἱ ταμίαι. καὶ ὅσα ἕκαστος ὀφείλει. ἐὰν οὖν μὴ ὀφείλοντα ἐγγράψῃ τις. ἢ ὀφείλοντα μὲν ἐγγράψῃ, πλέον δὲ τοῦ ὀφειλήματος, οὗτος ψευδεγγραφῆς κρίνεται. Ψευδενέδραν. Ξενοφῶν. ὡς δὲ ἐφοβοῦντο τὴν εἰς

γὰρ παίζοντα κατὰ βάσιν· πένης γὰρ ἦν, ψευδενέδραν ἐποιήσαντο. Ψευδῆ· ψευδῶς. καὶ ἐπὶ ὀνόματος. Ψευδηγόρος· ψευδολόγος. Ψευδὴς ἐγγραφή· τοῦτο μὲν ὄνομα δίκης. ζητήσειε δ' ἄν τις, τίνι διαφέρει ψευδεγγραφῆς βουλεύσεως· καὶ γὰρ διαφέροντα τίθησιν ὁ Λυκοῦργος. ἔοικε δ' οὖν ψευδεγγραφῆς μὲν ἐλέγχειν, οἱ μὴ ὀφείλειν τιθέμενοι, ἐγγραφέντες δὲ ψευδῶς. βουλεύσεως δὲ οἱ πάλαι μὲν ὠφληκότες, ἀποδόντες δὲ καὶ αὖθις κατ' ἐπιβουλὴν ψευδῶς ἐγγραφέντες.

Ψευδοκλητεία· ὄνομα δίκης ἐστίν. ἣν εἰσίασιν οἱ ἐγγεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ἐπειδὰν αἰτιῶνταί τινας ψευδῶς κατεσκευάσθαι κλητῆρας καθ' ἑαυτῶν· ὡς τὴν δίκην ἀφῆς ὦφλον. ὡς Ἰσαῖος φησί. Ψευδόμαντις. Ψεύδομαι αἰτιατική. Ψευδομυθία· ψευδολογία. Ψευδόπτωμα· Ἀριστοφάνης· εἰ δέ που πέσοιεν εἰς τὸν ὦμον, ἐν μάχῃ τινὶ τὸ τάχα πεσόντες ἄν, διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαι, πεπτωκέναι. τὸ δὲ εἶδος τοῦ παλαίσματος ψευδόπτωμα καλοῦσιν. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ὅτι εἰ καὶ οἱ πρόγονοι ἡττήθησαν, τὴν ἧτταν ἀνεκαλοῦντο. καὶ τοῖς νενικηκόσιν ἡττηθεῖσιν ἐκ δευτέρου πλέον τῆς προτέρας νίκης οὐδὲν ἦν. Ψευδόπυρα· στρατήγημα. ὅπερ ποιοῦσι διὰ νυκτὸς καίοντες πυρὰ πρὸς κατάπληξιν τῶν πολεμίων. Ψευδοσέληνον· ἡ ἀμαυρὰ σελήνη.

Ψεῦδος ἡ ἀνθρωπίνη ἀνημερία. καὶ ὁ Δαβίδ· ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης. Ψευδώνυμοι· διεψευσμένοι τῷ ὀνόματι· ψευδολόγοι. Ψευσθέντα· ἀπατηθέντα. ψευσθέντες ἢ αὐτὸν ὑπ' ἀνδρὸς ἀπατεῶνος, μὴ μὲν ἦν ἀπόμαχον· ἐκείνῳ γὰρ βουλαί τε καὶ λόγοι παντοῖοι, ὅπως τὰ πολέμου περαίνοιτο. καὶ ψευσθῆναι γενική. Ψεῦσον· συνήθως τὸ σχῆμα. μὴ ἐναντίον. οἷον· ὅρκισον. καὶ Σοφοκλῆς· μὴ ψεῦσον ὦ Ζεῦ τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος. Ψεφηνός· σκοτεινός. Ἀριστοφάνης· ψέφος γὰρ τὸ σκότος. ἦν δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ ψεφηνός. Ψεῖσαι· σιτίσαι· ψωμίσαι. Ψήγματα· μικρὰ κομμάτια. Ψηκεδών, κονιορτός. Ψήκτρα· ἐργαλεῖον δι' οὗ τοὺς ἵππους κνήθομεν. ἐν ἐπιγράμματι· καὶ πριστὸν ψήκτρης κνῆσμα σιδηρόδετον. καὶ αὖθις· καὶ ψήκτραν ἵππων ἐρυσίτριχα τήν τε πινώτων μάστιγα ῥοίζου μετὰ θαρσαλέην. καὶ ψήκτραν ἄκιστιν ἀπέπλυσεν. ὁ ψηκτὴρ ἐωδκίνος λέγεται. Ψηλαφίζει· ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾷ. οὕτως Ἀναξίλας. καὶ ψηλαφῶ αἰτιατική. Ψῆλαι· ἀντὶ τοῦ ψάλαι κατὰ ζοπήν. ψήληκες· τῶν ἀλεκτρυόνων οἰνοθαγγύναι. Ψῆνας· τοὺς ἰχθύας.

Ψῆνες· κωνώπια τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα· οἵτινες καὶ τῶν ὀλύνθων περιαπτομένων ταῖς συκαῖς, πεπαίνουσι τὰ σῦκα. καὶ ὑποψηνισμένη ἀπὸ τούτου εἰρημένων. Ψηνίζω· καὶ παροιμία· οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ ψηνίζεται· ὅστις οὐ. τὸ δὲ ἀκροτελεύτιον αὐτὸν οὐ πρὸς τὴν ἠχὼ τοῦ ἐμζου συνάρμοσεν. οὐ γὰρ ἔγωγε φθέγξομαι τὸ δεινὸν ἐκεῖνο πρᾶγμα καὶ ὄνομα. Ψηνός· ὁ φαλακρός. Ψηνίξαι· ξύσαι· σμῆσαι. Ψῆρας· ψάρους· ὄρνεα. Ὅμηρος· κολοιούς τε ψῆράς τε. καὶ αὖθις· ὅπερ ἐγὼ καὶ ψῆρα καὶ ἀρπάκτειραν ἐρύκων σπέρματος ὑψιπετῆ βιστονίαν γέρανον.

Ψηρόν· ξηρόν. Ψῆσσα· εἶδος ἰχθύων. Ψῆτται· τῶν πλατέων τις ἰχθύων. οἱ βούγλωσσον. δοκεῖ δέ τισιν ἐκ δύο συγκεῖσθαι δερμάτων τὴν ἰδέαν. διήρηται δὲ κατὰ τὸ μέσον ὡς οἱ σφῆκες. ἢ ὄρνεον ἐστὶ τετμημένον κατὰ τὸ μέσον ὡς οἱ σφῆκες. ἐγὼ δὲ κἂν ὡσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ δοῦναι ἐμαυτῆς περιτεμοῦσα θἥμισυ. ἀντὶ τοῦ κἂν συμβῇ τετμῆσθαί μου τὸ ἥμισυ, βούλομαι. Ψηφίδες· ψῆφοι. Ψηφίσματα· γνῶμαι ἀρέσκουσαι. ξυνήρεσε δὲ καὶ τάδε, εἰ ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς τῷ δόγματι ἐπιψηφίσοιτο. ἀντὶ τοῦ ἀρεσθείη. Ψηφολόγοι· ψηφολόγοι εἰσὶν οἱ ψηφοπαῖκται. ψηφολογικοὶ γοῦν οἱ πλανῶντες καὶ ἀπατῶντες, ὥσπερ οἱ ψηφολόγοι τοὺς ὀφθαλμοὺς τῷ κατὰ χεῖρα τῆς μεταθέσεως τῶν ψήφων, ἀπατῶντες συναρπάζουσι. Ψηφολόγοι καὶ φροντίδα ποιούμενοι τῆς διὰ τῶν ψήφων ἀπάτης. Ψῆφος κεῖται· ἀπόφασις· διαλαλία· λόγος. καὶ ἀψήφιστον· ὁ κατέχων τὸ ἀψήφιστον ἐν γνώμῃ ἐπιτελεῖ πᾶσαν τὴν γραφήν. καὶ αὖθις· οὐ γὰρ ἔστι δύναμις· οὐδὲ τὴν ἑπτάκις οὐ ψηφίσῃ. οἱ γὰρ γέροντες ἀεὶ ψηφίζονται τί πρακτέον καὶ τί μή. Ψῆφος· ψῆφον καλοῦμεν, λίθον τὸν ἐν τῷ δακτυλίῳ καὶ τὸν χρημάτων ἀριθμόν. Ψῆφος μέλαινα ἡ καταδικάζουσα. λευκὴ δὲ ἡ δικαιοῦσα. Πισίδης· ψήφου μελαίνης ἐξεφώνησε κρίσιν. Ψηφοφορία· ἡ πολλῶν ψῆφος καὶ ἀποδοχή, οὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων, πρὶν αὐτοῦ σκέλους λαβὼν ὑμᾶς τις ἐκτραχηλίσῃ θέλων. Ψήχειν· καταμάσσειν· τρίβειν· ξύειν. οἱ δὲ· μαυροῦσι· παραυτίκα τοὺς ἵππους ἔψυχον. οἱ δὲ, λόγχας. οἱ δὲ, ξιφηκόνων. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· ψήχει καὶ πέτρην ὁ πολιὸς χρό-

νος· οὐδὲ σιδήρου φείδεται ἀλλὰ μιᾷ πάντα τῷ λευκῷ δρεπάνῃ. Ψηχόμενον τὸν δικαστήν. Ψηχραί.
τὴν λεπτήν. Ψία· χαρά. Ψιάδες· ῥανίδες· σταγόνες ψεκάδες. Ψιάθιον· καὶ στρῶ-
μα, ψιαθώδη. Ψιάθου· θηλυκόν. λέγεται δὲ παρ' ἀριστοφάνει καὶ ἀρσενικῶς τοῦ ψιάθου.
Ψίδωνες· διάβολοι· ψίθυροι. Ψίερτα· μακάριον. Ψιζομένη· κλαίουσα. Ψῖναι· ψέξαι.
Ψιθυρίζει· αἰτιατικῇ. ἠρέμα εἰς τὸ οὖς διαλέγεται· διαβάλλει. καὶ ἀφροδίτης ψιθύρου ἱερὸν
πνέοντος ἀνέμου μαλακοῦ καὶ ἠρέμα διὰ τῶν φύλλων εἰσιόντος, ὥσπερ προσλαλεῖ τὰ δένδρα. ὁ
ἀπὸ ψιθυρίζειν λέγεται. καὶ θεόκριτος. ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τήνα. καὶ λόγους
ψίθυρος, ὁ διάβολος. σοφοκλῆς. τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων. Ψιθυριστοῦ ἑρμοῦ καὶ ἔρω-
τος καὶ ἀφροδίτης, ἅπερ πρῶτος ἐποίησεν ὥς φησι ζώπυρος, θησεὺς ἐπειδὴ φαίδρα ὥς φασιν ἐ-
ψιθύριζε θησεῖ κατὰ ἱππολύτου διαβάλλουσα αὐτόν. οἱ δὲ, ἀνθρωπίνῳ προφάσει ψιθυριστήν, ἐπεὶ
τὸ, ἀνθρώπους ἐκεῖ συνερχομένους τὰ ἀπόρρητα συντίθεσθαι καὶ ψιθυρίζειν ἀλλήλοις περὶ ὧν
βούλεται. ψιθυρισμὸς δὲ ἡ τῶν παρόντων κακολογία παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. Ψιθυριστὴς ἑρμῆς· ἦν τις
ἀθήνησιν ἑρμῆς οὕτω καλούμενος. ἐτιμᾶτο δὲ ἀθήνησι. καὶ ψίθυρος ἀφροδίτη. καὶ ἔρως ψίθυ-
ρος. Ψιλὰς ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἱστάμενος. ὅθεν καὶ φιλόψιλος παρὰ ἀλκμᾶνι, ἡ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρου
χοροῦ ἵστασθαι. Ψιλοδάπιδας τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτὰς δάπιδας λέγουσι. Ψιλοκόρσης·
φαλακρός. Ψιλὸν γυμνὸν καὶ ἀντὶ τοῦ ἔρημον. τὰ δ' ἠθνεία ὕστερον ἑάλω ψιλὰ τῶν ἰνδῶν
Ψιλός, τάξις ἐστὶν ἀγχεστάτη. ἥτις προβάλλεται ἔμπροσθεν τοῦ στρατοπέδου τῶν γυμνῶν καὶ
ἀόπλων. καὶ ἐὰν ταραχὴ γένηται, ἐκείνη πρώτη ἀναιρεῖται. οἴμοι κακοδαίμων. ψιλὸς αὖ στρα-
τεύσομαι. τοῦτο δὲ εἴρηκε, διότι ἐψίλωτο. δωνάτιος δὲ λέγει ψιλὸν καὶ οἷον κοῦφον. αὐξιλιαρίους
ῥωμαῖοι τὰ τοιαῦτα τέλη προσαγορεύουσι. τὸ τῆς βοηθείας ὀξὺ καὶ περὶ τὰς χρείας εὐκίνητον τοῦ-
το προσαγορεύοντες. καὶ ῥαψῳδία αὖ πάλιν. εἴσει μὴ πρὸς σὲ ψιλὸς ὢν ἔχων ξίφος. λέγεται καὶ
ψιλὴ ἡ ἀσθενής. Ψιλοί. οἱ μὴ καθωπλισμένοι μέν. ἐν καιρῷ δὲ τῆς μάχης τῷ παρατυχόντι, ἢ
λίθῳ ἢ ξύλῳ ἢ ἄλλῳ τινὶ ὀργάνῳ χρώμενοι ἢ τόξοις. παρὰ τὸ σκεύεσι ψιλοῖς χρῆσθαι. Ψίλωθρον, φάρμα-
κον πρὸς ψίλωσιν τῶν τριχῶν σκευαζόμενον. Ψίμαρον· ἐνδιαῖον. Ψιμμύθιον· χρῶμα ἑται-
ρικόν. Ψινάδες παρὰ θεοφράστῳ αἱ ῥοιάδες καὶ ἄμπελοι. ἔνιοι τὰς δρυπεπεῖς ἐλαίας. Ψινά-
ζει· ἀπορρεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ. φυλλορροεῖ. Ψινύθιον· φαῦλον. Ψίξ. ψιχὸς κλίνεται
Ψίω τὸ ἐμβρωματίζω. καὶ ψίσαι. ψωμίσαι. καὶ ψισθεῖεν ψωμισθεῖεν. βαφεῖεν διὰ ψιχῶν.
καὶ ψιώχω. Ψιττακία ὑποδήματος γυναικείου εἶδος. Ψιττακὸς ὄνομα ὀρνέου. τῶν πτηνῶν
ὅσα παραπλησίαν ἔχει τὴν γλῶτταν, καὶ τὴν τῶν γενύων διάθεσιν, τὴν τῶν ἀνθρώπων δύναται μιμεῖ-
σθαι διάλεκτον. οἷον ψιττακοί. κίτται καὶ τὰ ὅμοια. ψίτται ἰχθύων γένος. Ψιττάλεια νησύδριόν
τι περὶ τὰς ἀθήνας. Ψίχες ἀρσενικῶς οἱ ψίχες καὶ τοὺς ψίχας. ὁ δὲ θεολόγος θηλυκῶς λέ-
γει. ψὶξ παραδραμοῦσα τὸ φαυλότατον. καὶ ψιχίον. Ψόα· μέρος τοῦ σώματος, ἐν ταύταις ἔγκειν-
ται νεφροί. δι' ὧν αἱ ὀρέξεις κινεῖσθαι πεφύκασι. καὶ ὁ δαβίδ. ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμά-
των. Ψόγος ἡ κακολογία. Ψόθος· ἀκαθαρσία οὕτως φρεωνίχος. Ψολόεν· φλογόεν πῦρ.
Ψολόεντα κεραυνὸν τὸν ὀξέως φθείροντα ἡ εὐθεῖα ὁ ψολόεις. Ψολοκομπεία· ἀλαζονεία.
ἀριστοφάνης ἱππεῦσιν. ἥσθην ἀπειλαῖς. ἐγέλασα ψολοκομπείαις. μεγαλοδοξίαις καὶ μεγαλο-
πορίαις ἀπὸ τῶν προειρημένων ὀνομάτων βροντᾶν καὶ τρέπειν τὴν γῆν. καὶ κεραυνοὺς ἐπιδεῖν
καὶ κεραυνοῖς χρῆσθαι. τῶν δὲ κεραυνῶν, οἱ μὲν, καταιβάται οἱ δὲ ψολόεντες, οἱ κατὰ τὴν ψαῦσιν ὀλλύ-
ντες. οἱ δὲ, ἀργῆτες καλοῦνται. Ψούδια ψευδοκρῖτες. Ψοφοδεής· δειλός. τοὺς ψόφους φο-
βούμενος. Ψόφος· ὁ ψόφος. ὁ μὲν, δυνάμει. ὁ δὲ, ἐνεργείᾳ. καὶ τὰ μὲν, δύναται ψοφεῖν. τὰ δὲ, οὔ.
τὰ μὲν οὖν δυνάμενα ψοφεῖν, ἐστὶ τὰ στερεὰ καὶ λεῖα. ἐν οἷς ἐστὶν ὁ δυνάμει ψόφος. ὁ δὲ κατ' ἐνέργειαν, κα-
θὸ ἐστὶ ψοφητικά. ἡ γὰρ ἐπιτηδειότης τοῦ δύνασθαι ψοφεῖν. οὗτος ἐστὶν ὁ δυνάμει ψόφος. ὅταν δὲ ἤδη δυνά-
μενα ποιῇ, οὗτος ἐστὶν ὁ ἐνεργείᾳ. ἐστὶ δὲ ψόφος πληγὴ ἀέρος ἰδίως διαγινομένη δεῖ γὰρ εἰς τὸ γενέσθαι
ψόφον δύο σκληρῶν σωμάτων συμπτώσεως. καὶ λείων σωμάτων ἀθρόαν συνέμπτωσιν πρὸς ἄλληλα
γίνεσθαι. ἐν γὰρ τούτοις ὁ ἐναπολαμβανόμενος ἀήρ, ἀθρόως ἐκθλιβόμενος, ποιεῖ τὸν ψόφον. οὔτε γὰρ τὰ μα-
λακὰ τῶν σωμάτων ψόφον ποιεῖ, οἷον σπόγγος ἔρια, οὔτε τὰ σκληρὰ μὲν ἠρέμα δὲ καὶ τὰ μικρὸν

προσκρουόμενα· φθάνει δὲ κατὰ μέρος ὅσον θρυφθῆναι ὁ ἀήρ. διό δεῖ τῆς σφοδρᾶς τῶν σκληρῶν σωμάτων συνεμπτώσεως, ἵνα πλεῖστος ὁ ἀὴρ ἐναπολειφθῇ μεταξὺ ὃς ἐναπολαμβανόμενος καὶ ἀθρόος ἐξωθούμενος ποιεῖ τὸν ψόφον. φθάνει γοῦν ἡ πληγὴ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἀποκλείειν. καὶ ἀθρόον ἐκπυρηνίζειν. τὰ δὲ μαλακά, οὐ ψοφεῖ διότι οὐχ οἷά τέ ἐστιν ἐξωθῆσαι τὸν ἀέρα τὸν ἐναποκλειόμενον. διὰ τὸ τῶν πόρων, μανὰ γάρ ἐστι τὰ μαλακά, καταθρυπτόμενα εἰς ἔξεισι. δεῖ δὲ καὶ λεῖα τὰ τύπτοντα μάλιστα, πρὸς τὸ πλείονα γίνεσθαι τὸν ψόφον. διότι πλέον ἐναπολαμβανόμενος ὁ ἀὴρ ἐκθλίβεται ἀθρόως. ἐν δὲ τοῖς μὴ λείοις καταχωματίζεται ἐν τοῖς κοιλώμασι πλείοσιν οὖσι. καὶ ἀθρόως οὐκ ἔξεισι. λέγει περὶ ἠχοῦς καὶ ἕτερα ἀπαραλείπταμεν. ψοφητικὸν δέ ἐστι τὸ δυνάμενον ἕνα καὶ συνεχῆ τὸν ἀέρα τηρῆσαι μέχρι τῆς ἀκοῆς. συμφυὴς δέ ἐστι καὶ ἐγκατῳκοδομημένος, τοῖς κοιλώμασι τῶν ὤτων πρὸς αὐτῇ τῇ μήνιγγι. Ψόφου πλέως. ἀντὶ τραχώδης. περὶ αἰσχύλου φησί. τὰ γὰρ ῥήματα αἰσχύλου, φαντασίαν μὲν ἔχει. βασανιζόμενα δὲ οὐδεμίαν ἔχει πραγματείαν. διὰ ταῦτα οὖν λέγει ἀξύστατον οἷον ἀδιάθετον ἀπιθάνως συντιθέντα. κομπώδη κρημνοποιόν δέ, μεγάλας λέξεις ποιοῦντα. καὶ ψοφεῖ λαλοῦντι καὶ πυρορραγές. πυρορραγῆ κεράμια καλεῖται, ὅσα ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυται ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι. ψῶα. ἡ δυσωδία ἀπὸ τῆς λέξεως τοῦ ψῶαν πνεῖ ἐσικότος. Ψῶζα. νόσος τις. ἡ παροιμία. μακρὰ ἐσθίειν ἔμαθες τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψώζαν ἔπεμψεν. οἱ δέ, φασὶ καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος, ὅτι κνησμὸς μετὰ δυσωδίας ἐστί. Ψώθια. τὸ ἀποκάτω τοῦ ἄρτου. Ψωλὸν γίνεσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου. ἡ παροιμία. παρὰ ἀριστοφάνει ἐν ἱππεῦσιν. ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι τέλους διωκομένων. παρὰ δὲ διφίλῳ ἐν τοῖς ἐναγίσμασι, παρὰ πεποίηται ἄχρι τοῦ λαρυγγος. Ψωλός. ὁ λειπόδερμος. ὀξυτόνως καὶ ἀκρόψωλος ὁ ἐπὶ βραχὺ τοιοῦτος. ἢ ὁ ἀσχήμων. καὶ παροιμία τὸ μόριον. ἀριστοφάνης. κόκκυξ. ψωλοὶ πεδίονδε. ἀντὶ κόκκυγος κρώζοντος τὰ πεδία θερίζομεν. οἱ δὲ αἰγύπτιοι ψωλοὶ λέγονται εἶναι. τοῦτο ἔστι περιτετμημένοι. φησὶ οὖν ὅταν ὁ κόκκυξ κοκκύσῃ, οἱ ψωλοὶ ἤρχοντο εἰς τὸ πεδίον, τουτέστιν οἱ μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντες. ἀριστοφάνης ὄρνισι. τότ' ἂν ἐκεῖνη τοῦ πρὸς ἀληθῶς κόκκυ. ψωλοὶ πεδίονδε. καὶ αὖθις. ψωλὸν γίνεσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου. ἀντὶ μέχρι τῆς κεφαλῆς. ἐπειδὴ οἱ ἄρχοντες μυρρίνῃ ἐστεφανοῦντο. ἢ ἀποκαλύφθαι τὸ αἰδοῖον. μολγὸν γίνεσθαι δεῖ σε. τουτέστι κλέπτειν τῶν δημοσίων ἐξαμέλγοντα τὰ κοινά. Ψωμίζεται. ἀπατᾶται. χαίρει. τὸ δὲ ψωμίζεσθαι ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδίων λέγεται. ἃ ὑποκεῖται τῇ τῶν διδόντων ἐξουσίᾳ. ἀριστοφάνης ἐπίσταμαι τὸ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται οἷς ἀπατᾶται. οἷς χαίρει. καὶ ψωμιεῖς ἡμᾶς ἀντὶ τῶν δακρύων. Ψωμίζω καὶ ψωμίω αἰτιατικῇ. Ψωμοκόλακες οἱ παράσιτοι ὡς φιλιππίδης. Ψωμόλευθρος. ὁ γλυφαλυς. Ψωμός, ὁ ἄρτος. Ψώρα. κνησμονή. ψωρίς ὄνομα πόλεως. Ψώσαν. θάλψουσαν, κρόσσους. Ψωφιλία χώρα καὶ ψωφίλιος ἐθνικόν. Ψωφὶς πόλις. Ψώχοντες. θρύπτοντες. λεπτύνοντες, Ψῶχος. γῆ ψαμμώδης, Ψοιά. ψυαί, καὶ πληθυντικῶς τὰ ψύη. αἱ λαγόνες. Ψοίθης, ὁ ἀλαζών. Ψοῖθος ἀπόδος. Ψυγείη. ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀποθάνοι. Ψύγω. αἰτιατικῇ. Ψύδραξ. τὸ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐξάνθημα. Ψύδος. ψεῦδος ψύδος καὶ σύ ψύθος ὄνομα ἔχουσα ἀντὶ τοῦ ψευδὴς παρὰ καλλιμάχῳ. Ψυκτὴρ σπήλαιος ἔνθα διανίζουσι τὰ ἐκπώματα. Ψυκτῆρα. κάλαθον ἢ ποτήριον μέγα. ἀπὸ τοῦ θᾶττον ψύχεσθαι ἐν αὐτῷ τὴν κρᾶσιν. Ψύλλα καὶ ψύλλαι θηλυκῶς. παρὰ δὲ ἡροδότῳ ψύλλοι ἔθνος λίβυες. καὶ τὸ ἐν τῇ μέσῃ νύκτα. μέμνηται δὲ οὐ κυρίου ὀνόματος. ὅτι δὲ τὸ ζῷον τὸ μικρὸν ἀρσενικῶς, ἐπίχαρμος εἶπε καὶ ἕτεροι. ἀριστοφάνης ἀνήρετο ἄρτι χαιρεφῶντα σωκράτην, ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας. ἱστορεῖται δὲ ὡς ἡ ψύλλα ἓξ πόδας ἔχει.

Ψύλλειροβότανης εἶδος. καὶ ψυλλίζω αἰτιατικῇ. ψυλλεὺς ἐθνικόν. Ψύξας φυσήσας, ἢ ἀμβλώσας.

Ψυρατ Διόνυσον ἄγοντες, ἢ παροιμία παρὰ ἀκρατίνῳ. τὰ δὲ ψύρα, ἡ τῆς λέσβου νῆσος ἐστι καὶ μικρὰ πλησίον χίου. μὴ δυνάμενοι οἶνον ἐν ἐκείνῃ. λεγόμενα οὖν τῆς παροιμίας, ἐπὶ τῶν ἐν συμποσίῳ ἀναιδῶν καὶ μὴ πινόντων λέλεκται καὶ ἐπὶ τῶν ἀτέλειαν σημαινόντων, Ψυταλία Ψυχαγωγεῖ, αἰτιατικῇ παραμυθεῖται τέρπει, ἢ ψυχὰς ἀνάγει. ἀριστοφάνης ὄρνισι. πρὸς δὲ τοῖς σκιάποσι, λίμνη ἐστίν, οὗ ψυχαγωγεῖ σωκράτης πε ... ψυχαγωγοὶ γόητές τινες. ποιοῦσιν δὲ τοὺς νεκροὺς. ἐπειδὰν γὰρ τὰ χωρία ἀφίκωνται ὅθεν ἄγειν ἔστι τὰς ψυχὰς ἀσπάζουσιν οἱ δεόμενοι, ἀφικνοῦνται ἔνθα τεθνᾶσιν οἱ ψυχαγωγούμενοι, καὶ οὐχ εὑρίσκουσι παραχρῆμα τὸν χῶρον, ἀλλὰ ἀνιχνεύουσι τὸν τρόπον τοῦτον. πρόβατον μέλαν παραλαβόντες, εἶτα τοῦ κέρατος τοῦ ἑτέρου λαβόμενοι, ἢ τῶν ποδῶν τῶν προσθίων καὶ ἐπὶ

τοῖς ποιητοῖς ἄλλοις εἰσάγοντες περιάγουσι. τὸ δέ, ἕπεται τῇ λέξει. καὶ μάλα εὖ πειθώς. ὅταν δὲ ἀφίκηται ἔνθα ἐκεῖνος ἢ ἐκείνη κατηνέχθη, ἐνταῦθα τὸ πρόβατον ἑαυτὸ ἔρριψεν. καὶ τούτου γενομένου, εἶτα τὸ πρόβατον ἐκποδὼν ποιήσαντες, καὶ κατασκεύψαντες σὺν καί τισι ποικίλαις ἱερουργίαις καὶ ἐπῳδαῖς, περιηγοῦνται καὶ περιέχονται αὐτάς. καὶ ἀκούουσι λεγόντων καὶ τὰς αἰτίας δι' ἃς μηνιοῦσι πυνθάνονται. ἐψυχαγώγησε δὲ καὶ Ἀντωνῖνος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς περὶ Κομόδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. φησὶ Πολύβιος. οὗτοι μὲν περὶ ταῦτα διέτριβον ψυχαγωγοῦντες τὰς δυνάμεις, ἀντὶ τοῦ παραμυθούμενοι. Ψυχάζειν. ἀναψύχειν. οἱ δέ, ἀποβάντες τῶν ἵππων, ἐνεχείρουν ψυχάζειν. τοῖς τε ἵπποις ἀνακωχῆς μεταδιδόναι τινός. Ψυχάζουσι. πρὸς τὸ ψῦχος καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβουσιν, ἵνα ἀναψυχήν τινα λάβωσιν. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ χειμάζειν. οὐδέ τις αὖθις τὴν ἀσπίδα ἢ τὸν θώρακα ἔφερε ψυχάσαι τοῖς δεομένοις. Ψύχεται. ἀντὶ τοῦ ψυχραίνεται. μαραίνεται. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ φλὸξ ἐν τελεταῖς ὅτε θυμοῖ πάντα λαφύξει, φορβῆς ἡ μανίη ψύχεται αὐτόματος. Ψύχειν καὶ ἀποψύχειν τὰ ὑγραινόμενα. Ψυχεινὸς τόπος. ὁ ψυχρός. Ψυχή. πνεῦμα νοερόν. μόνη τῆς ψυχῆς ἡ εἴδη, τρία. λογιζόμενον, θυμούμενον, ἐπιθυμοῦν ἀναγκαίως ἦν καὶ ἐπὶ τῆς πολιτείας ἐγένετο. ἔχουσα ἕκαστον τὰς ἕξεις. ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι ἐνὶ τὸ πᾶν μορφούμενον. καὶ τὴν μὲν περὶ ἐκεῖνα κατὰ λόγον, ἥν αὖ τις τὴν ἐπὶ Κρόνου ὀνομάσειε ζωήν τε καὶ πολιτείαν. τὴν δὲ κατὰ θυμὸν διανισταμένην εἰς πολέμους καὶ μάχας περὶ πρωτείων καὶ δόξης. οἷα ἐν ταῖς ἱστορίαις θρυλλούμενα. τὴν δὲ κατ' ἐπιθυμίαν πανταχῆ διαρρέουσαν, καὶ ὑπὸ τροφῆς ἀκολάστου διεφθαρμένην. τὰ πενιχρὰ καὶ γυναικεῖα φοροῦσαν. δειλίᾳ σύνοικον. καὶ ἐν πάσῃ κυλινδουμένην. φιλοχρήματα. δουλοπρεπῆ. οὐδὲν τίμιον οὐδὲ ἐλευθέριον διαπραττομένην. ἀνδραποδώδη καὶ ἀσθενῆ. γαστρὶ καὶ αἰδοίοις ἀεὶ τὴν εὐδαιμονίαν μετροῦσαν. οὔτε θυμῷ γενναίῳ χρωμένην. οἷον σῶμα παρειμένον ἐν μιᾷ χώρᾳ κείμενον ἐκνενευρισμένον. οὐδὲ κινεῖσθαι ἔτι δυνάμενον. καὶ πολλῷ χαμαιπετεστέραν ἐπεδείκνυτο τὴν ζωήν, τῶν νῦν ἐν τῇ γενέσει πολιτευομένων ἀνθρώπων. Πλάτων τὴν τῶν ἀλόγων ψυχὴν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ διαλόγοις θνητὴν ὡμολόγησε. τὰ τῆς ψυχῆς ἅπαντα παθήματα τοῦ συναμφοτέρου ἐστί. καὶ ὅτι διὰ τῆς ψυχῆς. ὡσαύτως καὶ ἡ νόησις τοῦ ζῆν αἴτιον τοῖς ζῶσι, τὸ πεζότατον καὶ ἔσχατον μόριον τῆς ψυχῆς. τὴν τοῦ φυτικὴν δύναμιν ἀποδίδωσιν Ἀριστοτέλης αἰτίαν τοῦ ζῆν. οὐδὲν γὰρ ἄμοιρον ταύτης, ζῆν δύναται. διὸ καὶ τὰ μόνης αὐτῆς μετέχοντα, ζῇ. λέγω δὴ τὰ φυτά. μίαν δὲ οὐσίαν βούλεται τῆς ψυχῆς εἶναι, ἐκ διαφόρων συγκειμένην οὐσιῶν καὶ ἡνωμένην.

Ψυχίδιον. ἡ ψυχή. καὶ ψυχάριον παρὰ Ἰουλιανῷ. Ψυχικός. σαρκικός. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀνδρόθυμον. οὕτως Ἀλέξις. Ψυχικὸς ἄνθρωπος. ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος ὁ ἄνθρωπος. ὅταν μὲν οὖν πράττῃ τι τῶν θεῷ δοκούντων, πνευματικὸς λέγεται καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς ψυχῆς ὀνομάζεται. ἀλλὰ φερωνύμως μείζονος τιμῆς τὸ ἀπὸ τοῦ πνεύματος ἐνεργείας. οὐ γὰρ ἀρκεῖ ἡ ψυχὴ εἰς κατόρθωμα, εἰ μὴ ἀπολαύσοι τῆς τοῦ πνεύματος βοηθείας. ὥσπερ δὲ σαρκικὸς ἄνθρωπος λέγεται ὁ τῇ σαρκὶ δουλεύων, οὕτω ψυχικὸν καλεῖ ὁ ἀπόστολος τὸν τοῖς ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς τὰ πράγματα ἐπιτρέποντα καὶ τὴν τοῦ πνεύματος ἐνέργειαν μὴ δεχόμενον. καὶ πάλιν. ὅταν μὲν κατορθώσωμεν ἀρετήν, πνευματικοὶ λεγόμεθα. ὅταν δὲ ὑποσκελισθῶμεν καὶ πράξωμέν τι ἐναντίον ἀπὸ τῆς εὐτελοῦς φύσεως, γῆν ἡμᾶς ὀνομάζει. καὶ ὁ προφήτης πατάξει φησὶ τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ. οὐ περὶ τῆς γῆς λέγων. ἀλλὰ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν. καὶ πάλιν ἐγένετο πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν, περὶ τῶν ἁμαρτιῶν λέγων. καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἑαυτὸν ἐξευτελίζων λέγει. ἐγὼ δὲ εἰμὶ γῆ καὶ σποδός. καὶ πάλιν. ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐξουδένωται τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ. τὴν γαστέρα λέγων. αἱ ψυχαὶ τῶν βιοθανατούντων, οὐ κατὰ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν γίνονται δαίμονες. ἀλλὰ τῶν ἁμαρτανόντων. οὐ τῆς οὐσίας αὐτῶν μεταβαλλομένης. ἀλλὰ τῆς προαιρέσεως. τὴν ἐκείνων μιμουμένης κακίαν. τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς ἔλεγε τοῖς Ἰουδαίοις. ὑμεῖς τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ διαβόλου ἐστέ. Ψυχόλεθρος. Ψυχομαχοῦντες. Πολύβιος. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ψυχομαχοῦντες, σχεδὸν ἤδη ιε' ἔτη τῶν κατὰ θάλασσαν πραγμάτων ὁλοσχερῶς ἀφεστηκότες. ἦν δὲ καὶ τῆς ὕστερον ἐπιβολῆς τὸ πλεῖον ψυχομαχία. παρὰ τὸ ψῦχος μάχη. Ψυχόμενον δρόσῳ ἐνναμίνω. δροσιζόμενον. Ψυχρορροφεῖν, τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν. Ψῦχος καὶ ψυχή. τὰ ψυχρά. Ψυ

χουλκηόυμην· τὴν ψυχὴν εἰλημμένος. Ψυχωφελὴς καὶ ψυχωφέλεια. Ψυχρολογία καὶ ψυχρολόγος ἄνθρωπος ὁ μηδὲν ἀγαθὸν λέγων. Ψυχρὸς· ἀσθενής. τὴν δὲ ὁ μέρσιμος, Φιλωνίδης τοῦ ποιητοῦ υἱός. ῥαψῳδίας κριτὴς ψυχρός. τὴν δὲ καὶ ἰαμβός. Ψυχρὸς ἄνθρωπος· ἀντὶ τοῦ δυσκίνητος. ἰώ-σκης πρότερον τῆς ἐλπίδος ὑπέστρεψαν. Ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας. ἀντὶ τοῦ ταλαιπώρου. Ἀριστοφάνης πλούτῳ, ἢ ἐπιμεμφόμενος φησὶ διὰ τὸ γῆρας. καὶ αὖθις. ἡνίκα θέογνις ἠγωνίζετο, κατένιψε τὴν θρᾴκην χιόνι πολλῇ. καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξεν ὑπὸ τὸν ψυχρὸν. κωμῳδῶν οὖν αὐτὸν, παρίστησι τὴν πολλὴν χιόνα τῆς τοῦ τοιούτου ποιεῖν ποιήματα ψυχρότητος.

ΤΩ͂ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ͂ ΤΩ͂Ν ΚΑΛΩ͂Ν ΘΕΩ͂ ΧΑ΄ΡΙΣ.

ἙΡΜΗΝΕΙ΄Α ΤΩ͂Ν ἘΠΙΣΤΡΑΤΕΥΜΑ΄ΤΩΝ ΚΑῚ ΠΟΛΕΜΙΚΩ͂Ν ΠΑΡΑΤΑ΄ΞΕΩΝ ΦΩΝΩ͂Ν.

κ ΑΤΑλοχίσαι ἐστὶ, τὸ εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ. Λόχος· ἔνιοι μὲν τὸ σύστημα τὸ ἐξ ἀνδρῶν η΄. οἱ δὲ τὸ ἐξ ἀνδρῶν ιβ΄. οἱ δὲ, τὸ ἀπὸ ις΄ ἀνδρῶν πλῆθος. ὃ καὶ τέλειόν φασι καὶ σύμμετρον. Λοχαγὸς· πρωτοστάτης καὶ ἡγεμὼν, ὁ αὐτός ἐστιν. ἔστι δὲ ὁ πρῶτος καὶ ἄριστος τοῦ λόχου. Οὐραγὸς· ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου. Στίχος καὶ δεκανία καὶ λόχος, ταὐτό ἐστιν. οἱ δὲ, καὶ ἐνωμοτίαν αὐτὸ καλοῦσιν. οἱ δὲ, τὸ ἥμισυ λέγουσι τοῦ λόχου τὴν ἐνωμοτίαν. οἱ δὲ, τὸ τέταρτον. Ἐνωμοτάρχης· ὁ τῆς ἐνωμοτίας ἄρχων.

Διμοιρίαν καὶ ἡμιλοχίαν τὸ αὐτό φασι. Διμοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς διμοιρίας καὶ ἡμιλοχίας. Ἐπιστάτης· ὁ τοῦ λόχου ὀπίσω τεταγμένος. ὁ δὲ μετὰ τὸν πρωτοστάτην. ὁ δὲ μετὰ τοῦτον πάλιν ἐπιστάτης. ὡς εἶναι τὸν ὅλον στίχον ἐκ πρωτοστατῶν καὶ ἐπιστατῶν συγκείμενον. ἔνιοι δὲ, λοχαγὸν μὲν τὸν πρωτοστάτην λέγουσιν ὥσπερ καὶ ἔστι. καὶ οὐραγὸν τὸν ἐπιστάτην. τοὺς ἐν μέσῳ δὲ, οὐχ οὕτως. ἀλλ᾽ ἐπιστάτην μὲν τὸν μετὰ τὸν πρωτοστάτην. ἤτοι δεύτερον. τὸν δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ πρωτοστάτου, ὑποστάτην. Συλλοχισμός ἐστιν, ὅταν τῷ πρωτολόχῳ, ἕτερος λόχος ἐπιτεθῇ. ὥστε λοχαγὸν λοχαγῷ καὶ οὐραγὸν οὐραγῷ. καὶ τοὺς μεταξὺ τοῖς ὁμοζύγοις παρίστασθαι. Παραστάται· οἱ ὁμόλοχοι. ἀνδρῶν ξδ΄. καὶ ὁ ἡγούμενος τετράρχης. Τάξις· αἱ δύο τετραρχίαι. ἀνδρῶν ρκη΄. καὶ ὁ ἡγούμενος πάλαι μὲν ταξίαρχος. νῦν δὲ ἑκατοντάρχης. Σύνταγμα· ὃ ἔνιοι παράταξιν· αἱ δύο τάξεις, ἀνδρῶν σνς΄. καὶ ὁ ἡγούμενος συνταγματάρχης. τοῦτο δὲ ἔνιοι καὶ ξεναγίαν καλοῦσι. καὶ ξεναγὸν τὸν ἡγούμενον. Πεντακοσιαρχία, τὰ δύο συντάγματα ἀνδρῶν φιβ΄. καὶ ὁ ἡγούμενος πεντακοσιάρχης. Ἔκτακτοι ἢ ἔκτακτοι. τούτους τὸ μὲν παλαιὸν ἡ τάξις εἶχεν, ὡς καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ. διότι τάξεως ἐξαρίθμοι ἦσαν. εἰσὶ δὲ ε΄. στρατοκήρυξ. σαλπιγκτής. σημειοφόρος. ὑπηρέτης. οὐραγός. νῦν δὲ καὶ τοῦ συντάγματος λέγονται καὶ τῶν ἄλλων. ἔχειν δὲ δεῖ τούτους τὴν τάξιν. ἢ τὸ σύνταγμα. τὸν μὲν ὅπως τῇ φωνῇ σημαίνῃ τὸ πραττόμενον. τὸν δὲ, ὅπως τῷ σημείῳ, εἰ μὴ ἡ φωνὴ κατακούοιτο διὰ θόρυβον. τὸν δὲ σαλπιγκτὴν, ὁπότε μηδὲ σημεῖα βλέποιεν διὰ κονιορτόν. καὶ τὸν ὑπηρέτην. ὥστε τι τῶν εἰς τὴν χρείαν παρακομίσαι. τόν τε μὴν ἔκτακτον οὐραγὸν πρὸς τὸ ἐπανάγειν τὸν ἀπολειπόμενον ἐπὶ τὴν τάξιν. ὃς τῶν τεσσάρων ἀνω τυπουμένων, ἢ μέτωπον κατατάσσεται.

Ξεναγία· αἱ δύο πεντακοσιαρχίαι. ἀνδρῶν ͵ακδ΄. οἱ δὲ πλεῖστοι τοῦτο τὸ πλῆθος, χιλιαρχίαν καλοῦσι. καὶ χιλίαρχον τὸν ἡγούμενον. Μεραρχία· αἱ δύο χιλιαρχίαι. ἀνδρῶν ͵βμη΄. οἱ δὲ, καὶ τέλος ὀνομάζουσι. καὶ τὸν ἡγούμενον μεράρχην. οἱ δὲ, τελετάρχην. Φαλαγγαρχίαι· αἱ δύο μεραρχίαι. ἀνδρῶν ͵δϟς΄. τοῦτο ἔνιοι καὶ ἀποτομὴν κέρατός φασιν. οἱ δὲ κέρας. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκαλεῖτο. καὶ ὁ ἡγούμενος στρατηγός. νῦν δὲ φαλαγγάρχης. Διφαλαγγία· αἱ δύο φαλαγγαρχίαι. ἀνδρῶν ͵ηρϟβ΄. τοῦτο δὲ καὶ μέρος ὑπ᾽ ἐνίων καλεῖται. ἀλλὰ καὶ κέρας. καὶ ὁ ἡγούμενος κεράρχης. Φάλαγξ, ἡ τετραφαλαγγαρχία· αἱ δύο φάλαγγες, ἄνδρες ͵στπδ΄. τοῦτο δὲ ἡ τελεία καὶ

ἄχρηστος

ἀρχηγὸς φάλαγξ. Μῆκός ἐστι φάλαγγος, τὸ παρ' ὅλον ἐν τῷ λοχαγῶν ζύγισμα· μῆ ὃ δεῖ-
αν ὡσεὶ δὴ ἀπὸ κέρατος εἰς κέρας διατεῖνον. καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ πρόσωπον· καὶ μέτωπον καὶ στόμα· καὶ παρά-
ταξις· καὶ πρωτολοχία· καὶ πρωτοστάται. ὁ δὲ κατὰ τὴν τούτου στίχος ἐπὶ μήκους, διά περ ζυγὸν καλεῖ-
ται καὶ ὁ μετὰ τοῦτον· καὶ ἑξῆς ὁμοίως. Βάθος ἐστὶ φάλαγγος ὃ μετὰ τὸ μέτωπον ἅπαν· καὶ ὁ ἀπὸ λο-
χαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος, κατὰ βάθος λέγεται. Ζυγεῖν ἐστι, τὸ ἐπ' εὐθείας τὸν κατὰ μῆκος στί-
χῳ κεῖσθαι· ἤτοι παραλλήλως ἔχειν. Στοιχεῖν ἐστι τὸ ἐπ' εὐθείας κεῖσθαι τὸν κατὰ βάθος στίχῳ·
τοῦτο γὰρ καὶ κυρίως λέγεσθαι στίχον. Διχοτομία φάλαγγος, ἡ εἰς δύο ἴσα τομή. ταῦτα δὲ τὰ
μέρη καλεῖται κέρατα· ὧν τὸ μὲν, εὐώνυμον κέρας λέγεται καὶ οὐρά· τὸ δὲ λοιπὸν δεξιὸν καὶ κε-
φαλή· καὶ δεξιὸν ἀκρωτήριον· καὶ δεξιὰ ἀρχή. Ὄραρος καὶ ὀμφαλὸς καὶ συνοχή, ἔρεισμα
ὥς ἔνιοι· καὶ στόμα ὥς ἕτεροι. ἡ διχοτομία καλεῖται. Ὁπλῖται· πελτασταί· ψιλοί· τῆς πεζι-
κῆς εἰσὶ καὶ μαχίμου δυνάμεως. ἔχουσι δὲ διαφοράν. ὁπλῖται μὲν γὰρ λέγονται οἱ βαρυτάτῃ
κεχρημένοι καθοπλίσει· κατὰ τὸν μακεδονικὸν τρόπον· ἀσπίσι τε περιφερέσι καὶ δόρασι περιμηκε-
στέροις. ψιλοὶ δὲ οἱ κουφοτάτῃ· ἐκέχρηντο γὰρ τόξοις καὶ ἀκοντίοις καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης
ἢ ἐκ χειρός. οἱ δὲ πελτασταί, μέσην πως ἐκέχρηντο σκευήν· ἥ τε γὰρ πέλτη, μικρά τις ἐστὶν ἀσπίδιον
καὶ κούφη· καὶ τὰ δόρατα πολὺ τῶν ὁπλιτῶν λειπόμενα. εἰσὶ δὲ καὶ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμεως
τρεῖς διαφοραί. ἡ μὲν γάρ ἐστιν ἱππική. ἡ δὲ δι' ἁρμάτων. ἡ δὲ, δι' ἐλεφάντων. τοῦ δὲ ἱππικοῦ· τὸ
μὲν ἁπλῶς τοῦτο καλεῖται ἱππεῖς καὶ ἱππικόν. τὸ δὲ ἀμφίππων· ἀμφίπποι μὲν οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀστρώτοιν ἵπ-
ποιν συνδεδεμένοιν ὀχούμενοι. οἳ καὶ μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον. ὅταν ἡ χρεία καλῇ. τοῦ δὲ
κυρίως ἱππικοῦ, τὸ μὲν, ἐστὶ κατάφρακτον, ὃ καὶ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἱππέας περιφραγμένους
ἔχεται· τὸ δὲ, ἀκατάφρακτον. τούτων δὲ οἱ μὲν θυρεοὺς ἔχοντες, θυρεοφόροι καλοῦνται· οἱ δὲ,
ἁπλῶς δορατοφόροι. αὐτῶν δὲ οἱ μὲν, μόνον ἀκοντίζουσιν· εἰς δὲ χεῖρας τοῖς πολεμίοις οὐκ ἔρ-
χονται· καὶ καλοῦνται ἱππαγωνισταί· καὶ ταραντῖνοι. οἱ δὲ, τόξοις· οἳ λέγονται ἱπποτοξόται. ἔτι οἱ
μὲν δορατίοις χρῶνται· οἳ καλοῦνται ταραντῖνοι. οἱ δὲ, τόξοις· οἳ λέγονται ἱπποτοξόται. ἔτι δὲ, οἱ μὲν
δορατοφόροι· ἢ ξυστοφόροι ἢ κοντοφόροι· καλοῦνται τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν. οὗτοι δὲ εἰσὶν οἱ ἀπὸ τῶν ἵππων
καὶ πλησίον πολεμίοις δόρασι μαχόμενοι. οἱ δὲ, ἀκροβολισταί· οἷον πόρρωθεν βάλλοντες. ἔτι τῆς ἱπ-
πικῆς δυνάμεως κατάφρακτοι. ἱππακοντισταί. ἐλαφροί. θυρεοφόροι οἱ καὶ ταραντῖνοι. ἱπποτο-
ξόται. Πύκνωσις· κατὰ παράστασιν καὶ ἐπίστασιν. τουτέστι κατὰ μῆκος καὶ βάθος. κατέχει δὲ ὁ
πεπυκνωμένος ἀνήρ, πήχεις δύο· ὁ δὲ ἁπλῶς τεταγμένος, πήχεις δ΄. Συνασπισμός· ὅταν
ἕκαστος ἀνὴρ τῶν ἐν τῇ φάλαγγι κατέχῃ πῆχυν ἕνα, τότε τοῦτο καλεῖται συνασπισμός. Πρόταξις
ψιλῶν· ὅτι τῶν ἄλλων οὗτοι ἐν πολέμῳ προτάττονται. ὑπόταξις δὲ ὅτι ὑποτάττονται. πρόσεντα-
ξις δὲ ὅτι καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρ' ἄνδρα τάττονται. λέγεται δὲ καὶ παρένταξις τοῦτο.
Παρεμβολὴ παρεντάξεως διαφέρει. παρεμβολὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ τῶν ὁμοίων παρένθεσις· οἷον ὁ-
πλιτῶν παρ' ὁπλίτας. ἢ ψιλῶν παρὰ ψιλούς. παρένταξις δὲ, ἡ τῶν ἀνομοίων. οἷον ὁπλιτῶν παρὰ ψι-
λούς. ἢ ψιλῶν παρὰ ὁπλίτας. Ὁ λόχος ἐξ ἀνδρῶν ιϛ΄. σύστασις δ΄ λόχοι, ἀνδρῶν λβ΄. Πεν-
τηκονταρχία β΄ συστάσεων. ἀνδρῶν ξδ΄. ἑκατονταρχίαι β΄ πεντηκονταρχίαι ἀνδρῶν ρκη΄. ἑκάστη δὲ ἑκα-
τονταρχία ἐκτάκτους ἔχει ε΄. σημειοφόρον. οὐραγόν. σαλπιγκτήν. ὑπηρέτην. στρατοκήρυκα. Διλα-
γία, δύο ἑκατονταρχίαι. ἀνδρῶν σνϛ΄. Ξεναγίαι β΄ ψιλαγίαι. ἀνδρῶν φιβ΄. Σύστρεμμα· β΄ ξε-
ναγίαι. ἀνδρῶν ͵ακδ΄. Ἐπιξεναγία, δύο συστρέμματα. ἀνδρῶν ͵βμη΄. Στῖφος β΄ ἐπιξεναγίαι. ἀν-
δρῶν ͵δϙϛ΄. Ἐπίταγμα. δύο στίφη. ἀνδρῶν ͵ηρϙβ΄. τούτου ἔκτακτοι ἄνδρες κ΄. ἐπιξεναγοὶ μὲν
δ΄. συστρεμματάρχαι δὲ οἱ λοιποί. Ἔμβολον· παρατάξεως ὄνομα τοιοῦδε. ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ῥόμ-
βου τοιοῦδε ὄντος. Ῥομβοειδές· παράταξις ὀνομάζεται καὶ σφηνοειδές. Ἴλη· ἱππέων ἐστὶν
ξδ΄. Ἐπιλαρχία· δύο ἶλαι, ἱππέων ρκη΄. Ταραντιναρχία δύο ἐπιλαρχίαι. ἱππέων σνϛ΄.
Ἱππαρχία, δύο ταραντιναρχίαι ἱππέων φιβ΄. Ἐφιππαρχία· δύο ἱππαρχίαι. ἱππέων ͵ακδ΄.
Τέλος δύο ἐφιππαρχίαι, ἱππέων ͵βμη΄. Ἐπίταγμα, δύο τέλη, ἱππέων ͵δϙϛ΄. Κλίσις·
ἡ κατ' ἄνδρα κίνησις. Κλίσις ἐπὶ δόρυ ἐστίν, ἡ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίσις. ἐπ' ἀσπίδα κλίσις δὲ ἡ ἐπὶ τὰ ἀρι-

στερὰ κλίσις. Ἐπ' ἀσπίδα κλίσις ἐστίν, ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ὁμοίως. Μεταβολή ἐστιν ἡ δὶς ἐπὶ
τὸ αὐτὸ γινομένη κλίσις. κατὰ νώτου τῆς ὁπλιτῶν ὄψεως μετατιθεῖσα. ἧς δύο διαφοραί. ἡ μὲν ἀπὸ
τῶν πολεμίων. ἣν καὶ ἐπ' οὐρὰν ὀνομάζουσιν. οἱ δέ, ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ἀπ' οὐρᾶς καλοῦμεν. ἔ-
νιοι δὲ καὶ οὕτως αὐτὴν ἀποστρέφουσι. Μεταβολή ἐστι μετάληψις τῆς προϋπαρχούσης ἐπιφα-
νείας εἰς τὴν κατ' οὐρὰν ἐπιφάνειαν. ἢ ἀπ' αὐτῆς ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων
μεταβολή, δὶς ἐπὶ δόρυ κλινάντων γίνεται. ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, δὶς ἐπ' ἀσπίδα. Ἐπιστρο-
φή ἐστιν ἐπειδὰν τὸ πᾶν, σύνταγμα πυκνώσαντες κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην καθάπερ
ἑνὸς ἀνδρὸς σῶμα, ἐπὶ δόρυ ἢ ἐπ' ἀσπίδα ἐγκλινώμεθα. καθάπερ ἐπὶ κέντρῳ τῷ λοχαγῷ παντὸς
τοῦ τάγματος περιενεχθέντος. καὶ μεταλαβόντος τόπον μετὰ τὸν ἔμπροσθεν. ἐπιφάνειαν
δὲ τὴν ἐκ δεξιῶν, διαμενόντων ἑκάστῳ, τῶν τε παραστατῶν καὶ τῶν ἐπιστατῶν. Ἀναστροφή ἐστιν ἡ ἀ-
ποκατάστασις τῆς ἐπιστροφῆς, εἰς τὴν προτέραν χώραν. περισπασμὸς δέ ἐστιν, ἐκ δυοῖν ἐπιστρο-
φῶν τοῦ τάγματος κίνησις. ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὄπισω τόπον. ἐκπερισπασμὸς δέ ἐστιν ἐκ τρι-
ῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν κίνησις. ὥστε μεταλαμβάνειν. ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γίνηται, τὴν ἐξ ἀριστερῶν ἐπι-
φάνειαν. ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν. εἰς ὀρθὸν δέ ἐστιν ἀποδοῦναι τὸ ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς βλέ-
πειν ἀποκαταστῆσαι ἄνδρα ἕκαστον. ὥστε εἰ ἐπὶ δόρυ κλίνειν ἐκ τῶν πολεμίων κελεύοιντο, εἶτα αὖθις εἰς ὀρ-
θὸν ἀποδοῦναι δεήσει, ἐπὶ τοὺς πολεμίους πάλιν στρέφεσθαι. καλεῖ δὲ τοῦτο καὶ ἐπ' ὀρθὸν ἀποκα-
ταστῆσαι. Ἐξελιγμῶν δὲ τρεῖς εἰσιν ἰδέαι. ἡ μὲν κατὰ λόχους. ἡ δέ, κατὰ ζυγά. εἴδη δὲ ἑκατέ-
ρου αὐτῶν τρία. καλεῖται τὸ μέν, μακεδών. ὁ δέ, λάκων. ὁ δέ, χορεῖος. ὃν καὶ κρητικὸν καὶ περσικὸν κα-
λοῦσι. τούτων δὲ μακεδὼν ἐξελιγμός ἐστιν, ὁ κατὰ λόχους. ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ἔμ-
προσθεν τόπον. ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἐπιφανείας, τὴν ὄπισθεν. χορεῖος δ' ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέ-
χων τόπον τῆς φάλαγγος κατὰ μέρος τῶν ὁπλιτῶν. ἀνθ' ὧν προκατεῖχον τόπον ἑτέρους μετα-
λαμβανόντων. τοῦ μὲν λοχαγοῦ, τὸν τοῦ οὐραγοῦ. τοῦ δ' οὐραγοῦ, τὸν τοῦ λοχαγοῦ. ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἔμ-
προσθεν ἐπιφανείας, τὴν ὄπισθεν. οἱ δὲ δὴ κατὰ ζυγὰ ἐξελιγμοὶ γίνονται ἐπειδὰν ἐπὶ τῶν ἀποτό-
μων βουληθῇ τις τὰ κέρατα καθιστάναι. τὰς δὲ ἀποτομὰς ἐπὶ τῶν κεράτων, χάριν τοῦ τὰ μέσα ἰσχυ-
ροποιεῖν. καὶ ὁμοίως τὰ δεξιὰ ἐν τοῖς εὐωνύμοις. καὶ τὰ εὐώνυμα ἐν τοῖς δεξιοῖς. Διπλασι-
άσαι, διχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τόπον ἐν ᾧ ἡ φάλαγξ, μένοντος τοῦ πλήθους τῶν ἀνδρῶν, ἢ ἀριθμὸν αὐ-
τῶν. γίνεται δὲ ἑκάτερον διχῶς. ἢ κατὰ λόχον ἢ ζυγά. τοῦτο δ' ἐστὶ κατὰ μῆκος καὶ κατὰ βάθος.
κατὰ μῆκος μὲν οὖν γίνεται διπλασιασμὸς ἀνδρῶν ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων λόχων παρεμβάλ-
λωμεν ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλους αὐτοῖς ἀριθμοὺς τὸ μῆκος φυλάττοντες τὸ αὐτὸ τῆς φά-
λαγγος. ὥστε πύκνωσιν γίνεσθαι μόνην ἐκ τῆς τῶν ἀνδρῶν διπλασιάσεως. κατὰ βάθος δὲ ὅταν μετα-
ξὺ τῶν προϋπαρχόντων ζυγῶν παρεμβάλλωμεν ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτοῖς ἰσάριθμα. ὥστε καὶ
τὰ βάθος πύκνωσιν εἶναι μόνην. κατὰ μῆκος δὲ τόπου. ὁ δὴ διπλασιασμὸς ὅταν τὴν προτέραν μὲν τὴν
κατὰ μῆκος πύκνωσιν μανότητι μετατάττωμεν, ἢ οἱ παρεντεθέντες ἐξελίξωσι κατὰ βάθος. ἔνι-
οι δὲ τοὺς τοιούτους διπλασιασμοὺς ἀποδοκιμάζουσι. καὶ μάλιστα ἐγγὺς ὄντων τῶν πολεμίων. ἐ-
φ' ἑκάτερα δὲ τῶν κεράτων τοὺς ψιλοὺς καὶ τοὺς ἱππέας ἐκτείνοντες τὴν ὄψιν τοῦ διπλασια-
σμοῦ χωρὶς ταραχῆς τῆς φάλαγγος ἀποδιδόασι. Πλαγία λέγεται φάλαγξ. ἥτις ἔχει τὸ μῆ-
κος τοῦ βάθους πολλαπλάσιον. ὀρθία δὲ λέγεται ὅταν ἐπὶ κέρατος πορεύηται. πολλαπλάσιον ἔχουσα
τοῦ βάθους τὸ μῆκος. καθόλου δὲ παράμηκος μὲν λέγεται πᾶν τάγμα ὃ ἂν τὸ μῆκος ἔχοι πλέον τοῦ
βάθους. ὄρθιον δ' ὅταν τὸ βάθος τοῦ μήκους. Λοξὴ λέγεται φάλαγξ, ἡ τὸ μὲν ἕτερον κέρας ὁποτερονοῦν προσεχῆ
πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα, καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη. τὸ δὲ ἕτερον ἐν ἀποστάσει δι' ὑποστολῆς ἔχουσα.
δεξιὰ μὲν ἡ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη. λαιὰ δὲ ἡ τὸ λαιόν. Παρεμβολὴ λέγεται ἐπειδὰν προτε-
ταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστῶνται αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας.
πρόσταξις δὲ ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως ἢ ἑκατέρου κατὰ τὸ κέρας αὐτὸ προστεθῇ
τι εἶδος τῇ πάσῃ φάλαγγι. κατ' εὐθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως. ἔνταξις δὲ ἐπειδάν τις προαιρῆ-
ται τοὺς ψιλοὺς εἰς τὰ διαστήματα τῆς φάλαγγος, ἐντάσσειν ἄνδρα παρ' ἄνδρα. ἔνιοι δὲ τοῦτο καὶ παρένταξιν

ὀνομάζουσι. Ἐπαγωγὴ δὲ λέγεται, ὅταν τάγμα τάγματι ἐπιτάσσηται· οἷον τετραρχίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ τετραρχίαι ἐπιτάσσονται· ἢ ξεναγίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ ξεναγίαι ἐπακολουθῶσι. καὶ καθόλου, ὅταν συντάγματα ἐν πορείᾳ ἕπηται· ἔτι τε τοῖς τοῦ προηγουμένου συντάγματος οὐραγοῖς, τοὺς τοῦ ἑξῆς τάγματος ἡγεμόνας συνάπτειν. Παραγωγὴ λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται· τοὺς ἡγεμόνας ἐν τῷ εὐωνύμῳ ἔχουσα ἢ ἐν τῷ δεξιῷ. κἂν μὲν ἐν τῷ εὐωνύμῳ ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται· ἐὰν δὲ ἐν τῷ δεξιῷ, δεξιὰ παραγωγή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται, εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ ἢ διπλεύρῳ ἢ τριπλεύρῳ, ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδιεῖ· μονοπλεύρῳ μὲν ὅταν μοναχόθεν φοβῆ· διπλεύρῳ δὲ ὅταν διχόθεν· τριπλεύρῳ δὲ ὅταν τριχόθεν· τετραπλεύρῳ δὲ ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμιοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται. Ἀμφίστομος φάλαγξ καλεῖται, ἡ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν τοῖς λόχοις ἀνδρῶν, ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα ὡς ἀντιπρώρους εἶναι. διφαλαγγία δ' ἀμφίστομος ἥτις ἐν τῇ πορείᾳ τοὺς ἡγεμόνας ἔχει ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν ἐπαγωγαῖς τεταγμένους· οὓς μὲν ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ· οὓς δὲ ἐν εὐωνύμοις· τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἐσωτεταγμένους.

Ἀντίστομος διφαλαγγία, ἡ τοὺς μὲν ἡγεμόνας ἔχει μέσους τεταγμένους· τοὺς δ' οὐραγοὺς ἔξω ἔχουσα ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν ἐπαγωγαῖς τεταγμένους. Ἑτερόστομος φάλαγξ καλεῖται ἥτις ἂν πορεύηται, τὸ μὲν ἡγούμενον ἥμισυ ἔχουσα ἐν εὐωνύμῳ παραγωγῇ· τουτέστι τοὺς ἡγεμόνας ἐξ εὐωνύμου· τὸ δὲ λοιπὸν ἡμίσεως τοὺς ἡγεμόνας ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ. ὁμοιόστομος ἐν πορείᾳ διφαλαγγία ἐστὶν, ἥτις τοὺς ἡγεμόνας ἑκατέρας τῆς φάλαγγος ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν ἔχει τεταγμένους· οἷον ἐκ δεξιῶν ἢ ἐξ εὐωνύμων ἑκατέρας φάλαγγος. ἔμβολον δὲ καλεῖται, ὅταν ἡ ἀμφίστομος διφαλαγγία, τὰ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοις συνάψῃ· τὰ δὲ ἑπόμενα διαστήσῃ. Κοιλέμβολον δὲ καλεῖται, ἐπειδὰν ἡ ἀντίστομος διφαλαγγία, τὰ μὲν ἑπόμενα κέρατα συνάψῃ· τὰ δὲ ἡγούμενα διαστήσῃ. Πλαίσιον ὀνομάζεται ὁπόταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξηταί τις ἑτερομήκει σχήματι. Πλινθίον δὲ ἢ πλινθεῖον λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι αὐτὸ τοῦτο πράξῃς, ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τοῦ Γρύλλου πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ. Πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστὶν ἥτις διὰ τοῖς ὑποπίπτουσι τόποις ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι περικόνου λόγον ἐπέχει, ἢ ξιφοειδὴς ἡ φάλαγξ γίνεται ὅλη καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει. Ἐπικάμπιος δέ, ἐπὰν τὰ μέσα τοῖς πολεμίοις προσάπτῃ· τὰ δὲ κέρατα ἐκ τοῦ ὀπίσω μέρους ὀρθὴν ὑφ' ἑαυτὴν ἔχει τεταγμένα. Ἐσπαρμένη δέ, ὅταν εἰς ὄγκους πλείονας διαλύηται τῶν ταγμάτων. Κυρτὴ δὲ καὶ κοίλη καὶ ἐπικάμπιος λέγεται, εἰς τοὐπίσω καὶ πρόσω ἢ τὸ στόμα κοῖλον ἔχουσα ἢ κυρτὸν, ἢ ἐπικαμπές· καὶ τοῦτο ὡς εἴρηται ἢ εἰς τοὐπίσω ἢ εἰς τὸ πρόσω· ὥστε τὰ εἴδη αὐτῆς γίνεσθαι καὶ ἑκάστης τῶν γωνιῶν εἰς τοὐπίσω σχηματιζομένης ἢ εἰς τὸ πρόσω. Ὑπερφαλάγγισις λέγεται, ὅταν ἐξ ἑκατέρων μερῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων. Ὑπερκέρασις δὲ ὅταν ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων. Λεπτυσμός ἐστιν, ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρῆται καὶ ἀντὶ ἴσ τοίχου ἀνδρῶν ἐλάττους γίνωνται.

Τῷ θεῷ δόξα.

Registrum

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω

ααα βββ γγγ δδδ εεε ζζζ ηηη θθθ ιιι κκκ λλλ.

Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω

ΑΑ ΒΒ ΓΓ ΔΔ ΕΕ ΖΖ.

Omnes sunt quaterni preter ΕΕ et ΖΖ qui sunt terni.

Anno ab incarnatione .M.cccc.lxxxxviiii die xv nouembris, Impressum Mediolani impensa & dexteritate D Demetrii Chalcondyli Ioannis Bissoli Benedicti Mangii Carpensium

Ioães salandus, D. Demetrio Calchondilo

Maiestas, decus: & nitor uetustus,
Argoi eloquii perire uisus:
Et torpere graui prius ueterno,
Sermo cecroprius: Sophosq; achæum,
Nostra a cognitione iam remotum
Propter barbariem parum ferendam
A censoribus utriusq; linguæ,
Q um frustra appeteretur in poetis:
Gressu liberiore concitatis:
Et campo uberiore deuagatis,
Q ũq; omnis quereret ordo phœbi,
Esse interpetre nunc opus perito.
Et musæ argolicæ locum rogarent
In terris latii feracis atq;
Scirent hesperiæ sinum beatum
Demetri auspiciis bonis in oras,
Venisti has italas polũq; nostrum
Græca ut pallade tunc parũ uigẽte
Posses erigere, & iuuare tristes,
Mœstas pierides fauore nullo
Graii nectaris, aut decore cultas,
Q ui præter reliquos tuos honores
Et præconia multa quæ mereris
Longis usibus, arte, uel lepore
Nobis attica scripta quo resoluis
Tanta cum grauitate, cum tenore
Constanti, ut uidearis ore fari
Q uo prius cecinere qui hæc dederunt
Sudam en multiplici uocabulorum,
Et rerum serie grauem, frequentem
Lætheis in aquis latere suetum,
A nostris manibus male euolutum,
Auras in superas redire cogis,
Accedente meo simul sodali,
Charo cõpatre tempus, oẽ amando,
Non stulta ratione, sed perita
Motta com Maria meo Iohãne,
Sed prestante operam manũ & artem
Inter calchographos locũtenente
Primũ nunc Benedicto in orbe nostro
Assumpto in socium suo Ioãne,
Per quos historias uocabuliq;
Si quid quæsieras & aucuparis
Hoc Suda duce non potest latere
Sic nostra, in regione qui tenebat
Vix tectum breue seu larem pusillum
Iam rẽgnat dicione fretus ampla
Lector candide ualere iusse ia

Idem ad lectorem.

Q ui plenis monumenta soles haurire labellis,
Attica qui græcis fontibus orsa trahis,
Huic Sudæ in sudes largo qui ut copia cornu
Fondit opes animi pabula magna tui,
Motta tibi Antoni: Maria en tibi amice Ioãnes,
Debebit graiæ pallados auctus honor
Tantum opus aggressus per quos Demetrius edit,
Castigatq; operi quæ minus apta putat,
Q uod superest lector pretio haud absterrite magno,
Magnum opus illud emas maxima messis inest.